

Chúa Tể Chi Vương

Contents

Chúa Tể Chi Vương	29
1. Chương 1: Thiếu Niên Triệu Phong	29
2. Chương 2: Một Chiêu Chiến Thắng	35
3. Chương 3: Đột Phá Nhị Trọng	40
4. Chương 4: Triệu Nhất Kiếm	43
5. Chương 5: Lựa Chọn Học Võ	47
6. Chương 6: Lựa Chọn Học Võ	47
7. Chương 7: Lại Là Vận Khí	47
8. Chương 8: Tiên Thuật Cao Siêu	47
9. Chương 9: Nhị Trọng Đỉnh Phong	47
10. Chương 10: Hoành Vân Thiên Lâm	47
11. Chương 11: Thanh Đầu Hồ Vương	51
12. Chương 12: Phân Phối Lợi Ích	51
13. Chương 13: Tam Trọng Võ Đạo	51
14. Chương 14: Thực Lực Chuẩn Võ Giả	51
15. Chương 15: Lăng Độ Khí Quyết	51
16. Chương 16: Chiến Thắng Triệu Càn	55
17. Chương 17: Võ Đạo Nội Kinh	60
18. Chương 18: Bảng Danh Sách Xếp Hạng	60
19. Chương 19: Võ Hội Bắt Đầu	60
20. Chương 20: Quyền Pháp Cơ Sở	60
21. Chương 21: Cảnh Giới Viên Mãn	60
22. Chương 22: Hắc Mã Ra Đời	65
23. Chương 23: Cao Cấp Đại Thành (1)	71
24. Chương 24: Đệ Nhất Ngoại Tàng	76
25. Chương 25: Đệ Nhất Ngoại Tàng	81
26. Chương 26: Tứ Trọng Võ Đạo	86
27. Chương 27: Tân Gia Khiêu Chiến	93
28. Chương 28: Quyết Đấu	93
29. Chương 29: Lời Đề Nghị	93
30. Chương 30: Thiết Bích Quyết	93
31. Chương 31: Thiên Lâm Sát Cơ	93
32. Chương 32: Truy Đuổi Sinh Tử	93
33. Chương 33: Tuyệt Địa Phùng Sinh	93
34. Chương 34: Đột Nhiên Tăng Mạnh	93
35. Chương 35: Tổng Thi Đấu	93
36. Chương 36: Tổng Thi Đấu Bắt Đầu	93
37. Chương 37: Thi Đấu	93
38. Chương 38: Triệu Hàn Khiêu Chiến	93
39. Chương 39: Nhường Người	93
40. Chương 40: Thực Lực	93
41. Chương 41: Mị Lực	93

42. Chương 42: Ngũ Phụng Đỉnh Phong	93
43. Chương 43: Điểm Tinh Chỉ	93
44. Chương 44: Mời Tham Gia	93
45. Chương 45: Mời Tham Gia	93
46. Chương 46: Vũ Dương	93
47. Chương 47: Sơ Hiển Thân Thủ	93
48. Chương 48: Uy Lực	93
49. Chương 49: Không Quá 10 Chiêu	93
50. Chương 50: Thẹn Quá Hóa Giận	93
51. Chương 51: Triệu Lâm Long Thất Bai	93
52. Chương 52: Triệu Phong Ra Tay	93
53. Chương 53: Quyết Đấu Tân Vô Ngân	93
54. Chương 54: Xếp Hạng Thiên Tài	93
55. Chương 55: Quảng Quân Vệ	93
56. Chương 56: Tường Sát	93
57. Chương 57: Điểm Tinh Chỉ Tầng	93
58. Chương 58: Lệnh Cẩm Túc	93
59. Chương 59: Quý Khách	93
60. Chương 60: Truyền Gọi Triệu Phong	93
61. Chương 61: Triệu Lâm Long	93
62. Chương 62: Tầng Thứ 3	93
63. Chương 63: Áo Gấm Về Nhà	93
64. Chương 64: Ai Là Thợ Săn	93
65. Chương 65: Tả Thần Tiên Thuật	93
66. Chương 66: Quảng Lăng Phủ	93
67. Chương 67: Thập Thiên Vệ	93
68. Chương 68: Phong Ngâm Nguyệt	93
69. Chương 69: Tiểu Đội Tiêu Diệt	93
70. Chương 70: Trận Đầu Thắng Lợi	93
71. Chương 71: Hốt Trộn Ổ	93
72. Chương 72: Thủ Lĩnh Đạo Phỉ	93
73. Chương 73: Giết Chết Đại Sư	93
74. Chương 74: Sở Hứ Chiến Công	93
75. Chương 75: Người Đội Mũ Rộng	93
76. Chương 76: Hai Loại Phương Thức	93
77. Chương 77: Đột Phá Thất Vọng	93
78. Chương 78: Ngân Bích Quyết	93
79. Chương 79: Siêu Cấp Thiên Tài Bắc Mặc	93
80. Chương 80: Chiếm Đại Tiệm Nghi	93
81. Chương 81: Cạnh Tranh Kịch Liệt	93
82. Chương 82: Quảng Quân Hầu	93
83. Chương 83: Tư Chất Và Tiềm Năng	93
84. Chương 84: Phàm Thể Linh Thể	93
85. Chương 85: Tâm Nguyên Của Tông Sư Thánh Cảnh	93
86. Chương 86: Giao Dịch Trong Quận Thành	93
87. Chương 87: Khổ Luyện	93
88. Chương 88: Sư Môn Luận Bàn (thượng)	93
89. Chương 89: Sư Môn Luận Bàn (hạ)	93
90. Chương 90: Thú Triều	93
91. Chương 91: Thú Triều Đột Kích (hạ)	93
92. Chương 92: Tiên Thuật Phát Uy	99
93. Chương 93: Lại Hiềm Nghi Cướp Công?	105
94. Chương 94: Hung Thú Vương Cấp	110
95. Chương 95: Kẻ Che Mặt Thần Bí Tái Hiện	116

96. Chương 96: Một Góc Bằng Sơn	121
97. Chương 97: Đệ Nhất Chiến Công	125
98. Chương 98: Ngân Cương Khí Tráo	131
99. Chương 99: Yên Hội Khánh Công	136
100. Chương 100: Khách Không Mời Mà Đến	138
101. Chương 101: Phản Bội	144
102. Chương 102: Rời Đi Và Lựa Chọn	144
103. Chương 103: Xác Định Danh Ngạch	144
104. Chương 104: Tư Chất Thực Sự	144
105. Chương 105: Thiên Nguyệt Sơn	144
106. Chương 106: Vào Núi	144
107. Chương 107: Linh Thể Dị Loại Chính Thức	144
108. Chương 108: Cơ Quan Đạo	144
109. Chương 109: Huyền Ngư Đồ	144
110. Chương 110: Mạnh Hiếp Yếu	144
111. Chương 111: Tám Đại Cảnh Giới	144
112. Chương 112: Phân Công Chức Vụ	144
113. Chương 113: Khiêu Chiến Đệ Tử Nội Môn Dự Khuyết	144
114. Chương 114: Thảo Mộc Đường	144
115. Chương 115: Thiên Tài Luyện Đan (thượng)	144
116. Chương 116: Thiên Tài Luyện Đan (hạ)	144
117. Chương 117: Bắt Đầu Khiêu Chiến	144
118. Chương 118: Lập Uy (thượng)	144
119. Chương 119: Lập Uy (hạ)	144
120. Chương 120: Tẩy Tủy Đan	144
121. Chương 122: Đan Thành	144
122. Chương 123: Đại Điện Giao Dịch	144
123. Chương 124: Cảnh Giới Siêu Viên Mãn	144
124. Chương 125: Diên Cuồng Khiêu Chiến	144
125. Chương 126: Tiêu Vãn Phần Nộ	150
126. Chương 127: Nhẹ Nhàng Ứng Chiến	155
127. Chương 128: Đấu Với Hầu Viên	160
128. Chương 129: Quét Ngang Ngoại Môn	166
129. Chương 130: Đệ Nhất Ngoại Môn	171
130. Chương 131: Lựa Chọn Cực Đoan	176
131. Chương 132: Phong Lôi Chưởng	181
132. Chương 133: Hàn Đàm Hương Diễm	186
133. Chương 134: Nhiệm Tiểu Uyển	192
134. Chương 135: Thoát Phàm Bước Vào Thánh Cảnh	198
135. Chương 136: Mắt Thần Thức Tỉnh (thượng)	198
136. Chương 137: Mắt Thần Thức Tỉnh (hạ)	198
137. Chương 138: Bắt Đầu Truyền Kỳ	198
138. Chương 139: Tấn Chức Nội Môn	198
139. Chương 140: Hội Nghị Nội Môn	198
140. Chương 141: Phong Lôi Sơ Hiến Uy	198
141. Chương 142: Đệ Tử Chân Truyền	198
142. Chương 143: Thiên Phong Thần Quyết	198
143. Chương 144: Nhiệm Vụ Không Đơn Giản	198
144. Chương 145: Triệu Phong Biến Mất	198
145. Chương 146: Phản Kích Lôi Đình	198
146. Chương 147: Ngăn Cơn Sóng Dữ	198
147. Chương 148: Xích Nguyệt Ma Quạt (thượng)	198
148. Chương 149: Xích Nguyệt Ma Quạt (trung)	198
149. Chương 150: Xích Nguyệt Ma Quạt (hạ)	198

150. Chương 151:	Huyết Mạch Chi Lực	198
151. Chương 152:	Đại Công Cáo Thành	198
152. Chương 153:	Chất Vấn	198
153. Chương 154:	Mạnh Nhất	198
154. Chương 155:	Công Lao Lớn, Phần Thưởng Lớn	198
155. Chương 156:	Xích Nguyệt Tàn Đồ	198
156. Chương 157:	Mục Tiêu Đạt Thành	198
157. Chương 158:	Cửu Chuyển Kim Bích	198
158. Chương 159:	Đại Trưởng Lão Chỉ Điểm	198
159. Chương 160:	La Hầu Cung	204
160. Chương 161:	Đại Hội Tranh Đoạt Phù Loan (thượng)	209
161. Chương 162:	Đại Hội Tranh Đoạt Phù Loan (trung)	214
162. Chương 163:	Đại Hội Tranh Đoạt Phù Loan (hạ)	220
163. Chương 164:	Phù Loan Điện	225
164. Chương 165:	Hắc Kim Cự Quái	231
165. Chương 166:	Hấp Dẫn Trí Mạng	236
166. Chương 167:	Trữ Vật Thủ Trạc	242
167. Chương 168:	Một Cước Đá Bay	242
168. Chương 169:	Mê Thất Biên Bức Động	242
169. Chương 170:	Tinh Thần Công Kích	242
170. Chương 171:	Hoành Hành Bể Nghề	242
171. Chương 172:	Huyết Tẩy	247
172. Chương 173:	Thu Được Toàn Thắng	252
173. Chương 174:	Thiên Cảnh Đảo	257
174. Chương 175:	Ý Đồ Của Triệu Phong	262
175. Chương 176:	Tinh Thể Thần Bí	267
176. Chương 177:	Thị Trấn Thần Bí (1)	272
177. Chương 178:	Liên Thủ	277
178. Chương 179:	Ngươi Gian Ta Trá	282
179. Chương 180:	Tòa Núi Băng Nhỏ (1)	288
180. Chương 181:	Đuổi Giết Bắt Đầu	293
181. Chương 182:	Ý Tưởng Khác Người	298
182. Chương 183:	Quả Trứng Thần Bí	303
183. Chương 184:	Ba Người Cuối Cùng	308
184. Chương 185:	Chuyển Biến Xấu	313
185. Chương 186:	Triệu Phong Đã Chết?	318
186. Chương 187:	Hải Dương Đăng Mạn	323
187. Chương 188:	Tiểu Tặc Miêu Gian Xảo	328
188. Chương 189:	Phá Vỡ Kỷ Lục Ngàn Năm	334
189. Chương 190:	Thí Luyện Kết Thúc (1)	339
190. Chương 191:	Phần Thưởng Thí Luyện	345
191. Chương 192:	Một Đám Ngu Xuẩn	350
192. Chương 193:	Uy Thế Của Đại Trưởng Lão	355
193. Chương 194:	Triệu Phong Nhận Tội	361
194. Chương 195:	Xử Phạt Triệu Phong	366
195. Chương 196:	Điện Chi Truyền Thừa	371
196. Chương 197:	Khiêu Chiến Chân Truyền	376
197. Chương 198:	Dùng Miệng Lưỡi Đánh Bại Người!	382
198. Chương 199:	Sơ Chiến Giao Phong	387
199. Chương 200:	Cường Đại Chưa Từng Có	393
200. Chương 201:	Hội Nghị Đỉnh Cao Của Triệu Tộc	399
201. Chương 202:	Tung Tích Của Triệu Vũ Phi	399
202. Chương 203:	Thì Ra Là Chân Chạy Việc	399
203. Chương 204:	Cổ Tháp Trong Rừng	399

204. Chương 205:	Cổ Tháp Kinh Hồn	399
205. Chương 206:	Khổng Tâm Đại Pháp	399
206. Chương 207:	Không Giải Quyết Được Gì	399
207. Chương 208:	Hành Trình	399
208. Chương 209:	Ngạo Thiên Nguyệt	399
209. Chương 210:	Tiểu Hội Luận Bàn 1	399
210. Chương 211:	Tiểu Hội Luận Bàn 2	399
211. Chương 212:	Tiểu Hội Luận Bàn 3	399
212. Chương 213:	Tiểu Hội Luận Bàn 4	399
213. Chương 214:	Bình Phẩm	399
214. Chương 215:	Cần Cù Khổ Luyện	399
215. Chương 216:	Phong Lôi Tầng Thứ Sáu	399
216. Chương 217:	Nan Đề	399
217. Chương 218:	Khu Vực Thần Bí	404
218. Chương 219:	Quần Mộ Kỳ Bí	410
219. Chương 220:	Bách Phần Trớ Chứ (1)	415
220. Chương 221:	Phát Hiện Bí Ẩn	420
221. Chương 222:	Thần Linh Nhân	425
222. Chương 223:	Ẩn Long Hồ	430
223. Chương 224:	Đăng Tràng Hoa Lệ	435
224. Chương 225:	Ta Không Phải Cố Ý	441
225. Chương 226:	Đại Hắc Mã	446
226. Chương 227:	Thiên U Đồng	453
227. Chương 228:	Tam Kiếm Trận	453
228. Chương 229:	Mũi Tên Và Kiếm	453
229. Chương 230:	Phong Vân Trận Chung Kết	453
230. Chương 231:	Trận Chiến Huyết Mạch	453
231. Chương 232:	Tân Tú Quyết Chiến	453
232. Chương 233:	Tạo Thế Chân Vạc	453
233. Chương 234:	Ai Làm Vương Giả (thượng)	453
234. Chương 235:	Ai Làm Vương Giả (trung)	453
235. Chương 236:	Ai Làm Vương Giả (hạ)	453
236. Chương 237:	Đệ Nhất Liên Minh (thượng)	453
237. Chương 238:	Đệ Nhất Liên Minh (hạ)	453
238. Chương 239:	Ban Thương Cao Nhất	453
239. Chương 240:	Hiệu Quả Của Thuế Linh Đan	453
240. Chương 241:	Tin Dữ Phương Xa	453
241. Chương 242:	Hồ Quang Điện Tráo	453
242. Chương 243:	Trốn Chết	453
243. Chương 244:	Trời Không Tuyệt Đường Người	453
244. Chương 245:	Trọng Tỏa	453
245. Chương 246:	Nhiệm Vụ Cơ Mật	453
246. Chương 247:	Chân Chủ Hàng Lâm	453
247. Chương 248:	Một Miếng Ăn Một Miếng Uống	453
248. Chương 249:	Viễn Độn	453
249. Chương 250:	Đại Quốc Chi Cảnh (thượng)	453
250. Chương 251:	Đại Quốc Chi Cảnh (hạ)	453
251. Chương 252:	Giá Trị Của Tiểu Tặc Miêu (1)	459
252. Chương 253:	Cập Bến	465
253. Chương 254:	Ta Là Thuần Thú Sư!	470
254. Chương 255:	Hồng Hồ Thành	475
255. Chương 256:	Ngoan Nào! Ngoan Nào!	480
256. Chương 257:	Hồng Hồ Thành Chủ	485
257. Chương 258:	Tỷ Vô Chiêu Phu	491

258. Chương 259:	Tiểu Tặc Miêu Xuất Trùng	496
259. Chương 260:	Thừa Long Khoái Tế	496
260. Chương 261:	Đỉnh Hôn	496
261. Chương 262:	Truyền Thuyết Thần Mâu	496
262. Chương 263:	Đập Phá Quán	496
263. Chương 264:	Giao Dịch Thành	496
264. Chương 265:	Vân Hải Dương	496
265. Chương 266:	Phá Được Cửa Khẩu	496
266. Chương 267:	Ủy Thác Thần Bí	496
267. Chương 268:	Quan Tâm Nàng Một Chút	496
268. Chương 269:	Kim Qua Huyết Long Kiệu	496
269. Chương 270:	Hắc Âm Quang Luân	496
270. Chương 271:	Bố Cục Hoàn Thành (.	496
271. Chương 272:	Bạo Loạn	501
272. Chương 273:	Hai Mươi Hơi Thở	507
273. Chương 274:	Điện Chi Hoàn	512
274. Chương 275:	Kinh Sợ	517
275. Chương 276:	Không Chiến Chân Linh Cảnh	523
276. Chương 277:	Chân Chủ Cấp Mới Tấn Cấp (1)	528
277. Chương 278:	Giai Nhân Đánh Cuộc	533
278. Chương 279:	Hứa Hẹn	539
279. Chương 280:	Hoành Thủy Trại	544
280. Chương 281:	Bảo Tàng Thủy Nguyệt	549
281. Chương 282:	Tinh Binh Đoạt Bảo	555
282. Chương 283:	Thật Là Một Đám Ngu Xảo	560
283. Chương 284:	Thủy Nguyệt Động	565
284. Chương 285:	Túy Tiên Hương	578
285. Chương 286:	Tử Đồng Cự Quan	584
286. Chương 287:	Vào Mộ	589
287. Chương 288:	Thủy Nguyệt Tứ Bảo	595
288. Chương 289:	Các Phương Tề Tụ	600
289. Chương 290:	Tranh Đoạt Bách Hoa Nang	605
290. Chương 291:	Kế Sách Trở Minh	611
291. Chương 292:	Phá Vỡ Cục Diện	616
292. Chương 293:	Tam Hoa Bảo Liên	621
293. Chương 294:	Đại Thu Hoạch	626
294. Chương 295:	Nhất Lực Kháng Quân Hùng (thượng)	631
295. Chương 296:	Nhất Lực Kháng Quân Hùng (trung)	636
296. Chương 297:	Nhất Lực Kháng Quân Hùng (hạ)	641
297. Chương 298:	Thủy Nguyệt Đại Đạo	647
298. Chương 299:	Chém Một Tay Của Người	653
299. Chương 300:	Cầm Vương Phi Thần Bí	653
300. Chương 301:	Thăng Long Đấu Giá Hội	653
301. Chương 302:	Đấu Giá 1	653
302. Chương 303:	Đấu Giá 2	653
303. Chương 304:	Đấu Giá 3	653
304. Chương 305:	Đấu Giá 4	653
305. Chương 306:	Cầm Vương Phi	653
306. Chương 307:	Tính Toán Trăm Năm Trước	653
307. Chương 308:	Thái Thượng Trưởng Lão	653
308. Chương 309:	Chế Hành	653
309. Chương 310:	Đáp Ứng	658
310. Chương 311:	Quyết Định Của Thiết Ma	663
311. Chương 312:	Đà Chủ Trẻ Tuổi Nhất Lịch Sử	668

312.	Chương 313:	Đà Chủ Tân Nhậm	673
313.	Chương 314:	Trùng Kích Chân Linh Cảnh	677
314.	Chương 315:	Đà Chủ Xuất Quan	682
315.	Chương 316:	Một Kích Giết Chân Linh Cảnh	687
316.	Chương 317:	Cục Diện Xoay Chuyển	692
317.	Chương 318:	Lại Trảm Một Tay	698
318.	Chương 319:	Thiên Vân Chi	704
319.	Chương 320:	Củ Cổ Thực Lực	704
320.	Chương 321:	Uy Chấn Thiên Hà (thượng)	704
321.	Chương 322:	Uy Chấn Thiên Hà (hạ)	704
322.	Chương 323:	Lục Vu Trí Giả	704
323.	Chương 324:	Lục Vu Trí Giả 2	704
324.	Chương 325:	Huyết Mạch Phản Tổ	704
325.	Chương 326:	Danh Ngạch Dự Tuyển	704
326.	Chương 327:	Huyết Mạch Mạnh Nhất Đại Quốc	704
327.	Chương 328:	Băng Hồn Chi Cầu	704
328.	Chương 329:	Khoảng Khắc Thức Tỉnh	704
329.	Chương 330:	Thập Cường Đại Quốc	704
330.	Chương 331:	Băng Hồn Chi Mâu	704
331.	Chương 332:	Đệ Nhất Đại Quốc (thượng)	704
332.	Chương 333:	Đệ Nhất Đại Quốc (trung)	704
333.	Chương 334:	Đệ Nhất Đại Quốc (hạ)	704
334.	Chương 335:	Chuẩn Bị Đầy Đủ	704
335.	Chương 336:	Tử Vong Minh Đồng	704
336.	Chương 337:	Bắc Tinh Đài	704
337.	Chương 338:	Quần Tinh Tề Tụ (thượng)	704
338.	Chương 339:	Quần Tinh Tề Tụ (trung)	704
339.	Chương 340:	Quần Tinh Tề Tụ (hạ)	704
340.	Chương 341:	Đánh Giá Cửa Mạc Thiên Y	704
341.	Chương 342:	Năm Đại Thiên Kiêu Cái Thế	704
342.	Chương 343:	Thần Mâu Tái Hiện	704
343.	Chương 344:	Quyết Đấu Trường Thượng Cổ	710
344.	Chương 345:	Ngũ Vực Tranh Phách	715
345.	Chương 346:	Trận Chiến Đầu Tiên	721
346.	Chương 347:	Thế Gia Huyết Mạch Nhân Đồng	726
347.	Chương 348:	Hình Chiếu Truyền Thừa	731
348.	Chương 349:	Ý Niệm Kinh Người	737
349.	Chương 350:	Điểm Danh Khiêu Chiến	741
350.	Chương 351:	Phục Chế Bí Pháp	747
351.	Chương 352:	Đồng Hỏa Phát Uy	752
352.	Chương 353:	Thiên Kiêu Cái Thế Khiêu Chiến	758
353.	Chương 354:	Mây Áo Cho Người	758
354.	Chương 355:	Nhận Thua	758
355.	Chương 356:	Như Người Mong Muốn	758
356.	Chương 357:	Lực Kháng Thiên Kiêu (thượng)	758
357.	Chương 358:	Lực Kháng Thiên Kiêu (hạ)	758
358.	Chương 359:	Kết Thúc	758
359.	Chương 360:	Mất Khổng Chế	758
360.	Chương 361:	Không Có Quy Tắc	758
361.	Chương 362:	Vân Long Đệ Lục Cường	758
362.	Chương 363:	Băng Hỏa Song Trọng Thiên	758
363.	Chương 364:	Hợp Tác	758
364.	Chương 365:	Trùng Kích Chân Huyền	758
365.	Chương 366:	Vũ Thiên Ngô	758

960. Chương 957: So Đấu Huyết Mạch	3190
961. Chương 958: Đoạt Được Tất Cả	3195
962. Chương 959: Chấn Thiên Kim Viên	3200
963. Chương 960: Trực Tiếp Ra Tay	3205
964. Chương 961: Công Thành Chiến	3210
965. Chương 962: Đánh Ai?	3215
966. Chương 963: Quyết Đấu Yêu Thú	3220
967. Chương 964: Hắc Bào Tập Kích	3224
968. Chương 965: Tử Vong Chi Liêm	3229
969. Chương 966: Bộ Mặt Thật	3234
970. Chương 967: Luân Hồi Bất Diệt Thể	3239
971. Chương 968: Tử Chi Luân Hồi	3244
972. Chương 969: Thần Mâu Phân Giải	3249
973. Chương 970: Đoạt Mâu	3254
974. Chương 971: Toàn Lực Xuất Kích	3258
975. Chương 972: Khống Chế Toàn Cục	3263
976. Chương 973: Giải Quyết Nhanh Chóng	3269
977. Chương 974: Vào Thành	3274
978. Chương 975: Đại Tiêu Phí	3279
979. Chương 976: Phân Hồn Quyết	3284
980. Chương 977: Linh Hồn Truy Tung	3288
981. Chương 978: Bài Xích	3293
982. Chương 979: Nghịch Chuyển Cục Diện	3298
983. Chương 980: Sức Một Người	3303
984. Chương 981: Chấn Nhiếp	3308
985. Chương 982: Vòng Thứ Ba	3313
986. Chương 983: Mê Cung Di Động	3318
987. Chương 984: Đường	3323
988. Chương 985: Người Ăn Gian	3328
989. Chương 986: Trừng Phạt Của Trò Chơi	3333
990. Chương 987: Hai Người Đo Sức	3339
991. Chương 988: Hiển Lộ Toàn Bộ Thần Thông	3344
992. Chương 989: Tiểu Thế Giới Va Chạm	3349
993. Chương 990: Thời Khắc Cuối Cùng	3355
994. Chương 991: Huyết Mạch Khủng Bố	3360
995. Chương 992: Quyết Thắng Cục	3365
996. Chương 993: Thái Ấn Chi Tranh	3370
997. Chương 994: Long Vận Tranh Phong	3376
998. Chương 995: Thái Ấn	3381
999. Chương 996: Ám Sát Trong Hoàng Cung	3387
1000. Chương 997: Thánh Vương	3392
1001. Chương 998: Tung Tích	3396
1002. Chương 999: Đồng Thuật Tư Tàng	3401
1003. Chương 1000: Tử Tinh Tháp	3406
1004. Chương 1001: Luân Hồi Tử Đồng	3411
1005. Chương 1002: Huyền Cẩm Mê Vực	3415
1006. Chương 1003: Pháp Quyết Viên Mãn	3420
1007. Chương 1004: Tầng Thứ Chín	3425
1008. Chương 1005: Nghĩ Cách Cứu Viện	3431
1009. Chương 1006: Thực Lực Cường Hãn	3435
1010. Chương 1007: Chính Đốn Thế Lực	3440
1011. Chương 1008: Linh Hồn Phân Thân	3445
1012. Chương 1009: Cuộc Chiến Vương Triều	3450
1013. Chương 1010: Đồng Tiền Phản Ứng	3455

1014.	Chương 1011:	Tiến Về Chiến Trường	3460
1015.	Chương 1012:	Cổ Nhân	3464
1016.	Chương 1013:	Vượt Châu Truyền Tống Đại Trận	3469
1017.	Chương 1014:	Hoàng Thiên Lệnh	3474
1018.	Chương 1015:	Mai Phục Trong Cung Điện	3479
1019.	Chương 1016:	Khoảnh Khắc Thoáng Qua	3484
1020.	Chương 1017:	Ba Châu Chiến Trường	3489
1021.	Chương 1018:	Thân Bất Do Kỷ	3495
1022.	Chương 1019:	Thẻ Phách Tiến Cấp	3499
1023.	Chương 1020:	Dị Tộc Tiến Công	3504
1024.	Chương 1021:	Đánh Chết Trong Nháy Mắt	3509
1025.	Chương 1022:	Thần Uy Của Chưởng Pháp	3515
1026.	Chương 1023:	Chiến Công	3520
1027.	Chương 1024:	Mạch Nước Ngâm Bất Đầu Khởi Động	3525
1028.	Chương 1025:	Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn	3529
1029.	Chương 1026:	Hành Động Ngụy Hiểm	3535
1030.	Chương 1027:	Toàn Thành Xuất Động	3540
1031.	Chương 1028:	Vạn Tượng Chi Mâu	3546
1032.	Chương 1029:	Thiên Địa Vạn Tượng	3551
1033.	Chương 1030:	Vạn Tượng Chi Lực	3556
1034.	Chương 1031:	Không Gian Vạn Tượng	3561
1035.	Chương 1032:	Uy Lực Mũi Tên	3566
1036.	Chương 1033:	Đại Hoạch Toàn Thắng	3572
1037.	Chương 1034:	Nửa Đường Chặn Giết	3577
1038.	Chương 1035:	Tử Sát Âm Linh Trận	3582
1039.	Chương 1036:	Cầm Âm	3587
1040.	Chương 1037:	Sinh Chi Luân Hồi	3593
1041.	Chương 1038:	Hối Đoái Tài Nguyên	3598
1042.	Chương 1039:	Bá Đạo Cường Ngạnh	3603
1043.	Chương 1040:	Hàng Lâm Chân Vũ	3608
1044.	Chương 1041:	Khám Phá Sâu Hơn	3613
1045.	Chương 1042:	Tội Chứng	3618
1046.	Chương 1043:	Chúa Tể Điện	3622
1047.	Chương 1044:	Ngọc Linh Thánh Y	3627
1048.	Chương 1045:	Chiến Dịch Âm Sát	3632
1049.	Chương 1046:	Nam Cung Thánh Xuất Hiện	3636
1050.	Chương 1047:	Tấn Công Kim Dực Xích Hổ	3641
1051.	Chương 1048:	Thời Cơ Bất Ngờ	3645
1052.	Chương 1049:	Đột Phá Thánh Chủ (thượng)	3650
1053.	Chương 1050:	Đột Phá Thánh Chủ (trung)	3654
1054.	Chương 1051:	Đột Phá Thánh Chủ (hạ)	3658
1055.	Chương 1052:	Quyết Chiến Với Ma Uyên	3663
1056.	Chương 1053:	Địa Ma Giáo	3668
1057.	Chương 1054:	U Mục Thánh Vương	3672
1058.	Chương 1055:	Phân Giải Và Phục Chế	3677
1059.	Chương 1056:	Cấm Địa Tiềm Tu	3681
1060.	Chương 1057:	Quay Lại Chiến Trường	3685
1061.	Chương 1058:	Thế Như Chẻ Tre	3690
1062.	Chương 1059:	Tái Chiến Vạn Tượng Chi Mâu	3694
1063.	Chương 1060:	Đến Hết Rồi	3699
1064.	Chương 1061:	Thái Cổ Bản Nguyên	3704
1065.	Chương 1062:	Triệu Phong Âm Sát	3709
1066.	Chương 1063:	Thánh Vương Hàng Lâm	3714
1067.	Chương 1064:	Thế Lực Tứ Tinh Tham Chiến	3719

1068.	Chương 1065:	Thiên Hỏa Lôi Viên	3725
1069.	Chương 1066:	Phá Diệt Chi Mâu	3730
1070.	Chương 1067:	Diệt Thế Hắc Giao Long Xuất Hiện	3735
1071.	Chương 1068:	Thần Quang	3740
1072.	Chương 1069:	Thần Thi	3745
1073.	Chương 1070:	Rời Đi	3750
1074.	Chương 1071:	Liên Hợp Khủng Bố	3755
1075.	Chương 1072:	Lôi Kiếp Đồng Diễm	3760
1076.	Chương 1073:	Bức Lui	3764
1077.	Chương 1074:	Tích Sức Chờ Phát Động	3769
1078.	Chương 1075:	Tiến Nhập Thần Thi	3774
1079.	Chương 1076:	Huyết Tinh Yêu Linh	3780
1080.	Chương 1077:	Giao Phong Kịch Liệt	3785
1081.	Chương 1078:	Mưu Đồ Của Triệu Phong	3790
1082.	Chương 1079:	Đồng Mưu Lợi Ích	3795
1083.	Chương 1080:	Đắc Thủ	3801
1084.	Chương 1081:	Huyết Thần Tinh	3806
1085.	Chương 1082:	Lại Trở Thành Mục Tiêu	3811
1086.	Chương 1083:	Liên Thủ Truy Sát	3815
1087.	Chương 1084:	Cẩn Chặt Không Buông	3820
1088.	Chương 1085:	Cơ Ngộ Trong Khu Trung Tâm	3825
1089.	Chương 1086:	Hợp Lực Công Phá	3829
1090.	Chương 1087:	Quả Trên Cây	3833
1091.	Chương 1088:	Tranh Đoạt Ác Liệt	3838
1092.	Chương 1089:	Tiểu Tặc Miêu Hành Động	3842
1093.	Chương 1090:	Dây Leo Biến Đổi	3846
1094.	Chương 1091:	Nguy Cơ Lớn Hơn	3850
1095.	Chương 1092:	Bán Thần Truy Sát	3855
1096.	Chương 1093:	Đầu Lâu Thần Thi	3860
1097.	Chương 1094:	Hợp Tác	3864
1098.	Chương 1095:	Trốn Thoát	3869
1099.	Chương 1096:	Tác Dụng Của Huyết Thần Tinh	3874
1100.	Chương 1097:	Phương Án Giải Quyết	3878
1101.	Chương 1098:	Luân Hồi Hiện Thân	3882
1102.	Chương 1099:	Tất Cả Tiến Vào Trong	3886
1103.	Chương 1100:	Nguy Cơ Dồn Dập	3890
1104.	Chương 1101:	Chạy Nước Rút Cuối Cùng	3895
1105.	Chương 1102:	Phát Hiện Tân Vô Ngân	3900
1106.	Chương 1103:	Trình Tự Tranh Đoạt	3906
1107.	Chương 1104:	Chiến Đấu Với Khôi Lỗi Cơ Giới	3911
1108.	Chương 1105:	Thần Khí Nhận Chủ	3916
1109.	Chương 1106:	Hắn Nhất Định Phải Chết	3920
1110.	Chương 1107:	Hắc Giao Long Tiếp Cận	3926
1111.	Chương 1108:	Cường Giả Hàng Lâm	3932
1112.	Chương 1109:	Chân Thần	3937
1113.	Chương 1110:	Thiên Phật Chân Thần	3943
1114.	Chương 1111:	Nghiền Ép Tất Cả	3949
1115.	Chương 1112:	Biện Pháp Của Luân Hồi Thánh Vương	3954
1116.	Chương 1113:	Lực Lượng Hậu Duệ Thần Mâu	3959
1117.	Chương 1114:	Triệu Phong Tham Gia	3965
1118.	Chương 1115:	Thực Lực Đề Thăng	3971
1119.	Chương 1116:	Chân Thần Lôi Kiếp	3976
1120.	Chương 1117:	Hạ Lạc Của Liễu Cẩm Hâm	3981
1121.	Chương 1118:	Đối Chiến Luân Hồi Chi Mâu	3986

1122.	Chương 1119:	Luân Hồi Khởi Điểm	3992
1123.	Chương 1120:	Chung Kết Luân Hồi	3997
1124.	Chương 1121:	Sự Lựa Chọn Của Liễu Cầm Âm	4002
1125.	Chương 1122:	Tiến Công Thổ Tinh Tộc	4007
1126.	Chương 1123:	Phân Thân Thứ Hai	4012
1127.	Chương 1124:	Thăng Tiến Cửu U Cung	4018
1128.	Chương 1125:	Chiến Bán Thần	4023
1129.	Chương 1126:	Mưu Kế Của Cửu U Cung	4028
1130.	Chương 1127:	Cửu U Cung Không Còn	4034
1131.	Chương 1128:	Bố Cục Vương Triều Đại Càn	4039
1132.	Chương 1129:	Nguy Cơ Của Liễu Cầm Âm	4044
1133.	Chương 1130:	Diệt Thế Long Tức	4050
1134.	Chương 1131:	Thần Khí Chi Uy	4055
1135.	Chương 1132:	Vận Mệnh Của Bạch Lâm	4061
1136.	Chương 1133:	Trở Về Thanh Hoa Vực	4065
1137.	Chương 1134:	Từ Biệt	4070
1138.	Chương 1135:	Thiên Giai Thần Vị	4075
1139.	Chương 1136:	Long Hoàng Tới	4079
1140.	Chương 1137:	Linh Tộc Chân Thần	4084
1141.	Chương 1138:	Sóng Yên Bể Lặng	4089
1142.	Chương 1139:	Thu Phục Hắc Giao Long	4094
1143.	Chương 1140:	Thiên Phật Tấn Công	4098
1144.	Chương 1141:	Cường Thế Phản Kích	4103
1145.	Chương 1142:	Uy Chấn Đại Càn	4109
1146.	Chương 1143:	Chuẩn Bị Cuối Cùng	4115
1147.	Chương 1144:	Mới Đến Thần Vực	4120
1148.	Chương 1145:	Nguy Cơ Trên Đường	4125
1149.	Chương 1146:	Khách Quý	4131
1150.	Chương 1147:	Bị Sĩ Nhục	4136
1151.	Chương 1148:	Thể Hiện Thực Lực	4141
1152.	Chương 1149:	Tôn Kính	4146
1153.	Chương 1150:	Hắc Thiệt Tích Tộc	4151
1154.	Chương 1151:	Sự Nghịch Chuyển Kinh Người	4156
1155.	Chương 1152:	Giết Hết Toàn Bộ	4162
1156.	Chương 1153:	Giao Dịch Linh Điện	4166
1157.	Chương 1154:	Hề Phong	4171
1158.	Chương 1155:	Man Hoang Thái Cổ	4175
1159.	Chương 1156:	Tiếp Tục Chém Giết	4180
1160.	Chương 1157:	Xích Dương Tộc	4186
1161.	Chương 1158:	Đánh Lui	4190
1162.	Chương 1159:	Kim Chi Phong Lôi	4194
1163.	Chương 1160:	Cô Lam	4199
1164.	Chương 1161:	Một Kích Cường Đại	4203
1165.	Chương 1162:	Hề Phong Chiến Bại	4209
1166.	Chương 1163:	Hủy Diệt Viêm Lôi	4215
1167.	Chương 1164:	Thần Mâu Phục Chế	4220
1168.	Chương 1165:	Quy Lệ Chân Thần Vẫn Lạc	4225
1169.	Chương 1166:	Ẩn Nấp	4231
1170.	Chương 1167:	Chưởng Không Mộng Cảnh Thái Cổ	4236
1171.	Chương 1168:	Kim Lôi Quang Dực Thuật	4241
1172.	Chương 1169:	Vây Khốn	4246
1173.	Chương 1170:	Thần Vực Thánh Địa	4251
1174.	Chương 1171:	Man Hoang Thái Cổ Bí Cảnh	4256
1175.	Chương 1172:	Thanh Thiên Liệt Hỏa	4261

1176.	Chương 1173:	Tăng Cường Chiến Lực	4266
1177.	Chương 1174:	Cùng Hưởng Truyền Thừa	4270
1178.	Chương 1175:	Chặn Đứng Tam Giai Chân Thần	4275
1179.	Chương 1176:	Thực Lực Chinh Thế Tăng Lên	4279
1180.	Chương 1177:	Phượng Lâm	4284
1181.	Chương 1178:	Gặp Lại Lam Lâm Tộc	4289
1182.	Chương 1179:	Tổ Phượng Vĩ Tước	4293
1183.	Chương 1180:	Ba Chiêu Phân Thắng Bại	4298
1184.	Chương 1181:	Tấn Công Tổ Phượng Vĩ Tước	4302
1185.	Chương 1182:	Tranh Đoạt Long Đuôi	4307
1186.	Chương 1183:	Ngũ Hành Chuyển Hóa	4312
1187.	Chương 1184:	Năng Lượng Áo Nghĩa	4316
1188.	Chương 1185:	Phong Thần Tộc	4321
1189.	Chương 1186:	Phong Thần Thạch	4326
1190.	Chương 1187:	Tử Vong Thần Khí (1)	4330
1191.	Chương 1188:	Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất Trọng	4335
1192.	Chương 1189:	Thời Không Thần Mâu	4339
1193.	Chương 1190:	Giết Hề Phong	4344
1194.	Chương 1191:	Thiên Kiêu Thánh Địa	4348
1195.	Chương 1192:	Chiến Với Chân Thần Tam Giai	4353
1196.	Chương 1193:	Tiểu Linh Nhập Đội	4359
1197.	Chương 1194:	Cục Diện Hỗn Loạn	4365
1198.	Chương 1195:	Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc	4370
1199.	Chương 1196:	Hư Không Chi Mâu	4376
1200.	Chương 1197:	Khóa Không Chi Mâu Độ Sức	4381
1201.	Chương 1198:	Trọng Bảo Xuất Hiện	4387
1202.	Chương 1199:	Trường Bào Thời Không	4393
1203.	Chương 1200:	Chiến Kỹ Thời Không	4399
1204.	Chương 1201:	Hỗn Chiến	4404
1205.	Chương 1202:	Thời Gian Áo Nghĩa	4409
1206.	Chương 1203:	Thử Thách Cuối Cùng	4414
1207.	Chương 1204:	Đột Nhiên Nổi Tiếng	4418
1208.	Chương 1205:	Luyện Hóa Thời Không Chi Bào	4423
1209.	Chương 1206:	Bí Cảnh Đóng Lại	4428
1210.	Chương 1207:	Triệu Phong Hiện Thân	4433
1211.	Chương 1208:	Cường Thế Trấn Áp	4438
1212.	Chương 1209:	Phản Công Thiên Vũ Đảo Chủ	4444
1213.	Chương 1210:	Thiên Vũ Đảo Chủ Chết	4449
1214.	Chương 1211:	Ly Khai	4454
1215.	Chương 1212:	Giữa Đường Gặp Phải Kẻ Thù	4460
1216.	Chương 1213:	Sinh Mệnh Chi Mâu	4465
1217.	Chương 1214:	Giao Phó	4471
1218.	Chương 1215:	Cấp Tốc Giết Chết	4476
1219.	Chương 1216:	Kiểm Phong Chuẩn Thân	4481
1220.	Chương 1217:	Cổ Lũng Võ Hội	4486
1221.	Chương 1218:	Chuẩn Thân Tề Tụ	4490
1222.	Chương 1219:	Tu Luyện Tháp	4495
1223.	Chương 1220:	Võ Hội Bắt Đầu	4500
1224.	Chương 1221:	Triệu Phong Ra Tay (1)	4505
1225.	Chương 1222:	Bí Mật Dưới Lòng Đất	4510
1226.	Chương 1223:	Đồng Ý Hợp Tác	4516
1227.	Chương 1224:	Sắp Hạ Màn	4520
1228.	Chương 1225:	Bên Dưới Ngũ Tinh Sơn	4525
1229.	Chương 1226:	Áo Nghĩa Chi Tinh	4530

1230.	Chương 1227:	Vùng Đất Tu Luyện	4535
1231.	Chương 1228:	Trung Tâm Cung Điện	4539
1232.	Chương 1229:	Tâm Điểm Chú Ý	4544
1233.	Chương 1230:	Luyện Hóa Thành Công	4548
1234.	Chương 1231:	Truyền Tống Rời Đi	4553
1235.	Chương 1232:	Cổ Lũng Vực Chấn Động	4558
1236.	Chương 1233:	Sưu Tra Nghi	4563
1237.	Chương 1234:	Rời Khỏi Cổ Lũng Vực	4567
1238.	Chương 1235:	Hắc Thiên Đuổi Tới	4572
1239.	Chương 1236:	Cổ Thần Cường Hãn	4578
1240.	Chương 1237:	Đến Tử Linh Vực	4583
1241.	Chương 1238:	Tìm Kiếm Y Sư	4588
1242.	Chương 1239:	Phổ Tế Điện	4593
1243.	Chương 1240:	Tìm Được Mục Tiêu	4598
1244.	Chương 1241:	Vào Linh Tộc	4602
1245.	Chương 1242:	Uy Nhiếp	4607
1246.	Chương 1243:	Nổi Tiếng	4611
1247.	Chương 1244:	Ngoại Tộc Đệ Tử	4615
1248.	Chương 1245:	Gặp Lại Nguyên Long	4620
1249.	Chương 1246:	Hội Giao Lưu	4623
1250.	Chương 1247:	Gặp Được Triệu Vũ Phi	4627
1251.	Chương 1248:	Triệu Vũ Phi Ra Tay	4632
1252.	Chương 1249:	Áp Lực	4637
1253.	Chương 1250:	Chiến Thư	4641
1254.	Chương 1251:	Cổ Thần Đàm Phán	4646
1255.	Chương 1252:	Trùng Kích Thần Vị	4651
1256.	Chương 1253:	Thần Linh Nhân Dị Biến	4656
1257.	Chương 1254:	Tiếp Tục Trùng Kích	4660
1258.	Chương 1255:	Một Bước Cổ Thần	4665
1259.	Chương 1256:	Trận Chiến Đầu Tiên	4670
1260.	Chương 1257:	Cùng Tiến Lên	4675
1261.	Chương 1258:	Đều Quá Yếu	4679
1262.	Chương 1259:	Đối Chiến Sinh Mệnh Chi Mâu	4684
1263.	Chương 1260:	Bán Bộ Thần Chủ	4689
1264.	Chương 1261:	Danh Chấn Tử Linh Vực	4693
1265.	Chương 1262:	Áp Bách Từ Mộng Cảnh Thái Cổ	4698
1266.	Chương 1263:	Chúa Tế Đại Nhân	4702
1267.	Chương 1264:	Thần Mâu Thứ Chín	4707
1268.	Chương 1265:	Hiệu Lực Với Ngài	4711
1269.	Chương 1266:	Rời Khỏi Linh Tộc	4716
1270.	Chương 1267:	Thời Không Cầm Thân	4720
1271.	Chương 1268:	Lại Tới Sinh Nguyên Tông	4725
1272.	Chương 1269:	Giải Cứu	4729
1273.	Chương 1270:	Sinh Mệnh Thánh Địa	4734
1274.	Chương 1271:	Chặn Giết Hậu Duệ Thần Mâu	4738
1275.	Chương 1272:	Sinh Mệnh Chi Đàm	4743
1276.	Chương 1273:	Liệt Kim Tộc Xuất Thủ	4747
1277.	Chương 1274:	Tái Chiến Cổ Thần Thất Giai	4751
1278.	Chương 1275:	Tĩnh Linh Thánh Thủy	4755
1279.	Chương 1276:	Tranh Đoạt Bắt Đầu	4760
1280.	Chương 1277:	Triệu Vũ Phi Tiến Bộ	4764
1281.	Chương 1278:	Linh Mạch Thiên Tinh Hỏa	4769
1282.	Chương 1279:	Hai Tộc Đổ Chiến	4773
1283.	Chương 1280:	Đổ Chiến Bắt Đầu	4777

1284.	Chương 1281:	Chiếm Ưu Thế	4781
1285.	Chương 1282:	Hai Gã Cổ Thần	4786
1286.	Chương 1283:	Tuyệt Vọng	4790
1287.	Chương 1284:	Liên Tiếp Thảm Bại	4795
1288.	Chương 1285:	Châm Lại Hy Vọng	4799
1289.	Chương 1286:	Trận Chiến Cuối Cùng	4804
1290.	Chương 1287:	Mượn Dừng Lực Lượng	4808
1291.	Chương 1288:	Đổ Chiến Kết Thúc	4813
1292.	Chương 1289:	Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết	4817
1293.	Chương 1290:	Hội Nghị Thần Mâu	4821
1294.	Chương 1291:	Thiên Phật Chi Mâu	4825
1295.	Chương 1292:	Giao Dịch Bí Bảo	4828
1296.	Chương 1293:	Nhiệm Vụ Bí Mật	4832
1297.	Chương 1294:	Gặp Lại Người Quen	4835
1298.	Chương 1295:	Tinh Thần Đồng Thuật	4839
1299.	Chương 1296:	Khu Trò Chơi Thần Mâu	4844
1300.	Chương 1297:	Trò Chơi Thi Đấu	4849
1301.	Chương 1298:	Di Tích Thần Mâu	4854
1302.	Chương 1299:	Nhân Mâu Yêu Thần	4858
1303.	Chương 1300:	Không Gian Tử Vong	4863
1304.	Chương 1301:	Liệt Kim Tộc Tiến Vào	4867
1305.	Chương 1302:	Quả Trứng Có Động Tĩnh	4872
1306.	Chương 1303:	Tiểu Tặc Miêu Xuất Thủ	4876
1307.	Chương 1304:	Thuần Phục Tiểu Tặc Miêu	4880
1308.	Chương 1305:	Khu Vực Hạch Tâm	4885
1309.	Chương 1306:	Nghiên Cứu Hậu Duệ Thần Mâu	4889
1310.	Chương 1307:	Liên Hợp Đối Kháng	4893
1311.	Chương 1308:	Cục Diện Đại Nghịch Chuyển	4897
1312.	Chương 1309:	Bí Pháp Thần Mâu Hợp Nhất	4902
1313.	Chương 1310:	Lực Lượng Vô Địch	4906
1314.	Chương 1311:	Bắt Giữ Thiên Cơ Miêu	4910
1315.	Chương 1312:	Giải Phong Thần Mâu	4914
1316.	Chương 1313:	Ất Chủ Bài Cửa Địch Nhân	4918
1317.	Chương 1314:	Nô Bộc Cường Đại	4923
1318.	Chương 1315:	Hủy Diệt Không Gian	4927
1319.	Chương 1316:	Thu Hoạch Phong Phú	4932
1320.	Chương 1317:	Cổ Thần Ấn Lộét Xác	4936
1321.	Chương 1318:	Côn Vân Đáng Thương	4940
1322.	Chương 1319:	Tìm Tới Cửa	4944
1323.	Chương 1320:	Côn Vân Xuất Chiến	4948
1324.	Chương 1321:	Gặp Lại Hải Công Tử	4952
1325.	Chương 1322:	Triệu Hồi Xuất Chiến	4956
1326.	Chương 1323:	Triệu Hồi Bị Bắt Cóc	4961
1327.	Chương 1324:	Chế Phục	4965
1328.	Chương 1325:	Kẻ Xúc Động Hệ Thống Báo Động	4969
1329.	Chương 1326:	Đấu Cổ Thần Bát Giai	4973
1330.	Chương 1327:	Kẻ Lén Vào	4978
1331.	Chương 1328:	Tà Thánh Song Thần	4983
1332.	Chương 1329:	Lấn Vào Mật Điện	4987
1333.	Chương 1330:	Tiểu Tặc Miêu Thoát Khốn (1+2)	4991
1334.	Chương 1331:	Tiểu Tặc Miêu Trở Về (1+2)	4995
1335.	Chương 1332:	Trần Bảo Khố	4999
1336.	Chương 1333:	Thu Hoạch Kinh Người	5003
1337.	Chương 1334:	Chính Diện Giết Bát Giai	5007

1338.	Chương 1335:	Ma Hồn Bàn	5012
1339.	Chương 1336:	Lại Vào Trần Bảo Khố	5016
1340.	Chương 1337:	Nghịch Lân Long Tộc	5020
1341.	Chương 1338:	Vây Giết Tới	5024
1342.	Chương 1339:	Giết Ngược Trở Lại	5027
1343.	Chương 1340:	La Môn Cổ Thần	5032
1344.	Chương 1341:	Một Mẻ Hốt Gọn	5037
1345.	Chương 1342:	Đồ Sắt	5042
1346.	Chương 1343:	Lôi Viêm Cổ Long Tộc	5047
1347.	Chương 1344:	Toàn Thể Xuất Động	5052
1348.	Chương 1345:	Mưu Đồ Bí Mật	5057
1349.	Chương 1346:	Thần Cổ Đan	5062
1350.	Chương 1347:	Không Khổng Chế Được	5067
1351.	Chương 1348:	Thần Chủ	5071
1352.	Chương 1349:	Thần Chủ Chi Năng	5077
1353.	Chương 1350:	Chúa Tể Lực Lượng	5082
1354.	Chương 1351:	Không Gian Na Di	5087
1355.	Chương 1352:	Người Muốn Tìm	5092
1356.	Chương 1353:	Cự Thần Điện	5098
1357.	Chương 1354:	Cổ Hồn Tộc	5103
1358.	Chương 1355:	Phản Giết	5108
1359.	Chương 1356:	Bí Mật Cự Thần Tộc	5113
1360.	Chương 1357:	Nhất Triển Thân Thủ	5118
1361.	Chương 1358:	Tổ Di Bảo Khố	5122
1362.	Chương 1359:	Bầy Rập	5127
1363.	Chương 1360:	Mở Ra	5133
1364.	Chương 1361:	Đến Bảo Khố	5137
1365.	Chương 1362:	Châm Ngồi	5142
1366.	Chương 1363:	Trắng Trợn Vơ Vét	5147
1367.	Chương 1364:	Hại	5152
1368.	Chương 1365:	Cửu Trọng Áo Nghĩa	5157
1369.	Chương 1366:		5162
1370.	Chương 1367:	Oan Gia Ngổ Hẹp	5162
1371.	Chương 1368:	Chủ Động Đón Đánh	5167
1372.	Chương 1369:	Bích U Thần Tủy Thạch	5172
1373.	Chương 1370:	Tà Niệm Ma Hóa	5175
1374.	Chương 1371:	Ý Niệm Thể Phần Nộ	5180
1375.	Chương 1372:	Lực Lượng Pháp Tắc	5184
1376.	Chương 1373:	Triệu Hoán Thần Bí	5188
1377.	Chương 1374:	Nghi Hoặc	5193
1378.	Chương 1375:	Cảm Tri Tháp	5197
1379.	Chương 1376:	Giằng Co	5201
1380.	Chương 1377:	Dễ Dàng Phá Giải	5203
1381.	Chương 1378:	Thực Lực Bay Vọt	5208
1382.	Chương 1379:	Giải Tỏa Uất ức	5212
1383.	Chương 1380:	Thắng Cục	5216
1384.	Chương 1381:	Minh Hoàng Trùng Tộc	5221
1385.	Chương 1382:	Mảnh Vỡ Thần Bí	5225
1386.	Chương 1383:	Mảnh Vỡ Tổ Khí	5229
1387.	Chương 1384:	Ta Biết Rõ Người!	5234
1388.	Chương 1385:	Hồn Nguyên Tứ Trọng	5238
1389.	Chương 1386:	Trảm Sát Cổ Thần Cửu Giai	5242
1390.	Chương 1387:	Điểm Tối Cao Tốc Độ	5247
1391.	Chương 1388:	Trấn Áp Vạn Tộc	5252

RjNkX *?QÆM; Rj3N, E >Q¢+? S?K×*℥ ℵ ℥€ℤ ℥ ℤ°℥ X X X X X X X X X X X X X X
RjNjX *?QÆM; RjNy, h?ìB ∴B ℵM×?B ℵ ℥K X
RjN9X *?QÆM; RjNR, *?O L?•ℵM× ℥•ℵ *℥ QℵM? X
RjN8X *?QÆM; RjNk, h?„M℥"℥ BXæ℥½℥æ℥M℥? X
RjNeX *?QÆM; RjNj, h?€B *´ ℵ?℥-ℵ J ℵ?X
RjNdX *?QÆM; RjN9, h`B m S?Qℵℵ;℥h℥S℥ ℵ dℵ℥ X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjN3X *?QÆM; RjN8, h`B m S?QℵM℥ æ´ ℵ ℵk℥>℥M℥? X X X X X X X X X X X X X X X X X
RjNNX *?QÆM; RjNe, G W ∴℥i ℥°K E?Qªℵ X
R9yyX *?QÆM; RjNd,℥:℥½℥ ℥K X
R9yRX *?QÆM; RjN3, *?d *℥ ℵ J°i℥L℥Q℥BX
R9ykX *?QÆM; RjNN,℥h℥ ℥M℥BXiX
R9yjX *?QÆM; R9yy, ∴†T G ¢BXæ¢℥ Q¢℥ ℥BXm℥ X
R9y9X *?QÆM; R9yRX*℥ dℵ℥ æ@℥M℥ X
R9y8X *?QÆM; R9yk, æB M *ℵ?℥M℥æ℥ ℵ?℥M℥ X
R9yeX *?QÆM; R9y℥,℥h℥ ℥ X
R9ydx *?QÆM; R9y9, GB ℵ℥h℥Q ℥ ∴℥ ℥Gm℥B X
R9y3X *?QÆM; R9y℥, ℥BXℵM℥>℥ X
R9yNX *?QÆM; R9ye, h℥-℥M℥o æ h℥+℥ X
R9RyX *?QÆM; R9yd, ℵ?℥K℥*℥BXℵM℥ X
R9RRX *?QÆM; R9y3, h?®M℥ æQ℥℥B"℥ ℥?℥vX
R9RkX *?QÆM; R9yN, h? *K+℥;℥`℥?℥*℥m℥ ℥M℥ X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9RjX *?QÆM; R9Ry, •K℥¢℥h℥XT℥æ℥i X
R9R9X *?QÆM; R9RR, >¶M ℥?℥ ℥ ℥Q℥Zm℥ ℥ X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9R8X *?QÆM; R9Rk, "€M "° h?-M *℥Q℥æQ℥+℥h℥•℥ ℵ℥B X X X X X X X X X X X X X
R9ReX *?QÆM; R9Rj, *?ûK •K℥BXi℥´ ℵ ℥-℥ X X X X X X X X X X X X X X X X X X X
R9RdX *?QÆM; R9R9, *´ h?-M *Ym℥:℥ ℥æd℥℥S?QℵM℥; X X X X X X X X X X X X X
R9R3X *?QÆM; R9R8, L;mv M . Q yjX X X X X R9R3X; R9R8, L;mv

.QÌM; M?Q i? M? •K i?—M #Q FB ç M; iU p'MX
 ôL; QìB M"Q- ;B^a i?—M ;B^a [m,5ô
 h`B m S?QM; +QĐM; +? ?Q^aM; bÊ [m€i HÈMX
 ôEûQ /"B i?—M HU+ i®B +QÌM; i`QM; ?mv iKç+? i - +?9 i i?B M i?m- F?®M; +?
 K v K„M- M; "M pçM H—M çWM; H`K i i?'i p¼M; XXXô
 h`QM; F?¬M; ;B M ç2M F`i #¶M; M?B M im¬M ` w +?Q # M;? i?B M ?ç- /—M /—M
 t t¬B `²B M?ç i M?Á çBX
 > i i?ªv HçB i`Î p v M H†M; X
 S?M5
 h`B m S?QM; i?Î T?"Q K°i ?ÆB- +ÁM +?Q F`T M; ?o ;b i?b K„i i`€B ç½ i`mv M ç M
 h`QM; T?ÁM; X
 hWM; iB M„M; M? M?"M; H2M [m F?2 +Y - +?B m p"Q T?ÁM; X
 ô XXX J„i +O i Xô
 h`B m S?QM; ;"Q H M K°i iB M; - #KK H'v K„i i`€B bQM; çÄ ç M; ç m M?S+ F`+? HE
 G9+ M"v- h`B m S?QM; ç½ idM? HçB- i`Î HçB ?B M i?U+X
 æ•v H" T?ÁM; +O KbM?X
 h`B m S?QM; M^K i` M ;BQÌM; - i` M M; QìB +ÁM HQm HçB +?9i +?€v bûK- ?B M M
 G9+ M"v- K„i i`€B v ç m çÈM ç M KS+ K² ?¬B ç—K çb - H, M H°M F?¬M; M; WM; X
 *kM; K v /—M i?2Q i?ÌB ;B M- +ªK ;B€+ ç m t‡i +MM; /—M ;BªK çBX
 ôJ„i +O i XXXô
 o K†i h`B m S?QM; HQ H„M; - +?"K `½B #m¬M; #`M i v #KK i` M K„i i`€BX
 >„M F?¬M; i? t€+ ç`M? K„i i`€B +O KbM? +ÁM M?bM i?'v €M? b€M; ? v F?¬M; X
 L?QM; ç M F?B iB M„M; K†i i`ÌB ç—m iB M +?çK p"Q K„i i`€B- +ªK ;B€+ +?‡B K„i ç
 çQÊ+ #m¬M; HÄM; K°i +?9iX
 J„i i`€B /—M /—M i?Q+? SM; €M? M„M; K½M? HB i- M?bM ` çQÊ+ i? ;BÈB # M M;
 J°i K`M F iB T HçB ç +?Q i•K i?—M h`B m S?QM; `mM; ç°M; - M; •v M; ®+ M; v içB
 h`QM; K°i F?QªM? F?„+ - TªM; T?'i iQ`M #°i? ;BÈB #` M?m°K i`QM; b„+ K`m ?Q
 `U+ `ĐX
 h`QM; i—K M?bM +O K„i i`€B- ? i i?ªv p"i i? ç m i`Î M M K„H b M; M; ÌB- `ä Mûi p
 h`B m S?QM; i?"K +?Q +ÁM +‡i? M?bM i?'v K°i Qi ?ç i #KB i?"i M?Ä +MM; ?ÆB M
 •M? K„i M; QM; HçB- i?"K +?Q ?„M +ÁM +‡i? i?'v `ä +QM FB M i` M +•v ççB i?K
 i?'v p•M i` M H€ +•vX
 ô*?mv M ;b tªv ` - b Q K„i i`€B +O i XXXXô
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M; QçB i`W F?B T bÊ HçB ?B M ` pmB KWM; X
 >„M iBM +?„+ K„i i`€B +O KbM? ç½ bBM? ` /` #B M M"Q ç‡- iBM? iQÌM; ?ÆM K„i
 h`B m S?QM; H'v ` i`K ;QÆM; - [m M b€i K„i i`€B i?"i F„- ?bM? /çM; F?¬M; F?€+ /
 E?€+ #B i /mv M?'i H" ç²M; iW ç2M M?€M? i?•K i?9v ?ÆM ?ŠM #bM? i?QÌM; X
 >ÆM M[F?B iQ`M HU+ i?9+ /K+ K„i i`€B i?b # M M; Q`B ç²M; iY ?B M H M b‡M; ;Ê

æB K b B #B i M"v imv F?¬M; `ä`"M; M?QM; H¢B F?B M +?Q h`B m S?QM; FBM?
 ô*?ŠM; H)XXX M?½M +?•m i?¬M #Q FB ç½ /mM; ?ÊT p"Q K„i i`€B +O KbM?\\ô
 h•K iQ h`B m S?QM; MY pmB MY #m²MX
 a m K°i H9+ H•m- ?„M ?Qi b•m K°i ?ÆB `²B #QÊ+ ` F?ÄB ;B M T?ÁM; +O KbM?X
 ôS?QM; M?B- K°i M; "v K°i ç K +QM KÈB idM?- H"K K HQ H„M; Km®M +? i K'iXô
 h`B m i?` M?bM i?'v +QM i` B #bM? v M p¬ bU- pmB ç M T?€i F?|+X
 ôJ - +QM F?¬M; b Q5 *| H) +ÁM M?•M ?¼ ç„+ T?9+ M[Xô
 h`B m S?QM; M? +? KB M; +QÌBX
 *| çB m ?„M HB M #B M b„+,ôE?Q M F?Q M5 J M|B H"XXX +QM ç½ ?¬M K K°i M;
 ôæ9M; p"v- M; "v ç| +QM #` bûi #´ i`9M;- /QÊ+ bQ [m ç•v t2K # M? ç½ M|B +QM +?
 h`B m i?` H m F?¬ MQÊ+ K„i- #° /¢M; M; ?o H¢B K" i?'v bÊX
 h`QM; i?ÌB ;B M M|B +?mv M- #KM; h`B m S?QM; `ûQ H M ¼i ¼i- H9+ M"v KÈB i?'
 ô*?Ì- +?Ì- K M'm +?Q +QM ,MXô
 h`B m i?` p°B p" M; çB ç M M?" # T- Hm #M M'm +ÆKX
 h`QM; H9+ ç| - h`B m S?QM; F?¬M; M; WM; /MM; K„i i`€B [m M b€i p"i i? # M M; Q"
 KbM? ç½ T?€i bBM? #B M ?| `i M?ÄX
 _ä`"M; M?'i +?QM? H" M,M; HU+ T?ªM SM;X
 ôoQ p2XXXô
 h`QM; H9+ ,M +ÆK- K„i +O h`B m S?QM; M?bM +?^K +?^K p"Q +QM `m²B ç M; # v
 J„i i`€B +O ?„M +| i? #„i çQÊ+ [m„iQ +? T?B ?"M? +O +QM `m²B- +?ŠM; M?[M; +
 i?"K +?Q ?Q p,M i` M +€M? +kM; +| i? M?bM i?'v `ä`"M; iW +?9i K°iX
 oM # 5
 >„M p¬ w F?m +?B + çk i`QM; i vX
 hB M; pQ p2 ç€M; ;?ûi H"TiS+ BK #†iX
 > ? ? XXX
 h`B m S?QM; M?bM p"Q +QM `m²B #` çk +O KbM? F T +? i- i`QM; HÁM; i?¬K pm
 >ª ;B" M5
 h?"i [m€ bmM; bQÈM;5
 "ÎB M;mv M M?•M K„i i`€B M M T?ªM SM; +MM; ç° M?¢v +O h`B m S?QM; pQÊi t
 a m F?B ,M MQ- h`B m S?QM; i? HU+ bmM; K½M? HB M çB ç M /B M pä i`QÌM;X
 >„M +| +ªK ;B€+- +| H) K„i i`€B i?¬M F€ b) i? v ç´B M?•M bBM? +O KbM?XXXX
 J„i i`€B /` #B M +ÁM pQÆM; ?ÆB 'K M?"M M?¢i- MQÆM; i?2Q iB M; iBK ç" T ôh?b
 >„M +kM; F?¬M; #B i b m F?B #` M?½M +?•m i?¬M #Q FB /mM; M?"T- i?•M i? p"
 bBM? ` #B M ?| X
 .B M pä i`QÌM;X
 h`B m S?QM; ;B®M; M?Q M; "v i?QÌM;- +?m~M #` im Hmv M i`K +°i [mv M T?€TX
 ô> ? ? 5 h`B m S?QM;- `®i +m°+ M;QÆB +kM; iÈB- i +S iQÌM; M;QÆB ç`M? H"K

hB M; +QìB iQ T?|M; ç½M; iW T?Q # M FB pä i`QÌM; i`mv M ç MX
 E?¬M; tQM;5
 h`B m S?QM; i?¬K M; ?o F?¬M; tQM; - M?bM [m h`B m E?¬M / [iÊM ç M; bªB #QÊ+
 G9+ M`v ?„M KÈB M?È` ôJ°i +?B m QÊ+ ? Mô +MM; h`B m E?¬MX
 h?2Q iB M; +QìB /`B +O h`B m E?¬M- `i M?B m ç iY î; -M /B M pä i`QÌM; ç m iK
 ôs2K` F?¬M; i? i`€M? çQÊ+ `²BXXXô
 h`B m S?QM; ç`M? T?ªB FB M ç`M? çB iÈBX
 ôh`B m S?QM; - M; QÆB +?m`M #` tQM; +?Q X J°i +?B m5 *?d +¬M K°i +?B m- i b
 h?•M ?bM? h`B m E?¬M + Q HÈM M?Q K°i +QM K½M? ?´ ç M; iÈB ; -M h`B m S?QM
 oW KÈB M|B tQM; X
 > B i v +MM; i?•M ?bM? +O ?„M ç½ +Q `9i H¢B i?2Q iQ i? F€ H¢- v M?Q K°i +Q
 T?€i` H F?Q H¢M? #, M; X
 h`B m S?QM; H"TiS+ `MM; KbM? ÈM H¢M?- T?ªM; T?'i #` ç°+ t` M?bM +?^K +?^K
 ôh`B ¢- /o M?B M H` + Q +'T pä ?¼+ æ°+ s` h?"Th K "B M 5ô
 h`QM; ç€K M; QìB i`mv M` K°i iB M; F m bÊ ?½B #îB M?"M` H B H`+? +?B m i?S
 ô* Q +'T pä ?¼+ - çB m M`v b Q +| i? \ æ iY oä ç¢Q M?` i`¼M; #bM? i?QÌM; i®B ç
 +'T pä ?¼+ i`QM; ö>mv M ok \*€+ö- b Q h`B m E?¬M H¢B +| + Q +'T pä ?¼+ çQÊ+V
 ôL; QÆB F?¬M; #B i`²B- ; B ; B +O h`B m E?¬M H` i`QÎM; H½Q i`QM; i°+XXXô
 ôE?| i`€+? h`B m E?¬M /€K iU iBM K°i +?B m +?B M i?„M; - i?b` ç½ Hmv M i?`M?
 5ô
 "®M T?Q F?¬M; Qi; B i°+ ç iY ç m`MM; KbM?- M; v +ª K°i Qi ç iY i` im´B im pB
 H° p K†i M; QM; i`¼M; X
 ôG¢B H` + Q +'T pä ?¼+ Xô
 h`B m S?QM; ?Qi K°i ?ÆB H¢M? X
 h¢B h`B m i?` ; B i°+ - ç iY iW oä ç¢Q iS i`¼M; i`îtm®M; #bM? i?QÌM; ç m im Hmv
 T?€TX
 o T?¬M h`B m S?QM; - +?Q i`M +?S+ oä ç¢Q M?` i`¼M; M M F?¬M; çQÊ+ p`Q >m
 +¬M; T?€T +kM; F?¬M; çQÊ+ ?¼+ X
 æ°+ s` h?"Th K "B M H` pä ?¼+ +'T + Q- mv HU+ ?ÆM t +¬M; T?€T +'T i?'T- +
 T?ªB H` i?S K` i`K +°i pä ?¼+ +| i? bQ b€M? çQÊ+ X
 :Bì T?9i M`vX
 h`B m E?¬M +?d pW ç€M?` i?S+ Kî ç- m ç½ H`K h`B m S?QM; #` €T HU+ HÈM H
 ç°M; H` b) H¼i p`Q i`Q K¢M; +¬M; FQ+? +O ç°+ t`X
 ôE?| i`€+? h`B m E?¬M /€K F?ŠM; ç`M? +| i? ç€M? #¢B i #^M; K°i +?B m5ô
 hBK h`B m S?QM; ç"TM? M? ?ÆM- i`QM; ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM; - [mª i?"i KbM
 K°i çÊi i`M +¬M; +O pä ?¼+ + Q +'TX
 >m®M; +?B im p` +O h`B m E?¬M +ÁM + Q ?ÆM ?„M K°i i`¼M; X
 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?XXX

.QÈB €T HU+ +?Q iWM; +|- h`B m S?QM; +^K ;B€+ K„i i`€B M?Q M?^v H M F?¬M; M;Q M;Q2 Km®M i?YX

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB iQ`M HU+ i?9+ /K+ K„i i`€B- M;QM; i` M M;QìB h`B m E

G9+ M`v F?¬M; +| B M?“M` # M M;Q`B K„i i`€B +O h`B m S?QM; ç M; ?B M H M

ç M KS+ F?¬M; i? T?€i ;B€+XXXX

oM5

h`B m S?QM; #¶M; M?B M iB M p`Q i`QM; K°i +€B F?¬M; ;B M i?` ;B€+ bB m +Q

T?|M; ç¢B i`QM; i-K K„i- iWM; #B M ?| M?Ä i` M +U+ M;QìB- F +^ ?¬ ?'T- iBK ç

ç m #` K„i i`€B M?bM i?'vX

h`QM; K°i F?„+- i®+ ç° p`M +?mv M +O i? ;BÈB p`i i? /QìM; M?Q #` H`K +?“K H

L?QM; K` i®+ ç° p`M +?mv M +O i? ;BÈB i?“i H¢B F?¬M; ? i? v ç´BX

h? v ç´B +?QM? H` i®+ ç° T?^M SM; i?¬M FBM? +O h`B m S?QM;5

h`QM; F?¬M; ;B M bB m +QìM; M`v- i•K iB M? h`B m S?QM; i`Î M M /` i?QìM; idM?

æ®B i?O +O ?„M- h`B m E?¬M iU M?B M`MM; KbM?- +| + K ;B€+ #` M?bM i?'m ?

ô æ°+ s` h?“T h K "B M 5ô

h`B m E?¬M H° p K†i ?mM; €+- T?€i ç°M; +?B m i?S+ K¢M? M?'i F?¬M; +?9i /Q

ç°+ t`- M?Q +?ÈT ;B`i- iW +U+ ioM? ?| +U+ ç°M;- bBM? ` bS+ #`i +MM; i®+ ç° F

sMv 5

h`QM; +?ÈT K„i- ? B M;|M i v h``M? E?¬M F?ûT H¢B M?Q ` ,M; ç°+ t`- p¢+? T?€ F

M;QìB h`B m S?QM;X

h?“i M? M?5

E?¬M; Qi ç iY +| K†i i` M /B M pä i`QìM; ç m i?'i i? M? ?Q^M; bÊX

_`i M?B m i?B m MB M imp` oä ç¢Q M?` i`¼M; F?¬M; i?'v `ä ç°M; i€+ +O h`B m E

J„i i?'v M;|M i v v ? i M M? `„M +?d +€+? MY i'+ b) ç•K i`9M; KK+ iB m- F?B M +?

i?bXXX

S? M? " 5

æ°i M;°i K°i M„K ç'K +SM; `„M K¢M? K) ç€M? i`9M; +€M? i v h`B m E?¬M- H`K +?

ôa Q H¢B @@@@ô

h•K i?¬M h`B m E?¬M +?'M ç°M;- i?•M ?bM? +SM; M;„+- +€M? i v `mM H M pb ç m

L;|M i v +O ?„M +€+? M;U+ h`B m S?QM; +?d +| MQM MY i'+- +m®B +MM; H¢B F

""M? @@@@

S?¬M #KM; h`B m E?¬M ç m M?|B H M- F m i?^K K°i iB M;- +^ M;QìB #` ç€M? # v

*€B ;b5

æ€K ç iY h`B m i°+ FBM? ?¬ F?¬M; i?¬BX

ôJ°i +?B m- M;QÆB #¢BXXXô

jX *?QÆM; j, æ°i S?€ L?` h`¼M;

J°i +?B m- M;QÆB i?m `²B

o FBM? M;¢+ p" ?QM; T?'M i` M K†i h`B m S?QM; F?| +| i? +?2 /'mX

JbM? i?„M; \ G¢B +ÁM H" K°i +?B m +?B M i?„M; \

h`QÊ+ H9+ i, ç'm- #ÎB pb K„i i`€B /` #B M- M M h`B m S?QM; KÊB +| iU iBM- #^M
i?U+ HU+ +O KbM?- +| i? M; „M +ªM çQÊ+ K°i +?B m +O h`B m E?¬M- M m M?Q T
i`b ?ÆM KQìB +?B mX

J` F i [mª +m®B +MM; H¢B ?Q`M iQ`M M^K M; Q`B /U çQ€M +O ?„MX

h`B m E?¬M ç°i M?B M T?€i ç°M; +¬M; FQ+? +kM; F?¬M; +?"K- M; QìB çSM; t2K Î
h? M?QM; - /QÊB ibM? ?m®M; K„i i`€B i"Ti`mM; - i'i +ª ç°M; i€+ [m„ iQ+? ç m #` M

G9+ K„i i`€B T?€i ç°M; ç M +U+ ?¢M- h`B m S?QM; i?"K +?Q +ÁM +ªK i?'v ç°M; i
p +?"K +?¢T- i`b i` X

*"M; F?| iBM ?ÆM ç| +?QM? H" ?„M +| i? M?bM ` çQÊ+ bÆ ?Î i`QM; +?B m i?S+
aÆ ?Î5

aÆ ?Î +O pä ?¼+ + Q +'T5

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; #B i`^M; - i¢B b Q KbM? H¢B +| i? / /`M; M?bM i?'m bA
T?QÆM; - +| H) ç®B T?QÆM; Hmv M i"Tpä ?¼+ + Q +'T +ÁM +?Q ç M MÆB ç M +

*m®B +MM; - h`B m S?QM; ` i v +¬M; FQ+? i?2Q #ªM M,M; - ;B®M; M?Q H9+ i`QÊ
`m²B- +?m`M t€+ +?†M çSM; bÆ ?Î +?Q K¢M; +O ç®B T?QÆM; - K°i FQ+? +?B M

sQ¢i

S?¬M HÈM ç iY i` M .B M oä h`QìM; ç m H"TiS+ t¬M t Q M€Q HQ¢MX

@ *?ŠM; H) K„i i M?bM M?¬K5 E?¬M; M; ìM; QìB #¢B H¢B H" h`B m E?¬M5

@ >Q`M iQ`M +?QM? t€+- M; QìB i?m +?QM? H" h`B m E?¬MX

J°i ç€K ç iY h`B m i?`; B i°+- KÎ iQ K„i- b„+ K†i ? i bS+ +´ [m€BX

X

@ G`K b Q +| i? i H¢B i?m ?„M b Q\

h`B m E?¬M p K†i ç-v KÆ ?² p" M; ?B p'MX

E?¬M; b B5

>„M i?m `°i KÆ ?²- ?Q`M iQ`M F?¬M; M; ?o` X

h`QM; H9+ M?'i i?ìB- i?¬M b„+ +O h`B m S?QM; p" h`B m E?¬M ?bM? i?"M? bU iC

@ æ•v imv i ç®B H" +?mv M M; Q`B w Km®M5

J°i p`B ç iY h`B m i?`; B i°+- M?bM i?'v p K†i `mM bÊ p" FBM? M; ¢+ +O h`B m S

GìB pW M|B ` - K¼B M; QìB tmM; [m M? ç m M? Q M? Q T?K ?¼ X

@ E?¬M; b B5 o" M F?Q +O iB m iY M`v F?ŠM; ç`M? `°i i®i- ç€M? #`v ç€M? #¢- i`

@ *€B M`v +QM K M| p" M F?Q [m€ i®i`²BX

J¼B M; QìB HB M #bM? i?QìM; i`Î H¢B- ç®B pÈB M; mv M M?•M h`B m S?QM; +?B
HwôX

@ o" M F?Q\ *| H) p"vX

h`B m S?QM; +Q`B M?¢i K°i iB M;- tQ v M;Q`B `B çBX
 @ hB m iY5 æSM; H¢B +?Q i 5
 h`B m E?¬M ¬K #KM;- KB M +QÐM; çSM; H M- p K†i •K i`-K M;?B K i9+ M|B,
 @ h`B m S?QM;5 oW `²B H` M;QÆB p`M F?Q i®i- K v K„M +?B M i?„M;- +?9M; i o
 @ æ€M? H¢B H-M M[\
 h`B m S?QM; M?QÈM; K`v- [mûi K„i M?bM h`B m E?¬M K°i +€B- M|B,
 @ h?S M?'i- M;QÆB #`i?QÆM;X h?S ? B- i F?¬M; +|`ªM?X
 L|B tQM;- ?„M tQ v M;Q`B çB p ?QÈM; K°i MÆB ? Q H€M? Î .B M oă h`Q`M;- HQn
 ;B i°+ ç M; ? B K†i M?bM M? mX
 @ hB m b9+ bBM?5 *?`i i /QÐM; i?QÆM; tQM;- Hmv M óæ°+ s`h?“T h K "B Mô ?Q
 M;QÆB iQM? b`X
 h`B m E?¬M p K†i ;B`M /[- ?"K ?U+ `B çBX
 L?È H¢B i`"M +?B M pW `²B- h`B m E?¬M +?Q ` F i Hm"M- bÎ /o KbM? #¢B- +?O
 h?S M?'i- KbM? F?BM? ç`+?X
 h?S ? B- ?„M +?d Hmv M i?“M? # i?S+ ç-m +O óæ°+ s`h?“T h K "B Mô- +ÁM K°i
 i?B MX
 h?S # - h`B m S?QM; p`M F?Q [m€ i®i- ç€M? #`v ç€M? #¢X
 X
 h¢B K°i MÆB F?€+ Î .B M oă h`Q`M;- h`B m S?QM; #„i ç-m Hmv M [mv MX
 @ h`"M +?B M pW `²B- bÎ /o +|i? +?B M i?„M;- +?O v m #ÎB h`B m E?¬M [m€ F?B
 HQ¢B +¬M; T?€T ?mv M /B m M?Q i? M`Q- ?„M +?Q Hmv M ç M MÆB ç M +?®M-
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; `i `ă `M;X
 G-M i€B +?B M b m- h`B m E?¬M +?„+ +?„M b) F?¬M; F?BM? ç`+?- M m M?Q +|i?
 +O æ°+ s`h?“T h K "B M- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; /€K M„K +?„+X
 .M b Q M?'i i`¼M; pä ç¢Q p`M?'i i`¼M; pä ç¢Q +kM; +|bU +? M? H +? `i HÈMX
 oă ç¢Q +|i i +ª +Ym i`¼M;- i`QÈ+ i K i`¼M; H` K°i ;B B çQ¢M- ;¼B H` óGmv M GU
 *€B ;¼B H` óGmv M GU+ çQ¢Mô iS+ H` bS+ +?`m çUM; p`F?Q HU+- +Q`M; ?| F?Q
 i? X
 *?Q M M- ;B[M?'i i`¼M; pä ç¢Q p`M?'i i`¼M; pä ç¢Q- b) +|+? M? H +? F?QªM; k
 "ÎB p`v +|i? i?'v çQÊ+- /QÈB iB M? ?m®M; i?¬M; i?Q`M;- /MM; M?'i i`¼M; pä ç¢Q
 ç¢Q H` F?| F?,M #U+ M`Q- +`M; F?¬M; M|B ç M pB +K°i +?B m +?B M i?„M;X
 @ J`m +?®i pšM H` T?ªB ç + Q i?U+ HU+ #ªM i?•M5
 h`B m S?QM; ?Q i b•m K°i ?ÆB- H¢B #„i ç-m /B M Hmv M óoB K *QÆM; [mv MôX
 h?S+ i?S M?'i i?S+ i?S ? B i?S+ i?S #
 oB K *QÆM; [mv M Î i` M M;Q`B h`B m S?QM; i?B i`B M ` M?Q MQÈ+ +?ªv K•v i`
 +?ªv ?ÆMX
 S?M

h`B m S?QM; i?m [mv M i?´ F?Q- i` M Kti K M; i?2Q bU pmB KWM; - oB K *QÆM;
KQÆB ? B i?S+ - KbM? K°i ?ÆB ç€M? tQM; - i®+ ç° bQ pÈB H9+ i`QÈ+ M? M? ?ÆM
p`B T?-MX

a m F?B ç€M? tQM; i`¼M p M #° [mv M T?€T- ?„M +ªK i?´v F?Q ?mv i i`QM; +Æ i?
H9+ +`M; i`M ç-v- ;B®M; M?Q Km®M #®+ +?€v p`vX

h?`+? i?`+? i?`+? i?`+?

*MM; H9+ ç|- i? M? •K M?ªv H M ç M iW K„i i`€B +`M; M;`v +`M; K½M? HB iX
h`B m S?QM; M?„K K„i HçB- w i?S+ `i M? M? i`¬B ç M K°i KªM? F?¬M; ;B M ç2M
hçB i`mM; i•K F?¬M; ;B M- +| K°i [m-M; b€M; K`m t M? M?ç i ?bM? tQ„M ®+X
o®M- [m-M; b€M; ?bM? tQ„M ®+ +?d /`B +?WM; K°i i?QÈ+ +?QM- p¬ +MM; ªK ççK
L?QM; #•v ;BÌ- +?B m /`B p` ç° b€M; +O [m-M; b€M; K`m t M? M?ç i ?bM? tQ„M
i,M; i`QÎM;X

@ *?ŠM; H) M,M; HU+ ç†+ i?M +O K„i i`€B- +| HB M [m M ç M i?U+ HU+ +O #ªM
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; •K i?-K bmv çQ€MX

J„i i`€B /` #B M Hv F€- K M; ç M +?Q ?„M +Æ ?°B i? v ç´B p`M K M?- ç-m iB M ;BS
h`B m E?¬M- #•v ;BÌ HçB ;B9T ?„M im Hmv M [mv M T?€T i`¬B +?ªv ?ÆMX

@ G-M M[5

•M? K„i h`B m S?QM; #¶M; M?B M i`Î M M b„+ #ûM- HçB /B M Hmv M oB K *QÆM;
S?M X S?`M? T?`M?

h®+ ç° ` [mv M p` ç°M; i€+ iS +?B +O h`B m S?QM; +`M; H9+ +`M; M? M?- [mv
tm®M; ç´i- HB M iK+ F?¬M; M;WM;X

G9+ /B M Hmv M ç M H-M i?S # - i®+ ç° +O ?„M bQ pÈB H9+ i`QÈ+ ç½M? M? ;`T
p`B H-MX

h`QM; H9+ ?¬ ?´T- ?„M +ªK i?´v F?Q ?mv i i`QM; +Æ i? /•M; i`Q K½M? HB i- p®M
M;`v i?QÌM; F?¬M; +€+? M`Q im Hmv M çQÈ+- ?¬K M v HçB +| i? +?`m çUM; - i`v

@ .U i?2Q i®+ ç° M`v- i i?´v +?d p`B M;`v M[ H` +| i? ç°i T?€ M?` i`¼M; pä ççQ
h`B m S?QM; `ä`M; +ªK M?“M çQÈ+ iB M #° +O KbM?X

J°i KU+ Hmv M ç M +?çM; pçM; i®B- h`B m S?QM; H m F?¬ K¬ ?¬B- [m v HçB ;B
a m F?B p M?`- ?„M pšM +•M M?“+ /` #B M +O K„i i`€BX

@ EûQ /`B +?Q +QÌM; i?-M HU+ ó?mv i Kç+? ç²M; iYô +O i - +?9 i i?B M i?m- F?
K„M- M;`M pçM H-M çWM; F?B M i i?´i p¼M;

>„M M?È H9+ ?¬M K - i`QM; F?¬M; ;B M ç2M F`i ç½ p M; H M i? M? •K M`vX

h`B m S?QM; H9+ M`v ç½ +| T?ÄM; çQ€M, +QM K„i M`v- `i +| i? ç M iW K°i i?-M
/QÈB +Æ /mv M tªQ ?ÊT ç½ /mM; ?ÊT pÈB K„i i`€B +O KbM?

J†+ /M H` #m´B i®B- M?QM; M m ?„M KÎ iQ K„i pšM +| i? +?SM; FB M p`i i? # M
æ K ç2M M?Q KU+- ç®B pÈB i?` ;B€+ +O h`B m S?QM; - ?¬m M?Q F?¬M; içQ i?“M
+O ?„M- i?“K +?Q +| i? M?bM i?´v `ä +?BK ç M; # v i` M #-m i`B- +€+? t p`B /†

"m´B i®B MªK i` M ;BQÌM; - h`B m S?QM; +ªK i?´v K„i i`€B HB M iB T M?ªv H M- T
M?“T p`Q K€m +O KbM?- H M ç M +?¶ b•m i`QM; i?•M i? X

æ„K KbM? i`QM; +ªK ;B€+ F€ /B m ç|- h`B m S?QM; /-M /-M +?bK p`Q ;B´+ M;OX

a€M; bÈK M; "v i?S ? BX

h`B m S?QM; idM? /"v iW bÈK- F?ÎB ç°M; iS +?B- Hmv M [mv M i`QM; b•M M?ÄX
@ hB m pB M M"v [m€ +k M€i- ?Q" M +aM? +kM; `i i - +?ì b m M"v K¢M? K)- M?'i ç
ç M K°i ç¢B pB M `°M; `½BX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?–K M?OX

_ 'i M? M?- ?„M #„i ç–m i?B i`B M # KQÆB ? B i?S+ +O oB K *QÆM; [mv MX
S?M T?"M? T?"M?

L„K ç'K K M; i?2Q iB M; `Qi; "Q- +?'M ç°M; K½M? HB i- mv HU+ FBM? M; QìBX

h`B m S?QM; pW KÈB pmM; ` K'v [mv M HB M +aK i?'v F?–M; ç9M; X

h`QM; H9+ ?– ?'T- F?Q ?mv i i`QM; +Æ i? /•M; i`"Q- K¢M? K) F?–M; i?–B- pW t
T?ªB ç M #®M M, K i`, K +•M HU+ HQÊM; X

@ ±5

h`B m S?QM; ?ÆB ;B"i KbM?- ? B M„K [mv M i` M i v ;B®M; M?Q ? B çQ" M €M? H
M; QìBX

S?"M? `„+ `„+

J°i [mv M M M i`9M; ç¢B i?K i`QÈ+ K†i- +""M? +•v i?– #^M; M„K ç'K H"TiS+ #` ;½v

@ E?–M; ç9M; 5 æ•v F?–M; T?ªB H" HU+ HQÊM; +O M?'i i`¼M; pä ç¢Q- +?ŠM; H)

h`€B iBK h`B m S?QM; M?ªv H MX

æ M; ?B K +?SM; T?ÄM; çQ€M +O KbM?- ?„M ?Qi b•m K°i ?ÆB- p" M çO F?Q HU+
;BŠK K¢M? H M K†i ç'i K°i +€BX

S?"M? Q" M?

J†i ç'i +?'M ç°M; - HÈT ç'i MSi pÐ ` iWM; KªM; - F?B M +?Q +?•M +O h`B m S?QM
o K†i ?„M i`"M ç–v pmB bQÈM; - H¢B K°i +?QîM; #´ i`9M; iªM; ç€ HÈM M†M; ?ÆM
ç€ H"TiS+ pÐ i?"M? M?B m KªM?X

GQ¢B HU+ HQÊM; M"v- imv i ç®B F?–M; T?ªB M?'i i`¼M; pä ç¢Q +| i? b€M? çQÈ

@ L?` i`¼M; pä ç¢Q h ç½ ç°i T?€ M?` i`¼M; pä ç¢Q5

h`B m S?QM; +m²M; ?d- M?„K K„i H¢B- +aK M?"M F?Q ?mv i +QìM; ç¢B i`QM; +Æ

>„M p®M +?Q `^M; - Km®M ç°i T?€ M?` i`¼M; pä ç¢Q- +ÁM T?ªB K'i K°i ? B M; "v M [i?b ç½ MQÈ+ +?ªv i?"M? b–M; - i?, M; +'TX

v i?S+ /mM; M?"T p"Q K„i i`€B- h`B m S?QM; T?€i ?B M- [m–M; b€M; K"m t M? M
F?–M; ;B M ç2M F`i iW K°i i?QÈ+ +?QM ç½ FûQ /"B ç M ? B i?QÈ+X

>„M KÆ ?² M?"M ` - iBM? HU+ +O KBM?- bQ pÈB i`QÈ+ ç•v +""M; K¢M? ?ÆM- M;
F?–M; i? /B M iª #^M; HìB

9X *?QÆM; 9, h`B m L?'i EB K

h'M +?S+ M?` i`¼M; pä ç¢Q- i î i`QM; b® ç iY +MM; HS +O h`B m i?` ;B i°+ - Q
F +m®B M [`²B- ç½ +| iQ +€+? i? K ;B ó:B i°+ pä ?°BôX

h`B m S?QM; ?QM; T?'M i?"i H•m- b m ç| KÈB /–M idM? i€Q H¢BX

oä ç¢Q i'M; +°M; +?B H"K +Ym i`¼M; - +""M; p b m K¶B i`¼M; +""M; F?| ?ÆM- ;B®

J¼B M;QÌB ç m #B i- pä ç¢Q iW M?'i i`¼M; ç M i K i`¼M; H" óGmv M GU+ çQ¢Mô-
 oä æ² H'v pB + ` M Hmv M i?•M i? - +QÌM; ?| F?Q ?mv i H"K +?O- im #' +,M +Æ i?
 M"vX
 h?•M i? +?QM? H" +,M #ªM +O i'i +ª pB + im ?"M?- +?Q M M Gmv M GU+ çQ¢M +
 iB TªM? ?QÌM; ç M +ªM? ;BÈB b m M"vX
 J†+ /M oä æ² H" +'T i?'T M?'i- +?d +| i? +QB H" M?"T K¬M pä ç¢Q- M?QM; im H
 i`¼M; pä ç¢Q +kM; F?¬M; i? +QB i?QÌM;- Qi M?'i ç½ +| çQÊ+ #ªv i€K i`,K +•M HU
 i`ÌB bBM? i? +?'i i®i- i?"K +?Q +ÁM ç¢i ç M M;"M +•M HU+ HQÊM;- i v F?¬M; tÜ
 ?MM;X
 h`B m S?QM; #•v ;BÌ ç°i T?€ M?' i`¼M; pä ç¢Q- Qi M?'i +kM; +| #®M M,K i`,K +•M
 i`M +O M;QÌB i?QÌM;- M m M?Q T?®B ?ÊT i? K pä F„ +¬M; T?€T HÈB ?¢B- KQÌB
 ç M ;—M çQÊ+X
 @ L m M?Q i +| i? i`M +?S+ i K i`¼M; pä ç¢Q- +| çQÊ+ #ªv i€K i`,K +•M HU+ HQÊ
 i,M; ;'T ç¬BX
 h`B m S?QM; i?—K M;?oX
 æQÆM; M?B M- i?U+ bU F?B M +?Q ?„M QÊ+ KÆ- p" ?QÈM; iÈB +?QM? H" i`Î i?"M
 oä ç¢Q iW iS i`¼M; ç M HK+ i`¼M;- H" óI~M E?Q çQ¢Mô U V- ;¼B H" oä :Bª- oä :B
 U V I~M E?Q, +?S F?Q
 "QÊ+ p"Q +ªM? ;BÈB M"v- pä ;Bª F?¬M; +?d i® +?'i i?•M i? - F?Q ?mv i HU+ HQÊ
 K" +ÁM +| i? +QÌM; ?| i¢M; T?O- HoM? M;° ` óoä æ¢Q L°B EbM?ô- pQÊi [m T?¢
 i? çÆM i?m—M- i?U+ HU+ +| K°i #QÊ+ M?ªv p¼i p +?'i- +| çO HQ¢B M,M; HU+ F?
 J°i F?B i`Î i?"M? oä :Bª +?QM? i?S+- ç½ +?QM? i?S+ i?Q€i Hv F?ÄB T?"K iK+- i`
 hW H9+ +ÁM Î i`M h? M? .B T- h`B m S?QM; ç½ H" T +?Q i`Î i?"M? K°i oä :Bª +?Q
 ;B i°+- F?B M M;mv M p¼M; M"v +M; ;—M ?ÆM K°i +?9iX
 X
 h`M +?S+ M?' i`¼M; pä ç¢Q- h`B m S?QM; H"TiS+ ç2K iBM iS+ M"v #€Q +?Q +? H
 L?' i`¼M; pä ç¢Q\
 S?K i?•M h`B m h?B M .QÆM; p" Kšm i?•M h`B m i?' p K†i ç¬v FBM? M;¢+- b m ç
 h`B m S?QM; +| i? Î im´B M"v ç°i T?€ M?' i`¼M; pä ç¢Q- H¢B F?¬M; KQÊM M;Q¢
 çQÊ+ i?B M T?9 +O ?„M i®i ?ÆM M;QÌB #bM? i?QÌM; M?B mX
 @ hB Ti?2Q- M;QÆB T?ªB iQ" M HU+ +?m~M #` +?Q ó:B i°+ pä ?°Bô /B M ` p"Q
 [m€ ç i•K ç M +?mv M t T?¢M;- +?d +—M çWM; [m€ K'i K†i H" çQÊ+X
 h` M K†i h`B m h?B M .QÆM; H° ` K°i MK +QÌB ?Á M?½X
 h` M K†i h`B m i?' +kM; H° p p mB KWM;- M?Q t| #Ä çQÊ+ ;€M? M†M;X
 h`B m S?QM; +| i? çB ç M #QÊ+ M"v- #¼M ?¼ +Æ #ªM ç½ ?"B HÁM;- F?¬M; +| v n
 h? M?QM;- KK+ iB m i`QM; HÁM; h`B m S?QM;- +kM; F?¬M; TªB +?d M?Q p"v- ?
 :Bª +?QM? i?S+- i?"K +?Q i`Î i?"M? çdM? T?QM; pä ç¢QX
 @ h`M +?S+ M?' i`¼M; pä ç¢Q- ç` p` +O i Î i`QM; i°+ M?'i ç`M? i,M; H M- +| iC
 ó>mv M ok +€+ô`²BX
 " M i`QM; >mv M ok +€+ +O i°+- +| `i M?B m +¬M; T?€T p" çB M i`+? im Hmv MX
 L;?o ç M ç•v- h`B m S?QM; H"TiS+ çB p T?Q >mv M ok +€+X

@ S?QM; + 5

LY çQÌM;- K°i i? M? •K i?B m M[K M; i?2Q bU FBM? M;ç+ i`mv M ç MX

h`QM; i? M? •K +O i?B m M[K M; i?2Q K°i iB K K KçB- +| K°i HQçB +^aK ;B€+ [m

h?•M i? h`B m S?QM; +| +?9i +SM; çÌX

hW # M +çM? M;QÌB ?„M +| K°i M K K°i M[çB iÈB- i?Qç i M?bM im´B +kM; F?¬M; H

h`QM; ç| +| K°i i?B m MB M €Q iQK- K`v FB K /`B- i?•M ?bM? i?ŠM; i„T- i`QM; K„
im pB +O ?„M ç½ çç i ç M çdM? T?QM; i K i`¼M; pä ççQ- F?B M +?Q M?[M; +QM
çQÊ+ €T HU+ b•m b„+X

@ >„M +?QM? H` óh`B m L?`i EB Kô- ç iY t T?`M; i?S # +O M;QçB i-M; ;B i°+5

E?¬M; Qi M;QÌB tmM; [m M? ç m FBM? ?¬- i?¬M b„+ i` M K†i çO HQçB FB M; F} p

E p B b€i +€M? çSM; +MM; h`B m L?`i EB K H` K°i i?B m M[ K†+ imv i #`Q- im´B
im´B M?Q h`B m S?QM; - tBM? ç T i9 H - ?B M M?B M H` K°i K„ M?•MX

@ hmv i Km°BX

h`B m S?QM; M?bM [m i?B m M[ imv i #`Q- F?| 2 KB M; F?¬M; F?ÄB M? +? H M K

h?B m M[i`QÊ+ K„i +?QM? H` óh`B m hmv iô- MY M,K i`QÊ+ ç½ +MM; ?„M iB M p

L,K ç| Î i`M h? M? .B T- h`B m hmv i p¬ +MM; bMM; #€B p` ?•K K° ?„M- +?d b m
;B i°+- /¬M /¬M #`i ?Á - iW ç| p b m t2K M? m M?Q M;QÌB t HçX

a m F?B h`B m hmv i iB M p`Q h`B m i?` ;B i°+- #`M; p`Q Qm i? i?B M bBM? H +
M®B [m M? pÈB h`B m L?`i EB K- ç iY t T?`M; i?S # M;QçB i-M; +O ;B i°+-
i`QÊ+ ç½ i`M +?S +M?` i`¼M; pä ççQX

G9+ M`v- +?d i?`v h`B m hmv i i?`T ;B¼M; M|B pÈB h`B m L?`i EB K K°i +•mX

@ æQÊ+- M?QM; çWM; [m€ H•mX

h`B m L?`i EB K F?) ;`i ç-m- i`€M?` K°i # M- +,M #<sup>a</sup>M F?¬M; Km®M M?bM h`B m

h`B m hmv i çB ç M i`QÊ+ K†i h`B m S?QM; - H9+ F?Q^aM; +€+? ;B[? B # M ;¬M M
i?¬M b„+ ?ÆB H° p T?S+ içT- i?Î /`B b•m FQM M|B,

@ S?QM; + - M;QÆB +m®B +MM; ç½ ç°i T?€ M?` i`¼M; pä ççQX L?QM; hmv i L?B p
[m€ +`M `Ð- p`Q i¬M; i°+- çB K tm`i T?€i +O +?9M; i i?`T- ç½ ç`M? i`QÊ+ H` F?
ói?B M bOM;ô FB

@ L;QÆB ç M +MM; Km®M M|B +€B ;b\

h`B m S?QM; M;„i HÌB M`M;- b„+ K†i ?ÆB HçM?X

h` M K†i h`B m hmv i H°` K°i iB iS+ ;B`M- ?`K M,M; M;` F?) +„M,

@ S?QM; + - hmv i L?B F?mv M M;QÆB H-M +m®B- ?½v ç-m [m•M p` H`v HÁM; EB
+| i? i?`M? +¬M; /mM; M?`T p`Q h`B m i?` ;B i°+- i`€M? M?[M; p +?çK

æ-m [m•M p` H`v HÁM; ?„M\

h`B m S?QM; H`T iS+ +QÌB HçM? F?¬M; M|B- +^a çÌB ?„M- +ÁM +?Q iWM; F?m`i T

h`B m L?`i EB K i`ÌB bBM? iQM? ibM? H½M? ççK- FB m +,M; p¬ +MM;- K¶B H-M M
KkB M?bM M;QÌBô- #° /çM; ç€M; ;?ûi p¬ +MM;X

oW M?bM i?`v p K†i +O h`B m S?QM; - h`B m hmv i H`T iS+ ?B m `ä- /M b Q ?
i`9+ K½ HÈM H M +MM; M? m- M`M; `i ?B m `ä iQM? +€+? h`B m S?QM;X

*?d i?`v h`B m hmv i i`Î p # M +çM? h`B m L?`i EB K- i?`T ;B¼M; M|B K°i +•mX

@ >W5 S? p"i F?¬M; #B i i@i t'mX
h? M? •K H¢M? M?Q #,M; +O h`B m L?'i EB K i`mv M ç MX
@ S? p"i\
h`B m S?QM; M?QÊM; K`v H MX
*| H) M?bM i?'v h`B m S?QM; F?¬M; T?K+- h`B m L?'i EB K /WM; H¢B- + Q M;¢Q
@ L;?2 M|B M;QÆB H" i?B M i`B i`'M h? M? .B T\ *?ŠM; [m - i¢B h`B m i?' ;B i°+
M?½B M?ûT5 h¢B :B i°+ pä ?°B- i +?d +-M K°i +?B m H" çO F?B M +?Q M;QÆB
@ _'i ?ÊT w i - ;†T H¢B Î :B i°+ pä ?°BX
h`B m S?QM; +Q`B H¢M? K°i iB M;- [m v M;Q`B çB p T?Q >mv M ok +€+X
>„M F?¬M; Km®M bQ ç'm KB M; HQÐB HÊB ?¢BX
.M b Q i?b ? B b€M; b m- :B i°+ pä ?°B +kM; b) #„i ç-m- ç M H9+ ç| +S /MM; i?U+
æQ K„i M?bM i?•MªM? h`B m S?QM; `B çB- ç¬B K„i tBM? ç T+O h`B m hmv i F
G9+ M`v- M`M; iW i` M M;Q`B h`B m S?QM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i HQ¢B +ªK ;B€+ H¢
;B€+ F?¬M; i? M|B `äX
@ >„M i?"i H" +QB i`¼M; #ªM i?•M KbM?X
h`B m L?'i EB K +Q`B M?¢Q K°i iB M;X
>„M +,M #ªM F?¬M; t2K h`B m S?QM; H" ç®B i?OX
Í M;Q¢B i-M; ;B i°+- ç iY i'M +?S+ i K i`¼M; pä ç¢Q- F?¬M; /QÊB 8y- ey M;Q`B- ?
ç iY ?¢i ;B®M; M`v t T ?`M; i?S # - ?€+| i? +?d /MM; im pB çÆM i?m-M ç çQM;
h`B m hmv i •K i?-K i?Î /`B- h`B m S?QM; H`K p"v +?QM? H" iU +?m®+ F?´X
h?U+ HU+ +O h`B m L?'i EB K- M`M; #B i`'i `ä- K°i b® ç iY i K i`¼M; pä ç¢Q Q
F?¬M; +?`m M´B K°i FB KX
X
E?¬M; H•m b m- h`B m S?QM; ç½ çB p`Q i`¼M; ç` i`QM; i°+ >mv M ok +€+X
>mv M ok +€+ H" i`¼M; ç` i`QM; i°+- [m M? M,K +| i`QÎM; H½Q +O ;B i°+ i`'M i?
@ æ iY +?B i°+\
h`QM; >mv M ok +€+- p` i`QÎM; H½Q €Q #`Q i`„M; M?bM i?'v H M? #`B i?•M T?"M
K`v ?ÆB M?Qm H¢B K°i +?9iX
@ "€B FB M i`QÎM; H½QX
h`B m S?QM; p K†i F?€+? F?Q- ?„M #B i`'i `ä i?U+ HU+ +O i`QÎM; H½Q i`QM; i
h?¬M; [m ;B€+ [m M +O K„i i`€B- +ªK SM; çQÊ+ K°i +¶ HU+ HQÊM; K¢M? K) K`
T?QÆM; - ç| H" K°i i-M; F?Q iS+ K`m HY çÄ- M^K i`QM; ?mv i M?K+- M?QM; H¢B i
i? - i?"K +?Q +| i? iMv i?B +¬M; FQ+?- +€+? F?¬M; çª i?QÆM; M;Q`B- i M p`M;
h`B m S?QM; #B i`ä- i`QÎM; H½Q €Q #`Q i`„M; ç½ im Hmv M óoä æ¢Q L°B EbM?ô
+€B H" +| i? T?€i` HU+ HQÊM; M?Q "¬B G¬B- +?Q /M +| K°i i`,K M;Q`B M?Q KbM
M?€v K„iX
"bM? i?Q`M; +?d +| óoä :Bªô iS i`¼M; pä ç¢Q i`Î H M KÈB +| oä æ¢Q L°B EbM?X
h`B m S?QM; - h`B m E?¬M ç m H" M?[M; oä æ²- F?¬M; +| F?ª M,M; +| çQÊ+ oä æ¢
h`B m S?QM; F?QK M;Q`B M|B,

@ h`QÎM; H½Q- i Km®M p`Q i-M; ? B >mv M ok +€+X
 @ L;QÆB im´B +?Q ç M R9- i´M +?S+ M?`i`¼M; pä ç¢Q- +kM; +?d t2K M?Q #bM?
 i`Îi?`M? ç iY M°B i-M;- ç½B M;° F?B iB M p`Q >mv M ok +€+ +O ç iY +?B i°+ p
 F?€+ M? mX
 h`QÎM; H½Q €Q #`Q i`„M; H¢M? M?¢i M|BX
 h`B m S?QM; M;?2 p`v- ?ÆB b[M; bÌ K°i +?9i- M?QM; M;?o ç M i°+ [mv KÈB ` +O
 i?QÌM; i`ÎH¢BX
 @ JÌB i`QÎM; H½Q M|BX
 h`B m S?QM; #B i- i`QÈ+ F?B +| i?U+ HU+ imv i ç®B- KbM? F?¬M; +| iQ +€+? K†
 h`QÎM; H½Q €Q #`Q i`„M; K†i F?¬M; #B m ibM? M|B,
 @ æ iY M?`i`¼M; pä ç¢Q- +?d +| i? p`Q i-M; K°i >mv M ok +€+X h-M; K°i >mv M
 ?¼+ ?¢ +´T- +ÁM +| K°i b® pä ?¼+ i`mM; +´TX æ iY #´M i°+- M?B m M?´i +?d +| i?
 +´T ?Q†+ H` #®M pä ?¼+ ?¢ +´T ç K M; ` M;Q`B im Hmv M- i?ÌB ;B M +?d ? B i?€
 M?´i +?d +| i? HU +?¼M K°i pä ?¼+ i`mM; +´T ?Q†+ H` ? B pä ?¼+ ?¢ +´T- i?ÌB ;
 L;?2 tQM; [mv i„+- h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- ç€T,
 @ o½M #®B ?B m `²BX
 Zmv i„+ +O >mv M ok +€+- ç½B M;° +O ç iY #´M i°+ p`ç iY +?B i°+ +| bU F?€+
 ``i Hm`M H` b® HQÊM; HU +?¼M ? v H` i?ÌB ;B M im Hmv M- ç iY +?B i°+ ç m F
 #ªM H` +? M? H +? ;´T ? B H-MX
 @ h®i5 L;QÆB +| i? iB M p`Q- i?ÌB ;B M H` MY + M? ;BÌX
 a m F?B i`QÎM; H½Q €Q #`Q i`„M; M?`M HÌB- h`B m S?QM; +?`K `½B #QÈ+ p`Q >
 H` MÆB K` ?„M i? i?B i QÈ+ KÆ

8X *?QÆM; 8, GU *?¼M >¼+ oä

eX *?QÆM; e, GU *?¼M >¼+ oä

dX *?QÆM; d, G¢B G` o`M E?Q

3X *?QÆM; 3, hB M h?m`i * Q aB m

NX *?QÆM; N, L?` h`¼M; ædM? S?QM;

RyX *?QÆM; Ry, >Q`M? o•M h?B M G•K

æ K F?mv X

h`B m i?` ;B i°+- i`QM; K°i çbM? pB M t ?Q `°M; HÈMX

@ * 5 L;QÆB M?´i ç`M? T?ªB ` K†i;B9T i - i M h`B m S?QM; FB +?d H` K°i ç iY
 i K´i ? i K†i KkB i`QÈ+ +¬M; +?9M;X

h`B m E?¬M M;?B M `„M; M;?B M HÊB- i`QM; K„i i`M ç-v ?`M w •K ç°+X

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M ;-M ç•v- ?„M HB M iB T ? B H-M i?m i`QM; i v K°i ç iY -
 K†i KkB çB ` M;Q`BX

@ S? p`i5

h` M K°i +€B #² çQ`M ç†i ;B[;B M T?ÁM; +| K°i i?B m MB M i|+ M; „M- i?•M ?bM
;B®M; M?Q #€Q b,MX
h?B m MB M i|+ M; „M M`v- iQÈM; K¢Q +| p`B T?-M iQÆM; iU h`B m E?-M- i? M?
[mª [mv i H¢M? HMM;- /Si F?Q€i M? M? M? MX
> „M +?QM? H` + + +O h`B m E?-M- h`B m \*`MX
@ * - t2K M?Q i p M M;QÆB- i M?'i ç`M? T?ªB tª +ÆM ;B`M M`vX
h•K i?-M h`B m E?-M #'i ç`M?- pW bÊ pW ?`MX
æ®B pÈB M;QìB + + M`v- ? „M pšM Hm¬M 2 M;¢BX
hW M?Ä ç M HÈM- + + h`B m \*`M pšM Hm¬M F?B / ? „MX
E?B M ? „M +ªK i?'v p¬ HU+ +?QM? H` h`B m *`M H`K ;b +kM; Hm¬M €T +? ? „MX
>B M M v- h`B m \*`M ç½ im Hmv M iÈB i K i`¼M; pä ç¢Q çdM? T?QM;- +ÁM Hmv M
+'T æ°+ s` h?"T h K "B M- i?U+ HU+ çO t T p`Q ?¢M; M,K M;Q¢B i-M;X
*?Q /M H`j@8 i M h`B m E?-M +kM; F?-M; T?ªB H` ç®B i?O +O + + ? „MX

a€M; bÈK M;`v i?S ? BX
h`B m S?QM; `ìB ;BQìM; `i bÈK- ç-m iB M H` Hmv M i" T L° GQM; Zmv M p` h?-B
> B #° #Q i`+? pä ç¢Q M`v- +?QM? H` +¬M; T?€T +?O im +O h`B m S?QM; ?B M M
@ h K i`¼M; pä ç¢Q- +?d +ÁM +€+? K°i çQ¢M M[ K` i?-BX
h`B m S?QM; Hmv M i" T MY + M? ;Bì- /U i?2Q óF ?Q¢+?ô K` ? „M H" T ` i®B ?¬
T?ÁM; i?m +?B i`QM; i°+X
h?2Q H +k- K¶B i?€M; h`B m S?QM; H¢B çQÊ+ M?"M KQìB HQÊM; #¢+ iW i`QM; i
@ hB M i?€M; M`v pšM +?Q HoM?X
h`B m S?QM; çB p`Q T?ÁM; i?m +?B +O M;Q¢B i-M; ;B i°+X
@ h`B m S?QM;- M?` i`¼M; pä ç¢Q- ç iY +?B i°+- ? B KQÆB HQÊM; #¢+X
o` iB M bBM? +O T?ÁM; i?m +?B- K†i F?-M; #B m iB M? M|BX
> B KQÆB HQÊM; #¢+\
h`B m S?QM; iB T M?"M M;•M HQÊM;- ;"i ç-m +ªK i¢X
a m F?B i`M +?S+ M?` i`¼M; pä ç¢Q- iB M K¶B i?€M; ? „M çQÊ+ M?"M H¢B i,M; H
h? M?QM;- ? „M ?B m `^M;- ? B KQÆB HQÊM; #¢+ K¶B i?€M; ç®B pÈB M;QìB #b
+ÆK €QX
h? M?QM;- ç®B pÈB M;QìB im ?`M? pä ç¢Q K` M|B i?b +?d ;B®M; M?Q Km®B #Ä
J°i b® /QÊ+ HB m i`•M [mw /MM; ç i?9+ ç~v pB +im Hmv M p` ç°i T?€ +ªM? ;BÈB-
HQÊM; #¢+ `²BX
L?[M; +QM +?€m ;B`m +| i`QM; ;B i°+- iMv iB M T?K+ /KM; K°i p`B /QÊ+ HB m i`•
K'v +?K+ M,K i?m M?"T +O ç iY #bM? i?QìM; `²BX
@ > B KQÆB HQÊM; #¢+
h`B m S?QM; ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- QÈ+ HQÊM; ? B KQÆB HQÊM; #¢+ i` M M;Q
h`B m i°+- iB M p T?Q T?B M +?Ê+ O i?"M? ok.QÆM;X

L m ç´B H¢B H¨i`QÊ+ FB - H9+ ?„M +—K çQÊ+ iB M- M?´i ç`M? i`QÊ+ iB M b) ç2K
iB mX

L?QM; H—M M¨v- ?„M F?¬M; H¨K p¨v- K¨ bmv iQM? p ? B KQÆB HQÊM; #¢+ M¨v- K
*?d +?®+ H€i- h`B m S?QM; ç½ iB M p¨Q T?B M +?Ê ;B Q /`+? HÈM M?´i +O i?¨M
h¢B K°i iB K pk F?Q i`QM; i?¨M?X

@ *?QÎM; [m—v- i? M? óh`¼M; h?B i *mM; ô M¨v #€M i? M¨Q\
h`B m S?QM; Î i`QM; iB K pk F?Q- +?¼M HU ?²B H•m- +m®B +MM; +kM; QM; w +•
@ h`¼M; h?B i \*mM;- HU+ tmv M i?´m K¢M? K)- T?¢K pB ;B i ç`+? ?[m ?B m H¨R
HQÊM; #¢+X

*?QÎM; [m—v KdK +QÌB ? i bS+ F?€+? F?Q M¡BX

>„M ç½ M?bM ` iB m +?Q óh`B m i°+ô i` M [m—M €Q +O h`B m S?QM;X

h¢B i?¨M? ok .QÆM;- h`B m i?` ;B i°+ p¨ h•M ;B - æ`+? ;B - çQÊ+ tQM; H¨ # ç¢
M;¨M /†K +O i?¨M? ok .QÆM;- i? HU+ M;¨T i`ÌB- ?—m M?Q # Q i`MK ? i i?ªvX

@ > B KQÆB HQÊM; #¢+\
h`B m S?QM; M?Qm K¨v- i`—K ;B¼M; M¡B,

@ *¡ i? #Èi K°i +?9i F?¬M;\
*?QÎM; [m—v KdK +QÌB ç€T,

@ L?Q p¨v çB- +?Q M;QÆB K°i +€B ;B€ i?´T M?´i- KQÌB i€K HQÊM; #¢+X
@ JQÌB H,K HQÊM;5 >B M i`QM; i v i +¡ F?¬M; M?B m- b m M¨v +¡ iB M- b) i`ª H¢
h`B m S?QM; /Si F?Q€i M¡B- i`QM; K„i +¡ p¨B T?—M i?¨M? F?¨MX

@ R8 HQÊM;\
*?QÎM; [m—v +¡ p F?¡ tY- M?QM; +¡ H) pb M?bM i?´v i?¨M? w +O h`B m S?QM;- +
@ æQÊ+ `²B- /M b Q +Y ?¨M; M¨v +kM; H¨ i¨B bªM / M? M;?o +O h`B m ;B - ?v p
@ *ªK ÆMX

h`B m S?QM; +¡ p¨B T?—M +ªK FQ+?X
>„M M;QÊ+ H¢B F?¬M; M;Ì¨`M; +Y ?¨M; M¨v H¢B H¨i`B bªM / M? M;?o +O h`B
_´i M? M?- h`B m S?QM; ç½ /MM; R8 HQÊM; #¢+ Km çQÊ+ +•v h`¼M; h?B i *mM;
L; v b m ç¡- ?„M /MM; M,K HQÊM; #¢+ +ÁM H¢B- Km p¨B +?K+ KkB i M- K°i H¼ ç
HQÆM; F?¬M[X

"ÎB M?Q p¨v +?Q M M ?B M i` M M;QÌB h`B m S?QM; F?¬M; +ÁM ç²M; M¨QX

@ *?„+ b) F?¬M; i?´i #¢B ç•m
h`B m S?QM; H¨K #¨K K°i KbM?- H¨T iS+ p°B `ÌB F?ÄB i?¨M? ok .QÆM;X
"¨+?
oW `ÌB F?ÄB i?¨M? ok .QÆM;- h`B m S?QM; HB M i?B i`B M +¬M; T?€T F?BM? i?
ç° bQ pÈB M;U ?Q M; #bM? i?QÌM; +ÁM M? M? ?ÆM M?B mX
JQÊM pB + /B +?mv M M¨v- ?„M H¢B iB M i? K K°i #QÊ+ i`QM; pB + ibK ?B m im H
> B + M? ;BÌ b m- h`B m S?QM; +m®B +MM; +kM; +f ÀÐ mT?€ T P35° T44Ð° M¨Yd%

"ÎB M?Q p¨v +?Q M M ?B M i` M M;QÌB h`B m S?QM; F?¬M; +ÁM ç²M; M¨QX

@ *?„+ b) F?¬M; i?´i #¢B ç•m

h`B m S?QM; H¨K #¨K K°i KbM?- H¨T iS+ p°B `ÌB F?ÄB i?¨M? ok .QÆM;X
"¨+?

oW `ÌB F?ÄB i?¨M? ok .QÆM;- h`B m S?QM; HB M i?B i`B M +¬M; T?€T F?BM? i?
ç° bQ pÈB M;U ?Q M; #bM? i?QÌM; +ÁM M? M? ?ÆM M?B mX

JQÊM pB + /B +?mv M M¨v- ?„M H¢B iB M i? K K°i #QÊ+ i`QM; pB + ibK ?B m im H
> B + M? ;BÌ b m- h`B m S?QM; +m®B +MM; +kM; +f ÀÐ mT?€ T P35° T44Ð° M¨Yd%

"° /¢M; h`B m S?QM; i?QM; /QM; ¢B K ioM?- ``i iU iBM- ?„M ¢MM; ?`M? ¢°M; +O
 @ oB K *QÆM; [mv M5
 J°i [mv M ¢ÆM ;BªM ?ìB ?Êi TªM; T?`i M?Q K°i ¢Q`M pB K [m M; ¢ M; ;`Q i?ûi-
 +MM; K½M? HB i- M?Q w pB M K½M- KÆ ?? ;B®M; M?Q iU M?B MX
 G¢B H` [mv M T?€T +Æ bÎXXX
 h`QM; h?B M oă h`QìM; T?-M HÈM €M? K„i ¢ iY h`B m i°+ ¢ m #` ¢°M; i€+ +O h`B
 @ G¢B H` oB K *QÆM; [mv M5
 @ >„M pšM /MM; [mv M T?€T +Æ bÎ b Q\
 J°i p`B ¢ iY h`B m i°+ i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- i` M K†i i`M ¢-v p FBM? M; ¢+X
 _`i M?B m M; QìB ¢ m +?Q `^M; h`B m S?QM; +?d M|B KB M; K` i?-B- i?U+ i b) F
 p`vX
 L?QM; ibM? ?m®M; #•v ;Bì bQ pÈB M?[M; ;b #¼M ?„M iQÎM; iQÊM; H¢B +`M; ¢B M
 @ hB m iY M`v i?`i +m²M; p¼M; ;K+ tm®M; +?Q i XXX
 •M? K„i h`B m h?-M \*QÆM; ;-M M?Q +| i? T?mM ` HY - ? B M„K [mv M M?Q HQ
 F?B M F?-M; F?Q tmM; [m M? KÆ ?? ¢-M; +SM; H¢BX
 lv HU+ +O K°i [mv M M`v F?B M +?Q `i M?B m ¢ iY h`B m i°+ ¢ m i`-K i`² F?2M
 @ h K i`¼M; pä ¢¢Q #bM? i?QìM; 2 `^M; F?-M; iB T M²B K°i [mv M M`v ¢•mX
 @ æ9M; p`v- GQm S?QM; [mv M iB m i?`M? ¢½ +| ¢QÊ+ K°i T?-M iBM? i9v `²B
 L; v +ª K°i p`B p`i`QÎM; #®B i`QM; ;B i°+ +kM; HB M iK+ ;`i ¢-mX
 S?`M?XXX
 h`QM; F?QªM? F?„+ ? B ¢¢Q i?•MªM? iB T +`M- M„K ¢'K ;B Q +MM; M„K ¢'K- +SM
 @ :K+ tm®M; +?Q i 5
 E?|2 K„i h`B m h?-M \*QÆM; M?Q Km®M `€+? ` - i`9i ? i HU+ HQÊM; +ª ¢ìB- ¢2K C
 ¢ M +U+ ?¢MX
 >„M i?B i`B M pä ?¼+ + Q +`T- M m M?Q F?-M; i? i`QM; ? B # +?B m +? i`K h`
 M`Q ¢†i +?•M p`Q KQìB ?¢M; ¢-m i`QM; ?`M; M; k ¢ iY M; Q¢B i-M; \
 @ JÎ5
 h`QM; K„i h`B m S?QM; pšM ;B[p i`-K²M- idM? i€Q- [mv M T?€T +O ?„M M?Q +
 ¢Q`M HY +?€v `U+ `Ð i?B m ¢®i ?Q F?-M; i`QM; F?QªM? F?„+ ? i bS+ pB /B m- +
 h?-M *QÆM; X
 S?`M?T?`M?XXX
 h?•M ?bM? h`B m h?-M \*QÆM; +?`M ¢°M; K°i +¶ F?Q iS+ +QÆM; HB i M?Q Km®M #
 +O ?„M M?Q i ` -M- i?•M i? F?-M; +?`m F?®M; +? K` HmB p b m ? B #QÊ+X
 *ÁM ¢®B i?O h`B m S?QM; +O ?„M i?b i?•M ?bM? +?d i?Q€M; / Q ¢°M; K°i +?9iX
 @ XXXX a Q +| i? M?Q p`v\
 h` M K†i h`B m h?-M *QÆM; i`M ¢-v ?QªM; bÊ p` F?| iBMX
 o®M ?„M +?Q `^M; +| i? /MM; K°i [mv M ¢€M? #¢B h`B m S?QM; M?QM; F?-M; M;
 ¢€M? HmBX
 @ sªv ` +?mv M ;b\

æ iY h`B m i° + î tmM; [m M? Hm" M pã ç`B b® d + kM; ç m b[M; b`X
 @ h F?¬M; iBMXXX oW `²B M?`i ç`M? H`i`MM; ?ÊT5 hB m iW FB +?d ç€M? #`v
 M?`i i`QM; +?B m i?S+ +O i X
 h`B m h?¬M \*QÆM; ;`Q i?ûi ;B" M /[- H¢B H¬M M[i?9+ /K+ GQm S?QM; [mv M- çB
 S?QM;
 @ oB K *QÆM; i?S+ i?S iQ5
 h`B m S?QM; F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- pšM H¢M? M?¢i M?Q +k- iB T iK+ bY /KM
 > B M; Q`B H¢B H¬M M[ ;B Q T?QM; H`v +SM; ç®B +SM; - i?•M ?bM? +O h`B m h?
 > B # M ;B Q T?QM; +?QM? /B M- K†+ /M F?¬M; T?•M i?„M; #¢B- i? M?QM; h`B
 €T +? p`B T?¬MX
 @ æ9M; H` [mv M T?€T +Æ bîXXX >„M H`K b Q H`K çQÊ+\\
 J°i p`B ç iY ç M; [m M +?B M ç m bÊ ?½B ç M M; •v M; Q`B- ç m F?¬M; #B i M; mv
 @ Zmv M T?€T +Æ bî- H`K b Q +| i? ç`+? M`B pã ?¼+ + Q +`T- H¢B +ÁM +?B K i?
 S?¬M ç¬M; ç iY h`B m i° + ç m +ªK i?`v M; ?B ?Q†+ F?| ?B mX
 J°i +?B mXXX ? B +?B mXXX # +?B mXXX
 *?d i?`v h`B m h?¬M *QÆM; HB M iK+ #` h`B m S?QM; ç~v HMBX
 > B M; Q`B ç m +MM; +`T- K¶B # M ç m +| Qm F?mv i +kM; #bM? i?Q`M;
 h? M?QM; M m i`QM; iB M? ?m®M; +?d bY /KM; [mv M T?€T +Æ bî H¢B +| i? €T #
 i?b [mª i?U+ +| +?9i F?| iBM
 æ M i°i +MM; ç½ t½v ` +?mv M ;b\\
 o K†i h`B m h?¬M \*QÆM; ;¬M M?Q çB M +m²M; /®+ +¢M HU+ K` +¬M; FQ+?X
 ob p`v- €M? K„i +O `i M?B m M; Q`B ç m +?mv M p T?Q i`¼M; i`B p` K°i b® i`Q`
 i?2Q /ãB i`"M +?B M i` M b•MX
 @ v i?S+ +?B M ç`m- +MM; pÈB F„tªQ i?U+ +?B M +O h`B m S?QM; ç m ?ÆM t
 +kM; `i i i`-K´M- idM? i€QX
 J°i p` i`¼M; i`B F?¬M; +?„+ +?„M M|BX
 S?•M iQ+? +O ?„M ?B M M?B M F?¬M; çO F?B M M; Q`B F?€+ i?Ä K½M
 @ > ? - F?¬M; M; î F M`v H¢B Hmv M K°i #° [mv M T?€T +Æ bî ç M +ªM? ;BÈB ðo
 J°i •K i? M? ;B` Mm ç M iW p` i`Q +?QM? ;B[ ç`B [m M +?B M p M; H MX
 L; Q`B H M iB M; H` K°i p` H½Q ;Bª `•m #¢+ i`„M; M; Q`B M`v +?QM? H` óh`¼M; i`
 imv M M`v- i`ªB M; ?B K `i b•m b„+X
 *ªM? ;BÈB pB M K½M\\
 J°i p`B i`¼M; i`B M? Q M? Q ;"i ç¬m- H" T iS+ ?QªM; ?®iX
 J¼B M; Q`B ç m #B i- çŠM; +`T pã ?¼+ +`M; + Q i?b mv HU+ H¢B +`M; HÈMX
 h? M?QM; çB m M`v +kM; F?¬M; TªB H` imv i ç®BX
 oä ?¼+ +| +?B + Q i?`T- M?QM; M; Q`B im Hmv M H¢B F?€+ M? m- +?Q M M +ªM?
 oQ /K M?Q K°i M; Q`B im Hmv M pã ?¼+ ?¢ +`T ç M ç¢B i?`M?- K°i M; Q`B H¢B pW
 +`TX L?Q p`v i?b M; Q`B im Hmv M pã ?¼+ + Q +`T M; QÊ+ H¢B F?¬M; TªB H` ç®
 ?¢ +`TX

"bM? i?QÌM; ¸° / Q ¸°M; i,M; iQÎM; mv HU+ +O pä ?¼+ ¸ m ¸QÊ+ +?B H"K #®M
i?"M?- ¸¢B i?"M?- ¸dM? T?QM;X

h`QM; ¸|- +M? ;BÈB ¸dM? T?QM; H" +| +?QM i?"M? ?Ä ?-mX

L;QÌB #bM? i?QÌM; +| i? im Hmv M pä ?¼+ ¸ M +aM? ;BÈB i' T?QM; +kM; ¸½ H" p

h? M?QM; +aM? ;BÈB i' T?QM; +kM; F?¬M; +| M;?o ¸| H" +aM? ;BÈB + Q M?'iX

h` M +aM? ;BÈB M"v pšM +ÁM +aM? ;BÈB + Q ?ÆM- ¸| H" +aM? ;BÈB ópB M K½Mô

*€B ;¼B H" pB M K½M- +| M;?o H" ?Á ?-m Qi M?'i ¸¢i i|B NNW i`Î H M- i?"K +?Q
+?9i F?mv i ¸B K M?d M"QX

@ *M? ;BÈB pB M K½M p" +aM? ;BÈB i' T?QM;- K†+ /M i?Q¢i M?bM i?b +? M? H +
M;QÌB im Hmv M K°i #° +¬M; T?€T ¸ MibM? i`¢M; M?Q w pB M K½M- T?aM T?€+ [I
;¬M; +MK tB M; tQ+? +O +?B m i?S+ pä F„X p"v i?b- +aM? ;BÈB pB M K½M p" +a
;BÈB iB m i?"M? p" ¸¢B i?"M? +ÁM +? M? H +? M?B m ?ÆMX

U V i„i +a [mv p K°i K®B

h`¼M; i`B i`QÎM; H¢B +QÌB M|BX

@ L m M?Q p"v i?b h`B m S?QM; +?d +| i? #'i T?•M i?„M; #¢B pÈB h`B m h?-M *Q

J°i p` oä :B^ Î # M +¢M? pšM +| +?9i F?¬M; `äX

.M b Q i?b pä ?¼+ + Q +'T pšM + Q ?ÆM pä ?¼+ +Æ bÆ # +'T #"+- K" pä ?¼+ + Q
H¢B +ÁM im Hmv M iÈB +aM? ;BÈB iB m i?"M?X

@ E?¬M; b B5 Zmv M T?€T +Æ bÎ +aM? ;BÈB pB M K½M- +?d KB M +QÌM; +| i? :
+ Q +'TX h? M?QM; +€+ T?QÆM; /B M +QÌM; ¸° F?Q ?mv i- M,M; HU+ T?aM SM;
¸'m-XXX +O h`B m S?QM;- ¸ m ?ÆM ?ŠM h`B m h?~M *QÆM;- ¸9M; H" M;QÌB i`B

h`¼M; i`B i`QÎM; M|B pÈB p i€M i?QÎM;

h`½B [m K°i T?2M ;B^B i?Q+? +O ¬M; i - K¼B M;QÌB `®i +m°+ ¸½ idM? M;°X

J" H9+ M"v- +m°+ +?B M i` M i, pä ¸"B b® d +kM; ¸½ T?€i bBM? #B M ?| X

@ h`B m S?QM; #„i ¸-m T?aM FQ+? `²B5

@ h`ÌB ¸'i5 h®+ ¸° i?"i M? M?5

S?-M ¸¬M; €M? K„i ¸ m #` Hm"M pä ¸"B b® d ?'T /šMX

S?"M?XXX T?"M?XXX T?"M?XXX

*?d i?'v h`B m S?QM; iW T?ÁM; M;U +?mv M i?"M? +¬M; FQ+?- i? +¬M; [mv M T
?"M? F?¬M; ?B M M?B M ¸½ i?Q€i F?ÄB ?¢M +? +?B m i?S+ +O oB K *QÆM; [m
h? +¬M;- i®+ ¸°- mv HU+-XXX +O ?„M ¸ m F?¬M; i? #„i # - K" K¶B H-M H¢B ¸ n
o®M h`B m h?-M \*QÆM; +ÁM Km®M M' B i`"M H¬B ¸bM?- i? M?QM; `ÆB p"Q ibM
i v +?•M- pW i?'i i?-M i?b HB M i`9M; T?aB K°i [mv M +O h`B m S?QM;

S?"M?XXX

æ-m p B +O h`B m h?-M \*QÆM; #` ¸€M? i`9M; K°i [mv M- ?9 H M K°i iB M;- +€+ ¸
M;½ i` M K†i ¸'i- K² ?¬B H¢M? +?av `ÁM; `ÁM;

@ a® R33- h`B m S?QM; i?„M;5

h`¼M; i`B Î Hm"M pä ¸"B b® d i?Î /`B K°i ?ÆB- i`QM; K„i H|2 H M K°i iB FBM? M;

§QXXX

hQ"M #° ¸ iY h`B m i°+ +O iB m i' b® d H"TiS+ M€Q ¸°M;

@ h`B m S?QM; HϕB +?B M i?„M; h`B m h?–M *QÆM; - HϕB +ÁM /MM; [mv M T?€T
 @ Zm^a i?U+ F?¬M; i? iBM M´B5 h`B m h?–M *QÆM; +?QM? H¨ ç M?´i iB m i´ b®
 h`QM; iWM; ç Êi bÊ ?½B i?€M T?K+ - h`B m S?QM; ç ½ +?B M i?„M; h`B m h?–M *QÆM
 i?„M; HB M iB TX
 æB m M¨v +kM; +| M; ?o H¨ - ?„M ç ½ i`Î i?¨M? ç M?´i M?•M +O iB m i´ b® dX
 >¨Q [m M; i?„M; HÊB M?Q i? ç O F?B M ?„M i`Î i?¨M? iB m çB K +?9 w +O ç iY M
 G9+ M¨v- h`B m L?ϕ+ t T?ϕM; M?´i- h`B m L?´i EB K p¨ h`B m ok S?B t T?ϕM; # -
 *¨M +kM; ç²M; HQϕi; ?û K„i M?bM h`B m S?QM;
 @ *^aM? ;BÊB pB M K½M\ G–M i`QÊ+ H9+ ;B€Q ç–m ;B^aM; #¨B- i +kM; +^aK i?´v KbM
 *QÆM; [mv M- i´i +^a #B M K´i i`QM; ç–mXXX >SM ç•v H¨ M;mv M M?•MX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç ½ ?B m` X
 hW H–M M;?2 ;B^aM; #¨B ç| i`Î p - ?„M +^aK i?´v [mv M T?€T +Æ bÎ +O KbM? ç ½ çϕ
 iQ¨M KÊB- çQ€M +?WM; +| i? +?®M; HϕB +?m¨M oä :B¨¨²BX
 J¨ i?U+ HU+ +O h`B m h?–M *QÆM; +?d KÊB KB M +QÐM; iB T +¨M +?m¨M oä :B^a
 @ æ9M; p¨v- i`QM; ç€K ç iY M; QϕB i–M; F?¬M; M; Ì HϕB tm´i ?B M K°i ?„+ K½X
 h`¼M; i¨B i`QÎM; KdK +QÌBX
 @ Zmv M T?€T +Æ bÎ- im Hmv M ç M +^aM? ;BÊB pB M K½M- [m^a i?¨i H¨ F?¬M; M;
 ;†T T?^aB +QM i` B óh`B m L?´i EB Kô +O i - +?d 2 b) i?´i #ϕB i?€K ?ϕBX oä ?¼+
 bÎX
 J°i oä :B€i`mM; MB M Î# M +ϕM? +QÌB M?ϕi M|BX
 @ ±\
 h` M K†i i`¼M; i¨B i`QÎM; H°` K°i iB ?SM; i?9- M?bM p T?Q oä :B^a i`mM; MB M
 æ| +?QM? H¨ T?K i?•M +O h`B m L?´i EB KX
 oä :B^a i`mM; MB M +?d KdK +QÌB F?¬M; ç€T- €M? K„i M?bM p T?Q h`B m L?´i EB
 KQÌB T?–M iU iBMX
 @ *kM; ç9M; iB K HU+ +O pã ?¼+ +Æ bÎ /M b Q +kM; +| ?ϕMX h`B m S?QM; +| i?
 M¨v ç M +^aM? ;BÊB pB M K½M i?b ç ½ #Ä`¨¨i M?B m iBM? HU+ - F?¬M; +| i?ÌB ;B
 F?€+XXX ç€M; iB + ç€M; iB +X
 h`¼M; i¨B i`QÎM; M|B tQM; HÌB +m®B +MM; +kM; F?¬M; M?¨M çQÊ+ K¨ H„+ ç–mX
 @ >W5 *^aM? ;BÊB pB M K½M\ oä ?¼+ +Æ bÄ\
 h`B m L?´i EB K ÎiB m i´ b® k H° p i¨¨Q T?9M;
 h`QM; K„i ?„M- pã ?¼+ +Æ bÎ +,M #^aM F?¬M; ç€M; ç M?„+ iÊB- +?Q /M +| im Hmv
 M[X
 h?B m M[K†+ imv i #¨Q # M +ϕM? ?„M M?bM i?–v h`B m S?QM; #¶M; M?B M M´E
 F?ÄB ^aK çϕK- +„M +?†i #Ì K¬B- i?´T ;B¼M; M|B,
 @ EB K + - ?mvM? M?´i ç`M? T?^aB ç€M? #ϕB ?„MX
 @ hmv i M?B- Km°B v M i•K- Qi i?b # +?B m- M?B m i?b KQÌB +?B m H¨ +| i? ç€M
 Km®M / ç`M; M?Q p¨v pÊB ?„M- ç M H9+ ç| M?´i ç`M? T?^aB H¨K M?K+ ?„M K°i T?2
 h`B m L?´i EB K i¨¨M ç–v iU iBM K¨ M|BX
 h? M?•K +O ?„M`„i HÊM- F?B M F?¬M; Qi M; QÌB i` M b•M ç m M;?2 i?´vX

J` H9+ M`v- €M? K„i+O h`B m S?QM; +kM; pW p†M ?QÈM; ç M # M M`vX
 > B M; QÌB #®M K„i M?bM M? m- €M? K„i+O h`B m L?'i EB K p¬ +MM; #,M; H½M?
 *ÁM h`B m S?QM; i?b p K†i pšM#bM? ioM?- ;B®M; M?Q +QÌB K` F?¬M; T?ªB +QÌ
 @ a® R33 ç'm pÈB b® kjj5
 *m°+ i?B ;B[iB m i' pšM iB TiK+ iB M ?`M?X
 a m F?B h`B m S?QM; ç€M? #¢B h`B m h?¬M *QÆM; i¢B Hm" M pã ç`B b® d M`p ç½
 JQÌB b€m i`"M i?„M; HB MiB TXXX JQÌB #ªv i`"M i?„M; HB MiB TXXX JQÌB i€K i
 æ®B i?O ;†T h`B m h?¬M *QÆM;- T?¬M HÈM ç m M?"M i?m - +?Q /M +| ;B Qi?O
 T?€T +Æ bÎ ç€M? #¢BX
 @ h?m #ÎB [mv M T?€T +Æ bÎ- i?"i H` t'm ?² +? i M; QÌB i `²B5
 æ iY h`B m i°+ Î iB m i' b® d ç m t2K h`B m S?QM; H` ¬Mi?¬M- çSM; iW t K` M?I
 JQÌB i€K i?„M; HB MiB TXXX JQÌB +?QM i?„M; HB MiB TXXX > B KQÆB i?„M; H
 *m®B +MM;- h`B m S?QM; ç½ HB MiK+ i?„M; ? B KQÆB i`"M- i`U+ iB Ti?Q€i Hv
 +¬M; i'M i?„M;

kkX *?QÆM; kk, >„+ J½ _ æÌB

S?MXXX

h`B m S?QM; i?Î T?`Q K°i ?ÆBX M;²B M;?d M;ÆB /QÈB Hm" M pã ç`B- T?¬M ç¬M
 H9+ M?bM ?„M ç m K M; i?2Q p FB M; F} p` bÈ ?½BX
 h`QM; i?B ç'm iB m i'- h`B m S?QM; M;?B K M?B MiÎ i?`M? K°i i?Èi ?„+ K½- +QÌ
 K°i #° [mv M T?€T +Æ bÎ- ?Q`M? ?`M? F?¬M; +| ç`+? i?OX
 L; v +ª h`B m h?¬M \*QÆM; t T ?¢M; i?S #ªv ç iY M; Q¢B i¬M; +kM; #¢B i`QM; i v
 h?„M; HB MiB T ? B KQÆB i`"M- h`B m S?QM; ç½ i?Q€i Hv F?ÄB i?B ç'm iB m i'-
 @ E?¬M; #B iibM? ?m®M; M?[M; i' F?€+ i? M`QX
 •M? K„i+O h`B m S?QM; H¢B [mûi p T?Q K°i p`BiB m i' F?€+X
 h?B ç'm /U imv M- iQ`M #° b•M ç m #` +?B i?"M? KQÌB i'- K¶B i' ç m +| i?U+ HU+
 L; Q¢B i`W h`B m S?QM; ` - M?[M; i' F?€+ +kM; +| M; QÌB HB MiB Ti?„M; ? B KQÆ
 iB m i'X
 L? M? M?'i i`QM; b® ç| +?QM? H` h`B m L?'i EB K +O i' kX
 h®+ ç° tm'i FB K +O h`B m L?'i EB K M? M? ç M FBM? M; QÌB- K„i i?QÌM; +?d F`T
 [m M; H¢M? H)Q- ç®B i?O +ÁM +?Q F`T T?ªM SM; i?b KkB FB K ç½ +?d p`Q +´ ?½
 Gm" Mi®+ ç° i?„M; +'T- h`B m L?'i EB K bQ pÈB h`B m L?¢+ t T ?¢M; M?'i +ÁM M?
 @ h`QM; +m°+ i?B M; Q¢B i¬M;- +?d +| # ?`M; ç¬m h`B m L?¢+- h`B m L?'i EB K p
 mv ?B TpÈB iX
 h`B m S?QM; K†i F?¬M; ç´B b„+ [m M b€iX
 h`B m L?¢+ t T ?¢M; M?'i- im´B ?ÆB HÈM- ç½ Rd im´B- T?€i /K+ ?Q`M +?dM?- i?
 +Æ bQ pÈB i'i +ª K¼B M; QÌB ç m b•m ?ÆMX
 @ L; ?`+? S?QM; [mv M5

J°i ç iY i K i`¼M; pä ç¢Q /MM; K°i [mv M ç€M? H M h`B m L?¢+- i?•M ?bM? h`B m
M9B- / i?`i +|M; `„M M?Q b„i- H¬M; i|+ F?¬M; i´M ? Q ;BX

*€B ;b\

o K†i i M ç iY h`B m i°+ i K i`¼M; pä ç¢Q FB H”T iS+ i€B M?Êi- i` M i`€M S ` i
i?“i K¢M?-

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; +| +?9i +?´M ç°M;X

J°i FQ+? iQ`M HU+ +O i K i`¼M; pä ç¢Q- F?¬M; M; Ì H¢B F?¬M; K^av K v i?QÆM; i
*| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+- h`B m L?¢+ ?ŠM H`im Hmv M K°i HQ¢B pä ?¼+ T?ÁM; M
F?B M +?Q F?^a M,M; T?ÁM; M; U +O KbM? +?®M; çÐ çQÊ+ M,M; HU+ +¬M; FQ+?

Pi M?´i- h`B m S?QM; /QÈB iB M? ?m®M; #bM? i?QÌM;- F?¬M; i? M`Q /MM; i?•M i
i K i`¼M; pä ç¢Q K` F?¬M; #` i´M i?QÆM; ;bX

L m M?Q M|B ç†+ çB K +O h`B m L?„i EB K H` M? M?- +¬M; FQ+? K¢M? K)- p”v i?
i`€B M; QÊ+- ?„M `´i p[M; +?½B- ç + Q T?ÁM; M; UX

h?2Q b€i T?Q b m H` h`B m ok S?B t T?¢M; i?S # - i?•M ?bM? M? M?“M; HBM? c
T?€T +QÆM; M?m ç m +| - M? M?“M; ?ÌB ?Êi- +?B M i?„M; ç`+? M?•M- F?B M M
+?mv M ç°M; HÁM; M; QÌBX

L`M; K°i i?•M p€v iQK- H¬M; KB i?QM /`B- / i?`i M?Q M; ¼+- i?•M ?bM? tBM? ç T
Hm”M pä ç`B `´i i?m ?9i €M? K„i K¼B M; QÌBX

Zm M b€i h`B m ok S?B +?B M ç´m +| +^aK ;B€+ M?Q ç M; i?QÌM; i?S+ p”vX

@ L`M; H` B\ L?Ä im´B M?Q p”v ç½ +| çQÊ+ i?U+ HU+ +?m`M oä :B^aX

L; v +^a K°i p`B ç iW M°B i¬M; +kM; #` h`B m ok S?B ?´T /šMX

@ h?“i H` tBM? ç T- F?Q +?´i F?¬M; i¬K i?QÌM;- i?B M T?9 H¢B +U+ + Q- K„ M[i?
p`Q M°B i•M; +kM; T?€i` ?”Q [m M; `U+ `Ð- 2`^M; F?¬M; +| T?¬M +?Q +?9M; i ç

@ J†+ /M M`M; +ÁM M?Ä im²B- M?QM; +?d +?WM; ? B M,K M[- M|B F?¬M; +?WM;
K„ M[óh?m J°M; okô +O i?“M? ok .QÆM; ç•vX

L m bQ b€M? i?b KS+ ç° ;•v +?9 w +O h`B m ok S?B i?“K +?Q +ÁM pQÊi [m h`B
h`B m L?´i EB K t T?¢M; ? BX

*?O v m #ÎB K„ K¢Q p` i?B M T?9 +O M`M;X

E?¬M; K´i # Q H•m- i?B ç´m +O KQÌB iB m i´ ç½ H¬M HQÊi +?¼M ` i?O HoM? iB
h´ R h`B m L?¢+- h´ k h`B m L?´i EB K- i´ j h`B m ok S?B- i´ 9 h`B m *`M- i´ 8 h`B
. M? b€+? M`v- ;¬M M?Q +?QM? H` t T?¢M; +O KQÌB ?¢M; ç¬m i`QM; M; Q¢B i¬M

*?ŠM; [m - +?d +| /mv M?´i i´ d H` +| bU i? v ç²B

h`B m S?QM; pÈB iQ +€+? H` K°i i?Èi ?„+ K½ pQÆM H M- i? v i? p` i`Q i?S #^{av} +
L; Q¢B i`W KQÌB M; QÌB M`p- `´i Qi M; QÌB +| i? HB M iB T i?„M; ? B KQÆB i`MX
h?B ç´m iB m i´ H¢B iB T iK+- K¶B i´ H¢B b`M; H¼+ +?¼M ` KQÌB ?¢M; ç¬m- /MM;

*?d K´i K°i M; `v- i?B ç´m iB m i´ ç½ +?¼M ` Ryy M; QÌBX

Ryy M; QÌB M`v- iQ`M #° ç m H` iBM? M? i`QM; ç iY M; Q¢B i¬M;X

h? M?QM; - Km®M i? K ;B i?B ç´m pä ?°B ;B i°+- ç´m pä +MM; ç iY M°B i¬M; i?b
ç iY M; Q¢B i¬M; K` i?¬B

L; `v i?S ? B- Ryy ç iW i€M +´T H¢B H¬M M[ ?°B iK i¢B h?B M oä h`QÌM;X

L;?o M;ÆB K°i ç K- h`B m S?QM; H9+ M`v ç½ i`M ç-v iBM? HU+X
 >„M T?€i ?B M- i?¬M; [m M?[M; H-M i, i?Q M`v- im pB +O KbM? ç½ +| #QÊ+ iB M
 @ >¬K M v iB M ?`M? pÁM; ? B- i?B ç'm t T ?¢M; 5 Ryy M; QÌB +€+ M; QÆB ç m H
 i-M; - i? M?QM; +m°+ i?B M; `v ?¬K M v- T?ªB ç`Q i?ªB K°i MY - +?¼M ` 8y M; QÌ
 ç'mX hB T i?2Q H` [mv i„+ i?B ç'mXXX
 h? M? •K p M; /°B H v ç°M; iQ`M #° h?B M oä h`QÌM; X
 Ryy M; QÌB t T ?¢M; i?B ç'm /QÌM; M?Q ç m M; WM; i?Î- +~M i?“M H„M; M; ?2 [mv i„
 ç'mX
 h?B ç'm t T ?¢M; €T /KM; [mv i„+ çB K iQ+? Hkv- K¶B M; QÌB ç m +| K°i çB K iQ+
 i?b i, M; i? K K°i çB K- i?m K°i i`M i?b i`W K°i çB KX
 *m®B +MM; - iQ+? Hkv çQÊ+ # Q M?B m çB K- iB M ?`M? t T ?¢M; - b) HU +?¼M `
 ç iW M°B i-M; X
 @ h?B ç'm #„i ç-m5
 h? M? •K +O M; QÌB +?O i`b pW /Si- i` M KQÌB +€B Hm”M pä ç`B- i`QM; i`B HB M
 ç'mX
 @ a® R99 ç'm pÈBöa® ke5
 @ a® dj ç'm pÈB b® 9kN5
 JQÌB Hm”M pä ç`B- F?¬M; T?•M #B i iB m i´- ç²M; i?ÌB iB M ?`M? i?B ç'mX
 J¶B Hm”M pä ç`B- +S K°i i`M i, i?Q pW +?’K /Si H¢B #„i ç-m i`M i, i?Q iB T i?2
 "bM? i?QÌM; ;†T T?ªB ç®B i?O i?U+ HU+ K¢M?- `i M?B m M; QÌB ç m HU +?¼M #
 oQ /K M?Q h`B m L?¢+- h`B m L?i EB K- ç| H` M?[M; ç iY +| i?U+ HU+ +U+ ?¢M F
 i?O +O #¼M ?„M HB M i`U+ iB T iW #Ä i?B ç'm- F?¬M; #^M; #½Q i`b iBM? HU+ ç
 @ a® R33 ç'm pÈB b® ReN5
 _®i +m°+ +kM; ç M h`B m S?QM; i?QÊM; ç`BX
 æ®B i?O +O ?„M H` K°i i?B m MB M K†i ç2M M?` i`¼M; pä ç¢Q çdM? T?QM; X
 @ h iW #Ä5
 h?B m MB M K†i ç2M pW M?bM i?`v h`B m S?QM; - H”T iS+ `MM; KbM? K°i +€B- i
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB FBM? M; ¢+X
 h?b ` - H9+ i?B m MB M K†i ç2M M`v i?B ç'm /U imv M +kM; Î+MM; i´d pÈB h`B m
 ;B Q i?O- M?QM; ?„M ç½ i?`v iQ`M #° [m€ i`BM? h`B m S?QM; /MM; [mv M T?€T +
 *S M?Q p`v- h`B m S?QM; `i M? M?`M; ç½ +| çQÊ+ K°i çB K i?B ç'm t T ?¢M; - çB
 i, M; H M kX
 >B m bm`i i, i?Q `i + Q- +?Q /M; †T T?ªB ç'm T?€T /•v /Q i?b i`¼M; i`B +kM; +| [
 *?d i`QM; +?®+ H€i- ç M HQÊi h`B m S?QM; H-M i?S ? B i?QÊM; ç`BX
 *?QÆM ykk, >„+ K½ ` çÌB UkV
 G-M M`v- ç®B i?O +O ?„M H` K°i i?B m M[K†+ €Q iÆ i`„M; - +kM; çQÊ+ t2K H` i?
 M?` i`¼M; pä ç¢QX
 @ h?U+ HU+ +O M; QÆB `i K¢M?- H9+ i`QÊ+ i ç½ t2K M; QÆB i?B ç'm- M?QM; i
 i?m ç•mX

h?B m M[K†+ €Q iÆ i`„M; F?) +„M K¬B M|BX
 æ®B K†i pÈB HQ¢B ç®B i?O M[iW M?m M?QÊ+ M˘v- M;QÌB #bM? i?QÌM; ç m b) K
 @oB K *QÆM; [mv M5
 Zmv M T?€T +Æ bÎ çÆM ;B˘M M? M?˘M; K M; i?2Q çQ˘M HY M?Q ç M; ;˘Q i?ûi- ç
 i?®B HmB 8@eK- iû M;½ i` M ç'iX
 J°i +?B m +?B M i?„M;- ``i /Si F?Q€i HQm HQ€iX
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; Km®M H½M; T?Q i?ÌB ;B M- i?U+ HU+ +O ç®B i?O [m€
 i?9+ ç˘v im pB #ªM i?•MX
 @h i?m `²BXXX
 h?B m M[€Q iÆ i`„M; +| +?9i H¢+ HãM;- ªK ç¢K `ÌB çBX
 @ >W5 E?B / M[iW v m Èi- +| ;b ?ÆM M;QÌB +?S5
 @ æÊB ç M H9+ i i?QÊM; ç˘B- M?˘i ç`M? b) #€Q i?M +?Q >dM? Km°B5
 "B m ?B M +O h`B m S?QM; ç½ F?B M K°i p˘B i?B m MB M #'i K½MX
 @ a® R33 i?„M;5
 h`¼M; i˘B K M; i?2Q p i€M i?QÌM; M?bM h`B m S?QM; h`˘M i, i?Q iB T i?2Q iB T
 æB K iQ+? Hkv +O h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; i,M; H MX
 @ "Ä [mv M5@ h #Ä5
 @oB K *QÆM; [mv M5 æ®B i?O +O h`B m S?QM; T?¬M HÈM M?"M i?m - +?d +| `i
 i'i M?B M ç m i?ªK #¢B i¢B +?¶X
 @ h?U+ HU+ +O iB m iY M˘v 2 ``M; ç½ ç¢i ç M +'T #"+ +?m˘M oä :Bª `²B
 h?2Q +?B M ç'm iB T iK+ /B M ` - +˘M; M;˘v +˘M; +| M?B m M;QÌB M?"M i?S+ çQÊ
 +O ?„MX
 G9+ h`B m S?QM; `½M? `¶B +kM; F?¬M; [m M +?9 w ç€K M;QÌB h`B m L?¢+- h`B
 h¢B K°i i?ÌB çB K F?€+X
 J°i ?²B i` M? T?QM; i` M Hm˘M pã ç˘B b® j ç½ F?B M K¼B M;QÌB +?9 wX
 @ J m M?bM5 h`B m L?'i EB K ç'm pÈB h`B m *˘M5
 E?¬M; Qi M;QÌB FBM? ?¬- ?'T /šM T?¬M HÈM €M? K„iX
 h`B m S?QM; ;?û K„i M?bM- +?d i?˘v h`B m L?'i EB K p˘ h`B m *˘M ç½ ;B Q T?QM
 æ iY t T ?¢M; ? B p˘ ?¢M; iQ i`QM; M;Q¢B i-M; ;B Q T?QM; i'i M?B M ;•v bU +?9
 > B M;QÌB M˘v ç m M^K i`QM; M,K ?¢M; ç-m- p®M i?U+ HU+ +kM; F?¬M; +? M? H
 @ æ°+ s˘ h?"T h K "B M5
 h`B m \*˘M [m€i H¢M? K°i iB M; ;B®M; M?Q K°i +QM `„M •K ?B K- /B ç°M; pÁM; i`
 +U+ F€i?"K +?Q M; v +ª h`B m L?'i EB K +kM; T?ªB K˘v H-M Mû i`€M? +¬M; FQ+?
 ç M ;-MX
 h`B m S?QM; HB M +| p ç°M; /mM;- K°i i?€M; F?¬M; ;†T- F?¬M; M;Ì iU+ HU+ +O
 i,M; M?B m M?Q p˘v- ç½ im Hmv M iÈB #B M i?Y KQÌB +O æ°+ s˘ h?"T h K "B M-
 :Bª `²BX

G9+ M"v- i?U+ HU+ +O h`B m \*M ç½ çO b€M? M; M; pÈB óh•M S?Bô K" H9+ i`QÈ-
h?B M G•K`²B

@ L;QÆB iB M #° F?¬M; M?Ä- i? M?QM; pšM +?d H" #¢B iQÈM; /QÈB i v i K" i?¬
h`B m L?'i EB K i?¬M b„+ H½M? M;¢Q- #€Q FB K i`QM; i v H|2 H M ósQ iô- K°i
MQÈ+ H¢M? HQÈi [m - i®+ ç° M? M? ç M KS+ i"M +MM;X

J°i p`B ç iY h`B m i°+ î# M M;Q`B b•M M?bM i?¬v ç m +ªK i?'v K°i +¶ ?"M w F?¬M

@ oä ?¼+ + Q +'T G½M? GQm EB K- ç•v +?QM? H" pä ?¼+ + Q +'T `i F?| im Hmv M
`i F?| SM; T?|5

J°i M;Q`B i?'T ;B¼M; ?¬ H MX

*?d i?'v FB K [m M; i`QM; i v h`B m L?'i EB K pk ç°M; +M; M;"v +M; H¢M? H)Q-
H½M? t i [m - ;B®M; M?Q F?Q H¢M? i`QM; M;"v ç¬M;X

h`B m \*M KB M +Q`M; i`€M? i?Q€i K'v FB K- i? M?QM; +kM; +U+ F€ M;mv ?B K-
H¢B K°i ç¢Q p i K€mX

" M i`QM; ;B€+ [m M- iWM; iB FB K T?QM; ?"M w # Q i`MK H'v iBM? i?¬M p`i? t
+€B #|M; K`F?¬M; iB m i MX

@ h`B m L?'i EB K i?„M;5

•M? K„i +O i`¼M; i`B `i b„+ #ûM- H"TiS+ M; ,M H¢B- T?€M h`B m L?'i EB K +?B

J" H9+ M"v- b m HQM; h`B m \*M +kM; #` K² ?¬B H¢M? QÈi bkM; - F?| iBM M?bM h
EB K- H~K#~K,

@ >„M H`K b Q H`K çQÊ+XXX

h`QÈ+ b m F?¬M; ç M KQ`B +?B m- h`B m L?'i EB K ç½ ç€M? #¢B h`B m *MX

@ h?U+ HU+ +O h`B m L?'i EB K iW F?B M`Q i`Î M M K¢M? M?Q p"v\

J°i p`B ç iY h`B m i°+ ç m H° p ?²B ?°TX

h`QÈ+ FB - h`B m L?'i EB K p` h`B m *M +kM; F?¬M; TªB H" +?Q iWM; ;B Q i?C

h? M?QM; - i`QÈ+ FB h`B m L?'i EB K Km®M i?„M; h`B m *M i?b Qi +kM; TªB
i?"K +?Q i` M i`,K +?B mX

@ h?U+ HU+ +O h`B m L?'i EB K- 2`^M; +| i? +MM; i` M? i`B pÈB h`B m L?¢+ `²
*| K°i Qi M;Q`B T?•M iQ+? bmv çQ€MX

h`B m L?'i EB K p` h`B m L?¢+- K°i # M bî i`Q`M; +¬M; FQ+?- K°i # M K ?B m T?

L m ? B M;Q`B M"v ;†T M? m- F?¬M; #B i F i [mª i? M`Q\

E?¬M; Qi M;Q`B ç m •K i?¬K KQM; çÊBXXX

h, i?Q pšM iB TiK+ iB M ?"M?X

h`B m L?'i EB K p` h`B m L?¢+ ç½ i`î i?"M? ? B +?¼M HU ?"M; ç¬m i`QM; +?†M;
óæ M?'i M;Q¢B i¬M;ôX

hB Ti?2Q- ç M HQÊi h`B m ok S?B +kM; M?•M F?Q F?¬M; i¬K i?Q`M; - F i [mª +?C

h`B m S?QM; v M H†M; +?9 w i'i +ª- i?¬M b„+ pšM #bM? ioM? M?Q +kX

G9+ M"v ?„M ç½ +| 98 çB K iQ+? Hkv- h`B m S?QM; +kM; +?Q K°i H¬M #¢B æ9M;
i?O K¢M? K)X

L;QÌB ç| +?QM? H" h`B m Zm M;- t T ?¢M; i?S M,K- t T ?¢M; +O ?„M`i; -M h`B m
 +?“i p”i i?m çQÊ+ 9y çB KiQ+? Hkv- +?di?m h`B m L?¢+ K°i i`"MX
 @ > ? - iB m iY5 :†T çQÊ+ i i?b F, HK+ i?“M; ? M iB T +O M;QÆB /WM; H¢B i
 Zm M; H°` MK +QÌB pmB p X
 E?¬M; Qi M;QÌB /QÈB b•M +kM; +| +?9i ?ª ? M?bM h`B m S?QM;X
 s T ?¢M; i?S M,K- ç•v +?QM? H" ç®B i?O K¢M? M?“i K" h`B m S?QM; ;†T çQÊ+X
 @ h?U+ HU+ +O M;QÆB +?ŠM; [mª KÈB KB M +QÐM; #QÈ+ p"Q +ªM? +O +?m~M
 h`B m S?QM; F?¬M; K†M F?¬M; M?¢i M|B
 @ o"v b Q\ h +kM; Km®M HoM? ;B€Q i?Y K°i T?2M- t2K t2K M;Q¢B i`W [mv M T?€
 çQ¢M ;b M[X
 h`QM; K„i h`B m Zm M; H|2 H M K°i iB H¢M? H)QX
 "`+?XXX
 GÌB pW /Si- i?•M ?bM? +O ?„M M?Q€M; H M K°i +€B- #'i +?Êi tK'i ?B M # M +¢M
 h?•M ?bM? +O ?„M ;B®M; M?Q [m, K`- F?¬M; Qi M;QÌB /QÈB b•M ç m i?'v i`QÈ+
 @h®+ ç° i?“i M? M?5
 @ h`¼M; M,K ?¢M; ç-m i?b i®+ ç° F?BM? i?•M +O h`B m Zm M; p" h`B m ok S?B H
 KBM? M?“iX
 h®+ ç° i?•M T?€T +O h`B m Zm M; [mª i?U+ F?B M M;QÌB i T?ªB i€M i?QÎM; aQ
 E?|2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i iB i`"Q T?9M;
 h`B m Zm M; /MM; K°i +?QÎM; ç€M? i`9M; óh`B m S?QM;ô- M?QM; i?•MªM? p®M H
 K„i- #B M K'i i`QM; ?Q F?¬M;5
 S?ªM; T?“i M?Q K°i +?QÎM; pW `²B- ç½ M;?B M M€i h`B m S?QM; i?“M? F?¬M; F
 E?¬M; ? vXXX
 h`B m Zm M; i?¬K M;?o F?¬M; ´MX
 sQ¢iXXX
 .QÈB ç"Bi`mv M ç M K°i i`"M FBM? ?¬- T?¬M HÈM ç iW h`B m i°+ ç m i`ÊM K„i ?
 SM; M? M? HB M M?bM +?^K +?^K T?Q b m h`B m Zm M; L° GQM; Zmv MX
 h`B m Zm M; +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; FBM? T?QM; iW T?Q b m HQM; i`mv M ç M-
 S?“M?XXX
 h`B m Zm M; p¬ i?S+ ç€M? i`ª- KB M +QÐM; iB T çQÊ+ L° GQM; Zmv M +O h`B m
 +¶ HU+ HQÊM; #°+ T?€i M?Q b|M; /[i`"M ç MX
 S?“M?XXX
 h?•M ?bM? h`B m Zm M; HªQ çªQ- #` ç~v HmB t p" B Kûi- bmwi M[M;½ b'T tm®M;
 b Q i®+ ç° F?BM? i?•M H¢B M? M? M?Q p"v- bQ pÈB i +ÁM M? M?
 h`QM; HÁM; h`B m Zm M; ç°i M?B M /"v b|M;

kjX *?QÆM; kj, * Q *'T æϕB h?"M? URV

.QÈB K°i+?B m M"v- +? M? H +? ;B[h`B m S?QM; p" h`B m Zm M; H"TiS+ ?B M
h`B m Zm M; i?"i p'i pª KÈB ´M ç`M? çQÊ+ i?•M ?bM?- p¬ +MM; i?'i FBM?- ?¬ ?'T
h`B m S?QM; i?QM; /QM; KdK +QÌB- +kM; F?¬M; i?W +Æ tm'i FQ+?- bQ ç'm i®+
+?Q /M H" K°i b® oä :Bª iS i`¼M; pä çϕQ +kM; +?Q +?„+ +| i? i?„M; çQÊ+ KbM?X
L?'i i?ìB- i`"M +?B M ;B[ h`B m S?QM; p" h`B m Zm M; HB M i`îi?"M? iB m çB K
Gm" M pä ç`B i`ªB [m ;B•v Hëi Q M? ç°M; +kM; /-M v M ioM? HϕBX

@ h®+ ç° +O ?„M +ÁM M? M? ?QM h`B m Zm M;XXX

h`B m L?ϕ+- h`B m ok S?B i`QM; # ?ϕM; ç-m +kM; FBM? ?½B ç°M; /mM;

@ *¬M; T?€T F?BM? i?•M i?"i ?mv M /B mX

J°i p" B i`QÌM; #®B + Q i-M; i`QM; i°+ îi` M ç`B [m M +?B M +kM; H° p ;B"i KbM?

@ h?€M T?€T +O ?„M /QÌM; M?Q +| +?9i [m2M K„iX

h`¼M; i`B i`QÌM; H~K # ~KX

@ >„M im Hmv M S?B m G,M; æ°5 hmv i ç®B F?¬M; b B5

J°i pä ;Bª i` M ç`B [m M +?B M ?Qi b•m K°i ?ÆB- M?bM p T?Q h`B m S?QM; pÈB
h?b` - p` oä :Bª ;B i°+ M"v +kM; iWM; im Hmv M [m +¬M; T?€T F?BM? i?•M S?B
*?ŠM; [m - S?B m G,M; æ°`'i F?| im Hmv M- HϕB +ÁM i?B m F?mv i- +?Q M M i`
? B M,K i?b +kM; iW #Ä- +ªM? ;BÈB p" ?Ä ?-m +ÁM t K|B çQÊ+ M?Q h`B m S?QM

@ h?b` H" S?B m G,M; æ°XXX

J°i p" B i`QÎM; #®B ç M; îi` M ç`B [m M +?B M +kM; H"TiS+ idM? M;°X

@ *| i? im Hmv M S?B m G,M; æ° ç M +ªM? ;BÈB ?Ä ?-m M?Q p"v- M;° iQM? +O
+?d iB +XXX

L;Q`B bÊ ?½B p" i?€M T?K+ ` - K°i p" B i`QÎM; #®B +kM; H„+ ç~m pÈB p iB + Mm®
æŠM; +'T S?B m G,M; æ° K†+ /M + Q- ; -M b€M? M; M; pä ?¼+ çdM? +'T- i? M?QM
iB K HK+ iQÆM; H B`'i +| ?ϕMX

@ h`B m S?QM; tm'i i?O`²B5

.QÈB b•M HϕB i`mv M ç M iB M; ?¬ i`-K i?'TX

*?d i?'v h`B m S?QM; +?O ç°M; tm'i FQ+?- i?•M ?bM? M?Q H€`QB- i®+ ç° F?B M
h`B m S?QM; /®+ ? i iQ" M HU+- M?QM; F?| +| i? i`€M? çQÊ+ +¬M; FQ+? +O h
+QÐM; M;? M? ç|MX

L° GQM; i?S+ i?S M,KXXX

h`B m S?QM; i?B i`B M` L° GQM; Zmv M- / M? iB M; +O M| i`QM; pä ?¼+ i`mM
M?B m M;QÌB ç m M?"M` X

S?"M?XXX T?"M?XXX T?"M?XXX

E?Q ?mv i iQ" M i?•M h`B m S?QM; M?Qi`QÌM; ?" /•M; i`"Q- T?ªM; T?'i H" ?| i?•M
MQÆM; i?2Q iB M;`Qi ;"Q b„+ #ûM- F?Q i? FBM? M;QÌBX

h`B m Zm M; +ªK M?"M çQÊ+ €T HU+ b•m b„+- F?Q ?mv i p" bS+ #"i +O ç®B T?QA
i?Î M´B

J¶B K°i [mv M imM; ` - i?•M ?bM? ?„M H¢B HMB p b m K°i #QÊ+ - i?“K +?Q +?„M
>„M ?Q“M iQ“M #` h`B m S?QM; €T +? - F?¬M; ? +| HU+ +?®M; ¢ÐX
Gm“M i®+ ¢°- h`B m S?QM; / /“M; i?„M; ?„M- Hm“M mv HU+ +O pã ?¼+ - h`B m S
»+XXX
G9+ ¢€M? ` [mv M i?S i€K- h`B m Zm M; ¢½ i?´ ` K°i #9M; K€m- H“T iS+ M?“M i?
h`B m Zm M; t T ?¢M; i?S M, K- F?¬M; ¢ M KQìB +?B m ¢½ #¢B i`“MX
_‘i M?B m M; QìB Î /QÈB M?bM i?‘v +ªM? M“v ¢ m i`¼M K„i ?€ ?®+ K²KX
J†+ /M #B i i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; +| i? F?B m +?B M i`QM; M, K ?¢M; ¢-m-
pÈB /U HB m +ÁM`mM; ¢°M; ?ÆM`‘i M?B mX
“B m ?B M +O h`B m S?QM; i?“K +?Q +kM; F?¬M; i?m ¢€K M; QìB M^K i`QM; # ?
@ E M“v M; ° iQM? FBM? M; QìB- +?ŠM; M?[M; im Hmv M [mv M T?€T +Æ bÐ iÈB p
GQM; Zmv M ¢ M +ªM? ;BÈB ¢dM? T?QM;
@ “^M; p“Q pã ?¼+ i`mM; +‘T +ªM? ;BÈB ¢dM? T?QM; +?Q /M F?¬M; im Hmv M S?
?“M +kM; M?dM? ?ÆM h`B m Zm M; `²B
L?[M; i`QìM; #®B + Q i-M; i` M ¢“B [m M +?B M ¢ m +| i-K K„i p“ FB M i?S+ F?¬
KbM? i€M i?QìM; i`QÊ+ #B m ?B M +O h`B m S?QM;
h` M h?B M oã h`QìM; KQìB Hm“M pã ¢“B pšM iB T iK+ iB M ?“M? i, i?QX
a m F?B h`B m S?QM; +?B M i?“M; h`B m Zm M; F?Q i? #S+ i?ŠM; ¢ M h`B m L?’
h?B ¢‘m ¢ M i“M H9+ M“v- pšM #ªQ i`b F€ HK+ iQ“M i?“M; +?d +ÁM #®M M; QìB, h
h`B m ok S?B p“ h`B m S?QM;
>B M M?B M- #®M M; QìB M“v ¢½ i`Î i?“M? óiS +QìM; ô i¢B h?B M oã h`QìM; M?•M
+ QX
@ h`B m S?QM; 5 h`B m S?QM; 5
.QÈB iB M; ?¬ ?“Q +m²M; M?B i- h`B m S?QM; +?“K `½B #QÊ+ H M Hm“M pã ¢“BX
J¶B H-M ?„M i?QÊM; ¢“B- ¢®B i?O ?ÆM T?•M MY ¢ m M?“M i?m - ?Q†+ H“ #` ;Bª
G9+ M“v- h`B m S?QM; H¢B ;†T h`B m E?¬MX
@ h M?“M i?m 5
h`B m E?¬M +„M`„M; K°i +€B- +?d ?“M F?¬M; i? i bK` +€B H¶ M“Q ¢ +?mB tm®
G‘v i? +K+ ?B M M v K“ tûi- i?U+ HU+ p“ M?•M F?Q +O h`B m S?QM; ¢½ pQÊi [m
?“M M“Q /€K F?¬M; #B i t‘m ?² iU +?m®+ M?K+X
óhS +QìM; ô /mv i`b F i [mª iQ“M i?“M; iB T iK+ iB M p“QX
_‘i M?B m M; QìB ¢ M; KQM; ¢ÊB i`“M ;B Q T?QM; ;B[óiY +QìM; ô
*m®B +MM; - H9+ i?“M; HB M iB T ey i`“M- h`B m L?¢+ t T ?¢M; M?’i ¢½ ¢‘m pÈB h
+QìM; ;Bª ;†T +QìM; ;BªX
h`B m L?¢+5 h`B m L?¢+5
h`B m L?’i EBûK5 h`B m L?’i EB K5
“ M /QÈB p M; H M iWM; i`“M ?Á ?ûi- `‘i M?B m M; QìB ¢B M +m²M; FQ+? ¢°M; +U
h`B m S?QM; p“ h`B m ok S?B i`QM; / M? b€+? iS +QìM; +kM; H° p ?SM; i?9X

@ h`B m L?¢+5 a m i?`i #¢B MY M,K i`QÊ+- +?9M; i +m®B +MM; +kM; ;†T H¢B M
 h`B m L?`i EB K ?Q i b•m K°i ?ÆB- i`QM; K„i H°` +?B M w p` iU iBM K½M? HB iX
 h¢B M; Q¢B i-M; ;B i°+- h`B m L?¢+ `i Q i F?B t m'i ?B M- #bM? i?QÌM; ¢ m F?„+ F
 ¢ m p[M; +?½B- K°i KU+ /m v i`b / M? ?B m ¢ M?`i M?•MX
 @ _ i v ¢B- t2K i?Y G½M? GQm EB K +O M; QÆB HÊB ?¢B ? v H` h?B i*QÆM; h?
 h? M?•K +O h`B m L?¢+ i`-K ´M ?[m HU+- i?•M ?bM? + Q `€Q- p[M; +?½B €T #€
 *?Q M; XXX
 "aQ FB K +O h`B m L?`i EB K `iB pÄ- iB b€M; H¢M? H)Q t i[m ?Q F?¬M; ?bM? i
 b€M; i®B #`i ¢`M?- M? M? ¢ M FBM? M; QìB- `ûi i?•m iBK ; MX
 G½M? GQm EB K pW t m'i- F?¬M; F?Q T?aM; T?`i M?Q ¢¬M; +SM; H¢B- M; v +a
 M?"M ¢QÊ+ ?`M w F?¬M; i MX
 @ h?B i G *?QÌM; 5
 h?•M ?bM? h`B m L?¢+ M?Q M9B- #`M i v v ? i b„i i?ûT- ¢€M? ` K°i +?QÎM;- F?¬
 i?ûi i`-K i?„T- +! +aK ;B€+ i`-K i`¼M; M?Q h?€B aÆM €T ¢dM?X
 E2M; XXX
 *U+ M? M?- FB K +?QÎM; ;B Q FQ+?- iB M; p M; +?!B i B +?'M ¢°M; F?Q ?m v i K`
 *?9 h *?B oQ+K;
 E?Q€B s M æB K
 *?QÆM; ykj, * Q +`T ¢¢B i?`M? UkV
 h`QM; F?QaM? F?„+ ? B M; QìB ;B Q T?QM; - i?•M ?bM? h`B m L?`i EB K M?Q€M; H
 HmB ? B #QÊ+- +?Ê i tQ v M; QìB ¢°i M; °i- KkB FB K ?B K ¢°+ ¢•K p T?Q ?¢ #`M
 @ > B M; QìB M`v- K°i M; QìB ´M i`¼M; p[M; +?½B- K°i M; QìB /MM; FB K t m'i i?•M
 h`B m S?QM; H†M; H) +?9 wX
 E?¬M; T?aB M; ?B M; Ì- i?U+ HU+ +O h`B m L?¢+ p` h`B m L?`i EB K ¢ m +! i? €T
 i?QÌM;
 L m M?Q F?¬M; i m Hm v M ` pÄ æ¢Q L°B EBM? i?b h`B m S?QM; +kM; F?¬M; M„K
 T?QM; M; U+O h`B m L?¢+- H¢B +`M; F?¬M; M„K +?„+ +! i? /MM; M?K+ [m v M M
 +O h`B m L?•i EB KX
 E2M; F2M; F2M; F2M; XXX
 h`B m L?¢+ p` h`B m L?`i EB K ;B Q T?QM; ¢½ `ÆB p`Q i bM? ?m®M; ; v +`MX
 h®+ ¢° t m'i FB K +O h`B m L?`i EB K +`M; H9+ +`M; M? M?- F?Q HQm #,M; H½M
 pšM Hm¬M # Q T?O [m M? M; QìB h`B m L?¢+X
 h`B m L?¢+ F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- ?¬ ?`T i`-K ´M- M; ,M +aM iWM; +¬M; FQ+?
 *ÁM K v ?„M i m Hm v M p ä ?¼+ Hm v M i? + Q +`T@ h?B i\*QÆM; h?•M- F?B RU+ `H
 H¢B H` i K i`¼M; p ä ¢¢Q #bM? i?QÌM; i?b +,M #aM F?¬M; ¢Ð M¶B K°i FB K +O ¢®
 @ h`B m L?¢+ +,M +Æ ´M ¢`M?- F?`K ¢+? i`-K b•m- K ?B m T?ÁM; M; U- M m M?Q
 M?Ä K` h`B m L?`i EB K F?¬M; i? +?B M i?„M; p`v i?b +?„+ +?„M b) i?`i #¢B
 h`¼M; i`B i`QÎM; H¢M? M?¢i M!BX
 @ > ? - M[+?ûM i`` M?Ä\ E?¬M; +-M H•m M?Q p`v ¢•mX
 h?b ` oä :B a i`mM; MB M Î# M +¢M? +?QM? H`T?K i?•M +O h`B m L?`i EB K- ?„

@*€B ;b\

æ€K M;Q`B i`¼M; i`B i`QÎM; ?ÆB H° p ç°M; /mM; L?QM; H9+ M`v- i? +K+ i` M b•
*?Q M;XXX

"ªQ FB K i`QM; i v h`B m L?'i EB K # v K9 ` iWM; çQÎM; F?Q HQm #,M; H½M? ?bM
F?Böi`mv M ç M iWM; çÊi`Qi;`Q H¢M? H)Q M?Q ;B| KM ç¬M; ?`M w i?'m tQÆM;
KkB FB K F i?ÊT H`K K°iX

E2M;XXX >UXXX

h`B m L?¢+ F m H M K°i iB M; i`-K Km°M- +€M? i v +SM; M?Q b„i i?ûT #` p¢+? T
i?®B HmBX

@ h?B i *QÆM; h?-M +O i H`K b Q +| i? #` T?€XXX

a„+ K†i h`B m L?¢+ i€B M?Êi- H`K #~K pÈB p F?| iBM

h?B i *QÆM; h?•M +?QM? H` pä ?¼+ T?ÁM; M;U +?mv M +Q`M; ?| i?•M i? - b m I
Hmv M i?b / i?`i b) +SM; `„M M?Q b„i- HU+ HQÊM; FBM? M;Q`B- +| i? ç®B F?€M
S?®B ?ÊT pÈB pä ?¼+ + Q +`T h?B i G Zm} ¢ HU+ HQÊM; p` M,M; HU+ T?ÁM; M;
iU +?Q H` /QÈB iS i`¼M; pä ç¢Q- F?¬M; M;Q`B M`Q +| i? T?€ pÐ T?ÁM; M;U +O

@ oä ?¼+ + Q +`T ç¢B i?`M?5

h`¼M; i`B Î +?¶ Hm" M pä ç`B +O ? B M;Q`B FBM? ?¬ K°i iB M;X

oä ?¼+ + Q +`T ç¢B i?`M?\

L?[M; ç iY h`B m i°+ ÎtmM; [m M? ç m ?Qi p`Q K°i M;KK F?Q H¢M?X

J¼B M;Q`B ç m #B i- çŠM; +`T pä ?¼+ +?B H`K óiB m i?`M?- ç¢B i?`M?ôX

oä ?¼+ + Q +`T #bM? i?QÎM;- im Hmv M ç M iB m i?`M? ç½ F?¬M; / - K` Km®M im I
F?| ?ÆM p`B T?-M

h? M?QM;- M m M?Q +| i? im Hmv M pä ?¼+ + Q +`T ç M ç¢B i?`M?- bQ pÈB iB
K¢M? i` M /B M`°M;

G½M? GQm EB K p®M ç½ H` pä ?¼+ + Q +`T +| +¬M; FQ+? ç€M; bÊ- im Hmv M iÊ
ç¢Q ç½ +| i? b€M? M; M; +?m`M oä :Bª- M m M?Q ç¢i ç M ç¢B i?`M?- +ÁM pQÊi
+| i? mv ?B T oä :Bª +?QM? i?S+X

@ * Q +`T ç¢B i?`M?- i?b ` H` i? 5 *?9+ KWM; M;QÆBXXX h`B m h?B M EB K-
i?B M T?9X

h`¼M; i`B i`QÎM; +Q`B +Q`B pÈB oä :Bª i`mM; MB M Î# M +¢M?X

h`B m h?B M EB K +?QM? H` T?K i?•M +O h`B m L?'i EB KX

@ h`QÎM; H½Q [m€ F?2M5

h`B m h?B M EB K çQÊ+ bOM; €B K` HQ bÊ- i`¼M; i`B i`QÎM; +?QM? H` i`QÎM; H½
T?ªB FQM? bÊX

h` M ç`B i, päX

@ G½M? GQm >`M h?B K5

h`B m L?'i EB K i?W +Æ i`mv FQ+?- i®+ ç° #ªQ FB K i` M i v +`M; M? M? ?ÆMX
F?B M h`B m L?¢+ `ÆB p`Q ioM? i? +U+ F€M;mv ?B KX

sQ iXXX T?KiXXX

Zm-M €Q i`QÈ+ M;U+ h`B m L?¢+ `€+? i M- ?mv i [m M; imM; i|2- i?•M ?bM? K¢M

@ h`B m L? 'i EB K +?B M i? „M;5

G9+ M"v h`B m E?¬M +?d +^aK i?'v Km®M F?|+ K" i?¬BX
 h`B m S?QM; +?"K`½B çB i`QM; ç€K M; QÌB- €M? K„i [mûi M?bM F?„T #®M T?Q X
 "¶M; M?B M- €M? K„i +O ?„M #„i ;†T K°i i?•M ^aM? i?B m M[K†+ imv i #`QX
 h?¬M b„+ h`B m hmv i ^aK ççK- F?) +„M #ÌK¬B çÄ K¼M; +„M #^aM F?¬M; /€K ç®B /B
 S?QM;
 h`B m S?QM; H„+ ç~m- iW b m F?B iB M p`Q h`B m i?` ;B i°+- ?„M p` h`B m hmv i
 t HçX
 >„M +kM; F?¬M; +| ;b`M; #m°+- +?Q ?QÈM; +O ?„M H` +Wm i`¼M; pä ççQ- oä æ
 ççB HK+ `°M; HÈMX
 hB T ç| - h`B m S?QM; #„i ç¬m +?Ì çÊB i?B ç'm t T ?çM; +?'K /SiX
 h?B ç'm t T ?çM; ç½ çB p`Q ;B B çQçM +m®B +MM; - Qi M?'i H` p` i`Q i?S M?'i ç½
 "ÎB pb M; QçB i`W h`B m S?QM; ` - F?¬M; +ÁM M; QÌB M`Q çç i çQÊ+ iQ`M i?„M; ?Q
 i`"MX
 *S M?Q p"v- i?S iU i, i?Q t T ?çM; ç½ /¬M F i i?9+X
 >çM; M?'i,,
 h`B m S?QM;
 >çM; M?b,
 h`B m ok S?B
 >çM; # , h`B m L?ç+
 >çM; iQ, h`B m \*`M
 *?Q ç M p` i`Q i?S +?QM KÈB tm'i ?B M i M +O h`B m L?'i EB KX
 "ÎB pb h`B m L?'i EB K i`QM; i`"M ;B Q T?QM; pÈB h`B m S?QM; ç½ #` i?QÆM; M
 M"v- ?„M +Æ #^aM ç m F?¬M; i? K ;B X
 @ >çM; M?'iXXX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) `mM H M- b m F?B t€+ ç`M? F i [m^a i?b pšM FQ+? ç
 > B i?€M; i`QÈ+- ?„M +?d KQM; çQÊ+ i? K ;B pä °°B ;B i°+- +?Q /M H` i?B ç'm
 +kM; KWM; `²BX
 o T?¬M t T ?çM; M?'i- i`QÈ+ ç•v ?„M +?Q iWM; M; ?o [m X
 J` i'i +<sup>a</sup>p" M K M? i? v ç´B ç m H` M?l /mM; ?ÊT p|B +QM K„i i?¬M #Q FB X
 h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- M?„K K„i HçB- w i?S+ iB M p`Q K°i F?¬M; ;B M ç2
 Zm¬M; b€M; t M? M?ç i ?bM? tQ„M ®+ ç M; +?"K`½B FûQ /`B p` p" M +?mv M- p¬+
 G9+ M"v [m¬M; b€M; t M? M?ç i ?bM? tQ„M ®+ ç½ FûQ /`B ç M # i?QÈ+ +?QM +?Q
 i?QÈ+X
 h`B m S?QM; #B i- [m¬M; b€M; t M? M?ç i ?bM? tQ„M ®+ M"v +`M; /`B i?b HU+ HQ
 KçM?- p T?¬M b m M"v b) #B M i?`M? ?bM? i?€B ;b i?b ?„M +kM; F?¬M; çQ€M`
 G9+ i?S iU i?B ç'm t T ?çM; çQÊ+ +¬M; #® +kM; H` H9+ F i i?9+ pÁM; i?B ç'm /U
 hçB K°i MÆB ? Q H€M? M`Q ç| +O h?B M oä h`QÌM;
 @ G¬M M"v i`QM; ç iY M; QçB i¬M; +kM; +| p`B M?•M p"i tm'i b„+X æ†+ #B i H` h`
 iQÆM; H B +| H) +| i? çm´B F`T h`B m G•M GQM; X

L;QìB M|B +?mv M H° K°i i?B m M[tBM? ç T i` M; M?½- /mM; K¢Q i9 H - `i i? M?
 L;QìB M`v +?QM? H` h`B m *-K- t T?¢M; i?S iS ç iY M°B i-M;
 hW F?B #„i ç-m pã ?°B M; Q¢B i-M; ç M M v- i`QM; #®M ç iY ?`M; ç-m +O ç iY
 H` t2K iW ç-m ç M +m®BX
 @ > ? - +?d H` +?9i M€Q HQ¢M K` i?¬BX
 :B¼M; M|B ?ìB ?Êi M`v ç M iW K°i i?B m MB M €Q ç2MX
 h?B m MB M €Q ç2M M`v çSM; F p B pÈB h`B m *~K HQìB #B M; M?bM [m pã ?
 h`QìM;
 @ h +m®B +MM; pšM +ªK i?'v h`B m S?QM; M`v F?¬M; çÆM; BªM- H9+ i`QÊ+ ?„
 M; v +ªi +kM; F?¬M; M?bM ` X >ÆM M[- +¬M; T?€T F?BM? i?•M +O ?„M- /M çti
 +| i? t T p`Q # ?¢M; ç-mX
 h`B m \*-K H° ` #° /€M; bmv iQX
 @ *?ŠM; H) M; QÆB +?Q `^M; ?„M +| i? mv ?B T çQÊ+ +?9M; i \ æ®B i?O +O i +
 G•M GQM; 5
 h`QM; i? M? •K +O i?B m MB M €Q ç2M +| K°i HQ¢B F?Q i? # M; ? X
 @ h`B m S?QM; U V- M; QÆB T?ªB +~M i?"M- F?¬M; M M F?BM? bm'i- h`B m >`M t
 # [m M p`B i?€M; 2 `^M; iB M #° F?¬M; M?ÄX
 U V h M +MM; •K M?QM; F?€+ +€+? pB i pÈB Lo*- î M?[M; +?QÆM; b m b) i? K p`
 h`B m *-K KdK +QìB M|BX
 @ h`B m >`M\ h?2Q i M?È i?b ?bM? M?Q ?„M +| K°i çQìM; ç i M H` h`B m L?'i EE
 •M? K„i +O h?B m MB M €Q ç2M tQ v +?mv M- +| +?9i bmv iQ M?bM p T?Q h`B
 h`B m S?QM; î i`QM; ç€K M; QìB ç°i M?B M bBM? ` +ªK SM;- [m v ç-m M?bM H¢B
 h¢B MÆB ? Q H€M? ç| +| K°i i?B m M[M?Q M?½ p` K°i i?B m MB M €Q ç2M #° /¢M
 L[iY çB K ç¢K M?Q M?½ i`QM; ç| i?b h`B m S?QM; M?"M ` - +?QM? H` h`B m *-K
 iY M°B i-M;
 o T?¬M i?B m MB M €Q ç2M pÈB #° /¢M; HQìB #B M; FB XXX
 @ h`ìB ç'iXXX H` h`B m S?QM;
 @ h`B m S?QM; XXX t T?¢M; i?S ? B i`QM; ç iY M°B i-M; `i ; -M pÈB h`B m G•M
 h`QM; ç€K M; QìB ç°i M?B M i`mv M ç M iWM; i`"M FBM? ?¬X
 L; v +ª K°i p`B ç iY M°B i-M; H9+ €M? K„i +?¢K ç M h`B m S?QM; +kM; H° ` p`B
 a m F?B `ìB çB i?"i t - €M? K„i +O h`B m S?QM; ç½ p +?¢K pÈB h`B m S?QM; X
 > B €M? K„i M?bM M? m F?¬M; +?|T- h`B m S?QM; +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; €T HU
 æ†+ #B i H` K„i i`€B +O ?„M- H9+ i"Ti`KM; M?bM h`B m S?QM; H¢B +| +ªK ;B€+
 ?î- F?¬M; i? +?B M i?„M;
 .€M; M; QìB h`B m S?QM; +•M tSM;- F?¬M; K"TF?¬M; ; -v- F?Q ?mv i p` oä æ¢Q L
 M?m ?ÊT M?'i- T?•M #® ç m i`QM; K¶B i'+ ?mv i M?K+- i`"M M; "T K°i +¶ HU+ HQ
 `mM bÊX
 @ hS i`¼M; pã ç¢Q çdM? T?QM; 5 1 `^M; i?U+ HU+ +ÁM i` M h`B m +¬K K°i #"+X
 J„i i`€B +O h`B m S?QM; p¬ +MM; HBM? KšM- T?€M çQ€M i?U+ HU+ `i +?m~M t€

*kM; H" iS i`¼M; pä ç¢Q- i? M?QM; i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; H¢B +M; K¢M i`¼M; pä ç¢Q #bM? i?QÌM; î i`QÊ+ K†i +?m~M oä :Bª i?b i?"K +?Q F?¬M; çÐ M²B H @ L;?2 M|B H9+ h`B m S?QM; +ÁM +?Q i'M +?9+ iS i`¼M; pä ç¢Q K" +?d /U p"Q ç½ +| i? +?B M i?„M; oä :Bª +?QM? i?S+X

@ E?¬M; M; î`^M; ?„M H¢B ç M t2K pä ?°B M; Q¢B i-M; X

L?[M; ç iY tmM; [m M? ç m i?'T; B¼M; M; ?`Hm"M- i?ªQ Hm"M p / M? iB M; +O h`B m S?QM; p" h`B m \*-K +kM; F?¬M; M€M H¢B- H-M HQÊi`ìB çBX

.U p"Q T?ªM SM; +O ? B M; QìB- +| i? i?'v çQÊ+- h`B m +-K [m M b€i h`B m S? i`¼M; ?„MX

*ÁM h`B m S?QM; i?b F?¬M; ç K td ç M h`B m S?QM; +?9i M"Q- M; QÊ+ H¢B ?SM H-MX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +| +?9i +?'M ç°M; - M?QM; `i M? M? ç½ #bM? ioM? H¢E J†+ /M ?B M i¢B ?„M t T ?¢M; M?'i M; Q¢B i-M; - +?ŠM; [m M m bQ b€M? pÈB K° i i-M; i?b H¢B +? M? H +? `i HÈMX

Pi M?'i i?b ç€K M; QìB h`B K \*-K- h`B m S?QM; ô +kM; ç m H" oä :B½ +?QM? i?S+ - pä ?¼+ çŠM; +T p" ?Ä ?-m ç m ?ÆM t ç iY M; Q¢B i-M;

*?QÆM2 yke, hY i`¼M; pä ç¢Q Ukv

G9+ K"M ç K #m¬M; tm®M; - pä ?°B M; Q¢B i-M; ç½ F i i?9+ K„ K½MX

h`QM; pä ?°B M; Q¢B i-M; K†B ç iW M°B i-M; ç m iWM; ç M [m M b€iX

L;?2 M|B- h`B m S?QM; t T i?S ? B p" h`B m >"M t T i?S # ç m iWM; tm'i ?B M M; QìB iW ç~m ç M +m®B ç m F?¬M; ?B M i?•MX

æ| +?QM? H" h`B m G•M GQM; 5

J°i i`QM; #®M ç¢B i?B M i"B +O i?"M? ok .QÆM; XXX

L?[M; çB m M"v- ç m H" M; ?2 çQÊ+ iW M?[M; ç iY tmM; [m M? ç M; #M Hm"M- i` i` M çQÌM; i`ì p X

@ oÈB i?U+ HU+ +O i #•v ;Bì- çSM; ?¢M; M?'i M; Q¢B i-M; - imv +| FBM? M?QM; M°B i-M; i?b 2 H"XXX

a„+ K†i h`B m S?QM; +?Êi i`î M M M; QM; i`¼M; X

æ iY M°B i-M; ç m H" ç®B iQÊM; K" ;B i°+ #²B /QÐM; i`¼M; çB KX

oÈB ibM? ?m®M; i`QÊ+ K„i- h`B m S?QM; Km®M iB M p"Q i`QÊ+ KQìB ?¢M; ç-m + T?ªB H" p'M ç - i`QM; M, K ?¢M; ç-m +kM; +| +?9i +Æ ?°BX

L?QM; M m Km®M iB M p"Q i`QM; # ?¢M; ç-m i?B +Æ ?°B H¢B [mª KQM; K M?X

LY i?€M; b m b) /B M` i?B ç'm pä ?°B i²M; - HB m +| i? i` M? ;B"M? ?¢M; M?'i ? ? v F?¬M; \

•M? K„i h`B m S?QM; i`î M M H†T HÁ2 #'i ç`M?X

h•K MB K tQ v +?mv M i`QM; M?€v K„i- ?„M `i M? M? ç½ H"K` [mv i ç`M?, h` M L?'i ç`M? T?ªB i` M? ;B"M?5

>„M pšM M?È`ä # M i?QîM; +O pä ?°B ;B i°+X

*?d +| ç iY iB M p"Q # ?¢M; ç-m KÈB +| +Æ ?°B HU +?¼M óoä ?¼+ çdM? +Tô oä ?¼+ çdM? +T5

æ•v +?QM? H" pã ?¼+ +| çŠM; +„T + Q M?`i i`QM; i? iK+X
 J°i #° pã ?¼+ çdM? +`T- #bM? i?Q`IM; +?d +| +Wm i`¼M; pã ç¢Q K|B çQÊ+ im Hm
 h?€M? S?~K i`QM; i`mv M i?mv i KÊB +| i? pQÊi [m M|X
 h`B m S?QM; Km®M çSM; p[M; +?•M- Km®M bBM? i²M i` M i? ;BÊB M`v i?b M?`i ç
 K" pã ?¼+ çŠM; +`T + Q +?QM? H" K°i i`QM; M?[M; bU HU +?¼M i®i M?`iX
 @ >¢M; M?`i- ?Q†+ H" i`QM; # ?¢M; ç-mX
 a m F?B h`B m S?QM; t€+ ç`M? KK+ iB m- HB M +?“K`½B çB p M?“
 >„M pW p ç M M?“ HB M T?€i ?B M ç M çm®+ i`QM; çBM? pB M b€M; i`QM; - +|`
 S?K i?•M h`B m h?B M .QÆM; p" h`B m i?` i?b #”M ç M i®B K„i i®B KkBX
 "bM? i?Q`IM; i`QM; M?“ p®M [m¢M? [m)- M?QM; H9+ M`v i`”M M;”T F?€+? F?S ç
 @ h?B M .QÆM; ?mvM?- +?9+ KWM; M;QÆB +| K°i çS +QM i`B ;BÄBX
 @ >¢M; M?`i M;Q¢B i-M; - H¢B +ÁM im Hmv M i?“M? oä æ¢Q L°B EbM?- M;”v b m M
 #²B /QÐM; i`¼M; çB K +O ;B i°+X
 J°i p`B F?€+? M?•M i`QM; M?“ ç m •M +—M M?B i ibM?- b m F?B i?`v h`B m S?QM;
 K°i T?2MX
 h`B m S?QM; +ªK i?`v F?¬M; i?Q+? SM; - F?) +? m K`vX
 L?[M; i?S ;¼B H" F?€+? M?•M M`v- `i i M?B m M;Q`B ç m i?•M #^M; Î [m M?“- #bM
 KbM?- i?“K +?Q +ÁM +| K•m i?mšM- [m M ? +kM; F?¬M; i®i ç T H„KX
 L?QM; ?¬K M v- M?[M; M;Q`B M`v H¢B F?¬M; ? M K” +MM; ç M M?“ i?,K ?ÄBX
 h`B m ;B # KB M; - #”M`°M +ªm´B- i?“i p`i pª KÊB ç~v çQÊ+ M?[M; M;Q`B M`v ç
 *?Q ç M ç K F?mv p„M; M;Q`B i?b h`B m S?QM; KÊB +| /`T ç M|B +?mv M pÊB +?
 @ oµ æ¢Q L°B EbM? \ LY #QÊ+ oä :B”\ S?QM; M?B- M;QÆB +?2 ;B`m i?“i F„- ?¬K
 `i #`i M; iX
 h` M K†i h`B m h?B M .QÆM; i`”M ç-v ?QM; T?¬M- FQ+? ç°M; ç M çÄ #WM;X
 G9+ /B M` pã ?°B ;B i°+ - F?¬M; TªB i`i +ªK¼B M;Q`B ç m +| i? çB p`Q h?B M
 *?Q M M h`B m h?B M .QÆM; +kM; +?d +| i? çSM; ç^M; t [m M b€i p”M; ?2 M; iM;
 E?B #B i çQÊ+ +QM i` B çQ¢i çQÊ+ ?¢M; M?`i i?b +? K +O h`B m S?QM; ç m ?Q
 KbM? +| M; ?2 M?¬K ? v F?¬M;X
 @ S?QM; M?B +O M?“ i iW H9+ M”Q i`Î M M HÊB ?¢B M?Q p”v\
 h`B m i?` +| +?9i ?Q”B M; ?BX
 *QM i` B +O KbM? +| # Q M?B m #ªM HoM?- +? K H”M; Q`B `ä`”M; M?`iX
 @ >„+ ?„+ - iW b m F?B #` H°B çB M #² i`9M; - +QM +ªK i?`v bmv M; ?o +O KbM? ç°
 Hmv M pã ?¼+ +kM; M? M? ?ÆM i`QÊ+ FB `i M?B mXXX
 h`B m S?QM; +?d ç”M? ;BªB i?Q+? MY i?“i MY ;BªX
 G`B ;BªB i?Q+? +O ?„M +kM; çQÊ+ +?“T M?“MX
 h? ;BÊB iQ HÈM M`v F?¬M; i?B m +?mv M H¢- +kM; F?¬M; TªB K¼B M?•M p”i i
 M?•M +| i?B M T?9 M?`i çŠM; - i`i +ª+ÁM HB M [m M ç M +Æ /mv M b m M`vX
 L;Q”B ` - p”M K M? +O h`B m S?QM; i? v ç´B +kM; +?QM? H” #„i ç-m iW F?B #` H
 L; ?2 tQM; H`B ;BªB i?Q+? M`v- +? K +kM; F?¬M; M; ?B M; i ;b M[X

E?mv ?¬K ç!XXX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +! çB M; O- K" +?d M? „K K„i HçB- M?È HçB iQ`M #° [m€
i-M; i`QM; ? B M; `v [m X

L?[M; ?bM? aM? i`¼M; v m ?B M H M `ä ``M; i`QM; ç-mX

G9+ pä ?°B M; QçB i-M; - h`B m S?QM; ç½ i?9+ /K+ K„i i`€B- K°i p`B ibM? +aM?- #
F?„+ b•m i`QM; !+X

h`QM; ç! +ÁM +! [m€ i`bM? ;B Q i?O pÈB M?[M; ç®B i?O +QÌM; ççB M?Q h`B m L?
ok S?BX

L;Q`B ` - +ÁM +! +?B iB i H9+ h`B m h?B M EB K p` i`¼M; i`B i`QÎM; H" + Q i?O p
æQÆM; M?B M- M?[M; +?B iB i pQÊi [m + 'T ç° +O ? „M i?b F?! K" bmv Hm"M p` T
.M p"v- h`B m S?QM; +MM; i?m çQÊ+ HÊB Q+? F?¬M; M?ÄX > „M F?) M? „K K„i HçB
M`vX

h`QM; F?Q aM? F?„+ ç! - ? „M ç°i M?B M ?! i?`M? K°i ççQ #!M; ç2M- T?€ +Y b' K"
ç'i ?Q M; Î i`QM; i°+X

oKi5 oKi5XXX

h`B m S?QM; M„K ? B K„i HçB- [mv M +?QÎM; pmM; H M F?¬M; i?2Q [mv Hm"i M`Q
/€M; oB K *QÆM; [mv M p` L° GQM; Zmv MX

a m ç!- +?B m i?S+ [mv M +?QÎM; +O ? „M HçB +! +?9i iQÆM; ç²M; pÈB M?[M; ç
L?'i EB K- h`B m L?ç+- h`B m ok S?B-XXX

S?`M? T?`M? T?`M?XXX

*?B m i?S+ +O h`B m S?QM; +`M; H9+ +`M; M? M?- ç M +m®B +MM; i?"K +?Q +A
EbM?X

G9+ M`v- w i?S+ +O ? „M ç½ +?çK p`Q [m-M; b€M; t M? M?çi ?bM? tQ „M ®+ i`QM
M! HB M iK+ tQ v i`ÁM- iW # i?QÊ+ +?QM +?QM- HçB FûQ /`B i? KX

E?Q aM? F?„+ +m®B +MM; - ibM? +aM? H9+ ? „M #` h`B m h?B M EB K €T #€+? H!2
P`M?XXX

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M; - oä æçQ L°B EbM? p"M +?mv M i`QM; M; QÌB K°i +
ç€M? ` K°i +?QÎM; ç m i`mv M ç'M •K i? M? +?'M ç°M; - mv HU+ /-M i, M; H MX

LY + M? ;B!b m- H9+ ;•M +®i +O h`B m S?QM; ç½ b„T FB i [m XXX P`M?XXX

hQ`M i?•M h`B m S?QM; i`mv M ç M iWM; i`"M +Q `9i- oä æçQ L°B EbM? [m€M i?
+®i iS +?B iQ`M i?•M- ;B®M; M?Q ç M; b¬B i`QX

*aK ;B€+ 'K €T +?av tm¬B iW i` M tm®M; /QÈB +Æ i? X

æ²M; i?ÌB- # M M; Q`B i?•M i? +O ? „M +ÁM #`B tm'i` K°i i-M; K² ?¬B p` +?'i #`M
@ h?`M? +¬M; `²B5

h`QM; K„i h`B m S?QM; H!2 H M K°i iB ?QM; T?'MX

h`QM; F?¬M; ;B M ç2M F`i- [m-M; b€M; t M? M?çi ?bM? tQ „M ®+ /`B # i?QÊ+ +?Q
ççi ç M ?ÆM #®M i?QÊ+

:B!T?9i M`v- #'i Hm"M H` oä æçQ L°B EbM? ? v H` i® +?'i i?•M i? +O h`B m S?Q
i`¼M; pä ççQX

h`QM; H9+ ?¬ ?'T- ? „M +kM; +! i? +aK M?"M çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÌM; ççB i`QM;
i?b oä æçQ L°B EbM? ç½ /•M; i`Q i`QM; F?Q ?mv iX

@ GU+ HQÊM; ;B i,M;- ç¢i ç M M;¨M +•M `²B- +QÌM; ç° oă æ¢Q L°B EbM? Qi M?'i
h`B m S?QM; i?¬M; [m K„i i`€B ç½ M?bM `ă #B M ?| iQ¨M i?•M- i`QM; K„i H|2 H
FbK +? M´BX

kdX *?QÆM; kd, h•M :B E?B m *?B M

k3X *?QÆM; k3, Zmv i æ'm

kNX *?QÆM; kN, G`B æ L;?`

jyX *?QÆM; jy, h?B i "Q+? Zmv i

jRX *?QÆM; jR, h?B M G–K a€i *Æ

jkX *?QÆM; jk, h`mv æm' B aBM? hY

jjX *?QÆM; jj, hmv i æ` S?MM; aBM?

j9X *?QÆM; j9, æ°i L?B M h,M; J¢M?

j8X *?QÆM; j8, h'M; h?B æ'm

jeX *?QÆM; je, h'M; h?B æ'm ",i æ–m

jdX *?QÆM; jd, h?B æ'm

j3X *?QÆM; j3, h`B m >`M E?B m *?B M

jNX *?QÆM; jN, L?Q`M; L;Q`B

9yX *?QÆM; 9y, h?U+ GQ+

9RX *?QÆM; 9R, J`GU+

9kX *?QÆM; 9k, L;k S?KM; ædM? S?QM;

9jX *?QÆM; 9j, æB K hBM? *?d

99X *?QÆM; 99, J`B h? K :B

98X *?QÆM; 98, J`B h? K :B

9eX *?QÆM; 9e, ok .QÆM;

9dX *?QÆM; 9d, aÆ >B M h?•M h?O

93X *?QÆM; 93, Iv GU+

9NX *?QÆM; 9N, E?¬M; Zm€ Ry *?B m

8yX *?QÆM; 8y, h? M Zm€ >| :B”M

8RX *?QÆM; 8R, h`B m G•M GQM; h?'i " B

8kX *?QÆM; 8k, h`B m S?QM_{Nj}; _ h v

8jX *?QÆM; 8j, Zmv i æ'm h•M o¬ L;•M

89X *?QÆM: 89, s T >¢M: h?B M h`B

J°i ç¢Q i? M? •K #ûM M?¼M H KBM? p M; H M- F?B M +?Q i'i +ª +€+ M?•M HQ¢B ZmªM; G,M; +kM; ç m F?Q ?mv i +?'M ç°M; - ? B i B ç m M?S+X

S?®+5 S?®+5

J°i p" B M?•M HQ¢B F?¬M; +| im Hmv M pä ç¢Q M?'i i?ÌB +?Q€M; p€M; M; ½ tm®M;

J„i i`€B h`B m S?QM; +| çQÊ+ i?` ;B€+ bB m +QÌM; - +€+? t iW ? B # KQÆB /†K ?bM? /€M; +O ç-m FBK çB m F?'M; H² FB X

hW t M?bM H¢B- ç| H" K°i ç-m T?B QM; FBK b„+ F?'M; H²- +MM; HQ¢B pÈB h?B S?QM; Î i`QM; >Q" M? o•M h?B M G•K ç½ iWM; çKM; T?ªBX L?QM; i? iQ+? +O M PM; `i M?B m- ? B +€M? / M; ` - `°M; +?WM; ?ÆM KQÌB i?QÊ+X

@ E?¬M; tQM; 5 æ| +?QM? H" EBK h`€+ PM; oQÆM; mv / M? ?B M ?€+? i`QM; >Q tQM; H" #€ +?O i?B M F?¬M; 5

h`QM; i?"M? +kM; +| p" B pä ;Bª ç½ M?"M ` çQÊ+ H B H`+? +O +U QM; FBK b„+ F EBK h`€+ PM; oQÆM; - >mM; i?9 + Q +'T- i?U+ HU+ Qi M?'i iQÆM; çQÆM; pÈB +Q M?•M HQ¢BX

oM T?®+

EBK h`€+ PM; oQÆM; # v HQÈi [m # M i` M iQÌM; i?"M? K°i +€B- i" MªM? FBK b„ @

h`QM; M?€v K„i ç½ +| #ªv i€K pä ;Bª M?•M HQ¢B #` ç€M? +? i iQÆB- ?mv i M?K+ h`QM; b® K'v pä ;Bª M?•M HQ¢B #` ç€M? +? i FB - M; QÌB +| im pB + Q M?'i ç¢i iÈ F?¬M; +| +?9i HU+ T?ªM F?€M; - i?"K +?Q M; v +ª [m„ iQ+? T?B ?"M? +O EBK h` i? M?bM i?'v çQÊ+X

oM pM pM5

æ9M; H9+ M"v- i` M #-m i`ÌB t t ç°i M?B M p¼i iÈB K°i KªM? [m M; çB K FBK b„- *~M i?"M [m M b€i H¢B- ç€K pä ;Bª i` M iQÌM; i?"M? M?'i i?ÌB F?¬M; `ûi K" `mM- M?Q H" #` ?| ç€ p"v5

J°i KªM? [m M; çB K FBK b„+ +?^M; +?^M; +?`i +?`i FB - +?QM? H" ?ÆM i`,K M; " HÈM +| M?Ä- i?m-M K°i b„+ H" >mM; i?9- i?U+ HU+ i?'T M?'i +kM; iQÆM; çQÆM;

@ L? M? T?ÁM; i?O5

@ h?9 h`B m i" T FQ+?5 J m M? M? #€Q H¢B +?Q ZmªM; G,M; T?O #B i5

S?K + "M # M M; Q" B [m" M ZmªM; G,M; M?'i i?ÌB K°i KªM? ?¶M HQ¢M F?OM; ?QªM p"Q i" M i? p"vX

QyQ

h?B M o .Q M?- i`QM; H-m +€+ i`mM; i•KX

*€+ i?B m MB M i?B M i" B Î ç•v +kM; KÆ ?² M; ?2 çQÊ+ i? M? •K +?BK F m #ûM M FB X

L?QM; K" #¼M ?¼ F?¬M; +| çQÊ+ i?` ;B€+ bB m +QÌM; +O h`B m S?QM; - F?¬M; i FB M? i•K ç°M; T?€+? +€+? ç| # KQÆB /†KX

@ s2K ` +| >mM; i?9 + Q +'T +QÌM; ç¢B ;B i ç M Zm" M ZmªM; G,M; `²B5

.B T G,M; o•M /QÌM; M?Q +| +ªK SM; - HB + K„i M?bM ` # M M; Q" B Zm" M i?"M?X

@ E?¬M; +¬M M?B m H`B5 "„i ç-m iW #•v ;B`- +€+ M;QÆB H"TiS+ ;B M?"T T?Á
h`B m5 *?ûK ;B i >mM; i?9- ç²M; /¢M; +kM; +| çB K +?B M +¬M;X *?ûK ;B i >mM
çQÊ+ K°i çB K +?B M +¬M;X *?ûK ;B i >mM; i?9 + Q +'T- ç¢i çQÊ+ ? B KQÆB çB
h? M? MB M +?'i T?€+ T?•M T?|X

a m F?B ;BªB i?Q+?- b„T t T +~M i?"M- i? M? MB M +?'i T?€+ +MM; pÈB .B T G,
MB M i?B M i`B çB ` M;Q`B Zm" M ZmªM; G,M;X

æ M F?B çB iÈB ;¬M iQ`M; i?"M?- +?9M; i?B m MB M M?'i i?ÌB bÊ ?½B ç M M;•v M
S?K + "M iQ`M; i?"M?- i`QM; i¬K M?bM F?„T MÆB ç m H` +?^M; +?^M; +?`i +?`i ç
h` M i`B- /QÈB ç'i F?¬M; MÆB M`Q H` F?¬M; +|X

*?d H` +'T #"+ >mM; i?9- +kM; ç½ +| ç M K'v M;`M ç-m- +ÁM ç€K /½ i?9 #bM? i?Q`
?ÆM KQ`B p¢M ç-m5

@ h?"i ç€M; bÊ5 æ€K >mM; i?9 M`v ?Q`M iQ`M +| i? ç² b€i +ª Zm" M ZmªM; G,M; ç
.B T G,M; o•M ?Qi b•m K°i ?ÆBX

*kM; K v- +€+ pä ;Bª +MM; [m•M ç°B +O Zm" M ZmªM; G,M; ?B M i¢B ç½ iÈB ç•v
iQ`M; i?"M?- F?¬M; M;WM; M; ,M +ªM- ç² b€i ç€K >mM; i?9- /½ i?9 ç M i'M +¬M; Z
L?QM; +?•M +?QM? F?| +?ÆB M?'i +?QM? H` ç€K EBK h`€+ PM; Î i` M F?¬M; i`m
PM; K` h`B m S?QM; iWM; ;†T [m X G¬M; +?BK iQ`M i?•M +O +?9M; +SM; +ÄB M
i?Q`M; `i F?| T?€ pÐ çQÊ+ i¬M; T?ÁM; M;U +O +?9M;X

*| i? M|B- EBK h`€+ PM; +?QM? H` +?OM; HQ¢B iB M ?| + Q +'T ?ÆM +O h?B i
G2M; F2M;5 æBM? çBM?5

JQ i M ç-v i`B +O [m•M ç°B Zm" M ZmªM; G,M; `ÆB H M i` M M;Q`B +O EBK h`
FBK HQ¢B p +?¢K F?¬M; M;ÈiX

L?[M; iB M i?O +'T #"+ /QÈB oä :Bª- KkB i M #„M ` +,M #ªM F?¬M; i? T?€ pÐ çQ
EBK h`€+ PM; FB X

oM

h`B m S?QM; H'v ` EBK Gk *mM;- K°i KkB i M #„M ` - i` M i`B M?'i i?ÌB `Èitm®M
L?'i iB M ?¢ bQM; çB m5

J°i Qi +€+ t¢ i?O Î ;¬M ç| ç m HB + K„i M?bM b M;- T?€i ?B M p`h?¬M iB M i?O pV
+?d H` K°i ;½ i?B m MB M KQ`B # - KQ`B #®M im´B- i'i +ª ç m F?¬M; F?ÄB ;B"i K

@ J¼B M;Q`B M? M? +?|M; ;B M?"T +?B M ç'm5 *mM; iB M i?O ç®B T?| pÈB T?B
;Bª F?€+ +MM; pÈB [m•M ç°B T?|M; ` - M;? M? +?B M ç€K >mM; i?9- /½ i?9 # M M
hQÈM; H½M? +O [m•M ç°B Zm" M ZmªM; G,M; T?€i ` K M? H M?- +?d ?mv +?B M
GU+ HQÊM; +O [m•M ç°B ç®B T?| pÈB /½ i?9 #bM? i?Q`M; t2K M?Q +ÁM +| i?
L?QM; ç®B T?| pÈB >mM; i?9- +ÁM +¬M T?ªB /U p`Q +€+ +Q`M; ;Bª- pä ;Bª # M i
@ J¼B M;Q`B- H M5

æ€K i?B m MB M h?B M o .Q M? ç m ;B M?"T p`Q +?B M ç'm- T?K i`Ê Zm" M i?"M
h?9 h`B m ç°i FQ+?- +?QM? H` +Æ ?°B ` M Hmv M i?U+ +?B M [mw ;B€- +| M,M; H
i?B M i`B M`v iU M?B M F?~M i`QÆM; K` ?QM; T?'MX

æ€K ç iY +O ZmªM; Zm•M >¬m i?"i ` `i i?QM; /QM; i`M ç`M?- i?•MªM? F?¬M;
;B i ç€K >mM; i?9- /½ i?9 iB T + "M iQ`M; i?"M?X

æ€K M;QìB L K *mM; S?`K- S?QM; L;•K L;mv i- h`B m ok S?B im pB +kM; ç m çΦi
i`Î H MX J¶B K°i +?B m ç€M? ` ç m +| i? /B i b€i ?ÆM KQìB ç-m /½ i?9- >mM; i?
+?B m i`Q KΦM; X

L?QM; K` b® HQÊM; >mM; i?9- /½ i?9 p¬ +MM; ç¬M; - i`QM; ç| >mM; i?9 + Q + 'T F
FûQ /`B- +?ûK ;B i +`M; H9+ +`M; F`+? HB i ?ÆMX

o Q p Q p Q5

h`B m S?QM; HB M iK+ FûQ ç°M; EBK Gk \*mM; - K¶B K°i KkB i M #„M ` - i?QìM; t
+?Q H` # ç-m >mM; i?9 T?B + -K- iB M i?m"i bB m imv i- F?B M +?Q ç€K iB M i?
F?¬M; i?¬BX

*| H) H` #îB pb ?„M #„M +? i [m€ M?B m ç²M; HQΦB T?B + -K- +?Q M M i` M #-m i
? B K„i ç m çÄ H M- çB M +m²M; ç€M? p T?Q h`B m S?QM; X

@ *~M i?"M5

æ€K pä ;Bª iB M i?O Î ; -M ç| ç m FBM? ?¬ i?'i i? M? - M?„+ M?Î h`B m S?QM; X

@ J'v i M b9+ bBM? M`v +kM; #B i #€Q i?M ``\

h`B m S?QM; +kM; +| +?9i FBM? M; ç+ - M?QM; HΦB F?¬M; +?9i bÊ ?½B- K„i i`€B

æB K hBM? *?d5

æ-m M; |M i v +O h`B m S?QM; HB M iK+ çB K ` - #B MªQ i?"M? K°i KªM? iBM? [
K„X æ€K >mM; i?9 T?B + -K iB T + "M ?„M- +ÁM +?Q F`T iB T + "M- ç m `ÆB tm®M

*?ŠM; [m - +€B M`v +kM; /šM T?€i bU +?9 w +O ç€K >mM; i?9 `i +QìM; çΦB i` M

@ Eûiiii5

æ°i M?B M- i` M #-m i`îB +?Êi i`mv M ç M i? M? •K ?9 /`B #ûM M?¼MX J°i ç-m EB
i?2Q F?Q i? i`M ç-v- /šM ç-m ?ÆM KQìB ç-m EBK h`€+ PM; #bM? i?QìM; ç€M? i

@ J m M? M? M; ,M +?9M; HΦB5

*€+ pä ;Bª Î T?K + "M iQìM; i?"M? `i M? M? ç m #B M b„+X

æ†+ #B i ç-m EBK h`€+ PM; + Q + 'T FB - i?U+ HU+ +| i? bQ b€M? pÈB #€i i`¼M
ç€K EBK h`€+ PM; - K°i F?B p¼i iÈB # M i`QM; i?"M? - +?„+ +?„M b) iΦQ i?"M? i?Q

æB K hBM? *?d5 Zmv M S?QM; h?S+5

•M? K„i h`B m S?QM; ç°i M?B M b„+ #ûM- çB K ` K°i KªM? +?d FbM? i? M? M; •M
pÈB K°i KªM? ;B| H®+ #MM; M´ - F?¬M; M; î HΦB bªM bBM? ` K°i HU+ i`MM; FQ+?

S?®+ T?®+ T?®+5

L?'i i?îB M, K- b€m ç-m EBK h`€+ PM; HB M `ÆB tm®M; K†i ç'iX

E?B M F F?€+ TªB F?B T bÊ +?QM? H`- ; -M M?Q iΦB +?¶ v m ?ΦB MÆB +´ ?¼M
ç m #` +?d FbM? tmv M i?OM; - F?¬M; i? iQìM; iQÊM; M´B ç° +?QM? t€+ FBM? M

S?"M?

h`B m S?QM; +MM; ç-m EBK h`€+ PM; + Q + 'T FB KΦM? K) ç®B FQ+? pÈB M? mX
ç°M; - F?Q ?mv i M?°M M?ΦQX

> B çΦQ i?•MªM? `i M? M? i€+? ` X

h`B m S?QM; iQ`M i?•M i`Î ` - +ÁM ç-m EBK h`€+ PM; + Q + 'T FB i?b #` ?'i p, M; `
F?¬M; X

@ h?U+ HU+ i?B m MB M M`v i?"i KΦM?5 hm´B +ÁM M?Ä K` ç½ çΦi iÈB i?'i i`¼M;

J°i p`B pã ;Bª ç|M; î iQÌM; i?"M? ç m bÊ ?½B i? M i?Î F?¬M; i?¬BX

*ÁM h`B m S?QM; i?b H¢B FBM? /` pÈB i?U+ HU+ +O EBK h`€+ PM; + Q +`T FB ç-m aQM; .U+ EB K sd >´ H9+ i`QÊ+ ?„M; †T T?ªB Î >Q`M? o•M h?B M G•K5 h?U+ i`¼M; pã ç¢Q- i?"K +?Q iB T +`M +Ym i`¼M; 5

"ÎB pb #B m ?B M iB M i?m"i tm'i b„+- +?Q M M h`B m S?QM; iB T iK+ +MM; pÈB i` M iQÌM; i?"M? T?®B ?ÊT pÈB M? m +¬M; FQ+?X

J'v i M +mM; iB M i?O M`v- ç®B pÈB iB M i?m"i +O h`B m S?QM; ;¬M M?Q H` #°B

J¶B K°i KkB i M +O h`B m S?QM; #„M ` - ;¬M M?Q F?¬M; ? i?'i #¢B- T?¬M HÈM #„M +? i Qi M?'i ? B ç-m >mM; i?9 T?B +-KX

@ :`Q5

" M M; Q`B +Y i?"M? i`mv M ç M i? M? •K `®M; iQ FBM? ?²MX a m EBK h`€+ PM; M, K b€m ç-m >mM; i?9 + Q +`T +| i? bQ b€M? pÈB +QÌM; ;Bª +Ym i`¼M; pã ç¢Q- T?QM; i?b i?Q+? ?ÊT ?ÆMX

>mM; i?9 çdM? T?QM; - i?U+ HU+ Qi M?'i +kM; iQÆM; çQÆM; æ¢B aQ +Ym i`¼M; T?€i ç°M; +¬M; FQ+?- +kM; +| i? H'v çB ?ÆM KQÌB K¢M; M; QÌBX

J„i i`€B +O h`B m S?QM; pW M?bM i?'v ç-m >mM; i?9 çdM? T?QM; M`v- HB M H i?"it X

>mM; i?9 çdM? T?QM; - i?U+ HU+ imv i ç®B + Q ?ÆM F?¬M; +?d K°i +`T #"+ bQ p ?„M ; †T çQÊ+ i`QM; >Q`M? o•M h?B M G•K i`QÊ+ ç•vX

@ " o, M *?'M a€i5

:B[F?¬M; i`mM; +?Êi i`mv M ç M K°i iB M; `®M; HÈMX h?•MªM? K°i ;½ i?B m M ç-m >mM; i?9 çdM? T?QM; X

_ -K`-K5 S?`+? T?`+?5

J°i ;½ i?B m MB M M?Q M?Ä- i? M?QM; H¢B +MM; pÈB K°i ç-m >mM; i?9 çdM? T +?ŠM; T?•M #B i çQÊ+ + Q i?'TX

æ€K pã ;Bª Î T?K +`M M?'i i?ÌB i`QM; HÁM; `mM; ç°M; X

"„+ J†+5

æ€K M; QÌB h`B m S?QM; +kM; M?bM i?'v ç¢Q i?•MªM? [m2M i?m°+ FB X G'v in F?€M; pÈB >mM; i?9 çdM? T?QM; 5

GU+ b€i i?QÆM; +O >mM; i?9 çdM? T?QM; i?"i bU H` p¬ +MM; ç€M; bÊ- K°i F?B H i?b +, M #ªM F?¬M; i? M`Q +? M; U M´B5

oM pM pM

æ€K +QÌM; ;Bª +Ym i`¼M; pã ç¢Q M?Q .B T G, M; o•M- i? M? MB M +?'i T?€+- iQ iQÌM; i?"M?- ?Q F?¬M; KQÊM HU+- ç|M ç€M? K'v ç-m >mM; i?9 çdM? T?QM; FB X

J°i i`"M +?B M M`v- Zm" M ZmªM; G, M; ç½ tm'i ç°M; i´M; +°M; M, K b€m +QÌM; ;B HQÊM; bQ pÈB >mM; i?9 çdM? T?QM; +Æ #ªM H` M; M; ?`M; X

L?QM; K` ç-m EBK h`€+ PM; oQÆM; Î i` M F?¬M; i`mM; - # v p9i i" M i`ÌB + Q- ;¬M L; v +ª +QÌM; ;Bª +Ym i`¼M; pã ç¢Q çdM? T?QM; +kM; F?¬M; i? M`Q ç¢i iÈB çQÊ

*QÌM; ;Bª +Ym i`¼M; pã ç¢Q imv K¢M?- i? M?QM; pšM F?¬M; i? M`Q bB m i?Q€ +O M?•M i? - # v H M F?¬M; i`mM; # v HQÊM- +`M; F?| +MM; pÈB EBK h`€+ PM; i`mM; X

@ J'v +QM b9+ bBM? M`v5

æ€K +QÌM; ;B^a pǎ ç¢Q i` M iQÌM; i?"M? +<sup>a</sup>K i?'v ? i bS+ ç m ç-m p` #'i HU+ ç®B
#-m i`lBX

L m M?Q H` >mM; i?9 #bM? i?QÌM;- pÈB i?U+ HU+ +O T?-M ç-m; pǎ ;B^a i¢B Zm"
i? HB M?ÊT ;B i +? iX

h? M?QM; K` EBK h`€+ PM; î i` M F?-M; i`mM; # v HQÊM- i®+ ç° +U+ M? M?- +€M
T?ÁM; M;U FBM? M;QlBX

.QÈB bU /šM /„i +O EBK h`€+ PM; oQÆM; - i`,K M;`M ç-m EBK h`€+ PM; tmM; [m M
i?9- HmB iÈB tmv M iQ F?-M; M;WM; i` M iQÌM; i?"M?X

@

J¶B K°i H-M tmv M iQ - +kM; ç m b) K M; i?2Q iQM? K¢M; +O ç¢B HQÊM; pǎ ;B^a
i?"M?X

@ h`B m i" T +€+ \*mM; iB M i?O i`QM; i?"M?- ç®B T?| pÈB K'v +QM T?B + -K M`v

h` M Zm" M Zm<sup>a</sup>M; G,M;- K°i; ½ i`mM; MB M K†i +?[çB M K†+ M; •M F?^aB ;B€T- çS
` K M? H M?X

h`mM; MB M M; •M F?<sup>a</sup>B K†i +?[ çB M FB - +?QM? H` æ¢B h?®M; HoM? +O Zm" M Z
iÈB +Ym i`¼M; pǎ ç¢Q çdM? T?QM;- +?B M HU+ ; -M M?Q p- ç`+? MÆB M`vX

*€+? ç•v F?-M; H•m- p` h?®M; HoM? M; •M F?<sup>a</sup>B M`v ç½ iWM; +?ûK +? i K°i ç-m >
+?Q bo F?Q # M T?Q Zm" M i?"M? ç¢B i?"M?X

L?QM; K`- ç®B K†i pÈB ç-m EBK h`€+ PM; oQÆM; ç M; # v HQÊM i` M F?-M; i`mM
M`v +kM; +| +?9i i?9+ i?O p- b€+?X

EBK h`€+ PM; oQÆM;- #'i Hm" M i®+ ç° ? v T?ÁM; M;U +kM; ç m K¢M? K) ?ÆM bC
pǎ ç¢Q #bM? i?QÌM;- ?ÆM M[H¢B +ÁM `QM; `m`B i`QM; F?-M; i`mM;- +,M #^aM
F?€M;X

@ >^M; h?®M; HoM?- M m F?-M; ;B i +? i EBK h`€+ PM; oQÆM;- T?QÆM; /B M T
F?| +| i? SM; T?|- H•K p`Q #` ç°M;5

*^a M;QlB .B T G,M; o•M iQ`M #° ç m H` K€m- # v tm®M; ; -M iQÌM; i?"M?- i?Î; 'T ?

JÈB pW `²B- .B T G,M; o•M ç½ ç€M? +? i K°i ç-m >mM; i?9 çdM? T?QM;- K` #^aM i
F?-M; M? X

@ Eûiiii5

æ°i M?B M- EBK h`€+ PM; oQÆM; +?Êi ?| i?"M? K°i ç¢Q M° T?QM; FBK b„+ - M? M
p T?Q K°i p` +QÌM; ;B<sup>a</sup> M?•M HQ¢B i` M +?B M i`QÌM;X

o` +QÌM; ;B<sup>a</sup> M?•M HQ¢B M¼- +?QM? H` K°i p` +QÌM; ;B<sup>a</sup> +Ym i`¼M; pǎ ç¢Q X

@ *~M i?"M5

æ€K M;QlB h?®M; HoM? M; •M F?^aB- .B T G,M; o•M î ç^M; t HÈM iB M; M?„+ M?ÎX
:½ +QÌM; ;B^a +Ym i`¼M; pǎ ç¢Q M?•M HQ¢B FB ç M; +MM; pÈB K°i ç-m >mM; i?
+?Êi M;?2 i? M? •K ;B| `Qi FûQ iÈB- i?-K M;?o F?-M; tQM;X

smv5 S?®+5

EBK h`€+ PM; oQÆM; pk ç°M; FBK i`^aQ b„+ #ûM- K M; i?2Q ?`M K M; T?B K ç°M;-
FbM? ?° i? +O ;½ +QÌM; ;B^a +Ym i`¼M; pǎ ç¢Q FB X

@ 5

o` +QÌM; ;B<sup>a</sup> +Ym i`¼M; pǎ ç¢Q M?•M HQ¢B FB - F m i?^aK K°i iB M;- /QÈB bU ;B€
çdM? T?QM;- i?•M i? #` tû i?"M? K<sup>a</sup>M? M?Ä i`QM; M?€v K„iX

L?bM i?'v ibM? +^aM? FB - h`B m S?QM; î i` M iQÌM; i?"M?- H"TiS+ +^aK i?'v i`€B
a9+ bBM? ç€M; +? i5
a,,+ K†i h?®M; HoM? M;•M F?^aB +MM; pÈB .B T G,M; o•M M?'i i?ÌB ç¢B #B M- M;?
@ >^M; h?®M; HoM?- #'i Hm"M T?^aB i`<sup>a</sup> #'i +S ;B€ M"Q- M?'i ç`M? T?^aB ;B i +? i Q
h` M K†i .B T G,M; o•M M?'i i?ÌB ?B M H M K°i iB ?"M F?Q H¢M? H)QX
Jm®M #²B /QÐM; K°i p` +QÌM; ;B<sup>a</sup> +Ym i`¼M; pä ç¢Q M?•M HQ¢B- ç° F?| F?,M +U
i?QÌM;- K'v +?K+ M,K +kM; F?| bBM? ` çQÊ+ K°i M;QÌBX
@ L?'i ç`M? +—M T?^aB /šM /K M| tm®M; ;—M K†i ç'i- b m ç| KÈB K B T?K+ ;B i +? i
>^M; h?®M; HoM? H•K p"Q bmv iQX
@ L?QM; K" +¬M; FQ+? +O +mM; iB M i?O #bM? i?QÌM;- M; v +^a +€B #|M; +O M
+^M; çWM; M|B ;b ç M pB + T?€ pÐ T?ÁM; M;U +O M|5
J°i p` æ¢B aQ pä ç¢Q î # M +¢M?- +| +?9i +?m t|i- #'i ç,,+ /o M|BX
@ h`mv M H M? tm®M;- i`B m i"Ti'i +^a M?[M; h?—M iB M i?O HÊB ?¢B M?'i +O Zr
h? M? •K b€i T?¢i H½M? H +O >^M; h?®M; HoM? M?'i i?ÌB [m M? [m~M K'v /†K t

NkX *?QÆM; Nk, hB M h?m"i S?€i lv

@ h`mv M H M? tm®M;- i`B m i"Ti'i +^a M?[M; h?—M iB M i?O HÊB ?¢B M?'i Zm"M
i?"M?5
h?2Q K°i iB M; ` H M? +O >^M; h?®M; HoM?- K°i p`B t¢i?O çQÊ+ +¬M; M?"M H
iQÌM; i?"M? M?'i i?ÌB çQÊ+ ç +Y çB [m X
*?d +?®+ H€i b m- # M +¢M? >^M; h?®M; HoM? ç½ iK i" T #^av i€K ;½ h?—M iB M i?
M;k i`¼M;- HK+ i`¼M; pä ç¢Q- M;QÌB im pB + Q i?"K +?Q +ÁM ç¢i iÈB H" i?'i i`¼M
L?[M; M;QÌB M~v î i`QM; Zm"M Zm^aM; G,M; +kM; ç m H" M?[M; h?—M iB M i?O p¬
HÈM ç m H" i? M? MB M- i`mM; MB MX
L?QM; /mv M?'i +| K°i M;QÌB M;Q¢B H X J°i ;½ h?—M iB M i?O i`QM; ç| +?d H" K
- KQÌB #®M im'BX
h`B m S?QM; i v +—K EBK Gk \*mM;- p K†i KÆ ?<sup>2</sup>- M;¢+ M?B M çSM; HšM # M i`Q
>„M +kM; H" KÆ KÆ ?² ?² #` ç€K +mM; iB M i?O ç M; çSM; ;—M ç| ç +Y ç M MÆB M
çQÊ+ ibM? ?m®M; ;b t^av ` X
@ *€+ M;QÆB +?d +—M T?€i ç°M; iB M i?m"i +¬M; FQ+?- K°i T?2M ?'T /šM EBK h`
iQÌM; i?"M? H" çQÊ+ `²B
>^M; h?®M; HoM? M? M? +?|M; M|B ` w ç² +O +?QM? KbM?X
E ?Q¢+? `i çÆM; B^aM- HÊB /KM; iB M i?m"i +¬M; FQ+?- F?¬M; M;WM; +¬M; FQ+
?'T /šM ç M p` i`Q K B T?K+- ç +?Q +€+ +QÌM; ;B^a +Ym i`¼M; pä ç¢Q HB M i?O ;
@ *€B M~v +?d bÊ
"^av i€K ;½ h?—M iB M i?O i`QM; ç€K M;QÌB M?'i i?ÌB ? B K†i M?bM M? m- #° /€M;
@ L?Q i? M"Q\ *€+ M;QÆB M; v +^a K°i çB K M?Ä M?Q p"v +kM; H"K F?¬M; çQÊ+
a,,+ K†i >^M; h?®M; HoM? ?ÆB i`—K tm®M;- +QÌB H¢M? K°i iB M;X
h` M i`€M ç€K h?—M iB M i?O î ç•v- M?'i i?ÌB iQ€i ` K² ?¬B H¢M?X

- Grào!

Đúng lúc này, trong Thú Triều bên ngoài Quận thành đột nhiên truyền đến thanh âm rít gào kinh hồn. Một luồng khí tức so với Kim Trắc Ứng Vương càng đáng sợ hơn rất nhiều tiếp cận tới Quận Quảng Lăng.

Thanh âm gào rống kinh hồn kia khiến cho hơn mười vạn Hung thú, dã thú bên ngoài Quận Quảng Lăng nhất thời hoảng sợ run rẩy một trận.

Thời khắc này, đám Hung thú đỉnh phong mạnh mẽ vô song cũng xuất hiện một khoảnh khắc cứng đờ, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi, kính sợ xuất phát từ tận linh hồn, huyết mạch.

Đám vô giả nhân loại đóng ở trên tường thành chỉ cảm thấy toàn thân chấn động một trận.

- Chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong cũng cảm thấy khí huyết toàn thân mơ hồ rung động bất an, chỗ mắt trái cũng truyền đến cảm giác ba động dồn dập.

- Cái này là khí tức gì? Thực lực còn siêu việt hơn cả Hung thú đỉnh phong nữa!

Thanh âm của đám người Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh, thanh niên chất phác, cũng đều run rẩy không ngừng.

Một luồng khí tức kinh khủng khiến kẻ khác hít thở không thông đập thẳng tới mặt, khiến cho hơn mười vạn Hung thú, dã thú đều phải phủ phục run sợ, giống như là đang triều bái Vương giả vậy.

94. Chương 94: Hung Thú Vương Cấp

Chiến trường đang giao phong kịch liệt, theo một tiếng gào rống kinh hồn động phách kia, song phương nhân loại, Thú Triều cũng đều lâm vào một mảnh tĩnh mịch ngẩn ngui.

Đặc biệt là bên phía Thú Triều, bất luận là phi cầm trên bầu trời hay là Hung thú, dã thú trên mặt đất, cả đám đều phủ phục run sợ, giống như đang triều bái Vương giả của mình.

Đột nhiên xa xa, trong đám Thú Triều chằng chịt chịt, chợt tách ra một con đường thông đạo dài.

- Rốt cuộc là tồn tại gì, khiến cho ngay cả Hung thú đỉnh phong cũng phải thần phục sợ hãi...

Trên thành lâu, phần đông những vô giả nhân loại cũng đều sợ hãi, nhìn chăm chú vào cái thông đạo đột nhiên tách ra trong Thú Triều kia.

Nhãn lực của Triệu Phong cực kỳ mạnh mẽ, cách một khoảng thật xa đã nhìn thấy một đầu Hung thú dạng chó toàn thân một màu màu xích hắc (*), đang chậm rãi từ phía xa xa áp bách mà tới.

(*) Màu đỏ pha với màu đen

Đầu Hung thú dạng chó màu xích hắc kia, thể tích tương đương với một đầu dã lang thảo nguyên, chiều dài ước chừng một thước rưỡi. Một đám Hung thú, dã thú ở bên cạnh nó nhìn qua có vẻ nhỏ bé hơn rất nhiều.

- Chó à?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy buồn cười, nhưng lại không dám mở miệng cười.

Mỗi một bước đầu quái cẩu màu xích hắc kia đi tới, trong cơ thể đều bùng phát ra một luồng khí tức kinh hãi tâm linh.

Ánh mắt của Triệu Phong chạm vào ánh mắt của quái cẩu màu xích hắc, chỉ thấy bên trong thuần một màu xích hắc, phẳng phất như đang thiêu đốt một đoàn hắc viêm vậy, làm cho người ta cảm nhận được một luồng cảm giác áp bách truyền thẳng vào linh hồn huyết nhục.

Loại đả kích thị giác mạnh mẽ này, khiến cho tâm linh Triệu Phong cũng phải chấn động. Mắt trái của hắn nhất thời nhảy lên thành thạch, càng rung động dồn dập hơn, cũng không biết là hưng phấn hay là sợ hãi nữa.

Thời điểm khi mà quái cầu màu xích hắc kia tiếp cận thành lâu, đám võ giả nhân loại cũng đều cảm thấy tâm thần run sợ mãnh liệt.

Luồng khí tức áp bách tràn ngập trong hư không kia không ngừng đè ép khiến cho tâm linh huyết nhục của bọn họ cũng phải sợ hãi, khiến cho võ giả nhân loại cũng phải hô hấp khó khăn, thậm chí ngay cả Võ Đạo Nội Kinh trong cơ thể cũng không ngừng hỗn loạn chấn động không thôi.

- Cái này... chẳng lẽ chính là Hung thú vương cấp trong truyền thuyết?

Hằng Thống lĩnh hít một ngụm khí lạnh, trong mắt lóe lên một tia hoảng sợ cực độ.

Có thể nhìn ra được, tu vi của đầu quái cầu màu xích hắc này đã vượt qua cửu trọng võ đạo đỉnh phong, cơ bản chính là một trong những kẻ mạnh nhất trên chiến trường!

Hung thú vương cấp!

Phần đông đám võ giả ở nơi này, trong đầu đều kêu “ong” một tiếng, sắc mặt một ít người gần như tái nhợt.

Truyền thuyết về Hung thú vương cấp, đám người ở đây ai nấy đều biết vô cùng rõ ràng.

Hung thú bình thường chia làm hạ cấp, cao cấp và đỉnh phong. Hạ cấp đối ứng với cấp bậc Võ Giả, cao cấp đối ứng với cấp bậc Đại Sư, mà đỉnh phong thì lại tương đương với thực lực cửu trọng võ đạo đỉnh phong!

Nhưng mà Hung thú đỉnh phong lại cũng không phải là đỉnh cao chân chính!

Bên trên Hung thú đỉnh phong còn có một tồn tại đáng sợ hơn trong truyền thuyết, Hung thú vương cấp!

Hung thú vương cấp, nghe tên đã biết ý nghĩa, chính là Vương giả trong các Hung thú. Bất luận là Hung thú cao cấp hay là Hung thú hạ cấp, cũng đều phải cúi đầu xưng thần.

Đó chính là cơn ác mộng khủng bố đã siêu việt qua Hung thú đỉnh phong, thậm chí còn siêu việt phạm trù cửu trọng võ đạo đỉnh phong!

Trong đầu Triệu Phong không khỏi hiện lên nội dung tương quan từng đọc được trong Tàng Thư Các. Bên trong cũng có ghi lại một số thứ liên quan tới Hung thú vương cấp.

Hung thú vương cấp hoàn toàn có thể thống lĩnh tất cả Hung thú, dã thú trong Hoành Vân Thiên Lâm!

Một khi Hung thú vương cấp xâm nhập vào địa bàn của nhân loại, sẽ mang đến tính phá hoại cấp độ tai họa! Thành trì bình thường có thể trong khoảnh khắc bị hủy diệt hoàn toàn.

Trong những điển tịch ghi chép, thậm chí còn có một truyền thuyết, đã từng có một đầu Hung thú vương cấp dẫn dắt theo đại quân Thú Triều hoàn toàn tiêu diệt cả một quốc gia nữa!

- Hung thú vương cấp, chính là tồn tại khủng bố trong truyền thuyết có khả năng tiêu diệt cả một quốc gia!

Ở trên thành lâu của Quận Quảng Lăng, vẻ mặt đám võ giả tràn ngập sợ hãi, thanh âm run rẩy.

Mặt trời dần hạ xuống phía Tây.

Dưới tiếng gầm nhẹ cung nghênh của hơn mười vạn Hung thú, dã thú, đầu Hắc Cầu là Hung thú vương cấp kia cũng chậm rãi tiến tới gần thành lâu.

Hung thú vương cấp Hắc Cầu kia cũng không có phát động công kích, mà chỉ ngẩng đầu lên, cặp mắt âm u lạnh lẽo đảo quét qua đám người trên thành lâu.

Đám cường giả cửu trọng võ đạo trên thành lâu như Hằng Thống lĩnh, Diệp Lăng Vân, trong lòng như bị sét đánh, thân hình chợt run lên một cách khó hiểu, hô hấp cũng cảm thấy áp lực.

Chỉ thoáng đảo mắt qua một chút, đầu Hung thú vương cấp này đã xác định được những mục tiêu thực lực mạnh nhất trên thành lâu.

- Mau mau ngăn cản nó!

- Mau truyền tin cho chủ thượng!

Trên tòa tháp cao phụ cận thành lâu chợt xuất hiện một đạo thân ảnh tối tăm.

Vụt vụt

Mấy đạo thân ảnh màu tối kia nhất thời bay vút đến thành lâu.

- Lão đại, lão nhị, lão tứ...

Thanh niên chất phác Tam Vệ kinh hô một tiếng.

Giờ phút này, bốn Vệ đầu tiên của Quảng Quân Vệ đều đã xuất hiện.

Trong đó khí tức trên người của Nhất Vệ đã đạt tới tình trạng vô cùng khủng bố, khiến cho ngay cả cường giả cửu trọng võ đạo bình thường cũng phải chấn động.

- Cường giả Bán Bộ Thánh Cảnh!

Ánh mắt Diệp Lăng Vân thoáng đảo qua, hít mạnh một ngụm khí lạnh.

Tu vi của Nhất Vệ đã vượt qua cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong, bước nửa bước vào Võ Đạo Thánh Cảnh!

- Lên!

Mấy đạo thân ảnh màu tối kia, chỉ thoáng lóe lên mấy lần, đã đáp xuống trên thành lâu, cùng với Hung thú vương cấp kia giằng co.

Nhất Vệ, Nhị Vệ, Tam Vệ, Tứ Vệ!

Bốn vệ mạnh nhất trong Quảng Quân Vệ đứng thành hình vòng cung, ngăn cản bước tiến của Hung thú vương cấp.

- Cường giả cửu trọng võ đạo, chuẩn bị hỗ trợ!

Sắc mặt Hằng Thống linh ngưng trọng, hạ mệnh lệnh.

Hắn hiểu rằng, chỉ bằng vào thực lực của bốn Vệ, chỉ sợ khó có thể chống cự nổi được Hung thú vương cấp có lực lượng diệt quốc trong truyền thuyết.

Vụt vụt!

Rất nhanh đã có thêm mấy vị cường giả cửu trọng võ đạo hiện thân khắp bốn phía.

Trên thành lâu, một ít cung tiễn thủ cũng cảm thấy tâm thần căng thẳng, kéo động dây cung.

Triệu Phong đứng ở đằng xa, cũng kéo căng Kim Lũ Cung.

- Grào!

Hung thú vương cấp Xích Hắc Quái Cầu, ánh mắt lãnh liệt, phảng phất như là có tâm tình giống như nhân loại vậy, khinh thường liếc mắt về phía đám cường giả nhân loại trên tường thành.

- Thiên La Tử Vồng!

Bốn vị Quảng Quân Vệ cường đại vô cùng, biến ảo thành một phiến tàn ảnh màu tối mơ hồ, tay cầm đoản nhận. Phong mang màu bạc lóe lên, ánh đao khí kinh đan vào nhau, tạo thành một mảnh lưới đao không hề có chút khe hở, đem Hung thú vương cấp bao phủ ở trong đó.

Một chiêu Thiên La Tử Vồng này chính là do bốn Vệ của Quảng Quân Vệ liên thủ phát động, uy lực hoàn toàn vượt qua võ học Thánh phẩm bình thường. Đao phong hàn mang như thủy ngân đan xen, không hề có một tia đường sống, bao phủ cả một mảnh khu vực, trăm tận giết tuyệt.

Đứng ở đằng xa, trong lòng Triệu Phong cũng phát lạnh. Nếu như lâm vào trong Thiên La Tử Vồng này, chính mình cho dù có mắt trái thần bí, cũng không thể nào tìm ra được sơ hở đột phá.

Cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, nếu như lâm vào Thiên La Tử Vồng, chỉ cần một cái chớp mắt, sẽ bị đánh cho tan nát!

Một chiêu do bốn Vệ liên thủ phát động, suốt mười mấy năm qua, chưa bao giờ có bất luận kẻ nào đào thoát ra được.

Hôm nay, một chiêu tử vong tuyệt sát này, lại hạ xuống trên người của Hung thú vương cấp.

Phụt phụt phụt phụt...

Quanh thân Xích Hắc Cửu Vương bị chằng chằng chịt chịt những đạo đao phong khí kinh đánh trúng. Trên mặt đất xuất hiện một cái hố thật lớn, căn bản là không có đường sống đào thoát nào cả.

- Grào!

Trên người Xích Hắc Cửu Vương chợt dâng lên một tầng khí diễm màu đen. Một luồng khí tức khủng bố bao trùm hết thấy mọi sinh linh đột nhiên lan tràn ra bốn phía xung quanh!

Vụt!

Hung thú vương cấp vung lên lợi trảo, ở trên hư không xẹt qua một đạo điện quang màu đen mơ hồ, dài đến mấy trượng, dẫn động nên cuồng phong khí lãnh khắp bốn phương tám hướng, khói đen cuộn cuộn lan tràn.

Chỉ đơn giản một cú vung trảo, lại giống như môn võ kỹ cao thâm nào đó, càng giống như một đạo sấm sét màu đen rạch nát không gian vậy.

Răng rắc!

Thiên La Tử Vồng có thể đánh chết cường giả cửu trọng võ đạo trong khoảnh khắc, chỉ nháy mắt đã bị phá tan!

Leng keng! Leng keng!

Vũ khí trong tay Nhị Vệ và Tứ Vệ đồng thời gãy rời. Khóe miệng hai người cũng rướm máu.

Nhất Vệ và Tam Vệ, thân thể cứng đờ, sắc mặt tái nhợt.

Trên tường thành, mắt trái của Triệu Phong đã nhìn thấy rõ ràng một trảo giống hệt như một kích sấm sét của Hung thú vương cấp, tâm thần nhất thời chấn động.

Bởi vì ở trong mắt hắn, một trảo của Hung thú vương cấp, phẳng phát như là một loại chiến kỹ cao thâm nào đó.

Hung thú cũng biết dùng võ kỹ?

Đây chính là ảo giác của Triệu Phong. Một kích kia của đối phương, hơi có chút cảm giác cùng loại với một chưởng kia của thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc Huyết Mãng lúc trước.

Phụt...

Hung thú vương cấp giơ chân đạp mạnh một cái xuống mặt đất. Một tầng khí diễm màu xích hắc cuộn sóng di động đột nhiên lóe lên lúc sáng lúc tối, chấn động tràn ra. Mặt đất xung quanh gần đó nhất thời bị bong tróc ra từng mảnh lớn, khói bụi cuộn cuộn, giống như gợn sóng không ngừng lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Mau tránh ra!

Nhất Vệ hô to một tiếng, thanh đoản nhận trong tay vẽ ra mấy đạo đao mang, đón nhận luồng khí diễm màu đen kia.

Mà mấy Vệ còn lại, cũng đều theo sát phía sau.

Phá Vân Thiên Sát!

Lăng Trì Thiết Cát!

...

Công kích của mấy vị cường giả cửu trọng võ đạo như Diệp Lăng Vân và Hằng Thống lĩnh cũng đều đánh tới, yểm trợ cho bốn vị Quảng Quân Vệ.

Thế nhưng, đạo gợn sóng diễm khí màu đen do Hung thú vương cấp phát động, phát ra một luồng uy năng cực hạn siêu việt cửu trọng võ đạo bình thường. Còn chưa kịp tiếp cận, làn da, huyết nhục mọi người đã truyền đến một trận cảm giác thiêu đốt mãnh liệt.

- A!

Một vị cường giả cửu trọng võ đạo hét lên, quần áo trên người bị thiêu cháy, không ngừng lăn lộn trên mặt đất.

Vị cường giả cửu trọng võ đạo kia thúc giục Võ Đạo Nội Kinh hùng hồn, nhưng lại không thể ngăn cản được cổ hắc diễm kia lan tràn, rất nhanh liền hóa thành một bộ thi thể cháy đen.

Không chỉ có như thế, Tam Vệ, Tứ Vệ trong số bốn Vệ cũng bị luồng gợn sóng viêm khí màu xích hắc kia dính lên trên người.

- Dừng động vào ta! Các người mau chạy đi!

Tứ Vệ không ngừng rít gào, toàn thân bị thiêu đốt, không thể nào ngăn cản nổi, thúc giục Võ Đạo Nội Kinh cả đời, ở trong không trung sản sinh ra một tiếng nổ mạnh, đánh thẳng lên trên người của đầu Hung thú vương cấp.

Răng rắc!

Hung thú vương cấp vung chân lên, một chiêu đánh cho thân thể của Tứ Vệ đánh vỡ ra thành năm sáu mảnh. Dư uy của vụ nổ kia căn bản không làm tổn thương nó được chút nào.

- Tam Vệ!

Mấy người khác nhất thời kinh hô.

Tam Vệ, cũng chính là thanh niên chất phác, trên cánh tay hấn lúc này cũng dính phải một tầng viêm khí màu xích hắc.

Răng rắc!

Thanh niên chất phác cắn răng một cái, đem cánh tay của mình chặt xuống, tránh được một kiếp.

- Mọi người mau mau lui lại!

Đám người Nhất Vệ cùng Hằng Thống lĩnh đều đồng loạt kinh hô một trận.

Triệu Phong đứng ở trên thành lâu quan sát, đều rung động không thôi.

Vừa rồi hấn cũng kéo động Kim Lũ Cung, một lần bắn ra mấy mũi tên, nhưng còn chưa tiếp cận được thân thể Hung thú vương cấp, đã bị thiêu đốt thành tro bụi.

- Trốn! Mọi người lui lại!

Hơn mười gã cường giả cửu trọng võ đạo căn bản không thể nào địch lại hai kích tùy tiện của Hung thú vương cấp, sau khi bị giết mấy người, liền hốt hoảng bỏ chạy.

- Chênh lệch thật sự quá lớn!

Đám đệ tử của Quảng Quân Hầu như Bắc Mặc, Nam Cung Phàm đều kinh ngạc không thôi, đồng loạt lui lại, cùng với Hung thú vương cấp cách ra một khoảng nhất định.

- Grào!

Hung thú vương cấp gào lớn một tiếng, phía sau lại có thêm mấy đầu Hung thú đỉnh phong đứng song song thành một hàng sau lưng nó.

- Nó đang triệu tập thủ hạ, chuẩn bị phát động tổng tiến công!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời kinh hãi, phảng phất như nhìn thấy tình hình đại tai nạn bị hủy diệt sau đó của Quận Quảng Lăng.

Cơn ác mộng truyền thuyết cả một quốc gia bị Hung thú vương cấp hủy diệt, chẳng lẽ sắp sửa lặp lại ở Tương Văn quốc hay sao?

Ngay tại thời khắc vô số những võ giả của Quận Quảng Lăng tuyệt vọng, phía sau đột nhiên truyền tới thanh âm phá không.

- Súc sinh từ đâu tới, dám đến hoành hành địa bàn của bốn Hầu!

Một thanh âm hùng hồn đột nhiên từ trong không trung truyền tới.

Vù vù!

Mọi người chỉ nhìn thấy một đạo tàn quang màu bạc xẹt qua không trung, không thể nhìn thấy rõ ràng được.

- Đó là...

Mắt trái của Triệu Phong thúc giục đến cực hạn, tốc độ phản ứng nhanh hơn bình thường gấp chục lần, nhìn thấy được một người trung niên mặc kim văn ngân bào, toàn thân bùng nổ một tầng quang khí màu bạc kinh người, giống hệt như Thần nhân, ở trên không trung lăng không hư độ (*).

(*) lướt qua trong hư không

Ngẩn ngứ chỉ trong chốc lát, người nọ đã ở trên không trung lăng không hư độ hơn hai trăm thước.

Loại thủ đoạn này, gần như cùng cấp với việc đằng vân phi thiên, hoàn toàn vượt qua phạm trù võ học khinh thân bình thường.

- Là bay lượn hay sao? Đây là trình độ mà nhân loại có thể đạt tới được ư?

Trong lòng Triệu Phong kinh hoàng, liền nhận ra thân phận của người tới.

Đúng là Quảng Quân Hầu!

Vị trung niên thần võ một thân kim văn ngân bào kia, tung bay đến trên đỉnh đầu của Hung thú vương cấp, hư không đứng yên, dưới khí lưu cường đại, thân thể không ngờ lại phiêu phù ở trên không trung, không hề rơi xuống.

- Huyền Diệt Chân Ba Trăm!

Quảng Quân Hầu khẽ vung tay lên, ngân phong quang khí huyền lệ tận trời.

Chỉ trong chốc lát, một đạo tiếng nổ chấn vang như lôi đình sấm sét chọt cắt qua chân trời, mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo quang trảm màu bạc kéo dài đến bảy tám thước, bên ngoài vờn quanh một tầng gợn sóng màu bạc sắc bén, chấn động cao tần, hung hăng đánh thẳng xuống khu vực của Hung thú vương cấp đang đứng.

- Grào!

Trong mắt Hung thú vương cấp lộ ra một tia bất an, lợi trảo chém ra một đạo sóng khí hắc diễm giống hệt cuộn sóng mãnh liệt, cùng với quang trảm màu bạc ngạnh kháng cùng một chỗ.

Phành! Phành! Phành!

Một trận cuồng phong khí lăng cuồng bạo phóng vọt lên không trung, quét ngang phạm vi hơn hai mươi thước. Trên mặt đất tại chỗ lưu lại một cái động khẩu thật lớn, khói đen bốc lên nóng hổi.

Mà mấy đầu Hung thú đỉnh phong ở xung quanh Hung thú vương cấp kia, không ngừng kêu lên thảm thiết, trong khoảnh khắc đã bị đánh thành từng mảnh nhỏ, cháy đen không còn hình dạng...

95. Chương 95: Kẻ Che Mặt Thần Bí Tái Hiện

- Quảng Quân Hầu đại nhân!

- Vương hầu đại nhân!

Trên tường thành truyền đến vô số thanh âm kinh hô.

Gần mười vị cường giả cửu trọng võ đạo bọn Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh, Tam vệ đang chặt vật tránh lui cũng đều lộ ra vẻ kinh hãi, như trút được gánh nặng.

Phụ cận tường thành, mọi người cũng đều nhìn về phía vị trung niên kim văn ngân bào đang phiêu phù trên đám khí lãng bụi mù kia, vẻ mặt đều lộ ra vẻ sùng kính, hướng tới cùng kích động.

Vị nam tử kia, giống như Võ Thần hàng thế, toàn thân vờn quanh một tầng quang khí ngân sắc, trong lúc chấn động cao tần, hình thành nên một mảnh ngân ba sắc bén, trong lúc điện quang hỏa thạch, đã cùng với Hung thú Vương cấp giao phong một kích.

Dư ba uy năng cường đại do hai người giao phong, chỉ trong khoảnh khắc đã đánh chết mấy đầu Hung thú Đỉnh phong ở gần đó, khiến cho toàn trường rung động.

- Grào!

Trên người Hung thú Vương cấp Xích Hắc Cửu Vương xuất hiện mấy đạo vết máu, khí diễm hắc sắc trên người không ngừng co rút lại, thấp giọng rít gào, giương mắt nhìn chăm chăm Quảng Quân Hầu, trong mắt nộ hỏa mãnh liệt, nhưng cũng có mấy phần kiêng kỵ.

- Thật tốt quá! Quảng Quân Hầu đại nhân hàng lâm, nhất định có thể giết chết Hung thú Vương cấp!

Đám võ giả nhân loại ở trên tường thành vốn đã lâm vào trong tuyệt vọng, lúc này trong mắt chợt lộ ra vẻ hy vọng cùng kỳ thác mãnh liệt, cả đám phát ra thanh âm hoan hô nhiệt liệt.

Ở trong mắt bọn họ, Quảng Quân Hầu chẳng khác nào Thần minh, cái thế vô địch, bề ngễ thiên hạ.

Triệu Phong đứng trên tường thành, cũng khẽ thở ra một hơi.

Nói thật, vừa rồi ở thời khắc nguy cấp nhất, hẳn thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng việc chạy trốn, mắt trái thần bí đã phân tích ra con đường trốn chạy tốt nhất rồi.

Dù sao thực lực của Hung thú Vương cấp quá mức khủng bố, hoàn toàn siêu việt cường giả cửu trọng võ đạo đỉnh phong. Cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, ở trước mặt của nó căn bản yếu ớt như trẻ con, chứ đừng nói gì đến những người chưa đạt tới cửu trọng võ đạo.

Lúc này, mắt trái của Triệu Phong khẽ mở ra, quan sát hư thật của Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp.

Không hề nghi ngờ, lực lượng của Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp đã hoàn toàn vượt qua cấp bậc của cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, đạt tới Võ Đạo Thánh Cảnh trong truyền thuyết.

Vù vụt!

Y bào của Quảng Quân Hầu rung động phần phật, thân hình ở giữa không trung chậm rãi hạ xuống. Bụi bặm bốn phía nhanh chóng tiêu tán đi, hình thành nên một cỗ khí lãng xoắn ốc, lan tràn ra bốn phương tám hướng.

- Tu vi của Quảng Quân Hầu siêu việt cường giả cửu trọng võ đạo bình thường, mượn dùng lực lượng cường đại, thôi động khí lưu, không ngừng lại có thể phiêu phù ở giữa không trung như vậy!

Mắt trái của Triệu Phong mở ra, hiểu rõ biến hóa khí lưu cùng khí tức quanh thân thể của Quảng Quân Hầu, liền đưa ra một cái kết luận.

Phi hành, chính là nguyện vọng mà nhân loại bình thường nằm mơ cũng không thể nào đạt được.

Tuy rằng cường giả Võ Đạo Thánh Cảnh vẫn không thể nào chân chính hoàn toàn phi hành được, nhưng mà loại uy năng lực lượng cấp bậc này, đủ khiến cho cường giả cửu trọng võ đạo cũng phải ngưỡng mộ.

- Súc sinh, nơi này là thế giới nhân loại, mau mau trở về Hoàn Vên Thiên Lâm!

Quảng Quân Hầu ngạo nghễ đứng tại chỗ, thanh âm hùng hồn không ngừng vang vọng quanh quẩn cả Quận thành.

Dưới uy áp vô hình của Võ Đạo Thánh Cảnh, ngàn vạn đám Hung thú, dã thú ở xung quanh tường thành đều phủ phục run rẩy, hoảng sợ không thôi.

Nếu như không có Hung thú Vương cấp ở đây, chúng nó đã sớm hoảng sợ bỏ chạy đi hết rồi.

Phần đông các võ giả trên tường thành cũng đều cảm nhận được cỗ uy áp mạnh mẽ vô hình kia, sự áp bách đến từ mặt tinh thần, xuyên thấu thẳng vào linh hồn, sau đó lại truyền tới huyết nhục toàn thân, khiến cho kẻ khác hít thở không thông.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Mắt trái của Triệu Phong liên tiếp lóe lên, tựa hồ như cảm nhận được một cỗ áp lực nào đó, phát ra một tia âm áp kỳ dị, rót vào trong huyết nhục cùng tứ chi bách hài.

Trong không gian mắt trái, một đoàn quang hoàn xoắn ốc màu xanh nhạt chậm rãi lan tràn, vốn dĩ từ bảy thước tám, liên tục phun ra nuốt vào, cơ hồ tiếp cận bảy thước chín.

Biến hóa này, khiến cho Triệu Phong kinh ngạc không thôi.

Từ khi dung nhập với mắt trái thần bí, Triệu Phong lần lượt cảm thụ được tiềm lực phát triển cùng khả năng nghịch thiên của nó.

Giờ phút này, dưới sự áp lực từ bên ngoài, gần như là trực tiếp áp bách vào tiềm lực của mắt trái, khiến cho nó trợ giúp cường hóa huyết mạch, thậm chí gia tăng tu vi nữa.

Triệu Phong có một loại trực giác, tư chất hiện tại của chính mình, đã dần dần vượt qua cấp bậc Bán Linh thể.

Thời điểm khi hắn còn chần chờ kinh ngạc, cuộc chiến dưới tường thành đã một lần nữa bộc phát.

- Ngao ô!

Hung thú Vương cấp giờ lên lợi trảo, giống như lời đình hắc điện cắt qua hư không, bộ dáng điên cuồng bề ngỗ, công kích vượt qua hai ba mươi thước, phá hủy hết thảy mọi thứ xung quanh, ngay cả mặt đất bên dưới cũng là một mảnh cháy đen.

Cái uy thế cùng với lực phá hoại này, khiến cho da đầu của Triệu Phong đang đứng trên tường thành cũng phải rung lên, kinh tâm táng đảm.

Nếu như thật sự để cho Hung thú Vương cấp sát tiến vào Quảng Lăng Quận, hậu quả căn bản không thể nào tưởng tượng nổi.

- Thập Tự Chân Ba Trảm!

Cánh tay của Quảng Quân Hầu lóe lên một tầng ngân ba sắc bén, ngưng tụ tới mức tận cùng, trong khoảnh khắc vung lên, hóa xuất ra một đạo thập tự quang trảm tràn ngập ngân quang chói mắt, hơn nữa không ngừng vụn vỡ liên hồi, kéo theo một mảnh khí kinh phong cùng khí ba sắc bén đến tận xương tủy. Một luồng phong quyển cuộn cuộn mãnh liệt, đem công kích của Hung thú Vương cấp hoàn toàn đánh tan.

Phốc oanh!

Mặt đất một lần nữa chấn động, khói bụi gió lốc nổi lên bốn phía.

Khoảnh khắc kế tiếp, hai đạo thân ảnh nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Bang bang oanh!

Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp hiện thân giữa không trung, rất nhanh giao phong. Thanh âm kia rung động khí huyết toàn thân, khí lưu cuồng bạo khủng bố, trực tiếp xé nát thân thể đám Hung thú, phi cầm ở gần đó.

Hai đạo thân ảnh này, so sánh với đám Hung thú khổng lồ ở gần đó thì nhỏ bé hơn rất nhiều.

Nhưng mà trên người của hai người, lại bộc phát ra một cỗ lực lượng khủng bố tuyệt luân, khiến cho đám Hung thú cao giai khổng lồ không ngừng run rẩy.

Đám võ giả trên tường thành cơ hồ hô hấp ngừng lại, kinh ngạc rung động không thôi.

Nhưng mà đại đa số các võ giả cũng đều không thể nhìn thấy rõ ràng được quá trình giao phong của cấp bậc Thánh Cảnh.

Nhưng Triệu Phong thông qua mắt trái, lại nhìn thấy thật rõ ràng.

- Lực lượng, tốc độ, lực phá hoại... không thể tưởng tượng nổi, đây lại là trình độ mà nhân loại có thể đạt được hay sao?

Triệu Phong hít sâu một hơi, đúng là bởi vì hắn nhìn thấy được rõ ràng, cũng càng hiểu rõ thêm được lực lượng của Tông Sư Thánh Cảnh!

Tại Liên minh Hoàn Hảo Vạn Thập Tam Quốc, Tông Sư Thánh Cảnh cơ hồ siêu việt hoàn toàn quyền lực thế tục. Năng lực mà bọn họ nắm giữ trong tay đủ để ảnh hưởng đến vận mệnh của cả một quốc gia.

Bởi vậy, cho dù là một vị Quốc quân, khi nhìn thấy Tông Sư Thánh Cảnh, cũng đều tôn kính khách khí, không dám có nửa điểm khinh nhờn.

Quảng Quân Hầu chính là nhân vật thuộc cấp bậc này, nắm giữ lực lượng bao trùm bên trên cả quyền lực quốc gia thế tục! Ở trong cảnh nội Tương Vân quốc, hiển nhiên chính là thần thoại võ lực tối cao.

Giao phong của cấp bậc Thánh Cảnh vô cùng ngắn ngủi, nhưng chỉ trong thời gian nửa khắc lại đã giao phong với nhau hơn mười chiêu.

Trong thanh âm nổ tung liên hồi, Hung thú Vương cấp phát ra một đạo tê rống thê lương. Vết thương trên người chẳng chịt, không ngừng liên tục tru rống. Tầng khí diễm hắc sắc bên ngoài thân thể đã co rút lại cực mỏng.

Trái lại Quảng Quân Hầu, trên người vờn quanh một tầng quang khí ngân sắc sáng ngời. Tay áo ngân bào tung bay, ánh mắt lạnh lẽo bề ngỗ, nhìn chăm chăm về phía Hung thú Vương cấp.

- Quảng Quân Hầu cơ hồ không hề bị thương! Điều là cường giả cấp bậc Thánh Cảnh, áo nghĩa kỹ xảo mà ông ta nắm giữ còn cao hơn Hung thú Vương cấp một bậc!

Triệu Phong hô hấp dồn dập, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào hai người đang giằng co giao phong ngoài tường thành.

- Ngao ô!

Trong mắt Hung thú Vương cấp lộ ra một tia kiêng kỵ sợ hãi, thân hình chợt lùi về phía sau, xoay người chạy trốn.

Hành động của nó khiến cho phần đông Hung thú, dã thú ở phụ cận Quảng Lăng Quận thành nhất thời hỗn loạn một trận.

- Muốn trốn sao?

Quảng Quân Hầu cười lạnh một tiếng, cánh tay vung lên. Một đạo quang trảm ngân sắc dài bảy tám thước nhất thời lóe lên. Phong quang huyền lệ lạnh như băng lao tới, ở trên người của Hung thú Vương cấp lưu lại một đạo vết máu sâu đến tận xương cốt.

Vù vù vù!

Hai đạo tàn quang hư ảnh không ngừng xuyên qua trong Thú Triều, khi thì ở trên mặt đất, khi thì phóng tới giữa không trung.

- Ha ha ha... đám súc sinh này đã bị đánh bại rồi! Mọi người mau đuổi theo!

- Vật phẩm, tài liệu trên người Hung thú cao giai, toàn bộ đều rất đáng giá a!

Đám võ giả ở trên tường thành Quảng Lăng Quận thành nhất thời hưng phấn rống to, sĩ khí đại trướng, dẫn đầu chém giết ra khỏi tường thành.

- Nam Cung Phàm, Triệu Phong, Phong Ngâm Nguyệt... chúng ta cùng nhau đuổi theo, nhìn xem sư tôn như thế nào chém chết Hung thú Vương cấp!

Về mặt Dương Thanh Sơn tràn ngập kích động, nói.

Mà ở một bên khác, Bắc Mặc thân là đệ tử thân truyền của Quảng Quân Hầu, đã theo sát sư phụ, truy kích thẳng ra ngoài.

- Toàn quân truy sát!

Hằng Thống lĩnh phát ra mệnh lệnh, chỉ huy đám võ giả cùng quân đội ở trên tường thành cùng truy sát về phía Thú Triều đang chạy trốn.

- Được!

Triệu Phong khẽ gật đầu, cùng với mấy vị sư huynh đệ đồng môn, giết thẳng về phía phương hướng mà Hung thú Vương cấp đã chạy trốn.

Đối với giao phong của cường giả Thánh Cảnh, Triệu Phong cũng cảm thấy vô cùng hứng thú.

Mắt trái của hắn đứng ở khoảng cách xa, cũng có thể nhìn thấy được quá trình giao phong giữa Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp.

oOo

Nháy mắt đã đuổi theo được mấy chục dặm.

Quảng Quân Hầu cùng với Hung thú Vương cấp đều dừng lại ở gần một mảnh rừng rậm.

Hung thú Vương cấp, toàn thân là vết thương chằng chịt, máu chảy đầm đìa, bị thương gần như trí mạng, nằm rạp xuống mặt đất run rẩy không ngừng.

Thân hình Quảng Quân Hầu đứng thẳng bất động tại chỗ, nhưng lại không hề động.

- Hửm? Tình huống gì vậy?

Triệu Phong có chút kinh dị khó hiểu.

Giờ phút này, Bắc Mặc có tốc độ nhanh nhất, cũng cách Quảng Quân Hầu đến hơn bảy tám dặm, căn bản không nhìn thấy rõ tình hình ở xa xa.

Nhưng mà Triệu Phong ở cách đó hơn mười dặm, thông qua mắt trái thần bí, phát hiện ra tình huống dị thường: Hung thú Vương cấp cũng không phải đang phủ phục dưới chân của Quảng Quân Hầu!

Lúc này nó chính là đang đưa lưng về phía Quảng Quân Hầu, hơn nữa còn đang lâm vào một mảnh run sợ cực độ.

Khiến kẻ khác khó hiểu hơn nữa chính là, đối mặt với tình huống như vậy, Quảng Quân Hầu không ngờ lại vẫn không có ra tay.

- Kẻ nào?

Sắc mặt Quảng Quân Hầu ngưng trọng, trên người bộc phát ra một cỗ uy thế tinh thần cực kỳ đáng sợ, đám lá rụng phiêu lãng bốn phía xung quanh, trong khoảnh khắc ngưng đọng.

- Hắc hắc hắc... không ngờ trong quận Quảng Lăng lại có được một vị cường giả Thoát Phàm Cảnh!

Bên trên không trung của thâm lâm, trên lưng một đầu phi điều hắc sắc, một thân ảnh đội nón rộng vành đang thả tọa trên đó.

Dưới cái nón rộng vành kia, cặp mắt lạnh như băng phiếm động quang mang u lam sắc thần bí, giương mắt nhìn chằm chằm vào Quảng Quân Hầu bên dưới, cười hắc hắc quái dị.

- Là hắn!

Triệu Phong đứng cách đó hơn mười dặm, trong lòng nhất thời chấn động.

Thời điểm đó khi diệt phi, ở Hoành Vân Thiên Lâm, Triệu Phong từng gặp qua nhân vật đáng sợ này.

Lần này Thú Triều đột kích, Triệu Phong mơ hồ có một loại trực giác, hơn phân nửa chính là do người này đứng sau thao tác.

- Các hạ thao khống Yêu thú, tập kích thành trì nhân loại, là vì nguyên nhân gì? Chẳng lẽ các hạ không sợ Pháp quy của Liên minh Thập Tam Tông chế tài hay sao?

Ánh mắt Quảng Quân Hầu đột nhiên trở nên sắc bén, trong mắt lóe lên tinh quang, không chút nhượng bộ.
Vút!

Đầu phi điều hắc sắc trên không trung vung lên hai cánh, một tầng âm phong hắc sắc nhất thời tập kích thẳng xuống bên dưới.

Sắc mặt Quảng Quân Hầu khê biến, thân hình nhoáng lên, vội lui về phía sau mấy chục trượng.

Nhất thời, khu vực mười trượng xung quanh hắn đứng, mặt cỏ đột nhiên lồm xuống hơn chục thước.

Mà đầu Hung thú Vương cấp Xích Hắc Cầu Vương kia chỉ kịp thét thẳm lên một tiếng thì thân thể đã vỡ nát, tuyệt mệnh tại đương trường.

- Hít!

Triệu Phong đang đứng ở xa xa, nhìn thấy một màn này, không khỏi hít thật sâu một ngụm lãnh khí.

Đầu phi điều hắc sắc mà thân ảnh đội nón rộng vành kia đang ngồi, thực lực so với Xích Hắc Cầu Vương lúc trước còn cường đại hơn không chỉ gấp đôi!

Đương nhiên, mắt trái của hắn chỉ có thể nhìn thấy được tình hình từ xa, nhưng lại không nghe được đối thoại cụ thể giữa Quảng Quân Hầu cùng với thân ảnh đội nón rộng vành.

Theo dõi thoạt không ngừng kéo dài, sắc mặt Quảng Quân Hầu mấy lần biến ảo, ánh mắt nhìn về phía thân ảnh đội nón rộng vành kia cũng càng ngày càng kiên kỳ và ngưng trọng hơn.

- Hắc hắc hắc... Liên minh Thập Tam Tông bình thường sinh tử vinh nhục cộng chung, hôm nay chơi đùa một hồi như vậy, cũng đã đủ rồi...

Cuối cùng, cặp mắt u lam thần bí của thân ảnh đội nón rộng vành kia nhàn nhạt đảo quét qua Bắc Mặc đang ở đằng xa chạy tới, cười trên phi điều hắc sắc, hóa thành một đạo điện quang màu đen, bay vút lên thiên không.

Đợi đến khi Bắc Mặc chạy tới, thì thân ảnh đội nón rộng vành thần bí cùng với phi điều hắc sắc kia đã hóa thành một đạo hắc điểm, dung nhập ở phía chân trời.

- Sư tôn, vừa rồi đã xảy ra chuyện gì? Người kia là ai?

Lúc Bắc Mặc đuổi tới nơi, kinh ngạc khó hiểu, nhìn về hướng thân ảnh đội nón rộng vành kia biến mất.

Quảng Quân Hầu đứng lặng tại chỗ, thật lâu sau đó mới thở dài một hơi:

- Hoành Vân Thập Tam Quốc, nguy cơ ẩn hiện, đại loạn sắp xảy ra! Tương Vân Quốc thân là thành viên trong đó, căn bản không thể tránh khỏi... Chẳng qua, đối với các ngươi mà nói, đây chính là một lần kỳ ngộ!

Dứt lời, ánh mắt hắn mang theo vẻ chờ mong, nhìn về phía đám đệ tử ở phía sau đang lũ lượt chạy tới.

Một lần kỳ ngộ?

Đám người Triệu Phong, Dương Thanh Sơn, Phong Ngâm Nguyệt vừa mới chạy tới, nghe được câu này, cũng đều kinh ngạc không thôi.

96. Chương 96: Một Góc Bằng Sơn

Xung quanh mảnh đất lõm xuống cả chục thước kia, thi thể của Hung thú Vương cấp tan nát, máu tươi loang lổ, không còn hình dạng ban đầu.

Quảng Quân Hầu khoanh tay đứng đó, đứng bên cạnh cái hố sâu thật lớn, trong mắt lộ ra một tia quang mang kỳ dị, nhìn về phía sáu gã đệ tử thiếu niên của mình.

Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi. Sáu gã thiếu niên này, đều là những tồn tại tuyệt đỉnh trong vô số những thiếu niên thiên tài của Quảng Lăng Quận thành.

Đương nhiên, sự chú ý cùng với chờ mong của Quảng Quân Hầu phần lớn cũng đều đặt lên trên người của đệ tử thân truyền Bắc Mặc.

- Một lần kỳ ngộ?

Ánh mắt của Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, trong lòng cân nhắc những lời nói vừa rồi của Quảng Quân Hầu.

Trên đường đến đây, Triệu Phong rõ ràng nhìn thấy được chi tiết trao đổi giữa Quảng Quân Hầu cùng với gã trung niên đội nón rộng vành, kể cả từng động tác vể mặt của bọn họ, nhưng mà đáng tiếc là không nghe được đối thoại của hai người.

- Xin hỏi sư tôn, kỳ ngộ theo lời ngài nói là cái gì?

Phong Ngâm Nguyệt mở miệng hỏi, trên mặt khó có thể che giấu được sự nghi hoặc, tò mò mãnh liệt.

Thời điểm còn ở Thiên Vệ Doanh, có thể trở thành đệ tử của Quảng Quân Hầu, đối với hắn mà nói, chính là một lần đại kỳ ngộ cùng với cơ hội thay đổi vận mệnh của đời người.

Lời vừa nhắc tới, đám người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng đều mang theo vẻ mặt tò mò và bức thiết.

- Lần kỳ ngộ này, cũng có quan hệ đến cái tâm nguyện mà cả đời của vi sư cũng muốn hoàn thành...

Quảng Quân Hầu nhẹ nhàng thở dài, trong ánh mắt thâm thúy dần dần phiêu lãng, nhìn về một phương hướng xa xôi, trên mặt xuất hiện một tia ô áp tình cảm phức tạp bao gồm cả hồi niệm, hối hận, mong đợi đủ loại.

Bản thân là Vương hầu cao nhất của toàn bộ Quảng Lăng Quận thành, nhân vật thần thoại vô lực thông thiên của toàn bộ Tương Vân quốc, Quảng Quân Hầu luôn luôn đứng ở đỉnh cao, cao cao tại thượng, người khác có bao giờ nhìn thấy qua trong mắt hắn xuất hiện tình tự ba động Hung liệt như thế này?

Loại tình tự biến hóa giống như thế này, ngày đó lúc Triệu Phong còn ở Linh Võ Điện, cũng từng bắt gặp qua một lần.

Nhưng lúc ấy, tình tự biến hóa của Quảng Quân Hầu chợt lóe lên rồi biến mất, chỉ có hắn là có nhãn lực siêu cường mới có thể bắt lấy một cái chớp mắt đó mà thôi.

Ngày hôm đó, Triệu Phong đã từng đưa ra nghi vấn, Quảng Quân Hầu không ngừng vơ vét những thiếu niên thiên tài khắp mọi nơi, là có mục đích gì?

Đáp án mà Quảng Quân Hầu đưa ra chính là, hết thấy mọi thứ, cũng chỉ vì một cái tâm nguyện!

Tâm nguyện?

Tâm nguyện của Quảng Quân Hầu rốt cuộc là cái gì? Một cái tâm nguyện mà ngay cả hắn cũng không thể nào hoàn thành, lại chỉ có thể ký thác lên đám hậu bối thiên tài đi hoàn thành?

Phốc! Phốc! Phốc!

Đúng lúc này, gần đó có một đám võ giả không ngừng chạy tới, bao gồm cả đám người Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh cùng với đám Quảng Quân Vệ.

Quảng Quân Hầu chậm rãi giơ tay lên, để cho bọn họ tạm thời thoái lui.

Đám cường giả đỉnh cao Diệp Lăng Vân, Hằng Thống lĩnh thoáng chút nghi hoặc, nhưng cũng không chút do dự, lập tức rời đi.

Tình hình một màn này, khiến cho đám thiếu niên thiên tài bọn Triệu Phong mơ hồ ý thức được, kế tiếp Quảng Quân Hầu có chuyện gì quan trọng muốn nói với mọi người.

- Vừa rồi kẻ đội nón rộng vành thần bí kia, các ngươi có từng gặp qua chưa?

Quảng Quân Hầu tựa như muốn thay đổi đề tài vậy.

- Đã từng gặp qua! Lần trước ở trong Hoành Vân Thiên Lâm, đệ tử đã từng...

Triệu Phong lập tức đáp lời.

Trong mấy gã thiếu niên ở đây, kẻ chân chính nhìn thấy gã đội nón rộng vành thần bí kia, cũng chỉ có Triệu Phong cùng v

- Trong tay ta có nhiều điểm công hiến như vậy, cần phải phân phối như thế nào đây?

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Bí tịch võ học?

Triệu Phong cảm giác được chính mình hẳn không thiếu bí tịch võ học. Hẳn chủ tu Ngân Bích Quyết cùng với Quy Nguyên Khí Quyết, một cái chính là Thánh phẩm, một cái khác là tiếp cận Thánh phẩm.

Còn các môn khác như là Phiêu Lãng Độ, Yên Ba Vô Ảnh Bộ, mượn dùng áo nghĩa của Tùy Phong Thức có thể tăng thêm cấp bậc chúng lên cảnh giới Thánh phẩm.

Như thế xem ra, cấp bậc thấp nhất tựa hồ cũng chỉ còn lại có Điểm Tinh Chỉ mà thôi.

- Điểm Tinh Chỉ chính là môn võ học nổi bậc trong số những võ học đỉnh cấp, cơ hồ có thể xếp vào Bán Thánh phẩm, lại gia tăng thêm Quyển Phong Thức, có thể vượt qua võ học Bán Thánh phẩm bình thường. Nếu như ta đem nó tu luyện lên đến Thất trọng viên mãn, cho dù gặp phải võ học Thánh phẩm, cũng có thể đè ép một trận. Dù sao võ học Thánh phẩm cũng rất khó có thể tu luyện lên đến cảnh giới đỉnh cao.

Trong lòng Triệu Phong bắt đầu tính toán phân tích.

Cuối cùng, hẳn rồi cuộc quyết định, vẫn là không thay đổi tu luyện môn võ học công kích khác.

Bởi vì, bằng vào chiến công, hẳn nhiên nhất chỉ có thể hoán đổi một môn võ học Bán Thánh phẩm, không thể nào đổi được võ học Thánh phẩm.

Vì thế, Triệu Phong quyết định không thay đổi bí tịch võ học.

Trọng điểm của hắn, đặt ở phương diện thiên địa linh tài cùng đan dược.

Trong số các công pháp chủ tu, Ngân Bích Quyết có cấp bậc cao nhất, hơn nữa chín trọng Võ Đạo chú trọng nhất chính là căn cơ thân thể!

Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ ràng ngôn luận của Quảng Quân Hầu cùng với Diệp Lăng Vân.

- Một khi đã là như thế, vậy không bằng đi theo con đường cực đoan... một phen đặt trọng điểm toàn bộ đặt trên võ học luyện thể!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên lệ quang, quyết định đặt cược toàn bộ vào một ván quyết định.

Lập tức hắn tiến vào Thiên Dược Các trong Bảo Huyền Điện.

Trong Thiên Dược Các có cất chứa rất nhiều đan dược, dược phẩm cùng với một số loại thiên địa linh tài.

Mục tiêu của Triệu Phong chủ yếu là các loại đan dược, dược vật phụ trợ luyện thể.

- Hàn Tuyết Thối Thể Đan! Mượn dùng hàn lực cường đại, rèn luyện khí lực, chính là một trong những loại đan dược tối thể đứng đầu dành cho cửu trọng võ đạo, tu vi thấp hơn Võ Đạo Bát trọng cần thận sử dụng.

- Liệt Dương Luyện Cốt Đan! Dùng hỏa lực viêm dương đáng sợ nung khô khí lực cốt cách, chính là Thánh đan luyện thể đỉnh cấp, phối hợp với Hàn Tuyết Thối Thể Đan, có công hiệu gần như gấp đôi...

- Bảo Kim Thối Thể Phấn! Vương giả trong đan dược luyện thể, dược lực vô cùng bá đạo, có thể phá phá hủy cốt cách, sau đó trọng tổ lại, cứng cỏi như kim thiết. Võ Đạo Bát trọng sử dụng, có một nửa tỷ lệ bị tàn phế!

Rất nhanh, Triệu Phong liền xác định được ba loại đan dược trân phẩm luyện thể cao cấp nhất.

Trong đó, một viên Hàn Tuyết Thối Thể Đan, tiêu hao của hắn 120 điểm chiến công.

Một khóa Liệt Dương Luyện Cốt Đan, tiêu hao của hắn 110 điểm chiến công.

Cuối cùng một viên Bảo Kim Thối Thể Phấn, tiêu hao của hắn 170 điểm chiến công.

Chỉ vãn vẹn ba loại đan dược này, liền tiêu hao của hắn tròn 400 điểm chiến công rồi.

Cần phải biết rằng, một môn võ học đỉnh cấp, chỉ cần 10 điểm chiến công là có thể đổi được. Võ học Bán Thánh phẩm cũng bất quá chỉ cần 50 điểm mà thôi.

Còn lại mấy chục điểm chiến công, Triệu Phong dùng để đổi lấy một vài loại tài nguyên luyện thể cấp bậc thấp hơn một chút. Nhưng ít nhất so với các thứ Luyện Cốt Cường Căn Tấn lúc trước mua được ở Dược Hiên Các đều cao cấp hơn một chút.

Bởi vì ba loại đan dược Hàn Huyết Thối Thể Đan kia, được lực thật sự vô cùng bá đạo, Triệu Phong cũng cần phải có một chút vật dẫn nhất định.

Ngay cùng ngày, Triệu Phong một phen đem tất cả những điểm chiến công của mình hoàn toàn tiêu hao sạch sẽ.

Mấy trăm điểm chiến công này, cơ hồ một phen đem những loại trân phẩm luyện thể bên trong Bảo Huyền Điện đổi lấy hơn phân nửa.

Ở Quảng Lăng Phủ, không phải ai ai cũng đều có thể dễ dàng tìm được điểm chiến công. Cho dù là có, thì cũng là rất hạn chế.

Chẳng qua, thân là đệ tử của Quảng Quân Hầu, tỷ lệ trao đổi của hắn cũng được khấu trừ không ít.

Ví dụ như, những người khác muốn đổi một viên Hàn Tuyết Thối Thể Đan cần phải tiêu hao 170 điểm chiến công, mà Triệu Phong thì chỉ cần 120 điểm là được rồi.

Mà những loại trân phẩm đỉnh cấp như thế này, rất nhiều võ giả Võ Đạo Thất trọng, Bát trọng, cho dù có đủ điểm chiến công đi chăng nữa, cũng chưa chắc đã có tư cách đổi.

Rời khỏi Bảo Huyền Điện, Triệu Phong quay trở về đình viện của chính mình, bắt đầu bế quan tu luyện.

Thời gian một tháng kể tiếp, hắn một lòng khổ tu Ngân Bích Quyết.

Trong sáu bảy ngày đầu tiên, hắn sử dụng một vài loại tài nguyên luyện thể cấp bậc hơi thấp một chút, ít nhất cũng tương đương với loại Luyện Cốt Cường Căn Tấn kia, thích hợp cho những võ giả cấp bậc Võ Đạo Thất trọng trở xuống.

Triệu Phong đổi lấy đan dược luyện thể cũng tương đối có chú ý, phân biệt đổi lấy các loại đan dược có thuộc tính được lực bất đồng nhau.

Ví dụ như Hàn Tuyết Thối Thể Đan, thuộc tính băng hàn, Liệt Dương Luyện Cốt Đan, thuộc tính viêm dương, mà Bảo Kim Thối Thể Phấn, thuộc tính lại là kim thạch...

Như vậy gần nhất, kết hợp các loại thuộc tính bất đồng nhau, liền tránh cho được lực trùng hợp, sản sinh việc tương xung tương khắc, nhằm đạt được được hiệu lớn nhất.

Bảy ngày qua đi, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong nước dâng thuyền lên, vừa lúc đột phá lên tới Thất trọng.

Nhưng mà đến đây cũng đã tiêu hao hết tất cả những tài nguyên luyện thể đẳng cấp thấp.

- Hiện tại, ta không sử dụng nội kinh, chỉ bằng lực lượng nhục thể, có thể áp chế cường giả thất trọng võ đạo bình thường.

Triệu Phong trong lúc giơ tay nhắc chân, cũng đều có thể cảm nhận được trong cốt cách huyết nhục tràn ngập sức bật dẻo dai.

Hiện tại một quyền của hắn, có thể oanh sát bất cứ võ giả nào dưới thất trọng võ đạo, cho dù là võ giả cùng cấp mạnh mẽ ngạnh kháng, cũng sẽ bị phản chấn mà trọng thương.

Kế tiếp, Triệu Phong chỉ còn lại có ba loại đan dược trân phẩm đỉnh phong nhất Hàn Tuyết Thối Thể Đan, Liệt Dương Luyện Cốt Đan, Bảo Kim Thối Thể Phấn.

Dựa theo trình tự, hắn đầu tiên ăn vào khóa Hàn Tuyết Thối Thể Đan kia.

Sau khi phục dụng đan dược này, một cỗ hàn lực cực kỳ đáng sợ bao phủ toàn thân của Triệu Phong.

Ba ngày ba đêm, toàn thân hần đông cứng lại, cơ hồ không thể nhúc nhích nổi.

Tính nguy hiểm trong đó, khó có thể tưởng tượng hết được.

- Khó trách đan dược này có nói rõ, tu vi thấp hơn Võ Đạo Bát trọng cần phải cẩn thận sử dụng.

Triệu Phong mãi ba ngày ba đêm sau mới hóa giải được nguy cơ này.

Dược lực của Hàn Tuyết Thối Thể Đan này chỉ mới tiêu hóa được phân nửa, Triệu Phong đã rõ ràng cảm nhận được Ngân Bích Quyết đột phá cực nhanh, ít nhất cũng bằng với hần khổ tu luyện thể suốt nửa năm trời.

Dược lực của đan dược này còn chưa kết thúc, Triệu Phong lại ăn vào Liệt Dương Luyện Cốt Đan.

Hai loại đan dược sử dụng phối hợp, có thể nói là phát huy được bằng hỏa song trọng thiên, khiến cho thân thể thừa nhận sự dày dò vô tận. Nhưng hiệu quả dược lực có thể nói là làm ít lời nhiều.

Triệu Phong một phen đem Ngân Bích Quyết cùng với Quy Nguyên Khí Quyết kích phát đến tận cùng, điên cuồng dẫn đạo, hấp thu cỗ dược lực kia, chỉ cảm thấy tiến độ luyện thể một ngày tiến cả ngàn dặm.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Từ chỗ mắt trái truyền ra thanh âm nhảy lên dồn dập. Một tia cảm giác ảm áp kỳ dị nhất thời trải rộng toàn thân.

Có mắt trái thần bí dung nhập, cải thiện thể chất, tốc độ cùng với hiệu suất hấp thu dược lực hoàn toàn viễn siêu bình thường.

Bảy tám ngày qua đi, hai loại đan dược một hàn một viêm này cơ bản đã tiêu hóa hết.

Vù!

Triệu Phong phun dài ra một hơi, chậm rãi đứng dậy, cảm giác gân cốt xa thịt toàn thân càng trở nên mạnh mẽ cứng cõi hơn.

Sự cường đại của khí lực thân thể theo da thịt cốt cách dần dần xâm nhập vào tạng phủ.

Sự cường đại của tạng phủ, khiến cho tổ chất thân thể gia tăng lên cực lớn, có thể gánh vác được càng nhiều những khí tức nội kinh cường đại hơn vận chuyển.

- Tác dụng của căn cơ thân thể, quả nhiên là không giống bình thường! Ta cũng không có cố tình tu luyện Quy Nguyên Khí Quyết, nhưng lại cảm giác được nội kinh cùng tu vi cũng tăng lên.

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập cảm khái.

Lúc này, tu vi của hần đã hoàn toàn đạt tới Võ Đạo Thất trọng đỉnh phong, thậm chí Võ Đạo Thất trọng cực hạn, chỉ kém Võ Đạo Bát trọng có nửa bước mà thôi.

Đồng thời, Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đã dưới sự rèn luyện của hai loại đan dược hàn viêm cực phẩm, cũng đạt tới Thất trọng đỉnh phong.

Ngân Bích Quyết đột phá Thất trọng, cường hóa khí quan tạng phủ, kích phát thêm càng nhiều tiềm năng của nhân thể.

- Hống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, đem Quy Nguyên khí kinh dung nhập vào trong pháp quyết của Ngân Bích Quyết.

Ông!

Chỉ trong khoảnh khắc, bên ngoài thân thể của hần hiện lên một tầng hào quang khí nửa trong suốt, sản sinh ra một cỗ khí tức áp bách cực kỳ nặng nề, đủ khiến cho những võ giả bình thường kinh tâm táng đảm.

Ngân cương khí trảo, ngưng kết thành công!

99. Chương 99: Yển Hội Khánh Công

Sau khi tu luyện thành công ngân cương khí tráo, có thể ở bên ngoài thân thể hình thành nên một tầng phòng ngự bao phủ toàn thân. Lực phòng ngự của nó cực mạnh, có thể xuyên qua thiên quân vạn mã, đối mặt với vạn tiễn xuyên tim, cũng có thể thông dong trở ra.

Đạt tới cấp bậc này, cơ hồ có thể không thèm để ý đến chiến thuật biến người ở trình độ bình thường.

Đương nhiên, mặt dùng lực phòng ngự của ngân cương khí tráo mạnh mẽ, hoàn mỹ khó phá, nhưng mà vẫn có khuyết điểm trí mạng.

Đó chính là tiêu hao nội kinh rất lớn!

Cường giả thất trọng võ đạo bình thường, tu luyện Ngân Bích Quyết, ngân cương khí tráo lâu nhất cũng chỉ có thể kéo dài hơn mười hơi thở. Chỉ có ở những thời khắc nguy hiểm mấu chốt nhất, mới có thể sử dụng.

Chẳng qua, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Võ Đạo Thất trọng cực hạn, hơn nữa tu luyện Quy Nguyên Khí Quyết, số lượng nội kinh trong cơ thể gần như gấp đôi người cùng giai.

Bởi vậy, ngân cương khí tráo của hắn có thể càng kéo dài hơn một chút, duy trì chừng hai ba mươi hơi thở cũng không thành vấn đề.

- Ngân Bích Quyết đạt tới thất trọng đỉnh phong, hiện tại ta chỉ bằng vào lực lượng nhục thể đã có thể khiêu chiến bát trọng võ đạo. Dưới tình huống ngưng kết ngân cương khí tráo, cửu trọng võ đạo trong thời gian ngắn cũng không dễ dàng tổn thương được ta.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút thực lực của chính mình.

Hiện tại dưới cửu trọng võ đạo, hắn quả thật là hiếm gặp đối thủ, trừ phi là loại cấp bậc như Bắc Mặc, một phen đem mấy loại võ học Thánh Phẩm tu luyện đến cảnh giới không thấp.

Trong mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong toàn lực củng cố Ngân Bích Quyết, hấp thu những dược lực còn dư lại bên trong cơ thể, để cho thân thể có một giai đoạn thích ứng nhất định.

Ngân Bích Quyết thân là võ học luyện thể Thánh phẩm, có đủ các loại kỹ xảo huyền diệu, đều là những pháp quyết tu luyện căn cứ vào thân thể mà vận dụng.

Bốn năm ngày sau, dược lực trong toàn thân Triệu Phong đã hoàn toàn hấp thu hết, đối với Ngân Bích Quyết cũng càng có sự lý giải sâu sắc hơn.

Lúc này, Ngân Bích Quyết của hắn đã đạt tới Thất trọng đỉnh phong, tiếp cận Bát trọng.

- Nếu như hiện tại sử dụng Bảo Kim Thối Thể Phấn, chỉ cần có thể chống đỡ được dược lực, Ngân Bích Quyết nhất định có thể đột phá được bát trọng!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên bất định.

Sau khi cân nhắc thật lâu, hắn cũng không có làm như vậy.

Thứ nhất, dược lực của Bảo Kim Thối Thể Phấn vô cùng bá đạo, cường giả bát trọng võ đạo luyện thể sử dụng có đến một nửa tỷ lệ bị tàn phế!

Mà dược lực của thứ này, so với Hàn Tuyết Thối Thể Đan, Liệt Dương Luyện Cốt Đan còn cao hơn nửa bậc. Hiện tại Triệu Phong sử dụng nó, tính nguy hiểm cũng rất lớn.

Thứ hai, cứ luôn mượn dùng ngoại vật để luyện thể, trong cơ thể tích tụ quá nhiều dược tính, cũng không đạt được hiệu quả tốt nhất.

Bởi vậy, Triệu Phong cũng không có ngay lập tức sử dụng Bảo Kim Thối Thể Phấn, mà chỉ bằng vào lực lượng bản thân, thông thả tu luyện.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, hắn toàn lực tu luyện Ngân Bích Quyết.

Đồng thời trong lúc tu luyện, trong không gian mắt trái của Triệu Phong cũng còn có thể lĩnh ngộ Tứ Phong Thức cùng Huyền Phong Chưởng.

Sau khi trải qua Thú Triều, tiềm lực của Triệu Phong lại một lần nữa áp bức. Bất luận là Tứ Phong Thức hay là Huyền Phong Chưởng, cũng đều có tiến triển rất lớn.

Thời gian dần dần trôi qua, thức thứ hai Tứ Phong Thức, Quyền Phong Thức, Triệu Phong đã lĩnh ngộ đến mười thành.

Quyền Phong Thức, có thể gia tăng thêm uy thế, sản sinh ra lực công kích phạm vi lớn, đối với công kích rõ ràng có khả năng phụ gia.

Triệu Phong một phen đem Quyền Phong Thức dung nhập vào Điểm Tinh Chỉ, có thể so sánh với võ học công kích Thánh phẩm.

Nếu một phen đem Quyền Phong Thức dung nhập vào Huyền Phong Chưởng, uy năng huyền diệu, cố gắng một chút còn có thể thắng được võ học Thánh phẩm bình thường.

Kế tiếp, Triệu Phong bắt đầu lĩnh ngộ thức thứ ba Tứ Phong Thức, Tàn Phong Thức!

Tàn Phong Thức chính là tàn thức Thánh phẩm loại công kích, độ huyền ảo khó khăn có thể so sánh với Huyền Phong Chưởng. Triệu Phong tiến hành lĩnh ngộ nó, mặc dù không khó khăn lắm, nhưng cũng không dễ dàng, từ từ chậm rãi tiến bộ.

Mấy ngày sau, lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với Tàn Phong Thức đã đạt tới ba bốn phần, rốt cuộc gặp phải bình cảnh, liền đình chỉ lĩnh ngộ.

Hắn nhắm mắt lại, phát hiện trong những chiêu thức Thánh phẩm trong đầu mình, đã lĩnh ngộ được hơn phân nửa.

Huyền Phong Chưởng, cơ bản lĩnh ngộ.

Tứ Phong Thức, lĩnh ngộ đến thức thứ ba.

So sánh lại, tu luyện lĩnh ngộ Điểm Tinh Chỉ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Triệu Phong chỉ thoáng tu luyện thêm một chút, Điểm Tinh Chỉ đã đột phá đến Lục trọng, cách cảnh giới Thất trọng cao nhất, chỉ còn kém có một tầng.

Lĩnh ngộ những chiêu thức áo nghĩa này, Triệu Phong cũng đều là nước dâng thuyền lên. Cái này phần lớn là nhờ vào tác dụng của mắt trái thần bí, có thể gia tăng lên tinh thần lực, ngộ tính cùng với lực phân tích rất lớn.

- Khảo hạch Nhập môn của Hiếu Nguyệt Tông vẫn còn lại hơn một tháng, Ngân Bích Quyết của ta chỉ còn kém nửa phần hóa hầu, vẫn chưa thể đột phá đến bát trọng!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Giai đoạn hiện tại, hắn xem trọng nhất chính là võ học luyện thể, tu vi thật ra là thứ yếu.

Chỉ cần có thể đem căn cơ thân thể gia tăng lên, những tu luyện khác cũng đều là làm ít ăn nhiều, nước dâng thuyền lên.

Cho nên, Triệu Phong cũng không cố tình gia tăng thêm tu vi, bằng không mà nói, hiện tại hắn hơn phân nửa là đã đột phá Võ Đạo Bát trọng rồi.

Chỉ là tu luyện võ học luyện thể, càng về phía sau, càng là chậm chạp gian khổ hơn.

Triệu Phong thở dài ra một hơi, đi ra khỏi lầu các, đến hoa viên hít thở không khí, để cho thân thể thả lỏng một chút.

Liên tục tập trung tu luyện, hiệu suất cũng không quá cao.

Có đôi khi, lúc thích hợp thì thả lỏng một chút, ngược lại càng có lợi cho tu luyện cùng đột phá bình cảnh.

- Triệu công tử, mấy ngày trước, Bắc Mặc công tử phái người tới để lại tin tức, mời ngài đi tham gia yến hội khánh công!

Người hầu cung kính nói.

Bắc Mặc? Yến hội khánh công?

Triệu Phong cảm thấy kỳ quái. Từ lúc nào đột nhiên lại nhảy ra một cái yến hội khánh công?

Người hầu cung kính đáp:

- Mấy ngày trước, Bắc Mặc công tử lấy độ tuổi không đến mười sáu tuổi, đột phá Vô Đạo Cửu trọng, chấn động Quảng Lăng Phủ! Vương hầu đại nhân quyết định tổ chức cho hắn một cái yến hội khánh công!

Vô đạo chín trọng!

Triệu Phong nhất thời rung mình một cái.

100. Chương 100: Khách Không Mời Mà Đến

Lúc ra khỏi Linh Võ Điện, mấy vị đồng môn sư huynh đệ cũng đều trầm mặc không nói lời nào.

Sau khi sư môn tuyên bố số danh ngạch, bọn họ đã không còn là quan hệ sư huynh đệ đơn thuần nữa, mà giữa mọi người chỉ có cạnh tranh cùng xung đột ích lợi mà thôi.

- Chỉ có thời gian mười ngày...

Hai tay Phong Ngâm Nguyệt nắm chặt, nhẹ nhàng run rẩy, khe liếc mắt nhìn hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn bên cạnh.

Nam Cung Phàm cùng Dương Thanh Sơn, tu vi phân biệt là Vô Đạo Bát trọng và Bát trọng đỉnh phong. Nếu như không có gì ngoài ý muốn, hai cái danh ngạch còn lại, hẳn là thuộc về bọn họ.

Mà ba người bọn Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, tu vi cũng chỉ dừng lại ở thất trọng vô đạo đỉnh phong mà thôi.

Về mặt Triệu Phong bình tĩnh, đối với việc tranh đoạt danh ngạch, hắn hoàn toàn tự tin, ngược lại có chút lo lắng cho Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi ở bên cạnh, trong mắt đẹp lộ ra một tia âm đạm, ánh mắt thoáng liếc nhìn về phía hắn, bộ dáng tựa hồ có chút không muốn.

Triệu Phong xác định nàng đã muốn từ bỏ, trong lòng có chút tiếc nuối, âm thầm thở dài một hơi.

Thông qua mắt trái phân tích, hắn đối với thực lực của Triệu Vũ Phi có sự đánh giá nhất định, nếu đặt giữa Phong Ngâm Nguyệt cùng với Nam Cung Phàm, cơ hội tranh đoạt danh ngạch căn bản là nhỏ lại càng nhỏ.

- Triệu Phong, ngươi có nhớ rõ ước định giữa hai chúng ta hay không? Tiến vào tông môn, tranh đua hơn thua! Chỉ mong, ngươi còn có cơ hội đó...

Ánh mắt Bắc Mặc lạnh nhạt đảo qua Triệu Phong, toát ra một tia trào phúng nhàn nhạt.

Hiển nhiên, hắn đối với tình huống Triệu Phong tranh đoạt danh ngạch, cũng không chút nào lạc quan.

Thứ nhất, thiên tư, tu vi của Triệu Phong so với Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm cũng đều còn có chút chênh lệch.

Thứ hai, lấy tư chất Bán Linh thể của hắn, có thể thuận lợi thông qua Khảo hạch Tông môn hay không, cũng là một vấn đề.

Bởi vậy, hy vọng Triệu Phong cuối cùng tiến vào trong tông môn, cùng với hắn tranh đua hơn thua, căn bản rất là xa vời.

- Nhất định sẽ có ngày đó!

Thanh âm của Triệu Phong trấn định hữu lực, rất nhanh cáo từ rời đi, lưu lại hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn hai mặt nhìn nhau.

- Tiểu tử này tự tin như vậy, là có át chủ bài gì, có thể tranh giành danh ngạch của bọn ta?

Nam Cung Phàm khẽ cười nhạt một tiếng.

Nhưng thật ra Dương Thanh Sơn, vẻ mặt lại có chút ngưng trọng, bộ dáng như có gì suy nghĩ nhìn theo bóng dáng của Triệu Phong.

Sáu gã thiếu niên thiên tài sau khi phản hồi trở về, cũng bắt đầu bế quan khổ luyện.

Thời gian mười ngày cuối cùng, Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ cũng đều nắm chặt thời gian cần tu khổ luyện, tranh thủ giai đoạn cuối cùng nhằm đạt được đột phá.

Hai người Nam Cung Phàm, Dương Thanh Sơn cũng không dám khinh thường, lợi dụng thời gian mười ngày cuối cùng, cũng cố tu luyện, gia tăng thực lực.

Mà người nhẹ nhàng nhất tự nhiên chính là Bắc Mặc.

Hắn một chút áp lực cũng đều không có! Danh ngạch trúng cử, tiến vào tông môn, cơ hồ không chút nào lo lắng.

Nhưng mà hắn cũng không thoải mái được mấy ngày.

Chẳng bao lâu sau, Quảng Quân Hầu truyền triệu hắn tới, dùng thân phận cường giả Tông Sư Thánh Cảnh, tự mình thúc giục, chỉ đạo hắn tu luyện. Bậc đại ngộ như thế này, đám người bọn Triệu Phong căn bản không có cơ hội hưởng thụ.

Bởi vậy, trong thời gian mười ngày này, sáu gã thiếu niên thiên tài cũng đều dưới áp lực nặng nề, đạt được đột phá, tiến bộ.

Thời điểm ở ngày thứ năm, Triệu Phong nước dâng thuyền lên, đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Hắn thậm chí cũng không có cố gắng đột phá, mà cứ như vậy nhẹ nhàng dễ dàng đạt tới Võ Đạo Bát trọng.

Trọng điểm của Triệu Phong, vẫn chính là Ngân Bích Quyết, khổ tu cần cù không biết mệt mỏi, ngược lại một phen đem tu vi đặt ở thứ yếu.

Đến ngày thứ bảy, Phong Ngâm Nguyệt cùng Triệu Vũ Phỉ ở trong cùng một ngày đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Thời gian mười ngày chớp mắt đã qua.

Buổi sáng ngày hôm đó, sáu gã thiếu niên thiên tài quay trở lại Linh Võ Điện.

oOo

Linh Võ Điện, trên diễn võ trường dài rộng vượt qua trăm trượng.

Quảng Quân Hầu khoanh tay đứng đó, trái phải phân biệt là Diệp Lăng Vân cùng với Tam vệ cụt tay cùng đứng.

Sáu gã thiên tài do Bắc Mặc cầm đầu, đứng thành hình chữ nhất, chờ đợi sư tôn lên tiếng.

- Không tệ!

Ánh mắt của Quảng Quân Hầu đảo qua sáu gã đệ tử, bộ dạng vừa lòng gật đầu.

Hiện tại, sáu gã đệ tử, tu vi toàn bộ đều đột phá Võ Đạo Bát trọng.

Trong đó Bắc Mặc, ổn định ở Võ Đạo Cửu trọng.

Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm, cũng đều đạt tới Võ Đạo Bát trọng đỉnh phong, mà Dương Thanh Sơn thì lại đạt tới Võ Đạo Bát trọng cực hạn.

Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ cũng đều là mới không bao lâu đột phá lên Võ Đạo Bát trọng.

Có thể nói, bất cứ một ai trong sáu người này, cũng đều ngạo thị một Quận thành bình thường, đặt trong cả Tương Vân Quốc, cũng đều thiên tư tuyệt đỉnh.

- Sư tôn, ba cái danh ngạch, ngài đã xác định chưa?

Diệp Lăng Vân có chút chờ đợi, nói.

- Cơ bản đã xác định rồi! Ta đem ba cái danh ngạch này, phân biệt cấp cho Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn và Nam Cung Phàm!

Quảng Quân Hầu trầm giọng nói.

Lời ấy vừa ra, sắc mặt ba người Phong Ngâm Nguyệt, Triệu Phong, Triệu Vũ Phỉ nhất thời biến đổi.

Trái lại hai người Dương Thanh Sơn cùng Nam Cung Phàm, vẻ mặt tràn ngập vui mừng.

Thần tình của Triệu Phong lại có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Quảng Quân Hầu lại dễ dàng khinh suất như vậy mà đưa ra quyết định.

Hắn vốn tưởng rằng, giữa các đồng môn sư huynh đệ, còn cần có một phen tỷ thí, mới có thể xác định ra danh ngạch.

- Sư tôn, chẳng lẽ không cấp cho ba vị sư đệ khác một cái cơ hội sao?

Diệp Lăng Vân cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Tam vệ đã mất đi một cánh tay, cặp mày cũng khẽ nhíu lại. Cái này không giống với tác phong làm việc của sư tôn a.

Quảng Quân Hầu khẽ cười nhạt, vừa mới mở miệng định nói gì đó, sắc mặt đột nhiên đại biến.

- Kẻ nào?

Quảng Quân Hầu đột nhiên quát lớn một tiếng, thanh âm hùng hồn sâu xa quanh quẩn khắp cả diễn võ trường cùng với đại điện gần đó.

Đồng thời, ánh mắt của hắn cũng nhìn chằm chằm về phía một cái hoa viên ở bên cạnh diễn võ trường.

- Ha ha... Từ sư thúc, đã lâu không gặp!

Một đạo thanh âm thản nhiên trào phúng của một nam tử trẻ tuổi từ trong hoa viên truyền đến.

Phốc!

Một gã thanh niên thân mặc thanh sam hoa văn giống như một đầu chuồn chuồn, nhẹ nhàng băng xuyên qua hoa lá cây cảnh trong hoa viên, đáp xuống trên diễn võ trường.

Gã thanh niên này ước chừng hai mươi bảy, hai mươi tám tuổi, mày kiếm mắt tinh, bộ dạng anh tuấn siêu phàm, trên người phát ra một cỗ khí tức kỳ dị không thể nào nắm bắt.

Hắn khí định thần nhàn, chậm rãi nhàn nhã thong thả bước đi, cười dài dò xét Quảng Quân Hầu, lại liếc mắt nhìn về phía Bắc Mặc một cái.

Vừa nhìn thấy người này xuất hiện, thân hình Quảng Quân Hầu chấn động, sắc mặt ngưng trọng, tựa hồ có chút kiêng kỵ.

- Trên người kẻ này mặc...

Trong lòng Triệu Phong vừa động, gương mặt nhìn bộ quần áo trên người thanh niên thần bí kia.

Đó là một bộ quần áo chế thức thanh sam hoa văn, ngay lần đầu tiên nhìn thấy, hắn đã cảm thấy có chút quen mắt.

Rất nhanh, trong đầu hắn liền hiện lên hình ảnh ba người bọn thiếu nữ trẻ tuổi trong hạp cốc Huyết Mãng ngày đó.

Trang phục của thanh niên thần bí trước mặt này, cùng với ba người bọn thiếu nữ trẻ tuổi giống nhau như đúc.

- Tiểu tử phương nào, không ngờ lại dám xông vào trọng địa Quảng Lăng Phủ!

Diệp Lăng Vân quát lớn một tiếng, trên người dâng lên một cỗ khí tức nội kinh cường đại, liền chuẩn bị ra tay.

Soạt soạt!

Cơ hồ đồng thời, hai gã Quảng Quân Vệ trong Linh Võ Điện, cùng với Tam vệ cụt tay ở bên cạnh của Quảng Quân Hầu bay nhanh về phía gã thanh niên thần bí kia.

- Dừng tay!

Thanh âm kinh hãi của Quảng Quân Hầu đột nhiên vang vọng bên tai của đám người Diệp Lăng Vân.

Tam vệ cụt tay đang định ra tay, lập tức ngừng phất lại thân hình. Đối với lời nói của sư tôn, hần tin tưởng không chút nghi ngờ.

Nhưng mà, hai gã Quảng Quân Vệ còn lại thì lại không kịp dừng tay, công kích cơ hồ lập tức rơi xuống trên người của thanh niên thần bí.

Phốc! Phốc!

Một đạo thanh quang lạnh liệt trong suốt như trắng non đột nhiên từ trên người thanh niên thần bí bắn ra, lướt thẳng qua trên người của hai gã Quảng Quân Vệ.

Phốc!

Hai gã Quảng Quân Vệ thực lực tiếp cận cửu trọng võ đạo, thân hình cứng đờ, cổ họng nứt ra một vết máu dài, phốc một tiếng rơi xuống mặt đất.

Chỉ trong một cái chớp mắt, hai gã Quảng Quân Vệ đã bỏ mình!

Đám người bọn Diệp Lăng Vân, Bắc Mặc, Dương Thanh Sơn thậm chí còn không nhìn thấy được động tác ra tay của thanh niên thần bí nữa.

Triệu Phong bởi vì không có đúng lúc mở ra mắt trái, cho nên cũng chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh mơ hồ mà thôi.

- Thập Tam vệ! Thập Tứ vệ!

Tam vệ cụt một tay, sắc mặt huyết hồng, gương mặt nhìn chăm chăm thi thể của hai gã huynh đệ thân thiết.

Tất cả mọi người tại hiện trường đều hít mạnh một ngụm lạnh khí, hoảng sợ nhìn chăm chăm gã thanh niên thần bí kia.

- Toàn bộ lui ra cho ta!

Quảng Quân Hầu thanh sắc câu lệ, phất tay ý bảo mọi người thoái lui.

Sáu gã đệ tử bọn Bắc Mặc chỉ thoáng do dự một chút, vội vàng rời khỏi diễn võ trường.

Diệp Lăng Vân cùng với Tam vệ cụt một tay, đứng cách đó không xa, lặng lẽ quan sát.

Trong diễn võ trường, chỉ còn lại có Quảng Quân Hầu cùng với thanh niên thần bí.

Mọi người đều ngừng cả hô hấp, ánh mắt của ai nấy cũng đều nhìn chăm chăm lên trên người thanh niên thần bí anh tuấn siêu phàm kia.

Người này là ai? Vì sao ngay cả sư tôn cũng phải kiêng kỵ hần như vậy?

Sáu gã đệ tử bọn Bắc Mặc, trong lòng nghi ngờ thật sâu.

Chỉ có Triệu Phong đối với sự tồn tại của thanh niên thần bí mới có sự hiểu biết nhất định.

- Tuyên Thần sư diệt, người làm vậy là có ý gì?

Ánh mắt Quảng Quân Hầu lăm lăm bức nhân, nhìn chăm chăm về phía thanh niên anh tuấn đối diện.

- Ta đây chính là thay sư tôn tới đây, ân cần thăm hỏi một chút Từ Nhiên sư thúc! Nghe nói gần đây lão nhân gia ngài có thu nạp được một đám thiên tài vĩ đại, đặc biệt đến đây xem xét một chút!

Tuyền Thần không một chút tôn kính, nói.

Từ đầu tới cuối, hắn vẫn là bộ dáng nhẹ nhàng thoải mái, thông dong nhàn nhã.

Từ Nhiên sư thúc?

Trong lòng Triệu Phong thoáng chút khẽ động. Mãi đến lúc này hắn mới biết rõ ràng danh tính thật sự của Quảng Quân Hưu.

- Làm phiền hắn đa tâm rồi! Ta thân là Phó Chấp sự Ngoại Vụ Đường của Hiếu Nguyệt Tông, nhập trú quốc gia thế tục, ổn định hòa bình địa vực, có quyền vì tông phái đều cử mấy danh ngạch! Vị sư tôn kia của ngươi, từ khi nào có tư cách nhúng tay vào chuyện tình của ta chứ?

Quảng Quân Hưu lạnh lùng cười.

Trong lời nói, hai người đối chọi giằng co, không chút cảm tình nào.

Đám người bọn Triệu Phong mơ hồ cảm giác được, Quảng Quân Hưu cùng với Tuyền Thần trước mặt, cùng với gã sư phụ gì đó sau lưng kẻ này, quan hệ rõ ràng là không chút tốt đẹp.

- Ha hử... sư tôn lão nhân gia ngài, từ lúc nửa năm trước đã đột phá được Chân Linh Cảnh, trở thành vị Trưởng lão tân nhậm duy nhất trong mười năm gần đây của Hiếu Nguyệt Tông. Ta thay mặt lão nhân gia ngài tới đây điều tra một chút, sư thúc có gì dị nghị?

Tuyền Thần thản nhiên cười nói.

Chân Linh Cảnh!

Trong lòng Quảng Quân Hưu chấn động:

- Không ngờ hắn đã đột phá Chân Linh Cảnh... Làm sao có thể nhanh như vậy?

Trong lúc nhất thời, Quảng Quân Hưu có chút không thể nói nên lời, tựa hồ khó có thể tiếp nhận được sự thật này.

- Ngươi tên là Bắc Mặc à?

Ánh mắt Tuyền Thần khẽ chuyển, có chút hứng thú dò xét Bắc Mặc.

Phốc!

Tàn ảnh lóe lên, Bắc Mặc chỉ cảm thấy có một đạo kinh phong đánh úp lại.

Nhưng mà, còn không đợi hắn kịp phản ứng, trên vai đã xuất hiện thêm một cái bàn tay nặng nề ngàn cân đè xuống.

- Buông ra...

Sắc mặt Bắc Mặc đỏ bừng, nghĩ muốn vận lực giãy ra, nhưng lại phát hiện Võ Đạo Nội Kinh toàn thân đã bị phong bế, thân thể khó có thể nhúc nhích.

- Dừng tay!

Quảng Quân Hưu từ xa phóng vọt tới, trên cánh tay ngưng tụ một cỗ ngân ba sắc bén vờn quanh chấn động.

Phốc xuy!

Một kích toàn lực của Tông Sư Thánh Cảnh, giống như một đạo thất luyện ngân luyện sắc bén, chém thẳng về phía Tuyền Thần.

Tuyền Thần lạnh nhạt cười, một phen quảng Bắc Mặc sang một bên, giơ tay lên, một mảnh ngân quang hàn nguyệt ở trên hư không đan thành một đạo quang vòng kỳ dị, cùng với một kích lôi đình của Quảng Quân Hưu mạnh mẽ ngạnh kháng cùng một chỗ.

Ầm!

Khí lãnh phong ba xuyên thấu cốt tủy lan tràn quét ngang hết thấy, một đám lầu các ở xung quanh trong khoảnh khắc liền sụp đổ.

Tại địa phương hai người giao phong nhau, lưu lại một cái hố lớn đường kính lên tới mấy trượng.

Soạt soạt!

Hai đạo thân ảnh dưới tác dụng của cỗ khí lưu cường đại, không ngờ lại có thể ngăn ngừa phiêu phù trên không trung, dùng tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy rõ mà giao phong.

Phanh! Bắng! Oanh!

Đám cường giả võ đạo ở nơi này, chỉ nhìn thấy được bóng ảnh ở trên hư không, trên mặt đất không ngừng chớp động, thời thời khắc khắc đều truyền đến thanh âm nổ vang kinh người, khí lãnh cuồng quay.

- Đây chính là giao phong của cường giả Thánh Cảnh...

Mắt trái của Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng quá trình hai người giao phong, nhưng lúc nào cũng chú ý kéo dài khoảng cách với hai người, để tránh bị dư ba đánh trúng.

Bồng! Ba!

Đến thời khắc nào đó, giữa không trung đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm nổ vang đình tai nhức óc. Hai đạo thân ảnh giữa trong khí lưu mạnh mẽ lan tràn mà hạ xuống mặt đất.

- Sư thúc, mấy năm không gặp, tu vi của người cũng chẳng gia tăng thêm bao nhiêu a!

Tuyền Thần hạ xuống mặt đất, khoanh tay đứng đó, vẻ mặt mang theo tiếu ý, nói.

- Người...

Khóe miệng Quảng Quân Hầu trào ra một tia vết máu, sắc mặt tái nhợt, đứng ngay tại chỗ, thân hình không ngừng run rẩy.

101. Chương 101: Phản Bội
102. Chương 102: Rời Đi Và Lựa Chọn
103. Chương 103: Xác Định Danh Ngạch
104. Chương 104: Tư Chất Thực Sự
105. Chương 105: Thiên Nguyệt Sơn
106. Chương 106: Vào Núi
107. Chương 107: Linh Thể Dị Loại Chính Thức
108. Chương 108: Cơ Quan Đạo
109. Chương 109: Huyền Ngư Đồ
110. Chương 110: Mạnh Hiếp Yếu
111. Chương 111: Tám Đại Cảnh Giới
112. Chương 112: Phân Công Chức Vụ
113. Chương 113: Khiêu Chiên Đệ Tử Nội Môn Dự Khuyết
114. Chương 114: Thảo Mộc Đường
115. Chương 115: Thiên Tài Luyện Đan (thượng)
116. Chương 116: Thiên Tài Luyện Đan (hạ)
117. Chương 117: Bắt Đầu Khiêu Chiến
118. Chương 118: Lập Uy (thượng)
119. Chương 119: Lập Uy (hạ)
120. Chương 120: Tẩy Tủy Đan
121. Chương 122: Đan Thành
122. Chương 123: Đại Điện Giao Dịch
123. Chương 124: Cảnh Giới Siêu Viên Mãn
124. Chương 125: Diên Cuồng Khiêu Chiến

Đàm Thiên Diệp?

Triệu Phong nghe thấy thế, lồng ngực nhất thời đập nhanh hơn.

Gia nhập Tông môn một đoạn thời gian, hẳn đối với những nơi thần bí bên trong Hiếu Nguyệt Tông, ví dụ như Phù Loan Điện, Lũ Không Lâu, Đàm Thiên Diệp... đều từng nghe qua không ít.

Trong đó, Phù Loan Điện chính là căn cơ cao nhất của Hiếu Nguyệt Tông, là di tích truyền thừa từ tận thời Thượng Cổ, chính là thần bí nhất. Cho dù là đương kim Tông chủ cùng với các vị Trưởng lão, cũng không nhất định có thể thăm dò hết thấy bí mật của nó.

Về phần Đàm Thiên Diệp, tuy rằng không thể so sánh được với Phù Loan Điện cùng với Lũ Không Lâu, nhưng cũng là một địa điểm thần bí cùng kỳ diệu của Tông môn.

Bản thân Đàm Thiên Diệp chính là một nơi phúc duyên kỳ cảnh bên trong Tông môn. Cái đầm này tự thành vận mệnh, tiên thiên có tác dụng hội tụ nguyên khí tinh hoa của thiên địa. Về sau, các cường giả cao nhân của Hiếu Nguyệt Tông liên hợp lại, bày bố ra Quy Nguyên Trận, kéo dài trăm ngàn năm, khiến cho nước bên trong Đàm Thiên Diệp này có được linh tính nhất định, đối với thân thể của những kẻ tu luyện có tác dụng hỗ trợ rất tốt.

Nếu như Triệu Phong có thể đi vào Đàm Thiên Diệp, cái này có tác dụng rất lớn đối với việc Ngân Bích Quyết của hắn đột phá tầng thứ mười, bước vào Thoát Phàm Cảnh.

- Trương tiên bối, ta nghe nói, Đàm Thiên Diệp này cũng chỉ có Đệ tử nội môn mới có cơ hội tiến vào sử dụng mà?

Triệu Phong kinh nghi bất định, hỏi.

- Ha ha... Đàm Thiên Diệp này, chính là trọng địa Tông môn, cũng không phải tùy tiện Đệ tử nội môn nào cũng có đặc quyền sử dụng! Lão hủ thân là Phó Đường chủ Tông Vụ Đường, vừa lúc chưởng quản cái đầm này! Nếu như người ở trong Trận pháp cũng có biểu hiện thập phần kinh diễm, ví dụ như là trong vòng thời gian bảy ngày, lĩnh ngộ được mấy quyển sách kia, chính là kinh tài tuyệt thế! Đến lúc đó, ngoại lệ cho người cơ hội tiến vào Đàm Thiên Diệp, cũng xem như là có thể ăn nói được!

Trưởng lão đầu cười gian giải thích.

Triệu Phong nhất thời tỉnh ngộ.

Dựa theo nguyên tắc, hẳn chỉ là một Đệ tử ngoại môn, căn bản không có khả năng tiến vào Đàm Thiên Diệp.

Chẳng qua, cho dù là ở trong Tông môn, cũng có một vài người có thể hưởng thụ đặc quyền!

Ví dụ như Trưởng lão đầu, thân là Phó Đường chủ Tông Vụ Đường, vừa lúc chưởng quản Đàm Thiên Diệp, hẳn có thể cấp cho Triệu Phong một cái cửa sau đặc biệt.

Đương nhiên, Triệu Phong cũng phải biểu hiện ra một thiên phú Trận pháp siêu nhân nhất đẳng, mới có tư cách để Trưởng lão đầu danh chính ngôn thuận cấp cho hắn cơ hội sử dụng đặc quyền này!

Từ biệt Trưởng lão, trong đầu Triệu Phong liền hiện lên bảy bản sách Trận Pháp Nhập Môn kia.

Mấy bộ sách kia, từ cơ bản đến nâng cao. Quyển thứ nhất Trận Pháp Nhập Môn chính là đơn giản nhất, nghe tên biết ý nghĩa, chính là những thường thức nhập môn của Trận pháp.

Trận Pháp Nhập Môn, trên cơ bản cũng không cần phải lĩnh ngộ nhiều lắm! Chỉ cần đem nó ghi nhớ cẩn thận, cơ bản liền có thể học được bảy tám phần rồi.

Khi Triệu Phong quay trở lại nơi ở, quyển thứ nhất Trận Pháp Nhập Môn đã hoàn toàn lĩnh ngộ xong.

Kế tiếp đến bản thứ hai, Cơ Sở Tứ Thập Cửu Trận Sơ Giải, có thể hiểu biết một vài loại Trận pháp trụ cột thông thường. Đối với những kẻ mới học tập mà nói, cũng là có độ cấp ph

Phốc! Vù!

Tàn ảnh hồng sắc lóe lên, một đạo khí tức cương liệt như thiêu đốt tất cả mọi thứ nhất thời tràn ngập xung quanh bốn phía Triệu Phong.

- Cường độ và tốc độ ngưng phát nội kinh thật mạnh!

Triệu Phong phảng phất như lọt vào trong lò lửa vậy, làn da nóng rát. Hắn thậm chí còn chưa kịp ra tay, Thái Dương nội kinh của đối phương đã ngưng tụ xong, đồng thời phát động ra một kích tuyệt cường.

Phốc! Rầm! Rầm!

Quyền kinh mang theo hỏa ảnh nóng cháy, cương mãnh bạo lực, giống như núi lửa bùng nổ vậy, oanh kích thẳng lên trên người của Triệu Phong.

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Tại chỗ thân ảnh lóe lên, thân ảnh của Triệu Phong khi thì vô hình vô ảnh, khi thì ảo ảnh xuyên thấu, dưới từng luồng áp bách của Thái Dương nội kinh, giống như một con cá chạch vậy, không ngừng luồn lách.

Hư ảnh cùng hồng quang lần lượt thay đổi. Mọi người dưới Luận võ đài căn bản là không thể nào nhìn thấy rõ ràng.

Phần lớn mọi người cơ bản là xem náo nhiệt, không thể nhìn thấy được chân tướng.

Nhưng mà, một ít đệ tử Thoát Phàm Cửu trọng đỉnh phong, hoặc là Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, sắc mặt nhất thời trở nên ngưng trọng.

Bọn họ vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh Tiêu Vãn xuất thủ, nhưng lại không thể nhìn thấy rõ được thân pháp của Triệu Phong!

Từ sau khi tìm hiểu Huyền Ngư Đồ, Yên Ba Vô Ảnh Bộ của Triệu Phong đã tu luyện đến cảnh giới Siêu viên mãn!

Trong ánh mắt của mọi người, thân hình của Triệu Phong thật thật giả giả, hư ảo không chừng, tràn ngập những biến hóa vô cùng tận.

Công kích của Tiêu Vãn tuy mạnh, gần như đạt tới đỉnh phong của Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, nhưng lại căn bản không chạm nổi góc áo của Triệu Phong!

Tốc độ thân pháp của hắn mặc dù cũng không tầm thường, nhưng căn bản không thể nhìn ra được hư thật của thân pháp Triệu Phong, lần lượt bị ảo giác lừa gạt.

- Trong thân pháp này, tựa hồ có loại biến hóa ảo nghĩa giống như Trận pháp, chẳng lẽ là...

Khâu Cháp sự gương mặt nhìn chằm chằm những hư ảnh biến ảo của Triệu Phong trên Luận võ đài, trong mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

Hai người trên đài, giao phong một lúc lâu, công kích của Thái Dương Quyết của Tiêu Vãn, uy lực đạt tới mức độ khiến cho người ta cũng phải sợ hãi, nhưng lại lần lượt đánh hụt, căn bản không đụng tới được đối thủ.

Mà lực công kích của hắn, lại khiến ười người bài danh đứng đầu trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết cũng phải giật mình.

Mà ngay cả Triệu Phong cũng không dám cùng hắn chính diện chống đỡ! Thứ nhất là do công pháp Phàm phẩm trung cấp, uy lực quá mức mạnh mẽ, cho dù hỏa hầu của Tiêu Vãn không cao thì vẫn không tầm thường, thứ hai là do Triệu Phong phải bảo tồn thực lực, ứng phó với những trận khiêu chiến tiếp theo.

Thái Dương Tam Trọng Kích!

Toàn thân Tiêu Vãn hồng quang cuộn cuộn, Thái Dương nội kinh ngưng tụ ra quyền kinh hồng sắc, giống như hỏa vân bùng nổ, ba tầng lần lượt chồng lại, hình thành nên tầng xung kích trên phạm vi lớn.

Sóng khí xích hồng sắc nóng bỏng, mang theo cảm giác thiêu đốt nóng rực lan tràn ra bốn phương tám hướng!

Chỉ luận uy lực của một chiêu này thôi, đã vượt qua Quý Phong Vân, kẻ vốn bài danh thứ mười ba trên bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết rồi, khó trách Tiêu Vãn lại tự tin khiêu chiến Triệu Phong như vậy!

- Phá!

Thân ảnh hư ảo bất định của Triệu Phong ở xung quanh thân thể Tiêu Vãn liên tục lóe lên, biến hóa đa đoan.

Lúc này, hần rốt cuộc cũng ra tay!

Phốc! Phốc! Phốc!

Ngón trỏ của Triệu Phong hư thật bất định, cách không điểm nhanh ra mấy cái. Mấy đạo Điểm Tinh Chỉ thay đổi không chừng, hoặc là vòng cung hoặc là thẳng tắp, dùng một quỹ tích không thể nào tin nổi nhằm thẳng về phía Tiêu Vãn, kích phá khí tràng Thái Dương nội kinh xung quanh thân thể hần.

Tiêu Vãn nhất thời biến sắc, vẻ mặt trở nên tái nhợt. Bởi vì công kích chỉ kinh của Triệu Phong hoàn toàn vượt qua lễ thường, các loại quỹ tích liên tục thay đổi, lại tràn ngập một loại linh tính, thật giả hư ảo khó phân biệt được.

Hần chỉ cảm thấy thanh âm chỉ kinh nổ tung không ngừng vang lên, liền dùng tai mình ý đồ muốn phân biệt rõ ràng quỹ tích của chúng.

Nhưng mà Điểm Tinh Chỉ dung nhập vào áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ, gần như trở thành một môn võ học công kích tầm xa hoàn toàn mới, uy lực gia tăng cực lớn, lại càng tràn ngập biến hóa, khiến cho người ta cảm thấy đủ các loại biểu hiện sai lầm.

Những gì ánh mắt nhìn thấy hoặc là lỗ tai nghe được, chưa chắc đã là thật sự.

Bởi vì ánh mắt, lỗ tai của người ta, có khi cũng sẽ lừa gạt người, bị những biểu hiện sai lầm lừa gạt.

Phốc xuy!

Một đạo chỉ kinh đâm trúng vào bả vai của Tiêu Vãn, lưu lại một đạo vết máu sâu hoắm.

Thân hình Tiêu Vãn rung lên.

Ngay sau đó là đạo thứ hai, thứ ba...

Tiêu Vãn hoàn toàn lâm vào bị động, điên cuồng vận chuyển Thái Dương Quyết, ý đồ muốn mãnh kích Triệu Phong.

Nhưng mà hần ngay cả cái chéo áo của Triệu Phong cũng không thể nào đụng đến nổi.

Thân pháp cùng công kích của Triệu Phong huyền ảo khó lường, biến hóa đa đoan, hoàn toàn vượt qua sự phán đoán của Tiêu Vãn.

Chỉ trong chốc lát, trên người Tiêu Vãn đã lưu lại bảy tám đạo vết máu, thân hình chật vật, tóc tai hỗn loạn, sắc mặt tái nhợt, không ngừng thở gấp phì phò.

- Nhận thua đi!

Hai đạo hư ảnh hư ảo ở trước mặt Tiêu Vãn nhập lại với nhau, hiện ra chân thân của Triệu Phong.

Tiêu Vãn nguyên khí đại giảm, bị thương không nhẹ, nếu không phải Triệu Phong hạ thủ lưu tình, hần sớm đã ngất xỉu tại đường trường luôn rồi.

Nhưng mà, từ đầu trận chiến đến giờ, hần ngay cả một cái góc áo của Triệu Phong cũng không thể nào sờ tới được, trong lòng nộ hỏa dâng tràn, gần như đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Thái Dương Phá Lăng!

Hai bàn tay phiếm hồng của Tiêu Vãn chợt xẹt qua một đạo khí kinh đỏ rực, bổ trúng thân ảnh Triệu Phong gần sát trước mặt hắn.

Một màn này khiến cho đám người Dương Thanh Sơn bên dưới chợt kinh hô thất sắc, thầm nghĩ Triệu sư đệ quá mức khinh suất rồi.

Phốc lập!

Thân ảnh Triệu Phong chợt tan biến, phảng phất như hoàn toàn tiêu vong vậy.

Tiêu Vãn thầm nghĩ không xong, nhưng còn chưa đợi hắn kịp phản ứng, một đạo chỉ kinh bén nhọn chợt từ sau lưng bắn thẳng qua bả vai của hắn.

Uy lực của đạo chỉ kinh này ngừng tụ đến mức tận cùng, giống như một đạo tia sáng bùng nổ, xuyên thẳng vào thân thể của hắn.

Thân thể Tiêu Vãn cứng đờ, kêu lên một tiếng, sắc mặt trắng bệch. Hắn miễn cưỡng quay đầu lại, nhìn thấy ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo như băng, phảng phất như xuyên thấu cả tâm linh của hắn:

- Nếu như đây là chiến đấu sinh tử, hiện tại ngươi đã chết mấy lần rồi!

Nghe xong lời ấy, thân hình Tiêu Vãn chấn động, sắc mặt lúc xanh lúc trắng.

Phốc!

Ngay sau đó hắn bị Triệu Phong một cước đá văng đối phương xuống khỏi Luận võ đài.

Xôn xao!

Đám đệ tử ngoại môn bên dưới nhất thời kinh hô một trận. Đại đa số mọi người đều dùng ánh mắt không thể nào tin nổi nhìn về phía gã thiếu niên đang đứng trên đài.

Trận chiến đấu thứ nhất, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản là nhẹ nhàng ứng chiến!

Từ đầu tới cuối, Tiêu Vãn cũng đều không thể nào đụng đến nổi góc áo của Triệu Phong, bị Triệu Phong đùa giỡn trong tay.

Dùng câu nói kia của Triệu Phong, nếu như đây là chiến đấu sinh tử, Tiêu Vãn đã bị hắn diệt sát mấy lần rồi.

Tu vi cao thì thế nào, lực công kích cường đại thì thế nào? Ở trong thực chiến căn bản không chịu nổi một kích! Đây chính là điển hình của tu vi cao, chiến lực thấp!

- Trận thứ nhất, Tiêu Vãn khiêu chiến thất bại!

Khâu Cháp sự lớn tiếng tuyên bố.

Sau khi Tiêu Vãn bị thua, hai huynh đệ Hồng gia nhất thời thu hồi lại sự khinh thị, thần sắc nhất thời trở nên ngưng trọng.

Một trận chiến vừa rồi, thực lực mà Tiêu Vãn biểu hiện ra gần như có thể chen vào trong mười hạng đầu của Ngoại môn.

Mà nhân vật cấp bậc tinh anh Ngoại môn như thế này, không ngờ lại bị Triệu Phong dùng phương thức gần như là đùa giỡn mà chiến thắng!

Có thể nhìn thấy rõ ràng, thực lực của Triệu Phong so với hai người bọn họ còn cao hơn một bậc!

- Trận chiến thứ hai, Triệu Phong bài danh thứ mười ba, khiêu chiến Hồng Tứ bài danh thứ chín!

Trận khiêu chiến thứ hai, bên khiêu chiến lại biến thành Triệu Phong.

Soạt!

Thân hình Hồng Tứ khô ngô cân xứng, giống như một đầu báo đốm, phóng thẳng lên trên Luận võ đài.

Mắt trái của Triệu Phong khẽ mở lớn ra một chút. Hắn phát hiện ra động tác thân pháp của Hồng Tứ vô cùng linh hoạt, trong cốt cách huyết nhục cũng đều bộc phát ra một cỗ lực lượng vô cùng mạnh mẽ.

- Thân pháp linh hoạt, tạo nghệ luyện thể không tầm thường, thân thể cường đại! Cộng với tu vi Nửa bước Thoát Phàm Cảnh...

Hắn đã có sự đánh giá đại khái nhất định thực lực của Hồng Tứ.

Ít nhất trong phương diện thân pháp cùng với lực lượng nhục thể, Hồng Tứ tuyệt đối mạnh hơn Tiêu Vãn một bậc.

Thiết Lê Tí Quyền!

Thân hình Hồng Tứ lóe lên, linh hoạt phóng đến trước mặt Triệu Phong, thân pháp quỷ dị. Một chiêu công kích này cũng đại khai đại hợp, cánh tay giống như thanh thiết côn nặng vạn cân, công kích bao trùm cả một phạm vi lớn.

Phốc xuy!

Mặt đất Luận võ đài bằng hắc nham cứng rắn cũng bị đánh ra một khe rãnh lớn sâu đến gần hai thước, mảnh đá chấn vỡ tán loạn.

Thiết Lê Tí Quyền của Hồng Tứ bá đạo uy phách, quét ngang hết thảy mọi thứ. Trong phạm vi chiến đấu của hai người không ngừng xuất hiện những khe rãnh sâu đến kinh người, cuồng phong loạn thạch bắn văng tứ tung.

Triệu Phong lập tức thi triển ra Yên Ba Vô Ảnh Bộ, ở giữa những khe hở công kích của Hồng Tứ không ngừng biến ảo, thật giả khó phân.

Nhưng mà, cho dù thân pháp của Hồng Tứ linh hoạt đến đâu, ý thức chiến đấu so với Tiêu Vãn mạnh mẽ hơn nhiều, cũng căn bản không thể truy kích kịp quỹ tích thân pháp của Triệu Phong.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Bỗng đột nhiên, một đạo chỉ kinh bén nhọn bạo vang, ở trong những khe hở công kích của Hồng Tứ, dùng phương thức cong vẹo quái dị, mạnh mẽ kích phá tầng phòng ngự nội kinh của Hồng Tứ!

Phốc xuy!

Ở trên đùi của Hồng Tứ đột nhiên xuất hiện một đạo vết máu, nhất thời khiến cho động tác của hắn chậm lại không ít.

Một kích này của Triệu Phong có thể đắc thủ, chính là nhờ lợi dụng mắt trái bắt lấy khoảnh khắc sơ hở trên người của Hồng Tứ.

Mà việc Hồng Tứ trúng chiêu, đại đa số mọi người đều không thể nhìn thấy rõ ràng. Những người có thể nhìn thấy điểm mê hoặc trong này, đã ít lại càng thêm ít.

Sau khi trên đùi bị thương, thân pháp của Hồng Tứ nhất thời chậm lại, sau đó liền nhiều lần lại bị Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong đánh trúng, trên người lưu lại hơn mười đạo vết máu, cuối cùng cũng bị Triệu Phong một cước đá văng xuống khỏi Luận võ đài.

Bịch!

Hồng Tứ bị đá khỏi trận chiến, hận đến mức nghiến răng ken két. Nếu không phải lúc mới bắt đầu sơ xảy, bị Triệu Phong đánh bị thương đùi, hắn cũng sẽ không thua một cách oan uổng như vậy.

- Lão tam, tiểu tử này rất cổ quái, ngươi cần phải cẩn thận!

Hồng Tứ khẽ nói nhỏ với Hồng Tam sắp sửa lên sân đấu.

Thực lực của ca ca Hồng Tam còn cao hơn hắn một chút, tâm tình cũng vững vàng hơn.

- Hồng Tam, ngươi không nhất thiết phải chiến thắng tiểu tử này, kéo dài với hắn thêm một đoạn thời gian, tiêu hao càng nhiều thể lực của hắn càng tốt!

Một thanh âm đột nhiên vang lên bên tai của hắn.

Hồng Tam nghe vậy, khẽ gật đầu một cái, không nhanh không chậm bước lên trên Luận võ đài.

Triệu Phong lại một lần nữa dò xét đối thủ thứ ba của mình.

Khí tức bề ngoài của Hồng Tam so với đệ đệ của hắn thì ổn trọng hơn rất nhiều, dùng từ ngữ “tứ bình bát ổn” để hình dung là thỏa đáng nhất.

Thiết Ứng Thần Trảo!

Thân pháp của Hồng Tam lúc tiến lúc lùi, nhanh nhẹn linh hoạt, công kích trên tay thì lại sắc bén vô cùng, một trảo đánh ra, giống như sấm chớp đánh xuống vậy.

Ba!

Một trảo sấm chớp kia, hoàn toàn đủ để trong khoảnh khắc xuyên thấu qua tấm thép dày đến mấy tấc. Trong hư không chỉ nhìn thấy một đạo chỉ ngân phong mang lóe lên, truyền đến thanh âm bén nhọn kinh hồn.

Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Thân ảnh Triệu Phong hư thật thoáng hiện, tránh thoát khỏi một trảo đáng sợ của Hồng Tam.

Sau đó, thân ảnh hai người lần lượt thay đổi, người lui ta tiến...

Triệu Phong phát hiện ra, Hồng Tam căn bản là không hề tùy tiện ra tay, mà là toàn tâm ứng chiến, không một chút qua loa nào, không một chút khinh địch nào.

Về mặt Hồng Tam trầm ổn, ánh mắt nhạy bén, lạnh lùng giương mắt nhìn Triệu Phong:

- Tiểu tử họ Triệu kia, Hồng mỗ thừa nhận ngươi mạnh hơn ta một bậc, nhưng mà muốn từ trong tay ta thoải mái thắng lợi, cũng không dễ dàng như vậy đâu!

Một trận chiến này, mục đích của hắn chỉ là tiêu hao thể lực của Triệu Phong, vền vẹn như vậy mà thôi.

127. Chương 128: Đấu Với Hầu Viên

Đối mặt với đối thủ thứ ba là Hồng Tam, Triệu Phong chợt cảm nhận được một tia lực cản và áp lực.

Thực lực của Hồng Tam so với Tiêu Vãn cùng Hồng Tứ trước đó, mặc dù cũng cao hơn một chút, nhưng đây cũng không phải là nhân tố chủ yếu.

Chân chính khó chơi chính là, tâm tính đối phương thật sự quá vững vàng!

Đầu tiên, hắn thừa nhận mình không bằng Triệu Phong!

Bởi vì có điều kiện tiên quyết này, cho nên hắn tự nhiên không hề khinh địch, phát huy ra 100% lực lượng mà đối kháng với Triệu Phong.

Tiếp theo, Hồng Tam không cầu thắng lợi!

Mục đích duy nhất của hắn chính là bám trụ Triệu Phong, tiêu hao thể lực cùng nguyên khí của đối phương!

Dưới tình huống không cầu thắng lợi như vậy, Hồng Tam chỉ cầu ổn trọng, không cầu tốc chiến tốc thắng, không chế sơ hở và sai lầm của bản thân ở mức thấp nhất.

Thân pháp của Triệu Phong tuy rằng huyền diệu vô cùng, nhưng Hồng Tam lại lấy tĩnh chế động, cầu ổn không cầu thắng, không tùy tiện công kích. Rất nhiều lần hắn xuất thủ cũng đều là đánh loạn, nhằm thăm dò vị trí chân chính của Triệu Phong.

- Tuy rằng hắn cầu ổn không cầu thắng, nhưng chỉ thêm mấy chục chiêu nữa, ta liền có thể chiến thắng! Chẳng qua...

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, lại hiện thân ngay trước mặt của Hồng Tam.

Đối mặt với Hồng Tam vững vàng bình tĩnh, Triệu Phong quyết định thay đổi sách lược.

So với việc mưu tính thắng lợi, cần phải tiêu hao mấy chục chiêu, còn không bằng xuất ra thực lực chân chính, đạt được thắng lợi mang tính áp đảo!

Triệu Phong khẽ hít nhẹ một hơi, trên thân phát ra một cỗ khí tức sắc bén bức người, Quy Nguyên nội kinh mệnh môn trong cơ thể nhất thời dâng trào mãnh liệt.

Một khắc kia, khí tức toàn thân của Triệu Phong gần như là gia tăng lên thêm một cấp bậc.

Hồng Tam nhất thời biến sắc.

Mà Hầu Viên ở dưới đài, ánh mắt cũng thoáng ngưng trọng lại.

Rất nhiều người đều cả kinh. Không ngờ trong hai trận chiến đấu trước Triệu Phong vẫn còn giữ lại thực lực.

Điều này cũng có nghĩa là trận chiến cùng với Tiêu Vãn và Hồng Tứ, cũng không khiến cho Triệu Phong có bất cứ tiêu hao nào cả.

- Làm sao có thể? Lượng nội kinh dự trữ này, gần như so với ta còn nhiều hơn...

Tiêu Vãn gương mặt nhìn chăm chăm Triệu Phong ở trên Luận võ đài càng ngày càng cường đại, trên khuôn mặt tái nhợt càng toát ra cảm giác thất bại nặng nề.

Điểm Tinh Nhất Chỉ!

Triệu Phong lúc này không hề giữ lại, thi triển ra Điểm Tinh Chỉ cảnh giới siêu viên mãn. Mặc dù không có dung nhập vào Tứ Phong Thức, nhưng mà những chỉ kinh phát ra vẫn rực rỡ huyền ảo giống như bầu trời đầy sao, tràn ngập rung động tâm linh.

Phốc! Phốc! Phốc!

Từng đạo chỉ kinh Dương Thanh Sơn không ngừng nổ vang mãnh liệt, giống như một đàn châu châu không ngừng tập kích về phía Hồng Tam.

Sắc mặt Hồng Tam tái nhợt, thúc giục nội kinh hùng hồn của Nửa bước Thoát Phàm Cảnh, quanh thân thậm chí còn hình thành nên một tầng khí trảo nội kinh, đồng thời song chưởng đột nhiên vung lên.

Thái Nhạc Vô Cực!

Hồng Tam vung lên song chưởng, cả người dâng lên một cỗ khí tức ổn trọng như thái sơn, cảm giác áp bách của lực lượng uy năng vô hạn, khí cuốn gió chuyển trầm mặc hùng hậu, liên miên không ngừng tập kích thẳng về phía Triệu Phong.

Phốc phốc! Phanh phanh!

Khoảng không giữa hai người nhất thời bùng nổ sóng khí, tràn ngập mảnh đá vụn tung bay tán loạn.

Đến lúc này, hiển nhiên là một màn so đấu nội công ngoại phóng của hai người.

Nhưng chỉ kéo dài chừng vài giây, thân hình khô ngô của Hồng Tam chợt trở nên cứng đờ, liên tục lùi nhanh về phía sau.

Trong khi toàn lực tranh phong, hắn vẫn không tránh khỏi lưu lại sơ hở, bị chỉ kinh Điểm Tinh Chỉ của Triệu Phong đánh trúng.

Khóe miệng của Triệu Phong nhếch lên một tia tiểu ý. Hắn không tin, dưới tình huống toàn lực giao tranh, đối phương còn có thể giữ vững tình huống một giọt nước cũng không lọt như trước.

Có đôi khi, một khi đã tính toán mưu lợi không được, dùng phương thức trực tiếp mãnh liệt nhất, ngược lại liền hữu hiệu.

Thực lực của Triệu Phong căn bản mạnh hơn đối phương một bậc, dùng lực đối lực, nhất thời liền mở ra một cái lỗ hổng.

Điểm Tinh Nhất Chỉ! Quyển Phong Thúc!

Triệu Phong thừa cơ truy kích, lúc này đây dung nhập thêm Quyển Phong Thúc vào, khiến cho uy lực của Điểm Tinh Chỉ tăng lên đến một cấp bậc hoàn toàn mới.

Vù phốc! Phốc phốc! Vù...

Những đạo Điểm Tinh Chỉ kia mang theo từng thanh âm gió rít mạnh mẽ. Từng đạo từng đạo như sao băng bạo liệt bùng nổ. Uy năng công kích của chúng thậm chí vượt qua khỏi cực hạn của cấp bậc Cố Thể Cảnh!

Đám Đệ tử ngoại môn ở dưới nhìn lên cũng chỉ có thể trừng mắt há miệng mà thôi.

Khoảnh khắc này, không ai là không thừa nhận, Triệu Phong ít nhất có được thực lực ổn định ở năm hạng đầu Ngoại môn, thậm chí khiêu chiến ba hạng đầu cũng hoàn toàn có tư cách!

- Ồc!

Hồng Tam chỉ kiên trì được mấy chiêu, liền phun ra một búng máu, trên người mang theo mấy lỗ máu sâu hoắm, kêu rên thảm thiết một tiếng, bay ra khỏi Luận võ đài.

- Thua rồi!

Về mặt Hồng Tam chưa xót. Hắn dốc hết toàn lực, cầu ổn không cầu thắng, “tứ bình bát ổn”, một giọt nước cũng không lọt, thế nhưng cuối cùng vẫn như cũ bị thua.

Dựa theo sách lược, hắn muốn kéo dài thời gian, nhằm tiêu hao thể lực của Triệu Phong.

Nhưng lại không ngờ rằng, Triệu Phong phát động ra lực lượng tuyệt cường, trong khoảng thời gian ngắn đã đánh bại hắn!

- Ta đã cố hết sức rồi!

Hồng Tam bắt đắc dĩ liếc mắt nhìn Hầu Viên.

Sắc mặt Hầu Viên hồ hững, trấn định như núi, truyền âm nói:

- Người đã bức bách được Triệu Phong sử dụng toàn lực! Hắn cũng không phải là hoàn toàn không có chút tiêu hao nào!

Sau khi Triệu Phong liên tiếp chiến thắng ba trận, dưới Luận võ đài liền dẫn phát nên một hồi đại chấn động.

Hôm nay trước khi khiêu chiến diễn ra, ai cũng không thể đoán trước được, Triệu Phong lại có thể mạnh mẽ như vậy, dùng thủ đoạn lôi đình mà đánh bại một hơi ba đối thủ.

Dựa theo thế cục trước mắt mà xét, Triệu Phong đánh bại xong ba đối thủ, cũng vẫn còn vô cùng thoải mái, không chút tiêu hao, không hề khổ chiến.

Sau khi khiêu chiến thắng lợi, Triệu Phong liền hiển nhiên thay thế vị trí của Hồng Tam.

- Trận chiến thứ tư, Triệu Phong bài danh thứ tám khiêu chiến Hầu Viên bài danh thứ ba!

Trong ánh mắt của Khâu Cháp sự cũng phiến động quang mang chờ mong.

Sau khi chiến thắng liên tiếp ba trận, Triệu Phong có thể chiến thắng luôn được một trận khiêu chiến cuối cùng hay không?

Tất cả mọi người đều biết, Hầu Viên mới chính là đối thủ lớn nhất của Triệu Phong hôm nay.

Bài danh thứ ba Ngoại môn, cái này gần như chính là địa vị bá chủ tại Ngoại môn. Thực lực của Hầu Viên đã uy chấn tại Ngoại môn nhiều năm, thậm chí có thực lực khiêu chiến cường giả Thoát Phàm Cảnh chân chính nữa.

Từ một trình độ nào đó mà nói, thực lực của Hầu Viên hiện tại đã thoát ly khỏi cấp bậc cửu trọng Cố Thể Cảnh rồi.

- Triệu Phong, ở trước mặt ta, ngươi căn bản không có cơ hội!

Thân hình Hầu Viên cao lớn như kim cương, nặng nề đáp mạnh xuống đất, khiến cho Luận võ đài mơ hồ cũng phải chấn động.

Trên mặt đất bằng đá hắc nam tinh khiết cứng rắn, không ngờ cũng hiện ra một tầng vết rách dày đặc như mạng nhện vậy.

Gần như chỉ một cái hạ mình xuống đất, đã thể hiện ra thực lực siêu việt Nửa bước Thoát Phàm Cảnh bình thường của Hầu Viên.

Phốc xuy!

Bộ quần áo trên người Hầu Viên nhất thời rách ra, lộ ra một bộ làn da cổ đồng cứng rắn như cương thiết, toàn thân giống như kim chúc chú tạo vậy, khí tức trong thân thể huyết nhục phát ra kinh hãi sinh linh, đủ để so sánh với Hung thú Đỉnh cấp!

- Hít!

Phần đông những Đệ tử ngoại môn ở xung quanh Luận võ đài cũng đều hít mạnh một ngụm lãnh khí, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi nồng đậm.

- Khí tức gần như tiếp cận Hung thú Vương cấp!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời rung mình một cái.

So sánh với nửa tháng trước, thực lực của Hầu Viên hiển nhiên cũng tăng lên không ít, khó trách có thể chiến thắng được bài danh thứ ba trước đây.

Mắt trái của Triệu Phong không khó để nhìn ra được khí lực thân thể của Hầu Viên, đã đạt tới cực hạn của Cổ Thể Cảnh, tiếp cận cấp bậc thân thể nhập Thánh Cảnh rồi!

Bất luận là Triệu Phong hay là Hầu Viên, cũng đều lấy công pháp luyện thể làm chuyên tu.

Mục tiêu của hai người cũng đều giống nhau, tu luyện thân thể đến cảnh giới thoát phàm nhập thánh!

Nhưng mà so sánh nhau, tạo nghệ hỏa hậu của Hầu Viên ở phương diện này còn cao hơn Triệu Phong một chút.

Dù sao thì Hầu Viên nhập môn sớm hơn, từ nhỏ đã tu tập công pháp luyện thể, có kinh nghiệm tu luyện nhiều hơn Triệu Phong đến mười mấy năm.

Nếu như có thể tiến thêm nửa bước nữa, hẳn liền có thể trở thành Đệ tử ngoại môn đầu tiên trong mấy trăm năm gần đây của Hiểu Nguyệt Tông, dùng thân thể nhập Thánh Cảnh!

Rầm rầm!

Mỗi khi Hầu Viên bước về phía Triệu Phong thêm một bước, một cỗ lực lượng nguyên thủy đã man tròng kích thẳng tới, khiến cho người bên dưới cũng cảm thấy một cỗ áp lực nặng nề.

Tiểu Kim Cương Quyền!

Nắm tay của Hầu Viên phẳng phát như to ra thêm một vòng, xung quanh nắm tay toát ra một tầng ánh sáng kim sắc, ở trong tầm mắt không ngừng phóng lớn, có một loại ảo giác có thể tràn ngập cả thế giới vậy!

Mắt trái của Triệu Phong thoáng chốc co rút lại, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Bồng oanh!

Ngay khoảnh khắc đánh ra một quyền, thân thể cùng với nắm tay của Hầu Viên đã phóng tới trước mặt Triệu Phong.

Sự bùng nổ của lực lượng nhục thể, nội kinh hùng hậu làm trụ cột, khiến cho tốc độ của Hầu Viên vượt xa huynh đệ Hồng gia lúc trước.

Đám Đệ tử ngoại môn toàn trường nhất thời trợn mắt nhìn.

Uy lực một quyền kia của Hầu Viên hoàn toàn có thể trong khoảnh khắc đánh chết một gã cử trọng Cố Thể Cảnh! Cực kỳ cuồng bạo!

Ngân Bích Khai Sơn!

Triệu Phong trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, lực lượng và nội kinh đã súc tích tốt cũng đột ngột bùng nổ.

Quyền cùng quyền mạnh mẽ đối kháng, tràn ngập đã tính bạo lực, dùng loại phương thức không chút kỹ xảo cùng nhau oanh kích mục tiêu.

Đám Đệ tử ngoại môn ở nơi này chỉ nghe oanh một tiếng nổ lớn, màng tai ong ong, khí huyết bốc lên, gần như trong khoảnh khắc đó đã hoàn toàn mất đi thính giác.

Phốc phốc phốc!

Triệu Phong cùng Hầu Viên đồng thời liên tục lùi về phía sau! Ở trên mặt đất không ngừng đập ra những vết nứt lan tràn.

Triệu Phong lùi về sau chín bước mới ổn định lại được thân hình, sắc mặt lại vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh.

Mà Hầu Viên thì lại lui về phía sau tám bước, thân thể thoáng run rẩy đôi chút, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

Một lần giao kích này, kết quả không ngờ lại là nửa cân tám lạng!

Nhưng mà một màn này, khiến cho đám Đệ tử ngoại môn dưới đài cũng phải kinh hãi kêu lên, cả một đám tràn ngập ngoài ý muốn.

- Triệu Phong này cùng Hầu Viên chính diện đối kháng... không ngờ lại không rơi xuống hạ phong!

- Tên này không ngờ cũng là chủ tu luyện thể, hơn nữa lại có thể cùng Hầu Viên đối kháng!

Bốn phía xung quanh Luận võ đài nhất thời oanh động một trận.

Không ai dự đoán được tình huống lại xảy ra như vậy.

Mà kẻ kinh hãi nhất toàn trường lại chính là Hầu Viên. Hắn một thân công pháp luyện thể đã đạt tới cảnh giới như vậy, tự nhiên biết được chỗ khó khăn trong đó.

Nhưng không thể tưởng tượng nổi, gã thiếu niên chỉ mới mười bốn mười lăm tuổi trước mắt này, lại có được tạo nghệ luyện thể không kém hẳn bao nhiêu!

Phải biết rằng, độ tuổi hiện tại của hắn đã là hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi rồi, so với Triệu Phong còn lớn hơn mười tuổi!

Nếu đến ba mươi tuổi, không thể đột phá Thoát Phàm Cảnh, hắn sẽ bị Tông môn vứt bỏ!

- Tạo nghệ luyện thể của người này, quả thật còn cao hơn ta một chút!

Sắc mặt Triệu Phong trầm tĩnh như nước, lực lượng mắt trái cũng chậm rãi mở ra.

Ngân Bích Quyết mà hắn tu luyện, gia tăng lực lượng thể chất, chú trọng phòng ngự luyện thân.

Công pháp luyện thể của Hầu Viên, so ra cũng không kém gì Ngân Bích Quyết, nhưng mà hỏa hầu thì cao hơn Triệu Phong một chút.

- Triệu Phong, không ngờ người cũng là chủ tu luyện thể, hơn nữa cảnh giới hỏa hậu thậm chí không thua kém ta bao nhiêu! Nhưng mà ngày hôm nay, người chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Hầu Viên lạnh lùng, cơ thể cả người giống như kim chúc sắc thép chú luyện, chậm rãi pháp phòng, khí tức tản mát ra càng lúc càng đáng sợ hơn.

Mắt trái của Triệu Phong tập trung lại, phát hiện ra nội kinh cùng với công pháp luyện thể của Hầu Viên hoàn mỹ dung nhập vào trong huyết nhục cốt cách của hắn.

Rắc! Rắc!

Xương cốt toàn thân Hầu Viên phát ra một trận thanh âm giòn vang, tản mát ra khí tức càng kinh tâm động phách.

Trong lòng Triệu Phong nhảy dựng lên, thậm chí có một loại ảo giác như đối mặt với Hung thú Vương cấp vậy!

Cũng không biết được tạo nghệ luyện thể của Hầu Viên đã đạt tới mức độ như thế nào, đem nội kinh và huyết nhục cốt cách toàn thân dung hợp lại hoàn mỹ, tạo thành một chỉnh thể duy nhất.

- Kim Đồng Chú Thể!

Khí tức trên người của Hầu Viên nhất thời tăng lên thêm nửa cấp bậc, bên ngoài lưu chuyển một tầng ánh sáng kim sắc, giống hệt như một pho kim tượng vậy.

Sau khi thi triển ra tuyệt kỹ Kim Đồng Chú Thể, Hầu Viên liền có được thực lực có thể khiêu chiến cường giả nhất trọng Thoát Phàm Cảnh!

Tiểu Kim Cương Quyền!

Trong thanh âm bạo vang kinh hồn, quyền ảnh kim sắc cắt ngang hư không, nhanh như tia chớp bao phủ lấy Triệu Phong.

Tốc độ xuất quyền căn bản cực nhanh. Nếu dưới tình huống bình thường, Triệu Phong căn bản là không kịp phản ứng.

Giờ phút này, mắt trái của Triệu Phong cũng toàn lực mở ra, vận chuyển Quy Nguyên Khí Quyết cùng với Ngân Bích Quyết, ngăn cản một quyền lôi đình vô địch của Hầu Viên.

Oanh phanh!

Thân thể của Triệu Phong bị chấn văng, bay ra chừng mấy chục trượng, khí huyết toàn thân nhất thời bốc lên.

Nếu không phải hẩn tu luyện Ngân Bích Quyết, am hiểu phòng ngự, thì một quyền vừa rồi đã đủ khiến cho hẩn học máu.

- Rớt xuống cho ta!

Hầu Viên đã một phen bức Triệu Phong lùi tới mép của Luận võ đài.

Chỉ cần đẩy Triệu Phong rời khỏi mép của Luận võ đài, liền tính là Triệu Phong thua.

Soạt!

Thân hình của Triệu Phong bị một quyền đánh tan nát!

Lần này đây, Hầu Viên đã đánh hụt!

Tùy Phong Thức! Yên Ba Vô Ảnh Bộ!

Triệu Phong một phen đem thân pháp của mình phát huy lên đến cảnh giới Siêu viên mãn, áo nghĩa của Tùy Phong Thức hoàn toàn dung nhập vào thân pháp.

Nhất thời, thân pháp của Triệu Phong đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực, ý cảnh cao thâm, biến hóa siêu đẳng.

Áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ, từng chút một hiển hiện ra trong bộ pháp, thân pháp của Triệu Phong càng ngày càng giống như cá gặp nước.

Mà thân pháp của Hầu Viên, tương đối mà nói, còn kém hơn đến mấy cấp bậc.

Rất nhiều lần hẩn đều bị thân pháp của Triệu Phong lừa gạt, công kích thất bại.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng mở ra mắt trái, âm thầm quan sát nguyên lý tuyệt kỹ Kim Đồng Chú Thể của Hầu Viên...

128. Chương 129: Quét Ngang Ngoại Môn

Kim Đồng Chú Thể!

Đây chính là tuyệt học cao nhất trong công pháp luyện thể của Hầu Viên, một khi thi triển ra, sẽ khiến cho lực lượng cùng phòng ngự của toàn thân gia tăng lên đến một cấp bậc hoàn toàn mới.

Vừa rồi Triệu Phong mới cứng rắn ngạnh kháng một kích, trực tiếp bị đánh bay, thiếu chút nữa bị thương.

Lúc này, Triệu Phong mở ra mắt trái, quan sát nguyên lý cùng với sơ hở của một chiêu này.

Dưới sự quan sát của thị giác siêu cấp, bên ngoài thân thể của Hầu Viên hiện lên một tầng tơ ánh sáng màu xích kim, giống như một tầng quang vồng (*), không ngừng chuyển đổi, dung nhập vào khắp các nơi trên thân thể.

(*) Lưới ánh sáng

- Thuật luyện thể và Võ Đạo Nội Kinh hoàn mỹ dung hợp, nếu bước thêm nửa bước nữa, thân thể sẽ nhập Thánh Cảnh!

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Khó trách có lời đồn đãi, một vài cự đầu bài danh phía trước trong bảng Đệ tử nội môn Dự khuyết có thực lực khiêu chiến Thoát Phàm Cảnh chân chính!

Công pháp luyện thể chính là phương thức tu hành đơn giản nguyên thủy nhất, chú ý lấy lực áp người, dùng mãnh lực phá vạn xảo!

Bởi vậy sơ hở của công pháp luyện thể, so với các công pháp bình thường khác thì nhỏ hơn rất nhiều.

Mặc dù Triệu Phong đã mở ra mắt trái, nhưng gần như vẫn không nhìn thấy được sơ hở rõ ràng của Kim Đồng Chú Thể.

Tuy rằng hần đại khái có thể nhìn thấy được nguyên lý của Kim Đồng Chú Thể, nhưng mà võ học luyện thể mà hai người tu luyện, phong cách lưu phái hoàn toàn khác nhau rất xa, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn áp dụng được lên người của mình.

- Tiểu tử, để xem ngươi có thể chạy đến lúc nào?

Thanh âm như hồng chung của Hầu Viên vang lên, công kích chậm lại, cố gắng bắt giữ thân ảnh của Triệu Phong, cũng không tùy tiện công kích nữa.

Thân pháp của Triệu Phong sau khi dung nhập vào áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ, biến hóa thật lớn, càng dễ dàng áp dụng cho thể cục hỗn loạn.

Động tác và công kích của đối thủ càng nhiều, càng sẽ dễ dàng bị biểu hiện sai lầm của thân pháp mà hần thi triển lừa dối.

Nếu như địch nhân bình tĩnh, thận trọng cầu ổn, lấy tĩnh chế động, tác dụng áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ sẽ giảm bớt đi khá nhiều.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hầu Viên dường như lâm vào bị động, ít nhất trước khi tìm được quy luật rõ ràng trong thân pháp của Triệu Phong, hần sẽ không dễ dàng lãng phí khí lực không công.

Địch bất động, ta liền động!

Điểm Tinh Chỉ!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, phát động Điểm Tinh Chỉ cảnh giới Siêu viên mãn. Trong lúc nhất thời, chỉ kinh phá không liên miên bất tận bắn thẳng về phía Hầu Viên.

Leng keng đing!

Bên ngoài thân thể như cổ đồng của Hầu Viên chấn lên từng trận đóm lửa. Đám chỉ kinh sắc bén kia không ngờ cũng không thể phá vỡ nổi tầng phòng ngự của hần.

- Ha ha... Đây là công kích của người à?

Lực phòng ngự thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong thoáng nhảy dựng lên. Kim Đồng Chú Thể khiến cho nội kinh cùng với thuật luyện thể của Hầu Viên dung hợp hoàn mỹ với nhau, mang đến lực phòng ngự siêu cường, so với ngân cương khí tráo của hắn còn mạnh hơn một chút.

- Tiểu Kim Cương Quyền!

Hầu Viên quát lớn một tiếng, rốt cuộc đã nhìn thấu được thân hình của Triệu Phong, một quyền dã man cuồng bạo mạnh mẽ oanh đến.

Không khí bốn phía xung quanh Triệu Phong trong khoảnh khắc bị xé rách ra. Nắm đấm của Hầu Viên còn chưa tới nơi, thì sức gió cuồng đại đã có thể áp bách cường giả Cổ Thể Cảnh Cửu trọng bình thường rồi!

Ngân cương khí tráo!

Triệu Phong một phen đem Quy Nguyên nội kinh thúc giục lên đến cực hạn, phát động bí kỹ phòng ngự của Ngân Bích Quyết. Bên ngoài thân thể hắn hiện lên một tầng hào quang ngân sắc bán trong suốt mờ mờ lung.

Oanh! Thành thịnh!

Một quyền trúng ngay mục tiêu! Tầng hào quang ngân sắc kia nhện nhạo lên một trận, sau đó trở nên ảm đạm dần.

Triệu Phong thừa nhận tầng lực lượng bá đạo vô cực kia. Trên người phảng phất như có một ngọn núi lớn đụng trúng vậy! Hô hấp nhất thời trở nên gấp gáp! Dưới loại áp lực như thế này, Quy Nguyên Khí Quyết cũng phát động lên đến cấp bậc vượt qua đỉnh phong viên mãn, khiến cho ngân cương khí tráo càng dày thêm một chút.

Răng rắc!

Dưới lực lượng một quyền đủ so sánh với cấp bậc Thoát Phàm Cảnh kia, ngân cương khí tráo cuối cùng cũng vỡ tan, nhưng mà Triệu Phong đã trước một bước mượn dùng lực phản chấn, bay ngược về phía sau mấy chục trượng, phát động ra Yên Ba Vô Ảnh Bộ, thân hình nhoáng lên, lại sinh ra vài đạo thân ảnh, toàn thân trở ra.

Phịch phịch!

Hầu Viên sau khi thừa nhận lực phản chấn bởi vì ngân cương khí tráo vỡ tan, lui về phía sau mấy bước, trên mặt lần đầu tiên toát ra vẻ ngưng trọng.

Từ khi giao phong đến hiện tại, lực lượng, thân pháp, Vô Đạo Nội Kinh mà Triệu Phong thể hiện ra, hoàn toàn vượt qua dự đoán của hắn, hiển nhiên là đối thủ có thể tranh đua hơn thua với hắn.

Đặc biệt là trên phương diện thân pháp, Hầu Viên không thể không thừa nhận, bản thân căn bản không bằng Triệu Phong.

Triệu Phong lĩnh ngộ Huyền Ngư Đồ, có tác dụng hỗ trợ cực lớn đối với thân pháp, huống chi Yên Ba Vô Ảnh Bộ cũng đã đạt tới cảnh giới Siêu viên mãn.

Hơn nữa nội kinh trụ cột cực kỳ hùng hậu mà Quy Nguyên Khí Quyết cung cấp cho Triệu Phong kéo dài liên miên không dứt, có thể so sánh với Nửa bước Thoát Phàm Cảnh.

Nếu như so đấu tiêu hao, như vậy Triệu Phong gần như đứng ở thế bất bại.

Mà đây cũng chính là chỗ khiến cho Hầu Viên lo lắng.

Nhưng mà ngoài dự đoán của mọi người chính là, Triệu Phong căn bản không có ý định so đấu tiêu hao, mục tiêu của hắn cũng không phải là muốn đánh một trận ngang tay.

Điểm Tinh Chỉ! Quyển Phong Thức!

Tiểu Kim Cương Quyền!

Ngân Bích Khai Sơn!

...

Trên Luận võ đài, hai đạo thân ảnh khi thì hợp lại, khi thì tách ra...

Trong đó, Triệu Phong mãi vẫn luôn đứng ở phía chủ động công kích, mà Hầu Viên thì lại nằm trong trạng thái bị động phản kích.

Đám Đệ tử ngoại môn dưới đài ai nấy cũng đều kinh ngạc không thôi.

- Không ngờ Triệu Phong này lại có được thực lực tương đương với Hầu Viên!

- Hừ! Hắn chẳng qua là dựa vào thân pháp lợi hại, cùng Hầu Viên quần đấu. Nếu như lấy cứng chọi cứng, hắn vốn không phải là đối thủ của Hầu Viên!

- Thân pháp cũng là một phần của thực lực! Phương diện này, hắn gần như có thể ngạo thị cả Ngoại môn!

Mặc kệ như thế nào, mọi người đối với thực lực chân chính của Triệu Phong cũng cảm thấy không thể nào tin nổi.

Ánh mắt cũng tất cả mọi người đều không chớp lấy một cái, nhìn chăm chăm vào hai người trên đài.

Trong đó phần lớn đều là quan sát thân pháp của Triệu Phong, ý cảnh cao thâm, biến hóa vô cùng, mỗi một lần bước ra cũng đều vượt ngoài dự đoán của chúng nhân.

Hầu Viên mười lần công kích, nhiều nhất cũng chỉ có hai ba lần là có thể chân chính đánh trúng mục

Ngay sau đó, hắn trải qua phân tích, sàng lọc ra một vài loại công pháp có uy lực lớn một chút, huyền ảo thâm sâu một chút.

Như vậy gần nhất, trong đầu của Triệu Phong liền chỉ còn lại chừng hai trăm loại công pháp tinh phẩm thích hợp với chính mình nhất.

Những môn công pháp tinh phẩm này, ở trong các công pháp Phàm phẩm trung cấp, cũng đều là không tệ cả.

Chỉ tiếc, Triệu Phong nhiều nhất cũng chỉ có thể lựa chọn một môn mà thôi.

Sau khi suy tư thật lâu, Triệu Phong quyết định lựa chọn một môn công pháp chuyên về công kích.

- Hồi Long Chưởng! Chưởng pháp mang theo thanh âm long khiêu, có thể đánh nát cự thạch. Đạt tới cảnh giới đại thành, có thể kèm theo long ảnh, hoàn toàn uy hiếp đối thủ cùng cấp! Đối với chân lực yêu cầu khá cao!

- Thất Tuyệt Chỉ! Chia ra làm bảy tầng cả thảy! Bảy môn tuyệt học chỉ kinh cao thâm, luận công kích đơn thể có uy lực cực lớn! Yêu cầu cực cao đối với việc nắm giữ, ngưng luyện chân lực trong cơ thể!

- Liệt Hỏa Kiếm Pháp! Kiếm pháp cương liệt như hỏa diễm! Tu luyện đến cảnh giới đại thành, mỗi một kiếm đánh ra có thể dẫn động liệt hỏa. Dưới Thoát Phàm Tứ trọng, căn bản là vô địch!

- ...

Triệu Phong đặc biệt chú ý kỹ các môn công pháp loại công kích, uy lực phải lớn một chút. Uy năng sản sinh đặc biệt vượt quá lực lượng tự nhiên bình thường.

Ví dụ như môn Liệt Hỏa Kiếm Pháp kia, kiếm pháp có khả năng dẫn động quang hoa liệt hỏa, cái này năng lực con người bình thường sao có thể làm được?

Đương nhiên, hiện tại Triệu Phong cũng không nghĩ đến việc lựa chọn tu luyện một loại vũ khí khác. Dù sao thì mất trái của hắn cũng thích hợp sử dụng cung tên hơn cả, công kích viễn trình hoàn mỹ vô địch.

Hắn tận lực không lựa chọn các loại vũ khí công kích tầm gần. Mượn vào ngoại vật, chung quy cũng có cực hạn, vạn nhất vũ khí bị tổn hại, thực lực cũng giảm xuống thật lớn.

Huống chi khi đạt tới cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, cách không công kích căn bản dễ dàng như ăn cơm uống nước, ưu thế khoảng cách của vũ khí cũng sẽ không đặc biệt rõ ràng nữa.

Sau khi cẩn thận cân nhắc hồi lâu, rốt cuộc cũng có những môn công pháp bất đồng xuất hiện trong đầu của Triệu Phong.

- Phong Lôi Chưởng! Chưởng pháp có uy lực của phong lôi, mượn gió dẫn lôi thế! Chưởng pháp đạt đến cảnh giới viên mãn, có thể dẫn động lôi điện trợ uy! Nhưng có lẽ bởi vì công pháp không được trọn vẹn, gần như chưa từng có người nào tu luyện đến cảnh giới viên mãn!

- Chú thích: Môn công pháp này có chút không được minh bạch, tính nguy hiểm rất lớn. Trong lịch sử, người tu luyện môn công pháp này tới viên mãn, đã bị lôi điện oanh kích thành tro bụi!

- Không nên khinh suất tu luyện!

Lời chú thích cuối cùng, dường như là mới được ghi thêm vào không bao lâu, chữ viết tương đối còn mới.

- Phong Lôi Chưởng! Chọn người vậy!

Triệu Phong cố tình chọn một môn công pháp tu luyện gian nan, nguy hiểm một chút.

Trước kia từng tu luyện qua Điểm Tinh Chỉ, khiến cho Triệu Phong hiểu được, càng làm một công pháp hung hiểm, uy lực sẽ càng lớn.

Phong Lôi Chưởng cũng là như thế. Các đệ tử trong Hiếu Nguyệt Tông, khẳng định là sẽ không dám tu luyện. Còn nữa, ai cũng không nghĩ tới đem cơ hội quý giá tiến vào Lũ Không Lâu mà đặt lên trên một môn công pháp phiêu lưu chưa từng có người tu luyện đến viên mãn này.

Nhưng mà Triệu Phong lại dám làm như vậy!

Thứ nhất, hẳn so với Đệ tử nội môn bình thường có hơn một lần cơ hội tiến vào Lũ Không Lâu.

Thứ hai, môn công pháp mà người khác không dám tu luyện, hoặc là không thể luyện thành, càng thuyết minh rõ ràng tính cường hãn của môn công pháp này.

Triệu Phong từng đọc qua một vài điển tịch của Thế giới Tông môn, ghi chép lại những vị Đại năng truyền kỳ, bình thường đều là những người lựa chọn những con đường hoàn toàn khác với người bình thường, cuối cùng đều đứng ở đỉnh cao của thế giới!

Nếu như Triệu Phong cũng lựa chọn một môn công pháp mà người khác cũng có thể dễ dàng tu luyện thành công, như vậy cùng với loại người bình thường kia có gì khác nhau đâu?

- Người xác định lựa chọn Phong Lôi Chưởng à? Bỏ tọa nhắc nhở người, môn công pháp này vô cùng hung hiểm, độ khó khăn khi tu luyện so với một vài môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn lớn hơn!

Thanh âm già nua đột nhiên vang lên.

- Xác định!

Triệu Phong quả quyết nói.

Loại ngữ khí quyết đoán mạnh mẽ như vậy, khiến cho thanh âm già nua kia cũng thoáng ngưng đọng lại.

Hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người lựa chọn một môn công pháp có tính nguy hiểm cao như thế, hơn nữa ngữ khí còn quyết đoán đến như vậy.

Loại người này, chỉ có thể dùng từ cuồng vọng để mà hình dung.

- Ha ha... kẻ tu luyện Phong Lôi Chưởng, bình thường sẽ có hai kết quả! Kết quả đầu tiên, tuyệt đại đa số mọi người đều không thể tu luyện đến cảnh giới viên mãn, giữa chừng có khả năng gân mạch đứt đoạn, tu vi phế hết, hoặc là bán thân bất toại! Kết quả thứ hai, những thiên tài có ngộ tính cực kỳ cao, tu luyện thành công, sẽ bị lôi điện đánh chết! Mà kết quả thứ hai, chính là kết quả khiến cho người khác phải tiếc hận nhất!

Thanh âm già nua nói đến đây, nhẹ nhàng cười một cái, không nói tiếp nữa.

Hai cái kết quả, hoặc là tu luyện không đến cảnh giới cao nhất, hoặc là cuối cùng bị lôi điện đánh chết!

Đổi lại một người nào khác, cũng đều sẽ cảm thấy sợ hãi, ít nhất cũng phải suy nghĩ cẩn thận lại một chút.

Nhưng mà, Triệu Phong lại hoàn toàn không để ý đến thanh âm già nua, giờ tay bắt lấy tấm ngọc bài Phong Lôi Chưởng, đem tâm thần dung nhập vào trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Tấm ngọc bài chợt sáng lên một trận quang mang mờ mịt. Ý thức của Triệu Phong liền tiến vào một thế giới tràn ngập phong lôi mãnh liệt.

Đây là một đoạn cảnh tượng, một đạo nhân ảnh đang ở giữa không gian phong lôi giao hội mãnh liệt kia, thi triển một môn chưởng pháp.

Bộ chưởng pháp này, uy thế càng lúc càng cường đại. Đến lúc cuối cùng, dẫn phát nên phong lôi cộng minh, dẫn động uy lực lôi điện, trực tiếp đem một ngọn núi cao cả ngàn trượng đánh tan thành bình địa.

- Uy lực thật cường đại!

Mắt trái của Triệu Phong theo bản năng, một phen đem cảnh tượng này thu thập vào trong đầu hắn.

Ngay sau đó, nội dung pháp quyết liên quan đến Phong Lôi Chưởng đột nhiên từ ngọc bài hiện lên, từng chút từng chút rót vào trong đầu của Triệu Phong.

Bên trong tầng sương mù của tấm ngọc bài, đột nhiên có một cỗ lực lượng Trận pháp kỳ dị, đem một đoạn ký ức tin tức thông qua tấm ngọc bài truyền tải vào trong đầu của Triệu Phong.

Một màn cảnh tượng có quan hệ đến đoạn nhân ảnh luyện chưởng kia, người bình thường chỉ có một lần cơ hội duy nhất nhìn thấy.

Mà Triệu Phong, thì lại thông qua mắt trái thần bí, trực tiếp sao chép màn hình ảnh đó vào trong không gian mắt trái, về sau có thể tùy tiện mở ra tìm hiểu.

Nội dung pháp quyết của Phong Lôی Chưởng, dưới lực lượng của trận pháp thúc giục, chậm rãi dung nhập vào trong đầu của kẻ tu luyện.

Triệu Phong trong khoảnh khắc liên hoàn toàn ghi nhớ rõ ràng. Thời gian còn lại, hắn thông qua mắt trái, dò xét phiến sương mù trong Lũ Không Lâu cùng với phần đông các ngọc bài còn lại trong này.

Khu vực sương mù trong này, bản thân đã bị lực lượng Trận pháp cường đại bao phủ, duy trì ngàn năm không tan đi.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, có thể nào phá giải được Trận pháp này, hoặc là có thể tìm được một ít sơ hở của Trận pháp này hay không?

Nghĩ đến đây, hắn mở ra mắt trái, trong đồng tử phiếm động một tầng thanh quang, nghiên cứu cẩn thận Trận pháp bốn phía.

Dưới thị lực siêu cấp của mắt trái, trong đám sương mù bốn phía đột nhiên hiện ra những đường cong cùng với đồ văn của Trận pháp, sau đó xuất hiện một kết cấu không gian lập thể phức tạp.

Soát!

Triệu Phong mở ra mắt trái, rõ ràng một phen đem kết cấu của Triệu Phong bên trong Lũ Không Lâu hoàn toàn thu hết vào trong không gian của mắt trái.

- Trước tiên cứ lưu lại kết cấu của Trận pháp đã, về sau rảnh rỗi lại nghiên cứu sau!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm tính toán.

Kéo dài thêm một lúc nữa, tám ngọc bài trước mặt Triệu Phong đột nhiên quang mang ảm đạm xuống, sau đó những tám ngọc bài trong khu vực sương mù xung quanh chỗ hắn đứng cũng đồng thời thu liễm lại quang hoa của mình.

Cứ như vậy, Triệu Phong mang theo tin tức công pháp Phong Lôی Chưởng, mang theo kết cấu trận pháp bên trong khu vực sương mù, rời khỏi Lũ Không Lâu.

Trước khi rời đi, hắn dường như nghe thấy thanh âm già nua kia lại nhắc nhở:

- Công pháp bên trong Lũ Không Lâu truyền thừa đã lâu, bác đại tinh thâm, không thể ngoại truyền! Nếu không, dựa theo tông quy, phế bỏ tu vi, đuổi khỏi Tông môn! Nhớ kỹ! Nhớ kỹ!

131. Chương 132: Phong Lôی Chưởng

Triệu Phong căn bản không hề để ý đến cái thanh âm kia, nhanh chóng rời khỏi Lũ Không Lâu.

Ngay sau khi hắn xoay người rời đi, bên trong một tòa lầu các bí mật của Lũ Không Lâu đột nhiên truyền đến một tiếng cười có chút phẫn nộ:

- Giỏi cho tên tiểu tử cuồng vọng! Dám không thèm để ý đến lời nói của bổn tọa!

Từ sau khi tiến vào Lũ Không Lâu, Triệu Phong cơ bản là không hề để ý chút nào đến thanh âm già nua kia.

Cho nên lời nhắc nhở cùng cảnh báo của thanh âm kia, hắn cũng không hề đặt ở trong lòng, chỉ là dựa vào bản ý của chính mình là làm việc thôi.

Trong suy nghĩ của Triệu Phong, thanh âm kia cũng chỉ là một trình tự lưu lại, dựa theo những gì người khác sắp xếp mà nói thôi, chỉ cần mình không vi phạm quy tắc là được.

Suy nghĩ của hắn mặc dù là không sai, nhưng mà hắn không biết rằng thanh âm đó chính là đại biểu ột vị đại nhân vật bên trong Hiểu Nguyệt Tông, cho dù là những Đệ tử nội môn, khi tiến vào Lũ Không Lâu, nghe được cái thanh âm kia cũng phi thường sợ hãi, cung kính vô cùng.

- Đại Trưởng lão, tiểu tử kia chỉ là một tên Đệ tử ngoại môn, vô tri ngu muội, cần gì phải so đo với hắn cơ chứ?

Trong căn lầu các bí mật, một vị lão giả gương mặt đầy nếp nhăn bật cười thú vị.

Vị lão giả này mới chính là Trưởng lão phụ trách Lũ Không Lâu, chẳng qua ngày hôm nay, Đại Trưởng lão theo lệ đi kiểm tra một lượt Lũ Không Lâu, phát hiện Triệu Phong động vào môn công pháp cấm kỵ, liền lên tiếng nhắc nhở, nào ngờ người ta căn bản không thèm để ý gì đến lời mình nói!

- Hả? Đệ tử ngoại môn à? Nếu ta nhớ không lầm, chỉ có Đệ nhất nhân của Đệ tử ngoại môn mới có tư cách tiến vào Lũ Không Lâu...

Thanh âm của Đại Trưởng lão thoáng có một tia ngoài ý muốn.

Tổ sư khai sơn của Hiểu Nguyệt Tông năm đó lập ra cái quy tắc này, vẫn luôn duy trì kéo dài đến tận hiện nay.

Đại Trưởng lão cũng biết rõ quy củ này có dụng ý gì.

Con đường tu hành, những người có thiên phú sẽ có tiền đồ cao xa hơn, bởi vậy thế giới Tông môn đối với tư chất những đệ tử nhập môn đặc biệt xem trọng.

Nhưng chuyện thế gian không gì là tuyệt đối, tư chất không phải là nhân tố duy nhất. Tổ sư khai sơn lập ra cái quy củ này, chính là để bù lại sơ sót này!

oOo

Quay trở lại biệt viện của mình tại Ngoại môn, Triệu Phong bắt đầu lĩnh ngộ bộ Phong Lôi Chưởng trong đầu của mình.

Phong Lôi Chưởng thuộc loại công pháp công kích, chú trọng vào khí thế ý cảnh. Nó cũng không phải là công pháp chủ tu, nhưng lại có thể áp dụng tối đa lên đến cảnh giới Thoát Phàm Lục trọng!

Chỉ luận riêng điểm này, liền đã viễn siêu các công pháp Phàm phẩm trung cấp khác rồi.

Triệu Phong chú ý đến miêu tả của môn công pháp này, chính là thuộc loại tàn thiên công pháp Thượng Cổ!

Công pháp Thượng Cổ cùng với phân cấp công pháp hiện tại có khả năng bất đồng. Đạo thanh âm già nua kia từng nói, độ khó khăn khi tu luyện Phong Lôi Chưởng so với một số môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn cao hơn một chút.

Cho nên Triệu Phong phân tích, phẩm chất thật sự của môn chưởng pháp này, có lẽ không chỉ đơn giản là Phàm phẩm trung cấp như vậy...

Khẽ nhắm mắt lại, Triệu Phong bắt đầu tìm hiểu một chút đoạn cảnh tượng xuất hiện trong không gian mắt trái của mình. Một đạo thân ảnh nhỏ bé, ở dưới bầu trời tràn ngập phong lôi giao tế, diễn luyện một bộ chưởng pháp, dẫn động phong vân lôi điện, uy thế càng lúc càng lớn, cuối cùng dẫn phát phong lôi cộng minh, giống hệt thiên nhân vậy!

- Thật lợi hại!

Mỗi lần Triệu Phong tìm hiểu Phong Lôi Chưởng, cũng đều có cảm xúc mãnh liệt.

Kết hợp với tâm pháp của Phong Lôi Chưởng, Triệu Phong tìm hiểu, gần như có thể chạm đến được ý cảnh cùng với nguyên lý của công pháp.

Phong Lôi Chưởng cơ bản chia làm sáu tầng:

Tầng thứ nhất, nhập môn, hiểu được phong thế!

Tầng thứ hai, sơ thành, chưởng pháp mang theo thể phong lôi, tạm có quy mô.

Tầng thứ ba, tiểu thành, chưởng phong mang theo tiếng sấm, uy lực đại tăng, dưới tứ trọng Thoát Phàm Cảnh, cùng cấp căn bản khó gặp đối thủ.

Tầng thứ tư, đại thành, chưởng kinh mang theo lôi minh lãnh liệt, trong phạm vi uy lực, có thể khiến cho đối thủ tê dại, không thể nhúc nhích.

Tầng thứ năm, đỉnh phong, lấy phong dẫn lôi, trong chưởng kinh có thể sản sinh ra điện quang, lôi hưởng oanh minh, lực phá hoại kinh người.

Tầng thứ sáu, viên mãn, phong lôi cộng vũ, dưới thời tiết mưa gió, có tỷ lệ nhất định có thể dẫn động lôi điện cửu tiêu. Một khi thành công, có thể trong khoảnh khắc oanh sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, ngay cả Chân Linh Cảnh bình thường cũng phải né tránh phong mang.

Tầng thứ sáu, bề ngoài thì mặc dù tương ứng với cường giả lục trọng Thoát Phàm Cảnh, chẳng qua là có tỷ lệ nhất định có thể dẫn động lôi điện cửu tiêu, nắm giữ lực lượng siêu tự nhiên vô cùng cường đại, uy lực gia tăng gấp mấy chục lần.

- Tầng thứ sáu quả thật quá mức kinh khủng rồi! Một khi dẫn động lôi điện cửu tiêu, trực tiếp miếu sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh, mà ngay cả Chân Linh Cảnh cũng phải né tránh phong mang!

Tâm thần Triệu Phong cũng phải mơ hồ run rẩy.

Chân chính tiếp xúc với môn công pháp này, hẳn có thể xác định, Phong Lôi Chưởng khẳng định không phải là võ học Phàm phẩm trung cấp như đánh giá!

Đương nhiên, mặc dù tầng thứ sáu rất biến thái, uy lực gia tăng mấy chục lần, nhưng tính nguy hiểm cũng cực kỳ cao. Chỉ cần có chút vô ý, thì lôi điện cửu tiêu kia sẽ phản ngược, đem kẻ dẫn động nó oanh kích thành tro bụi.

Người sáng tạo ra môn công pháp này, quả thật chính là kẻ điên!

Mà những kẻ tu luyện nó, cũng là điên cuồng cực đoan!

Chẳng qua, Triệu Phong lại lựa chọn nó, cũng sẽ không hối hận, mà bắt đầu dốc lòng tu luyện.

Tầng thứ nhất, nhập môn, hiểu được phong thế!

Bản chất của Phong Lôi Chưởng, kỳ thật tu luyện chính là phong thế, cuối cùng mới lấy phong dẫn lôi.

Phong, mới chính là trụ cột của nó!

Về điểm này, Triệu Phong căn bản có căn cơ nhất định.

Lúc trước hắn tu luyện Tứ Phong Thức, ba thức đầu tiên Tùy Phong Thức, Quyển Phong Thức, Tàn Phong Thức đều thuần túy chính là ý cảnh của phong!

Chỉ có thức thứ tư Liệt Phong Thức mới là lấy phong sinh hỏa, lực phá hoại cũng gia tăng lên đến một trình tự hoàn toàn mới.

Có trụ cột của Tứ Phong Thức làm mẫu, Triệu Phong tu luyện Tầng thứ nhất nhập môn của Phong Lôi Chưởng căn bản là làm ít công to.

Chỉ mất thời gian nửa ngày trời, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã thành công nhập môn, bắt đầu tu luyện sang Tầng thứ hai.

- Chắc chắn! Xem ra ta đã lựa chọn không sai! Môn công pháp này vô cùng thích hợp với ta!

Triệu Phong không nghĩ tới sẽ thuận lợi như vậy.

Dựa theo lời nói của thanh âm già nua kia, độ khó khăn của Phong Lôi Chưởng so với công pháp Phàm phẩm thượng cấp còn lớn hơn một chút.

Người bình thường muốn luyện thành Tầng thứ nhất, hiểu được ý cảnh phong thế, nhanh thì một hai tháng, chậm thì mấy năm cũng có khả năng, cái này căn nhờ vào ngộ tính từng người.

Nhưng riêng Triệu Phong lại có Tứ Phong Thức làm trụ cột, bản thân năng lực học tập lại kinh người, nhẹ nhàng thoải mái mà tu luyện thành công.

Kế tiếp đến Tầng thứ hai, Triệu Phong mới cảm thấy có một chút độ khó khăn cùng với lực cản.

Tầng thứ hai, trường pháp mang theo thể phong lôi.

Về phong, Triệu Phong có được sự lĩnh ngộ sâu sắc, nhưng đối với lôi, hắn căn bản là không có trụ cột gì đáng nói.

Hắn không khỏi nhắm mắt lại, tìm hiểu đoạn cảnh tượng trong không gian mắt trái kia. Cảnh tượng phong lôi giao tế, cùng với uy thế trường pháp của thân ảnh kia.

Có đoạn cảnh tượng này, khiến cho Triệu Phong có thể tìm hiểu được về lôi, tầng thứ hai cũng có thể thuận lợi tu luyện.

Đại khái hai ngày sau đó, Tầng thứ hai Phong Lôi Trường, Triệu Phong cơ bản đã tu luyện thành công, nghĩ muốn lĩnh ngộ Tầng thứ ba, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng được.

Hắn đành dành thời gian còn thừa lại, toàn bộ dùng để tìm hiểu bảy quyển sách Trận pháp mà Trương lão cấp cho.

Hiện tại bảy quyển sách Trận pháp này, chỉ còn lại có một quyển cuối cùng là hắn chưa tìm hiểu xong.

Một quyển cuối cùng này, độ khó khăn chính là lớn nhất. Triệu Phong kết hợp áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ vào trong đó, mới có thể lĩnh ngộ được tinh túy ở trong đó.

Rốt cuộc một ngày này, Triệu Phong một phen đem cả bảy quyển sách Trận pháp hoàn toàn lĩnh ngộ xong, ít nhất trên cơ bản đã học được, có thể hiểu và vận dụng thành thạo.

Lúc này hắn mới giật mình phát hiện, bảy ngày ước định cùng với Trương lão, vừa lúc cũng là ngày cuối cùng!

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong khẽ thở dài ra một hơi.

Bởi vì giữa đường phân tâm tu luyện Phong Lôi Trường, khiến cho bảy ngày ước định cùng với Trương lão suýt chút nữa là biến thành công toi rồi.

Ở giai đoạn trước mắt, thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh mới là chuyện tình quan trọng nhất của Triệu Phong.

Một đường chạy vội, Triệu Phong đi vào Tông Vụ Đường, liền gặp được Trương lão.

- Bảy quyển Trận pháp kia, ngươi đã học xong chưa?

Trương lão cười tủm tỉm hỏi.

- Đã học xong rồi!

Triệu Phong thoáng có chút thở hổn hển, nói.

Kế tiếp, Trương lão thô sơ giản lược đưa ra mười lăm câu hỏi kiểm tra.

Đối với mỗi quyển sách Trận pháp, hắn cũng đưa ra hai câu hỏi, đều là một sâu sắc một đơn giản.

Mà một cái vấn đề cuối cùng, lại phải lĩnh ngộ căn kỹ nội dung của hết thảy bảy quyển sách, mới có thể trả lời được. Triệu Phong thúc giục mắt trái, ở trong không gian trong mắt trái, thôi diễn lặp đi lặp lại đến mấy lần, mới có thể trả lời được.

Đợi khi Triệu Phong trả lời hoàn tất, Trương lão mới thở dài một hơi, trên mặt mang theo cảm giác thất bại thật lớn. Ánh mắt lão giống như đang nhìn quái vật vậy, gương mặt nhìn Triệu Phong.

- Trước kia ngươi thật sự chưa từng tiếp xúc qua với Trận pháp?

Thanh âm Trương lão có chút phẫn nộ cùng không cam lòng, hỏi.

- Huyền Ngự Đồ có tính hay không?

Triệu Phong cười hắc hắc. Câu hỏi đồng dạng như vậy, Quan lão cũng đã từng hỏi qua hắn.

Sắc mặt Trương lão thoảng run rẩy một chút. Nhớ lại hắn năm đó, cũng chính là loại thiên tài nhìn qua một lần không quên, ở trong Trận pháp căn bản cũng có thành tựu không tệ, ở Liên minh Thập Tam Tông cũng có danh tiếng không nhỏ. Nhưng mà so sánh với thiên phú Trận pháp của Triệu Phong mà nói, hắn cảm giác chính mình căn bản không là cái gì cả.

- Về mặt trụ cột Trận pháp, người đã học được không sai biệt lắm, thậm chí còn có những lý luận sâu sắc của riêng mình nữa! Bắt đầu từ ngày hôm nay, người đến Tông Vụ Đường, hỗ trợ giữ gìn những Trận pháp trong Tông môn! Đương nhiên, cũng là bao gồm cả Quy Nguyên Trận bao phủ trên Đầm Thiên Diệp nữa...

Về mặt Trương lão không chút biểu tình, nói.

oOo

Bắt đầu từ ngày đó, Triệu Phong bắt đầu thực tiến tiếp xúc Trận pháp.

Bên trong Hiếu Nguyệt Tông có bố trí rất nhiều các loại Trận pháp, đủ các loại Trận pháp to có, nhỏ có, gần như bao phủ cả sơn môn.

Những cái Trận pháp này, theo thời gian trôi qua, lực lượng Trận pháp sẽ dần dần yếu đi, hoặc là xuất hiện sơ hở, cần có người tu bổ, chữa trị.

Triệu Phong liền đi theo Trương lão hoặc là các thành viên Chấp sự khác bên trong Tông Vụ Đường, đi tới đi lui giữa các Trận pháp các nơi.

- Hóa ra đám sương mù bên ngoài Tông môn ngày đó nhìn thấy, cũng là do lực lượng Trận pháp bên trong Tông môn tạo thành! Phù Loan Điện thần bí kia có thể phiêu phù ở giữa không trung, cùng phong vũ lôi điện cộng hưởng, là bởi vì có thêm Trận pháp Thượng Cổ càng cường đại hơn!

Trong lòng Triệu Phong cũng hiểu ra được rất nhiều điều.

Trong thế giới Tông môn có rất nhiều kỳ tích đều là do các chức nghiệp phụ trợ như là Luyện đan sư, Trận pháp sư, Cơ quan sư sáng lập ra.

oOo

Ngày hôm nay, Triệu Phong nhận được mệnh lệnh của Trương lão, đến trọng địa Tông môn Đầm Thiên Diệp tiến hành thị sát.

Thân là thành viên cấp dưới của Tông Vụ Đường, là trợ thủ trực tiếp của Trương lão, lần này Triệu Phong là tới để tìm hiểu những lỗ hổng trong Quy Nguyên Trận của Đầm Thiên Diệp.

Nếu không xảy ra vấn đề gì quá lớn, ngày hôm nay Triệu Phong có thể tiến vào Đầm Thiên Diệp, mượn dùng linh dịch bên trong đó, gia tăng lên Ngân Bích Quyết của chính mình.

Nghĩ đến đạo gần đây, Ngân Bích Quyết đã dần dần đạt tới Cửu trọng đỉnh phong, trong lòng Triệu Phong không khỏi tâm động.

Mắt trái của Triệu Phong mở ra, phiếm động một tầng quang trạch trong suốt, nhìn xuyên thấu qua Trận pháp, nhìn thấy cái đầm nước phiếm động một tầng xanh biếc trong suốt trong Đầm Thiên Diệp, theo bản năng nuốt xuống một ngụm nước bọt.

Nhưng mà Triệu Phong cũng không có vọng động.

Đầu tiên, hắn cần phải theo lệ thường đi kiểm tra một chút Quy Nguyên Trận, nhìn xem Trận pháp này có xuất hiện sơ hở gì hay không?

Cái Quy Nguyên Trận này, khổng lồ huyền bí, vốn là do mấy vị Đại năng Chân Linh Cảnh cùng với một đám Trận pháp sư liên thủ bố trí ra.

Nhưng mà Triệu Phong sớm đã nhớ kỹ trận đồ, cộng với nhân lực siêu cường của hắn, công tác vốn cần phải có mấy vị Trận pháp sư mới có thể hoàn thành, thì hắn chỉ cần một mình, đã có thể dễ dàng dàng hoàn tất được.

Trong mấy ngày này, Triệu Phong ở trong Tông môn phát hiện ra rất nhiều điểm sơ hở, lỗ hổng của rất nhiều Trận pháp, tại Tông Vụ Đường lập được công lớn, nhận được sự tán thưởng vô cùng của Trương lão.

- Ủm! Có tổng cộng hai chỗ sơ hở, mười ba phân đoạn yếu nhược cần tu bổ!

Triệu Phong khẽ gật đầu, yên lặng ghi nhớ, đợi lúc trở về báo cáo lại cho Trương lão.

Khoảng chừng thời gian một chén trà, hắn đã hoàn thành xong nhiệm vụ của mình.

Sau đó, Triệu Phong khẽ liếm nhẹ đầu lưỡi, lấy ra lệnh bài, chuẩn bị mở ra Trận pháp, tiến vào trong Đàm Thiên Diệp.

Chẳng qua hắn chợt suy nghĩ lại, dùng lệnh bài mở ra Đàm Thiên Diệp, động tĩnh có chút lớn. Hắn hiện tại chỉ là Đệ tử ngoại môn, vốn không có tư cách tiến nhập Đàm Thiên Diệp.

Triệu Phong quyết định bớt gây chú ý một chút, thân hình hoảng lên, theo một chỗ sơ hở của Trận pháp, lén chui vào trong Đàm Thiên Diệp.

Phốc!

Thân thể của Triệu Phong ngâm vào trong đầm nước. Hắn có thể cảm giác được bên trong dòng nước xanh biếc trong suốt kia ẩn chứa một cỗ lực lượng lạnh lẽo kỳ dị, lan truyền ra khắp toàn thân của hắn.

Hắn thoáng nhắm mắt lại, để cho toàn thân chìm sâu vào bên trong đầm nước.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Triệu Phong chỉ cảm giác được ở chỗ mắt trái của hắn liên tiếp nhảy lên. Cỗ lực lượng lạnh lẽo kỳ dị kia bị thân thể huyết nhục nhanh chóng hấp thu, khiến cho toàn thân cũng cảm giác sáng khoái vô cùng.

- Ủm! Hiệu quả này tuy rằng không cường đại như Tẩy Tủy Đan, nhưng được cái duy trì lâu dài...

Triệu Phong cảm giác được thân thể của chính mình đang đang nước trong đầm súc tích nuôi dưỡng, càng lúc càng trở nên mạnh mẽ hơn.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn gần như là ngủ say ở bên trong đầm nước, tiến vào trạng thái Khô Mộc Tức Pháp, giống như chết giả...

Dưới loại trạng thái này, toàn bộ thân thể hoàn toàn thả lỏng, hiệu suất hấp thu lực lượng kỳ dị bên trong đầm nước chính là cao nhất.

132. Chương 133: Hàn Đàm Hương Diễm

Hiếu Nguyệt Tông, trên sườn núi tràn ngập mây mù, mơ hồ có thể nhìn thấy được một tòa lầu các bích thanh sắc, bốn phía Linh thảo cổ mộc, thiên kỳ bách quái, vô số chim chóc, đồng tước đều kết đoàn đi lại khắp nơi.

- Đi đi!

Sắc mặt Tuyên Thần âm trầm, vung tay lên. Kinh phong gào thét, một phen đem đám chim chóc, đồng tước kia đuổi đi hết.

Mấy ngày nay, tâm tình của hắn phi thường không tốt.

Từ lúc Triệu Phong xưng bá tại Ngoại môn, hắn nghĩ muốn chèn ép mấy tên đệ tử của Quảng Quân Hầu đột nhiên trở nên khó khăn hơn rất nhiều, thậm chí còn có chút thúc thủ vô sách nữa.

Luận thực lực, Triệu Phong tại Ngoại môn xưng bá, bề ngoài vô địch tại Ngoại môn.

Lượn chỗ dựa vững chắc, Triệu Phong nhận được sự ưu ái của hai vị Phó Đường chủ, khiến cho hắn rất khó trực tiếp nhúng tay vào.

Ngay cả mấy Đệ tử ngoại môn vừa mới nhập môn mà hắn cũng không giải quyết nổi, điều này khiến cho hắn ở trước mặt các đồng môn vô cùng mất mặt.

Nhị sư huynh cùng Đại sư huynh đã không ít lần chê cười hắn rồi.

Giẫm lên con đường trải đầy đá vụn, tiến vào trong lầu các bích thanh sắc, Tuyền Thần thu liễm lại cảm xúc, sắc mặt trở nên cẩn thận hơn.

- Tuyền sư huynh, Trưởng lão đã xuất quan, đang ở bên trong ngắm hoa!

Trước cửa hoa viên, một đồng tử thủ vệ mỉm cười, nói.

Tuyền Thần khẽ gật đầu, hít sâu một hơi, tiến vào hoa viên.

Bên trong hoa viên, bách hoa cùng nở, khoe sắc rực rỡ, hương khí hợp lòng người.

Bên trong đám bách hoa khoe sắc kia, đang có một nam tử thân hình cao gầy tuấn mỹ yên lặng đứng đó, nhìn qua bộ dáng chỉ chừng hai mươi mấy tuổi.

Không ai ngờ nổi, nam tử trẻ tuổi trước mắt này, chính là Trưởng lão trẻ tuổi nhất của Hiểu Nguyệt Tông hiện tại, Vân Hải Chân Nhân!

Cường giả Chân Linh Cảnh có được thọ nguyên hai ba trăm năm, viễn siêu phạm tục. Vân Hải Chân Nhân tấn cấp Chân Linh Cảnh khá sớm, lại giỏi về dưỡng sinh, độ tuổi tương đương với Quảng Quân Hầu, nhưng lại có được dung mạo thanh xuân của thanh niên.

Vân Hải Chân Nhân một thân áo trắng, không nhiễm một hạt bụi, không có một nếp nhăn, khoanh tay đứng đó.

Tuyền Thần biết, sư tôn yêu thích sạch sẽ, cho nên lúc bước đi đặc biệt cẩn thận, còn cách chừng một trượng đã không dám tới gần nữa.

- Sư tôn, có vài chuyện quan hệ đến những đệ tử của Từ Nhiên, đệ tử muốn bẩm báo lại với ngài một chút!

Tuyền Thần cung kính nói.

- Từ Nhiên? Chút chuyện nhỏ đó, người cho rằng nhất thiết phải bẩm báo với ta sao?

Thanh âm của Vân Hải Chân Nhân tuy rằng êm ái hòa nhã, nhưng lại có một loại lạnh lùng như là đang nhìn xuống một con kiến không đáng để mắt tới vậy.

Sắc mặt Tuyền Thần nhất thời co quắp lại, trong lòng bất an, liên tục nói:

- Đều là do đệ tử vô năng, ngay cả mấy Đệ tử ngoại môn cũng không thể thu thập được!

Dứt lời, hắn cũng không dám lại mở miệng nữa.

Sư tôn vốn không hề đem mấy tên đệ tử của Quảng Quân Hầu đặt vào trong mắt, nếu như hắn lại mở miệng nói thêm, nhất định sẽ khiến cho sư tôn phần nộ.

- Nói đi!

Vân Hải Chân Nhân khẽ nhíu mày.

- Từ Nhiên có ba tên đệ tử đã gia nhập Ngoại môn! Dương Thanh Sơn là Linh thể Trung đẳng, Nam Cung Phạm là Linh thể khoảng chừng giữa Hạ đẳng và Trung đẳng. Còn lại một tên là Triệu Phong, người này chẳng qua chỉ là Linh thể Hạ đẳng, nhưng lại vô cùng khó chơi...

Tuyền Thần trước mơ hồ nhắc tới, sau đó đặt trọng điểm nói cận kề về Triệu Phong.

Lúc mới bắt đầu, Vân Hải Chân Nhân căn bản không chút động dung, mãi cho đến lúc Tuyền Thần đề cập tới việc Triệu Phong đồng thời nhận được sự ưu ái của hai vị Phó Đường chủ, ở phương diện luyện đan cùng Trận pháp đều có thiên phú không tầm thường, sắc mặt hắn mới khẽ chút biến đổi.

Về phần thân phận là Đệ nhất nhân Ngoại môn của Triệu Phong, Vân Hải Chân Nhân căn bản là không thêm để ý tới chút nào.

Sau khi nghe xong, Vân Hải Chân Nhân thoáng trầm ngâm một chút, sau đó cười nói:

- Ha ha... tên tiểu tử Triệu Phong này, có tạo nghệ thiên phú ở phương diện luyện đan cùng Trận pháp, đối với Hiểu Nguyệt Tông ta chính là chuyện tốt...

- A!

Tuyền Thần không khỏi ngẩn ngơ.

Nhưng mà suy nghĩ lại, luyện đan cùng Trận pháp, ở thế giới Tông môn, cũng chỉ thuộc loại con đường phụ trợ mà thôi, bình thường cũng không có sức chiến đấu gì đáng nói.

Đặc biệt Triệu Phong lại là Linh thể Hạ đẳng, đã định sẵn trên phương diện tu vi khó có thể tiến xa được.

- Chuyện này, người tạm thời không cần phải để ý tới, vì sự tự có định liệu! Mấy tháng nữa, Thí luyện Phù Loan năm năm một lần của Hiểu Nguyệt Tông sẽ lại bắt đầu. Lần trước người vì thực lực chưa đủ nên đã lỡ dịp, lần này cần phải nắm chắc cơ hội!

Vân Hải Chân Nhân lạnh nhạt nói.

- Vâng ạ!

Trong lòng Tuyền Thần thoáng rung mình một cái. Thí luyện Phù Loan chính là một lần cơ hội thay đổi vận mệnh của đệ tử Hiểu Nguyệt Tông.

Thí luyện Phù Loan này, cùng với Phù Loan Điện thần bí nhất của Hiểu Nguyệt Tông có quan hệ chặt chẽ. Trước giờ những người tham gia thí luyện trở ra, cũng đều có được những kỳ ngộ không nhỏ.

So sánh với Thí luyện Phù Loan, chuyện tình quan hệ với các đệ tử của Quảng Quân Hầu, tự nhiên không đáng nhắc tới.

Trong lòng mang theo chiến ý dâng trào, lúc rời khỏi hoa viên, Tuyền Thần mơ hồ nghe được thanh âm của sư tôn:

- Gọi Bắc Mặc đến đây!

Bắc Mặc!

Trong lòng Tuyền Thần chợt động, trên mặt không khỏi dâng lên một tia ghen tỵ cùng bất đắc dĩ.

Từ sau khi Bắc Mặc tiến vào Tông môn, sư tôn một phen đem phần lớn tài nguyên cùng tâm huyết dốc hết lên trên người của hắn, còn những sư huynh đệ còn lại, đều có chút lạnh nhạt cùng vắng vẻ...

oOo

Hiểu Nguyệt Tông, trong Đầm Thiên Diệp.

Toàn thân Triệu Phong thả lỏng, chìm sâu xuống đầm nước, ngay cả hô hấp cũng tiến vào trạng thái quy tức luôn.

Mắt trái của hắn không ngừng liên tiếp nhảy lên, lực lượng huyết mạch kỳ dị không ngừng truyền đi khắp toàn thân, cùng với lực lượng thanh lương trong đầm nước đan xen cùng một chỗ với nhau.

Mấy ngày nay, Triệu Phong dùng Tẩy Tủy Đan, thân thể lột xác, cơ năng đại tăng, Ngân Bích Quyết dần dần đạt tới Cửu trọng đỉnh phong.

Hiện tại, tạo nghệ luyện thể của hắn cơ bản tương đương với Hầu Viên, không phân biệt được cao thấp.

Nhưng mà mục tiêu của Triệu Phong tự nhiên cũng không cực hạn ở chỗ này.

Tạo nghệ luyện thể, nếu muốn thân thể Thoát Phàm nhập Thánh Cảnh, cần phải có lực thôi động cực lớn mới được.

Ở bên trong Đàm Thiên Diệp, thân thể hấp thu lực lượng kỳ dị, huyết nhục cốt cách toàn thân cũng đạt được sự xúc tiến cải tạo nhất định.

Triệu Phong còn phát hiện ra, hấp thu lực lượng trong nước của Đàm Thiên Diệp, Quy Nguyên nội kinh ngưng tụ tại chỗ đan điền, chất lượng cũng trở nên cao hơn rất nhiều, cũng càng ngưng luyện hơn so với trước đây.

- Xem ra, Đàm Thiên Diệp không chỉ có thể xúc tiến thân thể lột xác, mà còn có thể tiến hành xúc tiến đối với nội kinh, chân lực nữa...

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Nội kinh, chính là lực lượng do cấp bậc Cố Thể Cảnh tinh luyện ra.

Chân lực thì lại là lực lượng rất cao do cấp bậc Thoát Phàm Cảnh ngưng tụ ra, so với nội kinh bình thường thì cường đại gấp chục lần.

Chỉ cần Ngân Bích Quyết của Triệu Phong đột phá tầng thứ mười, liền có thể ngưng tụ ra Ngân Cương chân lực.

Thời gian rất nhanh trôi qua, lúc này đã tiến vào ban đêm rồi.

Triệu Phong cảm giác được thân thể trong lúc bất tri bất giác đã có sự tiến triển cực lớn, so với dược hiệu của một viên Tẩy Tủy Đan còn phải mạnh mẽ hơn

Dược hiệu Tẩy Tủy Đan tuy mạnh, nhưng thời gian duy trì lại không dài như vậy, cũng không giống như nước trong Đàm Thiên Diệp, có hiệu quả thần kỳ như vậy.

Vào ban đêm, Triệu Phong phát hiện ra Quy Nguyên Trận ở bốn phía xung quanh Đàm Thiên Diệp, dưới ánh trăng chiếu rọi, phát sinh một sự biến hóa nào đó, khiến cho nước trong đầm phiếm động một tầng quang mang óng ánh như ánh trăng vậy.

Lực lượng thần bí cùng với thuộc tính trong Đàm Thiên Diệp cũng bắt đầu biến hóa theo...

- Tòa Quy Nguyên Trận này, quả thật thần kỳ, sau này khi tiến vào Nội môn, bản thân ta miễn cưỡng cũng có thể bố trí một cái Quy Nguyên Trận thu nhỏ...

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Đương nhiên, chỗ thần bí của Đàm Thiên Diệp này, Quy Nguyên Trận chỉ là phụ trợ thêm mà thôi, nguyên nhân chân chính là bởi vì chung quanh cái đầm nước này tự thành một cái cách cục Trận pháp thiên nhiên, trải qua vô số năm, khiến cho nước trong đầm có hiệu quả hấp thu tinh hoa nguyên khí thiên địa, sản sinh ra biến hóa thần kỳ.

Vào lúc giữa đêm, lực lượng linh dịch thần kỳ trong Đàm Thiên Diệp sẽ sản sinh biến hóa, đối với sự xúc tiến thân thể sẽ có tác dụng còn lớn hơn ban ngày rất nhiều.

Triệu Phong vẫn như trước bảo trì trạng thái như hôn mê, chìm vào trong đầm nước.

Theo như hần đánh giá, sau này ngâm mình trong Đàm Thiên Diệp thêm vài lần, Ngân Bích Quyết hẳn có thể đột phá lên Thập trọng.

Đúng lúc này, gần chỗ Trận pháp xung quanh Đàm Thiên Diệp chợt truyền đến thanh âm dị động, phi thường nhỏ.

Soạt soạt!

Hai cái thân ảnh yếu diệu xinh đẹp từ một chỗ sơ hở của Trận pháp tiến vào bên trong Đàm Thiên Diệp.

Chỗ Trận pháp sơ hở này, vừa lúc chính là chỗ là Triệu Phong lợi dụng để tiến vào lúc trước.

- Viên sư tỷ, có thể nào bị người ta phát hiện không?

Sau đó đột nhiên vang lên một thanh âm nhẹ nhàng dễ nghe, mang theo chút ý khiếp sợ của một nàng thiếu nữ.

- Ha hả... Chỗ sơ hở này, là do vị sư huynh của Tông Vụ Đường lên nói cho ta biết. Hơn nữa ngày hôm nay Đầm Thiên Diệp cũng không có mở ra cho người khác vào!

Một thanh âm thiếu nữ tinh nghịch nhẹ nhàng cười khẽ.

- Cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội! Ta có thể chỉ cho người một con đường, cho dù tu vi cùng với điểm cống hiến không đủ, cũng có thể đạt được Cửu Chuyển Kim Bích Quyết, thậm chí còn có các công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp khác nữa!

- Xin sư tôn chỉ bảo!

Trong lòng Triệu Phong chợt động.

- Phù Loan Thí Luyện!

Đại trưởng lão nhấn mạnh từng chữ một.

- Phù Loan Thí Luyện?

Triệu Phong và Dương Kiên khẽ liếc mắt nhìn nhau.

- Phù Loan Thí Luyện đối với các người và Tông môn, cũng đều là một lần kỳ ngộ lớn! Chỉ cần có đủ năng lực, ở trong Phù Loan Thí Luyện, có thể tìm được công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, thậm chí còn có thể đạt được công pháp Linh cấp, Thần binh Linh cấp nữa!

Đại trưởng lão mỉm cười, nói.

Hai người Triệu Phong nhất thời trờng mắt há miệng.

Bên trong cái Phù Loan Điện này, rốt cuộc có những bí mật gì, ngay cả công pháp Linh cấp cũng có?

- Nếu như người có thể ở trong Phù Loan Điện tìm được công pháp Phàm phẩm đỉnh cấp, cùng Tông môn giao dịch Cửu Chuyển Kim Bích Quyết, khẳng định không thành vấn đề!

Đại trưởng lão giải thích.

- Hóa ra là như vậy!

Triệu Phong nhất thời tỉnh ngộ. Những kỳ ngộ bên trong Phù Loan Thí Luyện, ngay cả các Trưởng lão của Tông môn cũng đều cực kỳ chờ mong. Tòa cung điện thần bí này, cực kỳ hạn chế người tiến nhập vào, những người mà độ tuổi và tu vi vượt quá quy định, toàn bộ đều không thể tiến vào.

Còn có một điểm quan trọng nữa! Nếu như người có thiên phú rất cao ở trên một phương diện nào đó, bên trong Phù Loan Điện, cũng rất có khả năng có kỳ ngộ nhận được truyền thừa tương ứng với thiên phú của mình!

Đại trưởng lão vuốt râu mỉm cười.

Nghe đến đây, trong lòng Triệu Phong liền chấn động. Mà Đệ tử Chân truyền Dương Kiên ở bên cạnh, cũng lộ ra vài tia chờ mong nhàn nhạt.

Đến lúc này Triệu Phong mới hiểu được, vì cái gì mà trên dưới Tông môn lại xem trọng Phù Loan Thí Luyện như vậy.

- Đa tạ sư tôn chỉ điểm, đệ tử cáo lui trước!

Triệu Phong cũng không có lưu lại lâu, rất nhanh cáo từ rời đi.

Ở lại, chỉ còn có Đại trưởng lão và Dương Kiên.

- Bằng biểu hiện của hần tại Xích Nguyệt động quật, cộng với tạo nghệ luyện thể vừa mới thể hiện, tham gia Phù Loan Thí Luyện hần không thành vấn đề!

Đại trưởng lão nhàn nhạt nói.

- Sư tôn, nếu như hần có thể tiến vào Thí luyện, ta có cần phải trợ giúp hần không?

Dương Kiên đột nhiên hỏi.

Hần cũng không rõ ràng cho lắm, sư tôn đối với gã đệ tử ký danh này, rốt cuộc là có cái nhìn như thế nào.

- Không cần đâu!

Về mặt Đại trưởng lão cương quyết, nói:

- Phù Loan Thí Luyện đối với người chính là một kỳ ngộ cực kỳ quan trọng, cả đời duy nhất chỉ có một lần mà thôi! Lần này trong các đệ tử tham gia Thí luyện, thực lực của người là mạnh nhất, nhất định phải nắm chắc cơ hội cho tốt!

- Đệ tử hiểu được!

Trong lòng Dương Kiên thoáng rung mình một cái. Xem ra ở trong lòng sư tôn, phân lượng của mình rất nặng! Một gã đệ tử ký danh căn bản là không thể nào sánh được!

Huống chi, một kẻ kiên trì tu luyện Phong Lô Chưởng, sinh tử chưa biết, sư tôn không có khả năng đầu nhập quá nhiều tình cảm vào hắn được.

Giương mắt nhìn theo bóng lưng Dương Kiên rời đi, ánh mắt Đại trưởng lão trở nên sâu xa, lẩm bẩm:

- Triệu Phong này, không ngờ lại quyết đoán như thế, có thể dứt khoát từ bỏ theo đuổi con đường luyện thể đã đạt được thành tựu rất cao, xác định lại phương hướng có lợi nhất đối với chính mình! Tâm trí hắn bình tĩnh, cứng cỏi, không giống như hạng người cuồng vọng ngang bướng... Nhưng nếu là như vậy, vì sao hắn lại cố tình muốn tu luyện Phong Lô Chưởng chứ?

oOo

Sau khi rời khỏi phủ đệ của Đại trưởng lão, trong lòng Triệu Phong trở nên thông suốt. Sau khi tấn chức Thoát Phàm Cảnh, hắn đã thoát ly giai đoạn nhập môn, đặt được một trụ cột vô cùng vững chắc.

Hiện tại, hắn không cần phải cố gắng theo đuổi con đường luyện thể nữa.

Lại một lần nữa thay đổi góc độ mà phân tích, con đường nào thích hợp nhất với chính mình và cần phải đi theo con đường nào... đây mới là sự lựa chọn lý trí nhất.

Một khi Cử Chuyển Kim Bích Quyết đã khó đạt được như vậy, mình hoàn toàn không nhất thiết phải cưỡng cầu.

- Con đường luyện thể, tiến bộ chậm chạp, tiêu hao đại lượng tài nguyên, sẽ liên lụy rất nhiều đến sự tiến triển tu vi của ta!

Triệu Phong càng nghĩ càng thấy thông suốt.

Ngoài ra, Đại trưởng lão đã nói rõ, Triệu Phong có được lực lượng tinh thần vượt qua thường nhân rất nhiều.

Ngay cả ngoại nhân cũng có thể nhìn ra được điều này, chẳng lẽ Triệu Phong hắn lại có thể bỏ qua cái bảo tàng vô cùng tận này hay sao?

oOo

Khoảng thời gian tiếp theo sau đó, Triệu Phong bắt đầu toàn lực chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện, cùng với cuộc tranh đoạt danh ngạch trước khi diễn ra Thí luyện nữa.

Phù Loan Thí Luyện, chỉ có mười danh ngạch, cạnh tranh tất nhiên là vô cùng kịch liệt. Những kẻ tham gia báo danh, đại đa số đều là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí còn có các Đệ tử chân truyền khác đăng ký tham gia nữa.

Chẳng những Triệu Phong đang tích cực chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện, mà phần đông các Đệ tử Nội môn cũng đều cố gắng tu luyện.

Lâm Phàm ở biệt viện bên cạnh, ngẫu nhiên cũng đi tìm Triệu Phong để tiến hành luận bàn.

Lần trước, sau khi nhiệm vụ Hình Gia trang kết thúc, Lâm Phàm thu hoạch vô cùng phong phú. Một tháng trước, hắn đã đột phá lên Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thực lực tiến triển cực nhanh.

Mấy ngày trước đây, Lâm Phàm trong lúc luận bàn, đã dễ dàng đánh bại đối thủ cũ là Từ Cháp!

Phải biết rằng, nửa tháng trước, Từ Chấn đã đột phá lên Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, vậy mà không ngờ lại không phải là đối thủ của Lâm Phàm.

Thiên phú của Lâm Phàm không cao, cũng giống như Triệu Phong, tuy nhiên ý chí cứng cỏi, chiến lực cường hãn, có thể khiêu chiến vượt cấp được.

Lúc này Triệu Phong và Lâm Phàm đang ở trong đình viện của chính mình, tiến hành luận bàn giao phong.

Nghịch Lăng Dao Quyết!

Lâm Phàm tay cầm một thanh hậu bối đao phong cách cổ xưa, trong lúc chém ra, khí thế như trường hồng, giống như chém sông phá sóng vậy, khiến cho người ta có một loại cảm giác hít thở không thông.

- Đao pháp Phàm phẩm thượng cấp, không ngờ người lại lĩnh ngộ nhanh như vậy!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, thúc giục Phong Lôi Chưởng. Một trận phong lôi chấn vang, một phen đẩy lui Lâm Phàm về phía sau.

Lâm Phàm không chỉ tu luyện đao pháp Phàm phẩm thượng cấp, mà vũ khí trong tay hắn, cũng đã đổi thành một thanh Thần binh Phàm cấp hạ phẩm.

Triệu Phong sử dụng ra bảy thành thực lực, giao phong hai mươi chiêu, mới chặt vật lăm thẳng được Lâm Phàm nửa chiêu.

Phải biết rằng, cường giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng cấp bình thường, căn bản là không đỡ được mấy chiêu trong tay của Triệu Phong, cho dù hắn chỉ có sử dụng bảy thành thực lực đi nữa.

- Toàn bộ cũng nhờ Triệu sư đệ truyền thụ cho ta bộ công pháp Phàm phẩm thượng cấp kia... Dù vậy, ta cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Triệu sư đệ!

Lâm Phàm phi thường cảm kích, đồng thời cũng có chút cay đắng.

Mặc dù sau khi hoàn thành nhiệm vụ, hắn đạt được đại lượng Nguyên tinh thạch cùng với điểm cống hiến Tông môn, nhưng mà muốn đổi lấy công pháp Phàm phẩm thượng cấp thì vẫn không đủ.

Triệu Phong cảm thấy Lâm Phàm đáng để kết giao, liền đem bộ Nghịch Lăng Dao Quyết mà mình thu được từ lỗ hổng của trận pháp trong Lũ Không Lâu, cấp cho hắn tu luyện.

Mấy người này trong đợt nhiệm vụ vừa rồi, thu hoạch phong phú, cho dù có tu luyện công pháp Phàm phẩm thượng cấp, cũng sẽ không khiến cho người khác chú ý tới.

- Triệu sư đệ, thực lực của ngươi hiện tại chỉ e đã tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Tranh đoạt danh ngạch khẳng định là không thành vấn đề! Nhưng tại sao ngươi không kiếm một thanh Thần binh thích hợp, để thăng thêm thực lực?

Lâm Phàm đề nghị.

- Thần binh?

Trong lòng Triệu Phong chợt động. Thanh Kim Lũ Cung của hắn, bây giờ đã hoàn toàn không đủ dùng nữa rồi.

Tham gia Phù Loan Thí Luyện, toàn bộ đều dựa vào thực lực, kiếm một thanh Thần binh tốt một chút, quả thật có thể tăng lên thực lực tổng hợp của mình.

Nghĩ đến đây, hắn liền đi một chuyến tới Tông Vụ Đường.

oOo

Trong Tông Vụ Đường, Triệu Phong đến gặp Trương lão, trực tiếp nói rõ ý đồ đến đây.

- Ta có thể giảm cho ngươi 20% giá tiền!

Trương lão nở nụ cười âm áp.

Giảm 20%?

Triệu Phong nhất thời mừng rỡ. Mức chiết khấu này, hiển nhiên chính là đặc cách cho riêng hắn, người bình thường khẳng định là không có cơ hội có được!

Rất nhanh, Trương lão đã dẫn Triệu Phong đi đến đại điện Thần binh.

Bên trong Tông Vụ Đường, hội tu không biết bao nhiêu Luyện khí sư tài năng, cũng có khu vực chuyên môn tiến hành giao dịch vật phẩm, xem như nơi giao dịch chuyên dùng của nhân viên công vụ của tông phái, cũng có thể dùng điểm cống hiến Tông môn để tiến hành trao đổi.

Bên trong đại điện sắp xếp một loạt các loại Thần binh lợi khí, ánh sáng rực rỡ khắp bốn phía, phong quang, độn quang, tinh luyện... cùng nhau chiếu sáng lấp lờ, khiến cho Triệu Phong nhìn vào cũng hoa mắt chóng mặt.

159. Chương 160: La Hầu Cung

Bên trong đại điện Thần binh sắp xếp đầy các loại vũ khí cường đại, phát ra quang mang sáng chói, giống hệt như Tầng bảo thất vậy, bảo vật đặt khắp nơi.

Bất cứ một gã đệ tử tông môn nào tiến vào đây giao dịch, tâm trạng cũng sẽ tràn ngập rung động, cực kỳ hưng phấn.

Nhưng mà giá cả của những món vũ khí Thần binh ở trong này, lại không tiện nghi chút nào! Tùy tiện chọn ra một món Thần binh nào đó, giá cả ít nhất cũng đã là mấy ngàn nguyên tinh thạch thứ phẩm, mà đây chỉ mới là vũ khí Phàm cấp hạ phẩm mà thôi!

Nếu là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, đựng vào thứ nào cũng là hơn mấy vạn nguyên tinh thạch.

Quan hệ giữ Trương lão và Triệu Phong cũng không tầm thường, trực tiếp dẫn hắn đến Tầng bảo thất, chứa đựng những món Thần binh cao cấp nhất.

Bên trong Tầng bảo thất này, mỗi một món ít nhất cũng là Thần binh Phàm cấp hạ phẩm, hơn nữa còn là tinh phẩm trong những món cùng đẳng cấp.

- Hắc Phong Dao, có thể tăng phúc hai thành cường độ chân lực, đề cao tốc độ xuất đao ba thành, khi chém phát ra sát khí hắc phong, có thể tăng phú ý cảnh đao thế! Thần binh Phàm cấp hạ phẩm, giá trị: 6600 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- Lưu Vũ Kiếm: Kiếm nhẹ tựa hồng mao, chém sắt như chém bùn, gia tăng ba thành chân lực, ba thành tốc độ xuất kiếm, đề cao ba thành kiếm khí cách không ngưng luyện! Giá cả: 5800 Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Hồng Viêm Kiếm: dùng Hỏa Viêm Xích tinh luyện ra, phụ gia vào công kích hỏa viêm, phối hợp với công pháp loại viêm cương, ít nhất có thể gia tăng lên bốn thành lực công kích. Giá cả: 5500 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- ...

Triệu Phong vừa đi, vừa quan sát, vừa nghe Trương lão lần lượt giới thiệu từng món, từng món vũ khí Thần binh trong này.

Mỗi một món Thần binh Phàm cấp hạ phẩm trong Tầng bảo thất so với các loại vũ khí cùng giai thì giá cả còn cao hơn mấy thành, nhưng thuộc tính uy lực căn bản những món vũ khí cùng giai khác đều không thể so sánh được.

Đặc biệt là thanh Hắc Phong Dao kia, đồng thời có đến ba loại thuộc tính tăng phúc, nhưng mà giá cả lại cũng cao lên đến hơn sáu ngàn Nguyên tinh thạch, cơ hồ là gấp đôi giá cả một kiện Thần binh cùng giai bình thường.

- Mỗi một kiện vũ khí đặt ở trong này, về chất liệu, độ tinh xảo, uy lực... cũng đều cao hơn cùng giai rất nhiều! Đương nhiên, giá cả của nó cũng đắt hơn không ít!

Trương lão khẽ mỉm cười, nói.

Ông ta hứa hẹn giảm giá cho Triệu Phong hai mươi phần trăm, đã là một ưu đãi căn bản không thể tưởng tượng rồi. Cho dù là Đệ tử chân truyền bình thường cũng chưa chắc được hưởng thụ ưu đãi này. Chỉ có cấp bậc Trưởng lão mới có thể có được mức chiết khấu này.

Triệu Phong thoáng gật đầu, ánh mắt đảo qua nhìn các loại vũ khí Thần binh bên trong Tàng bảo thất. Đủ các loại vũ khí: Dao, kiếm, roi, phủ, kích, thương, cung tiễn, quyền sáo... bất cứ loại vũ khí nào gần như cũng có đủ.

Trong đó, đại đa số các món Thần binh đều là dao cùng kiếm là chủ lưu. Dao chính là Bá giả trong binh khí, còn kiếm chính là Vương giả trong binh khí!

Hai loại vũ khí này tương đối đại chúng, lại cũng dễ dàng nhập môn tu tập.

Chỉ tiếc, Triệu Phong đối với dao, kiếm này tạm thời không có bao nhiêu hứng thú. Hai loại vũ khí này căn bản không thể phát huy được sở trường của hần.

Tương đối mà nói, cung là loại vũ khí tầm xa, lại chính là loại vũ khí thích hợp nhất đối với hần.

Triệu Phong lại chú ý quan sát Thần binh loại cung tiễn, phát hiện ra vũ khí cung tiễn bên trong Tàng bảo thất rất ít.

- Thiên Ứng Cung: Tầm bắn xa nhất đạt tới hai dặm, có khả năng hỗ trợ gia tăng tầm nhìn thêm một dặm. Uy lực mạnh nhất có thể bắn xuyên qua bốn lớp giáp, phá vỡ được tầng phòng ngự chân lực của Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Giá cả: 3600 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Triệu Phong thuật tay cầm lấy chuỗi cung này lên quan sát một chút, thuộc tính uy lực cũng không tệ.

Trên thân cung có điêu khắc Trận pháp đặc thù, có hiệu quả gia tăng thêm tầm nhìn cho người cầm nó. Chẳng qua thuộc tính này đối với Triệu Phong căn bản không có tác dụng gì.

Nếu không có vật gì cản trở, mắt trái của hần có thể nhìn thấy rõ ràng vật thể xa hơn trăm dặm, mà mắt phải so với người bình thường cũng mạnh mẽ hơn nhiều, có thể nhìn thấy một con ruồi bay cách đó mấy dặm.

- Thiết Cương Cung: Lực bắn cực mạnh! Uy lực mạnh nhất có thể bắn xuyên qua năm tầng áo giáp. Yêu cầu lực cánh tay thật mạnh, đòi hỏi thị lực cũng khá cao...

Giá cả của chuỗi cung này khá thấp, chỉ cần 2900 Nguyên tinh thạch thứ phẩm là được.

Triệu Phong lại lướt qua mấy chuỗi cung nữa, phát hiện ra Thần binh loại cung tiễn, giá cả so với các món Thần binh cùng đẳng cấp khác thì thấp hơn hai, ba thành.

- Thần binh loại cung tiễn dù sao cũng là loại vũ khí bất nhập lưu. Đặt ở trong này, có khả năng mấy năm cũng không bán đi được một hai thanh.

Trưởng lão cười nói.

Triệu Phong trầm nghĩ:

- Cái này đối với mình mà nói lại là chuyện tốt.

Nhưng mà nghĩ kỹ lại, Thần binh loại cung cần phải phối hợp với mũi tên nữa. Mà mũi tên thì tương đương với vật phẩm bán tiêu hao!

- Ta có hai trăm Nguyên tinh thạch hạ phẩm, mua Thần binh Phàm cấp trung phẩm hần là cũng dư dả rồi!

Triệu Phong nghĩ đến đây, một phen đem lực chú ý đặt trên các loại Thần binh Phàm cấp trung phẩm.

Thần binh Phàm cấp trung phẩm, giá cả cao hơn cả một cấp bậc. Giống như là loại hình dao kiếm bày biện trong đại điện bình thường là bốn, năm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm, còn ở trong Tàng bảo thất này, thì phổ biến đều là bảy, tám vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Nhưng mà tương ứng với giá tiền, Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực thuộc tính cũng đều rất mạnh.

Ví dụ như một thanh kiếm Triệu Phong nhìn thấy, có thể một phen gia tăng cường độ thực lực của một cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đề cao lên gấp đôi, thậm chí so với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn mạnh hơn một chút.

Có được món Thần binh như vậy, vượt cấp giết địch cũng là chuyện dễ như trở bàn tay.

- La Hầu Cung: Tốc độ cao nhất có thể vượt qua tốc độ âm thanh! Có hiệu quả giả tăng thị lực, lực tay cùng với cường độ chân lực! Uy lực thấp nhất có thể bắn xuyên ba lớp áo giáp, cao nhất có thể bắn chết cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Chuôi cung này phối hợp với La Hầu Tiên, uy lực gia tăng lên gấp đôi, tốc độ gia tăng lên gấp đôi! Căn cứ vào tinh thần của chủ nhân, tập trung vào điểm yếu hại của địch nhân. Sau khi công kích thất bại, vẫn có thể tự chủ truy kích địch nhân thêm một đoạn khoảng cách! Chỉ riêng thân cung đã là cấp bậc Phàm cấp trung phẩm Đỉnh phong! Phối hợp với La Hầu Tiên, tiếp cận Phàm cấp thượng phẩm! Giá cả của thân cung: tám vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm! Trọn bộ cung tiễn: mười lăm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Khi Triệu Phong nhìn thấy chuôi cung này, tâm thần đột nhiên bị hấp dẫn một cách khó hiểu.

Chuôi cung này, thật sự quá mạnh mẽ rồi!

Bất luận là tốc độ hay là uy lực, cũng đều đạt tới một mức cực hạn!

Không hổ là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực cùng với thuộc tính cũng đều vượt quá tưởng tượng.

Triệu Phong gỡ xuống chuôi tiểu cung cổ quái màu xanh nhạt phiếm hồng treo trên tường, cảm giác chất liệu thân cung không phải kim loại, không phải gỗ mộc, thập phần đặc thù.

Chuôi cung này, so với cung tiễn bình thường còn nhỏ hơn một chút, so với nỏ tiễn thì chỉ lớn hơn một chút mà thôi.

- Tốc độ công kích so với âm thanh còn nhanh hơn! Uy lực cao nhất có thể miểu sát cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh! Phối hợp với La Hầu Tiên, uy lực tất cả thuộc tính cơ hồ cũng gia tăng thêm gấp đôi! Thậm chí có thể bắn ra một mũi tên có khả năng tập trung địch nhân, truy kích thêm một đoạn khoảng cách nữa!

Triệu Phong khẽ nhắc lại các thuộc tính của chuôi cung nàêu thích không muốn rời tay.

Nhưng mà, giá cả trọn bộ cung tiễn này, cũng cao đến mức khủng bố, đạt tới mười lăm vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Quá đắt!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

- Người thích chuôi La Hầu Cung này rồi à?

Trương lão cười dài, nói.

- Đáng tiếc là nó mắc quá! Cái này vẫn may nó là cung tiễn, nếu đổi lại là loại Thần binh khác, giá cả chỉ sợ phải tới hai mươi vạn Nguyên tinh thạch!

Triệu Phong lắc lắc đầu.

- Dựa theo quy định của tông môn, nếu như người chấp nhận tiêu hao năm vạn điểm công hiến, Thần binh Phàm cấp trung phẩm có thể giảm cho năm mươi phần trăm giá bán! Lão hủ lại cho giảm cho người thêm hai mươi phần trăm nữa, cuối cùng chỉ còn lại ba mươi phần trăm giá niêm yết mà thôi!

Trương lão lại cười nói.

Chỉ có ba mươi phần trăm giá niêm yết?

Trong lòng Triệu Phong chợt động. Như vậy mà nói, giá cả cuối cùng hẳn phải trả, cũng chỉ chừng 45000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm mà thôi!

Nếu như chỉ mua mỗi chuôi cung, giá cả chỉ là 24000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

- Trên nguyên tắc, bộ cung tiễn này cần phải bán ra trọn bộ! Nếu như người chỉ mua trước thân cung, như vậy cần phải trong vòng thời gian ba năm, một phen đem ba mũi La Hầu Tiễn cùng mua đi luôn, lão hủ mới có thể làm người bảo đảm cho người, mở ra một cái trường hợp đặc biệt!

Trương lão cười ha hả, nói.

Dù sao hắn cũng là lão sư trên danh nghĩa của Triệu Phong, ở các phương diện cũng nên tạo chút thuận lợi cho Triệu Phong mới đúng.

Triệu Phong trầm nghĩ một chút. La Hầu Cung này, cho dù mình không có được La Hầu Tiễn nguyên bộ với nó, chính mình nhiều nhất cũng chỉ có thể phát huy được hai, ba thành uy lực mà thôi.

Thần binh Phàm cấp trung phẩm bình thường, cần phải có tu vi ít nhất Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.

Chẳng qua, mặc dù là chỉ có ba mươi phần trăm giá cả niêm yết, một mình La Hầu Cung cũng cần phải có 24000 Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Mà trên tay Triệu Phong hiện tại chỉ có hơn hai vạn Nguyên tinh thạch mà thôi!

- Lão sư, không bằng như vậy! Bốn ngàn Nguyên tinh thạch thứ phẩm còn lại, trước cho ta ghi nợ đi! Đợi sau khi ta tiến vào Phù Loan Thí Luyện, với thực lực của ta, lấy mấy món Thần binh, công pháp cũng không phải là vấn đề gì lớn. Đến lúc đó trả lại Nguyên tinh thạch cũng không muộn!

Triệu Phong đề nghị.

- Cũng được!

Trương lão ở trong Xích Nguyệt động quật đã từng chứng kiến qua thực lực của Triệu Phong, tự nghĩ hắn hoàn toàn có đủ năng lực tiến vào Phù Loan Điện.

- Ta nhắc nhở người một chút! Trong Phù Loan Điện mặc dù kỳ ngộ rất nhiều, nhưng mà người cho rằng trong đó khắp nơi trên mặt đất đều là vàng bạc châu báu, chờ người vào đó lượm đi à? Các đệ tử tham gia Thí luyện những lần trước, chỉ có rất ít người mới có thể đạt được kỳ ngộ. Trong vòng trăm năm qua, ngoại trừ Vân Hải Chân Nhân ra, chưa từng nghe nói qua có ai đạt được đại kỳ ngộ cả! Cho dù là Vân Hải Trưởng lão, cũng chỉ đạt được có hai kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm mà thôi! Đó đã là thành tích tốt nhất trong vòng trăm năm qua của Phù Loan Thí Luyện rồi...

Trương lão cẩn thận căn dặn.

Đối với việc Triệu Phong thiếu nợ lại bốn ngàn Nguyên tinh thạch thứ phẩm, Trương lão căn bản là không chút lo lắng. Cho dù không có bất cứ kỳ ngộ gì trong Phù Loan Thí Luyện, chỉ riêng một thân bản lĩnh luyện đan cùng Trận pháp của Triệu Phong, muốn kiếm về chút Nguyên tinh thạch này cũng chỉ là thời gian lâu hay mau mà thôi.

- Đa tạ lão sư!

Triệu Phong gỡ xuống La Hầu Cung, trong lòng dâng lên một tia cảm kích.

Trong Hiếu Nguyệt Tông này, cũng chỉ có hai vị Phó Đường chủ là đối với hắn thật tình chiều cố mà thôi.

Vù vù vù!

Ba đạo mũi tên màu đỏ sậm lóe lên hư ảo, giống hệt như có linh tính vậy, bay ngược trở lại bên La Hầu Cung.

Triệu Phong nhất thời cả kinh một trận. Chẳng lẽ chuôi cung này thật sự có linh tính sao?

Hắn vừa rồi chẳng qua chỉ là theo bản năng dung nhập vào cung tên một tia chân lực, không ngờ ba mũi La Hầu Tiễn này lại tự động quay trở lại thân cung!

Nếu như phối hợp La Hầu Tiễn, phát ra công kích, cho dù địch nhân trốn tránh đến đâu, nó cũng có thể xoay chuyển quỹ tích mà đuổi theo.

- Cặp cung tiễn này, chính là làm bằng Tử Mẫu Liên Tâm Thiết! Cách xa nhau mấy dặm, nó cũng có thể tự động khiến cho La Hầu Tiễn quay về vị trí cũ! Bình thường chỉ có các loại cung tiễn Phàm cấp thượng phẩm trở lên mới có loại công năng này.

Trương lão giải thích.

- Lần sau, ta nhất định sẽ đến mua bằng được ba mũi La Hầu Tiễn này!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Hiện tại hẳn chỉ có thể mang La Hầu Cung đi mà thôi.

Lại mất thêm mấy trăm Nguyên tinh thạch thứ phẩm, mua một bó tên chất lượng tốt một chút, sau đó Triệu Phong mới rời khỏi Tông Vụ Đường.

oOo

Trên đường trở về, Triệu Phong cố tình đi ngang qua khiêu chiến đài Chân Võ chuyên dụng của Nội môn, nghe được một trận đánh nhau kịch liệt. Đám đệ tử đứng bốn phía bên dưới không ngừng hò reo cổ vũ.

- Khiêu chiến Đệ tử chân truyền! Trong một hai năm gần đây chưa từng nhìn thấy được trận chiến nào phần khích như vậy a!

- Người khiêu chiến là Tuyền Thần! Hắn vào nửa tháng trước đã tấn cấp lên Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, quả thật là có tư cách này!

Trên đài khiêu chiến, hai gã đệ tử Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đang quần chiến với nhau, khí thế như trường hồng, người tiến ta lui mãnh liệt.

Mà một người trong đó, đúng chính là Tuyền Thần!

Thời điểm khi Triệu Phong đi đến, chiến đấu đã đến lúc kết thúc.

- Tàn Nguyệt Phi Nhận!

Tuyền Thần vung lên song chưởng, đồng thời bắn ra ba, bốn đạo hồ quang ngân sắc, gào thét mà ra. Bốn phía gió lạnh như đao cắt, đem gã Đệ tử chân truyền Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ở đối diện đánh cho chặt vật không chịu nổi, trên người đã có hơn mười đạo vết máu.

Lúc trước khi ở Xích Nguyệt động quật, lúc giao thủ cùng với Triệu Phong, Tuyền Thần chỉ là phát động một đạo Tàn Nguyệt Chi Nhận. Mà một chiêu Tàn Nguyệt Phi Nhận lần này, lại một hơi phát động đến bốn, năm đạo.

- Ta nhận thua!

Gã Đệ tử chân truyền chủ động nhận thua, thở dài ra một hơi, nói:

- Tuyền sư huynh, không ngờ người lại cùng lúc tu luyện hai môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp! Mà Hàn Nguyệt Quyết lại tu luyện đến tầng thứ tư nữa!

Hàn Nguyệt Quyết của Tuyền Thần cùng Thiên Phong Thần Quyết của Triệu Phong chính là công pháp thuộc cùng một cấp bậc.

Thiên Phong Thần Quyết của Triệu Phong cũng là tu luyện đến Tứ trọng, cũng không phân biệt cao thấp so với Tuyền Thần. Chẳng qua tu vi của Tuyền Thần cao hơn, nghiên cứu tu luyện nhiều năm, dưới cảnh giới hỏa hậu ngang nhau, uy lực tự nhiên là vượt xa Thoát Phàm Nhị trọng như Triệu Phong.

- Tuyền Thần này, tiến bộ cũng không tầm thường a! So với thời điểm ở trong Động quật Xích Nguyệt, thực lực cơ hồ mạnh hơn không chỉ gấp đôi!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Sau khi Tuyền Thần thắng lợi, liền thành công trở thành Đệ tử chân truyền, bài danh trong mười hạng đầu của Nội môn.

Cộng thêm Nhị sư huynh Nguyên Trí của hần, trong số mười Đệ tử chân truyền của Nội môn, đã có hai người thuộc nhất mạch Vân Hải Chân Nhân.

- Nghe nói lần này Tuyền sư huynh chuẩn bị tham gia Phù Loan Thí Luyện! Sau khi trở thành Đệ tử chân truyền, không cần phải cạnh tranh, trực tiếp đạt được một cái danh ngạch!

Một vài Đệ tử Nội môn đồng thời với việc hâm mộ, trong lòng cũng không khỏi lo lắng.

- Đệ tử chân truyền? Tuyền Thần cũng muốn tham gia Phù Loan Thí Luyện?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhủ lại, trong mắt chợt lóe lên quang mang lãnh liệt.

oOo

Trong nháy mắt, đã hơn mười ngày trôi qua.

Phù Loan Thí Luyện, chỉ còn lại mười ngày cuối cùng nữa là sẽ bắt đầu.

Ngoại trừ các Đệ tử chân truyền, tất cả những người muốn tham gia Thí luyện cũng đều phải tiến hành cạnh tranh danh ngạch.

Lần này, trong số những người tham gia Phù Loan Thí Luyện có tổng cộng ba Đệ tử chân truyền.

Bởi vậy, số lượng danh ngạch chân chính có thể cạnh tranh, cũng chỉ còn lại có bảy.

160. Chương 161: Đại Hội Tranh Đoạt Phù Loan (thượng)

Trời vừa tờ mờ sáng, trên quảng trường Trung Xu Đường, lần lượt có vô số thân ảnh lục tục kéo tới. Có một số là Đệ tử nội môn, một số là các thành viên khác của Hiếu Nguyệt Tông.

Ngày hôm nay cũng không phải là tập hội của Nội môn. Những người kéo tới đây càng ngày càng nhiều hơn.

Ánh mắt từ trên đại điện Trung Xu Đường nhìn thẳng về phía thiên không, ở trong tầng mây mù trên không, đang có một tòa cung điện màu xanh lam nhàn nhạt đang huyền phù trên đó, hùng vĩ huyền bí, bên ngoài vờn quanh điện mang cùng mưa gió, phát ra một luồng khí tức xa xưa.

Trong đám người, Triệu Phong và Lâm Phàm cũng chạy tới.

Trong đó ánh mắt Triệu Phong giương mắt nhìn chằm chằm Phù Loan Điện. Hần phát hiện ra đám điện mang kỳ quái xung quanh bốn phía Phù Loan Điện, so với mấy tháng trước, khí tức càng cường thịnh hơn.

Ngày hôm nay chính là một Đại hội Tranh đoạt diễn ra ngay trước Phù Loan Thí Luyện, vẫn được mọi người gọi là Đại hội Tranh đoạt Phù Loan!

Phù Loan Thí Luyện cứ mỗi năm năm sẽ mở ra một lần, đối với toàn bộ Tông môn mà nói cũng là một đại kỳ ngộ.

Đồng dạng, Đại hội Tranh đoạt Phù Loan cũng là năm năm diễn ra một lần. Mượn lần cơ hội Đại hội Tranh đoạt này, một ít cao tăng, Trưởng lão của Tông môn cũng sẽ hiện thân, kiểm duyệt một chút tình huống các đệ tử tinh anh trong Tông môn.

- Triệu sư đệ, Lâm sư đệ, các người cũng đến báo danh Đại hội Tranh đoạt à?

Từ Cháp mỉm cười đi tới.

Từ sau lần cùng tham gia nhiệm vụ Hình Gia trang lúc trước, Từ Cháp cùng với hai người Triệu Phong đã giải tỏa hiểu lầm trước đây, biến địch thành bạn.

- Đúng vậy! Với thực lực của Triệu sư đệ, khẳng định có thể tham gia được Phù Loan Thí Luyện! Còn ta vẫn có chút không nắm chắc!

Lâm Phàm cười nói.

- Triệu sư đệ khẳng định là không thành vấn đề!

Từ Cháp cảm khái gật đầu.

Bởi vì từng cùng nhau tham gia nhiệm vụ, nên Từ Cháp đối với thực lực của Triệu Phong cũng là phi thường hiểu biết.

Thời điểm rảnh rỗi, ba người cũng từng luận bàn lẫn nhau mấy lần.

Trong đó thực lực Triệu Phong là mạnh nhất, kế tiếp là Lâm Phàm, cuối cùng mới đến Từ Cháp.

Từ Cháp bình thường cũng không có cơ hội giao thủ cùng với Triệu Phong, nhưng mà mỗi lần kẻ vô cùng thoả mái chiến thắng hẳn như Lâm Phàm đề cập đến Triệu Phong, cũng đều nói mình cảm thấy vô lực khi đối chiến với Triệu Phong!

Trao đổi giữa ba người, vừa lúc khiến cho Công chúa Vân Hương Mộng đứng gần đó nghe được.

- Tham gia Phù Loan Thí Luyện? Nghe khẩu khí của Từ Cháp và Lâm Phàm, thì Triệu Phong hoàn toàn xác định vững chắc có thể đoạt được một cái danh ngạch?

Ánh mắt Vân Hương Mộng khẽ chuyển, nhìn về phía Triệu Phong.

Đến lúc này nàng mới ý thức được, từ sau khi tiến vào Nội môn, bản thân nàng càng ngày càng ít chú ý Triệu Phong hơn.

Về phần sự kiện Xích Nguyệt động quật cực kỳ oanh động lần trước, nàng cũng không có tự mình tham gia, cho nên cũng chỉ nghĩ là do Triệu Phong có vận khí tốt mà thôi.

Lần này tổ chức Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, Vân Hương Mộng chỉ có tu vi Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho nên cũng không có tiến hành báo danh, cũng chỉ đến xem cho biết kiến thức một lần mà thôi.

oOo

Trên quảng trường, dòng người hội tụ càng lúc càng nhiều hơn.

Các Đệ tử nội môn, Đệ tử chân truyền lần lượt xuất hiện.

Nửa canh giờ sau, gần như toàn bộ các Đệ tử nội môn cũng đều đã chạy tới. Thậm chí ngay cả một vài Đệ tử Ngoại môn cũng nghe tin tức chạy đến quan sát. Dưới loại sự kiện đại quy mô như thế này, Tông môn cũng mở một mắt nhắm một mắt, cho phép bọn họ được tiến vào khu vực Nội môn để gia tăng kiến thức.

- Triệu sư đệ, cố lên!

Dương Thanh Sơn cùng với Nam Cung Phàm ở trong đám Đệ tử Ngoại môn không ngừng lớn tiếng cổ động cho Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, đáp lễ hai vị sư huynh.

- Triệu sư đệ, đến bên này!

Một đạo thanh âm thập phần dương cương đột nhiên từ một bên trong đám người truyền đến.

- Là Đệ tử chân truyền Dương Kiên!

- Dương Kiên! Bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền, là nhân tuyển tranh đoạt Thủ tịch Đại Đệ tử chân truyền!

Trong đám người nhất thời dâng lên một trận xôn xao.

Dương Kiên một thân bạch y, hình thể toàn thân hoàn mỹ như cẩm thạch điêu khắc nên, trong vẻ anh tuấn lộ ra mị lực thập phần cương mãnh.

Thân là nhân vật phong vân trong Nội môn, nhất cử nhất động của Dương Kiên cũng khiến rất nhiều người để ý đến.

Một vài nữ đệ tử đều nhìn chăm chú vào thân ảnh tuấn vĩ kia, sắc mặt phỉếm hồng, thậm chí hai mắt còn lóe sáng nữa.

- Dương sư huynh!

Triệu Phong khẽ chào một tiếng, tiến về phía bên cạnh Dương Kiên.

Trên danh nghĩa mà nói, cả hai người đều cùng là môn hạ của Đại Trưởng lão, xem như sư huynh đệ đồng môn.

Bản thân Dương Kiên là người chính trực, ghét ác như cừu, ngày thường đối với Triệu Phong tuy không tính là nhiệt tình, nhưng ít ra cũng không hề làm khó dễ, nên chiếu cố thì cũng chiếu cố, xem như làm tận chức trách của một vị sư huynh, khiến cho người ta không thể bắt bẻ gì được.

- Tên kia là ai? Không ngờ lại có thể đi chung chỗ với Dương sư huynh?

Không ít người cũng cảm thấy giật mình.

Cũng có không ít người biết được tin tức, thấp giọng nói cho người bên cạnh mình.

Nhất thời, Triệu Phong liền biến thành tâm điểm của vô số ánh mắt.

Tạo hình độc nhãn tóc xanh của Triệu Phong khiến cho rất nhiều người đều phải chú ý tới.

Bộ dạng hần thông dong tự nhiên, cùng Dương Kiên sóng vai đi cùng một chỗ.

Dương Kiên cố ý một phen đưa Triệu Phong đi chào hỏi một vòng các Đệ tử chân truyền của Tông môn.

Trong các Đệ tử chân truyền, Triệu Phong tương đối quen thuộc với mấy người Viên sư tỷ, Tuyền Thần, Nguyên Trí.

- Người này, không ngờ lại báỉ làm môn hạ của Đại Trưởng lão!

Viên sư tỷ có chút không thiện cảm nhìn Triệu Phong.

Nàng vẫn như trước đứng cùng chỗ với Nhiễm Tiểu Uyển. Bộ dạng Nhiễm Tiểu Uyển vẫn như cũ, thuần khiết vô cùng, hơi chút rụt rè e thẹn, khẽ gật đầu chào Triệu Phong một cái.

Biết được chuyện Triệu Phong cũng tham gia Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, Viên sư tỷ mở miệng trêu chọc:

- Nhiễm sư muội, nếu trên Đại hội Tranh đoạt gặp phải tên tiểu tử này, không cần phải khách khí, hảo hảo giáo huấn hắn một trận cho tỷ!

- Không nhất định có thể gặp nhau!

Khuôn mặt Nhiễm Tiểu Uyển đỏ bừng lên, khẽ liếc trộm nhìn Triệu Phong một cái, thanh âm như muỗi kêu.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, tiến hành quy tắc Bảy trận chiến!

Cái gọi là Bảy trận chiến, tức là mỗi người chỉ đánh tối đa bảy trận chiến mà thôi. Người thắng đáng với người thắng, kẻ thua đánh với kẻ thua!

Tham gia Đại hội Tranh đoạt có tổng cộng mấy chục người, mỗi người chỉ đánh bảy trận chiến, cơ hội gặp nhau cũng không tính là cao, nhưng cũng không quá thấp.

Ngoài ra, Bảy trận chiến này còn có một cái quy tắc nữa, đó là người nào giành chiến thắng được bốn trận, thì trực tiếp trúng tuyển, không cần phải đấu tiếp nữa.

Bởi vì người thắng đánh với người thắng, càng là người thắng lợi, đối thủ kế tiếp, cũng sẽ càng cường đại hơn, trở ngại cũng càng lúc càng lớn hơn.

Nếu như có thể chiến thắng liên tiếp bốn tràng, khẳng định là có thực lực chen vào mười danh ngạch.

oOo

Nửa canh giờ sau, một ít cao tăng trong Tông môn cũng lần lượt xuất hiện.

Tại trung tâm Quảng trường Thiên Xu Đường, nổi lên một cái Trận pháp đài dài rộng chừng trăm trượng.

Cái Trận pháp đài này, có lực lượng Trận pháp thêm vào, mà người phụ trách thiết lập nó, chính là Trương lão của Tông Vụ Đường.

Vù vù vù!

Trong dãy núi xa xa, mây mù chớp động, tiếng gió phàn vật, thiên địa nguyên khí ba động mãnh liệt.

Ngay sau đó, uy áp chân linh phô thiên cái địa đột nhiên từ mấy phương hướng truyền đến.

- Bái kiến các vị Trưởng lão!

Đầu tiên đến nơi chính là Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân.

Sau khi Tiết Trưởng lão cùng Vân Hải Chân Nhân nhập tọa, lại một luồng khí tức càng cường đại hơn thẳng hướng mà tới, so với Trưởng lão bình thường còn mạnh hơn một bậc.

- Đại Trưởng lão!

Mọi người đều lập tức hành lễ, ngay cả hai vị Trưởng lão cũng đứng lên chào đón.

Ngay sau đó, Tông chủ cùng với một vị Trưởng lão khác cũng xuất hiện.

- Bái kiến Tông chủ, bái kiến Lục Nguyệt Mỗ Mỗ!

Bên dưới, các đệ tử, Chấp sự, Đường chủ cũng đều cung kính hành lễ.

Hai vị cường giả Chân Linh Cảnh mới đến, không ngờ đều là nữ nhân!

Trong đó, một người chính là một mỹ nữ cung trang xuất trần tuyệt mỹ, thanh lịch cao quý, mỹ mạo như nước, thần thái bình thản điềm tĩnh, lại lộ ra một luồng khí tức đoan trang, thánh khiết, khiến cho người khác không dám khinh nhờn.

Nàng chính là Hiếu Nguyệt Tông chủ!

Đều là cường giả Chân Linh Cảnh, khí tức của Hiếu Nguyệt Tông chủ so với các Trưởng lão như Vân Hải Chân Nhân thì cường đại hơn rất nhiều.

Bên cạnh Hiếu Nguyệt Tông chủ, còn có một vị lão bà đầu tóc bạc phơ, trên người toát ra một luồng khí tức thảo dược nồng đậm.

- Đường chủ Thảo Mộc Đường, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ!

Triệu Phong cũng biết được một chút thân phận của người này.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thân là đệ nhất Luyện đan sư của Tông môn, bất luận tu vi hay là tạo nghệ luyện đan cũng đều cường đại hơn Quan lão mấy bậc.

Tông chủ, Đại Trưởng lão, ba vị Trưởng lão toàn bộ cũng đều nhập tọa.

Ở sau lưng của bọn họ, chính là đám đệ tử thân truyền của chính mình.

Phía sau lưng của Hiếu Nguyệt Tông chủ có hai nữ đệ tử, chính là Viên sư tỷ cùng với Nhiễm Tiểu Uyển.

- Nhiễm Tiểu Uyển, không ngờ lại là đệ tử thân truyền của Tông chủ...

Triệu Phong cảm thấy giật mình.

Khó trách Nhiễm Tiểu Uyển mặc dù tuổi còn nhỏ như vậy, nhưng tu vi lại đạt tới Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Công pháp nàng tu luyện, chỉ e chính là Thiên Phong Thần Quyết!

Phía sau lưng Tiết Trưởng lão, trong mấy thân ảnh đệ tử, có một gã thiếu niên khuôn mặt trắng nõn như thiếu nữ.

Hắn chính là kẻ có Linh thể Biến dị, Khổng Nguyên Hạo!

Tu vi của Khổng Nguyên Hạo hiện tại đã đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Tư chất cấp bậc như thế này, gần như không hề thua kém Bắc Mặc!

Sau lưng Vân Hải Chân Nhân, chính là thân ảnh của ba người Bắc Mặc, Nguyên Trí, Tuyền Thần.

Thân pháp, động tác, thậm chí là ý cảnh của Triệu Phong cùng với Nhiễm Tiểu Uyển gần như là giống nhau như đúc.

- Trảm Phong Thức!

- Trảm Phong Thức!

Hai người đồng thời giơ chưởng bỏ xuống, chỉ thấy một đạo phong mang xanh nhạt sắc bén lóe lên, giống như hai đạo đao trảm cắt ngang qua không khí, chém đứt hết thấy mọi gông cùm xiềng xích thế gian.

- Cái này...

Nhiễm Tiểu Uyển có chút kinh ngạc thất sắc, ánh mắt chợt lóe sáng chớp động, có chút kỳ quái nhìn về phía Triệu Phong.

- Toàn Phong Thức!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên phóng vọt thẳng lên, tóc xanh phấp phới, tuần hoàn theo một quỹ tích tự nhiên vô cùng huyền diệu, lòng bàn tay dâng lên một đoàn gió thanh sắc luân chuyển mãnh liệt, đánh thẳng về phía Nhiễm Tiểu Uyển.

Một chiêu Toàn Phong Thức này, đúng là một chiêu Huyền Phong Chưởng mà ngày đó Triệu Phong đã học lên được ở trong Hạp cốc Huyết Mãng kia.

Ở trong Thiên Phong Thần Quyết, một chiêu này vốn có tên là Toàn Phong Thức!

- Toàn Phong Thức!

Nhiễm Tiểu Uyển cũng quát nhẹ một tiếng, thân thể nhỏ nhắn xinh đẹp nhảy lên, bay vọt tới giữa không trung, dùng ra chiêu thức đồng dạng, cùng với Triệu Phong mạnh mẽ ngạnh kháng cùng một chỗ.

Nhìn về phía động tác cùng thân ảnh quen thuộc kia, Triệu Phong đột nhiên có một loại cảm giác thân thiết vô cùng.

Cái động tác cùng thân ảnh đồng dạng này, đã từng ở trong không gian mắt trái của hắn lặp đi lặp lại mấy trăm mấy ngàn lần.

Thời khắc này, ở trong hiện thực, tự mình đối mặt với chiêu thức này, ánh mắt của Triệu Phong trong khoảnh khắc chợt đại ra một chút.

Bồng! Oanh!

Đạo phong đoàn khí nhận cường đại của Nhiễm Tiểu Uyển nháy mắt đánh xuống, một phen chấn cho Triệu Phong bay vọt đi.

Thiên Phong Thần Quyết mà hai người tu luyện, cảnh giới hỏa hầu thì không phân biệt cao thấp, nhưng mà tu vi của Triệu Phong so với Nhiễm Tiểu Uyển còn thấp hơn một bậc.

Hơn nữa, trong một khắc vừa rồi, tâm thần của Triệu Phong xuất hiện một chút khe hở trong khoảnh khắc.

- Tiểu tử này ngay cả nội công tâm pháp cũng giống hệt như là Nhiễm sư muội! Hắn rốt cuộc là có ý đồ gì chứ? Phi! Tiểu tử này trong lúc chiến đấu, lại còn háo sắc thành tính, gương mặt nhìn chằm chằm Nhiễm sư muội nữa!

Viên sư tỷ đứng dưới đài, không ngừng dậm chân bực tức.

Còn ánh mắt của Hiếu Nguyệt Tông chủ thì không ngừng đảo quét qua hai người trên đài, bộ dáng có chút suy ngẫm.

Trong mắt Đại Trưởng lão cũng lộ ra một tia cổ quái.

- Ta nhận thua!

Triệu Phong đột nhiên cười nói, từ trên Trận pháp đài nhảy xuống đất.

- A!

Một màn này, khiến ọi người ở toàn trường hoàn toàn vượt ngoài dự kiến.

Mãi cho đến hiện tại, Triệu Phong luôn cấp cho bọn họ một loại cảm giác là bình tĩnh, vô tình, cường thế, thậm chí còn là một kẻ điên có chút cực đoan nữa.

Không nghĩ tới vào thời khắc này, hắn lại chủ động nhận thua như vậy!

- Người... người vẫn còn chưa có thua...

Lúc này Nhiễm Tiểu Uyển mới phản ứng lại, đỏ mặt nói.

oOo

Một trận chiến vạn người chờ mong, cuối cùng liền qua loa như vậy mà chấm dứt.

- Triệu sư đệ, người như thế nào có thể qua loa đùa bỡn như vậy? Thắng bại của bản thân người, chính là quan hệ đến thể diện của sư tôn a!

Dương Kiên có chút bất mãn, nói.

Mặc dù Nhiễm Tiểu Uyển thể hiện ra thực lực không tầm thường, nhưng mà Dương Kiên hiển nhiên biết được, Triệu Phong khẳng định là có lực liều mạng.

- Chỉ cần có thể tham gia Phù Loan Thí Luyện là được rồi! Cho dù có đạt được Quán quân của Đại hội Tranh đoạt, mà trong thí luyện lại không có chút thu hoạch nào, cũng là uống công mà thôi!

Triệu Phong cũng chẳng thêm để ý, tùy tiện nói.

Sở dĩ hắn nhận thua, chủ yếu là có ba điểm.

Thứ nhất, thực lực Nhiễm Tiểu Uyển không hề tầm thường, hắn không sử dụng đến mức trái cùn với lực lượng huyết mạch, muốn thắng lợi, cũng có khó khăn nhất định.

Thứ hai, cho dù bại lộ thực lực, đạt được bốn trận thắng liên tiếp, cũng không có bất cứ ưu đãi gì, cổ sống cổ chết liều mạng, cũng không có thêm phần thưởng!

Đương nhiên, còn có một điều kiện quan trọng nữa, hắn đối với Nhiễm Tiểu Uyển có một loại cảm tình đặc thù, cuối cùng vẫn là nghĩ thấy thiếu nợ đối phương một cái nhân tình không nhỏ.

oOo

Ở bên kia...

- Hắn... như thế nào đột nhiên lại nhận thua như vậy?

Nhiễm Tiểu Uyển có chút mê mang bất định.

- Triệu Phong này lại giảo hoạt như vậy, không ngờ lại không thêm dốc sức đánh nhau với sư muội! Ủm! Còn có một khả năng, có lẽ hắn thật tình thích sư muội! Nếu không, như thế nào lại bỏ qua cái vinh quang đặc thù chiến thắng bốn trận liên tiếp?

Viên sư tỷ có chút oán hận nói. Mà câu nói phía sau, lại khiến cho sắc mặt Nhiễm Tiểu Uyển trở nên đỏ bừng, cúi đầu thấp xuống, khóe mắt thì lại len lén liếc nhìn về phía gã thiếu niên tóc xanh đang bình tĩnh đứng cách đó không xa.

Lời nói, hành động cùng vẻ mặt của cả hai người đều không tránh thoát khỏi ánh mắt của Hiểu Nguyệt Tông chủ ở bên cạnh! Trong lòng nàng không biết suy nghĩ điều gì, cặp mày khẽ nhíu lại.

163. Chương 164: Phù Loan Điện

Sau khi Triệu Phong bị thua, cuộc đua bốn trận thắng liên tiếp liền chính thức chấm dứt.

Mặc dù rất nhiều người có chút nghi ngờ trận chiến bại của Triệu Phong, nhưng mà một khi bản thân Triệu Phong đã nhận thua rồi, những người khác cũng không thể nào lên tiếng được.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan sau khi trải qua bốn vòng chiến, đã dần dần đi vào hồi kết.

Bắc Mặc cùng Nhiễm Tiểu Uyển liên tiếp chiến thắng bốn trận, trực tiếp đạt được tư cách thí luyện, không cần tiếp tục tham gia chiến đấu nữa.

Mà những đệ tử còn lại, đều thông qua bài danh cuối cùng của các trận chiến, quyết định các danh ngạch còn dư lại không bao nhiêu kia.

Danh ngạch tham gia thí luyện lần này, ba Đệ tử chân truyền tham gia, mỗi người đã được cấp thẳng ột danh ngạch.

Tiếp theo, Bắc Mặc cùng Nhiễm Tiểu Uyển thông qua bốn trận thắng liên tiếp, chiếm đi hai cái danh ngạch nữa.

Cũng chính là nói, đám người còn lại chỉ còn có năm cái danh ngạch mà thôi.

- Triệu sư đệ, vừa rồi ngươi không dốc hết toàn lực, bỏ mất một cơ hội quý giá! Nếu như lại tiếp tục không dụng tâm nữa, lần thí luyện này có khả năng vô duyên với ngươi rồi!

Dương Kiên thân là sư huynh, không thể không lên tiếng nhắc nhở Triệu Phong.

- Sư huynh yên tâm!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Ba vòng trận chiến kế tiếp, Triệu Phong cần phải cam đoan không thua bất cứ trận nào nữa, như vậy mới có khả năng mười phần đạt được danh ngạch.

Nhưng mà tình hình đã hoàn toàn nằm trong tay Triệu Phong.

Ngoại trừ Bắc Mặc và Nhiễm Tiểu Uyển ra, những người khác căn bản không có ai có thể chống lại được hắn.

Trận đấu vòng thứ năm, Triệu Phong vẫn như cũ một chiêu thắng lợi, đối thủ là một đệ tử tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Giờ phút này, thực lực cường đại mà hắn thể hiện ra, lại làm cho toàn trường kinh ngạc một trận.

Trận đấu vòng thứ sáu, đối thủ của Triệu Phong không ngờ lại là Lâm Phàm.

- Ta nhận thua!

Lâm Phàm không muốn tiêu hao thực lực ở trên người Triệu Phong, nên trực tiếp nhận thua.

Trận đấu vòng thứ bảy.

Đối thủ là Liễu Nguyệt Nhi, tính uy hiếp gần như tương đương với Bắc Mặc cùng với Nhiễm Tiểu Uyển.

Mọi người vốn tưởng rằng, sẽ lại có một tràng chiến đấu phấn khích nữa.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong dùng công kích lôi đình, chỉ mất có ba chiêu, liền đánh bại Liễu Nguyệt Nhi.

Hoàn toàn nhẹ nhàng thông dong, Triệu Phong giành được cả sáu trận thắng lợi, trong các đệ tử còn lại, bài danh đệ nhất.

- Thực lực của Triệu Phong này, hoàn toàn không thua kém Bắc Mặc và Nhiễm sư muội! Trận chiến vừa rồi, hắn quả thật là đã nhường nhịn Nhiễm sư muội...

Ánh mắt Viên sư tỷ lóe lên, gương mặt nhìn Nhiễm Tiểu Uyển.

- Ta... ta cũng không biết nữa...

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Nhiễm Tiểu Uyển đỏ bừng bừng, e thẹn bất an lắc đầu, trong cặp mắt hiện lên chút hơi nước, dường như đã chịu sự ủy khuất gì thật lớn vậy.

- Chuyện này không quan hệ gì tới Tiểu Uyển! Triệu Phong nhận thua, cũng tránh cho khỏi xảy ra một trận đại chiến thảm thiết!

Hiếu Nguyệt Tông chủ cực kỳ hợp thời lên tiếng.

Lúc này, trận đấu đã sắp đi đến kết cuộc.

Danh ngạch của Phù Loan Thí Luyện cơ bản là đã được xác định.

Lần này, trong Đại hội Tranh đoạt, chỉ có bảy người đứng đầu mới có cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện.

Bảy danh ngạch này, phân biệt là Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo, Lâm Phàm và Trần Duyệt.

Ngoại trừ người đệ tử Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong cuối cùng tên Trần Duyệt ra, những người còn lại, Triệu Phong cũng đều tương đối quen thuộc.

Ba gã Đệ tử chân truyền, bảy gã Đệ tử nội môn tổng cộng mười người sẽ tham gia vào Phù Loan Thí Luyện diễn ra vào mười ngày sau.

- Dương Kiên, Tuyền Thần, Lục Hổ, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Triệu Phong, Liễu Nguyệt Nhi, Khổng Nguyên Hạo, Lâm Phàm, Trần Duyệt! Mười người các ngươi, sẽ có được cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện năm năm một lần!

Thanh âm hùng hồn vang vọng không ngừng quanh quẩn trên quảng trường Trung Xu Điện.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan đến đây chính thức chấm dứt.

Đại hội Tranh đoạt Phù Loan, cũng chỉ nhằm để xác định danh ngạch, mà kỳ ngộ chân chính, thì lại là Phù Loan Thí Luyện!

- Mười ngày sau, mười người các ngươi sẽ tập hợp ở nơi này!

Thanh âm du dương hòa nhã của Hiếu Nguyệt Tông chủ vang lên, quanh quẩn khắp toàn trường.

Lời nói vừa dứt, khí tức cường đại của năm vị cường giả Chân Linh Cảnh nhất thời phá không mà đi.

oOo

Đám người dần dần tản đi. Rất nhiều người thất bại trong tranh đoạt danh ngạch, ánh mắt đều vô cùng ảm đạm.

- Không ngờ ta lại có cơ hội tham gia Phù Loan Thí Luyện!

Lâm Phàm có cảm giác giống như đang trong giấc mộng.

Mặc dù ngày xưa hắn từng là Đệ nhất nhân Ngoại môn, nhưng mà tiến vào Nội môn thời gian vẫn còn ngắn ngủi, trên thực tế vốn dĩ không có hy vọng xa vời có thể tham gia vào Phù Loan Thí Luyện.

Nhưng mà, gã thiếu niên tóc xanh ở bên cạnh, trong lúc vô tình hữu ý, đã cải biến vận mệnh của hắn.

Thông qua nhiệm vụ Hình gia trang, Lâm Phàm đạt được một lần đại kỳ ngộ, nhờ vào bước đệm này, hắn mới có thể nhanh chóng đột phá Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh như vậy.

Ngay sau đó, Triệu Phong lại tặng cho hắn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, giúp hắn bù lại sự chênh lệch về mặt công pháp so với các đệ tử Trưởng lão trong Tông môn.

Hơn nữa, cộng với thực lực và cố gắng của chính bản thân Lâm Phàm, hắn mới có thể có được cơ hội lần này.

Lâm Phàm khẽ hít sâu một hơi, cũng không nói bất cứ lời nói cảm kích dư thừa nào, chỉ yên lặng nhớ kỹ phần ân tình này.

oOo

Triệu Phong và Lâm Phàm một đường quay về chỗ ở của mình.

Xa xa, còn có hai người sống vai mà đi, chính là Tiêu Vãn và Công chúa Vân Hương Mộng.

Trong mắt Tiêu Vãn lộ ra vẻ không cam lòng mãnh liệt, trong lòng lại cực độ mất cân bằng.

Hắn hoàn toàn quên mất, ban đầu ngay cả chính hắn cũng đã biết chắc mình không có cơ hội đạt được tư cách thí luyện. Nhưng lúc này lại trở mắt nhìn thấy hai người bạn Triệu Phong mà trước đây mình từng ganh đua cao thấp, song song đạt được tư cách thí luyện, nói thế nào đi nữa cũng không thể bình tĩnh được.

Mà Công chúa Vân Hương Mộng thì lại thở dài sâu kín, trong lòng tràn ngập hối hận, nhưng cũng tự biết mọi chuyện đã muộn rồi.

Nếu như nàng từ đầu đến cuối vẫn luôn bảo trì quan hệ thân thiết với Triệu Phong, nói không chừng hiện tại chính mình đã thay thế vị trí của Lâm Phàm rồi.

oOo

Sau khi trở về chỗ ở, Triệu Phong và Lâm Phàm đều bế quan miễn tiếp khách, toàn tâm toàn ý chuẩn bị cho Phù Loan Thí Luyện sắp tới.

Đến ngày thứ năm, Đại trưởng lão cùng lúc gọi Dương Kiên và Triệu Phong đến nói chuyện.

Triệu Phong biết, Đại trưởng lão gọi hai người mình đến, khẳng định là có quan hệ đến chuyện Phù Loan Thí Luyện.

Phù Loan Thí Luyện của Hiếu Nguyệt Tông, mỗi năm năm lại tổ chức một lần, đã từng trải qua rất nhiều lần rồi.

Không chỉ có Vân Hải Chân Nhân, thậm chí ngay cả Đại trưởng lão, mấy chục năm trước đây cũng đã từng tham gia qua rồi.

Cường giả Chân Linh Cảnh tuổi thọ rất lớn, phần nhiều đều đạt tới hơn ba trăm tuổi, một vài người còn lâu hơn nữa.

Đại trưởng lão đã hơn một trăm tuổi, tất nhiên là hiểu biết rất nhiều về Phù Loan Thí Luyện.

- Các kỳ Phù Loan Thí Luyện trước đây, nội dung cụ thể đều không giống nhau! Nhưng mà có một quy tắc vĩnh viễn không thay đổi, đó là ở trong thí luyện thời gian càng dài, sẽ được Phù Loan Điện xét cho thành tích càng cao! Đồng thời ở trong thí luyện sinh tồn càng lâu, kỳ ngộ đạt được cũng sẽ càng lớn hơn nhiều...

Đại trưởng lão nói tóm lược một cách đơn giản.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, nhất thời có chút suy nghĩ:

- Có thể nào xem như chính là so đấu thời gian sinh tồn hay không? Nếu như ở trong thí luyện kiên trì thời gian càng lâu, thành tích cuối cùng sẽ càng cao?

- Đúng vậy! Đây chính là so sánh thời gian sinh tồn! Ai có thể ở trong thí luyện kiên trì càng lâu, kẻ đó sẽ chính là người chiến thắng cuối cùng!

Đại trưởng lão lộ ra một tia tán thưởng.

- đương nhiên, ở trên con đường thí luyện, các người cũng sẽ có thể gặp được sự hấp dẫn của một số kỳ ngộ! Những kỳ ngộ này, thường xuyên kèm theo nguy hiểm nhất định! Nếu như có chút vô ý, sẽ lập tức bị đá ra khỏi thí luyện! Tất cả phải dựa vào năng lực nắm bắt cơ hội của chính các người!

Đại trưởng lão lại bổ sung thêm một câu.

Có quan hệ đến Phù Loan Thí Luyện, Đại trưởng lão cũng không giảng giải nhiều lắm. Rất nhiều sự tình cũng đều là dựa vào thực lực, tiếp theo mới dựa vào ngộ tính.

Sau khi cáo biệt Đại trưởng lão, Triệu Phong lại quay về chỗ ở.

Hắn một phen đem những tình huống liên quan nói lại cho Lâm Phàm.

Còn bốn năm ngày cuối cùng, Triệu Phong vẫn dốc lòng tu luyện công pháp. Bởi vì Ngân Bích Quyết đã đạt tới tầng thứ mười một, cho nên tu vi tăng lên rất nhanh.

Trong lúc bất tri bất giác, tu vi của hắn đã gần tiếp cận Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

oOo

Trong chớp mắt, năm ngày cuối cùng đã trôi qua.

Sáng sớm ngày hôm đó, trời còn chưa sáng hẳn, mười gã đệ tử đã sớm tập hợp trước Trung Xu Điện.

Mười người này, cũng chính là mười gã đệ tử tinh anh Nội môn có danh ngạch tham gia Phù Loan Thí Luyện.

Triệu Phong quét mắt nhìn lại, mười gã đệ tử này đều lấy ba gã Đệ tử chân truyền làm trung tâm.

Ba gã Đệ tử chân truyền là Dương Kiên, Tuyền Thần cùng Lục Hổ.

Dương Kiên, bài danh thứ hai trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính là nhân tuyển đứng đầu có thể tranh đoạt vị trí Thủ tịch Đại đệ tử!

Lục Hổ, bài danh thứ bảy trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, am hiểu luyện thể.

Tuyền Thần, bài danh thứ mười trong hàng Đệ tử chân truyền, tu vi Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, là Đệ tử chân truyền vừa mới tấn chức.

Mà người có thực lực mạnh nhất, không thể nghi ngờ gì chính là Dương Kiên.

Trong Tông môn có rất nhiều cao tăng, bao gồm cả Đại trưởng lão trong đó, đều kỳ vọng vào Dương Kiên rất cao.

Thậm chí còn có người phỏng đoán, thành tích của Dương Kiên ở trong thí luyện, có khả năng sẽ đuổi kịp thành tích của Vân Hải Chân Nhân, cao nhất trong vòng trăm năm trở lại đây của Hiểu Nguyệt Tông.

Tiếp theo là Bắc Mặc, mặc dù cũng không có xếp vào hàng ngũ Đệ tử chân truyền, thế nhưng hắn cũng nhận được sự xem trọng của không ít cao tăng trong Tông môn.

Đứng trong đám người, Lâm Phàm có chút lo lắng không yên. Những đối thủ cùng tham gia thí luyện đợt này, gần như ai nấy cũng đều mạnh hơn so với chính mình.

- Triệu sư đệ, vị Dương sư huynh kia của ngươi, ở trong thí luyện này, có khi nào sẽ chiếu cố ngươi một chút không?

Lâm Phàm truyền âm hỏi.

- Sẽ không đâu!

Triệu Phong dứt khoát lắc đầu.

Phù Loan Thí Luyện, đối với mỗi một đệ tử mà nói, đều là kỳ ngộ duy nhất trong cả cuộc đời.

Mỗi một người có cơ hội tiến vào thí luyện, đều sẽ dốc hết toàn lực mà tranh thủ cơ hội.

Một khi tiến vào thí luyện, Dương Kiên sẽ tranh thủ mọi khả năng giành được thành tích cao nhất, hơn phân nửa sẽ không có thời gian để mà chiếu cố Triệu Phong.

Theo như lời Đại trưởng lão nói, trong thí luyện, kỳ ngộ lớn, đồng thời tính nguy hiểm cũng rất cao, chỉ thoáng có chút vô ý, cho dù tu vi cao tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng chưa chắc bình yên vô sự.

- Tại sao ngươi không lo lắng chút nào vậy?

Lâm Phàm nhìn bộ dáng trấn định tự nhiên của Triệu Phong, không khỏi có chút bội phục.

Triệu Phong thoáng mỉm cười một tiếng, cũng không có trả lời.

Sau khi hiểu được bản chất của Phù Loan Thí Luyện này, hắn ngược lại không hề lo lắng gì.

Có sự trợ giúp của mắt trái thần bí, trong thực chiến, hắn có được năng lực quan sát tình thế cực kỳ cường đại, khả năng sinh tồn rất cao.

- So sánh thời gian sinh tồn hay sao?

Trong lòng Triệu Phong khẽ cười lạnh, từ chỗ mắt trái truyền ra một tia khí tức nóng bỏng, dường như có chút rục rịch muốn động.

Vù vù vù!

Mấy luồng khí tức Chân Linh Cảnh vô cùng cường đại phá không mà đến, phiêu phù trên không trung của Trung Xu Điện.

Mọi người đều ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Chỉ thấy Tông chủ, Đại trưởng lão cùng với ba vị Trưởng lão khác đang phiêu phù đối diện với Phù Loan Điện.

Xoèn xoẹt!

Bốn phía xung quanh Phù Loan Điện vờn quanh một mảnh điện quang màu xanh, huyền phù bên trong phong vũ lôi điện trên bầu trời, khiến cho người ta có một loại cảm giác như đặt mình vào thế giới Thần thoại vậy.

Triệu Phong nhảy cảm phát hiện ra, lực lượng điện mang bốn phía xung quanh Phù Loan Điện đã cường thịnh gần như đến cực hạn, lực lượng ẩn chứa trong đó dường như đã đạt tới trạng thái bão hòa.

- Mở ra!

Đại trưởng lão quát lớn một tiếng, lòng bàn tay phát ra một luồng Chân Linh lực mệnh mông. Mắt thường chỉ nhìn thấy một đạo ánh sáng màu xanh dài như dòng sông, phun trào mà ra, rót thẳng vào trong Phù Loan Điện.

Nháy mắt sau đó, Tông chủ cùng với ba vị Trưởng lão khác đều đồng loạt ra tay, lực lượng Chân Linh cường hoành, chấn động phong vân, khí chuyển sơn hà lần lượt dung nhập vào Phù Loan Điện.

Năm đại cường giả Chân Linh Cảnh nhất tề ra tay, khiến cho Phù Loan Điện thần bí âm âm chấn động, điện mang bốn phía càng phát ra dày đặc hơn.

Cuối cùng, tất cả điện mang đều đan xen vào một chỗ, dưới sự dẫn nhập của năm vị cường giả Chân Linh Cảnh, dung nhập thẳng vào trong bản thể của cổ điện màu xanh nhạt.

Oanh oanh!

Mọi người chỉ cảm thấy hư không bốn phía của Phù Loan Điện mơ hồ chấn động.

Triệu Phong âm thầm thúc giục mắt trái, bắt giữ được một tầng gợn sóng trong suốt, lấy Phù Loan Điện làm trung tâm dung nhập vào không gian bốn phía xung quanh.

Mắt trái của hắn, khi mở ra liền có thể xuyên thấu qua bịt mắt, nhìn thấy được những vật thể bên ngoài, chẳng qua năng lực cũng bị giảm xuống một mức độ nhất định.

Nhưng mà Triệu Phong vẫn có thể nhìn ra được, năm vị cường giả Chân Linh Cảnh này mượn dùng Trận pháp Thượng Cổ của bản thân Phù Loan Điện, mới có thể khai mở ra được tòa cổ điện thần bí này.

Nếu không, chỉ bằng vào đám điện mang bốn phía xung quanh cổ điện kia, cũng đủ diệt sát được các cường giả Chân Linh Cảnh kia rồi.

Kéo dài trong chốc lát, ngay chính diện của Phù Loan Điện đột nhiên oanh lên một tiếng, mở ra một phiến đại môn. Bên trong hoàn toàn là một mảnh trắng xóa, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn thấu vào được trong đó.

- Phù Loan Điện mở ra rồi!

Mọi người nhất thời cảm thấy hưng phấn.

Tại lối vào cánh cửa trắng xóa của Phù Loan Điện, đột nhiên hiện ra một dãy bậc thang màu xanh nhàn nhạt.

Năm đại cường giả Chân Linh Cảnh đứng ở trên bậc thang màu xanh, ý bảo mọi người ở dưới đi lên.

Vù vù vù!

Mười gã đệ tử tinh anh thân là cường giả Thoát Phàm Cảnh, nhất thời thúc giục chân lực, lẳng không hự độ, phóng vọt lên trên bậc thang của Phù Loan Điện.

Đứng ở trên bậc thang, Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng khí tức cổ lão xa xưa, mà lối vào đại điện lúc này đã là một màn trắng xóa.

164. Chương 165: Hắc Kim Cự Quái

Trên bậc thang lối vào Phù Loan Điện, trong mười đệ tử tinh nhuệ, từng người từng người đứng đó.

Tông chủ cùng với bốn vị Trưởng lão, vừa mới dốc sức mở ra Phù Loan Điện, khí tức nhìn qua có chút suy yếu.

Năm cường giả Chân Linh Cảnh ngồi xếp bằng điều tức, tọa trấn ở trên bậc thang lối vào.

Trong lúc điều tức, ánh mắt của bọn họ đồng dạng cũng rơi lên trên người mười gã đệ tử tinh nhuệ, trong ánh mắt đều biểu lộ mấy phần chờ mong.

Hiếu Nguyệt Tông chủ vẫn như cũ đoan trang thánh khiết, khẽ mỉm cười gật đầu một cái với Nhiễm Tiểu Uyển, mang theo một tia cổ vũ nhàn nhạt.

Sắc mặt Đại Trưởng lão bình thản, nhìn về phía Dương Kiên và Triệu Phong, đặc biệt đối với Dương Kiên, trong ánh mắt tràn ngập vẻ chờ mong.

Ba vị Trưởng lão còn lại, Tiết Trưởng lão, Vân Hải Chân Nhân, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng đều nhìn về phía vị đệ tử đại biểu của chính mình tham gia Phù Loan Thí Luyện lần này.

Triệu Phong mơ hồ nhận thấy được, lần Phù Loan Thí Luyện này, thực chất chính là một lần so đấu thể lực cùng với đệ tử của các vị Trưởng lão bên trong tông môn.

Trong đám người này, Tuyền Thần, một trong ba Đệ tử chân truyền, trong ánh mắt chợt lóe lên lệ mang, lạnh lùng liếc nhìn về phía Triệu Phong.

Từ sau khi nhiệm vụ Hình Gia trang chấm dứt, Triệu Phong bái làm môn hạ của Đại Trưởng lão, trong lòng Tuyền Thần mãi cũng không thể nào tiêu tan đi ngụm ác khí trong lòng kia.

Ngày hôm nay, hẳn rồi cuộc cũng đợi được đến cơ hội lần này... Phù Loan Thí Luyện!

Phù Loan Thí Luyện, kỳ ngộ cùng tồn tại với hung hiểm.

Trong các kỳ thí luyện trước đây, cũng thường xuyên xảy ra tình huống thương vong chân chính.

Quan trọng hơn nữa chính là, các cường giả Chân Linh Cảnh bên ngoài Phù Loan Điện căn bản cũng không thể nào dò xét được tình cảnh phát sinh bên trong thí luyện.

Ô...ô...ô...n...g!

Lối vào của Phù Loan Điện đột nhiên lóe lên một trận lôi điện.

Cái lối vào trắng xóa kia, đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu xanh dài rộng cỡ chừng hơn mười trượng.

Sau khi xuất hiện chừng mấy hơi thở, cửa ánh sáng màu xanh liền ổn định trở lại.

- Lối vào đã ổn định rồi! Sau khi tiến vào đủ mười người, lối vào sẽ tự động đóng lại, thí luyện chính thức bắt đầu!

Đại Trưởng lão nhắc nhở nói.

Vụt! Vụt!

Mọi người linh ngộ, đều thi triển ra thân pháp, hóa thành từng đạo hư ảnh, tàn ảnh, phóng vọt vào trong cửa ánh sáng màu xanh.

oOo

Vụt!

Ngay khoảnh khắc bay xuyên qua cửa ánh sáng màu xanh, Triệu Phong chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác tê dại lan truyền khắp toàn thân.

Ngay sau đó, mọi người liền hiện thân ở trong một mảnh không gian có chút u ám, dưới chân là một con đường thuần màu hắc kim, độ rộng chừng mười trượng.

Dọc hai bên con đường hắc kim này, chính là vực sâu vô tận, bên dưới không ngừng bốc lên từng trận cuồng phong mãnh liệt, uy lực đủ có thể phân kim toái thiết, uy hiếp cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trong phiến không gian u ám như vậy, cho dù là mọi người đều đã đạt tới Thoát Phàm Cảnh, thân thể trải qua lột xác, có năng lực nhìn xuyên bóng tối nhất định, nhưng tầm nhìn cũng có những hạn chế nhất định.

Nhưng có một người ngoại lệ, đó chính là Triệu Phong!

Trong không gian u ám này, ảnh hưởng đối với hắn chính là cực nhỏ.

- Vì sao không thể cử động được?

Mười gã đệ tử tinh nhuệ, thân thể hoàn toàn tê dại cứng ngắc, cảm giác không thể khống chế được thân thể.

Vù vù vù!

Bên trong không gian u ám đột nhiên xuất hiện một chút quang điểm, hóa thành mười tám lệnh bài cổ phác có chút trong suốt, phốc một tiếng liền dung nhập vào trong thân thể mọi người.

Đồng thời, trong đầu mọi người chợt vang lên một trận thanh âm cứng nhắc:

- Phù Loan Thí Luyện chính thức bắt đầu! Phù Loan Lệnh đã dung nhập vào thân thể các ngươi, sẽ dùng để tính toán thành tích thí luyện về sau!

Đối với những cái này, trước khi mọi người tiến vào Phù Loan Điện, đã được trưởng bối thông báo tình hình.

- Quy tắc của thí luyện, thời gian kiên trì càng lâu, thành tích càng tốt! Thứ tự thông quan cùng với biểu hiện trên đường, cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện! Thành tích thí luyện sẽ quyết định phần thưởng cuối cùng!

Thanh âm máy móc cứng nhắc kia phảng phất như là một cái quy tắc được sắp đặt trước.

Lúc này, Triệu Phong cảm giác được cảm giác tê dại lan truyền toàn thân kia đang dần dần biến mất. Thân thể đã có thể cử động rồi!

- Cửa thứ nhất, Thâm Uyên Tử Vong Lộ! Thời gian ba ngày!

Thanh âm đông cứng kia nói xong một câu cuối cùng, liền biến mất không thấy nữa.

Mọi người đều đứng trên con đường hắc kim, nhất thời có chút chằng biết làm sao.

Con đường hắc kim, chất liệu cứng rắn, có một loại cảm xúc lạnh lẽo nhàn nhạt. Với thực lực của mọi người, căn bản khó có thể làm nó hư tổn chút nào.

Dọc hai bên con đường là vực sâu vô tận, cuồng phong không ngừng gào thét, lại tùy thời biến hóa bất định, cơ hồ là không có quy luật nào cả.

Triệu Phong âm thầm phân tích. Nếu như kích động nhảy vào trong vực sâu, ngoại trừ ba Đệ tử chân truyền có thể chống cự được trong khoảng thời gian ngắn, những người còn lại chỉ sợ sẽ bị cuồng phong thổi nát thành phần vụn.

Địa phương an toàn duy nhất, chỉ có con đường hắc kim này thôi!

Đột nhiên chằng biết vì sao, sống lưng Triệu Phong phát lạnh, cảm nhận được một cỗ nguy cơ vô hình từ phía sau truyền đến.

Rầm! Rầm! Rầm!

Từ phía sau, trong bóng tối của con đường hắc kim chột truyền đến tiếng vang kinh tâm động phách, đồng thời cũng truyền đến một cỗ khí tức áp lực mạnh kinh khủng!

- Đó là cái gì?

Cả đám đệ tử thí luyện, bao gồm cả ba Đệ tử chân truyền trong đó cũng đều quay đầu nhìn về phía sau, nhưng cũng chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng mơ hồ chuyển động mà thôi.

- Ông trời ơi!

Triệu Phong vừa nhìn về phía sau, tâm thần nhất thời chấn động, lộ ra một tia hoảng sợ vô cùng.

- Đi!

Triệu Phong không nói hay lời, khẽ truyền âm cho Lâm Phàm, sau đó hướng về phía trước của con đường hắc kim mà phóng chạy đi.

Lâm Phàm căn bản không chút nào hoài nghi, lập tức nghe theo lời Triệu Phong, trực tiếp bỏ chạy.

Đám người Tuyền Thần, trên mặt cũng lộ ra một tia nghi hoặc, nhưng thanh âm bước chân nặng nề từ phía sau truyền đến kia, lại càng ngày càng gần hơn.

Cỗ khí tức khủng bố vô hình kia, khiến cho tất cả bọn họ cảm thấy hô hấp khó khăn, khí huyết ngưng trệ.

Trong đám người còn lại, lại có thêm hai ba người, dựa vào trực giác, cũng làm theo Triệu Phong, hướng về phía trước phóng chạy.

Rầm! Rầm!

Trong bóng tối vô tận phía sau, đột nhiên đi ra một đầu cự quái toàn thân một màu hắc kim, chiều cao gần mười trượng, hai tròng mắt ẩn hiện một đạo u quang, tựa hồ đang mở mắt ra, quang mang cũng theo đó càng ngày càng thịnh hơn.

Phía sau lưng Hắc Kim Cự Quái còn dang rộng một cặp cánh kim chúc, toàn thân vờn quang một tầng quang lưu xanh nhạt, bao phủ một phạm vi chừng mười trượng xung quanh.

- Đó là loại quái vật gì?

Trong lòng mọi người nhất thời rung động.

- Mọi người chạy mau! Khí tức của đầu Hắc Kim Cự Quái này, có thể so sánh với cường giả Chân Linh Cảnh!

Dương Kiên kinh hô một tiếng.

Cho dù cường đại như hắn, tu đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng mà đối mặt với cấp bậc Chân Linh Cảnh, vẫn như cũ không chút năng lực hoàn thủ!

Bất luận kẻ nào ở nơi này, đối mặt với Hắc Kim Cự Quái, căn bản chỉ có duy nhất một kết quả: bị miểu sát!

Về điểm này, Dương Kiên căn bản không chút hoài nghi, mà Triệu Phong lại càng không chút nghi ngờ.

Thị lực của Triệu Phong chính là tốt nhất, đầu tiên liền nhìn thấy rõ ràng hư thật của Hắc Kim Cự Quái, bởi vậy liền không chút do dự bỏ chạy!

Chạy thẳng về phía trước!

Căn bản không có đường lui!

Phía sau là Hắc Kim Cự Quái hoàn toàn có thể miểu sát mọi người, hai bên là vực sâu với từng trận cương phong gào thét, chỉ có duy nhất một đường sống mà thôi!

Vù vù vù!

Tốc độ của ba Đệ tử chân truyền chính là nhanh nhất, thúc giục chân lực, chỉ trong chớp mắt đã chạy thẳng về phía trước, một phen bỏ qua luôn cả Triệu Phong cùng với Lâm Phàm.

Sắc mặt Lâm Phàm đại biến, lại không thể làm gì được.

Trong số mười đệ tử tham gia thí luyện, ba Đệ tử chân truyền là có tu vi nội tình thâm hậu nhất.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng bước chân nặng nề ở phía sau vẫn không ngừng dồn dập đều đều vang lên.

Thoạt nhìn, Hắc Kim Cự Quái chính là bước đi từng bước, nhưng tốc độ cũng tuyệt đối không chậm, mỗi một bước đi tới, cũng đều vượt qua khoảng cách chừng mười thước.

Tiếng bước chân nặng nề, khí tức khủng bố có thể so sánh với Chân Linh Cảnh, khiến ọi người nhất thời kinh tâm động phách, nội tâm lan tràn sự sợ hãi.

- Một khi bị đầu quái vật này đuổi kịp, tất cả mọi người đều sẽ bị miểu sát!

Tuyền Thần nhất thời kinh hoảng không thôi. Trong tình thế tuyệt cảnh như thế này, hẳn làm gì còn tâm trí để mà tính kế Triệu Phong nữa?

Tuyệt cảnh! Tử vong tuyệt cảnh!

Thần kinh mọi người nhất thời căng thẳng, toàn lực phóng chạy.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi không chạy nhanh lên?

Lâm Phàm và Triệu Phong sóng vai phóng chạy, chợt phát hiện tốc độ của Triệu Phong vẫn giữ đều đều, không nhanh không chậm.

Ánh mắt Triệu Phong sắc bén, sắc mặt bình tĩnh, nhìn về phía sau, thấp giọng nói:

- Huynh không có nghe hay sao? Cửa thứ nhất, Thâm Uyên Tử Vong Lộ, có thời gian ba ngày!

Lâm Phàm thoáng rung mình một cái, sắc mặt chợt đại biến, hít thật mạnh một ngụm khí lạnh.

- Huynh có thể duy trì tốc độ cao nhất suốt thời gian ba ngày không?

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, nói.

- Không thể! Nếu duy trì tốc độ cao nhất, ta nhiều nhất chỉ có thể kiên trì được hai canh giờ mà thôi!

Lâm Phàm lắc đầu.

Nếu như thi triển thuật khinh thân với tốc độ cao nhất, tốc độ của Thoát Phàm Cảnh hoàn toàn có thể đạt tới tốc độ cực nhanh, gấp mấy lần một con tuần mã toàn lực phóng đi.

Nhưng mà, duy trì tốc độ cao nhất phóng chạy, tiêu hao cũng rất lớn.

Nhưng mà ở cửa thứ nhất, lại có tới thời gian ba ngày!

- Phù Loan Thí Luyện sẽ không thật sự phái ra một đầu quái vật Chân Linh Cảnh chân chính đi đuổi giết chúng ta! Nếu không, huynh cho rằng chúng ta thật sự có cơ hội chạy trốn hay sao?

Triệu Phong tiếp tục hỏi.

- Không có cơ hội!

Lâm Phàm không chút do dự trả lời.

Đối mặt với cường giả Chân Linh Cảnh, mọi người căn bản là không có lực phản kháng.

Nếu như mười người đứng cùng một chỗ, cường giả Chân Linh Cảnh chỉ cần một chiêu là có thể miểu sát toàn bộ.

- Hắc Kim Cự Quái ở phía sau, tốc độ vùn vùn chỉ là tiếp cận cường giả Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường mà thôi! Chúng ta chỉ cần bảo trì tốc độ nhanh hơn nó một chút, không bị đuổi theo kịp là được! Tiết kiệm lại thể lực, kiên trì suốt ba ngày, mới chính là biện pháp tốt nhất thông qua cửa thứ nhất!

Triệu Phong nhàn nhạt nói ra đáp án.

Thị lực của hắn tốt nhất, đối với tốc độ của Hắc Kim Cự Quái có thể đánh giá rõ ràng. Lại liên tưởng đến hạn chế ở cửa thứ nhất, liền có thể đưa ra sự phỏng đoán này.

Các phương diện của Hắc Kim Cự Quái này, cũng đều có thể so sánh với Chân Linh Cảnh, chỉ có một hạn chế duy nhất, đó chính là tốc độ!

Tốc độ chỉ tiếp cận Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cái này so với tốc độ của bất cứ người tham gia thí luyện nào, cũng đều chậm hơn một chút.

- Hóa ra là như vậy!

Lâm Phàm vội vàng khống chế tốc độ, nhằm để tiết kiệm thể lực. Đồng thời hắn cũng không khỏi cảm thấy kính phục đối với gã thiếu niên còn nhỏ hơn mình rất nhiều này.

Sự bình tĩnh, phân tích thấu đáo mọi chi tiết của Triệu Phong, đã đạt tới mức độ căn bản không thể tưởng tượng nổi.

Rầm! Rầm! Rầm!

Tiếng bước chân nặng nề ở phía sau lưng cũng dần dần nhỏ đi.

Hai người Triệu Phong bảo trì tốc độ di chuyển chỉ nhanh hơn một chút so với Hắc Kim Cự Quái, theo thời gian trôi qua, cho dù tốc độ chỉ nhanh hơn một chút, thì khoảng cách cũng sẽ dần dần được kéo dài ra.

oOo

Mấy canh giờ sau đó...

Vù! Vù!

Trên con đường hắc kim phía trước, Khổng Nguyên Hạo cùng với Liễu Nguyệt Nhi đang ngồi tại chỗ điều tức.

Dùng tốc độ nhanh như vậy phóng chạy, bọn họ tiêu hao thể lực rất lớn.

- Hai người các người chạy chậm như vậy, không ngờ lại không có bị Hắc Kim Cự Quái đuổi kịp?

Trong ánh mắt mỗi một của Liễu Nguyệt Nhi hiện lên vẻ giật mình, nói.

- Ha ha... tốc độ của chúng ta chỉ cần nhanh hơn so với đầu Hắc Kim Cự Quái kia một chút mà thôi, như vậy đã đủ rồi! Ừm! Không bao lâu nữa, cái tên to con kia sẽ đuổi tới đây đó!

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Thoáng tạm dừng một chút, hắn lại cùng Lâm Phàm sóng vai chạy đi, bảo trì tốc độ không nhanh không chậm, phẳng phất là đang ngắm cảnh ven đường vậy.

- Vậy cũng được sao?

Liễu Nguyệt Nhi cùng với Khổng Nguyên Hạo liếc mắt nhìn nhau, bộ dáng có chút không tin.

Nhưng mà chỉ mấy hơi thở sau, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng bước chân nặng nề đòi mạng quen thuộc.

- Chạy mau!

Hai người lại gặp lại thân ảnh khổng lồ từ trong bóng tối phía sau xuất hiện, lại cảm nhận được khí tức khủng bố khiến khí huyết toàn thân ngưng trệ kia.

oOo

Cửa thứ nhất thí luyện, Thâm Uyên Tử Vong Lộ, thời hạn là ba ngày.

Thời gian nửa ngày trôi qua...

Đám đệ tử thí luyện phóng chạy trời chết về phía trước, không mất bao nhiêu thời gian, thể lực và nguyên khí đã tiêu hao cực lớn.

Tuy rằng tất cả mọi người cũng đều mang theo Linh đan, linh dịch có khả năng bổ sung nguyên khí cùng

Bốn người Dương Kiên, Tuyền Thần, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển lúc này cũng đang đứng ở lối vào của sào huyệt, bên cạnh có thi thể của rất nhiều Hắc Huyết biên bức.

- Các người đã tới rồi! Phía trước chính là đại bản doanh của Hắc Huyết biên bức, bên trong có không ít những thiên tài địa bảo đã tuyệt tích rồi...

Dương Kiên nhìn thấy ba người Triệu Phong, cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Hắn vốn tưởng rằng đám người Triệu Phong ở bên trong động dơi rất khó có thể toàn thân trở ra, đặc biệt là Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi, tu vi thật sự rất thấp.

Nhưng mà nhìn tình hình này, bộ dáng của ba người dường như rất nhẹ nhàng.

Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi, giống như là hai vị hộ vệ đứng ở hai bên trái phải của Triệu Phong.

171. Chương 172: Huyết Tủy

Tổng cộng bảy đệ tử tiến hành thí luyện, ở trước lối vào của ổ Hắc Huyết biên bức tập hợp lại.

Nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là, độ khó khăn của cửa thứ hai rõ ràng rất lớn, nhưng mà bảy người tiến vào động dơi, không có một người nào bị loại, càng không có tình huống bỏ mình.

Cổ quái nhất chính là, ba người Triệu Phong tưởng như thực lực yếu nhất, bộ dáng lại vô cùng nhẹ nhàng, trên mặt không có lấy nửa điểm mệt mỏi, ngược lại tinh lực vô cùng sung túc.

- Triệu sư đệ... người đột phá rồi?

Dương Kiên phát hiện khí tức trên người Triệu Phong đã biến hóa.

Triệu Phong vừa mới đột phá không bao lâu, khí tức phóng đăng, không hề có ý thu liễm.

Sắc mặt Bắc Mặc và Tuyền Thần khê biến, liếc mắt nhìn lại.

Thần sắc hai người cũng có vẻ phức tạp, trong lòng sinh ra một tia áp lực khó hiểu.

Đặc biệt là Bắc Mặc, sự chênh lệch tu vi giữa hắn cùng với Triệu Phong lúc này gần như có thể bỏ qua.

Trên người Bắc Mặc mơ hồ xuất hiện chiến ý. Tu vi Triệu Phong và hắn xấp xỉ nhau, như vậy cũng tốt, có thể công bằng đánh một trận.

Đối với thực lực của chính mình, Bắc Mặc có rất tự tin. Ngày đó trong cuộc thi đấu tranh đoạt, hắn căn bản chưa xuất ra toàn lực.

- Nhất định không thể để hắn sống sót rời khỏi Phù Loan Điện...

Về mặt Tuyền Thần đầy âm lãnh, lộ rõ sự kiêng kỵ.

Hắn có một loại trực giác, nếu như không nhanh chóng giải quyết Triệu Phong, uy hiếp trong tương lai tuyệt đối không thể lường trước được.

- Trong tràng thí luyện này, kỳ ngộ không ít, tấn chức cũng rất dễ dàng!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Phù Loan Thí Luyện, những người kiên trì cho đến lúc này, ít nhiều cũng có chút tiến bộ, cũng không chỉ mình Triệu Phong đạt được kỳ ngộ.

Nhưng mà Triệu Phong tuyệt đối là tiến bộ nhanh nhất, tiếp theo là Bắc Mặc, Lâm Phàm.

- Được! Lấy thực lực bảy người chúng ta liên thủ, thật sự có thể xông vào sào huyệt Hắc Huyết biên bức này! Ta có dự cảm, đã thông được phân đoạn này, đi ra khỏi động dơi sẽ càng dễ dàng hơn!

Dương Kiên bắt đầu phân phối kế hoạch.

Theo như Triệu Phong biết, đám dơi bên trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức này, số lượng cực đông, đại khái có hơn một ngàn đầu, ít nhất cũng có tu vi Thoát Phàm Nhất trọng.

Bắc Mặc nói với mọi người:

- Theo như ta tìm hiểu, trong sào huyết Hắc Huyết biên bức, có một đầu Biên Bức Hoàng, tu vi đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Ngoài ra còn có sáu đầu Biên Bức Vương, tu vi khoảng chừng Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên. Cũng may, sào huyết này vô cùng rộng lớn, mấy đầu Biên Bức Vương này phân bố ở các nơi khác nhau.

Mấy người Triệu Phong nghe thấy vậy, cũng cảm thấy có chút lo lắng.

Mấy tin tức này là do lúc trước Bắc Mặc tiến vào sào huyết tìm hiểu được. Mặc dù lúc đó nhờ có Dương Kiên hấp dẫn đi lực chú ý của một vài đầu Hắc Huyết biên bức cường đại, nhưng vẫn có thể thấy được thực lực hãn mãh mẽ thế nào.

Tổng thể mà nói, thực lực của đám Hắc Huyết biên bức này, bất luận là số lượng hay là chất lượng cũng đều mạnh hơn đám người thí luyện bọn họ.

Đối mặt với chiến thuật biến dơi, mạnh mẽ như Dương Kiên, cũng phải xoay đầu bỏ trốn, không dám dây dưa.

Một ít kẻ thực lực thấp, chỉ sợ ngay cả năng lực bảo vệ mình cũng đều không có.

- Đánh bừa khẳng định là không được! Chúng ta phải nhân lúc Biên Bức Hoàng chưa xuất hiện, hợp lực giết chết vài đầu Biên Bức Vương. Nếu như thuận lợi, có thể chiếm lấy một vài trân tài dị bảo. Nếu như không thuận lợi, chúng ta giết ra một đường máu. Tình huống xấu nhất, mọi người chia ra bỏ chạy, sống chết do mệnh...

Dương Kiên phân phó kế hoạch.

Kế hoạch đơn giản là ba trường hợp.

Trường hợp thứ nhất, tình huống lý tưởng nhất, có thể đoạt được một vài trân tài dị bảo, nắm chắc kỳ ngộ.

Trường hợp thứ hai, hợp lực giết ra một đường máu, chỉ cầu tự bảo vệ mình thông qua.

Trường hợp thứ ba, lâm vào tuyệt cảnh, ai cũng không giúp được ai, dựa vào thực lực mà tự lo thân mình.

Sau khi Dương Kiên đem kế hoạch nói xong, trong lòng âm thầm thở dài. Theo như hãn phân tích, xác suất xảy ra trường hợp thứ nhất, căn bản một thành cũng không có. Loại tình huống thứ ba xảy ra tuyệt đối là cao nhất.

Bởi vì trong sào huyết của Hắc Huyết biên bức, số lượng Hắc Huyết biên bức cực kỳ đông, Biên Bức Vương thực lực mạnh mẽ cũng không ít, chỉ cần có chút sơ xuất, liền có thể lâm vào tuyệt cảnh.

- Kế hoạch này không tệ! Nhưng không biết Dương sư huynh đối kháng với đầu Biên Bức Hoàng kia, có mấy thành nắm chắc?

Triệu Phong hỏi.

Tu vi của Biên Bức Hoàng đạt tới tình trạng khủng bố Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có thể so với một vài Chấn sự bên trong các tông môn.

- Phần thắng không lớn, nhưng tình huống tệ hại nhất, cũng có thể chống cự được một lát.

Dương Kiên thoáng suy tư một chút, đưa ra một đáp án.

Triệu Phong nghe thấy vậy, thoáng có chút ngoài dự liệu. Thực lực của Dương Kiên so với những gì hãn đoán còn mạnh hơn một chút.

Mọi người lại thương nghị thêm một hồi, tu dưỡng cẩn thận, chuẩn bị xuất phát.

- Dương sư huynh, người còn tính sót một khả năng!

Triệu Phong khẽ cười nhạt, nói.

- Là khả năng nào?

Dương Kiên giật mình. Hắn cho là đã tính đến tất cả mọi khả năng có thể xảy ra rồi.

- Huyết tẩy sào huyết Hắc Huyết biên bức!

Môi Triệu Phong khê mấp máy, mấy chữ này lại là truyền âm cho Dương Kiên.

Trong mắt Dương Kiên thoáng lóe lên tinh quang, lộ ra một tia hoảng sợ, chợt lắc đầu cười khổ:

- Triệu sư đệ, người cũng biết nói giỡn quá đi!

Kế tiếp sau đó, Dương Kiên cũng không thèm để ý Triệu Phong nữa, dẫn đầu đội ngũ, giết vào sào huyết Hắc Huyết biên bức.

Một hàng bảy người, thấp nhất cũng có chiến lực ngoài Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí đại bộ phận mọi người đều có thực lực ngoài Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Cho nên, khi mọi người hợp lực tiến vào hang dơi, đám dơi bay tán loạn rải rác khắp nơi, căn bản là không có sức uy hiếp, nháy mắt bị thoải mái chém giết.

- Mọi người bảo trì tốc độ, nếu như gặp phải Biên Bức Vương, hợp lực giết chết!

Dương Kiên phân phó xuống.

Mọi người một đường xâm nhập, rất nhanh liền gặp một đàn dơi với quy mô khoảng chừng gần trăm con, trong đó còn có một đầu Biên Bức Vương, tu vi tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Phiên Vân Chưởng!

Dương Kiên đánh ra một chưởng, chưởng lực mênh mông giống hệt như một bàn tay khổng lồ, chụp thẳng vào trong biển mây, trong nháy mắt liền diệt sát hơn năm sáu đầu Hắc Huyết biên bức.

Vừa mới giao thủ, đầu Biên Bức Vương kia đã bị Dương Kiên đẩy lui về phía sau.

Triệu Phong không khỏi động dung. Lúc này mới biết thực lực của sư huynh so với những gì mình tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều, không hổ là Đệ nhị Đệ tử chân truyền, thậm chí còn có khả năng tranh đoạt chức vị Thủ tịch Đệ tử!

Xoẹt!

Một đạo quang mang nhanh như tia chớp, vẽ ra một đạo đường cong quỷ dị, đâm thẳng vào cổ họng của Biên Bức Vương.

Rầm!

Thi thể khổng lồ của Biên Bức Vương nhất thời rơi thẳng xuống mặt đất.

Dương Kiên thoáng có chút ngoài dự liệu, hơi chút kinh ngạc liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong ở phía sau.

Thanh La Hầu Cung trong tay Triệu Phong vốn có uy lực rất mạnh, toàn lực phát động có thể tạo thành uy hiếp trí mạng cho cường giả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, huống chi là đánh lén.

Sau khi Biên Bức Vương bị diệt sát xong, đám dơi còn lại hoảng sợ bay loạn bốn phía, bị mọi người giết chết gần hơn phân nửa.

- Triệu sư đệ, tiền thuật của người rất mạnh, phối hợp với ta giết thêm vài đầu Biên Bức Vương nữa, đến lúc đó các trân tài thiên địa trong hang dơi có thể chia thêm cho người một phần.

Dương Kiên cười nói.

- Được thôi!

Triệu Phong khê gật đầu. Mục tiêu của hắn không chỉ vẹn vẹn là cướp đoạt thêm một phần trân tài thiên địa.

Mọi người tiếp tục thẳng tiến, không bao lâu, lại xuất hiện thêm một đầu Biên Bức Vương nữa, dẫn theo một đoàn dơi lớn, số lượng lên đến gần hai trăm, trong đó cũng có một đám dơi vừa rồi chạy trốn đi.

Cấp bậc của đầu Biên Bức Vương này đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Dương Kiên trong thời gian ngắn cũng chỉ có thể chiếm được thượng phong, chứ không có cách nào giết nổi nó.

- Bắc Minh Thiên Thủy, Trọng Lăng Trảm!

Bắc Mặc quát nhẹ một tiếng, thân hình ở trên hư không hóa thành một đạo tàn ảnh, hội tụ trên khoảng không của con dơi. Một tầng chưởng sóng gợn sóng hùng hậu giống như một thanh trọng đao vạn cân, trầm thẳng lên trên người Biên Bức Vương.

Ầm ầm!

Biên Bức Vương dưới sự liên thủ đánh lên của Bắc Mặc và Dương Kiên, nhất thời bị đập rơi xuống mặt đất.

Mọi người nhất thời kinh ngạc, không nghĩ tới thực lực Bắc Mặc lại mạnh mẽ như vậy.

Triệu Phong âm thầm phân tích. Bắc Minh Thiên Thủy mà Bắc Mặc tu luyện, uy lực căn bản không thua Phong Lôi Chưởng của chính mình, thậm chí cấp bậc còn cao hơn một chút.

Ngay sau đó, dưới sự liên thủ của mấy người, một phen đem đầu Biên Bức Vương này giải quyết.

- Thật thuận lợi! Sau đầu Biên Bức Vương, nhanh như vậy đã bị chúng ta giải quyết hai đầu rồi! Chỉ cần giải quyết thêm hai đầu nữa, hết thấy liền dễ dàng rồi!

Dương Kiên lại cười nói.

- Không đúng!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi:

- Đám dơi này, vì sao không bỏ chạy?

Ngay tiếp sau đó, một thanh âm tê mình kinh hồn động phách vang lên, chấn động vách núi, cùng với cuồng phong mãnh liệt lan tràn. Một đầu Biên Bức Hoàng khổng lồ, cặp cánh dang rộng đến chừng bốn năm trượng từ chỗ sâu bên trong sào huyệt bay ra.

Chỉ một thoáng, đám Hắc Huyết biên bức ở phụ cận liền sợ run đáp lại, sĩ khí đại trướng.

- Không xong! Nhanh như vậy đã kinh động đến Biên Bức Hoàng!

Dương Kiên khẽ hít sâu một hơi, thân hình phóng vọt lên, rút ra một thanh trường đao cổ màu vàng, dốc sức trảm mạnh một cái. Một đạo đao mang kim sắc cao tới mấy trượng phá không mà ra, giống như là một đám mây hình tròn vỡ tan, hình thành vô số đạo đao khí thật nhỏ, chém đứt đầu hơn mười con Hắc Huyết biên bức, cũng đem Biên Bức Hoàng hoàn toàn bao phủ.

Thanh trường đao cổ kim trong tay của Dương Kiên đồng dạng là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, uy lực ở trong tay của hắn khiến cho người ta cực kỳ sợ hãi, có thể uy hiếp được cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Kết kết...

Biên Bức Hoàng phát ra thanh âm tê mình rung trời, mặc dù bị một đám đao mang khủng bố bao phủ, thế nhưng lại không bị bất cứ thương tổn nào cả.

Vù vù vù!

Dưới thanh âm tê mình gào rống của Biên Bức Hoàng, mấy trăm đầu Hắc Huyết biên bức từ bốn phương tám hướng hội tụ lại.

Ngoài ra, bốn đầu Biên Bức Vương ở xung quanh cũng phóng tới, đem mọi người hoàn toàn vây quanh.

- Đã bị bao vây rồi!

Sắc mặt mọi người đại biến, cái tuyệt cảnh mà Dương Kiên tính toán lúc trước, cuối cùng cũng đã xuất hiện.

Tình huống so với trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn nữa. Khắp bốn phương tám hướng, nơi nơi đều là Hắc Huyết biên bức, ước chừng có mấy trăm đầu, tương đương với mấy trăm cường giả Thoát Phàm Cảnh cấp thấp đồng loạt công kích.

Sóng âm đầy trời, toàn bộ công kích vào một khu vực nhỏ, một đám người ở đây, ngoại trừ Dương Kiên ra, những người còn lại cơ hồ là một bước khó đi.

Đám sóng âm vô hình kia ẩn chứa tinh thần trùng kích, quấy nhiễu thần trí.

- Chậc chậc! Đám dơi này số lượng thật lớn, thật dày đặc!

Về mặt Triệu Phong lộ ra ý cười nhàn nhạt.

Đám người Tuyền Thần đang cật lực chiến đấu xung quanh không khỏi liếc mắt nhìn lại. Bọn họ không khỏi trợn trừng mắt. Dưới loại tuyệt cảnh như thế này, người còn có thể cười được hay sao?

- Hô!

Triệu Phong há miệng hô lên. Tinh thần sóng âm vô hình phát ra theo dạng sóng, lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Phịch! Phịch! Phịch!

Một đám Hắc Huyết biên bức lớn nhất thời từ giữa không trung rơi xuống.

Trong nháy mắt, số Hắc Huyết biên bức rơi xuống đã có hơn hai ba mươi đầu.

Trước mặt Triệu Phong nhất thời hiện ra một mảnh chân không trống rỗng.

Kỳ quái nhất chính là, sóng âm tinh thần mà hắn phát ra, đối với đám dơi có hiệu quả chấn sát, nhưng mà đối với mấy người phụ cận, chẳng những không có chút tổn hại nào cả, mà mơ hồ còn có thể triệt tiêu bớt một bộ phận tinh thần trùng kích đến từ đám Hắc Huyết biên bức.

- Hô!

- Hô!

- Hô!

Triệu Phong há miệng không ngừng hô lớn, từng đám từng đám Hắc Huyết biên bức từ giữa không trung rơi thẳng xuống, còn có một bộ phận sợ hãi phóng chạy bốn phía xung quanh.

Một màn này, khiến cho những người còn lại rung động không thôi.

Tinh thần sóng âm do Triệu Phong phát ra, phảng phất có thể khắc chế được đám Hắc Huyết biên bức này, mạnh mẽ như Biên Bức Vương, sau khi tiếp cận Triệu Phong, tốc độ cũng nhất thời giảm mạnh, về mặt phi thường hoảng sợ.

Trên thực tế, loại tinh thần sóng âm của Triệu Phong này, căn cứ theo kết cấu thân thể của Hắc Huyết biên bức, tiến hành cải thiện công kích. Ở tần suất công kích riêng, thương tổn đối với Hắc Huyết biên bức chính là đạt tới mức lớn nhất.

Kết cấu của nhân thể và của Hắc Huyết biên bức, đặc biệt là phương diện thánh lực, có sự chênh lệch thật lớn.

Cho nên, đám người thí luyện ở xung quanh căn bản không cảm giác được cái gì bất thường.

Vù!

La Hầu Cung trong tay của Triệu Phong kéo mạnh một cái, tiền ảnh giống như điện mang lóe lên, xỏ xuyên qua một đầu Biên Bức Vương cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Mấy người xung quanh, cặp mắt nhất thời trợn trừng.

Dường như Triệu Phong này, chính là sát thủ của Hắc Huyết biên bức. Bất luận là tinh thần sóng âm, hay là tiền thuật cũng đều khắc chế phi thường gắt gao đám Hắc Huyết biên bức này.

- Triệu sư đệ, thật tốt a!

Dương Kiên đang cật lực đối kháng với Biên Bức Hoàng, nhất thời kinh hỉ la lớn.

- Hô! Hô! Hô!

Triệu Phong không ngừng phát động tinh thần sóng âm. Cổ lực lượng vô hình kia giống như ba đào hải lãng, một tầng lại một tầng lan tràn bốn phương tám hướng, chấn sát dọa lui một đám Hắc Huyết biên bức lớn.

Trong không gian mắt trái, tiểu vực sâu màu xanh không ngừng luân chuyển liên hồi, cung cấp cho Triệu Phong suối nguồn tinh thần vô cùng cường đại.

Chỉ ngần ngừ trong thời gian mười hơi thở, số lượng mà đám dơi bị Triệu Phong chấn sát, dọa lui đã tăng lên đến hơn hai trăm đầu.

Đám Hắc Huyết biên bức bị kinh sợ thối lui này, thần trí đều đã bị thương, cho dù là Biên Bức Vương kêu gọi trở về, cũng đều không có chút phản ứng.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Triệu Phong nhất thời lộ ra vài phần kinh hãi.

Thậm chí ngay cả ba đầu Biên Bức Vương còn sót lại, cũng dùng ánh mắt kinh hoảng nhìn về phía Triệu Phong, không dám tiến tới gần.

- Mọi người yểm trợ ta, huyết tẩy động Hắc Huyết biên bức!

Thanh âm của Triệu Phong tràn ngập sát khí, khiến cho trong lòng mấy người xung quanh phát lạnh, lại có chút chiến ý dâng trào.

172. Chương 173: Thu Được Toàn Thắng

Sát ý trên người Triệu Phong cực kỳ đáng sợ, sóng âm tinh thần liên tục phát động, đám Hắc Huyết biên bức ở bên cạnh hoặc là rơi xuống, hoặc là hoảng sợ bỏ chạy hết cả.

Thế cục trước mắt, Biên Bức Hoàng cực mạnh đang bị Dương Kiên gắt gao chế trụ. Cuộc chiến của hai người có thanh thế mênh mông cuộn cuộn, các đệ tử thí luyện và các con dơi khác căn bản không thể đến gần.

Sáu đầu Biên Bức Vương ở bên trong sào huyết thì đã bị chém giết ba đầu, ba đầu còn lại cũng không dễ dàng tiếp cận.

Về phần đám Hắc Huyết biên bức đông nghẹt kia, thì căn bản không dám tiếp cận sáu người bọn Triệu Phong, chỉ cần đến gần, đều là rơi xuống đất, không biết sống chết.

Đây chính là nói, chiến thuật “biển dơi”, ưu thế lớn nhất của đám Hắc Huyết biên bức, đã bị Triệu Phong hoàn toàn đánh tan.

Tình hình trước mắt, bên phía đám đệ tử thí luyện, căn bản không bị tổn thương nhân số.

Tình thế có thể nói là tốt đẹp nhất.

- Diệt sát thêm hai Biên Bức Vương nữa, chúng ta có thể vây công Biên Bức Hoàng!

Triệu Phong đề nghị.

Liên tục phát động sóng âm tinh thần, tâm thần của hắn cũng có chút mệt mỏi, nhân cơ hội hớp một ngụm Linh tửu, nhanh chóng khôi phục tinh thần thể lực.

Sau khi thương nghị, mọi người quyết định để Bắc Mặc, Tuyền Thần xuất chiến, những người còn lại yểm trợ Triệu Phong, tiến hành trợ giúp từ xa.

Ba! Ba!

Triệu Phong phát ra hai đạo sóng âm tinh thần, hiệp trợ hai người Bắc Mặc tấn công một đầu Biên Bức Vương gần nhất.

Cho dù là Biên Bức Vương, cũng sẽ bị sóng âm tinh thần của Triệu Phong ảnh hưởng không ít. Bắc Mặc vừa mới ra tay, liền đánh trọng thương một đầu Biên Bức Vương.

Triệu Phong khi thì phát ra sóng âm, khi thì bắn La Hầu Cung, đám dơi phụ cận hoặc là rơi xuống hoặc là bỏ trốn hết.

Không lâu sau, ba đầu Biên Bức Vương thì một đầu đã chết, hai đầu còn lại bị trọng thương.

Triệu Phong thâm nghĩ đại cục đã định, hai đầu Biên Bức Vương còn lại đã bị thương nặng, uy hiếp không lớn.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên nghe thấy một thanh âm bén nhọn vang lên. Thân ảnh khổng lồ của Biên Bức Hoàng đột nhiên hung hăng vượt qua Dương Kiên, sát khí khủng bố lao thẳng về phía chính mình.

- Không xong!

Triệu Phong chỉ cảm thấy một cổ nguy cơ trí mạng ập tới.

Biên Bức Hoàng thân là Yêu thú, đã đạt đến cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thân có linh trí, phát hiện ra tác dụng thật lớn của Triệu Phong trong đám người thí luyện.

Vài lần nó muốn đột phá tiêu diệt Triệu Phong, đều bị Dương Kiên gắt gao chế trụ lại.

Mất thấy con dân của chính mình dần dần bị diệt sát hết, Biên Bức Hoàng điên cuồng không thềm để ý hậu quả, ngạnh kháng công kích của Dương Kiên, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Triệu sư đệ cẩn thận!

Dương Kiên từ phía sau đuổi theo, kinh hô.

Tuy thực lực Triệu Phong khá mạnh, nhưng đối mặt với Biên Bức Hoàng cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, rất có thể sẽ bị miểu sát.

- Hô!

Triệu Phong hít sâu một hơi, thúc giục chân lực toàn thân, lại âm thầm vận chuyển huyết mạch xanh nhạt trong cơ thể, phát động một đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ cực mạnh.

Đạo sóng âm tinh thần này ngưng tụ đến mức tận cùng, Triệu Phong dốc hết toàn lực của mình, thậm chí ngay cả lực lượng huyết mạch cũng âm thầm thúc giục lên.

Vù!

Đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ vô hình này căn bản siêu việt vật chất, gần như là trong khoảnh khắc đã đánh trúng vào Biên Bức Hoàng.

Mạnh mẽ như Biên Bức Hoàng, không ngờ thân hình ở giữa không trung cũng xuất hiện khoảnh khắc ngừng trệ ngắn ngủi.

Trong lòng Triệu Phong thất kinh. Đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ mà chính mình phát động chính là nhắm vào kết cấu thân thể của Hắc Huyết biên bức, uy lực cực mạnh, phỏng chừng có thể miểu sát một đầu Hắc Huyết biên bức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ không thể khiến đối phương bị thương!

Biên Bức Hoàng căn bản chỉ bị ngăn trở thời gian nửa hơi thở, tinh thần thoáng chút mê muội, sau đó càng thêm điên cuồng đánh về phía Triệu Phong.

Nhưng mà, thời gian nửa hơi thở, cũng đủ để làm rất nhiều chuyện!

Thân hình Triệu Phong như cơn gió, nhanh chóng lùi về phía sau mấy trượng.

Soạt!

Dương Kiên phóng chạy theo phía sau, thúc giục trường đao cổ kim, dốc hết toàn lực, không chút lưu tình trảm thẳng lên trên người Biên Bức Hoàng.

Trên người Biên Bức Hoàng nhất thời vỡ ra một đạo vết máu.

Soạt!

Triệu Phong trong quá trình lẩn trốn, đồng thời lấp lên La Hầu Cung một mũi tên, quán chú chân lực, lại âm thầm quán chú lực lượng huyết mạch!

Ngay khoảnh khắc lực lượng huyết mạch quán chú vào, Triệu Phong cảm giác được La Hầu Cung chấn động nhẹ, từ thân cung truyền đến một cỗ cảm giác ấm áp. Một tiễn kia giống như cầu vồng thanh sắc, kéo theo một thanh âm chói tai, đạt tới tốc độ bán âm thanh đáng sợ.

Véo!

Một tiễn này, vừa lúc đâm thẳng vào trong vết máu mà Dương Kiên chém lên trên người Biên Bức Hoàng!

Triệu Phong hiểu được, công kích của chính mình căn bản khó có thể chính diện phá vỡ được phòng ngự của Biên Bức Hoàng. Mà một tiễn này, ở ngay chỗ bị thương của Biên Bức Hoàng, đem lực phá hoại mở rộng thêm một tầng nữa.

- Tuyền Thần, Bắc Mặc, hiệp trợ ta!

Dương Kiên nhập chung đám hai người Bắc Mặc, cùng nhau vây công Biên Bức Hoàng.

Tuyền Thần cố gắng áp chế cảm giác khó chịu trong lòng mình, tay cầm chặt binh khí, cùng Bắc Mặc hỗ trợ Dương Kiên.

Nếu như là chính diện đối kháng, Bắc Mặc cùng với Tuyền Thần cũng có thể bị Biên Bức Hoàng đồng thời miểu sát. Nhưng mà chủ lực lại là Dương Kiên, hai người chỉ là ở một bên phụ trợ kèm chế Biên Bức Hoàng mà thôi.

- Hô!

Triệu Phong nhanh chóng phóng ngược trở về, toàn lực phát động ra một đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ, mạnh mẽ quấy nhiễu Biên Bức Hoàng.

Cho dù là Biên Bức Hoàng, cũng không thể không thêm để ý đạo sóng âm tinh thần ngưng tụ của Triệu Phong, nhất thời lâm vào tình cảnh quẫn bách.

Triệu Phong bảo trì khoảng cách ở xa xa, thỉnh thoảng lại phóng ra một tiễn, gần như là trăm tên như một, toàn bộ đều bắn trúng vị trí vết thương của Biên Bức Hoàng.

Biên Bức Hoàng gào thét thê lương, bị đánh cho liên tục rút lui, thương thế dần dần nặng lên.

Tình thế tuyệt vọng, Biên Bức Hoàng gần như nổi điên, ý đồ phá vây, lại bị mọi người hợp lực vây khốn.

Trong đó Triệu Phong phát huy tác dụng lớn nhất. Mỗi khi tới thời khắc máu chốt, lại có một đạo sóng âm tinh thần đánh thẳng lên trên người Biên Bức Hoàng.

Rốt cuộc khoảng chừng thời gian một tách trà, Biên Bức Hoàng ôm hận mà chết, thân thể rơi thẳng xuống mặt đất.

Cuối cùng cũng giết chết Biên Bức Hoàng, mọi người đều thở dài một hơi.

Đám Hắc Huyết biên bức còn lại đều bỏ chạy tán loạn, cho dù một vài đầu có lao tới, cũng đều bị sóng âm tinh thần của Triệu Phong đánh lui.

Lúc này, đám Hắc Huyết biên bức trong hang dơi đã bị giết chết mấy trăm đầu, trong đó ít nhất ba phần tư đều là công lao của Triệu Phong.

Chương 173: Thu được toàn thắng (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Triệu sư đệ, lần này ngươi lập công lớn! Nếu không có ngươi, không biết còn được mấy người có thể sống sót xông qua! Đợi sau khi thí luyện kết thúc, ta nhất định sẽ báo lên Tông môn!

Trên mặt Dương Kiên mang theo vẻ vui mừng.

Phải biết rằng, độ khó của cửa thứ hai lớn hơn cửa thứ nhất rất nhiều. Dựa theo tình huống bình thường, một cửa này sẽ có thương vong hơn phân nửa, những người có thể xông qua được, bình thường không quá ba người.

Nhưng mà Triệu Phong này lại là một cái dị số, hoàn toàn phá vỡ chiến thuật biến dị của đám Hắc Huyết biên bức, đem thương vong hạ xuống bằng không!

Sau khi giết chết Biên Bức Hoàng, mọi người đi sâu vào trong sào huyệt Hắc Huyết biên bức.

Ở sâu bên trong hang dơi, quả thật có không ít những thiên địa trân tài, mọi người đều ra tay thu thập.

Triệu Phong âm thầm mở ra mắt trái, đảo quét các chi tiết bên trong hang dơi.

Hắn không dễ dàng ra tay, mỗi một khi ra tay, nhất định có thể lấy được thứ tốt nhất.

Đi được một lúc, trong hang dơi đột nhiên xuất hiện một vách tường huyết sắc. Nham thạch bốn phía toàn bộ đều là thuần huyết sắc.

- Tốt quá! Là Xích Huyết Quả! Là loại Linh quả có thể cường hóa thân thể, xúc tiến lột xác!

Tuyền Thần nhìn thấy một Linh quả sinh trưởng ở góc của vách đá.

Phốc!

Đột nhiên một đạo thân ảnh phóng vượt qua hắn, đem quả Xích Huyết Quả kia hái mất.

- Triệu sư đệ, quả Xích Huyết Quả này là do ta phát hiện trước mà!

Sắc mặt Tuyền Thần âm trầm, quát lạnh một tiếng.

- Nếu như ngươi phát hiện trước, tại sao lại bị ta hái đi trước?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Mắt trái của hắn nhìn quét bốn phía, đối với các loại trân tài linh vật nắm rõ trong tay, cực kỳ chính xác. Nhưng cho dù là như thế, hắn cũng không thể thu gom hết thấy mọi thứ, chỉ có thể lựa chọn những thứ tốt nhất trong đó.

- Không nên tranh giành! Triệu sư đệ lập công lớn, nên có quyền ưu tiên. Huống chi Xích Huyết Quả ở đây cũng không chỉ có một quả!

Dương Kiên lên tiếng.

Tuyền Thần cực kỳ ghen khuất, nhưng cũng không thể làm gì được, chỉ có thể đi tìm những trân tài linh vật khác.

Xích Huyết Quả thuộc loại thiên địa linh vật, là một loại Linh quả, ẩn chứa tinh hoa thái dương thiên địa, đồng thời còn dung nhập huyết lực sinh linh thuần túy, đối với thân thể có tác dụng cải thiện thật lớn.

Tu vi dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dùng một quả Xích Huyết Quả, thân thể chậm rãi lột xác, có cơ hội rất lớn tấn chức một Trọng.

Xung quanh thạch bích huyết sắc này, đại khái có năm sáu quả Xích Huyết Quả.

Triệu Phong đoạt được hai quả, đám Xích Huyết Quả còn lại, Dương Kiên đoạt được một quả, Bắc Mặc đoạt được một quả, Nhiễm Tiểu Uyển đoạt được một quả.

- Hửm?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chuyển, đột nhiên nhìn xuống một góc bên dưới cửa thạch bích.

Nơi này có một loại Linh quả màu bạc nhân nhật sinh trưởng, toàn thân phát ra khí tức lạnh như băng.

- Hàn Âm Quả! Linh quả có được tính tương phản với Xích Huyết Quả!

Thân hình Triệu Phong nhướng lên, hướng về phía kia phóng vọt đi.

Nhưng đồng thời, đám người Dương Kiên, Bắc Mặc cũng phản ứng cực nhanh, đồng thời phóng về phía đám Hàn Âm Quả kia.

Kết quả tổng cộng năm quả Hàn Âm Quả, Triệu Phong đoạt được hai quả, ba quả còn lại, hai người Dương Kiên, Bắc Mặc mỗi người đoạt được một quả, mà quả cuối cùng, chính là bị Lâm Phàm đoạt được.

Lâm Phàm từ đầu đến cuối đều đi bên cạnh Triệu Phong, bởi vậy có thể dính chút ánh sáng. Lâm Phàm phát hiện một cái quy luật, chỉ cần Triệu Phong ra tay, nhất định sẽ có nhiều thứ tốt gần bên.

Chẳng những hắn phát hiện điều này, mà đám người Dương Kiên đồng dạng cũng nghĩ như vậy.

- Các người đều bu bên cạnh ta làm gì?

Triệu Phong thành linh nói.

Mấy người còn lại cười cười xấu hổ, dẫn ra khoảng cách với Triệu Phong.

Từ đó về sau Triệu Phong liền giảm bớt số lần ra tay, trừ phi là đạt tới cấp bậc thiên địa linh vật hắn mới động thủ.

Hắn cũng biết được, không thể độc chiếm quá nhiều thiên địa linh vật, nếu không sẽ khiến cho người khác nảy sinh tham niệm không đáng có.

Thiên địa trân tài trong hang dơi, số lượng vốn dĩ có rất nhiều, nhưng cấp bậc linh vật thì chỉ một phần mười mà thôi. Một khi đạt tới cấp bậc thiên địa linh vật, cũng đều ẩn chứa tinh hoa nguyên khí thiên địa rất mạnh, có thể nói là nhận được ân sủng của thiên địa.

Triệu Phong đơn giản tính toán, chính mình đã đoạt được cỡ chừng mười loại thiên địa linh vật khác nhau, trong đó đám Linh quả như Xích Huyết Quả cùng Hàn Âm Quả có tác dụng cao nhất. Một vài loại thiên tài địa bảo khác, cũng chỉ có thể dùng luyện đan, trực tiếp sử dụng thì hiệu quả không tốt lắm.

Ước chừng nửa ngày sau, đám trân tài linh vật trong sào huyết Hắc Huyết biên bức gần như bị cướp đoạt sạch sẽ.

Lập tức có mấy người trực tiếp sử dụng thiên địa linh vật, bổ sung nguyên khí tiêu hao trong cơ thể, lại tiến thêm một bước củng cố gia tăng tu vi.

Ví dụ như Bắc Mặc, hắn trực tiếp sử dụng luôn Hàn Âm Quả. Loại thuộc tính của Hàn Âm Quả đối với Bắc Minh Thiên Thủy của hắn có tác dụng hỗ trợ rất mạnh.

Triệu Phong căn bản không quan tâm quá nhiều. Công pháp hắn tu luyện, cả hai loại Linh quả đều có thể dùng, cũng không nảy sinh xung đột đối với chân lực trong cơ thể.

Nhưng mà hắn chỉ vừa mới đột phá không lâu, căn cơ còn chưa ổn định, không cần tiếp tục sử dụng thiên địa trân tài để gia tăng tu vi quá sớm.

Lâm Phàm thì ăn một quả Hàn Âm Quả, ngồi tại chỗ khoanh chân tu luyện.

Hai canh giờ sau, Dương Kiên là người đầu tiên xuất phát. Hắn muốn tranh thủ hạng đầu tiên của cửa thứ hai, nhằm thu hoạch càng nhiều hơn điểm thưởng thí luyện.

Những người còn lại cũng lần lượt rời đi.

Triệu Phong và Lâm Phàm, vẫn cùng nhau hành động.

Lâm Phàm sau khi ăn Hàn Âm Quả, tu vi dần dần đạt tới Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, thực lực trong cơ thể phát ra một tia hàn lực nhàn nhạt, tùy ý phát ra một đao, hàn khí lãnh liệt, uy lực tăng mạnh.

Những người còn lại như bọn người Tuyên Thần, Nhiễm Tiểu Uyển, Liễu Nguyệt Nhi cũng đều có tiến bộ nhất định.

Quá trình thí luyện, mạo hiểm liên tục, chính là quá trình áp bức tiềm lực, sau đó lại sử dụng thiên địa linh tài, gia tăng thêm cơ hội phát triển.

- Triệu sư đệ, vì sao ngươi không tranh đoạt vị trí hạng nhất?

Lâm Phàm đột nhiên hỏi.

Lúc bắt đầu cửa thứ hai, đã từng nói rõ, thời gian xông quan càng ngắn, điểm thí luyện đạt được sẽ càng cao hơn.

- Ta không định tranh đoạt cái này!

Triệu Phong lắc đầu.

- Vậy Triệu sư đệ người...

- Thời điểm thí luyện bắt đầu, quy tắc có nói tới: Thứ tự xông quan cùng với biểu hiện trên đường xông quan, cũng đều ảnh hưởng đến thành tích thí luyện!

Triệu Phong khẽ cười, nói.

- Thứ tự xông quan cùng với biểu hiện trên đường xông quan... biểu hiện trên đường...

Ánh mắt Lâm Phàm sáng ngời, rốt cuộc cũng hiểu được điểm mấu chốt.

173. Chương 174: Thiên Cảnh Đảo

Quy tắc của Phù Loan Thí Luyện chính là thời gian kiên trì càng dài, thành tích càng tốt. Thứ tự kết quả xông quan cùng với biểu hiện trên đường cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện.

Thành tích thí luyện, sẽ quyết định phần thưởng cuối cùng của Phù Loan Điện.

Ngoại trừ ba người Lục Hồ bị loại ngay từ cửa thứ nhất, bảy người còn lại, xông qua cửa thứ nhất, mỗi người đều có được ít nhất ba mươi điểm thí luyện.

Nhưng mỗi một đệ tử thí luyện có thể kiên trì cho đến bây giờ, mỗi người ít nhiều đều có chút kỳ ngộ, trên đường đều có biểu hiện riêng.

Những cái biểu hiện trên đường này, cũng đều sẽ ảnh hưởng đến thành tích thí luyện.

Đương nhiên, điểm thí luyện mà các đệ tử thí luyện đạt được khi xông quan sẽ được công bố ngay tại chỗ, còn những thành tích còn lại, sẽ được giấu kín.

Bên trong cơ thể của mỗi một đệ tử thí luyện, cũng đều dung nhập một cái Phù Loan Lệnh.

Ngay cả Triệu Phong cũng không cảm ứng được sự tồn tại của cái Phù Loan Lệnh này, nhưng mà mỗi khi hắc giết chết được một địch nhân, bằng vào cảm quan cường đại của mắt trái, vẫn mơ hồ nắm bắt được một tia chấn động mờ mịt kỳ dị.

Hắn không biết bản thân đạt được bao nhiêu điểm thí luyện ẩn giấu, nhưng ngẫm lại lúc trước diệt sát nhiều Hắc Huyết Biên Bức như vậy, hắn sẽ không quá ít.

Đoạn đường còn lại tiếp theo, Triệu Phong chậm rãi nhàn nhã thăm dò khắp nơi. Tấm bản đồ mơ hồ trong đầu càng ngày càng rõ ràng chi tiết hơn.

Chi tiết của bản đồ mặc dù vẫn còn một vài khu vực hắc ám, nhưng mà Triệu Phong vẫn có thể dựa vào phân tích những nơi khác mà dự đoán ra được phần lớn các nơi.

- Thí luyện cửa thứ hai chỉ còn chừng ba ngày thời gian nữa thôi.

Triệu Phong cũng không tiếp tục trì hoãn nữa, mặc dù hẳn biết, bên trong động dơi vẫn còn có một vài kỳ ngộ chưa được khai quật.

Ở cửa thứ hai, vận khí của Triệu Phong cũng không tính quá tốt. Ngoại trừ hang dơi ra, những địa phương khác hẳn cũng không gặp phải kỳ ngộ gì quá tốt.

Nhưng nghe nói Dương Kiên và Bắc Mặc, trong quá trình xông quan, ở trong một góc nào đó của hang dơi, tìm được khu vực bí ẩn, một phen mạo hiểm chém giết, tìm được vài loại thiên địa linh vật nào đó.

Hai canh giờ sau đó, con đường phía trước của hang động dần dần hiện ra một tia sáng nhàn nhạt.

Mặt đất dưới chân, nham thạch phát sinh biến hóa, dần dần hóa thành loại đất đá cổ màu xanh.

Ánh sáng nhàn nhạt phía trước dần dần sáng tỏ hơn.

Hai người Triệu Phong nhìn thấy một cái lối ra. Đó chính là một cái đại môn màu xanh, đang mở rộng.

Đi vào đại môn màu xanh, trong đầu hẳn truyền đến thanh âm một người:

- Xong qua cửa thứ hai, đạt được năm mươi điểm thí luyện! Năm ngày sau khi cửa thứ hai kết thúc, sẽ mở ra cửa thứ ba!

Bên trong đại môn là một cái đền màu xanh. Nguyên khí thiên địa bên trong đền cực kỳ nồng đậm, cao gấp mấy lần Thiên Nguyệt Sơn.

Thời điểm hai người Triệu Phong đi vào, phía trước đã có sẵn ba người, phân biệt chính là Dương Kiên, Bắc Mặc và Tuyền Thần.

Ba người đang khoanh chân ngồi, tiêu hóa những kỳ ngộ đạt được ở cửa thứ hai.

Trong đó Bắc Mặc chính là tiến triển nhanh nhất, khí tức tu vi đã tiếp cận Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Kỳ ngộ của Dương Kiên tuy rằng cũng không tệ, nhưng mà bảy Trọng của Thoát Phàm Cảnh, càng về phía sau, tiến giai càng ngày càng khó hơn.

Đạt tới cảnh giới như hẳn hiện nay, mỗi khi tiến thêm một bước, cũng đều phải trả giá bằng vô số cố gắng.

Cho dù là như thế, khí tức tu vi của Dương Kiên cũng đã đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong. Nếu về sau đạt được kỳ ngộ thuận lợi, sau khi thí luyện liền có cơ hội tiến sâu vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lại qua thêm nửa ngày, Liễu Nguyệt Nhi và Nhiễm Tiểu Uyển đồng thời xuyên qua đại môn, tiến vào đền.

Theo như Triệu Phong biết, những người đến sau cũng đều không có điểm thưởng thí luyện cộng thêm.

Ở cửa thứ hai, tốc độ của Dương Kiên nhanh nhất, cộng thêm được ba mươi điểm thưởng thí luyện. Bắc Mặc và Tuyền Thần mỗi người cộng thêm được hai mươi điểm thưởng thí luyện.

Phải biết rằng riêng điểm thí luyện khi xông quan cửa thứ nhất cũng chỉ có ba mươi điểm thí luyện mà thôi.

Điểm thí luyện đạt được, tạm thời giữ lại, sau khi thí luyện kết thúc, sẽ có tác dụng rất lớn.

Thời gian từng chút từng chút một trôi qua. Mọi người ai nấy cũng đều tranh thủ từng chút một thời gian cuối cùng, khôi phục tinh lực, thậm chí gia tăng thực lực.

Bốn người Triệu Phong, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển, Lâm Phàm ở trong thí luyện đều có tiến bộ rất lớn. Đặc biệt là Triệu Phong, ngay cả khi chưa xông quan, cũng đã tấn chức một bậc.

Ngoài ra, Nhiễm Tiểu Uyển và Lâm Phàm gần như đã đạt tới điểm tới hạn đánh sâu vào cấp bậc t cộn- Ô ờM t,

B B Ê + t

K gâ thêm

đều t biết đ v

Trực giác nói cho Triệu Phong biết, cái tinh thể u lam sắc kia, chỉ sợ không phải là thứ chính mình có thể đụng đến được, chứ đừng nói là lấy được nó.

Thứ đồ này, có thể so với Thần binh Linh cấp bình thường còn khó giải quyết hơn nhiều.

Nhưng Triệu Phong vẫn luôn có chút không cam lòng, quyết định đi xuống lần nữa, tìm hiểu căn kẽ hết thấy.

Trước khi xuống lần nữa, hắn trước tiên dùng một quả Xích Huyết Quả.

Xích Huyết Quả, được tính cương liệt, ẩn chứa huyết lực thái dương thiên địa.

Sau khi Triệu Phong ăn vào, cảm giác trong cơ thể phảng phất như thiêu đốt một đoàn hỏa diễm khủng bố. Hết thấy chân lực và lực lượng huyết mạch toàn thân đều giống như thiêu đốt sôi trào lên vậy.

Hắn dùng cái giá là tiêu hao một quả Xích Huyết Quả, nhằm để đối kháng với hàn lực trong hàn đàm.

Ừm!

Lần này tiến vào trong hàn đàm, Triệu Phong cảm giác được hàn lực giảm mạnh, rất nhẹ nhàng đã lặn xuống đến tám trượng.

Thân thể của hắn, không thời khắc nào mà không sôi trào lực lượng thái dương và lực lượng huyết mạch.

Cái này ít nhiều là nhờ có Xích Huyết Quả, nếu không Triệu Phong căn bản không thể nào đi xuống sâu như vậy được.

Khi xuống đến vị trí tám trượng, khoảng cách giữa Triệu Phong và tinh thể u lam sắc kia, chỉ còn lại ba trượng cuối cùng.

Tinh thể u lam sắc kia phiếm động một tầng lam văn trong suốt, giống như một đóa băng liên nở rộ, ở trong nước mông ảo cõi lệ. Ánh mắt nhìn tới, khiến cho người ta cảm thấy một luồng hàn ý đâm thẳng vào trong linh hồn.

Triệu Phong chỉ có thể dùng mắt trái quan sát nó.

Tám trượng... Chín trượng...

Triệu Phong cảm giác được mỗi khi xâm nhập xuống một bước, hàn ý lại gia tăng gấp chục lần.

Cuối cùng, hắn đành dừng lại ở chín trượng chí, cách tinh thể u lam sắc kia chỉ cỡ chừng một trượng mà thôi.

Giờ phút này, chỉ sợ chỉ cần Triệu Phong xâm nhập xuống thêm một thước nữa, hàn lực sẽ gia tăng thêm mấy chục lần, trực tiếp đem hắn đóng băng luôn.

Quan sát tầm gần, Triệu Phong phát hiện, tinh thể u lam sắc này dường như cũng không phải là thể rắn chân chính, biểu hiện bề ngoài có chút gợn sóng, càng giống như một giọt nước mắt.

- Đáng tiếc... Chẳng lẽ thật không có biện pháp?

Triệu Phong biết không có cơ hội, trừ phi hắn muốn chết.

Chương 176: Tinh thể thần bí (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Râm!

Thân hình hướng lên trên bơi đi. Trước khi đi, Triệu Phong đột nhiên sinh ra một kế sách.

Hắn lấy ra một sợi chỉ bạc mỏng manh như tơ tằm.

Loại chỉ bạc này, rất nhỏ, là dùng hàn thiết luyện chế mà thành, cũng là thuộc tính hàn băng, có thể so với chất liệu Bán Thần binh, trong hoàn cảnh này sử dụng chính là thích hợp nhất.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động, lấy ra La Hầu Cung, dùng một sợi chỉ bạc, quấn quanh trên thân cung.

Ngoài ra, hắn từ bên trong bao tên lấy ra một mũi tên màu xanh hoàn hảo tinh mỹ.

Một đầu khác của sợi chỉ bạc thì buộc lên trên mũi tên.

Nếu như, mũi tên sau khi bắn ra ngoài, dùng sợi chỉ bạc gắn liền trong thân cung, hoàn toàn có thể thu hồi nó lại.

- Ha ha, nhìn thử xem sao!

Triệu Phong cười khê một cái. Hắn phát hiện khẩu tinh thể u lam sắc kia, cũng không phải hoàn toàn là thể rắn, rất có thể thử một lần.

Chợt hắn thúc giục chân lực, vận chuyển lực lượng huyết mạch, nhắm ngay vào vị trí của tinh thể u lam sắc, hung hăng bắn ra một mũi tên.

Vì phòng ngừa ngoài ý muốn, Triệu Phong sau khi bắn một tiễn ra ngoài, cảm giác trúng mục tiêu rồi, thân thể nhanh chóng nhảy thẳng ra bên ngoài mà phóng lên.

Phốc!

Mũi tên ám màu xanh, phiếm động chân lực cùng với lực lượng huyết mạch, dùng tốc độ có thể so sánh với tốc độ bán âm, bắn thẳng về phía tinh thể u lam sắc.

Nhưng mà, tốc độ của mũi tên này càng ngày càng chậm lại, cuối cùng đông lại thành một thanh băng tiễn, miễn cưỡng tiếp cận được tầng gợn sóng xung quanh tinh thể u lam sắc.

Gợn sóng u lam sắc kia, kỳ thật cũng là một bộ phận bên ngoài của tinh thể u lam sắc kia.

Soạt phốc!

Một đạo thanh âm kỳ dị từ dưới đáy hàn đàm truyền đến, đó chính là thanh âm xuyên thấu linh hồn.

Triệu Phong thoáng rung mình một cái, cảm thấy một cỗ nguy cơ trí mạng truyền đến, nhanh chóng phóng thẳng lên trên bờ.

Trong nháy mắt, từ trên La Hầu Cung truyền đến một luồng hàn ý đáng sợ.

- Không xong!

Triệu Phong cảm giác được thân thể cương cứng tê rần, lập tức dùng sức một phen quăng La Hầu Cung thẳng ra xa.

Soạt!

Thân thể hắn phóng vọt lên mấy trượng, ở giữa không trung lửng lơ không hư độ, một hơi bay thẳng lên trên trăm trượng, mới đáp xuống mặt đất.

Cách xa hàn đàm trăm trượng, Triệu Phong vẫn còn cảm nhận được một luồng hàn ý kinh hồn.

oOo

Phụ cận rừng rậm, bên trong một tòa tháp cao.

- Chuyện gì xảy ra? Sao đột nhiên trở nên lạnh lẽo như thế?

Dương Kiên đang ở trên tầng thứ chín của tòa tháp, đột nhiên cảm thấy một luồng hàn ý lạnh lẽo.

Người chịu ảnh hưởng không chỉ có mỗi mình Dương Kiên.

Toàn bộ các đệ tử thí luyện ở xung quanh như đám người Bắc Mặc, đều cảm nhận được một luồng hàn ý đáng sợ dâng lên.

Một luồng hàn ý tuyệt cường, lấy nguồn suối của Long Xà Băng Hà làm trung tâm, nhanh chóng tràn ngập Thiên Cảnh Đảo.

Nhiệt độ của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo này, chợt hạ xuống thật nhanh.

Chỉ trong khoảnh khắc vài hơi thở, nhiệt độ của Thiên Cảnh Đảo đã hạ xuống tới hơn mười độ.

Kế tiếp thêm mười mấy hô hấp nữa, nhiệt độ lại còn tiếp tục giảm xuống thật nhanh.

Lấy xu thế như vậy kéo dài tiếp, cả Thiên Cảnh Đảo có khả năng sẽ biến thành một tòa băng đảo.

o0o

Phía trước hàn đàm.

- Ta kháo!

Ngay trong khoảnh khắc Triệu Phong đáp xuống mặt đất, cảm giác lạnh như băng thấu xương truyền tới, hai chân cơ hồ tê dại luôn.

Toàn thân hắn toàn là nước, cách nguồn suối càng gần, thừa nhận hàn năng tự nhiên là cực mạnh. Cũng may, cỗ hàn lực kia bùng nổ chỉ là trong nháy mắt, tiếp theo liền trở nên ổn định trở lại.

Ánh mắt của Triệu Phong cũng không hề rời khỏi hàn đàm. La Hầu Cung của hắn từ giữa không trung rơi xuống đất, kéo theo một sợi chỉ bạc phiếm lam sắc. Mà mũi tên ở đầu kia sợi dây, thì đã sớm đông lạnh thành băng vụn.

Một đầu còn lại của sợi chỉ bạc, phiếm động một tầng gợn sóng u lam sắc.

Tầng gợn sóng u lam sắc kia, chính là xuất phát từ tinh thể u lam sắc bên dưới đáy hàn đàm.

Rắc rắc...

Lực lượng của tầng gợn sóng u lam sắc men theo sợi chỉ bạc phiếm lam sắc, lan tràn lên đến La Hầu Cung.

Sợi chỉ bạc kia sở dĩ không có nhanh chóng vỡ vụn, là có quan hệ với thuộc tính hàn băng của bản thân nó. Sau khi tiến vào chỗ sâu bên trong hàn đàm, chất liệu của nó cũng đã bị hàn băng thay đổi.

Không bao lâu sau, tầng gợn sóng u lam sắc kia biến mất. Cỗ lực lượng này thông qua sợi chỉ bạc, gia nhập vào La Hầu Cung.

Bên trên thân cung của La Hầu Cung, xuất hiện một cái đồ án kỳ quái. Cái đồ án kia, có hình gợn sóng, giống như một đóa băng liên.

Phốc xuy!

Ngay sau đó, sợi chỉ bạc nháy mắt vỡ tan thành băng vụn.

Triệu Phong bị dọa nhảy dựng lên, ngưng mắt nhìn lại, phát hiện La Hầu Cung cũng không có hư hao. Dù sao đây cũng là Thần binh Phàm cấp trung phẩm, phối hợp với mũi tên tương ứng, cơ hồ tương ứng với Phàm cấp thượng phẩm.

La Hầu Cung lẳng lẳng nằm tại chỗ, không chút cử động.

Triệu Phong cảm giác được hàn năng dần dần tiêu tán, sau khi trở nên bình ổn lại, mới lẳng lẽ đi tới phía trước La Hầu Cung.

Đưa tay cẩn thận sờ nhẹ một cái, từ trên La Hầu Cung truyền đến cảm giác mát lạnh thấu xương. Cũng may nó chỉ là đảo quanh trên thân cung, cũng không có xâm nhập thân thể.

- Cung không bị hỏng là tốt rồi!

Triệu Phong thở dài một hơi, cẩn thận dò xét La Hầu Cung, phát hiện cây cung này dường như bị lực lượng của tinh thể u lam sắc cải tạo, ngoại trừ phát ra từng tia hàn năng nhàn nhạt, khí tức chất liệu của thân cung sản sinh ra biến hóa không thể phát hiện ra.

Lực lượng của tinh thể u lam sắc kia, thật sự rất khủng bố, một tia lực lượng dư uy tiết lộ ra ngoài, liền khiến cho nhiệt độ của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo giảm xuống đến mười mấy độ.

Hắn vừa lấy ra mũi tên trong bao tên, sắc mặt đột nhiên đại biến.

Những mũi tên trong bao tên, toàn bộ phiếm động một tầng lam quang, dường như tại thời điểm xâm nhập hàn đàm, đã bị hàn lực ảnh hưởng tới.

Soàn soạt!

Triệu Phong kéo ra La Hầu Cung, mũi tên phiếm động u lam sắc trong tay, phá không mà đi, mang theo một cỗ hàn khí lạnh lẽo, bắn trúng vào một thân cây xa xa.

Phanh! Phốc!

Mũi tên nhất thời đâm thẳng vào trong đại thụ.

Trên Thiên Cảnh Đảo, mỗi một nhánh cây ngọn cỏ cũng đều không đơn giản. Nếu như cây cỏ bên ngoài Thiên Cảnh Đảo, khẳng định sẽ bị xuyên thấu qua luôn.

- Uy lực, dường như như không có quá nhiều biến hóa?

Triệu Phong có chút thất vọng, chẳng lẽ trực giác chính mình đã sai rồi sao?

Mũi tên kia chẳng những không có uy lực gì quá mạnh, mà còn vỡ vụn ra từng khúc nhỏ. Xem ra, sau khi hấp thụ xong hàn năng cường đại, chất liệu liền trở nên giòn hơn.

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt sau đó.

Rắc rắc...

Gốc đại thụ bị bắn trúng kia, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng sương lạnh, càng ngày càng dày, cuối cùng ngưng kết thành một tầng bông tuyết.

Chỉ trong hai nhịp hô hấp, gốc đại thụ cao chừng mười thước, đã bị bông tuyết bao trùm, giống như một tòa băng điêu tinh xảo vậy, dưới ánh dương quang, rực rỡ sinh huy.

- Đóng băng...

Triệu Phong nhất thời hoảng sợ, hút mạnh một ngụm khí lạnh.

176. Chương 177: Thị Trấn Thần Bí (1)

Triệu Phong hít một ngụm khí lạnh. Hắn thật không ngờ uy năng của La Hầu Cung lại xảy ra dị biến như thế này.

Mặc dù uy lực cũng không có tăng lên, thế nhưng lại biến hóa thuộc tính ẩn chứa trong đó!

Trên thân La Hầu Cung xuất hiện một cái đồ án phiếm lam sắc, giống như một đóa băng liên nở rộ. Những mũi tên trong bao, cũng phiếm động một tầng lam quang.

Một bộ phận căn nguyên lực lượng ẩn chứa bên trong tinh thể thần bí kia, đã thông qua hàn ti, tiến nhập vào trong thân cung.

Những mũi tên trong bao, vào thời điểm Triệu Phong xâm nhập hàn đàm, tiếp cận tinh thể u lam sắc, cũng đã gián tiếp bị thay đổi, cũng hấp thu được một bộ phận hàn năng.

Chẳng qua, mũi tên vừa rồi bắn ra, đã gãy vụn thành từng mảnh nhỏ, tựa hồ chính là tiêu hao phẩm một lần duy nhất.

Triệu Phong suy nghĩ một lát, tìm một nhánh cây bình thường bên cạnh, thông qua La Hầu Cung bắn ra.

Phốc!

Khi nhánh cây bắn ra ngoài, mang theo một cỗ khí lưu lạnh lẽo. Sau khi bắn trúng đích, nó liền vỡ vụn ra từng khúc. Thế nhưng ở trên mục tiêu cũng chỉ ngưng tụ ra một tầng sương lạnh, không có hiệu quả đóng băng.

- Xem ra, chỉ có những mũi tên đã qua cải tạo, mới có thể phát huy ra uy lực hàn năng lớn nhất.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Nếu nói như vậy, hơn mười mũi tên còn lại trong bao, đều vô cùng trân quý.

Những mũi lam tiễn này, phối hợp với La Hầu Cung, mới có thể phát huy ra uy lực đóng băng cường đại.

Dựa theo uy lực vừa rồi mà xét, tu vi dưới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, bị một mũi tên bắn trúng, sẽ trực tiếp bị đóng băng đến chết.

Tu vi Thoát Phàm Tứ, Ngũ trọng trở lên, cần phải trong thời gian nửa khắc thoát khỏi đóng băng, mới có khả năng bảo mệnh, thậm chí có thể phá vỡ sự đóng băng, nhưng là phải trả một giá thật lớn.

Cho dù là tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù không bị đóng băng, nhưng cũng bị lực đóng băng cường đại ảnh hưởng đến tốc độ di chuyển.

Loại hiệu quả hàn năng này, có thể nói là phi thường biến thái.

Điều tiếc nuối duy nhất chính là, những mũi lam tiễn còn lại này, đều là tiêu hao phẩm, chỉ sử dụng được một lần duy nhất!

Triệu Phong phân tích, những mũi lam tiễn này, nếu như đem ra bên ngoài, gặp phải nhiệt độ ẩm áp bên ngoài, rất có thể sẽ bị hư hỏng mất.

Rắc rắc...

Hàn năng từ bên trong hàn đàm tiết ra ngoài, vẫn còn đang không ngừng lan tràn ra.

Triệu Phong đứng ở bên cạnh, thân thể không kiềm được run lên một cái. Lực lượng huyết mạch trong cơ thể hần hữu hạn, mà thái dương huyết lực của hai quả Xích Huyết Quả bây giờ cũng sớm tiêu hao hết rồi.

- Đi thôi!

Triệu Phong có chút không cam lòng liếc mắt nhìn hàn đàm. Nhưng lý trí nói cho hắn biết, loại bảo vật này, không phải bằng vào cấp bậc hiện tại của hắn là có thể đạt được.

Cái này cũng giống như lúc trước tìm được Thần binh Phàm cấp Huyết Nguyệt Phệ Linh Kiếm vậy, Triệu Phong căn bản không có khả năng giữ nó trong tay.

Nếu như muốn đạt được khóa tinh thể thần bí kia, trừ phi Triệu Phong đạt đến cảnh giới Chân Linh Cảnh, đây là với điều kiện hắn có được lực lượng huyết mạch mạnh mẽ mới được. Đối lại cường giả Chân Linh Cảnh bình thường khác, chưa chắc đã có thể thành công.

Ngẫm nghĩ cẩn thận, Triệu Phong cảm thấy thu hoạch của chính mình kỳ thật cũng không nhỏ.

La Hầu Cung được hàn lực căn nguyên của tinh thể thần bí kia cải tạo, uy lực ít nhất tăng thêm nửa cấp bậc.

Những mũi lam tiễn tiêu hao một lần này, cũng giúp cho Triệu Phong có thêm mấy phần át chủ bài.

Thậm chí Triệu Phong còn cảm giác được thể chất của chính mình cũng bị hàn năng ảnh hưởng, có chút gia tăng lên, sức chống cự đối với hàn lực khẳng định còn gia tăng không ít.

Sau khi rời khỏi hàn đàm, Triệu Phong nhanh chóng bay vọt về phía Đông Nam.

Dọc theo đường đi, hàn khí lan tràn khắp nơi, nhiệt độ khí hậu không ngừng giảm xuống.

Khối tinh thể thần bí trong hàn đàm kia, hiển nhiên chính là một cái cấm kỵ của Thiên Cảnh Đảo!

Triệu Phong vô tình xúc động đến nó, thế nhưng lại trực tiếp ảnh hưởng đến hoàn cảnh khí hậu của cả Thiên Cảnh Đảo.

Nhiệt độ đột nhiên giảm xuống mạnh như vậy, rất nhiều đàn Yêu thú bình thường vốn sinh hoạt trên Thiên Cảnh Đảo, lúc này cũng đều quay trở về hang ổ. Thậm chí một vài Yêu thú nhỏ yếu, còn trực tiếp tử vong nữa.

Chỉ có bộ phận những Yêu thú cường đại một chút, mới không bị ảnh hưởng.

Trong vô hình, điều này làm giảm thấp độ khó khăn của các đệ tử thí luyện. Khả năng lâm vào sự vây công của Yêu thú cũng bị giảm xuống rất nhiều.

Triệu Phong thật không biết, một chút hành động vô tình của chính mình, lại ảnh hưởng đến toàn bộ Phù Loan Thí Luyện!

oOo

Ba canh giờ sau đó...

Trong tầm mắt Triệu Phong xuất hiện một cái sơn cốc.

Mấy canh giờ trước, nó vẫn là một cái sơn cốc, hiện tại trên cơ bản đã biến thành một cái băng cốc.

Vốn trong tám bảng đồ của Triệu Phong, xung quanh nơi này có vài đàn Yêu thú cường đại, hiện tại bởi vì khí hậu chợt biến hóa, khiến cho rất nhiều Yêu thú quay trở vào hang động tránh rét.

Lực cản của Triệu Phong giảm xuống rất nhiều.

Dựa theo hiểu biết của hắn, tòa sơn cốc này đã bị một lực lượng huyền trận cường đại che lấp lại, phạm vi bao phủ rất lớn, bên trong hẳn là có chút kỳ quái gì đó.

Luận về quy mô lớn nhỏ, trong này hẳn có thể so sánh được với Di tích Cổ Viên, nhưng tính bí mật thì cao hơn rất nhiều.

Triệu Phong không biết bên trong sơn cốc này có cái gì, là phúc hay họa, rất khó đoán trước.

- Một khi đã bị lực lượng huyền trận che đậy, như vậy trong này hơn phân nửa là có bí mật gì đó!

Triệu Phong phóng vọt lên trên đỉnh núi của sơn cốc, từ trên nhìn xuống.

Từ góc độ của hắn nhìn xuống, bên trong sơn cốc, hoàn toàn là một mảnh chân không, phía dưới chính là vực sâu thăm thẳm không thấy đáy, mây mù lượn lờ.

Trong mơ hồ, từ trong vực sâu mây mù kia truyền đến thanh âm mãnh thú gầm rú, khí tức cường đại, thậm chí so với Chân Linh Cảnh còn cường đại hơn, khiến cho người ta kinh tâm táng đảm.

Nhưng mà Triệu Phong thân là Trận Pháp Sư, đối với tinh thần huyền lực gần như có được lực miễn dịch nhất định. Hắn mở ra mắt trái, quan sát cẩn thận bên dưới, cảm nhận được một tia lực lượng trận pháp nhàn nhạt.

- Hửm?

Cho dù là toàn lực mở ra mắt trái, Triệu Phong cũng nhìn không thấu được tòa trận pháp này, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy được một số bóng dáng nhàn nhạt bên dưới vực sâu.

Tóm lại, bên dưới cũng không phải là vực sâu nào cả, cũng không có Yêu Thú Vương đáng sợ gì cả.

Soạt!

Thân hình Triệu Phong nhảy xuống, căn bản không thèm để ý đến ảnh hưởng của huyền trận, hướng về phía trong hạ cốc bay xuống.

Thời điểm đáp xuống, hắn phảng phất như có một loại ảo giác, thân thể đang rơi thẳng xuống một vực sâu không đáy, bên dưới chính là một đầu Yêu thú to lớn khủng bố, đang mở to cái miệng máu, chờ đợi chính mình là một cơn ác mộng khủng khiếp.

Nhưng hắn biết, tất cả những cái này đều là ảo giác do huyền trận mang đến.

Trong này dù sao cũng là di tích lưu lại từ thời Thượng Cổ, cho dù hắc có được mắt trái thần bí, nhưng cũng không thể hoàn toàn miễn dịch được.

Chương 177: Thị trấn thần bí (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Ở trong hư không nhảy lên, phi độ vài lần, thân hình Triệu Phong nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất.

Lúc này, hắc phát hiện chính mình đang đứng bên trong một thị trấn nhỏ vô cùng phồn hoa, náo nhiệt.

Trong thị trấn, có rất nhiều người bình thường không ngừng lui tới, nam nữ, già trẻ... ăn mặc phong cách cổ xưa, tựa hồ là thuộc về thời kỳ vô cùng xa xưa trước đây.

Kiến trúc của toàn bộ thị trấn, cũng đều có một loại khí tức năm tháng cổ xưa.

- Giò cháo quẩy, một tiền hai miếng đây!

- Kẹo hồ lô, một tiền một xâu đây!

- ...

Những thanh âm rao hàng mời mọc không ngừng thay nhau vang lên.

Triệu Phong đứng giữa phố chợ, có một loại cảm giác không nói rõ nên lời, phẳng phất như thị trấn phố xá sầm uất hoàn toàn ngăn cách với thế giới bên ngoài này, hoàn toàn không chút liên hệ với Phù Loan Thí Luyện.

Nhưng Triệu Phong cũng không cho rằng, cái thị trấn này đặt ở trong Thiên Cảnh Đảo, lại không có chút ý nghĩa gì cả.

- Nhìn như chân thật, nhưng hết thảy trong này, toàn bộ đều là lực lượng huyền trận cả.

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Lực lượng huyền trận bên trong sơn cốc cực kỳ cường đại, vô cùng chân thật.

Cho dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không thể nào hoàn toàn nhìn thấu được nó.

Hắc không thể tưởng tượng, lực lượng của huyền trận lại có thể mô phỏng được quá nhiều chi tiết của cả một thị trấn khổng lồ như vậy.

Ở trong này, có thể nhìn thấy rõ ràng một anh tiểu thương đang rao hàng, có thể nhìn thấy những nghệ nhân đang biểu diễn tạp kỹ, thậm chí còn có thể bắt gặp những tên côn đồ thu phí bảo hộ nữa...

Hết thảy những cái này đều phi thường chân thật.

Nếu không phải có được mắt trái thần bí, Triệu Phong căn bản là khó có thể phát hiện ra, hết thảy mọi thứ trong này đều là hư ảo.

Đồng thời trong lúc này, trong đầu Triệu Phong vẫn luôn vận chuyển, phân tích...

Cái thị trấn này tồn tại, rốt cuộc là có ý nghĩa gì?

Trước lúc Phù Loan Thí Luyện bắt đầu, Đại Trưởng lão đã từng đề cập qua một ít nhân tố trong thí luyện.

Một ít kỳ ngộ trong thí luyện, thật sự không nhất định là phải do chém giết mới có thể đạt được.

Trên thực tế, thân là truyền thừa Chính đạo, một ít kỳ ngộ trong thí luyện, có một chút là kiểm tra những nhân tố khác, ví dụ như ý chí, tâm trí, thậm chí là nhân phẩm của một người.

Chỉ có phù hợp với những điều kiện nhất định, mới có thể đạt được kỳ ngộ.

- Những đệ tử thí luyện bình thường, căn bản là khó phân biệt được thật giả trong này. Một khi đã như thế, ta cứ xem nó là chân thật đi...

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh nảy ra một ý nghĩ.

Hắn muốn từ trong cái chợ này, thu được một vài tin tức hữu dụng nào đó.

Chỉ là, số lượng tin tức trong ảo cảnh này, quả thật quá mức khổng lồ.

Triệu Phong lang thang không mục đích khắp nơi trong thị trấn nhỏ, quan sát mọi thứ.

Mãi đến một lúc nào đó, Triệu Phong đột nhiên nghe được thanh âm rỗng giặn của một gã thiếu niên:

- Mấy tên ác đồ các người, mau buông mẹ ta ra...

Cái thanh âm kia vang lên trong tai của hắn đặc biệt rõ ràng, cùng với các thanh âm ồn ào khác trong cái chợ hoàn toàn tách bạch hẳn ra.

Điều này nếu không phải do Triệu Phong có được mắt trái, hẳn tuyệt đối không thể nào nhận biết được.

- Đây chính là thanh âm trong ảo cảnh cố tình để cho đệ tử thí luyện nghe được sao?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Liếc mắt nhìn lại, hắn phát hiện ra một căn nhà nhỏ hơi chút cũ nát.

Một phụ nhân dung mạo thanh lệ, đang bị ba tên lưu manh nhe răng nhếch miệng lôi kéo.

- Buông mẹ ta ra!

Một gã thiếu niên mặc bố y cũ nát đang cật lực cùng một tên lưu manh quần áo lẫn nhau.

Thình thịch!

Gã thiếu niên bị tên lưu manh tát một phát văng ra ngoài, khóe miệng chảy ra tia máu.

- Hừ! Cha của người thiếu nợ sòng bạc ba ngàn lượng bạc, căn nhà rách nát này gán nợ được một ngàn lượng, còn lại hai ngàn lượng, thôi thì gán lên người bà mẹ xinh đẹp này của người đi! Để nàng đi Y Hồng Viện tiếp khách, tuyệt đối sẽ kiếm được tiền nhanh hơn rất nhiều...

Một tên lưu manh cười nhạo, nói.

Nhìn đến đây, Triệu Phong đại khái đã hiểu được tình huống.

Cho dù ở trong hiện thực, gặp phải tình huống thế này, hắn vừa nhìn ngứa mắt, cũng sẽ không chút do dự mà ra tay.

Huống chi, cái này rất có thể chính là một phần kiểm tra trong thí luyện.

Quan trọng chính là, đây chính là thí luyện truyền thừa Chính đạo, trừ bạo an dân, vốn chính là phẩm đức nên có.

- Mấy người các người, mau cút đi cho ta!

Triệu Phong nhanh chóng xông đến, một cước đá bay một tên lưu manh.

Hai tên lưu manh còn lại, liền lập tức gầm lên, lao tới.

Tu vi của Triệu Phong là từ cấp bậc Vô Đê từng bước một tăng lên, cho dù không cần sử dụng chân lực, cũng có thể dễ dàng đánh bại hai gã lưu manh.

Ba gã lưu manh, toàn bộ đều bị Triệu Phong một cước đá bay, trong thời gian ngắn cũng khó mà đứng dậy nổi.

- Đa tạ ân công cứu giúp!

Nàng phụ nhân thanh lệ kia cùng với gã thiếu niên vô cùng cảm kích.

Đồng thời, Triệu Phong từ trên mặt của phụ nhân thanh lệ, nhìn thấy vài phần lo lắng.

- Tiểu huynh đệ, người tên là gì?

Triệu Phong hỏi.

- Ta tên là Lý Loan! Đại ca, vừa rồi huynh quá lợi hại a!

Thiếu niên mang theo vẻ mặt sùng bái, nói.

- Lý Loan... Phù Loan Thí Luyện...

Trong lòng Triệu Phong thầm nói. Hắn nhìn gã thiếu niên trước mặt, không khỏi có chút liên tưởng.

Mặc kệ là vì để chứng minh phán đoán của mình, hay là vì làm người tốt thì làm đến cùng, trong thời gian nửa ngày kế tiếp, Triệu Phong giúp cả nhà Lý Loan giải quyết hết những phiền phức.

Tất cả đám lưu manh trong thị trấn, đều bị Triệu Phong dùng võ lực khuất phục.

Vì để một lần một nhọc cả đời sung sướng, Triệu Phong dùng giấy bút viết ra một vài môn công pháp võ học, từ võ học trụ cột đến võ học cao cấp, truyền thụ cho Lý Loan.

Nhưng mà, sau khi làm những cái này, Triệu Phong cũng không có tìm thấy được kỳ ngộ như trong tưởng tượng.

Hắn thậm chí cảm thấy buồn bực. Chẳng lẽ chính mình vô duyên với kỳ ngộ nơi này sao?

Triệu Phong cứ mãi nghĩ thấy, thị trấn này không có đơn giản như vậy.

Nhưng mà thời gian của hắn hữu hạn, sau khi ở lại thị trấn một ngày, hắn liền quyết định rời đi.

Hắn phát hiện ra được rất nhiều điểm kỳ ngộ trong thí luyện, cuối cùng cũng không thể đứng hoài ở chỗ này không.

Ngày hôm sau, Triệu Phong nói lời cáo từ với cả nhà Lý Loan.

- Triệu đại ca, cảm tạ huynh đã trợ giúp một nhà chúng ta! Đây là thanh tiểu đao mà ta yêu thích nhất, hiện tại ta tặng nó cho huynh!

Lý Loan đưa cho Triệu Phong một vật.

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời. Cái gọi là tiểu đao này, chính là một khối sắt nhỏ cũ nát, bên trên có một tầng tế văn thanh sắc, giống như là một tầng lưới điện vậy.

Tiếp nhận khối sắt nhỏ, Triệu Phong cảm nhận được một tia khí tức khiến cho tâm thần cảm thấy tê dại nhàn nhạt.

Đem tâm thần dung nhập vào khối sắt, hắn nắm bắt được một màn cảnh tượng. Lôi điện thanh sắc cuộn cuộn không ngừng quanh quẩn trên không trung. Lực lôi điện cuộn cuộn mênh mông chiếu rọi thiên địa, âm âm đánh xuống, một phen đem cả một ngọn núi san phẳng thành đất bằng.

Đồng thời, trong đầu hắn hiện lên một tia tin tức:

- Phù Loan Điện Ấn!

177. Chương 178: Liên Thủ

Phù Loan Điện Ấn!

Sau khi Triệu Phong rời khỏi thị trấn, vẫn luôn một mực cầm trong tay mảnh sắt nhỏ này.

Nếu luận chất liệu, khối sắt nhỏ này rất bình thường, nhưng mà trong đó lại ẩn chứa một cỗ ý cảnh khó có thể tưởng tượng nổi.

Cỗ ý cảnh này mặc dù rất ngắn ngủi, nhưng mà chỗ cao thâm huyền diệu của nó, hoàn toàn vượt qua cấp bậc của Triệu Phong!

- Phù Loan Điện Ấn này, chỉ sợ với lực lĩnh ngộ của ta, cũng chỉ có thể chạm đến một chút bề ngoài mà thôi. Cái này phải có Phong Lôĩ Chưởng làm được trụ cột mới được!

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Từ sau khi dung nhập mắt trái thần bí, năng lực lĩnh ngộ học tập của Triệu Phong có thể nói là cực kỳ biến thái, so với tuyệt đại đa số các thiên tài còn mạnh mẽ hơn nhiều.

Nhưng mà giờ phút này, hắn có được căn cơ của Phong Lôĩ Chưởng, nhiều nhất cũng chỉ có thể chạm đến một chút bề ngoài mà thôi.

Hơn nữa, hắn cảm giác được một ít khí tức bên trong Phù Loan Điện Ấn này, có vài chỗ tương đồng với Phong Lôĩ Chưởng.

Nhưng mà ý cảnh uy năng của Phù Loan Điện Ấn so với Phong Lôĩ Chưởng mạnh hơn không chỉ gấp trăm lần.

Phong Lôĩ Chưởng chính là dẫn động phong lôĩ, mà Phù Loan Điện Ấn thì lại là thủ đoạn trực tiếp chưởng khống lôĩ điện thiên địa.

Giữa hai cái này, có mối liên hệ gì hay không?

Triệu Phong mơ hồ nhớ rõ ràng, Phong Lôĩ Chưởng chính là công pháp truyền thừa từ thời Thượng Cổ, nhưng dường như có chút không được trọn vẹn.

Đồng thời, trong Tông môn cũng có một vài công pháp cường đại, uy lực vượt hẳn cùng cấp. Có một vài thứ đều là tìm được từ trong Phù Loan Điện này. Ví dụ như Bắc Minh Thiên Thủy của Bắc Mặc, chính là do Vân Hải Chân Nhân năm đó đạt được từ trong Phù Loan Điện.

- Xem ra, cái Phù Loan Điện Ấn ta tìm được này, cũng không chỉ là do biểu hiện trừ bạo an dân của ta ở trong thị trấn mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong thâm than.

Phù Loan Điện Ấn và Phong Lôĩ Chưởng mà Triệu Phong tu luyện, có chút quan hệ sâu xa.

Hắn mở ra lực lượng mắt trái, phục chế lại cảnh tượng ý cảnh bên trong Phù Loan Điện Ấn.

Nhưng mà đoạn cảnh tượng ý cảnh này, cấp bậc uy năng cực cao, hắn hao hết lực lượng tinh thần, mệt mỏi cùng cực, mới miễn cưỡng thành công.

Triệu Phong làm như vậy, là vì phòng ngừa vạn nhất. Như vậy hắn mới có thể hoàn toàn biến chúng thành của mình.

Cái Phù Loan Điện Ấn này, trong thời gian ngắn hắn cũng không thể tìm hiểu được rõ ràng, ai mà biết được sau khi thí luyện có bị Tông môn tịch thu hay không.

Dựa theo ước định mỗi lần thí luyện, những bảo vật tìm được, dựa theo tỷ lệ nhất định, phải lấy ra cống hiến cho Tông môn, đổi lại, Tông môn sẽ ban ột ít điểm cống hiến Tông môn để đền bù.

Đem Phù Loan Điện Ấn thu hồi lại, Triệu Phong hướng một phía khác mà phóng đi.

Ở trong đầu của hắn có được địa hình của toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, những địa điểm có thể có được kỳ ngộ, toàn bộ sớm đã được hắn đánh dấu cẩn thận.

Mục tiêu tiếp theo thì lại có chút xa xôi.

Những mục tiêu mà Triệu Phong lựa chọn, đều đã trải qua phân tích cẩn thận, cho rằng có điểm đặc thù nào đó, hoặc là có quy mô khá lớn.

Kết quả, mục tiêu đầu tiên, dẫn phát hoàn cảnh toàn bộ Thiên Cảnh Đảo kịch biến. Đó hoàn toàn là một cái cảm kỳ. Kỳ ngộ trong đó, vốn không phải là thứ hắn có thể đạt được.

Mà cái mục tiêu thứ hai, tìm được Phù Loan Điện Ấn, Triệu Phong vẫn còn chưa thể nghiên cứu ra hết.

Kế tiếp là mục tiêu thứ ba, theo như Triệu Phong đánh giá, hẳn là có chút cùng loại với Di tích Cổ Viên của Bắc Mặc.

Trên đường đi, khi đi ngang qua một mảnh đất khá yên tĩnh, Triệu Phong đột nhiên cảm nhận được một tia thực lực chấn động quen thuộc.

- Là Lâm sư huynh!

Mắt trái của Triệu Phong xuyên thấu bốn năm dặm, nhìn thấy một cái thân ảnh quen thuộc, đúng là Lâm Phàm.

Lực lượng chấn động trên người Lâm Phàm tương đối mãnh liệt, dường như là mới vừa đột phá Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh không bao lâu.

Triệu Phong đem đai bịt mắt mang lại cẩn thận, sau đó chạm mặt Lâm Phàm.

- Triệu sư đệ, không nghĩ là chúng ta có thể gặp lại ở nơi này!

Lâm Phàm có chút mừng rỡ.

Triệu Phong khẽ trầm ngâm, sau đó chỉ cho Lâm Phàm một con đường:

- Đi về phía Tây Bắc, khoảng chừng năm mươi dặm, có một tòa sơn cốc bị huyền trận bao phủ! Huynh có thể tới đó thử vận khí xem sao...

Phiến sơn cốc mà hắn nói tới, chính là địa phương hắn vừa mới đi qua.

Triệu Phong thầm nghĩ, đoạn ảo cảnh kia mình đã từng đi qua, Lâm Phàm có thể đến một lần nữa hay không?

- Đương nhiên, có thể thành công hay không, cũng không nhất định! Ở phía nam của cái sơn cốc kia, đi tiếp chừng hơn mười dặm, có một tòa Thần miếu bí mật, huynh cũng có thể đến đó thử xem!

Triệu Phong lại chỉ cho Lâm Phàm một điểm kỳ ngộ khác.

Lâm Phàm vừa mới đột phá không bao lâu, cảm thấy có chút ngoài dự liệu:

- Triệu sư đệ, người dường như rất hiểu biết đối với nơi này thì phải?

- Vô nghĩa! Ta bỏ ra mấy ngày, chuyên điều tra tất cả tình huống của Thiên Cảnh Đảo. Phạm vi hai trăm dặm xung quanh nơi này, cơ bản đều đã thăm dò cẩn thận rồi, lúc này mới bắt đầu ra tay...

Triệu Phong khẽ bĩu môi một cái, nửa thật nửa giả nói.

Lâm Phàm nghe vậy, không khỏi bối phục.

Những người khác tiến vào Thiên Cảnh Đảo, gặp được kỳ ngộ, đâu chịu dễ dàng buông tha. Mà Triệu Phong lại bỏ ra năm ngày đầu tiên, căn bản là không có xuống tay, trước thăm dò xong tình huống rồi mới tính sau.

Cái này gọi là biết người biết ta, bách chiến bách thắng!

Ngay từ hành động đầu tiên, ánh mắt của Triệu Phong, so với tất cả các đệ tử thí luyện đều xa rộng hơn một bậc.

Cáo biệt Lâm Phàm, Triệu Phong tiếp tục đi tới mục tiêu thứ ba.

- Cửa thứ ba Phù Loan Thí Luyện đã trôi qua sáu ngày rồi, chỉ còn lại ba, bốn ngày nữa!

Triệu Phong rảo bước nhanh hơn.

Địa điểm mục tiêu thứ ba hơi có chút xa xôi, cũng may bởi vì hoàn cảnh khí hậu của Thiên Cảnh Đảo kịch biến, khiến số ít đàn Yêu thú không còn lớn vồn nữa, nên giảm bớt lực cản trên đường đi của Triệu Phong.

Nửa ngày sau, Triệu Phong đi vào một vùng thảo nguyên.

Dựa theo tình huống bình thường, trên không trung vùng thảo nguyên này có một đàn Yêu thú phi cầm, thực lực mỗi đầu Yêu thú so với Hắc Huyết biên bức ở cửa thứ hai càng đáng sợ hơn rất nhiều lần.

Bởi vì hoàn cảnh khí hậu biến đổi, khiến cho toàn bộ Thiên Cảnh Đảo biến thành băng đảo. Những Yêu thú phi cầm này chỉ còn lại lác đác vài con.

Triệu Phong gia tăng tốc độ, lại xuyên qua một mảnh đất tràn ngập hoa thơm cỏ lạ.

- Vốn dĩ nơi này có một đàn Yêu thú ong độc số lượng cực kỳ đáng sợ, thực lực thấp nhất tương đương Bán Bộ Thoát Phàm Cảnh, đại bộ phận đạt tới Nhất trọng, Nhị trọng Thoát Phàm Cảnh, số lượng lên đến ngàn vạn. Nếu như vạn khí không tốt, sẽ bị mấy vạn ong độc bao vây...

Trong lòng Triệu Phong cảm khái.

Mà hiện tại, đàn ong độc này, đại bộ phận cũng đều đã ẩn nấp, nhằm thích ứng với hàn ôn mới xảy ra.

Hàn ôn trên Thiên Cảnh Đảo này, đối với Nhất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng có ảnh hưởng thật lớn. Chỉ có những ai có tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên, mới có thể một giảm ảnh hưởng của hàn năng xuống thấp nhất.

Chương 178: Liên thủ (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Rốt cuộc cũng tới rồi!

Triệu Phong thở dài ra một hơi, nhìn về phía một tòa cổ堡 phía trước.

Trong cổ堡 truyền đến một cỗ khí tức Viễn Cổ nồng đậm. Trên tòa thành, mỗi một viên gạch, một viên ngói, cũng đều lắng đọng dấu vết của năm tháng.

Luận quy mô, tòa cổ堡 này và Di tích Cổ Viên mà Bắc Mặc tiến vào không phân biệt cao thấp, nhưng mảnh đất hung hiểm xung quanh, sau khi bị băng tuyết bao trùm, nguy cơ giảm mạnh.

Sau khi Triệu Phong đi vào cổ堡, nhất thời cẩn thận hơn hẳn.

Bản thân tòa cổ堡 này, cũng tồn tại một ít hoàn cảnh hung hiểm.

Ví dụ như, con sông đào hộ thành ở phía trước tòa thành, là một con sông với dòng nước màu xám tro nhàn nhạt, truyền đến một cỗ khí tức khiến cho Triệu Phong cũng phải tim đập nhanh.

Hắn quăng thử một mảnh nhỏ Thần binh vào trong đó, nước sông truyền đến thanh âm xuy xuy quỷ dị, sau đó mảnh Thần binh kia rất nhanh bị hòa tan mất...

Mảnh vỡ Thần binh, bởi vì mất đi trận văn và linh tính, mặc dù khả năng chống cự ngoại lực giảm thấp, nhưng mà Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng không dễ dàng phá hủy được.

Cả cổ堡 vô cùng yên tĩnh, cực kỳ quỷ dị, làm cho người ta có một loại cảm giác âm u tối tăm.

Triệu Phong ở phụ cận thành lâu tìm tòi một hồi, sắc mặt có chút biến đổi.

- Nơi này có dấu vết người tới!

Trong lòng hắn khẽ rung mình một cái.

Như vậy, đơn giản xảy ra hai loại khả năng. Thứ nhất chính là tồn tại đáng sợ không biết nào đó trong Thiên Cảnh Đảo, thứ hai chính là một đệ tử thí luyện nào đó đến đây trước.

Triệu Phong cho rằng, khả năng thứ hai cao hơn một chút.

Phốc! Phốc! Thịnh thịnh!

Đúng lúc này, ở chỗ sâu bên trong tòa thành truyền đến một trận tiếng động đánh nhau.

Mắt trái Triệu Phong mở ra, phát hiện nguồn gốc thanh âm là từ một tòa phủ đệ xa hoa ở trung tâm tòa thành.

Đợi sau khi thấy rõ, Triệu Phong lộ ra một tia kinh ngạc.

- Thật xui xẻo! Không dễ dàng mới tiến vào khu trung tâm, không ngờ lại chọc phải mấy tên này!

Thân hình chật vật của Tuyền Thần rất nhanh từ bên trong tòa phủ đệ xa hoa kia chạy ra.

Ngay sau đó, từ trong phủ đệ có hai gã hắc giáp nhân đuổi theo, toàn thân mặc hắc giáp, trên người không hề có bất cứ khí tức sinh mệnh nào cả.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn xuyên thấu lớp vỏ bên ngoài, có thể nhìn ra được hắc giáp nhân này là do các cơ quan máy móc cấu thành, ở trung tâm nhất có một viên trung tâm năng lượng.

Nhìn tình hình, thực lực của hai hắc giáp nhân cũng tiếp cận Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu không cũng sẽ không truy đuổi khiến cho Tuyền Thần chật vật như vậy.

- Triệu sư đệ, mau tới đây hỗ trợ!

Ánh mắt Tuyền Thần sáng lên, nhìn về phía Triệu Phong ở cửa thành phụ cận.

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại, theo bản năng sờ mũi tên trong bao, lại đột nhiên dừng lại:

- Mũi tên lam tiễn này, có hiệu quả đóng băng, nhưng lại là tiêu hao phẩm chỉ dùng một lần! Vì Tuyền Thần mà lãng phí lam tiễn, khẳng định không đáng!

- Tuyền sư huynh, cung tiễn của ta, chỉ sợ bắn không xuyên được tên hắc giáp nhân này!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, lẳng không hự độ đến trên cửa thành.

Trong lòng Tuyền Thần thầm mắng. Triệu Phong này quả nhiên sẽ không trợ giúp mình.

Cũng may, hai tên hắc giáp nhân kia, sau khi đuổi theo chừng trăm trượng, lại quay trở về phủ đệ.

Dường như trấn thủ tòa phủ đệ mới là sứ mệnh của bọn chúng, cho dù có đem những chỗ khác của tòa thành đảo lộn đến lật trời, chúng nó cũng sẽ không quản tới.

- Triệu sư đệ, người tới vừa đúng lúc! Cái tòa thành này thật quá tà môn, ta vừa mới tìm đến khu vực trung tâm, lại đụng phải phiền toái. Không bằng người và ta liên thủ, đoạt được ích lợi, chia nhau năm năm?

Trên mặt Tuyền Thần lộ ra ý cười, khóe mắt hiện lên một tia âm lãnh.

- Được!

Triệu Phong gật đầu.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ tư, phát ra lôi minh chấn động, có thể sản sinh ra hiệu quả sét đánh tê dại nhất định.

Nhưng mà, sau khi Triệu Phong dung nhập thêm áo nghĩa trụ cột của Phù Loan Điện Ẩn, bên trong chưởng kinh lập tức sản sinh ra những tia điện quang mắt thường có thể nhìn thấy được, đem công pháp ban đầu tiến hành hoàn thiện cải tiến thêm một bước, uy năng hoàn toàn bất đồng so với trước đây.

Rầm rầm rầm!

Triệu Phong liên tiếp đánh ra vài chưởng, một phen đem Tuyền Thần bức ra khỏi tàng bảo thất.

Cũng đúng lúc đó, đám Hắc giáp vệ xung quanh nghe được thanh âm, nhất thời chạy tới.

Trong lòng Tuyền Thần kinh hãi, chỉ đành tạm lánh phong mang, oán hận nói:

- Ta không tin ngươi có thể ở mãi trong này, không đi ra ngoài!

- Ha ha... chạy đi đâu?

Triệu Phong lấy ra La Hầu Cung, đặt một mũi lam tiễn lên, hướng về phía cửa vào, bắn ra một tiễn.

Vèo!

Một thanh băng tiễn lam sắc phá không mà ra, mang theo một cỗ hàn năng đáng sợ, bắn thẳng về phía Tuyền Thần.

Tuyền Thần biết tiễn thuật Triệu Phong đáng sợ, gần như trong nháy mắt liền hình thành nên một tầng chân lực phòng hộ, thân thể lẫn tròn trên mặt đất.

Xuy!

Băng tiễn bay sát qua bả vai của hắn, đâm trúng một tên giáp vệ bên cạnh.

Trên vai Tuyền Thần cũng không có vết máu, nhưng một cỗ hàn ý trực tiếp lan tràn ra xung quanh, toàn thân trong khoảnh khắc ngưng kết nên một tầng băng sương.

Răng rắc!

Hàn năng do thanh băng tiễn phát ra, lan tràn ra phạm vi mấy trượng xung quanh.

Chỉ trong hai cái hô hấp, Tuyền Thần cùng với bốn năm tên giáp vệ xung quanh, toàn bộ đều bị đóng băng lại, ngăn trở ở phía trước lối vào tàng bảo thất.

Nhìn về phía mấy pho băng điêu sinh động như thật kia, mắt trái Triệu Phong xuyên thấu tầng băng, nhìn thấy chân lực trong cơ thể Triệu Phong đang không ngừng vận chuyển, ý đồ muốn phá vỡ lớp băng. Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười lạnh, lại mở ra La Hầu Cung.

Vèo!

Lại thêm một thanh băng tiễn lam sắc bắn trúng vào đồng băng điêu ở chỗ lối vào. Lực lượng của thanh băng tiễn nháy mắt đem đám giáp vệ vừa mới chạy tới kia cùng đóng băng lại một chỗ.

Ngắn ngủi trong mấy lần hô hấp, trước lối vào tàng bảo thất đã có thêm hơn mười tòa băng điêu, cùng nhau tạo thành một tòa núi băng nhỏ, hoàn toàn ngăn chặn lối vào tàng bảo thất.

- Ha ha... Thật hay quá! Quả nhiên là nhất tiễn song điêu mà!

Triệu Phong không khỏi cười to một trận.

Tòa núi băng nhỏ ở trước lối vào tàng bảo thất này, trở thành vật cản thật lớn, khiến cho đám giáp vệ xung quanh không thể nào tiếp cận được.

Một khi tiếp cận, chúng nó sẽ cùng nhau bị đóng băng luôn!

Hàn năng của hai thanh băng tiễn phát ra, tuyệt đối không tầm thường.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn xuyên thấu tầng băng, nhìn thấy chân lực, khí huyết, sinh mệnh lực... trong cơ thể Tuyền Thần đang không ngừng đóng băng lại!

180. Chương 181: Đuổi Giết Bắt Đầu

Hơn mười tòa băng điêu hình người sinh động như thật đóng băng lại cùng một chỗ, hình thành nên một tòa tiểu băng sơn hàn khí lạnh thấu xương.

Mà trong đó, Tuyền Thần thân lâm vào tuyệt cảnh, chính là đang ở trung tâm của tầng băng dày đặc.

Triệu Phong có thể nhìn ra, toàn thân Tuyền Thần bị hàn năng ngưng kết, nhanh thì nửa ngày, chậm thì hai ngày, nhất định sẽ tử vong. Với tu vi không đến Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Tuyền Thần, rất khó có thể phá giải uy lực đóng băng của hai thanh băng tiễn lam sắc. Trừ phi đối lại là Dương Kiên, mới có năng lực phá băng mà ra.

- Lực công kích của băng tiễn, tuy rằng không gia tăng về lực lượng, nhưng hiệu quả thuộc tính phụ trợ, lại vượt quá tưởng tượng!

Triệu Phong mỉm cười gật đầu.

Thế cục trước mắt, vô cùng có lợi cho Triệu Phong.

Tòa tiểu băng sơn vừa lúc đem lối vào của tầng bảo thất đóng băng lại, trở thành một bức tường phòng hộ cường đại.

Triệu Phong cũng không cần phải bố trí Cách Âm Trận nữa, có thể không chút nào cố kỵ ở trong tầng bảo thất phá trận.

Thân thể nhoáng lên, Triệu Phong đi tới trước ngăn cất chứa lúc trước.

Cái áo choàng rách rưới bên trong ngăn cất chứa kia hình dáng nửa trong suốt, giống như âm ảnh vậy, phát ra khí tức thần bí, phong cách cổ xưa, khiến cho người ta động tâm không thôi.

Trải qua một hồi trì hoãn, lực lượng trận pháp bao phủ bên ngoài trận pháp đã được hồi phục lại như lúc ban đầu. Triệu Phong lại phải công kích lại từ đầu.

Bồng!

Triệu Phong đánh ra một chưởng, điện quang lôi minh vừa hiện, ngăn cất chứa khẽ nhoáng lên, quang thái bạch sắc nhộn nhạo, lực lượng trận pháp nháy mắt ảm đạm đi một trận.

Sau khi lĩnh ngộ được một tia áo nghĩa bề ngoài của Phù Loan Điện Ấn, Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong đã gia tăng thêm một tầng, đạt tới cảnh giới đại thành.

Phong Lôi Chưởng tầng thứ năm, cảnh giới đại thành chính là một cái giới tuyến, vượt qua được nó, uy lực sẽ gia tăng lên rất nhiều.

Cấp bậc này, thanh âm lôi minh phát ra mãnh liệt, trong phạm vi uy lực, có thể khiến cho đối thủ tê dại.

Muốn đạt tới được cấp bậc này, cần phải lĩnh ngộ một tia áo nghĩa lôi lực!

Nếu như không có kỳ ngộ Phù Loan Điện Ấn, Triệu Phong muốn tu luyện Phong Lôi Chưởng đến cảnh giới như hiện tại, chỉ sợ còn phải mất một đoạn thời gian nghiên cứu và lĩnh ngộ.

Ầm ầm ầm!

Tần suất công kích của Triệu Phong cũng không quá cao, cũng không có phát huy ra toàn lực, nhưng uy lực của mỗi một kích đều vượt qua Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Uy lực của Phong Lôi Chưởng Ngũ trọng quả thật không tầm thường, dung nhập một chút áo nghĩa của Phù Loan Điện Ấn, lại như hổ thêm cánh!

Triệu Phong có thể cảm thụ được uy lực của mỗi một chưởng phát ra.

Mỗi một chưởng đều ẩn chứa điện mang lôi minh, có thể làm đối thủ tê dại. Những đối thủ thực lực kém một chút, bị trúng một chưởng của Triệu Phong, có thể khiến toàn thân đối phương tê dại, không thể nhúc nhích.

Mỗi một lần công kích, trong đầu Triệu Phong không ngừng cải tiến, hoàn thiện Phong Lôi Chưởng.

Bản thân Phong Lôi Chưởng là một môn công pháp còn thô ráp, người sáng tạo ra môn công pháp này vẫn còn chưa kịp hoàn thiện nó.

Triệu Phong một mực nghĩ cách hoàn thiện nó, nhưng tiến độ bình thường. Giờ phút này có được ý cảnh áo nghĩa cấp bậc cực cao của Phù Loan Điện Ẩn làm tham khảo, tiến độ hoàn thiện có thể nói là đột tiến cực nhanh.

Đồng thời trong lúc hoàn thiện, tính nguy hiểm của Phong Lôi Chưởng cũng giảm xuống rất nhiều, uy lực ngược lại gia tăng trên diện rộng.

Cũng chính là nói, đồng dạng là Phong Lôi Chưởng tầng thứ năm, nhưng sau khi trải qua Triệu Phong hoàn thiện, uy lực của nó so với những kẻ tu luyện trước đây còn mạnh hơn rất nhiều.

Vừa rồi khi chiến đấu, hắn đã dùng Phong Lôi Chưởng chính diện đánh lui Tuyền Thần.

Phải biết rằng, tu vi Tuyền Thần tiếp cận Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, tay cầm Thần binh Phàm cấp trung phẩm, cảnh giới công pháp cũng không tầm thường.

Dưới tình huống như vậy, hắn vẫn bị Triệu Phong chính diện đánh lui, từ đó có thể thấy được uy lực của Phong Lôi Chưởng mạnh như thế nào.

Nếu như Triệu Phong toàn lực phát huy lực lượng huyết mạch, thậm chí rất có thể một chưởng đánh chết Tuyền Thần!

Ầm! Ầm! Ầm!

Công kích của Triệu Phong theo một tiết tấu không nhanh không chậm. Mỗi một lần công kích, lực lượng của trận pháp đều thoáng ảm đạm đi một chút.

Đồng thời, bản thân trận pháp kia cũng tự động chữa trị, chống lại sự phá hoại của Triệu Phong. Nhưng tổng thể mà nói, lực lượng trận pháp đang không ngừng suy yếu đi.

Triệu Phong trong lúc công kích, không ngừng hoàn thiện Phong Lôi Chưởng, khiến cho tính nguy hiểm của nó càng ngày càng giảm xuống, uy lực càng ngày càng tăng lên.

Đương nhiên, thể lực của hắn cũng có hạn.

Cứ cách nửa canh giờ, Triệu Phong lại ngừng lại nghỉ ngơi một lúc. Cách hai canh giờ một lần, hắn dùng một viên Linh đan, hoặc là uống một hớp nhỏ Linh tửu cấp thấp.

Trong nháy mắt, ba ngày đã trôi qua.

Răng rắc!

Một chưởng mang theo lôi minh đánh thẳng lên trên trận pháp. Mảnh quang thải bạch sắc kia nháy mắt vỡ tan ra.

Sắc mặt Triệu Phong có chút vui vẻ, nhanh chóng lấy cái áo choàng rách rưới kia ra khỏi ngăn cất chứa.

Tuy rằng đã phá vỡ trận pháp, nhưng dựa theo hiểu biết của Triệu Phong, hệ thống trận pháp này vẫn còn, vẫn có thể chậm rãi chữa trị lại, một lần nữa bảo hộ ngăn cất chứa.

Triệu Phong dò xét một chút cái áo choàng u ám, khẽ rót chút chân lực vào, cẩn thận nghiên cứu.

Dưới tình huống rót vào một chút chân lực, cái áo choàng cũng không có biến hóa quá lớn, nhưng dường như càng trở nên trong suốt hơn nhiều.

Triệu Phong mặc áo choàng lên trên người, quán nhập thêm càng nhiều chân lực, lại dung nhập thêm một chút lực lượng huyết mạch, liền cảm thấy cái áo choàng càng trở nên trong suốt hơn.

Rồi đột nhiên, một tia khí tức mật mờ vô hình chợt vờn quanh toàn thân Triệu Phong.

Toàn thân Triệu Phong trở nên nhẹ nhàng, có loại ảo giác như là hóa thân thành không khí vậy.

Hắn thông qua mắt trái quan sát, phát hiện ra ánh sáng chiếu tới khu vực chính mình, đã trở nên vắn vẹo một cách kỳ dị, ảnh hưởng đến tầm nhìn.

- Ẩn thân?

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lên tinh quang, thốt ra hai chữ.

Ở trong mắt các sinh linh khác, Triệu Phong liền giống như không khí trong suốt vậy.

Hắn không nghĩ tới, công năng của cái áo choàng này lại kỳ dị đến như vậy.

Ngoài ra, khi khẽ lưu chuyển áo choàng một chút, thân thể Triệu Phong liền nhẹ như lá rụng, giống như có một cỗ lực lượng kỳ lạ phụ trợ thêm vậy.

Vụt!

Một đạo tàn ảnh quỷ mị ở trong tàng bảo thất chợt lóe lên, bay ra mây trắng.

Triệu Phong cảm giác được tốc độ di chuyển của mình tăng lên nhiều, thân pháp so với trước kia càng thêm thoải mái, linh hoạt hơn.

Trải qua một phen nghiên cứu, Triệu Phong đại khái hiểu được, cái áo choàng này có công năng gia tốc và ẩn thân.

Nhưng chẳng biết tại sao, nếu như chỉ rót vào chân lực thì cái áo choàng này không có hiệu quả gì rõ rệt cả, chỉ có rót vào lực lượng huyết mạch, mới có thể phát huy ra hiệu quả chân chính của nó.

Chương 181: Đuổi giết bắt đầu (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Có lẽ bởi vì cái áo choàng này đã có chút hư hại!

Triệu Phong cũng không quá để ý.

Hắn thoáng tính toán một chút thời gian. Qua thêm mấy canh giờ nữa, kỳ hạn mười ngày đầu tiên của cửa thứ ba sẽ đến. Đến lúc đó, tất cả các đệ tử thí luyện đều sẽ gặp phải sự đuổi giết của Hắc Thiết Cự Quái. Đối mặt với công kích của Chân Linh Cảnh, không ai có thể chính diện ngăn cản cả.

Triệu Phong liếc mắt một vòng tàng bảo thất, than nhẹ một tiếng, bước ra ngoài.

Tòa tiểu băng sơn ở lối vào, hàn lực đã giảm xuống rất nhiều.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, sắc mặt đại biến.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong toàn lực đánh ra một chưởng, thanh âm lôi minh mãnh liệt, điện quang lóe lên, đánh thẳng lên tòa băng sơn.

Răng rắc!

Tòa tiểu băng sơn vỡ vụn ra bốn năm phần. Đám giáp vệ bị đóng băng nhất thời vỡ vụn ra mấy phần.

Nhưng mà ở trung tâm tòa tiểu băng sơn, lại hoàn toàn trống rỗng.

Thân ảnh của Tuyền Thần, đã không thấy tung tích!

- Phù Loan Thí Luyện này, quả nhiên là thí luyện của Chính đạo, không khỏi quá mức nhân từ rồi! Một khi kẻ thí luyện lâm vào thời khắc sắp tử vong, Phù Loan Lệnh ẩn giấu bên trong cơ thể sẽ đem kẻ thí luyện truyền tống ra ngoài.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, liền phân tích ra một chút nguyên nhân kết quả.

Trong cơ thể của mỗi một thí luyện giả đều dung nhập một cái Phù Loan Lệnh.

Như vậy, muốn giết chết một đệ tử thí luyện, trừ phi là có thực lực hoàn toàn áp đảo, có thể miêu sát, khiến cho Phù Loan Lệnh không kịp khởi động truyền tống mới có thể.

Trong mấy ngày này, Triệu Phong không ngừng công kích trận pháp, trong đầu không ngừng hoàn thiện Phong Lô Chưởng, lực chú ý đối với ngoại giới giảm xuống, quả thật không biết Tuyền Thần mất tích từ lúc nào.

- Chẳng sao cả! Tuyền Thần kia chẳng qua chỉ là một tên lâu la mà thôi, với thực lực hiện tại của ta, giết hắn không khó!

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên, hướng về phía ngoài phủ đệ đi tới.

Vù!

Áo choàng sau lưng rung lên, một cỗ lực lượng kỳ dị mờ mịt nhất thời bao phủ toàn thân hắn.

Trong phút chốc, khí tức của Triệu Phong trở nên mờ mịt, giống như một đạo âm ảnh trong suốt.

Đại bộ phận thủ vệ trong phủ đệ gần như đều không cảm ứng thấy sự tồn tại của Triệu Phong.

Cái áo choàng cũ nát kia, có thể khiến cho Triệu Phong ẩn thân, nếu di động cực nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một đạo âm ảnh mà thôi.

Nhất thời, tốc độ của Triệu Phong có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Quan trọng hơn chính là, khi kích hoạt lực lượng của áo choàng, chỉ lúc bắt đầu mới cần có lực lượng huyết mạch để khởi động, sau đó thì chỉ cần dùng chân lực duy trì là có thể tiếp tục sử dụng tiếp.

- Ha ha... vậy thì gọi nó là Âm Ảnh Phi Phong đi!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ, giống như đi vào chỗ không người, thông dong rồi khỏi phủ đệ.

Vừa mới ly khai khỏi khu vực tòa thành, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một luồng áp lực kỳ quái khó hiểu ập tới, phảng phất như là bị một tồn tại đáng sợ chú ý tới vậy.

Cũng trong nháy mắt này, tất cả các đệ tử thí luyện ở các nơi khác nhau trên Thiên Cảnh Đảo như Dương Kiên, Bắc Mặc, Nhiễm Tiểu Uyển... cũng đồng thời cảm nhận được một cỗ nguy cơ áp bách giống hệt như vậy.

Luồng áp lực đột nhiên xuất hiện này, khiến cho trong lòng các đệ tử nhất thời máy động.

- Quá trình đuổi giết sắp bắt đầu rồi sao?

Triệu Phong âm thầm nói. Hắn dùng mắt trái đảo quét bốn phía xung quanh.

Ngay lúc này, cách hắn chừng mười trượng, đột nhiên truyền đến một luồng chấn động mờ mịt. Một luồng khí tức khùng bố đột nhiên sinh ra, áp bách khiến cho hắn gần như không thở nổi.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cái cửa ánh sáng phát ra bạch quang rực rỡ đột nhiên xuất hiện cách hắn chừng mười trượng, từ bên trong đi ra một cái thân ảnh khổng lồ mơ hồ.

Cẩn thận nhìn lại, lập tức nhận ra đó là một đầu cự quái bằng kim loại, sau lưng có một cặp cánh lớn, cao chừng một tòa nhà ba tầng, hai tròng mắt ẩn chứa thanh quang, toàn thân bao phủ một tầng quang lưu màu xanh. Khí tức mạnh mẽ như cuồng phong hải lãng, lan tràn khắp bốn phía xung quanh.

- Chạy!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến, hướng về phía xa xa bay nhanh đi.

Đầu Hắc Thiết Cự Quái kia rít gào một tiếng chấn động linh hồn, khiến cho Triệu Phong sợ hãi không thôi.

Vù vù!

Hắc Thiết Cự Quái vũ động cặp cánh sau lưng, mang theo một trận cuồng phong u lam sắc, bay thẳng lên không, hướng về phía Triệu Phong đuổi theo.

Đuổi giết!

Đuổi giết đến từ Hắc Thiết Cự Quái cấp bậc Chân Linh Cảnh!

Triệu Phong thừa nhận một luồng áp lực khủng bố đến nỗi hít thở không thông, lông tóc toàn thân dựng đứng, hóa thành một đạo hư ảnh, hướng phía xa chạy đi.

Cũng may, tốc độ ban đầu của Hắc Thiết Cự Quái cũng không tính là nhanh, chỉ tương đương với Nhị trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, so với cửa đầu tiên, chỉ nhanh hơn một chút mà thôi.

- Còn may là tốc độ của nó cũng không quá nhanh!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Nếu như tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái quá nhanh, cho dù là bất kỳ đệ tử thí luyện nào đi nữa, chỉ sợ cũng không thể kiên trì được nửa ngày!

Thân là Chân Linh Cảnh, thực lực của Hắc Thiết Cự Quái tất nhiên so với đệ tử thí luyện hùng hậu hơn mấy chục lần, liên tục truy đuổi suốt mấy tháng cũng không thành vấn đề.

Chẳng mất bao lâu, Triệu Phong đã bỏ rơi được Hắc Thiết Cự Quái.

Nhưng hắn chỉ cần dừng lại một chút, Hắc Thiết Cự Quái rất nhanh liền có thể đuổi kịp.

Càng đáng sợ hơn chính là, Triệu Phong mơ hồ cảm thấy tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái càng ngày càng gia tăng thêm một chút.

- Một cửa cuối cùng, thời gian càng dài, sự đuổi giết gấp phải sẽ càng gia tăng thêm. Cũng có nghĩa là, tốc độ cuối cùng mà Hắc Thiết Cự Quái có thể đạt tới, rất có thể là cấp bậc Chân Linh Cảnh chân chính!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Kỳ ngộ trên Thiên Cảnh Đảo rất nhiều, nhưng thí luyện cũng sẽ không để mặc cho người không ngừng đào móc bảo tàng mà không gặp chút áp lực nào!

oOo

Cũng đồng thời trong lúc này, tất cả các đệ tử còn lại trên Thiên Cảnh Đảo, cũng đều bị đuổi giết.

Trong Di tích Cổ Viên...

- Cuối cùng đuổi giết cũng tới! Đáng tiếc...

Thân hình Bắc Mặc từ trong một tòa phủ đệ xanh biếc nhảy ra, ở trong đám hoa viên và cây cảnh xung quanh bỏ chạy.

Sau lưng hắn, một đầu Hắc Thiết Cự Quái cũng đuổi theo không rời. Chỉ riêng khí tức từ trên người Hắc Thiết Cự Quái phát ra, cũng đã đủ kinh sợ thối lui đám Yêu thú ở phụ cận.

Bắc Mặc giờ phút này, khí tức toàn thân cường đại chưa từng có. Hai ngày trước, hắn vừa mới đột phá được Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng vẫn như cũ chỉ có cách bỏ chạy về phía đồng hoang mà thôi.

oOo

Trong tòa tháp cao giữa rừng rậm.

Dương Kiên, đã bước nửa chân vào Thoát Phàm Lục trọng, lúc này cũng chỉ có thể lựa chọn trốn chết.

Gặp phải Chân Linh Cảnh, mặc kệ là Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh hay là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chính diện đối kháng cũng chỉ có thể bị miểu sát, không chút trì hoãn!

Toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, các đệ tử thí luyện đều lâm vào tuyết cảnh trốn chết như vậy.

- Ở trong thí luyện, thời gian sinh tồn càng dài, thành tích cuối cùng sẽ càng tốt!

Quá trình thí luyện cuối cùng, chỉ vừa mới bắt đầu mà thôi!

181. Chương 182: Ý Tưởng Khác Người

Phù Loan Điện, bậc thang lối vào...

Tông chủ cùng các vị Trưởng lão ngồi xếp bằng tại chỗ, trầm mặc không nói gì.

Trong chớp mắt, Phù Loan Thí Luyện đã qua ngày thứ mười tám. Kể từ ngày thứ tám trở đi, trong thí luyện cũng không có thêm bất cứ người nào bị loại nữa.

- Ngày mười tám, hiện tại hẳn là đến giai đoạn cuối cùng rồi!

Đại Trưởng lão chậm rãi mở miệng.

Năm cường giả Chân Linh Cảnh, trên mặt mỗi người đều hết sức ngưng trọng.

Trong mắt Lục Nguyệt Mỗ Mỗ và Hiếu Nguyệt Tông chủ đều mang theo vẻ lo lắng nhàn nhạt.

Dựa theo kinh nghiệm lúc trước, cho dù là lần có thành tích tốt nhất, đến giai đoạn này, ít nhất cũng phải có phân nửa người bị loại. Rất nhiều thời điểm, chỉ còn lại có hai, ba người.

Mà lần này, còn dư lại bảy tên đệ tử, thế nhưng lại không có người nào bị loại nữa.

- Hiếu nhiên đã có nhân tố gì đó, gây ảnh hưởng lớn đến thí luyện! Có lẽ là kết quả tốt nhất, cũng có lẽ là kết quả tệ nhất!

Giọng nói Vân Hải Chân Nhân không một chút gợn sóng.

- Chỉ cần Phù Loan Điện còn chưa có đóng cửa, chứng minh bên trong vẫn còn có người sống sót!

Tiết Trưởng lão than nhẹ một hơi.

Khổng Nguyên Hạo, đệ tử của hắn đã bị loại khỏi thí luyện, đối với thí luyện hiện tại đã không còn bất cứ chờ mong gì nữa.

Duy nhất khiến cho hắn nhớ mãi không quên chính là Triệu Phong, tên đầu sỏ tội ác khiến cho đệ tử của chính mình bị loại.

Đúng lúc này...

Ô...ô...ô...n...g!

Tại lối vào, cửa ánh sáng màu xanh chợt lóe lên.

Ánh mắt năm vị cường giả Chân Linh Cảnh sáng ngờ lên, lộ ra một tia mừng rỡ.

Cuối cùng cũng có người ra rồi!

Trong tầm nhìn, một thân ảnh đang run cầm cập chợt hiện ra chỗ bậc thang.

- Thần nhi?

Thanh âm Vân Hải Chân Nhân chợt vang lên.

Người bị loại trước mắt, chính là đệ tử của hắn, Tuyền Thần.

Trên người Tuyền Thần không có bất cứ vết thương nào, chỉ là không ngừng run rẩy, trên người phát ra từng cỗ hàn ý dày đặc.

- Sư phụ!

Tuyền Thần lệ nóng ngưng tròng, phốc một tiếng, thân thể lạnh lẽo ngã xuống mặt đất.

- Để đó cho ta!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ vung tay lên, một cỗ chân lực xanh biếc hòa nhã ôn nhuận dung nhập vào trong cơ thể Tuyền Thần.

Một lúc sau, hàn lực trong cơ thể Tuyền Thần đã bị hóa giải.

- Hàn lực thật thuần khiết! Đường như còn có khí tức của một loại huyết mạch Thượng Cổ! May mắn là luồng lực lượng này khá yếu...

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ sợ hãi than thở.

- Thần nhi, ngươi gặp phải tình huống gì, sao lại trở nên như thế này?

Vân Hải Chân Nhân dò hỏi.

Trong mắt Tuyền Thần tràn ngập oán hận, cắn răng nghiêng lợi:

- Là do Triệu Phong!

Triệu Phong?

Mấy vị Trưởng lão nhất thời hai mắt nhìn nhau. Chuyện này liên quan gì tới Triệu Phong?

- Đệ tử thật khó khăn mới tìm được trung tâm của một tòa cổ bảo, Triệu Phong kia giữa chừng chạy tới, đệ tử đành phải cùng hắn liên thủ. Thế nhưng chẳng ngờ, người này cực kỳ vô sỉ, ở sau lưng đâm lén ta một đao!

Hai tròng mắt Tuyền Thần gần như phun lửa, bộ dáng thống hận quyết tuyệt như vậy, giống như muốn giết chết Triệu Phong ngay tại chỗ.

Lại là tên Triệu Phong kia!

Các vị Trưởng lão đều vô cùng tức giận.

- Triệu Phong này... rốt cuộc muốn hãm hại bao nhiêu người, mới cam tâm bằng lòng?

Tiết Trưởng lão đột nhiên phần nộ hết lên, uy áp chân linh cường đại lan tràn khắp nơi, khiến cho Tuyền Thần cũng phải run bắn lên một cái, trong lòng cũng buồn bực:

- Chẳng lẽ Triệu Phong này còn trêu chọc kẻ khác nữa sao?

Mấy vị Trưởng lão ở nơi này, bao gồm cả Hiểu Nguyệt Tông chủ cũng đều rất phần nộ.

Trong tông môn chưa từng xuất hiện qua loại đệ tử bại hoại như vậy.

Chỉ có Đại Trưởng lão, cặp mày khẽ nhíu lại, thần sắc vẫn bình tĩnh như cũ:

- Những cái ân oán này, đợi sau khi thí luyện kết thúc rồi hãy điều tra! Nhiệm vụ trước mắt, cần phải biết rõ tình huống trong thí luyện đã!

Ánh mắt của mấy người Tông chủ cũng đều nhìn về phía Tuyền Thần.

Hiện tại mọi người đều bức thiết muốn biết tình huống của những người khác trong Phù Loan Thí Luyện.

Tuyền Thần lập tức một phen đem những gì trong thí luyện nói qua một lần.

Đương nhiên, hắn còn đem những biểu hiện có liên quan đến Triệu Phong miêu tả lại vô cùng ác liệt. Ví dụ như đồng môn bị trúng xà độc, Triệu Phong thấy chết không cứu, lại còn mở miệng trào phúng. Ngoài ra, tên đệ tử vô sỉ này ra tay đoạt Xích Huyết Quả của mình...

Mỗi khi Tuyền Thần đề cập đến hành vi ác liệt của Triệu Phong, những vị Trưởng lão ở đây đều nhíu chặt cặp mày lại.

Đối với công lao của Triệu Phong, Tuyền Thần căn bản không đề cập tới một chữ.

- Bấy người các người, không ngờ toàn bộ lại có thể thông qua cửa thứ hai, đây quả thật là chuyện không thể nào tin nổi!

Năm vị cường giả Chân Linh Cảnh cũng đều thở ra một hơi.

Xác định cả bảy đệ tử tham gia thí luyện đều tiến vào cửa thứ ba, các Trưởng lão cũng vô cùng vui mừng.

Về phần vì cái gì có thể bình yên xông qua cửa thứ hai, Tuyền Thần giải thích chính là mọi người đoàn kết.

- Theo như miêu tả của người, cửa thứ hai vạn phần mạo hiểm, cho dù có đoàn kết nhất trí, các người cũng không thể nào không có chút thương vong, không ai bị loại, toàn bộ thông quan được! Khẳng định là còn có nguyên nhân khác!

Ánh mắt Đại Trưởng lão lóe lên, nắm lấy một điểm mấu chốt.

Các vị Trưởng lão còn lại cũng khẽ gật đầu. Đối với Phù Loan Thí Luyện, hiểu biết của bọn họ đều sâu sắc hơn các đệ tử rất nhiều.

- Có lẽ còn có nguyên nhân khác... Tên đệ tử vô sỉ Triệu Phong kia, chẳng biết đạt được vận khí phân chó gì, lĩnh ngộ được một loại Tinh Thần Âm Ba Thuật, có thể khắc chế đám Hắc Huyết Biên Bức kia...

Tuyền Thần nói năng quanh co hàm hồ, không nói rõ ràng.

Tinh Thần Âm Ba Thuật?

Trong mắt Đại Trưởng lão chợt lóe tinh quang, cùng Hiếu Nguyệt Tông chủ liếc mắt nhìn nhau một cái.

Lấy sự lão luyện và kinh nghiệm xử thế của bọn họ, như thế nào nhìn không ra việc phiến diện trong trần thuật của Tuyền Thần.

- Đúng rồi! Thần nhi, người trong thí luyện có thu hoạch gì? Phần thưởng cuối cùng như thế nào?

Vân Hải Chân Nhân mỉm cười, dời đi đề tài.

Mấy vị Trưởng lão nghe vậy, cũng lộ ra hứng thú.

Tuyền Thần dù sao cũng là người xông qua cửa thứ ba, hẳn là cũng sẽ có chút thu hoạch kỳ ngộ.

- Thành tích thí luyện của đệ tử là 150 điểm. Cuối cùng đổi được một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, ngoài ra còn đạt được một ít thiên địa trân tài cùng với mấy món đạo cụ Thần binh...

Tuyền Thần một phen đem những thu hoạch của chính mình đưa ra.

Công pháp Phàm phẩm thượng cấp là đổi được lúc cuối cùng.

Những thu hoạch khác như thiên địa linh vật, Thần binh, đạo cụ cũng đều không tệ.

Đương nhiên, hẳn không tìm được Thần binh, vật phẩm cấp bậc Phàm phẩm thượng cấp trở lên. Những thiên địa linh vật có giá trị, có thể dùng được cũng chỉ có mấy cái.

- 150 điểm thí luyện, thành tích này cũng không tệ! Có thể cống hiến cho tông môn một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, công hiến của người cũng không nhỏ!

Hiếu Nguyệt Tông chủ tán dương.

Chương 182: Ý tưởng khác người (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Công pháp Phàm phẩm thượng cấp, trong cả tông môn cũng không có nhiều lắm.

Có thêm một môn công pháp Phàm phẩm thượng cấp, vô hình trung cũng gia tăng thêm thực lực nội tình của tông môn.

- 150 điểm thí luyện, ở trong các khóa thí luyện trước, thành tích cũng là trung thượng!

Đại Trưởng lão mỉm cười gật đầu.

Đối với các đệ tử còn lại trong thí luyện, các Trưởng lão đều tràn ngập chờ mong.

Tổng cộng có bảy người kiên trì đến cuối cùng, cho dù phóng mắt so sánh trong một trăm năm gần nhất, cũng là lần đầu tiên.

Tuyền Thần có thể có được thu hoạch như thế, các đệ tử còn lại trong thí luyện, thu hoạch kỳ ngộ chỉ sợ sẽ còn lớn hơn nữa.

- Thí luyện đã đến ngày mười tám rồi! Trong mười kỳ Phù Loan Thí Luyện gần nhất, có thể kiên trì hơn một tháng, dường như cũng chỉ có mình Vân Hải sư đệ!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ mỉm cười, thần tình rạng rỡ.

Vân Hải Chân Nhân chính là người đã phá vỡ kỷ lục của Phù Loan Thí Luyện trong thời gian gần trăm năm qua. Trong mười kỳ thí luyện gần nhất, chỉ có mình hắn là có thể kiên trì hơn một tháng mà thôi. Đây chính là thành tích rất tốt.

Nhưng mà, kỳ thí luyện lần này, lại mạnh mẽ vượt qua tưởng tượng, có lẽ sẽ có cơ hội phá vỡ kỷ lục do Vân Hải Chân Nhân lập ra trước đây.

Rất đáng chờ mong!

Thần sắc các vị Trưởng lão cũng đều vô cùng hưng phấn.

Lần này, thành tích cao nhất có thể đạt tới bao nhiêu? Có thể phá vỡ được kỷ lục của Vân Hải Chân Nhân hay không?

Ngay cả Vân Hải Chân Nhân, vẻ mặt cũng vô cùng chờ mong, trầm ngâm:

- Bắc Mặc, người cũng không nên để ta thất vọng a!

oOo

Phù Loan Thí Luyện, Thiên Cảnh Đảo...

Trong chớp mắt, một ngày thời gian trôi qua.

Thân hình Triệu Phong vững vàng bay vút qua một ngọn băng sơn.

Hắn phát huy ra một nửa tốc độ phi hành, một phen thoải mái bỏ rơi Hắc Thiết Cự Quái một khoảng khá xa.

- Tốc độ của cự quái này, dường như càng ngày càng nhanh hơn a!

Thân hình Triệu Phong dừng lại, có một chút áp lực.

Dựa theo đánh giá của hắn, đến ngày thứ năm của quá trình đuổi giết, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái có thể sẽ tăng lên đến cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Một khi tốc độ đạt tới cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù là Dương Càn, thực lực mạnh nhất trong thí luyện lần này, cũng đều là cứu tử nhất sinh.

Bởi vì Hắc Thiết Cự Quái đã đạt tới Chân Linh Cảnh, khí mạch rộng rãi, sẽ không xuất hiện tình huống kiệt lực, hoặc là cần nghỉ ngơi.

Mà các đệ tử thí luyện cũng cần phải nghỉ ngơi, bổ sung nguyên khí.

Cũng chính là nói, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây căn bản chính là một đường giới tuyến thật lớn.

Huống chi, trong các đệ tử tham gia thí luyện, có mấy người, tu vi cũng không có đạt tới Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, căn bản không thể kiên trì đến ngày thứ năm.

Ngày đầu tiên... ngày thứ hai... ngày thứ ba...

Các đệ tử thí luyện trên Thiên Cảnh Đảo, áp lực càng ngày càng lớn.

Hắc Thiết Cự Quái chẳng biết mệt mỏi, không cần khôi phục, tốc độ không ngừng tăng lên.

Đến ngày thứ ba, Liễu Nguyệt Nhi và Lâm Phàm đều có chút quá sức.

Tu vi của hai người này đều là Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái so với bọn họ cũng không chậm hơn bao nhiêu.

Về phần mấy người còn lại, Bắc Mặc và Nhiễm Tiểu Uyển cũng đều đã tấn chức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Mà Dương Can là mạnh nhất, đã bước nửa bước vào Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lần thí luyện này, thành tích vượt quá tưởng tượng, cũng đã áp bức ra tiềm lực của phần đông đệ tử tham gia thí luyện.

- Nếu tình huống này vẫn tiếp tục, đợi đến ngày thứ bảy, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái khẳng định sẽ vượt qua ta!

Cặp mày Triệu Phong chợt nhú chặt.

Hắn ý thức được, bị động chạy trốn, cuối cùng cũng khó tránh khỏi bị đuổi giết.

Đột nhiên, trong đầu hắn chợt xuất hiện một ý tưởng khác người.

So với bị đuổi giết, vì sao không một phen chủ động đem địch nhân tiêu diệt?

Đổi lại một người khác, đối mặt với sự đuổi giết của cường giả Chân Linh Cảnh, trong đầu chỉ có một lựa chọn, bỏ chạy!

Bởi vì chính diện đối kháng Chân Linh Cảnh, căn bản chỉ có con đường chết!

Nhưng mà, chạy trốn chung quy cũng là bị động. Huống chi, tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái kia sẽ càng ngày càng nhanh hơn, sớm muộn cũng sẽ bắt được hắn.

- Xử lý Hắc Thiết Cự Quái!

Trong lòng Triệu Phong chợt nảy sinh một ý niệm đáng sợ.

So với bị động chạy trốn, còn không bằng một phen đem nguy cơ này hoàn toàn bóp chết.

Vù vù vù!

Ngay lúc này, thân ảnh cao lớn của Hắc Thiết Cự Quái đột nhiên vũ động cặp cánh, từ phía xa xa tiếp cận.

Chỉ bằng vào khí tức uy áp, cũng đủ khiến cho Triệu Phong gần như không thể thở nổi.

Triệu Phong nhanh chóng suy nghĩ, trầm tính:

- Trên Thiên Cảnh Đảo này, có một vài tồn tại cực kỳ nguy hiểm, cho dù là Chân Linh Cảnh, nếu không cẩn thận thì cũng có thể ôm hận mà chết!

Nghĩ như vậy, hắn đột nhiên thay đổi phương hướng.

Mục tiêu mới: Long Xà Băng Hà!

Tốc độ Triệu Phong gia tăng lên nhiều, thậm chí âm thầm thúc giục Âm Ảnh Phi Phong, hướng về phía hàn đàm, nơi ẩn chứa tinh thể u lam sắc phía trước mà phóng đi.

Âm Ảnh Phi Phong của hắn tuy rằng có thể ẩn thân, nhưng hiển nhiên không có khả năng qua mắt được cường giả Chân Linh Cảnh.

Huống chi, trong cơ thể hắn còn có Phù Loan Lệnh, bị Hắc Thiết Cự Quái tập trung, cho dù chạy nhanh đến mấy, cũng không thể thoát khỏi.

Hai canh giờ sau...

Phía trước xuất hiện một cái tiểu đàm phát ra hàn ý dày đặc.

Nước bên trong hàn đàm phát ra quang mang u lam kỳ dị, bốn phía xung quanh toàn bộ là băng thiên tuyết địa.

Triệu Phong đi tới bên cạnh hàn đàm, hàn ý phát ra mạnh mẽ đến mức như muốn ngưng kết khí huyết sinh mệnh của hắn.

Hắn thúc giục lực lượng huyết mạch của mình, lấy ra La Hầu Cung, liền cảm thấy hàn ý giảm mạnh gần phân nửa.

Một bộ phận hàn ý được lực lượng huyết mạch chống đỡ, một bộ phận khác, thì được La Hầu Cung hấp thu đi. Ấn ký u lam sắc trên thân cũng giống như đóa băng liên nở rộ, giờ phút này phát ra quang mang trong suốt màu lam sáng rực.

Triệu Phong đứng bên cạnh hàn đàm, lẳng lặng chờ đợi. Hắn hít sâu một hơi, liếc mắt nhìn hàn đàm.

Chỉ có hắn biết rõ, ở trong hàn đàm có một thứ cấm kỵ tồn tại. Lần trước vô tình xúc phạm, khiến cho cả Thiên Cảnh Đảo biến thành băng thiên tuyết địa, đây là loại lực lượng đáng sợ đến cỡ nào.

Xa xa, khí tức khủng bố của Hắc Thiết Cự Quái càng ngày càng gần.

Càng ngày càng gần hơn...

Hắc Thiết Cự Quái rít gào dữ tợn, chớp mắt đã tiến vào tầm nhìn.

Triệu Phong một đầu tóc xanh không ngừng phát phối trong băng thiên tuyết địa, Âm Ảnh Phi Phong sau lưng theo gió tung bay, phát ra khí tức thần bí cổ xưa...

182. Chương 183: Quả Trứng Thần Bí

Giờ phút này, Triệu Phong dừng lại, đối diện với đầu Hắc Thiết Cự Quái khủng bố vô cùng, đối mặt với tồn tại vô địch cấp bậc Chân Linh Cảnh.

Đây là một ý tưởng mà không có bất cứ một đệ tử thí luyện nào dám tưởng tượng tới!

Đối kháng với Hắc Thiết Cự Quái?

Không hề trì hoãn, bất cứ một gã đệ tử thí luyện nào, cũng chỉ có duy nhất một kết quả là bị miểu sát.

Lấy tu vi Tam trọng thiên Thoát Phàm Cảnh của Triệu Phong, tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Về mặt của hắn hết sức bình tĩnh, mắt trái mở ra đến tận cùng, trong đồng tử thanh sắc phát ra quang mang lợi hại, phảng phất như có thể xuyên thủng cả tâm linh vậy.

Bằng vào thị giác siêu cấp của mình, Triệu Phong nắm trong tay hết thảy mọi hoàn cảnh nhân tố xung quanh thân thể mình, nguyên khí thiên địa, bụi bặm, ánh sáng, nhịp đập hơi thở...

Từng động tác của Hắc Thiết Cự Quái, thậm chí ngay cả xu hướng động tác tiếp theo, cũng đều hoàn toàn nằm trong tay của Triệu Phong.

Tuy rằng tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái không nhanh, nhưng Triệu Phong hiểu được, một khi bị tiếp cận, với cường độ và phạm vi công kích của đối phương, chính mình khó có khả năng ngăn cản một kích.

Sự chênh lệch cấp bậc của Thoát Phàm Cảnh cùng với Chân Linh Cảnh căn bản chính là một trời một vực.

Cho dù là thực lực Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong, đối diện với Chân Linh Cảnh cũng chẳng khác gì một con kiến hơi lớn một chút mà thôi.

Vèo!

Hắc Thiết Cự Quái chấn động hai cánh, quanh thân vờn quanh một tầng thanh lưu màu xanh, mang theo một trận cuồng phong cường đại, dùng khí thế bề ngỗ nghiền áp hết thảy mọi thứ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong nhanh chóng tính toán. Hắn tính toán tốc độ của Hắc Thiết Cự Quái và phạm vi công kích của nó.

Huống chi, đầu Yêu Thú Vương kia chính là Vương của một bầy Yêu thú đông đảo, xung quanh có đại lượng thủ hạ cấp bậc Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí là Thất trọng thiên.

Cũng may, bởi vì hoàn cảnh khí hậu trên Thiên Cảnh Đảo đột nhiên giảm xuống thấp, đại đa số thủ hạ của Yêu Thú Vương đám thì chết, đám thì ngủ đông hết.

Trong vô hình, độ khó thực hiện của kế hoạch mà Dương Kiên đã suy tính liền giảm xuống khá nhiều.

Không lâu sau, Dương Kiên đã dẫn dụ Hắc Thiết Cự Quái tới khu vực của Yêu Thú Vương.

Giờ phút này, hần hít sâu một hơi, tinh thần căng như dây đàn.

Một khi có bất cứ một chút sai lầm nào, hần đều có thể bỏ mạng.

Tính nguy hiểm của Yêu Thú Vương, so với Hắc Thiết Cự Quái còn lớn hơn nhiều.

Ngay cả Triệu Phong cũng biết tòa tháp cao trong rừng rậm có Yêu Thú Vương, thậm chí biết đến sự tồn tại của các Chân Linh Cảnh khác, nhưng cũng không dám sử dụng phương pháp này.

Bởi vì tính nguy hiểm cao hơn rất nhiều!

- Rống!

Trong khu rừng rậm chợt truyền đến tiếng gào thét kinh thiên. Một đầu Tam Thủ Liệt Diễm Sư dữ tợn lao về phía bên này.

Đầu Liệt Diễm Sư này có tổng cộng ba cái đầu, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm, phát ra khí tức cực kỳ kinh người, khiến cho nguyên khí thiên địa cũng phải chấn động. Còn chưa đến gần, Dương Kiên đã cảm nhận được một trận cảm giác nóng bỏng.

- Nhanh như vậy đã bị phát hiện rồi!

Dương Kiên giật mình.

Còn cách xa đến mấy dặm, Tam Thủ Liệt Diễm Sư đã cảm ứng được sự hiện hữu của hần.

Nhưng trên thực tế, Yêu Thú Vương chính là bị khí tức Chân Linh Cảnh của Hắc Thiết Cự Quái kinh động. Các Yêu thú xung quanh đó sớm đã bị dọa chạy mất rồi.

Lúc này, Dương Kiên đột nhiên tiến tới gần Hắc Thiết Cự Quái.

Đây là một hành vi cực độ nguy hiểm, sẽ khiến cho Dương Kiên đồng thời lâm vào sự giáp công của Hắc Thiết Cự Quái và Yêu Thú Vương.

Bất quá, Dương Kiên minh bạch, nếu như so sánh, thì tốc độ Hắc Thiết Cự Quái chậm hơn, tính nguy hiểm cũng nhỏ hơn.

Rất nhanh, Tam Thủ Liệt Diễm Sư đã đuổi tới, trước tiên tiến hành thị uy với Hắc Thiết Cự Quái.

Hắc Thiết Cự Quái căn bản mà mặc kệ, chỉ là đuổi giết Dương Kiên.

Yêu Thú Vương giận dữ. Với tư cách là Vương của phiến rừng rậm này, kẻ xâm nhập ngoại lai không ngờ lại dám mặc kệ sự hiện hữu của chính mình.

Về phần con kiến hôi Dương Kiên kia, nó trực tiếp không thèm để ý đến.

Chương 185: Chuyển biến xấu (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Kế tiếp, Dương Kiên gần như là lâm vào tuyệt cảnh. Hần không ngừng quẹo phải quẹo trái bỏ chạy, Hắc Thiết Cự Quái thì truy sát không ngừng.

Mà Yêu Thú Vương thì lại đuổi theo Hắc Thiết Cự Quái.

Lực phòng ngự của Hắc Thiết Cự Quái vô cùng cường đại, thừa nhận mấy lần công kích của Yêu Thú Vương, nhưng cũng không bị thương quá nặng.

Nộ Diễm Phần Thiên!

Yêu Thú Vương phát động tuyệt chiêu. Liệt diễm tam sắc phô thiên cái địa từ trong ba cái đầu phun ra, đan xen lại với nhau, hình thành nên sóng lửa hủy diệt ba màu chói mắt, từ giữa không trung lao thẳng xuống Hắc Thiết Cự Quái.

Ầm!

Một tiếng chấn động cực mạnh, trên mặt đất chỉ còn lại một cái hố cực lớn, ước chừng nửa cái sân lớn, phát ra từng luồng khói nhân nhật.

Dương Kiên cách cái hố lớn kia chừng một dặm, nhưng vẫn bị sóng khí cường đại ảnh hưởng đến, thậm chí còn bị thương nhẹ.

Cũng may, hắn cũng không có uống công mạo hiểm. Hắc Thiết Cự Quái một cánh rơi rụng, một chân gãy đôi, bị Yêu Thú Vương giải quyết chỉ là vấn đề sớm muộn mà thôi.

Dương Kiên không dám chần chờ nữa, lập tức chạy trốn ra khỏi khu rừng, để tránh cho sau khi Yêu Thú Vương tiêu diệt xong Hắc Thiết Cự Quái, lại truy sát chính mình.

Nếu như đối thủ là Chân Linh Cảnh chân chính, lại không có bất cứ hạn chế nào cả, bất cứ một đệ tử thí luyện nào cũng đều khó có khả năng kiên trì.

Hai ngày kế tiếp, Dương Kiên triệt để thoát khỏi bị đuổi giết. Hắn tranh thủ thời gian này, chậm rãi khôi phục lại thể lực, sinh mệnh lực.

- Lần này mạo hiểm, ngược lại cũng đáng giá, trực tiếp giết chết Hắc Thiết Cự Quái!

Dương Kiên thở phào một hơi, trong mắt lộ ra hưng phấn cùng tự hào.

Hắn cũng không biết, phương pháp này, chính mình cũng không là người đầu tiên sử dụng.

Nếu như để cho hắn biết, bên trong thí luyện còn có người khác, tại mấy ngày trước đã giết chết Hắc Thiết Cự Quái, hơn nữa so với hắn còn dễ dàng hơn nhiều, không biết Dương Kiên sẽ có cảm tưởng gì.

Hơn nữa, Dương Kiên cũng không cao hứng được quá lâu, hết ngày thứ hai, nguy cơ lại đến!

Đuổi giết ngày thứ 11, ngày 29 thí luyện.

Ồ...ô...ô...n...g!

Cách hắn chừng mười trượng, đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu trắng. Từ trong đó lại đi ra một đạo thân ảnh mơ hồ thật lớn.

- Cái gì?

Thân hình Dương Kiên cứng ngắc, nhất thời kinh hãi thất sắc:

- Sao lại ra một tên nữa? Chạy!

Dương Kiên dứt khoát quyết đoán, không đợi Hắc Thiết Cự Quái đi ra, liền lập tức chạy trốn trước.

Lần này đầu Hắc Thiết Cự Quái từ trong quan môn đi ra, khí tức so với đầu Hắc Thiết Cự Quái lần trước giống nhau như đúc, hơn nữa tốc độ ngay từ ban đầu đã trực tiếp đạt tới cấp bậc Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

oOo

Trong phủ đệ, tàng bảo thất!

Rầm! Rầm! Rầm!

Triệu Phong thúc giục Phong Lôi Chưởng, không nhanh không chậm công kích.

Trận pháp của ngân cất chứa đã ảm đạm hơn phân nửa.

- Thêm hai ngày nữa, trận pháp này sẽ bị phá!

Về mặt Triệu Phong trở nên vui vẻ, nhìn qua quả trứng màu xám trong tủ cất chứa.

Trong lòng hắn suy đoán, bên trong quả trứng này sẽ có loại dị chủng quý hiếm gì, có thể nào là loại linh thú trân cầm truyền thuyết nào đó của thời Thượng Cổ hay không?

Trong điển tịch của tông môn có ghi lại, có một ít cường giả, dưới cơ duyên xảo hợp, đạt được một vài Yêu thú mới sinh, hoặc là trứng Yêu thú, thu dưỡng làm tọa kỵ, hoặc là biến thành Linh sủng Yêu thú.

Một vài Linh thú có được sức chiến đấu cực kỳ cường đại, thậm chí còn có thể độc bá nhất phương nữa.

Nghe nói trong Hiếu Nguyệt Tông có nuôi dưỡng một đầu Yêu thú Kim Thương Cự Ứng, có thể chuyên chở nhiều người phi hành. Luận sức chiến đấu, đủ để diệt sát những cường giả Lục trọng thiên, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

- Hửm?

Đột nhiên, động tác Triệu Phong nhất thời dừng lại. Một luồng khí tức áp bách tâm linh đáng sợ truyền đến, phẳng phất như đang bị cái gì đó tập trung vào.

Cái cảm giác này, rất quen thuộc!

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài tàng bảo thất đột nhiên xuất hiện một cái cửa ánh sáng màu trắng, từ trong đó xuất hiện một thân hình mơ hồ cực lớn.

- Cái gì? Còn nữa?

Trong lòng Triệu Phong chấn động.

Tính toán thời gian, khoảng cách so với lần đuổi giết trước, đã qua mười ngày.

Mười ngày! Đây là một tin tức quan trọng!

Cửa thứ ba thí luyện, dường như cứ cách mười ngày, sẽ gia tăng thêm một tên Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết.

Hiện tại, đã tiến vào cái mười ngày thứ ba.

Tuy rằng Triệu Phong đã giải quyết được một đầu Hắc Thiết Cự Quái, nhưng mà thí luyện về sau, sự cường đại của việc đuổi giết sẽ càng lúc càng lớn, hiển nhiên sẽ không đơn giản như vậy!

Rầm! Rầm!

Tàng bảo thất chấn động nhẹ một cái, công kích của Hắc Thiết Cự Quái rơi thẳng xuống trận pháp.

Hình thể của Hắc Thiết Cự Quái quá lớn, tương đương với tầng lầu ba tầng, không có cách nào đi vào tàng bảo thất được. Nhưng một kích tùy tiện của nó, lại khiến cho đồng băng điêu ở gần cửa vào vỡ nát.

Vền vền một chút sóng khí còn sót lại, trùng kích vào tàng bảo thất, gần như khiến cho Triệu Phong bị thổ huyết.

Một khi bị nó đánh vào tàng bảo thất, Triệu Phong chỉ có kết quả là bị miểu sát mà thôi.

- Trốn thôi!

Mắt trái Triệu Phong không chế cục diện, trước khi dư âm sóng khí chưa biến mất, hắn đã hóa thành một đạo âm ảnh trong suốt, nhảy ra khỏi tàng bảo thất.

Vù!

Đạo âm ảnh kia ở giữa không trung xẹt ra một tia thanh sắc nhàn nhạt. Hiển nhiên là Triệu Phong đã đem lực lượng huyết mạch thiêu đốt đến cực điểm.

Ngăn ngủi trong chớp mắt!

Tốc độ Triệu Phong bộc phát ra, thậm chí đã vượt qua Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thoáng một cái bay thẳng đến nóc nhà đối diện với tàng bảo thất.

Rốt cuộc cũng thoát ly hiểm cảnh!

- Cường độ đuổi giết không ngờ lại lớn như vậy! Tên này vừa mới đi ra, tốc độ liền có thể so với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh rồi!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hắn không chút do dự, lặp lại một lần nữa, đem Hắc Thiết Cự Quái dẫn tới vị trí của hàn đàm xa xa.

oOo

Hai canh giờ sau, nhiệt độ toàn bộ Thiên Cảnh Đảo lại một lần nữa giảm xuống, đạt tới tình trạng khiến cho Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó có thể chịu nổi.

- Chuyện gì xảy ra? Nhiệt độ lại hạ xuống!

Cách đó chừng trăm dặm, sắc mặt Bắc Mặc trở nên ngưng trọng.

Sau lưng Bắc Mặc có hai đầu Hắc Thiết Cự Quái đuổi theo không ngừng, hơn nữa lại từ những góc độ khác nhau chặn giết, cực kỳ nguy hiểm.

Cùng lúc đó, Triệu Phong rời khỏi hàn đàm, quay đầu nhìn trở lại một cái, nhàn nhạt nói:

- Đóng băng hai đầu Hắc Thiết Cự Quái, đã là cực hạn rồi...

Khu vực cấm kỵ bên trong hàn đàm, phụ cận tinh thể u lam sắc đã bị hai tòa tiểu băng sơn giống hệt Hắc Thiết Cự Quái chiếm giữ. Nếu như lại dẫn Hắc Thiết Cự Quái tới, không cách nào chạm đến được lực lượng bản nguyên của tinh thể u lam sắc, chưa chắc có thể thành công.

Huống chi, lúc này nhiệt độ trên Thiên Cảnh Đảo cực thấp, ngay cả Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng chưa chắc có thể chịu đựng nổi, nếu như lại giảm xuống một lần nữa...

Triệu Phong cũng không suy nghĩ thêm nữa, hỏa tốc phản hồi tàng bảo thất.

Giải quyết xong đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, hắn còn có thời gian mười ngày, đủ thời gian lấy ra quả trứng thần bí kia.

185. Chương 186: Triệu Phong Đã Chết?

Trong phủ đệ, tàng bảo thất...

Lúc Triệu Phong quay trở lại, trận pháp bảo vệ của ngăn cất chứa lại tự động hồi phục trở lại mấy phần.

Quả trứng màu xám thần bí kia lẳng lặng nằm ở trong ngăn tủ, không chút sứt mẻ, lẳng đọng khí tức tuế nguyệt không biết bao nhiêu năm.

Vạn năm tuế nguyệt, từ đó đến nay, ở trong quả trứng màu xám thần bí kia vẫn còn lưu trữ lại một tia khí tức tính mạng yếu ớt.

- Lần này phải mất của ta thời gian năm ngày!

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, ánh mắt phi thường lợi hại, quan sát cẩn thận quả trứng kia, nhìn thấu bản nguyên của nó.

Trong tàng bảo thất này, mỗi một kiện vật phẩm cất chứa, đều không phải thứ tầm thường. Một ít Thần binh cất chứa, cơ bản đều là cấp bậc Linh cấp trở lên, giá trị liên thành.

Quả trứng đã sống trên vạn năm này, cất giữ rất tốt, đến cùng bên trong là loại dị chủng hiếm quý gì?

Đủ loại dấu hiệu đều cho thấy quả trứng thần bí này bất phàm.

Ầm! Ầm!

Triệu Phong thúc giục Phong Lô Chưởng, phát động công kích về phía trận pháp bảo vệ của ngăn cất chứa, tiết tấu không nhanh không chậm.

Dựa theo tính toán của hắn, còn cần mất năm ngày mới có thể phá vỡ được trận pháp. Bởi vì lúc này bị trì hoãn khá lâu, nên trận pháp tự động hồi phục lại rất nhiều, một khi không tiếp tục công kích nữa, tốc độ hồi phục của nó sẽ càng lúc càng nhanh hơn.

Trên Thiên Cảnh Đảo, trong ba người còn lại cuối cùng, Triệu Phong tuyệt đối là người thoải mái nhất.

Giờ phút này, bất luận là Dương Kiên hay là Bắc Mặc, cũng đều thừa nhận sự đuổi giết bất tận, một khắc cũng không có thời gian thở dốc.

Trong đó, Bắc Mặc càng lọt vào sự đuổi giết của hai đầu Hắc Thiết Cự Quái. Thân ảnh của hắn không ngừng bay loạn khắp các nơi trên Thiên Cảnh Đảo, vô cùng bận rộn.

Cho dù là dưới loại tình huống này, sắc mặt của Bắc Mặc vẫn vô cùng lãnh đạm, không một chút kinh hoảng.

Trước ngực Bắc Mặc đeo một cái bích hồ lô kỳ quái, mặc trên người bộ Kim Lục Thiên Y kỳ dị, sau lưng đang rộng một cặp cánh trong suốt, thân hình như một con chuồn chuồn, không ngừng xuyên qua các hoàn cảnh phức tạp.

Tại thời điểm thể lực tiêu hao hết, Bắc Mặc sẽ gỡ xuống bích hồ lô, nhẹ nhàng nhấp khế một ngụm linh dịch trong đó.

- Bích Thiên Linh Dịch này quả thật thần kỳ, có thể bổ sung sinh mệnh lực, tẩm bổ cơ năng tính mạng cơ thể!

Khỏe miệng Bắc Mặc nhếch lên một đường cong nhẹ, hoàn toàn lộ rõ vẻ tự tin bình tĩnh.

Bích Thiên Linh Dịch là một loại Linh dịch hiếm thấy trong truyền thuyết, chỉ cần bị tổn thương, còn lại một hơi thở, uống vào một ngụm Linh dịch này, có thể trong khoảnh khắc liền khỏe mạnh trở lại.

Loại Linh dịch này cũng không phải là Linh đan bình thường, nó có thể bổ sung sinh mệnh lực bản nguyên nhất.

Bắc Mặc cứ cách mỗi nửa ngày lại hợp một ngụm nhỏ Linh dịch, tinh lực dồi dào, sức sống mạnh mẽ.

Nếu so sánh thì người bị bức bách nhất trong ba người chính là Dương Kiên!

Triệu Phong chính là thoải mái nhất, sau khi giết chết xong đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, bình yên ở trên đảo đào móc bảo vật.

Tiếp theo là Bắc Mặc, ít nhất có thể thông dong ứng phó đuổi giết.

Mà Dương Kiên, chân lực, tinh thần, sinh mệnh lực... đủ các loại yếu tố đều gần như đã khô kiệt.

Đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai, vừa mới hiện thân liền có được tốc độ có thể so sánh với Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Trải qua thêm hai ngày, tốc độ cơ bản có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

oOo

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Đuổi giết ngày thứ mười ba, ngày 31 thí luyện...

- Có lẽ đã vượt qua một tháng...

Ý thức của Dương Kiên đã gần như mơ hồ, các phương diện tinh thần, thể lực đều đạt tới cực hạn, sinh mệnh lực lại càng tiêu hao mạnh mẽ.

Hắn cố tình chạy tới khu rừng có tòa tháp cao, lặp lại chiêu cũ một lần nữa, nhưng lại thất bại mà chết.

Đầu Yêu Thú Vương kia, sau khi diệt sát đầu Hắc Thiết Cự Quái đầu tiên, bản thân cũng bị thương, nguyên khí hao tổn, không biết trốn đến nơi nào để chữa thương, bỏ mặc Dương Kiên với đầu Hắc Thiết Cự Quái thứ hai.

Không qua được bao lâu, Dương Kiên bị đuổi kịp, trúng một chưởng, bị truyền tống rời khỏi thí luyện.

oOo

Phù Loan Điện, ngày thứ 32 thí luyện.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cửa ánh sáng màu xanh lại lóe lên, một thân ảnh mệt mỏi xuất hiện trên bậc thang lối vào.

- Kiên nhi!

Đại Trưởng lão hô nhỏ một tiếng, tại chỗ lưu lại một đạo hư ảnh nhàn nhạt, chân thân thì đã xuất hiện trước mặt Dương Kiên. Một luồng lực chân linh nhu hòa khổng lồ liền dung nhập vào thân thể Dương Kiên.

Cấp độ Chân Linh Cảnh trải qua bảy lần thoát phàm lột xác, đã trở thành tính mạng cấp Chân Linh, chân lực trong cơ thể đã trong quá trình lột xác, có được sức sống linh tính hóa mục nát thành thần kỳ.

Chính là vì thế, cho nên thọ nguyên của Chân Linh Cảnh mới có thể đạt tới 300 năm. Điều này đối với người bình thường mà nói, chính là cấp độ không thể nào tưởng tượng nổi.

- Hẳn chỉ là do sinh mệnh lực tiêu hao quá nhiều mà thôi!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ đưa ra một khóa Linh đan giá trị xa xỉ.

Một lát sau, trên mặt Dương Kiên khôi phục vài phần huyết sắc, gắng sức nói:

- Sư tôn, ta giữ vững được bao nhiêu ngày vậy?

Mấy ngày cuối cùng, ý thức của hắn đã vô cùng mơ hồ, cuối cùng bị loại như thế nào, hắn cũng không biết rõ ràng lắm.

- 32 ngày! Thời gian người kiên trì trong thí luyện, chỉ kém một ngày so với Vân Hải Chân Nhân năm đó!

Đại Trưởng lão mỉm cười, nói.

Trong Phù Loan Thí Luyện, kiên trì được trên một tháng, phóng mắt trong trăm năm gần nhất, ngoại trừ Vân Hải Chân Nhân ra, đã tìm không thấy người thứ hai.

Nghe thấy vậy, trong lòng Dương Kiên đột nhiên tiếc nuối không biết bao nhiêu mà kể.

Hắn cuối cùng cũng không thể phá vỡ được kỷ lục của Vân Hải Chân Nhân.

Đồng dạng là kiên trì được hơn một tháng, nhưng số ngày của Vân Hải Chân Nhân lại nhiều hơn hắn, cho dù chỉ nhiều hơn một ngày, nhưng cũng đã mạnh hơn hắn rồi.

- Đúng rồi! Kiên nhi, thành tích cuối cùng và kỳ ngộ của người như thế nào?

Thần sắc của Đại Trưởng lão cũng có một chút chờ mong.

Bản chất của Phù Loan Thí Luyện chính là xem đạt được bao nhiêu kỳ ngộ.

Thành tích thí luyện càng tốt, đại biểu cho kỳ ngộ đạt được càng lớn.

- Đồ nhi tổng cộng đạt được 457 điểm thí luyện!

Lúc Dương Kiên nói ra thành tích này, trên mặt cũng vô cùng tự hào.

Tông chủ và mấy vị Trưởng lão cũng đều liên tiếp gật đầu, trên mặt đầy vẻ tán thưởng.

Dương Kiên không hổ là người có thực lực đứng đầu trong các đệ tử thí luyện. Thành tích của hắn vượt xa những lần Quán quân trước đây.

Trên phương diện thu hoạch kỳ ngộ, Dương Kiên đã nhận được một kiện Thần binh Phàm cấp cực phẩm, ngoài ra, các loại công pháp, bí tịch, thiên linh kỳ vật này nọ, cũng đều nhiều hơn đám người Lâm Phàm một chút.

- Thần binh Phàm cấp cực phẩm! Không tệ! Không tệ! Thực lực của bốn tông lại tăng cường thêm vài phần!

- Phóng mắt trong mười kỳ thí luyện gần đây, ngoại trừ Vân Hải sư đệ ra, không có bất cứ người nào đạt được Thần binh Phàm cấp cực phẩm cả!

Mấy vị Trưởng lão đối với điều này đều vô cùng kinh hỉ.

Chương 186: Triệu Phong đã chết? (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Trong Hiểu Nguyệt Tông, bình thường chỉ có nhân vật cấp Trưởng lão mới có được Thần binh Phàm cấp cực phẩm, uy lực của nó rất gần với Thần binh Linh cấp.

Dương Kiên đạt được Thần binh Phàm cấp cực phẩm, bản thân khó có thể phát huy được uy lực chân chính, đem hiến cho tông môn, lập được đại công, còn có được đền bù tổn thất nhất định...

- Biểu hiện của Kiên nhi khiến ọi người đều rất vui mừng! Thành tích như thế này, trong trăm năm gần đây, cũng chỉ kém có mỗi mình Vân Hải sư đệ mà thôi!

Tiết trưởng lão lại cười nói.

Trong lòng Dương Kiên lại cảm thấy mất mát nhiều hơn.

Số ngày kiên trì và thành tích thí luyện của hắn cũng chỉ là gần với Vân Hải Chân Nhân, không thể nào phá vỡ được kỷ lục trong trăm năm gần đây.

- Ta nhớ rồi! Bắc sư đệ, dường như vẫn còn đang tiến hành thí luyện...

Dương Kiên không quá khẳng định, nói.

Nhắc tới Bắc Mặc, hắn cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ.

Tên siêu cấp thiên tài này, vận khí bên trong thí luyện không phải tốt bình thường, quả thật là đại khí vận trên người.

Tại cửa thứ ba, Dương Kiên bị truyền tống đến bên cạnh một đám Yêu thú, phải chém giết một phen, cực kỳ không may.

Mà Bắc Mặc thì lại trực tiếp truyền tống đến cửa vào Di tích Cổ Viên, đạt được đại kỳ ngộ, tu vi thực lực tăng vọt, lại đạt được mấy món trân bảo.

Vì thế cho nên, Bắc Mặc gặp phải hai đầu Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, vẫn có thể dễ dàng ứng phó.

Cho dù là Triệu Phong, cũng không có được vận khí tốt như trực tiếp truyền tống đến trước mặt đại kỳ ngộ.

Phù Loan Thí Luyện, cái so đấu chính là thực lực, đồng thời cũng là so đấu nhân phẩm và vận khí.

Ở trước mặt kỳ ngộ, vận khí thậm chí còn quan trọng hơn so với thực lực. Huống chi là loại siêu cấp thiên tài mà vận khí và thực lực đều rất tốt như Bắc Mặc.

- A? Tình huống của Bắc Mặc bây giờ như thế nào?

Về mặt Vân Hải Chân Nhân đầy hứng thú, hơi có vẻ chờ mong.

Dương Kiên cũng không có giấu diếm, đem tình huống đại khái của Bắc Mặc thoáng nói qua một lượt.

Sau khi nghe xong, năm vị cường giả Chân Linh Cảnh đều hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Bắc Mặc lại mạnh mẽ như vậy, đồng thời gặp phải hai đầu Hắc Thiết Cự Quái, lại còn có thể ứng phó dễ dàng như vậy.

- Bắc Mặc sư diệt chỉ sợ là thân mang đại khí vận, nếu không cũng sẽ không có được kỳ ngộ như vậy! Có lẽ phần số mệnh này, cũng sẽ thúc đẩy Hiểu Nguyệt Tông chúng ta quật khởi!

Cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ nhường lên, lộ ra vẻ vui mừng cùng mong đợi rõ ràng.

Dựa theo cục diện hiện tại mà xét thì thành tích thí luyện của Bắc Mặc tất nhiên là sẽ vượt qua Vân Hải Chân Nhân, phá vỡ kỷ lục trăm năm qua.

- Vân Hải sư đệ, chúc mừng ngươi, thu được một thiên tài có số mệnh và tư chất tuyệt hảo!

Đám người Tiết Trưởng lão đều hướng Vân Hải Chân Nhân chúc mừng.

Phóng mắt khắp lịch sử đại lục, những vị Đại năng truyền kỳ kia, không người nào mà không mang trên người đại khí vận.

Thậm chí, giới tu luyện đã từng có câu nói như vậy, có thể không có tư chất tuyệt hảo, nhưng không thể không có số mệnh tốt!

Vị Xích Nguyệt Giáo chủ một đời chán nản cổ kim kia, tư chất bình thường, nhưng trên người có đại khí vận, đạt được Xích Nguyệt Truyền Thừa, một trong Tứ Đại Truyền Thừa của đại lục. So sánh với Tứ Đại Truyền Thừa thần bí của đại lục, Phù Loan Thí Luyện cũng không có được ý nghĩa như vậy, chênh lệch như đom đóm so với ánh trăng.

Bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của số mệnh.

Không nghĩ ngờ gì, Bắc Mặc chính là người có được số mệnh như vậy, hần đường như chẳng những có số mệnh trên người, mà tư chất cũng là siêu phàm tuyệt đỉnh.

- Không đúng! Bên trong thí luyện, ngoại trừ Bắc Mặc ra, dường như còn có một người!

Vân Hải Chân Nhân đột nhiên mở miệng nói.

Đại Trưởng lão chau mày, lâm vào suy tư.

Còn có một người!

Mấy vị Trưởng lão cũng khê giạt mình, cẩn thận ngẫm lại, ngoại trừ những đệ tử thí luyện đã bị đá ra ngoài, ngoại trừ Bắc Mặc ra, quả thật vẫn còn một người.

- Là tên tiểu tử kia!

Cặp mày Tiết Trưởng lão nhăn tít lại.

- Còn có một người?

Trong lòng Dương Kiên chấn động, sắc mặt có chút khó coi:

- Trưởng lão là nói, ngoại trừ Bắc Mặc ra, còn có một người vẫn chưa bị loại?

Biết được tin tức này, trong lòng hần lập tức nổi lên sóng to gió lớn.

Chẳng lẽ bên trong thí luyện, ngoại trừ Bắc Mặc, vẫn còn có một người siêu việt chính mình?

Bắc Mặc thì cũng thôi đi, thân là thiên tài siêu cấp, lại thân mang đại khí vận, hần thua cũng chỉ bất đắc dĩ.

- Kiên nhi, tại cửa thứ ba, ngươi có phát hiện tung tích của Triệu Phong hay không?

Đại Trưởng lão trịnh trọng hỏi.

Trong lòng hần có một loại dự cảm bất hảo.

- Triệu sư đệ?

Trong lòng Dương Kiên nao nao, không nghĩ tới người đó lại là Triệu Phong. Hần trầm ngâm nói:

- Từ sau khi tiến vào cửa thứ ba, đệ tử không còn phát hiện tung tích của Triệu sư đệ!

Lời vừa nói ra, sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ biến, chẳng lẽ...

Trong mắt Tiết Trưởng lão nhìn có chút hả hê. Khóe miệng Vân Hải Chân Nhân thì hơi nhếch lên một nụ cười trào phúng, bộ dạng như đang suy tư.

Đám người Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng đều lộ vẻ ra chiều suy ngẫm.

Trong Phù Loan Thí Luyện, ngoại trừ qua cửa và bị loại, còn có một loại tình huống thứ ba, đó chính là tử vong!

Chân chính tử vong!

Phù Loan Thí Luyện, tuy nói là địa phương thí luyện của chính đạo, nhưng cũng không thể hoàn toàn cam đoan tính mạng cho những đệ tử tham gia thí luyện.

Phù Loan Thí Luyện các đợt trước, cũng xuất hiện tình huống thương vong, mặc dù tương đối ít, nhưng mà vẫn có.

Không lâu sau, Đại Trưởng lão kêu đám người đã bị loại trước đó như Tuyền Thần, Lâm Phàm, Nhiễm Tiểu Uyển... đến.

- Trước khi ta bắt đầu bị đuổi giết, từng gặp qua Triệu sư đệ!

Lâm Phàm đáp.

Nhiễm Tiểu Uyển và Liễu Nguyệt Nhi cũng trả lời như thế.

Đường như sau khi bắt đầu bị đuổi giết, Triệu Phong liền mất tích, một chút tung tích cũng không có.

Mấy người trả lời, cơ bản là nhất trí.

Hơn nữa cuối cùng, ngay cả Dương Kiên cũng đều không có phát hiện tung tích Triệu Phong. Chân tướng sự tình, dường như đã xuất hiện rõ ràng rồi.

Đại Trưởng lão hít sâu một hơi, nhắm mắt lại, không nói một lời.

Đại đa số mọi người trong này, cũng chỉ có thể mặc niệm cho Triệu Phong, trong đó cặp mắt Nhiễm Tiểu Uyển khẽ đỏ lên, vẻ mặt không đành lòng.

Chỉ có một mình Lâm Phàm, mặt lộ vẻ cổ quái, nghĩ đến vẻ bình tĩnh và thông dong trấn định trước giờ của Triệu Phong, cùng với tư thái không chế hết thảy mọi thứ, hắn cảm giác sự tình không đơn giản như vậy.

o0o

Phù Loan Thí Luyện, ngày thứ 33 thí luyện.

Trong tòa phủ đệ, tàng bảo thất.

Rắc rắc...

Văng sáng bảo vệ bạch sắc ảm đạm đến cùng cực, lúc này đã hoàn toàn vỡ vụn.

Trận pháp của ngăn cất chứa, rốt cuộc đã bị phá vỡ.

186. Chương 187: Hải Dương Đăng Mạn

Quả trứng màu xám lớn chừng một nắm tay, toàn thân trơn bóng, không chút nào bắt mắt. Hoa văn bên ngoài lộ ra phong cách cổ xưa kỳ lạ, nhìn như đơn giản, nhưng lại như ẩn chứa một loại ý chí đại đạo nào đó.

Triệu Phong đưa tay chạm vào quả trứng màu xám, cảm giác như chạm vào một hòn đá không hề có tính mạng vậy.

Nhưng nếu ổn định lại tâm thần, đem mắt trái mở ra, phẳng phất như nắm một trái tim đang đập thành thịch vậy.

Sau khi nghiên cứu nửa ngày, Triệu Phong cũng không có bất cứ đầu mối gì.

Hắn thử rót vào một chút chân lực, quả trứng màu xám không hề có bất cứ phản ứng gì.

Triệu Phong thậm chí còn phát hiện, vỏ ngoài của quả trứng màu xám này có sức miễn dịch cực kỳ cường đại đối với chân lực.

Hắn đột nhiên nhớ lại trong một ít sách cổ có ghi lại, loại thuật pháp dùng máu nhỏ vào làm môi giới thì triển ra Huyết khế, cùng tính mạng dị chủng ký kết mối quan hệ nào đó.

Chỉ là phương pháp Huyết khế trong truyền thuyết này, Triệu Phong căn bản không biết cách sử dụng nó.

Hắn suy nghĩ một chút, cẩn nhẹ đầu ngón tay, nhỏ mấy giọt máu tươi xuống quả trứng kỳ quái kia.

Quả trứng vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì. Nhưng Triệu Phong cảm giác được máu của mình có thể khiến cho hoa văn bên ngoài vỏ trứng lộ ra vẻ tươi đẹp hơn nhiều.

Mắt trái khẽ ngưng lại, đem tầm mắt phóng đại lên gấp trăm lần, Triệu Phong nhìn thấy trên bề mặt vỏ trứng xuất hiện phản ứng nhàn nhạt, lớp huyết dịch không ngừng chớp động.

- Chẳng lẽ máu của ta lại không đáng tiền như vậy sao?

Triệu Phong nhìn thấy rõ ràng, bên trong đám máu của mình, chỉ có một phần ngàn tinh hoa nhất, là bị lớp vỏ ngoài của quả trứng hấp thu. Cuối cùng linh quang trong đầu hắn chợt lóe, quyết định dùng lực lượng huyết mạch của mình thử một lần.

Theo như Hộ pháp Huyết Cương Đà từng nói, trong thể nội Triệu Phong có truyền thừa huyết mạch Thượng Cổ cực kỳ hiếm có. Cổ lực lượng này lại khiến cho dư nghiệt Xích Nguyệt Ma Giáo cực kỳ kiêng kỵ. Lúc này đây, Triệu Phong cẩn thận thúc giục lực lượng huyết mạch, chỉ thấy một luồng huyết dịch màu xanh nhạt giống như là tơ mỏng không ngừng dung nhập vào trong quả trứng màu xám kia.

Trực tiếp dung nhập, cực kỳ thông suốt.

Triệu Phong mừng rỡ!

Thế nhưng, còn không đợi hắn chân chính vui sướng, một khắc sau liền phát sinh dị biến, lại khiến cho sắc mặt hắn đại biến.

Ào ào ào...

Huyết dịch xanh nhạt bên trong thể nội nhanh chóng xói mòn, phẳng phất như tiến nhập vào một cái động không đáy vậy.

Quả trứng màu xám kia phẳng phất như là một hài nhi vừa mới sinh ra vậy, theo bản năng hút thỏa thích chất dinh dưỡng.

Ngắn ngủi trong hai nhịp hô hấp, lực lượng huyết mạch vốn không nhiều lắm trong thân thể của Triệu Phong đã bị hút lấy hơn phân nửa.

Lực lượng huyết mạch chính là do mắt trái Triệu Phong xảy ra dị biến và trong thể nội sinh ra một chút tinh hoa, so với tinh huyết bình thường còn đáng giá hơn nhiều.

Bỗng nhiên bị hấp thu nhiều lực lượng huyết mạch như vậy, Triệu Phong có một loại cảm giác suy yếu trống rỗng.

- Ngừng! Ngừng lại cho ta!

Triệu Phong thúc giục mắt trái, vực sâu màu xanh nhỏ trong không gian đen kịt bắt đầu nhanh chóng xoay tròn.

Lực lượng huyết mạch dù sao cũng là ở trong mắt trái, do Triệu Phong khống chế. Dưới sự khống chế cường đại, lập tức chặt đứt mối liên hệ cùng với quả trứng xám kia.

- Hô!

Triệu Phong vô lực ngồi xuống dưới đất, sắc mặt hơi có chút tái nhợt, tinh thần cũng có chút uể oải.

Mặc dù hần kịp thời chặt đứt liên hệ, nhưng mà hơn phân nửa lực lượng huyết mạch trong thể nội vẫn đang bị quả trứng màu xám không ngừng hấp thu vào.

Hoa văn bên ngoài quả trứng màu xám không ngừng lưu chuyển một đám huyết vân, màu sắc tươi mới.

Thành thịnh! Thành thịnh!

Triệu Phong nghe được một hồi thanh âm tim đập nhẹ nhàng đến từ chỗ sâu bên trong quả trứng xám kia, khi có khi không, từ yếu đến mạnh, dường như có một sinh mệnh mới nào đó vừa mới xuất hiện.

Chờ đợi thật lâu, quả trứng màu xám kia cũng không có động tĩnh gì quá lớn, chỉ là khí tức sinh mệnh đang không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, uống một hớp Linh tửu cấp thấp, trực tiếp nuốt vào một đám thiên tài địa bảo. Rất nhanh sau đó, một luồng nhiệt lưu đột nhiên xuất hiện trong thể nội hần.

Vì để khôi phục lại lực lượng huyết mạch, Triệu Phong có thể nói là chấp nhận “xuất huyết” rất nhiều.

- Còn có năm ngày, độ mạnh của đuổi giết thí luyện sẽ tăng cường thêm một bước nữa!

Trong lòng Triệu Phong trở nên gấp gáp.

Dựa theo quy luật, mỗi khi trôi qua mười ngày, độ mạnh của đuổi giết cũng sẽ gia tăng lên thêm một cấp bậc nữa.

Triệu Phong thu hoạch quả trứng xám, mất thời gian năm ngày, vẫn còn thừa lại năm ngày thời gian để chuẩn bị.

Nhưng mà, tốc độ khôi phục lực lượng huyết mạch so với trong tưởng tượng của Triệu Phong còn chậm hơn.

Cho dù hần phục dụng một đồng thiên tài địa bảo, chân lực trong cơ thể gần như bành trướng, nhưng lực lượng huyết mạch khôi phục lại thập phần chậm chạp.

Vì thế cho nên, tu vi của Triệu Phong bắt tri bắt giác tăng lên đến Thoát Phàm Tam trọng đỉnh phong.

Trong lúc đang dưỡng bệnh điều tức, Triệu Phong không chú ý tới quả trứng màu xám bên cạnh người mình.

Tầng huyết vân bên ngoài vỏ trứng màu xám kia, dần dần thu hồi lại, hiện ra một tầng vết nứt thật nhỏ bé, mắt thường khó phân biệt nổi...

Dưới tình huống bình thường, những cái dị thường này, khó tránh khỏi ánh mắt của Triệu Phong.

Bất quá, lúc này hần đang toàn lực khôi phục lực lượng huyết mạch, tâm tư cũng không đặt trên quả trứng xám kia.

Thời gian ba ngày, thoáng nháy mắt đã trôi qua.

Tinh khí thần của Triệu Phong tăng lên đến đỉnh phong, lực lượng huyết mạch cũng khôi phục được bảy tám phần.

- Còn hai ngày nữa là kỳ đuổi giết mới sẽ bắt đầu một lần nữa!

Triệu Phong đem quả trứng thu hồi vào bên trong trữ vật thủ trục, cũng không để ý đến những vết nứt rạn nhỏ bé bên ngoài vỏ trứng màu xám.

Sự việc cấp bách, Triệu Phong muốn trước khi vòng đuổi giết tiếp theo bắt đầu, chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ.

Hai canh giờ sau, Triệu Phong đi tới đầu nguồn của Long Xà Băng Hà, hàn đàm!

Xung quanh hàn đàm, hàn khí lạnh như băng phủ thiên cái địa, những luồng gió trong không khí giống như những lưỡi đao lạnh liệt cắt lên trên người, phát ra hàn ý rét lạnh thấu xương.

Lần này Triệu Phong tới đây, là vì để khảo sát tình huống hàn đàm, xem liệu có thể tiếp tục làm lại trò cũ hay không?

Sau một lúc lâu, Triệu Phong lắc đầu, có kết luận giống như lần trước.

Thứ nhất, khu vực mà hàn năng bốn nguyên của tinh thể u lam sắc có thể bao phủ, đã bị hai đầu Hắc Thiết Cự Quái trước đây chiếm cứ rồi.

Thứ hai, nếu như lại tác động đến tinh thể u lam sắc, nhiệt độ của Thiên Cảnh Đảo lại chuyển biến xấu thêm một lần nữa, cho dù là Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cũng khó có thể chống cự nổi.

Phương pháp đồng dạng, căn bản không thể sử dụng được nữa.

- Cần phải tìm ra một phương pháp mới!

Triệu Phong âm thầm nói.

Rất nhanh, hần liền nghĩ tới Yêu Thú Vương trong khu rừng có tòa tháp cao.

- Yêu Thú Vương cấp bậc Chân Linh Cảnh mới có thể chống lại được Hắc Thiết Cự Quái. Phối hợp với băng tiền của ta, có thể khiến cho Hắc Thiết Cự Quái tử vong, chẳng qua rất nguy hiểm...

Chương 187: Hải dương đăng mạn (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Triệu Phong tiến vào khu rừng có tòa tháp.

Nhưng mà, tìm kiếm suốt mấy canh giờ, Triệu Phong cũng không nhìn thấy tung tích Yêu Thú Vương.

Ở một chỗ trong rừng rậm, Triệu Phong nhìn thấy một cái hồ lớn khổng lồ, đang phát ra từng luồng khói nhàn nhạt, hiển nhiên nơi đây đã từng có một hồi đại chiến.

- Phương pháp này, đã có người sử dụng qua! Rất có thể là Dương sư huynh! Yêu Thú Vương thân là tồn tại Chân Linh Cảnh, có linh trí rất cao. Biện pháp đồng dạng rất khó có thể thành công lần thứ hai!

Triệu Phong đành phải từ bỏ phương án này.

Hần quyết đoán rời khỏi khu rừng, đi tới bên cạnh một mảnh hải dương đăng mạn khổng lồ.

Mảnh hải dương đăng mạn này, ở trên Thiên Cảnh Đảo cũng thuộc về một mảnh cấm khu.

Lần trước Triệu Phong chỉ là tiến vào biên giới của nó, thiếu chút nữa là bỏ mạng rồi.

- Nếu như ta đoán không sai, ở trung tâm hải dương đăng mạn này có một đầu Đăng Mạn Vương thực lực thâm bất khả trắc. Khí tức dường như hòa hợp thành một thể với toàn bộ hải dương đăng mạn này.

Triệu Phong đứng ở đằng xa, mở ra mắt trái, quan sát thật lâu, sau đó đưa ra một kết luận.

Nếu như hần suy đoán đúng, toàn bộ hải dương đăng mạn này đều là một bộ phận của Đăng Mạn Vương, như vậy phần khu vực này, tuyệt đối là một trong những tồn tại kinh khủng nhất toàn bộ Thiên Cảnh Đảo.

Sở dĩ nói là một trong, bởi vì Triệu Phong đã từng nhìn thấy qua những tồn tại kinh khủng hơn.

Lúc tiến hành thăm dò Thiên Cảnh Đảo, Triệu Phong từng phát hiện qua một cái “đôi”. Cái đôi khổng lồ kia, về bản chất chính là một sinh vật cực kỳ khổng lồ, quanh năm ngủ say, chính là đầu Sơn Khâu Cự Quái kia.

Nếu như tên Sơn Khâu Cự Quái kia thức tỉnh, Triệu Phong sẽ không cách nào đánh giá được thực lực chân chính của nó. Nhưng dựa vào hình thể cùng với khí tức khổng lồ vô tận của nó, đập chết một gã Chân Linh Cảnh bình thường, có lẽ so với bóp chết một con kiến cũng không khác nhau bao nhiêu.

- Bắc Mặc sư diệt, người đem quá trình kể lại một lần đi!

Cặp mắt Hiểu Nguyệt Tông chủ khẽ chớp động.

Bắc Mặc ngẫm nghĩ một chút, bắt đầu giảng thuật lại.

- Vốn dĩ đệ tử còn có thể miễn cưỡng kiên trì thêm một vài ngày nữa, không nghĩ tới đúng lúc này lại gặp phải Triệu sư đệ! Kỳ quái nhất chính là, hắn không ngờ lại không có bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết!

Nói đến đây, cặp mày Bắc Mặc nhất thời nhíu chặt.

Không bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết? Điều này sao có thể?

Các đệ tử từng tham gia qua thí luyện đều kinh hãi thất sắc, đồng loạt lắc đầu.

- Đệ tử cũng cảm thấy vô cùng kỳ quái, vì thế mới hỏi Triệu sư đệ. Kết quả, hắn cùng với con mèo nhỏ giáo hoạt của hắn, một phen lừa ta vào trong hải dương đằng mạn kia. Đằng Mạn Vương kia liền chỉ trong một cái ý niệm, thiếu chút nữa là giết chết ta luôn! Thậm chí ngay cả Bích Thiên Linh Dịch trân quý nhất cũng bị nó lấy đi mất!

Bắc Mặc nói đến đây, thanh âm dừng lại, hai tay nắm chặt, có chút run rẩy nhàn nhạt.

Trong mắt hắn lộ ra vẻ khúat nhục và phẫn hận, trong lòng thầm nghĩ:

- Triệu Phong a Triệu Phong, người một phen lừa gạt ta thê thảm, giữa hai chúng ta, căn bản không còn bất cứ đường sống nào nữa!

- Con mèo giáo hoạt?

Vân Hải Chân Nhân nắm được điểm mấu chốt.

- Hình như là một đầu Linh sủng do Triệu sư đệ tìm được trong thí luyện. Con mèo này âm hiểm giáo hoạt cực kỳ... Bằng không, thành tích của đệ tử còn có thể tốt hơn nữa!

Bắc Mặc nghĩ đến sự gian trá giáo hoạt của đầu Tiểu tắc miêu kia, hận đến mức nghiến răng trèo trẹo.

Hắn cuối cùng cũng không thể nói là bị một con mèo nhỏ gài bẫy, liền đem bút sổ sách này cùng đồ hết lên trên người của Triệu Phong.

- Triệu Phong này, thật sự đáng giận! Chuyên làm chuyện hại người lợi mình! Đầu tiên là một phen đá Khổng Nguyên Hạo, Lục Hổ ra khỏi thí luyện, tiếp theo lại hãm hại Tuyền Thần sư diệt, hiện tại thậm chí ngay cả Bắc Mặc sư diệt cũng đều bị hắn gài bẫy luôn!

Tiết Trưởng lão nhất thời phẫn hận hét lên.

Lời ấy vừa nói ra, các đệ tử tham gia thí luyện, lấy Tuyền Thần cầm đầu, đều lộ ra vẻ phẫn hận, nhất trí công khai lên án Triệu Phong.

Cẩn thận ngẫm lại, từ khi thí luyện bắt đầu đến nay, những người bị Triệu Phong trong thí luyện đá ra, có tổng cộng bốn người, tiếp cận phân nửa nhân số tham gia thí luyện.

Đầu tiên là Khổng Nguyên Ngô và Lục Hổ bị Triệu Phong đá rơi xuống vực sâu.

Tiếp theo là Tuyền Thần bị Triệu Phong đóng băng, trước tiên bị loại.

Cuối cùng là Bắc Mặc, kẻ đã phá vỡ kỷ lục ngàn năm qua, không ngờ cũng là bị hắn gài bẫy hãm hại.

- Không ngờ cũng không chỉ có một mình ta!

Bắc Mặc nhìn thấy mọi người công khai lên án Triệu Phong, ngoài mặt liền bày ra bộ dáng phẫn hận vô cùng, trong lòng thì lại vạn phần cổ quái. Hóa ra người bị hại cũng không phải chỉ một mình bản thân.

Nếu nói như vậy thì trong lòng hắn lại dễ chịu hơn một chút.

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ nhíu mày, nói:

- Hiểu Nguyệt Tông ta thân là tông phái Chính đạo, không ngờ lại xuất hiện một tên đệ tử có phẩm cách tồi tệ như vậy!

- Đúng vậy! Triệu Phong người này quả thật là loại người đại gian đại ác! Thậm chí ngay cả Linh sủng mà hắn thu phục, cũng giả dối âm hiểm như vậy. Cái gọi là “vật tỵ theo loài” chẳng qua cũng chỉ như thế!

Vân Hải Chân Nhân lạnh lùng nói.

Trong lòng hắn cũng không thể bình tĩnh được nữa:

- Từ Nhiên a Từ Nhiên, tại sao ngươi lại có vận khí tốt như vậy, không ngờ lại thu nhận được hai gã đệ tử tuyệt đỉnh như thế?

- Tông chủ, Đại Trưởng lão, kẻ này nhất định phải nghiêm trị!

Tiết Trưởng lão bộ dáng chính khí凛冽 nói.

Đại Trưởng lão và Hiểu Nguyệt Tông chủ liếc mắt nhìn nhau một cái.

- Chuyện này có lẽ cũng không đơn giản như vậy, đợi sau khi Triệu Phong đi ra rồi tính!

Thanh âm Đại Trưởng lão nhàn nhạt vang lên.

Các vị Trưởng lão còn lại cho dù có dị nghị, cũng chỉ có thể âm thầm nuốt xuống mà thôi.

- Các vị Trưởng lão, không nên hành động hấp tấp. Mặc kệ nói thế nào, Triệu Phong có thể làm được đến bước này, cũng xem như một thiên tài! Người bình thường, làm sao có thể làm được như vậy? Trọng điểm của chúng ta không phải là trừng trị hắn như thế nào, mà là làm thế nào để trợ giúp hắn cải tà quy chính, phục vụ cho Tông môn!

Cặp mày Hiểu Nguyệt Tông chủ nhíu chặt, có chút đau đầu. Nàng thở dài sâu kín, truyền âm cho các vị Trưởng lão.

Thân là một vị Tông chủ nữ lưu, trong lòng nàng ít nhiều cũng có thiện niệm. Còn nữa. Nàng thập phần đau đầu, thân là Tông chủ nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ gặp qua một lần thí luyện lý kỳ khúc chiết như vậy, quả thật có thể nói là kỳ quái.

- Tông chủ nói cũng có đạo lý nhất định! Chẳng qua, hết thầy cũng phải đợi khi tên tiểu tử kia đi ra rồi nói sau!

Thần sắc Lục Nguyệt Mỗ Mỗ cũng dịu đi không ít.

Cho dù là Chân Linh Cảnh cũng không thể nào mạnh mẽ tiến vào Phù Loan Điện.

Một đám Trưởng lão cũng không còn cách nào khác, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi mà thôi.

Đại Trưởng lão và Hiểu Nguyệt Tông chủ thì lại âm thầm có chút chờ mong. Một lần thí luyện lý kỳ khúc chiết nhất từ cổ chí kim, gã đệ tử phẩm cách tồi tệ nhất, cuối cùng sẽ sáng tạo ra thành tích như thế nào?

189. Chương 190: Thí Luyện Kết Thúc (1)

Thiên Cảnh Đảo...

Toàn bộ thí luyện, hiện tại chỉ còn lại có mỗi mình Triệu Phong.

Có thể đi đến một bước này, trong vòng ngàn năm qua, không có người nào có thể làm được.

Phụ cận hải dương đằng mạn, Triệu Phong quan sát thật lâu, xác định Bắc Mặc đã chân chính bị loại.

Hắn âm thầm thở dài một hơi. Bắc Mặc, cái tên đối thủ cường đại nhất, số mệnh lớn nhất của hắn, lại bị phương thức như thế này loại ra khỏi thí luyện...

Mà kẻ khởi xướng việc này, con Tiểu tặc miêu màu xám kia, lúc này trông mắt của nó đang loạn chuyển, bộ dáng thanh thoi tự đắc, cũng có vài phần xảo trá.

- Được rồi! Người thành thật ở yên đó cho ta!

Triệu Phong lườm Tiểu tắc miêu một cái.

Hắn hầu như có thể đoán trước được, sau khi Bắc Mặc bị loại ra, sẽ ở trước mặt các Trưởng lão hung hăng cáo trạng mình một phen.

Mặc dù Bắc Mặc trời sinh tính tình chất phác cao ngạo, nhưng mà bị lừa gạt đến nước này, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu gật đầu liên hồi, tỏ vẻ mình sẽ không làm gì xằng bậy, ngồi yên trên bả vai Triệu Phong, ngáp dài một cái.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong quay trở lại phủ đệ, tàng bảo thất.

- Còn không đến thời gian mười ngày nữa!

Ánh mắt Triệu Phong đảo quét đám ngăn cất chứa phong phú vô hạn kia.

Trên thực tế, trên Thiên Cảnh Đảo cũng không thiếu những địa phương có kỳ ngộ, ví dụ như Di tích Cổ Viên mà Bắc Mặc đã đi qua, hay là tòa tháp cao nơi Dương Càn đã đi qua.

Nhưng cuối cùng Triệu Phong vẫn lựa chọn nơi này.

Thứ nhất, những vật cất chứa ở nơi này đều là trân phẩm, thứ hai, tính mạo hiểm thấp, dị bảo rất ổn định.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu không ngừng chạy loạn bốn phía trong tàng bảo thất, cặp mắt đen láy như hắc bảo thạch không ngừng chớp động sáng bóng.

Rất nhanh, Triệu Phong liền xác định được mục tiêu mới. Đó là một khối phác ngọc kỳ quái, thoát nhìn thì rất bình thường, không có gì đặc biệt.

Nhưng mắt trái của hắn miễn cưỡng có thể cảm ứng được trên khối phác ngọc kia có một tia lực lượng ôn nhuận, tóm lại khiến cho hắn vừa nhìn liền cảm thấy vô cùng thoải mái.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu hoa tay múa chân vui sướng, nhìn trúng một cái đồng tiền cổ xưa rỉ sét, bộ dáng có chút sắc sỡ, giật dây Triệu Phong ra tay.

Triệu Phong bĩu môi xem thường. Cái đồng tiền cổ này, nhìn đi nhìn lại cũng chỉ giống như một kiện vật sưu tập thuần túy mà thôi, mặc dù chất liệu đặc thù, thế nhưng lại không có bất cứ khí tức lực lượng nào cả.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu có chút lo lắng, đưa chân chỉ vào đồng tiền cổ kia, tỏ vẻ vật ấy vô cùng quan trọng.

- Đừng làm loạn lên nữa!

Triệu Phong không thèm để ý gì đến nó, thúc giục Phong Lôi Chương, công kích ngăn cất chứa có khối phác ngọc kia.

Tiểu tắc miêu cúi đầu ủ rũ, bộ dáng có chút phẫn nộ, bất đắc dĩ.

Thế nhưng mà chủ nhân hiển nhiên là sẽ không nghe lời nó.

- Meo meo!

Thân hình nhỏ bé của Tiểu tắc miêu nhảy lên, phóng đến phía trước ngăn cất chứa có đồng tiền cổ kia.

Soạt! Soạt!

Tiểu tặc miêu không ngừng huy động móng vuốt, dùng sức công kích ngăn cản chứa, bộ dáng phi thường chăm chú.

Kết quả là, một người một mèo, ở trong tầng bảo thất, không ngừng công kích mục tiêu của riêng mình.

Nếu như hai người đồng lòng phối hợp, hoàn toàn có thể đạt được hiệu suất rất cao, thế nhưng mà một người một mèo này, hiển nhiên là không có ý tứ đoàn kết hợp tác gì cả, mỗi người đều có ý định của riêng mình.

Nháy mắt, thời gian sáu, bảy ngày trôi qua.

Răng rắc!

Triệu Phong một chưởng bổ xuống trận pháp, sắc mặt lộ ra nụ cười đắc thắng.

Mà Tiểu tặc miêu ở bên kia, lực lượng trận pháp mới phá vỡ được chừng ba phần năm mà thôi.

Ngay cả như vậy, Triệu Phong cũng có chút động dung.

Muốn phá được trận pháp của bất cứ một ngăn cản chứa nào trong tầng bảo thất, ít nhất cũng cần phải có lực công kích Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu không với tốc độ tự động hồi phục của trận pháp, liền vượt quá độ phá hoại do công kích mang lại.

Triệu Phong nghiền cứu một chút khối phác ngọc trong tay mình, thoát nhìn không có gì đặc biệt. Nhưng khi hắn đem khối ngọc đặt trong lòng bàn tay, liền cảm thấy một luồng khí tức ôn nhuận mát mẽ lan truyền khắp toàn thân, giống như được tắm trong gió xuân vậy.

Trong lúc bất tri bất giác, sự mỏi mệt trên người Triệu Phong giảm đi hẳn, ngay cả một chút vết thương nhẹ trước đây, hiện tại cũng đã hoàn toàn khôi phục.

- Khối phác ngọc này, dường như có hiệu quả trị liệu nhất định!

Triệu Phong tấm tắc than kỳ lạ.

Nhưng Tiểu tặc miêu ở một bên, sắc mặt lại lộ ra vẻ khinh thường.

Mất thấy cách vòng đuối giết tiếp theo chỉ còn lại chừng hai ba ngày nữa.

Triệu Phong thở dài, đi qua trợ giúp Tiểu tặc miêu một tay.

Con mèo này lai lịch bí ẩn, tựa hồ trời sinh đã có kiến thức bát phàm. Đồ vật mà nó nhìn trúng, có lẽ thật sự không tầm thường.

Rầm! Rầm! Rầm!

Một người một mèo đồng thời công kích ngăn cản chứa đồng tiền cổ.

Hai ngày sau, răng rắc một tiếng, trận pháp liền bị nghiền nát.

- Động thủ!

Triệu Phong nhanh tay lẹ mắt, bắt lấy đồng tiền cổ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu còn nhanh hơn hắn, phốc một cái liền nhảy luôn vào ngăn cản chứa, bất chấp có thể bị Triệu Phong công kích, đem đồng tiền cổ bắt vào trong tay.

Triệu Phong mặc dù đã đoán trước, nhưng vẫn là bất đắc dĩ, chủ yếu hắn sợ làm bị thương Tiểu tặc miêu.

Tiểu tặc miêu cảnh giác nhìn Triệu Phong một cái, giống như Triệu Phong sẽ cướp đồ của mình, sau đó thì đem đồng tiền cổ nuốt vào trong bụng.

Triệu Phong trừng mắt nhìn nó một cái. Tiểu tặc miêu này, cũng không phải tham tiền bình thường.

Chỉ là hắn có chút nghi hoặc. Cái đồng tiền cổ này, mắt trái của mình đã quan sát qua, ngoại trừ chất liệu đặc thù, còn lại cũng không có chỗ nào đặc biệt cả.

Những việc này, cũng không cần phải suy nghĩ nhiều. Trước mắt quan trọng nhất chính là như thế nào đối phó với vòng đuối giết tiếp theo.

Triệu Phong phân tích, vòng đuối giết tiếp theo, số lượng Hắc Thiết Cự Quái rất có thể sẽ gia tăng lên tới ba hoặc bốn đầu. Tốc độ lúc ban đầu, ít nhất có thể so sánh với Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Nếu là vậy, cần phải ứng phó như thế nào đây?

Yêu Thú Vương bình thường, căn bản là không đủ sức. Hắc Thiết Cự Quái chỉ là tốc độ bị hạn chế, luận công kích và phòng ngự, đoán chừng so với Yêu Thú Vương bình thường còn mạnh hơn một bậc.

Đồng thời gặp phải bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, phóng mắt khắp toàn bộ Thiên Cảnh Đảo, hầu như không có bất cứ Yêu Thú Vương nào có thể ứng phó nổi.

- Dường như chỉ có Đằng Mạn Vương và Sơn Khâu Cự Quái là có thể ứng phó thôi!

Triệu Phong âm thầm nói.

Đội hình ba, bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, thật sự quá mức kinh khủng. Ngoại trừ mấy tồn tại cấm kỵ trên Thiên Cảnh Đảo ra, hầu như không có gì có thể chế ước được chúng.

Triệu Phong trước tiên vẫn là đi đến bên cạnh hải dương đằng mạn, tiến hành khảo sát.

Hải dương đằng mạn nhìn qua tựa hồ đã khôi phục yên tĩnh, nhưng Triệu Phong vẫn cảm nhận được một tia uy hiếp mơ hồ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lắc đầu, ý bảo Triệu Phong đừng thử.

- Tạm thời tin tưởng người một lần!

Triệu Phong mang theo Tiểu tặc miêu ly khai.

Chương 190: Thí luyện kết thúc (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Một người một mèo vừa mới ly khai, từ trong hải dương đằng mạn chợt hiện ra một tầng sóng gợn thật lớn, khí thế cuồng bạo làm cho người ta phải sợ hãi. Từng trận gào thét trầm thấp khiến người ta kinh hãi lạnh người.

Mấy canh giờ sau, Triệu Phong đi vào một mảnh đồi núi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhìn chăm chăm xuống mảnh đồi núi dưới chân, dường như đang suy ngẫm.

Triệu Phong âm thầm bội phục. Tâm mắt và nhận thức của Tiểu tặc miêu này, quả thật không phải bình thường.

Hắn không khỏi hoài nghi, con mèo này đến cùng có phải là mới vừa sinh ra hay không?

Về chuyện này thì có hai điểm đáng ngờ.

Thứ nhất, mèo là động vật có vú, từ trước đến nay cũng chưa từng thấy nở ra từ trong quả trứng bao giờ.

Thứ hai, cho dù là mới được sinh ra, cũng không có khả năng vừa mới ra đời liền có được tâm mắt và nhận thức như vậy. Thôn phệ một đám thiên tài địa bảo lại giống như ăn đồ ăn vặt vậy.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Vòng công kích thứ ba rất nhanh đã đến.

Đột nhiên, khí tức áp bách quen thuộc từ bốn phía truyền đến.

Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bốn phía xung quanh Triệu Phong lần lượt xuất hiện bốn cái cửa ánh sáng màu trắng rực rỡ.

Bốn cái thân ảnh khổng lồ từ bên trong cửa ánh sáng chậm rãi bước ra.

Thoáng chốc, bốn luồng khí tức uy áp Chân Linh Cảnh khủng bố đập vào mặt mà tới, đủ khiến cho những Thoát Phàm Cảnh bình thường phải lập tức thổ huyết.

Triệu Phong đem lực lượng huyết mạch thúc giục lên đến cực hạn, Âm Ảnh Phi Phong cũng tiến vào trạng thái hoạt động cao nhất.

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái vừa mới ra, tốc độ lập tức đạt tới cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hung hãn đánh về phía Triệu Phong, phát động ra công kích kinh thiên động địa.

Bốn vị Chân Linh Cảnh liên thủ công kích, đủ để phá hủy một tòa núi nhỏ.

Véo!

Thân hình Triệu Phong giống như một đạo âm ảnh, kéo theo một đạo tia máu xanh nhạt, hướng về phía không trung bay lên mây trượng.

Trong nháy mắt, hần toàn lực vận chuyển chân lực toàn thân, kích khởi lực lượng huyết mạch, mượn dùng năng lực của Âm Ảnh Phi Phong, lập tức bộc phát ra tốc độ nhanh nhất, thậm chí vượt qua cả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Mặc dù chỉ là trong một khắc ngắn ngủi, nhưng cái giá phải trả là cực lớn. Một khắc này cũng đã tiêu hao của hần một phần năm lực lượng huyết mạch!

Rầm rầm rầm rầm!

Đồi núi dưới chân nhất thời lắc lư dữ dội, đá vụn tung bay, bụi mù cuộn cuộn, phạm vi bao phủ cả một dặm xung quanh.

Khó có thể tưởng tượng, uy lực công kích của bốn cường giả Chân Linh Cảnh lại đạt đến mức độ cỡ nào, hầu như có thể phá hủy một cái lâu đài nhỏ.

- Kế hoạch thành công!

Gánh nặng trong lòng Triệu Phong nhất thời được giải khai. Hần chính là muốn mượn nhờ lực công kích của bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái nhằm trung chuyển Sơn Khâu Cự Quái khổng lồ dưới chân mình.

Thừa dịp này, hần dốc sức liều mạng bay thẳng lên không trung, cũng nhanh chóng kéo động La Hầu Cung.

Vù vù vù vù...

Liên tiếp tám mũi băng tiễn phá không mà đi. Ở trên người mỗi đầu Hắc Thiết Cự Quái đều nổ tung hai mũi băng tiễn. Hần ý lập tức lan tràn, mặc dù không thể đóng băng được chúng, nhưng đủ để khiến tốc độ của chúng giảm xuống.

Lúc này, Triệu Phong đã bay lên đến độ cao hơn trăm thước, vượt ra khỏi khu vực bụi mù bao phủ cuộn cuộn bên dưới.

- Grào!

Một đạo thanh âm hùng hậu trầm thấp từ bên trong đồi núi truyền đến.

Đạo thanh âm kia giống như là chuông lớn vậy, khiến đại địa lắc lư, sơn băng địa liệt, phong vân cuộn cuộn, giữa không trung thậm chí hiện ra một đạo tia chớp khủng bố nữa.

- Trời ạ!

Triệu Phong nhất thời kinh hồn táng đảm. Đây rốt cuộc là cấp độ lực lượng gì? Chỉ là vừa mới thức tỉnh, bỗng lên một tiếng, liền khiến cho sơn băng địa liệt, phong vân chấn động!

Tiếp theo, lại xuất hiện một màn đáng sợ hơn.

Bụi mù dâng lên trong phạm vi vài dặm, dưới một cỗ lực lượng vô hình lôi kéo, không ngừng nhao nhao rơi xuống hết.

Trong nháy mắt, toàn bộ cảnh tượng hoàn toàn rõ ràng.

Cái này là loại thủ đoạn đến mức nào, chỉ trong một cái chớp mắt, liền khiến cho bụi mù trong phạm vi vài dặm phải rơi hết xuống đất.

Ầm ầm!

Cái đồi núi trọc khổng lồ bên dưới đột nhiên chấn động mãnh liệt, phảng phất như một đầu cự quái khổng lồ nào đó vừa mới thức tỉnh.

Có lẽ, “cái này” chính là Sơn Khâu Cự Quái trong miệng của Triệu Phong.

Ầm! Ầm! Ầm! Ầm!

Bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái cao lớn bề nhễ kia nhất thời nhao nhao rơi xuống đất, thân thể lảo đảo vào bên trong đồi núi, mãi cũng không thể nào nhúc nhích nổi.

- Đây đến cùng là lực lượng gì, khiến cho ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng không có sức hoàn thủ?

Triệu Phong hít một hơi khí lạnh.

Rắc rắc! Rắc rắc!

Thân thể của bốn đầu Hắc Thiết Cự Quái, đột nhiên vỡ vụn ra.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác hít thở không thông, dốc sức liều mạng thúc giục lực lượng huyết mạch, tiếp tục hướng về phía không trung cao hơn không ngừng bay đi.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu nhảy người lên một cái, đã chui luôn vào trũ vật thủ trạc.

Ầm!

Một luồng hấp lực kinh khủng đột nhiên bao phủ lên trên thân thể của Triệu Phong.

- Ốc!

Triệu Phong trực tiếp thổ huyết, cảm giác được thân thể như muốn nổ tung ra vậy. Hắn dường như nhìn thấy kết cục của chính mình giống như đám Hắc Thiết Cự Quái vậy, thịt nát xương tan.

Mặc dù hắn cách Sơn Khâu Cự Quái rất xa, lực đạo đã giảm xuống không đầy một phần mười, thế nhưng mà vẫn không có cách nào may mắn thoát khỏi được.

Thời khắc nguy cơ, Triệu Phong cơ hồ thúc giục hết thấy mọi loại lực lượng, chân lực, lực lượng huyết mạch trong cơ thể, ngay cả vực sâu màu xanh trong đầu cũng nhanh chóng xoay tròn.

Thế nhưng mà, hết thấy mọi thứ đều không có tác dụng!

Đối diện với lực lượng tuyệt đối, hết thấy mọi thứ kỹ xảo đều không chút tác dụng!

Bỗng nhiên, Triệu Phong có chút ngộ ra. Cơ sở thực lực của chính mình chung quy vẫn là không đủ, cho dù có tính toán vận dụng thế nào, cuối cùng cũng có hạn.

Phốc!

Phù Loan Lệnh trong cơ thể của hắn đột nhiên chấn động, một tầng thanh mang trong suốt đem thân hình Triệu Phong hoàn toàn bao phủ lại.

Soạt!

Đệ tử thí luyện cuối cùng, cũng biến mất khỏi Thiên Cảnh Đảo.

Cái đồi núi khổng lồ kia, trải qua một hồi chấn động mãnh liệt, hình thành nên một đầu Sơn Khâu Cự Quái cao lớn hơn trăm trượng, giống như một cự nhân khai thiên tích địa vậy.

- Huyết mạch Thượng Cổ thuần túy đến như vậy! Còn có con mèo nhỏ kia, không ngờ lại là...

Bên trong con mắt vàng óng sâu thẳm của Sơn Khâu Cự Quái chợt lóe lên tinh quang.

Một lúc sau, hắc thổ dài một tiếng, trong một mảnh phong vân cuộn cuộn, thân hình hắc dần dần nằm trở lại mặt đất, lại hóa thành một ngọn đồi núi khổng lồ.

oOo

Lúc này Triệu Phong đã hiện thân trong một mảnh không gian màu trắng rực rỡ. Đập vào mắt là một mảnh sáng ngời.

Tập trung nhìn lại, đây là một tòa cung điện do một loại tinh thạch bạch sắc cấu tạo thành.

Soạt soạt!

Phù Loan Lệnh trong cơ thể Triệu Phong bay ra, kể cả Phù Loan Điện Ấn kia cũng tự động bay ra, phiêu phù trước mặt hắn.

- Thành tích qua cửa: 720 điểm. Thành tích biểu hiện: 1350 điểm. Đạt được Phù Loan Điện Ấn, cộng thêm điểm thưởng 500 điểm thí luyện. Điểm thí luyện tổng cộng cuối cùng: 2570 điểm. Thí luyện giả, thành tích của người đột phá 1000 điểm, sẽ nhận được phần thưởng cao nhất của Phù Loan Điện!

Một thanh âm chợt vang lên trong đầu Triệu Phong.

190. Chương 191: Phần Thưởng Thí Luyện

- Điểm thí luyện tổng cộng cuối cùng: 2570 điểm. Thí luyện giả, thành tích của người đột phá 1000 điểm, sẽ nhận được phần thưởng cao nhất của Phù Loan Điện!

Triệu Phong đứng ở bên trong cung điện màu trắng, sắc mặt tái nhợt, đưa tay lên lau đi vết máu chảy ra nơi khoe miệng.

Trước khi bị loại, thần uy khủng bố của Sơn Khâu Cự Quái rõ ràng hiển hiện trước mắt, khiến cho hắn rung động không thôi.

Đối diện với cấp bậc lực lượng như vậy, ngay cả cường giả Chân Linh Cảnh cũng trở nên vô cùng nhỏ bé.

- Hửm?

Đột nhiên trong cung điện màu trắng, từng đợt từng đợt quang mang màu trắng sáng lạn chiếu xạ lên trên người Triệu Phong. Một luồng nước ấm lan tỏa khắp toàn thân, khiến cho thương thế của hắn lành lại rất nhanh.

Cổ lực lượng ôn nhuận này, có điểm giống như lực lượng ở trên khối phác ngọc mà Triệu Phong tìm được ở trong tàng bảo thất lúc trước, có được hiệu quả chữa thương nhất định.

- Thành tích thí luyện 2570 điểm, đây dường như là điểm số rất cao! Đạt được phần thưởng cao nhất?

Triệu Phong có chút nghi hoặc đi tới, cân nhắc lời của thanh âm vừa rồi.

Hắn là người cuối cùng bị loại, thành tích thí luyện khẳng định là tệ nhất.

Nhưng bởi vì là người cuối cùng bị loại, nên hắn không biết thành tích của các đệ tử thí luyện trước đây, căn bản không thể nào so sánh được.

- Thí luyện giả, thành tích vượt quá 1000 điểm, bình thường trong một ngàn năm mới xuất hiện một lần. Mà thành tích của người, đã phá vỡ kỷ lục cao nhất trong vòng một vạn năm qua của Phù Loan Điện. Về phần một vạn năm trước, không hề có ghi chép lưu lại.

Một quang ảnh nam tử cao lớn vĩ ngạn đột nhiên hiện ra.

Quang ảnh nam tử này hoàn toàn do quang mang màu trắng sáng lạn tạo thành, chỉ là một cái hư ảnh, lại dường như có trí tuệ nhất định.

Triệu Phong quan sát cẩn thận, phát hiện ra khuôn mặt của nam tử này nhìn qua có chút quen mắt.

Hắn đột nhiên nhớ tới gã thiếu niên tên Lý Loan ở trong cái sơn cốc ảo ảnh lúc trước.

- Người là Lý Loan?

Triệu Phong không khỏi bật thốt lên.

Bởi vì hình dáng bên ngoài của hai người quá giống nhau, khác nhau ở chỗ, tướng mạo, khí chất của nam tử này càng thành thực hơn một chút.

- Ha ha... Ta tên là Lý Phù Loan! Kẻ mà người từng nhìn thấy, chính là một ý niệm thể lâm thời hình thành của ta, có được một bộ phận ý thức của bản tôn!

Quang ảnh nam tử mỉm cười giải thích.

Triệu Phong nhất thời lú lẫm. Quang ảnh nam tử này mặc dù không phải là sinh mệnh và thực thể, nhưng lại có ý thức trí tuệ của riêng mình.

- Meo meo meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tắc miêu từ bên trong trữ vật thủ trục nhảy ra, đứng ở trên vai của Triệu Phong, tò mò dò xét quang ảnh nam tử.

Quang ảnh nam tử nhìn thấy Tiểu tắc miêu, trong mắt xẹt qua một tia kinh dị, nhưng cũng không nói gì.

- Thí luyện giả, thành tích thí luyện của người vượt qua một ngàn, hưởng thụ được phần thưởng như sau. Thứ nhất, lấy điểm thí luyện đổi lấy công pháp, Thần binh, bảo vật... Thứ hai, trong khả năng và phạm vi nhất định, người có thể yêu cầu ta làm một việc nào đó. Điều kiện tiên quyết chính là ta có thể làm được. Đương nhiên, hoàn thành yêu cầu, cần tiêu hao của người điểm thí luyện tương ứng. Thứ ba, miễn phí cấp cho người một cái truyền thừa phù hợp với công pháp tu luyện của người.

Quang ảnh nam tử nói.

Tổng cộng ba cái phần thưởng?

Triệu Phong nhất thời lâm vào suy tư.

Dựa theo hiểu biết của hắn đối với Phù Loan Điện, thí luyện giả bình thường, nhiều nhất cũng chỉ có phần thưởng đầu tiên, chính là dùng điểm thí luyện đổi lấy vật phẩm.

Phần thưởng thứ hai, đưa ra một yêu cầu nguyện vọng, căn bản là chưa từng nghe nói qua.

Về phần cái phần thưởng thứ ba, chính là mơ hồ nghe Đại Trưởng lão từng đề cập qua. Ở trong thí luyện có cơ hội nhất định có thể nhận được truyền thừa thích hợp với mình.

- Ưu thế lớn nhất chính là phần thưởng thứ hai, có thể đưa ra một nguyện vọng nào đó, phạm vi và tính linh hoạt chính là lớn nhất.

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Nhưng đầu tiên, Triệu Phong phải biết được phương thức đổi điểm thí luyện tương ứng trước.

Trên Phù Loan Lệnh phiêu phù trước mặt hắn rất nhanh hiện lên những tin tức tương ứng.

Đầu tiên chính là chi tiết điểm thí luyện mà Triệu Phong đã đạt được.

Xong qua cửa đầu tiên, đạt được 20 điểm thí luyện.

Xong qua cửa thứ hai, đạt được 30 điểm thí luyện.

Đến cửa thứ ba, thì lại tính toán dựa theo thời hạn kiên trì. Bắt đầu từ thời điểm từ khi bị Hắc Thiết Cự Quái đuổi giết, sẽ tính điểm thí luyện.

Mười ngày đuổi giết vòng thứ nhất, kiên trì được thêm một ngày, gia tăng thêm 10 điểm thí luyện.

Như vậy, tổng điểm vòng đuổi giết thứ nhất là 100 điểm thí luyện.

Chỉ có ba người Triệu Phong, Bắc Mặc, Dương Kiên là đạt được trọn vẹn số điểm.

Mười ngày của vòng đuổi giết thứ hai, kiên trì thêm được một ngày, sẽ gia tăng thêm 20 điểm thí luyện.

Như vậy, tổng điểm vòng đuổi giết thứ hai là 200 điểm thí luyện.

Làm được điều này, chỉ có hai người Triệu Phong và Bắc Mặc.

Theo phương thức này mà tính, vòng đuổi giết thứ ba, tổng điểm thí luyện là 300 điểm. Chỉ có một mình Triệu Phong có thể đạt được.

Vòng đuổi giết thứ tư, Triệu Phong vừa mới tiến vào ngày đầu tiên, đã bị Sơn Khâu Cự Quái đánh văng ra khỏi thí luyện, đạt được 40 điểm thí luyện.

Bởi vậy, tổng điểm thành tích xông quan của Triệu Phong qua ba cửa thí luyện là 720 điểm.

- Thành tích biểu hiện của ta thật sự hơi nhiều một chút, không ngờ lại có tới 1350 điểm thí luyện.

Triệu Phong xem xét xuống bên dưới.

Hóa ra, mỗi khi giết chết một đầu Hắc Thiết Cự Quái, cho dù là trực tiếp hay gián tiếp, cũng đều thưởng thêm vào thành tích biểu hiện 100 điểm thí luyện.

Triệu Phong tổng cộng gián tiếp giết chết tám đầu Hắc Thiết Cự Quái, đạt được 800 điểm thí luyện.

- Bắc Mặc một đầu Hắc Thiết Cự Quái cũng chưa từng giết, như vậy sẽ kém ta 800 điểm thí luyện. Hơn nữa, thời gian hấn kiên trì ngắn hơn so với ta mấy ngày, ít nhất cũng thua kém ta hơn một ngàn điểm thí luyện!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Cũng chính là nói, các đệ tử thí luyện còn lại, thành tích tốt nhất, ít nhất cũng chênh lệch so với hắn hơn một ngàn điểm thí luyện. Sau đó, Triệu Phong bắt đầu hỏi thăm tình huống đổi điểm thưởng.

- Công pháp Phàm phẩm thượng cấp, 80 điểm thí luyện đổi một môn. Thần binh Phàm cấp cực phẩm, 100 điểm thí luyện đổi một món. Vật phẩm đổi được xuất hiện ngẫu nhiên, không thể lựa chọn.

- Công pháp Linh phẩm sơ cấp, 400 điểm thí luyện đổi một môn. Thần binh Linh cấp hạ phẩm, 500 điểm thí luyện đổi một món...

Cấp bậc mà Triệu Phong chú ý vẫn còn tương đối cao.

Trong Phù Loan Điện, hạn mức cao nhất có thể đổi được chính là công pháp Linh phẩm trung cấp hoặc là Thần binh Linh cấp trung phẩm, phân biệt cần 1500 điểm thí luyện và 2000 điểm thí luyện.

Triệu Phong tự nhiên sẽ không ăn no rảnh rỗi, đi đổi lấy những vật phẩm cao như vậy.

Suy tư một lát, Triệu Phong liền đưa ra quyết định:

- Trước tiên cấp cho ta môn truyền thừa tương thích công pháp miễn phí đi!

Đây chính là phần thưởng thứ ba mà hắn nhận được, những thí luyện giả bình thường phỏng chừng không có ưu thế này, thế nhưng, Bắc Mặc quả thật có cơ hội này.

Chương 191: Phần thưởng thí luyện (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Được!

Thanh âm quang ảnh nam tử vừa dứt, một tầng hư quang màu trắng trong suốt giống như một luồng nước rất nhanh rót vào trong thân thể của Triệu Phong.

Đây là một luồng khí tức thần bí, không hề có địch ý, ngược lại vô cùng ôn hòa thân thiết, thẩm thấu vào máu huyết, cốt cách, thậm chí cả tinh thần của hắn.

Chẳng qua, khi luồng khí tức kia tiếp cận với vực sâu nhỏ màu xanh trong mắt trái của hắn, thì giống như đá vào biển rộng vậy, biến mất không thấy đâu nữa.

- Thật xin lỗi! Ta không có cách nào xác định được môn truyền thừa thích hợp nhất đối với ngươi! Con đường thích hợp nhất của ngươi, hẳn là lĩnh vực tinh thần, tầng cấp cao hơn nữa, chính là phương diện linh hồn. Ví dụ như con đường tinh thần huyền thuật, Phật môn Thiện pháp, lưu phái thôi toán thiên cơ, thậm chí là nhất mạch quý thi tà tu cũng đều thích hợp!

- Tại sao lại không thể nào xác định được?

Triệu Phong có chút buồn vực. Giải thích của Lý Phù Loan và Đại Trưởng lão dường như có chút tương đồng.

- Phù Loan Điện thuộc loại truyền thừa Chính đạo, lĩnh vực tinh thần tương đối thuộc bàng môn tả đạo, thậm chí là tà môn. Huống chi, ngươi còn có huyết mạch Thượng Cổ tương ứng, lại càng không dễ dàng xác định được. Nhưng mà, xét thấy ngươi có duyên phận với Phù Loan Điện Ẩn, bản thân lại tu luyện một chút trụ cột công pháp Lôi Điện, ta có thể đem “Điện Chi Truyền Thừa” cao nhất của Phù Loan Điện cấp cho ngươi!

Quang ảnh nam tử nhàn nhạt nói.

- Vậy cũng được!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái. Một khi đã có thể lấy được “Điện Chi Truyền Thừa” cấp bậc cao nhất của Phù Loan Điện, ít nhất cũng không tính thiệt thòi.

Ầm ầm!

Một dòng tin tức khổng lồ cường đại nhất thời dung nhập vào trong đầu Triệu Phong. Cả cung điện màu trắng cũng đồng thời phát ra quang hoa chói mắt.

Một lúc lâu sau đó, ở chỗ sâu bên trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên một tòa lầu tháp cao ba tầng.

Trong tầng một tòa lầu tháp, có duy nhất một cảnh tượng, cũng tương tự với Phù Loan Điện Ẩn, nhưng cảnh tượng càng lâu dài hơn, cũng đầy đủ hơn. Trong cảnh tượng không ngừng có áo nghĩa xuất hiện, cũng có tâm pháp giảng giải và vận dụng của “Điện Chi Truyền Thừa”.

Còn tầng thứ hai và tầng thứ ba của lầu tháp, hiện tại vẫn còn là một mảnh u ám, không thể nào tiến vào.

- Điện Chi Truyền Thừa hiện tại đã phong ấn vào trong đầu của ngươi. Ở cấp bậc Thoát Phàm Cảnh, ngươi nhiều nhất chỉ có thể tìm hiểu được tầng thứ nhất. Tầng thứ hai, cần cảnh giới Chân Linh Cảnh. Còn tầng thứ ba, ít nhất cần phải đạt tới Chân Linh Tam Cảnh “Chân Chủ Cấp”, mới có thể tìm hiểu được. Nếu như ngươi có thể lĩnh ngộ được toàn bộ áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, đạt tới đỉnh phong đại lục cũng không phải chuyện gì khó khăn!

Quang ảnh nam tử nói.

- Cái Điện Chi Truyền Thừa này, quả nhiên là cường hãn. Chân Linh Tam cảnh, chia làm Chân Nhân Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp. Các Trưởng lão của Hiếu Nguyệt Tông phỏng chừng chưa có bất cứ người nào đột phá được Chân Linh Nhị Cảnh “Chân Huyền Cấp” cả!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời phấn chấn.

Điện Chi Truyền Thừa đề cập đến việc vận dụng áo nghĩa Lôi Điện, bao quát đủ các loại phương diện như công kích, thân pháp, nội công, bí thuật...

Cái gọi là truyền thừa, tự nhiên là có hệ thống nhất mạch riêng.

Chẳng qua, Điện Chi Truyền Thừa thâm thúy như biển, vền vẹn một tầng thứ nhất, Triệu Phong nhiều nhất cũng chỉ có thể chạm đến một chút ít da lông bên ngoài mà thôi.

Nếu như có thể hoàn toàn nắm giữ trong tay tầng thứ nhất, phỏng chừng “Chân Nhân Cấp” bình thường cũng không phải là đối thủ của hắn.

Sau khi truyền thừa kết thúc, mục tiêu của Triệu Phong đặt ở trên phần thưởng thứ hai, hướng Lý Phù Loan đưa ra một yêu cầu cùng nguyện vọng nào đó.

- Yêu cầu thứ nhất, ta muốn biết được lai lịch của con mèo nhỏ này, hơn nữa còn muốn cùng nó ký kết khế ước Linh sủng trong truyền thuyết.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lai lịch Tiểu tặc miêu kỳ quái này rất thần bí, giữa Triệu Phong và nó căn bản không có bất cứ cái gì ước thúc cả. Đợi sau khi thí luyện kết thúc, con mèo này bất cứ lúc nào cũng có thể bỏ chạy mất.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu đứng ở trên vai Triệu Phong, múa may hai móng, tỏ vẻ bất mãn.

- Thật xin lỗi! Lai lịch của con mèo nhỏ này, ngay cả ta cũng không biết rõ. Huyết mạch truyền thừa của nó thật đặc thù! Còn về phần có thể ký kết khế ước Huyết khế hay không, vậy thì phải xem ý niệm phản kháng trong đầu của nó, cùng với cường độ huyết mạch của người mới được!

Quang ảnh nam tử liếc mắt nhìn Tiểu tặc miêu, thoáng lắc đầu.

- Hãy nói cho ta biết phương pháp, sau đó hỗ trợ ta, gia tăng xác suất thành công!

Triệu Phong nguyện ý thử một lần.

Quang ảnh nam tử khẽ gật đầu:

- Cái này sẽ tiêu hao của người 200 điểm thí luyện. Đây là cái giá thấp nhất!

Sau đó quang ảnh nam tử một phen đem phương pháp ký kết Huyết khế Linh sủng nói cho Triệu Phong biết.

Quang ảnh nam tử đứng ở giữa, Triệu Phong cùng với Tiểu tặc miêu phân biệt đứng ở hai bên.

Dựa theo yêu cầu, trên người của cả hai phân biệt xuất ra vài giọt tinh huyết. Quang ảnh nam tử khoa tay một cái, đám tinh huyết ở giữa không trung hình thành nên một cái đồ án huyết sắc kỳ dị.

Tiểu tặc miêu khẽ bĩu môi một cái, thế nhưng cũng không hề phản ứng. Có lẽ nó hiểu được trước mặt Lý Phù Loan, nó có phản kháng cũng vô dụng.

Đồ án huyết sắc hình thành ở giữa Triệu Phong và Tiểu tặc miêu. Quang ảnh nam tử khẽ vẽ ra một pháp quyết kỳ dị nào đó. Một tia chấn động thần bí từ bên trong đồ án lan tràn vào bên trong thể nội của hai người.

Rất nhanh, trong lòng Triệu Phong sinh ra một tia cảm ứng kỳ quái, có thể cảm ứng được một hình ảnh khác, chính là Tiểu tặc miêu.

- Không ngờ lại thành công!

Quang ảnh Lý Phù Loan ít nhiều cũng có chút ngoài dự liệu, hơi có chút thâm ý liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái.

Hiển nhiên trước đó hắn cũng không quá xem trọng Triệu Phong cho lắm.

Ký kết xong Huyết khế, lấy Triệu Phong làm chính, Tiểu tặc miêu chính thức trở thành Linh sủng của Triệu Phong, chịu sự chế ước của Triệu Phong.

Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu. Khi ký kết khế ước Linh sủng Huyết khế, Tiểu tắc miêu đường như không có bất cứ phản ứng gì, ngược lại còn giống như cười chế nhạo nữa.

- Yêu cầu thứ hai, lai lịch của Âm Ảnh Phi Phong trên người của ta! Nó còn có khả năng tu bổ lại hay không? Muốn tu bổ thì phải cần có những vật liệu gì? Chữa trị như thế nào?

Triệu Phong rất nhanh đưa ra nguyện vọng thứ hai.

- Đây là một kiện bảo vật Thượng Cổ, tương đương một loại Thần binh phụ trợ cấp bậc Truyền thừa! Hiệu quả chủ yếu là đề cao thân pháp, ẩn nấp khí tức. Bởi vì là bảo vật cấp Truyền thừa, nên những hiệu dụng cao cấp hơn cần do tự người đi nghiên cứu. Tương đối mà nói, giá trị của nó so với Thần binh Linh cấp bình thường còn cao hơn gấp chục lần!

Lý Phù Loan mỉm cười giải đáp.

Triệu Phong tìm được đáp án, thập phần vừa lòng.

Thần binh cấp Truyền thừa, cho dù cấp bậc có đạt tới Linh cấp đi chăng nữa, Thoát Phàm Cảnh cũng có thể sử dụng, bản thân người sử dụng có lực lượng bao nhiêu, có thể phát huy được bấy nhiêu uy năng.

Nói hình tượng một chút, Thần binh cấp Truyền thừa có thể không ngừng phát triển cùng với chủ nhân, giá trị tự nhiên không phải Thần binh cùng cấp có thể so sánh được.

191. Chương 192: Một Đám Ngu Xuân

Theo như Triệu Phong biết, trong lần thí luyện này, dường như chỉ có mỗi mình Bắc Mặc, vận khí tốt nhất, là có thể đạt được ề

Triệu Phong nghe thấy vậy, trong lòng liền cảm thấy có chút lo lắng. Những Trưởng lão khác cũng đều quan tâm xem thu hoạch của chính mình, có thể mang đến bao nhiêu lợi ích cho Tông môn.

Mà chỉ có truyền thừa mới là thứ có tác dụng lớn nhất đối với thí luyện giả, những cái khác chẳng qua chỉ là ngoại vật mà thôi.

Sau khi hỏi vấn đề này, các vị Trưởng lão cùng với các đệ tử ở đây, ai nấy cũng đều vô cùng tò mò.

Đặc biệt là Bắc Mặc, hẳn chính là người duy nhất trong các đệ tử ở đây nhận được truyền thừa từ trong thí luyện.

- Không có!

Triệu Phong vô cùng đơn giản đưa ra một cái đáp án, khiến cho tất cả mọi người trong đại điện đều cảm thấy cực kỳ ngoài dự liệu.

193. Chương 194: Triệu Phong Nhận Tội

- Không có?

Trong đại điện, trên từ Tông chủ đến các Trưởng lão, dưới đến các Chấp sự, các đệ tử, trên mặt cũng đều mang theo kinh ngạc và nghi ngờ.

Triệu Phong đoạt được Quán quân thí luyện, phá vỡ hết thủy kỷ lục trong vạn năm qua, không ngờ lại không nhận được truyền thừa tương ứng?

Bắc Mặc bài danh thứ hai trong thí luyện, thành tích còn không vượt quá một ngàn, lại đạt được truyền thừa, Triệu Phong tại sao lại không có?

- Có nhận được truyền thừa hay không, cũng có quan hệ tới cơ duyên từng người!

Trên mặt Hiếu Nguyệt Tông chủ toát lên vẻ thất vọng nhàn nhạt.

Triệu Phong có thể ở trong thí luyện phá vỡ kỷ lục vạn năm qua, quả thật là thiên tài, cái này tất nhiên có bản lĩnh và thủ đoạn của hắn. Nếu như hắn có thể đạt được truyền thừa, bù lại sự thiếu sót về mặt tư chất, tương lai rất có hy vọng trở thành nhất đại thiên kiêu của Hiếu Nguyệt Tông.

Chỉ tiếc, tuy là Triệu Phong đã phá vỡ kỷ lục vạn năm, nhưng mà cũng không có tìm được thứ quan trọng nhất đối với chính mình.

Đồng thời, câu trả lời của Triệu Phong cũng khiến cho không ít người trong này khẽ thở ra một hơi.

- Không nhận được truyền thừa, cho dù người may mắn đoạt được Quán quân thí luyện thì như thế nào chứ? Tương lai cuối cùng cũng vẫn là thủ hạ bại tướng của ta!

Khóe miệng Bắc Mặc nhếch lên một nụ cười trào phúng, bình tĩnh tự tin.

Triệu Phong tư chất bình thường, nếu như đạt được truyền thừa, có lẽ sẽ hình thành nên uy hiếp nhất định đối với hắn. Đáng tiếc, kẻ này ngay cả một chút uy hiếp căn bản cũng không tạo thành nổi.

- Hoàn hảo...

Vân Hải Chân Nhân cũng khẽ thở ra một hơi.

Tư chất Triệu Phong mặc dù không cao, nhưng tiềm lực và thủ đoạn thể hiện ra lúc này quả thật rất đáng sợ. Nếu như hắn lại đạt được truyền thừa, tương lai uy hiếp mình khẳng định là vô cùng lớn.

Cũng may, tên tiểu tử này cũng không có nhận được truyền thừa, bằng vào Bắc Mặc liền có thể thoải mái chèn ép hắn.

Thậm chí ngay cả Khổng Nguyên Hạo, trong mắt cũng lộ ra sự khinh miệt:

- Không có nhận được truyền thừa, chỉ bằng vào tư chất Linh thể hạ đẳng của người, sớm hay muộn gì cũng sẽ bị ta vượt qua. Cuối cùng có một ngày, ta sẽ đường đường chính chính đánh bại người, đòi lại mối hận ngày hôm nay!

Nhất thời, trong lòng các Trưởng lão và các đệ tử đều nảy sinh sự khinh thị đối với Triệu Phong.

Ít nhất ở trong đám người đối địch như Vân Hải Chân Nhân, Triệu Phong nhiều nhất chỉ là kiêu ngạo nhất thời, căn bản khó thành châu báu.

Hết thấy những biến hóa này đều lọt vào trong mắt của Triệu Phong, trong lòng hắn cười lạnh.

Đây đúng là kết quả mà hắn mong muốn.

Lúc nên lớn tiếng thì lớn tiếng, lúc nên hạ thấp mình thì nhất định phải ẩn nhẫn.

Hắn từ trong thí luyện đi ra, đoạt được Quán quân, phá vỡ kỷ lục vạn năm qua, quá mức chói mắt, điều này khiến cho phần đông những kẻ đối địch cảm thấy báo động, cảm giác bị uy hiếp thật lớn.

Cái này đối với bản thân Triệu Phong đang trong giai đoạn trưởng thành mà nói, vô cùng bất lợi.

Trên đại lục, đã từng có không biết bao nhiêu thiên tài chói mắt, nhưng lại chỉ có thể lóe lên một chút quang huy ngắn ngủi mà thôi?

Những thiên tài này quá mức chói mắt, hiển lộ phong mang, liền chết trong nội đấu, hoặc là bị kẻ địch ám sát, bất hạnh chết non.

Cho dù là những thiên tài tư chất Thiên Linh thể cao nhất trong truyền thuyết, tại thời điểm chưa trưởng thành, chưa trở thành tuyệt thế cường giả, cũng rất có thể bị một tên A Miêu, A Cửu nào đó, bóp chết từ trong nôi.

Nếu để cho đám người Vân Hải Chân Nhân biết được mình đã đạt được Điện Chi Truyền Thừa cao nhất của Phù Loan Điện, tất sẽ mang đến cho những người này áp lực và uy hiếp trí mạng. Như thế bọn họ chắc chắn sẽ không từ thủ đoạn, không để ý đến hậu quả, lập tức đem Triệu Phong bóp chết từ trong nôi.

Cho nên, Triệu Phong liền che giấu truyền thừa!

Một gã đệ tử tư chất bình thường, lại không nhận được bất cứ truyền thừa nào, tính nguy hiểm trong tương lai cũng sẽ giảm xuống thấp nhất.

Một ít đệ tử cùng thế hệ với hắn ở đây, cũng bởi vì vậy mà sản sinh khinh thị đối với hắn.

Chẳng qua, lời nói của Triệu Phong tuy là có thể dễ dàng lừa gạt các đệ tử, nhưng lại không dễ dàng lừa gạt các Trưởng lão như vậy.

Ánh mắt của Tiết Trưởng lão và Vân Hải Chân Nhân đồng thời lóe lên, bộ dáng bán tín bán nghi.

Một người đã phá vỡ kỷ lục vạn năm qua của Phù Loan Điện, tại sao lại không nhận được truyền thừa? Chuyện này quả thật là có chút kỳ quái, chẳng lẽ trong này lại có ẩn tình gì?

- Triệu Phong, ta nhớ rõ trong Phù Loan Thí Luyện, thành tích đạt tới một cái giới hạn nào đó, thí luyện sẽ thưởng cho người đó một cái truyền thừa tương ứng mà?

Ngữ khí Tiết Trưởng lão mang theo vẻ nghi hoặc. Hiển nhiên hắn cũng không thể xác định được.

Dù sao, những người có thể đạt tới được cái giới hạn thành tích kia, trong những năm tháng trong lịch sử, cũng đều là phượng mao lân giác, rất nhiều chuyện cũng chỉ nghe nói tới mà thôi.

Sắc mặt Vân Hải Chân Nhân cũng lộ ra vẻ nghi hoặc, mơ hồ cảm giác được có cái gì đó không đúng. (.

- Lấy thành tích thí luyện của ta, tự nhiên là vượt xa điều kiện đạt được truyền thừa!

Triệu Phong cười ngạo nghễ.

Lời này vừa nói ra, đám người Bắc Mặc, Tuyền Thần đều biến sắc. Chẳng lẽ Triệu Phong thật sự đạt được truyền thừa, vừa rồi chẳng qua là dối gạt người mà thôi?

- Chỉ tiếc, bên trong Phù Loan Điện không tìm thấy được truyền thừa nào thích hợp với ta cả! Thiên phú của ta là lĩnh vực tinh thần!

Thần tình Triệu Phong đầy vẻ tiếc nuối.

- Lĩnh vực tinh thần?

Mấy vị Trưởng lão hai mặt nhìn nhau, trao đổi ánh mắt.

Lấy cấp bậc của bọn họ, tự nhiên không khó nhìn ra tinh thần lực của Triệu Phong vượt xa thường nhân, điều này khiến cho khi hắn đối kháng với uy áp Chân Linh Cảnh cũng không cần phải cố quá sức cũng có thể làm được.

Điểm này, Đại Trưởng lão trước đó cũng đã nhìn ra rồi.

- Lĩnh vực tinh thần, bình thường đều là một loại bàng môn tả đạo, hoặc là con đường tà đạo. Phù Loan Điện chính là truyền thừa Chính đạo, không có khả năng có truyền thừa ở phương diện này!

Hiếu Nguyệt Tông chủ sâu kín thở dài, nhất thời tin lời Triệu Phong nói.

Chuyện Triệu Phong có thiên phú về lĩnh vực tinh thần, các Trưởng lão ở đây cũng đều biết rõ, một vài đệ tử tham gia thí luyện cũng đều tự mình chứng kiến.

Ở cửa thí luyện thứ hai, Triệu Phong phát động Tinh Thần Âm Ba Thuật, làm tan rã chiến thuật biến dời trong sào huyết Hắc Huyết biến bức, đây chính là nhân tố mấu chốt khiến cho cửa thứ hai không có thương vong, toàn bộ thông quan.

- Triệu Phong, xét thấy ngươi có biểu hiện nổi trội xuất sắc trong Phù Loan Thí Luyện, cùng với cống hiến lớn lao cho Tông môn, bản Tông thưởng cho ngươi năm mươi vạn điểm cống hiến. Đồng thời các công pháp bên trong Lũ Không Lâu, ngươi có thể tùy ý đọc. Ngoài ra, Tông môn đối với những bảo vật mà ngươi cống hiến, sẽ có những bồi thường nhất định!

Hiếu Nguyệt Tông chủ tuyên bố.

Năm mươi vạn điểm cống hiến!

Các thành viên Tông môn ở nơi này toàn bộ đều kinh ngạc động dung.

Một vài cao tăng sinh hoạt bên trong Tông môn mấy chục năm trời, căn bản cũng không có được nhiều điểm cống hiến đến như vậy, ngay cả một phần mười nó thôi cũng không phải ai cũng có được.

Có nhiều điểm cống hiến như vậy, ở trong Tông môn, còn có chuyện gì không thể làm được nữa đây?

Chương 194: Triệu Phong nhận tội (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Được rồi! Khen thưởng đã chấm dứt, kế tiếp là đến phần trừng phạt! Công lao và trừng phạt, không thể lẫn lộn với nhau được!

Chấp pháp Trưởng lão chậm rãi đứng dậy, đi ra nói.

- Đúng vậy! Triệu Phong quả thật cống hiến rất lớn cho Tông môn, nhưng mà hành vi làm người của hắn, cùng với các hành động tội lỗi của hắn trong thí luyện, cần phải tính toán rõ ràng!

Tiết Trưởng lão tán thành, nói.

- Triệu Phong đồng thời đoạt được chức Quán quân, cũng tổn hại đến ích lợi và tiền đồ của người khác!

Vân Hải Chân Nhân cũng lạnh lùng nói.

Hai vị Trưởng lão đều mạnh mẽ ủng hộ Chấp pháp Trưởng lão.

Biến chuyển nhanh như vậy, khiến cho Hiểu Nguyệt Tông chủ không kịp trở tay.

Trong đó Lục Nguyệt Mỗ Mỗ thì bảo trì trung lập, ai cũng không giúp, Đại Trưởng lão thì nhắm mắt lại, không khí trong trường có chút áp lực.

Rất hiển nhiên, đây là kết quả mà ba vị Trưởng lão đã thông đồng trước với nhau.

Do Chấp pháp Trưởng lão phát động, hai vị Trưởng lão ủng hộ, cho dù là Đại Trưởng lão cũng khó có thể bác bỏ.

Dù sao ở Hiểu Nguyệt Tông còn không có bất cứ người nào có thể chân chính làm được chuyện một tay che trời.

- Vậy Chấp pháp Trưởng lão muốn trừng phạt thế nào?

Sắc mặt Đại Trưởng lão rất nhanh bình tĩnh trở lại.

- Thăng đường đổi chất, theo lẽ công bằng xử lý! Dưới ánh mắt vạn người chú mục, sẽ không oan uổng người tốt, cũng sẽ không bỏ sót người xấu nào! Tin tưởng rằng các vị sẽ không phản đối chứ?

Chấp pháp Trưởng lão đạm mạc nói.

- Đúng vậy! Đồng ý với lời của Chấp pháp Trưởng lão!

- Triệu Phong kẻ này âm hiểm giả dối, làm hại đồng môn, cần phải luận tội, trục xuất Tông môn!

- Hắn đạt được Quán quân thí luyện, cũng là bằng vào hành vi hại người lợi mình mới có thể đạt được! Loại tiểu nhân nham hiểm như thế này, nhất định phải nghiêm trị!

Đám đệ tử thí luyện bị Triệu Phong đá loại, lấy Tuyền Thần và Lục Hổ cầm đầu, đều nhao nhao tán thành.

Dưới loại cục diện như thế này, cho dù là Tông chủ hay là Đại Trưởng lão, cũng đều rất khó có thể xoay chuyển tình thế.

- Nếu thật sự có thể theo lẽ công bằng xử lý, ta cũng không còn lời nào để nói!

Đại Trưởng lão lạnh nhạt nói.

- Được! Vậy chúng ta sẽ thăng đường đổi chất! Triệu Phong, ngươi có gì dị nghị không?

Chấp pháp Trưởng lão khẽ gật đầu.

- Không có!

Triệu Phong một bộ dáng chẳng thêm quan tâm, nói.

- Ta hỏi người trước! Ở cửa đầu tiên, người vì cái gì lại xuống tay với Lục Hổ và Khổng Nguyên Hạo, đá bọn họ xuống vực sâu?

Chấp pháp Trưởng lão lạnh lùng hỏi.

Lời nói vừa dứt, Lục Hổ cùng Khổng Nguyên Hạo lập tức đứng ra, kể lại sự oan khuất của chính mình, là như thế nào bị Triệu Phong hãm hại.

- Tiểu tử này, trong mắt không có huynh trưởng, một phen đem ta thân là Đệ tử chân truyền đá xuống vực sâu, chôn vùi luôn tiền đồ của đệ tử...

Thanh âm của Lục Hổ tràn ngập thù hận, nói.

- Hắn muốn độc chiếm bảo vật, sợ hãi ta tranh đoạt, đã ra tay trước đem ta đá xuống vực sâu, khiến đệ tử vô duyên với thí luyện!

Khổng Nguyên Hạo thì khóc lóc thảm thiết, nói.

Hai người bôi đen sự thật, biểu hiện oan khuất đầm đìa tận cùng, khiến cho những người không biết tình hình cảm thấy đồng tình không thôi, đều lên tiếng khiển trách Triệu Phong.

- Triệu Phong, người giải thích như thế nào?

Chấp pháp Trưởng lão chất vấn.

- Hai người này, ý chí yếu đuối, bị Huyền Hồ khống chế tâm trí, thật sự là vô năng! Đệ tử cho rằng, loại người như vậy, nếu tiến vào thí luyện, cũng chỉ sẽ làm liên lụy đến người khác mà thôi. Bởi vì vậy, ta mới đá bọn họ ra khỏi thí luyện.

Về mặt Triệu Phong không chút biểu tình, nói.

- Triệu Phong! Đừng vội vũ nhục người khác!

Khổng Nguyên Hạo và Lục Hồ nhất thời thần tình phần nộ.

Trong lòng Triệu Phong thì lại cười lạnh. Các người nghĩ rằng ta sẽ biện giải cho cái gọi là chân tướng kia sao?

Những người này muốn trừng trị hắn, trước đó tất nhiên là đã thông đồng tốt với nhau, có các loại biện pháp để mà ứng phó với hắn.

Nghe xong lời biện giải của Triệu Phong, tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc không nói gì.

Không ngờ lại bởi vì đối phương vô năng mà đá bọn họ ra khỏi thí luyện.

- Đáng giận! Người này cũng quá mức “mục hạ vô nhân” (*) rồi! (*) Dưới mắt không có người khác

Không ít người phần nộ khiển trách.

Lục Hồ và Khổng Nguyên Hạo thì về mặt bị phần. Dưới trường hợp như thế này rồi, lại còn bị Triệu Phong không chút nào cố kỵ kinh miệt như vậy.

Chấp pháp Trưởng lão cũng có chút sững sốt. Các loại phương pháp ứng phó chuẩn bị sẵn trước đây, lúc này đều hoàn toàn thất bại.

- Giải cho Triệu Phong người, không ngờ lại cuồng ngạo như thế! Như vậy ta hỏi người, ở cửa thứ hai, vì sao người lại ra tay với Tuyền Thần sư diệt?

Chấp pháp Trưởng lão quát lạnh, hỏi.

- Bẩm Tông chủ cùng các vị Trưởng lão, đệ tử rất không dễ dàng mới đột phá được đến chỗ trung tâm của tòa phủ đệ, thế nhưng Triệu Phong kia giữa đường nhảy ra, đánh cắp thành quả thắng lợi của ta...

Tuyền Thần cắn răng nghiêng lợi nói.

- Triệu Phong, người giải thích như thế nào?

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong đã cười nhạo, nói:

- Tuyền sư huynh vô năng, không thể đột phá được phủ đệ, muốn cùng đệ tử hợp tác, nhưng đệ tử nghĩ thấy hắn thành sự không có, bại sự có thừa, làm cản trở đệ tử, nên mới đá hắn ra khỏi thí luyện!

Vô năng? Cản trở?

Tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy cực kỳ ngoài dự liệu. Những cái cớ mà Triệu Phong đưa ra, cũng đều quá mức cường thế rồi.

- Triệu Phong! Đừng vội ngậm máu phun người!

Tuyền Thần nhất thời giận dữ. Chính mình từ lúc nào lại gây cản trở cho hắn chứ?

Triệu Phong cái này hoàn toàn không phải là đang biện giải, mà hoàn toàn là đang vũ nhục người khác.

- Giải cho tên Triệu Phong người! Bản Trưởng lão chấp pháp nhiều năm, chưa từng bao giờ gặp qua một tên cuồng vọng tự đại như người! Vậy ta hỏi người, ở một cửa cuối cùng, người vì cái gì lại lừa gạt Bắc Mặc, khiến cho hắn trước tiên bị loại?

Chấp pháp Trưởng lão cười lạnh nói.

- Chính là con mèo nhỏ này, thông đồng với Triệu Phong lừa ta! Chẳng lẽ Triệu sư đệ cũng cho rằng ta thật sự vô năng sao?

Bắc Mặc giương mắt nhìn Tiểu tặc miêu, cười lạnh nói.

Sự cường đại của Bắc Mặc căn bản là không thể nghi ngờ, tư chất và vận khí đều cực kỳ cường đại.

Mọi người đều thầm nghĩ, người hăn là không thể lại dùng cái lý do vô năng cùng với cản trở để mà ứng phó chứ?

- Bắc sư huynh đương nhiên là có thực lực, nhưng trí lực của hăn thật sự quá thấp! Ngay cả lời nói của một con mèo nhỏ mà cũng tin nữa! Một người như vậy, cho dù có thực lực, nhưng không biết suy nghĩ, bị loại còn trách được ai?

Triệu Phong khê bữu môi, nói.

- Người nói ta trí lực thấp?

Nộ hỏa trong lòng Bắc Mặc nhất thời đã bị đốt cháy lên đỉnh điểm.

- Meo meo meo meo!

Tiểu tặc miêu ở trên vai Triệu Phong không ngừng khoa tay múa chân, gật đầu liên hồi, tỏ vẻ đồng ý.

- Người... các người...

Bắc Mặc tức giận đến muốn hộc máu.

Triệu Phong này rõ ràng đâu phải là đang biện giải, mà hoàn toàn là đang vũ nhục người khác.

- Giải cho tên tiểu tử cuồng vọng!

Chấp pháp Trưởng lão cũng gần như là nổ tung. Triệu Phong này hoàn toàn không làm theo lễ thường gì cả, khiến cho hết thảy mọi bố cục của hăn đều thất bại.

Lập tức Triệu Phong hướng về phía Tông chủ, Đại Trưởng lão hành lễ:

- Những người này, hoặc là vô năng, hoặc là trí lực thấp, vì suy nghĩ đại cục cho cả thí luyện, đệ tử xuất phát từ thiện tâm, mới đem bọn họ đá ra khỏi thí luyện! Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng này!

Cái tội này... ta nhận a!

194. Chương 195: Xử Phạt Triệu Phong

- Những người này, hoặc là vô năng, hoặc là trí lực thấp, vì suy nghĩ đại cục cho cả thí luyện, đệ tử xuất phát từ thiện tâm, mới đem bọn họ đá ra khỏi thí luyện! Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng này!

Trong phút chốc, toàn bộ đại diện trở nên tĩnh mịch, cho dù là một cây kim rơi xuống đất cũng có thể nghe thấy rõ ràng. Tất cả mọi người cũng đều kinh ngạc đại ra. Sắc mặt các vị Trưởng lão thì lại cực kỳ phản kích, cả đám trừng mắt há miệng ngay tại chỗ.

Đám người do Chấp pháp Trưởng lão cầm đầu, bao gồm cả bốn tên Tuyên Thần, Khổng Nguyên Hạo, Bắc Mặc, Lục Hổ thân là người bị hại, sắc mặt cũng đều đen như gan heo, tức giận đến cả người run rẩy.

Cái này căn bản không phải là đang nhận tội, mà rõ ràng là đang vũ nhục người khác.

Trong lời nói của Triệu Phong, hoàn toàn là đả thương người khác, đâm thẳng vào điểm yếu nội tâm của bọn họ.

Nếu không phải là vô năng, tại sao lại bị Huyền Hồ không chế tâm trí?

Nếu không phải là trí lực thấp, tại sao lại tin lời của một con mèo con?

Cái này vốn chính là sự sỉ nhục cực lớn trong lòng bọn họ.

Triệu Phong căn bản là chẳng thêm giải thích, mà là đứng trước mặt đám đông, hung hăng tát lên mặt bọn chúng một trận.

Cho dù là đám người Tuyền Thần có chiến thắng, thế nhưng trên người bọn họ chỉ sợ cũng sẽ phải gắn lên mấy cái móc vô năng, cản trở người khác, trí lực thấp...

Kể đầu tiên phản ứng trở lại chính là Chấp pháp Trưởng lão.

- Tiểu tử cuồng vọng, biết sai không sửa, chấp mê bất ngộ, mục hạ vô nhân, hại người lợi mình, người...

Chấp pháp Trưởng lão đột nhiên dừng lại. Bởi vì, hắn đã ý thức được, dường như có gì đó không đúng.

- Đệ tử nguyện ý gánh vác cái tội cuồng vọng, chính là biết sai không sửa, chấp mê bất ngộ, mục hạ vô nhân, hại người lợi mình hay sao?

Tóc xanh trên đầu Triệu Phong không gió mà động, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạo nhàn nhạt.

Đám người Chấp pháp Trưởng lão vừa mới chuẩn bị lên tiếng, Đại Trưởng lão đột nhiên chen ngang:

- Được rồi! Chân tướng sự tình đã thể hiện rõ ràng, hơn nữa bản thân Triệu Phong cũng đã nhận tội rồi!

- Nhưng mà...

Sắc mặt Chấp pháp Trưởng lão ngốc trệ.

- Chấp pháp Trưởng lão, chính ngươi cũng đã nói, Triệu Phong đơn giản chính là cuồng vọng tự phụ, hại người lợi mình, nhưng cũng không có bốn ý muốn làm tổn tại đến các đệ tử đồng môn khác. Huống hồ, những lời hắn nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý!

Đại Trưởng lão nhàn nhạt nói.

Sắc mặt của Vân Hải Chân Nhân và Tiết Trưởng lão đồng dạng đại ra, một trận không nói gì.

Bản thân Triệu Phong cũng đã nhận tội rồi, thừa nhận hắn đã làm, còn muốn như thế nào nữa?

Kết quả là, hắn chẳng qua là chỉ gánh cái tội danh hại người lợi mình, cuồng vọng tự đại mà thôi!

Nhưng mà, cái này thậm chí cũng không tính là cái tội danh gì, mà chỉ là một loại tính cách mà thôi. Trong giới tu luyện, những kẻ cuồng vọng tự phụ, hại người lợi mình, trong số một ngàn người thì đã có tám chín trăm người chính là như vậy rồi.

Duy nhất có thể truy cứu chính là hại người lợi mình, khiến cho hắn chịu chút tổn thất mà thôi.

- Như vậy đi! Triệu Phong quả thật đã khiến cho những đệ tử khác gặp phải tổn thất, Tông môn có thể khấu trừ của hắn bốn mươi vạn điểm cống hiến, nhằm trấn an bốn đệ tử bị hại!

Đại Trưởng lão đề nghị.

- Cái này cũng không tệ! Bốn mươi vạn điểm cống hiến, thậm chí tương đương công lao của một vị Đường chủ phần đầu gần trăm năm trong Tông môn rồi! Lấy công đền tội là đủ rồi! Còn nữa, cũng có thể an ủi phần nào cho các đệ tử bị hại!

Hiếu Nguyệt Tông chủ mỉm cười tán thành.

- Bốn mươi vạn điểm cống hiến, quả thật là rất nhiều rồi! Dĩ vãng cũng đã từng có trường hợp dùng điểm cống hiến để đền bù cho hành vi phạm tội!

Lục Nguyệt Mỗ Mỗ vốn luôn trung lập, lúc này không ngờ cũng mở miệng.

- Cái này...

Chấp pháp Trưởng lão cực kỳ bất đắc dĩ, liếc mắt nhìn về phía Tiết Trưởng lão cùng Vân Hải Chân Nhân.

Cả ba vị Trưởng lão, cũng thúc thủ vô sách.

Ngoài mặt mà nói, thì Tông môn đã xử trí Triệu Phong quả thật vô cùng mạnh mẽ rồi.

Bốn mươi vạn điểm công hiến, đây chính là một khoảng công hiến Tông môn cực kỳ khổng lồ. Nếu như nghi ngờ điều này, cũng chính là nghi ngờ vào uy tín của bản thân Tông môn.

Nhưng mà, đối với Triệu Phong mà nói, khấu trừ của hắn bốn mươi vạn điểm công hiến, hắn vẫn còn lại mười vạn điểm!

Điểm công hiến đạt tới một mức độ nào đó, về mặt ý nghĩa đã không còn lớn nữa.

Sau Phù Loan Thí Luyện, Triệu Phong nhận được một khoản bồi thường cực kỳ khổng lồ, hơn nữa còn có được quyền được tùy ý ra vào Lũ Không Lâu nữa.

Bản thân hắn lại tìm được Điện Chi Truyền Thừa cường đại nhất của Phù Loan Điện, trong giai đoạn này, nhu cầu đối với công pháp cũng đã giảm xuống đến mức thấp nhất.

Không thiếu tiền, không thiếu công pháp, cũng chẳng hề thiếu tài nguyên tu luyện.

Khấu trừ bốn mươi vạn điểm công hiến, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản không có chút ảnh hưởng gì.

- Triệu sư diệt, người có dị nghị gì không?

Hiếu Nguyệt Tông chủ hỏi.

- Khấu trừ điểm công hiến? Đệ tử không có bất cứ dị nghị nào cả! Nhưng mà nếu đem những điểm công hiến này cấp cho những đệ tử vô năng hoặc là trí lực thấp, như vậy không bằng trực tiếp để cho Tông môn tịch thu cho rồi!

Triệu Phong chợt đề nghị.

Lời này vừa nói ra, đám người Tuyên Thần nhất thời phần hận cùng cực, thần tình xấu hổ xen lẫn giận dữ.

Ngày hôm nay cho dù bọn họ có chấp nhận những điểm công hiến này, thì sự vũ nhục gặp phải, cũng sẽ khiến cho cả đời khó quên, thậm chí còn lưu lại ám ảnh trong tâm tính nữa, trừ phi có thể tìm lại được tôn nghiêm, đem sỉ nhục hôm nay hoàn trả lại.

Đặc biệt đối với Bắc Mặc mà nói, tư chất và vận khí của hắn tuyệt đối là siêu cấp thiên tài, bài danh thứ hai thí luyện, vốn còn có được hai mươi vạn điểm thưởng công hiến. Càng là như thế, thì tôn nghiêm bị giảm lên một cách đầy vũ nhục như vậy, đối với hắn mà nói lại càng thêm trí mạng.

- Được rồi! Mọi việc đến đây chấm dứt!

Đại Trưởng lão trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, ý bảo hắn không cần được tiện nghi lại còn khoe mẽ nữa.

Cục diện đã phát triển đến bước này rồi, Triệu Phong đã là người thắng lớn nhất. Hắn chẳng những không bị trừng phạt gì, lại còn ở trước mặt vạn người, hung hăng can quấy một trận, đem đám người Bắc Mặc đặt vào trong hoàn cảnh vô cùng nhục nhã.

Triệu Phong mỉm cười ngượng ngùng, thần nhiên trở lại sau lưng sư tôn.

Kế tiếp, Trưởng lão Tông môn tuyên cáo sự trừng phạt cùng với phần thưởng dành cho Triệu Phong cho toàn bộ đệ tử bên dưới.

Rất cuộc, một hồi khởi binh vẫn tội âm mưu đã lâu, liền tan thành tro bụi.

Những ân oán mâu thuẫn bên trong Phù Loan Thí Luyện, tạm thời được bình ổn lại.

oOo

Lúc đi ra khỏi đại điện, đám người Bắc Mặc, Tuyên Thần đều cực kỳ khuất nhục, bị phần cùng cực.

Sau khi mọi người tản đi...

- Người đi theo ta!

Đại Trưởng lão nói với Triệu Phong.

Chương 195: Xử phạt Triệu Phong (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Một lát sau, Triệu Phong đã đi tới phủ đệ của Đại Trưởng lão.

Đây là một gian phòng phong cách cổ xưa, lịch sự tao nhã, yên bình tĩnh lặng, bốn phía cũng không có ai ở cả.

Triệu Phong có chút kinh ngạc. Đây là nơi ở hằng ngày của sư tôn sao?

Bình thường rất ít người được phép đi vào trong này.

- Nói đi, người ở trong Phù Loan Điện đạt được truyền thừa gì?

Đại Trưởng lão lạnh nhạt cười.

Triệu Phong rung mình một cái. Đại Trưởng lão như thế nào lại đoán được?

- Ha ha... hiểu biết đối với Phù Loan Điện, vi sư so với bất cứ kẻ nào cũng đều sâu sắc hơn. Thành tích thí luyện của người cao như vậy, không có khả năng không nhận được truyền thừa nào cả. Quan trọng chính là, người ngoại trừ lĩnh vực tinh thần ra, những phương diện khác cũng đều rất có thiên phú, muốn kiếm được một truyền thừa nào đó thích hợp với người, căn bản không chút khó khăn nào!

Ngữ khí Đại Trưởng lão vô cùng chắc chắn.

- Sư tôn quả nhiên là ánh mắt như đuốc! Ta quả thật có đạt được truyền thừa!

Triệu Phong chậm rãi nâng bàn tay phải lên.

Chỉ thấy ở trong lòng bàn tay của hắn hiện ra một tia điện văn nhỏ bé, phẳng phất như hòa hợp nhất thể với huyết nhục của Triệu Phong.

- Đây là... Điện Chi Truyền Thừa!

Đại Trưởng lão đột nhiên hút một ngụm lãnh khí, trong mắt lộ ra vẻ kinh hỉ nồng đậm.

Hắn chính là Trưởng lão có tư lịch sâu nhất, thực lực mạnh nhất trong Hiểu Nguyệt Tông, hiểu biết đối với Phù Loan Điện cũng là sâu sắc nhất, nháy liền liền có thể đoán ra được lai lịch truyền thừa của Triệu Phong.

- Có cái truyền thừa này, Phong Lôi Chưởng của ta nhất định sẽ hoàn thiện thêm một bước thật lớn. Sư tôn, ngài còn phản đối ta tu luyện Phong Lôi Chưởng nữa không?

Triệu Phong có chút cười, nói.

Đại Trưởng lão rung mình một cái, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong có chút phức tạp.

Triệu Phong đạt được Điện Chi Truyền Thừa, tuyệt đối có tư cách tu luyện Phong Lôi Chưởng, hơn nữa còn có vốn liếng để cuồng ngạo.

- Nếu không phải bởi vì tu luyện Phong Lôi Chưởng, đệ tử chưa chắc đã có thể đạt được Điện Chi Truyền Thừa này, đây chính là nguyên nhân của cơ duyên! Hơn nữa đệ tử đoán rằng, truyền thừa mà Bắc Mặc nhận được, hơn phân nửa là có quan hệ với việc hắn tu luyện Bắc Minh Thiên Thủy!

Triệu Phong tiếp tục nói.

- Cơ duyên, nhân quả, quả nhiên là thứ khó đoán được nhất thế gian!

Đại Trưởng lão cười khổ lắc lắc đầu.

Ai có thể đoán trước được, Triệu Phong tu luyện Phong Lôi Chưởng lại là cơ duyên khiến cho hắn nhận được Điện Chi Truyền Thừa mạnh nhất của Phù Loan Điện?

Cái sơn cốc ảo ảnh mà Triệu Phong từng đi qua kia, hẳn cũng đã để cho Lâm Phàm đi qua. Nhưng mà cái Lâm Phàm tìm được cũng chỉ là một cái Phù Loan Ấn bình thường, cũng không phải là Phù Loan Điện Ấn, đây chính là cơ duyên!

- Phong nhi, người tìm được Điện Chi Truyền Thừa, vì sư đã không còn gì nhiều có thể truyền thụ cho người nữa! Một tháng sau, ta sẽ đề cử người đi tham gia Tiểu hội Tam tông! Trước thời điểm này, người ít nhất phải tiến vào năm hạng đầu trong Đệ tử Chân truyền!

Về mặt Đại Trưởng lão tràn ngập vẻ vui mừng.

Bản thân ông ta tuy có một thân tuyệt học, nhưng so sánh với Điện Chi Truyền Thừa thì căn bản không đáng nhắc tới.

Càng khiến cho ông ta an tâm hơn chính là, Triệu Phong thoát nhìn dường như rất cuồng vọng tự đại, nhưng thực chất tính tình bình tĩnh, tâm tư cẩn mật, thủ đoạn mạnh mẽ, sát phạt quyết đoán, tuyệt không có tâm tính nhân từ.

Loại tâm tính này, chính là thích hợp nhất để lăn lộn trong giới tu luyện.

Trong ánh mắt của Đại Trưởng lão, những đệ tử còn lại, ví dụ như đám người Dương Kiên, Bắc Mặc, Khổng Nguyên Hạo vẫn còn chưa có chân chính thoát ly khỏi sự non nớt của thiếu niên, về mặt thủ đoạn, tâm tính, đều kém xa so với Triệu Phong.

- Tiểu hội Tam tông là cái gì?

Không ngờ Triệu Phong lại ngạc nhiên hỏi.

Sắc mặt Đại Trưởng lão khẽ biến. Triệu Phong không ngờ lại chẳng chút nào đề cập đến việc tiến vào năm hạng đầu Đệ tử Chân truyền, tựa hồ căn bản không tính tới chuyện khó khăn vậy, có thể thấy được hẳn hoàn toàn nắm chắc chuyện này.

- Tiểu hội Tam tông, chính là một lần hội nghị luận bàn do ba tông phái Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông, Hiểu Nguyệt Tông tiến hành tổ chức, mỗi năm diễn ra một lần. Trong dĩ vãng, Hiểu Nguyệt Tông ở trong Tiểu hội vẫn luôn bài danh cuối cùng. Bởi vì hai Tông môn Lăng Nguyệt Tông, Ngân Nguyệt Tông ở trong Liên minh Thập Tam Tông bài danh cũng đều khá cao.

Đại Trưởng lão đơn giản đề cập qua một chút, sau đó lại giải thích mối quan hệ sâu xa giữa ba Tông môn.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, không khỏi cảm khái, nói:

- Hóa ra Hiểu Nguyệt Tông ở trong Liên minh Thập Tam Tông lại yếu đến như vậy!

- Thú lắm! Thập Tam Tông cũng chỉ thuộc loại tiểu tông phái, cấp bậc đại khái chỉ là một vài tiêu chuẩn bình thường mà thôi. Cái bài danh này, chỉ là tương đối mà thôi! Nếu chân chính xảy ra chuyện, Hiểu Nguyệt Tông căn bản cũng không sợ kẻ nào!

Đại Trưởng lão tức giận mắng một câu.

- Cái này... mấy cái tông phái này, là căn cứ vào cái gì để phân chia cấp bậc?

Triệu Phong đột nhiên nảy sinh hứng thú đối với các thế lực cấu thành giới tu luyện đại lục.

Rất rõ ràng, Hiểu Nguyệt Tông mà hắn đang đứng, chỉ là một góc nhỏ của tòa băng sơn mà thôi.

- Theo truyền thừa cổ xưa để lại, thì thế lực tông phái được phân chia theo năm cấp bậc. Từ Nhất tinh đến Ngũ tinh. Nhất tinh thấp nhất, Ngũ tinh cao nhất. Chênh lệch mỗi một Tinh, thực lực đều kém hơn cả chục, cả trăm lần!

- Vậy Hiểu Nguyệt Tông là Tông phái mấy Tinh?

Triệu Phong hỏi.

Mấy Tinh?

Sắc mặt Đại Trưởng lão đỏ lên, đột nhiên cười nói:

- Chúng ta hay là đổi đề tài khác đi?

Về mặt Triệu Phong cổ quái, cũng không tiếp tục hỏi nữa.

Tiểu hội Tam tông lần này vừa lúc là một cơ hội, có thể đi ra khỏi Hiểu Nguyệt Tông, gặp gỡ những cường giả thiên tài cùng với các thế lực khác của giới tu luyện.

- Tiểu hội Tam tông tuy rằng chỉ là tiểu hội giữa ba Tông môn, nhưng mà số lượng thiên tài đông đúc. Chỉ nói Lăng Nguyệt Tông, nghe nói lần này có xuất hiện một đệ tử có thể chất biến dị thiên tài, có thể so sánh với tư chất Địa Linh thể, thiên phú so với Bắc Mặc còn cao hơn một chút!

Đại Trưởng lão nghiêm túc nói.

Địa Linh thể?

Triệu Phong phi thường động dung. Đây chính là tư chất thiên phú cực cao trong truyền thuyết.

Thiên phú cao nhất từng xuất hiện tại Hiểu Nguyệt Tông hình như là Bắc Mặc, cũng chỉ là tiếp cận Địa Linh thể mà thôi.

Mà vị thiên tài của Lăng Nguyệt Tông kia, lại là thể chất biến dị, không ngờ so với Khổng Nguyên Hạo còn cao hơn một cấp bậc, có thể so sánh với tư chất Địa Linh thể trong truyền thuyết.

- Đúng rồi! Thí luyện lần này, người cống hiến cho Tông môn rất lớn, còn có sự tình hoặc là yêu cầu gì, có thể nói ra.

Đại Trưởng lão cười tủm tủm nói.

Triệu Phong suy tư một lát, thấp giọng nói:

- Đợi sau khi giải quyết xong mọi việc, đệ tử muốn về nhà một chuyến, sau đó mới đi tham gia Tiểu hội Tam tông!

195. Chương 196: Điện Chi Truyền Thừa

Lần Phù Loan Thí Luyện này sau khi diễn ra 48 ngày, liền tuyên cáo chấm dứt viên mãn.

Trải qua một hồi này, cái tên Triệu Phong liền oanh động khắp cao thấp Hiểu Nguyệt Tông.

Hắn không phải là Đệ tử chân truyền, nhưng lại trở thành một trong những đệ tử phong vân của Nội môn.

Đồng thời những tin đồn về bản tính cuồng vọng tự đại, âm hiểm giả dối của hắn cũng nhanh chóng lan tràn khắp nơi.

Nghe đồn, có mấy vị Đệ tử chân truyền cũng chịu thiệt thòi trong tay của hắn.

Mà tầng phong ba này cũng còn chưa kết thúc.

Ngày ngày hôm sau, Đại Trưởng lão đã tuyên bố, thu nhận Triệu Phong làm đệ tử thân truyền.

Cái tin tức này, nhất thời lại oanh động cao thấp tông môn, đặc biệt khiến ột ít cao tăng Hiểu Nguyệt Tông chấn động.

Đại Trưởng lão không phải nghi ngờ chính là Trưởng lão có tư lịch lâu đời nhất, thực lực mạnh nhất cả Hiểu Nguyệt Tông, Triệu Phong trở thành đệ tử chính thức của hắn, nghiễm nhiên liền trở thành một trong những đệ tử khó chọc vào nhất của Hiểu Nguyệt Tông.

Đối với điều này, những kẻ đối địch với Triệu Phong quả thật vô cùng kiêng kỵ, vừa hận vừa sợ.

Ngày thứ hai sau khi thí luyện chấm dứt, Triệu Phong đi một chuyến đến Tông Vụ Đường, không chỉ đem tất cả Nguyên tinh thạch còn thiếu nợ đợt trước trả lại, còn mua luôn ba mũi La Hầu Tiên cùng bộ với La Hầu Cung.

Trưởng lão nhìn thấy Triệu Phong đến, trong lòng cảm khái không thôi.

Mấy ngày trước, nhị lão và Triệu Phong đã có ước định, cá cược xem Triệu Phong có thể tham gia Phù Loan Thí Luyện hay không.

Nào ngờ đến hiện tại, Triệu Phong chẳng những đã tham gia thí luyện, hơn nữa còn đạt được Quán quân, lại còn phá vỡ kỷ lục vạn năm qua nữa.

Sau khi Triệu Phong mua xong La Hầu Tiễn, liền gấp gấp lập tức đi thử nghiệm.

La Hầu Tiễn, vốn bản thân cấp độ và chất liệu đã tương đương với Thần binh Phàm cấp trung phẩm, phối hợp với La Hầu Cung, có thể phát huy ra uy lực cực mạnh.

Vào!

Triệu Phong nhẹ nhàng buông dây cung, một đạo cầu vòng màu xanh phá không mà đi, mắt thường khó có thể nhìn thấy được.

- Hửm? La Hầu Cung từ khi nào lại có được thuộc tính hàn năng cường đại như vậy?

Trương lão có chút ngẩn ngơ.

Vừa rồi một tiễn Triệu Phong bắn ra, rõ ràng ẩn chứa một cỗ hàn năng cực kỳ cường đại.

Vào!

La Hầu Cung sau khi bắn ra ngoài, lúc này đã tự động quay trở lại.

Triệu Phong hài lòng gật gật đầu một cái, một phen đem dị biến của La Hầu Cung kể lại cho Trương lão nghe.

Trên thân của La Hầu Cung đã có thêm một cái ấn ký bằng liên u lam sắc rõ ràng.

Trương lão thử chạm vào ấn ký, thân cung lạnh lẽo như băng, một cỗ hàn ý lạnh lẽo mơ hồ vờn quanh, mà chất liệu của cây cung cũng sản sinh những biến hóa không rõ ràng.

- Người không hổ là Quán quân của kỳ Phù Loan Thí Luyện lần này! Uy năng của La Hầu Cung hiện tại chỉ sợ không hề thua kém Thần binh Phàm cấp thượng phẩm bao nhiêu! Đặc biệt thuộc tính hàn năng ẩn chứa trong đó, so với một vài Thần binh Phàm cấp thượng phẩm còn quý hiếm hơn rất nhiều.

Trương lão cảm khái nói.

Triệu Phong thì lại có chút tiếc nuối. Những thanh băng tiễn hắn tìm được trong thí luyện, cũng đều tiêu hao hết cả rồi. Những thanh băng tiễn này, phối hợp với La Hầu Cung sẽ có thêm hiệu quả đóng băng.

Đương nhiên, nếu luận về uy lực, thì vẫn là La Hầu Tiễn phối hợp với La Hầu Cung mạnh mẽ hơn.

Triệu Phong thoáng đánh giá, chính mình toàn lực phát động La Hầu Cung, đủ để tạo thành uy hiếp trí mạng đối với những cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

- Đồng thời sử dụng La Hầu Cung, La Hầu Tiễn, chân lực tiêu hao thật sự rất lớn, gần như gấp đôi so với trước đây!

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhăn lại. Phàm có lợi tất có hại.

Sau đó Triệu Phong lại hỏi thăm Trương lão về sự tình khác. Biện pháp để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong!

Âm Ảnh Phi Phong, có thể nói chính là kiện bảo vật trân quý nhất trên người của Triệu Phong, tương đối có giá trị, còn cao hơn gấp chục lần Thần binh Linh cấp bình thường.

Thần binh Linh cấp bình thường, yêu cầu đối với tu vi cũng rất cao, Thoát Phàm Cảnh căn bản là không thể nào thi triển ra được.

Mà loại bảo vật cấp Truyền thừa, có thể phát triển cùng với chủ nhân, như vậy sẽ trân quý đến mức nào?

Ở trong Phù Loan Điện, Triệu Phong từ chỗ của Lý Phù Loan đổi lấy đại bộ phận các vật liệu quan trọng để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong, thế nhưng vẫn còn thiếu một chút vật liệu.

Ngoài ra còn có một điều kiện cực kỳ trọng yếu!

- Người nói là, Luyện Khí Sư cấp Đại sư, lại còn phải là cường giả Chân Linh Cảnh?

Trương lão hỏi.

- Đúng vậy!

Triệu Phong gật đầu.

- Cái tên cuồng ngạo tự đại này!

Thần tình Tuyền Thần tràn ngập phẫn nộ, nhưng trong lòng thì lại mừng thầm. Nếu như chỉ một mình hắn, chỉ sợ còn không địch lại nổi cái tên sát tinh kia. Nhưng mà hiện tại, ba sư huynh đệ cũng đều đang ở cùng một chỗ!

- Hừ! Triệu Phong, ngày hôm nay xem như ngươi xui xẻo rồi!

- Ba người các ngươi cũng xuống dưới đi! Không nên làm mất mặt của vi sư!

Vân Hải Chân Nhân phát phát tay.

Mặc dù hắn đối với chuyện Triệu Phong chuyên môn chọn đệ tử của chính mình mà xuống tay cũng cảm thấy vô cùng chán ghét, nhưng mà thân là cường giả Chân Linh Cảnh, hắn tự nhiên cũng sẽ không tự hạ thân phận, nhúng tay vào ân oán của kẻ hậu bối.

Huống chi, sau lưng Triệu Phong, chính là Đại Trưởng lão!

Bất luận là hắn hay là Đại Trưởng lão, cũng đều không dễ dàng nhúng tay vào cạnh tranh giữa các đệ tử với nhau.

- Đi! Đi ra ngoài!

Ba sư huynh đệ mang theo nộ hỏa bừng bừng tiêu sái đi ra trước phủ đệ Trưởng lão.

Trong lòng Nguyên Trí cảm thấy cổ quái, phát giác oán hận của hai vị sư đệ đối với Triệu Phong cũng không phải là mạnh mẽ bình thường.

oOo

Bên ngoài phủ đệ quả nhiên đang có một đám người.

Kể cầm đầu, chính là Triệu Phong.

- Hóa ra mấy người các ngươi cũng đều trốn cả trong này!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Hắn sau khi xuất quan, muốn khiêu chiến Đệ tử chân truyền, tự nhiên là ưu tiên tìm kiếm những đệ tử của Vân Hải Chân Nhân mà xuống tay.

Nhưng tà môn chính là, tìm Tuyền Thần, không có ở nhà. Tìm Nguyên Trí, cũng không có ở nhà! Tìm Bắc Mặc, cũng không có ở nhà luôn!

Cuối cùng sau khi nghe ngóng một phen, mấy sư huynh đệ này không ngờ đều đang tụ tập ở trong phủ đệ của Vân Hải Chân Nhân.

Chương 198: Dùng miệng lưỡi đánh bại người! (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Cái gì mà trốn chứ?

Mấy sư huynh đệ Tuyền Thần nhất thời nộ hỏa trong lòng hoàn toàn bị kích khởi lên.

Mấy sư huynh đệ bọn họ chính là bị sư tôn kêu đi luận bàn tham khảo, thế nhưng hiện tại Triệu Phong nói vậy, những người không biết nội tình lại thật sự cho rằng bọn họ là bởi vì sợ Triệu Phong, nên trốn tránh không chịu xuất hiện.

- Chiến!

Triệu Phong chỉ để lại một chữ, sau đó xoay người bước đi, phương hướng là Luận võ đài.

Hắn căn bản không cần lo lắng đối thủ không đến. Hiện tại cũng đã náo đến trước cửa phủ đệ Trưởng lão rồi, mấy người này không có khả năng không chiến.

oOo

Một lát sau, Trung Xu Đường, Luận võ đài.

Nơi này chính là địa phương chuyên môn dành cho các Đệ tử nội môn đến luận bàn.

Thân hình Triệu Phong nhảy lên, phiêu nhiên rơi xuống trên Luận võ đài.

Trên Luận võ đài đang có hai gã Đệ tử nội môn có chút thù oán, đến đây chiến đấu.

- A!

Hai người nhìn thấy một gã thiếu niên độc nhãn tóc xanh bộ dáng lạnh lùng đột nhiên nhảy lên. Khí tức Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cường đại toát ra, khiến cho hai người bọn họ sợ hãi tới mức lập tức nhảy xuống khỏi Luận võ đài.

Rất nhanh sau đó, lại có thêm mấy đạo khí tức mạnh mẽ từ Tứ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở nên đáp xuống trước Luận võ đài.

Ba sư huynh đệ Tuyền Thần liếc nhìn lẫn nhau, dường như muốn thương nghị xem ai ra tay trước.

Trong đó Tuyền Thần có chút lo lắng, không dám chủ động tiến lên chiến đấu.

- Như vậy đi! Ba người các người cùng lên cũng được!

Về mặt Triệu Phong tràn ngập vẻ tự tin.

- Câm miệng!

- Đừng vội can rỗi!

Bắc Mặc và Tuyền Thần đồng thời gầm lên.

Đương nhiên, Triệu Phong không phải thật sự muốn lấy một đối ba. Hắn cũng chưa cuồng vọng đến mức độ như vậy.

Cho dù hắn nguyện ý, nhưng ba sư huynh đệ Bắc Mặc cũng sẽ không đồng ý.

- Tuyền sư đệ, người lên trước đi, thăm dò một chút thực lực của hắn!

Nguyên Trí thấp giọng phân phó.

- Được!

Tuyền Thần mặc dù trong lòng không muốn, nhưng cũng phải đáp ứng.

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Tuyền Thần xa xa đứng đối diện nhau.

Xung quanh đã có không ít những Đệ tử nội môn nghe tin tức mà chạy đến xem.

Hai người nhìn chằm chằm lẫn nhau, thần sắc đều có chút phức tạp.

Đặc biệt là Tuyền Thần. Ngày đó khi hắn đi tới Quảng Lăng Phủ, bộ dáng oai phong bệ vệ đến thế nào.

Triệu Phong khi đó, hắn căn bản là chẳng đáng để liếc mắt nhìn tới, thậm chí cũng chẳng có chút ấn tượng nào cả.

Thế nhưng mà đến lúc này, đứng trên Luận võ đài của Tông môn, da đầu của Tuyền Thần lại run lên, có một loại kiêng kỵ và sợ hãi nồng đậm.

Lúc ở trong Phù Loan Thí Luyện, Tuyền Thần và Triệu Phong cũng không phải chưa từng giao phong qua.

Lúc ấy Tuyền Thần cũng chẳng hề chiếm được nửa điểm tiện nghi, cuối cùng còn bị đối phương đá ra khỏi thí luyện nữa.

- Chắc chắc... Tuyền sư huynh, có muốn ta nhường ấy chiêu không?

Ánh mắt của Triệu Phong nhạy cảm đến thế nào, liền bắt giữ được một tia do dự trong ánh mắt Tuyền Thần, không nhìn thấy bất cứ một chút chiến ý nào cả.

- Câm miệng! Đừng có dùng miệng lưỡi mà ngông cuồng!

Tuyền Thần kinh hãi quát lạnh một tiếng, tay cầm Thần binh trường kiếm, quán nhập chân lực, một đạo hàn nguyệt quang trầm hẹp dài phá không đánh về phía Triệu Phong.

Trên bề mặt đá hắc nham cứng rắn của Luân vũ đài cũng xuất hiện mấy vết nứt vỡ nhàn nhạt. Đây chính là loại đá đặc biệt của giới tu luyện, độ cứng có thể so sánh với Thần binh hạ phẩm a!

- Lực công kích thật mạnh!

Đám đệ tử dưới đài lú lười không thôi.

Thanh thần binh trong tay Tuyền Thần chính là Phàm giai trung phẩm, bản thân công pháp tu vi cũng đủ cao, phát ra uy lực kinh người. Vừa rồi trong phủ đệ Trưởng lão, khi hắn cùng Bắc Mặc đối chiến, căn bản cũng không có sử dụng Thần binh.

- Ha ha... người tin không, ta chỉ bằng vào miệng lưỡi lợi hại, liền có thể thắng người!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười khê.

Vèo!

Thân hình hắn nhanh như điện xẹt, trong khoảnh khắc đã biến mất tại chỗ, tránh thoát khỏi công kích.

- Đừng vội cuồng vọng! Có bản lĩnh thì người đừng động thủ!

Công kích của Tuyền Thần không trúng, quát lớn một tiếng.

- Được! Vậy cho các người mở rộng tầm nhìn!

Hai tay Triệu Phong chấp sau lưng, đột nhiên hít mạnh một ngụm khí.

- Hô!

Hắn há miệng hô một tiếng. Một chuỗi tinh thần âm ba vô hình trong suốt mạnh mẽ phát ra, nằm thẳng về phía Tuyền Thần.

Những nơi tinh thần âm ba lan tràn tới, giống như thanh âm lời minh cuốn cuộn.

Oanh!

Tuyền Thần giống như là bị sét đánh vậy, thân thể nhoáng lên, cả người khí huyết dâng trào.

Chỉ một cái hô vừa rồi, thiếu chút nữa khiến cho hắn bị hộc máu!

Tinh thần âm ba của Triệu Phong chính là đem công kích tinh thần phụ gia vào bên trong âm ba chấn động, một cái tấn công thẳng vào tâm thần linh hồn, một cái dùng âm ba chấn động cao tần, công kích thẳng vào khí huyết thân thể đối thủ.

Sau khi đạt được Điện Chi Truyền Thừa, tất cả các công pháp của Triệu Phong cũng đều lấy nó làm trung tâm.

Liền thậm chí cái Tinh Thần Âm Ba Thuật này, cũng giống như lời minh âm vang, uy lực viễn siêu trước đây.

Hơn nữa, bản thân Tuyền Thần cũng không phải là hạng người tâm trí cứng cổ, so với đám người Bắc Mặc, Lâm Phàm thì kém hơn rất nhiều.

Cho nên, chỉ một kích tinh thần âm ba đầu tiên, đã khiến cho Tuyền Thần thiếu chút nữa hộc máu, thân hình lảo đảo.

- Hô! Hô!

Triệu Phong liên tục phát ra hai đạo tinh thần âm ba nữa.

- Oa!

Tuyền Thần lập tức phun ra một búng máu, sắc mặt trắng bệch.

Phương diện tinh thần chính là sở đoản của hắn. Huống chi Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong so với thời điểm thí luyện còn cường đại hơn rất nhiều, sau khi dung nhập một tia áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, lại như hổ thêm cánh.

- Làm sao có thể?

- Triệu sư đệ quả thật không hề động thủ, chỉ mở miệng hô lớn, đã khiến cho Tuyền Thần sư huynh phải học máu rồi!

Mọi người trong trường đều kinh hãi không thôi.

- Tuyền sư đệ, dùng chân lực bảo vệ màng tai cùng các bộ vị yếu hại!

Nguyên Trí nhắc nhở nói.

Hắn nhìn ra được, Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong chính là lấy thanh âm làm môi giới.

- Ý chí không kiên định, cho dù có dùng chân lực hộ thể, cũng chỉ có thể giảm bớt một hai thành thương tổn mà thôi!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Tinh Thần Âm Ba Thuật chủ yếu khó phòng chính là ở phương diện tinh thần, khiến cho người ta tâm phiền ý loạn, ý thức thất thủ. Dưới tình huống này, như thế nào có thể toàn lực phòng ngự?

Nếu như là loại người có ý chí kiên định như bàn thạch, tu vi đối phương lại không quá thấp, thì Tinh Thần Âm Ba Thuật của Triệu Phong, lực sát thương ít nhất cũng giảm hơn phân nửa.

Đáng tiếc, Tuyền Thần lại không phải. Ở sâu trong tâm linh của hắn, đối với Triệu Phong lại có điểm sợ hãi.

- Hô! Hô! Hô!

Triệu Phong lại hô lên vài đạo công kích Tinh Thần Âm Ba Thuật.

Phốc!

Tuyền Thần thất khiếu chảy máu, lâm vào hôn mê.

- Quá yếu!

Triệu Phong lắc lắc đầu. Nhưng suy nghĩ trở lại, chính mình ở lĩnh vực tinh thần, quả thật là có thiên phú tuyệt cường. Thậm chí ngay cả trong Phù Loan Điện cũng đều không có được truyền thừa nào thích hợp nhất với mình.

Điện Chi Truyền Thừa, chẳng qua cũng chỉ là lựa chọn thay thế mà thôi.

198. Chương 199: Sơ Chiến Giao Phong

- Tuyền sư đệ!

Mắt thấy Triệu Phong mở miệng nói chuyện, còn Tuyền Thần thì phốc một tiếng ngã xuống mặt đất, toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh.

Không ít người đều hút một ngụm khí lạnh, vô cùng kinh hãi.

Giờ khắc này, thứ mà Triệu Phong mang đến cho bọn hắn không chỉ là sự cường đại, còn có sự quỷ dị sâu không thể lường nổi nữa.

- Thật đáng sợ! Thật sự không động thủ, chỉ bằng miệng thôi đã có thể chiến thắng Tuyền sư huynh rồi!

Điều này sao có thể? Tuyền sư huynh chính là bài danh thứ năm Đệ tử Chân truyền a!

Các Đệ tử nội môn nhất thời kinh hãi vô cùng, lại cũng nghi hoặc không dứt.

Một vài người thậm chí còn hoài nghi, cái này có phải là một vở kịch đã định sẵn từ trước hay không?

- Đây chính là thực lực của Triệu sư đệ sao?

Lâm Phàm kinh ngạc động dung.

Đám người Vân Hương Mộng, Tiêu Vãn ở một bên cũng đều ngây dại ở đương trường, thoáng như giấc mộng.

Ngày đó, tất cả mọi người là cùng nhau tiến vào Hiểu Nguyệt Tông, thế nhưng ngăn ngủi trong thời gian nửa năm, đối phương không ngờ lại trưởng thành đến mức độ như thế này.

Đặc biệt Công chúa Vân Hương Mộng, trong lòng vạn phần hối hận.

Từ sau khi Triệu Phong lựa chọn con đường võ đạo, lựa chọn Phong Lôi Chưởng, nàng cơ bản đã từ bỏ việc kết giao và đầu tư tiềm lực lên người Triệu Phong. Nhưng mà nàng không ngờ, chỉ ngăn ngủi trong thời gian mấy tháng, đối phương đã bái làm môn hạ Đại Trưởng lão, hơn nữa đoạt được Quán quân thí luyện, phá vỡ kỷ lục cả vạn năm qua.

Sau khi chiến thắng Tuyền Thần xong, Triệu Phong đã bài danh thứ năm Đệ tử Chân truyền!

Cái này chính là đã đạt được mục tiêu đề ra trước đó.

Chẳng qua, hôm nay ba sư huynh đệ Tuyền Thần cũng có mặt ở chỗ này, khẳng định không có khả năng cứ như vậy mà kết thúc.

- Tiếp theo!

Thanh âm Triệu Phong truyền đến. Hắc âm thầm quyết định chủ ý.

Lúc này, Nguyên Trí đã đỡ Tuyền Thần đi xuống khỏi Luận võ đài, dùng chân lực đả thông kinh mạch. Tuyền Thần sau khi tỉnh lại cũng sẽ không gặp phải vấn đề gì.

- Để cho ta lên!

Bắc Mặc chuẩn bị động thủ.

- Để ta lên trước!

Nguyên Trí ngăn Bắc Mặc lại.

Trong lòng hắc âm nghĩ, thực lực của Triệu Phong ít nhất cùng cấp bậc với Bắc Mặc, hơn nữa còn càng thêm quỷ dị khó lường. Chính mình đi lên trước, ít nhất có thể thăm dò thêm được một chút sâu cạn của Triệu Phong.

Hắn suy tính như thế này, cũng không hề để ý đến vinh nhục thắng bại của chính mình nữa, mà là nhằm vào toàn bộ đại cục.

Thực lực Bắc Mặc cực mạnh, lưu lại đến cuối cùng, phần thắng cũng sẽ lớn hơn một chút.

oOo

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Nguyên Trí đứng đối mặt nhau.

Tu vi của Nguyên Trí đạt tới Thoát Phàm Ngũ trọng, bất luận tâm trí hay thực lực, cũng đều hơn xa Tuyền Thần.

Sau khi hắn lên sân đấu, cũng không có tùy tiện ra tay ngay.

- Hô!

Triệu Phong mở miệng hô lớn, một đạo tinh thần âm ba cực mạnh đánh thẳng về phía Nguyên Trí.

Nguyên Trí cười lạnh một tiếng, chân lực trong khoảnh khắc hộ thể, đặc biệt nhằm vào các bộ vị yếu hại như màng tai.

Đồng thời, tâm trí hắn kiên định lão luyện, cũng không phải Tuyền Thần có thể so sánh được.

Hơn nữa, tu vi của hắn so với Triệu Phong còn cao hơn một chút, Tinh Thần Âm Ba Thuật kia đánh trúng hắn, mức thương tổn giảm xuống tới bảy tám thành, căn bản không có chút hiệu quả gì.

Triệu Phong cũng không hề cảm thấy ngoài dự liệu, chỉ là muốn thử một chút mà thôi.

Bảo tàng tiềm lực lớn nhất của hắn chính là lĩnh vực tinh thần, nhưng dù sao cũng chưa có tìm được truyền thừa cùng công pháp tương ứng.

Thiên Du Bộ!

Thân hình Nguyên Trí chợt động, tốc độ thoát nhìn thì chậm rãi, thế nhưng lại ẩn chứa một loại ý cảnh lấy chậm thắng nhanh.

Vèo!

Thân hình Triệu Phong như điện, bắn mạnh một cái, rõ ràng nhanh hơn Nguyên Trí một bậc. Nhưng Nguyên Trí vốn là lấy chậm thắng nhanh, không chút cổ kỵ.

Phong Lôi Chưởng!

Triệu Phong không chút chậm trễ, thi triển ra công pháp cực mạnh, chưởng phong âm âm thổi quét, lôi minh lãnh liệt, một tia điện quang không ngừng vờn quanh trong phong quyển.

Ầm ầm một tiếng, hai người mạnh mẽ đối kích với nhau.

Thân hình Nguyên Trí cứng đờ, sắc mặt khê biến, chợt lùi về sau mấy bước.

Cùng Triệu Phong cứng rắn đối kích một cái, toàn thân Nguyên Trí truyền đến một cỗ cảm giác tê dại mãnh liệt như bị lôi điện đánh trúng vậy.

Hơn nữa uy lực Phong Lôi Chưởng của Triệu Phong cực mạnh, vượt quá tưởng tượng.

Mỗi khi cứng rắn kháng một kích, thân thể Nguyên Trí cũng đều tê dại một trận. Chưởng lực cuồng bạo kia cũng chấn cho hắn khí huyết dâng trào một lần.

Cái này còn may là hắn, nếu đối lại là Tuyền Thần, chỉ sợ không tiếp qua được chưởng thứ ba đã thất bại.

Dưới Luận võ đài, trên mặt Bắc Mặc hiện lên một tia ngưng trọng. Thực lực của Triệu Phong so với tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều.

Phong Lôi Cuồng Long!

Trong khoảnh khắc chưởng lực Triệu Phong đánh ra, phong quyển thanh sắc cùng điện quang đan xen vào nhau hình thành nên một đầu Lôi long khí thế ào ạt. Trong nháy mắt, thanh âm lôi minh cuồng phong cuộn cuộn, khí thế của một chưởng cuồng long kia, tựa hồ như tàn sát bừa bãi hết thảy mọi thứ.

Thân thể Nguyên Trí tê dại, khó có thể trốn tránh được, hô hấp gần như nghẹn lại, chỉ đành phải thúc giục toàn lực, đánh ra một chưởng.

Chấn Nguyên Ba!

Thực lực chưởng tâm của Nguyên Trí ngưng tụ thành một cái khí đoàn bạch sắc, mạnh mẽ bạo liệt sản sinh ra một đạo quang lãng chấn động mạnh mẽ, cùng với Lôi long phong quyển kia đan xen cùng một chỗ với nhau.

Ầm!

Trong khoảnh khắc giao phong, ánh sáng điện quang bùng nổ mãnh liệt, thân ảnh của hai người hoàn toàn bị kinh phong khí lãng bao phủ, nhìn không ra thân ảnh.

Nhưng một thân ảnh trong đó vẫn sừng sững bất động, tóc xanh phiêu dật, lạnh lùng như Ma Thần.

Mà một thân ảnh khác thì liên tục lùi về phía sau.

- Như thế nào có thể cường đại như vậy? Cổ uy lực này, đủ để diệt sát cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường!

Trên người Nguyên Trí lưu lại vài chỗ cháy đen bốc khói.

Xuy!

Đột nhiên một thân ảnh bao phủ bởi điện quang dày đặc, ở trong phong lôi yểm trợ, trong khoảnh khắc đã nhảy tới trước người của Nguyên Trí.

Đây là bộ pháp gì? Sao có thể nhanh đến như vậy?

Tâm thần Nguyên Trí chấn động, muốn nhảy tránh đã không kịp nữa, bị Triệu Phong một chiêu đánh bay.

- Oa!

Nguyên Trí ở giữa không trung học máu, bay ra khỏi Luân võ đài.

Chỉ ngần ngừ không tới mười chiêu, Nguyên Trí thực lực Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đã thua!

Luân võ đài phát ra oanh động như vậy, những người quan chiến bên dưới cũng không phải chỉ có Đệ tử nội môn, mà còn có những thành viên khác của Tông môn nữa.

- Tiếp theo!

Thanh âm của Triệu Phong lại một lần nữa vang lên.

Triệu Phong đánh bại Nguyên Trí, ngoại trừ lực lượng huyết mạch và mất trái, hãn cơ bản đã sử dụng hơn chín thành lực lượng của mình.

Sau khi chiến thắng Nguyên Trí, bài danh Triệu Phong trong Đệ tử Chân truyền đã là thứ ba!

- Thực lực thật là khủng khiếp! Uy lực của Phong Lôi Chuồng không ngờ lại mạnh mẽ như vậy! Ngay cả ta cũng phải động tâm!

- Triệu Phong này, chẳng lẽ là sẽ quét ngang tất cả đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân sao?

Lúc này mọi người dưới đài đều đang nghị luận.

Chương 199: Sơ chiến giao phong (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Trong số những người quan chiến, thậm chí còn có Lý Phó Đường chủ của Trung Xu Đường.

- Đường chủ, uy lực của Phong Lôi Chuồng, tại sao lại mạnh như vậy?

Một vị Chấp sự kinh nghi bất định, hỏi.

- Phong Lôi Chuồng này, rõ ràng là đã trải qua hoàn thiện, ẩn chứa một chút Lôi Điện Áo Nghĩa, càng tinh khiết hơn. Khó trách Đại Trưởng lão lại có thể thu Triệu Phong làm đệ tử thân truyền, xem ra đây chính là nguyên nhân!

Trong mắt Lý Phó Đường chủ chợt lóe tinh quang.

- Hóa ra là như vậy! Nếu không phải nguyên nhân này, Đại Trưởng lão cũng sẽ không thu một đệ tử thân truyền tu luyện Phong Lôi Chuồng!

Gã Chấp sự kia tỉnh ngộ.

- Có thể hoàn thiện công pháp cùng ý cảnh của Phong Lôi Chưởng, ngộ tính của Triệu Phong này cũng không phải mạnh mẽ bình thường! Cái này có thể nào quan hệ tới thí luyện hay không?

Lý Phó Đường chủ khẽ lẩm bẩm.

Lúc này trên Luận võ đài chỉ còn lại có một mình Triệu Phong.

- Người trước nghỉ ngơi một hồi, chúng ta công bằng đấu một trận!

Về mặt Bắc Mặc vẫn như cũ chất phác lạnh lùng.

Hắn nhìn ra được, Triệu Phong sau khi chiến thắng hai người Nguyên Trí, Tuyền Thần, nhiều ít cũng có chút tiêu hao.

Triệu Phong hiểu Bắc Mặc muốn đường đường chính chính cùng mình đấu một trận công bằng, không muốn chiếm tiện nghi gì cả.

Một màn như thế, khiến ọi người đang quan chiến xung quanh cũng phải giật mình.

Sự tự tin mà Bắc Mặc thể hiện ra, khiến ọi người càng thêm chờ mong trận chiến tiếp theo.

Một lát sau, tinh khí thần của Triệu Phong khôi phục đỉnh phong, lạnh nhạt nói:

- Được rồi, Bắc Mặc! Trận chiến giữa hai chúng ta, từ lúc nhập môn đến nay đã có ước định rồi!

- Đúng vậy! Một trận chiến này, ước định đã lâu. Người so với tướng tượng của ta còn mạnh hơn rất nhiều, hoàn toàn có tư cách làm đối thủ của ta.

Bắc Mặc đi lên Luận võ đài.

Nghe nói lời này, dưới đài đều ồ lên một trận.

Một vài người chẳng biết nội tình, kinh nghi khó hiểu:

- Giữa Bắc Mặc và Triệu Phong rốt cuộc có quan hệ như thế nào?

Nội tình trong này, chỉ có Nguyên Trí và Tuyền Thần là biết rõ ràng.

Cũng đồng thời trong lúc này, trên đỉnh núi, trong một tòa lầu cao...

- Từ Nhiên a Từ Nhiên! Người tài gì đức gì, lại có thể đồng thời thu nhận hai môn hạ kinh tài tuyệt diệu như thế?

Vân Hải Chân Nhân thấp giọng nói.

oOo

Trên Luận võ đài, Triệu Phong và Bắc Mặc đối diện với nhau. Sắc mặt hai người ngưng trọng, đều không hề có một tia ý niệm khinh địch.

Bắc Minh Thủy Ảnh!

Thân hình Bắc Mặc nhoáng lên. Một chuỗi thủy ảnh gợn sóng nhất thời lóe lên trên đài.

Trong phút chốc, chân thân của hắn và thủy ảnh gợn sóng lần lượt thay đổi, dung hợp, thật giả khó phân. (.

Dưới tình huống không xuất ra mắt trái, Triệu Phong không ngờ cũng không phân biệt được thật giả!

- Thân pháp thật inh!

Triệu Phong âm thầm bội phục.

Bắc Mặc không hổ là siêu cấp thiên tài tìm được truyền thừa trong thí luyện.

Huyền Ngư Vô Ảnh Bộ!

Thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, hư ảnh liên hồi, hư hư thật thật, đủ các loại biểu hiện ảo tượng mê hoặc cảm quan của đối thủ.

Nhất thời, liên tiếp những hư ảnh, tàn ảnh xuất hiện trùng trùng điệp điệp bên trên Luận võ đài, khiến người xem hoa mắt hỗn loạn.

Huyền Ngư Vô Ảnh Bộ, là một loại thân pháp do Triệu Phong lấy áo nghĩa của Huyền Ngư Đồ làm trung tâm, dung hợp nhiều loại áo nghĩa công pháp thân pháp, góp nhặt lại sáng tạo ra.

Trên thực tế, loại thân pháp này vẫn còn là sơ cấp. Cao cấp hơn, sẽ có tên là Huyền Ngư Điện Quang Bộ!

Chỉ là linh ngộ của Triệu Phong về Điện Chi Truyền Thừa vẫn còn chưa đủ, Huyền Ngư Điện Quang Bộ vẫn còn chưa thể hoàn thiện thành hệ thống, chỉ là thời điểm đánh bại Nguyên Trí, thoáng sử dụng qua một chút mà thôi.

Triệu Phong không thể quá mức bại lộ những thứ liên quan đến Điện Chi Truyền Thừa, nhiều nhất chỉ có thể mượn Phong Lôi Chương để ngụ ý, ngẫu nhiên phát huy một phần.

Bắc Minh Tứ Trọng Lăng!

Sóng gợn ám lam sắc giống như một tòa núi cự đại, trong nháy mắt áp bách mà đến. Khiến ấy vạn cân sức nước đánh mạnh tới, đó là loại lực lượng cường đại đến thế nào?

Phong Lôi Yên Diệt!

Phong quyển và điện quang trong chương tâm Triệu Phong lần lượt thay đổi, vạn vạn cùng một chỗ, sản sinh ra lực lượng thôn phệ, hủy diệt thuần túy.

Hai luồng lực lượng mạnh mẽ tuyệt đối chính diện oanh kích cùng một chỗ với nhau.

Ầm ầm ầm!

Khí lãng sóng gợn cường đại cùng với điện quang phong quyển oanh tạc trong phạm vi hơn mười trượng. Loại uy năng khủng bố này, thậm chí đã đạt tới cấp bậc Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

- Uy lực thật mạnh mẽ!

Dưới đài, thậm chí một vài vị Chấp sự cũng đều cảm thấy động dung.

Ngoại trừ Thủ tịch Đại đệ tử, trong Nội môn chỉ sợ không có bất luận kẻ nào có thể chống lại hai tên biến thái này được.

Phong Lôi Cuồng Long!

Minh Thủy Khai Sơn!

Những chiêu thức càng mạnh mẽ cường đại hơn va chạm cùng một chỗ, phát ra khí lãng cực kỳ cuồng bạo. Hai đạo thân hình hư hư thật thật, liên tục lần lượt thay đổi.

Một lúc nào đó, hai đạo thân ảnh không ngừng bay vút lên trăm thước thiên không, liên tục oanh kích nhau hơn mười lần.

Trên mặt Triệu Phong hiện ra vài phần dữ tợn, tóc xanh cuồng vũ, Phong Lôi Chương đã phát động đến tầng thứ tư đỉnh phong, thậm chí còn dung nhập vào đó vài tia Điện Chi Áo Nghĩa nữa.

Nhưng mà, lực phòng ngự của Bắc Mặc lại vượt qua tưởng tượng, tầng gợn sóng ám lam sắc như nước lay động, một phen đem uy năng công kích hấp thu đi với mức độ lớn nhất.

Mạnh mẽ như Triệu Phong, không ngờ lại không thể hoàn toàn phá vỡ được phòng ngự của Bắc Mặc, có thể thấy được sự biến thái của hắn.

- Truyền thừa có liên quan đến nước, giải về phòng thủ, lấy nhu khắc cương...

Triệu Phong phỏng chừng chính mình không sử dụng lực lượng huyết mạch cũng khó có thể đạt được ưu thế áp đảo.

Đương nhiên, Bắc Mặc cũng không ngừng chịu khổ sở. Mỗi một lần ngạnh kháng với Triệu Phong, toàn thân hắn đều sinh ra một tia tê dại, tiếp tục chống đỡ xuống, cũng chịu khổ không ít.

Cuộc chiến giữa hai người càng ngày càng thảm liệt hơn.

Thực lực của hai người cũng không ngừng tiêu hao.

Hơn trăm chiêu qua đi, hai người đều thở dốc hổn hển, miễn cưỡng đứng tại chỗ.

Từ đầu tới cuối, Triệu Phong căn bản là đề Bắc Mặc ra đánh, nhưng cũng không có cách nào chính diện phá vỡ được phòng ngự của Bắc Mặc.

- Đây chính là kết quả tốt nhất rồi!

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

- Được rồi! Trận chiến này, xem như ngang tay mà chấm dứt!

Lý Phó Đường chủ hiện thân, ngăn cản cuộc chiến tiếp tục.

Cả hai người giao phong đều là thiên tài tuyệt đỉnh của Nội môn, cũng không thể để ai xảy ra bất kỳ sơ xuất gì.

- Ngang tay!

Nguyên Trí cũng thở ra một hơi. Nếu như Triệu Phong lại thắng, như vậy tương đương với việc quét ngang đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân rồi.

Bắc Mặc chậm rãi đi xuống Luận võ đài, liếc mắt nhìn Triệu Phong thật sâu, sau đó cùng hai vị sư huynh rời đi.

- Tên kia, công kích thật mạnh!

Vừa khuất khỏi tầm mắt mọi người, thân hình Bắc Mặc run lên, khoe miệng trào ra một tia máu. Cho dù phòng ngự của hắn mạnh mẽ, thừa nhận công kích điên cuồng như vậy của Triệu Phong, cũng có chút chịu không nổi.

199. Chương 200: Cường Đại Chưa Từng Có

Sau khi chiến đấu chấm dứt, Triệu Phong gần như là không thể di động nổi nữa. Cơ thể toàn thân cứng ngắc, chân lực trong cơ thể trống rỗng.

- Công kích so với phòng ngự, tiêu hao lớn hơn nhiều. Huống chi tu vi của Bắc Mặc đã đạt tới Thoát Phàm Tứ trọng cực hạn, chân lực so với ta còn hùng hậu hơn.

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Một trận chiến này, tuyệt đối là trận chiến thảm liệt nhất của hắn của hắn từ khi tiến vào Hiểu Nguyệt Tông cho tới nay.

Trong các trận chiến đấu luận bàn trước kia, còn chưa có người nào có thể đánh ngang tay với hắn cả.

- Không hổ là Bắc Mặc, thiên tài hậu bối mới nổi cường đại nhất Hiểu Nguyệt Tông hiện tại.

Trong lòng Triệu Phong trầm than.

Nếu như lại tiếp tục kéo dài, chân lực của hắn hao hết, xem ra chỉ có cách nhận thua mà thôi.

Đương nhiên, từ đầu tới cuối, Triệu Phong cũng không hề sử dụng đến lực lượng huyết mạch, hơn nữa vận dụng đối với Điện Chi Truyền Thừa cũng vô cùng hữu hạn.

Nếu như hắn sử dụng lực lượng huyết mạch, như vậy thắng bại không cần phải nói tới nữa.

Nhưng mà Triệu Phong thà rằng thua cũng sẽ không làm như vậy!

Đánh thành ngang tay, chính là đối sách tốt nhất mà trước đó Triệu Phong đã tính toán kỹ, xem như là một loại lựa chọn ít thu hút ánh mắt nhất.

Nhưng không nghĩ tới, Bắc Mặc so với trong tưởng tượng của hắn còn đáng sợ hơn nhiều, chỉ cần có một chút sơ xảy, hắn cũng có thể thất bại!

- Triệu sư diệt!

Lý Phó Đường chủ khẽ mỉm cười, từ xa đi tới.

Ánh mắt hắn lão luyện, có thể nhìn ra được chân lực của Triệu Phong cơ bản đã tiêu hao hết.

- Lý Đường chủ!

Triệu Phong mỉm cười chào hỏi. Vị Lý Phó Đường chủ này có quan hệ không tệ với Trương lão, Quan lão. Lúc hắn vừa mới tiến vào Nội môn, xem như ít nhiều có chiếu cố cho hắn.

- Triệu sư diệt, Phong Lôi Chưởng mà người tu luyện, dường như đã được cải thiện rồi phải không?

Lý Phó Đường chủ tò mò nói.

Phong Lôi Chưởng do Triệu Phong thi triển ra, rõ ràng so với công pháp nguyên bản thì tinh tế thuần hậu hơn một chút, mà uy lực cũng lớn hơn nhiều.

- Đúng vậy! Phong Lôi Chưởng đã được ta cải thiện, ở sáu tầng đầu tiên căn bản là không có bất cứ nguy hiểm nào cả.

Triệu Phong cũng không có giấu diếm.

- Như vậy cũng có nghĩa là tu luyện đến cảnh giới cao nhất, vẫn sẽ có nguy hiểm?

Lý Phó Đường chủ có chút thất vọng.

Tới cấp bậc của hắn, trừ phi Phong Lôi Chưởng có thể tu luyện đến tầng thứ sáu cao nhất, mới có thể chân chính khiến cho hắn động tâm.

Triệu Phong trầm ngâm nói:

- Dù sao cảnh giới cao nhất vẫn có tỷ lệ nhất định dẫn hạ lôi đình trên cửu tiêu, có thể trong khoảnh khắc oanh sát tồn tại dưới Chân Linh Cảnh. Chân Linh Cảnh bình thường cũng phải né tránh vài phần. Uy lực cường đại như vậy, không có khả năng không có bất kỳ phiêu lưu mạo hiểm gì!

Lý Phó Đường chủ nghe vậy, cũng khẽ gật đầu.

Uy lực biến thái như vậy, tính phiêu lưu quả thật không thể tránh khỏi được.

Chỗ dự hoặc lớn nhất của Phong Lôi Chưởng chính là ở chỗ này. Cho dù là cường giả Bán Bộ Chân Linh Cảnh cũng đều phải động tâm.

Kỳ thật còn có một chút Triệu Phong không có nói ra!

Phong Lôi Chưởng sau khi trải qua hắn hoàn thiện thêm một bước, ngoại trừ sáu tầng ban đầu, còn gia tăng thêm tầng thứ bảy nữa.

Sáu tầng sau khi đã hoàn thiện, mặc dù không thể dẫn động lôi đình cửu tiêu, nhưng lại có thể câu thông lực lượng lôi đình trong thiên địa, khiến cho uy lực tăng vọt. Mặc dù uy lực không thể so sánh với lôi đình cửu tiêu chân chính, nhưng tính nguy hiểm cũng giảm xuống thấp nhất.

Mà Phong Lôi Chưởng tầng thứ bảy mới sáng tạo ra kia, chính là một loại phương pháp vận dụng đối với Điện Chi Áo Nghĩa, một khi thành công, liền có thể tùy ý chưởng khống lực lượng lôi đình, đối kháng với cường giả Chân Linh Cảnh cũng không phải là hy vọng xa vời.

Nhưng mà đến hiện tại, Phong Lôi Chưởng tầng thứ bảy mới sáng tạo vẫn còn đang trong giai đoạn hình thành trong tư tưởng Triệu Phong, vẫn chưa chính thức tạo thành hệ thống.

- Đúng rồi! Lý Đường chủ, ta còn có một chuyện muốn nhờ ngài hỗ trợ!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

- Triệu sư diệt có chuyện gì cần làm?

Lý Phó Đường chủ cực kỳ khách khí, một phen dẫn Triệu Phong đi vào trong Trung Xu Điện, cẩn thận hỏi han. Những đệ tử bình thường căn bản là không có được đãi ngộ này.

- Chủ yếu là có hai chuyện. Chuyện thứ nhất, ta muốn tuyên bố một Nhiệm vụ Tông môn!

Triệu Phong lấy ra giấy bút, viết xuống tên một ít loại vật liệu.

Những vật liệu này, đều là những thứ còn thiếu để tu bổ Âm Ảnh Phi Phong.

Mặc dù bản thân Triệu Phong cũng có thể đi sưu tập vật liệu, nhưng mà hiện tại hắn tài lực hùng hậu, loại hoạt động lãng phí thời gian và nhân lực như thế này, hoàn toàn có thể nhờ người khác làm thay.

Trong Tông môn, rất nhiều nhân vật cao tăng mỗi khi muốn tìm kiếm một ít vật phẩm, vật liệu nào đó, cũng đều sẽ tuyên bố nhiệm vụ, hoặc là phái đệ tử của mình đi chạy việc.

Mà Triệu Phong thì lựa chọn phương thức tuyên bố nhiệm vụ.

Lý Phó Đường chủ cầm lấy danh sách, liếc mắt một cái, động dung nói:

- Giá trị của những vật liệu này, cũng không phải là con số nhỏ đâu!

- Ta biết! Dự tính ít nhất cũng phải mấy chục vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm!

Triệu Phong quả thật không thêm để ý.

Những Nguyên tinh thạch hạ phẩm mà Tông môn bồi thường cho hắn ước chừng tám ngàn khối, tương đương với tám mươi vạn Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Ở tầng cấp đệ tử trong Tông môn, chủ yếu lưu thông Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

Một ít nhân vật cao tăng, mới có thể sử dụng Nguyên tinh thạch hạ phẩm, một khối tương đương với một trăm Nguyên tinh thạch thứ phẩm.

- Được! Một khi người đã không thiếu Nguyên tinh thạch, vậy nhiệm vụ này, ta có thể giúp người tuyên bố!

Lý Phó Đường chủ dứt khoát nói.

Tuyên bố nhiệm vụ, Triệu Phong cần phải tiêu hao một ít Nguyên tinh thạch và điểm cống hiến, đây chính là tiền thuê trả cho người hoàn thành nhiệm vụ. Chẳng ai muốn đi tiếp nhận một nhiệm vụ không có bất cứ thu hoạch nào cả.

Kế tiếp, Triệu Phong đề cập chuyện thứ hai, hắn muốn về nhà một chuyến.

- Thời gian nửa tháng?

Cặp mày Lý Phó Đường chủ khẽ nhú lại. Thời gian này dường như hơi lâu.

Đại đa số các tông phái, quản thúc đệ tử tương đối nghiêm khắc. Đệ tử bình thường một năm có thể xin về nhà hai, ba ngày đã không tệ lắm rồi, nhưng nửa tháng thì lại có chút dài.

- Đệ tử tính như thế này, sẽ tiếp nhận một nhiệm vụ Tông môn nào đó ở phụ cận quận Quảng Lăng, sau đó thuận tiện ghé về nhà một chuyến.

Triệu Phong đã sớm nghĩ ra phương pháp.

Muốn xin về nhà nửa tháng, thời gian quả thật có chút lâu.

Nhưng mà nếu như lấy danh nghĩa tiếp nhận nhiệm vụ đi ra ngoài, thời gian hạn chế sẽ khác đi.

- Quận Quảng Lăng? Phụ cận nơi này quả thật cũng có một nhiệm vụ, nhưng mà cấp bậc hơi cao, đạt tới cấp năm!

Lý Phó Đường chủ hơi trưng cầu ý Triệu Phong.

Nhiệm vụ cấp năm, bình thường cần phải có cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh ra tay.

Triệu Phong nhìn một chút tình hình môn ngoại cảnh nào đó. ình cụ thể cùng với yêu cầu của nhiệm vụ, chính là đi tới một khu vực sâu bên trong Hoành Vân Thiên Lâm tìm hiểu tung tích của một thể lực Tôn

Chương 200: Cường đại chưa từng có (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Cái gọi là ngoại cảnh, chính là chỉ khu vực không thuộc lãnh thổ của bốn quốc.

Cái phạm vi này, nếu như mở rộng thêm một chút nữa, thậm chí có thể không phải là thế lực thuộc Liên minh Thập Tam Tông nữa.

Dù sao lãnh thổ đại lục cũng quá lớn, về vey Bắc Đại lục thôi, thế lực tông phái đã có đến hơn ngàn vạn rồi, ai biết được là thế lực Tông môn ngoại cảnh nào chạy tới đây chứ?

Yêu cầu của nhiệm vụ là tìm hiểu lai lịch của thế lực Tông môn này, đánh giá chiến lực, tốt nhất có thể thăm dò được ý đồ của bọn họ.

- Không thành vấn đề! Tìm hiểu tình báo chính là sở trường của ta!

Triệu Phong tự tin chắc chắn, tiếp nhận nhiệm vụ.

Có được mất trái thần bí, hẳn chính là trinh sát trời sinh ưu tú nhất.

Huống chi, hiện tại Triệu Phong đã tìm được một kiện bảo vật Truyền thừa, Âm Ảnh Phi Phong!

Âm Ảnh Phi Phong có thể ẩn nấp khí tức, thậm chí là ẩn thân, càng thích hợp để tìm hiểu tình báo.

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ, Triệu Phong cáo từ Lý Phó Đường chủ, sau đó đi tới phủ đệ Trưởng lão, tìm Đại Trưởng lão.

oOo

Đại Trưởng lão và Dương Kiên cũng đều có mặt ở đây.

Cách đó không lâu, Dương Kiên vừa mới báo cáo lại cho Đại Trưởng lão nghe những gì Triệu Phong đã nhờ hẳn chuyển lời.

- Triệu Phong, mục tiêu mà ta giao cho ngươi, đã hoàn thành hay chưa?

Đại Trưởng lão cười dài, nói.

- Đã hoàn thành rồi!

Triệu Phong một phen đem quá trình mình khiêu chiến Đệ tử Chân truyền đại khái nói qua một lần.

Nghe vậy, Dương Kiên liền giật mình động dung.

Không ngờ chỉ mới một lúc không lâu như vậy, mà Triệu Phong đã khiêu chiến xong ba gã Đệ tử chân truyền, thiếu chút nữa là quét ngang luôn đệ tử môn hạ của Vân Hải Chân Nhân!

- Triệu Phong, có phải ngươi có cừu oán gì với Vân Hải Chân Nhân không?

Đại Trưởng lão hơi chút kinh ngạc.

- Bẩm sư tôn, quả thật có một chút ân oán!

Triệu Phong một phen đem những chuyện quan hệ tới Quảng Quân Hầu Tử Nhiên đơn giản nói qua một lượt.

Việc này, cũng không tính là đại bí mật gì.

Triệu Phong đã sớm muốn nói lại cho Đại Trưởng lão biết chuyện này, như vậy có thể dễ dàng che chở cho Quảng Quân Hầu ở ngoài Tông môn.

Ở phương hướng nào đó trong rừng rậm, thậm chí còn truyền đến những khí tức khiến cho Triệu Phong cảm thấy bất an nữa.

Có thể khẳng định một điều, ở sâu bên trong rừng rậm, hiển nhiên là có những Yêu thú cường đại tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên! Chỉ có những tồn tại cấp bậc này, mới có thể khiến cho Triệu Phong cảm thấy uy hiếp.

- Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu lại một lần nữa lấy ra đồng tiền cổ, xác định phương hướng, giơ chân chỉ về một phía nào đó.

Triệu Phong khê gât đầu, thả Kim Vũ Điều tự do bay đi, bản thân thì dưới sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, bay vào bên trong rừng cây u ám, đem khí tức ẩn giấu xuống đến mức tận cùng.

Dưới sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, những Yêu thú cường đại sâu bên trong rừng rậm cũng không thể phát hiện được sự tồn tại của Triệu Phong.

Khí tức uy áp bên trong rừng rậm càng ngày càng mạnh mẽ hơn, cơ bản đều đã đạt tới cấp bậc Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trở lên.

Triệu Phong hoài nghi, chỗ sâu bên trong khu rừng rậm này có phải là đại bản doanh của Yêu thú hay không?

Trên đường đi tới, Triệu Phong thậm chí còn đụng phải một vài đầu Yêu thú Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nữa! Mặc dù có sự yểm trợ của Âm Ảnh Phi Phong, nhưng thoáng tới gần một chút, những Yêu thú mạnh mẽ này dường như mơ hồ có chút cảm ứng, đề phòng ngấm nhìn bốn phía xung quanh.

Tuy Triệu Phong tự tin rằng, cho dù bản thân gặp phải Yêu thú Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cũng có thể chống đỡ lại mấy phần, nếu không thì ít nhất cũng có thể tự bảo vệ mình an toàn.

Nhưng mà phiến rừng rậm âm u này thật sự rất quỷ dị, Yêu thú mạnh mẽ nhiều không đếm hết, một khi lâm vào trong đó, dưới Chân Linh Cảnh căn bản là cứu tử nhất sinh.

Trải qua thêm mấy canh giờ nữa, Triệu Phong rốt cuộc cũng đi xuyên qua khu vực nguy hiểm nhất của mảnh rừng u ám.

Dọc theo đường đi tới, những Yêu thú cấp bậc Thất trọng thiên mà hắn gặp phải cũng không ít hơn hai mươi đầu. Thậm chí còn có tồn tại đặc biệt, tu vi gần như tương đương với Nửa bước Chân Linh Cảnh nữa! Đám khí tức khủng bố kia, khiến cho Triệu Phong cũng phải hô hấp khó khăn.

Nửa bước Chân Linh Cảnh, sinh mệnh đã thuế biến tương đương với phân nửa Chân Linh Cảnh, vượt xa những Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường.

Phiến rừng rậm lúc này lại đột nhiên tràn ngập sương mù mờ mịt. Đám sương mù kia có màu sắc vô cùng tương tự với mảnh rừng rậm, phẳng phất như là một tầng bình chướng thiên nhiên do cây rừng hình thành nên vậy.

Triệu Phong tiến vào khu vực sương mù u ám, thoáng chốc liền mất đi cảm giác phương hướng, cảm quan bị nhiễu loạn mà đi lạc.

Khó trách trong khu vực này tràn ngập một mảnh tử khí, không có người sống nào.

Những nơi mà Triệu Phong đi qua, dưới chân thường xuyên xuất hiện hài cốt, tử khí âm hàn quỷ dị, khiến cho người ta không rét mà run.

- Người bình thường tiến vào trong này, có đi mà không có về, cho dù là Nửa bước Chân Linh Cảnh cũng vậy!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Cũng may, hắn có được mắt trái thần bí, nhìn xuyên thấu qua sương mù, có thể nhìn thấu bản chất thể gian! Hơn nữa, hắn lại rất am hiểu Tinh Thần Huyền Thuật, khôn cục trong sương mù u ám này đối với hắn mà nói, lực ảnh hưởng giảm ở mức thấp nhất.

Răng rắc! Răng rắc!

Triệu Phong chậm rãi dẫm đạp lên một đám xương cốt ẩm đậm. Bốn phía khu vực này toàn bộ đều là xương trắng hếu dày đặc. Cổ tử khí âm trầm kia càng ngày càng nặng hơn, mãnh liệt đến mức có thể khiến cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng cảm thấy tâm thần nặng nề, hô hấp khó khăn!

Một luồng hàn ý và nguy cơ bao phủ trong lòng Triệu Phong, phảng phất như có một luồng lực lượng thần bí vô hình nào đó có ý đồ muốn tiến vào thân thể của hắn.

Tiểu Tặc Miêu trên vai của hắn thì vẫn giữ vẻ mặt tỉnh táo nhìn ngó bốn phía xung quanh.

Triệu Phong gỡ xuống bị mất, từ trong nhãn đồng màu xanh phiếm động một tầng ánh sáng lợi hại. Một chùm khí tức chấn nhiếp quỷ thần khuếch trương rộng ra.

Thoáng chốc, loại cảm giác nguy cơ bất an kia đã tiêu tan hơn phân nửa.

Mắt trái thúc động lên đến cực hạn, xuyên thủng qua mấy trăm trượng sương mù, Triệu Phong rốt cuộc cũng nhìn thấy rõ tình hình trước mắt.

Ở sâu trong sương mù u ám này, có hơn một trăm cái lăng mộ!

Quy mô của mỗi một cái lăng mộ này đều không nhỏ, có thể so sánh với một tòa cung điện nhỏ, ngay cả mộ bia cũng cao tới hơn mười thước.

Tất cả lăng mộ bao phủ một cái quảng trường loại nhỏ bên trong.

Mặt đất của quảng trường kia là do một loại tinh thạch ngân sắc kỳ dị xây dựng thành, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn ra được cấu tạo của loại đá này.

Ở trung tâm của quảng trường ngân tinh này, có một cái bãi đá lớn nhìn giống như một cái tế đàn vậy, khắc lên trên đó đầy những hoa văn trận pháp kỳ dị. Bên cạnh bãi đá còn có một gian phòng nhỏ nữa.

Sương mù u ám, khu vực bạch cốt, quần lăng mộ, quảng trường ngân tinh, tế đàn thần bí...

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, cũng không biết là sợ hãi hay là hưng phấn, thân hình có chút run rẩy nhẹ nhẹ.

Dựa theo lẽ thường, cho dù là cường giả Nhị bước Chân Linh Cảnh cũng không có khả năng đi sâu vào tới nơi này. Cho dù là cường giả Chân Linh Cảnh cũng có khả năng bị tầng sương mù thần bí kia ảnh hưởng tới, mất đi cảm giác phương hướng.

Nhưng mà Triệu Phong lại có thể đi được đến đây, nhờ sự trợ giúp của mắt trái thần bí, cho nên hữu kinh vô hiểm.

Giờ phút này, Triệu Phong đứng cách xa đám quần lăng mộ kia khoảng cách chừng hơn trăm trượng. Mỗi một bước bước ra, cảm giác áp lực và bất an trong vô hình cũng càng phát ra mãnh liệt hơn.

Bỗng nhiên, đám bạch cốt ở phía trước chợt run rẩy nhẹ nhẹ, mặt đất bắt đầu chấn động mạnh lên.

Một trận thanh âm răng rắc của xương cốt va chạm vang lên, từ trong mặt đất chui lên ba bộ xương khô hình người, trong tay nắm vũ khí bạch cốt, trong hốc mắt thiêu đốt hai đóa lục diễm.

Ba bộ khô lâu hình người kia, mỗi một đầu đều mang đến cho Triệu Phong một cỗ áp lực nhàn nhạt, ít nhất cũng có thực lực tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Hơn nữa, trong lộ trình đi tiếp, khả năng càng có nhiều mai phục hơn nữa.

Rốt cuộc là tiến hay lùi?

Còn không đợi Triệu Phong quyết định, ba bộ khô lâu hình người kia nhìn như chậm chạp, nhưng lại rất nhanh lao thẳng về phía trước, phát động công kích cực kỳ sắc bén.

218. Chương 219: Quần Mộ Kỳ Bí

Ba bộ khô lâu hình người này, chiến lực của mỗi một đầu đều có thể so sánh với thực lực các đệ tử tham gia Tiểu hội Tam Tông!

Dưới sự hợp lực công kích, cho dù là Triệu Phong, trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ bị bức lui mấy bước. Phốc xuy!

Ba thanh cốt đao mang theo ám quang lượn lờ, thế như lôi đình, toàn bộ bổ trúng lên người Triệu Phong. “Thân ảnh” của Triệu Phong nhất thời tiêu tán đi.

Trong hư không chợt lóe lên một đạo điện quang. Mấy đạo huyền ảnh lóe lên, hiện thân cách đó mấy trượng.

Đây chính là Huyền Ngư Điện Quang Bộ do chính Triệu Phong sáng tạo ra. Hắn lấy Huyền Ngư Đồ làm trung tâm, dung hợp vận dụng áo nghĩa của Điện Chi Truyền Thừa, quả thật tham khảo được không ít những tinh túy của thân pháp.

Thời điểm còn ở Tiểu hội Tam tông, Triệu Phong cũng không dễ dàng sử dụng ra. Lúc ấy môn bộ pháp này vẫn còn chưa hoàn chỉnh.

Hiện tại đã trôi qua mấy tháng trời, Huyền Ngư Điện Quang Bộ đã được Triệu Phong hoàn thiện, uy lực không tầm thường chút nào.

Thực lực của ba bộ xương khô hình người có thể so sánh với cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, cho dù hợp lực công kích, vậy mà ngay cả góc áo của Triệu Phong cũng không chạm trúng nổi.

- Phong Lôi Chưởng!

Tay áo của Triệu Phong tung bay, lòng bàn tay di động theo một quỹ đạo tinh diệu, chỉ trong một thoáng, phong vân lần lượt thay đổi, điện quang ở trong phong bạo cuộn cuộn rít gào.

Phanh! Ầm! Răng rắc!

Trong nháy mắt, ba bộ khô lâu hình người đã bị một chưởng đánh bay đi.

Bộ khô lâu hình người cầm đầu kia, trong khoảnh khắc bị thiêu đốt cháy đen, mà hai bộ khô lâu còn lại cũng bị đánh cho tàn phế.

- Uy lực không ngờ mạnh mẽ như vậy!

Triệu Phong thoáng có chút kinh hãi, nhìn về phía lòng bàn tay của chính mình.

Uy lực của Phong Lôi Chưởng tầng thứ sáu quả thật là đáng sợ, một chưởng gần như có thể miểu sát ba bộ khô lâu hình người có thực lực tương đương Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Ở trong khu vực cấm địa thần bí này, Triệu Phong bởi vì không có chút cố kỵ gì nên cũng không cần phải giấu diếm Điện Chi Truyền Thừa.

Mà hai bộ khô lâu hình người còn lại, toàn bộ đã bị đánh cho tàn phế. Triệu Phong vung lên một chưởng, hai đạo chưởng lực điện quang sáng ngời phá không mà đi.

Răng rắc! Răng rắc!

Hai bộ khô lâu hình người nháy mắt tan thành từng mảnh.

Triệu Phong thoáng thở ra một hơi. Ba bộ khô lâu hình người này, chiến lực tuy mạnh, nhưng dường như là bị Phong Lôi Chưởng của mình khắc chế.

Một chưởng gần như miểu sát ba cường giả Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, dưới tình huống bình thường cũng có chút khoa trương.

Nhìn từ góc độ khác, Triệu Phong có thể một chưởng đánh chết ba cường giả như Dương Kiên hay sao? Hiển nhiên, dưới tình huống bình thường, điều này là không có khả năng!

Sau khi giết chết ba đầu khô lâu hình người, Triệu Phong tiếp tục đi tới.

Khu lăng mộ vẫn còn cách hắc chừng hơn một trăm trượng.

Quá trình đi tới, Triệu Phong phòng ngừa hết sức cẩn thận, mắt trái lúc nào cũng chú ý theo dõi vào đám bạch cốt bên dưới.

Phốc phốc!

Đám bạch cốt bên dưới lại một lần nữa có động tĩnh, một bộ khô lâu hình người lại chui lên.

- Đi chết đi!

Triệu Phong cũng không đợi nó đi lên hoàn tất, Phong Lôi Chưởng nhanh chóng bùng nổ. Trong một mảnh phong lôi cuộn cuộn, một chưởng oanh kích thẳng tới.

Thân pháp của hắc cực nhanh, thi triển ra Huyền Ngư Điện Quang Bộ, ở trong hư không chỉ nhìn thấy từng đạo điện quang xẹt qua, huyền ảnh lóe lên liên tục.

Sau đó đồng thời xuất hiện thêm ba, bốn đầu khô lâu hình người nữa, nhưng mà còn chưa đợi chúng đi lên hoàn tất, đều đã bị Triệu Phong oanh sát.

Tình huống này, thật giống như là đang chơi trò đập chuột vậy, đánh chết từng tên một định chui lên.

Đương nhiên, thoát nhìn thì Triệu Phong nhẹ nhàng bình thản vô cùng.

Nhưng nếu đổi lại là cường giả Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, đối phó một đầu cũng phải cố sức vạn phần mới làm được.

Dù sao thì, thân pháp tốc độ của Triệu Phong cũng đạt tới đỉnh cao, uy lực của Phong Lôi Chưởng cũng vô cùng đáng sợ, có thể một chưởng đánh chết một đầu khô lâu hình người.

Triệu Phong chậm rãi tiếp cận đám lăng mộ kia.

Một trăm trượng... Chín mươi trượng... Tám mươi trượng...

Triệu Phong từng chút từng chút một tiếp cận, mắt trái bất cứ lúc nào cũng theo dõi chằm chằm dưới chân và bốn phía xung quanh.

Những đầu khô lâu từ trong đám bạch cốt kia chui ra, thực lực phần lớn đều khoảng chừng Ngũ trọng thiên, Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh. Có đôi khi lại chui ra một hơi tới hơn mười đầu.

Hoàn hảo là Huyền Ngư Điện Quang Bộ của Triệu Phong nhanh lẹ như điện, hư ảo bất định, mấy bộ khô lâu này vừa mới sống lại, thân hình còn có chút cứng ngắc, căn bản là không thể đụng được đến chéo áo của hắc.

Sau khi xâm nhập xuống khu vực chừng năm mươi trượng, Triệu Phong đã gặp phải những bộ khô lâu nhân hình thực lực có thể so sánh với Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Mấy đầu khô lâu hình người này, chiều cao lên tới ba trượng, tay cầm một thanh cốt mâu thật nặng, trong lúc múa may, trong vòng phạm vi mấy chục trượng đều bị kinh phong hắc sắc bao phủ.

Triệu Phong ứng phó với đầu khô lâu này cũng có chút quá sức, nếu như bị chính diện đâm trúng một cái, không chết cũng bị lột một lớp da!

Hơn nữa bộ khô lâu hình người có thực lực Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, lực phòng ngự đã gia tăng lên một cấp bậc mới.

Vèo! Vèo!

Triệu Phong một phen thúc giục Huyền Ngư Điện Quang Bộ lên đến cực hạn, trước hết nhanh chóng giết chết những bộ khô lâu có thực lực thấp hơn một chút, sau đó thúc giục Phong Lôi Chưởng, chém giết bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia.

Phong Lôi Cuồng Long!

Triệu Phong bỏ ra một chưởng, phong lôi đan xen lẫn nhau, luân chuyển thành một đầu Lôi long mang theo thanh âm điện minh nổ vang, lao thẳng vào bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, toàn thân rung chuyển, cả người cháy đen, phát ra thanh âm răng rắc, sau đó vỡ vụn ra từng mảnh.

Một lúc sau, đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh này mới hoàn toàn ngừng hẳn động tác của mình.

Triệu Phong thoáng có chút thở dốc, tiếp tục đi tới.

Từ đó về sau, cứ cách mấy trượng, lại sẽ có thêm một đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nữa chui lên, mà những đầu khô lâu hình người cấp bậc thấp hơn, số lượng cũng nhiều thêm không ít.

Bước tiến của Triệu Phong lúc này đã bị cản trở thật lớn.

Năm mươi trượng cuối cùng, mỗi khi đi tới mười trượng, đều gặp phải những lực cản thật lớn.

Triệu Phong nhìn về phía đám lăng mộ ở xa xa, cũng không dám tùy tiện phóng vọt tới, mà từng chút từng chút một đi tới, như vậy mới đảm bảo không có gì ngoài dự liệu.

Mắt thấy trời đã dần dần ngả tối, trong lòng Triệu Phong cũng có chút lo lắng.

Nhưng hần ngẫm nghĩ lại, mục đích xuất môn của mình lần này, không phải là vì muốn lịch lãm hay sao?

Phiến khu vực cổ quái trước mắt này, hiển nhiên rất có khả năng gặp được kỳ ngộ, đặc biệt là bên trong cái tể đàn lớn kia, có khả năng có bảo tàng. Chẳng qua Triệu Phong cũng hiểu rằng, nóng vội sẽ không ăn được đậu hủ nóng!

- Cứ việc từ từ đi tới thôi!

Tâm tình của Triệu Phong cũng vững vàng trở lại, ngồi xếp bằng tĩnh dưỡng, nuốt vào một viên Linh dược.

Sau khi tinh lực khôi phục sung túc, hần mới tiếp tục lên đường.

Thời điểm ba mươi trượng cuối cùng, mỗi một bộ khô lâu đi ra, cơ bản đều là cấp bậc Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh!

Triệu Phong cẩn cẩn thận thận, chậm rãi tiến tới.

Huyền Ngư Điện Quang Bộ dưới chân của hần nhanh chóng như hành vân lưu thủy, đối với sự vận dụng của Điện Chi Truyền Thừa cũng có sự tiến triển thật lớn.

Chương 219: Quần mộ kỳ bí (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Từ lúc mới bắt đầu, Triệu Phong miễn cưỡng có thể cùng một, hai bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh triển đấu, sau đó từ từ gia tăng lên ba, bốn đầu.

Đồng thời ứng phó với bốn đầu khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, đây đã là chuyện không thể tưởng tượng nổi rồi!

Điện Chi Truyền Thừa và thân pháp của Triệu Phong cũng có những tiến bộ không nhỏ, uy lực và khả năng vận dụng Phong Lôi Chuông cũng gia tăng rõ rệt.

- Quả nhiên trong thực chiến lịch lãm, thực lực mới mới được xúc tiến lớn nhất!

Trong lòng Triệu Phong khẽ vui mừng.

Ba ngày sau, Triệu Phong đã đi tới mười trượng cuối cùng của khu lăng mộ.

Lúc này, từ dưới đám bạch cốt xuất hiện một bộ khô lâu hình người càng khủng bố hơn, toàn thân bạch cốt phẩm động một tia ngân quang. Nhìn khí tức, không ngờ đã đạt tới cấp bậc Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Triệu Phong nhất thời hoảng sợ thất sắc, tiên hạ thủ vi cường, Phong Lôi Chưởng giống như cuồng phong bạo vũ điên cuồng đánh ra. Trong thanh âm phong lôi tề khiếu, sản sinh ra lực phá hoại cực kỳ đáng sợ.

Mà bộ khô lâu ngân sắc kia, sau khi ngạnh kháng một trận công kích mãnh liệt, vẫn đứng nguyên tại chỗ, cũng không bị thương tổn nào mang tính thực chất.

Phành... Oành!

Một luồng cự lực cực mạnh một phen chấn văng Triệu Phong ra ngoài, phun ra một ngụm máu lớn.

- Đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, bất luận là phương diện công kích hay là phòng ngự, cũng đều có sự đề cao về chất!

Triệu Phong hít sâu một hơi, thúc giục lực lượng huyết mạch.

Vèo vèo!

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, cả người Triệu Phong giống như là một đạo huyết tuyến màu xanh nhạt, cùng với một trận điện quang lóe lên, dọc theo đường cũ bỏ chạy ra ngoài.

Bộ khô lâu hình người ngân sắc kia, phảng phất như là một cơn long quyển phong loại nhỏ, rất nhanh áp bách thẳng đến.

Phải biết rằng, hiện tại tốc độ của Triệu Phong, mượn dùng Điện Quang Bộ, cộng thêm hiệu quả gia tốc của Âm Ảnh Phi Phong, hoàn toàn ngang bằng cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hoàn toàn vượt qua những bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh khác.

Thế nhưng, dưới loại tình huống như vậy, hắn cũng không thể nào thoát khỏi được bộ khô lâu ngân sắc kia.

Đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh, thực lực bản thân đã có sự nhảy vọt về chất, cho dù chỉ là mới bước nửa bước vào trong Chân Linh Cảnh mà thôi!

Cho dù bộ khô lâu ngân sắc kia không am hiểu tốc độ cho lắm, nhưng cũng có thể so sánh với cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, thậm chí còn có thể nhanh hơn nữa.

Một đường truy đuổi theo đến gần trăm trượng, bộ khô lâu ngân sắc kia mới không cam lòng dừng lại, đứng tại chỗ bồi hồi một lúc thật lâu, sau đó mới quay trở về chỗ cũ của mình.

Triệu Phong thoáng thở ra một hơi. Xem ra mấy bộ khô lâu này sẽ không dễ dàng rời khỏi phạm vi chiến lĩnh địa này.

Nghỉ ngơi mấy canh giờ, thương thế Triệu Phong đã khôi phục khỏi hấn, tinh khí thần đều đạt tới trạng thái đỉnh phong.

Hắn lại quay trở lại, khiêu chiến bộ khô lâu ngân sắc kia.

Một lát sau, Triệu Phong lại phun ra một búng máu, chặt vật lui về.

Lại thất bại! Lại đến tiếp!

Triệu Phong tổng cộng thử bảy tám lần, quần nhau đến hơn hai ngày, vẫn như cũ không phải là đối thủ của bộ khô lâu ngân sắc Nửa bước Chân Linh Cảnh kia.

Đương nhiên, trong hai ngày này, thực lực của hắn cũng tiến bộ không ít, đã có thể miễn cưỡng cùng bộ khô lâu ngân sắc kia quần đấu nhau một lát.

- Muốn chính diện đối chiến mà thắng được hắn, khả năng không lớn! Nếu như bộ khô lâu ngân sắc này có được tốc độ của Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường, hơn nữa không bị sự hạn chế của địa vực, như vậy ta khẳng định là chết chắc rồi!

Cuối cùng Triệu Phong đành từ bỏ việc công kích chính diện.

Rất nhanh, hắn liền nghĩ ra được một biện pháp, trên mặt nở nụ cười quỷ dị, lấy ra La Hầu Cung.

Hắn hít sâu một hơi, lực lượng huyết mạch và chân lực đồng thời rót vào La Hầu Cung.

Vèo vèo vèo!

Ba mũi La Hầu Tiên mang theo ánh sáng nhàn nhạt, lạnh lẽo như băng, nhanh như tia chớp bắn trúng vào các khớp xương yếu hại trên người bộ khô lâu ngân sắc.

Sau khi bị bắn trúng, bộ khô lâu ngân sắc kia liền xoay người đuổi theo, nhưng trên người đã bị nhiễm phải hàn khí, tốc độ cũng bị giảm đi khá nhiều.

Lúc này Triệu Phong đang đứng ở vị trí cách chừng năm mươi trượng, liền quyết đoán chạy thẳng luôn ra ngoài giới hạn trăm trượng.

Vèo vèo vèo!

La Hầu Tiên tự động quay trở về bên cạnh La Hầu Cung, còn bộ khô lâu ngân sắc kia lại không thể đi ra khỏi phạm vi lãnh địa, đang muốn quay trở lại chỗ cũ.

- Ha ha... Đâu có đi dễ như vậy!

Triệu Phong lại một lần nữa kéo căng La Hầu Cung, ở sau lưng bộ khô lâu không ngừng phát động từng lượt từng lượt công kích, khiến cho tốc độ của bộ khô lâu giảm xuống thật mạnh.

Mỗi một lần hai người qua lại truy đuổi, Triệu Phong đều có thể bắn trúng bộ khô lâu ngân sắc chừng mười mũi tên.

Khoảng chừng hai canh giờ sau, bộ khô lâu ngân sắc ầm ầm ngã xuống mặt đất! Dù sao La Hầu Cung sau khi được Triệu Phong dung nạp lực lượng huyết mạch, lại toàn lực bắn một mũi tên, cũng có thể tạo thành tổn thương chí mạng cho cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trong vòng hai ngày kế tiếp, Triệu Phong vẫn theo cách cũ mà làm, một phen đem toàn bộ những bộ khô lâu Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, thậm chí khô lâu ngân sắc Nửa bước Chân Linh Cảnh ở trong khu vực mười trượng cuối cùng cách khu mộ, xử lý sạch sẽ toàn bộ.

Rốt cuộc, Triệu Phong cũng đi tới trước đám lăng mộ thần bí.

Trước mặt hắn, hơn một trăm cái lăng mộ, giống như là thần tử đang triều bái Hoàng giả vậy, vây quanh cái quảng trường lăng mộ vào trung tâm.

- Meo meo!

Ánh mắt tròn xoe đen nhánh như hai viên hắc bảo thạch của Tiểu Tặc Miêu không ngừng xoay chuyển.

Triệu Phong trầm nghĩ, với tính cách tham tiền của Tiểu Tặc Miêu, trong khu vực lăng mộ này khẳng định là không thể thiếu tài bảo rồi.

Nghĩ đến điều này, hắn thúc giục mắt trái, quan sát mấy tòa lăng mộ gần đó.

Mắt trái của hắn có thể nhìn xuyên thấu qua vách tường đất đá, nhìn thấy rõ ràng đại khái tình huống bên dưới của lăng mộ.

Mượn tòa lăng mộ gần nhất mà nói, bên dưới có một cái huyết mộ hoành tráng như một tòa cung điện nhỏ, bên trong đặt một cỗ quan tài, còn có một vài vật bồi táng khác.

Nhưng mà, những thi thể bên trong những lăng mộ này, khi còn sống không có kẻ nào không phải là những tồn tại vô cùng cường đại. Cho dù đã chết đi, nhưng vẫn như cũ phát ra khí tức cường đại, đủ khiến cho người bình thường cảm thấy hít thở không thông.

Những cỗ thi thể này, ít nhất khi còn sống cũng là cường giả Chân Linh Cảnh trở lên!

Triệu Phong cũng không dám có chút xem thường vọng động nào. Trong khu vực quần mộ này, nơi nơi đều lộ ra cảm giác quỷ dị, âm trầm.

Cái bố cục này, nhìn vừa giống như là bồi táng, lại giống như là đang triều bái vậy.

Bất luận là kẻ nào vô tình đi lạc vào nơi này, chỉ sợ cũng đều phải kiêng kỵ vài phần, vô cùng cẩn thận.

Toàn bộ khu vực lăng mộ và quảng trường cũng đều vô cùng tĩnh mịch, phẳng phất như là đang chứng kiến một khu di tích lịch sử đã từng vô cùng huy hoàng trước đây vậy.

Triệu Phong chỉ có thể xác định, khu vực này, hoàn toàn không có bất cứ sinh linh nào còn sống, cũng không nhận thấy được bất cứ tồn tại nguy cơ nào cả. Nhưng mà những bộ khô lâu lúc trước, hiển nhiên cũng không phải là vật còn sống, ai biết được có còn những tồn tại đáng sợ không biết nào khác nữa hay không?

Đúng lúc Triệu Phong vẫn còn đang do dự...

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu xoay mình một cái linh hoạt, lăng không nhảy vọt xuống một tấm bia đá trước một tòa lăng mộ, sau đó soạt soạt mấy cái, phóng thẳng như bay về phía cái quảng trường kia.

Suốt cả quá trình này, Tiểu Tặc Miêu cũng không hề bị bất luận công kích nào cả.

- Không có nguy hiểm?

Triệu Phong có chút kinh ngạc, nhìn thấy động tác nhanh nhẹn của Tiểu Tặc Miêu, trong lòng cũng thoáng rung mình một cái:

- Với tính cách tham tiền của con mèo này, nếu như mình không chạy theo sát, nói không chừng nó sẽ nuốt riêng bảo bối mất!

219. Chương 220: Bách Phần Trở Chú (1)

Triệu Phong liền không chút do dự, dưới chân chợt lóe lên điện quang màu xanh, phát ra một cỗ lôi minh cuồng bạo, cả người lăng không phi độ mà đi.

Đang ở giữa không trung, từ trong đám lăng mộ dưới chân hắn, mơ hồ phát ra một luồng uy áp vô hình, khí tức âm lãnh, phẳng phất như từ lòng bàn chân hắn đi vào, sau đó lan tràn khắp toàn thân.

Bỗng đột nhiên, một cỗ cảm giác nguy cơ hàn ý lạnh lạnh như vô hình vô chất nào đó phóng vọt tới, phẳng phất như muốn tiến vào linh hồn của Triệu Phong.

Cái loại cảm giác khiến cho lông tóc dựng đứng này, ngay tại thời điểm khi Triệu Phong bước vào khu vực bạch cốt, đã từng xuất hiện qua, lúc này ở đây lại càng mãnh liệt hơn gấp chục lần.

Thịch thịch! Thịch thịch!

Sâu bên trong mắt trái của Triệu Phong, vực sâu nhỏ màu xanh ở giữa không gian tối tăm không ngừng luân chuyển mãnh liệt.

Trong nhãn đồng màu xanh kia không ngừng phun ra từng luồng khí tức Thái Cổ khiến cho Thần Ma cũng phải tránh lui.

Cỗ cảm giác nguy cơ âm hàn kia lúc này mới bị đuổi cho tiêu tán đi.

Trong lòng Triệu Phong phát lạnh. Cái loại cảm giác nguy cơ vô hình quỷ dị này, so sánh với lần trước ở trong Vân Lâm Cổ Tháp, gặp phải bộ khô lâu thần bí kia, còn mãnh liệt hơn mấy lần.

Hắn đột nhiên ý thức được, khu vực mà mình đang bước vào này, chỉ sợ là một mảnh Cẩm địa nào đó.

Thời gian trôi qua chỉ mấy hơi thở, lại dài như cả mấy cái thế kỷ vậy.

Triệu Phong rốt cuộc đã bay qua khoảng không của khu vực lăng mộ. Trực giác nói cho hắn biết, cỗ cảm giác nguy cơ âm hàn kinh hồn kia, chính là đến từ khí tức của hơn một trăm tòa lăng mộ bên dưới hội tụ tạo thành.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu và Triệu Phong gần như là đồng thời rơi xuống trên quảng trường.

Mặt đất của cả quảng trường này, toàn bộ đều là do một loại tinh thạch ngân sắc thần bí tạo thành, ngay cả mắt trái của Triệu Phong cũng không thể nhìn xuyên thấu được.

Có thể tưởng tượng, với thực lực hiện tại của Triệu Phong, căn bản khó có thể làm tổn hại được quảng trường này chút nào.

Nhưng mà mắt trái của Triệu Phong lại có thể cảm ứng được bên trong quảng trường ngân tinh này tồn tại một luồng khí tức không minh, thiên địa nguyên khí nồng đậm giống như hơi nước ngưng kết lại vậy.

Tiểu Tặc Miêu nhẹ nhàng chạy đi, nhảy tới khu vực trung ương quảng trường, leo lên cái bãi đá giống như đàn tề ở đó.

Trên bãi đá kia có chạm khắc những hoa văn Trần pháp vô cùng tinh vi phức tạp. Mắt trái của Triệu Phong vừa mới nhìn vào những hoa văn Trần pháp kia, liền có cảm giác như lọt vào hư không vô tận vậy.

Phốc!

Hắn rất nhanh thúc giục mắt trái, một phen phục chế những hoa văn Trần pháp kia lại một bản. Mặc dù cũng không thể phân tích ra được kết cấu trận đồ, nhưng mà những hoa văn Trần pháp huyền ảo này, đối với một Trần pháp sư mà nói, tuyệt đối là có giá trị không thể tưởng tượng được.

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng nhảy lên trên bãi đá, không ngừng vung vẩy móng vuốt, dường như vô cùng hưng phấn vậy.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ:

- Trên bãi đá này, rõ ràng là không có bảo vật gì, vì sao Tiểu Tặc Miêu lại mừng rỡ như vậy?

Tiểu Tặc Miêu nhảy loạn một hồi, sau đó lại lộ ra một tia buồn bã nhàn nhạt.

Triệu Phong cũng chẳng thèm để ý đến nó nữa, tiến vào trong gian thạch ốc bên cạnh bãi đá.

Triệu Phong cẩn cẩn thận thận, mắt trái dốc hết toàn lực quan sát khắp mọi nơi, nhưng cũng không hề phát hiện ra bất cứ dấu hiệu nguy hiểm nào cả.

Từ sau khi lướt qua khỏi khu vực đám lăng mộ kia, cổ cảm giác nguy cơ ở nơi này đã không còn tồn tại nữa.

Triệu Phong cơ bản xác định, quảng trường ngân tinh này, hẳn là khu vực an toàn.

Bên trong gian thạch ốc...

Chung quanh đều là vật dụng hỗn độn, tro bụi, mạng nhện giăng đầy khắp nơi, nhìn qua dường như đã bỏ hoang một thời gian rất lâu rồi.

Mắt trái Triệu Phong rất nhanh đảo qua mọi thứ, xác định những thứ có giá trị.

Rất nhanh, hắn liền tập trung vào ba vật phẩm đang đặt trên bàn: Một cái bình nhỏ, một bầu rượu và một quyển trục da thú.

Trên thực tế, gian thạch ốc này đã trải qua vô số tuế nguyệt, cực kỳ cũ xưa! Phàm là vật gì trải qua năm tháng mà không bị mục nát, cơ bản đều không phải là vật phàm, ít nhất chất liệu hẳn là sẽ không tệ.

Vù! Vù!

Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu gần như là đồng thời ra tay.

Nhưng mà mục tiêu hai người ra tay lại không giống nhau!

Triệu Phong đầu tiên là tập trung vào ba vật phẩm đặt ở trên bàn, trong khoảnh khắc thân ảnh lóe lên, đã thu hết ba món vật phẩm kia vào trong tay mình.

Mà mục tiêu của Tiểu Tặc Miêu, thì lại là một đầu côn trùng dị dạng đã chết.

Triệu Phong thoáng có chút ngạc nhiên. Thời điểm khi mắt trái hắn đảo quét khắp nơi, hắn cũng đã phát hiện ra bộ xác côn trùng kia rồi, không ngờ vẫn không hề bị mục nát.

Nhưng hiển nhiên, thứ này không phải là mục tiêu khiến hắn cảm thấy hứng thú.

Tiểu Tặc Miêu một ngụm nuốt luôn cái xác còn trùng to gần bằng cái đầu của nó, bộ dáng như sợ bị Triệu Phong ra tay tranh đoạt vậy.

- Ăn loạn cái gì đó? Không sợ bị độc chết à?

Triệu Phong mang theo một tia nghi hoặc, hỏi.

Thời điểm khi mắt trái của hắn đảo qua, liền xác định bộ xác còn trùng kia có độc tính phi thường mãnh liệt.

Không ngờ Tiểu Tặc Miêu sau khi nuốt xong lại ợ ra một tiếng rõ to, bộ dáng hồn nhiên không có bất cứ việc gì.

Triệu Phong cũng cảm thấy có chút ngoài dự liệu. Phải biết rằng, con Tiểu Tặc Miêu này thời điểm khi hắn Nguyên tinh thạch và các loại thiên tài địa bảo, cũng đều không hề ợ lấy một tiếng.

Xem ra, cái xác còn trùng đã bị Tiểu Tặc Miêu nuốt vào, cũng không đơn giản!

Ánh mắt của Triệu Phong lại chuyển dời lên trên các chiến lợi phẩm của mình.

Cái bình nhỏ kia, trong suốt óng ánh, hiển nhiên không phải là vật phàm, bên trong chứa một loại chất lỏng cũng có chút trong suốt sáng sủa.

Về phần cái bầu rượu kia, cổ sắc cổ hương, có chút nặng tay. Triệu Phong vừa mở ra, chỉ thấy bên trong cũng không hề có một giọt rượu nào cả.

Nhưng trực giác nói cho hắn biết, cái bầu rượu này tuyệt đối không đơn giản!

Tiểu Tặc Miêu giương mắt nhìn cái bình và bầu rượu, bộ dáng có chút căm tức cùng buồn bực.

Nhưng hiển nhiên, cá và tay gấu cần bản không thể chiếm được cả hai, hơn nữa nó cũng không thể cướp được đồ vật từ trong tay chủ nhân.

Cái quyển trục da thú cuối cùng kia, trên đó có ghi lại mấy hàng chữ viết, thoạt nhìn tựa hồ là viết lúc trong vội vàng. Vì thế cho nên những chữ phía sau có chút mờ hồ không rõ ràng, thậm chí chữ cuối cùng còn chưa được trọn vẹn.

Triệu Phong nhất thời đưa ra một cái kết luận!

Bên trong gian thạch ốc này, vốn là người trấn thủ nơi đây. Nhưng do gặp phải tình huống đặc thù nào đó, khiến cho người trấn thủ kia vội vàng rời đi. Cái bình, bầu rượu này cũng là do trong lúc vội vàng, nên không kịp mang đi.

Chỉ là, những chữ viết trên trên quyển trục da thú kia, Triệu Phong lại không biết được chữ nào!

Những chữ này, cũng không phải là chữ viết thông dụng của Đại lục!

- Meo meo!

Nhưng lúc này Tiểu Tặc Miêu lại nhảy lên trên vai hắn, ánh mắt đảo qua mấy hàng chữ kia, trong cặp mắt mèo hiện lên một tia dị sắc.

- Người đọc được nó à?

Triệu Phong có chút bán tín bán nghi. Hắn vẫn luôn có một loại cảm giác, con tặc miêu này không phải là một sinh linh vừa mới ra đời không bao lâu, mà là một lão quái vật có được lịch duyệt và nhân giới cực kỳ cao!

Trong ánh mắt của Tiểu Tặc Miêu lộ ra một tia tự mãn, khẽ quơ quơ chân mèo với Triệu Phong.

Chương 220: Bách Phần Trớ Chứ (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Triệu Phong từ trong trũ vật thủ trạc lấy ra giấy bút.

Tiểu Tặc Miêu dùng hai cái chân trước của nó ôm lấy cây bút, đứng nghiêng người trên hai chân sau, viết ra mấy hàng chữ xiên xiên xẹo xẹo lên trang giấy, một phen phiên dịch lại những chữ viết trên quyển trục da thú.

Triệu Phong nhìn chăm chú vào tờ giấy, đọc được nội dung như sau:

- Tam Thánh Điện ở nơi xa xôi hẻo lánh này, cánh chim đã gãy, khó có thể lay động được cục thế! Thuộc hạ nhận sự nhờ cậy của các Tông phái Nhất tinh, cố gắng bài trừ Bách Phần Trớ Chứ này, mắt thấy sắp sửa thành công, nhưng hôm nay, năng lượng truyền tống đã đến lúc tiêu hao hết, thuộc hạ đành đi trước...

Sau khi đọc xong hết, cặp mày Triệu Phong khẽ nhủ lại.

Nơi xa xôi hẻo lánh, đây là ý gì? Là chỉ Liên minh Thập Tam Tông, hay là chỉ Bắc Đại lục?

Thế lực Nhất tinh, ít ra cũng là một cái manh mối!

Triệu Phong chỉ mơ hồ từng nghe Đại Trưởng lão đề cập qua, dựa theo truyền thừa từ thời xa xưa, các thế lực tông phái chia ra làm năm Tinh cấp.

Thấp nhất chính là Nhất tinh, còn cao nhất chính là Ngũ tinh!

Ngũ tinh, hẳn chính là Tông môn cực mạnh trên thế gian, hơn phân nửa chỉ từng tồn tại trong truyền thuyết mà thôi.

Nhưng mà các thế lực tông phái trên Đại lục hiện tại, dường như cũng chưa từng nghe nói là được phân chia theo kiểu cấp bậc truyền thừa kia.

Phương thức phân chia cụ thể hiện tại, Triệu Phong cũng không biết rõ ràng cho lắm, chỉ có Đại Trưởng lão là được như biết được đôi chút.

Cuối cùng, còn có mấy chữ Bách Phần Trớ Chứ, liền khiến Triệu Phong tỉnh ngộ, hiểu được ý nghĩa bố cục của một trăm tòa lăng mộ kia.

Khó trách khi tiến vào khu vực bạch cốt, đặc biệt khi tiếp cận đám lăng mộ kia, hắn liền cảm nhận được một cỗ nguy cơ âm hàn vô hình đang xâm lấn.

Triệu Phong bởi vì nhờ có mắt trái thần bí, khiến cho Thần Ma phải tránh lui, cho nên luồng lực lượng nguyên rửa kia mới không thể tiến vào trong cơ thể của hắn. Còn nữa, dựa theo những gì ghi lại trên quyển trục da thú, Bách Phần Trớ Chứ này năm xưa suýt nữa đã bị phá giải thành công, khiến cho uy lực hiện nay kém xa lúc thời kỳ đỉnh phong.

Tiểu Tặc Miêu có thể không thèm để ý đến lực lượng của Bách Phần Trớ Chứ kia, hiển nhiên bản thân nó cũng có chút khác biệt, thậm chí với nhân giới cùng với lịch duyệt phong phú của nó, thật sự có thể xông vào dễ dàng.

Những thứ trên quyển trục da thú này, Triệu Phong

Dựa theo những gì ghi lại, thì Tông phái Bán tinh, ít nhất cũng cần phải có một vị cường giả Chân Chủ Cấp trấn môn. Ngoại trừ những điều này ra, còn cần hơn mười vị cường giả Chân Huyền Cấp bình thường và một vài yêu cầu khác nữa.

Như vậy xem ra, Hiểu Nguyệt Tông quả thật không đạt được tiêu chuẩn để xưng là tông phái Bán Tinh, hơn nữa vẫn còn kém rất xa.

Trong quá trình sưu tầm tài liệu, Triệu Phong lại mở ra một quyển sách nói về truyền thuyết khi thiên địa khởi nguyên.

Dựa theo trong sách ghi lại, ở thời kỳ Thái Cổ Hỗn Độn, trong thiên địa có một phiến Đại lục Man Hoang.

Đại lục Man Hoang này, rộng lớn vô cùng vô tận, từ lúc hỗn độn sơ khai, đã sản sinh ra những Tiên Thiên Thần Ma, nắm giữ trong tay lực lượng hủy diệt, gần như vĩnh hằng bất tử, vĩnh hằng bất diệt.

Trong vô tận năm tháng đó, Đại lục Man Hoang không ngừng mở rộng, diện tích vô cùng to lớn, số lượng chủng tộc sinh linh lại nhiều đến không thể đếm hết.

Mãi đến một ngày nào đó, trên Đại lục Man Hoang phát sinh một hồi đại chiến long trời lở đất, khoáng cổ tuyệt kim. Ngay cả một vài Tiên Thiên Thần Ma, Thái Cổ Thần Vương cũng đều tham gia vào trong đại chiến.

Trận chiến ấy, rung chuyển càn khôn nhật nguyệt, thậm chí xé nát thiên địa hỗn độn, cuối cùng ngay cả Thái Cổ Tổ Thần cũng đều bị kéo vào trong trận chiến này, bộc phát ra lực lượng cấm kỵ, sản sinh ra hủy diệt phong bạo, khiến cho Đại lục Man Hoang diện tích gần như vô cùng tận kia, cũng bị vỡ tan tành.

Sau khi Đại lục Man Hoang vỡ tan, thế gian cũng không có bị hủy diệt. Mà khối Đại lục to lớn vô tận này, hóa thành ngàn vạn hạt bụi, mảnh vỡ... Những huyết mạch Thần linh Thái Cổ kia, cũng dung nhập vào bên trong những hạt bụi, mảnh vỡ nhỏ kia, hình thành nên thiên địa vũ trụ vô tận.

Trong truyền thuyết, Đại lục Thanh Hoa này chính là một mảnh hạt bụi nhỏ bé trong ngàn vạn hạt bụi do Đại lục Man Hoang vỡ tan tạo thành.

Đọc tới truyền thuyết này, Triệu Phong liền cảm giác không thể nào tưởng tượng nổi.

Nếu như những gì thần thoại nói là thật, như vậy chất lượng và uy năng của Đại lục Man Hoang kia thật sự cũng quá lớn rồi, một hạt bụi một thể giới!

Hắn tự nhiên có chút không tin tưởng, giống như sự phân chia Tinh cấp của các Tông phái vậy, có chút bán tín bán nghi.

Triệu Phong đóng quyển điển tịch Thượng Cổ lại, xoay người rời đi.

- Hửm?

Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra, thời điểm khi chính mình đọc thần thoại này, Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn ngồi trên vai hắn, ánh mắt lóe lên bất định.

Đồng thời, ngay một khắc khi hắn xoay người rời đi, Triệu Phong cảm giác được trong đầu của hắn, chợt khó hiểu vang lên một đạo thanh âm:

- Hằng Cổ vỡ tan, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành ngàn vạn hạt bụi nhỏ...

Cổ thanh âm này, không ngờ lại quen thuộc như vậy, chính là câu nói lúc trước khi hắn tìm được mắt trái thần bí, đã từng nghe qua.

Thân thể Triệu Phong bỗng nhiên cứng ngắc lại, không khỏi hít sâu một hơi.

Hằng Cổ vỡ tan, Thái Cổ thần vẫn, hóa thành ngàn vạn hạt bụi nhỏ!

Trong mười mấy chữ đơn đơn giản giản kia, phảng phất như tóm lược lại cái truyền thuyết mà vừa rồi Triệu Phong mới đọc được.

Cái này chẳng phải là nói... cái truyền thuyết thần thoại kia chính là sự thật sao? Ít nhất đại khái xu hướng phát triển, sẽ không lệch khỏi quỹ đạo bao nhiêu!

Nếu như thần thoại này là thật, như vậy sự phân chia cấp bậc Ngũ tinh kia, cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

Trong lúc nhất thời, ý nghĩ trong đầu Triệu Phong có chút hỗn loạn.

Nhưng mà tâm cảnh của hắn, rất nhanh đã lãnh tĩnh trở lại.

Từ sau khi dung nhập mắt trái thần bí, tâm tính của hắn trở nên bình tĩnh, cứng cỏi hơn nhiều. Cho dù là lâm vào thời khắc nguy hiểm, hắn cũng có thể duy trì trấn định.

- Cứ như vậy phỏng đoán, mắt trái của ta, hẳn là con mắt của một vị Thần linh Thái Cổ nào đó?

Trong lòng Triệu Phong phán đoán, thậm chí vẻ mặt còn có chút chắc chắn.

Một con mắt của Thần linh Thái Cổ, tồn tại từ tận thời đại Đại lục Man Hoang cho đến hiện tại!

Triệu Phong rất tin vào sự phán đoán của chính mình. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là, cái truyền thuyết thần thoại kia không phải là giả!

- Một khi đã là như vậy, mắt trái của ta, cứ gọi là Thần Linh Nhân đi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Thịch thịch thịch thịch!

Mắt trái của hắn đột nhiên nhảy lên dòn dập, từ sâu bên trong thân thể, một tầng huyết dịch màu xanh đột nhiên sôi trào lên, giống như một vị Đế vương vừa mới thức tỉnh vậy!

Một cỗ khí tức sâu thẳm thâm thúy, dung nhập vào trong huyết mạch thân thể Triệu Phong. Mái tóc xanh kia không gió tung bay, màu sắc càng trở nên thâm thúy hơn.

222. Chương 223: Ẩn Long Hồ

Triệu Phong cảm nhận được những biến hóa trên cơ thể của mình, lực lượng huyết mạch ở sâu bên trong cơ thể cũng theo đó càng trở nên hùng hậu mãnh liệt hơn.

Quay trở lại chỗ ở, hắn lấy gương ra nhìn lại, chỉ thấy đồng tử mắt trái cùng với mái tóc vốn có màu xanh lam nhàn nhạt, hiện tại đã trở nên đậm hơn một chút.

Triệu Phong khẽ hít nhẹ một hơi, một tầng huyết trạch màu xanh giống như là sóng nước ở bên ngoài thân thể hắn không ngừng lưu chuyển.

Trong phút chốc, da thịt toàn thân hắn hiện lên một tầng hoa văn màu xanh lưu ly, trong cảm giác tà dị lại có thêm một loại khí tức cao quý, phong cách cổ xưa.

Triệu Phong chỉ cảm thấy bên trong huyết nhục, cốt cách toàn thân tràn ngập một cỗ lực lượng vô hình nào đó. Tinh khí thần các loại cũng đều gia tăng lên trên diện rộng!

- Lực lượng tăng phúc, so sánh với trước kia thì mạnh mẽ hơn một hai phần! Hơn nữa, toàn thân tựa hồ có một loại lực lượng thủ hộ gia trì lên!

Triệu Phong cẩn thận lĩnh hội một chút những biến hóa của lực lượng huyết mạch.

Biến hóa chủ yếu có hai điểm:

Thứ nhất, lực lượng huyết mạch càng thêm hùng hậu hơn, về chất về lượng cũng đều tăng lên không ít.

Thứ hai, mỗi khi thức giục lực lượng huyết mạch, hoa văn màu xanh lưu ly lan tràn khắp toàn thân, đây chính là một loại gia trì và thủ hộ thần bí.

Triệu Phong mơ hồ ý thức được, đây chính là xu hướng huyết mạch Thần Linh Nhân đang tiến thêm một bước thức tỉnh.

Hắn rất nhanh đeo đồ bịt mắt lên, đem khí tức huyết mạch thu liễm lại, tàng hoa văn màu xanh lưu ly bên ngoài thân thể biến mất toàn bộ.

Ở bên ngoài nhìn lại, ngoại trừ màu sắc mái tóc càng thâm thúy hơn, thì Triệu Phong so với trước đây cũng không có quá nhiều thay đổi.

Trong vòng một ngày tiếp theo, Triệu Phong chủ yếu là làm quen với lực lượng huyết mạch, cố gắng củng cố tu vi cảnh giới.

Hiện tại tu vi của hắn, đã hoàn toàn đạt tới Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cực hạn, ở trong đám các Đệ tử chân truyền, gần với Dương Kiên nhất.

oOo

Sáng sớm ba ngày sau...

Mười tên Đệ tử chân truyền của Hiếu Nguyệt Tông cười trên ba đầu phi cầm, hướng phía Bắc mà đi.

Lần này dẫn đội chính là Hiếu Nguyệt Tông chủ, Đại Trưởng lão, Lục Nguyệt Mỗ Mỗ, Vân Hải Chân Nhân, còn có mấy vị cao tăng thế hệ trước như là Lý Phó Đường chủ nữa.

Triệu Phong ngồi ở trên lưng Song Đầu Ngân Quan Điểu cùng với Lý Phó Đường chủ, thuận tiện giúp hắn thuần hóa thêm đầu phi cầm này.

Hiện tại Song Đầu Ngân Quan Điểu đã bị thuần hóa tám chín phần, biểu hiện ra ngoài mười phần ngoan ngoãn.

Về mặt Lý Phó Đường chủ vô cùng bội phục:

- Thường thường loại Yêu thú phi cầm đã trưởng thành giống như vậy, rất khó thuần hóa được, rất nhiều cũng đều là từ nhỏ đã bắt đầu thuần dưỡng...

Dưới tình huống bình thường, quả thật cũng có biện pháp khác để thuần hóa loại Song Đầu Ngân Quan Điểu đã trưởng thành như thế này, nhưng mà nhanh thì cũng phải mất nửa năm, chậm thì mấy năm cũng có thể.

Nhưng mà dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, chỉ cần có nửa tháng, đã hoàn toàn thuần hóa xong!

Ngồi ở trên Song Đầu Ngân Quan Điểu còn có Lâm Phàm và Liễu Nguyệt Nhi nữa. Hai người này tương đối quen thuộc với Triệu Phong.

- Tiền bối, còn phải mất bao lâu nữa, mới có thể tới nơi?

Về mặt Liễu Nguyệt Nhi vô cùng nhu thuận, hỏi.

- Đại khái cũng phải hai ba ngày, bao gồm cả thời gian cho phi cầm nghỉ ngơi giữa đường!

Lý Phó Đường chủ đáp.

Lần này địa điểm tổ chức Liên minh thịnh hội chính là Ấn Long Hồ, chính là một địa điểm tương đối nổi danh trong khu vực Thập Tam Quốc.

Cái hồ này, vị trí vừa lúc nằm ngay trung tâm của cả Thập Tam Tông.

Trên đường đi, Triệu Phong khoan chân thả tọa, chậm rãi thôi vận chân lực trong cơ thể của mình, để huyết khí trên đỉnh đầu cảm ứng nguyên khí thiên địa. Trong lúc vận chuyển chân lực, hắn thậm chí có thể cảm ứng được lực lượng lôi điện bên trong hư không vô tận!

Từ sau khi Phù Loan Thí Luyện kết thúc, tất cả những công pháp của Triệu Phong cũng đều lấy Điện Chi Truyền Thừa làm trung tâm.

Bên trong Điện Chi Truyền Thừa ngoại trừ ẩn chứa nội công pháp môn ra, cái huyền ảo này còn quán thông đủ các loại phương diện công kích, thân pháp, phòng ngự...

Con đường tu hành của Triệu Phong, trước mắt đang có hai phương diện.

Thứ nhất chính là Điện Chi Truyền Thừa, cái còn lại là bí thuật tinh thuần.

Từ sau khi Phù Loan Thí Luyện kết thúc, Triệu Phong cơ bản là đã từ bỏ con đường tu hành phương diện luyện thể.

Vốn dĩ Ngân Bích Quyết mà hắn tu luyện đã đạt tới cảnh giới cao nhất, có thể tiếp tục tu luyện Cửu Chuyển Kim Bích Quyết!

Nhưng mà công pháp loại luyện thể lại quá mức gian nan, tiến cấp chậm chạp, yêu cầu đối với tài luyện lại vô cùng khổng lồ.

Cửu Chuyển Kim Bích Quyết tuy là công pháp Phàm phẩm đỉnh phong, nhưng mà Triệu Phong hiện tại nếu cần, chỉ bằng vào địa vị và cống hiến của hắn ở Tông môn, muốn đạt được, hoàn toàn không chút khó khăn!

Phải biết rằng, trong đầu của Triệu Phong ngay cả công pháp Linh phẩm cũng đều có sẵn.

Mà công pháp Linh phẩm bình thường, yêu cầu cảnh giới tương đối cao, so ra cũng đều kém hơn so với Điện Chi Truyền Thừa! Thân là truyền thừa, hệ thống đầy đủ, linh ngộ tu luyện từ thấp đến cao sẽ càng thêm thông thuận hơn.

Luận về mặt giá trị, công pháp Linh phẩm hạ cấp khẳng định là phải kém hơn Điện Chi Truyền Thừa.

Cái này cũng giống như, Thần binh Linh cấp bình thường, giá trị xa xa không bằng so với Thần binh truyền thừa Phàm cấp đỉnh phong vậy.

Triệu Phong ở thời điểm còn là Cố Thể Cảnh, đã thông qua công pháp luyện thể, đem căn cơ đắp nặn lên thật tốt rồi, cái này cũng là một trong những nguyên nhân khiến cho hắn ở cảnh giới tiếp theo, tác dụng gia tăng tốc độ tu luyện cùng củng cố cảnh giới rất nhanh.

Nhưng mà hiện tại đã vượt qua giai đoạn tu luyện nhập môn rồi, không cần tiếp tục đi theo con đường luyện thể nữa, trừ phi muốn vĩnh viễn đi theo lưu phái luyện thể!

- Nhục thân tu luyện cho dù cường đại đến đâu đi nữa, một cái tinh thần ý niệm của ta liền có thể khiến cho tâm thần đối phương hồng mắt, không còn chiến lực! Phòng ngự có cường thịnh đến đâu, một kích Phong Lôi Chưởng của ta liền có thể đánh cho địch nhân hoàn toàn hủy diệt!

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm ngộ.

Không có con đường cực mạnh, chỉ có con đường phù hợp nhất!

Mà Triệu Phong đã lựa chọn bí thuật tinh thuần quý dị, lựa chọn theo đuổi Điện Chi Truyền Thừa với con đường công kích và hủy diệt.

Thời điểm đang ngồi xếp bằng tu luyện, cảm ngộ, Triệu Phong đột nhiên cảm ứng được một tia sát niệm địch ý.

Một tia địch ý sát niệm này, căn bản che giấu rất sâu, nhưng cũng không thể nào tránh thoát được khỏi cảm quan nhạy cảm của Triệu Phong.

Trên lưng Kim Thương Cự Ưng bên trái Triệu Phong...

Khi ánh mắt của Vân Hải Chân Nhân xẹt qua Triệu Phong, trong mắt chợt hiện lên một tia hàn ý.

Mấy ngày trước đây, sau khi Triệu Phong lịch lãm trở về, thực lực nhất cử đuổi kịp, thậm chí vượt qua Bắc Mặc, khiến cho Vân Hải Chân Nhân cảm thấy nguy cơ và áp lực trước giờ chưa từng có.

Vân Hải Chân Nhân thông qua điều tra và hỏi thăm Bắc Mặc, đại khái hiểu được con đường lớn dần của Triệu Phong, trong lòng lại càng bất an hơn.

Con đường lớn dần của Triệu Phong, hoàn toàn là quá trình không ngừng sáng tạo kỳ tích, hóa không thể thành có thể!

Chương 223: Ẩn Long Hồ (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Chỉ ngần ngừ trong thời gian nửa năm, Triệu Phong đã sáng tạo ra bao nhiêu kỳ tích rồi?

Ngoại môn tranh bá, đăng đỉnh Đệ nhất!

Tiến vào Nội môn, tu luyện Phong Lôi Chưởng!

Lập uy tại Xích Nguyệt động quật, bá Đại Trưởng lão làm sư!

Phù Loan Thí Luyện, phá vỡ kỷ lục cả vạn năm qua!

Trên Tiểu hội Tam tông, nhất hiện kinh nhân!

Hôm nay, trong Tông môn có rất nhiều đệ tử thậm chí cũng đang lén nghị luận, thực lực chân chính của Triệu Phong, có thể nào khiêu chiến Thủ tịch đệ tử hay không?

- Đây là một lần cơ hội cuối cùng... Liên minh thịnh hội...

Vân Hải Chân Nhân tận lực đè nén sự bất an trong lòng mình.

Nếu như lần này trong sự kiện Liên minh Thập Tam Tông, Triệu Phong còn có thể sáng tạo ra kỳ tích, cho dù hẳn phải trả cái giá lớn đến thế nào, cũng nhất định phải đem tên tiểu tử này xóa bỏ hoàn toàn!

oOo

Ba ngày sau, một mảnh hồ nước xanh ngắt một màu tiến nhập vào trong tầm mắt mọi người.

- Đến nơi rồi!

Trên ba đầu phi cầm của Hiếu Nguyệt Tông chợt truyền đến một vài thanh âm, có chờ mong, có hưng phấn.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, có thể thấy được cái hồ nước kia có diện tích chừng hơn ngàn dặm vuông.

Ở trung tâm của hồ nước kia, có một tòa tiểu đảo phạm vi mấy chục dặm, kích thước tương đương với thành Vũ Dương.

Lúc này, ở xung quanh tòa tiểu đảo đang có một vài đầu phi cầm không ngừng bay về phía tòa tiểu đảo ở trung tâm hồ nước.

- Nơi này chính là địa điểm tổ chức Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông, Ẩn Long Hồ!

Lý Phó Đường chủ cười nói.

Về cái Ẩn Long Hồ này, cũng có truyền thuyết liên quan.

Truyền thuyết nói rằng, trong mấy ngàn năm trước, ở nơi này từng có một vị Khổ tu sĩ, ở địa phương này tiềm tu gần trăm năm, rốt cuộc phá kén hóa rồng, giống như một khối ngôi sao sáng chói xẹt ngang qua lịch sử của Đại lục Thanh Hoa.

Vị Khổ tu sĩ kia chính là Ẩn Long Tôn Giả, nghe nói tu vi đạt tới Đan Nguyên Cảnh, thành tựu trong vòng vạn năm qua của Đại lục Thanh Hoa cũng là thuộc trong những người đứng đầu.

Trên đại lục, phàm là những ai đạt tới Đan Nguyên Cảnh, cũng đều có thể xâm nhập lịch sử, trở thành truyền thuyết.

- Về phần truyền thuyết Ẩn Long Tôn Giả, quả thật là chính xác!

Lý Phó Đường chủ chắc chắn nói, trả lời câu hỏi nghi hoặc của Liễu Nguyệt Nhi.

Thật không? Làm sao ngài có thể khẳng định?

Liễu Nguyệt Nhi ngạc nhiên nói.

Lý Phó Đường chủ cười ha hả, nói:

- Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông lần này, phần thưởng dành cho ba người đứng đầu, cũng có quan hệ với Ân Long Tôn Giả!

- Rốt cuộc là phần thưởng gì?

Triệu Phong và Lâm Phàm, cũng nhin không được tò mò, nhìn sang.

- Năm đó Ân Long Tôn Giả ở một địa phương nào đó tại Ân Long Hồ tiềm tu gần trăm năm, từng lưu lại một mảnh di tích. Nghe nói, bên trong cái di tích đó có lưu lại cảm ngộ và ý cảnh của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh! Đây căn bản chính là di sản tinh thần quý giá nhất của toàn bộ Thập Tam Quốc a!

Lý Phó Đường chủ có chút cảm khái, nói.

Di tích Tôn Giả bên trong Ân Long Hồ, hằng năm đều bị ba Tông phái đứng đầu Thập Tam Tông là Vân Kiếm Tông, Cổ U Điện, Chân Huyền Tông liên thủ chưởng quản.

Thông thường, chỉ có những thiên tài tuyệt đỉnh nhất của tam tông mới ngẫu nhiên có cơ hội ngoại lệ tiến vào cảm ngộ mà thôi.

Đối với chuyện này, mười Tông phái còn lại của Liên minh Thập Tam Tông tự nhiên là sẽ không cam tâm để mặc như vậy.

Cho nên Thập Tam Tông, cứ mỗi mười năm một lần sẽ tổ chức một lần Liên minh thịnh hội, thứ nhất là để gia tăng hữu nghị luận bàn, tham khảo qua lại giữa Thập Tam Tông, mặt khác lại liên quan đến việc phân phối lợi ích các loại giữa Thập Tam Tông.

Chỉ trong chốc lát, một đường nhân mã của Liễu Nguyệt Tông đã tiến vào tiểu đảo.

Tòa tiểu đảo kia, cơ bản chính là một nơi đặc biệt chuyên môn dùng để tổ chức Liên minh thịnh hội các năm.

Ở trung tâm của tòa tiểu đảo có một cái Trận pháp đài khổng lồ, phạm vi rộng lớn đến tận mấy dặm vuông. Toàn bộ Trận pháp đài do một loại sa thạch tối đen như mực tạo thành.

Mọi người cũng là lần đầu tiên nhìn thấy một cái Trận pháp đài to lớn đến như vậy!

Cái loại chất liệu sa thạch màu đen kia, cứng rắn hơn cả kim thiết, chỉ có Thần binh mới có thể miễn cưỡng làm nó hư hao một chút. Mà nhiều sa thạch như vậy ghép lại, có khả năng hấp thu và giảm chấn động đối với lực lượng công kích lên nó.

Bốn phía xung quanh đài hắc sa, ước chừng có mười lăm cái đài quan chiến.

Thập Tam Tông, mỗi một Tông phái chiếm cứ một cái đài quan chiến.

Về phần hai cái đài quan chiến còn lại, thì lại là chuẩn bị cho các Tông phái đến từ hai quốc gia Cường quốc Thiết Long và Cường quốc Thiên Phong ở lảng giềng đến xem.

- Rất lâu trước kia, các Tông phái của hai Cường quốc ngẫu nhiên cũng sẽ phái một ít đệ tử tới đây quan chiến nhằm gia tăng lịch duyệt, chỉ là về sau càng ngày càng ít đi, cuối cùng hoàn toàn cắt đứt luôn!

Lý Phó Đường chủ giải thích.

Rất nhanh, một đội nhân mã của Liễu Nguyệt Tông đã được sắp xếp đến đài quan chiến của mình.

Cái đài quan chiến kia không chỉ có dùng để xem những cuộc chiến bên dưới, mà còn xây dựng một dãy các phòng ốc, nhằm làm nơi ăn ở ngủ nghỉ của nhân mã các Tông phái.

Mấy canh giờ sau, Lăng Nguyệt Tông cùng Ngân Nguyệt Tông trước sau cũng đã tới, đều được sắp xếp ở bên trái của Liễu Nguyệt Tông.

Nguyệt Tam Tông thật lâu trước kia vốn dĩ là một Tông môn duy nhất, mỗi khi đối mặt với kẻ thù bên ngoài, cũng đều là nhất trí đối ngoại.

Thực lực tam Tông liên hợp, ở trong Thập Tam Tông cũng rất có phân lượng.

- Các người mau nhìn xem, đó là Ngạo Thiên Nguyệt, một trong Tứ đại tân tú của Liên minh!

Trên đài quan chiến, một vài người đều liếc mắt nhìn lại.

Ngạo Thiên Nguyệt không hổ là một trong Tứ đại tân tú của liên minh, ngay khi vừa xuất hiện, liền gây ra một trận gợn sóng.

Liên minh thịnh hội lần này, tu vi của Ngạo Thiên Nguyệt quả nhiên đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khiến cho phần đông các thiên tài tân tú cũng đều âm thầm thất sắc.

Trong vòng một ngày kế tiếp, Liên minh Thập Tam Tông, mười ba đội ngũ các Tông phái đã toàn bộ xuất hiện.

Nằm ngoài dự đoán của mọi người chính là, Liên minh thịnh hội lần này, Tông phái của Cường quốc Thiết Long không ngờ cũng phái một đám người đến đây quan chiến! Cường quốc Thiết Long thân là một Cường quốc ở Bắc Đại lục, thế lực Tông phái ở nơi này so với Thập Tam Tông còn cường đại hơn không chỉ một cấp bậc!

- Ha ha... Liên minh thịnh hội lần này, so với trước đây thì náo nhiệt hơn rất nhiều!

Đại Trưởng lão có chút cười nói.

Trên đài hắc sa, đột nhiên dâng lên một tầng quang hà kim sắc trong suốt nhàn nhạt, đem cả cái Trận pháp đài phân chia ra thành bốn bộ phận khác nhau.

Đồng thời có bốn vị cường giả Chân Linh Cảnh phân biệt tọa trấn bốn khu vực của bốn Trận pháp đài.

- Bốn khu vực của Trận pháp đài sẽ phân thành bốn cái Phân tràng! Mỗi một cái Phân tràng sẽ lựa chọn ra ba người đứng đầu! Cuối cùng, bốn khu vực của Trận pháp đài khép lại, đó mới chính là thời khắc phong vân quyết chiến chân chính!

Trên các đài quan chiến truyền đến thanh âm nghị luận hưng phấn và chờ mong.

So với các kỳ Liên minh thịnh hội khóa trước, quy tắc cũng không có sự thay đổi gì quá lớn.

Rất nhanh, một vị cường giả Chân Linh Cảnh của Vân Kiếm Tông một phen đem quy tắc trận đấu công bố xong.

- Quán quân của Liên minh thịnh hội lần này, ngoại trừ thưởng ột vạn Nguyên tinh thạch hạ phẩm, và có tư cách cảm ngộ Di tích Tôn giả ra, còn có thể đạt được một viên Thuế Linh Đan nữa!

Một cái thanh âm to rõ ở trên đài hắc sa mạnh mẽ vang lên.

- Thuế Linh đan?

Trong đầu Triệu Phong rất nhanh sưu tầm những tin tức có liên quan.

Mà cùng lúc đó, toàn trường cũng bùng nổ một trận âm ỉ.

Lý Phó Đường chủ kích động, kinh hãi thất sắc, nói:

- Liên minh thịnh hội lần này, không ngờ lại còn thưởng cho Thuế Linh Đan nữa! Đây chỉ sợ là phần thưởng hậu hĩ nhất từ trước tới giờ!

223. Chương 224: Đăng Tràng Hoa Lệ

Nghe được ba chữ Thuế Linh Đan, tất cả các đệ tử dự thi của Thập Tam Tông nhất thời tâm huyết phấn chấn. Thậm chí ngay cả một số trưởng bối cao tăng trong Tông môn cũng không khỏi kinh hãi thất thanh.

Triệu Phong thân là một chuẩn Luyện Đan Sư, rất nhanh tìm được những tin tức tương quan ở trong đầu.

Thuế Linh Đan, chính là Linh đan cấp ba, tác dụng rõ rệt nhất chính là, có thể gia tăng thêm hai thành tỷ lệ đánh sâu vào Chân Linh Cảnh!

Hiệu quả này, đủ để ột vài cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, Nửa bước Chân Linh Cảnh hướng tới, thậm chí là điên cuồng!

Trong thế giới Tông môn có một câu như vậy:

- Bước vào Chân Linh không còn Phàm!

Đơn giản mà nói, đột phá Chân Linh Cảnh, liền không còn là sinh linh phàm tục bình thường nữa! Trình tự cấp bậc sinh mệnh của người đã trải qua lột xác, siêu việt sinh linh bình thường, thực lực và thọ nguyên đều gia tăng trên diện rộng.

Cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, muốn đột phá lên Chân Linh Cảnh, xác suất thành công cũng chỉ có tối đa hai, ba thành mà thôi.

Mà hai thành tỷ lệ gia tăng của Thuế Linh Đan, tương đương một phen đem xác suất thành công vốn có gia tăng lên gấp rưỡi, thậm chí là gấp đôi!

- Huống chi, Thuế Linh Đan này còn có một tác dụng khác nữa, đó chính là dưới cảnh giới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sử dụng nó, có thể trăm phần trăm gia tăng lên một trọng thiên thiên! Cho dù là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, sử dụng đan dược này, cũng có thể đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh!

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi, trong lòng máy động.

Hiệu quả của Thuế Linh Đan đối với cấp bậc dưới Chân Linh Cảnh mà nói, quả thật là Thánh dược nghịch thiên!

Trăm phần trăm gia tăng lên một trọng thiên thiên, đây là loại hiệu quả mê người như thế nào?

Phải biết rằng, những cảnh giới phía sau trong bảy trọng thiên của Thoát Phàm Cảnh, mỗi khi tăng lên một trọng thiên, cũng đều vô cùng gian nan! Đặc biệt là ở bốn trọng thiên phía sau, mỗi một trọng thiên muốn đột phá, cũng đều có khả năng kéo dài đến mấy năm, thậm chí là mười mấy năm.

- Không hổ là Linh đan cấp ba!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên một chút, trong lòng thầm quyết định, Liên minh thịnh hội lần này, cho dù có bại lộ thực lực chân chính, cũng phải tranh thủ vị trí Quán quân!

Hiệu quả của Thuế Linh Đan khiến cho tất cả những người dự thi đều không thể kháng cự.

Bắc Mặc cũng âm thầm nắm chặt hai bàn tay, trong mắt lóe ra thần quang kinh người.

Ngạo Thiên Nguyệt của Lăng Nguyệt Tông cũng hít sâu một hơi, lực lượng huyết mạch trong cơ thể chợt có chút ba động, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng quang mang tinh nhuận, khí tức cường đại, khiến cho một vài đệ tử đứng gần đó đều cảm thấy hít thở không thông.

Sau khi nghe công bố xong phần thưởng lần này, sắc mặt các thiên tài đỉnh cao nhất của Thập Tam Tông đều trở nên dửng dưng và kiên định, trên mặt một vài người còn hiện ra vài tia điên cuồng và dữ tợn nữa.

Rất nhanh, các phần thưởng tương quan khác, cũng đều nhất nhất tuyên bố xong.

Ba người đứng đầu cũng đều có tư cách đi Di tích Tôn Giả, cảm ngộ ý cảnh và lĩnh ngộ của Ân Long Tôn Giả.

Mà mười người đứng đầu, cũng đều có phần thưởng tương ứng, chính là Nguyên tinh thạch, Linh đan và với công pháp này nọ.

Nhưng không hề nghi ngờ gì, chỉ có phần thưởng Quán quân cao nhất, mới có sự hấp dẫn trí mạng nhất.

Đặc biệt là đối với Tứ đại tân tú của Liên minh mà nói, tu vi của bọn họ cũng đều đã đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nếu như có thể đạt được Thuế Linh Đan, liền có hy vọng trong thời gian một hai năm, đánh sâu vào Chân Linh Cảnh.

Cùng ngày hôm đó, sau khi tuyên bố xong quy tắc và phần thưởng, các đệ tử đại biểu của các Tông phái cũng đều đi đăng ký, lãnh thẻ bài thứ tự của mình.

Ngày hôm sau, Liên minh thịnh hội Thập Tam Tông mười năm một lần, chính thức mở màn.

Giờ phút này, đám đệ tử đến từ Thập Tam Tông đều nhiệt huyết sôi trào, phấn chấn kích động.

Liên minh thịnh hội mười năm một lần!

Cái này cùng với Tiểu hội Tam tông không giống nhau, đây hoàn toàn là đại sân khấu dành cho các thể hệ tân tú đồng lứa tranh đấu với nhau, thể hệ trước chỉ là nhân vật làm nền mà thôi.

Trong lịch sử, từng có không biết bao nhiêu thiên tài tuyệt thế, ở trên cái đại sân khấu này, nhất hiện kinh nhân, cá chép hóa rồng!

Hơn nữa, Liên minh thịnh hội cũng không đơn giản chỉ là một cuộc luận bàn bình thường.

Triệu Phong nghe Lý Phó Đường chủ tiết lộ, bài danh của các đệ tử đại biểu của các Tông môn, sẽ ảnh hưởng đến sự phân phối lợi ích của Tông môn trong vòng mười năm tới.

Cũng chính là nói, nếu như Triệu Phong có thể tiến vào ba hạng đầu, thậm chí là đoạt được Quán quân, tất nhiên có thể mang đến cho Hiểu Nguyệt Tông những lợi ích không nhỏ.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Thập Tam Tông lại xem trọng Liên minh thịnh hội này như vậy.

Trên Trận pháp đài hắc sa phạm vi đến vài dặm, đột nhiên lóe lên quang hà kim sắc, một màn quang hoa trong suốt ở trong ánh nắng ban mai không ngừng lóe sáng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trận pháp đài hắc sa khổng lồ bị tầng quang hà kim sắc kia phân chia ra làm bốn khu vực khác nhau.

Vòng thứ nhất, Phân tràng thi đấu!

Bốn khu vực liền đại biểu cho bốn Phân tràng thi đấu.

Dựa theo quy tắc, mỗi một cái Phân tràng thi đấu cũng đều sẽ được phân phối một trong Tứ đại tân tú của liên minh.

Sau khi trải qua một phen chiến đấu, trong mỗi một phân tràng sẽ tuyển chọn ra ba người đứng đầu.

Sau khi Phân tràng thi đấu chấm dứt, Trận pháp đài khổng lồ này, bốn khu vực lại một lần nữa xác nhập, triển khai đại chiến phong vân, quyết định một khắc lịch sử huy hoàng!

Trận đại chiến phong vân đặc biệt cuối cùng kia đặc biệt phấn chấn lòng người, khiến cho người ta tràn ngập chờ mong. Có thể tiến vào phân đoạn cuối cùng, không thể nghi ngờ gì chính là người cực kỳ nổi danh trong Thập Tam Tông, có thể khiến cho Tông phái nở mày nở mặt.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết chính là, người có thể thông qua sự đào thải tàn khốc của Phân tràng thi đấu.

Chỉ trong chốc lát, gần hai trăm đệ tử tinh anh của Thập Tam Tông đã được phân phối đến bốn cái Phân tràng.

Phân tràng Số 1, do Thương Vũ Nguyệt tọa trấn.

Phân tràng Số 2, do Lâm Thông tọa trấn.

Phân tràng Số 3, do Từ Tử Huyền tọa trấn.

Phân tràng số 4, do Ngạo Thiên Nguyệt tọa trấn.

Mỗi một cái Phân tràng đều có một vị tân tú của liên minh tọa trấn. Làm như vậy là để tránh cho những tân tú thực lực cực mạnh gặp nhau quá sớm, đồng thời cũng cam đoan để ỗi cái Phân tràng cũng đều có cơ hội thể hiện tài năng.

Triệu Phong bị phân phối tới Phân tràng Số 3.

Đệ tử Hiếu Nguyệt Tông được phân phối đến Phân tràng Số 3 còn có Lâm Phàm nữa.

Hai người nhìn nhau cười khẽ, cùng đi đến khu vực Phân tràng Số 3.

Xung quanh Phân tràng Số 3 lúc này đã hội tụ bốn năm mươi gã hậu bối trẻ tuổi, khí tức trên thân mỗi người đều sắc bén vô cùng, một số ít người còn sản sinh ra uy áp vô hình mạnh mẽ.

Trong số những người này, tùy tiện chọn ra một người, ít nhất cũng đều tương đương với tiêu chuẩn Đệ tử chân truyền của Hiếu Nguyệt Tông, phần lớn so với các Đệ tử chân truyền của Hiếu Nguyệt Tông còn mạnh mẽ hơn một chút nữa.

Phân tràng Số 3, tự nhiên là do tân tú liên minh Từ Tử Huyền cầm đầu. Mỗi khi mọi người nhìn về phía hắn, thần sắc đều trở nên ngưng trọng hơn một chút, vẻ mặt lộ vẻ kiêng kỵ rõ ràng.

Từ Tử Huyền một thân thanh sam, khoanh tay đứng đó, anh tuấn nho nhã, khẽ mỉm cười nhàn nhạt, thoát nhìn giống như thư sinh khiêm tốn hiền lành vậy. Duy nhất đặc biệt chính là, trên lưng hắn đeo ba thanh bảo kiếm, mỗi một thanh bảo kiếm đều là Thần binh bất phàm.

Luận về bài danh thì Từ Tử Huyền còn cao hơn Ngạo Thiên Nguyệt một bậc, nhưng không có ngạo khí như của Ngạo Thiên Nguyệt.

Chương 224: Đăng tràng hoa lệ (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Ngoại trừ Từ Tử Huyền, ở Phân tràng Số 3 còn có một vài đệ nhất thiên tài, bài danh chỉ dưới Tứ đại tân tú mà thôi!

Những đệ tử đệ nhất thiên tài này, thực lực gần tiếp cận với Tứ đại tân tú, tu vi ít nhất cũng là Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, có được thực lực Thủ tịch đệ tử!

Mượn Phân tràng Số 3 mà nói, các đệ nhất thiên tài ở đây, có đến ba bốn người, khí tức mạnh mẽ, mơ hồ còn cao hơn Thủ tịch đệ tử Dương Kiên của Hiếu Nguyệt Tông nữa.

Những đệ nhất thiên tài này, ánh mắt ai nấy sáng ngời, phần lớn thời điểm đều nhìn về phía Từ Tử Huyền.

Hiển nhiên, mục tiêu của bọn họ chính là Tứ đại tân tú của liên minh, những người còn lại, căn bản không đặt vào trong mắt bọn họ.

- Phân tràng thi đấu bắt đầu!

Thông qua một tiếng hiệu lệnh, trọng tài Chân Linh Cảnh ở bốn cái Phân tràng đồng loạt tuyên bố bắt đầu.

Một khắc tiếp theo, toàn trường ồ lên, gần như muốn nổ tung.

Cả bốn phân tràng, phân biệt đều đi lên một vị thiên tài phong vân, đại biểu cho thực lực đỉnh cao của Thập Tam Tông, chính là Tứ đại tân tú liên minh!

Phân tràng Số 1!

Một nàng nữ tử áo trắng toàn thân không nhiễm một hạt bụi nhỏ, tay cầm thanh phong ba xích, suối tóc đen dài, trong mắt lộ ra sự linh hoạt kỳ ảo, đứng yên tại chỗ, giống như tiên nữ trong tranh vậy.

Nàng chính là Thương Vũ Nguyệt, đứng đầu trong Tứ đại tân tú liên minh, bằng một thân nữ lưu, giẫm nát tất cả toàn bộ các thiên tài trong Thập Tam Tông dưới chân.

Phân tràng Số 2!

Một gã thiếu niên áo bào đen đứng đó, toàn thân tối đen như mực, thần bí và thâm thúy, phẳng phất như có thể đem linh hồn người khác hút vào trong vực sâu cường đại quỷ dị vậy!

Phân tràng Số 3!

Một gã thiếu niên tuấn nhã, một thân thanh sam, lưng đeo ba thanh bảo kiếm, có một loại tiên khí linh vận siêu nhiên, phẳng phất như không phải người thế tục vậy.

Phân tràng Số 4!

Một gã nam tử lạnh lùng cao ngạo, bộ dáng toàn thân hoàn mỹ như thạch điêu chạm trổ, thần bí cao quý, có một loại ngạo khí cao cao tại thượng.

Giờ phút này, trận đấu vòng thứ nhất của Phân tràng do Tứ đại tân tú của liên minh đồng thời xuất thủ.

Mà đối thủ của bọn họ, toàn bộ đều vô cùng khấn trương. Có thể cùng với tâm tình cực mạnh của thời đại này giao phong, không biết là vinh hạnh, hay là bi ai của bọn họ!

Choang!

Một đạo kiếm quang ngân sắc chói mắt lạnh như băng, giống như đạo điện quang thất luyện khai mở mây đen lóe lên!

Một đạo quang mang huyền lệ chói mắt lập tức lực áp toàn trường!

Toàn bộ Trận pháp đài hắc sa dưới một kiếm kia, hoàn toàn ảm đạm thất sắc!

Trong lòng mọi người thoáng rung lên, tâm linh và ánh mắt đều bị một kiếm kia dẫn dắt, lại như bị một kiếm kia xuyên thủng!

Mà lúc này, công kích của Thương Vũ Nguyệt đã hoàn thành!

Đối thủ của nàng, gã đệ tử tu vi Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, trên cổ họng đã có thêm một đạo vết máu nhàn nhạt.

Tất cả mọi người dưới đài, đều bị một kiếm kinh diễm tuyệt thế kia dọa cho kinh hãi không thôi.

Tâm linh của Triệu Phong cũng chấn động mạnh mẽ, tâm thần phẳng phất như cũng bị một kiếm kia xuyên thấu luôn.

Một kiếm kia, phẳng phất như là có thể chém thẳng vào trong ý thức tâm linh người khác, có một loại cảm giác cô độc bế nghê như muốn chém tan hết thấy mọi thứ!

Đúng vậy!

Triệu Phong từ trong một kiếm kia có thể cảm thấy sự cô độc, đó là một loại cảm giác cô tịch như là đang bế nghê trên đỉnh núi, quan sát quần sơn bên dưới vậy.

Gần như là cùng thời khắc đó, Lâm Thông, Từ Tử Huyền, Ngạo Thiên Nguyệt cũng đồng dạng hoàn thành trận chiến của mình.

Phốc!

Đối thủ của Lâm Thông vô thanh vô tức ngã xuống đất, thất khiếu đổ máu.

Địch nhân của Lâm Thông, kẻ bài danh thứ hai trong Tứ đại tân tú liên minh, đồng thời cũng là Thủ tịch đệ tử của Cổ U Điện, không ngờ lại bị thua trong im lặng! Hắn căn bản là chẳng cần phải ra tay!

Phân tràng Số 3!

Hưu xuy!

Một trong ba thanh bảo kiếm sau lưng của Từ Tử Huyền đột nhiên bay ra một đạo kiếm ảnh ánh vàng rực rỡ, trong khoảnh khắc xẹt qua mấy chục trượng hư không, đem đối thủ ghìm chặt trên mặt đất!

Cách không ngự kiếm, lực lượng mang tính áp đảo!

- Đây chính là tâm thuật của Chân Huyền Môn! Không ngờ hần lại luyện thành môn tuyệt học cao thâm như vậy!

Mọi người dưới Phân tràng Số 3, tâm thần nhất thời phát lạnh, một vài người sắc mặt tái nhợt.

Từ Tử Huyền khẽ bấm tay một chút, Thần binh bảo kiếm cách không trăm dặm, thủ đoạn Thần tiên trong truyền thuyết ở trong tay của hần thể hiện ra hoàn toàn!

Triệu Phong và Lâm Phàm kèm chế không được sự khiếp sợ trong lòng, lần đầu tiên nhìn thấy loại thủ đoạn như thế này!

Phong cách như thế, hoa lệ như thế, thủ đoạn khó có thể tin nổi, lực lượng siêu cường không thể nào chống nổi, đây chính là Từ Tử Huyền!

- Huyền Chân Môn, nghe nói chính là theo đuổi đạo huyền môn trường sinh bất tử! Các loại thủ đoạn cũng đều huyền diệu khó lường!

Triệu Phong nhất thời được mở rộng tầm mắt. Trước khi Liên minh thịnh hội bắt đầu, hần cũng đã tìm hiểu qua phong cách của các Tông phái trong Thập Tam Tông.

Phân tràng Số 4!

Ngạo Thiên Nguyệt bấm tay bắn ra, một đạo TỏaO tặc ạ O !

Bản thân bài danh thứ hai trong Đệ tử chân truyền của Cổ U Điện, Đàm Lân khẳng định cũng không chỉ biết có mỗi bí thuật tinh thuần, nếu không thì Cổ U Điện cũng không thể nào bài danh thứ hai trong Thập Tam Tông từng sống vô số năm tháng rồi.

- Quỳ xuống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, trong hư không phảng phất như có một tiếng sấm nổ vang, tinh thần âm ba vô hình vô ảnh trong khoảnh khắc bao phủ toàn thân Đàm Lân.

- Phốc!

Đàm Lân thất khiếu đổ máu, phốc một tiếng, quỳ rạp xuống mặt đất.

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong hét lớn, tất cả mọi người dưới đài đều cảm thấy tâm thần chấn động, khí huyết dâng trào cuộn cuộn.

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh.

- Đây là công kích gì vậy?

- Đây dường như cũng là tinh thần công kích a!

- ...

Dưới đài vang lên thanh âm nghị luận xôn xao. Tất cả mọi người đều hoảng sợ không thể tin nổi, nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy Triệu Phong vừa quát lớn một tiếng liền khiến cho Đàm Lân bị trọng thương quỳ xuống.

Ngay trong khoảnh khắc khi Đàm Lân quỳ xuống, Lâm Thông trên Phân tràng Số 2, trong mắt lóe lên lệ quang mãnh liệt, hắc bào tung bay. Khí tức âm hàn vô hình lan tỏa ra, khiến cho toàn bộ Phân tràng Số 2 phảng phất như lâm vào địa ngục nhân gian vậy, mọi người đều không rét mà run.

oOo

- Lực lượng tinh thần cường đại như vậy... không ngờ người cũng là...

Lời nói của Đàm Lân có chút tối nghĩa, cả người vô lực không thể đứng dậy nổi.

- Triệu Phong thắng!

Lúc này trọng tài mới phản ứng lại, tuyên bố Triệu Phong chiến thắng.

- Bí thuật tinh thuần! Tiểu tử kia không ngờ cũng biết bí thuật tinh thuần! So với đệ tử của Cổ U Điện còn mạnh mẽ hơn một chút!

- Người xem đi, ngay cả Lâm Thông cũng nảy sinh chiến ý và sát niệm đối với tên tiểu tử kia!

- ...

Một trận chiến này nhất thời oanh động cả bốn Phân tràng.

Triệu Phong đi xuống khỏi đài, vẫn như trước, vô cùng lạnh lùng, mái tóc xanh thẫm theo động tác tung bay, quỷ dị tà mị, tràn ngập loại cảm giác cường đại, sâu không thể lường, xâm nhập tâm linh.

Phân tràng Số 3!

Nhìn thấy thân ảnh Triệu Phong đi xuống, trên mặt các đệ tử đại biểu đều lộ vẻ sợ hãi, trong lòng nảy sinh sự kiêng kỵ thật lớn.

Ngay cả Cốc Lam Nguyệt cũng không khỏi hít sâu một hơi, trên mặt vẫn còn lộ rõ vẻ khiếp sợ. Nàng tuyệt đối không ngờ gã đối thủ đầu tiên của nàng lại cường đại như vậy, hơn nữa càng thêm thần quỷ khó lường.

Bắt đầu từ thời khắc này, cái tên Triệu Phong liền trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người.

Trong lời bàn tán của mọi người, đầu đại hắc mã đầu tiên này, đã cường thế đi lên sân khấu lịch sử, luận thực lực, hoàn toàn cùng cấp bậc với các đệ nhất thiên tài!

- Trình độ bí thuật tinh thuần của kẻ này, đối với Tứ đại tân tú trong liên minh mà nói, còn xa không đủ nhìn tới! So sánh với Thiên U Đồng của Lâm Thông, còn kém hơn đến mấy cấp bậc! Hơn nữa, còn đồng thời nghiên cứu bí thuật tinh thuần và ảo nghĩa Lô hệ, nhất định khó có thể đạt được thành tựu cao!

Từ Tử Huyền thoáng chút tiếc hận, nói.

Tứ đại tân tú trong liên minh đứng ở một độ cao khó có thể tưởng tượng nổi, kiến thức và lịch duyệt càng thêm phong phú.

Hắn căn bản nhìn không thấu Triệu Phong, lúc trước còn nghĩ có lẽ sẽ có một tia mong đợi và kinh hỉ, nhưng hiện tại phát hiện đối phương còn đi sâu vào nghiên cứu bí thuật tinh thuần, hứng thú liền giảm xuống không ít.

Từ Tử Huyền vẫn còn nhớ rất rõ ràng lời giáo huấn nghiêm khắc của sư tôn: Chuyên tinh, chính là con đường tất tốt nhất để bước lên đài cao đỉnh phong!

Đơn cử chính là Thương Vũ Nguyệt, đệ nhất tân tinh của liên minh, chính là một đại biểu cho lời nói này. Một người một kiếm, đẳng phong tạo cực, mặc kệ người muôn ngàn biến hóa, bí thuật tinh thuần cũng được, kim thân nhục thể cũng được, toàn bộ đều một kiếm giết chết!

Đương nhiên, về ý nghĩa bình thường mà nói, cái đạo lý này cơ bản chính là thiết luật của thế gian.

- 226. Chương 227: Thiên U Đồng
- 227. Chương 228: Tam Kiếm Trận
- 228. Chương 229: Mũi Tên Và Kiếm
- 229. Chương 230: Phong Vân Trận Chung Kết
- 230. Chương 231: Trận Chiến Huyết Mạch
- 231. Chương 232: Tân Tú Quyết Chiến
- 232. Chương 233: Tạo Thế Chân Vạc
- 233. Chương 234: Ai Làm Vương Giả (thượng)
- 234. Chương 235: Ai Làm Vương Giả (trung)
- 235. Chương 236: Ai Làm Vương Giả (hạ)
- 236. Chương 237: Đệ Nhất Liên Minh (thượng)
- 237. Chương 238: Đệ Nhất Liên Minh (hạ)
- 238. Chương 239: Ban Thưởng Cao Nhất
- 239. Chương 240: Hiệu Quả Của Thuế Linh Đan
- 240. Chương 241: Tin Dữ Phương Xa
- 241. Chương 242: Hồ Quang Điện Tráo
- 242. Chương 243: Trốn Chết
- 243. Chương 244: Trời Không Tuyệt Đường Người
- 244. Chương 245: Trọng Tỏa
- 245. Chương 246: Nhiệm Vụ Cơ Mật
- 246. Chương 247: Chân Chủ Hàng Lâm
- 247. Chương 248: Một Miếng Ăn Một Miếng Uống
- 248. Chương 249: Viễn Độn
- 249. Chương 250: Đại Quốc Chi Cảnh (thượng)
- 250. Chương 251: Đại Quốc Chi Cảnh (hạ)

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, nếu như Liễu Tộc mà chính mình muốn tìm, chính là một trong Tứ Tộc của Đại quốc Thiên Bồng kia, như vậy chính là tuyệt đối bất phàm.

Nhất Hoàng, Tam Tông, Tứ Tộc!

Tám cổ thể lực này, tạo thành mạch máu xuyên suốt toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, bao trùm trên hết thấy vô số các thể lực khác.

Trong đó, bất cứ một cổ thể lực nào, ít nhất cũng có được thực lực tuyệt cường của một phương Cường quốc, thậm chí hoàn toàn có thể quét ngang cả một phương Cường quốc nữa.

Trong tám cổ thể lực này, thì uy vọng của Hoàng thất chính là cao nhất, là người thống trị Đại quốc Thiên Bồng trên mặt danh nghĩa.

Tám cổ thể lực mạnh mẽ tuyệt thế này, cùng tồn tại trong một cái Đại quốc, có thể tưởng tượng được bố cục phức tạp khổng lồ như thế nào.

Chẳng qua hết thấy những thứ này, đối với Triệu Phong vừa mới chân ướt chân ráo bước chân vào Đại quốc Thiên Bồng mà nói, cũng không có chút quan hệ nào.

Hắn ở lại Thập Tam Quốc cũng không có khả năng ảnh hưởng đến đại cục, khó có thể sống yên ổn được, thân ở trong Đại quốc Thiên Bồng, chính là một hạt bụi bặm nhỏ đến mức không đáng nói đến trong đồng đảo chúng sinh nơi này.

Thoáng sắp xếp lại suy nghĩ, Triệu Phong lại liếc mắt nhìn Nộ Thiên Hà trước mặt mình.

Dòng nước Nộ Thiên Hà bàng bạc rộng lớn, sóng vỗ tràn bờ, uy thế của từng cổ từng cổ cương phong không ngừng thổi quét, đủ khiến cho cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng phải cảm thấy hít thở không thông.

- Nộ Thiên Hà chính là dòng sông lớn nhất toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, một trong ba dòng sông lớn nhất của toàn bộ Bắc Đại lục. Nếu như muốn bước chân vào Thánh địa tu hành của Đại quốc Thiên Bồng, đi tới chốn phồn hoa thịnh thế Hoàng đô Thiên Bồng, thậm chí đi tới Liễu gia, một trong Tứ Đại Gia Tộc, cũng cần phải đi qua con sông dài hiểm trở này!

Triệu Phong đứng lặng tại bờ sông, ánh mắt lóe lên, một đầu tóc xanh theo gió tung bay.

Lúc này, bên cạnh bờ sông, những người muốn qua sông cũng không phải chỉ có mỗi mình Triệu Phong.

Những người mà tầm mắt của hắn có thể nhìn thấy, cũng đều là muốn qua sông.

Khu vực bờ Nam của Nộ Thiên Hà, trong mắt người của Đại quốc Thiên Bồng chính là một mảnh địa vực hoang vắng xa xôi, cho dù nơi này còn phồn hoa hơn Thập Tam Quốc gấp mấy lần.

Chỉ khi nào đi xuyên qua Nộ Thiên Hà, mới có thể đi vào Thánh địa phồn hoa chân chính của Đại quốc Thiên Bồng.

Trong tám cổ thể lực cực mạnh của Đại quốc Thiên Bồng, có tới sáu cổ thể lực đều ở phía Nam của Nộ Thiên Hà, mà hai cổ thể lực còn lại, thì là hai Đại tông phái, chiếm cứ linh bảo phúc địa, thể lực siêu nhiên, không thể chạm tới.

Vù!

Một đạo âm thanh xé gió phá không truyền đến, một luồng uy áp chân linh mạnh mẽ lan tỏa, khiến ọi người đứng ở bờ sông cũng đều có chút biến sắc, liếc mắt nhìn lại.

Một đầu phi báo bốn cánh phá không mà đến, hình thể có thể so với một con voi lớn, quanh thân toát ra từng trận cuồng phong, đang chở một vị quý nhân kim bào thực lực Chân Nhân Cấp, từ từ đáp xuống bên cạnh bờ sông.

- Tứ Dực Phi Vân Báo!

- Không ngờ là Linh sủng phi hành loại chiến đấu! Chiến lực của đầu Tứ Dực Phi Vân Báo này, chỉ e có thể dễ dàng xé nát một Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường a!

Những người bên cạnh bờ sông nhất thời tràn ngập kính sợ.

Đừng nói là vị quý nhân kim bào kia, cho dù là đầu Tứ Dực Phi Vân Báo mà đối phương đang cười kia, ngay cả cường giả Thoát Phàm Cảnh bình thường cũng đều phải tránh xa mấy thước.

Ngay khi Tứ Dực Phi Vân Báo kia đáp xuống mặt đất, Triệu Phong rõ ràng cảm giác được Thanh Phong Yển của chính mình thoáng run sợ bất an một chút.

Có lẽ luận về tốc độ, Thanh Phong Yển không nhất định phải sợ Tứ Dực Phi Vân Báo, nhưng mà luận chiến lược, Thanh Phong Yển căn bản thúc ngựa cũng không theo kịp.

Sau khi tiến vào Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong phát hiện ra những kẻ tu luyện có được Linh sủng phi cầm cũng có rất nhiều.

Thanh Phong Yển của hắn cũng xem như là chủng loại tương đối hiếm quý, đặc biệt tốc độ kinh người, khiến cho không ít người cũng đều hâm mộ thèm thuồng.

Vị quý nhân kim bào kia, ánh mắt bình tĩnh, nhàn nhạt đảo quét qua những người đang đứng ở bờ sông. Đến khi ánh mắt hắn rơi xuống Thanh Phong Yển ở bên cạnh Triệu Phong, trong mắt cũng có chút kinh ngạc, nhưng cũng không để ý lắm.

Triệu Phong chỉ có được tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, không ngờ lại có được một Linh sủng phi cầm giống như Thanh Phong Yển! Phải biết rằng, Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường, thậm chí ngay cả Nửa bước Chân Linh Cảnh, cũng chưa chắc đã có được một đầu tọa kỵ phi cầm tốt như thế!

Theo thời gian trôi qua, những người bên bờ sông càng lúc càng nhiều hơn.

Những người này, tu vi thấp nhất cũng đều là Tứ trọng thiên, Ngũ trọng thiên trở lên, Lục trọng thiên, Thất trọng cũng không hề hiếm lạ.

Không bao lâu sau, bên bờ sông cũng đã xuất hiện vài vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Chiến lược của những người này, căn bản không thể lấy tiêu chuẩn tại khu vực Hoàn Vân Thiên Lâm để cân nhắc. Bất cứ một cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh nào ở nơi này, Triệu Phong cũng không thể trong thời gian ngắn giải quyết được.

Đương nhiên, những người ở nơi này, mỗi khi ánh mắt nhìn về phía quý nhân kim bào, đều cảm thấy một luồng áp lực mạnh mẽ, trong lòng kính sợ.

- Theo lý mà nói, với tu vi Chân Nhân Cấp bình thường, miễn cưỡng cũng có thể phi hành qua Nộ Thiên Hà, có lẽ vị cường giả này không muốn phí sức a!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Những người đứng ở bên bờ Nộ Thiên Hà này cũng đều đang chờ đợi thuyền chở sang sông.

Những con thuyền bình thường, tự nhiên là không thể nào đi qua được Nộ Thiên Hà, chỉ có những con thuyền được đặc chế, trải qua Trận pháp gia cố, mới có khả năng chống đỡ được những cơn gió lốc bên trong Nộ Thiên Hà này.

Nhưng mà loại thuyền này rất khó chế tạo, vật liệu chế tạo có thể so sánh với Thần binh, càng cần phải có Đại sư Trận pháp ra tay bố trí Trận pháp, giá trị căn bản là không thể đánh giá nổi, thậm chí so sánh với Thần binh Linh cấp bình thường còn trân quý hơn nhiều.

- Độ Thiên Thuyền sắp sửa đến rồi!

Không biết kẻ nào bên bờ sông đột nhiên hô nhỏ một tiếng. Mọi người đều đưa mắt chăm chú nhìn vào con sông đang vỗ sóng mãnh liệt phía trước.

Nhân lực của Triệu Phong cực mạnh, rất nhanh nhìn thấy một chiếc lâu thuyền toàn thân một màu ngân sắc, độ dài chừng mấy chục trượng.

Bên ngoài thân của lâu thuyền khắc một đám hoa văn Trận pháp cực kỳ phức tạp, kỳ dị, trong lúc mơ hồ hiện lên một tầng quang trạch thổ hoàng sắc.

Triệu Phong thoáng đánh giá một chút, cho dù là một kích toàn lực của chính mình, cũng khó có thể tổn thương được chiếc thuyền này chút nào!

Đúng là bởi vì có các loại Trận pháp gia trì, mới khiến cho chiếc lâu thuyền này ở bên trong sóng gió không bị xô lật, lại càng không bị những đợt sóng lớn nặng đến mấy trăm vạn cân kéo cho chìm xuống nước!

Dọc hai bên bờ Nộ Thiên Hà cũng có rất nhiều bến tàu.

Bình thường, tại mỗi một bến tàu, cũng đều có loại Độ Thiên Thuyền này, nhằm đưa khách nhân qua lại giữa hai bờ Nộ Thiên Hà.

Lần này, những người từ trên Độ Thiên Thuyền đi xuống ít ỏi không có mấy người.

Người bình thường đều là nghỉ trăm phương ngàn cách, để có thể tiến vào Thánh địa tu luyện Đại quốc Thiên Bồng, những người muốn từ nơi đó đi ra, căn bản là cực ít!

Trên Độ Thiên Thuyền, cũng chỉ có bốn gã thủy thủ, dáng người khôi ngô cường tráng, toàn thân cơ thể giống như là đúc bằng kim loại vậy, ngay cả khí huyết khí lực cũng phát ra một luồng áp bách vô hình.

- Bốn gã thủy thủ này, đều là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh am hiểu luyện thể, bằng vào lực lượng thân thể, hoàn toàn có thể chống lại đối thủ cùng cấp!

Triệu Phong âm thầm kinh ngạc. Loại cường giả cấp bậc này, nếu như độ tuổi vừa đủ, đặt ở trong Liên minh thịnh hội, hoàn toàn có cơ hội tranh đoạt vị trí Tân tinh!

Chương 251: Đại quốc chi cảnh (hạ) (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

- Tổng cộng có bốn mươi chín vị trí, mỗi người ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Một gã thủy thủ tiến về phía mũi thuyền, lớn giọng hô to.

Sưu!

Lời nói vừa dứt, vị quý nhân kim bào kia liền bay thẳng lên trên Độ Thiên Thuyền. Uy áp chân linh cường đại khiến cho bốn gã thủy thủ kia cũng phải động dung, nhưng rất nhanh sau đó đã bình thường trở lại, thu nhận Nguyên tinh thạch.

- Ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm? Đây cũng không phải là con số nhỏ a!

Triệu Phong có chút giật mình.

Ba trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm chính là tương đương với ba vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm!

Đương nhiên, Đại quốc Thiên Bồng căn bản không thể nào giống với Thập Tam Quốc, loại tiền tệ chủ lưu ở nơi này chính là Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Thế giới Tông môn ở nơi này, Nguyên tinh thạch Thứ phẩm căn bản là loại tiền tệ thấp kém, chủ yếu chỉ lưu thông trong tầng cấp thấp nơi này mà thôi.

- Đại quốc Thiên Bồng, sản lượng Nguyên tinh thạch cực cao, các loại tài nguyên cũng đều cực kỳ phong phú, cho nên vật giá cũng tương đối cao hơn một chút!

Trong lòng Triệu Phong rất nhanh hiểu ra.

Hắn đã nhận được phần thưởng một vạn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm tại Liên minh thịnh hội, chính là tương đương với một trăm vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm!

Với mức tiền vốn này, đặt ở trong Liên minh Thập Tam Tông, cũng xem như là con số kinh người, chính là một đại phú hào khiến cho người ta nhìn đỏ mắt rồi.

Nhưng mà nếu đặt ở nơi này thì một vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, căn bản không tính là quá nhiều. Tiền vốn của một cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường ở nơi này, hơn phân nửa đều hùng hậu hơn so với Triệu Phong!

Sưu sưu!

Tất cả mọi người đang đứng trên bờ đều chen chen chúc chúc phóng về phía Độ Thiên Thuyền.

Độ Thiên Thuyền đang đứng ở gần bờ, nơi này vẫn còn có một đám cương phong sóng lớn cường đại, đủ để khiến một cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh bình thường phải chật vật rơi xuống sông.

Bởi vậy, đường lên duy nhất của mọi người, chính là ở phần đầu thuyền, nơi gần với bờ nhất.

- Bốn mươi một... bốn mươi hai... còn lại bảy danh ngạch!

Gã thủy thủ đứng ở mũi thuyền đậm mặc nói.

Chỉ cần có đủ bốn mươi chín người lên thuyền, Độ Thiên Thuyền sẽ lập tức rời bến.

Những người còn lại bên bờ sông liền có chút sốt ruột.

Phải biết rằng, mỗi một chiếc Độ Thiên Thuyền, cứ cách mười ngày mới đi qua lại Nộ Thiên Hà một chuyến, thời gian còn lại, còn phải tiến hành tu bổ những Trần pháp bị hư hao trên thân thuyền trong mỗi lần đi lại. Hơn nữa dọc theo hai bên bờ sông, cứ cách phạm vi mấy vạn dặm mới có một cái bến tàu. Nếu bỏ lỡ một chuyến Độ Thiên Thuyền, như vậy cần phải đợi thêm gần nửa tháng nữa mới có chuyến Độ Thiên Thuyền tiếp theo.

- Nhanh một chút mới được!

Triệu Phong lần đầu tiên đi tới nơi này, vẫn còn không hiểu những tình huống này, cho nên hiện tại mới chậm hơn những người khác.

Vù!

Thân hình Triệu Phong bay vút lên, kéo theo một đạo thanh âm điện minh nhàn nhạp.

Nhưng mà, động tác của hắn so với những người có chuẩn bị mà tới, vẫn chậm hơn mấy hơi thở.

Đến khi Triệu Phong chạy tới, thì tại chỗ đầu thuyền, đang có bốn người tranh đoạt hai cái danh ngạch cuối cùng.

- Thiên Sương Bá Cực Quyền!

Trong đó một gã thanh niên tóc bạc phát ra quyền phong rít gào, sương giá băng phong nhất thời lan tràn ra bốn phía, trong phạm vi mười trượng xung quanh nhất thời nhiễm lên một tầng băng lam nhàn nhạp.

Gã thanh niên tóc bạc kia, dùng lực lượng một người, đánh lui một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh và hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại!

Uy lực công kích như thế này, gần như đã vượt qua công kích của Thương Vũ Nguyệt ngày đó tại Thịnh hội Liên minh!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời đại động. Đại quốc Thiên Bồng tài nguyên phong phú, thiên tài xuất hiện lớp lớp, giống như cá diếc qua sông vậy!

Chỉ luận thực lực của gã thanh niên tóc bạc kia, Triệu Phong không sử dụng đến lực lượng huyết mạch, căn bản không phải là đối thủ của hắn, trừ phi hắn khôi phục lại thực lực Thất trọng thiên!

Sau khi gã thanh niên tóc bạc đi lên thuyền, trên bờ chỉ còn lại có Triệu Phong cùng với ba người khác.

Vù!

Âm Ảnh Phi Phong sau lưng Triệu Phong rung lên, thân thể trở nên mờ ảo hơn một chút, thanh âm điện minh cũng càng dồn dập hơn.

Trong nháy mắt đó, tốc độ của hắn hoàn toàn siêu việt một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng với hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh còn lại.

- Nằm mơ!

Cả ba người này không ai là đèn cạn dầu, chiến lực của mỗi người cũng đều tương đương hoặc tiếp cận với thực lực của Ngạo Nguyệt Thiên, Từ Tử Huyền!

- Điện Quang Tráo!

Triệu Phong cũng không trốn tránh, bên ngoài thân thể vờn quanh từng đạo điện quang sáng ngời, giống như mạng nhện không ngừng ngưng kết lại, hình thành nên một tầng điện quang hộ tráo màu xanh nhạt.

Bồng oanh!

Công kích của ba người đồng thời rơi lên người của Triệu Phong, điện quang lóe lên một phen, khiến cho thân thể ba người đồng loạt cứng đờ.

Trong đó gã cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh kia, rên lên một tiếng, thân thể nhất thời tê dại, mà hai người còn lại thì bị đẩy lui về sau đến mấy trượng, trên người lưu lại mấy vết cháy xém bốc khói.

Vù!

Chờ đến lúc bọn hắn phản ứng trở lại thì Triệu Phong đã giống như một đạo điện quang, nhảy lên Độ Thiên Thuyền, đoạt được một cái danh ngạch đi thuyền cuối cùng.

Sau khi hoàn thành xong những cái này, Triệu Phong hô hấp gấp gấp, sắc mặt ngưng trọng.

Sau khi tiến vào Đại quốc Thiên Bồng, cảm giác đầu tiên hắn gặp phải, đó chính là cạnh tranh!

Cạnh tranh ở nơi này, vô cùng khốc liệt!

Thậm chí hiện tại ngay cả việc đi lên một chiếc thuyền để qua sông, cũng đều phải tranh đoạt một phen nữa.

- Tám trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Gã thủy thủ vẻ mặt không chút biểu tình, nói.

- Như thế nào lại là tám trăm?

Sắc mặt Triệu Phong có chút biến đổi.

Hắn còn nhớ rất rõ ràng, mỗi người chỉ thu ba trăm Nguyên tinh thạch, cái này cũng đã là quá mắc rồi!

- Người có thêm Linh sủng phi cầm, nên phải phụ thu thêm năm trăm Nguyên tinh thạch!

Gã thủy thủ có chút không kiên nhẫn, nhàn nhạt giải thích.

Triệu Phong chỉ đành yên lặng giao ra tám trăm Nguyên tinh thạch. Giá trị của Thanh Phong Yến căn bản là vượt qua năm trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm này.

Chỉ là đầu Tứ Dực Phi Vân Báo bên người vị quý nhân kim bào Chân Nhân Cấp kia, lúc này đã nhìn không thấy đâu nữa!

Dường như cảm nhận được ánh mắt nghi hoặc của Triệu Phong, vị quý nhân kim bào kia nhàn nhạt cười:

- Người là từ bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng đến đây phải không?

Triệu Phong lập tức gật đầu.

Hắn vừa mới gật đầu, những người trên Độ Thiên Thuyền còn lại, trong ánh mắt khi nhìn về phía hắn không khỏi mang theo một tia khinh thường nhàn nhạt, giống như đang nhìn về phía một tên nhà quê lần đầu tiên lên tỉnh vậy.

Nhưng vị quý nhân kim bào kia vẫn giữ sắc mặt bình thản, cũng không có chút nào khinh thị, kiên nhẫn giải thích:

- Ta có một cái Túi Linh sủng, chuyên môn dùng để chứa các loại Linh sủng phi cầm!

- Xin hỏi tiền bối, cái Túi Linh sủng này, giá tiền bao nhiêu?

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên một cái túi nhỏ màu đen đeo bên hông của đối phương.

- Mười vạn Nguyên tinh thạch!

Vị quý nhân kim bào kia nhẹ nhàng bình thản nói.

- Mười vạn Nguyên tinh thạch?

Triệu Phong hít thật mạnh một ngụm khí lạnh. Chỉ mỗi cái Túi Linh sủng này thôi, liền tương đương gấp mười lần toàn bộ gia sản hiện tại của mình!

Kết quả là, Triệu Phong lại có thêm một cái ấn tượng mới đối với Đại quốc Thiên Bồng: Ngoại trừ cạnh tranh khốc liệt, những người tu luyện ở nơi này, đều rất có tiền!

251. Chương 252: Giá Trị Của Tiểu Tặc Miêu (1)

- Meo meo!

Có lẽ là ngửi được mùi vị của đồng tiền, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ trong trữ vật thủ trục nhảy ra, ngó nghiêng chung quanh, cặp mắt như hai hòn hắc bảo thạch không ngừng đảo chuyển.

- Con mèo thật đáng yêu!

- Hi hi... không ngờ lại có con mèo nhỏ đáng yêu như vậy! Thoạt nhìn rất thông minh a!

Tiểu Tặc Miêu vừa mới xuất hiện, liền lập tức thu hút sự chú ý của mấy nàng nữ tử trên thuyền.

- Meo meo!

Hai chân trước của Tiểu Tặc Miêu khoanh lại trước ngực, bộ dáng thông minh lanh lợi, nhất thời câu dẫn được mấy nàng nữ tử kia, nở nụ cười xuýt xoa không ngừng.

Trong lòng Triệu Phong thoáng căng thẳng, trong lòng thầm mắng:

- Người cái tên gia hỏa này, đi ra gây náo nhiệt làm cái gì? Nói không chừng còn khiến ta phải trả thêm Nguyên tinh thạch nữa a!

Cũng may, Tiểu Tặc Miêu chỉ lớn cỡ một bàn tay, thuộc loại sủng vật thể tích nhỏ, cũng không bị bắt phải nộp thêm Nguyên tinh thạch nữa.

Vị quý nhân kim bào kia thoáng có chút hứng thú dò xét Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, nhưng cũng không có mở miệng nói thêm lời nào nữa.

Vù! Soạt!

Sau khi Độ Thiên Thuyền lên đủ bốn mươi chín người, bốn gã thủy thủ cường tráng kéo cánh buồm lên, bốn phía phát ra một tầng quang huy thanh lam sắc nhàn nhạt, thôi động lâu thuyền hướng về phía bờ bên kia mà chèo đi.

Sóng lớn bạo phong thổi quét tràn ngập Nộ Thiên Hà, cực kỳ khiến người ta kiêng kỵ, cho dù là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phạm Cảnh lâm vào trong đó, cũng không thể kiên trì được bao lâu, liền táng thân dưới đáy sông.

Dưới loại sóng to gió lớn như thế này, tốc độ đi tới của Độ Thiên Thuyền thập phần chậm chạp.

- Độ rộng của Nộ Thiên Hà ở khu vực này khoảng chừng một trăm dặm, cái này vẫn là khu vực tương đối hẹp nhất rồi! Với tốc độ trước mắt mà nói, không có thời gian bốn, năm ngày, chỉ sợ không đến được bờ bên kia!

Triệu Phong suy tính, thầm nghĩ.

Thời gian bốn năm ngày, nếu dùng để tu luyện, quả thật là cũng đủ thời gian.

Thế nhưng mà vấn đề chính là bên trong Nội Thiên Hà sóng vỗ mãnh liệt, trong quá trình Độ Thiên Thuyền chạy tới, thường xuyên xóc nảy mãnh liệt. Dù sao thì thân thuyền cũng phải thừa nhận lực trùng kích mãnh liệt mấy trăm vạn cân a!

Không chỉ như thế, thời điểm sóng đánh mãnh liệt nhất thì Độ Thiên Thuyền thậm chí sẽ lay động mãnh liệt, mọi người chỉ cần có chút không cẩn thận, liền sẽ bị hất ngã tung!

Dưới loại tình huống như vậy, đừng nói là bế quan tu luyện, cho dù là ngủ một giấc nhẹ, cũng đều là một loại hưởng thụ xa xỉ.

Thời điểm khi Độ Thiên Thuyền xóc nảy quá mạnh, phần lớn mọi người đều sẽ có chút chật vật, ai nấy đều thúc giục chân lực, ổn định thân hình.

Người biểu hiện bình tĩnh nhất, tự nhiên chính là vị quý nhân kim bào Chân Nhân Cấp kia.

Hắn ngồi ở trên thuyền, giống hệt như một cây đinh đóng trên đó vậy, mặc cho gió thổi mưa vùn, gió bão tề rống cũng không chút lay động được hắn.

Tiếp theo là mấy vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh, biểu hiện cũng xem như là thoải mái một chút.

Những vị cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh này, thực lực mạnh mẽ, trong cơ thể của bất kỳ người nào cũng tu thành được Nửa bước Chân Linh Khí, so sánh với những cường giả Nửa bước Chân Linh Cảnh mà Triệu Phong gặp được ở Thập Tam Quốc thì cường đại hơn nhiều lắm.

Còn may, Độ Thiên Thuyền cũng không phải mỗi thời mỗi khắc cũng đều xóc nảy. Ở một vài thời điểm, Độ Thiên Thuyền cũng vô cùng bình tĩnh, mà nước sông Nội Thiên Hà bên cạnh cũng là một mảnh sóng yên gió lặng.

Những khi Độ Thiên Thuyền vững vàng, những cường giả trên thuyền cũng đều có thể trao đổi lẫn nhau, thậm chí còn có thể tiến hành một vài giao dịch đơn giản nữa.

- Tiểu huynh đệ, dầu Thanh Phong Yến này của ngươi có bán hay không? Cổ mẫu nguyện ý trả giá hai ngàn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm!

Một gã trung niên áo xám thân hình mập mạp lặng lẽ đi tới bên cạnh Triệu Phong, thanh âm hòa nhã nói.

Hai ngàn Nguyên tinh thạch?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Nếu đặt ở Liên minh Thập Tam Tông mà nói, thì cái này chính là tương đương với hai mươi vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm, cũng không phải là một con số nhỏ.

Chỉ là, hắn rất nhanh lắc đầu:

- Không bán!

Giai đoạn hiện tại, Triệu Phong vẫn còn cần Thanh Phong Yến làm phương tiện đi lại. Hơn nữa, hắn cũng không cho rằng loại Yêu thú phi cầm như Thanh Phong Yến này, chỉ có giá trị bấy nhiêu mà thôi.

Trên chiếc Độ Thiên Thuyền này, ngoại trừ đầu Tứ Dực Phi Vân Báo của vị quý nhân kim bào kia ra, không còn bất cứ Linh thú Phi cầm của người nào có thể so sánh được với Thanh Phong Yến của Triệu Phong, thậm chí đại bộ phận người ở đây còn không có được tọa kỵ phi cầm nữa.

- Hay là như vậy, ta cho ngươi ba ngàn Nguyên tinh thạch a! Đây chính là con số khổng lồ, tương đương với ba mươi vạn Nguyên tinh thạch Thứ phẩm đó!

Gã trung niên áo xám khẽ cắn răng một cái, hạ giọng nói.

Triệu Phong vẫn là lắc đầu.

- Ba ngàn rưỡi?

- Bốn ngàn?

- Năm ngàn! Đây là giới hạn cuối cùng của ta a!

Mặc kệ gã trung niên áo xám kia nói như thế nào, thì Triệu Phong vẫn luôn lắc đầu từ chối.

Mấy người gần đó, trên mặt cũng lộ ra vẻ nghiêng ngả hoặc là khinh thị.

Người sáng suốt liền có thể nhìn ra được, gã trung niên áo xám này muốn lừa gạt tên nhà quê ngoại quốc vừa mới tới Đại quốc Thiên Bồng này.

Nằm ngoài dự đoán chính là, gã thiếu niên kia cũng chẳng thèm để ý đến con số nhìn như khổng lồ như vậy, thủy chung vẫn không bị lừa gạt.

Những khu vực bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng này, rất nhiều địa phương đều thiếu thốn tài nguyên, nguyên khí thiên địa loãng hơn rất nhiều, sản lượng Nguyên tinh thạch cũng rất thấp.

Chính vì thế, bình thường những người từ bên ngoài Đại quốc Thiên Bồng đến đây, đều rất dễ dàng bị con số mấy vạn, thậm chí là mấy ngàn Nguyên tinh thạch chần trệ, chẳng qua gã thiếu niên trước mắt này, dường như lại là một ngoại lệ!

Gã trung niên áo xám mập mạp kia, đem giá tiền kéo mãi lên đến tám ngàn Nguyên tinh thạch Hạ phẩm, thế nhưng Triệu Phong vẫn không đồng ý, thậm chí một chút suy nghĩ cân nhắc cũng không có.

- Đầu Thanh Phong Yển này của ta, không ngờ lại có giá trị đến mức này?

Ngoài mặt mặc dù biểu hiện bình thản, nhưng trong lòng Triệu Phong cũng có chút ngoài dự liệu.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm, sản lượng Nguyên tinh thạch cực cao, giá cả ở trong này cũng theo đó tăng cao lên.

Mà phàm là vật gì hiếm thì sẽ càng quý!

Trong Đại quốc Thiên Bồng này, lấy con đường tu hành võ đạo làm chủ, thực lực cực cao, những Yêu thú trong khu vực hoang dã gần đó đều đã bị tàn sát một lượng lớn, một số loại Linh sủng phi cầm hiếm quý so sánh với Thập Tam Quốc mà nói, tương đối thừa thớt hơn rất nhiều.

Bình thường mọi người muốn kiếm được một đầu tọa kỵ phi cầm tốt một chút, trừ phi là đi tới một vài khu vực tương đối nguy hiểm mới được.

Linh sủng phi cầm giá cả rất cao, nhưng lại vẫn vô cùng thừa thớt.

Hai nguyên nhân này, khiến cho tọa kỵ phi cầm ở Đại quốc Thiên Bồng, đặc biệt là những giống loại quý hiếm, có giá cả vô cùng xa xỉ.

- Hừ! Một giá cuối cùng, tám ngàn Nguyên tinh thạch, ngươi có bán hay là không?

Ánh mắt của gã trung niên áo xám trầm xuống, sắc mặt cũng có chút tối tăm.

Đồng dạng là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, khí tức trên người của hắn so sánh với các cường giả cùng cấp tại Thập Tam Quốc thì mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Theo Triệu Phong đánh giá, thực lực của người này, có thể sánh ngang với Từ Tử Huyền, Ngạo Nguyệt Thiên, thậm chí còn cao hơn một chút.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, bên cạnh đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm:

- Ái chà? Hôi Miêu Ưng, ngươi muốn ép mua ép bán hay sao?

Một gã thanh niên tóc bạc chậm rãi đi tới.

Chương 252: Giá trị của Tiểu Tặc Miêu (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Gã thanh niên này, Triệu Phong cũng có chút ấn tượng. Lúc trước khi hắn lên thuyền, người này đã thi triển ra Thiên Sương Bá Cực Quyền, dùng lực lượng một người đánh lui hai vị cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh cùng với hai gã Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, chiến lực cực mạnh.

Dưới tình huống không sử dụng lực lượng huyết mạch, Triệu Phong muốn chống lại người này, căn bản không có bao nhiêu phần thắng.

- Tề Cửu! Chuyện này không quan hệ gì tới người cả!

Gã trung niên mập mạp được gọi là Hôi Miêu Ứng kia, vẻ mặt hơi có chút kiêng kỵ, cảnh giác nhìn về phía gã thanh niên tóc bạc.

- Giao dịch công bằng, kẻ ra giá cao thì được! Chẳng lẽ Tề mỗ ta lại không có tư cách giao dịch hay sao?

Tề Cửu hừ lạnh một tiếng.

Đồng dạng đều là cường giả Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng thực lực của Tề Cửu có thể so sánh với Thương Vũ Nguyệt, khí tràng cường đại mạnh mẽ, khiến ấy người xung quanh cũng đều phải tránh xa.

Gã trung niên áo xám nhất thời nín lặng, hắn căn bản không có cách nào ngăn cản Tề Cửu ra giá cao hơn mình được.

Luận thực lực và bối cảnh, đối phương đều mạnh hơn hắn không ít.

- Ta ra giá một vạn Nguyên tinh thạch, mua đầu Thanh Phong Yến này của người!

Thanh âm của Tề Cửu nhẹ nhàng, nhưng lại có một loại cường thế lạnh lùng không cho phép từ chối.

Một vạn Nguyên tinh thạch, gần như tương đương với toàn bộ Nguyên tinh thạch hiện có trong tay của Triệu Phong.

- Ta ra một vạn mốt!

Gã trung niên áo xám cũng không chịu thua kém.

- Hai vị, ta nói rồi, Thanh Phong Yến tạm thời ta không định bán!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, lắc đầu nói.

Lời ấy vừa nói ra, không ít người ở đây ít nhiều đều có chút ngoài dự liệu.

Gã thiếu niên từ bên ngoài Thiên Bồng tới này, không ngờ lại có thể dễ dàng từ bỏ sự hấp dẫn của số lượng Nguyên tinh thạch khổng lồ như vậy.

- Nghe nói những kẻ tu luyện bên ngoài Thiên Bồng đều rất là nghèo khó, chẳng lẽ không phải là sự thật sao?

- Hay là gã thiếu niên này là thiếu chủ của một Gia tộc nào đó, thậm chí còn có thể là Thái tử của một tiểu quốc nào đó?

Mấy người gần đó cũng đều hạ giọng trao đổi với nhau.

Tề Cửu và Hôi Miêu Ứng khẽ liếc mắt nhìn nhau, nhưng ngay sau đó liền xoay người tránh sang một bên.

Tề Cửu bộ dáng như không để tâm, nhưng trong mắt Hôi Miêu Ứng thì lại thoáng hiện lãnh quang.

Giờ phút này vẫn còn ở trên Độ Thiên Thuyền, cũng không ai dám tùy tiện ra tay nháo sự, cho dù hai bên có thù oán với nhau như thế nào, cũng đều đợi sau khi rời thuyền mới tiếp tục giải quyết.

Thần sắc Triệu Phong vẫn vô cùng bình tĩnh như trước, còn Tiểu Tặc Miêu trên vai hắn thì ngáp dài một cái.

Thế nhưng, một trận phong ba này vừa mới chấm dứt, thì từ một bên của lầu thuyền, lại có thêm một đám người đi tới.

- Con mèo nhỏ này của người thật đáng yêu, có thể bán lại cho ta không?

Một nàng thiếu nữ váy xanh, trong mắt chớp động một tia linh hoạt và ngây thơ, ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, bộ dáng xinh xắn tinh nghịch, hai cánh tay trần lộ ra bên ngoài ống tay áo, rõ ràng trắng muốt như tuyết vậy.

Thiếu nữ váy xanh này còn nhỏ hơn Triệu Phong một chút, nhưng tu vi không ngờ lại đạt tới Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đỉnh phong.

Cùng nàng đi tới đây, còn có một gã thiếu niên hắc y sắc mặt lạnh lùng, độ tuổi gần như tương đương với Triệu Phong.

Thiếu nữ và gã thiếu niên này sóng vai cùng đi, độ tuổi còn rất nhỏ, nhưng tu vi cũng đều không hề tầm thường.

Phía sau lưng hai người này còn có một vị lão giả bố y thực lực Nửa bước Chân Linh Cảnh đi theo, lúc này đang không khỏi lắc đầu thở dài.

- Không bán!

Thanh âm Triệu Phong lạnh như băng, vẫn là hai chữ này.

Trong lòng hắn cảm thấy vô cùng phiền chán. Mấy nhân sĩ bản thổ của Đại quốc Thiên Bồng này, vì cái gì lại cứ muốn tìm đến một kẻ rõ ràng biết là từ bên ngoài đến mà đòi giao dịch cơ chứ?

Chẳng lẽ người từ bên ngoài đến thì dễ bị lừa, dễ bị khi dễ hay sao?

- Tiểu tử tóc xanh kia, chúng ta là người của Liễu gia Lâm Lam Quận! Nếu như thức thời, ngươi tùy tiện ra một cái giá, bán con mèo nhỏ này cho chúng ta đi!

Gã thiếu niên hắc y kia lãnh khốc nói, bộ dạng rõ ràng là nếu như Triệu Phong từ chối thì sẽ lập tức xuất thủ.

- Liễu gia Lâm Lam Quận?

- Liễu gia này, chẳng lẽ có quan hệ sâu xa với Liễu Tộc, một trong Tứ Đại Gia Tộc của Đại quốc Thiên Bồng hay sao?

Không ít người trên thuyền cũng thoáng có chút giật mình.

- Liễu gia? Ba người này đến từ Liễu gia, có khi nào có quan hệ với mục tiêu mà ta đang tìm kiếm hay không?

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Nhưng ngoài mặt hắn lại bất động thanh sắc, hỏi lại:

- Tùy tiện ra một cái giá?

- Đúng vậy!

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên vai của hắc, hai chân trước không ngừng huy động, khoa tay múa chân, tiến hành cổ vũ ọi người.

Triệu Phong mỉm cười tùm tùm gật đầu, thiếu chút nữa còn vỗ tay tán thưởng nữa.

Một màn này, khiến ấy người bọn Hôi Miêu Ứng thiếu chút nữa hộc máu.

Liễu bá thì vô cùng ngạc nhiên, có cảm giác một người một mèo này, thuần túy chính là đang xem kịch vui.

- Hì hì... Tiểu Tặc Miêu đang cổ vũ cho ta hay sao?

Sắc mặt Liễu Đình Ngọc tràn đầy vui vẻ, càng ra sức phát chiêu, một phen đánh cho đối thủ liên tục bại lui.

Nàng ta thật sự không nhìn thấy được vẻ xem kịch vui trong mắt của Tiểu Tặc Miêu.

- Đáng giận! Một người một mèo này, căn bản chính là xem náo nhiệt, không định ra tay!

Liễu Đông bị đánh đến mức không thở nổi ra hơi, hắc từ lâu đã cảm thấy không vừa mắt hành vi của Triệu Phong rồi.

Hắc bị một gã Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh trong đó đánh cho đến mức không có lực hoàn thủ, nếu như Triệu Phong có thể ra tay hỗ trợ, ít nhất cũng có thể chống đỡ được thêm một chút.

Thế nhưng... một người một mèo này, hiển nhiên là không có ý tứ nhúng tay vào.

Chiến đấu một lúc khá lâu sau, mắt thấy Liễu Đông đã sắp sửa không chống đỡ được nữa...

- Không tệ!

Liễu bá khẽ gật đầu, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể nhất thời dâng trào lên một trận, khí tức toàn thân tăng vọt, mạnh mẽ phản công.

Hắc dù sao cũng là Trưởng lão của một Gia tộc, Nửa bước Chân Linh Khí trong cơ thể đã chuyển hóa đến ba, bốn thành, nhanh chóng đánh lui được Tề Cửu, nhất cử chiếm được thượng phong.

Thế nhưng Tề Cửu còn khó chơi hơn trong tưởng tượng rất nhiều, bên ngoài thân thể ngưng kết ra một tầng băng giáp, lực phòng ngự kinh người.

Không chỉ như thế, trong cơ thể Tề Cửu còn trào ra một luồng lực lượng huyết mạch! Bốn phía xung quanh nhất thời xuất hiện băng lưu sương lạnh rít gào, chiến lực tăng lên không ít.

- Không xong! Trong cơ thể Tề Cửu này không ngờ lại có lực lượng huyết mạch!

Trong lòng Liễu bá cả kinh một hồi.

Tình huống hiện tại, có thể nói là cười hổ khó xuống.

Hắc vốn tưởng rằng có thể thoải mái nắm trong tay toàn cục, tiến thoái tự nhiên, không nghĩ tới Tề Cửu này lại khó chơi đến như thế.

Lần này, Triệu Phong khẽ gật đầu một cái:

- Ha ha... Tiểu Tặc Miêu, đến lúc ngươi ra tay rồi!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cực kỳ không tình nguyện lắc đầu.

Nhưng còn chưa đợi nó phản ứng, Triệu Phong đã nắm cái lỗ tai mèo của nó, cật lực ném thẳng về phía Hôi Miêu Ứng.

- Cái gì đây?

Hôi Miêu Ứng đang cùng với Thanh Phong Yển chiến đấu, lại phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu đã bị Triệu Phong biến thành một quả bóng ném về phía mình.

Trong mắt hắc chợt lóe lên lãnh quang, giơ tay đánh thẳng về phía Tiểu Tặc Miêu.

Vụt!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên bỗng biến mất trong tầm mắt của hắn!

Còn không đợi hắn kịp phản ứng lại, thì một cái miêu trảo đã phốc một tiếng, xẹt qua cổ họng của hắn.

Soạt!

Cổ họng của Hôi Miêu Ứng nhất thời rách toạc, máu chảy ra như suối, thân thể ngã rạp xuống mặt đất.

- Meo meo!

Lúc này Tiểu Tặc Miêu mới từ trong hư không hiện ra.

- Con mèo này, lại còn biết ẩn thân nữa!

- Con mèo này quả thật là vô cùng giỏi hoạt, không ngờ lại có thể nhất cử giết chết Hôi Miêu Ứng!

Những người đang quan chiến xung quanh cũng đều thất sắc.

Hiển nhiên, đầu Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh Triệu Phong này, cũng không phải là một đầu sủng vật bình thường.

Sau khi Hôi Miêu Ứng bị giải quyết xong, chiến cuộc liền hoàn toàn nghiêng về một phía.

Tề Cửu liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó nhanh chóng rút lui khỏi nơi thị phi này.

Liều bá thoáng thở dài một hơi, khẽ đưa tay lau đi mồ hôi lạnh trên trán mình. Vừa rồi thiếu chút nữa là không thể khống chế nổi cục diện rồi!

Rất nhanh sau đó, ánh mắt của hắn khẽ chuyển, nhìn sang phía Triệu Phong, trên mặt toát ra vẻ cẩn thận cùng cung kính, hỏi:

- Xin hỏi tiểu huynh đệ, người có phải là một Thuần Thú Sư cực kỳ hiếm thấy hay không?

- Thuần Thú Sư?

Triệu Phong nhận ra được một tia chờ mong cùng với kính ý ở trong mắt của Liều bá.

- Ủm! Đúng vậy! Ta chính là Thuần Thú Sư!

Triệu Phong tâm niệm vừa chuyển, gật đầu thừa nhận.

254. Chương 255: Hồng Hồ Thành

- Đúng vậy! Ta chính là Thuần Thú Sư!

Về mặt Triệu Phong hết sức bình tĩnh, rất vô sỉ thừa nhận cái danh hiệu cao thượng này.

Liều bá và những người chung quanh cơ bản cũng đều tin tưởng mười phần.

Dù sao, bọn họ cũng tận mắt nhìn thấy Triệu Phong chỉ huy Thanh Phong Yến, lực áp Hôi Miêu Ứng tu vi Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Trên mặt gã thiếu niên hắc bào Liều Đông thì lại mang theo vài phần hồ nghi. Cái tên thiếu niên từ nơi khi ho cò gáy chạy tới này, chớp mắt đã xoay người biến đổi, trở thành một vị Thuần Thú Sư khiến kẻ khác phải sùng kính, như vậy cũng quá mức kỳ ảo rồi...

Đại quốc Thiên Bồng diện tích lãnh thổ rộng lớn, địa vực khổng lồ, nhu cầu đối với tọa kỵ phi cầm cực cao.

Tốc độ của nhân loại cho dù có nhanh đến đâu đi chăng nữa, cường đại như Chân Linh Cảnh, đối mặt với quãng đường lấy đơn vị ngàn dặm mà tính toán, cũng đều có chút lực bất tòng tâm.

Ở nơi này, gần như mỗi một kẻ tu luyện thực lực cường đại một chút, trong tay đều sẽ có một tọa kỵ Linh sủng chuyên dùng để di chuyển. Vị quý nhân kim bào lúc trước cũng chính là như thế, có được một đầu Tứ Dực Phi Vân Báo, bất luận là phi hành hay chiến đấu, cũng đều vô cùng thực dụng.

Thử nghĩ mà xem, trong một tràng chiến tranh vượt qua quãng đường lên đến mấy ngàn dặm, mấy vạn dặm, chỉ dựa vào sức của bàn chân, đó là loại đau khổ đến mức nào.

Tóm lại, tọa kỵ Linh sủng ở Đại quốc Thiên Bồng luôn ứng dụng rất rộng rãi, ở những địa vực trong này, chúng lại chính là vật tư chiến lược khiến người ta tranh chấp, chiếm đoạt.

Chính bởi vì như vậy, cho nên Thuần Thú Sư ở Đại quốc Thiên Bồng mới vô cùng được hoan nghênh! Chỉ là cái loại chức nghiệp vô cùng thực dụng này, lại quá mức thừa thớt, so sánh với Trần Pháp Sư và Luyện Đan Sư còn hiếm thấy hơn rất nhiều.

Cho nên, sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Triệu Phong, thần sắc của Liễu bá cũng trở nên cung kính và kích động hơn một chút.

- Hóa ra người chính là Thuần Thú Sư, khó trách có thể có được sủng vật đáng yêu và nhanh nhạy như thế!

Cặp mắt trong suốt của Liễu Đình Ngọc sáng lên, gương mắt nhìn về phía Triệu Phong, trong ánh mắt có thêm vài phần sùng bái và hâm mộ.

Trong số ba người, cũng chỉ có mình Liễu Đông là sắc mặt tối tăm phiền muộn, trong lòng vẫn có chút hoài nghi.

Nếu như dưới tình huống bình thường, hẳn hơn phân nửa cũng sẽ tin tưởng.

Nhưng mà bản thân Liễu Đông lại rất có thành kiến đối với Triệu Phong, nói thế nào cũng không chịu chấp nhận sự thật này.

- Liễu bá, Đình muội, ta chưa từng nghe nói qua có vị Thuần Thú Sư nào trẻ tuổi như vậy...

Liễu Đông nói ra sự nghi ngờ của mình, vẫn còn ôm theo định ý đối với Triệu Phong.

- Đông nhi, không được vô lễ!

Liễu bá quát lớn một tiếng, cắt ngang lời nói của Liễu Đông.

Thuần Thú Sư, đối với một Gia tộc nhỏ như Liễu gia Lâm Lam Quận mà nói, chính là một chức vị cực kỳ thiếu khuyết, bình thường chính là vạn kim khó cầu.

Trong Liễu gia Lâm Lam Quận bọn họ, cũng chỉ có được mấy vị Thuần Thú Sư cấp bậc học đồ, chỉ có thể phụ trách những vấn đề đơn giản như chăn nuôi, chữa thương cho Linh thú tọa kỵ, nhưng nếu như nói đến chân chính thuần hóa Yêu thú, thì bọn họ lại không có khả năng này.

Trước kia, Liễu gia Lâm Lam Quận cũng từng có lần dùng số tiền khổng lồ mời một vị Thuần Thú Sư chân chính đến làm khách một thời gian, hỗ trợ thuần hóa vài con Yêu thú cấp thấp, nhưng chẳng được bao lâu, đã bị Gia tộc khác dùng số tiền lớn hơn mời đi mất.

- Thân phận của ta, không cần phải chứng minh cho bất luận kẻ nào tin tưởng!

Triệu Phong lạnh nhạt liếc mắt nhìn Liễu Đông một cái, trong thanh âm lộ ra sự khinh thường mười phần.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên lưng hắn cất lực gật đầu một cái, dùng miêu trảo khoa tay múa chân, giống như là đang làm chứng cho chủ nhân mình vậy.

Nhìn thấy một màn như vậy, Liễu bá và Liễu Đình Ngọc càng thêm tin tưởng không chút nghi ngờ.

Trong lòng Liễu Đông cũng có chút chột dạ, không dám tùy tiện lên tiếng nữa.

Nếu không phải là một Thuần Thú Sư, Triệu Phong chỉ là một gã thiếu niên ngoại quốc, cho dù có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đi chăng nữa, cũng khó có được một đầu Linh sủng phi cầm cường đại như Thanh Phong Yến vậy.

- Thuần Thú Sư ca ca, vậy ước định lúc trước của chúng ta, có còn tính nữa hay không?

Cặp mắt của Liễu Đình Ngọc khẽ chớp động mấy cái, có vài phần tinh linh, giáo hoạt.

Liều bá cũng nở nụ cười hòa ái:

- Dựa theo ước định lúc trước của chúng ta, chỉ cần Tiểu Tặc Miêu chịu đi theo chúng ta, người sẽ không ra tay ngăn cản phải không?

- Đương nhiên là có hiệu quả! Chẳng qua, muốn cướp đi một đầu Linh sủng từ trong tay của một Thuần Thú Sư, cũng không chuyện dễ dàng đâu!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, nói.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, lộn nhào một cái, lúc lắc cái đuôi, vẻ mặt cao ngạo, cự tuyệt những điều kiện hấp dẫn của mấy người Liều Đình Ngọc.

Kết quả này, cũng không nằm ngoài dự đoán của đám người Liều bá.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu có thể dễ dàng bị “mời” đi như vậy, Triệu Phong căn bản là uống mang danh Thuần Thú Sư rồi.

Liều bá hít một hơi, đề nghị:

- Không bằng như vậy đi, tiểu huynh đệ cho Đình nhi thêm thời gian một trăm ngày nữa để thuyết phục Tiểu Tặc Miêu! Hơn nữa, ngài thân là một vị Thuần Thú Sư, trong quá trình này, cũng sẽ không sử dụng thủ đoạn nào khác để can thiệp chứ?

- Ta đương nhiên là sẽ không quấy nhiễu rồi, nhưng mà trong thời gian trăm ngày này...

Triệu Phong ra vẻ do dự, nói.

Cho đến lúc này, mục đích của hắn xem như đã đạt thành được một nửa.

- Ha ha... tiểu huynh đệ không phải là đang muốn tìm một nữ nhân họ Liều hay sao? Lần này mục tiêu của ba người chúng ta là một trong bảy đại Phân tộc của Gia tộc Liều Thị, Liều gia Hồng Hồ Quận!

Liều bá lại cười nói.

- Hồng Hồ Liều gia?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi vui vẻ, cuối cùng cũng có thể liên hệ với một Phân tộc Liều Thị cấp bậc khá cao rồi.

- Hồng Hồ Liều gia ở tại khu vực Hồng Hồ Quận này chính là một phương bá chủ. Đến nơi đó, càng tiện lợi hơn cho tiểu huynh đệ tìm người! Hơn nữa theo như ta biết, Hồng Hồ Liều gia có bản gia phả tương đối đầy đủ của Liều Tộc, càng dễ dàng cho việc tìm người hơn.

Liều bá nhìn thấy Triệu Phong đã động tâm, lại vội vàng cấp thêm một điều kiện mê người nữa.

Lúc trước khi còn ở trên Độ Thiên Thuyền, Liều bá đã biết được Triệu Phong chính là muốn đi tìm người.

- Cũng được!

Triệu Phong trịnh trọng gật đầu.

- Thật tốt quá!

Liều Đình Ngọc không khỏi nhảy nhót một trận, quần lầy Tiểu Tặc Miêu mà chơi đùa một hồi.

Liều bá cũng khẽ thở ra một hơi, trong lòng cảm thấy may mắn. Nếu có thể cùng với một vị Thuần Thú Sư có tiềm lực cực lớn kết nối giao tình, đối với Liều gia Lâm Lam Quận mà nói, trăm lợi không một hại!

Mấy người Liều bá không chú ý tới, lúc này Triệu Phong cùng Tiểu Tặc Miêu khẽ liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt mang theo ý cười như đã đạt được mục đích.

Bọn họ căn bản không biết rằng, ngay từ thời điểm lúc Triệu Phong giả mạo Thuần Thú Sư, đã liền có ý định muốn thông qua manh mối của ba người Liều bá, nhằm để thăm dò tung tích.

hương 255: Hồng Hồ Thành (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Khiến cho Triệu Phong càng thêm kinh hỉ chính là, kế tiếp hắn liền có cơ hội tiến vào một trong bảy đại Phân tộc bên dưới Tổng hệ Liễu Tộc, việc này đối với kế hoạch tìm người của chính mình có sự trợ giúp cực lớn.

Chính vì như thế, cho nên Triệu Phong đã phải hứa hẹn cấp cho Tiểu Tặc Miêu một trăm Nguyên tinh thạch Hạ phẩm để làm phí dịch vụ!

Nếu không có Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong căn bản không thể nào thuận lợi tiếp xúc với Gia tộc Liễu Thị như vậy. Nếu tùy tiện tiếp cận, nhất định sẽ khiến cho Liễu Thị cảnh giác.

Đồng thời, trong lòng Triệu Phong cũng có chút oán giận:

- Sư tôn à, cái nhiệm vụ truyền tin này, tin tức ngài đưa ra quả thật quá ít rồi! Cả Đại quốc Thiên Bồng rộng lớn đến như vậy, Gia tộc Liễu Thị nhiều đến mấy trăm cái, những người tên Liễu Cầm Tâm lại nhiều đến mức không đếm hết nổi!

Trên thực tế, Triệu Phong đã trách lầm Đại Trưởng lão.

Đại Trưởng lão từ trước đến giờ chưa từng đi qua Đại quốc Thiên Bồng lần nào, đối với tin tức cụ thể của người kia cũng biết không nhiều lắm, thậm chí việc quen biết người kia cũng là chuyện rất lâu trước đây rồi.

Mục tiêu chân chính của Đại Trưởng lão chính là một phen sắp xếp ổn thỏa cho tương lai của Triệu Phong, về phần thế cục của Thập Tam Quốc, căn bản là không ôm quá nhiều hy vọng.

Sau khi vượt qua Nộ Thiên Hà, Triệu Phong và ba người Liễu bá chính thức kết bạn mà đi.

Liễu bá tuy là Trưởng lão của Chi tộc Liễu Thị, nhưng số lần vượt qua Nộ Thiên Hà, tiến vào bờ bên kia cũng không tính là nhiều.

- Cứ cách mỗi năm năm, Chi tộc Liễu gia Lâm Lam Quận chúng ta lại đề cử một hai thiên tài đưa đến Phân tộc Hồng Hồ Quận...

Liễu bá cũng không có giấu diếm mục đích chuyến hành trình.

Triệu Phong lộ vẻ ngạc nhiên. Cái loại danh ngạch thiên tài đề cử này, lúc ban đầu khi ở trấn Thanh Diệp, hắn cũng từng may mắn nhận được.

Lúc trước, hắn và Triệu Tuyết được đề cử đi Gia tộc Triệu Thị tại Vũ Dương Thành, cuối cùng mỗi người đều đi lên quỹ tích nhân sinh bất đồng nhau.

Mà Liễu Đình Ngọc và Liễu Đông trước mắt này, đồng dạng cũng là người được đề cử đi tới Phân tộc cấp bậc cao hơn của Gia tộc, những gì trải qua cũng không khác gì Triệu Phong năm xưa!

Hơn nữa, Triệu Phong còn nhìn ra được, tư chất của Liễu Đình Ngọc hơn xa Liễu Đông, quỹ tích nhân sinh của hai người sau này, cũng sẽ hoàn toàn bất đồng nhau. Mặc dù thiên phú của Liễu Đông cũng không tệ, có thể so sánh với sư huynh Dương Kiên...

Liễu bá khẽ vỗ nhẹ một cái túi nhỏ đặc chế đeo bên hông mình, một luồng khói lóe lên, nhất thời hiện ra một đầu cự điều lông xanh, dang rộng hai cánh ra, chiều dài ước chừng mười trượng.

Triệu Phong không có được Túi Linh sủng, cũng chỉ có thể hâm mộ mà nhìn.

- Cùng lên cả đi!

Liễu bá vỗ vỗ lưng điều một cái, bảo mấy người cùng ngồi lên.

Lượn cấp bậc, đầu cự điều lông xanh trước mặt này cũng đạt tới Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, nhưng so sánh tốc độ và mức độ quý hiếm thì còn xa mới bằng được Thanh Phong Yển của Triệu Phong.

Chẳng qua, thể tích của đầu cự điều này khá lớn, có thể đồng thời chở được tới gần mười người, điểm này so với Thanh Phong Yển thể tích khá nhỏ, thì lại có ưu thế hơn.

Hồng Hồ Liễu gia, cách Nộ Thiên Hà cũng không tính là quá xa, tương đương khoảng cách phân nửa Tương Vân Quốc mà thôi.

Trên đường đi tới, bay ngang qua một mảnh giang sơn cẩm tú xinh đẹp hùng vĩ, khiến cho Triệu Phong mở rộng nhãn giới rất nhiều.

Thánh địa tu hành Đại quốc, nguyên khí thiên địa vô cùng nồng đậm, võ phong cường thịnh, trong thế tục, cứ mười người lại có một vị Thoát Phàm Cảnh, chứ đừng nói gì đến Thế giới Tông môn.

Trên bầu trời thường xuyên có thể nhìn thấy được phi cầm tọa kỵ, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy được thân ảnh của cường giả Chân Linh Cảnh nữa.

Đối với chuyện này, Liễu bá cũng không hề cảm thấy kỳ quái.

Những cường giả Chân Nhân Cấp bình thường, ở các nơi của Đại quốc thường xuyên vẫn nhìn thấy được.

Chỉ có cường giả Chân Huyền Cấp trở lên, mới có thể hiếm thấy hơn một chút.

Cường giả Chân Chủ Cấp mặc nhiên đứng ở đỉnh cao sừng sững, lật tay làm mây, úp tay làm mưa, không ai không phải là chúa tể một phương.

oOo

Mấy ngày sau, cự điều lông xanh đã tiến vào một khu vực thủy vịnh sông hồ chẳng chịt.

Hồng Hồ Quận, ở Đại quốc Thiên Bồng xem như cũng có danh tiếng không nhỏ. Những Gia tộc cùng Tông phái đóng đô ở trong này, cũng có đến mấy chục cái danh tiếng vang dội khắp cả Đại quốc Thiên Bồng.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong tra xét ra một cái kết quả. Phiến thiên địa này, nguyên khí thiên địa vô cùng tinh thuần, nồng hậu, xác suất thiên tài địa bảo xuất hiện cũng rất cao.

- Ở Hồng Hồ Quận này, Phân tộc Liễu Thị chính là một trong ba cỗ thế lực cực mạnh! Phía trước chính là Hồng Hồ Thành!

Liễu bá đã tới nơi này mấy lần, không ngừng giới thiệu cho Triệu Phong.

Mà trên thực tế, Thần Linh Nhân của Triệu Phong đã sớm nhìn thấy được Hồng Hồ Thành ở phía trước khá xa, thậm chí ngay cả hình dáng đại khái của cả đại thành cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cả Hồng Hồ Quận này có hình dáng như hình tam giác.

Trong đó mảnh lục địa của Hồng Hồ Quận hơi nhô ra, cũng có thể được xem như là một cái bán đảo, gần như tiếp cận vùng thủy vực trung tâm của Hồng Hồ!

Mà Hồng Hồ Thành, đứng sừng sững ở ngay trung tâm của cái bán đảo kia, phong cảnh quanh co khúc khuỷu, tráng lệ bàng bạc.

Sau khi cự điều lông xanh bay tới phụ cận Hồng Hồ Thành, hành vi cử chỉ của mấy người Liễu bá liền trở nên có chút câu nệ hơn.

Trên không trung của Hồng Hồ Thành, thỉnh thoảng lại có những luồng khí tức cường đại bay vọt qua, thường xuyên là Nửa bước Chân Linh Cảnh, thậm chí là cường giả Chân Nhân Cấp nữa.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong quan sát toàn cục, trong lòng không khỏi cảm khái. Nếu so sánh với khu vực phồn hoa ở nơi này mà nói, thì phiến địa vực Thập Tam Quốc kia, quả thật cũng chỉ là một nơi khỉ ho cò gáy mà thôi.

Hồng Hồ Liễu gia chiếm đóng ở khu vực phía Đông Hồng Hồ Thành, giữ lấy một mảnh địa vực phồn hoa thật lớn.

Sau khi tiến vào Hồng Hồ Thành, có một cái văn bản quy định vô cùng rõ ràng: Những Linh sủng phi cầm loại lớn, nhất định phải thu nạp vào trong Túi Linh sủng, không được phép mang theo vào trong thành.

Liễu bá yên lặng thu hồi lại cự điều lông xanh, mấy người từ từ hạ xuống, chuẩn bị tiến vào trong thành.

Triệu Phong thì lại có chút buồn bực. Hắn không có Túi Linh sủng, trước mắt cũng không có đủ tiền mà mua.

- Đứng lại!

Mấy tên thủ hạ phi thân nhảy ra, ngăn cản Triệu Phong lại.

Theo nguyên tắc mà nói, Thanh Phong Yến của hắn cũng xem như là Linh sủng phi cầm loại lớn, dù sao chiều rộng cũng lên đến mấy trượng, tiến vào trong thành, nếu như vô tình dẫm thương người, cũng tính là quấy nhiễu trị an.

Ở giữa không trung Hồng Hồ Thành có rất nhiều thủ vệ cưỡi phi cầm tuần tra, thực lực khoảng chừng từ Ngũ trọng thiên Thoát Phàm Cảnh đến Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, những thủ vệ cấp bậc Đội trưởng, thì lại đạt tới Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Hiện tại Triệu Phong chỉ có hai cái lựa chọn:

Thứ nhất, đi vào thành, tạm thời để Thanh Phong Yến ở lại ngoài thành.

Nhưng mà như vậy, Thanh Phong Yến ở lại bên ngoài, rất dễ bị kẻ khác nảy sinh ý định không tốt.

Thứ hai, từ bỏ ý định vào thành!

255. Chương 256: Ngoan Nào! Ngoan Nào!

Triệu Phong khẽ hít một hơi. Hắn vừa mới chân ướt chân ráo đi vào Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh địa vực đều không quen biết, chỉ có thể đem Thanh Phong Yến lưu lại ở ngoài thành mà thôi.

Hắn định để Thanh Phong Yến bay lượn trên không trung, sau đó dùng Thần Linh Nhân theo dõi chiếu ứng.

Đúng lúc này, Liễu bá chợt mở miệng nói:

- Các vị thủ vệ đại nhân, dựa theo quy định của các thành thị, Thuần Thú Sư có thể mang theo Linh sủng tọa kỵ của mình vào thành mà!

Ở bất cứ thế giới nào, cho dù là quy tắc có thâm nghiêm đến thế nào đi chăng nữa, cuối cùng vẫn sẽ có một số ít người có thể hưởng thụ đặc quyền riêng.

Ví dụ như đạt tới cấp bậc Chân Chủ Cấp, cho dù có cưỡi Linh sủng vào thành, cũng không ai ngăn cản cả, hết thấy quy tắc cũng đều là mây bay.

Tương ứng như vậy, Thuần Thú Sư cũng là một loại quần thể đặc thù, ở Đại quốc Thiên Bồng thập phần khan hiếm.

Hơn nữa, với năng lực đặc thù của Thuần Thú Sư, bên người thường xuyên sẽ mang theo không ít Yêu thú Linh sủng, Túi Linh sủng không nhất định sẽ đủ dùng.

Đối với cái quần thể đặc thù này, các đại thành cũng sẽ chiếu cố đặc thù một chút.

- Thuần Thú Sư?

Một gã Thủ vệ trưởng có tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh dẫn đầu, mang theo vẻ mặt hoài nghi nhìn về phía Triệu Phong.

Chúng thủ vệ đều có chút nghi ngờ, hiển nhiên là không tin.

Hồng Hồ Thành, thân là một trong những trọng thành quy mô khổng lồ của Đại quốc Thiên Bồng, trong thành tự nhiên có không ít những Thuần Thú Sư.

Nhưng mà những vị Thuần Thú Sư này, bình thường cũng hơi có chút danh tiếng, đám thủ vệ ít nhiều cũng đều biết mặt.

Mà gã thiếu niên trước mắt này, bộ dáng chột mắt, tóc xanh, nhìn bề ngoài có thêm vài phần hung ác tà dị, nhìn thế nào cũng không giống một vị Thuần Thú Sư.

- Ha ha... Hồng Hồ Quận từ khi nào lại có thêm một vị Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy? Liệu mỗi thật sự muốn lĩnh giáo một chút a!

Một tiếng cười trong trẻo đột nhiên truyền đến.

Lời nói vừa dứt, một đầu hồng điều hai đầu thật lớn, chở theo một gã thanh niên áo giáp màu tím bay nhanh mà đến.

- Liễu công tử!

- Liễu Đội trưởng!

Đám người Thủ vệ trưởng đều hành lễ, thần sắc cung kính.

Gã thanh niên tử giáp này, tu vi đồng dạng là Nửa bước Chân Linh Cảnh, nhưng khí tức trên người so sánh với Liễu bá còn cường đại hơn một chút.

- Nửa bước Chân Linh Khí chuyển hóa đạt tới gần sáu thành!

Triệu Phong giật mình động dung.

Nhưng mà Liễu bá đứng một bên thì cũng nhận ra gã thanh niên kia:

- Liễu Nguyên công tử!

Gã thanh niên tử giáp kia vừa đáp xuống, ánh mắt khẽ đảo qua ba người Liễu bá, cảm giác có chút quen mắt:

- Các người là...

Liễu bá vội vàng thuyết minh thân phận.

- Ha ha... hóa ra là người của Chi tộc Liễu gia Lâm Lam Quận, ta thiếu chút nữa là quên mất! Hiện tại đúng là thời điểm bản tộc tuyển nhận danh ngạch thiên tài của Chi tộc a!

Liễu Nguyên công tử kia cuối cùng cũng nhớ lại.

Trong dĩ vãng, Liễu bá từng khá nhiều lần đưa đệ tử Chi tộc đến Liễu gia Hồng Hồ Quận, từng gặp qua Liễu Nguyên công tử này mấy lần.

Trải qua giới thiệu, Triệu Phong mới biết được, vị Liễu Nguyên công tử này chính là nghĩa tử của đương kim Gia chủ Liễu gia, trong đám thanh niên trẻ tuổi tân bối, cũng tính là nhân vật phong vân nổi bật.

- Vị Triệu Phong huynh đệ này, chính là một vị Thuần Thú Sư mà gần đây bốn Chi tộc ta mới kết giao, vừa lúc cũng có việc cùng đến Hồng Hồ Thành!

Liễu bá trịnh trọng giới thiệu Triệu Phong cho Liễu Nguyên.

Liễu Nguyên nhàn nhạt gật đầu, hiển nhiên cũng không quá mức tin tưởng thân phận Thuần Thú Sư của Triệu Phong.

Tại Đại quốc Thiên Bồng, Thuần Thú Sư rất khan hiếm, tình huống giả mạo Thuần Thú Sư để kiếm chác cũng không phải chưa từng xảy ra.

- Có thể gặp được một vị Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy, quả thật chính là vinh hạnh của Liễu mỗ ta! Trùng hợp, dạo gần đây Song Đầu Nộ Diễm Điều của Liễu mỗ ta tính tình hơi chút nóng nảy, có chút không thể khống chế, không biết vị Triệu Thuần Thú Sư này có thể giúp đỡ một phen hay không?

Lời nói Liễu Nguyên vừa dứt, đầu Song Đầu Nộ Diễm Điều mà hắn đang cười đột nhiên phát ra một trận quái khiếu bén nhọn, phốc một tiếng, trên người dâng lên từng trận hỏa diễm hùng hục.

Sau đó Song Đầu Nộ Diễm Diệu chợt lỏng lộn lên một hồi, hất Liễu Nguyên té ngã xuống đất.

Trong lòng Triệu Phong khẽ cười lạnh. Liễu Nguyên này quả thật là biết diễn trò, cố tình để cho Song Đầu Nộ Diễm Diệu vào lúc này giở chứng, lấy cái này để làm khó dễ, hoặc là cố ý muốn thử mình.

Người sáng suốt liền có thể nhìn ra được, tọa kỵ phi cầm của Liễu Nguyên lúc này đây đột nhiên phác tác nổi giận, thật sự là quá mức trùng hợp rồi.

Liễu bá vừa định mở miệng nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng im lặng.

Dù sao thì Triệu Phong cũng chính là một Thuần Thú Sư chân chính, loại vấn đề thông thường như thế này, hần hần có thể giải quyết được.

Hơn nữa, Liễu bá cũng muốn nhân cơ hội này hiểu biết một chút năng lực thuần thú của Triệu Phong.

- Có thể, nhưng mà... chuyện thù lao...

Về mặt Triệu Phong bình thản, liếc mắt nhìn đầu Song Đầu Nộ Diễm Diệu bộ dáng phần nộ bưng bưng phía trước kia.

Thù lao?

Mọi người nhất thời sửng sốt, khẩu khí của tên thiếu niên này thật ra cũng không nhỏ a!

Chẳng qua, bình thường các Thuần Thú Sư chân chính cũng chẳng có kẻ nào dễ hầu hạ cả.

- Chỉ cần người có thể khiến cho Tiểu Hồng Diễm của ta bình tĩnh trở lại, những yêu cầu bình thường, ta hoàn toàn có thể thỏa mãn người!

Về mặt Liễu Nguyên tràn đầy tự tin chắc chắn.

Triệu Phong lập tức đưa ra yêu cầu, muốn Liễu Nguyên hỗ trợ mình tìm tung tích của một nữ tử họ Liễu.

- Không thành vấn đề!

Liễu Nguyên không chút do dự đáp ứng.

Tiểu Hồng Diễm chính là do hần cố tình ra lệnh cho nó phát cuồng, dưới tình huống như thế này, nếu như Triệu Phong thật sự có thể khiến cho nó bình tĩnh trở lại, liền chứng minh hần quả thật có chân tài thực học.

Mà một vị Thuần Thú Sư chính thức, cho dù là Hồng Hồ Liễu gia, cũng luôn có nhu cầu chiêu nạp, kết giao, những yêu cầu bình thường, hoàn toàn có thể thỏa mãn được.

Triệu Phong khẽ gật đầu, chậm rãi đi về phía Song Đầu Nộ Diễm Diệu.

Song Đầu Nộ Diễm Diệu phát phát hai cánh, hỏa diễm bốc lên cao chừng hơn một trượng, hung tính mười phần, nóng nảy vô cùng, không ngừng hướng Triệu Phong thị uy.

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Triệu Phong giống như đang dụ dỗ con nít, vươn một đầu ngón tay ra, hướng về phía Song Đầu Nộ Diễm Diệu vẽ vẽ mấy cái.

Đồng thời, hần cũng chậm rãi tiến về phía Song Đầu Nộ Diễm Diệu.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng nhảy lên, đứng ở trên vai của Triệu Phong, nhe răng nhếch miệng, hướng Song Đầu Nộ Diễm Diệu không ngừng khiêu khích.

Song Đầu Nộ Diễm Diệu dưới sự múa may của hai người, dần dần trở nên yên tĩnh lại.

Đầu tiên là đầu ngón tay của Triệu Phong, quơ quơ vẽ vẽ, tựa hồ ẩn chứa một loại lực lượng thần bí có tác dụng yên ổn tâm thần.

Tiếp theo là sự khiêu khích của Tiểu Tặc Miêu, dường như cũng có tác dụng nhất định nào đó.

Tóm lại, một người một mèo bình yên không chút việc gì, đi tới trước người của Song Đầu Nộ Diễm Diệu.

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Triệu Phong vươn tay ra, khẽ vuốt ve đỉnh đầu của Song Đầu Nộ Diễm Diệu mấy cái.

Một màn này khiến cho những người ở gần đó đều vô cùng rung động.

Ở trước mặt Song Đầu Nộ Diễm Diệu thể tích khổng lồ, thân hình Triệu Phong nhỏ bé giống hệt như một tên người lùn vậy.

Nhưng mà hắn lại dùng một loại phương thức đơn giản như thế, đã có thể nhẹ nhàng trấn an con chim khổng lồ trước mặt mình.

Hơn nữa, Song Đầu Nộ Diễm Diệu lại vô cùng im lặng, để mặc cho nó vuốt ve đầu mình.

Chương 256: Ngoan nào! Ngoan nào! (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Liễu Nguyên cũng cả kinh một trận, âm thầm huyết sáo nhẹ một tiếng, nhưng Song Đầu Nộ Diễm Diệu lại chỉ khẽ run nhẹ lên một tiếng, sau đó không phản ứng gì nữa.

Lúc này, Triệu Phong đã nhảy lên, đứng ở trên lưng của Song Đầu Nộ Diễm Diệu.

- Không có sự cho phép của ta, cho tới bây giờ chưa từng có người nào có thể bình yên đứng trên người của Tiểu Hồng Diễm, trừ phi là Thuần Thú Sư!

Trong mắt Liễu Nguyên chợt lóe lên tinh quang.

Khi mà Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu đứng ở trên người của Song Đầu Nộ Diễm Diệu, Liễu Nguyên chợt phát hiện, Tiểu Hồng Diễm của mình, không biết vì cái gì lại có chút run sợ nhàn nhạt.

- Meo meo! Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu học theo bộ dáng của Triệu Phong lúc trước, dùng miêu trảo khẽ vuốt nhẹ đỉnh đầu của Song Đầu Nộ Diễm Diệu, tựa hồ như đang nói:

- Ngoan nào! Ngoan nào!

Liễu Nguyên cùng đám người Liễu bá nhất thời vẻ mặt cực kỳ phấn khích.

Đặc biệt là Liễu Nguyên, khuôn mặt thoáng run rẩy nhàn nhạt. Tiểu Hồng Diễm của hắn, tính cách vô cùng nóng nảy, chưa từng bao giờ chịu qua sự vũ nhục như vậy.

Đầu tiểu Miêu sưng kia, không ngờ lại dám đùa giỡn Tiểu Hồng Diễm!

Mặc dù trong lòng Liễu Nguyên có chút oán hận, nhưng ngoài mặt lại duy trì sự khách khí:

- Triệu đại sư, quả thật có khả năng thông linh! Liễu mỗ bội phục! Yêu cầu của các hạ, Liễu Nguyên sau khi quay về Gia tộc, chắc chắn sẽ dốc sức hoàn thành!

- Ừm!

Triệu Phong khẽ gật đầu một cái, rất có bộ dáng của một Thuần Thú Sư chân chính.

Cũng chính vì như thế mới khiến cho đám người Liễu Nguyên càng thêm cẩn thận đối đãi. Chiêu nạp một vị Thuần Thú Sư, cho dù là đối với một đại tộc như là Hồng Hồ Liễu gia, cũng là chuyện vô cùng quan trọng.

oOo

Sau đó, có Liễu Nguyên dẫn đường, mọi người nhất thời thẳng đường tiến vào thành, không hề bị bất cứ ngăn cản nào cả.

Triệu Phong dắt theo Thanh Phong Yên vào thành, cũng không có kẻ nào tiến ra ngăn trở.

Ngay khi cái danh hào Thuần Thú Sư của hắn nhận được sự tán đồng của mọi người, liền có thể hưởng thụ loại đặc quyền này.

Thuần Thú Sư có khả năng thuần phục Yêu thú, đừng nói là Linh sủng của mình, cho dù là Linh sủng tọa kỵ của những người đi chung quanh, cũng đều dị thường yên lặng.

Không bao lâu sau, đoàn người của Triệu Phong liền được đối đãi như khách quý, tiến vào phủ đệ của Hồng Hồ Liễu gia.

Ba người bọn Liễu bá ngược lại được ăn theo chút vinh quang, đạt được những đãi ngộ trước giờ chưa từng có của Hồng Hồ Liễu gia.

Hồng Hồ Liễu gia thậm chí còn phái ra một vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh, đặc biệt tới tiếp đón mấy người bọn Triệu Phong.

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh này, trọng điểm tiếp kiến Triệu Phong, hơn nữa còn nguyện ý hứa hẹn cấp cho hắn đãi ngộ của Khách khanh Nhất đẳng nữa.

Khách khanh Nhất đẳng, gần như tương đương với đãi ngộ của Trưởng lão Khách khanh trong Liễu Tộc rồi.

Trưởng lão Khách khanh, bình thường cần phải đạt tới tu vi Chân Linh Cảnh, mới có thể đạt được đãi ngộ này, bởi vậy có thể thấy được phân lượng của Khách khanh Nhất đẳng này.

- Có thể cho ta chút thời gian suy nghĩ không?

Triệu Phong cũng chỉ thoáng gật đầu, không có lập tức đáp ứng.

Chuyện quan trọng nhất của hắn trước mắt, chính là truyền tin, hoàn thành xong nhiệm vụ của sư tôn.

Hắn còn nhớ rõ, sư tôn dường như đã từng nói qua, người nhận được bức thư này sẽ sắp xếp an bài cho hắn.

Nhưng mà nếu như Đại Trưởng lão biết được, giờ phút này Triệu Phong đã có hy vọng trở thành Khách khanh Nhất đẳng của một phương Đại Gia tộc trong Đại quốc Thiên Bồng, chỉ sợ sẽ lập tức bảo hắn đồng ý, không cần phải đi đưa tin gì nữa.

Bởi vì mục đích của Đại Trưởng lão chính là một phen sắp xếp an bài thích đáng cho Triệu Phong ở lại Đại quốc Thiên Bồng, lá thư này, chẳng qua chỉ là muốn kéo chút quan hệ nhân mạch mà thôi.

Nhưng mà, trở thành Khách khanh Nhất đẳng của Hồng Hồ Liễu gia, thân phận cao thượng, điều này so với đãi ngộ của đệ tử trung tâm còn cao hơn không ít.

Triệu Phong căn bản là không cần quan hệ nhân mạch gì cả, chỉ bằng vào một cái thân phận Thuần Thú Sư, liền có thể đạt tới hiệu quả vượt quá tưởng tượng rồi. Đây là tình huống mà Đại Trưởng lão chưa bao giờ đoán trước được.

Nhưng mà hiển nhiên, Triệu Phong cũng không có lĩnh ngộ được ý định thực sự của sư tôn, trong lòng chỉ có duy nhất một ý niệm đơn giản, đó là đưa bức thư tín này đến trong tay chủ nhân chân chính của nó.

- Đây là một cái Hồng Liễu Lệnh! Bằng vào cái lệnh bài này, Triệu huynh đệ có thể đi lại khắp nơi trong địa bàn của Hồng Hồ Liễu gia, tuyệt đối không bị ngăn trở!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kia cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, càng không hề có bất cứ giận hờn nào, ngược lại còn cấp cho hắn một cái lệnh bài.

- Hồng Liễu Lệnh?

Liễu bá không khỏi lộ ra thần sắc hâm mộ. Thuần Thú Sư ở Đại quốc Thiên Bồng thật sự là vô cùng hiếm quý, các Đại Gia tộc, đại thế lực, ai nấy cũng đều tranh đoạt chiêu dụ.

Cái Hồng Liễu Lệnh này, chính là đại biểu cho thân phận khách quý của Triệu Phong ở Hồng Hồ Liễu Tộc.

Có lệnh bài này, Triệu Phong ở lại Hồng Hồ Quận làm việc sẽ càng thêm dễ dàng hơn rất nhiều.

Đợi khi chuyện của Triệu Phong kết thúc xong, kế tiếp mới tới phiên ba người bọn Liễu bá.

- Hai người các ngươi tới đây, kiểm tra tư chất một chút!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh nhàn nhạt liếc mắt nhìn hai người Liễu Đình Ngọc và Liễu Đông, vẻ mặt không chút biểu tình, nói.

- Đình nhi, nhanh lên!

Trong mắt Liễu bá toát ra một tia chờ mong và khẩn trương.

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kia cũng không hề lấy ra bất cứ đạo cụ thí nghiệm gì cả, chỉ khẽ nhắm mắt lại, tiến hành bắt mạch cho Liễu Đình Ngọc.

- Huyết mạch truyền thừa! Không ngờ lại là huyết mạch tổ truyền của Gia tộc Liễu Thị chúng ta!

Vị Trưởng lão Chân Linh Cảnh kinh dị ồ lên một tiếng.

Chỉ thấy trên làn da bên ngoài cánh tay của Liễu Đình Ngọc chợt hiện lên một tầng huyết dịch bích sắc nhàn nhạt, màu sắc giống hệt như một khối ngọc bích mông lung vậy.

Đương nhiên, Triệu Phong thân là người từ bên ngoài đến, cũng tự nhận là thúc ngựa cũng không thể theo kịp.

Tu vi của Chung Thiên Khôi chính là Nửa bước Chân Linh Cảnh, hơn nữa còn có được huyết mạch truyền thừa, vậy mà cũng không thể nào địch nổi, huống chi là hấn, hiện tại chỉ có tu vi Lục trọng thiên Thoát Phàm Cảnh mà thôi.

Trong nửa ngày tiếp theo, thỉnh thoảng mới có thêm một hai vị tuổi trẻ tài tuấn lên đài khiêu chiến, kết quả đều bị bốn năm chiêu liền đánh xuống khỏi Luận võ đài.

Nhìn thấy đám thanh niên tài tuấn kia đều bị thua thê thảm, trong lòng Triệu Phong bắt đầu toát ra một trận mồ hôi lạnh.

Càng buồn bực hơn nữa chính là, vị Hồng Hồ Thành chủ kia, giống như cố tình chế nhạo, ngẫu nhiên ánh mắt lại đảo quét qua người hấn một lần.

Mắt thấy mặt trời dần dần ngã về Tây, tỷ võ chiêu phu cũng rất nhanh sắp đến thời hạn cuối cùng.

- Chấm dứt... nhanh chóng chấm dứt đi...

Triệu Phong cảm giác một phút dài như trăm năm.

Với tình huống hiện tại mà nói, cho dù hấn có lên Luận võ đài, căn bản cũng không có chút phần thắng nào.

Giai đoạn cuối cùng, xung quanh Luận võ đài không ngờ lại im lặng dị thường.

Thiên kim Thành chủ Liễu Cẩm Tâm, thân ảnh mảnh mai đứng ở một góc Luận võ đài, một thân váy trắng như tuyết, ánh mắt trong xanh thâm thúy, bóng dáng như tranh vẽ, hai mắt bình tĩnh, yên lặng như nước hồ thu, không có một tia biểu tình nào cả.

Đối với lần tỷ võ chiêu phu này, Liễu Cẩm Tâm dường như cũng không ôm quá nhiều hy vọng, tâm tình vô cùng bình thản.

Hồng Hồ Thành chủ cũng hít sâu một hơi.

Đột nhiên, ánh mắt hấn khẽ chuyển, rơi xuống trên người gã thiếu niên tóc xanh đang ngồi quan chiến bên dưới, cất tiếng nói:

- Tiểu tử, ta vừa gặp người đã thích! Người ngàn vạn lần đừng khiến cho ta thất vọng a!

Khóe miệng Hồng Hồ Thành chủ nhếch lên một tia cười ý vị.

Trong lòng Triệu Phong thầm mắng, ai cùng với người vừa gặp đã thích chứ?

Chẳng qua, lúc này dưới ánh mắt chăm chú của chúng nhân, hấn cũng không thể nào mạnh mẽ phản kháng ý nguyện của Hồng Hồ Thành chủ.

- Cũng được! Dù sao với thực lực của ta, cũng không có khả năng chiến thắng được nàng ta! Nhân cơ hội này, nghiên cứu hư thực của nàng là được rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đặc biệt lưu ý đến cây lược ngọc ở trong tay Liễu Cẩm Tâm.

Người này, ngoại trừ độ tuổi hơi nhỏ hơn so với trong điều kiện sàng lọc ra, tu vi thực lực cùng với các điều kiện đặc thù khác, đều tương đối phù hợp.

Đặc biệt là cây lược ngọc kia, cũng có chút tương tự với nửa cây lược ngọc trên người của Triệu Phong. Cho dù vị Liễu Cẩm Tâm này không phải là người mà hấn cần tìm, nhưng hấn là cũng có chút quan hệ sâu xa nào đó.

- Triệu huynh, cố gắng một chút! Lấy được thiên kim Thành chủ, chính là phúc khí mà vô số người ở đây hâm mộ cũng không được đó!

Liễu Nguyên cười ha hả, trêu ghẹo nói.

Triệu Phong vào thế cười hồ khó xuống, thân hình nhảy lên một cái, bay lên trên Luận võ đài.

Liễu Cầm Tâm một thân váy trắng như tuyết, ánh mắt rơi lên trên người Triệu Phong, bộ dáng có chút hứng thú.

Cũng đồng thời trong lúc này, dưới đài đột nhiên truyền đến một thanh âm giới thiệu khá lớn:

- Vị này chính là Triệu Phong đại sư, một vị Thuần Thú Sư thiếu niên từ phương xa mà đến! Triệu đại sư từ lâu ngưỡng mộ dung nhan của thiên kim Thành chủ, đặc biệt đến đây tham gia tỷ võ chiêu phu!

Lời này vừa nói ra, toàn trường nhất thời ồ lên một trận.

- Thuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy sao?

- Tham gia tỷ võ chiêu phu chỉ vì ngưỡng mộ dung nhan giai nhân?

- ...

Mọi người dưới đài nhất thời nghị luận liên hồi, một trận oanh động.

Triệu Phong thiếu chút nữa thì hộc máu tại chỗ. Những lời này vừa rồi chính là do mình khách sáo nói ra, không ngờ hiện tại lại bị đem ra tuyên bố rộng rãi.

Giờ phút này, tất cả mọi người ở đây, thậm chí ngay cả Liễu Cầm Tâm kia, sắc mặt cũng đều có chút khác thường dò xét Triệu Phong một phen.

258. Chương 259: Tiểu Tặc Miêu Xuất Tràng

259. Chương 260: Thừa Long Khoái Tế

260. Chương 261: Đỉnh Hôn

261. Chương 262: Truyền Thuyết Thần Mâu

262. Chương 263: Đập Phá Quán

263. Chương 264: Giao Dịch Thành

264. Chương 265: Vân Hải Dương

265. Chương 266: Phá Được Cửa Khẩu

266. Chương 267: Ủy Thác Thần Bí

267. Chương 268: Quan Tâm Nàng Một Chút

268. Chương 269: Kim Qua Huyết Long Kiệu

269. Chương 270: Hắc Ám Quang Luân

270. Chương 271: Bố Cục Hoàn Thành (

Khi chân tướng được công bố, Triệu Phong và Thiết Kiền đại sư cũng cảm thấy vô cùng khiếp sợ.

Vị Liễu Cầm Tâm mà Triệu Phong muốn tìm này, lại lịch thật sự quá lớn, không ngờ lại chính là Cầm Vương phi của Hoàng thất!

Ở Đại quốc Thiên Bồng, Hoàng thất chính là cơ cấu thống trị cao nhất, chưởng quản toàn bộ Đại quốc. Trên danh nghĩa, thậm chí ngay cả Tam tông, Tứ tộc cũng đều phải nghe Hoàng thất hiệu lệnh.

Triệu Phong nghĩ đến điều này, cặp mày khẽ nhíu lại, đột nhiên lại nghĩ đến điều gì đó, sắc mặt đại biến.

Nếu hắn nhớ không lầm thì Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo chính là thủy hỏa bất dung, minh tranh ám đấu.

Hoàng thất trên danh nghĩa là chính thống hiệu lệnh thiên hạ, chưởng quản cả Đại quốc. Mà Thiết Huyết Giáo, lại chính là Quốc giáo, thế lực ngập trời, bằng vào thủ đoạn thiết huyết, nghiền áp hết thảy.

- Vị Cầm Vương phi này, quyền khuynh thiên hạ, mị hoặc chúng sinh, thậm chí có ý đồ nắm giữ triều chính, chính là đại địch của Thiết Huyết Giáo chúng ta!

Thiết Ma thành linh nói.

Lời này vừa nói ra, trong lòng Triệu Phong nhất thời có chút không yên.

Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất, thậm chí Cầm Vương phi, chính là đối thủ một mất một còn.

- Nếu như ta mang theo tín vật, đi đầu nhập vào Cầm Vương phi, đó chẳng phải là...

Tâm thần Triệu Phong ngưng trọng, không khỏi có chút lo lắng.

Thiết Kiền đại sư cũng ý thức được điều này, ánh mắt nhìn về phía Thiết Ma, có chút trưng cầu ý kiến.

Nam tử tóc đỏ máu tên là Thiết Ma, ánh mắt lóe lên liên hồi, cuối cùng trầm ngâm nói:

- Mặc kệ nói như thế nào, người đã trợ giúp Thiết Huyết Giáo và bổn tọa, có công lao cực lớn. Bổn tọa ân oán rõ ràng, về điểm này, cũng sẽ không làm khó dễ người.

Sau khi có được đáp án, Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Hắn vốn có chút lo lắng, Thiết Huyết Giáo sẽ bức bách chính mình đưa ra lập trường và lựa chọn.

Chẳng qua, cho dù Thiết Ma không làm khó Triệu Phong, nhưng chính bản thân hắn vẫn cảm thấy đau đầu.

Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất, cả hai ở thế không thể cùng tồn tại.

Nếu hắn và Thiết Huyết Giáo giao hảo, nhất định sẽ trở thành địch nhân của Hoàng thất, thậm chí còn là kẻ địch với người nhận bức thư tín là Cầm Vương phi!

Nhưng nếu như sau khi hắn truyền tin, tiếp nhận sự an trí của Hoàng thất, chỉ sợ khó tránh khỏi trở thành kẻ địch của Thiết Huyết Giáo thế lực ngập trời này.

Bất luận đắc tội với phương nào, Triệu Phong cũng đều sẽ là kẻ địch với phía còn lại, căn bản khó có thể lựa chọn được.

Sau khi hoàn thành xong ủy thác luyện khí, Triệu Phong cũng không ở lại, lập tức cáo từ rời đi.

Trước mắt, chuyện quan trọng nhất đối với hắn chính là làm sao đối mặt với cái hôn sự lửa cháy ngang mày này.

Nhìn theo hướng Triệu Phong rời đi, Thiết Kiền đại sư thử nói:

- Phó Giáo chủ, chẳng lẽ ngài không lo lắng, Triệu Phong sẽ được Hoàng thất trọng dụng sao? Huyết mạch đồng tử của hắn, tác dụng tuyệt đối bất phàm.

- Cần phải quan sát thêm một khoảng thời gian nữa! Cho dù bây giờ bắt buộc hắn phải lựa chọn, cũng sẽ không đạt được sự trung thành của hắn. Hơn nữa, Cầm Vương phi xuất thân bản thổ Đại quốc, làm sao có giao tình thâm hậu với người ngoại vực chứ?

Ánh mắt nam tử tóc đỏ máu có chút sâu xa.

- Ý tứ của ngài chính là, quan hệ giữa Triệu Phong và Cầm Vương phi, kỳ thật cũng không sâu đậm?

Thiết Kiền đại sư tỉnh ngộ nói.

- Ha ha...

Khóe miệng của nam tử tóc đỏ máu nhếch lên một nụ cười nhạt tà dị:

- Không bao lâu nữa, đáp án sẽ được công bố! Đến lúc đó, sẽ biết phán đoán của bốn tọa có đúng hay không?

oOo

Sau khi trở về thành, Triệu Phong lập tức nhận được triệu kiến của Hồng Hồ Thành chủ.

Hóa ra, hôn sự của Triệu Phong và Liễu Cẩm Tâm chỉ còn nửa tháng là cử hành.

- Bắt đầu từ bây giờ, những chuyện còn lại, người không cần phải lo nữa, chuyên tâm chuẩn bị hôn sự đi!

Hồng Hồ Thành chủ thần nhiên nói.

Đoạn thời gian này, chuyện hôn sự giữa Triệu Phong và thiên kim Thành chủ đã lan truyền khắp cả thành Hồng Hồ.

Phủ Thành chủ lúc này đang gấp rút chuẩn bị hôn sự, toàn bộ Thành Hồng Hồ cũng đều tràn ngập một bầu không khí vui mừng.

Trong lòng Triệu Phong càng ngày càng gấp gáp.

Càng gần ngày đại hôn, cơ hội đào hôn của hắn sẽ càng ngày càng nhỏ hơn.

Hết thấy những điều này, đều là do Hồng Hồ Thành chủ từng bước mưu tính, khiến cho Triệu Phong không có đường lui.

Đổi lại bất cứ một nam tử nào khác, đối mặt với nữ tử giống như Liễu Cẩm Tâm, cho dù biết rõ là bị mưu tính, cũng sẽ cam tâm tình nguyện.

Liễu Cẩm Tâm có nhan sắc trầm ngư lạc nhật, tuyệt sắc khuynh thành, khí chất điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh vậy.

Luận các phương diện tư cách, bối cảnh này nọ, toàn bộ đều không có một chút khuyết điểm nào.

Thế nhưng Triệu Phong căn bản không có ý định lập gia đình.

Tuổi hắn còn nhỏ, chỉ mới hơn mười sáu tuổi mà thôi, lại một lòng theo đuổi đại đạo đỉnh phong, trước mắt đối với chuyện nam nữ vẫn còn chưa thông suốt.

Tất cả hết thấy đều là mưu tính của Hồng Hồ Thành chủ, hơn nữa cái gọi là duyên phận mệnh số kia, chính là vì Tiểu Tặc Miêu đã gỡ xuống tấm lụa che mặt của Liễu Cẩm Tâm!

Chẳng qua, ở trước mặt của Hồng Hồ Thành chủ, Triệu Phong lại bất động thanh sắc, nhất nhất đồng ý.

- Còn nữa, nếu như người trở thành con rể của Liễu gia ta, tốt nhất là không nên quá mức thân cận với Thiết Huyết Giáo!

Hồng Hồ Thành chủ lại thêm ý dặn dò thêm một hồi.

Triệu Phong rất nhanh ý thức được, vị Cẩm Vương phi này chính là xuất thân từ Phân tộc Liễu gia!

Nàng gia nhập Hoàng thất, từ một góc độ khác mà nói, chính là đại biểu cho quan hệ giữa Liễu Tộc và Hoàng thất.

Liễu Tộc và Hoàng thất có quan hệ mật thiết, như vậy tất nhiên phải tránh xa Thiết Huyết Giáo một chút rồi.

oOo

Sau khi cáo biệt Hồng Hồ Thành chủ, Triệu Phong quay về chỗ ở, Thần Linh Nhân nhân nhậm đảo quét bốn phía.

Đảo mắt một vòng, sắc mặt hần nhất thời ngưng trọng.

Ở xung quanh chỗ ở của hần, lại có thêm một vị cường giả Chân Linh Cảnh, đang tùy thời tùy khắc giám sát hần.

Hóa ra, bởi vì ngày đại hôn đã đến gần, hơn nữa xảy ra chuyện liên quan tới Thiết Huyết Giáo, Hồng Hồ Thành chủ vì để phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn, đã điều đến một vị cường giả Chân Linh Cảnh, chuyên môn giám sát Triệu Phong.

Có một vị cường giả Chân Linh Cảnh tham gia việc giám sát Triệu Phong, như vậy kế hoạch đào hôn của hần, sẽ khó khăn hơn không ít.

Triệu Phong hít sâu một hơi, lập tức khoanh chân ngồi xuống, thôi vận tu vi trong cơ thể.

Đã có cường giả Chân Linh Cảnh tham gia giám sát, như vậy hần cũng không cần tiếp tục che giấu thực lực nữa.

Chương 271: Bố cục hoàn thành (2)

Nguồn: Vipvanda

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này: vipvanda :

Ngay đêm đó, hần vừa dịp đột phá đến Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh.

Lần đột phá này, Triệu Phong căn bản không cần củng cố cảnh giới, mà tương đương với việc quay trở về cảnh giới vốn có của mình.

- Tu vi, nội tình so với trước kia đều thâm hậu hơn rất nhiều!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Đồng dạng là Thất trọng thiên Thoát Phàm Cảnh, hiện tại hần so với thời điểm đỉnh phong nhất lúc Liên minh thịnh hội còn mạnh hơn rất nhiều.

Sau Liên minh thịnh hội, Triệu Phong đã lĩnh ngộ được ý cảnh của Tôn giả, tinh thần ý cảnh tăng mạnh, vượt qua Nửa bước Chân Linh Cảnh bình thường.

Hướng chi ngày hôm nay, Điện Chi Truyền Thừa tầng thứ nhất của hần đã đạt tới cảnh giới đại viên mãn, bao gồm các loại phương diện khác như tinh thần bí thuật so với trước kia cũng đều mạnh hơn rất nhiều.

Tin tức Triệu Phong đột phá, rất nhanh rơi vào tai của Hồng Hồ Thành chủ.

- Cô gia vừa mới đột phá tu vi, nói cần phải củng cố tu vi, từ chối tham gia rất nhiều công tác chuẩn bị hôn lễ bên này.

Một gã Quấn gia nói.

- Cảnh giới đột phá, đây là chuyện tốt! Một khi đã như thế, những việc rườm rà này, tận lực không cần làm phiền đến hần đi.

Hồng Hồ Thành chủ không chút nghi ngờ, trên mặt còn mang theo một tia vui mừng.

Thứ nhất, vừa mới đột phá cảnh giới, quả thật cần củng cố tu vi. Thứ hai, tu vi của Triệu Phong đột phá, càng có vẻ xứng đôi với Liễu Cẩm Tâm hơn.

- Còn chuyện này nữa! Sắp sửa lập gia đình rồi, bảo hần gỡ xuống cái đồ bịt mắt kia đi! Một thiên tài có được Huyết mạch đồng tử, như vậy mới có thể xứng đôi với tư chất huyết mạch của Cẩm Tâm được!

Hồng Hồ Thành chủ phân phó nói.

o0o

S?•M T?| +O h?`M? +?O- ``i M? M? ç½ ç M +?¶ h`B m S?QM;X
 @ h®i H„K5 G–M M`v ç`Q ?¬M- M?`i ç`M? T?ªB KQÊM /MM; HU+ HQÊM; +O h?–M
 h`B m S?QM; +?“K `½B ;Đ tm®M; ç² #`i K„iX
 a m F?B iW h?B i EB M S?O i`Î p - ?„M ç½ ç´B H´v K°i +€B ç² #`i K„i KÈB- K`m #ç
 +€M? p2- i? ?B M `ä ``M; bU i Q M?½ + Q [mwX
 *€B ç² #`i K„i KÈB M`v- +?QM? H` /Q h?B i EB M ç¢B bQ i†M; +?QX G9+ ç2Q M| H
 F?Q iS+ ç®B pÈB >mv i K¢+? ç²M; iY H` + Q M?`iX
 a m ç| - KQÊM Hw /Q +OM; +® +ªM? ;BÈB im pB- h`B m S?QM; #„i ç–m #Q K`i i?U+
 J†+ /M ?„M `i Qi tm`i K¬M- M?QM; pšM Hm¬M +| w ç² b„T ç†i K¼B pB +X
 *| K°i b® +?mv M F?¬M; iB M i?U+ ?B M- ?„M i?“K +?Q +ÁM T?€B hB m h†+ JB m
 h? iQ+? hB m h†+ JB m M?Ä #û- i?O çQ¢M ~M M`T bB m T?“K- Qi i?m ?9i +?9 w-
 ç m / /`M; ?ÆM KbM?X
 @ >Q`M +ªM? ç` ?bM? tmM; [m M? S?O h?`M? +?O- >²M; >² h?`M?- i +,M #ªM ç
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`–K M;•KX
 oÈB im pB i?U+ HU+ ?B M i¢B +O ?„M- [mª i?“i F?¬M; bÊ bU i`mv çm´B +O ? B
 *ªM? #bM? i?QÌM;X
 E?| +?ÆB M?`i- pšM +?QM? H` ;½ +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? KÈB çQÊ+ T?€B iÈE
 L;QÌB M`v i M H` GB m oB M- M;?2 M|B H` K°i ;½ çQÌM; ç +O >²M; >² h?`M? +?O
 *mM; i? K im- H´v / M? M;?o #ªQ p +QM ` +O h?`M? +?O ç¢B M?•M- M M b„T t
 *?ÈT K„i- M;`v iB M ?`M? ç¢B ?¬M ç½ ç M `i ;–M- +?d +ÁM H¢B M,K b€m M;`v M[
 J°i M;`v M¼- h`B m S?QM; +?m~M #` b„T t T ? i i?ªv- `®i +m°+ +kM; tm`i [m MX
 a m F?B pW tm`i [m M- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; çB ibK GB m *–K h•K- +kM; F?¬
 JK+ iB m +O ?„M- +?QM? H` p` +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? ç M; T?K i`€+? ;B€K b
 @ oB M i?9+ - ;–M ç•v i KÈB +OM; +® tQM; +ªM? ;BÈB- +| `i M?B m p´M ç HB M
 M;`B +?d ;B€Q K°i +?9i5
 h`B m S?QM; +?O ç°M; ibK iÈB p` +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? FB X
 @ æQÊ+5
 GB m oB M F?) ;`i ç–mX h?•M H` i`QÎM; #®B- [mª i?“i +kM; F?¬M; iB M +U imv
 M?B m p½M #®B +O GB m ;B ibK ç M ?„M M?Ì +?d çB KX
 >m®M; +?B- ;½ i?B m MB M i`QÈ+ K†i- +?QM? H` +QM ` +O h?`M? +?O- H` çQ
 h?`M?- F?¬M; i? M`Q +?“K i` çQÊ+X
 æ²M; i?ÌB- GB m oB M +kM; i?–K M;?o,
 @ L?•M +Æ ?°B M`v- i?,K /Á K°i +?9i b•m +¢M +O iB m iY M`v5
 h`B m S?QM; +| çQÊ+ >mv i K¢+? ç²M; iY- i` M M;QÌB i`M M;`T +€+ HQ¢B K`m b„
 h?`M? +?O +kM; F?¬M; i? M?bM i?`m çQÊ+ ?„MX
 h`B m S?QM; H9+ ç–m H` ?ÄB i?,K GB m oB M- i? K F?ªQ K°i +?9i M?[M; i•K ç„+
 a m ç| ?„M tBM çQÊ+ iB M ?`M? Hm`M #`M +?d ;B€QX
 v ç² +O h`B m S?QM; iU M?B M +?QM? H` Km®M ibK ?B m K°i +?9i +?B iB i +O p
 M`vX

GB m oB M +| i? t2K M?Q K°i MY ç iY *-K EB K *mM;X
 *-K EB K *mM; +kM; +?QM? H° K°i i`QM; h K i¬M; +O æ¢B [m®+- +| +?9i [m M
 [m M ? pÈB >Q`M; i?'i +kM; F?¬M; i X
 o K†i T?QM; +€+? +?B M ç'm- i`mv Mi?W +O *-K EB K *mM; ç¢B ç b® ç m H° b
 #9i- b€Q +| K°i HQ¢B i Q M?½- + Q [mw F?¬M; M|B M M H`BX
 ok F?Q +O GB m oB M +?QM? H° K°i +•v #9i H¬M; +€M ç2M- i`QM; H9+ K9 K v- *
 +m°M- ?bM? i?'M? M M K°i i`M; /B M p¬ +MM; ç² b²X
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; F?) KÎ` - ibK ?B m T?QM; +€+? i€+ +?B M +
 F?mv i i`QM; ç|X
 @ h Q M?½- T?B m /"i- m ioM? +¬M; FQ+? p` T?ÁM; M;U +kM; ç m i?m°+ HQ¢B
 iQÆM; ç®B HÊB ?¢B- i®+ ç° F?ŠM; ç`M? F?¬M; FûK5
 h`B m S?QM; +Æ #ªM i?,K /Á` çQÊ+ ibM? ?m®M;X
 h?U+ HU+ K` ?„M #B m ?B M` - iB T+`M bQ pÈB +ªM? ;BÈB LY #QÊ+ *?•M GBM
 [m®+ h?B M "²M;- bQ pÈB LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? +O h?"T h K Zm®+ i?b +QÌ
 "ÎB pb +| h?¬M GBM? L?½M- +?Q M M h`B m S?QM; +| i? +¬K +U çQÊ+ pÈB GB m
 æQÆM; M?B M- i?U+ HU+ +O GB m oB M ç½ €T +? tm®M; +?d +ÁM +| # i?'M?
 iQ`M #° mv M,M; *?•M GBM? *ªM?- bU +? M? H +? +ªM? ;BÈB ;B[? B M;QÌB +,M
 çQÊ+X
 Gm"M #`M +?WM; MY + M? ;BÌ- h`B m S?QM; ç¢B F?€B i?,K /Á` K°i b® +?B iB i
 ob ç i? ?B M HÁM; #B iÆM- h`B m S?QM; +ÁM ç M;?` ?¶ i`Ê i?m-M ?| K°i +?9i
 ob MX
 GB m oB M p®M /U ç`M? +?®B iW- i? M?QM; h`B m S?QM; H¢B i?"T T?¬M M?B i
 >„M bÈK ç½ M;?2 M|B [m - i?O çQ¢M i?m-M i?9 +O h`B m S?QM; imv i ç®B #'i T
 J°i + M? ;BÌ b m- h`B m S?QM; HB M i?O hB m h†+ JB m- i?m-M ?| h?ªB G•M S?
 iQ`M T?K+ iMM;X
 aQ b€M? pÈB i`QÊ+ F?B i?m-M ?| - h?ªB G•M S?B u M /QÌM; M?Q +`M; i`Î M M HB
 i?•M i?B i pÈB +?O M?•MX
 @ æ i¢ ?B M +?'i`²B5
 GB m oB M KWM; `Ð- F?¬M; #B i`^M; M; v iW H-M ç-m iB T t9+- h`B m S?QM; ç¹
 M[ç½ i?'M? +¬M; ç„+ i?OX
 @ h?'M? +¬M;5
 h`B m S?QM; p` hB m h†+ JB m HB + K„i M?bM M? m- M; M?M; M; ?²B T?OX
 hW ç|- F ?Q¢+? ç`Q ?¬M- ? i i?ªv ç½ i`M #` ?Q`M i'iX

kdRX *?QÆM; kdk, "¢Q GQ¢M

*`M; ;¬M ç M M;`v ç¢B ?¬M- +ª >²M; >² h?`M? ç m i`2Q ç M F i?Q - F?¬M; F?Q K°
 h`QM; S?O h?`M? +?O- F?„T MÆB ç m i`2Q ç-v iÆ HK - K°i K`m çÄ iQÆB- M?[M
 +kM; ç m H° K°i i`M M;`T p mB KWM; M€Q M?B iX
 E?QªM; +€+? ç M M;`v ç¢B ?¬M +O i?B M FBK h?`M? +?O +?d +ÁM H¢B +| # M;`
 G9+ M`v- F?¬M; +?d +| F ?Q¢+? ç`Q ?¬M +O h`B m S?QM; ?Q`M i?'M?- K` ?¬M H
 +kM; ç m ç½ #® i`Q i?Ä ç€M;X

@ E?¬M; i 5 L; QÌB +¬M; M?B m b) +¬M; / /¬M; çK+ MQÊ+ #ûQ +Á5

h`B m S?QM; +?"K`½B çB /¢Q #®M T?Q X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m M;²B Îi` M #ª p B +O ?„M- +†T K„i K Q ç2M H€v M?Q ?„+ #ªQ i?¢
iMv iB M iB M ?¬M? i` Q ç´B pÊB M?[M; GBM? bOM; T?B +¬K # M i`QM; S?O h?¬M

J¶B F?B h`B m S?QM; `ÌB F?ÄB +?¶ Î- GB m oB M p` #®M ;½LY #QÊ+ *?•M GBM
i?2Q T?Q b m- F?¬M; # Q ;BÌHv F? B F?ÄB T?¢K pB i`,K i`QÊM;X

.QÊB ibM??m®M; #bM? i?QÌM;- +| #®M ;½LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? Î# M +¢M?
S?QM; +kM; ç½ F?¬M; +| F?ª M,M; p¬ i? M? p¬ iS+ #Ä i`®MX >m®M; +?B- +ÁM +
ªªM? M?Q GB m oB M ÎKºi # M ;B€K i?` +?^K +?^K M?Q p"vX

h`B m S?QM; +?"K`½B çB ç M ç` T?QÆM; +| M?B m M; QÌB- •K i?¬K ;"i ç¬m,

@ E?¬M; i - ç½ +| i? #„i ç¬m çQÊ+ `²B5

Jºi F?B i?U+ i?B F ?Q¢+?- S?O h?¬M? +?O i`i b) H•K p`Q ?¶M HQ¢MX

æºi M?B M ç9M; H9+ M`v

@ *¬; B - æ¢B iB m i?Q # M FB ç M; i?Y ç²+QÊB- h?¬M? +?O #ªQ M;¬B +MM; [m
ZmªM ;B +O S?O h?¬M? +?O p K†i ç¬v ?d b„+ çB iÊBX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; M?'i i?ÌB +SM; çÌ- K¢M? K) +? i`K i?O çQ¢M pW +?m`M

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m çSM; i` M p B ?„M- #º /¢M; +| +?9i #'i K½MX

@ æQÊ+5

h`B m S?QM; ;"i ç¬m ç€T SM;X

h`QM; HÁM; ?„M i?¬K M;?o,

@ *kM; çQÊ+- i`QÊ+ F?B ç`Q ?¬M- +kM; M M +'T +?Q p` ?¬M i? FB Kºi +€B +¬M.
iQM5

QyQ

ZmªM ;B /šM h`B m S?QM; çB iÊB Kºi +,M T?ÁM;- ``i M? M? HB M +| Kºi ç€K M?
;B9T ?„M i? v ç´B i` M; T?K+X

E?¬M; H•m b m- h`B m S?QM; HB M K†+ p`Q M; QÌB #º i` M; T?K+ i•M H M;X •M? K
M?'i i?ÌB HB M i`Î M M b€M; M;ÌBX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; M? im'M- #º K†i ;|+ +¢M? `ä ``M;- p K†i ?ÆB +?9i H¢
t M? KQÊi- ;B®M; M?Q M;¼+ +?'i i?m¬M T?€+ iU M?B M- bQ pÊB iÆ HK +ÁM iBM
;B€+ HBM? p"M i`¬M M;"TX

> B K„i +O ?„M- ;B®M; ? i M?Q €M? b Q5 æ†+ #B i H` K„i i`€B- K`m t M? i`QM;
pB M #ªQ i?¢+?- H¢B i?•K i?9v M?Q pU+ b•m ?9i ?²MX

*ªM; QÌB h`B m S?QM; +| Kºi HQ¢B F?Q iS+ i` /` i?¬M #Q- b m F?B K†+ H M i` M
H¢B +¬M; i,M; i? K p`B T?¬M M? F?Q- +| p +¬M; i? K i?¬M im'M ?ÆM M?B mX

æB` F?ÄB T?ÁM;- h`B m S?QM; iB M p`Q H çQÌM;- +kM; M?bM i?'v çQÊ+ GB m
i` M; T?K+ i•M MQÆM;X

GB m *¬K h•K K`v HB m M?Q p)- ? B i`ÁM; K„i M?Q ? B çB K i?m i?Ov- H9+ M`v
K†i- Hº` M;¼+ M? M imv i i? F?¬M; HBM? H¢+ M?¢M p¬ +MM; i? M? i?9v- +ºM;
ioM?- i`QM; i` Q M?QM; #,M; H½M?- i,M; i? K p`B T?¬M i Q M?½+ Q [mwX

"ÎB pb K†+ i` M M; QÌB i` M; T?K+ K`m çÄ- ; BÌ F?„+ M`v ? B ; Á K€ GB m *-K h•K +
+?9i- ?B M H M p i? M? i?m-M K K K€B ç€M; v m +O K°i M`M; i?B m M[b„T p M
@ E?¬M; i 5 E?¬M; i 5 h` B i`B ; €B b„+ 5
>²M; >² h?`M? +?O +QÌB ? ?ª- p¬ +MM; ?`B HÁM; X
GB m *-K h•K iU M?B M F?¬M; +| +?9i F?mv i çB K M`QX GQ€B iBM? K„ M`v- bB
+'T #"+ M?Q p"v- i`QM; +m°+ çÌB h`B m S?QM; - +, M #ªM F?| ; †T M; QÌB i?S ? BX
J` h`B m S?QM; - #ÎB pb ; Ð tm®M; ç² #`i K„i- ?mv i K€+? ç²M; iY H€B +`M; T?K i`Ê
[mw +O ?„MX
Í æ€B [m®+ h?B M "²M; - i`mv M i?W ?mv i K€+? +kM; F?¬M; T?ªB H` HQ€B +?d ; †
M?Q >Q`M; i?'i p` hS æ€B :B h°+ ç m +|5 h`mv M i?W ?mv i K€+? +?QM? H` K
?mv i i?®M; + Q [mw5
>m®M; +?B- +€B K` h`B m S?QM; +| çQÊ+ +?QM? H` ?mv i K€+? ç²M; iY +U+ F€ ?
*?Q M M- h`B m S?QM; ; BÌ T?9i M`v H€M? HMM; + Q [mw- +°M; i? K F?Q +?'i i?-
T?m [m•M ?Q`M K„ K` #'i +S M[iY M`Q +kM; KÆ iQÎM; X
h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - +?QM? H` +| K°i HQ€B F?Q iS+ hmv M *´ t
çªQ [mûi iÊB- ç m F?B M +?Q M; QÌB i +| K°i HQ€B €T #€+? M?`M M?€iX
J°i b® Qi M; QÌB +| çQÊ+ HU+ HQÊM; ?mv i K€+? Î MÆB M`v- +kM; ç m KÆ ?² +ªK
iW i`QM; ?mv i K€+? +O +?QM? KbM?X
L; v +ª >²M; >² h?`M? +?O p` GB m *-K h•K +kM; F?¬M; M; Q€B H X
@ >mv i K€+? ç²M; iY M`v- bQ pÈB iQÎM; iQÊM; +ÁM +QÌM; ç€B ?ÆM M?B m- imv
i?W ?mv i K€+? +O >Q`M; i?'i h?B M "²M; - i?"K +?Q +`M; K€M? ?ÆM- ?ÆM M[H
p¬ +MM; ç†+ i?M5
>²M; >² h?`M? +?O +`M; M?bM +`M; ?`B HÁM; - +| +?9i iU ç„+ ç®B pÈB KQm iQM?
hQÎM; iQÊM; K°i +?9i- +QM` iQÆM; H B +O KbM?- iQM? + Q [mw +O ?mv i K€
bB m pB i?mv i i?®M; +O >Q`M; i?'i- ç| H` HQ€B iU ?`Q M?Q i? M`Q\
Í æ€B [m®+ h?B M "²M; - +€+ æ€B :B i°+ +| çQÊ+ ?mv i K€+? i`mv M i?W - T?-M H
+| ?mv i K€+? i`mv M i?W K` F i?ÊTX
>B M i€B- ?mv i K€+? ç²M; iY K` h`B m S?QM; i? ?B M` - F?B M +?Q #'i Hm" M F
h°+ +kM; ç m F?¬M; i? tQB K|BX
>m®M; +?B- ; ½ i?B m MB M M`v +ÁM H` hm-M h?9 aQ +U+ F€ ?B K i?'v M[X
GB m *-K h•K K°i i?•M ?²M; i` M; - tBM? ç T ; B®M; ? i M?Q K°i i?B m M[?B M i?
€M? K„i F?) +?mv M- /Á tûi K°i +?9i T?m [m•M iQÆM; H B +O KbM?X
E?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- i?B m MB M M`v- +€+ T?QÆM; /B M ç m ç€i iÊB ?b
i`QM; HÁM; M`M; X
>B K +| M?'i +?QM? H`- ç®B T?QÆM; H€B +?QM? H` T?m [m•M i?B M /mv M +?9
.B M; ¬M K` bQ i¬M HQm H€B- M`M; +, M #ªM F?¬M; i? H`K i`€B- +?Q /M +€B M; QÌ
tQ- +| p¬ M, M; ç M ç•m- M`M; +kM; T?ªB +?'T M?"M5
L?QM; K v K„M +?QM? H`- p` ?¬M T?m M`v- i?-M #Q #'i T?"K- i`B K€Q FB K iQ`M
æQÆM; M?B M- M m M?Q ?„M +| i? ¬M M?m pÈB M`M; i? K K°i +?9i- p"v i?b +`M
@ h Km®M +MM; *-K M?B M|B +?mv M K°i KbM?5
h? M? •K /` i?QÌM; ?Á M?½ +O h`B m S?QM; i`mv M ç M- F?B M +?Q GB m *-K
K`M; - i`€B iBK M?'i i?ÌB`mM; H MX

L`M; F?¬M; F?ÄB M; ?o ç M- bQ i¬M F?¬M; ?¶ H`i?B M i`B i m H m v M J M? ç Q- iB
 KbM?- ç Q ç i F?Q b® p" M K M?- i?"K +?Q +ÁM ç`M?` +?Q +?QM? KbM? K°i p` T?m
 L; ?o ç M ç B m M`v- i`QM; €M? K„i +O M`M; +?Êi /•M; H M K°i iB bQÆM; KM M?"
 +O K¼B M; QÌB +`M; i? K /`m /`M; ç°M; HÁM; M; QÌBX
 @ > ? +€+ M; QÆB +S pB +i•K bU çB- pB T?K çB ç•v5
 o K†i >²M; >² h?"M? +?O +QÌB ç„+ w- tQ v M; QÌB `ÌB çB- H Q m H ç B F?¬M; ; B M `B
 *?QÆM; kdk, "ç Q H Q ç M U k V
 L; m²M, oB T p M/
 .`+?, L?¡K /`+? #H +F
 "B M, "H +F
 "ç M b) OM; ?° +?Q M; QÌB /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v, pB T p M/ ,
 h`B m S?QM; i?¬K M; ?o- ç +?Q >²M; >² h?"M? +?O `ÌB çB- +kM; +¡ H ÊB +?Q F ?
 *?ŠM; [m - p` iB m K„ M?•M tBM? ç T /`m /`M; ç°M; HÁM; M; QÌB M`v- ?bM? /€M;
 K„i pQÆM; M? K°i i¬M; ?ÆB M Q Ê+ K¬M; H m M; - H¬M ç¬m iB M F?B M +?Q ?„M b
 F ?Q ç +? ç`Q ?¬M +O KbM?X
 L?QM; K`i•K i`Q h`B m S?QM; +SM; +ÄB H½M? i o M? ç M i? M`Q- ?B M i ç B ?„M
 ; B i?`i- +ÁM +¡ bQ K M? pšM +?Q ?Q`M i?"M?X
 h"M b•m i`QM; ç€v HÁM; +O ?„M- h`B m S?QM; +ÁM +¡ K°i M; m v M p¼M; +`M; b
 h K Z m®+- i? v ç´B p" M K M? +® ?QÆM; - ç ç i ç M ç dM? T?QM; ç ç B H K +5
 h`B m S?QM; p` GB m *-K h•K b€M? p B K` çB- iB M p`Q i`QM; T?ÁM; - +?d +ÁM H
 GB m *-K h•K ~M i bM? +?•M i?"M?X h?ìB F?„+ M`v- bU ¬M M?m +O h`B m S?QM;
 H Q ç B +ªK ; B €+ M #bM? ?çM? T?9+ /` i?QÌM; - i`QM; HÁM; +`M; i? K +ªK F Q +? p`
 KbM?X
 @ S?QM; - +¡ K°i #Q K"i- i K m®M M¡B +?Q +?"M; #B i5
 GB m *-K h•K +QÌB i?¬M #QX
 @ >YK\
 h`B m S?QM; M?bM M`M; X
 GB m *-K h•K H`v` K°i ç²M; iB M #° /€M; b†+ bĐ- +QÌB /`m /`M; ,
 @ æ•v H` /B p"i K` bQ i¬M i F?B +ÁM b®M; H Q m H ç B- M¡B K m®M i†M; +?Q T?m [n
 h`B m S?QM; `MM; KbM?- iB T M?"M ç²M; iB M M`vX
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m +?ŠM; #B i iW H9+ M`v M?ªv` - ; B QÆM; K„i M?bM +?^K +?^K p`Q
 H M- #° /€M; p¬+MM; i? K iB M X
 @ >ÆM M[- i M +O i # M ç¬m p®M /o H` GB m *-K >•K5 aQ i¬M i p b K m®M +ªB
 ç´B i M +?Q i i?"M? *-K h•K X *?ì b m F?B i i b K ç Q Ê+ T?m [m•M H w i Q ÍM; - K ÈB
 h? M? K•m GB m *-K h•K H Q m +?m v M- i`QM; i? M? •K H°` w M; ¼i M; `QX
 >Q†+ H` M¡B- ; B` T?9i M`v- M`M; ç½ [m v i`Î H ç B i?"M? GB m *-K >•K X
 @ GB m *-K h•K GB m *-K >•K
 h`B m S?QM; i?¬K H`K #~K ? B +€B i M M`v- i?B m +?9i M[F?¬M; M?"M M´B K Î K

h•K p" >•K- ç¼+ ` ?Q" M iQ" M ç²M; •K5
 o®M ?„M Km®M iB K M; Q`B i M GB m *-K h•K- b Q +| i? M; ì çQÊ+ - bQ T?K +O GE
 +O ç²M?B KbM? ç´B HçB i? M? GB m *-K h•K- +ÁM M|B +€B ;b K" +ªB #B M F?Q
 h +?YB +QM K M|5
 h`B m S?QM; +® MûM HçB +ªK ;B€+ t9+ ç°M; Km®M K„M; M; Q`B +O KbM?X
 æ°i M?B M h?-M GBM? L?½M +O ?„M +?Êi bªM bBM? K°i iB /U +ªK- +ªK i?`v i`Q
 o`bQ i¬M FB +O GB m *-K >•K- #ªQ ç iY +O KbM? ç´B i M- pW p†M F?B M bM
 [m•M i?2Q p" M K M? +O M" M; L" Q +| +?mv M i`MM; ?ÊT M?Q p"v\
 L; v +ª hB m h†+ JB m i` M p B ?„M- i`ÁM; K„i +kM; i?Q€M; çªQ +?mv M- #° /€M; M
 ç|X
 h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB M?bM p T?Q i M iB m i?-M +¬M FB X
 hB m i?-M +¬M M?2 ` ,M; M? +?KB M; - F?-M; M; WM; F?Q i v K9 +?•M pÈB h`B
 @ *€B ;b\ L; QÆB M|B H" i #` M; Q`B F?€+ iQM? F " \
 h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB HQm HQÐBX
 hB m i?-M +¬M +| +?9i H„+ ç-m- HçB ;"i ç-m- +® ;„M; F?Q i v K9 +?•MX L?QM;
 Km®M #B m çç i p¬+MM; T?S+ içT i?•KªQ- çQçM b m HçB +`M; F?-M; `ä`"M; M[
 *?ŠM; [m - KK+ çQ+? +O iB m i?-M +¬M +kM; ç½ çQÊ+ #B m çç i `ä`"M; X
 >„M ;B"i /•v h`B m S?QM; +QÈT çB ç²M; iB M +´ M"v- b m ç| ç"Q ?¬M- M?^K #M HçB
 F?m`i i`QM; M?[M; M; "v [m X
 @ *?"M; H"K b Q p"v\
 GB m *-K >•K T?€i ?B M b„+ K†i h`B m S?QM; F?-M; #bM? i?Q`M; X
 @ E?-M; +| pB + ;b5
 h`B m S?QM; #`i ç°M; i? M? b„+ - ç2K ç²M; iB M +´ FB i?m ?²B- b m ç| M? M?"M
 i`QM; M; U+X h`QÊ+ ? i pšM M M´M ç`M? M" M; `²B M|B b m5
 a„+ K†i GB m *-K >•K çÄ #WM; M?Q K€m- M?QM; HçB F?-M; ? T?ªM F?€M; ;B½
 i?Q`M; X
 @ æ„+ i?O `²B5
 hB m h†+ JB m M?bM i?`v h`B m S?QM; ç½ M?"M H`v ç²M; iB M- p K†i ?QM; T?"M
 +?•MX
 GB m *-K >•K +ªK i?`v +| +?9i t`m ?´- M? M?"M; ç~v h`B m S?QM; ` X hB m h†+ J
 +ªK ;B€+ +ÁM iBM? [m€B ?ÆM +ª ?² HvX *| K°i M; Q`B i?S # Î ç•v- H"K b Q +| i? -
 w i?B T çQÊ+ +?S\
 @ *-K >•K- i Î æçB [m®+ h?B M "²M; pšM +ÁM K°i bS K M? +?Q ?Q" M i?"M?X "
 iQÆM; H B- #ÎB pb M?[M; bÆ tm`i K" i K M; ç M- tBM M" M; ?½v i?S H¶B5
 h`QÊ+ F?B h`B m S?QM; `ÎB çB- +ÁM HQm HçB K°i +•m i?•K wX
 GB m *-K >•K M; ?o`^M; h`B m S?QM; Km®M ;BªB i?Q+? +?Q M?[M; bU i?ÎÆ HçM
 i`QM; HÁM; +ªK i?`v M OB- F?-M; ? M; ?o ç M M?[M; T?QÆM; /B M F?€+X
 QyQ
 a m F?B +€Q #B i GB m *-K >•K- h`B m S?QM; #Ä çB i` M; T?K+ i•M H M; i` M M
 T?ÁM; X

*?d i`QM; +?®+ H€i- ?„M ç½ çB ç M +?¶ H®B p`Q S?O h?“M? +?OX
L; QìB î ç•v ` ` p`Q p`Q +?9+ KWM; - p¬ +MM; M€Q M?B iX
@ „i ç-m çB5

h`B m S?QM; p` hB m h†+ JB m HB + K„i M?bM M? m K°i +€BX

"¶M; /QM; - i`QM; h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - M; v i`mM; i•K i?•K i?9v M
K°i +€B iB m pU+ b•m i? M? b„+ ç M; F?¬M; M; WM; Hm•M +?mv M `i M? M?X
J°i ç€K iBM? i?-M # ç°M; KìK`i tm'i ?B M- /mM; M?“T i?B M ç` X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m T?®B ?ÊT- pk ç°M; ? B +?•MX

"îB pb tmM; [m M? +| `i M?B m M; QìB- K°i ç€K iBM? i?-M # ç°M; K`i KìM`v- ç½
K'iX

GB m oB M p` #®M ;½ LY #QÊ+ \*?•M GBM? \*aM? îT?K +”M çB i?2Q h`B m S?QM
#-m F?¬M; F?Q pmB p +O ?¬M H X

æ9M; H9+ M`v- iWM; ç¢Q i?9 `®M; `Qi ;”Q #ûM M?¼M +?Êi iW i`QM; S?O h?“M? +
h`QM; S?O h?“M? +?O p®M +| `i M?B m GBM? bOM; i¼ F}- #¶M; ç°i M?B M F?¬
çB M +m²M; #¢Q HQ¢MX

æ†+ #B i H` GBM? h`•M oB M i`QM; S?O h?“M? +?O- iWM; ç-m iWM; ç-m T?B +
T?€ i M ;¬M; +MK tB M; tQ+?- F?¬M; M; WM; #Ä +?¢v i€M HQ¢MX

h`QM; H9+ M?i i?ìB- i` M #-m i`ìB /B K [m M; - +m²M; T?QM; - çB M KBM? F?¬M;
J†i ç'i tmM; [m M?- T?ÁM; ®+ b”T tm®M; - F?|B #KB +m²M +m°M- K°i i`”M iB M; i?

æ€K GBM? bOM; T?B +-K- +€+ HQ¢B i¼ F} M`v ç m +| çQÊ+ M,M; HU+ T?B T?“K

L; `v i?QìM; +?9M; M| ç m #` i?m-M ?| ;B€Q /QÐM; - i?“T T?-M M; Q M M; Q½MX L
T?“M +€+ GBM? bOM; i¼ F} ç m K'i çB F?®M; +? - çB M +m²M; #Ä +?¢v i€M HQ¢

*?d M; „M M; OB i`QM; +?®+ H€i- i?“K +?Q +| ç-m T?B +-K i¼ F} # v ` F?ÄB T?¢
ç M K°i T?2M ?¶M HQ¢M H M i`mv M F?“T >²M; >² h?“M?X

" M i`QM; S?O h?“M? +?O- ç€K M? ?Q”M- M; QìB ?-m im pB iQÆM; ç®B i?’T FB #
M; WM; ;”Q i?ûi- p¬ +MM; ?QªM; HQ¢MX

S?O h?“M? +?O iW i`QÊ+ ç M ;Bì pšM î i`mM; i•K >²M; >² h?“M?- Hm¬M v M #bM
H¢B H•K p`Q bU ?¶M HQ¢M i`QÊ+ ;Bì +?Q iWM; +|X hmv i ç¢B ç b®M; QìB ç m H

GU+ T?€ ?Q¢B +O ç€K GBM? bOM; i¼ F} M`v F?¬M; ;B®M; #bM? i?QìM; X *a ç€
S?O h?“M? +?O F?¬M; M; WM; # v HQ¢M- F?| +| i? iQîM; iQÊM; çQÊ+ +?9M; b)
F?OM; ?QªM; ç M KS+ M”QX

@ J m K m i`B m i”T h?m-M h?9 aQ- +? i`K K’v +QM b9+ bBM? M`v5

* Q i-M; # M i`QM; S?O h?“M? +?O `i M? M? ?¢ ç¢i K M? H M?X

>B M i¢B ibM? ?m®M; M?Q i? M`v- ?Q†+ H` ç€M? +? i GBM? bOM; i¼ F}- ?Q†+ H

"B M T?€T ç-m i?b i’M i?’i [m€ HÈM- #B M T?€T b m i?b +?d +| h?m-M h?9 aQ KÈ
+QìM; ;Bª *?•M GBM? *aM? #^M; p`Q i?O çQ¢M p¬ +MM; +QìM; M; ¢M?- `i +| i? i
i¼ F} ç M; #¢Q HQ¢M M`v- +?ŠM; [m pšM +| +?9i T?B m HQmX

@ æ ç| +?Q i 5

h`B m S?QM; [m€i HÈM K°i iB M; - i`”M M; ”T iU iBM- çm’B i?2Q K°i ç-m GBM? bO
S?O h?“M? +?OX

L?[M; M;QÌB tmM; [m M? ç m #B i`ä i?•M T?"M h?m–M h?9 aQ +O ?„M- +® w M?
çQÌM;X

h`QM; €M? K„i +O GB m L;mv M i`M M;”T H½M? w- LY #QÈ+ *?•M GBM? F?Q i`Q
+ª M;Q`B i`M M;”T K°i i-M; pB K F?Q tQ+? b„+- ;B®M; ? i M?Q K°i ç¢Q K•v ?²M; c
K¼B i?SX

L?QM; K“- ç®B /B M pÈB ?„M- h`B m S?QM; pšM M?Q +k F?Q M? i v çSM; Î i` M HQ
+?9i +Y ç°M;X

@ >„M F?¬M; ` i v\

GB m L;mv M p` ? B ;½ +Q`M; ;Bª LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? b m HQM; ?„M- +MM
T?Q b m- p Kti +kM; +U+ F€ FBM? M;¢+X

o Kti h`B m S?QM; H¢M? HMM;- b„+ Kti i`Q T?9M;- ? B i v +?„T b m HQM;- ?Q
i?OX

>„M ç`M? H`K ;b p”v\

@ h`B m S?QM; M`v- +kM; [m€ KS+ F?BM? ç`+? `²B5

@ GB m L;mv M ;¬M M?Q i?B m ç®i iQ`M #° LY #QÈ+ \*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i
i`QM; F?QªM? F?„+- iB T +”M +Q`M; ;Bª *?•M GBM? *ªM? +?•M +?QM?- +?Q /M H
/€K +?QM? /B M ç®B F?€M; 5

J¼B M;Q`B B M`v +kM; ç m ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; F?¬M; ? ç°M; i?OX æ°M; i€+ /mv M?`i +O ?„M +?QM? H` KÎ` h?-
HB + K„i M?bM p T?Q GB m L;mv MX

@ 5

æ€K M;Q`B Î T?Q b m- €M? K„i pW +?¢K ç M ç²M; iY K`m t M? ;B®M; M?Q pU+ I
K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q i•K i?-M #` `9i b¢+? çB K`i p”v- +ªK ;B€+ M?Q +?•
p¢M i`QÈM;- HQM; ç´ K² ?¬B H¢M?X

J` +€B HB + K„i +O h`B m S?QM;- +?QM? H` M?bM p T?Q GB m L;mv M- F?| +|
K` GB m L;mv M M?”M T?ªB ç€M; bÊ ç M KS+ M`QX

@ 5

h•K i?-M GB m L;mv M +?`M ç°M;- w i?S+ pW H|2 H M- ç½ #` h?-M GBM? L?½M
[mûi b¢+?X

h?•M i? +O GB m L;mv M çSM; i?ŠM; #'i ç°M; i` M F?¬M; i`mM;- F?¬M; M;WM; +
h?`B ;B M ;B^M; +Q +?d çQÊ+ K°i- ? B ?ÆB i?ÎX

”MK5

h?•M i? GB m L;mv M Î ;B[F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M;- +ª M;Q`B QÈi çšK K² ?¬B H
KÄB iÈB +U+ çB KX

@ L;QÆB M;QÆB

GB m L;mv M MY [m€ MY M;²B i` M Kti ç`i- i?-M i bM? bÊ ?½B- i`QM; HÁM; FBM
K i- F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ+ i?•M i? - #° /€M; M?Q b„T bY ?¬M K p”vX

S?-M ç¬M; i`mv #BM? Î T?Q b m ç m ?QªM; bÊ i?`i b„+X

> B ;½ h?O p i`QÎM; i?U+ HU+ LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? Î T?Q b m +kM; ç m
H¢M?X

>mv i K¢+? ç²M; iY +O h`B m S?QM; +?d ;¬M M?Q çªQ [m K°i +€B- HB M i`U+ iB T
h`QM; b® ç€K M;Q`B Î ç•v- i?U+ HU+ GB m L;mv M +U+ K¢M?- ? B ;½ +Q`M; ;Bª
+ÁM H¢B i?U+ HU+ ç m i?m FûK K°i #”+X

*€B ;½ i?B m MB M FB - çSM; î i` M HQM; h? M? S?QM; u M- F?Q M? i v i`QÊ+ M
i?–M #Q [m, /`X

@ E?¬M; M;?o iÈB iBM? i?–M HU+ +O h?–M GBM? L?½M HçB i,M; i`QÎM; M?B m
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; +| +?9i M;Q`B /U HB mX

h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B- iB m pU+ b•m K`m t M? KÎ`°M; ` ç M #ªv i€K i?QÊ+
+U+ ?çM M`Q ç|X

Í i`mM; i•K pU+ b•m- M;šm M?B M i?Q€M; ?B M H M K°i ççQ [m M; çB K H K M?ç
ç°i M?B M i,M; KçM? H M K°i +?9iX

hW F?B iB K ?B m çQÊ+ .B iQ+? h¬M ;Bª- æB M *?B h`mv M h?W ççi iÈB ççB pB M
h`B m S?QM; pšM F?¬M; M;WM; ;B i,M; H MX

J` ?B M içB- +ªM? ;BÈB iBM? i?–M +O ?„M ;–M M?Q F?¬M; ? i?m FûK +QÎM;
i?QÎM;X

oW `²B ?„M bY /KM; h?–M GBM? L?½M +? içQ ` >mv M *ªM? hM G Q p•v F?®M-
M?QM; iBM? i?–M HU+ +O h`B m S?QM; HçB +,M #ªM F?¬M; ? Q í´M # Q M?B m>

>ÆM M[H9+ M`v- i®+ ç° F?¬B T?K+ iBM? i?–M HU+ +O ?„M bQ pÈB i`QÊ+ FB +

@ J°i F?B ç½ M?Q i?

h`B m S?QM; çSM; i` M HQM; h? M? S?QM; u M- F?¬M; M;WM; # v H M F?¬M; i`m

> B ;½ LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? p` ?ÆM i`,K i`mv #BM? ÎT?Q b m pšM F?¬M; ?

aQçi5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?¬M; K°i +?9i #B m iB M?- h?–M GBM? L?½M KÎ` - T?•M #
i`QÎM; +´T #”+ LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? +ÁM HçBX

"`+?5 "`+?5

> B ;½ LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? i`QÊ+ b m iW i`QM; F?¬M; i`mM; M;½ tm®M; c
i?®M; F?´- +ªM;QìB ç´ K² ?¬B HçM? ç–K çb - ;B®M; ? i M?Q;†T T?ªB +?mv M ;b

"Q i?m"i h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +,M +S i?2Q #Q i?m"i h?B M l æ²M;
i?`M?- i?Q+? ?ÊT pÈB T?QÆM; i?S+ T?€i ç°M; h?–M GBM? L?½MX

h?–M GBM? L?½M bQ b€M? pÈB >mv i Kç+? ç²M; iY +O G•K h?¬M;- #´i Hm" M H`
iQ +?´i iB M i?B M- ç m +QÎM; ççB ?ÆM `´i M?B mX

h`B m S?QM; +?d F?) bmv M;?o K°i +?9i- HB M +| i? +? içQ ` >mv M *ªM? hM G
i•K i?–M +O ç®B T?QÆM;X

h`QM; i? ;BÈB iBM? i?–M- i®+ ç° i?ìB ;B M i`¬B [m F?¬M; ? ;B®M; i? ;BÈB #
i`QM; i? ;BÈB iBM? i?–M +| i? ç½ i`¬B [m MY + M? ;Bì`²BX

J°i T?2M i` i´M w i?S+ i•K i?–M +O ç®B i?O ç M KS+ bS+ +MM; HU+ FB i- iU M?B
+? i?•M i? X

v i?S+ iBM? i?–M KÈB H` +?¶ i`mM; i•K M?´i +O bBM? K M?X

*?Q /M H` M?K+ i?•M +| +?•M HU+ i?¬M; i?B M- M?QM; w i?S+ iBM? i?–M #` /B i
t€+ ?mv i M?K+ K` i?¬BX

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +?d i´M; +°M; HB + M?bM +| # H–M- GB m L;
GBM? *ªM? +ÁM HçB ç½ #` i?m i`QM; M?€v K„iX

@ h`B m S?QM; M`v

GB m L;mv M ç´ K² ?¬B HçM? ç–K çb - +ªK ;B€+ i?®M; F?´ K i KÄB # Q i`MK iQ`M

J" h`B m S?QM; i`QÈ+ K†i #¼M +?9M; +QĐB i` M h? M? S?QM; u M- F?Q M? i v ç
 K•v T?Q +?•M i`B +M; M; v +M; M?Ä /-MX
 "'i Hm" M H" # ; ½ €K #`Q M?•M ? v H" ç€K M; Q`B GB m L; mv M +kM; +?d +| i? i
 S?QM; F?-M; M; WM; çB t X
 æ†+ #B i H" GB m L; mv M- i•K i bM? p- +MM; T?S+ i¢T- F?| 2 KB M; M? +? H M K°
 G9+ i`QÈ+ +?QM? ?„M ç ½ iB T ç| M; ½ i?B m MB M M"v iB M p"Q >²M; >² h?"M?X
 L; v ?-K M v- ?„M H¢B iU KbM? M; QÈ+ M?bM h`B m S?QM; `B çBX
 æB m M"v +kM; +| M; ?o H"- ?„M i" M K„i +?SM; FB M ? i i?ªv K¼B [m€ i`bM? F€ iQ
 iWM; i`ªB [m i`QM; >²M; >² h?"M?- iW H9+ #„i ç-m ç M H9+ +?'K /SiX
 @ E?-M; M; l ?„M H¢B ~M ; B'm i?U+ HU+ +Q`M; ç¢B M?Q p"v\
 @ hBM? i?-M ç²M; i?m"i\ oW `²B H9+ +?B M ç'm pÈB +?9M; i - ?„M /Q`M; M?Q +k
 " ; ½ €K #`Q M?•M ç M; M^Ki /¢B i` M K†i ç'i- p K†i FBM? ?½B p" +?m t|iX
 *?QÆM; kd8, EBM? bÊ UkV
 L; m²M, oBTp M/
 .`+?, L?|K /`+? #H +F
 "B M, "H +F
 "¢M b) OM; ?° +?Q M; Q`B /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M"v, pBTp M/ ,
 æQÆM; M?B M- i?B çB K #¼M ?¼ p" h`B m S?QM; +?B M ç'm- i?"i bU F?-M; i?
 T?€T M"vX
 "ÍB pb •K ok hS ©M? M"v ?ÊT FQ+? ?Q`M K„- T?®B ?ÊT i?B M v p- T?MM; X
 h`B m S?QM; +? i¢Q ` >mv M *ªM? hM G Q ¢®B T?| pÈB +Q`M; ; Bª LY #QÈ+ *?
 +-M T?ªB i" T i`mM; i•K i?-MX h®B i?B m i`QM; F?QªM; i?B ; B M K°i- ? B ?ÆB i
 çQÊ+X
 hmv `^M; ?„M i" T i`mM; HB + K„i HB M +| F?ª M, M; KB m b€i K°i; ½ €K #`Q M?•M
 +ÁM H¢B +kM; b) +| çO +Æ ?°B #„i ; B[?„M ç M K'v H-MX
 *€B M"v +kM; H" M; mv M M?•M pb b Q F?B GB m L; mv M çQ ` H`B ç M; ?` çÆM
 #^M; - p K†i h`B m S?QM; KÈB H° p i`"Q T?9M; M?Q p"vX
 h¢B ?B M i`Q`M; +?d +ÁM H¢B K°i +€B ?® +?€v ç2M i?"i HÈM- ?ÆM K°i i`, K i M i`
 i¢B ?B M i`Q`M; X .QÈB LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM?- F?-M; +| F?ª M, M; çm´B i?2Q
 *?Q /M +| i? çm´B i?2Q çQÊ+- +kM; F?-M; +| i€+ /KM; ; bX B +| F?ª M, M; M; ,M +
 +O ?„M +?S\
 @ *?9M; i ç½ +® ? i bS+ `²B5 >B M i¢B +?d +| +Q`M; ; Bª *?•M GBM? *ªM? KÈB +|
 GB m L; mv M p- HU+ M; ½ tm®M; K†i ç'iX
 E?QªM; +?WM; i?B ; B M K°i #[i`" b m ç|
 o Q5
 hW T?Q >²M; >² h?"M? ç°i M?B M i`mv M ç M K°i i`"M i? M? •K tû ; B| /²M /"T FBM
 €T +?•M HBM? +U+ HÈM iW iW iB T + "MX
 @ *Q`M; ; Bª *?•M GBM? *ªM?5
 o K†i ç€K M; Q`B GB m L; mv M M? 'i i?B FBM? ?dX

J°i H9+ b m- K°i ;½ M K iY ,M K†+ i?2Q T?QM; +€+? i?Q bBM?- i v +—K +•v #9i H
K†i ç'iX

@ s^av ` +?mv M ;b\ h`B m S?QM; çB ç•m `²B\

@ GB m oB M i?9+5

E?|2 K„i GB m L;mv M çÄ H M- i?B m +?9i M[H M|M; /Q M? i`ÁM;X

:½ M K iY *?•M GBM? *^aM? M`v +?QM? H` GB m oB M5

G9+ i`QÊ+- #ÎB pb GBM? bOM; i¼ F} #¢Q ç°M;- GB m oB M i?•M H` +QÌM; ;B^a*?
i`Ê €T+? - ;B^aB [mv i?¶M HQ¢MX

L?QM; [m K°i H9+ b m- ?„M K'i çB #|M; /€M; +O h`B m S?QM;- M M p°B p`M; +?
;†T çQÊ+ ;½ •K ok hS ©M? çB #€Q iBM FB X

@ •K ok hS ©M?- +ÁM +| ç€K h?`M? p ç°B +€+ M;QÆB- b€m +QÌM; ;B^aLY #QÊ+
ç m #` ?„M ç€M? #¢B\

a„+ K†i GB m oB M ç¢B ç°M;- +,M #^aM F?¬M; i? M`Q iBM M´BX

•M? K„i ?„M ç^aQ [m - M?bM p T?Q K°i +€B ?® b•m +?€v ç2M +| çQÌM; FQM? ?Æ
+ÁM ç M; #®+ H M F?|B t M? M?`M M?¢i- çO i?'v HU+ T?€ ?Q¢B F?OM; #® ç M i?

h`QM; +€B ç°M; F?~m +?€v ç2M FB - # ;½ €K #`Q M?•M ;Bì T?9i M`v iQ`M i?•M p
i? F?¬B T?K+ H¢B +?•M HU+X

*ÁM # M;QÌB #¼M GB m L;mv M- i` M M;QÌB H¢B F?¬M; +| #'i +S i?QÆM; i´M M`Q
K i FB i HU+- i•K i?—M w i?S+ bmv FB i ç M +U+ çB K- F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ+

@ J°i KbM? ?„M- H`K b Q +| F?^a M,M;

GB m oB M i?Q€M; +| +?9i i?'i i?—M- F?¬M; i? iBM iQÎM; M´B- i`M; /B M i`QÈ+ K
?`m #®B h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K \*<sup>a</sup>M? i¢Q i?`M?X

L;QÊ+ H¢B- M m M?Q ç€K M;QÌB GB m L;mv M M|B `^M;- ?B M i`QÌM; M`v H` /Q K
i¢Q i?`M?- p`v i?b ?„M b) H`T iS+ iBM iQÎM; K` F?¬M; +?9i M;?B M;ìX

*?d M;„M M;OB i`QM; i?ÌB ;B M # KQÆB ?ÆB i?Î- ç€M? #¢B •K ok hS ©M?- F?B
L;mv M K'i çB +?B M HU+X oB + M`v +?Q /M H` +QÌM; ;B^a*?•M L?•M *'T #bM? i?Q
M? M? +?|M; M?Q p`v çQÊ+X

æ†+ #B i H`•K ok hS ©M?- K ?B m ?ÊT FQ+?+?B M HU+ FBM? M;QÌB- i?`K +?Q
*'T +kM; +| i? p•v F?®M i`QM; +?®+ H€iX

æ°B ?bM? i´ ?ÊT +QÌM; ç¢B M?Q p`v- F?¬M; M;ì H¢B #` K°i ;½ i?B m MB M i`QM;

@ h`B m S?QM; FB - ç½ +?¢v i?2Q ?QÈM; M`Q `²B\

a m F?B GB m oB M i`mv ?ÄB `ä `M;- HB M ?| i?`M? K°i ç¢Q ?²M; [m M; #¢+? b
tmv M [m i—M; K•v- F?Q i? FBM? ?²MX

QÌM; ;B^a?•M GBM? *^aM? i`QM; F?Q<sup>a</sup>M; i?ÌB ;B M M;„M +| i? T?€ F?¬M; T?B ?`
pB i GBM? bOM; T?B +—K h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *^aM? #bM? i?QÌM;X

@ *?mv M F iB T- +kM; F?¬M; [m M ? ;b pÈB +?9M; i M[5

@ L?QM; K`- +?9M; i pšM +ÁM T?<sup>a</sup>B i?dM? i°B pÈB h?`M? +?O M[5

E?|2 KB M; K'v i M €K #`Q M?•M i`M ç—v +?m t|iX

h?2Q i?ÌB ;B M i`¬B [m - M?[M; M;QÌB çm´B iÈB +`M; H9+ +`M; H9+ +`M; M?B m-
^aM? *?•M GBM? *^aM? M[X

E?¬M; ? M;Q¢B H - F?B M?[M; M;QÌB M`v M?bM i?'v ?B M i`QÌM; Î ç•v- +kM; ç m

@ *?d H" K°i ;½ i?B m MB M h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *aM?- H"K b Q +| çQÊ+ QyQ

@ *QM` F?•K çB M +O >²M; >² h?"M? +?O- F?¬M; M; Ì H¢B Km®M ç"Q ?¬MX *?mv +QÌB K"5

Í i`QM; >²M; >² h?"M?- b m F?B GBM? bOM; i¼ F} #¢Q ç°M; ç½ çQÊ+ / T v M- H¢ +?'M ç°M; KÈBX

hBM iS+ M"v- M? M? +?|M; H M i`mv M F?„T >²M; >² h?"M?- `ÆB p"Q i`QM; S?O h QyQ

S?O h?"M? +?OX

>²M; >² h?"M? +?O F?Q M? i v çSM; i¢B +?¶- i`QÊ+ M; QÌB ç M; +| K°i i?•M aM? F?¬M; M; WM; `mM `~vX

@ æ"Q ?¬M\ >„M +kM; /€K ç"Q ?¬M\

@ *?d H" K°i ;½ ?"m #®B h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *aM?- F?¬M; M; Ì H¢B +| i? M; QÆB\

h` M; QÆM; Kfi p®M ¬M M?m M?Q M?½ +O >²M; >² h?"M? +?O ?B M` p"BT?¬M >¬ ?'T +O ¬M; i /²M /"T- H²M; M; U+ F?¬M; M; WM; T?"T T?²M; - K°i i`"M M° ?Ä i F?¬M; M; WM; /•M; i`"Q H MX

J'v p` +QÌM; ;Bª \*?•M L?•M \*'T # M +¢M?- H"TiS+ M; v +ª i?Î K¢M? +kM; F?¬M; / >²M; >² h?"M? +?O- M, K tQ +?QM? H" K°i p` M?'i ç¢B F€ i`B i`, K M, K F?| ;†T +O i`QÊ+ ;BÌ pšM Hm¬M M'BiB M; H" M?Q M?½ KQm i`QX

æ•v H" H-M ç-m iB M K'v M; QÌB #¼M ?¼M M?bM i?'v h?"M? +?O #°+ T?€i M° ?Ä ç€ +| +?9i tm i? F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ+X

@ "K h?"M? +?O- h`B m S?QM; ç½ ç€M? #¢B # M; QÌB •K ok hS ©M?5

@ "K h?"M? +?O- h`B m S?QM; ç½ ç€M? #¢B # +QÌM; ;Bª LY #QÊ+ *?•M GBM? * h? M? S?QM; u M #Ä çB- F?¬M; B +| i? F?€M; +U5

@ "K h?"M? +?O- GB m oB M ç¢B M?•M ç½ iU KbM? çm' B #„i h`B m S?QM; 5

J°i HQ¢B +€+ iBM iS+ M? M? +?|M; i`mv M p S?O h?"M? +?OX

J¶B F?B +| i? K K°i iBM iS+ KÈB- bU •K H½M? p" T?šM M° i`QM; K„i +O >²M; >² h i? K K°i T?¬MX

@ h' ?ÊT +QÌM; ç¢B •K ok hS ©M? F?¬M; M; Ì +kM; #` ?„M +?QM? /B M ç€M? #¢B\

@ " M; QÌB #¼M GB m L; mv M +kM; F?¬M; i? M; ,M +ªM K°i +€B HB + K„i +O ?„M >²M; >² h?"M? +?O pW bÊ pW ;B" M- i? M? •K `Qi ;"Q M?'i i?ÌB i`mv M F?„T +ª S h?ÌB F?„+ M"v- i` M i-M; i?B M F?¬M; +O S?O h?"M? +?O +kM; TªM; T?'i `mM `~M; bU T?šM M° iÈB +MM; +U+ +O >²M; >² h?"M? +?OX

@ J m i`mv M H M? tm®M; - iQ" M #° >²M; >² Zm" M i`mv M½ h`B m S?QM; iQ" M /B h? M? •K iS+ ;B" M K M; i?2Q mv M; ?B K p¬i" M tmv M i?'m i?B M F?¬M; X

J°i p` H½Q ;Bª \*?•M >mv M \*'T # M +¢M? ¬M; i i?Î /`B- M|B,

@ L; QÌB /mv M?'i +| i? çm' Bi?2Q h`B m S?QM; - /QÌM; M?Q +?d +| KbM? GB m o

@ æ9M; p"v5 *?d +¬M GB m oB M çm' Bi?2Q- h`B m S?QM; F?| i`€M? F?ÄB K°i F

_ 'i M?B m M; QìB +kM; ç m ç2K ?v p¼M; Fw i?€+ i` M M; QìB +QìM; ;Bª *?•M GBM?
L?bM ibM? ?m®M; ?B M i¢B- +?d +| +QìM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? KÈB +| i? ç®B T?

kd8X *?QÆM; kde, E?¬M; *?B M *?•M GBM? *ªM?

h` M #-m i`ìB- h? M? S?QM; u M / M; `°M; +†T +€M?- h`B m S?QM; F?Q M? i v çS
G9+ M`v- ?„M M?„K M? +†T K„i- K†+ F +m²M; T?QM; - M„K +?†i i?ìB ;B M iB m ?
M;mv M F?QX

*| çQÊ+ ?mv i K¢+? h?QÊM; *´- i®+ ç° F?¬B T?K+ +O h`B m S?QM; bQ pÈB M; QìB
` 'i M?B mX \*?d i`QM; +?®+ H€i- ?„M ç½ F?¬B T?K+ çQÊ+ #ªv i€K i?`M? i?U+ HU+
J°i H9+ b m- h`B m S?QM; F?) Kî K„i` - K°i ç¢Q [m M; çB K H K M?¢i +?Êi iW i`
t M? H|2 H M`²B #B M K' iX

@ *?ŠM; H) K„i i`€B H¢B b„T bY bªM bBM? /` #B M M[? v b Q\
h`B m S?QM; M?`M M?¢i M|BX

a m F?B i`ªB [m K°i ?²B +?B M ç'm- h`B m S?QM; HB M iB T i?9+ ;BK+ h?-M GBM
H¢M? M?Q #,M; FB M; šm M?B M H¢B tm' i ?B MX

h v ?„M M? M?`M; +?¢K ç M K€B i| + i?m-M K°i K`m t M? +O KbM?X

h`QM; ç€K i| + K`m t M? FB - +?ŠM; #B i iW H9+ M`Q ç°i M?B M tm' i ?B M K°i ? B
h`B m S?QM; +| +?9i #B M b„+ - p K†i i`M? i`¼M;X

J°i ç-m i| + t M? T?B m /"i +O ?„M- +| K°i #° T?"M +U+ M?Ä ç M; #„i ç-m #B M i?"
M?Q K°M; ªQX

E?Q iS+ H K M?¢i i`QM; K„i i`€B M?[M; bÊB i| + H K M?¢i K¼+ ` i`QM; i| + t M?
h' i +ª M?[M; çB m M`v +| w M; ?o ;b\
•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- FBM? ?d- F?¬M; v M- +ÁM +| p`B T?-M +?ì KQM;X

æ9M; H9+ M`v- i`QM; ç€K K•v T?Q b m- KÆ ?² i`mv M ç M i? M? •K T?€ F?¬M; M
@ lv €T *?•M GBM?5 E?¬M; tQM;5

h`B m S?QM; M?' i i?ìB `MM; KbM? K°i +€BX

h?-M GBM? L?½M +O ?„M Kî` - HB + M?bM p T?Q b m K°i +€BX *€+? ?„M +?W
i?•MªM? #¢+? b„+ ç M; M? M? +?|M; çm´B i?2Q ?„MX

@ GB m oB M5

h`B m S?QM; pW HB + K„i HB M M?"M` i?•M T?"M +O F ç M; iÈBX

h`QÈ+ F?B ç`Q ?¬M- h`B m S?QM; ç½ iWM; +® w iB T t9+ pÈB GB m oB M M`v K°i
@ h`B m S?QM; - +ÁM F?¬M; i?2Q i i`î p i?"M? i¢ i°B\
h? M? •K +m²M +m°M +?QM? F?Q +O GB m oB M K M; i?2Q mv €T *?•M GBM? p M
+?Q ç€K +?BK +?| + tmM; [m M? +kM; TªB FBM? ?½B #Ä +?¢v i€M HQ¢MX

h`B m S?QM; F?Q M? i v çSM; i` M HQM; h? M? S?QM; u M- F?|2 KB M; M? +? H
M?¢i- +kM; F?¬M; +| i`ª HìBX

h`QM; HÁM; GB m oB M /•M; H M M° ?Ä X h`B m S?QM; M`v F?¬M; M; ì H¢B +m²M
GBM? *ªM? i`mv FQ+? K` ?„M +kM; +?ŠM; ? ç†i p`Q i`QM; K„iX

@ *?ŠM; H) ?„M iBM`M; KbM? +| i? ç®B F?€M; çQÊ+ pÈB *?•M GBM? *ªM? ? v b

GB m oB M M; ?o iÈB +?B M iQ+? +€+? ç•v F?¬M; H•m +O h`B m S?QM; - i?m ?²B
 *?ŠM; [m - GB m oB M imv i ç®B F?¬M; iBM K°i i M ?"m #®B h?'i i`¼M; i?B M h
 LY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? +kM; +?Q ç®i ç M- HçB +| i? +?•M +?QM? ç®B F?€M
 @ *QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?QÌM; - F?ª M,M; T?B ?"M? K°i H-M +?d FûQ /`B
 b) bmv FB iX oQÊi [m i? K K°i ? B /†K M[- ?„M b) çm®B bS+5
 h` M K†i h`B m S?QM; ç-v p #bM? ioM?X
 LÆB M`v H` ç M; î i` M F?¬M; i`mM; - F?¬M; T?ªB i` M K†i ç'iX
 J†+ /M +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *aM? bB m i?Q€i bBM? HBM? #bM? i?QÌM; - i?¬M; [i
 i? ç°i T?€ bU ?çM +? +O K†i ç'i- ç®i iÈB KK+ çQ+? T?B ?"M?X
 h? M?QM; M?•M HQçB /M b Q +kM; F?¬M; T?ªB H` T?B +-K- HçB +`M; F?¬M; T
 ?"M?X
 *?Q M M- M,M; HU+ T?B ?"M? +O +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T bQ pÈB K°i p`B u m i
 M; „M ?ÆM K°i +?9iX
 *?ŠM; [m - i®+ ç° T?B ?"M? i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M; „M +O *?•M GBM? *aM? p
 çQÊ+X
 @ GB m oB M M`v- +€+? i F?QªM; +?WM; KQÌB /†K çQÌM; X æÈB ç M H9+ ?„M çm
 i?ÌB ?çM +| F?ª M,M; T?B ?"M?5
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; iQM? iQ€M i?"i bU p¬ +MM; +?m`M t€+X
 æ´B HçB K°i +QÌM; ;Bª h?Q€i S?"K *aM? #bM? i?QÌM; - ;†T T?ªB +QÌM; ;Bª *?•M
 bÊ ç ½ bÊK ?QªM; ?®i +MM; +U+- p¬ +MM; imv i p¼M; `²BX
 J`i•K ibM? +O h`B m S?QM; pšM ? i bS+ #bM? ioM?- T?•M iQ+? Qm F?mv i çB K
 i`QM; HÁM; #`M i v i vX
 *?Q /M H` #^M; p`Q i?U+ HU+ ?B M içB +O h`B m S?QM; - M m M?Q +?QM? /B M ç
 *?•M GBM? *aM?- T?¬M i?„M; +kM; F?¬M; pQÊi [m € # i?"M?X
 GB m oB M +kM; F?¬M; T?ªB F M; ®+- ?„M +kM; F?¬M; +® w FûQ /`B iB m ? Q ?
 i¼ F} T?B +-K h?ªB G•M S?B u M +O KbM?X
 æ-m h?ªB G•M S?B u M M`v- i? iQ+? iQÆM; çQÆM; pÈB h? M? S?QM; u M- ?bM
 M? M? +?|M; #'i T?"K- ?ÆM M[+ªM? ;BÈB +ÁM ç®i iÈB LY #QÊ+ *?•M GBM? *aM
 L m M?Q h?ªB G•M S?B u M iQ`M HU+ T?B ?"M?- i®+ ç° i?"K +?Q +ÁM KÆ ?² M?
 K°i #"+X
 J„i i?'v F?QªM; +€+? ;B[? B # M +`M; H9+ +`M; ;¬M ?ÆMX
 GB m oB M +QÌB M; çQ M; ? - M|B,
 @ h`B m S?QM; - M; QÆB ç ½ F?¬M; +ÁM ?v p¼M; M[ `²B- +ÁM F?¬M; K m K m +?`
 h`B m S?QM; #'i ç°M; i? M? b„+- çQ K„i M?bM GB m oB M iB T +`M +?QM? KbM?
 Iv €T +O +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *aM? p¬ +MM; +QÌM; ççB- F?B M +?Q h? M? S?
 S?QM; +kM; T?ªB bÊ ?½B #'i MX
 E?¬M; H•m b m- F?B GB m oB M iB T +`M h`B m S?QM; +?WM; KQÌB /†K- MK +QÌ
 +`M; M; `v +`M; i`Î M M HçM? M?ç i p`i`M ç`M? ?ÆMX
 æ9M; H9+ M`v- h`B m S?QM; ç°i M?B M ?mwi b€Q HÈM K°i iB M; - iW i`QM; h?¬M
 +?'M ç°M; F€ /`X

L?€v K„i b m ç|- h?ªB G•M S?B u M /QÈB +?•M +O GB m oB M ç°i M?B M F m ;?Q
+m²M; i?€+ HQ¢M- +€M? +?BK p¶ HQ¢MX J°i i-M; [m M; ?Q #ªv K¨m `U+ `Ð +?| B
i¨"M +m²M; T?QM; - H M i¨"M #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; tmM; [m M?X

@ h?ªB u M5 h?ªB u M5 L; QÆB H¨K b Q p"v\

GB m oB M M? 'i i?ÌB #'i M; Ì- F?¬M; F`T SM; T?|X

h?ªB G•M S?B u M p¨ ?„M iB T t9+ i`U+ iB T- /QÈB +¬M; FQ+? çB M +m²M; i?€+ H
i?"K +?Q +kM; F?B M +?Q ?„M +?"i p"i F?¬M; +?`m M´B- HQm H¢B i¨ M M; QÌB K°i

L; v b m ç|- h?ªB G•M S?B u M i?ûi H M K°i iB M; - K'i çB i?¬M i`Q- i?•M i? `ÆB i
/QÈBX æ€ pKM `ÆB `Èi Hª iª- #KB KM M´B H M #®M T?Q - i`U+ iB T [m, M; GB m

@ h?ªB u M5

o K†i GB m oB M i¨"M M; "T #B T?šM- €M? K„i +?Êi i¨Î M M Q€M ç°+ M?Q #, M; - ;BQ

@ hB m #®B p¬ bd- /€K KQm ?¢B i¼ F} +O i 5

>„M #¶M; M?B M M?È iÈB- H-M i`QÈ+ F?B h`B m S?QM; p¨ KbM? Hm" M #¨M- ç®B
i`Ê i?m-M ?| GBM? bOM; i¼ F} +O ?„MX

G9+ 'v- GB m oB M +, M #ªM F?¬M; ? M; ?B M; Ì; b +ªX .M b Q- b m F?B i?m-M ?| t
HBM? i`Q p¨ M; Q M M; Q½M ?ÆM `i M?B m- i•K w p¬ +MM; iQÆM; i?¬M; X

*ÁM M[- F?¬M; B M; Ì`^M; - h`B m S?QM; H¢B ç¨Q ?¬M- TªM #°B >²M; >² h?¨M?

@ a m F?B K'i çB T?B +-K i¼ F}- M; QÆB H¨K b Q +| i? çm´B ;B i i ç•v\

h`B m S?QM; F?) +QÌB- M|BX

G-M M¨v ç¨Q ?¬M- +| i? M|B H¨ ?„M ç½ i" M HU+ #® i`Q- iQM? iQ€M ç M ? i+€+ H
L?'i H¨ GB m oB M M¨v- ?„M i?•M H¨ +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? K¨ h`B m S?QM
tmM; ç°i M?'iX L m M?Q F?¬M; ç†i #šv ?„M K°i +?9i- K°i F?B #¨ ?„M /•v /Q - F ?Q
S?QM; +, M #ªM b) ?Q¨M iQ¨M T?€ bªMX

@ E?QªM; +€+? KQÌB /†K- çm´B ;B i M; QÆB +, M #ªM /Q bS+5

GB m oB M [m€i HÈM K°i iB M; - i¨ M M; QÌB #®+ H M K°i i-M; [m M; K M; #¢+? b„
ç¢Q ?²M; [m M; #¢+? b„+- çm´B i?šM; p T?Q h`B m S?QM; X

*?QÆM; kde, E?¬M; +?B M *?•M GBM? *ªM? UkV

L; m²M, oBTp M/

.¨+?, L?|K /¨+? #H +F

"B M, "H +F

"¢M b) OM; ?° +?Q M; QÌB /¨+? R8 æB K F?B ç¼+ #¨B pB i M¨v, pBTp M/ ,

*QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?QÌM; - #°+ T?€i i®+ ç° +| i? K°i ?ÆB pQÊi [m F?

h`QM; H9+ M¨v- i®+ ç° +O GB m oB M i m v i ç®B pQÊi [m h? M? S?QM; u M +ªK°
+?WM; ? B KQÆB /†K- b) H•K p¨Q bmv FB i- H9+ ç| +kM; +?d M; M; #^M; pÈB h? M
;B M i¨¬B [m +¨M; /¨B- i®+ ç° b) +¨M; i¨Î M M +?"K ?ÆMX

J„i i?'v GB m oB M +¨M; H9+ +¨M; iB T +¨M- +?d i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ çm´B ;¬M

@ > ?ª i `Y K„i K¨ çÊB- F?¬M; +?B M K°i i¨"M çB5

h`B m S?QM; M? M?¨M; +QÌB- i`QM; i v tm'i ?B M G >-m *mM; X

Gm" M F?QªM; +€+? +¬M; FQ+?- +?Q /M H¨ +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? iQM? ` +k
HQ¢B +mM; iB MX

h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ +?•M HU+ p` HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?X h` M i?•M G >-m *
 K M; i? M? b„+ M?“M M?¢iX J°i i-M; [m M; i`¢+? #,M; H K b„+ M?“i i?ÌB # Q T?O
 s i t i 5
 h` M i?•M G >-m hB M M´B H M iWM; ¸Êi iWM; ¸Êi ¸B M K M; HÊB ?¢B- T?Q ¸n
 T?QM; ?Q`M M[X
 o Q p Q p Q 5
 " KkB i M K M; i?2Q ¸B M K M; p` ?`M w M²M; ¸"K t i [m ?Q F?¬M; - F?¬M; M;WM
 ¸¢Q [m„iQ+? F?¬M; i? M`Q iBM M´B- M? M? M?Q iB +?ÊT t i [m T?¢K pB p`B /t
 GB m oB M ¸ M; +`T i®+ T?B ?`M?- HB M M; ?2 ¸QÊ+ i? M? •K ¸B M KBM? +?|B i
 ¸B M ;B`i ¸°i M?B M iW i`QM; ?Q F?¬M; T?K +`M i`mv M ¸ MX
 J†+ /M ?„M ¸ M; i`QM; H9+ T?B ?`M?- ¸°M; i€+ HBM? ?Q¢i #B M ?| - M?QM; #'i H
 i? i`€M? F?ÄB ¸QÊ+ # KkB G >-m hB M pÈB i®+ ¸° bB m pB i p`M i®+ •K i? M?
 a m F?B i`ªB [m ` M Hmv M- T?~K +?`i +O G >-m *mM; ¸½ ¸¢i iÈB h?-M #BM? S
 ?ÊT pÈB G >-m hB M S?`K +`T i?QÊM; T?~K- mv HU+ imv i ¸®B ¸¢i iÈB +`T #`+
 ?¢MX
 h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- /mM; M?“T p`Q €Q M; ?o +O æB
 M?“i ¸¢B pB M K½M- K¶B K°i KkB G >-m hB M ¸O ¸ KB m b€i h?“i i`¼M; i?B M
 +?Q K°i p`B +QÌM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? #bM? i?QÌM; M[X
 *QÌM; ¸¢B M?Q GB m oB M- +kM; +ªK M?“M ¸QÊ+ bU mv ?B T /Q G >-m hB M K M
 >„M ?Q i M? K°i ?ÆB- i`QM; i v tm`i ?B M K°i +•v #9i H¬M; +€M ¸2M- K¢M? K) pm
 #¢+? b„+ FûQ /`B ` +?WM; KQÌB i`QÊM; - p) H M iWM; ¸QÌM; X
 GB m oB M iQ`M HU+ ¸€M? ` K°i FQ+?- mv HU+ #MM; M´` - bQ pÈB æB M *?B >
 +ÁM +QÌM; ¸¢B ?ÆM F?¬M; +?d K°i #`+X
 æBM?5 æBM?5 æBM?5
 G >-m hB M p +?¢K pÈB +¬M; FQ+? +O GB m oB M- #°+ T?€i ` K°i i`"M ?`M M
 Q M? FQ+?X
 *¬M; FQ+? +O G >-m *mM; K¢M? M?Q p`v K` GB m oB M pšM +| i? i?QM; /QM; ;
 M?“i +?QM? H` i`QM; KkB i M +ÁM ~M +?S ?`M M,M; +MM; pÈB i?m°+ iQM? i /¢B
 J¶B F?B SM; T?| K°i KkB i M- i®+ ¸° +O ?„M ¸ m b); BªK #Èi K°i +?9iX
 J` G >-m hB M +O h`B m S?QM; H¢B i`QM; F?QªM? F?“„+ [m v i`î p p` i`Q +k- iV
 ?Q F?¬M; - ?`M M,M; ¸B M [m M; i? v M? m #„M i?ŠM; p T?Q ?°i`€Q +O GB mo
 æ M; î; B[F?¬M; i`mM; - GB m oB M +?ŠM; M?[M; T?ªB T?B ?`M?- +ÁM T?ªB ¸®E
 p¬+MM; F?| +?ÆB M`v- i®+ ¸° ;BªK tm®M; `i M?B mX
 h`QM; i?ÌB ;B M KQÌB ?ÆB i?î- GB m oB M +| p p¬+MM; +?“i p`i- FBM? ?½B i°i ¸
 L m M?Q H` i` M K†i ¸`i- ?„M ¸½ bÈK t¬M; H M- +?Q /M ;†T T?ªB # #®M i M LY #Q
 +| i? +?d i`QM; F?QªM; MY F?“„+ HB M ;BªB [mv i tQM; X
 h? M?QM; - MÆB M`v H¢B î i` M F?¬M; i`mM; - i?m°+ HQ¢B F?¬M; +?B M5
 h`B m S?QM; ¸SM; i` M HQM; h? M? S?QM; u M- F?¬M; +¬M iB m ? Q +?•M HU+
 ?¢B +? i i¼ F} +O GB m oB M- +?B K ? i i?B M i?ÌB ¸` HÊBX
 @ hB m #®B5 *?È ¸ +?Q i #„i ¸QÊ+ M; QÆB
 GB m oB M ¸B M +m²M; i?9+ ;BK+ *?•M GBM? F?QX :-M M?Q i?B m ¸®i iQ`M #°*

L,K ç!|- æ¢B h`QÎM; H½Q +O >B m L;mv i h¬M; +?QM? H` HB m K¢M; i?B m ç®i *?
p`v KÊB +! i? ;B i +? i K°i ;½ *?•M GBM? *ªM? +O h?B i GQM; *QÎM; Zm®+- ;B9
çQÊ+ K°i +Æ ?°B i?Î /®+ [mw ;B€X

>B M i¢B imv `^M; GB m oB M p¬ +MM; çB M +m²M;- M?QM; /M b Q +kM; +?Q ;†T
+?Q /€K i?B m ç®i *?•M GBM? F?Q +?•M +?QM?- +?d H` iB T +`M HQ¢B i`¢M; i?

J°i F?B i?B m ç®i *?•M GBM? F?Q- i?QÆM; i´M +,M +Æ +?•M M;mv M- `i +! F?ª
#" + - ?Q†+ H` F?B M +?Q iQÆM; H B F?¬M; +! ?v p¼M; ç°i T?€i? K M[X

*?•M GBM? F?Q ; - M M?Q i?B m ç®i iQ`M #°- i®+ ç° p®M ç½ +! +?9i bmv FB i H¢B

h`B m S?QM; M? M? M?Q iB +?ÊT T?!M; ` # KkB i M- H¢B #` GB m oB M M;¢M? I
p i i?QÆM; M? - /-M /-M iB T +`MX

@ ošM +ÁM ? B /†K5

a„+ K†i h`B m S?QM; M;QM; i`¼M;- ?Qi b•m K°i ?ÆB- [m€i HÈM K°i iB M;- iBM?
b'KX

>„M F?¬M; ?v p¼M; t pÌB +! i? +? ?`M? çQÊ+ GB m oB MX

"¶M; M?B M h?¬M GBM? L?½M +O ?„M KÎ` - i?9+ ;BK+ ç M +U+ ?¢MX

æ²M; iY i`QM; K„i i`€B- T?ªM; T?`i M?Q +! K°i ç¢Q pU+ b•m K`m t M? ç M; tQ v +?

h•K i?¬M GB m oB M +?'M ç°M;- w i?S+ M?Q€M; H M- +`i HU+ ;B½v /K X

@ >¬5

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ i?'v +! +?9i [m€ bS+X hBM? i?¬M ?mv M i?m`i /Q h?¬M GBM
+? - # Q p•v iBM? i?¬M w i?S+ *?•M GBM? *ªM?- +ÁM F?! F?,M ?ÆM LY #QÊ+ *?

G9+ M`v- h?¬M GBM? L?½M +O ?„M +kM; ç½ i?9+ ;BK+ H M ç M +U+ ?¢MX

« ¬ ¬ M ;5

h`QM; pU+ b•m K`m t M?- ç°i M?B M /•M; H M K°i ç¢Q [m M; çB K H K M?¢iX GU
+O h`B m S?QM; i`QM; K°i F?„+ ç! ç½ #MM; M´ +U+ M;„M- ;B i,M; H M MY +`T #

S?®+5

GB m oB M ç°i M?B M +! K°i HQ¢B +ªK ;B€+ F?¬M; ;B M ?¶M HQ¢M- i?•M ?½K p`
i`M M;`T iWM; i`M iWM; i`M çB M K M; K`m t M?X .QÊB +?•M ?„M +?QM? H` K
i` M çdM? ç-m H` K°i KªM? H¬B p•M #`M; #¢+X

@ LÆB M`v H`

GB m oB M M?'i i?ÌB FBM? M;¢+ ?QªM; ?®iX E?¬M; M;Ì #ªM i?•M H¢B H•K p`Q i`C
ç®B T?QÆM;X

Í i`QM; >mv M \*ªM? hM G Q /Q h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +? i¢Q ` - i•
oB M ;†T T?ªB bU i` i'M p¬ ?¢MX

*?ŠM; [m - h`B m S?QM; +! i? K°i T?2M FûQ ç®B T?QÆM; p`Q i`QM; >mv M *ªM
+QÐM; p`K v K„M `²B- ;BÌ T?9i M`v M m Km®M +OM; +® >mv M *ªM? hM G Q- p•v F
HU+ T?ªB iB m ? Q +,M #ªM ;`T +?K+ H¬M bQ pÈB +QÎM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q

h?•M ?½K p`Q i`QM; iBM? i?¬M ?mv M +ªM?- HU+ HQÊM; T?ªM F?€M; +O *?•M G
çªQ ?ªBX

J°i ?ÆB i?Î i`¬B [m - i` M i`€M h`B m S?QM; iQ€i` K² ?¬B H¢M?- iBM? i?¬M p¬ +

*kM; i`QM; H9+ M`v- GB m oB M ;B½v /K ç°i T?€ çQÊ+ >mv M *ªM? hM G Q- i?¬M
M° p¬ +MM;- M?QM; K`iBM? i?¬M +U+ F€ bmv v m- m QªB p¬ +MM;X

L;?o ç M +?QM? KbM? çQÌM; çQÌM; H" +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?- F?¬M; M;ì pW
+?•M Î T?QÆM; /B M iBM? i?-M K' i K°i + M? ;BìX *€B HQ¢B bd M?K+ M"v F?| +| i

kdeX *?QÆM; kdd, *?•M *?O *'T JÈB h'M *'T URV

h` M i?B M F?¬M; - h`B m S?QM; pšM M?Q +k çSM; i` M HQM; +O h? M? S?QM; u
i•K +O ç²M; iY K„i i`€B F?¬M; M;WM; tQ v +?mv M- H9+ M"v F?¬M; M;ì H¢B +| +?
.MM; h?-M GBM? L?½M +? i¢Q >mv M *ªM? hM G Q- iB M ?"M? i`|B #m°+ - i` i'M
GBM? *ªM?- iB m ? Q iBM? i?-M HU+ bQ pÈB ç®B T?| LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM?
*?Q /M iBM? i?-M M;mv M +O h`B m S?QM; +| +QÌM; ç¢B ç M i? M"Q- H9+ M"v +
Zm M i`¼M; ?ÆM +?QM? H"- pW `²B Î i`QM; F?¬M; ;B M iBM? i?-M- ?„M ç½ i` i'
;Bì- M?QM; pšM +ÁM +?Q i? F?B M +?Q w i?S+ iBM? i?-M +O ç®B T?QÆM; #` k
lv €T *?•M GBM? pšM +ÁM [m M? [m~M i`QM; ?Q F?¬M; - M?QM; H¢B +| p ?Q HU+
L°B i`€Q \*?•M GBM? tmM; [m M? i?•M i? +O GB m oB M ç½ i`Î M MªK ç¢K ?ÆM
oW `²B i`QM; i?ìB ;B M K°i ?ÆB i?Î- p•v F?®M iBM? i?-M ç½ F?B M +?Q i?•M i?
H¢B #` #Ä t K°i çQ¢M F?QªM; +€+? HÈMX

v i?S+ iBM? i?-M +O GB m oB M ç½ #` bmv v m M?B m- i?"T T?-M K i KÄB- H9+ M
i?U+ HU+ bQ pÈB i?ìB F€ çdM? T?QM; X

>ÆM M[F?QªM; +€+? +kM; #` FûQ t - H9+ i`QÈ+ ; -M M?Q i?B m ç®i LY #QÈ+ *?
+| +?9i F?¬M; çO F?ª M, M; F?-B T?K+X

GB m oB M p` h`B m S?QM; pšM ;B^M; +Q t t i` M F?¬M; i`mM; X

L?QM; K" F?QªM; +€+? ;B[? B M; QìB H¢B K°i H-M M[#` FûQ t ` X

J°i # M +| çQÈ+ GBM? bOM; i¼ F}- K°i # M H¢B F?¬M; +| - Î i` M F?¬M; i`mM; iB
H +? p¬ +MM; `ä `~M; X

h`W T?B +QÌM; ç¢B M?Q \*?•M \*?O \*'T- KÈB +| i? Î i`QM; F?¬M; i`mM; FûQ /`B +?
@ h M iB m #®B p¬ bd

GB m oB M M; ?B M +?†i `M; - p K†i Q€M ?"M- M?QM; i`QM; K„i +kM; H° ` K°i bU
L; v i¢B i?ìB çB K +ÁM Î S?O h?"M? +?O- h`B m S?QM; ç½ iQM? F ?„M- ?B M i¢B
`²B ?¢ i?O K°i T?2MX

:Bì T?9i M"v- ?„M +?d +| i? i`Æ K„i M?bM i?2Q h`B m S?QM; +~M; M;~v +~M; çB t -
çB K ç2M M?Ä- #B M K' i T?Q +?•M i`ìBX

GB m oB M i?•M i? bmv v m- p¬ +MM; #'i ç„+ /o- i`QM; H²M; M;U+ M; ? M F?m' i K
L; ?o ç M ?„M çQÌM; çQÌM; H" +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?- p"v K" i`mv FQ+? i?2Q K
i?B M h?Q€i S?"K *ªM?- F?¬M; M;ì H¢B i?'i #¢BX

L m M?Q GB m oB M F?¬M; çm´B F`T çQÈ+ h`B m S?QM; - M?Q p"v i?b +kM; #Ä çB
h? M?QM; - ?„M H¢B ç½ çm´B F`T h`B m S?QM; - ?ÆM M[bQM; T?QÆM; +ÁM i`
+?B M M[X

L?QM; K" F i +K+ - F i?'i #¢B i?ªK ?¢B- F?¬M; M;ì H¢B +?QM? H` ?„M5

QyQ

h`B m S?QM; +QÐB i` M h? M? S?QM; u M- +~M; çB +~M; t - K½B +?Q ç M F?B pQ
/†K- KÎ ` h?-M GBM? L?½M- M?bM [mûi #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; T?Q b mX

E?B t€+ ç`M? F?¬M; +| B T?€i ?B M #|M; /€M; +O KbM? M[ - H9+ M"v h`B m S?Q
S?QM; u M- F?ÎB ç°M; •K ©M? S?B S?QM; - /mM; M?"T p"Q i`QM; bÆM H•K ç ~M M
*?d +¬M F?¬M; +| +Q`M; ;B<sup>a</sup> \*?•M GBM? \*<sup>a</sup>M? t€+ ç`M? çQÊ+ T?¢K pB ç¢B F?€B +
iB M ?"M? çB m i` +~M i?"M- i?b F?| +| i? ibK` çQÊ+ ?„MX
æ M H9+ ç| - h`B m S?QM; KQÊM /MM; HU+ HQÊM; +O •K ©M? S?B S?QM; - i?¬M
?Q†+ H" +?•M +?QM? #B M K'i F?¬M; /'m p iX
*?QM? H" #ÎB pb M;mv M M?•M M"v +?Q M M h`B m S?QM; KÊB +| i? HU +?¼M ç
bY /KM; •K ©M? S?B S?QM; ~M ç°MX
QyQ
"ÎB pb GB m oB M F?¬M; +| i¼ F} T?B +¬K- HB M iK+ T?B ?"M?- K°i T?2M +?B M
HÊM- M M KÊB +?"K`½B ?¢ tm®M; K†i ç'iX
Zm +?WM; i?`B ;B M MY +?ûM i`
oM5
S?Q b m ç°i M?B M i`mv M ç M i? M? •K T?€ F?¬M; - +MM; pÈB mv €T *?•M GBM?
iQÊM; H½M? K†+ ?„+ ;B€T- K°i i?•M im pB ç¢i iÈB *?•M L?•M *'T- F?Q iS+ bQ pÈ
K°i #"+X
GB m oB M M?"M` - M;Q`B M"v +?QM? H" h?®M; HoM? h?"M? p [m•M +O >²M; >
G9+ M"v- M;Q`B +MM; +'T;†T M? m- p K†i GB m oB M p¬ +MM; €v M€v- +| +?9i b
ç€T H`B M?Q i? M"QX
•M? K„i h?®M; HoM? ?„+ ;B€T F?) ç^aQ [mûi [m GB m oB M ç M; t T #^M; M;²B /QÊ
GB m oB M i?Q¢i M?bM +U+ F€ bmv v m- i` M [m¬M €Q +| K'v +?¶ #` i'M ?¢B- i?"
/'m p i +?€v tûK- H°` p`B T?¬M +?"i p"iX

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç½ KÎ` X
 >„M bÎ /o +ÁM +| çQÊ+ ; -M # i?“M? T?-M i?“M; - +?QM? H` #ÎB pb h?-M GBM? L?½M +O /`X
 " M i`QM; ç²M; iY K`m t M? i?•K i?9v M?Q #B M FB - +€B pU+ b•m K`m t M? Î i`mM +?mv M K½M? HB i- i?dM? i?QªM; H¢B H½2 H M Kºi Hm²M; F?Q iS+ H K M?¢iX
 *ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O h`B m S?QM; bQ pÈB Kºi p`B +Q`M; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM i?m FûK # Q M?B mX æ†+ #B i i?ÎB çB K F?B Hm²M; F?Q iS+ H K M?¢i FB tm'i pÈB +Q`M; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?Q`M; X
 GB m *-K >•K +kM; F?-M; +| H"TiS+ ` i v- Kºi ç¬B i`QM; K„i i`QM; bm®i M?Q i? +Q pÈB h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; X
 J†+ /M +?d ; -M i`QM; ; M; i'+-M?QM; K` bU T?|M; i?Q+? HU+ HQÊM; iBM? i?-M pb i HU+ HQÊM; p"i +?'iX
 aQ¢i5
 " M i`QM; ç²M; iY K`m t M? tQ v +?mv M F?-M; M; WM; +O h`B m S?QM; - ?B M H F?B M +?Q i•K i?-M `mM; ç°M; X
 E?QªM? F?“+ ç| - HU+ HQÊM; h?-M GBM? L?½M +O ?„M +?Êi #MM; T?€i / [/°BX
 Jºi ç€KHU+ HQÊM; iBM? i?-M K`i KÎ +?'M ç°M; - F?-M; M; WM; H M iÄ ` X h?-M G TªM; T?'i M?Q `M +?S iQM? K¢M; p` HU+ ?'T tª K½M? HB iX
 h`€B iBK GB m \*-K >•K i?Q€M; ç"TM? M? H M- i•K i?-M ; -M M?Q +| +?9i F?-M; i h?ÎB F?“+ K'm +?®i- M`M; M? M? +?|M; #ªQ p HBM? i? B- +OM; +® w +?Q- ç²M i`QM; +Æ i? +kM; K¢M? K) F? B KÎ` X
 smM; [m M? i?•M i? KªM? K B tBM? ç T +O M`M; - H"TiS+ T?B K ç°M; M M Kºi i- i`QM; bm®i- F?-M; m i?-M #Q- ; B®M; ? i Kºi K„M?•M i„K /QÈB €M? i`,M; p"vX
 hm pB *?•M GBM? *ªM? +°M; pÈB HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? i?-M #Q- F?B M +?Q h` HÈM i`QÊ+ ; BÎ +?Q iWM; +|X
 J½B ç M F?B i` M i`€M ?„M +?ªv ` Kºi i-M; K² ?¬B H¢M? - +m®B +MM; pšM i?'i #¢ @ o¬ /KM; i?¬B- #S+ iQ`M; +? M? H +? im pB ; B[? B # M- +,M #ªM F?-M; i? pQ GB m *-K >•K b•m FQM i?Î /°BX
 h`B m S?QM; H„+ ç-m +Q`B F?´- i` M F?m¬M K†i H¢M? HMM; çºi M?B M i`Î M M ¬ @ *-K >•K- M`M; #B i F?-M; - M; v iW H-M ç-m M?bM i?'v /mM; M? M +O M`M; -? +?B K ?Q`M iQ`M i`€B iBK i 5
 oU+ b•m # M i`QM; h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; çºi M?B M tQ v +?mv M M i?Q`M; X
 h? M? •K +O ?„M +?•M i?“M? i?•K iBM?- M; QÈ+ M?bM ; B B M?•M i`QÈ+ K†i KbM @ o"v pb b Q +?“M; H¢B X
 GB m *-K >•K i?Q€M; `MM; KbM? Kºi +€B- F?-M; M; ?o iÈB p`Q H9+ M`v h`B m S KbM? M?Q p"vX
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; /MM; T?QÆM; i?S+ F€ /` K` p" M +?mv M- Kº K ?Q†+ i•K HBM?- i?¬M; [m F?2 ?Î iBM? +ªK +O GB m \*-K >•K- M?•M +Æ ?°B K GB m \*-K >•K pšM F?-M; T?€i ?B M ` - ç¬B K„i ç T ?ÆB çÄ H M- /°M; H M Kºi i-M @ *-K >•K- i ç½ #B i b B `²B- i [mv i ç`M? b) H'v M`M; H`K pÊ5

•M? K„i i`M M;”T i?•K i bM? p` pÈB H`B M|B +| i? ?Á i M +ª i•K HBM? +O h`B m
+?9i K°i i?~K i?`m p`Q i`QM; +ªK [m M +O M`M;X

.-M /-M- h`B m S?QM; iWM; +?9i iWM; +?9i K°i iB T +”M GB m *-K >•K- çQ i v F
p B +O ;B B M?•MX

@ S?QM;- +?“M; +| #B i? v F?¬M; \ L; v iϕB K°i F?„+ F?B #B i +?“M; ç`Q ?¬M- i
ç´- K°i +ªK ;B€+ K`i K€+ i?`i p¼M; i`QÈ+ ;BÌ +?Q iWM; +| i`M M;”T iQ`M i?•M5 E
çQÈ+ +?“M;- çÁB HϕB K°i +•m +¬M; çϕQ

h`QM; +†T K„i +O GB m \*-K >•K # Q T?O ?ÆB MQÈ+ K¬M; HmM;- M;”T i`M H [m
L`M; ç½ ?Q`M iQ`M H•K p`Q iBM? i?¬M ?mv M i?m”i +O h`B m S?QM;- `K €T F?Q
+O h`B m S?QM;X

@ . /`M; M?Q p”v b Q\

h`B m S?QM; bÊ ç M M;•v M;Q`BX hbM? ?m®M; bQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÊM; +ÁM i?
oW `²B- ?„M ç½ /®+ ? i iQ`M HU+- ç2K h?¬M GBM? L?½M i?9+ ;BK+ H M ç M +U+
M?”T çQÈ+ p`Q i•K i?¬M w i?S+ +O GB m *-K >•KX

J` ?B M iϕB- pW KÈB €T /KM; i?O çQϕM /K /¶- bY /KM; iBM? i?¬M ?mv M i?m”i- +
M`M;- F?¬M; M;Ì M; v H”T iS+ ç½ i?“M? +¬M; `²BX

G9+ M`v- GB m \*-K >•K ç½ #` h`B m S?QM; i?“M? +¬M; T?€ pĐ bÆ ?Î i•K HBM?-
h`B m S?QM; ªM? ?QÎM;- i? Q F?®M;X

@ >| ` - i•K HBM? bÆ ?Î +O M`M;- +?QM? H”Î i` M M;Q`B i 5 *?Q M M i KÈB +| i
i? iQÎM; iQÊM; M?Q p”v5

o K†i h`B m S?QM; T?S+ iϕT- i`QM; HÁM; p¬ +MM; +ªK F?€BX

nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn

*?QÆM; kdN, >S ? M UkV

L;m²M, oBTp M/

.`+?, L?|K /`+? #H +F

"B M, "H +F

"ϕM b) OM; ?° +?Q M;Q`B /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v, pBTp M/ ,

>B M iϕB- Î;B[i?•K bÆM +MM; +®+- ? B i v ¬K H`v ;B B M?•M i`QÈ+ K†i- KMB ?Q
M?•M i`mv M ç M- +MM; pÈB i?•M i? K K KϕB M?Q M?mv M M;¼+ FB - ;¬M M?Q
H•K p`Q KÆ ?²X

@ L`M; i?m `²B5

hBM? i?¬M ?mv M i?m”i +O h`B m S?QM; iÈB ç•v HB M /WM; HϕB- K°i i v ç†i H M
i`„M; +O GB m *-K >•KX

GB m *-K >•K ;B®M; M?Q iW i`QM; K°M; idM? HϕB- T?€i ?B M +?QM? KbM? ç M; ¬
K†i M?`i i?`B çÁ #WM; M?Q i€Q +?QM X

”M i v +O h`B m S?QM; imv `^M; ç M; ç†i H M i` M +´ +O M`M;- M?QM; +kM; F?-
+kM; ?B m çQÈ+ +€B ;b ;¼B H`i?QÆM; ?Q iB + M;¼+X

@ L;QÆB i? M?QM;

GB m *-K >•K M?K+ M?½ F?¬M; +?“m M´BX

hmv`^M; M`M; pšM +ÁM HQm H¢B K°i çÁM b€i i?O- M?QM; K` ;½ i?B m MB M M`v
#„i ç-m- ç½ iWM; +?9i iWM; +?9i K°i çB p`Q i`QM; M°B i•K +O +?QM? KbM?X a n
+¬M; HQm H¢B K°i bÆ ?Î i•K HBM? i`QM; HÁM; KbM?X

h`B m S?QM; +?“K`½B #m¬M; i v tm®M;X . i?`i +O GB m \*-K >•K i`„M; ?²M; K`
H M K°i KªM? ?²M; M?m”M ç°M; HÁM; M; QÌB- +MM; pÈB F?m¬M K†i t’m ?´ çÄ #WM
K°i i? X

@ h i?m`²B5

GB m *-K >•K´M ç`M? H¢B i•K ibM?- F?|2 KB M; M? +? H M K°i iB +?m t|iX
æ¬B K„i i? M? m +O M`M; - +m®B +MM; HB + M?bM h`B m S?QM; K°i +€B i?“i b•m
iW # v H M F?¬M; i`mM;X

J†+ F ç®B T?QÆM; /MM; i?O çQ¢M ;b- K°i F?B ç½ ç€M? +m°+ i?m - GB m *-K >•
+S Hw /Q ;b ç T?ªM #€+X

h`B m S?QM; M?bM +?,K +?9 i?2Q #|M; ?bM? tBM? ç T ç M; /¬M`ÌB çB- i`QM; H
pW ç€M? K’i +€B ;b ç|X

.MM; HQ¢B i?O çQ¢M M?Q i? M`v ç ;B`M? i?“M; HÊB- +kM; F?¬M; T?ªB H` QÈ+ M
K` /QÈB Hw i`Q imv i ç®B H½M? ioM? +O h?¬M GBM? L?½M [mv i ç`M?- ç•v +?Q

h`B m S?QM; F?) ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`¬M? i`¼M; M|B,

@ *m®B +MM; b) +| K°i M;¬v- +?Ì ç M F?B i F?¬M; +ÁM +?9i pQÈM; #”M M`Q M[- i
GB m *-K >•K ç M; +?m`M #` # v çB- i?•M i? +?Êi +SM; çÌ K°i +?9i- +kM; F?¬M; |

@ h F?¬M; +¬M M; QÆB i?QÆM; ?¢B5

@ L?QM; çB m FB M iB M [mv i H`- ç M H9+ ç|¬ M`M; pšM +?Q H”T ;B çbM?5

h`B m S?QM; HQm H¢B K°i +•m- HB M +QÐB h? M? S?QM; u M- T?€ F?¬M; K` çB>
h?“M; #¢B +O i`”M ç€M? +m°+ M`v- ç½ F?¬M; +ÁM w M; ?o ;b M[X

hmv`^M; h`B m S?QM; ç½ i?“M? +¬M; ç`Q ?¬M- M?QM; pšM HQm H¢B K°i HÌB ?S

æ®B pÈB K°i F Hm¬M +?“i T?€+ ç¢K K¢+ pÈB ibM? +ªK M?Q ?„M K` M|B- +| i? M|
+Æ #ªM +?QM? H` F€ iQ+?`²BX

@ aQ i¬M ÆB bQ i¬M- ?„M`®i +m°+ H` +?•M K M? i?B M iY +O i - ? v H` F?“+ iB
•M? K„i GB m *-K >•K b•m FQM H|2 H MX

h`ªB [m i?ÌB ;B M /`B iB T t9+- M`M; +kM; #B i- h`B m S?QM; +,M #ªM H` K°i F
ibM? +ªK i?’T ç M +U+ çB KX

*?Q M M- HÌB ?S ? M +m®B +MM; ?„M HQm H¢B- K†+ /M H` F?¬M; +?9i çªK #ªQ
+?9i +ªK ç°M;X

*?Q /M H` /QÈB ibM? ?m®M; ç€M? +m°+ i?“M; HÊB- h`B m S?QM; pšM HQm H¢B K
L m ?„M p¬ibM? ?ÆM K°i +?9i- ?Q†+ H` +”M; p¬bd ?ÆM K°i +?9i- GB m *-K >•K
#¢B- +kM; +?d +| i?ªK ç¢K`ÌB çB K` i?¬BX

J`p”M K M? i`QM; +äB m KBM?- i?“i F?| K` çQ€M i`QÈ+ çQÊ+- +m®B +MM; ;B| b)

@ L; QÌB K` ?„M +¬M ibK- ?ŠM +?QM? H` *-K oQÆM; T?B >v p¼M; H¬M; †T K†i b
ç`+? M?•M5

•M? K„i GB m *-K >•K H¢B F?¬B T?K+ bU #bM? ioM? i? M? m M?Q i`QÈ+X

L; v i ? Ì B ç B K h`B m S ? Q M ; H`v` M Y + € B H Q Ê + M ; ¼ + F B - G B m * - K > • K H B M t
+ ? Q M ? t € + t m`i i ? • M i W M ?`i K € + ? G B m h° + ç | 5 J` i`Q M ; M ?`i K € + ? G B m h° + ç | -
h • K - ? Š M + ? d + | K b M ? * - K o Q Æ M ; T ? B K` i ? ¬ B 5

Q y Q

* Q Ð B i` M h ? M ? S ? Q M ; u M - i ® + ç ° + O h`B m S ? Q M ; +`M ; M ;`v +`M ; M ? M ? ? Æ M

@ L ?`i ç`M ? T ?^a B` Ì B F ? Ä B ><sup>2</sup> M ; ><sup>2</sup> Z m`M M`v 5

h`Q M ; H Á M ;`B m S ? Q M ; + | K ° i i B ;`T ; € T X

J † + / M G B m * - K > • K + | H) b) F ? ¬ M ; i B T i K + ç m`B i ? 2 Q ? „ M - M ? Q M ; K` >² M ; >² h
b) F ? ¬ M ; / /`M ; # Ä [m X

>`M ? p B ç`Q ? ¬ M + O h`B m S ? Q M ; - ; • v i`M ? € B`i H È M ç ® B p È B m v M ; ? B K + O
>² M ; >² h ?`M ? + ? O K` M | B - + Á M H`M`B M ? K + H È M # ^ M ; i`Ì B X

J` ç 9 M ; H 9 + M`v - >² M ; >² h ?`M ? + ? O H € B + Á M p W /`T ç ° i T ? € H M * ? • M * ? O *`T M

@ J 2 Q K 2 Q 5

h B m h † + J B m H € B M ?^a v H M p B h`B m S ? Q M ; - ? B ç<sup>2</sup> M ; i B M +`i m M ; # v H M F
H 2 M ; F 2 M ; ; B Á M p M ; X

h`B m S ? Q M ; ç ° i M ? B M i ? Q € M ; + | + ? 9 i b m v M ; ? o X h`Q M ; + • m + ? m v M t Q K` G B
; B^a M ?`M # M`M ; M [ç i Y - ç € B ç i Y H U + ? ¼ M J M ? ç € Q - M ?`ç i Y H U + ? ¼ M J`

G B m * - K > • K ? Š M + ? Q M ? H`ç i Y + O p`M [ç i Y H U + ? ¼ M J M ? ç € Q F B

h B m h † + J B m ? m v i`<sup>a</sup> Q - F ? Q i v K 9 + ? • M K ° i i`M - i U ?² M ? Q ; B^a B i ? Q + ? + € B ;

h`B m S ? Q M ; ç € B F ? € B + | i ? ? B m ç Q Ê + M ? [ M ; ; b M | M | B X \*`M ; M ; ? 2 i`Q M ; H Á M
ç i Y H U + ? ¼ M J M ? ç € Q F B - #^a Q G B m * - K > • K ç`B i M i ?`M ? G B m * - K h • K - i`

E i [m^a / Q Ì M ; M ? Q ç ½ i ?`M ? + ¬ M ; 5

h`B m S ? Q M ; ç ½ i b K ç M - / Q È B b U i € + ç ° M ; p ¬ ? b M ? - F ? B M + ? Q ><sup>2</sup> M ; ><sup>2</sup> h ?`M ? +
*`T X

J`b m ç | - h`B m S ? Q M ; i ?`M ? + ¬ M ; ç`Q ? ¬ M - + m ® B + M M ; H Q Æ M ; i • K i`¶ B /`v - ? S
H`K p È - ç Q Æ M ; M ? B M ç B m F B M i B M [ m v i H`ç ® B T ? Q Æ M ; M ; m v M w + ? Ì ç È B

@ J 2 Q K 2 Q 5

h B m i ? ¬ M + ¬ M F ? ¬ M ; M ; W M ; [m , M ; ? S M ; ? B + € B J M ? Z m € B æ² M ; h B M - b m ç |
+ Á M + | K ° i i B F Q M ? M i`Q M ; K „ i M [X

@ L m i ç Q € M F ? ¬ M ; H - K - M ; Q Ì B ç i Y H U + ? ¼ M J`ç € Q F B - [ m € M Y + ? Q M ? H`

_`i M ? B m M ; ? B ? Q † + i`Q M ; H Á M ; + O h`B m S ? Q M ; - M ?`i M ?`i ç m ç Q Ê + + Î B # Ä X

> B M i € B - # Q`M / m v M ?`i + Á M H € B + ? Q M ? H`- ; B [ \* - K o Q Æ M ; T ? B p`æ € B h`Q Î M
? b • m t ; b \

Q y Q

J ° i F ? Q^a M ; i ? Ì B ; B M b m ç | - h`B m S ? Q M ; K Î`h ? ¬ M G B M ? L ? ½ M - t € + ç`M ? H ° i
>² M ; >² Z m`M X

" Î B p b i ? Q Ì M ; t m v M b Y / K M ; h ? ¬ M G B M ? L ? ½ M - +^a K ; B € + K i K Ä B i W i`Q M ; K „ i i`
+`M ; i`Î M M K ½ M ? H B i ? Æ M X

h`M K € B i | + t M ? i ? Š K + O ? „ M - b ® b È B i | + K`m H K M ? ç i + k M ; +`M ; t m`i ? B M
M ? ç i # M i`Q M ; h ? ¬ M G B M ? L ? ½ M + O h`B m S ? Q M ; - i - M b m`i t m`i ? B M + k M ; +`M

> i i? ^av M?[M; /` #B M M"v- F?B M +?Q +<sup>a</sup>K ;B€+ KÄB K i i`QM; K„i i`€B +O h`B m M†M; M ?ÆMX

@ a„T bY +?®M; çÐ F?¬M; çQÊ+ M[`²B

h`B m S?QM; +„M +?†i`,M;X

*"M; p b m- iBM? i?¬M ?„M +"M; K i KÄB ?ÆM- iMv i?ÌB ç m Km®M H•K p"Q K°i ;E

L?QM; K" h`B m S?QM; #B i`^M;- +ÁM +?Q `ÌB F?ÄB ç` #"M +O >²M; >² Zm"M- i p"Q ;B'+ M;OX

h`U+ ;B€+ M|B +?Q ?„M #B i- H-M M"v M;O b v- i?ÌB ;B M +| i? b) F?¬M; M;„MX

G¢B KB M +QÐM; FB M i`b i? K ? B M; "v M[ - T?Q i`QÊ+ tm'i ?B M K°i +QM b¬M çB K +m®BX

G9+ M"v- h`B m S?QM; ç½ `ÌB t F?ÄB >²M; >² Zm"M- iB M p"Q K°i ç` pU+ F?€+X

*^aK ;B€+ K i KÄB b•m b„+ ?Q"MiQ"M # Q T?O i•K i?¬M w i?S+ +O h`B m S?QM;X

>„M pšM +?Q T?€i ?B M` - K€B i|+ +O +?QM? KbM?- ç½ +| ?ÆM K°i MY #B M i? ^aQX

h?"K +?Q M; v +^a ç²M; iY i`QM; K„i i`€B +O ?„M- +kM; H|2 H M K°i i¬M; H K i`¢+ H K iBM? K°M; ^aQ p"vX

@ æ½ ç M +U+ ?¢M `²B

h`B m S?QM; i`QM; H9+ +"i HU+ ;B½v /K - F?) M?„K K„i H¢BX

"MK5

h?•M i? +O ?„M- #B M i?"M? K°i ?ÁM ç€ `ÆB iU /Q- +?bK i?ŠM; p"Q i`QM; /ÁM; #` +•v +Ä i` M K†i b¬M; # Q T?O K'iX

kdNX *?QÆM; k3y, >Q"M? h?Ov h`¢B

h`QM; H9+ +U+ ç° K i KÄB- w i?S+ +O h`B m S?QM; +kM; /¬M KÆ ?²- +^aM; QÌB H a m F?B `ÆB tm®M; /ÁM; b¬M;- i?•M i? +O ?„M ?Q"MiQ"M tm'i T?€i iW #^aM M, i?€B [mv iS+X

Í i`QM; /ÁM; b¬M; F?¬M; M;WM; +?<sup>a</sup>v tm¬B- h`B m S?QM; ;B®M; M?Q K°i F?9+ + p¶ b|M; ç€M?- p¬ i`B p¬ ;B€+- i?2Q /ÁM; +?^av K" çBX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m iW # M i`QM; h9B GBM? bOM; M?<sup>a</sup>v ` M;Q" B- M;²B H M i` M M;QÌ K Q M?Q ? B ?ÁM ?„+ #^aQ i?¢+? F?¬M; M;WM; ç^aQ +?mv M HB M ?²BX

*| i? iMv w` p"Q h9B GBM? bOM; p" i`[p"i i?O i`¢+- HQ¢B M,M; HU+ M"v +O hB pÐ H) i?QÌM;- ç M M v pšM +ÁM H" K°i #Q ~M F?| ;B^aB i?Q+?X

hB m h†+ JB m +9B ç-m [m M b€i h`B m S?QM;- pQÆM` KB m i`<sup>a</sup>Q- p¶ p¶ M? H L?QM; K"- h`B m S?QM; pšM M?Q +k- K°i +?9i T?^aM SM; ç m F?¬M; +|X

L?QM; [m, /` +?QM? H"- +?•M HU+ i`QM; +Æ i? +O ?„M- ç†+ #B i H" HU+ HQÊM; K°i HQ¢B #^aM M,M;- Î K°i p" B i`¢M; i?€B F?~M +'T- b) iU ç°M; ?° i? X

h?ÌB F?„+ M"Q ç|- # M i`QM; /ÁM; b¬M; tm'i ?B M F?Q iS+ K°i ç-m u m i?9- +?9 w + "MX

" M i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; ç°i M?B M iQ€i` K°i iB [m M; çB M K`m t M?- i`
?B M` K°i i-M; [m M; ?mv H K M?ç i HçM? M?Q #,M;X

*¶ F?Q iS+ ?mv i Kç+? FB ç-M; HçM? +ª i•K HBM?- ç-m u m i?9 pW KÈB iB T +
+€B- p°B p½ tQ v M; QÌB #Ä çBX

hB m h†+ JB m i?Q€M; bmv M; ?o K°i +?9i- H'v` ? B +€B J M? Zm€B æ²M; hB M-
+€B- T?€i` i? M? •K H2M; F2M;X

a m ç!- hB m h†+ JB m i?Q€M; +! +?9i #'i ç„+ /o- F?) M; €T /`B K°i +€B- HçB M?ªv
GBM? bOM; +O h`B m S?QM;X

QyQ

h?ÌB ;B M iWM; M;`v iWM; M;`v +?"K`½B i`-B [m X

*€+ HQçB i`çM; i?€B bBM? Hw +O h`B m S?QM; ç²M; i?ÌB iB M p`Q i`QM; K°i Hç
K p"v- M?B i ç° +Æ i? ?ç i?'T- M?QM; F?Q iS+ bBM? K M? i?b pšM +ÁMX

hB m h†+ JB m M; šm M?B M HçB M?ªv` F?ÄB h9B GBM? bOM; - i?Q€M; [m M b€i
?Q†+ H` ç€M? #„i K°i p`B +QM +€i`QM; /ÁM; b-M; - ,M MQ m®M; b v K°i T?2M- i?
h`QM; +?ÈT K„i- i?ÌB ;B M K°i i?€M; i`-B [m X

h`B m S?QM; iMv iB M i?2Q /ÁM; MQÈ+ ç~v çB- /QÈB bU +® w i?-B +?mv M +O
M? M?- iWM; +?9i iWM; +?9i K°i`ÌB t F?ÄB >²M; >² Zm"MX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m HçB M?ªv` F?ÄB h9B GBM? bOM; - €M? K„i M?bM p T?Q >²M; >²
L! +Æ #ªM t€+ ç`M?- ?B M içB h`B m S?QM; ç½ i?Q€i Hv F?ÄB ?B K +ªM?X

>²M; >² GB m h°+- p®M H` K°i i`QM; # +¶ i? HU+ +U+ KçM? +O >²M; >² h?"M?- iW
+?O GB m *Ym h?B M i'M +?S+ *?•M *?O *'T tQM; - iU M?B M HB M #B M i?"M? i?
a m F?B h`B m S?QM; ç`Q ?-M- >²M; >² h?"M? +?O GB m *Ym h?B M ?ç H M? K°
Zm" M ç m i`mv M½ h`B m S?QM;X

L?QM; K` ç` pU+ +O æçB [m®+ h?B M "²M; i?"i bU p¬ +MM; `°M; HÈM- i? HU+ +
/M pÈB mv p¼M; p` ç` p` +O >²M; >² h?"M? +?O ?B M içB- T?çK pB ?B m H M?
tmM; [m M? >²M; >² Zm" M K` i?-BX

" M M; Q`B F?m pU+ >²M; >² Zm" M- +ÁM +! `i M?B m M?[M; i? HU+ F?€+ M[X J°
HU+ +QÌM; ççB- +kM; i²M içB +?9i [m M ? b•m t M`Q ç! pÈB L?'i >Q`M; - h K h-M
*?Q /M H` M?'i Kç+? :B i°+ GB m h?'- # M i`QM; :B i°+ +kM; ç m`M +?S `i M?
ç'mX

h!K HçB- æçB [m®+ h?B M "²M; ?B M içB- +?Q /M H` M; QÌB M`Q +kM; F?-M; i? +?
i?®M; M; U i?B M ?ç- i?"K +?Q M; v +ª >Q`M; i?'i +kM; +ªK ;B€+ +! +?9i p¬ HU+ b
*?Q M M- h`B m S?QM; +€+? >²M; >² Zm" M +`M; t i?b HçB +`M; M iQ`M ?ÆMX

hB m h†+ JB m p` h`B m S?QM; +! [m M ? ?mv i F? QÈ+- M;`v i?QÌM; M?bM M?Q
M?QM; p`Q i?ÌB F?„+ [m M i`¼M; - M! imv i b) F?-M; M;²B v M #`M; [m MX

h`ªB [m ?ÆM K°i i?€M; M; O b v- iQ`M #° K€B i!+ +O h`B m S?QM; ç½ #B M i?"M
i`€B +O ?„M- ç½ #B M i?"M? K°i K`m H K M?ç i K°M; ?mv M [m M? +QX

s t M?bM HçB- ?„M; B®M; M?Q K°i p` oQÆM; iY K°M; ?mv M p"vX

*?ŠM; [m - K°i çQçM i?ÌB ;B M M`v- h`B m S?QM; i`QM; H9+ M; O b v- i?dM? i?Q
MQM M?Q M?ÄX

J„i i`€B + O ?„M- i`QM; K°i p`B ibM? ?m®M; M?`i ç`M?- b) +| F?QªM? F?„+ KÎ` M
pB M i?Ov iBM? H K M?ç i p`v- i`QM; bm®i F?¬M; i€ p i- iU M?Q K°i FB M i€+ T?`
@ >^M; *´ pÐ M€i- h?€B *´ i?¬M pšM- ?| i?`M? M;`M p¢M ?ç i #KB #†K
h? M? •K i?Î /`B i`®M; i`ªB i? HQÆM; - Î# M i`QM; F?¬M; ;B M i®B ç2M F?¬M; M
*¶ i? M? •K FB FûQ /`B K½B F?¬M; i?¬B- T?ªM; T?`i M?Q H` tmv M i?OM; +ª i?ÎB
E?¬M; ;B M i`QM; K„i i`€B + O ?„M- pU+ b•m K`m t M? Î i`mM; i•K- H9+ M`v ç½ ?|
H K b„+- çQÌM; FQM? QÊ+ +?WM; MY i?QÊ+X
LQÊ+ # M i`QM; +€B ?`M ç`K H K b„+ FB - +Æ #ªM H` Î i`QM; i`¢M; i?€B ç|M; #,M
J` F?Q +?`i iQ`M i?•M + O h`B m S?QM; - +kM; +`M; i? K H¢M? HMM; ç¢K K¢+X
J¶B F?B ?„M KÎ` K„i i`€B- K°i +¶ ?`M w p¬ ?bM? i€M T?€i` - i`B i ç ç¬M; H¢M?
i`, K i`QÊM; - F?B M +?Q ç€K u m i?9 i¬K +€Î ;¬M ç| +kM; ç m +ªK i?`v H¢M? H)Q
*¶ F?Q iS+ ?`M w FB - +?Q /M H` +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? #bM? i?QÌM; iÈB ç
i?`i b„+X
h`QM; K„i + O hB m h†+ JB m +kM; H°` p +?Ì KQM; p` FQM? bÊX
*| ç¬B F?B- M| +kM; Mªv bBM? ?SM; i?9- M;²B Î i` M M; QÌB h`B m S?QM; - çª i¼ i
æ9M; p`v- hB m h†+ JB m i?dM? i?QªM; +kM; iB M ?`M? im Hmv MX G9+ #bM? i
K°i HQÊM; HÈM GBM? ç M- L; mv M iBM? i?¢+?- +MM; pÈB +€+ HQ¢B i?B M ç` i
M?Q M9BX
h?ÎB ;B M pšM H†M; H) i`¬B [m X
h`B m S?QM; M; Q¢B i`W M; šm M?B M KÎ K„i i`€B` i?b pšM M?Q +k- M^K i`QM; i`
; b +ªX
h`QM; H9+ M; O b v- im pB + O ?„M +kM; F?¬M; p b i? K` HmB #QÊ+- M; QÊ+ H¢B +
J°i M; `v M¼- iQ`M i?•M h`B m S?QM; ;B®M; M?Q K°i F?9+ ;¶ K°+- /QÈB bU i?¬B ç
p`Q K°i KªM? i?Ov p`M? T?QM; +ªM? tBM? ç T ?ÊT HÁM; M; QÌBX
h`QM; T?B M i?Ov p`M? M`v- M; mv M F?Q i?B M ç` M²M; ç`K- /ÁM; MQÊ+ [m M?
i¢TX
G9+ KÈB #„i ç¬m- i`QM; M`v M; šm M?B M +kM; tm`i ?B M K°i p`B #|M; M; QÌB +?
b¬M; X
¬M /¬M- i` M F?¬M; i`mM; i?dM? i?QªM; +kM; i`mv M ç M i? M? •K tû ;B|X
h?•M i? +O h`B m S?QM; T?“T T?²M; #`i ç`M?- +€+ HQ¢B i`¢M; i?€B i?•M i? +k
K†i ?²M; M?m`M i`Î H¢B- ?¬ ?`T p` M?`T iBK +kM; `ä``M; ?ÆM M?B mX
h`QM; ç¬m- h`B m S?QM; ç M; H•K p`Q K°i ;B'+ K°M; F€ [m €BX
h`QM; ;B'+ K°M; - ?„M +?SM; FB M K°i T?B M +?B M i`QÌM; - K°i K`M ?bM?ªM? iQ
?B M H M i`QÊ+ K„i ?„MX
h`QM; K`M ?bM?ªM? FB - tm`i ?B M K°i ç€K i?•MªM? F?´M; H²- ç€M? M? m F?B
M?“i M; mv i p¬ [m M; X
h`B m S?QM; i?“K +?Q +ÁM +ªK ;B€+ çQÊ+ i?B M ç` F?¬M; M; WM; `mM; +?mv M
i?`m i`B i HBM? ?²MX
h`QM; +€B ?bM?ªM? ç| - i?B M F?¬M; TªM; T?`i M?Q #` tû M€i- HK+ ç` iWM; F?®
iB M K°i iB /Q # +?B M ç`m- +kM; ç m +| i? ç2K iQ`M #° T?B M >²M; >² Zm`M`
i?`M? #bM? ç` X

nnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnnn*?QÆM; k3y, >Q`M? h?Ov h`¢B UkV
 L;m²M, oBTp M/
 .`+?, L?|K /`+? #H +F
 "B M, "H +F
 "¢M b) OM; ?° +?Q M;QÌB /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v, pBTp M/ ,
 @ æ•v ç•v [mª i?"i H` i?-M i?Q¢B5
 h•K i?-M h`B m S?QM; +?'M ç°M;- ?bM?ªM? K†+ /M +| +?9i KÆ ?²- M?QM; K°i iB
 +?Q HBM? ?²M +O ?„M `mM `~v- +| ç-B F?B- M; v +ª i`Q | + +O ?„M +kM; #` ;B K
 ``i +?'T +ªM? iQÊM; F?-M; K'v `ä ``M;- M?QM; K` h`B m S?QM; pšM +| i? T?€M ç
 K°i i?ÌB ç¢B hmv M *´ i?-M i?Q¢B i` M? T?QM;X
 h`QM; K°i K`M ?bM?ªM? M`v- M;šm M?B M b) tm'i ?B M K°i p`B +?B iB i iQÆM; ç
 oQ /K M?Q H`- K°i p`B i?-M i?-M; +?B M F„ +O K°i p` h?-M HBM? oB M \*´ M`Q ç|
 FBM? M;?B K +?ŠM; ?¢MX
 Í i`QM; ;B'+ ;B'+ K°M;- h`B m S?QM; T?-M HÈM H` `ÆB p`Q KÆ ?²- M;šm M?B M +
 p`B i?SX
 *| ç-B F?B M?bM i?ÌB ;B M /`B- h`B m S?QM; b) +ªK i?'v T?B i?QÌM; K i KÄB- w i?
 KÆ ?²X
 QyQ
 @ *€+ M;QÆB M?bM t2K5 h`QM; MQÈ+ /QÌM; M?Q +| M;QÌB5
 " M i`QM; b|M; MQÈ+ T?"T T?²M;- K°i +?B +H•m i?mv M K`m t M? ç°i M?B M iW
 h` M H•m i?mv M #Q+? K`m t M?- K°i i?B m M[#m°+ i| + çm-B M;U - QÈ+ +?WM;
 K„i b€M; H M- çQ i v +?d p T?Q i`QÈ+X
 J°i p`B i?•MªM? +ÁM H¢B i` M H•m i?mv M +kM; ç m HB + K„i M?bM H¢BX
 @ L;QÌB M`v K†+ /M H` M´B Î i` M K†i MQÈ+- M?QM; /QÌM; M?Q +ÁM +?Q +? i5
 @ v5 >bM? M?Q +ÁM +| K°i +QM K Q M[5
 L?[M; M;QÌB i` M H•m i?mv M ç m i†+ HQÐB F€ [m€BX
 h?B m M[i| + çm-B M;U T?•M T?|,
 @ L;QÌB ç•m5 J m K m pÈi ?„M H M5 >b ?b +QM K Q FB i?Q¢i M?bM i?"i ç€M; v
 @ sªQL;¼+ iB m i?Q- M;QÌB M`v H B H`+? F?-M; `ä ``M;- M|B F?-M; +?WM; H` M
 L;QÌB i` M H•m i?mv M +| +?9i +?-M +?WX
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m çSM; Î i` M M;QÌB +O h`B m S?QM;- #° /€M; +U+ F€ ? M K¼M- F
 i v K9 +?•MX
 J¼B M;QÌB bYM; b®i- ç¢B F?€B +| i? ?B m çQÊ+- +QM K Q M`v +?QM? H` ç M; #
 @ *QM K Q M?Ä i?"i H` i?-M; KBM?5 \*?O M?•M +O M|M?´i ç`M? F?-M; TªB H` M
 h?B m M[i| + çm-B M;U p K†i p m B KWM;- #ªQ K'v i M i?Ov i?O pÈi h`B m S?QM;
 J°i ç-m K€B i| + H K M?¢i M?Q K°M; ?mv M +O h`B m S?QM;- F?B M +?Q i?B m M
 @ J€B i| + ç T [m€5

J¼B M;QìB ç m +?" +?" + F€ HçX *| p" B M[iY iÁ KÁ- çQ i v +?çK p"Q ç t€+ ç`M?
M?"M` K€B i|+ M"v i?"i bU |M; KQÊi- K K KçB M?Q iBM? +?'i- ?Q"MiQ"MH"iU M
/Q M?m°K i?"M?X

a m F?B #` H¬B H M i` M i?mv M- ;½ i?B m MB M i|+ H K M"v pšM +?bK p"Q M;O b
hB m h†+ JB m b m F?B H M i` M i?mv M- HB M F?¬M; M;WM; M?ªv M?|i pmB p - F
v m i?Q+? F?¬M; i?¬BX

@ *?9 K Q M?Ä- +?"Q M;QÆB- i i M H" "Q+? sªQ L;¼+ - tm'i i?•M iW "Q+? ;B +O
h?B m M[i|+ çm¬B M;U iU KbM? ;BÈB i?B m- M|BX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m p¶ p¶ #° M;U+ - /QìM; M?Q ç M; ;BÈB i?B m +?QM? KbM?X J°i K"
M;QìB T?ªB bYM; b®i K°i i`"MX

h`QM; H9+ M?'i i?ìB- i` M H•m i?mv M #ÎB pb bU tm'i ?B M +O hB m h†+ JB m- H
p¬ +MM; bBM? ç°M; M€Q M?B iX

@ sªQ L;¼+ - +QM K Q M"v- +ÁM +ª ;½ i?B m MB M M"v M[- `®i +m°+ H" tªv ` +?m
J°i +€B i? M? •K ;B" Mm M?•M ?"m iW i`QM; K°i +,M T?ÁM; i` M H•m i?mv M i`mv

@ "€B FB M "Q+? H½Q ;B 5

L;QìB i` M i?mv M M?'i i?ìB H° ` i?¬M b„+ +mM; FQM?- +9B ç-m ?"M? H X

Í >Q" M? h?Ov o`M? M"v- "Q+? ;B imv i ç®B H" ççB i? HU+ b® K°i b® ? BX

L;?2 M|B "Q+? ;B >Q" M? h?Ov o`M? i?m°+ :B i°+ "Q+? h?`- K°i i`QM; hS æçB :B
"²M; +| +?9i M;m²M ;®+ [m M ? b•m t M"Q ç|- KB M +QÐM; +kM; +| i? t2K M?Q
:B i°+ "Q+? h?`- M?QM; i?U+ HU+ +kM; imv i ç®B F?¬M; i¬K i?QìM;X

*?ŠM; [m - #ÎB pb ç` ?bM? >Q" M? h?Ov o`M? M"v T?S+ içT ? Q H€M?- F?m pU+ i
F?¬M; +| HB M ? i?QìM; tmv M- +?Q M M KÈB F?B M +?Q "Q+? ;B M"v p" :B i°+
H•mX

L?QM; #'i F M|B M?Q i? M"Q çB M[i?b mv p¼M; +O "Q+? ;B ÎpMM; M"v imv i
"Q+? H½Q ;B K°i ç-m i|+ #ç+ T?Æ- i v +¬K K°i i? M? [mªB i`QÊM; #^M; ;¶ i?Ov i
«M; i ç-m iB M H" /Á tûi hB m h†+ JB m K°i +?9i- b m ç| KÈB HB + K„i M?bM ;½
i` M #QQM; i`mX

a m F?B ?ÄB `ä`"M; ibM? ?m®M; - "Q+? H½Q ;B T?•M T?|,

@ GB M ? /QÊ+ bQ- i`QÊ+ ? i +Sm idM? ;½ i?B m MB M M"v- b m ç| KÈB /Á tûi ;®
h` M H•m i?mv M +kM; +| K°i p` /QÊ+ bQ çB i?2QX >„M `i M? M? HB M iB M iÈB
[m M b€i i?"i H•m- +†T K"v M?Qm +?†iX

o` /QÊ+ bQ FB bY /KM; K°i ?ÆB K'v HQçB #B M T?€T F?€+ M? m- M?QM; h`B m S
;¶ KK+- F?¬M; +?9i T?ªM SM; M"Q +ªX

a m ç|- "Q+? H½Q ;B i?"K +?Q +ÁM iU KbM? ` i v- #„i Kç+? +?Q h`B m S?QM;X

E i [mª pšM M?Q i`QÊ+ - ;½ i?B m MB M i|+ H K M"v pšM M;O b v #'i idM?- +,M #
M"Q ç®B pÈB M;QçB p"iX

L;QìB i` M i?mv M i?"K +?Q +ÁM ?Q" B M;?B- ;½ i?B m MB M M"v +| T?ªB H" M;Q
F?¬M; \

@ h`QÊ+ ? i +S ç2K ?„M p `²B ?½v M|B b m5 h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M"v- h?Ov i
+| /` ç°M; içB >Q" M? h?Ov o`M?- +¬M T?ªB i`¬M; +QB +~M i?"M M;QìB M"v K°i +?

"Q+? H½Q ;B i`-K ;B¼M; M|BX

oÈB H`+? /mv i p` M?½M ;BÈB +O -M; i - F?-M; F?| M?bM` çQÊ+ h`B m S?QM
im´B +ÁM M?Ä- M?QM; ç½ çfiÈB h?´i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *aM?5

h?´i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *aM? çtiÎ >Q`M? h?Ov o`M? M`v- +kM; ç½ H` im pB
M`Q- imv i ç®B H` +´T #"+ +QÌM; ;BªX

E?-M; H•m b m- +?B + H•m i?mv M iB M p`Q i`QM; K°i +€B F?m pU+ ``Q +?„M ;B
[mv K¬ bQ pÈB +® ?QÆM; ok .QÆM; h?`M? +O h`B m S?QM; +ÁM HÈM ?ÆM F?-M

LÆB M`v +?QM? H` F?m pU+ i`mM; i•K ç-m K®B [m M i`¼M; M?´i +O >Q`M? h?Ov

hQ`M #° +€+ M;Q /•M- iB m i?QÆM; - iB m :B i°+ +kM; ç m t2K MÆB M`v H` i`m
iQ`M #° T?B M i?Ov p`M? M`vX

h?ÌB çB K iB M p`Q >Q`M? h?Ov h`çB- ``i M?B m M;QÌB ç m T?ªB iB T M?"MFB
M?[M; M;QÌB Hç i` i`°M p`Q i`QM; M`vX

"ÎB pb i`QM; çQçM i?ÌB ;B M; -M ç•v- h?Ov i†+ çQ`M h`M >mv i ççB / M? HWM; Hš
i?QÌM; tmv M HmB iÈB MÆB M`v- +| F?-M; Qi M;QÌB p¬ i°B ç½ #` +? ii?ªKX

Í >Q`M? h?Ov h`çB- i? HU+ "Q+? ;B +U+ KçM?- +| [mv M H M iB M; imv i ç®BX

:½ i?B m MB M i|+ H K M;O b v M`v- #ÎB pb çQÊ+ M;QÌB +O "Q+? ;B F?B M; p`
FB K i` X

a m F?B iB M p`Q "Q+? ;B - h`B m S?QM; çQÊ+ M #`v i`QM; K°i ;B M T?ÁM; +OBX
+kM; +| i€K ;½ +QÌM; ;Bª GK+ i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *aM?- h?´i i`¼M; i?B M h
+QB HB M iK+X

h`QM; ? B M;`v F iB T- "Q+? ;B HçB KÌB p i? K ? B p` /QÊ+ bQ M[- ç†+ #B i iB
h`B m S?QM; - M?QM; +m®B +MM; +kM; ç m F?-M; +¬M; [m v p X

L?QM; K` F?Q b„+- ?¬ ?´T- M?`T iBK ç`T i` M K†i +O h`B m S?QM; pšM ç M; F?-
i?"K +?Q ; -M M?Q ?Q`M iQ`M #bM? i?QÌM;X

hB m h†+ JB m i?b H9+ M`Q +kM; M;²B Î # M +çM? +O h`B m S?QM; - K†+ F K¼B
i?dM? i?QªM; HçB M;€T /`B K°i +€BX

QyQ

"m´B i®B ?¬K ç|

@ hB m h†+ JB m- i ç½ M;O # Q H•m `²B\

J°i +€B i? M? •K +U+ ç° bmv v m ç°i M?B M M?`M M?çi p M; H MX

hB m h†+ JB m #` /¼ +?Q M?ªv /UM; H M- i`U+ iB T`MM; KbM? K°i +€BX

:½ i?B m MB M i|+ H K F?) KÎ K„i` X æ²M; iY K„i i`€B T?ªM; T?´i M?Q K°i pB M H
` K°i iB ?`M w M?`M M?çi- T?ªM; T?´i M?Q ?Q`M iQ`M +| i? ç¬M; HçM? +ª i•K H

k3yX *?QÆM; k3R, "ªQ h`M; h?Ov L;mv i

L; v F?QªM? F?„+ F?B h`B m S?QM; i?S+ idM? HçB- tmM; [m M? F?Q +OB- i€K ;½
+ M? ;€+ FB - HB M +ªK i?´v K°i +¶ ?`M w i?-M #Q tmv M i?´m i`M i•K ?²MX

E?QªM? F?„+ M`v- #¼M ?¼ T?ªM; T?´i +ªK i?´v iQ /mv p` w i?S+ ç m ?Q`M iQ`M #
i`b ç°M- M?´i i?ÌB`MM; KbM? K°i +€BX

h`B m S?QM; i?Q€M; +Y ç°M; i?•M i? K°i +?9i- T?€i ?B M tQÆM; +®i iQ`M i?•M

.M b Q i? b i`QM; pÁM; K°i i?€M; M"v- h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; ? +|,M m®M; ;
i`¢M; i?€B M; O ç¬M; X

@ *ªM? ; BÈB iBM? i?¬M- ç½ pB M bB m im pB i?•M i? - ?Q"MiQ"Mi +| i? bQ b€M?
ªªM?5

h`B m S?QM; FB K i` H¢B T?QÆM; /B M iBM? i?¬M- H¢B +`M; ?QªM; bÊ ?ÆMX
E?¬M; ;B M i®B ç2M # M i`QM; K„i i`€B- +€B iB m ?"M ç`K çQìM; FQM? +Ð +?W
KªM? ç|M; #,M; - ?"M w ioM? K`+?¬ T?€i` K°i i¬M; [m M; ?mv H K M?¢iX

G9+ M"v iBM? i?¬M M; mv M +O h`B m S?QM; /` i?QìM; +QìM; ç¢B- H¢B ~M +?S
+U+ F€ ç€M; bÊX

*€B HQ¢B ?"M w M"v- i?"K +?Q +ÁM +| i? i?~K i?'m p`Q i"MT?QÆM; /B M HBM? ?

„i ç¬m iW #•v ; Bì- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç½ ?Q"MiQ"Mi ?"M? +¬M

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m M?ªv M?|i pmB p - F?Q i v K9 +?•M K°i ?²BX h`B m S?QM; `i M?
i?•M ç½ M; O b v i"MK°i i?€M; KQìB ? B M; `v `²BX

@ E FB idM? `²B5

æ€K +QìM; ;Bª "Q+? ;B M; Q`B +Y M?Q H•K ç¢B ç`+?¬ H"TiS+ p•v [m M? +,M T?

h`B m S?QM; pšM M^K M; mv M i¢B +¶- #'i ç°M; i? M? b„+- i?m HB K H¢B F?Q iS+
ç2Q H M +€B ç² #`i K„i KÈB K` h?B iEB M ç¢B bQ ç½ i†M; bM?X

*€B ç² #`i K„i M"v K`m #¢+- KÄM; M?Q +€M? p2- b„+ #ûM M?QM; H¢B F?¬M; K'i ç

L; v F?QªM? F?„+ ç2Q H M ç² #`i K„i- F?Q iS+ ?mv iK¢+? ç²M; iY +O h`B m S?Q
KS+ ç° + Q M?'iX

_ -K5

G9+ M"v- +€M? +Y T?ÁM; +OB ç°i M?B M #`M; QìB i ç€ p,M; `X

> B ;½ +QìM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K \*ªM? +O "Q+? ;B +?†M î i`QÈ+ +Y

h`B m S?QM; H9+ M"v ç½ ç2Q H M ç² #`i K„i- +€B ?bM? iQÊM; ç°+ M?½M HQM; FB
+Y #B M b„+- ç`+? w H¢B ;B i,M; H M M?B mX

@ hB m iY M"v- [mª M?B M H` i?Ov i†+5

@ í F?m pU+ >Q"Mi h?Ov o`M? M"v- ç¢Q T?d ç°+ M?½M HQM; i´M; +°M; +| KQìB i
HQ¢B HQÆM; i?B M +ª- iQ"Mi #° ç m H` ç¬m HoM? K°i T?QÆM; 5

J'v p`+QìM; ;Bª "Q+? ;B M?Q H•K ç¢B ç`+?¬ p K†i ç T?ÁM; X

@ h?Ov i†+\\

J°i K`M M"v F?B M +?Q h`B m S?QM; M?'i i?ìB FBM? M; ¢+X "ªM i?•M KbM? iW H
i†+ p"v\\

h`B m S?QM; pW KÈB i?S+ idM?- +,M #ªM F?¬M; #B i H` KbM? ç M; î MÆB M`QX

hQ"Mi #° pMM; >Q"Mi h?Ov o`M? M"v- i?Ov i†+ p¬ b®- i`QM; ç|M? [M; i M i?O Ho
b® HQÊM; +kM; F?¬M; QiX

h?"K +?Q +| p`B i M i?Ov i†+- pb ç i,M; i? K ?bM? iQÊM; b€i F?Q- +?Q /M F?¬M; T
+® iBM? ç2Q K°i +€B ç² #`i K„i M[X

@ > Bxxx

h`B m S?QM; M^K i` M K†i ç'i- ?[m F?Q p¬ HU+X

h`QM; i?`B ;B M ?ÆM K°i i?€M; [m - im pB +O ? „M K†+ /M p[M; #QÈ+ iBM? iB M- M
 F?¬M; +| ,M m®M; ;b +ª- +kM; F?¬M; +| ?Q¢i ¸°M; - +,M #ªM H¨ p¬ HU+X
 L m M?Q ?B M i¢B i?¨i #ªQ ? „M TªB +MM; pÈB M?[M; M; Q`B M¨v ¸€M? M? m- p¨
 +QÐM; `²BX
 @ æB5 *?9M; i ¸|B #KM; `²B- ibK +€B ;b ,M K°i +?9i ¸B5
 h`B m S?QM; +| +?9i +® ; „M; ? i bS+ KÈB ¸SM; H M F?ÄB K†i ¸'i- K†+ F ¸€K +Q`M
 i`U+ iB T ¸B i?ŠM; ` M; Q¨BX
 E€ [m€B +?QM? H¨- #ªv i€K ;½ +Q`M; ;Bª "Q+? ;B - p•v [m M? F?Q +OB- F?¬M;
 i`QM; - ;B®M; M?Q +,M #ªM F?¬M; M?bM i?'v ¸QÈ+ h`B m S?QM; p¨ hB m h†+ JB
 a m F?B h?¬M GBM? L?½M H°i t€+ ;B i,M; - iBM? i?¬M ?mv M i?m"i +O h`B m S?Q
 ?B m ¸½ T?€i ¸°M; i?¨M? +¬M; X
 "ªv i€K ;½ +Q`M; ;Bª "Q+? ;B FB - ?B M i¢B ¸½ H•K p¨Q i`QM; K +mM; ªQ ;B€+-
 M; WM; ¸ªQ HQ¢M tmM; [m M?X
 QyQ
 a m K°i H€i- i`QM; T?ÁM; ,M HÈM +O "Q+? ;B
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m +¬K H M K°i +QM +€ +?QM; iQÆM; ?QÆM; i?ÆK M;¨Q M; ¸i- ,M m®
 a „+ K†i h`B m S?QM; H¢M? HMM; - +?"K `½B M?'K Mm®i iWM; +?9i K°i i?S+ ,M- €M
 +?mM; [m M?X
 G9+ KÈB # „i ¸¬m- ? „M +ÁM +® ibM? i?B i`B M ` iBM? i?¬M ?mv M i?m"i- +?2 ;B
 M; Q`B +¨M; M;¨v +¨M; M?B m- ? „M HB M F?¬M; i? K ¸ w ¸ M ;b M[- # „i ¸¬m ,M n
 G9+ ¸¬m ? „M +ÁM ,M +?"K `½B M? M?¨M; - p b m i?b ,M m®M; M?Q `²M; +m®M ?
 @ L; Q`B ¸•m5 J m iÈB ¸•v5
 @ h?Ov i†+ F?¬M; M; `H¢B t¬M; p¨Q T?ÁM; ,M ,M pKM; 5
 h`QM; T?ÁM; ,M "Q+? ;B H"TiS+ ¸¢B HQ¢MX
 J°i M; Q`B K°i K Q M; ²B Î K°i +€B #¨M +?QM? ;B[T?ÁM; ,M- ¸B M +m²M; ,M H'v ,M
 æ†+ #B i H¨ hB m h†+ JB m- +ÁM +¬K H'v K°i +€B #-m `QÈm i? iQ+? HÈM ?ÆM -
 K „i KkB H`K`K¬M; HmM; X
 L?[M; M; Q`B p•v t2K Î #®M T?Q +¨M; H9+ +¨M; M?B m ?ÆMX
 E?¬M; # Q H•m b m- #ªv i€K ;½ +Q`M; ;Bª "Q+? ;B FB +kM; M; ?2 iBM K¨ +?¢v iÈ
 L?QM; K¨- #¼M ? „M pW KÈB iB T +¨M h`B m S?QM; - HB M ¸SM; M; mv M i¢B +?¶
 iQ¨M K'i ¸B HB M ? pÈB M; Q¢B ;BÈBX
 S?¨K H¨ M?[M; M; Q`B K M; i?2Q ¸`+? w iB T +¨M- i?b iBM? i?¬M ?mv M i?m"i +O h
 +?Q ? „M H•K p¨Q i`QM; K°i K +mM; ?mv M +ªM?X
 h?`B ;B M +¨M; /¨B- M; Q`B ?°B iK i`QM; T?ÁM; ,M "Q+? ;B +kM; +¨M; H9+ +¨M; M
 *?mv M M¨v `i M? M? FBM? ¸°M; ¸ M :B +?O "Q+? ;B X
 @ hB m i†+ T?QÆM; M¨Q- H¢B /€K ¸ M M?€Q bU "Q+? ;B i \
 J°i +¶ mv €T p¬ ?bM? M?Q +m²M; T?QM; #¢Q pk ¸€M? 9T H¢B- F?B M +?Q M?[M
 ¸ m ?¬ ?'T F?¶ F?,MX
 L; Q`B iÈB H¨ K°i M K iY i`mM; MB M K†+ i`Q`M; #¨Q i` „M; - i` M M; Q`B +?'M ¸°M;
 GBM? ªM? - ?bM? i?¨M? M M mv i? +Q`M; ¸¢B- F?B M +?Q iQ¨M #° T?ÁM; ,M HB

h`B m S?QM; M?"M M?¢i HB + K„i M?bM b M;X s2K` H` K°i iB m :B i°+- +| +?9i
G K Zm"MX

>B M i¢B- h?-M GBM? L?½M +O ?„M ¢½ i'M i?,M; ¢ M K°i +'T ¢° ?Q"M iQ"M KÊB-
GBM? *ªM? ¢Q+? i?•M iÊB- +kM; F?¬M; +-M bÊ ?½BX

@ *?Q p` #Èi ;B"M5 h¢B ?¢ M;šm M?B M ¢B [m [mw ¢` T?QÆM;- /Q im Hmv M H
+Sm i`Ê +O +€+ p`- H¢B i?`M? ibM? F?QªM ¢½B- h`B m K¶ +ªK FQ+? p¬ +MM;5

h`B m S?QM; pW p†M +kM; ¢½ ,M MQ`²B- HB M ¢SM; /"v ¬K [mv M M|BX

"'i F ½B] M|BX

E?B M;QÌB i` M i?mv M FûQ bÊB /•v i?WM; H¬B ?„M H M- i?b M;QÌB M¼ ç½ H` b„+
 #,M;- T?ªM; T?'i M?Q H` #` K°i +¶ HU+ HQÊM; M`Q ç! ç ûT [m€ ç°X
 L?bM i?'v K°i K`M M?Q p`v- T?Q i?Ov i†+ M?'i i?ÌB +| +?9i ?ª ? X
 *ÁM p` +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *ªM? i?S ? B- b m F?B çB tm®M; çC
 M?'i i?ÌB ;B`i H M HB M ?²B- K¼B M;QÌB F`T i?ÌB +Sm çQÊ+ H M #ÌX
 @ æ€K tQ€v MQÈ+ Î +?¶ b•m # M i`QM; ç€v b¬M; FB i`M M;`T ?'T HU+ p` T?ªM H
 :½ +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *ªM? FB b„+ K†i i€B M?Êi- ?[m F?Q p
 a„+ K†i "Q+? H½Q ;B M?'i i?ÌB M;QM; i`¼M; ?ŠM H MX
 L m M?Q +Y p`Q +O "ªQ i`M; h?Ov L;mv i +| i? / /`M; i bK çQÊ+- M?Q p`v ç€K
 >mv i H`K b Q H¢B +?`m +?Ì M;QÌB +O >Q`M? h?Ov h`¢B ç M ç•v\
 h`B m S?QM; #'i ç°M; i? M? b„+ - Î # M +¢M? #Ì b¬M; M?`M M?½ çB /¢Q K°i i?Q€M
 J` K„i i`€B +O ?„M i?b HB M iK+ ç w [m M b€i ç°M; i?€B ç€v b¬M; # M FB X
 *?QÆM; k3j, h?"i H` K°i ç€K M; m tm~M UkV
 L; m²M, oBTp M/
 .`+?, L?|K /`+? #H +F
 "B M, "H +F
 "¢M b) OM; ?° +?Q M;QÌB /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v, pBTp M/ ,
 L?[M; tQ€v MQÈ+ M`v- M?bM F„ T?ªM; T?'i M?Q +| K°i HQ¢B i`M T?€T iU M?B M
 i?b HU+ +¬M; FQ+? +O M| +kM; +`M; F?OM; #® ?ÆMX
 æ M +m®B +MM;- iQÆM; çQÆM; K°i M;QÌB #bM? i?QÌM; T?ªB +?®M; H¢B HU+ ?'
 +€B tQ€v MQÈ+ ç²M; i?ÌB bBM? ` 5
 @ *?Q /M H` +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM? +kM; `i F?| +| i? +?®M; H¢B HU+ HQÊM
 h`B m S?QM; •K i?–K i?Î /`BX L m M?Q +?d T?€B M;QÌB tm®M; H–M HQÊi çB m i`
 [mª ;b- +?d +? i m´M; +¬M; K°i T?2M K` i?¬B5
 "Q+? H½Q ;B ç w ç M +Y ç°M; +O h`B m S?QM;- KdK +QÌB M|B,
 @ hB m ?mvM? ç - M;QÆB +| w FB M ;b F?¬M;\
 "Q+? H½Q ;B i?•M H` +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM?- H¢B +ÁM H` M;QÌB /šM ç–m
 M?B M H` F?B M bQM; T?QÆM; +?9 w iÊBX
 " M T?Q i?Ov i†+ M?bM HQÈi [m ?bM? iQÊM; +O h`B m S?QM;- M?'i i?ÌB +| p
 h?Q€M; M?bM- #¼M +?9M; +ÁM iQÎM; `^M;- i M iB m iY M`v +?QM? H` M;QÌB +M
 M[5
 @ h?2Q i i?'v- #® +K+ M?[M; +€B tQ€v MQÈ+ /QÈB ç€v b¬M; M`v- /QÌM; M?Q ?b
 i?B M M?B M5
 h`B m S?QM; KÎ KB M; M|BX
 GÌB ?„M pW /Si- i`QM; K„i h`M >mv i L;®+ PM; +?Êi H!2 H M K°i iB H [m M;X
 @ hB m iY M`v- [mª i?"i +| +?9i K¬M ç¢Q5 \*?ŠM; H) ?„M M|B #W M|B #`v K` i`9M;
 h`M >mv i L;®+ PM; p` K°i H½Q ç¢Q €Q #`Q t M? # M +¢M? HB + K„i M?bM M? m
 t M? F?) M?2Q K„i- HB + K„i M?bM h`B m S?QM;- +QÌB H¢M? K°i iB M;,
 @ •M? K„i iB m iY M`v- çQ+? t€+ H` +U+ F€ ç°+ ç€Q- `i +| i? ?„M +kM; ?B m #B i
 T?€T5

>| ` - # M T?Q h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv i ç½ bÈK M ;?o +€+? T?€ ;BªB h" M T?€
 M?QM; pšM +?Q ibK` çQÊ+ #B M T?€T ?[m ?B mX
 h` M i?U+ i - Km®M T?€ ;BªB M?[M; h" M T?€T iU M?B M- +Æ #ªM H" F?¬M; +| F?
 çQÆM; pÈB pB + ç®B F?€M; pÈB HU+ HQÊM; i?B M ç` iU M?B M p¬ +MM; p¬ i" M
 *?Q M M- # M T?Q h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv i ç M; i" M HU+ ibK FB K +QM çQÌM; +
 tQ€v MQÊ+ v m M?'i- çB b•m p"Q # M i`QM;X
 L|B çÆM ;BªM K°i +?9i- +?QM? H" i" M HU+ ibK FB K M?[M; M?QÊ+ çB K +O h" M
 FB K bÆ ?Î +O M|X
 æ½ +| çQÊ+ T?QÆM; T?€T ibK ?B m +?QM? t€+- # M T?Q >Q" M? h?Ov h`çB- M?
 /B M h" M T?€T +kM; #„i ç-m i?QÆM; M;?` pÈB M? mX
 "Q+? sªQ L;¼+ iBM? i?¬M; *Æ [m M h" M T?€T- ?ÆM M[HçB +ÁM H" i?B M i" B Î
 ? B p` h`QÌM; H½Q iBM? i?¬M; h" M T?€T F?€+ M[X
 L?'i i?ÌB- ? B # M >Q" M? h?Ov h`çB p" h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv i ç m /®+ HÁM; M
 M"Q KÈB i?b H" T iS+ T?€B M; QÌB tm®M; i?,K /Á FB K +?SM;X
 h`B m S?QM; çSM; Î K°i # M- #bM? i?ªM [m M b€i- i?dM? i?QªM; HçB çB /çQ p" B
 aQM; T?QÆM; B M'v +kM; ç m ç M; i?ªQ Hm" M- t2K H" K i? M"Q +| i? i" M HU+
 MQÊ+ KçM? M?'i- H" K i? M"Q KÎ` +QM çQÌM; i„i- ibK FB K çQÊ+ +?QM? t€+ +Y
 @ > Bxxx i?"i H" K°i ç€K M;m tm~M
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; •K i?—K i?Î /"BX
 æ9M; p"v- h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç½ i?,K /Á` çQÊ+ ?mv MªQ +O h
 h?"K +?Q- ?„M i` M +Æ #ªM ç½ t€+ ç`M? çQÊ+ H®B p"Q +O #ªQ i" M; `²B5
 L m M?Q ç +?Q # M T?Q h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv i #B i çQÊ+- +?d bÊ b) F?B T b
 S?ªB #B i`^M;- #¼M +?9M; pb Km®M ibK FB K H®B p"Q #ªQ i" M;- ç½ #Ä` p¬ b®
 ç€K +QÌM; ;Bª iBM? M?- Qi M?'i +kM; ç K ç-v ? B ç-m #" M i v`²BX
 J` h`B m S?QM;- +?d çB /¼+ p" B pÁM; T?K + "M #Ì b¬M;- ç½ ibK çQÊ+ H®B p"Q `²
 QyQ
 h?ÌB ;B M pšM iB T iK+ i`¬B [m
 "'i Hm" M H" # M T?Q >Q" M? h?Ov h`çB ? v H" # M T?Q h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv
 i`" M i? iU M?B M- ibK FB K H®B p"Q #ªQ i" M;- ç m ;†T T?ªB #bM? +ªM?- F?¬M; i
 J` # M T?Q >Q" M? h?Ov h`çB- içQ M;? h" M T?€T +O "Q+? sªQ L;¼+ +kM; M^K
 h`B m S?QM;X *?ŠM; [m - T?QÆM; ?QÊM; bmv M;?o ibK ?B m p'M ç +O M" M; i
 +?QM? t€+ K°i [m½M; `i t`²BX
 @ s2K` - i +—M T?ªB M?„+ M?Î #¼M ?¼ p" B +•m KÈB çQÊ+5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?—K M;?oX
 >„M +kM; F?¬M; /U ç`M? K°i KbM? K°i M; QÌB +?B K çQç i +€B #ªQ i" M; M"vX
 "ÎB pb M?[M; M; QÌB Km®M T?€ ;BªB "ªQ i" M; h?Ov L;mv i M"v- +?d H" p'M ç bÈK
 HçB M m FûQ /"B [m€ H•m Î ç•v- M?[M; M; QÌB M;?2 ç°M; ioM? iB M ç M + "M; M?B
 ç®B pÈB h`B m S?QM;X
 @ *| K°i +•m M|B- ç| H"- +?¶ M;mv ?B K M?'i +?QM? H" +?¶ M iQ" M M?'i5
 h`B m S?QM; çB iÈB # M +çM? "Q+? sªQ L;¼+ - ?ç ;B¼M; M?„+ M?Î K°i +•mX

> B p`h`QÎM; H½Q iBM? i?¬M; h`"M T?€T M; ?2 p"v- +ÁM +| +?9i +?¬M +?W- i?"K
H¢M? F?BM? i?QÎM; M[X

@ h ?B m`²B5 \*€K ÆM ?mvM?- h`B m ¢¢B + 5 >mvM? M?'i ¢`M? H`i?B M i`B
o Kti "Q+? sªQ L;¼+ pmB p - M?ªv imM; i,M; M?Q +?BK b X J¼B M;QÌB M?'i i?Ì
M?bM p T?Q "Q+? sªQ L;¼+X

E?m¬M Kti M?Ä M?„M +O "Q+? sªQ L;¼+ i?Q€M; YM; ?²M; K°i i`"M- pmB p M|B,

@ "ªQ i`M; h?Ov L;mv i- +| H) +?QM? H` M^K Î /QÈB tQ€v MQÈ+ HÈM M?'i- F?m pU
L m M?Q i ¢Q€M F?¬M; b B- i`"M M?½M +O h`"M T?€T tQ€v MQÈ+ iU M?B M FB

@ E?¬M; +| F?ª M,M;5 E?m pU+ tQ€v MQÈ+ M;mv ?B K M?'i ¢|- HU+ ¢¢Q +U+ F€ F
M€i +ª+QÎM; ;Bª LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? M[5

J°i p`h`QÎM; H½Q i`QM; ¢| T?ªM ¢®BX

h`B m S?QM; M;?2 i?'v p"v- i?B m +?9i M[KÎKB M; K„M; K°i iB M; M;m M;®+X

@ GQM; [mv M T?QM; i?B M M?B M- F?m pU+ bS+ ;B| HÈM M?'i +?QM? H` +?m M
i?S+- M;QÈ+ H¢B p¬+MM; v M ioM?X *€B ¢¢B i`"M tQ€v MQÈ+ M`v +`M; i? K pB /
tª+kM; +`M; HÈMX L;QÈ+ H¢B- M m M?Q M;QÆB F?¬M; T?ªM F?€M; - i?m"Mi?2Q
i`ª K°i +€B ;B€i?"i M?Ä H` +| i? M iQ`M iÈB ¢QÈ+ +?¶ K„i #½Q5

"Q+? sªQ L;¼+ p°B p`M; ;BªB i?Q+?X a m ¢| iWM; +•m iWM; +•m- M`M; ;BªB i?Q+
h`"M T?€T tQ€v MQÈ+ M`vX

@ L`M; i M|B `i +| ¢¢Q Hw5

" M T?Q i?Ov it+- p`H½Q ¢¢Q €Q #`Q t M? FB F?) M|B- €M? K„i b€M; M;ÌBX "¼
M;®+- H9+ i`QÈ+ ¢B i` M T?QÆM; ?QÈM; bmv M;?o b B H-K- p¬ i?S+ Km®M i`€M
+O ¢€K tQ€v MQÈ+X

L?QM; bU ibM? H¢B ?Q`M iQ`M M;QÈ+ H¢B- +?¶ M;mv ?B K M?'i- H¢B H` +?¶ M
*ÁM M[- ¢` ¢B K K` "ªQ i`M; h?Ov L;mv i i?B i i`Q- +kM; ¢½ +| +?O w bÆM`²B-
K¢Q ?B K- H`K b Q b) +| i?m ?Q¢+? HÈM +?S\

E iB T- # M T?Q >Q`M? h?Ov h`¢B p`i?Ov it+ HB M SM; i?2Q T?QÆM; ?QÈM; br
` T?QÆM; T?€T ?`M? ¢°M;- b m ¢| KÈB +Y` +QÎM; ;Bª ¢B i?Q M;?B KX

@

S?Q ¢€v b¬M; ¢°i M?B M i`mv M ¢ M i? M?•KF m H i?ªKi?B i+O K°i;½ i?Ov it+
S?`K *ªM?X

a m K°i H€i- K°i +¶ i?B i? #B M ?bM? i`M ¢¬v K€m iQÆB #`FûQ H M #ÌX

@ *?mv M ;b tªv` \ E?¬M; T?ªB M|B H`- i?m"Mi?2Q +¶ HU+ HQÈM; M`v- HB M +| i
+?QM? H` ¢` T?QÆM; M iQ`M ? v b Q\

" M T?Q i?Ov it+- +QM K„i K'v M;QÌB M?'i i?ÌB ¢Ä #WM; H M- #'i K½M M?bM +?
L;¼+X

"Q+? sªQ L;¼+ b„+ Kti i€B M?Èi- +?•M i v Hm®M; +m®M;- M?bM p T?Q h`B m S
.M b Q i?b T?QÆM; T?€T bmv M;?o M`v- +kM; H` /Q h`B m S?QM; +mM; +'T +?Q M

@ h?"i H` K°i ¢€K M;m tm~M5

h`B m S?QM; M?`M F?¬M; ¢QÈ+- i`U+ iB T KÎKB M; K„M; iQX

*€B i M i?Ov it+ FB +? i M?Q i? M`Q- h?¬M GBM? L?½M +O ?„M M?bM i?'v p¬ +

J†+ /M M‡B- M;QÆB +¨M; T?ªM F?€M;- i?b HU+ HQÊM; tQ€v MQÊ+ +?®M; H¢B b) HQÊM; T?ªM FQ+? M;QÊ+ H¢B b) +¨M; M?ÄX

L?QM; p'M ç H¨- F?¬M; T?ªM F?€M;- F?¬M; +‡ M;?o H¨ M;QÆB F?¬M; +¬M bY /K L;QÆB +?Q `¨M;- M;QÆB +?QM? H¨ KbM? ç²M; / b„i- #'i /B i +?B i?•M i`QM; i`mv

k3jX *?QÆM; k39, h?Ov L;mv i æ°M;

@ h?"i H¨ K°i ç€K M;m tm~M5

J°i i? M? •K +U+ ç° F?BM? KB i ç°i M?B M p M; H M- F?B M +?Q ç€K i?Ov i†+ M? K°i ç€K +,K i?M #'i K½M- i?B m +?9i M[i?b i`U+ iB T;B i i?ŠM; [m Hm¬MX

J¨ F T?€i ` i? M? •K FB - +?QM? H¨ K°i ;½ i?B m MB M i‡+ H K- ç M; çSM; # M- i?ªM- F?¬M; +?9i bÊ ?½BX

*kM; K v H¨ i?O HoM? bQM; T?QÆM; ç m QÊ+ i?9+ `¨i i®i ç€K i?O ?¢ +O KbM?- bBM? tmM; ç°iX

h¨M >mv i L;®+ PM; i?Q€M; +? m K¨m- i`QM; K„i KÆ ?²tm'i ?B M H [m M;- i?QÆM #¨Q # M +¢M?X

"Q+? H½Q ;B i?Q€M; H° ` K°i iB /` b„+- HB + K„i M?bM h`B m S?QM; K°i +€BX

.M b Q i?b T?QÆM; T?€T T?€ ;BªB h¨"M T?€T iU M?B M M¨v +kM; ç m H¨ /Q ;½ i? /ŠM i bK ` X

J¨ pW `²B i?'i #¢B- +kM; F?B M +?Q #¼M M;Q`B h¨M >mv i L;®+ PM; bBM? ` #'i p¨ "Q+? sªQ L;¼+X

@ h`B m ç¢B + - ç M +MM; i?b +?¶ ç‡+‡ p'M ç ;b\

"Q+? sªQ L;¼+ /Á ?ÄBX

@ h®i M?'i H¨ T?€B tm®M; K°i p` LY #QÊ+ \*?•M GBM? \*ªM?- ?ÆM M[ +kM; çWM tm~M pW `²B- M; v +ª +?•M HU+ ?° i? +kM; F?¬M; /€K p¨M +?mv M5

o K†i h`B m S?QM; M?¨M M?½- F?BM? i?Q`M; M‡BX

h` M K†i ?„M i¨¨M ç-v p i?Q i?€B p¨ F?¬M; ç i•KX Í i`QM; i¨¨M; i¨ M? T?QM; çQ M?Q H¨ K°i M;Q`B M;Q¨B +m°+ K¨ i?¬BX

G`B M¨v pW M‡B ` - # M T?Q >Q¨M? h?Ov h`¢B F?¬M; F?ÄB M;¢+ M?B M K°i i¨"M

@ h?b ` H¨ i? 5 æ9M; H¨ i M M;m M;®+ K¨5

J¼B M;Q`B M? Q M? Q idM? M;°X

h?m" M i?2Q HU+ ç~v +O tQ€v MQÊ+- +‡ i? ;BªK M?Ä M?'i €T HU+- çB m M¨v ç9 +kM; F?¬M; i? F?¬M; p¨M HU+ #ªQ ?° i?•M i? +O KbM?X

" M T?Q i?Ov i†+- p K†i F M¨Q +kM; i`Î M M F?‡+QBX \*€B i M i?Ov i†+ pW `²B `²B5

*?ŠM; [m - `¨i M? M? HB M +‡ M;Q`B çQ ` M;?B p'MX

@ :½ i?B m MB M M¨v- `ä¨¨M; pšM çSM; Î i` M #`- H¨K b Q H¢B #B i çQÊ+ i bM? ? +Æ +?S\

G½Q ç¢Q €Q #¨Q t M? F?) M?Qm K¨vX

aQM; T?QÆM; Î ç•v- +?d +‡ ? B +Q`M; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM?- HBM? i?S+ +‡ i? M; M?'i ç`M?- KÊB +‡ i? M?bM i?'v çQÊ+ K°i +?9i i bM? ?bM? /QÊB HÁM; b¬M;X

*?d +| "Q+? H½Q ;B - i` M K†i H°` #° /€M; M?Q ç M; bmv M; ?oX L; `v ç|- F?B h`B iW /QÈB b¬M; H M- ?„M ç½ T?€i ?B M` i` M M; QÌB F M`v +| ?mv i Kç+? ç†+ i?M E iB T- bQM; T?QÆM; /U i?2Q ç M; ?` +O h`B m S?QM; - K¶B # M T?€B` K°i - GBM? *aM?- i?m" M i?2Q HU+ ?'T tª +O /ÁM; MQÈ+ iB M p`QX

G-M M`v- +ª ? B +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*aM? ç m i`U+ iB T T?|M; ` HBM? i?S+ i?2 ? B M; QÌB i?, K /ÁX

GBM? i?S+ +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T +| i? M; QçB T?|M; ` M; Q`B K'v /†K- +?ŠM; i?Ov HQm i`M M; "T h`"M T?€T tQ€v MQÈ+ iU M?B M M`v- +kM; #` ?çM +? `i HÈM h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M / /`M; M?bM i?'v i'i +ª +€+ +?B iB

G-M M`v- ? B ;½ +QÌM; ;Bª H†M tm®M; /QÈB ç m T?|M; ` +?•M HU+ ?°i? - +kM; F +O tQ€v MQÈ+ - i?"K +?Q +ÁM i?m" M i?2Q +¶ HU+ HQÈM; FB - i?Q€M; +€B HB M í b•m # M /QÈB ç€v b¬M; - +ÁM +| `i M?B m F?m pU+ `°M; HÈM + - M i?, K /Á F„ HQ E?m pU+ M`v- +?Q /M H` HBM? i?S+ +O h`M >mv i L; ®+ PM; p` "Q+? H½Q ;B - +kM `ä`M; H„KX

L?QM; K` h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i?b pšM M?Q +k / /`M; M?bM i?'m >„M i?"K +?Q +ÁM #B i`ä`M; H®B p`Q h?Ov L; mv i æ°M; H` Î MÆB M`Q M[X h?ÌB ;B M MY + M? ;B Ì i¬B [m - # M /QÈB ç€v b¬M; ç°i M?B M #„M H M ? B ççQ @ h?`M? +¬M; `²B5

"Q+? H½Q ;B p` h`M >mv i L; ®+ PM; +kM; ç m H°` p p m B KWM; - `2Q H M K°i +• M; QÌB T?Q /QÈB T?€i` X

h`B m S?QM; M?bM +?^K +?^K tm®M; ç€v b¬M; - i`QM; K„i ?ÆB H° p bmv i QX smv M [m tQ€v MQÈ+ h`"M T?€T iU M?B M FB - T?QÆM; T?€T i?"i`i çÆM ;BªM H M i?b M?Q i? M`Q ç•v\

L m M?Q Km®M iW /QÈB ç€v b¬M; [m v H M K†i MQÈ+ - ç M H9+ ç| b) ;†T T?ªB tQ€ i`MM; çB T çB T- +?d bÊ T?ªB çç i iÊB im pB \*?•M GBM? \*aM? KÈB +| i? #bM? v M \*?ŠM; [m - ?-m M?Q F?¬M; +| M; QÌB M`Q i`QM; ? B T?QÆM; +| i? M; ?o ç M çB +kM; ç m #` HÈB Q+? F?'M; H² +O "ªQ i`M; h?Ov L; mv i +?2 KÌ çB i•K i`Q- M`Q +A +?mv M M`v M[\

"MK5 "MK5 "MK5

æ°B M; k bQM; T?QÆM; M?'i i?ÌB i?2Q ç| K` H`K- M; mv M K°i ç€K M?ªv p`Q h`"M M?B MX

@ *?Q p`- +MM; i çB p`Q i?¬B5

"Q+? H½Q ;B F?| +| i? S+ +? bU FQ+? ç°M; i` M K†i KbM?- K°i KbM? /šM ç-m t MQÈ+ # M /QÈBX

h`B m S?QM; pW Km®M +'i iB M; M; ,M +ªM- M?QM; ç½ F?¬M; F`T M[`²BX .U i?2Q bU T?€M çQ€M T?•M iQ+? +O ?„M- +?Q /M i?m" M i?2Q HU+ ?'T tª +O tQ HU+ `i HÈM- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB ?Q`M iQ`M F?¬M; +| +?9i €T HU+ M`QX oQ /K M?Q- M m +?d +| im pB \*® h? \*aM?- iB M p`Q i`QM; tQ€v MQÈ+ - +?d bÊ M; h`B m S?QM; çQ€M +?WM; - Qi M?'i T?ªB im pB h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *aM? M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H` i`, K T?-M i`, KX .M b Q M?[M; tQ€v MQÈ+ /QÈB M`v +| HÈM +| M?Ä- p¬ +MM; #'i ç`M?- +€B M`v T?

æQÆM; M?B M- im pB ççi iÈB LY #QÈ+ *?•M GBM? *aM?- M?'i ç`M? b) i?"M? +~M
 h`B m S?QM; p" "Q+? s^aQ L;¼+ +kM; +MM; iB M p"Q K°i F?m pU+ tQ€v MQÈ+X
 "Q+? H½Q ;B ç½ bÈK T?•M T?|- T?€B ? B ;½ +QÌM; ;B^a LY #QÈ+ *?•M GBM? *aM
 L;¼+- /®+ bS+ +?2 +?Î +?Q M" M; - i`QM; ç| +| +^a:B +?O "Q+? ;B M[X
 :B +?O "Q+? ;B M;?o ç M M?[M; #B m ?B Mi?-M #Q F€ /` +O h`B m S?QM; i`QÈ
 ?B m `ä ç®B pÈB M?[M; tQ€v MQÈ+ h`"M T?€T iU M?B M M"v- HB M /Si F?Q€i çB
 aU i?"i ç½ +?SM; KBM?- HU +?¼M +O ?„M `i +?QM? t€+5
 J'v M; QÌB çB i?2Q +MM; K°i +?¶ pÈB h`B m S?QM; - M?[M; HU+ ?'T t^a +O tQ€v MQ
 iQÎM; iQÊM; i?b M?Ä ?ÆM M?B mX
 G°imv M K" h`B m S?QM; iB M H M- F?~M; T?^aB H" K°i çQÌM; i?ŠM; - K" pÁM; [m M
 +QM; M?'i ç`M?X
 E i [m^a- K'v M; QÌB #¼M ?¼ /` i?QÌM; M? M?äK- i?"K +?Q #^M; p"Q im pB L; k i`¼
 *aM? +O "Q+? s^aQ L;¼+ +kM; +| i? KB M +QĐM; çB [m çQÊ+X
 h`€B HçB Î M?[M; F?m pU+ F?€+- F?B i?b i`mv M ç M i? M? •K p ç" T tû M€i- iB I
 p M; H MX
 E?B i'i +^a K¼B M; QÌB iB M p"Q i`QM; ç€v b~M; ?Q" M i'i- i?Q€i Hv F?ÄB F?m pU+
 i'M ; -M M?Q T?•M MY - +U+ F€i? i?^aKX
 L?[M; +QÌM; ;B^a /QÈB h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *aM?- T?~M HÈM ç m i?'i #ç
 /QÈB ç€v b~M; X h?"K +?Q +ÁM +| +^a? B ;½ +QÌM; ;B^a h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S
 i®i- ;†T T?^aB HU+ HQÊM; tQ€v MQÈ+ [m€ KS+ KçM? K)- #` +m®M i`~B p"Q ç€v b-
 *?d +| +QÌM; ;B^a LY #QÈ+ *?•M GBM? *aM? KÈB F?~M; K°i M; QÌB M"Q i?QÆM; p
 hbM? ?bM? M?Q i? - F?B M +?Q ;QÆM; K†i :B +?O "Q+? ;B H° p /` i?QÌM; - ç®B
 T?^aB H m K„i K" M?bMX
 "ÎB pb- M?[M; M; QÌB çB i?2Q h`B m S?QM; iB M p"Q- F?~M; K°i B i?QÆM; pQM;
 QyQ
 @ > ? ?
 h` M i?mv M i?Ov i†+- ç€K i?Ov i†+ M?'i i?ÌB #°+ T?€i ` iWM; i`"M; +QÌB /[iÊMX
 #`Q ç2Q #`i K„i K"m ç2M FB - +ÁM H" K°i ;½ i`¼+ ç-m M[5
 >„M +?QM? H" i?O HoM? ççB / M? çdM? çdM? +O h?Ov i†+ çQ" M h" M >mv i- h" M
 h`B m S?QM; i?Q€M; ç€M? ;B€ i?U+ HU+ ç®B T?QÆM; K°i +?9iX æ²M; /çM; +kM
 F?Q iS+ i` M M; QÌB h" M >mv i L;®+ PM; bQ pÈB "Q+? H½Q ;B i?b +QÌM; i?`M? ?
 ?ÆM `i M?B mX
 E?| i`€+? M; QÌB M"v +| i? t T ç†i #šv ` "T p•v b€i "Q+? H½Q ;B - i?"K +?Q bmwi+?
 @ h" M >mv i L;®+ PM; - "aQ i`M; h?Ov L;mv i M^K içB ç` #`M >Q" M? h?Ov h`çB +
 i?Ov i†+ +€+ M; QÆB- +ÁM F?~M; M? M? +?| M; i?Q€B HmB\ æÈB ç M H9+ +| i? K
 çO ç ç2K +€+ M; QÆB ?®i ;¼M K°i K 5
 o K†i "Q+? H½Q ;B #bM? ioM?- €M? K„i b€M; M?Q b Q- i`QM; i? M? •K +SM; +€T
 GBM?- iWM; +?[iWM; +?[tmv M i?'m i•K i?~MX
 æ€K i?Ov i†+ T?Q # M FB - b„+ K†i M?'i i?ÌB ççB #B MX
 L?[M; M; QÌB K" "Q+? H½Q ;B K M; i?2Q ç M ç•v- ç m H" iBM? M?m +O >Q" M?
 F?~M; M?B m H„KX

h` M i?U+ i - >Q`M? h?Ov h`ϕB +ÁM +| +`M; M?B m M?[M; #BM? HU+ p` ϕ°B M; k F
 /`B- i? +K+ ϕ®B pÈB # M T?Q i?Ov it+ +`M; #'i HÊB ?ÆMX
 @ *?9M; i ϕ½ bÈK i`mv M iBM iS+ ` # M M; Q`B `²B5 h`M >mv i L; ®+ PM; - M m M?
 +?QM? H` ϕ®B iQÊM; ϕ M; #` h?B i >mv i :B€Q p` >Q`M; i?'i ϕ²M; i?ÌB i`mv M½ 5
 :B +?O "Q+? ;B +kM; MÎ MK +QÌB •K H½M?X
 æ€K M; QÌB "Q+? ;B # M M`v +kM; F?¬M; T?ªB H` ϕ M +ϕM /-m- K¼B M; QÌB M?'i i
 FQ+?X
 L?QM; K` bQM; T?QÆM; i`QM; i?ÌB ;B M M; „M +kM; F?¬M; +| w ϕ`M? ` i vX
 @ aQM; T?QÆM; +Æ #ªM i? HU+ M; M; M? m- M?QM; K` F +?•M +?QM? F?¬M; K
 H` "Q+? H½Q ;B 5
 •M? K„i h`B m S?QM; p¬ +MM; M?ϕv +ªK- ϕ2K iB M? ?m®M; bQM; T?QÆM; M„K `ä`
 ob b Q "Q+? H½Q ;B F?¬M; Km®M +?QM? i?S+ F? B +?B M\
 *?d +| KbM? h`B m S?QM; - b m F?B h?¬M GBM? L?½M +O ?„M ϕ½ i`ªB [m H°i t€
 ϕQÊ+ ?Q i?"i i?QÆM; i? +O "Q+? H½Q ;B X
 @ "Q+? H½Q ;B i?B m ϕ®i *?•M GBM? F?Q- F?B M +?Q #´M M; mv M bmv ;BªK `´i
 +?B M HU+ +?d +ÁM HϕB +| b€m i?"M? i?ÌB F€ ϕdM? T?QM; X h`€B HϕB h`M >mv i
 M?QM; #ªM M; mv M i`K +°i #ªM i?•M HϕB KϕM? ?ÆM "Q+? H½Q ;B - #` i?QÆM; F?
 +ÁM i€K T?¬M +?B M HU+ i?ÌB F€ ϕdM? T?QM; X
 h`B m S?QM; QÊ+ ϕ`M? ϕ®B pÈB i?U+ HU+ `´i +?m`M t€+X *€B M`v i?"K +?Q M;
 "Q+? H½Q ;B +kM; ϕ m F?¬M; i? T?€i ?B M` ϕQÊ+X
 "Q+? H½Q ;B F?¬M; /€K +?QM? i?S+ ϕ®B F?€M; i`U+ iB T pÈB h`M >mv i L; ®+ F
 i? +K+ +•M #^M; X
 >ÆM M[- "Q+? ;B +ÁM i mv M #®- ϕ½ K"i #€Q ` M; Q`B M[
 "ÎB pb M?Q p"v- h`M >mv i L; ®+ PM; HϕB +`M; F?¬M; /€K ϕ€M? FûQ /`B- ?Q†+ H`
 H` ?Á ϕ`KX
 J` Km®M i®+ +?B M i®+ i?„M; - +kM; F?¬M; i?U+ i +?Q H„KX
 .M b Q i?b bQM; T?QÆM; i? HU+ M; Q`B K†i +kM; M; M; M? m- +?QM? i?S+ ϕ€M
 L|B F?¬M; +?WM; +ÁM +| +?BK b M9T ϕ`M; b m- i` M? i?O +Æ ?°B +?B K iB M M;
 a„+ K†i h`M >mv i L; ®+ PM; #B MªQ #'i ϕ`M?X
 Zm M i`¼M; M?'i +?QM? H`- ?„M F?¬M; +€+? M`Q F?ŠM; ϕ`M? ϕQÊ+- +| T?ªB >Q`
 iBM iS+ i`mv M ` # M M; Q`B `²B ? v F?¬M; - T?Q b m +ÁM +| pB M #BM? +QÌM; H
 L?QM; K` h`B m S?QM; HϕB #B i ϕQÊ+- >Q`M? h?Ov h`ϕB +, M #ªM F?¬M; +| ϕ2K i
 ?B M iϕB i?"K +?Q +ÁM T?QM; iÄ iQ`M #° i?Ov i`ϕB M[X "ªQ i`M; h?Ov L; mv i F
 M m M?Q /šM iÈB M?[M; +QÌM; ;Bª ϕ€M; bÊ ?ÆM # M M; Q`B p`Q- ϕ M H9+ ϕ| b) F?
 M[5
 h?ÌB ;B M +?WM; MY + M? ;B`i`¬B [m - >Q`M? h?Ov h`ϕB p` h?Ov it+ ϕQ`M h`M
 M; ?` iϕK i?ÌBX aQM; T?QÆM; +MM; M? m M; ?B M +Sm KÎ` #ªQ i`M; 5
 " M T?Q h?Ov it+ ϕQ`M h`M >mv i iU M?B M H` ?"K ?U+ F?¬M; + K HÁM; p¬ +M
 >mv i L; ®+ PM; i?b pšM ;B[b„+ K†i #bM? ioM?X LÆB M`v H` ϕ` #`M +O >²M; >ª
 K¼B F?ª M, M; p` i•K F - +m®B +MM; KÈB +| i? +MM; KÎ` #ªQ i`M; pÈB ϕ®B T?Q
 KK+ ϕQ+? `²BX
 >m®M; +?B- +m°+ +?B M i` M? ϕQϕi #ªQ i`M; - +ÁM H` K°i T?2M ϕ`m i`Q p` /kM; F

L;QÌB # M T?Q >Q" M? h?Ov h`¢B # M M"v- +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ `i ?Q M; ¸QÌM
F?¬M; M;WM; i` M? ¸'m pÈB i?Ov it+ tmM; [m M?- +?Q iWM; M;?o ¸ M +| K°i M;`
¸"K- +MM; M? m KÎ` #ªQ i" M;X

æQÆM; M?B M- >Q" M? h?Ov h`¢B +kM; F?¬M; TªB H" F?¬M; +?B K ¸QÊ+ +?9i i

" M T?Q h?Ov it+ ¸Q" M h" M >mv i M„K ;B[T?QÆM; i?S+ +K i? ` p"Q #ªQ i" M;- i
F?QªM; i?ÌB ;B M F?€ H•m `²B- i?"K +?Q +ÁM iWM; K°i T?2M M;?B M +Sm +~M i?

"^M; F?¬M;- ¸€K M;QÌB "Q+? H½Q ;B Km®M KÎ` "ªQ i" M; h?Ov L;mv i- +?d bÊ
M?Q p"vX

h`B m S?QM; M;?o iÈB ¸•v- +~M; i? K #°B T?K+ KQm iQM? +O "Q+? H½Q ;B X

@ æ` ¸B K +O "ªQ i" M; h?Ov L;mv i- M^K # M i`QM; K°i +€B #Q ¸°M; tmM; [m M?
i`,K i`QÊM;5 *?ŠM; [m T?B M HQm pU+ M"v- tQ€v MQÊ+ `i M?B m- i`QM; ¸| +|
+ÁM +| i? +?¬M pMB +ª i?mv M HÈM M[5 *QÌM; ;Bª h?Q€i S?"K *ªM? +kM; F?| +|

o Kfi h" M >mv i L;®+ PM; F?¬M; K°i +?9i #B m ibM?- ;BªM HQÊ+ M|B K°i +•mX

L; v +ª i?mv M +O h?Ov it+ ¸Q" M h" M >mv i +kM; +?d /€K ¸"m Î; -M #Ì- F?¬M; /€
p"vX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +?,K +?9 M?bM p"Q T?B M HQm pU+- tmv M
+?QM? t€+ M?bM i?'v ¸QÊ+ `i M?B m tQ€v MQÊ+ +m°M i`"Q i`QM; ¸|X

L?[M; +€B tQ€v MQÊ+ FB - +| HU+ ?'T tª p¬ +MM; +QÌM; ¸¢B- M; v +ª +QÌM; ;Bª h?
*ªM?t•K M?"T p"Q i`QM; ¸|- +kM; F?¬M; M?'i ¸`M? +| i? iQ" M i?•M i`Î` X

L?QM; K" #B m ?B M i` M # Kfi- T?B M HQm pU+ M"v pŠM ;B| K b|M; H†M; - p¬ +

E iB T- bQM; T?QÆM; HK+ iK+ T?€B M;QÌB- #m°+ p"Q /•v i?WM;- M?ªv tm®M; T
tQ€v MQÊ+ FB - ibK FB K "Q ¸°M; "ªQ i" M; h?Ov L;mv iX

" M T?Q >Q" M? h?Ov h`¢B- i`QÊ+ b m T?€B ` K°i p` +QÌM; ;Bª GK+ i`¼M; i?B M
i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K \*ªM?- H-M HQÊi M?ªv tm®M; /ÁM; b¬M; ¸B m i` X

E i [mª- p` +QÌM; ;Bª GK+ i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM? ¸-m iB M- b m F?B ¸B t
¸°M; ioM?X

E?B M;QÌB i` M i?mv M FûQ bÊB /•v i?WM; H¬B ?„M H M- i?b M;QÌB M¼ ¸½ H" b„+
#,M;- TªM; T?'i M?Q H" #` K°i +¶ HU+ HQÊM; M"Q ¸| ¸ ûT [m€ ¸°X

L?bM i?'v K°i K" M M?Q p"v- T?Q i?Ov it+ M?'i i?ÌB +| +?9i ?ª ? X

*ÁM p` +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM? i?S ? B- b m F?B ¸B tm®M; ¸Q
M?'i i?ÌB ;B"i H M HB M ?²B- K¼B M;QÌB F`T i?ÌB +Sm ¸QÊ+ H M #ÌX

@ æ€K tQ€v MQÊ+ Î +?¶ b•m # M i`QM; ¸€v b¬M; FB i`" M M;"T ?'T HU+ p" TªM H

:½ +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM? FB b„+ Kfi i€B M?Êi- ?[m F?Q p

a„+ Kfi "Q+? H½Q ;B M?'i i?ÌB M;QM; i`¼M; ?ŠM H MX

L m M?Q +Y p"Q +O "ªQ i" M; h?Ov L;mv i +| i? / /°M; ibK ¸QÊ+- M?Q p"v ¸€K
>mv i H"K b Q H¢B +?`m +?ÌM;QÌB +O >Q" M? h?Ov h`¢B ¸ M ¸•v\

h`B m S?QM; #'i ¸°M; i? M? b„+- Î # M +¢M? #Ì b¬M; M?"M M?½ ¸B /¢Q K°i i?Q€M

J` K„i i`€B +O ?„M i?b HB M iK+ ¸ w [m M b€i ¸°M; i?€B ¸€v b¬M; # M FB X

h?2 6QHHQrBM; Ry lb2`b a v h? MF uQm iQ L;mv2M.mv39 6Q` h?Bb lb27mH SQb
i?"M? pB M ¸½ t2K5

O8ek

Rj@yd@kyR9- yN,je SJ

L;mv2M.mv39

*?mv M M;[

L;`v ;B M?"T, m; kyRy

"`B ;YB, j-8ee

h`a H`B, *?9 h *?B oQÆM; @ h:, E?Q€B s M æB K *?9 h *?B oQÆM; h€+ ;B^a, E
*?QÆM; k3j, h?"i H` K°i ç€K M;m tm~M UkV

L;m²M, oBTp M/

.`+?, L?|K /`+? #H +F

"B M, "H +F

"¢M b) OM; ?° +?Q M;Q`B /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #`B pB i M`v, pBTp M/ ,

L?[M; tQ€v MQÈ+ M`v- M?bM F,, T?ªM; T?'i M?Q +| K°i HQ¢B i`"M T?€T iU M?B M
i?b HU+ +¬M; FQ+? +O M| +kM; +`M; F?OM; #® ?ÆMX

æ M +m®B +MM;- iQÆM; çQÆM; K°i M;Q`B #bM? i?Q`M; T?ªB +?®M; H¢B HU+ ?'
+€B tQ€v MQÈ+ ç²M; i?`B bBM? ` 5

@ *?Q /M H` +Q`M; ;B^a *?•M GBM? *ªM? +kM; ``i F?| +| i? +?®M; H¢B HU+ HQÊM

h`B m S?QM; •K i?–K i?Î /`BX L m M?Q +?d T?€B M;Q`B tm®M; H–M HQÊi çB m i`
[mª ;b- +?d +? i m´M; +¬M; K°i T?2M K` i?¬B5

"Q+? H½Q ;B ç w ç M +Y ç°M; +O h`B m S?QM;- KdK +Q`B M|B,

@ hB m ?mvM? ç - M;QÆB +| w FB M ;b F?¬M;\

"Q+? H½Q ;B i?•M H` +Q`M; ;B^a *?•M GBM? *ªM?- H¢B +ÁM H` M;Q`B /šM ç–m
M?B M H` F?B M bQM; T?QÆM; +?9 w iÊBX

" M T?Q i?Ov it+ M?bM HQÈi [m ?bM? iQÊM; +O h`B m S?QM;- M?'i i?`B +| p
h?Q€M; M?bM- #¼M +?9M; +ÁM iQÎM; `^M;- i M iB m iY M`v +?QM? H` M;Q`B +M
M[5

@ h?2Q i i?'v- #® +K+ M?[M; +€B tQ€v MQÈ+ /QÈB ç€v b¬M; M`v- /Q`M; M?Q ?b
i?B M M?B M5

h`B m S?QM; KÎ KB M; M|BX

G`B ?„M pW /Si- i`QM; K„i h`M >mv i L;®+ PM; +?Êi H|2 H M K°i iB H [m M;X

@ hB m iY M`v- [mª i?"i +| +?9i K¬M ç¢Q5 \*?ŠM; H) ?„M M|B #W M|B #`v K` i`9M;

h`M >mv i L;®+ PM; p` K°i H½Q ç¢Q €Q #`Q t M? # M +¢M? HB + K„i M?bM M? m
t M? F?) M?2Q K„i- HB + K„i M?bM h`B m S?QM;- +Q`B H¢M? K°i iB M; ,

@ •M? K„i iB m iY M`v- çQ+? t€+ H` +U+ F€ ç°+ ç€Q- ``i +| i? ?„M +kM; ?B m #B i
T?€T5

>| ` - # M T?Q h?Ov it+ çQ`M h`M >mv i ç½ bÈK M;?o +€+? T?€ ;BªB h`"M T?€
M?QM; pšM +?Q ibK ` çQÈ+ #B M T?€T ?[m ?B mX

h` M i?U+ i - Km®M T?€ ;BªB M?[M; h`"M T?€T iU M?B M- +Æ #ªM H` F?¬M; +| F?
çQÆM; pÈB pB + ç®B F?€M; pÈB HU+ HQÊM; i?B M ç` iU M?B M p¬ +MM; p¬ i"M

*?Q M M- # M T?Q h?Ov it+ çQ`M h`M >mv i ç M; i"M HU+ ibK FB K +QM çQ`M; +
tQ€v MQÈ+ v m M?'i- çB b•m p`Q # M i`QM;X

L|B çÆM ;B^aM K°i +?9i- +?QM? H° i" M HU+ ibK FB K M?[M; M?QÊ+ çB K +O h°"M
 FB K bÆ ?Î +O M|X
 æ½ +| çQÊ+ T?QÆM; T?€T ibK ?B m +?QM? t€+- # M T?Q >Q°M? h?Ov h`çB- M?
 /B M h°"M T?€T +kM; #„i ç-m i?QÆM; M;?` pÈB M? mX
 "Q+? s^aQ L;¼+ iBM? i?¬M; *Æ [m M h°"M T?€T- ?ÆM M[HçB +ÁM H° i?B M i°B Î
 ? B p` h`QÎM; H½Q iBM? i?¬M; h°"M T?€T F?€+ M[X
 L?'i i?ìB- ? B # M >Q°M? h?Ov h`çB p` h?Ov i†+ çQ°M h°M >mv i ç m /®+ HÁM; M
 M°Q KÈB i?b H°T iS+ T?€B M; QìB tm®M; i?,K /Á FB K +?SM;X
 h°B m S?QM; çSM; Î K°i # M- #bM? i?°M [m M b€i- i?dM? i?Q°M; HçB çB /çQ p°B
 aQM; T?QÆM; B M'v +kM; ç m ç M; i?°Q Hm°M- t2K H°K i? M°Q +| i? i" M HU+
 MQÊ+ KçM? M?'i- H°K i? M°Q KÎ` +QM çQìM; i„i- ibK FB K çQÊ+ +?QM? t€+ +Y
 @ > Bxxx i?"i H° K°i ç€K M;m tm~M
 h°QM; HÁM; h°B m S?QM; •K i?¬K i?Î /°BX
 æ9M; p°v- h?¬M GBM? L?½M +O h°B m S?QM; ç½ i?,K /Á` çQÊ+ ?mv M^aQ +O h
 h?"K +?Q- ?„M i` M +Æ #°M ç½ t€+ ç`M? çQÊ+ H®B p°Q +O #°Q i°M; `²B5
 L m M?Q ç +?Q # M T?Q h?Ov i†+ çQ°M h°M >mv i #B i çQÊ+- +?d bÊ b) F?B T b
 S?°B #B i`°M;- #¼M +?9M; pb Km®M ibK FB K H®B p°Q #°Q i°M;- ç½ #Ä` p¬ b®
 ç€K +QìM; ;B° iBM? M?- QìM?'i +kM; ç K ç-v ? B ç-m #°M i v`²BX
 J° h°B m S?QM;- +?d çB /¼+ p°B pÁM; T?K +°M #ì b¬M;- ç½ ibK çQÊ+ H®B p°Q `²
 QyQ
 h?ìB ;B M pšM iB T iK+ i`¬B [m
 "°i Hm°M H° # M T?Q >Q°M? h?Ov h`çB ? v H° # M T?Q h?Ov i†+ çQ°M h°M >mv
 i°"M i? iU M?B M- ibK FB K H®B p°Q #°Q i°M;- ç m ;†T T?°B #bM? +°M?- F?¬M; i
 J° # M T?Q >Q°M? h?Ov h`çB- içQ M;? h°"M T?€T +O "Q+? s^aQ L;¼+ +kM; M^K
 h°B m S?QM;X *?ŠM; [m - T?QÆM; ?QÊM; bmv M;?o ibK ?B m p'M ç +O M°M; i
 +?QM? t€+ K°i [m½M; `°i t`²BX
 @ s2K` - i +¬M T?°B M?„+ M?Î #¼M ?¼ p°B +•m KÈB çQÊ+5
 h°QM; HÁM; h°B m S?QM; i?¬K M;?oX
 >„M +kM; F?¬M; /U ç`M? K°i KbM? K°i M; QìB +?B K çQç i +€B #°Q i°M; M°vX
 "îB pb M?[M; M; QìB Km®M T?€ ;B°B "°Q i°M; h?Ov L;mv i M°v- +?d H° p'M ç bÈK
 HçB M m FûQ /°B [m€ H•m Î ç•v- M?[M; M; QìB M;?2 ç°M; ioM? iB M ç M +°M; M?B
 ç®B pÈB h°B m S?QM;X
 @ *| K°i +•m M|B- ç| H°- +?¶ M;mv ?B K M?'i +?QM? H° +?¶ M iQ°M M?'i5
 h°B m S?QM; çB iÈB # M +çM? "Q+? s^aQ L;¼+- ?ç ;B¼M; M?„+ M?Î K°i +•mX
 > B p` h`QÎM; H½Q iBM? i?¬M; h°"M T?€T M;?2 p°v- +ÁM +| +?9i +?¬M +?W- i?"K
 HçM? F?BM? i?QìM; M[X
 @ h ?B m`²B5 \*€K ÆM ?mvM?- h°B m ççB + 5 >mvM? M?'i ç`M? H° i?B M i°B
 o K†i "Q+? s^aQ L;¼+ pmB p - M?°v imM; i,M; M?Q +?BK b X J¼B M; QìB M?'i i?ì
 M?bM p T?Q "Q+? s^aQ L;¼+X
 E?m¬M K†i M?Ä M?„M +O "Q+? s^aQ L;¼+ i?Q€M; YM; ?²M; K°i i°"M- pmB p M|B,

@ "ªQ i" M; h?Ov L;mv i- +| H) +?QM? H" M^K Î /QÈB tQ€v MQÈ+ HÈM M?'i- F?m pU
L m M?Q i çQ€M F?¬M; b B- i" M M?½M +O h" M T?€T tQ€v MQÈ+ iU M?B M FB

@ E?¬M; +| F?ª M,M;5 E?m pU+ tQ€v MQÈ+ M;mv ?B K M?'i ç| - HU+ ç¢Q +U+ F€ F
M€i +ª +QÌM; ;Bª LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? M[5

J°i p` h`QÎM; H½Q i`QM; ç| T?ªM ç®BX

h`B m S?QM; M;?2 i?'v p"v- i?B m +?9i M[KÎKB M; K„M; K°i iB M; M;m M;®+X

@ GQM; [mv M T?QM; i?B M M?B M- F?m pU+ bS+ ;B| HÈM M?'i +?QM? H" +?m M
i?S+- M;QÈ+ H¢B p¬+MM; v M iO M?X *€B ç¢B i" M tQ€v MQÈ+ M"v +"M; i? K pB /
tª +kM; +"M; HÈMX L;QÈ+ H¢B- M m M?Q M;QÆB F?¬M; T?ªM F?€M;- i?m" M i?2Q
i`ª K°i +€B ;B€ i?"i M?Ä H" +| i? M iQ" M iÈB çQÈ+ +?¶ K„i #½Q5

"Q+? sªQ L;¼+ p°B p" M; ;BªB i?Q+?X a m ç| iWM; +•m iWM; +•m- M" M; ;BªB i?Q+
h" M T?€T tQ€v MQÈ+ M"vX

@ L" M; i M|B `i +| ç¢Q Hw5

" M T?Q i?Ov i†+- p` H½Q ç¢Q €Q #`Q t M? FB F?) M|B- €M? K„i b€M; M;ÌBX "¼
M;®+- H9+ i`QÈ+ çB i` M T?QÆM; ?QÈM; bmv M;?o b B H-K- p¬ i?S+ Km®M i`€M
+O ç€K tQ€v MQÈ+X

L?QM; bU iB M? H¢B ?Q" M iQ" M M;QÈ+ H¢B- +?¶ M;mv ?B K M?'i- H¢B H" +?¶ M

*ÁM M[- ç` çB K K"ªQ i" M; h?Ov L;mv i i?B i i`Q- +kM; ç½ +| +?O w bÆM `²B-
K¢Q ?B K- H" K b Q b) +| i?m ?Q¢+? HÈM +?S\

E iB T- # M T?Q >Q" M? h?Ov h`¢B p" i?Ov i†+ HB M SM; i?2Q T?QÆM; ?QÈM; br
` T?QÆM; T?€T ?" M? ç°M;- b m ç| KÈB +Y ` +QÌM; ;Bª çB i?Q M;?B KX

@

S?Q ç€v b¬M; ç°i M?B M i`mv M ç M i? M?•K F m H i?ªK i?B i+O K°i;½ i?Ov i†
S?"K *ªM?X

a m K°i H€i- K°i +¶ i?B i? #B M ?bM? i" M ç-v K€m iQÆB #` FûQ H M #ÌX

@ *?mv M ;b tªv ` \ E?¬M; T?ªB M|B H"- i?m" M i?2Q +¶ HU+ HQÈM; M"v- HB M +| i
+?QM? H" ç` T?QÆM; M iQ" M ? v b Q\

" M T?Q i?Ov i†+- +QM K„i K'v M;QÌB M?'i i?ÌB çÄ #WM; H M- #'i K½M M?bM +?ª
L;¼+X

"Q+? sªQ L;¼+ b„+ K†i i€B M?Êi- +?•M i v Hm®M; +m®M;- M?bM p T?Q h`B m S
.M b Q i?b T?QÆM; T?€T bmv M;?o M"v- +kM; H" /Q h`B m S?QM; +mM; +'T +?Q M

@ h?"i H" K°i ç€K M;m tm~M5

h`B m S?QM; M?" M F?¬M; çQÈ+- i`U+ iB T KÎKB M; K„M; iQX

*€B i M i?Ov i†+ FB +? i M?Q i? M"Q- h?¬M GBM? L?½M +O ?„M M?bM i?'v p¬ +

J†+ /M M|B- M;QÆB +"M; T?ªM F?€M;- i?b HU+ HQÈM; tQ€v MQÈ+ +?®M; H¢B b)
HQÈM; T?ªM FQ+? M;QÈ+ H¢B b) +"M; M?ÄX

L?QM; p'M ç H"- F?¬M; T?ªM F?€M;- F?¬M; +| M;?o H" M;QÆB F?¬M; +¬M bY /K

L;QÆB +?Q `^M;- M;QÆB +?QM? H" KbM? ç²M; / b„i- #'i /B i +?B i?•M i`QM; i`mv

h?2 6QHHQrBM; Ry lb2`b a v h? MF uQm iQ L;mv2M.mv39 6Q` h?Bb lb27mH SQb
i?" M? pB M ç½ t2K5

O8ej

Rj@yd@kyR9- yN,je SJ

L;mv2M.mv39

*?mv M M;[

L;¨v ;B M?"T, m; kyRy

""B ;YB, j-8ee

h`ª H`B, *?9 h *?B oQÆM; @ h:, E?Q€B s M æB K *?9 h *?B oQÆM; h€+ ;Bª, E

*?QÆM; k39, h?Ov L;mv i æ°M; URV

L;m²M, oBTp M/

.`+?, L?¡K /`+? #H +F

"B M, "H +F

"¢M b) OM; ?° +?Q M;Q`B /`+? R8 æB K F?B ç¼+ #¨B pB i M¨v, pBTp M/ ,

@ h?"i H¨ K°i ç€K M;m tm~M5

" M T?Q i?Ov it+- +| K°i M[i?Ov it+ çB p"Q- ? B K„i M" M; H9+ M"v ç½ K Hv- tm•M
M^K /"B i` M Kti ç'i- KB M; F?¬M; M;WM; ` M `d F? m ;ÊB- +?O ç°M; H°i #Ä tB K v
@ _®M; `®M;5
_ 'i M?B m ;½ i?Ov it+ ;"Q i?ûi- #´ M?"Q H M i` M M;QÌB M[i?Ov it+ FB - ` 'i M? M
H° ` iWM; K^aM? / i?"i M?Q imv i i`„M;- b m ç| +ÎB i?"i HQM; i` M M;QÌB KbM? tm
iWM; iB M; i?Î /®+ HB M ?²BX
*ÁM +| K°i p`B ;½ i?Ov it+- €M? K„i i? K H K /K+ p¼M;- M?bM +?^K +?^K p T?Q "
h`B m S?QM;X
> B ;Á K€ "Q+? s^aQ L;¼+ H9+ M"v ç½ çÄ YM; QÈi €i- / i?"i iQ`M i?•M çÄ #WM; M
H|2 H M p K Hv KÌ^aQ- i?•M i? K K KçB M? M?"M; `mM `~v- T?®+ K°i iB M; ç½ #
¬K +?†i H'v F?¬M; #m¬M;- i?•M i? F?¬M; M;WM; +¼ t€i H M M;QÌB h`B m S?QM;
@ h`'M ç`M? HçB5
@ .WM; i v5
h?ÌB F?„+ K'm +?®i- mv €T *?•M GBM? *^aM? +O ? B ççB +QÌM; ;B^a *?•M GBM? *^aM
i?'m F?„Ti Q`M i`QÌM;X
h? M?QM;- HU+ HQÊM; +O h9v hB M >QÆM; FB ç½ i?~K i?'m +^a i` M T?QÆM;
S?¬M HÈM K¼B M;QÌB- ç°M; i€+ +kM; +?d i?Q€M; +SM; çÌ HçB +?®+ H€i- b m ç;
+? çQÊ+ i?•M i? p`M;¼M HY /K+ MB K i`QM; iBM? i?¬M KbM?X
" M T?Q >Q`M? h?Ov h`çB- ? B ;½ i`mM; MB M p` K°i p` h`QÎM; H½Q `®M; H M K
t¬M; p T?Q "Q+? s^aQ L;¼+X
aQçi5
sB K v i` M M;QÌB "Q+? s^aQ L;¼+ ` 'i M? M? #` tû `€+? ` - H° ` K°i K^aM? / i?"i çÄ
K°i ç¬B i?Ä M;¼+ T?'M ?²M; M?^v p9i` - T?^aM; T?'i M?Q ? B M;¼M ç M H|2 b€M;
i? K +`M; M?B m /K+ ?Ä i`QM; M;QÌB ç€K M K M?•MX
GU+ HQÊM; i?¬B ibM? +O h9v hB M >QÆM; ç²M; i?ÌB ^aM? ?QÎM; ç M +^a M K HŠM
i?•M i? M[M?•M K K v m p¬ HU+- /K+ MB K /•M; i`"Q +`M; + Q ?ÆM M K M?•M; ;
h`B m S?QM; +?d +^aK i?'v i?•M i? K K KçB i? M? i?m¬M +ÁM ?Q`M iQ`M +?Q T?†
F?¬M; M;WM; +¼ b€i H M i?•M i? +O KbM?X JMB i?ÆK tY M[T?€i ` K ?Q†+ H
M?Q M;¼+X *†T K¬B +,M; K¼M; K K KçB FB i`U+ iB T /€M i?ŠM; H M i` M +´ +?C
H M i` MX
@ _®M; `®M;5
" M T?Q i?Ov it+ p` # M T?Q >Q`M? h?Ov h`çB- ç²M; i?ÌB +| M,K b€m M;QÌB T?;M
Î i`QM; H²M; M;U+ +O h`B m S?QM;X
h? +K+ ;BÌ T?9i M"v- +?d +| +QÌM; ;B^a LY #QÈ+ *?•M GBM? *^aM? KÈB +| i? KE
?mv i iBM? i?¬M +O KbM?- imv M?B M /K+ p¼M; K½M? HB i i`QM; +Æ i? ;¬M M?C
'i +S H9+ M"Q +kM; +| i? #MM; M`X
GU+ HQÊM; +O h9v hB M >QÆM; i?"K +?Q +kM; +| i€+ /KM; ` 'i KçM? ç®B pÈB +Q
L m M?Q h`M >mv i L;®+ PM; p` "Q+? H½Q ;B +kM; H` M[M?•M- ?B m [m^a; 'T +?K
#¼M ?¼ bKT ç´`²BX *?ŠM; [m - H9+ M"v M; v +^a #¼M ?„M +kM; ç m K K M?kM M;²
+¬M; ç®B F?€M; HçB i€+ /KM; +O h9v hB M >QÆM;X
*€B K` #¼M ?¼ +| i? H`K- +?d H` T?€i ç°M; ` mv €T *?•M GBM? *^aM?- [m€i i?€Q K
M; ,M +^aM M?[M; M;QÌB ç½ #` #MM; T?€i /K+ p¼M;- F?¬M; H`K +?mv M K' i çB Hw i
@ s^aQ L;¼+5

:B +?O "Q+? ;B F?¬M; M;WM; FBM? ?¬ ;"Q i?ûi- i? M?QM; ?„M iU #ªQ p +?QM?
L m M?Q F?¬M; +® ;„M; M;„M +?†M iBM? i?¬M F?Q ?mv i +O KbM?- +?d bÊ ?„M
pB M i`QM; ç€K +¬K i?9 FB `²BX

"Q+? H½Q ;B i?b H¢B KB M +QÐM; M;„M +ªM ? B ;½ +Q`M; ;BªLY #QÊ+ *?•M GB
ç½ #MM; T?€i /K+ p¼M; # M +¢M? KbM?- F?¬M; +?Q #¼M ?¼ H Q p T?Q "Q+? sª

> B M;Q`B +?d +| i? i`Æ K„i M?bM K°i ç€K H M; b|B i? K H K H Q i?ŠM; p T?Q +
MäM "Q+? sªQ L;¼+¬ F?¬M; M?`M çQÊ+ M?„K +?†i K„i H¢BX

*kM; i`QM; H9+ M`v- M`M; M[ i?Ov i†+ FB ç½ #` #ªv i€K ;½ i?Ov i†+ H°i i`¬M i`K
/®+¬ €M? K„i KÆ ?²X h?•M i? K K K¢B M?Q imv i i`„M; i?B m +?9i M[ ç½ #` K°i ç

L; v +ª "Q+? sªQ L;¼+¬ +kM; b„T bY H•K p`Q €+ K°M; p¬ i"MX

@ _®M; `®M;5

L,K +€B i?•MªM? KB M; +?ªv ç¬v MQÊ+ KB M; i? K H K F? Q F?€i- ? B K„i çÄ ?²
K†i M`M; - ;¬M i`QM; ; M; i'+X

h`B m S?QM; F?) i?Î /`B K°i ?ÆB- KÎ` ç² #`i K„i M;•M b„+¬ ç²M; iY H K M?¢i #,M;
M?[M; F ç M; iB T +`M "Q+? sªQ L;¼+X

h?Q€M; +?®+¬ K°i +¶ ?`M w iBM? i?¬M p¬ ?bM? p¬ +?`i i?~K i?'m H M i`M`X

h?•M ?bM? ç€K i? K H K F?€i F? Q FB - ?Q`M iQ`M +SM; M;„+ M; v i¢B +?¶ - /K+
M;QM; i` H¢B- TªM; T?'i M?Q i•K HBM? ç½ #` M;QM; F i H¢B p"vX

k38X *?QÆM; k3e, hY æ²M; *U Zm M

•+ K°M; p¬ +MM; p¬ i" M- +m®B +MM; +kM; F?¬M; +| T?O tm®M; i` M M;Q`B +O "C

:B +?O "Q+? ;B KÎ iQ ? B K„i- M?QM; +m®B +MM; +kM; i?Î` K°i ?ÆB #m¬M; HÄ

G9+ M`v- i?•M i? tBM? ç T i? M? i?m¬M +O "Q+? sªQ L;¼+ ;¬M M?Q ç½ ?Q`M iQ
i` M +Æ i? #` tû`€+? ;¬M M?Q ?Q`M iQ`MX

J'v +€B i?•M ?bM? /K+ p¼M; #` h9v hB M >QÆM;ªM? ?QÎM; FB - iB T +`M M`M;
H¢B Î i¢B +?¶ i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€B- H¢M? +SM; M^K /`B i` M K†i ç'i- F?¬M

J°i +¶ ?`M w H¢M? i?'m tQÆM; `|i i?ŠM; p`Q i`QM; T?QÆM; /B M iBM? i?¬M +O #
/K+ ?Ä i` MB K p¬ +MM; p¬ i"MX

a m F?B ?Q`M i?`M? ? i i?ªv K¼B i?S- ç²M; iY H K b„+ H¢M? M?Q #,M; +O h`B n
H¢BX

a m ç| - ?„M T?€i ?B M` "Q+? sªQ L;¼+ i`QM; H²M; M;U+ +O KbM?- ?ÆB i?Î /²M
b¢+? v T?K+ +| +?9i`€+? M€i i` M M;Q`B M`M; - #° /€M; F?¬M; i? F?®M; +? çQÊ
?¬M HQ¢M F?„T MÆB i` M i?•M i? KbM?X

h`QM; +Æ i? +O h`B m S?QM; - K°i +¶ ?Ä /B K /K+ p¼M; M;mv M i?Ov F?¬M; M
;¬M M?Q i?B m ç®i H M T?QÆM; /B M iBM? i?¬M +O ?„MX

@ h9v hB M >QÆM; M`v- /QÊ+ HU+ i?"i ç€M; bÊ- `ä`M; +| i? i?~K i?'m ç M T?QÆ
ç®B pÈB M[M?•M +ÁM +| ?B m [mª; 'T #°B T?¬M- +?Q /M H` M[M?•M *?•M GBM?
+U çQÊ+¬ +?d +| i? i?9+ i?O #| i v5

h`B m S?QM; KÎ` h?¬M GBM? L?½M- K†+ F i`QM; +Æ i? F?¬ M|M; F?| +?`m ç
pšM ? i bS+ idM? i€QX

æ®B /B M pÈBªM? ?QÎM; i` M T?QÆM; /B M iBM? i?¬M- ?„M pšM ;¬M M?Q H` KB

h•K +^aM? ?„M i oM? H†M; M?Q MQÊ+ - K„i i`€B K`m H K M?ç i m H½M? - HçB M?“M
L;¼+ i`QM; H²M; M;U+ +?QM? KbM?X

h?•M i? K K KçB +O "Q+? s^aQ L;¼+ T?€i HçM? - iQ`M i?•M HçM? H)Q- K K v m;K
S?QM;X v i?S+ M`M; F?-B T?K+ HçB- ? B ;Á K€ çÄ #WM; QÊi €i- ?"M F?-M; i?
tm®M;X

o K†i h`B m S?QM; F?-M; +?9i #B m i bM?- ;B9T "Q+? s^aQ L;¼+ M? M?“M; K†+
M`M; M;²B tm®M; K°i # MX

@ L;QìB M`v +?ŠM; H) i`€B iBK ç9+ #^M; b„i ? v b Q\

"Q+? s^aQ L;¼+ M;Q`B bU M;QÊM; M;MM;- i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i K'i K€i p`iU i
i?"i bU F?-M; +?9i K`HU+ M`Q ? v b Q\

hm v `^M; M`M; #` h9v hB M >QÆM; F?B M +?Q /K+ p¼M; #MM; T?€i- M?QM; K` /M
+?ì KQM;- M`Q M;ì M;QìB i M; v +^a K°i +?9i T?^aM SM; +kM; F?-M; +|X

æ†i #B i H` €M? K„i HçM? M?Q #,M; +O h`B m S?QM; FB - K†B F?B M?bM p T?
M?bM K°i ç®M; tQÆM; i`„M;X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m +?ŠM; #B i M?^{av} ` iW H9+ M`Q- ` bS+ ?9i H'v ?9i ç ç€K F?Q iS
F?-M; F?QX

h`B m S?QM; M?'i i?ìB #B M b„+X GQçB h9v hB M >QÆM; M`v +?QM? H` HQçB ?
F€+QìM; ççB- M; v +^a +QìM; ;B^a *?•M GBM? *^aM? +kM; F?-M; i? / /`M; +?®M;
M|B- ç°M; p`i +kM; F?| +| i? K v K„M i?Q€i F?ÄB çQÊ+X

>„M pW KÈB +?m`M #` ` i v M; ,M +^aM- HçB T?€i ?B M hB m h†+ JB m çSM; îiçB
i?K- ;B®M; M?Q H` ç M; ?9i K°i HQçB K„i ?U+ i?ÆK M;QM M`Q ç| p`vX

J°i K`M M`v- F?B M +?Q ç€K M;QìB "Q+? H½Q ;B - "Q+? s^aQ L;¼+ p` H½Q ççQ i?
[m€BX

h?ìB ;B M /-M /-M i`-B [m - F?Q iS+ h9v hB M >QÆM; # M i`QM; ?`M? H M; +kM;
/Q iU ç°M; iB m i€M- ? v H` /Q #` hB m h†+ JB m ?9i çB ? iX

æ°B M;k bQM; T?QÆM; +Æ #^aM F?-M; +| i' M i?'i M;QìB M`Q- ççB #° T?"M K¼B M
K i- ?Q i?Q€i p- HU+ K` i?-BX

L;QìB +O h?Ov i†+ çQ`M h`M >mv i +MM; pÈB >Q`M? h?Ov h`çB ç m F?Q M? +
+?WM; i?ìB ;B M MY + M? ;Bì- KÈB iB T iK+ H M çQìM;X

.U i?2Q iQM? iQ€M +O H½Q ççQ i? M? #`Q- i?b tmv M [m çQçM ?`M? H M; +´ tç
iB M p`Q i`mM; i•K H,M; K° +O #Q ç°M;X

h? M?QM;- K°i çQçM ?`M? H M; +´ b„+ +´ ?QÆM; M`v- +ÁM /`B ?ÆM M?B m bQ p
çQìM; +ÁM ~M +?S +€+ HQçB ç°+ p`i- ç°+ ?QÆM; p- +MM; ç€M; bÊ- +| i? i`QM;
;B^a h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *^aM? ç°+ T?€i i?•M pQM;X

J¼B M;QìB B M'v +kM; ç m ç w +~M i?"M- F?-M; /€K p`M HU+ [m€ bS+- +?d bÊ b
iS+ H'v KçM; p- ?bM? îi`QM; çQçM ?`M? H M; M`vX

PÈ+ +?WM; çB çQÊ+ K°i /†K- KÈB ç M çQÊ+ çB K +m®B +O çQçM ?`M? H M;X

æ" T p`Q K„i K¼B M;QìB- H` K°i /ÁM; b-M; K`m t€K F?-M; M;WM; +?<sup>av</sup> /`BX

J¼B M;QìB M?bM F„ HçB i?b T?€i ?B M ç•v H` K°i /ÁM; h`MM; >` /Q p- b® M?[M
F?-M; M;WM; +?çv HQçM içQ i?"M?5

æ€K +¬M i`MM; M`v- FQ+? i?QÈ+ QÈ+ +?WM; +Ð ç-m M; ¡M i v +€B- i?•M i? K`m t
+€M? KÄM; M?Q +€M? p2- b® HQÊM; /`v ç†+ +?^M; +?`i- p¬+MM; p¬i`M- T?^M; T
+^ i? ;BÈB p`vX

J¼B M;Q`B pW M?bM i?'v /ÁM; h`MM; >` M`v- M?'i i?`B FBM? ?½B- ?Qi K¢M? K°i
.ÁM; h`MM; >` /Q p¬ b® +¬M i`MM; K`m t€K i¢Q i?`M?- M; ,M +?†M çQ`M; çB iÈB+
h`B m S?QM; t2K tûi K°i +?9i- T?€i ?B M # `°M; +O /ÁM; h`MM; >` M`v QÈ+ +?V
Q T?O iQ`M #° F?¬M; ;B M T?Q i`QÈ+ +O iÁ H,M; K°X

Í i`mM; i•K +O H,M; K°- +¡ K°i +¶ [m M i`B #^M; iY ç²M; +U+ F€ F?´M; H²- ç° HÈM
pÈB +^ K°i iÁ +mM; çB MX

J¼B M;Q`B bQM; T?QÆM; ç m i`ÊM K„i ?€ KB M; M?bMX hW H9+ +?`Q ç`B iÈB #•
K°i +¶ [m M i`B iQ HÈM ç M M?Q p`v- ?Q†+ M¡B H` K°i iÁ H,M; K° HÈM ç M M?Q p
@ > ? ? +m®B +MM; +kM; ç½ iÈB5 æ•v M?'i ç`M? H` MÆB i€M; i?•M +O h?Ov
@ *¶ [m M i`B HÈM ç M M?Q p`v- F?¡ +¡ i? iQÎM; iQÊM; M´B- b m F?B +? i- h?Ov
Q M?B m p`i #²B i€M; 5

" M T?Q i?Ov i†+ #MM; T?€i K°i i`"M +Q`B ? ?^ /[iÊMX L; mv M K°i ç€K ç m ?QM
i? `mM `~v- bU i? K H K ?B M `ä i` M K†i- ?Q`M iQ`M F?¬M; +?2 ;B'm +?9i M`QX
J` ç€K iBM? #BM? çQ¢i #^Q # M T?Q >Q`M? h?Ov h`¢B- +kM; ç m FQ+? ç°M; F?-
"¼M ?¼ ?²M M?B M [m M K'i `^M; - +€B [m M i`B iY ç²M; HÈM +Ð K°i iÁ +mM; çB M
h`MM; >`- +€+? t K¼B M;Q`B F?Q^M; +?WM; ? B # KQÆB i`QÊM; X

@ *€+ ?mvM? ç - t¬M; [m ç¡5

æ€K M;Q`B h?Ov i†+ çQ`M h`M >mv i M?'i i?`B F K MûM F?¬M; çQÊ+- ?¬ HÈM K°i
@ *?"K ç½5 J¼B M;Q`B +~M i?"M5 æ€K +¬M i`MM; M`v- ?ŠM +?QM? H` HQ¢B u m
"¼M +?9M; +¡ HU+ +^K SM; +U+ K¢M? ç®B pÈB F?Q ?mv i bBM? HBM?5 J°i i`,K ç-
F?Q^M? F?„ + ç2K ?mv i M?K+ K°i M;Q`B i?¬M T? F?¬M; +ÁM K°i K^M?5

o` H½Q ç¢Q i? M? #`Q /Q`M; M?Q +¡ +?9i Qi FBM? M; ?B K ç®B pÈB ç€K +¬M i`MM
M?ÎX

h`QM; /ÁM; h`MM; >` i`QÈ+ K†i FB - b® HQÊM; S? h?B h`MM; M`v +¬M T?^B /MM
E?Q iS+ K¶B K°i ç-m S? h?B h`MM; ç m +¡ i? bQ b€M? pÈB L?'i i`¼M; i?B M h?C
@ æ¢Q i`QÎM; - M; QÆB i?•M H` ç¢B bQ i`°K K°- +¡ T?QÆM; T?€T M`Q +¡ i? ç®B T
F?¬M; \

h`M >mv i L; ®+ PM; H M iB M; ?ÄBX

@ æ¢B bQ i`°K K°\

J¼B M;Q`B M; ?2 i?'v +€B / M? tQM; FB - F?¬M; F?ÄB ç m HB + K„i M?bM H¢BX E
bm®i +^ +?†M; çQ`M; ç m H°` #° /€M; +U+ F€ H½Q Hmv M- ;¬M M?Q F?¬M; T?¢K
@ S?`K H` +¡ F?Q iS+ ?mv i M?K+- S? h?B h`MM; b) ² ¢i ç´ t¬ iÈB- F?¬M; +? i F?
h`MM; M?Q p`v- +?d bÊ F?¬M; +¡ #B M T?€T F?„ +? ?Q`M iQ`MX h` M i v #-M ç¢
H M i` M i?•M i? - i®B ç +?d +¡ i? ç^K #^Q #` +¬M; FQ+? Qi ?ÆM K°i +?9i K`i?¬
G½Q ç¢Q i? M? #`Q pW /Si H`B- HB M H`v iW i`QM; M;Q`B ` K°i ;¡B i?m®+ K`m t
L?bM i?'v K°i K`M M`v- b„ + K†i ç€K M;Q`B # M T?Q >Q`M? h?Ov h`¢B- M?'i i?`B
" M T?Q h?Ov i†+ çQ`M h`M >mv i +¡ HQ¢B i?m®+ #°i M`v- 2 `^M; b) +¡ Qm i? HÈ
*kM; K v- HQ¢B i?m®+ #°i K`m t€K i` M i v H½Q ç¢Q i? M? #`Q FB - ç¢B F?€B +?
/KM; K`i?¬BX

G½Q ç¢Q i? M? #¨Q Mî MK +QìB •K H½M?,

@ Jm®M pQÊi [m h`MM; >¨ M¨v- *?•M GBM? *ªM? KÈB +| KQìB i?¨M? M„K +?„+ - L
+?d +| #®M- M,K i?¨M? +Æ ?°B- h?¨i i`¼M; i?B M h?Q€i S?¨K *ªM?- +Ym iY M?¨i b
h?Q€i S?¨K *ªM?- +,M #ªM F?¬M; +| ?v p¼M; b®M; b|i5

•M? K„i +O ?„M ?[m w p¬ ibM? çªQ [mûi [m i` M M;QìB h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; •K i?¬K i?î /¨B K°i iB M;X s2K` +K+ /B M +•M ç®B /mvi`b iW ç¬m ç
h`¢B p¨ h?Ov i†+ çQ¨M h¨M >mv i- ç M ç•v H¨ #¨ T?€ pÐ `²BX

@ h`QM; i v i +| K°i HQ¢B S?Q+? G`+? G¬B >Ä æ¢M- +| i? i`QM; F?QªM? F?„+ b
¨i K¢M?- +| i? F?B M +?Q T?QÆM; pB M i`QM; pÁM; K'v i`QÊM; i`QM; F?QªM? F
ç` X GU+ HQÊM; >Ä i?m°+ iQM? +O M| ç®B pÈB S? h?B h`MM; +| H) +| bU mv ?

"Q+? H½Q ;B H'v` iW i`QM; M;QìB #ªv i€K F?Ä ?¢i +?•m K¨m çÄ b"K- K¶B F?Ä
i v +€BX

>„M ç2K M?[M; F?Ä ?¢i +?•m çÄ b"K M¨v T?•M +?B ¶B M;QìB K°i pB MX

*€B HQ¢B S?Q+? G`+? G¬B >Ä æ¢M M¨v- Hm¨M p i€+ /KM; FûQ /¨B i?b F?¬M; #^
ç¢Q i? M? #¨Q- M?QM; Hm¨M p mv HU+ i`QM; F?QªM? F?„+ i?b K¢M? ?ÆM M?B
¨ +¬M; ?B m¨i HÈMX

_i M? M?- K°i p¨B +QìM; ;Bª iBM? M? +O >Q¨M? h?Ov h`¢B- i`QM; i v ç½ +| çQ
G¬B >Ä æ¢MX

"îB pb b® HQÊM; +| ?¢M- +?Q M M +| K'v M;QìB +O >Q¨M? h?Ov h`¢B +kM; F?¬M
æ¢M M¨vX

h`B m S?QM; i?•M H¨ K°i ;½ M;Q¢B pB M- iU M?B M +kM; F?¬M; çQÊ+ T?•M T?®B

@ "Q+? H½Q ;B - im pB +O i i?'T- +?Q /M +| çB [m +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; ;b- F
G`+? G¬B >Ä æ¢M +O i +'T +?Q h`B m S?QM; ç¢B + çB5

"Q+? sªQ L;¼+ ç M;?`X

o K†i "Q+? H½Q ;B ?Á €B- Mî MK +QìB M?¨M M?¢i- M|B,

@ h`B m S?QM; i?U+ HU+ F?¬M; i¬K i?QìM;- i`QM; M;QìB H¢B +| HU+ HQÊM; ?m
v M [m ªBX a m F?B iB M p¨Q iY ç²M; +U [m M U[m M i¨B HÈM iY ç²M;V- +?9M; i
;B9T çÐ5

h`B m S?QM; /M b Q +kM; H¨ M;QìB iW M;Q¨B ç M- i?•M T?"M #Q ~M- bU iQM M?B
+| ?¢MX æ½ çB ç M +?¶ M¨v- ;B€ i¨` HÈB /KM; +O ?„M +kM; ç½ ? i`²BX

"îB p¨v- ?B M i¢B "Q+? H½Q ;B imv i ç®B F?¬M; i? K ç w ç M bBM? iY +O h`B
M?Q ?„M +| i? çB p¨Q i`QM; +U [m M iY ç²M;- # M KbM? b) +| i? K K°i T?¬M +?B

h`B m S?QM; H†M; v M çSM; K°i +?¶- K°i ç¬m K€B i|+ H K M?¢i K°M; ?mv M- i`QM
i`QM; H,M; K° M¨v- i?"T T?¬M #„i K„iX

E?¬M; çQÊ+ M?"M S?Q+? G`+? G¬B >Ä æ¢M- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ç wX

æB m F?B M h`B m S?QM; ?B m F€ +?QM? H¨- pb +€B ;b K¨ "Q+? H½Q ;B M; v i
Km®M /šM "Q+? sªQ L;¼+ çB p¨QX

>B M i¢B- ?„M i H¢B iU KbM? i?O ?° "Q+? sªQ L;¼+- /šM M¨M; tmv M [m h`MM; >

oM pM pM5

> B T?2 ç°B M;k h?Ov i†+ çQ¨M h¨M >mv i p¨ >Q¨M? h?Ov h`¢B M?¨i i?ìB T?B F?¬M
p¨Q +U [m M i? M? ç²M; î i`mM; i•K h`MM; >¨ FB X

oÈB i?U+ HU+ +O K¼B M;QÌB- F?QªM; +€+? ?ÆM KQÌB i`QÊM; M`v- +?ŠM; [m -
ç M MÆBX

h`M >mv i L;®+ PM; p` "Q+? H½Q ;B T?•M #B i i`QÊ+ b m iB M iÈB b€i +U [m M i
T?ªB K M; i?2Q "Q+? sªQ L;¼+ # v [m - +?Q M M i?Q€M; +?"K ?ÆM h`M >mv i L;®

hB T i?2Q H` +€+ +QÌM; ;Bª LY #QÊ+ \*?•M GBM? \*ªM? p` M?[M; +QÌM; ;Bª h?'i
*ªM? çdM? T?QM;X

L?[M; +QÌM; ;Bª M`v F?B pQÊi [m h`MM; >"- i?"T T?-M M;mv ?B KX æ€K S? h?B
+?'i`"K`¢T p¬+MM; H`T iS+ # Q T?O iQ`M i?•M- F?¬M; M;WM; ;"K M?'K [m +?•

@

h? M? •K F m H i?ªK i?B i # M i`QM; h`MM; >" F?¬M; M;WM; i`mv M` X J'v ;½
i?B M h?Q€i S?"K *ªM? +?"K +?•M- ?mv i M?K+ i` M M;QÌB HB M #` p¬ b® S? h?
T? b¢+? b)- +?d +ÁM H¢B K°i #° tQÆM; i`„M; #` p¬ b® S? h?B h`MM; +?2 H'T H¢

:¬M M?Q K¶B K°i M?'T ?¬?'T- ç m +| i? M? •K F m H i?ªK i?B i i`mv M ç MX

*m®B +MM; - +?d +ÁM +| #®M ;½ +QÌM; ;Bª LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? KÈB i?"M?
+U [m M iY ç²M;X o T?-M M?[M; +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM?- +
t¬M; [m çQÊ+ K` i?¬B- +| +?WM; b€m #ªv M;QÌB- ?ÆM M[ ç m H` +QÌM; ;Bª h?'
*ªM? çdM? T?QM;X

h`B m S?QM; +® ibM? ?¢ i?'T i®+ ç° +O KbM? tm®M; K°i +?9i- +MM; çB bQM; b
h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM? çdM? T?QM; FB X smM; [m M? i?•M i? ?„M pì
[m M; i? M? b„+- iQ`M #° M?[M; S? h?B h`MM; iB T +\"M ?„M- ç m #` ç€K çB M [r
ç®i #B M i?"M? H`M F?|B iB m i€M K'ix

h`B m S?QM; M^K i`QM; ç€K M;QÌB +m®B +MM; iB T +\"M çQÊ+ +U [m M iY ç²M;X

@ h`B m S?QM; - M;QÆB [mª M?B M F?¬M; F?B M +?Q i i?'i p¼M;5

o Kti "Q+? H½Q ;B i`„M M;"T p iQÆB +QÌB ?Á €B- i`QM; HÁM; i?b •K i?-K ;B"i
iQ`M F?€+ M?[M; ;½ +QÌM; ;Bª h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM? çdM? T?QM; F?
i? M? ç²M;- ç m +?"i p"i F?¬M; +?`m M'B- i?"K +?Q +| K°i ? B M;QÌB ç½ #` ;"K M?
+?•M

h`€B H¢B- ;½ i?B m MB M h`B m S?QM; M`v- +,M #ªM F?¬M; ? #` +?9i i?QÆM; i`M
J` M; v +ª H½Q ç¢Q i? M? #`Q FB - €M? K„i F?B HB + M?bM p T?Q h`B m S?QM;

h`B m S?QM; +?d H` K°i iB m iY h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K *ªM?- F?¬M; +| /QÊ
+kM; F?¬M; +| çQÊ+ S?Q+? G`+? G¬B >Á æ¢M +O "Q+? H½Q ;B - p®M iQÍM; `^
M;?B M;ì- p"v K` +| i? / /`M; i?QªB K€B t¬M; ç M MÆB M`vX

:Bì T?9i M`v- bQ b€M? i? HU+ bQM; T?QÆM; - ç€K h?Ov it+ çQ`M h`M >mv i ?ÆB
>B M M?B M- HQ¢B /QÊ+ T?'M +O H½Q ç¢Q i? M? #`Q FB +kM; +¬M; ?B m ?ÆM

J` # M T?Q "Q+? H½Q ;B - +?d +ÁM K°i KbM? "Q+? sªQ L;¼+ im H` pB +?d KÈB L
*ªM? K` i?¬BX

a m F?B iB T +\"M +U [m M i? M? ç²M;- ç€K S? h?B h`MM; /QÌM; M?Q +| +?¶ FB M
v H¢B ;¬M- b m ç| Hmv M iB + [m v i`ì p - # v p`Q i`QM; ç€K h`MM; >" FB X

E iB T- bQM; T?QÆM; [m v` i?QÆM; M;?`- t2K H`K i? M`Q ç iB M p`Q i`QM; ;
M?Q iÁ +mM; çB M FB X

*U [m M iY ç²M; M`v- i?Q¢i M?bM ;B®M; M?Q K°i +¶ [m M i`B F?'M; H²- M?QM; F
iÁ H,M; K° F?'M; H²X

*€B iÁ H,M; K° M`v- #®M T?Q ç m +| K°i +€M? +Y i? M? ç°M; i?"i HÈMX

Jm®M K¢M? K) iB M p"Q i`QM; iÁ +mM; ¢B M [m M i"BiY ¢²M; M"v- ?Q"MiQ"MF?-
 FQ+? +O +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? +,M #ªM F?| +| i? i'M i?QÆM; M| +?9i M"Q)
 >m®M; +?B- K¢M? K) +¬M; FQ+?- `i +| i? b) /šM T?€i M M M?[M; ?"m [mª +¬M; F
 @ >YK\ Í i`mM; i•K K¶B +€M? +Y - ¢ m +| K°i +€B +?QÎM; 'M M?"M M?¢i5
 J°i i M i?Ov it+ ¢°i M?B M M|BX
 *€B +?QÎM; 'M M?"M M?¢i M"v- ;B®M; M?Q pW KÈB #`M; QÌB F?€+ ¢€M? H M +€+
 *ª #®M T?Q ¢¢B K¬M i? M? ¢²M;- +?d +| # T?Q H" +| +€B +?QÎM; 'M K" i?¬BX
 +?QÎM; 'M M"v +kM; HÈM M?Ä F?€+ M? mX
 *?QÎM; 'M ¢-m iB M- QÈ+ +?WM; +Ð K°i M K iY KÈB i`QÎM; i?"M?X
 *?QÎM; 'M i?S ? B- H°` p i? M? i9- /QÌM; M?Q /Q K°i #°M i v i?B m M[HQm H¢B
 J" +?QÎM; 'M i?S # - ?ÆB H°` p F?¬ ;¬v tQÆM; t~m- ?ŠM H" /'m i v +O K°i H½Q
 L; v F?B M?bM i?'v M?[M; +?QÎM; 'M M"v- i•K MB K h`B m S?QM; F?) +?mv M- M;
 F?B t•K M?"T p"Q #Q ¢°M;- KbM? ¢½ +?¢K i v p"Q i`QM; i'K #B ¢€FB X
 L; QÌB i?S M?'i +?¢K p"Q +?QM? H" ?„MX
 L; QÌB i?S ? B H" "Q+? sªQ L;¼+X
 J" M; QÌB i?S # - +?QM? H" H½Q ¢¢Q i? M? #°QX
 @ h ?B m `²B5
 :-M M?Q H" ¢²M; i?ÌB- H½Q ¢¢Q i? M? #°Q p" h" M >mv i L; ®+ PM; ¢ m FBM? ?¬ H
 .'m +?QÎM; 'M M?"M M?¢i HQm H¢B i` M p i M Si +O i'K #B ¢€ +?¶ H®B p"Q FB - L
 i?ŠM; ¢ M T?B M ¢¢B K¬M M"v5
 " /'m +?QÎM; 'M- ¢¢B #B m +?Q # +€B +?b F?| +| i? KÎ` ¢¢B K¬M +U [m M i?
 "Q+? H½Q ;B +kM; #WM; ioM? ¢¢B M; °- p°B p" M; #ªQ p i`QÈ+ M; QÌB "Q+? sªQ
 b€M; M?bM p T?Q h`B m S?QM; X

k3eX *?QÆM; k3d, o"Q J°

:BÌ T?9i M"v- +?•M iQÈM; ¢½ ¢QÊ+ +¬M; #®5
 h` M #®M T?B M ¢¢B K¬M +O +U [m M iY ¢²M;- # T?B M i`QM; ¢| ¢ m +| K°i /'m +
 H¢BX
 *U+ F€ pB /B m +?QM? H"- # +€B +?QÎM; 'M M?"M M?¢i M"v- pW H9+ ¢®B SM; p
 S?QM;- "Q+? sªQ L;¼+ p" h`B m S?QM; X
 G9+ KÈB iB M p"Q +Y ¢°M;- +?d +| # M; QÌB #¼M h`B m S?QM; KÈB ¢ti i v H M
 M; Q" B +Y ¢°M; X
 @ h?B i F +Æ [m M +O h?Ov L; mv i æ°M; M"v [mª i?"i p¬ +MM; iBM? /B m5
 :BÌ T?9i M"v h`B m S?QM; +kM; F?¬M; F?ÄB +ªK i?€MX
 >„M H" M; QÌB ¢-m iB M T?€i ?B M #Q K"i i`QM; +?mv M M"v- +kM; H" F +| T?ªM S
 oKi5
 h?•M i? h`B m S?QM; t i [m K°i ¢¢Q ?QªM? H¬B ¢B M- T?| M; M; QÌB ¢ M T?B M ¢
 +?QÎM; 'M +O KbM? i` M ¢|X
 >"M? ¢°M; +O ?„M- M?'i i?ÌB F?B M +?Q bQM; T?QÆM; +MM; +?9 w iÈBX

@ L;,M ?„M H¢B5

@ *?†i+€M? i v ?„M tm®M;5

æ€K M;QÌB h`M >mv i L;®+ PM; p` H½Q ¢¢Q i? M? #`Q- i`QM; K„i H!2 H M H [m M S?QM;X

S?B M ¢¢B K¬M ¢®B SM; pÈB /'m i v +O h`B m S?QM;- pW H9+ M^K Î +?QM? ;B[

@ E?¬M; i? ¢ +€B +?b F?| M`v `ÆB p`Q i`QM; i v +O ¢€K M;QÌB h?Ov i†+ ¢Q`M

h`QM; HÁM; "Q+? H½Q ;B i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€B- mv €T *?•M GBM? *ªM? i` ¢€M? 9T p T?Q h`B m S?QM;X

*?Q /M F?¬M; +?B K ¢QÊ+ +€B +?b F?| K` h`B m S?QM; ¢¢B #B m- ?„M +kM; im i†+ +| i? ¢„+ i?OX

oKi5

h`B m S?QM; i`B + Q ; M HÈM- H•K M;mv F?¬M; HQ¢M- M; v F?B pW iB T +`M ¢¢B H M i` M /'m +?QÎM; 'M M?`M M?¢i i` M ¢¢B K¬M i? M? ¢²M; FB X

« ¬ ¬ M ; Q M?5

æ¢B K¬M i? M? ¢²M; M? M? +?|M; KÎ` K°i F?2 ?Î- iW # M i`QM; #MM; T?€i` K° t M? +?'M ¢°M;- ;B®M; M?Q K°i /ÁM; MQÊ+- ?Q`M iQ`M # Q T?O H'v h`B m S?QM

hW i`QM; i-M; €M? b€M; K`m t M? +?'M ¢°M; FB i`mv M ¢ M K°i +¶ HU+ HQÊM; H`T iS+ FûQ i?ŠM; h`B m S?QM; # v p9i p`Q i`QM; +U [m M iY ¢²M; FB X

L; v b m ¢|- h`M >mv i L;®+ PM; p` "Q+? H½Q ;B i`QÊ+ b m +¬M; FQ+? iÈBX J°i p +?¢KH M i` M i-M; €M? b€M; K`m t M? +?'M ¢°M;X \*?•M GBM? F?Q +m²M; #¢Q i-M; €M? b€M; K`m t M? +?'M ¢°M; FB - HB M i M `½- F?¬M; i¢Q i?`M? #'i +S`mM

P M? HQM;5

æ¢B K¬M i? M? ¢²M; +kM; i`QM; F?QªM? F?„+ ¢|M; H¢B- i-M; €M? b€M; K`m t M +kM; HB M i„i M;9K ¢B K'ix

J°i FQ+? iQ`M HU+ +O ? B ¢¢B +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM?- F?¬M; M;Ì H¢B ¢²M; i >mv i L;®+ PM; ? v H` "Q+? H½Q ;B - b„+ K†i ¢ m +| +?9i F?| +QBX

@ S?ªB i` M? i?O M; v i`QÊ+ F?B ¢¢B K¬M KÎ` - €M? b€M; K`m t M? +?'M ¢°M; #E ¢|5

G½Q ¢¢Q i? M? #`Q i`-K M;•K M!BX

oW `²B- i?•M i? +O h`B m S?QM; M^K i`QM; F?m pU+ €M? b€M; K`m t M? +?'M FûQ p`Q # M i`QM;X

*?ŠM; [m - i?ÌB ;B M K` €M? b€M; K`m t M? +?'M ¢°M; FB H!2 H M +U+ F€ M;„M M i?Î5

h?ÌB ;B M M;„M M;OB M?Q p"v- b® M;QÌB +| i? ¢B p`Q ¢QÊ+- i?"i bU +kM; F?¬M;

@ *€B +U [m M iY ¢²M; M`v- i´M; +°M; +| #®M +€M? +Y - M?QM; +?d +| # +€M? +Y +?QM? H` M!B- M m M?Q T?€B K°i M;QÌB [m v p X

h`M >mv i L;®+ PM; p` H½Q ¢¢Q i? M? #`Q HB + K„i M?bM M? m- •K i?-K i` Q ¢´B

"Q+? H½Q ;B +kM; w i?S+ ¢QÊ+- i`QM; #®M T?B M ¢¢B K¬M M`v- pŠM +ÁM K°i K

L m M?Q H¢B T?€B K°i M;QÌB [m v iÎ p - +?¢K i v p`Q i`QM; p i M Si i` M ¢|- M?C +?b F?| ¢B p`Q M[X

*?ŠM; [m - +QM çQÌM; i`î p - /`v ç†+ +Æ [m M- +U+ F€ K¢Q ?B K- +?Q /M H` +QÌM
T?ªB +~M +~M i?"M i?"M p¬ +MM;X

L?QM; K"- ç9M; H9+ M"v

« ¬ ¬ M ;5

" M i` M T?B M ç¢B K¬M i? M? ç²M; i?S iQ- +?ÊiT?€i` [m M; K M; b€M; M;ìB- +
+| i? K K°i +?QÎM; 'M M?"M M?¢i tm'i ?B M- i?QM /"B K" ?[m HU+X

@ E?¬M; tQM;5 *?d bÊ ç½ +| i? K K°iT?2 M[t•K M?"T p"Q h?Ov L;mv i æ°M;5

> B T?2 h?Ov i†+ çQ"M h"M >mv i p" >Q"M? h?Ov h`¢B ç m ç²M; HQ¢i #B M b„+X

"aQ i`M; h?Ov L;mv i M"v- iW ç-m ç M ;Bì pŠM Hm¬M H` /Q h?Ov i†+ çQ"M h"M >m
?Á ç"K- +MM; KÎ` X

J" ?B M i¢B- i? +K+ ç½ tªv` #B M ?| KÈBX

L;Q¢B i`W ? B T?QÆM; M"v- +ÁM +| K°iT?QÆM; i?S # M?9M; i v p"Q "aQ i`M; h?
h`QM; H9+ p¬ ?bM?- çB m M"v ç½ bªM bBM? i? K +`M; M?B m M?[M; M?•M i® F?¬

@ h?W /`T T?2 i?S # FB +ÁM +?Q çm´B iÈB ç•v- +?9M; i M? M? M„K +?†i i?ìB

a„+ K†i "Q+? H½Q ;B M;QM; i`¼M;- T?•M T?| "Q+? sªQ L;¼+ iB M H MX

"Q+? sªQ L;¼+ M? M? +?|M; ç†i +€M? i v M?Ä M?„M +O KbM? H M i` M +?QÎM; 'M
p M; K°i iB M;- iW # M i`QM; H|2 H M €M? b€M; K"m t M? +?'M ç°M;X

G"TiS+- "Q+? sªQ L;¼+ HB M #` Hm²M; €M? b€M; K"m t M? +?'M ç°M; FB ?9i p"Q

L; v b m ç| - "Q+? H½Q ;B - :B +?O "Q+? ;B +MM; pÈB K°i p` +QÌM; ;Bª LY #QÈ+
HB M H"TiS+ #` FûQ i?ŠM; p"QX

" M T?Q >Q"M? h?Ov h`¢B- i´M; +°M; +| #®M M;QìB çB p"Q çQÊ+X

J" # M T?Q h?Ov i†+ çQ"M h"M >mv i- M?•M b® +kM; iQÆM; çQÆM;- h"M >mv i L
ªM?- H½Q ç¢Q i? M? #`Q im pB LY #QÊ+ *?•M GBM? ªM?- K°i ;½ ç-m HoM? LY
K°i ;½ i?Ov i†+ im pB h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?"K ªM? çdM? T?QM;X

QyQ

æ²M; i?ìB i`QM; H9+ M"v- î +Y p"Q +O h?Ov L;mv i æ°M;- # ç¢Q i?•M ªM? ç M
i? M; t M? ç2MX

S?•M #B i +?QM? H` i? M? MB M +~K #`Q æ"Q S?B M T?B i†+- M[iY p€v ?Q - H½Q

h? M? MB M +~K #`Q i v +¬K +•v [m¢i t T- K°i i v ç†i H M i` M +?QÎM; 'M M^K p„iM
#B ç€- çÊB i?ìB ;B M +?WM; ? B # ?ÆB i?î- KÈB bªM bBM? ` K°i iB +ªK SM; F€

@ s2K` - i`QM; b® M?[M; M;QìB iB M p"Q #Q ç°M; F?ŠM; ç`M? +| + Q M?•M h`"M
i?B i F +U+ F€ #Q K"i- +?Q /M /MM; HBM? i?S+ çªQ [m - +kM; F?| +| i? T?€i ?
i?QÌM; iB T +`M [m M b€i- KÈB +| i? T?€i ?B M çQÊ+X >ÆM M[- Km®M HQm H¢
ç†i +?QÎM; 'M î ç•v- HQm H¢B i?ìB ;B M +?WM; ? B # ?ÆB i?î- KÈB +| i? i`î i?"M
p"Q5

G½Q ;Bª i?'T HMM i?'T ;B¼M; i?î /"B- M|BX

L m M?Q H½Q ç¢Q i? M? #`Q ?Q†+ H` h`B m S?QM; +| K†i î MÆB M"v- M?'i ç`M? k
i?'T HMM M"v +?d K°i ? B +•m M|B- HB M M|B` `ä`"M; ?mv M +Æ +O i`K #B ç€

G9+ i`QÊ+ h`B m S?QM; imv `^M; ç½ T?€i ?B M ` +?¶ +´ [m€B +O +€B +?QÎM; 'M
+?¢K p"Q- M?QM; +kM; +| +?9i i?"M? T?¬M K v K„M i`QM; ç| - H9+ # M ç-m +kM; F
+ÆX

J` H½Q ;Bª i?'T HMM i`QÈ+ K„i M`v- +?d KÈB HB + K„i HB M M?bM ` çQÊ+ ?Q i?
a m ç|- H½Q ;Bª i?'T HMM çB T?Q i`QÈ+ /šM çQìM;- ;B®M; M?Q M?“M M?½ çB /ç
K¶B K°i #QÈ+ çB T?ªM; T?'i M?Q çB i`QM; M?“+O +?QM? KbM?- i'i +ª+€+ *Æ [ç m iMv iB M +?Q ?„M çB [m X
L?bM i?2Q ç€K i?B i? M^K `½B `€+ F?“T çQìM; çB- ;½ i? M? MB M +~K #`Q F?¬M
@ *€+ ?ç F?¬M; ?¶ H` æçB bQ \*Æ [m MX L?[M; M;mv M +Sm \*Æ [m M h`"M T?€T +ª
ççB ççQ +O i M,K tQ - +| `i M?B m +€B ç m H` ?¼+ i`°K iW M?'i Kç+? +O +€+ M
@ h?Ov L;mv i ççB ççQ i?B M iQ imv i çdM?- +?diB +i•K iQ /MM; î i` M HoM? pU
? B- # i?“M? +?•M i`mv M +O HQm T?€B +?9M; i 5 \*?Q /M H` M?Q p"v- +kM; ç½
`²B5
G½Q ;Bª i?'T HMM F?¬M; F?ÄB +ªK F?€B M¡BX
J°i?“M; # M;QìB M`v- î i`QM; #Q ç°M; i`"M M;"T M?[M; \*Æ [m M h`"M T?€T- ;¬M M
K` F?¬M; #` #'i +S M; ,M +ªM M`QX
J½B +?Q ç M H9+ çB iÈB i`QÈ+ ?"M? H M; +´ tQ FB - H½Q ;Bª i?'T HMM KÈB F?)
@ *€B ?"M; H M; /`B M`v i?Qç iM?bM /QìM; M?Q F?¬M; +| i?B iF *Æ [m M- M?QM
+€+? HÈM M?Q p"v- M;QìB #® i`Q ?šM b) F?¬M; ç M¡ K°i +€+? p¬ Q+? M?Q p"v5
@ >YK\ h`QM; M`v /QìM; M?Q +| +?9i F?Q iS++O h9v hB M >QÆM;- +ÁM +| +€+
b®M; bQ i¬M ? v bY /KM; ç ç®B F?€M; ç`+? M?•M M[
h? M? MB M +~K #`Q çSM; içB +?¶- M;YB M;YB- F?¬M; F?ÄB +QìB F?)X
h´ ?ÊT # M;QìB M`v- +| i? M¡B H` T?B i?QìM; +QìM; ççBX
G½Q ;Bª i?'T HMM +?QM? H` æçB bQ \*Æ [m M- içQ M;? +| i? M¡B H` pQÊi [m +
ççQ- K` i? M? MB M +~K #`Q p` M[ iY p€v ?Q tBM? ç T+?QM? H` ç iY H9+ h?Ov
ç½ iWM; i?m M?“MX
QyQ
" M i`QM; +U [m M iY ç²M;
h`B m S?QM; tm'i ?B M # M i`QM; K°i +,M T?ÁM; ?Q`M iQ`M /Q iY ç²M; +'m içQ i?
*?QM? ;B[+,M T?ÁM; +| K°i +€B #`M- K°i +?B + ;? /U X
h` M #`M +| ç†i K°i +€B [mv M i`K+X
h`B m S?QM; pW KÎ` - i` M K†i `ä`"M; H` K°i i'K #ªM ç²X h?Qç iM?bM- M?[M; ;
ç² ç| ç m +| ?bM? /çM; K°i +€B [m M i`BX
hQ`M #° ç` ?bM? +O i'K #ªM ç² +?B ` H`K # i¬M;- ççB #B m +?Q F i+'m T?•M
ç²M;X
o` i`Q ?B M içB +O h`B m S?QM; H` î i`QM; K°i +,M T?ÁM; i?m°+ i¬M; i?S M?'i-
i'K #ªM ç² FB - +?QM? H` K°i +€B ¬ pm¬M; M?Ä +Ð ç¬m M;¡M i v 9iX
@ h?9 p`5 h?9 p`5 L;QìB i?B iF +® ibM? HQm #ªM ç² HçB MÆB M`v- `®i +m°+ H`
h`B m S?QM; KÎ K„i i`€B ` - i`QM; F?QªM? F?“+ HB M ç2K iQ`M #° i'K #ªM ç² i` M
i`QM; ç¬mX
.U i?2Q ;?B HçB # M i` M i'K #ªM ç² M`v- i?b î i`mM; i•K +O K¶B K°i i¬M; ç m +
i?'iX
h¬M; i?S M?'i p` i¬M; i?S ? B +kM; M?Q i? - ç m +| K°i ;B M h`M; #ªQ i?'i î M; v i`

J`îi`mM; i•K+O i-M; i?S # - +! p) K°i+¶ [m M i`B- ?mv M T?M î çdM? +O ;B M
 i?S # X .U i?2Q #® +K+ K` M!B- ?ŠM +?QM? H` MÆB +?S i?B i? +O h?Ov L;mv
 @ hW i-M; i?S M?'i t-M; H M ç M i-M; i?S # - HçB çB ç M +¶ [m M i`B çti îi`mM
 çQÊ+ #ªQ i`M; iBM? i9v M?'i +O h?Ov L;mv i ççB ççQ5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ççB F?€B ç½ b€M; iÄX
 >„M pW KÈB çti [mv M i`K+ tm®M; i?b +€M? +Y çB i?¬M; [m i-M; i?S ? B HB M
 +,M T?ÁM; F?€+ M[X
 *,M T?ÁM; MÆB h`B m S?QM; ç M; çSM; +?d H` K°i çB K tm'i T?€i K` i?¬BX
 L?QM; K`- ?„M +kM; F?¬M; M!M; HÁM; iB M p`Q +,M T?ÁM; iB T i?2QX
 h`B m S?QM; KÎ` h?¬M GBM? L?½M- çªQ K„i M?bM [mûi K¶B K°i +?B iB i # M i`C
 h?¬M GBM? L?½M +O ?„M +Æ #ªM +! i? M?bM tmv M i?'m [m p`i +?'i- bQ pÈB H
 i?Q!M; +ÁM +Q!M; ççB ?ÆMX ``i +S K°i iB /'m p i M`Q- /M H` M?Ä M?'i- +kM; ç
 €M? K„i +O h`B m S?QM; X
 J°i H9+ b m- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç°i M?B M /WM; HçB i` M +?B +
 h`QM; +,M T?ÁM; M`v- +?d +! K°i +€B #`M- K°i +€B ;? X
 L;Q!B #bM? i?Q!M; F?B iB M p`Q- ç`T p`Q K„i ç-m iB M +?QM? H` +€B [mv M i`K
 HçB HQm w ç M +€B ;? FB \
 h`B m S?QM; M; ŠK M; ?o- b m ç! M; ²B tm®M; i` M +€B ;? FB X
 .€i +?B5 .€i +?B5
 *?B + ;? ç°i M?B M H9M tm®M; +?WM; ? B i'+- b m ç! i`QÊi p T?Q b m +Đ # i?
 L; v b m ç!- p`i`Q p®M /o H` +?¶ çti +?B + ;? FB - b`M M?` +?Êi i€+? ` - H°` K
 i?QÊ+ pm¬M; X
 " M i`QM; +€B ?® M; -K M`v çti K°i #° ç² m®M; i``- # Q ;²K +ª 'K i`` p` ? B +€B i€+
 o Kti h`B m S?QM; +! +?9i +´ [m€BX h?B i F M`v- F?¬M; F?ÄB +! +?9i [m€KS+ `
 >„M F?) M; ?B M; i v `!i` ? B i€+? i``X h?S MQÈ+ i`` M`v `ÆB p`Q +?ûM- H°` K°
 h`B m S?QM; ;¼B hB m it+ KB m ` X
 E?ª M,M; F?€M; ç°+ +O +QM K Q M`v /Q!M; M?Q `i H` #'i T?`KX L,K ç! îi`QM; "€+
 +ª i?B i? +O ç°+ i`MM; h?QÊM; \*´ +kM; /€K ,MX G9+ îiçB ?`M? H M; #Q ç°M; - H
 hB M >QÆM; +kM; +?ŠM; #` ;b +ªX
 æ hB m it+ KB m i?Y ç°+- ?ŠM H` F?¬M; b B5
 @ J2Q K2Q5
 hB m it+ KB m m®M; tQM; K°i Hv i``- i`ÁM; K„i i?Q€M; b€M; H M- ;"i ;"i ç-m pÈB
 h`B m S?QM; HB M F?¬M; HQ H„M; m®M; K°i i€+? i``X h?Q€M; +?®+- ?„M HB M
 K°i +¶ ?`M w M?`M M?çi- tmv M i?'m i?ŠM; HK+ T?O M; k içM; - `!i p`Q i`QM; tQÆM
 L?'i i?!B- ?„M F?) `MM; KbM? M? K°i +€BX
 *?ŠM; [m - m®M; tQM; i€+? i`` HçM? H)Q M`v- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ i? +?'i +O Kb
 +Q!M; - ç†+ #B i H` içM; T?O- HçB +`M; i? K +?„+ +?„M- +Q!M; ççB ?[m HU+ ?ÆM
 @ > ? - +! w iS5
 a m F?B m®M; tQM; ? i #bM? i`` FB - h`B m S?QM; çÆM ;BªM K M; i?2Q hB m it+
 ç²M; i?S ? BX

Í T?Q ç®B /B M +O ;B M T?ÁM; i?S ? B M"v- +kM; +| K°i T?B M ç¢B K¬M- +?ŠM
M[H¢B F?¬M; M?bM i?'v çQÊ+ +?¶ KÎ+Y X

h`B m S?QM; çSM; î i`QM; T?ÁM;- i`-K M;•K K°i ?²B H•mX \*€M? +Y T?Q i`QÊ+ -

@ s2K` - î i`QM; K¶B K°i +,M T?ÁM;- M?'i ç`M? ç m T?ªB ibK` K°i çB K K'm +?®

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ? +| +?9i ;'T ;€TX

>„M H¢B KÎ` h?¬M GBM? L?½M- çªQ [mûi F?„T +ª +,M T?ÁM;X

J†+ /M h`B m S?QM; iWM; +| M;?B M +Sm [m h`"M T?€T- M?QM; K" ç®B pÈB i¢Q M
+?mv M b•m ç†+ #B i iBM? i ?ÆM +O h`"M T?€T- +kM; +?d H" K°i F KÈB +?"T +

•i +?O #`B HÈM M?'i K" ?„M +| i? /U p"Q- +?QM? H" h?¬M GBM? L?½MX

h?¬M GBM? L?½M +| i? M?bM tmv M i?'m p"i +?'i- M„K ;B[? i i?ªv +€+ +?B iB i
i-K M?bM i'M; i? - T?•M iQ+? #ªM +?'i +O bU p"i5

_ 'i M? M?- h`B m S?QM; HB M T?€i ?B M` M,K b€m +?¶ +| ?B K M;?B H" +| i?B i

@ J2Q K2Q5

æ°i M?B M- hB m i†+ KB m +?Êi M?ªv H M i` M K°i +?B + ç ç M ;„M i` M iQ`M;-
M?[M; +?¶ +| *Æ [m MX

« ¬ ¬ M ;5

*?B + ç M ;„M i` M ç M?'i i?`B b€M; H M- i` M i`-M M?" +?Êi KÎ` K°i +€B ?®+ M?
b€+?X

h`B m S?QM; KÎ` t2K [m X h`QM; b€+? +?QM? H" ;?B H¢B K°i +?9i ?¼+?‡K °P

o` H½Q ç¢Q i? M? #`Q K ?B m i`°K K° FB - F?B €M? K„i t i [m "€+? >Q L M;- i`
 @ h`M >mv i G½Q ç¢B- +€B i9B pªB K`m b„+ `U+ `Ð F?¬M; +?9i #„i K„i FB - `i +| i
 K°i i`QM; h?Ov L; mv i hS "ªQ ;B9T +?Q h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q +| i? `QM; `m´B i?B
 G½Q ç¢Q i? M? #`Q •K i?¬K i`mv M •K M|BX
 h`M >mv i L; ®+ PM; M; ?2 i?´v p"v- i`QM; HÁM; i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€B- i?¬K M
 ?B m çQÊ+ /KM; w +O æ`Q S?B M T?B i†+X
 æ²M; i?ìB K°i # M F?€+ - F?B €M? K„i +O "Q+? H½Q ;B t i [m "€+? >Q L M;- b„+
 i`¼M; - M?QM; `i M? M? H¢B #´i ç°M; i? M? b„+X
 æ`Q S?B M T?B i†+ ?B M M?B M H` ç½ t2K M? FB M i?S+ +O ? B # MX G½Q ç
 h`°K K°- "Q+? H½Q ;B i?b K†+ /M i`QìM; FÊ î i`QM; >Q`M? h?Ov h`¢B- M?QM; +K
 T?QM; T?9X
 h`QM; b® K¼B M; QìB î ç•v- +?d +| KbM? h`B m S?QM; H` F?¬M; #B i ;B€ i` p` +
 K` i?¬BX h?¬M GBM? L?½M +O ?„M M; QÊ+ H¢B i" T i`mM; p`Q M? [M; K|M p"i T?¬K
 iBM?X
 @ *?" +??" + i`QM; +€+ p"i #²B i€M; - F?¬M; M; î +| +ª K°i H¼ "€+? >Q h?€M? .`+?
 H` h?€M? /`+? #Q +? +O "€+? >Q J¬M M, K tQ - +| ?B m [mª T?K i`Ê ç°i T?€ *?•
 +?•M HU+ H°i t€+ i?`M? *?•M GBM? F?Q5
 :½ i? M? MB M +~K #`Q ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q K°i +€B +? B K`m H K ç†i i`QM
 /ìB HU+ +?9 w +O K¼B M; QìBX
 h`B m S?QM; M; ?2 i?´v p"v- i`QM; HÁM; M?´i i?ìB K€v ç°M; X *€B K|M "€+? >Q h?
 +| çB K ;B®M; M?Q H` T?B M #ªM + Q +´T ?ÆM +O h?m GBM? æ M5
 Eûi F? M?5
 h? M? •K +€B M„T [m M i`B i?Ov iBM? M†M; M `ÆB tm®M; K†i ç´i- M?´i i?ìB +?´M
 #° ç€K M; QìB MÆB M`vX
 L„T [m M i`B ç½ KÎ` - T?€ ;BªB *Æ [m M i?`M? +¬M; 5
 L; v F?QªM? F?„+ T?€ ;BªB i?`M? +¬M; FB - >„+ o•M ç¢B bQ +kM; F?¬M; +| +?9i i?
 `ìB F?ÄB F?m pU+ i` M? +?´TX
 :-M M?Q ç²M; i?ìB +MM; H9+ ç|- # +QìM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? - mv €T *?•M GBM
 i`QìM; - H Q i?ŠM; p T?Q [m M i`B i?Ov iBM?X
 _¬K ¬K5 "²M; 5 P M?5
 " +QìM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? î i` M F?¬M; i`mM; +O [m M i`B i?Ov iBM? ;B Q T?
 M, M; *?•M GBM? *ªM? +QìM; ç¢B K°i T?2M ?´i +?Q [m M i`B i?Ov iBM? i`U+ iB T
 _´i M?B m p"i #²B i€M; M?´i i?ìB i mM; # v `ÊT i`ìBX
 @ >YK\ *?mv M ;b tªv ` \ " ;½ +QìM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM? M`v- pb +€B ;b F?¬M; ;
 GBM? +´T p` +€+ p"i HB m [mw ?B K F?€+ - K` H¢B çB i` M? +?´T K°i +€B i9B pªB
 o K†i h`B m S?QM; i``M M; "T F?| ?B mX
 @ *9i ? i +?Q i 5
 h? M? [m ç i t T i`QM; i v i? M? MB M +~K #`Q p mM; H M- K°i KªM? ?QªM? ?²M; b„
 T?•M MY +ª [mªM; i`QìM; X
 " ç¢B +QìM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? /®+ bS+ ` i v- +kM; +?d pb i` M? çQç i K°i +€B i
 +Ð +?WM; M„K i v5

L? [M; M; QÌB + ÁM H¢B- im pB T? - M HÈM H" LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? - K°i # M F
;B[# +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? - K°i # M i` M? çQ¢i M? [M; #ªQ p"i ç M; imM; #
FB X

@ *QÈT5

•M? K„i h`B m S?QM; b€M; M; ÌB- •K ©M? S?B S?QM; `mM; H M- i?•M ?bM? ªK ç¢
[m M; €K b„+ - T?|M; p¼i p"Q i`"M; ?¶M +?B MX

"ÎB pb +| çQÊ+ •K ©M? S?B S?QM; p" €Q M; ?o +O æB M *?B h`mv M h?W i - M;
ç° #MM; T?€i i`QM; F?QªM? F?„+ - h`B m S?QM; ; - M M?Q F? - M; FûK bQ pÈB +QÌ
i?QÌM; X

o`B M?`T ? - ?'T i` - B [m - ?„M HB M +QÈT çQ¢i çQÊ+ K'v FB M h? - M #BM? S?`K
+| i? b€M? M; M; pÈB G > - m *mM; - i?`K +?Q + ÁM i?m" M i v +?°T H'v K'v F?®B p

@ J2Q K2Q5

hB m i† + KB m +kM; i`QM; H9+ ?¶M HQ¢M K" tm'i i?O - ç°M; i€+ F? - M; i?m FûK #

@ "€+? >Q h?€M? .`+?5

G½Q ç¢Q i? M? #`Q ? - M? Ä K°i iB M; - +MM; pÈB M[iY p€v ?Q ç²M; i?ÌB +® ;„M;
HQ¢B +?`i HÄM; K"m H K FB X

hm pB +O ? B M; QÌB ç m H" LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? - M m M?Q +| i? çQ¢i çQ
"€+? >Q J - M M, K tQ - HB M +| i? ç¢i iÈB KQÌB i?`M? F?ª M, M; i'M +?S+ *?•M GB

@ "€+? >Q h?€M? .`+? M"v +| i€+ /KM; i`Ê ;B9T i i'M +?S+ LY #QÈ+ *?•M GBM?
GBM? *ªM?5

•M? K„i h`B m S?QM; b€M; M; ÌB- M?bM +?, K +?9 p"Q +€B H¼ K"m H K FB X

h®+ ç° +O ?„M `i / /`M; pQÊi [m çQÊ+ H½Q ç¢Q i? M? #`Q p" M[iY p€v ?Q X

* Q i?'T H" T iS+ T?•M ` `ä `M;5

@ hB m b9+ bBM? - K m #m - M; ` 5

G½Q ç¢Q i? M? #`Q `®M; H M M?Q b'K- i`Æ K„i M?bM i?'v h`B m S?QM; M?Q K°
"€+? >Q h?€M? .`+? FB X

h? - M iB M? M[iY p€v ?Q +kM; i`Î M M H¢M? H)Q- i?9+ ;BK+ LY #QÈ+ *?•M GBM?
p T?Q h`B m S?QM; X

k3NX *?QÆM; kNy, h` M? æQ¢i "€+? >Q L M;

"€+? >Q h?€M? .`+? ç®B pÈB # +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? Î ç•v K" M|B- +kM; F?
?B K ;b +ªX

L?QM; K" ç®B pÈB ? B +QÌM; ;Bª LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? M?Q M[iY p€v ?Q
M|B- ;B€ i` ` +O M| imv i ç®B + Q ?ÆM +ª h? - M #BM? GBM? +`T #bM? i?QÌM; X

L[iY p€v ?Q tBM? ç T- LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q ç½ +?mv M ?| çQÊ+ iÈB #ªv i
+`M *?•M GBM? *ªM?X

L m M?Q H¢B +| çQÊ+ i? K "€+? >Q h?€M? .`+? T?K i`Ê- M" M; +Æ #ªM t€+ ç`M?
*?•M GBM? *ªM?X

J" im pB +O H½Q ç¢Q i? M? #`Q +kM; F? - M; FûK ?ÆM # Q M?B m - KS+ ç° F?€i p
.`+? +kM; F? - M; FûK ?ÆM bQ pÈB F?€i p¼M; ç®B pÈB "€+? >Q L M; X

"€+? >Q L M; - ? B M; QÌB ç m F? - M; /€K M?9M; i v p"Q- ç| H" #ªQ p"i /Q # +QÌM
i` M? +?'TX

:BÌ T?9i M"v- K„i i? 'v b„T bY ç„+ i?O "€+? >Q h?€M? .`+?- H¢B #`K°i ;½ i?B m
h?Q€i S?`K \*ªM? +QÈT çB- bU T?B M M½Q p`HY ;B"Mi`QM; HÁM; +O #¼M ?¼
/mM; ? iX

oKi5

h`B m S?QM; p[M; p`M; #„i H'v "€+? >Q h?€M? .`+?- H"TiS+ ç2K M| M?ûi p`Q i`Q
@ hB m b9+ bBM?- HQm H¢B "€+? >Q h?€M? .`+?- i? +?Q M;QÆB F?¬M; +? i5
@ hB m ç ç - K m K m ;B Q "€+? >Q h?€M? .`+? ` +?Q i, i, - i b) +¬m tBM bQ ?m
çQÌM; b®M;5

G½Q ç¢Q i? M? #`Q p`M[iY p€v ?Q Îi`QM; i`M; ?¶M HQ¢M- F?¬M; M;WM; +¬M;
oM5

h`B m S?QM; FûQ i?2Q K°i ç¢Q çB M [m M; - `i M? M? Mû i`€M?- i®+ ç° ?Q`MiQ
/QM; i`€M? i?Q€i K'v H¬M +¬M; FQ+? ?mM; K½M?X

E?¬M; +?d M?Q i? - ?„M K°i K†i F?¬M; M;WM; Mû i`€M?- M?QM; pšM F?¬M; [m M
T?`K ç M; imM; # v ?¶M HQ¢M i`QM; F?¬M; i`mM;X

GBM? ç M- p"i HB m- h?¬M #BM?- F€i`•M /` #ªQ iWM; FB MiWM; FB M p"i #²B i
i v i?m H'vX

J` hB m i†+ KB m ÎK°i # M- i®+ ç° +kM; F?¬M; FûK +?9i M`Q- b® #ªQ p"i M| +QÈ
+kM; F?¬M; ? Qi ?ÆMX

J` :B +?O "Q+? ;B - "Q+? sªQ L;¼+ çSM; K°i # M- +?d +| i? i`WM; K„i ?€ KB M; H
.QÈB i`"M +?B Mi` M? çQ¢i +O # +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?- /QÈB bU i`mv b€i
*?•M GBM? *ªM?- K°i M;QÌB K°i K Q M`v [mª i?"i ;B®M; M?Q +€ ;†T MQÈ+- Km®M
çQÈ+ KQ 5

@ hB m b9+ bBM? M"v- i®+ ç° F?¬M; M;Î H¢B M? M? M?Q p"v5 *€B €Q +?Q`M; FB
h?W \

a„+ K†i H½Q ç¢Q i? M? #`Q M;QM; i`¼M; - i`QM; K„i i`"M M;"Ti? K H K p`Q€M ?"

@ h?S K` ?„M HoM? M;° +?QM? H` æB M *?B •Q L;?o +U+ F€ ?B Ki?'v- K ?B m T
J` M[ iY p€v ?Q ç M; iB M?`M? i`mv b€i- +kM; +| +?9i [m€ bS+X

h`B m S?QM; Îi`QM; i`M; ?¶M HQ¢M- bQ pÈB #¼M ?¼ +`M; i?QM; /QM; M?Q w
K°i +€B- HB M +| i? ?| ;BªB çQÈ+ /Q # +?B M ç'm +O # +QÌM; ;Bª *?•M GBM?
+ªK ;B€+ +?"i p"i ;bX h?U+ HU+ #" + M"v- ?Q`MiQ`M F?¬M; i?m FûK +QÌM; ;Bª *?

J` i` M i?U+ i - h`B m S?QM; +® w F?¬M; Km®M +MM; ç€K M;QÌB #¼M ?¼ +?B M
*€B M"v +kM; F?¬M; TªB +?d #ÎB pb i?U+ HU+ +O #¼M ?¼ ?ÆM t #'i +S F M`
+ÁM K°i p`B M?•M i® F?€+ M[X

L m M?Q h`B m S?QM; ` i v ç€M? +? i?Q†+ H`K i`¼M; i?QÆM; K°i M;QÌB M`Q ç
pÐ bU +•M #^M; ;B[# i? HU+- M?Q p"v M?'i ç`M? b) F?B M +?Q +QÌM; ;Bª *?•M
+ M i?B TX

*ÁM M[- M?•M i?ÌB F?„+ ?¶M HQ¢M M"v- +QÈT çQ¢i i? K p`B K|M #ªQ p"i KÈB H
H` iB M #¢+ 5

@ >mv M s` >mv i hB M5

@ aÊB `QB M"v M,K tQ H` i?m°+ p sQ+? L;mv i J :B€Q- H` K°i FB M h?¬M #BM?
h`QM; ç€K M;QÌB i` M? çQ¢i- H¢B K°i H¬M M[T?€i bBM? K°i i`"M F`+? ç'mX

h?Ov i t+ ç Q" M h" M >mv i p" >Q" M? h?Ov h`ç B M? 'i i? ÌB #° + T?€ i ç ç B +?B M K° i i
 J° i b ÊB `QB h? -M #BM? GBM? + 'T ?mv i p, M M; •M b„ + p† M p Q i` M F? -M; i` m M;
 ?mv i i BM? M? "M M? ç i X
 h`QM; b® + € + p" i #² B i € M; - i? b h? -M #BM? GBM? + 'T + † ç M M, K b € m F B M- M? Q
 M? 'i- i? m° + i Q M? F € H ç M? 'i- i? b +? Q M? H" b ÊB `QB M" v 5
 h? -M GBM? L? ½ M + O h`B m S? Q M; çª Q [m - + † +? 9 i F € [m € B X E? Q i S+ + O b Ê
 + k M; +? d H" GBM? + 'T ?ç T? ~K K" i? -B- b Q p ÊB + € + h? -M #BM? + Á M H ç B i? b + † +
 *? Š M; [m - p K† i F? Q i S+ - i? b b ÊB >mv M s" >mv i h B M M" v + † +? 9 i; B® M; p ÊB
 GBM? E B K M, K t Q ? „ M i W M; ç Q ç i ç Q Ê + i W +? ¶ + O >° T? € T >mv i *Q Æ M; æ" i ç B
 *? Š M; [m >mv i L; mv i S? GBM? E B K F? B ç † ç ½ H" h? -M #BM? #` i' M ?ç B X
 @ L m M? Q H -M M" v ç ç i ç Q Ê + F € M; ° - M; "v b m i ç° i T? € *? •M GBM? *ª M? - F? Š
 h? -M #BM? + "M +? B M i B M i v X o k F? Q H Q ç B `QB M? Q i? M" Q - [mª i? "i i? Q +? ?
 *? B h`mv M h? W 5
 •M? K„ i h`B m S? Q M; F?) H † 2 H M K° i +? 9 i- H B M H" K` [mv i ç` M? X
 L, K ç † - i m p B h`B m S? Q M; p Š M + Á M i? 'T - i b K ç Q Ê + h? -M #BM? GBM? + 'T + k M;
 i ç B - i m p B ? „ M +? d + € +? L Y #Q Ê + *? •M GBM? *ª M? K° i +? 9 i K" i? -B- h? -M #BM?
 + Q ð M; b Y /K M; ç Q Ê + X
 L? 'i i? ÌB - K' v + Q Ì M; ; Bª L Y #Q Ê + *? •M GBM? *ª M? H B M [m v b M; i` M? +? 'T > m
 Í i` Q M; T? -M ç -M; p" i #² B i € M; - ; B € i` + O >mv M s" >mv i h B M i Q Æ M; ç® B ; -M
 i` Q M; h? O v L; mv i h S "ª Q 5
 @ >mv M s" >mv i h B M M" v - + † i? i? -M; [m ? 'T i? m i B M? ?mv i - + Q Ì M; ? † T? ~K
 * Q M? 'i + † i? ; B i, M; H M i ÊB h? -M #BM? GBM? + 'T h`m M; T? ~K ç d M? T? Q M; - n
 i B T + "M h? -M #BM? GBM? + 'T h? Q Ê M; T? ~K M [5
 •M? K„ i H ½ Q ç ç Q i? M? #` Q b € M; H M - i ç K i? ÌB + k M; #` b ÊB `QB M" v ? 'T / Š M X
 > „ M i? •M H" æ ç B b Q h`° K K° - + † ? B m #B i b •m b„ + ç® B p ÊB `i M? B m #ª Q p" i #
 € M? K„ i + k M; `i b„ + #û M X
 h`B m S? Q M; [mª i? "i + k M; F? -M; #B i i Q M? M, M; + O >mv M s" >mv i h B M 5 J° i
 i? -M; [m ? 'T i? m i B M? ?mv i; B i, M; T? ~K +? 'i p" mv H U+ - i? S M" v + Æ #ª M +? Q
 h`mv M i? W 5
 L? Q M; K" ? B M i ç B - + € + + Q Ì M; ; Bª L Y #Q Ê + *? •M GBM? *ª M? M? Q : B +? O "Q +?
 i? M? #` Q + k M; ç² M; i? ÌB +? 9 w i ÊB >mv M s" >mv i h B M X
 h? "K +? Q M; v +ª # + Q Ì M; ; Bª *? •M GBM? *ª M? ç M; +? B M ç' m - + k M; p b M † K" T?
 >mv M s" >mv i h B M - H Q ç B h? -M #BM? + † i Q M? M, M; F € H ç M" v - i? "K +? Q M; v +
 + k M; ç m T?ª B ç Ä K„ i X
 L? Q M; K" - # + Q Ì M; ; Bª *? •M GBM? *ª M? + k M; F? -M; p b M † K" #m -M; i? p B + i` M
 æ† + #B i - M m M? Q "€ +? > Q L M; #` æ" Q S? B M T? B i t+ + Q È T ç Q Ê + - i m v i ç® B
 M; Q ÌB - /B i b € i i Q" M i` Q Ì M; 5
 G U+ b € i i? Q Æ M; + U+ F € F? O M; #® + O "€ +? > Q L M; ; -M M? Q + † i?ª M? ?Q Î M; ç
 ç B K +® F} i` Q M; H Á M; K ¼ B M; Q Ì B X
 *? Q M M - K† + /M #¼ M ?¼ p - + M M; ç° M; i •K ç® B p ÊB >mv M s" >mv i h B M - M? Q M
 #Ä [m p B + i` M? ç Q ç i "€ +? > Q L M; 5
 @ *? † i ç Q ç i ç Q Ê + >mv M s" >mv i h B M - H B M H" T i S+ #Ä i`® M H M i -M; i? S ? B
 h`QM; H Á M; h`B m S? Q M; [mv i ç` M? +? O w X

L m M?Q +| i? ç²M; i? ÌB + QÈT çQÊ+ +€+ HQ¢B i`¼M; #ªQ i`•M T?~K M?Q "€+? >Q
>mv i hB M- ?„M +| i? M|B H` ç½ i?m ?Q¢+? T?QM; T?9 `²B- `ÌB F?ÄB i`M; +QÊ
+?9i Mm®B iB + M`Q M[X

o T?–M +€B "€+? >Q L M; - h`B m S?QM; +kM; F?–M; #B i`ä`M; i€+ /KM; - H B H
i? K ç w iÈBX

æQÆM; M?B M- M m M?Q h`B m S?QM; #B i çQÊ+ - +€B i9B pªB K`m b„+ `U+ `Ð F
HU+ b€i i?QÆM; T?B i?QÌM; F?OM; #®- i?"K +?Q +| i? +?O ç¢Q ç¢B +K+ iQ`M i
F?–M; / /`M; #Ä [m M?Q p"vX

@ *QÈT5

h`B m S?QM; p` hB m i†+ KB m F?) HB + K„i M?bM M? m K°i +€B- i?"T T?–M ,M w
p T?Q >mv M s` >mv i hB M FB X

smM; [m M? >mv M s` >mv i hB M FB - H9+ M`v ç M; +| #®M M,K i M +QÌM; ;BªLY
ç²M; i? ÌB i? K ;B +QÈT çQ¢iX

h`QM; ç| ? B M; QÌB H½Q ç¢Q i? M? #`Q p` M[ iY p€v ?Q +| i?U+ HU+ p` i?O ç¢Q¢M
:B +?O "Q+? ;B - +m®B +MM; KÈB iÈB ? B ;½LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? +ÁM H¢

@ hB m iY M`v H¢B iÈB +QÈT ç²5

•M? K„i H½Q ç¢Q i? M? #`Q i?Q€M; ?B M H M p •K H p` Q€M ç°+X

L[iY p€v ?Q +kM; ç w ç M h`B m S?QM; - M; Q`B K†i i?b H¢B #'i ç°M; i? M? b„+X

h`QM; HÁM; ? B M; QÌB ç m [mv i ç`M? +?O w- i? ÌB çB K F?B i` M? çQ¢i >mv M s`
?°B- b) H"TiS+ ` i v ;B i +? i h`B m S?QM; M; v çQÆM; i`QÌM; X

EB M €Q +?Q`M; i?–M #Q p` "€+? >Q h?€M? .`+? i` M M; QÌB h`B m S?QM; - i`M; ;
;b >mv M s` >mv i hB M +ªX

L?QM; K` #¼M ?¼ +kM; ?B m `ä`M; i?U+ HU+ +MM; i®+ ç° +O h`B m S?QM; - F
imv i ?ªQ- +kM; b) F?–M; / /`M; ` i vX

h?2Q bU i? K /U +O h`B m S?QM; - i`M; i` M? çQ¢i >mv M s` >mv i hB M M?'i i? Ì

> B ;½ +QÌM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? +ÁM H¢B- i?U+ HU+ ?ÆB FûK ?ÆM
;„M; [m€ bS+ - F?–M; +?®M; +U çQÊ+ [m€ H•m- i¢K i? ÌB `9i HmBX

L?Q p"v K` M|B- +?d +ÁM H¢B H½Q ç¢Q i? M? #`Q- M[iY p€v ?Q - :B +?O "Q+? ;B
?`M? i` M? çQ¢iX

*?B M HU+ h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M F?–M; ? i–K i?QÌM; - +MM; # +QÌM; ;BªLY #
HU+ K¢M? K) ?¶M +?B M pÈB M? m- F?–M; M; Ì +kM; F?–M; `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;

@ hB m iY M`v- F?–M; M; Ì +?2 ;B'm i?U+ HU+ b•m ç M M?Q p"v5

" M; QÌB #¼M H½Q ç¢Q i? M? #`Q- M[ iY p€v ?Q p` :B +?O "Q+? ;B - i`QM; HÁM

J` >„+ o•M ç¢B bQ- "Q+? sªQ L; ¼+ +MM; pÈB # +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? ç M; ?
>Q L M; - +kM; ç m HQm w ç M çB K M`vX

*?B M HU+ h`B m S?QM; FBM? M; QÌB- i®+ ç° ?Q`M iQ`M pQÊi [m # +QÌM; ;Bª
i`QM; i`M; ?¶M +?B M M`v- +?QM? H` M; QÌB M„K ;B[+K+ /B MX

oM5

smM; [m M? i?•M i? h`B m S?QM; p M; H M iWM; i`M M i? M? •K çB M KBM?- i®+
K„i i?'v b„T bY çQ¢i çQÊ+ >mv M s` >mv i hB M p`Q i`QM; i vX

@ L^K KÆ5

@ hB m b9+ bBM?- M; QÆB +?QM? H` iU ibK çQÌM; +? i5

G½Q çΦQ i? M? #`Q p` M[iY p€v ?Q ç²M; i?`B T?€i ç°M; +¬M; FQ+? p T?Q h`B
 :B +?O "Q+? ;B +Q`B HΦM? K°i iB M; - +kM; F?¬M; ? v K i`Ê h`B m S?QM; - K` M
 K°i +?QÎM; - w ç`M? KQÊM HU+ H Q iÊB >mv M s` >mv i hB MX
 L?'i i?`B- h`B m S?QM; HB M ;†T T?ªB bU p•v +¬M; +O # +QÎM; ;BªLY #QÊ+ *?
 L m M?Q h`B m S?QM; pšM M?Q +k H Q H M +QÊT H'v >mv M s` >mv i hB M ;B[F
 ;†T T?ªB K°i FQ+? ?ÊT HU+ +O # +QÎM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? - imv i ç®
 T?ªB K°i FQ+? +?QM? /B M +O +QÎM; ;Bª *?•M GBM? *aM?X
 @ :B Q +?Q M; QÆB5
 h?•M ?bM? +O h`B m S?QM; ç°i M?B M i`-K tm®M;X
 @ J2Q K2Q5
 J°i +QM K Q t€K i? iQ+? +?WM; ?ÆM K°i #`M i v ç°i M?B M i?•M ?bM? H!2 H M- M
 s` >mv i hB M- b m ç! HB M #B M K'i F?¬M; i?'v ç•m M[5
 @ *€B ;b\
 @ *QM iB m JB m bOM; F?®M FB T5
 " çΦB +QÎM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? M?'i i?`B F?B T bÊ i?'i b„+X "¼M ?¼
 F?¬M; ? çbM? +?d +¬M; FQ+? p T?Q h`B m S?QM; - i?"K +?Q +ÁM ;B i,M; i? K
 @ *? 5 E?¬M; M M5
 "Q+? sªQ L;¼+ çSM; Î K°i ;!+ [m M b€i i`"M +?B M- b„+ K†i i€B M?Êi- p K†i F?¬M
 L?QM; K` #ªM i?•M h`B m S?QM; ç M; i?•M ?½K i`QM; bU p•v +¬M; +O # +QÎM; ;
 *aM? - H•K M; mv F?¬M; +?9i ?QªM; HQΦM- b„+ K†i HΦM? HMM; çΦK KΦ+X
 @ æB M *?B >Q`M5
 h`B m S?QM; F?) ?Qi b•m K°i ?ÆB- bQM; +?QÎM; KÎ` - K°i ç-m i!+ H K M?'i i?`B
 M?Q K°i p` G¬B h?¬M Î ;B[ F?¬M; i`mM; +?QÎM; F?®M; H¬B çB M p"v5
 h`QM; M?€v K„i- iWM; çΦQ iWM; çΦQ çB M HQm i? M? b„+ ?bM? i?'M? M M K°i [m
 iWM; çΦQ # p,M- F?¬M; M;WM; i?'B [mûi` F?„T #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; tmM; [
 J†i ç'i i`QM; F?m pU+ KQ`B i`QÊM; tmM; [m M? i?•M i? h`B m S?QM; M?'i i?`B ?
 ç2MX
 @
 " +QÎM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? ç M; H Q iÊB +¬M; FQ+?- M?'i i?`B #` ç€
 p,M i?'B [mûi [m - i?•M i? F?¬M; M;WM; `mM `~v F`+? HB i- K½M? HB i+Q`9i HΦ
 h /ΦB- +Q`9i- `mM `~v EûQ /`B bm®i i?`B ;B M # M?`T ?¬ ?'T5
 GU+ HQÊM; ç€M; bÊ +O æB M *?B >Q`M F?B M +?Q h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M +?Q
 K°i T?2M ç2K +ª/Q # çΦB +?B M +O # +QÎM; ;Bª *?•M GBM? *aM? ?Q`M iQ`M ç€
 " +QÎM; ;BªLY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? #¼M H½Q çΦQ i? M? #`Q- M[iY p€v ?Q
 i?b iΦB +?¶ +Q`9i- iQ`M i?•M K K M?kM- ;¬M M?Q çSM; F?¬M; M`B M[X
 @ æ„+ i?O `²B5
 h`B m S?QM; F?¬M; +?9i M`Q H½M; T?Q K°i iB i?`B ;B M- +MM; hB m i†+ KB m H
 >B M iΦB- "€+? >Q h?€M? .`+? p` >mv M s` >mv i hB M ç m ç½ ç„+ i?O- h`B m S?
 HmBX
 S?QÆM; ?QÊM; KK+ iB m +O ?„M- iU M?B M +?QM? H`T?B M çΦB K¬M i? M? ç²
 ç†i i v H M i` M +€M? +Y i? M? ç²M; - HB M +! i? KÎ` i?¬M; çΦQ iB M p`Q i¬M; i

@ aQ ?mvM?- çWM; ç +?Q ?„M +?çv5

@ hB m b9+ bBM? i!+ H K M`v X

L[iY pèv ?Q p` H½Q ççQ i? M? #`Q- i`QM; HÁM; ç½ Q€M ?"M ç M +U+ çB KX

L?QM; K` # +QÌM; ;BªLY #QÊ+ \*?•M GBM? \*ªM? M`v- ç½ #` æB M \*?B >Q`M +¬M
;B M M; „M +,M #ªM F?¬M; +! F?ª M,M; M?9+ M?Q+?- +?d +ÁM HçB F?¬M; iÈB # i

æ°M; i€+ +O h`B m S?QM; - `®i+m°+ ç½ F?B M +?Q # +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?
i`mM; #'i K½MX

æ`Q S?B M T?B it+ ?W HçM? K°i iB M; - +MM; pÈB h`M >mv i L; ®+ PM; - K°i T?2
çQçi "€+? >Q L M; /B +?mv M p T?Q +O h`B m S?QM; X

" ççB +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? ?bM? i?"M? M M K°i bU ,M w- Km®M i?m" M i v ç
+?¶X

*?d i?'v # ççB +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? p` "€+? >Q L M; ç m +MM; M? m iB T +
M M`vX

a„+ Kti h`B m S?QM; M?'i i?ÌB i`-K tm®M; X " i M ;B ?Ä M`v- F?¬M; M; Ì HçB F?

@ æQÊ+5 h +?Q +€+ M; QÆB Î ç! K` +QÈT5

o Kti h`B m S?QM; H° p M; Q M H - H'v ` G >-m *mM; X

h`QM; F?QªM? F?„+- # KkB G >-m hB M ç½ M? M? +?!M; ;`B H M i` M G >-m *m

h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ HU+ HQÊM; ?mv i Kç+? iQ`M i?•M- ç2K €Q M; ?o +O æB
H M ç M çdM? çB K pB M K½M +O i-M; i?S M?'i- i?"K +?Q KÆ ?? +?çK ç M i-M; i

",M; bQm bQm5

*?d i`QM; F?QªM? F?„+- # KkB G >-m hB M K M; i?2Q HU+ HQÊM; #,M; H¬B tQ
içQ i?"M? K°i ççQ F?Q iS+ #,M; H¬B F?OM; #®- bQM; bQM; FûQ i?2Q K°i Hm²M
#,M; H¬B # v p¼i` X

@ ",M; G¬B S?QM; "çQ5

h`B m S?QM; K°i +mM; FûQ i?ŠM; i„T- K„i M?bM i?2Q # KkB i M K M; i?2Q HoM?
KçM? M?'i +O KbM?- H¬B FûQ i?2Q K°i ?²B H®+ tQ€v #,M; H¬B- ?mv M H F?OM
"€+? >Q L M; 5

S?®+ Q M? HQM; 5

hQ`M #° [mªM; i`QÌM; i-M; i?S M?'i- M?'i i?ÌB +?ÈT H M K°i i`"MX

"€+? >Q L M; #` # KkB i M FB #„M i`9M; - HU+ +¬M; FQ+? ?Q`M iQ`M +! i? bQ b
+O +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?- i?"K +?Q +ÁM +! i? K HU+ T?€ ?QçB F?OM; #® +
i?ÌB F?B M +?Q # M; Q`B +O "€+? >Q L M; tm'i ?B M K°i iB p i`€+?X

smv5

hW i`QM; p i`€+? +O "€+? >Q L M; ç°i M?B M iQ€i` K°i i`"M F?!B ç°+- b m ç!
ç2M M?'i i?ÌB +?€v #MM; H M # M M; Q`B # KtiX

@ E?¬M; F?¬M; M M5

æ`Q S?B M T?B it+ + "i HU+ ;`Q i?ûi K°i i`"M- i?B m +?9i M[ H` T?€i çB M H MX

h`M >mv i L; ®+ PM; p` "Q+? H½Q ;B +kM; M; •v M; QÌB içB +?¶- F?¬M; K`M; iÈB p
M[X

kNyX *?QÆM; kNR, E a€+? h`Î JbM?

" KkB i M K M; i?2Q HU+ HQÊM; ",M; G¬B S?QM; "¢Q FB - K M; i?2Q €Q M;?o æ
?¢M +O h`B m S?QM;- T?€i?mv mv HU+ H M ç M çdM? çB K- M; v +ª HU+ HQÊM;
H¢B +?9i M`Q- M; v +ª 'M Fw #,M; HB M # M i` M i?•M +mM; +kM; T?€i` [m M; K
iWM; +|X

S?B M [mªM; i`QÌM; M?Ä +kM; #` `mM; +?mv M K°i?²BX J` i•K i?-M +O i'i +ª K½
#` K°i K`M M`v F?B M +?Q M;•v M;QÌBX

æ†+ #B i H` # ç¢B +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM?- ?Q†+ H` FBM? ?½B- ?Q†+ H` M;•

JK+ iB m +¬M; FQ+? +O h`B m S?QM; +?QM? H` "€+? >Q L M;X

"€+? >Q L M; i?•M H` /` #ªQ F€ p"i- +kM; F?¬M; T?ªB H` h?-M #BM? p K†i w M;
+O +?'i HB m +ÁM t KÈB #^M; çQÊ+ h?-M #BM? GBM? +'TX

J` mv HU+ i`QM; F?QªM? F?„+ pW `²B +O # KkB i M h`B m S?QM; #„M` - imv i ç
GBM? *ªM?- HU+ T?€ ?Q¢B +O #,M; H¬B /mM; ?ÊT- HB M i?2Q p i`€+? # M M;Q
`|i p`Q i`QM;X

smv5

" M i`QM; p i`€+? +O "€+? >Q L M; F?¬M; M;WM; iQ€i` iWM; i`"M F?|B ç°+ - # M
i`"M iB HY K`m ç2M [m, /`X

@ L;QÆB M;QÆB F?¬M; M;Ì

æ`Q S?B M T?B i†+ `mM; B¼M; +?d p T?Q h`B m S?QM;- [m€i HÈM K°i i`"M- b„-
F?| +QB- i?"K +?Q +ÁM +| p`B T?-M ;B®M; M?Q F?|+ F?¬M; ` MQÊ+ K„i M[X

J` "Q+? H½Q ;B p` h`M >mv i L;®+ PM;- €M? K„i +kM; i`ÈM i`WM; K°i i`"M- p¬+ L
F?¬M; i? +?'T M?"M bU i?"i M`vX

h`B m S?QM; i?b H¢B i?"T T?-M F€ [m€BX S?ªM SM; +O K'v M;QÌB M`v +kM; F?¬
`²BX \*?ŠM; T?ªB +?d T?€ ?Ov K°i +€B i9B pªB h?-M #BM? S?"K +'T h?QÊM; T?`K

S?®+ T?®+5

o i`€+? # M M;Q`B "€+? >Q L M; HB M iK+ KÎ HÈM` - # M i`QM; T?|M; tm'i` K°i
`U+ `ÐX

@ E?¬M; i®i5

a„+ K†i "Q+? H½Q ;B p` h`M >mv i L;®+ PM; M?'i i?ÌB ç¢B #B M- ç m M? M? +?|M

" M i`QM; +€B "€+? >Q L M; M`v- +?S çUM; ç M ?`M; i`,K HQ¢B ç°+ i€M- M?mv
p"i ç€M; bÊ M?'i i?B M ?¢X *| K°i p`B HQ¢B ç°+ p"i i?"K +?Q +ÁM +| i? i`QM; F?
;Bª *?•M L?•M *'T M[X

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- # ç¢B +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM? `i M? M? HmB p T?Q b
T?QM; # ?¬ ?'T- /MM; *?•M GBM? F?Q +QÌM; ç¢B T?QM; iÄ iQ`M i?•M- M? M?
pÈB "€+? >Q L M; FB X

h`B m S?QM; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i +¶ F?Q iS+ i`Q K¢M; iW i`QM; +€B i9B pªB
p¼i iÈB i`QÊ+ +€M? +Y i? M? ç²M; T?Q æ¬M;- #`M i v M? M? +?|M; ç†i H M i` M

« ¬ ¬ M ; Q M?5

æ¢B K¬M i? M? ç²M; M?€v K„i HB M KÎ` - i¢Q M M K°i i-M; €M? b€M; K`m t M? +?
MQÊ+- M? M? +?|M; ç2K h`B m S?QM; # Q p•v # M i`QM;X

@ hB m iY H K K Q5 E?¬M; M;Ì M;QÆB H¢B T?€ ?Ov "€+? >Q L M;- h?€M? p"i +C
ç`M? T?ªB tû t€+ M;QÆB i?"M? i`,K KªM?5

h` M F?m¬M K†i im'M H½M; +O æ"Q S?B M T?B it+iQ€i` p`B T?¬M /[iÊMX æ| H
H M ç M +U+ çB KX

@ "€+? >Q L M; \ h?S M`v H` +€B ;b p`v\

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB`MM; KbM? K°i +€BX >„M +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+- æ"Q S
i? M; v H`T iS+ ,M i?`i m®M; K€m KbM? M; v H`T iS+X

"ÎB pb "€+? >Q L M; #`T?€?Ov- F?B M +?Q F?Q iS+ ç°+ p"i F?OM; #® ç€M; bÊ #
` M;Q`B- M; ,M +?†M ;B[h`B m S?QM; p`# +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? F?B M +
*ªM? ç m T?ªB HmB im®i` t - F?¬M; /€K iB T iK+ i`mv FQ+? h`B m S?QM; M[X

@ _®i +m°+ H`i?S #ªQ p"i F€ [m€B ;b- iªM K€i` HQ¢B F?Q iS+ F?OM; #® ç M M?Q
GBM? *ªM? +kM; T?ªB FB M; F} M?Q i? \

h`B m S?QM; F?¬M; T?ªB F M; ®+- KÆ ?² ç½ çQ€M çQÊ+ i€+ /KM; +O "€+? >Q L
L?QM; K"- ?„M +kM; F?¬M; ? ?®B ?"M ç®B pÈB ?"M? ç°M; pW `²BX

J°i i?S b€i F?Q ç€M; bÊ ç M M?Q p`v- M m`ÆB p`Q i`QM; i v ç`+? M?•M- ç| +?QM?
KbM?X

æ"Q S?B M T?B it+iU M?B M +?QM? H`?¢M; M;QÌB #¢B ?Q¢B +MM; +U+- K°i F?B
?„M HB M iU iBM +?d i`QM; i?ÌB ;B M K°i F?„+ HB M +| i? ?Ov /B i?Q`M iQ`M ?
+ÁM H¢B- b m ç| ç°+ +?B K iQ`M #° "ªQ i`M; h?Ov L;mv i5

L?QM; K"- B H¢B +| i? /U çQ€M çQÊ+- i M iB m iY h?`i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K
M;QÌB t2K M? M`v- +?d #^M; p`Q # KkB i M ç½ ?Q`M iQ`M T?€?Ov ;B`+ K°M; ç T

L m bQ b€M? i?b "Q+? H½Q ;B p`h`M >mv i L;®+ PM; +kM; +| K`v T?¬M K v K„MX

h`QM; b® # +QÌM; ;Bª \*?•M GBM? \*ªM? M`v- æ"Q S?B M T?B it+i?U+ HU+ +U+K
H`M? M? M?`i i`QM; # M;QÌB- +Æ ?°B çQ¢i çQÊ+ "€+? >Q L M; bQ pÈB ? B M;Q

L m M?Q "€+? >Q L M; `ÆB p`Q i`QM; i v i M it+ ç² M`v- #¼M ?¼i?"K +?Q M; v
i`®M +kM; F?¬M; +|X

h`B m S?QM; K°i T?2M [m`v`®B M?Q p`v- F?B M +?Q bU +•M #^M; i? HU+ ;B[#
iK+ çQÊ+ /mv i`bX

E?¬M; +| K|M ç¢B b€i F?Q "€+? >Q L M; M`v- æ"Q S?B M T?B it+ ?Q`M iQ`M F?
/ /`M; +?B M i?„M; çQÊ+ bU HB M i?O +O ? B +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? +ÁM H
:BÌ T?9i M`v- æ"Q S?B M T?B it+ +?d +| i? i`Æ K„i M?bM h`B m S?QM; iB M p`Q i?
ç²M; ç¢B K¬M Q M? HQM; K°i iB M; - ?Q`M iQ`M ç|M; H¢BX

@ aQ ?mvM?- F M`v M?`i ç`M? T?ªB H°i / `9i ;•M- i` i`M bm®i i`,K M;`v- F?B M
çQÊ+- Km®M +? i F?¬M; tQM;5

h`QM; K„i M[ iY p€v ?Q i`M M; "T p Q€M ?"M +MM; +U+X

o K†i H½Q ç¢Q i? M? #`Q +kM; i®B b-K H¢B- •K i?¬K +„M `M; M; ?B M HÊB M?b
`ÌB çBX

oW `²B- h`B m S?QM; ç½` i v +QÈT çB ? B i?S iBM? T?~K`ÆB` iW i`QM; [m M
M?`i- ç| H` "€+? >Q h?€M? .`+? p` >mv M s` >mv i hB MX

h`QM; T?¬M ç¬M; M?[M; p"i T?~K #²B i€M; Îi¬M; i?S M?`i M`v- M; Q¢B i`W "€+? >
M`v +?QM? H` p"i +| ;B€i` + Q M?`iX

>ÆM M[F?¬M; M; ì h`B m S?QM; +ÁM` i v T?€?Ov çB "€+? >Q L M; M[- çB m M
?"MX

J½B +?Q ç M H9+ M`v- H½Q ç¢Q i? M? #`Q- M[iY p€v ?Q - :B +?O "Q+? ;B - i`
/¢B F?¬M; i?¬B- iQ`M i?•M +| F?¬M; Qi ?ÆM KQÌB +?¶ +?€v tûK #®+ F?|B M; ?B M

*?ŠM; [m - ç®B pÈB i?U+ HU+ +?•M +?QM? +O h`B m S?QM;- K'v M;Q`B +kM; T? HÁM; FB M; F} b•m b„+X

h`B m S?QM; pW `²B K°i M;Q`B HU+ €T # +Q`M; ;Bª LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM?- i M ",M; G¬B S?QM; "¢Q- mv HU+ #MM; T?€i i`QM; F?QªM? F?„+ i?"K +?Q iQÆM GBM? *ªM?X

h|K H¢B- ;B`T?9i M`v- i`QM; HÁM; # +¶ i? HU+- #'i F€ T?2 M`Q +kM; ç m ?"M h` L;Q¢B i`W >„+ o•M ç¢B bQ p` "Q+? sªQ L;¼+ ` - i`QM; HÁM; i?b •K i?–K ?²B ?°T FBM? ?½B +O K°i K`M F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; pW `²BX

@ E?¬M; +-M HQ H„M;5 h M iB m iY FB bÈK ? v Km°M ;b +kM; b) ?B M i?•M Î i–M +| æ¢B bQ *Æ [m M- i®+ ç° T?€ ;BªB *Æ [m M i mv i ç®B b) M? M? ?ÆM ?„M5

a„+ K†i æ`Q S?B M T?B i†+ /–M /–M /`m çB- M?QM; ?"M w •K H½M? p` b€i w i`QM; M?B mX

E iB T- # T?QÆM; M?•M K½ /U p`Q i?U+ HU+ +O KbM?- iB M ?"M? T?•M +?B h`QM; T?–M ç¬M; +€+ p"i #²B i€M; - pšM +ÁM H¢B p`B K|M h?–M #BM? GBM? +'T- HB m i`•M [mw- F€ i`•M /` #ªQ

sûi p i`M; ;B€ i` i?b M?[M; p"i #²B i€M; +ÁM H¢B- bQ pÈB M?[M; i?S K` h`B m S M?B m- M?QM; b m F?B i`ªB [m T?•M +?B +O # # M- i?b K¶B # M i?m ?Q¢+? ç a m F?B T?•M +?B tQM;- # T?QÆM; M?•M K½ H¢B T?•M #B i KÎ ` ç¢B K¬M i? KbM?X

" M;Q`B æ`Q S?B M T?B i†+ i?b Î T?Q h•v- ç®B /B M pÈB T?Q æ¬M; +O h`B m J'v M;Q`B "Q+? H½Q ;B i?b Î T?Q L KX

J` K°i T?QÆM; h?Ov i†+ çQ`M h`M >mv i i?b Î T?Q "„+X

.U i?2Q bU T?•M iQ+? +O >„+ o•M ç¢B bQ- p`M K M? Î T?Q h•v +?QM? H` FûK + ç½ #` h`B m S?QM; ç°+ +?B K`²BX

L?QM; K` ç•v +kM; H` +?mv M F?¬M; +| +€+? M`Q i? v ç´B +ªX L; v iW H9+ i?S iU çQÊ+ [mv i ç`M? tQM;- i?b p`M K M? +O K¶B M;Q`B +kM; ç½ #„i ç–m `²BX

@ o`M K M? i?b +| H`K b Q\ h M?'i ç`M? b) M?•M ç`M? i?„M; i?B M- ç2K i'i +ª K1 /B i i`QM; "ªQ i`M; h?Ov L;mv i M`v5

.½ i•K i`QM; HÁM; ;½ i? M? MB M +~K #`Q ?Q`M iQ`M F?¬M; ;BªK +?9i M`QX

L[iY p€v ?Q ;"i ç–m- M|B,

@ h`QM; h?Ov L;mv i hS "ªQ- "€+? >Q L M; +?d #`B / M? i?S iQ K` i?¬B5 \*ÁM +| h S?B M- h K >Q "ªQ GB M +MM; pÈB h?€M? çB M h` ç¢Q >mv M >Q "ªQ æB M M[ç¢i çQÊ+ h?Ov L;mv i hB M æ`Q S?B M #`B / M? i?S # - +?Q /M ? B i M *?•M GB H¢B- +kM; i mv i ç®B F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O bQ ?mvM?5 L m H¢B +| i? ç¢i ç +Q`M; ;Bª *?•M >mv M *'T çQ+? i?•M iÈB ç•v- bQ ?mvM? +kM; +| i? çSM; Î i? #`i

@ Zm M i`¼M; M?'i pšM H` >mv M >Q "ªQ æB M5 *?Q /M h K #ªQ +ÁM H¢B F?¬M +?d +-M p"i 'v F?¬M; #` bÆ tm'i H` çQÊ+ `²B5

æ`Q S?B M T?B i†+ i`ªK çBM? +?†i b„i M|BX

@ L,K ç| - bQ i¬M +| çQÊ+ >mv M >Q "ªQ æB M i`QM; i v- +kM; +?d +ÁM FûK K°i # O \*'T5 L?QM; +m®B +MM; +?QM? H`- F?¬M; M;Î ?„M H¢B ç°M; +?•M iB M? pÈB T?B FB - +m®B +MM; #` i€M; i?•M /QÈB i v +O ª ç`M #` ç|5 h?B M T?9 +O i F? M?B m- i•K iQM? +`M; i? K M;Q M ç°+ ?ÆM M?B mX L m M?Q +| i? ç¢i çQÊ+ >mv

+| i? i?"M? iUm K°i T?QÆM; #€ +?O h" ç¢Q- i`¼M; +?QÎM; "€+? >Q J¬M- i`î i?"M
 +?QM +O h?B M "²M; ç¢B [m®+5
 h? M? MB M +~K #~Q ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`QM; K„i T?ªM; T?'i M?Q #MM; +?€v H M M
 QyQ
 " M;QÌB #¼M æ"Q S?B M T?B it+ iB M p"Q i?¬M; ç¢Q +O i¬M; i?S ? B- #„i ç¬m T
 T?€T i`QM; ç|X
 h?¬M; ç¢Q iB M p"Q i`mM; i•K i¬M; i?S ? B ç²M; /¢M; +kM; +| +?QM T?ÁM; X
 *?d +¬M +| i? tmv M [m +?QM +,M T?ÁM; M"v- HB M +| i? çB p"Q i`mM; i•K i¬M;
 .U i?2Q #® +K+ K" M|B- #ªQ p"i +O i¬M; i?S ? B F?ŠM; ç`M? H" i®i ?ÆM M?B m
 h®+ ç° T?€ ;BªB *Æ [m M +O >„+ o•M ç¢B bQ imv i ç®B çSM; ç¬m i`QM; #®M T?Q
 *?d K'i i?ÌB ;B M +?WM; MY + M? ;BÌM; „M M;OB- # M;QÌB #¼M æ"Q S?B M T?
 i¬M; i?S ? B +O +U [m M iY ç²M; X
 h`mM; i•K i¬M; i?S ? B- +kM; +| K°i +€B [mªM; i`QÌM; M?Ä- #° /€M; F?¬M; F?€+ #
 i?S M?'iX
 Í i`mM; i•K +O [mªM; i`QÌM; M?Ä M"v- ç†i K°i +¶ [m M i"Bi?Ov iBM?- M?[M; p"i #
 Î i¬M; i?S M?'i i?b M?B m ?ÆM ;'T ç¬BX
 @ h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M5
 h? M? MB M +~K #~Q p" M[iY p€v ?Q ç m ;BQÆM; K„i M?bM +?^K +?^K p"Q K°i +
 +' p"Mi? M? M?½ M^K Î +?QM? ;B[+O [m M i"Bi?Ov iBM?- i`QM; HÁM; M?'i i?Ì
 h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M +?QM? H" K°i K|M HÊB F?Q +¬M; FQ+? mv HU+ +U
 L;mv i ç¢B ç¢QX *•v [m¢i M"v mv HU+ +U+ ç¢B- +?QM? H" K°i HQ¢B #ªQ p"i h?¬M
 @ *•v [m¢i M"v +| i? T?€i ç°M; iBM? i?¬M ?mv Mi?m"i- # Mi`QM; ~M ;B'm #ªv HQ
 ?| i?"M? /¢M; ¬i`ÁM- ?bM? i?"M? M M T?ÁM; M;U +U+ K¢M?- +| i? M|B H" +¬M;
 mv HU+ + Q M?'i +O h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M #^M; pÈB h?¬M #BM? GBM? +
 ^M; i¢B æ¢B [m®+ h?B M "²M; ?B M i¢B- h?¬M #BM? GBM? +'T h?QÊM; T?~K i`Î
 M;|M i v K" i?¬B5
 •M? K„i i? M? MB M +~K #~Q b€M; #WM; H M- i` M K†i iQ€i` p ?QM; T?'M p" KQ
 aQ b€M? pÈB K°i K|M h?¬M #BM? +'T h`mv Mi?W M?Q h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?
 `ÆB tm®M; iB m i?W `²BX
 æQÆM; M?B M- #®M T?Q tmM; [m M? [m M i"Bi?Ov iBM? M"v pšM +| p¬ b® M?[
 T?S+ i¢TX æ° F?| F?,M T?€ ;BªB ?ÆM t Î i¬M; i?S M?'iX
 @ "® +K+ *Æ [m M Î i`QM; M"v- F?¬M; M;Ì H¢B +| çB K ;B®M; M?Q M?[M; #ªM p)
 h?B M *Æ h`mv M h?W i`mv M`5
 a„+ K†i >„+ o•M ç¢B bQ iQ€i` p M;QM; i`¼M; X
 >„M F?¬M; ? +| +?9i F?BM? bm'i M"Q- #„i ç¬m` i v T?€ ;BªB *Æ [m MX h? M? M
 i?Q+?` HBM? i?S+- +MM; ?„M HB M i?OX
 h?ÌB ;B M +?"K `½B i`¬B [m X G¬M M"v i®+ ç° T?€ ;BªB bQ pÈB Î i¬M; i?S M?'i i?
 h? M? MB M +~K #~Q F?¬M; F?ÄB +| +?9i HQ H„M; - M?'i ç`M? +¬M T?ªB i`QÈ+ F?
 h`M >mv i L;®+ PM; iÈB MÆB M"v- T?€ pÐ çQÊ+ #® +K+ *Æ [m M #®M T?Q tmM;
 J„i i?'v i?ÌB ;B M MY M;~v ç½ i`¬B [m
 Eûi +?B5

_®i+m°+M; v i¢B H9+ M¨v- >„+ o•M ç¢B bQ ç½ ç2K M„T +O [m M i¨B i?Ov iBM? K
h?Ov L;mv i hB M æ¨Q S?B M5
h? M? MB M +~K #¨Q +QìB ? ?ª- F?Q iS+ *?•M GBM? #MM; T?€i- +€+? F?¬M; i?
h`mv M i?W M¨vX
E?¬M; #B i +| T?ªB H¨ i`MM; ?ÊT ? v F?¬M; - M; v F?B ?„M pW KÈB H'v çQÊ+ h?O
i?b ? B T?B M ç¢B K¬M T?Q L K T?Q "„+ +kM; H-M HQÊi KÎ` X
@ E?¬M; tQM;5 æ½ ç æ¨Q S?B M T?B i†+ ç„+ i?O i`QÈ+ `²B5
a„+ K†i "Q+? H½Q ;B p¨ h¨M >mv i L;®+ PM; M?'i i #B M ç´BX
L?•M K½ bQM; T?QÆM; +kM; F?¬M; +?9i +?"K i` - M? M? +?|M; t¬M; H M- i` M? Q
M i`QM; [m M i¨B i?Ov iBM?X
h? M? MB M +~K #¨Q +| çQÊ+ h?Ov L;mv i hB M æ¨Q S?B M- +?B M HU+ [mª M?B
€T ? B +QìM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?X
@ *?mv M ;b tªv ` \ lv HU+ +O h?Ov L;mv i hB M æ¨Q S?B M M¨v- /QìM; M?Q +k

@ h K > Q "ªQ GB M M"v- +?QM? H" #ªQ p"i + 'T h`mv M h?W +O "€+? >Q J¬M- ?
h" ¸¢Q M[5 L,K tQ - h?Ov L;mv i ¸¢B ¸¢Q +?QM? H" #ÎB pb +| p"i M"v- KÈB +| i?
+O p¬ b® +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?5 h?"K +?Q M; v +ª +QÌM; ;Bª *?•M *?O *'T
?„M5

>„+ o•M ¸¢B bQ +ªK F?€B M|BX

L;?2 p"v- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; M?'i i?ÌB K€v ¸°M;X

h`ªB [m bU ;BªB i?Q+? +O >„+ o•M ¸¢B bQ- ?„M HB M ?B m ¸QÊ+ i€+ /KM; +O F

h K > Q "ªQ GB M i?m°+ HQ¢B #ªQ p"i h?-M #BM? T?K i`Ê T?ÁM; M;U- #ªM i?•M +
FQ+? M"Q [m€ K¢M?X

L?QM; K"- HU+ T?ÁM; M;U p" HU+ T?K i`Ê +O M|- i?b H¢B i?"T T?-M +QÌM; ¸¢B>

æ-m iB M- h K > Q "ªQ GB M +| i? /B ¸°M; T?B ?"M?- i®+ ¸° +U+ M? M?- M m H"·
bY /KM;- i®+ ¸° T?B ?"M? ?Q"MiQ"m bQ b€M? ¸QÊ+ pÈB +QÌM; ;Bª *?•M *?O *'T
#^M; F?¬M;X

hB T i?2Q- h K > Q "ªQ GB M +| i? ?bM? i?"M? K°i ¸| ?Q # K"m- #ªQ ?° +?O M
FQ+? +O +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? #bM? i?QÌM; +Æ #ªM F?¬M; i? M"Q T?€ ?O

*m®B +MM; - h K > Q "ªQ GB M +ÁM +| +¬M; M,M; T?K i`Ê F€ H¢- +| i? T?|M; i?Q+
#B i H" F?B M M;QÌB i? M? idM?- i?¬B KB M p" i?¬B iB M?5

h? M? idM?- +| i€+ /KM; T?K i`Ê im Hmv M- i?"K +?Q #ªM i?•M h K > Q "ªQ GB M
F?Q i?B M ¸` - ¸~v M? M? i®+ ¸° im Hmv M M[X

L;`v tQ h?Ov L;mv i ¸¢B ¸¢Q #ÎB pb +| K|M #ªQ p"i M"v KÈB +| i? i`QM; i?ÌB ;B
M,K- im Hmv M ¸ M *?•M >mv M *'T ¸dM? T?QM;X

J" HQ¢B ?QÆM; i?ÆK i? M? idM? ¸-m iB M- +| i? /MM; ¸ ;BªB i`W ?B m [mª i?
i?"K +?Q +ÁM +| i? ?| ;BªB ¸¢B ¸ b® ¸° +i?m"i i" ¸¢Q F?€+ M[X

@ h K > Q "ªQ GB M +?QM? H" #ªQ p"i [m M i`¼M; M?'i +O h?Ov L;mv i ¸¢B ¸¢Q
;B9T +?Q ?„M`QM; `m´B F?„T +ª æ¢B [m®+ h?B M "²M;X L m M?Q M;QÆB +| i? H
GB M- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M- +| i? +?QM? /B M M;„M +ªM ¸QÊ+ +¬M; F
*'T5

>„+ o•M ¸¢B bQ H¢B +QÌB M|BX

h`B m S?QM; F?); "i ¸-m- €M? K„i H¢B HB + M?bM H M i` M +€B [m M i"Bi?Ov iB

" M i` M M„T +O [m M i"Bi?Ov iBM? +| ¸ti K°i F?®B ¸€ i`QM; bm®i K Hv- T?€i`

" M i`QM; F?®B ¸€ #ªQ i²M K°i [mv M b€+? +´- Kti M;Q" B HQm +?mv M K°i i-M; ¬

>mv M >Q "ªQ æB M5

L?[M; +?[pB i i` M #b [mv M b€+? +´- h`B m S?QM; +?d HB + K„i HB M M?bM`
H M K°i +€BX

h`B m S?QM; p" >„+ o•M ¸¢B bQ ¸B iÈB # M +¢M? [m M i"Bi?Ov iBM?- #„i ¸-m HB
+m®B +MM; Î #®M T?Q tmM; [m M?X

@ E?¬M; M;Ì #® +K+ *Æ [m M +m®B +MM; M"v- H¢B `i M?B m +?¶ bY /KM; ¸ M M?[
` iW # M i`QM; h?B M *Æ h`mv M h?W 5

a„+ Kti >„+ o•M ¸¢B bQ M;QM; i`¼M; ?ŠM H MX

h¢Q M;? *Æ [m M +O #ªM i?•M ?„M iU M?B M pQÊi t h?Ov L;mv i ¸¢B ¸¢Q- M?Q
#° T?"M i`mM; i•K M?'i- F?¬M; M;Ì H¢B H" ¸ M iW h?B M \*Æ h`mv M h?W 5

JS+ ¸° iBM? /B m p" T?S+ i¢T +O M?[M; *Æ [m M M"v- ?Q"MiQ"m pQÊi [m iQÎM;

*| K°i p" B M;mv M Hw- i?"K +?Q M; v +^a >„+ o•M ç¢B bQ +kM; T?^aB +^aK i?'v M;?B
 @ L?Q p"v- ç i ç2K +'m i¢Q *Æ [m M # M i`QM; p) ` +?Q M;`B5
 h`B m S?QM; ç M;?`X
 @ o) ` \
 o K†i >„+ o•M ç¢B bQ +| +?9i FBM? M;¢+X
 h? M?•K pW /Si- +?d i?'v h`B m S?QM; ç½ H'v ` ;B'v #9i- M? M? +?|M; p) ` K°i
 +?B iB i T?S+ i¢TX
 •M? K„i +O ?„M T?B i?Q`M; #bM? ioM?- #`M i v +—K #9i i?"T T?—M p[M; p`M;- F?—
 /U ? v `mM `~v M`Q +^aX
 h`B m S?QM; K°i ?ÆB p) ` K'v +?K+ i'K #^aM p)- i`bM? ç° +?QM? t€+ ç¢i iÈB K°i K
 >„+ o•M ç¢B bQ M?bM iWM; i'K iWM; i'K #B m ç² F i+'m p¬ +MM; +?B iB i- T?S+ i
 F?ÄB ?Q`i i?"i b•m K°i M;KK F?Q H¢M?X
 h`B m S?QM; b m F?B p) tQM;- iB M ?`M? FB K i` H¢B K°i H—M M[ - t€+ ç`M? F?
 >„+ o•M ç¢B bQX
 @ æ¢B bQ- Km®M T?€ ;B^aB M?[M; #® +K+ *Æ [m M +m®B +MM; M`v- +—M i?`B ;B
 h`B m S?QM; ?ÄBX
 @ *| M?[M; F i +'m ç² K` M;QÆB p) ` M`v- T?ÄM; +?WM; i`QM; pÁM; i?`B ;B M MY
 T?€ ;B^aB5 æ M H9+ ç| - [m M i`B i?Ov iBM? M`v +| i? KÎ` - M;QÆB +| i? H'v çQÊ
 i?S # M i`QM;X
 >„+ o•M ç¢B bQ i`—K M;•K M|BX
 @ h?`B ;B M MY M;`v- +kM; F?¬M; H•m H„K5 L?Q p"v i?2Q æ¢B bQ ç€M? ;B€- M
 H•m KÈB +| i? ç M çQÊ+ MÆB M`v\
 h`B m S?QM; H¢B ?ÄB iB TX
 @ "¼M ?¼M? M? i?b M,K b€m M;`v- +?"K i?b T?<sup>a</sup>B ?ÆM KQ`B M;`v- KÈB +| i? çB
 h` M K†i >„+ o•M ç¢B bQ H° ` w +Q`BX
 h` M i?¬M; ç¢Q iB M p`Q MÆB M`v- ? B M;Q`B HB M i?O pÈB M? m- i®+ ç° T?€ ;B
 +?QM? pb p"v KÈB +| i? M? M? +?|M; iÈB çQÊ+ MÆB M`vX
 @ .Q`M; M?Q +ÁM i?m" M HÊB ?ÆM bQ pÈB iQÎM; iQÊM; 5
 h` M K†i h`B m S?QM; H° ` K°i iB ?d b„+ - b m ç| F?Q M? +?•M M;²B tm®M;- ?ÈT
 h?€M? .`+? - #„i ç—m iB M ?`M? im Hmv MX

kNjX *?QÆM; kN9, æ¢B h?m >Q¢+?

h`QM; h?Ov L;mv i æ°M;- i?`B ;B M iWM; +?9i iWM; +?9i K°i i`¬B [m X
 *?QM +,M T?ÁM; çB i?¬M; ç M i`mM; i•K +O i—M; i?S # - çO +€+ HQ¢B \*Æ [m M h`
 ?ÆM `i M?B mX
 "i Hm" M H` æ"Q S?B M T?B i†+ ? v H` "Q+? H½Q ;B p` h`M >mv i L;®+ PM;- # T?
 T?B i?Q`M; +?"K +?¢TX
 J` h`B m S?QM; p` >„+ o•M ç¢B bQ HB M i?O pÈB M? m- M,M; HU+ T?€ ;B^aB *Æ [n
 #bM? i?Q`M;5

h`QM; H9+ # T?QÆM; M?•M K½ M`v î i`QM; i?¬M; ç¢Q F?¬M; M;WM; ;B M F?´ T
 S?QM; ç½ #„i ç-m iB M ?`M? im Hmv MX
 h?S ç-m iB M ?„M /MM; +?QM? H` "€+? >Q h?€M? .`+?5
 "€+? >Q h?€M? .`+? +?QM? H` GBM? /`+? #Q +? +O "€+? >Q J¬M- +| M,M; HU+
 *ªM?- i?9+ ç~v +?•M HU+ H°i t€+ #B M i?`M? *?•M GBM? F?QX
 o K†i #ªM +?`i- GBM? /`+? M`v +?QM? H` #ªM i?,M; +`T +O h?m GBM? æ M H9+
 Gm" M ?B m [mª- "€+? >Q h?€M? .`+? bQ pÈB h?m GBM? æ M +ÁM K¢M? K) ?ÆM
 ¬M ?Á ?ÆM K°i +?9i- T?|M; i?Q+? HBM? HU+ iWM; +?9i iWM; +?9i K°iX .MM; HQ
 i? ç°i T?€i ;`T; €T iB M +`T- M?QM; +| i? F?B M +?Q +ªM? ;BÈB ´M ç`M? ?ÆM `´
 @ hBM? i?¬M +ªM? ;BÈB ?B M i¢B +O i +OM; +® +QìM; ç¢B- F?¬M; i?m FûK ;b +
 i?QìM; - +?Q /M +| /MM; h?m GBM? æ M- +kM; F?¬M; +?9i #`i HÈB M`Q +ª5
 h`B m S?QM; F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- iW iW i?¬B ç°M; HU+ HQÊM; i`QM; +Æ i?
 a m F?B /MM; "€+? >Q h?€M? .`+?- h`B m S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ +?•M HU+ i`QM
 iWM; +?9i iWM; +?9i K°i H°i t€+ i,M; H MX
 h?2Q bU FûQ /`B +O /QÊ+ HU+- HQ¢B H°i t€+ M`v i?~K i?`m iB M p`Q # M i`QM; i
 .QÊ+ ?B m +O "€+? >Q h?€M? .`+? M`v p¬ +MM; ¬M ?Á - i€+ /KM; H¢B p¬ +MM;
 im pB +O KbM? `i M? M? iB T +`M h?`i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *ªM? çdM? T?QM
 G9+ M`v- p K†i +O >„+ o•M ç¢B bQ +| ?ÆB +?9i K i KÄB- pB + T?€ ;BªB ç®B p
 [m M? [m M i`B i?Ov iBM? ç½ ç¢i iÈB i?ÌB F?„+ K`m +?®i +m®B +MM; X
 h`B m S?QM; çSM; /"v- ;Ð tm®M; ç² #`i K„i- iQ`M HU+ KÎ` h?¬M GBM? M?½M- M
 iWM; +?B iB i- M? M? +?|M; i?¬M; #€Q +?Q >„+ o•M ç¢B bQ #B iX
 >„+ o•M ç¢B bQ i?Q€M; i?Î` K°i ?ÆBX "® +K+ \*Æ [m M Î`mM; i•K i¬M; i?S # M
 +MM; bQ pÈB iQîM; iQÊM; +ÁM F?| F?,M ?ÆM K°i +?9iX GU+ iQM? iQ€M +O ?„M
 L?QM; K` +| bU i`Ê ;B9T +O h`B m S?QM; - €T HU+ +O ?„M +,M #ªM ;BªK çB ?ÆM
 « ¬ ¬ M ;5
 " M M; Q`B [m M i`B i?Ov iBM? ç°i M?B M b€M; H M K°i i¬M; [m M; i?ªB K¬M; Hm
 +kM; iU ç°M; KÎ` X
 @ E ?[m /mv M- +| i? i?¬M; [m i¬M; i¬M; *Æ [m M +`K +? - T?€ ;BªB ç M MÆB M
 im +O M; QÆB5 L m M?Q +| i? - ?v p¼M; b m F?B M; QÆB F i?W M?[M; /B bªM +
 K°i i•K M; mv M5
 J°i ç¢Q i? M? •K M K iY ¬M ?Á ç°i M?B M p M; H MX
 æ°M; i€+ +O h`B m S?QM; p` >„+ o•M ç¢B bQ +SM; çÌ- ?QªM; bÊ ;BQÆM; K„i M?b
 " M i`QM; [m M i`B i?Ov iBM?- i?B i? +O h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q +?"K `½B çSM;
 M?QM; H¢B F?¬M; K`i çB bU +?•M i?`M? ¬M ?Á X
 @ æ•v +?ŠM; H) +?QM? H` >²B Zm M; h`¼M; h® h?m"i ç M iW i`QM; h?B M \*Æ h`m
 >„+ o•M ç¢B bQ F?) ?Q i b•m K°i ?ÆB- M?bM +?,K +?9p`Q i`QM; [m M i`B i?Ov iBM
 h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q ç½ b®M; H¢B i`QM; F?QªM? F?„+ p"vX
 :Bì T?9i M`v- # M i`QM; +Æ i? h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q [mª i?"i +| F?Q iS+ +O bB
 i? M? •K +kM; H` iW i`QM; KB M; +O ?„M T?€i` X
 L?QM; K` çQ¢M HìB M|B p` ç°M; i€+ M`v- ç m H` /Q ?„M i`QÊ+ F?B +? i ç½ bÈK ç
 i?M M`Q ç| - HB M ?²B [m M; i`¼M; i® H¢B K°i H¬MX

@ h•K M;mv M +O i î i`QM; h K >Q "ªQ GB M5 o T?–M >mv M >Q "ªQ æB M- ç• +¬M; h" ç¢Q5 \*?" +?" + M| +–M T?ªB +| K€m tY •K i çB M i?b KÊB +| i? KÎ` çQ K) F? B KÎ- >mv M >Q "ªQ æB M b) #` T?€ ?Ov- ?ÆM M[ +kM; b) F?B M +?Q iQ`M ç' i?2Q5

a m F?B h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q M|B tQM;- ?ÆB +| +?9i i?•K w- €M? K„i M?“M M?¢ >Q "ªQ æB M K°i +€BX

h?•M i? +O ?„M H¢B K°i H–M M[i?QM; i?ª M^K tm®M;- F?Q iS+ bBM? K M? iQ`M i? F?¬B T?K+ H¢B H¢M? H)Q M?Q #,M;X

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB bÊ ?½B i?–K i? M K°i iB M;X " M i`QM; h?B M *Æ h`m çQÊ+ M?[M; i?O çQ¢M ?mv M /B m M?Q p"vX J°i M;QÌB ç½ +? i- F?¬M; M;ì +| i? i?ìB ;B M M;„MX

E ?Q¢+? +?Q ç M #•v ;Bì- ? i i?ªv ç m M^K i`QM; bU F?®M; +? +O h`B m S?QM; L?•M i® /mv M?'i F?¬M; i? çQ€M i`QÊ+ +?QM? H"- >mv M >Q "ªQ æB M M"v- F? K€m tY •K ;b ç| KÊB +| i? KÎ` çQÊ+X

@ *€B ;b H" K€m tY •K\

h`B m S?QM; M;?B ?Q†+ ?ÄB- M?QM; ç°M; i€+ +kM; F?¬M; ? +?"K H¢B +?9i M"Q #²B i€M; # M i`QM; [m M i" B i?Ov iBM? FB X

@ J2Q K2Q5

o K†i hB m h†+ JB m i`M M;"T ?QM; T?'M- M?ªv i?ŠM; Hm¬M p"Q # M i`QM; [m +?¢v HQ¢M i` M i?B i? +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q- M? M? +?|M; i?m H'v M?[M; i?S i" B i?Ov iBM?X

@ J€m tY •K- +?QM? H" HQ¢B K€m +?ªv ` i`QM; H–M [m M ? ç–m iB M +O K°i M >„+ o•M ç¢B bQ F?) ?Q M? K°i iB M;- +| +?9i t'm ?´ ;BªB i?Q+?X

h`B m S?QM; ;B"i KbM? ?B m ` - `®i +m°+ ?„M +kM; #B i çQÊ+- pb +€B ;b K" "Q- K M; i?2Q "Q+? sªQ L;¼+ iB M p"Q i`QM; M"vX

>ÆM M[+ÁM i`MM; ?ÊT +?QM? H"- "Q+? sªQ L;¼+ ç½ iWM; çB i?2Q >„+ o•M ç¢ T?€TX

*?d i`QM; +?®+ H€i- K°i M;QÌB K°i K Q M"v ç½ ç2K iQ`M #° +€+ #ªQ p"i # M i`QM çQ¢i b¢+? b) F?¬M; +?W H¢B +?9i M"QX

h`QM; ç| - i?S i`•M [mw M?'i iU M?B M +?QM? H" h K >Q "ªQ GB M- bQ pÈB "€+? hB M æ"Q S?B M +`M; ;B€ i` ?ÆM M?B mX

L;Q¢B i`W h K >Q "ªQ GB M` - # M i`QM; +ÁM +| ?ÆM KQÌB FB M p"i #²B i€M; F? iBM? T?~K- ;B€ i` Q i M?'i +kM; i?m°+ +'T #"+ h?–M #BM? GBM? +'TX

h`QM; ç| h?–M #BM? GBM? +'T h`mM; T?~K çdM? T?QM; +| K°i FB M- K" h?–M #B #bM? i?QÌM; i?b +| ç M # FB M- ?ÆM M[ç m H" iBM? T?~K i`QM; +MM; +'T- T? ç†i i`QM; i–M; i?S M?'i p" i–M; i?S ? BX

@ >mv M >Q h?€M? .`+?- /MM; #®M HQ¢B h?€M? /`+? iQÆM; çQÆM; "€+? >Q h? Hmv M iB M ;B B i?"M? h?€M? /`+? p¬ i?QÊM;- +| i€+ /KM; i`Ê ;B9T *?•M GBM? * ç` - HoM? M;° çQÊ+ K–K K®M; ?mv MªQ- ;B9T t€+ bm'i i'M +?S+ *?•M >mv M *'T

@ h?B M G >mv M u- i?Ov ?Ä #'i t•K- ç¬M; 'K ?¢ K€i- /MM; h?B M G hÆ M;QM F€ # M +?„+ - +| i€+ /KM; ;BªK çB #ªv i?"M? +¬M; FQ+? M,M; HQÊM; p" HU+ HQÊM *'T- +,M #ªM F?¬M; +| F?ª M,M; H"K ?Q i`M5

@ hK+ h?¼ æ M- i€+ /KM; ;B i,M; M,K KQÆB M,K i?¼ K M?- +?d +–M F?¬M; T?ªB ç®B +| ?B m [mª5

J¶B K°i FB M p"i T?~K ç†i îi`QM; M"v- iQ" M #° ç m H" i`•M T?~K- +| i? M|B H" ç²
i?"M?X

*?Q /M ç²M; /çM; H" h?-M #BM? GBM? +'T h`mM; T?~K- K¶B K°i FB M i`QM; M"v-
ç²M; +'TX

æ†+ #B i H" # HQçB >mv M >Q h?€M? .`+?- h?B M G >mv M u p" hK+ h?¼ æ M-
ç€M? ;B€X

>mv M >Q h?€M? .`+? +| i€+ /KM; i`Ê ;B9T ç°i T?€ *?•M GBM? L?` *ªM? h?B M- *
h?B M G >mv M u- K†+ /M p w M; ?o - M; ?B K F?„+ K" M|B- +kM; F?¬M; iQM? H"
+kM; H" #ªQ v i`•M i? - p¬ +MM; # M +?„+ F?| +| i? T?€ ?Ov çQÊ+- ?ÆM M[+Á
i?"M? +¬M; FQ+? HU+ HQÊM; *?•M GBM? M[5

J" hK+ h?¼ æ M FB - HçB +| i? iK+ K M?- M; ?`+? h?B M ççQ K" FûQ /"B bBM? K
h?¼ K M? +O K°i M; QÌB #bM? i?QÌM; +kM; +?d +?WM; i`,K M, K K" i?¬B- K" K°i p
+| i? ;B i, M; H M M, K KQÆB M, K i?¼ K M?- i`•M [mw ç M KS+ M"Q\

h`B m S?QM; i`M; +°M; ççi çQÊ+ # pB M hK+ h?¼ æ M- K¶B M; QÌB +ª çÌB +?d /M
pB M i?S ? B +| /MM; +kM; +?ŠM; +| i€+ /KM; X

h`B m S?QM; ?B M içB +?d KÈB KQÌB K'v im´B- hK+ h?¼ æ M ç®B pÈB ?„M F?¬M
L; QÊ+ HçB- >„+ o•M ççB bQ im´B ç½ ?ÆM K°i i`, K- F?B M?bM i?'v hK+ h?¼ æ M-
KQM; X

h`B m S?QM; F?) KdK +QÌB- +'T +?Q >„+ o•M ççB bQ K°i pB M- ? B pB M +ÁM Hç
>„+ o•M ççB bQ +ªK FQ+? F?¬M; i?¬B- p°B p" M; T?K+ /KM; M; v içB +?¶ Hm¬MX

" M i`QM; ç€K p"i #²B i€M; +ÁM +| K°i p" B FB M #ªQ p"i- h`B m S?QM; +kM; F?¬M;
ç®B pÈB >„+ o•M ççB bQ HçB +| i€+ /KM; M?'i ç`M?- ?„M +kM; F?¬M; +?9i F2Q FB
ççB bQX

>„+ o•M ççB bQ +ªK FQ+? p" FQM? M iW i" M ç€v HÁM; X

G9+ i`QÊ+- F?B ?„M #` æ"Q S?B M T?B i†+ F?®M; +? - ç®B T?QÆM; ç½ /MM; iQM
+, M #ªM F?¬M; T?•M +?Q ?„M K°i FB M #ªQ p"i M"Q +ªX

J" h`B m S?QM; - F?¬M; M; Ì HçB +'T +?Q ?„M K'v FB M i`•M #ªQ- i?"K +?Q M; v
h?¼ æ M +kM; i†M; +?Q ?„M K°i pB MX

a m F?B +€+ p"i #²B i€M; # M i`QM; [m M i`B i?Ov iBM? ç½ i?m ?²B bç+? b)- €M?
p T?Q [mv M >mv M >Q "ªQ æB M ç M; çQÊ+ #ªQ i²M # M i`QM; F?®B >mv M ",

@ Zmv M >mv M >Q "ªQ æB M M"v- i?"i F?¬M; +| #B M T?€T M"Q F?€+ ç i?m ?Q
h`B m S?QM; ?ÄBX

@ E?¬M; +| 5

>„+ o•M ççB bQ i`U+ iB T H„+ ç-mX >mv M >Q "ªQ æB M M"v +¬M T?ªB +| p"i HB
*Æ [m M çQÊ+- F?¬M; +| p"i HB m- +?Q /M içQ M; ? *Æ [m M +| HÈM ç M ç•m- +k

@ J€m tY •K ? Bxx

h`B m S?QM; bmv M; ?o +?®+ H€i- çÆM ;BªM F?¬M; i? K ç w iÈB M[X

>mv M >Q "ªQ æB M M"v imv BM?- M?QM; +?Q +?„+ ç½ KçM? ?ÆM æB M *?B h`

@ E?¬M; +?d p"v- T?ªB KÎ` >mv M >Q "ªQ æB M i?b KÈB +| i? çª i?¬M; T?B M
M; Q" B5 L m F?¬M; - Qi M?'i +¬M T?ªB çÊB #ªv H¬M #ªv #®M KQÆB +?QM M; "v- ç
iQ" M +?bK tm®M; HÁM; ç'i- KÈB +| i?¬M; ççQ çB ` 5

>„+ o•M ç¢B bQ iB T iK+ M|BX
 h`B m S?QM; M;?2 p"v- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i bmv M;?oX
 a m F?B iB M p"Q i-M; i?S # - +kM; F?¬M; tm'i ?B M i? K T?B M ç¢B K¬M M"Q K
 HB M iU ç°M; ç| M; H¢B- F?¬M; i? KÎ` M[- +,M #ªM H" F?¬M; +| çQÌM; HmBX
 *kM; +?QM? H" M|B- M m M?Q F?¬M; KÎ` i?¬M; ç¢Q- p"v i?b F?¬M; +| +€+? M"Q
 @ æ9M; p"v5 E?¬M; +| [mv i i•K ç" T M²B /bK i?mv M- H"K b Q +| çQÊ+ ç¢B F€ M;°
 h`B m S?QM; ç" M? T?ªB iB T M?"MX
 a m F?B iB M p"Q i-M; i?S # - ç½ tm'i ?B M ? B M?•M i® ?Q" M iQ" M pQÊi [m /U ç
 *€B ç-m iB M +?QM? H" >mv M >Q "ªQ æB M +¬M T?ªB +| K€m tY •K KÈB +| i? K
 *€B i?S ? B +?QM? H" F?¬M; i? M"Q çB /¼+ i?2Q çQÌM; +k K" i`Î` X
 @ L m M?Q M; QÆB +| i? Hmv M ?| çQÊ+ h K >Q "ªQ GB M- b m ç| +?m~M #` +~M
 ç½ F?¬M; i? +?®M; H¢B +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?5
 a„+ K†i >„+ o•M ç¢B bQ +| +?9i b-m HQ- çQ ` ç M;?`X
 @ æQÊ+5
 h`B m S?QM; i?Q€M; ;"i ç-m- M;?2 i?2Q HÌB ç M;?` +O >„+ o•M ç¢B bQ- i`QÊ+ iB
 "ªQ GB MX
 h K >Q "ªQ GB M /QÈB i`¢M; i?€B #bM? i?QÌM;- ;B®M; M?Q K°i ç| ?Q b2M HÈM
 +?•M +?QM? bY /KM;- HB M +| i? ?| i?"M? K°i +€B ç" B b2M # K"m çQÌM; FQM?
 h` M i?U+ i - >„+ o•M ç¢B bQ +kM; +| +?9i i?'T i?ÄK F?¬M; v M ç®B pÈB pB + h`B
 >Q "ªQ GB MX
 Jm®M Hmv M ?| h K >Q "ªQ GB M- ç° F?| F?¬M; ? M?Ä +?9i M"QX h?S M?'i- v
 iQÆM; ç®B °i +?9iX h?S ? B- v m +¬m +¬M T?ªB +| +¬M; T?€T ç†+ i?M ?Q†+ H" H
 L?QM; K" F i [mª- h`B m S?QM; Hmv M ?| h K >Q "ªQ GB M H¢B iQÆM; ç®B i?m
 *ªM? ;BÈB iBM? i?¬M +O ?„M- +Æ #ªM H" +| i? bQ b€M? pÈB +QÌM; ;Bª *?•M GBM
 GBM? *ªM? +kM; F?¬M; v m ?ÆM # Q M?B m- +?d H" #bM? i?QÌM; F?¬M; i?QÌM;
 h?ÌB çB K Hmv M ?| h K >Q "ªQ GB M- h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ h?¬M GBM? L?½M
 ;B i,M; H M; ;'T K'v H-MX
 L m M?Q M|B p K†i ?mv i K¢+? - ?mv i K¢+? h?QÊM; *´ # M i`QM; +Æ i? +O ?„M-
 +?O +kM; ç m M?bM i`9M;- +ÁM #S+ ?¬M ?„M M[X
 *?Q M M- çB m FB M +O h`B m S?QM; +Æ #ªM H" T?M ?ÊT p¬ +MM;- i?"K +?Q -
 L?½M- i®+ ç° Hmv M ?| +ÁM i,M; H M F?€ M?B m M[X
 > B M; "v b m- h`B m S?QM; ç½ i?"M? +¬M; Hmv M ?| tQM; h K >Q "ªQ GB MX
 « ¬ ¬ M ;5
 h K >Q "ªQ GB M ?| i?"M? K°i ç| ?Q çQÌM; FQM? F?QªM; +?WM; MY i`QÊM;- t
 # HQ¢B K"m b„+ H K- ?²M;- iQK tBM? ç T- MÎ`° [m M; ?mv +?|B H¼B- ç2K h`B m
 h`B m S?QM; #ªQ >„+ o•M ç¢B bQ /®+ K°i FQ+? iQ" M HU+ +¬M; FQ+? KbM? i?YX
 "²M;5 S?®+5
 " ç¢Q [m M; K M; # K"m tmM; [m M? ç| ?Q /Q h K >Q "ªQ GB M #B M i?"M? M
 +?9i- ?| ;BªB iQ" M #° +¬M; FQ+? +O >„+ o•M ç¢B bQX
 h`B m S?QM; M;²B Î# M i`QM;- +,M #ªM H" #bM? v M F?¬M; +?9i i´M ?¢B ;bX

h?"K +?Q +€B #^aQ HB M M^v +ÁM +| i? KB M +QĐM; M;²B i? K K^oi ? B M; QÌB M[
F?B M +?Q HU+ T?ÁM; M; U +[~]M; K¢M?- /mv i[`]b +kM; +[~]M; H•m ?ÆMX

h®+ ¸^o T?B ?[~]M? +O h K >Q "^aQ GB M +U+ F€ M? M?- ¸€M; iB + # M i[`]QM; H, M
F?~M; i? T?€i ?mv ? i ¸QÊ+X

@ Gmv M ?| i?[~]M? +~M; h K >Q "^aQ GB M ^{`</sup>2B- M; QÆB +| i? ¸®B F?€M; i<sup>`}U+ /B
*^aM?- +?ŠM; [m - ¸®B /B M pÈB ? B +QÌM; ;B^a *?•M GBM? *^aM? i[`]Î H M- p["]v i?b +

a„+ K†i >„+ o•M ¸¢B bQ i^{`</sup>Î M M M; QM; i<sup>`}¼M; X

@ > ?^a- pšM +ÁM i?ÌB ;B M K["]5 h pšM +ÁM +| i? F?~M; M; WM; ;B i, M; H M5
h[`]B m S?QM; F?) KdK +QÌBX

a m ¸| - ?„M HB M M; ²B H M i[`] M h K >Q "^aQ GB M- iB M ?[~]M? im Hmv MX

" M i^{`</sup>QM; h K >Q "<sup>a</sup>Q GB M +| i? T?| M; i?Q+? <sup>`} K^oi HQ¢B F€ ?QÆM; i? M? i?~M
Hmv M- ?ÆM M[+ÁM +| i? ?^oB iK M; mv M F?Q i?B M ¸[`] M[X

h^{`</sup>B m S?QM; H¢B K<sup>o</sup>i H~M M[ ?ÈT K<sup>o</sup>i M; KK M?Ä "€+? >Q h?€M? .<sup>`}+? - i?9+ ;BK+
h^{`</sup>~B [m i? K MY M; <sup>"</sup>v M[ - im pB +O h<sup>`}B m S?QM; ¸½ ¸¢i iÈB h? 'i i[`]¼M; i?B M
T?QM; X

*^aM? ;BÈB +O ?„M +kM; ¸O + Q- im pB h? 'i i[`]¼M; ¸dM? T?QM; - +?•M HU+ p["]M +?
G9+ M["]v- "€+? >Q h?€M? .^{`</sup>+? i<sup>`}QM; #bM? +?d +ÁM H¢B +?WM; K^oi T?~M # K["]i?
h^{`</sup>B m S?QM; b m F?B m®M; tQM; iQ<sup>"</sup>M #<sup>o</sup>- HB M ¸¢i iÈB i<sup>`}K +^oi Î +^aM? ;BÈB h? 'i i[`]
a m ¸| iB T iK+ im Hmv M- +€+ HQ¢B GBM? ¸ M ?B K [mw ?¶ i[`]Ê ;B i, M; i?U+ HU
Hm~M K[']v i?SX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m +kM; ¸B M +m²M; i?~M T? K^oi ¸€K i[`]•M #^aQ p["] GBM? ¸ M- +MM; iB
>„+ o•M ¸¢B bQ M?bM i? 'v ?[~]M? ¸^oM; ¸B M +m²M; +O K^oi M; QÌB K^oi K Q M["]v- iQ["]
K^oi i~M; K² ?~B H¢M?X

" 'i Hm" M HU+ HQÊM; +O +€+ HQ¢B GBM? ¸ M ?B K [mw M["]v +| i? +?®M; ¸Đ K["] F
F?~M; - i?b +?Q /M +| i? ?Q["]M iQ["]M iB m ?| - ; 'T ;€T ;B i, M; H M im pB- +?d bÊ +
F?~M; ¸QÊ+ 'M ¸[`]M?X

L?QM; K["] h[`]B m S?QM; p["] hB m h†+ JB m- H¢B F?~M; i? /MM; H) i?QÌM; K["] +•M
hB m h†+ JB m i?b +, M #^aM H["] F?~M; i? ;B^aB i?Q+?X

J["] +^aM? ;BÈB iBM? i?~M +O h[`]B m S?QM; H¢B +| i? bQ b€M? pÈB +QÌM; ;B^a *?•
i, M; H M ¸ M +^aM? ;BÈB *?•M GBM? *^aM?- +kM; F?~M; i²M i¢B p[']M ¸ ;bX

" M; ["]v b m- i^{`</sup>QM; +Æ i? h<sup>`}B m S?QM; ¸½ +| K^oi #^o T?"M +?•M HU+ +?mv M ?| i?
E?Q5

kN9X *?QÆM; kN8, L? 'i GU+ E?€M; Zm~M >MM; Ui?QÊM; V

Zm^aM; i^{`</sup>QÌM; i<sup>`}mM; i•K i~M; i?S # X

:½ i?B m MB M i| + H K M; ²B t T #[^]M; Î i^{`</sup> M K<sup>o</sup>i +€B ¸<sup>"</sup>B b2M T?€i<sup>`} [m M; K M; #
h?B M G >mv M u- FB M v #["]Q ? B K["]m ?„+ #¢+? ;B Q M? m- +U+ F€ pW M; QÌB- #
æ²M; iY K„i i^{`</sup>€B K<sup>"</sup>m H K M?¢i b•m i?ŠK- ?B M H<sup>o</sup> <sup>`} p["]B T?~M H¢M? HMM; X

G9+ M["]v- K^oi iB mv €T LY #QÊ+ *?•M GBM? E?QM? ["]M M?¢i Î i^{`</sup> M M; QÌB +O h<sup>`}E

hW h?'i i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K *aM? ç M LY #QÊ+ *?•M GBM? *aM?- +| K°i çB K
ç| +?QM? H` LY #QÊ+ *?•M GBM? F?QX

*?Q /M i`QM; +Æ i? +?d +—M +?mv M ?| çQÊ+ K°i iB LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q
#QÊ+ +?•M p`Q +€M? +Y M`v `²BX

h`B m S?QM; +| çQÊ+ h K >Q "aQ GB M- +| h?€M? p"i T?K i`Ê M`v iQÆM; i`Ê-H
h?€M? .`+?- i®+ ç° im Hmv M p` ?B m bm'i +?mv M ?| LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q

J` >„+ o•M ççB bQ Î K°i # M- b„+ K†i T? HšM p`B T?—M T?S+ içT p` FQM? T?K+X
JQÊM /MM; +Æ ?°B i`QM; "aQ i`M; h?Ov L;mv i M`v- h`B m S?QM; M?'i +Y HB M ?
K` #bM? i?QÎM; M?B m M;QÎB K'i;—M KQÎB M,K- KQÎB K'v M,K+kM; F?| +| i? pQ

J` ? i i?a v M?[M; +?mv M M`v- +kM; F?¬M; T?aB H` /Q ?„M /U p`Q p`M F?Q p` K v
h`B m S?QM; M; v ;B[M M? pm®i +O # +QÎM; ;Bª *?•M GBM? *aM?- KçM? K) +
KQm çQç i iBM? ?Q #aQ i`M; Î i—M; i?S # - +| i? M|B H` çQç i i?S+ ,M i`QM; KB M

@ h K >Q "aQ GB M M`v- F?¬M; ?¶ H` h?€M? p"i T?K i`Ê- +aM? ;BÈB iBM? i?—M
KQÊM bU i`Ê ;B9T +O M|—im Hmv M +aK M;° +,M #aM H` MQÊ+ /•M; i?mv M H M5

h`B m S?QM; +?"K `½B KÎ K„i ` X

h`QM; +Æ i? +O ?„M- LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q pšM +ÁM iB T iK+ iW iW +?mv M
*aM? ;BÈB iBM? i?—M +O h`B m S?QM; - +Æ #aM H` +| i? bQ b€M? pÈB +QÎM; ;B
i?m M;mv M F?Q i?B M ç` - +| i? K h K >Q "aQ GB M ?¶ i`Ê- HçB +`M; M?Q ?' i?

>„+ o•M ççB bQ i`Æ K„i M?bM im pB +O h`B m S?QM; iWM; #QÊ+ iWM; #QÊ+ K°i
E?B M +?Q ?„M +aK i?'v ;B"i KbM? +?QM? H`- h`B m S?QM; ç®B pÈB LY #QÊ+ *?
FB - ?Q`M iQ`M M„K i`QM; i v- F?¬M; ? +| K°i iB i`9+ i`„+ M`Q +aX

h?—M [m M; i`QM; K„i h`B m S?QM; M;šm M?B M +?Êi ?B M- bªM bBM? ` F?Q iS
pÈB #'i +S +QÎM; ;Bª LY #QÊ+ *?•M GBM? *aM? M`Q K` >„+ o•M ççB bQ iWM; ;†T
`'i M?B mX

>„M +kM; M?bM ` çQÊ+—h`B m S?QM; ç½ + "i HU+ i?m HB K F?Q iS+ `²BX

h?ÎB ;B M;—M MY M;`v- LY #QÊ+ \*?•M GBM? E?Q i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; +?r
i?`M?X ""+ i®+ ç° F?OM; #® M?Q i? M`v- F?B M +?Q >„+ o•M ççB bQ +| K°i HQçB
i? M KbM?X

@ *?Q /M M;QÆB +| HU+ HQÊM; ?mv i Kç+?—M?QM; M m HBM? i?S+ F?¬M; çO +QÎ
+?| M; Hmv M ?| h K >Q "aQ GB M M?Q p`v5 *?Q /M M;QÆB +| h K >Q "aQ GB
.`+? iQÆM; i`Ê- i®+ ç° +?mv M ?| LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q +kM; F?¬M; +| F?a M
*?šM; H) iQ +?'i +O M;QÆB +| i? bQ b€M? pÈB h?B M GBM? i? i`QM; i`mv M i?

>„+ o•M ççB bQ F?) ?Q i b•m K°i ?ÆB- i?"i bU M?`M F?¬M; çQÊ+—M|B ` M;?B ?Q†
h?B M GBM? i? +?QM? H` iQ +?'i + Q M?'i i`QM; i`mv M i?mv i5 *kM; +?d +| iQ
çQÊ+ i®+ ç° im Hmv M M? M? +?| M; M?Q i? X

@ L m M?Q i H` h?B M GBM? i? - ?B M içB +?d bÊ ç½ bÈK F?¬M; T?aB H` + 'T #`
M`v `²B5

h`B m S?QM; H„+ ç—m +QÎBX

æWM; M|B H` h?B M GBM? i? - +?Q /M H` æ` GBM? i? i?QÊM; çšM; çB +?,M; M[
Qm pB i M?Q æçB [m®+ h?B M "²M; M`v- i`QÊ+ ? B KQÆB im`B ?Q`M iQ`M +| ?v
*aM?X

>„M +kM; F?¬M; +| ;BªB i?Q+?—F?Q iS+ iBM? i?—M i` M M;QÎB +?Êi i,M; p¼i i? K
i?B M ç` ?°B iK tmM; [m M? h K >Q "aQ GB M M?'i i?ÎB `mM; ç°M; K°i i`MX

hBM? i?-M +O >„+ o•M ç¢B bQ ç°i M?B M +| HQ¢B +ªK ;B€+ €T #€+? ?Qi i?Î F?-I
@ L;QÆB +ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O M;QÆB- F?-M; M;Ì H¢B +| i? bQ b€M? pÈB
i`€+? M;QÆB +| i? i?m”M HÈB Hmv M ?| h K >Q “ªQ GB M M?Q p”v5 LY #QÊ+ *
?| +U+ M? M? M?Q i? 5

o Kti >„+ o•M ç¢B bQ i`”M M;”T p F?-M; i? iBM M’B- ç°i M?B M ?B m`X
L m M?Q +ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O K°i M;Q`B pQÊi [m im pB +O #ªM i?•M KbM?
M?B M F?-M; i? +•M M?„+ i?2Q H) i?Q`M; çQÊ+X

*€B M”v +kM; ;B®M; M?Q H”- #ªQ K°i ;½ +Q`M; ;Bª *?•M GBM? *ªM? #„i ç-m K°i H
i`Î H¢B- Qm i? p Kti +ªM? ;BÈB iU M?B M F?B M +?Q pB +im Hmv M K°i M;”v iB
@ æ½ i`¬B [m M,K b€m M;”v `²B- # T?QÆM; M?•M K½ FB pšM +ÁM +?Q T?€ ;Bª
h? M?•K h`B m S?QM; F?) +?mv M- €M? K„i i?Q€M; çªQ [m # +€M? ç¢B K¬MÎ #
.U i?2Q bU T?ÄM; +?WM; +O >„+ o•M ç¢B bQ- M?[M; M;Q`B M”v M? M? i?b M,K b
M;”v- KÈB +| i? t¬M; ç M i`mM; i•K i¬M; i?S # M”vX

æB m M”v ç®B pÈB h`B m S?QM; K” M|B- +kM; iQM? H” K°i +?mv M i®iX
L?Q p”v ?„M b) +| i? K +”M; M?B m i?`B ;B M +?m”M #` p”im Hmv MX
S?`+?5

hB m ht+ JB m iW i` M #ª p B +O h`B m S?QM; `Èi tm®M;- H•K p”Q i`QM; M;O b
i`ÁM H M- #° /€M; p¬ +MM; ç€M; v mX

*QM K Q i? K H K M”v- +?„+ H” ç½ ,M ?ÆB M?B m `²B5
h`B m S?QM; F?) ?Qi b•m K°i ?ÆB- #Ä hB m ht+ JB m p”Q i`QM; h9B GBM? bOM;
>„+ o•M ç¢B bQ ;BQÆM; K„i M?bM hB m ht+ JB m- +| +ªK ;B€+ FBM? ?½B F?-M;
+?d H” ,M ?ÆB M?B m K°i +?9i- M?[M; i?S GBM? ç M- i`•M #ªQ K” M| ,M K’v M;”v
+Q`M; ;Bª *?•M GBM? *ªM? T?ªB #¢Q i? K” +? i K’v H¬M 5

L?QM; K” +QM K Q M?Ä M”v- +?d ,M MQ K°i i`”M- b m ç| KÆ K”M; H•K p”Q ;B’+ M;
h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +| i? M?bM i?’v çQÊ+- M?[M; GBM? ç M i`•
ht+ JB m ç M; /¬M /¬M +?mv M ?| i?”M? /QÊ+ HU+- H M i`”M` F?„Ti?•M i? hB
E€ [m€B M?’i +?QM? H”- ?bM? i? +O hB m ht+ JB m K½B +?Q ç M M v pšM F?-
H9+ ` ç`BX

æ®B pÈB i?U+ HU+ +O hB m ht+ JB m- h`B m S?QM; +kM; F?-M; i? M”Q T?€M ç
ç€M? ;B€ bÆ #°- ç®B F?€M; pÈB p”B +Q`M; ;Bª LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM?- ?ŠM
G¬M M”v hB m ht+ JB m H•K p”Q M;O b v- t2K` i`QM; M?’i i?`B MY F?„+ +kM; F
h?•M i? +O M| i`QM; H9+ M;O b v- KÆ ?²T?€i` M?[M; #B M ?| F€ H¢ M”Q ç| - ;B
S?QM; M;O b v Î i`QM; MQÊ+ b¬M; bm®i K°i ? B i?€M; p”vX

@ æ9M; `²B5 hB m ?mvM? ç - M;QÆB Hmv M ?| h K >Q “ªQ GB M tQM; `²B- h?Ov
ç½ ç H¢B /B +?9+ ;b i? \

>„+ o•M ç¢B bQ H¢B M?”M F?-M; çQÊ+- iÁ KÁ ?ÄBX

h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q /M b Q +kM; H” K°i M?•M p”i i`mv M F€ M,K tQ +O æ¢B [m®
+? i- `®i +m°+ ç½ ç H¢B /B +?9+ ;b\

.B +?9+ M”v- +?QM? H” çQÊ+ çti # M i`QM; h K >Q “ªQ GB MX h`B m S?QM; ç½ H
GB M- F?ŠM; ç`M? #B i çQÊ+ M°B /mM; +O +€B /B +?9+ ç|X

@ *€B /B +?9+ M”v- +| [m M ? ç M *-K oQÆM; T?B

h? M? •K h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i /Q /U- +kM; F?¬M; Km®M M|B M?B m p +?
 >B M i¢B i?b i®i`²B- #'i Hm" M H" ?Q" M i? "M? M?B K pK i`mv M iBM +O bQ i¬M
 i? "M? /B +?9+ +O h?Ov L; mv i ¢¢B ¢¢Q- h`B m S?QM; ¢ m +¬M T?ªB i bK ¢ M *-K
 *-K oQÆM; T?B M`v- `®i +m°+ H" M; Q`B M?Q i? M"Q\
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +| +?9i +?l KQM; - +kM; +| p`B T?¬M F B M; F}X
 L?QM; #'i Hm" M M|B M?Q i? M"Q- ¢•v +kM; H" M?B K pK K" ?„M +¬M T?ªB ?Q" M i?
 M`vX
 h?lB ¢B K F?B K" h`B m S?QM; +?B K ? i i?B M i?lB ¢` HÊB- ioM? i•K im Hmv
 T?QÆM; M?•M K½ +ÁM H¢B- +kM; ¢ m ¢ M; + "i HU+ T?€ ;BªB i?¬M; ¢¢QX
 *,M T?ÁM; i?S +?QM îT?Q h•vX
 @ *?d +ÁM K°i +,M T?ÁM; +m®B +MM; - +?d FûK K°i #QÊ+ M[- i HB M +| i? ¢B p
 æ"Q S?B M T?B i†+ p¬ +MM; +?,K +?9- p K i KÄB p" ?QM; T?'M i` M K†i +MM; i²M
 @ aQ ?mvM?- +?d i? K K°i #QÊ+ M`v M[i?¬B- +?9M; i HB M +| i? ¢Q¢i H¢B ? i
 h` M K†i +O M[ iY p€v ?Q +kM; i`"M M;"T bU F€ p¼M;X
 aU +Wm ?"M +O ? B M; Q`B ¢®B pÈB h`B m S?QM; ¢½ ¢¢i iÈB KS+ ¢° F?¬M; +? i
 >B M i¢B +?Q /M h`B m S?QM; +| M; mv M w ;B Q ` ? i i?ªv K¼B i?S- M; Q M M; Q¼
 ?¼ +kM; T?ªB ¢2K i M iB m iY FB i` i'M ¢ M +? iX
 QyQ
 *MM; H9+ ¢|- ? B T?QÆM; "Q+? H½Q ;B - h" M >mv i L; ®+ PM; +kM; ¢ m ¢ M; î+,M
 iWM; ;B•v iWM; T?9i T?€ ;BªB *Æ [m MX
 @ h M iB m iY H K K Q FB - +?Q /M +| i? ¢Q¢i ¢QÊ+ #ªQ i" M; - +kM; F?l +| i? i`®
 o K†i H½Q ¢¢Q i? M? #"Q ¢¬v p •K H½M?- K„i i?'v ¢¢Q *Æ [m M +m®B +MM; +O
 T?€ ;BªB tQM;X
 QyQ
 íT?Q L K- +,M T?ÁM; i?S +?QMX
 @ "Q+? H½Q ;B - ¢ÊB H€i M[¢B p"Q- +?9M; i +| i? M"Q F?¬M; i¢Q i? "M? T?B
 ¢QÊ+ ? v F?¬M;\
 o K†i "Q+? sªQ L; ¼+ i`"M M;"T F?~M +¬m- M|BX
 @ sªQ L; ¼+ - M; QÆB bmv M; ?o bU i bM? [m€ KS+ ¢ÆM ;BªM `²B5 *?Q /M +?9M; i F
 S?B M T?B i†+ HB m +| #^M; HÁM; #m¬M; i? +?Q ?„M ? v F?¬M; \ h" M >mv i L; ®
 FB +| #^M; HÁM; #m¬M; i? +?Q ?„M ? v F?¬M;\
 "Q+? H½Q ;B H„+ ¢¬m- M|BX
 G`B M`v pW M|B ` - b„+ K†i "Q+? sªQ L; ¼+ HB MªK ¢¢K- F?¬M; i? SM; ¢®BX
 æ9M; p"v- ?B M i¢B T?QÆM; +| i?U+ HU+ K¢M? M?'i pšM +?QM? H" æ"Q S?B M T
 L m M?Q "Q+? H½Q ;B p" h" M >mv i L; ®+ PM; F?¬M; T?ªB i¢K i?lB HB M i?O- +?
 /QÊB i v ?„M `²BX
 @ æ€M; iB +5 J°i i M i?B m MB M i`B im'M ?B K i?'v M?Q p"v
 o K†i "Q+? H½Q ;B i`"M M;"T iB + ?"M M|BX

L|B K°i + € + ? i ? " i HÁM; - ? „ M i ? " i bU + | + ? 9 i ? ® B ? " M X L m M ? Q H 9 + ç - m + | i ? K Ì B
 i ? B M i " B M ? Q h ` B m S ? Q M; b Y / K M; + ? Q K b M ? - M ? Q p " v ? B M i ¢ B M; Q Ì B M „ K i
 + ? W M; + ? Q M ? H " # ª M i ? • M ` ² B X
 L ? Q M; K " i b M ? i ? ç ½ T ? € i i ` B M i È B # Q È + M " v - ? B M i ¢ B h ` B m S ? Q M; i m v i ç ®
 h ® + ç ° T ? € ; B ª B * Æ [m M + O # T ? Q Æ M; M ? • M K ½ ? B M i ¢ B ç m ç ½ ç ¢ i i È B + U + ?
 G m " M i ® + ç ° - M ? M ? M ? ' i p š M H " # M T ? Q h " M > m v i L; ® + P M; X
 o ` H ½ Q ç ¢ Q i ? M ? # " Q F B - + ? Q M ? H " æ ¢ B b Q h ` ° K K ° M ´ B i B M; - ç ® B p È B * Æ [n
 M; ? B K T ? Q M; T ? 9 - H B M i ? O p È B h " M > m v i L; ® + P M; - p K ¢ i i ® + ç ° p š M i Q Æ M;
 E û i + ? B 5
 æ ¢ B K - M T ? Q " „ + ç ° i M ? B M K Î ` - h " M > m v i L; ® + P M; + M M; p È B H ½ Q ç ¢ Q i ? M
 L Y # Q È + * ? • M G B M ? * ª M ? F ? € + i B M p " Q i - M; i ? S # X
 @ h ` B m S ? Q M; 5
 " M; Q Ì B H B + K „ i H B M M ? b M i ? ' v i ? • M ª M ? ç M; M; ² B Î i ` m M; i • K [ m ª M; i ` Q Ì M; X
 * ? d i ? ' v K ° i; ½ i ? B m M B M i | + H K - i ? • M K † + h ? B M G > m v M u H K # ¢ + ? ; B Q M
 b B m T ? " K - M; ² B M; v M; „ M Î i ` M h K > Q " ª Q G B M X
 L; Q " B ` + Á M + | K ° i p ` H ½ Q ; B ª i ? ' T H M M M; ² B Î + ? + ? T ? Q b m H Q M; h ` B m S ? Q
 L ? b M p T ? Q + ¶ [m M i " B i ? O v i B M ? ç ½ i ` ® M; ` ¶ M; - # M i ` Q M; + ? d + Á M H ¢ B + | K
 b „ + K ¢ i ç € K M; Q Ì B h " M > m v i L; ® + P M; M ? ' i i ? Ì B ç ¢ B # B M X
 @ h K > Q " ª Q G B M - > m v M > Q " ª Q æ B M 5 h B m i Y M " v F ? - M; M; Ì H ¢ B ç Q ¢ i b ¢ +
 + O i - M; i ? S # ` ² B 5
 h " M > m v i L; ® + P M; p " H ½ Q ç ¢ Q i ? M ? # " Q ç m K M; i ? 2 Q p i ? K H K F ? B T b Ê - b
 M ? Q ç B M - i ? - M b „ + ? Q M; T ? ' M X
 J m ; B i + ? i i M i B m i Y M " v - + Q È T H ' v # ª Q p " i X
 " M; Q Ì B # ¼ M h " M > m v i L; ® + P M; ç B M + m ² M; ç € M ? p T ? Q h ` B m S ? Q M; X
 h ? U + H U + + O h ` B m S ? Q M; - # ¼ M ? ¼ # B i ` ä ` " M; M ? ' i - b Q p È B M ? [M; + Q Ì M; ; B
 # b M ? i ? Q Ì M; + ? d K ¢ M ? ? Æ M K ° i + ? 9 i X
 J " ? B M i ¢ B - h " M > m v i L; ® + P M; i ? • M H " * ? • M G B M ? * ª M ? + ? O H U + - ? B L Y # Q È +
 i ´ M; H U + + - M; F Q + ? ` i K ¢ M ? - F M " v H " K b Q + | i ? F ? - M; + ? i + ? Q ç Q È + \
 a Q m b Q m b Q m 5
 h " M > m v i L; ® + P M; ` i M ? M ? ç € M ? i ? Š M; p T ? Q h ` B m S ? Q M; - T ? € i ç ° M; + - M;
 J ° i F ? „ + F B - H U + € T # € + ? * ? • M G B M ? * ª M ? ç M † M; t m ® M; - F ? B M + ? Q i ` Q M; H ² M
 H M K ° i + ¶ € T H U + M † M; M X
 h ` B m S ? Q M; p š M M ? Q + k M; ² B M; v M; „ M # M i ` Q M; h K > Q " ª Q G B M - p K ¢ i i ? Q
 " M M; Q " B h K > Q " ª Q G B M H † 2 H M # H Q ¢ B [m M; K M; i ? M ? - H K - i Y b „ + - ç M
 K ° i ç € K ? Q ª M ? H Q m [m M; # K " m - ? Q " M i Q " M + ? 2 + ? Î ? B M; Q Ì B h ` B m S ? Q M; p
 " ² M; ` - K ` - K 5
 J ' v ç Ê i + - M; F Q + ? K ½ M ? H U + K Q Ì B T ? - M ` Æ B t m ® M; # M i ` M h K > Q " ª Q G B M
 h ` B m S ? Q M; p š M M ? Q + k p [ M; M ? Q i ? € B b Æ M M; ² B # ' i ç ° M; # M i ` Q M; X
 h ` B m S ? Q M; M; ² B i ` M h K > Q " ª Q G B M - F ? - M; + ? 9 i + Y ç ° M; - h ? B M G > m v M
 M ? M ? " M; H ' i T ? ' i - T ? ª M; T ? ' i M ? Q F ? - M; / Q M ? K ° i i B F ? | B H Y M ? • M ; B M M " Q
 @ æ B m M " v b Q + | i ? \

" M;QÌB #¼M h" M >mv i L;®+ PM; i`WM; HÈM K„i M?bM +?^K +?^K p"Q ? B i?•M a
" M;QÌB HB M i?O pÈB M? m- T?€i` +¬M; FQ+? K½M? HB i M?Q p"v- +?Q /M K°i
F?¬M; +? i +kM; T?ªB #` i?QÆM; KÈB ç9M;X
L?QM; K" +€B ;½ i?B m MB M ç M; M;²B i` M h K >Q "ªQ GB M FB H¢B MÎMK +Q
F?¬M; +?9i pB + ;bX
@ h K >Q "ªQ GB M F?¬M; ?¶ H" h?€M? p"i h" ç¢Q- M;"v tQ h?Ov L;mv i ç¢B ç¢
M"v- KÈB +| i? i?QM; /QM; SM; T?| bU çm´B ;B i +O +QÌM; ;Bª *?•M *?O *'T5
a„ + K†i >„ + o•M ç¢B bQ p mB p - F?¬M; F?ÄB i?¬K i? M K°i iB M;X
>„M F?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- +?QM? KbM? pšM +ÁM t2K M? mv M,M; +O h
L;mv i ç¢B ç¢Q ç†i M| i`QM; ç€K p"i #²B i€M; Î i-M; i?S # - +| i? i?'v çQÊ+ T?•M
HÁM; h?Ov L;mv i ç¢B ç¢QX
@ hB m iY M"v- H"K b Q +| i? Hmv M ?| çQÊ+ h K >Q "ªQ GB M\
G½Q ç¢Q i? M? #`Q FBM? ?½B `®M; HÈM K°i iB M;- +,M #ªM F?¬M; i? M"Q iBM M
" M;QÌB F?¬M; M;WM; T?€i ç°M; +¬M; FQ+? çB M +m²M; ç®B pÈB h`B m S?QM; -
M"Q T?€ pÐ çQÊ+ HU+ T?ÁM; M;U bB m +QÌM; +O h K >Q "ªQ GB M5
*€B M"v +kM; K v H" +ÁM Î i`QM; F?¬M; ;B M T?QM; # - M m M?Q ç†i Î # M M;Q" B
M? M? +O h K >Q "ªQ GB M- ç½ bÈK T?€ p•v #Ä +?¢v K'i`²BX
@ *?mv M ;b tªv ` \ a Q i ç°i M?B M +ªK i?'v +| +?9i #m²M M;O\
o` i?Ov i†+ im pB LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? FB - KQ K„i H9+ M"v M†M; M - i?•M i
p[M; çQÊ+X
G½Q ç¢Q i? M? #`Q +kM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i iB +ªK ;B€+ K i KÄB K½M? HB iX
@ *"M; +¬M; FQ+? M?B m- +"M; +ªK i?'v K i KÄB ?ÆM E?¬M; tQM;5 æ•v +?QM? H
>Q "ªQ GB M5
a„ + K†i # M;QÌB ç¢B #B M- HB M iK+ HmB p T?Q b mX
h K >Q "ªQ GB M- +?QM? H" h?€M? ç¢Q h" p"i +| Fª M,M; T?K i`Ê- M;Q¢B i`W M
M;U` - +ÁM +| i? T?€i` # HQ¢B F€ ?QÆM; M[X
GU+ HQÊM; +O HQ¢B F€ ?QÆM; M"v- M; v +ª +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? +kM; F
M´BX

kN8X *?QÆM; kNe, L?'i GU+ E?€M; Zm-M >MM; Ui`mM;V

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- b„+ K†i # M;QÌB h" M >mv i L;®+ PM; ç m FBM? M;?B #'i ç`
HÁM;- i? K H K- FBM? ?½B çO +€+ HQ¢B p K†i- F?¬M; M;WM; #B MªQ i? v ç´B
:½ i?B m MB M i`QÊ+ K„i M"v- K°i T?2M ç2K iQ`M #° #ªQ p"i +O i-M; i?S # +QÊ
+¬M;B i +? i çQÊ+ ?„M- HB M +| i? M?"M çQÊ+ iQ`M #° iBM? ?Q +O +ªªQ i`M
L?QM; K"- # M;QÌB #¼M h" M >mv i L;®+ PM; +,M #ªM F?¬M; H"K çQÊ+ +?mv M M
J°i p` \*?•M GBM? \*ªM? +?O HU+- ? B p` LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? T?K i`Ê HB M
i? ç°i T?€ çQÊ+ T?ÁM; M;U +O F M"vX

+ Q*0T2]• 7•@T °\$)•Û

h?B i? +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q i`QM; H9+ ?²B [m M; i`¼M; i®- ç½ bÈK M|B [m -
>mv M >Q "ªQ æB M- b) F?B M +?Q +ª h?Ov L;mv i æ°M; ?Q"MiQ"MbKT ç´ Hm-

•K -K -K5

hQ" M #° +ª h?Ov L;mv i æ°M; ç m `mM; H„+ K½M? HB iX

h?-M ibM? æ"Q S?B M T?B it+ /¢B ` - +U+ ç° ?QªM; bÊ- `mM ;B¼M; +?d i?ŠM; p

"Q+? H½Q ;B p" h" M >mv i L;®+ PM; pW KÈB i? M? idM? H¢B- +kM; ç m #` K°i K
M;•v M;QìBX

L; v +ª "Q+? sªQ L;¼+ +kM; ç m T?€i K°M;X

@ L;QÆB M;QÆB F?-M; M;ì

J¼B M;QìB +kM; ç m ;BQÆM; K„i M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; F?-M; +?9i+Y ç°M;- i`QM; HÁM; i?-K M;?o,

@ h +| h K >Q "ªQ GB M- +?Q /M MÆB M"v +| bKT ç´ K'i- i?b +kM; +| +Æ ?°B +U+

G9+ M"v- >mv M >Q "ªQ æB M +kM; ç½ M^K i`QM; i v ?„M- # K†i H¢B ?B M H M K

L?QM; [m, /` +?QM? H"- h?Ov L;mv i æ°M; `mM; +?mv M / [/°B K°i ?²B- pšM F?-M

kNdX *?QÆM; kN3, h?Ov L;mv i æ¢B æ¢Q

hÁ H,M; K° #Q ç°M; F?´M; H² F?-M; M;WM; `mM; H„+ / [/°B- M?QM; +kM; F?-M; -
/-M F?-B T?K+ H¢B #bM? H†M;X

h-M; i?S # +U [m M iY ç²M;

hQ" M i`QìM; ç m ioM? K`+? K°i i`"MX h'i +ª K¼B M;QìB î MÆB M"v ç m /WM; ?ŠM
+?^K +?^K p T?Q >mv M >Q "ªQ æB M i`QM; i v +O h`B m S?QM;X

" M;Q"B +´ tQ +O >mv M >Q "ªQ æB M tm'i ?B M M?[M; p i`€+? +?^M; +?`i- T?
+S H9+ M"Q +kM; +| i? M€i pKM `X

@ hB m iY- K m /WM; i v5

æ"Q S?B M T?B it+ +"i HU+ ;"Q i?ûi- €M? K„i çÄ #WM;X æ•v +?QM? H" h?€M? +-
/ /°M; #` ?Ov i`QM; i v K°i i M iB m iY LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? M?Q p"v\

æ€K M;QìB h" M >mv i L;®+ PM;- H½Q ç¢Q i? M? #`Q p" M[iY p€v ?Q - p K†i +h
i`QÆM;X

>mv M >Q "ªQ æB M i?•MH" h?€M? +-M; h" ç¢Q- +?mv M K¬M i?€B •K #´ /QÆM;
M? M?X

J¬M +-M; T?€T M"v- +?QM? H" +,M #ªM ç h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q F?B +ÁM b®M; `Q
h?B M "²M;X

@ L;QÆB M;QÆB i?"i bU Km®M T?€ ?Ov M| b Q\

>„+ o•M ç¢B bQ +,M #ªM F?-M; i? M"Q iBM M´BX

>„M +,M #ªM F?-M; i? iBM M´B h`B m S?QM; H¢B +| #"+ [mv i çQ€M ç M i? M"v-
+Y T?€ ?Ov Hm¬M >mv M >Q "ªQ æB MX

h`QM; K„i "Q+? sªQ L;¼+ pšM +ÁM pQÆM; +?9i MQÈ+ K„i- M?bM +?,K +?9 p"Q ;
T?"K i`QÈ+ K„i KbM?- i`QM; HÁM; F?-M; M;WM; t9+ ç°M; F?-M; i?-BX

L" M; p®M H" ç½ +?m~M #` bœM i•K Hw- ?v bBM? #ªM i?•M KbM? ç i?"M? iQ" M +?

J` ?`M? ç°M; +O h`B m S?QM; H¢B ;•v +?'M ç°M; +ª iQ`M i`QÌM;- +,M #ªM +?QM
>Q "ªQ æB M5

h?Ov L;mv i æ°M; b) bKT ç´- p"v i?b +S pB +ç M| bKT ç´ çB5

a m F?B h?-M GBM? L?½M K°i H-M M[H°i t€+- F?B M +?Q iQM? ibM? +O h`B m
ç¢Q ?ÆM- H`K pB + +,M #ªM F?-M; +?9i +® F} ;bX

J„i i`€B +O ?„M H|2 H M K°i iB #,M; m H K M?¢i- T?ªM; T?'i M?Q K°i +€B ?`M ç´
pQM; p"vX

_,M; `„+5

h`QM; HÁM; #`M i v +O h`B m S?QM; ç°i M?B M H|2 H M çB M K M; i? M? b„+- /Q
+O +?9M; M?•M- i`U+ iB T ç2K >mv M >Q "ªQ æB M M;?B M M€i i?`M? iWM; KªM

E iB T b m "€+? >Q L M;- h`B m S?QM; H¢B çQ+? i?•M T?€ ?Ov >mv M >Q "ªQ
L;mv i hS "ªQ iWM; mv +?'M iQ`M #° æ¢B [m®+ h?B M "²M; M,K tQ X

æ M H9+ M`v h?Ov L;mv i hS "ªQ ç½ +| ? B i?S #` T?€ ?Ov i`QM; i v h`B m S?QM;
@ L;QÆB

æ`Q S?B M T?B i t+ ?Q`M iQ`M /¢B ` - iQ`M i?•M `mM `~v- HY ;B" M p` Q€M ?" M p
@ »+5

E?|2 KB M; ?„M i`M` K°i iB p i K€m M?`M M?¢iX

>„M i`,K T?QÆM; M;`M F - KÆ iQÎM; Km®M ç¢i çQÊ+ h?€M? p"i h` ç¢Q- i? M?QM
>mv M >Q "ªQ æB M- iQ`M #° ç m #` ;½ i?B m MB M Î i`QÊ+ K†i ?„M iU i v T?€ ?O

@ L;QÆB M;QÆB F?-M; M;Ì H¢B T?€ ?Ov >mv M >Q "ªQ æB M5

h? M? •K +O "Q+? H½Q ;B H9+ M`v +Æ ?² F?-M; T?€i ` i?`M? HÌBX

"¼M M;QÌB h`M >mv i L;®+ PM;- H½Q ç¢Q i? M? #`Q +kM; ç m M;•v /¢B ` X

@ h ç½ T?€ ?Ov >mv M >Q "ªQ æB M- h?Ov L;mv i æ°M; `®i +m°+ H` bKT ç´- ? v
•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- •K ibM? #'i ç`M?X

L m M?Q ?„M M?bM F?-M; H-K- i?b M?[M; *Æ [m M v m ?¢B +O h?Ov L;mv i æ°M
>mv M >Q "ªQ æB MX

•K -K -K5

*ª h?Ov L;mv i æ°M; p` +U [m M iY ç²M; H¢B K°i H-M M[ #„i ç-m `mM; H„+ K½M
M;?B M; M;½ F?-M; çSM; i?ŠM; M´BX

@ > ? ?

J°i i`M; i? M? •K +QÌB /`B ç°i M?B M p M; p¼M; F?„T iQ`M #° h?Ov L;mv i æ°M;X

J¼B M;QÌB M?'i i?ÌB `MM; KbM? K°i iB M;X h`M; +QÌB M`v- +kM; F?-M; tm'i ` i v
K†i Î MÆB M`vX

@ aQ bQ i-M

*ª i? t€+ p` iBM? i?-M +O æ`Q S?B M T?B i t+ ç²M; i?ÌB +?'M ç°M;- M?bM +?,K +
h`M; +QÌB /`B FB - ç9M; H` tm'i T?€i iW [m M i`B i?Ov iBM?X

h?B i? +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q H¢B K°i H-M M[?²B [m M; i`¼M; i®X •M? K„i ?„
` K°i +¶ mv €T +U+ F€ FBM? M;QÌB- ;-M M?Q F?-M; ? i?m FûK +QÌM;;Bª *?•M

@ aQ i-M5

æ"Q S?B M T?B i†+ p" M[iY p€v ?Q M?'i i [m€`¢T i` M K†i ç'i- i?—M i bM? ?Q^aM
 @ E +| /mv M- bU [mv i çQ€M +O M; QÆB- F?B M +?Q >Q K¶ FQM? M 5
 h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q +?"K`½B çSM; /"v- F?Q iS+ bBM? K M? i` M M; QÌB +U+ F€
 @ aQ i¬M- M; "B F?¬M; M; ì b®M; H¢B`²B5
 > B M; QÌB æ"Q S?B M T?B i†+ FBM? ?½B F?¬M; i?¬BX
 @ a®M; H¢B\
 h`B m S?QM; i?"i bU F?¬M; i? M"Q iBM M'BX h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q i?"i bU b®M;
 o K†i >„+ o•M ç¢B bQ i`"M M;"T ?Q^aM; bÊ- ; BQÆM; K„i M?bM +?^K +?^K h?Ov L;
 M"v bQ pÊB M; QÌB i?QÌM; +, M #^aM F?¬M; F?€+ ; b M? m +^aX
 h`QM; €M? K„i h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q iQ€i` p i`Q im p" bmv M; ?o #bM? i?QÌM;-
 [m M; i`¼M; i® çÆM ; B<sup>a</sup>M M?Q H9+ i`QÊ+X
 @ >Q o¬ :B M i i`QM; H9+ #® +K+ *Æ [m M- ç½ +® i bM? i?B i F ? B HQ¢B F i +
 +m°+ +O KBM? imv M- +?QM? H" +¬M T?^aB ?B M i K€m tY •K- H"TiS+ ç¢i çQÊ+
 F i?W i`mv M i?mv i +O i X o T?¬M ? B +€B i M K v K„M +?¢v i?Q€i` F?ÄB H,
 /Q i +® w i?^a` K" i?¬B5
 h`QM; K„i h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q iQ€i` K°i iB t^aQ i`€X
 GÌB 'v pW M|B` - b„+ K†i "Q+? H½Q ;B p" h" M >mv i L; ®+ PM; M?'i i?ÌB +| +?9i
 >| `` - ? i i?^av M?[M; çB m M"v- iQ" M #° ç m H" #® +K+ +O h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q5
 > B M; QÌB +?¢v` F?ÄB H, M; K° FB - K°i M; QÌB K M; i?2Q #^aM ç² H®B p"Q bÆ HC
 iBM iS+ p K€m tY •K /MM; ç KÎ >mv M >Q "aQ æB MX
 @ J" ç•v- +, M #^aM +?QM? H" F i +m°+ KBM? imv M- M m F ?[m /mv M HU +?¼M
 i? K K°i h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q KÈB5
 E?|2 KB M; h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q M? +? H M K°i iB +QÌB i`"Q T?9M; X
 J¼B M; QÌB i?Q€M; `MM; K bM? K°i +€BX
 h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q i¢B K°i i`, K M, K i`QÊ+ iWM; `QM; `m' B F?„T +^a æ¢B HK+- ç
 HQ¢B iB m b€B i?Q+? w ç M i? M"QX
 ""+ i?"M? iUm M"v- +?ŠM; H) F?¬M; F?B M +?Q M; QÌB i ?•K K° ? v b Q\
 @ L?QM; K"- M; ?o ç M +^a +m°+ çÌB +O i - i?"M? iUm i?ÌB F?„+ ?mv ?Q" M; M?'i- +
 +?¢v i`®M F?ÄB bU i`mv b€i +O +QÌM; ; B^a*?•M *?O *'T K" i?¬B5 h?^aB •K #´ /QÆ
 K¬M i^a ç¢Q- +?mM; [mv +kM; F?¬M; T?^aB H" pQÆM; ç¢Q5
 h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q ?Q i b•m K°i ?ÆB- i`QM; K„i +?ÈT ç°M; K°i iB p K†i F€ /`X
 •M? K„i +O ?„M i?Q€M; ç^aQ [m ? B M; QÌB ç iY æ"Q S?B M T?B i†+- b m ç| H¢B /
 S?QM; X
 @ E i?W +QM çQÌM; +O i - F i?W i`mv M i?mv i +O i - +?mM; [mv +kM; +?d H"
 M"Q ç`+? M' B pÊB pQÆM; ç¢Q +?•M +?QM? çQÊ+X *?Q M M +m®B +MM; - i KÈB
 T?B5
 h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; X
 o K†i h`B m S?QM; i`"M M;"T +^aM? ; B€+- F?¬M; ? ç i•K- ?ÄB,
 @ L?Q p"v F i +m°+ €K imv M +O M; QÆB
 @ "ÎB p"v +| i? i?'v çQÊ+- #® +K+ KBM? imv M- p" M K M? `i M?ÄX *?Q M M- i H
 €K imv M M[5 *?d +| M; QÌB +?•M +?QM? ç¢B i`Q im - ç¢B [mv i çQ€M- +| ; M T?

T?€`²B H¢B H" T- i?`M? iUm iQÆM; H B +O ?„M KÈB +| i? ?Q`M iQ`M bB m pB i
+kM; +?d H` K°i #"+ i? M; ç +?Q ?„M #QÊ+ H M çdM? + Q ?ÆM K` i?¬BX
h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q M?bM i?"i b•m p`Q h`B m S?QM;X
J°i KBM? K°i €K- ? B #® +K+ ?Q`M +?dM?X
J°i +€B H` F iK+ i`mv M i?W - K°i +€B H` bB m pB i i`mv M i?W 5
L m bQ b€M?- i?b +€B i?S ? B KÈB H` ç¢B p`M K M? +?•M +?QM?5
L;?2 ç M H9+ M`v- i`QM; HÁM; K¼B M;QìB ç m +?'M ç°M; F?¬M; i?¬BX
J` i` M K†i æ`Q S?B M T?B i†+ H¢B H°` K°i iB t'm ?' M?`M M?¢iX
oÈB i•K iQM? p` i? K p¼M; +O ?„M- M?B m M?'i +kM; +?d +| i? F iK+ i`mv M i?V
J` M;QìB +?•M +?QM? ç¢B [mv i çQ€M- ç¢B M;?` HU+- H¢B H` ;½ i?B m MB M M`v
+O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q 5
@ aQ i¬M- p`v M;`B H`K b Q +| i? b®M; H¢B\
L[iY p€v ?Q +~M +~M i?"M i?"M M|BX
@ æ•v H` K°i HQ¢B #Q i?m"i ?Q`M iQ`M pB M bB m p,M KBM? im Hmv M ?B M i¢B
i`QM; h?B M \*Æ h`mv M h?W 5 L| +| i? ç2K iBM? F?Q p` bBM? K M? HU+ H9+ +ÁM
i¢B K°i +?¶ b•m # M i`QM; +Æ i? - +?mv M ?| i?`M? K°i HQ¢B ?bM? i?€B ?Q`M i
h¬M ;Bª æ M L;mv M *aM? +kM; +?Q +?„+ ç½ +| i? M?bM` çQÊ+5 hQÆM; H B ç
[m HQ¢B ?Q`M +aM? ç†+ i?M- KQÊM /MM; >²B Zm M; h`¼M; h® h?m"i- pB bQ +|
;B M M;„M5
h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ;BªB i?Q+?X
h`B m S?QM; [mª i?"i T?€i ?B M` - F?Q iS+ bBM? K M? i` M M;QìB h?Ov L;mv i
i`¬B çB- +kM; F?¬M; +| #´ bmM; H¢B ;B®M; M?Q M;QìB #bM? i?QìM;- ;B®M; M?Q
"aM +?'i +O HQ¢B #Q i?m"i M`v- +?QM? H` ç2K K°i çQ¢M i?¼ K M? i`QÈ+ F?B +?
K°i çQ¢M i?ìB ;B M M`Q ç| b m F?B +? i- +kM; F?¬M; +| pB T?¢K p`Q h?B i i„+ i?
a m F?B #B i çQÊ+ +?•M iQÈM;- # +QìM; ;Bª *?•M GBM? *aM? Î ç•v ç m F?¬M; F?
L m M?Q h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q +?•M +?QM? b®M; H¢B- +?Q /M ?B M i¢B # M;QìB
H` ç®B i?O +O ?„MX
@ h?B M *Æ h`mv M h?W - F?¬M; ?¶ H` i`mv M i?W +´ tQ M?'i- i?¬M #Q M?'i- M
M`v +kM; +| M[5
o K†i >„+ o•M ç¢B bQ +| +?9i ?QÈM; iÈBX
oKi5
J°i ç¢Q i`MªM? i?Q€M; M?Q€M; H M- h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç°i M?B M #B M K'iX
L; v b m ç|- ?„M ç½ tm'i ?B M i`QÈ+ K†i +O h`B m S?QM;- +?"K`½B M•M; i v H M
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +ªK ;B€+ çQÊ+ ç`+? w- €M? K„i M?bM i?ŠM; p T?Q h?
aBM? K M? HU+ +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç M; F?¬M; M;WM; i`¬B çB- +kM; F?¬M;
M[X J` h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; ? bÊ ?½B ç®B pÈB +€+ HQ¢B iBM? i?¬M #Q
oKi5
h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q +?KT i v H M i` M M;QìB +O h`B m S?QM;- M?'i i?ìB K°i +
i?m¬M ç M +U+ çB K HB M /mM; M?"T p`Q i`QM; +Æ i? +O ?„MX
@ *€B ;b\ E?¬M; M;ì H¢B H` *?•M GBM? *?B L;mv M5

@ aQ i-M F?-M; M; Ì H¢B #ªQ i²M H¢B *?•M GBM? *?B L;mv M +O +?QM? KbM?5
æ€K M;Q`B æ`Q S?B M T?B i†+ M?'i i?`B FBM? ?½B i?'i b„+X
*€B ;¼B H` \*?•M GBM? \*?B L;mv M M`v- iU M?B M +?QM? H` +,M M;mv M HU+ HQ
*?•M GBM? *ªM?- +?QM? H` M;m²M bm®B +O \*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? X
hm pB +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q M,K ç| ;-M M?Q iB T +”M *?•M *?O *’T- *?•M GB
i²M +ª i`,K M,K- +Æ #ªM ç½ i?’i i?Q€i çB ?ÆM T?•M M[ - M?QM; K` bQ pÈB *?•M G
#bM? i?Q`M; pšM +Q`M; ç¢B ?ÆM M?B mX
@ *?ŠM; H) ç•v +?QM? H` i? ?² [m€M çdM? i`QM; i`mv M i?mv i? v b Q\
h`B m S?QM; F?-M; +?9i ç°M; ç”v- h?-M GBM? L?½M H¢B M„K p[M; i`QM; i v K¶B
+Æ i? KbM?X
h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q +kM; F?-M; +| ç2K *?•M GBM? *?B L;mv M i`U+ iB T /mM; M
h`B m S?QM;- M?Q p”v b) / Q ç°M; ç M +,M +Æ +O h`B m S?QM;5
>„M ç-m iB M +?QM? H` /MM; *?•M GBM? *?B L;mv M +O KbM? iB M ?”M? F? B K
+Æ i? +O h`B m S?QM;- +ªB i¢Q H¢B i?•M i? +O ?„MX
L; v b m ç| - ?„M H¢B ç2K imv i ç¢B #° T?”M HU+ HQÊM; *?•M GBM? *?B L;mv M
i`QM; ç M çB M +O h`B m S?QM;X GQ¢B i?m”i T?QM; # M`v i?”T T?-M i?-M #Q-
i?”M? K°i HQ¢B ?bM? i?€B ?Q”M iQ”M F?€+X
h`B m S?QM; `’i M? M? +ªK ;B€+ çQÊ+ - LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q +O KbM?- ç°
iÈB +?WM; ?ÆM M,K i?”M?X
L?QM; K` çB m M`v +kM; ?Q”M iQ”M F?-M; / Q ç°M; ç M +,M +Æ +O h`B m S?QM
h?S M?’i- +ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O h`B m S?QM; `’i + Q- +?Q /M H` *?•M GBM? F
[m€M?B m- +kM; +| i? / /”M; M„K p[M; i`QM; i vX
h?S ? B- h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç½ iB M ?”M? KÎ`°M; FBM? K¢+?- ç M çB M p”i?
@ *ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O M;QÆB- F?-M; M; Ì H¢B + Q ç M M?Q i? X L m M?Q M
i? ?B T i`Ê M;QÆB ç°i T?€ *?•M GBM? *ªM? Hm-M5
o K†i h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q i`”M ç-v FBM? /` M|BX
@ h¢K i?`B pšM +?Q + -M5
h? M? •K +O h`B m S?QM; p M; H M # M i`QM; | + +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢QX
hWM; #QÊ+ iWM; #QÊ+ K°i /U p”Q bU +® ;„M; +O KbM?- F?B M HU+ HQÊM; ;B
p”v +,M +Æ KÈB ´M ç`M?- i•K +Æ +kM; FB M ç`M? ?ÆMX
h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€B- +?Êi M;Y K†i H M i`B +Q`B iQ
@ h®i5 h®i5 h®i5 h i?”i bU ç½ t2K i?Q`M; M;QÆB `²B5 hBM? i?-M M;mv M +Q
?mv i K¢+? M?½M ç²M; ç†+ i?M- +?Q /M F?-M; +| ”ªQ i”M; h?Ov L;mv i +O i - i?
M;QÆB +kM; imv i ç®B / /”M; bB m pB i i 5
_’i M? M?- h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç½ ç2K *?•M GBM? *?B L;mv M bm®i +ª +m°+ ç`B
i?M ?Q”M iQ”M T?QM; # # M i`QM; +Æ i? +O h`B m S?QM;X
LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q +O h`B m S?QM; H9+ M`v- ç° +?mv M ?| ç½ ç¢i iÈB ;-
[m >„+ o•M ç¢B bQX
G9+ M`v- F?Q iS+ bBM? K M? i` M M;Q`B +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç½ i`-B [m ;-
@ *ÁM +| K°i ç¢Q i`mv M i?W +Æ K”i +m®B +MM;- KÎ iBM? i?-M HU+ +O M;QÆB
h? M? •K +O h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q ç²M; /¢M; p M; H M i`QM; | + +O h`B m S?QM;

h`B m S?QM; i?m HB K H¢B iBM? i?–M HU+- +?d +^aK i?'v K°i ¢¢Q iBM iS+ M; „M /n
+?QM? KbM?X

æ¢Q iBM iS+ M°v +| [m M ? pÈB h?B M *Æ h°mv M h?W - +?QM? H° K°i p°B #^aM
iQM? M?Q H° K°i i'K #^aM ¢² M?ÄX

@ h?B M *Æ æ²5

h`B m S?QM; +<sup>a</sup>FBM? K°i i`"M- i?B m +?9i M[H° i?®i` F?ÄB KB M; `²BX

@ æ•v H° K°i #^aM h?B M *Æ æ²K° M, K tQ i ¢€M? +„T ¢QÊ+ iW i`QM; h°M; #^aQ i?'
;B M i°mv M HQm i°M; +°M; #®M KQÆB i€K i'K h?B M *Æ æ²5 "°i +S K°i i'K M°Q
ibK ?B m ¢QÊ+ K°i +?9i #Q K"i # M i`QM; h?B M *Æ h°mv M h?W 5

h?Ov L; mv i ¢¢B ¢¢Q ;B^aB i?Q+?X

a m F?B H°K tQM; ? i i?^av K¼B +?mv M- €M? K„i h?Ov L; mv i ¢¢B ¢¢Q i?Q€M; ^aK
HU+ i`¬B [m ¢ M +U+ ?¢MX

>„M [m v i`Î H¢B i`QM; [m M i°B i?Ov iBM?- €M? K„i +?Êi ¢^aQ [m i? M? MB M +~K

@ h°M M?B- L; mv i M?B5

@ aQ i¬M5

h?–M ibM? æ°Q S?B M T?B it+ p° M[iY p€v ?Q M?'i i?ÌB +,M; i?ŠM; - ¢²M; i?ÌB ¢
"°i +?'T ?B M i¢B h?Ov L; mv i ¢¢B ¢¢Q ¢½ +?•M +?QM? K°i ¢B- M?QM; K° mv M; ?B
+,M #^aM H° F?¬M; i? i`€B M; ?°+?X

@ > B M; QÌB +€+ M; QÆB- imv i ¢®B F?¬M; ¢QÊ+ ¢®B ¢`+? pÈB ?„M5 L m M?Q M
+O ?„M5 æ•v +?QM? H° /B +?9+ +O pB bQ- +kM; H° HÌB F?mv M +m®B +MM; +O
L; B tQM; M?[M; HÌB M°v- F?Q iS+ bBM? K M? i` M M; QÌB h?Ov L; mv i ¢¢B ¢¢Q ?Q
iU i¢B M?„K K„i H¢BX

•K –K –K5

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ ¢|- iQ°M #° h?Ov L; mv i æ°M; #„i ¢–m F`+? HB i`mM; H„+ /[/
h` M ¢dM? ¢–m K¼B M; QÌB +?Êi tm°i ?B M K°i T?B M ¢¢B K¬M i? M? ¢<sup>2</sup>M; - T?€i`

@ hmv i ¢®B F?¬M; i? ¢®B ¢`+? pÈB ?„M\

@ "°Q +?9M; i H°K i?O ?¢ +O i M iB m iY M°v\ æB m M°v b Q +| i? \

h? M? MB M +~K #°Q p° M[iY p€v ?Q MY [m€ i` M K†i ¢°i- i`QM; K„i ?B M H M K
T?9M; K½M? HB iX

æ®B pÈB /B +?9+ +kM; ¢²M; i?ÌB H° HÌB F?mv M +m®B +MM; +O h?Ov L; mv i ¢¢B
¢†i i`QM; HÁM; X

kN3X *?QÆM; kNN, *?ûK J°i h v *O L;QÆB

kNNX *?QÆM; jyy, *-K oQÆM; S?B h?-M "Q

jyyX *?QÆM; jyR, h?,M; GQM; æ'm :B€ >°B

jyRX *?QÆM; jyk, æ'm :B€ R

jyX *?QÆM; jyj, æ'm :B€ k

jyjX *?QÆM; jy9, æ'm :B€ j

jy9X *?QÆM; jy8, æ'm :B€ 9

jy8X *?QÆM; jye, *-K oQÆM; S?B

jyeX *?QÆM; jyd, hQM? hQ€M h`,K L,K h`QÊ+

jydX *?QÆM; jy3, h?€B h?QÊM; h`QÎM; G½Q

jy3X *?QÆM; jyN, *? >"M?

@ h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q5

h`QM; €M? K„i+O \*-K oQÆM; T?B t i[m K°i iB KWM; `ÐX oÈB i?U+ HU+ +'T #"
h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q- +?Q /M H" +€+? F?-M; K'v +?K+ /†K- M?QM; pšM +|
/B m- +| i? ;BªB +Sm çQÊ+ KbM?X

h?"K +?Q H½Q M?•M ;B M; "B +ÁM +| i? +?d +—M K°i w MB K- HB M F?B M °i +Q
i?QÌM; i•K i?-M pĐ i M- i?9+ i?O +?`m i`|B M[5

:BÌT?9i M"v- mv €T LY #QÊ+ æ M L;mv M *ªM? K M? K¬M; +m²M +m°M i`"M M;"T
+ª i`,K /†K tmM; [m M?- M;mv M F?Q i?B M ç` pÈB KS+ ç° +| i? +ªK ;B€+ çQÊ+ F
iK H¢B- ?ÆM M[H¢B +ÁM bªM bBM? ` p¬ b® mv i? i?B M iQÊM; M[5

" M i` M iQÌM; i?"M?- +?ŠM; #B i iW F?B M"Q ç½ tm'i ?B M K°i p` H½Q ;Bª i M; i?
+' K°+- i` M K†i i`"M ç-v M T M?,M- iQÊM; K¢Q H¢M? HMM;X

@ "€B FB M h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q5

@ "€B FB M h`QÎM; H½Q GQM; J°+5

h'i +ª +€+ +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? +| K†i Î MÆB M"v- # Q ;²K +ª Zm®+ [m•M h?
FQM? ?"M? H - F?B K M?QÊM; p¬ +MM;X

>Q"M; i?'i h?B M "²M; Î i¢B "„+ æ¢B HK+ M"v- +| i? M|B H" ç½ i`mv M i?W +ª p¢M
H" i? HU+ ?B m H M? i?B M ?¢- iU M?B M H" +| +QÌM; ;Bª +€B i? +| i? mv ?B T

h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q GQM; J°+ M"v- +?QM? H" K°i HQ¢B +QÌM; ;Bª M?Q p"v

@ h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q- +?d +—M M; "B ` i v- i M iB m iY FB F?ŠM; ç`M? b)

o K†i Zm®+ [m•M h?B M "²M; i? i?B i M|BX

E?-M; B /€K ?Q"BM; ?B i?U+ HU+ +O h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q +ª5

@ >mv iK¢+? M?½M ç²M; +O iB m iY M"v i?"i F?-M; çÆM ;BªM5 •T #€+? i` M T?Q
F?-M; H"K ;b çQÊ+ ?„M +ª5 E?-M; +?d p"v- +QM K Q GBM? bOM; +O ?„M- +kM; -

h`QÎM; H½Q GQM; J°+ F?) M?2Q K„i H¢B- ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q t t - +kM; F? ç°M;X

æ` p`p`HU+ ºM? ?QÎM; +O \*-K oQÆM; T?B Îi`QM; >Q`M; i?'iimv i ç®B +| i? M ç-m- #ªM i?•M im pB H¢B + Q iÊB \*?•M \*?O \*'T5 J°i +QÎM; ;BªM?Q p"v- iQ`M #° > çQÊ+ # Q M?B m M;QÎBX

Zm M i`¼M; ?ÆM +?QM? H`- *-K oQÆM; T?B +?QM? H` + -m M®B ;B[ >Q`M; i?'i

h`M; ? GB m h°+ bÎ /o +?'T M?"M T?K i€ >Q`M; i?'i- i`QM; ç| +kM; M?Î +| +¬M; H Q M?Ã +O \*-K oQÆM; T?B5 L m M?Q K'i çB bU OM; ?° +O GB m h°+ - mv M; ?B K p i?'iimv i ç®B b) ;BªK tm®M; K°i F?QªM; HÈM- i?"K +?Q +ÁM +| F?ªM,M; #` h?B i

QyQ

*€+? ç| K'v +?K+ /†K

æ®B /B M pÈB M;mv +Æ i`QÊ+ ;BÎ +?Q iWM; +| - h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| [m€

hB m h†+ JB m i v K Q ;?bK +?†i >mv M s` >mv i hB M- ;„i ; Q F?®M; +? *-K oQ LY #QÊ+ æ M L;mv M ºM? ç®B pÈB M| +,M #ªM +kM; F?¬M; i çQ i?"M? ºM? ?QÎM

@ J2Q K2Q5

h` M K†i hB m h†+ JB m i?"K +?Q +ÁM M?2 ` ,M; #om K¬B- ?QÈM; p T?Q ç€K M;C +€B K†i [m, M[X

L?[M; ç°M; i€+ M`v +O M| - iU M?B M H` F?¬M; i`€M? i?Q€i F?ÄB €M? K„i +QÎM; ç H½Q GQM; J°+5

J` p K†i i`'M ç`M?- #bM? ioM? +O h`B m S?QM;- +kM; ?Q`M iQ`M `ÆB p`Q i`Q h`QÎM; H½Q GQM; J°+X

@ hB m iY FB - K m i?ª oQÆM; T?B ` - +?O ç°M; #| i v +?`m i`|B- M;QÆB +ÁM +|

h? M?•K +O h`QÎM; H½Q GQM; J°+ H¢M? H)Q #`M; #¢+- ;B®M; M?Q T?€T H M? - i?¬M M;QÎB F?€+ +?'M ç°M;- iBM? i?¬M ;¬M M?Q Km®M ?ÁM; K'iX .QÎM; M?Q + imv i ç®B b) H•K p`Q +ªM? p¢M FB T #'i T?K+X

" M i`QM; K„i i`€B H K M?¢i b•m i?ŠK +O h`B m S?QM;- T?B K ç°M; K°i i¬M; ?` i•K i?¬M i?Q€M; M?€v H M K°i +€B- HB M ´M ç`M? M?Q #`M i?¢+?X

h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B +O ?„M- +€B ?`M ç`K #,M; m H K M?¢i FB - +kM; +?d M?Q M?Ä K` i?¬BX

L°B ibM? +?•M +?QM? +O iBM? i?¬M M;mv M tm'i T?€i iW h?¬M GBM? L?½M + M?QM; K` ç¢B #° T?"M HU+ HQÊM; i?b h`B m S?QM; pšM +?Q i? +?O ç°M; p`M /

h? M?QM; M?Q p"v +kM; ç½ +| i? F?B M +?Q h`B m S?QM; /QÈB K°i HQ¢B i`¢M; mv ?B T iW +¬M; FQ+? T?QÆM; /B M iBM? i?¬M- ;BªK tm®M; ç M i`bM? ç° i?'T KB M /`+? M[X

Gm`M çÆM çª ç°+ ç'm- h`QÎM; H½Q GQM; J°+ i`QM; M?€v K„i ç½ +| i? /B i b€i ç mv i? p K†i iBM? i?¬M +O H½Q- +ÁM +?Q çO +QÎM; ç¢B ç M KS+ +| i? F?B M + i v +?`m i`|B M?Q p"vX

@ hbM? ?m®M; /QÎM; M?Q F?¬M; çÆM ;BªM M?Q p"v5 L m M?Q +?d +| K°i KbM? M?B m i?O çQ¢M ç ?¢ b€i ?„M5

•M? K„i h`QÎM; H½Q GQM; J°+ H|2 H M- M?bM +?^K +?^K p T?Q t - b„+ K†i ?ÆB

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; tmv M i?'m F?QªM; +€+? K'v +?K+ /†K ?Q F? i?€B i` M iQÎM; i?`M?X

" M i` M h K > Q "ª Q G B M - \*-K o QÆM; T?B i Q`M i?•M K K v m p¬ H U+- b„+ K†i çÄ
F?¬B T?K+ HçB #bM? i?QîM; X L`M; +?mM; [mv pšM H` æçB M,M; *?•M *?O *'T- /-
'M Fw K`m ?²M; T?'M i` M K B i•K +O K bM?X

@ >mv M >Q æ`Q 'M +?mv M F?„+ +? M[ M?•M- +?QM? H` K°i H QçB #Q i?m"i i®B
æB M5 *?ŠM; [m - h?O v L; mv i ççB ççQ F B pšM H` ç½ t2K M? bU i B M #° +O i 5

*-K o QÆM; T?B #'i ç°M; i? M? b„+X

L`M; ç M; +?ì çÊB i?•M i? K bM? /-M /-M i?Q+? SM; pÈB H U+ H QÊM; +O >mv M
i? F?¬B T?K+ HçB çQÊ+ K°i i?`M? *?•M G B M? F?Q H B M +| i? T?ªM F Q+?X

L?QM; K` €T H U+ *-K o QÆM; T?B ç M; T?ªB ç®B K†i +kM; F?¬M; +?d +| M?Q p"vX
hB m h†+ J B m ç M; +-K- [m'M H'v i?•M i? *-K o QÆM; T?B- i?QM; i?ª ?'T i?m i B

æO +€+ H QçB M?•M i® ç m ?çM +? bU F?¬B T?K+ bS+ F?Ä2 +O *-K o QÆM; T?B

@ h`B m S?QM;- M; QÆB +| ?SM; i?9 M; ?2 i F K°i +•m +?mv M tQ ? v F?¬M; \ *?
+kM; F?¬M; ?B m M`B- p b +€B ; b K`i HçB +® i bM? K m®M ; B i M; QÆB b Q\

E?m¬M K†i F?mvM? [m®+ F?mvM? i?`M? +O \*-K o QÆM; T?B H9+ M`v Y M; çÄ K°i
tB M? ç T ç M F B M? i•K ç°M; T?€+?X

*?Q /M H` h`B m S?QM;- i`QM; HÁM; +kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i i•K ç°M; X

J†+ /M H` h?¬M G B M? L?½M F?B M +?Q T?QÆM; /B M i bM? +ªK +O ?„M #bM? i o
M?QM; K` bU ?•K K° ç®B pÈB +€B ç T pšM H m¬M H` #ªM M,M; +O K†B M; QîB X

@ æQÊ+ i?¬B5

h`B m S?QM; +kM; +| +?9i ?SM; i?9- ;"i ç-m ç²M; wX

h bM? ?m®M; *-K o QÆM; T?B ç M; /-M /-M i?Q+? SM; pÈB >mv M >Q æ`Q 'M- h`B
M?"M çQÊ+ ç¬B +?9i X

@ h`QÊ+ ç•v +| K°i p` æçB i`Q ; Bª- i?m M?"M # M`M; M[ç iY5 æçB ç iY H U +?
M?` ç iY H U +?¼M i`mv M i?W J` ççQ- i K ç iY H U +?¼M i`mv M i?W L?ç+ çç
M`M; ç iY ç m i?•M i?B i M?Q +?` 2K- p¬ +MM; ?²M M?B M M; •v i?ÆX æ M H9+
i`QîM; i?`M?- i?b K†B M; QîB H B M çB H M +QM çQîM; M?•M bB M? #'i ç²M; M? m5

a„+ K†i *-K o QÆM; T?B M?Q H•K p`Q Fw S+ M, K tQ - i` M F?m¬M K†i K` ?Q†+ p¬
i?Æ ?²M M?B M +U+ F€ ?B K i?'vX

"îB p b F?QªM; +€+? [m€ t t¬B- +?Q M M ç®B i?QçB ; B[h`B m S?QM; p` *-K o Q
H½Q G Q M; J°+ ` - ; -M M?Q F?¬M; B M; ?2 i?'v +ªX

@ *•m +?mv M tQ M`v- i ççB F?€B ç½ iW M; M; ?2 M†B [m 5

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-m X

@ o` æçB i`Q ; Bª F B i B M ?`M? +? ç`M? ` # F ?Qç+? i`mv M i?W ?Q`M i Q`M #
ç iY X L; `B T?•M #B i /šM i?2Q +€+ M`M; /çQ +?ÆB F?„T MÆB i` M æçB H K+5 J°
bÆM i?¬M t t¬B ? Q H€M?- M; šm M?B M ;†T ; Ð K°i ;½ i?B m M B M i`B i m'M î MÆ
i bM? /mv M M; ¼i M; `Q M?QM; M; „M M; O B- i bM? +ªK F?„+ +®i ; ?B i•K L?QM; +m®
+O K bM?- +MM; pÈB bU M; ?B T i Q HÈM /Q : B i°+ ç½ ?Qç+? ç`M? iW i`QÊ+ +?Q
t t¬B ? Q H€M? F B - [m v i î p æçB ç¬ T?²M ?Q ç¬ ?°B- #„i ç-m F B T b®M; M?
+O +?QM? K bM?

L†B ç M ç•v- *-K o QÆM; T?B F?) K d K +QîB M?"M M?ç i X

h`B m S?QM; iU M?B M ?B m çQÊ+- +€B M`M; M[ç iY çB /çQ +?ÆB K` M`M; M†
o QÆM; T?B M`M; 5 J` +€B bÆM i?¬M t t¬B ? Q H€M? F B - iU M?B M +?QM? H` +?

@ h K m®M ; B i M; QÆB- ç•v +?QM? H` M; mv M M?•M ç-m i B M5

o K†i *-K oQÆM; T?B F?¬M; K°i +?9i #B m ibM?X

h•K i?¬M h`B m S?QM; +?'M ç°M; X \*-K oQÆM; T?B M`v- bQ b€M? pÈB iQÎM; iQÊ
`i M?B mX

L?QM; bmv M; ?o i`Î H¢B- ç•v +kM; H` +?mv M i?QÎM; ibM?5

J®B ibM? /mv M M; „M M; OB M, K tQ - K†+ F æ¢B h`QÎM; H½Q ç½ i`ª ; B€ M?B m
`mM; ç°M; ç M i? M`Q- i?b +kM; ç½ H` +?mv M i`QM; [m€ F?S `²B5

J` \*-K oQÆM; T?B ?B M i¢B- çSM; Î i` M çdM? + Q +O æ¢B [m®+ h?B M "²M; - +?
#ªM +MM; pÈB æ¢B h`QÎM; H½Q i?m°+ p M; QÎB ? B i? ; BÈB F?€+ M? m5

E?QªM; +€+? ; B[? B M; QÎB- +, M #ªM H` F?¬M; +€+? M`Q +| i? b M #ªM; çQÊ+5

æ¢B h`QÎM; H½Q- +?ŠM; [m +?d H` K°i ; ½ iB m ibM? H M; Î i?ÎB F€ MB M i?B m
K°i ; ½ ibM? H M; i?m°+ p K°i bÆM i?¬M t t¬B ? Q H€M?

h?Y ?ÄB- ?B M i¢B M`M; ç½ i`Î i?`M? K°i p` M?'i [m®+ T?B ?"m- H`K b Q +| i? +
H M; i`QM; [m€ F?S t•K M?"T p`Q F?¬M; ; B M ?B M i¢B +O +?QM? KbM? çQÊ+ \
iB m ibM? H M; K` i?¬B5

*?Q M M- M; v F?B #B i çQÊ+ h`B m S?QM; +?QM? H` ç iY +O æ¢B h`QÎM; H½Q-
/•M; H M b€i w- +?d H` i`QM; HÁM; pšM +ÁM +?9i /Q /U K` i?¬BX

@ L; mv M M?•M i?S ? B- M; QÆB +?QM? H` T?m [m•M i?B M K M? ç½ ç`M? bÆM +
+?¼M i`mv M i?W J M? ç¢Q- M; v i`QÊ+ F?B +? i +kM; /®+ +?9i ?ÆB i`M +m®B +
+O ç iY KbM?5 J` M; QÆB- H¢B +?QM? H` M?•M p"i K'm +?®i i`QM; +?mv M M`v
h`QM; T?QÊM; K•m +O \*-K oQÆM; T?B /•M; H M K°i i`"M H½M? wX

h`B m S?QM; +, M #ªM F?¬M; #B i M|B ; b- F?¬M; M; ?o iÈB H¢B +ÁM +| M; mv M M?

*¬K oQÆM; T?B p` p` ?¬M i? ?Ì GB m *-K >•K +O ?„M- +?QM? H` [m M ? ç®B ç`
S?QM; K†+ ç`M? ç½ çSM; Î T?Q ç®B H`T pÈB *-K oQÆM; T?B `²B5

@ o®M /o i +?d ç`M? iB M ?`M? b„T t T- ´M ç`M? M; QÆB i`QÊ+ ç½- b m ç| KÈB M;
F?¬M; ? v K` /B i b€i M; QÆB5 L?QM; M`Q M; Î çQÊ+- M; QÆB H¢B +ÁM F i?W M;
+? i +O h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q M[5 L; QÆB +-K i?2Q >mv M >Q æ`Q 'M ç M i`QÊ+
i B ?¼ M; -K # M i`QM; +Æ i? +O i 5

*¬K oQÆM; T?B ?W H¢M? K°i iB M; X

h`B m S?QM; M; ?2 p`v- H„+ ç-m +QÎB M|B,

@ *?d bÊ M| F?¬M; +?d H` i B ?¼ M; -K #bM? i?QÎM; i?¬B ç•m5 L; QÆB M„K ; B[>
M m M?Q im pB i?U+ HU+ ç-v çO- i?"K +?Q +ÁM +| i? i`U+ iB T M¬ /`+? M; QÆB M

*¬K oQÆM; T?B i`¬K K†+ F?¬M; M|B ; b- +kM; F?¬M; +| T?O M?"MX

J®B [m M ? ; B[h`B m S?QM; p` æ¢B h`QÎM; H½Q- GB m \*-K >•K- ç•v ç m H` bU
H B +O M`M; - ?Q†+ +?d H` K°i bU T?B M T?S+ K` i?¬B- i`QÊ+ K„i +kM; F?¬M; +|

h?ÎB çB K Î h?Ov u M *€+- *-K oQÆM; T?B +ÁM +?Q ç`M? ç°M; i?O ; B[ # M M; `v

J½B +?Q ç M F?B h`B m S?QM; H`v ` >mv M >Q æ`Q 'M- F?B M +?Q *-K oQÆM
/QÈB ibM? i? +`T #€+?- H`T iS+ #¢B H°` b€i F?QX

@ h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q- i +kM; F?¬M; #B i H` M; QÆB ç M; ?¢B i ? v ; B9T i M[5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K i? MX

*¬K oQÆM; T?B M?'i i?ÎB H•K p`Q i`¬K K†+- i`QM; K„i T?QÊM; i`Î H¢B #bM? i?ªM

:BÌ T?9i M"v- *?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? +O M" M; #'i i`B #'i ;B€+ ç½ F?¬B T?
+¬M; HU+- i? M?QM; H¢B ;Bª #° M?Q F?¬M; ? T?€i ?B M` çB K M"vX

>B M i¢B M m H"TiS+` i v- K†+ /M M" M; +‡ i? / /"M; i?Q€i p•v- M?QM; H¢B F?
/B i b€i çQÊ+ h`B m S?QM;X

"®T5

h`QM; HÁM; #"M i v h`B m S?QM; M;QM; F i` K°i ç‡ ?Q çB M p,M +U+ F€ M;QM;
p"Q HQM; *-K oQÆM; T?B K°i +€BX

*MM; H9+ ç‡- >mv M s" >mv i hB M i`QM; i v +O hB m h†+ JB m +kM; ?mM; ?,M; b

@ L;QÆB F?¬M; M;‡

J°i i?"M? *?•M GBM? F?Q K" *-K oQÆM; T?B pW KÈB KB M +QÐM; +‡ i? çB m ç
FQ+? HB M i?O +O h`B m S?QM; p" hB m h†+ JB m- F?B M M‡ iB m i€M çB b¢+? b

h?•M i? +O M" M; H¢B K°i i`"M K K v m p¬ HU+ M;½ tm®M;- b„+ K†i H¢B +¬M; i`Î

h`B m S?QM; i?Q€M; M?bM H¢B F?QªM; +€+? K°i +?9iX G9+ M"v #¼M ?¼ ç½ Î +€-
i`,K /†KX

h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q GQM; J°+ +MM; pÈB K'v p` +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?
M"Q +kM; /mv i`b F?QªM; +€+? +?WM; KQìB /†KX

h`QÎM; H½Q GQM; J°+ iW ç-m ç M +m®B ç m i`-K K†+- F?¬M; +‡ ` i vX

@ "€B FB M h?B i J ç¢B M?•M5

h` M K†i h`B m S?QM; MÎ MK +QìB ;B®M; M?Q +? M?¢Q- €M? K„i M?bM p T?Q K°
?ÆM KQìB /†K- i`QM; i v tm'i ?B M K°i +€B H M? #"B ?mv i b„+ +‡ ?Q p,M ?Q" M;

h?B i >mv i EBK *?O G M?5

oKi5

*€B H M? #"B FB pW tm'i ?B M- T?€i ` [m M; K M; ?mv i FBK b„+ +?‡B H¼B- M?
FBK [m M; `U+ `ÐX

@ > ? ? p®M ç`M? iB TiK + t2K F`+? pmB- F?¬M; M;?o iÈB H¢B #` iB m iY M;Q

J°i i`"M; +QìB /"B ç°i M?B M iW # M i`QM; bÆM +®+ FB i`mv M` X

L; v b m ç‡- K°i +¶ FB m iW # M i`QM; bÆM +®+ ?B M` X hQ" M i?•M +¶ FB m M"v
M i` M +‡ ç² €M ?mv i HQM; p" ç Q FB K ;B Q M? m- #° /€M; /[iÈM K" #€ ç¢QX

"®M ;½ FB m T?m +'T #" + *?•M L?•M *'T M•M; çÐ +¶ FB m- iW /QÈB bÆM +®+ +?"
h`B m S?QM; K" # v H¢BX

@ EBK Zm >mv i GQM; EB m5

" M T?Q >Q" M; i?'i- ç¢B ç b® +€+ +QÌM; ;Bª- b„+ K†i M?'i i ç¢B #B MX

*†T K"v h`QÎM; H½Q GQM; J°+ +kM; F?) M?2Q H¢B K°i +?9iX

Í æ¢B [m®+ h?B M "²M; M"v- +?d bÊ F?¬M; +‡ # Q M?B m M;QìB K" F?¬M; #B i E
M"v5 *?Q /M F?¬M; #B i- +kM; iWM; M;?2 [m +¶ FB m i`QM; i`mv M i?mv i M"v5

@ EBK Zm >mv i GQM; EB m S?‡ :B€Q +?O h?B i >mv i :B€Q5

a„+ K†i *-K oQÆM; T?B +,M; i?ŠM;- i` M F?m¬M K†i pŠM Hm¬M #bM? i?ªM F?¬M;
?B M K°i iB M;QM; i`¼M;X

h`QÈ+ ç•v- +?Q /M i? +K+ +‡ €+ HB i ç M i? M"Q çB +?,M; M[- +kM; +?Q iWM;
[m M?Q p"vX

@ h?B i J - +?ŠM; H) M; QÆB ç`M? +?2 +?Î +?Q i M i B m i Y M`v b Q\

h? M? •K i?QÆM; H½M? +O h`QÎM; H½Q GQM; J°+ p M; p¼M; F?„T ?Q F?¬M; K F?B M +?Q p¬ b® bBM? HBM? T?ªB ioM? K`+? T?O T?K+ i`QÊ+ mv €T +O ?„MX

h?B i J K°i ç-m i|+ çÄ K€m iW i`QM; EBK Zm >mv i GQM; EB m çB` - iB M ç M ç S?QM; X

@ h`B m S?QM; +?QM? H`F?€+? [mw +O h?B i >mv i :B€Q +?9M; i 5 L m M?Q F? ?ç ç°+ i?O i`QÊ+- i M; ?o ?„M +kM; b) F?¬M; +?O ç°M; çti KbM? p`Q i`QM; ?B K

h?B i J +QìB HçM? - M|BX

J†+ /M im pB +O ?„M bQ b€M? pÈB h`QÎM; H½Q GQM; J°+ i?Q€M; i?m FûK K°i +? H`F?¬M; +| HU+ HB m KçM; K°i i`MX

æ†+ #B i b m F?B Hmv M i?`M? >„+ •K Zm M; Gm•M tQM; - h?B i J +`M; +| HÁM; i

@ h?ª *-K oQÆM; T?B` - pB + M; `v ?¬K M v- t2K M?Q H` +?mv M ?B m H-K5 L KbM? M; QÆB- /QÈB bU HB M i?O +¬M; FQ+? çB M +m²M; +O ç€K \*?•M \*?O \*'T +? i? iQ`M i?•M iÎ` 5

a„+ Kti h`QÎM; H½Q GQM; J°+ +kM; +| +?9i F?| +QBX

L|B` M?[M; HìB M`v- ?„M t2K M?Q ç½ i?Q€B M?QÊM; `i HÈM`²BX

@ æQÊ+5 h?ª M`M; ` 5

a m F?B çç i i?`M? ?B T M; ?`- M K iY i|+ çÄ K€m h?B i J +U+ F€ /Si F?Q€i M|BX

@ VK5

h`B m S?QM; F?); `i ç-m- F?¬M; M|B ? B HìB- K°i +QÊ+ /šK i?ŠM; p`Q #KM; *-K

jyNX *?QÆM; jRy, æ€T RM;

a m F?B h`B m S?QM; ;`i ç-m K°i +€B- b„+ Kti F?¬M; +?9i #B m i bM?- K°i +QÊ+ ? #KM; +O *-K oQÆM; T?B- K„M?•M +| M? M b„+ F?mvM? [m®+ F?mvM? i?`M?5

J°i ç°M; i€+ M`v- F?B M +?Q h?B i J +kM; +| +?9i FBM? M; ç+ M; ~M M; QìBX

æ²M; iY +O h?€B i?QÊM; h`QÎM; H½Q GQM; J°+ +kM; +Q`9i HçBX

J°i ç€K + Q i-M; >Q`M; i?`i çSM; Î ç^M; t +kM; ç m T?€i K°M; - M; •v M; QìB içB +?

h`B m S?QM; M`v- +?ŠM; H) i`€B iBK H`K #^M; b„i ç€- iQM? i bM? H½M? F?®+ i`M HìB- ç½ i`U+ iB T ç€ i?ŠM; p`Q #KM; +O ç M?`i K„M[æçB [m®+ h?B M "²M; `²B >m®M; +?B- \*-K oQÆM; T?B M|B i? M`Q i?b +kM; t2K M?Q H`K°i p`i`QÎM; #®B L?QM; K`- i bM? ?m®M; F?¬M; +| çÆM ;BªM M?Q p"v5

L; v i`QM; F?QªM? F?„+ F?B h`B m S?QM; pW KÈB +Q +?•M ç€` - i`QM; K„i *-K [m M; - K`m ?²M; T?`M i` M ? B ;Á K€ ç½ M?ç i çB ?ÆM T?•M MY - i`QM; +Æ i? /• F?Q #`M; #ç+- K`m b„+ b†+ bĐ- ;B®M; M?Q iB M pK- Î# M M; Q`B i?•M i? M`M; Hç ç€M? i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;5

*-K oQÆM; T?B M; ?`+? i" T5

*?ŠM; #B i iW H9+ M`Q- \*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? *-K oQÆM; T?B ç½ F?¬B T >ÆM M[M; v içB i?ìB F?„+ i?ª HÁM; [m M i`¼M; M?Q i? M`v- M`M; ç°i M?B M T? @ \*~M i?`M5

L K iY ?mv i T?€i h?B i J ?¬ HÈM K°i iB M;- ?„M pšM +ÁM +€+? h`B m S?QM; K°i
#^aM F?¬M; F`T M?9M; i v M;,M +^aM5

o` M[ M?•M \*?'T T?€T h`QÎM; H½Q M`v- im pB + Q iÈB *?•M *?O *'T- i v M„K [mv
h?B i >mv i :B€Q- H` M;QÌB /mv M?'i i`QM; b® M?[M; M;QÌB +| K†i Î MÆB M`v- K
M;?B M;Ì [mv i ç`M? +O S?| :B€Q +?OX

L?[M; M;QÌB +ÁM H¢B +kM; ç m H M iB M; T?K ?¼ X

J°i p` æ` +?O- Î h?B i >mv i :B€Q T?•M HQÊM; imv i ç®B #'i T?`K- i¼ i`'M K°i T?
i`QM; >Q`M; i?'i- M?Q p`v iQÆM; çQÆM; pÈB K°i T?QÆM; oQÆM; ?-m `²BX

@ v i ç½ [mv i5

S?| :B€Q +?O h?B i J p K†i +SM; `„M F?¬M; i? M`Q H v +?mv M çQÊ+- i?`K +?
HÌB ;BªB i?Q+?- +| K°i HQ¢B w iS ç°+ i`B +QÌM; [mv M K½M? HB iX

jRRX *?QÆM; jRk, æ` \*?O h` hm´B L?'i G`+? aY

h´M; ç` h?B i >mv i :B€Q- i`QM; L;?` bU çB M iQ HÈM i` M; M;?B KX

æ€K M;QÌB *?'T T?€T h`QÎM; H½Q M[ M?•M ç-m #¢+ M?'i i?ÌB i`Î M M M;?B K M;
+?O ç°+ [mv M +?mv M +? - #€+ #Ä ç M;?` +O K¼B M;QÌB +kM; +| +?9i M;¢+ M?

S?-M HÈM +€+ [mv i ç`M? [m M i`¼M;- S?| :B€Q +?O ç m b) M;?2 i?2Q HÌB ç M;
T?€T- Qi M?'i +kM; b) bmv M;?o +`M i?"M i`QÊ+ F?B [mv i ç`M?X

>ÆM M[- + Q i-M; +O h?B i >mv i :B€Q ç®B pÈB p` S?| :B€Q +?O h?B i J M`v +
+ QX

Í K°i p`B i?ÌB çB K- p` S?| :B€Q +?O M`v +?Q /M +| M?'i w FB M [mv i H`K i?2Q w
+m®B +MM;- T?-M HÈM ç m +?SM; KBM? H` ?„M ç9M;- ç†+ #B i H` i? ?B M Î T?Q

S?| :B€Q +?O h?B i J i`QÊ+ ;BÌ pšM Hm¬M M?bM M;QÌB +U+ +?m`M- M?½M HU+

L?QM; K` H-M M`v K¼B M;QÌB M?'i i?ÌB ? B K†i M?bM M? mX

@ h?B i >mv i :B€Q i iW i`QÊ+ ç M M v pšM +?Q iWM; tm'i ?B M [m K°i p` æ` +
h`B m S?QM; M`v +?d KÈB +| KQÌB b€m- KQÌB #ªv im´B- /U i?2Q T?QM; iK+ +O
pšM +ÁM +?Q iQM? ç½ i`QÎM; i?`M?

o` >° T?€T K°i i?•M +´ #`Q- i?-M iB M? i`M ç-v M T M?,M FB - i`QM; HÁM; i?-K M
G-M i`QÊ+ i¢B h?O ç¬ h?B M "²M;- ?„M ç½ iWM; K M; iBM +?Q h`B m S?QM;- ç®
+O ;½ i?B m MB M M`v +kM; ç m i?"T T?-M M„K `äX

*?Q /M H` p` >° T?€T +´ #`Q M`v- +kM; +| +?9i M;?B M;Ì ç®B pÈB bU M #`v +O S

*?ŠM; [m - K°i F?B S?| :B€Q +?O ç½ ` [mv i ç`M?- K¼B M;QÌB +kM; F?¬M; i? T?

*S M?Q p`v- h`B m S?QM; HB M i`Î i?"M? p` æ` +?O i` im´B M?'i i`QM; H`+? bY +

æ€K + Q i-M; h?B i >mv i :B€Q +| K†i Î ç•v- +| +ªK F?€B- +| M;?B M;ÌX

@ sBM ?ÄB S?| :B€Q +?O- ç`M? M #`v h`B m S?QM; M`v ç M S?•M ç` M`Q\

o` \*?'T T?€T h`QÎM; H½Q M[M?•M ç-m #¢+ FB +kM; F?¬M; iB T iK+ T?ªM ç®B-
+?mv MX

@ h`QÊ+ K„i +| M?[M; S?•M ç` M`Q pšM +ÁM +?Q +| æ` +?O\

h?B i J F?¬M; +?9i +?9 i•K- M¡BX

@ h?B M h?Ov æ` +MM; pÈB h`QÌM; h?B M æ` ?B M i¢B pšM +?Q +| æ` +?O5 h`
h´M; ç` ;-M ?ÆM K°i +?9i- ? B p` S?| æ` +?O im pB +?B M HU+ F?¬M; ? i-K i?QÌ
çQÊ+ t€+ H" T5 J` h`QÌM; h?B M æ`- i?b M`K i¢B ç` T?QÆM; iQÆM; ç®B t t¬B- H
p i`ÌB

L[M?•M ç-m #ç+ +?"K`½B M|BX
 @ VK5 o"v M #`v h`B m S?QM; ç M h?B M h?Ov æ" çB5
 h?B i J +kM; F?¬M; +?9i bmv iQ- i`U+ iB T M|BX
 J'v p` + Q i-M; î ç•v M; ?2 p"v- b„+ K†i HçB H-M M[#B M ç´BX
 h?B M h?Ov æ" iQÆM; ç®B ; -M oQÆM; ç¬ p` h?B i >mv i :B€Q K°i +?9i- S?| :B€Q
 M?B M H" +| w Km®M +?B m +® h`B m S?QM; X
 @ *?ŠM; [m h?B M h?Ov æ" M"v- ? B p` S?| æ" +?O- o•M a€i p` h`-M J°M; *?~K +
 HQçB ç M +çM /-m- +?B M HU+ p¬ +MM; +QÌM; ççB- ç®B pÈB +?S+ p` æ" +?O i?
 a€i- +, M #ªM FB i M; çQ #'i im•M
 L[M?•M ç-m #ç+ M|B ç M ç•v- F?|2 KB M; F?¬M; F?ÄB M? +? H M K°i iB w +QÌB
 S?•M ç" h?B M h?Ov æ" +€+? oQÆM; ç¬ ?ÆB ; -M ?ÆM K°i +?9i- K" #ªM i?•M i?
 ?ÆM- bQ pÈB h`QÌM; h?B M æ" t t¬B- +kM; +| HU+ ?'T /šM ?ÆM M?B mX
 J" iQÆM; SM; pÈB çB m ç| - +çM? i` M? # M T?Q h?B M h?Ov æ" M"v +kM; HÈM ?
 M?B m- i? HU+ +kM; iQÆM; ç®B T?S+ içTX
 h?B i J /QÌM; M?Q pšM F?¬M; Km®M M; ?o M?B m M?Q p"v- i`U+ iB T ?ç ççi +?O
 h?B M h?Ov æ"X
 @ L; QÆB i`QÈ+ î HçB h´M; ç" ioM? /QĐM; +?WM; MY i?€M; - ç M H9+ ç| i HçB M
 i?2Q ?¶ i`Ê M; QÆB K°i +?9iX
 h?B i J •K i?-K i`mv M •K +?Q h`B m S?QM; X
 h`B m S?QM; F?) ; "i ç-m- iB T M?"M H M? #`B +MM; pÈB iQM p"i æ" +?O- b m ç| i
 @ oÈB i?U+ HU+ p` iQ H`+? +O iB m iY M"v- çªK M?B K æ" +?O h?B M h?Ov æ"-
 çQÊ+ +K+ /B M5
 @ oÈB iQM? ibM? +O ? B S?| æ" +?O o•M a€i p` h`-M J°M; *?~K- imv i ç®B b) F?
 +?O im´B i` im pB i? 'T FûK M?Q p"v5
 J'v p` + Q i-M; h?B i >mv i :B€Q i`QM; ççB çB M M?bM i?2Q i?•MªM? h`B m S?Q
 M? +? H M K°i iB bmv iQ M?"M M?çiX
 "¼M ?¼ HB m ç`M?- h`B m S?QM; iB T M?"M +?S+ p` æ" +?O h?B M h?Ov æ" F?Š
 H•mX
 @ E iB T- +?9M; i i?QÆM; M; ?` K°i +?9i ibM? ?bM? +O h?€M? oU+ *?•M GQM; ;
 h?B i J i? v ç´B +?O ç X
 QyQ
 h?B i >mv i :B€Q- # M i`QM; K°i iÁ +mM; çB M m ioM? i? M? M?½- p€+? iQÌM; p
 K°i p`B F?Ä i`•M +?•m KBM? M?m"M ¬M ?Á - i`ÆM #|M; i`M? H X
 h?•M H" æ" +?O- h`B m S?QM; +Æ #ªM +kM; çQÊ+ iQM? H" K°i i?"M? pB M + Q i-
 +U+ F€ bB m T?"KX
 >„ M F?Q M? +?•M M; ²B tm®M; - w i?S+ /mM; M?"T p`Q h-M; i?S ? B +O æB M *?B
 h?ÌB çB K +ÁM î >²M; >² h?"M?- h`B m S?QM; +kM; iWM; i?Y [m h-M; i?S ? B +O
 .U i?2Q v m + -m- h-M; i?S ? B æB M *?B h`mv M h?W + -M T?ªB +| im pB *?•M
 Hmv MX
 *?ŠM; [m - +ªM? ; BÈB iBM? i?-M +O h`B m S?QM; +U+ + Q- +°M; i? K M, M; HU+
 GBM? L?½M- F?B ç| ç½ +| i? iB M ?"M? ibK ?B m- +?d H" pšM +| +?9i [m€ bS+ K"

>B M M v- h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; b m F?B i`aB [m H-M M;O b v H°i t
#QÊ+ *?•M GBM? *aM?- iB M ?"M? i bK ?B m i?b i?Q aB K€B ?ÆM M?B m X
h`QM; ç-m +O ?„M- F? a M,M; b m v /B M æB M \*?B h`m v M h?W +`M; i`Î M M iB M
`"M; `M? K¢+?- iWM; +?9i K°i T?•M iQ+? ` #aM +?`i +O b U p"i X
J` T?QÆM; /B M M v- +?QM? H` bÎ i`QÎM; +O h`B m S?QM; 5
h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B +O ?„M- +| i? K¬ T?ÄM; T?QÆM; i?S+ i?B i`B M +O
M?b M i?`v [m X
hWM; ç| iWM; ç| ?Q çB M p,M K¬ T?ÄM; Î# M i`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B F?¬M;
F?¬M; M; WM; X
h`QM; H9+ +aK M; °- h`B m S?QM; +kM; ;†T T?aB K°i p`B M M ç X
J` K°i i`QM; b® ç|- +?QM? H` b U T?M ?ÊT p` iB T M®B ;B[çB M H U+ i`QM; +Æ
i?B M ç` iQÆM; ç®B v m Êi K°i +?9i- i`W T?B H` i`QM; i?ÎB iB i /¬M; ;B| X
J°i p`B +¬M; FQ+? *?•M GBM? *aM?- b m F?B T?€ F?¬M; H v i? - +?ŠM; M?[M; F?
i,M; i`QÎM; H M M[ - m v H U+ +`M; t H¢B +`M; K¢M? K) ?ÆM 5
æ•v +?QM? H` M,M; H U+ ?¬ SM; ;B[ +?•M H U+ p`M; m v M F?Q i?B M ç` 5
.QÈB i bM? ?m®M; #bM? i?QÎM; - +?d +| +QÎM; ;B a *?•M *?O *`T KÈB +| i? F?B M +
M; m v M F?Q i?B M ç` +?•M +?QM? ?¬ SM; pÈB M? m- T?€i` m v M,M; FBM? i?B
*QÎM; ;B a *?•M L?•M *`T +kM; +?d iB M ?"M? ?`T i?m Î K°i K S+ ç° M?`i ç`M?- K m®
i?b iB M? i?-M w +aM? pšM +ÁM +?Q çOX
@ L?Q p"v t2K` - pB +i Î h-M; i?S ? B æB M \*?B h`m v M h?W ;†T T?aB #bM? +aM
T?QÆM; /B M i m pB 5
h`B m S?QM; M? M? +?|M; H B M ?B m çQÊ+ p`M ç X
*?d F?B M`Q LY #QÊ+ \*?•M GBM? E?Q +| i? ?Q`M iQ`M +?m v M ?| i?`M? *?•M
i?m°+ iQM? i`QM; +Æ i? ?„M +?m v M ?| i?`M? *?•M GBM? F?Q- +MM; pÈB M; m v
SM; pÈB M? m- KÈB +| i? iB M ?"M? +•m i?¬M; +MM; pÈB iB T /šM ?[m ?B m M?`
L|B çÆM ;B a M K°i çB K- p`M ç +?d +| /m v M?`i K°i çB K- ç| +?QM? H` T?aB ç°i T?
*?d +-M ç°i T?€ çQÊ+ *?•M GBM? *aM?- h`B m S?QM; Î T?QÆM; /B M h-M; i?S ?
KÈB +| i? ç¢i iÈB +aM? ;B ÈB iB m i?`M? 5
L; ?o ç M ç•v- h`B m S?QM; iQ`M i•K iQ`M w iB M ?"M? i m H m v M- F B K i` H¢B
i`QM; "aQ i`M; h?O v L; m v i p` h?,M; GQM; ç'm ;B € ?°B X
« ¬ ¬ M ;5
LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; i`QM; H9+ iB M ?"M? p`M +
i? M? •K çB M K B M? M?`M M?¢i X s m M; [m M? i?•M i? +O ?„M H`T i S+ pÎM [m M?
[m M; KÎ KÎ b€M; - F?Q i S+ M; QM; H m v M X L m M?Q +| F M`Q i B T +`M H¢B ; -M- H
;B"i i /¢B iQ`M i?•M 5
@ LY #QÊ+ *?•M GBM? *aM?- ç° +?m v M ?| ç¢i iÈB b€m i?`M? i`Î H M- +`M; H9+
?ÆM 5
*†T K`v h`B m S?QM; F?) M?Q m H¢B X
"i +S +?m v M i bM? ;b- +kM; ç m H` +`M; iB T +`M +U+ ?¢M b) +`M; F?| F?,M ?ÆM
æQÆM; M?B M- /QÈB i bM? ?m®M; #bM? i?QÎM; - b m F?B ç° +?m v M ?| LY #QÊ
i?`M?- H B M +| i? i?Y i`MM; FQ+? p`Q *?•M GBM? *aM?- +?ŠM; [m i, H F?¬M; H

h`B m S?QM; T?|M; i?Q+? ` +^aK [m M +Q`iM; çϕB +O KbM?- LY #QÊ+ *?•M GBM
i` M çdM? ç-m H M i`"M` - +<sup>a</sup>K SM; pÈB M?[M; M;mv M F?Q i?B M ç` i`"M M;"T i
L;mv M F?Q i?B M ç` - +?QM? H` K°i +€B [mv i„+ +?mM;X L| # Q ?"K çO +€+ HQϕB
i?m°+ iQM? F?€+ M? m- +| çB M- +| T?QM;- +| ?Ä

*^aM? ;BÈB iBM? i?-M +O h`B m S?QM; iQÆM; çQÆM; pÈB +Q`iM; ;B^a *?•M L?•M
M;mv M +Q`iM; çϕB +O h?-M GBM? L?½M- ç° +<sup>a</sup>K SM; p` M;mv M F?Q i?B M ç`
T?€ *?•M L?•M *'T #bM? i?Q`iM; +kM; ç m +| Qm i? ?ÆM `i M?B mX

E?-M; # Q H•m- ?„M HB M +| i? +^aK SM; çQÊ+ K°i iB HU+ HQÊM; H-B çB MX
"QÊ+ ç-m iB M5

LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q +O h`B m S?QM; +MM; pÈB HU+ HQÊM; H-B çB M # M
[m M? +•m i?-M; pÈB M? m- iB M ?"M? +^aB #B M i?U+ HU+ i?m°+ iQM? i`QM; FB
æB K M`v- #<sup>a</sup>M i?•M +Q`iM; ;B^a h?Q€i S?"K *^aM? +kM; +| i? H`K çQÊ+- +?d H`p-
[m +?d H`K°i i`bM? iU +^aM? ;BÈB +U+ F€ bÆ çŠM; K` i?-BX

"QÊ+ i?S ? B5

æ° T?M ?ÊT ;B[LY #QÊ+ *?•M GBM? E?Q p` HU+ HQÊM; H-B çB M i`QM; M;mv
çO +| i? iQÆM; i€+ pÈB M? mX

J°i #QÊ+ M`v- ?Q`M iQ`M bB m pB i + 'T #" + h?Q€i S?"K \*<sup>a</sup>M? #bM? i?Q`iM;- +?d
*^aM? KÈB +| i? H`K çQÊ+5

J°i p`B +-M; T?€T- +?9 w ç M w +<sup>a</sup>M?- p K†i i?U+ +?'i- +?QM? H` i?2Q çm´B K°i
M`Q ç|- +MM; pÈB ç° T?M ?ÊT pÈB M;mv M F?Q i?B M ç` p` i?m°+ iQM? iQÆM; S
iQM? iQÆM; SM; K` i?-BX

*'T #" + +-M; T?€T +`M; + Q- +€B HQϕB M,M; HU+ T?M ?ÊT i?-M #Q M`v +kM; +`M
@ æ° T?M ?ÊT +`M; + Q- M,M; HU+ /šM /„i ?'T i?m +O \*?•M GBM? F?Q +kM; +`M;
h`B m S?QM; •K i?-K ;"i ç-mX

h?-M; [m bU +^aK M;° p` i`MM; FQ+? +?•M +?QM?- ?„M ç®B pÈB i? M;° + 'T #" + *
?B m b•m b„+ ?ÆM K°i +?9iX

æ²M; i?`iB- K°i p`B M?[M; T?•M çQϕM pšM +?Q i? M;?o i?-M; bm®i i`QM; H9+ iB
;B^a H9+ i`QÊ+- H9+ M`v +kM; ç½ +| i? HoM? M;°X

h?2Q i?`iB ;B M i`-B [m - ç° T?M ?ÊT +^aK SM; ;B[h`B m S?QM; p` HU+ HQÊM; H-
ç` +kM; +`M; M;`v +`M; i,M; H MX

QyQ

" M;`v b m- ?„M ç½ +| i? /šM /„i K°i p`B M;mv M F?Q H-B çB M +U+ M?Ä iW M;Qϕ
i`QM; +Æ i? +O KbM?X

"ÎB pb +^aM? ;BÈB iBM? i?-M F?€ + Q- +MM; pÈB HU+ HQÊM; M„K #„i +O h?-M G
+O h`B m S?QM; ç®B pÈB M;mv M F?Q H-B çB M +kM; +`M; H9+ +`M; KϕM? ?ÆM

æ M M;`v i?S M,K- i` M F?-M; i`mM; MÆB +mM; çB M h`B m S?QM; ç M; Î- i?dM?
i? M? •K çB M KBM? p M; p¼M; HB M ?²BX

L?[M; +Q`iM; ;B<sup>a</sup> +<sup>a</sup>M? ;BÈB °i +?9i- b) T?€i ?B M` M;mv M F?Q H-B çB M i`QM;
ç"K ?ÆM K°i +?9iX

L;mv M F?Q i?B M ç` +?QM? H` F?mM; tQÆM; +Æ #^aM + 'm i?"M? iQ`M #° pk i`K p

*QM M;Q`iB- +?QM? H` K°i i?"M? pB M +U+ M?Ä i`QM; ç|- F?B ?'T i?m ç-v çO M;m
+MM; pÈB b® HQÊM; +`M; + Q- + 'T #" + bBM? K M?- HU+ HQÊM; M„K ;B[ i`QM; i v

*^aM? ;BÈB + 'T #"+ çO + Q- +?Q /M +?d H" K°i i?"M? pB M +U+ M?Ä- +kM; +| i? i`Î
 +O iQ" M #° pk i`K- # Q i`MK +?9M; bBM?5
 hWM; +?9i iWM; +?9i K°i iQ+? Hkv- +^aK M;° +O h`B m S?QM; +kM; +`M; M;`v +`M
 GQçB +^aK M;° M`v +`M; b•m b„+ ?ÆM- +kM; i`Ê ;B9T +?Q iBM? i?¬M w +^aM? ?„M H
 æ M M;`v i?S KQÌB- h`B m S?QM; ç½ +| i? ?Q" M iQ" M M?Q w ?'T i?m M;mv M F?
 ?"M? +^aB içQ F?Q HU+ +MM; pÈB +?•M HU+ i`QM; +Æ i? - FBM? Kç+?X
 G9+ M`v- +^aM? ;BÈB *?•M GBM? *^aM? ç®B pÈB ?„M K" M|B- ç½ F?¬M; +ÁM #'i +S
 +¬M K°i +?9i i?ÌB ;B M iQ+? Hkv- çç i ç M KS+ ç¬v çO b) HB M ç°i T?€ K" i?¬BX
 @ LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q- ç° +?mv M ?| ç½ çç i iÈB i€K +?QM i?"M? `²B5 Zm
 +?•M HU+ # M i`QM; +Æ i? - ç½ ;B i,M; H M QÈ+ +?WM; ;'T ç¬B5
 o K†i h`B m S?QM; `çM; `Ð- F?) KÎ K„i` X
 >„M ?B M içB- +?d FûK K°i #QÈ+ +m®B +MM; M[K" i?¬BX Í i`QM; ç M çB M- ç½
 GBM? *?B L;mv M +O +?QM? KbM?X
 *?d +¬M +| i? ç„T M†M i?"M? +¬M; - ?„M +?QM? H" +QÌM; ;B^a *?•M GBM? *^aM? KÈ
 L;QçB i`W çB m M`v ` - ?„M p" +QÌM; ;B^a *?•M GBM? *^aM? #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M
 a m F?B ç^a i?¬M; çQÈ+ +€B T?•M çQçM M`v- h`B m S?QM; HçB iB M ?"M? im Hmv
 h?W - HB M +| çQÈ+ HQçB +^aK ;B€+ M?Q +€ ;†T MQÈ+X
 "ÎB pb H9+ M`v ç° +?mv M ?| +O ?„M ç®B pÈB M;mv M F?Q H¬B çB M # M i`QM
 K)- i?"K +?Q ?Q" M iQ" M +| i? M„K #„i p" /šM /„i5
 oM5
 h`B m S?QM; F?Q€i i v K°i +€B- K°i bÊB tQ+? çB M ç°i M?B M #„M ` - K°i ç¬m æB
 i`QÈM; - T?€ F?¬M; K" ` X h`QM; i?ÌB ;B M K'v ?ÆB i?Î- M;QM; iK F?¬M; ? iB m i
 +ÁM ;B i,M; H M M[X
 æ¬m æB M t" FB b m F?B T?€ F?¬M; - /QÈB iBM? ?m®M; F?¬M; +| +?•M HU+ +?®
 +?mM; [m M? h`B m S?QM; QÈ+ +?WM; # #®M pÁM; `²B KÈB i„i ?šMX
 "ÎB pb +¬M; FQ+? /Q LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q T?€i ` - h`B m S?QM; pšM +ÁM
 i`QM; i v- iB M ?"M? /šM /„i M;mv M F?Q H¬B çB M i`QM; i?B M ç` tmM; [m M; /n
 hW ç| - h¬M; i?S ? B æB M *?B h`mv M h?W +O h`B m S?QM; ç½ ?Q" M iQ" M #QÈ
 H" +ÁM bÆ i?"M? M[X
 E iB T- ?„M #„i ç¬m iBK ?B m çO +€+ HQçB p" M /KM; # M i`QM; æB M \*?B h`mv
 ?"M? /mM; M?"T p" Q i`QM; i?•M T?€T- +¬M; FQ+?- T?ÁM; M;U- +MM; pÈB K°i p" B
 @ æB M *?B L?"M5
 h`B m S?QM; F?) F?Q€i i v- i`QM; HÁM; #`M i v p M; H M i? M? •K çB M KBM?-
 i?"M? M M K°i ççQ çB M M?"M b„+ #ûM /`B +?WM; ?ÆM K°i i`QÈM;X h`QM; H9+
 +?•M i?"iX
 h`QÈ+ FB - h`B m S?QM; +?d KB M +QðM; +| i? K¬T?ÄM; çQÈ+ K°i +€B çB M M
 F?¬M; pQÈi [m # i?QÈ+ - i?U+ +?'i +?d H" K°i K^aM? çB M K M; K" i?¬B- pW i?¬
 ? Q +?•M HU+X
 J" ?¬K M v- æB M *?B L?"M FB +?QM? H" K°i i? M? ç Q b„+ #ûM /Q HU+ HQÈM;
 i?"M?- +| HU+ +„i +U+ F€ b„+ #ûMX
 S?®+ tmv5

æB M *?B L?"M M? M?"M; H|2 H M- K°i i? M? h?—M #BM? S?"K + 'T h?Q ÊM; T?"K
#` + „i i?"M? ? B MY - # K†i + „i H" K°i KªM? +?€v ç2M- pšM +ÁM #®+ F?|B M; ?B M
@ h?"i K¢M?5 GU+ +—M; FQ+? ?Q"MiQ"M +| i? + „i [m *?•M GBM? F?Q T?ÁM; M;
*'T #bM? i?QÌM;5
h`B m S?QM; F?—M; F?ÄB FBM? ?dX

jRkX *?QÆM; jRj, æ" *?O h•M L?"K

J'v M; "v b m- i`QM; i—M; K•v- i` M K°i ç" B b2M pÈB p— b® M?[M; ç| ?Q # K"m p
K°i M[+MM; M;²B i` M ç|X

L K i?•M K†+ h?B M G >mv M u? B K"m H K #¢+? ;B Q M? m- K°i ç—m i|+ H K #²
i`€B H K M?¢i b•m i?ŠK- b„+ K†i H¢M? HMM; - F?Q M? +?•M M;²B Î ç|X

J" Î # M +¢M? ?„M- ç M; H†M; v M M;²B M; v M; „M K°i p` M[iY T?'M v- tBM? ç T
M?bM #° /€M; QÊ+ +?WM; ? B KQÆB im´BX

L[iY T?'M v M"v i M H" æB T .B T- +?QM? H" i`Ê i?O /Q h?B i J + 'T +?Q h`B m S
;BÈB *?•M L?•M *TX

.U i?2Q HÌB h?B i J M|B- æB T .B T M"v ç½ iWM; H" M? ?Q" M +O p` :B€Q +?O
FB - #'i Hm" M im pB- im´B i€+- H`+? /mv i- ç m F?—M; i? M?bM K†i K" çQ€M M;Q

J°i M?•M p"i i?•M T?"M ç†+ i?M M?Q p"v- +MM; h`B m S?QM; çB iÈB S?•M ç" h?B
KS+ ç° +?B m +®+ O h?B i J ç®B pÈB ?„MX

@ æ" +?O- S?•M ç" h?B M h?Ov ç|M; [m•M Î T?K + "M h?B M h?Ov >"5 LÆB ç| b—M
i? T?S+ i¢T- çO +€+ HQ¢B i? HU+ iQ iQ M?Ä M?Ä- b® HQÊM; F?—M; /QÈB K°i i
K°i +?9i- +?QM? H" S?•M i°+ o•M ;B - S?•M i°+ "Q+? ;B - "€+? >Q J—M

h? M? •K æB T .B T K K K¢B M? M?"M; - F?Q +?'i M?m i?m" M ç€M; v mX

æ¢B [m®+ h?B M "²M; - i€K +¶ i? HU+ bB m + 'T L?'i?Q" M; - h K i—M; - hS i°+- ç•K
+€+ ç` T?QÆM; +€+ MÆB i`QM; æ¢B [m®+X

*?Q /M H" i¢B oQÆM; ç—- MÆB i? HU+ >Q" M; i?'i H" HÈM M?'i- M?QM; pšM +| i
i?"K i?'m p"Q- M?[M; i? HU+ F?€+ +kM; +|X

J" # M T?Q h?B M h?Ov >" # M M"v- +kM; +?ŠM; F?€+ M? m H" # QX

Í MÆB M"v- M; Q¢B i`W S?•M ç" +O h?B i >mv i :B€Q- +ÁM +| K°i p" B +€+ i? HU+
o•M ;B - S?•M i°+ "Q+? ;B - "€+? >Q J—M M"v M¼

L?[M; i? HU+ K" æB T .B T pW KÈB ç + "T- ç m H" M?[M; i? HU+ HÈM K°i +?9i
iB m i—M; T?€B #bM? i?QÌM; F?€+- +, M #ªM H" F?—M; +€+? M"Q ç K ? i M´BX

h`QM; K'v +?K+ M, K i`QÈ+ ç•v- Î F?m pU+ h?B M h?Ov >" M"v- i? HU+ +O S?•M ç
H" +U+ K¢M?- ;B®M; M?Q ç` p` +O >²M; >² GB m h°+ i¢B >²M; >² Zm" M # M FB

L m M?Q ç†i i`QM; i`QÌM; ?ÊT i`QÈ+ F?B >²M; >² h?"M? +?O i'M +?S+ *?•M *?O
h`B m S?QM; ç¢B F?€B H" +| i? bQ b€M? pÈB ç€K M; QÌB :B +?O >²M; >² GB m
æQÆM; M?B M- >²M; >² GB m h°+ Î i`QM; b® +€+ S?•M i°+ +kM; H" K°i i? HU+ i
iQ" M ç°+ #€ K°i T?QÆM;X

@ "€+? >Q J—M\

h`B m S?QM; ç®B pÈB K°i +¶ i? HU+ i`QM; b® ç| - +ªK i?'v +| +?9i ?SM; i?9X

"€+? >Q J—M M"v- +?QM? H" i—M; T?€B h" ç¢Q M, K tQ h?Ov L; mv i ç¢B ç¢Q ç½ b

a m F?B h?Ov L;mv i ç¢B ç¢Q M;½ tm®M;- "€+? >Q J¬M +kM; /-M /-M tm®M; /
M?QM; pšM +| i? b€M? M; M; pÈB +€+ i? HU+ S?•M i°+ "Q+? ;B - S?•M i°+ o•M ;
@ "€+? >Q J¬M M"v Î F?m pU+ h?B M h?Ov >" +kM; +| i? #°B / M? i`QM; M,K i?
H" K°i i¬M; T?€B i" K¬M- +?mv M H"K ?¢B +€+ M[M?•M tBM? ç T +O +€+ i¬M; +€
/ M? +U+ F€ t'm5
o K†i æB T .B T p¬ +MM; M?m i?m" M- €M? K„i i?Q€M; +?ÈT ç°M;- +~M i?"M /Á tû
i`QM; H`+? bY +O h?B i >mv i :B€Q # M +¢M? KbM?X
h`B m S?QM; H¬M M"v çªK M?B K +?S+ pK æ" +?O h?B i >mv i :B€Q- +?QM? H" ç
M vX
h?S M?'i H" ç° im´B +?d pW KÈB KQÌB b€m- KQÌB #ªv im´B- i?"K +?Q +ÁM +?Q i
H" im pB +ÁM +?Q ç¢i iÈB *?•M GBM? *ªM?5
:½ i?B m MB M M"v K°i çQÌM; ç¢K K¢+ Qi M|B- i?QÌM; tmv M +?bK ç„K i`QM; HoM
S?¬M HÈM i?ÌB ;B M- ç m H" /Q æB T .B T `|i p"Q +?•M HBM? F?Q- i?9+ ;BK+ h K
E?¬M; H•m b m- h`B m S?QM; ç½ +| bU ?B m #B i M?'i ç`M? ç®B pÈB ibM? ?m®M
@ a m F?B ç M S?•M ç" h?B M h?Ov- i +¬M T?ªB +?9 w ç M çB m ;b\
h`B m S?QM; p¬ +MM; F?B K i®M i?dM? ;B€QX
@ S?•M ç" h?B M h?Ov- M;Q" B K†i i?b bÎ ?[m b€m p` +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ªM?5
o•M a€i p" h`¬M J°M; *?~K +| çQÊ+ i?U+ HU+ *?•M L?•M *'T çdM? T?QM;X E?B ?
ç½ iWM; +| H¬M +?B M i?„M; +QÌM; ;Bª *?•M >mv M *'T5 B M'v +kM; ç m +| i?
> B M;QÌB M"v- +kM; KQM; +?Ì ç½ H•m ç®B pÈB +?S+ p` æ" +?OX æB T .B T HQ
+?O M;°B
æB T .B T +kM; F?¬M; +| ;B'm /B K M?[M; M?•M i® #°i HÊB ç®B pÈB h`B m S?QM
h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB tQ tQ i`€M K'v +€BX L?Q p"v K" M|B- #ªM i?•M M?"K
æ" M"v- €T HU+ [mª i?"i F?¬M; M?ÄX
L?B K pK i`QÊ+ K„i- ?„M +¬M T?ªB M? M? +?|M; i'M +?S+ *?•M GBM? *ªM? K°i +?
+MM; HÌB QM; iB M; p2 +kM; b) M?Ä çB ?ÆM M?B mX
h®+ ç° T?B ?"M? +O h K >Q "ªQ GB M +U+ F€M? M?- iB T +°M pÈB i®+ ç° +O *?
?ÆM M[H¢B p¬ +MM; p[M; p" M;X
J" F?mv i çB K +?QM? H"- h K >Q "ªQ GB M +?Q /M +| ?Q" M iQ" M KÎ `°M;- +kM;
M;QÌB K" i?¬B- M?B m ?ÆM M[i?b ?ÆB +?9i KB M +QĐM; `²BX
L?QM; F?mv i çB K F?¬M; +?2 M´B Qm çB K5 h K >Q "ªQ GB M Hm" M p T?ÁM;
i`Ê +€+ HQ¢B ç m imv i ç®B bB m +QÌM;- i`QÊ+ K„i +?QM? H" #ªQ p"i i`•M [mw M
a m ç| - h`B m S?QM; H¢B M;?B M +Sm K°i +?9i #ªM ç² +O F?m pU+ h?B M h?Ov
E i [mª- Î K°i F?m pU+ i?Ov p`M? iQÆM; ç®B t t¬B F?ûT FQM- h`B m S?QM; M?b
@ > ?ª ?| ` >Q" M? h?Ov h`¢B- "€+? >Q J¬M iQ" M #° +kM; ç m i?m°+ F?m pU+
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) ç°M;X
QyQ
LY i?€M; b m- ? B M;QÌB h`B m S?QM; ç½ ç M S?•M ç" h?B M h?OvX
æ" +?O i•M M?"K ç M- M?'i i?ÌB Q M? ç°M; iQ" M #° S?•M ç" h?B i >mv i :B€QX
@ >W5 h M æ" +?O i•M M?"K M"v- F?¬M; M;Ì H¢B H" K°i i M iB m ;B ?Ä H¬M; i|+

@ Jm®M #ªQ K'v ç¢B M?•M p"i +?9M; i - TªB M; ?2 i?2Q K M? H M? +O K°i i M i
bU H" F?¬M; i? ?B m M' B- h'M; ç" h?B i >mv i :B€Q ç M; M; ?o +€B ;b5

* Q i-M; S?•M ç" h?B M h?Ov ç m i" M M;"T Q€M F?QX

J" ? B p` S?| æ" +?O o•M a€i p" h`-M J°M; *?~K /šM ç-m- b„+ K†i +kM; ç m +| +?9

o•M a€i H" K°i ;½ i? M? MB M ?mv i #`Q- #° K†i H½M? F?®+- i` M M; QìB i` M M
F?B M +?Q +QìM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?QìM; `mM bÊX

h`-M J°M; \*?~K i?b H¢B H" K°i M[ M?•M +mM; i` M; tBM? ç T i` M; M?½- i? M? H
i Q M? + Q [mw- K°i ç¬B K„i ç T +?ÊT ç°M; #'i ç`M?X

> B M; QìB ç®B /B M HB + K„i M?bM M? m- i?Q€M; i` Q ç´B €M? K„i pÈB M? mX

@ h?S M?'i- p` æ" +?O i•M M?"K M"v- +?QM? H" /Q S?| :B€Q +?O iU KbM? ç #¢i-
M; QìB K" çQ ?„M H M5 h?S ? B- M; ?2 M|B iB m iY M"v ç¢i çQÊ+ i`mv M i?W +O
M[iWM; Í oQÆM; ç¬ +¬M; M?B M F?®M; +? *-K oQÆM; T?B- +?'M ç°M; iQ" M #°

h`-M J°M; *?~K H¢M? M?¢i M|BX

@ >W5 L?Q p"v i?b iQM? H" +€B ;b\ L?"M çQÊ+ "ªQ i" M; h?Ov L;mv i- ç| +?QM?
*-K oQÆM; T?B- +?šM; [m H" ç€M? #W ç€M? ~m K" i?"M?- /Q H•K p"Q iB M? i`¢
H"K #°v i?¬BX L m M?Q F?¬M; +| S?| :B€Q +?O iB T SM;- ?„M H"K i? M"Q +| i? i

o•M a€i +QìB H¢M? K°i iB M;X

_ 'i ?B M M?B M- K¼B M; QìB ç®B pÈB H B H`+?- #®B +ªM? +O p` æ" +?O i•M M?"

æ®B pÈB M?[M; M; QìB # M /QÈB K" M|B- +-M TªB #B i`ä`"M; K¼B +?B iB i+M
i•M M?"K- i`€M? +?Q pB + i•M [m M iB M M?B K` i v T?€i mv- #` ?¢B +MM; pÈB i

æ®B pÈB ? B p` S?| æ" +?O K" M|B- +?d +-M iB K çB K v m ?¢B +O ç®B i?O- M?C
ç®B i?O M†M; Fw M"vX

h`-M J°M; \*?~K +QìB /"B i`mv M •K M|B,

@ J†+ F M|B M?Q i? M"Q- i?b ?„M +kM; H" /Q çQ +? i?•M S?| :B€Q +?O iU KbM? C
+?'M æ¢B [m®+- +?9M; i M; Q" B K†i +kM; F?¬M; i? +¬M; M?B M ç®B F?€M; i`U+

o•M a€i ?W H¢M? K°i iB M;- +kM; F?¬M; M|B HìB M"QX

o` æ" +?O i•M M?"K M"v- +| +?¶ /U p[M; +?„+ H" S?| :B€Q +?O- /Q mv pšM +ÁM- M;
iB M +-M; F? B +?®M; ç®BX

*?šM; [m ;Bì i`Á M;-K Î# M i`QM;- çO +€+ HQ¢B i?O çQ¢M- iU M?B M / /"M; i?B

_ 'i M? M?- æ" +?O h?B M h?Ov æ" i•M M?"K- +?•M ç¢T h K >Q "ªQ GB M iW i` M

S?•M ç" h?B i >mv i :B€Q- €M? K„i i' i +ª K¼B M; QìB ç m ;„i ; Q ;BQÆM; K„i M?b
i|+ H K #° /€M; H¢M? HMM; ç¢K K¢+- i?•M K†+ h?B M G >mv M u ? B K"m H K #
#B i H" K„i i`€B H K M?¢i b•m i?šK +O ?„M- TªM; T?'i M?Q H" +| i? tmv M i?OM
K°i HQ¢B ?"M w F?| ?B m H M i" M F?„T MÆBX

L?[M; M; QìB i` M /QÈB i`QM; S?•M ç"- i•K i?-M ç m`MM; KbM? K°i +€B- i?2Q #ª
+O ?„MX

•M? K„i +O p` æ" +?O i•M M?"K M"v- [m€ ç€M; bÊ`²BX *¶ ?"M w FB - /QìM; M?Q
?²M M[X

*?d +| ? B p` S?| æ" +?O H" €M? K„i F?¬M; ? M?QÊM; #°X

@ >mv i K¢+? M?½M ç²M;- /QìM; M?Q +| +?9i #'i T?"K5 æ€M; iB + i m pB [m€ i?'T-
ç®B H" F?¬M; çO5

o•M a€i +QìB H¢M? K°i iB M;X

E€ [m€B ?ÆM M[+?QM? H"- # M +¢M? æ" +?O i•M M?"K- +ÁM +| i? K K°i M? ?
 M?"M M?¢i ¢SM; ¢|- im pB + Q iÈB *?•M L?•M *'T5
 @ æB T .B T\ L[?-m + "M i?•M ¢QÊ+ iQM M?B K M?'i +O :B€Q +?O p" S?| :B€Q +
 h`-M J°M; \*?~K M?"M` i?•M T?"M +O M" M; M? ?Q" M T?'M v FB - F?-M; F?ÄB ?
 ?Q" M iQ" M i?m ?²B w F?BM? i?` H¢BX
 S?| :B€Q +?O F?-M; M; ì M; v +ª M" M; M? ?Q" M M"v +kM; #® i`Q # M M; Q`B h`B
 bU i`¼M; /KM; p" i?QÎM; i?S+ ¢®B pÈB p` æ" +?O i•M M?"K M"vX
 @ "€B FB M æ" +?O5
 E?B h`B m S?QM; tm'i` H M? #"B æ" +?O- i'i +ª K¼B M; Q`B # M /QÈB ¢ m +mM;
 *Q`M; ¢¢B M?Q o•M a€i- h`-M J°M; *?~K- Î M; Q" B K†i +kM; +-M T?ªB /mv i`b i-M
 S?QM; X
 h?`B F?„+ M"v- h`B m S?QM; iW i` M i`B ?¢ tm®M; - +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q [n
 L?QM; K" ?„M ?B m `^M; - ¢•v +?ŠM; [m +?d H" [mv M HU+ /Q S?| :B€Q +?O h?B i
 h?-M; [m h?-M GBM? L?½M ¢ªQ [mûi- h`B m S?QM; F?-M; F?| M?bM [m - b•m i
 M"v- ?Q" M iQ" M F?-M; T?K+ KbM?5
 L; "v ¢-m iB M iB T M?B K- h`B m S?QM; +-M T?ªB iB M ?"M? ;†T K†i +€+ + Q i-M
 >mv i :B€QX
 J°i p" B +€+ bU pK iQÆM; ¢®B [m M i`¼M; - S?| :B€Q +?O p" +€+ h`QÎM; H½Q +kM;
 @ æ" +?O- i`QM; i?`B ;B M ; -M ¢•v- i? HU+ +O S?•M i°+ o•M ;B M€Q ¢°M; `i HÊ
 K°i p` \*?•M L?•M \*'T KÈB5 J†+ /M G½Q h°+ i`QÎM; im´B ¢½ + Q- +?B M HU+ *?•
 ¢QÊ+ M?Q tQ - +?ŠM; [m pšM H" i? HU+ +| mv ?B T HÈM M?'i ¢®B pÈB h?B M h?
 *€+? ¢•v F?-M; H•m- M; Q`B +O S?•M i°+ o•M ;B +ÁM +?¢v iÈB [m€M; bÆM L; mv
 æ" +?9M; i ; •v bU- ;B i +? i K°i M?•M pB M +O +?9M; i 5 h`QM; M"v +| H) H" +|
 ¢ M; ?` +?9M; i FûQ iÈB +Y - ibK S?•M i°+ o•M ;B iQM? b´5
 @ "K #€Q æ" +?O- "€+? >Q J-M i`QM; i?`B ;B M K'v i?€M; ; -M ¢•v- /` i?QÎM; Q
 i-M; "M ¢°M p"Q bÆM H•K- ?Q" B M; ?B +| [m M ? ¢ M pB + æ"Q S?B M T?B i†+ i
 i`QM; "ªQ i" M; h?Ov L; mv i5
 > B p` S?| æ" +?O +MM; pÈB +€+ p` h`QÎM; H½Q ¢ m ¢ i`bM? K°i p" B bU pK H MX
 *†T K"v h`B m S?QM; F?) M?Qm H¢B- +€+ bU pK M"v- ?„M M; ?2 [m K°i HQÊi- iQ" M
 p" •K KQm Hm" M- ?Q†+ H" +€+ HQ¢B p'M ¢ ?"M? ¢°M; KÎ`°M; [mv K- HU+ HQÊM;
 P i M?'i- i`QM; +€+ i? HU+ Î h?B M h?Ov >" M"v- pšM +ÁM +?Q +| K°i i? HU+ M
 +?B M mv M; ?B K +O h?B M h?Ov æ"X
 @ "„i ¢-m iW M; "v ?-K M v- M?[M; H9+ i # [m M- iQ" M #° +€+ bU pK HÈM M?Ä- i
 tY Hw5
 a m F?B M; ?2 tQM; K°i HQÊi- +m®B +MM; h`B m S?QM; ¢SM; /"v- iB M p"Q +?¶ Î
 L?bM [m - ?„M /QÎM; M?Q F?-M; +ªK i?'v +?9i ?SM; i?9 M"Q ¢®B pÈB M?[M; bU p
 ¢"X
 GQ¢B ibM? ?m®M; M"v- F?B M +?Q i`QM; HÁM; ? B M; Q`B o•M a€i p" h`-M J°M; *
 o` æ" +?O i•K M?"K M"v- ¢®B pÈB bU pK [mv M HU+ /QÎM; M?Q F?-M; +| +?9i ?SM
 T?"M [mv M HU+ bU pK i`QM; S?•M ¢"- pšM +ÁM M„K Î i`QM; i v ? B M; Q`B #¼M ?
 L; Q`B iQÆM; ¢®B F?| ¢®B T?| /mv M?'i- M; QÊ+ H¢B +?QM? H" p` M[?-m æB T .B

L`M; M[ ?-m M`v- H`v / M? M;?o +O æ` +?O- ?ÄB ç M K°i p`B bU pK # M i`QM; S?
?B M ` K°i p`B bÆ ?Î- iB M ?`M? +?`i p`M p` tY HwX

@ æ` +?O i•M M?"K +?d H` K°i K Q ç-m iB m iY- F?-M; ç€M; bÊ5 Zm M i`¼M; H`
M`v5

h•K iQ +O o•M a€i +MM; h`-M J°M; \*?~K iQ`M #° +?mv M /ìB H M i` M M; QìB æB
æB T .B T M`v F?-M; +?d H` i`Ê i?O +O h`B m S?QM; - ?ÆM M[H¢B +ÁM H` M[?
M[X

QyQ

h`B m S?QM; M?'i i?ìB H¢B `ÆB p`Q i`¢M; i?€B i?QªB K€B M?"M M?½- ç¢B #° T?
im Hmv MX

>B M i¢B- LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q i`QM; +Æ i? ?„M ç½ i?"T T?-M iBM? F?B i- ç
F?Q H-B çB M i`QM; i?B M ç` +`M; M;`v +`M; ;B i,M; i? K `i M?B mX

>„M M;²B çª i¼ K°i H€i- i` M F?-M; i`mM; +O ç¢B çB M HB M ?B M ` K°i i`M; ;
çB M ?°B iK bBM? ç°M; X

æ°i T?€ *?•M GBM? *ªM?- ç®B pÈB h`B m S?QM; K` M|B- +kM; F?-M; +| #`i +S F?

>B M i¢B ?„M +?d +-M K°i çQ¢M i?ìB ;B M M[- Î# M i`QM; ç M çB M M;QM; iK
i?m°+ p KbM? K` i?-BX

*?•M GBM? *?B L;mv M- +?QM? H` M;m²M bm®B +O +?•M HBM? F?Q- ç²M; i?ìB
F?Q ?mv i iBM? ?Q +O +Æ i? K°i M;QìBX

QyQ

"®M M,K M;`v i`-B [m

LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q i`QM; +Æ i? +O h`B m S?QM; - ç° iBM? F?B i +`M; M;`
i`QM; +Æ i? ?B M ` iBM? i`¢M; /`+? ?| - Î# M i`QM; ç M çB M ?bM? i?"M? M M
;B¼i MQÈ+ p`vX

L?[M; ;B¼i +?•M HU+ ?bM? i?€B ;B¼i MQÈ+ M`v- #ªM i?•M ç½ iQÆM; çQÆK; pÈB
iB M i? K K°i #QÈ+ iBM? Hmv M M[X

h` M çdM? ç-m +O h`B m S?QM; p-M pk K°i i-M; M;mv M F?Q H-B çB M i?B M ç`
ç"K ?ÆM- iWM; +?9i iWM; +?9i K°i /šM /„i- iB M p`Q i`QM; +Æ i? - `Y b¢+? FBM?
F?B M +?Q i?•M i? p` LY #QÈ+ *?•M GBM? E?Q +O ?„M F?-M; M;WM; H°i t€+X

@ *?d +ÁM FûK K°i #QÈ+ +m®B +MM; M[5

h`B m S?QM; F?) ?Qi b•m K°i ?ÆBX L?[M; ;B¼i +?•M HU+ ?bM? i?€B ;B¼i MQÈ+ i
/mM; M?"T- iBM? Hmv M- €T b9+- +?"K`½B Hm•M +?mv M K`v pÁM; - /QìM; M?Q K
M?Ä p`vX

jRjX *?QÆM; jR9, h`MM; EQ+? *?•M GBM? *ªM?

h?B i >mv i :B€Q- S?•M ç` h?B M h?OvX

h` M F?-M; i`mM; ç¢B çB M +O æ` +?O i•K M?"K- i?dM? i?QªM; H¢B i`mv M ç M
S?B M F?m pU+ M`v- M;mv M F?Q H-B çB M i?B M ç` # ç°M; +U+ F€ bBM? ç°M; X

æ M H9+ b m- +| i? M?bM i?'v çQÊ+ i`QM; F?-M; i`mM; tm`i ?B M K°i çQ`M çB
;B®M; M?Q H` M?[M; bÊB iÆ M? M iY b„+ ç M t2M p`Q M? m- H¢B ;B®M; M?Q v M
i?"M? M M K°i KªM? [m M; +ªM? +U+ F€ i`€M; H X

h`QM; T?¢K pB KQ`B /†K tmM; [m M?- i'i +^a M?[M; +Q`M; ;B<sup>a</sup> iW h?Q€i S?`K *^aM? M?"M ¢QÊ+ /` iQÊM; Î+?¶ M"vX

@ E?¬M; ?¶ H" M;Q`B ¢QÊ+ S?| :B€Q +?O t2K i`¼M;5 æ° im' B +ÁM M?Ä- +?Q ¢ i'M +?S+ *?•M GBM? *^aM?5 h?B M i" B #"+ M"v- T?|M; K,i F?„TiQ" M #° æ¢B [m®+ T?QÊM; K Q H•M ;B€+X

•M? K„i æB T .B T F?) ¢°M;X L" M; i?•M H" i`Ê i?O- Î# M M;Q" B ?° T?€T +?Q h`B G'v FBM? M;?B K M?B m M,K +O M" M; K" tûi- +€+ T?•M ¢Q¢M F?B h`B m S?QM \*<sup>a</sup>M? ¢ m i?m" M HÊB /` i?Q`M;- ; -M M?Q H" F?¬M; +| #'i +S K°i ?¢M +? #bM? +^aM ;B®M; M?Q H" MQÊ+ /•M; i?mv M H M p"v5

QyQ

æ°M; ioM? # M T?Q ¢¢B ¢B M æ" +?O # M M"v- M?'i i?`B FBM? ¢°M; ¢ M T?-M ¢ S?•M ¢" h?B M h?OvX

h?-M b„+ o•M a€i p" h`-M J°M; \*?~K- ¢ m i`Î M M M;QM; i`¼M; ?ÆMX

@ h`B m S?QM; M"v- +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B H" i?B M i" B #bM? i?Q`M;X L?È H¢B M,K t pšM +ÁM ¢ M; +?"i p"i Î +^aM? ;BÊB L;k i`¼M; i?B M- GK+ i`¼M; i?B M h?Q€i S?`K +ÁM +| ?mv i K¢+? M?½M ¢²M; +U+ F€ ¢†+ i?M M[

*†T K"v i? M? i9 +O h`-M J°M; *?~K F?) M?2Q H¢B- +kM; +^aK i?'v bU ibM? +| +?9

L m M?Q h`B m S?QM; +ÁM +?Q +| i'M +?S+ H M \*?•M GBM? \*<sup>a</sup>M?- p"v i?b i`QM; +?d H" K°i +QM FB M +| +?¶ /U p[M; +?„+ K°i +?9i K" i?¬B- M;Q" B K†i imv `^M; F K" +€+ HQ¢B i?O ¢Q¢M M;-K +| i? i?B i" B M- F?B M +?Q iB m iY M"v #B i F?| K" H i?O i?Q`M; K°i +?9iX

L?QM; K"- M m M?Q h`B m S?QM; i'M +?S+ *?•M GBM? *^aM?- M?Q p"v ibM? ?m®M

"QÊ+ p"Q ó*?•M GBM?ô F?¬M; +ÁM óS?`Kô5

L?[M; H`B M"v- ¢†i Î æ¢B [m®+ h?B M "²M; +kM; ¢²M; /¢M; ?[m ?B mX

J°i F?B i'M +?S+ *?•M GBM? *^aM?- i`bM? iU bBM? HBM? b) b<sup>a</sup>M bBM? K°i bU H°i t HU+ ¢ m b) ;B i,M; i` M /B M `°M;X

@ L m M?Q ?„M i'M +?S+ *?•M GBM? *^aM?- ¢®B T?| pÊB ?„M- [m^a i?"i H" +| +?9i T ¢QÊ+ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- T?-M HÊM bQ pÊB M?[M; F +MM; +'T ¢ m HÊB ?¢E ?„M +ÁM +| +€+ HQ¢B i`¼M; #^aQ M?Q h K >Q " ^aQ GB M p"v

a„+ K†i +O o•M a€i +kM; •K ibM? #'i ¢`M?X

oÊB im pB *?•M L?•M *'T ¢dM? T?QM; p" +?B M HU+ +Q`M; ¢¢B +O #¼M ?¼- \*?•M #<sup>a</sup>M H" F?¬M; ¢†i p"Q i`QM; K„iX

*?ŠM; [m - i` M M;Q`B +O h`B m S?QM; +| [m€ M?B m €M? b€M; ?mv ?Q" M; p" #® +O S?| :B€Q +?O- i?B M T?9 iB K HU+ imv i ?<sup>a</sup>Q- ?mv i K¢+? M?½M ¢²M; ¢†+ i? #° æ¢B [m®+- +€+ HQ¢B i`¼M; #^aQ i`QM; i v > i i?<sup>a</sup>v M?[M; i?S M"v- ¢ m F?B M - ?„M ¢QÊ+ ¢~v H M `i + QX

@ E?¬M; ¢QÊ+5 L?'i ¢`M? T?<sup>a</sup>B +„i M; M; [m€ i`bM? i`MM; FQ+? \*?•M GBM? \*<sup>a</sup>M? K¶B K°i H-M i?"M? +¬M; i`MM; FQ+? p"Q *?•M GBM? *^aM?- T?Q b m ¢ m +| bU ^a HQ¢B T?QÆM; /B M M?Q F?Q p" M- i`¢M; i?€B- GBM? ¢ M- i•K ibM? M"v M¼X \*? H-M- H-M b m ?„M Km®M i`MM; FQ+? H-M M[- F?^a M,M; F?¬M; +| bU i?m" M HÊ ?B M i¢B p"v- t€+ bm'i i?"M? +¬M; b) ;B^aK tm®M; `i HÊMX

h`QM; K„i o•M a€i i?Q€M; ?B M ` K°i iB •K H½M?X

@ L;QÆB ¢B M `²B5 L m M?Q ¢ +?Q S?| :B€Q +?O #B i ¢QÊ+- M;QÆB F?¬M; +?

h`-M J°M; \*?~K #` /¼ +?Q M?ªv /UM; H MX

@ >W5 L m M?Q M;QÌB +O S?•M ç" +?9M; i ç°M; i?O- F?ŠM; ç`M? H" F?¬M; çQF
/MM; M;Q¢B HU+ KÊB çQÊ+5

o K†i o•M a€i i`"M ç-v •K H½M?X

@ JQÊM /MM; M;Q¢B HU+\ *?ŠM; H) M;QÆB Km®M

h`-M J°M; \*?~K H°` K°i iB idM? M;°X

h`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M ;-M ç•v- S?•M ç" h?B M h?Ov +kM; F?¬M; +| #'i +S M;mv
+ª

h` M i` M /QÈB /QÈB S?•M ç` h?B M h?Ov ç m ?QÈM; p T?Q h`B m S?QM; ?`M?
 o•M a€i •K i?–K +„M ` ,M; K°i +€B- M?QM; M;Q`B Kti pšM F?–M; i? F?–M; + Q ;B1
 @ æ` +?O ç¢B M?•M- S?•M i°+ o•M ;B p` "€+? >Q J–M p•v +–M; S?•M ç`- i? +K+
 æ` +?O ç¢B M?•M ` i v- /šM /„i +?9M; M?•M iB m /B iit+ M?•M5
 >„M p– +MM; ;BªQ ?Q¢i- pW KÈB H M iB M; - HB M +'T +?Q h`B m S?QM; K°i HìB
 æ M H9+ ç| - +?Q /M S?•M ç` h?B M h?Ov #` iB m /B i- M;mv M M?•M ;•v ` +?QM?
 p`i HoM? [m•M +kM; H` h`B m S?QM; - ?„M +,M #ªM F?–M; +–M T?ªB ;€M? #'i +S i
 G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B p` æ`Q S?B M T?B it+ ç²M; i?ìB +ªK SM; çQÊ+ F?Q iS+
 S?QM; - i`QM; HÁM; F?–M; F?ÄB +| +?9i `MM; KbM?X
 h`QM; [m€ F?S- i?U+ HU+ i?O çQ¢M +O h`B m S?QM; +?Q /M +| +QìM; i?`M? ç M
 K°i iB m; B ?Ä +`T #"+ h?Q€i S?`K *ªM? K` i?–BX L?QM; K` ?B M i¢B- ?„M ç½ç°
 ç®B T?| pÈB ?„M- ç½ +| +?9i F?| F?,M `²BX
 @ *?Q p` M;?2 H M?5
 h? M? •K +O h`B m S?QM; ;B®M; M?Q H–B çB M pìM [m M?- F?–M; M;WM; p M
 M?•M S?•M ç` h?B M h?OvX
 h? M? •K FB i`U+ iB T i`mv M i?šM; p`Q T?QÆM; /B M iBM? i?–M- bQ b€M? pÈ
 i?QìM; +`M; BM? ?ÆM `i M?B mX
 @ hBM? i?–M HU+ i?`i +QìM; ç¢B5
 æ€K + Q i–M; +O S?•M ç` h?B M h?Ov i•K i?–M M?'i i?ìB `mM; H M- ç²M; HQ¢i M
 @ S?| æ` +?O o•M a€i- çÈB H€i M[ F? B +?B M- M;QÆB +MM; pÈB \* Q h`QÎM; H½
 i`QÎM; o•M ;B - +?d +–M i?ìB ;B M K°i F?„+ H` çQÊ+5 L m M?Q i?'i #¢B- #„i M;QA
 h? M? •K +O h`B m S?QM; TªM; T?'i M?Q H–B M;•K pìM [m M? p`vX
 @ h?m°+ ?¢ im•M H M?5
 h`QM; HÁM; o•M a€i i?Q€M; +QìB H¢M?X GQ¢B K M? H M? M`v- i`QM; bmv M;?o +
 ç°M; iU b€iX
 a m F?B S?| æ` +?O h`–M J°M; *?~K #` #„i ;B[- i`QM; iQ`M #° S?•M ç`- +?d +ÁM
 h`QÎM; H½Q H` i?U+ HU+ K¢M? M?'iX > B M;QìB HB M i?O H¢B- [mª i?'i +| i? +M
 *`T #bM? i?QìM; F?€M; +U K°i ?²BX >ÆM M[ - G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B M`v- im`E
 TªB H` \*?•M >mv M \*`T çdM? T?QM;X
 L?QM; K`- M;Q¢B i`W G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B - pšM +ÁM +| K°i F +| F?ª M,M; mv
 æ| +?QM? H` æ`Q S?B M T?B it+5
 Í K°i ;|+ ç° M`Q ç| K` MìB- bU mv ?B T +O æ`Q S?B M T?B it+ +ÁM HÈM ?ÆM G
 M?B mX
 :½ it+ M?•M M`v ç½ iB M p`Q LY #QÊ+ *?•M >mv M *`T- H¢B +| çQÊ+ h?Ov L; m
 +–M; FQ+? b€M? M; M; +QìM; ;Bª *?•M >mv M *`T #bM? i?QìM;X
 >ÆM M[- æ`Q S?B M T?B it+ H¢B H` M?•M p`i HoM? [m•M +O "€+? >Q J–M- +€
 ç¢Q i–M; i–M; #'i i`M- F?–M; i? M`Q ç T?ÁM; M´BX G9+ i`QÊ+ S?| æ` +?O h`–M J
 +~M i?'M #` i`9M; +?B m- KÈB i?'i i?O #` #„i M?Q p`vX
 @ h?m°+ ?¢ im•M H M?5 h p` S?| æ` +?O o•M a€i HB M i?O- [mª i?'i +| i? KB M
 pK5 L?QM; K` æ`Q S?B M T?B it+ # M FB
 h`QM; HÁM; \* Q h`QÎM; H½Q pšM +ÁM +| +?9i T?•M p•MX

@ *€+ M;QÆB +?d +—M ç w ?Q"Mi?"M? i®i M?B K pK +O KbM? H" çQÊ+5 o T?Q
#ªM æ" +?O iU KbM? T?K i`€+?5

o Kti h`B m S?QM; ç¢K K¢+X

*?d i`QM; K°i ? B +€B ?¬ ?'T- h`B m S?QM; ç½ ?Q"Mi?"M? pB + T?•M T?|X

h?—M GBM? L?½M +O ?„M ?Q"MiQ"Mi [m M b€i iQ"Mi`Q`iM;- K†+ /M +?d pW KÊB
M„K #„i +K+ /B M- bQ b€M? bQM; T?QÆM; ç`+? i - ç m ?Q"MiQ"Mi `ä`"M;X

@ > ? iB m iY M"v iU ç€M? ;B€ KbM? `i + Q- M;?o `^M; æ"Q S?B M T?B i†+ / /
b Q\

h`QM; HÁM; o•M a€i i`"M M;"T pmB p X

L m M?Q H" i`QÊ+ ç•v- ?„M ç®B T?| pÈB æ"Q S?B M T?B i†+- T?—Mi?„M; +Æ #ªM
*kM; +?QM? H" M|B- æ"Q S?B M T?B i†+ i`QÊ+ FB - +,M #ªM F?¬M; T?ªB H" ç®B
L?QM; K" ?B M i¢B- æ"Q S?B M T?B i†+ ç½ ibK çQÊ+ h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B
M i`QM; "ªQ i`M; h?Ov L;mv i- i?U+ HU+ ç¢B i,M;X

>B M i¢B- +?Q /M o•M a€i ç®B Kti pÈB æ"Q S?B M T?B i†+- +kM; F?¬M; +| çQÊ+
J" HU +?¼M +O h`B m S?QM;- F?B M +?Q o•M a€i p¬ +MM; KWM; `ÐX æB m b—
S?•M ç" #¢B pQM; tQM;- +?QM? KbM? T?ªB #€Q +€Q H¢B h`M; ç" M?Q i? M"QX

@ h`B m S?QM;- M m M?Q M;QÆB +?'T M?"M ç,M; K¬M i¢ i°B- +| H) i +| i? ç¢B
h?B M h?Ov K°i +QM çQ`iM; b®M;5

G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B p Kti ?"M b€i- i`—K ;B¼M; M|BX

@ > ? ? h`B m S?QM;- +?Q /M M;QÆB ?B M i¢B +| /"T ç—m i¢ i°B- ;B Q ` i`i +ª
F?¬M; #Ä [m +?Q M;QÆBX

æ"Q S?B M T?B i†+ MÎ MK +Q`iB i" /` /[iÊMX h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M i`QM
i—M; i?Ov p,M #,M; H K b„+ F?OM; #®X GU+ HQÊM; FBM? F?OM; FB - çO i`QM; F?
;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?Q`iM;X

h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; i? K ç w iÈB æ"Q S?B M T?B i†+- /šM /„i ç¢B #° T?
h?B M h?Ov ;B i i?šM; p T?Q o•M ;B X

aQm bQm5

o•M a€i +MM; pÈB * Q h`QÎM; H½Q /U i?2Q F ?Q¢+?— # v ` +?†M H¢B G½Q h°+ i
h`QM; F?QªM; i?`iB ;B M M;„M- #¼M ?¼ ?Q"MiQ"Mi M„K +?„+ +| i? +? i`K p` H½
;B" bS+ v m M"vX

*?d H"— #¼M ?¼ +ªK i?'v F€ [m€BX ob b Q h`B m S?QM; +kM; H Q i?šM; p T?Q
T?ªB ?„M +—M T?ªB çB ç®B T?| pÈB æ"Q S?B M T?B i†+ ? v b Q\

oKi5

h?•M ?bM? h`B m S?QM; ç°i M?B M i`ÎM M M?¢i M?Á - i`QM; ?Q F?¬M; iªM K€i`
b„+X J°i ç¢Q ?QªM? çB M K M; pÈB i? M? •K H¬B KBM? [m M? [m~M- `i M? M?
h`QÎM; H½Q *?•M L?•M *'T +O S?•M i°+ o•M ;B X

h®+ ç° +O ?„M +U+ F€ M? M?— M?[M; MÆB K" ?„M çB [m - /Q # çB M HU+ p¬ +M
°i ç€K HÈM M?[M; +Q`iM; ;Bª i`mM; i—M; +O S?•M i°+ o•M ;B #` i HB i- +| M;Q`iB
ç2M- F?¬M; i? ?"M? ç°M;X

@ h®+ ç° i?"i M? M?5 h [mª i?"i Km®M i?dM? ;B€Q K°i +?9i i?U+ HU+ p` æ" +?O
o` h`QÎM; H½Q o•M ;B FB - i`QM; HÁM; i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€B- M?QM; +kM;

.M b Q ? „M +kM; H` K°i +Q`iM; ;Bª *?•M GBM? *ªM? M´B / M? ç½ H•m- ?Ä ?-m çç
i?“M?- H`K b Q HçB bÊ ?½B K°i ;½ ?”m #®B +?d KÈB pW i`M +`T *?•M GBM? *ªM?
oKi5

Zm M;ªM? i? M? çB M /Q h`B m S?QM; #B M i?“M? FB - i®+ ç° ç°i M?B M i,M; p½
H½Q o•M ;B FB ?QªM; ?®i K°i i`”MX

>„M H`K b Q /U çQ€M çQÊ+- i®+ ç° H9+ i`QÊ+ +O h`B m S?QM;- pšM +ÁM +| +?9
h`QM; æB M \*?B h`mv M h?W - i?S K ?B m +?QM? H` çB M HU+- +ÁM ?ÆB KÆ ?²
h®+ ç° H9+ i`QÊ+ +O h`B m S?QM;- pšM +ÁM ;B[HçB ç¬B +?9i- ;B`T?9i M`v iB
i?“m”i i`mv M i?W - F?B M +?Q i®+ ç° i`QM; i?`B ;B M M; „M ?Q`M iQ`M i,M; p¼i H
æB M [m M; i? M? b„+ p`iM [m M? i?•M i? h`B m S?QM;- mv M,M; ;B i,M; H M K°i
F?„+ HB M [mûi M; M; T?çK pB ? B # KQÆB i`QÊM;X L?[M; i²M içB /QÊB *?•M
i`QM; F?QªM? F?„+ HQçB #Ä- HB M H`T iS+ iQ`M i?•M i /çB- K`i çB +?B M HU+X
o`h`QÎM; H½Q o•M ;B FB - ç®B pÈB pB + ;B i®+ ç°i M;°i +O h`B m S?QM;- #`i M
i?•M M?“i i?`B i`mv M ç M K°i i`”M i /çB K½M? HB iX

GQçB +ªK ;B€+ i /çB M`v- pšM +ÁM t F?¬M; çO F?B M +?Q ?„M K`i çB +?B M HU
?“M T?ªM SM; i?Q€M; +?“K HçB K°i +?9iX

@ æB M *?B L?“M5

h`QM; i v +O h`B m S?QM; M;QM; iK ` K°i i? M? æB M \*?B L?“M +?B m /`B F?Q
çB M [m M; F?¬M; M;WM; `mM; ç°M;- ;B®M; M?Q K°i i? M? ç Q #^M; H¬B çB M b„-
tm®M; i-M; +?•M HU+ T?ÁM; ?° +O p`h`QÎM; H½Q o•M ;B FB X

æB M *?B L?“M +O h`B m S?QM; i?“T T?¬M b„+ #ûM- HU+ T?€ ?QçB +U+ KçM?
ç`M?- i®+ ç° +kM; +U+ M? M?- H`T iS+ HB M +„i tmv M [m i-M; T?ÁM; M;U +O h

@ 5

o`h`QÎM; H½Q o•M ;B F m i?ªK H M K°i iB M;- i?•M i? #`æB M *?B L?“M tmv M
K°i +€B H¶ K€m +?€v ç2M- iQ`M i?•M i /çB- F?¬M; M;WM; `mM `~vX

æB M *?B L?“M b m F?B T?€i ` K°i FQ+?- H`T iS+ i`QM; F?QªM? F?„+ #MM; M´-
HU+ T?€ ?QçB +`M; ;B i,M; H M i? K K°i i-M; M[X

"MK5

hçB +?¶ +?d +ÁM HQm HçB K°i +¶ i?B i? +?€v ç2M #®+ F?|B M;?B M;9iX

o`h`QÎM; H½Q o•M ;B i?U+ HU+ *?•M L?•M *`T iB m i?“M?- #`h`B m S?QM; K°i F
L?[M; M;Q`B S?•M i°+ o•M ;B - i•K i?-M M?“i i?`B `mM; H M- ?Q i KçM? K°i M;KK
J°i Qi M?[M; M;Q`B +?m~M #`p•v +¬M; h`B m S?QM;- #QÊ+ iB M M?“i i?`B +SM;
?¼M; /Q`iM; M?Q #`M;? M HçBX

o`h`QÎM; H½Q o•M ;B FB - bÎ /o #`i?m M? M? +?|M; M?Q p`v- +| K°i MY M;mv
ç`+?X

*| B M;| `^M;- K°i i M ?”m #®B pW KÈB i`M +?S+ *?•M GBM? *ªM?- HçB +| çQÊ-
M?Q p”v5

@ h`B m S?QM; M`v- /€K F?¬M; i? K ç w ç M i 5

J`Î K°i T?QÆM; F?€+- æ`Q S?B M T?B i t+ +,M #ªM T?šM M° F?¬M; i?¬B- p K t i
?“MX

h`B m S?QM;- ?B M içB +?QM? H`KK+ iB m /mv M?“i +O ?„MX >„M Km®M ç +?Q
i M- çQç i HçB “ªQ i`M; h?Ov L;mv i p®M /o H`i?m°+ p +?QM? KbM?X

L; v iW H9+ KÈB F? B +?B M- ?„M HB M i"Ti`mM; p"Q h`B m S?QM; `²BX
L?QM; M"Q M; Ì çQÊ+- h`B m S?QM; M"v +,M #ªM F?¬M; i? K ç w; b ç M ?„M- t2K
i`U+ iB T T?¡M; i?ŠM; p T?Q o•M; B X
>„M F?¬M; M; WM; `®M; ;B" M`Qi; "Q- H Q i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; X
a m ç¡- ?„M i`Æ K„i M?bM i?'v h`B m S?QM; +MM; pÈB ;½ +QÌM; ;Bª *?•M GBM? *ª
ç®B F?€M; - i`QM; HÁM; HB M KWM; i?-K- +?m~M #` iW T?Q b m i" T b €iX
L?QM; K"- F iB T ?„M HçB +?SM; FB M K°i K" M h`B m S?QM; K°i FQ+? ç½ ç€M?
FB X
æ"Q S?B M T?B i†+ F?¬M; F?ÄB`MM; KbM? K°i +€BX J†+ /M ç9M; H" h`QÎM; H½Q
M?QM; K" h`B m S?QM; b m F?B i'M +?S+ *?•M GBM? *ªM?- i?U+ HU+ bQ pÈB iQ
K'v H-MX
@ h`B m S?QM; - +ÁM F?¬M; K m K m M?"M H'v +€B +? i5
æ"Q S?B M T?B i†+ +-K h?Ov L; mv i hB M æ"Q S?B M i`QM; i v- ç²M; /çM; iBM iQ
a m F?B i`ªB [m +?mv M içB >Q" M? h?Ov h`çB- i`ªB [m K°i ?²B i?ªK #çB- ?„M
T?€T ç°+ K¬M- i?"M? +¬M; Hmv M ?¡ h?Ov L; mv i hB M æ"Q S?B M- ?ÆM M[KQ
#ªQ p"i # M i`QM; "ªQ i" M; h?Ov L; mv i- F?B M +?Q i?U+ HU+ ;B i, M; H M K°i i-M
G9+ M"v- h`B m S?QM; KÈB [m v ç-m HçB- i` M K†i MÎMK +QÌB +? M?çQ- HB + K
i†+X
>„M iU M?B M F?¬M; +¡ #Ä [m æ"Q S?B M T?B i†+X
*?ŠM; [m - æ"Q S?B M T?B i†+ Î i`QM; K„i K¼B M; QÌB +?QM? H" F?¡ ç®B T?¡ M?'i
h`B m S?QM; - M; QÊ+ HçB H" F / ç®B T?¡ M?'iX
"ÎB pb- ?„M ?Q" M iQ" M M„K ;B[çQÊ+ M°B iB M? p" KK+ çQ+? +O æ"Q S?B M T?B
G-M i`QÈ+ i?ªK #çB- æ"Q S?B M T?B i†+ ?"M h`B m S?QM; ç M i?'m tQÆM; X *€
ç° F?B M +?Q i`QM; HÁM; ?„M HQm HçB i•K K X
*?Q M M- h`B m S?QM; HB m ç`M?- æ"Q S?B M T?B i†+ M?'i ç`M? H" b) #'i +?'T i
h? M?QM; h`B m S?QM; HçB +® iB M? F?¬M; ç +?Q ?„M M?Q w- +® w F?¬M; i? K
H9+ F K +? ?„M- +ÁM T?¡M; p T?Q o•M; B - +?ûK; B i K°i p` h`QÎM; H½Q o•M; B
J" +?ûK +? i p` h`QÎM; H½Q o•M ;B M"v- +kM; F?¬M; TªB H" F?¬M; +¡ KK+ çQ+
M?[M; #QÊ+ F ?Qç+? +O h`B m S?QM; X
"ÎB pb +QÌM; ;Bª h`QÎM; H½Q \*?•M L?•M \*'T +O S?•M i°+ o•M ;B - +¡ ç M K'v p`- Q
çQÊ+ K°i p`- KÈB +¡ i? Î i`bM? ç° M?'i ç`M?- ;BªK #Èi €T HU+ +O ç€K M; QÌB S?

jReX *?QÆM; jRd, *K+ .B M sQ v *?mv M

@ h`B m S?QM; - +ÁM F?¬M; K m K m M?"M H'v +€B +? i5
æ"Q S?B M T?B i†+ •K H½M? [m €i HÈM- p K†i i" M M?ŠM Q€M ç°+- `®i +m°+ +kM;
h`B m S?QM; im i" T iB K ?B m æB M \*?B h`mv M h?W - +°M; i? K •K ©M? S?B S?Q
i?` iQ" M i`QÌM; X
L?[M; F i®+ ç° +¡ i? bQ b€M? çQÊ+ pÈB ?„M- +kM; +?d +¡ G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;
i†+ K" i?¬BX
æ"Q S?B M T?B i†+ i?•M H" ç iY +?•M i`mv M +O h?Ov L; mv i ççB ççQ- +kM; +U
T?€TX

@ æ" +?O çϕB M?•M +~M i?"M- i M i t+ M?•M M"v i?O çQϕM i-M; i-M; #'i i"M
æB T .B T i?b Î K°i # M F?€+- pW KÈB ç€M? i`¼M; i?QÆM; K°i ;½ ç`+? M?•M *?
[m iB T SM; +?Q h`B m S?QM;X
G-M M"v çB ç M S?•M ç" h?B M h?Ov- M?B K pK [m M i`¼M; M?'i+O æB T .B T +?
[m M i`¼M; ?ÆM M[ H" T?ªB #ªQ ?° bU M iQ" M +?Q h`B m S?QM;X
•M? K„i h`B m S?QM; +kM; +| +?9i b€M; H M- i?U+ HU+ æB T .B T bQ pÈB M; Q`B
?ÆM- ; -M M?Q +| +?9i pQÊi [m +ª ? B M; QÌB #¼M o•M a€i p" h`-M J°M; *?~K M[
@ æB T .B T- M; QÆB [m # M F B M; ?o +€+? +S m pB M S?| æ" +?O h`-M J°M; *?
+| +€+? ç®B T?|5
h? M?•K +O h`B m S?QM; i`U+ iB T p M; p¼M; # M i`QM; T?QÆM; /B M iBM? i?-
æB T .B T p®M /o +| +?9i +?-M +?W- M?QM; K" i? M?•K +O ;½ i?B m MB M æ" +
H-B M; •K F?-M; M; WM; [m M? [m~M i`QM; ç-m M" M; - +| K°i HQϕB m v M; ?B K F?-
@ æQÊ+5
h?•M i? æB T .B T F?) +?m v M- ç€M? i?ŠM; p T?Q K°i T?QÆM; "€+? >Q J-M
h`-M J°M; *?~K X
L m M?Q +| i? ;BªB +S m i?"M? +¬M; - M?Q p"v # M T?Q S?•M ç" h?B M h?Ov b) +
;Bª +'T #"+ S?| æ" +?O- H9+ ç| b) +| F?ª M, M; i`Î KbM?X
*?ŠM; [m - # M T?Q "€+? >Q J-M # M M"v- pŠM +ÁM K°i p` +QÌM; ;Bª *?•M L?•M
LY #QÊ+ *?•M GBM? *ªM? ;B€K b€i +?†i +?) h`-M J°M; *?~K X
h`QM; [m €i`bM? æB T .B T ç€M? iÈB- +ÁM H¼i p"Q bU /•v /Q +O K°i p` +QÌM; ;B
hQ" M i`QÌM; - +K+ /B M [m M i`¼M; M?'i- +?QM? H" +m°+ ç®B +?B M ;B[h`B m S
i t+ # M M"v X
G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B ç½ #` ? B M; QÌB #¼M o•M a€i p" * Q h`QÎM; H½Q iϕK i?ÌB
*€+ +QÌM; ;Bª +ÁM HϕB M?Q æB T .B T- i?b SM; T?| pÈB ç€K +QÌM; ;Bª +O "€+
M; ?o +€+? +S m pB M h`-M J°M; *?~K- [m' M H'v M? m +?†i +?) X
aQM; T?QÆM; H9+ M"v iϕK i?ÌB /m v i`b i? +•M #^M; X
J" ç`+? [m•M i?b pŠM +ÁM K°i M?•M p"i ç-m HoM? H" æ"Q S?B M T?B i t+ - i?O ç
S?QM; F?-M; i? +? i`K çQÊ+ ?„M- p"v i?b +K+ /B M b) ?Q" M iQ" M M; ?B M; p K°
aS+ b€i i?QÆM; +O æ"Q S?B M T?B i t+ ç®B pÈB +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i
+ª S?| æ" +?O h`-M J°M; \*?~K +kM; ç m #` ?„M #„i; B[X
G9+ M"v- h`B m S?QM; +MM; pÈB æ"Q S?B M T?B i t+ t t ;B^M; +QX *?•M HBM?
/ Q ç°M; +~M; M; ~v +~M; KϕM? K) ?ÆM- m v €T p" /Q # +QÌM; çϕB F?B M +?Q M?[
B /€K iB T +~MX
J'v T?QÆM; +QÌM; ;Bª Î ; -M ç| +kM; ç m Î T?•M K°i +?9i HU+ +?9 w ç M i`"M +?B
M M"v X
@ æ"Q S?B M T?B i t+ - H-M i`QÈ+ M; QÆB i?m i`QM; i v +O i - #` i +?ûK `Èi K°i
F?-M; +?`m bY ç' B5 G-M M"v ç•v- i b) HϕB i`ªK +O M; QÆB K°i i v- T? #Ä i m p
h`B m S?QM; F?Q M? i v çSM; v M- €M? K„i +?ÈT ç°M; #'i ç`M?X
E?~m F?Q i?"i HÈM 5
* Q i-M; +O # T?QÆM; i? HU+ "€+? >Q J-M- S?•M i°+ o•M ;B - S?•M ç" h?B M
i?-M b„+ FBM? M; ϕ+X

h`QM; bmv M; ?o +O #¼M ?¼- h`B m S?QM; ;B^M; +Q +MM; pÈB æ`Q S?B M T?B i
K°i T?QÆM; v m ?ÆM KÈB ç9M; X

L?QM; K`M; ?2 F?~m F?Q +O h`B m S?QM; - /QÌM; M?Q æ`Q S?B M T?B it+ KÈB i

@ _@i +m°+ H`i ?"i ? v ;B^ \ æ` +?O i•M M?"K M`v- ç½ iWM; ç€M? #¢B æ`Q S?B M
`Èi K°i +€M? i v +O i M it+ M?•M M`v b Q\

@ E?¬M; i? M`Q5 h`B m S?QM; M`v +?d pW KÈB ç°i T?€ \*?•M GBM? \*aM? K`i ?¬
+?d H` + 'T #"+ h?Q€i S?"K *aM?

" T?QÆM; i? HU+ ç m FBM? M; ?B F?| ?B mX

GÌB 'v +O h`B m S?QM; pW /Si- æ`Q S?B M T?B it+ M?'i i?ÌB `Qi ;"Q ;B"M /[- p
+MM; b€i F?Q- +aK i?'v i` M Kti ?Q`M iQ`M i /¢BX

L;`v ç| Î >Q`M? h?Ov o`M?- ?„M #` h`B m S?QM; iQM? F - ç€M? #¢B- +?ti çSi K°
M?K+ M?½ #^M; i`ÌB- +a çÌB F?| +| i? M`Q [m M M`BX

E?¬M; M; Ì +€B i M h`B m S?QM; M`v- +ÁM Î i`QÈ+ Kti i'i +a K¼B M; QÌB- KQB K|+
HÁM; ?„MX

"B m ibM? iS+ ;B"M T?šM M° +O æ`Q S?B M T?B it+- M?'i i?ÌB F?B M +?Q i'i +a K
H) ç•v H` bU i?"i b Q\

@ L?"M H'v +€B +? i5

a€i F?Q T?šM M° +O æ`Q S?B M T?B it+ #MM; M´ H M iÈB +U+ çB K- +a M; QÌB ;
HB iX

oM pM5

h?Ov L; mv i hB M æ`Q S?B M i`QM; i v ?„M pmM; H M- i-M; i-M; T?B M aM? #, M; i
F?OM; #@- iU M?Q K M; i?2Q HU+ HQÊM; p¬ +MM; i"M /Q K°i M; ¼M #, M; bÆM i`,
M?[M; MÆB M| HQÊi [m - ç²B M9B +kM; #` b M #^M; X

h?Ov L; mv i hB M æ`Q S?B M +?mM; [mv pšM H` HÊB F?Q +¬M; FQ+? /mv M?'i i`
M, M; K¢M? K) imv i Hm•MX

*?Q /M H` +QÌM; ;B^ \*?•M >mv M \*'T ;†T T?aB +¬M; FQ+? M?Q i? M`v- +kM; T?aB

oKi5

h?•M ?bM? h`B m S?QM; M?Q€M; H M- ?| i?"M? K°i ç¢Q ?Q aM? çB M [m M; - ç²M
b m HQM; +kM; ç°i M?B M +?'M ç°M; H M K°i i`"MX

« ¬ ¬ M ;5 oKi pKi5

h?•M ?bM? h`B m S?QM; ç°i M?B M T?•M +?B ` H`K # ç¢Q ?Q aM?X

" ;½ h`B m S?QM; ;B®M; M? m M?Q ç9+- ?| i?"M? # ç¢Q æB M Zm M; •K ©M?- i
ç€M? i?šM; p T?Q æ`Q S?B M T?B it+X

æ•v ç9M; H` K°i i`QM; M?[M; M, M; HU+ i?¬M #Q +O •K ©M? S?B S?QM; - +? i¢Q

>B M i¢B- im pB +aM? ;BÈB +O h`B m S?QM; +kM; ç½ çO + Q- +| i? i?B i`B M`
i`QM; •K ©M? S?B S?QM; X

.M H` T?¬M ç¬M; +€+ +QÌM; ;B^ \*?•M GBM? \*aM? Î ?B M i`QÌM; - i`QM; i?ÌB ;B M
M`Q M?bM` çQÊ+ # ;½ h`B m S?QM; M`v B i?"i B ;B^ +aX

@ hQ`M #° ç m +? i ? i +?Q i 5

æ`Q S?B M T?B it+ #„M` K°i ç¢Q T?B M aM?- ç2K mv M, M; T?€i` ;B i, M; H M-
i`MK Hm¬M +a # h`B m S?QM; X

?Q /M H" # +QÌM; ;B^a?•M L?•M *'T- ç®B K†i pÈB +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B +O h?C
+kM; imv i ç®B F?| iQ"Mi?•Mi`î` X

S?®+ T?®+5

> B ç¢Q •K ©M? S?•M h?•M i`QM; ç|- M; v F?Q^aM; F?„+ iB T +”M æ”Q S?B M T?B
#B M çB K'iX

J” ;½ h`B m S?QM; i?S # - tQ v M; QÌB T?|M; +?¢v` F?ÄB T?¢K pB mv M,M;- ?QÈ

@ *?¢v çB ç•m\

æ”Q S?B M T?B it+ F?) HB K K¬B- `i M? M? T?|M; M; QÌB çm`B i?2QX

S?®+5

h M h`B m S?QM; i?S # - +kM; #` K°i T?B M ç€M? +?Q i M #B M Hm¬MX

@ >YK\

æ”Q S?B M T?B it+ w i?S+ çQÊ+ +?mv M F?¬M; `MX oÈB i?U+ HU+ +?•M +?QM?
M,M; / /”M; #` K°i T?B M /B i b€i M?Q p”vX h?U+ HU+ p` KQm F +O ç®B T?QÆI
iWM; i?dM? ;B€Q [m - M M #B i`i`äX

oKi5

J°i +€B ç”B b2M /Q K°i ç€K ç| ?Q i K b„+ p•v [m M?- K M; i?2Q K°i ;½ i?B m MB
+€+? t MÆB ;B Q +?B M ç°i M?B M tm'i ?B MX

æWM; [m M `^M;- •K ©M? S?B S?QM; +O h`B m S?QM; +| M,M; HU+ ~M M'T p¬ +M

hQ”M i`QÌM; M?’i i?ÌB<sup>2</sup> H M K°i i`”MX " T?QÆM; M?•M K½- K°i Qi + Qi-M;- iQ”M
K°i i`”MX

h`B m S?QM; b) +?’T M?”M +MM; æ”Q S?B M T?B it+ ç¢B +?B M K°i i`”M ? v b QV

>„M M? M? +?|M; tQ v +?mv M- pSi #Ä æ”Q S?B M T?B it+- H Qi?ŠM; iÈB T?Q ç

JK+ iB m +?QM? H” M; ?o +€+? +Sm pB M h`-M J°M; *?~K5

G9+ M½v- h`B m S?QM; ç +”T ç M +?B M iQ+? H9+ i`QÈ+ ç½ ç€M? #¢B æ”Q S?B
+?„+ i?„M; HÈB i`QM; i v- i?U+ +?’i ç m H” pb Km®M t•v /UM; M M ?bM? iQÈM; F?
i€B +?B M K°i i`”MX

.QÈB HQ¢B F?¬M; F?Q M?Q i? - B K” +| i? M; Ì çQÊ+ - ?„M H¢B i`€M? Mû +?B M

> i i?av- ç m H” pb Km®M +?m~M #` ç-v çO +?Q pB + pSi #Ä æ”Q S?B M T?B it+5

Jm®M h`B m S?QM; +SM; ç®B +SM; pÈB æ”Q S?B M T?B it+\ >„M pŠM +ÁM +?Q
H” +?mv M +® bS+ H”K K” F?¬M; +?9i HÈB Q+? ;b- ^aM? ?QÎM; ç®B pÈB ç¢B +K+ F?
F?Q^aM; i?ÌB ;B M M; „M +?B M i?„M; çQÊ+ æ”Q S?B M T?B it+5

h? M?QM; p'M ç +?QM? H”- æ”Q S?B M T?B it+ ç½ iWM; #` i?’i #¢B K°i H-M i`QM
M v +?B M HU+ i,M; M?B m- imv i ç®B b) F?¬M; F?BM? ç`+? M?Q i`QÈ+ ç•v- T?Q
i?”M? +¬M; çQÊ+X

G9+ M”v ç•v- h`B m S?QM; ç½ i?”M? +¬M; pSi #Ä çQÊ+ æ”Q S?B M T?B it+- b€i
”€+? >Q J¬MX

æB M *?B >Q”M " 5

æMM; « ¬ ¬ M ;5

h` M M; QÌB h`B m S?QM; T?B K ç°M; K°i i-M; çB M p,M i? M? b„+- tQ+? çB M H-
i¢Q i?”M? ?bM? /¢M; pÁM; i`ÁM- H M iÄ ` #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X

L?[M; i²M i¢B /QÈB *?•M GBM? *^aM?- ;¬M M?Q #` KB m b€i M; v i¢B +?¶X

.QÈB bU ;B9T çÐ +O h`B m S?QM;- æB T .B T ç½ i?`M? +¬M; ;B i i?ŠM; iÈB ;¬M
E ?Qç+? +Sm pB M- +?d +ÁM i?B m +?9i M[H` i?`M? +¬M;5
" M T?Q S?•M ç` h?B M h?Ov- + Q i?'T i` M /QÈB ç m p¬ +MM; T?'M +?'M- p K†
HB iX
@ >W5 GçB iB M i? K K°i #QÈ+ M[- i H"TiS+ ;B i +? i M`M; i 5
J°i ;½ +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T +O "€+? >Q J¬M- ;BÆ i v H M +?†M M; M; i` M
?mM; iÊM mv ?B TX
"QÈ+ iB M +O æB T .B T M?'i i?ÌB +SM; çÌ- iB M HmB ççB HQçMX
@ h`B m S?QM;- çWM; pmB KWM; p°B5
æ"Q S?B M T?B i†+ iW T?Q b m çm´B ;B i ç€M? iÈBX
h`B m S?QM; K†+ F K°i +?9i i?ÌB ;B M +MM; F?QªM; +€+? - ` H M? +?Q æB T .B
@ :B i [m çB5 *Sm M; QÌB5
@ oB + M`v
æB T .B T +| +?9i +?¬M +?W- M?QM; K` K M? H M? +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M
p T?Q h`¬M J°M; *?~KX
* Q i¬M; S?•M ç` h?B M h?Ov- F?¬M; Q i M; QÌB b„+ K†i ççB #B M,
@ *?ŠM; H) æ" +?O ççB M?•M F?¬M; ç w ç M M M;mv +O S?| æ" +?O b Q\
>B M içB K°i ;½ +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T +O ç`+? M?•M ç M; M„K K M? K¬M +O S
*?~K i`QM; i v- M m M?Q +QÌM; M;çM? t¬M; [m - ç`+? M?•M imv i ç®B b) F?¬M; +?
J°M; *?~KX
@ *?ŠM; H) i b) +? i î MÆB M`v\ o` i•M æ" +?O M`v- F?¬M; M;ì HçB p¬ ibM? M?Q
E?|2 KB M; h`¬M J°M; *?~K M? +? H M K°i iB +?m t|i- p K†i #B BX
J M? H M? HçM? HMM; p¬ ibM? +O h`B m S?QM;- ;¬M M?Q F?B M +?Q i`€B iBK +
h?Ov`ûi HçM?X
*?d +| æ"Q S?B M T?B i†+ ç°i M?B M M;?o ç M +€B ;b çÌ- b„+ K†i ççB #B M,
@ :B i +? iª M[M?•M FB M; v5
>„M ç½ iWM; iB T t9+ pÈB h`B m S?QM;- ?B m çQÊ+ +?¶ ç€M; bÊ +O ;½ i?B m M
L?QM; K`- HÌB M?„+ M?Î +O ?„M ç½ +?"K5
h`B m S?QM; çSM; î i` M h K >Q "ªQ GB M- + Q + Q içB i?QÊM;- K„i i`€B b•m i?
K°i +€B ?"M ç`K i?•K i?9v p¬ i" M p"vX
J°i +¶ ?"M w p¬ ?bM? p¬ªM? i?~K i?'m [m ?Q F?¬M;- T?|M; i?ŠM; p"Q i? ;BÈB iE
@ 5
h M +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T ç M; F?®M; +? h`¬M J°M; *?~K FB - €M? K„i pW +?ç
h`B m S?QM;- M?'i i?ÌB `MM; KbM? K°i +€B F?| ?B mX
L; v b m çÌ- ?„M +ªK ;B€+ çQÊ+ K„i i`€B +O h`B m S?QM; ç½ ?| i?`M? K°i KªM?
b•m i?ŠK p¬ i" M- F?B M +?Q w i?S+ i•K i?¬M +O ?„M ?Q" M iQ" M +?bK ç„K p"Q i`
a m F?B i`M +?S+ \*?•M GBM? \*ªM?- mv HU+ h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;
" +?5

:½ + QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T ç M; F?®M; +? h`-M J°M; \*?~K- iQ`M i?•M iQ€i K² ?-
K i KÄB- i`QM; K„i i`M M; "T bÊ ?½B ç M +U+ çB K- iBM? i?-M F?-M; +ÁM /'v M'
+kM; F?-M; i? F?®M; +? M'BM[X

J°i K`M M`v- F?B M +?Q iQ`M i`QÌM; M?'i i?ÌB FBM? M; ¢+ ç M M; •v M; QÌBX

J¼B M; QÌB +?d M?bM i?'v K„i i`€B +O h`B m S?QM; pW KÈB HB + K„i M?bM p T
*?•M L?•M *'T FB i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ /¢B ` - `k M; QÌB M; ½ tm®M; X

L; v b m ç!- ? B ;½ + QÌM; ;Bª LY #QÈ+ *?•M GBM? *ªM? # M +¢M? h`-M J°M; *?~K
#`+?ô ? B iB M; M; ½ tm®M; - i`U+ iB TH•K p`Q ?-M K X

@ >mv i K¢+? M?½M ç²M; i?"i +QÌM; ç¢B5

G½Q h°+ i`QÎM; o•M ;B ç M; i`QM; H9+ +?B M ç'm F`+? HB i- +kM; TªB ?Qi i?"i

o•M a€i- * Q h`QÎM; H½Q +MM; pÈB ç€K + Q i-M; +O S?•M ç` h?B M h?Ov ; -MM
K„iX

J` h`-M J°M; *?~K i?•M H` çQÆM; bU- +kM; FBM? M; ¢+ ç M M; •v M; QÌB- ç-B K„i t
+?ÊT H'v K°i +€BX

@ æ•v +?QM? H` ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +O æ` +?O ç¢B M?•M\

L; v +ª æB T .B T +kM; M; •v M; QÌB K°i +?9i- b m ç! +?Êi TªM SM; H¢B- F?-M; +
;BªB +Sm çQÈ+ h`-M J°M; *?~KX

s-M t Q5

*€+ i?"M? pB M +O S?•M ç` h?B M h?Ov M?'i i?ÌB TªM SM; i`Î H¢B- FBM? ?- ?Á

J°i F?B S?¡ æ` +?O h`-M J°M; *?~K çQÈ+ ;BªB +Sm i?"M? +-M; - +?B M +m°+ +?„+
+?mv M FBM? i?B MX

"„i ç-m iW H9+ h`B m S?QM; ;B M?"T- ;B i +? i +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T- pSi #Ä
+Sm h`-M J°M; \*?~K- iQ`M #° [m€ i`bM? M`v +?d K'i i?ÌB ;B M +¡ KQÌB ?ÆB i?Î K`

*kM; +?QM? H` M¡B- +?d K'i i?ÌB ;B M +¡ KQÌB ?ÆB i?Î- h`B m S?QM; ç½ tQ v +?r

@ h`B m S?QM; - +?Q /M M; QÆB +Sm çQÈ+ ª i +kM; p¬ /KM; i?-B5 h`QM; M; QÌB ª
L?mv M hMM; h€M +O i 5 h`QM; pÁM; # M; `v +?ŠM; M?[M; H` F?-M; +¡ +?B M H
i?•M +ÁM +¡ i? #` +?'M ç°M; pĐ pKM #'i +S H9+ M`Q M[5

æ`Q S?B M T?B i t+ KÎKB M; +QÌB ? ?ª- i? M? •K +?'M ç°M; iQ`M i`QÌM; X

>„M ç½ €T +? h`-M J°M; *?~K- b Q H¢B F?-M; /U çQ€M çQÈ+ p¢M M?'i- iU M?B M
+m®B +MM; X

@ h?B M >QÆM; L?mv M hMM; h€M\

h`QM; ç-m h`B m S?QM; M?'i i?ÌB ?B M ` +€+ iBM iS+ iQÆM; [m M iW i`QM; >mv

>mv M >Q ªQ æB M M`v +¡ i? M¡B +?QM? H` i"Ti`mM; i'i +ª +€+ FB M i?S+ +O
?'T i?m iQ`M #° iBM? ?Q FB M i?S+ +O +ª "€+? >Q J¬MX

@ L; QÌB ç•m5 J m H'v +?Q i ç°+ *?m .`+?- E?9+ *?mM; h?¢+?- K°i i?MM; MQÈ+ iB
ç M +€+ HQ¢B >`M i?m°+ iQM? M?Q ",M; >`M æ M +?ŠM; ;¢M

h`B m S?QM; ?¢ ç¢i K M? H M?X

@ o•M; - æ` +?O5

L?[M; M; QÌB +O S?•M ç` h?B i >mv i :B€Q K t+ /M +¡ +?9i F?¡ ?B m- M?QM; pšM
+O h`B m S?QM; çB H`K pB +X

L`Q M; Ì- K M? H M? +O h`B m S?QM; pW /Si- æ`Q S?B M T?B i t+ ç½ ?QªM; ?®i

@ æB m M"v b Q +| i? \ G"K b Q M; QÆB #B i çQÊ+ ; BªB /QÊ+ +O h?B M >QÆM;
H" #Q K"i #'i i`mv M +O "€+? >Q J¬M

h?B i >mv i :B€Q p®M K¬M ç² `i M?B m- +°M; i? K M?[M; p"i HB m h`B m S?QM;
i?QÌM; - M?B m M; QÌB HU+ HÈM- F?¬M; ç M i?ÌB ;B M KQÌB K'v ?¬ ?'T- M?[M; p"i
ç-v çO `²BX

æ°+ *?m .`+?- ",M; >"M æ M- E?9+ \*?mM; h?ç+? K°i p`B HQçB M; mv M HB m i?¬
p`Q i`QM; i?MM; MQÊ+ iB m M; U - b m ç| ?'i ? i H M i` M M; QÌB +O h`-M J°M; *?

h`-M J°M; \*?~K +?d +ªK i?'v tQÆM; +®i K K v m p¬ HU+ +O +?QM? KbM? +`M; M; "
i?ÌB HB M FBM? ?dX

J" H9+ M"v- h`B m S?QM; ç M; ;†T T?ªB bU T?ªM +¬M; çB M +m²M; T?šM M° +O a

jRdX *?QÆM; jR3, GçB h`ªK J°i h v

o K†i h`B m S?QM; F?¬M; +?9i #B m ibM?- F?ÎB ç°M; HU+ T?ÁM; M; U +QÌM; ççB
[m M? ?bM? i?"M? K°i ç€K HÈM M?[M; ç| ?Q b2M i K b„ + b†+ bDX

>B M içB- ?„M ç½ i'M +?S+ *?•M GBM? *ªM?- +€+ HQçB mv M,M; - F€ ?B m +O h K
;B i,M; H M i?"i HÈM5

@ æB M *?B h?9+5

h`QM; HÁM; #`M i v +O h`B m S?QM; M;QM; iK #MM; M' ` iWM; çQ`M iWM; çQ`M
+?WM; +€M? i v- #„M i?šM; p T?Q æ`Q S?B M T?B it+X

æ€K [m M; i?9+ çB M H¬B M"v- K†+ /M F?¬M; +| bU b„ + #ûM ;B®M; M?Q æB M *?B
FQ+? +QÌM; ççB- HU+ T?€ ?QçB KçM? K)- i?Q+? ?ÊT +?Q +?QM? /B M M; çM? F?

*?šM; [m - H¬M M"v +?QM? /B M ç®B F?€M; pÈB æ`Q S?B M T?B it+- M?'i ç`M? "

æ`Q S?B M T?B it+ ç½ +| w ç² Km®M ç®B F?€M; h`B m S?QM; - ?€ +| i? F?¬M; +?

„+ `„+5

h?Ov L; mv i hB M æ`Q S?B M i`QM; i v +O ?„M M?€v K„i ?| i?"M? ?bM? /çM; ¬
K°i i`QÊM; - #ªQ p i?•M i? - F?¬M; M;WM; Hm•M +?mv M pÈB i®+ ç° +U+ M? M?X
S?QM; pW KÈB ç€M? iÈB- ç½ i?QªB K€B ?| ;BªB çB ? iX

h?Ov L; mv i hB M æ`Q S?B M +| i? ?| i?"M? ?bM? i?€B T?ÁM; M; U /çM; ¬ +?2-
+| i? T?ÁM; M; U K°i K†i K" i?¬B- iQM? iQ`M /B M i?b F?¬M; #`M; çQÊ+ h K >Q "

G¬M i`QÊ+ Î "ªQ i`M; h?Ov L; mv i- æ`Q S?B M T?B it+ +,M #ªM H` F?¬M; M; ?o i
pb H9+ ç| ?„M HU+ €T iQ`M i`QÌM; - +?d H" p b m HçB F?BM? ç`+?- KÈB #` h`B m
i`"MX

>ÆM M[H9+ M"v ç•v- h K >Q "ªQ GB M +kM; ç²M; i?ÌB T?€i ` ? B HQçB F€ ?QÆM
i€+ /KM; ªM? ?QÎM; ç®B pÈB æ`Q S?B M T?B it+ ç½ ;BªK tm®M; i?"i HÈMX

h`"M +?B M ç'm H¬M i`QÊ+- ?B m [mª /Q F€ ?QÆM; i?¬B KB M /Q h K >Q "ªQ GE
[mª- F?B M +?Q æ`Q S?B M T?B it+ +`M; ç€M? +`M? K i- +m®B +MM; KÈB #` h?¬
ibK çQÊ+ bÆ ?iX

*?Q M M H¬M M"v æ`Q S?B M T?B it+ +® w i`Î p - T?®B +? ;BªB /QÊ+- ç®B pÈB
h K >Q "ªQ GB M T?€i ` Qi M?'i +kM; +| b€m #ªv i?"M? bS+ +?®M; +UX

@ >W5 h +?šM; M?[M; iB M ?"M? T?®B +? ;BªB /QÊ+ ç®B pÈB F€ ?QÆM; +O h
+?m`M #` Hm¬M K°i FB M #ªQ p"i >²M ççQ ?B K i?'v- +| i? ;B i,M; bS+ +?®M; +U
i?¬M M[5

h`QM; K„i æ`Q S?B M T?B it+ KÆ ?? +| K°i iB iU K½MX

h K > Q "ªQ GB M + O h`B m S?QM; - F€ ?QÆM; +U+ F€ +QÌM; ç¢B- ?„M HB M T?®
J` iBM? i?-M ?mv M i?m"i + O h`B m S?QM; HÊB ?¢B- ?„M HB M +?m~M #` K°i FB
@ æ"Q S?B M T?B i†+ ç½ +| i? T?€i ?mv çQÊ+ mv M,M; +?•M +?QM? +O h?Ov L
i?O iQ`M /B M- ç®B K†i pÊB +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?QÌM; +kM; F?-M; +
M`v ?„M +?QM? H` +| +?m~M #` K` ç M5
•M? K„i h`B m S?QM; F?) H|2 H MX
L?Q i? K` M|B- ?„M p` æ"Q S?B M T?B i†+ - #'i Hm" M +¬M; FQ+?- T?ÁM; M;U- i®+
#'i +S F?mv i çB K M`QX
æ"Q S?B M T?B i†+ +| çQÊ+ h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M- +¬M; FQ+? iU M?B
L?QM; K` p'M ç +?QM? H`- h`B m S?QM; +| çQÊ+ h K > Q "ªQ GB M- T?ÁM; M;U
+QÌM; ç¢B ?ÆMX
Gm" M i®+ ç°- i?•M T?€T- bQM; T?QÆM; +kM; ç m F?-M; T?•M #B i + Q i?'T- b" M
h?2Q i?ÌB ;B M i`¬B [m - h`B m S?QM; p` æ"Q S?B M T?B i†+ [m-M FQ+? K½M? H
M;WM; #„M ` imM; i|2- FBM? i•K ç°M; T?€+?X
h?dM? i?QªM; - h`B m S?QM; KÎ` h?-M GBM? L?½M- T?€i ç°M; iBM? i?-M ?mv M
« ¬ ¬ M ;5
J°i ?¢i +?•m K`m ?' T?€+? i`QÊ+ M;U+ +O æ"Q S?B M T?B i†+ ç°i M?B M MÎ`°`
#Q- # M i B T?ªM; T?'i M?Q i`mv M ç M i? M? •K M; •K iKM; FBM? p,M M?"M M?¢i
h?•M ?bM? æ"Q S?B M T?B i†+ +?'M ç°M; - i` M i`€M iQ€i` K°i i-M; K² ?¬B H¢M?
` X
hBM? i?-M ?mv M i?m"i /Q h`B m S?QM; T?€i` - +?mv M i bK ç M bÆ ?Î T?QÆM; /
+?Q /M æ"Q S?B M T?B i†+ +| çQÊ+ #ªQ p"i >²M ç¢Q- M?QM; +kM; i?B m +?9i M[
ªQ p"i >²M ç¢Q +U+ F€ ?B K i?'v- +| K¢M? +| v mX "ªQ p"i >²M ç¢Q +O æ"Q S?B
iQÆM; çQÆM; pÊB h?-M #BM? S?"K + 'T *U+ T?~K5
@ E?®M FB T5
æ"Q S?B M T?B i†+ +ªK ;B€+ F?| ;BªB [mv i b•m b„+X
h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M +O ?„M mv HU+ +QÌM; ç¢B- i?O çQ¢M h` ç¢Q i-M;
K°i ç®B i?O *?•M L?•M *'T çdM? T?QM; M`Q F?€+- +kM; ç m +| i? / /`M; ;BªB [m
h? M?QM; K` F?-M; M;Ì h`B m S?QM; H¢B +| çQÊ+ h K > Q "ªQ GB M- +°M; i? K
T?QÆM; /B M ç m ?Q`M iQ`M F?„+ +? +€+ i?O çQ¢M +O ?„MX
h` M i?U+ i - h?Ov L;mv i hB M æ"Q S?B M M`v +ÁM +| i? T?€i ç°M; ` iBM? i?-M
H` #ªQ p"i h` ç¢Q- KK+ çQ+? +?QM? H` p b T?®B ?ÊT +€+ H¢B F€ ?QÆM; - ç°+ i€M
*?ŠM; [m - +€B HQ¢B iBM? i?-M ?mv M i?m"i M`v- K†+ /M æ"Q S?B M T?B i†+ iW
pÊB F?€+ i?b ?[m /KM; - ç®B pÊB h`B m S?QM; i?b +,M #ªM K°i +?9i T?ªM SM; +k
æ9M; H9+ M`v- S?| æ" +?O h`-M J°M; *?~K ç½ F?-B T?K+ H¢B +?B M HU+- ;B M?
h`QM; HÁM; h`-M J°M; *?~K +kM; +| +?9i +ªK FQ+? h`B m S?QM; - Km¶M +?¢v iÊB
T?B i†+X
@ L;QÆB çB pB M i`Ê M?[M; M;QÌB F?€+ çB5
h? M?QM; - M; v F?B M`M; pW ç`M? T?|M; p T?Q h`B m S?QM; - i?b h`B m S?Q
[m v ç-m M?bM H¢B- M?QM; i? M? •K +O ?„M ç½ p M; p¼M; i`QM; ç-m +O M`M;
@ o•M; - æ" +?O5

"„+ hBM? æ" B

æ-m h?B M h" B o" M GQM; F?´M; H² T?¡M; i?ŠM; H M +Ym i?B M- F?B M +?Q +ª ",
[m M; b€M; M; ÌB- ?mv ?Q" M; `U+ `ÐX

. QÈB +?•M +O K¼B M; QÌB ç°i M?B M tm' i ?B M K°i i-M; [m M; p, M h`" M T?€T i?-

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

æ°i M?B M- iQ" M #° KªM? ?Q [m M; b€M; H¢M # Q T?O +ª ",+ hBM? æ" B- `U+ `Ð iÈ
i? M? •K M´ p M; -K -KX

h`QM; F?QªM? F?„+ iB T i?2Q

oKi pKi pKi5

hQ" M #° M?[M; i?•MªM? # M i` M ",+ hBM? æ" B- /MM; i®+ ç° K„i i?QÌM; +¡ i? i?
ªK ç¢K /-M- +m®B +MM; ?¡ i? "M? K°i ç¢Q [m M; K M; #¢+? b„+ - H¡2 H M `²B #B M

h' i +ª K¼B M; QÌB- F +ª h`B m S?QM; i`QM; ç¡- +kM; ç m #` ç¢Q ?Q [m M; #¢+? b
F?¬M; i?'v ç•m M[X

h?ÌB ;B M ? B ? B M?`T ?¬ ?'T i`¬B [m

h-M; ?Q [m M; #¢+? b„+ FB ç°i M?B M i„i M; 9K- H° ` +ªM? iQÊM; ",+ hBM? æ" B
H9+ M`v iQ" M #° i`®M; `¶M; F?¬M; K°i #¡M; M; QÌB- p¬ +MM; ioM? K`+?X

QyQ

a m K°i i`" M i`ÌB ç'i [m v +m²M; - i`¼M; HU+ K' i +•M #^M; K¢M? K)- /QÈB +?•M h`B
tm®M; - ç½ ç€T tm®M; K†i ç'iX

oKi pKi pKi5

æ²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v- #®M T?Q ç°i M?B M H¡2 H M iWM; ç¢Q ?Q [m M; #¢+? i
iW ",+ hBM? æ" B çQÊ+ +?mv M /ÌB ç M ç•vX

"`+?5

J°i p`B M; QÌB KÈB F?¬M; +¡ FBM? M; ?B K- i`QM; H9+ FBM? ?QªM; - iW ;B[F?¬M
H'v H¢B +•M #^M; - K°i ç€K M; ½ i9B #KB i` M K†i ç'iX

@ h`ÌB ÆB5 LÆB M`v +?QM? H` Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´\

@

J°i i`" M i? M? •K FBM? M; ¢+- i?€M T?K+ iW #®M T?Q i`mv M ç MX

h`B m S?QM; çªQ K„i M?bM [m ûi K°i HQÊi F?„T #®M T?Q - i•K HBM? +kM; #` +?´M

LÆB M`v H` K°i +€B Zmv i ç'm i`QÌM; F?´M; H²- ?MM; po- F?Q iS+ +´tQ X J¶B K
ç€+kM; ç m ~M +?S K°i HQ¢B F?Q iS+ M, K i?€M; H„M; ç¼M; - T?€i` F?Q iS+ hm
M?Q ç†i KbM? # M i`QM; i?ÌB ç¢B i?¬M i?Q¢B h?QÊM; *´ t tQ X

" K†i +O Zmv i ç'm i`QÌM; H¡i #^M; K°i HQ¢B p" i HB m M; •M i? M? b„+ i?¬M #Q ?
HQ¢B- F?¬M; T?ªB; ¶ ç€- #B m ?B M` ?Q p, M T?QM; +€+? +´tQ - M?QM; K` ç° +
pÈB h?¬M #BM? GBM? +´T #bM? i?QÌM;5

hQ" M #° Zmv i ç'm i`QÌM; M`v- T?¢K pB QÈ+ +?WM; H M ç M +ª i`, K /†K- + Q p9i H
i-M; K•v- €M? M„M; i` M? M? m H¡2 b€M; - `°M; HÈM +¬B H - F?Q i? #`M; #¢+X

"®M T?Q tmM; [m M? Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ +`M; H` K°i ç¢B #9i iQ+? FBM?

smM; [m M? Zmv i ç'm i`QÌM; M`v- H` iWM; iÁ iWM; iÁ [m-M bÆM + Q M; 'i i`QM

h` M çdM? +O K¶B K°i M; ¼M M9B i`QM; [m-M bÆM FB - ç m ç†i K°i T?Q iQÊM; iC

L? [M; T?Q iQÊM; ç€ M"v- M?Ä i?b 'v +?K+ i`QÊM; - HÈM i?b + Q iÈB ?ÆM i`, K i`Q
 + Q M? 'i i`QM; ç!- +?B m + Q ç M i€K +?QM i`, K i`QÊM; - i?"K +?Q ç M i"MM; "M i
 J¶B K°i T?Q h?-M iQÊM; ç m b®M; ç°M; M?Q i?"i- iQ HÈM ?MM; i`€M; - ?bM? i?9-
 i?B M F€ #€+? [m€B T?ªM; T?'i M?Q ~M +?S i?-M HU+ iW i?ÌB h?QÊM; *´ FûQ /
 /B M M?bM H¢B- F?B M b•m i`QM; i•K HBM? K¼B M; QÌB ç m T?€i` bU FQM? bÊ
 æ†+ #B i H" KQÌB T?Q FbM? i?B M i?¢+? iQÊM; + Q M? 'i FB - T?ªM; T?'i M?Q ç
 po M; ¢M F?-M +MM; - p K†i F?€+ M? m- +| p- ?d p- Qm- +| F?Q T?€+? tmM; i?B
 H½M? / [iÊM /QÌM; M?Q ç M; /B M i?mv i°i çQ¢M i?ÌB ç¢B i?-M i?Q¢B ?mv ?Q" M
 >"M; M; "M ?"M; p¢M T?Q iQÊM; ç€ ?MM; po FB - i¢Q i?"M? K°i ç€K [m-M bÆM i?¢
 ?Q" M iQ" M # Q p•v Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ p"Q # M i`QM; X
 oW i?Q€M; M?bM H¢B- i?b +ªK ;B€+ i?-M HU+ po M; ¢M T?- i?B M +€B ç` K¢M?
 ;B€+ +O K¼B M; QÌBX
 S?ªM; T?'i M?Q H" +| p- b® M? [M; h?-M- J - u m- Zm, ç M; +?9 KK+ M?bM p"Q M
 i`QM; Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´ M"v- ;B i, M; i? K p" B T?-M mv M; ?B K i` M; i
 ;B€+ bS K M? H`+? bY i`¼M; ç¢BX
 @ "ˆM; p"Q M?•M HU+ ?B M M v- +?d bÊ F?| +| i? t•v /UM; H M K°i +¬M; i`bM? iC
 p"v5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?-M; M; WM; FBM?M; ¢+ `mM; ç°M; X
 æ†+ #B i H" ç€K [m-M bÆM i?¢+? iQÊM; tmM; [m M?- # Q p•v iQ" M #° iÁ Zmv i
 HÈM # Q H ?MM; po # M i`QM; - T?ªM; T?'i M?Q FûQ /" B i?ÌB ç¢B i?-M i?Q¢B h?C
 h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç°i M?B M bªM bBM?
 /`X L? [M; T?Q iQÊM; ç€ po M; ¢M ?MM; i`€M; FB - F?B M +?Q ?„M +| K°i HQ¢B ºQ
 /QÌM; M?Q ~M +?S K°i HQ¢B HU+ HQÊM; ?Q p- ?mv M /B m F€ /` M"Q ç! p"vX
 h`B m S?QM; K¢M? K) H„+ ç-mX L? [M; T?Q iQÊM; ç€ M"v F?ŠM; ç`M? ç m H" M?
 K M?5
 @ Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ M"v +?QM? H" i`mv M i?W iW i?ÌB h?QÊM; *´ ç M
 i?"K +?Q +| i? +MM; i²M i¢B pÈB æ¢B HK+5 L; v +ªM? [M; h¬M; T?€B t tQ +´ H½
 +kM; ç m F?-M; i? i`mv M; QÊ+ +, M M; mv M H`+? bY +O M! çQÊ+5
 h?B i J çSM; # M +¢M? h`B m S?QM; - ç°i M?B M M!BX
 L?'i M? M?- # M; QÌB #¼M E?QÆM; h K S?QM; - æB T .B T- æ´M; hmv i +kM; ç m
 L; „M M; OB F?-M; ç-v KQÌB ?ÆB i?Î- i` M Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´ tm'i ?B M M
 h?B M i`B F?„T +€+ MÆB i` M ç¢B HK+- M?'i i?ÌB ç m iB M p"Q T?B M Zmv i ç'm i
 MY M; "v KÈB F`T T?ªM SM; H¢B- ç m +MM; i" T ?ÉT Î i`"M /Q M? +O +?QM? KbM
 h`mM; æ¢B HK+- æ¬M; æ¢B HK+- h•v æ¢B HK+- L K æ¢B HK+- "„+ æ¢B HK+5
 h?B M i`B +O M, K ç¢B ç` pU+ M"v- iQÆM; SM; çQÊ+ i`mv M i®M; ç M M, K F?m pU
 i`QÌM; X
 " M i` M Zmv i ç'm i`QÌM; F?´M; H² M"v- +ÁM +| K°i +€B #K+ ç" B FBK b„+ +´ tQ ?b
 F?-M; i`mM; - çQÌM; FQM? QÈ+ +?WM; ? B KQÆB i`QÊM; X
 aQ b€M? pÈB +ª Zmv i ç'm i`QÌM; F?´M; H² # M /QÈB K" M!B- +€B #K+ ç" B FB ;B
 i?-B5
 oKi pKi pKi XXX
 h` M +€B #K+ ç" B +´ FBK b„+ FB - ç°i M?B M tm'i ?B M K'v ç¢Q i?•MªM?- T?QM;
 ;B®M; BX

æB K ;B®M; M? m /mv M?'i +?QM? H"- î i` M M;QìB +O #¼M ?¼ ç m +| K°i +¶ mv
+Y M?'i ç°M; ç m ?Á ?ÊT pÈB M;mv M F?Q i?B M ç` - F?¬M; ? i€+? `ìBX

@ G` M;QìB +O GB M KBM? h?€M? oU+5

@ J¶B K°i H-M *?•M GQM; >°B- ç m H` /Q M;QìB +O GB M KBM? h?€M? oU+ H`K

@

h'i +ª M?[M; i? M? •K i`Á +?mv M -K o i` M Zmv i ç'm i`QìM; M?'i i?ìB ç m i oM? H

"îB pb M?[M; i?•MªM? tm'i ?B M i` M #K+ ç`B +´ FBK b„+ FB - im pB F M`Q +kM; ç
çç i iÈB +ªM? ;BÈB æ M L;mv M *ªM? K` M;QìB F?€+ +?d +| i? M;~M; ç-m M;QÐM

h`QM; ç€K i?•MªM? pW KÈB tm'i ?B M M`v- h`B m S?QM; M?bM i?'v K°i ;½ i? M?
+| K°i HQçB F?Q iS+ po M;çM F?¬M +MM;- +?QM? H` F H9+ i`QÈ+ tm'i ?B M i`QM
GQM;- >mv M EB K h¬M :Bª5

*?d i`QM; K'v H-M ?¬ ?'T- i` M #K+ ç`B +´ FBK b„+ ç½ tm'i ?B M +?QM p` h¬M :B
+?Q +?9M; i?B M i`B # M /QÈB p¬ +MM; FBM? i•K ç°M; T?€+?X

@ h`QM; /o p½M;- K¶B H-M *?•M GQM; >°B- GB M KBM? h?€M? oU+ M?B m M?'
L;mv M *ªM? ç M i¼ i`'M i`M; /B MX G-M M`v ç•v- pW KÈB #„i ç-m- p"v K` ç½ tm
;Bª æ M L;mv M *ªM?5

@ L; v+ª S?| JBM? +?O GB M KBM? h?€M? oU+ +kM; ç M ç•v M[5

@

J°i p`B p` +QìM; ;Bª çdM? T?QM; ç M iW F?„T MÆB i` M æçB HK+- •K i?-K i`mv M

S?| JBM? +?O GB M KBM? h?€M? oU+ M;²B î +?QM? ;B[#K+ ç`B- +?QM? H` K°i
i?•M H`M / +´ ç²M; KçM? K)- K°i ç¬B K„i H|2 b€M; M?Q K½ M½Q FBK b„+- K€B i|+
/B K #MM; +?€v p"vX

_ä ``M; M?'i +?QM? H"- b m HQM; ?„M +| ç2Q K°i i? M? +U ç Q ç2M i mv M- F?¬M;
T?€+? F?B T M?•M- HçB +| p`B T?¬M [m, /` /[iÈM- +?B m /`B ç M +?WM; ? B i`QÈ
H` K°i çQçM çSi ;½v- F?¬M; M;ì H` K°i i? M? ç Q ;½v5

*U ?€M +´ ç²M; M;²B M; v M;„M i` M +?B + ;? çti î i`mM; i•K #K+ ç`B +´ FBK b„+-
#° M?[M; h?¬M- J - u m- Zm, tmM; [m M? Zmv i ç'm i`QìM;X > B # M i`€B T?ªB +
;Bª æ M L;mv M *ªM? F?€+- p Kti FQM? +~M çSM; ç|X

J¶B K°i ççQ i?•MªM? KÈB tm'i ?B M- ç m ?QÈM; p T?Q S?| JBM? +?O K` ?"M? H

@ "€B FB M S?€+? æ Q h¬M *?O5

>mv M ",M; L[oQÆM; +O >mv M ",M; *mM;- p Kti i`M M;"T FQM? w- F?) +9B ç-
+?OX

*U ?€M +´ ç²M; i?Q€M; ;"i ç-m- M?'i M?'i ç€T HçB bU ?"M? H +O K'v p` h¬M :Bª
KÈB tm'i ?B MX

@ o` S?| JBM? +?O M`v- F?Q iS+ i?"i ç€M; bÊ5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; /€K F?BM? bm'i /Á tûi M?[M; +Q
tm'i ?B M i` M #K+ ç`B +´ FBK b„+- ?m®M; +?B H` p` +U ?€M +´ ç²M; b•m F?¬M; i

h?2Q M?Q ?„M #B i çQÈ+ i?b +'T #"+ æ M L;mv M *ªM? +kM; +| bU T?•M +?B +K
*?•M GBM? *ªM? p"vX

*?•M GBM? *ªM? T?•M +?B H`K # +ªM? ;BÈB, *?•M L?•M *'T- *?•M >mv M *'T- *

" +€B +ªM? ;BÈB M`v- #'i Hm"MH` *?•M L?•M *'T? v H` *?•M *?O *'T- +kM; ç m i?

J` æ M L;mv M \*ªM?- M;?2 M|B HçB T?•M +?B i?"M? hB m æ M L;mv M p` æçB æ

@ S?| :B€Q +?O- GB M KBM? h?€M? oU+ `®i +m°+ H" HQ¢B i' +?S+ M?Q i? M"Q\ æ M L;mv M *aM? ç M M?Q p"v\ L?Q p"v +?ŠM; T?ªB H" M|B- M; v +ª h?"T æ¢B h ç-m tQM; i?-M ? v b Q\

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M;?B ?Q†+- i`mv M •K ?ÄBX

@ h`B m S?QM;- HQ¢B i²M i¢B + 'T #"+ M?Q H" GB M KBM? h?€M? oU+ M"v- M;QÆ ;b +ª5 æÆM ;BªM K" M|B- i?b M| H" K°i HB M KBM? +?Q +QìM; /Q M?[M; i?"M? pB i¢Q i?"M?- M?B K pK H" /mv i`b bU +•M #^M; +O +ª æ¢B HK+5 L?[M; i?"M? pB M :Bª +O h?"T æ¢B h¬M; T?€B- +MM; pÈB K°i p" B h¬M :Bª æ M L;mv M *aM? ~M /"i

h?B i J i`mv M •K ;BªB i?Q+?X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K M;¢+ M?B MX h` M æ¢B HK+ M"v F?¬M; M;ì H¢B + H² ç M M?Q p"vX

h?"M? pB M +O GB M KBM? h?€M? oU+- iQ" M #° ç m H" M?[M; h¬M :Bª æ M L;m i` M æ¢B HK+- # Q ;²K +ª h?"T æ¢B h¬M; T?€B M[X

*?QM? pb p"v- [mv i ç`M? +O GB M KBM? h?€M? oU+- iW i`QÈ+ ç M ;Bì Hm¬M /Q i?QÆM; [mv i ç`M?- KK+ çQ+? H" +¬m bU ´M ç`M? +O æ¢B HK+- ?Q" M iQ" M F?¬ M"Q ç| [mv i ç`M?- F?®M; +? +K+ /B M iQ" M æ¢B HK+X

@ h`QM; H`+? bY- M m F?¬M; +| GB M KBM? h?€M? oU+- h?"T æ¢B h¬M; T?€B +k M? m- +MM; M? m iB m /B i sQ+? L;mv i J :B€Q5 æ'm ;B€ ?°B h?,M; GQM; i`QÈ ¬M; +?O T?Q b m- +?QM? H" GB M KBM? h?€M? oU+ M"v5

h?B i J H¢B #´ b m M;X

@ >| ` H" M?Q p"v5

h`B m S?QM; H9+ M"v ç½ KÆ ?² ç½ ?B m çQÈ+- iQ" M #° æ¢B HK+ h? M? >Q M? M?QM; i?U+ +?'i +?QM? H" /Q K°i M?|K M;QìB- [mv i ç`M? p" M K M? +O i?QÆM;

@ h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- b m # M;¬v M[b) +?QM? i?S+ /B M ` 5

h? M? •K ?MM; ?²M F?¬M +MM; [m M? [m~M F?„T MÆB i` M Zmv i ç'm i`QìM; h?Q h?ìB ;B M # M;¬v F iB T- +?QM? H" ;B B çQ¢M ¼B M;QìB +?m~M #`X

J¶B K°i i? HU+- K¶B K°i i?B M i`B i? K ;B - +kM; ç m T?ªB M?"M bU tûi /mv i +O HoM? K°i i'K G M? #`B *?•M GQM;- b m ç| iB M ?"M? T?•M T?®B i? K ;B X

>ÆM M[- i`QM; i?ìB ;B M M"v- M?[M; [mv i„+ HB M [m M ç M \*?•M GQM; >°B- +k /QÈB- ç ¼B M;QìB ?B m `ä`"M;X

QyQ

J°i M;¬v b m ç| - i'i +ª +€+ ç¢B i?B M i`B ç M iW æ¢B [m®+ h?B M "²M; ç m ç½ iB GB M KBM? h?€M? oU+- ç m HoM? G M? #`B *?•M GQM; +O +?QM? KbM?X

h`B m S?QM; M?bM H¢B- i?'v G M? #`B *?•M GQM; +O +?QM? KbM? H" K°i F?®B F?¬M; +| +?9i ;b i` M ç|X

æ¢B ç b® M?[M; M;QìB F?€+- M?Q H" ç€K M;QìB h•M o¬L;•M- h`B m ok S?B- æ #`B *?•M GQM; +O #¼M ?¼ +kM; ç m H" M?Q p"vX

h? M?QM; K"- +kM; +| K°i #° T?"M M;QìB- ?bM? /€M; p" K"m b„+ G M? #`B *?•M G p"vX

oQ /K M?Q E?QÆM; h K S?QM;- G M? #`B \*?•M GQM; +O ?„M H" ç²M; b„+X >„M ç GQM; >°B F€ i`QÈ+- ?ÆM M[iB M p"Q # i`,K ?¢M; ç-mX

G M? #`B \*?•M GQM; i`QM; i v EBK h?€B iY i?b H¢B H" ç¢K M;•M b„+- i` M K†i + +?•M HQM; M?"M M?¢iX

J` G M? #`B *?•M GQM; +O J¢+ h?B M u H¢B H` K°i K`m M;•M b„+ i?m–M F?B i-
p,M +?•M HQM; H'T H€M? ~M ?B M- p¬ +MM; HBM? ?Q¢i b®M; ¸°M;X
h`B m S?QM; H¢B /Á tûi ",M; oB iB M iY ÎT?Q t t X
G M? #`B \*?•M GQM; +O M`M; H¢B H` K°i K`m FBK b„+ b€M; H¢M `U+ `ÐX >Q p, I
¸°M; M?Q i?"i- i?"K +?Q +ÁM +| +?9i F?a M,M; m®M HQÊM +Y ¸°M;- KÆ ?² i`mv
+?'M ¸°M;- ;B®M; M?Q oQÆM; ;Bª +?•M HQM;- F?B M +?Q G M? #`B *?•M GQM;+
M`M; +kM; +| +?9i `mM `~v M?"M M?¢iX
@ J¼B M;Q`B ¸²M; /¢M; ¸ m i? K ;B \*?•M GQM; >°B- pb b Q H¢B +| ¸½B M;° #`i ¸
E?¬M; Qi M?[M; i?B M i`B +| +?9i #`i K½M- i?'T ;B¼M; T?aM ¸®BX

j99X *?QÆM; j98, L;k oU+ h` M? S?€+?

h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- M; v iW H9+ #„i ¸–m- ¸½ [mv i ¸`M? F?ÎB ¸B K +O I
M? mX
æB m M`v ;B®M; M?Q Km®M M;?B K +?SM; K°i ¸B m- i` M i? ;B M M`v F?¬M; +|
h?2Q M?Q h`B m S?QM; [m M b€i- G M? #`B *?•M GQM; M`v T?•M +?B H`K M?[M
G M? #`B \*?•M GQM; #¢+? b„+, h`®M; F?¬M;- F?¬M; +| K`m b„+ ;b- +kM; F?¬M; +
i?B M i`B Î ¸•v- i`QM; i v ¸ m H` HQ¢B H M? #`B M`vX
G M? #`B \*?•M GQM; ¸²M; b„+, J°i Qi #° T?"M i?B M i`B ¸½ i? K ;B p`Q *?•M GQM
iB M p`Q # i`,K i?S ?¢M; ¸–m iB MX
G M? #`B *?•M GQM; M;•M b„+, hW ¸¢K M;•M b„+ ¸ M M;•M b„+ i?m–M F?B i- i?
i`QÈ+- ?ÆM M[ iB M p`Q K°i i`,K ?¢M; ¸–m iB MX
G M? #`B *?•M GQM; FBK b„+, hW ¸¢K FBK b„+ ¸ M FBK b„+ i?m–M F?B i- i? K ;
i`QÈ+- ?ÆM M[ iB M p`Q ? B KQÆB ?¢M; ¸–m iB M5
L,K ¸¢B i?B M FB m +€B i? - i?b H¢B H` i`Q`M; ?ÊT ¸†+ #B iX J†+ F F€ i`QÈ+ +| i
>°B +?Q - i?b G M? #`B \*?•M GQM; i`QM; i v +kM; ¸ m H` €M? p`M; `U+ `Ð- ?Q
M?Q i?"i5

h`B m S?QM; p` ¸¢B ¸ b® M?[M; i?B M i`B #bM? i?Q`M;- iU M?B M ¸ m H` G M?
i?'T M?'iX

@ h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B #`i ¸²M; pÈB M?[M; i`"M i` M? ¸'m F?€+X *,M +S ¸€
+O M| - +?QM? H` F?Q p`M *?•M GQM; ~M +?S # M i`QM; G M? #`B *?•M GQM; M

@ L m M?Q i?„M; HÊB- +| i? ¸Q¢i H`v K°i #° T?"M F?Q p`M i?B M i`B # M i`QM; G
T?QÆM;5 L m M?Q #` i?m - b) #` ¸€M? K'i K°i +?9i F?Q p`M i?B M i`B5

E?QÆM; h K S?QM; i?'T ;B¼M; ;BªB i?Q+? `v M;Q`B æ¢B [m®+ h?B M "²M; KÈB i
a m F?B ?B m ¸QÈ+ [mv i„+- +kM; +| F?¬M; Qi M;Q`B i`QM; HÁM; +ªK i?'v M;?B ?
æB T .B T ?ÄB,

@ L m M?Q H` p`v- ¸®B pÈB M?[M; M;Q`B H–M ¸–m iB M i? K ;B *?•M GQM; >°B-
+¬M; #^M; ? v b Q\

o`M ¸ M`v- +kM; Mªv bBM? i`QM; HÁM; +O h`B m S?QM;X

J°i p`B i?B M i`B ¸dM? T?QM;- pQ /K M?Q ¸€K M;Q`B J¢+ h?B M u- G M? #`B *?•
¸–m ¸½ +| ¸QÈ+ F?Q p`M i?B M i`B ;'T i`,K H–M bQ pÈB M?[M; i?B M i`B #bM? i?Q`M

L,K ¸¢B i?B M FB m +€B i? - i?b H¢B +| F?Q p`M i?B M i`B ;'T M;`M H–M M?[M; i?

@ > ? [mv i„+ M˘v +| i? M|B H˘ +¬M; #^M;- +kM; +| i? M|B H˘ F?¬M; +¬M; #^M;
E?QÆM; h K S?QM; F?) KdK +Q|B- M|BX

@ \ L|B i?Y M;?2 t2K\

J¼B M;Q|B ç m +ªK i?'v iÁ KÁX

@ L?[M; F +| F?Q p"M i?B M i˘B Qi- ç€M? #¢B F +| F?Q p"M i?B M i˘B M?B m- M?
M?B m M?[M; F?Q p"M i?B M i˘B +O ç®B T?QÆM;X J˘ M;QÊ+ H¢B- M?[M; F +| F
F +| F?Q p"M i?B M i˘B Qi- i?b +?d +| i? çQ¢i H'v p¬ +MM; Qi F?Q p"M i?B M i˘
çQ¢i çQÊ+ +?9i M˘Q M[5

E?QÆM; h K S?QM; ;BªB i?Q+?X

G|B 'v pW M|B ˘ - K¼B M;Q|B M?'i i?|B idM? M;°X

oQ /K M?Q M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - b® HQÊM; F?Q p"M i?B M i˘B i`QM; H M?
; 'T M;˘M H-M M?[M; i?B M i˘B #bM? i?Q|ÌM;X J°i F?B #¼M ?¼ #` i?m - HQÊM; F?
i? M|B H˘ +U+ F€ F?'M; H²X

J˘ M;QÊ+ H¢B- M?[M; i?B M i˘B H-M ç-m iB M i? K ;B *?•M GQM; >°B- b® HQÊM
Qi- HQÊM; F?Q p"M i?B M i˘B #` K'i çB- ç®B pÈB ç€K i?B M i˘B çdM? T?QM; M?Q
h?B M u K˘ M|B- +,M #ªM F?¬M; ç€M; M?„+ iÈBX

@ L?Q p"v t2K ˘ - +?d +¬M +| i?U+ HU+ çO K¢M?- +?Q /M H˘ F H-M ç-m iB M i? K
+Æ ?°B M;QM; iK ˘ h?B M h˘B o˘M GQM; F?'M; H²- +| i? bQ b€M? pÈB M,K ç¢B i

h˘B m S?QM; •K i?-K ;"i ç-mX

*?Q M M M|B- h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B M˘v pW H˘ +¬M; #^M;- +kM; H˘ F?¬M; +
æB K F?¬M; +¬M; #^M; +?QM? H˘ Î +?¶- F?ÎB çB K +O K¶B K°i M;Q|B + Q i?'T
i?•M +O K¶B M;Q|B p"vX *| M;Q|B tm'i i?•M i`QM; ;B çbM? æ pQÆM;- +| M;Q|B
#-M ?˘M

L?QM; +¬M; #^M; +?QM? H˘- +?d +¬M M;QÆB +| çO i?U+ HU+- ? i i?ªv ç m +| i?

L;?o ç M çB m M˘v- h˘B m S?QM; M?bM +?^K +?^K p˘Q G M? #˘B *?•M GQM; ?Q˘M
KbM?- i`QM; K„i iQ€i ˘ bU +?| KQM; i˘˘M M;"TX

QyQ

h?|B ;B M i˘¬B [m +U+ M? M?- ? B M;˘v b m- M?[M; i?B M i˘B ç M iW F?„T +€+ M A
ç m ç½ M?"M çQÊ+ G M? #˘B *?•M GQM; +O KbM?X

G9+ M˘v- i˘ M M?[M; F?€M ç˘B +?mM; [m M? Zmv i ç'm i`Q|ÌM; h?QÊM; *´- M;²B ç
M? ç M iW F?„T +€+ MÆBi˘ M æ¢B HK+- F +ªK°i p˘B i?B M i˘B p¬ /mv M i? K ;B

h˘B m S?QM; i?Q€M; ç€M? ;B€ K°i +?9i- p M p M M?[M; M;Q|B M;²B t2K tmM; [m
KQ|B p¢M M;Q|BX

>ÆM M[- ç çQÊ+ i? K ;B [m M b€i h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B M˘v- +kM; +¬M T
iBM? i?¢+? +U+ F€ F?'M; H²- +QM b® M˘v çO ç F?B M °i +Q|ÌM; ;Bª /QÈB *?•M GE
bªM5

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

"¶M; M?B M- i˘ M K†i Zmv i ç'm i`Q|ÌM; h?QÊM; *´ ç°i M?B M H|2 H M K°i i˘"M [m

h˘QM; [m-M bÆM i?¢+? iQÊM; #®M T?Q tmM; [m M? Zmv i ç'm i`Q|ÌM; h?QÊM; *´
ç€ + Q HÈM FB - T?ªM; T?'i M?Q H˘ +| K°i +¶ HU+ HQÊM; ?Q p¬ ç M iW i?B M ç`

L?[M; iÁ iQÊM; ç€ FB - p®M H˘ K°i ç€K i²M i¢B po M;¢M i`QM; i?-M i?Q¢B i˘mv
[m M b€i +?,K +?9 ? i i?ªv K¼B +Y ç°M; # M i`QM; Zmv i ç'm i`Q|ÌM; h?QÊM; *´ p"

L; v b m ç!

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

L,K F?m pU+ æ¬M;- h•v- L K- "„+ - h`mM; QÆM; +O Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´ ç
Zmv i ç'm i`QÌM; F?´M; H²X

J¶B K°i +€B Zmv i ç'm i`QÌM;- T?¢K pB HÈM ç M ; -M KQÌB /†K- ?Q`M iQ`M pQÊi [ i`QÌM; M`Q h`B m S?QM; iWM; M?bM i?'v- +! i? M|B H` # Q H ?MM; po- çO ç i?E imv i ?¼+ M`Q- +`M; i?Q+? SM; pÈB bU T?€i ?mv +O M?[M; pk F?Q pB M i`bM?X s¬M t Q5

>ÆM KQÌB p¢M M;QÌB ç M; [m M b€i #®M T?Q tmM; [m M? Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊ ` iWM; i`"M +¶ pk M?B i i bM?- F?Q i? ;B®M; M?Q #`B bÆM çªQ ?ªB p"vX

:BÌ T?9i M`v- K¶B K°i ;½ i?B M i`B i? K ;B *?•M GQM; >°B- ç m F?¬M; F?ÄB +ªK i`"QX

*?•M GQM; >°B- [mª i?"i +?QM? H` iB m çB K +?9 KK+ +O iQ`M #° æ¢B HK+ M`vX

h`QM; #-m F?¬M; F?Q Q M? ç°M; M?B i HB i- M,K F?m pU+ Zmv i ç'm i`QÌM; +?Q /•M; H M- +kM; ç²M; i?ÌB tm'i ?B M K°i p` i?B M FB m +€B i? i¼ i`'M i` M ç!X

Zmv i ç'm i`QÌM; æ¬M; oU+, æ¢K h? B G M L;mv i5

Zmv i ç'm i`QÌM; h•v oU+, h?¢+? h?W h?B M5

Zmv i ç'm i`QÌM; L K oU+, h?€B o•M aQM; hY5

Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+, ",M; oB iB M iY5

Zmv i ç'm i`QÌM; h`mM; oU+, ok h?B M L;¬5

L,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - G M? #`B \*?•M GQM; i` M M;QÌB T?€i` [m M; K M; iWM; ç¢Q ?Q p,M \*?•M GQM; FBK b„+ HBM? ?Q¢i b®M; ç°M; F?¬M; M;WM; pÌM [r æ†+ #B i H` ok h?B M L;¬- tmM; [m M? i?•M i? +O ?„M KÆ ?² +! i? M?bM i?'v çQ p"M FBK b„+5 E?Q p"M i?B M i`B +O ?„M- KÆ ?² +! tm i? i`'M €T iQ`M i`QÌM;5

h` M F?¬M; i`mM; +O Zmv i ç'm i`QÌM;- i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM FB - ç€K + Q i- oU+ ç m HB + K„i M?bM M? m K°i +€BX

*m®B +MM;- p` S?! JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; FB ;"i ç-m K°i +€BX

@ h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- T?•M çQ¢M ç-m iB M- L;k oU+ h` M? S?€+? H"TiS

J°i ç¢Q i? M? •K iQ HÈM ?MM; ?²M p M; p¼M; F?„TiQ`M #° Zmv i ç'm i`QÌM; h?Q

.U i?2Q [mv i„+ - i'i +ª M?[M; i?B M i`B +O iQ`M #° æ¢B HK+ b) /U i?2Q ç° K¢M GQM; i`QM; i v KbM?- T?•M T?®B ç M M,K F?m pU+ Zmv i ç'm i`QÌM; FB X

o T?¬M T?•M T?®B ç M Zmv i ç'm i`QÌM; i?m°+ F?m pU+ M`Q- M;Q¢B i`W bU T? #`B *?•M GQM;- i?b M?[M; i?S F?€+ ç m H` T?•M T?®B M;šm M?B M +ªX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m S?QM; T?€i ?B M G M? #`B *?•M GQM; i` M M;QÌB KbM? KÆ ?² `mM; H M K M?¢i pÈB Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+X

G M? #`B \*?•M GQM; +?d /šM ?„M ç M F?m pU+ Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+5

h`QM; b•M- +! K°i p`B i?B M i`B F?¬M; iBM +! i`- +® w pB T?¢K T?QÆM; ?QÈM; i /šMX

E i [m^a- T?"K H" M?[M; i?B M i" B +® w H"K i`€B- i•K i?-M ç°i M?B M +?'M ç°M; H
 [m-M bÆM i?¢+? iQÊM; #®M T?Q Zmv i ç'm i`QÌM; T?°M; T?'i M?Q +| K°i +¶ w -
 ç` - €T #€+? i•K i?-M +O ç€K i?B M i" B FB ç M KS+ F?| +| i? M?9+ M?Q+? M' B)
 *?d +| i?m" M i?2Q bU +?d /šM +O G M? #`B *?•M GQM; - KÈB +| i? iMv w /B +?mv
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| w ç`M? H"K i`€B +?d /šM- i?ŠM; çQÌM; çB ç M Zmv i
 LY + M? ;Bìb m- K'v M;"M i?B M i" B ÎMÆB M"v- ç½ çQÊ+ +?B ç m ç M M,K F?m p
 h•v- L K- "„+ - h`mM; QÆM; X
 J¶B K°i pU+ - +kM; ç m +| K°i p` i?B M FB m +€B i? i¼ i`'MX
 LÆB Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+ +O h`B m S?QM; - +?QM? H" /Q ",M; oB iB M iY +
 *mM; i¼ i`'M5
 •M? K„i ?„M i?Q€M; ç^aQ [m - M?bM t2K +ÁM +| M; QìB [m2M M"Q +kM; çQÊ+ T?•M
 "„+ oU+ M[? v F?¬M; X
 @ oQÆM; hB m Zm€B- æ' M; hmv i- +ÁM +| "„+ J†+
 h`B m S?QM; i?Q€M; M?bM [m K°i +?9iX L?[M; F K" ?„M [m2M #B i +kM; F?¬M;
 h`QM; ç|- oQÆM; hB m Zm€B +kM; ç M iW æ¢B [m®+ h?B M "²M; X
 J` h`B m S?QM; p` æ' M; hmv i i?b H¢B +MM; ç M iW h?B i >mv i :B€QX
 .mv M?'i M; Q`B w Km®M +?QM? H" "„+ J†+X > B F iWM; H" bQ ?mvM? ç M"v- +M
 F?m pU+ Zmv i ç'm i`QÌM; 5
 h`B m S?QM; i?Q€M; ;"i ç-m K°i +€B- t2K M?Q +?"Q ?ÄB "„+ J†+X
 h•K i bM? H9+ M"v +O "„+ J†+ +| +?9i F?¬M; v M- F?~M i`QÆM; - i?"K +?Q +ÁM FQ
 æQÆM; M?B M- +^a ? B M; QìB ç m `ä `M; - ÎT?•M çQ¢M L; k oU+ h` M? S?€+? M"
 ç M K'v i`, K i?B M i" B- HU +?¼M +€+ i`"M ç'm +kM; ç m H" M; šm M?B M- F?¬M;
 ;B Q i?O pÈB M? mX
 "ÎB p"v- +Æ ?°B ç ? B M; QìB h`B m S?QM; p` "„+ J†+ ;†T M? m +kM; F?¬M; iQM?
 .M b Q- i?S iU + Q i?'T +O *?•M GQM; >°B H-M M"v- +kM; H" /Q b® HQÊM; F?Q
 *?•M GQM; +O K¶B M; QìB K" iQM? iQ€MX
 @ h?B ç'm i` M? T?€+? +O "„+ oU+ - ?B M i¢B #„i ç-m5 .U i?2Q bU +^aK SM; +O
 ç`B i?B ç'm5
 J°i p` h¬M; B<sup>a</sup> æ M L; mv M \*°M? H'v i?•M T?"M i`¼M; i" B- i¼ i`'M Zmv i ç'm i`QÌ
 F?¬M; B +| i? ?Q`B M; ?BX
 GìB M!B +O ?„M pW /Si
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX; 5
 " M T?Q "„+ oU+ - G M? #`B \*?•M GQM; i` M M; QìB K°i ;½ i?B M i" B ç°i M?B M`m
 ç`B i, i?QX
 @ h`B ¢5 o" M F?Q i?"i bU [m€ FûK5
 :½ i?B M i" B i?U+ HU+ *?•M L?•M *'T iB m i?"M? FB - p K†i #m²M #U+ i? M HÈM
 h` M Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+ - i`"M +?B M Kî K" M ç-m iB M- +?QM? H" ",M; oB iB
 @ G M? #`B *?•M GQM; #¢+? b„+ - p" M F?Q i?"i [m€ FûK K"5
 *†T K"v i? M? i9 +O ",M; oB iB M iY F?) M?Qm H¢B- /Á tûi ç®B i?O +O KbM?X

h?•M H°K°i i`QM; M;k ç¢B i?B M F B m +€B i? - F?Q p"Mi?B M i" B î i` M M; Q`B M
K" F?Q p"Mi?B M i" B +O ç®B i?O i?b H¢B M?Ä #û p¬ +MM;X *?Q /M M" M; +| i?„M
Q M?B m F?Q p"Mi?B M i" B +ªX

L m M?Q M" M; Km®M M? M? +?|M; i,M; H M F?Q p"Mi?B M i" B i`QM; G M? #`B *?
ç®B i?O Qi M?'i +kM; T?ªB H" H M? #`B ç²M; b„+ i`î H M- i®i M?'i H" H M? #`B M
çQÊ+ M?B m F?Q p"Mi?B M i" B K°i +?9iX

@ o¬ *U+ S?QM; EB K5

o` i?B M i" B \*?•M L?•M \*'T iB m i?"M? FB - F?) +„M `„M; K°i +€B- i? M? h?–M #
M? M? +?|M; M;QM; iK` K°i i–M; T?QM; M?"M F B K [m M; `mM; ç°M; i®+ ç°+ Q-
oB iB M iYX

J°i F?B ç½ #QÊ+ +?•M H M b•M F?'m i?B M i" B + Q M?'i æ¢B HK+ M"v- ?„M F?–M;
M?"M i?m 5

*?Q /M ç®B i?O +| H" i?B M F B m +€B i? çB +?„M; M[+kM; p"v5

J¶B K°i i?B M i" B î MÆB M"v- ç m H" K°i i?B M F B m +?B iY î K°i ç` T?QÆM; M"Q
+O +ª p¢M M; Q`B5

@ *U+ "„+ „„M; S?QM;5

„„M; oB iB M iY F?) #'K i v K°i +€B- K°i çQ" M [m M; K M; #„M; H K b„+ /MM; K„i i
i?'v çQÊ+- T?®+ K°i iB M;- i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ # Q i`MK ;½ i?B M i" B *?•M L?
_„+ `„+ `„+5

:½ i?B M i" B *?•M L?•M *'T F B - *?•M GBM? F?Q ?° i? i`QM; F?QªM? F?„+ M;QM
ç°M; i¢B +?¶X

>„M pšM ?€ KB M; M?Q +k- h?–M #BM? #ªQ FB K +ÁM; BÆ+ Q ;B[F?–M; i`mM;-
çSM; v M i¢B +?¶- F?–M; +?9i +Y ç°M;X

@ E?B M; tm®M;5

o` i`¼M; i" B h¬M; Bª æ M L;mv M *ªM? H¢M? M?¢i H M iB M;- ``i M? M? HB M +| ?
*'T iB M H M tY HwX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

o` i?B M i" B #` i?m FB - G M? #`B \*?•M GQM; i` M M; Q`B ç°i M?B M F m H M K°i
?Q p„M *?•M GQM; #¢+? b„+ `i M?Ä- /mM; M?"T p"Q i`QM; G M? #`B *?•M GQM
iB M iYX

G M? #`B \*?•M GQM; i` M M; Q`B „„M; oB iB M iY pšM T?€i` €M? p" M; `U+ `Ð +?
F?–M; +| +?9i #B M ?| M"Q +ªX

L" M; F?–M; F?ÄB i?'i p¼M; K°i +?9iX h?U+ HU+ ç®B i?O [m€ v m- F?Q p"Mi?B
M?Q F?–M; +|5

*kM; ç²M; i?`B i`QM; H9+ M"v- +€+ i`"M ç'm î +€+ Zmv i ç'm i`Q`M; #®M pU+ æ¬M
+ÁM H¢B- +kM; ç²M; i?`B +?'K /Si i`QM; M?€v K„iX

QyQ

Zmv i ç'm i`Q`M; h`mM; oU+5

@ h?B M >¢ o¬ aQM;5

L„K i v ok h?B M L;¬ F?) T?'i H M- K°i Hm²M; +?QîM; [m M; F?–M; ;b ç`+? M´B-
ç¢Q +U+ [m M; i?–M #Q t i [m i?B M ç` - #€ ç¢Q # M;? - M;?B M M€i ? i i?ªv K¼
h?bM? i?' +?5

æ®B i?O +O ?„M H¨ K°i ;½ i?B M i¨B im pB *?•M L?•M *'T çdM? T?QM;- #` K°i +
Zmv i ç'm i`QlM;X

QyQ

Zmv i ç'm i`QlM; æ¬M; oU+5

h?•M i? tBM? ç T Hª HQÈi +O æ¢K h? B G M L;mv i- î;B[F?¬M; i`mM; tQ v +?
i`QM; i v HB M tm'i ?B M K°i bÊB `QB HQm Hv K¨m b„+ `U+ `Ð- T?®+ K°i iB M;- K°
L¨M; tm'i i?•M iW h? ;B h?m¬M h?9 aQ- ?B M i¢B M; v +ª GBM? bOM; +kM; +?Q
i?„M; ç®B T?QÆM;5

QyQ

Zmv i ç'm i`QlM; h•v oU+5

J°i ;½ +U ?€M iQ¨M i?•M + Q HÈM- H¨M / M?Q ç²M; i?B i- çSM; bWM; b[M; i¢B +
bÆM F?¬M; ;b +| i? H v ç°M; çQÊ+X

@ _®M;5

:½ +U ?€M ç²M; i?B i`®M; HÈM K°i iB M;- ;½ ç®B i?O \*?•M L?•M \*'T bÆ i?¨M? i`U
+?¶X

J°i i`QM; M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - h?¢+? h?W h?B M5

QyQ

Zmv i ç'm i`QlM; L K oU+5

J°i i M GB M i? M?•M- ? B ç¬m #®M i v- çSM; î;B[Zmv i ç'm i`QlM;- ? B +€B K
i¨M; +QlB F?†+ F?†+ F?¬M; M;WM;5

@ æ i ç€M?5 æ i ç€M?5

@ E?¬M; çQÊ+5 æ i ç€M?5

> B +€B ç¬m +O ;½ HB M i? M?•M M¨v- p K†i p¬+MM; ?QM; T?'M- F?¬M; M;WM

J°i +€B i?•M i? - +MM; bî ?[m ? B +€B ç¬m- ? B i?•M KbM?- #®M +€M? i v- T?•M #
i? M? FB KX

GB M i? M?•M M¨v +?QM? H¨ h?€B o•M aQM; hY- K°i i`QM; M,K ç¢B i?B M FB m

@ h?B M * M; *Ym .B K æ Q5

@ æ` a€i ",M; S?€+? EB K5

æ Q- FB K ç²M; i?lB +?ûK` - F?Q iS+ +U+ pB K p¨+U+ ?¨M ç M t2M M? m- mv €T
F?B M +?Q ;½ i? M? MB M *?•M L?•M *'T çdM? T?QM; î ç®B /B M- iQ¨M i?•M `mM
i?O +kM; F?¬M; F?îB H M M´B5

S?®+ Q M?5

:½ i? M? MB M *?•M L?•M *'T çdM? T?QM; FB F m i?ªK K°i iB M;- i?•M i? i`QM
M€i i?¨M? iWM; KªM? M?Ä- K€m iQÆM; #„M F?„T MÆBX

@ 5

@ >Qi5

>ÆM KQlB p¢M M;QlB ç M; [m M +?B M tmM; [m M? Zmv i ç'm i`QlM;- +kM; ç m F
F?Q H¢M?X

j98X *?QÆM; j9e, h`"M *?B M æ-m hB M

L?[M; i?B M i" B Î Zmv i ç'm i`QÌM; L K oU+ ç m F?¬M; `ûi K" `mM- FBM? bÊ M; •v
E?¬M; Qi M; QÌB FBM? ?¬ K°i iB M; - p¬ b® M[iY M?`M F?¬M; çQÊ+ T?€i` iB M; i
*a KQÌB p¢M M; QÌB [m M +?B M tmM; [m M? +kM; ç m ?Qi K¢M? K°i M; KK F?Q H¢
@ *? i M; QÌB `²B5

@ *€B i M h?€B o•M aQM; hY M"v- F?¬M; M; Ì H¢B i" M #¢Q M?Q i? - Î i`QÊ+ K†i K½
;B i +? i K°i i?B M i" B M?Q p"v5

æ€K i?B M i" B # M T?Q Zmv i ç'm i`QÌM; L K oU+ # M M"v ç m FBM? ?½B ?¬ iQ K
a m ç| +| F?¬M; Qi M; QÌB HÈM iB M; F?B M i`€+?X

@ h`¼M; i" B5 h?€B o•M aQM; hY `ä`"M; +® w ;B i M; QÌB5 .U i?2Q [mv i„+ i" M ç'
*?•M GQM; >°B H-M M"v5

.QÈB i" M; +| M; QÌB HÈM iB M; ç M; ?`X

h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B +¢M? i` M? p¬ +MM; i" M F?®+- F`+? HB i- i`QM; /o p½
ibM? ?m®M; +| M; QÌB +? iX

L?QM; K" GB M KBM? h?€M? oU+ +kM; `i iB + Mm®B M?•M i" B- M?[M; i?B M i" B
i?B M FB m +?B iY Î +€+ MÆB i` M æ¢B HK+- S+ p¢M M; QÌB KÈB tm'i ?B M K°i ?
oU+ *?•M GQM; >°B iWM; +| [mv ç`M?- F?¬M; çQÊ+ +® w ;B i M; QÌB- ç†+ #B i H"
M?"M i?m X

" M T?Q [m M +?B M tmM; [m M? Zmv i ç'm i`QÌM; - K°i p` +QÌM; ;Bª *?•M >mv M
`®M; HÈM,

@ GB M KBM? h?€M? oU+- i M F?®M FB T M"v +- M T?ªB #` i`m b€i5 Pi M?'i +kM;
iQ +€+? /U i?B +O ?„M5

@ h?9B H„K5 *?9M; i H"K b Q #B i ?„M H¢B v m ç M M?Q p"v- M; v +ª K°i +?B m
ç•m +| T?ªB +® w ;B i M; QÌB ç•m5

@ >„+ ?„+ /U i?2Q [mv i„+ +O i" M ç'm - /QÈB ibM? ?m®M; ç®B i?O pšM +?Q
F?¬M; pB T?¢K [mv i„+5 oW `²B i M iB m iY FB +kM; ç•m +| M?"M i?m ç•m5

> B +€B ç-m +O h?€B o•M aQM; hY ç m T?€i` i? M? •K 2Q ûQ [m€B /`- +U+ F€; E
bÊ ?½BX

>B M M?B M- #¼M ?¼ ç m ?B m [mv i„+ i?B ç'm +kM; p¬ +MM; `ä`"M; X

L; v F?QªM? F?„+ F?B h?€B o•M aQM; hY ` +?B m- mv €T *?•M GBM? +QÌM; ç¢B
?Qi i?Î F?¬M; i?¬M; X æ®B i?O +ÁM +?Q F`T T?ªM SM; H¢B- ç½ #` KB m b€i i¢
H" +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T- +?Q /M H" ç¢B #° T?"M +QÌM; ;Bª *?•M >mv M *'T- ?
KB m b€iX

@ h?€B o•M aQM; hY M"v- i?•M H" i?B M FB m +€B i? KÈB i'M +?S+- im pB + Q iÊ
+| ? B +€B ç-m- #®M +€M? i v- F?B +?B M ç'm- +kM; iQÆM; çQÆM; pÈB ? B +QÌ
/QÈB *?•M *?O *'T +| i? M|B H" p¬ ç`+?5

@ h?€B o•M aQM; hY M"v- F?¬M; ?' H" +QÌM; ç`+? HÈM M?'i +O ok h?B M L; ¬5

@

S?-M HÈM M?[M; i?B M i" B +MM; pÈB M?[M; M; QÌB [m M b€i tmM; [m M? +kM; ç
F?OM; #® +O h?€B o•M aQM; hYX

:BÌ T?9i M"v- ç®B K†i pÈB bU F?€M; M; ?` +O p¬ b® M; QÌB- p` i`¼M; i" B h¬M ;Bª a
ç'm i`QÌM; L K oU+ ç¢K K¢+ M|B,

@ h?€B o•M aQM; hY- +^aM? +€Q K°i H-M- +QÊT çQç i K°i T?-M KQlB F?Q p"Mi?B
 .Si HlB- p`i`¼M; i" B h-M ;B^a æ M L;mv M *^aM? F?) pk ç°M; K°i i? M? G M? F€ *?
 S?®+5

E?Q p"Mi?B M i" B i`QM; G M? #`B *?•M GQM; i` M M;QlB h?€B o•M aQM; hY ç°i
 J°i ççQ [m M; i`ç+? FBK b„+ `U+ `Đ iW i`QM; H M? #`B M? M? +?|M; # v` X
 æ€K F?Q p"Mi?B M i" B #` K'i çB FB - # v i?ŠM; H M F?-M; i`mM;- T?•M i€M` -
 #`B \*?•M GQM; +O i'i +<sup>a</sup>M?[M; i?B M i" B i?m°+ Zmv i ç'm i`QlM; L K oU+X

@ >„+ ?„+ p- /mv M p- +È +| i? K çQÊ+ K°i +?9i F?Q p"Mi?B M i" B5
 a„+ Kti EBK h?€B iY H°` w +QlB M<sup>2</sup>M; ç"KX G M? #`B *?•M GQM; i` M M;QlB ?„M
 [m M; ?mv M; •M b„+ b€M; M; lBX

@ æ€M; ;B" M5 hçB b Q HçB +| i? M?Q p"v\

@ *?9M; i +kM; F?-M; T?^aB +® w ;B i M;QlB5 G` /Q ç®B i?O [m€ v m5
 > B +€B ç-m +O h?€B o•M aQM; hY +„M` ,M; M;?B M HÊB- p Kti ?mM; €+- F?-M
 @ Zmv i„+ +O *?•M GQM; >°B ç| H` +® w ;B i M;QlB- HB M ?Ov #Ä iQ +€+?5 o- ibM
 K` ;B i M;QlB- +QÊT çQç i K°i T?-M KQlB F?Q p"Mi?B M i" B5
 a„+ Kti i`¼M; i" B h-M ;B^a æ M L;mv M *^aM? F?-M; +?9i / Q ç°M;X
 h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B +kM; +| K°i #° [mv i„+ p- +MM; ?Q" Mi?B MX
 h?€B o•M aQM; hY i?•M H` i?B M FB m +€B i? - bU T?€M [mv i +O GB M KBM? h?
 +?9i +?•K +?QÊ+ i`QM; ç|X

@ G½Q ççB- t2K` F?-M; i? ççB F? B b€i ;BÈB çQÊ+ `²B5
 G½Q M?` i`QM; h?€B o•M aQM; hY i?'i p¼M;- M lBX

@ E?†+ F?†+ *?•M GQM; >°B [mv ç`M? F?-M; çQÊ+ T?ûT ;B i M;QlB- M?QM; +k
 çQÊ+ ç€M? +?Q i" M T? bm®i çlB5

G½Q ççB i`QM; h?€B o•M aQM; hY HB K HB K K-B- p Kti i" M M?ŠM- •K ?B K ;B^a
 h•M o- L;•M çSM; î i`QM; ç€K M;QlB- p Kti M;QM; i`¼M;- F?) M lB,
 @ *€B i M HB M i? M?•M M"v- K ?B m HB M i?O ?ÊT FQ+?- i•K w iQÆM; i?-M; -
 i,M; H M; 'T #°B

>| ` - ? B M;QlB h•M o- L;•M- EBK h?€B iY +?QM? H` #` T?•M T?®B ç M Zmv i ç'
 +?¶ pÈB h?€B o•M aQM; hYX

h^aB [m K°i K" M M"v- H"TiS+ F?B M +?Q i?B M i" B +€+ MÆB +O Zmv i ç'm i`QlM
 T?€+?- M?'i i?lB #^aQ i`b F?Q^aM; +€+? pÈB h?€B o•M aQM; hYX

_ 'i M?B m M;QlB [mv i ç`M? +?O w- M m M?Q p"M F?Q F?-M; i®i- pçM M?'i ;†T
 M"v- i®i M?'i M M H"TiS+ M?"Mi?m X

QyQ

Zmv i ç'm i`QlM; h?QÊM; *´

L;k oU+ h` M? S?€+? M? M? +?|M; iB M ?"M?X

J¶B K°i i" M; i, i?Q- ç m H` /QÈB bU +?d /šM +O G M? #`B *?•M GQM; - bQM; T?Q
 Zmv i„+ +O *?•M GQM; >°B +?QM? H` F?-M; [m M i•K M;QÆB ç½ +?B M i?„M; # Q
 M;QÆB ç½ iQ+? Hkv çQÊ+ # Q M?B m h?B M h" B o" M GQM;5

Zmv i ç'm i`QlM; "„+ oU+5

a m F?B ",M; oB iB M iY i?„M; HÊB tQM;- HB M HB M iK+ +| M?[M; i?B M i" B H M

@ L?bM t2K- Î Zmv i ç'm i`QlM; æ¬M; oU+- i`mv M M?•M +O h?€+ "¢i;B tm'i +?E
 •M? K„i +O F?¬M; Qii?B M i`B +?mv M /lB b M; Zmv i ç'm i`QlM; æ¬M; oU+X
 h?B M FB m +€B i? i¼ i`'M Zmv i ç'm i`QlM; æ¬M; oU+ +?QM? H` æ¢K h? B G M
 Hm¬M M;¢Q i?` [m¬M ?MM;X
 :B l T?9i M`v- i` M Zmv i ç'm i`QlM; æ¬M; oU+- i`mv M M?•M h?€+ "¢i;B tm'i +?E
 @ h?€+ "¢i h - tm'i i?•M iW K°i i`QM; # ç¢B h? ;B ?mv i K¢+? M?½M ç²M;5
 S?¬M ç¬M; €M? K„i ç m M?bM p T?Q ;½ i? M? MB M im'M i9 ç M; çSM; i` M ç`BX
 J` ç®B i?O +O h?€+ "¢i h - H¢B H` K°i p` M[iY T?'M v tBM? ç T ç°M; HÁM; M;QlB
 @ æB T .B T5
 æ€K M;QlB h`B m S?QM;- æ´M; hmv i- E?QÆM; h K S?QM; ç m +| +?9i #B M b„+X
 @ h?B M S?QM; L?½M5
 h`QM; €M? K„i #bM? i?QlM; F?¬M; +?9i F€ [m€B +O h?€+ "¢i h - ç°i M?B M H|2 H
 S?®+ tmv5
 h` M F?m¬M K†i M?Ä M?„M tBM? ç T +O æB T .B T ç°i M?B M tm'i ?B M K°i ç¢Q p
 +€B +´ i`„M; M;-M +O M`M;X
 @ h i M?"M i?m 5
 æB T .B T K†i K`v i?'i b„+- i? M?•K `mM `~v- i?¬M i bM? bÊ ?½BX
 L?È H¢B M;`v ç|- M`M; +MM; pÈB h`B m S?QM; çm´B ;B i æ`Q S?B M T?B i†+- i?U
 i?QlM;- iB T +`M i?U+ HU+ *?•M L?•M *'T çdM? T?QM;5
 L?QM; K` ;B l T?9i M`v- æB T .B T M; v +ª K°i +?9i HU+ ?Q`M i?O +kM; ç m F?¬M;
 *¬M; FQ+? +O h?B M S?QM; L?½M- i`QM; F?QªM? F?„+ €M? K„i H|2 H M- ç Q T
 +?†i çSi +´ ?¼M; +O ç`+? M?•M- +,M #ªM F?¬M; i? M`Q i`®M i`€M? M´BX
 @ h?B M S?QM; L?½M M`v F?¬M; M; l H¢B +QlM; ç¢B M?Q i? 5 L m M?Q i ;†T T?ª
 #¢B +•m i?QÆM;5
 a„+ K†i M K iY [m, M?½M M;QM; i`¼M;X
 æQÆM; M?B M- Î ;B B çQ¢M L;k oU+ h` M? S?€+? M`v- +?B M ç'm +kM; +?d ;BÈB
 ç'm i`QlM; K` i?¬B- F?¬M; i? pQÊi [m M?[M; Zmv i ç'm i`QlM; F?€+X
 h` M +MM; K°i F?m pU+ Zmv i ç'm i`QlM;- K`v i`,K i?B M i`B- i, H ;†T T?ªB K°i M;
 `i M?ÄX
 QyQ
 @ E?ª M,M; +¬M; FQ+? +O h?B M S?QM; L?½M M`v F?¬M; M; l H¢B +QlM; ç¢B M
 T?QÆM; /B M p"i +?'i5
 h`B m S?QM; +kM; +| +?9i FB M; F}X
 h®+ ç° T?€i ç°M; h?B M S?QM; L?½M +O h?€+ "¢i h [mª i?"i H` [m€ M? M?- F?B
 +?Q F`T i"Ti`mM; M?bM F„ çQÊ+X
 *ÁM M[- h?B M S?QM; L?½M +O ç®B T?QÆM; i?B M p S?QM; i?m°+ iQM?- h`B
 T?K+ +? H¢B çQÊ+- +kM; F?¬M; i? M`Q i?B i`B M` M´BX
 QyQ
 Zmv i ç'm i`QlM; "„+ oU+

*€+ +m°+ +?B M ç'm- iWM; pÁM; HϕB iWM; pÁM; iB T iK+X
",M; oB iB M iY- mv i? +O i?B M FB m +€B i? F?¬M; F M"Q +| i? ç`+? M´B- +?K°i +?B m +?B M i?„M; X
h?ÌB ;B M /-M i`¬B [m - h`B m S?QM; ç½ iB M ?"M? i´M; +°M; M,K i`"M +?B M ç'm i`"M i?„M; HB M iB TX
",,+ J†+ i?„M; ? B i`"M- i?m # i`"MX
æ´M; hmv i +^a M,K i`"M iQ" M #° ç m i?m - b„+ K†i M?Q çQ ç€KX
oQÆM; hB m Zm€B +kM; çϕi çQÊ+ M,K i`"M i?„M; HB M iB T- +`M; ç€M? +`M; ?,M í +<sup>a</sup> M,K F?m pU+ Zmv i ç'm i`QÌM;- +| i? çϕi çQÊ+ M,K i`"M i?„M; HB M iB T- ç½ + Q`²BX
æQÆM; M?B M- i?U+ HU+ # M;QÌB #¼M h-M E?¬M L;¬- >ϕ hB M h?QÆM;- M K iY +€B i? - +kM; ç m çϕi çQÊ+ M,K i`"M i?„M; HB M iB TX
Zmv i ç'm pšM iB T iK+
æ M pÁM; ç'm i?S #^av- h`B m S?QM; HϕB K°i H-M M[ tm'i +?B MX G-M M"v ç®B MB M ?„+ #`Q- im pB *?•M L?•M *'T çdM? T?QM;X G M? #`B \*?•M GQM; i`QM; i i`ϕ+? M;•M b„+ M?"M M?ϕiX
J` G M? #`B *?•M GQM; +O h`B m S?QM; +kM; +?d H` K°i K^aM? ç²M; b„+ M?"M M @ > ?^a iB m iY H K K Q- i?"M? iQ+? +?B M i?„M; HB M iB T +O M;QÆB- ç M ç•v :½ i? M? MB M ?„+ #`Q F?) +QÌB M?ϕiX
:½ i? M? MB M ?„+ #`Q i`QÊ+ K„i M"v- +?QM? H` ç®B i?O KϕM? M?'i K` h`B m S GQM; >°B iW ç-m ç M ;BÌX
hW K`m b„+ +O H M? #`B- HB M +| i? M?bM` çQÊ+ +?B M iQ+? p`i?U+ HU+ +O @ >„+ L? Gw o•M h?"M?5 L;QÌB M"v +| / M? tQM; H` >„+ L? - i®+ ç° +| i? M!B H` @ hϕB *?•M GQM; >°B H-M i`QÊ+- M;QÌB M"v K°i ?ÆB iB M p`Q # i`,K ?ϕM; ç-m p¼i- K°i çQÌM; +?B M i?„M; HB M iB T5 > B i`"M +?B M pW`²B- ?„M ç½ HB M iB +| G M? #`B *?•M GQM; ç²M; b„+5
@
.QÈB ç`B Zmv i ç'm i`QÌM; „,+ oU+- +| F?¬M; Qi M;QÌB #B i çQÊ+ +?B iB i +O ;½ >„+ L? Gw o•M h?"M?- i` M K†i i`"M M;"Tp +? ;B m /Á tûi h`B m S?QM;X
*MM; i²M iϕB i`QM; Zmv i ç'm i`QÌM; „,+ oU+- Gw o•M h?"M? iU M?B M H` +?9 w iE h`B m S?QM; +MM; pÈB ?„M +kM; ç m çϕi çQÊ+ b€m i`"M i?„M; HB M iB TX
*| i? M!B- +^a ? B M;QÌB +kM; ç m +?Q iWM; i?m i`"M M"Q iϕB Zmv i ç'm i`QÌM; @ h®+ ç° +kM; H` bÎ i`QÌM; +O i - K` im pB +O i HϕB + Q ?ÆM M;QÆB F?¬M; + ?mv i Kϕ+? M?½M ç²M; ç®B pÈB i +kM; ;B^aK çB F?¬M; Qi5
>„+ L? Gw o•M h?"M?- M;Q`B K†i i?b H° p i?Q<sup>a</sup>B K€B- M?QM; i`QM; HÁM; +kM; + +| +?9i F?BM? bm'iX
oKi5
h`QÊ+ K„i i?Q€M; H!2 H M K°i +?9i- Gw o•M h?"M? ç°i M?B M #B M K'iX
L; v b m ç!- i` M #-m i`ÌB ç°i M?B M tm'i ?B M K°i ;½ M K iY- b m HQM; +†T +€M? ` K°i çQ" M pK ?" ?„+ T?QM; K½M? HB iX

oKi pKi pKiXXX

æ²M; i?ìB- p" B ç¢Q i" MªM? ?„+ /U+ +kM; tm'i ?B M i`QÈ+ b m- i`€B T?ªB # M +¢
Gm" M i?•M T?€T i®+ ç°- Gw o•M h?""M? i?"K +?Q +| i? bQ b€M? pÈB K°i p" B +QìM
i?"M?- i?"K +?Q +ÁM M? M? ?ÆM p" B T?-MX

@ .QÈB *?•M >mv M *'T- +,M #ªM p¬ /KM;5

h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎ` h?-M GBM? L?½M- i" T i`mM; H M i` M K°i ç¢Q i" Mª
KbM?X

@ ",M; >²M *?B J•m5

æ²M; iY K„i i`€B H K M?¢i b•m i?ŠK +O ?„M- ç°i M?B M ?| i?"M? K°i +€B ?"M ç
>"M HU+ #,M; ?²M p¬ ?bM? p¬ +?'i `| i i?ŠM; p"Q i`QM; i? ;BÈB iBM? i?-MX

>„+ L? Gw o•M h?""M?- i?•MªM? ?„+ M? U[m¢ ç2MV M?Q [m, K` M?'i i?ìB M;QM
i`mM;X

E?QªM? F?„+ M"v- ?„M T?ªM; T?'i M?Q H` H•K p"Q K°i +€B #,M; pU+ p¬ i" M- iBM?
M?Q #,M;- ,M KÁM i?ŠM; p"Q i`QM; i•K HBM? +O ?„MX

hBM? i?-M w i?S+ +O Gw o•M h?""M? #` K°i i-M; ?Q [m M; #,M; H K p¬ ?bM? F?
T?O- +m®B +MM; M; v +ªbm v M;?o /QìM; M?Q +kM; #` ç¬M; +SM; H¢B Hm¬MX

:BìT?9i M"v- #ªM i?•M ?„M i`QÈ+ ;BìU T?K i®+ ç°- H¢B i`îM M +?"K +?¢T M?Q H
T?ªM SM; p" ç°M; i€+ ç m +?"K ç M KS+ F?¬M; i? +?"K ?ÆMX

E?¬M; +?d +| M?Q p"v- w i?S+ iBM? i?-M +O ?„M #` HU+ HQÊM; #,M; ?²M +QìM
M?Q b„T bY H•K p"Q i`¢M; i?€B ç|M; #,M; M;O b v p"vX

"`+?5

h`B m S?QM; ;BÆ +?•M H M- ç€ p,M; Gw o•M h?""M? tm®M; F?ÄB Zmv i ç'm i`QìM

E?QªM? F?„+ F?B Gw o•M h?""M? `ÆB tm®M; ç'i- i?•M i? pšM +ÁM F?¬M; M;WM; `w
w i?S+ ç m p¬ +MM; +?"K +?¢TX

@ J v K„M i?m i v H¢B M? M?5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; i?-K iQ€i` K°i i`"M K² ?¬B H¢M?X

a m F?B +ªM? ;BÈB iBM? i?-M i,M; H M- ?"M HU+ ,M KÁM +O ",M; >²M *?B J•m-
?ÆM M?B mX

GQ¢B +¬M; FQ+? ,M KÁM ç®B pÈB HBM? ?²M M?Q i? M"v- +,M #ªM +U+ F€ M;mv
i®i- HB M +| i? p¬ ibM? ;B i M;QìB5

a m F?B ç¢i çQÈ+ #ªv i`"M i?„M; HB M iB T- G M? #`B *?•M GQM; i`QM; i v +O h`
i?"M? G M? #`B \*?•M GQM; ç²M; b„+ i?m-M F?B i- F?Q iS+ HQM; p" M +`M; H9+ +

a m F?B ç€M? #¢B >„+ L? Gw o•M h?""M?- h`B m S?QM; î i` M Zmv i ç'm i`QìM;
K°i +QM ?„+ K½ +QìM; i? X

h€K i`"M i?„M; HB M iB T- +?QM i`"M i?„M; HB M iB T- KQìB i`"M i?„M; HB M iB T-
*?B M iQ+? +O h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; i,M; H M- K" [m M; K M; i` M G M? #`B
+`M; H9+ +`M; b€M; M;ìB ?ÆMX

L;Q¢B i`W i?B M FB m +€B i? ",M; oB iB M iY- +MM; pÈB # M;QìB ç M?'i i?B M i
M?[M; M;QìB +ÁM H¢B- ç¢B ç b® ç m FQM? bÊ ?Q†+ H` FB M; F}- F?¬M; M;WM;

æQÆM; M?B M- H-M h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B M"v- ?„+ K½ tm'i ?B M- +kM; F?
S?QM;5

h` M Zmv i ç'm i`Q`ÌM; ",+ oU+- F?¬M; +?d +| h`B m S?QM;- +ÁM +| i? K ? B # M; Q
M[X

æ²M; i?`ìB i`QM; H9+ ç| - i` M #®M Zmv i ç'm i`Q`ÌM; æ¬M; oU+- h•v oU+- L K oU+-
K) tm'i ?B M K°i ç€K ?„+ K½X

Í Zmv i ç'm i`Q`ÌM; L K oU+- #¼M M; Q`ìB h•M o¬ L; •M- GB m *-K >•K pšM ç¢i çQÊ+
iB T- i?"K +?Q +ÁM ç€M? #¢B K'v p` i?B M i`B +Q`ÌM; ç¢B i?"M? iQ+? + Q i`QM; *

æ†+ #B i H` h•M o¬ L; •M- K¶B F?B tm'i +?B M- #° /€M; ç m M?"M M?½ p¬ +MM; - M
M? M?"M; ç€M? #¢B ç®B i?OX

Í Zmv i ç'm i`Q`ÌM; h•v oU+- +kM; K¢M? K) tm'i ?B M K'v +QM ?„+ K½- i`QM; ç| +|
K°i FB K i?„M; ç`+?- F?| +| B ç|M çÐ çQÊ+ [m€ K°i +?B mX

æ| +?QM? H` h?QÆM; ok L; mv i5

æ²M; i?`ìB Í Zmv i ç'm i`Q`ÌM; æ¬M; oU+- h`B m ok S?B +kM; i`î i?"M? K°i i`QM; M
çQÊ+ bU +?9 w +O K¼B M; Q`ìBX

QyQ

h` M i?B M F?¬M; +O M, K F?m pU+ Zmv i ç'm i`Q`ÌM; - i` M +€B #K+ ç`B ?bM? i`ÁM
KBM? h?€M? oU+ i?`ìB F?„+ M`Q +kM; +?9 w M?[M; i`"M +?B M ç'm F`+? HB i # M

@ > ?ª F?¬M; ?´ H` i?`ìB i?"M? i? çdM? T?QM; i`QM; K'v +?K+ i?`ìB ç¢B5

@ h`QM; +€+ F€ i`QÊ+- #bM? i?Q`ÌM; +kM; +?d tm'i ?B M K°i- ? B +QM ?„+ K½- M
tm'i ?B M K°i ?ÆB KQ`ìB K'v- ? B +?K+ +QM5

o`B p` h¬M :Bª ç m ;"i ç-mX

o` S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; M;²B î +?QM? ;B[- €M? K„i çªQ [mûi b M; ç€K i?
T?Q tmM; [m M? Zmv i ç'm i`Q`ÌM; ,

@ h?B M i`B HQM; p" M ç M; +`M; H9+ +`M; ;B i, M; 5 >B M i¢B ç½ ;B i, M; ?ÆM KC

*?mM; [m M? Zmv i ç'm i`Q`ÌM; - iWM; iÁ iWM; iÁ i?¢+? iQÊM; iQ HÈM ?MM; i`€M
ç€K M?•M p"i i?-M i?Q¢B h?QÊM; *´ çSM; ç| - KÆ ?² iªM K€i` iWM; iB iWM; iB
#Q- i?-M p" M i` M K†i KÆ ?² +kM; +| #B M ?| - M?bM +?, K +?9 p`Q M?[M; +m°+ +
i`Q`ÌM; X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i p`B i?¢+? iQÊM; iQ HÈM i`QM; ç| i?"K +?Q +ÁM F?B M +?QM; Q`ìB i +| K°i HQ
?bM? p¬ªM? ç M; F?¬M; M;WM; /•M; + Q H MX

@ J m M?bM t2K5

J°i p` h¬M ;Bª i`QM; ç| - €M? K„i M?bM +?^K +?^K p`Q i` M çdM? +O Zmv i ç'm i`Q`

" M i`QM; i-M; K•v- +?ŠM; #B i iW H9+ M`Q ç½ tm'i ?B M K°i ç¢Q ?QªM? F?´M; H

æ¢Q ?QªM? FB M?bM ;B®M; M?Q K°i #S+ i` M? p) ?mv MªQ M`Q ç| - KÆ ?² +| i
M?[M; +mM; çB M- H-m +€+- i?€+ MQÊ+ iW i` M M9B +?ªv tm®M; M?bM ;B®M; M

@ L? M? M?Q p"v ç½ +| i`mv M i?W L; Q¢B pU+ F i M®B pÈB æ¢B HK+ `²B\

@ h?"i bU F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; 5 *?•M GQM; >°B +?d KÈB iB M?"M? ;B B çQ¢M
ç m H` iÈB +€+ ;B B çQ¢M T?Q b m KÈB +| >bM? +?B m h`mv M i?W tm'i ?B M5

hQ`M #° M?[M; h¬M ;Bª +O GB M KBM? h?€M? oU+ ç m ;B"i KbM? FBM? ?½BX

j93X *?QÆM; j9N, v LB K EBM? L;QÌB

@ L?bM iW F?Q iS+ +O >bM? +?B m h`mv M i?W FB K` M|B- +€B i`mv M i?W M +ÁM FûK t bQ pÈB hS æ¢B h`mv M h?W 5

o` S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; M?bM +?,K +?9 p`Q çdM? i-M; K•v # M i` M Zmv

@ > ? aÈK M?Q p`v ç½ tm'i ?B M >bM? +?B m h`mv M i?W `²B5 h?2Q bU ;B i, i`B HQM; p`M- M?[M; i`mv M i?W +| i? F i M®B- F?ŠM; ç`M? F?¬M; +?d +| K°i ?

@ æ9M; p`v5 \*€+ F€ i`QÈ+ K½B +?Q ç M +m®B +MM;- +| i? tm'i ?B M K°i- ? B i`m i `²B5 h?ÌB çB K FûK M?'i- M; v +ª K°i +€B i`mv M i?W +kM; F?¬M; +| 5

*€+ i?`M? pB M +O GB M KBM? h?€M? oU+ - M?½M ;BÈB p` FBM? M;?B K +O ?¼

G9+ M`v- i`QM; K„i #¼M ?¼ +kM; H° p +?Ì KQM; +MM; FBM? ?dX

h`M; +°M; +?QM? p` h¬M :Bª- M;²B Î i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM i` M + Q- [m M b€i + L;k oU+ h` M? S?€+?- +kM; +?d H` T?•M çQ¢M ç-m iB M +O *?•M GQM; >°B- T?• M? m iB M ?`M? i` M? ç'mX

h`QM; H9+ p +?¢K; B[ i?B M i`B +MM; pÈB i?B M i`B- b) FQ+? T?€i` M?[M; iB K iB K HU+ M`v b) +?mv M ?| i?`M? i?B M i`B HQM; p`M5

h` M Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´- M?[M; i?B M i`B ?„+ K½ tm'i ?B M +`M; M?B m i?B M i`B HQM; p`M +kM; b) +`M; M? M? ?ÆMX

h`QM; H9+ ç€M? M? m- ?mv i K¢+?- i?B M T?9- +?B M w- iB K M,M;- im´B i` i`Q ?mv i /•M; i`Q- H-M HQÊi +kM; b) çQÊ+ FQ+? T?€i H M- ç m F?B M +?Q Zmv i ç` M?[M; #B M ?| ?mv M /B mX

*?mM; [m M? Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ +?QM? H` i?¢+? iQÊM; [m-M bÆM5 L? [po M;¢M FB - mv i? p¬ ?bM? T?€i` +`M; M;`v +`M; `ä `M; ?ÆMX

QyQ

Zmv i ç'm i`QÌM; „+ oU+

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B ç|- +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q H` #` i?¢+? p`vX

æ€K iQÊM; ç€ ?MM; po i`€M; H M`v- ;B®M; M?Q p¬ b® p` \*´ h?¬M ç M; H•K p`Q M T?Q M?[M; i`M ç'm Hm`M #`M # M i`QM; Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´- ?Q†+ H` i i?QÌM;X

@ G'v i? +K+ Zmv i ç'm i`QÌM; „+ oU+ i`QÈ+ K„i K` M|B- +?d +¬M i F?¬M; ;†T +MM; pÈB # M;QÌB ç M?'i i?B M i`B bB m +QÌM; #¼M h-M E?¬M L;¬- M K iY [m, +| i? F?¬M; M;WM; ;B i,M; i?B M i`B HQM; p`M5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K M;?oX

a® HQÊM; i?B M i`B i¢B Zmv i ç'm i`QÌM; „+ oU+ M`v- QÈ+ +?WM; +| b€m #ªv i`,H T?ªB K°i i?B M i`B +K i? M`Q ç|- [mª i?`i +kM; F?¬M; / /`M;X

L?QM; K`- *?•M GQM; >°B pšM +ÁM K°i [mv i„+ ç†+ i?M5

L m M?Q Km®M çB K / M? F?B m +?B M K°i i?B M i`B +K i? M`Q ç|- +kM; F?¬M;

*?ŠM; [m - K°i F?B F?B m +?B M i?'i #¢B- M?Q p`v b) ç€M? K'i HQÊM; i?B M i`B H J` ç®B i?O #` F?B m +?B M- +?Q /M +| i?m - +kM; +?d K'i çB K°i HQÊM; i?B M i #bM? i?QÌM; K` i?¬B5

>ÆM M[- pB + çB K / M? F?B m +?B M M`v- K¶B K°i M;QÌB +kM; +?d +| # H-M +

GQϕB +?mv M ibM? +® bS+ H"K M?QM; F?¬M; +| F i [m^a i®i M"v- #bM? i?QìM; +k
+^aX

h?"K +?Q M; v +^a M,K p`i?B M FB m +€B i? - +kM; b) F?¬M; / /"M; H"K M?Q p"vX

h`W T?B ç M i?ìB çB K +m®B +MM;- K°i M;QìB M"Q ç| Km®M +® ibM? ;B i,M; b®
KbM?- ?ÆM M[M„K +?„+ i`QM; i v T?¬M i?„M;- KÈB +| i? KϕQ ?B K +?d ç`M? F?

@ > i i?^av +S iMv /mv M K`i?¬B

h`B m S?QM; +kM; M;?2 i?2Q bU +?d /šM +O G M? #`B *?•M GQM;- çKM; iÈB B i

h`QÈ+ K„i K` M|B- p"MF?Q ?„M +kM; t2K M?Q F?¬M; i - F?¬M; ? çKM; T?^aB i?B M
;†T T?^aB # M;QìB ç M?'i i?B M i`B bB m +QìM; M"Q +^aX

JQìB i`"M i?„M; HB M iB T5 JQìB K°i i`"M i?„M; HB M iB T5 JQìB ? B i`"M i?„M; H

*?B M iQ+? +O h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; HB M iK+ ;B i,M; H MX

.QÈB *?•M >mv M *'T- h`B m S?QM; +Æ #<sup>a</sup>M H M ç`B HB M KB m b€i ? i i?^av ç®B
i?W HϕB- ?„M i" M /KM; +?Q pB + M;?B M +Sm im Hmv MX

:B B çQϕM i?B ç'm L;k oU+ h` M? S?€+? M"v- #bM? i?QìM; b) FûQ /"B +?WM; K

i?"K +?Q ç¬B F?B +ÁM H•m ?ÆM M[X

h`<sup>a</sup>B [m ?ÆM KQìB pÁM; ;B Q T?QM;- i? +K+ +O Zmv i ç'm i`QìM; "„+ oU+ +kM
M;QìBX

hW i` M tûi tm®M;- M;QìB KϕM? M?'i iU M?B M +?QM? H" p`i?B M FB m +€B i? "

hB T i?2Q- +?QM? H" # p`ç M?'i i?B M i`B bB m +QìM; , h-M E?¬M L;¬- M K iY [

" M;QìB M"v- B M'v +kM; ç m +| i?U+ HU+ F?¬M; T?•M + Q i?'T pÈB Jϕ+ h?B M
#'i F€F M"Q- +kM; ç m +| F?^a M,M; i?'i #ϕBX

a m ç| KÈB ç M M?[M; ç M?'i i?B M i`B #bM? i?QìM;- B M'v +kM; ç m +| im pB *
ç'm i`QìM; "„+ oU+ +| +?WM; M,K b€m M;QìBX

*m®B +MM; +?QM? H" ç€K i?B M i`B ?„+ K½ iQÆM; ç®B ç†+ i?MX

*€B ;¼B H` i?B M i`B ?„+ K½- +?QM? H" +?d M?[M; M;QìB i`QÈ+ ç•v +?Q iWM;
G M? #`B *?•M GQM; #„i ç-m M;QM; iKiW +QM b® yX

Zmv i ç'm i`QìM; "„+ oU+- +€+ i?B M i`B ?„+ K½ ?B M iϕB- ç½ tm'i ?B M #®M M;Qì
*?B M- h`B m S?QM;- oQÆM; hB m Zm€B5

"®M i?B M i`B ?„+ K½ M"v- B M'v +kM; ç m +| çQÈ+ ?ÆM KQìB i`"M i?„M; HB M iB
çQìM; ç m [m€ [m M i`^aK iQÈM; i?ŠM; iB MX

"®M çϕB ?„+ K½ Î F?m pU+ Zmv i ç'm i`QìM; "„+ oU+ M"v- +| i?U+ HU+ i`MM; FQ
?Q†+ H" iQÆM; çQÆM; pÈB ç M?'i i?B M i`B #bM? i?QìM;- +?ŠM; [m bQ b€M?
bB m +QìM; h-M E?¬M L;¬- pšM +| +?9i +? M? H +?X

@ *?d i`QM; K°i +€B Zmv i ç'm i`QìM; "„+ oU+ i?¬B- ç½ tm'i ?B M ç M #®M +QM ?

h-M E?¬M L;¬ i?Q€M; H`K #`K M|B M?Ä- +| +?9i M;Q`B w Km®MX

@ > ?^a h-M bQ ?mvM?- pW `²B i F?¬M; +| M?bM M?-K +?S\ :½ i?B m MB M i|+
K°i +QM ?„+ K½5

:½ i? M? MB M K†i +?[çB M FB F?) +QìB- M|BX

@ >W5 h`QM; #®M çϕB ?„+ K½ M"v- ",M; h?Ov L;mv i p` >²M; *?B M +| im pB *?•M
+| +?9i iB K HU+5 æ†+ #B iH` ",M; h?Ov L;mv i- +?QM? H" Km°B Km°B +O ",M; c
F?^a M,M; mv ?B T çQÈ+ i 5 o T?¬M h`B m S?QM; p` oQÆM; hB m Zm€B FB - i?U

iB m i?`M?- çΦB i?`M?- +?Q /M HU+ HQÊM; ?mv i KΦ+? +| +QÌM; i?`M? ç M ç•m-
F?¬M; iB M t çQÊ+ # Q M?B m5

h-M E?¬M L;¬ #° /€M; F?¬M; i? K ç w- M|BX

@ *kM; F?¬M; M?'i ç`M?5 h`B m S?QM; M`v K M; ç M +?Q i +^aK ;B€+- i?U+ HU+
L?QM; K` ",M; h?Ov L;mv i FB - i?U+ HU+ [m<sup>a</sup> i?"i`'i KΦM? K)5

:½ i? M? MB M K†i +?[çB M F?) H„+ H„+ ç-mX

QyQ

*kM; ç²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v- K°i p`i?B m M[ imv i #`Q ç° im´B +?WM; KQÌB #^av-
K„ M?Q M; ¼+- b„+ K†i i? M? H½M? #,M; ?`M- #QÊ+ H M Zmv i ç'm i`QÌM; ",+ oU+

h?B m M[M`v- i` M i?•M iQ€i` ?`M w #S+ M; QÌB- H` K°i M[M?•M #,M; H½M?- iQ
K°i +¶ ?`M F?Q ç¬M; HΦM? +^a ?mv i M?K+X

@ ",M; h?Ov L;mv i M`v- ç½ çΦi çQÊ+ KQÌB +?QM i`"M i?„M; HB M iB T`²B5

@ L;QΦB i`W ",M; oB iB M iY` - M`M; +?QM? H` M[M?•M KΦM? M?'i +O +^a Zmv i

@

h'i +^a K¼B M; QÌB /QÈB ç`B +kM; ç m FBM? i?€M ç®B pÈB K„ KΦQ p` i?U+ HU+ +O
.QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; ;†T T?^aB # M; QÌB ç M?'i i?B M i`B bB m +QÌM; h-M E?
+€B i? ",M; oB iB M iY` - ",M; h?Ov L;mv i ;¬M M?Q H` F?¬M; +| ç`+? i?O5

@ *?" + +?" + iB m K„ M?•M #,M; H½M?5 hW H•m ç½ M; ?2 M|B +¬M; T?€T >`M ",M;
M; QÆB / M? +?'M i?B M ?Φ- iΦB ?Φ #'i i`B- +kM; Km®M HoM? ;B€Q K°i T?2M5

J°i; ½ M K iY K†i`¶ #° /€M; +U+ F€ ç€M; F?BM? M? M? +?|M; çB H M ç`BX

G M? #`B \*?•M GQM; i` M M; QÌB ;½ M K iY K†i`¶ M`v- F?¬M; M; Ì HΦB MÎ`° [m M;
im pB +O ?„M +kM; çΦi iÈB *?•M >mv M *'T iB m i?`M?X

@ E?¬M; M; Ì HΦB H` J h?B M h K5

@ L;QÌB M`v i`QM; *?•M GQM; >°B F€i`QÊ+- #`B / M? i`QM; b€m KQÆB ?ΦM; ç-m
K) 5 *?" + +?" + ",M; h?Ov L;mv i H-M M`v; †T T?<sup>a</sup>B F?9+ tQÆM; +SM; `²B5

J¼B M; QÌB /QÈB ç`B M?'i i?ÌB ?QM; T?'M p` +?Ì KQM;X

J°i T?QÆM; H` çΦB ?„+ K½ +U+ KΦM? +O Zmv i ç'm i`QÌM; ",+ oU+- K°i T?QÆM; i
*'T i?U+ HU+ +U+ + QX

@ s9 [m,- K m #ΦB +?Q i 5

h` M F?m¬M K†i #,M; H½M? tBM? ç T +O ",M; h?Ov L;mv i H°` K°i iB +?€M; ?0

@ *U+ ",+ ",M; S?QM;5

L;¼+ i?O ",M; h?Ov L;mv i F?) ç~v p T?Q i`QÊ+- K°i çQ`M #,M; T?QM; H K [m M
F?¬M; K` - F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ ç½ MÎ HÈM` +?WM; ?ÆM K°i +,M T?ÁM; - K M; i?2Q
i?ŠM; p T?Q J h?B M h KX

J°i +?B m M`v- i`QM; +€+ i`M; tm'i +?B M- ",M; oB iB M iY +kM; ç m i?B i`B M`
T?QM; ç®B i?O i`QM; M?€v K„iX

@ *?" + +?" + iB m K„ M?•M #,M; H½M?- ç•m +¬M T?^aB ;'T ;€T M?Q p"v- + + +?„
K½M M; QÆB K`5

J h?B M h K MÎ MK +QÌB ç€M; F?BM?- *?•M GBM? F?Q KΦM? K) #MM; T?€i- +•m i
J°i +€M? i v pmM; H M- K'v +?K+ çΦQ [m M; K M; €K b„+ ç€M? i?ŠM; p T?Q ",M;

S?`M? T?`M?

o +?¢K ;B[+QÌM; ;Bª *?•M >mv M *'T- F?Q i? #MM; T?€i F?B M +?Q M; QÌB i T? +MM; pÈB #,M; [m M; +QÌM; ¢¢B #„M ` - pÐ M€i i?¨M? i`,K M;¨M p¢M KªM? M?Ä- i? tmM; [m M?X

oKi5

",M; h?Ov L;mv i i`QM; i-M; F?Q H½M; +m²M; #¢Q FB - F?¬M; M;WM; HmB M? M hm pB +O J h?B M h K FB bQ pÈB M¨M; i?b + Q ?ÆM K°i +?9i- #B m ?B M K†+ /M ` i v F€i ?"i p¬ +MM; H½Q Hmv MX

*?•M >mv M *'T ¢½ H¨ #QÈ+ p¨Q +ªM? ;BÈB i?S ? B +O *?•M GBM? *ªM?- HoM? M #ªM i?•M- +¬M; FQ+? +| i? ?¬ SM; +MM; pÈB M;mv M F?Q i?B M ¢` ¢ K¨ i`È mv +¬M; FQ+?- bQ pÈB *?•M L?•M *'T +kM; ¢ m ;B i,M; H M i` M /B M `°M;X

L|B ¢ÆM ;BªM K°i +?9i- +?QM? H¨ +¬M; T?€T- w +ªM? +MM; pÈB M;mv M F?Q i? i?¨M? M M +°M; ?QÌM;X

oQ /K M?Q H¨ ",M; h?Ov L;mv i FB X *¬M; FQ+? +O M¨M; - M;Q¢B i`W \*?•M GBM +O #ªM i?•M M¨M; ` - +ÁM +| i? ?¬ ?SM; pÈB M;mv M F?Q i?B M ¢` i?m°+ iQM? ¢ FQ+? M[X

@ *?•M GBM? F?Q +O +QÌM; ;Bª *?•M >mv M *'T- p K†i +?'i p¨ HQÊM; ¢ m + Q M?B m- M?QM; p K†i #ªM +?'i +kM; H¨ ;B®M; M? m5 æB K F?€+ M? m /mv M?'i + ;B®M; €Q M;?o - #'i Hm¨M H¨ F?ªM,M; ?'T i?m M;mv M F?Q- F?¬B T?K+ - ? v H¨ m +kM; ¢ m K¢M? ?ÆM *?•M L?•M *'T5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; [m M b€i ¢¢B +?B M ;B[? B +QÌM; ;Bª *?•M Qi i?m ?Q¢+?X

>„M K°i # M [m M +?B M- K°i # M /MM; F?¬M; ;B M K„i i`€B iB M ?¨M? K¬ T?ÄM; - ¢®B +?B m pÈB æB M \*?B h`mv M h?W +O +?QM? KbM?X

@ ",M; S?QM; S?QÊM; hQÌM;5

",M; h?Ov L;mv i [m€i HÈM K°i iB M; - ? B i v pk ¢°M;X *m²M; T?QM; ?¨M HQm # [mûi- #B M ?| ` ?bM? /¢M; M?Q K°i ¢-m ",M; S?QÊM; - F?Q i? #¨M; #¢+- KÆ ?² - ?mv i K¢+? h?QÊM; \*´ ;B i`b i,M; T?9+ M[X

@ *QM K M|5 hB m M? ¢-m M¨v M´B #½Q `²B5

J h?B M h K [m€i HÈM K°i iB M; - i`QM; i v tm'i ?B M K°i i? M? h?¬M #BM? GBM ¢ Q K M; m €K `°M; +?WM; ?ÆM K°i i`QÊM; - FûQ i?¨M? K°i ¢¢Q ¢ Q ?¨ /¨B +?WM M[M;QM; iK F?¬M; ? iB m i M- imM; # v K½M? HB iX

L?'i i?ìB- ¢€K #,M; ?bM? i?€B ",M; S?QÊM; F?¬M; M;WM; `Qi ;¨Q- +MM; pÈB ¢¢Q +MM; K°i +?¶ pÈB M? m- F?¬M; M;WM; p +?¢K K½M? HB iX

E?Q H½M; +?B M ¢'m F?OM; #® iW T?¢K pB K°i /†K- ¢½ FûQ /¨B ` ¢ M T?¢K pB + .Q # +?B M ¢'m +O ? B M;QÌB M¨v- ;¬M M?Q ¢O T?€ ?Ov +ª K°i M;¼M ¢²B M?Q M S?¬M ¢¬M; M?[M; i?B M i¨B /QÈB i¨¨M; - M?bM H M ¢ m +| +ªK ;B€+ FBM? i•K ¢°M \*QÌM; ;Bª \*?•M L?•M \*'T #bM? i?QÌM; - M m H•K p¨Q ;B[ +m°+ +?B M +O ? B M;Q iWM; KªM? M?Ä `²BX

QyQ

@ h?U+ HU+ *?•M >mv M *'T- [mª i?"i H¨ +QÌM; ¢¢B5 *ªM? ;BÈB iBM? i?¬M +O i >mv M *'T- M m M?Q Km®M M;QM; F i` ?¢i ;B®M; €Q M;?o >YK\ o K†i Hw Hm¨ h`B m S?QM; i`QÈ+ ? i H¨ +ªK F?€B +?B M HU+ +O ? B M;QÌB #¼M ",M; h?Ov L; i ?B M ` - +ªM? ;BÈB iBM? i?¬M +O KbM? ¢½ #^M; pÈB +QÌM; ;Bª *?•M >mv M *'T

*QÌM; ;B^a *?•M >mv M *'T M;QϕB i`W +?'i p` HQÊM; +O *?•M GBM? F?Q KϕM? K
*'T F?¬M; Qi` - bU +? M? H +? i?U+ +?'i M?'i- M;QÊ+ HϕB H` Î T?QÆM; /B M +^aM
, 'm ?B m +?O v m M?"M #B i *?•M >mv M *'T- +?QM? H` /U p`Q M?[M; HoM? M;°
` çQÊ+ ?ϕi ;B®M; €Q M;?o +O +?QM? KbM?5

o K†i #^aM +?'i K` M|B- +kM; +?d H` +^aK M;° w +^aM?- /UM; /K+ ` i?"M? ?ϕi ;B®M; -
M;?o - +•m i?¬M; i?B M ç` K` i?¬B5

*^aK M;° w +^aM? /UM; /K+ ` ?ϕi ;B®M; - +?QM? H` *?•M GBM? M;mv M5

"ÎB pb- *?•M GBM? M;mv M +?QM? H` bm®B M;m²M ç +?Q +¬M; T?€T w +^aM? p
Hmv M- ?'T i?m +€+ M;mv M F?Q i?B M ç` ç®B SM; - M;QM; iK p`Q # M i`QM; +Æ

o K†i Hw Hm"M K` M|B- +?d +¬M +<sup>a</sup>M? ;BÈB ç-v çO- ?Q`M iQ`M +| i? ç2K M;m²M
i?,M; ?Q H M- /UM; /KM; ` ?ϕi ;B®M; €Q M;?o +| i? +•m i?¬M; pÈB ?mv M ^aQ i?

æ°i M?B M- K°i +€B w MB K +U+ F€ ç€M; bÊ- K°i +€B F ?Qϕ+? FBM? M;QÌB M^av
S?QM;X

@ *?d +ÁM +| i?ÌB ;B M KQÌB M;`v M[ - `®i +m°+ H` +| i? i?"M? +¬M; ? v F?¬M; \

@ J°i F?B i?"M? +¬M; - i Qi M?'i +| çQÊ+ im pB +Æ bÎ iQÆM; çQÆM; pÈB *?•M >m
ç|- iB M p`Q KQÌB ?ϕM; ç-m +O *?•M GQM; >°B- +kM; +| M„K +?„+ i?"i HÈM5 h?
pÈB +€+ i?B M FB m +€B i? i` M? T?QM; K°i ?²B5

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆBX

L;?o ç M +m®B +MM; - iQ`M i?•M +O ?„M +kM; KÆ ?<sup>2</sup>`mM `~v H M K°i ?²BX

o K†i Hw Hm"M K` M|B- +€B w iQÎM; +MM; F ?Qϕ+? M`v +O ?„M- +| +Æ ?°B i?U+

Zm M i`¼M; M?'i +?QM? H`- h`B m S?QM; i`QÊ+ i`"M [mv i +?B M +m®B +MM; - +
` çQÊ+ ?ϕi ;B®M; €Q M;?o +O #^aM i?•M ? v F?¬M;X

QyQ

S?"M?

" M i` M Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+ ç°i M?B M i`mv M` K°i iB M; M' FBM? M;QÌB X
F?¬M; - K°i çϕQ #,M; [m M; bÆM ^aM? KϕM? K)- K M; i?2Q ?"M mv F?OM; #® F?¬M
Q T?O J h?B M h K p`Q # M i`QM;X

"`+?5

J h?B M h K #` ç€M? p,M; tm®M; F?ÄB Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+ - i?B m +?9i M
çB m- F?¬M; M;WM; `mM `~v- i?¬M iB M? ?Q^aM; bÊ,

@ L;QÆB pW KÈB ç°i T?€ *?•M >mv M *'T F?¬M; # Q H•m- ?ϕi ;B®M; €Q M;?o F?
>mv M *'T iB m i?"M?5 >ÆM M[#Q i?m"i ?mv i Kϕ+? + Q i?•K M?Q i? - M?'i ç`M
i9v # M i`QM; >mv M ",M; h`mv M h?W 5

j9NX *?QÆM; j8y, æB K . M? E?B m *?B M

Zmv i ç'm i`QÌM; "„+ oU+

h`"M ;B Q T?QM; F`+? HB i ;B[? B +QÌM; ;B^a *?•M >mv M *'T- +m®B +MM; /Q ",
K` +?'K /SiX

@ E?¬M; ?' H` i?B M i`B i•M i9 KÈB [m"i F?ÎB +O >mv M ",M; *mM; - pW KÈB ç
F?¬M; # Q H•m- HB M +| i? +?B M i?„M; çQÊ+ J h?B M h K *?•M >mv M *'T iB m

@ L;?2 M|B ",M; h?Ov L;mv i +kM; ;B®M; M?Q ",M; oB iB M iY- +MM; çϕi çQÊ+ i
i`QM; >mv M ",M; h`mv M h?W 5

@

æ€K i?B M i" B /QÈB ç" B +kM; ç m F?¬M; F?ÄB bÊ ?½B +ªK F?€BX

>mv M ",M; *mM; tQ M v mv / M? K¢M? K)- î i¢B *U+ ",+ - M„K ;B[i`QM; i v >mv M K°i i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W æ¢B HK+- +S +€+? K'v +?K+ M,K H¢B +| i? KÎ` K

h`QM; h?"T æ¢B h¬M; S?€B- #`B / M? +O >mv M ",M; *mM; pšM Hm¬M t T i`QM;? +€+ F€ \*?•M GQM; >°B i`QÊ+ ç•v- ç m Hm¬M tm'i ?B M M?[M; i?B M i" B çdM? T?C

@ ",M; h?Ov L;mv i M`v- +?QM? H` im Hmv M +¬M; T?€T >"M ",M;- bQ pÈB æB M + Q KBM? ?ÆM F?¬M; Qi5 >ÆM M[- M`M; +ÁM +| çQÊ+ ?mv i K¢+? +QìM; ç¢B i?

h`B m S?QM; [m M b€i i`"M +?B M iW ç-m ç M +m®B- +ªK ;B€+ b•m b„+ i?U+ HU+ F +| H) +| +Æ ?°B ç¢i çQÊ+ ç M +'T #"+ h-M E?¬M L;¬- J¢+ h?B M u

J h?B M h K M`v +kM; imv i ç®B #'i T?"K- +| ?v p¼M; ç€M? b•m p`Q # KQÆB ?¢ >°B- î Zmv i ç'm i`QìM; ",+ oU+ M`v- i?U+ HU+ ;¬M pÈB # M;QìB ç M?'i i?B M i L;¬X

L m ç +?Q h`B m S?QM; H9+ M`v ç®B K†i pÈB J h?B M h K- +kM; F?¬M; M„K + i?„M; HÊB- +kM; F?¬M; i? i?B m K°i T?2M F?' +?B MX

h`"M +?B M M`v F i i?9+- ",M; h?Ov L;mv i pB + M?•M M;?o F?¬M; M?QìM; B- +? ?„+ K½ î F?m pU+ Zmv i ç'm i`QìM; ",+ oU+- i?"K +?Q i`QM; i'i +ª +€+ ?„+ K½ +O +kM; H` i?m° + ?`M; ç-mX

@ h?Ov L;mv i- i`"M +?B M H-M M`v- Km°B T?€i ?mv F?¬M; i 5

h?B M FB m +€B i? ",M; oB iB M iY- i`QM; +†T K„i #,M; H½M?- +U+ F€ ?B K i?'v

@ h, i,- ç•v +?d KÈB H` T?•M çQ¢M ç-m iB M K` i?¬B- i ç½ #` ûT T?ªB bY /KM; ç >¬ ?'T +O ",M; h?Ov L;mv i +kM; +| +?9i /²M /"TX

h`"M +?B M pW `²B- /M b Q M`M; +kM; H` +?B M i?„M; pQÊi +'T- K†+ /M M`M; i? i?QªB K€B +?Q H„KX

*?ŠM; [m - G M? #`B \*?•M GQM; ç²M; b„+ i`QM; i v +O M`M; ç½ M´B H M K°i i-M b„+ M?`M M?¢i- i?B M i" B HQM; p`M +kM; ;B i,M; i` M /B M `°M;X

@ Jm°B Km°B- Km°B T?ªB ?B m ``M;- i¢B \*?•M GQM; >°B +| F?¬M; Qi i?B M i" B- +| i? F?B m +?B M pQÊi +'T +ª5 oW `²B Km°B bY /KM; #Q F„ ?mv i K¢+?- pQÊi h?B M h K- ç½ H` ``i F?¬M; i `²B5

",M; oB iB M iY çQ i v F?) +?dM? H¢B K°i bÊB i|+ `®B m°B Km°B- i`QM; +†T K„i +?B m M²M; ç"KX

QyQ

Zmv i ç'm i`QìM; ",+ oU+

*?B M ç'm ç½ i`ªB [m ?ÆM ? B KQÆB pÁM;- +€+? +K+ +`M; H9+ +`M; `ä ``M; ?Æ "®M ç¢B ?„+ K½ +O ",+ oU+- H'v ",M; h?Ov L;mv i çSM; ç-m- i?B M i" B HQM; p K¢M? K) ?ÆMX

hB T i?2Q H` >²M; \*?B M- im pB \*?•M >mv M \*'T bÆ i?"M?- +?Q iWM; i?'i #¢B i` pÈB K°i p` i?B M i" B im pB \*?•M >mv M \*'T M´B / M? ç½ H•m ç€M? M; M; i v pÈB M æSM; i?S # H` h`B m S?QM;- +?B M i?„M; HB M iB T ?ÆM ? B KQÆB i`"MX

æSM; i?S iQ H` oQÆM; hB m Zm€B- ç²M; /¢M; +kM; +?B M i?„M; HB M iB T ?ÆM \*?ŠM; [m - î i`"M +?B M i?S ? B KQÆB ? B- p`M F?Q +O oQÆM; hB m Zm€B FûK L;¬5

.M T?|M; K„i F?„T +^a æϕB HK+- i?b h-M E?¬M L;¬ +kM; H¨ i?B M i¨B i?¬M i?QϕB-
>°B F€i`QÊ+- bQ pÈB Jϕ+ h?B M u +ÁM + Q ?ÆM K'v + 'TX

P¨M?5

oQÆM; hB m Zm€B pW H M i¨¨M; - HB M T?€i ϕ°M; M; v HU+ HQÊM; ?mv i Kϕ+?-
iWM; iB [m M; i`ϕ+? iY FBK M?Ä HB iB- iQ¨M i?•M +Æ i? M?Q FBK i?B i +?9 iϕQ
K°i pÁM; - ;B®M; M?Q K°i M; QÌB F?´M; H² i?m M?Ä p"v5

h`QM; M?€v K„i ϕ|- HU+ HQÊM; i?•M i? +O ?„M ϕ½ ϕQÊ+ +QÌM; ?| H M ϕ M K°i
K°i M„K i v i?¬B +kM; +| i? ϕ" T M€i K°i +QÌM; ;B^a *?•M L?•M *'T #bM? i?QÌM; 5

@ æ` a€i S?QM; o•M *¬M5

oQÆM; hB m Zm€B pk ϕ°M; ϕϕB +¬M FBK i?B i- iWM; ϕϕQ iWM; ϕϕQ +¬M^aM? /¨B
b€i T?QM; iY i? M? b„+ +m²M; #ϕQ #MM; T?€i- mv M,M; # Q T?O T?ϕK pB +^ai`,K i

Gm" M +?B M HU+- oQÆM; hB m Zm€B ?Q¨M iQ¨M +| i? bQ b€M? pÈB *?•M >mv M
>mv i Kϕ+? h?QÊM; *´ i` M M; QÌB +O ?„M i?" T T?¬M ϕ†+ i?M- #` i?QÆM; +¨M; M

@ *¨M E?¬M *?QM? E?Q Zmv i5

> B K„i h-M E?¬M L;¬ H|2 b€M; M?Q b Q i`ÌB- i` M M; QÌB T?€i` K°i Hm²M; *?•M
ϕϕB- iB M ?¨M? +•m i?¬M; /šM ϕ°M; M; mv M F?Q i?B M ϕ` tmM; [m M?X

oM pM5

h?Q€M; +?®M; - [m M; ?Á iY iBM? b„+ T?¬ i?B M +€B ϕ` ϕ½ +?B m `¼B T?ϕK pB

@ >¬5

h-M E?¬M L;¬ [m€i HÈM K°i iB M; - +?QÎM; FbM? iY iBM? b„+ K M? K¬M; +m²M +m
v m K i?B M ϕ` - HšK HšK +?QM? F?Q- +| F?Q i? M?Q [mûi M; M; +¨M F?¬M5

æ€K b€i T?QM; +¬M^aM? /Q oQÆM; hB m Zm€B T?€i ϕ°M; ` - ;B®M; M?Q K°i ϕ€K
i€M HQϕM ϕB ? iX

"`+?5

GU+ HQÊM; F?OM; #® K M; iQM? €T ϕ^aQ- i`U+ iB T ϕ€M? +?Q oQÆM; hB m Zm€B
GQϕB +? M? H +? p K†i i?U+ HU+ M?Q i? M¨v- F?| +| i? /MM; ?mv i Kϕ+? +MM;

oQÆM; hB m Zm€B M? M? +?|M; i?'i #ϕB- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +?9i M; Q¨B
+MM; ϕŠM; + 'T pÈB Jϕ+ h?B M u- i?B M i¨B bWM; b[M; i` M ϕdM? T?QM; æϕB HK+
i?"K +?Q +ÁM +| i? ϕ€M? b•m p¨Q Ry ?ϕM; ϕ-m M[X

@ æ€M; iB +- ` i v [m€ M? M?5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i" M HU+ i" T i`mM; +^aK SM; ?mv M /B m *?•M
E?¬M L;¬X

æ†+ #B i H¨ ?mv M /B m p ?ϕi; B®M; €Q M; ?o +MM; pÈB F?^aM,M; +•m i?¬M; i?B
i?B M ϕ` iU M?B M +O ?„MX

*?d H¨ - +?B M HU+ +O h-M E?¬M L;¬ bQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÊM; +ÁM KϕM? ?ÆM
KϕM? K) €T ϕ^aQ oQÆM; hB m Zm€B- F?B M +?Q ?„M F?¬M; +| +Æ ?°B [m M b€i i?

h`B m S?QM; F?) M?„K ? B K„i HϕB- i•K i?¬M +?bK p¨Q i`QM; *?•M GBM? M; mv M
w +^aM? # M i`QM; ϕ|X

@ *?•M GBM? M; mv M +O i - ~M +?S M?[M; ?mv M^aQ w +^aM? - +?O v m H¨ ϕ M iW
i?2Q H¨ ϕ M HoM? M; ° iW >mv M >Q "°Q æB M5

h`B m S?QM; T?•M iQ+? iWM; +?9i K°iX

QyQ

Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*'- i` M +^a M, K Zmv i ç'm i`QÌM; - K°i F?B +| +QÌM; ;B<sup>a</sup> i v- h`B m S?QM; +kM; ç m b) KÎ` h?—M GBM? L?½M iB M ?"M? [m M b€iX

h`<sup>a</sup>B [m F?¬M; M; WM; [m M b€i- ?„M ç½ +| M? [M; i? M; ° +MM; pÈB iB M i`B M K

@ >ç i ;B®M; €Q M; ?o - +?QM? H`i? M; ° im ?"M? +O #<sup>a</sup>M i?•M K¶B M; QÌB- +<sup>a</sup>K M F i i? "M? ?ç i ;B®M; p¬ ?bM? - +•m i?¬M; ?mv M <sup>a</sup>Q i?B M ç` - KQÊM mv i? +O i?

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; /—M /—M +| K°i w M; ?oX

>ç i ;B®M; €Q M; ?o - H`v \*?•M GBM? M; mv M H`K ?ç i ;B®M; - ÎT?QÆM; /B M iBM? ç| KÈB +•m i?¬M; pÈB i?m° + iQM? €Q M; ?o iQÆM; SM; # M i`QM; M; mv M F?Q i?

L?Q p"v K" M|B- K¶B K°i +?B m K°i i?S+ +O F im Hmv M- ç m b) +•m i?¬M; pÈB M +?Q mv M, M; i?U+ HU+ ;B i, M; H M i?"i HÈMX

"ÎB pb +| ?ç i ;B®M; €Q M; ?o - F?B M +?Q +QÌM; ;B^a *?•M >mv M *'T +?d +—M ;B h?—M ?¶ i`Ê- #'i +S H9+ M`Q +kM; +| i? +•m i?¬M; pÈB M; mv M F?Q i?B M ç` - +| mv i? +O i?B M ç` 5

J` i` M i?U+ i - +?d F?B M`Q çç i iÈB \*?•M \*?O \*'T- KÈB +| i? +?•M +?QM? i`U+ iE i?B M ç` 5

æQÆM; M?B M- *?•M >mv M *'T #'i +S H9+ M`Q +kM; +| i? +•m i?¬M; pÈB M; mv M M? [M; ?mv M /B m i?m° + iQM? M; mv M F?Q +`M; +QÌM; ççB ?ÆMX >ÆM M [+ÁM pÈB pB + ?¬ SM; M; mv M F?Q i?B M ç` i`Ê mv +?QX

v M; ?o ç½ ?Q`M iQ`M KBM? t€+5

h`B m S?QM; Km®M M; QM; F i ?ç i ;B®M; €Q M; ?o - +ÁM T?<sup>a</sup>B i`^aB [m ? B +€B i`

h?S M?'i- +^aK M; ° €Q M; ?o i?B M ç` ç° + ?[m +O +?QM? KbM?X *€B HQçB HoM? T?^aB çO +QÌM; ççB KÈB çQÊ+X

æ•v KÈB H` çB K K'm +?®i M?'i- h`B m S?QM; ?B M içB pšM +ÁM i?B m K°i +?9i ?

h?S ? B- ç2K €Q M; ?o HoM? M; ° çQÊ+ iW i`QM; i?B M ç` - /MM; *?•M GBM? M; m Îi? ;BÈB iBM? i?—M- /UM; /K+ i?, M; ?Q - i`Îi?"M? ?ç i ;B®M; €Q M; ?o +?•M +?Q

*€B M`v +ÁM K v H` /Q +^aM? ;BÈB iBM? i?—M +O h`B m S?QM; çO + Q- KÈB +| i?

@ J'm +?®i H` ÎçB K i?S M?'i- i +—M T?<sup>a</sup>B F i ?ÊT iBM? i9v +O æB M \*?B h`mv M "aQ æB M- HoM? M; ° ` K°i HQçB €Q M; ?o çO +QÌM; ççB5

h`B m S?QM; F?) M?„K ? B K„i HçB- #„i ç—m iB M ?"M? HoM? M; °X

h` M i?U+ i - #'i Hm" M H` æB M *?B h`mv M h?W ? v H` >mv M >Q "aQ æB M- +? i?¬B- +kM; ç m +| i? HoM? M; ° ` K°i HQçB ?ç i ;B®M; €Q M; ?o +QÌM; ççBX

L?Q p"v K" M|B- h`B m S?QM; b) / /`M; ?ÆM `i M?B mX

*?d H`- #<sup>a</sup>M iQM? h`B m S?QM; Hm¬M +® ;„M; Km®M çç i iÈB ?Q`M K„- F?¬M; Km i`mv M i?W K"i ?¼+ æB M *?B h`mv M h?W +MM; pÈB >mv M >Q "aQ æB M M`v M; QM; F i` K°i HQçB ?ç i ;B®M; €Q M; ?o K` i?¬B5

L?Q p"v K" M|B- ç° F?| F?, M +MM; pÈB bU T?S+ içT F?B HoM? M; ° ?ç i ;B®M; €Q F?B ç€M? b•m p`Q *?•M >mv M *'T #bM? i?QÌM; X

J v K„M h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` M; QÌB #bM? i?QÌM; X *| çQÊ+ h?—M GB M; mv M p¬ +MM; +QÌM; ççB- M, M; HU+ i?¬B /B M- ?¼+ i" T HoM? M; ° ?Q`M iQ`M F?M

@ Jm°B Km°B i?„M;5
 a m F?B i`-K K†+ K°i ?²B H•m- ",M; oB iB M iY F?) H~K #~K- M|BX
 G9+ M"v- #ªM i?•M M"M; H" i?B M FB m +€B i? - ç½ çQ ` K°i +€B F i Hm"M M?Q
 @ B i?„M; B i?m \
 h-M E?¬M L;¬->¢ hB M h?QÆM;- M K iY [m, M?½M +kM; ç m ç M; •K i?-K iU ?ÄB
 @ h`B m S?QM; M"v- [mª i?"i +?QM? H" K°i ç¢B ?„+ K½- M; v +ª i +kM; ç½ M?bM
 M"v- ?„M +?„+ +?„M b) i?m 5
 o K†i h-M E?¬M L;¬+?„+ +?„M- M|BX
 @ L|B i?Y M;?2 t2K\
 :½ i? M? MB M K†i +?[çB M M;¢+ M?B M ?ÄBX >„M K½B +?Q ç M H9+ M"v pšM+/
 H-M M"v h`B m S?QM; pÈB ",M; h?Ov L;mv i;B Q T?QM;- +| i? M|B H" +U+ F€FE
 @ "i +S K°i HQ¢B ?mv i K¢+? i`mv M i?W M"Q- +kM; ç m F?¬M; i? FûQ /`B +?B
 h-M E?¬M L;¬+QìB ? ? X
 :½ i? M? MB M K†i +?[çB M M;?2 p"v- b„+ K†i F?) #B MX
 *?Êi ?„M F?) ?Qi K°i ?ÆB i?"i b•m- /QìM; M?Q i?W M?"M HìB ;BªB i?Q+? +O h-M
 QyQ
 @ J°i F?B K'i çB bU +?2 +?Î;B i`b +O HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- ç t2K M;QÆB H"K
 *?•M >mv M *'T\
 h`QM; €M? K„i ",M; h?Ov L;mv i t i [m K°i iB iU K½M- H½M? w M²M; ç"KX
 *K+ /B M ;Bì T?9i M"v- imv `^M; M"M; pšM F?¬M; H"K ;b çQÊ+ h`B m S?QM;- M?Q
 +?B K i?QÊM; T?QM;X
 > B M;QìB FûQ /`B ç®B F?€M;- HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +kM; ç M; F?¬M; M;WM; i
 GU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +?QM? H" i`mv M i?W tm®M; iW í iB M- K°i F?B iB m ?
 H¢BX
 aQ p i®+ ç° F?¬B T?K+- HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? bQ pÈB *?•M GBM? F?Q i?b FûK
 >ÆM M[- ",M; h?Ov L;mv i p¬+MM; iU iBM `^M;- ?mv i K¢+? i`mv M i?W +O M"M
 M,K- T?QÆM; T?€T p"M /KM; iBM? /B m- M?'i ç`M? +| i? FB M i`b H•m ?ÆM h`B
 @ SªB i?m b Q\
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +?QîM; F?®M; +K+ /B M- H"K b Q +| i? F?¬M
 E?¬M; M;WM; FûQ /`B +?B M ç'm- HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O ?„M +kM; iWM; +?S
 L?QM; K"- i?m M?Q p"v- h`B m S?QM; imv i ç®B F?¬M; + K HÁM;X
 @ h`QÊ+ F?B M;QM; F i` çQÊ+ ?¢i ;B®M; €Q M;?o - T?QÆM; /B M ç®B F?€M; p"
 H" ç®B i?O +O M"M;5 s2K` +?d +| i? i?Y T?QÆM; /B M iBM? i?-M5
 h`QM; ç-m h`B m S?QM; `i M? M? T?•M iQ+?X
 L?[M; +¬M; FQ+? p [mv M +QÈ+- ç Q FB K- F +ª +¬M; FQ+? #^M; *?•M GBM? F
 +kM; ç m i?m°+ p T?QÆM; /B M p"i +?i- +?QM? H" M?[M; T?QÆM; i?S+ K„i i?Q
 +ªK M?"M çQÊ+X
 @ >mv M *'K *?B L?½M\ >¢i ;B®M; €Q M;?o +O M"M; M"v +QìM; ç¢B M?Q p"v-
 F?¬M; i-K i?QìM;- t€+ bm'i i?"M? +¬M; `i i?'T5 ",M; >²M *?B J•m\ L"M; i im H

T?€T >"M ",M;- F?ª M,M; +?®M; +U iBM? i?-M ç®B pÈB ?"M HU+ ?ŠM +kM; `i Kç
L?½M\ L;QìB >mv M ",M; *mM; B M'v i•K iQM? HçM? HMM; +SM; +ÄB- F?¬M; / /
h`B m S?QM; HQÈi [m K°i HQÈi # HQçB #Q i?m"i M?½M ç²M; K" +?QM? KbM? ç
T?€i ?B M ` - i?Q+? ?ÊT M?'i pšM +?QM? H" G¬B >Ä h?-M J•m K" KbM? pW KÈB
>Ä p" #,M;- +?QM? H" [m M ? F?„+ +? HšM M? mX
G¬B >Ä h?-M J•m- +?QM? H" /Q G¬B p" >Ä /mM; ?ÊT HçB- ç²M; i?ìB tmv M [m +
iBM? i?-M5
æQÆM; M?B M- h`B m S?QM; pšM +ÁM K°i ççB b€i +?B m M[- ç| +?QM? H" h?Ov
T?€i ç°M; iBM? i?-M +¬M; FQ+? i`U+ iB T5 G9+ ç| - iBM? i?-M HU+ +O B KçM?
?ÆMX
@ o"v i?b i?Y G¬B >Ä h?-M J•m t2K
h•K MB K h`B m S?QM; F?) +?mv M- HB M H"K` [mv i ç`M?X
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
" M i`QM; ç M çB M- K°i +?MK iB *?•M GBM? H¬B ?Ä ç°i M?B M T?ìM; p¼i H MX
*?Êi K°i iB ?mv i i`ç+? H K M?ç i ç°i M?B M ?ì i?"M? bÈB iÆ- ç2K *?•M GBM? H
M?"T p"Q i`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€BX h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B- *?•M GBM? H
i`QM; bm®i- +MM; pÈB ç²M; HU+ # M i`QM; ?"M ç"K /mM; ?ÊT HçBX
h?`+? i?`+?5 h?`+? i?`+?5
J„i i`€B +O h`B m S?QM; /MM; K°i HQçB iB i i'm F€ /` F?¬M; M;WM; +?ÊT ç°M; H
?² ?B M H M K°i +€B pU+ b•m ?"M ç"K- +?mM; [m M; tm'i ?B M K°i i-M; H¬B ?Ä
;B®M; M?Q +ì bBM? K M? p"v- F?¬M; M;WM; M?ªv H M- HQm +?mv MX
h?2Q bU /mM; ?ÊT M;`v +`M; ?Q`M K„+O ç²M; HU+ K„i i`€B p" H¬B ?Ä K"m t M? F
/-M /-M ?Ä ?ÊT pÈB K„i i`€B +O h`B m S?QM;X
G9+ M"v- # M i`QM; ç²M; iY K„i i`€B +O h`B m S?QM;- H'T HQçM; K°i pÁM; H¬B
+'T i®+ Hm•M +?mv M K½M? HB iX
@ æì H"
h? t€+ p" iBM? i?-M +O ",M; h?Ov L;mv i i?QçM; `mM; H M- +ì K°i HQçB #'i M F
@ *€B M"v +€B M"v b Q +ì F?ª M,M;\
.QÈB ç" B- M K iY [m, M?½M ç°i M?B M ?¬iQ K°i iB M;- i?-M iBM? ?QªM; bÊ,
@ æ•v +?QM? H" #Q T?€T i?9+ ;BK+ Zm, L?½M æ²M; >Ä +O « ;B +?9M; i 5
@ G¬B >Ä h?-M J•m Kî5
h?-M [m M; H¬B ?Ä i`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM; ç°i M?B M Hì2 H M `²B #B M
S?®+5
J°i çQ`M H¬B ?Ä K"m t M? TªM; T?'i M?Q ç M; i?B m ç®i tmM; [m M? i?•M i? K
L;mv i- i`mv M ç M K°i iB i? M? •K i`-K i?'TX æ•v +kM; F?¬M; TªB H" HQçB HY
*?d i`QM; M?€v K„i- ççK H¬B ?Ä K"m t M? FB HB M i?B m ç®i M' p M;- HçB H
i?-MX
@ 5
",M; h?Ov L;mv i ?ûi HÈM K°i iB M;- b„+ K†i i`„M; # +?- i` M i`€M +?ªv ` K² ?¬B
L`M; KçM? K) i?9+ ;BK+ \*?•M GBM? F?Q- i` M M;QìB Mî`° #,M; [m M;- i` M H`M
?B M H M K°i i-M; ?Q p,M #,M; bQÆM; +`M; bçM; M;ìB ?ÆM- ;B®M; M?Q K°i ççK

smv5

æ€K H¬B ?Ä K¨m t M? ç M; M' p M; i?B m ç®i i` M i?•M i? +O M¨M;- `i M? M? MY X

*?ŠM; [m - i®+ ç° T?€i ç°M; +O G¬B >Ä h?¬M J•m i?"i bU [m€ M? M?- ;¬M M?Q + i`QM; +?ÊT K„i- ç²M; ?Ä i?¬M #Q ç½ ç€M? i`9M; KK+ iB m `²BX

æ M F?B H¬B ?Ä K¨m t M? ç½ #` /"T i„i- i?b i` M / i?`i tBM? ç T +O ",M; h?Ov L +?€v tûK #®+ F?|B `²BX

L?QM; K¨- i B M¢M HÈM ?ÆM M[- +?QM? H¨ î i` M T?QÆM; /B M iBM? i?¬MX

G¬B >Ä h?¬M J•m- #ÎB pb +?QM? H¨ *?•M GBM? H¬B ?Ä - /mM; ?ÊT pÈB ç²M; H S?QM;- +?Q M M +kM; b) ç²M; i?lB i?B m ç®i +¬M; FQ+? T?QÆM; /B M iBM? i?¬M

æ®B K†i pÈB +¬M; FQ+? T?QÆM; /B M HBM? ?²M i•K i?¬M- i?O çQ¢M SM; T?|+O FûK `i M?B mX

@ 5

",M; h?Ov L;mv i i?ûi H M K°i iB M; i?ªK i?B i- î i` M K†i ç'i F?¬M; M;WM; [m v + G¬B ?Ä p¬ ?bM? î i` M T?QÆM; /B M iBM? i?¬M +O M¨M; F?¬M; M;WM; i?B m ç M¨M; i?W M?"M bU i?®M; F?' /"v pÁ i`QÊ+ ;Bl +?Q iWM; +|X

@ Jm°B Km°B5

a„+ K†i ",M; oB iB M iY F`+? #B MX

@ hB m iY i|+ H K- M;QÆB F?¬M; M;ì H¢B /€K ?¼+ i`°K #Q i?m"i Zm, L?½M æ²M;

L K iY [m, M?½M # M /QÈB ç¨B +kM; T?šM M° `®M; ;B"MX

G¬B >Ä h?¬M J•m /Q h`B m S?QM; T?€i ç°M; ` - ?B M M?B M +?QM? H¨ b Q +?û ?ÆM M[+?QM? H¨- F?ª M,M; +¬M; FQ+? p¨ T?€ ?Q¢B +O G¬B >Ä h?¬M J•m- b M?'i K¢+? +O ?„M +¨M; +QlM; ç¢B ?ÆM M?B mX

L?'i i?lB- M K iY [m, M?½M +„M ` ,M; M;?B M HÊB- T?šM M° p¬ +MM;X

@ E?¬M; ç9M;5 >mv i K¢+? M?½M ç²M; +O iB m iY M¨v- M,M; HU+ ç€M; bÊ M?'i- T?K+ +? - +QlM; ?| +?B M F„ #Q i?m"i +O ç`+? M?•M5

L K iY [m, M?½M ç°i M?B M M;?o ç M +€B ;b ç| - F?¬M; F?ÄB ?Qi i?"i K¢M? K°i M;

h?•M H¨ i`mv M M?•M +O K°i i`QM; # ç¢B h? ;B ?mv i K¢+? M?½M ç²M;- ç•v H¨ ç M K°i HQ¢B ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +| M,M; HU+ #B M i?€B ç M KS+ M¨v5

j8kX *?QÆM; j8j, h?B M EB m *€B h? E?B m *?B M

j8jX *?QÆM; j89, J v •Q *?Q L;Q`B

j89X *?QÆM; j88, L?"M h?m

j88X *?QÆM; j8e, L?Q L;QÆB JQM; Jm®M

j8eX *?QÆM; j8d, GU+ E?€M; h?B M EB m Ui?QÊM;V

j8dX *?QÆM; j83, GU+ E?€M; h?B M EB m U?¢V

j83X *?QÆM; j8N, E i h?9+

j8NX *?QÆM; jey, J'i E?®M; *?

jeyX *?QÆM; jeR, E?¬M; *| Zmv h„+

jeRX *?QÆM; jek, o•M GQM; æ GK+ *Q`M;

jekX *?QÆM; jej, ",M; >Ä aQM; h`¼M; h?B M

jejX *?QÆM; je9, >ÊT h€+

je9X *?QÆM; je8, h`MM; EQ+? *?•M >mv M

je8X *?QÆM; jee, ok h?B M L;¬

jeeX *?QÆM; jed, hB M *'T h?"M? *¬M;

jedX *?QÆM; je3, h€B *?B M h?B M EB m

je3X *?QÆM; jeN, >mM; >,M; ",M

jeNX *?QÆM; jdy, h•M h?B M EB m

jdyX *?QÆM; jdR, *€B «K *O ",M; oB hB M hY

h` M F?¬M; i`mM; K°i KªM? b¬M; M;ÁB ?¶M ç°M

h`B m S?QM; p` ",M; oB iB M iY H–M i?S ? B ;†T M? m- mv €T *?•M GBM? M;QM;
i?¬M; i?B M ç` ?mv MªQ- ?"M T?QM; M° F?B m- çB M KBM? H–M HQÊi H|2 H M

@ h M iB m i†+ p¬ bd M`v F?B M m°B Km°B p¬ /mv M pÈB \*?•M GQM; >°B- ?¼+ i`°
h?W +O +?9M; i - F?¬M; M;WM; HÈM K¢M? #ªM i?•M

h`QM; +†T K„i T?QÊM; +O ",M; oB iB M iY i`"M M;"T H½M? w M²M; ç"K- p K†i Q
#° M;U+ b[F?¬M; M;WM; T?"T T?²M;X

«XXX¬XXX¬XXXXMXXX;5

G`M / imv i i`„M; iQ`M i?•M M`M; MÎ`° iBM? [m M; `¢M; `Ð H¢M? M?Q #,M;- >mv
i?9+ ;BK+ ¸ M KS+ i`M +MM;- F?Q iS+ ?`M #,M; +QÌM; ¸¢B M;QM; F i# Q T?O T?¢
[m M?X

*¶ ?`M w FB i?'m i`B i+®i iOv- t•K M?"T i?ŠM; p`Q i•K HBM?- i?"K +?Q +ÁM +| +
pÈB ",M; >²M *?B J•m +O h`B m S?QM;X

@ "Q i?m"i ?mv i K¢+? FQ+? T?€i i? K K°i #QÈ+ M[- HU+ T?ÁM; M;U i,M; + Q- T
M? M? ¸QÈ+ +?[i`- ?`M mv ?bM? i?"M? M M GoM? pU+ >`M ",M;

h`€B iBK h`B m S?QM; F?) M?ªv H MX >B M i¢B i?U+ HU+ +O ",M; oB iB M iY b
¸€M; bÊ ?ÆM M?B mX

*?d i`QM; i?ÌB ;B M K'v +€B ?¬ ?'T- / i?`i iQ`M i?•M ",M; oB iB M iY ¸½ ?Q`M K„ F
HQ€M; M?Q #,M; imv i HQm Hv p`vX

.mv M?'i F?¬M; i? i`QM; i?ÌB ;B M M;„M ?| ;BªB- +?QM? H`M?[M; i?QÆM; i`M #
iBM? i?¬MX

@ æ•v H` oU+ HU+5 .MM; #Q i?m"i ?mv i K¢+? iQÆM; SM; pÈB >mv M ",M; L; ¼+
?| iQ`M #° F?m pU+ #®M T?Q tmM; [m M?- ¸|M; #,M; p¢M /†K5 \*?Q /M H`i?B M
p`Q i`QM; ¸|- +kM; ¸ m #` bmv ;BªK i?U+ HU+ i?"i HÈM5

J¢+ h?B M u F?) i`²B ¸¬m H M i` M K†i MQÈ+- [m M b€i i`"M +?B M ¸'m Î t t X

G9+ i`QÈ+ h`B m S?QM; ¸€M? #¢B h?¢+? h?W h?B M- i`QM; HÁM; ?„M p¬ +MM;
+kM; iQÆM; ¸®B M;„M M;OBX

J` ?B M i¢B- h`B m S?QM; H¢B i€B +?B M ",M; oB iB M iY- J¢+ h?B M u i?"i +kM;

.M b Q i?b ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; +kM; KÆ ?² F?„+ +? ",M; oB iB M iY- K`
h?¬M J•m H¢B iQÆM; F?„+ ",M; oB iB M iY M[X

@ L m M?Q F i?ÊT #Q i?m"i GoM? pU+ >`M ",M; M`v +MM; pÈB GoM? pU+ h`¼M; h
p`v i?b ?B m [mª F?ŠM; ¸`M? b) F?¬M; +?d i,M; H M; 'T ¸¬B5

h`B m S?QM; i?Q€M; bmv M;?o K°i +?9i- HB M ?B m ¸QÈ+ F ?Q¢+? # M ¸¬m +O "
h?B MX

J°i F?B F i?ÊT GoM? pU+ >`M ",M; M`v +MM; pÈB GoM? pU+ h`¼M; h?¢+?- i?"K +
+kM; +| i? #` ?¢M +? X æ†i Î \*?•M GQM; >°B M`v- +?d bÊ F?¬M; +| M;QÌB M`Q +|

@ *U+ "„+ >mv M ",M; S?QM;5

",M; oB iB M iY ¸€M? ` K°i KªM? ?`M HQm #,M; T?QM; +m²M; #¢Q- K¢M? K) ¸2K
i`QM; T?¢K pB K°i /†K tmM; [m M? F?QªM? F?„+ ?Q`M iQ`M ¸|M; #,M; H¢BX

E?Q ?mv i +MM; *?•M GBM? F?Q iQ`M i?•M h`B m S?QM; M?'i i?ÌB #` ¸¬M; H¢M?

L m F?¬M; TªB ?„M +| HU+ HQÈM; ?mv i K¢+? ¸®B SM;- ;†T TªB K°i ¸®B i?O +
",M; oB iB M iY- i?"K +?Q b) H•K p`Q #` ¸°M; p¬ +MM;X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

a m HQM; h`B m S?QM; ?B M H M K°i ¸¢Q ?QªM? #,M; [m M; po M;¢M + Q HÈM-
+ª +€B oQÆM; i¼ #,M; T?QM; FB M[X

>`M M,M; +¬M; FQ+? +O ",M; oB iB M iY pW KÈB iB T +`M- M?'i i?ÌB HB M #`
HQÈM; HÈMX

h` M M;QÌB h`B m S?QM; +| K°i i¬M; ?`M M,M; i?O ?°- ;B i,M; T?ÁM; M;U- ¸†+ #B
? +| iQM? KB M /`+? +U+ F€ + QX

@ >mv M ",M; h`'M J aÆM5

",M; oB iB M iY [m€i HÈM K°i iB M;- ``i M? M? iB T + "M- M; ¼+ i?O pmM; H M- H¢B
bÆM F?´M; H²- iW i` M + Q ?mM; ?,M; Q M? FQ+? i?ŠM; tm®M;X

@ ",M; oB iB M iY M`v- ç M; ;BÎ i`Á ;b p`v +?S\

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M;?B ?Q†+X

>„M i?Q€M; ;BÆ i v H M- i`QM; +Æ i? - ? B Hm²M; \*?•M GBM? +?B M;mv M #`M;
+?d p`B +?QÎM; ç½ ç€M? i M ?`MªM? +O K'v iÁ #,M; bÆMX

aQ b€M? pÈB i`QÊ+ ç•v- H-M M`v h`B m S?QM; ç®B +?B M pÈB ",M; oB iB M iY i?
M?B mX

oKi

•M? K„i ",M; oB iB M iY m ?`M- ``i M? M? iB T + "M iÈB- ç2K i`mM; i•K mv HU+ +O
T?O iQ`M #° h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; ;B®M; M?Q `ÆB p`Q i`QM; #,M; pU+ p¬ i`M- ?QªM? #,M; [m M; b
#,M; T?QM; pšM M?Q i`QÊ+ F?¬M; M;WM; ?'T i?m- +?mv M ?! ?`M M,M;- T?€i`
+?mv M F?¬M; i?¬BX

@ GoM? pU+ imv K¢M?- M?QM; ç®B pÈB i K` M!B- ?B m [mª +kM; i?'T çB ``i M?B

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +ªK i?'v F?! ?B mX

GoM? pU+ >`M ",M; i?¬M; [m ?`M HU+ +U+ ?¢M- ç¬M; +SM; bBM? HBM? p` p`i +?

L?QM; ç®B pÈB h`B m S?QM; K` M!B- ?B m [mª M`v Qi M?'i +kM; #` bmv v m çB #ª
iY ?Q`M iQ`M +?QM? H` ç M; H½M; T?Q M;mv M F?Q p` HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?5

L?QM; K` ``i M? M?- h`B m S?QM; HB M +ªK ;B€+ çQÊ+ +! +?9i F?¬M; i?Q+? ?ÊT

",M; oB iB M iY F?¬M; M;WM; iB T + "M ?„M- mv M,M; +O GoM? pU+ >`M ",M; FB
F?m pU+ i`mM; i•KX

"ÎB pb- i`mM; i•K +O GoM? pU+ >`M ",M; FB +?QM? H` #ªM i?•M >mv M ",M; L; ¼
iB M iY5

h? M?QM;- + "M i?•M +?B M ç'm- h`B m S?QM; [mª i?"i F?¬M; ? 2 M;¢B ",M; oB i

•K -K -KXXX

GU+ HQÊM; #,M; H¬B M?Q ç! ?Q ?mv M H MÎ `°- F?¬M; M;WM; p +?¢K- mv HU+
h`B m S?QM; +`M; +?B M +`M; K¢M? K)- im pB pW KÈB iB M +'T- *?•M GBM? F?Q
HQ€i ?ÆMX

",M; oB iB M iY + "M i?•M +?B M ç'm- ?Q`M iQ`M F?¬M; +?B K çQÊ+ +?9i iB M M;?

h`B m S?QM; ?B M i¢B [mª i?"i ç½ +! +?B M HU+ +O i?B M FB m +€B i? - HU+ H
M`M;- #'i Hm`M + "M +?B M ? v H` +QÎM; +¬M;- +kM; ç m F?¬M; +?9i HQ H„M;X

æQÆM; M?B M- ?mv i K¢+? ?`M M,M; +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; H`K ;b çQÊ+

>mv M ",M; L; ¼+ S?€+? h? +O ",M; oB iB M iY- HU+ T?ÁM; M;U bB m +QÎM;- ç
KS+ ç° +MM; +'T- ;¬M M?Q H` KB M /\+?X

@ G¬B >Ä h?¬M J•m5

h`B m S?QM; i?dM? i?QªM; H¢B T?€i ç°M; #Q i?m`i ?mv i K¢+?- æ²M; >Ä Î i` M M
K) #MM; T?€i- +?ŠM; [m /QÈB F?m pU+ # Q T?O +O GoM? pU+ >`M ",M;- ?B m
h?¬M J•m ç®B pÈB ",M; oB iB M iY +kM; bmv v m çB K'v T?¬MX

>ÆM M[- ",M; oB iB M iY i?ÎB F?„+ M`Q +kM; Hm¬M ç T?ÁM; G¬B >Ä h?¬M J•m-
#` ç€M? +?Q SM; T?! F?¬M; F`TX

L? [M; H-M +¬M; FQ+? G¬B >Ä h?¬M J•m M¬v +O h`B m S?QM;- i¢Q i?“M? i?QÆ
pÈB i•K i?¬M +O ",M; oB iB M iYX

",M; oB iB M iY` M H M K°i iB M;- ?"K`,M; i`„M; M?Q imv i M;¼+ F?) +„M M? K°i
K°i FQ+? æ²M; >Ä M¬vX

@ L?'i ç`M? H` +| •K KQm5

•M? K„i h`B m S?QM; F?) H|2 H MX G9+ M¬v- ",M; oB iB M iY ç½ €T b€i ç M i`QÊ+

*"M i?•M +?B M ç'm- ?"M M,M; i`mM; i•K +O GoM? pU+ >"M ",M; i¢Q i?“M? °M? ?
i®+ ç°- i?•M T?€T +O h`B m S?QM;X

L?QM; K` h`B m S?QM; T?€i ?B M` - M,M; HU+ +?B M ç'm + "M i?•M +O ",M; oB
i?QÌM;- +kM; F?¬M; +| çQÊ+ HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B M?Q h?¢+? h?W h?B M- +k
Hmv M M?Q #°M i?•MX

>ÆM M[- h`B m S?QM; `i M? M? T?€i ?B M` - ",M; oB iB M iY i`QM; H9+ +?B M
K°i +?¶ bÆ ?Î +U+ HÈM M[X

@ ",M; G¬B >mv M >Q 5

h`QM; K„i h`B m S?QM; +?Êi H|2 H K M;- HU+ HQÊM; #,M; H¬B /•M; i`"Q- K°i +?C
+€+? ? B i v +O ",M; oB iB M iY- M; v F?Q°M; bÆ ?Î i?"i HÈM H°` Î i`QÊ+ M;U+

a„+ K†i ",M; oB iB M iY F?) #B M ç´B- M?av p T?Q b m i`®M i`€M?X

S?`+?5 S?®+5

L?QM; K¼B +?mv M ç½ Km°M5 J°i +?QÎM; +O h`B m S?QM; ç½ ç€M? i?ŠM; H M
/ M?Q #,M; M;¼+ FB X

@ >YK\

h`B m S?QM; +°K ;B€+ +| +?9i ;b ç| F?¬M; ç9M;X >„M +?d +°K i?'v K°i HQ¢B +°K ;
i`mv M ç MX J°i +?QÎM; FB +O ?„M ç½ ç€M? i?ŠM; H M i` M #° M;U+ b[ç¬v ç†M

@ 5

>„M M?'i i?ÌB bYM; b®i- F?m¬M K†i +| +?9i çÄ H MX

L m +?d Hm" M T?ÁM; M;U- >mv M ",M; L;¼+ S?€+? h? +O ",M; oB iB M iY F?¬M
HU+ +QÌM; ç¢B +O h?¢+? h?W h?B M- ?m®M; +?B H¢B +| çQÊ+ #° M;U+ b[K K

*ÁM M[- >mv M ",M; L;¼+ S?€+? h? M¬v ç®B pÈB +¬M; FQ+? ?"M M,M; ;¬M M?Q
J°i +?QÎM; +m®B +MM; M¬v- h`B m S?QM; ;¬M M?Q H` F?¬M; i¢Q i?“M? +?9i i?Q
iB M iYX

@ E?¬M; tQM;5 "` HW `²B5

h`B m S?QM; w i?S+ çQÊ+ +?mv M F?¬M; ´MX J°i +?QÎM; M¬v +O ?„M- ",M; oB iB
bÆ ?Î bM? ç€M? p`Q5

Zm° M?B M- +?d i?'v i` M K†i ",M; oB iB M iY H°` MK +QÌB M?¢Q M?Q •K KQm ç½

>„M pW KÈB +?m`M #` HmB H¢B- ç½ i?'v GoM? pU+ >"M ",M; i` M M;QÌB +O ",M
` ç M +U+ ?¢MX

>"M w F?OM; #® i`Q K¢M; i" T b€i i?ŠM; iÈB h`B m S?QM; ç M; Î ;¬M i`QM; ; M; i'+
;¬M M?Q ?Q`M iQ`M ç¼M; H¢B- i?•M i? +SM; M;„+- M?'i i?ÌB F?¬M; M?`M çQÊ+

E?¬M; +?d +| i? 5

",M; oB iB M iY ç²M; i?ÌB pÈB pB + i?W M?"M K°i FQ+?- ç½ / M; `°M; ç¬B +€M? i
KbM?- K¢M? K) ¬K +?†i H'v h`B m S?QM;X

@ 5

J°i i`"M i? M? •K FBM? M;¢+ +?'M ç°M; iW F?„T +€+ MÆB i`mv M ç MX

L?[M; M;QÌB ç M; [m M +?B M ; -M ç|- +^a ç€K ç m ?€ ?®+ KB M; - K„i i`WM; HÈM F

Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*'- K°i ç€K +€+ +QÌM; ;B<sup>a</sup> ç M; [m M +?B M i` M ç`B- iQ`
M;•v M;QÌB- +€B +^K ; -M M?Q `Èi i?ŠM; tm®M; ç'ix

æ9M; p"v5

",M; oB iB M iY `i M? M? ¬K H'v h`B m S?QM; - ?ÆM M[H¢B +ÁM H" ¬K +?ti ç M

L m ç´B H¢B K°i ?Q`M +<sup>a</sup>M? M`Q F?€+- K¼B M;QÌB +ÁM +?Q `^M; ç•v +?QM? H` K
i?B i M[X

@ > ? h`B m S?QM; F?BM? ç`+? #` HW `²B5

E?¡2 KB M; >mv M ",M; L[oQÆM; M? +? H M K°i iB MK +QÌB ç„+ wX

h`B m S?QM; çSM; v M i¢B +?¶- #` ",M; oB iB M iY K¢M? K) ¬K +?ti- ?`M w H¢M? i
M;WM; H M i`"M ` iQ`M i?•MX

"` K°i M`M; #,M; K„ M?•M imv i K„ M?Q iB M i?B M i? M`v ¬K H'v- p®M /o H` K°i
T?9+5 L?QM; K` +€B M`v ç®B pÈB h`B m S?QM; K` M¡B- F?¬M; T?^aB M;?B M;Ì- +
p`Q i`QM; pU+ #,M; b•m F?¬M; i?`v ç€v5

>`M M,M; p¬ +MM; p¬ i`M M?`i i?ÌB T?QM; iÄ iQ`M i?•M h`B m S?QM;X

*?d i`QM; M?€v K„i- # M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM; ç½ M;QM; F i M M K°i i-M; #
w iB M i? K K°i #QÊ+ ,M KÁM- F?¬M; M;WM; ç2K *?•M GBM? F?Q p` HU+ HQÊM;
M;QM; F i H¢BX

@ ",M; oB iB M iY M`v F?¬M; M;Ì H¢B p¬ bd M?Q i? - /MM; bÆ ?Î i`QÊ+ M;U+ ?`T /
#,M; i?•M i? i Hm¬M5

hQ`M i?•M h`B m S?QM; +SM; M;„+- i`QM; HÁM; F?¬M; M;WM; F m F?´X

>„M +S M?Q p"v HB M +MM; ",M; oB iB M iY ¬K K°i +?¶- ç-m iB M +^aK ;B€+ çQÊ+ i
M?mv M M;¼+- M; v b m ç¡ H` +<sup>a</sup>K ;B€+ H¢M? H)Q M?Q #,M; - K°i i`"M #,M; H½M?

> B M;QÌB H9+ M`v ç M; iB T t9+ i`U+ /B M pÈB M? mX

JB M; +O h`B m S?QM; ; -M M?Q b„T bY +?¢K i?ŠM; H M i` M F?m¬M Kti imv i K
oB iB M iYX

",M; oB iB M iY i?b ;B®M; M?Q K°i p` iB M iY #,M; H½M?- F?¡2 KB M; M? +? H M
+MM; +U+X

Gm" M i¢Q M;? p HoM? pU+ ",M; ? M`v- h`B m S?QM; M;Q¢B i`W +¡ çQÊ+ HU+ H
i'i +^a M?[M; i?S +ÁM H¢B bQ pÈB ",M; oB iB M iY- ç m FûK ?ŠM +^a K°i +`T #"+X

GQ¢B iB T t9+ ; -M ;kB M?Q i? M`v- F?B M +?Q Qm i? p Kti i®+ ç° i?•M T?€T +
F?¬M; +¡ +?¶ /KM; pãX

E?¬M; T?^aB h`B m S?QM; F?¬M; Km®M ;B½v /K i?Q€i ` 5

L?QM; K` im pB +O ",M; oB iB M iY + Q ?ÆM ?„M ? B ;B B p` M?Ä- *?•M GBM? F
M?B m- ç²M; /¢M; +kM; +¡ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? K¢M? K)- H¢B im i?`M? >mv M
HQÊM; i? +?`i +kM; ç m K¢M? ?ÆM ?„M K°i #"+X

S?QÆM; /B M ?`M M,M; +?QM? H` HoM? pU+ +?mv M im +O ",M; oB iB M iY- iU
h`B m S?QM; `i M?B mX

"` +`M i?•M ;„i ; Q ¬K H'v M?Q p"v- i?•M ?bM? h`B m S?QM; +SM; M;„+- iQ`M i?•
+,M #^aM H` F?¬M; i? M`Q ;B½v /K ` M´BX

„+`„+5

oÈB i®+ ç° K„i i?Q`iM; +| i? M?bM i?'v çQÊ+- i?•M i? h`B m S?QM; p`",M; oB iB #,M; HçBX

G9+ M`v i?•M i? h`B m S?QM; ç½ ?Q`M iQ`M ç|M; #,M;- H•K p`Q imv i +<sup>a</sup>M?X „ >mv M",M; L;¼+ S?€+? h? - ;B®M; M?Q iQÊM; #,M; HQm Hv i`QM; bm®i- ?`M? ç°M +?9i M`QX

h`QM; K'v H-M ?¬ ?'T- T?çK pB i`,K i`QÊM; tmM; [m M? M?'i i?`iB #` ?`M HU+ F? ;B^a*?•M >mv M*'T+MM; +'T+kM; F?| +| i? iB T+"M çQÊ+X

L; v i`mM; i•K +O K<sup>a</sup>M? #,M; i?B M imv i ç` - ? B iÁ #,M; çB m K°i M,K K°i M[;„ +?¶- ;B®M; M?Q K°i ç¬B [mv M H[i?¬M iB M ç|M; #,M; p"vX

Jç+ h?B M u ç M; [m M +?B M î t t +kM; ç²M; i?`iB M;•v /çBX

h?ç+? h?W h?B M M;²B /QÐM; i?QÆM; Î ;¬M ç|- +?d +^aK i?'v iWM; i¬M; iWM; i¬ K†i K` iÈB- +| +?9i T?€i K°M;X

*€B M`v +€B M`v H` ibM? ?m®M; ;b ç•v\

h`QM; T?çK pB i`,K /†K tmM; [m M?- M?[M; i?B M i`B ç M; [m M +?B M KBM? €K ; +U+ HÈM- i?"K +?Q çO +| i? M?ûi p`Q K°i [m^ai€Q HÈMX

@ *€B [m, ;b p"v M \ > B M;Q`iB M?Q i? M`Q ç|M; #,M; +MM; K°i +?¶`²B5

@ © M[M?•M",M; oB iB M iY M`v- [m<sup>a</sup>i?"i H` ``i •K ?B K5 aÈK #B i`^M; M`M; F?¬

h?€B o•M aQM; hY çSM; Î i` M çdM? M9B- +| +?9i FBM? M;ç+ ç M /çB` - ;BQÆM; M K K°i M[ç|M; #,M; Î# M /QÊBX

*kM; ç²M; i?`iB i`QM; H9+ M`vX

Í T?Q æ¬M; ;¬M ç|- i` M F?¬M; i`mM; pU+ b¬M;¬ M;mv M F?Q i?B M ç` +?'M ç° KS+ ;¬M M?Q H` b¬B i`"Q H M p"vX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>Q F?¬M; p` K†i ç'i KÆ ?² +?'M ç°M;X

hWM; ççQ M;mv M F?Q i?B M ç` ?bM? /çM; M?Q ç€K K•v M'K K`m b„+ `U+ `Ð- Î M;WM; [m v +m²M; F?¬M; i?¬BX

@ ok S?B bQ Km°B i?,M; +'T`²B5

Jç+ h?B M u ?¬ M?Ä K°i iB M;X

J°i Hm²M; mv €T *?•M >mv M*'T+U+ F€+Q`iM; ççB ç°i M?B M bBM? ` - H M i`M

L;mv M F?Q p¬i"Mi`QM; i?B M ç` +kM; ?¬ SM; i?2Q ç|[m v +m²M;¬ b^aM bBM? ` M;Q`iBX

@ >¬ SM; M;mv M F?Q i?B M ç` - ç•v +?QM? H` F?^aM,M; +kM; +?d +| *?•M *?O *' w- H`K b QF?^aM,M;

h` M Zmv i ç'm i`Q`iM; h?QÊM; \*'- +Q`iM; ;B^a ç M; [m M +?B M i` M ç`B +kM; ç m F m H MX

h` M F?¬M; i`mM; MÆB h`B m ok S?d iB M +'T- M;mv M F?Q i?B M ç` ?B M ` i?" çQ`M ç€K K•v K`m b„+ b†+ bÐ ?mv M H ç² b°- T?<sup>a</sup>M; T?'i M?Q H` ç M; p•v [m M? K

@ _®i +m°+ H` HQçB ?mv i Kç+? ;b- +?d KÈB i'M +?S+ \*?•M >mv M\*'T- i? M? i? \*?O \*'T`²B\

*?QM p`h¬M :Bª- i` M K†i ç m H° p FBM? ?½BX *ªM? iQÊM; i'M +?S+ M?Q i? M`v
M,M; i`QM; i`mv M i?mv i- ;B®M; M?Q sQ+? L;mv i :B€Q +?O- EB K h¬M .B T o¬
FB m ok h?B M L;¬ KÈB +| i? +| çQÊ+5

*kM; ç²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h` M F?¬M; i`mM; +O Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*'- H¢B ?B M` K°i KªM? T?MªM?
i?W +QÌM; ç¢B "T K†i K" iÈB5

jdRX *?QÆM; jdk, "Q J"i *O æ¢Q h¬M

L; v i`QM; F?QªM? F?„+ F?B h`B m ok S?B i'M +?S+ *?•M >mv M *'T- i` M Zmv i
ç°i M?B M tm'i ?B M K°i ç¢Q >bM? +?B m h`mv M i?W KÈBX

*€B >bM? +?B m h`mv M i?W FB - iQ HÈM F?´M; H²FBM? M; QÌB- K°i +¶ F?Q iS+
?Q`M iQ`M €T +? M?[M; >bM? +?B m h`mv M i?W Î;¬M ç|X

*€B >bM? +?B m h`mv M i?W pW KÈB tm'i ?B M M`v- i`QM; F?QªM? F?„+ HB M M
h'i +ª K¼B M; QÌB ç m M; QM; K„i K` M?bM- +?d i?´v i`QM; ?bM? +?B m pW KÈB tm
pÁK i`ÌB M`v- ?B M` iWM; iÁ iWM; iÁ H¬m- +mM; i`QM; bm®i M?Q #,M; M; ¼+ -
+?d +| i? M?bM i?´v çQÊ+ M?[M; ?bM? /€M; KÆ ?²- F?¬M; +?9i`ä`M;X

@ >mv M ",M; h`mv M h?W 5

>mv M ",M; L[oQÆM; ?¬ M?Ä K°i iB M;- +| +?9i FBM? ?d ;BQÆM; K„i M?bM p T?
F?´M; H² i` M çdM? ç¬mX

hW tQ iÈB M v- >mv M ",M; *mM; +?QM? H` + M? ;€+ Î K°i ç¬m i?¬M; ç¢Q H®B p`Q
ç®B pÈB +€B i`mv M i?W M`v p¬ +MM; `ä`M;X

*?ŠM; [m - >mv M ",M; h`mv M h?W i?•M H` K°i i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W +O
F?¬M; i? M`Q çÆM ;BªM / /`M; #` K°i i? HU+ çÆM #¢+ +?•M +?QM? +?QÎM; F?®

*€B K` >mv M ",M; \*mM; M„K ;B[ i`QM; i v- +kM; +?d H` K°i H®B p`Q óS?•M h`mv M
",M; h`mv M h?W K` i?¬BX

*?d +| h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B KÈB +| F?ª M,M; M?"M çQÊ+ ó*?O h`mv M i?W
",M; h`mv M h?W - F i M®B pÈB Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´X

@ J°i i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W - >mv M ",M; h`mv M h?W 5

@ > ? hm ?`M? ;Bª ",M; ç¢Q i?"i +| T?9+ 5

@

Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ M?'i i?ÌB ² H M K°i i`"MX

>mv M ",M; h`mv M h?W i?•M H` K°i i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W +O æ¢B HK+-
M;`M M,K- i?"K +?Q K´v M;`M M,K KÈB +| i? tm'i ?B M K°i H¬MX

J` K°i F?B >mv M ",M; h`mv M h?W tm'i ?B M- K°i Qi M?[M; +¬M; T?€T- #ªQ p"i-
ç¢Q i?'i i`mv M b) +| i? i`mv M HQm tm®M; æ¢B HK+- +| i? t9+ iB M +?Q ;BÈB i
HK+ T?€i i`B M T?²M pBM?X

*| i? M|B- #'i +S i?S M`Q i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W tm'i ?B M- +kM; ç m b)ªM?
K M? p` i? +K+ +O æ¢B HK+X

J` i`QM; M`v- h?B M \*Æ h`mv M h?W +?QM? H` i`mv M i?W i?¬M #Q M?'i- +´ tQ
?B M- imv i ç®B b) i? v ç´B i? +K+ +O +ª æ¢B HK+- bªM bBM? ` M?[M; #B M ?|

@ hS æƒB h`mv M h?W - H9+ M`v ç½ tm'i ?B M ? B +€B `²B5 æ€M; iB +- H9+ i`QÊ
?B M- HƒB #` sQ+? L; mv i J :B€Q M?9M; i v H'v çB K'i5

h¬M :Bª ok hBM? h?¬M +ªK F?€B M|BX

@ aU tm'i ?B M +O K¶B K°i i`mv M i?W - ç m F?¬M; T?ªB H` M; šm M?B M- F?ŠM
çB m FB M iQÆM; SM; tm'i ?B M5

•M? K„i +U ?€M +´ ç²M; F?) +?mv M- M?bM p`Q # M i`QM; F?¬M; ;B M i¬M; €M? b
h`QM; H9+ M|B- €M? K„i +O ?„M i"Ti`mM; H M i` M M; QìB h`B m S?QM; p`",M; o
pU+ ç|M; #,M;X

@ >ÆM T?•M MY H` /Q +¬M; T?€T #,M; ? p`HU+ HQÊM; ?mv i Kƒ+? +QìM; çƒB i`
bªM bBM? F?ª M,M; ?¬ SM; M?'i ç`M? ç®B pÈB >mv M ",M; h`mv M h?W X >ÆM M
*?•M GQM; >°B F€ M`v HƒB p¬ +MM; +QìM; i?`M?5

@ *|H) +kM; +| [m M ? pÈB h`B m S?QM; FB 5 GU+ HQÊM; ?mv i Kƒ+? +O ?„M +k
M[+ÁM H` ?mv i Kƒ+? h?QÊM; *´ p¬ +MM; i?m¬M F?B iX

J'v p` h¬M :Bª +kM; ç m ;"i ç¬m i€M i?`M?X

aU tm'i ?B M +O >mv M ",M; h`mv M h?W iU M?B M +?QM? H` çƒB ?ªQ bU- F?
h?€M? oU+ ?Q M ?d- i`QM; HÁM; +kM; +| i? K bU +?ìKQM; ``i HÈMX

.M b Q *?•M GQM; >°B pšM +?Q iÈB i?ìB çB K +m®B +MM;X

" M i`QM; +?QM p` h¬M :Bª î ç•v- +| K°i p` H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q iB M T?QM; çƒQ +
BK KB M; F?¬M; M|B HìB M`QX

>„M i +kM; +?d i?Q€M; p°B p`M; HB + K„i M?bM >mv M ",M; h`mv M h?W K°i +€B
ç m çti ? i H M i` M +ªM? iQÊM; F?B h`B m ok S?B iB M +`TX

@ h?€B *´ oƒM h°+ "ªM; - +?QM? H` #ªM; / M? b€+? M?[M; ?mv i Kƒ+? +U+ KƒM? #
L?[M; ?mv i Kƒ+? i`QM; / M? b€+? M`v- iMv iB M tm'i ?B M K°i +€B- T?•M HQÊM
FûK +€B M`Q i`QM; hS æƒB h`mv M h?W 5

•M? K„i H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q F?¬M; ? +?ÈT H'v K°i +€B- M?bM +?^K +?^K #'i ç°M;X

h`QM; K„i ?„M- /` iQÊM; ?mv i Kƒ+? F?B h`B m ok S?B i'M +?S+ \*?•M >mv M \*`T
i`mv M i?W L; QƒB oU+ F i M®B +ÁM [m M i`¼M; ?ÆM `i M?B mX

o` H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q M`v +?QM? H` bQ T?K +O h`B m ok S?B- h?€B i?QÊM; h`
ç²M; i?ìB +kM; H` K°i i?`M? pB M i`QM; GB M KBM? h?€M? oU+X

æ®B pÈB *?•M GQM; >°B F€ M`v- H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q M`v [mª i?`i p¬ +MM; FB K H

æ•v H` #îB pb- i`QM; HÁM; ?„M ç M; K M; K°i #Q K"i i`¼M; çƒB +O h`B m ok S?
ç`M? `ä`M;X L; QƒB i`W K°i p` h?€B i?QÊM; h`QîM; H½Q F?€+ +O h?B M L; mv
M; QìB i?S # F?€+ #B i çQÊ+ #Q K"i M`vX

J` ;BìT?9i M`v- h`B m ok S?B i'M +?S+ \*?•M >mv M \*`T- /` iQÊM; ?mv i Kƒ+? #°+
M; QìB- +| H) ç½ F?B M +?Q +€+ p` h¬M :Bª F?€+ T?€i ?B M`X

J°i F?B #Q K"i FB çQÊ+ t€+ M?"M- ?ÆM M[+ÁM iB iH°` # M M; Q`B- ç†+ #B i H
p`v p` H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q +kM; F?| +| i? çQ€M i`QÈ+ M´B ?"m [mª5 Pì M?'i- h?
çO F?ª M,M; i`M €T +K+ /B MX

*?Q M M H9+ M`v- i`QM; HÁM; p` H½Q çƒQ #ƒ+? #`Q KÈB +| +?9i F?¬M; v MX

>Q`M ?ªQ- H9+ M`v bU tm'i ?B M +O >mv M ",M; h`mv M h?W ç½ ?`T /šM T?¬M H

@ "ƒ+? o•M æƒQ h¬M- M[iY h`B m ok S?B FB ?bM? M?Q H` ç iY +O M; QÆB\ h`
iQÊM; ?mv i Kƒ+? imv i ç®B #'i T?`K 5

"Q+? L;mv i h-M :B^a i?Q€M; KdK +Q`B- +?9 w iÈB #B m ibM? +| +?9i F?~M i`QÆM
G½Q ç¢Q #¢+? #`Q FB - +?QM? H` "¢+? o•M æ¢Q h-M- K°i i`QM; +?QM p` h-M :B
@ > ? ?| ` H` ç iY +O "¢+? o•M æ¢Q h-M5 hQ +?'i ?mv i K¢+? M`v [m^a i?"i H
M,M; H¢B H` K°i p` i?B M FB m +€B i? M[5 *| i? iB T +`M EB K h-M .B T o- h` M
@ L?bM i`"M i? M?Q i? M`v- F?B M`M; iB M +'T *?•M >mv M *'T- i?U+ HU+ ?mv i
idM?5 Pi M?'i ç½ iB T +`M +?B M HU+ +O i?B M FB m +€B i? `²B5
J'v p` h-M :B<sup>a</sup> î; -M ç| ç m +?9+ KWM;- F?¬M; iB + H`B F?2M M;ÊB p`B +•mX
"¢+? o•M æ¢Q h-M #`v ` #° /€M; b-m HQ- M|B,
@ > Bxxx M[ç iY M`v +O i - iB M +'T \*?•M >mv M \*'T +| +?9i p°B p`M; `²B- +?d b
+Æ b m M`v5
h` M i?U+ i - i`QM; HÁM; ?„M p¬ +MM; `ä `M;- ?mv i K¢+? +O h`B m ok S?B i`È
F?Q i?B M ç` - \*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? p¬ +MM; iBM? i?m-M- +,M #^aM H` b)
QyQ
" M i`QM; E?¬M; ;B M "Q \*<sup>a</sup>M?- iWM; ç| iWM; ç| ?Q M;mv M F?Q K`m b„+ b†+ bÐ
H ç² b°X
h`QM; ?mv i ç°M; /QÈB ç€v b¬M;
hQ`M i?•M / i?`i h`B m ok S?B i`„M; MQ½M M?Q iBM? M;¼+ - i?"K +?Q ?B M ` K
bm®i- [m M? i?•M i? +ÁM M;QM; F i` K°i i-M; [m M; ?` b†+ bÐ- M?Q K°i MK ?Q
tBM? ç T M?'i +O KbM? p"vX
E?m¬M K†i M`M; #bM? H†M;- /QÈB bU +?B m `¼B +O [m M; ?` b†+ bÐ- +| K°i HQ¢
p¬ +MM;X
G'v i?•M i? M`M; H`K i`mM; i•K- M;mv M F?Q i?B M ç` +kM; i?2Q ç| F?¬M; M;W
+MM; ç² b°X
L`M; +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ M;mv M F?Q i?B M ç` F?¬M; M;î i?•M i?B i ç M M?Q i? - T?
ç M; /QÐM; /K+ +?QM? KbM? p"vX
J¶B K°i H-M ?Q i i?î- M`M; +| i? / /`M; i?Q^aB K€B ?¬SM; M;mv M F?Q i?B M ç` -
*€B HQ¢B +^aK ;B€+ T?®B ?ÊT p` ?¬SM; pÈB ?mv M<sup>a</sup>Q i?B M ç` M?Q i? M`v- +?
*?•M >mv M *'T #bM? i?Q`M;- ; -M M?Q #`M; pÈB *?•M *?O *'T p"vX
*?d i`QM; i?`B ;B M MY F?„+ M;„M M;OB- im pB +?•M HU+ +O M`M; ç½ i?Q^aB K€
i?`M?- ç M; F?¬M; M;WM; iB T +`M *?•M >mv M *'T iB m i?"M?5
a m F?B ç°i T?€ çQÊ+ i-M; KÄM; M;;M +€+? *?•M >mv M *'T FB - M`M; ;B®M; M?
`°M; HÈM ?Q`M iQ`M KÈB- ? i i?<sup>a</sup>v ç m H` MQÊ+ /•M; i?mv M H M5
*kM; K v M`M; ç M; ~M i?•M # M i`QM; ?mv i ç°M; M;-K /QÈB b¬M;- M?[M; M;Q`B
M?bM i?'v çQÊ+ iB M? ?m®M; i?U+ i +O M`M;X
æQÆM; M?B M- M?[M; +Q`M; ;B<sup>a</sup> +'T #"+ \*?•M \*?O \*'T- h-M :B<sup>a</sup>- î # M M;Q`B E?
i? M?bM ` çQÊ+ K°i +?9i K M? K®BX
QyQ
@ æ•v H` ?mv i K¢+? im Hmv M i`QÈ+ ;B` +?Q iWM; +|5 *?d +¬M +^aM? ;BÈB iBM?
çQ`M; iB M +'T- F?¬M; +| #`i +S M;;M i`î M`Q +^a5
*U ?€M +´ ç²M; S?| JBM? +?O F?¬M; F?ÄB bBM? ` K°i iB ?•K K° M?`M M?¢iX
GQ¢B i? +?'i ?mv i K¢+? M`v- ç°i M?B M F?B M ?„M M;?o ç M +€B ;b ç|X
@ *?ŠM; H) H¢B H`\\ E?¬M;5 >ŠM H` F?¬M; +| F?^aM,M; M`v5

v iQÎM; pW tm'i ?B M i`QM; ç-m +U ?€M +´ ç²M;- H¢B #` +?QM? ?„M T?O [mv iX
QyQ

S?K +”M pU+ b¬M;- M?[M; ç€K K•v K”m b„+ `U+ `Ð /mv i`b K°i H9+- ?bM? i?“M? ç
+?“K `½B `9i çBX

h`B m ok S?B /QÌM; M?Q T?€i ?B M ` - +ªM? ;BÈB M°B ibM? +O +?QM? KbM? ?b
F?¬M; HB M M?’i +´ i€+ F?Q U V- +| i? i`U+ iB T ç€M? b•m p”Q *?•M >mv M *’T i

U V :B|M; K°i ?²B i`®M; /•M; + Q bo F?Q

L m M?Q ç´B H¢B H` h`B m S?QM; +| HQ¢B iQ +?’i ?mv i K¢+? M”v- i`U+ iB T K°i ?
*?•M >mv M *’T iB m i?“M?- i?“K +?Q H” ç¢B i?“M? Hm¬MX

L?QM; K” i? ;B M +kM; F?¬M; +| HQ¢B ?mv i K¢+? M”Q imv i ç®B ?Q”M K„ +ªX

hQ +?’i ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; i?B M ?QÈM; T?QÆM; /B M iBM? i?-M- +ªM
+MM; H¢ i?QÌM;X

J` h`B m ok S?B i?b ?Q”M iQ”M M;QÊ+ H¢B- i?B M ?QÈM; +?•M HU+ M;mv M F?Q-
M°B ibM? +ªM? ;BÈB iBM? i?-M M;QÊ+ H¢B +| +?9i F?¬M; çO /MM;X

QyQ

" M +¢M? #ì b¬M;

Í i`mM; i•K K°i KªM? #,M; i?B M imv i ç` - h`B m S?QM; ?| i?“M? K°i iÁ #,M; çB
iY ¬K +?†i H’v- pšM +ÁM iB T iK+ ç|M; #,M;X

@ h†+ iY- ç i t2K M;QÆB +| i? FB M i`b çQÊ+ # Q H•m5 Gm”M im pB p” i¢Q M;?
t 5

" M M;Q”B / i?“i ",M; oB iB M iY +kM; ?B M H M K°i i-M; #,M; KÄM;- /MM; bS+ ¬K

> B M;QÌB #ªQ i`b HQ¢B i`¢M; i?€B ¬K +?†i M”v- ;B^M; +Q bm®i i?ÌB ;B M MY F?

@ GU+ HQÊM; ?”M #,M; i` M M;QÌB ",M; oB iB M iY pšM +ÁM F?¬M; M;WM; FûQ
h`B m S?QM; pšM +ÁM +?Q #` ?Q”M iQ”M ç|M; #,M;5

E?m¬M K†i æ¢K h? B G M L;mv i MÎ MK +QÌB M;•v i?Æ b€M; H¢M- ?mv ¸°M; i`QÌM
i` M HQM; æ°+ :B€+ æ` GQM; h?9- ?QÈM; p T?Q ",M; oB iB M iY K¢M? K) +¬M;
h? M? i? FB - ;B®M; M?Q H" K°i iÁ M9B M?Ä ¸ M; /B ¸°M; p"v- ¸€M? i?ŠM; p T?
K¼B i?SX

",M; oB iB M iY +kM; F?¬M; +| ¸QÊ+ +?B M HU+ # M;? ? i i?ªv K¼B i?S +O okh
HU+ HQÊM; F?Q HU+ +QÌM; ¸¢B +O h?¢+? h?W h?B M- +,M #ªM F?¬M; /€K +?Q
H„+ KbM? i`€M? ¸BX

QyQ

*kM; ¸²M; i?ÌB i`QM; H9+ M"v- +€+? ¸| K'v +?K+ /†K- Î K°i ?QÈM; F?€+X

h?¢+? h?W h?B M #QÊ+ ¸B +| +?9i i" T i M? F?¬M; tQM;- ¸B ¸ M T?Q i`QÊ+ K°i
+?Êi /WM; H¢BX

@ E?†+ F?†+ F?†+ h?¢+? h?W h?B M- +?9M; i +?l M;QÆB ¸½ H•m `²B5

h?€B o•M aQM; hY T?€i` K°i i`"M; +QÌB [m€B /` p¬ +MM; /[iÊM- T?•M #B i +¬K
i`QÊ+ ¸QÌM; ¸B +O h?¢+? h?W h?B MX

h?¢+? h?W h?B M F?¬M; K ?B m i®+ ¸°- ?m®M; +?B +?•M ¸½ #` i?QÆM; F?¬M;
#`i +S ¸QÌM; HmB M"Q M[ - +?d +| i? + "i HU+ ¸®B F?€M; K°i i`"M K" i?¬BX

J" K°i K" M M"v- iU M?B M +kM; `ÆB p"Q i`QM; K„i +O h`B m S?QM;X

",M; oB iB M iY p" h?¢+? h?W h?B M b m F?B #` h`B m S?QM; ¸€M? HmB tQM;- ¸
K B T?K+ p" i`mv FQ+?X

æ®B pÈB +?mv M M"v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| #`i +S K°i iB i?QÆM; iB + M"

QyQ

E?¬M; # Q H•m b m- h`B m S?QM;- h`B m ok S?B- J¢+ h?B M u- M K iY K†i p" M;-
M? mX

J¢+ h?B M u p" pÈB M K iY K†i p" M; ?ÆB +| +?9i t'm ?´X

G9+ i`QÊ+ - i?ÌB ¸B K F?B h`B m S?QM; #` ¸| M; #,M;- #¼M ?¼ +,M #ªM H" F?¬M;
ok S?B pW tm'i [m M- H¢B F?¬M; ¸ w ? i i?ªv K" M;?o +€+? +Sm pB MX

a m F?B ?| ;BªB K°i ?²B M;mv +Æ- h`B m S?QM; p" h`B m ok S?B i`QÊ+ b m i?,M;
+MM; ?Q M ?dX

h`B m ok S?B pW KÈB ¸°i T?€- +ÁM +¬M +OM; +® +ªM? ;BÈB im pB K°i T?2MX

h`B m S?QM; i?b H¢B F?¬M; +¬M T?ªB +® w +OM; +®X "ÎB pb +ªM? ;BÈB p" ?¢i ;B
F?B i'M +?S+ ¸ m ¸½ ¸¢i ¸QÊ+ `²BX

@ J¢+ ?mvM?- +€+ M;QÆB iB M ?"M? ?° T?€T +?Q ok S?B- i ¸B K°i H9+ b) i`Î H¢

h`B m S?QM; #Ä H¢B K°i +•m- i¢B +?¶ HQm H¢B K°i ¸¢Q ?QªM? ¸B M K`- i?•M ?b

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H" ¸B i`mv FQ+? ",M; oB iB M iY- H¢B +"M; F?¬M
h?W h?B MX

>„M ¸B ¸ M # M +¢M? K°i M;¼M M9B + Q- i`B M F? B h?¬M GBM? L?½M- M?bM p

" M i`QM; +€B bÆM +®+ FB - ok h?B M L;¬ +MM; pÈB h•M o¬ L;•M [mv M +?QÎM; F
i`B M F? B K°i ?²B +?B M ¸'m +U+ F€ FBM? i•K ¸°M; T?€+?X

*¬M; FQ+? +O ? B M;QÌB- HU+ ¸¢Q ¸ m p¬ +MM; i" T i`mM;- p M p M +?d +| i`QM
[m M? KÈB HQm H¢B K°i +?9i /'m p i ¸°M; i?O K" i?¬BX

@ h•M o¬ L;•M M"v- +?2 ;B'm [mª i?"i H" `i b•m5

h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i`¼M; çB Ki"Ti`mM; i` MM; Q`B h•M o¬ L; •M
 *€B HQçB w +ªM? ?mv M /B m + Q i?•K î i` MM; Q`B +O h•M o¬ L; •M- T?ªM; T?
 HU+ HQÊM; p¬ i" M +O i?B M ç` iU M?B M tmM; [m M?X J¶B K°i +€B ;BÆ i v M?
 i?•M i? - +?B m i?S+ - ?Q" M K„ ?ÊT M? i pÈB M? mX
 J¶B K°i +?B m K°i i?S+ +O ?„M- ç m iBM? /B m F?¬M; i?¬B- T?€i ?mv HU+ HQÊM
 æ€K M; mv M F?Q i?B M ç` #®M T?Q tmM; [m M? - /Q`M; M?Q i`î i? "M? ?" m i?mš
 J` ç®B i?O +O ?„M- ok h?B M L; ¬- HçB i?m—M i9v H" +U+ F€ +Q`M; ççB- w +?Q i
 Hm²M; HU+ HQÊM; p¬ ?bM? ;B®M; M?Q EB K v- æ Q v F?¬M; M; WM; i`ªK T?€ ?Q
 L m M?Q #ªQ h`B m S?QM; +?¼M HU K°i i`QM; ? B M; Q`B- F M"Q KçM? ?ÆM- M?
 h?B M L; ¬ +| çQÊ+ +?B M HU+ p¬ ç` +? *?•M GQM; >°B5
 L?QM; M m M?Q M|B F M"Q i?U+ HU+ i?•K b•m F?| HQ`M; - F ç| i`i M?B M +?QM?
 JQ`B +?B m L, K KQÆB +?B m J°i i`, K +?B m
 hB i i'm +?B M ç'm +O ? B M; Q`B- F?B M? M? F?B +?"K- F?B M +?Q M; Q`B i +| K
 p†M p Q p"vX
 L?[M; M; Q`B [m M b€i i`"M +?B M M"v- #'i Hm" M H" h`B m S?QM; ? v H" M?[M; M
 ç'm i`Q`M; h?QÊM; *´ # M M; Q" B- +kM; ç m +| K°i HQçB `mM; ç°M; i" M i•K ?²MX
 J` F?€ +M? m î +?¶- h`B m S?QM; F?¬M; T?ªB H" ç M; çSM; î; | + ç° t2K tûi- h?—M
 ` ç M +U+ ?çM- iB M ?"M? T?•M iQ+? p" K¬ T?ÄM; X
 >„M ç2K iQ" M #° M?[M; +ªM? iQÊM; +?B m i?S+ w +ªM? +O ? B M; Q`B- i`U+ iB T
 i? +?Q pB +i? M; ° b m M"vX
 ob i? - h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ H M ç M +U+ ?çM- ?Q" M iQ
 K°i b® i?S K" i?¬BX
 h?`B F?„+ M"Q ç| - h`B m S?QM; ç°i M?B M +| HQçBªQ ;B€+ ;B®M; M?Q w i?S+ ç½
 p"vX
 S?®+5
 :| + ç° i?` ;B€+ +O h`B m S?QM; - ç½ T?€i bBM? #B M ?| 5
 >„M +| i? iW i` M i—M; K•v i` M ç—m- [m M b€i î iQ" M #° T?QÆM; p` +m° + +?B M ;
 o¬ L; •M î # M /QÊBX
 ok h?B M L; ¬ p" h•M o¬ L; •M ç M; +?B M ç'm- KÆ ?² bªM bBM? ` K°i HQçB +ªK S
 ç M; #` K°i +†T K„i m H½M? M"Q ç| - iW i?B M F?¬M; +Ym iB M i` M ç—m F?¬M; M;
 L?QM; M; ~M; ç—m M?bM H M- HçB ?Q" M iQ" M F?¬M; i?'v çQÊ+ +€B ;b +ªX
 *?Q ç M i" M ? B i`, K +?B m- +m° + +?B M ç'm ;B[ ? B M; Q`B ç°i M?B M T?•M ` i?
 S?"M?
 J°i +€B i?•MªM? i`QM; ç| #„M M; QÊ+ ` M; Q" B- i?•M i? ç"Ti?ŠM; H M i` M bQ`M
 " M i`QM; K°i KªM? b¬M; M; ÁB ?¶M ç°M- +?d +ÁM HçB h`B m S?QM; p" h`B m ok S
 ? i M?Q i?—M iB M [mv M H[p"vX
 ", M; oB iB M iY p" h?ç+? h?W h?B M H9+ M"v +kM; ç½ bÈK i`B i ?²B `²BX
 h`B m S?QM; ît t M?bM i?2Q T?QÆM; ?QÈM; +O ? B ççB i?B M FB m #Ä +?çv-
 +Q`B ç—v i?•K wX
 QyQ

",M; oB iB M iY pW KÈB #Ä +?çv çQÊ+ ?ÆM i` ,K /†K- # M i`QM; K°i +€B ?² MQÊ+
M?B M M?av ` K°i M`M; M[iY p€v /`B- i v +—K i`QÌM; iB M HQm Hv i?ªB b„+ - i| + /
i?2Q ;B| imM; # v- H° ` MY T?—M +?•M tBM? ç T i`„M; MäM M?Q +¼M; imv i HB M
M; QÌBX æ¬B K„i ç T M; •v i?Æ p¬ i`- iBM? i?m—M F?¬M; K°i i€ p iX

@ æ¢K h? B G M L;mv i- M;QÆB +| w iS ;b ç•v\

",M; oB iB M iY +| +?9i #B M b„+X

@ >b ?b ",M; oB iB M iY- K|M MÊ H9+ i`QÊ+ M;QÆB tm'i i?O ç€M? HûM i - /QÌM;
5

h? M? i`QÌM; iB M HQm Hv i?ªB b„+ i`QM; i v æ¢K h? B G M L;mv i pmM; H M- /QÊ
b„+ - # Q T?O T?¢K pB +ª i` ,K i`QÊM;X

@ :`Q

J°i ç¢Q i? M? •K `Qi ;`Q FBM? i•K ç°M; T?€+? iW /QÈB +?•M M[iY p€v /`B i`mv
?bM? F?B M +?Q ?¬ ?'T +O ",M; oB iB M iY +kM; KÆ ?² M;QM; i` H¢BX

" M i`QM; ç€K pK [m M; #¢+? b„+ FB - ç°i M?B M ?B M ` K°i ç—m æ` GQM; h?9
?bM? /€M; M?Q +€ b'm- iQ`M i?•M # Q i`MK H•M T?B M K`m M•m M?¢i- i` M çdM?
T?€i ` FBK [m M; i`QM; bm®i- +€B KB M; K€m ?ª iQ- b•m F?¬M; i?`v ç€v- bQ pÈB
?ÆM K°i +?9iX

aQ b€M? pÈB ç—m æ` GQM; h?9 iQ HÈM F?´M; H² FB - i?•M ?bM? æ¢K h? B G M
p"vX

L?QM; K`- M`M; H¢B +?QM? H` +?O M?•M +O ç—m æ°+ :B€+ æ` GQM; h?9 +QÌM;

@ >b ?b æ°+ :B€+ - +?9M; i +MM; M? m ` bS+ ç€M? +?| `ÆB tm®M; MQÊ+ M`Q5

E?m¬M K†i æ¢K h? B G M L;mv i MÎ MK +QÌB M; •v i?Æ b€M; H¢M- ?mv ç°M; i`QÌM
i` M HQM; æ°+ :B€+ æ` GQM; h?9- ?QÊM; p T?Q ",M; oB iB M iY K¢M? K) +¬M;

h? M? i? FB - ;B®M; M?Q H` K°i iÁ M9B M?Ä ç M; /B ç°M; p"v- ç€M? i?ŠM; p T?
K¼B i?SX

",M; oB iB M iY +kM; F?¬M; +| çQÊ+ +?B M HU+ # M;? ? i i?ªv K¼B i?S +O ok h
HU+ HQÊM; F?Q HU+ +QÌM; ç¢B +O h?¢+? h?W h?B M- +,M #ªM F?¬M; /€K +?Q
H„+ KbM? i`€M? çBX

QyQ

*kM; ç²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v- +€+? ç| K'v +?K+ /†K- Î K°i ?QÈM; F?€+X

h?¢+? h?W h?B M #QÊ+ çB +| +?9i i" T i M? F?¬M; tQM;- çB ç M T?Q i`QÊ+ K°i
+?Êi /WM; H¢BX

@ E?†+ F?†+ F?†+ h?¢+? h?W h?B M- +?9M; i +?Ì M;QÆB ç½ H•m `²B5

h?€B o•M aQM; hY T?€i ` K°i i`M; +QÌB [m€B /` p¬ +MM; /[iÊM- T?•M #B i +—K
i`QÊ+ çQÌM; çB +O h?¢+? h?W h?B MX

h?¢+? h?W h?B M F?¬M; K ?B m i®+ ç°- ?m®M; +?B +?•M ç½ #` i?QÆM; F?¬M;
#`i +S çQÌM; HmB M`Q M[- +?d +| i? +`i HU+ ç®B F?€M; K°i i`M K` i?¬BX

J` K°i K`M M`v- iU M?B M +kM; `ÆB p`Q i`QM; K„i +O h`B m S?QM;X

",M; oB iB M iY p` h?¢+? h?W h?B M b m F?B #` h`B m S?QM; ç€M? HmB tQM;- ç
K B T?K+ p` i`mv FQ+?X

æ®B pÈB +?mv M M`v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| #`i +S K°i iB i?QÆM; iB + M`

QyQ

E?¬M; # Q H•m b m- h`B m S?QM; - h`B m ok S?B- J¢+ h?B M u- M K iY K†i p`M; - M? mX

J¢+ h?B M u p` pÈB M K iY K†i p`M; ?ÆB +| +?9i t'm ?'X

G9+ i`QÈ+ - i?ÌB ¢B K F?B h`B m S?QM; #` ¢|M; #,M; - #¼M ?¼+ ,M #ªM H` F?¬M; ok S?B pW tm'i [m M- H¢B F?¬M; ¢ w ? ii?ªv K` M; ?o +€+? +Sm pB MX

a m F?B ?| ;BªB K°i ?²B M;mv +Æ- h`B m S?QM; p` h`B m ok S?B i`QÈ+ b m i?,M; +MM; ?Q M ?dX

h`B m ok S?B pW KÈB ¢°i T?€- +ÁM +¬M +OM; +® +ªM? ;BÈB im pB K°i T?²MX

h`B m S?QM; i?b H¢B F?¬M; +¬M T?ªB +® w +OM; +®X "ÎB pb +ªM? ;BÈB p` ?¢i ;B F?B i'M +?S+ ¢ m ¢½ ¢¢i ¢QÈ+ `²BX

@ J¢+ ?mvM? - +€+ M;QÆB iB M ?"M? ?° T?€T +?Q ok S?B- i ¢B K°i H9+ b) i`ÎH¢

h`B m S?QM; #Ä H¢B K°i +•m- i¢B +?¶ HQm H¢B K°i ¢¢Q ?QªM? ¢B M K`- i?•M ?b

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H` ¢B i`mv FQ+? ",M; oB iB M iY- H¢B +`M; F?¬M h?W h?B MX

>„M ¢B ¢ M # M +¢M? K°i M;¼M M9B + Q- i`B M F? B h?¬M GBM? L?½M- M?bM p

" M i`QM; +€B bÆM +®+ FB - ok h?B M L;¬+MM; pÈB h•M o¬L;•M [mv M +?QÎM; F i`B M F? B K°i ?²B +?B M ¢'m +U+ F€FBM? i•K ¢°M; T?€+?X

*¬M; FQ+? +O ? B M;QÌB- HU+ ¢¢Q ¢ m p¬+MM; i"Ti`mM; - p M p M +?d +| i`QM [m M? KÈB HQm H¢B K°i +?9i /'m p i ¢°M; i?O K` i?¬BX

@ h•M o¬L;•M M`v- +?2 ;B'm [mª i?"i H` `i b•m5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i`¼M; ¢B Ki"Ti`mM; i` M M;QÌB h•M o¬L;•M

*€B HQ¢B w +ªM? ?mv M /B m + Q i?•K Îi` M M;QÌB +O h•M o¬L;•M- T?ªM; T?' HU+ HQÊM; p¬i" M +O i?B M ¢` iU M?B M tmM; [m M?X J¶B K°i +€B ;BÆ i v M?' i?•M i? - +?B m i?S+ - ?Q`M K„ ?ÊT M?'i pÈB M? mX

J¶B K°i +?B m K°i i?S+ +O ?„M- ¢ m iBM? /B m F?¬M; i?¬B- T?€i ?mv HU+ HQÊM æ€K M;mv M F?Q i?B M ¢` #®M T?Q tmM; [m M?- /QÌM; M?Q i`Îi?`M? ?"m i?mš

J` ¢®B i?O +O ?„M- ok h?B M L;¬- H¢B i?m¬M i9v H` +U+ F€+QÌM; ¢¢B- w +?Q i Hm²M; HU+ HQÊM; p¬?bM? ;B®M; M?Q EB K v- æ Q v F?¬M; M;WM; i`ªK T?€?Q

L m M?Q #ªQ h`B m S?QM; +?¼M HU K°i i`QM; ? B M;QÌB- F M`Q K¢M? ?ÆM- M? h?B M L;¬+| ¢QÈ+ +?B M HU+ p¬ ¢`+? *?•M GQM; >°B5

L?QM; M m M?Q M|B F M`Q i?U+ HU+ i?•K b•m F?| HQÌM; - F ¢| i'i M?B M +?QM?

JQÌB +?B m L,K KQÆB +?B m J°i i`,K +?B m

hB i i'm +?B M ¢'m +O ? B M;QÌB- F?B M? M? F?B +?"K- F?B M +?Q M;QÌB i +| K p†M p Q p"vX

L?[M; M;QÌB [m M b€i i`"M +?B M M`v- #'i Hm" M H` h`B m S?QM; ? v H` M?[M; M ¢'m i`QÌM; h?QÊM; *' # M M;Q`B- +kM; ¢ m +| K°i HQ¢B `mM; ¢°M; i" M i•K ?²MX

J` F?€+ M? m Î+?¶- h`B m S?QM; F?¬M; T?ªB H` ¢ M; ¢SM; Î;|+ ¢° t2K tûi- h?¬M ` ¢ M +U+ ?¢M- iB M ?"M? T?•M iQ+? p` K¬ T?ÄM;X

>„M ¢2K iQ`M #° M?[M; +ªM? iQÊM; +?B m i?S+ w +ªM? +O ? B M;QÌB- i`U+ iB T i? +?Q pB +i? M;° b m M`vX

ob i? - h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ H M ç M +U+ ?¢M- ?Q`M iQ
K°i b® i?S K` i?-BX

h?lB F?„+ M`Q ç!- h`B m S?QM; ç°i M?B M +! HQ¢B ºQ ;B€+ ;B®M; M?Q w i?S+ ç½
p"vX

S?®+5

:!+ ç° i?` ;B€+ +O h`B m S?QM;- ç½ T?€i bBM? #B M ?! 5

>„M +! i? iW i` M i-M; K•v i` M ç-m- [m M b€i î iQ`M #° T?QÆM; p` +m°+ +?B M ;
o¬ L;•M î # M /QÊBX

ok h?B M L;¬ p` h•M o¬ L;•M ç M; +?B M ç'm- KÆ ?² bªM bBM? ` K°i HQ¢B +ªK S
ç M; #` K°i +†T K„i m H½M? M`Q ç!- iW i?B M F?-M; +Ym iB M i` M ç-m F?-M; M;

L?QM; M;~M; ç-m M?bM H M- H¢B ?Q`M iQ`M F?-M; i?'v çQÊ+ +€B ;b +ªX

*?Q ç M i"M ? B i`,K +?B m- +m°+ +?B M ç'm ;B[ ? B M;QlB ç°i M?B M T?•M ` i?

S?`M?

J°i +€B i?•M ªM? i`QM; ç! #„M M;QÊ+ ` M;Q`B- i?•M i? ç"Ti?ŠM; H M i` M bQlM

jd9X *?QÆM; jd8, h? L;° hBM? hB M

@ h?B M >¢ o¬ aQM;5

h` M M;QlB ok h?B M L;¬ iQ€i ` +?B M w M;"T i`lBX J°i Hm²M; w +?Q oä ç¢Q F?
i`M K¢M? K)- F?Q i? ;B i i"M b€i imv i ?Q p¬ [m, i?-M- i?-B ç°B K¢M? K) #€ ç
+?QîM; [m M; M?Q +U+ [m M; +-B H - F?B M ti ç'i KÆ ?² `mM; ç°M;- i-M; K•v i`
ç°M;- ªK ç¢K i?'i b„+X

J°i F?„+ M`v- ?„M T?ªM; T?'i M?Q i`î i?`M? i²M i¢B /mv M?'i i`QM; pk i`K- iQM M?
ç®B- t2K i?QlM; ? i i?ªv p¢M p"iX

@ æ'm *?mv M hBM? .B5 o¢M L;mv M Zmv h¬M;5

a„+ Kti h•M o¬ L;•M i`î M M M;QM; i`¼M; i`QÊ+ ;Bl +?Q iWM; +!- i?•M i? çSM; i?
i v t i [m M? [M; [m„ iQ+? ;ÊM b!M; ?mv M /B m- i"M ? i F?ªM,M; ?'T i?m- +?mv M
€T #€+? i?B M ?¢ +O ok h?B M L;¬X

L?QM; K`- p`Q i?lB F?„+ +m®B +MM;- i?2Q bU ;B i,M; +QlM; ?½M +O w +?Q oä
h?B M L;¬ F?-M; F?®M; +? çQÊ+ - ç½ i,M; H M ç M *?•M >mv M *'T ç¢B i?`M?5

h?bM? i?`+?5

h?•M i? h•M o¬ L;•M # v M;QÊ+ ` M;Q`B- `ÆB i?ŠM; p`Q i`QM; bQlM M9B- +?'M
+m°MX

@ h i?m 5 L m M?Q Km®M *?•M GQM; H M? #`B- M;QÆB +! i? H'v5

o Kti h•M o¬ L;•M F?-M; +?9i #B m ibM?- H'v ` \*?•M GQM; H M? #`BX

" M i`QM; E?-M; ;B M "Q ªM? M`v- +kM; F?-M; TªB H`T?•M ` i?„M; #¢B çÆM i
çQ¢M h?B M h`B GQM; o"M- M?'i ç`M? TªB çQ¢i H'v *?•M GQM; H M? #`B KÊB ç

aU +? M? H +? p Kti im pB +MM; pÊB ç†+ i?M ?mv i K¢+? +O ok h?B M L;¬- w +
K) p¬ +MM;- +kM; F?B M +?Q i`M +?B M ç'm M`v F?-M; +-M TªB FûQ /`B i? K M

@ hm pB *?•M >mv M *'T bÆ i?`M?- H¢B +! i? #S+ i TªB tm'i ` i?U+ HU+ *?•M
KB M +QÐM; i?„M; çQÊ+ K°i +?B mX

ok h?B M L;¬ M?bM +?^K +?^K p`Q h•M o¬ L;•M- /QlM; M?Q Km®M M?È F„ ?bM? /€

*?ŠM; [m - /B M K¢Q +O h•M o¬ L;•M [m€ KS+ #bM? i?QÌM;- ;¬M M?Q F?¬M; +| #
F X

L?QM; K"- i?"i` i` M M;QÌB ?„M H¢B +| K°i HQ¢B F?Q iS+ F?¬M; bOM; M?K+- F
F?¬M; M|M; Mªv- ?Q"MiQ"MF?¬M; +?9i iQÆM; tSM; pÈB ¸° im´B M"v +O ?„MX

*m®B +MM;- ok h?B M L;¬ +kM; F?¬M; +| H'v *?•M GQM; H M? #`B +O h•M o¬ L;•
h`QM; +ªK M?"M +O ?„M- i`"M +?B M M"v- +?QM? KbM? p®M /o F?¬M; ? +?B M i
H" ¸½ i?m `²BX

h?•M H" ¸ M?'i i?B M i`B æ¢B HK+- ok h?B M L;¬ iW M?Ä ¸½ #` p¬ b® €M? b€M; 1
Hm¬M ¸SM; i` M ¸dM? + Q i`QM; +MM; i? ? - + Q M;¢Q i`+? HB mX

J" K°i i`"M +?B M M"v- K†+ /M ?„M +kM; F?¬M; +| i?'i #¢B- M?QM; i`QM; HÁM; KA
bKTX

h•M o¬ L;•M M?bM i?2Q #|M; ok h?B M L;¬ `ÌB ¸B- H„+ ¸¬m KdK +QÌBX oB + ¸®B
GQM; H M? #`B- /QÌM; M?Q ¸½ M^K i`QM; /U ¸Q€M +O ?„MX

QyQ

Zmv i ¸'m i`QÌM; h?QÊM; \*'- i` M #K+ ¸`B ?bM? i`ÁM i` M F?¬M; i`mM;X

@ J°i +?B m +m®B +MM;- h•M o¬ L;•M i?Q¢i M?bM M?Q ¸½ i?m - M?QM; F€ i?"i ?„
i`M M"Q- iQ" M #° HU+ HQÊM; ¸ m #` ?| ;BªB- +?mv M /ÌB ¸B ? i5

h` M F?m¬M K†i tBM? ¸ T M?Q M;¼+ +O "Q+? L;mv i h¬M :Bª F?¬M; ;B'm M´B bU

@ L?Q p"v +kM; i®i5 *QM ¸QÌM; im ?"M? +O L;¬ M?B [m€ KS+ i?m" M HÊB- ?Q" M
F?¬M; TªB H" +?mv M i®i5

•M? K„i ok hBM? h?¬M F?) H|2 H M- F?¬M; F?ÄB H•K p"Q i`¬K iQX

h?•M H" K°i T?K i?•M- ?„M i?"K +?Q ?v p¼M; ok h?B M L;¬ +| i? +| i? K M?B m K
FbM? ¸`+? ?ÆM K°i +?9iX

L?QM; K"- i?B M T?9 M;° iQM? +O ok h?B M L;¬ ¸½ [m€ KS+ FBM? /B K`²B- K½B
+MM; i?ÌB ¸¢B ?Q"MiQ" M #Ä t +ªK'v +'T #"+- F?| +| i? M?bM i?2Q #|M; HQM; M

h`QM; i?ÌB ;B M K°i M,K ;¬M ¸•v- ok h?B M L;¬ +® w F?¬M; +?`m i`MM; FQ+? p"Q *
F€ *?•M GQM; >°B H¬M M"v- ¸®B pÈB ?„M +ÁM w M;?o ;b M[\

QyQ

h` M M;¼M M9B + Q- w i?S+ +O h`B m S?QM; #` p•v i`QM; K°i HQ¢B i`¢M; i?€B p-
M?Q ¸½ Mªv` F?ÄB ;¬M; tB M; i?•M i? - î i` M i?B M F?¬M;- [m M b€i [m€ i`bM
L;¬ p" h•M o¬ L;•M î # M /QÊBX

*€B HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q i? M"v- i`QÈ+ ¸•v ¸½ iWM; tm'i ?B M [m ? B H¬MX

> B H¬M i`QÈ+- i` M i?B M F?¬M; KÆ ?² tm'i ?B M K°i +€B .B h?B M *?B J•m- bU
+kM; +U+ F€ F?OM; #®X

G¬M M"v- h`B m S?QM; +® ;„M; F?®M; +? - +?d iB M ?"M? `bM? t2K- +kM; F?¬M;
+ªX

a m F?B +?B M ¸'m F i i?9+- h•M o¬ L;•M p¬ ibM? ?[m w HB + K„i M?bM H M i?B M
M;?B ?Q†+- i`¬K M;•K bmv iQX

@ ok h?B M L;¬ +?B M HU+ [mª i?"i H" p¬ ¸`+?- M; v +ª h•M o¬ L;•M +kM; #` ¸€M?

h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B +O h`B m S?QM;- K°i ¸Q¢M +?B m i?S+ w +ªM? FB F

GQϕB w +?Q iQM MB K +QÌM; ϕϕB F?¬M; ;b ϕ`+? M´B i` M M;QìB +O ok h?B M I
v- æ Q v #bM? i?QìM;X >ϕM; M;QìB M?Q h?QÆM; ok L;mv i- h?B M o•M *?B Î i`
F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

GQϕB HU+ HQÊM; M`v- +,M #ªM H` i?m°+ p i•K HBM?- h`B m S?QM; F?| +| i? T?
L,M; HU+ ?¼+ i`°K T?K+ +? +O h?-M GBM? L?½M M`v +kM; F?¬M; T?ªB H` pϕM
M?`i ϕ`M?X

æ-m iB M H` ?mv i Kϕ+?- bU T?M ?ÊT p i?m°+ iQM?X

æ†+ #B i H` K°i Qi #Q i?m"i ?mv i Kϕ+?- i?"M? H"Ti` M +Æ bÎ ?mv i Kϕ+? i`mv
h`B m S?QM; +| ?B m #B i M;mv M Hw +O M| - +kM; F?¬M; +€+? M"Q i?B i`B M`
æ•v +?QM? H` p€+? M; ,M HÈM M?`iX

hB Ti?2Q- M?[M; i`bM? iU +¬M; T?€T- #Q i?m"i `i + Q- h`B m S?QM; +kM; F?| +|
?ϕM +? p Kti impB- +kM; F?| +| i? i?B i`B M` X

oQ /K M?Q M|B- #ªQ h`B m S?QM; ?B M iϕB ϕB ibK ?B m +¬M; T?€T æ` +`Ti`QM;
;Bª æ M L;mv M *ªM? ibK ?B m +kM; +| +?9i +® bS+- ?m®M; +?B +?d KÈB +`T #"+
L?QM; i?"i` w +ªM? +?B m i?S+ +O h•M o¬ L;•M- HϕB F?¬M; +| F?mvM? ?QÈM
F?¬M; +| v m +¬m ?mv i Kϕ+? ϕ†+ i?M M"Q +ªX

.M b Q i?b- #ªM i?•M h•M o¬ L;•M i?B M T?9 #bM? i?QìM;- +kM; F?¬M; +| i? +?`i
+ªX

h? M?QM;- w +ªM? +?B m i?S+ +O ?„M HϕB p¬ +MM; + Q i?•K- ϕ®B pÈB impB +k
@ > ?ª æ~m *?mv M hBM? .B- oϕM L;mv M Zmv h¬M;- +ÁM +| +€B w +ªM? i?•M T?
K°i ϕ°M; i€+- K¶B K°i +€B +?B m i?S+ ϕ m /šM /„i iBM?- F?Q- i?¬M iQ" M i?•M- /U
E?|2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i iB w +QìB- iWM; #QÈ+ T?K+ +? HϕB w
L;•MX

*m®B +MM;- ?„M i´M; F i [mv MϕTi?"M? # HQϕB w +ªM?X

GQϕB i?S M?`i- æ~m *?mv M hBM? .B5 S?QÆM; T?€T KQÊM HU+- /šM HU+- ?| H
ϕϕQ ?| ;BªM ϕÆM5

GQϕB i?S ? B- oϕM L;mv M Zmv h¬M;5 h`bM? iU +`T #"+ +U+ + Q- /MM; i?O T?€T
+?B m i?S+ +O ϕ®B T?QÆM;- i?"K +?Q +| i? +?mv M ?| K°i T?¬M i?"M? +O Kb
GQϕB i?S # - hBM? F?Q i?¬M [mv M?`i- ?ÊTi?B M ϕ` iU M?B M5

" HQϕB w +ªM? M`v ϕ m i?"T T?¬M ?mv M /B m- +€B b m bQ pÈB +€B i`QÈ+ +`M;
*?d +| HQϕB i?S M?`i- h`B m S?QM; H"TiS+ +| i? T?K+ +? ?¼+ i" T ϕQÊ+- +kM; +
HU+- /šM HU+- ?| HU+X

GQϕB i?S ? B- oϕM L;mv M Zmv h¬M;- i?b HϕB +| +?9i + Q i?•K- +€B M`vªM? ?Q
K` h•M o¬ L;•M bÎ im- h`B m S?QM; M?`i i?ìB +?Q i? ?Q" M iQ" M #„i +?QÈ+ ϕQÊ+
GQϕB i?S # - i?m°+ p i`bM? iU `i + QX h`B m S?QM; T?€i ?B M- M| p #ªM +?`i -
?ϕi ;B®M; €Q M; ?o X

@ L m M?Q +| i? HoM? M; ° HQϕB w +ªM? i?S # - +| i? ;B i,M; H M i`bM? iU +O
h`B m S?QM; +| +?9i HoM? M; °X

L?Q p"v ?B M iϕB- ?„M i`¼M; ϕB K M?^K p"Q HQϕB i?S # - +kM; ϕ2K HQϕB i?S M?
i`QM; ? i?®M; +¬M; T?€T +O +?QM? KbM?X

æB M *?B h`mv M h?W p" >mv M >Q "ªQ æB M- ϕti Î MÆB M"Q i`QM; æϕB HK+
i`mv M i?W ϕdM? + Q- M?QM; K" ϕti iϕB \*?•M GQM; >°B M`v- +kM; +?d t2K H` #b

h`B m S?QM; +-M T?^B F?-M; M;WM; ?'T i?m- +Q`M; ?| ? i?®M; +O +?QM? Kb
çdM? + Q +O æ¢B HK+X

L m Km®M F? B b€M; ` K°i HQm T?€B KÈB- ?„M iU M?“M H` #^M i?•M KbM? H`+? /
M?Q /mM; ?ÊT bÎi`Q`M; +O +€+ M?“- +| i? i?Y K°i T?2M- ?ÆM M[+ÁM +| çQÊ+

QyQ

*kM; F?-M; HQm H¢B i? K M[- h`B m S?QM; T?^M ?^B ?mv i ç°M; i¢B pU+ b-M; X

G9+ M`v h`B m ok S?d ç M; # [m M +OM; +® +^M? ;BÈB- J¢+ h?B M u +MM; M K i
?° T?€T # M M; Q`BX

*?d M?€v K„i- i?`B ;B M MY M; `v ç½ i`-B [m X

h`B m S?QM; ?'T i?m M?[M; F„t^Q ?mv M /B m +O æ~m *?mv M hBM? .B- i?“M? +
? i?®M; +O +?QM? KbM?X

^2B b m ç| - ?„M i`¼M; çB K ibK ?B m w +^M? +?B m i?S+ ?mv M /B m ç†+ i?M hE
i?B M ç` iU M?B M +O h•M o¬L; •MX

h`QM; H9+ i? M; ° +€B M`v- h`B m S?QM; +kM; +-M T?^B i`T i`mM; i'i +^ iBM? i?
?mv M ^Q +•m i?¬M; i?B M ç` - F?-M; çQÊ+ +| #'i +S K°i iB T?•M i•K M`Q +^X

hBM? F?Q i?-M [mv M?'i- iWM; +?B m iWM; i?S+ ç m /šM /„i iBM? F?Q i?-M iQ`M
HQÊM; i?•M i? X S?QÆM; /B M M`v +?O v m H` ç°M; i€+- w +^M?- +?Q M M i? M;
L; Q¢B i`W iB M ?`M? K¬T?ÄM; îi`QM; ç-m- h`B m S?QM; i?dM? i?Q^M; +ÁM +| i
i v M`v M¼X

> B M; Q`B J¢+ h?B M u- H9+ KÈB #„i ç-m +ÁM +| +?9i FBM? M; ¢+- M; v b m ç| HB
T?€T +O h`B m S?QM; - +| K°i HQ¢B T?QM; +€+? w +^M? iQÆM; iU M?Q H` h•M o

æ~m *?mv M hBM? .B- iBM? F?Q i?-M [mv M?'i- h`B m S?QM; +Æ #^M ç m +| i? H

æ†+ #B i H` +€B hBM? F?Q i?-M [mv M?'i FB - KÆ ?^ M?Q FQ+? T?€i iB K M, M; i
+^M? +^K [m M ç¢i iÈB +'T #"+ M; `v i?Q`M; F?-M; +€+? M`Q pÈB iÈB çQÊ+X

h`B m S?QM; +?d +^K i?'v w +^M? ?mv M ^Q +O ?¢i; B®M; €Q M; ?o +O KbM? -
M, M; HU+ +•m i?¬M; M; mv M F?Q i?B M ç` +kM; ;B i, M; H M i?“i HÈMX

*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? +MM; pÈB w MB K i•K i?-M T?M ?ÊT H`K K°i +?¶- i`Q
H9+ +`M; HQm bQÊM; ?ÆMX

@ E?| i'€+? i®+ ç° im Hmv M +O h•M o¬L; •M H¢B M? M? ç M M?Q p"v5

GBM? ç`B h`B m S?QM; i? M? KBM?- *?•M GBM? F?Q iMv w +?mv M /`B- iBM? F?
;B i +?Q iWM; +| - t9+ iB M +^K [m M +^M? ;BÈB +MM; M; mv M F?Q i?B M ç` iB M

*?d i`QM; i?`B ;B M +| MY M; `v- h`B m S?QM; HB M +^K i?'v çQÊ+ iBM? i?-M w
im pB +kM; +| +?9i iBM? iB MX

G9+ M`v- im pB +^M? ;BÈB +O ?„M ç½ ?Q`M iQ`M çQÊ+ +OM; +® p[M; +?„+- i?“
M?[M; *?•M >mv M *'T bÆ i?“M?- i?šM; #QÊ+ iÈB *?•M >mv M *'T iB m i?“M? M[

*`M; iB M ?`M? i? K im i? M; °- h`B m S?QM; +`M; +^K ;B€+ çQÊ+ h•M o¬L; •M M`

L?[M; w +^M? ?mv M ^Q +MM; pÈB F„t^Q im Hmv M + Q i?•K M`v- h`B m S?QM; F?
?¼+ çQÊ+ iW i`QM; bÎ ?¼+ +O i¬M; K¬MX

obi? - h`B m S?QM; ?ÄB i?, K J¢+ h?B M u p h•M o¬L; •MX

@ h•M o¬L; •M M`v- +kM; +| F?-M; Qi M?[M; iBM ç^M p ?„MX L; ?2 M iB ?„M +| M
+?Q # Q ;B i #€B bQ B +^ - +?QM? KbM? +| i? iU HoM? M; °- ?Q†+ H` iW i`QM; K

Hmv M` M?[M; +?B m i?S+ mv M, M; FBM? M; Q`BX

J¢+ h?B M u +| +?9i bmv iQ- M|BX
 .M b Q i`QÈ+ \*?•M GQM; >°B- h•M o¬ L;•M M`v +kM; H` i?B M i`B / M? +?'M ",+ æ
 h?B M u- >¢ hB M h?QÆM;X
 h?ÌB ¢B K F?B K` ? B M;QÌB ¢ M; M|B +?mv M pÈB M? m- # M i` M pU+ b¬M; i`mv
 @ h`B m æ` +?O5
 @ æ` +?O- M;`B +ÁM Î MÆB M`v F?¬M;\
 > B i? M?•K K°i M K K°i M[iW # M i` M i`mv M tm®M;X
 h`B m S?QM; M;~M; ¢-m H M M?bM H¢B- ?ÆB +| +?9i FBM? M;¢+- HB M [m v i`Î H
 > B M;QÌB pW iÈB- +?QM? H` E?QÆM; h K S?QM; p` æB T .B TX
 > B M;QÌB M`v- #° /€M; i€M ?²M H¢+ T?€+?- m b-m p¬ ?¢M- i` M M;QÌB F?¬M;+|
 h`B GQM; o"MX
 @ æ½ tªv ` +?mv M ;b\
 G9+ M`v h`B m S?QM; KÈB T?€i ?B M- iW b m F?B iB M p`Q E?¬M; ;B M "Q *ªM?
 E?QÆM; h K S?QM;- æB T .B T +MM; tm'ii?•M iW h?B i >mv i :B€Q M`vX
 a m F?B ?ÄB i?,K- ¢€K h`B m S?QM; KÈB #B i ¢QÊ+- \*?•M GQM; H M? #`B +O ?
 S?QM; ¢½ ¢ m #` +QÈT ¢B K'iX
 J'v M;`v i`QÈ+ ¢•v- +ª ? B M;QÌB pšM Hm¬M ¢B +MM; K°i +?¶ pÈB M? m- +?d +¬M
 ;Bª i?m°+ +?T #"+ ¢ M?'ii?B M i`B i`Î H M- +,M #ªM ¢ m F?¬M; +| i`Î M;¢B ;b +ªX
 L?QM; K` +?WM; K°i M;`v i`QÈ+- p" M F?Q ? B M;QÌB #¼M ?¼ F?¬M; i®i- ;†T T?ª
 aQM; hYX
 @ *?•M GQM; H M? #`B +O +€+ M;QÌB ¢ m ¢½ #` h?€B o•M aQM; hY +QÈT K'i `²B
 *†T K`v h`B m S?QM; ?ÆB M?Qm H¢BX
 h?€B o•M aQM; hY M`v ?mM; H i`M #¢Q- ?„M +kM; ¢½ iWM; +?SM; FB M [m `²BX
 ;B M "Q *ªM?- +?d +¬M M;QÌB F?€+ F?¬M; M;Q M M;Q½M ;B Q ` *?•M GQM; H M
 +? i ?Q†+ Q i M?'i +kM; ¢€M? +?Q i`M T? X
 @ h?B m +?9i M[¢½ K'i K¢M; `²B5 \*€M? i v T?ªB +O i +kM; ¢½ #` ?„i +„i ¢Si5
 h?¬M iB M? E?QÆM; h K S?QM; ¢-v F?m'i M?K+X
 G9+ M`v h`B m S?QM; KÈB T?€i ?B M- +€M? i v €Q i`QÌM; #`Q +O ?„M- MY T?¬
 `¶M;X
 @ L m F?¬M; T?ªB +m®B +MM; T?€i ?B M ` KK+ iB m KÈB- h?€B o•M aQM; hY`
 +?9M; i i`M T? ?Q†+ +? i Hm¬M `²BX
 h`QM; HÁM; æB T .B T pšM +ÁM +?Q iB m i M M´B F?B T bÊX
 Í i`QM; E?¬M; ;B M "Q \*ªM? M`v- K°i F?B *?•M GQM; H M? #`B #` +QÈT ¢B- `i F?
 +€B H M? #`B F?€+X
 h?2Q i?ÌB ;B M /¬M i`¬B [m - b® HQÊM; \*?•M GQM; H M? #`B +`M; M;`v +`M; QiX
 GQM; H M? #`B +ÁM i?W H¢B- i?U+ HU+ F?¬M; TªB M;?B M;Ì +?QM? H` p¬ +MM
 i?O- +kM; F?¬M; FB M i`b ¢QÊ+ i? K K'v +?B mX
 o®M /o ? B M;QÌB ¢½ i•K i`Q w H¢M?- +?'T M?"M iW #Ä \*?•M GQM; >°B F€ M`vX
 L?QM; K` +?WM; MY M;`v i`QÈ+- +ª ? B ¢°i M?B M M;?2 M|B i`QM; E?¬M; ;B M
 i?B M FB m +€B i? i?S b€m- ?ÆM M[+ÁM +?QM? H` h`B m S?QM; M[X
 > B M;QÌB M?'ii?ÌB FBM? ?d- p°B p`M; +?¢v ¢B iB K h`B m S?QM;X

@ u M i•K çB5 h b) ;B9T +€+ M;QÆB ibK HçB *?•M GQM; H M? #¨B F?€+5 >ÆM M
M¨v- b® HQÊM; i?B M FB m +€B i? +kM; ?ÆB [m€ M?B m `²B5
o K†i h`B m S?QM; +U+ ç° HçM? HMM;- i`QM; K„i H|2 ` K°i KªM? H [m M;- K°i ç-
ç°M;X
æB T .B T p¨ E?QÆM; h K S?QM; +ª FBM? K°i ?²BX L;?2 F?~m F?Q +O h`B m S?
h?€B o•M aQM; hY ;•v T?B M iQ€BX
h?€B o•M aQM; hY i`QM; b® M,K ççB i?B M FB m +€B i? - +?QM? H¨ H'v ?mM; #ç
K¨ M´B iB M;X
>ÆM M[- ? B ?mvM? ç HB M i? M?•M M¨v- ç Q FB K +MM; bY /KM;- HB M i?O ?Ê
i? M|B H¨ ?Q¨M K„ F?¬M; +?9i bÆ ?Î M¨QX

jd8X *?QÆM; jde, J°i *?B m G¨ æO

a m F?B ?°B ?ÊT pÈB E?QÆM; h K S?QM; p¨ æB T .B T- h`B m S?QM; H¨T iS+ `ìB
L;mv M h¬M; K¶B M;QìB K°i M;½X
" M T?Q h?B M L;mv M h¬M; # M M¨v- h`B m ok S?d ç½ +| çQÊ+ i?U+ HU+ +?m~M
+?QM? H¨ ç M?`i i?B M i¨B +?d /QÈB K¶B i?B M FB m +€B i? X *| ? B M;QìB M¨v
+€B i? +?çv iÈB- +kM; ç m +| i? +?®M; çÐ K°i T?2MX
h`B m S?QM; çB î ç^M; i`QÈ+ /šM çQìM;- ?QªM? o¨M GQM; €M? p¨M; `U+ `Ð î i`
+?B m `¼B- çSM; iW F?QªM; +€+? i?"it - +kM; +| i? +ªK SM; çQÊ+X
@ *?çv K m5 h?B M FB m +€B i? i?S b€m- h`B m S?QM;- ç½ tm'i [m M `²B5
@ h`B m S?QM; M¨v- i`QÈ+ ç€M? i`¼M; i?QÆM; h?ç+? h?W h?B M- b m ç€M? +?
ç€M? HmB ? B ççB i?B M FB m +€B i? - ?mv i Kç+? M?½M ç²M; +¨M; H9+ +¨M; ç€
@

.¼+ i` M çQìM; çB- +?mM; [m M? K°i ç€K ;¨ # v +?| +?çvX æ†+ #B i H¨ M?[M; i?B
GQM; H M? #¨B - +ª ç€K i`®M i?b i`®M- ;B'm i?b ;B'mX
E?QÆM; h K S?QM; p¨ æB T .B T çB i?2Q h`B m S?QM; +kM; ç m HQm HQÐB K°i i`
i?¬B- i•K ibM? i¨Q /•M;- ç²M; i?ìB +kM; +| +?9i T?S+ içTX
L;?o ç M H9+ i`QÈ+ #¼M ?¼ #` i?B M FB m +€B i? ?Q†+ H¨ K°i p¨B i?B M i¨B +Q
Hç+ ?Q M; K¨ +?çv- i? HQÆM; ç M +Ð M¨QX
J¨ ?B M içB- #¼M ?¼ ç½ HoM? M;° çQÊ+ +€B ;b ;¼B H¨ +ªK ;B€+ K°i T?2M T?€i m
i?`v K°i ç€K i?B M i¨B çSM; ç-m æçB HK+ M¨v F?¬M; M;WM; i`®M +?çv #®M T?
F?Q€B- +| HQçB +ªK ;B€+ M?Q +€Q KQÊM Q B ?MK p¨vX

@ æ•v +?QM? H¨ ?B m [mª /Q i?U+ HU+ K M; HçB 5
@ E?¬M; M;?o iÈB h?B i>mv i :B€Q i +kM; +| i? tm'i ?B M K°i p`i?B M FB m +€
E?QÆM; h K S?QM; p¨ æB T .B T- i•K ibM? ç†+ #B i bªM; F?Q€B i?QªB K€B- F?¬M
#` çm´B ;B i M[X
.¼+ i?2Q çQìM; çB- # M;QìB h`B m S?QM; i`MM; ?ÊT ;†T K†i K'v M;QìB #¼M EB
F?€+ +O æçB [m®+ h?B M "²M;X
EBK h?€B hY M?bM i?`v m v i? i?B M FB m +€B i? +O h`B m S?QM;- i`QM; HÁM;
+?Êi F?) ?Qì b•m K°i ?ÆB- iB M ç M ç-m M?"T p¨Q ç€K M;QìB h`B m S?QM;X
L m M?Q h`B m S?QM; M;mv M w- ?Q¨M iQ¨M +| i? i?W +Æ ?°B M¨v i?m M?"M K'
@ *€+ M;QÆB çB çB5 G-M b m ;†T HçB- +kM; F?¬M; HQçB i`W F?ª M,M; i b) tm®

h`B m S?QM; H¢M? HMM; ¢¢K K¢+- i`U+ iB T M|B H`B +U imv iX J°i Hm²M; mv €T /mM; M´B #MM; T?€i` - F?B M´v M; Q`B #¼M EBK h?€B hY +kM; T?ªB ?- ?'T F?|

LÆB M`v H` *?•M GQM; >°B- F?¬M; +| #'i +S [mv i„+ ;b- M?QM; K` ?„M +kM; F?¬M i? +?2 +?Î M; Q`B F?€+ K°i +€+? iMv iB M ¢QÊ+X

æ€K M; Q`B EBK h?€B hY b„+ K†i k`k Hv F? BX

L?QM; K` HQ¢B F i[mª M?Q i? M`v +kM; F?¬M; T?ªB M; Q`B w Km®MX h`B m S?Q H` HQ¢B M; Q`B iW i•K M QÆM; i vX

@ h`B m æ` +?O- F?Q iS+ h?B M h`B GQM; o`M i` M M; Q`B +O M; `B i?`i bU [m€ F?€+ M?bM i?´v M; `B- ¢ m i`®M i`€M? i?`i t - +,M #ªM F?¬M; +| +Æ ?°B +QÊT ¢Q

æB T .B T F?¬M; F?ÄB b-m HQ- M|BX

h?2Q i?`B ;B M /-M /-M i`¬B [m - b® HQÊM; *?•M GQM; H M? #`B i`QM; E?¬M; ; +`M; ;BªK ¢BX

@ æÆM ;BªM i?¬B5

h`B m S?QM; F?) pmM; i v H M- ¢ hB m i†+ KB m ¢B `X

a m ¢| #¼M ?¼ HB M H´v æB T .B T- E?QÆM; h K S?QM; H`K K²B- hB m i†+ KB S?QM; i?b Î ¢^M; t - /MM; G >-m *mM; +?B m SM; +?Q #¼M ?¼X

h` M i?U+ i - pÈB i®+ ¢° ?B M i¢B +O h`B m S?QM; - +?Q /M ¢€K i?B M i`B FB + /`M; ¢Q¢i H´v K´v F?®B *?•M GQM; H M? #`B +?Q ? B M; Q`B æB T .B T ¢QÊ+X

L?QM; K`- ?„M +kM; F?¬M; Km®M ¢ +?Q ? B M; Q`B [m€ KS+ / /`M; ¢¢i ¢QÊ+ *?•

E?QªM; +?WM; MY + M? ;B`b m- h`B m S?QM; ;-M M?Q +kM; F?¬M; +-M T?ªB ` E?QÆM; h K S?QM; H-M HQÊi ¢ m i bK ¢QÊ+ K°i +€B \*?•M GQM; H M? #`B M; •Mb K°i i-M; ?Q p, M FBK b„+ M[X

a m F?B tY Hw i®i +?mv M *?•M GQM; H M? #`B +?Q ? B M; Q`B- h`B m S?QM; HB hY ;•v T?B M iQ€BX

h`B m S?QM; T?•M T?|- ¢ +?Q ? B M; Q`B æB T .B T ¢B +€+? KbM? i`QM; T?¢K p

L?Q p`v K` M|B- #^M; p`Q F?Q iS+ h?B M h`B GQM; o`M i?B M FB m +€B i? +O i?B M i`B F?€+ +,M #ªM F?¬M; /€K iB T +`M [m€ ; -M ? B M; Q`B #¼M ?¼X

@ h`B m æ` +?O- h?€B o•M aQM; hY FB - i?U+ HU+ [m€ KS+ ?mM; i`M ¢€M; bÊ- F ;B`K°i F?B +?9M; i ¢½ ¢¢i ¢QÊ+ *?•M GQM; H M? #`B `²B- +kM; F?¬M; M?´i i?B ;b5

h`QM; HÁM; E?QÆM; h K S?QM; +| +?9i F?¬M; v M- M|BX

h`B m S?QM; /M b Q +kM; +?d H` K°i i?B M FB m +€B i? KÈB i`M +?S+ b m M`v- p M?“M K` i?¬BX J` h?€B o•M aQM; hY FB - +?QM? H` K°i ¢¬B ?mvM? ¢ HB M i? - i€K T?¬M +O i?B M FB m +€B i? - /QÈB i bM? ?m®M; ¢ Q FB K ?ÊT FQ+?- /Q`M i?B M FB m +€B i? #bM? i?Q`M; M[X

hW F?B *?•M GQM; >°B #„i ¢-m ¢ M M v- i`QM; M, K M; Q`B i?B M FB m +€B i? # M L; ¬ p` h?€B o•M aQM; hY KÈB +| i?`M? iQ+? #'i #¢B K` i?¬BX

@ h?€B o•M aQM; hY- ¢ Q FB K +MM; ¢€M? - +?B M HU+ [mª i?“i H` ``i +Q`M; ?½M ?Q`M iQ`M pQÊi [m h?¢+? h?W h?B M- ",M; oB iB M iYX \*?QM? /B M ¢®B F?€M; H` ¢®B i?O +O ?„M5

a„+ K†i h`B m S?QM; 0`°Ð M; X0° +MM; ¢\$+`• [mª a0dÐ° fK hY ++ W•M c%?„M @°`

aY• KM; M?`

ok hBM? h?-M +| +?9i H„+ ç-mX

J†+ /M i?U+ HU+ H" [m M i`¼M;- M?QM; +| ç¬B F?B- +€+ T?QÆM; /B M M?Q i•K i
?"M?- i?"K +?Q bQ pÈB i?U+ HU+ #ªM i?•M +ÁM [m M i`¼M; ?ÆM M?B mX

*QÌM; ;Bª- ç-m iB M H" T?ªB +| K°i i`€B iBK +QÌM; ;Bª i`QÈ+ ç½- F?B ç| KÈB +| i?
+QÌM; ;Bª5

æ•v +?QM? H" K®B [m M ? ;B[i•K iQM? p" im pBX

"ÎB p"v- im ?"M? +kM; H" K°i [m€ i`bM? im /QÐM; i•K iQM?X

@ Gm"M p i•K iQM? w +?Q- i`QM; *?•M GQM; >°B F€ M"v- +| # M;QÌB +| i? M|B H
+| +?9i bÆ ?Î M"Q +ª5

S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; +?"K `½B KÎ KB M;X

@ G" # M;QÌB M"Q\

@ h?SM?'i H" ok h?B M L;¬5 L;QÌB M"v +| iQM MB K w +?Q p¬ +MM; Hç i?QÌM;- M
M;QÌB5 h?S ? B H" h•M o¬ L;•M5 L;QÌB M"v bOM; M?K+ F?¬M; bÊ ?½B- #bM? ioM
+MM; +?QM? H" h`B m S?QM;5 h•K +ªM? +O ?„M K½B pšM Hm¬M H" #bM? ioM? +
*?Q /M H" Î i?ÌB çB K M;mv +'T M?'i- #` #S+ #€+? H•K p"Q imv i +ªM? +kM; ç m F

@ æ9M; p"v5 h•K iQM? w +?Q +O # M;QÌB M"v- K¶B M;QÌB K°i T?QM; +€+?- iQ" M
M"Q +ª5

o`B p` h¬M :Bª ç m ;"i ç-mX

J°i M;QÌB- M m M?Q +| i•K iQM? +O +QÌM; ;Bª- bÈK ? v Km°M ;b +kM; b) i`Î i?"M

æB m M"v- +?d bÊ M; v +ª h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i? /U çQ€M çQÈ+- h?-M GB
t€+- +?ŠM; M?[M; ç½ i? v ç´B i?•M i? +O ?„M- K" M; v +ª M°B i•K +O ?„M +kM;

h`QM; b® # M;QÌB K" S?| JBM? +?O M?„+ iÈB- ok h?B M L;¬ p" h`B m S?QM; ç m
M[i?S ?¢M; +?B M HU+ +kM; imv i ç®B i`QM; KQÌB M;QÌB çSM; ç-mX

J" h•M o¬ L;•M- Qi M?'i +kM; H" +'T #"+ +?m~M i?B M FB m- i?"K +?Q +ÁM +| i? +
#bM? i?QÌM;- +?Q +?„+ ç½ `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;X

QyQ

h`QM; E?¬M; ;B M "Q *ªM?

h?B M FB m +€B i? +k +? i çB- iU M?B M +| i?B M FB m +€B i? KÈB i? v i? p` i`

h?B M FB m +€B i? +?Q ç M #•v ;Bì- pšM H" M,K M;QÌB- i?2Q iS iU H" ok h?B M L;
S?QM;- æ¢K h? B G M L;mv i- ",M; oB iB M iYX

J" i`QM; b® ç|- h?B M h`B GQM; o"M +O ok h?B M L;¬ pšM H" çSM; Î p` i`Q ?¢M;

hB T i?2Q H" h?B M h`B GQM; o"M +O h?¢+? h?W h?B M p" h`B m S?QM;- ;¬M
i?'TX

J" h?B M h`B GQM; o"M i?'T M?'i +?QM? H" ",M; oB iB M iY- i¢B ;B B çQ¢M L;k o
M" M; ç½ #` h`B m S?QM; iQÈ+ çQ¢i çB K°i T?-M F?¬M; M?ÄX

@ h`B m S?QM;- M;QÆB ç½ +Sm i K°i K¢M;- h?¢+? K¶ i?B m M;QÆB K°i +€B M?
h•K M"v +?QM? H" i`•M #ªQ i`mv M çÌB +O h?¢+? ;B +?9M; i - i¢K i?ÌB i i†M; H
F?B M"Q M;QÆB +| +?mv M +¬M i`É ;B9T- +| i? ç M h?¢+? ;B ibK i 5

h?¢+? h?W h?B M i`M? i`¼M; çQ +?Q h`B m S?QM; K°i F?®B M;¼+ #°B M?bM [r
M"Q ç| M?†i ç¢B # M çQÌM;- F?¬M; +?9i #„i K„iX

h`B m S?QM; pW iB T M?"M M;¼+ #°B h?¢+? h•K- T?€i ?B M` HU+ +ªK SM; +O
 ç` M?'i i?İB ;B i,M; i? K F?¬M; Qi- ?ÆM M[KÆ ?² +ÁM +| i? K M?[M; /B m /KM;
 i? +O p"i M"v- ?ŠM H" F?¬M; i?m FûK K°i FB M h?¬M #BM? GBM? +'T h?QÊM; T
 L?[M; +?mv M i®i /•M; ç M i"M +Y M?Q p"v- h`B m S?QM; i`QÊ+ ;Bì ç m F?¬M; +U
 @ *kM; i®i5 *?ì ç M F?B i i`î p h?"T h K Zm®+- Km®M i? v ç´B p"M K M? +O >O
 Zm®+- +| i? +-M bU i`Ê ;B9T M?'i ç`M?5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K iQM? iQ€MX
 QyQ
 a m F?B +€Q #B i h?¢+? h?W h?B M- h`B m S?QM; H¢B +MM; pÈB ? B M;QÌB #¼
 ?°B ?¼TX
 h` M K†i E?QÆM; h K S?QM; p" æB T .B T H9+ M"v pšM +ÁM +?Q iB m i M F?B T
 h` M çQÌM; ç M ç•v- +?m~M #` çB ibK h?€B o•M aQM; hY ;•v T?B M iQ€B- i`QM; H
 F?¬M; v MX
 L?QM; B +| i? M;ì çQÊ+- h`B m S?QM; +?d +-M /MM; K°i +?B m- HB M K°i T?2M
 imv i +ªM? p¢M FB T #'i T?K+X
 @ h M [m€B p"i h?€B o•M aQM; hY M"v- +? i i?"i bU `i i®i5 h¢B *?•M GQM; >°B M
 i" M b€i5
 E?QÆM; h K S?QM; p" æB T .B T ç m p¬ +MM; ?ª ;B" M- i?Ä K½MX
 L; v i`QÊ+ ç|- #¼M ?¼ +?QM? pb F?¬M; +?O ç°M; ;B Q` *?•M GQM; H M? #`B- i?
 aQM; hY ;B i +? i Hm¬M`²BX
 a m F?B ;BªB [mv i tQM; +?mv M h?€B o•M aQM; hY- # M;QÌB #¼M h`B m S?QM;
 i`QÊ+- +MM; # M;QÌB #¼M h?B M L;mv M h¬M; ?°B ?ÊTX
 h`B m ok S?B H9+ M"v pšM +ÁM ç M; +OM; +® im pB +ªM? ;BÈB- ? B M;QÌB J¢+ h
 G9+ M"v ? B M;QÌB J¢+ h?B M u pšM +ÁM +?Q #B i iBM iS+ h?€B o•M aQM; hY ç
 çQÊ+ +?•M iQÊM; - i`QM; HÁM; #¼M ?¼ +?'M ç°M; F?¬M; i?¬BX
 QyQ
 h`QM; K'v M;v F iB T- #¼M M;QÌB h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +® w` M;Q`B ibK F
 J¶B M;QÌB #¼M ?¼ ç m +| çQÊ+ *?•M GQM; H M? #`B- ?ÆM M[ h?B M h`B GQM;
 i X
 *ÁM #®M i?B M FB m +€B i? +ÁM H¢B- ok h?B M L;¬M;šm M?B M çB` M;Q`B /¢
 h?¢+? h?W h?B M i?b # [m M /QÐM; i?QÆM;X
 æ¢K h? B G M L;mv i i?b +kM; # [m M i oM? /QÐM;- ç +?Q ç€K GBM? bOM; +| /`T
 HU+X
 h`B m S?QM; i?b iB M ?"M? ibK ?B m M;?B M +Sm M?[M; ;b ?„M ?¼+ i`°K çQÊ+
 h?B M L;¬ p" h•M o¬ L;•MX
 *kM; +?d +| KbM? ",M; oB iB M iY H" i?QÌM; tmv M çB` M;Q`B ibK FB K *?•M GQM
 K¢M? h?B M h`B GQM; o" M +O KbM?- `9i M;„M F?QªM; +€+? pÈB M?[M; i?B M FE
 *?ŠM; [m - *?•M GQM; H M? #`B +O M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - B M'v +kM; ç
 F?´M; H² p¬ +MM;- i?m ?Q¢+? K°i p`B \*?•M GQM; H M? #`B- KS+ ç° i,M; i`QÍM;
 M?B mX
 æ•v +?QM? H" M;mv M M?•M pb b Q h`B m S?QM; çbM? +?d ?Q¢i ç°M;- # [m M in

>„M F?Q M? +?•M ç^a i¼ - M?„K K„i ibK ?B K M?[M; w +^aM? €Q M;?o ~M +?S # M
 ç'm ç M; F?¬M; M;WM; H†T çB H†T HçB i`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B +O KbM?X
 @ æ~m *?mv M hBM? .B iBM? F?Q i?¬M [mv M?'i ?ÊT i?B M ç` iU M?B M
 h`B m S?QM; i`QM; [m€ i`bM? i? M;°- ç®B pÈB æ~m \*?mv M hBM? .B +Æ #<sup>a</sup>M H`
^aQ w +^aM? M`v- T?¬M HÈM +MM; pÈB M,M; HU+ p`M /KM; F?BM? i?•M KQÊM HU++
 +?¶ iQÆM; ç²M; pÈB M? mX
 GoM? M;° ?¼+ çQÊ+ æ~m *?mv M hBM? .B- b) +| i? ;B i,M; p®M HB M; H`v v m ç`
 h`B m S?QM;X
 J` hBM? F?Q i?¬M [mv M?'i- ?ÊT i?B M ç` iU M?B M +kM; F?¬M; +?d +| i? H`K
 T?€i- #MM; M` HU+ HQÊM; +`M; +QÌM; ççB ?ÆM +O +U+ ?çM i?•M i? - K` +`M; i®
 i? ;B i,M; i? K +^aM? ;BÈB iBM? i?¬M p` ?çi ;B®M; ?mv M<sup>a</sup>Q +O h`B m S?QM; M
 hBM? F?Q i?¬M [mv M?'i- h`B m S?QM; +Æ #^aM M?"T ççQX
 >ÊT i?B M ç` iU M?B M- h`B m S?QM; ;¬M M?Q +?çK ç M çQÊ+ +€M? +Y X .QÊ
 /KM; HU+ HQÊM; H¬B çB M +`M; iBM? i?•K ?ÆM K°i #"+X
 L;`v ç¬m iB M h`B m S?QM; ibK ?B m hBM? F?Q i?¬M [mv M?'i- ?ÊT i?B M ç` iU
 i?•M i? p` +<sup>a</sup>M? ;BÈB iBM? i?¬M ç m +| bU ;B i,M; M?'i ç`M?X
 L;`v ?¬K b m- h`B m S?QM; iB M ?`M? ibK ?B m æB M \*?B h`mv M h?W - F?¬M; M
 çQÊ+ +€M? +Y +O iÁ H•m +€+ i¬M; i?S # + Q M?'iX
 @ h¬M; i?S # æB M *?B h`mv M h?W - /U i?2Q v m +¬m- +¬M T?^aB +| im pB *?•M
 K¬M im Hmv M5 >B M içB F?¬M; M;ì HçB i?`M? +¬M; `²B5
 h?¬M ibM? h`B m S?QM; pmB KWM; M?Q çB MX
 h¬M; i?S # æB M *?B h`mv M h?W - v m +¬m F?^aM,M; T?M ?ÊT pÈB HU+ HQÊM;
 h`B m S?QM; #îB pb ibK ?B m hBM? F?Q i?¬M [mv M?'i- ?ÊT i?B M ç` iU M?B M
 i?QÌM;- +| i? im Hmv M i¬M; i?S # æB M *?B h`mv M h?W X
 h¬M; i?S # æB M *?B h`mv M h?W - M?'i +Y M?'i ç°M; ç m +| i? +?QÎM; F?®M; H-
 M;mv M F?Q çB M H¬B- ççi iÈB +`T #"+ ?Q`M iQ`M KÈBX
 J†+ /M +^aM? ;BÈB +`T #"+ +O h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; iB M #°- +| i? bQ b€M
 i?`M?- M?QM; K` i?B i`B M` im v i ?¼+ i¬M; i?S # æB M *?B h`mv M h?W - ?B M
 H`K çQÊ+X
 @ v +^aM? +O h•M o¬L;•M FB - `®i +m°+ ç½ ççi iÈB +`T #"+ M`Q `²B\ L m F?¬M; T
 #bM? i?QÌM;- F?¬M; +| ?mv i Kç+? ç†+ i?M- +?d bÊ ?B M içB +kM; F?¬M; T?^aB +
 bÆ i?`M? M?Q p"v5
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB T?ÄM; çQ€M h•M o¬L;•MX
 h`QÊ+ FB - iQ +?'i +O h`B m S?QM; +kM; p¬ +MM; #bM? i?QÌM;- M?QM; iW b m F
 ? i i?^av ç m ç½ +^aB #B MX
 *€B HQçB ibM? +^aM? i? +?'i #bM? i?QÌM;- i®+ ç° im ?`M? +U+ +?"K M`v- h`B m
 b•m b„+X
 QyQ
 h?ìB ;B M `i M? M? i`¬B [m X
 G9+ M`v- # M i`QM; E?¬M; ;B M "Q *^aM?- ç½ H` M;`v i?S #^av `²BX
 *?•M GQM; H M? #`B # M i`QM; E?¬M; ;B M "Q *^aM?- b® HQÊM; /¬M /¬M ;B^aK çB>

J°i Qi M?[M; i?B M i" B F?¬M; +| *?•M GQM; H M? #`B i`QM; i v- F?¬M; M; WM; iB
+ÁM F i i?"M? HB M KBM?- i¢Q i?"M? ¢Q`M ¢°B +MM; M? m ?"M? ¢°M; X

hbM? ?bM? +?B M ¢'m /B M ` i?ªK i?B i /` i?Q`M; X

L?QM; K"- +€+ +m°+ +?B M ¢'m ¢ m F?¬M; +| H M ¢ M +€+ i?B M FB m +€B i? X

J°i F?B ¢½ ¢¢i iÈB +'T #"+ i?B M FB m +€B i? - i?U+ HU+ Qi M?'i +kM; ; -M iB T +"
#B M M; Q`B #bM? i?Q`M; +, M #ªM F?¬M; +| +?9i w M; ?o M`Q +ªX

*?Q M M- ¢€K M; Q`B h`B m S?QM; K½B +?Q ¢ M H9+ M`v pšM iQÆM; ¢®B v M H†M

J½B +?Q ¢ M K°i M; `v- b® HQÊM; \*?•M GQM; H M? #`B # M i`QM; E?¬M; ; B M "Q
¢9M; K°i i`, K +€BX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX; 5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX; 5

E?¬M; ; B M "Q *ªM? ¢°i M?B M +?'M ¢°M; K°i i`"M- p¬ b® h?B M h`B GQM; o"M F?

h`QM; KÆ ??- T?ªM; T?'i M?Q +| i? M; ?2 ¢QÊ+ •K i? M? #€+? HQM; `Qi; `Q- FBM

hW Zmv i ¢'m i`Q`M; h?QÊM; *´- i` M; | + ¢° +O #K+ ¢`B ?bM? i`ÁM T?B m T?M; E
tm®M; - i`QM; F?¬M; ; B M [m M; i`€Q ¢°i M?B M tm'i ?B M K°i i`, K [m M; ªM? h?B

L, K ¢-m [m M; ªM? o"M GQM; FBK [m M; b€M; +?|B K¢M? M?'i- H9+ M`v +kM; i, M; p
?bM? i?"M? M M K°i +ªM? iQÊM; o"M GQM; +Q`M; ¢¢B F?'M; H²X h`QM; T?¢K pB
iS+ o"M GQM; T?€i ` +U+ F€ K½M? HB iX

L; Q`B ` +ÁM +| M, K ¢¢Q [m M; ªM? o"M GQM; M?Ä ?ÆM K°i +?9i- ¢¢B /B M +?Q
+?m`M i?B M FB m- iQ`M #° ?| i?"M? FBK b„+ b€M; +?|B- M?QM; FQ+? i?QÊ+ +k
i?¬BX

oKi pKi pKiXXX

æ°i M?B M- i'i +ª M?[M; i?B M i" B +ÁM H¢B- M?[M; F F?¬M; +| *?•M GQM; H M?
#B M K'i F?ÄB E?¬M; ; B M "Q *ªM?- ¢ m #`i`mv M i®M; ? i` M; Q`BX

*ÁM H¢B K°i i`, K i?B M i" B î i`QM; E?¬M; ; B M "Q *ªM?- +?QM? H` K°i i`, K ?¢M; ;
+Q`M; ; Bª "€+? \*Q`M; - +kM; +?QM? H` M?[M; *?•M GQM; i?B M i" B M´B iB M; t ; -

jd3X *?QÆM; jdN, E?| E?¬M; *?B GU+

J¶B K°i F€ h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- b® HQÊM; *?•M GQM; i?B M i" B ¢ m F?¬M
K°i i`, K M; Q`BX

*| i? +| ¢QÊ+ tQM; H` \*?•M GQM; i?B M i" B- F?¬M; +?d H` K°i HQ¢B [m M; pBM?
i?B i i?U+ F?€+ M[- ¢| +?QM? H` i`mv M i?W L; Q¢B oU+5

*?d +| +€+ *?•M GQM; i?B M i" B- M?[M; i?B M i" B +U+ K¢M? +| i? /UM; /K+ b® K
KÈB +| iQ +€+? iB M M?"T p`Q +€+ i`mv M i?W L; Q¢B oU+ +| i? F i M®B pÈB æ¢

"îB p"v- *?•M GQM; "€+? *Q`M; +?QM? H` K°i ¢Q`M; T?•M +€+? +U+ F€ [m M i`¼M

*€+ i?B M i" B ¢dM? + Q iW F?„T MÆB i` M æ¢B HK+ iÈB ¢•v i? K; B *?•M GQM; >
p`Q \*?•M GQM; "€+? \*Q`M; - i`î i?"M? *?•M GQM; i?B M i" B +?•M +?QM?X

*?d iB + H"- Km®M H`K ¢QÊ+ ¢B m M`v- [mª i?"i T?B i?Q`M; F?| F?, MX

.M b Q M?[M; i?B M i" B i? K; B *?•M GQM; >°B M`v- b® HQÊM; +kM; M?B m ¢ M K
¢| b`M; +?¼M ` K°i i`, K p` *?•M GQM; i?B M i" B- KS+ ¢° +¢M? i` M? F`+? HB i ¢

oKi pKi pKiXXX

h`QM; E?¬M; ; B M "Q \*ªM?- iQ`M #° M?[M; i?B M i" B #` ¢`Q i?ªB- M?'i M?'i ¢ m #`

*m®B +MM;- +?d +ÁM H¢B +| *?•M GQM; "€+? *QÌM;- K°i i`,K p` *?•M GQM; i?B M
 "¼M ?¼ KÈB +?•M +?QM? H` i?B M FB m +?B iY +O æ¢B HK+ - H` *?•M GQM; i`Q
 K M? +?9 ç`M?5
 h`B m S?QM; i`B M F? B h?–M GBM? L?½M [m M b€i- T?€i ?B M b® i?B M i`B iB
 +O "„+ æ¢B HK+ +kM; pQÊi [m ? B KQÆB M; QÌB- ç¢i iÈB ? B KQÆB #ªv- ? v KQ
 L,K F?®B æ¢B HK+ M,K T?Q æ¬M;- h•v- L K- "„+ - i´M; +°M; +?d +| K°i i`,K / M?
 K¶B K°i T?QÆM; +| ç9M; ? B KQÆB / M? M; ¢+?X
 h?Q¢i M?bM- "„+ æ¢B HK+ H–M M`v- +| i?`M? iQ+? ?Q`M iQ`M pQÊi t KQÌB F€*?
 h`QM; b® M?[M; M; QÌB M`v- F h`B m S?QM; [m2M #B i +kM; F?¬M; Qi- +| h•M o-
 h?B M u- GB m *-K >•K- h?QÆM; ok L; mv i- EBK h?€B hY- oQÆM; hB m Zm€B- E
 .B T
 hQÆM; ç®B iB + Mm®B +?QM? H`- "„+ J†+ p` æ´M; hmv i ç m p¬ /mv M pÈB *?•M
 #¼M ?¼ M; v +ª pÁM; i?S M?´i +kM; F?¬M; [m M´B- h`B m S?QM; +| Km®M +?B m
 a m F?B imv M` çQÊ+ \*?•M GQM; "€+? \*QÌM;- Zmv i ç´m i`QÌM; h?QÊM; *´ H¢B #
 KÈBX
 oKi
 " M i`QM; Zmv i ç´m i`QÌM; h?QÊM; *´ F?´M; H²- €M? b€M; /–M /–M i?m ?²B H¢B
 ç2M ?Q`M iQ`M i? v i? çBX
 @ \
 @ sªv ` +?mv M ;b\
 @
 >ÆM KQÌB p¢M +QÌM; ;Bª F?„T MÆB æ¢B HK+ ç M; M;²B i` M #K+ [m M +?B M- M
 K°i KªM?X
 hQ`M #° +ª Zmv i ç´m i`QÌM; h?QÊM; *´- ?Q`M iQ`M K°i KªM? i®B ç2M M?Q KU+X
 *?d +| i`QM; E?¬M; ;B M "Q \*ªM? H` pšM b€M; M;ìBX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h`QM; E?¬M; ;B M "Q \*ªM?- HQm [m M; Hm•M +?mv M- iQ`M #° K†i ç´i ç m i`mv
 óQM; QM;ô M?Q M?ÄX
 L; v b m ç¡- i` M çdM? +O E?¬M; ;B M "Q \*ªM? ç°i M?B M H°` i–M; K•v i` M i?
 +ªK ;B€+ M?Q pûM K•v KM M?bM i?´v €M? K†i i`ÌB `¢M; `Ð p"vX
 hW ;|+ ç° M`v K` M?bM- F?¬M; +?d +| i? M?bM i?´v çQÊ+ M?[M; >bM? +?B m h`mv
 Zmv i ç´m i`QÌM; h?QÊM; *´- +ÁM +| i? M?bM i?´v M?[M; i?¢+? iQÊM; [m–M bÆM
 tmM; [m M? Zmv i ç´m i`QÌM; M[X
 @ *¡ i? + M i?B T p`Q i`QM; ç¡ +?Q \
 h` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM- K°i p` h¬M :Bª i?´T ;B¼M; ?ÄBX
 @ ošM +?Q çQÊ+5 " M i`QM; E?¬M; ;B M "Q *ªM? +| K°i Hm²M; HU+ HQÊM; F€ /
 i?ªv M?[M; M; QÌB F?¬M; +| b® K M? *?•M GQM; i?B M i`B5
 o` h¬M :Bª `•m #¢+ i`„M; çSM; t t - b m F?B i?Y+ M i?B T p`Q E?¬M; ;B M "Q *ªM
 "„i ç–m iW T?•M çQ¢M i?S ? B i`Î çB- GB M KBM? h?€M? oU+ HB M ?Q`M iQ`M K`
 pÈB *?•M GQM; >°BX
 GQ¢B ibM? ?m®M; M`v- +| HÊB +kM; +| ?¢BX

*| HÊB +?QM? H"- #ÎB pb F?¬M; B +| i? + M i?B T p"Q- F?B M +?Q *?•M GQM; > +¬M; +?QM? ?ÆM M?B mX

L?QM; +| ?ΦB +?QM? H"- b) /šM ç M `i M?B m M?[M; i?QÆM; pQM; ç€M; iB +X

oQ /K M?Q i`QM; \*?•M GQM; >°B H-M M"v- ç½ +? i K'i K°i p` i?B M FB m +€B i? i`QM; K'v +?K+ F€ \*?•M GQM; >°B i`QÊ+ ç•v pšM +?Q iWM; t^av ` X

@ Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´ b) ç2K \*?•M GQM; >°B çB ç M ç` T?QÆM; M"Q ç•v S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; F?) H~K #~K M|B- i`QM; K„i +kM; H° ` p"BT?¬M +? «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

S?B M E?¬M; ;B M "Q *aM? /Q Hm²M; HU+ HQÊM; F€ #Q ?bM? i?¬M? M M- Î# M i` *´ i®B ç2M iW iW # v H MX

@ *?šM; H) H"

h`QM; K„i h¬M :B^a ok hBM? h?¬M +?Êi H|2 H M iBM? [m M;X

*?d i?'v T?B M E?¬M; ;B M "Q *aM? F?´M; H² FB +¬M; M;¬v +¬M; iB T +¬M ç€K >bM F?¬M; i`mM; +O Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´X

QyQ

h`B m S?QM; ç M; M;²B ç<sup>a</sup> i¼ i` M K†i ç'i- T?€i ;B€+ i¬M; €M? b€M; #®M T?Q tm +?9i K°i^aK çΦK /¬M çBX

J†i ç'i- bÆM KΦ+?¬ b¬M; ?² +kM; ç m +?"K `½B i?m M?Ä HΦBX

h`QM; i¬K M?bM- K°i ç€K ?bM? +?B m +O +€+ i`mv M i?W L;QΦB oU+ iWM; +?9i h?¬M; [m M?[M; T?M^aM? tm'i ?B M i`QM; ç€K K•v i` M i¬M; i`ÎB- +| i? M?bM i? +O i`mv M i?W L;QΦB oU+X *?QM? H" M?[M; ç M ç" B- H¬m +€+ T?QM; +€+? F? M?[M; +?OM; i° +L;QΦB oU+ i`QÊ+ ;BÌ +?Q iWM; ;†T [m - K†+ /M M?[M; ?bM?^aM

@ >mv M ",M; h`mv M h?W 5

",M; oB iB M iY ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q +€B >bM? +?B m h`mv M i?W F?´M; H çdM? ç¬m KbM?- i`QM; HÁM; FBM? ?dX

hW F?B *?•M GQM; >°B #„i ç¬m +?Q iÈB #•v ;BÌ- b® >bM? +?B m h`mv M i?W ?" i`QM; ç| >mv M ",M; h`mv M h?W +?QM? H" +| [mv K¬ F?Q iS+ +QÌM; i?`M? M?'i- i`mv M i?W F?€+X

aU tm'i ?B M +O >mv M ",M; h`mv M h?W ç®B pÈB M?[M; hm Hmv M ;B^a ",M; çΦ FBM? ?d F?´M; H²X

J" ",M; oB iB M iY +?QM? H" K°i i?B M i" B ",M; çΦQ +U+ KΦM? i`QM; \*?•M GQM; > iWM; iB M p"Q óS?•M h`mv M i?W ô +O >mv M ",M; h`mv M h?W `²B- +| FBM? M

G9+ M"v- ?mv i KΦ+? p" *?•M GBM? F?Q i` M M;QÌB +O ",M; oB iB M iY b<sup>a</sup>M bBM? KÆ ?² ?¬ SM; pÈB >mv M ",M; h`mv M h?W X

L; v +^a h?¬M GBM? L?½M p" ?mv i KΦ+? +O h`B m S?QM; +kM; b<sup>a</sup>M bBM? ` K°i i .M b Q i?b- ?mv i KΦ+? +O ?„M- i`QÊ+ K„i +kM; +| +?9i i?m° +iQM? >"M ",M;X

@ L?Q p"v t2K ` - >mv M ",M; h`mv M h?W M"v +kM; iQÆM; ç®B i?Q+? ?ÊT pÈB i h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K M;?oX

hS æΦB h`mv M h?W - Î i`QM; iQ" M #° T?B M pk i`K M"v +kM; ç m H" çΦB i`mv M i K¶B K°i +€B ç m p¬ +MM; +QÌM; çΦBX

L;?o ç M çB m M"v- h`B m S?QM; [mv i ç`M? +| i? iQM? ç M +?mv M çB p"Q >mv

L?QM; ?„M +kM; +| +?9i #,M F?Q,MX "aM i?•M KbM? iBM? im +?QM? H" G¬B æB M
 o T?¬M i?m°+ iQM? >"M ",M;- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i? t€+ ç`m?- h?¬M GBM?
 iB T iK+ H°i t€+- i`î i?"M? K°i HQçB i?m°+ iQM? F?€+ ? v F?¬M;X
 L?Q p"v t2K` - HU +?¼M >mv M ",M; h`mv M h?W pšM +| K°i bU KçQ ?B K M?'i ç
 @ "•v ;Bì pšM +?Q T?aB i?ìB çB K bmv M;?o K'v +€B M"v5 J¶B K°i F€ *?•M GQM
 çQçM5 >šM pšM +ÁM K°i T?•M çQçM +m®B +MM;5
 h`B m S?QM; i?m ?²B bmv M;?o i`QM; HÁM; KbM? HçBX
 E?¬M; H•m b m- i` M F?¬M; pU+ +O Zmv i ç'm i`QìM;- M?[M; i¬M; €M? b€M; tmM
 hQ" M #° Zmv i ç'm i`QìM; h?QÊM; \*´ +?bK p"Q K°i KªM? i®B ç2MX h`QM; i¬M; K•v
 H M K°i Zmv i ç'm i`QìM; i?U+ +ªM? F?'M; H²X
 aî /o M|B M| H" i?U+ +ªM?- #îB pb +€B Zmv i ç'm i`QìM; KÈB M"v- ;B[HçB M;mv M
 H" iQÆM; ç®B i?m M?Ä HçB K°i +?9i K" i?¬BX
 hW t M?bM HçB- iQ" M #° Zmv i ç'm i`QìM; ;B®M; M?Q K°i +€B iB m çªQ ?mv M T
 Zmv i ç'm i`QìM; S?M F?¬M;5
 h` M #K+ [m M +?B M- ?ÆM KQìB pçM M?[M; +QìM; ;Bª- M?[M; i?B M i" B î F?„T +
 HBM? ç m`mM; ç°M; F?¬M; i?¬BX
 h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B +?Q ç M #•v ;Bì- +ªM? iQÊM; +O Zmv i ç'm i`QìM; h?C
 #B M ?| M;?B M; i`ìB H +? ç'iX
 G9+ M"v- i`QM; K°i +€B i? ;BÈB i®B ç2M M?Q KU+- #®M T?Q H" M?[M; [m¬M bÆ
 iÁ iWM; iÁ h?¬M iQÊM; æçB M,M; oB M *´ M?Q +| i?¬M p" M- F?¬M; M;WM; M?b
 i`QìM; h?QÊM; *´X
 h` M çdM? ç¬m- HçB H" K°i +€B Zmv i ç'm i`QìM; S?M F?¬M;- M;QM; iK bU +?9 w
 h` M + Q ?ÆM K°i +?9i +O Zmv i ç'm i`QìM; S?M F?¬M;- +?QM? H" K°i ç€K M?[M;
 i?W L;QçB oU+X
 J°i K" M #B M ?| i`QÈ+ K„i M"v- i?9+ ç~v *?•M GQM; >°B F€ M"v H M ç M çdM? + C
 J°i i`,K p` *?•M GQM; i?B M i" B +ÁM HçB- T?•M #® î F?„T +€+ MÆB i` M Zmv i ç'n
 ç¬m M;QÐM; K° M?bM +€+ >bM? +?B m h`mv M i?W oU+ L;QçB i?B M F€ #€+? [m
 QyQ
 @ J°i +€B T?•M çQçM +m®B +MM; M"v- bQ pÈB [m€ F?S +"M; i? K #'i ç²M;5
 @ *€+ F€ i`QM; [m€ F?S- T?•M çQçM i?S # - +?QM? H" +m°+ çm ç i` M? +?'T i?S
 *QìM;- i` M? çQç i+€+ p` i`Q Zm€M [m•M- h K *QìM;- h?"T *QìM;
 @
 h` M #K+ ç" B ?bM? i`ÁM- ç€K h¬M :Bª ? B K†i M?bM M? m- M;?B ?Q†+ F?¬M; i?¬
 @ æWM; M|B HçB H" +?B M ç'm F?¬M; +| [mv i„+ ;b5 L?[M; F +ÁM HçB ç m H" *?
 +?B iY S+ pçM M;QìB +| K°i +O +ª æçB HK+ M"v5
 hB M; M;?` Hm" M F?¬M; M;WM; p M; H MX
 hQ" M #° Zmv i ç'm i`QìM; h?QÊM; \*´ ç m H" K°i KªM? i®B ç2M- +?d +| Zmv i ç'm i`
 iQÊM; [m¬M bÆM +MM; pÈB +€+ >bM? +?B m h`mv M i?W - KÈB +| i? M?bM i?'v
 h`QM; ç| - Zmv i ç'm i`QìM; S?M F?¬M; +?QM? H" +| [m M; K M; +?|B K„i M?'iX
 h?ç+? iQÊM; [m¬M bÆM +| +?9iªK ççK- i?dM? i?QªM; HçB T?B K ç°M; +?9i €M?

J" >bM? +?B m h`mv M i?W - i?b HϕB H9+ ~M H9+ ?B MX
 æ M; H9+ K¼B M; QìB +ÁM ç M; T?€M çQ€M- M; ?B M; ì- i?b /` #B M ç°i M?B M T?€
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 æ€K i?ϕ+? iQÊM; [m-M bÆM ç M; p•v [m M? iQ" M #° Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *
 çϕQ [m M; K M; +?ÊT H!2 +U+ M?Ä- M?QM; +kM; `i `ä `M;X
 @ sªv ` +?mv M ;b\
 h`QM; Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *'- ?ÆM KQìB pϕM F?€M ;Bª M?'i i?ìB FBM? M;ϕ
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 "¶M; ç°i M?B M- # M i`QM; T?-M ç¬M; +€+ i?ϕ+? iQÊM; [m-M bÆM- +! K°i iÁ h?
 i`,K i`QÊM;- +?Êi MÎ `° ` K°i çϕQ €M? b€M; T?B i?QÌM; F€ /`X
 S?Q i?ϕ+? iQÊM; FB +?QM? H" K°i ç-m oB M ?-m F?'M; H²- #° /€M; # ç-m b€m i
 ;B®M; M?Q H" ç M; b®M; HϕB p"v- bBM? ç°M; M?Q i?"i- T?€i ` K°i Hm²M; F?Q iS
 @ :`Q
 h`QM; F?¬M; ;B M KÆ ?² M?Q +! i? M? •K ; -K M? iW i`QM; T?Q i?ϕ+? iQÊM; oB M
 ` X \*QÌM; çϕB M?Q ç€K h¬M :Bª æ M L;mv M \*ªM? i` M #K+ ç" B ?bM? i`ÁM +kM; +
 KϕM? K) ç ûT tm®M;X
 oKi
 hW i`QM; T?Q i?ϕ+? iQÊM; oB M ?-m + Q +?WM; i`,K i`QÊM; FB - ç°i M?B M #„M
 F?'M; H²- T?®+ K°i iB M;- # v i?ŠM; p"Q i`QM; Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M;5
 @ E?Q iS+ i?"i +QÌM; çϕB5 *€+ i?ϕ+? iQÊM; [m-M bÆM M"v- [mª M?B M H" F?¬M
 HU+ HQÊM; i?-M #Q M"Q ç!5
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; `i M? M? M„K #„i çQÊ+ ?QªM? +O oB M ?-
 oKi
 >QªM? oB M ?-m ç°i M?B M `ÆB tm®M; i` M çdM? ç-m +O K°i ;½ i?B m MB M iQ
 GQM; "€+? *QÌM; i` M Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M;X
 @ oQÆM; hB m Zm€B5
 æ€K i?B M i`B tm'i T?€i iW æϕB [m®+ h?B M "²M; M?'i i?ìB FBM? ?¬ K°i iB M;X
 *?•M GQM; H M? #`B i`QM; i v +O oQÆM; hB m Zm€B ç°i M?B M óQM; ô H M K°i
 M;mv M F?Q *?•M GQM; i?B M i`B K½M? HB i- /kM; K½M? iB M p"Q i`QM; +Æ i?
 *m®B +MM;- *?•M GQM; H M? #`B `„M; `„+ K°i iB M;- iQ" M #° h?B M h`B GQM; o" M
 FB i?¬M T? ? i- *?•M GQM; H M? #`B +kM; pĐ i M i?"M? KªM? pKMX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 a m F?B i?¬M T? ? i h?B M h`B GQM; o" M- ?QªM? oB M ?-m T?€i ` [m M; K M; i
 i? #° /€M; +`M; i? K `ä `M;- #€K H M i` M M; QìB +O oQÆM; hB m Zm€BX
 @ _®M;5
 oQÆM; hB m Zm€B ?QM; T?'M `Qi ;"Q- ? B i v +?®M; ?¬M;- ;B®M; ? i M?Q >-m o
 +?B M w çϕB i`QÊM;- +! i? K K°i Hm²M; HU+ HQÊM; i?-M #Q p¬ ?bM?- i`QM; K„i
 i?'m M;° K½M? HB iX
 :Bì F?„+ M"v- F?Q iS+ iW i` M M; QìB oQÆM; hB m Zm€B T?€i ` - F?B M +?Q +€+
 ç m FBM? ?½B F?¬M; i?¬B- +ªK ;B€+ K°i Hm²M; €T HU+ p¬ ?bM? KϕM? K)X
 @ æ•v H" E?! F?¬M; +?B HU+ +O æϕB M,M; oB M *´5

@ h`lB ÆB5 h`mv M i?mv i F?¬M; M;l H¢B H` bU i?"i5 L?[M; +€B i?¢+? iQÊM; [m +?Q HU+ HQÊM; +O æ¢B M,M; oB M \*´ +€B i? - i?"K +?Q H` K°i p`B *´ h?¬M M[5

æ€K h¬M :Bª # M i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM ;B[ F?¬M; i`mM; FB - p K†i F?B T bÉ +?^K +?^K K°i K`M M`vX

L; v b m F?B çQÊ+ ?Q +ªM? oB M >¬m + Q ;¬M i`,K i`QÊM; FB #€K p`Q- +?B M H i?lB i,M; p¼i- ?mv i K¢+? #` FQ+? T?€i i,M; + Q i? K K°i #QÊ+ M[- iªM K€i` F?Q p¬ +MM;X

h?bM? i?`+?5

æ¢B +¬M FBK M;•M b„+ i`QM; i v oQÆM; hB m Zm€B pmM; H M- HU+ HÈM p¬ +MM M? m i`M +¬M;- i`U+ iB T ç2K K°i p`B *?•M GQM; i?B M i`B ;¬M ç| ç€M? p,M; ? i`

@ G`K b Q +| i? \

æ€K *?•M GQM; i?B M i`B M`v M?'i i?lB FBM? ?½B i?'i b„+X

h`QM; b® \*?•M GQM; "€+? \*QlM;- i?S ?¢M; p`i?U+ HU+ +O oQÆM; hB m Zm€B # J` ç€K \*?•M GQM; i?B M i`B T?K +`M FB - H9+ i`QÊ+ +| i? / /`M; M;QÊ+ ç½B oC F?¬M; M;l H¢B #` ?„M ç€M? K°i ;"v ?Q`M iQ`M [mûi # v çB ? iX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M i`QM; i?¢+? iQÊM; [m¬M bÆM- H¢B +| i? K ? B iÁ h?¬M iQÊM; M[ #„M` ?Q K°i p`>„+ :B€T \*´ h?¬M T?O i?` +?Q i?B M- +MM; K°i p`u m h?¬M KbM? M;QlB i? oKi pKi

> B ç¢Q ?QªM? h?¬M iQÊM; F?´M; H² FB `i M? M? iB M M?"T p`Q i`QM; Zmv i ç æ€K i?B M i`B i`QM; \*?•M GQM; "€+? \*QlM; M?'i i?lB H°` i?¬M b„+ +?l KQM; K¢ GU+ HQÊM; +O M?[M; ?QªM? F?´M; H² M`v- +?QM? H` ç¢B #B m +?Q bU t2K i`¼ /MM; E?| F?¬M; +?B HU+- ?`M; H•K tm®M; Zmv i ç'm i`QlM; S?M F?¬M;- HU +?4 i`B M`vX

E?¬M; # Q H•m b m- ç½ +| ? B ;½ i?B M i`B M?"M çQÊ+ bU T?K i? +O ? B ç¢Q ? FB - M?"M çQÊ+ E?| F?¬M; +?B HU+ +O æ¢B M,M; oB M \*´- i?U+ HU+ ;B i,M; H \*kM; ç²M; i?lB i`QM; H9+ M`v- i` M i?¢+? iQÊM; [m¬M bÆM- F?¬M; Qi M?[M; i?¢+ T?€i` M?[M; €M? b€M; `U+ `Ð- T?€i` iWM; i`"M i? M?•K Md MQM- i? M i?Î- `Qi ?Q p¬ ?mv M #Q F?¬M; M;WM; ?`M; H•K tm®M; Zmv i ç'm i`QlM; S?M F?¬M;X

E?¬M; ç M K°i F?„+- ç½ +| HB M KQlB ç¢Q ?QªM? E?| F?¬M; +?B HU+ ?bM? i?€ i` M M;QlB +€+ i?B M i`B +O *?•M GQM; "€+? *QlM;X

h`QM; b® ç|- ?QªM? +O K°i p`hB M iY i`QM; i v +¬K i?2Q . Q +¬K- FQ+? i?QÊ- i`QÊM;- `ÆB tm®M; i` M M;QlB +O GB m *-K >•KX L; v b m ç|- GB m *-K >•K F? K¼B M;QlB +?Éi p M; H M K°i Hm²M; M?¢+ F?9+ /m /QÆM; M?Q iW i?lB oB M *´ i aU ?`M; H•K +O E?| F?¬M; +?B HU+- ;¬M M?Q F?B M +?Q #'i +S K°i i?B M i`B M M;„M ç m i,M; p¼i H M- ç¢i iÈB iB T +`M- i?"K +?Q ?Q`M iQ`M #^M; pÈB +'T #"+ i

@ >YK\

h`B m S?QM; ç°i M?B M bªM bBM? K°i iB +ªK SM;X

h`QM; ç€K i?¢+? iQÊM; [m¬M bÆM FB - ç²M; i?lB +| p`B iÁ h?¬M iQÊM; + Q HÈM M;lB- €M? K„i M?'T M?€v- ç M; M?bM +?,K +?9 p`Q ?„MX

L? [M; iÁ h? - M iQÊM; + Q HÈM M"v- Qi M? 'i + kM; ç m + Q ?ÆM i` , K i` QÊM; - F? Q K¢M? K) ?ÆM # 'i + S T? Q h? - M iQÊM; M"Q ç½ ?"M; H•K i` QÊ+ ç| - i` M i? - M p" M K KQM; - iB M ?"M? + • m i? - M; pÈB h` B m S? QM; - +? | çÊB bU ç€T H¢B + O ?" M5

j dNX *? QÆM; j3y, GU *?¼M

h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- M; ? M? ç|M K° i i? |B F? „ + ?mv ?Q" M; i` QÊ+ ; B| +? Q Zmv i ç' m i` QÌM; h? QÊM; *' i? - M #Q ç½ H•m- /QÈB bU FQ+? T?€i + O h? B M h` B iBM? i? - M +? B M w K¢M? K) - ç½ bªM bBM? ` M? [M; #B M ?| ?mv M #Q F? - M; i? "Q ~M i? B M + ' - i? |B ç¢B i` M? T? QM; i? - M i? Q¢B iW oB M \*' HQm H¢B- + | H) ç½ ç M ç¢B i? |B ç¢B i? B M i` B M? Q b Q i` |B `U+ `Đ ?B M M v5

h` M #K+ ç` B ?bM? i` ÁM- +? QM p` h - M : Bª i•K i? - M F?) `mM H M- i` QM; K„ i H° ` T? 'M K½M? HB iX

: B| T?9i M"v- #¼M ?¼ ç m /MM; €M? K„ i FQM? bÊ- M; QÐM; K° M? bM p T? Q i?¢+ tmM; [m M? Zmv i ç' m i` QÌM; h? QÊM; *' X

hWM; iÁ iWM; iÁ i?¢+? iQÊM; iQ HÈM po M; ¢M- i? 'T M? 'i H` K'v +? K+ i` QÊM; - i` QÊM; X J¶B K° i iÁ iQÊM; ç€ ç m bBM? ç°M; M? Q i? "i- #`M; #¢+ ?MM; i` €M; - ?b F€ #€+? [m€B- ç m ~M +? S HU+ HQÊM; p - ?bM? iW i? |B h? QÊM; \*' FûQ /`B ç M? M? [M; h? - M J u m Zm, ç M; M? bM +?, K +?, K p" Q M? 'i + Y M? 'i ç°M; + O Zmv i ç' m # M M"vX

h`QM; b® ç| - H'v KQ|B iÁ FbM? i? B M i?¢+? iQÊM; + Q M? 'i- +? B m + Q ç¢i iÈB T? 'i M? Q H` çti bQM; bQM; +MM; pÈB i? B M ç` - po M; ¢M F? - M +MM; - p Kti + kM; F? Q T?€+? ?Q" M? i? B M- + | T? Q iQÊM; F? - M; +?9i ; ÊM b|M; - + | T? Q iQÊM; + Q|E iU ?² M? Q ç M; i?mv i KBM? K° i çQ¢M i? |B ç¢B i? - M i? Q¢B ?mv ?Q" M; i` QM; [m€

L? [M; T? Q i?¢+? iQÊM; oB M *' b® HQÊM; +ª M; "M iÁ M"v- i" T ?ÊT H¢B i¢Q i? "M? bÆM iQ HÈM F? - M +MM; - ç2K iQ" M #° Zmv i ç' m i` QÌM; h? QÊM; \*' ?Q" M iQ" M p• i•K HBM? i? ` ; B€+ + O K¼B M; Q|BX

@ L? [M; T? Q i?¢+? iQÊM; M"v- + | K° i b® H` æ¢B M, M; +€B i? oB M \*' - + | K° i b® + O i? |B ç¢B i? - M i? Q¢BX \*? O M? •M M? [M; T? Q iQÊM; M"v + | H) pšM + ÁM i²M i¢B tm®M; - M? QM; iBM? i? - M w +? Q # 'i / B i- pšM + ÁM i²M i¢B i`QM; i? B M ç` ?Q p-5

@ L? [M; p` æ¢B M, M; h? QÊM; \*' - oB M \*' M"v- i? - M i? - M; [mªM; ç¢Q- b•m F? - M; i p - ?bM? # 'i / B i- i? - M; [m #® + K+ + O Zmv i ç' m i` QÌM; h? QÊM; *' - tmv M [m i?

J'v p` h - M : Bª - B M'v ç m FQM? bÊ iW b•m i`QM; M°B i•KX

J¶B K° i T? Q iQÊM; ç€ i`QM; i?¢+? iQÊM; [m - M bÆM FB - ç m ç¢B #B m +? Q K° i +MM; ?mv ?Q" M; i`QM; [m€ F?SX

G9+ M"v- i`QM; T? - M ç - M; M? [M; iQÊM; ç€ i?¢+? iQÊM; [m - M bÆM- QÊ+ +? WM; ç M; H|2 b€M; +?ÊT i„ i F? - M; M; WM; X

L?QM; K"- KQ|B T? Q FbM? i? B M i?¢+? iQÊM; +?•M +? QM? çSM; ç - m FB - pšM M M? 'i + kM; F? - M; + | T?ªM SM; ; b [m€ HÈMX

@ JQ|B T? Q FbM? i? B M i?¢+? iQÊM; FB - ?šM H` ç M iW i? |B ç¢B h?€B \*' + "M; H` M? [M; h? - M HBM? + O i? |B F€ h?€B *'5 *?šM; [m - iW b m F? B æ¢B +? B M h > Q M; pĐ i M- /šM ç°M; M M > Ov . B i S? QM; "¢Q- F i i?9+ Hm - M i? |B ç¢B h? - M H

h - M : Bª ok hBM? h? - M- HšM; H†M; ; BQÆM; K„ i M? bM p T? Q KQ|B iÁ FbM? i? B i` "M M; "T K° i HQ¢B iBM? +ªK ç†+ i? M F€ H¢X

JQÌB T?Q FbM? i?B M i?¢+? iQÊM; FB - T?ªM; T?'i M?Q H" çti bQM; bQM; +MM; p
F?-M +MM;X

*| H)- +€+ i?B M i" B i` M Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *'- pšM +?Q +QÌM; ç¢B ç M K
?¼ ?"M; H•KX

QyQ

Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?-M;

*"M; M;"v +| i? K + "M; M?B m +€+ i?B M i" B M?"M çQÊ+ bU T?K i? +O +€+ ?QªM
i?-M +?B M w çQÊ+ FQ+? T?€i- i` M K†itm'i ?B M çO +€+ HQ¢B i?'m M;° M?'i ç`

E?-M; Qi M?[M; i?B M i" B- HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? M?"M çQÊ+ FQ+? T?€i- pQ /K

L?[M; F HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? + "M; t tQ + "M; iBM? i?m-M- i, H ?- SM; pÈB w
?ÆM K°i +?9iX

@ >| ` H" M?Q p"v5

h`B m S?QM; +ªK SM; çQÊ+ ? B # Hm²M; w MB K p- ?bM? iW i`QM; K'v T?Q i?¢-
i`QÊM; i`QM; i?¢+? iQÊM; [m-M bÆM i`mv M iÈBX

J°i T?Q iQÊM; i`QM; ç| - ç° + Q H M iÈB ?ÆM i`,K i`QÊM;- H" K°i p` h K æ-m s" oQ
M i`QM; K•v i`ÌB- i`QM; t" M?½M T?B K ç°M; [m M; i`¢+? iY m [m, #Q- /[iÊM #¢

S?Q iQÊM; i?S ? B- +?B m + Q ?ÆM K°i i`,K M,K KQÆB i`QÊM;- H" K°i p` *´ :BÊ
M^K i`QM; H-B çB M- i v + -K G-B +?Mv- T?€i` çB M H-B F?-M +MM;- T?- i?B M

S?Q iQÊM; i?S # - +?B m + Q ;-M iÈB ? B i`,K i`QÊM;- H" K°i p` iB M iY #,M; K,, i
ç| ",M; HB M- K€B i| + ç2M i?ª /"B # v K9 - +?mM; [m M? H" #,M; i?B M i mv i ç` #

" M i`QM; # T?Q iQÊM; ç€ M"v- w +?Q E?| F?-M; ~M +?S # M i`QM; ç| bQ pÈB im
+ÁM H¢B T?K i?•M H M +€+ i?B M i" B +ÁM K¢M? K) ?ÆM M?B mX

h`B m S?QM; +| i? ç²M; i?ÌB M?"M çQÊ+ bU ?- SM; +O w MB K E?| F?-M; # M i
+| i? i?'v çQÊ+ KS+ ç° ?Q M M;? M? +O ?„MX

h?2Q bU [m M b€i +O h?-M GBM? L?½M +O ?„M- KS+ ç° çQÊ+ ?Q M M;? M?- +|
K¢+? #ªM i?•M- +MM; pÈB ç° K¢M? v m +O h?B M h`B GQM; o" M i`QM; *?•M GQM

oQ /K M?Q H" ok h?B M L;¬- ?„M ç²M; i?ÌB +| çQÊ+ w MB K E?| F?-M; +O #®M T
i` M # i`,K i`QÊM; ç²M; i?ÌB i?Y +•m i?¬M;X

h?¢+? h?W h?B M +MM; pÈB h`B m S?QM; ;B®M; M? m- +kM; ç²M; i?ÌB +| çQÊ+
T?Q i?¢+? iQÊM; + Q +?WM; ? B i`,K i`QÊM; bªM bBM? +•m i?¬M;X

æ¢K h? B G M L;mv i +MM; pÈB ",M; oB iB M iY i?b +| çQÊ+ ? B T?Q iQÊM;X

L?[M; i?B M i" B +ÁM H¢B- +Æ #ªM +kM; +?d +| K°i T?Q i?¢+? iQÊM; bªM bBM? v
K°i b® F i`QM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?-M; +| T?Q iQÊM; M"QX

æQÆM; M?B M- Î T?QÆM; /B M ?Q p- M?Q i? M"v- +kM; +?d +| h?-M GBM? L?½
M„K ;B[çQÊ+X L;Q`B ` - K°i b® i?B M i" B çdM? + Q F?€+- M?Q ok h?B M L;¬- h•M
i?'v çQÊ+X

@ GU +?¼M T?Q iQÊM; M"Q ç•v\

h`B m S?QM; i¢K i?ÌB +kM; F?-M; +| [mv i ç`M?X

J'v p` i?B M FB m +€B i? F?€+- T?-M HÈM +kM; +?Q +| HU +?¼MX

"ÎB pb F?Q iS+ # M i`QM; M?[M; i?¢+? iQÊM; [m-M bÆM FB - + "M; M;"v + "M; K¢M
M?B m w MB K E?| F?-M; ?ÆM /-M /-M i?S+ idM?X

@ :`"Q

h?¢+? h?W h?B M ¸°i M?B M `®M; iQ H M K°i iB M;X J°i ¸¢Q ?Q °M? GQM; hQÉ
i`,K i`QÊM; ¸°i M?B M ?"M; H•K H M i` M M;Q`B ?„MX E?Q i? F?OM; #® p¬ ?bM?
T?¬M ¸¬M; M?[M; ?Q °M? E?| F?¬M; +?mM; [m M? ¸|X

@ v MB K E?| F?¬M; i?"i K¢M?5

h`B m S?QM; ¸SM; Î`'i t - +kM; +°K ;B€+ ¸QÊ+ i?•M i? +| +?9i i`¬K tm®M;- ?¬ ?'
M?Q ¸ M; ¸®B K†i pÈB K°i *U i?9 >²M; >Q M; p"vX

a m F?B M?"M ¸QÊ+ E?| F?¬M; +?B HU+ ?"M; H•K T?K i? - +€+ i?B M i"Bi`QM;

oW `²B ",M; oBiB MiYi?B m ç®i \*?•M GBM? F?Q- bªM bBM? ` K°i ç€K [m M; /B ç½ K M; ç M +?Q #¼M ?„M K°i Qi M;mv +ÆX

@ ",M; oB M;„M p¢M H–M F?¬M; M M t9+ ç°M;5

h` M #K+ [m M F?€M # M M;Q`B Zmv i ç'm i`Q`iM; h?QÊM; *'- >mv M ",M; L[oQÆM iB M;X

>mv M ",M; L[oQÆM; +ªK i?'v çQÊ+ b€i F?Q i` M K†i+O h`B m S?QM;- M m M?C +| i•K i`Q #bM? ioM?- ?B M i¢B ",M; oBiB MiY +kM; F?¬M; T?ªB +?d +?`m K°i +? ;BªM M?Q p"vX

:Bì T?9i M`v- i–K K„i +O iQ`M i`Q`iM; +kM; ç m /WM; ? i H M i` M M;Q`B +O h`B i?B M + Q ç M +?QM i`,K i`QÊM; b m HQM; +O ?„M- î i`QM; T?–M ç¬M; M?[M; *?• ?ç+ ;B[#-v ;„ p"vX

J` M?[M; \*?•M GQM; i?B M i`B F?€+- ?QªM? E?| F?¬M; b m HQM; #bM? i?Q`iM i`QÊM;- + Q ?ÆM H`i`,K i`QÊM; K`i?¬BX

L; v +ª ?QªM? E?| F?¬M; b m HQM; +O ok h?B M L;¬- h`B m ok S?d- H` + Q M? i?B M i`B- +kM; +?d +| ? B # i`,K i`QÊM;5

*kM; +?QM? H` M¡B- F?ª M,M; i,M; T?9+ i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +MM; pÈB M iQ`M bB m pB i T?–M ç¬M; M?[M; \*?•M GQM; i?B M i`B +ÂM H¢BX

@ *?ŠM; H) h`B m S?QM; M`v Km®M #QÊ+ H M çdM? + Q Zm€M [m•M *?•M GQM; J°i Qi M;Q`B [m M F?€M F?¬M; F?ÄB #”i i?®i H MX

S?|M; M?½M F?„T Zmv i ç'm i`Q`iM; S?M F?¬M;- F?Q iS+ i` M M;Q`B h`B m S?QM h?B M h`B GQM; o”M +MM; pÈB ?QªM? E?| F?¬M; b m HQM; ?„M /mM; ?ÊTH¢B- w iS €T #€+? +ª i?ìB ç¢B M`vX

h?“K +?Q M; v +ª K°i p`B p` h¬M :Bª î i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM [m M +?B M- +kM; S?QM; M`v +?d bÊ`i +| i? H v ç°M; p` i`Q ç M?’i p®M +U+ F€ v M´M +O ok h?B

@ *kM; F?¬M; M?’i ç`M?5 \*?•M GQM; >°B F€ M`v- i?“T T?–M F€ [m€B- T?•M çQç F?¬M; T?ªB H`i` M? çQç i i?S iU HÈM M?Ä5

o` S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; M?’i i?ìB H•K p`Q i`–K iQX

QyQ

@ h`B m S?QM;5 L;QÆB [mª M?B M F?¬M; F?B M +?Q i i?’i p¼M;5

ok h?B M L;¬+Q`B /`B K°i iB M;- F?¬M; +?9i bÊ ?½B- M;QÊ+ H¢B +ÂM FBM? ?d ?

L?B i?mv i i`QM; +Æ i? +O ?„M T?ªM; T?’i M?Q ç M; i?B m ç®i- FQ+? T?€i M M K¢M? K) imv i Hm•M- +MM; pÈB ?QªM? E?| F?¬M; + Q ?ÆM # i`,K i`QÊM; b m H

>QªM? E?| F?¬M; b m HQM; ok h?B M L;¬K†+ /M F?¬M; #^M; çQÊ+ ?QªM? E?| S?QM;- M?QM; K` #ªM i?•M iBM? i?–M w MB K +O p®M H`iQM MB K +Q`iM; ç¢B F?¬M; +?B HU+ ?ÆM- F?ª M,M; +?QîM; F?®M; +U+ + QX

@ h?B M >¢ o¬ aQM;5

ok h?B M L;¬T?€ F?¬M; H Q iÈB- ç€M? +?Q i’i +ª +€+ i?B M i`B i` M çQ`iM; iQ`M # M;Q`B çSM; t t2K +?B M +kM; ç m +ªK i?'v ?Qi i?î F?¬M; i?¬M;X

v +?Q ?Q p¬ +U+ F€ H¢ i?Q`iM;- ?Q`M? i”M i?B M iB m- €T #€+? i?ŠM; tm®M; Zm K¢M? K) ?ÆM EB K v- æ Q v +U+ K¢M? i` M *?•M GQM; >°B ;’T +?K+ H–MX

*?d /U p`Q K°i Hm²M; w +?Q ?Q p¬ [m€B /`FB - HB M +| i? +?’M i?QÆM; M?[M; ç M?’i i?B M i`B- ?Q`M iQ`M bB m pB i +’T #”+ i?B M FB m +€B i? #bM? i?Q`iM;

J°i F?„+ FB - K'v M;Q`B #¼M i?B M FB m +€B i? M?Q æ¢K h? B G M L;mv i- h?¢
iB M iY +kM; ¢ m +ªK i?'v K°i i`"M `mM; ¢°M; K¢M? K)X

B +kM; ¢ m F?¬M; M;` ¢QÊ+ - HU+ HQÊM; +?•M +?QM? +O ok h?B M L;¬ H¢B +Q`
i?•M ?„M b m F?B M?"M ¢QÊ+ w MB K E?| F?¬M; - ¢½ ¢¢i ¢QÊ+ M?[M; iB M #° pQ
M;Q`B F?€+X

ok h?B M L;¬ H9+ M`v- K¢M? K) #´ ` K°i +?QÎM; - +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ [mûi M; M
¢¢Q M;?B M €T ? i i?ªv K¼B i?SX

E?¬M; +| ¢Q`M; HmB- F?¬M; +¬M T?ÁM; M;U- +S M?Q p"v +¬M; FQ+? +Q`M; i? p
K¼B i?SX

æ®B K†i pÈB HQ¢B w +?Q iQM MB K K¢M? K) p¬ bQM; M?Q i? i`MM; FQ+?- i•K
+?mv M- +| p`B T?¬M +ªK ;B€+ €T #€+?X *?QÎM; HU+ +O ¢®B T?QÆM; +ÁM +?Q
+?mM; F i ? i i?ªv K¼B i?S `²BX

@ æ•v +?QM? H` h?B M EB m \*?B oQÆM; Îi?`B ¢¢B M`v b Q\ æ M ¢•v5

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ ¢QÊ+ i`QM; >Q ªM? E?| F?¬M; FbM? i?B M b m HQM; KbM
;B€+ #€ ¢¢Q M;¢Q i?' +?Q i?B M p¢M p"i- K°i Hm²M; HU+ HQÊM; K¢M? K) ?Q p¬
i` M M;Q`B KbM?X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

*kM; ¢²M; i?`B i`QM; H9+ M`v- b m HQM; h`B m S?QM; ¢°i M?B M ?B M H M ?Q ªM
T?QM;X

G9+ M`v ¢•v- ?Q ªM? #,M; [m M; FB i? iQ+? ¢½ HÈM ?ÆM i`QÈ+ ¢•v `i M?B m-
¢dM? ¢¬m +ÁM ¢°B K°i +€B pQÆM; KB M ?"M #,M; - i v +¬K K°i i? M? +U FB K M;•

>B M M?B M- b m F?B ¢QÊ+ ?Q ªM? E?| F?¬M; T?K ;B - HU+ HQÊM; ?mv iK¢+?
T?€i i? K K°i #QÊ+ KÈBX

@ ",M; G¬B *m²M; GQM;5

h`B m S?QM; [m€i HÈM K°i iB M; - K€B i|+ H K imM; # vX h?B M ¢` +?mM; [m M?-
#W #½B- ¢O ¢ i`QM; F?QªM? F?„+ +?'M b€i +Q`M; ;Bª *?•M >mv M *'T #bM? i?Q

",M; T?QM; H¬B ¢B M ¢B M +m²M; ;"Q i?ûi- b9+ iQ+? bBM? ` K°i ¢¬m *m²M; HQM
HQM; ?„+ b„+ /QÈB +?•M ?Q ªM? E?| F?¬M; FB +| +?9i ¢²M; /¢M; - F?B M +?Q H
T?€i ` mv M,M; #¢Q M;QÊ+ F?OM; #® ?ÆM `i M?B mX

@ h?B M >¢ o¬ aQM;5

@ ",M; G¬B *m²M; GQM;5

> B Hm²M; HU+ HQÊM; F?OM; #® ¢B M +m²M; - mv HU+ ;¬M M?Q M; M; #^M; pÈB
?mM; ?,M; p +?¢K +MM; K°i +?¶X æB M H¬B [m M; ?" p,M; #„M ` F?„T MÆB- # Q
tmM; [m M?X

@

h` M Zmv i ¢'m i`Q`M; S?M F?¬M; F?¬M; M;WM; i`mv M ¢ M i? M?•K F m H i?ªK
GQM; i?B M i`B tmB t Q- #` /Q # K¢M? K) +O ? B ¢¢B +?B M F„F?OM; #® i?'B [i
p,M; ` t X

> B ¢¢B i?B M i`B +?Q +Q`M; +O i?`B ¢¢B M`v- Îi` M Zmv i ¢'m i`Q`M; S?M F?¬M
+?QÎM; - F?B M +?Q p¬ b® M?[M; *?•M GQM; i?B M i`B ?€ ?®+ KB M; - ¢ m p°B p`i

h` M #K+ [m M +?B M i¢B Zmv i ¢'m i`Q`M; h?QÊM; \*'- M?'i i?`B i`mv M ¢ M iWM
p M; /°BX

a m F?B +MM; ok h?B M L;¬ K¢M? K) M;¢M? F?€M; K°i FQ+?- i?•M ?bM? h`B m S
K`v +?K+ i`QÊM;- +® ;„M; F K +? - Mm®i M;QÊ+ M;KK K€m i`QM; KB M; i`Î H¢BX

hm pB +MM; pÈB M°B ibM? +O ?„M +?mM; [mv pšM +ÁM bU +? M? H +? M?`i ç`M
F?¬M; T?ªB +! çQÊ+ Qm i? E?! F?¬M; +?B HU+ +O FbM? i?B M i?¢+? iQÊM; T?
M`v +kM; F?¬M; +?d #`K°i +?9i i?QÆM; i`M çÆM ;BªM M?Q p`vX

S?®+ T?®+5

h?•M ?bM? ok h?B M L;¬ +kM; F?¬M; M;WM; HmB M? M? p T?Q b m- i` M M;QÌ
+MM; pÈB #,M; H½M? p¬ +MM;- F?¬M; i? iB T iK+ T?€i ç°M; +¬M; FQ+? H-M M[

h`QM; H9+ M?`i i?ÌB- +ª ? B M;QÌB ç m F?¬M; i? iB T iK+ i€B +?B M- Î t t ;B`M
+¬M; FQ+? H-M M[X

@ h`B m S?QM; M`v- F?¬M; M;ì ç½ +QÌM; ç¢B ç M KS+ M`v `²B- +! i? +MM; ok
F?€M;5

h`QM; HÁM; J¢+ h?B M u /•M; H M FBM? ç`Q ?ªB H½M;X

o¬ b® M?[M; i?B M i`B i` M Zmv i ç`m i`QÌM; S?M F?¬M; +kM; ç m FBM? M; + ç M
M;QÌB ç m +® ;„M; FûQ /`B F?QªM; +€+? pÈB h`B m S?QM; p` ok h?B M L;¬- HQ
ç MX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

æ°i M?B M ç9M; H9+ M`v- K°i i`"M M´ p M; F€ /` +MM; pÈB E?! F?¬M; +?B HU+
M; M; i`"M +?B M ;B[ h`B m S?QM; +MM; ok h?B M L;¬X

*?d i?`v i`QM; KQÌB T?Q FbM? i?B M i?¢+? iQÊM; FB - T?Q iQÊM; i?S #ªv i`QM;
ç¢Q ?QªM? E?! F?¬M; + Q iÈB ?ÆM #ªv i`,K i`QÊM;- ç€T tm®M; i` M M;QÌB +O

@ > ? F?¬M; M;ì i M FB +kM; +?`m ?`M; H•K `²B5 h +kM; çB ` i?Q ;B½M ;•M +

h`QM; ç-m h•M o¬ L;•M +?Êi i`mv M ç M K°i ç¢Q i? M? •K po M;¢M M?Q hmv M *´

S?K i? b m HQM; ?„M H` K°i p` ç¢Q M?•M iY #`Q #° /€M; M?Q M?`M p•M /½ ?¢+- i
i-M; [m M; /B K iY p•M b€M; M;ÌB- /QÈB +?•M H` K°i ç-m >Ä .B K *U L;Qm ?bM?

@ h?`M? +¬M; `²B5

h•M o¬ L;•M H° ` ?d b„+ +U+ F€ ?B K i?`vX .QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- i?
F?¬M; çO- `i F?+! i? +•m i?¬M; pÈB M?[M; w MB K E?! F?¬M; +ÁM b!i H¢B i`
iQÊM; FB X

*?ŠM; [m - +! çQÊ+ iB M H +O h`B m S?QM;- ?„M +¬M +M F?¬M; #B i K i KÄB iB
/QÈB ibM? ?m®M; i, H +U+ F€ M?Ä- ç½ i?`M? +¬M; `²BX

a m F?B h•M o¬ L;•M M?"M çQÊ+ E?! F?¬M; +?B HU+ +O FbM? i?B M i?¢+? iQ
Zmv i ç`m i`QÌM; S?M F?¬M; M?`i i?ÌB +! bU i? v ç´B K¢M? K)X

E?Q iS+ i` M M;QÌB +O h•M o¬ L;•M +`M; M;`v +`M; i`Î M M M;QM; Hmv M ?ÆM-
h?B M L;¬ t t iQÆM; ç®B- +kM; F?¬M; v m ?ÆM # Q M?B m- bQ pÈB M?[M; i?B
+`M; K¢M? ?ÆM K°i #"+X

QyQ

@ G`i? +K+ i K ?MM; i` M? #€ ? v b Q\

æ€K h¬M :Bª i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM [m M +?B M- M?`i i?ÌB i`Î M M ç-v ?SM; i?9

o` S?; JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; H•K p`Q i`-K iQ- H`K #`K M;B,

@ J°i +Y i?S # M`v- i?Q¢i M?bM i?b F?¬M; T?ªB H` +m°+ çm i?S ?¢M; *?•M GQM
H` K°i HQ¢B F€ M;° ?ÆM5 E iB T b) T?€i bBM? +€B ;b ç•v\

h`QM; H9+ ?„M ç M; i`-K iQ- içB Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M; i` M F?¬M; i`mM; - ç
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
J°i+€B >bM? +?B m h`mv M i?W i`QM; b® ç!- ç°i M?B M /-M /-M i`Î M M M; QM; i
ççB K¬M ?Q °M? +?|B K„i- F i M®B pÈB Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´X
@ sªv ` +?mv M ;b- b Q i`mv M i?W M? M? M?Q p”v ç½ F i M®B `²B\
@ *?•M GQM; >°B pšM +ÁM +?Q +| +?´K /Si- b Q i`mv M i?W M; QçB pU+ HçB #„i
@
h` M Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´- M?´i i?ÌB FQ+? F?ÎB M M M; ”M pçM i-M; b|M; +
@ h ?B m `²B5 L; v iW ;B B çQçM b® ? B- /U i?2Q ç°KçM? v m +O h?B M h”B GQ
GQM; ç½ T?•M ` i?S iU +Æ #ªM `²B5 J” T?•M çQçM i?S # M”v- +kM; F?¬M; T?ªB
iU M[- K” H” i` M? çQç i iB M p”Q i`mv M i?W 5
S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; ç M; i`-K M; •K- ç°i M?B M ;B”i KbM? ?B m ` X

j3kX *?QÆM; j3j, h?´i EB K h`mv M h?W

Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; \*´- i` M ç€K K•v i` M #-m i`lB- b® HQÊM; >bM? +?B m h
ç! ç½ +| KQÌB K’v +€BX
J” K°i+€B >bM? +?B m h`mv M i?W i`QM; b® ç!- ?B M ` tm i? p¬ +MM; M; QM; i?
M?[M; /½v M9B K•v KM- ç M ç”B H-m +€+ i`QM; ç!- i?”K +?Q M; v +ª K°i b® i?•M
ç! M[X
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
*€B >bM? +?B m h`mv M i?W M”v- ç°i M?B M FûQ /”B ` K°i+€B ?Q °M? ççB K¬M
ç’m i`QÌM; h?QÊM; *´X
L|B K°i+€+? +?QM? t€+ ?ÆM- ççQ ?Q °M? ççB K¬M FB +?QM? H” ;€+ Î # M i` M
F?¬M; X
S?®+ K°i iB M; - i` M Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M; - ç°i M?B M tm’i ?B M K°i ççQ
MQÈ+ p”v- FûQ /”B ` K°i /½v #”+ i? M; ;ÊM b|M; #€M i`QM; bm®i- iW Kti ç’i FûQ
i`mM; - +MM; pÈB ?Q °M? ççB K¬M FB M®B HB M pÈB M? mX
h?2Q +€B #”+ i? M; FB tm’i T?€i çB H M- pW p†M +| i? iB M p”Q # M i`QM; ççB
J°i K”M #B M ?| M”v- F?B M +?Q iQ”M #° Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´ M?´i i?ÌB b
@ *?mv M ;b tªv ` \ h`mv M i?W ç½ #„i ç-m F i M®B `²B b Q\
S?-M ç¬M; +€+ *?•M GQM; i?B M i”B- # Q ;²K +ª h`B m S?QM; Î i`QM; ç!- +kM; ç
/U HB mX
h`QM; M?[M; F€ \*?•M GQM; >°B i`QÈ+ ç•v- +ÁM +-M T?ªB +| K°i T?2M HQM; i` M
tm’i ?B M i`mv M i?W L; QçB oU+ F i M®B pÈB Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´X
L?QM; K” *?•M GQM; >°B F€ M”v- +K+ /B M HçB F?¬M; M^K i`QM; F?®M; +? - F iV
h?QÊM; *´ iU ç°M; FQ+? T?€i p”M +?mv M- ? i i?ªv ç m i`”M M; ”T #B M ?| X
@ E?¬M; M; Ì HçB F i M®B M? M? M?Q p”v5 h?B M *Æ h`mv M h?W pšM +?Q +| ?
h•M o¬ L; •M +| +?9i #B M b„+- ;„i ; Q ;BQÆM; K„i M?bM +?^K +?^K H M i-M; K•v i
h`mv M i?W L; QçB oU+ #„i ç-m F i M®B- K” h?B M \*Æ h`mv M h?W F?¬M; M; Ì pš
?B m ?”M; H•K- F?B M °i b® M; QÌB +ªK i?´v +| +?9i iB + Mm®BX

L?QM; K" M; šK H¢B +kM; ¢9M; - T?|M; M?½M ¢ M +€+ F€ *?•M GQM; >°B i`QÊ+ ¢•
i? +| K°i +€B ?"M; H•K- +kM; ¢½ H" ¢¢B F€ M; ° M; "M M, K KÈB ; †T K°i H-M`²BX

J" i`QM; *?•M GQM; >°B F€ M"v- ¢²M; i?ìB tm'i ?B M [m ?bM? +?B m +O sQ+? L
pÈB >mv M", M; h`mv M h?W - ¢½ H" ibM? ?m®M; i?B M +´ F?|; †T`²BX J†+ /M sQ
#` i²M i¢B M"Q ¢| i?m H'v K'ix

:BìT?9i M"v- i` M Zmv i ¢'m i`QìM; S?M F?¬M; - T?¬M ¢¬M; +€+ *?•M GQM; i?B M
?'T- M?bM +?, K +?9 p"Q ?Q °M? ¢¢B K¬M i`mv M i?W L; Q¢B oU+ pW KÈB F i M®

" + i? M; b|M; MQÊ+ iW Zmv i ¢'m i`QìM; FûQ /"B H M- F i M®B pÈB ¢¢B K¬M i`m

J„ i i?QìM; M?bM H¢B- #'i Hm" M H" #"+ i? M; b|M; MQÊ+ - ? v H" ¢¢B K¬M ?Q °M?-
i?€B MY ?Q p¬ MY i?U+ i? X

@ æ•v +?QM? H" h?B M G•m h`mv M h?W 5 h`QM; *?•M GQM; >°B M?[M; F€ i`QÊ.
H-M- t2K M?Q F?¬M; i 5 Pì M?'i bQ pÈB M?[M; i`mv M i?W i?Q Hmv M K" h?"T æ
+ÁM + Q ?ÆM K'v +'T #"+5

@ h?B M *Æ h`mv M h?W F?¬M; +| tm'i ?B M- [mª i?"i H" +| +?9i iB + Mm®B5 *?Š
+m®B +MM; - ? i i?ªv pšM F?| +| i? F i Hm" M ¢QÊ+5

æ€K h¬M :Bª i` M #K+ ¢"B ?bM? i`ÁM ;B[F?¬M; i`mM; i?'T ;B¼M; i` Q ¢´B- €M?

h`QM; +€B ¢¢B i?ìB ¢¢B M; "M M, K KÈB +| K°i H-M M"v- h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B
F, HK+ i`QÊ+ FB - b€M; i¢Q M M p¬ b® M?[M; F€ iQ+?X

J†+ /M ?B M i¢B h?B M *Æ h`mv M h?W pšM +?Q +| tm'i ?B M- M?QM; i´M; i? K
+kM; ¢½ ``i i®i`²BX

QyQ

@ L? M? H M5

@ hmv `^M; F?¬M; T?ªB H" K°i i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W - M?QM; K" / M? M; ¢+? +
+U+ F€ ?[m ?¢M- +~M i?"M F?¬M; iÈB T?B M +?9M; i ¢•m5

h` M Zmv i ¢'m i`QìM; S?M F?¬M; - +| K°i p" B *?•M GQM; i?B M i" B M?'i i?ìB T?'M
H Q i?ŠM; p T?Q h?B M G•m h`mv M h?W X

oKi pKi pKi XXX

oW KÈB #„ i ¢¬m +?d +| ? B # *?•M GQM; i?B M i" B ?"M? ¢°M; - b m ¢| HB M ¢¢i i
*| K°i ;½ i?B M i" B ¢½ #QÊ+ +?•M H M #"+ i? M; b|M; MQÊ+ - T?|M; i?ŠM; p T?Q
i?W L; Q¢B oU+X

*ÁM +| ? B ;½ *?•M GQM; i?B M i" B F?€+ - ?ûi HÈM K°i iB M; - F?¬M; i? K #QÊ+ +?
H Q i?ŠM; p T?Q ?Q °M? ¢¢B K¬M FB X

S?®+ T?®+5

> B ;½ *?•M GQM; i?B M i" B FB # v i?ŠM; ¢B [m ?Q °M? ¢¢B K°i- H¢B ?Q" M iQ"
H Q [m K°i +€B ?Q °M? #¼i MQÊ+ p"v- ?Q" M iQ" M F?¬M; +| +?9i i€+ /KM; M"Q +ª
oKi5

J" ;½ i?B M i" B ¢B i?2Q #"+ i? M; b|M; MQÊ+ FB H2Q H M- i?"M? +¬M; #QÊ+ p"Q
K°i iB M; - ?Q °M? ¢¢B K¬M T?€i` [m M; K M; +?|B K„ i- i?•M °M? +O ?„ M HB M #
M[X

@ >| ` H" M?Q p"v- M?'i i?B i +¬M T?ªB ¢B i?2Q #"+ i? M; b|M; MQÊ+ M"v KÈB
L; Q¢B oU+5

æ€K i?B M i" B îT?Q b m M?'i i?ìB idM? M; °- H" T iS+ +?2M +?9+ H Q H M i` M #"

h? M?QM; K" +€B #" + i? M; b|M; MQÈ + FB - ç°`°M; +?d çO +?¶ °i M; QÌB ç†i +?•
´M çB i` M M?[M; #" + i? M; ç| - i`^B [m K°i [m€ i`bM? +?mv M ?| +MM; pÈB [m€ ç
p`Q ççB K¬M i`mv M i?W X

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- ?ÆM KQÌB ;½ \*?•M GQM; i?B M i`B ç²M; i?ÌB KçM? K) i` M?
;B®M; M?Q +•v +¬m ç° + K° + FB X

@ hmv i .QÆM; GB i E?¬M;5

@ h`M >mv i *Ym L;mv i æ Q5

@ >Q Zm, æ° E?¬M; h?m"i5

J°i ç€K *?•M GQM; i?B M i`B M?'i i?ÌB i?B i`B M +¬M; T?€T K"i ?¼+ - ?Q†+ +QÌM
M; QÌB- KK+ iB m +?QM? H` i?¬M; [m +•v +¬m ç° + K° + FB - iB M p`Q ççB K¬M i`m

h?Y M; ?o K" t2K- +€B #" + i? M; b|M; MQÈ + FB +kM; +?d`°M; +?WM; K°i i?•M M; Q
i?"K +?Q +`M; M?B m i?B M i`B ?ÆM M[+çM? i` M? çB H M- ç| H` i`"M; +^M? i`M

•M? ç Q- FB K F?Q- +?QÎM; ^M?- H¬B KBM? T?QM; #çQ i?"K +?Q M; v +^HU+ HQ
F?¬M; +kM; F?¬M; M; WM; +?ÈT H M- # Q T?O F?m pU+ tmM; [m M? #" + i? M; ;ÈM

@

J°i ;½ *?•M GQM; i?B M i`B #` i`9M; K°i +?QÎM; - çQÆM; i`QÌM; M;½ tm®M; - K"
ç€M? i`¼M; i?QÆM; - ?ûi H M K°i iB M; - +kM; `ÆB i?ŠM; tm®M; /QÈBX

o¬ibM? i?` b€i5

*?d i`QM; +?®+ H€i- ç€K \*?•M GQM; i?B M i`B M`v ç½ ç€M? ;B i ç M KS+ €M? K„
#'i +S i`"M +?B M M`Q i`QÈ + ç•v +kM; ç m i`M F?®+ ?ÆM +^ pçM T?¬MX

@ J°i +€B T?•M çQçM +m®B +MM; - +?QM? H` ç M?[M; \*?•M GQM; i?B M i`B +ÁM
çQç i`mv M i?W - pšM F?¬M; +| #'i +S [mv i„ +M`Q +^ - ? i i?^v ç m #^M; p`Q #^M H

h`B m S?QM; •K i?¬K ;"i ç¬mX

æQÆM; M?B M- ç€K *?•M GQM; i?B M i`B i`QÈ + K„i` i v- +kM; +?d +| KQÌB K`v
M; QÌB +ÁM HçB +kM; ç m çSM; v M i?2Q /äB F€ #B MX

æ†+ #B i H` M, K ççB i?B M FB m +€B i? - ?Q†+ H` ç€K *?•M GQM; i?B M i`B +`T #
+O #¼M ?¼`i + Q- +?Ì çÈB M?[M; i`mv M i?W +`T #" + + Q ?ÆM- i?"K +?Q +ÁM
h?W M[X

E?Q^M; +?WM; MY F?„+ b m ç|

æçB K¬M ?Q ^M? +O h?B M G•m h`mv M h?W - b m F?B +| M, K M; QÌB iB M p`Q- ç
/¬M /¬M i`QM; bm®i- îi` M i¬M; K•v F?¬M; i`mM; iW iW #B M K'ix

@ *?d +| M, K / M? M; ç+? \ E?¬M; ç9M;5 h`QM; [m€ i`bM? ç€K i?B M i`B # M /QÈB
+?B m +O h?B M G•m h`mv M h?W - i`QM; H9+ /mv i`b +kM; ç m b) iB m ? Q HU+

•M? K„i +O h`B m S?QM; p¬ +MM; iBM? +?m`MX

J¶B F?B iB M p`Q K°i M; QÌB- [m M; K M; +O ççB K¬M ?Q ^M? +kM; b) ^K ççK çB
+kM; b) ;B^K tm®M; K°i +?9ix

*ÁM M[- i?2Q i?ÌB ;B M +?mv M /ÌB- ?Q ^M? ççB K¬M +kM; b) /¬M /¬M iB m ? Q ç

"ÌB pb b® HQÈM; / M? M; ç+? ?[m ?çM- +°M; i? K bU iB m ? Q i`QM; [m€ i`bM? +?
i? iQÎM; iQÈM; - +m®B +MM; b) +| # Q M?B m i?B M i`B M;½ tm®M; - HçB +| # Q M
i?W T?M ?ÈTX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h?B M G•m h`mv M h?W pW KÈB #B M K'i- HϕB +| i? K K°i +€B >bM? +?B m h`m
çϕB K¬M- F i M®B pÈB Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M;X

*| FBM? M;?B K H-M i`QÈ+- H-M M`v ç€K i?B M i`B iB M ç M +ϕM? i` M? HB M M
M;QÌBX

h? M? •K +?ûK ;B i`®M; ;B" M i`" M M;"T +ª K°i F?m pU+ HÈMX

h`QÈ+ K„i i? K ;B p`Q +ϕM? i` M? +?ûK ;B i- +kM; +?d H` K°i p`B *?•M GQM; i?B
+Æ #ªM H` M,K KQÆB M;QÌB #`B / M? b m +MM;X

L,K çϕB i?B M FB m +€B i? +MM; pÈB M?[M; i?B M i`B +'T #"+ ç M?'i i?B M i`B

*?d i`QM; +?®+ H€i- F?B i`mv M i?W L;QϕB oU+ i?S ? B +| # M;QÌB iB M M?"T-
çϕK ?ÆM T?•M MY X

G9+ M`v- i`QM; i-M; K•v i` M F?¬M; i`mM;- T?|M; p¼i iÈB K°i çϕQ ?QªM? p¬+MM
H,M; H tmv M i?'m i•K HBM? T?ªM; T?'i M?Q tmv M i?OM; i?ÌB F?¬M; K` ç MX

S?-M ç¬M; M?[M; i?B M i`B i` M Zmv i ç'm i`QÌM; S?M F?¬M; +kM; ç m +| K°i HQ
ç"K- ;B®M; M?Q H` #` pϕM FB K tmv M i•K p"v5

J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB M;~M; ç-m M?bM +?,K +?9 p`Q çϕQ ?QªM? pW KÈB tm'i ?
i? M?bM i?'v K°i iÁ EB K +€+ çdM? H"Ti`QM; i?B M ç` - T?€i` T?QM; K M; HÊ
+|X h`QM; i? ;BÈB ?QªM? FB - ?B M` p¬ b® M?[M; çϕQ FB K [m M; b€M; M;ÌB-

QyQ

@ æ| H` h?'i EB K h`mv M h?W 5

*?QM çϕB h¬M :Bª i` M #K+ ç`B ?bM? i`ÁM [m M +?B M- M?'i i?ÌB #`i i?®i H M- ç
+MM;X

h?'i EB K h`mv M h?W - #`B / M? i?S ? B i`QM; hS æϕB h`mv M h?W - +?di?m Fû

L; v F?QªM? F?„+ h?'i EB K h`mv M h?W ?"M; H•K- F?Q iS+ EB K çϕQ b„+ #ûM
T?2M i`U+ iB T KϕM? K) ç€M? p,M; +€B i`mv M i?W L;QϕB oU+ ç M; F i M®B FB
S?Ki

*€B i`mv M i?W L;QϕB oU+ ç M; F i M®B FB - [m M;ªM?ªK çϕK- ?Q`MiQ`M #B M
h?QÈM; *´X

@ h?'i EB K h`mv M h?W M`v [mª i?"i H` #€ çϕQ- i`U+ iB T ç€M? i M i`mv M i?W
æ€K *?•M GQM; i?B M i`B tmM; [m M? M?'i i?ÌB FBM? M;ϕ+ `mM; ç°M;- M?B i?m
oKi pKi pKiXXX

h?'i EB K h`mv M h?W pW KÈB F i M®B- ?ÆM # KQÆB ;½ \*?•M GQM; i?B M i`B
M?[M; hm Hmv M ;Bª EB K çϕQ- ?Q†+ H` M?[M; F bY /KM; pk F?Q H` FB K- HB M

@ :B i5

@ *9i çB +?Q i 5

@ E M`Q +ªM i b) +? i5

@

:¬M # KQÆB *?•M GQM; i?B M i`B ?¶M +?B M +MM; K°i +?¶- ç| H` i`QÌM; ?ÊTi?ª

a m F?B M?"M çQÈ+ E?| F?¬M; +?B HU+ T?K i? - M?[M; *?•M GQM; i?B M i`B M`
+| i?U+ HU+ *?•M >mv M *'T- T?-M HÈM ç m +| i?U+ HU+ *?•M >mv M *'TiB m i?

h`QM; ç¡ # Q ;²K +ª M?[M; i?B M i`B EB K ç¢Q imv i çdM? M?Q >¢ hB M h?QÆM;-
 G2M; F2M;5 æBM?5 S?®+ T?®+5
 EB K [m M;- FB K ªM? F?¬M; M;WM; H¡2 H M- i`QM; T?¢K pB p`B /†K ;-M ç¡- M; v
 ç€M? i?`M? i`Q #KB- +QÌM; ;Bª *?•M L?•M *'T #bM? i?QÌM; K°i F?B iB T +`M- b)
 p"v- p` p¢M FB K ç€M? M€iX
 @ EB K ç¢Q ;Bª- HU+ +¬M; FQ+? [mª i?"i ç€M; bÊ5 > B # KQÆB M;QÌB M`v HB M
 i? +kM; +¡ i? #` iB m /B i5
 h`B m S?QM; FBM? M;¢+ +ªK F?€BX
 >„M M?bM +?,K +?9 p`Q ?bM? +?B m h?'i EB K h`mv M h?W T?B m T?M i` M i-M
 bmv iQX
 h`QM; b® hS æ¢B h`mv M h?W - #`B / M? +O h?'i EB K h`mv M h?W +ÁM + Q ?
 h?W p` >mv M ",M; h`mv M h?W X
 @ L m M?Q +¡ i? ç¢i çQÊ+ iBM? i9v i`QM; h?'i EB K h`mv M h?W M`v EB K +?B M
 +QÌM;- M?'i FB K i`ªK T?€ p¢M T?€T
 h`B m S?QM; +kM; +¡ +?9i i•K ç°M;X
 oÈB M,M; HU+ HoM? M;° ?¼+ i" T +O ?„M- ?B M i¢B +?Q /M Km®M bY im EB K ç¢Q
 F?ª M,M;X
 L?QM; +€B w MB K M`v pW KÈB tm'i ?B M- `i M? M? HB M #` h`B m S?QM; ?Ov /
 @ *QM çQÌM; +O i +?QM? H` >²M ç¢Q- M?Q p"v KÈB +¡ i? +MM; h?-M GBM? L?
 ?ÊT5 EB K ç¢Q imv `^M; K¢M? K)- M?QM; H¢B [m€ KS+ +U+ çQ M- K°i FB K ç€M?
 /B M T?ÁM; M;U iU #ªQ p KbM? ?ÆB FûK K°i +?9i5
 h`B m S?QM; H¢B `i M? M? T?O ç`M?X
 h`QM; i?B M ç` M`v +¡ M;`M p¢M HQ¢B M,M; HU+ p` #Q T?€T- +¬M; FQ+? +O M;
 ç•m- +kM; F?¬M; +€+? M`Q T?ÁM; M;W ? i i?ªv K¼B T?QÆM; /B M çQÊ+X
 oQ /K M?Q H` ",M; oB iB M iY p` h?¢+? h?W h?B M FB - +?QM? H` F?„+ iBM? +
 T?ÁM; M;U bB m +QÌM;- HU+ F?®M; +? +kM; K¢M? K)X
 ",M; oB iB M iY +,M #ªM F?¬M; çÊB M;QÌB F?€+ iB T +`M- HB M ç½ +¡ i? ç2K ç®E
 H` ç¡M; #,M; Hm¬M- +€+ HQ¢B i?O çQ¢M +¬M; FQ+? +kM; ç m bmv ;BªK F?¬M; Qi
 h?¢+? h?W h?B M- T?€i ç°M; GoM? pU+ h`¼M; h?¢+?- F?B M +?Q ç®B i?O i`U+ i
 #€+?- i?"K +?Q F?¬M; i? M?9+ M?Q+? M´BX *QÌM; ;Bª +MM; +'T- KQÌB i?"M? HU
 ` çQÊ+ #®M M,K i?"M?X
 :BÌ T?9i M`v- bU +¢M? i` M? h?'i EB K h`mv M h?W ç½ i`Î M M p¬ +MM; F`+? HB
 æ€K i?B M i`B EB K ç¢Q i? K /U +¢M? i` M?- +kM; F?¬M; +?d ;BÈB ?¢M i`QM; ç€
 h?QÆM; ok L;mv i- K` +ÁM +¡ K°i p`B i?B M i`B EB K ç¢Q F?¬M; i?m FûK- i?"K +
 K°i #"+X
 h?"K +?Q M; v +ª h?€+ "¢i h - i`mv M M?•M +O K°i i`QM; # ç¢B h? ;B ?mv i K
 i? K ;B +¢M? i` M? i`QM; ç¡X
 @ L m M?Q +¡ i? ç¢i çQÊ+ h?'i EB K h`mv M h?W - ç2K iBM? M;?o EB K ç¢Q F
 L?½M +O i - ç M H9+ ç¡- +?Q /M H` i?B M FB m +€B i? - +kM; +?Q +?„+ ç½ H` çQ
 æ²M; iY i`QM; K„i h?€+ "¢i h F?) H¡2 H M- T?QM; K M; p¬ ?bM? +„i M; M; / i?`i -
 oKi

h?€+ "¢i h M;¢Q i?` [m-M ?MM;- +?QM? H" M;Q`B ¢-m iB M #QÊ+ +?•M H M ?Q °M
h`mv M h?W X

@ ok L;mv i bQ Km°B- i?B M T?9 EB K ¢¢Q +O Km°B K¢M? K) p¬ +MM;- i M; ,M +
p"Q ¢B5

>¢ hB M h?QÆM; ; -M M?Q HB m K¢M;- iB M ?"M? i?B m ¢®i *?•M GBM? F?Q- +?u
M;"T HB M ?Q #,M; H K b„+ F?OM; #®- ?mv M H M ?Q K°M; M?Q °Q- K°i T?2M ¢2
Î T?K + "M H®B p"Q ?'i p,M; ¢B ? iX

L?QM; K" ?"M? ¢°M; M?Q p"v- F?B M +?Q ?„M ;†T T?°B bU p•v +¬M; +O p¬ b® M
M?'i i?ÎB ó¼+ô K°i iB M;- T?mM` K°i M;KK K€m iQÆBX

oKi

h?QÆM; ok L;mv i +°K FQ+? M?bM p T?Q >¢ hB M h?QÆM;- M? M? +?¡M; iB M p
EB K h`mv M h?W X

J" H9+ M"v- >¢ hB M h?QÆM; K„i i?'v b„T bY /mv i`b F?¬M; ¢QÊ+ M[- iBM? i?¬M
i`¼M; i?QÆM;X h`QM; b® M?[M; i?B M i" B EB K ¢¢Q p•v +¬M; ?„M- +kM; F?¬M; i
EB K v K¢M? K)X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>Q °M? ¢¢B K¬M +O h?'i EB K h`mv M h?W ¢°i M?B M ¢¡M; H¢B- +kM; F?¬M; T?
¢O- K" H" M¡ iU ¢°M; ¢¡M; H¢BX

@ h?'i EB K h`mv M h?W +?d +¡ ? B +€B / M? M;¢+?5

J°i ¢€K M?[M; i?B M i" B ¢ M; +?ûK;B i ¢B M +m²M; # M /QÊB- FBM? ?½B F?¬M; -
M?bM h?'i EB K h`mv M h?W - #°B / M? i?S ? B i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W - ?Q" M
KbM?5

j3jX *?QÆM; j39, h`B m S?QM; L´B a€i v

h?`B ;B M h?'i EB K h`mv M h?W tm'i ?B M iQÆM; ¢®B M; „M M;OB- p M p M M?
HB M #B M K'i ?Q" M iQ" M F?ÄB Zmv i ¢'m i`Q`M; h?QÊM; *´X

E?¬M; Qi M?[M; *?•M GQM; i?B M i" B # M /QÊB- ¢†+ #B i H" K°i b® M?[M; i?B M
/°B iB + Mm®B- i?"K +?Q +ÁM +¡ F iB + [m€ ?¡ T?šM M°- Q€M ?"M F?¬M; + K HÁ
M?bM p T?Q >¢ hB M h?QÆM;X

>¢ hB M h?QÆM; HB m K¢M; #` i`¼M; i?QÆM;- ¢ +?Q h?QÆM; ok L;mv i i?"M? +
EB K h`mv M h?W - +¡ i? M¡B H" tª i?•M pb M;Q`BX

a„+ K†i ?„M i€B M?Êi- M?QM; H¢B H°` K°i iB pmB KWM; M²M; ¢"K- M?bM p T?
h¬M; i` M #K+ [m M +?B M # M M;Q" B Zmv i ¢'m i`Q`M; S?M F?¬M;X

@ . M? M;¢+? +O hS æ¢B h`mv M h?W i`QÊ+ ;B` +kM; ¢ m p¬ +MM; Qi ÄB5 h?'i
? B +€B / M? M;¢+?- ?Q" M iQ" M #bM? i?Q`M;5

@ hB M h?QÆM; ?°B iY M"v- #B i M?bM ¢ M ¢¢B +K+- +?'T M?"M ?v bBM? pb ok L
+?9M; i +¡ ¢QÊ+ K°i / M? M;¢+? ¢B p"Q h?'i EB K h`mv M h?W - +?QM? H" bU K v

@ J°i +€B / M? M;¢+? [mw ;B€ M"v- iQÆM; H B +¡ i? i? v ¢´B ?Q" M iQ" M p" M K M?
i 5

*€+ i`Q`M; #®B +O o¢M EB K h¬M; +kM; ¢ m FBM? ?d i?Ä K½MX

L;"v ¢¡- EB K h¬M .B T o¬ h" +?QM? H" ¢¢i ¢QÊ+ h?'i EB K h`mv M h?W - i`Î i?"M
¢ M?'i i?B M +´- i?"K +?Q M; v +ª sQ+? L;mv i :B€Q *?O +kM; T?°B FB M; F} ?„M

J` i`QM; K`v M;`M M,K ;-M ç•v- h?`i EB K h`mv M h?W H-M M`v KÈB H` H-M i?S
i?`v çQÊ+ bU [mw ;B€ +O ç¢B F€ M;° H-M M`v5

@ ``i +S +€B M`Q i`QM; hS æ¢B h`mv M h?W - +kM; ç m +| i? i¢Q i?`M? oQÆM;
ç`B p`M K M? p`i? +K+ +O æ¢B HK+5

o K†i +O >mv M ",M; L[oQÆM; K M; i?2Q K°i iB KQM; KÄB- M?bM +?,K +?9 p T
",M; h`mv M h?W î i` M i-M; K•vX

a m F?B h?`i EB K h`mv M h?W `ìB çB- >mv M ",M; h`mv M h?W F?¬M; ? M;?B
i?W K¢M? M?`i +ÁM H¢B î MÆB M`vX

@ ",M; oB- M;QÆB M?`i ç`M? +-M T?ªB M„K +?„+ +Æ ?°B H-M M`v5

>mv M ",M; L[oQÆM; i?•M H`+Q`M; ;Bª æ M L;mv M *ªM?- H9+ M`v +kM; F?¬M; F
HQ H„M;X

.M b Q i?b i?B M FB m +€B i? î i`QM; i`M; - +kM; F?¬M; T?ªB +?d +| K°i KbM? ",

oQ /K M?Q h`B m S?QM; - h•M o¬ L;•M- +kM; ç m +| i? +¢M? i` M? >mv M ",M; h`
a m F?B M?"M çQÊ+ ?QªM? E?| F?¬M; T?K i? - i?U+ HU+ #¼M ?¼ bQ pÈB ",M;
M?B mX

G9+ M`v i`QM; HÁM; >mv M ",M; L[oQÆM; ç M; HQ H„M; - i?ìB çB K F?B >mv M
h`B m S?QM; b) M?9M; i v i` M? çQ¢iX

.M b Q i?b h`B m S?QM; p` ",M; oB iB M iY î *?•M GQM; >°B ç½ F i i?M Q€M F?¬
M? m`i H•m`²BX

QyQ

G9+ M`v- h`B m S?QM; ç M; çSM; i` M Zmv i ç`m i`Q`M; S?M F?¬M; - b m HQM; +
iÈB ?ÆM +?QM i`,K i`QÊM; - mv i? F?Q iS+ F?`M; H²- M;Q¢B i`W ok h?B M L;¬ p`
+| M;Q`B i?S # M`Q +| i? bQ b€M? çQÊ+X

@ L m F?¬M; +| i`mv M i?W >²M ç¢Q i?Q+? ?ÊT pÈB i - +kM; F?¬M; +| i`mv M i?V
+kM; +?d +| i? HU +?¼M >mv M ",M; h`mv M h?W 5

•M? K„i ?„M F?) H!2 H M- ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q ?QªM? >mv M ",M; h`mv M h

oW `²B h?`i EB K h`mv M h?W K†+ /M +Q`M; ç¢B- M?QM; K` M,K ç¢B i?B M FB m
i? K ;B +¢M? i` M?X

æQÆM; M?B M- M m M?Q h?€B o•M aQM; hY F?¬M; +| M; ½ tm®M; - F?ŠM; ç`M? H
h?`i EB K h`mv M h?W - M?Q p`v- h?QÆM; ok L;mv i +?Q +?„+ ç½ +| +Æ ?°B iB M

>B M i¢B M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? +ÁM H¢B- +kM; F?¬M; B iBM? i?¬M; EB K
;B[K°i +?9i / H¬M; K` i?¬BX

.QÈB ibM? ?m®M; M?Q p`v- +?Q /M +| iB M p`Q h?`i EB K h`mv M h?W - +kM; F?|

*?d +| i`mv M i?W i?Q+? ?ÊT M?`i- F?¬M; +| i`mv M i?W +U+ K¢M?5

oÈB +`T #"+ +O M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - iU M?B M H` ?B m çQÊ+ ç¢Q Hw M
iB M?"M? +¢M? i` M?X

L?QM; K`- >mv M ",M; h`mv M h?W i?b H¢B F?€+5

>mv M ",M; h`mv M h?W M`v- +?d +-M +| +-M; T?€T i?m°+ iQM? i?B M p h?Ov-
+Æ ?°B- i?"K +?Q +?d +-M F?¬M; T?ªB H` >Ä i?m°+ iQM?- +kM; ç m +| i? i?Y K°

h`QM; b® M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? - M;Q¢B i`W h?¢+? h?W h?B M` - M?[M;
+?¼M >mv M ",M; h`mv M h?W 5

GU+HQÊM; ?mv iK¢+? +O h`B m S?QM; - i?"K +?Q H` h? - M GBM? L?½M - i`QÊ+ h
>"M ",M; - >mv M ",M; h`mv M h?W ¸²M; /¢M; +kM; i?Q+? ?ÊT pÊB ?„MX

@ h?'i EB K h`mv M h?W p` >mv M ",M; h`mv M h?W - ¸ m +| v m + - m i?m° + iQM
+| K°i b® i`mv M i?W i?b H¢B F?¬M; + - M - pQ /K M?Q H` h?B M *Æ h`mv M h?W
i¢T M? K F?€+ - ¸ m i?Q+? ?ÊT pÊB +€+ HQ¢B i?B M i`B F?€+ M? mX G¢B pQ /K
i`mv M i?W M`v +kM; F?¬M; +| v m + - m `ä`"M; 5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?¬M; M; WM; +•M M?„+X

L m M?Q hS æ¢B h`mv M h?W ¸²M; i?lB tm'i ?B M - ?„M F?ŠM; ¸`M? H` b) Qm iB
h?W - iB T i?2Q H` >mv M ",M; h`mv M h?W - sQ+? L; mv i h`mv M h?W ¸SM; i?S
h?W i?b i" M HU+ F?¬M; HU +?¼MX

*?d iB + H` h?B M \*Æ h`mv M h?W +kM; F?¬M; +| tm'i ?B M - K` sQ+? L; mv i h`m
i /MM; i?O ¸Q¢M i?¬M; i?B M /lB ¸B K'i i`²BX

L?Q p"v K` M|B - ?B M i¢B +QM ¸QlM; ¸ h`B m S?QM; HU +?¼M HB M Qi ¸B K°i +
E€ i?"i - M°B i•K ?„M +?l KQM; M?'i +?QM? H` i`mv M i?W HQ¢B >²M ¸¢Q - +?d +
pÊB +?QM? KbM? - KÊB H` i`mv M i?W +QlM; ¸¢B M?'iX

L?QM; K` +QM ¸QlM; >²M ¸¢Q - p®M /o H` +QM ¸QlM; i?B M K¬M p¬ +MM; ?B K i?'
+ÁM i?Q i?Êi ?ÆM +ª p¢M T?¬MX

í æ¢B HK+ h? M? >Q M`v - >²M ¸¢Q ; - M M?Q H` HQm T?€B im ?"M? ¸½ i?'i i`mv M
QyQ

h?lB ;B M iWM; +?9i K°i i`¬B [m X

a m F?B h?'i EB K h`mv M h?W `lB ¸B - HB M iB T +| i? K ? B +€B i`mv M i?W
M?[M; ?²B +?ûK ;B i i?ªK i?B i - +m®B +MM; +?d +| ?ÆM KQlB ;½ *?•M GQM; i?B
+€B i`mv M i?W L;Q¢B oU+ FB X

J` M, K ¸¢B i?B M FB m +€B i? - pŠM M?Q +k F?¬M; +| M; QlB M`Q ?"M? ¸°M; X

L?[M; ¸ M?'i i?B M i`B iB M p`Q i`mv M i?W L;Q¢B oU+ +kM; `i ?B K ?QBX

h`QM; b® +€+ i?B M FB m +€B i? - æ¢K h? B G M L; mv i +MM; pÊB h`B m S?QM;
>mv M ",M; h`mv M h?W - +ÁM ok h?B M L; ¬ p` h•M o¬ L; •M i?b H¢B +?ŠM; i? K
L;Q¢B oU+ M`Q +K i? +ªX

",M; oB iB M iY i?QÆM; i? pW KÊB F?¬B T?K+ ¸QÊ+ K°i +?9i - M?bM i?'v ibM? ?
i?lB +,M; i?ŠM; - +ªK ;B€+ €T HU+ b•m b„+X

L?bM ibM? ?m®M; - /QlM; M?Q ? B ¸¢B i?B M FB m +€B i? h`B m S?QM; p` æ¢K h
+¢M? i` M? >mv M ",M; h`mv M h?W - K` ok h?B M L; ¬ p` h•M o¬ L; •M i?b t€+ bm'

•T HU+ +O ",M; oB iB M iY H9+ M`v +U+ HÊM - i`QM; HÁM; •K i? - K F m F?'X

>ÆM M[æ¢K h? B G M L; mv i p` h`B m S?QM; +kM; ¸ m H` ¸®B i?O K°i K'i K°i +,
+ÁM H` +Wm ¸`+? M[X

QyQ

@ h`B m S?QM; - t2K` M; QÆB +kM; ¸`M? +¢M? i` M? >mv M ",M; h`mv M h?W \ >
i€+ - ¸ +?Q ",M; oB iB M iY F?¬M; +ÁM +Æ ?°B\

æ¢K h? B G M L; mv i K°i i?•M p€v /`B i?ªB b„+ - H°` MY #„T +?•M i`„M; MQ½M M'
HÁM; M; QlB - €M? K„i i`QM; p„i M?Q i?Ov iBM? i?m - M F?B i - •K i? - K i`mv M •K p

h¢B ;B B ¸Q¢M i?S ? B +O *?•M GQM; >°B - ",M; oB iB M iY p` æ¢K h? B G M L; m
i?M Q€M F?¬M; M?ÄX

æ`+? M?•M +O ç`+? M?•M +?QM? H" #^M; ?[m5

h`QM; HÁM; æ¢K h? B G M L;mv i +U+ F€ ?v p¼M;- i`QM; +†T K„i iBM? F?B i p¬
/QËB €M? M„M;- +?ì çÊB h`B m S?QM; T?ªM ?²BX

oÈB mv i? ?B M i¢B +O h`B m S?QM;- i`¢M; i?€B #bM? i?QìM; ç½ H` iBM? M?
iB T +”M ok h?B M L;¬- K` M v b m F?B M?”M çQÊ+ ?QªM? E?¡ F?¬M; FbM? i?B M
H2Q H M çdM? + Q ç M?’i- Qi M?’i+kM; F?¬M; ? i?m FûK ok h?B M L;¬X

L m M?Q +¡ i? +MM; h`B m S?QM; HB M i?O- M?[M; i?B M FB m +€B i? F?€+ +,
ç¡ KËB +?•M +?QM? H" p¬ ç`+? imv i ç®BX

æ M H9+ ç¡- æ¢K h? B G M L;mv i M?’i ç`M? +¡ i? iB M p`Q >mv M ",M; h`mv M h?
K¢M? K) çª FQ+? ",M; oB iB M iY M[X

@ E?¬M;5

h? M?•K +O h`B m S?QM; i`U+ iB T p M; H M i`QM; ç-m +O æ¢K h? B G M L;mv
*U imv i`²B\

æ¢K h? B G M L;mv i i?”T T?¬M M;Q`B /U HB m- i` M F?m¬M K†i tBM? ç T i`”M M
S?ªB #B i`^M;- M; v iW T?•M çQ¢M ç-m iB M +O *?•M GQM; >°B- ",M; oB iB M iY
h`B m S?QM;X

æ M T?•M çQ¢M i?S ? B- ",M; oB iB M iY HB M i?O pÈB i?B M FB m +€B i? h?¢+?
i`W h`B m S?QM;X

æ M T?•M çQ¢M i?S # M`v- ",M; oB iB M iY b m F?B M?”M çQÊ+ ?QªM? E?¡ F?¬

>ÆM M[",M; oB iB M iY F?BM? i?Q`M; p¼M; ç°M; - #` ç€M? K°i +€B SM; T?| F?¬
h?¬M J•m M"v- ç®B pÈB M" M; i¢Q i?"M? i?QÆM; i'M i?"i HÈMX

B +| i? /U çQ€M çQÊ+ - h`B m S?QM; ç²M; i?`B i`QM; H9+ #Ä çB- H¢B +ÁM +| i?
h?¬M J•m ?²B K½ i?QÆM; M?Q p"v M[\

@ ok S?B5 J m p"Q >mv M ",M; h`mv M >YK\

h`B m S?QM; HÈM iB M; M?„+ M?Î h`B m ok S?B Î +€+? ç| F?¬M; t X

J°i FQ+? G¬B >Ä h?¬M J•m i`QÈ+ F?B `ÌB çB +O ?„M- HB M ?mM; ?,M; +? M ÛT
p®M H" Km®M +'T +?Q h`B m ok S?B K°i +€B / M? M; ¢+? iB M p"Q >mv M ",M; h`m

E ?Q¢+? M"v- +?d i`QM; +?ÈT K„i i`QÈ+ ç| ?„M ç½ H" T ` `ä`"M; X

J°i F?B KbM? ç½ iW #Ä >mv M ",M; h`mv M h?W - +kM; F?¬M; i? HQm H¢B +?Q "

h?U+ HU+ +O h`B m ok S?B p®M H" +?m~M i?B M FB m- M?QM; b m F?B M?"M çQ
bQ pÈB ",M; oB iB M iY +ÁM K¢M? ?ÆM K°i +?9iX Zm M i`¼M; +?QM? H"- b m F?E
F?¬M; - i?2Q bU i,M; H M +O +ªM? ;BÈB- ç½ ç°i T?€ *?•M >mv M *'T iB m i?"M? `

.QÈB ibM? ?m®M; ",M; oB iB M iY ç½ #` i`¼M; i?QÆM; - h`B m ok S?B +U+ F€ +| ?
iY- çQ¢i çB K°i +€B / M? M; ¢+? iB M p"Q >mv M ",M; h`mv M h?W X

æ9M; p"v- +€B F ?Q¢+? H•K i?`B M"v +O h`B m S?QM; - i?"T T?¬M ?Q" M K„- pW
+kM; +| i? # M; i`Ê #^M; ?[mX

L?QM; K" p'M ç +?QM? H" # M T?Q h`B m ok S?B +kM; ç M; tm'i ?B M ibM? ?m®

h?`B çB K F?B M?[M; \*?•M GQM; i?B M i" B F?€+ iB M ?"M? i` M? çQ¢i i`mv M i?W
F?¬M; ? ?"M? ç°M; X

L" M; ç M; M; ²B çª i¼ i` M K†i ç'i- i`QM; KB i•K ~M ?B M K°i iB ç m çÈM M?"M M?¢
+Æ i? H¢B +?'M ç°M; [m, /¬- +MM; pÈB M; mv M F?Q i?B M ç` F?¬M; M; WM; ?¬ S

>mv i M?K+ iQ" M i?•M +O h`B m ok S?B +kM; KÆ ?² /mM; ?ÈT K°i ç€K HÈM M?[M
iBM? F?B i i`QM; i?B M ç` X h?2Q bU T?K i? +O ?QªM? E?| F?¬M; - +ªM? ;BÈ
GBM? F?Q ;B i,M; K°i F?QªM; HÈM- ç²M; i?`B +kM; /šM ç°M; M M M?[M; #B M +®
?mv i K¢+?X

@ »+

h`B m ok S?B ç°i M?B M T?mM ` K°i M; KK K€m iQÆB- i` M i¬M; / i?`i i`„M; MQ
H M iWM; iB iWM; iB [m M; p,M çO +€+ K"m b„+, s M?¬ iQK- çÄ- H K- p" M; F?¬M

@ ok S?B5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) #B M- #QÈ+ +?•M +kM; +?"K H¢B K'v T?¬MX

>„M H" T iS+ KÎ` h?¬M GBM? L?½M- [m M b€i ibM? ?m®M; +O h`B m ok S?BX

@ *ªM? ;BÈB im pB i,M; K¢M? *?•M GBM? F?Q ç M; F?¬M; M; WM; /mM; ?ÈT- T?€
T?€i iB i HU+ HQÈM; 5 *ÁM +| bU #B M ?| /` i?Q`M; +O ?mv i K¢+? M[5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - M,M; HU+ +?m~M çQ€M bQ pÈB #'i +S h?¬M
`i M?B mX

æ9M; H9+ M"v- i¢B ç¢B K¬M i? M? b„+ +´ tQ +O h?B M *Æ h`mv M h?W - K°i ç¢
H|2 H M `²B #B M K' iX

oKi

h•M o¬L; •M K¢M? K) T?€i M HU+ HQÈM; i?¬M #Q +O ç¢B K¬M i? M? b„+ - M? M?
*?•M GQM; i?B M i" B ç¬m iB M +O *?•M GQM; >°B H¬M M"v iB M p"Q h?B M *Æ h

æ¢B K¬M h?B M *Æ h`mv M h?W M`v i?"T T?¬M [m, /`- h•M o¬ L;•M Qi M?'i +kM
i?"M? +¬M; iB M p`Q çQÊ+X

ok h?B M L;¬ +kM; ç½ i?Y # H¬M- M?QM; pšM +?Q i?"M? +¬M;X h?¢+? h?W h?B
pšM +?Q i? i?"M? +¬M;X

@ > ? o¢M L;mv M h¬M; +?9M; i - +S +€+? K'v p¢M M,K H¢B +| K°i M;QìB iB M
h?W 5

@ G'v M,M; HU+ i¢Q ?| p`M;° iQM? +O h•M o¬ L;•M- iB M p`Q h?B M *Æ h`mv M
b) +| M,M; HU+ FBM? i?B M i`B i ç` 5

@ æ¢B HK+ i`QM; iQÆM; H B- b) /Q o¢M L;mv M h¬M; +?9M; i +?QîM; F?®M; +K-

@

æ€K + Q i¬M; i`QîM; #®B +O o¢M L;mv M h¬M; M?'i i?ìB ?QM; T?'M KWM; `ÐM?

*€+ i? HU+ +ÁM H¢B +O æ¢B HK+- B M'v +kM; ç m ?•K K° ;?2M i}- M?Qm K`v
+?^K p`Q h?B M \*Æ h`mv M h?W X

*kM; K v- b m F?B iB M p`Q K°i M;QìB- ç¢B K¬M i? M? b„+ +´ tQ +O h?B M \*Æ h`
p¬ +MM; ´M ç`M?- F?¬M; +| /'m ?B m ç|M; H¢BX

@ ošM +ÁM +| +Æ ?°B 5

h?"T æ¢B h¬M; S?€B- +€+ æ¢B h? ;B - i?"K +?Q H` ç€K h¬M ;Bª +O GB M KBM?
M;"T p` ?QM; T?'M- +?ì KQM;X

:Bì T?9i M`v- h?B M \*Æ h`mv M h?W ç½ i`î i?"M? iB m çB K /mv M?'i +O iQ`M i`

o T?¬M >mv M ",M; h`mv M h?W - +?ŠM; #B i F?B M`Q ç½ #B M K'i F?ÄB Zmv i ç

*?•M GQM; >°B H¬M M`v- hS æ¢B h`mv M h?W M?'i M?'i ç m tm'i ?B MX

h?B M *Æ h`mv M h?W - i¢B ;B B çQ¢M +m®B +MM; KÈB tm'i ?B M- i`î i?"M? +m°+
+MM;- +| i? M|B H` +U+ F€ FBM? ?d- #B M ?| F?¬M; M;WM;X

oKi

h`B m S?QM; M„K +?fi i?ìB ;B M- ?QÈM; p T?Q +O h?B M \*Æ h`mv M h?W M?

@ J2Q K2Q 5

*kM; ç²M; i?ìB i`QM; H9+ M`v- K°i +QM K Q M?Ä K`m t€K #¢+ ç°i M?B M ?| i?"M
i?ŠM; tm®M; # M +¢M? +O h`B m ok S?BX

h`B m S?QM; i`QM; H9+ w MB K #B M +?mv M- HB M çQ ` [mv i ç`M?- #ªM i?•M ç
h?W - ç hB m i†+ KB m +?B m +® +?Q h`B m ok S?BX

oKi

h?•M ?bM? ok h?B M L;¬ +?Êi H|2 H M- çB tmv M [m [m M; K¬M i? M? b„+ +´ tQ -
K'iX

L; v b m h•M o¬ L;•M- ok h?B M L;¬ H` M;QìB i?S ? B iB M p`Q h?B M *Æ h`mv M
J` M; v i¢B i?ìB F?„+ M`v- h`B m S?QM; +kM; ç½ F`T +?¢v iÈBX

h?¢+? h?W h?B M M?'i i?ìB +| +?9i M|M; Mªv- /KM; HU+ çKM; K¢M? p`Q i`QM; [
[mª H¢B K°i H¬M M[#` ?'i p,M; ` M;Q`BX

@ h`€M? ` +?Q i 5

h`B m S?QM; +QìM; i? +?'M F? B çB K°i ç€K \*?•M GQM; i?B M i`B î ;¬M ç| - ?| i
çB M K`- M?^K i?ŠM; p T?Q [m M; K¬M i? M? b„+X

S?Ki S?"M?

h`B m S?QM; ç²M; /¢M; +kM; #` [m M; K¬M i? M? b„+ +?'M p,M; ` M;Q`BX
>„M +kM; F?¬M; +?9i M Q M9M;- KÎ` h?¬M GBM? L?½M- T?•M iQ+? [m M b€i [m
G9+ i`QÊ+- h•M o¬ L;•M p` ok h?B M L;¬ +kM; ç m T?ªB i`ªB [m i?Y M;?B K K'vH
h?B M *Æ h`mv M h?W X

GB M ç9M; p`Q H9+ M`v- h`B m ok S?B ç M; M;²B çª i¼ Î t t +?Êi T?€i` K°i iB
/ i?`i # M M;Q`B M´B H M K°i i-M; [m M; p,M i?ªB b„+- ?mv M H b€M; M;ìBX

"@T5 "@T5

hB m i†+ KB m #° /€M; bmv M;šK- ?mv ç°M; ? B +€B KB m i`ªQ M?Ä #û +O KbM?-
S?B K¢M? K) p¶ tm®M; K°i +€BX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m ok S?B F?) [m€i M? K°i iB M;- M; v #° p` #` ç€M? b m HQM;- +?Êi MÎ`° [n
ç¬B [m M; /U+ bÆ ?bM? #€M i`QM; bm®i iW i`QM; ç¶ M?¬` - T?€i` [m M; K M; K

h?2Q K°i +†T +€M? [m M; /U+ bÆ ?bM? #€M i`QM; bm®i M`v M?¬ H M- *?•M GBM
i? h`B m ok S?B`®i +m°+ +kM; ibK çQÊ+ çB K T?€i iB i- ç²M; i?ìB mv i? - F?Q iS
H M K°i +'T #"+ ?Q`M iQ`M KÊBX

@ *€K ÆM M;QÆB5

h`QM; HÁM; h`B m ok S?B pšM i`"M M;"T F?B T bÊ- €M? K„i ç-v +ªK FQ+? M?bM
+¢M?X

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m ç°i M?B M i•K bBM? +ªK SM;- iW i` M KB m i`ªQ ç°i M?B M [m,M;
v i`QM; F?¬M; i`mM;- T?€i` i? M?•K H2M; F2M; `mM; ç°M;X

L?€v K„i b m ç¶

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

hQ`M #° Zmv i ç'm i`QìM; h?QÊM; *´- i?"K +?Q +ª ?Q F?¬M;- KÆ ?² H„+ HQ K°i +?

h`B m ok S?B bªM bBM? ` K°i iB +ªK SM; F€ /`- +MM; hB m i†+ KB m ç²M; i?ìB M
E?QªM? F?„+ M`v- ?bM? +?B m h?B M \*Æ h`mv M h?W ç M; +?B K +S iQ`M #° F
i`QìM; h?QÊM; \*´- KÆ ?² M?Q€M; H M K°i +€B- i`QM; F?¬M; i`mM; i`mv M ç M i?

L; v b m ç¶- K°i KªM? ?bM? +?B m F€ /` ;B` i?B M i M?"i- i?¬M #Q F?¬M; m- i?•K
/-M /¬M tm'i ?B MX

hW t M?bM H¢B- ;B®M; ? i M?Q K°i T?B M i? ;BÈB FQM? ?² i?•K i?9v p¬ M;¬M-
bQM;- iWM; i`"M ;ÊM b¶M; # ç°M; M?"M M?¢iX

S?®+ K°i iB M; HÈM- h?B M *Æ h`mv M h?W i?¬M #Q M?'i- +´ tQ M?'i- ç½ #` >b
i`mv M i?W i?¬M #Q F?¬M; #B i FB - K¢M? K) ç€ p,M; çB K'i5

j3eX *?QÆM; j3d, h`mv M h?W o¬ . M?

Zmv i ç'm i`QìM; h?QÊM; *´

hQ`M #° i-M; K•v i` M F?¬M; i`mM;- ;¬M M?Q #` +€B ?QªM? ?bM? +?B m +O +€
?mv M K„FB ?Q`M iQ`M # Q T?OX JÆ ?² +¶ tm i? M?Q ?Q`M iQ`M +?2 H¢B i?B M
Zmv i ç'm i`QìM; h?QÊM; \*´ KÆ ?² `mM`v- ?B M` tm i? F?¬M; ´M ç`M?X

s t M?bM H¢B- T?B M >bM? +?B m h`mv M i?W FB M?bM [m ;B®M; M?Q K†i +
b|M; - T?ªM; T?'i M?Q H` K°i K`M +ªM? iQÊM; +O K°i T?B M F?¬M; ;B M M`Q ç| -
;B®M; M?Q H` ?ªB i?` i?"M H•m- H¢B +kM; F?¬M; T?ªB çÆM ;BªM M?Q p"v- M?Q
i?"i p¬ +MM;X

S?®+5

*QÌM; ç¢B M?Q h?B M *Æ h`mv M h?W - +kM; ç m #` +€B >bM? +?B m h`mv M i?W
K) ç€M; p,M; çB K'iX

J` M?[M; >bM? +?B m h`mv M i?W M?Ä ?ÆM Î; -M ç| - i?b i`U+ iB T #` ç€M? +?Q
s¬M t Q5

J°i ??B FBM? #B M M?Q p"v- M?'i i?ÌB +?'M ç°M; iQ`M #° h?€M? oU+ *?•M GQM; >

S?®+5

*ª +?QM p` h¬M :Bª M?'i i?ÌB ç²M; HQ¢i çSM; i?ŠM; M;QÌB H M- FBM? i•K ç°M; T?
i`mv M i?W p¬ / M? FB X

*| i? F?ŠM; ç`M?- +€B >bM? +?B m h`mv M i?W pW KÈB tm'i ?B M M`v- Î i`QM;
>Q - +?Q iWM; # Q ;BÌ tm'i ?B M [m X

@ oÈB M,M; HU+ +?'m iªB +O æ¢B HK+ h? M? >Q - M?Q i? M`Q +| F?ª M,M; ?`M
i?W +QÌM; ç¢B ç M M?Q p"v\

L; v +ª S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; Hm¬M i`-K´M- H9+ M`v +kM; T?ªB ç°M; /m
hW b m F?B Zmv i ç'm i`QÌM; h?QÊM; *´ iU ç°M; FQ+? T?€i- +?QÎM; F?®M; *?•M
h?€M? oU+ HB M K'i çB [mv M çB m F?B MX

> i i?ªv M?[M; /B M #B M b m ç| - +kM; ç m T?€i i`B M i?2Q [m„ iQ+? p` T?QÆM;
çQÊ+X

J` +€B >bM? +?B m h`mv M i?W i`QÈ+ K„i M`v- `®i +m°+ H` +| H B H`+? ;b\

ob b Q M|B H¢B ç°i M?B M ?`M; H•K tm®M; æ¢B HK+ h? M? >Q M`v\

@ S?| JBM? +?O- F?Q iS+ +O >bM? +?B m h`mv M i?W M`v- i?"T T?¬M ç†+ i?M-
F?Q i?B M ç` +U+ F€+ Q- #ÎB p"v KÈB +| i? KB M +QĐM; ?`M; H•K h? M? >Q o
o` h¬M :Bª `•m i`„M; FB ?B M M?B M H` K°i M;QÌB iBM? i?¬M; h`"M T?€T- b m F?

h`QM; HÁM; +?QM p` h¬M :Bª T?€M çQ€M- M?'i ç`M? H` +| M;mv M M?•M M`Q ç| -
/ M? FB ?`M; H•KX

h`QM; b® ç| - €M? K„i +O "¢+? o•M æ¢Q h¬M ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K p`Q h`B mo
#B i H` F?`M i`QÆM; ? v H` ?QM; T?'MX

h`B m ok S?B M;²B çª i¼ i¢B +?¶- b m HQM; M?¬ H M K°i +†T [m M; /U+ bÆ ?bM?
?mv Q€M? M?m" M b†+ bĐX

.QÈB bU ?¶ i`Ê +O hB m h†+ JB m- h`B m ok S?B i?`M? +¬M; ?| ;BªB M;mv +Æ- i
?mv i K¢+? /` #B M /¬M /¬M´M ç`M? i`Î H¢BX

@ *?d +| ?mv i K¢+? +O h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; KÈB +| çQÊ+ HQ¢B M,M; HU+ M`v-
+QÌM; ç¢B M?Q p"v ?`M; H•K5 aQ b€M? i`Î H¢B- ? i i?ªv M?[M; ?mv i K¢+? F?€+ -
?mv i K¢+? M?½M ç²M; - +kM; ç m M?Ä #û F?¬M; ç€M; M|B iÈB

"¢+? o•M æ¢Q h¬M ?Q`M iQ`M +| i? F?ŠM; ç`M? +?•M iQÈM;X

*?ŠM; [m - K½B +?Q ç M M v- ?„M pŠM Hm¬M ;B'm FQM +€B #Q K"i M`vX "ÎB pb ?m
*´ o¢M h°+ "ªM; [m€ KS+ FBM? i? ?½B iK+X J°i F?B iB i H°` M;Q`B- çWM; M|B

h¬M;- +?Q /M H¨ +ª GB M KBM? h?€M? oU+- i?"K +?Q H¨ +ª æ¢B HK+ h? M? >Q
M;mv +Æ ?Ov /B iX

oKi

h?B M *Æ h`mv M h?W bªM bBM? ` K°i iB F?Q iS+ F€ /`- KBM? €K +?ÊT ç°M;- /
i?W p¬ / M? FB - ªK ç¢K #B M K'iX

@ *€B i`mv M i?W p¬ / M? FB - +?ŠM; H) H¨ #ÎB pb ok S?B

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ç w ç M +?mv M h?B M \*Æ h`mv M h?W #B M K'i- K¨ H
i?W p¬ / M? +| i? ç€ p,M; i`mv M i?W çSM; ç-m hS æ¢B h`mv M h?W FB X

*?ŠM; H)- i` M i? ;B M M¨v +ÁM +| i`mv M i?W +¨M; +Q`M; ç¢B ?ÆM h?B M *Æ h

QyQ

@ s2K ` - M;¼M M;m²M ?ŠM +| [m M ? pÈB h`B m ok S?B5

*U ?€M +´ ç²M; ?ÆB +?9i i?•K w HB + K„i M?bM p T?Q "¢+? o•M æ¢Q h¬MX "¢+?
i¬M +O h`B m ok S?BX

@ *€B i`mv M i?W M¨v- F?¬M; M;`H¢B +Q`M; i? T?€ F? B +ª h?B M \*Æ h`mv M
*Æ h`mv M h?W ç½ iB m i?'i `²B- M|B M?Q p"v- M| bQ pÈB h?B M *Æ h`mv M h?W

"Q+? L;mv i h¬M :Bª M;¢+ M?B M M|BX

@ E?¬M; M?'i ç`M?5 "'i F H¨ Î æ¢B HK+ h? M? >Q - ? v H¨ Î pU+ M;Q¢B- h?B M
H¨ i`mv M i?W +U+ F€ M´B / M?5 *?d H¨- æ¢B HK+ h? M? >Q M?B m M?'i +?d +,
h`mv M i?W ô iQÆM; ç®B i?S +´T +O h?B M \*Æ h`mv M h?W K¨ i?¬BX J¨ +€B i`n
#" + çdM? + Q- `ä `¨M; H¨ pQÊi [m M,M; HU+ +?`m iªB +U+ ?¢M +O æ¢B HK+- p"v
H•K- +€B M¨v +| i? i?'v çQÊ + iQM? +?'i ç† + i?M +O M|X

h¬M :Bª ok hBM? h?¬M M|BX

*QM i` B +O ?„M- ok h?B M L;¬- pW `²B KÈB iB M M?"T p¨Q h?B M *Æ h`mv M
h`mv M h?W - K¼B M;Q`B +kM; ç m #B i K°i +€+? `ä `¨M;X

*ª +?QM p` h¬M :Bª +kM; ç m +| M?"M i?S+ +?mM;X \*€B i`mv M i?W p¬ / M? FB -
ç¢B ?ÆM h?B M *Æ h`mv M h?W +´tQ - M?QM; K¨ +´T #" + +O M| - M?'i ç`M? +kM

QyQ

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

*€B i`mv M i?W p¬ / M? K¨m b„+ b†+ bÐ ;B®M; M?Q FQM? ?² FB - +?"K `½B ?¢ t
iS+ KÎ` i?¬M; ç¢Q H®B p¨QX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?mv ç°M; >mv M s¨ >mv i hB M- çSM; Î i` M p B h`B m ok S?B- p°B
` /'m HB M ?²BX

@ v iS +O hB m h†+ JB m H¨ Km®M i p¨Q ç| \

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i +?¬M +?W- i?2Q #ªM M,M; H Q i?ŠM; [m X

oKi

"¶M; ç°i M?B M- +€B i`mv M i?W p¬ / M? ;B®M; M?Q FQM? ?² FB - +?Êi /•M; H
?mv M ªQX

L?[M; ;ÊM b|M; M¨v +¨M; M;¨v +¨M; HÈM- +m®B +MM; ?bM? i?¨M? M M K°i +ÆM
K¨m b„+ b†+ bÐ- ;B®M; M?Q HQM; t¨ m®M HQÊM- FûQ /¨B ?QÈM; p T?Q h`B m o

h`B m ok S?B FBM? ?¬ K°i iB M;- i?•Mi? i?W M?"M K°i +¶ HU+ ?'T /šM K¢M? K)
+U- iWM; +?9i K°i ?QÊM; p T?Q +ÆM H®+ tQ€v M?B m K"m b„+ FB # v çBX

@ ok S?B5

h`B m S?QM; ?¬ M?Ä K°i iB M;- p°B p" M; +?KT h`B m ok S?B i`Î H¢BX

L?QM; K"- i®+ ç° +O +ÆM H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB i?"i bU H" [m€ M? M?- çÊB ç
i?•Mi? +O h`B m ok S?B ç½ #` FûQ p"Q ;¬M K°i MY X

*"M; +´ [m€B ?ÆM +?QM? H"- M;Q¢B i`W h`B m ok S?B- M?[M; M;QÌB +ÁM H¢B-
?'T /šM iW +ÆM H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ç°i M?B M p m M; >mv M s" >mv i hB M H MX

oKi

>mv M s" >mv i hB M FûQ /"B ` - ?| i?"M? K°i bÊB i`QÌM; iB M ?mv i b„+ FûQ /"
ç¬m [m'M [m M? i` M M;QÌB hB m h†+ JB m p" h`B m ok S?B- K°i ç¬m F?€+ i?b [m
S?QM; X

L m M?Q i? - Hm²M; H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB +?d +¬M FûQ h`B m ok S?B p"Q- HB
S?QM; i?2QX

@ > ? ? hB m h†+ JB m ;BÄB H„K5

o K†i h`B m S?QM; FBM? ?d- HB M ?B m çQÊ+ /KM; w +O hB m h†+ JB m X

*€B i`mv Mi?W p¬ / M? FB - p®Mi?m°+ HQ¢B F€M; ° +O h`B m ok S?B5

L?QM; K" /QÈB bU i`Ê ;B9T +O hB m h†+ JB m- H¢B #B Mi?"M? M; v +ª h`B m S?
Hm¬M5

oKi

h`B m S?QM; KQÊM /MM; HU+ FûQ +O >mv M s" >mv i hB M- H"TiS+ # v ç M #
+MM; M? m iB M p"Q +€B i`mv Mi?W p¬ / M? FB X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

hW i`QM; +ÆM H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB ç°i M?B M bªM bBM? ` K°i +¶ HU+ HQÊM; ?
S?QM; ` X

L?QM; K"- i?O çQ¢M +O hB m h†+ JB m +"M; i? K p¬ bd ?ÆMX

oKi

>mv M s" >mv i hB M `i M? M? FûQ /"B- tQ v +?mv M K'v pÁM;- ?Q"MiQ" M ç2K i
h`B m ok S?B [m'M +?†i +MM; K°i +?¶ pÊB M? mX

*S M?Q p"v- M m +ÆM H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB - Km®M FûQ h`B m ok S?B çB- b) F?-
çQÊ+X

S?®+5

h`B m S?QM; M?'i i?ÌB +ªK ;B€+ M?Q ¬K H'v K°i F?®B ¬M ?QÆM; M?mv M M;¼+
K K K¢B +O h`B m ok S?B- +?| T KkBi`mv M ç M K°i +¶ ?QÆM; i?ÆK m ?QÆM; tY

*ª ? B M;QÌB ç²M; i?ÌB +?bK ?ŠM p"Q # M i`QM; +ÆM H®+ tQ€v i?ªB b„+ FB X a„
+| HQ¢B +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M;- M?QM; i`QM; HÁM; H¢B ?¢M? T?9+ 'K €T

@ J2Q K2Q5

h?•Mi? hB m h†+ JB m +kM; #` i`|B #m°+ Î ;B[? B M;QÌB- M?2 ` ,M; M? +? KB M

@ h`B m h†+ JB m- H`K i@i H„K5
 h`B m S?QM; +Q`B ? ?^a- +kM; F?¬M; +^aK ;B€+ çQÊ+ bU /` i?Q`M; i` M K†i h`B m
 L?QM; K`- H`B M|B +O ?„M +ÁM +?Q /Si- i?•M i? ç½ b^aM bBM? ` K°i HQ¢B +^aK
 +^aK ;B€+ ;B®M; M?Q H9+ bY /KM; h`mv M h®M; h`"M i¢B "„+ hBM? æ`B- M?QM; H`
 QyQ
 Zmv i ç'm i`Q`M; h?QÊM; *´
 oKi pKi pKiXXX
 h`B m S?QM;- h`B m ok S?B- +MM; pÈB hB m h†+ JB m- #` +ÆM H®+ tQ€v i?^aB b,
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 S?B M >bM? +?B m h`mv M i?W ;B®M; M?Q K†i FQM? ?<sup>2</sup>FB `i M? M? iW b€M;
 F?¬M; i`mM; Zmv i ç'm i`Q`M; h?QÊM; \*´ /-M /-M <sup>a</sup>K ç¢K- +m®B +MM; #B M K`i F
 æ€K *?•M GQM; i?B M i`B +ÁM H¢B i` M Zmv i ç'm i`Q`M; h?QÊM; *´ +?d +ÁM +|
 ç€K ç m M;•v M;Q`B çSM; v M i¢B +?¶X
 *€B i`mv M i?W p¬ / M?FB ç°i M?B M ?B M i?•M- b m ç| ?9i çB ? B M;Q`B h`B m
 hQ`M #° +€B [m€ i`bM? M`v /B M ` +kM; [m€ M? M?- ç¢B #° T?"M K¼B M;Q`B ç m
 J½B +?Q ç M H9+ K°i +€B i`mv M i?W +m®B +MM; iB M ?"M? F i M®B pÈB Zmv
 *?•M GQM; i?B M i`B H9+ M`v KÈB ?"M? ç°M; i`Î H¢B- ` bS+ i` M? çQ¢iX
 G9+ M`v- h?€M? oU+ \*?•M GQM; >°B ç½ iB M p`Q F i i?9+X
 h` M #K+ ç`B [m M +?B M ?bM? i`ÁM- +?QM p` h¬M :B^a ? B K†i M?bM M? mX
 *?•M GQM; >°B F€ M`v- tm`i ?B M [m€ M?B m FBM? ?d- M;Q`B /U HB m p` +?mv M
 @ æ•v +?d 2 +?QM? H` i?`B ç¢B ?mv ?Q`M; M?`i iW i`QÈ+ ç M ;Bì5 hS æ¢B h`mv
 +ÁM tm`i ?B M K°i +€B i`mv M i?W p¬ / M? +Q`M; ç¢B K¢M? K) p¬ +MM; M[5
 @ h`B m S?QM; p` h`B m ok S?B iB M p`Q i`mv M i?W p¬ / M?5 h•M o¬ L;•M- ok h
 *Æ h`mv M h?W 5 \*?ŠM; #B i iQÆM; H B b m M`v +O æ¢B HK+- b) /Q B +?9 i \
 @
 hQ`M #° +<sup>a</sup> Zmv i ç'm i`Q`M; h?QÊM; \*´ - i? M? •K M;?` Hm"MF?¬M; M;WM; p M; H
 æ®B pÈB ?ÆM KQ`B p¢M F?€M ;B<sup>a</sup> ç M [m M +?B M K` M|B- h?€M? oU+ *?•M GQM
 K°i +?mv M çBX L m M?Q F?¬M; iÈB ç•v- ç| +?QM? H` +?mv M iB + Mm®B +^a çìBX
 *| i? F?ŠM; ç`M?- K°i H-M \*?•M GQM; >°B Km¬M ç`B F?| ;†T K°i H-M M`v- +?„+
 h?B i >mv i S?| :B€Q +?O h?B i J M?bM +?,K +?9 p`Q ?QÈM; i`mv M i?W p¬ / M
 @ h`B m S?QM;- F€ M;° p` p`M F?Q +O M;QÆB `i F?¬M; i 5 *€B i`mv M i?W p¬ /
 iQ`M; `^M;- #^M; p`Q ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +O M;QÆB- b) F?¬M; i v i`„M; i`Î p
 h`QM; K°i i`"M i? M? •K M;?` Hm"MH B M ?²B- *?•M GQM; >°B /-M /-M F i i?9+X
 QyQ
 GB M KBM? h?€M? oU+ H"TiS+ i`B M F? B K°i ?²B ?°B M;?` #Q K"iX
 >°B M;?` #Q K"i M`v- +?QM? H` /Q S?| JBM? +?O +U ?€M +´ ç²M; +?O i`bX
 @ E?¬M; M|B /`B /ÁM;5 h?€M? oU+ \*?•M GQM; >°B H-M M`v- iÈB ç•v t2K M?Q H`
 i?B M i`B iB M p`Q i`mv M i?W L;Q¢B oU+- i`QM; i?`B ;B M M;„M ?ŠM b) F?¬M;
 +?9M; i +-M ;B^aB [mv i K°i +?mv M5
 *U ?€M +´ ç²M; i`-K i`¼M; M|BX

*€+ i?`M? pB M i? K ;B ?°B M;?`- +Æ #^aM ç m H" h¬M :B^a æ M L;mv M *^aM?X
 GB M KBM? h?€M? oU+- K°i ç€K M?[M; M;Q`B M?Q p"v- H¢B +?9 i p" M K M? +O
 æ¢B HK+X
 *€+ h¬M :B^a æ M L;mv M *^aM? Î MÆB M"v- +kM; ç m #B i`ä- +?mv M +¬M ;B^aB [m
 @ æ€K M;Q`B #`M; K¬M i^a ç¢Q sQ+? L;mv i J :B€Q FB - ç½ i?`M? +¬M; i` i`°M p`
 >°B- i?m H'v çB sQ+? L;mv i h`mv M h?W 5 *?9M; i +¬M T?^aB M? M? +?|M; M;?o
 +O #¼M ?¼5
 @ *?d bÊ ?B M i¢B sQ+? L;mv i J :B€Q ç½ i?`M? +¬M; KÎ` sQ+? L;mv i h`mv M
 K¬iB M [m•M p`Q sQ+? L;mv i h`mv M h?W `²B5 L m H" M?Q p"v- M;mv +Æ ?"m ?
 *?9M; h¬M :B^a M?'i i?`B M;?` Hm" M HB M iK+X
 L„K i`QM; i v K°i +€B i`mv M i?W - i?"K +?Q H" ç¢B [mv K¬iB M [m•M p`Q i`mv M
 i? M`Q iQÎM; iQÊM; M'BX
 L?QM; K" sQ+? L;mv i :B€Q +?O M;`v ç| ç½ iWM; M„K ;B[#Q K"i FBM? i?B M +O s
 K°i F?B ?„M b®M; H¢B- K¼B +?mv M ? i i?^av ç m +| i? 5
 @ L m +?d `B M; K°i +€B sQ+? L;mv i J :B€Q- +kM; F?¬M; ç€M; bÊ # Q M?B m5
 +?O +| i? /MM; i®+ ç° FBM? M;Q`B- ;¬M M?Q [mûi M; M; iQ`M #° æ¢B HK+- b m
 L;Q¢B oU+ /mv i`b5
 @ S?| JBM? +?O- w M;`B H" Km®M M|B iÊB L;mv i J æB M\ L m i M?È F?¬M; H
 h? M?>Q oU+ +?9M; i iQÆM; ç®B t t¬BX Í F?m pU+ M"v- `i M?B m M?[M; iB n
 h? M?>Q - +kM; ç m H" /Q h K h?€M? æB M [m^aM Hw5
 @ L;mv i J æB M M;`v ç| /M b Q +kM; H" i? HU+ i¬M; T?€B +`T #"+ L?` iBM? `QÐB
 ?ÆB +?9i i?9+ ç~v- i?B m +?9i M[F?B M +?Q sQ+? L;mv i J :B€Q M?'i i?®M; æ¢
 L;mv i J æB M [m€ KS+ t t¬B- K" h K h?€M? æB M ç9M; H9+ ?¶ i`Ê GB M KBM? h
 h¬M; S?€B- H¢B i? K i?`B ç¢B ç| K¢M? K) tm'i ?B M K°i +QÎM; ;B^a EB K ç¢Q M?Q
 +?d bÊ ?"m [m^aF?¬M; i? M`Q iQÎM; iQÊM; M'BX
 a„+ K†i +U ?€M +´ ç²M; M;QM; i`¼M;X
 @ S?| JBM? +?O- M;`B +?QM? H" ?Q`B M;?B- H¬M M"v sQ+? L;mv i J :B€Q i?m H
 `i +| i? H" /Q L;mv i J æB M Î T?Q b m •K i?¬K i?¬B ç°M;\
 @ æ9M; p"v5 S?^aB #B i`^M;¬ i? HU+ i¬M; T?€B L?` iBM? `QÐB- +?Q /M H" ?"M;
 i?O H¢B- +kM; +?d M?Q H" +?•m +?•m ç€ t2 K" i?¬B5
 E?¬M; F?Q # M i`QM; ?°B M;?` M?'i i?`B +¬M; i`Î M M M;QM; i`¼M; ?ÆMX
 *€+ h¬M :B^a Î MÆB M"v- `i M?B m M;Q`B çQÊ+ T?€B ` M;Q`B- bY /KM; h?€M? oU
 ç M +€+ F?m pU+ F?€+ M? m i¢B æ¬M; æ¢B HK+- h•v æ¢B HK+- L K æ¢B HK+- „-
 .U i?2Q ;?B +?ûT +O +€+ çB M i`+? +´ tQ - i?b i? HU+ +€+ i¬M; T?€B T?•M +?B
 L?'i iBM?- L?'i iBM? `QÐB ç M + Q M?'i H" L;k iBM?X
 h? HU+ ;B®M; M?Q h?B i>mv i :B€Q- +?d H" +`T #"+ "€M iBM? iQÆM; ç®B K¢M?
 J` h?"T æ¢B h¬M; S?€B- iQ`M #° +?d KB M +QÐM; +| i? t2K M?Q H" i¬M; T?€B L
 sQ+? L;mv i J :B€Q M,K ç|- i?b H¢B +?•M +?•M +?QM? +?QM? H" i¬M; T?€B L?'i
 L?'i iBM? `QÐBX
 aU T?•M +?B i? HU+ +€+ i¬M; T?€B +´ tQ M"v- Î i`QM; KB M; +€+ h¬M :B^a GB M
 F?¬M; +| K°i iB M;?B M;Î M`QX
 L?Q i? +¬M; t€+ KBM? +?Q +•m M|B FB - h¬M :B^a p` M;Q`B i?QÎM;- i mv i ç®B F?

æQÆM; M?B M- i'i +^a M?[M; +?mv M M^v ç®B pÈB h`B m S?QM; p[~] +€+ *?•M GQM
i?W L; QçB oU+- içK i?lB F?¬M; +| +?9i HB M ? M^vQX

j3dX *?QÆM; j33, h?B M h`B L; QçB oU+

h`aB [m K°i i`"M i`lB ç'itQ v +?mv M- i?•M i? h`B m S?QM; #¶M; M?B M`ÆB tm
hQ`M i`QlM; p„M; p i`®M; i`aB- +?d +| K°i KbM? h`B m S?QM; çSM; ç| K` i?¬BX
h`B m ok S?B p` hB m h†+ JB m- ç m F?¬M; #B i imM; iQ+?X

@ G9+ 'v- i +MM; ok S?B p` hB m h†+ JB m ç m #` p•v i`QM; Hm²M; H®+ tQ€v i?
i®M; p`Q i`QM; M^v- M?QM; K` HçB H` i`mv M i®M; K°i +€+? M; šm M?B MX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K bmv M; ?o- çQ ` K°i +€B F i Hm"MX

>„M pšM +ÁM KÆ ?² +| i? +^aK SM; çQÊ+ bU i²M içB +O hB m h†+ JB m- +?ŠM; [m
K°i +?9i K` i?¬BX

L?QM; K` +?d +¬M +ÁM K°i iB HB M ? M^v- M?Q p"v HB M +?SM; KBM? hB m h†+

@ h F?¬M; M; l HçB çB HQ H„M; +?Q M M; mv +O +QM i†+ KB m FB 5

h`B m S?QM; +^aK ;B€+ #m²M +QlBX

oÈB bU i?¬M; KBM? i?-M #Q +MM; pÈB M,M; HU+ +´ [m€B ;¬M H`M? i`€M? / [+O h
b®M; +O M| bQ pÈB h`B m S?QM; +`M; / /`M; ?ÆM `i M?B mX

o T?-M h`B m ok S?B- K°i F?B M`M; ç½ #` HU+ HQÊM; +O i`mv M i?W p¬ / M? M
M^v ?ŠM +kM; b) M?"M çQÊ+ bU +?B m +® i?"i i®iX

E K` h`B m S?QM; +¬M T?^aB HQ H„M; - M; QÊ+ HçB T?^aB H` +?QM? KbM? KÈB ç9M

S?^aM SM; ç¬m iB M +O ?„M +?QM? H` Kî` h?-M GBM? L?½M- [m M b€i #®M T?C

@ >YK\

h`B m S?QM; +| +?9i +<sup>a</sup> FBM?X í içB ç` T?QÆM; +´ [m€B M^v- ç®B pÈB HBM? i?
M,M; i?,K /Á- ç m +| bU €T +? M?'i ç`M?X

E?^a M,M; i?,K /Á +O h?-M GBM? L?½M p K†i #^aM +?'i +kM; H` K°i HQçB F?^a M,M
#` €T +? ç M K°i i`bM? ç° +?d +ÁM HçB +?WM; K°i T?-M KQlBX

*?d p M p M M?Q p"v i?¬B- HB M +| i? #B i çQÊ+ +€B i`mv M i?W p¬ / M? M^v im
M^vQX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` çKM; iÈB M?[M; ç` T?QÆM; +| bU €T +? ç®B
/K M?Q H` i`QM; S?M GQ M h?Q Gmv M +kM; +| bU €T +? ç²M; /çM; - M?QM; K` ç®
?„M +kM; F?¬M; ?çM +? [m€ HÈMX E?B ç| h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; -
içB +ÁM FûK t `i M?B mX

*?ŠM; [m - i`QM; T?çK pB K°i ? B i`,K /†K- h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; p
çQÊ+ `ä`M; K¼B p"iX

h`aB [m [m M b€i tmM; [m M?- b„+ K†i h`B m S?QM; i`î M M /` i?QlM; M; QM; i`¼M
í i`QM; F?¬M; i`mM; - ?„M T?€i ?B M` iWM; ç`M iWM; ç`M u m i?9 T?B +¬K- K¶B
h?O HoM? u m +¬K +'T #"+ *?•M >mv M *'T5

J°i ç¬m h?O HoM? u m +¬K *?•M >mv M *'T- i?U+ HU+ iB T + "M i?B M FB m +€B i?
ç¬m u m +¬K iBM? M? +'T #"+ *?•M L?•M *'T- +MM; pÈB M; "M pçM ç¬m u m +¬K #

J°i ç`M T?B +¬K M?Q p"v- çO ç ?bM? i?"M? M M ççB T?B M iQ€B +?Q h`B m S?Q

a m F?B`İB F?ÄB Zmv i ç'm i`QİM; h?QÊM; *'- bU T?K ;B +O ?Q^aM? E?İ F?¬M
+O h`B m S?QM; #`ç€M? +?Q i`İ p M;mv M ?bM?- +kM; +?QM? H` + 'T #"+ i?B M
E?¬M; +?d M?Q i? - i` M #-m i`İB +ÁM +İ iWM; ç`M iWM; ç`M u m i?9 T?B +¬K F?
oQÆM; çç i iÈB *?•M *?O *'T- u m +¬K h?O HoM? *?•M >mv M *'T /QÈB i v F?¬M; /
ç-m i?"K +?Q +ÁM b€M? M; M; pÈB i?B M FB m +€B i? #bM? i?QİM; M[X
@ L?[M; ç`M u m i?9 S?B +¬K F?'M; H²- b® HQÊM; M?B m ç M ?ÆM K°i ? B pçM-
+€B i? içB *?•M GQM; >°B HB M i?O HçB- +kM; F?İ i`€M? F?ÄB F?<sup>a</sup>M,M; #`iQ`M
h`B m S?QM; M;?o ç M ç•v HB M +<sup>a</sup>K i?'v iBK ç" T M? M? K°i i`"MX
*€B i`mv M i?W p¬ / M? M`v- i?"i bU H` p¬ +MM; M;mv ?B KX
L;mv ?B K F?¬M; +?d ;BÈB ?çM i`QM; F?¬M; i`mM;- M; v +^ai` M K†i ç'i- i?Ov pU-
ç`M u m i?9 b® HQÊM; F?'M; H<sup>2</sup>- +ÁM +İ K°i p`B ç-m u m i?9 *?•M >mv M *'T ?"M?
+ÁM +İ +^au m i?9 + 'T #"+ *?•M *?O *'T M[X
@ L?B K pK i`QÈ+ K„i- +-M T?<sup>a</sup>B çB m i` i bM? #€Q5
h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Q i b•m K°i ?ÆBX
L m M?Q H` #'i +S +€B M`Q i`QM; hS æçB h`mv M h?W - ?„M Qi M?'i +kM; +İ +?9i
L?QM; K` +€B i`mv M i?W p¬ / M? M`v- pšM H` H-M ç-m iB M ?"M; H•K tm®M; æç
E?Q^aM; +?WM; i?İB ;B M MY F?„+ b m- h`B m S?QM; ç½ M„K `ä i'i +^ai bM? ?m®M
/†K pW i?,K /ÁX
a m çİ- ?„M i bK K°i iB m bÆM ç°M; iQÆM; ç®B M iQ`M K°i +?9i- F?Q M? +?•M M;
b m çİ +OM; +® K°i +?9iX
h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- FûQ /`B b m®i ? B KQÆB K'v M;`v- K†+ /M ;B[+?WM;
i?İB ;B M i?İ /®+- M?QM; K` #'i +S K°i i?B M i`B M`Q- +kM; ç m +^aK i?'v p¬ +MM;
h`B m S?QM; +-M T?^aB i oM? /QĐM; K°i i?İB ;B M- M?^K ç SM; T?İ pÈB M?[M; M;
MÆB i`QM; i`mv M i?W p¬ / M? M`vX
J` K°i M;mv M M?•M F?€+ M[ - çİ H` h`B m S?QM; +-M T?^aB +OM; +® +^aM? ;BÈB
İ h?€M? oU+ *?•M GQM; >°B- ?„M ç°i T?B K½M? iB M- ç†+ #B i H9+ +m®B +MM;- M
T?K i? - +^aM? ;BÈB iBM? i?-M ççB iB M- +kM; çç i çQÈ+ `i M?B m HÈB Q+?- +ÁM
@ GU+ HQÊM; ?mv M^aQ +O ?Q^aM? FbM? i?B M E?İ F?¬M; FB - i?"i bU H` F?¬M
p M +kM; +?d +İ i? +?çK iÈB K°i +?9i / H¬M; # M M;Q`BX L?QM; i?"i` +^aM? ;B
;B i,M;- çç i iÈB *?•M >mv M *'T çdM? T?QM;- i?"K +?Q +ÁM çç i iÈB *?•M *?O *'T
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +^aK F?€BX
>„M HQm HçB K°i iB i•K i?-M +^aM? ;BÈB # M M;Q`B- b m çİ #„i ç-m iB M ?"M? i o
QyQ
*?d +?ÈT K„i- i?İB ;B M ? B # M;`v ç½ i`¬B [m X
hBM? F?Q i?-M +O h`B m S?QM; ;B i,M; iÈB çdM? T?QM; i`QÈ+ ;Bİ +?Q iWM; -
[mv M?'i- ?ÈT i?B M ç` iU M?B M- ç½ +İ M?[M; i? M;° p`iB M #° KÈBX
E?Q^aM? F?„+ F?B ?„M KÍ K„i` - M;mv M F?Q i?B M ç` İ tmM; [m M? KÆ ?² M?Q +
*?d K°i iB w MB K- h`B m S?QM; HB M +İ i? /šM /„i- ?'T i?m M;mv M F?Q H¬B çE
@ *^aM? ;BÈB iBM? i?-M- +Æ #^aM b„T bY çç i iÈB *?•M *?O *'T- +?d +-M K Hmv M
HU+ HQÊM; ?mv M^aQ p`w +?Q +QİM; ççB +O ?Q^aM? E?İ F?¬M;- +^aM? ;BÈB iB
*'T +kM; +?d H` p`M ç i?İB ;B M K` i?¬BX

h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB FBM? ?dX
 *aM? ;BÈB iBM? i?-M ç¢i iÈB *?•M *?O *'T- i®+ ç° im Hmv M +kM; b) ;B i,M; H M
 L?Q p"v t2K` - h`B m S?QM; ç°i T?€ *?•M >mv M *'T iB m i?"M? +kM; F?-M; +| ;b
 i? K K°i çQ¢M i?ÌB ;B M HB M +| i? i?"M? +¬M;X
 h`QM; i?ÌB ;B M ? B M; "v M"v- h`B m S?QM; iB M ?"M? bmv M; šK +~M i?"M H¢B i
 oU+ *?•M GQM; >°B- i¢B T?QÆM; /B M ? i?®M; +¬M; T?€T- #Q i?m"i ?mv i K¢+
 M?[M; Hw ;BªB +~M; b•m b„+ ?ÆMX
 h`QM; p¬ ?bM?- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; H¢B p[M; p" M; ;B i,M; i? K K°i çQ¢M
 hB T iK+ tm i? M"v- h`B m S?QM; iU M?B M Km®M iB T iK+ # [m M i? K ? B # M
 L?QM; K" ç9M; H9+ M"v- h`B m S?QM; KÆ ?² M; ?2 çQÊ+ T?Q t t i`mv M ç M i?
 iB M; ;"Q i?ûi HB M ?²BX
 @ *?ŠM; H) +| h?9 i`B m iB T +~M\
 h`B m S?QM; F?) `MM; KbM?X
 L?[M; ç" M u m i?9 F?OM; #® i`QM; +€B i`mv M i?W p¬ / M? M"v- `i M?B m ç" M
 ?B T +?Q K¢M; ç®B pÈB KbM?X L m M?Q p" M F?Q F?-M; i®i- ;†T T?ªB M?[M; u m
 +?Q +ÁM +| i? M;mv ?B K ç M bBM? K M?X
 aQ¢i5
 h`B m S?QM; M? M? +?|M; # v tm®M; K°i +?¶ i`B M M9B- M?bM +?,K +?9 p T?Q
 oKi
 E?QªM; +?WM; ?ÆM # KQÆB /†K T?Q i`QÈ+ - K°i ç-m +U M;¢+ ?„+ H•M +?B m
 i`QÊM; - iQ" M i?•M ;B®M; M?Q FBK i?B i K"m ç2M- ? B i`ÁM; K„i M?Q ? B +€B ç M
 i? pÌM [m M? iWM; Hm²M; b|M; çB M K"m ç2M i?- iQX
 L?[M; MÆB K" ç€K b|M; çB M K"m ç2M FB i?´B [mûi [m - K†i ç'i +?€v ç2M iWM; K
 F?|B ç2M /"v ç†+X
 @ GU+ HQÊM; çB M H¬B i?"i +´ [m€B5
 h`B m S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ \*?•M GBM? F?Q i`QM; +Æ i? KbM? F?) `mM; `mM; H
 h-M; b|M; çB M K"m ç2M +O ç-m +U M;¢+ ?„+ H•M FB - iQM? H M i`mv M +U+ K¢
 F?-M; i?m FûK æB M *?B h`mv M h?W +O h`B m S?QM; +?9i M"QX
 >ÆM M[- HU+ T?ÁM; M;U+O ç-m +U M;¢+ FB +QÌM; ç¢B p¬ +MM; - +Æ #ªM +| i?
 *?O *'T5
 L m M?Q ç h`B m S?QM; ç®B K†i pÈB ç-m +U M;¢+ M"v- /QÈB iB M? ?m®M; F?-M
 #ªM H" ?Q" M iQ" M #` KB m b€iX
 @ > ? - HÈT H•M ;B€T +O >„+ h`¢+? æB M L;¢+ M"v +| i? +?®M; H¢B HU+ +¬M; F
 H¬B çB M ; -M M?Q KB M /`+?5 æB M \*®i p" l h?Ov h•K J¢+? i`QM; +Æ i? M| H¢B
 ?B K i?'v5
 hW T?Q t ç°i M?B M # v iÈB # M K K°i M[- ç° im´B ç m H" +?WM; ? B KQÆB- ?B
 MB M- ç®B /B M ç-m +U M;¢+ ?„+ H•M- F?-M; M;WM; p•v +¬M; K½M? HB iX
 E?-M; M;Ì H¢B +| M;QÌB5
 h`B m S?QM; +ª FBM? K°i i`"M- M?bM p T?Q # M K K°i M[Î t t X
 h?U+ HU+ +O >„+ h`¢+? æB M L;¢+ FB imv i ç®B H" +QÌM; ç¢B ?ÆM bQ pÈB ",M;
 h`QM; b® M,K ç¢B i?B M FB m +€B i? FB - M;Q¢B i`W ok h?B M L;¬` - +?d bÊ F
 M|X

J` # M K K°i M[ i`QÊ+ K„i M`v- H¢B +| i? ç2K ç-m >„+ h`¢+? æB M L;¢+ i?U+ HU
*’T ç€M? ;B i+?Q F?¬M; +| +?9i HU+ ?Q`M i?OX

oKi pKi pKi pKiXXX

" M K K°i M[`’i M? M? p•v [m M? >„+ h`¢+? æB M L;¢+- iWM; i`”M iWM; i`”M +QÌ
@ J°i F *?•M >mv M *’T çdM? T?QM; - ? B F *?•M >mv M *’T ç¢B i?`M? - K°i F *
i?`M?5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; i?Q€M; çªQ [m # M K K°i M[ FB - i`QM; HÁM
h`QM; ç| M”M; i?B m M[ i` im´B +| im pB i?’T M?’i FB - i?U+ HU+ i? ?B M` - ;¬M
i`”M #’i #¢B pÈB i?B M FB m +€B i? 5

J` ? B ;½ \*?•M >mv M \*’T ç¢B i?`M? +ÁM H¢B- Qi M?’i +kM; #^M; çQÊ+ M?[M; i?
i`QM; *?•M GQM; >°B- i?”K+?Q bQ pÈB i?B M FB m +€B i? #bM? i?QÌM; +ÁM K¢

J` ;½ M K iY K„i QM; im pB *?•M >mv M *’T çdM? T?QM; FB - +?B M HU+ H¢B p¬
iWM; i?S+ ç m ç€M? +?Q >„+ h`¢+? æB M L;¢+ F m H i?ªK i?B iX S?|M; K„i F?„T
+kM; +?d +| ok h?B M L;¬ KÈB +| i? ç€M? M; M; i v pÈB ?„MX

L m F?¬M; T?ªB #ÎB pb HU+ HQÊM; T?ÁM; M;U +O >„+ h`¢+? æB M L;¢+ FB bC
K¢M? ?ÆM +?S F?¬M; FûK- 2`^M; ?B M i¢B ç½ #` K’v M; QÌB FB T?•M i?•v`²BX

>ÆM M[;½ M K iY K„i QM; +¬K ç-m FB - #° /€M; pšM M?`M M?½ i?QM; /QM; - F?
i?dM? i?QªM; +ÁM /`M? +?9i i?ÌB ;B M HB + K„i M?bM F?„T MÆB tmM; [m M?- p

@ L?[M; M; QÌB M`v- `®i +m°+ +| H B H`+? ;b\ \*?ŠM; H) +?QM? H`

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆBX

æ€T €M +| i? M?bM i?’v`ä`”M; - M?[M; M; QÌB M`v- M m F?¬M; T?ªB H”M; QÌB /•M
/ M? M`v- p”v i?b`’i +| i? H”i?B M i”B oU+ L;Q¢B i? K ;B p”Q i`mv M i?W X

@ h?B M i”B oU+ L;Q¢B5

.M b Qi?b ç° im´B +O M?[M; M; QÌB M`v- +kM; +?d F?QªM; +?WM; ? B KQÆB K”
FB - +kM; F?¬M; pQÊi [m # KQÆB im´BX

L? M?`ÌB F?ÄB MÆB M`v i?¬B5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M?’i i?ÌB +,M; i?ŠM; - M m M?Q +?d +| K°i KbM? ?„M T?
i”B L;Q¢B oU+ M`v- [mª i?”i H” F?¬M; +| HU+ ?Q`M i?OX

@ L; QÌB M”Q\

:½ M K iY K„i QM; ;B®M; M?Q H” +| çB m +ªK SM; - i`QM; K„i QM; T?B K ç°M; K°i
i”T i`mM; i?ŠM; p i`B M M9B MÆB h`B m S?QM; ç M; çSM; X

h`B m S?QM; H”T iS+ bY /KM; •K ©M? S?B S?QM; - i?•M ?bM?ªK ç¢K-`M M’TX

@ Gw hB m- hbM? >B m hmv i- +€+ M; QÆB ç M +?¶ ç| M?bM t2K K°i +?9i5 oW`²

.M b Q +kM; F?¬M; T?ªB K¶B M;Q`B ç m +| çQÊ+ h?¬M GBM? L?½M ;B®M; M?Q i?S+- +kM; +| i? M?bM tmv M i?'m çQÊ+ ?mv M +ªM? Î+€+? ç| ``it X

@ æ•v H``;Bª i?•M- M?Q p"v +?•M i?•M Î MÆB M"Q\

L K iY K„i QM; KÆ ?² w i?S+ çQÊ+- +| ;b ç| F?¬M; ç9M;X

*kM; ç²M; i?`B i`QM; H9+ M"v- i?B m MB M GK+ oB M T?K i`€+? +ªM? ;BÈB T?Q

@ h†+ iY- /€K +QÈT çQç i +?B M HÈB T?~K +O +?9M; i 5

oKi

J°i;½ i?B m MB M i|+ H K- +?ŠM; #B i iW F?B M"Q- ç½ /WM; HçB Î T?Q i`QÊ+ i?B

@ > ? çB m ?´ Hv bÆM i?"M? +¬M; `²B5

h`B m S?QM; i?ªM M?B M +Q`B- H'v` K°i i? M? +?Ov i?O h?¬M #BM? b„+ #ûM- M p` l h?Ov h•K Jç+? +U+ F€ +| ;B€ i`` i` M M;Q`B +O >„+ h`ç+? æB M L;ç+X

h` M i?U+ i - i?B i? +O >„+ h`ç+? æB M L;ç+ +Æ #ªM ç½ #` K´ t ` ;¬M tQM;- + +?B M HÈB T?~K K" i?¬BX

L; v F?QªM? F?„+ F?B h`B m S?QM; +? ç`M?` F ?Qç+?- HB M T?€i?B M` çB w pÈB ç€K +?B M HÈB T?~K FB X

G9+ M"v- pB /B m M?'i +?QM? H"- M K iY K„i QM; i?U+ HU+ KçM? M?'i ç½ #` çB m ? B KQÆB /†KX

Gw hB m b m F?B +Sm pB M hbM? >B m hmv i- +ª ? B M;Q`B ç m ç M; ioM? /QĐM /†KX

J` GK+ oB M +?QM? H``;¬M h`B m S?QM; M?'i- \*?•M >mv M \*'T ççB i?"M?- T?K i`€ +?WM; ? B # /†KX

*?ŠM; [m - K°i *?•M >mv M *'T ççB i?"M? +ªM? ;BÈB i?B M FB m +€B i? - ç®B pÈ #ªM F?¬M; içQ i?"M? #'i +S mv ?B T M"QX

S?®+

h`B m S?QM; ``i M? M? ;Đ tm®M; æB M *®i p` l h?Ov h•K Jç+? i` M M;Q`B +O >„+

@ >„+ h`ç+? æB M L;ç+ M"v H" u m i?9+| çQÊ+ K°i iB ?mv i Kç+? h?QÊM; \*´- Î æ ç½ imv i iQ+?X æB M \*®i i` M M;Q`B ç-m +U M;ç+ M"v +?QM? H" i`B HB m imv i ? ç²M; i?`B ~M +?S iBM? ?Q M;mv M F?Q H¬B çB M M²M; ç"K- +| +¬M; ?B m ;B®M 2`^M; i€+ /KM; +ÁM i®i ?ÆM M[X J` l h?Ov h•K Jç+? FB - K†+ /M H" h?Ov i?m°+ HçB +| i? +Q`M; ?| FBM? Kç+? iQ" M i?•M- +?[i` M? [M; €K i"i- i,M; +Q`M; i? +

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ççB ?dX *| çQÊ+ ? B p"i M"v- im pB i?U+ HU+ +O ?„M +'T #"+- +| i? M|B H" Q+? HÈB +U+ HÈMX

@ a Q HçB +| +?mv M M?Q p"v\ hB m iY M"v /€K +QÈT çQç i +?B M HÈB T?~K +O

æ€K M;Q`B #¼M M K iY K„i QM; M?'i i?`B iS+ ;B"M ;¬M M?Q T?€i çB M H MX

jNyX *?QÆM; jNR, >„+ L? B *mM;

" M;Q`B #¼M M K iY K„i QM; M?'i i?`B FBM? ?½B ç M T?€i çB M- €M? K„i i`ÊM i`V h`B m S?QM; +QÈT çQç i +?B M HÈB T?~K +O #¼M ?¼X

>„+ h`ç+? æB M L;ç+ +?QM? H" /Q #®M M;Q`B #¼M ?¼ HB M i?O- iB m T?Q F?¬M çQÊ+X h`QM; +Æ i? +| çQÊ+ K°i iB ?mv i Kç+? h?QÊM; \*´i`•M [mw- i` M M;Q`B i?"T T?¬M i`•M [mw- M?'i H" æB M *®i +MM; pÈB l h?Ov h•K Jç+?X

L?½M HU+ +O h`B m S?QM; b„+ #ûM ç M i? M`Q- tm®M; i v +`M; i? K M? M? +?
? B i?S iBM? ?Q [mw ;B€ M?'i i` M M;QìB +O >„+ h`ç+? æB M L;ç+X

@ h M i†+ iY M`v5

Gw hB m ç M; M;²B t T #^M; çª i¼ - `®M; H M M?Q b'K- p°B p`M; M!M; Mªv- i?B m
?°+ K€mX

a„+ K†i M K iY K„i QM; +U+ F€ F?| +QB- i?•M i? `mM `~v- b„+ K†i •K i`-K +U+ çB

@ "m¬M; +?B M HÊB T?~K` - i? +?Q M;QÆB F?ÄB +? i5

o9i

h`B m S?QM; F?¬M; i? K ç w ç M # M;QìB- ?| i?`M? K°i ççQ i`M [m M; çB M K`
T?Q F?€+X

L m F?¬M; T?ªB K'v M;QìB S?QM; hmv i *€+ M`v Km®M #„i ;B i h`B m S?QM;- #¼
M,M; i`9M; F çB m ?´ Hv bÆM +O ?„MX

a m F?B h`B m S?QM; H'v çB +?B M HÊB T?~K- F?¬M; ? +| +?9i €v M€v M`Q +ªX
+kM; b) F?¬M; i? 'v M;QìB M`vX

L K iY K„i QM; p` GK+ oB M im pB \*?•M >mv M \*'T ççB i?`M?- iU M?B M H` b) F?
M?Q p`v- î T?Q b m çm´B `B i F?¬M; i? X

L?QM; K`- i®+ ç° +?QM? H` bî i`QìM; +O h`B m S?QM;X *| h K >Q "ªQ GB M T?
?`M? +U+ KçM?X

h`QM; #®M M;QìB S?QM; hmv i *€+- +?d +| M K iY K„i QM; *?•M >mv M *'T çdM?
çm´B F`T i®+ ç° h`B m S?QM;- M?QM; K` ?„M #` çB m ?´ Hv bÆM- +€+? h`B m S?

h`B m S?QM; b m F?B +€+? t K°i çççM F?QªM; +€+?- i?m ?²B h K >Q "ªQ GB M
S?QM;- i?•M ?bM?ªK ççK çB- /mM; M?"T p`Q ç` pU+ M9B `WM; T?S+ içTX

ob ç #ªQ ?B K- ?„M +ÁM i?9+ ;BK+ HU+ HQÊM; ?mv i Kç+?- ç +?Q •K ©M? S?B S
•K ©M? S?•M h?•M- K ?Q†+ ç`+? M?•M T?Q b mX

•K ©M? S?•M h?•M- i?ìB ;B M i²M içB iQÆM; ç®B M;„M M;OB- i?Q+? ?ÊT /B ç°M
+MM; +?•M i?•M T?®B ?ÊT ?`M? ç°M;X

J°i F?B K°i KbM? ?`M? ç°M;- `i / /`M; #` HBM? i?S+ M?bM i?'mX *?ŠM; [m # M
M`v- HBM? i?S+ +ªK [m M #` ?çM +? i?"i HÊM- F?¬M; iB T +`M [m€ ;-M- `i F?| +

E?¬M; # Q H•m b m- h`B m S?QM; ç½ i?`M? +¬M; i?Q€i ?B K- HQm HçB K°i ç€K
`m²B #¼ F?¬M; ç-m î T?Q b m F?¬M; M;WM; +?çv HQçM ibK FB KX

@ >YK\

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; M?bM ` +€+? t K'v +?K+ /†K- T?€i ?B M +
F?QªM; +?WM; +| ?ÆM KQìB M;QìB- ç M; # v M? M? iB T +`M p T?Q M`vX

h` M #-m i`ìB- +| K°i ç-m [mç ç2M iQ`M i?•M ç2M F`i- K°i ç¬B i`ÁM; K„i çÄ b"K M
H½M? i`M M?šM- M?bM +?,K +?,K p`Q ibM? ?bM? T?çK pB K'v +?K+ /†K /QÊB K†i

æ-m [mç ç2M +´ [m€B FB - ç-m iB M +?QM? H` M?bM i?'v K'v M;QìB S?QM; hmv i
[m h`B m S?QM;- K M; i?2Q K°i iB F?BM? i?QìM; M?`M M?çiX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; K€v ç°M;- +ªK ;B€+ +QM [mç ç2M FB +| +?9i F?¬M; çÆ
T?€i ?B M ` çQÊ+ +?•M i?•M +O KbM?X

@ s2K ` ç½ #` i? HU+ F?€+ i?2Q /äB `²B5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; /•M; H M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M;mv +Æ- K„i i`€B i?Q€M;
ç-m [m¢ ç2M +´ [m€B ;B®M; M?Q K°i çB K ç2M î i`QM; F?¬M; i`mM; FB - +MM; p
`i M? M? iB T +”M ç^M; t X

>B M M?B M- ç-m [m¢ ç2M FB +| i?B M T?9 çB m i` i-K t - î i` M F?¬M; i`mM; H
+?B iB i M?Ä M?†i i`QM; T?¢K pB KQìB /†K # M /QÈB K†i ç’iX

J†+ F H` h`B m S?QM; ? v H` S?QM; hmv i \*€+- ç m F?¬M; i`€M? i?Q€i F?ÄB i-K

@ h`®M i?¬B5

h`B m S?QM; M? M? +?|M; i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;- +MM; pÈB ç€K i?•MªM? m €
/”B F?QªM; +€+?X h?”`^M; ;†T T?ªB K’v M;QìB #¼M S?QM; hmv i *€+- +kM; F?¬M
M”vX

h?-M GBM? L?½M +O ?„M i`QM; H9+ p°B p”M; çªQ [m - T?€i ?B M F?Q iS+ +O M
+QìM; ç¢B- i?”K +?Q +ÁM +| K°i Hm²M; iBM? i?-M HU+ i`QìM; p¬ ?bM? •K H½M?-
/€K / /”M; iB T t9+X

a m F?B +€+?` K°i çQ¢M F?QªM; +€+?- h`B m S?QM; t€+ çBM? ç½ i`®M p”Q ;|+
ç2M FB X

hB T i?2Q b m ç|

@ h•K GBM? *?B L?½M5

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; Kî` - i”T i`mM; p”Q +QM [m¢ ç2M i` M F?¬M;

J°i iB iBM? i?-M / Q ç°M; Kì K`i t i [m +QM [m¢ ç2M +´ [m€BX

J†+ /M ?mv i K¢+? +O +QM [m¢ ç2M FB +kM; F?¬M; i-K i?QìM;- M?QM; pÈB +ª
*?•M *?O *’T +O h`B m S?QM; +MM; pÈB ?mv i K¢+? +O h?-M GBM? L?½M- ?Q”
+QM [m¢ ç2M FB X

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; /€K iMv iB M F?®M; +? +QM [m¢ ç2M- #îB pb ç-m u m i
+| i? +| +?O M?•M Fw F i >mv i F? X

.QÈB bUªM? ?QîM; +O h•K GBM? *?B L?½M- h`B m S?QM; ç +?Q +QM [m¢ ç2M
+?QM? KbM?X

L?Q i? K” M|B- i`QM; Fw S+ +O +QM [m¢ ç2M +´ [m€B FB - M?[M; KK+ iB m #`M
+| h`B m S?QM; î i`QM; ç|X GQ¢B M,M; HU+ M”v- +kM; ;B®M; M?Q H` i?¬B KB M
? M;?B M;î ;b +?QM? H”`i + QX

*QM [m¢ ç2M î ;B[F?¬M; i`mM; p M p M i¢K /WM; K°i +?9i- b m ç| iB T iK+ i?2Q
hmv i *€+X

@ J’v ;½ i?B M i”B +O S?QM; hmv i *€+- +?d bÊ ;†T ?¼ b€i i?•M`²B5

h`B m S?QM; F?¬M; +| MY çB K i?QÆM; ?¢BX

L m M?Q ?„M ç +?Q +QM [m¢ ç2M M”v ç²M; i?ìB #Ä [m i’i +ª K¼B M;QìB- M?Q p”v
M?•M b m HQM; M| +ªM? ;B€+X

QyQ

æ²M; i?ìB i`QM; H9+ M”v- +€+? ç| +?WM; ? B # KQÆB /†K- ?ÆM KQìB ç¢Q i?•M
ç²M; i?ìB ç€T tm®M; K°i M;¼M bÆM +®+X

h`QM; b® ç|- K°i ;½ i?B m MB M +^K M?¼M- i` M KkB ç2Q K°i +€B F?mv M b„i K
i?QìM;- #° /€M; M?Q H [m,- i` M #° v T?K+ K”m ç2M M¢K p”M;- F?„+ ?¼ çO +€+ H
?bM? M;QìB- +| ?bM? i?9 i’M; +°M; ç M +?QM HQ¢BX

@ •M\ oW `²B /QìM; M?Q +| K°i ç¢Q HU+ HQÊM; iBM? i?-M Kì K`i M”Q ç|- [m’v M

: $\frac{1}{2}$ i?B m MB M F?mv M KkB i?Q€M; F m H M K°i iB M; FBM? M;¢+- +†TK„i iB ?Q F
[m M; i`„M; # +? [m, /`X

smM; [m M? i?•M i? +O ?„M KÆ ?² +| i? M?bM i?'v çQÊ+ K°i i-M; b|M; ;ÊM K`m
T?¢K pB KQìB /†K tmM; [m M?- +€+ HQ¢B i`MM; i?9 ç m ?Q`M iQ`M i`î M M i oM?

h?“K +?Q M; v +ª M?[M; ç`M u m i?9 ;-M ç|- M?[M; ç`M T?B +-K i` M F?-M; i`mM;
+MM; pÈB ç€K M;QìB M`v +€+? ` K°i F?QªM; F?€ t X

J'v ç¢Q i?•MªM? m €K im pB *?•M >mv M *'T çdM? T?QM; î ; -M ç|- +kM; ç m +ªK i
HÈM H QX

@ sQ+? Zm, bQ ?mvM?- pÈB HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O >„+ J L? - H`K b Q +| i?
çQÊ+\\ >B M i¢B F?-M; T?ªB M| pšM #bM? v M F?-M; pB + ;b b Q\

" M +¢M? ?„M- K°i ; $\frac{1}{2}$ i? M? MB M F?- H•m ?ÆB +?9i M`M? M¼i M|BX

@ E?Q M ? $\frac{1}{2}$ v iQM? iÈB +?mv M M`v- i`QÊ+ ? $\frac{1}{2}$ v ;BªB [mv i KK+ iB m ç $\frac{1}{2}$ 5 hW F?Q
M;QìB #¼M +?9M;- ?B M M?B M H`tm'i i?•M iW i? HU+ T?K i?m°+ +O i`"M /Q M

: $\frac{1}{2}$ i?B m MB M F?mv M KkB sQ+? Zm, F?) ;"i ç-mX

>„M pmM; i v H M- i`QM; ç€K M;QìB # v ` M,K ç¢Q i?•MªM?- ? B ; $\frac{1}{2}$ *?•M >mv M
*?•M >mv M *'T ç¢B i?“M?- bQ pÈB M?[M; i?B M FB m +€B i? i`QM; *?•M GQM; >

oKi pKi pKiXXX

L,K ç¢Q i?•MªM? ;B®M; M?Q M?[M; ç¢Q [m, K`i`QM; #|M; ç K- ``i M? M? i¢Q i?
ç2K F?m pU+ #®M M;QìB S?QM; hmv i *€+ ?Q`M iQ`M # Q p•v H¢BX

@ E?-M; tQM;5 æ| H` >„+ J L? 5 L;QìB +O >„+ L? B \*mM; ç M`²B5 L? M? +?|M;
a„+ K†i ; $\frac{1}{2}$ M K iY K„i QM; ç¢B #B M- +U+ ç° F?~M i`QÆM;X

@ >„+ L? B *mM;5

"®M M;QìB #¼M S?QM; hmv i *€+- i`"M ?bM? `®B HQ¢M- M?'i i?ìB FBM? ?Q`M;-
L?QM; K` M;QìB +O >„+ L? B \*mM; +Æ #ªM ç $\frac{1}{2}$  ?bM? i?“M? i? # Q p•v #¼M ?¼ p`

h` M F?-M; i`mM;- ç-m >„+ J L? FB ç°i M?B M ?| i?“M? K°i ç-m +U M? b½B
i`QÊM;- iQ`M i?•M /•M; H M F?|B ç2M +m²M +m°M- M? M? M?Q iB +?ÊT T?€i ç°M

oM

J°i KªM? F?|B ç2M F€ /` M?'i i?ìB # Q T?O T?¢K pB p`B /†K- pW p†M # Q T?O Hm
hmv i *€+ # M i`QM;X

G•K p`Q i`QM; ç€K F?|B ç2M FB - F?-M; i? M?bM ` T?QÆM; ?QÈM;- i-K M?bM ?
ç€K F?|B ç2M +ÁM +| ~M +?S ç°+ HU+ [m, /`- F?B M +?Q M;QìB i bBM? ` çO +€+

G9+ M`v- h`B m S?QM; ç $\frac{1}{2}$ +?¢v ` F?ÄB MÆB ç| +?WM; K'v +?K+ /†K- ~M M'T # M
Kî` h?-M GBM? L? $\frac{1}{2}$ M- [m M b€i i? +K+X

æ€K F?|B ç2M /Q >„+ J L? T?€i ` - ç®B pÈB h?-M GBM? L? $\frac{1}{2}$ M +O h`B m S?QM;
+€+? M?'i ç`M?- M?QM; pšM +| i? M?bM K°i +€+? F?€B [m€iX

æÊi +¬M; FQ+? ç-m iB M- >„+ J L? FB ç€M? p T?Q Gw hB m p` hbM? >B m hm
v m M?'iX

Gw hB m K†+ F #ªM i?•M- i`"M HU+ #ªQ p hbM? >B m hmv i- ?QÈM; >„+ J L? T`
+m²M;- M?QM; # M i`QM; ç€K F?|B ç2M /`v ç†+ M`v- i•K i?-M ?¶M HQ¢M- i`QM; F
M;QìB ?„M ç $\frac{1}{2}$ HQm H¢B p¬ b® p i K€m ç2M M;ÁKX

a m ç| M,K i M i?B M i`B +O >„+ L? B \*mM; ;B i i?ŠM; p`Q i`QM; F?-M; pU+ F?|B

@ J'v i M i?B M i" B S?QM; hmv i *€+- +?d bÊ M; v +^a K°i i M +kM; i`®M F?¬M; i?Q
h`B m S?QM; i`QM; HÁM; •K i?¬K i?Î /"BX
>„ M K°i # M HmB H¢B- M; šm M?B M KÎ` h?¬M GBM? L?½M- [m M F?€M ibM? ?bM
@ E?†+ F?†+ F?†+ :`"Q5
" M i`QM; F?¬M; pU+ F?|B ċ2M FB - i`mv M ċ M iWM; i`"M iWM; i`"M iB M; +Q`B [n
F?OM; #®X
h`B m S?QM; +?,K +?9 M?bM H¢B- +?d i?'v # M i`QM; ċ€K F?|B ċ2M tm'i?B M K°i
?bM? + Q iÊB ?ÆM ? B i`QÊM; - iQ`M i?•M iQ€i` K°i i¬M; M;•M [m M; - T?€i` iW
L; Q`B` +ÁM +| K°i ċ¬m +U i?9 iQ M?Q K°i M; ¼M ċ²B- +MM; pÊB K°i #° tQÆM; F
KU+ M[X
@ 5
Gw hB m ċ M; i^a tmM; ?[m ċ°i # M i`QM; F?|B ċ2M- F m i?<sup>a</sup>K H M K°i iB M; - #` >„+
p`Q i`€B iBK- M; ½ tm®M; i`QM; pkM; K€mX
hbM? >B m hmv i +kM; i`U+ iB T M; ½ tm®M; ?¬M K X
*ÁM H¢B ? B M; Q`B M K iY K„i QM; p` GK+ oB M i?b ? B M; Q`B K„i ċÄ #WM; - i?B
+m²M; +?ûK ;B iX
QyQ
*?WM; K°i F?„+ b m- h`B m S?QM; +MM; pÊB F?m pU+ F?|B ċ2M FB ċ½ +€+? t ;
+| +?9 i F?¬M; M?bM i?'v `ä ċ°M; ioM? # M ċ| M[X
o9iXXX
G9+ M`v- ċ€K F?|B ċ2M FB /¬M /¬M iB m i€M ċB- HQm H¢B p`B +¶ i?B i? M^K i`
"®M M; Q`B S?QM; hmv i *€+- +?d +| ; ½ M K iY K„i QM; im pB *?•M >mv M *'T ċdM
ċ®i *?•M GBM? F?Q- H¢B +?†i ċB K°i +€M? i v- KÊB KB M +QÐM; ċ`Q i`m ċQÊ+X
J` # M; Q`B +ÁM H¢B iQ`M #° #` ; B i+? i- i?"K +?Q M; v +^a i?•M i? ?mv i M?K+ ċ
i M i?"M? iWM; K^aM? pKMX .mv M?'i KB M +QÐM; +ÁM #^aQ i`b ċ¬v ċO i?•M i? +
K°i i?•M pēv HK #` tû M€i- / i?'i iQ`M i?•M T?O ċ¬v /'m p i iQK ċÄ- iQ`M i?•M tQ
J†+ /M i•K i`Q h`B m S?QM; p¬ +MM; +SM; +ÄB- M?QM; M?bM i?'v K°i K`M M`v- i
T?€i H¢M? K°i i`"MX
>Q`M i?"M? ? i i?<sup>a</sup>v +?mv M M`v- ċ€K M; Q`B >„+ L? B \*mM; +kM; +?d T?€B` +|
+?•M +?QM? ` i v +kM; +?d +| ? B # M; Q`B K` i?¬BX
@ smB t Q5 æ€K M; Q`B S?QM; hmv i \*€+ M`v +kM; +?ŠM; +| +?9 i i?m ?Q¢+? M`Q5
/KM; [m^a i?"i F?¬M; i 5
oKi pKi pKiXXX
:½ i?B m MB M F?mv M KkB sQ+? Zm, /šM i?2Q #®M M; Q`B +ÁM H¢B- +?"K`½B i
>„+ J L? #° /€M; T?B i?Q`M; M; Q M M; Q½M ċ`m i` M #^ap B +O ; ½ i?B m MB M F
@ h ċ¼+ i`QM; Fw S+ +O >„+ J L? - T?€i ?B M` Î MÆB M`v p®M /o +ÁM +| K°i
F?¬M; +?d +| i? i`€M? F?ÄB i¬K K„i +O >„+ J L? - i?"K +?Q +ÁM +| i? i`QM; i?i
p`Q i•K HBM? +O >„+ J L? - i? v ċ`B KK+ iB m +O M;5
h? M?•K +O ; ½ i?B m MB M F?mv M KkB M`v- ;B®M; M?Q H` iW i`QM; +¬ T?¬M /
F?Q •K H½M?X
J'v M; Q`B # M +¢M? M; ?2 i?'v p`v- ċ m i?'i b„+X

@ æB m M"v b Q +| i? \

@ L;Q¢B i`W M;Q`B +O >„+ L? B *mM; +?9M; i - i`QM; .B iQ+? hY h?€M? M"v +ÁM
>ÆM M[+ÁM +| i? i?"M? +¬M; i? v ç´B i•K HBM? +O >„+ J L? ?mv i F? +O s
+?S\

S?ªB #B i`^M;- im pB +O ;½ i?B m MB M F?mv M KkB sQ+? Zm, bQ ?mvM? M"v +O
h?U+ HU+ K°i KbM? ?„M- iB m /B i iQ" M #° #®M M;Q`B S?QM; hmv i *€+ ?Q" M iQ
h`QM; ç€K i?B M i" B iB M p"Q .B iQ+? hY h?€M? M"v- M;Q¢B iW M;Q`B i?m°+ KQ`i
` - +kM; +?Q iWM; +| B F?B M +?Q sQ+? Zm, TªB ` i v +ªX

@ h i?" i bU +ªK i?'v ?SM; i?9 ç®B pÈB M;Q`B FB 5 E€ [m€B M?'i +?QM? H"- i`QM
iS+ +O M;Q`B ç| /Q`M; M?Q +kM; F?¬M; i?m°+ p # 'i +S K°i T?QÆM; M"Q +O #
sQ+? Zm, F?) pQÆM ç-m HQÐB çÄ ?²M; iQK i€B +O KbM?- HB K HB K H M F?m-

@ E?¬M; i? M"Q5 *ÁM +| i?B M i" B F?¬M; i?m°+ p # ç¢B i" M /Q M? iB M p"Q .B
æ€K M;Q`B M?'i i?`B t¬M t Q- ?B M M?B M ç m +| +?9i F?¬M; i? iBM M´BX

@ h +| K°i i`U+ ;B€+ F€ [m€B- /Q`M; M?Q M;Q`B M¼ pšM +ÁM ç M; •K i?-K M?bM
+?9M; i h Km®M #„i ;B[H'v F M"v5

sQ+? Zm, F?Q M? i v çSM; ç|- ? B i`ÁM; K„i T?B K ç°M; K°i i-M; [m, /B K i`„M; #
M?bM p T?Q t t X

QyQ

*kM; ç²M; i?`B i`QM; H9+ M"v- h`B m S?QM; ç½ +?¢v ` F?ÄB T?¢K pB i`,K /†K F?m
i?Î` K°i ?ÆB- h?¬M GBM? L?½M H¢B HB + M?bM p T?Q F?m pU+ i?ªK i?B i FB
J` i`QM; F?QªM? F?„+ ç|- ?„M +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; ?"M w H¢M? i?'m tQÆM; iW i`QM; ?r
pU+ M"vX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +MM; pÈB ç²M; iY [m, /B K #¢+? b„+ +O sQ
E?QªM? F?„+ ç|- ?„M +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; ?"M w H¢M? i?'m tQÆM; iW i`QM; ?r
;BÈB iBM? i?¬M +O KbM?X

@ >„M +kM; +| ?mv i K¢+? M?½M ç²M;- ?ÆM M[H` HQ¢B F?®M; +? - ç†+ i?M ç M
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; `MM; KbM? K°i +€BX >„M +| i? F?šM; ç`M? sQ
?B M` p` i`Q +K i? +O KbM?- M?QM; K` ç®B T?QÆM; +kM; +| +ªK SM; M?'i ç`M
æ•v +?QM? H` K°i +?9i F?ª M,M; +ª SM; M?'i ç`M? ;B[M?[M; F +| çQÊ+ ?mv i K¢

jNRX *?QÆM; jNk, æ€M? " v

JQÊM /MM; i?` HU+ bB m t +O h?¬M GBM? L?½M- h`B m S?QM; M? M? +?|M; F
M;Q`B >„+ L? B *mM;X

L m bQ p i?` HU+- +ÁM F?¬M; +| F M"Q +| i? +?B M i?„M; çQÊ+ h`B m S?QM; - i
L? Î i` M #-m i`B [m M b€i F?„T MÆB +O ç€K >„+ L? B *mM; +kM; M?Q p"vX

*?šM; [m - Î i`QM; .B iQ+? hY h?€M? M"v- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +
b m F?B pQÊi [m ? B i`,K /†K- HB M +| +?9i F?¬M; i? M?bM `ä`"M; M[X

.¼+ i?2Q çQ`M; çB- h`B m S?QM; +~M +~M i?"M i?"M- M;mv +Æ F?¬M; +?d ;BÈB ?
L? B *mM;- +ÁM +| M?[M; i?B M i" B h¬M; T?€B M;Q¢B pU+ F?€+ M[- i?"K +?Q H
i?•M .B iQ+? hY h?€M?X

h`B m S?QM; K°i ?ÆB tmv M [m #®M M,K i`,K /†K- +m®B +MM; +kM; i bK çQÊ+ K

@ h`QÊ+ ? i ç i?,M; im pB i,M; H M ç½X \*| çQÊ+ æB M \*®i p` l h?Ov h•K Jç+? +O
iBM iQÎM; `M; b) i?m" M HÊB ?ÆM `i M?B m5

h`B m S?QM; çB p`Q K°i +€B bÆM ç°M; #Q K"iX

h`QM; .B iQ+? hY h?€M? M;mv +Æ #®M T?Q M?Q i? M`v- F?¬M; +| B ?° T?€T- K
i? M;?B M;Î +?QM? H` +?mv M M;mv ?B K p¬ +MM;X

G9+ M`v- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; pÈB M,M; HU+ ?¼+ i"TiQ`M M,M;-
>„MiBM? i?¬M; K°i +?9i h`"M T?€T- HÊB /KM; p"i HB m ?B M +|- Î +?mM; [m M? p
HQçB h`"M T?€T +| i€+ /KM; +?2 ;B'm /'m p i p` F?Q iS+X

J†+ /M H` M?Q i? - M?QM; K` F?B h`B m S?QM; # [m M im Hmv M- pšM HQm HçB
h`B m S?QM; F?Q M? +?•M çª i¼ - H'v` æB M *®i +O >„+ h`ç+? æB M L;ç+- H` K
M;¼+ +?B m /`B +?WM; ?ÆM K°i i?QÊ+- T?B K ç°M; K°i Hm²M; çB M [m M; i?•K €
æB M *®i +?QM? H` #° T?"M i`mM; i•K ~M +?S HU+ HQÊM; H¬B çB M # M i`QM; +
F?¬M; +?d ~M +?S iBM? i9v +O H¬B çB M- K` +ÁM +| K°i +?9i æB M G¬B •Q L;?c
Gm" M p K†i ;B€ i`` - #° *U L;ç+ æB M *®i M`v bQ pÈB F?®B æB M G¬B >mv M h?
i†M; +?Q ?„M +ÁM ;B€ i`` ?ÆM K'v T?¬MX

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M çª i¼ - ? B i v ç†i H M i` M *U L;ç+ æB M *®i- ? B K„
i v /•M; H M K°i Hm²M; *?•M GBM? F?Q i?m°+ iQM? G¬B M?"M M?ç iX

h?2Q i?ÎB ;B M /¬M /¬M i`¬B [m

hQ`M i?•M h`B m S?QM; +?ÈT ç°M; M?[M; iB F€ [m M; H¬B çB M F?¬M; M;WM; H
pÈB M;mv M F?Q H¬B çB M # M M;Q`B M;QçB ;BÈB- HU+ HQÊM; T?€i` +`M; H9
?bM? i?"M? M M K°i HQçB M,M; HU+ ?¬ SM; KçM? K) M[X

J†B i?ÎB K†B F?„+ - F?ª M,M; ?¬ SM;- ?'T i?m M;mv M F?Q H¬B çB M bQ pÈB i`QM
M?B m H¬M- ç| +?QM? H` +ªM? ;BÈB K` +?d +| *?•M *?O *'T KÈB +| i? çç iÈB çQ
h`QM; H9+ #'i i`B #'i ;B€+- M?[M; HÊB Q+? p` +ªK M;° K` ?QªM? E?| F?¬M; +'T +
iQ`M /mM; M?"T p`Q iQ`M i?•M ?„MX

@ *ªM? ;BÈB iBM? i?¬M- +Æ #ªM ç½ #QÊ+ p`Q \*?•M \*?O \*'T `²B5

h` M K†i h`B m S?QM; M´B H M K°i iB w +Q`BX

>„M +`M; ` bS+ ?'T i?m i? K iBM? i9v H¬B çB M ~M +?S i`QM; *U L;ç+ æB M *®i-
€Q M;?o G¬B æB M ~M +?S i`QM; ç|X

"ÎB pb +ªM? ;BÈB +U+ F€ + Q- F?B M +?Q i®+ ç° im Hmv M +O h`B m S?QM; +kM
F?Q çB M H¬B # M M;Q`B M;QçB ;BÈB M? M? +?| M; /kM; K½M? iB M p`Q i`QM; +
Hmv M *?•M GBM? F?QX

h?ÎB ;B M MY M;`v i`¬B [m - im pB +O h`B m S?QM; ç½ i?QªB K€B #QÊ+ p`Q *?•
b Q H9+ Î *?•M GQM; >°B- im pB +O ?„M ç½ ;¬M iB T +`M *?•M >mv M *'T iB m i?
J` ç M H9+ M`v- iBM? i9v çB M H¬B i`QM; *U L;ç+ æB M *®i +kM; +?d KÈB ?'T i?r

@ *ªM? ;BÈB iBM? i?¬M +U+ + Q- >mv M *'K *?B L?½M- h•K GBM? *?B L?½M- ",
;B i,M; mv HU+ `ä`M;X L?QM; K` mv HU+ +O G¬B >Ä h?¬M J•m +?d +| i? ;B i
M| +ÁM T?ªB T?K i?m°+ p`Q T?~K +?i +O \*?•M GBM? G¬B >Ä i`QM; +Æ i? M[X

h`B m S?QM; i`QM; HÁM; +•M M?„+X

*ÁM HçB K°i MY iBM? i9v H¬B çB M # M i`QM; \*U L;ç+ æB M \*®i p` l h?Ov h•K Jç
iÈB- +ÁM +| i? i`U+ iB T +OM; +® ;B i,M; H M im pB +O h`B m S?QM;X

GϕB KQÊM /MM; +^aM? ;BÈB iBM? i?–M +O *?•M *?O *'T- i`QM; i?ÌB ;B M KQÌB M
 i,M; H M *?•M >mv M *'T ϕϕB i?`M? - +kM; +| #®M M,K i?`M? M„K +?„+X
 L?QM; K`- b m F?B h`B m S?QM; +•M M?„+ - HB M [mv i ϕ`M? iW #Ä ϕB m ϕ|X
 h?S M?`i- i`QM; .B iQ+? hY h?€M? M`v M;mv +Æ `i HÈM- M m M?Q H`K F?–M; i®i
 +| i?B M i`B M;QϕB pU+ ϕ M [m'v `–v- +„i M; M; im Hmv MX
 h?ÌB ;B M KQÌB #[MY i?€M; - iQÆM; ϕ®B H•m /`B- #B M ?| `i M?B mX h`B m S?
 ;B M M`v- i?,K /Á +€B /B iQ+? i`mv M i?W M`v- iB K FB K M?[M; F€ M; ° F?€+X
 h?S ? B- im pB i,M; H M K°i +€+? M?av p¼i- F?B M +?Q +,M +Æ F?–M; ϕQÊ+ `M ϕ`
 i?`M? ϕ M ϕϕB i?`M? - i?U+ HU+ i,M; i`QÌM; F?–M; Qi- M?QM; F?–M; +| bU M?av p
 @ *ÁM F?–M; #^M; ϕ2K K°i MY iBM? i9v H–B ϕB M +ÁM HϕB i`QM; *U L;ϕ+ æB M *
 GBM? G–B >Ä +O i 5 J`l h?Ov h•K Jϕ+? M`v- +| i? /MM; ϕ +QÌM; ?| FBM? Kϕ+
 im pB M°B iBM? - i,M; +QÌM; F?Q HU+ - ϕti i`K +°i p[M; +?„+ +?Q i?U+ HU+ iQÆM;
 æ®B pÈB M?[M; HU +?¼M [m M i`¼M; - h`B m S?QM; pšM Hm–M #B i +€+? HU +
 G`K M?Q p`v K` M|B- h`B m S?QM; F?–M; +?d +| ;B i,M; H M i?U+ HU+ - +ÁM +| i?
 HU+ - ϕti i`K +°i p[M; +?„+ +?Q iB M +<sup>a</sup>M? iQÆM; H B b m M`vX
 J°i M;`v b m ϕ| - h`B m S?QM; HÈB /KM; iBM? i9v H–B ϕB M +ÁM HϕB i`QM; *U L;
 Hmv M *?•M GBM? G–B >Ä +O +?QM? KbM?X
 *?•M GBM? G–B >Ä +O ?„M /–M /–M i,M; H M K°i #"+ KÈB- HU+ T?€ ?QϕB +`M; i
 h`B m S?QM; +| i? iBM iQÌM; - G–B >Ä h?–M J•m +O KbM? - mv M,M; i`i M?B M H
 >„M bÎ /o HU +?¼M ;B i,M; G–B >Ä h?–M J•m- +?QM? H` #ÎB pb æ²M; >Ä M`v- ϕ
 ϕQϕ +| F?ª M,M; F?„+ +? `i KϕM?X
 L m b m M`v h`B m S?QM; +| ;†T HϕB i?B M i`B +O >„+ L? B *mM; - +kM; +| i? +
 SM; T?|X
 _ ,M; `„+
 *U L;ϕ+ æB M *®i ϕ°i M?B M pĐ ` H`K K'v KªM? - `ÆB tm®M; Kti ϕ`iX
 h`B m S?QM; M?„K K„i HϕB- ?'T i?m i? M; ° M?[M; æB M G–B •Q L;?o # M i`QM
 i`mv M iÈBX
 G'v æB M *?B h`mv M h?W H`K +Æ bÎ- /mM; ?ÊT iBM? M;?o +O >mv M >Q "aQ
 >mv M h?ϕ+? - +°M; i? K æB M G–B •Q L;?o iBM? F?B ip–+MM; +O *U L;ϕ+ æB M
 S?QM; ϕ½ bÈK pQÊi [m ?ϕM +? # M ϕ–mX
 >ÆM M[- H9+ i`QÈ+ M?"M ϕQÊ+ bU T?K i? +O ?QªM? FbM? i?B M E?| F?–M; -
 ;BÈB +O h`B m S?QM; X L?[M; w +?Q- +ªM? ;BÈB iBM? i?–M- #Q T?€T +?B M F„
 KÎ`°M; M?`i ϕ`M?X
 h`QM; ϕ–m ?„M- iQ` H–m # i–M; ϕϕB #B m +?Q æB M *?B h`mv M h?W - iQ`M #° ϕ
 pìM [m M? K°i i–M; ϕB M p,M iBM? K"i /`v ϕ†+ M[X
 @ hQ`M #° æB M \*?B h`mv M h?W +Æ #ªM ϕ½ ?B m i?'m ϕ€Q ϕQÊ+ #ªv i€K T?–M-
 M?B m i?S F?€+ M[X
 E?B h`B m S?QM; KÎ K„i ` - i`QM; KB i•K +?Êi ?B M ` K°i ϕ| ϕB M H–B ?mv M ?
 i? M? i`ϕ+? i`QM; b€M; i?–M #QX
 æB M *?B h`mv M h?W - Km®M iB K ?B m ϕ M +'T #"+ M?Q i? M`v- #bM? i?QÌM; -
 *?•M *?O *'T ϕϕB i?`M? KÈB ϕϕi ϕQÊ+X
 J` h`B m S?QM; - ?B M iϕB +?d KÈB +| im pB *?•M >mv M *'T iB m i?`M? K`i?–B-
 ;BÈB iBM? i?–M +O *?•M *?O *'T5

@ *kM; F?¬M; b B #B i H„K5

h`B m S?QM; +?“K`½B i?m +¬M; - /MM; ç M l h?Ov h•K Jç+? i`mM; i•K M?`i i`QM; æB M L; ç+X

E?Q HU+ +O >„+ h`ç+? æB M L; ç+ p¬ +MM; +Q`ÌM; ççB- h`B m S?QM; +?QM? K„i M; QçB pU+ S?QM; hmv i \*€+ +MM; M? m HB M i?O- ç€M? bm@i MY M; `v KÈB ;B i +O >„+ h`ç+? æB M L; ç+ M? M? ?ÆM K°i +?9i- +?d bÊ #¼M ?¼ +kM; F?¬M; H`K ç

J` l h?Ov h•K Jç+? M`v- +?QM? H` #° FB M i`mM; i•K [m M i`¼M; F?B M +?Q F?Q L; ç+ +Q`ÌM; ççB ç M M?Q p`vX .MM; HQçB i•K Kç+? M`v- +| i? i,M; +Q`ÌM; H M F? FBM? Kç+?X

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i /Q /U- K°i T?2M ç2K çQçM i•K Kç+? #€M i`QM; bm@i- F +QM- +„i` H`K # çQçM- +?B H`K # H-M ,M p`QX

G`K M?Q p`v- +?O v m H` HQ H„M; /QÊ+ HU+ [m€ KçM? K)X

h?`B çB K h`B m S?QM; +ÁM Î h?Q€i S?“K *aM?- iWM; i`¼M; çB K iB M ?`M? Hmv M?B m i?@M; F?“X

*?ŠM; [m - /QÊ+ HU+ +O l h?Ov h•K Jç+? M`v bQ pÈB iQÎM; iQÊM; i?b ¬M ?Á ?A p`Q +Æ i? - T?€i` K°i Hm²M; HU+ HQÊM; K K M? m H½M? i?“K çšK iBM? i?¬MX

h`QM; [m€ i`bM? ?`T i?m- h`B m S?QM; +aK ;B€+ çQÊ+ ?mv i M?K+ ; •M Kç+? iQ`M / B ?ÆM `i M?B m- i?“K +?Q M; v +a +@i +€+? +kM; çQÊ+ +aB i?B M i@i ?ÆMX

a m F?B /MM; tQM; çQçM ç-m iB M- F?Q HU+ +O h`B m S?QM; ;B i,M; H M `i i?“K +?Q +a ç M çB M M[- +kM; ççi çQÊ+ F? B i?€+ i@B ç X

@ E?¬M; i 5 E?¬M; i 5

h`B m S?QM; p`M +?mv M *?•M GBM? F?Q- b m F?B FBM? Kç+? çQÊ+ KÎ`°M; - +` i,M; i? K ?B m bm`i im Hmv MX

“ÎB pb h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?aB H` F +?mv M K¬M Hmv M i? - +?Q M M F? + Q- b m F?B /MM; l h?Ov h•K Jç+?- ?B m [mª +U+ HÈMX L m ç´B HçB H` /çM; M [mª +?d ;B i,M; F?¬M; ç€M; F X

EBM? Kç+? ç M çB M- +,M +@i ?mv i M?K+ i,M; i`QÎM; i?“i HÈM- F?B M +?Q i`Q çQÊ+ FQ+? T?€i i? K T?¬M HÈM iB K M,M;X

æ M F?B /MM; tQM; +a # çQçM l h?Ov h•K Jç+?- h`B m S?QM; F?¬M; +?d ;B i,M F?Q HU+- i?“K +?Q M; v +a im pB +kM; M?•M iB M ;B i,M; i? K p`B T?¬M M[X

Zm M i`¼M; ?ÆM M[ +?QM? H`- im pB M°B ibM? +O h`B m S?QM; p¬ +MM; ´M ç`M iB M ?`M? im Hmv M i? K K°i #QÊ+ M[ - ?B m bm`i +?QM? H` imv i + QX

>B M içB K¶B F?B h`B m S?QM; pmM; [mv M- HU+ HQÊM; F?Q HU+ +Q`ÌM; ççB +, *?•M L?•M *`T #bm? i?QÎM;5

a m F?B iB m ?| tQM; iQ`M #° \*U L; ç+ æB M \*@i +MM; pÈB l h?Ov h•K Jç+?- h`B HçB- [mv i ç`M? +aK M; ° im pB i? K MY M; `v M[X

QyQ

E?QªM; K°i + M? ;B`b m

@ >YK\

h`B m S?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M- K°i +€B h`"M T?€T +?2 ;B`m F?Q iS+ K` Kbm? K°i iB +aK SM; - i`mv M ç M # M M`vX

oKi

hϕB +?¶ HQm HϕB K°i ϕϕQ ?Q °M? ϕB M [m M; i? M? b„+ - h`B m S?QM; iW i`QM; ?
 QyQ
 *kM; ϕ²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v
 *€+? ?mv i ϕ°M; +?WM; ? B /†K- # +€B i?•M °M? ,M K†+ m €K ϕ M; iWM; +?9i K°i i
 h`B m S?QM; X
 E + -K ϕ -m +?QM? H` K°i ; ½ M K iY- ? B i v [m`M H`v ? B bÊB tQ+? b„i ?„+ b„+ m
 i?•v F?¬ - #° /€M; ; B⊗M; M?Q F?¬ H•m ?bM? M; QÌB- ?⊗+ K„i b•m i?ŠK- i`QM; ϕ²M
 K M; ?mv i b€iX
 Í ? B # M i`€B T?°B +O ?„M- T?•M #B i ϕSM; K°i M K K°i M[X
 L K iY H` K°i F ?bM? i? +QÌM; i`€M; KϕM? K)- i v + -K K°i i? M? ϕ Q ` ,M; +Q ?„
 iY H` K°i i?B m M[HϕM? H)Q M?Q # ,M; - i v + -K K°i ϕ! ?„+ HB M- /QÈB +?•M +! K
 m⊗M HQÊMX
 " M; QÌB M?Q p`v ϕB +MM; K°i +?¶- K M; ϕ M +?Q M; QÌB i K°i HQϕB F?Q iS+ •K i
 M?Q # ,M; - M?bM i? M`Q +kM; F?¬M; T°B H` M?•M bo +?QM? T?€BX
 @ L; QÌB +O >„+ L? B *mM; 5 hϕB b Q #¼M ?¼ibK iÈB ϕ•v\
 h`B m S?QM; +! +?9i #B M b„+X
 *QM ϕQÌM; `9i HmB +O ?„M- F?¬M; ? +! [mv Hm`i M`Q- i?“K +?Q i` M ϕQÌM; +ÁM
 F?m pU+ ?B K +°M?- +?QM? H` pb T?ÁM; M; W #` M; QÌB i ϕm`B i?2QX
 " M; QÌB KÈB iÈB M`v- +€B ; ½ M K iY tQ+? b„i F?¬ H•m + -K ϕ -m FB - im pB + Q iÈB
 F?Q iS+ bQ pÈB ; ½ M K iY K„i QM; +O S?QM; hmv i *€+ i`QÊ+ ϕ•v +ÁM KϕM? K) ?
 L K iY ϕ Q ` ,M; +Q +MM; pÈB M[iY ?„+ HB M- +kM; ϕ m +! ϕQÊ+ im pB *?•M >mv
 imv i ϕ⊗B KϕM? ?ÆM K`v M; QÌB i?B M FB m +€B i? „ ,M; oB iB M iY- æϕK h? B G
 @ hÈB MÆB `²B b Q\ \*?d H` K°i i M iB m iY *?•M >mv M *`T iB m i?“M?- HϕB tm`i
 h?B iL? +?9M; i 5 h?“i bU H` /MM; / Q K` i`•m ; B i ; “ K`5
 L K iY ϕ Q ` ,M; +Q MûM ; B`M M!BX
 æ -m ?„+ t` m⊗M HQÊM /QÈB +?•M M[ iY ?„+ HB M- T?mM ` t` iQM- M?“K M; v ?mv
 # [m MX
 @ *QM `„M M`v- F?¬M; M; Ì HϕB K ?B m i`mv imM; - K°i ϕQÌM; /¼+ i?2Q F?Q iS+ +O
 M; QÌB +O >„+ L? B *mM; - #`M; +€+? M`Q +! ϕQÊ+ F?Q iS+ +O i +Æ +?S\
 h`B m S?QM; K†+ /M ?B m ϕQÊ+ M; mv M M?•M- M?QM; HϕB +! +?9i M; ?B ?Q†+X
 G9+ M`v- # M; QÌB hB m i`h?B iL? `i M? M? ϕ½ # v iÈB ; -M ?mv i ϕ°M; MÆB h`
 HBM? i?S+ M?`i i?ÌB T?QM; iÄ MÆB M`vX
 @ >YK\
 " M; QÌB H° ` K°i iB FBM? M; ϕ+X " M i`QM; ?mv i ϕ°M; i`⊗M; `¶M; F?¬M; K°i #!M
 i`QM; pšM +ÁM HQm HϕB ?ÆB `K +MM; pÈB M; mv M F?Q ϕB M H¬B M²M; ϕ`K- i?“K
 H M M[X
 hW M?[M; /`m p i M`v +! i? t€+ ϕ`M?- M; QÌB # M i`QM; ?mv i ϕ°M; - +?d pW KÈB
 @ >„M imv i ϕ⊗B +?Q i? ϕB t - pšM +ÁM Î ; -M ϕ•v5
 L K iY F?¬ H•m tQ+? b„i /šM ϕ -m FB - i`QM; €M? K„i ?mv i b€i m €K # ,M; H½M?-
 [m, /`X
 @ E?¬M; i⊗i5

" M;QlB #¼M ?¼ pW KÈB +?m~M #` T?•M +¬M; çB m i` - b m HQM; +?Êi i`mv M ç°M;X L; v b m ç! H` K°i Hm²M; HU+ HQÊM; çB M H¬B M;mv M F?Q i?B M ç` M²M h`QM; F?¬M; F?Q ~M +?S K°i Hm²M; €T HU+ M†M; M - T?ªM; T?'i M?Q çB K #€Q p"vX

@ ",M; G¬B *m²M; GQM;5

h? M? •K çB M H¬B M´ p M; K½M? HB i- K°i Hm²M; T?QM; #çQ ?"M w H M iÄ ç T?|M; p¼i iÈB- KÆ ?² +| +ª i? M? •K GQM; M;•K +?'M ç°M; M[X

h`QM; T?9i +?®+- K°i ççQ [m M; HQM; +m²M; #çQ /Q #,M; H¬B ç M t2M p"Q M? i`QM; T?çK pB i`,K i`QÊM; tmM; [m M?- iQ" M #° ?| i?"M? ç'i #^M;5

S?"M?

" M;QlB hB m i´ h?B i L? +ÁM +?Q M?bM `ä `M; çQÊ+ i?•M ªM? b m HQM;- ç¼ ç€M? # v çBX æ m T?ªB KB M +QĐM; i?9+ ;BK+ #Q T?€T ?° i?•M +?®M; çĐ- F?¬M

h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5

" ççQ i?•M ªM? iQ" M #° ç m #` ç€M? # v çB- içB +?¶ HQm HçB K°i F?2 `½M? HQ /†KX J†i ç'i +?€v ç2M- #®+ F?|B M;?B M;9iX >mv i ç°M; H9+ i`QÊ+ +?¶ h`B m S? i²M içB M[X

J°i F?m pU+ HÈM- ç m #` #KB #"K # Q T?OX

jNkX *?QÆM; jNj, h´ >ÊT *QlM; æçB

h`QM; F?m pU+ bÆM Kç+?- #KB KM +m²M +m°M- +MM; pÈB iWM; i`"M KMB F?ûi p +ª K°i F?m pU+ `°M; HÈMX

" M;QlB hB m ç°B h?B i L? +?Êi #` +¬M; FQ+? #'i M;liW T?Q b m HQM;- ç€M?

oKi pKi pKiXXX

" ççQ i?•M ªM? M?'i i?lB FBM? ?½B `Qi ;"Q- î i`QM; F?¬M; i`mM; +?"i p"i # v HQ p` F?€+ M? m i`QM; F?m pU+ #KB KMX

»+ »+

L K iY ç Q ` ,M; +Q +MM; pÈB i?B m M[ ?„+ HB M H"TiS+ ?°+ K€m- +ª M;QlB #` i? tm®M; K†i ç'i- HB M F?¬M; i? çSM; p[M; çQÊ+ i?•M ?bM?X

S?ÁM; M;U FûK M?'i +?QM? H` i?B m M[ ?„+ HB M- T?®+ K°i iB M;- MY [m€ i` M ? B i`ÁM; K„i çÄ #WM;- F?|+ `®M; H M,

@ hB m >„+ æ°+5

*QM ?„+ t" m®M HQÊM /QÈB +?•M M" M; FB - /QÈB K°i FQ+? +O ",M; G¬B *m²M; i?"M? i`Q #KBX

"° K†i i?B m M[?„+ HB M i`î M M H½M? H - €M? K„i Q€M ç°+ M?bM +?^K +?^K p" H9+ ?B M i`QM; #KB KMX

h`QM; # M;QlB hB m ç°B h?B i L? - +?d +| M K iY F?¬ H•m tQ+? b„i H" #` i?QÆM M;QlB +kM; HQm HçB K'v +?¶ +?€v tûK- b„+ K†i F?| +QBX

@ VK5 J°i +€B ó€K +¬Mô M`v- ç€M? i?"i F?¬M; i 5 h®+ ç° T?ªM SM; +MM; pÈB i bQ pÈB /U çQ€M +ÁM KçM? ?ÆM K°i +?9i5

h`B m S?QM; +| +?9i ?"B HÁM; ;"i ç-mX

L; v iϕB i? ÌB ϕB K T? €i ?B M hB m ϕ°B h?B i L? iB T + "M - T?ªM SM; ϕ - m iB M + C
T?ªB H" + ?ϕv i`®M - K" H" T?K + FQ + ?5

E?Q iS + # M i`QM; ?mv i ϕ°M; FB i?"T T? - M`ä`"M; - +?QM? pb i? ? „M + ® w M'T
+ € + „M + •mX

E i [mª H" HB M + | K°i K" M M"vX " M; Q ÌB hB m ϕ°B h?B i L? #`h`B m S?QM; i?"M
+ ¬Mô b m HQM; X

*?ŠM; [m - F?B M + ?Q h`B m S?QM; + | + ?9i M; Q" B /U HB m + ?QM? H" - pÈB K°i FQ
G ¬B *m²M; GQM; - F?¬M; M; Ì HϕB F?¬M; ; B i + ? i ϕQÊ + #'i + S F M"Q i`QM; b® M'

@ E i`mv imM; H-M i`QÊ+ H` Gw l GB M- K°i i`QM; hB m ç°B h?B i L? - ?B M iç
 G-M M`v- b) /Q çQ+? i?•M i i?B i`B M #Q i?m`i i`mv imM; 5
 sQ+? Zm, H°` p K†i•K H - /Q`lM; M?Q ç½ ?ç [mv i i•K`²BX
 @ > ? ? h [m M K'i- M; Q`lB K ?B m #Q T?€T i`mv imM; M?'i i`QM; iQ`M #° >„+
 +?QM? H` sQ+? Zm, bQ ?mvM? 5 L; v +ª #¼M M; Q`lB Gw l GB M +kM; ç m H` /Q bQ
 @ æWM; M`lB H` >„+ L? B *mM; - T?lM; K„i F?„T +O Zm-M æªQ pU+ h?B M G¬ M`
 M`Q +l B +l i? b€M? M; M; çQÊ+ pÈB sQ+? Zm, bQ ?mvM? \
 J'v M; Q`lB >„+ L? B \*mM; b„+ K†i ççB ?d- ç m i` M? M? m M`M? #ÊX
 @ *€+ M; QÆB ?° T?€T +?Q i 5
 sQ+? Zm, F?Q M? +?•M M; ²B tm®M; - M?'i i?lB çQÊ+ ç€K M; Q`lB >„+ L? B *mM; p
 ?`M? ibK FB K F?„T #®M T?QÆM; X
 " M i`QM; .B iQ+? hY h?€M? M; mv +Æ i?"i HÈM M`v- +Q`lM; ççB M?Q >„+ L? B *mM
 ?Q`M? ?`M? F?¬M; +?9i +® F}- pšM T?ªB ç T?ÁM; M?[M; +Q`lM; ç`+? +l i? tm'i ?
 oKi
 h`QM; HÁM; #`M i v sQ+? Zm, tm'i ?B M K°i +€B #bM? bS M?Ä- # M i`QM; KÆ ?² +
 p¬ +MM; - ? B K`m i? M? H K ?¶M ?ÊT- K„i i?Q`lM; F?l +l i? M?bM i?`v`ä`M; - H
 +l i? +ªK SM; çQÊ+X
 L m +l M; Q`lB M`Q [m 2M i?m°+ h`B m S?QM; tm'i ?B M î MÆB M`v- M?'i ç`M? b) ;
 +€B #bM? bS M?Ä M`v- +?QM? H` F?Q iS+ i` M M; Q`lB +O h`B m S?QM; 5
 h` M i?U+ i - ç•v +?QM? H` F?Q iS+ +O h`B m S?QM; K` ç€K M; Q`lB >„+ L? B *mM
 @ l Zm, h?¬M; >Q 5
 Zm M? i?•M i? sQ+? Zm, p`lM [m M? K°i i-M; ; ÊM b`lM; K`m ç2M #€M i`QM; bm®i-
 i?¬M•K b•K p¬ ?bM? # Q T?O T?çK pB +ª i`, K /†KX L; v i`QM; F?QªM? F?„+ çl- T
 [m M?- #`i F i`MM; i?9 T?B +¬K ç m ?Q`M iQ`M i`î M M i oM? K`+?X
 @ >„+ h` L?½M 5
 @ æ•v +?QM? H` ?mv i Kç+? M?½M ç²M; +O sQ+? Zm, bQ ?mvM?- +l i? +•m i?¬M
 ç` [m, i?¬M- +kM; K ?B m i`mv imM; M[5
 h`QM; K„i sQ+? Zm, /•M; i`M K°i i-M; €M? b€M; K`m i`„M; - i?Q€M; p†M p Q F€ /
 ç²M; +?Êi ?B M H M K°i çB K ç2M M?ÄX
 S? M? T? M? 5 S? M? T? M? 5
 æ€K i?B M i`B >„+ L? B *mM; î ;¬M ç•v- iBM? i?¬M w i?S+ M?'i i?lB ;B®M; M?Q #
 S?M
 h`QM; +€B #bM? bS M?Ä- K°i iB F?Q iS+ i?m°+ p h`B m S?QM; - T?B m ç½M; #
 +O >„+ h` L?½M +O sQ+? Zm, - ?l i?`M? K°i ççQ F?lB ç2M- i€M HQçM i`QM; i?B
 L; v b m çl- iW i`QM; m çB K i?¬M #Q î i`mM; i•K >„+ h` L?½M +O sQ+? Zm, +?Êi
 imv M i`QM; bm®i ?Q p¬- tmv M [m iQ`M #° ?Q F?¬M; X
 J¼B M; Q`lB M; ~M; ç¬m M?bM HçB- +?d i?'v # M i`QM; i-M; K•v ç°i M?B M HÆ HYM
 i, K- F?¬M; M; WM; M?'T M?€v- ;B®M; M?Q K°i M; ¼M [m, ç, M; p`v- T?B m T?M î; B
 L; ¼M [m, ç, M; m [m M; FB /Q`lM; M?Q +l +ªK SM; ; b çl- ?QÈM; p K°i T?Q M`Q
 M?€vX
 @ l æ, M; Zm, L?½M 5

@ l æ, M; Zm, L? ½M M"v +?QM? H" K°i K¬M #Q T?€T`i F?| im Hmv M +O h" [m, h? K¢+? M? ½M ç²M; i?m° + iQM? iQÆM; SM; - +, M #ªM F¬M; i? M"Q im Hmv M i?"M æ€K i?B M i" B +O >„+ L? B *mM; bÊ ? ½B i? M i?Î F¬M; i?¬BX
 G9 + M"v- M; ¼M l æ, M; Zm, L? ½M i` M #-m i`îB ç M; iB M ?"M? +?d`ä T?QÆM; ?Q i" B >„+ L? B *mM; X
 @ h /MM; HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? M? ½M ç²M; >„+ h" L? ½M +?®M; çÐ l æ, M; Zm, L F?®M; +? i`QM; T?¢K pB i`, K /†K tmM; [m M?- +?Q /M H" Î i`QM; .B iQ+? hY h?€M +?d+-M KK+ iB m i`QM; T?¢K pB M, K i`, K /†K- H" +| i? +ªK SM; çQÊ+ T?QÆM; ? ç M ç K i®B- [m, F?Q +U+ •K ç¢B i?"M?- T?¢K pB +ÁM +| i? i, M; H M`i M?B mX sQ+? Zm, +QîB M; ¢Q M; ? X
 @ sm'i T?€i5
 oKi pKi pKi XXX
 "ªv ç¢B i?B M i" B +O >„+ L? B *mM; H'v sQ+? Zm, +-K ç-m- /U i?2Q +?d /šM T? Zm, L? ½M- T?€ F¬M; çm' B i?2QX
 QyQ
 *€+? MÆB M"v +?WM; ?ÆM K'v i`, K /†K
 oKi
 h`B m S?QM; ¬K i?2Q i?B m M[ ?„+ HB M- çSM; p[M; p" M; i` M K°i M; ¼M ç¢B i?K @ L; QÆB M?i ç`M? F¬M; i`®M i?Q€i F?ÄB bU i`mv imM; +O sQ+? Zm, bQ ?mv i?O +?`m i`|B- i?ª i` - +| H) +ÁM +| K°i +QM çQîM; b®M; 5
 h?B m M[?„+ HB M +® ;„M; i`M ç`M? iBM? i?¬M- +?2 ;B'm bU bÊ ? ½B i`QM; M°B J½B +?Q ç M ;Bî F?„+ M"v- K°i K" M i?ªK i?B i F?B h`B m S?QM; +?d HB + K„i ? M K iY F¬H•m tQ+? b„i +MM; pÊB M K iY ç Q`, M; +Q - +ÁM +?Q i M #B M- pšM h`B m S?QM; +kM; +?šM; i? K ç w ç M M" M; - F¬M; M; î bÊ bQ¢M; i` M M; QîB i?B @ L; QÆB M; QÆB Km®M H"K; b\ o M tBM M; QÆB5 E¬M; M M
 h?•M i? i?B m M[?„+ HB M M?i i?îB +SM; çî- b„+ K†i çÄ #WM; T?šM M°- F¬M; h`B m S?QM; +kM; F¬M; i? Kç w- iW i`QM; HÈT M°B v i` M M; QîB i?B m M[ ?„+ [mv M b€+? +k F„X h`QM; [m€ i`bM? M"v- +kM; F¬M; i? i`€M? F?ÄB çKM; +?¢K i?i KšM +ªK +O i?B m M[- M?QM; b„+ K†i h`B m S?QM; pšM ç¢K K¢+- +?d i" T i` i v KbM?X
 h` M #b [mv M b€+?- +| K°i ç² ?bM? #° tQÆM; F¬i`„M; # +?- i` M [mv M b€+? + /` [m M; m b„+ M[X
 @ L; QÆB H"K i? M"Q H¢B #B i çQÊ+\
 h?B m M[?„+ HB M ;B"i KbM?X Zmv M b€+? M"v M" M; pšM Hm¬M ;B'm FQM i`QM; #Ä p"Q i`QM; i`[ p"i i?O i`¢+ M[X
 @ GK+ L; U Zm, h?B "Q æB M- +¬M; T?€T GBM? T?~K çdM? T?QM; 5 Zmv M i?QÊM •K F?Q- i?B F?Q- [m, F?Q- iY F?Q- ç° + F?Q i`QM; i?B M ç` - ?Á ?ÉT pÊB HU+ i?B- i? Q i9M; i?B M ?¢
 h`B m S?QM; `i M? M? t2K [m K°i HQÊi- ? B K„i F¬M; F?ÄB iÄ b€M; X h?O çQ >„+ L? B *mM; - ?„M ç½ i" M K„i M?bM i?'v- i?"T T?¬M KÊB K - Î æ¢B HK+ h? M? >C /QîM; M?Q +?d +| sQ+? L; mv i J :B€Q M; "v ç| KÊB +| HQ¢B i?O çQ¢M +MM; HQ¢B

>ÆM M[- [mv M #Q çB M M"v + Q iÈB GBM? T?~K çdM? T?QM;- bQ pÈB æB M *?E
æB M ç m T?^B + Q ?ÆM +^ K°i +'T #" +X

oKi

h`B m S?QM; KÎ` h?—M GBM? M?½M- ``i M? M? T?K+ +? HçB M°B /mM; +O GK
i`QM; ç—mX

a m ç| - h`B m S?QM; i`+? i?m Hm—M F?Q +K i?B [m, +O i?B m M[?„+ HB M- +?Q
æ| ?„+ HB M M"v- +?QM? H` K°i FB M h?—M #BM? Zm, ççQ +U+ F€ i`•M [mw- ;B€
>Q "aQ GB M +O h`B m S?QM; K'v #" +X >ÆM M[ # M i`QM; ç| ?„+ HB M M"v +Á
ç²M; i?U+ HU+ ;—M M; M; pÈB *?•M >mv M *'T çdM? T?QM;X

@ L|B +?Q i #B iT?€T K—M Hmv M +? p`F?®M; +? [m, i?B5

h`B m S?QM; i?bm? HbM? M|BX

h`QÈ+ FB ?„M +kM; ç½ iWM; ç|M; ;B^ h?m—M h?9 aQ- F?®M; +? [m u m i?9- GB
F?B M [m, i?B +kM; M^v bBM? K°i +?9i ?SM; i?9X Í# M i`QM; .B iQ+? hY h?€M? i
M"v- M m +| i? çB m F?B M çQÈ+ K°i p`B ç—m [m, i?B M"Q ç| - +kM; +| i? K €i +?O

oQ /K M?Q H` ? B ç—m [m, i?B i? M? ç²M; +O i?B m M[?„+ HB M FB - +| i? M|B +?
M; U+U+ KçM? - ;—M iQÆM; çQÆM; pÈB h?ç+? h?W h?B M5 J` h?—M GBM? L?½M
h`B m S?QM; ç m bÎ i`QìM; pB M +—M; - M m M?Q +| çQÈ+ HQçB M?K+ i?mšM M"v
imv iT?®BX

@ S?€T K—M +?QÎM; F?®M; [m, i?B\ *?Q /M i i`mv M +?Q M; QÆB +kM; p— /KM; i
im Hmv M [m +—M; T?€T HQm T?€B Zm, ççQ- M?[M; iY F?Q i`•K M"v b) T?^M T?
i?—B

h?B m M[?„+ HB M p°B p`M; M|BX

@ "Èi M|B HìB p— M; ?o 5 L; Q M M; Q½M H`K i?2Q HìB i - #^M; F?—M; - ?"m [m^ +O
FB +`M; i?^K ?çB ?ÆM M?B m5

o K†i h`B m S?QM; HçM? HMM; - h?—M GBM? L?½M ççK Kç+ ç^Q [m - +?'M M?B
t€+ i?B m M[?„+ HB M ç m `mM`~v K°i i`"MX GQçB ?"M w ç€M; bÊ M"v- tmv M i?
iWM; i?'v [m HQçB €T HU+ ç€M; bÊ M"v iW i` M M; QìB ? B p` i?B M i`B *?•M *?O
/K M?Q H` sQ+? Zm, bQ ?mvM? ç M; i`mv imM; T?Q b m FB X

@ *?¶ +O i +| K°i #° T?€T K—M- M; QÆB +| i? ç®B +?B m pÈB +?QÆM; i?S # +O
a„+ K†i i?B m M[?„+ HB M i€B M?Êi- `mM ;B¼M; M|B ` #Q [mv i F?®M; i?BX

h`B m S?QM; M?'i M?'i H†T HçB K°i H—M T?€T K—M +MM; pÈB iBM? i?—M #Q T?€T
F?B M u m i?9- GBM? bOM; - iB M ?"M? ç®B +?B m t€+ KBM? - i?"K +?Q +ÁM iB M
i?m"i i` +'K i`QM; JBM? æ²M; h`M h?B M M[X

h`QM; i?ìB ;B M ? B M,K ;—M ç•v- h`B m S?QM; ç½ iWM; ç¼+ [m p— b® M?[M; +—M
b® M?[M; +—M; T?€T #Q i?m"i M?Q p"v- /QÈB h—M :B^ æ M L; mv M *^M? - +| i? M
mv M #€+X

J°i H€i b m- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; i?'m ?B m M?'i ç`M?X

E?®M; +? [m, i?B p`F?®M; +? u m i?9- GBM? bOM; #bM? i?QìM; - i`¼M; çB K H`
/KM; iBM? i?—M +QìM; ççBX

æB K M"v- ç®B pÈB h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; K` M|B- +?QM? H` ççB Q

@ "QÈ+ iB T i?2Q i?b H`K ;b M[ \ J'v ç—m i?B [m, - ç†+ #B i H` +QÆM; i?B- ;—M M
H`K i? M"Q iB M ?"M? HB M ? çQÈ+ \

h`B m S?QM; ;ÄBX

L? [M; +€B [m, i?B M"v- /M b Q +kM; H" p"i +? i K" i?¬BX

@ L; QÆB ?¼+ tQM; `²B\

h?B m M[?„+ HB M H„+ ç-m +? ;B m- F?¬M; ? iBM iQÎM;X

@ "Èi M|B HÌB p¬ M;?o 5

h`B m S?QM; F?¬M; FB M M?šM- M|BX

h`QM; HÁM; i?B m M[?„+ HB M +QÌB i?-K- M; QÆB +S pB + ;Bª pì çBX æQÆM; M
#® +O h`B m S?QM; - +kM; F?¬M; /€K T?ªM F?€M; - iB T iK+ M|B,

@ L; QÆB +¬M T?ªB Îi` M [m, i?B ç€M? ?¢ iBM? i?-M 'M Fw +O +?QM? KbM?X Í +
? B i`QM; GK+ L; U Zm, h?B "Q æB M +| ç + "T iÈB

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-m- iB T iK+ M; ?B M +Sm ibK ?B mX

J°i F?„+ b m ç|- i`QM; h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i?Q€M; ?B M H M K°i
i?ŠM; H M i` M M; QÌB ? B #° [m, i?B i? M? ç²M;X

smv5

h` M M; QÌB ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; - +?Êi #®+ H M K°i i`"M F?|B t M?- bªM bBM
M?¢iX

S?®+5

E?|2 KB M; i?B m M[?„+ HB M i`"M` K°i iB p i K€m- b„+ K†i i€B M?Êi- i?-M ibM

@ h`QM; M?€v K„i ç½ iB m /B i çB iBM? i?-M 'M Fw +O i Îi` M [m, i?B i? M? ç²M
*?Q /M H" +QÌM; ;Bª h?B ç¢Q *?•M *?O *'T +kM; F?¬M; +| çQÊ+ M,M; HU+ M"vX

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +?d i?Q€M; HB + K„i M?bM [m - T?€i ç°M; K°
>Ä i`QM; G¬B >Ä h?-M J•m- /MM; +¬M; FQ+? iBM? i?-M H`K +?QM?- #€ ç¢Q p-
/B i çB iBM? i?-M 'M Fw +O i?B m M[?„+ HB M Îi` M [m, i?B i? M? ç²M;X

h?m°+ iQM? G¬B >Ä p®M /o H" F?„+ +? Zm, ç¢Q •K i"- ?Ov /B i çB M?[M; iBM? i
iQÆM; ç®B / /"M;X >m®M; +?B- +ªM? ;BÈB iBM? i?-M +O h`B m S?QM; +Æ #ªM
Qm i? iQ HÈM +O h?-M GBM? L?½M M[X

hW H9+ M"v- i?B m M[?„+ HB M +MM; pÈB ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; ç½ F?¬M; +
M[X

L?Q p"v- h`B m S?QM; ç½ +| i? Îi` M [m, i?B i? M? ç²M; ?¢ H¢+ iBM? i?-M 'M Fw

jN8X *?QÆM; jNe, hQ h?€B E?®M; *? h'i *ª

a m F?B iBM? i?-M 'M Fw +O ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; #`t| çB- HB M T?€i` iV
i?B F?Q [m, •K FBM? M; QÌB- M?2 M M? K9 pm®i- M; Q M; Q2 Km®M ç°M;X

h`B m S?QM; çSM; ÎK°i # M- b„+ K†i ?SM; i?9 çSM; M?bMX

h?B m M[?„+ HB M p¬ +MM; F?B T bÊ- M?'i i?ÌB H°` p bÊ ?½B FBM? /`-`mM;B

@ E?¬M; M M5

@ :`"Q

oM pM5

a m F?B ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; K'i çB bU F?®M; +? - T?€i` i? M? •K i`®M;
M?2``,`M; M M? p" KB M; `°M; çÄ K€m- H Q i?ŠM; p T?Q i?B m M[?„+ HB MX

a m F?B F?¬B T?K+ çQÊ+ iU /Q- ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; #^M; p"Q i`U+ ;B€+- F?
h`B m S?QM;- K" H" HU +?¼M tm®M; i v ç®B pÊB i?B m M[?„+ HB MX
S?“K H" M?[M; bBM? HBM? F?Q ?mv i- [m, i?B i? M? ç²M; ç m +| i? +ªK SM; çQ
+¬M; FQ+?- i?¬M T? iBM? F?Q ?mv i M?K+X
J„i i?`v ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; iWM; +?9i K°i iB T +”M- i?B m M[?„+ HB M M?
p¬ i”MX
@ > ?
J°i iB M; +QìB F?) iW T?Q b m HQM; ? B ç-m [m, i?B i`mv M ç MX
" `+? #`+?
J°i ç¬B #”M i v ?[m HU+ ç€M? i?ŠM; H M i` M #ª p B +O ? B #° [m, i?B i? M? ç²M
F?Q iS+ iBM? i?¬M €T #€+? i•K ?²M M?’i i?ìB H M i”M` #®M T?Q X
> B ç-m [m, i?B i? M? ç²M; ;¬K M? K°i iB M;- i?•M i? M?’i i?ìB +QÆM; +SM;- +
M[X
h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; H|2 H M K°i Hm²M; i?¬M K M; m ?”M FBM? i`
t tQ hmv M *´- ç®B pÊB M?[M; [m, p”i M”v- +| F?ª M,M; F?„+ +? p”i`M i`K F?¬M
h`QM; i`”M +?B M ç`m i`QÊ+ ç•v- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +?d i?Q€M;
p`B ç-m H [m, +’T #”+ \*?•M >mv M \*’T iB m i?“M? #` +?’M +?Q i€M HQ¢M- ?²M T?
G9+ ç| - Hm²M; HU+ HQÊM; i`È +?9 p¬ ?bM? ç€M; bÊ î”€+? S?¬M \*’K æ` - +kM;
S?QM;- +| i? M|B H” i?¬M K i`€M? HmBX
G9+ M”v- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +® w T?|M; i?Q+? ` F?Q iS+ iBM? i
€T #€+?- F?B M +?Q ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; K†+ /M +?Q çO HBM? i`Q- pšM b
M?9+ M?Q+?X
J°i K”M M”v- F?B M +?Q i?B m M[?„+ HB M M?’i i?ìB `mM; ç°M; K°i i”MX
L”M; F?¬M; i? M”Q iBM M´B- i` M i? ;B M H¢B +| HQ¢B ?mv i K¢+? M?½M ç²M; ç
+| bU F?„+ +? ç®B pÊB i”•K Zm, ç¢Q ç M M?Q i? X
a m ç| - i?B m M[?„+ HB M i?’v h`B m S?QM; i?B i`B M M?[M; T?€T K¬M pW KÊB
’M Fw +O +?QM? KbM? î i` M ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; X
L m Km®M H”K çQÊ+ çB m M”v- pÊB im pB +O i?B m M[?„+ HB M- Qi M?’i +kM; T
M?QM; ç| H” /QÊB ibM? ?m®M; [m, i?B i? M? ç²M; #` ç€M? +?Q +? i F?B T- F?¬M
çQÊ+X
J` h`B m S?QM;- h?¬M GBM? L?½M +?d i?Q€M; M?“M M?¢i HB + K„i M?bM K°i +€
?¢ ’M FwX J” ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; M”v H¢B /` i?QìM; i?m”M i?2QX
oKi pKi
> B #° [m, i?B i? M? ç²M; M? M? +?|M; çSM; b m ? B # M i`€B T?ªB +O h`B m S?
p +”M i?•M p”vX
@ VK5 E?¬M; i 5 E?¬M; i 5
h`B m S?QM; i?Q€M; ;”i ç-m- +•M M?„+ #Q [mv i +?QîM; F?®M; [m, i?B i`QM; ç-r
L?QM; K”- h`B m S?QM; T?€i ?B M- #ªM i?•M +,M #ªM F?¬M; +¬M +® w ?¼+ i”T-
+? [m, i?B i? M? ç²M;- +€B M”v T?ªM; T?’i +?QM? H” K°i HQ¢B #ªM M,M; X
oW H9+- h`B m S?QM; i`QÊ+ FB ç½ iWM; +| FBM? M; ?B K +?QîM; F?®M; u m i?
J†i F?€+- h?¬M GBM? L?½M ;B®M; M?Q K°i i¬M i?¬M h?QÊM; *´- ;„i; Q +?’M i`K
M?Q i`î #”M i v HB M +| i? F?m’i T?K+ M|X

æÆM ;B^aM K[°] M₁B- h?¬M GBM? L?½M +O h[°]B m S?QM; [m^ai?"i +| i?B M T?9 /` #
>ÆM M[- F?®M; +? [m, i?B- ç®B pÈB >²M ç¢Q h?QÊM; *'- +kM; F?¬M; iQM? H[°]
+^aX

@ oB + M[°]v G[°]K b Q +| i? \

h?B m M[?„+ HB M KÎ iQ €M? K„i- F?¬M; i? M[°]Q iBM M[°]B- M?'i i?lB M?Q /¢B `X
*?d i`QM; i?lB ;B M MY F?„+ - ? B #[°] [m, i?B i? M? ç²M; p®M /o i?m[°]+ p M[°]M; - ç½
+QÊT çQ¢i çBX

h M M[°]v- [m^ai?"i +?QM? H[°] F?„+ iBM? +O HQm T?€B i[°] •K Zm, ç¢Q5

@ æ¢Q +K ?„+ HB M +O M; QÆB- +MM; M?[M; ç-m [m, i?B M[°]v- i ç m i`+? i?m Hm
h[°]B m S?QM; F?) ?'i ?'i M? ç| ?„+ HB M- iWM; çÊi F?|B ç2M iQ€i` - i?m ?²B H¢E
h`QM; ç| ?„+ HB M FB +| F?Q i[°] •K M²M; ç"K- +U+ F€i?Q+? ?ÊT #²B /QÐM; [m, p
h? M?QM; - M; Q¢B i`W ? B #[°] [m, i?B i? M? ç²M; - +?B M HU+ iB T + "M *?•M >mv
[m, p"i +ÁM H¢B- +?B M HU+ ç m F?¬M; ç¢i iÈB *?•M >mv M *'T ç¢B i?"M?- +, M
M?½M +O h[°]B m S?QM; X

h[°]B m S?QM; bmv M; ?o- +| M M ç2K M?[M; [m, p"i +ÁM H¢B i`QM; ?„+ HB M- iQ[°]M
Mm¬B /QÐM; ? B #[°] [m, i?B i? M? ç²M; FB - ?ŠM +| i? F?B M +?B M HU+ +O ?
?Q[°]M iQ[°]M ;B i, M; ç M + 'T # " + *?•M >mv M *'T çdM? T?QM; - i?"K +?Q H[°] + Q ?Æ
æ9M; H9+ M[°]v- b„+ K†i h[°]B m S?QM; F?) #B M ç[°]B- h?¬M GBM? L?½M HB + M?bM
@ L? M? M?Q p"v\ L; QlB >„+ L? B *mM; +€+ M; QÆB [m^ai?"i H[°] •K ?²M #'i i€M K[°]5
h?¬M GBM? L?½M +O h[°]B m S?QM; M?bM tmv M i?'m [m K[°]i ? B i`, K /†K- M?bM i
ç M; T?B m T?M i` M F?¬M; i`mM; X

h[°] M i?U+ i - +€B l æ, M; Zm, L?½M FB i? iQ+? +U+ M?Ä- +?d #[^]M; pÈB +QM K„i
Î # M i`QM; K•v i`lB T?B m T?M- i?"i F?¬M; +?9i #„i K„i- F?| +| i? T?€i ?B M[°] M
L?QM; K[°] h?¬M GBM? L?½M +O h[°]B m S?QM; - i?` HU+ +QlM; ç¢B ç M KS+ M[°]Q +
Î +MM; F?Q^aM; +€+? M?Q p"v- +kM; +| i? M?bM i?'v ç M i" M bÈB H¬M; +?•M +O
h?B m M[?„+ HB M F?¬M; M?bM i?'v çQÊ+ l æ, M; Zm, L?½M - +?ŠM; [m M?bM b„+
+?WM; pB M #BM? +O >„+ L? B *mM; ç½ iÈB `2B- i`QM; K†i H[°] p FBM? ?dX
E?¬M; # Q H•m b m- h[°]B m S?QM; H¢B M?bM i?'v çQÊ+ #^av M; QlB >„+ L? B *mM;
F?¬M; M; WM; iB T + "M KbM? X

@ h[°]mv imM; i?m"i i?"i BM?5 " ^M; p[°]Q HQ¢B #Q T?€T ç²M; iY ?mv M /B m- i?¬M; i
F?Q iS+ +O i 5

h[°]B m S?QM; +kM; F?¬M; H"TiS+ #Äi`®M- K[°]ibK T?QÆM; T?€T T?€; B^aB ibM? ?
L m M?Q F?¬M; i? ibK ` +, M M; mv M- +€B l æ, M; Zm, L?½M FB i"Ti`mM; p[°]Q T?Q
S?QM; - +?Q /M Km®M +?¢v- +kM; i?"T T?¬M; B M M MX

a m F?B i?, K /Á M; mv M M?•M- h[°]B m S?QM; #„i ç-m i?Y M; ?B K p[°]B HQ¢B T?QÆ
æ-m iB M- ?„M i?Y i?m HB K H¢B F?Q iS+ i` M M; QlB KbM?- M?QM; ?B m [m^aF?
*€B l æ, M; Zm, L?½M FB i?¬M; i`B i m ?Q- i?O çQ¢M +U+ F€BM?- +?d +¬M i`QM
i? +^aK SM; çQÊ+ - ;¬M M?Q t2K M? M?[M; [mv i„+ i?¬M; i?QlM; X

a m ç| - h[°]B m S?QM; bY /KM; •K ©M? S?B S?QM; - i¢Q ` ? B +€B •K ©M? S?•M h
F?€+ M? m K[°] +?¢v çBX

@ •K ©M? S?•M h?•M- ç²M; /¢M; +kM; ~M +?S F?Q iS+ HU+ HQÊM; +O i 5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K M; ?oX
 E i [m^a- ç-m l æ, M; Zm, L?½M i`QM; F?-M; i`mM; FB - +?d i?Q€M; #²B ?²B i`QM;
 i" T i`mM; +?•M i?•M +O h`B m S?QM; X
 L m M?Q +?d +| #^aM i?•M l æ, M; Zm, L?½M- F?-M; +| #'i +S HBM? i`Q ; b- +?„+ +?„
 çQ€M M?Q i? M`vX L?QM; p'M ç H`- b m HQM; l æ, M; Zm, L?½M +ÁM +| >„+ h`L
 ;BK+ çB m F?B MX
 sQ+? Zm, K ?B m i`mv imM; - bS+ T?€M çQ€M FBM? M; Q`B- F?Q iS+ +O •K ©M? S
 ;ç i çQÊ+ ?„MX
 J` i?2Q bU iB T +”M +O l æ, M; Zm, L?½M- K`M ç K #m-M; tm®M; - i?` HU+ p` T?çK
 Zm, L?½M M`v +kM; b) ;B i, M; i? K` i M?B mX
 @ J°i F?B ç½ F?-M; i? M`Q HšM i`€M? - +kM; +?d +| i? M; ?o i`€+? #`B i`W çB +€
 h`QM; K„i h`B m S?QM; H|2 H M H [m M; M?“M M?ç iX
 h? M?QM; - p'M ç +?QM? H` l æ, M; Zm, L?½M FB +€+? h`B m S?QM; ç M K°i ?
 i`QM; T?çK pB +-M; FQ+? ?[m ?B mX
 ”i Hm”M H` #®M ççB ?mv i Kç+? ç²M; i?m”i- ? v H` G >-m *mM; - +kM; ç m pQÊi
 @ s2K ` +?d +| i? bY /KM; +?B m ç| K` i?-B5
 h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆBX
 o T?-M +?B m ç|- h`B m S?QM; +kM; F?-M; ? M„K +?„+ H„K- #ÎB p b M| pšM +ÁM
 ?Q`M i?B M- ?ÆM M[ # M ç-m +kM; H` /Q #^aM i?•M p- i bM? K` i?B i`B M` X
 *?ŠM; [m ?B M içB- +^aM? ;BÈB iBM? i?-M +O ?„M ç½ çç i iÈB *?•M *?O *’T- t€+ b
 F?®M; +? - +| H) +kM; i, M; H M F?-M; QiX
 L; ?o ç M çB m M`v- h`B m S?QM; HB M iB M p`Q +^aM? ;BÈB hBM? F?Q i?-M [mv M
 æ•v +kM; +?d H` #QÊ+ ç-m iB M- H`K #QÊ+ ç K °i +?B m ç| K` i?-BX
 _²B b m ç|- h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ;B®M; M?Q ?`M ç`K b•m i?ŠK- Fû
 M; WM; M; QM; Hmv M- i?9+ ;BK+ H M ç M +U+ ?çMX
 *m®B +MM; - K°i Hm²M; F?Q iS+ >^M; *´ +Q`iM; ççB- F?OM; #® F?-M; i? ?bM? /mM
 H M iÄ ` X
 h?B m M[?„+ HB M p` ? B #° [m, i?B i? M? ç²M; # M +çM? M?’i i?`iB i?•M ?bM? `m
 QyQ
 *kM; i`QM; H9+ M`v- K’v M; Q`B sQ+? Zm, ÎT?QÆM; t ç M; M? M? +?|M; çm´B iÈB
 /„i +O l æ, M; Zm, L?½M ÎT?Q +?•M i`lBX
 sQ+? Zm, F?-M; M; WM; /mv i`b l æ, M; Zm, L?½M- iBM? i?-M ç²M; HU+ +O #^aM i?
 #° /€M; +| +?9i K i KÄBX
 *kM; K v- K`M ç K b„T bY ?`M; H•K- F?Q iS+ +U+ •K M²M; ç”K /•M; H M- bU iB m
 p`B T?-MX
 J°i H9+ M`Q ç|- sQ+? Zm, ç°i M?B M b<sup>a</sup>M bBM? ` K°i iB +^aK SM; - +| K°i HQçB ^aQ
 i?B M F?-M; M?bM tm®M; p”vX
 h`QM; KBM? KBM?- T?<sup>a</sup>M; T?’i M?Q H` +| K°i p` i-M i?-M M`Q ç| ç M; M?bM tm®M
 ç’i- ççK Kç+ +-M; +?QM?- ;B®M; M?Q H` h?B M ççQ p”vX
 G9+ KÈB ç-m- sQ+? Zm, iQÎM; `^M; KbM? #`^aQ ;B€+- M?QM; #^M; p`Q +^aK SM; >
 M?“M ` ç| F?-M; T?<sup>a</sup>B H`^aQ ;B€+- K` H` +?•M +?QM? #` M?bM i`°K- #` i?2Q /äBX

E?¬M; ç9M;5 S?ªB M|B H" ?„M ç M; #`K°i F M"Q ç|i?2Q /äB K°i +€+? i`¬M i`KB5
 *m®B +MM;- i?"K +?Q M; v +ªK°i p"Bi Mi?B Mi" B +ÁM H¢B +O >„+ L? B *mM; +
 i?¬M p¬ ?bM? €T #€+?X
 _²B ç°i M?B M- l æ,M; Zm, L?½M i` M F?¬M; i`mM;- +?Êi i`mv M ç M K°i iB iBM?
 @ æ| H"
 J'v ;½ i?B Mi" B >„+ L? B *mM;- FBM? ?½B i?'i b„+ - K„i i`ÊM i`WM; ` - M?bM +?^H
 "QÊ+ +?•M +O sQ+? Zm, +kM; +SM; çl- b„+ K†i M;QM; i`¼M;X
 h` M #-m i`lB- M; v i` M F?¬M; i`mM; +O l æ,M; Zm, L?½M- KÆ ?? ?B M H M K°i
 T?B K ç°M; K°i i-M; K"m H K i`QM; bm®i- H¢M? HMM; p¬ iBM?- T?ªM; T?'i M?Q ç
 ç` - M?bM i?ŠM; tm®M; # M /QÊBX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 æ-m .B h?B M *?B J•m ?bM? i?€B ?Q p¬ FB - ?"M; H•K # Mi` M l æ,M; Zm, L?½M
 +?9i- T?€i` K°i Hm²M; €T #€+? iBM? i?¬M F?OM; #® F?¬M; i? M"Q ?bM? /mM; M
 S?®+5
 l æ,M; Zm, L?½M ;„i; Q`mM; H M- €M? b€M; F?¬M; M;WM; +?ÊT ç°M;- /QÊB bU
 K B K°i- i?2Q K" M ç Ki`B i ç #B M K'iX
 *ª [m€ i`bM? FB - +?d p M p M FûQ /"Bi?lB ;B M K°i ?ÆB i?Î K" i?¬BX
 sQ+? Zm, Î # M /QÊB +MM; pÊB l æ,M; Zm, L?½M i•K i?¬M iQÆM; HB M- +kM; F?-
 i`QM; HÁM; F?¬M; M;WM; FBM? ?¬,
 @ *€B M"v `®i +m°+ H" +€B ;b\
 h?•MªM? •K €K +O ç€K M;QlB >„+ L? B *mM; ?²B ?°Ti?'i b„+ - i`QM; HÁM; `mM; ç
 BK H†M;X
 J°i K" M FBM? M;QlB pW `²B- i?"i bU H" [m€ M;„M M;OB- T?ªM; T?'i M?Q +?d H" K
 h? M?QM;- l æ,M; Zm, L?½M Î T?Q +?•Mi`lB- ç½ ?Q"MiQ" M #` ?Ov /B i- K'i çB
 imM;- i?"K +?Q i?B m +?9i M[T?ªM T? ç M sQ+? Zm,5
 @ sQ+? Zm, bQ ?mvM?- ç| H" HQ¢B #Q i?m"i M?½M ç²M; ;b- F?¬M; M;l H¢B +| i?
 +?9M; i \
 @ *€B €M? K„i FBM? i?B M ?Q p¬ FB - imv`^M; F?¬M; i? ?B M` HU+ HQÊM; FB
 ?bM?- T?ªM; T?'i M?Q ó;B" i?B Mi M? "iô- M| +?QM? H" i²M i¢B /mv M?'i i`QM; i
 J°i p" B ;½ i?B Mi" B +O >„+ L? B *mM;- i`QM; HÁM; pšM +ÁM F?B T bÊ F?¬M; M?
 J†+ /M ç-m .B h?B M *?B J•m FB +kM; F?¬M; i? ?B M` HU+ HQÊM; ;b iQ HÈM
 i? + Q + Q i¢B i?QÊM; +MM; pÊB F?Q i? p¬ ?bM? FB - H¢B F?B Mi•K HBM? +?'i
 i? M;QÐM; K° K" M?bMX
 @ •M? K„i i?¬M #Q iW i` Mi?B M F?¬M; M?bM tm®M; FB - +| +?9i ;B®M; pÊB #Q
 i?2Q /äB i`mv imM;- M?QM; K" +¶ F?Q i? FB - i`U+ iB T #^M; p"Q F?ª M,M; i`MM;
 /"Ti„i l æ,M; Zm, L?½M +O i 5
 h?B m MB M ç2Q F?mv M KkB sQ+? Zm, F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆB- ? B M„K i
 `mM`~vX
 h`QM; K„i ?„M- /B K [m M; #¢+? b„+ i?Q€M; M?ªv H M- +U+ ç° F?B T bÊ- M?QM; +
 M?"M K°i bU i?"i- ;B Q T?QM; i` M T?QÆM; /B M ?mv i K¢+? M?½M ç²M;- +?QM?

*| H)- im pB p" i?U+ HU+ +O ç®B T?QÆM; F?¬M; #^M; çQÊ+ ?„M- i? M?QM; - T? ç²M; HçB H" i? KçM? +O ?„M- p"v K" ?„M HçB #` ç®B i?O /MM; HQçB iQ i?€B M; ç /B M ç€M? #çBX

*QÌM; ççB M?Q sQ+? Zm,- ;BÌ T?9i M"v +kM; +| K°i HQçB +ªK ;B€+ i?'i #çB- M?Q T?€i +?B M w K½M? HB i?ÆMX

QyQ

S?QÆM; t - i` M +•v ççB i?K +?¼+ i`ÌB

h`B m S?QM; çSM; v M içB +?¶- ? B ç-m [m, i?B i? M? ç²M; ;B®M; M?Q ? B ?° p - oM5

>„M F?) i?Î /"B ` K°i ?ÆB- i` M M;QÌB iQ€i ` K°i i-M; K² ?¬B HçM?- b„+ K†i ?ÆB E?QªM? F?„+ pW `²B- i•K i?-M w i?S+ +O ?„M ç½ M?ªv ` F?ÄB bU ?çM +?+O F?¬M; - pQÊi [m F?¬M; ;B M ? B i`,K /†K- HçM? HMM; [m M b€i- T?€i ç°M; K°i ç +MM; +QÌM; i? X

æ° + Q M?Q i? M"v- iQ i?€B M?Q i? M"v- TªM; T?'i M?Q H" [m M b€i ? i i?ªv K† pçM p"i- ç| H" HQçB M?B i?mv i /•M; i`"Q ç M KS+ M"Q\

æQÆM; M?B M- h`B m S?QM; +kM; #ÎB pb K°i +?9i iMv w bªM; F?Q€B +O ?„M- K i?-M M;mv M i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ ? Q i´M ç M # i?`M?X

jNeX *?QÆM; jNd, .B T u M ok

h` M ççB i?K +?¼+ i`ÌB

h?B m M[?„+ HB M +ªK i?'v FBM? M;ç+ F?| ?B m- i`QM; K°i F?QªM? F?„+ pW `² t€+ +O h`B m S?QM; TªM; T?'i M?Q H" K'i çB HBM? ?²M p"vX

_²B K°i F?QªM? F?„+ b m ç|- b„+ K†i h`B m S?QM; HçB i€B M?Êi i? K K°i T?-M- # ? Q i´MX

L m M?Q +?d ç €M? K„i T?|M; ` ;B[ i?B M F?¬M; [m M b€i- +?Q /M iB m ? Q F? F?¬M; F?OM; #® ç M M?Q p"vX oW `²B h`B m S?QM; F?¬M; +?d +| T?|M; ` i?B iB M ?`M? +¬M; FQ+? iBM? i?-M M[X

oKi

>„M F?) pmM; ?„+ HB M H M- i?m ?²B HçB ? B ç-m [m, i?B i? M? ç²M; i`€B TªB b

h?ÌB çB K i?B i`B M ` HQçB €M? K„i i?,K /Á M?Q pW `²B- i•K i?-M w i?S+ b) ?Q t€+- i?•M i? ;B®M; M?Q +QM `®B p"v- F?¬M; +| #'i +S i`B ;B€+ ;b +ª- i®i M?'i +- ?° T?€TX

*?Êi €M? K„i h`B m S?QM; i`Î M M H½M? H #,M; ?`M- ;BQÆM; K„i M?bM p T?Q

h?B m M[?„+ HB M FBM? ?¬ K°i iB M; - b„+ K†i i€B M?Êi- #'i HU+ +?Q iWM; +|- i +ÆM €+ K°M; +m®B +MM;X

h`QM; HÁM; M`M; •K i?-K F m F?´X æWM; M|B H" pb +€+ bQ ?mvM? ç >„+ L? B *n #S+ #€+? h`B m S?QM; H•K p`Q imv i +ªM?- +?Q M M ç®B T?QÆM; KÈB +| i•K Hw

æQÆM; M?B M M`M; F?¬M; #B i`^M; - H9+ M"v +€+ ç²M; K¬M >„+ L? B *mM; +O M +ªM? p¬ +MM; `mM; ç°M;X

@ L|B +?Q ç²M; K¬M bQ ?mvM? +O +€+ M;QÆB #B i- M m M?Q pšM #€K `B i F?¬M ç w ? i i?ªv- bY /KM; iQ`M #° i?O çQçM- i`M /B i +€+ M;QÆB5

h? M? •K H¢M? H)Q M?Q #,M; K M; i?2Q b€i F?Q M†M; M F?B M +?Q i?B m M[?,
i•K i?–M T?€i K°M;X

æÊB ¢ M F?B M˘M; T?ªM SM; i˘Î H¢B- i¢B +?¶ +?d +ÁM H¢B +| K°i ¢¢Q ?QªM? ¢B
oKi

h`B m S?QM; T?|M; M;Q`B # v H M- M?ªv i?ŠM; p`Q i`QM; M9B `WM; ¢` ?bM? T?S
T?€T- i?m HB K F?Q iS+ i` M M;Q`B KbM? H¢BX

GQ¢B +¬M; T?€T i?m HB K F?Q iS+ M?Q i? M˘v- h`B m S?QM; F?¬M; i?B m- i`QM
F?¬M; Qi HQ¢BX

*?d +–M F?¬M; tm'i ?B M HQ¢B #Q T?€T i`mv imM; i?•KªQ i?'m i`B i F?¬M; m ;B
FB - h`B m S?QM; iU M;?o b) F?¬M; / /˘M; #`i`mv imM; M[X

>ÆM M[- K¶B F?B `ìB ¢B K°i ¢¢Q¢M F?QªM; +€+?- ?„M ¢ m b) +? i¢Q ` K°i ¢¢Q •
i?2Q K°i iB F?Q iS+ +O +?QM? KbM?- ?QÊM; i?2Q T?Q F?€+ K˘ +?¢v ¢BX

@ *€B HQ¢B [m, M?½M M˘v- M,M; HU+ +ªK SM; ?ŠM H˘ +kM; +| ?¢M +? F?QªM; +€
¢O t - pQ /K M?Q +?WM; ?ÆM M,K i`,K /†K- i?"K +?Q K°i M;˘M /†K- H˘K b Q +ÁM -

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`˘M ¢`M?- `i M? M? T?|M; +?¢v ¢BX

QyQ

E?QªM; +?WM; i?`B ;B M MY + M? ;B`b m

æ€K M;Q`B >„+ L? B \*mM; H9+ M˘v KÈB ¢m´B iÈB # M +¢M? ;®+ ¢¢B i?K +?¼+ i`
i?B m M[?„+ HB M Î H¢BX

h?B m M[?„+ HB M ¢ M; M;²B ioM? /QÐM;- M?bM i?'v ¢€K M;Q`B sQ+? Zm,- M?'i

@ sQ+? Zm, bQ ?mvM?- +€+ M;Q`B +| #„i ¢QÊ+ i M iB m iY FB F?¬M; \

L˘M; pW i?®i` +•m ?ÄB M˘v tQM;- HB M +ªK i?'v ?®B ?"MX

a„+ K†i +O #¼M M;Q`B sQ+? Zm, +| +?9i M;QM; i`¼M;- b m F?B M;?2 tQM; +•m ?
+QB ?ÆMX

a m ¢| - i?B m M[?„+ HB M ¢2K iQ˘M #° [m€ i`bM? # M;Q`B hB m ¢°B h?B i L? H
K°i KQ`B F ` X h`QM; ¢| # Q ;²K +ªpB + h`B m S?QM; +QÊT ¢Q¢i ¢| ?„+ HB M p
pÈB H`B mv ?B T +m®B +MM; HQm H¢BX

æ€K M;Q`B >„+ L? B \*mM; M;?2 iW ¢–m ¢ M +m®B- b„+ K†i +˘M; H9+ +˘M; i`–K K†
L?QM; #¼M ?¼ ¢²M; i?`B +kM; +˘M; i? K FB M; F} ?ÆM ¢®B pÈB ¢O HQ¢B M,M; H

@ æ•v `®i +m°+ H˘ HQ¢B ?mv i K¢+? M?½M ¢²M; M?Q i? M˘QX *?d HB +K„i ? B+
bQ ¢ X *m®B +MM; €M? K„i F?OM; #® FB - F?¬M; M;Î H¢B pQÊi [m F?¬M; ;B M ?
Zm, L?½M +O i 5

sQ+? Zm, #B i ¢QÊ+ +˘M; M?B m- i`QM; HÁM; +˘M; i? K +?'M ¢°M;X

JK+ iB m +?d H˘ K°i i M i?B M i`B L;Q¢B oU+ im pB *?•M >mv M *'T iB m i?˘M?- H
H¢

hW b m F?B æ¢B HK+ J M >Q M; pÐ pKM- S+ p¢M ?¢i #KB #˘K `ÆB `KM;- K¶B K°i
K°i T?QÆM; i?B M ¢` - +MM; pÈB ?Q F?¬M; p¬i˘M iQÆM; HB M- ;B®M; M?Q iWM
æªQ pU+X

J¶B K°i +€B æªQ pU+ M˘v +?QM? H˘ K°i T?QÆM; i?B M ¢` - /•M #ªM tS i` M +€+ a
+ Q ¢'i /˘v- M?Q +? M;²B ¢€v ;B M;- i?Q`M; tmv M iU tQM; H˘ bBM? i²M i` M K°i a

B #B i ¢QÊ+ +€B i M iB m iY iW ¢•m M?ªv ` FB - H˘ ¢ M iW +€B æªQ pU+ M˘QX

.M b Q i? ;BÈB ?B M iϕB- +kM; i?"i bU `°M; HÈM F?¬M +MM; - HÈM ç M p¬ ?ϕMX a
/B i- S+ pϕM ?ϕi #KB #"K T?B m i€M- M; ?2 M!B i? ;BÈB ?B M iϕB pšM +ÁM ç M; F
` X

@ sQ+? Zm, bQ ?mvM?- +?ŠM; H) +?9M; i HϕB bÊ HÌB mv ?B T +O i M iB m iY FB
:½ i? M? MB M F?¬ H•m ?B M M?B M +! +?9i F?¬M; + K HÁM; X

>„+ L? B *mM; K†+ /M Îi`QM; h K æϕB h¬M; T?€B iϕB Zm-M æªQ pU+ h?B M G¬ #"
/M b Q +kM; + Q iÈB L?`iBM?- mv / M? h` çϕQ i`mv M t - +?Q iWM; ;†T T?ªB bU
K°i i M i?B m MB M Hϕ HŠK mv ?B TX

sQ+? Zm, H•K p`Q i`-K iQ M; „M M; OB- b„+ K†i #B MªQ F?¬M; M; WM; X

@ L m M?Q +?QM? /B M +?B M ç'm- iB m iY FB i'i M?B M F?¬M; T?ªB ç®B i?O -
M?½M ç²M; +O ?„M i?"i bU KϕM? K) i?-M #Q- i`QM; ç°B M; k- M; QϕB i`W i ` - M
+?WM; F?¬M; B +?`m M´B K°i +€B HB + K„i +O ?„M5

a„+ K†i sQ+? Zm, +! +?9i p†M p QX

o T?QÆM; /B M ?mv i Kϕ+? M?½M ç²M; - ?„M F?¬M; M; ÌHϕB #`i?`i #ϕB #ÎB K°i i
?ÆM KbM? K°i #"+- i`QM; HÁM; p¬ +MM; #`i T?K+- FQ+? F?ÎB +?B M w +QÌM; çϕE
L?QM; K`- sQ+? Zm, +kM; F?¬M; i? F?¬M; ç w ç M iQ`M #° çϕB +K+ çQÊ+X

"ªM i?•M h`B m S?QM; ?`M? ç°M; K°i KbM?- F?¬M; +® F} +?9i M`Q- i?O çQϕM i-
M; QÌB ?„M HϕB +ÁM M?B m bQ ?mvM? ç ç²M; K¬M M?Q p"v

@ E b€+? ?B M iϕB- +?9M; i +-M T?ªB M; ?o +€+? HB M ? pÈB J om bQ ?mvM?X
+Æ ?°B #„i; B i i M iB m iY FB F?ŠM; ç`M? b) i, M; H M ``i HÈMX L; Q`B ` - +?9M
ç° i?€K b€i .B iQ+? hY h?€M?- t2K +! +€+? M`Q i bK ` çQÊ+ .B hQ+? "ªQ æB M ?

sQ+? Zm, `®i +m°+ H`K ` [mv i ç`M?X

JK+ iB m #¼M +?9M; ç M .B iQ+? hY h?€M? M`v +?QM? H` Km®M i?m ?Qϕ+? F€M
h`QM; /B iQ+?- +! ``i M?B m M?[M; i?B M ç` HBM? i`B +Æ #ªM H` imv i iQ+? # M
i?9 ?B K [mwX

L; Q`B ` - M?[M; M; QÌB ?[m /mv M i`QM; .B iQ+? hY h?€M? M`v- +ÁM +! i? i?, K /
M[X

h`QM; ç!- M´B / M? M?`i +?QM? H` .B hQ+? "ªQ æB M- MÆB ç•v +?QM? H` ç-m K
.B iQ+? hY h?€M?- M; ?2 M!B H9+ bBM? iB M- hY .ϕ h?€M? *?O +?QM? H` Îi`QM;
i?€M; +m®B +MM; +O bBM? K M?- ``i +! i? pšM +ÁM HQm HϕB v #€i i`mv M i?W

*?ŠM; [m - .B iQ+? hY h?€M? ç½ KÎ` p¬ b® H-M- i, H ?B M i?•M +O .B hQ+? "ªQ
H„K- +?d F?QªM; +?WM; K°i T?-M KQÌB K` i?¬BX

oKi

æ°i M?B M- K°i çϕQ +®i iB M m €K K M; i?2Q [m, F?Q /`v ç†+ iW T?Q K`M ç K +
i?ŠM; ç M T?QÆM; ?QÈM; ç€K M; QÌB sQ+? Zm, X

@ Zm, iB M i`mv M i?Q5

sQ+? Zm, ``i M? M? iB T M?"M çϕQ +®i iB M m €K FB X

GQϕB i?O çQϕM i`mv M i?Q M`v- +?QM? H` i?O çQϕM ç°+ K¬M +O >„+ L? B *mM;
iB M ?`M? [m, iB M i`mv M i?Q K`v pϕM /†KX \*?Q /M H` Îi`QM; .B iQ+? hY h?€M?
i`mv M i?Q M; `M /†KX L m M?Q H` #m´B i®B- F?QªM; +€+? +! i? H M iÈB ;'T ç¬B

JÎ` [m, +®i iB M- # M i`QM; ?B M ` K°i i!; B`v ç†+ +? X

@ .B T u M o k + O h`M? L;mv i GBM? h¬M; Î ;|+ æ¬M; ",+ +O bÆM K¢+? h K hQ+?
i?–M #Q- T?€i ?B M ¢¢B F€ M;°- i`QM; ¢| KÆ ?² +| ~M +?S p¬ b® i?B M i`B ¢` #ª
sQ+? Zm, t2K tQM; #S+ i?Q- i`QM; K„i +?Êi H|2 iBM? [m M;X

@ .B T u M o k5

@ .B T u M o k F B - i`QM; b® KQ`B ¢¢B i?B M i`B \*?•M \*?O \*'T iB M p`Q .B iQ+? h
Qi M?'i M^K i`QM; # ?¢M; ¢–m- Î i`QM; h`M? L;mv i GBM? h¬M; +kM; #`B / M? i?

Triệu Phong luôn xử sự bình tĩnh. Diệp Yên Vũ kia, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp đại thành, tuyệt đối cường đại hơn cả Hồng Hồ Thành chủ, thực lực có thể so sánh với Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo Thiết Ma, căn bản không có khả năng đối kháng.

Thân hình Triệu Phong âm đạm, ẩn nấp bên trong đám rừng cây âm ám, lại tạo ra một cái Âm Ảnh Phân Thân, hướng về phía ngược lại mà chạy trốn, nhằm hấp dẫn tầm mắt đối phương.

Thế nhưng, Triệu Phong vừa mới chạy đi được chừng hai dặm, trên ngọn cây phía trước mặt hắn đã xuất hiện một nàng tiên tử bích y, toàn thân không nhiễm một hạt bụi trần, phiêu nhiên như lạc diệp, phảng phất như trống rỗng xuất hiện, cười dài nhìn về phía hắn.

- Đây chính là thực lực của Chân Chủ Cấp đại thành!

Triệu Phong trong lòng trầm xuống.

Hắn khẽ cắn răng một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một đóa Băng Lô Huyền Hoa, huyền lệ nở rộ, khuếch trương đến phạm vi mấy chục trượng, mang theo uy năng khủng bố, hoành không lao tới, hoàn toàn bao phủ Diệp Yên Vũ vào bên trong.

Phốc...

Cây rừng ở gần đó trong khoảnh khắc hoàn toàn bị phá hủy, cháy đen một mảnh.

Bụi bặm chưa tan, sắc mặt Triệu Phong đã cứng đờ, lộ ra một tia kinh hãi.

Thân thể xinh đẹp không nhiễm một hạt bụi của Diệp Yên Vũ, vẫn như cũ phiêu nhiên đứng yên trên ngọn cây, chung quanh lóe lên một tầng lưu quang thủy mạc, bao phủ bốn phía xung quanh, giống như đặt mình trong mộng ảo vậy.

Nàng chẳng những lông tóc vô thương, ngay cả cây cối mà nàng đang đứng, một cái lá cây cũng không rơi xuống.

- Uy lực của một kích vừa rồi, sánh ngang với thiên kiều cái thể tại Chân Long Hội, không ngờ...

Sự kinh ngạc của Triệu Phong cũng không phải đơn thuần là diễn trò.

Diệp Yên Vũ đối với biểu tình của Triệu Phong rất là vừa lòng.

Diệp Yên Vũ đứng trên ngọn cây, chỉ để lại một đạo tàn ảnh.

- Không tốt!

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị có động tác, thì một bàn tay trắng nõn đã xuất hiện trên vai hắn.

Một luồng Chân Linh khí giống như sóng trào biển khơi, với xu thế cường đại không thể địch nổi, khoảnh khắc hoàn toàn phong bế lại Chân Linh khí trong cơ thể hắn.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tung ra Huyền Xà Huyết Tiên, lập tức đem thân thể Triệu Phong trói chặt lại, vẻ mặt vô cùng đắc ý.

- Thế nào, lời đề nghị vừa rồi, ngươi suy nghĩ thế nào rồi?

Diệp Yên Vũ mỉm cười.

- Tuyệt không thương lượng!

Triệu Phong nói như chém đinh chặt sắt:

- Nếu ngươi cưỡng bức, đừng trách ta ngọc đá cùng tan, để con tặc miêu này, chôn cùng với ta!

Bất kể nói thế nào đi nữa, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, cũng đã ký kết Linh sủng Huyết khế.

Một khi còn ký kết loại Huyết khế này, sự sinh tử của Linh sủng, đều bị quản chế cùng với chủ nhân.

- Như vậy, người có thể yêu cầu chuyện khác, chỉ cần không quá mức, có thể đưa ra thương lượng! Đương nhiên, trước khi người chấp nhận giải trừ Huyết khế Linh sủng, ta sẽ không rời khỏi người nửa bước!

Cặp mày Diệp Yên Vũ khẽ nhíu lại, không khỏi có chút khó xử.

Nàng đã bày ra thực lực tuyệt cường, đối phương căn bản không có lực phản kháng.

Chẳng qua, tính tình Triệu Phong lãnh khốc đậm đặc, lại nắm giữ đòn sát thủ Huyết khế Linh sủng, cùng lắm thì ngọc đá cùng tan, khiến nàng nhất thời không có biện pháp.

- Yêu cầu?

Triệu Phong dường như có chút động tâm, đây chính là cơ hội tốt để đàm phán.

Diệp Yên Vũ thấy hắn có chút ý động, không khỏi thở ra một hơi.

Trên thế gian này, bất cứ thứ gì cũng đều có giá của nó, Linh sủng cũng vậy. Chỉ cần Triệu Phong bằng lòng ra giá, Diệp Yên Vũ tuyệt đối có lòng tin có thể trả nổi.

- Thứ nhất, người phải cam đoan sự an toàn của ta, không được hạn chế tự do của ta quá mức. Ví dụ như không được phong ấn Chân Linh khí của ta, không được trói buộc chân tay ta!

- Thứ hai, ở trong di tích này, ta tìm được cái gì, cũng đều thuộc về ta cả! Nếu như cần, người thậm chí phải hỗ trợ ta!

- Thứ ba, sau khi rời khỏi di tích, người phải cam đoan, ta có thể trở thành đệ tử của Tịnh Nguyệt Linh Tông!

Triệu Phong nhất nhất đưa ra yêu cầu.

Điều thứ nhất, Diệp Yên Vũ trực tiếp đáp ứng, ở trong mắt nàng, Triệu Phong căn bản trốn không thoát khỏi ngũ chỉ sơn của mình.

- Ta có thể không hạn chế sự tự do của người, nhưng người phải cam đoan, không được rời khỏi ta phạm vi quá ba dặm!

Diệp Yên Vũ nói.

Điều kiện thứ hai, Diệp Yên Vũ cũng đáp ứng luôn, nhưng đưa ra hạn chế, nàng nhiều nhất chỉ ra tay giúp Triệu Phong ba lần.

Về phần thu hoạch, những gì Triệu Phong tự mình kiếm được, nàng cũng sẽ không nhúng tay vào, ví dụ như Thiên U Châu Quả Vương mà Triệu Phong vừa mới tìm được, hoàn toàn thuộc về hắn.

Về điều thứ ba, cũng chính là hợp ý của Diệp Yên Vũ.

Triệu Phong tiến vào Di tích Tử Thánh này, thập phần kỳ quái, cần các trưởng bối trong Tông môn nghiên cứu một phen.

Hơn nữa, một khi Triệu Phong rơi vào trong tay Trưởng lão Tông môn, nói không chừng, ngay cả vấn đề Huyết khế Linh sủng cũng có thể giải quyết dễ dàng. Đến lúc đó, Diệp Yên Vũ hoàn toàn có thể nắm hết thấy quyền chủ đạo trong tay.

- Cuối cùng, sau khi hết thấy những hứa hẹn của người toàn bộ đều đã được thực hiện, ta mới nguyện ý giải trừ Huyết khế Linh sủng, điều kiện tiên quyết là Tiểu Tặc Miêu phải đồng ý!

Yêu cầu của Triệu Phong đến đây cơ bản là nói xong.

Diệp Yên Vũ cơ bản cũng đáp ứng, chỉ hơi chỉnh sửa hoàn thiện một chút cho hợp lý hơn.

- Tiểu Tặc Miêu, thả chủ nhân cũ của người ra đi!

Diệp Yên Vũ ung dung cười.

Nàng cố ý nhấn giọng thật mạnh chữ “cũ”.

Về mặt Triệu Phong không chút biểu tình. Sau khi cởi trói xong, Diệp Yên Vũ quả nhiên theo lời hứa hẹn, giải khai phong bế Chân Linh khí của hắn.

Vừa mới khôi phục tự do, Triệu Phong liền xoay người bước đi.

- Khinh thân tốc độ của ngươi mặc dù không tệ, nhưng mà ở trước mặt ta, không có một chút cơ hội!

Diệp Yên Vũ nhàn nhạt nhắc nhở một câu.

Triệu Phong không để ý tới nàng, trở lại một cái khe trong vách núi phía trước, khoanh chân mà ngồi.

Sau đó, hắn thần nhiên lấy ra Thiên U Châu Quả Vương.

- Ngươi muốn làm gì?

Diệp Yên Vũ sững sốt.

- Hiện tại, ta muốn bắt đầu bế quan trùng kích!

Triệu Phong chậm rãi không thèm để ý, ăn vào một quả Thiên U Châu Quả Vương, nhắm mắt bắt đầu tu luyện.

- Bế quan?

- Thì theo như lời ngươi nói, ăn vào một quả Thiên U Châu Quả Vương, ta sẽ có năm thành cơ hội đột phá Chân Huyền Cấp đại thành. Mà ngươi... thì có thể hộ pháp cho ta!

399. Chương 400: Đột Phá Cường Hóa

Dựa theo ước hẹn ban đầu, nếu như có chuyện cần, Diệp Yên Vũ phải ra tay giúp đỡ, chỉ là số lần giới hạn trong ba lượt.

Loại cơ hội có thể gia tăng lên tu vi thực lực như thế này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không chút do dự, trước hết sử dụng một lần.

Mặc dù trong cái khe nứt thần bí này, nguy cơ rất lớn, không hề ít những thiên tài Ngoại Vực hoạt động, nhưng có cường giả Chân Chủ Cấp đại thành như Diệp Yên Vũ hộ pháp, làm gì có ai tiếp cận nổi?

- Được! Ta sẽ hộ pháp cho ngươi!

Diệp Yên Vũ vừa tức vừa buồn cười, trong khóe miệng xẹt qua một chút cười nhạo.

Đối với nàng mà nói, Triệu Phong là Chân Huyền Cấp tiểu thành, hay là Chân Huyền Cấp đại thành, vốn dĩ không có gì khác nhau.

Nàng mà cố ý ra tay, Triệu Phong tuyệt đối không có lực hoàn thủ.

Sự chênh lệch giữa hai người, thật sự quá lớn, vốn không phải đối thủ cùng một cấp bậc.

Cho nên, cho dù Triệu Phong tăng lên Chân Huyền Cấp đại thành, thậm chí Chân Huyền Cấp đỉnh phong, Diệp Yên Vũ cũng sẽ không để ý. Trừ phi Triệu Phong có thể đột phá đến Chân Chủ Cấp, như vậy mới có thể mang đến cho nàng một chút phiền toái, chỉ vãn vãn như vậy mà thôi.

Triệu Phong hiểu được tâm lý của Diệp Yên Vũ, cho nên mới không chút cố kỵ như vậy, quang minh chính đại tăng cường tu vi.

Hắn nhắm mắt lại, được lực mệnh môn tinh thuần của Thiên U Châu Quả Vương phóng thích ra, mang theo trong đó từng dòng từng dòng chân khí tinh khiết, vận hành trong cơ thể, tiến hành hấp thu với hạn độ lớn nhất.

Dựa theo cách nói của Diệp Yên Vũ, Triệu Phong dùng Thiên U Châu Quả Vương, có năm thành năm chắc tăng lên tu vi.

Triệu Phong tự mình đánh giá, quả thật đúng là không sai biệt bao nhiêu.

Trên thực tế, từ Chân Huyền Cấp tiểu thành đến đại thành, có một đoạn khoảng cách không nhỏ. Những cường giả thiên tài bình thường, nếu như là ở Đại lục Thanh Hoa, mất thời gian mười năm là hoàn toàn bình thường.

Chẳng qua, nơi này là Di tích Tử Thánh, nguyên khí thiên địa tinh khiết vô cùng, vượt xa gấp mười lần Đại lục Thanh Hoa.

Mà bên trong khe nứt này, bảo tồn được một ít nguyên trạng Thượng Cổ, mức độ tinh khiết của nguyên khí thiên địa lại gấp mười lần khu vực bình thường của Di tích Tử Thánh.

Như thế, Triệu Phong tương đương với hưởng thụ hoàn cảnh tu luyện cao gấp trăm lần tại Đại lục Thanh Hoa.

Đây chỉ là yếu tố thứ nhất!

Thứ hai, Triệu Phong lúc trước sử dụng U Thủy Tâm Mạch, cường hóa khí lực, khai thác kinh mạch, nội tình thâm hậu, trụ cột Chân Huyền Cấp tiểu thành có vài phần tinh tiến, căn cơ lại dị thường vững chắc.

Thứ ba, Triệu Phong có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp!

Điểm thứ ba này, mới là cực kỳ quan trọng.

Một khi đạt tới Chân Chủ Cấp, hô ứng nguyên khí thiên địa, tại phương diện cảnh giới có bước nhảy vọt về chất. Loại độ cao cảnh giới này, khiến cho Triệu Phong mặc dù cấp bậc Chân Huyền Cấp, nhưng tu vi tăng lên cực nhanh, phá vỡ lẽ thường.

- Chỉ có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp, mới có thể hấp thu, chuyển hóa lực lượng Thiên U Châu Quả Vương với hiệu suất lớn nhất, nếu không sẽ chỉ bị tổn hao vô ích!

Triệu Phong nghĩ đến những điều này, lại càng thêm kiên quyết Diệt Yên Vũ.

Cộng lại hết thấy những cái nhân tố này, tỷ lệ Triệu Phong nắm chắc đột phá, mới có năm sáu thành!

Hiển nhiên, Diệt Yên Vũ cũng nhìn ra Triệu Phong có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp!

- Chẳng qua, điều duy nhất nàng không biết rõ ràng, chính là năng lực Thần Linh Nhân của ta, ngoài ra trong cơ thể ta còn phong bế một luồng Chân Linh nguyên, tùy thời có thể thiêu đốt!

Trong lòng Triệu Phong cân nhắc.

Diệt Yên Vũ xuất thân từ tông phái Nhị tinh, bất luận tu vi thực lực, lịch duyệt nhân giới, đều cao vô cùng.

Tuy rằng nàng nhìn ra Triệu Phong có huyết mạch nhân đồng, thế nhưng cũng không đặt nặng trong lòng! Xích Quỷ của Hắc Nhai Cung, đồng dạng cũng có huyết mạch nhân đồng cường đại, nhìn thấy mình, không phải vẫn tránh đi thật xa hay sao?

oOo

Hai canh giờ sau, Triệu Phong cơ bản đã hấp thu xong lực lượng của Thiên U Châu Quả Vương, đây là còn nhờ hần có cảnh giới tinh thần Chân Chủ Cấp, nếu đổi lại là một gã thiên tài nào khác, cho dù tìm được dị quả Thượng Cổ hiếm quý bậc này, trong thời gian ngắn, cũng không có chút hy vọng đột phá nào!

Sau đó, Triệu Phong tiếp tục sử dụng lực lượng quả hạch của Thiên U Châu Quả Vương.

Lực lượng quả hạch này, căn nguyên càng thêm tinh khiết, có thể cường hóa khí lực, gia tăng nguyên khí và tu vi.

Theo thời gian trôi qua, khí tức trên người Triệu Phong, từng chút một ngưng tụ hơn.

Diệt Yên Vũ tuân thủ hứa hẹn, tiến hành hộ pháp cho Triệu Phong, chỉ hoạt động trong phạm vi ba dặm xung quanh, thu thập một ít trân tài Thượng Cổ.

Ở chỗ sâu trong khe nứt, ngẫu nhiên có một vài thân ảnh của các thiên tài Ngoại Vực xuất hiện, mới vừa tiếp cận khu vực này, lập tức cảm ứng được khí tức của Diệt Yên Vũ, nhất thời tránh lui chỗ khác. Một ít yêu cầm thú thú gần đó, cũng đều bị Diệt Yên Vũ hoàn toàn đuổi đi sạch sẽ.

Cho nên, Triệu Phong bế quan tu luyện dị thường an toàn, không bị bất cứ thứ gì quấy rầy.

Một lúc nào đó, bên trong khe nhỏ trên vách núi, khí tức trên người Triệu Phong càng trở nên ngưng tụ đến mức tận cùng.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hắn cảm giác Chân Linh khí toàn thân phiếm động điện trạch màu xanh trong suốt, Chân Linh nguyên trong cơ thể càng lúc càng dư thừa, càng tinh khiết.

Đồng thời, lực lượng cốt cách của hắn tràn ngập một luồng lực lượng cường đại, phỏng chừng chỉ bằng lực lượng nhục thể, liền tiếp cận thực lực Chân Huyền Cấp!

Dù sao quả hạch Thiên U Châu Quả Vương kia cũng có tác dụng mạch lạc cường hóa khí lực, không chút xung đột với thuộc tính của U Thủy Tâm Mạch lúc trước, thậm chí còn có hiệu quả chính phụ phối hợp nữa.

- Khí lực, tu vi, thực lực, đều có sự tăng lên rõ rệt!

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Hắn mở ra Thần Linh Nhãn, phát hiện Diệp Yên Vũ và Tiểu Tặc Miêu đang khai thác một loại tinh quặng mỏ hiếm thấy trên quý nào đó trong sơn cốc.

- Ủm! Vẫn còn chút thời gian!

Triệu Phong lại nhắm mắt lại, tâm thần rót vào trong Quỷ khí hắc liên.

Bên trong hắc liên, có một cái không gian chuyên môn chứa đựng quỷ vật, tràn ngập âm tà tử khí và các loại lực lượng âm tà...

Ở trong này, chứa hai bộ thanh đồng quỷ thi có thực lực cực mạnh, chiến lực tiếp cận Chân Huyền Cấp đỉnh phong.

Ngoại trừ hai bộ quỷ thi thanh đồng ra, còn có to to nhỏ nhỏ hơn mười đầu lệ quỷ, cương thi, khô lâu... khác nữa, thực lực từ Chân Nhân Cấp lên đến Chân Huyền Cấp đại thành!

Triệu Phong thoáng phóng thích khí tức Thần Linh Nhãn, để ấy đám quỷ vật này sợ hãi phủ phục, thoải mái ở trên người bọn chúng đánh hạ ấn ký.

Rồi sau đó, hắn để ấy tên quỷ vật này biến thành chất dinh dưỡng, đi nuôi dưỡng hai bộ thanh đồng quỷ thi.

Nếu như việc này để cho thiếu nữ hắc liên biết được, khẳng định nàng sẽ không nở làm như vậy. Dù các loại quỷ vật khác nhau, có thể ứng phó cho các tình huống khác nhau, chỉ tập trung phát triển một cái, quả thật quá mức cực đoan.

Nhưng Triệu Phong hiển nhiên chỉ cần hai cái nhục thuẫn, hoặc là quỷ vệ cận thân, không cần lo lắng nhiều như vậy.

Đặc biệt là loại âm hồn lệ quỷ này, trọng điểm công kích tinh thần, mà đây chính là thứ Triệu Phong am hiểu nhất, căn bản không cần tới chúng.

Rất nhanh, bên trong Quỷ khí hắc liên, đám quỷ vật to to nhỏ nhỏ, hết thấy đều đã hóa thành chất dinh dưỡng.

Hai thanh đồng quỷ thi, đang mạnh mẽ cắn nuốt, hút lấy các loại lực lượng tà âm như tử khí, âm khí, thi khí... mà nhóm quỷ vật này lưu lại.

- Chỉ cần thêm nửa ngày nữa, hai bộ quỷ thi thanh đồng này, sẽ có được chiến lực hoàn toàn sánh ngang với Chân Huyền Cấp đỉnh phong!

Triệu Phong âm thầm gật đầu, chuyện kể tiếp không cần hắn quản nữa.

Vừa đúng lúc này, Diệp Yên Vũ mang theo Tiểu Tặc Miêu, đi về chỗ Triệu Phong bế quan.

- Tốt lắm! Hộ pháp cho người, làm chậm trễ của ta không ít thời gian rồi!

Về mặt Diệp Yên Vũ trong trẻo nhưng lạnh lùng, liếc mắt nhìn Triệu Phong một cái.

Triệu Phong không nói hai lời, đứng dậy cùng theo Diệp Yên Vũ xuất phát.

Diệp Yên Vũ ở phía trước dẫn đường, thẳng đến chỗ sâu nhất trong khe nứt, căn bản không lo lắng Triệu Phong sẽ chạy trốn.

Bên trong chỗ khe nứt thần bí này, lưu giữ lại rất nhiều nguyên trạng từ thời kỳ Thượng Cổ, đặc biệt là một ít trân tài đã tuyệt tích ở ngoại giới, chỉ có trong này mới xuất hiện.

Trong lúc Triệu Phong hành tẩu, Thần Linh Nhân thỉnh thoảng phát hiện một ít dị quả hiếm quý, thiên địa Linh bảo... liền ra tay khai thác.

Vừa mới bắt đầu một hai lần, Diệp Yên Vũ cũng không mấy chú ý.

Nhưng rồi sau đó, số lần Triệu Phong phát hiện trân kỳ dị bảo, rõ ràng so với cường giả Chân Chủ Cấp đại thành như nàng, còn nhiều hơn một chút!

Diệp Yên Vũ rốt cuộc cũng hiểu được, vì cái gì Triệu Phong trong lúc ước định hứa hẹn đã có quy định, những gì hắn tìm được, toàn bộ thuộc về một mình hắn mà thôi.

- Xem ra huyết mạch nhân đồng của hắn, không phải loại chiến đấu, mà thiên về phụ trợ, am hiểu quan sát thăm dò tinh thần!

Diệp Yên Vũ thật sự không đặt ở trong lòng.

Thân là thiên chi kiều nữ của Tịnh Nguyệt Linh Tông, các loại thiên tài có huyết mạch nhân đồng mà nàng gặp qua, cũng không tính là ít, trong đó một ít người còn là thủ hạ bại tướng của nàng!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhe răng cười, đột nhiên quăng lên đồng tiền cổ trong tay mình, phát ra thanh âm leng keng giòn vang, rồi sau đó hướng về một hướng nào đó mà chỉ đường.

Triệu Phong hung hăng trừng mắt liếc nhìn nó. Đầu tặc miêu này, mỗi một lần dẫn đường, không biết sẽ dẫn tới cái kết quả gì nữa!

Hành trình đi tới Bách Phần Cẩm Địa trước đây, mỗi khi nghĩ lại, trong lòng Triệu Phong vẫn chưa thể tiêu tan đi nỗi khiếp sợ nồng đậm.

- 400. Chương 401: Bò Cạp Thượng Cổ Khổng Lồ
- 401. Chương 402: Kế Hoạch Của Tặc Miêu
- 402. Chương 403: Dưỡng Thi
- 403. Chương 404: Kiểm Chắc Chuyên Nghiệp
- 404. Chương 405: Bò Cạp Khổng Lồ Non
- 405. Chương 406: Tà Linh Quỷ Mâu
- 406. Chương 407: Ngồi Đợi Bánh Từ Trên Trời Rơi Xuống
- 407. Chương 408: Ngồi Mát Ăn Bát Vàng
- 408. Chương 409: Chặn Đường
- 409. Chương 410: Giao Dịch
- 410. Chương 411: Dự Định Giết Thất Bại
- 411. Chương 412: Đại Lục Trong Truyền Thuyết
- 412. Chương 413: Tham Thiên Thụ Yêu
- 413. Chương 414: Trang Quán Nhi
- 414. Chương 415: Chân Chủ Vẫn Lạc
- 415. Chương 416: Nhất Tiến Định Chiến Cục
- 416. Chương 417: Chôn Sống Chân Chủ
- 417. Chương 418: Tu Vi Lại Tăng
- 418. Chương 419: Hoài Nghi
- 419. Chương 420: Từng Bước Nguy Cơ
- 420. Chương 421: Thanh Âm Của Triệu Vũ Phi
- 421. Chương 422: Tàn Linh Tử Thánh
- 422. Chương 423: Nhiệm Vụ Của Triệu Phong
- 423. Chương 424: Sói Đội Lốt Cừu
- 424. Chương 425: Mười Đại Chân Chủ
- 425. Chương 426: Hắc Tà Nhân
- 426. Chương 427: Song Sát
- 427. Chương 428: Đê Tam Trảm

Đặc biệt một câu cuối cùng, khiến Tham Thiên Thụ Yêu không thể không động tâm.

Trước đây, Triệu Phong triển lộ ra huyết mạch đồng thuật vô cùng mạnh mẽ, khiến Tham Thiên Thụ Yêu kinh ngạc động dung. Như vậy, huyết mạch đồng thuật theo như lời Triệu Phong là càng cường đại hơn nhiều, sẽ có quang cảnh đáng sợ như thế nào đây?

Hơn nữa, bởi vì tình thế bất buộc, Tham Thiên Thụ Yêu muốn đảm bảo an nguy của chính mình, không thể không làm ra nhượng bộ.

Triệu Phong liên tiếp tiêu diệt ba đại Chân Chủ Cấp, huyết mạch Đồng lực tiêu hao quá lớn, đây là sự thật! Lấy loại trạng thái này, muốn ngăn cản bảy đại Chân Chủ Cấp còn lại và phần lớn các thiên tài, hiển nhiên là chuyện không thể nào.

- Được! Ta có thể đem Mộc Linh Tinh Phách cho người mượn dùng tạm, nhưng người chớ có đùa giỡn hay giả thủ đoạn gì đó với ta...

Tham Thiên Thụ Yêu miễn cưỡng đáp ứng.

Lời nói vừa dứt, Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng lực lượng tinh phách tinh khiết mênh mông, từ đám cành lá dưới chân dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần của mình.

Luồng lực lượng tinh phách kia, làm dịu tâm hồn, khiến cho thể xác và tinh thần của Triệu Phong đồng thời rung lên, tinh thần lực bỗng đột nhiên lớn mạnh lên vài phần, có một loại cảm giác sinh sôi phát triển không thôi.

Độ tuổi của Tham Thiên Thụ Yêu này, ít nhất cũng là mấy ngàn vạn năm, Mộc Linh Tinh Phách dường như trong cơ thể, có thể nói là trân bảo Hồn đạo tinh khiết của thiên nhiên. Cho dù là Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tìm được Mộc Linh Tinh Phách này, cũng có thể tăng cường linh hồn tinh phách, có tác dụng hỗ trợ tham hóa cảnh giới Hư Thần Cảnh.

Mộc Linh Tinh Phách đối với Triệu Phong mà nói, tác dụng hiệu quả càng rõ ràng hơn.

Bởi vì, trung tâm Thần Linh Nhân của hắn chính là Hồn đạo, nói cách khác, chính là lưu phái tinh thần bí thuật!

- Tốt lắm, Thụ Tinh huynh! Linh hồn lực của ta đã được làm dịu, sức khỏe khôi phục và gia tăng rất nhiều. Có luồng tinh phách này làm hậu thuẫn, tin tưởng rằng uy lực huyết mạch đồng thuật của ta sẽ tăng lên rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong tràn ngập vui mừng.

Hắn nói như vậy, là muốn loại trừ sự đề phòng của Tham Thiên Thụ Yêu, như vậy thì đối phương mới có thể dốc hết toàn lực mà duy trì mình.

Trên thực tế, loại tình thế trước mắt, là do Triệu Phong cố ý tạo nên. Thật ra, linh hồn Đồng lực mà hắn tiêu hao cũng chỉ có chừng ba đến bốn thành mà thôi, nhưng ngoài mặt lại giống như hao tổn rất nhiều vậy!

Trong trận chiến vừa rồi, hắn cố ý tiêu xài khá nhiều huyết mạch Đồng lực, cuối cùng lại một hơi phát động ba đại bí kỹ huyết mạch nhân đồng.

Đương nhiên, Ma Kiên kia nhất định phải giết, bởi vì trong mười đại thiên tài Chân Chủ Cấp ở đây, chỉ có hắn là có thể đảm đương làm nhục thuần, ngăn cản Thi độc của Âm Ngân Độc Thi. Không có nhục thuần Ma Kiên ngăn cản Thi độc này, những thiên tài Chân Chủ Cấp khác, ai dám xông vào đây mà giết Triệu Phong?

Sau một phen tiêu xài, huyết mạch Đồng lực của Triệu Phong quả thật xói mòn đi không ít, có thể quang minh chính đại mà đề xuất yêu cầu với Tham Thiên Thụ Yêu.

Có sự chứng minh thực lực lúc trước, khiến cho Tham Thiên Thụ Yêu thấy được hy vọng, lúc này mới bị Triệu Phong hoa ngôn xảo ngữ thuyết phục.

Hiện tại, Triệu Phong nhận được sự chi trì của Mộc Linh Tinh Phách, linh hồn dĩ nhiên nhận được sự tắm bổ và phát triển ở một trình độ nhất định.

Cảnh giới tinh thần của hắn, mơ hồ lại lần nữa có xu thế tăng lên, vài phần huyết mạch Đồng lực hao tổn, rất nhanh đã khôi phục trở lại.

- Chỉ mong người đừng khiến cho ta thất vọng! Mộc Linh Tinh Phách này chính là căn nguyên của ta, duy trì cho người, cũng sẽ làm cho căn nguyên của ta xói mòn!

Tham Thiên Thụ Yêu thở dài.

Loại tình huống này, cũng là bị bức bách bất đắc dĩ. Nếu không phải tình huống có nguy hiểm đến sinh tử, Tham Thiên Thụ Yêu tuyệt đối không nỡ dùng căn nguyên của mình để duy trì ngoại nhân như vậy.

Đồng thời trong lúc này, Xích Quỷ chật vật chạy trốn, sắc mặt tái nhợt, cùng hội hợp với sáu đại thiên tài Chân Chủ Cấp còn lại.

Trên không trung, bảy đại thiên tài Chân Chủ Cấp tề tụ, sắc mặt phần lớn đều có chút ngưng trọng.

Trước khi khai chiến, ai có thể dự đoán được, một gã thiên tài ngoại lai Chân Huyền Cấp lại cường đại đến như vậy, trong khoảnh khắc đã thăm sát ba đại Chân Chủ Cấp, hơn nữa còn không có lấy một chút thương tổn nào cả.

Ngay cả Xích Quỷ với huyết mạch đồng thuật cực mạnh, cũng bại trong tay Triệu Phong.

- Huyết mạch Đồng lực của ta tiêu hao rất lớn, linh hồn bị tổn thương, trong thời gian ngắn chỉ sợ không thể cùng tiểu tử kia chính diện chống chọi!

Nỗi khiếp sợ trong lòng Xích Quỷ vẫn chưa thể tiêu tan.

Cái chết của Ma Kiên sư huynh, xúc động đến tâm linh của hắn, nội tâm thật lâu vẫn không thể bình tĩnh trở lại.

Nếu không phải Ma Kiên tới kịp, hắn tuyệt đối đã chết! Cũng tức là nói, Ma Kiên dùng tính mạng của chính mình, đổi lấy một mạng cho hắn.

- Xích Quỷ, tuy rằng các người đã thất bại, nhưng cũng không phải không có chút tác dụng nào! Ít nhất, chúng ta đã thăm dò được nông sâu của Triệu Phong, hơn nữa một phen đại chiến, nhất định hắn cũng hao tổn không ít!

Thanh âm mềm mại đáng yêu uyển chuyển của Trang Quán Nhi truyền đến, tác động tới tâm linh.

- Triệu Phong này, nhất định phải chết!

Trên khuôn mặt luôn luôn ngọt ngào của Diệp Yên Vũ, lộ ra hàn sát lãnh ý mãnh liệt.

Trong số ba đại Chân Chủ Cấp đã ngã xuống kia, có hai vị chính là xuất thân từ Tịnh Nguyệt Linh Tông! Điều này làm cho trong lòng nàng đau đớn kịch liệt, càng cảm thấy áy náy hơn.

Nếu không phải chính mình lúc trước bị Triệu Phong tính kế, bọn người Vũ Lạc cũng sẽ không dễ dàng chết đi như vậy.

Bảy đại Chân Chủ Cấp xuyên qua khe hở cành lá của Tham Thiên Thụ Yêu, chú ý tình huống của Triệu Phong. Sắc mặt Triệu Phong có chút tái nhợt, đang khoanh chân ngồi tĩnh dưỡng.

- Kẻ này cùng ta giao tranh một hồi, lại diệt sát ba đại Chân Chủ Cấp, huyết mạch Đồng lực hao tổn so với ta có lẽ cũng không kém hơn bao nhiêu. Hiện tại đúng là cơ hội tốt nhất để tấn công Thụ Yêu, hoặc là đánh chết hắn!

Xích Quỷ đề nghị.

Sáu vị Chân Chủ Cấp còn lại cũng nhất trí gật đầu tán thành.

- A! Không đúng! Hình như là lực lượng Mộc Linh Tinh Phách!

Trang Quán Nhi đột nhiên sản sinh một tia cảm ứng, nhìn về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Hắn nhận được sự ủng hộ căn nguyên tinh phách của Thụ Yêu!

Diệp Yên Vũ cũng phát hiện ra tình huống không ổn.

Hai nữ nhân này có cảnh giới tu vi cao nhất, cũng phát hiện dị thường trên người Triệu Phong sớm nhất.

Thật hiển nhiên, Triệu Phong đang dùng lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách, khôi phục huyết mạch Đồng lực của bản thân.

- Lý nào lại như vậy? Tiểu tử này không ngờ lại có cơ duyên lớn đến như thế, có thể khiến cho Tham Thiên Thụ Yêu chủ động giao ra căn nguyên tinh phách!

Sắc mặt gầy yếu tái nhợt của Xích Quỷ vặn mếu một trận, trong thanh âm tràn đầy lửa giận.

Sáu vị Chân Chủ Cấp còn lại cũng đều phần nộ không thôi, vẻ mặt tràn ngập phần uất và không cam lòng.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái liên thủ tấn công Tham Thiên Thụ Yêu, chính là bởi vì Mộc Linh Tinh Phách cùng với rất nhiều nguyên liệu quý giá khác, mà đến giờ vẫn chưa đạt được mục đích. Còn Triệu Phong, dễ dàng như vậy đã có thể hưởng dụng rồi!

Không ngờ sự công kích điên cuồng của bọn họ, ngược lại mang đến cho Triệu Phong cơ hội!

- Lý nào lại như vậy?

Hai mắt Lý Hoành mơ hồ bốc hỏa, thiếu chút nữa là bùng nổ luôn rồi.

Gã cừu địch mà hắn muốn phanh thây xẻ thịt kia, không ngờ càng lẩn lộn lại càng được nhiều chỗ tốt, hết thấy những điều này đều là do bọn hắn thúc đẩy.

- Cho dù phải trả giá đắt đến đâu, ta cũng phải chém chết hắn!

Trong ánh mắt Diệp Yên Vũ, ngưng kết một tầng sát ý tuyệt lạnh.

oOo

Không lâu sau, bảy đại Chân Chủ Cấp dẫn dắt phần đông các cường giả Chân Linh Cảnh, lại lần nữa phát động công kích mãnh liệt về phía Tham Thiên Thụ Yêu.

- Hiện tại đúng là cơ hội diệt trừ Tham Thiên Thụ Yêu! Triệu Phong tặc tử! Lần này ngươi khó tránh khỏi cái chết!

- Cho dù chỉ là làm suy yếu Thụ Yêu, cũng có thể khiến cho Triệu Phong từng bước cảm thấy bất an!

- ...

Bảy đại Chân Chủ Cấp cùng phần đông thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái ra sức đồng lòng, thế công so với trước đây càng hung hãn hơn.

Có lẽ chỉ có dưới tình huống như thế này, Tam Đại Tông Phái mới có thể chân chính liên thủ, cùng kháng cường địch!

oOo

Triệu Phong ngồi xếp bằng tại chỗ, cũng không để ý tới công kích của phần đông cường giả.

Vụt...

Tàn ảnh điện mị nhoáng lên, Triệu Phong từ trong đám cành lá, rơi xuống mặt đất gần đó.

Vụt vụt vụt...

Trong lòng đất toát ra một ít bộ rễ, đưa lên một bộ Ngân Huyết Cương Thi!

Chiến lực của bộ Ngân Huyết Cương Thi này cơ bản sánh ngang với Chân Chủ Cấp tiểu thành, luận khí lực phòng ngự, thậm chí so với Chân Chủ Cấp tiểu thành bình thường còn mạnh hơn một bậc!

Trước đây, lúc cùng Bò Cạp Thượng Cổ khổng lồ chiến đấu, bộ Ngân Huyết Cương Thi này đã từng là một trong những nhục thuẫn cận chiến.

Trong mắt trái của Triệu Phong nổi lên một chùm tia Lôi Hỏa thần quang, ánh mắt dừng lại trên người Ngân Huyết Cương Thi.

- Grào...

Ngân Huyết Cương Thi gầm nhẹ, điên cuồng giãy dụa, lại bị bộ rễ của Tham Thiên Thụ Yêu gắt gao cuốn lấy.

- Hừ! Muốn tiêu diệt tinh thần lạc ấn của ta? Nào có đơn giản như vậy!

Xích Quỷ ở xa xa sản sinh cảm ứng, không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Bộ Ngân Huyết Cương Thi kia là do hắc nuôi dưỡng nhiều năm, tinh thần lạc ấn khắc vào rất sâu, cho dù là cường giả Quỷ đạo cùng cấp, không mất thời gian mấy ngày, cũng khó có thể tiêu diệt nổi.

Ngay cả thành công tiêu diệt, sau đó ngưng luyện tinh thần lạc ấn trên người Quỷ thi Chân Chủ Cấp trở lại, cũng không phải là chuyện nhất thời nửa khắc.

Thế nhưng, Triệu Phong vẫn thử.

Đồng lực Thần Linh Nhân của hắc cường đại, lực lượng mạnh mẽ thông qua Lôi Hỏa Thần Mâu, dễ dàng cường thế tiêu diệt tinh thần lạc ấn do Xích Quỷ lưu lại!

- Cái gì? Chuyện gì xảy ra...

Xích Quỷ bỗng nhiên thất sắc, sắc mặt đại biến.

Liên hệ giữa hắc và Ngân Huyết Cương Thi, đột nhiên trở nên yếu đi rất nhiều!

Mấy nhịp hô hấp sau...

Phụt...

Trên người Ngân Huyết Cương Thi bốc lên một trận khói xanh, tinh thần lạc ấn bị lực lượng Lôi Hỏa bá đạo vô cùng công kích vài lần, cơ bản mai một hoàn toàn.

Ọc...

Sắc mặt Xích Quỷ tái nhợt, phun ra một búng máu tươi. Dù sao hắc cũng có mối liên hệ rất sâu sắc với Ngân Huyết Cương Thi.

- Tốc độ như thế... Làm sao có thể? Chẳng lẽ huyết mạch nhân đồng của hắc, chính là chuyên môn khắc chế Quỷ đạo của chúng ta?

Xích Quỷ giống như thất hồn lạc phách vậy.

Thông qua cường thế tiêu diệt tinh thần lạc ấn gắn trên Ngân Huyết Cương Thi, Triệu Phong lại một lần nữa đã thương tâm thần của Xích Quỷ!

Thương thế tâm hồn của Xích Quỷ càng trầm trọng thêm vài phần, uy hiếp đối với Triệu Phong cũng càng nhỏ hơn.

Ngay sau đó, Triệu Phong lại một lần nữa thúc giục Đồng lực đặc thù của Thần Linh Nhân, hạ xuống tinh thần ấn ký trên người Ngân Huyết Cương Thi.

Trong quá trình này, Ngân Huyết Cương Thi cũng có chút giãy dụa, dù sao tu vi của nó cũng đạt tới Chân Chủ Cấp. Thế nhưng, Thần Linh Nhân của Triệu Phong, Đồng lực cường đại đặc thù đến cỡ nào?

Trong mắt hắc lóe lên thần mang u hàn, phát ra khí tức tinh thần Tuyên Cổ xa xưa, thuộc loại khí tức của Thần Linh Nhân.

Thoáng chốc, Ngân Huyết Cương Thi chợt trở nên sợ hãi kỳ lạ, sự kinh hãi xuất phát từ trực giác, khiến nó căn bản không dám có một tia chống cự.

Giờ phút này, nó giống như một đầu tiểu quỷ, đang cúng bái Thần linh Thái Cổ vậy!

Thậm chí ngay cả tinh phách của Tham Thiên Thụ Yêu, cũng mơ hồ run rẩy!

Vài nhịp hô hấp qua đi, khí tức trên người Ngân Huyết Cương Thi đột nhiên phát sinh sự biến hóa mơ hồ nào đó.

Vút...

Ngân Huyết Cương Thi thoáng lóe lên, đã canh giữ ở bên cạnh Triệu Phong, giống như một gã tử vệ vậy.

- Trực tiếp luyện hóa rồi... Điều này làm sao có thể?

- Thế gian tại sao lại có loại biến thái như thế này?

- ...

Toàn bộ thiên tài của Hắc Nhai Cung, cả đám ngây người tại đương trường, phảng phất như đang nhìn thấy thần thoại vậy!

Trong mắt bọn chúng, Triệu Phong chỉ khẽ liếc mắt vài lần, liền tiêu diệt tinh thần lạc ấn của Xích Quỷ, lại liếc mắt vài lần, một phen đem Quỷ thi Chân Chủ Cấp, thu thành của mình!

- Sai lầm rồi! Hắc không phải khắc tinh của Quỷ thi nhất đạo, mà là thiên tài có một không hai của Quỷ đạo từ xưa tới nay!

Thần tình Xích Quỷ tràn ngập chua xót.

Cảm giác thất bại trong lòng hắn giờ phút này, so với bị Triệu Phong chính diện đánh bại, còn nặng nề hơn gấp mười lần, thậm chí gấp trăm lần!

Hắn có thể khẳng định, thiên tài giống như Triệu Phong, nếu để cao tăng của Hắc Nhai Cung biết được, nhất định sẽ tận lực mời chào, dốc lòng bồi dưỡng, không tiếc bất cứ giá nào!

- Thành công rồi!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thân hình hắn nhoáng lên, lại quay trở lại trên nhánh cây, khoanh chân mà ngồi.

Cùng dĩ vãng bất đồng chính là, bộ Ngân Huyết Cương Thi kia, lúc này đang đứng ở bên cạnh Triệu Phong, tương đương với việc có một cường giả Chân Chủ Cấp tiểu thành đang hộ pháp cho hắn.

Mà hai bộ Độc thi kia, lại bị Triệu Phong ẩn giấu đi, dùng để tập sát bất ngờ.

Một ít đệ tử Tam Đại Tông Phái ở đây, cả đám đều hút một ngụm lương khí.

Khó có thể tưởng tượng nổi đó là chính thể thực lực của Triệu Phong, có thể đạt tới loại trình độ nào?

Chẳng qua, ba bộ Quỷ thi trong tay hắn, lại tương đương chiến lực của ba đại Chân Chủ Cấp!

Huống chi hai bộ Độc thi kia, lại có được lực sát thương khủng bố, kiến huyết phong hầu (*) đối với cường giả dưới Đan Nguyên Cảnh.

(*) Thấy máu thì ngừng thở

Đúng lúc này, trong đầu Triệu Phong đột nhiên truyền tới một đạo thanh âm:

- Di Tích Bảo Điện, trong nửa canh giờ nữa, sẽ hàng lâm ngay vị trí chỗ hổng của Tham Thiên Thụ Yêu!

- Nửa canh giờ nữa?

- Đúng vậy! Trong vòng nửa canh giờ, bất cứ lúc nào đều có thể hàng lâm, có lẽ là ngay sau đây!

429. Chương 430: Mê Cung Huyền Thành

- Nửa canh giờ nữa? Tốt lắm!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

Di Tích Bảo Điện hàng lâm càng sớm, áp lực của hắn lại càng nhỏ hơn.

Hắn một mình một người, muốn kéo dài đối kháng với mười đại Chân Chủ Cấp, hơn một trăm thiên tài Chân Linh Cảnh, căn bản không có khả năng thực hiện được.

Chỉ cần kéo dài đến lúc bảo điện hàng lâm, Triệu Phong xem như là hoàn thành nhiệm vụ, đến lúc đó xem như khổ tận cam lai.

o0o

Tham Thiên Thụ Yêu, khu vực chỗ hổng.

Phành phành phành...

Bảy đại Chân Chủ Cấp, phân đông các thiên tài Chân Linh Cảnh hướng về thân thể Thụ Yêu phát động thể công giống như cuồng phong bạo vũ.

Bên trong đám cành lá, Triệu Phong ngồi xếp bằng tĩnh tu, hấp thu cảm ngộ lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách. Một luồng linh hồn lực tinh khiết minh mông, dũng mãnh tiến vào thế giới tinh thần, bổ dưỡng tâm hồn của Triệu Phong.

Mộc Linh Tinh Phách, là suối nguồn linh hồn của Thụ Yêu, lực lượng tinh phách cũng thuộc loại lực lượng linh hồn.

Tham Thiên Thụ Yêu này sinh tồn niên đại đã lâu, vô số năm tháng mới dưỡng dục ra được Mộc Linh Tinh Phách, bên trong ẩn chứa thể ngộ huyền ảo phi phàm, bao hàm sự lý giải đối với sinh mệnh vạn vật, hơn xa sinh linh bình thường có thể so sánh.

Trong quá trình này, lực lượng linh hồn của Triệu Phong rõ ràng tìm được sự bổ dưỡng lớn mạnh, vài phần huyết mạch Đồng lực lúc trước hao tổn, cũng khôi phục lại không sai biệt lắm.

Tâm thần của hắn, đắm chìm trong mấy ngàn vạn tuế nguyệt của Tham Thiên Thụ Yêu, tiến hành lý giải đối với chân lý sinh mệnh, khắc sâu cảm ngộ đối với loại ý cảnh xuân đi thu đến, sinh sôi không ngừng này.

Cho dù là Vương giả Hư Thần Cảnh, chỉ sợ cũng không có được sự lắng đọng năm tháng xa xưa như của Tham Thiên Thụ Yêu này!

Trong không gian mắt trái, từng đoạn từng đoạn hình ảnh sinh sinh trưởng trưởng, héo tàn héo rũ... không ngừng lực động!

Hết thấy những điều này đều được ghi dấu ở trong Mộc Linh Tinh Phách!

Dưới trạng thái Khóa Không Chi Nhân, hần và thân thể vẫn có một tia liên hệ, nhưng không thể khống chế thân thể nhúc nhích được.

Triệu Phong còn phát hiện, dưới loại trạng thái này, mức độ phù hợp cảm ứng của tâm linh bản thân cùng với thiên địa, đã đạt tới cấp bậc không thể tin nổi, thậm chí vượt qua cảnh giới cấp bậc của hần nữa.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao dưới trạng thái Tinh khí thần quy nhất, hợp thiên địa tự nhiên, có thể càng dễ dàng tiến vào trạng thái Khóa Không Chi Nhân.

Ngoài ra, độ cường khổng Thần Linh Nhân của Triệu Phong, so với trạng thái bình thường, còn cường đại hơn mấy lần.

Loại cường khổng toàn bộ phương vị, dung hợp với thiên địa này, sản sinh tinh thần áp bách không thể hình dung, cho dù là Tôn Giả đích thân tới, cũng phải động dung.

- Chẳng biết dưới trạng thái này, ta có thể thi triển huyết mạch đồng thuật hay không!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Trong lúc bất tri bất giác, thời gian mấy hơi thở trôi qua.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái ai nấy cũng đều kinh ngạc bất an, tràn ngập sợ hãi và kiêng kỵ đối với Di Thiên Chi Mâu, cái loại áp lực vô hình này, luẩn quẩn trong lòng đầu mãi không thể tiêu tan.

- Triệu Phong tặc tử! Có bản lĩnh đi ra đơn đả độc đấu, trốn ở sau lưng rình coi, tính là anh hùng hảo hán gì?

Sắc mặt Lý Hoành đầy vẻ lo lắng, cái loại cảm giác áp bách bất an này, chiến cho hần đã kiêng kỵ, lại càng cảm tức hơn.

- Đúng vậy! Có bản lĩnh thì đi ra đánh một hồi!

Các thiên tài Tam Đại Tông Phái, sắc mặt lãnh lệt, cũng đều phụ họa.

Trong Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời, lóe lên một tia châm chọc cùng với vẻ cười lạnh.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Thanh âm thần bí lạnh như băng, vang lên tại phương diện tinh thần.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy trong nhãn đồng khổng lồ kia, phẳng phất như có một cái băng vực, kéo dài vô tận, sáng lên ánh u lam trong suốt, rồi đột nhiên phụt ra ra một đạo u hàn xạ tuyến to như nắm tay.

Vút...

U hàn xạ tuyến kia thuộc dạng bán trong suốt, lấy tốc độ linh thức khó có thể bắt giữ, lôi đình chiếu xạ ra!

- Cần thận!

Diệp Yên Vũ theo bản năng kinh hô một tiếng.

Trong nháy mắt, trong thiên địa quanh quẩn lên một trận nguyên khí hàn ý lạnh lạnh, ngọn nguồn rung chuyển, chính là đến từ Di Thiên Chi Mâu kia!

Một kích thần quang lôi đình kia, xuyên qua thiên địa, cùng băng thủy nguyên khí mệnh mông cuộn cuộn khôn cùng chiếu rọi, đồng thời còn phát ra một luồng khí tức xa xưa cao quý vô cùng.

Phốc...

Lý Hoành căn bản không kịp phản ứng, đã bị u hàn xạ tuyến cường đại không thể phỏng đoán kia, xuyên thủng thân thể và linh hồn!

Hần làm sao dự đoán được, Di Thiên Chi Mâu kia còn có thể trực tiếp công kích, hơn nữa lại nhanh như vậy!

Rắc rắc!

Lấy Lý Hoành làm trung tâm, trong phạm vi một dặm, sương lạnh ngưng kết, cả khu vực này phẳng phất như trở thành địa vực băng lãnh vô cùng.

Thân thể Lý Hoành cứng ngắc bất động, mở lớn miệng, đứng nguyên tại chỗ.

Ngay sau đó, thân thể của hắn, chậm rãi kết băng, giống như một tòa băng điêu sinh động như thật vậy.

- Thật không ngờ rằng, Di Thiên Chi Mâu này lại hô ứng với thiên địa, còn có thể tăng phúc uy lực huyết mạch đồng thuật của ta!

Ánh mắt của Triệu Phong, dừng lại ở trong không trung.

Một kích vừa rồi kia, tiêu hao rất lớn, tiêu hao gấp mấy lần Băng Hồn Xạ Tuyến dưới tình huống bình thường. Nhưng hiệu quả cũng rất khả quan!

Di Thiên Chi Mâu cùng thiên địa phù hợp cảm ứng cực kỳ cường đại, Triệu Phong phát động Băng Hồn Chi Mâu diễn biến thành xạ tuyến trùng kích, uy năng tăng lên rất nhiều, dẫn động nguyên khí thiên địa rung chuyển hô ứng.

Dưới loại trạng thái kia, cảnh giới cấp bậc Triệu Phong thậm chí còn siêu việt Chân Chủ Cấp, uy thế dẫn phát tự nhiên vượt qua lẽ thường.

- Nhân loại, lực lượng căn nguyên của ta đang rất nhanh xói mòn!

Tiếng kêu rên của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

- Có được thì phải có mất, ta không phải đã giải quyết một gã Chân Chủ Cấp đại thành rồi sao?

Triệu Phong không chút cử động.

Dưới tình huống bình thường, hắn căn bản không dám dễ dàng thử nghiệm như vậy. Nhưng mà hiện tại, cảnh giới tinh thần của hắn so với Chân Chủ Cấp tiêu thành bình thường còn mạnh hơn, lại có Mộc Linh Tinh Phách khổng lồ đảm nhiệm nguồn suối duy trì.

Trong suốt quá trình này, Thần Linh Nhãn của Triệu Phong rất nhanh hấp thu lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách!

Ô...ô...ô...n...g!

Linh hồn của Triệu Phong đã được linh phách tinh khí bàng bạc tinh thuần bổ dưỡng, đồng thời lập tức hấp thu thể ngộ ý cảnh khổng lồ trong Mộc Linh Tinh Phách.

Vài nhịp hô hấp trôi qua, linh hồn của Triệu Phong nhận được sự phát triển tăng vọt, cảnh giới vững bước tăng lên.

- Mộc Linh Tinh Phách quả thật danh bất hư truyền, đối với cấp bậc Tôn Giả tham hóa Hư Thần Cảnh, cũng đều có ích lợi rất lớn!

Triệu Phong cảm thấy mừng rỡ như điên.

Linh hồn của hắn lớn mạnh chưa từng có, cảnh giới tinh thần hoàn toàn sánh ngang Chân Chủ Cấp đại thành.

oOo

Mặt đất gần đó.

- Lý Hoành sư huynh!

Một ít thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông, kinh hô thất sắc.

Bọn họ trở mắt nhìn Di Thiên Chi Mâu kia phát ra một đạo u hàn xạ tuyến mạnh mẽ, khiến cho Lý Hoành biến thành băng điêu, bất tỉnh nhân sự!

- Lý sư huynh!

Mọi người một trận kêu gọi, phát ra chân lực làm tan chảy tầng băng, nhưng Lý Hoành vẫn không một chút phản ứng.

Khí tức sinh mệnh trên người hắn vẫn không hoàn toàn biến mất, nhưng ý thức không hề có chút phản ứng nào!

- Cực hàn băng phách trùng kích, khiến linh hồn ý thức của hắn lâm vào ngủ đông vĩnh cửu. Trừ phi là Vương giả Hư Thần Cảnh đích thân tới đây, như vậy mới có hy vọng cứu tỉnh hắn!

Về mặt Xích Quỷ suy yếu, cũng không khỏi hít thật sâu một ngụm khí lạnh.

Một kích kia của Triệu Phong, trong các Chân Chủ Cấp ở đây, chỉ sợ không người nào có thể may mắn thoát khỏi!

Lý Hoành tu vi Chân Chủ Cấp đại thành, trực tiếp bị liếc mắt liền miểu sát.

Cho dù là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, cũng chỉ có năm thành năm chắc có thể ngăn cản!

Chỉ một thoáng, thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đây nhất thời kinh hãi vô cùng, một ít người lại run rẩy phủ phục trên mặt đất, chỉ có thể ngưỡng mộ và cúng bái Di Thiên Chi Mâu trên thiên không kia.

- Chẳng qua, mọi người hãy yên tâm, loại thủ đoạn vượt qua cảnh giới cấp bậc bản thân này, không có khả năng thi triển nhiều lần đâu!

Trong lòng Xích Quỷ thoáng trấn định.

Hắn hiện tại cơ bản đã mất đi chiến lực, thậm chí có lẽ Triệu Phong kia sẽ không lãng phí lực lượng đối phó hắn.

Giờ phút này, trong sáu đại Chân Chủ Cấp, chỉ còn lại có bốn người có chiến lực, Xích Quỷ và Lý Hoành đã không có năng lực gì nữa.

- Lui lại!

- Nhanh chóng rút khỏi hạp cốc này!

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi, liếc mắt nhìn thật sâu Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời, hỏa tốc dẫn dắt các thiên tài Tam Đại Tông Phái nhanh chóng lui lại.

Vút...

Di Thiên Chi Mâu từ trong tầng mây phía chân trời đột nhiên biến mất.

Vù!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong lại trở về thân thể, khẽ thở ra một hơi.

Vừa rồi khóa không công kích, thậm chí kéo dài thời gian mấy hơi thở, khiến huyết mạch Đồng lực của hắn tiêu hao mất ba, bốn thành, còn may là có Mộc Linh Tinh Phách duy trì, hơn nữa khoảng cách cũng không xa cho lắm.

Tình huống bình thường, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không dễ dàng tiêu xài như thế.

- Nhân loại à, Mộc Linh Bản Nguyên của ta đã tiêu hao tiếp cận một phần ba rồi!

Tham Thiên Thụ Yêu nửa vui nửa buồn, nói.

Vui chính là đã thành công đẩy lui thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, khiến bọn chúng suy yếu hơn phân nửa nhân số Chân Chủ Cấp.

Buồn chính là, nó tổn thất rất lớn!

Gần một phần ba Mộc Linh Bản Nguyên, độ trân quý không thể đánh giá!

Trong đó, một bộ phận là bị Triệu Phong hấp thu, còn một bộ phận là do bản thân nó tiêu xài khi chống cự công kích của đám thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái.

Đúng lúc này...

- Triệu Phong ca, một lúc nữa Di Tích Bảo Điện sẽ hàng lâm, nhưng có một tin tức không tốt! Đệ nhất Thập đại Chân Chủ Cấp – Lữ Thiên Nhất, đang nhanh chóng tiếp cận nơi này!

Thanh âm Triệu Vũ Phi, vang lên ở trong đầu Triệu Phong!

- Lữ Thiên Nhất?

Tâm thần Triệu Phong khẽ rung mình. Người này chính là thiên tài cực mạnh trong các đệ tử của Tam Đại Tông Phái tiến vào di tích, nghe nói tu vi đã đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Vút...

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn ra xa mấy trăm dặm, nhìn thấy một gã thanh niên hơi béo mập bộ dáng lười biếng, đang tiếp cận hạp cốc thần bí.

Bên ngoài hạp cốc thần bí tràn ngập quái phong tuyệt đối mạnh mẽ, đủ để ngăn cản bước chân của Chân Chủ Cấp!

Thanh niên lười biếng kia vùng tay lên.

Phành...

Một đạo chưởng ánh vàng rực rỡ, lấy khí thế đồ thần diệt quỷ, cường thế đánh tan quái phong bên ngoài khe sâu, tạo nên một cái thông đạo.

- Quái phong bên ngoài khe sâu kia, khu vực mạnh mẽ thậm chí có thể dễ dàng đánh tan Chân Chủ Cấp, không ngờ người này chỉ dùng một chưởng đã có thể đánh xuyên qua!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

Thanh niên kia tùy tay đánh ra một kích, trở thành trung tâm lốc xoáy rung chuyển nguyên khí thiên địa, viễn siêu Chân Chủ Cấp, đạt tới hiệu quả mà chỉ khi Triệu Phong tiến vào trạng thái Di Thiên Chi Máu mới có thể đạt tới, thậm chí càng thêm mãnh liệt.

- Lữ sư huynh!

Các đệ tử Tịnh Nguyệt Linh Tông đang rút lui khỏi đều kinh hô một tiếng.

- Lữ Thiên Nhất!

Các thiên tài Hắc Nhai Cung và Nguyệt Ma Điện, đều kiêng kỵ và sợ hãi sâu sắc.

432. Chương 433: Linh Hồn Lớn Mạnh

Vút...

Thân hình Lữ Thiên Nhất chộp lên mấy cái, tiến vào bên trong hạp cốc, uy thế phô thiên cái địa, rung chuyển nguyên khí thiên địa, lập tức chỗ Tham Thiên Thụ Yêu thật xa, cũng có chút cảm ứng, thậm chí không ổn.

- Nhân loại à, xem ra lần này chúng ta khó tránh khỏi đại kiếp nạn rồi!

Thanh âm già nua chua xót của Tham Thiên Thụ Yêu truyền đến.

Triệu Phong biết, Lữ Thiên Nhất đã đến, đồng thời mang đến cho Tham Thiên Thụ Yêu cảm giác nguy cơ trí mạng.

Nếu Tham Thiên Thụ Yêu đang ở trạng thái đỉnh phong, cũng có thể cùng chống lại Lữ Thiên Nhất một phen.

Nhưng mà, lúc trước nó thừa nhận một kích Hư Thần bảo hộ khủng bố, bị mở ra một cái chỗ hổng thật lớn, trực tiếp lộ ra chủ thể.

Ngoài ra, nó thừa nhận công kích của thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái, tiêu hao lượng lớn Mộc Linh Tinh Phách, như vậy cũng khiến thực lực Tham Thiên Thụ Yêu giảm xuống thật lớn.

- Lữ Thiên Nhất này quả thực cường đại, gần như có thể khiêu chiến Tôn Giả, đã vượt qua cực hạn ta có thể ứng phó!

Trong lòng Triệu Phong thở dài thật sâu.

Lúc trước, Triệu Phong nhiều lần phát uy, nhất cử đẩy lui thiên tài của Tam Đại Tông Phái, khiến chiến lực của mười đại Chân Chủ Cấp tổn thất hơn phân nửa.

Nhưng mà trong đó cũng có một điều kiện tiên quyết, đó chính là Tham Thiên Thụ Yêu cường đại che chở, bốn phía đều là một mảnh vùng cấm.

Nếu như chân chính đơn đả độc đấu, Triệu Phong thậm chí không quá lớn nắm chắc có thể đối kháng với Diệp Yên Vũ hay Trang Quán Nhi. Dù sao chiến lực của hai nữ nhân này, ít nhất cũng sánh ngang Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, có thể khiêu chiến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường.

Mà Lữ Thiên Nhất trước mắt, thực lực lại đạt tới một cấp bậc rất cao!

Triệu Phong thông qua Thần Linh Nhãn quan sát, phát hiện năng lực Lữ Thiên Nhất cùng thiên địa hô ứng, còn gấp mấy lần Chân Chủ Cấp bình thường, thậm chí gấp gần cả chục lần!

Đối phương phẳng phát như đặt mình trong lỗ xoáy nguyên khí thiên địa, trong lúc giờ tay nhấc chân, đều có thể phát động thiên địa chi uy cuộn cuộn.

Chính bởi vì vậy, cho nên Lữ Thiên Nhất chỉ cần tùy tiện vung tay lên, liền đánh tan đám quái phong bên ngoài hạp cốc thần bí, tạo ra một cái thông đạo!

Điều này bất luận là Diệp Yên Vũ hay Trang Quán Nhi, cũng đều không thể làm được.

- Thụ Tinh huynh, chúng ta cũng không nhất định là không thể tác chiến với địch nhân này. Di Tích Bảo Điện rất nhanh sẽ hàng lâm, người chỉ cần toàn lực duy trì, còn lại cứ giao cho ta!

Thanh âm của Triệu Phong, vẫn trầm ổn bình tĩnh.

Lúc này, hắn cũng cảm nhận được cảm giác nguy cơ không nhỏ.

Nếu không phải Di Tích Bảo Điện sắp hàng lâm, Triệu Phong khẳng định đã sớm bỏ chạy từ lâu, ở lại đây chẳng khác gì đâm đầu vào tử lộ!

Muốn ứng phó Lữ Thiên Nhất và các thiên tài Chân Chủ Cấp khác, cùng với phần đông thiên tài của Tam Đại Tông Phái, so với việc khiêu chiến Tôn Giả cũng không khác nhau nhiều lắm!

Bảo Triệu Phong đi khiêu chiến Tôn Giả, như vậy có khác gì bảo hắn đi tìm chết?

- Nhân loại, người đã mang đến cho ta kinh hỉ và ngoài dự liệu rất lớn, hy vọng lần này cũng có thể giống như lúc trước!

Trong lòng Tham Thiên Thụ Yêu thoáng trấn định, thúc giục Mộc Linh Tinh Phách không chút dư lực mà duy trì Triệu Phong.

Lúc này, hắn đã không quản nổi chuyện tiêu hao căn nguyên nữa rồi, cho dù phải tiêu hao tất cả căn nguyên, thậm chí bị đánh trở về nguyên hình, vẫn tốt hơn so với bị hủy diệt khỏi thế giới này.

Cùng lúc đó, Lữ Thiên Nhất cũng tiến vào hạp cốc thần bí, cùng hội hợp với các thiên tài của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Nhìn thấy thảm trạng chật vật của thiên tài Tam Đại Tông Phái, Lữ Thiên Nhất lập tức cảm thấy giật mình:

- Đã xảy ra chuyện gì?

Trong số mười đại Chân Chủ Cấp, ngoại trừ hắn ra, hai nữ nhân bài danh thứ hai, thứ ba là Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng ở đây.

Tổn thất của Tịnh Nguyệt Linh Tông, cũng khiến Lữ Thiên Nhất kinh sợ.

Trong ba đại trận doanh, tổn thất của Tịnh Nguyệt Linh Tông chính là lớn nhất.

Vũ Lạc ngã xuống, Lý Hoành so với chết đi cũng không khác biệt gì, ngoài ra còn một đám thiên tài Chân Chủ Cấp, Chân Huyền Cấp khác ngã xuống nữa.

- Lữ sư huynh, huynh tới đúng lúc lắm, như vậy khả năng giết chết tặc tử kia, sẽ tăng lên tới gần mười thành!

Diệp Yên Vũ vui sướng như điên.

Lữ Thiên Nhất càng thêm giật mình, Diệp sư muội luôn luôn u tĩnh ngọt ngào, không ngờ lúc này trên khuôn mặt lại tràn ngập sát khí sương lạnh.

Rất nhanh, Diệp Yên Vũ một phen đem sự tình chân tướng, giản lược giải thích cho Lữ Thiên Nhất.

- Lại có chuyện như vậy?

Lữ Thiên Nhất sau khi nghe xong, vô cùng tức giận.

Từ lúc nào Đệ tử Chân truyền của Tịnh Nguyệt Linh Tông lại bị khi nhục đến trình độ này?

- Các người yên tâm! Cứ để ta qua đó, giết chết tặc tử kia!

Trên khuôn mặt tròn trịa của Lữ Thiên Nhất không còn tồn tại vẻ lười biếng nữa, hai mắt như kim nguyệt trong tinh không, còn nổi lên huyết trạch nhàn nhạt, giống như Sát Thần phụ thể vậy.

Đúng lúc này, Lữ Thiên Nhất đột nhiên sản sinh cảm ứng, nhìn về phía chân trời trên đỉnh đầu.

Vút...

Ở phía chân trời, chẳng biết khi nào đã xuất hiện một con mắt khổng lồ trong suốt lam sắc, phẳng phất như cùng thiên địa đặt song song, đang lạnh lùng quan sát hắn.

- Đây là huyết mạch nhân đồng của tặc tử kia? Quả thật chưa từng gặp qua bao giờ!

Lữ Thiên Nhất cũng bị dọa cho nhảy dựng.

Ban đầu thoáng nhìn qua, hắn còn tưởng rằng là hậu duệ Thần Mâu nào đó hàng lâm nữa.

Nếu đối thủ quả thật là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, cho dù là Lữ Thiên Nhất, cũng sẽ không dám chần chừ ở lại nơi này.

Giờ phút này, con mắt khổng lồ trong không trung kia, đang lạnh lùng quan sát bên dưới, phát ra uy thế thiên địa và tinh thần áp bách không thể hình dung.

Ngoại trừ Lữ Thiên Nhất ra, những thiên tài Chân Chủ Cấp khác ở đây, cũng cảm thấy áp lực sâu sắc.

Dù sao thi triển Khóa Không Chi Nhân này, Triệu Phong cũng phải có Mộc Linh Tinh Phách duy trì, hướng chỉ cảnh giới tinh thần bản thân hắn đã vượt qua khỏi Chân Chủ Cấp đại thành.

- Ý cảnh uy thế, không hề chênh lệch về bản chất so với ta, chẳng qua nó lại khiến cho ta có một loại cảm giác nhìn không thấu!

Lữ Thiên Nhất đứng lặng tại chỗ, hai tròng mắt phát ra thần quang nhàn nhạt, giống như kim nguyệt hẹp dài, có một loại uy thế duy ngã độc tôn, ngạo thị bát phương.

Hắn hoàn toàn bất động, lại phẳng giống như trở thành trung tâm lõi xoáy nguyên khí thiên địa, mang theo uy thế thiên địa tự nhiên không thể chống lại.

- Diệt cho ta!

Trong lòng bàn tay Lữ Thiên Nhất đánh ra một đạo sóng nhận kim nguyệt mỏng như cánh ve, phá không mà ra, thoáng chốc dẫn động một trận hào quang lạnh thấu xương, trăm phá tận trời, làm nổi bật tầng mây cả nửa bầu trời.

Giờ phút này, thiên tài của Tam Đại Tông Phái ở đây, cả đám đều ngừng lại hô hấp, lộ ra vẻ mặt vô cùng kinh hãi.

Một kích cường thế của Lữ Thiên Nhất, giống như có uy thế hủy thiên diệt địa, có thể thoải mái hủy diệt một cái thôn trang nhỏ.

Thậm chí ngay cả uy thế quan sát của Di Thiên Chi Mâu trên thiên không, cũng đều bị áp chế xuống.

Phốc...

Sóng nhận kim nguyệt kia mang theo lực lượng hủy diệt khủng bố, đem phiến hư không nơi Di Thiên Chi Mâu kia, hoàn toàn bao phủ lại.

Trong không trung, không gian trong phạm vi ba, bốn dặm, đều bị bao phủ!

Thậm chí ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu ở xa xa, cũng cảm thấy chấn động nhất định, ít nhất nguyên khí thiên địa ba động, khiến cho cành lá của nó không ngừng rung lên.

Sau khi hết thấy đi qua.

Tầng mây ở phía chân trời tản mát, nhưng Di Thiên Chi Mâu kia vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, lại còn mang theo vẻ châm chọc, quan sát Lữ Thiên Nhất phía dưới.

- Lữ Thiên Nhất, ánh mắt này là tồn tại hư vô, chỉ sợ cấp bậc công kích dưới Hư Thần Cảnh khó có thể chân chính đánh tan nó được. Phương pháp đơn giản nhất lúc này, chính là giết chết tặc tử kia!

Thanh âm suy yếu của Xích Quỷ truyền đến.

Công kích vừa rồi của Lữ Thiên Nhất mặc dù cường đại, nhưng hiển nhiên dùng sai lầm địa phương!

Một chiêu vừa rồi, so với đánh lên trên hư không cũng không có gì khác nhau.

Trừ phi là cường giả Hồn đạo Thượng Cổ, hoặc là có huyết mạch nhân đồng có thể địch nổi Triệu Phong, nếu không rất khó đánh tan Di Thiên Chi Mâu kia.

- Thật thú vị!

Lữ Thiên Nhất cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Đầu Di Thiên Chi Mâu kia, khiến cho hắn có một loại cảm giác hư vô không thể thăm dò, quả nhiên dựa vào phương pháp bình thường, không thể đánh tan được.

Chẳng qua, Lữ Thiên Nhất cũng sẽ không dễ dàng chịu thua!

Sau đó hắn lại nhiều lần phát động bí thuật chiến kỹ, công kích Di Thiên Chi Mâu, khiến cho thiên tài của Tam Đại Tông Phái bên cạnh, đều kinh tâm đảm chiến.

Chẳng qua cuối cùng, sau vài lần Lữ Thiên Nhất thử nghiệm, cũng đều thất bại kết thúc.

Di Thiên Chi Mâu kia, rõ ràng mắt thường có thể nhìn thấy được, thậm chí có thể mang đến cho bọn hắn áp lực, lại giống như hư vô, nhưng không thể nào công phá!

- Sao lại có chuyện như vậy?

Lữ Thiên Nhất không kềm chế nổi cảnh bị một con mắt ở từ trên cao quan sát xuống như vậy.

- Lữ sư huynh, hay là huynh nhanh đi giết chết tên tặc tử kia đi! Triệu Phong nhìn thấy huynh tới, vậy mà vẫn không chịu rút lui, ta lo lắng sẽ có biến cố gì đó nữa!

Trong lòng Diệp Yên Vũ mơ hồ có chút bất an.

Đây là một loại trực giác, đến từ đủ các loại ký ức mà lúc trước Triệu Phong lưu lại trong đầu nàng.

- Được! Ta lập tức đi giết chết tên tặc tử kia!

Lữ Thiên Nhất khẽ gật đầu, chỉ đối với lời nói của Diệp Yên Vũ thì hắn mới chịu lắng nghe một chút.

Bởi vì hai người đều xuất thân từ môn hạ của Vương Giả Hư Thần Cảnh, địa vị cấp bậc tương đương. Huống chi, luận tư chất tiềm lực, Diệp Yên Vũ tuổi càng nhỏ hơn một chút, thành tựu tương lai tuyệt không dưới hẳn.

Vút...

Thân hình Lữ Thiên Nhất khẽ động, ra roi thúc ngựa, giết thẳng tới phương hướng của Tham Thiên Thụ Yêu.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái, chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên một cái, Lữ Thiên Nhất đã vượt qua nửa dặm, nhưng vẫn còn lại dư lực!

Triệu Phong ở trên thiên không quan sát, cũng bị dọa nhảy dựng lên.

Lữ Thiên Nhất kia, tốc độ thật sự quá nhanh, chỉ cần chừng mười bước, đã có thể giết đến bên này.

- Băng Hồn Chi Mâu!

Di Thiên Chi Mâu ở phía chân trời chợt nổi lên một chút u lam hàn quang, bắn thẳng đến trên người Lữ Thiên Nhất.

- Ồ?

Lữ Thiên Nhất có chút ngạc nhiên, hắn phát hiện thân thể động tác của chính mình trở nên vô cùng thông thả chậm chạp.

Một luồng băng phách hàn lực không ngờ lại rót vào linh hồn của hắn, tiến thêm một bước đông cứng lan tràn!

Hơn nữa, dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Triệu Phong phát động Băng Hồn Chi Mâu còn nhận được tăng phúc cực lớn, cùng nguyên khí thiên địa hô ứng.

Chỉ trong nháy mắt, khu vực chung quanh Lữ Thiên Nhất đều bị hàn lực ngưng kết lại!

Lần này, Triệu Phong không hề phát động Băng Hồn Xạ Tuyến, mà lại sử dụng Băng Hồn Chi Mâu nguyên bản.

Băng Hồn Chi Mâu tiêu hao nhỏ hơn một chút, lại có thể giảm thấp tốc độ và động tác của Lữ Thiên Nhất.

Triệu Phong tự biết, cho dù có thi triển Băng Hồn Xạ Tuyến hoặc là Lôi Hỏa Thần Mâu, cũng đều không thể tạo thành bao nhiêu thương tổn đối với Lữ Thiên Nhất!

Bởi vì cảnh giới tinh thần của Lữ Thiên Nhất còn cao hơn Chân Chủ Cấp đỉnh phong một chút, mơ hồ đã chạm đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

- Ha ha... không ai có thể ngăn cản bước chân của ta!

Lữ Thiên Nhất ngạo nghễ cười khê, thân hình bước đi vững vàng, nguyên khí thiên địa chung quanh rung chuyển, lấy hắn làm trung tâm không ngừng gào thét.

Lấy trạng thái Băng Hồn Chi Mâu của Triệu Phong giờ phút này, đủ để khiến cho Chân Chủ Cấp bình thường đông lạnh, thậm chí khó có thể nhúc nhích, thời gian dài một chút, sẽ có kết cục giống như Lý Hoàn vậy!

Nhưng mà Lữ Thiên Nhất, căn bản không chịu bất cứ thương tổn gì.

Duy nhất ảnh hưởng, chính là tốc độ của hắn có chút giảm xuống mà thôi!

- Cảnh giới của hắn cao hơn ta không ít, trên người còn có bảo vật Hồn đạo!

Triệu Phong thông qua Di Thiên Chi Mâu, quan sát tình huống rất rõ ràng.

Bậc thiên kiêu chi tử của Tông phái Nhị tinh giống như đám người Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi này, trong tay có một hai món vật hộ thân Hồn đạo, không tính là đáng ngạc nhiên.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong cũng không muốn đối đầu với loại cường địch cảnh giới tinh thần cao, lại có vật hộ thân Hồn đạo kháng cự huyết mạch đồng thuật!

- Chỉ có như vậy, mới có thể kéo dài bước tiến của Lữ Thiên Nhất!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm thở dài.

Đồng thời trong lúc này, Tham Thiên Thụ Yêu cũng cảm giác được dụng ý của Triệu Phong, thúc giục Mộc Linh Tinh Phách, lực lượng tinh phách mệnh môn tinh khiết nhanh chóng quán nhập thể giới tinh thần của Triệu Phong.

Dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Triệu Phong rất nhanh hấp thu lực lượng của Mộc Linh Tinh Phách, có một chút để bổ sung cho tiêu hao, còn một chút thì hấp thu chuyển hóa, hoặc là chứa đựng trong Thần Linh Nhân.

- Ồ?

Lữ Thiên Nhất phát hiện, tư duy ý thức của mình phẳng phất như rơi vào hầm băng, dị thường thông thả chậm chạp.

Lực lượng đến từ Băng Hồn Chi Mâu càng ngày càng cường đại.

Ở phía chân trời, áp lực của đầu Di Thiên Chi Mâu kia mang đến, càng ngày càng lớn hơn.

Hóa ra, giờ phút này, Triệu Phong đã nhận được sự trợ giúp không hề giữ lại của Tham Thiên Thụ Yêu, hấp thu lực lượng Mộc Linh Tinh Phách càng hùng hồn hơn.

Ngắn ngủn thời gian mấy hơi thở, linh hồn của Triệu Phong nhận được sự tăng cường chưa từng có, thậm chí siêu việt Chân Chủ Cấp đỉnh phong bình thường!

Chỉ luận linh hồn cường đại, Triệu Phong và Lữ Thiên Nhất đã không còn chênh lệch bao nhiêu!

Đương nhiên, luận cảnh giới tinh thần, Triệu Phong vẫn dừng lại ở Chân Chủ Cấp đại thành, chỉ là có chút tinh tiến mà thôi!

Hết thấy những điều này, chính là nhờ đạt được vật trân quý nhất trên người của Tham Thiên Thụ Yêu, Mộc Linh Tinh Phách!

Cho dù Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tìm được Mộc Linh Tinh Phách cũng có ích lợi rất lớn, có khả năng trợ giúp tham hóa Hư Thần Cảnh!

Huống chi Triệu Phong, từ trước đến giờ đã thông qua hấp thu, tiêu xài, chứa đựng,... sử dụng vượt qua một phần ba phân lượng Mộc Linh Tinh Phách!

433. Chương 434: Khóa Không Tác Chiến

Di tích Tử Thánh.

Hạp cốc thần bí, ở chỗ sâu trong rừng cây rậm rạp cành lá.

Triệu Phong giống như một khối thể xác không có linh hồn, vẻ mặt đại ra, sắc mặt không chút biểu tình, một đầu tóc lam mộng ảo phất phơ, dưới uy thế vô hình khủng bố nào đó, phiêu tán mạn vũ, lắc lư bất định.

Ở bên cạnh hắn, một đầu Ngân Huyết Cương Thi cao chừng hai trượng, bộ mặt dữ tợn, răng nanh nhếch miệng, tu vi khí tức có thể so với Chân Chủ Cấp tiểu thành, giống như một gã tử vệ trung tâm cảnh cảnh hộ pháp.

Nhưng mà giờ phút này, đầu Ngân Huyết Quỷ Thi Chân Chủ Cấp cường đại ở trong đám cành lá lại không ngừng run rẩy, sợ hãi bất an vô cùng.

Thậm chí ngay cả Tham Thiên Thụ Yêu đang che chở hai người, cũng dưới cỗ khí tức tuyệt đối mạnh mẽ gần như băng sơn liệt địa kia, phát ra thanh âm thở dài bi thương, có một loại cảm giác tuyệt vọng.

Cách đó vài dặm, thân hình hơi chút béo phì lười biếng của Lữ Thiên Nhất, từng bước ép sát! Trong nhất cử nhất động cả hần, nguyên khí thiên địa trong phạm vi mấy trăm dặm, lấy hần làm trung tâm, chấn động không ngừng, uy thế phong áp cường đại, hình thành đủ loại khí tượng thiên địa, phong rống điện minh, sáng tối lần lượt thay đổi!

Mỗi một lần hần cất bước, đều vượt quá nửa dặm đường!

Trong lúc ngẫu nhiên, Lữ Thiên Nhất đã trở thành trung tâm lốc xoáy rung chuyển nguyên khí thiên địa, loại cảnh giới cấp bậc này, viễn siêu hô ứng của Chân Chủ Cấp bình thường đối với nguyên khí thiên địa!

Đệ tử thuộc Tam Đại Tông Phái ở đây, bao gồm cả một ít thiên tài Chân Chủ Cấp, trong lòng đều rung động không thôi.

- Có Lữ sư huynh ra tay, cho dù Thụ Yêu kia ở trạng thái đỉnh phong, cũng khó có thể ngăn cản thế công của chúng ta!

Các thiên tài Tịnh Nguyệt Linh Tông, đều gật đầu, trong lời nói mang theo một sự tự hào, chờ mong nồng đậm.

Diệp Yên Vũ mỉm cười đứng trong đám người, một thân váy dài ngọc bích, linh hoạt kỳ ảo như Tiên tử, lẩm bẩm nói:

- Lữ sư huynh ra tay, ngay cả là Tham Thiên Thụ Yêu, cũng khó có thể che chở Triệu Phong, hần là không có biến cố nào nữa!

Luận cấp bậc thực lực, Lữ sư huynh hần là tương đương với Tham Thiên Thụ Yêu, ít nhất chênh lệch không quá lớn.

Nhưng mà hiện nay, Tham Thiên Thụ Yêu đã bị thương nặng, thực lực giảm xuống, không đến một nửa thời kỳ đỉnh phong, lại lộ ra sơ hở rõ ràng.

Nghĩ đến điều này, Diệp Yên Vũ không khỏi bất giác liếc mắt nhìn lên thiên không.

Trong không trung, một đầu con mắt cự đại lam oánh trong suốt, phẳng phất như cùng thiên địa đặt song song, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Di Thiên Chi Mâu kia tồn tại, mang đến cho đệ tử của Tam Đại Tông Phái một loại áp lực và bất an không thể thờ dốt, giống như bóng ma, đuổi mãi không đi.

Ngay cả vài vị Chân Chủ Cấp, khi trực diện nhìn thẳng Di Thiên Chi Mâu, cũng đều cảm thấy hít thở không thông, tâm linh rung động, phương diện tinh thần ý chí, khó có thể làm trái hoặc đối kháng.

Chẳng biết vì sao, chỉ cần nó còn tồn tại một khắc, trong lòng Diệp Yên Vũ liền không thể chân chính yên ổn.

Bỗng nhiên, bước chân của Lữ Thiên Nhất, đột nhiên thoáng chậm lại một chút.

Tinh thần áp lực và khí tức băng phách kỳ hàn đến từ Di Thiên Chi Mâu, chợt nhảy vọt đến một cái cấp bậc hoàn toàn mới.

Đệ tử Tam Đại Tông Phái, thân hình lạnh như băng, thoáng rung mình một cái, một khi ánh mắt cùng Di Thiên Chi Mâu kia gặp nhau, luồng hần ý đó sẽ tiến thêm một bước thâm thấu vào thể giới linh hồn!

- Mọi người cẩn thận! Không nên nhìn con mắt kia!

Trong lòng Xích Quỷ nghiêm nghị, hô nhỏ một tiếng.

Lúc này, Di Thiên Chi Mâu kia đã tăng lên đến một cấp bậc và thủ đoạn đồng thuật hoàn toàn mới, khiến hần chỉ có ngưỡng mộ, không thể phỏng đoán.

Mà kẻ chân chính thừa nhận Di Thiên Chi Mâu, chính là Lữ Thiên Nhất!

Các thiên tài còn lại của Tam Đại Tông Phái, gần như chỉ bị một tia dư uy lan đến, hơn nữa lại còn cách xa nhau đến vài dặm! Cho dù như thế, Chân Chủ Cấp bình thường cũng không dám nhìn thẳng lên Di Thiên Chi Mâu trong thiên không.

Ngăn cách nhau bởi một khu rừng rậm cổ mộc, cảm quan của đệ tử Tam Đại Tông Phái ở trong di tích bị giới hạn, thậm chí cũng nhìn không thấy được Triệu Phong nữa.

Thứ duy nhất mà mọi người có thể tiếp xúc đến, chính là đầu Di Thiên Chi Mâu kia!

- Triệu Phong này... ẩn nấp phía sau màn không ra, lại có thể dùng loại thủ đoạn này, khóa không tác chiến với các đệ tử Tam Đại Tông Phái chúng ta!

Xích Quỷ hít sâu một hơi.

Còn may, mục tiêu Triệu Phong nhằm vào, không phải bọn hắn, mà là Lữ Thiên Nhất!

Triệu Phong lúc này, linh hồn lực nhận được sự tăng cường chưa từng có, thậm chí so với Chân Chủ Cấp đỉnh phong bình thường còn mạnh hơn một chút.

Thời điểm nguy cơ, Tham Thiên Thụ Yêu không hề giữ lại, dốc hết Mộc Linh Tinh Phách ra duy trì hắn.

Dưới trạng thái Di Thiên Chi Mâu, Thần Linh Nhân của Triệu Phong rất nhanh mạnh mẽ hấp thu lực lượng Mộc Linh Tinh Phách, hơn nữa tại dưới loại cảnh giới cực cao kia, hiệu quả trợ giúp đối với cảnh giới linh hồn cũng tăng lên rất nhiều!

- Tiểu tử... đừng để cho ta tiếp cận người!

Lữ Thiên Nhất thanh sắc câu lệ, hai tròng mắt như kim nguyệt trong đêm đen, lóe ra sát khí cực lạnh, giống như phong mang xuyên thấu tâm linh vậy.

Nhưng mà, tư duy ý thức, thậm chí thân thể của hắn, như rơi vào hàn đàm vô tận, dị thường thông thả mà cứng ngắc.

Từng động tác của hắn, thậm chí mỗi tư duy ý niệm trong đầu hắn, đều phải trả giá thời gian gấp vài lần so với ngày thường.

Khiến cho Lữ Thiên Nhất nghẹn khuất chính là, hắn có một thân chiến lực gần như vô địch, vậy mà ngay cả hình dáng đối thủ cũng không thể nhìn thấy được.

Khóa không tác chiến, đây là đặc điểm lớn nhất của Di Thiên Chi Mâu!

Phạm là địa phương Thần Linh Nhân có thể nhìn tới, có thể khiến tâm niệm ý thức khóa không mà đi, thi triển thủ đoạn huyết mạch nhân đồng tương ứng.

Loại thủ đoạn cách ngăn dậm lấy thủ cấp địch nhân trong truyền thuyết, đối với Triệu Phong mà nói, đã trở thành sự thật!

Huống chi, Thần Linh Nhân của hắn còn có đủ loại thủ đoạn huyết mạch nhân đồng, tầng tầng bất tận, không thể đề phòng!

Đệ tử Tam Đại Tông Phái ở phía sau đều hồi hộp, kinh ngạc, nhìn theo Lữ Thiên Nhất bước đến một bước, lại dừng lại một bước, dị thường chậm chạp tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu.

Đây là một hồi giao phong áp lực vô hình vô ảnh!

Lữ Thiên Nhất mỗi khi tiếp cận thêm một bước, thắng lợi liền cách hắn càng gần thêm một bước.

- Nếu để Lữ Thiên Nhất tiếp cận, ta sẽ không có bao nhiêu lực hoàn thủ!

Tâm thần ý thức của Triệu Phong từ trên đám mây quan sát bên dưới, nắm giữ hết thấy động thái toàn trường.

Hắn chính là dưới đủ loại nhân tố thúc đẩy, phương diện tinh thần miễn cưỡng đạt tới mức độ có thể cùng Lữ Thiên Nhất tranh đua chống lại.

Nhưng luận chiến lực chân chính, Lữ Thiên Nhất gần như có thể khiêu chiến với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, ít nhất cấp bậc cổ Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, hoặc là Thái thượng Trưởng lão của Hoàng thất Thiên Bồng, cũng đều không phải là đối thủ của hắn!

Một khi để Lữ Thiên Nhất cận thân, Triệu Phong tức thì nguy nan!

Cũng may, mục tiêu của Triệu Phong cũng không phải là chống lại Lữ Thiên Nhất và các đệ tử của Tam Đại Tông Phái!

Hắn lấy lực lượng của một người, chống lại hơn một trăm thiên tài của Tam Đại Tông Phái, thậm chí từng một lần đẩy lui thiên tài Tam Đại Tông Phái, đánh tan sự liên thủ cường đại của mười đại Chân Chủ Cấp, đây đã là một cái kỳ tích rồi!

- Đi!

Tầm mắt và ý thức của Triệu Phong ở trong đám mây chỉ huy Ngân Huyết Cương Thi bên cạnh thân thể mình hành động.

Mặc dù hắn cố gắng làm vậy, cũng chỉ có thể thông qua Băng Hồn Chi Mâu mà trì hoãn quá trình Lữ Thiên Nhất tiếp cận mà thôi.

Vút...

Lữ Thiên Nhất vừa mới tiếp cận Tham Thiên Thụ Yêu chừng một hai trăm trượng, đầu Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp kia liền nhanh chóng bay ra.

- Đáng giận! Tiểu tử này không ngờ...

Xích Quỷ ở phía sau, sắc mặt có chút khó coi, đầu Ngân Huyết Cương Thi này, cách đây không lâu, vẫn là thi vệ cường lực do hắn đào tạo nhiều năm!

Mắt thấy Ngân Huyết Cương Thi Chân Chủ Cấp đánh tới, ánh mắt Lữ Thiên Nhất nhàn nhạt thoáng nhìn, căn bản không đặt ở trong mắt.

Ngay cả khi hắn chịu sự hạn chế của Băng Hồn Chi Mâu, Chân Chủ Cấp bình thường ở hắn trong mắt, vẫn có thể bị hủy diệt trong nháy mắt.

- Huyền Cẩm Chi Nhân!

Di Thiên Chi Mâu trong tầng mây phía chân trời, đột nhiên phát ra một cỗ tinh thần dao động cường đại

Rất nhanh, Tịnh Nguyệt Linh Tông để hai gã thiên tài thực lực yếu kém thuộc tông môn phụ thuộc của mình, hộ tống Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành rời đi.

Răng rắc! Răng rắc!

Lệnh bài Truyền thừa của Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành bị bóp nát, hai người bị một tầng lốc xoáy ngân sắc chới mắt thôn phệ, biến mất khỏi Di tích Tử Thánh.

- Ngoại giới có Vương giả Hư Thần Cảnh tọa trấn, Lữ sư huynh và Lý sư huynh có lẽ vẫn còn có thể cứu được!

Diệp Yên Vũ hoàn thành hết thấy những việc này, sau đó mới phá không lao vào Di Tích Bảo Điện.

Vì để bảo hộ Tham Thiên Thụ Yêu, củng cố sơ hở của di tích, Di tích Tử Thánh sau khi hàng lâm, liền để mặc cho thiên tài Tam Đại Tông Phái toàn bộ tùy ý tiến vào bảo điện.

Phần đông các thiên tài đều nhanh chóng lao tới, tiến vào Di tích Tử Thánh.

Loại tình huống này phóng mắt cả vạn năm qua, e rằng vẫn là lần đầu tiên!

oOo

Trong một tòa đình đài hoa mỹ tinh xảo...

Vụt vụt vụt...

Từng đạo thân ảnh ở trong đền đài hoa mỹ hiện lên, đúng là đám thiên tài thuộc trận doanh của Tam Đại Tông Phái vừa mới tiến vào.

Đám thiên tài tiến vào Tử Thánh Bảo Điện, đến từ tam đại trận doanh Tịnh Nguyệt Linh Tông, Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung, phần lớn đều trực tiếp xuất thân từ Tam Đại Tông Phái.

- Tiểu tử kia ở phía trước!

Một gã đệ tử Hắc Nhai Cung, sắc mặt khê rùng mình một cái, nhìn về phía một gã thiếu niên tóc lam ở vị trí lối ra nằm tại phía Đông gian đình đài.

Trên vai gã thiếu niên tóc lam kia có một đầu tặc miêu chỉ lớn hơn bàn tay một chút, nhe răng cười với đám thiên tài của Tam Đại Tông Phái.

Một người một mèo này, tự nhiên chính là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu lúc trước đã tiến vào Tử Thánh Bảo Điện.

- Ô? Đầu ấu thú Bò Cạp kia, vẫn còn chưa có chết?

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, khê ồ một tiếng.

Hắn và đầu ấu thú Bò Cạp kia ký kết Huyết khế Linh sủng, nếu như ấu thú Bò Cạp đã chết, Triệu Phong thân là chủ nhân, ít nhiều sẽ có chút cảm ứng.

Vì đối phó Lữ Thiên Nhất, Triệu Phong đã làm tốt tâm lý chuẩn bị từ bỏ đầu ấu thú Bò Cạp kia.

Triệu Phong vốn đã liệu định, ấu thú Bò Cạp này khó tránh khỏi cái chết!

Chẳng qua đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm giác mối liên hệ giữa mình và ấu thú Bò Cạp, chợt suy yếu đến mức tận cùng.

Đây chính là khoảnh khắc khi Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành rời khỏi Di tích Tử Thánh!

Triệu Phong thoáng suy tư một chút, liền có được phán đoán.

Vừa đúng lúc này, đám thiên tài Tam Đại Tông Phái đều tiến vào Di Tích Bảo Điện, không ít người nhìn thấy được Triệu Phong.

Nhưng mà, đám thiên tài Tam Đại Tông Phái, như bọn người Trang Quán Nhi, Xích Quỷ, ai nấy cũng đều tràn ngập kiêng kỵ, nhìn chăm chú vào Triệu Phong ở cách đó không xa.

Mặc dù bọn họ nhiều người thế đông, thế nhưng, lại vô cùng kiêng kỵ một kẻ người từ ngoài đến, tu vi không đến Chân Chủ Cấp như Triệu Phong, không dám dễ dàng động thủ.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, cũng không có để ý tới đám thiên tài Tam Đại Tông Phái.

Trong đầu hắn, một đạo thanh âm nhẹ nhàng vang lên:

- Triệu Phong, ta đem bản đồ của Di Tích Bảo Điện này truyền lại cho ngươi... Bên trên còn có các thông đạo bí mật cùng với phương pháp mở ra Trận pháp Cơ quan các nơi nữa!

Chủ nhân thanh âm kia, chính là Tàn linh Tử Thánh.

Vút...

Rất nhanh, trong đầu Triệu Phong đã hiện lên kết cấu đồ lập thể của một tòa bảo điện khổng lồ, mặt trên có đánh dấu một vài cửa vào thông đạo, cùng với một ít bố cục Trận pháp Cơ quan.

- Cả Di Tích Bảo Điện được chia làm ba tầng. Tầng thứ nhất là Vạn Tượng Bảo Điện, là một ít tài nghệ truyền thừa do Tử Dạ Thánh Chủ khi còn sống thu thập sửa sang lại, đề cập đến thiên văn, địa lý, bói toán, y học, dược học, công pháp tuyệt học... luận quy mô cấp bậc, bằng một truyền thừa bình thường! Tầng thứ hai là Truyền Kỳ Bảo Điện, mỗi một dạng truyền thừa tuyệt học hoặc là Thần binh bảo vật, đều đại biểu một đoạn truyền kỳ! Tầng thứ ba là Tử Dạ Bảo Điện, chính là nơi chứa đựng độc môn truyền thừa của chính Tử Dạ Thánh Chủ! Vũ Phi đang ở nơi này...

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhãn phục chế lại bản đồ, rất nhiều tin tức, lập tức hiểu rõ.

Ở trong Di tích Tử Thánh, cảm quan của hắn không còn bị áp chế gì nữa, Thần Linh Nhãn có thể tùy ý xuyên thấu hiểu rõ, bây giờ lại nắm giữ bản đồ cùng Trận pháp Cơ quan bên trong Tử Thánh Bảo Điện, cơ bản là không còn lo lắng gì nữa.

436. Chương 437: Vương Giả Hư Thần Cảnh

Hư Không Hải vô tận, đỉnh núi kinh thiên cự phong.

Ba đạo lực lượng vĩ đại không thể hình dung, giống như ba đoàn ánh sáng thần minh hư vô, chấp chưởng thiên hạ, trấn áp cả một phương thiên địa, thần ma tránh lui!

Khô Lâu hoàng kim tử khí dày đặc, nữ tử nguyệt bào thánh khiết đoan trang, Ma Đạo Vương Giả hắc khí lượn lờ.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đứng ở nơi này, nguyên khí thiên địa quanh thân phảng phất như đang bị giam cầm vậy, một loại áp bách đến từ linh hồn khiến cho tất cả sinh linh ngàn dặm phụ cận thậm chí ngay cả tư duy ý thức, đều bị áp chế, kinh sợ!

Theo thời gian trôi qua, trên đỉnh núi, một cái phù ảnh khổng lồ không ngừng diễn biến ra từng đoạn hình ảnh, không ngừng chậm rãi suy diễn, nghịch chuyển biến hóa.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, cùng với rất nhiều cường giả Đại năng, cũng đều gắt gao giương mắt nhìn về phía cảnh tượng bên trong một cái hộp cốt thần bí và các hình ảnh trong đó.

Dần dần, thần sắc trên mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều trở nên ngưng trọng.

Nhất là khi lần đầu tiên Di Thiên Chi Mâu hiện lên bên trong hộp cốt, ba đại Vương Giả cũng đều đồng loạt động dung.

Một lúc sau, khi Lữ Thiên Nhất hiện thân, cường thế ra tay, rất nhiều cường giả Đại năng trên đỉnh núi, đều trầm trồ khen ngợi lẫn ủng hộ.

Nhưng mà, trải qua Di Thiên Chi Mâu khóa không tác chiến, sau đó Tiểu Tặc Miêu kỳ tích ra tay, Lữ Thiên Nhất sinh tử không rõ, khiến bầu không khí toàn trường nhất thời chìm xuống đáy vực.

- Đầu tặc miêu kia, không ngờ lại có được thiên phú Độn Không!

- Nếu như ta đoán không sai, trong nháy mắt kia, con mèo này đã trốn vào không gian Trữ Vật Giới chỉ của Lữ Thiên Nhất!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả liếc mắt nhìn nhau, đồng thời lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hai người này chung quy vẫn là Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ dựa vào một hình ảnh mơ hồ, liền có thể đưa ra một vài phán đoán.

Lữ Thiên Nhất trúng độc, sinh tử không rõ, đôi mi thanh tú của nữ tử nguyệt bào trong số ba đại Vương Giả, khẽ nhú lại, toát ra sự sầu lo thật lớn.

Mặc dù Lữ Thiên Nhất, cũng không phải là đệ tử của nữ tử nguyệt bào, nhưng lấy thiên phú tiềm lực của Lữ Thiên Nhất, tuyệt đối là một trong những Đệ tử Chân truyền trung tâm nhất của Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Nếu đánh mất một vị thiên tài như vậy, đối với Tịnh Nguyệt Linh Tông mà nói chính là tổn thất rất lớn.

Khô Lâu hoàng kim và Vương Giả Ma đạo, ngoài mặt có chút kinh ngạc, nhưng trong lòng thật ra còn có chút vui mừng khi kẻ khác gặp họa!

Trong hạp cốc thần bí, trong tràng đối kháng kia, thiên tài Chân Chủ Cấp mà Tịnh Nguyệt Linh Tông tổn thất, có đến vài người. Nếu so sánh thì tổn thất của Nguyệt Ma Điện và Hắc Nhai Cung lại nhỏ hơn một chút.

Đoạn hình ảnh ngắn ngủi trong phù ảnh suy diễn đến lúc cuối cùng, đột nhiên toát ra một trận mơ hồ không rõ, lóe lên chớp chờn, vụn vụn không chừng.

- Di Tích Bảo Điện!

Một ít các cường giả Đại năng ở đây đột nhiên kinh hô lên một tiếng.

Di Tích Bảo Điện, vừa lúc hàng lâm ở ngay vị trí của Triệu Phong!

Ngay sau đó...

Vụt vụt...

Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành sinh tử không rõ, đã được đưa ra đến ngoại giới, đến trên không trung của kinh thiên cự phong.

Ánh mắt nữ tử nguyệt bào đảo qua Lữ Thiên Nhất và Lý Hoành, sắc mặt chợt biến đổi.

Hiển nhiên, tình huống của hai đại thiên tài Chân Chủ Cấp thập phần nguy kịch, cường đại như Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

- Trước cứu Thiên Nhất đã!

Ngọc thủ nữ tử nguyệt bào nhẹ nhàng vung lên, một đạo ánh trăng ngân bạch thánh khiết hoa mỹ, từ trên trời giáng xuống, bao phủ toàn thân Lữ Thiên Nhất.

- A...

Lữ Thiên Nhất dưới trạng thái hôn mê, phát ra một tiếng than nhẹ thống khổ.

Ngay sau đó...

Vụt...

Một đầu ấu thú Bò Cạp lớn cỡ bàn tay trẻ con, bị một đoàn ánh trăng ngân bạch giam cầm, rơi xuống trong tay nữ tử nguyệt bào.

Cũng không biết được vị Tiên cô nguyệt bào kia sử dụng thủ đoạn gì, trực tiếp lôi ấu thú Bò Cạp mắc ở cổ họng Lữ Thiên Nhất, thu vào trong tay mình.

- Ấu thú Bò Cạp này, không ngờ lại là trân thú Thượng Cổ biến dị cực kỳ hiếm có!

Nữ tử nguyệt bào đem ấu thú Bò Cạp giam cầm, sau đó lại lấy ra một bình thủy tinh trong suốt sáng ngời, từ trong đó bắn ra một giọt tinh dịch tinh khiết trong vắt vô ngần, mang theo ánh trăng ngân bạch huyền lệ chớp động, trực tiếp rót vào trong cơ thể Lữ Thiên Nhất.

- Thánh Linh Tịnh Dịch!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả có chút động dung.

Sau khi phục dụng Thánh Linh Tịnh Dịch, độc lực trong cơ thể Lữ Thiên Nhất rất nhanh đã được tịnh hóa sạch sẽ, không bao lâu liền thoát ly khỏi tình trạng nguy hiểm tới tính mạng.

Sau khi Lữ Thiên Nhất thanh tỉnh lại, liền đem tình hình lúc ấy cẩn thận kể lại một lần.

- Nếu ta đoán không sai, Triệu Phong kia nhất định là đã nắm giữ thời gian Truyền Thừa Bảo Điện hàng lâm!

- Xem ra, tình huống tệ hại nhất đã phát sinh! Tàn linh Tử Thánh kia đã xác định được người thừa kế di tích rồi!

- Người thừa kế di tích, hiển nhiên là một vị thiên tài ngoại lai khác cùng tiến vào truyền thừa!

Về mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh càng lúc càng ngưng trọng.

Người thừa kế di tích không gian này, có thể loại trừ Triệu Phong. Bởi vì hắn về sau mới tiến vào bảo điện, hơn nữa còn đau khổ kiên trì lâu đến như vậy.

Không khó đoán được, Triệu Phong đang vì một người thừa kế di tích khác mà tranh thủ thời gian, củng cố sơ hở của di tích.

Kết quả tệ hại nhất, chính là Di tích Tử Thánh rất có thể sẽ đổi chủ!

- Chúng ta cũng không cần phải quá lo lắng! Nếu như trong vòng mười mấy năm, người thừa kế kia không thể đột phá được cấp bậc Tôn Giả, liền không thể chân chính khống chế di tích được!

Khô Lâu hoàng kim trầm giọng nói.

Di tích Tử Thánh, dù sao cũng là một phương không gian độc lập to lớn vô cùng, cấp bậc Chân Linh Cảnh bình thường, cảnh giới hữu hạn, cho dù có Tàn linh Tử Thánh tương trợ, cũng không thể hoàn toàn luyện hóa cùng khống chế được.

- Đúng vậy! Tam Đại Tông Phái chúng ta liên thủ, nghĩ cách tiêu hao lực lượng của Tàn linh Tử Thánh, trong thời gian hơn mười năm, lực lượng Tàn linh Tử Thánh hầu như tiêu hao không còn, nếu như người thừa kế kia vẫn không thể hoàn toàn khống chế di tích, Tam Đại Tông Phái chúng ta liên thủ, đánh vào Di tích Tử Thánh cũng không có gì khó khăn!

Ma Đạo Vương Giả khắc khắc cười lạnh.

Đối với biến hóa của Di tích Tử Thánh, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều có phát hiện và phỏng đoán nhất định, hơn nữa cùng với chân tướng sự thật gần như không sai biệt bao nhiêu.

- Chỉ là tu vi Chân Huyền Cấp, muốn trong thời gian hơn mười năm, đột phá đến cấp bậc Tôn Giả, khả năng rất thấp! Lữ Thiên Nhất của bản Tông, cũng đều không làm được điều này!

Nữ tử nguyệt bào có chút cười nói.

Giữa cấp bậc Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh có một ranh giới khổng lồ, như cách biệt một trời một vực vậy!

Ví dụ như Đại quốc Thiên Bồng, tám đại thế lực che thiên, vô số Tông phái, Gia tộc... cường giả Chân Linh Cảnh san sát, Chân Chủ Cấp cũng không phải hiếm thấy, nhưng một quốc gia khổng lồ như vậy, trong vòng trăm năm cũng đều không thể sinh ra một vị Tôn Giả, có thể thấy được khó khăn trong đó ghê gớm đến mức nào.

Cho dù là tông phái Nhị tinh trong truyền thuyết, số lượng Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh cũng rất ít, mỗi khi sinh ra một vị, cũng đều đáng được chúc mừng một phen.

- Hơn nữa, chúng ta cũng không phải là không có bất cứ manh mối gì!

Ánh mắt Tiên cô nguyệt bào chợt lóe lên.

- A?

Hai đại Vương Giả Hư Thần Cảnh còn lại đều nhìn về phía Tiên cô nguyệt bào.

Tiên cô nguyệt bào mỉm cười mà không nói, chỉ khẽ nhẹ nhàng nâng lên ấu thú Bò Cạp trong tay mình.

- Hóa ra là như thế!

Khô Lâu hoàng kim và Ma Đạo Vương Giả nhất thời giật mình hiểu ra.

Manh mối kia, chính là ấu thú Bò Cạp!

Ấu thú Bò Cạp là Linh sủng của Triệu Phong, giữa hai người có một loại liên hệ cảm ứng vi diệu.

- Đầu trâu thú Thượng Cổ biến dị này, trước hết cứ giao cho Tịnh Nguyệt Linh Tông chúng ta bồi dưỡng. Thực lực của nó càng mạnh, khả năng cảm ứng cùng với Triệu Phong cũng càng trở nên mãnh liệt hơn. Đến khi cảm ứng đủ mạnh, chúng ta thậm chí rất có thể truy tra đến địa phương ban đầu của hắc!

Tiên cô nguyệt bào vừa dứt lời, liền đem ấu thú Bò Cạp thu hồi.

oOo

Đồng thời trong lúc này, tại Di tích Tử Thánh, bên trong một tòa đình đài hoa mỹ, Triệu Phong cùng với các đệ tử Tam Đại Tông Phái đều có mặt ở nơi này.

Đệ tử Tam Đại Tông Phái đều tràn ngập kiêng kỵ đối với Triệu Phong, không dám khinh suất ra tay.

Trên thực tế, trải qua một phen đại chiến, tâm lực Triệu Phong hao tổn rất lớn, không dám thường xuyên thúc giục Thần Linh Nhân như trước nữa.

Trong không gian mất trái, hàn đàm u lam kia gợn sóng dao động, kéo dài đến hơn chín trượng, lúc này dường như lại gặp phải bình cảnh.

Triệu Phong mơ hồ có cảm ứng, một khi đường kính u lam hàn đàm kia đột phá kích thước mười trượng, Thần Linh Nhân rất có thể sẽ lại sản sinh dị biến.

Thần Linh Nhân phát sinh dị biến, tiếp theo thức tỉnh sẽ xuất hiện biến cố gì, Triệu Phong cũng không thể đoán trước được.

Vút...

Âm Ảnh Phi Phong rung lên, thân hình Triệu Phong biến mất ngay tại chỗ.

Vén vện chỉ có một ít Chân Chủ Cấp như đám người Trang Quán Nhi, mới có thể bắt giữ được quỹ tích thân ảnh Triệu Phong rời đi mà thôi.

- Triệu Phong này, cho dù không sử dụng huyết mạch đồng thuật, thực lực so với Chân Chủ Cấp bình thường cũng đều mạnh hơn!

Trong lòng thiên tài Tam Đại Tông Phái ở đây, vẫn còn khiếp sợ không thôi.

- Các vị cứ tùy thời làm việc a!

Trang Quán Nhi theo sát sau đó chợt lóe lên rồi biến mất, xuyên qua lối ra ở phía Đông gian đình đài.

Mục tiêu mà Trang Quán Nhi truy tung, chính là Triệu Phong!

Nàng làm như vậy, không chỉ bởi vì trực giác bản thân mách bảo, còn bao gồm cả phân tích độc đáo khác nữa. Đi theo Triệu Phong, nói không chừng còn có thu hoạch ngoài dự liệu!

oOo

- Nàng ta không ngờ lại bám riết ta không buông, nhưng mà trên người lại không có đến nửa điểm sát ý!

Triệu Phong căn cứ vào bản đồ Tử Thánh Bảo Điện trong đầu, thân hình ở trong căn đền phức tạp như mê cung không ngừng lao đi.

Nhưng dù hần có đi nhanh đến thế nào, Triệu Phong vẫn không thoát khỏi sự đeo bám của Trang Quán Nhi!

Thực lực Trang Quán Nhi và Diệp Yên Vũ tương đương nhau, so với Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo còn mạnh hơn không ít. Triệu Phong hiện tại không có Mộc Linh Tinh Phách làm hậu thuẫn, không dám sử dụng Thần Linh Nhân quá độ, chỉ dựa vào chiến lực bản thân, quả thật thật là không làm gì được Trang Quán Nhi.

Triệu Phong và Trang Quán Nhi biến mất không bao lâu, Diệp Yên Vũ cũng tiến vào Tử Thánh Bảo Điện.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng có nhiều thiên tài Tam Đại Tông Phái tiến vào Tử Thánh Bảo Điện, không chỉ là đệ tử Tam Đại Tông Phái, còn có đệ tử thiên tài thuộc về trận doanh của Tam Đại Tông Phái nữa.

Tình hình bên trong Tử Thánh Bảo Điện, cho dù là ba đại Vương Giả ở ngoại giới, cũng đều không thể nhìn xem được.

Mấy ngày sau...

Vụt vụt...

Trước sau có hai gã thiên tài thuộc trận doanh Tam Đại Tông Phái từ trong Tử Thánh Bảo Điện truyền tống ra ngoài.

Một khi bị Tử Thánh Bảo Điện truyền tống ra ngoài, sẽ bị trực tiếp đưa đến bên ngoài không gian di tích.

Mấy gã thiên tài Tam Đại Tông Phái bị truyền tống ra ngoài này, có kẻ cúi đầu ủ rũ, có kẻ thần thái sáng láng.

Di Tích Bảo Điện, tổng thể chia làm ba tầng.

Tuyệt đại đa số thiên tài cũng chỉ luẩn quẩn ở tầng thứ nhất Vạn Tượng Bảo Điện.

Nếu như có thể gặp được truyền thừa thích hợp, ở tầng thứ nhất Vạn Tượng Bảo Điện này cũng đạt được những kỳ ngộ rất lớn.

Cái gọi là Vạn Tượng Truyền Thừa, nghe tên liền hiểu ý nghĩa, chính là bao quát vạn vật, bất luận kẻ nào cũng đều có thể ở trong đó tìm được truyền thừa thích hợp!

oOo

Ngoại giới, đỉnh núi kinh thiên cự phong.

Vụt vụt...

Thiên tài trận doanh Tam Đại Tông Phái, ngẫu nhiên lại truyền tống ra ngoài một hai người.

Lần mở ra Di tích Tử Thánh này, số lượng thiên tài trận doanh Tam Đại Tông Phái tiến vào Di Tích Bảo Điện, so với các kỳ trong dĩ vãng thì tiến vào nhiều hơn rất nhiều.

Mà hết thấy những điều này, đều là do biến cố phát sinh của chính bản thân Di tích Tử Thánh.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều chú ý những biến hóa của Di tích Tử Thánh, trước mắt cơ bản đã xác định, Di tích Tử Thánh đã có người thừa kế, hơn nữa đang kế thừa luyện hóa chỗ di tích không gian này!

Mỗi khi có một gã thiên tài đi ra, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều sẽ đưa ra nghi vấn.

Nhưng không hề có ngoại lệ, tất cả các thiên tài từ trong Di Tích Bảo Điện đi ra, đều nói rằng sau khi đi vào Di Tích Bảo Điện, cũng không có gặp lại tung tích của Triệu Phong.

oOo

Chỉ trong chớp mắt, thời gian hai tháng đã trôi qua.

Di tích Tử Thánh mở ra, đã tiến vào giai đoạn kết thúc.

Thiên tài Tam Đại Tông Phái, tuyệt đại đa số đều bị truyền tống ra ngoài.

Chỉ còn lại một số ít những thiên tài như đám người Diệp Yên Vũ, Trang Quán Nhi, cùng với Triệu Phong là vẫn không bị truyền tống ra ngoài.

- Nếu Triệu Phong kia bị truyền tống ra ngoài, không biết sẽ hiện thân ở Quần Đảo vực Thiên Lô hay là địa phương ban đầu của hắn?

Trong đầu Tiên cô nguyệt bào đột nhiên thoáng hiện ra một ý niệm.

Dù sao thiên tài thuộc Tam Đại Tông Phái tiến vào Di tích Tử Thánh, cũng đều có Lệnh bài Truyền thừa tương ứng, nhưng mà Triệu Phong kia thì lại không có!

oOo

Giờ phút này, ở Đại lục Thanh Hoa, Thánh Vực Chân Long Hội, thời gian hai tháng rất nhanh đã trôi qua!

Trên Quyết đấu trường Phù không, ngẫu nhiên lại thoáng hiện ra một đạo quang hoa, đại biểu ột gã thiên tài nào đó từ trong truyền thừa ngoại vực hiện thân!

Ồ...ô...ô...n...g!

Một lúc nào đó, trong không trung hư không, đột nhiên xuất hiện một cái quang môn cổ thanh sắc.

- Đó là khí tức của Thiên Cơ Truyền Thừa!

Chín đại Tôn Giả cùng với cường giả Đại lục các phương, đều hô nhỏ một tiếng.

Vút...

Trong lối ra đại biểu cho Thiên Cơ Truyền Thừa, một gã thanh niên bước ra, một thân tu vi khí tức cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành!

- Vũ Thiên Ngô!

Toàn trường dấy lên một trận kinh hô khe khẽ.

Nhưng mà, các cường giả trường bối một phương Vạn Nguyên Tông, sắc mặt lại có chút khó coi.

Bởi vì tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa này, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, còn có Tân Vô Ngân nữa, nhưng Tân Vô Ngân cho đến giờ vẫn chưa đi ra.

437. Chương 438: Truyền Thừa Chấm Dứt

Sau khi Vũ Thiên Ngô hiện thân, lập tức khiến cho toàn trường Chân Long Hội chú ý tới.

Dù sao truyền thừa hắn tiến vào cũng là Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa thần bí nhất!

Còn nữa, bản thân Vũ Thiên Ngô chính là đệ nhất thiên kiêu lực áp mấy chục thời đại của Đại lục Thanh Hoa, liên tục hai kỳ Chân Long Hội, đều không người nào có thể đoạt đi địa vị này, cũng chỉ có duy nhất tồn tại cá biệt là Triệu Phong mới có năng lực cùng tranh phong mà thôi.

- Không hổ là Thiên Cơ Truyền Thừa, ngăn ngử chỉ trong thời gian hai tháng, đã khiến Vũ Thiên Ngô từ Chân Huyền Cấp đỉnh phong, đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành!

- Vũ Thiên Ngô này thực lực tăng phúc, khó có thể phỏng đoán, cường giả Chân Chủ Cấp thế hệ trước chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn!

Một ít cường giả lão bối ở đây đều nhận ra được biến hóa khí tức cực lớn trên người Vũ Thiên Ngô.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô thâm thúy sáng ngời, giống như ngôi sao trong đêm tối, thỉnh thoảng trong lúc chớp động, có một luồng ý chí cường đại bề ngỗ thiên hạ, trùng kích tâm linh, ngay cả một ít cường giả Chân Chủ Cấp lão bối cũng đều có chút không thể nhìn thẳng vào ánh mắt của hắn.

Chín đại Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, đều thân thiết chờ mong nhìn về phía Vũ Thiên Ngô.

Thiên Cơ Truyền Thừa cổ xưa nhất thần bí nhất, cho dù là mấy vị Tôn Giả này, trong các kỳ Chân Long Hội xa xưa, cũng không ai có được cơ duyên có thể đi vào!

- Ngô nhi tại trước Chân Long Hội đã cố ý áp chế cảnh giới tăng lên, hôm nay từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa đi ra, trực tiếp đạt tới Chân Chủ Cấp tiểu thành, cũng chỉ là một cái kinh hỉ nhỏ mà thôi!

Về mặt Tôn Giả Vũ Tinh Thần mang theo ý cười, thân hình nhoáng lên, trong lúc cất bước đã đi tới bên người Vũ Thiên Ngô.

Ngắn ngủi trong thời gian hơn hai tháng, từ Chân Huyền Cấp đỉnh phong đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành, tốc độ tiến cấp bậc này, dựa theo lẽ thường có thể nói là khó có thể tin nổi!

Chẳng qua Vũ Thiên Ngô tiến vào chính là Thiên Cơ Truyền Thừa, bản thân sớm đã có cảnh giới ngang bằng Chân Chủ Cấp, tự nhiên không thể cân nhắc theo lẽ thường.

- Ngô nhi, lần này ngươi có thể từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa thành công trở về, dĩ nhiên là đã đạt được đại kỳ ngộ. Chẳng biết thu hoạch của ngươi như thế nào?

Thứ Vũ Tinh Thần quan tâm nhất chính là thu hoạch của Vũ Thiên Ngô.

Theo trong Ngoại Vực truyền thừa đi ra, thu hoạch chủ yếu đơn giản là ba loại:

Loại thứ nhất là công pháp truyền thừa, tìm được hệ thống truyền thừa nhất mạch nào đó, hoặc là y bát của vị Đại năng Thượng Cổ nào đó.

Loại thứ hai là truyền thừa Thần binh bảo vật, bao gồm cả một ít tài nguyên trân bảo đã tuyệt tích tại Đại lục Thanh Hoa! Rất nhiều những trân bảo Ngoại Vực, chảy vào Đại lục, thậm chí sẽ dẫn phát một hồi phong bạo.

Loại thứ ba là một ít kỳ ngộ đặc thù, khiến các phương diện tu vi, thiên phú, thực lực bản thân cũng đều có sự tăng trưởng và lột xác nhất định.

Ồ...ô...ô...n...g!

Lời nói vừa dứt, trên người Tôn Giả Vũ Tinh Thần đột nhiên bộc phát ra một tầng quang vụ trong suốt thần bí, bao phủ chính mình và Vũ Thiên Ngô bên trong.

Dưới sự bao phủ của quang vụ trong suốt kia, cho dù là cấp bậc Tôn Giả, cũng khó có thể rình nghe hai người trao đổi nói chuyện.

Người bên ngoài chỉ có thể nhìn thấy Vũ Thiên Ngô và phụ thân đang thấp giọng trao đổi, ngay cả hình dáng thân hình cũng có vẻ vô cùng mơ hồ, cho dù là biết được thuật đọc khẩu âm, cũng không thể nào nhận ra được nội dung trò chuyện.

Nhưng mà trên mặt Tôn Giả Vũ Tinh Thần liên tục lộ ra kinh hỉ, khiến cho những người khác chắc chắn rằng, lần này Vũ Thiên Ngô tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, tuyệt đối có kỳ ngộ cùng thu hoạch lớn lao.

- Thiên Cơ Truyền Thừa mỗi một lần hàng lâm, đều sẽ thay đổi bố cục Đại lục! Vũ Thiên Ngô có thể đi vào Thiên Cơ Truyền Thừa, hơn nữa thành công trở về, tương lai rất có thể sẽ vẽ nên một trang sử huy hoàng trên lịch sử Đại lục!

Phó Minh chủ cự hán cổ đồng, trên mặt mang theo vài tia tán thưởng và chờ mong nồng đậm.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, vài đạo thân ảnh của Vạn Nguyên Tông rất nhanh tiếp cận hai người Vũ Tinh Thần.

- Hửm?

Sắc mặt Vũ Tinh Thần có chút trầm xuống, một luồng khí tức khổng lồ thâm thúy như biển bộc phát ra, nhất cử ép vài vị cường giả Chân Chủ Cấp Vạn Nguyên Tông tới mức không thể thở nổi!

- Tôn Giả bớt giận, chúng ta là Trưởng lão của Vạn Nguyên Tông thuộc Bắc Đại lục, có một chuyện muốn thỉnh giáo Vũ Thiên Ngô!

Một vị lão giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh trong số đó, vẻ mặt vô cùng cung kính nói nhanh.

- Vạn Nguyên Tông?

Vũ Tinh Thần khẽ đọc mấy chữ này, cảm thấy có chút quen thuộc, dường như nghĩ đến một Tông phái huy hoàng cùng với những vị Đại năng nào đó của ngày xưa, sắc mặt thoáng dịu đi một ít.

Vạn Nguyên Tông đặt ở Bắc Đại lục, luận thực lực cũng gần tiếp cận với Thiên Nguyên Tông!

Hai người Vũ Tinh Thần không cần suy nghĩ, cũng có thể đoán được mục đích của bọn họ, mấy người Vạn Nguyên Tông chính là tới tìm hiểu tình huống của Tân Vô Ngân!

Thiên tài tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, còn có một người nữa, đó chính là Tân Vô Ngân!

- Ở trong truyền thừa, ta chỉ gặp qua Tân Vô Ngân một lần, về sau chẳng thấy bóng dáng của hắn nữa!

Vũ Thiên Ngô nói thẳng.

Hắn từng cùng Tân Vô Ngân luận bàn qua, đối phương đã mang đến cho hắn cảm giác vô cùng thần bí, sâu không thể lường được.

Chẳng qua, ở trong một đại truyền thừa như Thiên Cơ Truyền Thừa, các thiên tài tiến vào không giới hạn trong số thiên tài của Đại lục Thanh Hoa, còn có các thiên tài Ngoại Vực khác nữa.

Nghe xong câu trả lời của Vũ Thiên Ngô, thần sắc vài vị trưởng bối Vạn Nguyên Tông nhất thời có chút ảm đạm.

Tiến vào truyền thừa Ngoại Vực, nếu như không thể đi ra, rất có thể là đã xuất hiện chuyện ngoài ý muốn!

- Tân Vô Ngân thật rất có thể đã ngã xuống!

Vũ Thiên Ngô cũng không hề uyển chuyển chút nào.

Sắc mặt mấy người Vạn Nguyên Tông lại càng thêm khó coi, vẻ mặt lộ ra vẻ mất mát à sa sút nồng đậm.

- Chẳng qua, theo như tin tức ta tìm được từ trong Thiên Cơ Truyền Thừa, còn có một loại khả năng rất nhỏ có thể xảy ra! Thiên tài tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, có xác suất cực nhỏ, có được tư cách tiến vào Thiên Cơ “Phân Truyền thừa” đẳng cấp cao hơn!

Vũ Thiên Ngô hơi chút chần chờ nói.

Thiên Cơ Truyền Thừa là đại truyền thừa nổi tiếng trong thiên địa vũ nội, từ Chủ Truyền thừa, phân hóa thành vô số những chi nhánh to to nhỏ nhỏ, chiếu rọi khắp các thiên địa.

Đương nhiên, loại xác suất theo như lời Vũ Thiên Ngô nói, phi thường nhỏ, thậm chí chỉ là một loại truyền thuyết!

Ít nhất trong lịch sử của Đại lục Thanh Hoa, đều chưa từng xuất hiện qua ví dụ như vậy.

Vài vị trưởng bối Vạn Nguyên Tông tuy có một tia kỳ vọng, nhưng hiển nhiên không ôm quá nhiều hy vọng, lập tức ảm đạm xoay người rời đi.

Thánh Vực Chân Long Hội.

Sau khi trải qua hơn hai tháng, đầu tiên là thường xuyên có Chân Long thiên tài từ trong Ngoại Vực truyền thừa tương ứng đi ra.

Trong cùng một truyền thừa, cũng có một vài thiên tài có thể trở về, còn một bộ phận thiên tài thì lại xuất hiện tình huống ngoài dự liệu ở trong truyền thừa Ngoại Vực.

Trong thời gian hơn hai tháng này, những thiên kiều cái thể như đám người Thạch Thừa Thiên, Băng Vi Tiên Tử, Đạm Thai Lan Nguyệt cũng đều hiện thân, thu được những tiến triển không tệ.

Trong đó, Băng Vi Tiên Tử từ trong Huyền Băng Truyền Thừa phản hồi, tu vi đột phá đến Chân Chủ Cấp, tiến triển vẹn vẹn chỉ kém mỗi Vũ Thiên Ngô mà thôi!

Thiên Cơ Truyền Thừa, Huyền Băng Truyền Thừa, đều đã chấm dứt truyền thừa.

Không lâu sau, Thương Vũ Nguyệt mang theo một luồng kiếm khí sắc bén xuyên phá thiên tiêu, từ trong Thất Kiếm Truyền Thừa phản hồi, một thân tu vi tiếp cận Chân Chủ Cấp, trên người mơ hồ đăng hiện Kiếm Ý, thậm chí có thể mang đến áp lực vô hình cho những Chân Chủ Cấp ở đây!

Trong ghi chép về Tứ Đại Truyền Thừa của Đại lục Thanh Hoa, Thất Kiếm Truyền Thừa gần sát với Thiên Cơ Truyền Thừa! Kiếm Tôn Diệp Vô Tà năm xưa, đã từng tiến vào Thất Kiếm Truyền Thừa này.

Trong thời gian gần ba tháng, tất cả những truyền thừa to to nhỏ nhỏ kết nối với Đại lục Thanh Hoa, toàn bộ đều đã chấm dứt.

Số lượng các thiên tài từ trong truyền thừa Ngoại Vực toàn thân trở ra, ước chừng chỉ có một nửa số lượng tiến vào.

Các thiên tài của Đại quốc Thiên Bồng như bọn Kim Thái tử, Vương Tiểu Quái, Thiên Vân Chi... cũng đều nhất nhất hiện thân.

Nhưng Triệu Phong và Liễu Cẩm Hâm, đều không có từ trong truyền thừa Ngoại Vực trở về.

- Hâm nhi...

Ở một góc Chân Long Hội, Hồng Hồ Thành chủ cặp mày nhíu chặt, trên mặt lộ ra vẻ sầu lo sâu sắc.

Truyền thừa mà Liễu Cẩm Hâm tiến vào, cũng không phải là đại truyền thừa, mà là một Thiên Thánh Cẩm Truyền Thừa đặc thù, thập phần thiên môn.

Cả Chân Long Hội cũng chỉ có một mình nàng tiến vào cái truyền thừa thiên môn này mà thôi.

Trong một trăm Chân Long thiên tài, Liễu Cẩm Hâm cũng không tính là đặc biệt nổi trội, nàng không phản hồi từ trong truyền thừa, các Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, cũng không chú ý tới.

Dựa theo lẽ thường mà nói, Liễu Cẩm Hâm quá nửa đã gặp phải chuyện ngoài ý muốn.

- Tất cả các truyền thừa, cơ bản cũng đều đã chấm dứt! Chẳng qua, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, cuối cùng tiến vào một truyền thừa vô danh, hiện tại cũng không hề có chút tin tức nào!

Các Tôn Giả Liên minh Thánh Vực, lại thập phần chú ý đối với điều này.

Hai người Triệu Phong, tiến vào một cái đại truyền thừa vô danh, quy mô cấp bậc thậm chí so với chi nhánh Thiên Cơ Truyền Thừa, rõ ràng còn cao một bậc!

Nhưng mà, đã qua thời gian gần ba tháng, bất luận Triệu Phong hay là Triệu Vũ Phi, cũng đều không có từ trong truyền thừa vô danh kia đi ra!

- Với huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong này, năng lực sinh tồn hẳn phải rất mạnh mới đúng...

Vài vị Tôn Giả, nhất thời thấp giọng nghị luận.

Triệu Phong chính là Hắc Mã Vương của kỳ Chân Long Hội lần này, tân thiên kiều cái thể của Đại lục Thanh Hoa, trong đại thời đại huy hoàng cường thịnh này, chỉ có một mình hắn mới có thể cùng Vũ Thiên Ngô tranh phong một phen.

Nhưng một gã Hắc Mã Vương tràn ngập những kỳ tích như thế, sau khi tiến vào truyền thừa vô danh lâu như vậy, đến nay vẫn chưa hiện thân.

- Triệu Phong... Chẳng lẽ kỳ tích của ngươi, đến đây liền chấm dứt rồi sao?

Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo lẩm bẩm nói nhỏ.

Hắn từng tận mắt chứng kiến Triệu Phong phát triển cùng quật khởi, tuyệt không tin đối phương sẽ dễ dàng ngã xuống như vậy.

Thậm chí ngay cả vài vị Tôn Giả cũng nhất trí cùng cho rằng, năng lực sinh tồn của Triệu Phong tuyệt đối cường đại.

Triệu Phong có được Thần Linh Nhân, có lẽ không nhất định có thể đánh thắng nổi Vũ Thiên Ngô, nhưng năng lực sinh tồn tuyệt đối còn mạnh hơn một bậc.

Năm đại thiên kiêu cái thế nhất nhất hiện thân, chỉ có Triệu Phong là vẫn không phản hồi từ trong truyền thừa vô danh.

Đối với điều này, bất luận là Tôn Giả của Liên minh Thánh Vực, hay là cường giả trưởng bối khắp nơi trên Đại lục, các thiên tài tân tinh, cũng đều thập phần chú ý.

- Triệu Phong này, có lẽ chính là một ngôi sao chổi ngắn ngủi lóe sáng trong dòng sông dài lịch sử của Đại lục!

Rất nhiều cường giả lão bối đều nhẹ nhàng thở dài.

Mấy người thuộc thế hệ trước như bọn họ, đã từng chứng kiến rất nhiều những thiên tài lên lên xuống xuống, thậm chí những thiên tài chói mắt chết non trên con đường vô đạo, cũng từng gặp qua không ít!

Theo thời gian trôi qua, người trên Thánh Vực Chân Long Hội, càng ngày càng ít.

Sự kiện đỉnh phong mấy tháng trước dần dần điều linh, phong cảnh trở nên hoang tàn.

Đến cuối cùng, chỉ còn lại một số rất ít người, như đám người Hồng Hồ Thành chủ, Phó Giáo chủ Thiết Huyết Giáo, thật sự không cam lòng rời đi.

Nhưng bất luận là Triệu Phong, hay là Liễu Cầm Hâm, hoặc là Tân Vô Ngân, chung quy vẫn không phản hồi Thánh Vực Chân Long Hội.

- Xem ra Vũ Phi quá nửa là đã gặp phải bất trắc rồi!

Cao tăng trưởng bối Thiên Nguyên Tông đều cảm thấy tiếc hận, âm thầm thở dài.

- Làm sao có thể? Trên người Vũ Phi chảy xuôi huyết mạch thần thoại Thái Cổ Vạn Tộc Bổng đó!

Bạch Vân Đạo Tôn của Thiên Nguyên Tông, trên mặt tràn ngập hoài nghi và không tin.

Hắn là sư tôn của Triệu Vũ Phi, vẫn luôn tràn ngập tin tưởng và chờ mong đối với đệ tử của mình, thậm chí mãi cho đến nay, trong lòng vẫn luôn tử thủ cái bí mật kia.

Nhưng mà, thời gian trôi qua lâu như vậy, Thánh Vực Chân Long Hội đã hạ xuống màn che, Triệu Vũ Phi vẫn không phản hồi.

- Thái thượng Trưởng lão, Thánh Vực Chân Long Hội đã chấm dứt, đã đến lúc quay trở về rồi!

Một vị lão giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Thiên Nguyên Tông, vẻ mặt cung kính nói.

- Các người trở về trước đi, ta đợi thêm vài ngày nữa!

Bạch Vân Đạo Tôn nhắm chặt hai mắt, khẽ phất tay.

Trong đám người Thiên Nguyên Tông, Mạc Thiên Y muốn nói lại thôi, trong lòng thở dài:

- Triệu Phong, Vũ Phi sư muội, không ngờ các người lại cùng nhau mất tích trong truyền thừa Ngoại Vực vô danh kia!

Mãi cho đến lúc này, không còn ai tin tưởng rằng, Triệu Phong hoặc là Triệu Vũ Phi còn có khả năng quay trở về nữa.

Đồng dạng là đại truyền thừa, đối với Thiên Cơ Truyền Thừa hoặc là Thất Kiếm Truyền Thừa, Đại lục Thanh Hoa ít nhiều vẫn hiểu biết nhất định. Nhưng hai người Triệu Phong tiến vào truyền thừa vô danh

đó, ngay cả cường giả Liên minh Thánh Vực, cũng không một ai biết rõ, tính hung hiểm căn bản là không thể đoán trước được!

- Bạch Vân lão đạo, ngươi vẫn nên nén bi thương trở về đi!

Một vị Tôn Giả trong đó lắc lắc đầu.

o0o

- Phó Giáo chủ, chúng ta đến khi nào thì phản hồi Đại quốc? Triệu Phong kia đã tiến vào truyền thừa vô danh hung hiểm, chỉ sợ đã...

Một vị hộ pháp Thiết Huyết Giáo khẽ nói.

- Đợi thêm ba ngày cuối cùng đi!

439. Chương 440: Trở Về Thanh Hoa Vực

440. Chương 441: Trở Về Thanh Hoa Vực 2

441. Chương 442: Đà Chủ

442. Chương 443: Liên Minh Thiết Long

443. Chương 444: Thánh Viên Ma Giáo

444. Chương 445: Phong Lôi Áo Nghĩa

445. Chương 446: Tĩnh Chông Chúa

446. Chương 447: Chân Long Hội Huy Hoàng

447. Chương 448: Thiết Vân Tử Vong

448. Chương 449: Mâu Biển (thượng)

449. Chương 450: Mâu Biển (trung)

450. Chương 451: Mâu Biển (hạ)

451. Chương 452: Phương Pháp Duy Nhất

452. Chương 453: Giết Một Người

453. Chương 454: Từ Khi Chia Tay Đến Giờ Không Có Vấn Đề Gì Chứ

454. Chương 455: Bại Tướng Dưới Tay

455. Chương 456: Huyết Thi Nhiên Hư

456. Chương 457: Năng Lực Mới Của Huyết Mạch

457. Chương 458: Minh Tâm Chúng

458. Chương 459: Trở Về

459. Chương 460: Trở Về 2

460. Chương 461: Tay Sai Khủng Bố

461. Chương 462: Mồi Nhử

462. Chương 463: Mồi Nhử 2

463. Chương 464: Lôi Đình Tốc Công

464. Chương 465: U Long Điện Vương

465. Chương 466: Dấu Hiệu Mâu Thân

Buồn cười, thời điểm ban ngày ở trên lâu đài cổ, có người còn hoài nghi Triệu Phong có thật sự giải quyết Khô Lâu Đường chủ này mối nguy hiểm ẩn hay không.

- Quả nhiên, không đem nguy cơ của Địa vực Hoành Vân nhỏ đi, người quyết sẽ không rời đi!

Túc lão thở dài ra một hơi.

Triệu Phong có chút cười, đem Vạn Quỷ Châu thu hồi.

Ngày ấy, sau khi rời khỏi Bách Phần Cẩm Địa, Triệu Phong cũng thu Khô Lâu Đường chủ vào Vạn Quỷ Châu luôn.

Đây chính là đề nghị của bản thân Khô Lâu Đường chủ.

Hoàn cảnh trong Vạn Quỷ Châu chỉ thích hợp Quỷ thi sinh tồn, không phải là chốn sinh linh bình thường có thể sống được, nhưng hiển nhiên, Khô Lâu Đường chủ đã thoát ly phạm trù người thường!

Sống nhờ ở trong Vạn Quỷ Châu, với thể chất khô lâu của Khô Lâu Đường chủ, thương thế và thực lực của hắn cũng có thể rất nhanh khôi phục lại!

Một lát sau, Triệu Phong cùng Túc lão đi ra khỏi mật thất, hiện thân trong đám phế tích của lâu đài cổ.

Trong lâu đài cổ vẫn còn có một vài thân ảnh, như bọn người Khương Tam Phong, Diệp Diệp, Lâm Thông, Tĩnh Công chúa...

Mọi người phát hiện, thời điểm Túc lão đi ra, quần áo bị ướt sũng mồ hôi, bộ dạng thất hồn lạc phách, dường như đã gặp phải sự kinh hãi và đả kích nào đó rất lớn.

Mà Triệu Phong, vẫn như cũ cười nhạt tự nhiên.

Trong lòng bọn người Lâm Thông và Tĩnh Công chúa đều kinh nghi bất định.

Mặc dù bọn người Tĩnh Công chúa tò mò, nhưng bọn họ đều biết, nếu Triệu Phong và Túc lão không nói ra, e rằng bí mật trong đó sẽ vĩnh viễn được giữ kín.

- Đà chủ!

Khương Tam Phong cùng Diệp Diệp đi đến trước người Triệu Phong.

Triệu Phong hướng Túc lão gật đầu chào một cái, sau đó dẫn theo hai người bay khỏi lâu đài cổ, trước hết lên đường phản hồi Hiểu Nguyệt Tông.

- Triệu huynh đệ yên tâm, Địa vực Hoành Vân, sẽ hoàn toàn thay đổi!

Túc lão nhìn theo hướng ba người Triệu Phong rời đi.

oOo

Một khoảng thời gian sau đó, thế cục Địa vực Hoành Vân, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Liên minh Thiết Long từng một tay che trời, ở trong mấy tháng ngắn ngủn, hoàn toàn tan rã.

Thời đại cũ kết thúc, nghênh đón thời đại mới!

Sau khi hủy diệt Liên minh Thiết Long, Liên minh Thí Long đứng lên thay thế, hơn nữa còn ở sau lưng thúc đẩy duy trì Hoàng thất Thiên Phong trước đây, thành lập Cường quốc Thí Long.

Địa bàn của Cường quốc Thí Long chính là địa bàn trước đây của hai đại Cường quốc Thiên Phong, Thiết Long, nhưng Tổng đà lại thành lập ở Thập Tam Quốc, chính xác mà nói, là thành lập ở Tương Vân Quốc, một trong Hoành Vân Thập Tam Quốc.

Trên danh nghĩa, Cường quốc Thí Long cơ bản thống lĩnh cả Thập Tam Quốc, nhưng đại biểu chân chính quyết định thiên hạ sinh linh và thế giới Tông môn, lại là Liên minh Thí Long!

Túc lão đem Liên minh Thí Long thành lập ở Tương Vân Quốc, trong này cũng ẩn chứa thâm ý nhất định!

oOo

Mấy ngày sau, Triệu Phong cùng hai người Khương Tam Phong, phản hồi Tương Vân Quốc, đi trước một chuyến đến Hiếu Nguyệt Tông.

Chuyến này phản hồi, Triệu Phong muốn từ biệt mọi người.

Hiếu Nguyệt Tông, phủ đệ Đại Trưởng lão.

- Sư tôn, năm đó ngài vì cứu chúng ta, chặt đi một cánh tay. Lần này ta phản hồi Đại quốc Thiên Bồng, sẽ vì ngài mà chế tạo một kiện Thần binh thích hợp!

Triệu Phong nhìn một đầu tay áo trống rỗng của Đại Trưởng lão, có chút chua xót, trịnh trọng hứa hẹn.

Chỉ cần có thể luyện chế thành Hắc Âm Quang Luân, cho dù Đại Trưởng lão đã mất đi một cánh tay, thực lực vẫn còn có thể tăng trưởng, thậm chí còn có thể siêu việt thời kỳ đỉnh phong.

Lần này từ trong Di tích Tử Thánh trở về, Triệu Phong cũng tặng cho Đại Trưởng lão một ít linh đan và trân tài hiếm quý của Vực Ngoại, không chỉ có hoàn toàn chữa khỏi ám tật trong cơ thể Đại Trưởng lão, còn giúp cho tu vi của ông ta, nhất cử đột phá đến Chân Nhân Cấp đỉnh phong, cách Chân Huyền Cấp cũng không còn xa.

Trong Hiếu Nguyệt Tông, Tông chủ tân nhậm Dương Kiên, mấy ngày trước đã thành công đột phá Chân Linh Cảnh.

Thực lực cả Hiếu Nguyệt Tông đều tăng vọt lên vài lần, nghiêm nhiên trở thành đệ nhất cường Tông của cả Thập Tam Quốc.

Hơn nữa trong sơn môn có các cường giả Chân Chủ Cấp như Thiết Tiêu và Lâm Thông tọa trấn, theo Triệu Phong đánh giá, cấp bậc tông phái của Hiếu Nguyệt Tông, đã tiếp cận Nửa Tinh rồi.

- Phong nhi, vì sư chỉ mong ngươi có thể tiến xa hơn nữa!

Ánh mắt Đại Trưởng lão utor ắt, nhìn theo ba người Triệu Phong phá không bay khỏi Thiên Nguyệt Sơn.

Lần này biệt ly, không ai biết trước đến lúc nào Triệu Phong mới phản hồi trở về.

Đương nhiên, trước khi rời đi, Triệu Phong đã làm ra một loạt các bố trí.

Minh Tâm Chủng trên người Lâm Thông bị hấn tiến thêm một bước củng cố tăng cường, thậm chí đánh hạ xuống "Dấu hiệu Mâu thần".

Hiển nhiên, với tiềm lực của Lâm Thông, ngày sau đột phá Chân Chủ Cấp cũng không phải là việc khó.

- Có Minh Tâm Chủng tăng cường này cùng với Dấu hiệu Mâu thần, ngày sau cho dù có chuyện nguy nan gì, ta cũng có thể dùng Di Thiên Chi Mâu hàng lâm nơi này!

Triệu Phong tự nhiên không khỏi lo lắng về tương lai xa xôi sau này.

Theo tinh thần Đồng lực của hấn không ngừng lớn mạnh, ngày sau cho dù ở Đại quốc Thiên Bồng, cũng có thể khiến cho Di Thiên Chi Mâu hàng lâm nơi này.

Mà Dấu hiệu Mâu thần cũng chính là một cái tọa độ để cảm ứng.

- Đà chủ, thế cục khu vực Hoành Vân đã ổn định, lúc nào chúng ta sẽ xuất phát?

Khương Tam Phong dò hỏi.

- Còn một chuyện cuối cùng!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một tia ôn nhu hiếm thấy.

oOo

Nửa ngày sau, Triệu Phong đi tới một chỗ thâm sơn mật địa giống như thế ngoại đào nguyên, gặp lại cha mẹ mình, cùng với một ít thân quyến trong Triệu Tộc.

Mà trong đó, còn bao gồm cả Quảng Quân Hầu!

Năm đó thời điểm Triệu Phong rời khỏi Địa vực Hoành Vân, Đại Trưởng lão không chỉ cẩn thận sắp xếp cho hắn đường ra tương lai ổn định, còn an bài thích đáng ột ít người liên quan khác, bao gồm cả đám người cha mẹ và sư tôn cũ của Triệu Phong.

Ở trong núi làm bạn với cha mẹ mấy ngày, Triệu Phong rốt cuộc cũng rời đi, trước khi đi còn cùng Quảng Quân Hầu từ biệt.

Vút...

Triệu Phong thổi động một đạo phong lôi điện quang, cùng hai người Khương Tam Phong sóng vai rời đi.

Quảng Quân Hầu nhìn theo bóng dáng đệ tử rời đi, trên mặt có một sự tự hào khó có thể che giấu.

Vút...

Một gã thiếu niên cổ phác, chẳng biết từ nơi nào xuất hiện, đứng sóng vai với Quảng Quân Hầu.

- Sư tôn, đệ tử không thể tiếp tục làm bạn bên cạnh người nữa, ta cũng phải rời khỏi khu vực Hoành Vân rồi!

Bắc Mặc hướng Quảng Quân Hầu vái dài một cái.

Nội tâm Quảng Quân Hầu vui mừng, cả đời có hai gã đệ tử Triệu Phong, Bắc Mặc, ông ta có chết cũng không uống!

Năm đó Bắc Mặc dưới uy thế của Trưởng lão Tông môn, không thể không làm ra lựa chọn khuất phục.

Mặc dù hắn từng bái làm môn hạ của Vân Hải Chân Nhân, nhưng nội tâm Bắc Mặc, chỉ có một vị sư tôn Quảng Quân Hầu này mà thôi.

- Ta một mực ấn nhẫn làm môn hạ của Vân Hải, chờ đợi một ngày nào đó nghịch tập, chỉ tiếc, Triệu sư đệ quá mức cường đại!

Bắc Mặc nhìn theo thân ảnh Triệu Phong dung nhập phía chân trời.

Vị sư đệ này của hắn, từ vị trí như một con kiến ở tầng dưới chót của Tông môn, từng bước một quật khởi, kỳ tích giống như sao chổi, đối kháng với Trưởng lão Tông môn cao không thể với tới.

Cuối cùng, hắn đã thành công!

Hắn không chỉ có cải biến vận mệnh Hiếu Nguyệt Tông, mà còn một tay chúa tể vận mệnh Địa vực Hoành Vân!

o0o

Mấy ngày sau, tin tức Cường quốc Thí Long thành lập rơi vào tai các thế lực tại Địa vực Hoành Vân.

Hiện nay, thế lực cực mạnh của Địa vực Hoành Vân chính là Liên minh Thí Long, hoàn toàn bao trùm phía trên hết thảy các Tông môn, Gia tộc.

Nhưng nghe nói, Đại Trưởng lão của Liên minh Thí Long, chính là Triệu Phong, kẻ vừa mới xuất phát rời đi không bao lâu.

Tại đại điển lập minh, Triệu Phong cũng không có xuất hiện.

Nhưng địa vị Đại Trưởng lão siêu nhiên toàn bộ Liên minh của hắn, ở cả Địa vực Hoành Vân này, không ai có thể nghi ngờ.

Cho dù là rất nhiều năm sau này, danh hào Đại Trưởng lão Liên minh Thí Long này, vẫn như cũ được người ta say sưa truyền tụng, ngay cả sau khi Triệu Phong rời khỏi khu vực Hoành Vân, rất lâu sau đó cũng không có trở về.

o0o

Tại một nơi hoang dã mờ mịt không bóng người.

Một đầu Kim Bích Cự Đĩnh giương cánh bay cao, tốc độ của nó cực nhanh, thậm chí tiếp cận Chân Chủ Cấp.

Kim Bích Cự Đĩnh chở theo ba người, dần dần thoát ly Địa vực Hoàn Vân.

- Đà chủ, lần này ngài phản hồi Thiên Bồng, chẳng biết sẽ mang đến cho Đại lục bao nhiêu đả kích!

Diệp Diệp hì hì cười.

Cho dù ở tại thời đại đỉnh phong này, một thiên kiêu cái thế giống như Triệu Phong, cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Đến nay, Triệu Phong cũng chỉ mới mười tám tuổi.

Mà các thiên kiêu cái thế thế hệ trước, như là mấy người Vũ Thiên Ngô, Băng Vi tiên tử, độ tuổi phổ biến so với Triệu Phong còn lớn hơn gần mười tuổi.

- Đà chủ, ngài từ trong truyền thừa Vực Ngoại phản hồi, tu vi cao tới Chân Chủ Cấp tiểu thành, ngoại trừ Vũ Thiên Ngô ra, e rằng không còn ai có thể làm đối thủ của ngài!

Trong lời nói của Khương Tam Phong, có một tia cung kính.

Triệu Phong từ chỗ hai người này biết được, Vũ Thiên Ngô lúc mới từ truyền thừa Vực Ngoại đi ra, đã là Chân Chủ Cấp tiểu thành, khí tức cường đại, làm cho các Chân Chủ Cấp nổi danh đã lâu cũng phải khiếp sợ.

- Như vậy xem ra, Vũ Thiên Ngô cũng đã đột phá đến Chân Chủ Cấp tiểu thành cách đây nửa năm!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Phóng mắt khắp cả Đại lục hiện nay, trong các thiên tài cùng thế hệ, dường như chỉ có Vũ Thiên Ngô mới có thể cùng Triệu Phong sánh vai.

Khương Tam Phong và Diệp Diệp cũng cho rằng như vậy.

Chẳng qua, trong đầu Triệu Phong lại hiện lên hình ảnh một gã thiếu niên bình thường không sợ hãi, bình thường vô kỷ.

- Tân Vô Ngân và Vũ Thiên Ngô, cùng nhau tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa, nhưng chỉ có một mình Vũ Thiên Ngô đi ra!

Khương Tam Phong nói.

- Tân Vô Ngân cũng không có trở về?

Triệu Phong không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Ở trong mắt thường nhân, một khi không từ trong truyền thừa Vực Ngoại đi ra, có thể xem như là đã chết rồi.

Triệu Phong không phủ nhận điểm này.

Nhưng chuyện gì cũng đều không có tuyệt đối!

Ví dụ như Triệu Vũ Phi, chính là một ngoại lệ!

Nàng không có từ trong truyền thừa Vực Ngoại đi ra, thế nhưng không chỉ có không có chuyện gì, mà còn đạt được đại kỳ ngộ kinh thiên.

Theo Triệu Phong đánh giá, Chân Long Hội lần này, kỳ ngộ của những thiên tài khác chỉ sợ đều không thể so sánh với Triệu Vũ Phi.

Bao gồm cả Triệu Phong, luận kỳ ngộ, hẳn vẫn kém hơn Triệu Vũ Phi một chút.

Dù sao, Triệu Vũ Phi cũng sắp sửa kế thừa cả không gian di tích khổng lồ.

Phải biết rằng, cấp bậc truyền thừa của Di tích Tử Thánh vốn là bao trùm trên rất nhiều các truyền thừa, trừ phi là Thiên Cơ Truyền Thừa đẳng cấp cao hơn nữa.

- Lần này ta phản hồi Thiên Bồng, chủ yếu phải giải quyết ba sự kiện!

Triệu Phong ngồi xếp bằng ở trên Kim Bích Cự Đỉnh, trong lòng thoáng cân nhắc.

Sự kiện đầu tiên, đó là đem Sinh Mệnh Tân Dịch đưa đến Tổng Đà Thiết Huyết Giáo, chữa trị cho vị lão giả tóc đỏ thần bí kia, hoàn trả lại một cái nhân tình.

Sự kiện thứ hai, chế tạo một cái Hắc Âm Quang Luân dành riêng cho Đại Trưởng lão.

Sự kiện thứ ba, có quan hệ đến vị hôn thê của hắn – Liễu Cầm Hâm!

Hai sự kiện đầu tiên, đối với Triệu Phong mà nói, không có nhiều khó khăn.

Nhưng mà sự kiện thứ ba... Triệu Phong lại thoáng có chút đau đầu.

Năm đó, sau khi thoát khỏi Hồng Hồ Thành, Triệu Phong đã cấp cho Liễu Cầm Hâm một cái hứa hẹn hôn ước:

- Cuối cùng có một ngày, chờ đến khi ta không còn vướng bận gì, sẽ trở về cưới nàng!

Trước mắt mà nói, Triệu Phong đã thành công ổn định thế cục khu vực Hoàn Vân, trong lòng quả thật không còn vướng bận gì cả.

Như vậy, hiện tại cũng là thời khắc Triệu Phong nên đi thực hiện lời hứa hẹn kia rồi.

- Lập gia đình sao?

Trong đầu Triệu Phong hiện lên hình ảnh nàng nữ tử thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh kia.

Đối với Liễu Cầm Hâm, hắn cũng không quá mức bài xích.

Lần đó đào hôn, Liễu Cầm Tâm cuối cùng truy kích mà đến, lập hạ đánh cuộc.

Chẳng qua, Triệu Phong lợi dụng sơ hở tâm linh tình cảm của Liễu Cầm Hâm, cuối cùng thắng lợi, nhưng mà bởi vì vậy, đã khiến đẩy lòng hắn sản sinh ra một tia áy náy, cùng yêu thương nhàn nhạt.

Cuối cùng, hắn đưa ra lời hứa hẹn hôn ước, mặc dù Liễu Cầm Hâm không nhất định sẽ chờ đợi.

oOo

Hai tháng sau, Kim Bích Cự Đỉnh bay xuyên qua non nửa vùng đất Bắc Đại lục, rốt cuộc đến biên cảnh Đại quốc Thiên Bồng, tiến đến gặp phải một con sông dài mênh mông rộng rãi.

- Vượt qua Nộ Thiên Hà này, phía trước có phải là Hồng Hồ Thành không?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

- Hồi bẩm Đà chủ, phản hồi Tổng Đà, quả thật sẽ đi qua Hồng Hồ Thành! Nhưng mà Hồng Hồ Liễu gia kia...

Khương Tam Phong nói đến đây, không khỏi có một tia chân chờ.

Hắn biết, lệnh truy nã của Hồng Hồ Thành chủ đối với Triệu Phong, mãi cho đến nay vẫn còn chưa hủy bỏ.

489. Chương 490: Đến Hồng Hồ Trả Thù?

Nộ Thiên Hà là một trong ba đại hà vực của Bắc Đại lục, thuộc cảnh nội Đại quốc Thiên Bồng, dòng nước con sông này dâng trào mênh mông, chảy ngang qua sơn mạch, bình nguyên, sa mạc... mơ hồ đem cả khối lục địa, xé rách thành hai nửa!

Dòng chảy con sông này tuyệt đối mạnh mẽ kinh người, một cơn sóng kéo qua, có thể thôn phệ hết cường giả Thoát Phàm Cảnh, ngay cả Thoát Phàm Thất trọng cũng khó có thể tránh né nổi.

Trên khoảng không của con sông, hàng năm có gió bão cường phong thổi quét, đủ để nghiền nát một ít Yêu thú phi cầm cường đại.

Cho dù là Chân Nhân Cấp bình thường, muốn bay qua con sông này cũng không thoải mái nổi.

Về Nộ Thiên Hà, trên Đại lục có lưu truyền một loại truyền thuyết.

Nghe nói, Thiên Cơ Truyền Thừa bài danh đệ nhất Đại lục Tứ Đại Truyền Thừa, vào mấy vạn năm trước, đã từng xuất hiện ở nơi này, vì thế mới sinh ra Nộ Thiên Hà.

Lúc này, ở chỗ sâu trong Nộ Thiên Hà, tại vị trí sóng lớn ngập trời, đột nhiên xuất hiện một màn quỷ dị.

- Ồ!

Ở trung tâm sóng lớn ngập trời, đột nhiên truyền đến một đạo dị thanh trầm mặc hùng hậu, mơ hồ có thể nhìn thấy được một cái đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc.

Trong khoảnh khắc cái đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc kia xuất hiện, sóng nước bốn phía bỗng nhiên trở nên tĩnh mịch, phẳng phất như là đọng lại vậy.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc nhẹ nhàng luân chuyển, phát ra khí tức thâm cổ phẳng phất như thấu hiểu thời không vậy.

Ước chừng thời gian mấy hơi thở, đoàn ánh sáng nhỏ thanh sắc kia bỗng nhiên chấn động, trở nên yên lặng lại.

Ngay sau đó, “vụt” một tiếng, một gã nam tử thanh bào bình thường vô kỳ, hai tròng mắt nhắm chặt, xuất hiện ở bên trên mặt sông.

Kinh đào hải lãng khùng bố ở chỗ sâu trong Nộ Thiên Hà, đủ để nghiền nát cường giả Chân Linh Cảnh bình thường. Nhưng mà, nơi nam tử thanh bào kia đứng, vẫn là một mảnh sóng yên gió lặng, mặt nước bằng phẳng như giếng nước.

- Thanh Hoa Vực? Đã trở lại rồi sao?

Nam tử thanh bào mở mắt ra, trên gương mặt bình thường vô kỳ kia, mang theo một cặp đồng tử thâm thúy vô ngần, thần bí không lường được, cũng có một loại cảm giác trải qua năm tháng luân hồi lắng đọng lại.

Nam tử này thoát nhìn hơn hai mươi tuổi, đã có một loại cảm giác hoàn toàn khác biệt cùng với những người cùng lứa tuổi khác.

Nếu những thiên tài trên Chân Long Hội lần này, kể cả năm đại Thiên kiêu cái thể kia, nhìn thấy người này, nhất định sẽ động dung thất sắc!

Nam tử thanh bào này, chính là kẻ tiến vào Thiên Cơ Truyền Thừa mà vẫn chưa phản hồi, Tân Vô Ngân!

- Nơi này đã không còn thứ gì khiến cho ta lưu luyến nữa rồi!

Tân Vô Ngân đứng lặng thật lâu tại chỗ, cuối cùng thở dài một tiếng.

Hắn không có rời khỏi Nộ Thiên Hà, mà ở tại chỗ nằm trên dòng nước, thân hình nhấp nhô theo từng cơn sóng, để mặc cho dòng nước xô đẩy đi.

Thân là một trong ba đại hà vực Đại lục, nghe nói Nộ Thiên Hà này có thể chảy xuyên tới bên cạnh Đại lục, cùng đại hải vô tận nối liền nhau.

- Bên ngoài Đại lục, chính là Hư Không Hải vô tận...

Hai mắt Tân Vô Ngân chậm rãi nhắm lại, thân hình nhỏ bé rất nhanh bị kinh đào cự lãng bao phủ.

oOo

Ngày thứ ba khi Tân Vô Ngân xuôi dòng Nộ Thiên Hà trôi đi.

Vút...

Một đầu Kim Bích Cự Đỉnh, từ trên khoảng không của Nộ Thiên Hà thoáng có chút chạt vật bay qua.

Trên Kim Bích Cự Đỉnh, ba người Triệu Phong nhìn ra xa dòng chảy của Nộ Thiên Hà.

- Mấy vạn năm trước, Thiên Cơ Truyền Thừa buông xuống nơi đây, giống như khai thiên tích địa vậy!

Triệu Phong lần thứ hai băng qua con sông này, không khỏi thổn thức cảm khái.

Khi lần đầu tiên đi qua Nộ Thiên Hà, hắn mới vào Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh đều không quen thuộc, thậm chí còn bị người ta tính toán, rất nhiều lần quanh co khúc chiết.

So sánh trở lại, lần này phản hồi Thiên Bồng Đại quốc, Triệu Phong đã thoải mái thông dong hơn rất nhiều, hắn khoanh tay mà đứng, trong ánh mắt mơ hồ có một tia ý cảnh bề ngoài.

- Triệu Đà chủ, ngài thật sự muốn đi Hồng Hồ Thành?

Điệp điệp lại thử nói.

Hồng Hồ Thành, lệ thuộc Liễu Tộc, một trong Tứ Tộc. Mà Cẩm Vương phi của Liễu Tộc, lại còn là người cầm quyền trung tâm của Hoàng thất.

Mấy năm nay, thế cục Thiết Huyết Giáo và Hoàng thất không phân cao thấp, vẫn như cũ không có thay đổi. Đơn giản mà nói, nhất mạch Liễu hệ và Thiết Huyết Giáo chính là quan hệ đối địch lẫn nhau.

Cho dù không có tầng quan hệ này, việc Triệu Phong bị Hồng Hồ Thành chủ truy nã cũng là chuyện cả thiên hạ đều biết.

- Một khi đã đi ngang qua đây, khó tránh khỏi phải ghé qua Hồng Hồ Thành xem xét một chút!

Triệu Phong không có chút do dự nào.

Thứ nhất là hứa hẹn hôn ước cùng Liễu Cẩm Hâm, thứ hai, Thiết Kiền đại sư bình thường vẫn sinh hoạt ở tại phụ cận Hồng Hồ Thành.

Triệu Phong là muốn vì sư tôn Đại Trưởng lão mà luyện chế Hắc Ám Quang Luân, cũng cần phải thỉnh Thiết Kiền đại sư ra tay.

oOo

Nửa ngày sau, Kim Bích Cự Đỉnh bay đến phụ cận Hồng Hồ Thành.

- Linh sủng Phi cầm cấp bậc Chân Huyền Cấp!

Trên Hồng Hồ Thành, một ít thủ vệ quân Liễu Tộc sợ tới mức không dám thở mạnh.

Ở Đại quốc Thiên Bồng, cường giả Chân Nhân Cấp, khắp các nơi đều có chút thân ảnh, không tính là quá ngạc nhiên.

Chẳng qua, một khi đạt tới Chân Huyền Cấp trở lên, thì lại thập phần hiếm thấy.

Địa vị Chân Chủ Cấp rất cao, cho dù đặt ở Đại quốc, vẫn là cự đầu từng vùng đỉnh phong, danh chấn một phương.

Bởi vậy có thể thấy được, Linh sủng phi cầm cấp bậc Chân Huyền Cấp, là thuộc loại trân quý hiếm thấy đến cỡ nào.

Phóng nhãn khắp cả Hồng Hồ Thành, Linh sủng phi cầm cấp bậc này, cũng không có được mấy đầu.

- Báo cáo lên trên đi! Mấy người này không phải cường giả bản thổ của quận Hồng Hồ!

Thủ vệ quân Liễu Tộc trên thành lâu không dám xem thường vọng động, vội vàng thông tri cấp trên.

- Ô! Cái gã thiếu niên tóc lam kia, thoát nhìn thật quen mắt a!

Vài tên thủ vệ trong đó, ánh mắt ngưng trọng, nhìn về phía Triệu Phong trên Kim Bích Cự Đỉnh.

Ánh mắt mấy người theo bản năng liếc về phía một tấm chân dung truy nã dán ở phụ cận cửa thành.

Chân dung truy nã, tuy có chút cũ kỹ rách nát, nhưng mang máng vẫn còn thấy rõ. Trên bức chân dung là một gã thiếu niên tóc lam mắt lam, trên vai có một đầu tặc miêu, thể hiện rõ ràng vẻ lạnh lùng dữ tợn.

- Trời ơi!

- Đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành? Chẳng lẽ ta đang nằm mơ sao?

Vài tên thủ vệ, lâm vào trạng thái ngây dại trong giây lát.

Bình thường mà nói, đối tượng bị truy nã chẳng những không có che giấu, lại còn dám đường đường chính chính tiến vào Hồng Hồ Thành, quả là chuyện trước giờ chưa từng thấy.

Chẳng qua, khi vài tên thủ vệ kịp phản ứng trở lại, đầu Kim Bích Cự Đỉnh kia đã nhanh chóng lướt qua, tốc độ cực nhanh, chỉ còn có thể nhìn thấy một cái điểm đen mà thôi.

Một lát sau...

- Triệu Phong? Các người xác định chính là người đó?

Một đạo thanh âm có chút kích động vang lên, chính là đến từ một gã thanh niên mặc tử giáp.

- Liễu Nguyên công tử!

Đám thủ vệ trên thành lâu đều nhanh chóng hành lễ.

Người mới tới chính là Liễu Nguyên công tử, tu vi đã đạt tới Chân Nhân Cấp.

Nếu Triệu Phong ở nơi này, nhất định sẽ nhận ra vị Liễu Nguyên công tử này.

Ngày xưa khi hắn lần đầu tiên đến Hồng Hồ Thành, chính Liễu Nguyên công tử này đã tiếp đãi hắn.

Thậm chí, nếu không có vị Liễu Nguyên này, Triệu Phong cũng sẽ không mơ mơ hồ hồ đi tham gia tỷ võ chiêu phu, xảy ra một hồi gặp gỡ với Liễu Cẩm Hâm.

Đến khi Triệu Phong đào hôn, Liễu Nguyên cũng tham gia quá trình đuổi giết, kết quả bị huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong, liếc mắt liền miểu sát.

- Triệu Phong này, chỉ mới cách có một hai năm, không ngờ người đã phản hồi Hồng Hồ Thành! Thiên kiều cái thể của Đại lực sao?

Liễu Nguyên hít sâu một hơi, nhớ lại tình hình trước kia, thần tình có chút phức tạp.

Vút...

Trong mắt Liễu Nguyên chợt lóe lên lệ mang, hóa thành một đạo hồng quang xích ảnh, phá không mà đi, đuổi theo phương hướng Kim Bích Cự Đỉnh kia.

Nhưng mà, nếu so sánh tốc độ, Kim Bích Cự Đỉnh là Chân Huyền Cấp, lại là phi cầm, tự nhiên hơn xa Liễu Nguyên.

Cho dù Liễu Nguyên có dốc hết toàn lực, cũng không thể nào đuổi theo kịp Kim Bích Cự Đỉnh.

- Thiên kiều cái thể? Đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành, chẳng lẽ cứ như vậy mà bỏ lỡ sao?

Trong lòng Liễu Nguyên tràn ngập không cam lòng.

Chính hắn cũng không rõ, chính mình vì sao lại bức thiết muốn đuổi kịp Triệu Phong như thế.

Có lẽ bởi vì hắn từng bại trong tay đối phương, trong lòng có chút khuất nhục không phục. Lại có lẽ, quang vinh vô thượng Thiên kiều cái thể của đối phương, khiến hắn nảy sinh ma lực trí mạng không thể ngăn cản nổi.

Nếu so sánh, vậy thì thân phận đệ nhất tội phạm bị truy nã tại Hồng Hồ Thành này, nhiều nhất là một cái lấy cớ mà thôi.

Trên thực tế, nếu như Kim Bích Cự Điều không dừng lại, bằng vào tốc độ của Liễu Nguyên, cũng khó có thể đuổi theo kịp.

Đừng nói là Chân Nhân Cấp, cho dù là cường giả Chân Huyền Cấp, tốc độ phi hành cũng khó có thể so sánh với các loại phi cầm cùng cấp.

Có lẽ ông trời đã nghe được lời hò hét trong lòng Liễu Nguyên, điểm nhỏ bích sắc phía trước đột nhiên tốc độ chậm lại, đáp xuống trung tâm Hồng Hồ Thành.

Vị trí Kim Bích Cự Điều đáp xuống, đúng chính là Phủ Thành chủ.

Năm đó, nơi này từng có một hồi tử vô chiêu phụ gây chấn động cả Hồng Hồ Quận.

Vụt vụt vụt...

Ba đạo thân ảnh đáp xuống trước Phủ Thành chủ.

Thiếu niên tóc lam ở giữa, trên mặt có một tia hồi ức nhàn nhạt, năm đó hắn đã từng nửa lưu lại Hồng Hồ Thành này nửa năm.

Khương Tam Phong và Diệp Diệp bên cạnh thì lại không có loại tâm tình trở về chốn xưa giống như Triệu Phong.

- Trong này chính là trung tâm trọng địa của Hồng Hồ Liễu Tộc, Hồng Hồ Thành chủ Liễu Cửu Thiên kia, chính là cường giả Chân Chủ Cấp danh chấn Đại quốc, tấn chức Chân Chủ Cấp không đến hai năm, liền đánh bại mấy vị Chân Chủ Cấp nổi danh lâu đời!

Hai người Khương Tam Phong, trong lòng bất an không yên.

Thiết Huyết Giáo và Hồng Hồ Thành có thể nói là cả hai ở thế không cùng tồn tại, nhất là sau khi Triệu Phong đào hôn, gia nhập Thiết Huyết Giáo. Nếu là bình thường, cấp cho hai người một trăm lá gan cũng không dám đường đường chính chính đi vào trước Phủ Thành chủ Hồng Hồ Thành như vậy.

Lại càng nói, trước cửa thành vẫn còn dán chân dung truy nã của Triệu Phong.

- Ô! Đó không phải là gã con rể của Thành chủ, năm đó từng gây náo loạn khiến cho Hồng Hồ Thành nghiêng trời lệch đất hay sao?

- Con rể Thành chủ? Triệu Phong đã trở lại rồi sao?

Trước cửa Phủ Thành chủ, phát ra một trận náo động xôn xao.

Triệu Phong dù sao cũng ở lại Hồng Hồ Thành thời gian hơn nửa năm, bên trong thành có rất nhiều người cũng nhận thức vị con rể Thành chủ này.

- Đà chủ, ngài... ngài chẳng lẽ là... là muốn cường công Hồng Hồ Thành hay sao?

Cả người Khương Tam Phong lập tức không được tự nhiên.

Đám người tụ tập bốn phía càng ngày càng nhiều, thậm chí ngay cả một ít cường giả Chân Linh Cảnh Hồng Hồ Liễu Tộc cũng chạy tới.

Chẳng qua, mấy vị cường giả Liễu Tộc này nhìn thấy tu vi cường đại của ba người, nhất là uy danh Thiên kiều cái thể của Triệu Phong, cũng đều không dám xem thường vọng động, lại càng lo lắng dă thảo kinh xà.

Nhưng nhìn qua, Triệu Phong cũng không hề có ý tứ trốn tránh.

- Năm đó, hành vi vô sỉ bức hôn của Hồng Hồ Thành chủ đối với Triệu Phong, thậm chí truy nã hắn trên toàn bộ Đại quốc. Hôm nay, Triệu Phong đột phá Chân Chủ Cấp, thực lực cường đại khó lường, chẳng lẽ muốn đến báo thù hay sao?

Trong lòng hai người Khương Tam Phong có chút phán đoán.

Không chỉ có hai người bọn họ nghĩ như vậy, ngay cả Liễu Nguyên ở phía sau đuổi tới, trong lòng cũng có ý nghĩ này.

Ngày xưa, toàn bộ quá trình Triệu Phong bị Hồng Hồ Thành chủ bức hôn, Liễu Nguyên đã tận mắt nhìn thấy, có thể nói là người chứng kiến trọn vẹn nhất.

- Hồng Hồ Thành chủ bức hôn đối với Triệu Phong, lại truy nã hấn khắp toàn bộ Đại quốc, về sau đối phương lại gia nhập Thiết Huyết Giáo. Hôm nay, Triệu Phong này đã trở thành Thiên kiều cái thể Đại lục, nghe nói thực lực vài vị Thiên kiều cái thể kia đều tương đối lợi hại, thậm chí có được chiến lực sánh vai Chân Chủ Cấp...

Liễu Nguyên nghĩ đến điều này, nội tâm nhất thời kinh hãi vô cùng.

Đúng vậy! Triệu Phong lần này nhất định là đến báo thù!

- Nhanh chóng thông tri Thành chủ đại nhân! Mau mau!

Trong lòng Liễu Nguyên nóng vội như lửa đốt, hấn khó có thể tưởng tượng nổi, một vị chiến lực Chân Chủ Cấp ở trong Hồng Hồ Thành phát tác, sẽ là tình cảnh như thế nào!

Hấn một mặt phái người thông tri Hồng Hồ Thành chủ, một mặt khác cũng chuẩn bị xuất động lực lượng.

- Triệu huynh, đã lâu không gặp, không biết lần này đến đây là có việc gì?

Liễu Nguyên miễn cưỡng nặn ra một tia nụ cười, cứng rắn thu hết can đảm lắc mình đi tới.

Uy danh Thiên kiều cái thể Đại lục, đủ khiến phần đông các cường giả kính sợ có thừa.

Mặc dù tu vi khí tức Triệu Phong đã thu liễm, nhưng cũng không phải cố ý giấu diếm, một ít cường giả lão bối ánh mắt tinh tường cũng có thể nhìn ra một ít manh mối, trong lòng vô cùng kinh hãi.

- Liễu Nguyên, người tới vừa đúng lúc, đi thông báo Thành chủ là Triệu Phong cầu kiến! Hôm nay ta trở về Hồng Hồ Thành, là vì thực hiện lời hứa hôn ước ngày xưa!

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên người Liễu Nguyên, nhàn nhạt mỉm cười.

Liễu Nguyên này, hấn đương nhiên vẫn còn nhớ rõ.

Nếu không phải bởi vì người này, hấn cũng sẽ không tham gia tỷ võ chiêu phu, lại càng sẽ không xảy ra những chuyện rắc rối sau đó.

- Cái gì... Cầu kiến Thành chủ? Hoàn thành hôn ước?

Bọn người Liễu Nguyên đều kinh hãi thất sắc.

Khương Tam Phong và Điệp Điệp ở bên cạnh cũng cảm thấy ngoài dự liệu.

Triệu Phong không phải quay lại báo thù hay sao?

490. Chương 492: Cầm Kiếm Song Tuyệt

- Tiểu bối, ngắn ngủi một năm không gặp, người đã tấn chức Chân Chủ Cấp, Liễu mỗ thật muốn lĩnh giáo một chút chiến lực thiên kiều cái thể của người!

Hồng Hồ Thành chủ một kích thất bại, thập phần ngoài dự liệu, sắc mặt tối tăm trầm xuống, lửa giận lại nổi lên.

Hai người cũng không có chính diện giao phong, nhưng trong lúc đối mặt, Hồng Hồ Thành chủ đã cảm nhận được tốc độ vô hình khủng bố của Triệu Phong.

Ngắn ngủi trong một cái chớp mắt, Triệu Phong không chỉ tránh thoát công kích của Hồng Hồ Thành chủ, còn giải vây cho hai người Khương Tam Phong nữa.

Đổi lại là một Chân Chủ Cấp bình thường, có lẽ có thể tránh thoát công kích chính diện của Hồng Hồ Thành chủ, nhưng những kẻ bên người, e rằng khó tránh khỏi một kiếp.

Vút...

Hỏa ảnh hồng quang đột nhiên lóe lên, Hồng Hồ Thành chủ biến mất không thấy đâu nữa.

Ngay sau đó, hắc hiện thân giữa không trung, đứng cách xa Triệu Phong mấy trượng.

- Huyền Hỏa Phong Thiên Quyền!

Nắm tay dâng trào hồng quang của Hồng Hồ Thành chủ, phảng phất như một tòa hỏa diễm cự sơn, có một loại cảm giác trầm trọng vô hình, hồng quang viêm khí cuồng bạo đan xen quần quanh, phong áp tất cả đường lui của Triệu Phong.

Thể xác và tinh thần Triệu Phong có chút trầm xuống, uy năng và huyền ảo trong chiêu pháp của Hồng Hồ Thành chủ hoàn toàn vượt qua Chân Chủ Cấp tiểu thành cùng cấp.

Một quyền này lấy phong áp làm trọng, khiến cho người ta khó có thể chính diện trốn tránh.

Vút...

Triệu Phong trong tâm nhìn giống như điện quang tàn phong, thân hình tán loạn.

Phốc...

Hồng Hồ Thành chủ một quyền phong áp, đánh tan một chuỗi điện lôi phong ảnh, Triệu Phong đã kim thiên thoát xác, lắc mình chạy đến trên đỉnh đầu của Hồng Hồ Thành chủ.

- Triệu Phong này, không ngờ lại đem Phong Lôi tinh nghĩa dung nhập một thân, tốc độ quỹ tích thân pháp, mắt thường cũng không thể nhìn thấy rõ!

Cầm Kiếm Cung chủ đang xem cuộc chiến một bên cũng âm thầm kinh ngạc.

Tuy rằng Triệu Phong trước mắt không bày ra chiến lực quá mạnh, nhưng loại tốc độ này, đặt ở Đại quốc Thiên Bồng, ít nhất cũng có thể nằm trong ba người đứng đầu.

Trên bầu trời, thân hình Triệu Phong dần dần nhảy lên tới tầng mây.

Dường như hắc cũng không muốn bởi vì tràng chiến đấu này mà ảnh hưởng đến Hồng Hồ Thành phía dưới.

Hồng Hồ Thành chủ có chút ngoài dự liệu, chẳng qua như vậy cũng tốt, hắc có thể hoàn toàn phóng tay phóng chân.

- Huyền Hỏa Bạo Vân!

Hồng quang chói mắt giống như từng đoàn từng đoàn mây đỏ tầng tầng bạo liệt, vân diễm khủng bố hình thành nên một trận phong bạo đỏ rực, thổi quét qua phạm vi một hai dặm xung quanh.

Uy năng viêm hỏa khủng bố kia khiến ọi người trong Hồng Hồ Thành phía dưới đều kinh tâm động phách một trận.

Phần đông mọi người đang xem cuộc chiến, đều mồ hôi đổ đầm đìa, áp lực khô nóng nói không nên lời.

- Hồng Hồ Thành chủ đã phát động chiến kỹ phạm vi lớn rồi!

- Hắc hắc... Để xem tiểu tử kia sẽ trốn tránh như thế nào?

Một ít cường giả Chân Linh Cảnh phía dưới bắt đầu thấp giọng nghị luận.

Trong diễm vân cuồng bạo, một gã thiếu niên tóc lam, bên ngoài thân thể, Phong Lôi điện quang đan xen, đem tầng tầng viêm uy đánh tan, bài trừ ra ngoài.

Chiến đấu cho đến bây giờ, Hồng Hồ Thành chủ đã phát động vô số vòng công kích, chiêu thức chiến kỹ càng phát ra cuồng bạo hơn.

Nhưng mà, Triệu Phong vẫn không hoàn thủ, điện minh phong thứ không ngừng vang lên, lần lượt thông dong né tránh công kích của Hồng Hồ Thành chủ.

Cho dù là một ít Thoát Phàm Cảnh phía dưới cũng có thể nhìn ra, ở phương diện tốc độ, Triệu Phong hoàn toàn áp chế Hồng Hồ Thành chủ.

- Tiểu bối, vì sao không hoàn thủ?

Hồng Hồ Thành chủ lửa giận nổi lên, trong lòng ghen ghét vô cùng, cũng có chút khó hiểu.

Hồi tưởng lại, gã thiếu niên này bị hấn truy nã mấy năm nay, ban đầu là yêu quý, đến sau thì phần nộ, cuối cùng thậm chí còn bùng nổ sát ý.

Nhưng mà, đến khi đối phương chân chính đưa đến tận cửa, hấn lại phát hiện ra mình muốn chế ngự đối phương, không ngờ lại khó khăn đến như thế!

Triệu Phong vẫn không hoàn thủ, tùy ý để Hồng Hồ Thành chủ từng chiêu từng chiêu cuồng bạo công kích.

Hồng Hồ Thành chủ không phải kẻ ngốc, lấy trí tuệ của hấn, không khó nhìn ra, vị tân tinh mới xuất hiện, thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục này, thực lực thật sự có khả năng cao hơn chính mình một chút!

- Năm đó ta tiến vào Hồng Hồ Thành, tuy rằng bị Hồng Hồ Thành chủ bức hôn, nhưng trong nửa năm đó, Hồng Hồ Thành chủ đã chỉ điểm cho ta tu luyện, cung cấp cho ta sự che chở, cùng với đại lượng tài nguyên tu luyện...

Trong đầu Triệu Phong hiện lên từng sự kiện trong nửa năm đó.

Năm xưa, hấn bị Vân Hải Chân Nhân truy nã, chạy trốn tới Đại quốc Thiên Bồng, nhân sinh không quen thuộc, thực lực thấp kém.

Vào thời kỳ đó, có thể nói chính là một đoạn vực sâu trong nhân sinh của Triệu Phong.

Tại đoạn năm tháng đó, hấn lấy thân phận con rể Thành chủ, sống nhờ tại Hồng Hồ Thành, hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp, bao gồm cả tài nguyên, yên ổn tu luyện.

Lúc ấy, Hồng Hồ Thành chủ ngoại trừ tiến hành bức hôn ra, các phương diện khác đối với hấn đều rất tốt, vừa thưởng thức, yêu quý, chỉ điểm và trợ giúp tài nguyên, hoàn toàn xem Triệu Phong trở thành con rể tương lai của mình.

Nếu không phải do ký thác một phần tình cảm này, vậy thì chuyện Triệu Phong cuối cùng đào hôn, cũng khó có thể khiến Hồng Hồ Thành chủ dẫn phát hỏa lớn đến như vậy.

- Ở Hồng Hồ Thành, ta vượt qua một đoạn vực sâu trong nhân sinh, mới có được sự nhảy vọt sau này. Ân nghĩa một chén nước, hồi báo cả con sông! Huống chi Cẩm Hâm nàng...

Triệu Phong nghĩ đến điều này, trong lòng không biết phải nói thế nào, cảm kích may mắn rất nhiều, phần lớn lại càng thêm áy náy.

Nhất là Liễu Cẩm Hâm có thể đã xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Dựa theo lẽ thường mà nói, tỷ lệ nàng táng thân trong truyền thừa Vực Ngoại, cao tới chín thành chín!

Đúng là bởi vì phần tâm tình này, cho nên Triệu Phong mới không đành lòng đánh trả.

- Liễu Cửu Thiên, lấy lực lượng một mình ngươi, chỉ sợ khó có thể tập sát tiểu tử này!

Một đạo thanh âm nữ tử mềm mại êm tai đột nhiên truyền đến.

Thanh âm này, chính là đến từ Cẩm Kiếm Cung chủ.

- Cẩm Kiếm Cung chủ, xem như Liễu mỗ ta thiếu ngươi một cái nhân tình, cùng ta tập sát tiểu tử này!

Hồng Hồ Thành chủ truyền âm nói.

Ở địa bàn Hồng Hồ Thành của hấn, nếu như vẫn không bắt nổi Triệu Phong, không chỉ riêng hấn bị mất hết mặt mũi, chỉ sợ uy danh của cả Liễu Tộc cũng đều sẽ tổn hao sạch.

- Liễu huynh quá lời rồi! Thiết Huyết Giáo là thế lực đối địch chung của chúng ta!

Cẩm Kiếm Cung chủ cười tươi như hoa.

Trong lòng nàng thì lại cười thầm:

- Ta muốn chính là những lời này của ngươi!

Hồng Hồ Thành chủ cùng Triệu Phong giao phong trong chốc lát, nàng ta không nhúng tay vào, chính là muốn nhân cơ hội một cái nhân tình này.

- Ta sẽ giúp Liễu Cửu Thiên bắt giữ Triệu Phong, nếu như hắn vẫn không chịu giao dịch Thiên Cầm Cửu Âm Phổ, về tình về lý cũng đều khó nói! Hơn nữa, Triệu Phong này từ trong truyền thừa vô danh thần bí kia phản hồi, trên người tất có đại cơ mật...

Cầm Kiếm Cung chủ nghĩ đến điều này, cũng có chút tâm động.

Xét tình xét lý, nàng ta đều nhất định phải ra tay, trợ giúp Hồng Hồ Thành chủ bắt giữ Triệu Phong.

- Triệu Phong, ngươi ngày xưa đào hôn, bất tín vong nghĩa, còn dám tới Hồng Hồ Thành trả thù, hôm nay để bản cung bắt giữ giao ngươi cho Hồng Hồ Thành chủ trị tội!

Khuôn mặt Cầm Kiếm Cung chủ thanh lãnh, tay ngọc vung lên, trước người xuất hiện một cổ dao cầm, một thanh bảo kiếm sáng ngời.

Nàng ta một tay đánh đàn, một tay bắt quyết, thao tác bảo kiếm cách không đánh địch.

Trong phút chốc, âm phù như kim qua thiết mã quanh co dồn dập vang lên, hóa thành lực lượng vô hình, hướng Triệu Phong mạnh mẽ phóng tới.

Triệu Phong xuất ra mấy cái vật liệu này, cũng có sự chú ý cùng lựa chọn nhất định, thập phần phù hợp với danh sách vật liệu luyện chế Hắc Âm Quang Luân, nhưng mà vẫn có một chút khác nhau rất nhỏ.

- Được! Thời gian nửa tháng này, ta sẽ đi Lục Vu Tháp một chuyến!

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Thời điểm hắn ở Địa vực Hoành Vân, đã phái người đi thu thập một bộ phận vật liệu, nhưng mà khu vực Hoành Vân dù sao cũng ở nơi xa xôi, có một chút vật liệu không thể tìm được sự thay thế tốt nhất.

Sau khi đem sự tình giải quyết xong, Triệu Phong mang theo hai người Khương Tam Phong phiêu nhiên rời đi.

- Triệu Phong này, thật sự là tài đại khí thô mà!

Thiết Kiền đại sư nhìn theo phương hướng ba người rời đi, không khỏi cảm khái một tiếng.

Đám vật liệu mà Triệu Phong xuất ra, số lượng Nguyên tinh thạch so sánh với luyện chế một kiện Hắc Âm Quang Luân bản đơn giản, giá trị còn cao hơn gần gấp mười lần!

Nhưng Triệu Phong vô cùng sáng khoái, dùng toàn bộ đám vật liệu còn thừa lại, xem như là trả thù lao, đưa cho Thiết Kiền đại sư.

Thiết Kiền đại sư tự nhiên không biết rằng, trong tay Triệu Phong ngay cả Thần binh Địa cấp trong truyền thuyết cũng có, há phải để ý vài món vật liệu luyện chế Thần binh Linh cấp?

Cho dù là một ngàn một vạn kiện Thần binh Linh cấp hợp lại, cũng không thể so sánh bằng một kiện Thần binh Địa cấp!

Hắc Âm Quang Luân bản hoàn chỉnh, phẩm chất nhiều nhất chỉ nằm trong khoảng giữa Linh cấp Thượng phẩm và Cực phẩm mà thôi! Mà Hắc Âm Quang Luân bản đơn giản, phỏng chừng so với Linh cấp Trung phẩm bình thường thì mạnh hơn không ít, hơn nữa tính đặc thù của nó, thật ra rất thích hợp với Đại Trưởng lão đã bị đoạn đi một cánh tay.

Keng keng! keng keng!

Sau khi ba người Triệu Phong rời đi, trong mật điện luyện khí dưới lòng đất, từng kiện từng kiện Thần binh trân quý đều “ầm ầm” rơi hết xuống đất, giống như gặp phải một thứ gì đó đầy tính đe dọa vậy.

- Chuyện gì xảy ra?

Thiết Kiền đại sư kinh ngạc thất sắc. Loại cảnh tượng này, cho dù là ngày đó khi Hắc Âm Quang Luân luyện chế thành công, cũng chưa từng xuất hiện qua.

Nhưng mà, dù sao hắn cũng là Đại sư Luyện khí, rất nhanh đã nhớ lại, từ khi Triệu Phong tiến vào mật điện luyện khí dưới lòng đất, đám Thần binh trân quý do hắn đích thân luyện chế, dường như vẫn luôn ở trong trạng thái áp lực bất an cực độ.

Sau khi đám người Triệu Phong rời đi, mấy thanh Thần binh này phảng phất giống như được trút đi gánh nặng vậy.

- Ít nhất cần phải có Thần binh Linh cấp Cực phẩm, hoặc là một vài mảnh nhỏ Thần binh Địa cấp, thì mới có thể có được hiệu quả này! Mà trên Đại lục, hai thứ Thần binh cấp bậc này, phần lớn đều nắm giữ trong tay Tôn giả Đan Nguyên Cảnh!

Trong lòng Thiết Kiền đại sư vẫn còn khiếp sợ, khó có thể tưởng tượng nổi giá trị con người và bí mật của Triệu Phong.

oOo

Mấy ngày sau, Kim Bích Cự Đỉnh tiến vào trong một mảnh thâm sơn.

- Đà chủ, Lục Vu Tháp ở phía trước, rất nhanh sẽ đến nơi!

Điệp Diệp chỉ về phía trước, nói.

Triệu Phong cười ha ha:

- Ta đã thấy rồi!

Thần Linh Nhân của, nhìn xuyên qua mấy trăm dặm, nhìn thấy hình ảnh một tòa tháp cao lục giác tối đen thâm u.

Tòa Lục Vu Tháp kia, cao tới bốn mươi chín tầng, bị một luồng lực lượng minh minh không thể nắm bắt bao phủ, thậm chí đối với sự quan sát bằng Thần Linh Nhân của Triệu Phong, còn sản sinh ra sự chống cự nhất định.

Vì giữ lễ phép, Triệu Phong cũng không có mạnh mẽ thúc giục huyết mạch đồng lực, tránh khiến cho vị Trí giả trong tháp cảm thấy bị xúc phạm.

Vụt vụt vụt...

Ba người thu hồi Kim Bích Cự Đỉnh, phá không phi hành mấy trăm dặm, rơi xuống phía trước Lục Vu Tháp.

Vút...

Triệu Phong là kẻ đầu tiên đến nơi, cũng không có ý thu liễm khí tức Chân Chủ Cấp cường đại trên người.

Giờ phút này, trước cửa Lục Vu Tháp không chỉ có một mình Triệu Phong, còn có mấy chục người đến từ khắp nơi trên Đại lục tới đây bái phỏng.

Bên trong đám người tới bái phỏng này, đủ các loại tu vi Chân Linh Cảnh cường đại, trong đó có bốn, năm người là Chân Chủ Cấp, cùng một cấp độ với Triệu Phong.

- Lại tới một vị Chân Chủ Cấp nữa! Hơn nữa còn rất trẻ tuổi!

Đám người bái phỏng này đều ghé mắt nhìn lại, vẻ mặt thất sắc.

Kể cả vài vị Chân Chủ Cấp, cũng đều có chút kinh ngạc ngoài dự liệu, cẩn thận dò xét Triệu Phong.

- Là hần! Không ngờ lại là hần!

- Triệu Phong, một trong năm đại thiên kiêu cái thể của Chân Long Hội kỳ này!

Trong đám người, bỗng nhiên truyền đến vài đạo kinh hô nho nhỏ.

Rất nhanh đã có người nhận ra Triệu Phong.

- Ồ?

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, cũng phát hiện ra mấy người quen.

493. Chương 495: Cừu Nhân Gặp Lại

Triệu Phong vừa đến, liền khiến cho đám người trước Lục Vu Tháp oanh động một trận.

- Triệu Phong, một trong năm đại thiên kiêu cái thể của Chân Long Hội kỳ này!

Trong đó có vài người, liếc mắt liền nhận ra thân phận của hần.

Lúc này, Thánh Vực Chân Long Hội đã chấm dứt hơn nửa năm, uy danh thiên kiêu cái thể, đã truyền xa khắp nơi thế giới Tông môn trên Đại lục.

Trong năm đại thiên kiêu cái thể, Vũ Thiên Ngô và Triệu Phong là có uy danh và thực lực cường thịnh nhất, được tôn sùng là hai đại Thiên Kiêu Chi Vương đương thời, đứng ở đỉnh phong của thời đại này.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng đảo qua một vòng, liền nhìn thấy một vài thân ảnh quen thuộc.

Trong số này có Kim Thái tử, Thiên Vân Chi của Đại quốc Thiên Bồng, thậm chí còn có Thủ tịch Đệ tử của Thiên Nguyên Tông – một trong Thập Đại Tông Phái, Mạc Thiên Y!

Ngoài ra, còn có một vài thân ảnh, Triệu Phong thoạt nhìn cũng có chút quen mắt.

Bên cạnh Kim Thái tử, một đạo thân ảnh xinh đẹp mặt đeo hắc sa, lẳng lặng đứng yên, khí tức biến ảo quỷ dị, không thể nhìn rõ chân tướng.

Mà khoảnh khắc khi nữ tử hắc sa kia nhìn thấy Triệu Phong, thân thể có chút cứng đờ.

- Triệu Phong, không ngờ người lại có thể từ trong truyền thừa vực ngoại trở về! Chẳng biết Vũ Phi sư muội hiện tại đang ở nơi nào?

Về mặt Mạc Thiên Y tràn đầy khiếp sợ, nhất thời thốt lên, gương mặt nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Hắn ở Lục Vu Tháp này chờ đợi, một trong những mục tiêu đó là muốn biết tình hình sinh tử của Triệu Vũ Phi hiện tại.

Sau khi Thánh Vực Chân Long Hội kết thúc, Triệu Vũ Phi tiến vào truyền thừa vô danh, mãi vẫn không có phản hồi Đại lục. Nhưng Thiên Nguyên Tông vẫn chưa từ bỏ hy vọng, muốn dò hết các loại biện pháp để tìm kiếm Triệu Vũ Phi, xác định tình hình hiện tại của nàng.

Nghe Mạc Thiên Y nhắc tới, một ít cao nhân Chân Linh Cảnh ở đây, đặc biệt vài vị khí tức cao tới Chân Chủ Cấp kia, nhất thời đều dựng thẳng lông tai lên.

Chân Long Hội kỳ này, đạt tới đỉnh phong cường thịnh thiên cổ chưa từng có, không chỉ có Tứ Đại Truyền Thừa đều buông xuống, thậm chí còn hiện ra một cái truyền thừa vô danh cường đại nữa.

Nhưng mà cho đến nay, hai người tiến vào truyền thừa vô danh đều không thuận lợi trở về! Mà hiện tại, một người trong đó đã từ trong truyền thừa vô danh cường đại kia thành công trở ra, điều này tuyệt đối khiến cho ngoại nhân vô cùng hiếu kỳ, thậm chí còn gác bỏ cả thân phận mà đi nghe trộm nữa.

- Mạc Thiên Y!

Triệu Phong chỉ hơi mỉm cười, cũng không có lập tức trả lời câu hỏi của Mạc Thiên Y.

Trước Lục Vu Tháp còn có không ít người tạp nham, Triệu Phong làm sao có thể dễ dàng để lộ ra tin tức liên quan tới truyền thừa vô danh chứ?

Mạc Thiên Y thoáng có một tia xấu hổ, biết rõ mình đã quá nóng vội rồi. Trong trường hợp lúc này, lại đi hỏi chuyện cơ mật như vậy, hiển nhiên là rất không thỏa đáng!

Một vài người dựng thẳng lông tai lên, chuẩn bị nghe một ít chuyện cơ mật, tự nhiên khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Vài vị Chân Chủ Cấp trong đó, cặp mày hơi nhíu lại, dường như có chút bất mãn.

Triệu Phong khoanh tay mà đứng, cười khê tự nhiên. Lấy thực lực hiện tại của hắn, căn bản cũng không cần e ngại bất kỳ ai.

- Triệu huynh, có thể ở nơi này gặp lại người, quả thật nằm ngoài dự liệu của ta! Có lẽ các trưởng bối của Thiên Nguyên Tông cũng sẽ cảm thấy rất kinh hãi!

Mạc Thiên Y mang theo ý cười, cùng Triệu Phong chào hỏi một tiếng.

Hắn cũng không có lập tức truy vấn chuyện truyền thừa vô danh nữa.

Rất nhanh, một đám các thiên tài như Kim Thái tử, Thiên Vân Chi, đều tiến đến chào hỏi Triệu Phong.

Kể cả một ít cường giả hoặc thiên tài mà Triệu Phong không biết cũng đều đi tới bắt chuyện, tự mình giới thiệu.

Đối với mọi người mà nói, có thể cùng vị thiên kiêu cái thế danh chấn Đại lục này bắt chuyện, đó là một loại vinh hạnh vô cùng, một đám sau khi trở về, đều có thể khoe khoang một trận rồi.

Triệu Phong bộ dáng không thân thiết cũng không cự tuyệt, cùng trao đổi với một ít cường giả ở đây.

- Chư vị đều ở đây chờ đợi, chẳng biết vị Trí giả trong Lục Vu Tháp kia, hiện tại tình huống như thế nào rồi?

Triệu Phong dò hỏi.

Rất hiển nhiên, những người muốn gặp Lục Vu Trí giả có rất nhiều, phần lớn đều có vấn đề muốn thỉnh giáo chỉ điểm, hoặc là cần Trí giả bói toán suy tính.

Trong đó, Thiên Vân Chi thì muốn tự mình tiếp kiến, cảm tạ Trí giả năm đó đã chữa thương ỉnh, hơn nữa còn muốn tìm được một ít chỉ điểm mới.

Mà Mạc Thiên Y – vị Thủ tịch Đệ tử của Thiên Nguyên Tông, thì lại là thay trưởng bối trong Tông môn tới hỏi thăm, một trong số đó, chính là chờ đợi Trí giả trả lời thuyết phục tình trạng hiện tại của Triệu Vũ Phi.

- Trí giả trong mấy tháng gần đây vẫn luôn một mực bế quan, nghe nói là đang toàn lực thôi diễn một ít dự cảm thiên địa, quan hệ đến vận mệnh của cả Đại lục!

- Về phần Trí giả đến khi nào xuất quan, cũng không ai biết trước được, có lẽ còn cần một đoạn thời gian nữa!

- Đúng vậy! Chúng ta cũng đang đợi Trí giả xuất quan, đây chính là một cơ hội lớn a!

Mọi người bầy miệng tám lười nói.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, đại khái đã hiểu được tình huống hiện tại.

Nói đến cùng, lúc này cũng giống như đang xếp hàng vậy, mọi người ở đây, đều đang xếp hàng chờ đợi.

- Ta sắp tới còn phải luyện chế Hắc Âm Quang Luân, cần nhanh chóng phản hồi Tổng đà Thiết Huyết Giáo...

Sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ suy tư.

Hắn không thể đợi quá lâu được, nhưng nếu lúc này lên đường rời đi, cũng có khả năng bỏ qua mất cơ hội Trí giả xuất quan.

Sau khi Lục Vu Trí giả xuất quan, có khả năng lại ra ngoài dạo chơi, đến lúc đó muốn tìm ông ta cũng giống như mò kim đáy biển vậy.

Vụt vụt...

Một lúc sau, Khương Tam Phong và Diệp Diệp mới bay đến nơi, đứng ở hai bên sau lưng Triệu Phong.

- Đà chủ, để ta thử xem! Có lẽ nếu Trí giả biết thiên kiêu cái thế số một số hai Đại lục đến đây, cơ duyên sở trí, sẽ sớm xuất quan!

Khương Tam Phong cười nói.

Hắn đang nóng lòng muốn hoàn thành nhiệm vụ, sớm ngày hộ tống Triệu Phong trở về Thiết Huyết Giáo.

Triệu Phong cũng không phản đối, cơ bản là ngầm đồng ý để Khương Tam Phong qua đó thử xem.

- Tể ti Lục Vu Thập, làm phiền thông báo một tiếng, Đà chủ Phân đà Thiên Hà của Thiết Huyết Giáo, thiên kiêu cái thế Đại lục, Triệu Phong, xin được tiếp kiến!

Khương Tam Phong ngẩng đầu, cao giọng hét lớn, hướng về phía các thân ảnh trên Lục Vu Thập mà nói.

Lục Vu Thập, ngoại trừ vị Trí giả thần bí truyền kỳ kia, còn có một ít cường giả và Tể ti khác nữa.

- Một trong năm đại thiên kiêu cái thế?

Một ít thân ảnh trên Lục Vu Thập có chút ngạc nhiên, một vài người thậm chí tò mò nhìn xuống một cái.

Dù sao ở trong Lục Vu Thập, nói về năng lực bói toán suy tính cũng không chỉ có một mình Trí giả.

- Tại trong thời đại đỉnh phong, năm vị thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục cái thời đại, dẫn dắt long vận khổng lồ, chương khổng vận mệnh tương lai của Đại lục!

Một ít Tể ti cũng biết được một ít thiên cơ.

Cho nên, Triệu Phong hiện thân, liền khiến ột vài đại năng trong Lục Vu Tháp vô cùng hiếu kỳ, thậm chí dẫn phát nên một trận kinh hãi.

Trong đó, mấy vị cường giả trong giới bói toán, ánh mắt nhấp nháy, giương mắt nhìn Triệu Phong, căn cứ một ít dấu vết như “tơ nhện lông ngựa” hiện có, không khỏi bắt đầu tiến hành suy tính.

Chẳng qua, đại bộ phận mấy người bói toán cũng đều không hề có kết quả.

Nhưng lại có một vị lão nhân râu bạc trong số đó, cặp mắt đóng chặt, thân hình có chút run rẩy nhẹ nhẹ, tiến độ suy tính mãi vẫn không có dấu hiệu ngừng lại.

- Ờc...

Lão nhân râu bạc suy tính đến cực hạn, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

- Đại sư!

Một ít Tế ti bên cạnh đều thất sắc, vội vàng đỡ lấy hắn.

- Không hổ là thiên kiêu cái thế! Trí giả từng nói, bọn họ dẫn dắt mấy chục thời đại đỉnh phong, có sự tương liên vô cùng chặt chẽ với thiên cơ!

Lão nhân râu bạc lau đi vết máu trên khóe miệng, nhìn dò xét gã thiếu niên tóc lam phía dưới.

Chút rối loạn ngăn ngừ trên Lục Vu Tháp, khiến ấy chục người đứng chờ ở phía dưới, hai mắt nhìn nhau.

Không thể nào ngờ nổi, vị lão giả có thể nói là tồn tại Đại sư trong giới bói toán, ý đồ tiến hành suy tính đối với Triệu Phong, lại bị phản phệ đến hộc máu như vậy!

Bản thân Triệu Phong thì lại không chút cử động, đứng yên tại chỗ, cũng không có để ý tới đám Tế ti ở trên tháp.

- Lục Vu Trí giả tiên bói, Đà chủ của chúng ta có chuyện rất trọng yếu muốn thỉnh giáo Trí giả. Mong rằng có thể dàn xếp một chút!

Khương Tam Phong nhân cơ hội này liền nói lớn.

Lời ấy vừa ra, đám người trước Lục Vu Tháp cũng không khỏi lộ ra vẻ chờ mong.

Có lẽ thiên kiêu cái thế đến tiếp kiến có thể khiến cho Lục Vu Tháp mở ra một lần đặc quyền nào đó.

Chỉ có vị nữ tử hắc sa ở bên cạnh Kim Thái tử kia, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Trên Lục Vu Tháp, vị đại sư râu bạc kia, ho khan một tiếng, đáp lời:

- Trí giả lần này trước khi bế quan đã từng nói, thời cơ vừa đến, ngài ấy tự nhiên sẽ hiện thân! Lão hủ tuy rằng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với thiên kiêu cái thế, chỉ tiếc là cũng không thể giúp được...

Mọi người dưới tháp nghe thấy vậy, cũng không khỏi có chút thất vọng.

Triệu Phong sùng nhục không sợ hãi, ánh mắt khẽ chuyển một cái, rơi xuống trên người nữ tử hắc sa bên cạnh Kim Thái tử.

- Vương phi đại nhân, đã lâu không gặp!

Hắn giống như cười chế nhạo, ánh mắt tựa hồ xuyên thấu qua tấm hắc sa trước mặt vị nữ tử thân hình xinh đẹp kia.

- Người!

Nữ tử hắc sa có chút giật mình, chợt hừ lạnh một tiếng, vén lên tấm hắc sa che mặt, lộ ra ngọc nhan tuyệt mỹ quốc sắc thiên hương.

Nữ tử thân hình xinh đẹp kia, mỗi một cái hô hấp, mỗi một cái thân vận, đều toát ra một loại cảm giác thanh mị, hấp dẫn đến cực hạn!

- Cầm Vương phi!

Một ít cường giả chờ đợi ở đây, nhất thời cả kinh một hồi.

Có lẽ đại đa số mọi người cũng đều không biết, ngay cả đương kim Cầm Vương phi của Đại quốc, lúc này cũng đang chờ Trí giả xuất quan!

- Ngay cả Cầm Vương phi thân là đệ tử thân truyền của Trí giả cũng phải đứng chờ, xem ra lần này không có dễ dàng bái kiến Trí giả rồi!

Không ít người thở dài cay đắng.

Theo sự hiển lộ của Cầm Vương phi, không khí tại đây lập tức có chút khản trương.

Dưới tháp, Triệu Phong và Cầm Vương Phi đứng xa xa giằng co.

Nhất là Cầm Vương phi, trên mặt cũng không che giấu nổi sự căm thù lạnh lùng, khí tức Chân Chủ Cấp cường đại trên người, cũng phát ra không giữ lại chút nào.

Nhớ đến năm xưa, tràng diện Triệu Phong ở trước mặt mọi người khổng chế Cầm Vương phi, đã từng oanh động cả Đại quốc.

Thân phận địa vị cao quý như Cầm Vương phi, đã từng khi nào chịu qua sự sỉ nhục như vậy?

Hôm nay cừu nhân gặp lại, chính là một trận đối chiến mãnh liệt.

- Triệu Phong, lệnh truy nã của Hoàng thất đối với ngươi, đến nay vẫn chưa hủy bỏ!

Cầm Vương phi cũng không hề có một tia khách khí nào đối với Triệu Phong.

Nàng cũng tự biết, Mị hoặc chi đạo của chính mình đối với gã thiếu niên thiên kiêu cái thế có được huyết mạch nhân đồng này, căn bản không có hiệu quả gì.

- Cũng được! Triệu mỗ cũng không ngại lại khổng chế Vương phi thêm một lần nữa!

Về mặt Triệu Phong thoải mái, khẽ cười một tiếng, khoe miệng thậm chí nhếch lên một tia trêu tức nhàn nhạt.

Lại khổng chế Vương phi thêm một lần nữa?

Lời này vừa nói ra, mọi người ở đây nhất thời chấn động một trận.

Triệu Phong này, không phải cuồng vọng kiêu ngạo bình thường, dùng mấy từ “gan lớn bằng trời” để hình dung, cũng chưa chắc đã thích hợp!

Phải biết rằng, nơi này chính là địa bàn của Đại quốc Thiên Bồng, Hoàng thất vẫn là thế lực số một số hai, trên danh nghĩa là hiệu lệnh thống trị cả Đại quốc.

- Ngươi... ngươi dám ở trước mặt mọi người vũ nhục bốn Vương phi...

Cầm Vương phi uất hận phần nộ, trên kiêu nhan cũng toát ra vài tia đỏ bừng mị hoặc thế nhân.

Rất nhiều người ở đây, trái tim nhất thời gia tốc, ánh mắt đại ra, có một loại cảm giác kinh diễm hít thở không thông.

Triệu Phong lạnh nhạt đứng yên, không chút cử động.

Hai người xa xa giằng co, Cầm Vương phi mặc dù tức giận, thế nhưng mà cũng không có ra tay.

Kim Thái tử ở phía sau Cầm Vương phi, trong lòng lại dâng lên một trận rung động vô danh.

Hắn không thể tưởng tượng được, Triệu Phong hiện tại đã đạt tới một cái cấp độ như thế này, dám bình thân trêu chọc Cầm Vương phi như vậy.

Mà việc này một khi truyền ra đi, tuyệt đối sẽ biến thành, Triệu Phong lại một lần nữa đùa giỡn Cầm Vương phi, thậm chí làm cho quan hệ giữa Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo càng trở nên gay gắt hơn.

Một khi xử lý không tốt, chuyện này còn có thể trở thành một cái ngòi nổ, dẫn phát đại chiến giữa hai đại phe phái Hoàng thất và Thiết Huyết Giáo nữa!

- Cầm Vương phi này, không ngờ lại biết nhẩn nhện như vậy, không có ra tay với ta!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ, phải làm thế nào để tiếp tục dẫn phát nộ hỏa của Cầm Vương phi, hoặc là có thể trực tiếp bắt giữ nàng ta luôn.

Đúng lúc này...

- Meo meo!

Một đạo thanh âm mèo kêu ngân nga kỳ dị, đột nhiên thấu nhập hư không.

- Ồ?

Rất nhiều người ở đây, trong lòng chợt động, liếc mắt nhìn về phía Lục Vu Tháp trên đỉnh đầu.

Soạt!

Một con mèo toàn thân ngân hắc sắc, bộ dáng lười biếng, há miệng ngáp dài một cái, từ trong Lục Vu Tháp khoan thai đi ra.

- Con mèo này, chẳng lẽ chính là con mèo vẫn luôn theo bên cạnh Lục Vu Trí giả?

Một ít người ở đây, ánh mắt không khỏi sáng ngời lên.

Về hình tượng của Lục Vu Trí giả, có rất nhiều truyền thuyết khác nhau, nhưng trong đó có một lời miêu tả, lại phi thường đồng nhất: bên cạnh Trí giả có một con mèo, như hình với bóng, tuyệt đối không rời.

- Meo meo!

Con mèo lười ngân hắc sắc kia, thoáng một cái đã nhảy lên trên vai Cầm Vương phi.

- Đại Lại Miêu, người vẫn còn chưa ngủ đủ giấc à?

Sắc mặt Cầm Vương phi thoáng có chút vui mừng, dường như tương đối quen thuộc với con mèo lười ngân hắc sắc này.

494. Chương 496: Tiểu Tặc Miêu Đấu Đại Lại Miêu

Con mèo lười ngân hắc sắc kia xuất hiện, nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

Theo phản ứng của Cầm Vương phi mà xét, đầu con mèo lười bộ dáng biếng nhác trước mắt này, rất có thể là con Đại Lại Miêu bên người Lục Vu Trí giả hình bóng không rời kia.

- Chẳng lẽ Trí giả đã xuất quan rồi?

Đám người bái phỏng phía trước Lục Vu Tháp, ánh mắt trở nên sáng ngời, trên mặt tràn ngập chờ mong.

Nghe đồn, bên người Lục Vu Trí giả có một con quái miêu, cùng với Trí giả hình bóng không rời.

Mà hiện tại, con quái miêu này từ trong Lục Vu Tháp đi ra, có phải ý nghĩa chính là Trí giả đã xuất quan hay không?

- Con mèo này...

Triệu Phong có chút rung mình, trong lòng lại khẽ động, ánh mắt lóe lên.

Linh sủng Miêu, bản thân hẳn có một con, con này là con thứ hai hẳn nhìn thấy.

Quan trọng chính là, con mèo này bên trong thần vận biếng nhác, lại có một loại cảm giác nhanh nhạy không thể hình dung, Yêu thú Linh sủng bình thường khó có thể so sánh được.

Đây là điểm giống nhau mà Tiểu Tặc Miêu và con mèo lười này cùng có được.

Hơn nữa, lúc mà con mèo lười ngân hắc sắc này xuất hiện lại thập phần vi diệu!

Ngay tại thời điểm Triệu Phong và Cầm Vương phi tranh phong tương đối, không khí cực kỳ áp lực khẩn trương, con mèo lười này lại không hề có dấu hiệu gì đã xuất hiện.

Thời cơ này, Triệu Phong cảm giác quá mức trùng hợp.

Phải biết rằng, vừa rồi hẳn đang cân nhắc làm thế nào để đả kích Cầm Vương phi, bứt cho nàng ta ra tay, thậm chí đơn giản trực tiếp ra tay, bắt giữ Cầm Vương phi luôn.

- Đại Lại Miêu, sư tôn khi nào thì xuất quan?

Thanh âm Cầm Vương phi ôn nhu dị thường, bàn tay xoa xoa đám lông tơ trên người con mèo lười ngân hắc sắc, thậm chí còn lấy ra vài viên Linh đan trên phẩm, đút cho con mèo lười ăn.

Lúc này, trong lòng nàng cũng khẽ thở ra một hơi.

Vừa rồi cùng Triệu Phong giằng co trong chốc lát, Cầm Vương phi đột nhiên cảm nhận được một luồng cảm giác nguy cơ mãnh liệt đến từ trên người đối phương. Luồng áp bách vô hình này, bao phủ toàn bộ thể xác và tinh thần của nàng!

Còn may là con mèo lười ngân hắc sắc xuất hiện, đã cắt ngang sự giao tranh áp lực giữa Triệu Phong và Cầm Vương phi.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu hé miệng, ăn vài viên Linh đan, khẽ kêu mấy tiếng.

Leng keng! Đỉnh!

Đại Lại Miêu tựa vào trên người Cầm Vương phi, miêu trảo quăng lên vài đồng tiền cổ, phát ra một trận thanh âm giòn vang.

Một màn này, chiến cho đồng tử Triệu Phong co rút một trận.

Rồi sau đó, Đại Lại Miêu huy động miêu trảo, khoa tay múa chân vài cái, bộ dạng giống như ông già.

- Người nói, sư tôn suy tính xong thiên cơ, thể xác và tinh thần mỗi một, qua một đoạn thời gian nữa mới ra ngoài gặp khách quý?

Trên mặt Cầm Vương phi lộ vẻ trưng cầu.

Đại Lại Miêu lạnh nhạt gật đầu, lại huy trảo khoa tay múa chân một phen.

- Sư tôn một mình triệu kiến, có chuyện muốn nói với ta?

Cầm Vương phi nghe vậy, nhất thời trên mặt lộ ra vẻ vui mừng nồng đậm, cùng với Đại Lại Miêu hướng bên trong Lục Vu Tháp mà đi tới.

- Meo meo!

Có Đại Lại Miêu ở phía trước dẫn đường, đám cường giả Lục Vu Tháp cũng không ngăn trở.

Nhưng những người bái phỏng khác dưới lầu tháp đều bị ngăn cản lại.

Kể cả Triệu Phong, cũng không ngoại lệ!

- Tể ti đại nhân, một khi Trí giả đã có thể hội kiến Cầm Vương phi, không bằng dàn xếp một chút, để chúng ta cùng đi vào được không?

Đám người bái phỏng này tự nhiên cũng rất không cam lòng.

- Không được! Nhận được triệu kiến, chỉ có một mình Vương phi, trừ phi có sự cho phép của đại nhân!

Vài vị cường giả trấn thủ dưới lầu tháp không chút cử động.

- Lại Miêu đại nhân, ngài cũng cho phép chúng ta cùng vào đi!

- Bái kiến Lại Miêu đại nhân, một chút lễ mọn nho nhỏ, không đủ kính ý!

- Hắc hắc... Lại Miêu đại nhân, ở chỗ ta có một đầu mỹ miều chủng loại quý hiếm, hiến cho ngài hưởng dụng...

- ...

Đám người bái phỏng này, ai nấy cũng đều rất thông minh, xuất ra các loại thủ đoạn, mong tìm được đường đột phá từ chỗ Đại Lại Miêu.

Trong Lục Vu Tháp, Đại Lại Miêu này và Trí giả hình bóng không rời, quan hệ qua lại vô cùng chặt chẽ.

Có thể nói, nó chính là người phát ngôn của Lục Vu Trí giả.

Có thể gặp được Trí giả hay không, rất có khả năng phải dựa vào sắc mặt của Đại Lại Miêu này.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu không chút suy nghĩ, liếc mắt nhìn mọi người một cái, khinh thường đi vào trong tháp.

- Cái này... sao có thể được...

Một vài người bái phỏng nhất thời có chút nóng vội.

Trong số đó còn có cả Mạc Thiên Y, vẻ mặt tràn ngập lo âu.

Một số người muốn bái kiến Trí giả, cũng đều có những chuyện rất trọng yếu, không thể kéo dài được.

Cặp mày Triệu Phong có chút nhíu lại. Sinh tử của Liễu Cầm Hâm, chính là một cái khúc mắc ở sâu trong tâm linh của mình, nhất định phải toàn tâm toàn lực xử lý.

- Meo meo!

Một tiếng mèo kêu quen thuộc lãnh lớt dịu dàng từ bên tai Triệu Phong truyền đến, mang theo một tia hương vị khiêu khích nồng đậm.

- Meo meo?

Đại Lại Miêu sắp đi vào trong tháp, thân hình đột nhiên khựng lại, đầu mèo quay lại, có chút kinh nghi nhìn về phía sau.

Ở trên vai Triệu Phong, một đầu tắc miêu ngán hồi sắc, thể tích chỉ cỡ một nửa Đại Lại Miêu, một đôi mắt mèo như hắc bảo thạch đen tuyền, quay tròn đảo chuyển, lộ ra vẻ giảo hoạt vô cùng.

Leng keng!

Trong tay Tiểu Tặc Miêu quăng lên lên vài đồng tiền cổ, vẻ mặt thanh thoi nhìn Đại Lại Miêu, dường như có chút bĩu môi.

- Tiểu Tặc Miêu, con mèo lười này có khi nào là đồng tộc của ngươi không?

Về mặt Triệu Phong cổ quái, nói.

Con mèo lười này và Tiểu Tặc Miêu dù sao cũng có rất nhiều điểm chung.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu có thể dụ dỗ Đại Lại Miêu một chút, nói không chừng Triệu Phong có thể ngoại lệ tiến vào Lục Vu Tháp, gặp mặt Trí giả.

- Meo meo!

Về mặt Tiểu Tặc Miêu ngạo nghễ, tận lực khoa tay múa chân, làm ra ý tứ “trong thiên hạ duy ngã độc nhất”, trong ngôn ngữ rất có ý tứ khiêu khích hướng về phía Đại Lại Miêu.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu dường như có chút phẫn nộ, trong mắt xẹt qua một tia lãnh ý, mặt mang vẻ cảnh cáo.

Rồi sau đó, nó nhe răng nhếch miệng, hai chân trước khua loạn một trận, bộ dạng như ta đây chính là Lão đại!

Mọi người không khó lý giải, Đại Lại Miêu chính là đang nói:

- Địa bàn của ta, do ta làm chủ!

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thu hồi đồng tiền cổ, bộ dạng cổ quái tinh linh, khẽ xoay người, đem cái móng mèo hướng về phía Đại Lại Miêu, khẽ xoay nhẹ vài cái.

Đại Lại Miêu mới đầu thoáng sửng sốt một chút, có chút khó hiểu, ngay sau đó liền nhìn thấy giữa hai chân Tiểu Tặc Miêu, bắn ra một dòng nước tiểu màu vàng.

- Ha ha... đầu tặc miêu này lá gan không nhỏ, dám ở trước Lục Vu Tháp đánh dấu nước tiểu mèo!

Mọi người ở đây đều là kinh ngạc, một ít người không khỏi bật cười một tiếng.

Trên mặt Cẩm Vương phi ngưng kết một tầng sương lạnh, đối với đầu Tiểu Tặc Miêu kia, nàng vẫn còn nhớ kỹ trong lòng.

Lúc trước ở Vương đô Thiên Bồng, chính đầu tặc miêu này đã cùng Triệu Phong liên thủ, đem nàng ta khống chế.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu nộ hỏa dâng cao ba trượng, phát ra một đạo tiếng kêu thần bí xuyên thấu hư không, một luồng lãnh ý vô hình nổi lên trong lòng mọi người, ngay cả vài vị Chân Chủ Cấp, tâm thần cũng mơ hồ run lên một trận.

Hiển nhiên, hành vi của Tiểu Tặc Miêu, đối với nó chính là một sự khiêu khích cực lớn.

Cái gọi là một núi khó chứa hai hổ, nơi này chính là địa bàn của Đại Lại Miêu, một con mèo khác lại dám ở trước mặt mọi người, ở trước mặt nó thản nhiên đi tiểu, há có thể dễ dàng tha thứ được?

Vút...

Trong hư không xẹt qua một đạo tàn quang đậm đặc, thân hình nhìn như mập mạp béo ú của Đại Lại Miêu, chỉ trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch, đã phóng đến trước mặt Tiểu Tặc Miêu!

- Thật nhanh!

Một ít cao nhân Chân Linh Cảnh ở đây, cũng đều cảm thấy giật mình.

Chỉ luận tốc độ, Đại Lại Miêu đã đủ khiến cho tuyệt đại đa số mọi người ở đây tự thẹn không bằng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Vút...

Đại Lại Miêu lấy thế thái sơn áp đỉnh, một trào chụp thẳng xuống Tiểu Tặc Miêu.

Bất luận hình thể hay là lực lượng, Đại Lại Miêu hiển nhiên đều mạnh hơn Tiểu Tặc Miêu một bậc.

Phốc...

Thân hình Tiểu Tặc Miêu vỡ tan, hóa ra chỉ là một đạo tàn ảnh.

- Meo meo!

Đại Lại Miêu có chút ngoài dự liệu, đột nhiên cảm thấy một cơn gió lạnh sắc bén, từ phía sau lưng đánh úp lại.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu Tặc Miêu giống như thần quỷ, hiện thân ở sau lưng Đại Lại Miêu, một trào phách về phía đại não của Đại Lại Miêu.

Phành...

Đại Lại Miêu gầm gừ một tiếng, đánh về phía sau một trảo như lôi đình, vũng vàng đón đỡ một trảo của Tiểu Tặc Miêu, hơn nữa đem Tiểu Tặc Miêu chấn văng ra mấy trượng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trên không trung lảng không trở mình một cái, ổn định lại thân hình, “vụt” một tiếng, ẩn ẩn biến mất.

Hiển nhiên, trên phương diện lực lượng, Tiểu Tặc Miêu không có ưu thế.

Đại Lại Miêu nở nụ cười trào phúng, thân hình nhoáng lên, như ảnh tùy hình, đuổi theo truy kích quỹ tích ẩn ẩn của Tiểu Tặc Miêu.

Trong số mọi người ở đây, chỉ có Thần Linh Nhân của Triệu Phong mới có thể dò xét quỹ tích ẩn ẩn của Tiểu Tặc Miêu, vài vị Chân Chủ Cấp khác, phải cẩn thận triển khai linh thức mới có thể phát hiện ra một vài tia dấu vết nhỏ nhoi như tơ nhện lông ngựa.

- Đầu Đại Lại Miêu này, thật đúng là không đơn giản, có thể truy tung dấu vết ẩn ẩn của Tiểu Tặc Miêu tại một trình độ nhất định!

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu.

Lúc trước ở trong Di tích Tử Thánh, ngay cả Lữ Thiên Nhất và Diệp Yên Vũ, không phải dưới tình huống cố ý, cũng không thể phát hiện ra quỹ tích ẩn ẩn của Tiểu Tặc Miêu, bởi vậy lúc đó mới ăn phải thiệt thòi.

Soạt soạt soạt...

Trước Lục Vu Thập, hai con mèo một lớn một nhỏ, thân ảnh lần lượt nhoáng lên, nhanh vuốt cần xé, quần chiến cùng một chỗ, đánh cho không thể dàn xếp!

Đám người bái phỏng bên dưới, ánh mắt cả đám tròng lớn, nhưng đại đa số mọi người đều không nhìn thấy rõ quá trình đánh nhau giữa hai con mèo.

- Triệu Phong không hổ là thiên kiêu cái thế, cơ duyên không nhỏ, con mèo bên người hắn, không ngờ lại có thể cùng Miêu sủng của Lục Vu Trí giả đánh đến khó phân cao thấp!

- Hai con mèo này hình thể thoạt nhìn rất nhỏ, nhưng thực lực và năng lực lại hết sức kỳ lạ, hơn xa các Yêu thú dị linh bình thường!

Vài vị cường giả Chân Chủ Cấp ở đây, ánh mắt lịch duyệt không hề tầm thường, lại không nhìn ra nổi lai lịch của hai con mèo này.

- Triệu Phong này, không ngờ lại có được một con Miêu sủng thần kỳ như vậy, có thể cùng Đại Lại Miêu của lão sư bất phân cao thấp!

Trong mắt Cẩm Vương phi thoáng hiện một tia oán hận, đồng thời cũng có vài tia ghen tỵ.

Năng lực của Đại Lại Miêu, nàng cũng có chút hiểu biết, nếu như mình có được một con mèo như vậy, thực lực trí mưu tất nhiên như được Thần trợ, có hy vọng chuởng khổng vận mệnh của cả Đại quốc Thiên Bồng!

Nhưng mà, đầu Miêu sủng kia dường như không chút thua kém Đại Lại Miêu, thế mà lại ở trong tay một gã hậu bối đối địch!

Thịch thịch thịch...

Hai con mèo ở trong không trung lần lượt thay đổi vị trí, đánh qua đá lại, tốc độ càng ngày càng nhanh, dần dần đánh ra chân hỏa.

Đại Lại Miêu thể trạng lực lượng có ưu thế, thường thường, trong những pha chống chọi trực diện, đều đánh Tiểu Tặc Miêu bay ra ngoài.

Mà Tiểu Tặc Miêu thì lại càng thêm linh hoạt, khi thì tập kích một trảo, đánh cho Đại Lại Miêu đầu choáng mắt hoa.

Chẳng qua, Đại Lại Miêu hiển nhiên cũng không phải tầm thường, mặc dù thỉnh thoảng cũng ngạnh kháng miêu trảo của Tiểu Tặc Miêu, thế nhưng ảnh hưởng mê muội lại hết sức nhỏ nhoi.

Hơn nữa con mèo này cũng có phương pháp ứng đối hữu hiệu, chỉ cần phần đầu không bị Tiểu Tặc Miêu chụp trúng, cũng sẽ không bị hiệu ứng mê muội ảnh hưởng.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu bỗng đột nhiên kêu lớn một trận, hai chân trước loạn vũ, mỗi một trảo trong lúc hoa động cũng mơ hồ sản sinh một đạo trảo ảnh như hư vô chi nhận, thẩm thấu hư không.

Cảnh tượng này vừa xuất hiện, trong mắt Đại Lại Miêu lập tức lộ ra một tia hoảng sợ, nhất thời có chút không địch lại.

Mặc dù nó da dày thịt béo, thân hình linh hoạt, nhưng bị một ít trảo ảnh đánh trúng, cũng sẽ lưu lại một đạo vết máu.

-Ồ! Không ngờ lại là truyền thừa áo nghĩa trong thanh chủy thủ thần bí kia?

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời.

Lần này, Tiểu Tặc Miêu cũng không có trực tiếp lấy ra chuỗi chủy thủ thần bí kia, mà là vận dụng một ít khí tức lực lượng áo nghĩa trong đó.

Không khó tưởng tượng, Triệu Phong có thể lĩnh ngộ tham tu tinh túy áo nghĩa trong Băng Hoàng Thương, Tiểu Tặc Miêu đồng dạng cũng có tu tập tìm hiểu trong chuỗi chủy thủ!

Tìm hiểu đại truyền thừa? Đây là chuyện mà một con mèo mới sinh ra có vài năm có thể làm được sao?

Triệu Phong càng hiểu kỳ hơn đối với lai lịch và căn nguyên của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc ban đầu, Tiểu Tặc Miêu chính là từ trong một quả trứng nở ra. Bản thân việc này đã là một chuyện rất kỳ quái rồi! Bởi vì dựa theo lẽ thường, mèo là loại động vật có vú, ấu thú không phải là từ trong trứng ấp nở ra.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu chiến ý dâng trào, vận dụng truyền thừa áo nghĩa và lực lượng khí tức học được từ trong Thần binh, nhất cử đem Đại Lại Miêu đánh bay luôn vào trong Lục Vu Tháp.

- Đại sư, hai con mèo này đã đánh vào trong tháp rồi!

Vài vị Tể ti hướng về phía vị lão giả râu bạc lúc trước bói toán đã học máu kia, nói.

Đại Lại Miêu, xem như là người phát ngôn của Trí giả, hiện tại nó lại cùng một con mèo có khả năng đồng tộc, ở trong Lục Vu Tháp đánh nhau đến náo nhiệt, khiến ọi người có chút chẳng biết làm sao.

- Chúng ta là lưu phái thôi diễn Mệnh đạo, không am hiểu đối kháng lực lượng. Vận mệnh và lai lịch căn nguyên của đầu tặc miêu kia, giống hệt như Đại Lại Miêu, sâu không thể lường nổi, dường như phù hợp với Mệnh đạo thiên cơ thần bí. Có lẽ, chúng nó chính là những vũ giả chơi đùa trên “Bánh xe vận mệnh” a!

- 495. Chương 497: Lành Ít Dữ Nhiều
- 496. Chương 498: Chỉ Điểm Đồn Ngộ
- 497. Chương 499: Huyết Mạch Đồng Tử Mạnh Nhất Đại Lục
- 498. Chương 500: Thiết Ma
- 499. Chương 501: Đây Là Do Các Người Tự Tìm Đến
- 500. Chương 502: Chém Giết Quét Ngang
- 501. Chương 503: Giáo Chủ Thiết Huyết Giáo
- 502. Chương 504: Bí Mật Của Tôn Giả
- 503. Chương 505: Chân Tướng Lịch Sử
- 504. Chương 506: Quét Sạch
- 505. Chương 507: Xích Nguyệt Đường Chủ Lệnh
- 506. Chương 508: Kim Dương Thánh Thành
- 507. Chương 509: Tam Nhân Thánh Tử
- 508. Chương 510: Nhượng Bộ, Đoạt Mục Cẩm Thuật
- 509. Chương 511: Trà Hội Khiêu Chiến
- 510. Chương 512: Nghiền Nát 1
- 511. Chương 513: Nghiền Nát 2
- 512. Chương 514: Một Chiêu Đánh Bại Thiên Kiêu
- 513. Chương 515: Phá Diệt Thần Quang
- 514. Chương 516: Đồng Lực Rót Vào
- 515. Chương 517: Khiêm Tồn Học Tập

- Phốc phốc...

Phần lưng của Tam Nhân Thánh Tử bị đao phong vô hình giống như phong nhận lấp lánh cắt ra, huyết quang bắn tung tóe.

Độ sắc bén và tốc độ quỹ tích gần như vô hình của nó, đã vượt qua khả năng tránh né cực hạn của Chân Chủ Cấp.

- Chiêu này, tại sao lại có gài [n tích gần O ao c huyết

Chân Long Trà Hội lần này, Triệu Phong đã đánh bại hoàn toàn ba đại thiên kiêu cái thế, thậm chí đánh bại cả Tam Nhân Thánh Tử - đệ nhất Chân Long hội thế hệ trước, khiến hắn lập tức trở thành Thiên Kiêu Chi Vương của thời đại này.

Đồng thời.

Cũng chính vì hắn, mà huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục đã kéo dài vạn năm, đã đổi chủ.

Thành tựu tương lai của Triệu Phong, hoàn toàn không thể đánh giá, chỉ cần hắn không vấp trước khi phát triển, tương lai nhất định trở thành nhân vật chúa tể, quyết định sinh tử của ngàn vạn thương sinh.

Thiên Kiêu Chi Vương như vậy, ai cũng muốn kết giao lúc hắn còn trẻ.

Trên đỉnh núi xa xa.

Thần sắc của Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm có chút trầm trọng, ánh mắt lập lòe, trên mặt tràn đầy sợ hãi và kiêng kỵ.

Đặc biệt là Kim Dương gia, ngoài phần hận không cam lòng ra, trong mắt còn ẩn hiện một tia sát cơ.

- Nếu như hai người chúng ta liên thủ, xác suất giết chết hắn cũng đến sáu bảy thành.

Lão giả mũ rơm quét mắt nhìn Kim Dương gia chủ.

- Chỉ sáu bảy thành?

Kim Dương gia có chút khó tin.

Với tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong của hắn, cộng thêm huyết mạch Thánh Nhân, dưới Tôn Giả, e rằng khó có thể gặp được đối thủ.

Mà lão giả mũ rơm này, mặc dù không phải là Tôn Giả, nhưng trăm năm trước chỉ còn thiếu nửa bước nữa là đã thành công đột phá Tôn Giả, so với Nửa bước Tôn Giả bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Nếu như hai người liên thủ, ít nhất cũng có thể đối kháng với hai, ba vị Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Tiểu tử kia am hiểu tốc độ, hơn nữa lại học được bí kỹ truyền thừa của ba huyết mạch đồng tử Đại lục. Một khi giết chết không thành, Kim Dương gia chúng ta, tương lai sẽ gánh chịu hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Lão giả mũ rơm trầm giọng nói.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, sắc mặt có vài phần biến đổi bất định.

Muốn giết Triệu Phong, có chút mạo hiểm nhất định, mà hậu quả thực sự không thể lường nổi.

Thân là thiên kiêu cái thế lực áp mấy chục thời đại, tương lai của Triệu Phong rất có thể khả năng đạt đến đỉnh phong huy hoàng, ngay cả đám người Kiếm Tôn Diệp Vô Tà và Tam Nhân Thiên Quân, lúc bằng tuổi hắn, cũng đều có chút thua kém.

- Thỉnh giáo Đại trưởng lão.

Kim Dương gia chủ hít sâu một hơi, có chút không quyết được chủ ý.

Đuổi giết Triệu Phong, như vậy sẽ gánh chịu hậu quả vô cùng đáng sợ.

Đương nhiên.

Hai người Kim Dương gia chủ, hiện tại còn chưa biết được tin tức “Thiết Huyết Giáo Chủ” đã trọng sinh.

Nếu như bọn họ biết rõ sau lưng Triệu Phong có Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cho dù cho bọn hắn một trăm cái lá gan, cũng không dám có ý nghĩ này.

- Thu hoạch càng lớn, nguy hiểm càng nhiều, đơn giản là cái nguy hiểm này có đáng giá hay không, giết Triệu Phong có lợi ích gì cho chúng ta? Người là gia chủ của Kim Dương gia, tất cả mọi chuyện đều do người quyết định.

Lão giả mũ rơm có chút vui vẻ, chợt lộ ra một tia thâm ý.

Kim Dương gia chủ nghe vậy, dường như ngộ ra điều gì đó, thoáng lâm vào trầm tư.

Rồi đột nhiên.

Trong mắt hắn lóe lên một tia thần quang sắc bén, trên người dâng lên một luồng khí thế hào hùng.

- Người quyết định thế nào?

Lão giả mũ rơm cười hỏi.

Kim Dương gia chủ hít sâu một hơi, nói:

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong này, năng lực vô cùng nghịch thiên, tiềm lực Tào Hóa không thể đánh giá, chỉ mới hai mươi tuổi đã có thu hoạch bậc này. Nếu như có thể sử dụng “Đoạt Mục Cầm Thuật”, đoạt lấy huyết mạch đồng tử của hắn, tương lai Đại lục này sẽ thuộc về Kim Dương gia chúng ta.

- Rất quyết đoán, như vậy mới giống một gia chủ thế gia.

Lão giả mũ rơm gật đầu khen ngợi, nói:

- Đoạt Mục Cầm Thuật kia, cho dù là Kim Dương gia chúng ta, cũng chỉ có một số lý luận sơ sài, xác suất thành công không quá nửa thành. Nhưng dù là một tia cơ hội nhỏ nhoi, cũng có thể thay đổi vận mệnh của ta và người, của Kim Dương gia, thậm chí là của cả Đại lục này.

Giờ khắc này.

Mạch suy nghĩ của Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm, không bàn mà hợp.

Muốn thành đại sự, tất phải quyết đoán, liều mình đánh cược một lần.

- Đuổi!

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm hóa thành một đạo quang ảnh, biến mất trong tầng mây.

- Thánh Nhân Động Hư!

Kim Dương gia chủ mở ra con mắt thứ ba, nhìn rõ Thiên Hư, trong phương viên một hai trăm dặm, nhìn một cái là thấy tất cả.

Cho dù Triệu Phong có chạy xa gấp mười lần, với huyết mạch Thánh Nhân và Đồng thuật truy tung của hắn, có rất nhiều biện pháp có thể đuổi kịp.

Chính bởi vì thế, hai người mới không nhanh không chậm, cũng không vội vàng truy kích.

- Còn chưa chạy xa quá trăm dặm.

Huyết mạch Thánh Nhân của Kim Dương gia chủ đã xác định được vị trí của Triệu Phong.

Tu vi của hai người hùng hậu, tốc độ lại nhanh, liền vội vàng đuổi theo hướng của Triệu Phong.

Ngay lập tức, khoảng cách giữa hai người và Triệu Phong, ngày một gần hơn.

Cách cách cách...

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong mọc ra một đôi Phong Lôi Quang Dực, nguyên khí Phong Lôi trong thiên địa, mãnh liệt rung động hô ứng.

Tốc độ của Triệu Phong, lập tức tăng lên rõ rệt, những nơi đi qua, cuồng phong điện minh nổi lên, thanh thế khiến người khác kinh hãi.

- Không tốt, bị hắn cảm ứng được rồi, huyết mạch đồng tử của kẻ này, thật đáng sợ.

- Đừng để cho hắn chạy.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm biến sắc, thúc dục bí thuật, cường ép tăng tốc.

Thế nhưng.

Triệu Phong được “Phong Lô Chi Dực” gia trì, tại phương diện tốc độ phi hành, hoàn toàn vượt qua hai người.

Hai người dốc hết toàn lực, cũng không có cách nào đuổi kịp Triệu Phong, ngược lại, khoảng cách ngày một kéo xa.

- Không cần phải gấp gáp, bí kỹ phi hành này của hắc, có lẽ không duy trì được bao lâu. Hai người chúng ta tu luyện ít nhất trên trăm năm, tu vi nguyên khí thâm hậu hơn hắc nhiều.

Lão giả mỉm cười lạnh nhạt cười.

- Không sai.

Kim Dương gia chủ không khỏi gật đầu.

Luận khả năng phi hành lâu dài, hai người bọn họ tự tin có thể hơn được Triệu Phong.

Hơn nữa, Kim Dương gia có huyết mạch Thánh Nhân, cho nên có thể một mực truy tung Triệu Phong.

Vù...

Tốc độ phi hành của Triệu Phong cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã bỏ xa hai người chừng một hai trăm dặm.

Lúc này.

Cách ngoài mười dặm, là một rừng cây tĩnh mịch.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong dường như có chút bất lực, tốc độ phi hành dừng lại, nhàn nhạt mở miệng.

- Người xác định sẽ làm vậy?

Khô Lâu đường chủ thoáng trầm mặc.

Triệu Phong không trả lời, nhẹ nhàng bình thân bay vào chỗ sâu trong rừng cây.

Sâu bên trong rừng cây.

Vụt vụt...

Trên một gốc đại thụ, hiển hiện hai thân ảnh âm u mơ hồ, lần lượt là một nữ tử áo đen, thân hình nhỏ nhắn, người còn lại là một cái âm ảnh cao lớn đội vương miện.

Đặc biệt là thân ảnh đội vương miện kia, quanh người tùy thời tùy khắc đều chấp chờn một tầng quang ảnh vận vẹo quỷ dị.

- Trưởng lão, tiểu tử kia đang lần theo vị trí của chúng ta mà đến.

Mỹ nhân áo đen nói.

- Ừm... Xích Nguyệt Đường chủ lệnh sinh ra cảm ứng, đang dần dần tiếp cận.

Âm ảnh Trưởng lão, quay đầu nhìn phía trước.

Bịch bịch bịch bịch...

Thanh âm bộ pháp đến từ phía trước, trầm ổn mà hữu lực, ngày một tiếp cận.

Không khó để nhìn ra, chủ nhân của bộ pháp đó, đã nhắm mục tiêu rõ ràng, cho nên mới đi tới vị trí này.

Trong đôi mắt hắc ám tĩnh lặng của âm ảnh Trưởng lão, chợt nổi lên một tia dị thường.

- Trưởng lão, có nên ra tay, bắt hắc lại không?

Toàn thân mỹ nhân áo đen, nổi lên một trận nhận khí gợn sóng âm hàn màu đen, không khí bốn phía bỗng nhiên trì trệ, hàn ý vô hình, xuyên thẳng vào từng cành cây ngọn cỏ.

Trưởng lão âm ảnh không mở miệng.

Bịch bịch bịch...

Thân ảnh chủ nhân của âm thanh bộ pháp này, dần dần xuất hiện trong tầm mắt.

Đó là một thiếu niên tóc lam, thần tình lạnh nhạt, giống như đang nhàn nhã dạo chơi.

Sát ý vô hình trên thân nữ tử áo đen, thoáng chốc thấm thấu khắp thiên địa, đủ để tạo thành sát cơ trí mạng đối với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh trở xuống, thế nhưng dường như không hề ảnh hưởng đến đối phương.

- Tiểu bối, ngươi dám chui đầu vào lưới, ở trước mặt Xích Nguyệt Trưởng lão, còn không mau thúc thủ chịu trói?

Mỹ nhân áo đen nhoáng lên một cái, liên tiếp xuất hiện một chuỗi âm ảnh.

Vụt...

Thân hình thiếu niên tóc lam chợt rung lên, một luồng sóng nhận khí, hình thái như sương mù chập chờn quanh cổ hắn.

Cuối cùng.

Bộ pháp của thiếu niên tóc lam cũng dừng lại.

Chỉ cần động dậy một chút, luồng sóng nhận khí đang chập chờn quanh cổ hắn, tùy thời đều có thể khiến cho thi thể hắn ngã xuống đất.

Từ trên xuống dưới cơ thể Triệu Phong, bị hàn ý tử vong bao phủ, trong lòng không khỏi cảm khái, một kẻ thoát nhìn như không tồn tại, không ngờ lại có thực lực tiếp cận Lữ Thiên Nhất năm xưa.

- Tiểu tử tóc lam, trên người ngươi tại sao lại có khí tức của Xích Nguyệt Đường chủ lệnh, còn không nhanh quỳ xuống trước Xích Nguyệt Trưởng lão?

Mỹ nhân áo đen giống như quỷ mị, đứng thẳng sau lưng Triệu Phong.

Triệu Phong vẫn mặt không đổi sắc.

Mặc dù lúc nghe thấy bốn chữ “Xích Nguyệt Trưởng lão”, hắn cũng có chút giật mình, cố gắng thu liễm cảm xúc rung động trong nội tâm đến cực hạn.

- Tịch Sát Trưởng lão, mấy trăm năm không gặp, từ khi chia tay đến nay, mọi chuyện vẫn ổn chứ?

Triệu Phong không để ý đến nữ tử áo đen, gặp nguy cơ vẫn ung dung, nhìn về phía âm ảnh Trưởng lão đội vương miện đứng trên ngọn cây, thân ảnh của đối phương gần như dung nhập vào trong đất trời vậy.

- Làm sao ngươi biết được danh hiệu của Trưởng lão?

Nữ tử áo đen có chút giật mình.

Âm ảnh Trưởng lão đội vương miện kia, không khỏi “ồ” lên một tiếng, hỏi:

- Ngươi là?

Hai người đều có chút kinh ngạc.

Thiếu niên tóc lam này, không ngờ chỉ liếc một cái liền nhận ra Trưởng lão đội vương miện đang chìm trong một tầng quang ảnh âm u.

Chẳng lẽ, thiếu niên này cũng xuất thân từ Xích Nguyệt Ma Giáo?

Hoặc là đệ tử truyền thừa của Ma Giáo?

Nhưng nếu như là đệ tử truyền thừa của Ma Giáo, há có thể từng gặp qua Xích Nguyệt Trưởng lão cách đây mấy trăm năm?

- Chắc chắc, Tịch Sát Trưởng lão, năm xưa là ai lôi kéo người gia nhập Xích Nguyệt Ma Giáo, đồng thời đề cử người với Giáo chủ đại nhân? Ba trăm năm trước, lúc người và Thiết Cốt Hộ pháp bị Kiếm Tôn Diệp Vô Tà đuổi giết, là ai đã đến viện trợ người?

Triệu Phong liếm liếm môi, chậm rãi nói.

Những lời này, Triệu Phong nói ra hết sức nhẹ nhàng, gần như không có chút do dự nào.

- Hả?

Nữ tử áo đen đứng sau lưng Triệu Phong uy hiếp, đột nhiên giật mình hoảng sợ.

Nghe khẩu khí của thiếu niên tóc lam trước mặt, dường như địa vị của hắn rất lớn, thậm chí còn quen thuộc với Tịch Sát Trưởng lão, ít nhất cũng là cao tầng cùng cấp bậc trong Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Người... Người là U Cổ Đường chủ?

Thân hình Tịch Sát Trưởng lão chìm trong quang ảnh âm u kia chợt khẽ chấn động, ánh mắt lộ ra một tia kinh hãi.

518. Chương 520: Thực Lực Của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh

Sâu bên trong khu rừng.

Triệu Phong và Tịch Sát Trưởng lão trên ngọn cây, bốn mắt nhìn nhau, khẽ nhếch lên một nụ cười nhạt.

Tịch Sát Trưởng lão đầu đội vương miện, đặt mình trong quang ảnh âm tu vãn vẹo, giống như bóng ma hắc ám trong màn đêm.

- Người thực sự là U Cổ Đường chủ chứ? Năm đó người không phải...

Trên mặt Tịch Sát Trưởng lão có một tia mừng rỡ như lâu ngày gặp lại.

Triệu Phong chắc chắn cười:

- Ngay cả người còn có thể sống đến bây giờ, ta làm sao có thể chết trong trận đại kiếp năm đó được?

Nghe thấy lời này.

Thân thể mỹ nhân áo đen nhỏ nhắn mềm mại đang “cưỡng ép” phía sau Triệu Phong, chợt cảm thấy tâm thần chấn động, hai tay mơ hồ run rẩy, lộ vẻ bối rối bất an.

Nàng không ngờ rằng, thiếu niên thoát nhìn không đến hai mươi tuổi này, lại là một Đường chủ cự đầu trong mười hai Đường của Xích Nguyệt Ma Giáo.

Trong Xích Nguyệt Ma Giáo, mỗi vị Đường chủ đều là cự đầu có thể tọa trấn một phương, khống chế một vùng.

Thời điểm Ma Giáo đỉnh phong nhất, một thế lực Phân Đường, gần như có thể chống lại những Tông phái trong Thập Đại Tông Phái.

Địa vị của Đường chủ, cùng với Trưởng lão của Tổng Đà Ma Giáo, cũng không kém bao nhiêu.

- U Cổ Đường chủ, tại sao người lại biến thành dáng vẻ này?

Trong đồng tử tinh mịch của Tịch Sát Trưởng lão, chợt lộ ra một tia nghi hoặc.

Hắn vẫn có chút nghi vấn xuất phát từ căn thận.

Vụt...

Triệu Phong vung tay một cái, trong sương mù u ám, hiển hiện một Bộ khô lâu hình người, dáng vẻ u lãnh đáng sợ, trong hốc mắt lập lòe hai điểm u hồng.

- Thân già khom khem này không dùng được rồi, cho nên ta mới không chế tên thiên kiêu cái thể có tư chất huyết mạch tuyệt đỉnh này, mưu đồ đoạt thân trùng tu, đây cũng là lựa chọn không tệ.

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng nói.

Khô Lâu đường chủ đang phiêu phù phía sau hắn, hai điểm u hồng trong hốc mắt của hắn có chút ngậy đại, không nói một lời.

Thông qua Minh Tâm Chủng, Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ có một tia khí tức tương liên huyền diệu.

Giống như toàn bộ tâm thần của Khô Lâu đường chủ đã gửi lên người Triệu Phong, để vị thiên kiêu cái thể này một tay khống chế.

- Thì ra là thế.

Sự nghi ngờ trong lòng Tịch Sát Trưởng lão đã bị đánh tan quá nửa.

Sau khi Triệu Phong tận lực tiết lộ, với cấp độ của Tịch Sát Trưởng lão, không khó để nhìn ra khí tức tinh thần tương liên giữa Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Chẳng qua.

Tịch Sát Trưởng lão lại không nghĩ tới việc, một tâm tinh mới xuất hiện như Triệu Phong, lại thật sự “khống chế” cự đầu một phương, mà Xích Nguyệt Đường chủ lại bị nô dịch.

- U Cổ Đường chủ, tạo nghệ của người tại phương diện tinh thần Quỷ đạo, năm xưa có thể nói là nhất tuyệt Đại lục, tại sao vẫn chưa hoàn toàn cướp lấy thân thể của tiểu tử này?

Tịch Sát Trưởng lão ngược lại có chút châm chọc.

Trong suy nghĩ của hắn, với tạo nghệ tinh thần quỷ bí và Hồn đạo, cướp lấy thân thể của một hậu bối, có lẽ không quá khó mới đúng.

- Hừ, người nói nghe dễ dàng lắm. Tiểu tử này là thiên kiêu cái thể lực áp mấy chục thời đại, quét ngang Chân Long hội lần này, cách đây không lâu, huyết mạch đồng tử của hắn còn đánh bại cả truyền nhân mạnh nhất ngàn năm qua của Kim Dương gia...

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, dùng giọng điệu của Khô Lâu đường chủ mà nói.

Sau đó.

Triệu Phong đứng tại góc độ của Khô Lâu đường chủ, đem biểu hiện tại Đại lục của “kẻ này” trong hơn một năm qua, kể lại chi tiết.

Tịch Sát Trưởng lão và nữ tử áo đen sau khi nghe xong, không khỏi nhìn về phía Triệu Phong với vẻ kinh ngạc.

Hai người lúc này mới ý thức được, thiếu niên tóc lam bị U Cổ Đường chủ “khống chế”, có địa vị lớn như thế nào.

Đặc biệt, đối với việc huyết mạch đồng tử của Triệu Phong đánh bại truyền nhân mạnh nhất ngàn năm qua của Kim Dương gia, đoạt được danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, hai người đều cảm thấy giật mình.

- Tư chất huyết mạch của thiếu niên này, không ngờ lại mạnh đến như vậy, ngay cả truyền nhân của Kim Dương gia cũng bị hắn nghiền nát.

Tịch Sát Trưởng lão có chút hâm mộ, không ngờ Khô Lâu đường chủ lại có thể cướp được một bộ thân thể có tư chất tốt như vậy.

Có thể làm được điều này, Triệu Phong tuyệt đối là người có tư chất huyết mạch cao cấp nhất Đại lục, thậm chí đuổi kịp hoặc vượt qua Kiếm Tôn Diệp Vô Tà và Xích Nguyệt Ma Giáo năm xưa.

- Tinh thần nguyên của tiểu tử này rất cường đại, bởi vậy người mới có thể cảm ứng được đôi chút. Bốn tóa vừa mới sống lại một hai năm, vẫn còn vô cùng suy yếu, chỉ có thể tạm thời nô dịch hắn, như vậy cũng đã là vạn hạnh rồi.

Triệu Phong cảm khái nói.

Tịch Sát Trưởng lão nghe vậy, khẽ gật đầu, trong lòng không còn nghi hoặc nữa.

Tinh thần nguyên của Triệu Phong cường đại, có chút mơ hồ, lấy cấp độ của Tịch Sát Trưởng lão, hiển nhiên vẫn có thể cảm giác được.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, thu hồi Khô Lâu đường chủ, lạnh nhạt nói:

- Thân thể ta vốn còn rất yếu, chờ sau khi khôi phục thực lực, sẽ triệt để cướp lấy thân thể của tiểu tử này.

Hai người Tịch Sát Trưởng lão, ngược lại cũng không hoài nghi.

Giờ phút này, suy nghĩ của bọn họ đã thay đổi: hoàn toàn xem Triệu Phong là Khô Lâu đường chủ.

- Đường chủ đại nhân, hai người từ xa đuổi theo ngài, có quan hệ gì với ngài?

Nữ tử áo đen ở bên cạnh, cung kính dò hỏi.

Đồng thời.

Trên mặt nàng cũng lộ vẻ đề phòng, nhìn về phía chân trời xa xa, phá không đuổi theo hai đạo thân ảnh.

- Tiểu tử kia ở trước mặt mọi người đánh bại truyền nhân mạnh nhất của Kim Dương gia, cướp đi danh hiệu huyết mạch đồng tử mạnh nhất Đại lục, cho nên mới dẫn đến họa sát thân...

Triệu Phong nhếch miệng nói.

- Hừ, đã cách mấy trăm năm, không ngờ Kim Dương gia này vẫn vô sỉ đến buồn nôn như vậy.

Tịch Sát Trưởng lão hừ lạnh một tiếng.

Đúng lúc này...

Vụt vụt...

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm cũng đã bay đến khoảng không trên rừng cây, từ trên cao quan sát.

- Coi chừng bị đánh lén, kẻ này dù sao cũng tinh thông bí kỹ truyền thừa của ba loại huyết mạch đồng tử trên Đại lục...

Lão giả mũ rơm nhắc nhở.

Kim Dương gia chủ không dám xem thường, mở ra con mắt thứ ba, quét qua bên dưới.

Rất nhanh.

Kim Dương gia chủ đã nhìn thấy Triệu Phong và một vị nữ tử áo đen.

Nữ tử áo đen kia, một thân tu vi đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong, khiến cho hắn có chút ngoài dự liệu.

- Ủm? Chỉ là một vị Chân Chủ Cấp đỉnh phong, không đáng lo ngại, dưới tình huống bình thường, ta thì triển huyết mạch đồng tử là có thể miểu sát trong nháy mắt.

Huyết mạch Thánh Nhân của Kim Dương gia chủ nhanh chóng đảo qua rừng cây, không phát hiện dấu hiệu nào khác nữa...

Lão giả mũ rơm cũng triển khai linh thức, quét qua một lần, sau đó khẽ gật đầu.

- Giết!

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm hóa thành hai đạo lưu quang, từ trên cao hạ xuống, ép thẳng đến hai người Triệu Phong.

- Lớn mật, dám vô lễ với Đường chủ.

Nữ tử áo đen quát lạnh một tiếng, thân hình nhỏ nhắn mềm mại nhoáng lên, hóa thành một chuỗi tàn ảnh như sương mù, nghênh đón hai vị khách không mời mà đến.

Thân pháp thật quý dị.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động, tốc độ đơn thuần của nữ tử áo đen kia, so với hẳn khi không sử dụng “Phong Lôi Chi Dực”, cũng không kém bao nhiêu.

Mà thân pháp của đối phương lại quý dị vô cùng, giống như dung nhập vào thế giới âm u, ánh sáng khắp bốn phía đều bị chiết xạ vụn vụn.

- Yên Diệt Sát Ảnh!

Trong hư không xẹt qua từng đạo gợn sóng hư nhận, kèm theo đó là một luồng sát cơ vô hình, hư ảo bất định, từ khắp nơi bắn về phía Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm.

- Cẩn thận, không ngờ nàng ta lại am hiểu Ảnh Sát đạo.

Lão giả mũ rơm thấp giọng nhắc nhở, với tu vi thực lực vượt qua Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường của hẳn, cũng không khỏi lộ ra một tia thận trọng.

Vụt vụt...

Bốn phía liên tục xuất hiện sát ảnh hư nhận u ám, trong đó, có vài đạo thoáng cái đã vượt qua hai người.

Phốc...

Chân của Kim Dương gia chủ bị một đạo sát ảnh hư nhận cắt qua, không nhin được rên lên một tiếng, nếu như phản ứng hơi chậm một chút, e rằng cái chân kia cũng không phải chỉ bị thương nhẹ như vậy.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Kim Dương gia chủ và lão giả mũ rơm đều bị đánh cho trở tay không kịp.

Cũng không phải do thực lực của hai người không bằng nữ tử áo đen, mà là vì lực chú ý của bọn họ đều dừng lại trên người Triệu Phong, ngược lại khinh thị không chú ý đến nữ tử áo đen ở bên cạnh.

- Tam Nhân Thần Quang – Cấm Diệt Không Huyền!

Kim Dương gia chủ hét lớn như lôi đình, “con mắt thứ ba” ở trên trán bắn ra một luồng liệt quang màu tím, vụn vụn bất định, thẩm thấu hư không.

Phốc phốc phốc...

Những nơi bí thuật Thần Quang kia đi qua, cây rừng bốn phía đều bị chôn vùi phân giải thành bột mịn.

Vụt...

Thân hình nữ tử áo đen đã biến thành một chuỗi tàn ảnh như sương mù kia, đột nhiên lay động, trong hư không giống như bị một luồng lực lượng vô hình thẩm thấu trói buộc, khiến thân hình nàng lập tức bại lộ, phẳng phát như sa vào vùng lầy, tốc độ giảm mạnh.

- Không tốt, là Tam Nhân Thần Quang của Kim Dương gia.

Sắc mặt nữ tử áo đen đại biến, toàn thân dâng lên một tầng sóng ảnh hình thái sương mù, nhằm chống cự sự trói buộc của “Cấm Diệt Không Huyền” đang thẩm thấu vào khu vực này.

Thế nhưng huyết mạch Thánh Nhân của Kim Dương gia, thân là huyết mạch đồng tử đã từng mạnh nhất Đại lục, há có thể dễ dàng phá giải như vậy?

Vụt...

Thân thể nữ tử áo đen gần như bị giữ chặt, sóng ảnh hình thái sương mù quanh người, có chút ảm đạm sụp đổ, giống như bị lực lượng nào đó thẩm thấu, phân giải.

- Đồng pháp huyết mạch của người này thật inh, người này là Kim Dương gia chủ sao? Khả năng vận dụng Tam Nhân Thần Quang đã đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa rồi. Nếu như lúc trước ta tiến hành đại chiến huyết mạch đồng thuật với hẳn, thắng bại khó mà đoán trước được...

Triệu Phong không khỏi động dung.

Luyện tư chất huyết mạch Thánh Nhân, tại phương diện phẩm cấp, độ tinh khiết của huyết mạch, Kim Dương gia chủ đều không thể sánh bằng Tam Nhân Thánh Tử.

Thế nhưng, Kim Dương gia chủ có Đồng lực hùng hậu, khả năng vận dụng Đồng thuật thậm chí còn vượt qua cả Tam Nhân Thánh Tử.

Cho dù là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cũng chưa chắc là đối thủ của Kim Dương gia.

Nữ tử áo đen tinh thông Ảnh Sát đạo, thực lực so với Thiết Ma, chỉ mạnh hơn chứ không yếu thua, thế nhưng lúc này đã hoàn toàn bị áp chế.

- Ảnh Sát đạo, gặp phải Thánh Nhân của Kim Dương gia ta, xem như người không may.

Con mắt thứ ba giữa trán của Kim Dương gia chủ, bắn ra một luồng Đồng lực càng mạnh hơn, tiến thêm một bước hạn chế trói buộc hành động của nữ tử áo đen, phá tan tầng phòng ngự của nàng.

Nữ tử áo đen nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt đầy vẻ phiện muộn không cam lòng.

Nàng tinh thông Ảnh Sát đạo, cực kỳ cường đại, nhưng lại bị huyết mạch đồng tử dễ dàng khắc chế, huống chi là huyết mạch Thánh Nhân đã từng được xem là huyết mạch đồng tử đệ nhất Đại lục?

- Hừ!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhân, toàn thân dâng lên một tầng thanh phong điện quang, chuẩn bị giải cứu nữ tử áo đen.

- Triệu Phong, đối thủ của ngươi là ta.

Một thanh âm mơ hồ từ đỉnh đầu truyền đến.

Triệu Phong đột nhiên cảm thấy một luồng áp bách phô thiên cái địa, phẳng phất có một cự thần ngàn vạn cân, từ trên trời giáng xuống.

Ngân Thánh Trấn Ma Quyết.

Một đôi song chưởng ngân quang màu sắc rực rỡ, từ không trung ập xuống, dẫn động nguyên khí thiên địa trong phương viên trăm dặm, toàn bộ thiên nhiên dường như trở thành nguồn suối lực lượng của hắn.

- Nửa bước Đan Nguyên Cảnh? Hay là Tôn Giả?

Trái tim Triệu Phong thoáng đập mạnh một cái, hư không bốn phía giống như bị nguyên khí ngưng kết thành một đầu cự thần đại sơn, uy năng áp bách vô cùng, đối lại là Chân Chủ Cấp khác, muốn động nửa bước cũng khó khăn vô cùng.

Không chỉ có thế.

Trong đôi mắt của lão giả mũ rơm còn hiện ra hai vầng Ngân Nguyệt thê lãnh, phát ra Đồng lực vô hình, giằng co với Thần Linh Nhân của Triệu Phong.

Hắn cũng có huyết mạch đồng tử?

- Cho dù là “Lữ Thiên Nhất” mà ta gặp được trong Di tích Tử Thánh cũng không mạnh như vậy.

Triệu Phong cảm thấy hô hấp khó khăn, vẻ mặt trở nên ngưng trọng.

Giờ khắc này, lực lượng Phong Lôi, Chân Linh nguyên, Đồng lực Thần Linh Nhân và lực lượng huyết mạch trong người hắn, đều đã thúc dục đến cực hạn.

Nếu như không sử dụng năng lực tinh thần và át chủ bài “Băng Hoàng Thương”, dưới tình huống bình thường, Triệu Phong chưa chắc có thể địch noori lão giả mũ rơm này.

Cùng lúc đó.

- Cứu ta!

Nữ tử áo đen bị Tam Nhân Thần Quang áp chế, tầng phòng ngự tùy thời đều có thể tan vỡ.

- Không cần kinh hoàng, hai con sâu cái kiến mà thôi, cứ để đó cho ta...

Một âm thanh thần bí âm u, giống như từ hắc ám vô tận truyền đến.

Vụt...

Một tầng quang ảnh hư ám, giống như bầu trời phủ xuống màn đêm, thoáng chốc đã bao phủ phương viên nửa dặm, sau đó nhanh chóng kéo dài, thậm chí nuốt trọn cả khu rừng cây.

- Đó là...

Thân hình lão giả mũ rơm và Kim Dương gia chủ, đột nhiên cứng đờ.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả mọi người đã chìm trong “màn đêm Hắc Ám” vô cùng vô tận, khó tránh khỏi có ảo giác như “Thâu Thiên Hoán Nhật”.

Chẳng biết từ lúc nào, trên đỉnh đầu hai người đột nhiên xuất hiện một thân ảnh cao lớn, đầu đội vương miện.

Tồn tại kia giống như âm ảnh, phẳng phất là ông vua không ngai của màn đêm hắc ám.

- Tôn... Tôn Giả...

Lão giả mũ rơm lập tức giật mình, cảm nhận được khí tức đáng sợ phát ra từ trên người thân ảnh đội vương miện kia.

Phụt...

Thế giới hư ám, không hề có dấu hiệu gì, đột nhiên xuất hiện hai đạo ảnh nhận u lãnh, lập tức xuyên thấu thân thể hai người, huyết quang bắn tung tóe.

- 519. Chương 521: Cẩn Thận
- 520. Chương 522: Bình Yên Trở Về
- 521. Chương 523: Nghi Vấn Của Tôn Giả
- 522. Chương 524: Bể Quan Dài Dằng Dặc
- 523. Chương 525: Hưng Phạm
- 524. Chương 526: Thiên Kiêu Sóng Vai
- 525. Chương 527: Tôn Giả Thỏa Hiệp
- 526. Chương 528: Tử Diệt Sơ Hiện
- 527. Chương 529: Huyết Mạch Chiến Thiên Vô Song
- 528. Chương 530: Luận Thắng Bại
- 529. Chương 531: Tôn Giả Chặn Giết
- 530. Chương 532: Đánh Chết Tôn Giả
- 531. Chương 533: Trở Về Tử Thánh 1
- 532. Chương 534: Trở Về Tử Thánh 2
- 533. Chương 535: Quản Gia
- 534. Chương 536: Đột Phá, Thi Trận Sơ Thành
- 535. Chương 537: Đại Nạn Ma Đẳng
- 536. Chương 538: Uy Lực Của Thi Trận
- 537. Chương 539: Ngân Không Tông Sư
- 538. Chương 540: Biến Mất
- 539. Chương 541: Hư Không Nhiếp Vật
- 540. Chương 542: Hạt Giống Ma Đẳng
- 541. Chương 543: Không Huyết Dịch Chuyển
- 542. Chương 544: Thủy Vận Trưởng Lão
- 543. Chương 545: Cẩn Thận
- 544. Chương 546: Vương Của Yêu Thú
- 545. Chương 547: Toàn Thắng
- 546. Chương 548: Tiểu Đội Của Lữ Thiên Nhất

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, trước người hiện ra hư ảnh Thần binh Địa cấp.

Khác biệt so với trước kia chính là.

Hư ảnh Thần binh Địa cấp lần này, không ngừng ngưng thực, nhanh chóng hiện ra bản thể chính thức của Thần binh Địa cấp “Băng Hoàng Thương”.

Vụt...

Huyết mạch ở sâu bên trong cơ thể Triệu Phong, hóa thành vô số mảnh vỡ nhỏ, trạng thái dịch của “Băng Hoàng Thương”, nhanh chóng tổ hợp lại, hiện ra trong lòng bàn tay của Triệu Phong.

Lúc bình thường.

Băng Hoàng Thương tách ra thành vô số hạt, dung nhập trong cơ thể huyết mạch của Triệu Phong, ngay cả hần cũng khó có thể cảm giác được khí tức của nó.

Mà bây giờ, Băng Hoàng Thương dưới loại trạng thái này, nhanh chóng nghịch chuyển.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hư ảnh hình thái Thần binh Địa cấp kia, trong khoảnh khắc chuyển hóa thành thật thể, hiện ra một thanh Băng Thương hoàng giả trong suốt long lanh như thủy tinh, toàn thân u lam thâm thúy.

Băng Hoàng Thương.

Thần binh Địa cấp nguyên vẹn.

Triệu Phong cảm giác lực lượng huyết mạch của mình tăng vọt đến một cấp độ mới, lực lượng Băng Hoàng Thương vốn ngủ say, cũng được kích phát thức tỉnh.

Điểm này có chút giống như Thần binh Địa cấp trong tay Vũ Thiên Ngô.

Bởi vì, Thần binh Địa cấp nguyên vẹn chính thức, sẽ kích phát quá nửa Băng Hoàng Thương đang ngủ say trong huyết mạch Triệu Phong.

- Không ngờ người cũng có Thần binh Địa cấp...

Sắc mặt Lữ Thiên Nhất đại biến, thân thể run rẩy một trận.

Trong nháy mắt bản thể của Băng Hoàng Thương xuất hiện, một luồng hàn uy của Băng Hoàng Thương Cổ ngưng kết thiên địa vạn vật, lập tức bao trùm cả một mảnh thiên địa.

“Thiên Nha Lang Nguyệt Dao” trong tay hần phát ra sự run rẩy bất an, kêu lên cảnh báo.

- Băng Hoàng Thương... không ngờ lại là thanh Thần binh truyền thừa Địa cấp này?

Bên ngoài, ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đều nhìn chăm chăm vào Băng Hoàng Thương trong tay Triệu Phong, không khỏi ghen gióng.

Lấy kiến thức lịch duyệt của ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, chỉ cần liếc mắt một cái là nhận ra lai lịch của Băng Hoàng Thương.

Trong hạp cốt thần bí.

Hai kiện Thần binh Địa cấp gặp nhau, lực lượng khí tức của chúng, đan xen trong hư không, va chạm trong vô hình.

- Băng Hoàng Áo Nghĩa, lên!

Triệu Phong cảm giác lực lượng huyết mạch và Chân Linh nguyên trong cơ thể, đang nhanh chóng tiêu hao, “Băng Hoàng Thương” này quả thật không khác gì một cái động không đáy.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Nhờ vào tác dụng ngày thường tham tu tìm hiểu Băng Hoàng Thương, Triệu Phong vừa đẩy hai tay ra, trên thân Băng Hoàng Thương lập tức nổi lên một tầng hàn quang băng liên màu u lam như thủy tinh, đâm thẳng về phía trước.

Thoáng chốc, tất cả mọi vật chất trong thiên địa xung quanh, đều nhanh chóng đóng băng.

Một luồng hàn uy cấm kỵ từ thời Thượng Cổ, lấy Băng Hoàng Thương làm trung tâm, phóng thẳng về phía dưới, chỉ trong khoảnh khắc, hàn uy đã khuếch tán khắp phương viên mười dặm.

Trong khoảnh khắc đó.

Bất kể là Lữ Thiên Nhất, hay là Tham Thiên Thụ Yêu ở gần đó, đều lập tức bị một tầng sương lạnh ngưng kết, thân thể thoáng cứng đờ.

Phốc phốc...

Thân thể Lữ Thiên Nhất cứng nhắc, miễn cưỡng huy động “Thiên Nha Lang Nguyệt Đao”, hư ảnh đầu sói xích tử dữ tợn va chạm với hàn quang băng liên, liền sinh ra một luồng khí tức cấm kỵ chấn động.

Thế nhưng.

Bất kể là hỏa cở cây cối, hay là đao mang dày đặc lăm liết, vừa gặp phải Băng Hoàng Thương, lập tức bị đóng băng ngay tức khắc.

Vụt...

Tử Thanh Phong Lôi Chi Dực chấn động, nhanh chóng biến mất khỏi vị trí cũ.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Triệu Phong phi thân ra ngoài hơn trăm trượng, tránh khỏi luồng khí tức cấm kỵ chấn động này.

Ọc...

Mặc dù hần đã trốn kịp, nhưng vẫn bị dư âm lan đến gần khiến cho phun ra một búng máu, sắc mặt hơi tái đi.

- Mặc dù ta đủ cảnh giới, lực lượng huyết mạch cũng không tầm thường, nhưng dùng tu vi Chân Chủ Cấp để khống chế Băng Hoàng Thương, quả thật vẫn có chút miễn cưỡng.

Bên ngoài thân thể Triệu Phong nổi lên một tầng thủy quang ôn nhuận, nhanh chóng chữa trị thương thế.

Mà bên dưới.

Cục diện của Lữ Thiên Nhất lại càng bất biến hơn, toàn thân ngưng kết sương lạnh, hần căn bản không thể chống đỡ được uy lực cấm kỵ do hai đại Thần binh Địa cấp va chạm sinh ra.

Thân hình hần nhoáng lên một cái, khoe miệng tràn ra vết máu, nhanh chóng bị đông cứng lại.

- Lữ Thiên Nhất thất bại rồi.

Tại ngoại giới, Hoàng Kim Khô Lâu thở dài một tiếng.

Vương Giả Ma Đạo hắc khí lượn lờ, đồng dạng cũng lắc đầu.

Lúc trước bị chém rụng một tay, bị lực lượng của Tử Diệt Phong Lôi xâm nhập vào cơ thể, bây giờ lại lâm vào tình cảnh trọng thương, có thể nói trước mắt Lữ Thiên Nhất đã trần ngập nguy cơ.

- Thiên Nhất đã quá vọng động rồi, hần không phải thua do thực lực chênh lệch, mà thua bởi tâm tính của mình.

Thánh Nguyệt Tiên Cô than nhẹ một tiếng.

Nàng cũng không phủ nhận kết luận của hai đại Vương Giả, nhưng trên mặt cũng không lộ vẻ quá lo lắng.

- Lữ Thiên Nhất, người thua rồi.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, Băng Hoàng Thương trong tay, toàn thân u lam trong suốt, giống như biển cả bao la thâm thúy.

- Triệu Phong, người lấy đông hiếp ít, ở đằng sau đánh lên, người thắng thì có gì vẻ vang chứ?

Lữ Thiên Nhất nghiêng răng nghiêng lợi, thúc dục Chân Linh nguyên, miễn cưỡng ngăn chặn thương thế.

Đối với tiếng mắng chửi tức giận của Lữ Thiên Nhất, trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia trào phúng, đạm mạc không nói, giống như khinh thường giải thích.

Lữ Thiên Nhất bị thua, đơn giản vì ba lý do.

Lý do thứ nhất, bị Triệu Phong và Sơn Thạch cự nhân có chiến lực cấp bậc Tôn Giả, hai mặt giáp công.

Cuối cùng.

Lúc hai đại Thần binh Địa cấp va chạm, Lữ Thiên Nhất cũng không phải là lấy một chọi một.

Điểm thứ hai, Lữ Thiên Nhất đã chủ quan khinh địch.

“Di Thiên Chi Mâu” của Triệu Phong, tiến hành đánh lên đợt thứ nhất, chém rụng cánh tay Lữ Thiên Nhất, khiến chiến lực của hắn bị suy giảm.

Điểm thứ ba, dựa vào ưu thế của Băng Hoàng Thương.

Mặc dù là Thần binh cùng cấp, nhưng Băng Hoàng Thương của Triệu Phong lại thuộc loại truyền thừa, càng thêm đặc thù, có thể áp chế Thần binh Địa cấp của Lữ Thiên Nhất.

Đây chính là nguyên nhân khiến cho Lữ Thiên Nhất thất bại.

- Ha ha, Lữ Thiên Nhất, người thua rồi. Chẳng lẽ Sơn Thạch cự nhân không phải là một phần thực lực của Triệu Phong sao? Chiến thuật và mưu kế, đó chẳng phải là một phần của thực lực ư?

Thanh âm của một nữ tử bỗng nhiên vang lên.

Thanh âm kia, chính là Tàn linh Tử Thánh.

- Người...

Lời nói của Lữ Thiên Nhất lập tức ngưng trệ, sắc mặt lúc trắng lúc xanh.

Hoàn toàn chính xác.

Sơn Thạch cự nhân là do Triệu Phong điều khiển, tất cả đều nhờ vào uy lực huyết mạch đồng thuật của hắn.

Chẳng lẽ, một Tuần Thú Sư chiến đấu, lại không được sử dụng Linh sủng tấn công đối phương?

Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong đột kích, cũng nhằm vào thời cơ tuyệt hảo.

Di Thiên Chi Mâu, có thể vượt không công kích, xuất hiện tại bất kỳ vị trí nào trong Di tích Tử Thánh.

Đồng thời, nó cũng chính là biểu hiện cho thực lực của Triệu Phong.

Hết thấy những điều này, đều không qua được mắt Tàn linh Tử Thánh – chủ nhân Di tích Tử Thánh.

Chính bởi vì vậy.

Thấy Lữ Thiên Nhất thua mà không phục, lại còn tức giận mắng chửi Triệu Phong, Tàn linh Tử Thánh không nhịn được mà nói vài câu đả kích.

- Lữ Thiên Nhất, chiến đấu chính diện, ta không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng đáng tiếc, lúc này không phải là tỷ thí, mà là chém giết sinh tử.

Triệu Phong đạm mạc mở miệng.

Chiến lực của Lữ Thiên Nhất, quả thực khủng bố.

Nếu chính diện chiến đấu, cho dù hắn và Khô Lôu đường chủ liên thủ, cũng chưa chắc là đối thủ.

Hơn nữa, Băng Hoàng Thương của Triệu Phong, chỉ có thể kiên trì trong chốc lát, không thể nào kéo dài được.

- Rút lui!

Trên mặt Lữ Thiên Nhất lộ vẻ oán độc và không cam lòng, hóa thành một chùm tia sáng vàng rực rỡ, bỏ chạy về phía xa.

- Mặc dù ta bị thương rất nặng, nhưng chỉ cần tìm được Thủy Vận Trường lão. Băng vào y thuật của nàng,

Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi cũng không khá hơn chút nào, giờ phút này bị lực lượng của Quỷ Thi Tró Chú đại trận và Cửu Sát Âm Cốt Thứ không ngừng ăn mòn và công kích, trạng thái lại suy yếu trầm trọng.

Rốt cuộc, nửa canh giờ sau.

Bốn người Thủy Vận Trường lão đã bắt đầu chạy trốn.

- Đuổi!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bám sát không buông.

Trong quá trình truy kích, Triệu Phong vẫn khống chế đám Yêu thú phụ cận, quấy nhiễu Thủy Vận Trường lão chạy trốn.

Hai canh giờ sau...

Triệu Phong đã thành công dẫn bốn người Thủy Vận Trường lão vào tuyệt cảnh.

Phía trước là một đoàn sương mù tím nhạt mông lung không rõ, đây chính là ranh giới cuối cùng của Di tích Tử Thánh.

Muốn trốn cũng không thể trốn nữa rồi.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ nhìn nhau cười.

Hai người chiếm ưu thế tuyệt đối, chẳng qua vì bận tâm át chủ bài cường đại của đám người Thủy Vận Trường lão, cho nên cũng không cường công, chỉ không ngừng mài mòn tiêu hao nguyên khí của bốn người.

- Không còn viện binh nữa, e rằng chúng ta sẽ triệt để táng thân trong Di tích Tử Thánh rồi...

Trên mặt Trang Quán Nhi tràn ngập sầu lo.

Cho dù nàng có Hư Thần thủ hộ, nhưng loại át chủ bài bảo vệ tính mạng này là vật phẩm tiêu hao, chỉ có thể sử dụng một lần.

Còn nữa.

Hư Thần thủ hộ chỉ có lực lượng đủ đánh chết hoặc đánh trọng thương Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Hai người Triệu Phong hết sức cẩn thận, đặt bản thân trong Quỷ Thi Tró Chú đại trận, muốn “nhất kích tất sát” đối với hai người, quả thật vô cùng khó khăn.

- Triệu Phong, ba đại Tông phái đang thử mở Không huyết thông đạo.

- Chẳng qua lại thất bại rồi.

Thanh âm của Tàn linh Tử Thánh truyền đến.

Triệu Phong nghe vậy, khẽ thở phào một hơi.

- Không ổn, có một cường giả thiên phú tinh thông không gian, thông qua kẽ hở của Không huyết, tiến nhập Di tích Tử Thánh.

Thanh âm dồn dập bỗng nhiên truyền đến.

Vụt...

Cùng lúc đó...

Một thanh niên “mắt bạc”, khuôn mặt tuần tú, xuất hiện tại trung tâm hạp cốc thần bí.

Phía sau hắn, có một đạo vết rạn trong suốt nho nhỏ, vừa lóe lên đã biến mất.

Theo lý thuyết.

Không huyết có kẽ hở nhỏ như vậy, không thể nào dung nạp được cường giả nhân loại xuyên qua, nhưng thanh niên mắt bạc thần bí này, lại phá vỡ lẽ thường.

552. Chương 554: Địch Nhân Đáng Sợ!

Hạp cốc thần bí.

Thanh niên mắt bạc có khuôn mặt tuần tú này, tư thái lạnh nhạt thông dong, từ trong Không huyết thông đạo xuất hiện.

- Thành công rồi, không hổ là Trần Pháp Tông Sư.

- Nghe nói huyết mạch đồng tử của Ngân Không Tông Sư, có một ít quan hệ sâu xa với “Thời Không Thần Mâu” trong Bát Đại Thần Mâu.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, mọi người không khỏi sợ hãi thán phục.

Thanh niên mắt bạc có gương mặt tuần tú này, chính là Ngân Không Tông Sư, chủ trì Không Liệt Trận ở ngoại giới.

- Vì ổn định Không huyết thông đạo, tiêu hao mất một nửa lực lượng huyết mạch, chẳng qua, chỗ lực lượng còn lại dùng để thu thập tràng diện thì vẫn dư xài.

Ngân Không Tông Sư khẽ lắc đầu.

Cùng lúc đó.

Vụt...

Một Di Thiên Chi Mâu màu lam lấp lánh trong suốt, xuất hiện trên không trung của hạp cốc thần bí, vừa vọt ngay trên đỉnh đầu của Ngân Không Tông Sư.

- Ha ha ha... Thú vị, ngoài truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu ra, không ngờ còn có huyết mạch đồng tử cường đại đặc thù bậc này, có thể nói, tồn tại của nó đặt song song cùng với không gian.

Ngân Không Tông Sư nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu, lộ ra một tia hứng thú.

Từ trên cao nhìn xuống, tâm thần ý thức của Triệu Phong, mơ hồ có một tia bất an.

Cho đến nay, đây vẫn là lần đầu tiên hắn gặp địch nhân có sự lý giải và thấu hiểu đối với hình thức tồn tại của “Di Thiên Chi Mâu”.

- Người chính là Triệu Phong sao?

Ngân Không Tông Sư tựa cười mà không phải cười, chỉ đánh giá Di Thiên Chi Mâu, cũng không công kích.

Có lẽ, hắn biết rằng, cho dù có công kích Di Thiên Chi Mâu thì cũng chỉ phí công, hoặc có lẽ là còn có dụng ý khác.

Triệu Phong cũng không trả lời hắn.

Ầm...

Mặt đất bên dưới chấn động mãnh liệt, truyền đến tiếng núi sập đất nứt, một luồng khí tức Thượng Cổ, đập thẳng vào mặt.

Ngay sau đó, một luồng hấp lực khổng lồ, nặng tựa Thái Sơn, từ khe sâu bên dưới lòng đất truyền đến.

Phành...

Chỉ thấy bên dưới, có một “Sơn Thạch cự nhân” cao đến mười trượng, đánh ra một quyền về phía Ngân Không Tông Sư.

Ồ?

Thân hình Ngân Không Tông Sư trầm xuống.

Dưới luồng trọng lực kinh khủng này tập kích, lại bị đánh lén, cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh, tuyệt đối khó trốn thoát.

Thế nhưng.

Một màn quỷ dị chợt xuất hiện.

Thân hình của Ngân Không Tông Sư, đột nhiên có cảm giác chông chênh trong hư không.

Nếu như không gian là một bức họa, vậy thì một nửa thân hình của Ngân Không Tông Sư, giống như đứng trong một bức họa khác.

Xung quanh chợt lóe lên một tầng ngân quang, một quyền của Sơn Thạch cự nhân, đánh hụt vào khoảng không.

Vụt...

Thân ảnh của Ngân Không Tông Sư, giống như làm ảo thuật, chợt xuất hiện sau lưng Sơn Thạch cự nhân.

Toàn bộ quá trình, gần như không hề nhìn thấy bất kỳ dấu hiệu nào.

- Đây là thiên phú không gian sao?

Triệu Phong điều khiển Sơn Thạch cự nhân, không khỏi khê giật mình.

Thân pháp Ngân Không Tông Sư di chuyển, hiển nhiên đã vận dụng nguyên lý và thiên phú không gian trong đó, ngay cả Thần Linh Nhân của Triệu Phong cũng chỉ có thể nhìn ra một vài manh mối.

Hơn nữa.

Cho dù Triệu Phong có thể nhìn thấu nguyên lý thì cũng rất khó phục chế được loại bí thuật thân pháp này.

Bởi vì Triệu Phong không có lực lượng thiên phú không gian như vậy.

Chính bởi vì đặc tính lực lượng này, cho nên Ngân Không Tông Sư mới có thể phá vỡ lẽ thường, tiến vào Di tích Tử Thánh.

- Hư Không Sóng Nhận.

Trong đôi mắt bạc của Ngân Không Tông Sư, chợt nổi lên một tia ánh sáng không minh tinh mịch, một tay từ từ vung lên.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Trong hư không chợt nổi lên một tầng gợn sóng hình dáng hư nhận ngân sắc nhàn nhạt vô thanh vô tức, thẩm thấu phương viên mấy trượng, vừa vụn bao phủ Sơn Thạch cự nhân.

Vụt...

Hư nhận nhàn nhạt này, bao phủ thân thể khổng lồ của Sơn Thạch cự nhân, khiến nó phát ra từng trận tiếng gào thét thảm thiết.

Phốc phốc phốc...

Trên thân thể tinh nham của Sơn Thạch cự nhân Thượng Cổ, bắn ra một đám đá vụn, một tầng tinh nham bị nghiền nát.

Chỉ trong một hai nhịp hô hấp.

Thân thể Sơn Thạch cự nhân, bong ra từng khối tinh nham, bên trên lưu lại hàng trăm vết nứt, có một số vết nứt thậm chí xuyên thấu toàn thân.

- Công kích thật quỷ dị.

Triệu Phong cảm thấy hoảng sợ, mắt thường chỉ thấy giống như có vô số hư tuyến ngân sắc nhàn nhạt, vờn quanh, thẩm thấu vào thân thể Sơn Thạch cự nhân.

Phòng ngự mạnh mẽ của Sơn Thạch cự nhân, có thể miễn dịch công kích của Tôn Giả, lại không hề có chút sức phản kháng nào trước công kích của Ngân Không Tông Sư.

Mấy nhịp hô hấp sau...

Ầm...

Thân thể cường đại của Sơn Thạch cự nhân đã hóa thành hơn mười khối, mảnh đá bay tán loạn, rơi xuống mặt đất.

Hít...

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kinh thiên, cường giả của ba đại Tông phái, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

- Thực lực của Ngân Không Tông Sư này, thật là kinh khủng.

- Sơn Thạch cự nhân kia, chính là chủng tộc Thượng Cổ, lực lượng phòng ngự ngạo thị cấp độ Đan Nguyên Cảnh, cho dù là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng không cách nào dễ dàng đánh chết nó như vậy.

Một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh của ba đại Tông phái, đều trợn mắt há hốc mồm.

Hiển nhiên.

Biểu hiện cường đại của Ngân Không Tông Sư, đã khiến trên mặt ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, lộ ra một tia mừng rỡ.

- Thực lực thật đáng sợ, gần như miếu sát Sơn Thạch cự nhân, loại thủ đoạn công kích như vậy, hoàn toàn có thể bỏ qua những loại phòng ngự bình thường.

Trong lòng Triệu Phong chấn động.

Thủy Vận Trưởng lão và Lữ Thiên Nhất dẫn đầu hai tiểu đội ngũ của ba đại Tông phái trước đó, không thể nói không mạnh, thậm chí thực lực của bọn họ còn hơn cả Tôn Giả bình thường.

Thế nhưng.

Nếu so sánh Ngân Không Tông Sư với hai đại Tôn Giả này, chẳng khác gì “tiểu vu gặp đại vu”. (*)

(*) tương tự núi cao còn có núi cao hơn

Sau khi giết chết Sơn Thạch cự nhân, Ngân Không Tông Sư phỉ tay một cái, cũng không dừng lại, lập tức rời khỏi hạp cốc thần bí.

Vụt vụt...

Trong hư không, lưu lại từng đạo thân ảnh ngân sắc chồng điệp lên nhau của Ngân Không Tông Sư.

Mỗi lúc hần cất bước, ít nhất đều di chuyển hơn một dặm, dáng vẻ nhàn nhã thảnh thơi.

Tử Diệt Thanh Mâu Phong Trảm!

Di Thiên Chi Mâu trong tầng mây, lóe lên một tia khí tức tím nhạt lấp lánh.

Phốc phốc...

Một đạo hư nhận mờ nhạt cực lớn, xung quanh là khí tức Tử Diệt Phong Lôi đập chồm, Lôi Đình như thiểm điện, chém trúng “Ngân Không Tông Sư”.

Vụt...

Tại chỗ chỉ lưu lại một đạo hư văn màu bạc...

Thân ảnh của Ngân Không Tông Sư đã xuất hiện cách ngoài hai dặm.

Toàn bộ quá trình.

Ngân Không Tông Sư đều không nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu trên đỉnh đầu, dáng vẻ như không hề đếm xỉa, nhẹ nhàng tránh thoát công kích.

- Thoát rồi?

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống, tuy nhiên tình huống này vẫn nằm trong dự liệu.

Bởi vì huyết mạch đồng tử của hắn, không thể nào tập trung khóa chặt Ngân Không Tông Sư được.

Đương nhiên.

Triệu Phong cũng không biết rằng, Ngân Không Tông Sư có thiên phú không gian, lại là Trần Pháp Tông Sư, tinh thông nguyên lý không gian.

Tại cấp độ Đan Nguyên Cảnh, e rằng không ai có thể tập trung khóa chặt Ngân Không Tông Sư được.

Vụt vụt...

Ngân Không Tông Sư di chuyển, dần dần tiếp cận Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ.

Biên giới Di tích Tử Thánh.

Lực lượng của Quỷ Thi Trở Chú đại trận, toàn diện áp chế bốn người Thủy Vận Trưởng lão, phối hợp với Thần binh “Cửu Sát Âm Cốt Thứ”, một phần lực lượng đã thẩm thấu vào cơ thể.

- Ồ... Đường như có viện binh.

Trong tay Thủy Vận Trưởng lão xuất hiện một cái lệnh bài đặc thù, chợt sinh ra cảm ứng.

Vụt vụt...

Trong hư không xa xa, Ngân Không Tông Sư đứng chấp tay, thân ảnh của hắn dần dần tiếp cận.

- Khô Lâu đường chủ, bên này giao lại cho người. Đối thủ được vận chuyển vào lần này, e rằng đã vượt qua cực hạn mà chúng ta có thể ứng phó rồi.

Triệu Phong giao lại toàn bộ Quỷ Thi Trở Chú đại trận cho Khô Lâu đường chủ.

- Có lẽ có thể áp chế bọn hắn được một lúc.

Khô Lâu đường chủ hoàn toàn tiếp nhận Quỷ Thi Trở Chú đại trận, huy động hắc kỳ.

Đồng thời, hắn cũng đem Cửu Sát Âm Cốt Thứ, tạm thời dung nhập vào trong cơ thể.

Dưới trạng thái Cửu Sát Âm Cốt Thứ dung nhập vào thân thể, mặc dù lực công kích không được tăng phúc bằng lý thể công kích, nhưng vẫn có thể cường hóa được lực lượng và phòng ngự.

- Là Ngân Không Tông Sư.

Diệp Yên Vũ dù cách từ xa, vẫn thấy rõ một thanh niên mắt bạc gương mặt tuần tú tiến đến.

- Không ngờ Ngân Không Tông Sư lại tự mình tiến vào Di tích Tử Thánh. Xem ra đại cục đã định rồi.

Trên ngọc nhan của Thủy Vận Trưởng lão, chợt hiện ra dáng vẻ tươi cười.

Mấy người ở đây, đều thở phào một hơi.

Dù sao thì Ngân Không Tông Sư cũng là một trong bốn đại Trần Pháp Tông Sư của Quần Đảo vực Thiên Lô, bản thân còn là Tôn Giả, có thiên phú không gian vô cùng hiếm thấy.

Theo Thủy Vận Trưởng lão được biết, trong bốn đại Trần Pháp Tông Sư, bất luận là chiến lực của người nào, cũng đều vượt xa Tôn Giả bình thường. Thậm chí có một vị Trần Pháp Tông Sư, bản thân còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Vụt...

Ngân Không Tông Sư di chuyển nhẹ nhàng, rất nhanh đã tới chiến trường mà song phương đang giao đấu.

Giờ phút này.

Một mình Khô Lâu đường chủ, miễn cưỡng áp chế mấy người Thủy Vận Trưởng lão.

Còn Triệu Phong.

Đặt mình trong Quỷ Thi Trở Chú đại trận, mái tóc lam bay phất phới, Thần Linh Nhãn co rút lại, không ngừng quan sát Ngân Không Tông Sư.

- Ngân Không Tông Sư, nhanh đến cứu chúng ta.

Trang Quán Nhi hô lên một tiếng.

Lực lượng của quỹ thi trở chú, đang không ngừng nuốt chửng tinh huyết hồn phách bọn họ, khiến bọn họ nhanh chóng suy yếu.

- Triệu Phong.

Trên mặt Ngân Không Tông Sư hiện vẻ mừng rỡ, đánh giá Triệu Phong.

Sắc diện Triệu Phong có vài phần cổ quái, cảm giác Ngân Không Tông Sư này dường như rất quen thuộc hẳn.

Thoạt nhìn.

Ngân Không Tông Sư rất hòa khí, không hề có ý định ra tay với Triệu Phong.

- Các hạ có gì chỉ giáo?

Triệu Phong mặt không biểu tình.

- Đầu hàng đi, ở trước mặt ta, người không hề có bất kỳ cơ hội nào. Ta chỉ cảm thấy hứng thú đối với mắt trái của người, nếu như người ngoan ngoãn phối hợp, nói không chừng còn có thể có một con đường sống.

Ngân Không Tông Sư dù bận vẫn ung dung mà nói.

Đầu hàng?

Nếu như hai chữ này do Tôn Giả bình thường nói ra, Triệu Phong sẽ cảm thấy nực cười.

Nhưng hiện tại, thần sắc của hắn rất nghiêm trọng, bày sẵn trận địa đón địch.

- Ngân Không Tông Sư này quả thật rất tự tin, rất thẳng thắn...

Triệu Phong trầm nghĩ.

Mục đích của Ngân Không Tông Sư đã quá rõ ràng rồi.

Hắn muốn mắt trái của Triệu Phong.

- Tuyệt đối không có khả năng.

Triệu Phong dưới áp lực lớn lao, ý chí vẫn kiên cường tỉnh táo, không hề có một tia dao động nào.

Hiện nay, Thần Linh Nhân và hắn đã dung hợp thành một thể, trở thành bộ phận không thể tách rời rồi.

- Bất kể người có đáp ứng hay không, đều chỉ có một kết quả.

Ngân Không Tông Sư lắc đầu cười.

Về mặt của hắn vẫn nhàn nhã, ánh mắt dừng lại trên người Khô Lâu đường chủ, nói:

- Ủm, trước hết giết người vậy.

- Ngân Không Hư Nhận!

Ngân Không Tông Sư phất tay một cái, một đạo phong mang hư vô màu bạc, lướt qua hư không.

Rắc rắc rắc...

Khô Lâu đường chủ gần như không có bất kỳ cơ hội trốn tránh nào thì Ngân Không Hư Nhận đã trảm lên tầng cốt cách bên ngoài thân thể hắn.

Không tốt!

Triệu Phong một mực phòng bị Ngân Không Tông Sư, không ngờ đối phương lại đột nhiên ra tay với Khô Lâu đường chủ.

Có thể thấy.

Ngân Không Tông Sư giết Khô Lâu đường chủ, chính là muốn đánh tan trợ lực cường đại của Triệu Phong, giải vây cho đám người Thủy Vận Trưởng lão.

Ngoài ra.

Ngân Không Tông Sư muốn đạt thành mục đích, tốt nhất là phải bắt sống Triệu Phong.

- Không...

Khô Lâu đường chủ cảm thấy một luồng nguy cơ trí mạng, cốt cách cứng rắn của mình, gần như không có bao nhiêu hiệu quả phòng ngự đối với Ngân Không Hư Nhận kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Hắn cố gắng thúc dục Chân Linh nguyên trong cơ thể, khung xương toàn thân nổi lên một tầng diễm khí ô quang.

Dù vậy, cũng chỉ mới hóa giải được không đến một phần tư lực lượng của Ngân Không Hư Nhận.

- Âm Cốt phụ thể!

Khô Lâu đường chủ quát lớn một tiếng, dung nhập “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” vào trong cơ thể, bỗng nhiên thân hình rung lên một cái, xương cốt toàn thân bỗng nhiên cường hóa cao độ, mở ra một tầng sát quang tử hắc.

Cuối cùng.

Dốc hết mọi thủ đoạn, bí thuật bảo vệ tính mạng, thậm chí phát động Thần binh Địa cấp hộ thể, Khô Lâu đường chủ mới chận vật bảo trụ được một mạng.

Rắc rắc...

Thế nhưng bộ xương của hắn vẫn bị chém đứt một đoạn ở cánh tay, không nhịn được hét thảm một tiếng.

- Ha ha...

Tiếng cười vui vẻ của Ngân Không Tông Sư truyền đến.

Ngân Không Hư Nhận.

Đạo phong mang hư vô nhàn nhạt thứ hai, từ phía sua, bỗng nhiên chém về phía đầu lâu của Khô Lâu đường chủ.

- Xong rồi...

Khô Lâu đường chủ đã cảm nhận được nguy cơ tử vong, khó thoát khỏi một kiếp này.

- Mơ tưởng.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong mắt trái phóng ra khí tức Đồng lực cường đại.

Tuyệt đối không thể để Khô Lâu đường chủ chết.

Nếu không, Triệu Phong sẽ gặp phải cục diện không thể tưởng tượng nổi.

- Hư Không Chuyển Vật!

Một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, hình dáng vòng xoáy, xuất hiện chính giữa mi tâm, tập trung vào đạo “Ngân Không Hư Nhận” kia.

Trong khoảnh khắc đó, không gian đột nhiên sinh ra vặn vẹo, có ảo giác như bị gấp khúc.

553. Chương 555: Khinh Dịch Phải Trả Một Cái Giá Lớn!

Trong khoảnh khắc Khô Lâu đường chủ kề cận sinh tử, Triệu Phong đã phát động “Hư Không Chuyển Vật”.

Khoảnh khắc đạo Ngân Không Hư Nhận kia sắp chém trúng Khô Lâu đường chủ, đột nhiên bị một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, có hình dáng như vòng xoáy hấp thu, nuốt chửng.

Vụt...

Phong mang hư vô, dùng mắt thường có thể thấy được, nó đột nhiên tiêu thất trong hư không.

Trong Bích Thiên Thủy Giới, bốn người Thủy Vận Trưởng lão đều mở trừng trừng mắt.

Một kích đủ cướp đi tính mạng của Khô Lâu đường chủ, không ngờ lại bị Triệu Phong hóa giải, biến mất ngay tại chỗ.

Phù...

Khô Lâu đường chủ thở phào một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Cũng may là Triệu Phong ra tay cứu viện, bằng không, cho dù hắn có Thần binh Địa cấp hộ thể thì cũng khó thoát được một kiếp vừa rồi.

Đồng thời, hắn không khỏi nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, thần sắc phức tạp vô cùng.

Giờ khắc này.

Triệu Phong quả thật không thể để mất Khô Lâu đường chủ.

Bởi dù sao thì Khô Lâu đường chủ cũng dựa vào sức một mình, mà chống lại bốn người Thủy Vận Trưởng lão, Lữ Thiên Nhất, Diệp Yên Vũ và Trang Quán Nhi.

- Nếu như Triệu Phong chết, e rằng ta ngay cả một chút hi vọng cũng không có.

Khô Lâu đường chủ vực dậy tinh thần, không dám hai lòng.

Cùng lúc đó.

Trên sân phát sinh dị biến.

Chính ngay trong khoảnh khắc Khô Lâu đường chủ tránh được một kiếp.

- Thật kỳ quái, không có lực lượng không gian, lại có thể vận dụng loại dịch chuyển không gian, năng lực truyền tống nhiếp vật này thật cao thâm.

Ngân Không Tông Sư nhíu mày.

Đúng lúc này, nội tâm hắn chợt máy động.

Một luồng cảm giác nguy hiểm xông tới, Ngân Không Tông Sư thậm chí còn cảm giác được một tia khí tức không gian đến từ Thái Cổ.

- Hư Không... Chuyển Vật!

Một tầng gợn sóng Đồng lực trong suốt, có hình dáng lốc xoáy ở vị trí trung tâm, xuất hiện ngay trước người Ngân Không Tông Sư.

Phốc phốc...

Đạo “Ngân Không Hư Nhận” vốn đã biến mất, bỗng nhiên lại hiện ra, dư uy không tan, hung hăng chém trúng Ngân Không Tông Sư.

- A...

Ngân Không Tông Sư hét thảm một tiếng, huyết quang trên người bắn tung tóe, từ không trung rơi xuống.

- Xảy... xảy ra chuyện gì vậy?

Mấy người Thủy Vận Trưởng lão, Lữ Thiên Nhất đều hoảng sợ thất sắc, căn bản không rõ tình huống như thế nào.

Xôn xao...

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, trên sân đột nhiên nổi lên một hồi xôn xao.

- Hư Không Nhận vừa mới biến mất, tại sao lại hiện ra, còn chém trúng người Ngân Không Tông Sư nữa?

- Đây... Đây rất cuộc là bí pháp gì?

Kể cả một vài Tôn Giả, đều lộ ra vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đồng thời thất sắc, không thể tin nổi.

Mọi người không khỏi nhớ lại quá trình xảy ra trước đó.

Đầu tiên.

Đạo “Ngân Không Hư Nhận” thứ hai kia, chém về phía Khô Lâu đường chủ, trong khoảnh khắc đã dồn đối phương vào chỗ chết.

Nhưng ngay tại thời điểm mấu chốt.

Triệu Phong đột nhiên phát động “Hư Không Chuyển Vật”, đạo “Ngân Không Hư Nhận” kia, bỗng nhiên bị thu lấy.

Chuẩn xác mà nói, chính là đem Ngân Không Hư Nhận đó di chuyển đến một không gian khác, cũng chính là không gian trong mắt trái của Triệu Phong.

Sau đó.

Dị biến đã phát sinh.

“Ngân Không Hư Nhận” vừa mới biến mất, lại lần nữa quay về, đánh cho Ngân Không Tông Sư trở tay không kịp.

Lúc đó Ngân Không Tông Sư còn đang cân nhắc về nguyên lý “Hư Không Chuyển Vật” của Triệu Phong, làm sao có thể ngờ dị biến như vậy lại phát sinh.

Cuối cùng.

Ngân Không Tông Sư đã phải trả một cái giá đắt vì chính sự khinh địch của hắn.

Bịch...

Thân hình Ngân Không Tông Sư rơi thẳng xuống đất, trước người là một đạo vết thương sâu thấy xương, kéo dài từ ngực đến chân.

Một chân đã bị chém lìa khỏi thân thể Ngân Không Tông Sư.

- A...

Ngân Không Tông Sư cố nén đau nhức, trong mắt tràn ngập oán hận và hối hận.

Nếu như hắn không khinh địch, bày sẵn trận địa đón địch, dựa vào thiên phú huyết mạch của hắn, lại có khả năng cảm ứng không gian, ít nhất có 50-60% cơ hội tránh thoát Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong.

Chỉ tiếc.

Từ đầu đến cuối, hắn đều có một bộ dạng như nắm chắc thắng lợi trong tay.

- Ha ha, các hạ rất vinh hạnh, ném thử uy lực Hư Không Chuyển Vật của ta.

Triệu Phong khẽ cười một tiếng.

Lúc trước, hắn chỉ mới lĩnh ngộ được năng lực “Hư không Nhiếp Vật”, chỉ vãn vẹn có thể “thu lấy”.

Nhưng về sau.

Triệu Phong phát hiện, đồ vật trong không gian mắt trái bị thu lấy, còn có thể “di chuyển” ra ngoài”.

Vì vậy.

Bí thuật “Hư Không Chuyển Vật” đã bắt đầu thành hình, sau hồi đại nạn “Hắc Ngục Ma Đăng”.

Trước khi đám người của tiểu đội Thủy Vận Trưởng lão vận chuyển đến, Triệu Phong đã hoàn thành “Hư Không Chuyển Vật” rồi.

- Tiểu bối, ta quả thực đã xem nhẹ ngươi rồi.

Hai mắt Ngân Không Tông Sư đỏ bừng, cổ nén tức giận và sát cơ vô tận, không lập tức hạ sát thủ.

Thứ nhất, mục đích của hắn chính là bắt giữ Triệu Phong.

Thứ hai, trên người Ngân Không Tông Sư đã bị thương nặng, còn mất đi một chân.

Vụt...

Ngân Không Tông Sư mang theo một chân tàn phế, nhoáng lên một cái, tiến nhập vào bên trong Bích Thiên Thủy Giới.

- Ngân Không Tông Sư.

Thủy Vận Trưởng lão vội vàng đỡ lấy hắn, tiến hành trị liệu.

- Ngân Không Tông Sư này, quả nhiên là kẻ cơ trí...

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Kỳ thực, hắn đã cân nhắc đến tuyệt kỹ “Ngân Không Hư Nhận” của Ngân Không Tông Sư.

Ngân Không Hư Nhận là một loại lực lượng huyết mạch thiên phú không gian, có năng lực dung hòa nhất định của hư không.

Chính bởi vì thế.

Phòng ngự bình thường, đối với Ngân Không Hư Nhận, gần như không có bao nhiêu hiệu quả, cũng khó có thể né tránh.

Chỉ tiếc là Triệu Phong không có huyết mạch Đồng lực không gian, cho dù biết rõ nguyên lý cũng không thể nào phục chế được.

Nhưng Triệu Phong cũng không phải là không có thu hoạch.

Ngân Không Hư Nhận và Hư Không Chuyển Vật đều có đặc tính không gian nhất định, đó chính là lợi dụng nguyên lý không gian, mang đến “sự đột ngột”.

- Huyết mạch đồng tử của tiểu tử này, thật sự cổ quái, ngay cả công kích không gian cũng có thể thu lấy và chuyển đi.

Ngân Không Tông Sư khoanh chân ngồi, kinh ngạc bất định.

Lúc này.

Thủy Vận Trưởng lão đang chữa thương cho hắn, nối liền chân gãy.

Triệu Phong sao có thể để cho hắn thực hiện được mưu đồ.

- Thần binh truyền thừa Địa cấp Băng Hoàng Thương.

Triệu Phong chậm rãi vươn tay ra, hội tụ lực lượng huyết mạch, thương ảnh Băng Lam trong tay, nhanh chóng ngưng thực.

Chỉ cần lấy “Băng Hoàng Thương” ra khỏi bản thể, lai phối hợp với Quỷ Thi Trố Chú đại trận, Triệu Phong có lòng tin có thể phá hủy Bích Thiên Thủy Giới, gián đoạn việc chữa trị của Ngân Không Tông Sư.

- Ngân Không Giam Cầm.

Trong đôi mắt bạc tĩnh mịch của Ngân Không Tông Sư, bắn ra một luồng Đồng lực không gian vô hình, tập trung khóa chặt Triệu Phong.

Ồ?

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên cứng đờ, giống như không gian xung quanh bị giam cầm, loại cảm giác này, giống như bị hãm vào vùng lầy, khó có thể tự kiềm chế.

A...

Thương ảnh Bằng Lam trong tay hắn, nhanh chóng tán loạn.

- Đồng thuật không gian thật inh, trực tiếp giam cầm Triệu Phong vào một mảnh hư không.

Khô Lâu đường chủ không khỏi nghẹn ngào.

- Phá cho ta!

Triệu Phong cố gắng giãy dụa, lại phát hiện, ngay cả lời nói cũng trở nên tối nghĩa vụn vặt.

- Tiểu bối, đừng giãy dụa vô ích nữa. Ngân Không Giam Cầm của ta, dung hợp với một mảnh hư không, khả năng giam cầm mạnh mẽ, tất cả sinh linh trong khu vực đó, đều bị giam cầm hạn chế, mất đi năng lực tự do.

Ngân Không Tông Sư cười trào phúng.

Với thực lực của Thủy Vận Trưởng lão, chỉ cần mười nhịp hô hấp, là nàng có thể nối liền cái chân bị tàn phế cho hắn.

Mặc dù hắn vẫn bị trọng thương, trong thời gian ngắn khó mà khôi phục, nhưng ít nhất không cần tác chiến với cái chân tàn phế.

Thế nhưng.

- ... Sinh linh bên trong khu vực này đều bị giam cầm hạn chế, mất đi năng lực tự do...

Ngân Không Tông Sư vừa dứt lời.

Meo meo!

Một con tắc miêu màu xám bạc, nhảy lên vai Triệu Phong, khoan thai ném ra mấy đồng tiền cổ.

- Cái... Cái gì...

Vẻ tươi cười trên mặt Ngân Không Tông Sư, lập tức cứng đờ.

Hắn vừa rồi còn khoe khoang khoác lác, trong khu vực “Ngân Không Giam Cầm” bao phủ, tất cả sinh linh đều mất đi tự do.

Nhưng con mèo trước mặt này vẫn vui vẻ tự do, quả thực khiến hắn mất mặt vô cùng.

- Tiểu Tặc Miêu?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, thân thể của hắn, ngay cả nhúc nhích cũng bị lực cản của không gian trói buộc, thế nhưng Tiểu Tặc Miêu lại không hề có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Chẳng qua cũng không có gì đáng ngạc nhiên, Tiểu Tặc Miêu sớm đã học được năng lực tùy ý độn không ra vào không gian trừ vật rồi.

- Ảnh Sát, Ẩn Độn nhất đạo?

Đôi mắt Ngân Không Tông Sư có rút lại, không khỏi dò xét Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Tiểu Tặc Miêu biến mất tại chỗ, trong hư không lưu lại một đạo ngân tuyến u ám.

Phốc phốc...

Đạo ngân tuyến u ám này, giống như xuyên một lỗ thủng trên “Ngân Không Giam Cầm”.

Triệu Phong chợt cảm thấy áp lực giảm mạnh.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu vuốt vuốt thanh trủy thủ thần bí, màu sắc u ám, kéo động một chuỗi ảnh nhận, khí tức sâu không lường được.

- Phong Lôi Chi Dực!

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết ra một đôi Phong Lôi Chi Dực màu tím xanh, chấn động cao tốc, ánh sáng màu tím bùng nổ, phát ra một tia khí tức hủy diệt.

Vụt vụt...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong ra sức chấn động, đột phá tuyệt kỹ “Ngân Không Giam Cầm” mà Ngân Không Tông Sư vẫn luôn lấy làm kiêu ngạo.

Thứ nhất, Tiểu Tặc Miêu đã phá vỡ một cái lỗ nhỏ trên “Ngân Không Giam Cầm”.

Thứ hai, Triệu Phong đang trong hình thái “Phong Lôi Chi Dực”, bản thân có lực lượng độn không nhất định, đồng thời còn ẩn chứa một tia lực lượng hủy diệt của Phong Lôi tử sắc.

- Phá!

Triệu Phong dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, lướt đến “Bích Thiên Thủy Giới” như thiểm điện, trong lòng bàn tay thôi động hư ảnh Băng Hoàng Thương, đánh trúng quang ảnh gọn sóng trước mặt.

Vì phòng ngừa Ngân Không Tông Sư gián đoạn thể công, Triệu Phong liền dứt khoát không xuất ra bản thể của Băng Hoàng Thương.

Dù vậy, với tu vi cảnh giới của hắn hiện tại, lực lượng huyết mạch tăng thêm một bậc, lực lượng hư ảnh Băng Hoàng Thương bộc phát hàn uy Thượng Cổ, đủ để uy hiếp Tôn Giả.

Băng Hoàng Thương có hàn uy và Băng Thủy Áo Nghĩa, khiến cho tầng ánh sáng gọn sóng của Bích Thiên Thủy Giới chậm rãi ngưng kết.

Rắc rắc...

Khô Lâu đường chủ huy động hắc ý, dẫn động một luồng lực lượng Quỷ Thi Trố Chú đại trận, một tay đánh ra một chuỗi hư ảnh xương gai cực lớn, kèm theo đó là sát quang tử hắc bá đạo cường hãn.

Bích Thiên Thủy Giới bị đóng băng, chia năm xẻ bảy, triệt để sụp đổ.

A...

Lực lượng của Quỷ Thi Trố Chú đại trận, toàn diện bao phủ và ăn mòn đám người Ngân Không Tông Sư, Thủy Vận Trưởng lão.

Luồng oán lực nguyên rửa vô hình kia, nương theo vết thương trên miệng Ngân Không Tông Sư, thẩm thấu vào trong cơ thể.

Ngân Không Tông Sư vốn đã bị trọng thương, bây giờ lại bị oán lực nguyên rửa đáng sợ và Tử Âm chi khí, khắc chế hết thảy mọi sinh linh xâm nhập, trên trán liền ứa ra mồ hôi lạnh, không khỏi rên lên một tiếng.

- Hư Không Sóng Nhận!

Sắc mặt Ngân Không Tông Sư trầm xuống, một tay vung lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong hư không nổi lên một tầng gọn sóng hư nhận ngân sắc vô thanh vô tức, từng đạo thẩm thấu khắp phương viên mây trượng, tập trung vào Triệu Phong.

- Chính một chiêu này đã giết chết Sơn Thạch cự nhân khổng lồ.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong trầm xuống, chỉ cảm thấy một luồng cảm giác nguy cơ.

Lúc này, Ngân Không Tông Sư cũng không sử dụng Ngân Không Hư Nhận nữa.

- Hư Không Chuyển Vật của tên tiểu bối này, chỉ có thể nhằm vào những vật thể nhỏ, còn công kích của ta là công kích mang tính phạm vi, hẳn muốn Hư Không Chuyển Vật, e rằng rất khó.

Ánh mắt Ngân Không Tông Sư lóe lên.

Phạm vi của Hư Không Sóng Nhận lớn hơn, đại khái có thể bao phủ phương viên mười trượng.

Sơn Thạch cự nhân có khí lực và phòng ngự mạnh mẽ gấp bội Triệu Phong, cũng bị chôn vùi dưới một chiêu này, huống chi là bản thân Triệu Phong.

- Một chiêu này, quả thật tiêu hao quá nhiều.

Ngân Không Tông Sư cảm thấy lực lượng huyết mạch của mình đang nhanh chóng tiêu hao.

- Công kích phạm vi, không thể nào Hư Không Chuyển Vật được.

Triệu Phong gặp phải nguy cơ cực độ, bỗng nhiên thúc dục lực lượng huyết mạch, vận dụng Băng Thủy Áo Nghĩa trong Băng Hoàng Thương.

- Thủy Linh Hóa Thần.

Toàn thân Triệu Phong dâng lên một tầng thủy quang u lam, có vài phận vận vẹo chồng điệp.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thủy quang u lam này dung hòa làm một thể với huyết nhục của Triệu Phong, thân thể của hắn giống như biến thành trạng thái dịch thể, nổi lên từng trận gợn sóng.

Những Hư Không Ba Nhận kia, vừa đánh trúng Triệu Phong, liền giống như đánh trúng “người nước”, không khác gì ném đá xuống biển, không tạo nên chút công dụng gì.

- Chiêu này...

Thủy Vận Trưởng lão ở cách đó không xa, lập tức kinh hãi đến thất sắc.

554. Chương 556: Mạnh Nhất, Hư Không Đồng Trảm!

- Thủy Linh Hóa Thần!

Đây chính là bí kỹ Thủy hệ cao thâm mà Thủy Vận Trưởng lão đã từng thi triển.

Giờ khắc này.

Bí kỹ cường đại này đã được Triệu Phong phục chế thành công lên chính bản thân.

Phốc phốc phốc...

Thân thể Triệu Phong trở thành trạng thái dịch hóa, nổi lên những tầng gợn sóng u lam như biển sâu, lực lượng đến từ “Hư Không Sóng Nhận” xuyên qua thân thể hắn, giống như đánh lên thân một người nước, không hề có chút tác dụng nào.

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong, cường giả thuộc ba đại Tông phái, đều nghen hống nhìn trân tối.

Đối với chiêu thức “Thủy Linh Hóa Thần” của Thủy Vận Trưởng lão, mọi người đều từng tận mắt nhìn thấy, bí pháp vô thượng Thủy hệ như thế, phóng mắt khắp ba đại Tông phái Nhị Tinh, cũng không có mấy người tham tu thành công.

- Thủy Linh Hóa Thần là vận dụng lực lượng Thủy hệ, dung hợp cao độ với thân thể huyết nhục, khiến cho thân thể trong chốc lát biến thành trạng thái nửa dịch hóa. Dưới loại trạng thái này, gần như có được một nửa phòng ngự của Bất Tử Chi Thân.

Triệu Phong phiêu phù trong không trung, thân thể biến thành trạng thái dịch hóa, chập chờn dao động, ánh mắt vẫn hết sức tỉnh táo.

Đồng thời.

“Băng Hoàng Thương” trong cơ thể, bắt đầu tan rã, dung nhập vào mỗi góc ngách trong thân thể huyết mạch, Băng Thủy Áo Nghĩa của hắn giống như một khung xương nước, chống đỡ cho trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong.

Chính bởi vì thế.

Mặc dù Triệu Phong chưa tấn chức Tôn Giả, nhưng vẫn có thể thành công thi triển “Thủy Linh Hóa Thần”, đồng thời giảm bớt rất nhiều sự hao phí.

- Đáng giận, tiểu tử này học chiến kỹ đó từ lúc nào? Gần như sánh ngang với Bất Tử Chi Thần trong đám cùng cấp.

Ngân Không Tông Sư không khỏi cắn răng.

Phốc phốc phốc...

Dưới sự công kích của Hư Không Sóng Nhận, Triệu Phong vẫn ngạnh kháng được hai ba nhịp hô hấp.

Đương nhiên.

Trong quá trình này, Triệu Phong cũng không phải là không bị thương.

Loại công kích không gian như vậy, vô cùng đặc thù, cho dù thân thể hắn có một nửa trạng thái dịch hóa, hấp thu và suy giảm bảy tám phần thương tổn, nhưng vẫn tạo thành thương thế đối với thân thể.

- May mắn là Băng Hoàng Thương đã dung nhập vào trong cơ thể ta.

Triệu Phong dưới trạng thái Thủy Linh Hóa Thần, vẫn cảm nhận được đau đớn truyền đến từ thân thể.

Cũng may là có Băng Hoàng Thương chống đỡ, giúp cho lực phòng ngự của “Thủy Linh Hóa Thần” có thể đạt tới cấp độ sánh ngang với Thủy Vận Trường lão.

Ục ục ục...

Thân thể Triệu Phong bị thương, thủy dịch lưu động, lực chữa trị và khôi phục còn mạnh gấp mười lần tình huống bình thường.

Bởi vậy.

Cho dù Triệu Phong chịu nhiều thương tổn, nhưng trong trạng thái nửa dịch hóa, tốc độ chữa trị thương thế vượt qua tốc độ tạo thành tổn thương.

- Hắn làm sao học được Thủy Linh Hóa Thần? Làm sao học được bí kỹ Thủy hệ cao cấp nhất của ta?

Trên mặt Thủy Vận Trường lão hiện vẻ thất thố.

Ba nhịp hô hấp sau...

Vụt...

Công kích Hư Không Sóng Nhận không đem lại hiệu quả, liền biến mất không thấy đâu nữa.

Sắc mặt Ngân Không Tông Sư có chút tái nhợt, thần sắc trở nên ngưng trọng hẳn lên.

Tiềm lực phát triển của Triệu Phong cùng với thực lực mà hắn che giấu, đều vượt qua lẽ thường.

Mạnh như Ngân Không Tông Sư, cũng cảm thấy có chút khó giải quyết.

Cùng lúc đó...

Vụt...

Thân thể trạng thái dịch hóa của Triệu Phong, dần khôi phục lại thân thể huyết nhục bình thường.

Ồ?

Điều này khiến cho đám người Thủy Vận Trường lão cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

Thủy Linh Hóa Thần là một bí kỹ cường đại, không chỉ có thể khiến cho trạng thái thân thể trở thành dịch hóa, mà còn có thể tăng mạnh chiến lực.

Vừa rồi.

Triệu Vũ Phi lộ vẻ không đành lòng, nước mắt doanh trùng, nhưng nghĩ đến đủ loại kỳ tích của Triệu Phong trước kia, nằng lại ký thác một tia kỳ vọng xa vời.

Cùng lúc đó.

Triệu Phong đã lâm vào tình cảnh nguy cơ tử vong.

Linh hồn ý thức của hắn, đã không thể khống chế, bắt đầu thoát ly thể xác.

- Không, tuyệt không có khả năng...

Trong lòng Triệu Phong gào thét giãy dụa, thậm chí thúc dục Đồng lực tâm hồn bình sinh để chống cự.

Thế nhưng.

Tâm hồn và ý thức vẫn không tự chủ được, bị kéo ra ngoài thân thể.

Nếu như tu vi đạt tới Hư Thần Cảnh, liền có thể nhìn thấy một linh thể, có hình dáng tương tự Triệu Phong, pha lẫn một ít khí tức màu tím xanh, đang dần dần bị kéo ra khỏi thân thể.

Một khi linh hồn bị kéo ra, sẽ bị cướp đi toàn bộ sinh cơ.

Triệu Phong giãy dụa, không tạo nên bao nhiêu tác dụng.

Ý thức tâm hồn của hắn, có một nửa đã thoát ly thể xác.

Bỗng nhiên.

Thịch thịch thịch thịch...

Mắt trái của Triệu Phong cấp tốc nhảy lên, dường như đang thừa nhận luồng lực lượng vô hình nào đó lôi kéo.

Linh hồn ý thức đang bị kéo ra, đột nhiên dừng lại.

Ý chí Tử Vong, dường như gặp phải lực cản.

Nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện mắt trái của Triệu Phong, thoáng lồi ra ngoài so với trước kia một chút.

Luồng lực lượng ý chí tử vong này, không những lôi kéo tâm hồn ý thức của Triệu Phong, mà còn lôi kéo cả Thần Linh Nhân.

- Thì ra là thế.

Triệu Phong trong khoảnh khắc rơi vào vực sâu tuyệt vọng, chợt bắt được một sợi “dây thừng”.

Mà sợi dây thừng này, chính là Thần Linh Nhân.

Nhiều năm qua, Thần Linh Nhân và tâm hồn ý thức của Triệu Phong đã dung hòa làm một thể, vô cùng phù hợp với cỗ thân thể này.

Nói cách khác.

Tử Vong Chi Mâu muốn kéo linh hồn của Triệu Phong ra khỏi thân thể, vậy thì cũng phải kéo “Thần Linh Nhân” ra.

Thế nhưng, Thần Linh Nhân vốn bắt nguồn từ Thái Cổ, sao có thể bị tùy ý cướp đoạt như vậy.

Thịch thịch thịch thịch...

Khí tức cường đại đang ngủ say của Thần Linh Nhân, dường như thức tỉnh, phát ra một luồng khí tức nguyên thủy Thái Cổ, ngạo thị Man Hoang.

Bỗng nhiên.

Triệu Phong cảm giác bản thân dường như hóa thân thành một Cự Thần to lớn vô cùng của thời đại Thái Cổ, nhất cử nhất động, nhất tư nhất niệm, đều rung chuyển Càn Khôn Nhật Nguyệt.

- Khí tức thời đại Thái Cổ...

Tàn linh Tử Thánh kinh hô một tiếng.

Trong khoảnh khắc này, nàng đột nhiên cảm giác Di tích Tử Thánh của mình cũng đang mơ hồ run rẩy.

Đối diện với luồng khí tức nguyên thủy Hoang Cổ kia, hết thảy lực lượng vật chất, đều rung động bất an.

- Ồ?

“Tử Vong Chi Mâu” trong Tử vong lệnh bài, không khỏi khê hô một tiếng.

Ầm...

Ngay sau đó, Tử vong lệnh bài lập tức bị một luồng khí tức thần bí nguyên thủy Thái Cổ cản trở.

Rắc rắc...

Bên trên Tử Vong Truy Sát Lệnh, xuất hiện một đạo vết rạn.

Tử Vong Chi Mâu ẩn chứa ý chí Tử Vong, đột nhiên hào quang ảm đạm quá nửa, lộ ra một tia kinh dị.

- Thần... Thần Mâu? Khí tức Thần Mâu?

Bên trong Tử vong lệnh bài, mơ hồ truyền đến một thanh âm, chỉ giới hạn tại phương diện linh hồn.

Thanh âm này, cường giả thuộc ba đại Tông phái ở ngoại giới, lại không thể nghe được.

- Chuyện gì xảy ra?

Ba đại Vương Giả tại ngoại giới, cũng không khỏi giật mình.

Khoảnh khắc trước khi “Tử Vong Chi Mâu” cướp đoạt linh hồn của Triệu Phong, đột nhiên gặp phải lực cản mạnh mẽ, thậm chí còn bị cản trở.

Mà hết thảy những điều này, đều bắt nguồn từ mất trái của Triệu Phong.

- Thần Mâu? Mất trái của Triệu Phong là Thần Mâu?

Trong lòng Tàn linh Tử Thánh kinh hãi, khó có thể tin nổi.

Cho dù là “Tử Vong Đại Đế” thần bí cổ xưa, có được huyết mạch truyền thừa của “Tử Vong Chi Mâu”, cũng không thể xưng là “Thần Mâu”.

Tại vũ nội, Bát Đại Thần Mâu chính là thủy tổ của hết thảy huyết mạch đồng tử trong thiên địa.

Ví dụ như Luân Hồi Chi Mâu, Thời Không Chi Mâu, Tử Vong Chi Mâu,... Đây đều là một vài huyết mạch hậu duệ nhỏ nhoi trên thế gian, như Tử Vong Đại Đế chẳng hạn.

Nhưng có thể được gọi là “Thần Mâu”, đều là tồn tại duy nhất trên thế gian.

Trước mắt.

Tại vũ nội thiên địa, chỉ có Bát Đại Thần Mâu là duy nhất độc tôn ra, thì chỉ có một vài hậu duệ huyết mạch Thần Mâu.

- Thế nhưng, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, lại không phải là bất kỳ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu.

Tàn linh Tử Thánh lắc đầu thật mạnh.

Tuy nhiên.

Những lời này, đều xuất ra từ hậu duệ truyền thừa “Tử Vong Thần Mâu”, là thanh âm của “Tử Vong Đại Đế”.

Thân là truyền nhân hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, Tử Vong Đại Đế có cảm ứng vô cùng mãnh liệt đối với khí tức Thần Mâu.

- Không phải là bất kỳ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu, chẳng lẽ đây là loại Thần Mâu thứ chín mới thức tỉnh?

Hào quang trên Tử vong lệnh bài, dần trở nên âm đạm.

Đôi “Tử Vong Chi Mâu” tĩnh mịch đen kịt, lập lòe bất định, nhìn chăm chăm vào Triệu Phong, không khỏi trầm tư.

Phốc phốc...

Dưới sự cản trở của khí tức bốn nguyên Thái Cổ phát ra từ Thần Linh Nhân, Tử vong lệnh bài nhanh chóng âm đạm, cuối cùng “rắc rắc” một tiếng, hóa thành bột phấn.

- Ý chí tử vong đuổi giết, kéo dài vô tận, cho đến một ngày nào đó...

Trong khoảnh khắc Tử vong lệnh bài nát bấy, một thanh âm lạnh lẽo xuyên thấu linh hồn, quanh quẩn trong đầu Triệu Phong.

Bịch...

Khô Lâu đường chủ ở bên cạnh, đặt mông ngồi xuống đất.

Mà Triệu Phong vẫn đứng lặng tại chỗ, không nhúc nhích, Thần Linh Nhân co rút bất định, đám khí tức bốn nguyên Thái Cổ vẫn còn đang thức tỉnh, chưa tiêu tan.

557. Chương 559: Mộng Cảnh Thái Cổ

Tại ngoại giới, trên đỉnh sơn phong kinh thiên.

Phần đông thân ảnh thuộc ba đại Tông phái, đều đứng lặng im thật lâu, trong lòng khó có thể bình tĩnh lại.

Khoảnh khắc cuối cùng, ý chí tử vong của “Tử Vong Truy Sát Lệnh”, lại không cướp đi linh hồn của Triệu Phong.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, rốt cuộc có lai lịch gì, không ngờ có thể đối kháng với Tử Vong Chi Mâu.

Cường giả thuộc ba đại Tông phái đều kinh ngạc khó hiểu.

Từ số lần giao phong liên tục với Triệu Phong, mọi người chợt phát hiện, tiềm lực nội tình của thiếu niên này, dường như là vô cùng vô tận.

Nhất là mắt trái thần bí, nó chính là một câu đố lớn mà cho đến nay vẫn không có cách nào phá giải.

Mọi người lại lần nữa hoài nghi, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, phải chăng cũng không phải là hậu duệ của loại Mâu Thần nào?

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều có chút khó hiểu.

Bởi vì lúc trước, Ngân Không Tông Sư đã từng kết luận rằng, huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, không phải là bất kỳ loại nào trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu.

- Huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, có lẽ là một loại biến dị của truyền thừa Mâu Thần nào đó, nếu không thì cũng không thể chống lại ý chí Đồng lực vượt thời không của “Tử Vong Chi Mâu”.

- Còn một khả năng nữa, đó là nếu như huyết mạch truyền thừa của Triệu Phong, có quan hệ với Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, như vậy thì việc đối kháng với hậu duệ như truyền thừa Tử Vong Chi Mâu, cũng không phải là chuyện lạ. Dù sao thì lực lượng của Tử Vong Chi Mâu cũng vượt qua thời không mà đến, hoàn toàn khác biệt một trời một vực với bản thể chính thức.

Ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh, lén thảo luận.

Chỉ là một tiểu bối Chân Chủ Cấp, có thể ngăn cản được ý chí Đồng lực vượt qua thời không của “Tử Vong Đại Đế”, quả thực là chuyện kinh thế hãi tục.

Ngay cả Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, cũng không bảo đảm có thể ngăn cản được sự truy sát của “Tử Vong Truy Sát Lệnh”.

Ồ...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, “hình ảnh ảo ảnh” trên đỉnh sơn phong kinh thiên, dần trở nên âm đạm, hiện ra xu thế không ổn định.

Hình ảnh Di tích Tử Thánh hiện ra trong ảo ảnh, đã không còn nhìn thấy rõ ràng nữa.

- Xảy ra chuyện gì?

Trên sân lập tức rối loạn, mọi người nhìn về phía những Trận Pháp Sư đang bày trận.

- Bởi vì một vài nguyên nhân dị thường, cho nên kết nối giữa Không Liệt Trận và Di tích Tử Thánh đã sắp bị gián đoạn. Hơn nữa, lỗ thủng của Di tích Tử Thánh đã gần như hoàn thiện rồi...

Một vị Trận Pháp Đại Sư giải thích.

Một lát sau...

Hình ảnh ảo ảnh trên đỉnh sơn phong kinh thiên, đã trở nên đen kịt không còn nhìn thấy gì.

Mọi người đều thở dài một tiếng.

Kể từ lúc này, ba đại Tông phái sẽ không biết được tình huống trong Di tích Tử Thánh nữa, xác suất xâm nhập vào không gian di tích, cũng bị giảm đến mức thấp nhất.

- Ha ha...

Một vài lão giả Đan Nguyên Cảnh cười nói:

- Cho dù tạm thời chúng ta không thể giành được Di tích Tử Thánh. Nhưng có thể một điều có thể khẳng định, đó là Triệu Phong kia, chắc chắn phải chết không thể hoài nghi.

Triệu Phong, chắc chắn phải chết không thể hoài nghi?

Mọi người nghe thấy lời này, tâm thần đều chấn động.

Một vài người vẫn còn có chút khó hiểu, nhưng ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh thì lại gật đầu đồng ý.

- Theo truyền thuyết, nếu như “Tử vong lệnh bài” không giết chết mục tiêu, chủ nhân “Tử Vong Đại Đế” của nó, sẽ tự mình ra tay. Vài ngàn năm trước, thậm chí có một vị Đại Đế còn bị Tử Vong Đại Đế đuổi giết đến chết.

Thánh Nguyệt Tiên Cô khẽ mỉm cười.

Dưới tình huống bình thường.

Tử vong lệnh bài có thể diệt sát tuyệt đại đa số cường giả trên thế gian, ngay cả một vài Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi.

Đương nhiên.

Vạn nhất “Tử vong lệnh bài” không giết chết mục tiêu, ý chí tử vong vẫn sẽ tiếp tục.

Cho đến nay, còn chưa nghe qua có người nào có thể may mắn sống sót dưới sự truy sát của Tử Vong Đại Đế.

- Đúng vậy, dù sao cũng là nhân vật cấp bậc Đại Đế, còn có “Tử Vong Chi Mâu”, ba đại Tông phái chúng ta, trước mắt cũng không có một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh nào.

Hai đại Vương Giả khác, cũng đều ngoài mặt đồng ý.

Đại Đế Hư Thần Cảnh, sức mạnh to lớn thần thông, vượt xa Vương Giả bình thường.

Sở dĩ Ngân Không Tông Sư có thể có được một khối “Tử Vong Truy Sát Lệnh”, đó là do tổ phụ của hắn đã từng trợ giúp Tử Vong Đại Đế, khiến đối phương thiếu nợ một cái nhân tình.

- Đương nhiên, Tử Vong Đại Đế ở tại “Linh Vực Thánh Địa”, thống ngự cả một địa vực, mà Quần Đảo vực Thiên Lô chúng ta lại cách “Linh Vực Thánh Địa” một khoảng vô cùng xa xôi.

- Xem ra, Triệu Phong kia vẫn còn có thể sống một thời gian ngắn nữa.

Trên đỉnh sơn phong kinh thiên, truyền đến một vài âm thanh thở dài, thân ảnh càng ngày càng ít.

Di tích Tử Thánh, hạp cốc thần bí.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, mái tóc lam tung bay, bên trong mắt trái vẫn còn sót lại một tia khí tức bốn nguyên của thời đại Thái Cổ, khiến Thần Ma tránh lui.

-Ồ... Điểm kết nối giữa ba đại Tông phái và Di tích Tử Thánh, đều bị phá hỏng. Chẳng lẽ đây là kết quả do Mâu Thần của Triệu Phong và Tử Vong Chi Mâu va chạm mà sinh ra sao?

Tàn linh Tử Thánh có chút kinh hỉ ngoài dự liệu.

Từ lúc này trở đi, ba đại Tông phái muốn xâm nhập Di tích Tử Thánh lần nữa, sẽ trở nên vô cùng khó khăn.

Đồng thời.

Tàn linh Tử Thánh và Khô Lâu đường chủ đều phát hiện biến ảo dị thường trên người Triệu Phong.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, hai mắt đóng chặt, hồi lâu vẫn không cử động.

Sâu trong mắt trái của hắn, có một tia khí tức bốn nguyên của thời đại Thái Cổ, khiến cho toàn bộ không gian di tích, đều mơ hồ run rẩy bất an.

Trong không gian của mắt trái.

Hồ nước Đồng lực thâm thúy như biển sâu, trải qua kích thích vừa rồi, đã mở rộng đến phương viên hai mươi lăm, hai mươi sáu trượng.

Bởi vì lúc trước Đồng lực đã tiêu hao rất lớn, cho nên mặc dù phạm vi hồ nước Đồng lực đã mở rộng, nhưng dòng chảy Đồng lực thì chỉ còn lại một tầng rất cạn.

Trong hồ nước Đồng lực, vòng xoáy thần bí kia, chỉ còn lại một vài biến hóa.

Ục ục...

Một tia khí tức Thái Cổ nhỏ bé, bắt đầu thẩm thấu ra từ bên trong vòng nước xoáy thần bí kia.

Vòng nước xoáy vô hình vô chất, nhưng lại thật sự tồn tại.

Triệu Phong cẩn thận tỉ mỉ, đem một tia ý thức tinh thần, rót vào trong vòng nước xoáy.

Vụt...

Ý thức của Triệu Phong, bỗng nhiên tràn ngập một màu đen.

Khoảng khắc tiếp theo, toàn thân hắn, tiến vào một loại trạng thái cảnh tượng mộng ảo.

Trong mộng cảnh.

Triệu Phong đứng trên một vùng đất hoang vu từ cổ chí kim, toàn bộ khí tức ở đây, đều hết sức nguyên thủy.

Chỉ đứng tại chỗ, Triệu Phong cũng cảm nhận được luồng áp lực to lớn vô biên, thân thể và linh hồn đều thừa nhận trọng lực không thể nghĩ bàn.

Đương nhiên.

“Nguyên khí thiên địa” tại không gian hiện thực, còn xa mới có thể sánh ngang với khí tức thiên địa ở đây.

Thậm chí, mỗi một hạt bụi bặm trong không khí, dường như đều ẩn chứa uy năng vô cùng.

Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp...

Ọc...

Triệu Phong không kiên trì nổi nữa, lập tức phun ra một búng máu.

Đứng trong mảnh đại địa Thái Cổ này, không ngờ hắn lại không thể sinh tồn được trong vài nhịp hô hấp.

Hơn nữa, trực giác mách bảo với Triệu Phong rằng, một phần áp lực bài xích của mảnh đại địa này, đã bị Thần Linh Nhân hóa giải và che chở một phần nhất định.

Bằng không, cho dù hắn có thực lực mạnh hơn gấp mười lần đi nữa, cũng sẽ trực tiếp bạo thể mà vong.

- Không duy trì được nữa...

Trước mắt Triệu Phong là một màu đen, mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ lập tức biến mất.

Vụt...

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, quay trở về không gian hiện thực, trên mặt có vài phần suy yếu.

Khóe miệng lưu lại một vết máu, vẫn còn chút ẩm áp.

- Cái... Cái gì?

Triệu Phong hoảng sợ thất sắc, đưa tay chùi đi vết máu bên khóe miệng.

Chẳng lẽ mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ vừa rồi, lại không phải là thế giới hư cấu?

- Mảnh đại địa bên trong mộng cảnh Thái Cổ vừa rồi, rốt cuộc là tồn tại như thế nào? Ta ở đó, ngay cả thời gian ba nhịp hô hấp, cũng không chống đỡ nổi.

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi sâu sắc.

Nếu như mảnh đại địa Thái Cổ kia chính thức tồn tại, tuyệt đối là một không gian vô cùng cao đẳng.

Triệu Phong thậm chí hoài nghi, mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ đó, phải chăng có chút liên hệ với Thái Cổ Man Hoang?

Trong thời gian ngắn.

Triệu Phong vẫn còn rất suy yếu, không dám tiến vào trong vòng nước xoáy thần bí kia nữa.

Vạn nhất mảnh đại địa Thái Cổ đó, là tồn tại thực sự, bên trong có một vài sinh linh cường hoành, muốn giết chết Triệu Phong, há chẳng phải chỉ cần duỗi một ngón tay ra là giải quyết xong hay sao?

Dù sao.

Triệu Phong bị thương trong mộng cảnh, lại vô cùng đồng bộ với không gian hiện thực.

Đối với mảnh đại địa trong mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong liền đặt tên là “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Mộng cảnh Thái Cổ, chính là “tồn tại mới” xuất hiện trong không gian Thần Linh Nhân, khi chịu phải áp bách của Tử Vong Chi Mâu.

- Đợi sau này rảnh rồi, lại thăm dò “Mộng cảnh Thái Cổ”.

Triệu Phong thu liễm tâm thần.

Việc cấp bách hiện nay, đó là Triệu Phong phải giải quyết một vài phiền toái trên người.

Tử vong lệnh bài cưỡng đoạt linh hồn của Triệu Phong thất bại, chưa hoàn thành sứ mệnh thì không chịu “từ bỏ ý đồ”.

Mỗi khi Triệu Phong nhắm mắt tĩnh tâm, đều có thể mơ hồ cảm nhận được trong linh hồn có một luồng khí tức ý chí Đồng lực vô hình vô chất của “Tử Vong Chi Mâu”, bám chặt giống như Âm Hồn không tan.

Huyết mạch Đồng lực và linh hồn của Triệu Phong dung hợp lại.

Chỉ cần hắn thúc dục huyết mạch Đồng lực, sẽ khiến chí chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu” phát ra càng mãnh liệt.

Với cấp độ của hắn, căn bản không thể so sánh với “Tử Vong Đại Đế”.

Giữa hai người, một người là Chân Chủ Cấp, một người là Đại Đế Hư Thần Cảnh, căn bản cách biệt một trời một vực, không thể đánh đồng.

Trên Chân Linh Tam Cảnh Thiên, có Đan Nguyên Cảnh.

Đan Nguyên Cảnh chia làm Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên.

Trên Đan Nguyên Cảnh, còn có Hư Thần Cảnh.

Hư Thần Cảnh cũng chia làm Vương Giả và Đại Đế.

Bởi vậy có thể thấy được.

Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế chênh lệch bao nhiêu cấp độ.

- Triệu Phong, tốt nhất người không nên tự ý thúc dục huyết mạch Đồng lực. Mỗi lần người thúc dục huyết mạch Đồng lực, đều sẽ tăng cường và kích phát năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế.

Tàn linh Tử Thánh nhắc nhở.

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống, thoáng cau mày.

Với cấp độ của hắn, còn lâu mới có thể rót khí tức ý chí vào trong linh hồn mình.

- Tử Thánh tiền bối, có phương pháp nào không?

Triệu Phong đành phải nhờ vả Tàn linh Tử Thánh giúp đỡ.

Dù sao thì chủ nhân của Tàn linh Tử Thánh, tại thời kỳ đỉnh phong, thậm chí còn là Huyền Quang Cảnh sâu không thể lường.

- Ta chỉ là một tia tàn hồn do ý chí tạo nên, không có được một phần vạn năng lực của chủ nhân tại thời kỳ đỉnh phong. Ta chỉ có thể xem thử, giúp người phong ấn luồng khí tức ý chí tử vong này mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh cười khổ mà nói.

Hiện nay, nàng cũng là đèn cạn dầu, khí tức tán loạn, nếu như có đủ năng lực, cũng không cần đến một ngoại viện như Triệu Phong.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, rất nhanh cảm nhận được một tia ý chí tàn linh hư vô mờ mịt, rót vào trong linh hồn của mình.

Hai ba nhịp hô hấp qua đi.

Tàn linh Tử Thánh khẽ rên lên một tiếng, ý chí tàn linh của nàng, bị lực lượng nào đó cản trở, dội ngược ra ngoài.

- Triệu Phong, thật xin lỗi, ta không thể phong ấn được luồng khí tức ý chí này, ít nhất phải là Vương Giả Hư Thần Cảnh tinh thông Hồn đạo ra tay thì mới được.

Tàn linh Tử Thánh có chút suy yếu, nói.

- Thực không còn biện pháp nào sao?

Trong lòng Triệu Phong lập tức trở nên nặng nề.

Dựa theo cách nói của Tàn linh Tử Thánh:

- Tử Vong Đại Đế căn cứ theo tia khí tức ý chí tử vong này, sớm muộn cũng sẽ đích thân tìm tới tận cửa.

Đối mặt với sự truy sát của Tử Vong Đại Đế, đến nay còn chưa nghe nói có người nào có thể may mắn sống sót.

- Ta còn có một loại bí pháp đặc thù, chỉ có thể giúp người giảm bớt năng lực cảm ứng của ý chí tử vong kia.

Tàn linh Tử Thánh trầm tư giây lát.

Rất nhanh, một tia ý chí tàn linh mờ mịt hư vô, men theo tâm hồn của Triệu Phong, chậm rãi dâng lên.

Triệu Phong chỉ cảm thấy xung quanh tâm hồn của mình, xuất hiện một tia khí tức mờ mịt thần bí.

- Triệu Phong, đây là khả năng cực hạn của ta rồi, chỉ có thể giúp người ngăn cách bảy thành khí tức ý chí tử vong.

Trong thanh âm của Tàn linh Tử Thánh, có chút mệt mỏi.

- Cảm tạ tiền bối.

Triệu Phong nhắm mắt lại, phát hiện nguy cơ đến từ Thần Linh Nhân đã giảm xuống.

Hắn lại thử thúc dục lực lượng huyết mạch, che kín Thần Linh Nhân.

Thoáng chốc.

Mắt trái của Triệu Phong đã khôi phục màu đen ảm đạm.

- Ồ? Che kín huyết mạch đồng tử, hiệu quả ngăn cách đạt tới hơn chín thành.

Triệu Phong có chút kinh hãi.

Đương nhiên.

Giờ khắc này, Triệu Phong đã có thể xác định một điều, đó là mình không thể ở lại Di tích Tử Thánh này được nữa.

558. Chương 560: Biệt Ly

Cùng ngày hôm đó.

Triệu Phong đề nghị với Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi, bản thân phải rời khỏi không gian di tích.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

Tàn linh Tử Thánh thở dài sâu kín, đầy vẻ tiếc hận, nhưng cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, cũng không thể giữ lại.

Quả thực.

Triệu Phong không thể tiếp tục ở lại Di tích Tử Thánh được nữa.

Trên người hắn lưu lại ý chí tử vong của “Tử Vong Đại Đế”, hắn ở đâu, sẽ đem đến tai họa tử vong cho nơi đó.

Nếu như Triệu Phong ở lại không gian di tích, không những không thể thủ hộ được, ngược lại còn đem đến nguy cơ càng lớn hơn.

Ba đại Tông phái ở ngoại giới, đã mang đến cho Di tích Tử Thánh áp lực rất lớn, nếu như lại thêm một vị Đại Đế đỉnh cấp, hậu quả thiết tưởng không thể chịu nổi.

Cục diện đó, Triệu Phong tự nhiên không muốn chứng kiến.

- Triệu Phong, nếu như huyết mạch đồng tử của người thật sự là một trong các loại Mâu Thần. Như vậy cũng có tính đặc trưng duy nhất như Bát Đại Thần Mâu.

Tàn linh Tử Thánh trầm ngâm nói.

- Mâu Thần? Tính duy nhất?

Triệu Phong đột nhiên nhớ đến những lời mà Lục Vu Trí Giả đã từng bói toán ỉn.

Lục Vu Trí Giả đã phỏng đoán rằng, Thần Linh Nhân của Triệu Phong, có hi vọng trưởng thành đến cấp bậc sáng ngang với Bát Đại Thần Mâu.

- Mỗi một loại Mâu Thần, đều là Tiên Thiên chi vật được thai nghén ra sau khi Thái Cổ tan vỡ. Mỗi một loại trong Bát Đại Thần Mâu, trong thiên địa chỉ có một, là thủy tổ của huyết mạch đồng tử. Những huyết mạch đồng tử cùng loại còn lại, cấp cao nhất cũng chỉ có một tia huyết mạch mong manh của Mâu Thần.

Tàn linh Tử Thánh giải thích.

- Như vậy chẳng phải là nói, chỉ cần “Tử Vong Thần Mâu” tồn tại, huyết mạch đồng tử có thuộc tính tử vong khác, liền không thể trở thành Mâu Thần?

Triệu Phong mơ hồ ý thức được điều gì đó.

Tàn linh Tử Thánh dường như đang nhắc nhở mình.

- Không sai, Bát Đại Thần Mâu có liên quan đến quy tắc bốn nguyên của thế gian, mỗi một loại Mâu Thần, đều chỉ có thể có một cái.

Tàn linh Tử Thánh gật đầu nói.

- Chẳng lẽ không có cách nào tu luyện thành một loại Mâu Thần?

Triệu Phong cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

- Không thể.

Tàn linh Tử Thánh lắc đầu nói:

- Huyết mạch đồng tử, cho dù tu luyện thế nào đi nữa, cũng không thể tu luyện thành một loại Mâu Thần.

Thoáng dừng lại một chút.

Tàn linh Tử Thánh ý vị thâm trường mà nói:

- Theo truyền thuyết, muốn có được Mâu Thần. Phương pháp duy nhất chính là giết chết một người có Mâu Thần Thủy Tổ, thay thế địa vị của hắn, hoặc là trực tiếp cướp đoạt Mâu Thần.

Cướp đoạt Mâu Thần?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, hoàn toàn minh bạch ý tứ của Tàn linh Tử Thánh.

Nói cách khác.

Tử Vong Đại Đế chỉ cần cướp đoạt Mâu Thần của Triệu Phong, liền có thể trở thành Mâu Thần Thủy Tổ một phương.

- Còn phải nhắc nhở người một chút. Trên người người có khí tức ý chí tử vong, cho dù đã ngăn cách hơn chín thành, nhưng với năng lực của Tử Vong Đại Đế, vẫn có thể cảm ứng được phương vị và phạm vi đại khái của người, chẳng qua là không thể cảm ứng được chính xác mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh nghiêm túc nói.

- Văn bối đã hiểu.

Mặc dù khí tức ý chí tử vong trong người Triệu Phong đã bị ngăn cách hơn chín thành, nhưng một tia cảm giác nguy cơ vẫn chưa chính thức tiêu tán.

Bởi vì, Triệu Phong chỉ có thể suy yếu năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế, không thể triệt để ngăn cách nó.

- Triệu Phong, người còn một thời gian nữa để chuẩn bị, tài nguyên trong Di tích Tử Thánh, người có thể tùy ý lấy đi một ít. Mà Tử Vong Đại Đế cũng không thể trong thời gian ngắn truy đuổi đến nơi này, hắn cách nơi này vô cùng xa xôi, so với Thanh Hoa Vực, còn không biết xa gấp bao nhiêu lần.

Tàn linh Tử Thánh cười nói.

- Đa tạ tiền bối.

Trong lòng Triệu Phong có chút cảm kích.

Hai lần tiến vào Di tích Tử Thánh, hẳn đều nhận được rất nhiều tài nguyên và trợ giúp.

Ba ngày sau...

Tinh khí thần, thậm chí tâm hồn Đồng lực của Triệu Phong, đều khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Tiếp theo.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ bắt đầu thu hoạch một số trân tài trong không gian di tích.

Đương nhiên, phần lớn tài liệu này, đều nhằm hoàn thành “kế hoạch Bách Thi”.

- Từ nay trở đi, ta không thể đơn giản sử dụng huyết mạch đồng tử, nếu không sẽ tăng cường năng lực cảm ứng của Tử Vong Đại Đế. “Quý Thi Trớ Chú đại trận” này, chính là một trong những bộ phận trọng yếu liên quan đến thực lực của ta.

Triệu Phong vô cùng coi trọng kế hoạch Bách Thi này.

Nửa tháng sau.

Hết thấy đều đã chuẩn bị thỏa đáng.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, để một đồng tài liệu chồng chất như núi, một số là chuẩn bị cho kế hoạch Bách Thi, còn lại đều là những tài liệu quý hiếm khó gặp, là những loại tài liệu mà tương lai có thể dùng đến.

Mà trong thời gian này...

Khô Lâu đường chủ đã thành công luyện chế ra một vài bộ quý thi trớ chú.

Hiện nay.

Kế hoạch Bách Thi đã hoàn thành được 60%.

Khô Lâu đường chủ cơ bản đã khôi phục trạng thái tới thời kỳ đỉnh phong, nên tốc độ luyện chế quý thi cũng nhanh hơn.

Chẳng qua.

Triệu Phong vẫn phải đề cao quy mô kế hoạch Bách Thi này.

Mỗi một bộ Quý thi bên trong Quý Thi Trớ Chú đại trận, đều phải tăng cường đến Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Hai bộ Âm Ngân Độc Thi, sau một thời gian tiêu hao rất nhiều tài liệu trân quý đỉnh cấp, thực lực đã tiếp cận Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là khiến cho hai bộ Âm Ngân Độc Thi này tăng cường tới cấp bậc Tôn Giả.

- Dự trữ đủ tài liệu, mục tiêu đã gần hơn một bước.

Rốt cuộc, vào một ngày nọ, Triệu Phong cuối cùng từ trong nghỉ ngơi hồi phục mà xuất quan.

Tại tầng thứ ba của Tử Thánh bảo điện.

Triệu Phong lại lần nữa gặp được Tàn linh Tử Thánh và Triệu Vũ Phi.

- Tử Thánh tiền bối, hết thấy đều đã chuẩn bị sẵn sàng, ta muốn rời đi.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Trong đôi mắt trong suốt của Triệu Vũ Phi có chút hơi nước mông lung, lưu luyến không rời.

Lúc Triệu Phong ở trong không gian di tích làm “Quản gia”, mỗi một ngày đối với nàng mà nói, đều là quãng thời gian mỹ mãn phong phú, trong lòng rất an tâm.

- Triệu Phong, ngươi muốn đi đâu?

Tàn linh Tử Thánh hỏi.

Triệu Phong lâm vào suy tư trong giây lát.

Trong lòng hần, rốt cuộc đã có đáp án.

Đầu tiên.

Đại lục Thanh Hoa thì nhất định không thể trở về. Ít nhất là trước khi thoát khỏi nguy cơ, hần không thể trở về nơi đó.

Còn nữa.

Trong lòng hần vẫn còn một tâm kết, đó chính là vị hôn thê “Liễu Cầm Hâm”.

Trong ký ức của hần, thiếu nữ thanh nhã điềm tĩnh kia giống như một tiên tử trong bức họa, mỗi một cái nhíu mày hay là nụ cười của nàng, đều hiển hiện trong đầu hần.

- Xin hỏi Tử Thánh tiền bối, phải chăng có một truyền thừa gọi là “Thiên Thánh Cầm truyền thừa”?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Thiên Thánh Cầm truyền thừa?

Tàn linh Tử Thánh nghĩ một hồi, sau đó nói:

- Trong ấn tượng của ta, tại Thương Hải Tây Nam bộ, nằm trong phạm vi quản hạt của “Phù Mộng Thánh Địa”, có một Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong tên là “Thiên Thánh Cầm Cung”, Tông phái này truyền thừa đã lâu, có tính đặc thù rất lớn.

Thiên Thánh Cầm Cung? Tính đặc thù rất lớn?

Triệu Phong nghe vậy, trong mắt không khỏi lộ ra một tia vui mừng.

Chủ nhân của Tàn linh Tử Thánh khi còn sống, không hổ là đại năng cái thế uy chấn vạn Tông vũ nội, kiến thức vô cùng rộng rãi.

Triệu Phong có một loại trực giác rằng, Thiên Thánh Cầm Cung kia và Thiên Thánh Cầm truyền thừa, quá nửa có một tia liên hệ sâu xa.

- Chẳng qua, đó là ký ức của vạn năm trước, tình huống hiện nay thì không có biện pháp đánh giá.

Tàn linh Tử Thánh bổ sung.

- Tiền bối, có thể truyền tống đến khu vực gần Thiên Thánh Cầm Cung một chút hay không?

Triệu Phong khẩn cầu.

Hần rời khỏi Di tích Tử Thánh, một là chạy trốn, hai là muốn thuận tiện đi ra thế giới Ngoại Vực, xác định nơi hạ lạc của Liễu Cầm Hâm.

- Thiên Thánh Cầm Cung cách nơi này quá xa xôi, ta chỉ có thể tận lực đưa ngươi đi một đoạn mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh khổ sở nói.

Một hai ngày tiếp theo...

Tàn linh Tử Thánh bắt đầu chuẩn bị truyền tống, cần phải dùng đến những tinh thạch tài nguyên trong Di tích Tử Thánh, để giảm bớt sự tiêu hao của bản thân.

Hai ngày sau...

Tại phương diện chuẩn bị truyền tống, đã chuẩn bị sẵn sàng.

- Triệu Phong, ý chí tàn linh của ta, càng ngày càng mong manh, chỉ có thể miễn cưỡng đưa người đến biên cảnh của “Quần Đảo vực Thiên Lô” mà thôi.

Tàn linh Tử Thánh có chút áy náy mà nói.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Lần trước truyền tống, Tàn linh Tử Thánh còn có thể đưa hắn đến Thanh Hoa Vực trong “Quần Đảo vực Cổ Thanh” lảng giềng.

Còn truyền tống lần này.

Đã là chuyện mấy năm sau, ý chí của Tàn linh Tử Thánh cũng tiêu hao nhiều, thậm chí không có cách nào đưa Triệu Phong ra khỏi “Quần Đảo vực Thiên Lô” được.

- Làm phiền tiền bối rồi.

Dù vậy, Triệu Phong vẫn cảm thấy thỏa mãn.

Trước khi chia tay...

- Triệu Phong ca, huynh đi tìm Thiên Thánh Cầm truyền thừa kia là vì chuyện gì? Khi nào có thể trở về?

Khóe mắt Triệu Vũ Phi phấp hờn, lưu luyến không rời.

Triệu Phong cũng không giấu diếm, đem chuyện của “Liễu Cầm Hâm”, kể lại đại khái một phen.

- Liễu Cầm Hâm? Huynh tìm... Vị hôn thê?

Triệu Vũ Phi đột nhiên ngây ra, nhất thời cảm thấy như đang nằm mộng, không khác gì vừa đón nhận một tin dữ nào đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đại môn Tử Tinh mộng ảo, hiển hiện trong tầng thứ ba của bảo điện.

- Sau này gặp lại.

Triệu Phong bước vào cánh cửa ánh sáng Tử Tinh.

Trước khi rời đi, Triệu Phong chợt phát hiện Triệu Vũ Phi vẫn ngây người tại chỗ, dáng vẻ đau đớn thảm thiết, vô cùng dị thường.

Một màn này, khiến tâm linh của hắn run lên, có cảm giác thương tiếc không đành lòng, rất khó nói nên lời.

Nhưng trong khoảnh khắc bước vào đại môn Tử Tinh, Triệu Phong đã biến mất.

- Vũ Phi... Vũ Phi...

Tàn linh Tử Thánh gấp giọng hô lên.

Tại tầng thứ ba của bảo điện, Triệu Vũ Phi giống như thất hồn lạc phách, đứng lặng hồi lâu, nước mắt óng ánh, cuối cùng cũng xẹt qua gò má tuyệt mỹ tái nhợt của nàng.

- Vì... Vì sao?

Thanh âm của Triệu Vũ Phi có chút run rẩy, đau xót thảm thiết.

Bàn tay trắng nõn của nàng đặt lên ngực, thân thể mềm mại lung lay không ngừng, một cái giác lạc lõng, đau đớn không tên, chẳng biết từ đâu ập đến.

Cho dù không phải là tê tâm liệt phế, nhưng lại kéo dài mãi không dứt, giống như nước mưa chảy qua đá xanh, trải qua xuân thu tuế nguyệt, sẽ lắng đọng vết tích của năm tháng.

Hồi ức quay trở lại.

Hiện nay, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi đã rời khỏi Triệu tộc ở thành Vũ Dương đã hơn sáu bảy năm.

- Vũ Phi, từ những gì đã chứng kiến và được biết. Theo ta phán đoán, vị hôn thê Cầm Hâm của Triệu Vũ Phi, đến 99% là đã táng thân trong truyền thừa rồi.

Tàn linh Tử Thánh khuyên nhủ.

Tiếng khóc của Triệu Vũ Phi chợt thoáng dừng lại.

Cẩn thận nghĩ lại, dựa theo lẽ thường, Liễu Cầm Hâm mất tích một thời gian dài không thấy tăm hơi, quá nửa là đã gặp phải chuyện bất hạnh rồi.

Ngay cả Lục Vu Trí Giả xem bói, cũng đã từng nói là lành ít dữ nhiều.

- Triệu Phong tìm kiếm Liễu Cầm Hâm, quá nửa là vì muốn tận thiên mệnh, không muốn lưu lại khúc mắc ấy nấy. Người và hân đều là thanh mai trúc mã, tình nghĩa thâm sâu, chẳng qua vẫn chưa đột phá một tầng rào cản mà thôi, Liễu Cầm Hâm kia không thể so sánh với người được.

Tàn linh Tử Thánh mỉm cười, tiếp tục an ủi.

Nước mắt lưu lại trên gò má của Triệu Vũ Phi, vài phần đau xót ai oán, cũng thoáng ngưng lại.

- Nếu như Liễu Cầm Hâm đã chết thì thật là tốt biết bao...

Trong lòng Triệu Vũ Phi, chợt nảy sinh một ý niệm mà khiến cho chính bản thân mình cũng cảm thấy hổ thẹn.

Cùng lúc đó...

Tại biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô.

Đập vào mắt chính là không gian mênh mông bao la, bị vụ hải mị tối tăm tràn ngập, vô cùng thần bí trống trải.

- Nơi này chính là Hư Không Hải sao?

Triệu Phong dõi mắt nhìn ra xa, nhưng lại không thấy điểm cuối.

Hư Không Hải, chính là không gian bên ngoài Đảo vực, cấp độ và vật chất hoàn toàn khác biệt với lục địa.

Thân ở trong Hư Không Hải, Triệu Phong cảm thấy thân thể mình giống như không có trọng lượng, cho dù không tận lực phi hành thì thân thể cũng giống như lông vũ, trôi nổi trong hư không.

Trọng lực, không khí, lực cản,... Đều thấp hơn ở lục địa rất nhiều.

Triệu Phong cảm giác, nếu như mình phi hành ở nơi này, tốc độ sẽ gấp mười lần tại lục địa, thậm chí là gấp mấy chục lần.

- Mục đích chuyến đi của ta lần này, chính là một khối “Linh Vực Thánh Địa”, là nơi thống trị cả một địa Vực, vị trí là Thương Hải...

Trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên tin tức và hình vẽ của một tấm bản đồ, do Tàn linh Tử Thánh cung cấp.

Nhưng đúng lúc này.

Tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên máy động, bắt được một tia cảm ứng vừa quen thuộc vừa lạ lẫm, kèm theo đó là một trận cảm giác nguy cơ.

Hơn nữa.

Nguồn gốc của loại cảm ứng này, không đến từ Tử Vong Đại Đế, mà là từ một nhân tố khác.

Sắc mặt Triệu Phong bỗng nhiên biến đổi.

Lúc này hân mới ý thức được một chuyện mà bản thân vẫn luôn không để tâm.

559. Chương 561: Hư Không Hải

Quần Đảo vực Thiên Lô, Tịnh Nguyệt Linh Tông.

Một tòa điện các nằm giữa hồ, được hào quang mờ hồ bao phủ, nữ tử mặc nguyệt bào đoan trang thánh khiết, đứng trong tầng ánh sáng, giống như một bức tượng Tinh Nguyệt Nữ Thần được điêu khắc từ bạch ngọc.

- Người rốt cuộc cũng xuất hiện.

Hàng lông mày của Thánh Nguyệt Tiên Cô chợt nhướng lên, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạt tràn ngập lãnh ý.

Vụt...

Thánh Nguyệt Tiên Cô phát tay, trước người xuất hiện một đầu “Bò Cạp biến dị” màu sắc hỗn tạp, đôi mắt đỏ sậm băng lãnh, ngưng tụ chuyển động, khiến người khác cảm thấy một luồng hàn ý không tên.

Giờ phút này.

Hai con mắt của đầu Bò Cạp biến dị không ngừng chuyển động, bộ dạng có chút giãy dụa, sau đó lại chìm vào tĩnh lặng.

- Truyền lệnh xuống, Triệu Phong đang hiện thân tại khu vực cảnh nội của Quần Đảo vực Thiên Lô, vị trí đại khái ở biên cảnh phía nam, phụ cận Bát Hoang Sơn...

- Phụ cận Bát Hoang Sơn có cường giả nào tọa trấn? Lấy danh nghĩa của Tịnh Nguyệt Linh Tông hiệu lệnh, tập trung tại nơi hạ lạc của Triệu Phong, treo giải thưởng truy nã...

Trong lòng bàn tay của Thánh Nguyệt Tiên Cô hiện lên một cái lệnh phù đặc chế.

Hai người còn lại, đứng ngoài quan sát, vẻ mặt đùa cợt châm chọc như đang xem kịch vui.

Hiển nhiên, bọn hắn cho rằng, muốn giết Triệu Phong thì chỉ cần một người là đủ, sở dĩ xuất động ba người, chính là vì cố kỵ tốc độ của Triệu Phong.

- Cút!

Thấy roi ảnh Ngân Long gào thét mà đến, Triệu Phong không né không tránh, trong lòng bàn tay nổi lên một tầng ánh sáng Phong Lô màu xanh đậm, khí tức Phong Lô cường đại, quét ngang phương viên trăm trượng.

A...

Tên hải tặc vừa ra tay, chỉ kịp hét thảm một tiếng, toàn thân cứng đờ.

Phốc...

Còn chưa đợi hắn kịp phản ứng, một trận ánh sáng Phong Lô, với tốc độ sét đánh không kịp bưng tai, bổ lên người hắn.

- A...

Tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong kia hét thảm một tiếng, tử vong tại chỗ.

Một màn đột biến này, khiến cho tên ác hán mặt thẹo và tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong còn lại, cảm thấy giật thót.

Thật nhanh...

Trong chốc lát, hai người đều có cảm giác như mình đang nằm mộng.

Vốn tưởng rằng có thể ra tay bắt giết tên “đầu lam” này, không ngờ chỉ trong nháy mắt, một tên hải tặc đồng bọn đã bị diệt sát.

- Cẩn thận! Phong Lô truyền thừa của tiểu tử này, thập phần cao thâm.

Trong mắt ác hán mặt thẹo lóe lên lệ quang, uy áp ý cảnh cường đại của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, lập tức bộc phát.

Tên hải tặc còn lại, thần sắc trở nên nghiêm túc, không còn dám lơ đãng nữa.

Cho dù là tên ác hán mặt thẹo tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, cũng o nắm chắc có thể một chiêu diệt sát tên hải tặc đồng bọn có tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Giết!

Hai tên hải tặc, ánh mắt thoáng trao đổi giây lát, lập tức liên thủ chặn giết Triệu Phong.

Chiêu thức cường lực của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh và Chân Chủ Cấp đỉnh phong, kèm theo phong áp quang ảnh cường đại, bao phủ Triệu Phong.

Uy thế bực này, muốn miêu sát bất kỳ vị Chân Chủ Cấp bình thường nào, cũng đều dễ như trở bàn tay.

Haizz...

Trong Vạn Quỷ Châu, truyền đến một tiếng thở dài.

Khô Lâu đường chủ âm thầm bi ai cho những tên hải tặc này. Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh chết trong tay Triệu Phong, cũng không phải chỉ có một hai người, huống chi là những con “tôm nhỏ” này.

Cho dù Triệu Phong không thể khinh suất vận dụng huyết mạch đồng tử, nhưng tồn tại dưới Đan Nguyên Cảnh, hắn cơ bản không hề để vào mắt.

Vụt...

Công kích của hai đại hải tặc, chỉ đánh trúng một đám tàn ảnh phong điện còn sót lại.

- A...

Một tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, hét thảm một tiếng, bị phong nhận sắc bén từ bên cạnh cắt thành hai đoạn.

Hít...

Tên ác hán mặt thẹo duy nhất còn lại, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Gã thiếu niên trước mắt bày ra tốc độ thân pháp vô cùng cao siêu, ngay cả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh như hắn có thúc ngựa cũng không đuổi kịp.

Tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đối diện với hắn, chỉ một trăm tiện tay là cắt đôi như cắt củ cải.

- Chuyện gì vậy?

Hai tên hải tặc thành viên, chết thảm trong tay Triệu Phong, lập tức khiến đám hải tặc Hư Không Hải chú ý.

Thậm chí ngay cả văn sĩ áo lam đang chiến đấu, ánh mắt cũng thoáng liếc về phía bên này.

Thế nhưng.

Còn không đợi những tên hải tặc kia biết rõ tình huống, Triệu Phong đã ra tay lần thứ ba, chính diện chém thẳng về phía tên ác hán mặt thẹo tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Phốc phốc phốc...

Vẫn là một đạo phong nhận Phong Lôi, nổi lên một tia “Tử Diệt Phong Lôi” nho nhỏ, khiến cho rất nhiều sinh linh ở đây, đều phát ra sự lo sợ bất an đến từ bản năng.

- Bát Đồ Phong Thiên Quyền!

Ác hán mặt thẹo dốc hết toàn lực, thi triển tuyệt kỹ ẩn giấu, đánh ra tám đạo quyền quang hư ảo, mơ hồ tấn mất một tia khí tức man hoang Viễn Cổ, tầng tầng phong tỏa, bao phủ cả một mảnh trời không.

Không thể không thừa nhận, thực lực mà ác hán mặt thẹo này bày ra, đã vượt qua Thiết Ma, thậm chí vượt qua rất nhiều Nửa bước Đan Nguyên Cảnh tại Thanh Hoa Vực.

Thế nhưng, dưới một trăm ẩn chứa Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong, bí kỹ cường đại của ác hán mặt thẹo vẫn “âm âm” tan vỡ, không chịu nổi một kích.

- A...

Thân thể của tên ác hán mặt thẹo, bị chém thành hai đoạn, để lại hai mảnh tứ chi cháy đen như than cốc.

Một màn này, khiến cho hai phe đội ngũ trên lầu thuyền và hải tặc đều cảm thấy nội tâm run rẩy.

- Thiếu niên này, có chiến lực thật đáng sợ!

Trong mắt hai phe đội ngũ, lộ ra một tia kính sợ, thậm chí là sợ hãi.

Trong giây lát.

Một người tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, hai hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đã bị chính tay thiếu niên kia giết chết.

- Thiếu niên này quả thực không đơn giản, ta tại Bát Hoang Sơn cũng là thiên tài tuyệt đỉnh, thế nhưng so với hắn, căn bản là không đáng nhắc tới.

Bên phía lầu thuyền, đôi mắt thiếu nữ “Lâu Lan Chỉ Thủy” sáng lên, khiếp sợ đến líu lưỡi, trong lòng thật lâu vẫn không thể khôi phục.

Liên tiếp tổn thất hai ba hảo thủ hải tặc, tình huống bên này, đã khiến cho “văn sĩ áo lam” chú ý.

- Ô? Công pháp của thiếu niên kia, chẳng lẽ là...

Văn sĩ áo lam chú ý đến tình huống bên này, không khỏi giật mình.

Không chỉ thực lực của Triệu Phong, mà bí pháp Phong Lô huyền ảo của đối phương, cũng khiến cho “văn sĩ áo lam” hết sức coi trọng.

Văn sĩ áo lam tu luyện công pháp Thủy Lô truyền thừa nhất mạch.

Nhưng hắn tự thấy rằng, công pháp truyền thừa của mình, căn bản không thể nào so sánh với Phong Lô truyền thừa của Triệu Phong được.

- Hồng Tam, Giao Tứ!

Văn sĩ áo lam phát tay, đánh lão giả mặc áo hoa thổ huyết, nghiêm giọng hạ lệnh cho hai tên thủ hạ đắc lực.

- Lão đại, chúng ta sẽ giữ chân tên tiểu tử kia!

Trong đám hải tặc đang công kích lâu thuyền, chợt có hai tiểu đầu mục khí tức cường đại rút khỏi.

Lần lượt là một lão giả trán cao cầm trượng và một nam tử xấu xí, toàn thân đều là lân phiến đặc thù.

Tu vi của hai người này cũng là nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhưng khí tức trên người so với ác hán mặt thẹo lúc trước, còn mạnh hơn hai phần.

- Nhãi con! Dám giết huynh đệ của ta, ta sẽ lột da nhà ngươi...

Nam tử xấu xí toàn thân lân phiến, cười dữ tợn một tiếng, trong tay xuất hiện một thanh phiến đao xích hắc.

Phiến đao xích hắc này, tản mát ra khí tức Thần binh Địa cấp đáng sợ, những sinh linh trong mảnh hư không phụ cận, đều có cảm giác hít thở không thông.

Tàn phiến Thần binh Địa cấp!

Ánh mắt Triệu Phong lập tức ngưng tụ.

Lão giả trán cao cầm trượng, cây đà trượng trong tay, lại càng đặc thù hơn, khí tức dao động giữa Linh cấp Cực phẩm và Địa cấp Hạ phẩm.

- Thần binh Ngụy Địa cấp?

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ thấp giọng hô một tiếng.

Về Thần binh Ngụy Địa cấp, Triệu Phong cũng từng nghe qua, đó là lấy “tàn binh Địa cấp” làm tài liệu hạch tâm, dung nhập với tài liệu tinh túy là Thần binh Linh cấp, chế tạo thành một kiện Thần binh nguyên vẹn.

Thần binh Ngụy Địa cấp, mặc dù uy lực không bằng Thần binh Địa cấp chính thức, nhưng so với tàn binh Địa cấp, lại càng nguyên vẹn hơn.

- Tiểu bối chết đi!

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, đồng thời xuất thủ, trên trời xuất hiện hai luồng hư ảnh Thần binh Địa cấp khổng lồ, mơ hồ phát ra sức mạnh to lớn bề ngễ thiên hạ.

Triệu Phong động dung, lập tức bị hai luồng khí tức của Thần binh Địa cấp khóa chặt.

- Hai người này liên thủ, cho dù gặp phải Tôn Giả bình thường, cũng có thể miễn cưỡng chống lại một lúc.

Ánh sáng Phong Lô trên người Triệu Phong, càng lúc càng rực rỡ, nổi lên từng tia khí tức Tử Diệt Phong Lô càng thêm rõ ràng.

Vụt...

Tốc độ thân pháp, cùng với uy lực công kích quyền chưởng, tăng lên một cấp độ mới.

Phành phành phành... Âm ầm...

Một tầng ánh sáng Phong Lô, hình thành một trận phong bạo cực lớn, phát ra một luồng khí tức hủy diệt nguyên thủy, thấu triệt sinh linh.

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, đều không hề sợ hãi, liên thủ đánh nát Phong Lô Quyển trước mặt.

Nhưng đồng thời.

Một đạo quang ảnh phong điện chói mắt, chợt lóe lên, lao ra khỏi sự liên thủ chặn giết của hai người, lại lần nữa phản kích.

- Tử Diệt Phong Lô Tiên!

Trong tay Triệu Phong ngưng kết một sợi roi Phong Lô màu tím xanh, dài đến hơn mười trượng, rít gào chấn động một phương uy năng nguyên khí Phong Lô trong thiên địa.

Phành phành... Âm...

Tử Diệt Phong Lô Tiên, tung bay đầy trời, Phong Lô oanh tạc, tràn ngập một luồng khí tức Phong Lô hủy diệt, giao kích với hai tiểu đầu mục hải tặc.

- Tiểu tử này tham tu truyền thừa gì vậy? Chiến lực thật đáng sợ.

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc, có tàn binh Địa cấp và Thần binh Ngụy Địa cấp trong tay, lại hoàn toàn không chiếm được tiện nghi, trong lòng không khỏi nổi lên sóng to gió lớn.

- Tử Diệt Phong Lô? Chẳng lẽ là truyền thừa do vị “Phong Lô Đại Đế” đầy tính truyền kỳ kia lưu lại?

Văn sĩ áo lam đang đánh nhau với Tôn Giả, trong lòng chợt máy động, hoàn toàn bị tình huống phía bên kia thu hút.

562. Chương 564: Nhân Lúc Cháy Nhà Mà Đi Hôi Của

- Chẳng lẽ thật sự là truyền thừa của vị Phong Lô Đại Đế đầy tính truyền kỳ kia lưu lại?

Trái tim văn sĩ áo lam đập thành thạch, lực chú ý bị tình huống bên kia hấp dẫn.

Công pháp hệ thống mà hắn tham tu, chính là nhất mạch truyền thừa “Thủy Lô”, những truyền thừa và những nhân vật trong truyền thuyết có liên quan tới Lô đạo, hắn tự nhiên có sự hiểu biết nhất định.

Phóng mắt khắp “Thương Hải” mệnh mông bao la bát ngát này, trong số phần đông nhân vật trong truyền thuyết của Lô đạo, “Phong Lô Đại Đế” tuyệt đối là người nổi bật nhất.

Vạn năm trước, Phong Lô Đại Đế, lực áp mấy đại Linh Vực Thánh Địa, tốc độ ngạo thị Thương Hải.

Về phần những truyền thuyết của “Phong Lô Đại Đế”, văn sĩ áo lam thân là hải tặc kế thừa Lô đạo, tự nhiên đã từng nghe qua.

Căn cứ đủ loại dấu hiệu.

Hắn hoài nghi rằng, thiếu niên trước mắt, có lẽ đã nhận được truyền thừa của Phong Lô Đại Đế.

- Tốc độ của kẻ này, siêu việt nửa bước Đan Nguyên Cảnh, còn thi triển ra “Tử Diệt Phong Lô” đặc thù trong truyền thừa của Phong Lô Đại Đế. Lấy sức một mình, chống lại Hồng Tam và Giao Tứ, đây tuyệt đối không phải là chuyện mà cường giả tham tu truyền thừa bình thường có thể làm được. Phải biết rằng, Hồng Tam và Giao Tứ đã từng liên thủ ngăn cản một Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Văn sĩ áo lam phân tích một hồi, càng thêm khẳng định suy đoán của mình.

Trong mắt hắn, mơ hồ nổi lên một tia tham lam, không thể ngăn chặn nội tâm đang phấn khích kích động được.

Đây chính là truyền thừa y bát của một vị Đại Đế a.

Huống chi, Phong Lô Đại Đế cũng không phải là Đại Đế Hư Thần Cảnh bình thường. Ngày xưa, tại Thương Hải, gần như không có mấy người có thể làm gì được ông ta.

- Tử Diệt Phong Lô Tiên.

Triệu Phong thi triển bí kỹ Phong Lô huyền ảo, dùng sức một mình, chống lại hai đại thủ lĩnh hải tặc, vậy mà không hề rơi xuống hạ phong chút nào, còn mơ hồ nắm giữ quyền chủ động.

- Cuốn lấy hần.

Lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến xấu xí, càng đánh càng kinh hãi.

Hai người đã không còn hy vọng xa với có thể chế ngự Triệu Phong, mà làm theo mệnh lệnh của “thủ lĩnh hải tặc áo lam”, trước tiên dây dưa cầm chân với Triệu Phong đã rồi tính.

- Chiến lược của hai người này, so với Lữ Thiên Nhất trước lúc tấn chức Tôn Giả, còn lợi hại hơn một chút.

Khuôn mặt Triệu Phong có chút rung động.

Nếu không xuất ra một vài đòn sát thủ, trong thời gian ngắn, quả thật không dễ giải quyết hai người này.

Dù sao thì hai tiểu đầu mục hải tặc này liên thủ, gần như có thể chống lại cả Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong cũng không nóng lòng.

Tiến độ tìm hiểu Phong Lô tử sắc của hần đã vượt qua một phần năm, nhưng cơ hội vận dụng thực chiến cũng không nhiều.

Thực lực của hai tên tiểu đầu mục hải tặc này cũng không tệ, rất thích hợp để lấy ra “Thử đao”.

Bằng không.

Triệu Phong chỉ cần xuất ra Bằng Hoàng Thương, hoặc phát động Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, như vậy cũng đủ giải quyết trận chiến trong thời gian ngắn rồi.

Thậm chí, hần có thể không cần ra tay, chỉ cần gọi Khô Lâu đường chủ ra cũng đủ dọn dẹp.

Trong chiến đấu.

Triệu Phong không ngừng vận dụng Tử Diệt Phong Lô áo nghĩa trong đầu, thông qua thực chiến, nghiệm chứng một vài phỏng đoán và linh ngộ.

Vụt...

Tốc độ thân pháp của Triệu Phong, huyền biến trong phong điện, khí tức Tử Diệt Phong Lô trên người, cũng càng phát càng ngưng luyện, trôi chảy.

Hần không cần phát động “Phong Lô Chi Dực” thì tốc độ cũng đã vượt xa hai người.

Tiếp tục giao phong một thời gian, lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, càng đánh càng kinh hãi, áp lực gặp phải không giảm mà ngược lại còn tăng lên.

Cùng lúc đó.

Một phương nhân mã trên lầu thuyền, cũng lâm vào vòng vây, chưa thoát ly được nguy cơ.

Cũng may là bên phía hải tặc đã điều đi lão giả cầm đà trượng và nam tử lân phiến, ngoài ra, còn có ba người ban đầu bị Triệu Phong giết chết.

Người trên lầu thuyền, trong chốc lát còn có thể miễn cưỡng chống đỡ một hồi.

Thế nhưng, cục diện của Tôn giả mặc áo hoa – Thủ lĩnh của phía lầu thuyền, thì lại tràn ngập nguy cơ.

- Hoàng lão đầu, với thân thể trọng thương của ngươi, nếu kiên trì thêm thời gian uống cạn nửa chung trà, e rằng sẽ không còn cơ hội chạy trốn nữa đâu.

Sắc mặt văn sĩ áo lam trở nên âm trầm.

Lão giả mặc áo hoa không hề để ý đến việc phải trả một cái giá lớn, vẫn kiên cường dựa vào địa thế hiểm yếu chống cự, khiến hắn có chút căm tức.

Lúc này, thủ lĩnh hải tặc áo lam đã có chút nóng vội, lo lắng Triệu Phong sẽ đào tẩu.

Quả thực, hắn lo lắng Triệu Phong sẽ bỏ chạy.

Bởi vì, tốc độ của Triệu Phong hoàn toàn áp chế hai tiểu đầu mục hải tặc, nếu muốn chạy trốn thì cũng không gặp phải bao nhiêu khó khăn.

Chẳng qua.

Muốn trong chốc lát đánh chết một vị Tôn Giả, độ khó cũng không nhỏ, cho dù là một Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh bị trọng thương đi nữa.

Ngay lập tức, tại phía bên kia, ưu thế của Triệu Phong càng lúc càng lớn, dần dần chiếm thượng phong.

Trong đầu hắn.

Thế giới Phong Lôi truyền thừa hoang cổ và các loại lực lượng Phong Lôi, với đủ muôn hình vạn trạng hiện ra.

Việc tìm hiểu của Triệu Phong, hiện đang đặt tại giai đoạn “Phong Lôi tử sắc” này.

Thông qua trận chiến, Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong đã thu được đủ loại nghiệm chứng, cũng hiểu thông suốt giai đoạn này.

- Tử Diệt Phong Lôi Xà Vũ!

Phong Lôi Tiên do ánh sáng tím xanh trong tay Triệu Phong ngưng kết nhảy múa, càng trở nên ngưng luyện và cường đại, ẩn chứa lực lượng Tử Diệt Phong Lôi, càng phát càng tinh thuần. Hơn nữa, Phong Lôi Tiên kia xuất hiện vô cùng sống động, Phong Lôi chi xà, thế công xảo trá, vô khổng bất nhập (*).

(*) Không chỗ nào là không vào được.

Mắt thường nhìn lại, chỉ thấy quanh người Triệu Phong có một chuỗi Phong Lôi chi xà hùng vĩ rực rỡ, vạn vạn uốn lượn, kéo động vô số tàn quang phong ảnh, thế công liên miên bất tuyệt.

Phốc phốc phốc...

Lão giả cầm đà trụ vững và nam tử lân phiên, toàn toàn lâm vào cục diện chịu đòn.

Tinh thần cảnh giới của Triệu Phong vô cùng cao thâm, có thể sánh ngang với Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, uy năng phát ra cường đại, truyền thừa Phong Lôi được khai thác triệt để.

- Không nên đấu lâu.

Triệu Phong tăng mạnh thế công, phát huy hoàn toàn ý cảnh cấp độ Tôn Giả.

Mặc dù hắn đã cắt đứt huyết mạch với Bò Cạp biển dị khổng lồ, nhưng dù sao cũng đã dẫn tới sự chú ý của ba đại Tông phái.

Không tốt.

P phía bên kia, sắc mặt của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam chợt đại biến.

Trong tầm mắt của hắn, tên thiếu niên thần bí không rõ lai lịch kia, đang liên tiếp đánh lui hai tiểu đầu mục tinh anh của Đoàn hải tặc Lam Lôi.

- A...

Lão giả cầm đà trụ vững và nam tử lân phiên cùng gào lên thảm thiết, trên người lưu lại một vài vết thương.

Công kích của Triệu Phong, ẩn chứa lực lượng Tử Diệt Phong Lôi, những thương thế do khí tức lực lượng hủy diệt tạo thành, khó mà khôi phục được.

Không lâu sau...

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc, bắt đầu bại lui, thương thể không ngừng tăng lên.

Nhưng tốc độ của hai người, há có thể so sánh với Triệu Phong?

- A...

Nam tử lân phiến hét thảm một tiếng, một chân bị Phong Lôi Xà Tiên cuốn lấy, toàn thân run rẩy, bốc lên khói đen.

Rắc rắc...

Hắn bỏ qua một chân, bất chấp việc trả giá do thiêu đốt Chân Linh nguyên, liều mạng trọng thương mới miễn cưỡng bảo trụ được một mạng.

Vụt...

Thân hình của Triệu Phong lại lần nữa chớp động, Phong Lôi Xà Tiên đánh trúng lưng lão giả cầm đà trượt.

Ọc...

Lão giả cầm đà trượt phun ra một ngụm máu, thân thể bị đẩy xa hơn trăm trượng.

- Cứu mạng, chạy mau...

Hai tên tiểu đầu mục hải tặc chạy trốn chết, nếu không chạy thì bọn hắn sẽ phải bỏ mạng.

Hừ!

Phong Lôi Xà Tiên trong tay Triệu Phong, hào quang không giảm, cũng không để ý đến giao phong giữa hai bên, hướng về một phía khác mà bay đi.

Ồ?

Đội ngũ hai bên, đều không khỏi cảm thấy ngoài dự liệu.

Sau khi Triệu Phong đánh trọng thương hai tên tiểu đầu mục, cũng không tiếp tục đuổi giết, cũng không trợ giúp, mà trực tiếp quay đầu bỏ đi.

- Tiểu bối... Đứng lại cho ta!

Thủ lĩnh hải tặc áo lam, rốt cuộc cũng thiếu kiên nhẫn, thấp giọng hét lên một tiếng.

Nhất thời, hắn lâm vào cục diện hai bề khó khăn.

Nếu như hắn bỏ mặc lão giả mặc áo hoa, bên phía hải tặc không có Tôn Giả tọa trấn, sẽ lâm vào tình cảnh bị tàn sát.

Hơn nữa, một khi đuổi giết Triệu Phong, rất có thể sẽ bị lão giả mặc áo hoa và Triệu Phong hai mặt giáp công.

Với chiến lực tiếp cận Tôn Giả của Triệu Phong, nếu liên thủ với Tôn Giả mặc áo hoa, thế cục cũng không quá lạc quan. Ai dám kết luận rằng Triệu Phong không còn đòn sát thủ nào khác? Dù sao thì đối phương cũng là người nhận được truyền thừa của Phong Lôi Đồng Hỏa.

Nhưng nếu để Triệu Phong rời đi, rất có khả năng sẽ bỏ lỡ cơ hội nhận được truyền thừa y bát của Phong Lôi Đại Đế.

- Tiểu huynh đệ, đám hải tặc Hư Không Hải này, đều là địch nhân của chúng ta, nếu có thể liên thủ cùng đánh lui cường địch, lão hủ vô cùng cảm kích...

Lão giả mặc áo hoa cũng cao giọng hét lên.

Lời này vừa nói ra.

Sắc mặt của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam lại biến đổi.

Một khi Triệu Phong gia nhập phía lâu thuyền, cục diện sẽ nhanh chóng thay đổi.

Bất ngờ chính là.

Triệu Phong không lựa chọn giúp đỡ lâu thuyền, cũng không để ý đến thủ lĩnh hải tặc áo lam.

Dựa theo lẽ thường, Triệu Phong bị phía hải tặc công kích, sẽ lựa chọn hỗ trợ lâu thuyền, như vậy mới phù hợp lẽ thường và đạo nghĩa.

- Nếu các hạ có thể xuất thủ cứu giúp, tiểu nữ tử nguyện ý đáp ứng mọi yêu cầu, Lâu Lan gia cũng sẽ báo đáp gấp mười lần...

Một thanh âm thiếu nữ nhẹ nhàng, từ phía lâu thuyền truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm này, chính là Lâu Lan Chỉ Thủy.

Lúc này.

Dung mạo bình thường của Lâu Lan Chỉ Thủy đã không còn, ngược lại bày ra một gương mặt xinh đẹp như ngọc, da trắng như tuyết sứ, không chút tỳ vết, hiện động một tầng ôn hồng, có chút thẹn thùng, tư thái động lòng người.

- Lâu Lan cô nương.

Song phương địch ta, một vài nam tử, thoáng lâm vào kinh diễm si mê trong chớp lát.

Có thể hình dung như thế này, trong thế giới vụ hải mệnh mông, có một vị tiểu mỹ nhân khuynh thành tuyệt mỹ, dáng vẻ động lòng người, giống như khoảnh khắc đẹp nhất lúc hoàng hôn.

Nhất là câu nói “Tiểu nữ tử nguyện ý đáp ứng mọi yêu cầu”, càng khiến cho lòng người dao động.

Chỉ tiếc.

Câu nói này lại nhằm vào một người không thuộc hai bên địch ta.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là.

Thiếu niên trong tầm mắt lại giống như đầu đất, vẫn thờ ơ quay đầu bay đi.

Đội ngũ song phương không khỏi ngạc nhiên.

Đối mặt với sự hấp dẫn đến từ lời hứa của Lâu Lan Chỉ Thủy và báo ân của Lâu Lan gia, vậy mà tiểu tử kia lại không phản ứng chút nào.

-Ồ! Không đúng.

Bên phía hải tặc, chợt phát hiện một chuyện dị thường.

Triệu Phong cũng không phải bay về phía “Bát Hoang Sơn” ban đầu, mà là đang bay ngược lại.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một trận lôi quang, vượt qua vụ hải, tiếp cận thuyền kim loại màu xám.

Đây chính là “thuyền hải tặc” của Đoàn hải tặc Lam Lôi.

- A...

Trên thuyền kim loại màu xám, một vài hải tặc hậu cần đóng quân trên đó, tu vi chỉ là Chân Chủ Cấp tiểu thành, đại thành, lập tức bị hù cho hồn phi phách tán.

Bịch...

Triệu Phong hạ xuống trên thuyền kim loại màu xám.

- Chủ nhân, con thuyền Hư Không Hải này, vô cùng tốt, lại dùng Hải Ngân Tinh quý hiếm làm tài liệu, lực phòng ngự mạnh, thích hợp phi hành tại Hư Không Hải. Nếu như đoán không sai, con thuyền Hư Không Hải này, còn có thể lặn xuống dưới biển sâu, tiến hành ngụy trang...

Trong Vạn Quỷ Châu, Khô Lâu đường chủ tặc tầm tắc nói.

Hiển nhiên, đối với con thuyền Hư Không Hải này, Khô Lâu đường chủ hết sức hài lòng.

Tiếp đó.

Triệu Phong cũng không cần tốn bao nhiêu công sức, lập tức đánh đuổi đám hải tặc hậu cần trên thuyền.

- Hắc hắc, có đủ nguyên tinh thạch và một số nhân thủ là có thể khống chế con thuyền này ngao du hành tẩu trong Hư Không Hải. Mà người trên thuyền, cũng có thể giảm bớt một mỗi phi hành, để dành thời gian đó mà tham tu tốt hơn.

Khô Lâu đường chủ nói.

Bởi vì cần một ít nhân thủ để điều khiển con thuyền Hư Không Hải, cho nên Triệu Phong mới lưu lại một vài người sống.

Trên thực tế.

Cướp đoạt con thuyền Hư Không Hải này, cũng là chủ ý của Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong nghe xong những lời của hắn, cũng vô cùng động tâm, dù sao thì cũng không cần khổ cực phi hành, lại có thể tiết kiệm thời gian, dùng cho việc tu luyện.

Dù sao, Triệu Phong muốn tìm đến “Thiên Thánh Cầm Cung”, thì cũng phải vượt qua một đại hải vực thuộc sự quản hạt của Linh Vực Thánh Địa, đường xá xa xôi gian khổ, quả thật cần có một con thuyền.

- Tặc tử vô sỉ!

Tên văn sĩ áo lam đang đại chiến thấy vậy, thiếu chút nữa không nhịn được mà nổi điên.

Những lo lắng trước kia của hắn, đều là dư thừa.

Triệu Phong chẳng những không bỏ chạy, còn thừa cơ trộm con thuyền Hư Không Hải của đám hải tặc.

Bên phía Đoàn hải tặc Lam Lôi, mọi người đều kinh hãi mắng lớn, thân là hải tặc, bọn hắn chưa từng nghĩ sẽ có một ngày bị người khác nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

563. Chương 565: Chiến Lực Của Khô Lâu Đường Chủ

Trên Hư Không Hải.

Giao phong giữa hai bên, gần như thoáng dừng lại, thì ra, ở đằng sau, Triệu Phong đang nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

- Tặc tử vô sỉ này.

- Mau ngăn cản, không thể để thuyền “Lam Lôi Hải Thiên” rơi vào trong tay đám chuột nhắt được.

Bên phía hải tặc Hư Không Hải, mọi người thoáng sững sờ, sau đó chửi ầm lên.

Bên phía lâu thuyền.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy nhìn thấy Triệu Phong nhanh nhẹn thuận thực cướp đoạt thuyền “Lam Lôi Hải Thiên”, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

- Lá gan của thiếu niên này thật lớn, ngay cả thuyền của Đoàn hải tặc Lam Lôi mà cũng dám cướp.

Đoàn hải tặc Lam Lôi chính là một trong mười Đoàn hải tặc Hư Không Hải lớn nhất phụ cận Bát Hoang Sơn, khiến không ít cường giả du hành, thậm chí các lộ thương đội vừa nghe tin đã sợ mất mật.

Mặc dù Đoàn hải tặc Lam Lôi trong số phần đông các Đoàn hải tặc, chiến lực không xếp hàng đầu, nhưng tính cơ động ẩn nấp, lại vượt qua phần lớn các Đoàn hải tặc khác.

Ưu thế lớn nhất trong đó, chính là nhờ vào thuyền Hư Không Hải tốt.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên này đã có mấy trăm năm lịch sử, là một trong những con thuyền Hư Không Hải có tính năng mạnh nhất tại khu vực Bát Hoang Sơn, bất kể là tốc độ, tính ẩn nấp, hay lực phòng ngự, đều là nhất lưu.

- Lý nào lại như vậy.

Dù là văn sĩ áo lam tính tình trầm ổn ẩn nhẫn, cũng bị chọc giận.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên chính là chỗ dựa lớn nhất để hấn rong ruổi khắp vùng “Bát Hoang Sơn” này, nếu như thuyền bị người ta cướp đoạt, Đoàn hải tặc Lam Lô cũng sẽ bị xóa tên trong mười Đoàn hải tặc Hư Không Hải lớn nhất.

- Thủy Lô Phiên Thiên Thủ!

Văn sĩ áo lam bất chấp phải trả một cái giá lớn, thúc dục bốn nguyên trong cơ thể, đánh ra một quang thủ khổng lồ, phát ra từng đợt gợn sóng, bao trùm phạm vi nửa dặm, một luồng áp lực vô tận giống như Thái Sơn áp đỉnh đè xuống, lôi quang sáng tối vạn vạn, hoàn toàn phong bế cả một khu vực.

Phành...

Lão giả mặc áo hoa vốn đã bị thương, lập tức bị “Phiên Thiên Thủ” đánh bay ra ngoài một trượng.

Ọc...

Lão giả mặc áo hoa thổ ra một búng máu, thân hình lão đảo, thiếu chút nữa rơi vào Hư Không Hải.

- Tiểu bối, dám trộm đoạt thuyền Hư Không Hải của ta.

Văn sĩ áo lam nổi giận đùng đùng, trên mặt dần nổi lên một tầng lãnh ý tàn nhẫn.

Giờ phút này.

Hắn đã bất chấp tất cả đẩy lui lão giả mặc áo hoa, sau đó giết ngược trở về.

- Quay lại chế ngự tên tặc tử kia, đoạt lại thuyền.

Văn sĩ áo lam quát một tiếng, hạ lệnh xuống, sau đó dẫn đầu đám hải tặc rút lui, giết ngược về phía Triệu Phong.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên chính là căn cơ của Đoàn hải tặc, nhất quyết không thể để mất.

Huống chi.

Tiểu tử kia rất có thể đã nhận được truyền thừa y bát của “Phong Lô Đại Đế”, phải cố gắng tận dụng thời cơ.

Tại phía khác.

Tôn Giả mặc áo hoa, có vẻ ngoài dữ liệu, văn sĩ áo lam chỉ cần có đủ quyết tâm là có thể giết chết mình, nhưng nếu vậy thì cũng sẽ không kịp giải quyết Triệu Phong.

Mọi người trên lầu thuyền, đều lộ vẻ hồi hộp, đồng thời có chút kinh ngạc.

Ngay lập tức, người trên lầu thuyền, liền lâm vào sinh tử tuyệt cảnh, “Đoàn hải tặc Lam Lô” đột nhiên hạ lệnh rút lui, giết về phía Triệu Phong.

- Hắc hắc, tiểu tử kia lúc trước đối với chúng ta là thấy chết mà không cứu, bây giờ đến lượt hắn gặp phải xui xẻo rồi.

Một vài người trên lầu thuyền, nhìn thấy mà có chút hả hê.

Mọi người đồng loạt tán thành phụ họa.

- Hoàng bá, thiếu niên kia thiên tư tuyệt đỉnh, thực lực siêu phàm, chúng ta có thể cứu hắn, liên thủ đối kháng hải tặc, như vậy cũng nắm chắc bốn, năm thành. Bằng không, sau khi Đoàn hải tặc Lam Lô diệt sát hắn, vẫn có thể quay lại đây...

Đôi mi thanh tú của Lâu Lan Chỉ Thủy khẽ cau lại, thấp giọng phân tích.

Nói thật.

Lúc trước, nàng cũng rất chán ghét đối với hành vi “thấy chết mà không cứu” của Triệu Phong.

Nhưng thế cục đã tới mức này, liên thủ với Triệu Phong mới là đường ra tốt nhất.

- Chỉ Thủy...

Lão giả mặc áo hoa có chút cay đắng, khẽ lắc đầu, dùng linh thức truyền âm:

- Cho dù chúng ta liên thủ với thiếu niên kia, cũng chỉ có một con đường, đó là diệt vong. Sinh lộ duy nhất, chính là phải nhanh chóng mang người rút về Bát Hoang Sơn. Hơn nữa, còn phải bỏ qua tất cả mọi người trên lầu thuyền.

Lâu Lan Chỉ Thủy nghe vậy, hoa dung thất sắc, nhìn về phía lão giả mặc áo hoa với vẻ khó tin.

Hiển nhiên.

Lão giả mặc áo hoa bị thương còn nghiêm trọng hơn tưởng tượng, lúc này có lẽ đang cố gắng cưỡng chế thương thế.

Một kích trước khi rời đi của Lam Lô đạo tặc, đã khiến cho bốn nguyên của Tôn giả mặc áo hoa suy giảm sâu sắc.

- Bỏ qua tất cả mọi người trên lầu thuyền...

Lâu Lan Chỉ Thủy lộ vẻ không đành lòng, trên gương mặt trắng trẻo như tuyết sứ, lộ ra một tia dằn vặt.

Nhưng nếu như không làm vậy, cho dù Tôn giả mặc áo hoa có cường thịnh trở lại, xông lên tác chiến thì vẫn có đến tám chín phần vẫn lạc, lúc đó, mọi người đều không thể chạy thoát.

- Chỉ Thủy, mau chóng theo ta quay trở về Bát Hoang Sơn, nhân lúc tiểu tử kia còn có thể kiềm chế một lúc...

Lão giả mặc áo hoa chùi đi vết máu bên khóe miệng, thân hình lão đảo, hạ xuống trước mặt Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Chẳng lẽ... Ngay cả một chút cơ hội cũng không có?

Lâu Lan Chỉ Thủy xấu hổ không đành lòng, đôi mắt trong suốt nhìn về phía thiếu niên trong tầng sương mù phía xa.

Giờ phút này.

Văn sĩ áo lam đã dẫn đầu đám hải tặc, đánh về phía Triệu Phong đang ở trên thuyền kim loại màu xám.

Có chút ngoài dự liệu đó là, thiếu niên kia vẫn chậm rãi điều khiển thuyền kim loại màu xám, sau đó nhàn nhả nhìn đám người văn sĩ áo lam.

- Bao vây!

Trong lòng văn sĩ áo lam hoài nghi có cạm bẫy, cũng không lập tức ra tay.

Tôn Giả mặc áo hoa ở đằng sau, cũng không khỏi cảm thấy kinh ngạc trước biểu hiện của Triệu Phong.

Đương nhiên.

Thực lực của Triệu Phong càng mạnh, đối với việc bọn họ trốn chết, lại càng có lợi.

- Chú ý, trước hết hãy bắt tiểu tử kia lại.

Thủ lĩnh hải tặc áo lam âm thầm ra lệnh, sau đó mang theo một đạo Thủy Lô quang vân, từ trên trời giáng xuống, lao thẳng đến Triệu Phong.

Triệu Phong chỉ cảm thấy một luồng lực lượng Thủy Lô huyền diệu hùng hậu, giống như sấm chớp, hết lớp sóng này đến lớp sóng khác, liên tục trùng kích.

Lực lượng Thủy Lôi này cương mãnh bá đạo, lại nhu hòa không dứt.

Phong Lôi Chi Hoàn.

Thân hình Triệu Phong bay lên, quanh người nổi lên từng vòng Phong Lôi tím xanh ngưng luyện rực rỡ, những vòng tròn này liên tục trùng kích khắp bốn phương tám hướng, mỗi thời mỗi khắc, đều sinh ra mấy chục vòng Phong Lôi chấn động cao tốc, công phòng nhất thể.

Phành...

Hai loại lực lượng Lôi Điện, mãnh lực giao phong một kích trên biển sương mù.

Tại tốc độ công kích Lôi đạo đơn thuần, Triệu Phong có ưu thế nhất định.

- Khí tức Tử Diệt Phong Lôi, có tốc độ ngạo thị thiên hạ, đây nhất định là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế rồi. Còn may tiểu tử kia chỉ mới tìm hiểu được một phần của Tử Diệt Phong Lôi...

Thủ lĩnh hải tặc áo lam muốn bắt giữ Triệu Phong, cho nên chỉ phát huy sáu bảy thành chiến lực.

Phành phành...

Những vòng Phong Lôi đang quanh vòng tròn quanh người Triệu Phong, bỗng nhiên âm đạm, đồng thời, vỡ thành từng mảnh nhỏ, thân hình của hắn nhanh chóng thối lui.

- Lực lượng Thủy lôi của Lam Lôi đạo tặc này, công lực thật thâm hậu huyền ảo...

Mặc dù truyền thừa của Triệu Phong có đẳng cấp rất cao, tốc độ công kích còn chiếm ưu thế, nhưng vẫn không thể chống lại đạo tặc đã tu luyện thành danh mấy trăm năm.

Thực lực tu vi của tên thủ lĩnh hải tặc áo lam, không hề thua kém Thủy Vận Trưởng lão là bao, đều là Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ,

Với tình trạng của Triệu Phong hiện nay, không thể khinh suất sử dụng huyết mạch đồng tử, tối đa chỉ có thể chống đỡ Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ và Tiểu Đan Nguyên trung kỳ mà thôi.

Thủ lĩnh hải tặc áo lam cũng không dốc toàn lực, chỉ ngăn cản Triệu Phong mà thôi.

- Băng Hoàng Thương!

Du đấu một hồi, Triệu Phong lại xuất ra một phần khí tức lực lượng của hư ảnh Băng Hoàng Thương, bất chợt, một luồng hàn uy đóng băng thiên hạ, lập tức cuốn thẳng tới phía tên thủ lĩnh hải tặc áo lam.

- Tiểu tử này cũng có tàn binh Địa cấp, e rằng không phải tầm thường.

Tên thủ lĩnh hải tặc áo lam không những không sợ, ngược lại còn lấy làm mừng rỡ.

Cho dù tàn binh cùng cấp, cũng có chênh lệch khác biệt. Ví dụ như một vài mảnh vỡ hoặc tàn phiến Thần binh Địa cấp, có Hạ phẩm, có Trung phẩm, thậm chí có Thượng phẩm và cả Thần binh truyền thừa Địa cấp nữa.

- Đáng tiếc, nếu tiểu bối này sớm liên thủ với ta, như vậy còn có hi vọng đánh lui Lam Lôi đạo tặc.

Lão giả mặc áo hoa cũng giật mình trước thực lực của Triệu Phong, đồng thời không khỏi cảm thấy tiếc hận.

Thực lực của Triệu Phong, có thể chống lại Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ bình thường, chỉ tiếc là tu vi của Lam Lôi đạo tặc quá cao thâm, thực lực cũng không tầm thường.

Thoáng chốc, tình huống lại lâm vào khó khăn.

- Xuất Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có lẽ có thể áp chế người này. Hoặc là...

Trên mặt Triệu Phong cũng không hề có chút kinh hoảng nào.

Tâm niệm trong lòng hắn xoay chuyển, thoáng rút lui, sau đó vung tay lên.

Vụt...

Trong tầng sương mù u ám, chợt hiển hiện một Bộ khô lâu âm trầm đáng sợ, xương cốt hai màu kim ngân giao thoa, trong hốc mắt là hai luồng hỏa diễm u hồng, khiến người khác nhìn thấy mà giật mình.

Một luồng khí tức tinh thần tử âm dày đặc, tràn ngập Hư Không Hải phụ cận, trong phạm vi mấy trăm dặm, vô số sinh linh trong hải dương, đều phát ra một sự rung động đến từ linh hồn.

- Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh... Luyện Cốt Quỷ đạo...

Thủ lĩnh hải tặc áo lam bỗng nhiên biến sắc.

Nụ cười trên mặt hắn thoáng cứng lại, không thể tiếp tục áp chế Triệu Phong.

Một phần trong số đó, thân hình bư hân, thần sắc có vài phần hung ác, hiển nhiên không phải loại lương thiện gì.

- Triệu tiểu hữu, dựa theo yêu cầu của người, đây là những người nguyện ý lái “thuyền Hư Không Hải”, thực lực và tố chất của những thuyền viên này, đều là đỉnh cao tại Bát Hoang Sơn.

Lâu Lan gia chủ cười nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, Lâu Lan gia quả không hổ là một trong ba đại thế gia của Bát Hoang Sơn, nhanh như vậy đã tìm được rất nhiều thuyền viên phù hợp điều kiện lựa chọn.

Yêu cầu đối với tu vi của thuyền viên, Triệu Phong muốn thấp nhất cũng phải là Chân Chủ Cấp tiểu thành.

Tuổi thọ của thuyền viên không thể quá lớn, tốt nhất không quá 100 tuổi, có không gian phát triển nhất định.

Ngoài ra, còn một nhân tố trọng yếu khác.

Đó là Triệu Phong muốn xác định bản tính của những thuyền viên này, có thể trung thành đi theo, xuất thân càng đơn giản càng tốt.

Hợp đồng là hai mươi năm.

Đương nhiên.

Thù lao của Triệu Phong cũng cực kỳ phong phú, hàng năm đều cung cấp một lượng lớn tài nguyên, gấp mấy lần thuyền viên Hư Không Hải bình thường, thậm chí là gấp mười lần.

Không chỉ có vậy.

Triệu Phong còn hứa hẹn, chỉ cần thông qua một năm “thử việc”, mỗi thuyền viên sẽ nhận được một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

Thù lao phong phú như thế, ngay cả Lâu Lan gia chủ cũng có chút lú lờ.

Một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp, đối với Lâu Lan gia chủ mà nói, cũng là rất khó có được, vô cùng trân quý.

Vậy mà những thuyền viên của Triệu Phong, một khi hợp cách, đều được nhận một khối mảnh vỡ Thần binh Địa cấp.

- Thù lao ban đầu, không bao gồm ban thưởng sau này...

Triệu Phong cười nhạt nói.

Một phen tuyên bố, mọi người trên đất trống đều cảm thấy tâm thần phấn chấn, đương nhiên cũng không thiếu một vài người có chút nghi vấn.

- Thù lao rất mê người, không phải là biến tướng để dụ chúng ta đi làm hải tặc Hư Không Hải chứ?

Một vài người âm thầm nói.

- Hắc hắc, thù lao phong phú như vậy, cho dù thật sự là đi làm “hải tặc Hư Không Hải”, cũng không lỗ chút nào.

Càng nhiều người rục rịch muốn bắt tay vào làm ngay.

- Ta chỉ cần tám thuyền viên, đều là thành viên hậu cần. Về phần thành viên chiến đấu, các người còn kém quá xa.

Triệu Phong không chút lưu tình đả kích.

Hắn chỉ cần một vài nhân thủ hỗ trợ điều khiển thuyền Hư Không Hải, trải qua chặng đường gian khổ dài đằng đẵng là được.

Đoạn lữ trình này dài bao lâu, xa xôi bao nhiêu, Triệu Phong cũng không thể đánh giá được.

Nhưng có một điểm có thể xác định.

Trong lũ trình dài dằng dặc này, phần lớn thời gian của Triệu Phong, có thể đều đứng trên thuyền, bao gồm cả tham ngộ, tu luyện công pháp.

Tiếp đó...

Triệu Phong bắt đầu nghiêm khắc lựa chọn ra tám tên thuyền viên.

Lâu Lan gia chủ và Lâu Lan Chỉ Thủy đều hứng thú đứng quan sát.

Ngay lập tức, tám gã thuyền viên đã được Triệu Phong nhanh chóng xác định.

Những thuyền viên được chọn trúng, đều kích động cuồng hỉ.

- Gia chủ.

Một thân ảnh từ xa vội vã bay tới, đáp xuống bên cạnh Lâu Lan gia chủ, nửa quỳ dưới đất.

-Ồ? Liên minh Bát Hoang Thánh Thành...

Lâu Lan gia chủ tiếp nhận một cái lệnh bài đặc thù, xem qua tin tức trong đó.

Xem hết tin tức.

Sắc mặt Lâu Lan gia chủ bỗng nhiên biến đổi, vô thức quét nhìn về phía bóng lưng Triệu Phong.

- Chỉ Thủy.

Ánh mắt Lâu Lan gia chủ chợt lóe lên, vội vàng kéo con gái đến một nơi yên tĩnh.

- Triệu Phong? Đối tượng liên hợp truy nã của ba Tông phái chí cao?

Trên gương mặt tuyết sứ tinh mỹ của Lâu Lan Chỉ Thủy, chợt tràn ngập khiếp sợ, hàng lông mi cao vút nhẹ nhàng run rẩy.

- Không sai.

Lâu Lan gia chủ lấy từ chỗ thủ hạ một bức họa.

Trên bức họa là một thiếu niên tóc lam, một Bộ khô lâu và một con mèo xám, hình dáng thần sắc của mỗi người đều không rõ ràng.

- Điều này... Điều này làm sao có thể? Hắn ta làm sao có thể liên quan đến ba đại Tông phái chí cao được?

Lâu Lan Chỉ Thủy khó mà tin nổi.

Thiếu niên tóc lam trong ước họa và Bộ khô lâu, hoàn toàn trùng khớp với Triệu Phong vừa đến Lâu Lan gia.

Khác biệt duy nhất chính là tóc và đồng tử của hắn, đều là màu sắc bình thường.

- Chỉ Thủy, ba đại Tông phái chí cao liên thủ truy nã chính là cơ hội ngàn năm khó gặp, giải thưởng và lợi ích bọn họ hứa hẹn, đủ khiến cho Lâu Lan thế gia chấn hưng...

Thanh âm của Lâu Lan gia chủ, khó có thể kiềm chế được hưng phấn và rung động.

Ba đại Tông phái chí cao, tại Quần Đảo vực Thiên Lô, tuyệt đối là thế lực siêu nhiên khổng lồ che kín bầu trời, lực ảnh hưởng bao trùm mười mấy Đảo Vực, vô số Tiểu Vực rải rác và một mảnh Hư Không Hải vô tận.

Chỉ cần có thể bắt Triệu Phong, như vậy cũng đủ cải biến vận mệnh của Lâu Lan gia rồi.

- Chỉ Thủy, ta sẽ ngay lập tức đi thông tri cho lão tộc trưởng và Hoàng lão, con phải dùng mọi biện pháp, ngăn chặn tiểu tử kia.

Lâu Lan gia chủ trịnh trọng nói.

Trước khi rời đi.

Hắn còn đem trách nhiệm này giao cho con gái, hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Sự hưng suy tồn vong của Lâu Lan gia, có lẽ nằm trong tay người đây.
- Thế nhưng... Triệu Phong là ân nhân cứu mạng của chúng ta a...

Lâu Lan Chỉ Thủy có chút bất lực, trong lòng không nở, trên mặt thoáng có vài phần dằn vặt.

Một bên là vận mệnh của Lâu Lan gia, một bên lại là ân nhân cứu mạng của mình.

Trong lòng Lâu Lan Chỉ Thủy rất là mâu thuẫn, lặng lẽ trở lại bên cạnh Triệu Phong.

- Lâu Lan cô nương, ta chọn tám thuyền viên này. Ngoài ra, ta còn muốn tìm một phó thuyền trưởng và quản gia, như vậy là hoàn mỹ rồi.

Triệu Phong hài lòng nói.

Tám tên thuyền viên là đủ điều khiển “thuyền Lam Lôi Hải Thiên” mà không cần Triệu Phong quan tâm rồi.

Về phần thêm một phó thuyền trưởng, nhằm quản lý sự vụ trên thuyền, đây là đề nghị của Khô Lâu đường chủ.

Khô Lâu đường chủ phải luyện chế quỷ thi trở chú, bản thân cũng cần phải tu luyện, không thể thiếu một quản gia để chiếu cố những sự vụ vụn vặt thay Triệu Phong.

Đối với đề nghị này, Triệu Phong tự nhiên sẽ đồng ý.

Trước mắt, Khô Lâu đường chủ chính là chiến đấu chủ lực bên cạnh hắn.

Lúc này.

Những thuyền viên kia đã tiến vào thuyền Lam Lôi Hải Thiên, thành công khống chế con thuyền Hư Không Hải này.

Về mặt của Lâu Lan Chỉ Thủy ở bên cạnh thì có vài phần lo lắng.

- Lâu Lan cô nương.

Một cánh tay trầm ổn hữu lực, vỗ lên vai nàng.

Thân thể mềm mại của Lâu Lan Chỉ Thủy khẽ run, lập tức bắt gặp một đôi mắt trong suốt bình tĩnh, không lẫn chút tạp chất nào.

- Bất kể người là Triệu Phàm hay là Triệu Phong, đều là ân nhân cứu mạng của Chỉ Thủy, người hãy mau chóng rời khỏi Bát Hoang Sơn đi.

Lâu Lan Chỉ Thủy bỗng nhiên cắn răng, nở nụ cười cay đắng.

Ồ?

Sắc mặt Triệu Phong chợt biến, trong lòng thầm giật thót.

Lâu Lan Chỉ Thủy có thể gọi ra tên của mình, như vậy chỉ có một nguyên nhân duy nhất.

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp thủ đoạn của ba đại Tông phái.

Triệu Phong thở dài một hơi.

Hắn từ chỗ Tàn linh Tử Thánh, truyền tống đến biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô, vốn tưởng rằng chỉ cần không dừng lại quá lâu, sẽ không bị người khác nhận ra.

Nhưng hiển nhiên, ba đại Tông phái vẫn có thủ đoạn đặc biệt, đem thông tin của Triệu Phong, truyền đến phụ cận Bát Hoang Sơn.

- Nếu người không đi, sẽ không còn kịp nữa.

Trong thanh âm của Lâu Lan Chỉ Thủy, lộ ra một tia gấp gáp, đưa tay đẩy Triệu Phong.

- Được.

Triệu Phong khẽ liếc Lâu Lan Chỉ Thủy một cái, trong lòng có chút hảo cảm.

- Chuẩn bị xuất phát!

Triệu Phong lập tức phân phó tám tên thuyền viên điều khiển thuyền Hư Không Hải.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên chiếc thuyền kim loại màu xám, chợt nổi lên một tầng gió, phá không mà đi.

Nhưng đúng lúc này.

Phương xa chợt truyền đến tiếng xé gió.

- Tiểu bối, trốn đi đâu...

Thanh âm già nua từ xa đến gần, nguyên khí thiên địa chấn động không ngừng, một luồng khí tức kinh thiên của Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, từ giữa tầng mây truyền đến.

- Không tốt, lão tộc trưởng đến rồi.

Lâu Lan Chỉ Thủy biến sắc.

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức Đan Nguyên Cảnh có vài phần quen thuộc, từ bên trong Lâu Lan gia truyền đến.

Luồng khí tức này, Triệu Phong có thể nhận ra, đó chính là lão giả mặc áo hoa – Hoàng lão đầu, đang bị trọng thương.

Vụt...

Thân hình Lâu Lan Chỉ Thủy nhoáng lên một cái, nhảy lên phòng quan sát trên thuyền Hư Không Hải, bắt lấy cánh tay của Triệu Phong.

- Lâu Lan cô nương... Người làm gì vậy?

Một mùi hương thơm ngát của cơ thể thiếu nữ, xẹt qua chóp mũi của Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng dờ ra, một cánh tay của hắn đang “bóp” lấy cái cổ trắng tuyết như thiên nga của Lâu Lan Chỉ Thủy, thoáng chốc, ôn hương nhuyễn ngọc ồm trợn trong lòng.

Mà hết thấy những chuyện này.

Triệu Phong đều ở thế “bị động”.

- Còn không mau cưỡng chế ta, như vậy mới có thể thoát khỏi Lâu Lan gia.

Lâu Lan gia xấu hổ nói.

Triệu Phong cuối cùng đã minh bạch, vẻ mặt tràn đầy kinh dị, không thể tin được dũng khí và quyết tâm của Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Thật ra người không cần phải làm như vậy...

Triệu Phong khẽ đầu.

Nhưng xét thấy ý tốt của Lâu Lan Chỉ Thủy, Triệu Phong cũng không tiện cự tuyệt.

Nếu như có thể thông qua “cưỡng chế” Lâu Lan Chỉ Thủy, khiến cho hai vị Tôn Giả của Lâu Lan gia sợ ném chuột vỡ bình, cơ hội chạy thoát khỏi nơi này của Triệu Phong lại càng lớn hơn.

Dù sao, tác chiến với hai đại Tôn Giả, cũng không phải chuyện đơn giản.

Vụt vụt...

Đúng lúc này, lão tộc trưởng của Lâu Lan gia và lão giả mặc áo hoa cũng đã đuổi tới nơi phát sinh sự tình.

- Buông Chỉ Thủy ra!

Lão giả mặc áo hoa biến sắc, khẽ quát một tiếng.

- Hừ! Ai dám đến gần, ta sẽ giết chết nàng ta.

Triệu Phong giữ chặt lấy cổ Lâu Lan Chỉ Thủy, khiến mặt đối phương đỏ bừng, cũng không biết là hô hấp khó khăn hay là bản năng thân thể.

- Dừng tay!

Đám tộc trưởng của Lâu Lan gia, nghiêm giọng quát.

Triệu Phong cười ha ha, “cường chế” thiên chi kiêu nữ tuyệt đỉnh nhất của Lâu Lan gia, đứng trên thuyền Hư Không Hải, hưởng không trung Ngoại Vực bay đi.

Thế nhưng.

Triệu Phong vừa mới bay lên không trung, còn chưa thoát ly Bát Hoang Thánh Thành, thì từ phương xa lại có một luồng khí tức Tôn Giả, phóng về phía bên này.

- Lão tộc trưởng, cho dù chúng ta không ra tay, những thế lực khác của Bát Hoang Thánh Thành cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Sắc mặt Lâu Lan gia âm trầm bất định.

- Ý của ngươi là...

Trong mắt lão tộc trưởng lóe lên tinh mang.

- Để hấn cho người khác tiện nghi, còn không bằng chúng ta “quân pháp bất vị thân”. Vì toàn thể vận mệnh của Lâu Lan gia, bỏ qua một tiểu nữ, ngược lại cũng đáng.

Về mặt Lâu Lan gia chủ vận vẹo, trong mắt lóe lên vẻ điên cuồng hung ác.

Nghĩ đến “giải thưởng” của ba đại Tông phái chí cao, ánh mắt của lão tộc trưởng cũng nóng rực lên, dần dần lộ ra một tia ác độc.

- Được!

Lão tộc trưởng liếc nhìn Lâu Lan gia chủ một cái thật sâu, đột nhiên phát tay ra lệnh.

Nếu người làm cha như Lâu Lan gia chủ còn có thể bỏ qua con gái, hấn còn lời gì để nói nữa?

- Tất cả mọi người nghe lệnh, bắt lấy Triệu Phong!

Lão tộc trưởng và Lâu Lan gia chủ đồng thời hạ lệnh, dẫn đầu đám cường giả, đuổi theo Triệu Phong.

Vù...

Lúc này, thuyền Lam Lôi Hải Thiên đã bay lên cao, tiếp cận Hư Không Hải Ngoại Vực.

- Lâu Lan cô nương... Thân tộc của ngươi, dường như cũng không thêm để ý đến sinh tử của ngươi...

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, buông Lâu Lan Chỉ Thủy ra.

Nếu như Lâu Lan gia đã không để ý đến sinh tử của Lâu Lan Chỉ Thủy, Triệu Phong cũng định thả cho nàng rời đi.

- Phụ... Phụ thân...

Sắc mặt Lâu Lan Chỉ Thủy trở nên tái nhợt, thất vọng sâu sắc, bất lực và cô độc chưa từng có.

Đứng trên Liễu Vọng Đài của thuyền, thân thể mềm mại của nàng lung lay sắp đổ.

Giờ phút này.

Cha ruột của nàng và phần đông thân tộc, đều bỏ qua sinh tử của nàng, kiên quyết hùng hổ đuổi giết.

- Người còn không đi?

Triệu Phong có chút ngoài dự liệu, khẽ đẩy Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Ta không thể quay về nữa.

Lâu Lan Chỉ Thủy cắn nát bờ môi, chảy ra vài giọt máu, vẻ mặt kiên quyết.

- Trên thuyền Hư Không Hải của ngươi, không phải còn thiếu một phó thuyền trưởng sao? Chỉ Thủy có thể thử, cho dù là nha hoàn, thị thiếp của ngươi... Cũng không cần bất cứ thù lao gì, ngươi hãy dẫn ta theo...

567. Chương 569: Liên Tục Đánh Chết Tôn Giả

- Được, chức phó thuyền trưởng tạm thời giao cho ngươi.

Triệu Phong một lời đáp ứng.

Tao ngộ của Lâu Lan Chỉ Thủy, hẳn cũng có chút đồng tình.

Nếu không phải vì báo ân, trợ giúp Triệu Phong thoát khỏi Bát Hoang Sơn, Lâu Lan Chỉ Thủy cũng sẽ không rơi xuống hoàn cảnh như vậy.

Đối với nàng ta, Triệu Phong cũng có chút hảo cảm, càng tin tưởng bản tính của nàng hơn.

Để Lâu Lan Chỉ Thủy đảm đương chức phó thuyền trưởng, quản lý những chuyện vụn vặt trên thuyền, Triệu Phong cũng yên tâm hơn.

Từ đó.

Tám tên thuyền viên, một vị phó thuyền trưởng, ở trên thuyền Hư Không Hải, cũng vào vị trí của mình.

Đúng lúc này...

Vụt vụt vụt...

Tại Bát Hoang Thánh Thành, hai ba luồng khí tức Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác, cùng từ những phương hướng khác, xông đến bên này.

Tham gia đuổi giết, không chỉ có Đan Nguyên Cảnh, còn có một số cường giả Chân Chủ Cấp đỉnh phong, và Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Nhanh! Không thể để cho hai đại thế gia khác thực hiện được.

Trong mắt Lão tộc trưởng và gia chủ của Lâu Lan gia, có vài phần lo lắng, dẫn đầu xông về phía thuyền Hư Không Hải.

Đối mặt với vài luồng khí tức Tôn Giả tiếp cận, Triệu Phong cũng không kinh hoảng, chậm rãi lấy ra một cây hắc kỳ.

- Ngươi vào trong trước đi, điều khiển thuyền, phi hành về phía Quần Đảo vực Thiên Lưu.

Triệu Phong để cho Lâu Lan Chỉ Thủy tiến vào trong thuyền, đảm nhiệm việc chỉ huy.

Vụt..

Hắc kỳ trong tay hắn vung lên, sương khói u ám nồng đậm, kết thành một Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, oán lực tử khí kinh thiên tràn ra, ngưng kết dày đặc.

Từ xa nhìn lại.

Một đám sương khói u ám dày đặc khổng lồ, hoàn toàn bao phủ thuyền Hư Không Hải, che khuất cả bầu trời, gần như không nhìn rõ tình huống bên trong.

Phốc phốc phốc...

Công kích của mấy người Lâu Lan gia, đánh vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, uy lực bị suy giảm sâu sắc.

Triệu Phong đứng tại trung tâm trận pháp, vẫn bình yên vô sự.

Mạnh như lão tộc trưởng, với thể công cường đại của Đan Nguyên Cảnh, cũng không thể đến gần thuyền Hư Không Hải của Triệu Phong, cũng không tạo thành uy hiếp thực chất.

- Khắc khắc, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hiện nay đã có 60 bộ quỷ thi trớ chú Chân Chủ Cấp đỉnh phong. Đồng thời lúc ở trong Di tích Tử Thánh còn hấp thu được tinh huyết hồn phách của vô số Yêu thú, oán lực nguyên rửa ẩn chứa trong đó, đã vượt qua kế hoạch Bách Thi trong dự liệu rồi.

Thân hình Khô Lôu đường chủ, chợt xuất hiện trên Liễu Vọng Đài của thuyền.

Hiện nay.

Uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đã tạo thành quy mô, vượt qua dự đoán ban đầu.

Chủ yếu bắt nguồn từ hai nguyên nhân:

Thứ nhất, thực lực của quỷ thi trớ chú được đề cao, mỗi bộ đều có thực lực trụ cột là Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Dưới sự bố trí của trận pháp huyền diệu, oán lực nguyên rửa và Tử Âm chi khí của những quỷ thi này, tương hỗ lẫn nhau, hình thành một chỉnh thể, không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai.

Thứ hai, trong Di tích Tử Thánh trải qua ma luyện o ngừng, hấp thu một lượng lớn tinh huyết hồn phách của Yêu thú, oán lực nguyên rửa còn vượt xa tại Bách Phần Cẩm Địa.

Nhớ lại ngày đó.

Số lượng Yêu thú Chân Linh Cảnh đã chết trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể nói là nhiều vô số kể.

- Trận pháp quỷ thi thật âm trầm.

Đám người lão tộc trưởng và lão giả mặc áo hoa, không khỏi nghẹn ngào.

Bên phía Lôu Lan gia, gồm một lão tộc trưởng ở trạng thái toàn thịnh và lão giả mặc áo hoa bị thương. Hai đại Tôn Giả liên thủ cũng không công phá được Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Vụt vụt...

Triệu Phong huy động Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, dẫn động một luồng oán lực quỷ thi ở trạng thái sương mù dày đặc, xuất hiện hình thái một đầu Hắc Giao dữ tợn, điên cuồng tàn sát khắp phương viên một dặm.

- A a a...

Một vài cường giả Chân Chủ Cấp và Nửa bước Đan Nguyên Cảnh của Lôu Lan gia ở phụ cận, thoáng tiếp xúc với oán lực nguyên rửa dạng sương mù, thân thể liền nhanh chóng thối rửa, cuối cùng hóa thành một vũng máu.

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Tu vi thấp hơn Đan Nguyên Cảnh, chỉ cần dính phải, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

A...

Sau khi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận giết chết một vài cường giả, oán lực tàn phách của bọn hắn sau khi chết sinh ra, lại bị quỷ trận hấp thu, tăng cường oán lực nguyên rửa.

- Hừ! Đừng trách ta đại khai sát giới!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, huy động hắc kỳ, điều khiển Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể công có thể thủ.

- Không xong.

Lão giả mặc áo hoa bị thương, gặp phải oán lực quỷ thi xâm nhập, thương thế bộc phát, sắc mặt thoáng cái trắng bệch.

Hiện nay.

Oán lực nguyên rửa ẩn chứa trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hoàn toàn siêu việt “Bách Phần Cẩm Địa”, Tôn Giả toàn thịnh cũng gặp phải ảnh hưởng rất lớn, huống chi là Tôn Giả trọng thương

Bịch...

Sắc mặt lão giả mặc áo hoa tái nhợt, thân hình lay động, từ giữa không trung rơi xuống.

- Hoàng lão!

Đám người Lâu Lan gia chủ nhờ vào tàn binh Địa cấp hộ thể, miễn cưỡng bảo trụ được một mạng, tiếp lấy thân thể lão giả mặc áo hoa đang không rõ sống chết.

Trời đất...

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, không khỏi hối hận bị thương.

Lúc này.

Trên bầu trời chỉ còn lại lão tộc trưởng của Lâu Lan gia, vẫn đang cùng giằng co với Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, những người còn lại đều toàn bộ bỏ mình.

Sắc mặt của lão tộc trưởng Lâu Lan gia, cực kỳ khó coi.

Vù vù...

Oán lực quỷ thi hình thái Hắc Giao, gào thét chấn động hư không, đánh cho lão tộc trưởng liên tiếp bại lui.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bỗng nhiên xông ra một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài hơn mười trượng, kéo theo một chuỗi Tử Âm khí, sát quang thiêu đốt, tràn ngập cả bầu trời.

Oành...

Cửu Sát Âm Cốt Thứ và lực lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, chồng lên nhau, hỗ trợ lẫn nhau, phẳng phất là một đầu Cốt Long tử vong với sát diễm đặc đẳng đẳng, uy năng tăng lên một cấp bậc hoàn toàn mới.

Ọc...

Thân hình lão tộc trưởng bị đẩy lui, phun ra một búng máu.

Trên lồng ngực của hắn, lưu lại một đạo lỗ máu, sắc mặt tím đen, thân hình loạng choạng không đứng vững.

Cho dù không có Quỷ Thi Trớ Chú đại trận tăng phúc, Khô Lâu đường chủ phát động Cửu Sát Âm Cốt Thứ cũng đủ khiến hắn không thể chống lại rồi.

- Ba đại thế gia của Bát Hoang Sơn cũng không có gì đặc biệt...

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Nếu không phải “Lâu Lan Chỉ Thủy” ở trong thuyền cầu tình, vừa rồi hắn hoàn toàn có thể thừa cơ thu hoạch tính mạng của hai đại Tôn Giả.

Vụt...

Lúc này, thuyền Lam Lô Hải Thiên vừa vạn đột phá tầng ngoài của Bát Hoang Sơn, bắn ra một chuỗi tia lửa mỹ lệ đẹp mắt.

Sắp tiến vào Ngoại Vực.

Trong tầm mắt, Bát Hoang Sơn càng ngày càng nhỏ, thế giới lục địa vô biên vô tận lúc này, đã hóa thành hình dáng một sơn mạch trải dài vài ngàn dặm, giống như một khối “Phỉ Thúy” cỡ lớn.

Ồ...ô...ô...n...g!

Trong khoảnh khắc tiến vào Ngoại Vực Hư Không Hải, tốc độ của thuyền Lam Lôi Hải Thiên cũng tăng lên gấp mười lần.

Trong Hư Không Hải, lực cản không khí rất nhỏ, vật chất đều trở nên nhẹ như lông hồng.

- Tiểu bối, đừng hòng chạy trốn...

Vực Nội Bát Hoang Sơn, lại có ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đuổi theo, đều là những thế lực đến từ các thế gia khác.

Ba Tôn Giả này, tu vi lần lượt là Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Mạnh nhất là vị Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, thực lực ít nhất cùng một cấp độ với Lam Lôi đạo tặc.

- Tăng thêm tốc độ.

Triệu Phong không sợ chiến đấu, thế nhưng vẫn đặt việc thoát ly lên làm mục tiêu hàng đầu.

Trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Đám người Lâu Lan Chỉ Thủy đang toàn lực thao túng thuyền Hư Không Hải, tốc độ tăng lên đến cực hạn.

Tốc độ nhanh nhất của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, có thể đạt tới cấp độ của Tôn Giả bình thường, chẳng qua, cũng tiêu hao rất nhiều nguyên tinh thạch, thậm chí nhiều gấp mười lần.

Phốc phốc phốc...

Ba đại Tôn Giả, truy sát không buông, bám riết lấy thuyền Hư Không Hải, phát động công kích luân phiên liên tục.

- Chủ nhân, không bằng trước tiên giải quyết ba con ruồi này.

Khô Lâu đường chủ có chút mất kiên nhẫn.

- Không nên triển đấu với chúng, trước hết hãy chạy một khoảng đã rồi tính.

Thần sắc Triệu Phong vẫn tĩnh táo.

Vực Nội Bát Hoang Sơn, kỳ thật không nhỏ, vừa rồi, bọn hắn chỉ kinh động cường giả bên trong Bát Hoang Thánh Thành mà thôi.

Nếu như chiến đấu lâu dài tại phụ cận Bát Hoang Sơn, e rằng sẽ dẫn tới càng nhiều cường địch hơn.

Hai ba Tiểu Đan Nguyên, hai người Triệu Phong còn có thể ứng phó, nếu như nhiều thêm vài vị nữa, như vậy thì phiền toái rồi.

Hơn nữa.

Đan Nguyên Cảnh còn chia làm Tiểu Đan Nguyên và Đại Đan Nguyên.

Nếu như đánh với một vị Đại Đan Nguyên, vậy sẽ rất nguy hiểm. Theo Triệu Phong được biết, sức chiến đấu của Đại Đan Nguyên so với Tiểu Đan Nguyên, còn mạnh hơn gấp mấy lần.

Chênh lệch giữa hai cấp độ này, quả thực không khác gì Chân Chủ Cấp và Tôn Giả.

Vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên càng bay càng nhanh.

Không đến nửa canh giờ, thuyền Hư Không Hải đã bay được hơn mấy vạn dặm.

- Trốn đi đâu?

Ba đại Tôn Giả bỗng nhiên liên thủ, một cái khóa sắt rực rỡ kim quang, phá không bắn ra, giống như một sợi kim xích, cuốn lấy “thuyền Lam Lôi Hải Thiên”.

Sợi kim xích này, hiển nhiên là một kiện Thần binh Ngụy Địa cấp, vô cùng cứng rắn.

Ba đại cường giả Đan Nguyên Cảnh liên thủ, Thần binh Ngụy Địa cấp, nhất cử cuốn lấy thuyền Hư Không Hải, đồng thời cũng cuốn lấy cả Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ngay lập tức có thể thấy được.

Bên trong vụ hải là một khối đại cầu sương khói u ám, bị một sợi khóa sắt kim quang rực rỡ cuốn chặt.

- Không tốt!

Đám thuyền viên của thuyền Lam Lô Hải Thiên lập tức khủng hoảng, cho dù thúc dục thuyền tăng tốc phi hành, cũng sẽ bị ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh “kéo” lui sau.

- Động thủ!

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, căn bản không hề do dự, thậm chí còn tụ lực xuất kích.

Phù...

Bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, dâng lên một đám oán lực quỷ thi như sương mù mênh mông, hóa thành hình thái Hắc Giao, lao thẳng tới ba đại Tôn Giả.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài tới hơn mười trượng, kéo động một chuỗi tàn ảnh gai xương, sát quang thiêu đốt, tràn ngập cả bầu trời.

Thần binh Địa cấp của Khô Lâu đường chủ, gần như đồng thời đánh ra.

Hai công kích kết hợp lại, tăng phúc hỗ trợ lẫn nhau, đồng thời bộc phát.

Oành...

Ba đại Tôn Giả bị đánh cho trở tay không kịp, bọn hắn vừa mới liên thủ, cuốn lấy thuyền Hư Không Hải, còn chưa kịp mừng rỡ thì đã bị phản kích, không ngờ hai người Triệu Phong lại phản ứng nhanh như vậy.

Thoáng chốc.

Ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đã bị oán lực quỷ thi quấn quanh người, Cửu Sát Âm Cốt Thứ sinh ra tầng tầng Tử Âm khí và sát quang kinh thiên, chính diện va chạm với ba người.

Ọc...

Tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ trong đám là người đầu tiên thổ huyết trọng thương, bị oán lực quỷ thi thẩm thấu vào thân thể, một phần huyết nhục lập tức thối rữa, huyết khí tinh phách bị một luồng lực lượng nào đó chậm rãi xói mòn.

Còn không đợi ba đại Tôn Giả kịp phản kích thì dị biến lại phát sinh.

- Thần binh Địa cấp, Băng Hoàng Thương!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong xuất hiện thương ảnh Băng Lam, nhanh chóng chuyển hóa thành thực thể, hiện ra một cây Băng Hoàng Thương rực rỡ trong suốt như thủy tinh, toàn thân một màu u lam.

Vụt...

Băng Hoàng Thương phá không công kích, mũi thương phun ra nuốt vào một chuỗi thương ảnh băng liên u lam, những nơi nó đi qua, hàn uy cấm kỵ Thượng Cổ, lập tức ngưng kết đóng băng vạn vật.

Rắc rắc...

Thân thể của ba đại Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh lập tức cứng đờ, bên ngoài cơ thể mơ hồ nổi lên một tầng sương lạnh.

Phốc...

Băng Hoàng Thương phát ra một luồng hàn uy Thượng Cổ Băng Hoàng, đâm thủng tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ bị thương kia.

- A...

Thân thể của tên Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên sơ kỳ lập tức cứng đờ, biến giòn, “rắc rắc” một tiếng, vỡ thành mảnh nhỏ.

Hắn là người đầu tiên bị bản thể của “Băng Hoàng Thương” chính diện đâm trúng, làm sao có thể không chết cho được?

Hai đại Tôn Giả khác đều hoảng sợ thất sắc.

Chỉ trong nháy mắt, luân phiên công kích, đã lấy đi tính mạng của một vị Tôn Giả.

Hơn nữa, hai đại Tôn Giả khác cũng chịu ảnh hưởng, bị oán lực quỷ thi quần thân, chưa kịp hóa giải.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Gần như cùng lúc trong khoảnh khắc Băng Hoàng Thương đâm xuyên vị Tôn Giả kia, kiện Thần binh Địa cấp thứ hai cũng phá không đánh ra.

Lúc này, tầng sương lạnh trên người hai đại Tôn Giả khác, vẫn chưa hòa tan.

Phành...

Cửu Sát Âm Cốt Thứ mượn nhờ uy lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, xẹt qua một đạo hư quang gai xương ám ngân sắc, có cảm giác huyền diệu như phá tan gông cùm xiềng xích, xuyên thủng một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác.

- A...

Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên trung kỳ lập tức chết thảm tại chỗ, thân thể thối rữa, hóa thành một vũng máu.

Vị Tôn Giả thứ hai đã vẫn lạc.

- Đi!

Triệu Phong thừa cơ huy động hắc kỳ, dẫn động lực lượng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, nuốt chửng tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lại, tăng mạnh oán lực nguyên rửa cho Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

568. Chương 570: Đại Đan Nguyên

Sau khi nuốt chửng tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lại, phần đông “quỷ thi trớ chú” trong đại trận, đều cảm thấy sướng khoái, oán lực nguyên rửa càng mạnh mẽ hơn, khiến người khác vừa nhìn đã sợ hãi.

- Không tốt.

Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh còn lại là một trung niên mặc Kim Khải, vẻ mặt hoảng sợ.

Trong ba Tôn Giả tham gia đuổi giết, tu vi của trung niên mặc Kim Khải này là cao nhất, đạt tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, sánh ngang với Lam Lôi đạo tặc, vượt qua Khô Lâu đường chủ.

Chẳng qua lúc này.

Hắn bị oán lực của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận ăn mòn, lại bị hai kiện Thần binh Địa cấp trùng kích, cho dù không phải là bị trùng kích chính diện, những dĩ nhiên khó tránh khỏi thụ nhẹ.

- Đi!

Triệu Phong huy động hắc kỳ, oán lực quỷ thi trạng thái sương mù bên trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận tràn ra, hóa thành hình dáng Hắc Giao dữ tợn, bay thẳng về phía trung niên mặc Kim Khải.

- Cửu Sát Âm Cốt Thứ!

Khô Lâu đường chủ một tay vung ra, tầng tầng Thứ ảnh Tử Âm xuất hiện, sát quang thiêu đốt, thúc đẩy một đạo gai xương ám ngân sắc cực lớn, dài hơn mười trượng, đồng thời tương hỗ với thể công của đại trận, bộc phát chồng điệp.

Nhất là lúc này, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận vừa nuốt tàn phách tinh khí do hai đại Tôn Giả bỏ mình lưu lại, như được tiếp thêm sức mạnh, uy lực càng lớn hơn trước.

- Kim Ngục Tỏa Long.

Sắc mặt trung niên mặc Kim Khảm trở nên nghiêm túc, chân nguyên trong cơ thể toàn lực bộc phát, khóa sắt vàng rực sinh ra một chuỗi hư quang kim thiết trùng trùng điệp điệp, hình thành một không gian lao tù màu vàng cực lớn, xuất hiện phía trước Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, phong ấn hoàn toàn thuyền Hư Không Hải.

Chỉ trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Khu vực chỗ Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ đã bị “Kim Ngục Tỏa Long” vây khốn.

Phành...

Khoảnh khắc tiếp theo, công kích của hai người, với ưu thế áp đảo tách ra, nghiền nát hư quang kim thiết xung quanh.

Phành...

Trung niên mặc Kim Khảm nhanh chóng thoái lui, khoe miệng tràn ra một tia vết máu, nhân dịp có kẻ hở, lập tức bay ngược ra sau hơn vài dặm.

- Bí kỹ Kim Ngục Tỏa long này thật inh.

Triệu Phong động dung.

Tu vi của trung niên mặc Kim Khảm cao tới Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, thi triển bí kỹ vô cùng cường đại, uy năng huyền diệu kinh người.

- Trốn!

Trung niên mặc Kim Khảm đã không còn một tia chiến ý, lập tức nhắm thẳng phương hướng Bát Hoang Sơn mà bỏ chạy.

- Triệu Phong, mỗi lần giết chết một vị Tôn Giả, Quỷ Thi Trớ Chú đại trận đều được tăng phúc. Nếu như Quỷ Thi Trớ Chú đại trận có thể thôn phệ 100 vị Tôn Giả, như vậy có lẽ sẽ sinh ra biến hóa mang tính đột phá...

Sắc mặt Khô Lâu đường chủ đầy vẻ chờ mong.

Đối với việc trung niên mặc Kim Khảm đào tẩu, hắn cũng không quá quan tâm.

- Việc cấp bách hiện nay, vẫn là rời khỏi phạm vi của Quần Đảo vực Thiên Lô trước.

Thần sắc Triệu Phong vẫn tỉnh táo, không hề có chút kích động nào.

Mặc dù lời đề nghị của Khô Lâu đường chủ có sức hấp dẫn cực lớn, thế nhưng thân phận của Triệu Phong đã bại lộ, càng kéo dài thời gian thì lại càng nguy hiểm hơn.

Cho dù thực lực của hai người có mạnh gấp mấy lần, trước ba cự vật khổng lồ như ba đại Tông phái, bọn họ vẫn hết sức nhỏ bé.

Mà muốn giết chết một vị Tiểu Đan Nguyên hậu kỳ, cho dù hai người có liên thủ thì cũng phải phí một hồi công phu.

Vụt...

Trung niên mặc Kim Khảm phá không bỏ chạy, vẻ mặt tràn ngập lo lắng.

Nếu vừa rồi không phản ứng nhanh, rất có thể hắn cũng sẽ có kết cục giống như hai tên Tôn Giả kia.

- Hai người kia đều có Thần binh Địa cấp, lại không phải người bình thường, đại trận quỷ thi kia có oán lực nguyên rửa thật đáng sợ, ngay cả Tôn Giả cũng không thể may mắn thoát khỏi.

Trung niên mặc Kim Khảm cẩn thận phân tích, phát hiện mình bại không oan.

Thần binh Địa cấp trên thế gian này, vô cùng thưa thớt, Tôn Giả có thể có được Thần binh Địa cấp nguyên vẹn, cũng chỉ là số ít.

Huống chi Thần binh Địa cấp của Triệu Phong và Khô Lôu đường chủ cũng không phải là hàng bình thường.

Đúng lúc này...

Phụt...

Giữa Hư Không Hải, chợt dâng lên một luồng đại thể thiên địa không thể hình dung, trong vòng nghìn dặm, nguyên khí xoay tròn hội tụ như nước thủy triều.

Loại đại thể này, phẳng phát bắt nguồn từ vũ trụ tự nhiên vô biên, độc tôn Bát Hoang, ngạo thị thiên hạ.

Rắc rắc...

Dưới luồng uy thế khổng lồ này bao phủ, một mảnh vụ hải trong thiên địa hư không, đều không thể gánh chịu nổi áp lực, tầng tầng nát bấy sụp đổ.

Vụt...

Trong vụ hải mênh mông, đột nhiên sáng ngời, trong phương viên hai trăm dặm, rõ ràng giống như ban ngày tại khu vực lục địa, tầm mắt cũng thông thoáng hơn.

- Luồng lực lượng này...

Thân hình trung niên mặc Kim Khảm bỗng nhiên chấn động.

Một khắc ngay sau đó...

Luồng đại thể thiên địa này, phối hợp với uy năng nguyên khí to lớn đang dâng trào như thủy triều, lao tới với khí thế che trời lấp đất.

- Kim tộc trưởng.

Giữa hư không, một vị lão giả mặt đen, gương mặt tràn đầy tang thương, thanh âm giống như “Thiên Vực” từ xa xôi truyền đến.

- Bát Hoang Tôn Chủ.

Hô hấp trung niên mặc Kim Khảm như cứng lại, trên mặt tràn đầy kính sợ, lập tức khom mình hành lễ.

Bát Hoang Tôn Chủ chính là cường giả chí cao trong Vực Nội Bát Hoang Sơn, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên.

Phóng mắt khắp khu vực phụ cận Bát Hoang Sơn này, người có thể ngang hàng với hắn, chỉ có thủ lĩnh của liên minh mười đoàn hải tặc mà thôi.

Giờ phút này.

Nhìn thấy vị cường giả chí cao là “Bát Hoang Tôn Chủ”, vẻ mặt trung niên mặc Kim Khảm chợt lộ kinh hãi, vội vàng chỉ về một hướng.

- Ta sẽ lập tức ra tay, bắt tiểu tử kia lại.

Lão giả mặt đen “Bát Hoang Tôn Chủ” khẽ cười nhạt một tiếng, thân hình nhoáng lên một cái, đã biến mất không thấy gì nữa.

Vụt...

Một đạo tàn ảnh xuyên phá vụ hải mông lung màu đen, nhảy vào Hư Không Hải xa xôi.

Tốc độ phi hành của hắn, thậm chí còn gấp đôi cả thuyền Lam Lô Hải Thiên.

- Có Bát Hoang Tôn Chủ ra tay, hai người kia nhất định khó thoát một kiếp.

Vẻ mặt trung niên mặc Kim Khảm đầy tự tin, khẽ lẩm bẩm.

Cùng lúc đó.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên đã phá không phi hành được một hai ngàn dặm.

- Ồ?

Giác quan tinh thần của Khô Lâu đường chủ rất nhạy cảm, lập tức phát hiện một tia dị thường.

Nguyên khí thiên địa ở phương xa chấn động bất thường, đặc biệt còn ẩn chứa cả uy thế thiên địa.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Triệu Phong nhìn về phía sau.

Khô Lâu đường chủ tinh thông bí thuật tinh thần, giác quan vượt xa Tôn Giả bình thường rất nhiều.

Meo meo!

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt nhảy lên vai Triệu Phong, ném hai đồng tiền cổ lên trời.

- Dấu hiệu không tốt?

Căn cứ theo quả bói của Tiểu Tặc Miêu, có nhân tố bất lợi đang tiếp cận Triệu Phong.

Gặp phải tình huống như vậy.

Triệu Phong đành phải rút một lần lực lượng huyết mạch đang ngăn cách mắt trái của mình.

Thần Linh Nhãn chợt nổi lên một tia lam trạch, quét về phía sau.

Chỉ vận dụng năng lực viễn thị của Thần Linh Nhãn, cho nên tiêu hao rất ít Đồng lực.

Chỉ trong chớp mắt, Triệu Phong lại nhanh chóng ngăn cách mắt trái lại.

- Người này là ai?

Thanh âm của Triệu Phong chợt vang lên trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

Vụt...

Hình ảnh của một lão giả mặt đen đầy vẻ tang thương, chợt xuất hiện trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

Hiện nay.

Triệu Phong đã lĩnh ngộ sâu sắc tinh thần Huyền thuật, có thể dễ dàng phục chế lại một cảnh tượng hoặc một khu vực, mà hình ảnh lại sống động như thật.

- Bát Hoang Tôn Chủ...

Lâu Lan Chỉ Thủy kinh hãi hô lên, thanh âm run rẩy, lộ vẻ cực I rầ lê rầ

Trong hải dương hư không vô tận.

Tốc độ của thuyền Lam Lô Hải Thiên đã tăng lên tới cực hạn, không ngừng kéo giãn khoảng cách với “Bát Hoang Sơn”.

Mắt trái của Triệu Phong, dần khôi phục lại thành màu đen bình thường.

- Cuối cùng cũng thoát khỏi nguy hiểm rồi, chẳng qua...

Triệu Phong dự liệu, uy hiếp đến từ ba đại Tông phái cũng càng ngày càng nhỏ.

Nhưng đồng thời, một loại cảm giác bất an mãnh liệt, chợt trỗi dậy ở sâu trong tâm hồn Triệu Phong.

Khí tức ý chí tử vong, truyền đến một loại cảm giác nguy cơ trí mạng.

Đặc biệt là khoảnh khắc thi triển “Hư Không Đồng Trảm”, cảm ứng khí tức ý chí tử vong, dường như lại tăng thêm vài lần.

- Triệu Phong, tốt nhất ngươi không nên tự ý thúc dục huyết mạch Đồng lực. Mỗi lần ngươi thúc dục huyết mạch Đồng lực, đều sẽ kích phát lực cảm ứng Tử Vong Đại Đế trở nên mạnh hơn.

Thanh âm nhắc nhở của Tàn linh Tử Thánh trước hi ly biệt, chợt vang lên trong đầu hắn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Triệu Phong không khỏi trầm thổ dài, nếu không phải dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, mình cũng sẽ không khinh suất vận dụng Thần Linh Nhãn.

Trong Hư Không Hải vô biên, tại một nơi xa xôi khác.

- Mâu Thần thứ chín... Rốt cuộc ngươi cũng xuất hiện rồi sao?

Trong một vực sâu vô tận, cực kỳ u ám, một thanh âm thần bí, đại biểu cho ý chí tử vong, chợt vang lên tại phương diện linh hồn.

Ngay sau đó...

- Tử... Vong... Thông... Thiên... Kiêu!

Một luồng ý chí tử vong thông thiên triệt địa, giống như một vầng “Hắc Ám Diệu Nhật” hư vô, bộc phát mãnh liệt trong thiên địa, ý chí tử vong chấn động mãnh liệt đến cực hạn, thẩm thấu thời không, khuếch tán vô hạn, xuyên qua Hư Không Hải vô tận.

Ngay trong khoảnh khắc đó.

Trong phương viên vài dặm, mọi âm thanh đều trở nên tĩnh lặng, ban ngày như chìm vào bóng tối.

Cùng lúc đó, tại Thương Hải vô tận, một vài tồn tại vĩ đại, chợt mơ hồ bắt được một tia dấu vết để lại trong hư không.

Trong vực sâu u ám.

Trong một tòa cổ điện phát ra khí tức tử vong, trôi lơ lửng một cái bóng đen âm u, phát ra thanh âm bén nhọn:

- Tử Vong Đại Đế có lệnh, triệu tập Tứ Đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ.

571. Chương 573: Ba Đại Linh Vực Thánh Địa

- Tử Vong Đại Đế có lệnh, triệu tập Tứ Đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ.

Trong cổ điện lạnh lẽo tĩnh mịch, “bóng đen” hắc ám, phát ra thanh âm bén nhọn, vạch phá vực sâu tử vong.

Cùng lúc đó.

Tại sâu bên trong cổ điện, luồng khí tức vô biên vĩ đại kia, đột nhiên ảm đạm, rơi xuống đáy vực.

- Tử Vong Thông Thiên Kiều? Không ngờ sư tôn lại thi triển bí kỹ siêu phạm vi này, đem khả năng cảm ứng ý chí tử vong của mình, vượt thời không, tăng cường vô số lần, hướng về phía “Thương Hải” vô biên.

Thanh âm của lạnh lẽo của một nam tử truyền đến.

Chẳng biết từ lúc nào, trước cổ điện có một nam một nữ đi tới.

Nam tử kia là một “thanh niên sáng ngời” ôn hòa, xuất hiện trong đại điện dày đặc âm khí tử vong này, vô cùng tương phản.

Thanh âm mảnh khảnh nhỏ bé còn lại, là một nữ hài tám chín tuổi.

Sắc mặt của nữ hài trắng bệch, giống như một tờ giấy.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, nàng gần như không có bất kỳ tu vi gì, có thể nói là yếu đến mức trời gà không chột.

Trong đồng tử của nàng, là một mảnh trống rỗng tang thương.

Trước cổ điện.

Thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh, một ột thấp đứng cạnh nhau, càng lộ vẻ quỷ dị.

- Sư tôn... Ngài rất mệt a...

Nữ hài trắng bệnh nhút nhát e lệ, quan sát sâu bên trong cổ điện.

Cổ điện kia có một luồng khí tức tử vong rất mạnh mẽ, ngăn cản hết thảy mọi tinh thần giác quan, Thần Ma đều tránh lui.

- Mệt mới? Đó là điều tất nhiên.

Thanh niên sáng ngời lộ ra nụ cười tà mị, không hề kiên nhẫn mà nói:

- Người mới ra Ngoại Vực không lâu, không biết phạm vi “Thương Hải” rộng lớn đến mức nào. Có đến ba đại Linh Vực Thánh Địa, mỗi một Thánh Địa đều là trung tâm, quản hạt mấy trăm Quần Đảo vực. Mỗi Quần Đảo vực, đều có mười mấy cái tồn tại cỡ như “Cửu Vận Đại lục” mà các người thường gọi đến.

Nữ hài đồng trắng bệnh kinh ngạc nhìn về phía thanh niên sáng ngời, đáng vẻ có chút khó hiểu.

- Ách, ta quên mất, người ngay cả những hệ thống tu luyện như Cố Thể Cảnh, Thoát Phàm Cảnh, Chân Linh Cảnh,... cũng đều không hiểu.

Thanh niên sáng ngời có chút xấu hổ.

Nữ hài đồng trắng bệnh trước mặt, căn bản làm ột tờ giấy trắng, hoàn toàn không biết gì về thế giới này.

Một lúc lâu sau...

Một luồng khí tức cường đại, phần lớn là loại âm u tiêu cực, tiếp cận cổ điện.

Vụt vụt vụt...

Khí tức của những thân ảnh này, so với đám “Hồ Tác Vương”, “Bát Hoang Tôn Chủ”, đều cường đại hơn rất nhiều lần.

Trong đó, khí tức trên thân của một vài tồn tại, thậm chí có thể sánh ngang với ba đại Vương Giả Hư Thần Cảnh đã cố xâm nhập vào Di tích Tử Thánh, thậm chí càng mạnh hơn.

- Ô? Thật kỳ quái, rốt cuộc là chuyện gì mà có thể khiến cho sư tôn cùng lúc triệu tập “Bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ?

Thanh niên sáng ngời không khỏi thầm nghĩ.

Trước cổ điện, thân ảnh hội tụ, càng ngày càng nhiều.

Không đến nửa canh giờ, bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ, toàn bộ đều đã trình diện.

Bốn đại Tử Linh Vương đứng ở hàng đầu tiên, giống như bốn đám “Hư vô chi quang, mắt thường căn bản không thể nhìn thấy rõ hình dáng bọn họ.

Chỉ có thể mơ hồ phán đoán, bốn người này đều do ba nam một nữ tạo thành.

Sau lưng bốn đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ cùng khoác trên mình một cái áo choàng màu đen, thần sắc tĩnh mịch, không hề có chút dao động tâm tình nào.

- Hi hi...

Nữ hài đồng trắng bệnh nhìn thấy những luồng khí tức cường đại này, cũng không hề sợ hãi, ngược lại phát ra tiếng cười ngây ngô.

Vụt...

Thanh niên sáng ngời vội vàng kéo nữ hài đồng trắng bệnh lại, hạ giọng nói:

- Tiểu sư muội à, bốn đại Tử Linh Vương này đều là Vương Giả Hư Thần Cảnh. Ba mươi sáu vị Tử Vệ, mỗi một vị đều là những người nổi bật trong hàng ngũ Đại Đan Nguyên, Đại Đan Nguyên bình thường ở trước mặt bọn họ, quả thật yếu ớt không khác gì trẻ con...

Nói về những thủ hạ như “Bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ” của “Tử Vong Đại Đế”, trong phạm vi Thương Hải này, vô số thế lực cường đại đều nghe tên mà biến sắc.

- Ngày xưa, bốn đại Tử Linh Vương và ba mươi sáu Tử Vệ này đã dẫn đầu quân đoàn Tử Vong, thế mạnh vô cùng, từng nghiền nát mấy cái Tông phái Nhị Tinh. Chắc, Tông phái Nhị Tinh rất khổng lồ a... Đây, tiểu sư muội, ngươi không sợ hãi chút nào sao?

Thanh niên sáng ngời lẩm bầm.

- Hi hi...

Rốt cuộc, tiểu cô nương kia vẫn nở nụ cười ngây ngô.

Có lẽ, trong mắt nàng, căn bản không có cái gọi là phân chia cấp bậc Tông phái.

Haizz...

Thanh niên sáng ngời khẽ thở dài một hơi, hần nói cả buổi, thì ra đều là đàn gảy tai trâu.

- E hèm...

Nữ hài đồng trắng bệnh còn ngâm nga một bài hát, nhảy đến trước người “bốn đại Tử Linh Vương”.

- Nè nè, dừng lại...

Thanh niên sáng ngời sợ hãi kêu lên một tiếng, đây là bốn đại Vương Giả Hư Thần Cảnh a, há có thể vô lễ như vậy?

- Tiểu cô nương này, chính là vị đệ tử mà mấy năm gần đây Đại Đế đã thu nhận.

Trong số bốn đại Tử Linh Vương, có một âm thanh âm dương quái khí, có vài phần mơ hồ vang lên.

- Thật kỳ quái, sau khi Đại Đế thu nàng làm đệ tử, vẫn một mực không truyền thụ bất kỳ công pháp nào. Cho đến nay, thân thể của nàng vẫn chỉ ở trình độ Thoát Phàm Cảnh, mà đây còn nhờ hiệu quả của Thánh Đan thoát thai hoá cốt.

Bốn đại Tử Linh Vương lặng lẽ quan sát nữ hài đồng trắng bệnh trước mắt, trong lòng có chút cổ quái, âm thầm nghị luận.

Nếu là một nữ hài bình thường, dám làm loạn trước mặt Vương Giả Hư Thần Cảnh, như vậy thì chẳng khác nào tự tìm cái chết, chỉ một ý niệm là hồn phi phách tán rồi.

Chẳng qua.

Nữ hài đồng trắng bệnh này, hiển nhiên lai lịch bất thường, là đệ tử của Đại Đế.

- Tất cả lại đây...

Một âm thanh mệt mỏi suy yếu, từ sâu bên trong cổ điện truyền đến.

Mặc dù âm thanh vô cùng suy yếu, nhưng thanh âm này lại có một loại ý chí xuyên thấu linh hồn, bốn đại Tử Linh Vương đều cảm thấy tâm thần run rẩy, vội vàng nghe lệnh.

Một lát sau...

- Bái kiến sư tôn.

- Bái kiến Tử Vong Đại Đế.

Trong cổ điện u ám, mọi người đều có mặt, kể cả thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh.

Bên trên cổ điện, có một cái đài, xung quanh điện văn chập chờn, đường kính hơn mười trượng.

Trên đài là một cái bóng mờ hồ ngồi xếp bằng, giống như một thân ảnh to lớn cao ngạo, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy trên đầu ông ta là một cái vương miện Âm Kim.

Mọi người ở đây, kể cả bốn đại Tử Linh Vương, dùng mắt thường đều không thể nhìn thấy rõ thần sắc của “Tử Vong Đại Đế”.

- Hi hi... Sư tôn, ta và sư huynh sắp được ra ngoài chơi rồi sao?

Thanh âm đột ngột vang lên từ phía thanh niên sáng ngời, nàng cười ngây ngô nhìn Tử Vong Đại Đế.

Nữ hài đồng trắng bệnh ở bên cạnh không khỏi vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Sư tôn chính là Tử Vong Đại Đế, danh chấn Thương Hải a, ông ấy thậm chí còn là ác mộng tử vong trong lòng vô số người.

Cho dù là thân đệ tử của ông ta, cũng đều phải kính sợ.

Mạnh như bốn đại Tử Linh Vương, cũng phải hết mực cung kính, không dám thất lễ.

- Không sai, Bạch Lâm, nguyện vọng của ngươi, rất nhanh có thể được thực hiện rồi. Chẳng qua, lần này ra ngoài, ngoại trừ chơi ra, ngươi còn phải giúp đám người “Tam sư huynh”, chấp hành một nhiệm vụ.

Thanh âm đến từ trên đài, ôn hòa dị thường, giống như đã dỗ dành tiểu hài vậy.

Bốn đại Tử Linh Vương lập tức xôn xao, cực kỳ ngoài dự liệu, thần sắc cổ quái.

Trong mắt bọn họ, Tử Vong Đại Đế chính là tồn tại cao thượng, lạnh lùng uy nghiêm, không ngờ còn có một mặt khác như vậy.

- Đại Đế... Ý của ngài là, lần này chúng ta ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, cần phải có nàng “Trợ giúp”?

Trong đó, một vị Tử Linh Vương chợt cảm thấy khó hiểu.

- Có lẽ vậy.

Trong thanh âm mệt mỏi suy yếu của Tử Vong Đại Đế, mang theo một tia không xác định.

Nữ hài đồng trắng bệnh này là một nhân vật cực kỳ đặc thù, nàng có những năng lực mà ngay cả hắn cũng không thể phỏng đoán.

- Sư tôn, ngài không tiếc phải trả một cái đắt để thi triển “Tử Vong Thông Thiên Kiều”, rốt cuộc là vì truy tung cái gì? Chúng ta ra ngoài là để chấp hành nhiệm vụ nào?

Thanh niên sáng ngời dò hỏi.

Lời này vừa nói ra, đám khí tức cường đại trên sân, đều lộ vẻ hiếu kỳ, chờ đợi chân tướng.

- Chắc chắn, chẳng lẽ lại muốn đi hủy diệt một Tông phái Nhị Tinh nào đó? Hay là đi xâm chiếm Bí Cảnh Thượng Cổ truyền thừa.

Mọi người đều suy đoán, không khỏi xôn xao.

- Nhân vật lần này, rất đặc thù. Các người phải bắt sống một người, ít nhất phải lưu lại toàn thân.

Tử Vong Đại Đế đáp.

Bắt sống một người?

Bốn đại Tử Linh Vương hai mặt nhìn nhau.

Là hạng người gì mà cần phải dùng đến cả bốn đại Tử Linh Vương?

- Bởi vì ta thi triển “Tử Vong Thông Thiên Kiêu” trên phạm vi siêu lớn, cần phải ngủ say vài năm để khôi phục tâm hồn Đồng lực, cho nên mới để các người ra tay. Mà kẻ này, vô cùng đặc thù, có tiềm lực vô hạn, các người tuyệt đối không được khinh suất...

Tử Vong Đại Đế dặn dò, đồng thời cũng giải thích ọi người.

- Xin hỏi sư tôn, người đó ở đâu?

Thanh niên sáng ngời dò hỏi.

- Đây chính là vấn đề khó khăn nhất, người đó đi khắp nơi tránh né, cũng may hắn vẫn lộ ra sơ hở. Cách đây không lâu, vì sư phát động “Tử Vong Thông Thiên Kiêu”, đã xác định được phạm vi đại khái của hắn.

Tử Vong Đại Đế nói đến đây, khẽ vung tay một cái.

Ồ...ô...ô...n...g!

Trên khoảng không của đại diện u ám, rất nhanh xuất hiện một tấm địa đồ “Thương Hải” to lớn.

Toàn bộ Thương Hải, những địa vực chủ yếu đều lấy ba đại thế lực lớn là “Linh Vực Thánh Địa” làm trung tâm.

- Chân Vũ Thánh Địa, Phù Mộng Thánh Địa, Vạn Sâm Thánh Địa...

Ánh mắt thanh niên sáng ngời đảo qua ba đại Linh Vực Thánh Địa, không khỏi lộ ra một tia kính ngưỡng và chờ mong.

Ba đại Linh Vực Thánh Địa này, nghe nói là ba Thánh Địa duy nhất trong Thương Hải, có thể sinh ra “Tông phái Tam Tinh”.

Cho dù là Tử Vong Đại Đế, cũng có chút kính ý đối với ba đại Linh Vực Thánh Địa.

- Phạm vi điều tra của các người, ở ngay tại “Chân Vũ Thánh Địa”, trong phạm vi mười mấy Vực tại mảnh Hư Không Hải hướng Đông Nam.

Tử Vong Đại Đế chỉ vào hình ảnh trên bản đồ, đó là một khối khu vực rất nhỏ.

Phạm vi mười mấy Quần Đảo vực, còn chưa tới 1% địa vực Thương Hải.

Dù vậy.

Thanh niên sáng ngời và bốn đại Tử Linh Vương cũng khẽ nhíu mày.

Phạm vi từng Quần Đảo vực này đều vô cùng khổng lồ, ngoại trừ một vài Đảo vực trọng yếu ra, còn có rất nhiều Vực Nội cỡ nhỏ như “Bát Hoang Sơn”.

Hơn nữa.

Lục địa thoát nhìn thì khổng lồ, nhưng chẳng qua chỉ là hạt mè trong Hải Vực mà thôi.

Hư Không Hải này vô cùng rộng lớn mênh mông, khoảng cách giữa Vực với Vực cực kỳ xa xôi, khoảng cách giữa Quần Đảo vực và Quần Đảo vực, lại càng xa hơn.

Mười mấy cái Quần Đảo vực, chính là một khu vực cực kỳ rộng lớn.

Bởi vậy có thể thấy được, vừa rồi Tử Vong Đại Đế thi triển bí thuật siêu phạm vi, xác định vị trí đại khái của Triệu Phong tại Thương Hải to lớn, độ khó có thể nói là không tưởng.

- Phạm vi rất lớn.

Tử Vong Đại Đế cũng không phủ nhận, thoáng dừng lại một chút rồi nói:

- Chẳng qua, trên người các người, đều có Tử vong lệnh bài đặc thù. Mặc dù khí tức ý chí tử vong trên thân người đó được che giấu rất kỹ, nhưng trong phạm vi nhất định, các người đều có thể cảm ứng được phương vị của hắn.

Thì ra là thế.

Mọi người chợt bừng tỉnh.

Bằng vào Tử vong lệnh bài, trong một phạm vi nhất định, có thể cảm ứng được sự tồn tại của “mục tiêu”, như vậy thì độ khó cũng giảm đi gấp trăm lần rồi.

Ít nhất cũng không phải là mấy chục người mò kim đáy biển trong Hư Không Hải vô tận.

Tử Vong Đại Đế lại nói thêm một vài vấn đề, cuối cùng dứt khoát phát lệnh.

Ầm...

Cổ điện u ám tĩnh mịch, đóng chặt cửa lại.

Vụt vụt vụt...

Bốn đại Tử Linh Vương, dẫn đầu đám Tử Vệ, phá không bay ra khỏi vực sâu tử vong.

Trong đám người còn có thanh niên sáng ngời và nữ hài đồng trắng bệnh.

Bốn đại Tử Linh Vương đều cảm thấy khó hiểu, tại sao Tử Vong Đại Đế lại phái một nữ hài không hề có chút chiến lực nào theo giúp đám người mình.

- Chỉ có lực lượng của truyền thừa Mâu Thần, mới có thể đối phó với Mâu Thần.

Khoảnh khắc cuối cùng khi đại môn của cổ điện đóng lại, chợt lộ ra vòng xoáy Đồng quang đen kịt của Tử Vong Đại Đế.

572. Chương 574: Lại Dò Xét Mộng Cảnh Thái Cổ

Hư Không Hải, biên giới Quần Đảo vực Thiên Lô.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên, bay tốc độ cao trong hải dương Hư Không Hải, càng ngày càng kéo giãn khoảng cách với Bát Hoang Sơn.

Trong phòng thuyền trưởng.

Thịch thịch thịch thịch...

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trong một khoảnh khắc nào đó, mắt trái chợt liên tiếp nhảy lên cảnh báo.

Sâu trong tâm hồn, tia khí tức ý chí “Tử Vong Chi Mâu” vô hình vô chất, sinh ra lực cảm ứng mãnh liệt, giống như tro tàn lại cháy, dị thường sinh động.

Trong cõi u minh, linh hồn Triệu Phong rõ ràng cảm nhận được một luồng cảm giác nguy cơ áp bách, càng lúc càng mãnh liệt.

Đối với kết quả này, trong lòng Triệu Phong cũng thâm than khổ.

Nếu không phải hắn vận dụng huyết mạch đồng tử, thì triển “Hư Không Đồng Trảm”, cũng sẽ không khiến cho Tử Vong Đại Đế ở nơi xa xôi, chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi, tăng cường lực cảm ứng.

Có thể lường trước.

Tử Vong Đại Đế nhất định đã hành động, tiến hành truy tung Triệu Phong.

Nhưng Triệu Phong cũng không hề hối hận.

Lúc đối mặt với Đại Đan Nguyên như Hồ Tác Vương, nếu không sử dụng huyết mạch đồng tử, thi triển Đồng thuật mạnh nhất, e rằng hắc và Khô Lâu đường chủ, ngay cả một kích cũng không chịu nổi.

- Khô Lâu đường chủ.

Một tia ý thức tâm thần của Triệu Phong, rót vào trong Vạn Quỷ Châu, quan sát thương thế của “Khô Lâu đường chủ”.

Khung xương của Khô Lâu đường chủ, có vài chỗ bị bể gãy, vết rạn nứt khắp toàn thân.

- May mắn là chủ nhân kịp thời ra tay, ta chịu đựng phần lớn là ngoại thương, không hề tổn hại đến bản nguyên. Bây giờ có Cửu Sát Âm Cốt Thử, dung hợp vào trong cơ thể, lại tĩnh dưỡng trong Vạn Quỷ Châu, không quá hai tháng là sẽ khỏi hẳn.

Khô Lâu đường chủ cảm kích nói.

Triệu Phong thầm gật đầu, may mắn là “Khô Lâu đường chủ” kiên tu nhất mạch Luyện Cốt Quỷ đạo, cốt cách vô cùng cứng rắn, là một tấm “khiên thị” kiên cố.

Nếu như đổi lại là hắc hoặc là Tôn Giả bình thường, căn bản sẽ không kiên trì được nửa nhịp hô hấp như Khô Lâu đường chủ.

Chớp mắt, đã hai ba tháng trôi qua.

Tuyệt đại đa số thời gian của Triệu Phong, đều ở trong phòng thuyền trưởng tham ngộ tu luyện.

Đây cũng là một trong những tiện ích của “thuyền Hư Không Hải”.

Trong hành trình dài đằng đẵng này, có thể dùng nhiều thời gian hơn tại phương diện tu hành.

- Chỉ Thủy, chúng ta đã đến đâu rồi?

Thanh âm của Triệu Phong, bỗng dưng vang lên trong đầu Lâu Lan Chỉ Thủy.

- Thuyền trưởng.

Lâu Lan Chỉ Thủy liền vội vàng đứng lên, thi lễ một cái về phía phòng thuyền trưởng.

Trong thuyền Hư Không Hải này, thuyền trưởng chính là lãnh tụ cao nhất.

Hơn nữa, từ mấy tháng trước, Triệu Phong đã đánh trọng thương Hồ Tác Vương, đoàn thuyền viên cho đến bây giờ vẫn còn kính ngưỡng và tò mò đối với vị thuyền trưởng này.

- Chúng ta trước mắt ở vị trí nào?

Triệu Phong dò hỏi.

Mấy tháng này, phần lớn thời gian của hắc, đều đặt tại việc tu luyện, cũng không chú ý đến ngoại giới nhiều lắm.

- Hồi chủ nhân, chúng ta vừa mới tiến vào biên giới của “Quần Đảo vực Thiên Lưu”.

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

- Chỉ mới tiến vào khu vực biên giới?

Triệu Phong nhíu mày.

Hai ba tháng mới thoát ly được Quần Đảo vực Thiên Lô, tiến vào Quần Đảo vực Thiên Lưu, tốc độ này quả thật còn chậm hơn so với dự đoán rất nhiều.

Cứ tiếp tục tốc độ này, hắc muốn vượt qua đám Quần Đảo vực thuộc phạm vi của “Phù Mộng Thánh Địa”, cũng không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào.

Triệu Phong từng nghiên cứu qua địa đồ vùng “Thương Hải”.

Trong phạm vi Thương Hải, có ba đại Linh Vực Thánh Địa, mỗi một Thánh Địa đều là trung tâm của Hư Không Hải.

Vị trí của Triệu Phong hiện nay, đang ở trong Linh Vực Thánh Địa được gọi là “Chân Vũ Thánh Địa”.

Như Đại lục Thanh Hoa thuộc “Quần Đảo vực Cổ Thanh” và ba đại Tông phái của “Quần Đảo vực Thiên Lô”, cùng với “Quần Đảo vực Thiên Lưu” vừa mới tiến vào, đều thuộc phạm vi quản hạt của “Chân Vũ Thánh Địa”.

Theo Triệu Phong được biết.

Phạm vi quản hạt của Chân Vũ Thánh Địa, là một mảnh Hư Không Hải, chỉ riêng loại cỡ như “Quần Đảo vực Thiên Lô”, cũng có đến mấy trăm.

Bởi vậy có thể thấy được, muốn từ một phạm vi Linh Vực Thánh Địa này, bước vào phạm vi của Linh Vực Thánh Địa khác, thì đường xá xa xôi cỡ nào.

- Thuyền trưởng, bởi vì chúng ta lặn ở sâu dưới hải dương, cho nên phi hành chậm hơn so với ở trên vù hải rất nhiều. Tốc độ giữa hai bên, có thể chênh lệch gấp mười lần. Nhất là trong hải dương này, thường xuyên gặp phải một số quần cư sinh vật biển, thuyền Hư Không Hải đều phải tìm cách lách qua. Dọc đường, thuyền Hư Không Hải còn gặp phải rất nhiều lần công kích.

Lâu Lan Chỉ Thủy giải thích.

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi thoáng chìm vào suy tư.

Thuyền Hư Không Hải lặn ở dưới đáy hải dương, lực cản tương đối lớn, hơn nữa còn thường xuyên phải đi vòng.

Còn may “thuyền Lam Lô Hải Thiên” là thuyền Hư Không Hải truyền kỳ tại Bát Hoang Sơn, lực phòng ngự không tầm thường, có thể trong thời gian ngắn, chống cự được công kích của Tôn Giả bình thường, ngoài ra còn có tính ngự trang rất mạnh.

Nhưng dù vậy, nếu thuyền Lam Lô Hải Thiên muốn không kiêng nể gì ngang dọc biển sâu, thì quả thật là không có khả năng.

Trong Hư Không Hải, có rất nhiều sinh vật biển, tồn tại đạt tới cấp độ Tôn Giả, cũng không có gì hiếm lạ.

- Trước mắt, mặt ngoài của thuyền còn hư hao nhỏ, nhưng nếu cứ tiếp tục như vậy, độ hư hại sẽ tăng cao, ảnh hưởng tới việc đi lại, thậm chí cả an toàn của thành viên trên thuyền.

Lâu Lan Chỉ Thủy báo cáo.

- Người có ý kiến gì không?

Triệu Phong không khỏi vuốt vuốt trán, xem ra việc ngao du Hư Không Hải, cũng không phải dễ dàng như trong tưởng tượng.

- Chỉ Thủy đề nghị: Thoát ly biển sâu, tiến vào khu vực vù hải để phi hành. Vù hải ở trên không trung, có lực cản rất nhỏ, tốc độ sẽ tăng mạnh, đồng thời cũng giảm đi tỷ lệ sinh vật biển công kích.

Lâu Lan Chỉ Thủy đề nghị, đồng thời tiến hành phân tích.

Triệu Phong không thừa nhận cũng không được, nàng nói rất có đạo lý.

Thế nhưng.

- Không được.

Triệu Phong lắc đầu phủ quyết.

- Vì sao...

Lâu Lan Chỉ Thủy có chút thất thần, cảm thấy khó hiểu.

Phân tích và đề nghị của nàng, rõ ràng là rất có đạo lý.

Hiện tại, thuyền Hư Không Hải đã tiến vào một Quần Đảo vực khác, uy hiếp đến từ Bát Hoang Sơn và ba đại Tông phái đã nhỏ đi, có lẽ nên tăng tốc, thoát khỏi uy hiếp mới đúng.

- Người không nên hỏi nguyên nhân. Còn về những hư hao của thuyền Hư Không Hải, hãy cố gắng nghĩ cách chữa trị.

Triệu Phong cũng không giải thích.

Nguyên cơ chính thức mà hắn gặp phải, đã không còn là ba đại Tông phái nữa, mà là “Tứ Vong Đại Đế”.

Bởi vì Triệu Phong đã giải trừ cảm ứng với Bồ Cạp biến di, cho nên ba đại Tông phái nói chung hay Tịnh Nguyệt Linh Tông nói riêng, ít nhất đều không thể cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Nhưng bên phía Tứ Vong Đại Đế, lại có chút bất đồng, quá nửa vẫn còn phương pháp tăng cường lực cảm ứng đối với khí tức ý chí Tứ Vong.

- Hải dương hư không này, bản thân có năng lực ngăn cách linh thức giác quan, có thể xem là một tấm “bình phong” tự nhiên.

Triệu Phong cũng có suy nghĩ của mình.

Giữa tốc độ và an toàn, Triệu Phong không hề do dự mà lựa chọn cái thứ hai.

- Khô Lâu đường chủ.

Ý thức tâm thần của Triệu Phong, lại lần nữa rút vào bên trong Vạn Quỷ Châu.

Đã qua hai ba tháng, thương thế của Khô Lâu đường chủ, sớm đã khỏi hẳn, hơn nữa còn nhanh hơn nửa tháng so với dự liệu.

Chẳng những thương thế của Khô Lâu đường chủ khỏi hẳn, mà còn tăng mạnh tiến độ kế hoạch Bách Thi.

- Chủ nhân, kế hoạch Bách Thi, đã hoàn thành được 75% rồi.

Khô Lâu đường chủ vui vẻ nói.

Tin tức này, cũng khiến Triệu Phong có chút mừng rỡ.

75%

Kế hoạch Bách Thi, càng ngày càng tiếp cận viên mãn rồi.

Để nâng cao chất lượng của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, mỗi bộ quỷ thi trớ chú, ít nhất phải đạt tới tu vi Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

Hơn nữa, trải qua việc thôn phệ phần lớn tàn phách tinh khí của Yêu thú, thậm chí là Tôn Giả, oán lực nguyên rửa ẩn chứa trong những bộ quỷ thi này, hoàn toàn đã vượt qua Bách Phần Cấm Địa trước kia.

Bố cục của Bách Phần Cấm Địa lúc trước, chẳng qua là tàn sát hơn 100 cường giả Chân Chủ Cấp, tụ tập lại thành oán lực nguyên rửa.

Mà “Quỷ Thi Trớ Chú đại trận” của Triệu Phong hiện nay, thậm chí còn hấp thu cả tàn phách tinh khí của Tôn Giả, có thể nói là vô cùng xa xỉ.

Dựa theo cách nói của Khô Lâu đường chủ.

Nếu như Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, có thể hấp thu được tàn phách tinh khí của 100 tên cường giả cấp bậc Tôn Giả, uy lực chắc chắn sẽ có bước nhảy vọt.

- Tiếp tục duy trì.

Triệu Phong khẽ gật đầu, thu hồi ý thức tâm thần.

Trong phòng thuyền trưởng.

Triệu Phong nhắm mắt lại, trong hai ba tháng này, việc cảm ngộ tu luyện, vẫn không nhanh không chậm, chỉ hơi tiến bộ.

Nhưng hiện nay.

Tu vi của hần đã tiếp cận Chân Chủ Cấp đỉnh phong, trong thời gian ngắn, khó có thể đạt được đột phá lớn.

Cũng may, Triệu Phong đã từ trong Di tích Tử Thánh, thu hoạch được một lượng lớn tài nguyên trên bảo.

Nếu không, tại khu vực nguyên khí mong manh như Hư Không Hải, e rằng tiến độ tu luyện của hần sẽ càng gian nan hơn.

- Lại đến nơi đó xem sao.

Tâm niệm của Triệu Phong chợt lóe lên.

Vụt...

Ý thức tinh thần của hần, ngay lập tức tiến vào không gian mắt trái.

Trong không gian mắt trái.

Hồ nước Đồng lực màu xanh đậm, đường kính 27 thước, tiến bộ không rõ ràng.

Đồng lực trong hồ nước, tạo thành một vòng xoáy nước vô hình.

Ục ục...

Một vài tia khí tức Thái Cổ nhỏ bé, từ bên trong “vòng xoáy nước thần bí”, mơ hồ thẩm thấu ra.

Triệu Phong thoáng cái trở nên cẩn thận, ý thức tâm thần, hoàn toàn tiến vào bên trong vòng xoáy nước thần bí.

Vụt...

Ý thức của Triệu Phong liền biến thành một màu đen.

Ngay sau đó, cũng giống như lần trước, Triệu Phong tiến vào một loại trạng thái như mộng cảnh.

- Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong đặt mình trong một vùng thiên địa cổ xưa hoang lương cũ kỹ.

Vùng đất này, giống như là nguyên thủy, hoang vu, không hề trải qua bất kỳ tạo hình nào.

Chỉ đứng tại chỗ thôi, nhưng thân thể và linh hồn của Triệu Phong, vẫn hải thừa nhận một luồng áp lực to lớn vô biên.

- Mộng cảnh Thái Cổ này, hoàn toàn bất đồng với không gian hiện thực. Nhưng hết thấy đều rất chân thực, phong cách cổ xưa nguyên thủy...

Triệu Phong thử cảm nhận khí tức thiên địa tại nơi đây.

Trong không gian mắt trái, luồng khí tức Thái Cổ tản mát ra, có lẽ bắt nguồn từ nơi này.

Trong thế giới hoang vu nguyên thủy này, một hạt bụi viên đá, dường như đều ẩn chứa u năng vô cùng.

- Cố chịu đựng.

Mỗi thời mỗi khắc, thân thể và tâm hồn của Triệu Phong, đều phải thừa nhận áp lực vô tận.

Nửa nhịp hô hấp... Một nhịp hô hấp... Hai nhịp hô hấp...

Triệu Phong dùng ý chí kiên cường, điều động cả thân thể, linh hồn, chịu đựng loại áp lực vô cùng tận này.

Hần nhớ rõ.

Lần trước bản thân chỉ có thể kiên trì được ba nhịp hô hấp trong Mộng cảnh Thái Cổ này.

Còn lần này, hần đã chuẩn bị tâm lý, toàn tâm toàn lực chống cự luồng áp lực nguyên thủy, to lớn vô biên này.

- A...

Triệu Phong cảm giác thân thể đau nhức kịch liệt, áp bách tâm linh.

Mỗi một tác cốt cách của hắn, dường như đều phát ra tiếng rắc rắc, mỗi một mảnh huyết nhục, đều phải chịu đựng sự trùng kích của nguyên khí Thái Cổ nguyên thủy của thế giới này.

Thế nhưng.

Triệu Phong càng chống cự, thì áp lực và sự bài xích đến từ thế giới Thái Cổ này, lại càng lúc càng lớn.

Thân thể của hắn, chỉ có duy nhất một thứ không chịu áp bách, đó là “Thần Linh Nhân”.

Thần Linh Nhân và thế giới này, vô cùng hòa hợp, mà lực bài xích của thế giới này đối với nó cũng nhỏ đến mức thấp nhất, khiến Triệu Phong không đến mức trở thành một tồn tại “dị loại”.

Bằng không, cho dù thực lực của hắn có mạnh hơn gấp mười lần đi nữa, e rằng cũng sẽ trực tiếp bạo thể mà chết.

Hai nhịp hô hấp... Ba nhịp hô hấp... Bốn nhịp hô hấp...

Triệu Phong cảm giác thân thể của mình, đang từng bước tiếp cận cực hạn.

Cuối cùng.

Vào thời điểm bốn nhịp hô hấp rưỡi, Triệu Phong rốt cuộc đã không chống đỡ được nữa.

Ọc...

Triệu Phong phun ra một búng máu, ý thức trở thành một màu đen.

Phù...

Khoảnh khắc trước khi biến mất, Triệu Phong cố gắng hít vào một hơi “khí tức” Thái Cổ nguyên thủy ở nơi này.

Một khắc sau.

Sâu trong hải dương hư không, trong phòng thuyền trưởng.

Vụt...

Triệu Phong mở to mắt, chùi đi vết máu bên khóe miệng.

Tổn thương trong “Mộng cảnh Thái Cổ” và không gian hiện thực, hoàn toàn đồng bộ.

Lần đầu tiên tiến vào, Triệu Phong đã được lãnh giáo điều này.

- Hả?

Thân hình Triệu Phong trở về vị trí, đột nhiên cảm giác một luồng “khí tức” Thái Cổ nguyên thủy trong người, đang chậm rãi tan ra.

Thoáng chốc...

Thân thể huyết nhục, tâm hồn của Triệu Phong, đều được một luồng lực lượng nào đó không thể giải thích tẩm bổ.

Ục ục...

Nhất là lực lượng huyết mạch trong cơ thể, khi gặp được luồng “khí tức” này, giống như nắng hạn gặp mưa rào, thỏa thích hấp thu đến no say.

573. Chương 575: Hư Không Hải Kinh

Lúc đầu.

Triệu Phong ở trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, vào thời khắc nguy ngập, đã hít vào một luồng “khí tức”.

Không thể tưởng tượng nổi chính là.

Một tia khí tức Thái Cổ nguyên thủy đó, lại có tác dụng tẩm bổ kỳ diệu thân thể của Triệu Phong.

- Chuyện này... thương hại bên trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, hoàn toàn đồng bộ với hiện thực. Bây giờ ngay cả vật chất trong đó, cũng có thể mang ra sao?

Trong lòng của Triệu Phong vô cùng rung động, tư duy thông thường bị phá vỡ triệt để.

Mộng cảnh Thái Cổ, mặc dù mang đến cảm giác rất chân thực, nhưng dù sao cũng chỉ là ý thức tâm thần của Triệu Phong tiến vào mà thôi.

Trong mắt Triệu Phong, đây có lẽ là một thế giới hư ảo.

Thế nhưng, kết quả nghiệm chứng được, lại khó mà tưởng tượng nổi.

Triệu Phong ý thức được, Mộng cảnh Thái Cổ này, khẳng định không phải thế giới tinh thần hư ảo bình thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai Triệu Phong, đôi mắt mèo xoay một vòng, khoanh chân ngồi xuống, không ngờ lại hấp thu một phần khí tức Mộng cảnh Thái Cổ tiết ra.

Dù sao thì khí tức Mộng cảnh Thái Cổ mà Triệu Phong hấp thu được, thân thể cũng không dung nạp hết, cho nên vẫn tràn ra ngoài một ít.

Mà phần khí tức dư tán kia, lại bị Tiểu Tặc Miêu hấp thu.

Meo meo.

Sau khi Tiểu Tặc Miêu hấp thu được một ít khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, chợt lộ vẻ hưng phấn dị thường.

- Luồng khí tức nguyên thủy này, dường như có tác dụng xúc tiến rất lớn.

Triệu Phong nhắm mắt lại, khẽ cảm thụ.

Đầu tiên.

Huyết mạch và thể chất của hắn, đều được gột rửa, thậm chí có dấu hiệu lột xác tiến bộ.

Loại dấu hiệu này, chỉ khi đột phá cấp bậc sinh mệnh, mới có thể cảm nhận được. Ví dụ như từ Thoát Phàm Cảnh đột phá đến Chân Linh Cảnh, cấp độ sinh mệnh sẽ phát sinh biến hóa.

- Thể chất dường như có chút tăng cường, ngay cả huyết mạch cũng có dấu hiệu phản tổ.

Triệu Phong nhẹ nhàng chém ra một quyền, cảm giác lực lượng từ thân thể phát ra, càng thêm ngưng luyện và cường đại.

Rõ ràng nhất, vẫn là lực lượng huyết mạch.

Khí tức của lực lượng huyết mạch, trở nên càng thêm tinh thuần, có xu hướng tiến thêm một bước “Phản tổ”.

Vụt...

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, bên ngoài thân thể nổi lên một tầng gợn sóng thủy lam thâm thúy, trong lúc vận chuyển, lực lượng bộc phát ra càng thêm ngưng luyện.

- Khí tức thời đại Thái Cổ...

“Băng Hoàng Thương” dung nhập trong huyết mạch, chợt rung động nhẹ nhàng, hàn lực Băng Hoàng Thương Cổ bị phong cấm, lại tiến thêm một bước thức tỉnh.

Triệu Phong chợt nghe được một thanh âm vang lên, đoán chừng có lẽ là phát ra từ Khí linh của Thần binh truyền thừa Địa cấp.

Thần binh Địa cấp, trong không gian Phạm Trụ, chính là tồn tại tiếp cận “Thần binh Thiên cấp”, cơ bản đều có một ít linh tính, việc này cũng không có gì kỳ quái.

- Băng Hoàng Thương chính là Thần binh truyền thừa Địa cấp, linh tính vốn có chút không trọn vẹn, bây giờ dường như đã khôi phục không ít.

Triệu Phong cẩn thận cảm giác, phát hiện Băng Hoàng Thương cũng hấp thụ một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

Đủ loại biến hóa, khiến Triệu Phong kinh hỉ ngoài dự liệu.

Đem một tia khí tức từ trong Mộng cảnh Thái Cổ ra ngoài, không ngờ lại phát huy tác dụng lớn như vậy, đều có lợi ích đối với bản thân, Tiểu Tặc Miêu, thậm chí cả Thần binh Địa cấp.

Ba ngày sau...

Thương thể của Triệu Phong lành hẳn, lại lần nữa tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Lần này.

Triệu Phong đã kiên trì được thời gian năm nhịp hô hấp trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thời gian năm nhịp hô hấp này, Triệu Phong đã hấp thu được lượng khí tức Mộng cảnh Thái Cổ gấp đôi trước đây.

Phù...

Triệu Phong dành hết thời gian, dốc toàn lực hấp thu.

Luồng khí tức Thái Cổ nguyên thủy này, bị thân thể huyết nhục hấp thu, cải thiện và cường hóa thể chất, có dấu hiệu sắp lột xác.

Sau khi lực lượng huyết mạch được hấp thu, lại được xúc tiến kích phát, càng trở nên tinh thuần hơn.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu đã ngồi trên vai Triệu Phong từ lâu, nhanh chóng hấp thu khí tức Mộng cảnh Thái Cổ.

- Chân Linh nguyên...

Ánh mắt Triệu Phong sáng lên, cố gắng đem một phần khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, tiến vào Chân Linh nguyên.

Kinh hỉ lại lần nữa xuất hiện.

Sau khi Chân Linh nguyên hấp thu một tia khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, lực lượng Phong Lôi tinh túy mà Triệu Phong tham tu, kể cả khí tức Tử Diệt Phong Lôi hạch tâm, lại tiến thêm một bước ngưng luyện, khí tức càng trở nên tinh khiết hơn, tiếp cận bốn nguyên.

Đương nhiên.

Loại lợi ích tăng trưởng này, đều là tăng trưởng hết sức nhỏ bé, phải cẩn thận chú ý, mới có thể cảm nhận được.

Dù vậy.

Triệu Phong cũng mừng rỡ vạn phần, khí tức Mộng cảnh Thái Cổ này, không ngờ lại có hiệu quả tốt như vậy, khiến thân thể mình lột xác, thậm chí còn xúc tiến tu vi.

Cứ như vậy.

Triệu Phong lại lần thứ ba tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, thời gian hẳn kiên trì, cũng tăng lên tới tám nhịp hô hấp.

Đương nhiên.

Mỗi một lần tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, ở lại càng lâu, thương thể thực tế cũng gia tăng.

Cho nên mỗi lần tiến vào, Triệu Phong đều phải nghỉ dưỡng vài ngày.

Qua lần thứ ba.

Thể chất huyết mạch của Triệu Phong, đều có cường hóa lớn lao.

Hắn cảm thấy bên trong mỗi một tắc máu thịt, đều ẩn chứa khí tức lực lượng thuần túy, bốn nguyên tự nhiên.

Chỉ trong một tháng ngắn ngủi.

Thân thể của Triệu Phong, đã được tẩy luyện lột xác, cường hóa sâu sắc, hoàn toàn không kém gì thể chất của một vài Tôn Giả.

“Chân Linh nguyên” trong cơ thể, khí tức của lực lượng Tử Diệt Phong Lô hạch tâm, lại càng trở nên ngưng luyện, tiếp cận bốn nguyên.

- Cứ tiếp tục xu thế này, không mất bao lâu nữa, ta có thể đột phá Chân Chủ Cấp đỉnh phong rồi.

Triệu Phong chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Khoảng thời gian trước, hắn vài lần tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, lấy được không ít lợi ích.

Hiện hôm nay, khí lực huyết mạch của Triệu Phong có sự lột xác tăng lên nhất định, ngay cả Chân Linh nguyên, lực lượng Tử Diệt Phong Lôi trong cơ thể cũng càng tinh thuần, trở về bản nguyên.

Luận tinh thần ý cảnh, lực lượng linh hồn, Triệu Phong có thể so sánh với Tôn giả.

Cho dù là thể chất, sau vài lần hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể so với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh. Đương nhiên, so với Khô Lâu Đường chủ Cốt đạo luyện thể, vẫn là có sự chênh lệch nhất định.

Dưới tình huống như thế này, Triệu Phong dốc lòng tu luyện, ở cấp bậc Chân Chủ Cấp, tu vi tăng lên sẽ vô cùng nhanh chóng!

Thời gian trôi qua, Triệu Phong cứ mỗi khi cách vài ngày, đều sẽ tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ một lần, hấp thu vài tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ trong đó.

Lúc này, thời gian Triệu Phong kiên trì ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã đạt tới chín hơi thở!

Thời gian chín hơi thở, đây đã là cực hạn của Triệu Phong ở giai đoạn hiện tại.

Mỗi một lần phản hồi hiện thực, Triệu Phong đều sẽ dốc hết toàn lực hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ngồi ở trên vai hắn, đem những tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại, một tia không dư thừa đều bị hắn hấp thu sạch sẽ.

Triệu Phong thật không biết, nếu như không phải bởi vì có Tiểu Tặc Miêu tồn tại, những tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn sót lại kia, nếu như là tiết lộ ra ngoài, có khả năng kinh động đến Hải Kinh Vương ở xa xa.

Mà Tiểu Tặc Miêu, mỗi một lần cũng đều có thể đem khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, hấp thu sạch sẽ, một tia không dư thừa.

Mỗi khi hấp thu thêm một tia, huyết mạch ở sâu trong cơ thể Tiểu Tặc Miêu, đều mơ hồ dị động.

Nhưng mà thân thể huyết mạch của Tiểu Tặc Miêu thập phần đặc thù, sinh trưởng cực kỳ chậm rãi, ngay cả Triệu Phong cũng nhìn không thấu.

Rốt cuộc, sau một tháng khổ tu, trong hải thuyền bốc lên một luồng khí tức chấn động mơ hồ.

- Chân Chủ Cấp đỉnh phong, thành công rồi!

Triệu Phong chế trụ khí tức trong Chân Linh nguyên.

Lúc này, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong, bất luận chất lượng hay là số lượng dự trữ, đều đã khai phá đến một cái cực hạn.

Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đã là cấp bậc cực hạn trong Chân Linh Tam Cảnh Thiên rồi.

- Thuyền trưởng tấn chức rồi?

Đám thuyền viên trong hải thuyền đều sản sinh ra một tia cảm ứng.

Cũng may, bản thân Thuyền Lam Lôi Hải Thiên có năng lực ngăn cách cảm quan nhất định, đầu Cự Hải Kinh kia ngủ thật sự rất say, không nhận thấy được mấy tiểu bất điểm cái này dị động!

- Chân Chủ Cấp đỉnh phong, đây chỉ là bước đầu tiên!

Triệu Phong không đình chỉ tu luyện, vẫn tiếp tục tiến cấp.

Trong một tháng gần đây, hắn năm sáu lần tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, khí lực huyết mạch lại có sự lột xác nhất định.

Cho dù là chỉ mới vừa tấn chức Chân Chủ Cấp đỉnh phong, căn cơ cảnh giới của hắn cũng thập phần củng cố.

Cảnh giới, linh hồn, khí lực, đều là cấp bậc Tôn giả.

Các loại nhân tố này, đều thôi thúc Triệu Phong tu luyện tiến cấp!

Cho dù là duy nhất khuyết thiếu nguyên khí thiên địa, Triệu Phong ở trong giới chỉ cổ thiết, đã sớm chuẩn bị đại lượng tinh thạch, thậm chí thiên tài địa bảo Phong Lô thuộc tính. Cho nên, Triệu Phong đối với nguyên khí thiên địa, hoàn toàn không thiếu.

Rồi sau đó nửa tháng, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong, càng trở nên cô đặc lại, Phong Lô tinh túy thâm thanh sắc bị càng nhiều tử sắc Phong Lô thay thế.

Hơn nữa, Chân Linh nguyên trạng thái dịch kia, bắt đầu hướng trạng thái cố định hóa mà dần chuyển hóa.

Mất thấy Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong càng ngày càng đặc kẹo lại, bắt đầu hướng Nguyên Đan chuyển hoá.

Cái gọi là Nguyên Đan, chính là lực lượng trung tâm trong cơ thể Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, đem ý cảnh dựng dựng tu luyện ra lực lượng tinh tú, hội tụ lại trong đó.

Đạt tới Đan Nguyên Cảnh, chân lực trong cơ thể đã chuyển hóa tăng lên thành chân nguyên.

Bất luận là Nguyên Đan, hay là chân nguyên, trình tự cấp bậc cũng đều cao hơn Chân Linh nguyên cùng chân lực.

Đương nhiên, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, chính là có được Nửa bước Chân Nguyên.

oOo

Thoáng chớp mắt, lại là nửa tháng trôi qua.

Trong cơ thể Triệu Phong đã sản sinh ra một tia Nửa bước Chân Nguyên!

Nửa bước Chân Nguyên kia, là một chùm Phong Lô tinh khí tử sắc nhàn nhạt, bộ phận tử sắc chiếm cứ đại bộ phận, còn lại một ít bộ phận là thâm thanh sắc.

- Chúc mừng chủ nhân, đã bước vào cánh cửa Nửa bước Đan Nguyên Cảnh!

Thanh âm Khô Lâu Đường chủ truyền đến.

Ngắn ngủi thời gian nửa tháng, Triệu Phong nhất cử vượt qua Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, tu vi tiến bộ có thể nói là thần tốc.

Nếu như ngoại nhân nghe thấy được điều này, có lẽ sẽ nghĩ thấy kinh thế hãi tục.

Nhưng chỉ có Khô Lâu Đường chủ mới biết, đây chính là kết quả hậu tích bạc phát.

Tinh thần ý cảnh, linh hồn lực lượng, khí lực huyết mạch của Triệu Phong cũng đều nhất nhất đạt tới cấp bậc Tôn giả.

Thiếu khuyết duy nhất của hắn, chính là tu vi chân lực!

Cho nên, Triệu Phong chỉ cần tiến giai đến Chân Chủ Cấp đỉnh phong, liền có thể trực tiếp đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Sau khi tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, Triệu Phong vẫn còn không có đình chỉ tu luyện.

576. Chương 578: Kế Hoạch Bách Thi Hoàn Thành

Bắt đầu từ Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, chân lực nguyên tuyền trong cơ thể đã dựng dựng ra một tia Nửa bước Chân Nguyên, cũng không ngừng nghỉ hướng cấp bậc chân nguyên rất cao chuyển hóa quá độ.

Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong thập phần cô đặc, giống như tương hồ vậy, thoát ly trạng thái dịch thể do nguyên tuyền hóa ra.

Đến lúc Chân Linh nguyên hoàn toàn cố hóa, ngưng kết thành Nguyên Đan, chính là lúc lực lượng cấp bậc nhất cử nhảy vọt!

Chẳng qua, quá trình chuyển hóa này, là một cái quá trình lâu dài trường kỳ tích lũy.

Để cho Nửa bước Chân Nguyên không ngừng ngưng luyện tăng lên, mỗi khi chiết xuất tinh luyện một phần, đều là lần lượt đột phá sinh linh cực hạn.

Cái này đối với tinh thần ý cảnh, cấp bậc sinh mệnh, đều có yêu cầu tương ứng.

Nếu như cảnh giới tinh thần không đủ, cấp bậc sinh mệnh không đủ, Nửa bước Đan Nguyên chuyển hóa lột xác, cũng sẽ thập phần chậm rãi, thậm chí gặp phải bình cảnh.

Đây cũng là nguyên nhân khiến cho không ít Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đứng lại ở trước cánh cửa này, mấy chục năm cũng khó có thể đột phá.

- Lấy tiến độ hiện tại của ta, nhanh thì một hai năm, chậm thì ba bốn năm, liền có thể tiến cấp Tôn giả Đan Nguyên Cảnh!

Triệu Phong căn cứ tiến độ chuyển hóa Nửa bước Chân Nguyên, đưa ra một cái tốc độ đại khái.

Lý thuyết mà nói, Triệu Phong từ cảnh giới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đến cấp bậc Tôn giả, không có bình cảnh chân chính nào đáng nói.

Bởi vậy, tốc độ tiến giai của hắn đã vượt qua Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường, chỉ có đám người tinh thần ý cảnh cao thâm như Lữ Thiên Nhất, lại đứng ở tông phái Nhị tinh, trên vai người khổng lồ Vương giả Hư Thần Cảnh, mới có thể cùng hắn so sánh mà thôi.

Kế tiếp, Triệu Phong có tình giảm chậm lại tốc độ Nửa bước Chân Nguyên chuyển hóa.

Hắn đem trọng điểm, đặt ở việc lĩnh ngộ.

- Lực lượng nguyên tuyền quá độ, dựng dục thuộc tính áo nghĩa càng mạnh, ngày sau ngưng kết Nguyên Đan lại càng tinh thuần cường đại!

Triệu Phong tôn trọng nội tình cùng căn cơ.

Bởi vì, một khi Chân Linh nguyên chuyển hóa thành Nguyên Đan, chính là một cái lực lượng trung tâm mới mẻ.

Lực lượng trung tâm của mỗi một kẻ tu hành, cũng đều bao hàm lĩnh ngộ lực lượng áo nghĩa bản thân.

Ví dụ như nói, Chân Linh nguyên của Triệu Phong, dung nhập thuộc tính áo nghĩa Tử Diệt Phong Lôi.

Tương ứng, những cường giả khác tham tu loại hình công pháp bất đồng, lĩnh ngộ lực lượng áo nghĩa sẽ có sự chênh lệch.

- Trước khi Nửa bước Chân Nguyên hoàn thành quá độ, trước tiên để lực lượng nguyên tuyền dựng dục ra thuộc tính áo nghĩa càng mạnh hơn!

Tầm mắt của Triệu Phong nhìn ra rất xa.

Dù sao hắn trong thời gian ngắn cũng không có khả năng đột phá Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, trừ phi có ngoại vật cường đại nghịch thiên hỗ trợ.

Một khi đã như thế, hắn lựa chọn đi lộ tuyển tinh binh, thích hợp giảm chậm lại tiến cấp tu vi.

Trong đầu, tâm thần ý thức của Triệu Phong, lại một lần nữa dung nhập không gian ý cảnh truyền thừa của Phong Lôi Cổ Bi, tìm hiểu Tử Diệt Phong Lôi.

Thời gian cực nhanh, chớp mắt lại là thời gian một tháng trôi qua.

Triệu Phong lĩnh ngộ đối với Tử Diệt Phong Lôi lại tiến thêm một tầng, lĩnh ngộ đạt tới hai ba thành.

Trên thực tế, từ ngay lần đầu tiên rời khỏi Di tích Tử Thánh, lúc còn chưa có tấn chức Chân Chủ Cấp, Triệu Phong trọng điểm tu hành, đều là truyền thừa của Phong Lôi Đại Đế.

Lúc này, Chân Linh nguyên trong cơ thể Triệu Phong càng thêm tinh thuần, phiếm động một tia khí tức Tử Diệt Phong Lôi.

Triệu Phong chậm rãi mở lòng bàn tay ra, một chùm tia Tử Diệt Phong Lôi nhanh chóng hình thành một thanh Tử Diệt Chi Nhận, ẩn chứa một tia khí tức hủy diệt thuần túy.

Vụt...

Triệu Phong rất nhanh đem Tử Diệt Chi Nhận thu hồi.

Mặc dù là như thế, mọi người trong thuyền vẫn cảm thấy một luồng lực lượng hủy diệt xuyên thấu tâm hồn, phát ra từ bản năng sinh linh kinh hoàng bất an.

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu, trong lòng cũng đều nhảy dựng lên.

Trong lòng hẩn thẩn than, Triệu Phong sau khi tấn chức Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, không có nóng lòng tích lũy cùng chuyển hóa Nửa bước Chân Nguyên, mà là chú trọng lĩnh ngộ ý cảnh áo nghĩa.

Chỉ có tăng lên lực lượng ý cảnh áo nghĩa, mới có thể trong thời gian ngắn tăng nhanh chiến lực.

- Tử Diệt Chi Nhận này đủ để mang đến cho Tôn giả bình thường uy hiếp trí mạng!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ.

Tử Diệt Phong Lôi của hắn đã lĩnh ngộ hai ba thành, tu vi là Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, theo lý thuyết còn không đủ để có lực sát thương cường đại như vậy.

Thế nhưng còn có một cái nhân tố, khiến cho lực lượng hủy diệt áo nghĩa ẩn chứa trong Tử Diệt Phong Lôi tăng lên thật lớn.

Cái nhân tố kia, chính là khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ!

Hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khiến cho khí tức hủy diệt ẩn chứa trong trung tâm Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong càng tiếp cận bản nguyên hơn.

Chỉ sợ cho dù là Phong Lôi Đại Đế, đồng dạng là Tử Diệt Phong Lôi, cũng không có khả năng ẩn chứa khí tức hủy diệt thuần túy như vậy.

Cho dù trong lúc tu luyện tham ngộ, Triệu Phong cũng không quên cách mấy ngày tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ một lần.

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ đối với Triệu Phong có sự trợ giúp lớn nhất, chính là thể hiện ở chỗ thể phách sinh mệnh cùng lực lượng huyết mạch.

Hiện hôm nay, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, so với lúc ở Di tích Tử Thánh đã tinh thuần cường đại gần như gấp đôi!

Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ còn có thể khiến cho huyết mạch ở một trình độ nhất định có thể phản tổ, càng giống như trạng thái nguyên thủy của huyết mạch thủy tổ này.

Đương nhiên, hiệu quả lợi ích của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ đối với Triệu Phong cũng không phải vĩnh viễn không ngừng.

Đến lúc khí lực huyết mạch của hắn từng bước một cường hóa lộ xác, hiệu quả của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ càng ngày càng nhỏ.

Muốn duy trì, tăng cường hiệu quả, chỉ có cách gia tăng số lượng, hấp thu càng nhiều khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Khô Lâu Đường chủ!

Triệu Phong thu liễm khí tức, tâm thần ý thức đầu nhập vào trong Vạn Quỷ Châu.

Hắn chú ý tới tiến độ của Kế hoạch Bách Thi.

- Chủ nhân, Trớ Chú Bách Thi, đã hoàn thành!

Trong thanh âm Khô Lâu Đường chủ mang theo một tia vui vẻ cùng tự hào. Kế hoạch Bách Thi, lúc trước là do hắn bày ra, quá trình luyện chế cũng cơ bản là công lao của hắn.

- Kế hoạch Bách Thi... Thành công rồi?

Triệu Phong khó có thể ngăn chặn sự kinh hỉ trong nội tâm.

Trong Vạn Quỷ Châu, một trăm luồng Trớ Chú Quỷ Thi nhất nhất đặt song song, Quỷ thi oán lực khổng lồ, không thể nghi ngờ đều là quy cách Chân Chủ Cấp đỉnh phong.

- Rốt cuộc thành công rồi!

Triệu Phong thở ra một hơi thật dài.

Vì Kế hoạch Bách Thi, Triệu Phong đã tiêu hao đại lượng tài nguyên, mặc dù đại bộ phận cũng là đến từ Di tích Tử Thánh.

Có thể nói, nếu như không có Bách Phần Cẩm Địa, không có Di tích Tử Thánh, không có Khô Lâu Đường chủ, Kế hoạch Bách Thi cũng không có khả năng hoàn thành.

Kế hoạch Bách Thi hoàn thành, chính là nhờ vào đủ các loại kỳ ngộ!

- Kế hoạch Bách Thi hoàn thành, Quỷ Thi Trớ Chú Đại Trận sẽ trở nên hoàn mỹ, uy lực chắc chắn sẽ bay vọt lên một tầng cấp!

Khô Lâu Đường chủ thân là kẻ luyện chế, so với Triệu Phong còn càng chờ mong hơn nhiều.

Trong Vạn Quỷ Châu, ngoại trừ Trớ Chú Bách Thi, còn có hai bộ Âm Ngân Độc Thi nữa.

Hai bộ Âm Ngân Độc Thi này ở trong Vạn Quỷ Châu ngậy người hồi lâu, cũng đạt được tài nguyên khổng lồ rèn luyện, đã đạt tới cấp bậc Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Có thể dùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ để tăng cường thực lực Quỷ thi hay không?

Trong lòng Triệu Phong đột nhiên nảy sinh ra một cái ý niệm.

Ý niệm này chỉ là chợt lóe rồi biến mất.

Triệu Phong chính mình cũng ngại khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ không đủ dùng, mỗi lần đi vào, thời gian đều không vượt qua mười hơi thở.

oOo

Ba ngày sau, Triệu Phong đang đang bế quan tìm hiểu lực lượng huyết mạch, cùng với đem lực lượng Băng Hoàng Thương dung nhập vào trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Thuyền Lam Lô Hải Thiên đột nhiên sản sinh ra một trận rung động rất nhỏ.

- Chuyện gì xảy ra?

Mọi người trong hải thuyền đều có chút đứng không vững, vội vàng cố định thân hình.

Ục ục ục...

Hư Không Cự Hải Kinh chẳng biết khi nào đã thức tỉnh, bắt đầu chậm rãi ở trong biển sâu bơi đi.

- Thuyền trưởng, Hư Không Hải Kinh ngủ say hơn hai tháng, hẳn là chuẩn bị ra ngoài kiếm ăn rồi!

Lâu Lan Chỉ Thủy nói.

Mọi người trong thuyền, trong mắt lộ ra một tia hy vọng.

- Đại gia hỏa này, rốt cuộc cũng tỉnh rồi!

Triệu Phong như trút đi gánh nặng, trên mặt lộ ra một chút ý cười.

Hắn ở trong cái hoàn cảnh phong bế này tu luyện thời gian dài như vậy, chính là vì đợi giờ phút này.

Quả nhiên không sai!

Dựa theo quy luật bình thường, Hư Không Hải Kinh mỗi khi cách một đoạn thời gian sẽ ra ngoài kiếm ăn.

Nếu như Cự Hải Kinh mãi vẫn luôn đứng ở quần tộc, Triệu Phong cho dù có thực lực cùng thủ đoạn, cũng không dám đem ra sử dụng.

Trong quần tộc, hải kinh trưởng thành số lượng trên một trăm, cũng có Hải Kinh Vương cấp bậc Hư Thần Cảnh.

Dám ở trong hoàn cảnh này mà động thủ, không khác nào là muốn chết sớm một chút!

- Lần này Hư Không Hải Kinh ra ngoài kiếm ăn, chính là cơ hội cuối cùng của chúng ta!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Hư Không Hải Kinh mỗi lần ra ngoài kiếm ăn xong, đều sẽ trở về ngủ say một đoạn thời gian.

Mà Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hiển nhiên không kiên trì đến được lần Hư Không Hải Kinh ra ngoài kiếm ăn tiếp theo nữa.

Ừc ừc ừc...

Hư Không Cự Hải Kinh ở trong biển sâu, hoành hành khắp nơi, không chút cố kỵ.

Luận thể tích, đầu Cự Hải Kinh này dài đến gần mười dặm, là sinh vật khổng lồ hiếm thấy trong Hư Không Hải Dương.

Đối mặt với cơ hội cuối cùng, Triệu Phong nhất định là toàn lực ứng phó, thậm chí ngẫu nhiên triệt hồi sự che chắn đối với Thần Linh Nhân, nhìn thấu triệt tình huống trong biển sâu.

- Cự Hải Kinh đang thoát ly phạm vi tộc đàn!

Tim Triệu Phong đập nhanh hơn.

Phạm vi tộc đàn Hư Không Cự Hải Kinh sinh tồn tự nhiên không có bao nhiêu sinh vật hải dương, cung cấp thức ăn căn bản là không đủ.

Cho nên, đầu Cự Hải Kinh này nhất thiết phải xuyên qua một quãng đường khá xa, tiến vào Hư Không Hải Vực xa hơn.

Một ngàn dặm... Năm ngàn dặm... Một vạn dặm...

Mất thấy Hư Không Cự Hải Kinh, càng đi càng xa.

Rốt cuộc, thời điểm đạt tới hai vạn dặm, Hư Không Cự Hải Kinh, bắt đầu thôn phệ cần nuốt thức ăn.

- Không sai biệt lắm, có thể động thủ rồi!

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

Vụt...

Bàn tay hắn vung lên, đem Khô Lâu Đường chủ triệu hồi ra.

- Chủ nhân, ngài định phá vỡ như thế nào, có cần bỏ qua mấy tên thuyền viên này hay không!

Khô Lâu Đường chủ đề nghị.

Triệu Phong lắc đầu.

Mạnh mẽ đột phá, quả thật là hạ sách, chiến lược đầu Cự Hải Kinh này, so với đám người Hồ Tác Vương, Bát Hoang Tôn Chủ tuyệt đối mạnh hơn nửa cấp bậc.

Ngay cả Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong cũng uy hiếp không được đại gia hỏa này.

Cho dù từ bỏ Hư Không Hải Thuyền này, hai người mạnh mẽ phá vây cũng không thể cam đoan toàn thân trở ra.

- Nước ấm nấu ếch! Bắt đầu từ nơi này!

Triệu Phong cười ha hả.

Dứt lời, hần thúc giục lực lượng huyết mạch tinh thuần lớn mạnh gấp đôi trong cơ thể, thức tỉnh Thần binh Địa giai Băng Hoàng Thương, truyền đến một chùm tia lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thượng Cổ.

Phành phành...

Quanh thân Triệu Phong bỗng đột nhiên mạnh mẽ xuất hiện một tầng thủy lưu gọn sóng menh mông thâm lam sắc, mang theo Khô Lâu Đường chủ, mở lối ra trên đỉnh chớp thân tàu, đột phá mà đi.

Bốn phía thân thuyền, đều là chất nhầy đáng sợ!

Đan Nguyên Cảnh bình thường, trong hoàn cảnh như thế này cũng kiên trì không được bao nhiêu hơi thở.

Nhưng hai người Triệu Phong, thì lại không giống bình thường.

Khô Lâu Đường chủ tham tu Cốt đạo luyện thể, toàn thân đều là cốt cách, lực phòng ngự, khả năng kháng ăn mòn rất mạnh.

Mà Triệu Phong có được thủy chi huyết mạch, am hiểu phòng ngự trị liệu, thể phách sinh mệnh cũng đạt tới cấp bậc Tôn giả.

Phốc phốc!

Trên đài quan sát, Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ cũng lâm vào trong chất nhầy đáng sợ.

Khô Lâu Đường chủ vừa mới chuẩn bị phát động lực lượng Cửu Sát Âm Cốt Thứ, xuyên thủng một cái thông đạo, đã bị Triệu Phong ngăn trở.

- Dĩ Thủy Hóa Băng!

Triệu Phong dung hợp lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thương trong cơ thể, phát động bí kỹ huyết mạch.

Ô...ô...ô...n...g!

Thoáng chốc, một tầng quang hoa thủy lưu menh mông thâm lam sắc, đã lan tràn đến mấy chục trượng, đem cả Hư Không Hải Thuyền bao vây lại.

Dĩ Thủy Hóa Băng!

Rắc rắc!

Lấy Hư Không Hải Thuyền làm trung tâm, trong phương viên trăm trượng xung quanh, đều có hiện tượng băng ngưng thành tinh.

Đóng băng cả một mảnh lớn!

- Phương pháp tốt!

Khô Lâu Đường chủ không khỏi vỗ án tán dương.

Nếu như lấy thủ đoạn bình thường, rất khó đối kháng loại chất nhầy tiêu hóa có tính ăn mòn siêu cường này.

Thế nhưng, loại chất nhầy tiêu hóa này, cũng chỉ là một loại chất lỏng sền sệt mà thôi.

Một khi băng hóa, lực lượng hoạt tính của loại chất nhầy này sẽ giảm xuống thật lớn.

Lúc này, Triệu Phong phát động bí kỹ huyết mạch, mượn dùng lực lượng băng thủy áo nghĩa Băng Hoàng Thương thức tỉnh, trực tiếp đem chất nhầy trong phương viên trăm trượng toàn bộ đóng băng.

- Bước đầu tiên hoàn thành!

577. Chương 579: Sự Đáng Sợ Của Bách Thi Trớ Chú

- Bước đầu tiên hoàn thành!

Triệu Phong khẽ thở ra một hơi, trong mắt có một chút ý mừng.

Phán đoán của hắn không sai!

Nếu như là lực lượng công kích bình thường, kể cả Tử Diệt Phong Lôi của hắn, lực lượng Tử Âm của Khô Lôu Đường chủ, cũng rất khó làm gì được thứ chất nhầy hải kinh đáng sợ kia.

Nhưng vạn vật trên thế gian đều có tương xung tương khắc, không có thứ gì tuyệt đối vô địch hoàn mỹ.

Giống như Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong vậy, tại một góc độ nhất định bị hình thể khổng lồ của Hư Không Hải Kinh khắc chế.

Tương ứng, chất nhầy của Hư Không Hải Kinh, bị huyết mạch băng thủy của Triệu Phong khắc chế, đông lạnh đóng băng, đánh mất đại bộ phận hoạt tính.

- Còn may trong nửa năm gần đây, lực lượng huyết mạch của ta tinh thuần lớn mạnh gấp đôi, Băng Hoàng Thương thức tỉnh, phát huy hàn lực huyết mạch càng mạnh hơn!

Triệu Phong âm thầm cảm thấy may mắn.

Hết thấy những cái này, đều là nhờ vào khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nếu không, lấy lực lượng huyết mạch vừa mới ly khai Di tích Tử Thánh, Triệu Phong muốn đóng băng chất nhầy hải kinh trong phương viên trăm trượng, sẽ tương đối khó khăn!

Rắc rắc!

Không gian chất nhầy, chất nhầy ở tầng ngoài, một khi tiếp cận tầng băng phong cũng sẽ lâm vào đóng băng, đánh mất hoạt tính.

Trung tâm tầng băng phong, chính là Thuyền Lam Lôi Hải Thiên!

- Thật lạnh a!

Mặc dù chất liệu độ cứng, lực phòng ngự của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên rất mạnh, cũng có trận pháp che chở, nhưng mọi người trong hải thuyền vẫn là bị ảnh hưởng.

Đám người Lô Lan Chỉ Thủy, rung mình một cái, máu huyết như muốn đông lạnh lại.

Mà cái này chỉ là một tia hàn khí nhỏ bé thẩm thấu ra, ngay cả dư âm cũng không phải!

Bởi vậy có thể thấy được, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong lúc này, sau khi vận dụng Băng Hoàng Thương thức tỉnh hàn lực Thương Cổ, uy lực cường đại đến thế nào.

- Chủ nhân, bốn phía đều là băng a!

Khô Lôu Đường chủ kêu khổ một tiếng.

Lấy thể chất đặc thù của hắn, cũng đều có chút không kháng cự nổi, thân thể trở nên cứng ngắc.

- Băng Thủy Chuyển Hoán!

Triệu Phong cười ha hả, thúc giục lực lượng huyết mạch, để một bộ phận bên trong tầng băng phong hóa thành trạng thái băng thủy.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tia lực lượng băng thủy kia lại bị lực lượng huyết mạch của Triệu Phong hấp thu lại.

Rất nhanh, nội tạng của tầng băng phong, đã bị khoét rỗng ra một bộ phận không gian.

Hàn lực đóng băng tầng ngoài ngăn chặn đám chất nhầy tiêu hóa ở trong không gian chất nhầy.

Mà nội tạng bị khoét rỗng kia, thì lại là Hư Không Hải Thuyền, cùng với Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ ở trên đỉnh hải thuyền.

- Phương pháp tốt!

Khô Lâu Đường chủ mơ hồ ý thức được bước tiếp theo của Triệu Phong.

Tầng băng phong bị khoét rỗng một bộ phận, hiện ra một ít không gian, đã có đường sống để thi triển rồi.

- Bước kế tiếp, bày trận!

Triệu Phong lấy một chút lực lượng huyết mạch, duy trì tầng băng phong, để cho Khô Lâu Đường chủ ra tay.

Vụt...

Khô Lâu Đường chủ huy động hắc kỳ, một trăm cỗ Trớ Chú Bách Thi chằng chằng chịt chịt chồng chất ở đỉnh chóp của hải thuyền, hình thành nên trận thế.

Thoáng chốc, một tầng diễm hỏa ám vụ cuộn cuộn phát ra Quỷ thi oán lực kinh thiên đã khuếch tán rộng ra.

Loại diễm hỏa ám vụ kia, cho dù là dính phải một tia nhỏ, cũng có thể uy hiếp đến sinh mệnh của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Thu nạp!

Triệu Phong lập tức lên tiếng.

Hiện nay, Bách Thi Trớ Chú Đại Trận trạng thái toàn thịnh, chân chính hình thành!

Trận này nếu như toàn lực khuếch trương, phạm vi cực lớn, có thể bao phủ phương viên đến năm sáu dặm! Vù!

Khô Lâu Đường chủ điều khiển hắc kỳ, đem phạm vi Bách Thi Trớ Chú Đại Trận khống chế áp súc ở phạm vi mấy chục trượng.

Nếu như không làm vậy, lực lượng Quỷ thi tử âm của Quỷ Thi Đại Trận sẽ phá hư tầng băng phong bên ngoài.

- Dẫn đường cho oán lực trớ chú!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang, lại lên tiếng.

- Được!

Ánh mắt Khô Lâu Đường chủ có chút sáng ngời, Triệu Phong quả nhiên là muốn thông qua loại thủ đoạn vô hình này để đối phó Cự Hải Kinh!

Vù vù!

Trong diễm hỏa ám vụ nồng đậm của Bách Thi Đại Trận hiện ra vô số cánh tay khô lâu trắng bệch do diễm khí hình thành.

Những cánh tay khô lâu trắng bệch máu chảy đầm đìa này đều là hình thái bình thường, mắt thường nhìn không thấy, linh thức cường giả bình thường cũng không dễ dàng cảm giác ra.

- Thật âm lãnh!

Trong Hư Không Hải Thuyền, mọi người đều cảm thấy một trận hàn ý phát ra từ tận linh hồn.

- Đi!

Khô Lâu Đường chủ huy động hắc kỳ, cánh tay khô lâu trắng bệch do lực lượng trớ chú biến ra kia, số lượng gia tăng thành ngàn vạn cái, lan tràn hướng về phía bên trong tạng phủ Hư Không Hải Kinh.

Vi diệu chính là, oán lực trở chú này, chỉ có khuynh hướng phương diện linh hồn, đối với sinh linh mới có tác dụng, đối với bằng tầng phụ cận, không hề ảnh hưởng!

Bá bá!

Cánh tay khô lâu trắng bệch hư vô biến thành ngàn vạn cái, máu chảy đầm đìa, kinh khủng đáng sợ, xuyên qua tầng bằng phong, không ngừng ăn mòn, thôn phệ khí lực huyết nhục của Hư Không Hải Kinh.

- Đây là lực lượng trở chú!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong có thể nhìn thấu triệt đến hình thái oán lực trở chú.

Dưới tình huống bình thường, Quỷ Thi Đại Trận phát động oán lực, lấy Quỷ thi lực cùng oán lực dung hợp, được xưng là Quỷ thi oán lực.

Mà hiện tại, thứ phát động chính là oán lực trở chú thuần túy.

Oán lực trở chú, vô hình vô chất, không phải phương diện tinh thần bình thường, nó chuyên môn nhằm vào ảnh hưởng sinh mệnh thể.

Năm đó ở Thanh Hoa Vực, một ít cường giả Chân Linh Cảnh xâm nhập vào Bách Phần Cẩm Địa, lấy dính phải vài tia lực lượng trở chú, cho dù là kịp lúc phản hồi, cũng sẽ bị trở chú quán thân.

Mà lúc này, Khô Lâu Đường chủ là trực tiếp dẫn đường cho cỗ oán lực trở chú càng khổng lồ hơn này ăn mòn tạng phủ bên trong Cự Hải Kinh.

- A...

Cự Hải Kinh dài đến gần mười dặm, phát ra một trận kêu khê nặng nề hùng hậu, thân hình lay động.

Hiển nhiên, lấy thể phách sinh mệnh khổng lồ của Cự Hải Kinh cũng cảm thấy khó chịu, thế nhưng mà cái tật bệnh kia là từ trong tạng phủ trong cơ thể phát ra, hẳn cũng không thể phản nản gì được.

- Bị lực lượng trở chú quán thân, sinh mệnh tinh khí, thậm chí linh phách đều sẽ không ngừng xói mòn!

Triệu Phong quan sát phương thức công kích của oán lực trở chú.

Một ít cường giả lấy dính phải trở chú, mặc dù không có lập tức chết đi, nhưng thọ nguyên sinh mệnh lực của hắn trong những ngày tháng sau đó, cũng sẽ không ngừng xói mòn!

Cũng chính là nói, lực lượng trở chú này hút sinh mệnh lực, có hiệu quả cùng loại với giảm thọ.

Vù vù!

Những cánh tay khô lâu trắng bệch này, sau khi ăn mòn Cự Hải Kinh huyết nhục, có vẻ càng máu chảy đầm đìa, làm cho người ta không rét mà run.

- Khắc khắc... Bách Thi Trở Chú cường đại như thế, trực tiếp ở trong tạng phủ trong cơ thể phát tác, cho dù là cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh cũng kiên trì không được bao lâu!

Khô Lâu Đường chủ cười lạnh một tiếng.

Hai người Triệu Phong đứng ở trên đài quan sát, cũng không dám đụng chạm vào đám oán lực trở chú này.

Ục ục...

Cự Hải Kinh phát ra tiếng gào rống nặng nề kinh hồn, ở trong biển sâu quay cuồng, dẫn phát sóng lớn ngập trời.

Tật bệnh trong cơ thể đang như tằm ăn rỗi tạng phủ yếu hại của nó, không ngừng làm nó suy yếu.

Càng đáng sợ chính là, oán lực trở chú này sẽ ở trên sinh mệnh thể vĩnh viễn không ngừng quán bện lan tràn, rất khó thoát khỏi.

Nửa canh giờ sau...

Cự Hải Kinh vẫn đang giãy dụa quay cuồng, nhưng khí tức bàng đại trên người cùng với mức độ giãy dụa, rõ ràng đang dần dần suy yếu.

- Không hổ là Cự đầu hải dương a, thể phách sinh mệnh ngoan cường như thế. Đối lại là cường giả Đại Đan Nguyên Cảnh, oán lực trở chú ở trong cơ thể bốn phía bùng nổ, sớm đã thân vong rồi!

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Lúc này, oán lực trở chú ở trên thân phát tác, đã làm Cự Hải Kinh lâm vào suy yếu cực độ.

- Tránh đi bộ vị trái tim!

Triệu Phong trầm ngâm nói.

Thông qua Thần Linh Nhân ngắn ngủi nhìn thấu triệt, hắn vẽ ra kết cấu đồ tạng phủ trong cơ thể của Hư Không Hải Kinh, sau đó truyền cho Khô Lâu Đường chủ.

Khô Lâu Đường chủ dẫn đường oán lực trở chú, trọng điểm nhằm vào một ít khí quan trọng yếu, lại duy nhất tránh được trái tim.

- Hải Kinh Tâm Tủy Huyết, chính là thánh huyết trân bảo giá trị cao nhất trên người Hư Không Hải Kinh. Tâm Tủy Huyết này, gột rửa toàn thân có công hiệu thoát thai hoán cốt, thậm chí có thể tăng lên cấp bậc sinh mệnh...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn còn nhớ thương Hải Kinh Tâm Tủy Huyết quý giá nhất trên thân Cự Hải Kinh.

Phải biết rằng, thực lực đầu Cự Hải Kinh này mạnh mẽ, vượt qua Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, cấp bậc sinh mệnh gần với Vương giả Hư Thần Cảnh.

Vù vù!

Trong cơ thể Cự Hải Kinh, oán lực trở chú trong lúc vô thanh vô tức không ngừng ăn mòn tinh khí linh phách của nó.

Triệu Phong thậm chí nhận thấy được, bên trong thân thể Cự Hải Kinh đã có chút xu thế héo rũ, sinh mệnh lực cùng linh phách không ngừng xói mòn.

Phành phành phành...

Hư Không Cự Hải Kinh ở trong biển sâu cất lực tê rống giãy dụa, ngẫu nhiên còn trôi lên mặt nước, phiến giang đảo hải.

Tật bệnh phát tác làm Hư Không Cự Hải Kinh lâm vào điên cuồng.

Nửa ngày sau, Hư Không Cự Hải Kinh vẫn còn đang giãy dụa, khí tức tiến thêm một bước suy yếu.

- Chủ nhân, Hư Không Cự Hải Kinh rất khổng lồ, đối làm Tôn giả Đan Nguyên Cảnh bình thường, đã đủ chết mấy chục lần. Nhưng muốn giết chết nó, chỉ sợ còn muốn thời gian mấy ngày!

Khô Lâu Đường chủ nói.

Cặp mày Triệu Phong không khỏi khê nhú lại.

Hắn lo lắng đêm dài lắm mộng, dẫn tới những Hư Không Hải Kinh khác.

Cũng may, đầu Cự Hải Kinh này điên cuồng giãy dụa, linh trí hỗn loạn, đánh mất cảm giác phương hướng.

Trên hư không vụn vỡ.

Vụt...

Một chiếc hải thuyền hơi lam sắc hình thái hải sa từ trong biển sâu xuyên qua, bay đến khu vực này.

- Hư Không Hải Kinh!

- Thật khổng lồ, đây chỉ sợ không phải Hư Không Hải Kinh bình thường!

Trên hải thuyền hiện lên mấy chục đạo thân ảnh.

Những người này, ai nấy khí tức hung lệ, phát ra một cỗ khí tức thị sát. Không hề nghi ngờ, đây là một đám Hải tặc Hư Không.

Kể cầm đầu, là một vị nam tử sát diện toàn thân ngân văn chằng chịt, vẻ mặt kinh nghi bất định, nhìn chăm chú Hư Không Hải Kinh phía dưới.

- Cự Hải Kinh khổng lồ gần mười dặm, đám người chúng ta, cũng không đủ cho nó nhét kẽ răng đâu!

Đám hải tặc này, sợ mạnh hiếp yếu, mà luồng khí tức sinh vật hải dương khổng lồ áp bách kia, đủ để khiến Tôn giả bình thường run sợ.

- Ô? Không đúng! Đầu Hư Không Cự Hải Kinh này, trong cơ thể tựa hồ có tật bệnh gì đó, khí tức đã suy yếu, thậm chí giãy dụa vô lực!

Nam tử sát diện cầm đầu kia, linh thức đảo qua, phát hiện điều dị thường.

Quan sát một lát...

- Lui!

Nam tử sát diện ngân văn đột nhiên hạ lệnh.

Mặc dù hần có tu vi Đan Nguyên Cảnh, thế nhưng đối mặt cự vật hải dương cấp bậc này, căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Lấy thực lực nam tử sát diện, cơ hồ không thể tiếp cận Cự Hải Kinh.

Lạc đà ốm chết vẫn lớn hơn ngựa chiến!

Có lẽ, Hư Không Cự Hải Kinh chỉ cần xoay người đánh một cái, có thể để hải tặc bọn chúng toàn quân chết sạch!

Vụt...

Chiếc Hư Không Hải tặc thuyền này rất nhanh rời xa nơi hỗn loạn.

Phành phành phành...

Hư Không Cự Hải Kinh điên cuồng cất lực giãy dụa, khí tức cũng càng trở nên suy yếu hơn.

Mà buổi chiều, thỉnh thoảng lại có những cường giả đơn độc cùng thương đội đi ngang qua hải vực phụ cận, nhìn thấy Hư Không Cự Hải Kinh, đều là né tránh thật xa.

Mãi đến thời khắc nào đó...

Vụt...

Một luồng đại thể thiên địa khổng lồ phá không thẳng tới, đập vào mặt mà đến, nguyên khí thiên địa như xoáy nước thổi quét.

Răng rắc!

Hư không vụ hải xung quanh dưới cỗ đại uy thế dung hợp tự nhiên vũ trụ này, tầng tầng vỡ nứt dập nát.

Thoáng chốc, một mảnh Hư Không Hải trời quang sáng ngời, thấm đẫm một tầng quang trạch xanh thẫm, hoàn cảnh thiên địa đều bị ảnh hưởng phá vỡ.

- Đại Đan Nguyên Cảnh!

Trong Cự Hải Kinh, Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ, đồng loạt sản sinh ra một tia cảm ứng.

Vài hơi thở qua đi.

Vụt...

Một vị lão giả cổ lão trường sam đen như mực, mang theo một nam một nữ hạ xuống khu vực vù hải sóng biển quay cuồng này.

- Hư Không Cự Hải Kinh!

Trong mắt lão giả mặc sam chột lóe tinh quang, cổ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh trên người, càng cường thịnh hơn.

- Hư Không Hải Kinh!

- Đây là sinh vật Hư Không Hải Dương trong truyền thuyết?

Một nam một nữ kia, ước chừng hai ba mươi tuổi, nam anh tuấn bất phàm, nữ nhu mì động lòng người.

Hai người tuy là hậu bối, lại có được tu vi Chân Chủ Cấp!

- Thật sự là kỳ ngộ ngàn năm khó gặp! Đầu Hư Không Cự Hải Kinh này, cấp bậc sinh mệnh tiếp cận Hư Thần Cảnh, Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường cũng không là đối thủ của hắn. Chẳng qua, nó dường như lâm vào biến cố nào đó, sinh mệnh linh phách đại lượng xói mòn, cực độ suy yếu...

Ánh mắt lão giả mặc sam nhấp nháy nói.

578. Chương 580: Đào Trộm

- Hải Kinh Tâm Tủy Huyết?

Đôi thanh niên nam nữ kia, ánh mắt có chút sáng ngời.

Nhất là thanh niên anh tuấn kia, dường như đã từng nghe nói qua truyền thuyết có liên quan, hưng phấn dị thường nói:

- Nghe nói cái Hải Kinh Tâm Tủy Huyết này, dùng để gột rửa, có công hiệu thoát thai hoá cốt. Đối với thể phách sinh mệnh, tu vi nội tình đều có sự đề thăng tăng vọt!

- Đúng vậy!

Lão giả mặc sam gật đầu nói:

- Loại máu huyết này tác dụng thần diệu, cho dù đối với Tôn giả Đan Nguyên Cảnh, cũng có lợi ích thật lớn. Nếu các ngươi có thể sử dụng loại máu huyết này, xa không dám nói, ít nhất trong vòng hai năm, đảm bảo các ngươi có được thể phách sinh mệnh, nội tình bằng được Nửa bước Đan Nguyên Cảnh. Hơn nữa, tương lai thành tựu Tôn giả căn cơ thâm hậu, xác suất tiến cấp thành công rất cao!

Nghe nói lời ấy, đôi thanh niên nam nữ kia, thần sắc càng kích động hơn.

Hai người bọn họ, tu vi phân biệt là Chân Chủ Cấp tiểu thành, đại thành, lần sau tiến giai, cũng không biết phải bao nhiêu năm nữa, càng nói gì đến Nửa bước Tôn Giả, cùng với Đan Nguyên Cảnh cao không thể với tới.

Có thể nói, cái Hải Kinh Tâm Tủy Huyết này, có được tác dụng cải biến thể chất sinh mệnh, có thể gia tăng thật lớn nội tình sinh mệnh của một người, cùng với tiềm lực bản thân.

Hơn nữa, loại hiệu quả lợi ích này là trường kỳ, không giống một ít Linh đan, thiên tài địa bảo hiệu quả ngắn ngủi, sẽ lưu lại di chứng.

- Huống chi, đầu Hư Không Hải Kinh này, thể phách sinh mệnh không giống bình thường, gần với Hải Kinh Vương trong truyền thuyết!

Lão giả mặc sam lắc đầu nói.

Có thể đoán được, Tâm Tủy Huyết của đầu Hư Không Cự Hải Kinh này có tác dụng còn lớn hơn Hư Không Hải Kinh bình thường rất nhiều.

- Nếu có thể sử dụng loại máu huyết này, nhất định có thể thúc đẩy sinh mệnh thể chất của ta càng tiếp cận Vương giả Hư Thần Cảnh hơn. Mặc dù đối với đột phá Vương giả Hư Thần Cảnh không có tính thôi động máu chốt, nhưng ít ra vẫn khiến cơ sở kiên cố hơn đôi chút!

Trong lòng lão giả mặc sam vô cùng động tâm.

Cơ hội tăng cường sinh mệnh thể chất, ai lại không tâm động?

Chỉ sợ dưới Vương giả Hư Thần Cảnh, không có bao nhiêu người có thể chống lại sự hấp dẫn của Cự Hải Kinh Tâm Tủy Huyết.

- Tam Trưởng lão, ngài có nắm chắc, chém giết đầu Hư Không Cự Hải Kinh này hay không?

Triệu Phong cười khê, thân hình chớp động, liên tục búng tay, diệt sát từng tên từng tên Hải tặc Hư Không phụ cận.

Lấy cấp bậc hiện tại của hắn, tu vi thấp hơn cường giả Đan Nguyên Cảnh, so với con kiến cũng không khác gì, búng tay là hủy diệt.

- Tên tiểu bối này, thực lực thật khủng bố!

Đám hải tặc phụ cận Hư Không Cự Hải Kinh, từng tên từng tên đều bị tàn sát.

Triệu Phong ở trên hải kinh xuyên qua, đám Hải tặc Hư Không này cho dù không tiếp cận hắn, hắn cũng sẽ động thủ chém giết.

Ngắn ngủn chỉ khoảng nửa khắc, đám Hải tặc Hư Không chết trong tay Triệu Phong đã nhiều tới hơn hai mươi người!

Hơn nữa, số lượng này theo thời gian trôi qua còn không ngừng tăng lên.

- Chúng ta hiểu lầm hắn rồi!

Nữ tử nhu mì nhìn thấy Triệu Phong trong lúc giơ tay nhấc chân dễ dàng gạt bỏ từng tên từng tên hải tặc Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhất thời khiếp sợ hổ thẹn.

- Chiến lực thật mạnh! Ở trong Nội Vực chúng ta, thậm chí mấy Đảo vực phụ cận, cũng không có khả năng có thiên tài khủng bố như vậy! Trừ phi là tông phái Nhị tinh...

Thanh niên anh tuấn cũng kinh tâm động phách.

Lấy thực lực của Triệu Phong, đồng dạng có thể liên tục búng tay, diệt sát bọn họ!

Một màn bên này, khiến cho hai vị Đan Nguyên Cảnh bên kia chú ý.

- Nhìn lầm rồi!

Nam tử sát diện cùng nữ tử hắc sa liếc mắt nhìn nhau, đều có một tia kinh dị.

Hiển nhiên hai người không đoán trước được, một tên thiếu niên tiểu bối lại có chiến lực cường hãn như vậy.

Nếu như không ngăn cản, Triệu Phong hoàn toàn có thể giết sạch tất cả các thành viên hải tặc dưới Đan Nguyên Cảnh!

- Đi!

Xú nữ hắc sa vùng tay lên, để Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả đi trợ giúp đám hải tặc bên cạnh hải kinh.

- Ồ?

Triệu Phong đang giết hại đám hải tặc phụ cận Hư Không Hải Kinh, đột nhiên cảm thấy một cỗ âm sát thi khí nồng đậm đánh tới.

Liếc mắt nhìn lại, cỗ Quỷ thi khô lâu toàn thân mặc ngọc kia đang mang theo diễm khí hôi hối, hướng chính mình đánh tới.

Nếu như là trước kia, Triệu Phong có lẽ sẽ ném thử bắt giữ, hàng phục đầu Quỷ thi khô lâu này, dùng Thần Linh Nhân khống chế nó.

Nhưng mà hiện tại, hắn căn bản không dám sử dụng huyết mạch nhân đồng quá mức.

- Tử Diệt Phong Lô Tiên!

Triệu Phong cũng không có tránh lui, trên tay ngưng kết ra một cái Phong Lô tiên liên quang đậm tử sắc, bay múa quanh, Phong Lô oanh tạc, khí tức hủy diệt tàn sát bùng phát.

Phành phành phành...

Tử Diệt Phong Lô Tiên quật ở trên người khô lâu mặc ngọc, trên thân hình khung xương của khô lâu mặc ngọc, liên tục bốc lên từng trận khói đen, oanh lôi nổ vang.

Lực lôi điện đối với Quỷ thi vật, bản thân có sự khắc chế nhất định.

Huống chi Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa lực lượng áo nghĩa hủy diệt, uy lực vượt qua lôi điện bình thường.

Hai người giao phong, Triệu Phong lập tức chiếm được thượng phong!

Tử Diệt Phong Lôi Tiên một vòng lại một vòng công kích, quần lấy đánh vào trên người khô lâu cấp Tôn giả, trên người khô lâu mặc ngọc không ngừng nổ vang bạo liệt, khói đen hôi hổi, liên tục bại lui.

Thời gian mấy hơi thở trôi qua, Triệu Phong áp chế gắt gao khô lâu mặc ngọc, đem hấn đánh cho thê thảm không thôi, phẳng phất có thể nghe được thanh âm tử linh kêu rên.

- Chủ nhân, đó chính là Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả a! Lúc luyện chế đầu khô lâu kia, có dung nhập Huyền Mặc Tinh Cốt thiên địa hiếm thấy, chính là Cốt đạo trân tài cực phẩm...

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ ở xa xa, cũng là một trận thịt đau.

- Huyền Mặc Tinh Cốt?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, loại vật liệu này đối với Khô Lâu Đường chủ là cực kỳ hữu dụng.

Vụt...

Triệu Phong bỗng nhiên thu hồi Tử Diệt Phong Lôi Tiên trong tay, lực lượng Tử Diệt Phong Lôi dung nhập vào trong cơ thể.

- Băng Hoàng Ấn!

Triệu Phong thúc giục lực lượng huyết mạch, trong lòng bàn tay ngưng hiện một đạo quang ấn bằng lam giống như u lam thủy tinh, thể tích bỗng nhiên tăng vọt gấp chục lần, phát ra một cỗ hàn uy băng lãnh Thượng Cổ cực hạn, bao phủ lấy thân thể khô lâu mặc ngọc.

Rắc rắc!

Bên ngoài thân thể khô lâu mặc ngọc nhất thời ngưng kết lên một tầng sương lạnh, thân thể cương hàn, mắt thấy đã bị quang ấn bằng lam kia bao phủ, ngoài mặt có chút xu thế băng tinh hóa.

Chẳng qua, hấn chung quy là Quỷ thi khô lâu cấp Tôn giả, toàn thân dâng trào diễm khí đen như mực, nhằm chống cự lại áo nghĩa băng phong của Băng Hoàng Thượng Cổ.

- Băng Hoàng Thương!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển băng thủy áo nghĩa tinh thuần khổng lồ, mượn dùng lực lượng Băng Hoàng Thương trong cơ thể.

Chỉ một thoáng, uy năng Băng Hoàng Ấn kia tăng vọt lên một cái cấp bậc.

Thân hình khô lâu mặc ngọc bỗng nhiên lâm vào đóng băng, toàn thân băng tinh hóa, bị bao phủ trong một khối thủy tinh u lam giống như một cái phong ấn sáu mặt.

- Chủ nhân, làm tốt lắm!

Khô Lâu Đường chủ ở một bên, mắt thấy tình hình này không khỏi mừng rỡ.

- Mặc Ngọc Khô Lâu Vương của ta! Dừng tay!

Xú nữ hắc sa đang lúc chiến đấu thấy vậy, nhất thời hoảng sợ thất sắc, chột kinh sợ rống to.

Triệu Phong không chút để ý tới nàng, khẽ vung tay lên, một chùm tia thủy ba gợn sóng thâm lam sắc rớt vào trong thủy tinh phong ấn.

- Băng Thủy Chuyển Hoán!

Thủy ba gợn sóng kia hóa thành băng đao sóng gợn, đem khô lâu mặc ngọc chém thành mấy đoạn.

Bởi vì xú nữ hắc sa đang cất lực khổng chế, để cho khô lâu mặc ngọc không ngừng gãy dựa. Mà một khi có vật thể đang gãy dựa, liền rất khó bị bắt đem vào trong không gian trữ vật đạo cụ, đây là một loại quy tắc.

Răng rắc! Răng rắc!

Khô lâu mặc ngọc bị cắt thành mấy đoạn, lại bị Triệu Phong thu vào giới chỉ cổ thiết. Dù sao nhu cầu của Khô Lâu Đường chủ vẫn vẫn chỉ là đám vật liệu Cốt đạo này mà thôi.

- Tiểu bối, ngươi dám hủy tâm huyết trăm năm của ta! Ta sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không xong!

Xú nữ hắc sa cực độ điên cuồng, mất đi lý trí.

Bồi dưỡng một đầu Quỷ thi cấp Tôn giả, đó là chuyện tình gian nan đến thế nào.

Một ít Hải tặc Hư Không gần đó, từng tên từng tên cũng đều trợn tròn mắt.

Trong Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, hai người bọn nữ tử nhu mì cũng đều tâm linh rung động.

- Thiên tài như vậy, cho dù ở Quần Đảo vực Thiên Lưu, trong tông phái Nhị tinh, cũng rất khó tìm ra mấy người!

Nữ tử nhu mì nhìn chăm chú thiếu niên lãnh nghị trên hải kinh, trong vẻ mặt có thêm vài tia ngưỡng mộ.

- Khắc khắc khắc...

Cốt Diễm Cự Nhân do Khô Lâu Đường chủ biến thành kia thừa cơ phát động mãnh công, cốt thủ lực lớn vô cùng, phiếm động một tầng tử âm sát diễm, đem xú nữ hắc sa đã phân tâm đánh bay ra ngoài.

- Ọc...

Xú nữ hắc sa phun ra một búng máu.

Mất đi Mặc Ngọc Khô Lâu Vương, chiến lực của nàng sẽ bị giảm đi hai ba phần.

Lúc này, Khô Lâu Đường chủ dung hợp Cửu Sát Âm Cốt Thứ phát động bí kỹ cường đại, đã bắt đầu áp chế hai đại Tôn giả.

Bùm bùm bùm!

Thân hình Triệu Phong ở trên thân thể Hư Không Cự Hải Kinh liên tục chớp lên.

Tốc độ của hắn cực nhanh, rất nhanh liền chém hết hải tặc trong phương viên hai mươi dặm xung quanh.

Một ít Hải tặc Hư Không còn thừa lại đều bị dọa cho hồn phi phách tán, sớm đã chạy ra hơn trăm dặm.

- Làm sao lại như vậy?

Đoàn trưởng Thiết Giác đang đại chiến trên không trung vụ hải, rốt cuộc biến sắc.

Một một đám nhân mã mà hắn không thèm đặt ở trong mắt, thế nhưng có được chiến lực kinh người đến như thế!

Khô Lâu Đường chủ, lấy một địch hai, chống lại hai đại Tôn giả!

Gã thiếu niên kia, nhẹ nhàng bình thủ, tàn sát các thành viên hải tặc, đóng băng, chém giết khô lâu mặc ngọc cấp Tôn giả!

- Đến lúc kết thúc rồi!

Triệu Phong nhìn phụ cận chung quanh, đã không có một cái thân ảnh hải tặc nào nữa.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Sau lưng Triệu Phong bỗng nhiên ngưng kết ra một đôi Phong Lôi quang dực đậm tử sắc, bốn phía dâng lên Phong Lôi cương phong kinh người.

- Phong Lôi Chi Dực!

Trong chớp mắt, Triệu Phong lấy tốc độ kinh người, nghịch chuyển trở lại phụ cận Thuyền Lam Lô Hải Thiên.

Vù!

Phụ cận Thuyền Lam Lô Hải Thiên, Phong Lô cương phong mạnh mẽ dẫn động xoáy nước Phong Lô nguyên khí cả một phương thiên địa, nghiêm nhiên là ý cảnh cường đại cấp Tôn giả!

Đùng!

Một đôi Phong Lô quang rực dài đến mấy trượng vờn quanh khí tức Tử Diệt Phong Lô cường đại, buông xuống trên đỉnh đầu mọi người.

- A?

Hai đại Thủ lĩnh hải tặc đang lúc chiến đấu, cùng với bốn người nữ tử nhu mì trong hải thuyền, trong lòng đều run lên, không kịp phản ứng.

- Tử Diệt Chi Nhận!

Trong lòng bàn tay Triệu Phong ngưng kết ra một thanh quang nhận đậm tử sắc mỏng như cánh ve, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn Tử Diệt Phong Lô trong suốt, khí tức hủy diệt ngưng luyện phun ra nuốt vào.

Xuy!

Tử Diệt Chi Nhận kia ngay khi Triệu Phong nghịch chuyển trở về, đã ngưng kết thành công, sức lực mà phát!

Phốc xuy!

Tử Diệt Chi Nhận từ một bên, chém thẳng lên sau gáy xú nữ hắc sa.

- A!

Xú nữ hắc sa kêu thảm một tiếng, thần tình kinh khủng mờ mịt.

Mới vừa không lâu, nàng thừa nhận trọng kích của Khô Lô Đường chủ, hộc máu bị thương, còn chưa ổn định tâm tư.

Nhưng mà, đến lúc Triệu Phong mang theo Phong Lô Chi Dực nghịch chuyển mà đến khi, công kích của hắn cũng đã hoàn thành.

Phốc...

Tử Diệt Chi Nhận xuyên thấu tầng diễm quang tử âm trắng bệch bên ngoài thân thể xú nữ hắc sa, sau đó đạo lực lượng cũng ảm đạm tới cực điểm.

Chẳng qua, lực lượng hủy diệt áo nghĩa mà Tử Diệt Chi Nhận ẩn chứa, cũng đã đủ phá hủy sinh cơ trong cơ thể xú nữ hắc sa!

Bùm!

Thi thể xú nữ hắc sa, từ trong hư không rơi xuống vụn hải.

- Đây...

Nam tử sát diện cùng nàng sóng vai tác chiến, không rét mà run, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Tổ hợp hoàn mỹ Phong Lô Chi Dực cùng Tử Diệt Chi Nhận, để Triệu Phong thành công hoàn thành một cái phản kích lôi đình, xuất kỳ bất ý!

581. Chương 583: Nộ Hỏa Của Tôn Chủ

Xú nữ hắc sa chết đi, khiến cho nam tử sát diện một bên kinh hãi thất sắc.

Một màn kinh biến vừa rồi kia, thật sự là quá nhanh rồi!

Ai cũng không đoán trước được, Triệu Phong sẽ lấy tốc độ nhanh như vậy, nghịch chuyển thế cục!

Hơn nữa ở ngay khoảnh khắc Phong Lô Chi Dực hiện thân, Tử Diệt Chi Nhận của Triệu Phong liền đã súc lực chém ra.

Ngay cả Khô Lâu Đường chủ, cũng là một bộ biểu tình không thể tin nổi.

Triệu Phong lời đình nghịch chuyển, chém giết chính là một vị Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ a!

Trên thực tế, lấy bản thân lực công kích của Tử Diệt Chi Nhận, chỉ có thể tạo thành trọng đại uy hiếp đối với Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ mà thôi.

Cho dù đối với Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, cùng loại cấp bậc như Khô Lâu Đường chủ, nam tử sát diện, vẫn có sự uy hiếp nhất định, thế nhưng dưới tình huống có phòng bị, sự uy hiếp kia lại giảm xuống rất lớn.

Nhưng mà đối với Tôn giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, Tử Diệt Chi Nhận giai đoạn hiện tại, sự uy hiếp thập phần hữu hạn.

Sở dĩ Triệu Phong thành công, là ở chỗ hai đại bí kỹ Tử Diệt Chi Nhận cùng Phong Lô Chi Dực tổ hợp lại, cộng thêm hiệu quả xuất kỳ bất ý.

Đầu tiên, trong quá trình nghịch chuyển mà đến, Tử Diệt Chi Nhận của Triệu Phong, uy lực đã súc tích tới cực điểm.

Triệu Phong tham tu Tử Diệt Phong Lô, mặc dù chỉ mới lĩnh ngộ hai ba thành, nhưng bởi vì dung hợp với khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, khí tức lực lượng hủy diệt ẩn chứa bên trong, độ tinh khiết bản nguyên của nó đã vượt qua Phong Lô Đại Đế năm xưa rất nhiều.

Tiếp theo, Phong Lô Chi Dực có hiệu quả tăng phúc phong lô ý cảnh nhất định.

Dưới sự gia trì của Phong Lô Chi Dực, tốc độ công kích nghịch chuyển mà đến của Triệu Phong cũng nhanh đến kinh người.

Xú nữ hắc sa chết, có một nửa nguyên nhân là ở chỗ sơ xảy, cộng thêm lúc trước bởi vì tổn thất khô lâu mặc ngọc, nỗi lòng không xong, đã bị Khô Lâu Đường chủ đánh cho bị thương.

Thiên không vụ hải, chiến đấu giữa hai vị cấp Tôn chủ vẫn đang không ngừng va chạm nổ tung, kinh hồn động phách.

- Như thế nào lại...

Thế cục bên dưới biến hóa, lại làm Đoàn trưởng Thiết Giác biến sắc.

Đoàn trưởng Thiết Giác dám cường thế bức bách lão giả mặc sam, ưu thế lớn nhất của hắn là chỗ dưới tay hắn có một đám thủ hạ chiến lực cường đại.

Mà hiện tại, cái ưu thế này đang bị Triệu Phong nhanh chóng làm tan rã đi.

- Ha ha ha... Quả nhiên ta không nhìn lầm tiểu tử kia!

Lão giả mặc sam Tam Trưởng lão Càn Vân Các, hồng quang đầy mặt, trong lúc cười to sảng khoái, ra tay càng cường ngạnh hơn, tiến thêm một bước phản chế Đoàn trưởng Thiết Giác.

Hắn không khỏi cảm thấy may mắn, chính mình thành công rồi!

Trước lúc hợp tác, là bởi vì lão giả mặc sam cảm thấy được Triệu Phong không đơn giản, nhưng hắn không đoán trước được mình sẽ gặp phải kinh hỉ lớn đến như vậy!

Sau khi xú nữ hắc sa chết đi, thế cục bên dưới đã không còn bất ngờ nào nữa!

- Tử Diệt Phong Lô Tiên!

Triệu Phong thúc giục Bán Bộ Chân Nguyên trong cơ thể, trong tay ngưng kết ra một cái phong lô tiên liên quang đậm tử sắc, trong lúc bay múa kéo động một mảnh tử điện tàn phong, phong lô oanh tạc, khí tức hủy diệt tàn sát bừa bãi.

Tử Diệt Phong Lô Tiên từ phía sau quần lấy nam tử sát diện, cùng Khô Lô Đường chủ hình thành thế giáp công.

- Khắc khắc khắc...

Khô Lô Đường chủ ở mặt khác cười lạnh một trận, tăng lớn thể công, đem nam tử sát diện đánh hộc máu lui về phía sau.

Nam tử sát diện hoảng hốt thất thố. Cho dù là đơn đả độc đấu, hắn cũng không phải là đối thủ của Khô Lô Đường chủ. Lúc này có thêm Triệu Phong gia nhập quần bên, rất nhanh đem nam tử sát diện đẩy vào tuyệt cảnh.

Đùng! Đùng!

Tử Diệt Phong Lô Tiên biến ảo thành một tấm phong lô chi vòng kín không kẽ hở, đem nam tử sát diện phong kín bên trong.

Không đến một lát, nam tử sát diện dưới sự giáp công của chủ tớ hai người Triệu Phong, thân thể lâm vào trong phong lô tiên vòng, toàn thân cháy đen, khói xanh ứa ra, lại bị Cốt Diễm Cự Nhân do Khô Lô Đường chủ biến thành chém thành hai đoạn.

- Ha ha... Sảng khoái! Sảng khoái!

Trên thiên không vụ hải, vẻ mặt lão giả mặc sam vui mừng khi kẻ khác gặp họa, cất tiếng cười to.

Sắc mặt Đoàn trưởng Thiết Giác âm trầm, ánh mắt mang theo sát khí lạnh như băng liếc qua hai người Triệu Phong.

Bởi vì có hai người Triệu Phong tồn tại, hắn chẳng những khó có thể mưu đồ Hư Không Cự Hải Kinh, còn bị tổn thất thảm trọng nữa.

Vụt vụt...

Triệu Phong cùng Khô Lô Đường chủ sau khi diệt sát hai đại Tôn giả, không hề lưu lại, tiếp tục sát hướng Đoàn trưởng Thiết Giác trên thiên không vụ hải.

- Muốn chết!

Đoàn trưởng Thiết Giác hừ lạnh một tiếng, ý cảnh uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh biến đổi hoàn cảnh thiên địa.

Chiến đấu cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh, đại thể thiên địa uy năng va chạm, tu vi dưới Tôn giả bình thường tiếp cận đều sẽ tầng tầng bị quản chế.

- Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong trực tiếp tế xuất ra bản thể Băng Hoàng Thương, trong tay hiện ra một thanh băng thương cổ lão, cả vật thể thâm lam sắc, toàn thân thương giống như thủy tinh trong sáng, bắn ra quang mang băng huy mộng huyền.

Lấy lực lượng huyết mạch tinh thuần lớn mạnh gấp đôi trước đây của Triệu Phong hiện tại, chỉ với tu vi Bán Bộ Đan Nguyên Cảnh cũng rất nhẹ nhàng tế xuất ra bản thể Băng Hoàng Thương.

Hơn nữa, Băng Hoàng Thương sau khi hấp thu khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, linh tính khôi phục, lực lượng thức tỉnh.

Phốc phốc phốc...

Băng Hoàng Thương trong lúc chớp động, sản sinh ra từng đạo thương ảnh băng liên giống như u lam thủy tinh, phát ra lực lượng Cẩm kỳ hàn uy Thượng Cổ, hết thấy vật chất Hư Không Hải xung quanh nhanh chóng đều bị băng phong đóng băng.

Phốc phốc phốc!

Kể cả Đoàn trưởng Thiết Giác, chỉ mới va chạm với uy thế dư ba sản sinh ra, cũng bị hàn uy Băng Hoàng Thương Cổ của Băng Hoàng Thương ngưng kết lại. Hắn chỉ đành phải mạnh mẽ cứng rắn đánh tan, đem đám băng tinh đánh thành bột phấn.

Không hề nghi ngờ, lần này sau khi tiến giai bay vọt, chính thể thực lực của Triệu Phong đại tăng, linh tính lực lượng của Băng Hoàng Thương cũng khôi phục thức tỉnh, phát huy ra truyền thừa áo nghĩa Băng Hoàng càng mạnh hơn.

- Đi!

Triệu Phong bấm tay một chút, từng đạo thương ảnh giống như u lam băng liên, sắc bén bá đạo nhằm về phía Đoàn trưởng Thiết Giác, hàn lực Băng Hoàng tăng tăng bạo liệt, đóng băng cả một khu vực.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Khô Lâu Đường chủ khôi phục trạng thái bình thường, Thần binh Địa cấp rời tay mà ra, trong hư không xẹt qua một đạo hư quang ám ngân cốt thứ cự đại, có loại cảm giác đánh vỡ gông xiềng không gian, từ một mặt khác giáp công Đoàn trưởng Thiết Giác.

Hai kiện Thần binh Địa cấp uy lực phi phàm đồng thời trùng kích mà đến, cho dù là Đoàn trưởng Thiết Giác tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng không thể bỏ qua.

Phành phành phành...

Hai luồng lực lượng cường đại của Thần binh Địa cấp, bị quang nhận ám thiết hư không luân chuyển bốn phía xung quanh Đoàn trưởng Thiết Giác tăng tăng đánh tan.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ liên thủ, hắn cũng không đặt ở trong mắt. Nhưng hiện tại, đối thủ chân chính của hắn là lão giả mặc sam Đại Đan Nguyên Cảnh kia.

Băng Hoàng Thương bạo liệt sản sinh ra hàn uy, ở trình độ nhất định sẽ giảm chậm lại tốc độ hành động của hắn.

Cửu Sát Âm Cốt Thứ của Khô Lâu Đường chủ đồng dạng đối với tầng phòng ngự của hắn sản sinh ra lực trùng kích, làm suy yếu đi rất nhiều.

Những sự ảnh hưởng này cũng đều không thể bỏ qua, thậm chí còn mang đến cho Đoàn trưởng Thiết Giác một ít phiền toái, đủ để đánh vỡ sự cân bằng.

- Một kiện Thần binh Địa cấp tiếp cận trung phẩm, một kiện Thần binh truyền thừa Địa cấp...

Trong lòng Đoàn trưởng Thiết Giác cực độ oán giận và không cam lòng.

Bản thân hắn là Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng bất quá chỉ có được một kiện Thần binh Địa cấp, có lẽ còn không bằng Cửu Sát Âm Cốt Thứ của Khô Lâu Đường chủ.

Đồng thời trong lúc này, lão giả mặc sam trong lúc cười dài, thúc giục bí kỹ cường đại, bắt lấy một cái khe hở, công kích điểm yếu nhược của Đoàn trưởng Thiết Giác.

Phành...

Hai đại Tôn chủ ở trong vụ hải mạnh mẽ va chạm, khí lãng khủng bố cùng uy thế thiên địa khiến cho thân hình Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ lay động không chừng.

- Chung quy cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh a...

Hai người Triệu Phong rõ ràng ý thức được sự chênh lệch thực lực cùng Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bịch bịch bịch...

Lần này chống chọi, thân hình Đoàn trưởng Thiết Giác bị đẩy lui, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, ánh mắt oán hận băng lãnh đảo qua hai người Triệu Phong.

Thế công của hai người Triệu Phong một chút cũng sẽ không bởi vì vậy mà có điều lưu tình, thậm chí trở nên càng mãnh liệt hơn.

Bồng oanh! Phốc phốc!

Thế công của ba cường giả Đan Nguyên Cảnh đối với Đoàn trưởng Thiết Giác mãnh liệt, một trận cùng truy mãnh kích.

- Rút lui!

Đoàn trưởng Thiết Giác âm trầm cắn răng, ánh mắt ngoan độc tàn nhẫn, quét về phía hai người Triệu Phong:

- Tiểu bối, đừng để cho ta lần sau gặp được người!

Trong lúc rút lui, Đoàn trưởng Thiết Giác cũng còn yểm trợ Hải tặc đoàn phía dưới rút lui khỏi.

Đám người Triệu Phong vẫn còn đuổi theo ra đến mấy ngàn dặm.

Mặc dù Đoàn trưởng Thiết Giác đã bị thương không nhẹ, nhưng lão giả mặc sam cũng không dám truy cùng giết tận, từ bỏ việc truy kích.

Hắn chủ yếu vẫn là nhớ thương đến giá trị của Hư Không Cự Hải Kinh.

- Làm phiền nhị vị rồi!

Lão giả mặc sam kỳ khai đắc thắng, ý cười rất đậm.

Không bao lâu, ba người phản hồi bên cạnh Cự Hải Kinh.

Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ rơi xuống trên Lam Lôi Hải Thiên Chu.

- Chúng ta thắng rồi?

Nữ tử nhu mì kinh hỉ vui mừng, trong mắt là một mảnh tia sáng kỳ dị, sùng bái hâm mộ nhìn Triệu Phong.

Đánh bại Hải tặc đoàn Thiết Giác, công lao của Triệu Phong không thể chối bỏ, thậm chí còn tạo thành tác dụng cực kỳ quan trọng.

- Tiểu huynh đệ, lần này ít nhiều cũng nhờ có người ra tay. Có yêu cầu gì, có thể đưa ra với lão phu!

Lão giả mặc sam cười ha hả, nói.

Đối với kỳ tài ngút trời giống như Triệu Phong vậy, hắn kinh thán bội phục, đồng thời cũng hiếu kỳ lai lịch của đối phương.

Thiên tài giống như vậy, bối cảnh lai lịch phía sau khẳng định là không tầm thường.

Huống chi, trong tay Triệu Phong cùng Khô Lâu Đường chủ còn có Thần binh Địa cấp không tầm thường nữa.

- Tiền bối nghiêm trọng rồi! Nếu không có tiền bối ra tay, qua thêm vài ngày nữa, e rằng chúng ta cũng sẽ táng thân trong bụng hải kinh rồi!

Về mặt Triệu Phong khiêm tốn, cảm kích nói.

Hắn hoàn toàn không có đưa ra yêu cầu gì, còn chủ động đem Hư Không Cự Hải Kinh giao cho lão giả mặc sam.

- Đầu Hư Không Hải Kinh này, chúng ta không dám đụng tới một phân một hào nào, nguyện lấy ra báo đáp ân tình của tiền bối!

Về mặt Triệu Phong thành khẩn, nói.

Ba người lão giả mặc sam nghe xong, ít nhiều cảm thấy có chút hồ thẹn, một phen chối từ.

Dù sao, trong việc đánh lui Hải tặc đoàn Thiết Giác, Triệu Phong cũng phát huy ra tác dụng cực lớn.

Nhưng thái độ Triệu Phong kiên định, không đụng đến Hư Không Cự Hải Kinh một điểm nào.

- Thiếu niên này, lai lịch khẳng định không đơn giản, hơn phân nửa đến từ tông phái Nhị tinh nào đó, thậm chí có khả năng có quan hệ với thế lực Thánh địa Linh Vực!

Lão giả mặc sam cảm khái, nhìn theo bóng dáng Lam Lôi Hải Thiên Chu đi xa.

- Đáng tiếc thiên tài kinh diễm như vậy, trong cả cuộc đời, cũng khó gặp được người thứ hai!

Trên mặt nữ tử nhu mì mang theo vẻ mất mát, trong lòng sâu kín thở dài.

Ở trong tông môn, nàng căn bản là thiên chi kiêu nữ được mọi người đeo đuổi, thậm chí còn là thiên tài trăm năm mới có một trong đảo vực.

Nhưng mà gã thiếu niên kia, từ đầu tới cuối đều không có liếc mắt nhìn qua nàng lấy một lần.

- Động thủ!

Lão giả mặc sam dẫn dắt đôi thanh niên nam nữ này, bắt đầu mổ xẻ thi thể Cự Hải Kinh.

Bởi vì thi thể Cự Hải Kinh rất khổng lồ, lại vì phòng ngừa đêm dài lắm mộng, ba người đều là trước tiên mổ xẻ những bộ vị có giá trị nhất trên thân thể Cự Hải Kinh.

Một lúc sau, lão giả mặc sam tiến vào chỗ sâu trong cơ thể Cự Hải Kinh.

- A? Như thế nào không nhìn thấy trái tim của Hư Không Hải Kinh!

Lão giả mặc sam nghi hoặc khó hiểu.

Trong cơ thể Cự Hải Kinh, máu chảy thành sông, chính là đến từ một mảnh khu vực băng tầng ngưng kết.

Khu vực băng tầng ngưng kết kia, rõ ràng là có dấu vết đã bị cắt qua.

- Trong này, hẳn là vị trí trái tim a!

Sắc mặt lão giả mặc sam khê biến, trong lòng lộp bộp một tiếng. Một cái dự cảm không tốt nảy sinh trong lòng hắn.

Hắn vung tay lên, thúc giục lực lượng chân nguyên, đem băng tầng phụ cận hòa tan đi.

Trong tầm mắt, khu vực băng tầng bao vây kia phát ra một mảnh ánh sáng, chính là một cái khoảng trống lớn chừng cỡ một tòa cung điện.

Thật rõ ràng, trái tim của đầu hải kinh này, đã bị người ta đào rỗng rồi.

- Chẳng lẽ là...

Trên mặt lão giả mặc sam hiện lên một tầng âm mai.

Khoảnh khắc tiếp theo...

Phốc phốc! Oanh!

Bốn phía chỗ trái tim bị đào rỗng, huyết dịch đột nhiên phun trào, huyết quang ngập trời như sông dài đem ba người bọn lão giả mặc sam bao phủ lại.

Trái tim dù sao cũng là bộ vị trung tâm của cự kinh, là động lực trung tâm vận chuyển huyết dịch. Sau khi băng tầng vỡ tan, huyết dịch trong cơ thể cả cự kinh lan tràn như nước lũ, một ít huyết quản trong cơ thể thậm chí còn sản sinh tạc liệt.

Một lúc sau...

Phốc!

Lão giả mặc sam cả người máu chảy đầm đìa, chặt vật không chịu nổi nhảy ra khỏi cơ thể cự kinh.

- Tiểu tặc tử trời đánh!

Thanh âm thương lãnh nộ hỏa trùng thiên vang vọng trong Hư Không Hải, uy thế khủng bố của Đại Đan Nguyên Cảnh ảnh hưởng hoàn cảnh của cả một phương thiên địa.

582. Chương 584: Hải Kinh Tâm Tủy Huyết

Hư Không Hải...

Thuyền Lam Lô Hải Thiên dùng tốc độ nhanh nhất xuyên qua một hai vạn dặm, sau đó lại nhanh chóng chui vào trong Hư Không Hải Dương.

Triệu Phong hạ đặt mệnh lệnh, để Hải Thiên Chu tận lực lặn xuống biển sâu, hơn nữa còn thoáng chút thay đổi một chút phương hướng di chuyển.

Dưới tình huống không có phương vị và cảm ứng minh xác, muốn ở trong Hư Không Hải vô tận trong tìm một chiếc hải thuyền, chẳng khác nào mò kim đáy biển!

Hướng chi, chiếc Hư Không Hải Thuyền này đã trốn vào trong biển sâu, còn am hiểu nguy trang ẩn nấp nữa.

Trong hải thuyền, Triệu Phong khẽ thở ra một hơi.

- Chủ nhân, chỉ cần bày ra Trớ Chú Bách Thi Trận, chúng ta cũng không cần phải sợ một vị Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh a!

Khô Lâu Đường chủ nói.

Triệu Phong có chút lắc đầu:

- Tận lực ít trêu chọc phiền toái!

Từ lần trước sau khi phát động Hư Không Đồng Trảm, đánh trọng thương Hồ Tác Vương, luồng cảm ứng nguy cơ tử vong ý chí kia đã từng trở nên cường liệt hơn rất nhiều.

Hơn nữa, hắn cũng không muốn cùng Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh chính diện đại chiến, mà là lợi dụng thủ đoạn, nhằm toàn thân trở ra.

Trận giao phong lúc trước, cũng biểu hiện ra rằng, cho dù hai người Triệu Phong và Khô Lâu Đường chủ liên thủ, vẫn có sự chênh lệch rất lớn đối với Đại Đan Nguyên Cảnh.

Cho dù bày ra Trớ Chú Bách Thi Trận, nghĩ muốn chiến bại Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng cần phải hao phí chút tâm tư, thậm chí sẽ có tổn thất không đáng có.

- Khô Lâu Đường chủ, đây là thứ mà ngươi muốn!

Triệu Phong trong lúc phát tay, đem một đồng mảnh vụn xương cốt giống như mặc ngọc giao cho Khô Lâu Đường chủ.

Đám cốt phiến mặc ngọc này chính là cốt cách khung xương của đầu khô lâu mặc ngọc cấp Tôn giả kia.

- Đám cốt phiến này, quả nhiên có dung nhập Huyền Mặc Tinh Cốt, còn có một vài thứ trân tài Quỷ Thi đạo đỉnh cao!

Khô Lâu Đường chủ vui sướng dị thường.

Huyền Mặc Tinh Cốt loại vật liệu Cốt đạo cực phẩm bậc này, đặt ở Thanh Hoa Vực tuyệt khó là tìm ra một hai phiến.

- Đa tạ chủ nhân! Có đám Huyền Mặc Tinh này dung nhập, thân thể luyện cốt của ta chắc chắn sẽ tăng lên một đoạn lớn!

Sau khi Khô Lâu Đường chủ nhận được vật liệu, lập tức tiến hành bế quan.

Hoàn cảnh trong Vạn Quỷ Châu thích hợp vật Quỷ thi, cũng rất thích hợp với kẻ Quỷ thi luyện cốt như hắn.

Giai đoạn hiện tại, Khô Lâu Đường chủ không cần phải luyện chế Quỷ thi, có càng nhiều thời gian để mà tu luyện.

Trong lòng Triệu Phong trầm ngâm, trước mắt Khô Lâu Đường chủ còn ở dưới sự chướng không của chính mình, thực lực cho dù muốn đề thăng một ít cũng là vô phương.

Mà hắn có Mộng Cảnh Thái Cổ tương trợ, cộng thêm tài nguyên khổng lồ mang ra từ trong Di tích Tử Thánh, ở phương diện tu hành không tin sẽ bị Khô Lâu Đường chủ bỏ xa.

Huống chi hiện tại, Triệu Phong lại đạt được Hải Kinh Tâm Tủy Huyết, đối với cấp bậc sinh mệnh, khí lực nội tình, đều có sự đề thăng tăng vọt về chất.

Nửa ngày sau, Triệu Phong chợt cảm thấy một cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh mênh mông từ trong không trung vù hải đảo quét mà qua, dường như đến từ vị Tam Trưởng lão Càn Vân Các kia.

Cách đó ngàn dặm, trong hư không vù hải...

- Đừng để cho ta bắt được tên tặc tử xảo trá kia!

Lão giả mặc sam mang theo hai tên văn bối ở trên Hư Không Hải xuyên qua.

Hai người nữ tử nhu mì, dọc theo đường đi cảm thụ uy thế khủng bố cùng lửa giận ngập trời của Đại Đan Nguyên Cảnh, kinh hãi khiếp vía, không dám phát một lời.

Chẳng qua, lão giả mặc sam cũng tự biết, muốn ở trong Hư Không Hải vô tận không chút mục tiêu mà tìm kiếm một chiếc hải thuyền, thì xác suất cực thấp.

Vụt...

Cỗ khí tức Đại Đan Nguyên Cảnh bàng đại kia, càng đi càng xa.

Biển sâu, trong Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Đám người Triệu Phong không khỏi thảm toát ra một thân mồ hôi lạnh, không nghĩ tới thiếu chút nữa đã bị lão giả mặc sam phát hiện ra rồi.

oOo

Mấy ngày sau, Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại đi xa thêm một đoạn khoảng cách, cũng không có chuyện gì dị thường xảy ra.

Triệu Phong nghĩ thấy không sai biệt lắm, để Thuyền Lam Lôi Hải Thiên lại trở lại trên hư không vù hải, như vậy tốc độ phi hành sẽ nhanh hơn.

- Thuyền trưởng, thuyền Lam Lôi Hải Thiên ở trong cơ thể hải kinh đã bị chất nhầy ăn mòn mấy tháng, không hề ít bộ vị bị tổn hại, tính năng, tốc độ cùng phòng ngự của hải thuyền, cũng không còn được như trước kia!

Lâu Lan Chỉ Thủy đến báo cáo.

Kết quả này cũng là sau khi các thuyền viên bọn Lâu Lan Chỉ Thủy, trải qua kiểm tra toàn diện đưa ra kết luận.

- Không thể tiến hành tu bổ hay sao?

Cặp mày Triệu Phong hơi nhíu lại, phát giác tốc độ phi hành của hải thuyền đã không bằng như trước kia.

Nếu như không tu bổ, trình độ hư hao của hải thuyền sẽ không ngừng mở rộng thêm, tính năng tiến thêm một bước giảm thấp.

- Hư Không Hải Thuyền là một loại khí giới tương đối khổng lồ, liên quan đến Luyện khí, Trận pháp, thậm chí một ít nguyên lý kim loại nữa. Chúng ta cho dù có vật liệu, nhưng muốn tu bổ, cũng vô năng ra sức!

Lâu Lan Chỉ Thủy lắc đầu.

Thuyền viên trên Hải Thiên Chu, có nhiều người trước kia cũng không phải là thuyền viên chuyên môn, trải qua một đoạn thời gian này thích ứng, mới tiếp cận đủ yêu cầu tư cách thuyền viên.

Nhưng nếu bảo bọn họ đi tu bổ Hư Không Hải Thuyền, hiển nhiên có chút quá hà khắc rồi.

- Nhất thiết phải ở trong Đảo vực phụ cận nơi này, hoặc là một ít địa phương tiếp tế tiếp viện vực ngoại, tìm Đại sư Luyện khí tiến hành tu bổ!

Lâu Lan Chỉ Thủy đề nghị.

- Cũng chỉ có thể như thế!

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ, than nhỏ một tiếng.

Mục chuyến đi lần này của hắn là phải đi đến một cái phạm vi Thánh địa Linh Vực khác, đường xá cực kỳ xa xôi. Nếu không có một chiếc hải thuyền tốt một chút tương trợ, chỉ bằng sức người phi hành, vất vả cố sức thì không nói, còn lãng phí đại lượng thời gian tu luyện nữa.

Cho nên, cho dù phải trả một cái giá lớn, chậm trễ một ít thời gian, Triệu Phong cũng nhất định phải đem Thuyền Lam Lôi Hải Thiên tu bổ hoàn hảo trở lại.

- Tốt nhất mượn cơ hội này, có thể tăng lên tính năng tốc độ của Thuyền Lam Lôi Hải Thiên một chút!

Triệu Phong có quyết định.

Như vậy gần nhất, Triệu Phong nhất thiết phải ở phạm vi Quần Đảo vực Thiên Lưu trước tìm một Đảo vực hoặc là trạm trung chuyển cùng loại với Bát Hoang Sơn, tu bổ thăng cấp Hải Thiên Chu.

- Quần Đảo vực Thiên Lưu...

Trong đầu Triệu Phong, hiện lên bản đồ tương quan.

Phạm vi quy mô Quần Đảo vực Thiên Lưu so với Quần Đảo vực Thiên Lô, còn lớn hơn một chút.

Từ trên bản đồ nhìn lại, phụ cận nơi này có ba cái Đảo vực, còn có bảy tám tiểu vực loại nhỏ cùng loại với Bát Hoang Sơn, linh tinh phân bố ở các nơi.

- Ồ... Hư Hải Linh Điện?

Triệu Phong ở trên bản đồ tìm được một cái tồn tại đặc thù, tên là Hư Hải Linh Điện. Dấu hiệu của nó, bất đồng với các Đảo vực cùng tiểu vực loại nhỏ khác.

- Hư Hải Linh Điện? Cái này là cái gì?

Triệu Phong hỏi Lâu Lan Chỉ Thủy.

Kết quả Lâu Lan Chỉ Thủy cũng tỏ vẻ chưa nghe nói qua.

Nhưng không ngờ trong đó có một vị lão thuyền viên, kinh hô một tiếng:

- Hư Hải Linh Điện trong truyền thuyết?

Về chuyện Hư Hải Linh Điện lão thuyền viên kia rất nhanh trần thuật những tin tức tương quan.

Hóa ra, Hư Hải Linh Điện này là một loại giao dịch trường cao cấp trên Hư Không Hải, tương đương với một cái địa phương bổ cấp loại nhỏ.

- Nghe nói, Hư Hải Linh Điện ở trên Hư Không Hải có địa vị siêu nhiên, phía sau màn có Thánh địa Linh Vực bổ vốn chưởng khống. Phóng nhãn khắp hải vực, không chỉ các Hải tặc Hư Không không dám tới mạo phạm, cho dù là các thế lực tông phái Nhất tinh, Nhị tinh, cũng không dám trêu chọc tới...

Những gì lão thuyền viên biết cũng rất có hạn.

- Thánh địa Linh Vực?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, Hư Hải Linh Điện này, tuyệt đối không phải giao dịch trường bình thường.

Cả Thương Hải có tam đại Thánh địa Linh Vực: Chân Vũ Linh Vực, Phù Mộng Linh Vực, Vạn Sâm Linh Vực!

Thánh địa Linh Vực là Thánh Vực tu hành cấp bậc rất cao, siêu thoát Đảo vực bình thường.

Tục truyền rằng, Thánh địa Linh Vực có tồn tại Tông phái Tam tinh rất cao.

Cũng khó trách cái chỗ Hư Hải Linh Điện này có thể ở trong bản đồ do Tàn linh Tử Thánh truyền cho có dấu hiệu đặc thù như vậy.

- Như vậy mục đích tiếp theo của chúng ta, chính là phải đi Hư Hải Linh Điện so đấu vận khí một phen!

Triệu Phong lấy thân phận Thuyền trưởng, xác định phương hướng di chuyển tiếp theo của hải thuyền.

Lấy tốc độ trước mắt, muốn đến Hư Hải Linh Điện, đại khái cần lộ trình hơn mười ngày nữa.

oOo

Trong phòng Thuyền trưởng.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, tâm thần ý thức lại thẩm thấu vào trong trái tim hải kinh trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Trái tim hải kinh này, thời gian bảo tồn càng dài, sinh mệnh hoạt tính sẽ dần dần xói mòn, nhất thiết phải mau chóng hấp thụ Hải Kinh Tâm Tủy Huyết trong đó!

Ánh mắt Triệu Phong chớp động.

Nửa ngày sau, Hải Thiên Chu tiến nhập vào một mảnh biển sâu tĩnh mịch an bình, Triệu Phong trước tra xét một chút, xác định phụ cận không có bộ tộc sinh vật hải dương cường đại.

Kế tiếp, Triệu Phong đem trái tim hải kinh khổng lồ như tòa cung điện lấy ra, tiến hành phân tích, hấp thụ Tâm Tủy Huyết.

Khô Lâu Đường chủ, Tiểu tặc miêu, các thuyền viên bọn Lâu Lan Chỉ Thủy, cũng tham dự tiến đến.

Đầu Hư Không Hải Kinh đã chết đi kia, dù sao cấp bậc sinh mệnh cũng tiếp cận Hư Thần Cảnh, trái tim hải kinh khổng lồ, lượng Tâm Tủy Huyết ẩn chứa trong đó cũng rất nhiều.

Nửa ngày sau, Tâm Tủy Huyết trong trái tim hải kinh đã bị thành công hấp thụ, cất vào trong một cái hồ lô ám thanh sắc mà Triệu Phong đã sớm chuẩn bị tốt.

Cái hồ lô kia, chính là cái Bích U Linh Hồ lúc Triệu Phong lần đầu tiên tiến vào Di tích Tử Thánh, ở trong sơn động Bò Cạp tìm được.

Bích U Linh Hồ là một loại thiên địa kỳ vật, bản thân là đạo cụ kỳ phẩm luyện chế trữ vật, có thể bảo quản tươi mới các loại kỳ trân dị thảo, kể cả gửi các loại dịch thuốc có tính ăn mòn mãnh liệt.

Càng có tính truyền kỳ chính là, cái hồ lô này có thể gọi lại cả nguyên hồn nữa!

Truyền thuyết, năm xưa có một vị Vương giả Hư Thần Cảnh, ở thời điểm sinh tử quan đầu đã đem nguyên hồn gọi lại trong Bích U Linh Hồ, trăm năm sau nguyên hồn khôi phục trở lại, đoạt xá sống lại.

Ồ ồ!

Không bao lâu, Triệu Phong dùng Bích U Linh Hồ, đem tất cả Tâm Tủy Huyết chứa đựng hết.

Bản thân Bích U Linh Hồ có tác dụng giữ tươi linh tính sức sống, Tâm Tủy Huyết chứa ở bên trong, Triệu Phong cũng là yên tâm.

Ngay cả một giọt Sinh Mệnh Tân Dịch còn lại cuối cùng của Triệu Phong, cũng đang được đặt ở trong đó.

Giờ phút này, ánh mắt chúng thuyền viên nhìn về phía Bích U Linh Hồ, có vài phần tha thiết cực nóng.

- Mỗi người ban ột chậu, Thuyền phó ban ột thùng!

Trong mắt Lâu Lan Chỉ Thủy một mảnh chấn động, lâm vào trong quy mô hùng vĩ, cảnh tượng phồn hoa kia.

Trong linh điện nhìn như không lớn, thậm chí có sự phồn hoa thịnh thế bậc này, cấp bậc so với "Tiếp tế", "Trạm trung chuyển" Bát Hoang Sơn này cao hơn mấy cấp độ.

Nói đơn giản.

Nơi này là trung tâm tụ hợp thương mại của cường giả Ngoại Vực, là khu vực giao dịch cao đoạn trên biển Hư Hải.

- Vị thuyền trưởng đại nhân này, ngài hình như là lần đầu tiên tiến vào 'Hư Hải Linh điện'? Nếu có nhu cầu gì, tiểu Mã có thể dốc sức vì đại nhân, bảo đảm ngài không chút trở ngại ở trong linh điện, không chịu bất kỳ thiệt thòi gì...

Một thanh âm cung kính truyền đến.

Triệu Phong dừng lại, dò xét một thiếu niên trang phục tiểu sinh tuần tú đối diện.

Thiếu niên kia cười một thốt ngựa trắng, đôi mắt sáng ngời, mỉm cười khom mình hành lễ.

Ánh mắt của hắn, không chú ý phần đông cường giả Ngoại Vực trong biển người, kể cả một số tôn giả Đan Nguyên cảnh, duy chỉ dừng ở trên người "Triệu Phong".

- Tiểu Mã? Chỗ người thu phí thế nào?

Triệu Phong sinh hứng thú, khẽ gọi tên thiếu niên, đối phương tuổi xấp xỉ với hắn, cũng đã có tu vi Chân Chủ đại thành.

Nhưng, đây không phải là trọng điểm khiến hắn sinh ra hứng thú.

Tiểu sinh tuần tú tự xưng "Tiểu Mã" kia, tựa hồ chuyên làm người dẫn đường, có thể sinh tồn ở địa phương tiêu hao xa hoa như "Hư Hải Linh điện", hiển nhiên không đơn giản.

"Mã, là ngoại hiệu của ta. Thuyền trưởng đại nhân ngài tới 'Hư Hải Linh điện', có lẽ sẽ có nhu cầu gì đó. Tiểu nhân có thể dẫn đường, làm trợ thủ cho ngài. Về phần thu phí... thì toàn bộ dựa vào đại nhân thưởng.

Tiểu sinh tuần tú lộ nụ cười ấm áp.

Hắn hơi khom người, chỉ dùng dư quang khóe mắt, dò xét "Thuyền trưởng thiếu niên" kia.

Kì thực, trong nội tâm "Tiểu Mã", cực kỳ thấp thỏm, không yên.

Mặc dù "Khách hàng" trước mắt này, cũng không phải là tôn giả Đan Nguyên cảnh, nhưng trực giác nói cho hắn biết, đây sẽ là một vị đại kim chủ, đại khách quý.

Từ lúc đội nhân mã này làm Hư Hải lệnh, Tiểu Mã đã "Nhìn chăm chăm vào" vị thuyền trưởng thiếu niên kia.

- Được chúng ta cứ dựa theo nhu cầu.

Triệu Phong dù bận vẫn ung dung, hơi dừng lại:

- Về phần thưởng bao nhiêu, thì phải xem người mang đến cho ta lợi ích gì.

- Đa tạ đại nhân.

Tiểu Mã như được đại xá, trong lòng thở phào một hơi.

- Thuyền trưởng đại nhân, không biết ngài tới 'Hư Hải Linh điện', có nhu cầu gì. Tiểu Mã sẽ cống hiến sức lực cho ngài.

Tiểu Mã lau mồ hôi giọt trên trán, theo sát sau lưng Triệu Phong, giống như một người hầu nhỏ.

- Dẫn ta đi dạo một vòng trước đã.

Triệu Phong không trả lời ngay, có vẻ không nóng không vội.

- Được, đại nhân, mời theo tiểu nhân.

Tiểu Mã về mặt nhiệt tình, mang theo bốn người Triệu Phong, giới thiệu các nơi ở Hư Hải Linh điện.

Đầu tiên đập vào mi mắt, là từng tòa lầu các trang nghiêm đẹp đẽ quý giá, hết sức cao lớn, cơ bản đều có thị vệ linh điện canh gác.

- Đại nhân mời xem điện các có thị vệ linh điện canh gác này, đều là nơi giao dịch của chính phủ 'Hư Hải Linh điện', bao quát các loại giao dịch chín thành trở lên ở trên Hư Không Hải, ví dụ như công pháp truyền thừa, linh đan trân tài, thiên linh địa bảo, phi cầm linh sủng, thần binh kỳ bảo, xây dựng thuyền biển, quán trà khách điểm, bảo tiêu hộ tống. . .

Tiểu Mã giới thiệu thao thao bất tuyệt.

- Chính phủ?

Triệu Phong bỗng nhiên hiểu rõ, những lầu các có thị vệ linh điện canh gác kia, chủ sản nghiệp đó, đều là Hư Hải Linh điện.

Nói chính xác hơn một chút, chính là Linh Vực Thánh Địa.

- Những nơi giao dịch của chính phủ này, công bình công chính, không hãm hại lừa dối, rất có uy tín. Nhưng khuyết điểm là, giá cách giá thị trường, hơi ột chút.

Tiểu Mã thuận tiện bình luận.

Sau đó.

Ánh mắt Triệu Phong, lại rơi vào một số cửa hàng tư nhân không có thị vệ linh điện canh gác.

- Những sản nghiệp cửa hàng này, cũng bao gồm đủ loại, so với chính quy, có một số nơi quy mô, cũng không nhỏ hơn chính phủ. Phía sau chúng, phần lớn là mấy đại thế gia, thế lực lớn. Thậm chí có trù Tông phái Nhị Tinh tham dự.

Tiểu Mã tiếp tục nói.

Phi hành, một số phong cảnh sơn thủy diễm ngữ hoa hương, xen kẽ ở các nơi.

- Những sạp hàng kia, bị hạn định ở 'Chợ tự do'. Những thứ này là do bên mua lên giao dịch với người bán, ưu khuyết không đều, khá lộn xộn, thiếu bảo đảm. Nhưng hơn ở từ do linh hoạt. . .

Mọi người đi tới chợ tự do.

Chợ tự do, cả vùng tiếng rao hàng trả giá ồn ào, giống như một chợ bán thức ăn.

Hai bên giao dịch ở đây, tu vi phần lớn là tầng Chân Chủ, có một số bán bộ Đan Nguyên cảnh, cũng không thiếu một số nhỏ Tiểu Đan Nguyên cảnh.

Thậm chí, còn có cá biệt tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, tiến vào chợ tự do, thử thời vận.

- Hắc hắc, nếu vận khí tốt, ở chợ tự do, cũng có thể với giá cải trắng, đào được thần binh kỳ vật giá trên trời.

Tiểu Mã vui tươi hơn hỏ nói.

- Loại địa phương lộn xộn này, hạng người nào cũng có, có thể đào được bảo bối gì tốt chứ.

Lâu Lan Chỉ Thủy hồ hững nói.

Ánh mắt nàng, phần lớn là dừng ở nơi giao dịch của chính phủ, hoặc là một số cửa hàng giao dịch lớn.

- Vị cô nương này, lời ấy sai rồi.

Tiểu Mã rung đùi đắc ý, mang theo giọng điệu thần bí nói:

- Mười năm trước, có vị tôn chủ đại nhân, dùng một trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm, ở trong chợ tự do này, đào được nửa miếng Thượng Cổ kỳ vật 'Thiên Tâm thần bội', giá trị vật ấy vượt xa thần binh Địa

Giai bình thường. Về sau, vị tôn giả đại nhân kia, bằng vào nửa miếng 'Thiên Tâm thần bội', tiềm tu mấy năm, không ngờ một kích đột phá đến vương giả cấp Hư Thần cảnh, oanh động mấy quần vực xung quanh, ngay cả Linh Vực Thánh Địa cũng bị kinh động.

Thượng Cổ kỳ vật, Thiên Tâm thần bội.

Trong lòng Triệu Phong vừa động, không ngờ thế gian có kỳ vật như vậy.

Thời kì sớm nhất của trời đất này, là thái cổ.

Rồi sau đó trải qua thượng cổ, thái cổ, hình thành phạm trù trời đất hôm nay.

Thượng cổ, là gần thời kỳ trước khi Thái cổ vỡ nát nhất, thời kỳ đó lưu lại một số kỳ vật thiên địa, có đủ loại sắc thái thần thoại.

- Meo meo.

Tiểu tặc miêu chẳng biết từ lúc nào, ngồi ở trên vai Triệu Phong, đôi mắt mèo, xoay vòng vòng.

- Chỗ đó là gì?

Ánh mắt một số thuyền viên, ném tới một cạnh kỹ trường khổng lồ, quy mô so với cạnh kỹ trường thần quỹ lãnh thổ Thanh Hoa, còn lớn hơn gấp mười lần.

Cạnh kỹ trường khổng lồ kia, chiếm diện tích mấy trăm dặm, chính giữa là mấy đài thi đấu thể, bốn phía thì là thánh phòng.

- Nơi đó là cạnh kỹ trường Hư Hải do chính phủ linh điện tổ chức, bình thường có luận bàn hữu nghị, đánh trận lôi đài, thậm chí còn có sinh tử chiến, thường xuyên dùng để giải quyết một số mâu thuẫn tranh cãi.

Tiểu Mã cười nói.

Lúc này.

Trong cạnh kỹ trường Hư Hải kia, nguyên khí thiên địa rung chuyển, quang ảnh lác lác.

- Chiến đấu cấp Tôn giả.

Triệu Phong chỉ có thể nhìn đến quang ảnh chiến đấu trong cạnh kỹ trường, cảm thụ khí tức của hắn, chi tiết cụ thể thì thấy không rõ.

- Mấy ngày gần đây, hai thiên tài 'Chân Vũ thánh địa', vào trú 'Hư Hải cạnh kỹ trường', khiến cho nhân khí ở đây bạo tăng. Ngày gần đây nhất, chỉ bàn phí thu vào, cạnh kỹ trường đã kiếm được lượng lớn nguyên tinh thạch rồi. . .

Tiểu Mã cảm khái nói.

Thiên tài Chân Vũ thánh địa?

Lâu Lan Chỉ Thủy, cùng với chúng thủy thủ đoàn, nghiêm nghị đối kính, thậm chí sinh ra hiếu kỳ nồng đậm.

Cả vùng biển, tổng cộng có ba Linh Vực Thánh Địa lớn, đó không thể nghi ngờ là đất siêu nhiên trong truyền thuyết, uy hiếp tám biển.

- Chỉ có Linh Vực Thánh Địa, mới có thể sinh ra Tông phái Tam Tinh. . .

Trong lòng Triệu Phong nhin không được cũng có một tia hiếu kỳ, thiên tài đến từ Linh Vực Thánh Địa, rốt cuộc có thực lực gì.

Đến nay.

Hắn nhiều nhất chỉ có mối liên hệ với thiên tài Tông phái Nhị Tinh, Tông phái Nhị Tinh rồi.

Trên thực tế, loại người như "Lữ Thiên Nhất", thực sự không phải là đệ tử cấp cao nhất của Tịnh Nguyệt Linh Tông, dù sao ngưỡng cửa truyền thừa di tích Tử Thánh, cũng có tuổi tác hạn chế.

Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, Tam Tinh cao hơn nữa, Triệu Phong chưa từng tiếp xúc qua.

Theo hẳn biết.

Phân chia cấp Tinh của Tông phái, cùng một cấp Tinh, thực lực có thể chênh lệch mười lần, ví dụ như chênh lệch của Nhị Tinh bình thường cùng Nhị Tinh đỉnh phong.

Đồng dạng là Tông phái Nhất Tinh, năm đó Xích Nguyệt Ma giáo có thể đối kháng mười tông đại lục.

- Nếu thuyền trưởng đại nhân có hứng thú, có thể vào xem.

Tiểu Mã đề nghị.

- Được, để chúng ta kiến thức thử thiên tài của Linh Vực Thánh Địa.

Triệu Phong thuần túy là hiếu kỳ.

Vù vù vù...

Đoàn người thuyền Lam Lô Hải Thiên, ở dưới sự dẫn dắt Tiểu Mã, bay về phía cạnh kỹ trường Hư Hải.

Bỗng nhiên.

Vào lúc tiếp cận cạnh kỹ trường Hư Hải, Thần linh Nhân của Triệu Phong, cùng với huyết mạch trong cơ thể, sinh ra một tia dao động nhẹ nhàng.

Bọn người Triệu Phong, mới vừa vào cạnh kỹ trường, quanh đó lục tục có không ít người, phá không bay về phía cạnh kỹ trường Hư Hải.

Trong đó có một vị tôn chủ sam xẫm Đại Đan Nguyên Cảnh, sau lưng theo sát một nam một nữ.

Nam anh tuấn bất phàm, nữ yêu kiều động lòng người.

- Ủm, lần này tới 'Hư Hải Linh điện', tiện đường xử lý thi thể của cự hải kinh, mặt khác cũng để các người mở mang tầm mắt. Dù sao, thiên tài của Linh Vực Thánh Địa, ngay cả lão phu cũng có hơi cảm thấy hứng thú.

Tôn chủ mặc sam vuốt râu cười nói.

586. Chương 588: Huyết Mạch Vạn Tộc Thái Cổ

Cạnh kỹ trường Hư Hải, là một nơi phong bế, chọn dùng tài liệu nham tinh cực kỳ cứng rắn để chế tạo. Hơn nữa, cả cạnh kỹ trường, ở trong sự cố thủ của trận pháp khổng lồ, cho dù là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng rất khó tổn hại cạnh kỹ trường.

Tại lối vào, có mấy thị vệ linh điện trấn thủ.

- Mỗi người khấu trừ phí tổn năm mươi khối nguyên tinh thạch.

Phí vào sân đủ khiến những người tu hành thuộc Tông phái Nội Vực phá sản.

Bọn người Triệu Phong, trong tay có nhiều Hư Hải lệnh, chứa số nguyên tinh thạch nhất định, có thể khấu trừ.

Thiếu niên Tiểu Mã dẫn đường, có hơi tiếc của, cũng khấu trừ phí tổn nguyên tinh thạch.

- Tiểu tử kia đã thắng liên tiếp hai mươi chín trận, kiên trì đến cùng, hao tổn chết hẳn.

- Tỷ lệ đặt cược 1 ăn 25 đó.

- Haiz, năm trăm nguyên tinh thạch thượng phẩm của ta.

Trong cạnh kỹ trường, tiếng hò hét một vùng, đi kèm với mấy tiếng kêu rên.

Trong cạnh kỹ trường lớn như thế, tổng cộng có tám đài thi đấu.

Phần lớn mọi người, đều hội tụ ở đài thi đấu hướng chính đông, khán giả xung quanh, đã sớm bạo rạp.

- Hẳn chính là thiên tài Thánh Địa Chân Vũ?

- Tuổi còn nhỏ, mới hơn hai mươi, đã có tu vi Đại Nguyên Cảnh .

Phần đông ánh mắt mọi người, dừng ở trên đài thi đấu phía đông, trên người thiếu niên tóc ngắn kia.

Thiếu niên tóc ngắn kia, mặc áo bào đen nhánh, tướng mạo cực kỳ bình thường, lẫn trong đám người, quả thật là loại không nổi bật gì.

Thế nhưng.

Ở trên võ đài hội tụ đông đảo cường giả ngoại vực này, nhất cử nhất động của hắn, rất thu sự chú ý, khiến mấy thiếu nữ đều nhìn trúng.

- Đây chính là thiên tài Thánh Địa Chân Vũ?

Cảm tưởng của Lâu Lan Chỉ Thủy, lần đầu tiên nhìn thấy đối phương, đó là có chút chênh lệch về mặt tâm lý.

Ở trong suy nghĩ của nàng, thiên tài đến từ Thánh Địa Linh Vực, hẳn là dạng cao lớn oai hùng, hoặc là lãnh khốc bất phàm, hoặc là bá đạo bề ngỗ.

Còn thiếu niên tóc ngắn trước mắt này, vóc người không cao, thậm chí hơi nhỏ gầy non nớt.

- Thần sư huynh, đối thủ ngoài Thánh Địa, thật sự không có tính khiêu chiến...

Thiếu niên tóc ngắn, bộ dạng có chút ủy khuất không cam lòng, nhìn về phía đài thi đấu phía nam, một thanh niên cao gầy.

- Mấy chiêu vừa rồi, hỏa hầu của ngươi cũng không đến đâu, nếu không đã có thể giải quyết trận chiến nhanh hơn.

Thanh niên cao gầy khẽ lắc đầu.

Thiếu niên tóc ngắn, thanh niên cao gầy, chính là thiên tài đến từ Thánh Địa Chân Vũ.

Thanh niên cao gầy có được tu vi Đại Nguyên Cảnh , cơ bản không có người khiêu chiến hắn.

Thiếu niên tóc ngắn tu vi khá thấp, cũng là Tiểu Nguyên Cảnh sơ kỳ.

- Trận thứ ba mươi.

Một trọng tài mở miệng nói.

Trên cạnh kỹ trường phía đông, thậm chí có bốn trọng tài Tôn Chủ Đại Nguyên Cảnh .

Bởi vậy có thể thấy được.

Sự coi trọng của Hư Hải Linh điện, đối với cạnh kỹ trường phía đông.

- Khắc khắc... tiểu oa nhi, để Ma Phi Vân ta lãnh giáo thử tuyệt học Thánh Địa của ngươi.

Một lão già lam lũ, tướng mạo xấu xí, tay cầm một cây gậy trúc, nhảy lên đài thi đấu.

- Ma Phi Vân? Không ngờ là đoàn trưởng hải tặc hoành hành một thời năm đó.

- Ma Phi Vân này, thời đỉnh phong, là Tiểu Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong. Có điều vào một lần thăm dò cấm địa biển sâu, gặp biển cổ lớn, tu vi rơi xuống đến Tiểu Nguyên Cảnh trung kỳ.

Một số người đang xem cuộc chiến ở đây, lập tức nhận ra thân phận của Ma Phi Vân, lúc này rơi xuống Tiểu Nguyên Cảnh trung kỳ, nhưng thành tựu cảnh giới cùng sự lão luyện tàn nhẫn của đoàn trưởng hải tặc hắn năm đó, tuyệt không phải cùng giai có thể sánh bằng.

- Thiên Cực Vô Ảnh Côn!

Ma Phi Vân vừa ra tay, liền thúc dục thần binh Địa cấp trong tay.

Cây gậy trúc kia nhìn như bình thường, huyền hóa ra biển rừng ảnh trúc to lớn, liên miên không dứt, trùm trời lấp đất, có loại u thâm vô tình nuốt hết tất cả.

“Thần binh Địa cấp... chiến kỹ Địa cấp...”

Tâm thần Triệu Phong thoáng run sợ.

Hắn có thể xác định, thực lực Ma Vân Phi này, so với thủ lĩnh hải tặc Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ mà hắn từng gặp lúc trước, đều không kém hơn chút nào, thậm chí càng cay nghiệt hơn.

Đơn đả độc đấu, Khô Lâu đường chủ có lẽ có thể thắng được hắn, nhưng muốn phân thắng bại, chỉ sợ phải sau trăm chiêu.

“Lão đầu, chút thủ đoạn này của ngươi, ở thánh địa Linh Vực, căn bản không đủ nhìn a.

Thiếu niên tóc ngắn nhếch miệng.

- Thiên Cương Toái Tinh Quyết.

Thiếu niên tóc ngắn, không lùi không nhường, từng quyền đẩy ra, trong hư không nổ vang một trận trầm thấp, quyền quang cương phong hàng trăm hàng ngàn, phá trời trùng mây, khí thể bằng bạc, có loại khí tức khủng bố, đá vỡ trời nứt.

Phốc phốc...

Biển rừng ảnh trúc Ma Vân Phi đánh ra, tróc vỡ từng tầng, giống như chịu sự trùng kích của hàng loạt ánh sao băng trăm vạn cân.

- Mao đầu tiểu tử này...

Ma Vân Phi liên tục chấn lui, hắn đột nhiên phát hiện, kinh nghiệm chiến đấu mấy trăm năm của mình, ở trước mặt quyền kinh ổn định, phản lại chủ của đối phương, không ngờ không có chút trợ giúp nào.

Thiếu niên tóc ngắn cứ đánh ra một quyền, phảng phất có áp lực khôn cùng vọt tới, càng có một cỗ khí tức bá đạo cổ xưa.

Mỗi một quyền, áp bách thân thể cùng tâm hồn của hắn.

Phành...

Thân thể Ma Vân Phi đột nhiên thừa nhận một đạo quyền quang đẩy đi trăm trượng, thân thể văng ra ngoài.

Ọc...

Trong nháy mắt rơi xuống đất, Ma Vân Phi phun ra một búng máu, thể cốt mấy chỗ đứt gãy.

- Sao ngay cả mười chiêu cũng không gắng nổi vậy.

- Đoàn trưởng hải tặc từng hoành hành một thời năm đó, không ngờ bị thua nhanh như vậy.

Mọi người vỡ òa.

Người dưới đài, thị giác mắt thường, đều cảm giác được thực lực thiếu niên tóc ngắn, cũng không tính là khủng bố như vậy, nhưng đối thủ đều thua một cách khó hiểu như vậy.

- Lợi hại, cho dù là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, ở trước mặt thiếu niên này, cũng kiên trì không đến một hai chục chiêu.

Triệu Phong mặc dù không dùng Thần Linh Nhân, nhưng thể chất sinh mạng của hắn, là mức Đại Đan Nguyên Cảnh, giác quan nhạy cảm cường đại.

Trên thực tế.

Trên sân cũng chỉ có Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, có thể cảm ứng được huyền ảo cùng uy lực chân chính trong huyết mạch chiến kỹ của thiếu niên tóc ngắn này.

- Đã thắng liên tiếp ba mươi trận.

Mấy người đang xem cuộc chiến trên sân, đang chờ đợi người khiêu chiến mới.

Lúc này.

Tỉ lệ đặt cược chiến thắng của thiếu niên tóc ngắn, càng ngày càng cao, đạt đến một ăn hai mươi tám.

Nói cách khác.

Chỉ cần đánh cược đối thủ thắng, một khối nguyên tinh thạch, có thể thắng hai mươi tám khối.

Hơn nữa, tỉ lệ đặt cược này, theo chiến thắng của thiếu niên tóc ngắn, sẽ không ngừng kéo lên.

Vù vù...

Đúng lúc này, hai đạo khí tức cường đại trong cạnh kỹ trường, phá không mà đến, bức thẳng đến cạnh kỹ trường phía đông.

- Tiểu tử này giao cho ta!

- Ha ha ha, ta đánh cược mười vạn nguyên tinh thạch thượng phẩm trên người mình, nếu thắng, có thể nhận được mấy trăm vạn nguyên tinh thạch thượng phẩm.

Hai luồng khí tức, đều đạt đến Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Hai người vừa đến, một là nam tử áo giáp tím, một là trung niên mặt béo phì.

- Khiêu chiến số ba mươi mốt, ba mươi hai.

- Đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một người trong đó, tựa hồ là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong.

Nhiệt tình trong sân, lại bị nhen nhóm lần nữa.

Hai đối thủ này, so với trước rõ ràng mạnh hơn.

Nhất là trung niên mặt béo phì tai lớn kia, có được tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đỉnh phong, tiến thêm một bước, chính là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Không có ý nghĩa.

Thiếu niên tóc ngắn lại nhếch miệng.

- Như vậy đi, một mình ngươi đánh hai người bọn họ, tỉ lệ đặt cược vẫn như cũ.

“Thanh niên cao gầy” là một thiên tài Thánh Địa khác, cười ha hả nói.

- Hả? Một đánh hai?

Mấy trọng tài, trên mặt kinh ngạc.

Dù sao, chính phủ linh điện là nhà cái, nếu như thua, vậy cũng tổn thất không nhỏ.

Ánh mắt mấy người, ném tới cạnh kỹ trường, trên người một lão già mặt đen, người này hiển nhiên là người phụ trách cạnh kỹ trường, khí tức tiến gần vương giả Hư Thần cảnh.

- Có thể.

Lão già mặt đen nhìn thanh niên cao gầy thật sâu.

- Ha ha, vậy còn có chút tính khiêu chiến, hai người các ngươi hãy cùng lên đi.

Thiếu niên tóc ngắn nhếch miệng cười.

Cái gì một đánh hai?

Mọi người ngẩn ra, chợt toàn trường ầm ầm lửa nóng.

- Mau.

- Mau đánh cược.

Lúc này, tỉ lệ đặt cược của thiếu niên tóc ngắn, đạt tới một so ba mươi mấy.

Quá điên cuồng.

Người tham gia đặt cược, càng ngày càng nhiều.

Dù sao lần này ra sân chính là hai Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, một trong số đó còn là đỉnh phong.

- Thiên Cương Toái Tinh Quyết.

Trên đài thi đấu, thiếu niên tóc ngắn chiến ý dạt dào, quyền quang cương phong càng thêm ngưng luyện, lộ ra từng tia khí tức huyết mạch thương cổ lâu đời.

- Hoán Thiên Cửu Kiếm

- Thập Phương Độc Tôn Quyền

Nam tử áo giáp tím cùng trung niên tai lớn mặt béo, lạnh lùng ra tay, trong mắt lộ ra trào phúng.

Hai người này vừa ra, chính là liên thủ cùng đánh, chiêu chiêu đan xen, chiếu ứng lẫn nhau, sát chiêu liên miên không dứt.

- Ta nhớ ra rồi, hai người này là 'Tử tôn nhị tuyệt', càng am hiểu liên thủ cùng đánh, từng liên thủ chống lại Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh trong chốc lát.

- Tử tôn nhị tuyệt? Không ngờ là hai người này.

Một đám người đang xem cuộc chiến, vẻ mặt càng kích động lên.

Tử Tôn Nhị Tuyệt

Hóa ra nam tử áo giáp tím cùng trung niên mặt béo tai to, là tổ hai người quan hệ ăn ý, từ trước đến nay là cùng tiến thoái.

- 'Tử Tôn Nhị Tuyệt' này, sau khi liên thủ, chiến lực liền tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh .

Triệu Phong không khỏi líu lười.

Ở dưới tình huống không sử dụng Thần Linh Nhân, trở chú bách thi, hẳn hơn phân nửa không phải là đối thủ của hai người này liên thủ, lại thêm Khô Lâu đường chủ, thắng bại cũng chỉ là con số 5:5.

Dù sao.

Công pháp chiến kỹ của Tử Tôn Nhị Tuyệt này, hỗ trợ lẫn nhau, cũng đều có thần binh Địa cấp.

Phành phành phành...

Chiến đấu trên đài thi đấu, lâm vào đan xen.

Thiếu niên tóc ngắn mặc dù chiến kỹ truyền thừa, vô cùng inh, nhưng dù sao tu vi, xê xích với hai người khá lớn.

Giữa Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ cùng hậu kỳ đỉnh phong, dưới tình huống bình thường, số lượng chân nguyên trong cơ thể, có thể xê xích gấp hai ba lần, cường độ cũng có chênh lệch.

- Mao đầu tiểu tử đúng là khá tốt, một đánh hai người chúng ta, còn mạnh mẽ ngoan cường như vậy.

- Đáng tiếc tu vi hẳn không đủ, nếu như là Tiểu Đan nguyên trung kỳ, thua có thể là chúng ta.

Trên mặt của Tử Tôn Nhị Tuyệt, lộ ra một tia cười nhạt, không vội cầu thắng, từng chút tiêu hao chân nguyên của thiếu niên tóc ngắn.

- Hừ!

Sắc mặt thiếu niên tóc ngắn hơi trầm, hơi ép không được hai người này.

- Mồ!

Hai tay thiếu niên tóc ngắn rung lên, trong cơ thể tuôn ra một cỗ khí tức huyết mạch thái cổ bá đạo.

Bỗng nhiên, da thịt toàn thân của hắn, ngưng kết một tầng hoa văn xưa cũ ngăm đen, phẳng phất là da của sinh linh hoang dã nào đó, dày cộm cứng rắn, tựa da mà không phải da, tựa lân mà không phải lân, càng có một loại xúc cảm vỏ mai.

- Giang sư đệ, không nên.

Thanh niên cao gầy một bên khác, biến sắc.

- Cỗ khí tức huyết mạch này...

Tử Tôn Nhị Tuyết cũng có loại cảm giác hít thở không thông, bất an lạnh mình phát ra từ huyết mạch tâm hồn.

Phốc xuy oanh

Công kích của hai người, vẫn đem thiếu niên tóc ngắn bao phủ, bao phủ.

Thiếu niên tóc ngắn đang toàn lực thúc dục huyết mạch lực lượng sâu trong cơ thể, căn bản không hề né tránh, cũng không phòng ngự.

- A...

Mọi người trong sân, sợ hãi kêu một hồi, không đành lòng nhìn thấy.

Ầm ầm

Thân hình thiếu niên tóc ngắn lù lù bất động, hắn đứng ở nơi đó, giống như một con cự thú hoang dã đứng ngạo nghễ, phát ra khí tức mãnh hoang kinh tâm động phách.

Phụt...

Bên ngoài thân hắn, lưu lại một đạo vết máu như vết cào, lại nhanh chóng khép lại, hoa văn xưa cũ ngăm đen, thô ráp mà dày.

- Đây... Làm sao có thể.

Tử Tôn Nhị Tuyết hoảng sợ thất thanh, bọn họ liên thủ phát động công kích, dưới Đại Đan Nguyên Cảnh, cho tới bây giờ đều là ngạo thị vô địch, không người nào có thể may mắn thoát khỏi.

- Sao lại thế này...

Hơn nữa, thân thể huyết nhục hai người, thậm chí tâm hồn ý thức, phát ra run sợ từ bản năng.

Trong lúc bất tri bất giác.

Hai đầu gối của "Tử Tôn Nhị Tuyết", đã cong một nửa, cho đến khi quỳ xuống, trên mặt sợ hãi bất an khó hiểu.

Cùng khắc đó.

Phần đông người đang xem cuộc chiến toàn sân, cho dù là ở bên ngoài thì tâm hồn huyết nhục, vẫn bất an run sợ khó hiểu.

- Sao lại...

Triệu Phong cảm giác huyết mạch của mình, đang rung động mơ hồ, Tiểu Tặc Miêu trên vai, lộ ra một tia trịnh trọng hiếm thấy.

Bịch bịch...

Một số cường giả tu vi thấp hơn Chân Chủ đỉnh phong, đầu gối trực tiếp quỳ trên mặt đất.

Kể cả mấy tên thủy thủ đoàn bên cạnh Triệu Phong, khuôn mặt Lâu Lan Chỉ Thủy, càng nghẹn màu đỏ bừng, thân thể mềm mại lay động rất nhỏ, đứng không vững.

- Khí tức huyết mạch này, chẳng lẽ là 'Thái cổ vạn tộc băng'...

Một Tôn Chủ mặc sam xãm, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh , không khỏi hoảng sợ thất thanh, với cấp độ sinh mệnh của hắn, mà thân thể và tâm hồn, vẫn rung động bất an.

587. Chương 589: Đồng Nguyên Chi Khí

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc.

Thanh âm vừa phát ra, toàn bộ bên trong sân đấu Hư Hải, đều trở nên ồn ào xôn xao.

Thần thoại huyết mạch thời đại Thái cổ, không ngờ tái hiện ở Kim cổ, mang đến bao nhiêu kích động cho người đời đây?

“Thanh niên cao gầy” cũng xuất xứ từ Linh Vực Thánh Địa, sắc mặt chợt biến, nhưng đã không kịp ngăn cản thiếu niên tóc ngắn khai mở huyết mạch.

Bịch bịch...

Trong sân đấu, đông đảo cường giả Ngoại Vực, chấn động run rẩy phát ra từ huyết mạch tâm hồn.

Một vài cường giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh tu vi thấp hơn, đầu gối không tự chủ gấp cong, quỳ một chân trên đất.

Thậm chí một vài tôn giả Đan Nguyên Cảnh, huyết mạch trong linh hồn đều tuôn trào một cỗ áp lực, mong muốn đối với “thiếu niên tóc ngắn” Thánh Địa kia, quỳ bái.

Trên đài thi đấu.

Thiếu niên tóc ngắn huyết mạch khai mở, toàn thân như vẩy như vỏ, cứng cáp dày chắc, giống như cự thú ngạo nghễ hoang dã, khí tức khủng khiếp, bao trùm “Tử Tôn nhị tuyệt”.

- Không ngờ là huyết mạch thần thoại Thái Cổ...

Tử Tôn nhị tuyệt sắc mặt khở sở, đầu gối đã gấp cong hơn phân nửa.

Dưới khí tức huyết mạch cường đại của Thái Cổ Vạn Tộc, bọn họ tựa như kiến hôi trước mặt cự thú, còn chưa giao chiến, thể xác lẫn tinh thần đã tan tác.

Vừa rồi hai người liên thủ tấn công, chỉ để lại trên người thiếu niên tóc ngắn một vết máu lớn bằng móng tay.

Hơn nữa vết thương này, dưới huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, nháy mắt lành lặn.

- Lực phòng ngự lực hồi phục thật mạnh, đây là năng lực huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc?

Thân thể tâm hồn của Triệu Phong, đều có một cảm giác kinh hãi rét run.

Ngoại trừ Thần Linh nhãn khép chặt, ngay cả năng lực huyết mạch của hắn, hoàn toàn bị khống chế, khẽ run rẩy một trận.

Năng lực huyết mạch bị khống chế triệt để, tình huống này, vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong gặp phải.

Thình thịch thình thịch...

Huyết mạch bị khống chế, một luồng khí tức trong hoảng loạn, truyền đến Thần Linh nhãn khép chặt; nhịp đập tầm tối, từ Thần Linh nhãn truyền đến, nháy dưng liên hồi.

Dù sao, năng lực huyết mạch của Triệu Phong, là kết quả của Thần Linh nhãn.

- Cút!

Năng lực huyết mạch trên người thiếu niên tóc ngắn, thẳng cao đến cực hạn, một tầng hoa văn ngăm đen toàn vẹn Thái Cổ, giống như lốc xoáy màu đen không chút kiêng nể, ầm ầm nổ vang, lao thẳng phạm vi một trăm hai trăm trượng.

Bịch bịch...

Tử Tôn nhị tuyệt gần như đồng thời kêu thảm một tiếng, thân thể đánh văng ra ngoài, toàn thân huyết nhục mơ hồ, giống như bị cự thú mãnh hoang lao vào nghiền nát.

- A a ——

Thân thể hai người máu chảy đầm đìa, từ đài thi đấu ngã nhào xuống.

Vài vị trọng tài Đại Đan Nguyên Cảnh, ngơ ngác trong giây lát, nét kinh hãi lan tràn khắp gương mặt.

- Giang Phàm, ba mươi một thắng liên tiếp, không ba mươi hai thắng liên tiếp...

Trong đó một vị trọng tài, thanh âm có vẻ lắp bắp.

Dưới trạng thái lúc này.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc thiếu niên tóc ngắn "Giang Phàm", uy năng bùng nổ đáng sợ, trực tiếp đánh bay Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu Kỳ và Đỉnh Phong.

Mọi người toàn trường, hít ngược một ngụm lãnh khí, dưới bức bách của khí tức huyết mạch thời hoang cổ nguyên thủy, sợ hãi bất an.

Thuyền viên đứng bên Triệu Phong, đã không còn người nào có thể đứng thẳng.

Lâu Lan Chỉ Thủy thân thể mềm nhũn, dựa trên người Triệu Phong, mới miễn cưỡng chống đỡ được.

Chẳng qua, phàm là người có thể chống đỡ, huyết mạch trong cơ thể, mơ hồ đều bị kích phát.

- Ha ha ha... Còn ai khiêu chiến.

Giang Phàm ngạo nghễ cười dài một tiếng, khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc khinh thường tám phương, khiến người xung quanh, không thở được.

Nơi ánh mắt thiếu niên tóc ngắn "Giang Phàm" quét qua, áp lực của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, dường như ập xuống thân mình.

Rất nhiều người, thân tâm tựa như sét đánh.

Vài người gần đó muốn khiêu chiến, ào ạt cúi thấp đầu.

- Khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc này, cùng với khí tức 'Mộng Cảnh Thái Cổ' mà ta ta hấp thu, dường như có chút cảm giác cùng chung nguồn gốc.

Huyết mạch Triệu Phong, bị gắt gao khổng chế, nhưng cũng bị kích phát.

Nhất là, huyết mạch của hắn tương liên với Thần Linh nhân.

- Hả?

Ánh mắt thiếu niên tóc ngắn khi quét qua một khoảng, đột nhiên dừng lại.

- Khí tức Thái Cổ mong manh, lẽ nào còn có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc khác...

Huyết mạch thiếu niên tóc ngắn, chợt sản sinh một tia cảm ứng kỳ diệu.

Ánh mắt nhạy cảm của hắn, dừng lại trên người Triệu Phong.

Thình thịch thình thịch.

Thần Linh nhân của Triệu Phong, truyền đến nhảy dựng liên tục, loại cảm giác có vẻ quen thuộc này, nguyên vẹn từ một ít khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cơ thể hấp thu, không hoàn toàn dung nhập huyết mạch thân thể.

Ầm...

Giằng co cùng với thiếu niên tóc ngắn, thân tâm Triệu Phong chấn động, giống như nghênh đón tấn công chính diện của một con cự thú hoang dã.

Luồng áp lực hết sức này, so với những người khác, mãnh liệt hơn rất nhiều.

- Không hổ thần thoại huyết mạch đứng đầu giữa thiên địa...

Triệu Phong toàn thân khí huyết sôi trào, chịu đựng.

May mắn thể chất sinh mệnh hắn, dưới thôi thúc của "Hải kinh tâm tủy huyết" và "Khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ", có thể sánh cùng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bằng không.

Đổi lại bất kể Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, thậm chí một vài Tiểu Đan Nguyên Cảnh, đều có thể học máu.

- Thú vị, năng lực huyết mạch của ngươi, dường như có chút nguồn gốc cùng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc...

Nhân tình thiếu niên tóc ngắn lóe sáng.

Từ trên người Triệu Phong, một luồng khí tức tương tự đồng nguyên, khơi dậy chiến ý và cảm ứng hắn.

Thậm chí.

Huyết mạch vạn tộc trong cơ thể hắn, trong khoảnh khắc ngắn ngủi, có loại ảo giác đụng độ kinh dị.

Lời nói của thiếu niên tóc ngắn, khiến mọi người đều kinh hãi.

Rất nhiều người quan chiến, ào ạt nghiêng mắt nhìn về Triệu Phong.

Không ngờ cùng một nơi, còn có thể xuất hiện một tồn tại gần kề huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc.

- Đáng tiếc là tu vi còn chưa đạt tới Đan Nguyên Cảnh.

Thiếu niên tóc ngắn khẽ lắc đầu, có phần hơi tiếc hận, thu hồi chiến ý.

Phù...

Triệu Phong thả lỏng một hơi, huyết mạch đè ép đến từ thiếu niên tóc ngắn, thực sự quá lớn.

Hắn cũng không phủ nhận, giữa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, có chênh lệch rất lớn.

"Tử Tôn nhị tuyệt", một Tiểu Đan Nguyên Cảnh Hậu Kỳ, một Tiểu Đan Nguyên Cảnh Đỉnh Phong, đều bị trực tiếp đánh bay.

Đổi lại hắn và Khô Lâu đường chủ, kết cục cũng chẳng khác mấy.

- Trong tình huống không sử dụng huyết mạch nhân đồng, ta rất có khả năng bị hắn một chiêu đánh bay. Hơn nữa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc, cường đại nghịch thiên như vậy, hư không đồng trăm cũng chưa hẳn có thể đánh chết hắn.

Triệu Phong trong lòng bình tĩnh phân tích.

Sau một phen phân tích.

Hắn đã hiểu được sâu sắc sự đáng sợ của thiên tài Linh Vực Thánh Địa.

Cũng khó trách "Triệu Vũ Phi", lại được "Tàn linh Tử Thánh" chọn làm người thừa kế.

Phải biết rằng, Tử Dạ thánh chủ cũng có huyết mạch mong manh của Thái Cổ Vạn Tộc, thời kì đỉnh cao, là "Huyền Quang Cảnh" Hư Thần cảnh đại đế, cách thần vị cấp Thiên, chỉ một bước ngắn.

"Tiểu bối, hóa ra ngươi đang ở đây, ha ha ha..."

Tiếng cười tức giận lạnh lẽo, từ một sân đấu khác truyền đến.

Chủ nhân tiếng nói kia, chính là Tôn Chủ mặc sam.

- Là hắn...

Hai nữ tử đáng yêu, nhìn thấy Triệu Phong trong đám người, không khỏi ngạc nhiên.

- Ha ha ha... Tiểu bối đi mòn giày sắt tìm không thấy, rốt cục để lão phu tìm được ngươi ở đây.

Tôn Chủ mặc sam, tràn ngập hồng quang hỷ ý.

Thoáng chốc uy thế khổng lồ của Đại Đan Nguyên Cảnh, ập xuống bao trùm trên người Triệu Phong.

- Lão bắt tử này.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng run, không ngờ lần này gặp phải vị tam trưởng lão của Càn Vân các này.

Ngày đó.

Triệu Phong đem Hải kinh tâm tủy huyết đào đi trước mặt hai Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, mọi việc đều thuận lợi, cuối cùng Tôn Chủ mặc sam gắt gao bám chặt một đường không buông.

- Là tam trưởng lão Càn Vân các.

Trong đám người truyền đến vài tiếng nghị luận, không ít người nhận ra thân phận Tôn Chủ mặc sam.

Dù sao.

Càn Vân các ở vùng gần đây, Tông phái Nhất Tinh đứng đầu, tiếp cận những cường tông Nhị Tinh Tông phái, thực lực thậm chí sánh ngang với "Xích nguyệt Ma Giáo" thời kỳ đỉnh cao.

Thân hình lão giả mặc sam, bay đến trước người Triệu Phong, ý lạnh tràn đầy.

- Tiểu bối, giao Hải kinh tâm tủy huyết ra đây lão phu sẽ không truy cứu.

Lão giả mặc sam linh thức truyền âm, cũng không mãnh liệt giương cao.

Dù sao liên quan đến Hải kinh tâm tủy huyết thứ thánh máu quý báu truyền kỳ này, Lão giả mặc sam cũng không muốn làm ầm ĩ chuyện này, dẫn đến càng nhiều kẻ mạnh dòm ngó.

- Ha ha, tâm tủy huyết vốn chính là chúng ta ở trong cơ thể hải kinh bày mưu đoạt được, liên quan gì đến các hạ. Càng hướng hồ, tâm tủy huyết, đã bị chúng ta dùng hết rồi.

Triệu Phong chậm rãi truyền âm nói.

Ở Hư Hải linh điện, hấn ngược lại cũng không lo Lão giả mặc sam xuất thủ.

Dựa theo lời nói của "Tiểu Mã" dẫn đường, mặc cho bên ngoài hỗn loạn như thế nào, "Hư Hải linh điện" phải là nơi Niết Bàn yên tĩnh trên Hư Không Hải.

Bởi vì phía sau Hư Hải linh điện, là Linh Vực Thánh Địa, cho dù là Nhị Tinh tông phái, Vương Giả Hư Thần cảnh, đều không dám gây chuyện ở đây.

Người gây chuyện xưa nay, không mấy ai có thể còn sống ra khỏi Hư Hải linh điện.

- Tiểu bối đừng vội lừa gạt lão phu với thể trạng khổng lồ của cự hải kinh, lượng tâm tủy huyết rất lớn. Người đem phần tâm tủy huyết còn lại giao ra đây, lão phu cũng không so đo gì nữa.

Lão giả mặc sam cười nhạt.

Hắn cũng không phải kẻ ngu, biết trong tay Triệu Phong, khẳng định còn lượng lớn hải kinh tâm tủy huyết.

- Không đưa.

Triệu Phong đảo mắt. Hấn giành được hải kinh tâm tủy huyết, cũng không trực tiếp liên quan gì đến Lão giả mặc sam.

- Hừ, ở Hư Hải linh điện, ta không dám ra tay với người. Nhưng Vân các ta, mấy đảo vực lân cận đây, đều là cường tông xếp trước ba, có giỏi người đừng ra khỏi Hư Hải linh điện.

Lão giả mặc sam cười nhạt, phất tay áo bỏ đi.

Ở Hư Hải linh điện, hấn quả thật không dám động thủ.

Nhưng hấn không tin Triệu Phong cứ luôn co đầu rút cổ, không ra khỏi Hư Hải linh điện.

Lão giả mặc sam chân trước vừa đi, thiếu niên tóc ngắn, bay đến trước mặt Triệu Phong.

- Giang Phàm.

Hai gã Thánh Địa thiên tài đó, sẽ không giúp Triệu Phong.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một tấm lệnh bài màu tím nước chảy gợn sóng.

Đây chính là Tử Thánh Lệnh

“Tử Thánh Lệnh” cùng với “Di tích Tử Thánh”, có một sự liên lạc vi diệu, thông qua lệnh bài này, có thể mở ra một thông đạo truyền thừa.

Lệnh bài này tự bản thân nó ẩn chứa một năng lượng phi phàm, giống như một cái tọa độ cảm ứng, tương liên với Di tích Tử Thánh.

“Tử Thánh Lệnh, có thể sử dụng ba lần. Ta đã sử dụng lần thứ nhất.

Triệu Phong nhắm mắt cảm ứng một chút.

Khí tức của một Tử Thánh Lệnh ở nơi khác, thập phần yếu ớt.

Thứ nhất là do khoảng cách quá xa, thứ hai là lực lượng của bản thân Tàn linh Tử Thánh, bị xói mòn nghiêm trọng.

Nếu không, cho dù vượt qua bao nhiêu quần vực, cũng có thể mở ra thông đạo truyền thừa.

Quần Đảo vực Thiên Lưu cùng với Quần Đảo vực Thiên Lô, mặc dù là láng giềng, nhưng mà lấy lực lượng của Tử Thánh Tàn Linh hôm nay, phỏng chừng vẫn quá sức.

Cũng may.

Triệu Phong không hề có ý định trở về Di tích Tử Thánh.

“Tử Thánh tiền bối, mục đích chuyến này của ta, quá mức xa xôi. Cần phải sử dụng “Khóa Không đại trận” của Chân Vũ Thánh Địa để vượt qua Linh Vực...

Triệu Phong đem một đồng tin tức, truyền tới.

Mở ra thông đạo truyền thừa, khó khăn rất lớn, sẽ tiến thêm một bước làm tiêu hao lực lượng của Tử Thánh Tàn Linh cùng với không gian di tích.

Nhưng nếu chỉ truyền đi tin tức, thì sẽ giảm hao phí đến mức thấp nhất.

Chỉ là.

Qua thật lâu, bên kia, cũng không có phản ứng gì.

“Chẳng lẽ Di tích Tử Thánh, xảy ra biến cố gì?”

Triệu Phong nhíu mày.

Qua nửa thời gian uống cạn chung trà.

Tử Thánh Lệnh truyền tới một tiếng thở dài :”Triệu Phong, người cầm Tử Thánh Lệnh của ta, đi Chân Vũ Thánh Địa, tìm một người tên là Đoan Mộc Thanh. Nhưng ta không thể xác định, người kia còn sống hay không. Nhưng nếu hắn còn sống, nhất định có thể giúp người, cũng vô cùng đáng tin.

- Chân Vũ Thánh Địa ? Đoan Mộc Thanh ? Thật tốt quá

Triệu Phong bất ngờ kinh hãi.

Hắn hướng “Tử Thánh Tàn Linh”xin giúp đỡ, cũng chỉ là thử thời vận, không có ôm bao nhiêu hi vọng.

Nhân vật có thể có quan hệ với “Tử Dạ Thánh chủ”, mà lại có thể sống đến hôm nay, tuyệt đối không phải là kẻ đầu đường xó chợ.

- Triệu Phong ca, tình huống trước mắt của Di tích Tử Thánh rất tốt đẹp, huynh không cần lo lắng...

Thanh âm của Triệu Vũ Phi, thông qua Tử Thánh Lệnh truyền đến.

Thông qua Tử Thánh Lệnh, Triệu Phong cùng với Di tích Tử Thánh bên kia, liên hệ đơn giản một chút.

Nhưng loại liên hệ này, không thể làm nhiều lần hoặc là quá lâu.

Bởi vì khoảng cách quá mức xa xôi, dùng Tử Thánh Lệnh lại phải chịu tiêu hao rất lớn, lại với một nơi khác trong Tử Thánh không gian, lực lượng sẽ bị xói mòn.

Cùng lúc đó.

Di tích Tử Thánh, bảo điện ba tầng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một vị tử y thiếu nữ thanh nhã như tiên, trước người trôi nổi lơ lửng một cái “chìa khóa pha lê” thăm thẳm vô hạn.

Tử y thiếu nữ được vây quanh trong một tầng tử quang óng ánh, da thịt giống như ngọc trong tuyết trắng, hiện lên rực rỡ như thủy tinh, tựa như thoát khỏi gông cùm của thân thể huyết nhục.

Lấy mắt phàm mà nhìn, đây giống như Cửu Thiên Huyền Nữ trong tòa thành tinh ngọc.

- Vũ Phi, xem ra lực lượng huyết mạch của linh tộc ngươi, đã nhanh chóng thức tỉnh rồi. Cảnh giới tinh thần không đạt tới Đan Nguyên Cảnh, lại chuyển hóa ra tinh thuần bán bộ chân nguyên như thế. Qua không bao lâu, ngươi liền có thể tinh luyện ra “Chân nguyên” hoàn toàn.

Tử Thánh Tàn Linh mỉm cười nói.

Cảnh giới tinh thần không đạt tới Đan Nguyên Cảnh, lại đi trước một bước luyện ra “chân nguyên”, đây nghe có vẻ giống như truyện cổ tích.

Có lẽ một số người, thu được đại kỳ ngộ, tìm được linh thủy gột rửa, không đạt đến tu vi Đan Nguyên Cảnh, cũng có thể có được chân nguyên

Nhưng loại chân nguyên này, là thu được ngoại giới, không phải là bản thân tinh luyện, dùng một phần thiếu đi một phần, phần lớn đều nằm trong trạng thái phong cấm.

- Linh tộc này, huyết mạch ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng , đều là bài danh phía trên...

Tử Thánh Tàn Linh vui mừng gật đầu.

Ba ngày sau.

Tại một cánh cửa phụ cận Hư Hải linh điện.

- Xuất hiện rồi, tiểu tử kia đang chuẩn bị rời khỏi Hư Hải linh điện.

- Báo cho tam trưởng lão.

Tại cửa phụ cận linh điện, vài thân ảnh tầm thường phổ thông, linh thức truyền âm lẫn nhau.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo thân ảnh này, nhoáng lên một cái.

Mấy nhịp hô hấp qua đi.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong mang theo một đám thuyền viên, bay ra khỏi Hư Hải linh điện.

Vụt...

Triệu Phong khoát tay, một chiếc thuyền Hư Không Hải mới, phát ra một cỗ khí tức áp bách của sinh vật biển Thượng Cổ, hiện thân tại lối vào đại điện.

- Khí tức thật lớn, chiếc thuyền Hư Không Hải này, có phẩm cấp rất cao.

Lối vào Linh điện , có không ít thân ảnh, đều ghé mắt nhìn.

Triệu Phong xung trận thúc ngựa lên trước, bước vào thuyền Hư Không Hải.

Thuyền Hư Không Hải hiện giờ, bên trong trang sức, cao quý tinh mỹ, giống tầu lâu khách điểm xa hoa.

Hơn nữa, hải thuyền này chất liệu gỗ độ cứng, lực phòng ngự siêu cường.

Lâu Lan Chỉ Thủy cùng chúng thủy thủy đoàn, tiến từng bước một.

Sau khi hấp thu Tâm tủy huyết của hải kinh, những thuyền viên này, không ít người có đột phá, thể chất sinh mệnh đều tới thêm nửa bước tiền gần Đan Nguyên Cảnh, thể chất sinh mệnh bị nghịch sử, tiềm lực càng lớn.

Lâu Lan Chỉ Thủy lại là thiên tài đứng đầu, thoải mái đột phá một tầng, đạt tới chân chủ đại thành.

- Xuất phát.

Triệu Phong ngồi ở trong phòng thuyền trưởng tinh mỹ xa hoa, hạ mệnh lệnh xuống.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên tạo nên một tầng rung động thủy lôi, điện vân phong hà phóng lên trời, trong khoảnh khắc xuyên qua màng lãnh thổ của Hư Hải linh điện, tiến vào ngoại vực Hư không hải.

- Truy!

Một lão già áo mực, dẫn đầu hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, phá không thẳng truy Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Lão già áo mực đó, chính là Tam trưởng lão Càn Vân Các.

Bên cạnh hẳn hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tu vi đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, tốc độ phi hành cực nhanh.

Hóa ra.

Trong gần một tháng này, lão già áo mực đã phát động các thể lực lực lượng của Càn Vân các, phái người cắm điểm trong này.

“Tiểu bối của ta ở mấy vạn dặm Hư Không Hải Vực phụ cận Càn Vân các, bày ra thiên la địa võng, người có chấp cánh cũng không thể bay nổi.

Tôn Chủ mặc sam quát lạnh thanh âm, giống lôi minh điện thiểm, chấn nhập vào Thuyền Hư Không Hải.

Phía trong thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Một đám thủy thủy đoàn, khí huyết bốc lên. Đến từ uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh, uy năng tự nhiên tựa như sát nhập vào giữa thiên địa vũ trụ.

- Tốc độ thật nhanh.

Tôn Chủ mặc sam cùng với ba gã Đan Nguyên Cảnh, chỉ có Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, là có thể thu hẹp khoảng cách một chút.

Mặt khác hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, tốc độ bọn họ đều rất khó tiến đến gần Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Đám tiểu bối này không ngờ lại đem Tâm tủy huyết của hải kinh, sáp nhập vào Thuyền Hư Không Hải, đúng là phí của trời mà.

Tôn Chủ mặc sam vẻ mặt phẫn nộ, ánh mắt càng thêm lạnh như băng.

Vụt vụt...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên, vừa rồi bay ra một khoảng cách, phía trước lại lao tới hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

- Tiểu bối lưu lại”

Hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, đồng thời ra tay, phong bạo cực lớn dữ dội, phong tỏa phương viên mười dặm.

Phốc phốc oành

Thuyền Hư Không Hải nhận phải công kích, lớp vỏ kim loại bên ngoài, vẫn như cũ lạnh như băng bóng loáng, bình yên vô sự.

“Thuyền Hư Không Hải này, phòng ngự thật mạnh.

Hai gã Tôn Giả hơi lú lừ, cũng không nhàn rỗi, dốc hết toàn lực, ngăn trở Thuyền Hư Không Hải.

Mặc dù công kích của bọn hắn, không cách nào chính thức uy hiếp Thuyền Hư Không Hải, nhưng hạn chế tốc độ phi hành của nó, quả thật không khó.

- Ha ha ha... hai người các người, ngăn lại chiếc hải thuyền đó.

Tôn Chủ mặc sam cất tiếng cười to, vẻ mặt cuồng hỉ.

Hắn ra tay với Triệu Phong, chủ yếu là rình tâm tủy huyết của hải kinh, không ngờ đối phương còn có Thuyền Hư Không Hải phẩm chất tốt như vậy.

Cho dù là hắn là nhất tinh đỉnh phong Càn Vân các, cũng rất khó tìm ra vài chiến thuyền tốt như vậy.

- Chủ nhân.

Khô Lâu Đường chủ hiện thân trong đám sương mờ u ám.

Gần một tháng này.

Khô Lâu Đường chủ mượn “Tâm tủy huyết của hải kinh” cùng dung nhập “huyền thủy tinh nâu cốt” vào thân thể, thực lực đột nhiên tăng mạnh

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, toàn thân cốt cách của Khô Lâu Đường chủ, hoàn toàn tối tăm, bên trên đan xen một tia hoa văn kim ngân, khung xương toàn thân so với dĩ vãng càng trắng kiêu hơn.

Keng keng...

Khô Lâu Đường chủ ở trên thuyền Hải Thiên hiện thân, chống đỡ công kích của hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh, không ngờ lông tóc vô thương.

- Khắc khắc...

Khô Lâu Đường chủ cười quái dị một trận, một tay mãnh liệt đẩy ra, tầng tầng gai xương kèm theo sát quang, chồng chất như núi, phóng tới chặn lại hai vị Tôn Giả.

Phốc phốc....

Hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, thân hình thối lui, một người trong đó, bị thương nhẹ, có phần lộ ra vẻ chật vật.

Triệu Phong không khỏi âm thầm gật đầu.

Tu vi của Khô Lâu Đường chủ, tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, cốt cách thân thể, khí lực lực lượng, cường hóa đến một trình tự mới, cơ bản có thể không đếm xỉa Tiểu Đan Nguyên Cảnh bình thường công kích.

Hơn nữa còn có “Cửu Sát Âm Cốt Thứ” dung nhập vào trong thân thể, Khô Lâu Đường chủ dựa vào quỷ cốt mà nói, còn hơn cả Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, bức thẳng đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

- Tốc chiến tốc thắng.

Triệu Phong thấy ba người Tôn Chủ mặc sam ở đằng sau, sắp đuổi theo.

Vụt...

Hắn huy động hắc kỳ, nhất bách cự trợ chú bách thi, hiện thân Hư Không Vụ Hải.

Ừc ừc...

Một tầng sương mù cuộn cuộn, hình thành quỹ hỏa diễm vân, phát ra kinh thiên quỷ thi oán lực, trong nháy mắt khuếch tán bốn năm dặm xung quanh.

- Không tốt.

Hai gã Tôn Giả bị vây ám bởi khí tức của lớp sương mù này, nhiễm một ít, thân thể truyền đến một trận khó chịu.

Trong lúc vô hình.

Trong tầng sương mù dày đặc của Bách thi đại trận, vọt ra vô số bàn tay xương xẩu hư vô trắng bệch máu chảy đầm đìa, vọt vào trong cơ thể tạng phủ của bọn hắn, không ngừng đào lấy ăn.

Tinh khí linh phách của hai gã Tôn Giả, không ngừng xói mòn.

Hơn nữa Tôn Giả vốn đang bị thương đó, càng thêm khó chịu, giống bị oán quỷ quần thân.

- Tinh thần quỷ bí —— vạn quỷ mê thần.

Khô Lâu Đường chủ trong hốc mắt, ngọn lửa đỏ u ám nhảy lên, lộ ra tinh thần quỷ lực kỳ dị, sinh ra các loại sợ hãi ảo giác, bao phủ trăm thi quỷ vụ.

Phốc phốc...

Triệu Phong huy động hắc Kỳ, màn sương mù, hình thành từng vòng quỷ vụ vân, đem hai gã Tôn Chủ vây khốn.

- Á...

Hai gã Tôn Giả, thân bị hãm trong đại trận bách thi nguyên rửa, đầu óc choáng váng, tâm thần bị lạc, mặt đầy hoảng sợ, phát ra tiếng gào rú kêu gọi.

Da của bọn hắn huyết nhục, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, từng chút bị thối rửa.

591. Chương 593: Huyết Mạch Tái Hiện Uy

Sau khi trăm bộ quỷ thi trở chú, hoàn thành bố cục đại trận, uy lực nhảy vọt đến một cấp độ mới.

Mạnh như “Hư không cự hải kinh”, cũng phải gián tiếp chết trong “Quỷ Thi Trở Chú đại trận.

Lúc này.

Lớp sương mù u ám cuộn cuộn, hình thành quỹ hỏa diễm vân, phối hợp với “tinh thần quỷ bí” của Khô Lâu đường chủ, đem hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, đẩy vào tuyệt cảnh.

Thân hãm trong Bách Thi Trở Chú đại trận, đem thừa nhận bị quỷ thi oán lực kinh người ăn mòn.

Hai gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh làn da huyết nhục, đã nhanh chóng bị thối rửa, tinh khí linh phách không ngừng xói mòn.

“Chịu đựng”

Phía sau Tôn Chủ mực y, gặp tình hình này, biến sắc, Đại Đan Nguyên Cảnh khổng lồ thiên địa uy thế, áp bách mà đến.

Hắn hiển nhiên không hề ngờ tới, Triệu Phong còn có đòn sát thủ đến cỡ này.

Ngày ấy lúc đối chiến với Đoàn hải tặc Thiết Giác, Triệu Phong ở giữa hai vị Đại Đan Nguyên Cảnh, mọi việc đều thuận lợi, không có lấy ra một đòn sát thủ này.

“Khắc khắc thực là... Bách Thi Trở Chú đại trận này, sau khi thị sát một trăm tên Tôn Giả, chắc chắn sinh ra kịch biến nhảy vọt”.

Khô Lâu đường chủ cười âm hiểm một hồi, so với Triệu Phong còn tích cực hơn.

Dù sao nguyên rửa bách thi này, đều là hấn tự mình từng khổ luyện chế thành.

- Hư Thiên Âm Ma Thứ!

Khô Lâu đường chủ đem Địa Giai thần binh dung nhập vào thân thể cốt cách, phá không mà ra.

Xuy Phốc ——

Trong hư không xẹt qua một đạo gai xương ám ngân sắc, hư quang cự đại, lực lượng bá tuyệt, sát quang phóng lên trời, có loại ảo giác huyền diệu đánh vỡ không gian gông cùm xiềng xích, cùng quỷ thi đại trận hỗ trợ lẫn nhau, xỏ xuyên trong đó một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh đang bị thối rửa.

- A ——

Trong đại trận bách thi truyền đến một tiếng hét thảm.

Tên Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh kia, thân thể thối rửa, nhanh chóng hóa thành một vũng máu.

Cùng lúc đó.

- A... Cứu ta...

Một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh khác, bị lớp sương mù ám diễm nồng đậm hình thành Giao Long oán lực quấn quanh, vô số khô tay trắng bệch máu chảy đầm đìa, đào ăn thân thể hấn.

Ừc ừc ừc...

Triệu Phong huy động hắc kỳ, điều động cả lực lượng đại trận quỷ thi, đem Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh này, hóa thành một bãi nùng huyết.

Trong khoảnh khắc.

Hai gã Tôn Giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, chết trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ừc ừc...

Tinh khí tàn phách của hai đại Tôn Giả, cũng bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Một màn này, khiến ba vị Đan Nguyên Cảnh đang đuổi theo đằng sau, quá sợ hãi, nổi cả da gà.

- Tặc tử ngươi dám giết chết trưởng lão Càn Vân các ta.

Càn Vân tam trưởng lão “Tôn Chủ mặc sam”, cường chế khiếp sợ trong lòng, uy thế Đại Đan Nguyên Cảnh khổng lồ trên người, trùm trời lấp đất đè xuống, ảnh hưởng toàn cảnh chung quanh.

Lấy Càn Vân tam trưởng lão cầm đầu, ba gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, cường thế đánh giết Thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Mặt khác hai gã Tôn Giả, đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, thực lực không tầm thường.

- Phá ——

Càn Vân tam trưởng lão đánh ra một chưởng, diên đảo thiên địa xung quanh, một đạo hư ảnh chưởng quang cực lớn oánh lực lập lòe, bộc phát nổ vang, xung quanh mười dặm, bị uy thế cường đại bao phủ.

Một chưởng uy thế cực đại đó, bổ tiến Bách Thi Trớ Chú đại trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Bách Thi Trớ Chú đại trận hình thành quỷ vụ âm u liễm diễm, tầng tầng bong ra từng mảng vỡ tan, tầng sương mù ám đẫm mong manh rõ ràng hơn vài phần.

Phốc...

Triệu Phong huy động hắc kỳ, trong bách cự trợ chú bách thi, lại phát ra quỷ thi oán lực liên miên không dứt, hình thành quỷ vụ diễm văn bằng bạc.

- Khắc khắc... Quỷ thi đại trận này xưa đâu bằng nay, há lại dễ dàng có thể phá vỡ như vậy sao.

Thân thể của Khô Lâu Đường chủ, lại lần nữa dung hợp cửu sát âm cốt thứ, toàn thân xương cốt một hồi giòn vang.

Ồ...ô...ô...n...g!

Khô Lâu đường chủ thúc dục bí thuật, khung xương toàn thân, bỗng nhiên cao lên đến ba trượng, toàn thân ô quang diễm khí đằng đằng, hóa thành một cốt diễm cự nhân.

Phốc...

Khô Lâu đường chủ hóa thành “cốt diễm cự nhân”, uy lực hung hãn vô cùng, mỗi cái giơ tay nhấc chân, Tử Âm sát diễm, gào thét nổ vang, cùng với oán lực nguyên rửa của đại trận quỷ thi, hỗ trợ lẫn nhau.

Gần một tháng này.

Khô Lâu đường chủ hấp thu “Tâm tủy huyết hải kinh”, dung nhập “huyền mặc tinh cốt”, thân thể cốt cách cường hóa đến một trình độ mới, thực lực đại trưởng.

Hắn chiến lực, so với Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường, đều chỉ mạnh hơn chứ không thể yếu.

Huống chi lúc này, hắn đặt mình trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, uy lực tăng phúc, lại thi triển quỷ cốt bí thuật cường đại.

- Lão bất tử, nhận của ta một chưởng!

Cốt diễm cự nhân tiến thêm một bước cao đến bốn năm trượng, tử âm sát diễm phóng lên trời, kèm theo đó là một đạo quỷ cốt sức lực mạnh mẽ vô cùng, đánh thẳng về phía Càn Vân tam trưởng lão.

Phành...

Một tiếng nổ kinh khủng vang lên, bộc phát trên không đại trận quỷ thi, khủng bố khí lãng, nuốt hết một phiến hư không hải.

Phía dưới Hải Thiên thuyền, một hồi quay cuồng, thậm chí ngã vào trong hư không hải dương.

Bịch bịch...

Khô Lâu đường chủ thân hình liên tục rút lui vài bước, rõ ràng chịu phải một ít thiệt thòi.

Nhưng trong mắt hắn vẻ hưng phấn càng nồng đậm.

Nhớ ngày đó, lần đầu tiên gặp phải Đại Đan Nguyên Cảnh “Hồ Tác Vương”, hắn căn bản không có sức phản kháng.

Giờ đây, mới qua hơn nửa năm, thực lực của hắn, đã bay vọt đến nhường này.

- Hai người các ngươi, chế trụ cái khô lâu khung này, để ta bắt giết tiểu tử đó.

Tôn Chủ mặc sam rống to một tiếng, truyền âm nói.

Ánh mắt hắn tàn nhẫn, biết Triệu Phong chủ trì “Bách Thi đại trận”, mới là điểm mấu chốt.

Dù sao bách thi đại trận uy hiếp quá lớn.

Một khi phá vỡ bách thi đại trận, Triệu Phong hai người bị mất đi yểm hộ, không thể nào là đối thủ của tam Đại Đan Nguyên Cảnh.

Còn nữa.

Khô Lâu đường chủ cốt cách phòng ngự quá mạnh mẽ, việc chém chết tương đối khó một chút.

- Chỉ cần giết chết tiểu tử này, liền có thể cướp lấy chiến lợi phẩm, lại thu thập được khô lâu khung này”.

Tôn Chủ mặc sam ánh mắt lóe ra.

- Tặc tử nhận lấy cái chết!

Tôn Chủ mặc sam vượt qua Khô Lâu đường chủ, hướng đến Triệu Phong đang ở trung tâm quỹ thi đại trận mà giết.

- Khắc khắc...

Khô Lâu đường chủ dĩ thường phối hợp, không ngăn trở hấn, cùng hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cường giả khác giao phong.

Trong thời gian ngắn.

Khô Lâu đường chủ biến thành “cốt điểm cự nhân”, chiếm được ưu thế rất lớn, áp chế hai vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Đi!

Triệu Phong mặt không đổi sắc, huy động trận kỳ, cuộn cuộn quỹ thi oán lực, hình thành Giao Long, diễm khí đàng đàng, nghênh đón Tôn Chủ mặc sam.

- Phá!

Tôn Chủ mặc sam một chưởng bổ tới, những kia quỹ thi oán lực bàng bạc kinh người, còn chưa đến gần, đã bị hấn đập nát.

Triệu Phong vẻ mặt vẫn như cũ, phát động bách thi nguyên rửa vô hình oán lực, liên miên không dứt phóng tới Tôn Chủ mặc sam.

Trong vô hình, vô số khô tay trắng bệch máu chảy đầm đìa, dây dưa ở quanh thân Tôn Chủ mặc sam, với vào tạng phủ trong cơ thể hấn, không ngừng đào lấy ăn.

Tôn Chủ mặc sam sắc mặt hơi đổi.

Cường như Đại Đan Nguyên Cảnh hấn, cũng không cách nào bỏ qua những kia vô hình không chất nguyên rửa oán lực.

- Hừ, nguyên rửa oán lực vô khổng bất nhập, nhưng không phải là tinh thần công kích bình thường...

Triệu Phong không có sợ hãi, mặc cho Tôn Chủ mặc sam đánh tới.

Tôn Chủ mặc sam mặc dù có thể giết qua, nhưng thực lực của hấn, tất nhiên sẽ nhận phải suy yếu.

Một khi nguyên rửa oán lực, ăn sâu vào cơ thể quá lâu, trễ chậm cứu chữa, cho dù hấn là Đại Đan Nguyên Cảnh cũng khó trốn một kiếp.

Tôn Chủ mặc sam sinh mạng thể chất cường thịnh trở lại, cùng hư không cự hải kinh cuối cùng có chênh lệch rất lớn.

- Chỉ cần trong vòng mười hơi thở, chém chết kẻ này. Hoàn toàn có thể toàn thân trở ra.

Tôn Chủ mặc sam tâm niệm xoay chuyển.

Trong vòng mười hơi chém chết Triệu Phong, hấn rất có lòng tin, thậm chí bốn năm hơi, đều có thể làm được.

Phong Lôi Chi Dực!

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong, ngưng kết thành một đôi phong lôi quang dực màu tím, tốc độ cùng tính cơ động tăng lên rất nhiều.

Vụt...

Dưới quỹ vụ diễm vân yểm hộ, Triệu Phong lưu lại từng đạo điện mị tàn ảnh.

Trong Bách Thi Trớ Chú đại trận, cường giả cảm quan ngoại giới sẽ chịu ảnh hưởng, thậm chí bị nhiễu loạn rất lớn.

Nhưng Triệu Phong là chủ nhân của trận pháp này, thì không có bất kỳ ảnh hưởng nào. Hấn và Khô Lâu đường chủ, đối với cái trận huyền diệu biến hóa này, có thể nói là rõ như lòng bàn tay.

- Tiểu bối xảo trá!

Tôn Chủ mặc sam nộ quát một tiếng, một chưởng chém ra, chưởng quang hư ảo lực oánh lập lòe cực lớn, trực tiếp phong sát phạm vi mấy trăm trượng.

Hắn vừa ra tay, liền trực tiếp oanh giết phạm vi một mảnh.

Nhưng Triệu Phong phản ứng cùng tốc độ kỳ động cực nhanh, lại có ưu thế địa lý, mấy lần đều né tránh chính diện công kích.

Vụt...

Ngoài thân Triệu Phong, quanh quẩn một tầng nước chảy sóng gợn thâm thúy như biển.

Phốc phốc...

Một vài công kích rơi xuống trên người Triệu Phong, gợn sóng di động, đem thể công hấp thu.

Mặc dù gặp một ít vết thương nhẹ, huyết mạch Thủy hệ của Triệu Phong, có thể nhanh chóng chữa trị hết.

- Lực lượng huyết mạch thật mạnh.

Tôn Chủ mặc sam hơi thất sắc, ý thức được, bản thân hoàn toàn đánh giá thấp Triệu Phong.

Triệu Phong thể chất sinh mệnh bây giờ, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, lực lượng huyết mạch nửa năm gần đây, đột nhiên tăng mạnh, tăng lên bội phần.

Công kích, tốc độ có Phong Lôi Chi Dực.

Phòng ngự, trị liệu có huyết mạch Thủy hệ.

Triệu Phong ở trong quỷ thi đại trận có ưu thế địa lý, miễn cưỡng cùng Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, bảo toàn thời gian mấy hơi.

Nhưng mà.

Đại Đan Nguyên Cảnh, dù sao cũng là Tôn Chủ tầng thứ cao, trù trời lấp đất công kích uy thế, rất nhanh đem Triệu Phong bức đến một khu vực.

- Huyền Thiên mặc pháp ấn.

Một đạo mặc lực tinh lập lòe cực lớn chưởng quang hư ảo, đường kính chừng nửa dặm, động lại mà không tán, hào quang sáng chói, chụp xuống chỗ Triệu Phong đang đứng.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong khuôn mặt đỏ bừng, giống như thừa nhận một lực phong sát từ ngàn phía, Phong Lôi chi dực cùng thủy chi huyết mạch, đều bị áp chế một chút.

Đầu gối của hắn, mơ hồ cong xuống, thân hình khẽ lung lay.

Nếu không phải thể chất sinh mệnh của hắn, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, thủy chi huyết mạch lực phòng ngự rất mạnh, đổi lại nếu như là Tiểu Đan Nguyên Cảnh Tôn Giả, đã sớm mất mạng.

“Ha ha ha... Tiểu bối còn không thức thủ chịu trời.

Tôn Chủ mặc sam cất tiếng cười to.

Tôn Chủ dù sao cũng là Tôn Chủ, nếu như ngay cả một tên mới tiến nửa bộ Đan Nguyên Cảnh đều bắt không được, hắn còn có mặt mũi nào đặt chân trong nhất phương quân vực.

- Thủy linh hóa thân.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng tụ, toàn thân tuôn ra thâm lam thủy quang lay động, hiện ra trùng điệp văn vẹo quỷ dị.

Ô...ô...ô...n...g!

Thủy quang tĩnh mịch như biển đó, bỗng nhiên cùng Triệu Phong huyết nhục hòa thành một thể, thân thể hẳn chập chờn giống như trạng thái của dịch thể, nổi lên một tia vằn nước rung động.

Phành phành phành...

Đại Đan Nguyên Cảnh thể công khủng bố, rơi xuống trên người Triệu Phong, giống đánh vào trên một tên "người làm bằng nước", không mất chút sức lực nào.

Cái gì?

Tôn Chủ mặc sam thất sắc :

- Thân thể tiến vào trạng thái dịch hóa ? Tiểu tử này có thể lĩnh ngộ thủy hệ bí pháp cao thâm như thế.

Thủy linh hóa thần, cho dù đặt ở hai sao bán Tinh Nguyệt linh tông, đều là Vô Thượng thủy hệ bí pháp, hiếm có người có thể tu luyện thành công.

Dưới bí thuật "thủy linh hóa thần", Triệu Phong trong khoảng thời gian ngắn hóa lỏng, cơ hồ là trạng thái "phòng ngự vô địch".

- Cự hóa

Thân hình thủy quang của Triệu Phong rung động chập chờn, bỗng nhiên tăng vọt cao đến hai trượng, giống một pho tượng "thủy linh hóa thần".

- Phá

Triệu Phong nhất cử nhất động, giống giang hải phiên dâng, chiến lực tăng vọt đến một trình tự mới.

Băng kết

Triệu Phong không đếm xỉa thể công của Đại Đan Nguyên Cảnh, cường thế một quyền, oanh phá chưởng quang hư ảnh khu vực phong tuyết phụ cận.

Giờ này khắc này.

Triệu Phong "thủy linh hóa thần", uy lực của nó đã còn hơn thủy vận trưởng lão năm đó.

Đây là do thể chất sinh mệnh cường đại của hắn, huyết mạch nội tình thâm hậu, so với dĩ vãng càng thoải mái chống đỡ bí thuật này.

- A....

Thủy quang nhoáng một cái, một pho tượng thủy quang xanh thẫm ngưng kết thành thủy linh cự nhân, từ trên trời giáng xuống.

Phành...

Thủy linh cự nhân, từ phía sau lưng oanh hướng vào một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ trong đó.

Hai gã Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ đó, đang bị Khô Lâu đường chủ áp chế, bị quỷ thi oán lực ăn mòn, thậm chí bị thương đến suy yếu.

Vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bị đánh lén kia, chết thảm tại chỗ.

Trước khi chết, hắn cũng không thể giải thích, Triệu Phong ở Đại Đan Nguyên Cảnh phong sát, sao có năng lực tới tập giết chính mình.

Nhưng sự thật là như vậy

Giờ phút này Triệu Phong, cơ bản là không đếm xỉa Tôn Chủ mặc sam công kích.

592. Chương 594: Tử Vệ Sơ Hiện

Mắt thấy lại có một vị trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, chết trong tay Triệu Phong.

- Tiểu bối.

Càn Vân tam trưởng lão kinh giận bộc phát, khoe mắt như muốn nứt ra, bản thân mang đến bốn gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, trong chốc lát, đã chết hết ba người.

- Huyền Thiên mặc pháp trảm

Càn Vân tam trưởng lão toàn thân chân nguyên bộc phát, hào quang mặc lục sáng chói hùng hậu, chiếu rọi xung quang mười dặm hư không, ngưng tụ ra một đạo hơi mờ mặc lục cự quang nhận kinh hãi không thôi, giống “Thiên Phật chi nhận”, như xuyên tán qua một phương vũ trụ, phát ra uy năng vô cùng thiên địa, như lôi đình chém về phía Triệu Phong.

Nhất chém khủng bố uy năng vô cực như vậy, làm thiên địa sáng tối rung động.

Những người khác ở đâu, Khô Lâu đường chủ cùng một vị Tôn Giả khác, đều là một hồi tâm kinh nhục khiêu.

Vụt...

Triệu Phong trong trạng thái dịch hóa “Thủy Linh Cự Nhân”, thủy quang lóe lên, lại không có thể hoàn toàn né tránh một vài nhất chém.

Phốc...

Thân thể “Thủy Linh Cự Nhân”, nước xanh thăm gợn rung động, gấp gáp ảm đạm, suýt nữa bị “Huyền Thiên mặc pháp trảm” đó chém cho thành hai đoạn.

Ô...ô...ô...n...g!

“Thủy Linh Cự Nhân” cao ba trượng này, thủy quang gợn sóng nhộn nhạo, bộ phận miệng vết thương, huyết quang vừa hiện, liền nhanh chóng khép lại.

Khi thi triển bí kỹ “Thủy Linh Hóa Thần”, thân thể huyết nhục của Triệu Phong, dung hợp cao độ với Thủy hệ, khiến thân thể trong giây lát tiến vào trạng thái nửa dịch hóa.

Loại trạng thái này, có được phòng ngự thân thể gần như bất tử, năng lực khôi phục tự lành, có thể nói là biến thái.

Triệu Phong thờ ơ, mạnh mẽ chống lại Càn Vân tam trưởng lão công kích, Thủy quang lóe lên, bay vút tới một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác.

Phành...

Thủy Linh Cự Nhân một chớp mắt đánh ra, sóng lớn mạnh mẽ như phiên giang đảo hải, đem một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác, đánh bay thổ huyết.

Hoàn toàn khác biệt so với ở Di tích Tử Thánh lần trước.

Triệu Phong thi triển “Thủy Linh Hóa Thần” một cách đầy đủ, không chỉ có được trạng thái dịch hóa phòng ngự thân thể bất tử, mà thân thể có thể biến thành cực lớn, nhất cử nhất động, đều có sức lực phiên giang thôi sơn.

Hơn nữa.

Uy lực “Thủy Linh Hóa Thần” của Triệu Phong, đã vượt qua Thủy Vận trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ lúc trước.

Bởi vì nửa năm qua, được lợi từ Mộng cảnh Thái Cổ và tâm tủy huyết hải kinh, sinh mạng thể phách của Triệu Phong, so với Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường còn mạnh hơn, lực lượng huyết mạch tăng cường gấp mấy lần.

Sinh mệnh mạnh mẽ cùng với lực lượng huyết mạch, chống đỡ trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần”, uy năng không giống ngày xưa.

- Dừng tay ——

Càn Vân tam trưởng lão nổi giận gầm lên một tiếng, trơ mắt nhìn qua vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ kế tiếp lâm vào tình cảnh bị Thủy Linh Cự Nhân và “Cốt diễm cự nhân” giáp công.

Triệu Phong và Khô Lâu đường chủ, đều đang trong trạng thái bí thuật rất mạnh, thực lực vượt qua Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ bình thường.

Phành...

Thủy quang xanh thẫm trên người Triệu Phong bắt đầu khởi động, lại vừa cứng rắn chống đỡ được công kích của Càn Vân tam trưởng lão, lực lượng Thủy hệ bành trướng, đem một vị Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ khác, áp bách đến tuyệt cảnh.

- A

Một vị trưởng lão Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ cuối cùng đó, chết thảm dưới sự giáp công của Triệu Phong cùng Khô Lâu đường chủ.

Thi thể của hắn, ở trong Bách Thi Trớ Chú đại trận, trong nháy mắt thối rữa thành một vũng máu.

Bách Thi Trớ Chú đại trận, liên tục hấp thu tinh khí tàn phách của bốn gã Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, quỷ thi oán lực, cuộn cuộn kinh thiên, thần ma lui tránh.

Hít...

Càn Vân tam trưởng lão kinh hoảng biến sắc, hít một ngụm khí lạnh, phiêu phù ở phía trên quỷ vụ diễm vân, có vẻ cô lập chưa từng có.

- Thủy Linh Hóa Thần, của ta, nhiều nhất còn có thể kiên trì thời gian mười hơi thở nữa.

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, thủy quang tăng vọt, đánh về phía Càn Vân tam trưởng lão.

Đương nhiên.

Mặc dù là ở trạng thái “Thủy Linh Hóa Thần”, hắn chỉ có thể chống lại Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng cũng không cách nào chính thức tạo thành uy hiếp.

Vụt...

Triệu Phong huy động trận kỳ, dẫn động oán lực khủng bố cùng tử âm khí của “Bách Thi Trớ Chú đại trận”, trùm trời lấp đất tràn tới Càn Vân tam trưởng lão.

- Tặc tử âm hiểm...

Càn Vân tam trưởng lão huy chưởng, uy thế khổng lồ khôn cùng thiên địa, đem quỷ vụ diễm vân lần lượt chấn vỡ.

Nhưng mà.

Sắc mặt hắn khê biến, có chút tái nhợt, thân thể khó chịu, càng phát ra mãnh liệt.

Từ lúc giao phong đến bây giờ, thân thể của hắn, đã bị nguyên rửa oán lực ăn mòn không ít, sinh mệnh tinh khí cùng tâm hồn linh phách, không ngừng xói mòn, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Nhân cơ hội này.

Hai người Triệu Phong biến thành “Thủy Linh Cự Nhân” cùng “cốt diễm cự nhân”, liên thủ phản công Đại Đan Nguyên Cảnh.

Phành phành phành...

Trong đại trận quỷ thi lan tỏa khắp vài dặm, tam đại cường giả giao phong, âm thanh bạo vang liên miên.

Mấy hơi thở qua đi.

Khô Lâu đường chủ, thân hình bạo thối, bên ngoài thân ô quang diễm khí, mờ đi vài phần.

Triệu Phong biến thành “Thủy Linh Cự Nhân”, sóng quang rung động, đồng dạng cũng bạc nhược ảm đạm đi một ít.

Nhưng mặt khác một phương Tôn Chủ mặc sam, sắc mặt trắng nhợt như tờ giấy, thân hình hơi run lên như dây đàn.

Trong lúc vô hình.

Hàng trăm hàng ngàn cánh tay xương trắng bệch máu chảy đầm đìa, đem cả người hắn bao vây, thời thời khắc khắc đều đang đào ăn tánh mạng tinh nguyên cùng tâm hồn linh phách của hắn.

Chiến đấu đến tận lúc này.

Tôn Chủ mặc sam lâm vào trạng thái suy yếu, thậm chí trong mấy vòng đối chiến vừa rồi, còn bị một ít ám thương.

Tập trung nhìn vào, chỉ thấy làn da Tôn Chủ mặc sam, đã khô quắt xù xì.

Trong quãng thời gian ngắn ngủi chưa đến mười hơi, cả người hắn tựa như già đi mười năm.

- Khắc khắc... lão thất phu, bị bách thi nguyên rửa dĩnh phải, sinh mệnh thọ nguyên của ngươi, đã mất đi vài năm.

Khô Lâu đường chủ âm hiểm đắc ý cười quái dị.

Tôn Chủ mặc sam mặt như tro tàn, làn da trên người biến chất, thối rửa từng mảng lớn, oán lực nguyên rửa, nhập vào trong cơ thể hắn.

- Tặc tử Càn Vân các sẽ không bỏ qua cho ngươi...

Càn Vân tam trưởng lão ngoài mạnh trong yếu, trong lòng vẫn còn sợ hãi sâu sắc, một tia sợ hãi, từ sâu trong đồng tử phát ra.

Dứt lời.

Hắn miễn cưỡng thúc dục chân nguyên, vung tay đánh ra một chuồng, uy thế trải khắp thiên địa, đẩy lui hai người Triệu Phong.

Vụt...

Tiếp theo đó, thân hình Tôn Chủ mặc sam, đã biến mất không còn tung tích.

Triệu Phong hai người, ngẩng đầu xem xét, Tôn Chủ mặc sam đã bay ra vài hơn vài dặm, ở giữa không trung lơ lửng một cái, lại thổ ra một búng máu.

- Chủ nhân, lão thất phu kia bị “Bách thi nguyên rửa”, ăn sâu vào trong cơ thể, tinh nguyên sinh mệnh bị xói mòn rất mạnh, hết sức yếu ớt, thiếu chút nữa, là có thể chém chết hắn rồi.

Khô Lâu đường chủ hơi không cam tâm nói.

Nếu có thể thôn phệ linh phách tinh nguyên của một vị Đại Đan Nguyên Cảnh, sẽ đem lại lợi ích rất lớn đối với bách thi nguyên rửa.

- Dù sao cũng là Đại Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, toàn thân nước gợn rung động, thoáng thu liễm, thân hình quay trở về thân thể huyết nhục bình thường.

Sau khi khôi phục thân thể huyết nhục, sắc mặt Triệu Phong hơi có vẻ trắng nhợt.

Cái giá phải trả khi thi triển bí thuật “Thủy Linh Hóa Thần” cũng rất lớn, Triệu Phong chỉ có thể duy trì chốc lát ngắn ngủi.

Vụt...

Triệu Phong huy động trận kỳ, thu hồi Bách Thi Trớ Chú đại trận, thoả mãn nhẹ gật đầu.

Lần này trọng thương đánh bại Đại Đan Nguyên Cảnh, so với trước đó lần đầu tiên đối mặt Hồ Tác Vương, xem ra thoả mái thuận lợi không ít.

Quan trọng là....

Triệu Phong không sử dụng huyết mạch đồng tử.

Triệu Phong cùng Khô Lâu đường chủ liên thủ, mượn nhờ đại trận bách thi thi nguyên rửa, đã có thể áp chế Đại Đan Nguyên Cảnh Tôn Chủ.

Đổi lại nửa năm trước, hai người căn bản không dám tưởng tượng.

- Nhanh chóng rút khỏi.

Triệu Phong trở lại thuyền Lam Lô Hải Thiên, lập tức hạ lệnh.

Một trận chiến vừa rồi, thanh thế to lớn, năm, sáu vị Đan Nguyên Cảnh tham chiến, cũng có Đại Đan Nguyên Cảnh ra tay, khiến cho không ít Ngoại Vực cường giả phụ cận chú ý.

- Thật là một trận chiến thê thảm, chết mấy vị Tôn Giả.

- Người trong thuyền Hư Không Hải nọ, rốt cuộc là thần thánh phương nào, gần như khiến năm vị trưởng lão của Càn Vân các toàn diệt. Nền nhớ Càn Vân các chính là cường Tông số một số hai của vùng này a.

Bởi vì tới gần Hư Hải linh điện, có một vài cường giả Ngoại Vực, đã tận mắt thấy cả quá trình.

Vụt...

Tốc độ của Lam Lô Hải Thiên thuyền cực nhanh, xuyên qua hư không hải, khiến Tôn Giả bình thường theo không kịp.

Trong chớp mắt.

Thuyền Hư Không Hải vừa tàn sát mấy vị trưởng lão của Càn Vân các, đã biến mất không thấy gì nữa.

Vì ẩn giấu thực lực, tránh bị địch quân phát hiện, Triệu Phong chỉ triệu ra một bộ phận quý thi trở chú, cũng không gọi Khô Lâu đường chủ ra ngoài.

Nhưng ba người Lý vân Nhai, rõ ràng cảm nhận được, tinh huyết tàn phách của Tôn Giả sau khi tử vong, đều bị Quý Thi Trở Chú đại trận hấp thu, phát ra oán lực càng đáng sợ hơn.

Phành phành phành...

Trên sân lúc này, là giao phong chính thức của hai đại Tông phái Nhị Tinh.

Trong đám thuyền tù binh, chỉ có thuyền Lam Lô Hải Thiên của Triệu Phong là hoàn toàn không tổn hao. Nhưng số tù binh sống sót, vẫn không đến nửa thành.

595. Chương 597: Tặc Miêu Lại Ra Tay

Trên chiến trường, thế lực của hai đại Tông phái Nhị Tinh giao phong, đánh đến kinh thiên động địa.

Trong phần đông thuyền tù binh, thuyền Lam Lô Hải Thiên của Triệu Phong, thuộc loại xuất chúng siêu quần, cho nên liên tục nhận được công kích.

Lúc hai tên Tôn Giả của Cửu Tuyệt Điện bị chết trong “Quý Thi Trở Chú đại trận”, sự tồn tại của thuyền Lam Lô Hải Thiên, lập tức gây nên sự chú ý đối với người của hai đại Tông phái.

- Ô! Không ngờ lại nhìn lầm.

Ánh mắt của vị lão giả mặt đen thuộc Lục Hoàn Cung, chợt sáng ngời.

“Thiếu niên thuyền trưởng” của con thuyền kia, không ngờ trong chiến tranh lại biểu hiện ra năng lực trác tuyệt, liên thủ với ba vị Tôn Giả khác.

Thuyền Hư Không Hải kia, không chỉ may mắn sống sót dưới đợt công kích đầu tiên, thậm chí còn “Trảm địch lập công”.

Đương nhiên.

Chinh vì như vậy, cho nên thuyền Lam Lô Hải Thiên cũng hấp thu càng nhiều hỏa lực của “Cửu Tuyệt Điện”.

Phành phành phành...

Đám sương mù bao phủ thuyền Lam Lô Hải Thiên, nhanh chóng ảm đạm suy yếu, trong thuyền lắc lư kịch liệt.

Đoàn thuyền viên trong thuyền Hư Không Hải, diên đảo một hồi, ngay cả đứng cũng không vững.

- Còn may là thuyền Hư Không Hải đã được cường hóa trên diện rộng.

Lâu Lan Chỉ Thủy kiểm tra thuyền, phát hiện không có hư hại rõ rệt nào.

Chủ yếu là Quý Thi Trở Chú đại trận của Triệu Phong gánh chịu bớt một phần áp lực, mặt khác, ba vị Tôn Giả là chịu nhiều hỏa lực nhất.

Vụt vụt..

Triệu Phong huy động trận kỳ, dẫn dắt sương mù u ám bốn phía, tập trung phòng ngự.

Ngoài ra.

Hắn còn âm thầm đem số lượng quý thi trở chú. Tăng lên đến năm mươi bộ.

- Không thể bị cuốn vào chính giữa chiến trường.

Triệu Phong lập tức khắc chế ý niệm trảm địch trong đầu, lại để cho thuyền Hư Không Hải giả vờ không địch lại, cố gắng thoát ly khỏi trung tâm chiến trường.

Phành phành phành...

Dù vậy, thuyền Hư Không Hải vẫn bị lọt vào vòng công kích của hơn mười cường giả do bốn Tôn Giả cầm đầu.

- Triệu thuyền trưởng, tính năng con thuyền Hư Không Hải của ngươi, có hi vọng nhất định, hãy dẫn bọn ta giết ra khỏi chiến trường.

Trong mắt ba vị Tôn Giả Lý vân Nhai, chợt lộ ra vài tia hi vọng.

Tính năng cường đại của thuyền Lam Lô Hải Thiên, cộng thêm sự yểm hộ của đại trận quỷ thi, ngoại trừ một vài Đại Đan Nguyên ra, không ai có thể làm gì được bọn họ.

- Bây giờ còn chưa phải lúc.

Triệu Phong lắc đầu.

Hắn cảm giác được, cường giả đốc chiến của Lục Hoàn Cung ở đằng sau, đang chăm chú nhất cử nhất động của thuyền Lam Lô Hải Thiên.

Kể cả lão giả mặt đen tu vi Đại Đan Nguyên hậu kỳ kia.

Thậm chí ngay cả “Nửa bước Vương Giả” đang ẩn trong bóng tối, cũng dùng thần niệm cường đại của hắn, thỉnh thoảng quét qua phía bên này.

- Đợi đến khi triệt để đánh nhau, một lượng lớn cường giả của hai bên đều nhập vào, lúc đó mới là cơ hội tốt nhất.

Triệu Phong đã có tính toán trong lòng.

Giai đoạn hiện tại.

Hắn phải không chế thật tốt thế cục, không để cho thuyền Hư Không Hải lâm vào trung tâm vòng xoáy của chiến trường.

Tiếp đó.

Tại trên cơ sở ít xuất hiện, tận khả năng chém giết Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh, tăng cường uy lực cho Bách Thi Trớ Chú đại trận.

- Chủ nhân, Bách Thi Trớ Chú đại trận, cho tới nay đã thôn phệ linh phách tinh khí của mười Tôn Giả rồi.

Khô Lâu đường chủ ở bên trong Vạn Quỷ Châu, hưng phấn nói.

Chỉ cần Bách Thi Trớ Chú đại trận có thể hấp thu được tàn phách khí huyết của 100 vị Tôn Giả, uy năng của nó, chắc chắn sẽ tiến lên một cấp độ mới.

Trên chiến trường.

Số lượng cường giả của hai đại thế lực Tông phái Nhị Tinh, đều nhập vào càng ngày càng nhiều.

- A...

Trong đám sương mù u ám, lại truyền đến tiếng kêu thảm thiết của một Tôn Giả, thân thể hắn thối rữa thành vũng máu, bị Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hấp thu.

Trên thực tế.

Đây chính là kết quả do Triệu Phong cố gắng ít lộ diện, chỉ cần Tôn Giả của địch phương, không xông vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hắn sẽ không hạ sát thủ.

- Con thuyền kia có chút quỷ dị.

Mấy vị Tôn Giả Cửu Tuyệt Điện, vây quanh thuyền Hư Không Hải, đều giữ khoảng cách, phát động công kích từ xa.

Bọn hắn cho rằng, chỉ cần không tiếp cận thuyền Hư Không Hải, thì không cần phải sợ hãi nữa.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Tăng tốc tránh né và tiếp cận.

Lâu Lan Chỉ Thủy ở trong thuyền, nhận được mệnh lệnh, lập tức khống chế thuyền Hư Không Hải, làm ra một loạt động tác.

Tốc độ và tính cơ động mà thuyền Hư Không Hải biểu hiện ra ngoài, khiến mọi người phải lú lẫm một phen.

Phành phành phành...

Trong đó, một cường giả Nửa bước Đan Nguyên Cảnh và vài tên Chân Chủ Cấp, trực tiếp bị thuyền Hư Không Hải đâm trúng, huyết nhục mơ hồ, vỡ vụn thành nhiều mảnh.

- Chậc chậc... Bồn tọa cũng không nhịn được, muốn tàn sát rồi.

Khô Lâu đường chủ ở trong Vạn Quỷ Châu, có chút không kiềm chế nổi.

Triệu Phong trợn mắt một cái.

Mỗi lần hần mệnh lệnh thuyền Hư Không Hải, hần đều hành động cẩn thận, không để lâm vào vòng xoáy chiến trường, cũng không thể thoát ly chiến trường.

Bởi vì cho đến bây giờ.

Hai bên cũng chỉ đầu nhập vào một phần binh lực cường giả, không hoàn toàn phóng tay phóng chân.

Triệu Phong phải chờ hai bên đánh nhau kịch liệt, như vậy mới có thể cân nhắc đến chuyện đào thoát.

Còn may.

Theo thời gian trôi qua, Lục Hoàn Cung tương đối hài lòng đối với thế công bên này, cho nên cũng dần tăng thêm binh lực.

Không thể không thừa nhận.

Thuyền Hư Không Hải của Triệu Phong, ở trong đội cảm tử, phát huy được tác dụng nhất định, mở đầu trận đánh tiếp theo cho “Lục Hoàn Cung”, mơ hồ thúc đẩy chiều hướng của chiến trường.

- Nếu như có thể giết thêm Tôn Giả, thậm chí kiềm chế chiến lực cấp Tôn Chủ, bên phía Lục Hoàn Cung nhất định sẽ toàn diện tiến công.

Trong lòng Triệu Phong khẽ động.

- Tới gần trung tâm chiến trường.

Triệu Phong huy động trận kỳ, hạ lệnh.

Thân là thuyền trưởng, đoàn thuyền viên đều chấp hành mệnh lệnh của hần.

- Triệu huynh, người làm gì vậy?

- Thật vất vả mới thoát khỏi trung tâm chiến trường, người không chạy trốn thì thôi, còn muốn tới gần trung tâm.

Hai Tôn Giả là lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đồng loạt biến sắc.

Bọn hần thật vất vả mới gắng gượng qua đợt trùng kích “pháo hôi”, thoát ly trung tâm chiến trường, bây giờ không ngờ lại giết vào trở lại trung tâm chiến trường.

- Muốn sống thì hãy nghe lời của ta.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Đưa nó đây!

Về mặt mỹ nhân áo vàng trở nên âm lệ, đưa tay chộp về phía trận kỳ của Triệu Phong.

Triệu Phong cười lạnh, cũng không sợ chút nào.

Vừa chuẩn bị xuất thủ thì trên vai chợt trằm xuống.

Meo meo!

Một cái bóng xám, đột nhiên lóe lên trong hư không.

Khoảnh khắc tiếp theo.

- A...

Mỹ nhân áo vàng hoa dung thân sắc, thân hình mềm mại cứng đờ.

Phốc...

Một thanh dao găm u ám thần bí, toàn thân lấp lánh, đặt trên cổ nàng.

Nàng chỉ cần khẽ động, trên cổ sẽ lưu lại một tia máu, cảm giác lạnh lẽo chạy dọc xương cốt tâm hồn.

- Làm ơn... Tha mạng...

Mỹ nhân áo vàng sợ hãi, khước mắt liếc nhìn, chỉ thấy trên vai là một con mèo nhỏ lông xám, đáng vẻ xảo trá.

- Tốc độ thật nhanh, nó làm như thế nào vậy?

Trong ba đại Tôn Giả, thực lực mạnh nhất là Lý vân Nhai, cũng không nhìn được hít một ngụm khí lạnh.

Hắn căn bản không theo kịp quỹ tích di chuyển của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc Tiểu Tặc Miêu ra tay công kích, có cảm giác như độn phá hư không, lóe lên trong chớp mắt.

- Rất tốt, Tiểu Tặc Miêu. Lần sau, nếu kẻ nào có dị động, người không cần mệnh lệnh của ta, trực tiếp loại bỏ.

Triệu Phong mỉm cười thỏa mãn.

Nửa năm qua, Tiểu Tặc Miêu và hắn cùng nhau hấp thu khí tức của Mộng cảnh Thái Cổ, lại sử dụng Tâm Tủy Huyết gột rửa, năng lực biến hóa đến mức nào, ngay cả Triệu Phong cũng không rõ.

Meo meo.

Thân hình Tiểu Tặc Miêu nhoáng lên một cái, liền biến mất không thấy đâu nữa.

Trong hư không chỉ lưu lại một đạo tàn quang màu xám, chỉ trong nháy mắt, nó đã trở về Cổ Thiết Giới Chỉ.

- Tới gần!

Triệu Phong huy động trận kỳ, lệnh thuyền Lam Lô Hải Thiên tiếp cận trung tâm vòng xoáy chiến trường.

Quả nhiên.

Chính vì vậy cho nên thuyền Lam Lô Hải Thiên càng hấp dẫn nhiều hỏa lực hơn.

Nhưng lúc này.

Triệu Phong cũng đã hoạt động cực hạn bên trong quỹ trận.

- Phong Lô Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong ngưng kết một đôi Phong Lô quang dực màu tím nhạt, bốn phía nổi lên Phong Lô cương phong kinh người.

Cạch cạch cạch...

Phong Lô Chi Dực cấp tốc chấn động, mang theo Triệu Phong, tiếp cận một vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở gần sát quỹ trận.

- Tử Diệt Chi Nhận.

Trong lòng bàn tay của Triệu Phong ngưng kết một thanh quang nhận tím nhạt, mỏng như cánh ve, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn Tử Diệt Phong Lôi, khí tức hủy diệt ngưng luyện, phun ra nuốt vào.

Phốc phốc...

Tên Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh kia miễn cưỡng vận chuyển Chân Nguyên hộ thể, nhưng thân hình vẫn bị chém thành hai đoạn.

- A...

Thi thể máu chảy đầm đìa của hắn, bị Triệu Phong huy động trận kỳ, hút hết sạch tàn phách khí huyết vào Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Xử lý tiểu tử kia.

Mấy vị Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh ở phụ cận, lúc này mới kịp phản ứng.

Thế nhưng “Phong Lôi Chi Dực” sau lưng Triệu Phong, lại lần nữa chấn động, biến mất ngay tại chỗ, trở về trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Toàn bộ quá trình chém giết, chỉ diễn ra trong thời gian một nhịp hô hấp.

- Phong Lôi Thiểm Điện Sát tiếp cận, “Tử Diệt Chi Nhận” kết liễu, công tác chuẩn bị xem như thành công.

Triệu Phong thông dong giết chết một vị Tôn Giả, lại phản hồi Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ba đại Tôn Giả Lý vân Nhai, trợn mắt há hốc mồm, trong lòng run lên.

Nhất là mỹ nhân áo vàng, không nhịn được mà run rẩy hoảng sợ một trận.

Tiếp theo.

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên dưới sự ra lệnh của Triệu Phong, đảo quanh trung tâm chiến trường, nhưng vẫn không thực sự bị cuốn vào.

Triệu Phong giết địch trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, một khi Tôn Giả của địch phương tiếp cận Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, hắn sẽ không do dự mà hạ sát thủ.

Sau đó, lại có liên tiếp hai vị Tôn Giả, bị Triệu Phong giết chết.

Vù vù...

Quỷ Thi Trớ Chú đại trận phát ra oán lực nguyên rửa, càng lúc càng kinh người.

Một vài Tôn Giả phụ cận, đã không dám tới gần thuyền Lam Lôi Hải Thiên nữa.

- Để ta lên!

Bên trận doanh của Cửu Tuyệt Điện, một vị nam tử giáp đen tu vi Đan Nguyên Cảnh, tay cầm một thanh chiến kích, lao thẳng đến Triệu Phong.

- Đại Đan Nguyên.

Ba người Lý vân Nhai, lập tức biến sắc.

Bọn hắn cũng không cho rằng, chỉ dựa vào nhóm người mình thì có thể chống lại Đại Đan Nguyên.

- Chuẩn bị rút lui!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh, sau đó để trận pháp phòng ngự của thuyền Lam Lôi Hải Thiên, mở ra đến cực hạn.

Vụt vụt...

Đồng thời, hắn tiếp tục huy động hắc kỳ, khiến cho số lượng quỷ thi trớ chú tăng lên đến hơn sáu mươi bộ.

- Cùng ra tay!

Triệu Phong dẫn động một đoàn sương mù u ám cuộn cuộn, xuất hiện hình thái một đầu Giao Long bằng oán lực nguyên rửa, nghênh đón nam tử giáp đen.

Cùng lúc đó.

Ba đại Tôn Giả Lý vân Nhai, đồng loạt phát động bí kỹ cường đại, chống đỡ nam tử giáp đen.

- Thập Phương Chiến Diệt!

Nam tử giáp đen tu vi Đại Đan Nguyên, chiến kích phá toái hư không, hoành cảnh thiên địa kịch biến, một đạo hàn ảnh chiến kích rực rỡ như cầu vồng, lập tức quét ngang hư không.

Công kích còn chưa tới, nhưng uy thế che trời lấp đất, đã phong bế cả một mảnh thiên địa.

Mọi người trong thuyền Hư Không Hải, đều có cảm giác hít thở không thông.

Rầm rầm rầm...

Thuyền Lam Lô Hải Thiên mãnh liệt rung lắc xóc nảy, bị đẩy lui hơn nửa dặm.

Ọc ọc...

Hai vị Tôn Giả là lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đều đồng loạt thổ huyết.

Thực lực của Lý vân Nhai, cũng không đơn giản, dưới sự yểm hộ của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, thân hình chỉ rung lên một cái, khí huyết sôi trào.

Vù vù...

Diễm vân sương mù do Quỷ Thi Trớ Chú đại trận hình thành, lập tức tán loạn gần nửa.

Nhưng khiến mọi người cảm thấy ngoài dự liệu, chính là thuyền trưởng tu vi Nhũ bước Đan Nguyên Cảnh là Triệu Phong, lại không bị thương.

Bên ngoài thân thể của hắn nổi lên một tầng gợn sóng u lam, vẫn bình an vô sự trong Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

- Băng Hoàng Thương!

Triệu Phong đột nhiên đem trận kỳ ném qua một bên, đột nhiên thúc dục huyết mạch Băng Thủy, thương ảnh băng liên như thủy tinh u lam, phát ra ánh sáng rực rỡ, mang theo một luồng hàn ý khủng bố của Thượng Cổ Băng Hoàng, phản ngược lại nam tử giáp đen.

Lúc này, hai người kia vẫn còn đang hiếu kỳ tại sao Triệu Phong lại ném trận kỳ đi.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu lại lần nữa hiện thân, bắt lấy trận kỳ, thao túng Quỷ Thi Trớ Chú đại trận.

Ục ục ục...

Miêu trào vung lên, oán lực nguyên rửa, diễm khí đằng đằng, cực kỳ sinh động, từ khắp bốn phía bao vây lấy nam tử giáp đen.

Đám người Lý vân Nhai đều không khỏi kinh ngạc.

- Không ngờ con mèo này...

Khô Lâu đường chủ ở trong Vạn Quỷ Châu, cũng mở rộng tầm mắt.

Trận kỳ giao cho Tiểu Tặc Miêu điều khiển.

Bởi vậy, Triệu Phong và ba Tôn Giả là đám người Lý vân Nhai liên thủ, ít nhất cũng tương đương chiến lực của bốn vị Tôn Giả.

Huống chi.

Sinh mạng thể chất của Triệu Phong, đã tiếp cận Đại Đan Nguyên đỉnh phong, lực lượng huyết mạch của hắn, cũng vô cùng hùng hậu cường đại, uy lực của Băng Hoàng Thương bộc phát, đủ để quét ngang cấp độ Tiểu Đan Nguyên, mơ hồ có thể uy hiếp cả Đại Đan Nguyên.

596. Chương 598: Chiến Trường Thôn Phệ

Phụ cận trung tâm chiến trường.

Trên thuyền Lam Lôi Hải Thiên, bốn tên “tù binh” liên thủ, lực kháng Tôn Chủ giáp đen.

- Băng Hoàng Thương!

Trận kỳ giao cho Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong rảnh tay, thúc dục lực lượng huyết mạch, múa bản thể Băng Hoàng Thương, một chuỗi thương ảnh băng liên giống như thủy tinh u lam, hào quang rực rỡ chói lọi, phát ra một luồng hàn uy cấm kỵ, không ngừng nổ vang, đóng băng cả một khu vực.

Cùng lúc đó.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng của Triệu Phong, cũng ngưng kết từng tia Tử Diệt Phong Lôi, kèm theo một luồng hàn lực của Thượng Cổ Băng Hoàng, hóa thành cơn lốc xoáy hủy diệt, không ngừng ập tới chỗ Tôn Chủ giáp đen.

Ngoại trừ huyết mạch đồng tử ra, chiến lực của Triệu Phong, nếu bộc phát toàn diện, liền trở thành chủ lực đối kháng với Đại Đan Nguyên Cảnh.

Ba người Lý vân Nhai giật mình rung động, toàn lực ra tay hiệp trợ, cùng chống chọi lại Tôn Chủ giáp đen.

- Là Thần binh Thượng Cổ truyền thừa hiếm thấy...

Ánh mắt của Tôn Chủ giáp đen ngưng tụ, với tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ của hắn, vậy mà trong thời gian ngắn lại không xử lý được một tên pháo hôi trong đội cấm tử.

Điều này khiến hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại nữa?

- Thập Phương Chiến Thiên!

Tôn Chủ giáp đen lại lần nữa vung lên chiến kích, thể công tăng mạnh, quang ảnh chiến kích lạnh lẽo, bá đạo dữ tợn, ập về phía thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

Phành phành phành...

Thuyền Lam Lôi Hải Thiên rung động lắc lư một hồi, đám sương mù u ám xung quanh, cũng bong ra từng mảng, tán loạn hết sức.

Thế công của bốn người Triệu Phong, cũng lập tức sụp đổ tan rã, không ngừng bị áp chế.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, dẫn động một luồng lực lượng Quỷ Thi Trớ Chứ đại trận, một phần dùng để phòng ngự đánh trả, còn một phần dùng để tu bổ những lỗ hổng vừa xuất hiện.

Cho đến nay.

Nội tình của Quỷ Thi Trớ Chứ đại trận vẫn rất thâm hậu, thực lực của bách thi nguyên rửa cũng rất cao, hấp thu được không ít tàn phách tinh khí của Tôn Giả, không ngừng cung cấp năng lượng cho trận pháp.

- Trận pháp này thật khó chơi...

Tôn Chủ giáp đen nhíu mày, hắn toàn lực phát động Thần binh Địa cấp, mặc dù chiếm ưu thế, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, lại không làm gì được thuyền Lam Lôi Hải Thiên.

- Số lượng quỷ thi trớ chú, chỉ mới sử dụng được hai phần ba.

Triệu Phong âm thầm gạt đầu, Phong Lôi Chi Dực sau lưng chấn động, mượn sự yểm trợ của Quỷ Thi Trớ Chứ đại trận, phát động phản công liên tục.

Gần nửa năm nay, tiến bộ của hắc quả thực không nhỏ, dưới tình huống không sử dụng huyết mạch đồng tử, chiến lực đã tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Có thể làm được đến bước này, trong mắt cường giả của hai đại Tông phái Nhị Tinh, đã là kinh thế hãi tục rồi.

- Chắc chắn, tùy tiện bắt một người qua đường, không ngờ lại có thể phát huy tác dụng lớn như vậy.

“Lão giả mặt đen” của Lục Hoàn Cung ở đằng sau dốc chiến, cũng cảm thấy ngoài dự liệu.

Thuyền Lam Lô Hải Thiên thân là pháo hôi đi chịu chết, có mục đích là ở trung tâm chiến trường, kiềm chế địch quân Đại Đan Nguyên Cảnh, điều này có ảnh hưởng không nhỏ đến thế cục chiến đấu.

- Toàn diện tiến công.

Phái sau trận doanh của Lục Hoàn Cung, thanh âm của Nửa bước Vương Giả vang lên, rung chuyển linh hồn.

Ưu thế của đối phương, dần mở rộng, bên phía Lục Hoàn Cung, tất nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

- Giết!

Trận doanh của hai đại Tông phái Nhị Tinh, có rất nhiều cường giả đầu nhập vào, binh lực càng ngày càng nhiều.

Trong lòng Triệu Phong mừng thầm, đây chính là kết quả mà hắc muốn.

Thế cục hỗn loạn, khiến hắc có thể tiến thoái tự nhiên.

Chẳng qua, vị lão giả mặt đen của Lục Hoàn Cung, vẫn cẩn thận bảo trì một đoạn khoảng cách với thuyền Lam Lô Hải Thiên.

- Tiểu bối, nếu trận chiến này có thể thủ thắng, Lục Hoàn Cung chúng ta có thể miễn thân phận tù binh cho người, thậm chí cho phép người trở thành một thành viên trong số chúng ta.

Lão giả mặt đen dùng linh thức truyền âm, ném một canh ô-liu cho Triệu Phong.

- Một lời đã định.

Triệu Phong bày ra dáng vẻ kinh hãi, càng ra sức đánh trả Tôn Chủ giáp đen.

Khóe miệng lão giả mặt đen nhếch lên một tia lãnh ý, cười thầm nói:

- Quý Thi Trố Chủ đại trận và Thần binh truyền thừa của tiểu tử này, đều là thứ không tầm thường. Chờ sau khi chiến tranh chấm dứt, hắc sẽ trở thành cừu non chờ làm thịt thôi.

Đương nhiên, trước mắt là thời khắc mấu chốt trên chiến trường, Triệu Phong vẫn còn giá trị lợi dụng rất lớn.

Theo thời gian trôi qua.

Chiến đấu giữa song phương, càng trở nên gay cấn, địch ta lộn xộn.

Triệu Phong vẫn vô cùng tỉnh táo, giữ lại một phần thực lực, cũng chỉ xuất ra hai phần ba quý thi trố chú, cũng không gọi Khô Lâu đường chủ xuất chiến.

Hắc tất nhiên sẽ không tin lời hứa của lão giả mặt đen.

- Thời cơ không sai biệt lắm...

Triệu Phong lại để cho thuyền Lam Lô Hải Thiên đi vòng quanh khu vực hạch tâm hỗn loạn nhất trên chiến trường.

Tôn Chủ giáp đen ở phía bên kia, dốc cạn sức lực cũng không làm gì được.

Ngược lại, thuyền Lam Lô Hải Thiên chạy đi khắp nơi, lại càng khiến cho thế cục trở nên hỗn loạn.

- A a...

Quý Thi Trớ Chú đại trận bao phủ xung quanh thuyền Lam Lô Hải Thiên, thỉnh thoảng nuốt chửng một vài cường giả Chân Chủ Cấp, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Dưới Đan Nguyên Cảnh, chỉ cần hơi nhiễm một chút oán lực nguyên rửa, cũng sẽ hóa thành một vũng máu. Càng về sau...

Triệu Phong thậm chí cũng không để ý địch ta song phương nữa, chỉ cần thời cơ tốt, cho dù cường giả của Lục Hoàn Cung ở gần đó, cũng sẽ bị Quý Thi Trớ Chú đại trận nuốt chửng.

Bởi vì chiến đấu giữa thuyền Hư Không Hải và Đại Đan Nguyên Cảnh có thanh thế rất lớn, cho nên hoàn toàn có thể tạo thành biểu hiện giả dối như dư âm ngộ thương người mình.

Vị lão giả mặt đen của Lục Hoàn Cung ở đằng sau đốc chiến, cũng đầu nhập vào chiến đấu, hoàn toàn không bận tâm đến Triệu Phong ở bên này.

- Khắc khắc... Tàn sát hai ba Tôn Giả nữa, số Tôn Giả bị Quý Thi Trớ Chú đại trận nuốt chửng, sẽ đạt tới hai mươi.

Khô Lâu đường chủ ở bên trong Vạn Quỷ Châu, cảm thấy trong lòng ngứa ngáy không thôi.

Từ khi hình thành Quý Thi Trớ Chú đại trận cho đến nay, tàn phách tinh khí hấp thu được từ Tôn Giả, đã có mười mấy người rồi.

Nhất là trên chiến trường này, số lượng Tôn Giả có thể nuốt chửng được là tối đa.

Tại chiến trường Nhị Tinh, có đôi khi, không nhất định phải ra tay chém giết, chỉ cần thông qua Quý Thi Trớ Chú đại trận, liền có thể nuốt chửng tàn phách huyết khí của thi thể Tôn Giả vừa mới vãn lạc, hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.

- Quả là cơ hội tốt.

Triệu Phong không khỏi có chút chờ mong, đem số lượng bách thi trớ chú, tăng lên đến hơn bảy mươi, dần dần mở rộng phạm vi của đám sương mù u ám.

Trận giao phong vẫn tiếp tục, vị Tôn Chủ giáp đen cảm thấy áp lực đột ngột tăng mạnh, thế cục không thể nào khống chế được nữa.

Mới đầu.

Hắn còn có thể áp chế thuyền Hư Không Hải, đánh cho phe địch liên tiếp bại lui.

Nhưng bây giờ, hắn thậm chí còn bị thuyền Hư Không Hải của đối phương, nắm mũi dất đi.

Không đúng.

Tôn Chủ giáp đen không phải kẻ ngu, trong quá trình truy kích, không khó phát hiện ra, lúc Triệu Phong nuốt chửng một vài Tôn Giả, Nửa bước Tôn Giả, uy lực của trận pháp cũng tăng mạnh.

- Lẽ nào hắn lợi dụng chiến trường Nhị Tinh này, để đề thăng uy lực cho Quý Thi trận?

Tôn Chủ giáp đen vừa sợ vừa giận.

Nhưng tiếc rằng, bên phía Cửu Tuyệt Điện, lại bị Lục Hoàn Cung hoàn toàn áp chế.

Bên phía Lục Hoàn Cung, vị “Nửa bước Vương Giả” đã ra tay, tồn tại đỉnh cao này vừa ra mặt, lập tức lực áp hai vị Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong mạnh nhất của Cửu Tuyệt Điện.

Bằng không, đám người của Cửu Tuyệt Điện, thân là phe phòng thủ, có được đại trận phòng ngự yểm hộ, thế cục sớm đã không ổn rồi.

- Triệu thuyền trưởng, thừa dịp hai bên còn chưa phân ra thắng bại, thời khắc hỗn loạn này, chính là thời gian thích hợp để chúng ta chạy khỏi chiến trường này.

Lý vân Nhai cẩn thận đề nghị.

Chiến đấu cho đến tận lúc này.

Đám người Đan Nguyên Cảnh như Lý vân Nhai, đều đã bị thương, nguyên khí tán loạn.

Bọn hắn cũng không có thể chất sinh mệnh và huyết mạch đồng tử phòng ngự trị liệu như của Triệu Phong, nên không thể bình yên vô sự như hắn được.

- Không tệ lắm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, mặc dù vẫn có chút không cam lòng.

Chiến trường Nhị Tinh này, chính là cơ hội tốt để hắn nuốt chửng Tôn Giả, tăng cường uy lực cho Quỷ Thị Trố Chủ đại trận.

Thế nhưng, hắn cũng minh bạch thế cục lúc này, một khi chiến đấu giữa song phương chấm dứt, đám người đó sẽ rảnh tay, bản thân mình khó có thể ngăn cản nổi.

- Rẽ trái, rút ra khỏi vòng vây.

- Hừ, tiểu bối kia tu vi không đến Đan Nguyên Cảnh, chân nguyên và huyết mạch, há có thể kéo dài?

Trong lòng Tôn Chủ giáp đen giật mình tỉnh ngộ, lập tức chiến lược bộc phát.

Phành phành phành...

Quỷ vụ u ám vây quanh thuyền Lam Lô Hải Thiên, thỉnh thoảng vỡ tan.

Đám người Triệu Phong, một mặt chống cự, một trộm trốn lui.

Không lâu sau...

- Chạy đi đâu!

Thuyền Lam Lô Hải Thiên đã chạy tới biên giới chiến trường, Tôn Chủ giáp đen cười dài một tiếng, đuổi sát không buông.

Nghĩ đến việc có thể thu được một chiếc thuyền Hư Không Hải tốt và trận pháp quỷ thi cường đại, trong lòng hắn không khỏi có chút hưng phấn.

- Gia tốc!

Triệu Phong thâm cười lạnh, ra lệnh thuyền Lam Lô Hải Thiên phát huy tốc độ chính thức.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải ở trong hư không, xẹt qua một đạo quang văn Thủy Lô, nhanh chóng thoát ly chiến trường.

Tốc độ phi hành nhanh như vậy, khiến ột số cường giả của song phương, đều giật mình không thôi.

- Chết đi!

Thân là Đại Đan Nguyên Cảnh, tốc độ phi hành của Tôn Chủ giáp đen, hiển nhiên vẫn nhanh hơn một bậc.

Dù sao thì tốc độ nhanh nhất của thuyền Lam Lô Hải Thiên, cũng chỉ tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng dù vậy thì cũng đã rất inh rồi.

- Vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh này, truy đuổi gắt gao không bỏ, e rằng chúng ta cũng rất khó thoát.

Đám Tôn Giả ba người Lý vân Nhai, đều không khỏi kêu khổ.

Cứ tiếp tục kéo dài như vậy, e rằng bọn hắn khó mà thoát khỏi sự đuổi giết của Đại Đan Nguyên Cảnh, nhiều lắm chỉ kéo dài được chút hơi tàn.

- Triệu thuyền trưởng, không bằng chúng ta chia nhau ra chạy trốn, tỷ lệ sống sót cũng lớn hơn một chút.

Vị lão nhân cắt tay trong đó đề nghị.

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, đều nhìn ra mục tiêu của Tôn Chủ giáp đen là Triệu Phong và thuyền Lam Lô Hải Thiên.

- Cứ tùy tiện.

Triệu Phong mặt không biểu tình.

Trước mắt đã chạy ra khỏi phạm vi trung tâm của chiến trường, hắn cũng không quan tâm đến hai Tôn Giả trọng thương này nữa.

Ngược lại, ánh mắt Lý vân Nhai chợt lóe, lại không lập tức quyết định.

Vụt vụt...

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng, chia nhau phóng ra khỏi thuyền Hư Không Hải.

Quả nhiên.

Tôn Chủ giáp đen vẫn lựa chọn truy đuổi thuyền Hư Không Hải, không hề để ý đến lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng.

Phù...

Lão nhân cụt tay và mỹ nhân áo vàng thở phào một hơi, cuối cùng cũng thoát được bóng ma tử vong rồi.

Thế nhưng.

Hai người còn chưa kịp bình ổn nỗi lòng thì từ phía sau, chợt truyền đến một luồng uy thế thiên địa khổng lồ vô biên, hoàn cảnh tự nhiên xung quanh, đột nhiên sụp đổ, bầu trời nhiễm thành một tầng vân quang đỏ rực.

Cái gì?

Hai người quá sợ hãi, chỉ thấy lão giả mặt đen đang đốc chiến, phá không đuổi theo.

Lão giả mặt đen kia, không ngờ lại là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, so với Tôn Chủ giáp đen, còn cường đại hơn không chỉ một bậc.

- Xích Vân Thủ!

Lão giả mặt đen cách không vổ ra một chưởng, bên trong vân quang đỏ thẫm đầy trời, chợt tràn ra một quang thủ xích vân cực lớn, ánh lửa ngợp trời, phủ lên cả một khu vực.

- A...

Mỹ nhân áo vàng hét lên một tiếng, quang thủ xích vân kia phẳng phất mang theo uy năng Hỏa Vân tự nhiên trong thiên địa, hoàn toàn che kín khu vực của nàng.

Phành...

Thân thể mềm mại của mỹ nhân áo vàng, lập tức bị quang thủ xích vân kia, nghiền thành mảnh vụn.

- Làm ơn... Tha mạng...

Lão nhân cụt tay còn lại, bị hào quang Hỏa Vân đỏ thẫm áp bách, thân hình như hãm vào vũng lầy, mọi cử động đều trở nên hết sức gian nan.

Thực lực của lão giả mặt đen, so với Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, còn lợi hại hơn nhiều.

Nếu như lúc trước hắn đuổi giết, e rằng mọi người cũng không sống được đến bây giờ.

- Phàm người nào đào binh, đều giết không tha.

Thanh âm lão giả mặt đen đậm mạc vô tình, quang thủ xích vân ép xuống, lão nhân cụt tay lập tức bị nghiền thành tro bụi.

Hai vị Tôn Giả ở trước mặt hắn, quả thật yếu ớt không khác gì hài nhi.

- Ồ? Ở bên đó...

Lão giả mặt đen triển khai linh thức quét qua, căn cứ vào khí tức khu vực phụ cận lưu lại, liền xác định phương hướng của thuyền Lam Lô Hải Thiên và một vị Đại Đan Nguyên Cảnh khác.

Trên chiến trường lúc này.

Lực lượng đỉnh cao của Lục Hoàn Cung đã chiếm cứ ưu thế không nhỏ, hấn thân là thống lĩnh đốc chiến, lúc này mới có thể phân ra thời gian, đuổi bắt đám “Đào binh”.

Nếu như có thể đồng thời giết chết Tôn Chủ của địch quân, vậy thì vẹn toàn đôi đường rồi.

Trong vụ hải hư không, gần chiến trường Nhị Tinh.

Một cái bóng mờ cao lớn, tĩnh mịch lạnh lẽo, giống như U Linh tử vong, từ xa bay đến. Tốc độ thoát nhìn thì chậm chạp, nhưng lại nhanh hơn Đại Đan Nguyên Cảnh bình thường, gấp mấy lần.

Thoáng chốc, cả một mảnh Hư Không Hải, liền lâm vào tĩnh mịch.

- Chiến trường Nhị Tinh? Hừ, cho rằng trốn trong chiến trường này thì có thể tránh được sự đuổi giết của ý chí tử vong sao?

597. Chương 599: Viện Binh Của Ta

Lục địa Vực Nội.

Vụt...

Tốc độ của thuyền Lam Lô Hải Thiên triển khai toàn diện, xuyên qua chiến trường hỗn loạn, thăm khốc, bay lên không trung.

Tôn Chủ giáp đen ở đằng sau, nhe răng cười gian ác, vẻ mặt quyết liệt.

Trên thuyền Hư Không Hải.

Chỉ còn lại hai người Triệu Phong và Lý vân Nhai, đều lâm vào phòng ngự bị động.

- Tại sao người không trốn?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình ổn, dưới sự đuổi giết của Đại Đan Nguyên Cảnh, hấn vẫn không hề có bất kỳ sự bối rối nào.

- Trốn? Ta không thể trốn, cũng không muốn trốn.

Lý vân Nhai lắc đầu.

Ồ?

Triệu Phong không khỏi hiếu kỳ, giác quan tinh thần của hấn mạnh hơn Lý vân Nhai rất nhiều, cho nên mới phát hiện hai tên Tôn Giả kia đã vắng mặt.

- Nếu không có Triệu thuyền trưởng, ta đã trở thành pháo hôi trên chiến trường. Huống chi, có vị “Giám Quân Tử Vong” của Lục Hoàn Cung ở đó, chưa từng có kẻ pháo hôi tù binh nào, có thể trốn thoát trước mắt hấn.

Lý vân Nhai chưa xót nói.

Giám Quân Tử Vong?

Trong đầu Triệu Phong, không khỏi xuất hiện gương mặt đậm đậm vô tình của “lão giả mặt đen”.

Thì ra là thế.

Trong lòng Triệu Phong chợt sáng tỏ, lão giả mặt đen kia chính là “Giám Quân Tử Vong”, sẽ không bỏ qua cho bất kỳ tên tù binh nào đào thoát.

- Tiểu bối, dưới sự đuổi giết của ta, còn dám phân tâm?

Tôn Chủ giáp đen ở đằng sau, quát lớn một tiếng, huy động chiến kích, hàn ảnh chiến kích lạnh lẽo che trời lấp đất, một mảnh thiên địa, hoàn toàn biến đổi, phẳng phất bị trăm vạn sát cơ kim thiết bao phủ.

Phành phành phành...

Đám sương mù của Quỷ Thi Trớ Chú đại trận, bị đánh cho tán loạn, chia năm xẻ bảy.

Bên ngoài thuyền Lam Lô Hải Thiên, cũng lưu lại một đạo dấu vết.

Ọc...

Thân hình Lý vân Nhai lão đảo, phun ra một búng máu, sắc mặt tái nhợt.

Khí huyết của Triệu Phong sôi trào, tầng gợn sóng u lam bên ngoài thân thể lưu chuyển, vẫn bình yên vô sự.

- Cho dù không xuất hiện “Giám Quân Tử Vong”, chúng ta cũng khó tránh được một kiếp.

Lý vân Nhai cay đắng nói, trong mắt lộ ra sự bất đắc dĩ sâu sắc.

Nhớ lại năm đó, hắn cũng là thiên tài ngàn năm khó gặp của Lục Hoàn Cung, ba mươi tuổi đã đột phá Tôn Giả, bây giờ chỉ mới hơn năm mươi, đã tấn chức Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Nguy cơ tử vong...

Triệu Phong đứng trên thuyền Hư Không Hải, trong lòng đột nhiên giật thót, nhìn về phương hướng “Ngoại Vực” xa xa.

Phành phành phành...

Cảm giác nguy cơ mơ hồ, bỗng nhiên mãnh liệt gấp mười lần, hơn nữa, còn không ngừng dâng lên.

Tử Vong truy sát...

Đúng là đã đến rồi.

Trong lòng Triệu Phong trầm thổ dài, phần lớn lực chú ý, đều đặt ở Ngoại Vực.

- Ha ha ha, tiểu bối, ngươi cũng biết kết cục tử vong, vậy thì trước đó không nên đùa giỡn với bổn tọa.

Tôn Chủ giáp đen cất tiếng cười lớn.

Uy thế ý cảnh to lớn của Đại Đan Nguyên Cảnh, hoàn toàn bao trùm khắp toàn bộ thuyền Lam Lô Hải Thiên.

Về mặt Lý vân Nhai trở nên tuyệt vọng, triệt để từ bỏ hi vọng.

Chẳng qua, hắn lại phát hiện, thần sắc của thiếu niên bên cạnh hết sức dị thường, dường như còn trấn định hơn mình rất nhiều.

Mà ngay cả đoàn thuyền viên trong thuyền, cũng không hề lộ vẻ kinh hoảng tột đỉnh.

- Tóc và mắt của ngươi...

Ánh mắt Lý vân Nhai chợt ngưng tụ, phát hiện đột biến dị thường trên người Triệu Phong.

Phù...

Cơn gió nhẹ thổi qua, mái tóc lam trên đầu Triệu Phong phiêu động, tĩnh mịch như biển, mắt trái giống như một biển hồ sâu không thấy đáy.

Giờ khắc này.

Mắt trái của Triệu Phong, đã mở ra quan sát Ngoại Vực, chỉ thấy một cái bóng tử vong cao lớn, đang không ngừng tiếp cận Đại lục.

Tối đa chỉ ba mươi nhịp hô hấp nữa, cái bóng tử vong kia sẽ đến.

Tử Vong truy sát.

Ý chí Đồng lực của “Tử Vong Chi Mâu” trong tâm hồn Triệu Phong, liên tục lóe lên.

- Huyết mạch đồng tử? Giãy dựa vô ích... Đi chết đi!

Tôn Chủ giáp đen cười trào phúng, huy động chiến kích, bổ về phía thuyền Lam Lô Hải Thiên, thế công đồng thời bao trùm Triệu Phong và Lý vân Nhai.

Bày trận!

Bên cạnh Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một Bộ khô lâu, màu sắc cốt cách u ám như mực, đan xen hoa văn kim ngân, phát ra một luồng khí tức âm lạnh lạnh lẽo.

- Còn một người nữa?

Lý vân Nhai rung mình một cái, đều là tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, nhưng khí tức trên người Khô Lâu đường chủ đáng sợ hơn hẳn rất nhiều.

Cùng lúc đó...

Vụt vụt vụt...

Số lượng quỷ thi trở chú, bỗng nhiên tăng lên đến một trăm.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một trận sương khói quỷ diễm mệnh mông, phát ra oán lực nguyên rửa kinh thiên, dưới sự huy động của Tiểu Tặc Miêu, hóa thành cự trảo oán lực dài mấy trăm trượng, kèm theo đó là vô số cánh tay khô lâu trắng bệch, đánh về phía Tôn Chủ giáp đen.

- Băng Hoàng Lâm Thế!

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong, thúc dục đến cực hạn, Băng Hoàng Thương chọt nổi lên một tầng thương ảnh u lam giống như thủy tinh, khí tức Tử Diệt phun ra nuốt vào.

Càng không thể tưởng tượng nổi chính là, trên đỉnh đầu của Triệu Phong, ẩn hiện một hư ảnh Băng Hoàng Thượng Cổ cao ngạo to lớn.

- Khg ô ;

Lão già mặt đen kêu thảm một tiếng, thân thể bị một đạo "Bóng ma tử vong" trong đó, phóng qua, xuyên thấu thân thể.

Phốc

Một vùng ánh đao hư vô, hàn quang vỡ nát, đem thân thể của lão già mặt đen, xoắn thành từng mảnh vụn.

- Bất Lục sư đệ. . .

Nửa bước Vương Giả một chỗ khác của chiến trường, phát ra tiếng gào rú kinh hãi bi phẫn.

- 'Tử Vong Giam Quân' ngày xưa danh chấn quần vực Ngũ Nhạc, cứ như vậy mà chết. . .

Trên thuyền Hư Không Hải, Lý Vân Nhai trầm hít sâu một hơi.

Hắn cũng xuất từ Lục Hoàn cung, ở thời đại đó, lão già mặt đen Tử Vong Giam Quân này, tuyệt đối là ác mộng kinh quỷ khiếp thần. Ai mà không sợ, ai mà không nể.

Phốc...

Cùng lúc đó, một đạo Bóng ma tử vong khác biến thành lưỡi dao hư vô, bổ về phía thuyền Hư Không Hải.

- Cẩn thận.

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, hoảng hốt thất thanh.

Chém chết lão già mặt đen, chỉ là phân thân Hư Huyền Ảnh do hộ vệ Tử Vong công kích biến thành.

Mà bản thể chân chính, bức thẳng đến thuyền Lam Lô Hải Thiên.

Một cổ hần ý tử vong kinh khủng, bao phủ Thuyền Lam Lô Hải Thiên.

Với tu vi Tiểu Đan Nguyên cảnh hậu kỳ của Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, linh hồn sợ run, đứng bất động tại chỗ, gần như không dậy nổi ý niệm trái nghịch gì.

- Băng Hồn Chi Máu

Triệu Phong dùng Thần Linh Nhân, miễn cưỡng dò xét Bóng ma tử vong.

Nhưng tốc độ của Bóng ma tử vong kia, thật sự quá nhanh, lại có ý chí tử vong che chở, hiệu quả của Băng Hồn Chi Máu, bị giảm đến mức tận cùng.

- Ha ha, mục tiêu tử vong, người nghĩ rằng ta không biết, người vừa này, là địch nhân của người hay sao?

Một đạo Bóng ma tử vong mơ hồ không rõ, hiện thân ở trên đầu thuyền Hư Không Hải.

Lời vừa nói ra.

Cho dù Triệu Phong, hay là Lý Vân Nhai, Khô Lâu đường chủ bên cạnh, trong lòng cũng đều kinh hãi.

Bóng ma tử vong khác biệt với lão già mặt đen, hẳn là từ biển hư không ngoại vực tiến vào, từ thế cục hiện trường, không khó nhìn ra Triệu Phong đối địch với lão già mặt đen.

Thậm chí.

Thế cục lão già mặt đen toàn thắng mấy người Triệu Phong, hẳn cũng phán đoán được.

- Hộ vệ Tử Vong này, biết rất rõ lão già mặt đen đối địch với ta, vì sao còn ra tay chém chết lão già mặt đen.

Triệu Phong trong lòng kinh nghi, cảm thấy được gì đó.

- Hừ, hoàn thành nhiệm vụ trước, thanh lý đám tôm tép đã.

Bóng ma tử vong cười lạnh một tiếng.

Dứt lời.

Hắn chậm rãi duỗi ra một bàn tay khối đen lượn lờ, mơ hồ có thể thấy được một thủ ấn hư u, phát ra hàn ý tử vong kinh hãi, từ trên trời giáng xuống, ép về phía Triệu Phong.

Oành

Mấy người Triệu Phong, tâm linh nổ vang, giống như thừa nhận sức ép của băng hàn đại sơn.

Ọc...

Lý Vân Nhai nhổ ra một búng máu, nửa quỳ trên mặt đất, ngất đi.

Khô Lâu đường chủ miễn cưỡng chèo chống, thể chất quý cốt của hắn, hết sức cường đại, nhưng áp bách tử vong vốn từ linh hồn, làm tâm linh hắn rung động.

Lý Vân Nhai cùng Khô Lâu đường chủ, đều bị thương tâm thần.

Mà hai người này, thừa nhận chỉ là dư uy của "Thủ Ấn Hư U" kia.

Mục tiêu chính thức, là Triệu Phong.

- Mơ tưởng.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong, như là một vùng biển cả mênh mông, dòng chảy tràn đầy, lưu chuyển không thôi

Con mắt trái thần linh kia, mơ hồ phát ra một đám khí tức căn nguyên vốn từ thái cổ, Thần Ma lui tránh.

Mái tóc xanh của hắn, dựng đứng lên, trong mắt trái có một loại lực lượng xuyên thủng tâm linh, không chế vạn vật thể gian.

-Ồ? Không ngờ không cách nào áp chế tâm hồn của hắn.

Bóng ma tử vong chấn động, phải biết rằng, hắn phát ra thủ ấn hư u, đã ẩn chứa một tia ý chí tử vong nhỏ bé.

Cho dù đổi lại là mấy Đại Đan Nguyên Cảnh, cũng tuyệt khó ngăn cản bí kỹ trói buộc tử vong của hắn.

Thần Linh Nhân, áp bách công kích với mặt linh hồn, có tránh miễn rất mạnh.

Về điểm ấy, Triệu Phong cũng không kỳ quái.

- Chỉ là, tại sao hắn không giống như giết lão già mặt đen, trực tiếp ra tay với ta. Nếu là vậy, cho dù Thần Linh Nhân của ta có thể dò xét, cũng tuyệt khó trốn tránh ngăn cản.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hộ vệ Tử Vong mặc dù phát ra khí tức tử vong vô cùng kinh người, bao phủ thân tâm của hắn, nhưng khi nhắm vào Triệu Phong, lại không có sát ý chân chính.

-Hư Không Đồng Trảm.

Con mắt trái của Triệu Phong, bỗng nhiên nứt ra.

Phốc...

Một đám đồng lực thủy văn mịt mờ, từ chỗ "Bóng ma tử vong" đứng lan tràn, ở trung tâm đồng lực thủy văn kia, hiện ra hình dáng một dòng nước xoáy mơ hồ.

Phốc...

Phong nhận hư vô cao ba thước, lẳng không hiện ra, xuyên qua lồng ngực Bóng ma tử vong.

- Quá tốt rồi.

Người trên Thuyền Lam Lô Hải Thiên, trong lòng đều nhảy dựng.

Nếu hai nhát Hư Không Đồng Trảm, có thể thêm vào ở chỗ hiểm đồng dạng, cho dù Bóng ma tử vong có tính chất gần như thể bất diệt, cũng sẽ sinh ra vết thương trí mạng.

- Ha ha, thủ đoạn đồng dạng, làm sao có thể thành công lần nữa.

Một tiếng cười khê âm trầm, từ bên cạnh truyền đến.

Phốc...

Hư ảnh Hư Không Đồng Trảm, tán loạn biến mất, chỉ là một tàn ảnh.

- A.

Khô Lâu đường chủ hoảng sợ thất thanh, ngọn nguồn hàn ý tử vong, xuất hiện ở bên cạnh.

Xác thực mà nói.

Là xuất hiện sau lưng Triệu Phong.

- Chắc chắn, mục tiêu tử vong đuổi giết, dễ dàng tới tay như thế.

Một bàn tay khối đen lượn lờ, mắt thấy sắp đặt ở trên cổ họng Triệu Phong.

Bỗng nhiên.

Một cổ hàn ý tử vong bao phủ thể xác và tinh thần, khiến chân nguyên Nửa bước toàn thân Triệu Phong, ngưng kết một trận, lực lượng huyết mạch đều có vẻ rất tắt quãng.

Khi hần phát động hết "Hư Không Đồng Trảm", Tử vệ kia liền hiện thân ra tay.

Triệu Phong căn bản không kịp trốn tránh, hướng chi thể xác và tinh thần đều bị lực lượng đáng sợ này ngăn chặn.

Một khắc sống còn.

- Đỉnh...

Một thanh chủy thủ thần bí trong suốt u ám, kéo ra ánh đao sáng ngời, chém lên tay Bóng ma tử vong, truyền đến tiếng kim thiết va chạm.

- Ai?

Thân hình Bóng ma tử vong cứng đờ.

Phốc

Hai đầu ngón tay sắp đụng tới cổ họng Triệu Phong, lập tức đứt lìa.

Meo meo

Hư tuyến màu bạc nhoáng lên tại chỗ.

Một tặc miêu hơi lớn hơn bàn tay, ngồi ở trên vai Bóng ma tử vong, đôi mắt mèo lộ vẻ uy nghiêm sắc bén.

600. Chương 602: Ảnh Sát Đế Nhận

Hư Không Hải vô tận, một chỗ xa xôi khác.

Trên một con thuyền nhỏ bằng kim loại kỳ lạ tối tăm, chở mấy bóng người.

Thanh niên sáng ngời cùng tiểu nữ hài bạch đồng, sóng vai mà ngồi, sau lưng đứng hai bóng mờ cao lớn, là hai gã Tử Vệ.

- Bốn đại Tử Linh Vương, ba mươi sáu Tử Vệ, phân tán ở mười Quần Đảo vực phụ cận, mặc dù mỗi một miếng lệnh bài tử vong, có thể cảm ứng một đoạn phạm vi rất lớn, nhưng muốn trong một hải vực hư không rộng lớn, xác định một người, xác suất vẫn rất nhỏ...

Thanh niên sáng ngời thấp giọng thở dài.

Ồ?

Thanh niên sáng ngời, đột nhiên sinh ra cảm ứng, hai gã Tử Vệ sau lưng, đồng thời khê kêu một tiếng.

Vụt...

L;Q¢B i`W iB m M[ ?`B #¢+? ¸²M;- i? M? MB M b€M; M;ìB +MM; ? B ;½ hY o - i`Q
H M? #`B iY pQM;X
@ h K ¸B M ?¢- H` hY o # KQÆB # - ?„M ;†T KK+ iB mX
@ >„M +€+? +?¶ +?9M; i - +ÁM `i t - +,M +S ¸° T?•M iQ+? iBM iS+- ¸¢B F?€B +€+
> B ;½ hY o +mM; FQM? M¡BX
@ > ? XXX o”M F?Q F?¬M; M;ì i®i M?Q p”v- F?B M hY o # KQÆB # ;†T ¸QÊ+ K
h? M? MB M b€M; M;ìB M? +? KB M; +Q`ìB K°i iB M;X
S?¢K pB KQ`ìB Zm–M æªQ pU+- ? i bS+ `°M; HÈM- K’v +?K+ M;Q`ìB T?•M #® +€+ M
#B M `°M;X
GK+ bQ€i KÁ KšK M?Q p”v- F?¬M; M;ì +¡ i? ;†T KK+ iB mX
E?¬M; i? F?¬M; i?W M?”M- p”M F?Q +O hY o # KQÆB # FB - i®i ¸ M #’i i?Q`ìM
s i t i t i
hB m M[?`B #¢+? ¸²M; ? i bS+ +?mv M +?9- p) K°i #S+ ?¼ X
@ >YK\
h? M? MB M b€M; M;ìB [m v ¸–m M?bM- p) ` K°i +ªM?X
”S+ i` M? +ÁM +?Q p) tQM;X
L?QM; i` M i’K ?bM?- ?B M ` K°i #¡M; K`ì- T?€+ ?¼ ?bM? /€M; ¸¢B F?€B +O ?„M-
M;„MX
@ E?¬M; b B- ¸¡ H` hY o b® # KQÆB # X
h`QM; i? M? •K +O ? B ;½ hY o - H° ` K°i iB ?QM; T?’MX
L; v b m ¸¡X
h`QM; i’K ?bM?- tm’i ?B M K°i +QM K Q K”m t€K #¢+- i`QM; i v +–K K°i i? M? +?
`¢+? K°i +?m¶B b€M;X
@ >b ?b- i Km®M +QM K Q M”vX
hB m M[?`B #¢+? ¸²M;- p) ¸ M MY +?WM;- +”M; pmB p X
L?QM; i? M? MB M b€M; M;ìB +MM; ? B ;½ hY o - €M? K„i H¢B /WM; î i` M ?bM? p
@ *QM K Q FB - pk F?Q i` M i v M¡XXX
J°i i M hY o i`QM; ¸¡- FBM? ?¬ K°i iB M;X
*MM; H9+ ¸¡
Í Zm–M æªQ pU+ L;k L?¢+- +?B M i`Q`ìM; L?` iBM?X
@ æBM?XXX
*?Ov i?O i?–M #Q +O hB m h†+ JB m- M;„M +ªM K°i FB T i? v h`B m S?QM;X
S?®+XXX
*?ŠM; M?[M; M?Q i? - ? B M;¡M i v +O hY o - SM; iB M; K” ¸Si ¸Q¢MX
@ hY oQM; ©M? h?•M +O i - ¸ M t2M ;B[i?”i i? p” ?Q p¬- H`K b Q +¡ i? XXX
”¡M; K iY pQM; i?’i i? M?- F?¡ +¡ i? iBM M’BX
ª p B ?„M i`–K tm®M;- /Q [m M; F?¡2 K„i #„i ;†T K°i +QM i†+ KB m- M;²B i` M p B

J°i+QM K Q\

> B T?2 ç`+? i - F +<sup>a</sup> p` LY #QÊ+ oQÆM; ;B^a ç M; ;B i iÈB- +kM; K°i ?²B FBM? M
J°i+QM K QXXX b Q +| i?

"|M; K iY pQM; /QÌM; M?Q F?¬M; +€+? M`Q +?'T M?"M- pÈB hY oQM; ©M? h?•M
/M æ¢B æ M L;mv M *^aM?- +kM; F?| i`M i?QÆM; çQÊ+ +?9i M`QX

hY oQM; ©M? h?•M- ;B Q T?| w +?Q iY pQM; +O hY oQM; ç¢B ç - ç M t2M b®M; +
GQ¢B i? +?'i M`v- pÈB +€+ HQ¢B +¬M; FQ+? b€i i?QÆM; - +| i? KB M /`+? i€K- +
L?QM; i? +?'i #`i /B i +QÌM; ç¢B M?Q i? - H¢B #` K°i +QM i†+ KB m +´ [m€B- /MM
M;|M i vX

@ *?Ov i?OXXX +?"K ç½X

•M? K„i "|M; K iY pQM; - /WM; Î i` M +?Ov i?O i?¬M #Q +O hB m h†+ JB mX

*?Ov i?O i?¬M #Q FB - ? i bS+ m €K- FûQ ç°M; K°i +?m¶B €M? b€M; H¢M? H)QX

*?m¬B +?Ov i?O M`v F?Q iS+ b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+- T?QM; M?"M #®M T?Q - H
KÌM?Q b Q i` M i`lB ç K- KÆ ?² i`mv M ç M iWM; iB M; `b`¬K F?"M F?"M H¢M? H

@ *?ŠM; H) H` i?€M? F?Q p¬ i?QÊM; +O ©M? a€i L?'i æ¢Q @ ©M? a€i æ L?"MX

>° p hY oQM; - iBK ç" T `°M H MX

@ ©M? a€i æ L?"MX

æ²M; iY #|M; K hY o +Q `9i H¢B- H° p FQM? bÊ- i? K H K- FB M; F`X

L?QM; K`X

*ÁM F?¬M; çÊB ?„M iW i`QM; H9+ F?B T bÊ idM? H¢BX

oKi

JB m i`<sup>a</sup>Q +O hB m h†+ JB m- +`Q K¢M? H M i` M K†i +O ?„MX

@ X

"|M; K iY pQM; F m `®M; K°i iB M; - +?Q /M H` i? +?'i +O ?„M- i` M K†i pšM M|
ç M K°i +^aK ;B€+ K Km°BX

oKi

h?•M ^aM? ?„M K°i çQ`M KÆ ?²- #B M K'i i¢B +?¶X

@ hB m h†+ JB m- Î v M çBX

h`B m S?QM; +<sup>a</sup>K ;B€+ ?`M w iY pQM; ç MûM iQ`M i?•M- M? M? +?|M; #B M K'iX

o`Q i?lB F?„+ K'm +?®i ç| - +kM; +?d +| hB m h†+ JB m- +| i? ` i v F`T i?lBX

@ s2K` - hY o FB +kM; F?¬M; ?¢ b€i i?O +?•M +?QM? pÈB i - /QÌM; M?Q Km®M

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ? i bS+ idM? i€QX

æ€M? +? i p` #„i b®M; - ç| H` ? B F?€B MB KX

L m ?° p hY oQM; Km®M ;B i h`B m S?QM; - +| i? bQ pÈB ;B i H½Q ;B` K†i ç2M- -

.M b Q i¬M; i?U+ HU+ +O ? B M; QlB- +kM; +? M? H +? [m€ HÈMX

L?QM; iW çO HQ¢B /'m ?B m K` tûi- M?B K pK +?•M +?QM? +O hY o - F?¬M; T?^a
K` H` #„i b®M;X

@ E?| i`€+? ?„M #B i`ä H½Q ;B` K†i ç2M ç®B ç`+? pÈB i - +ÁM Km®M /B i i`WX "

M?•M i® mv ?B T i€M? K¢M; +O i X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; b€M; iÄX

"B i`ä çB K M`v- ?„M ?ÆB i?ª HÄM; X

L m KK+ çQ+? +O öhY o ö- H` Km®M ;B K ;B[?„M- F?| F?,M b) HÈM ?ÆM M?B mX

@ E?¬M; +¬M #B i M;QÆB H` i?•M T?"M ;b- ;B i+? i GK+ ç - ç K¢M; H¢B +?Q i J°i i? M? •K H¢M? M?Q #,M;- ;B®M; M?Q iW i`QM; *Ym l i`mv M ç M- tmv M i?'m HBM? ?²M K°i T?QÆM; i`ÌB ç'iX

v +?Q >Q h?¬M iQ HÈM- ;B®M; M?Q i`QÌM; K•m F?'M; H²- ç•K p T?Q "¡M; K iY p G9+ M`vX

o`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª T?QÆM; t FB - T?B i?•M +?¢v ç M- F?¬M; F`T /Q /U- i`U iY pQM; X

o`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB - H` K°i i? M? MB M M?Q M?½- M?QM; i`QM; €M? K„i K„i i?M ?"M H¢M? M?Q #,M;- /WM; Î i` M M;QÌB hY o X

@ v +?Q >Q h?¬M\ *? M? H +? HÈM M?'i ;B[LY #QÈ+ oQÆM; :Bª p¬ /KM; +MM +?QM? H` i?,M; ?Q p K†i HBM? ?²M- /UM; /K+` w +?Q LY #QÈ+ >Q h?¬M- +| i? +ªM?X

"¡M; K iY pQM; H¢M? HMM; +QÌB K°i iB M;- F?¬M; bÊ +?9i M`QX

oKi pKi

hY o Î i` M +?B M i`QÌM;- #¡M; ?Q €K FûQ HB M iB T- i?•M T?€T i®+ ç°- [m, i?¬M *?Q /M H` p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB - i®+ ç° +kM; F?¬M; i?2Q F`T hY o X

@ ",M; h?¬M Zmv i- aÆM >` L°X

h? M? MB M M?Q M?½ FB - çSM; M;¢Q M;? i` M ?Q F?¬M;- ? B i v KÎ` - iQ`M i?• i¬M; b€M; ?ÆB KÌ- T?€i` po HU+ i?¬M [m M; FBM? i?B MX

P`M?

>Q F?¬M; i`QM; pU+- KÆ ?² +?'M ç°M;- iWM; i¬M; ?¬B HQm U V M?Q b¡M; HÈM- i ç M ? B KQÆB /†KX

U V /ÁM; +?ªv K`m t€K

S?¢K pB ?¬B HQm FB i`"M M;"T- M9B b¬M; +?'M ç°M;- M?"i M;mv i +`M F?¬M; i?

L;¼M M;m²M ? i i?ªv +?'M ç°M;- ç m ç M iW p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB X

@ LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- i?U+ HU+ i?"i H` F?OM; F?B TX

*ª M;QÌB h`B m S?QM; ?Q i i?Î F?¬M; i?¬M;- ?mv ç°M; i`"M F€- mv M,M; ç¢B i`"M i`B M F? B- KB M +QÐM; M;;M +ªM çQÊ+ K'v iB /Q •KX

Gw o•M L? B FB - ç½ #` +?mv M p`Q i`QM; i?mv M >Q E?¬M; >ªB- M m F?¬M; i?• `²BX

@ L;QÆB +kM; p`Q çBX

h`B m S?QM; pmM; i v H M- i?m E?¬ G•m çQÌM; +?O p`Q i`QM; o¢M Zm, *?•mX

LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB i`ª +¬M; FQ+?- [mª i?U+ H` FBM? i?B M ç°M; ç` - i?'T iÈB ;¬M- +?QM? H` +?`m +? iX

oKi

" M M;Q`B i?•M ?„M M´B H M b|M; MQÈ+ b•m i?ŠK- #®M # /"v b|M;- ;BªK #Èi ?'T
. MM; i? +?'i bBM? K¢M; iB T +\"M æ¢B æ M L;mv M *ªM? çdM? T?QM; +O ?„M- i`
ç¢B- F?| F?,M H„K KÈB çSM; p[M; KûT +?B M i`Q`M;X

S?®+ S?®+XXX

h?•M T?€T /`+? +?mv M M? M? +?|M; +O " |M; K iY pQM;- `®i +m°+ ;†T HU+ +ªM
L?QM; ?„M , p`Q i? +?'i #`i /B i ôhY oQM; ©M? h?•Mô- pšM F?¬M; M;WM; iÈB ;-
M M;Q`B i?•M /•M; H M K°i iB F?|B ç2MX

@ hY h?¬M EB K Gm•M okX

EB K M;„M ç2M b\"K i`QM; i v ?° p iY pQM;- #B MªQ i?\"M? K°i KªM? #|M; FB K i?
M`v iÈB pÁM; F?€+- HU+ iY pQM;- Hm•M ?²B F?¬M; M;WM;X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

*?d i?'v ?\"M; HQ¢i #|M; FB K iY pQM; i? K„- M;QM; Hmv M ç M KS+ i\"M +MM;- /"
i`QÊM;- M;¢M? #QM? pÈB LY #QÈ+ oQÆM; :BªX

@ "9i h?€M? >Q\"M;X

h? M? MB M M?Q M?½ M;¢Q M;? +Q`B H¢M?- i`QM; i v tm'i ?B M K°i K|M i?¬M
M?\"M; pmM; H M- ?\"Q [m M; b„+ #ûM +?'M ç°M; *Ym *?•m- K¶B K°i ç¢Q +| i? M;?

@ "9i h?€M? ?Q\"M; ;Bª\ "9i h?€M? ?Q\"M; +?•M +?QM?- ç M iW pQÆM; i`B m h?€M
iB T +\"M +U+ T?~K æ` +'TXXX

a„+ K†i ?° p hY oQM; ?ÆB #B M b„+X

•K –K

J°i T?QÆM; i`ÌB ç'i- ?\"Q [m M; +MM; iY F?Q ç M t2M Q M? i¢+- F?Q H½M; F?OM;
+?2 /'m ? i i?ªvX

@ _9i HmB i`QÈ+X

h`B m S?QM; KÎ h?¬M GBM? L?½M ` - t€+ ç`M? K°i H° imv M- /MM; ç¢B i`\"M "€+?
i?2Q K°i +€B T?QÆM; ?QÊM;- +?¢v ` M;Q¢B pU+X

@ *?B M ç'm +'T #"+ LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- T?2 M\"Q i?„M;- +?9M; i +kM; F?| i`€M

h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆBX

oÈB i?U+ HU+ +O ?„M- F?| +| i? M?9M; i v p`Q +?B M ç'm +'T ç° FB X

J2Q K2QX

hB m h†+ JB m M;²B i` M p B ?„M- pm®i pm®i +?Ov i?O i?¬M #Q i`QM; i vX

@ ©M? a€i æ L?\"M- +?QM? H\" +?m¬B +?Ov i?O M`v\ *ªM; |M i v +O ?° p hY oQM

h`B m S?QM; +ªK i?'v ;B\"i KbM?X

h?U+ HU+ #ªM i? +O hB m h†+ JB m- ``i F?| mv ?B T çQÈ+ ?° p hY oQM;X

oW `²B bÎ /o +| i? ;BªB p•v +?Q h`B m S?QM;- i?\"K +?Q +?†i çSi M; |M i v +O hY
©M? a€i æ L?\"M M`vX

L;`v tQ - hB m h†+ JB m Î hY i?€M? #ªQ çB M- p„i ? i |+ - M?\"M çQÈ+ +?m¬B +?C
F?B M +?Q i`M HBM? hY i?€M? FBM? ?QªM;X

oKi

h?mv M G K G¬B >ªB h?B M- ``i M? M? i?Q€i F?ÄB HK+ ç` M;Q¢B pU+- iB M p`Q

a m F?B iB M p"Q >Q E?¬M; >ªB- i`¼M; HU+ F?¬M; F?Q ;BªK K¢M?- i®+ ¸° +O i?M
KQÌB K'v H-M- pšM +ÁM ¸ M; i,M; H MX
J„i i?'v- F?QªM; +€+? i?mv M >ªB h?B M +MM; +?B M i`QÌM; M;Q¢B pU+ FB - +¨M
•K -K
G9+ `ÌB F?ÄB +?B M i`QÌM; L?` iBM?- h`B m S?QM; +ÁM +ªK M?"M ¸QÊ+ ? B +´ F
+ªM?- bS+ K¢M? iQ HÈM ;B Q T?QM;X
*! ¸B mX
*'T oQÆM; :Bª >Q h?-M +ªM? ;B Q T?QM; +¨M; + Q- +?B M ¸'m T?Q /QÈB- Î i`QM
i`Á +?ÆB / p" FB MX
@ E?Q iS+ iY pQM;- +?ŠM; H) +! HB M [m M iÈB ôhY oQM; ¸¢B ¸ ô h`QM; i`mv M i
> B ;½ oQÆM; :Bª >Q h?-M +ªM?- +ªK i?'v ¸QÊ+ bU i²M i¢B +O ôhY o ôX
oKi
J°i Hm²M; i?-M MB K iQ HÈM i`QM; ¸!- +€+? K'v KQÆB p¢M /†K- +ÁM [mûi [m i?M
@ E?Q iS+ i?"i H" F?OM; F?B TXXX
J¼B M;QÌB i`QM; i?mv M >ªB h?B M- ¸ m +! HQ¢B +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M;-
H9+ ¸! Î b•m /QÈB #B M- ;†T T?ªB ?ªB FbM? pQÆM;X
*kM; K vX
*´ i?-M MB K M"v- +?d H" F?) HQÈi [m X
@ J m K m `ÌB F?ÄB +?B M i`QÌM; L?` iBM? M"vX
h`B m S?QM; i?9+ /K+ i?Ov +?B ?mv i K¢+? +MM; S?QM; G¬B +?•M M;mv M i`QM;
i`"M T?€T i?mv M >ªB h?B MX
"ÎB pbi?m°+ iQM? +O i?mv M >ªB h?B M- H" i?Ov H¬BX h`B m S?QM; i?9+ /K+ H
M;mv M- +! i? i`QM; i?ÌB ;B M M; „M- i,M; H M iQM? M,M; i®+ ¸° +O M!X
oM
h?mv M >ªB h?B M K°i ¸QÌM; tmv M [m - F?Q iS+ +?B M i`QÌM; L?` iBM?- +¨M; M
> B + M? ;BÌ b m X
S? M? T? M? T? M? T? M?X
h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- HB M iB T M?ªv H M +ªM? #€Q- F?Q iS+ iY
@ JK+ iB m hY pQM;- ?W- +?¢v ¸B ¸•mX L m F?¬M; T?ªB Km®M ;B K ;B[M;QÆB-
M?Q p"v- F?B M #ªM o i ?½K M?"T +?B M i`QÌM; L?` hBM?X
J°i #!M; K + Q HÈM ?ÆB +! p t®+ t +?- ¸m´B i?2Q iW T?Q b mX
hY pQM; ¸m´B ;B i- ¸ M; Î ;¬MX
@ *€+ M;QÆB +?bK tm®M; /QÈB #B M i`QÊ+ ¸BX
h`B m S?QM; ¸B iÈB ¸dM? +?!T i?mv M >Q E?¬M; >ªB- [mv i ¸Q€M ?¢ H M?X
@ h?mv M i`QÌM;- M;QÆBXXX
"¼M M;QÌB G•m G M *?d h?Ov- K†i ¸¬v b¬m HQ- ¸ i?mv M >ªB h?B M +?bK p"Q >
h` M #B M bQÆM; ?Q F?¬M;X
*?d +ÁM H¢B +! i?B m MB M i!+ t M? H HQB FB - FB M M;?` idM? i€Q- €M? K„i H

@ aBM? H° /mv M?'i- +?QM? H" ç€M? #¢B hY o XXX

"ÎB pbX

h®+ ç° +O hY o - bQ pÈB LY #QÈ+ oQÆM; :B^a #bM? i?QÌM; +ÁM M? M? ?ÆM- Î
i? #^M; p"Q i®+ ç° K" i`®M i?Q€iX

eyRX *?QÆM; eyj, æ¢B *?B M hY o

"B M bQÆM; ?Q F?¬M;X

J€B i!+ H K +O h`B m S?QM; T?'i T?Æ i`QM; ;B!- K„i i`€B b•m i?ŠK iU #B M- #b
S?QÆM; t X

oM

E?Q iS+ hY pQM; çm´B ;B i- F?¬M; M;WM; iB T +”M- +´ +^aK ;B€+ M;mv +Æ M¨v- ç
J2Q K2QX

hB m h†+ JB m M;²B i` M p B h`B m S?QM;- ç¬B K„i K Q- M?Q H" #^aQ i?¢+? i`QM
#Q- H° ` p F€ /`X

@ h? +?'i i?•M #'i /B iXXX L;QÌB T?€i M;¬M +O w +?Q iY pQM;XXX h®+ ç°- +¬M
i`Îtm®M;X S?^aB i? M"Q- KÈB +! i? ç€M? #¢B ?„M\

h`B m S?QM; ?Q i b•m K°i ?ÆB- h?¬M GBM? L?½M M? M? +?!M; bmv iQM?X

*?Q /M iW K†i M"Q ç t2K- ?° p hY oQM; ç m H" i²M i¢B p¬ ç`+? /QÈB >Q h?¬M *^aM

E?¬M; M!B ç M h`B m S?QM;- +?Q /M H" K°i b® æ¢B æ M L;mv M *^aM? çdM? T?Q
oQM;- +kM; F?¬M; M; ,M +^aM çQÊ+ K°i ? B +?B mX

@ *! çB m- ç€M? #¢B hY o - +kM; F?¬M; T?^aB H" F?¬M; +! +Æ ?°BX

•M? K„i h`B m S?QM;- +MM; hB m h†+ JB m ;B Q i?Q X

L m ç´B H¢B H" h¬M :B^a #bM? i?QÌM;- i?"K +?Q i¬M +?O- ç®B K†i pÈB hY o - ç9M
M"QX

"ÎB pb- #¼M ?¼ F?¬M; +! #'i F€ i?O çQ¢M M"Q- +! i? mv ?B T çQÊ+ hY o X

L?QM; # M h`B m S?QM;- i?b +! ?ÆB F?€+X

@ >Q E?¬M; æ²M; h`^aK K¢M? M?'i +O i - +MM; *^aM? a€i æ L?"M +O hB m h†+ JB
i? mv ?B T çQÊ+ hY o X

æ9M; H9+ M¨vX

"!M; K iY pQM; M? M? +?!M; tmv M [m - iB T +”M h`B m S?QM; T?¢K pB i`,K /†KX

@ ",M; >²M *?B J•mX

",M; T?€+? F€ ?"M p¬ ?bM?- i`U+ iB T ç¬M; H¢M? w i?S+ i•K HBM? +O "iM; K iY
L?'i i?ÌBX

"!M; K iY pQM; +?Q /M i®+ ç°- ? v H" ç° HBM? ?Q¢i- ç m ;B^aK tm®M; F?¬M; QiX

@ >YK\ >° p hY oQM; pW p"Q +?B M i`QÌM; L?` hBM?- ç¢B +?B M pÈB LY #QÈ+
M?Q i,M; i? K `i M?B m- w +?Q iY pQM; i` M M;QÌB ?„M- +kM; bmv v m `i HÈMX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- i"Ti`mM; /Á tûi- ç²M; i?ÌB +?Q ` K°i +€B F

>° p hY oQM;- i?U+ HU+ bmv v m i? K- F?B M i`QM; HÁM; h`B m S?QM; FBM? ?d
HB M ;B i,M; F?¬M; QiX

@ >W KK+ iB m hY pQM;- +?Q /M +?d +| i? T?€i ?mv #®M- M,K i?"M? +?B M HU+
i`Î #`M i vX

"|M; K + Q HÈM ?ÆB +| p t®+ t +? +O ?° p hY oQM;- i?QM; i?ª #S+ iÈBX
E?|2 KB M; ?„M ;ÈB H M K°i iB H½M? w M;?B M M;šK- t2K i?'m ç°M; +Æ +O h`B
oKiXXX

>° p hY oQM; FûQ #|M; K ?Q €K KÆ ?² F?¬M; `ä- i®+ ç° +?Êi i,M; M? M?- t¬M; i
@ E?¬M; ?´ H` ôh`mv b€i hY oQM; H M?ô- KK+ iB m- +?QM? H` LY #QÈ+ æ M L;
K¢+? M?½M ç²M;- F?¬M; M;Î +| i? F?| #ªM o X

>° p hY oQM; pšM Î /QÈB bU F?| i`K +O ",M; >²M *?B J•mX
G9+ i`QÈ+- i¢B +?B M i`QÌM; L?` hBM?X

*kM; +?d +| h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +MM; p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª F
iQ+? i?•M T?€T +O ?° p hY oQM;X

@ ""v i`"MX
E?¬ G•m çQÌM; +?O ?B M i?•M- ?mv ç°M; ?„+ F€- ;B9T #`v ` Zm, h?B ç¢B i`"MX
@ >° p hY oQM; +`M; M;?B M; p HQm T?€B ©M? a€i- K ?B m +¬M; FQ+? çÆM i
M?Ä H¢B T?¢K pB i`"M T?€T- M?^K p`Q ?„M i®B ç X
h`B m S?QM; i`mv M •K M|BX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
"€+? h?B h`È \*?9 i`"M- K•v F?|B m €K +m²M +m°M- €T b9+ Î T?¢K pB K°i ? B i`,K i
S?¢K pB M?Ä M?Q i? - [m, i?B +O "€+? h?B h`È \*?9 i`"M Q€M HU+ p¬ +MM; M²M
L;mv M *ªM? iB M p`Q i`QM; ç| - +kM; M;mv +Æ i`MM; i`MM;X
S?®+XXX
>° p hY oQM; +?mB p`Q "€+? h?B h`È *?9 ç¢B i`"M- # M M;Q`B i?•M /•M; H M K°i
h`QM; #|M; i®B- p¬ b® i v F?¬ M?Êi M?¢i K€m +?ªv ç-K çb - F?¬M; M;WM; +`Q F
?„M F?¬M; M;WM;X
@ :BªB [mv i #° tQÆM; F?¬ FB i`QÈ+- `²B H¢B #„i iB m iY FB X
>° p hY oQM; F?) M?Qm K`vX
.MM; hY oQM; ©M? h?•M +O ?„M- i?ÌB F€ çdM? T?QM;- i`i M?B M +| i? / /`M; +
*?9 i`"MX L?QM; ?„M ;BÌ T?9i M`v #` i?QÆM; F?¬M; M? - M?'i H` +?¶ ?B K i`€B iB
h`ªK tmv M i?OM;- F?Q iS+ ?Ov /B i i`M b€i #W #½B K°i H9+ H•m- Hm¬M F?¬M; +
"€+? h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M H` K°i i`"M i? +?dM? i? ?mv M /B m + Q i?•K- #'i F€ -
+ª i`"M T?€T +?`m iªBX
>„M K ?B m +¬M; FQ+? çÆM i? +MM; €K b€i- F?¬M; ;BÄB #Q i?m"i +QÌM; ç¢B K
L?QM; +?d +¬M ;B i +? i M;QÌB +?O i`b i`"M T?€T- i`"M T?€T +| i? T?€X
@ E?€ H„K- ?° p hY oQM; #` i?QÆM; i`QM; M;QÌB- ?B m [mª +O Q€M HU+ M;mv
;'T #°BX
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; pW ç°M;X
h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- `´i M? M? T?€i ?B M ç°M; +Æ +O ?° p hY oQM;X
@ E?¬ G•m çQÌM; +?O +`M i?"MX

h? M? •K /²M /"T +O h`B m S?QM;- i`mv M çφi ç M E?¬ G•m çQÌM; +?OX
 @ JÆ iQÌM;X
 E?¬ G•m çQÌM; +?O çB i`QÈ+ K°i #QÈ+- i?•M i? i,M; p¼i- /mM; ?ÊT *Ym a€i •K *
 .B K *U L?•M + Q ç M #®M- M,K i`QÈM;X
 E?¬ G•m çQÌM; +?O Î /QÈBô *®i .B K *U L?•Mô- +| çQÈ+ bS+ HU+ [m, +®i #€ çφ
 ç°M;- #°+ T?€i hY •K b€i /B K FBM? M;QÌBX
 æ®B pÈB [m, +®i T?ÁM; M;U +O KbM?- E?¬ G•m çQÌM; +?O `i +| HÁM; iBMX
 .QÈB HQφB i`φM; i?€B M`v- +?Q /M H` +¬M; FQ+? +O æφB æ M L;mv M *ªM?- ?„M
 H€iX
 @ J GçT *?B *?•m- æ•m L?•M >B M L?½MX
 h`QM; #|M; KÌ ?Q €K /Q ?° p hY oQM; #B MªQ- T?•M ?Q€ ` K'v €M? / Q HφM? H
 [mûi [m E?¬ G•m çQÌM; +?OX
 @ S?®+ S?®+XXXX
 *®i .B K *U L?•M #` K'v €M? / Q HφM? H)Q #` i`9M;- i`mv M ç M K°i i`"M iB M; Fû
 @
 E?¬ G•m çQÌM; +?O F m i?ªK i?B i i? HQÆM;- i? +?i [m, +®i +QÌM; ?½M #€ çφ
 #®M- M,K çQφM- i`U+ iB T`ÆB`KM;X
 L; v +ª i`"M F€ FB - +kM; ?| i?`M? #°i T?'MX
 S?Ki
 Zm, pK /B K p•M /Q Zm, h?B çφB i`"M iφQ i?`M?- H'v i®+ ç° K„i i?QÌM; +| i? i?'v
 @ h`"M T?€T #` T?€`²BX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?`+? K°i iB M;- ?QªM; bÊ F?¬M; i?¬BX
 J°i +?B m- +?B +„i E?¬ G•m çQÌM; +?O- i M`½ Zm, h?B çφB i`"MX
 >ÆM M[- ç•v +ÁM F?¬M; T?ªB H` #ªM i? +O ?° p hY oQM;X
 *MM; H9+ ç|X
 oKi
 "iM; K HφM? H)Q /Q ?° p hY oQM; #B M i?`M?- #ªM i? +O ?„M ç²M; i?ÌB H'M ç
 >° p hY oQM; H-M M[` +?B m- HQφB / Q T?•M i?•M- T?•M i?•v E?¬ G•m çQÌM;
 i`"MX
 "ªM i? +O ?„M- +`M; +| i? K°i FQ+? #„i H'v h`B m S?QM;X
 J` [m€ i`bM? i` M- `i +| i? +?d +¬M K°i +€B ç®B K†i ç½ ?Q`M i?`M?X
 h?"i H` ç€M; bÊX
 h`B m S?QM; M?Q`ÆB p`Q pU+ i?ŠK iY pQM;- w i?S+ çQÈ+- KbM? pšM ç€M? ;B€ i
 ? B # MX
 J†+ /M ?° p hY oQM;- +?d +| +?B M HU+ #®M- M,K i?`M?- +kM; pQÈi t i¬M; æφ
 i?QÌM;X
 @ *ÁM F?¬M; i?9+ i?O +?`m i`|BX
 h?•MªM? [m, i?¬M F?| HQÌM; +O ?° p hY oQM;- ?B M i?•M i`QÈ+ K†i h`B m S?
 K'v M;|M i v ?„+ F?Q HQÈM HìX

h` M i?U+ i X

L m ?° p hY oQM; i?"i Km®M ?¢ b€i i?O- h`B m S?QM; +| i? ç½ i?B i? ç'i F?€+? L?QM;- KK+ iB m +O ?° p hY oQM;- +?d H" #„i h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; +kM; +QB M?Q #B i`ä çB K M"vX

G9+ M"vX

J°i +¶ ?"M w iY pQM;- # Q T?O +ª M;Q`B h`B m S?QM;- iWM; Hm²M; ?„+ F?Q K„i i? h`B m S?QM; p" hB m h†+ JB mX

J2Q K2QX

h`B m S?QM; +MM; hB m h†+ JB m- #` iWM; bÊB ?„+ F?Q FB [m'M [m M?- K„i i?'

@ *Æ i? +O i XXX

h`B m S?QM; K¢M? K) p"MHU+- ;B½v /K F?ÄB ?„+ F?Q FB X

@ ±5

>° p hY oQM; +| ?ÆB #'i M; Ì- F?-M; M; Ì h`B m S?QM; +?QM? H" K°i LY #QÈ+ æ i? ;B½v /K X

*?Q /M H" K'v æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +kM; F?| H"K çQÈ+ çB K M"vX

h? +?'i bBM? K¢M; +O h`B m S?QM;- iB T +ªM æ¢B æ M L;mv M \*ªM? çdM? T?Q M?„+ i?2Q H) i?Q`M;X

@ >WX

"M i v ?„+ F?Q HQÈM HÌ +O ?° p hY oQM;- +?KT p"Q #ª p B +O h`B m S?QM;X æ²M; i?`BX

>„M +kM; ç T?ÁM; hB m h†+ JB m- iWM; bÊB ?„+ F?Q FB - +kM; i`|B +?†i hB m h æ9M; H9+ M"v- /` #B M tªv ` X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

.QÈB K°i i`ªQ +O ?° p hY oQM;- +€B i v FB ;B®M; M?Q M?9M; p"Q i`QM; /ÁM; M

@ h?Ov GBM? >| h?-MX

hQ"M i?•M h`B m S?QM; im¬M` i?Ov [m M; b•m i?ŠK- ?B M` i`¼M; çB T p†M p ;B®M; M?Q i? HÄM;- M´B H M iWM; iB ;ÊM b|M;X

h?Q€M; +?®+X

h?•M i? +O h`B m S?QM;- b|M; b€M? ?| i? HÄM;- ?ÆM M[+ÁM ?| F?´M; H²X

@ h?•M i? ?| i`¢M; i?€B HÄM;\

>° p hY oQM; ?ÆB i?'i i?-M- +€B i v FB b p"Q i`QM; +Æ i? ôL;Q`B F?´M; H²K b|M; FB X

Í ?bM? i?€B ôL;Q`B F?´M; H²K¼M; MQÈ+ô- T?ÁM; M;U i?•M i? h`B m S?QM;- ;-M ç¢i iÈB KS+ ç° FBM? M;Q`BX

L; v +ª M?Q p"vX

h`B m S?QM; +kM; F m H M K°i iB M; ç m çÈM- /QÈB bU ,M KÁM +O ?"M F?Q iY p

*| i? i?'v çQÈ+- i? +?'i #'i /B i +| K¢M? ç M ç•m +?,M; M[- +kM; +?d H" iQÆM; ç

*kM; K v i? +?i bBM? KϕM; +O ?„M +QÌM; ϕϕB- ?bM? i?€B M; QÌB F?´M; H² K¼M
 iÈB #B M i?€B- i?QÆM; i? M? M? +?|M; F?ûT HϕBX
 @ hB m iY M¨v [mª M?B M F?¬M; ϕÆM ;BªMX
 >° p hY oQM; Md MQM K°i iB M; - F`T T?ªM SM; - F?¬M; +?9i ϕ w K¨ i?m i v HϕBX
 L?QM; iϕB H9+ M¨v- /` #B M HϕB bBM? ` X
 @ ",M; h?Ov *?mv M >Q€MX
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - ϕ2K #'i F€ K°i +?B iB i M?Ä +O i? +K+- M„
 " iBX
 h`QM; M?€v K„i- ?° p hY oQM; b p¨Q #° T?“M ;ÊM b|M; FB - #¶M; M?B M ?| #,M;
 @ Jm®M ?| #,M; i v +O i X
 æ²M; iY ?° p hY oQM; +Q `9i HϕB- +QÌB HϕM? K°i iB M; X
 *? M? H +? i?U+ HU+ ;B[? B M; QÌB [m€ HÈM- +?Q /M h`B m S?QM; +| i? H`K ϕ
 M; OB- HϕB +| i? i? M¨Q\
 @ æBM?XXX
 "¶M; M?B M- K°i i? M? +?Ov i?O i?¬M #Q i`QM; bm®i m €K- FûQ H K°i pMM; b€M
 #,M; +SM; ϕÌ M; „M M; OB +O ?„MX
 @ a Q HϕB p¨v- F?¬M; M; Ì +| i? +?ϕv i?Q€i /QÈB bU i`|B #m°+ +O ôhY oQM; *?•M
 >° p hY oQM; [m€ bÊ ?½BX
 h` M p B +O ?„M- M;²B K°i +QM i†+ KB m- ;B®M; M?Q +QÌB K¨ F?¬M; T?ªB +QÌB
 _,M; `„+X
 h v +O ?° p hY oQM; - SM; iB M; K¨ ϕSi ϕQϕMX
 @
 >° p hY oQM; F m i?ªK K°i iB M; - i?•M ?bM? #ϕQ HmB- b€i F?Q i`QM; K„i H° ` ,
 @ h†+ KB m i`ÌB ϕ€M?- i T?ªB ϕ2K M; QÆB #,K i?•v pϕM KªM?X
 h` M M; QÌB ?„M #°+ T?€i K°i KªM? ?¨M [m M; ªM? F?Q- [mûi M; M; T?QÆM; pB M
 J2Q K2QX
 h?•M ?bM? hB m h†+ JB m M?Q€M; H M K°i +€B- ϕ°M F?¬M; #B M K'iX
 oKi pKi pKiXXX
 h?•M i? h`B m S?QM; ?| i? HÄM; - KB M +QÐM; M; ,M +ªM ϕQÊ+ M?[M; ?¨M [m M;
 [m€ i`bM? #` i?QÆM; - i?•M i? M? M? +?|M; ϕQÊ+ +?[i``X
 a m K°i i`"M i¨M b€i #W #½B- #B M bQÆM; F?¬B T?K+ v M i oM?X
 L?QM; HY ;B" M +O ?° p hY oQM; - pšM +?Q H„M; tm®M; - i`B M F? B +ªK [m M- i
 h†+ JB mX
 æQÌM; ϕQÌM; ?° p hY oQM; - #` K°i +QM K Q +?†i ϕSi K°i i v- [mª i?U+ H¨ p¬ +MM
 @ GB M M?•M +Æ ?°B M¨vX
 h`B m S?QM; ;B"i KbM? i`QM; HÁM; - +QM K„i i`€B F?| ?° p hY oQM; - T?€i ϕ°M;
 >Q E?¬M; æ²M; h`ªKX
 S?®+XXXX

J°i ç¢Q ôh K sQ+? >Q L?"Mô- M´B H M iWM; iB iY /B i F?Q iS+- tmv M i?'m i?•M
 S?®+
 J°i ç¢Q ºM? [m M; ?Q ºM? i¢B +?¶- i`QM; M?€v K„i K B K°iX
 æ€M; iB +X
 h`B m S?QM; i?Î/`B K°i ?ÆB- K†+ /M Î/QÈB ibM? ?m®M; i•K ibM? ?° p hY oQM; /
 h`aK pšM F?¬M; ç€M? i`9M; ?Q`M iQ`MX
 oKiXXX
 >° p hY oQM; ?B M i?•M Î K°i +?¶ F?€+- M?QM; +kM; F m H M K°i iB M; ç m çÈM
 "a p B ?„M #®+ H M K°i i`"M F?|B ç2M- +| i? i?'v çQÊ+ K°i H¶ M?Ä- K°i iB F?Q i
 #W #½BX
 G9+ M`v ç•vX
 ô>Q E?¬M; æ²M; h`aKô F?¬M; ç•K i`9M; +?¶ ?B K- ç®B pÈB i? +?'i #'i /B i +O ?
 i´M ``i ?[m ?¢MX
 .M p"v- +kM; H`K +?Q ?° p hY oQM; ;B"M iQK K†iX
 h?•M H`hY o - +ÆM €+ K°M; i`QM; HÁM; ?`M; id bBM? HBM?- +?Q iWM; Î i`QÊ+ K
 *aM?- K°i +QM K Q- M?B m H-M +?`m i?B iX
 @ >Q E?¬M; æ²M; h`aKXXX \*ÁM +| i? i?B i`B M K°i H-M +m®B +MM;X
 h`B m S?QM; M;QM; iK i•K ?²M æ²M; HU+ +ÁM i?W F?¬M; M?B m H„KX
 aBM? iY i?„M; #¢B- b) Î K°i F?„+ F iB TX
 J2Q K2QX
 æ°i M?B M- ?Q imv M K`m t€K #¢+ H|2 H M i`QM; ?Q F?¬M;X
 S?®+
 J°i i? M? +?Ov i?O i?¬M #Q i`QM; bm®i m €K- FûQ H K°i pMM; b€M;- +?ûK p T?
 @ GU+ HQÊM; ç°M F?¬M;- i®+ ç° i?"i M? M?- F?¬M; ?´H`hB m h†+ JB mX
 h`B m S?QM; ;B"i KbM? i`QM; HÁM;X
 *| i? i"TFQ+? hY o - i`QM; K¼B M;QÌB- +?d bÊ +?d +| hB m h†+ JB m KÈB +| i?
 @ > ? XXX hU ibK çQÌM; +? i©M? a€i æ L?"M b) i?m°+ p i X
 h`QM; HÁM; >° p hY oQM; +m²M; ?dX
 «M; T?®+X
 hQ`M i?•M ?„M M´B H M K°i pMM; ºM? F?Q [m M; M?"M ç2M b"K- +m®M p T?Q hB
 pB M i`,K i`QÊM;X
 @ h?"M? #¢B- Î K°i FQ+? M`vX
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- æ²M; HU+ i?9+ /K+ ç M +U+ ?¢M- KÆ ?² T?
 p®M iW i?€B +´X
 J„i i?'v i?•M i? +O hB m h†+ JB m- +?bK p`Q i`QM; b€i +?B m +O F?Q iS+ iY pQ
 @ >Q E?¬M; *?mv M o"iX
 J°i Hm²M; æ²M; HU+ i?Ov p,M K`i KÌ- Î i`mM; i•K- ?B M ` ?bM? /€M; K°i /ÁM; MQÈ
 h†+ JB mX

eykX *?QÆM; ey9, *QM J„i o”M J M?

>Q E?¬M; >ªB p¬ i”MX

LY + M? ;B`i`QÈ+- i`QÈ+ H9+ h`B m S?QM; +MM; hY o ;B Q T?QM;X

@ >b ?b- #S+ ?¼ i?S # - b„T ?Q”M i?”M? `²BX

hB m M[?”B #¢+? ç²M;- p K†i pmB KWM;- M?bM i†+ KB m T?QM; +€+? i`QM; #S+

@ *?Q i t2K t2KX

h? M? MB M b€M; M;`B çQ K†i [m - ? B ;½ hY o # M +¢M?- +kM; iÁ KÁ M?bM H¢

L?QM; K”X

E?B €M? K„i +O # M;Q`B- `ÆB p”Q i`QM; i’K ?bM?- #¶M; M?B M #B M b„+X

@ *€B ;bX

@ G`K b Q +| i? XXX

h? M? MB M b€M; M;`B +MM; # hY o - ç²M; HQ¢i i?’i i? M?X

h`QM; i’K ?bM?X

*QM i†+ KB m FB - i`QM; ç¬B K„i K Q i?•K i?9v iU ç K ç2M- K M; i?2Q K°i iB ;B

L?QM; ç®B i?O +O M|- H¢B +U+ F€i? i?ªKX

>° p hY oQM;- #`K°i i? M? +?Ov i?O i?¬M #Q m €K i`QM; bm®i- iW i`QM; +Æi?

*?Ov i?O i`QM; i v +QM i†+ KB m FB - FûQ K°i +?m¶BªM? ç Q- M´B H M K°i iB F
i? hY o - # v`X

@ *| iQM? b B F?¬M;X

@ *?Q /M i?U+ HU+ hY o # KQÆB # - i`QM; hY o t T?¢M; T?Q b m- M?QM; +kM
ç€M? +? i M?Q i? X

> B ;½ hY o H„+ ç¬m- +ªK i?’v ç•v H” F?¬M; i?U+ i X

L?QM; M;?o ç M- ç•v +?d H” #S+ i` M? K°i +¬ #û iMv w p)- ? B M;Q`B +kM; +?d i?

@ "¢+? G•K bQ Km°B- M;QÆB M?’i ç`M? H” ç M; ;¢i +?9M; i - +| ç9M; ? v F?¬M;X

h? M? MB M b€M; M;`B +Q`B ?QT K„i M|BX

@ "¢+? G•K F?¬M; +| ;¢i M;Q`B- ¬ ¬ ¬XXX i i?”i i?Q+? +QM K Q FB X

hB m M[?”B #¢+? ç²M;- F?|+ `ÁM;X

h? M? MB M b€M; M;`B M;¢+ M?B M- p°B p”M; i`’M MX

æ²M; i?`B- #S+ i` M? i`QM; i v #¢+? ç²M; M[?”B FB - F?B M h? M? MB M b€M; M

@ ©M? a€i æ L?”M- H” K°i ç¢Q p¬ i?QÊM; h?€M? F?Q ©M? a€i- ;¬M M?Q +QB M?
;|+ ç° M”Q ç|- pšM F?„+ +? HQ¢B i? +?’i ç†+ i?M M?Q ”|M; K iY pQM; M”vX

h? M? MB M b€M; M;`B ç°i M?B M M;?o ç M +€B ;bX

E?¬ G•m çQÌM; +?O M?bM +?^K +?^K +?O M?•M- M?bM i? K ? B H-MX
 L m M?Q M|B- MY M,K i`QÈ+- ?„M +ÁM +| i? KÁ` +,M M;mv M M°B ibM? +O h`E
 o"v i?b #•v ;BÌ- +'T ç° +O h`B m S?QM;- ç½ ç M KS+ K" ?„M ?Q"MiQ"MF?¬M; M„
 L?QM; F?Q iS+ T?€i` ?[m w p¬ w i` M M;QìB h`B m S?QM;- F?B M ? B M;QìB Gw
 +?O- ç m K M; ç M K°i HQ¢B €T #€+?X
 GQ¢B +ªK ;B€+ €T #€+? M"v- F?¬M; +?d ç M iW bBM? K¢M; i? T?€+?- +ÁM p®M i
 @ o` i?mv M i`QÎM; i?B m MB M M"v- +?Q /M HBM? ?²M- ? v H" i? +?'i bBM? K¢M
 Gw o•M L? B ?Qi F?) K°i ?ÆB- i?m HB K i•K i?-MX
 S?ªB #B i`^M;- im pB +O Gw o•M L? B- ç½ iÈB ;¬M hB m æ M L;mv M +ªM? çdM
 G•m çQÌM; +?OX
 @ *?O M?•M- +€+ T?QÆM; /B M +O M;QÆB- /QÌM; M?Q ç½ +| çO çB m FB M i`MM
 E?¬ G•m çQÌM; +?O ç°i M?B M FBM? /` K°i iB M;XXX
 h`MM; FQ+? h¬M :Bª\
 G•m G M *?d h?Ov # M +¢M?- i•K ?²M i?B m M[F?) `mMX
 h?mv M i`QÎM; i?B m MB M M"v- KÈB ? B KQÆB K'v im´B- ç½ +| F?ª M,M; i`MM;
 çB m FB M +€+ T?QÆM; /B M- H¢B ? i bS+ i?"M? i?K+X
 @ æ9M; p"v H¬M M"v i`B m i" T +€+ M;QÆB- ç•v H" K°i i`QM; M?[M; M;mv M M?•M
 h`B m S?QM; ;"i ç¬m- F?¬M; T?O M?"MX
 æ M #•v ;BÌX
 h? +?'i bBM? K¢M; +O ?„M- iÈB ;¬M +U+ ?¢M æ¢B æ M L;mv M *ªM?- HU+ HQÈM
 æ M L;mv M *ªM?- M?QM; +`M; M;QM; i?U+ ?"m i`¼M; ?ÆMX
 S?QÆM; /B M HoM? M;° w +ªM?- hY .B i S?QM; G¬B +O ?„M- ç¢i iÈB #®M M,K i?
 aQ b€M? pÈB Î +?B M i`QÌM; L?` hBM?- i?U+ HU+ h`B m S?QM;- +| i? M|B H" i,M
 :BÌ T?9i M"vX
 hm pB +O ?„M- ç¢i iÈB +U+ ?¢M LY #QÈ+ æ M L;mv M *ªM?- t i? K MY #QÈ+ M[
 +?•M +?QM?X
 @ æ°i T?€ æ M L;mv M +ªM?- i +¬M ibK K°i ?Q" M +ªM? v M ´MX L;Q" B ` - +ÁM +
 ?ÆMX
 h`B m S?QM; `i M? M? M|B `ä w Kbm?X
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB- tmv M [m i`QM; #B M bQÆM; ?Q F?¬M;- ?Q" M +ªM? M"v
 *ÁM M[- i`QM; >Q E?¬M; >ªB M;mv M F?Q i?B M ç` HQ½M;- çO HQ¢B M?•M i®-
 M?'i ç ç°i T?€X
 L m ç M; # [m M i`MM; FQ+?- ;†T T?ªB +?mv M #'i M;Ì- p"v i?b ? i bS+ T?B M iQ
 @ >Q" M +ªM? v M ´M ?ÆM\ o"v +?d +| >Q >ªB GBM? çB MX
 Gw o•M L? B M|B F?¬M; +?9i bmv M;?oX
 >Q >ªB GBM? çB M- H" h`M? i?´ M #bM? i` M >Q E?¬M; >ªB- H¢B +`M; H" MÆB i
 çŠM;X
 *?Q /M H" i¬M; T?€B L?` hBM?- +kM; F?¬M; /€K t9+ T?¢K >Q >ªB GBM? çB MX

@ E?¬M; i F?¬M; i XXX LY M,K ; -M ç•v- i?U+ HU+ i`È [m, i?B i`È +?9- +kM; iB T
 *^aM?X hm Hmv M +O i - +kM; ; †T T?^aB #bM? +^aM?- ç M; + -M K°i b® i`B HB m im
 E?¬ G•m çQìM; +?O +| +?9i /` ç°M; X
 G•m G M *?d h?Ov ; "i ç - m i€M i? "M?,
 @ >Q >^aB GBM? çB M H" MÆB iB T i M iQ" M M? 'i- ?ÆM MY M,K ; -M ç•v- i?Ov i
 /` +? - /MM; +?Q ç i?, M; X L; Q" B ` - +K+ #° i?mv M G K G¬B >^aB h?B M- + -M im #'
 æ®B pÈB ç M; ?` M"v- K¼B M; QìB M? 'i i`Q ç²M; w- ? i bS+ FQ+? ç°M; X
 .M b Q- î i` M >Q E?¬M; >^aB M"v- ?"M; H° p¬ i" M /" B /^M; /†+ - ? i bS+ #m²M i X
 @ h?mv M i`QìM; - +?mv M [m M i`¼M; ?ÆM i?2Q HìB +O M; "B- H" +?d T?QÆM; /
 Gw o•M L? B iÁ KÁ ?ÄBX
 æ°i T?€ æ M L; mv M +^aM?- +?d H" K°i i`QM; M? [M; KK+ çQ+? h`B m S?QM; Km®M
 @ o E?| oU+ ç¢B i`"MX
 h`B m S?QM; i`"M? i`¼M; M|BX
 E?| oU+ ç¢B i`"M\
 Gw o•M L? B ?ÆB bmv M; ?o K°i +?9i- M; QÊ+ H¢B KBM? #¢+?X
 ôh?€M? ç` *?•M okô @ JK+ çQ+? +O +?mv M M"v- +?†M; çQìM; ? i bS+ t t¬BX
 @ oÈBi®+ ç° #•v ; Bì- Km®M iÈB h?€M? ç` *?•M ok- + -M i?ìB ; B M M,K- b€m M,K-
 h`B m S?QM; F?¬M; p°B F?¬M; +?"K M|BX
 @ h?ìB ; B M M,K b€m M,K\ o"v ?bM? M?Q +kM; F?¬M; H•m H„KX
 E?¬ G•m çQìM; +?O ç®B pÈB +€B M"v- HÆ ç M? M|BX
 L?QM; F?¬M; #B i- h`B m S?QM; #•v ; BìKÈB ? B KQÆB ? B im´B- M,K b€m M,K- p
 *ÁM E?¬ G•m çQìM; +?O- ç½ b®M; K'v i`, K M,K `²BX
 @ J¶B K°i +?¶ >Q >^aB GBM? çB M- ç m +| E?| oU+ ç¢B i`"M- +| i? i`mv M i®M;
 çB M F?€+X h?"K +?Q- i`mv M i®M; ç M i?€M? ç` *?•M ok- +kM; F?¬M; T?^aB H"
 Km®M bY /KM; E?| oU+ ç¢B i`"M- F?¬M; T?<sup>a</sup>B H" i?"M? pB M i`¼M; v m +O h?€M
 Gw o•M L? B ç®B pÈB çB m M"v- M; QÊ+ H¢B +kM; #B i K°i +?9iX
 E?| F?, M i`QM; M"v- h`B m S?QM; i' i M?B M iBM? iQìM; X
 G - M i`QÈ+ >Q ><sup>a</sup>B GBM? çB M î ôZm - M æ<sup>a</sup>Q pU+ h?B M GQmô- h`B m S?QM; tBM
 L?QM; ? B ; ½ i?B M i`B h?€M? æ` :B M; S?"K- h?¬M .` +? G•K- F?¬M; Km®M ç v
 M M F?¬M; Km®M ; B9T ?„MX
 @ Gw o•M L? B- M; QÆB tm' i i?•M iW GK+ >Q" M +mM; +O L?` hBM? `QÐB- +?ŠM
 T?€T +kM; F?¬M; +|X
 h`B m S?QM; F?¬M; iBM ?Q" M iQ" M F?¬M; +| +€+? ; bX
 L; QìB Km®M çB i?€M? ç` *?•M ok- +?„ +?„ M F?¬M; +?d K°i KbM? ?„MX
 @ h? bU F?¬M; +| imv i ç®B- î Zm - M æ^aQ pU+ L; k L?¢+ +O +?9M; i - M m +| +Q
 K†i- >Q >^aB çB M +?O FB - +kM; +| i? T?€ H X
 Gw o•M L? B ç€TX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; pmB p - Gw o•M L? B tm' i iW i¬M; T?€B HÈM +O L?` hB
 `½B ?ÆM +?9iX

@ L?QM; +?9M; i p"Q Zm-M æ^aQ pU+ KÈB- T?^aB +?,M; pšM +ÁM M?[M; T?QÆM; T
 h`B m S?QM; ?ÆB ?v p¼M; - €M? K„i /WM; î i` M M; QÌB Gw o•M L? BX
 L m M?Q +| i? bY /KM; E?| oU+ çϕB i`"M- i?b +| i? ;B<sup>a</sup>K #Èi H° i`bM? +O h`B m
 æ²M; i?ìB- p"v +kM; ;B^aK mv ?B T iY pQM; çm´B ;B iX
 @ h?mv M i`QÎM; - pB + M"v ;B Q +?Q i - çÈB ç M >Q >^aB GBM? çB M F iB T- i ç
 •M? K„i Gw o•M L? B ?ÆB H|2 H MX
 *?mv M M"v- ?„M ç²M; w i`QÈ+X
 h`B m S?QM; •K i?-K ;"i ç-m- Gw o•M L? B H" K°i M; QÌB +| M,M; HU+- +| H) i?U+ +
 LY i?€M; b m
 h?mv M G K G¬B >^aB h?B M- iB M p"Q K°i Zm-M æ^aQ pU+ KÈB ; -M ç| - F?m pU+
 ooM? S?QM; ôX
 @ h?mv M i`QÎM; - >Q ><sup>a</sup>B GBM? çB M T?K + "M- b„T iÈB `²BX
 G•m G M *?d h?Ov M|BX
 J'v + M? ;Bì b mX
 J°i pÁM; b€M; K"m H K b€M; M?Q HQm Hv- tm'i ?B M î i`QM; i-K K„i- #B M bQÆ
 K^aM? i`QM; p„iX
 h`QM; pÁM; b€M; K"m H K FB - ?B M ` ?bM? /€M; +mM; çB M H•m iQÌM;X
 oKiXXX
 h?mv M G K G¬B >^aB h?B M M? M? +?|M; tmv M [m K"m; H½M? i?´- ç M i`QÈ+ >
 >Q >^aB GBM? çB M- T?•M #® >Q E?¬M; >^aB +€+ MÆB- +Æ #^aM K¶B Zm-M æ^aQ pU+
 çB MX
 >Q >^aB GBM? çB M +€+ MÆB- M M€ M?Q M? mX
 h`B m S?QM; i?m ?²B i?mv M G K G¬B ><sup>a</sup>B h?B M- T?| i?mv M i`QÎM; +MM; +?9M
 i`QM; i v >Q >^aB H M?- çB p"Q >Q >^aB GBM? çB MX
 >Q >^aB H M?- î >Q >^aB GBM? çB M +€+ MÆB- ç m i?¬M; /KM;X
 a m F?B iB M p"Q >Q >^aB GBM? çB M- #¼M M; QÌB h`B m S?QM; - H"TiS+ p"Q i`9
 J'v i?mv M pB M Gw o•M L? B- E?¬ G•m çQÌM; +?O- G•m G M *?d h?Ov- ç m iU
 +?mv M + Q çŠM; M"v- ;B Q /`+? i`B M;mv MX
 h`QM; ç| - Gw o•M L? B T?K i`€+? ibK ?B m +?mv M ôE?| oU+ çϕB i`"MôX
 E?¬ G•m çQÌM; +?O +ÁM + -M H"K ô"€+? h?B h`È *?9ô- +MM; pÈB #^aM i?•M im Hn
 HU+X
 G•m G M *?d h?Ov- i?b T?K i`€+? ?"m + -M- Km b„K +€+ HQϕB i`B HB m +?Q i?mv
 h?mv M i`QÎM; h`B m S?QM; - #„i ç-m # [m M i`MM; FQ+?- H"K +?m~M #` +m®B +

 ey8X *?QÆM; eyd, >| æ M "B M *?'i
 í >Q >^aB GBM? çB M- h`B m S?QM; i?m i?"T bY b M; HϕB K°i b® iQ M;mv M i?m°
 +^aM;mv M iBM? i?ϕ+? çdM? +'T- i?"K +?Q b® Qi i?B M HBM? ç` #^aQX
 a m ç|X

>„M ç¼+ [m K°i b® çB M i`+? i•K ç„+X
 *?d +—M +| M;mv M iBM? i?¢+? ç—v çO- Î>Q >ªB GBM? çB M- M; v +ª i`B i?S+- iB
 h` M i?U+ i X
 h`B m S?QM; pÈB pB + ç°i T?€ æ M L;mv M \*ªM?- iBM iQÎM; KQÌB T?—M- +| i`Q i?
 .QÈB M?B m H—M ?mM ç9+ i`mB Hmv M +O ôE?Q iS+ J°M; +ªM? h?€B *´ô +MM; ô
 +?´i bBM? K¢M; +O ?„M- ç½ +| K´v H—M #B M +?´i M?ªv p¼i- iB T +”M +U+ ?¢M ç
 L|B +€+? F?€+- imv i ç¢B ç b® æ¢B æ M L;mv M *ªM?- i? +?´i bBM? K¢M;- ç m F
 >ÆM M[X
 æ®B pÈB w +ªM? +O æ M L;mv M *ªM?- h`B m S?QM; ç½ #„i ç—m iB T t9+ iW `´i b
 M;°X
 hW w +ªM? +O G[h?B M L?´i- E?¬ G•m çQÌM; +?O- h?B i>mv i;B€Q +?O H9+ # M
 *ªM? çKM; T?ªB ÎM; Q¢B pU+- i?“K +?Q LY #QÈ+ oQÆM; :BªX
 o K†i w +ªM?- h`B m S?QM; H9+ Î \*?•M \*?O \*´T- ç½ +?m~M #` ç—v çOX
 h?“K +?Q- HoM? M;° w +ªM? +O ?„M- pQÊit hB m æ M L;mv M *ªM? #bM? i?QÌM
 M;QM; Hmv M HÈM K¢M? i•K ?²M- M,M; HU+ ?¼+ i”T HoM? M;° +QÌM; ç¢B +O h?
 @ h?2Q i`QM; çB M i`+? M|B- t€+ tm´i i?“M? +¬M; ç°i T?€ æ M L;mv M *ªM? `´i i?
 æ M L;mv M *ªM?- ç°i T?€ `´i M?B m H—M- +kM; F?| i?“M? +¬M;X
 h`B m S?QM; b m F?B i bK ç¼+ çB M i`+?- T?€i ?B M F?| F?,M bQ pÈB i`QM; iQÎM
 æ°i T?€ æ M L;mv M *ªM?- +| i? /MM; #®M +?[F?€B [m€i,
 @ L;mv M F?Q ?| ç MX
 h M M?Q w M;?o - +?QM? H` F?B M K°i i?•M M;mv M F?Q iBM? i9v- ?| i?“M? M
 ?¢+?ôX
 æ M ?¢+?- +?B H`K ? B +´T #”+,
 J°i H`M;mv M ç M +O hB m æ M L;mv M \*ªM? #bM? i?QÌM;- +kM; H` ç M ?¢+? #b
 > B H` iBM? ?¢+? +O æ¢B æ M L;mv M *ªM?- F?B M M;mv M ç M iB M i? K K°i
 M;mv M ç M ?| iBM? i? X
 hB m æ M L;mv M *ªM?- iQÆM; SM; ç M ?¢+? #bM? i?QÌM;X
 æ¢B æ M L;mv M *ªM?- iQÆM; SM; M;mv M ç M- ç M iBM? ?| iBM? i? X
 @ hW *?•M GBM? *ªM? ç M hB m æ M L;mv M *ªM?- `²B ç M æ¢B æ M L;mv M *ªM?
 HU+ HQÊM;X *kM; F?| i`€+? +? M? H +? ;B[hB m æ M L;mv M *ªM? +MM; æ¢B æ
 p”vX
 h`B m S?QM; i bK ?B m çB M i`+?- +| HoM? M;° +”M; b•m pÈB æ M L;mv M *ªM?X
 >„M #•v ;BÌ Km®M H`K- +?QM? H` ôL;mv M F?Q ?| ç M ôX
 >ÆM M[- [m€ i`bM? M”v- h`B m S?QM; ç½ ?Q”M i?“M? K°i MY X
 h`QM; ç M çB M +O ?„M- M;m²M bm®B HU+ HQÊM;- ç m H` ôLY #QÈ+ +?•M M;m
 G9+ i`QÈ+ ç°i T?€ LY #QÈ+ æ M L;mv M \*ªM?- h`B m S?QM; i”M HU+ ?Q½M i®+ ç
 #QÈ+ +?•M M;mv M- K” /mM; M?”T•Q L;?o hY .B iS?QM; G¬B + Q ?ÆMX
 .mM; M?”T +O HU+ HQÊM; •Q L;?o - LY #QÈ+ +?•M M;mv M +O h`B m S?QM;-
 Km®M + Q i?•K ?ÆMX
 *?Q M MX

LY #QÈ+ +?•M M;mv M +O h`B m S?QM;- +?'i HQÊM; +MM; ç° iBM? i?m-M `i +
 G-B- ? i bS+ +QÌM; ç¢BX
 h`QM; +?mv M M`v- i'i M?B M +| i€+ /KM; +O F?Q iS+ J°M; +ªM? h?€B *'- F?B
 M?"T LY #QÈ+ +?•M M;mv M- +`M; iB T +`M #´M M;mv M- F?Q iS+ ?Ov /B i`M +
 G-B +MM; i?ÌBX
 *?Q M M i` M i?U+ +?'i- LY #QÈ+ +?•M M;mv M +O h`B m S?QM;- mv HU+ +O M
 M;mv M +O hB m æ M L;mv M *ªM?X
 æQÆM; M?B MX
 lv HU+ i?b mv HU+- F?¬M; T?ªB H` LY #QÈ+ +?•M M;mv M +O h`B m S?QM;- K
 M;mv M bQ b€M?X
 LY M;`v b mX
 @ "„i ç-m i`MM; FQ+?X
 h`B m S?QM; Î T?QÆM; /B M Hw Hm`M- ?Q`M iQ`M [m€M i?¬M;- +?QM? i?S+ #„i
 h`QM; ç M çB MX
 L;m²M bm®B HU+ HQÊM; FB - K°i pMM; K`m iQK- ç½ ? i bS+ ç†+ /QM?- `M +?S ç
 S?M X
 h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K`M;²B- çB m ç°M; hBM? L;mv M F?´M; H² iQ`M i?•M
 M,M; +€+ ;|+ i?•M i? X
 J„i i?QÌM; +?d i?'v K°i +´ /`+? HQm K`m iQK- ?B M` K°i iB ?`Q [m M;- HB M KB M
 ?°B iK p T?Q M;m²M bm®B ç M çB MX
 .QÈB çB m ç°M; M`v- h`B m S?QM; +kM; bÊ ? i?²MX
 >„M F?¬M; ? T?€i ?B M- i?•M i? +O KbM?- +| çQÊ+ iB K M,M; HÈM M?Q p`vX
 æ•v ç m M?Ì bBM? K M? i? T?€+? +QÌM; ç¢B +O h`B m S?QM;- b m F?B /mM; M?
 *'- iB K M,M; bBM? K M?- ;B i,M; `i HÈMX
 S?®+ T?®+ T?®+
 h`QM; ç M çB M- M;m²M bm®B K`m iQK FB - ç†+ /QM? M?Q +?€Q- ?'T i?m iBM? M
 i?•M- i,M; i`QÌM; i? K K°i #QÈ+- ç²M; i?ÌB €T b9+X
 L;mv M F?Q ?| ç MX
 æ•v ;B®M; M?Q K°i [m€ i`bM? i?QM; i?ª ;B M M M- +—M i`ª ;B€ i•K i?—M iBM? HU
 h?ÌB ;B M- i`¬B [m ? i M;`v M`v iÈB M;`v F?€+X
 JQÌB M;`v b m
 L;m²M bm®B K`m iQK i`QM; ç M çB M- p¬ +MM; ç†+ /QM?- i?"K +?Q +| tm i? ôæ
 @ L? M? M?Q p`v b Q\
 h`B m S?QM; M?B m Qi +| ?ÆB #´i M;ìX
 .U i?2Q i`QM; çB M i`+? ;?B H¢B- M;m²M bm®B +?•M HBM? #bM? i?QÌM;- ç¢i iÈ
 ? B i?€M;
 >ÆM M[X
 J°i F?B F?¬M; +€+? M`Q M;QM; F i i?`M? ôæ M ?¢+?ô- b) M;?`+? +?mv M i?`M?
 F?´M; H² FB - i?"K +?Q b) +| T?ªM T? M?'i ç`M?- i?•M i? b) +| i`M T?€ M?'i ç`M`
 .M b Q iW M;m²M bm®B ç M çB M ?¢+?- H` K°i [m€ i`bM? #B M +?'i M?ªv p¼iX

*?Q /M FûK K°i T?–M ?Ä ?"m- +kM; b) i?'i #¢B i`QM; ; M; i'+X
 :BÌ T?9i M"vX
 hbM? i? h`B m S?QM; ¸°i T?€- ``i i?m"M HÊB- bQ pÊB i`QM; ¸B M i`+? ;?B H¢B-
 @ s2K ` - i i`MM; FQ+? æ M L;mv M *ªM?- H" +?mv M p€M ¸½ ¸!M; i?mv MX *?d
 T?€- +! ¸QÊ+ i?U+ HU+ M°B ibM? K¢M? ?ÆM? v F?–M;X
 •M? K„i h`B m S?QM; H!2 H MX
 h`QÊ+ FB H9+ ?„M ¸°i T?€ *?•M *?O +'T- #ÎB pb M°B ibM? +ªM? ;BÊB- ¸ m p¬ +M
 *?•M *?O bÆ i?"M?- ¸¢i iÊB *?•M *?O iB m i?"M?X
 æ²M; /¢M;X
 G–M M"v- M°B ibM? +€+ T?QÆM; /B M +O h`B m S?QM;- p¬ +MM; i?•K ?"m- pQÊ
 bÆ F€X
 G¢B [m #®M M,K M;`vX
 h`mM; i•K M;m²M bm®B +?•M HBM? +O h`B m S?QM;- +Æ #ªM +kM; ¸½ F?– ;B
 +SM;X
 *! ¸B mX
 "° T?"M ¸½ F?– FB - +?d +?B K K°i T?–M KQÌBX
 L; v #•v ;BÌ- M;m²M bm®B HU+ HQÊM; +O h`B m S?QM;- ¸½ iBM? Hmv M ¸ M KS
 @ L;m²M bm®B Î i`mM; i•K- +Æ #ªM ¸½ ?! +SM;X .U i?2Q tm i? M"v- +?Q iÊB K
 #° ?! +SM;X
 h`B m S?QM; +ªK ;B€+ i®+ ¸° M"v- [m€ M? M?- [m€ i?m"M HÊBX
 *`M; FBM? M;QÌB +?QM? H`X
 h`B m S?QM; Î F?m pU+ ?! +SM; i`mM; i•K- +ªK M?"M ¸QÊ+ K°i iB ô*?•M M;mv M
 *?•M M;mv M ?Q`M +?dM? F?–M; T?ªB H" LY #QÊ+ +?•M M;mv MX
 S?®+ T?®+
 h`mM; i•K M;m²M bm®B +?•M HBM?- F?–M; +?d ?! +SM;- +ÁM i`M ` K°i iB ô*?•
 hB +?•M M;mv M M?Ä #û FB - H" K°i ¸€K iY HQm !M; €M?- K†i M;Q`B +ÁM ?B M
 ~M +?S HoM? M;° +O h`B m S?QM; pÊB hY .B iS?QM; G–BX
 >ÆM M[- i`QM; ?Q p,M iY HQm FB - T?€i ` K°i +¶ F?Q iS+ ?Ov /B i+`M; +QÌM;
 @ æ½ tm'i ?B M +?•M M;mv M\ "bM? i?QÌM; i`MM; FQ+? æ M L;mv M *ªM?- ¸ m H
 tm'i ?B M +?•M M;mv MX
 h`B m S?QM; +! +?9i i`ÊM i`ÁM K„iX
 hW H9+ # [m M ¸°i T?€ ¸ M #•v ;BÌ- ? i i?ªv i? +K+ ¸ m [m€ M? M?- pQÊi [m M?"
 M;?B K ¸B M i`+?X
 @ >,M; [m€ ?Q€ /Î- +€B i®+ ¸° M"v- i?"i bU [m€ M? M?X
 h`B m S?QM; M;QÊ+ H¢B +! +?9i #'i MX
 æ9M; `²BX
 h`B m S?QM; ¸°i M?B M bBM? ` K°i w MB K i`QM; ¸–m,
 @ h +! i? i?ª +?"K pB + M;QM; Hmv M €T b9+ LY #QÊ+ +?•M M;mv M- /mM; M?"T
 h?€B *´X

h?ª+?"K M;QM; Hmv M ?°B iK M;mv M F?Q- iQÆM; çQÆM; i?ª+?"K HU+ ç° i`MM;
 æ´B H¢B H` M;Q`B i`MM; FQ+? #bM? i?Q`M;- imv i ç®B F?¬M; /€K H`K M?Q i? X
 "ÎB pb i`MM; FQ+?- +¬M +?QM? H` bU ?,M; ?€B- FûK K°i #QÊ+- iB T i?2Q b) H`K
 i? ?| +SM;- tm'i ?B M ôL;?`+? +?mv M ôX
 J` h`B m S?QM;- ?B M M?B M F?¬M; +¬M HQ H„M; p'M ç M`vX
 >„M i?"K +?Q F?¬M; +¬M i" M HU+ M;QM; Hmv M- i`mM; i•K HU+ HQÊM; M;m²M br
 +?•M M;mv M M;Q¢B #°- iBM? Hmv M ` +`M; M?B m +?•M M;mv M ?ÆMX
 sm i? M`v- h`B m S?QM; F?¬M; +€+? M`Q M; ,M +ªMX
 h`€B H¢B- +?Q /M h`B m S?QM; Km®M #Ä i`MM; FQ+?- +kM; H` F?¬M; i? M`QX
 L m çB m M`v ç K°i b® +Q`M; ;Bª i`MM; FQ+? æ M L;mv M *ªM? i?'i #¢B #B i- +
 ?mv iX
 oKi
 v MB K h`B m S?QM; pW ç°M;- ç½ iB M p`Q i`QM; J°M; +ªM? h?€B *´X
 .Q i`QM; [m€ i`bM? i`MM; FQ+?- h`B m S?QM; +?d iQM? iQ€M i`QM; J°M; +ªM? h
 ?'T- ?ÆB ?'T i?K Qi F?Q iS+ J°M; +ªM? h?€B *´X
 L?QM; K`X
 Í iQ+? i„+ iB M p`Q J°M; +ªM? h?€B *´- F?Q iS+ iQ HÈM F?¬M +MM;- €T #€+? i? t
 E +ªLY #QÊ+ +?•M M;mv M K` h`B m S?QM; ç M; F?¬M; M;WM; ?| +SM;- +?mv
 iS+ i`b i` X
 aU #B M ?| M`v- F?B M i`QM; HÁM; h`B m S?QM; Mªv /UM;X
 *kM; K v- i®+ ç° +?mv M ?| FB - +?d H` +?"K H¢B ç M KS+ +U+ ?¢M- Qi M?'i F?¬
 ±\
 h`B m S?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M- i`mM; i•K M;m²M bm®B +SM; H¢B FB - b m F
 Î /QÊB w +ªM? #ªM i?•M- +•m i?¬M; pÈB F?¬M; ;B M J°M; +ªM? h?€B *´X
 h`MM; FQ+? æ M L;mv M *ªM?- w +ªM? +¬M +•m i?¬M; M;Q¢B ;BÈB +MM; M;m²M M
 *?Q M M- w +ªM? +Q`M; ç¢B- H` M?•M i® K'm +?®i i`MM; FQ+? æ M L;mv M *ªM?)
 @ h?B m +?9i M[ç½ [m M- J°M; +ªM? h?€B *´ +MM; ?B M i?U+- F?¬M; TªB H` K
 h`B m S?QM; F?¬M; +€+? M`Q çQ€M i`QÊ+- ç°i T?€ i`QM; M`v- i`mM; i•K M;m²M b
 F?¬M; #B i b) bBM? ` #B M ?| M?Q M`QX
 >¬
 "¶M; M?B M- h`B m S?QM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i iB ôE?Q iS+ i?B M ç` ô i`QM; J°M
 i`"M p`Q i`mM; i•K M;m²M bm®B +O KbM?X
 P`M?
 h? t€+ p`iBM? i?¬M +O h`B m S?QM; +?'M ç°M;X
 ôE?Q iS+ i?B M ç` ô FB - K†+ /M H` K'v iB p¬ +MM; M?Ä #û- M; v +ªK°i T?¬M M
 ;BÈB +kM; +?Q iÈB- M?QM; H¢B K M; ç M +?Q ?„M K°i HQ¢B +ªK [m M K½M? HB
 i?•MX
 SªB #B i`^M;X
 >'T i?m ôE?Q iS+ i?B M ç` ô FB - +kM; F?¬M; TªB H` F?Q iS+ #bM? i?Q`M; i`QM
 i? H`ôL;mv M F?Q i`B ç'i ô i`QM; J°M; +ªM? h?€B *´X

J°i M?`T ?- ?'TX X X > B M?`T ?- ?'TX X X " M?`T ?- ?'TX
 aBM? K M? i? T?€+? +O h`B m S?QM;- i?W M?"M +^aK ;B€+ M;?B M ûT F?-M; i
 +^aK ;B€+ p¢M çB M i`MM; FQ+? K½M? HB iX
 " M?`T ?- ?'T [m çBX
 »+
 h`B m S?QM; M?'` K°i #9M; K€m- w i?S+ i`Î p ?B M i?U+X
 h?QÆM; i? +O ?„M- ? i bS+ #û M?Ä- +?O v m H`F?Q ?mv i+?'M ç°M;- i€+ ç°M;
 i`MM; FQ+? K M; ç MX
 @ E?-M; i®iX
 h`B m S?QM; p- w i?S+ FB K i` M;m²M bm®B HU+ HQÊM;X
 E i [m^aX
 >„M T?€i ?B M i`mM; i•K ?| +SM; i`QM; M;m²M bm®B HU+ HQÊM;- /QÈB bU i`M
 i`QM; J°M; +^aM? h?€B *'- +?B M,K t #^av- #,M; +€+? ;B^aB i? X
 h`B m S?QM; +? m K`v- iBK ç"TM? M? ?ÆMX
 h`mM; i•K ?| +SM; FB - MSi pÐ- LY #QÈ+ +?•M M;mv M # M M;Q`B- b® HQÊM; ;
 *^ai`QM; ç M çB M- +`M; K°i K^aM? #W #°M- ;B®M; M?Q ;†T T?^aB i`M T?€ +U+ HÈ
 h`B m S?QM; M; v +^ai•K Km®M F?|+ +kM; F?-M; +ÁMX
 h`bM? iU M?Q p"v- ;B®M; M?Q #` ç€M? i`Î H¢B H9+ pW ç°i T?€ ç M LY #QÈ+ æ M
 L;m²M bm®B i`QM; +Æ i? - ;B<sup>a</sup>K K¢M? ç M K°i i?`M?X
 EB +?QM? H`M;m²M bm®B HU+ HQÊM; ç|X
 >„M F?-M; F?ÄB +| +?9i ?®B ?"M- H9+ ç°i T?€- F?-M; M M K¢Q Km°B iB M p`Q J
 >-
 h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- +® ;„M; i`'M ç`M?- +~M i?"M FB K i` M;m²M bm®B
 @ E?-M; ç9M;X
 oW FB K i` - b„+ K†i h`B m S?QM; H"TiS+ ç°i #B MX
 L;m²M bm®B HU+ HQÊM; +ÁM b| i H¢B i`QM; ç®M; #W #°M FB - K†i b® HQÊM; im
 K†i +?'i HQÊM;- ç° iBM? i?m-M- H¢B /QÌM; M?Q ç¢i iÈB K°i i-M; KÈBX
 L?[M; LY #QÈ+ +?•M M;mv M +ÁM H¢B FB - HU+ HQÊM; #´M M;mv M iBM? i9v K`
 bQ pÈB ô*?•M M;mv M ô- +kM; F?-M; t tQ+? # Q M?B mX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 GÁM; #`M i v +O h`B m S?QM;- M´B H M K°i ç€K S?QM; G¬B iY b„+ - ç½ F?-M; +Á
 K` H` K`m iQK i?m-M F?B iX
 hB S?QM; G¬B iY b„+ FB - ?B M H M i`¢M; i?€B p^M MQÈ+- i?•K i?9v- iBM? Hmv
 +O M| - tQ +k K`i?•K b•m- T?€i` K°i +¶ F?Q iS+ ?Ov /B i +´ tQ X
 @ G`K b Q +| i? \
 h`B m S?QM; i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- M;Æ M;~MX
 J°i ç€K +?•M M;mv M hY .B i S?QM; G¬B iMv iB M FB - K†i F?Q iS+ F?-M; M;| ç¢i
 ?"m i¢Q M;? +O ôhY .B i S?QM; G¬B ôX
 S?^aB #B i`^M;- pB +i? K M;° +O ?„M ç®B pÈB ôhY .B i S?QM; G¬B ô #•v ;B| - KÈ

*?ŠM; M?[M; M?Q i? X

hY .B i S?QM; G¬B FB ?'T i?m K'v iB ôE?Q iS+ i?B M ç` ô i`QM; J°M; +ªM? h?€B
+| ?ÆB F?| Hw ;BªBX

eyeX *?QÆM; ey3, h'M *?S+ h¬M :Bª

J†+ /M i`mM; i•K M;m²M bm®B ?| +SM;- M Si pĐ- M;m²M bm®B HU+ HQÊM; +„i ;
#QÈ+ +?•M M;mv Mô +ÁM H¢B i`QM; +Æ i? h`B m S?QM;- H¢B bBM? ` #B M +?'i

hY .B i S?QM; G¬B +O h`B m S?QM;- i¢Q M;? ?Ä ?"m ç¢i iÈB i€K +?QM i?`M?- i
L;?o ?Ov /B i- H¢B +`M; i,M; +QÌM; K'v H-MX

@ J†+ /M H` LY #QÈ+ +?•M M;mv M- M?QM; F?Q iS+ +QÌM; ç°- +MM; +?•M M;mv
h`B m S?QM; +ªK i?K çQÊ+ K°i Hm²M; hY .B i S?QM; G¬B i`QM; HÁM; #`M i vX
>ÆM M[- ?„M KÆ ?² T?€i ?B M- #B M +?'i +O M;m²M bm®B HU+ HQÊM;- i,M; +
çB K i`Í H MX

h`QM; +?mv M M`v- +ÁM HB M [m M ç M pB + H°i t€+ HU+ HQÊM; #´M M;mv MX

@ h î i`QM; J°M; +ªM? h?€B *'- ç°i T?€ æ M L;mv M *ªM?- w +ªM? HB M i?¬M; K°i
bÊ ?'T i?m pMM; ç'i hmv M *' FB - +kM; iQÆM; SM; pÈB HU+ HQÊM; S?QM; G¬BX

•M? K„i h`B m S?QM; H" T HÁ2X

>„M +| HQ¢B +ªK ;B€+ F€ [m€B- hY .B i S?QM; G¬B K` KbM? im Hmv M- K†+ /M
óS?QM; G¬B æ¢B æ ôX L?QM; b m F?B i`ªB [m /` #B M M`v- #ªM M;mv M HU+ HQ
b® #B M ?| K` ?„M F?¬M; +€+? M`Q /U HB m çQÊ+X

*?d bÊ +?Q /M H` ôS?QM; G¬B æ¢B æ ô M,K ç|;- +kM; F?¬M; +€+? M`Q /U HB m ç
h`B m S?QM;- b) çB i` M +QM çQÌM; M?Q i? M`QX

*| H)- ç•v +?QM? H` T?€ `²B H¢B H"TX

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ M;m²M bm®B HU+ HQÊM; i`QM; ç M çB M- b® HQÊM; ;BªK
HQÊM; +MM; #´M M;mv M- +| HQ¢B ?B m [mª ôh?Q€i i? B ?Q€M +®iô- ôL;?`+? +ª

@ J°i H-M M[#„i ç-mX

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K` M;²B- çB m ç°M; iB K M,M; hBM? L;mv M iQ`M i?•M

h`MM; FQ+? H9+ i`QÈ+- tm'i ?B M ôæ° H +?ô F?¬M; M?Ä- F?B M i`MM; FQ+? p®M
i`QM; ; M; i'+X

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; M´B ;B" M- K°i H-M M[ #„i ç-m i`MM; FQ+?X

S?®+ T?®+

h`QM; ç M çB M- M;m²M bm®B K`m iQK #B M +?'i FB - K`m b„+ M?Q [mª M?Q iQK
bÊ- ?°B iK iWM; +?9i K°iX

o M p M +?d H` ?°B iKX

h`B m S?QM; p¬ HU+ pÈB HQ¢B LY #QÈ+ +?•M M;mv M b m F?B #B M +?'i M`v-
#QÈ+X

LY #QÈ+ +?•M M;mv M b m F?B #B M +?'i- +?'i HQÊM; +U+ + Q- p¬ +MM; M;QM; H
+O æ M L;mv M *ªM? #bM? i?QÌM;- ç m Km®M K¢M? ?ÆM ;'T K'v H-MX

LY M;`v b m

okM; M;m²M bm®B K`m iQK FB - ?B M ` iWM; iB |M; €M?- H'v K„i i?QÌM; +| i? i`

h?"i H" M? M?X

h`B m S?QM; bÊ ? i ?²MX

L;m²M bm®B HU+ HQÊM; b m F?B #B M +?'i- +?'i HQÊM; p" +QÌM; ç°`'i + Q- #'M
M|~M +?S - pQÊi [m ;¬M; +MK tB M; tQ+? M;mv M #ªM i`mv M i?W ôS?QM; G¬B

h`B m S?QM; i?"K +?Q ?Q`B M;?B- M;m²M bm®B HU+ HQÊM; M"v- ç½ H" i¬M; +?•
ç°M; +SM;X

LY M;"v b m

L;m²M bm®B i`QM; ç M çB M h`B m S?QM;- F?¬M; M;WM; ?°B iK i?m M?Ä H¢B- M
i? `„Mô HÊM #^M; ç"m T?KX

>ç i M?•M i? `„M FB - /¢M; M?Q K°i pB M ç M M?Ä- iQ`M i?•M K"m iQK- ?B M ` K

@ æ M ?¢+?- M;QM; F i i?"M? +¬M; `²B\

h`B m S?QM; ?ÆB b[M; bÌX

hW b m F?B M;m²M bm®B HU+ HQÊM; #B M +?'i- M;QM; F i ç M ?¢+?- /QÌM; M?Q
S?"M?

E?QªM? F?„+ ôæ M ?¢+?ô L;QM; F i i?"M?- hBM? L;mv M iQ`M i?•M h`B m S?Q
[m€M i?¬M; KÎ` iB m +?m i?B M i`QM; +Æ i? X

*MM; H9+ ç|

"¬m i`ÌB T?ÁM; F?€+? +?¶ h`B m S?QM;- i?B M ç` S?QM; G¬B ?bM? i?"M? K°i p
#¬m i`ÌB- çB M [m M; +QÆM; T?QM; ç€M; bÊ- # Q T?O T?QÆM; pB M K°i /†KX

*¶ F?Q iS+ S?QM; G¬B M"v- ?bM? i?"M? mv €T F?OM; #®X

h`QM; F?€+? b¢M- T?¬M ç¬M; M;Q`B p"Q i`9- ç m +ªK i?'v i•K i?¬M`mM; ç°M; #'i

@ GU+ HQÊM; S?QM; G¬B i?"i K¢M?- +ÁM +| K°i +¶ F?Q iS+ ?Ov i?B M /B i ç` X

@ L?bM /'m ?B m- t2M` H" h¬M :Bª M"Q ç| KÈB i'M +?S+X

h`QM; F?€+? b¢M- i`mv M ç M F?¬M; Qi i? M?•K ?•K K°- bÊ ?½B i? M- FBM? M;¢

o`+QÌM; ;Bª ç°i T?€ æ M L;mv M *ªM? FB - T?¢K pB w +ªM? FB -ªM? ?QÎM; F?¬M

h?"K +?Q T?¢K pBªM? ?QÎM; bQ pÈB ç°i T?€ h¬M :Bª #bM? i?QÌM;- +ÁM M?Ä ?Æ

L?QM; K`X

*¶ mv €T # Q T?O T?¢K pB M"v- F?Q iS+ FBM? ?½B- ;¬M M?Q +| i? bQ b€M? pÈB ç

@ L m M?Q H" ç°i T?€ h¬M :Bª- F?Q iS+ M"v- [mª i?"i`'i #'i i?QÌM;X

h`QM; F?€+? b¢M- +kM; +| K°i b® h¬M :Bª æ M L;mv M \*ªM? p"Q i`9X

"¼M ?¼ ç½ iWM; +| FBM? M;?B K ç°i T?€ h¬M :BªX

E?Q iS+ m~M bBM? ôæ M ?¢+?ô M;QM; Hmv M ç€M; bÊ M?Q i? - F?B M K°i b® h-
#'i M K°i i`"MX

h`QM; T?ÁM; F?€+?X

@ æ M L;mv M *ªM? h`MM; FQ+? i?"M? +¬M; `²B b Q\ *?d H"XXX ôæ M ?¢+?ô i
T?€ #bM? i?QÌM;- M?Ä ?ÆM`'i M?B mX

h`B m S?QM; Md MQM M|BX

æ9M; p"vX

æ M ?ϕ+? ?„M M;QM; F i- bQ pÈB i`QM; ϕB M i`+? ;?B HϕB- M?Ä ?ÆM F?¬M; +?d
hW T?QÆM; /B M M`v K` t2K- im pB +O h`B m S?QM;- +?d +| i? +QB H` hB m æ
*| ϕB mX
hW F?Q iS+ +QÌM; ϕ° +?•M M;mv M K` t2K- ?„M +MM; hB m æ M L;mv M \*aM? i`mM
QiX
>m®M; +?B- i`QM; M;m²M bm®B HU+ HQÊM; +O h`B m S?QM;- #´M M;mv M •Q
M?"T p`Q- ϕϕi ϕ M i€K +?QM i?"M?X
"ÎB p"vX
E?Q iS+ i` M M;QÌB h`B m S?QM;- H`K +?Q M;QÌB i +| K°i HQϕB +aK ;B€+ KÆ
L;mv M *aM? bÆ F€- HϕB ;B®M; M?Q hB m æ M L;mv M *aM? i`mM; F€X
@ L m i? iQ+? FQ+? i?QÈ+ +O ϕ M ?ϕ+?- +| i? HÈM KϕM? ϕ i?,M;- i ϕ°i T?€ hB
F€- b) M?Q MQÈ+ +?av i?"M? b¬M;X h?"K +?Q hB m æ M L;mv M *aM? ?"m F€- +k
h`B m S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆB- +?"K `½B i?m HB K F?Q iS+X
"ÎB pb M;m²M bm®B HU+ HQÊM; i`QM; +Æ i? - Îb m F?B ôS?€ `²B HϕB H" Tô- ? i
S?QM; K†+ /M p°B p`M; ϕ°i T?€- i"M /QÈB bU i"M HU+ i?m HB K- +?•M M;mv M +kM
*?Q M MX
.QÈB bU i?m HB K F?Q iS+ +?•M +?QM? +O ?„M- Î K†i +aK SM; +kM; +?d H` hB m
@ *?9+ KWM; +?O M?•M ϕ°i T?€ æ M L;mv M *aM?X
@ *?9+ KWM; i?mv M i`QÎM; i'M +?S+ h¬M :BªX
" M M;Q`B T?ÁM;- #¼M M;QÌB G•m G M *?d h?Ov- E?¬ G•m ϕQÌM; +?O- Gw o•M L
*`T h¬M :Bª- ϕ†i Î K°i b® pU+ #bM? i?QÌM;- FB ϕ½ H` M?•M p"i +?Q i¬M bB m M?
*?Q /M Î Zm-M æªQ pU+ `°M; HÈM- >Q E?¬M; >aB p¬ #B M- h¬M :Bª Qi M?'i +kM;
Î MÆB M`Q- +kM; ϕQÈ+ i¬M bMM;X
h`B m S?QM; F?) KdK +QÌB- ` F?ÄB T?ÁM;X
h`QM; F?€+? bϕM- F?¬M; Qi HBM? i?S+- [mûi p T?Q # M M`v- +?O M?•M +O M|
>B M M?B M K¼B M;QÌB F?¬M; M;Ì iÈB- h¬M :Bª KÈB i'M i?,M;- HϕB +ÁM i` M?Q
" M;QÌB E?¬ G•m ϕQÌM; +?O- Gw o•M L? B- G•m G M *?d h?Ov- p K†i T?S+ iϕT
;B®M; M? mX
h`QM; ϕ| - E?¬ G•m ϕQÌM; +?O HÁM; i`-K i?'T- +`M; T?€i ` #`i ϕ„+ /oX
h`QM; H9+ #`i i`B #`i ;B€+- +`T im pB +O h`B m S?QM;- +Æ #ªM b„T pQÈi [m ?„M
G9+ im pB +ÁM Î LY #QÈ+ æ M L;mv M *aM?- i?U+ HU+ h`B m S?QM;- bQ pÈB ?
#•v ;BÌ- ?„M ?Q`M iQ`M M?bM F?¬M; i?'m h`B m S?QM;X
Gw o•M L? B +MM; G•m G M *?d h?Ov- i?b ϕ m +aK i?'v F?B T bÊ p¬ HU+ i`QÈ+ iB
S?QM;X
""M p i?B M iQ- ? B M;QÌB ϕ m H` imv i ϕdM?X
G•m G M *?d h?Ov H` i?B M +?B FB m M[ i`QM; pU+ "€i >Q M; aÆM- ϕ` p` ;B®M
i?´ h? M? >Q X
Gw o•M L? B- HϕB +`M; H` i?B M i`B M;`M M,K +| K°i +O ôGK+ >Q`M +mM;ô L?` h
@ hm´B M?Ä M?Q i? - ϕ½ ϕ°i T?€ h¬M :Bª æ M L;mv M *aM?- 2 `°M; +?d +| K°i b®
h?€M? æ` - KÈB +| i? ϕ€M? ϕ²M;X

Gw o•M L? B K†+ +^aKX

•M? K„i h`B m S?QM; [mûi [m - ç2K p K†i +O K¼B M;Q`B- i?m p`Q i`QM; K„iX J°i çQ`M; im ?`M? ç M #•v ;B`- ?„M +<sup>a</sup>K M?“M çQÊ+ `°i M?B m €M? K„i iQÆM; iUX L?QM; +`T h¬M :B<sup>a</sup>- F?¬M; T?<sup>a</sup>B +?mv M çM - ç†i î ç¢B HK+ h? M? >Q - +?QM? H S?¬M pBM? [m M; M`v- +?Q /M H` h`B m S?QM;- i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i +<sup>a</sup>K ;B€ \*| çB m- M?È iÈB ôhY pQM; i`m b€iô FB - K°i iB H•M; H•M; iW ç€v HÁM; h`B m i?`M? K•v F?|BX

*?d +?®+ H€i b mX

h`QM; T?ÁM; F?€+?- h`B m S?QM; #„i ç¬m M;?2 #€Q +€Q +O K¼B M;Q`BX

@ i`"M F€ "€+? h?B h`È *?9- iW MY M,K i`QÊ+- ç½ Hmv M +? i?`M? +¬M;X "•v ;B ç m iÈB ;¬M LY #QÊ+ æ M L;mv M *^aM?- b® `°i Qi ç½ ç¢i iÈB LY #QÊ+ æ M L;mv E?¬ G•m çQ`M; +?O KÎ KB M; i`QÊ+X

hB m T?Q HQÊM; HÈM i`B HB m iQ M;mv M- mv HU+ +O i`È +?9 #€+? i?B- H¢B i, h`B m S?QM; M? ;"i ç¬mX

æÊB ç M F?B i`È +?9 #€+? i?B- iQ`M #° i'M +?S+ LY #QÊ+ æ M L;mv M *^aM?- H T?€+? +O K°i i`,K h¬M :B^a- +?„+ +?„M +| ç°i T?€ K M; iQM? H"i ç´X

>ÆM M[X

h`B m S?QM; pšM Hm¬M bmv M;?o- ç| +?QM? H` /mM; M?"T i`È +?9 [m, i?B ôE?Q \*?d H`- w M;?o M`v- i`QÊ+ K„i +ÁM +?Q i? H`K çQÊ+X

@ h?mv M i`QÎM;- i?mv M G K G¬B ><sup>a</sup>B h?B M ç½ bY tQM;- +ÁM iB M i? K K°i h?mv M pB M F?€+- i`QM; >Q >^aB GBM? çB M- ç m ç M; i`QM; i,M; H M´M ç`M?X G•m G M *?d h?Ov M|BX

E?¬ G•m çQ`M; +?O +MM; G•m G M *?d h?Ov- ç m #€Q +€Q tQM;X

_®i +m°+X

•M? K„i K¼B M;Q`B- /WM; î i` M M;Q`B Gw o•M L? BX

h`QM; K„i h`B m S?QM; +kM; F?¬M; M?`M çQÊ+ +| K°i iB +?î KQM;X

G¬M M`v iÈB >Q ><sup>a</sup>B GBM? çB M- ?„M ç°i T?€ æ M L;mv M \*<sup>a</sup>M?- ?`M? ç°M; M?B H¢B- ç m ? i bS+ i?m"MHÊBX

J` i` M M;Q`B Gw o•M L? B- +| K°i ôh`¼M; i`€+?ôX

hBM iS+ p ôE?| oU+ ç¢B i`"Mô- h`B m S?QM; +QB i`¼M; M?'i- F?¬M; i?m ;b ç°i

@ h?mv M i`QÎM;- >Q ><sup>a</sup>B GBM? çB M î ç•v- î i`QM; Zm¬M æ^aQ pU+ om S?QM;X h? bî ;B Q /`+? o¢M h'M G•m i`QM; HBM? çB M- >Q >^aB GBM? çB M M`v- +kM; +| E?| i?¬M; >Q >^aB GBM? çB M +O K'v +?K+ Zm¬M æ^aQ pU+ T?K + "MXXX

Gw o•M L? B H¢B +Q`B M|BX

o¢M h'M G•m- H` K°i MÆB #€M iBM iS+ i`QM; >Q >^aB GBM? çB MX

*?d +¬M +| çO M;mv M iBM? i?¢+?- î i`QM; o¢M h'M G•m- F?¬M; +| # Q M?B m iBM

@ Zm^a M?B MXXX h`QM; >Q ><sup>a</sup>B GBM? çB M- +ÁM +| E?| oU+ ç¢B i`"MX

h`B m S?QM; iB T iK+ M?bM Gw o•M L? BX

E?| oU+ ç¢B i`"M- #bM? i?QÌM; Qi M?'i +| i? pQÊi [m K°i Zm-M æªQ pU+- +?Q
L?` iBM?- +kM; F?¬M; +| i?O çQ¢M M"vX

E?| oU+ ç¢B i`"M +Ð HÈM- i?"K +?Q +| i? i?U+ ?B M #QÈ+ M?ªv ;B[T?¢K pB i?
@ :B®M; pÈB >Q >ªB GBM? çB M F?€+X >Q >ªB GBM? çB M +O Zm-M æªQ pU+ o
çB M +?Oô h`¬M; +QB X Jm®M bY /KM; E?| oU+ ç¢B i`"M- i?QÌM; +-M /Q oom? S
wX

Gw o•M L? B /WM; K°i +?9iX

oom? S?QM; >Q >ªB çB M +?OX

>Q >ªB GBM? çB M- `ªB `€+ +€+ MÆB +O >Q E?¬M; >ªB- +Æ #ªM K¶B Zm-M æªQ

>Q >ªB çB M +?O +O Zm-M æªQ pU+ oom? S?QM; - iS+ H" ôoom? S?QM; çB M +?

@ *| #B M T?€T ;b- çª ç°M; oom? S?QM; çB M +?O- ç +?9M; i +| +Æ ?°B- bY /KM
h`B m S?QM; i`M? i`¼M; M|BX

>„M #B i`ä- E?| oU+ ç¢B i`"M +O >Q >ªB GBM? çB M- i` M M;mv M i„+ b) F?¬M;
GBM? oU+ h?€M? æ` X

@ æ9M; p"vX "B M T?€T /mv M?'i- +?QM? H" /MM; K°i b® #B M T?€T- çª ç°M; oo
?„M- +| [mv M HÊB M"v- KÈB KÎ i`QÌM; ?ÊT ç†+ #B i +?Q +?9M; i X

Gw o•M L? B M|BX

L?[M; M;¬v M"vX

Gw o•M L? B ç®B pÈB bÎ i?Q+? +MM; i?€B ç° H"K M;QÌB +O ôoom? S?QM; çB M -

@ oom? S?QM; çB M +?O- im pB + Q ;-M oQÆM; ;Bª LY #QÈ+- H" çB M +?O K°i T
F?¬M; i?m ;b K°i b® pQÆM; ;Bª >Q h?-M +ªM?X "ÎB p"v- Km®M iW K†i /` #ªQ ?B
çª ç°M; ?„M- ;-M M?Q F?¬M; i? M"QX GU+ +?B M ç'm +O ?„M- +kM; H" ;-M pQA
F?¬M; +| M;QÌB M"Q- +| i? mv ?B T ?„MXXX

Gw o•M L? B i`M? i`¼M; M|BX

h`B m S?QM; M;?2 p"v- F?) M?Qm K"vX

oom? S?QM; çB M +?O FB - +?Q /M i?U+ HU+- ç` p`- i`B T?9- F?„T MÆB ç m çfi
.QÌM; M?Q- F?¬M; +| #B M T?€T ;b- +| i? çª ç°M; ?„MX

@ *kM; K v- i +kM; ç½ ibK ` K°i çB K ç°i T?€X oom? S?QM; çB M +?O- +kM; +| ?

Gw o•M L? B H¢B +QÌB ?ÈM ?ÎX

@ ±\ æB K ç°i T?€\

h`B m S?QM; /"v H M ?SM; i?9- M,M; HU+ +O Gw o•M L? B M"v- [mª M?B M F?¬M

@ *?d H"- i`QÈ+ ç| - i Km®M +MM; i?mv M i`QÎM; - i, i?Q K°i +?9iX

Gw o•M L? B HÌB M|B tQ v +?mv MX

hbK i i, i?Q\

h`B m S?QM; M;~M ` - #¼M M;QÌB G•m G M *?d h?Ov- +kM; M;¢+ M?B MX

@ >B m `ä i?U+ HU+ +O i?mv M i`QÎM; - H" ç M?^K p"Q +Y ç°i T?€+O S?QM; çB
T?O M?"M- o•M L? B [mª i?U+ +| +?9i ?SM; i?9 ç®B pÈB i?U+ HU+ +O i?mv M i`Q

eydX *?QÆM; eyN, h?mv M h`QÎM; G”T Iv

Gw o•M L? BXXX ç•v H” Km®M F?B m +?B Mi?mv Mi`QÎM; b Q\

"¼M M;QÌB G•m G M *?d h?Ov- E?¬ G•m çQÌM; +?O- F?¬M; F?ÄB H°` ?SM; i?9 M

h`B m S?QM; H” i?mv Mi`QÎM; +O i?mv M G K G¬B >ªB h?B M- M?QM; +MM; i?O

i, i?Q i` Q ç´B [m X

>ÆM M[X

h`B m S?QM; pW ç°i T?€ æ M L;mv M \*ªM?- [m€ i`bM? i’M +?S+ - F?Q iS+ FBM?

ç°i T?€ æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +”M; F?B M M;QÌB i ?B m F€X

@ æQÊ+X

h`B m S?QM; F?¬M; `ªM? bmv iQ- ;”i ç-m ç€T SM;X

oW i’M +?S+ æ M L;mv M *ªM?- ?„M pÈB ibM? ?m®M; i?U+ HU+ +O KbM?- +kM;

>ÆM M[- F?B m +?B M +O Gw o•M L? B- +kM; H” +| /KM; w M?’i ç`M?- HB M [m S?QM; çB M +?OôX

*?d +?®+ H€i b mX

J¼B M;QÌB /`+? #QÈ+ p”Q K°i /B M pä i`QÌM; i`QM; F?€+? b¢MX

ôE?€+? b¢Mô h`QM; >Q >ªB GBM? çB M- i’i M?B M pQÊi [m ç`M? M;?o M?[M; F?

E?€+? b¢MÎ ç•v- H” /Q +?QM? T?O i?B i H”T- p”Q Î ç m H” +QÌM; ;Bª ç MiW +€+ H

`°M; HÈM- +| i? bQ pÈB K°i iÁ i?”M?X

.B M pä i`QÌM; i`QM; F?€+? b¢M- +kM; F?¬M; i-K i?QÌM;X

h?Q /K M?Q- /B M pä i`QÌM; i`QÈ+ K„i M”v- +?B K /B MiQ+? p”B Kšm- # Mi`QM; +

@ —M +ªM? +?B M ç’mX

Gw o•M L? B KÎ KB M; +,M /†M- M|B pÈB ôhB m M?’ F?€+? b¢Mô K°i # MX

oKiXXX

hB m M?’ F?€+? b¢M FB - F?) KdK +QÌB- i`”M F€ i`QM; i v pmM; H M- +ª /B M pä i KÌ +?2 çBX

*S M?Q p”vX

L;QÌB M;Q”B /B M pä i`QÌM;- ç m F?¬M; i? t2K +m°+ +?B M- i`W T?B +| i?¬M M F +ªM?X

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB bmv iQ- Gw o•M L? B ;B’ m /B K +ªM? +?B M ç’m- H” + HQÊ+ ooM? S?QM; çB M +?O F?¬M; \

.B M pä i`QÌM;- i`QM; F?¬M; ;B Mi`”M T?€TX

h`B m S?QM; +MM; Gw o•M L? B- çSM; ç®B K†i M? mX

L;Q”B i`”M T?€T- +?d +| E?¬ G•m çQÌM; +?O +MM; G•m G M *?d h?Ov- ? B M;QÌB

@ h?mv Mi`QÎM; i`QÈ+ F?B i’M +?S+ æ M L;mv M *ªM?- i?U+ HU+ ç½ F?OM; #®

M?½M ç²M; FB - M; v +ª h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +kM; iWM; +?ûK +? iX

G•m G M *?d h?Ov M;?o i?¬KX

h`QM; K„i ? B M;QÌB- Gw o•M L? B +?„+ +?„M F?¬M; T?ªB H” ç®B i?OX

@ h?mv Mi`QÎM;- H¬M M”v i, i?Q- M;QÆB F?¬M; M Mi?B i`B M ?mv i K¢+? M?½M

Gw o•M L? B çQ ` K°i +€B v m +—mX
E?¬M; bY /KM; ?mv i K¢+? M?½M ç²M;\
J'v M;QìB Î ç•v- ?ÆB b[M; bÌX
@ Gw o•M L? B M¨v- +kM; i?"i ;BªQ ?Q¢iX
G•m G M *?d h?Ov HûM M|BX
L?QM;- Gw o•M L? B çQ ` v m +—m M¨v- K†i F?¬M; çÄ iBK F?¬M; M?ªvX
>„M çQÆM; M?B M ?B m `ä- M m h`B m S?QM; i?B i`B M ?mv i K¢+? M?½M ç²M;-
+Æ ?°B M¨QX
@ > ? - i b) F?¬M; bY /KM; ?mv i K¢+? M?½M ç²M;X L?QM; i +kM; +| K°i ç M;?
h`B m S?QM; +QìB K°i iB M;X
Gw o•M L? B F?) ;B"i KbM?- +?ŠM; H) i?mv M i`QÎM; +kM; Km®M ç®B pÈB KbM?-
æ9M; H9+ M¨vX
@ æ€M? K°i KbM? M;QÆB- F?¬M; +| iQM? F?B m +?B MX E?¬M; #^M;- ? B M;QìB
•M? K„i h`B m S?QM;- H¢B +?mv M ç M i` M M;QìB E?¬ G•m çQÌM; +?OX
> B M;QìB +MM; H M\
Gw o•M L? B +MM; E?¬ G•m çQÌM; +?O- ç m H° ` p FBM? M;¢+X
@ .QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; bY /KM; ?mv i K¢+? M?½M ç²M;- K°i ç€M? ? B\
G•m G M *?d h?Ov KÎiQ ? B K„i M?bMX
G9+ KÈB pW p¨Q >Q E?¬M; >ªB- +?O HU+ K¨ h`B m S?QM; /U p¨Q- pŠM H¨ E?¬ G
G9+ # M ç—mX
h`B m S?QM; F?¬M; i?B i`B M ?mv i K¢+? M?½M ç²M;- i?U+ HU+ H9+ # M ç—m +Á
+?O- p b m KÈB /—M /—M çm´B F`TX

@ L? [M; ?Q °aM? T?•M i?•M FB - p"v K" +kM; +| HB M ? ?mv M /B m +MM; #°aM h
 i`€Q i?"i- +ÁM +| i? /`+? +?mv M- M; ,M +°aM i'M i?QÆM; +¬M; FQ+? +?•M i?•M T?
 .¢ J ok F?¬M; F?ÄB i?'i i?¬MX
 o9i p9i pM pM
 smM; [m M? ?„M K°i K°aM? T?M [m M; #|M; °aM? tBM? ¢ T- ;B®M; M?Q M;U ;¶ tQ
 HQÊM [m M? i?•M- K¶B K°i H¬M p +?¢K- FQ+? F?ÎB #®M T?Q #mM; MÎ K°i K°aM?
 @ h?•M T?€T •Q L; ?o +O M" M; i - /QÎM; M?Q tm'i tS iW i¬M; T?€B L?` hBM? >Q
 @ L; mv M H B H" i?•M T?€T # M i`QM; ? .B >Q *?•M æB M @X
 E?¬M; Qi M; QÎB M?bM ` H`+?X
 .¢ J ok b„+ K†i ?ÆB M; QM; i`¼M; - F?¬M; M; ì ¢®B i?O ¢¬m iB M +O M; "v ?¬K M v
 @ >„+ ?„+ - t2K M?Q H" +QÎM; ; B° ? .B >Q *mM; @- ¢®B pÈB ?mv i K¢+? .¢ ©M?-
 ?SM; i?9 M?'i ¢`M?X
 G½Q ;B" €Q ¢Ä ¢„+ w +QÎBX
 L[iY tBM? ¢ T FB - K†+ /M F?¬M; +€+? M"Q +?B M i?„M; - +kM; ¢O ¢ iB m ? Q p
 okX
 @ •K .¢ L; mv i J h?B MX
 .¢ J ok i?•M °aM? m €K- #¶M; +?Êi #MM; T?€i `€M; M; mv i +?|B H¢M? `U+ b€M; -
 K¼+ ` K°i K °aM? #®M +€M?- ¢dM? ¢¬m +ÁM ?B M ` pÁM; •K L; mv i ?Q °aM?X
 "MK #MKXX
 .¢ J ok ? B i v +?'M ¢°M; - M, M; HU+ h?€B *'•K L; mv i H, M; H ?MM; K¢M?- ?bM
 i`, M; b€M; H¢M? H)Q HQm +?mv M- p•v +€M? ?Q °aM? / Q ¢°M; X
 _, M; `„+
 S?M [m M; #|M; °aM? tBM? ¢ T # v HQÊM #mM; MÎ F?„T #®M T?Q - #¶M; +?Êi i M i
 "`+?
 L[iY tBM? ¢ T FB F?|2 KB M; i`"Q ` p i K€m- i?•M i? K K K¢B H°aQ ¢°aQ- HmB ` H
 H"TiS+ M?"M i?m X
 @ E?¬M; ?' H" ?mv i K¢+? .¢ ©M?- / /"M; ¢¼ bS+ +MM; >Q i?•M T?€T +O i - iB i
 #°M; i?•M T?€T- i +?Q +?„+ H" ¢®B i?O +O ?„MX
 L[iY tBM? ¢ T #` i?m - +kM; F?¬M; M?Ki +?QX
 .M b Q ?mv i K¢+? .¢ ©M? FB - i`mv M i?W ? i bS+ t tQ - +| i? M; QÊ+ /ÁM; i bK
 o¢M h°+ "°aM; X
 a m F?B M[iY tBM? ¢ T #` i?m - .¢ J ok H¢B #„i ¢¬m F?B m +?B M KÈBX
 æ®B i?O i?S ? BX X X ¢®B i?O i?S # X X X h'i +°a ¢®B i?O ?„M ¢®B K†i- +?B M ¢`
 iY tBM? ¢ T # M ¢¬m- ?ÆM M[+?B M HU+ +°M; M; "v +°M; K¢M?X
 æ M ¢®B i?O i?S M, K- M; QÎB tm'i ?B M- H" K°i p` hB m æ M L; mv M *°aM? ?"m F€X
 @ Gw o•M L? B #'i i" B- HoM? ; B€Q K°i +?9i ?mv i K¢+? .¢ ©M? +O M; QÆBX
 J°i i? M? MB M M?Q M?½- ?B M i?•M i` M ¢`B i?B ¢'mX
 æ®B i?O i?S b€m- +?QM? H" Gw o•M L? BX
 @ æ®B i?O i?"i K¢M?- ?"m F€ hB m æ M L; mv M *°aM?- iB T +°M ¢dM? T?QM; X

.QÈB ç`B i`M M;"T FBM? M;¢+X
.¢ J ok b„+ K†i i?Q€M; M;QM; i`¼M;- F?¬M; +?9i /Q /U- ?„M T?€i ç°M; ?mv i K¢+
@ >Q h?B M .¢ J¢+X
h?•M °M? .¢ J ok M?Q€M; H M K°i +€B- #B M K'i F?¬M; i?'v ç•m- /mM; M?"T p`Q i
#®M T?Q tmM; [m M?X
>Y\
Gw o•M L? B i?ŠM; M;Q`B çSM; i`QM; K`M ç K ç2M F`i FB - pÈB +°M? ;BÈB +O
[m M ç m +?`m °M? ?QÎM; HÈMX
o9i
.¢ J ok /mM; M?"T K`M ç K- +| i? Î i`QM; #'i F€ F?m pU+ M`Q- M?€v K„i /`+? +?m
Î i`QM; >Q h?B M .¢ J¢+ FB - i?•M T?€T .¢ J ok- pQ M?Q i?•M T?€T F?¬M; ;B M +
aQX
@ h?'i hBM? h`m h?B M Zmv iX
Gw o•M L? B H"TiS+ ?mv ç°M; i?¬M FB K +'T æ` - EB K >` hBM? Zm M; `U+ `Ð M
#¬m i`ÎB- ;B®M; M?Q b Q #,M; #®+ +?€v- T?O tm®M; #®M T?QÆM; i€K ?QÈM;X
oW ` i v- HB M i`U+ iB T H` +?B m i?S+ # Q T?O T?¢K pB HÈMX
@ >W5 Î i`QM; >Q h?B M .¢ J¢+- i?•M i? i ;B®M; M?Q €M? i`,M; /¢ °M?- M?[M;
;BªK T?•M MY X
.¢ J ok +Q`B H¢M? K°i iB M;X
h?•M °M? +O ?„M- +| i? Î i`QM; #'i +S F?m pU+ M`Q +O >Q h?B M .¢ J¢+- # v H
J¶B K°i H¬M ?B M i?•M- ?„M ç m tm'i ?B M i`QM; F?m pU v m M?'i +O EB K >` hB
+°M i`M i?QÆM;X
@ •K .¢ o¬ L;•MX
J°i ç¢Q F?Q iS+ p¬ ?bM? m €K i?¬M #Q- i`QM; K`M ç K- H9+ ~M H9+ ?B M- i"TFQ
Gw o•M L? B T?€i ç°M; +?B m i?S+ T?¢K pB- T?ÁM; M;U H° `ä v m FûK v m FûK-
+QÐM; ?| ;BªB K'v pÁM; i? +¬M; p¬ ?bM? +O .¢ J okX
sQ itQ i
E?¬M; # Q H•m- HQM; Gw o•M L? B #` +?ûK- ç H¢B K°i çQÎM; K€mX
@ EB K hBM? >| *QÆM;X
Gw o•M L? B ?ûi HÈM K°i iB M;- ç´B +¬M; i?"M? i?O- FB K [m M; iBM? p,M +?|B H
FB K +QÆM; b m p`B i?QÈ+X
hBM? Zm M; FB K +QÆM; FB - +® i?O i?•M ?bM?- +kM; +| i? T?•M ?Q€ FB K [m
i?QÆM; M;Q`BX
h`"M +?B M ç'm M`v- p¬ +MM; F`+? HB iX
L?QM; M; v iW F?B pW KÈB #„i ç¬m- Gw o•M L? B HB M `ÆB p`Q i? #` ç°M;X
a m ? B KQÆB +?B mX
h` M +´ ?¼M; Gw o•M L? B- HQm H¢B K°i çQÎM; K€m- i?W M?"M i?'i #¢BX
Gw o•M L? B imv #` i?m - M?QM; +kM; F?B M .¢ J ok iB m ? Q F?¬M; QiX
a m ç|X

h` M ç`B i?B ç'm- HçB +| +QÌM; ;B^at¬M; H M HB M iB T F?¬M; M;WM;X
 L?[M; +QÌM; ;B^aFB - #°+ H° ? i M,M; HU+ ?mv i Kç+? +MM; #Q F„ i?B M Fb #€+?
 ok H•K p`Q iY +?B MX
 æ M F?B çç i ç M i`"M +?B M i?S #^av- .ç J ok b„+ K†i M?Êi M?ç i- F?Q ?mv i *?•M
 G9+ M`vX
 >mv i Kç+? +MM; *?•M L;mv M +O ?„M- ç m ç½ iB m ? Q b€m #^av T?¬MX
 J` ç®B i?O i?S i€K- i?S +?QM- +?B M HU+ +`M; FBM? M;QÌB ?ÆM- i?U+ HU+ +ÁM
 @ >mv i .U+ J h¬MX
 æ®B i?O i?S +?QM- H` K°i ?mv i #`Q h¬M :B^a- iQ`M i?•M i`¬B M´B ?mv i i`ç+? iU
 F?Q iS+ ?mv i iBM? K b€i- HçM? H)Q #€ ççQX
 L;QÌB M`v pW H M ç`B- H`T iS+ /šM ç M K°i i`"M t¬M t Q²M `QX
 @ >mv i .U+ J Zm M;X
 >mv i #`Q h¬M :B<sup>a</sup>KB i•K +| K°i M®i `m²B- ? B i v pW ç~v- i` M M;QÌB /•M; H M K
 M;`M i`QÊM;- mv M,M; FBM? i?B M ç°M; ç` - b€M? M; M; h¬M *?O æçB æ M L;mv
 S?`M?XXX
 oÄM p M K°i +?QÎM;- /mM; ?ÊT bS+ HU+ K b€i >mv i .U+ i`,K M;`M i`QÊM;- ç€M?
 ¬+
 .ç J ok T?mM ` K°i #9M; K€m- i?•M i? H,M tm®M; ç`B i?B ç'mX
 G9+ M`v- ?mv i Kç+? *?•M L;mv M +O ?„M ;¬M M?Q ? Q ?Ki- çQÆM; M?B M p¬ H
 h¬M +?B M HU+ b€M? M; M; æçB æ M L;mv M *^aM? FB X
 @ > ? X X X J°i +?B m +kM; F?¬M; çĐ M´B- [m€ v mX
 >mv i .U+ J h¬M +m²M; iB m K°i iB M;- `ÌB F?ÄB b•M ç'mX
 E?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T +O .ç J ok- ç M ç•v F i i?9+X
 h`QM; i`QÌM; p M; ç¬v iB M; i?Î /`B iB + Mm®BX
 L m M?Q Î i`çM; i?€B çdM? T?QM;- .ç J ok +| H) +ÁM +| i? +?®M; +?¼B +MM; >n
 L?QM; ç€M; iB +- ?mv i Kç+? *?•M L;mv M +O .ç J ok- ç m iB m ? Q /QÈB t Hm
 @ .ç J ok M`v- H` M?•M i`B F?| ;†T- çÊB H€i M[- +€+ M;QÆB /šM ?„M ç M ;†T i X
 ooM? S?QM; çB M +?O ?ç ;B¼M; M|BX
 G9+ M`vX
 .ç J ok ^aK ççK +?`m i?m - b„+ K†i m €K- +„M ` ,M; M|B,
 @ E?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T M`v- +,M #^aM F?¬M; +¬M; #^M;- F?¬M;
 HQm M?Q t Hm•M +?B M M`vX
 @ >W `ä `M; F?¬M; +^aM M´B s Hm•M +?B M\ h`,K i`"M i?„M; HB M iB T ççB #B
 +?QM? H` Km®M M?[M; M;QÌB M;çQ i? - F?¬M; bÊ ? i i?<sup>a</sup>v K¼B +?B M HU+ p¬ ç`-
 G½Q ;B` €Q çÄ +QÌB HçM? ;B m +Êi M|BX
 L; v F?B .ç J ok T?šM ?"M F?¬M; i MX
 @ æ +?9M; i KÄB K„i KQM; +?Ì- M;QÌB F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T K

eRyX *?QÆM; eRk, JB m a€i " JQÆB h`"M

@ L;QÌB F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T KÈB h`B m S?QM;X

h? M? •K ?MM; ?²M FB - [m~M [m M? iQ`M #° b•M ç'm >Q >ªBX

"ÎB pbi?'i #¢B +O .¢J ok- i` M b•M i•K ibM? ;BªK b9i- F?¬M; F?ÄB +?'M ç°M;X

@ L? M? M?Q p"v- ç½ +| M;QÌB F?B m +?B M KÈB `²B\

h` M ;? [m M +?B M- +€+ +QÌM; ;Bª ç M iW F?„T MÆB- ç M; M;²B t2K- ç m ;B"i K

a-m i?ªK i?'i #¢B +O .¢J ok- #'i +¬M; i`M F?®+ +O h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- ç€M? HmB M?[M; F F?B m +?B M HÁM; ç-v M?B i?mv i M`vX

>ÆM M[- M;QÌB F?B m +?B M KÌB M`v- /€K M; v b m F?B .¢J ok #`i?m - H"TiS

*|i? çQ€M i`QÈ+X

L;QÌB F?B m +?B M KÈB FB - ?ÆM T?•M MY +| bS+ K¢M? iU iBM `i +QÌM; ç¢B- J ok KÈB çQÈ+X

@ h`B m S?QM;\ *?Q M;?2 [m X

@ L;QÌB F?B m +?B M KÈB FB - b) H` M?•M p"i i? M`Q ç•v\

L?B i?mv i i`QM; b•M- H¢B H-M M[ çQÈ+ ç®i H M- €M? K„i K¼B M;QÌB- i`"M M;'

_ 'i M? M?X

h` M ç`B i?B ç'm- +?"K `½B #QÈ+ H M K°i i?•MªM? hB m æ M L;mv MªM?X

L;QÌB F?B m +?B M KÈB M`v- ? B KQÆB im´B- H` K°i i? M? MB M /-M H° p i?"M?

hW h`B m i°+ # M ç-m- +?Q ç M pã ç`B HÈM L;Q¢B oU+ #•v ;BÌX

h?B m MB M M;`v M v- ç½ i`QÌM; i?"M? H` K°i i? M? MB M FB M +QÌM; K¢M? K)X

@ >„M +?QM? H` h`B m S?QM;\

S?-M HÈM M;QÌB [m M +?B M- €M? K„i `ÆB tm®M; i` M M;QÌB i? M? MB M FB - H

L;QÌB F?B m +?B M KÈB M`v- M?bM H M M?bM tm®M; +kM; F?¬M; +| +?¶ M`Q ?Æ .¢J ok H9+ i`QÈ+X

@ G`iB m iY M`v\

•M? K„i H½Q ;B` €Q çÄ ?ÆB M?2Q H¢B- [mûi [m Gw o•M L? B /QÈB b•MX

L m ?„M M?È F?¬M; H-K- h`B m S?QM; p` Gw o•M L? B H` K°i M?|KX

@ >W5 aQ pÈB i +ÁM FûK t - p"v K` +kM; Km®M F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB

.¢J ok i`QM; K„i K°i KªM? H¢M? HMM;- M„K i v bB i +?†i- +| K°i HQ¢B bd M?K+ F

@ h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- i`"M i?S M?'iX

J°i p` i`¼M; i`B æ¢B æ M L;mv MªM?- i?ÌÆ M|BX

J°i ;|+X

.¢J ok H†M; H) [m M b€i- ?„M Km®M i" M K„i i?'v h`B m S?QM; i?ªK #¢B- KÈB #Ä

@ *?" + +?" + - pÈB im pB hB m æ M L;mv MªM? bÆ F€ +O M;QÌB M`v- +| i? ;„M i?„M; HB M iB T- +kM; H` K°i F€ iQ+?X

*?mM; [m M? p`B iB M; M;?` Hm" M- ?Á +MM; i•K iQM? .¢J okX

" M i` M ç`B i?B ç'mX

h`B m S?QM; +Q`iB M?¢i M|B,
 @ oBM? ?¢M? h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- ¢ i ¢Q¢i p X
 GÈM iB M; /äM; /¢+X
 h`QM; b•M i?B ¢'m- ``i M?B m M;Q`iB [m M +?B M- ¢ m i`ÈM i`„M; K„iX
 a„+ K†i .¢ J ok- ?mM; ?,M; +Q ;B"i K°i ?²B- iB m iY M"v- H'v ¢•m ` iU iBM M"v\
 æ®B pÈB K°i F #` i?m M?Q ?„M K" M|B- F?¬M; i? M;?B M;ì +""M; H" pk M?K+ HÈ
 @ >„+ ?„+- iB m #®B M;QÆB M m F?¬M; i? ¢Q¢i ¢QÊ+ KQ`iB i`"M i?„M; HB M iB T
 p F?¬M; ¢QÊ+ ¢•mX
 G½Q ;B" €Q ¢Ä M;¢+ M?B M +Q`iBX
 æ9M; H9+ M"vX
 h` M ¢"B F?B m +?B M- M;? M? ¢|M ¢®B i?O ¢-m iB M +O h`B m S?QM;X
 @ hB m #®B- ¢ [m-M +?9M; M?Q i - +?ÆB ¢M +MM; M;QÆB K°i +?9iX
 J°i i`mM; MB M h¬M :Bª hB m æ M L;mv M *ªM?- tQ [mv M tQ +QÊ+- H M ¢"B pÈ
 h`mM; MB M h¬M :Bª M"v- H" [m-M +?9M; i` M ;? [m M +?B M- im pB +kM; +?d +
 F€- bS+ HU+ M; M; #^M; h`B m S?QM;X
 :B B ¢Q¢M i`QÊ+ F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- ``i M?B m M;Q`iB i? K /
 a•M ¢'m +?QM? i?S+- ¢®B pÈB M?[M; M;Q`iB M"v- +kM; F?¬M; [m€ M;?B K M;†iX
 M,K KQÆB i`"M HB M iB T- b) F?¬M; F?B M [m M T?QÆM; +QB i`¼M;X
 @ "„i ¢-mX
 h`¼M; i`B T?`i i vX
 h`mM; MB M h¬M :Bª FB ? ? +Q`iB HÈM- ¢ÆM [mv M pmM; H M- h?B M æ` M;mv
 bûi ¢MM; ¢Q"mM; - T?|M; iÈB h`B m S?QM;X
 J°i [mv M M"v- M m ¢†i i¢B ¢` pU+ #bM? i?Q`iM;- +| i? T?€ i M K°i M;¼M M9B HÈ
 ""i [m€- MÆB ¢•v H" b•M ¢'m >Q >ªB- mv M,M; p" T?¢K pB +O +€+ HQ¢B +?B m i?
 ¢`M?X
 @ •KXXX
 h`mM; MB M h¬M :Bª +¬M; FQ+? i?'i #¢B- i?•M i? +SM; ¢ì- ¢°i M?B M # v ` M;Q"
 @ *?mv M ;b p"v\
 h`mM; MB M h¬M :Bª +€B ;b +kM; F?¬M; i?'v `ä- i?•M i? #` K°i Hm²M; bS+ HU+
 ¢'mX
 " `+?
 h`mM; MB M h¬M :Bª FB - b m F?B `ÆB tm®M;- T?mM ` K°i #9M; K€mX
 h`QM; b•M ¢'m- i?Q€M; +?®+ v M ioM?X
 S?¬M HÈM ;¢i #Ä w p` t2K i`Á- i?"K +?Q p" B iB M; +Q`iB i`"Q T?9M;- ¢ m +SM; M;
 S?M
 h`B m S?QM; pQÆM i v- i?'B i?'B M„K i v- mM; /mM; i?ª KbM? tm®M; ¢'iX
 @ E i i?9+ `²B b Q\ h®+ ¢° i?"i FBM? M;Q`iBX
 h`QM; b•M ¢'m- ``i M?B m ¢€K M;Q`iB [m M +?B M- H9+ M"v KÈB #""M; ?Q"mM; idM?

æ b®- ç m F?¬M; i?'v`ä ç°M; i€+` i v p`i?•M T?€T [m„ ç¢Q +O h`B m S?QM; X
 G½Q ;B` €Q çÄ FB - i`QM; HÁM; ;B"i KbM?- M; QìB F?B m +?B M KÈB M"v- F?Q i?
 L; ?o ç M H9+ i`QÈ+- Gw o•M L? B +ÁM T?ªB M; ?2 i?2Q M; QìB i? M? MB M F?B n
 €Q çÄ KÆ ?² +| +?9i #'i M
 :? [m M +?B M- i`mM; i•K F?m pU+ F?€+? [mwX
 @ J°i [mv M pW `²B- +?d /U p`Q bS+ HU+ +Æ i? X E?Q HU+ iB m iY M"v- iQÎM; +
 ooM? S?QM; çB M +?O i?b i?¬K M|BX
 "ÎB pb H" F?B m +?B M h`, K i`"M i?„M; HB M iB T- h`B m S?QM; pW H M ç" B- ?„M
 oW ` i v- HB M F?B M `i M?B m M; QìB #'i M; iX
 @ h`"M i?S ? BX
 h`¼M; i" B M? M?"M; pmM; i vX
 S?`+?
 _'i M? M?- ç M; i` M ;? [m M +?B M H¢B p¼i` K°i M; QìB SM; +?B MX
 L; QìB ç M H" K°i M K iY ;¬v ;Á- im pB F?Q iS+ +`M; b„ + #ûM- i` M M; QìB +| K°i Hm
 FBM? #€+? +?B MX
 æ m H" hB m æ M L; mv M *ªM? bÆ F€- i?U+ HU+ +O ?„M- bQ i`mM; MB M h¬M :B
 ?Æ M M?B mX
 @ "€ >´ S?B h?B MX
 L K iY ;¬v ;Á i?•M ?bM? M?Q€M; H M- M? M? M? M M?Q T?B #€Q- +m®M i?2Q Hm²
 ?B M M; M; - M?Q i?B K çB M H Q p`Q h`B m S?QM; X
 >B M M?B M- M K iY ;¬v ;Á M"v bî i`QìM; p i®+ ç°- H" +QìM; ;Bª M? M? M? MX
 •K -K
 J°i iB M; p M; i?"i HÈM- M K iY ;¬v ;Á p` h`B m S?QM; - p +?¢K #MM; M´X
 h`B m S?QM; çSM; M; mv M i¢B +?¶- +, M #ªM F?¬M; H`M i`€M?- K°i [mv M çÆM; E
 E?QªM? F?„+` [mv M- i`QM; ?mv i M?K+ i? T?€+? h`B m S?QM; - #°+ T?€i K°i
 ;B®M; M?Q +U i?9 h?€B *´X
 L K iY ;¬v ;Á #` +? M ûT ç M M; ¢i i?ÎX
 "`+?
 L K iY ;¬v ;Á +€M? i v çSi Hb - i?´ ?mv i ç€M? # v` M; Q"BX
 J°i +?B m ç€M? #¢B F ç`+?X
 h`QM; b•M ç'm- H¢B H¬M M[/'v H M +ÆM b|M; FBM? ?QªM; X
 *?Q /M- h`B m S?QM; F?¬M; +| i? ?B M i?U+ HU+ bB m +QìM; - M?QM; HQm HQ€i
 M; QìB +MM; +'T- +€+? i?S+ #¢Q M; QÈ+ çÆM ;BªM M"v- ? i bS+ +?'M ç°M; M?•M i
 @ h`QM; i? T?€+? +O iB m iY M"v- /QìM; M?Q ~M +?S K°i HQ¢B F?Q iS+ ?mv i K
 H" iB T+"M i²M i¢B ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; X
 h`QM; K„i ooM? S?QM; çB M +?O- t i [m K°i iB FBM? M; ¢+X
 >ÆM M[- ?„M +ªK ;B€+ ?mv i K¢+? F?Q iS+ i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; - +`M; i?m
 @ h`"M i?S # X X X

h` M b•M ç'm- h`B m S?QM; H¢B M;? M? ç|M K°i pÁM; Hm•M ?²B +?B MX
 "`+?
 J°i [mv M #bM? i?QÌM; F?¬M; F?€+ H¢- H¢B H-M M[ç€M? # v ç®B i?OX
 L;QÌB SM; +?B M- +,M #ªM H` hB m æ M L;mv M \*ªM? bÆ F€- i®B ç +kM; H` hB m
 h?„M; # i`"M HB M iB T i?„M; #®M i`"M HB M iB T i?„M; M,K i`"M HB M iB TX
 h®+ ç° +?B M i?„M; +O h`B m S?QM;- bQ pÈB bÆ F€ .¢ J ok- +ÁM M? M? ?ÆM F
 @ h®+ ç° i?"i M? M?- +ÁM +| M,M; HU+ FBM? M;QÌB M?Q i? - ?Q`M iQ`M H` M;?B
 .¢ J ok +| +?9i i?'i i?-MX
 h®+ ç° h`B m S?QM; #B m ?B M- KÆ ?² +ÁM ?ÆM ?„M F?¬M; bY /KM; HU+ HQÊM;
 >m®M; ?²X
 h`B m S?QM; F?¬M; +?d +| i®+ ç° M? M?- HU+ HQÊM; i? T?€+?- +kM; p¬ +MM; F
 h?„M; #ªv i`"M HB M iB T i?„M; i€K i`"M HB M iB T i?„M; +?QM i`"M HB M iB TX
 E?¬M; # Q H•m
 h`B m S?QM; HB M M;? M? ç|M i`"M F?B m +?B M i?S KQÌBX
 @ æ ç|i X
 J°i +€B i? M? •K i`-K i?'T- iW F?m pU+ +?QM? b•M ç'm #QÈ+ ` X
 L;QÌB ç M- H` K°i ç¢B ?€M M; ,K ç2M- iQ`M i?•M +Æ #„T ;B®M; M?Q ç9+ iW b„+ ç2
 F?Q„M H¢M? H)Q M?Q #,M;X
 _-K
 G9+ ç¢B ?€M M; ,K ç2M H9+ M?ªv tm®M; ç'i- ç`B i?B ç'm ~M ~M `mM; H M- #B m ?B
 H²- ;B®M; M?Q +QM i?9 iQ HÈMX
 @ G` ?„MX X X h?B i"®B >„+ oQÆM;X
 h` M b•M F?¬M; Qi M;QÌB [m M +?B M- FBM? ?¬ i?•M T?"M M;QÌB F?B m +?B MX
 hm pB h?B i"®B >„+ oQÆM;- H` hB m æ M L;mv M \*ªM? i`mM; F€- F?Q iS+ iB T +
 >ÆM M[- ?„M H` M;QÌB im ?"M? i`QÌM; T?€B ` M Hmv M i?•M i? X
 @ ædM? GU+ h?B M >¢X
 h?B i"®B >„+ oQÆM; M?Q K°i +QM i?9 ?mM; ?½M- ;B[[mv M +?QÎM; tm'i FQ+?-
 iQ HÈM i?•K ç2M H¢M? #m®i- -K -K ç tm®M;X
 @ >mv i K¢+? +?B M F„- i`U+ iB T ç2K HU+ HQÊM; i? T?€+? ?| i?"M? ?bM?X
 h`B m S?QM; ?ÆB H° /` b„+X
 h`QM; pÁM; F?B m +?B M i?S KQÌB- `®i +m°+ ;†T çQÊ+ K°i ç®B i?O iQÆM; ç®B i
 "ÎB pb- i?„M; KQÌB i`"M HB M iB T K` K°i K'm +?®iX
 L m M?Q F?¬M; i? i?„M; çQÊ+ KQÌB i`"M HB M iB T- M?Q p"v M; v +ª T?Q F?B m
 FB K p çQÊ+X
 S?€5
 h`B m S?QM; ;-K M? K°i iB M;- tQÆM; +®i ?mv i M?K+ iQ`M i?•M- #°+ T?€i K°i
 +,M M;mv M h?€B *´X
 «XXX

E?Q^aM? F?„+ p m M; [m v M- [m M? i?•M h`B m S?Q M;- T?°M; T?`i +| i B M; ; -K ?ûi
ç ¢ B h?€B *´- +¶ F?Q i S+ #€ ç ¢ Q /½ K M M`v- # Q T?O t m®M;- F?B M h?B i "®B >„
?Q i i?Î F?¬M; i?¬M; X

@ G U+ H Q Ê M; ?m v i K ¢ +? +O i - F?Q i S+ i` M M; Q Ì B i B m i Y F B X X X

h?B i "®B >„+ o Q Æ M; i?•M i•K ?m v i M?K+- K Æ ?² `m M `~v F?| ?B m X

_,M; `„+

>Q^aM? ç d M? H U+ ?m v i K ¢ +? +?B M F„ p m M; ` +O ?„M- #` h`B m S?Q M; K°i [m v
¬+

h?B i "®B >„+ o Q Æ M; H 9+ M`v T?m M ` K°i #9M; K € m- i?•M i? # v ` M; Q`B X

h?„M; K Q Ì B i`"M H B M i B T X

h`B m S?Q M; K † i F?¬M; ç Ä- i B K F?¬M; H Q ¢ M X

*?B M ç´m ç M #•v ; B Ì- ?„M F?¬M; ? b Y /K M; K°i i B *?•M L; m v M- +k M; F?¬M; +
H Q Ê M; ?m v i K ¢ +?X

h?Ì B ; B M ?Æ M K°i M, K M`v- i`°B [m^a i?Y i?€+? ç²M; i?Ì B i`Q M; F?Q i S+ J°M; *°M
h•K h O v >m v i- F?Q H U+ b B M? K M? +O ?„M- #B M +?`i i, M; p¼i K`v H-M- ç½ i?Q

>B M i ¢ B X

a B M? K ¢ M; i? +?`i +O ?„M- +Æ #°M ç ¢ i i È B +U+ ? ¢ M æ ¢ B æ M L; m v M *°M?X

Í T?Q Æ M; /B M H U+ H Q Ê M; i? T?€+?- >°B E b M? h•K h O v >m v i +| i? i, M; + Q H U
i S+ J°M; *°M? h?€B *´` M /k - F?B M ?„M i U M?Q i`°B [m ` M /k i?Ì B ç ¢ B h?€B *
+U i?9 +M M; +`T X

E?¬M; +?d M?Q i? X

G U+ H Q Ê M; +Æ i? +O h`B m S?Q M;- F?B i Q`M H U+ +¬M; F Q +?- +Á M +| K°i H m²
F?®M; +? H U+ H Q Ê M; ?m v i K ¢ +? #b M? i?Q Ì M; X

@ L; Q ¢ B i`W ö h?€B *´o ¢ M h°+ "°M;- ?m v i K ¢ +? ç S M; ç-m- ?B K +| F?Q i S+ ?m v
+? `´i M?B m ?m v i K ¢ +? M?Q p"v X

o o M? S?Q M; ç B M +?O i`Q M; K„i i B M? K M; p K i b € M;- i?¬K M Ì B X

a m F?B ?Q`M i?`M? K Q Ì B i`"M i?„M; H B M i B T X

h`B m S?Q M; p š M +?Q M; W M; H ¢ B- i B T i K+ F?B m +?B M X

.M b Q- +?B M ç´m ç M #•v ; B Ì- ?„M M; v +°K°i i B *?•M L; m v M ç m F?¬M; b Y /K M

h?„M; K Q Ì B K°i i`"M H B M i B T- i?„M; K Q Ì B ? B i`"M H B M i B T i?„M; K Q Ì B H, K i

*?B M i Q+? h`B m S?Q M;- ç M; F?¬M; M; W M; ç´B K È B X

J ¶ B K°i ç®B i?O X

>„M ç m /M M; K°i [m v M p¬ +M M; ç Æ M ; B°M- i`U+ i B T ç € M? # v- ?Æ M M[F?®M;
+O ç®B T?Q Æ M; X

@ h?„M; ? B K Q Æ B i`"M H B M i B T X

h`Q M; b•M ç´m- ç°i M?B M t¬M t Q X

.U i?2Q [m v i„+ F?B m +?B M h`, K i`"M i?„M; H B M i B T- M; Q Ì B F?B m +?B M K ¶
i B T- i?b +| [m v M M; ?d M; Æ B X

*Á M h`B m S?Q M;- K°i ?Æ B i?„M; H B M ? B K Q Æ B i`"M X

*"M; ç€M; bÊ +?QM? H"- ?„M ?B M i¢B pšM K†i F?¬M; çÄ iBK F?¬M; HQ¢MX
E?¬M; M?bM i?'v ?„M bY /KM; *?•M L;mv M- +kM; F?¬M; i?'v ?„M bY /KM; HU+ H
@ >„M `ä `M; F?¬M; T?ªB M;Q`B Gmv M h? +?mv M K¬M- +?d H` hB m æ M L;mv
h`QM; K„i .¢ J ok- H° ` iB FBM? ?½BX
E?B m +?B M M;`v ç-m iB M- HB M iB T i?„M; ? B KQÆB i`"M- +?QM? H` F, HK+
h? M?QM;X
.¢ J ok M;`v ç-m iB M ?Q`M i?`M? ? B KQÆB i`"M iQ`M i?„M;- Qi M?B m +| +?9i
iK+ F?B m +?B MX
h`QÊ+ K„i K` M|BX
h`B m S?QM; +ÁM +?Q #B m ?B M i?U+ HU+ pQÊi [m +ª .¢ J okX
L?QM; K"- M K iY ç€M; bÊ M`v- ç M ;B`F?¬M; ? bY /KM; *?•M L;mv M- +kM; F?¬
?mv i K¢+?X
*d +| /MM; K'v +?[óa•m t F?| HQ`M;ô - KÊB +| i? ?bM? /mM; M;Q`B i? M? MB M
a m MY + M? ;B`X
P`M?XX
h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- ~M ~M ?B M ?B M F?Q iS+ iQK M?¢i- ç2K K°i +Q
ªM? ?"m F€- K°i [mv M ç€M? # vX
sb t-KX
h`QM; b•M ç'm- K°i KªM; M€Q HQ¢MX
@ h?„M; # KQÆB i`"M HB M iB TX
h`¼M; i`B ?ÆB M;~M M;Q`B- imv M #®X
J°i ?ÆB- ç€M? i?„M; # KQÆB i`"M HB M iB T- M;Q`B i? M? MB M M`v- +?d /MM;
*S i?2Q ç` M`v- ?„M K°i ?ÆB ç€M? ç M i`"M i?S K°i i`,K- +kM; F?¬M; T?ªB ?Q`M i
@ "ÎB pb i?B m ç®B i?O- F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T ?¬K M v- i¢K i?`
G½Q ;B` €Q çÄ T?'i i v- +„i çSi i`"M F?B m +?B MX
a„+ K†i ?„M iÎ M M i?•K i`-K- i?-K M;?o- i?U+ HU+ F M`v [m€ K¢M? K)- i`QÊ+ ?
ç² b€+? HQÊ+ i`QÊ+- M;`v K B H¢B iB T iK+ SM; T?|X

eRRX *?QÆM; eRj, æ€M? æ•m h?„M; æ|

G½Q ;B` €Q çÄ- ç¢B #B m b•M i?B ç'm +?QM? i?S+- imv M #® F?B m +?B M h`,K i
i?9+X
>"M? ç°M; M`v- H"TiS+ /šM ç M #'i K½M +?Q iQ`M #° M;Q`B [m M +?B M i`QM; b•
J°i p`B F?m pU+- i?"K +?Q T?€i ` iB M; H |X
_`i M?B m M;Q`B +kM; M?bM ` - b•M i?B ç'm +?QM? i?S+ +| T?¬M +?®M; çÐ F?¬M
M;?o F ç®B T?| h`B m S?QM;
@ E?¬M; ?' H` i?mv M i`QÎM;X
Gw o•M L? B i`QM; M°B i•K bÊ ?½B i?€M T?K+X
a•M i?B ç'm- i¢B K°i ;|+ F?€+X

@ GB M iB T i?„M; # KQÆB i`"M- K¶B H-M ç m H" K°i +?B m #¢B ç`+?X L m M?Q
i?S+ M; ,M +ªM- ?„M K°i ?ÆB ç€M? ç M M,K KQÆB b€m KQÆB i`"M iQ`M i?„M; - +k
.¢ J ok +| +?9i i?'i i?-MX
h`U+ iB T ç€M? iÈB F?B T?Q +?QM? T?O i¢K /WM; - +?Q /M H" ?„M H9+ i`QÈ+ - +
@ o"v i?b M; "v K BX
h`B m S?QM; i?•M ?bM? ?ÆB M?Q€M; H M K°i +€B- i`Î p # M +¢M? Gw o•M L? B
L?[M; MÆB ? B M; Q`B çB [m - FûQ i?2Q # Q €M? K„i +?,K +?9 +O ç¬M; çªQ +?9M
h`QM; ç| - h`B m S?QM; KÆ ?² +ªK M?"M €M? K„i +?,K +?9 ç M iW óooM? S?QM; æ
ooM? S?QM; æB M +?O H" M; Q`B +| im pB + Q M?'i iQ`M i`Q`M; - i?•M H" LY #QÈ
~M +?S w +?Q +Q`M; ç¢B- i?-M mv F?| HQ`M; X
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; iÄ ` Mû i`€M?- +MM; €M? K„i ooM? S?QM; æB M +?O- p
•K
*?QM? /B M ç®B ç-m- €M? K„i €T #S+ +O ooM? S?QM; æB M- F?B M T?QÆM; /
ç°i M?B M +?'M ç°M; - +| HQ¢B ªQ ;B€+ T?"K iK+ M; ?`+? F?€M; i?-M HBM?X
h`QM; €M? K„i ooM? S?QM; æB M +?O- +| K°i HQ¢B w +?Q- ~M +?S mv HU+ p¬ ?¢
S?ªM; T?'i K°i w MB K- +| i? i?¢+? T?€ FBM? i?B M- i? v ç´B *`M E?-MX
@ .M b Q +kM; H" LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- +| çQÈ+ #° T?"M mv M,M; w +ªM? oQÆM
?²M ; -M M?Q pQÈi F?ÄB ;¬M; +MK tB M; tQ+? +Æ i? - i²M i¢B +MM; h?B M æ` X
h`B m S?QM; i`QM; HÁM; i?-K M?OX
æ®B K†i bS+ K¢M? i?-M mv iQ HÈM +O oQÆM; :Bª >Q h?-M ªM?- ?„M +?ŠM; [
#,M; bÆM K" i?-BX
@ *'T ç° i•K ?²M +O iB m iY M"v- i?"i H" +Q`M; ç¢B i?-M F€X
ooM? S?QM; æB M +?O F?) ² K°i iB M; X
h`QM; b® M; Q`B [m M +?B M- H'v + 'T ç° ooM? S?QM; æB M +?O- bU ç€M? ;B€ /Á t
+?QM? H" iB T + "M bU i?"i M?'iX
æ®B pÈB pB + F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T p"Q M; "v K B- ooM? S?QM
K°i iB ?SM; i?9X
o"Q # M ç K
h`B m S?QM; i`Î p F?€+? çB K- # [m M ioM? /QÐM; X
>¬K M v +?B M ç'm- F?B M ?„M ç½ +| M?"M i?S+ KÈB ç®B pÈB F?Q HU+ bBM? K
i? X
am®i +ª ç K- ?„M ç m ç M; i?Q+? SM; - ibK ?B m- i?"K +?Q F? B i?€+ HU+ HQÈM;
L; "v ?¬K b m X
h`QM; b•M i?B ç'm >Q >ªB- iB M; M; Q`B ?mv M M€Q- M?B i ibM? /•M; + QX
aQ pÈB ?¬K [m - ?¬K M v +Q`M; ;Bª ç M [m M +?B M- b® HQÈM; M?B m ?ÆM ;'T #
GB M [m M ç M bU iQ+? h`B m S?QM; K°i ?ÆB i?„M; HB M # KQÆB i`"M- i`QM; >
t X
@ JÎ bÁM; `²BX
a•M i?B ç'm +?QM? i?S+ - +| M; Q`B ç†+ #B i KÎ bÁM; H" T + M? #¢+X

æ€M? +QÊ+- M?^K p"Q F i[m^a i?„M; HB M iB T +O h`B m S?QM;- +?B H`K M,K +
 i`"M- i?„M; HB M iB T #^v KQÆB i`"M- i?„M; HB M iB T i€K KQÆB i`"M- i?„M; HB
 HB M iB T K°i i`,K i`"MX
 h`QM; ç| id H i?„M; HB M iB T K°i i`,K i`"M çti +QÊ+ + Q M?'i- K°i ,M # KQÆBX
 L|B +€+? F?€+- +?d +-M çti h`B m S?QM; i?„M; HB M iB T K°i i`,K i`"M- +| i? ,M
 *?d H`X
 h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- i`,K M,K ;-M ç•v- ç m F?¬M; +| M;Q`B M`Q ?Q`M i?`M?
 a•M i?B ç'm +?QM? i?S+- H¢B F?¬M; iW i?O çQ¢M- [m'v M?B m M;Q`B F?B m +?E
 "ÎB p"v- `i Qi M;Q`B b) çti +Y h`,K i`"M i?„M; HB M iB TX
 h`QM; ç| M;Q`B çti i?„M; HB M iB T b€m KQÆB i`"M- i?„M; HB M iB T #^v KQÆB
 h? M?QM;- M m h`B m S?QM; i?„M; HB M iB T +`M; M?B m- pQ /K M?Q i?„M; HB
 M;Q`B çti i?„M; b€m KQÆB- #^v KQÆB i`"M HB M iB T FB - +kM; b) T?^B #^B iB
 @ h çti #^M i?•M- K°i i`,K p¢M i?QÊM; T?~K L;mv M hBM? h?¢+?X
 J°i i? M? •K M?`M M?¢i- i`mv M ç M iW b m HQM; ç€K M;Q`BX
 J°i i`,K p¢M i?QÊM; T?~K L;mv M hBM? h?¢+?
 h`QM; b•M M?[M; M;Q`B çti +QÊ+- +| +?9i M;~M M;ÆX
 J°i i`,K p¢M i?QÊM; T?~K L;mv M hBM? h?¢+?- ç•v +kM; F?¬M; T?^B K°i b® HQÊ
 Km çQÊ+ K°i +•v i?¬M #BM? æ` +`T ?ÆB FûKX
 S?^B #B i`^M;X
 J°i F?®B i?QÊM; T?~K L;mv M hBM? h?¢+?- +| i? ?Q€M ç`B K°i p¢M L;mv M hBM?
 F?¬M; T?^B L;mv M hBM? h?¢+? i?S T?~K oU+ L°BX
 J°i i`,K p¢M i?QÊM; T?~K L;mv M hBM? h?¢+?- iQÆM; çQÆM; KQ`B i, L;mv M hBM
 L; v +^ M;Q`B [m M T?QÆM; KÎ bÁM;- +kM; ;B"i KbM? FBM? M;¢+X
 J¼B M;Q`B i`T i`mM; M?bM H¢B- i?b M;Q`B çti +QÊ+ ç| - +?QM? H` çQÆM; bU h`B
 Gw o•M L? B +Q`B ?„+ ?„+- +kM; Î i` M M;Q`B h`B m S?QM;- çti K'v p¢M i?QÊM; T
 @ >WX
 h` M Kti G½Q ;B` €Q çÄ tm'i ?B M iB i`"Q T?9M;X
 @ h`B m S?QM; h`B m S?QM; h`B mX X X
 h`QM; #-m F?¬M; F?Q M?B i iB M? /•M; + Q- h`B m S?QM; #QÊ+ H M ç`B i?B ç'mX
 J°i ;| + b•M ç'mX
 h`QM; K„i .¢ J ok- H°` K°i iB H½M? w- +?,K +?9 [m M b€iX
 @ E?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- i`"M i?S # KQÆB K®iX
 h`¼M; i`B i mv M #®X
 h`"M i?S # KQÆB K®iX
 æ®B i?O H` K°i #¢+? v M K iY hB m æ M L;mv M +^M? ?"m F€X
 @ h?"i M? M?- i`"M ç-m ?¬K M v- ç½ T?€B ` hB m æ M L;mv M +^M? ?"m F€X
 E?¬M; Qi M;Q`B i?'T ;B¼M; FBM? ?¬X
 J°i p`B M;Q`B çti +QÊ+- H`T iS+ i`Î M M i?"M i`¼M;X

@ h`B m S?QM;- ;†T T?ªB E?QÆM; hY L?¢+ i - M;QÆB +kM; ¸WM; KQM; / /`M; +
"¢+? v M K iY F?|2 KB M; M? +? H M K°i MK +Q`B M?¢iX
oM pM
"¢+? v M K iY T?'i i v K°i +€B- i`QÊ+ M;Q`B #²M; # M? K°i +m®M i?B i i?Q *´ h?
b€M; M?¢i`U+ `Ð b„+ K`mX
o9i
h` M K°i i v F?€+ +O ?„M- tm'i ?B M K°i +•v #9i H¬M; +€M t M?X
@ G` h?B M L?¢+ h?Q aBM?X
@ >| ` H` h?B M L?¢+ h?Q aBM? E?QÆM; hY L?¢+X L;Q`B M`v ? B KQÆB M,K i`
i`QM; # ?¢M; ¸-m +O Zm-M æªQ pU+ ooM? S?QM;- tm'i iW h¬M; T?€B L?` hBM?
h`QM; b•M ¸'m- +| p`B M;Q`B M;Q`B #¶M; +?Êi i?'i i? M?- M?"M` H B H`+? #¢+?
@ *| +?9i i?9 p`X
h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB H°` iB ?SM; i?9X
h`QM; pk i`K K M? K¬M;- im ?`M? HQm T?€B- M?B m p¬ b® F - H¢B +| +`M; M?B
/ÄM; +?ªv H`+? bYX
a€+? p` #9i i`QM; i v E?QÆM; hY L?¢+ M`v- +kM; ¸ m H` i?-M #BM? ?¢ T?~K æ`
@ S?€X
h?•M ?bM? h`B m S?QM; M?Q€M; H M- H€+? ¸ M i`QÊ+ M;Q`B E?QÆM; hY L?¢+
¸€M? ` K°i [mv M- KÆ ?²~M ?B M F?Q iS+ iQK M?¢iX
@ h?"i M? M?- Hm²M; F?Q iS+ M`vX X X
E?QÆM; hY L?¢+ +ªK M?"M ¸QÊ+ K°i Hm²M; F?Q iS+ ¸€M; bÊ ¸ M; ¸ ûT F?Q ?mv
@ *Ym hU h?B i h?QX
E?QÆM; hY L?¢+ F?¬M; F?ÄB FBM? ?QªM;- i?B i b€+? *´ h? M? b„+ i`QM; i v- #
M;Q`B- K°i HÊT i` M; b€M; K`m t M? ` m T?QM; i M; i?QÆM;- i€+? ` `€M; K`m i`
p,M iU i?-M #Q i®B M;?o F?| ?B mX
•K -K
h`B m S?QM; K°i [mv M ¸€M? i`9M;- i` M; b€M; K`m t M? M`v- ?B M` p`B p i`€+
M?ªv K9 i` M K†i- T?€i` K°i +¶ +?QM? F?Q +m²M +m°M- ;B®M; M?Q h`Q`M; :B M
+?|M; bY +?[i` M; ;B'v b€M; K`m t M?X
@ >¼ æ` oB G QX
E?QÆM; hY L?¢+ i?•M ?bM? HmB` p`B #QÊ+- #9i H¬M; t M? +€M i`QM; i v- +?"
imv M p`M; t M? ? T /`B- T?€+ ?Q¢ i`QM; ?Q F?¬M;X
±\
h`B m S?QM; #B M b„+- T?€i ?B M M?[M; ?Q imv M p`M; t M? ?Q p¬ FB - i´ ?ÊT
[m M; +?|B H¼B- ¸2K KbM? M?®i p`Q # M i`QM;X
@ E?¬M; ?´ H` h?B M L?¢+ h?Q aBM?X
" M M;Q`B b•M ¸'m- K°i p`B +Q`M; ;Bª- F?¬M; F?ÄB i`-K i`² F?2M M;ÊBX
G"TiS+- h?B M G Q i¢Q i?"M? iW [m M; imv M p`M; FBK M`v- ;B®M; M?Q i?B i H
? T MÆB ¸SM; i?•M +O h`B m S?QM;X
@ h?"i i?9 p`X X X L?QM; ¸ M ¸•v F i i?9+ i?¬BX

h`B m S?QM; b„+ K†i ?ÆB i`-K tm®M;- ç°i M;°i F?Q€i i v- M;QM; iK K°i iB hY æB
 b„+ #ûM- i`QM; €M? b€M; ¦M; €M? M;QM; ?B M pm®i b€M; K`m iQK ?Q p,M tQ +k
 hY .B i S?QM; G¬B h`aQX
 Zm M; i`aQ iY b„+ M`v- +?d HÈM p`B i?QÈ+- M?QM; M;QM; F i M?Q i?U+ +?`i- i`m
 b'K` MX
 •K -K`„+
 hU M?Q K°i i`aQ G¬B GQM; >Ov .B i- `¢+? tû ?Q F?¬M;- K°i Hm²M; F?Q iS+ ?Ov
 F?B M HBM? ?²M +?'M ç°M;X
 @ E?¬M; ? v
 E?QÆM; hY L?¢+ ?QªM; ?®i i?'i i? M?- K„i i?'v ó>¼ æ` oB G Qô +O KbM?- ;B®
 #` tû i M i`M? i?`M? M,K #ªv KªM?X
 sQ i tQ i
 J°i i`aQ ;B®M; M?Q G¬B GQM; >Ov .B i M`v- ç€M? # v E?QÆM; hY L?¢+ ` ?ÆM i`
 ``+?
 G9+ `ÆB tm®M; ç'i- E?QÆM; hY L?¢+ iQ`M i?•M #®+ F?¦B ç2M- iQ i?€B p®M #¢+?
 K°i ?bM? M;QìB +?€v tûKX
 h`M i?S # KQÆB K®i i?„M; HB M iB TX
 >¬K M v- h`B m S?QM; i`M ç-m i?„M; HÊBX
 h`QM; b•M K°i KªM? ?Q M ?¬ M€Q M?B i- +?B M HU+ h`B m S?QM;- i`QÈ+ b m +Q
 @ L; v +ª E?QÆM; hY L?¢+- çQÈ+ tQM; H` M;QìB +¬M; i?O ?Q`M K„ M´B / M? i`Q
 +ªM?- F?¬M; M;¦+kM; #` i?m M?Q p`vX
 G½Q ;B` €Q çÄ- +¦ +?9i i?'i b„+X
 h`M ç-m ?¬K M v- ?„M T?€B E?QÆM; hY L?¢+ SM; +?B M- +?QM? H` Km®M F?B
 +m°+ €+ +?B M- Qi M?'i F?¬M; i? i?„M; M? M?`M; M?Q p`vX
 L?QM; K`X
 h?U+ HU+ h`B m S?QM; pšM M?Q i`QÈ+- M^K M;Q`B /U çQ€MX
 @ ob iB i FB K +?•M M;mv M- F?¬M; M M ç€M? H•mX
 h`B m S?QM; i?-K M¦BX
 JK+ iB m +O ?„M- +?QM? H` K°i ?ÆB- ;B i ç M i?„M; HB M K°i i`,`K i`MX
 a m ç¦X
 h`B m S?QM; HB M iB T M;? M? ç¦M K°i p`B ç®B i?O- im pB Qi M?'i H` hB m æ M
 HU+ T?¬M HÈM H` +'T ç° hB m æ M L;mv M +ªM? ?`m F€X
 L?QM; M?[M; ç®B i?O M`v- i?U+ HU+ ç m F?¬M; pQÈi [m E?QÆM; hY L?¢+X
 h`B m S?QM; ç2K i®+ ç°- i'M +¬M;- M•M; + Q i? K #QÈ+ M[- K¦B K°i H-M i?Q€M;
 M?`M; ?Q`M iQ`M ç€M? #¢B K°i hB m æ M L;mv M +ªM? ?`m F€X
 •K -K
 ``+? #`+?
 h` M ç`B i?B ç'm- M;mv M K°i ç€K M;QìB SM; +?B M- #` h`B m S?QM; ç€M? # v +?
 *¦ ç¬B F?B- ç iB i FB K i?ìB ;B M- h`B m S?QM; /Si F?Q€i K°i ç¼ p`B M;QìBX

" KQÆB H,K i`"M i?„M; HB M iB TX X X "®M KQÆB i`"M i?„M; HB M iB TX X X "®
E?¬M; [m€ K°i + M? ;BìX
h`B m S?QM; ?Q`M i?`M? i?„M; HB M iB T M,K KQÆB i`"MX
L|B +€+? F?€+- F?B m +?B M h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- ?„M ç½ ?Q`M i?`M? K°i
L;QìB [m M +?B M- M;QìB M;QìB i`ÊM K„i ?€ K²K- ? i bS+ +?,K +?9X
*`M; FBM? M;QìB H`X
h`B m S?QM; +?B M ç'm +?Q ç M #•v ;Bì- +?•M M;mv M +kM; F?¬M; iB m ? Q # Q
*¬M; FQ+? +O ?„M- +?O v m H`p`M /KM; i®+ ç°- #°+ T?€i HU+ HQÊM;- p`M +?mv
+?B m +?B M i?„M;X
L?'i H`i` M T?QÆM; /B M i?•M T?€T i®+ ç°X
æ M M v- F?¬M; +| ç®B i?O M`Q- îi¢B T?QÆM; /B M i®+ ç°- +| i? +?®M; H¢B h`E
@a€m KQÆB i`"M i?„M; HB M iB TX
L?[M; M;QìB [m M +?B M- F?¬M; F`T M?bM- bÊ b) #Ä HÐ K°i i`"M +?B M M`Q ç|X
"îB pbX
h®+ ç° h`B m S?QM; ;BªB [mv i +?B M ç'm- i?"i bU [m€ M? M?X
a m F?B i?„M; HB M iB T b€m KQÆB i`"M- ç®B i?O +O h`B m S?QM;- +kM; +`M; l
o b m- i`QM; ç®B i?O- [m€ MY im p`ç m H`hB m æ M L;mv M +ªM? ?"m F€X
h`QM; M?[M; ç®B i?O M`v- +| `i Qi M;QìB +| i? b€M? #`M; E?¬ G•m æQìM; *?O p
L?[M; ç®B i?O +QìM; ç¢B M`v i` M b•M ç'm- ç m H`iBM? M? +MM; i?ìB iW K¶B p
L?`hBM?X
E?ª M,M; ?mv i K¢+? p¬ +MM; Fb [m€B- i-M; i-M; HÈT HÈT #Q F„- `i F?| SM; T?|
*kM; K vX
h?•M i? +MM; HU+ HQÊM; M;m²M +°B +O h`B m S?QM;- ?'T i?m F?Q iS+ J°M; *
FQ+?- T?ªM; T?'i +U i?9 >Q M; *´- ç®B pÈB T?¬M ç¬M; ?mv i K¢+?- +| F?ª M,M; F
>B m [mª +O HQ¢B F?®M; +? M`v- i?"K +?Q +| i? b€M? pÈB :B M; S?`K +| çQÊ+
h°+ "ªM;ôX
@ h`"M i?S #ªv KQÆBX
h`¼M; i`B i?î /`B K°i ?ÆB i`¼+ F?Q- H-M M[imv M #®X
@ h`B m S?QM;- ç®B i?O +O M;QÆB- H`i X
L K iY Qm M?½ m €K M?Q K`M ç K- ?B M i?•M i` M ç`B i?B ç'mX
.¢ J okX
hQ`M i`QìM; p M; H M K°i i`"M FBM? ?¬X
æ®B i?O H-M M`v- /o M?B M H`M;QìB F?B m +?B M i` M ç`B h`,K i`"M i?„M; HB M
@ >W5 .¢ J ok i?•M H`M;QìB F?B m +?B M i?'i #¢B- F?ŠM; ç`M? F?¬M; ?B p¼M;
?„M çQ¢i çQÊ+ pBM? /U h`,K i`"M i?„M; HB M iB TX
G½Q ;B` €Q çÄ •K i?-K +QìB H¢M?X
@ "„i ç-mX
h`¼M; i`B pW imv M #®- .¢ J ok H`T iS+ ` i vX

Zm M b€i +?B M ç'm i`QÈ+ ç•v- h`B m S?QM; ç m M?Q i?B K çB M ç€M? HmB ç`+?
Km®M`ÆB p`Q #`ç°M;X

@ >Q h?B M .ç Jç+X

.ç J ok i?•MªM? M?Q€M; H M- #B M K'i F?¬M; i?`v i,K ?ÆB- /mM; M?"T i`QM; K
KªM? i®B i,KX

h`QM; K`M ç K FB - ;B€+ [m M i?`imv M +O h`B m S?QM;- #`?çM +? b•m b„+ - `'
/€M; .ç J okX

>Q h?B M .ç Jç+ - +?QM? H`HoM? pU+ HU+ HQÊM; ?mv i Kç+? +O .ç J okX

h`QÈ+ ç•v- +ÁM F?¬M; +| B- +| i? +?QM? i?S+ T?€; BªB ?mv i Kç+? #Q F„+O .ç
s Gm•M +?B M- ?mv i Kç+? +?•M M;mv M ? Q ?Ki- ?„M +kM; b) F?¬M; #`i?m X

eRkX *?QÆM; eR9, GU+ •T Zm-M >MM;

@ >Q h?B M .ç Jç+X

h`B m S?QM; ç†i KbM? i`QM; K`M ç K K°i KªM? i,K i®B- i`QM; i-K K„i- ç½ K'i çB #

æ®B pÈB ó>mv i Kç+? .ç ©M?ô +O .ç J ok- Î ç•v`i M?B m M;Q`B [m M +?B M- ç

GQçB ?mv i Kç+? M`v- +| i? F?B M .ç J ok- /mM; M?"T i`QM; F?m pU+ K`M ç K-
F€F?m pU+ K`M ç K M`Q- H,M; F?¬M; i?Q€M; ?B MX

@ h?•M Î i`QM; F?m pU+ K`M ç K M`v- +ªK [m M +O i +?`m F?®M; +? `i HÈM-
i?•M T?€T i®+ ç°i,M; + Q ç M +U+ ?çM- K`i?•M ?bM? ;B®M; M?Q M;mv i [m M;
+?`m- +kM; ;BªK çB K°i MY X

h`B m S?QM; çSM; H†M; içB +?¶- F?¬M; ?`M? ç°M; i?B m bmv M;?oX

.QÈB ibM? ?m®M; ç`+? i®B i b€M; M`v- H'v ioM? +? ç°M; H`HU +?¼M Hw i`QX

J°i F?B h`B m S?QM; M‡M; p°B ` i v- ?ÆB H°` bÆ ?Î- HB M b) #` .ç J ok M?€v K

@ •K .ç o¬ L;•MX

"¶M; M?B M- K°i ççQ F?Q iS+ i?¬M #Q m €K p¬ ?bM?- tmv M [m i`QM; K`M ç KX
o9i

EbM? T?QM; ?`M w p¬ ?bM?- ç½ ç M i?•M- i` M / h`B m S?QM; i`mv M ç M +ªK;B

@ L? M? H„KX

E?B h`B m S?QM; T?€i ?B M F?€+ i?Q`M;- i'M +¬M; +O .ç J ok- +Æ #ªM ç½ `ÆB

"ÎB pb .ç J ok- /mM; M?"T F?m pU+ K`M ç K- +| i? i`QM; #'i +S F?m pU+ M`Q- #
b€M? M; M; i?O çQçM ç°M F?¬M; +O hB m h†+ JB mX

S?®+

>mv i Kç+? F?Q +Æ i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; pW ç°M;- M;Q`B i?•M iU ç°M; M´B
#‡M; b‡M; b€M?X

"MK #MKX

*¬M; FQ+? +O .ç J ok- `ÆB tm®M; b‡M; MQÈ+ ;ÊM b‡M; FB - ;B®M; M?Q H¼i p`Q
mv M,M;- #`?'T i?m iQ`M #°X

hY .B i S?QM; G¬B iªQX

h`B m S?QM; T?ªM FQ+? i`QÈ+ iB M- K°i i`ªQ +?KT tm®M; b m HQM;- HçB `ÆB p

@ > ? X

h? M? •K .¢ J ok- ?B M i?•M i`QM; K°i F?m pU+ K`M ¢ K F?€+X

•M? K„i h`B m S?QM; ?ÆB M?2Q H¢B- .¢ J ok M`v- [m^a M?B M F?¬M; T?^aB HQ¢B h`QM; F?m pU+ K`M ¢ K- .¢ J ok M?Q +€; †T MQÊ+- +| i? H,M; F?¬M; /B +?mv M i?“M? i'M +¬M;- M; QÌB H”T iS+ i€+? ` X

GQ¢B ibM? ?m®M; M`v- ?„M +| i? i'M +¬M; ¢®B i?O- +ÁM ¢®B i?O H¢B F?¬M; i?

@ E?¬M; ?' H` .¢ J ok- F?B M h`B m S?QM; #°+ H° HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?X

a•M ¢'m +?QM? i?S+- G½Q ;B` €Q ¢Ä KdK +QÌBX

:B Q T?QM; pÁM; i?S M?'i- .¢ J ok +MM; h`B m S?QM;- ¢¬B # M ¢ m F?¬M; +?B T?QÆM;X

@ >mv i K¢+? h?Ov ? +O h`B m S?QM;- T?ÁM; M;U i?“i ¢9M; H` F?€+ i?QÌM;- i'M ¢ K M`v- mv HU+ i,M; K¢M?- i? K` F?¬M; K v K^av i'M i?QÆM; M' B ?„MX

.¢ J ok i?•M ^aM? ;B®M; M?Q #|M; i`,M;- /mM; M?“T p`Q K`M ¢ KX

*| ¢B mX

E?|2 KB M; ?„M +?Êi M? +? H M K°i MK +QÌB- #^aM i?•M #•v ;BÌ i`QM; i`¢M; i?€B b€M; i Î i`QM; i®B- +?B K ¢QÊ+ [mv M +?O ¢°M;

*ÁM h`B m S?QM;- Hm•M T?B M +?B M ¢'m- Qi M?B m +| +?9i iB m ? QX

@ _'i i?9 p`- M?QM; KK+ iB m +O i H` h`,Ki`”M i?“M; HB M iB T- T?^aB i®+ +?B I

•M? K„i h`B m S?QM; b„+ #ûM- F?Q iS+ >mv i K¢+? h?Ov ? i` M M; QÌB- #`M? i`QÊ

h®+ ç° M? M? M?Q i? - +kM; M?ì p"Q i? +?'i ?mv i K¢+? +QìM; ç¢B +O ?„M- T? b€M? #^M; ?mv i K¢+? i?-M i?Q¢B h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;X

E iB TX

h`B m S?QM; #„i ç-m b„T t T i?m ?Q¢+?- ç2K GBM? æB M EBK G M?- K'v i, L;m çQÊ+- i¢K i?ìB ;B Q +?Q G•m G M *?d h?Ov p" E?- G•m çQìM; +?O bY /KM;X

æ½ +| ç-v çO L;mv M hBM? h?¢+? +MM; i" B M;mv M- h`È *?9 "€+? h?B- i?mv M i?U+ HU+ +kM; +| i? M? M? +?|M; i,M; H MX

L?'i H" h`È \*?9 "€+? h?B- h`B m S?QM; F?€ +QB i`¼M;X

h`QÊ+ K„i- /QÈB bU M¶ HU+ +O E?- G•m çQìM; +?O- h`È *?9 "€+? h?B +| K°i T?- LY #QÊ+ æ M L;mv M *ªM?X

L;`v i?S ? BX

h`B m S?QM; /U p"Q GBM? æB M EBK G M?- p"Q î T?ÁM; i`¼ F?€+? [mw >Q >ªB

L?È M;`v ç|- :B M; S?"K p" h?-M .`+? G•K ? B i?B M i" B h?€M? æ` - +?QM? H" T?

h`QM; T?ÁM; i`¼ F?€+? [mw- h`B m S?QM; #„i ç-m +?ì çÊBX

" M;`v b m

@ h?mv M i`QìM;- ? B M;`v i`QÊ+- ooM? S?QM; çB M +?O- i`B m FB M .¢ J okX

Gw o•M L? B i?,K /Á ç M #€Q +€QX

L;?2 p"vX

h`B m S?QM; M?Qm K`v- +| +?9i F?-M; ?B mX

G)` - h`B m S?QM; ?Q`M i?`M? h`,K i`"M i?„M; HB M iB T- #B m ?B M F?„T K¼B

oÈB bU K M i" B p" €M? K„i ç° + ç€Q +O ooM? S?QM; çB M +?O- ç€M; H) T?ªB i`B

L?QM; K'v M;`v M v- b m F?B ooM? S?QM; çB M +?O i`B m FB M .¢ J ok- +kM; F?-

@ *?ŠM; H) H"X X X

Gw o•M L? B H9+ ç-m- +kM; H" i`,K K®B pšM F?-M; +| +€+? ;BªBX

a m F?B bmv M;?o K°i T?2M- Gw o•M L? B i`QM; M°B i•K KÆ ?² ç½ +| K°i bmv çQ€

@ *?O M?•M- #'i F M;mv M M?•M;b- pÈB ç` p`pBM? ?¢M? ç†+ #B i+O M;QÆB # S?QM; çB M +?O- +kM; +| iQ +€+?X

Gw o•M L? B ç M;?`X

@ æ9M; p"v- F?-M; i? çÊB i? K- +?O ç°M; çB i bK ooM? S?QM; çB M +?OX

h`B m S?QM; #B i`ä- i?ìB ;B M ;'T;€T +O KbM?X

h?S M?'i- iY pQM; i`mv b€i b) F?-M; #bM? ioM?X

h?S ? B- pÈB +'T ç° M`v +O ooM? S?QM; çB M +?O- K°i F?B # [m M- K'v i?€M; i?QìM;X

h`B m S?QM; F?-M; i? +?ìX

L; v p"Q ?-K M vX

h`B m S?QM; K M; i?2Q óGBM? æB M EBK G M?ô- ç M T?O ç ooM? S?QM; çB M

GBM? æB M EBK G M?X

h`QÊ+ S?O ç - M?|K i?O p i•K i?-M +?'M ç°M;- H°` p"BiB FQM? wX

@ J m K m i?¬M; #€Q æB M +?O çϕB M?•MX
 h`QM; ç| ? B M; QÌB- +`M; M?"M` h`B m S?QM; H` M; QÌB b€M; iϕQ F€iQ+? h`,K i
 J°i H€i b m
 h`QM; T?O ç i`mv M ç M iBM iS+- ooM? S?QM; çB M +?O #^M; HÁM;X
 > i i?^v- +kM; F?¬M; t^v` M; Q`B /U HB mX
 .M b Q- h`B m S?QM; +?B M HU+ b€M? +MM; æϕB æ M L; mv M *^M?- ?mv i Kϕ+?
 h°+ " ^M;- HϕB +| pBM? ?ϕM? ç†+ #B i h`,K i`"M i?„M; HB M iB TX
 h`QM; T?O ç - i`QM; ?Q pB M i Q M?½ m ioM?X
 @ > ? - h`B m S?QM; M`v- iU KbM? ç,M; K¬M #€B T?ÄM;- b) +| +?mv M ;b ç•v\
 ooM? S?QM; çB M +?O +?„Ti v KdK +QÌBX
 " M +ϕM? ?„M- K°i +€B M K iY Qm M?½ çSM; # M- +?QM? H` .ϕ J okX
 J'v M;`v M vX
 .ϕ J ok +| çQÊ+ bU i?QÎM; i?S+ p`i`¼M; /KM; +O ooM? S?QM; çB M +?O- +ÁM M
 i` M pB +im Hmv MX
 h`B m S?QM; ç,M; K¬M #€B T?ÄM;- F?B M .ϕ J ok +^K i?'v K°i +?9i €T HU+X
 @ æB M +?O- iϕB b Q M;`B F?¬M; i`B m FB M h`B m S?QM;- K¼B K†i +O ?„M- ç
 .ϕ J ok b„+ K†i F?| ?B m- M?'M F?¬M; çQÊ+ M|BX
 ooM? S?QM; çB M +?O KK+ [m M; M?'T M?€v- i?'T ;B¼M; M|B,
 @ L m i çQ€M F?¬M; b B- i?•M T?"M #®B +^M? h`B m S?QM; M`v- +| H) F?¬M; çÆ
 ;B i°+ H€M? çÌB M`Q ç|- +?Q Qi- +kM; T?^B +| i`QÎM; #®B >Q h?¬M *^M?X X X
 .ϕ J ok M;?2 i? - F?¬M; F?ÄB #WM; idM? çϕB M;°X
 æ9M; p"vX
 L m M?Q F?¬M; +| i? HU+ HÈM- ?Q†+ H`imv i çdM? + Q M?•M OM; ?°- +?Q /M iC
 +?d /U p`Q F?^ M,M;- ``i F?| +| i? i` im`B M?Q i? - çϕi çQÊ+ i?"M? iUm M?Q p"v
 @ a m HQM; h`B m S?QM;- M m +| i? HU+ HÈM- b) ``i F?| #` ooM? S?QM; çB M +
 .ϕ J ok ç½ KBM? #ϕ+?X
 E?| i`€+? ooM? S?QM; çB M +?O ç®B pÈB h`B m S?QM; F?¬M; ? K i?Q+? K'vX
 L|B i`„M; ` - pÈB iB K HU+ iϕQ ?| +O h`B m S?QM;- +?Q /M >Q >^B GBM? æB M-
 i`M; M`vX
 @ h` M M; QÌB h`B m S?QM; M`v- +| +?'M ç°M; KÆ ?² +O w +?Q >Q h?¬M- ``M; H
 K M? /Q i`QÎM; #®B ?„M HQm HϕBX X X
 ooM? S?QM; çB M +?O i`QM; HÁM; i?¬K M?OX
 h?•M H`LY #QÊ+ oQÆM; :B^a- F?Q iS+ HBM? ?²M F?| ?B m i` M M; QÌB h`B m S?Q
 K°i +?9iX
 E?¬M; # Q H•mX
 h?•M ^M? h`B m S?QM;- +?B m p`Q €M? K„i ooM? S?QM; çB M +?OX
 .ϕ J ok- i?b bÈK H€M? çB `²BX
 @ "€B FB M æB M +?OX

h`B m S?QM; /MM; i?•M T?"M p½M #®B- ?"M? H oom? S?QM; çB M +?O- iÄ` `i
 @ E?¬M; FB m F?¬M; p°B- T?¬Mi•K ibM? M`v +kM; ?B Ki?'vX
 oom? S?QM; çB M +?O •Ki?-K ;"i ç-mX
 hW K¼B T?QÆM; /B M M|B- h`B m S?QM; ç m H`i?B M i`B ;¬M M?Q ?Q`M K„- i?"
 p +MM; K°i p`B i?B M i`B çSM; ç-m +O h?€M? æ` X
 a m F?B M i¼ X
 h`B m S?QM; +MM; oom? S?QM; çB M +?O- çÆM ;BªM F?€+? b€Q ? B +•mX
 @ æB M +?O p½M #®B H¬M M`v ç,M; K¬M #€B T?ÄM; - +| K°i +?mv M Km®M M?ìX
 i`Ê K°i ? B T?¬M- p½M #®B +?„+ +?„M ;?B M?È i`QM; HÁM; - M;`v M`Q ç| #€Q ç€T
 h`B m S?QM; `i M? M? p`Q +?mv M ç X
 @ ±\ h`,Ki`"Mi?„M; HB MiB Ti?B M i`B- +ÁM +| +?mv M ;b- +¬M #ªM çB M iQÆM
 oom? S?QM; çB M +?O +QìB K°i iB M; - M; QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; #'i M;ìX
 h?•M H` æB M +?O K°i T?QÆM; >Q >ªB GBM? æB M- ?„M i v M„Ki?U+ [mv M- M; Q
 +?ŠM; H¢HMM; ;bX
 *| ç¬B F?B- M; v +ª oQÆM; ;Bª >Q h?¬M *ªM? - +kM; ç m +| pB +ibK ?„M ;B9T çĐ
 @ oB + M`v HB M [m M ç M E?| oU+ ç¢B i`"M i`QM; >Q >ªB GBM? æB M
 h`B m S?QM; ç¢B F?€B KK+ çQ+? ç MX
 oom? S?QM; çB M +?O M; ?2 tQM; - H"TiS+ KBM? #¢+?X
 h`B m S?QM; M`v- i?b` H` Km®M çB *?•M ok h?€M? æ` - +ÁM Km®M +`v p`Q óE?|
 i?ìB ;B M ?"M? i`bM? `i HÈMX
 @ L; QÆB M M #B i- E?| oU+ ç¢B i`"M #bM? i?QìM; F?¬M; +?Q M; QìB M; Q`B bY /K
 çB- H¢B H` \*?•M oă h?€M? æ` X h?€M? æ` FB - +kM; M; ,M +€+? pÈB M; Q¢B ;BÈ
 oom? S?QM; çB M +?O M?Qm K`v- iU ?² +| +?9i F?| tYX
 h`B m S?QM; HŠM; H†M; +?ì çÊB- i`QM; HÁM; H° p i?'Ti?ÄKX
 L m M?Q çB #bM? i?QìM; - ?„M T?ªB K'i i?ìB ;B M M, K b€m M, K- /¼+ çQìM; +ÁM
 a€iôX
 h`-K iQ K°i H€iX
 oom? S?QM; çB M +?O M; v i?ŠM; M|B,
 @ h`B m S?QM; - M; QÆB +kM; F?¬M; TªB H`i?"M? pB M i`QM; i?€M? ç` - ?ÆM
 L m M?Q pB T?¢K M; mv M i„+ ;B9T M; QÆB- #ªM çB M +kM; TªB ;€M? p€+ M; mv ?

 eR8X *?QÆM; eRd, h`M >| h?"M? *¬M;

 @ X X X L m M?Q ;B9T M; QÆB K` pB T?¢K M; mv M i„+ - #ªM çB M +kM; TªB çªK ç
 oom? S?QM; çB M +?O M|B ç M ç•v- i?€B ç° ?„M +Æ #ªM iÄ`äX
 h`B m S?QM; +?Q /M bÈK +?m`M #`i•K Hw- M?QM; M?B m Qi +| +?9i i?'i p¼M; - H
 @ h?dM? ;B€Q æB M +?O- +?ŠM; H) F?¬M; +ÁM +€+? F?€+\
 h`B m S?QM; F?¬M; iW #ÄX

@ *€+? +| i? i?U+ ?B M- +Æ #^aM F?¬M; +| GBM? oU+ h?€M? æ` H` ç°M; i?B M T? ç M M v- H` K°i F?¬M; ;B M ç°+ H`T F?ûT FQM- +?d +| iW +Y p`Q çB p`Q- ?Q†+ H L?QM; p¬ Hm`M H` +Y p`Q h?€M? æ` - pšM H` E?| oU+ ç¢B i`"M K°i +?¶ F?€+- ç i`"M i?O- F?| +| i? p`M; i? m HšM H°MX

ooM? S?QM; çB M +?O +?„+ +?„+ M|BX

h?•M H` >Q ><sup>a</sup>B çB M +?O- ?„M p®M çB ` iW GBM? oU+ h?€M? æ` - ç®B pÈB [mv `äX

L;?2 ç M ç|- h`B m S?QM; ç½ ?B m +?¶ K'm +?®i`²BX

E?| F?,M HÈM M?'i- H` GBM? oU+ h?€M? æ` M;?B K F?„+ ?¢M +? pÈB M;QÌB M; h?"i` X

ooM? S?QM; æB M oQÆM; Km®M ç2K h`B m S?QM;- i`mv M i®M; ç M Zm-M æ^aQ GBM? æB M ; -M *?•M ok h?€M? æ` - pšM +| i? KB M +QÐM; H`K çQÊ+- F?¬M; +L?QM; GBM? oU+ h?€M? æ` - +?QM? H` h?€M? æ` im ?"M? +O K°i T?QÆM; ><sup>a</sup>B T?9+ ç` çŠM; +'T +`M; + Q- pQÊi t æ^aQ pU+ #bM? i?QÌM; +| i? bQ b€M?X

*kM; +?d +| MÆB ç|- KÈB +| i? bBM? ` h K hBM? h¬M; T?€BX

E?¬M; ;B M i`B M;mv M çŠM; +'T +`M; + Q +Ð M`v- çQÆM; M?B M `i Qi M;QÌB M,

@ h`W T?B M;QÆB +| i? i`Î i?"M? i?"M? pB M +O h?€M? æ` - M?QM; Km®M ;B #QÊ+ p`Q *?•M ok h?€M? æ` i`QÊ+ KÈB çQÊ+X

ooM? S?QM; çB M +?O M|B tQM; +•m +MM;- F?¬M; F?ÄB H„+ ç-mX

L°B i•K h`B m S?QM; •K i?-K i?Î /`BX

h`QM; HÁM; ?„M i?-K M;?o- M m M?Q F?¬M; i? i`mv M i®M; ç M GBM? oU+ h?€iB M- i`mv M i®M; ç M >Q ><sup>a</sup>B GBM? æB M T?K +`M h?€M? æ` X

@ L;QÆB +| çQÊ+ GBM? æB M EBK G M?- M m M?Q bÆM HÁM; +?B i`<sup>a</sup>K°i F?®B H ç°M; i`"M M T?€T- #`M i¼ +| i? ç2K M;QÆB i`mv M i®M; ç M GBM? æB M +€+? h?€o çB K M`v- ooM? S?QM; çB M +?O +| i? ç€T SM;X

h`B m S?QM; +?bK i`QM; bmv M;?o M;„M M;OBX

ooM? S?QM; çB M +?O KdK +QÌB- +MM; çÊB ç€T €M +O h`B m S?QM;X

ooM? S?QM; çB M +?O i?"i` +kM; +| +?9i iÁ KÁ- h`B m S?QM; i¢B b Q p°B p½ Kn oÈB iQ +?'i +O h`B m S?QM;- /U i?2Q +€+? i?S+ i?¬M; i?QÌM;- ;B M?"T GBM? +kM; +?d K'i i? K i?ÌB ;B M p`B M,KX

@ hB M #®B- i`QÊ+ ? i- i Km®M ?ÄB i?,K M;QÆB K°i M;QÌBX

h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎ KB M; M|BX

>„M çB *?•M ok h?€M? æ` - +?O v m H` Km®M i bK K°i M;QÌBX

@ L|B t2K\ "´M i¼ Î GBM? oU+ h?€M? æ` - i`^aB [m K'v i`,K M,K- +?d +¬M F?¬M; T Qi M?B m +kM; #B i K°i +?9iX

ooM? S?QM; çB M +?O `i iU iBMX

h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`QM; ç-m i€B ?B M /†M /Á +O hY h?€M? h`M GB

@ h`B m S?QM;- M;QÆB +-K hY h?€M? G M? +O i - ç M \*?•M ok h?€M? æ` - i bK h? M?X L?QM; i F?¬M; i? F?ŠM; ç`M?- M;QÌB FB +ÁM b®M; ? v F?¬M;X L?QM; +| i? ;B9T M;QÆB- +kM; ç€M; ç iBM iQÎM;X

@ h`B M #®B +| #B i- K°i M; Q`B i M æQ M J°+ h? M? F?¬M; \
 h`B m S?QM; #`i ç°M; i? M? b„+ K` M|BX
 @ æQ M J°+ h? M? \ >¼ æQ M J°+ - +?ŠM; H) H`X X X
 ooM? S?QM; çB M +?O b„+ K†i #¶M; #B M ç´BX
 æQ M J°+ h? M?
 hm pB LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª M?Q ooM? S?QM; çB M +?O- p"v K` i?¬M b„+ i` M K†
 `ä`M; X
 @ *?ŠM; H) M; QÆB p` æQ M J°+ h? M?- +| [m M ? ;b\
 ooM? S?QM; çB M +?O i?€B ç° F?€+ i?Q`M; - FQ+? ç°M; i?'i i?®- i? M? •K /²M /"T
 >B M M?B MX
 *€B i M æQ M J°+ h? M? M`v- K M; ç M çª FQ+? `i HÈM +?Q ooM? S?QM; çB M +?
 h`B m S?QM; F?) ;B"i KbM?- ç€T,
 @ æQ M J°+ h? M? iB M #®B- +MM; K°i p`i´i¬M; +O i - +| +?9i b•m t X o`i´i¬M
 M?`i ç M \*?•M ok h?€M? æ` - MQÆM; M?`i ?„MX
 ooM? S?QM; çB M +?O M; ?2 p"v- F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM; - €M? K„i M?bM h`B m S?
 H9+ i`QÈ+X
 @ h`B m S?QM; - M m H`B M; QÆB M|B H`i?"i- #ªM çB M +?Q /M K¢Q ?B K- ;B9T M
 Qi M?B m +kM; +| +?9i M?`i pªX
 G`B M|B ooM? S?QM; çB M +?O- #¶M; +?®+ tQ v +?mv MX
 h`B m S?QM; i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +| K°i iB +´ [m€BX
 ooM? S?QM; çB M +?O M`v i`QÈ+ b m i? v ç´B- +kM; [m€ +?|M; p€M?X
 J°i F?„+ i`QÈ+ - ooM? S?QM; çB M +?O +ÁM F?¬M; Km®M K¢Q ?B K pb h`B m S?Q
 # +?[óæQ M J°+ h? M?ô- p"v K` #^M; HÁM; tm`i i?OX
 Zmª i?U+ +| +?9i F?| iBMX
 @ G`K T?B M iB M #®B `²BX
 h`B m S?QM; çQÆM; M?B M b) F?¬M; +U imv i- H"TM?`T ?¬ ?'T M|B +€K ÆMX
 G¢B ?`M ?mv M K°i ?²BX
 @ h`B m S?QM; - M; QÆB p i`QÈ+ çÊB iBM iS+X Jm®M ?Q`M i?`M? pB + M`v- i +
 bmv iQM? K°i T?2MX
 ooM? S?QM; çB M +?O M; [F?Q ?Á €B ?ÆM +?9iX
 Zm v p +?¶ÎX
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB bmv iQ H~K #~K,
 @ s2K` - æQ M J°+ h? M? FB - +ÁM b®M; - ?ÆM M[ Î h?€M? æ` - Qi M?'i H`M?•M
 æ•v pÈB ?„M K` M|B- F?¬M; i? M; ?B M; `H` K°i iBM iS+ i®iX
 E?QªM; i?`B ;B M iB T i?2QX
 h`B m S?QM; pW +?` çÊB iBM iS+ - pW M„K +?†i i?`B ;B M im Hmv MX
 h`QÈ+ K„iX
 h`¼M; çB K h`B m S?QM; - H`iQ+? Hkv M°B ibM? óæ M ?¢+?ô i`QM; +Æ i? X

>Q >^B GBM? æB M- bQ pÈB ç^aQ pU+ #bM? i?QìM;- ?Q" M +^aM? h?B M æ` +`M; +
 Í ç•v- h`B m S?QM; /U p"Q GBM? æB M EBK G M?- H'v ;B€ +^a +`M; Qm ç½B- iW [n
 M;mv M hBM? h?ç+? i?m°+ iQM? S?QM; G¬B- F +^a K°i p" B h?B M GBM? ç` #^aQX
 *?ÈT K„i K°i +€B- MY i?€M; i`¬B [m
 h`B m S?QM; /®+ HÁM; im Hmv M- i®+ ç° im Hmv M `i M? M?X
 h`QM; ç M çB M- ç M ?ç+? iQ M?Q ç"m M" M? FB - `ä `M; i,M; H M K°i pÁM; M?ÄX
 hm Hmv M iW M v p b m- iW hB m æ M L;mv M *^aM? ç M æçB æ M L;mv M *^aM?- h
 i²M içB ó"bM? +^aM?ô- +?d H" +—M T?^aB iQ+? Hkv i?ÌB ;B MX
 "ÎB pb p¬ Hm" M H" i? +?i bBM? K M?- ? v H" T?QÆM; /B M HBM? ?²M- h`B m S
 L;mv M *^aM?X
 LY i?€M; M"v- h`B m S?QM; +kM; i`^aB [m ? B H—M J°M; *^aM? h?€B *´X
 >B M M v ?'T i?m F?Q iS+ J°M; *^aM? h?€B *´- h`B m S?QM; +?O v m /MM; +?Q HB
 h? M?QM;X
 E?B HBM? ?²M HÈM KçM? M;QM; Hmv M- çç i ç M +'T ç° æçB æ M L;mv M *^aM?- ?
 QiX
 J" i? +?i bBM? K M? h`B m S?QM;- ?B m [m^a ?'T i?m- +`M; i?QM; i?^a M?Q `M ç
 o T?—M >^aB EbM? h•K hOv >mv i- ç®B pÈB h`B m S?QM; ç½ F?¬M; +ÁM ?B m [m^a
 @ aBM? K M? i? +?i- çç i iÈB +U+ ?çM æçB æ M L;mv M *^aM?X "ÎB pb HBM? ?²
 æ M L;mv M *^aM?- i'i +^a pšM +ÁM K°i +?9i Qi ?B m [m^aX
 h`B m S?QM; i`QM; HÁM; iQM? iQ€MX
 L m M?Q +?d çÆM i?m—M ?'T i?m F?Q iS+ # M i`QM; J°M; *^aM? h?€B *´- M;¬v b m
 ç wX
 L?Q p"vX
 JK+ iB m iB T i?2Q +O h`B m S?QM;- +?QM? H" i?,K /Á J°M; *^aM? h?€B *´X
 "av KQÆB H,K M?`T ?¬ ?'TX X X h€K KQÆB M?`T ?¬ ?'TX X X h€K KQÆB H,K M?`
 ?¬ ?'T
 h`B m S?QM; çSM; i`QM; J°M; *^aM? h?€B *´X
 h?ÌB ;B M FB M i`b- çç i iÈB +?QM KQÆB M?`T ?¬ ?'T- iB M iÈB ;—M K°i i`,K M?`T
 h`B m S?QM; i?"K +?Q i?Y M;?B K- Î i`QM; #QÈ+ ` K°i #QÈ+- €T HU+ i?W M?"M
 —+
 h`B m S?QM; T?mM ` K°i #9M; K€m- i•K i?—M w i?S+- [m v p ?B M i?U+X
 G9+ M"vX
 h`B m S?QM; #^aQ i²M K°i Qi F?Q iS+ J°M; \*^aM? h?€B \*´ b|i HçB i`QM; M°B i? X
 sQç i
 J°i i v pW H m oçM Zm, *?•m- K°i F?®B h`È \*?9 Zm, h?B- tm'i ?B M i`QÈ+ Kti h`B
 @ æBX
 h`B m S?QM; F?®M; +? K°i iB F?Q iS+ J°M; \*^aM? h?€B \*´ FB - /mM; M?"T i`QM;
 >'T i?m M?B m F?Q iS+ J°M; *^aM? h?€B *´ M?Q p"v- h`B m S?QM; ?B M içB +| i?
 +? HQçB F?Q iS+ M"vX

h`È *?9 Zm, h?B ?'T i?m K°i iB F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'- i? +?'i [m, i?B +O ?
 K°i +?9i #B M ?| +U+ M?ÄX
 æÊB b m F?B ?Q`M iQ`M ?'T i?m- h`B m S?QM; +~M i?"M [m M b€iX
 @ >YK\ h? +?'i [m, i?B i,M; +Q`M;- ~M +?S hY •K i?B F?Q +MM; Q€M HU+ M;mv M
 i`QÊ+ ç•v- iB T + "M #`M M;mv MX X X
 h`B m S?QM; `9i` F i Hm"MX
 E?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'- /Q`M; M?Q ç®B pÈB i'i +a i?m°+ iQM? HU+ HQÊM;- i
 [m^aX
 >mM ç9+ +O F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'- ç®B pÈB h`B m S?QM; ?Q†+ H` h`È *?9
 iUX
 @ .M b Q F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'- ç®B pÈB i? +?'i bBM? K M? i - ?B m [m^a
 F?®B h`È *?9 Zm, h?B- /mM; M?"T K°i iB F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'X
 o`B M;`v iB T i?2Q- h`B m S?QM; #"M `°M F? B KÎX
 "ÎB pb i?ÎB ;B M ?„M iB M p`Q J°M; \*aM? h?€B \*'- i,M; i? K `i M?B m- +| i? /šM
 J°M; *aM? h?€B *'X
 "®M M,K M;`v b m
 J¶B K°i F?®B h`È *?9 Zm, h?B- ç½ i?"M? +~M; ?'T i?m F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'
 h`QM; o¢M Zm, *?•mX
 J¶B i? +?'i h`È \*?9 Zm, h?B- F?Q iS+ #B M ?| - E?¬ G•m çQ`M; +?O M?bM p`Q i`
 i?¬BX
 @ L?[M; h`È \*?9 Zm, h?B M`v- i? +?'i iB K HU+ ç m i,M; +Q`M;X h`QÊ+ FB - K°i
 +| i? i,M; H M iÈB LY #QÊ+ æ M L;mv M *aM?- M?QM; ?B M i¢B iB K HU+ F?¬M;
 M•M; + Q `i HÈM `²BX
 E?¬ G•m çQ`M; +?O ç®B pÈB K'v h`È *?9 Zm, h?B M`v- +?„+ +?„M +`M; [m2M i?m°
 "B M ?| +O K'v h`È \*?9 Zm, h?B M`v- ?„M M?bM i?'v +ÁM i?¬M; bm®i b•m b„+ ?
 S?QM; M`vX
 JQ`B M;`v b m
 " M ooM? S?QM; çB M +?O- i`mv M ç M iB M iS+- ibK h`B m S?QM; çB [m X
 @ hB M #®B- ibM? ?bM? i? M`Q\
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM;- +| +?9i M|M; HÁM;X
 E?Q^aM? F?„+ iB T i?2Q- `i +| i? ^aM? ?QÎM; p"M K M? +O ?„MX
 :B®M; M?Q- ?„M H9+ # M ç-m ;†T ;Đ Zm^aM; Zm•M >-m- #QÊ+ p`Q h? ;BÈB h¬M;
 M?•M bBM? F€ M;°X
 @ h`B m S?QM; K¼B i?S ç½ +?m~M #` ?Q`M i'i- F?¬M; # Q H•m M[- i +| i? ;B9T
 h?€M? æ` X
 ooM? S?QM; çB M +?O iQÆB +Q`B t€M H¢MX
 h?"i i®i [m€X
 h`B m S?QM; +,M; i?ŠM;- F?¬M; F?ÄB i?^ HÄM;- i` M K†i HQÈi [m K°i iB KWM;
 @ æ•v H` G B E?€+? H M? +O h?€M? æ` - ç†+ #B i F?| +| - i +kM; p'i p^a H„K ÈB
 ooM? S?QM; çB M +?O H"i i v- tm'i ?B M K°i i'K H M? #`BX

G M? #`B FB - i?m-M i`„M; M?Q M;¼+ - YM; H M iWM; iB FBK i`¢+? - # M i` M pB
 @ G B E?€+? H M?\
 h`B m S?QM; ¢¢B F?€B HoM? M;° +¬M; /KM; H M? #`B M`vX
 @ G B E?€+? H M? M`v- +| i? +?Q T?ûT i?`M? pB M F?¬M; T?ªB h?€M? æ` - Î i`Q
 i?ÌB HQm H¢B K°i F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M- i`QM; ¢| +ÁM +?9i ?¢M +? X X X
 ooM? S?QM; ¢B M +?O ;BªB i?Q+? K°i T?2MX
 G B E?€+? H M?X
 h`B m S?QM; iB T M?“M H M? #`B M`v- KS+ ¢° +?`i HB m ¢†+ i?M- +MM; hY h?€M
 @ G M? M`v ?¢M +? i?ÌB ;B M- +?d +| i? +?Q M;QÆB Î \*?•M ok h?€M? æ` i¢K i?
 ooM? S?QM; ¢B M +?O /†M /ÁX
 @ JQÌB M;`v\ >ÆB M;„MX X X
 h`B m S?QM; +`i F?€+? H M?- i?-K M?OX
 @ h?ÌB ;B M +| ?ÆB M;„MX L?QM; i?“M? p` #¢B- i`QM; i?ÌB ;B M KQÌB M;`v- pÈB i
 b) +| M;mv ?B K M?`i ¢`M?X
 ooM? S?QM; ¢B M +?O F?¬M; T?O M?“MX
 *| i? H`v ¢QÊ+ K°i i`K G B E?€+? H M? KQÌB M;`v- ?„M ¢ m i®M ``i M?B m i`„+ i`Î
 a m ¢|X
 ooM? S?QM; ¢B M +?O #`M ;B Q T?QÆM; T?€T +K i? X
 @ æ-m iB M- Km®M iW +?¶ +O i bY /KM; E?| oU+ ¢¢B i`"M- i`U+ iB T i`mv M i®
 pšM F?¬M; i? ¢QÊ+X
 @ "ÎB pb- M;QÆB +?d H` H B F?€+? - F?¬M; T?ªB i?“M? pB M h?€M? æ` X *?Q /M
 [m - h`mv M h®M; h`"M F?€+- +kM; +| +QÌM; ;Bª+O h?€M? æ` i`'M;B[+YªBX
 ooM? S?QM; ¢B M +?O iW #Ä H®B M;?o M`v i`QÊ+X
 @ "QÈ+ ¢-m iB M- i?¬M; [m E?| oU+ ¢¢B i`"M- ¢2K M;QÆB ¢Q ¢ M >Q >ªB GBM
 M?`iX
 @ "QÈ+ i?S ? B- M;QÆB +ÁM +¬M T?ªB i?2Q ¢°B M;k h¬M; T?€B p`Q Î h?€M? æ`
 @ G B E?€+? H M? +O M;QÆB- H` iW +€B h¬M; T?€B p`Q Î h?€M? æ` FB X
 E?¬M; # Q H•m- ooM? S?QM; ¢B M +?O i`QÈ+ iB M ¢2K ¢¢B F?€B bmv iQM?- M|B
 a m ¢| +?QM? H` K°i p`B +?B iB iX
 @ hmv ``M; ?ÆB +?9i T?B M T?S+ +?9i- M?QM; +| i? bY /KM; E?| oU+ ¢¢B i`"M
 H•M +`M \*?•M ok h?€M? æ` - ¢½ iB i FB K K`v M,K i?ÌB ;B M`²BX
 h`B m S?QM; ?B m `ä i`i +ª +?B iB i- HB M•K i?-K ;`i ¢-mX

eReX *?QÆM; eR3, Zm-M æªQ oU+ *?•M ok

J¼B +?B iB i- b m F?B M?È `ä- h`B m S?QM; K M; i?2Q i`K óG B E?€+? H M?ô FB
 ¢B M +?OX
 h`QÈ+ F?B bY /KM; E?| oU+ ¢¢B i`"M- h`B m S?QM; +ÁM p`B +?mv M- +¬M /`M t
 >„M p` ooM? S?QM; ¢B M +?O- QÈ+ ¢`M? b m # M;`v- bY /KM; óE?| oU+ ¢¢B i`"M

h`î p +?¶ îX

h`B m S?QM; H"TiS+ i`B m i"TGw o•ML? B- G•m G M *?d h?Ov- i?QÆM; M;?`?"
@ " M;`v b m- i b) /šM +€+ M; QÆB- bY /KM; E?| oU+ ç¢B i`"M- ç M Zm-M æªQ p

h`B m S?QM; KdK +Q`B M|BX

G`B pW M|B ` - Gw o•ML? B +MM; G•m G M *?d h?Ov- ç m H° p pmB KWM;X
E?¬ G•m çQ`M; +?O i`QM; o¢M Zm, *?•m- +kM; +| +?9i?QM; T?'MX

GBM? oU+ h?€M? æ` - ç•v +?QM? H" K°i KªM? i`mM; i•K ç¢B ?ªB pU+- [mªM ?¢i
i`QM; i`mv M i?mv i- +?QM? H" MÆB ç†i +?•M +O h¬M; T?€B h K hBM?X

æQÆM; M?B MX

æ2K K¼B M; Q`B iÈB T?K + "M h?€M? æ` - ç•v H" #QÈ+ ç-m iB MX

a m ç| M[X

h`B m S?QM; Km®M K°i KbM?- iB M p"Q \*?•M ok h?€M? æ` i`QÈ+X

G B E?€+? H M?- +?d +| K°i i'K5

"ÎB p"v- i`QM; ç€K M; Q`B- +?d +| K°i KbM? h`B m S?QM; H" +| i? çB p"Q h?€M? a
L;?2 ç M ç|X

"¼M M; Q`B Gw o•ML? B +MM; G•m G M *?d h?Ov- Qi M?B m +| +?9i i?'i p¼M;X

GBM? oU+ h?€M? æ` - F?¬M; T?ªB M; Q`B #bM? i?Q`M; +| i? çB p"QX

h`B m S?QM; KdK +Q`B,

@ *€+ M; QÆB v M i•K- *?•M ok h?€M? æ` - F?¬M; T?ªB KK+ çQ+? +m®B +MM; +O
î i`QM; h?€M? æ` K°i i?`B ;B M M; „M- M?'i ç`M? b) M;?o +€+? K M; +€+ M; QÆB p
L°B i•K Gw o•ML? B- F?¬M; F?ÄB bmv M;?oX

JK+ iB m +O h`B m S?QM;- i`U+ +?d *?•M ok h?€M? æ` - i?"K +?Q i?mv i T?K+ c
M?B M +| +?9i #®B +ªM?X

æ²M; i?`B- KK+ çQ+? +m®B +MM; +O h`B m S?QM;- +kM; /šM iÈB iÁ KÁ +O Gw
h?OvX

" M;`v b m X

h`B m S?QM; +MM; K°i ç€K i?mv M pB M- ?Q" M i'i +?dM? ç®M- i" T ?ÊT i`QM; ç¢B
æB M t tQ H•m ç`BX

hÁ ç¢B çB M M"v- T?ÁM; ;B[M;?B K M;†i- +?d H" +Q`M; ;Bª i¼ i`'M +'T ç° h¬M *

h`B m S?QM; KÆ ?² +ªK ;B€+- K°i Hm²M; F?Q iS+ LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª M; Q¢B i`V

@ æ†+ #B i +| K°i p` LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª- i`'M i?O E?| oU+ ç¢B i`"M- +ÁM +| M
M?Q p"vX X X

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB +?" + HQÐBX

>ÆM M[- iÁ ç¢B çB M M"v #ªM i?•M ~M +?S i`"M T?€T +Q`M; ç¢B- HU+ b€i i`"M
i`m b€i +Q`M; ;Bª æ M L;mv M *ªM?X

E?¬M; +?d M?Q p"vX

:¬M E?| oU+ ç¢B i`"M M"v- +?QM? H" T?O ç ooM? S?QM; çB M +?OX

æ°B ?bM? M?Q i? - +?Q /M H" >Q h?¬M +ªM? Km®M t•K M?"T- +kM; T?ªB bmv M;?

E?¬M; # Q H•m

h`"M T?€T ç" B +´ tQ h? M? æ²M; æB m GQM; - H¼i p"Q i-K K„i K¼B M; Q`BX

>Q p,M F i +´m i`"M T?€T i` M i`"M T?€T ç" B FB - +?Q /M H` h?¬M GBM? L?½M - F?| iBM? iQ`M; ?B m `äX

"ÎB pb F i +´m i`"M T?€T FB - ~M +?S M; mv M Hw F?¬M; ;B M b•m t - Îi`bM? ç°M ;¬M; +MK tB M; tQ+? +O F?¬M; ;B M # +?B mX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; imv +Q`M; ç¢B- M?QM; /M b Q F?¬M; T?ªB ç

@ æ2K +€+ M; QÆB i`mv M i®M; ç M Zm¬M æªQ pU+ *?•M ok- ç¢B F?€B +¬M i€K F T?~KX

ooM? S?QM; çB M +?O #° /¢M; +| T?¬M t|i t - H'v ` i€K F?®B L; mv M hBM? h?¢+

L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K FB - ;B®M; M?Q i?Ov iBM? +?•m #€m- HQM; H M h?B M æ` - #`M; #¢+ iBM? i?m¬MX

L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~KX

J¼B M; Q`B +| K†i- ç m ç°M; /mM; X

@ L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K- +, M #ªM H` L; mv M hBM? h?¢+? çŠM; +´T + Q M

@ L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K i`QM; i`mv M i?mv i- M; ?2 M|B- K°i F?®B +| i? hBM? h?¢+? i?QÊM; T?~K- +| iB M F?| Km X

Gw o•M L? B p" G•m G M *?d h?Ov +MM; +€+ i?mv M pB M- KÎ`°M; i-K K„iX

J¼B M; Q`B Î ç•v- ç m +?Q iWM; i?'v L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~KX

S?ªB #B i`^M; X

J°i F?®B L; mv M hBM? h?¢+? i?QÊM; T?~K- iQÆM; çQÆM; pÈB i`, K p¢M L; mv M

L; mv M hBM? h?¢+?- iW i?S T?~K- ?¢ T?~K- i`mM; T?~K- i?QÊM; T?~K- ç m H`id

h? M?QM; - ç M L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K- i?b H¢B F?¬M; ;B®M; X

R L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K 4 i` M Ryy p¢M L; mv M hBM? h?¢+? i?QÊM; T?~K

"ÎB pb L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K- i` M i? ;B M- +, M #ªM H` i²M i¢B imv i iQ+

@ > i +€+? `²B- +?d +| HU+ HQÊM; L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K- +| i? F?ÎB ç L; ?2 M|B Î h?€M? æ` - ç¢B i`"M E?Q GBM? oU+ FB - HU+ HQÊM; i`mM; i•K- +`M; + QX

ooM? S?QM; çB M +?O +ªK F?€B M|BX

>„M pW M|B- ç2K i€K F?®B L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T?~K- F?ªK p"Q #®M h? M T?€T ç"BX

h?¬M hBM?\

æ€K M; Q`B h`B m S?QM; - i•K HBM? +?´M ç°M; X

h? ;B M M`v- F?¬M; M; Ì H¢B +ÁM +| i²M i¢B pQÊi[m L; mv M hBM? h?¢+? +U+ T

s2K ` - ooM? S?QM; çB M +?O pÈB iQ +€+? LY #QÊ+ oQÆM; ;Bª M`v- H¢B tm'i t ?„M i-K M?bM FB M i?S+- +kM; pQÊi[m T?~K iK+X

@ > ? - h?¬M hBM? #„i M; m²M iW i?`B ç¢B h?¬M GBM? h?€B \*´- i? ;BÈB i`QÊ+ K çQÊ+X "ÎB p"v- #´i F€K°i F?®B h?¬M hBM? M`Q- Îi`QM; i? ;B M M`v- ç m ç¢B #B +?Q /M H` oQÆM; ;Bª- æ¢B æ >Q h?¬M +ªM? - +kM; F?¬M; +€+? M`Q ?´T i?m i?¬M

ooM? S?QM; çB M +?O +Q`B M|BX

_ 'i M? M?X

L; m²M M, M; HQÊM; +O E?| oU+ çϕB i`"M- /U i`[?Q`M i'ix

•K5

h` M i`"M ç`B +´ tQ - ?Q [m M; pKi b€M; i`„M; iBM? +?|B H| - p¬ b@ i`"M T?€T M;
i`"M M; "T iQ`M #° i`"M T?€T ç`BX

Jm@M KÎ çϕB i`"M M`v- i?"K +?Q +¬M h`"M S?€T æϕB aQ iBM? i?¬M; M; mv M Hw
+?dM?X

@ æQÊ+ `²BX

o` E?¬M; :B M h`"M S?€T çϕB bQ FB - i?ªM M?B M M|BX

h`QÊ+ F?B çB- h`B m S?QM; /U ç`M? ç2K L; mv M hBM? h?ϕ+? +U+ T?~K iB m ?
h?ϕ+? i?QÊM; T?~K- ç´B +?Q ooM? S?QM; çB M +?OX

G¬M i`QÊ+ Î b•M i?B ç´m- ?„M ç†i KbM? i?„M; - Ryy pϕM L; mv M hBM? h?ϕ+? i?Q
KQÆB H¬MX

ooM? S?QM; çB M +?O H„+ ç¬m KdK +QÌB- pÈB p@M HB M; i`B T?9 +O ?„M- +kM;
h?ϕ+? M`vX

@ sm'i T?€ix

h`B m S?QM; i?"i b•m M?bM ooM? S?QM; çB M +?O- /šM ç¬m K¼B M; QÌB- çB H M
>„M ?B m- KbM? t2K M?Q i?B m MÊ ooM? S?QM; çB M +?O K°i T?¬M M?•M ibM? `
¬-K `¬K

E?¬M; ;B M +?´M ç°M; /[/°B- # Q i`MK h? M? æ²M; æB m GQM; +´ i`"M T?€T ç`B X
ooM? S?QM; çB M +?O çQ K„i M?bM ç€K M; QÌB h`B m S?QM; - # M i`QM; ?`Q [m
K'ix

@ ob iB m iY FB - çª i?¬M; M?B m F?•m M?Q p"v- HϕB ç ?„M çB p`Q h?€M? æ` - H
o` E?¬M; :B M h`"M S?€T çϕB bQ FB - KÎ KB M; M|BX

@ oÈB iB K HU+ iQ +?´i +O ?„M- M m M?Q t€+ i?U+ HϕB +| [m M ? b•m t pÈB æC
ç m +| ;B€ i``X

ooM? S?QM; çB M +?O M|B i?šM; X

@ æQ M J°+ h? M? \ *?šM; H) H` p` ϕϕB M, M; +O >mv M *?•M h?€M? h¬M; \

E?¬M; :B M h`"M S?€T çϕB bQ- i•K i?¬M +?´M ç°M; - F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆE
*MM; H9+ ç|X

J°i MÆB F?€+ i`QM; >Q E?¬M; >ªB t t¬BX

•K5

h` M i`"M T?€T ç`B +´ tQ F?´M; H²- ?B M ` ?ÆM KQÌB çϕQ i?•MªM?X

*?QM? H` çQ`M M; QÌB h`B m S?QM; X

E?B pW KÈB ?B M i?•M- G•m G M *?d h?Ov +MM; i?mv M pB M- ç m +| K°i ?²B F
`OM i` M K†i ç'ix

aY /KM; E?| oU+ çϕB i`"M- +?mv M ç´B F?QªM; +€+? F?¬M; ;B M- HQϕB €T HU+ H
HÈMX

L; v +ª Gw o•M L? B- +kM; +| +?9i F?| +?`mX

@ æ M MÆB `²BX

h`B m S?QM; +QB M?Q M? M?äK- i? +?'i bBM? K M? +O ? „M- +Æ #ªM ç¢i iÈB +U
HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- +`M; H` +?¢v i?ŠM; ç M +?OM; i°+ ?mv i K¢+? h?€B *´ o

a m F?B çSM; p[M;X

J¼B M; QÌB F?¬M; F?ÄB /Á tûi- M; „K M?bM #®M T?Q X

h?Q€M; +?®+X

J¼B M; QÌB Î ç•v- F?¬M; F?ÄB ?Qi b•m K°i ?ÆBX

J¼B M; QÌB Î i`QM; K°i iÁ i?`M? M?Ä- # M i`QM; M; šm M?B M +ÁM i`mv M ç M p`

@ J°i +€B- ? B +€B- # +€BX X X i€K +€B5

h`B m S?QM; ç¢B F?€B ç K- T?€i ?B M E?| oU+ ç¢B i`"M i`QM; M`v- QÈ+ +?WM;

>ÆM M[X

L; QÌB i`"M i?O i`QM; iÁ i?`M? M?Ä M`v- Qi M?'i H` h¬M *?O æ¢B æ M L; mv M *ª
oQÆM; :Bª- M?B m ç M #ªv i€K M; QÌBX

h?"K +?QX

h`B m S?QM; +ÁM KÆ ?² +ªK ;B€+ i²M i¢B +O oQÆM; :Bª >Q h?¬M +ªM?X

@ LÆB M`v H` *?•M ok >Q >ªB GBM? æB M- tm'i` iQM p"i +O +€+ M; QÆBX

J°i LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- çSM; i`QÈ+ i`"M T?€T ç`B- €M? K„i [mûi [m - h?B M æ`
ç¬M; +SM; X

J¼B M; QÌB +| K°i +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M; X

æ€K M; QÌB G•m G M *?d h?Ov- HBM? ?²M w +?Q T?ªM; T?'i #` ;B K +-K- #'i Hm" M
/®B M`Q- ç m F?¬M; +| M´BX

@ G B E?€+? H M?- GBM? æB M EBK G M?- ooM? S?QM; iQM ?B mX X X

h`B m S?QM; T?'i i v- HB M H'v` p`B i'K H M? #`B iQM p"iX

LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB - ?ÆB bYM; b®iX

@ > ? - ?| ` H` #^M; ?[m +O ooM? S?QM; çB M +?OX

*€+? ç| F?¬M; t - K°i H½Q ç-m `•m #¢+- bÈK ç½ HQm w- i?•M ?bM? M?Q€M; +€B-

@ \ Gw H½Q ç-m- ç•v +?QM? H` F?€+? [mw +O EBK aÆM h¬M; +€+ M; QÆBX

LY #QÈ+ oQÆM; :Bª i`"M i?O FB - M; ¢+ M?B M KdK +QÌBX

> „M +kM; b) F?¬M; H`K F?|- ç ç€K M; QÌB h`B m S?QM; çB [m X

@ L; QÆB +?QM? H` h`B m S?QM; - iB m H½Q M?•M +?Î Î ç•v ç½ H•mX

G½Q ç-m `•m #¢+- /Á tûi h`B m S?QM; - /€M; iQÆB +QÌB +?•M i?`M?X

@ L; `B +?QM? H` Gw i`QÎM; H½Q\

h`B m S?QM; +kM; +?ŠM; bmv M; ?o M?B m- H¢B tm'i T?€i i`QÈ+ - ooM? S?QM; çB

*?d +| çª i?¬M; +€+ F?•m- KÈB +| i? ç h`B m S?QM; - çB p`Q *?•M ok h?€M? æ` >

@ æ9M; H` H½Q T?m- M; QÆB ;¼B K°i iB M; Gw H½Q H` çQÈ+X

G½Q ;Bª `•m #¢+ `i ?Á F?Q- /šM ç€K M; QÌB h`B m S?QM; - çB i?ŠM; ` M; Q`B iÁ

h` M çQÌM; çBX

"¼M M;QÌB Gw o•M L? B- G•m G M *?d h?Ov- i`QM; HÁM; i•K i?—M #`i ç`M?X
_ F?ÄB iÁ i?"M?- # M M;Q`B +?QM? H` >Q >ªB GBM? æB M +O Zm—M æªQ pU+
>Q >ªB GBM? æB M M`v- [mv K¬ bQ Zm—M æªQ pU+ ooM? S?QM;- Zm—M æªQ pU+ h
+?d ;'T KQÌB H—M5
oûQ pûQ5
h`QM; iB M; tû ;B¡ FB - h¬M ;Bª æ M L;mv M \*ªM?- +?QM? H` +'T h¬M *?O- ç m i?c
h?"K +?Q M;šm M?B MX
h`B m S?QM; +ÁM +¡ i? +ªK ;B€+ +ªM? bS+ F?Q iS+ iQ HÈM +O >Q h?—M +ªM?X
@ h`ÌB ÆB- ç•v `®i+m°+ H` ç` T?QÆM; M?Q i? M`Q\`
"¼M M;QÌB Gw o•M L? B- G•m G M *?d h?Ov- FBM? bÊX
@ æ m H` GBM? oU+ h?€M? æ` - i¢B b Q H¢B +? M? H +? HÈM M?Q p"v\
h`B m S?QM; p K†i F?B T bÊX
L?bM i?'v i?—M b„+ +O #¼M M;QÌB h`B m S?QM;- Gw H½Q `•m i`„M; +QÌB K°i iB
@ LÆB M`v +?QM? H` Zm—M æªQ pU+ *?•M ok- # Q M?B m i? HU+ +QÌM; h¬M;- ç
i` M? iQ +€+? M?"T i`9 GBM? oU+ h?€M? æ` X
Zm—M æªQ pU+ *?•M ok5
"¼M M;QÌB h`B m S?QM;- KÆ ?² w i?S+- Zm—M æªQ pU+ M`v- F?¬M; ;B®M; Zm—M
@ Zm—M æªQ pU+ *?•M ok H` KªM? ç¢B ?ªB pU+ M`v- H` Zm—M æªQ pU+ K¢M? M?'i
+QÌM; i¬M;- M?B m ç M K°i ? B i`,K- i`QM; ç¡ F?¬M; i?B m K°i Qi çdM? T?QM; L?
Gw H½Q `•m i`„M; +ªK F?€B M¡BX
L?` hBM? +QÌM; i¬M;- M?B m ç M K°i ? B i`,K\
æQ`M M;QÌB h`B m S?QM;- F?¬M; F?ÄB i`ÊM K„i ?€ K²KX
@ " M i`QM; GBM? oU+ h?€M? æ` FB - M;Q¢B i`W h¬M; T?€B h K hBM?- +ÁM +¡
T?€B L?` hBM? M?"T i`9X >`M; M,K- M?[M; h¬M; T?€B M?"T i`9 M`v- +¢M? i` M? H
b Q- +?d +¡ Î h?€M? æ` - h¬M; T?€B L?` hBM? KÈB +¡ i? i?,M; iB M i?"M? h¬M; T
Gw H½Q `•m i`„M;- çÆM ;BªM F?€B [m€i iB M? ?bM? K°i T?2MX
"¼M M;QÌB h`B m S?QM; M;?2 p"v- F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?X
ob H` GBM? oU+ h?€M? æ` - Î MÆB M`v- #ÎB p"v óZm—M æªQ pU+ *?•M okô +?QM?
;BÈB ç¢B ?ªB pU+- i? HU+ h¬M; T?€B +¢M? i` M?X
J` ? i i?ªv M?[M; çB m M`vX
æ m #„i M;m²M iW pB + +¢M? i` M? M?"T i`9 óGBM? oU+ h?€M? æ` ôX
J°i H€i b m
Gw H½Q `•m i`„M;- ç2K #¼M M;QÌB h`B m S?QM;- /šM ç M >Q >ªB GBM? æB M- K
@ LÆB M`v +?QM? H` çB K iB T ç½B +O EBK aÆM h¬M; +?9M; i i¢B >Q >ªB GB
i - +?QM? H` K°i i`QM; # KQÆB # i¬M; M?"T i`9 GBM? oU+ h?€M? æ` X
Gw H½Q `•m i`„M;- +¡ K°i +?9i iU ?`Q M¡BX
h¬M; T?€B M?"T i`9 h?€M? æ` \
"¼M M;QÌB Gw o•M L? B- F?¬M; F?ÄB M;?B K M;?` FQM? M X

h¬M; T?€B +| i? M?"T i`9 h?€M? æ` - imv i ç®B H" ?¢M; M´B #"i i`QM; b® +Q`ÌM; i-
J æB M- >„+ L? B *mM;- Q i M?'i T?ªB K¢M? ?ÆM ;'T K'v H-MX

h? M?QM;X

Í çB K EBK aÆM h¬M; M?"T i`9- F?Q iS+ K¢M? M?'i h`B m S?QM; +ªK M?"M çQÊ+
oQÆM; :Bª- Gw H½Q `•m i`„M;- +?QM? H" K°i i`QM; b® ç|

@ EBK aÆM h¬M; +?9M; i - / M? b€+? M?"T i`9 h?€M? æ` H" jyyy- T?-M HÈM iBM
h?€M? æ` ;B Q i` M? i´M i?'i- +?9M; i ;-M ç•v- b) #'bmM; i? K p"Q p" B +Q`ÌM; ;E

eRdX *?QÆM; eRN, æ°i S?€ h`,K L?`T >¬ >'T

Gw H½Q `•m i`„M; çÆM ;BªM i|K i„i- h`B m S?QM; ç¢B F?€B ç½ ?B m iB M? ?m®M;
hBM? M? MÁM; +®i +O EBK aÆM h¬M;- T?-M HÈM ç|M; i`QM; \*?•M ok h?€M? æ`
h? HU+ tmM; [m M?- b® HQÊM; iQ HÈM- +MM; `i M?B m L?` hBM? +Q`ÌM; i¬M;-
pU+ *?•M okX

@ h`B m S?QM;- [m ? B i?€M; M[ - h¬M; T?€B i b) p"M +?mv M K°i p" B +Q`ÌM; ;
*?•M ok h?€M? æ` X L;QÆB +| öG B E?€+? G M?ö- ç M H9+ ç| i?2Q +?9M; i +MM

Gw H½Q `•m i`„M; /†M /Á M|BX

@ G`K T?B M iB M #®BX

h`B m S?QM; HB M iK+ ;"i ç-m- Gw o•M L? B +MM; G•m G M *?d h?Ov # M +¢M?-
*MM; M;`vX

Gw H½Q `•m i`„M;- ç2K #¼M M;Q`ìB h`B m S?QM;- /`M t T i¢B çB K M?"T i`9 +O E
æ½B M;° +O ç€K M;Q`ìB h`B m S?QM;- +kM; F?¬M; i - çQÊ+ #® i`Q i`QM; ç¢B #B
S?ªB #B i`^M;- MÆB ç•v H" Zm-M æªQ pU+ \*?•M ok ç¬M; çªQ L?` hBM? +Q`ÌM; i¬M
æB M- i'+ ç'i i'+ p" M;X

*?Q /M H" EBK aÆM h¬M;- Î MÆB M"v b„T t T çB K iB T ç½B- T?¢K pB +kM; +| ?¢

@ Gw i`QÎM; H½Q- iB m iY FB `®i +m°+ H B H`+? ` b Q- H¢B H½M; T?Q K°i i`K ö
i¬M;\ "bM? i?Q`ÌM; M;Q¢B pB M H" ?"m F€ æ¢B æ M L;mv M \*ªM? i`Î H M- +MM; ;
#´M i¬M; K`ìB ç M- KÈB +| iQ +€+? M?Q i? X

J°i M K iY æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +| +?9i F?¬M; + K HÁM; M|BX

Í EBK aÆM h¬M;X

h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *ªM? #bM? i?Q`ÌM;- +?ŠM; [m H" i`QÎM; H½Q # M M;Q"
h`QÎM; H½Q i?U+ [mv M +?QM? i?S+- T?-M HÈM H" M?Q Gw H½Q `•m i`„M; LY #
@ hQ +?'i F M"v- Î i`QM; h?€M? æ` - +QB M?Q F?¬M; i²B- +?9M; i ç¢B F?€B +| i

J°i i`QÎM; H½Q F?€+ M|BX

Gw H½Q `•m i`„M; H„+ ç-m,

@ *?d H" K°i i`K G B E?€+? G M? KQ`ìB M;"v K" i?¬B- ?m®M; ?²F M"v i?"i ç9M; H"
T?€i ?mv i?Qª ç€M;- iQÆM; H B ç®B pÈB EBK aÆM h¬M;- +| i€+ /KM; F?¬M; HQ`ìB
æ®B pÈB #®B +ªM? H B H`+? h`B m S?QM;- Gw H½Q `•m i`„M;- F?¬M; Km®M M|B
>„M ?€ +| i? F?¬M; M?bM` iB K HU+ iQ +?'i +O h`B m S?QM; \

L?QM; Î GBM? oU+ h?€M? æ` - K°i p`B i?B M i`B M;¢Q i? +?QM? i?S+ imv i çd
 h¬M; T?€B h K hBM?X
 "B i pB M- i`QM; T?ÁM;X
 h`B m S?QM; K°i KbM? Î K°i T?ÁM;- F?Q M? +?•M ioM? imX
 Zm K'v M;`vX
 >„M ç m ç M; +OM; +®- ;B i,M; óç M ?¢+?ô i`QM; +Æ i? X
 oÈB i? +?'i bBM? K M? p` +aM? ;BÈB HBM? ?²M +O ?„M ?B M i¢B- im Hmv M çQ
 *?d +¬M ç2K óGQÊM;ô +O ç M ?¢+? M•M; + Q H M iB T- h`B m S?QM; im Hmv M
 *aM?- +Æ #aM F?¬M; +! #bM? +aM?X
 GQÊM; HÈM i`•M i`B HBM? ç M i?m°+ iQM? S?QM; G¬B- M? M? +?!M; iB m ? Q i`
 *kM; K v- p®M HB M; ?„M +kM; ?MM; ?"m- F?B Î i`QM; ooM? S?QM; >Q >aB GBM?
 HÈMX
 L?Ì p`Q M;Q¢B HU+- óç M ?¢+?ô +O h`B m S?QM;- ç M; iWM; #QÈ+ iQ+? Hkv ;B
 æQÆM; M?B MX
 >„M +?Q iWM; iW #Ä i?,K /Á J°M; *aM? h?€B *´X
 *S +€+? p`B M;`v- ?„M ç m b) p`Q J°M; *aM? h?€B *´ K°i H¬M- ç2K F?Q iS+ J°M; *
 T?¬M HÈM /MM; +?Q i•K ?²M ç²M; HU+X
 >B M i¢BX
 h`B m S?QM; Î i`QM; J°M; *aM? h?€B *´- +! i? FB M i`b +?QM KQÆB M?`T ?¬ ?'T
 >„M K¶B K°i H¬M iB M p`Q- ç m +! i? ?'T i?m `i M?B m F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B
 ;'T KQÌB H¬MX
 *?Q M MX
 h•K ?²M ç²M; HU+ +O h`B m S?QM;- HÈM K¢M? M;QM; i?U+- +! i? M!B H`iB M i`
 #"+X
 J°i i?€M; i?ÌB ;B M i`¬B [m X
 GU+ HQÊM; HBM? ?²M h`B m S?QM;- ç¢i iÈB +! b€M? pÈB +'T ç° ?"m F€ æ¢B æ
 i? K M;QM; i?U+X
 h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€BX
 *€B FB ç²M; HU+ ?² MQÈ+- çQÌM; FQM? F?m +? i`QÆM; ç M ?ÆM b€m KQÆB i`Q
 @ æÈB ç M F?B ?² MQÈ+ ç²M; HU+- ç°i T?€ K°i i`,K i`QÊM;- b) ç!M M?"M /` #B M
 M[X
 h`B m S?QM; +! K°i iB i€+ ç°M; i`QM; i,K i®BX
 æ M H9+ M`vX
 E?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *´ ç®B pÈB i•K ?²M M;QM; Hmv M HÈM K¢M?- ?B m [ma
 h`B m S?QM; T?ÄM; +?WM;- +`M; iB M ;¬M >Q h?¬M +aM?- i€+ /KM; F?Q iS+ J°M;
 +`M; M?Ä- ç M KS+ F?¬M; ç€M; F X
 J°i M;`v M¼
 h`B m S?QM; H¬M M[ iB M p`Q J°M; *aM? h?€B *´X

.U i?2Q i? T?€+? bBM? K M?- +'T ç° HBM? ?²M ç²M; HQϕi HÈM KϕM?- i?ÌB ;B M

GBM? ?²M +O h`B m S?QM;- +kM; i`mv M ç M K°i ?²B M;mv +Æ ?`M wX
óhY oQM; *?B GB Kô +O hY o b® ? B KQÆB i€K M`v +MM; HQ¢B pÈB óhY oQM; >
+?QM- ç®B pÈB HBM? ?²M +| mv ?B T i`U+ iB TX
@ h`ªK5
hY oQM; *?B GB K ?B M` i`QM; M?€v K„i- HB M F?| +?†i H¢B HBM? ?²M h`B m S
S?®+
•M? b€M; •K m iY F?Q HQÊM Hì H¢M? H)Q i` M HB K ç Q- i¢B i`QM; ?Q F?¬M; t i [
h?•M ?bM? i•K HBM? +O h`B m S?QM;- #¶M; M?B M T?€i H¢M?- M?'i H` HBM? ?²
S?®+ T?®+5
*,M #ªM F?¬M; +| +Æ ?°B i`®M i`€M?- +€B hY oQM; *?B GB K FB - ç½ +?ûK i`9M;
hbM? +ªM? M;?bM +•M i`2Q bÊB i|+ M; v i`QÈ+ K„iX
oKi
" M M;Q`B i?•M h`B m S?QM; [m M? [m`M K°i i-M; H'T H€M? t M? i?ŠK ;ÊM b|M;
i?•MX
æ°i M?B M M?bM H¢B- h`B m S?QM; iU ?² ç†i KbM? Î i`QM; #B M ?² K M? K¬M; b
FQ+? M;Q¢B ;BÈB- ç m M?Q ç€ +?bK ç€v #B MX
*?Q /M H` +€B óhY oQM; GB K æ Qô FB - b m F?B +?ûK i`9M; h`B m S?QM;- ?`Q [r
MY X
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
J`M MQÈ+ ;ÊM b|M; t M? i?•K # Q M;Q`B i?•M h`B m S?QM;- ;'T ;€T +? Q çªQ ªK
`€+?X
*¬M; FQ+? ç M iW hY o b® ? B KQÆB i€K- i?"i bU [m€ K¢M? K)X
h?Ov ? ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM;- HU+ T?ÁM; M;U +| i? çÆM ;BªM ?| ;BªB +
*?O- M?QM; F?¬M; +€+? M`Q M; ,M +ªM hY oQM; *?B GB KX
@ >W5 ôhY oQM; *?B GB Kô ~M +?S mv M,M; Î # M i`QM;- +| #ªv T?¬M H` +¬M; F
E?|2 KB M; +O hY o b® ? B KQÆB i€K- p) M M K°i çQ`M; +QM; i`Q T?9M;X
L|B +€+? F?€+X
h?Ov ? ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM;- +?d +| i? ?| ;BªB ?ÆM T?•M MY +¬M; FQ
T?¬M H` +¬M; FQ+? >²M æ¢Q- i?b p¬ T?€T T?ÁM; M;UX
sMv5
J°i ç¢Q ?QªM? HB K ç Q ?Q p¬ m €K- T?€i ` F?Q iS+ iY pQM; +U+ ?¢M- i`ªK tm
h`B m S?QM;X
P M? # 5
h•K ?²M h`B m S?QM; `mM; K¢M?- # M i`QM; F?¬M; ;B M K„i i` B- ?² MQÈ+ i`QM
F?QªM; M,K KQÆB b€m KQÆB i`QÊM;- b|M; HÈM K½M? HB i- #` HB K ç Q ?QªM
K°i F?2 `ªM? +?ªv MQÈ+X
@ XXXX X X
h`B m S?QM; i?•M ?bM? +SM; çÌ- F m` M K°i iB M;X
h`QÈ+ K„i #'i Hm”M +¬M; FQ+? # K†i HBM? ?²M ;b- +?d +| óhY oQM; *?B GB Kô K
ç®B pÈB +Æ M,M; bBM? K¢M;- HB M bBM? ` bU ,M KÁM +U+ ç¢B #|T +? i /-M /-M

@ .MM; hY oQM; *?B GU+ M;QM; F i +¬M; FQ+? >²M æ¢Q- i`U+ iB T +?ûK ;B i HB
 h` M K†i h`B m S?QM; ?B M ` p`BiB ;B½v /K X
 h` M M;QìB +O ?„M- HQm H¢B K°i ¢¢Q HB K ¢ Q ?bM? /€M; M?Q p i K€m- F?Q iS
 *?Q /M H` h?Ov ? ?mv i K¢+?- +kM; +?d +| i? +?“K +?¢T +?[ i` i´M i?QÆM; +O
 @ hB m #®BX X X *| i? +? i /QÈB öhY oQM; *?B GB Kô- +?QM? H` pBM? ?¢M? +O
 hY o b® ? B KQÆB i€K- #`v ` #° /€M; iQÆB +QìB i?„M; HÊBX
 Gm”M i?U+ HU+- ?„M bQ pÈB hY o b® # KQÆB # - K¢M? ?ÆM F?¬M; QiX
 J` K°i +€B óhY oQM; \*?B GB Kô M`v +O ?„M +QB M?Q H` LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª- +
 #` +?ûK ;B iX
 >²M æ¢Q +’K i?m”i +QìM; ¢¢B M?Q i? - K¢M? M?Q hY o b® ? B KQÆB i€K- K¶BM;
 #®M- M,K H-M K` i?¬BX
 @ >W5
 Zm€i H¢M? K°i iB M;- +?’M i`B i HBM? ?²M F?B M +?Q MK +QìB i` M K†i hY o i`Î
 ",M; >²M *?B J•m5
 J„i i`€B +O h`B m S?QM;- H° ` €M? b€M; ",M; G K •K m FBM? ?²M- K°i Hm²M; ",M
 # Q T?O iQ`M i?•M hY o X
 @ *?Q X X X +?Q +| +? i\
 hY o b® ? B KQÆB i€K- i•K i?¬M T?€i H¢M?- w i?S+ +S M?Q #` ¢¬M; H¢M?- i?•M
 +?¢TX
 h`QM; i-K K„iX
 J°i ¢¬m i| + H K +O h? M? MB M H¢M? HMM; ¢•v FB M [mv i FB - t M? i?ŠK M?Q
 ?² #,M; H¢M? ;B€- ¢”T p”Q K„i i`€B iBK #,M; ;B€X
 @ J°i i MhB m æ M L;mv M *ªM?- H`K b Q +| i? K v K„M +ÁM b®M; b|i /QÈB öhY o
 h? t€+ p` iBM? i?¬M hY o b® ? B KQÆB i€K i`Î M M ¢¬M; +SM; - ¢°M; i€+ T?ªM SM
 `”M; +?“K ¢B `i M?B mX
 @ > ? X X X +¬M; FQ+? >²M æ¢Q\
 h`B m S?QM; M? +? KB M; +QìB Kd K B- iW b m F?B ?„M /mM; M?“T h?¬M GBM?
 i?B iÎ# K†i HBM? ?²M- +?Q /M H` /QÈB iB M? ?m®M; +? M? H +? HÈM ?ÆM ¢B +
 oKiXXX
 E?¬M; ;B M K„i i`€B- i`mM; i•K ?² MQÈ+ æ²M; HU+- pÁM; MQÈ+ tQ€v i?¬M #Q p¬ ?
 #° ?² MQÈ+ æ²M; HU+X
 *€B hY oQM; GB K æ Q ?Q p¬ FB - ¢½ i`B i ¢ #` ?’T i?m +?bK M;?dKX
 GBM? ?²M +O h`B m S?QM;- H¬M; i| + ?¬m M?Q Qi #` i´M i?QÆM;X
 @ hmv i ¢®B F?¬M; +| F?ª M,M;5 *?Q /M H` LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª- +kM; F?¬M; +
 K„M i?Q€i F?ÄB i´M i?QÆM;X X X
 hY o b® ? B KQÆB i€K #° K†i +SM; M;„i- p FBM? M;?B H M i`”MX
 hY oQM; *?B GB K- ~M +?S #ªv i?”M? +¬M; FQ+? >²M æ¢Q- # i?”M? +¬M; FQ+? p
 L?QM; K”X

h`B m S?QM; i?Q€i F?ÄB #<sup>a</sup>v i?"M? +¬M; FQ+? ><sup>2</sup>M æ¢Q M`v- K†i F?€+ # i?"M?
+| p`B iB hY oQM; \*?B GU+ i`M i?W - H`i¢Q i?"M? K°i Qi i`M i?QÆM; +?Q h`B m
L?QM; bBM? K¢M; i? T?€+? +O h`B m S?QM; - ç½ ç¢i iÈB æ¢B æ M L; mv M *^aM
h?€B *´- pšM +?Q i?U+ +?´i #`i`M i?QÆM; X

@ >Q E?¬M; æ²M; h`^aK5

h`QM; K„i i`€B h`B m S?QM; - ?B M H M K°i Hm²M; æ²M; HU+ K M? K¬M; +?´M ç°M
+m²M +m°M- H|2 H M `²B #B M K`iX

E?¬M; i®i5

hY o b® ? B KQÆB i€K ;B`i KbM? i`QM; HÁM; - M?È iÈB M; mv M M?•M hY o b® #

hY o b® # KQÆB # - +| çQÊ+ hY oQM; ©M? h?•M- +?d +¬M HBM? ?²M F?¬M; /B i
+?[i`` K°i H¬M M[X

o iBM iS+ HB M [m M ç M KK+ iB m iY pQM; h`B m S?QM; - hY o b® # KQÆB # ¢
F?€+X

æ®B pÈB >Q E?¬M; æ²M; h`^aK- hY o b® ? B KQÆB i€K +kM; +| M; ?2 i?´vX

>„M pW Km®M i`®M i`€M?- H¢B T?€i ?B M iQ /mv ç°M; i€+- bQ pÈB #bM? i?QìM;

>B M M v- i•K ?²M h`B m S?QM; M;QM; Hmv M p¬ +MM; HÈM K¢M?- æ²M; HU+ ?
ó",M; >²M *?B J•mô `ä ``M; H`K ;B<sup>a</sup>K tm®M; ç°M; i€+ +MM; i®+ ç° T?<sup>a</sup>M SM; +O h`

S?®+ T?®+5

J°i T?QM; M?"M ?Q p¬ /`B # i?QÈ+- M´B H M F?Q iS+ hY .B i FBM? M;QìB- iW i`C
i€K tÄ tmv M [m X

@ >QiX X X

hY o b® ? B KQÆB i€K- FB i HU+ i`®M i`€M?- +kM; +?d +| i? i`€M? +?Q >Q E?-
i`9M; +?¶ ?B K i`€B iBKX

*?Q /M M?Q i? X

>Q E?¬M; æ²M; h`<sup>a</sup>K FB iW i`QM; +Æ i? i`^aK +„i- HU+ HQÊM; hY .B i- T?€ ?Ov b
T?O M; k i¢M; - +kM; H M ç M ;¬M i`€B iBKX

>m®M; ?²- hY .B i S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; ?B M M v- bS+ K¢M? i" T ?ÊT iÈB
æ²M; h`<sup>a</sup>K ~M +?S HU+ HQÊM; €Q M; ?o ?Ov /B i- bQ ` +`M; K¢M? i? K p`B H¬M

@ *ÁM i?B m K°i QiX

h`B m S?QM; pW KÈB +?m~M #` T?€i ç°M; >Q E?¬M; æ²M; h`^aK H¬M i?S ? BX

"•v ;Bì- æ²M; HU+ i•K ?²M +O ?„M- M;QM; Hmv M HÈM K¢M?- F?BM? i?QìM; +´T
çO ç ;„M; bS+ i?B i`B M i` M KQìB H¬M >Q E?¬M; æ²M; h`^aKX

oKi pKi pKiXXX

hY o b® ? B KQÆB i€K- ?| i?"M? ?`M; i`,K ?`M; M;`M iY pQM; ^aM? T?•M i?•MX

L?[M; +€B iY pQM; ^aM? T?•M i?•M FB - +| K°i #° T?"M +MM; pÈB +?•M i?•M +?²M;
i`U+ iB T +¬M; FQ+? h`B m S?QM; X

@ S?QM; G¬B "€+? ©M?5

h`B m S?QM; +QìB H¢M? K°i iB M; - K„i i`€B M?bM `ä T?•M i?•M €Q M; ?o +O h
M;QìB i€+? ` K°i i`"M S?QM; G¬B iY b„+ H|M; HÈM?X

oKi pKiXXX

h`QM; +?®+ H€i- i?•M ?bM? h`B m S?QM;- ?mv M ?| i?`M? ? B ç¢Q iY çB M S?Q
 > B ç¢Q iY çB M S?QM; ©M?- H¢B H-M M[T?•M ?Q€X
 > B ç¢Q X X X "®M ç¢Q X X X h€K ç¢Q X X X JQÌB b€m ç¢Q X
 h`QM; +?®+ H€i- K'v +?K+ ç¢Q iY çB M S?QM; ©M?- Î# M i`QM; K°i KªM? T?QM;
 i`,K i`QÊM; tmM; [m M? F?m pU+ M`vX
 L?[M; +€B iY çB M S?QM; ©M? FB - i?B i; Bª F?| T?•M- i'i +ª i`MªM? T?•M i?•M-
 FQ+?X
 @ hB m iY FB X X X G`K b Q +| i? #B i? o¢M ©M? GQ¢M Zmv i @ +O i 5
 hY o b® ? B KQÆB i€K- F?B T bÊ M; ? M M;`QX
 h`B m S?QM; ?mv M ?| ` T?QM; çB MªM? T?•M i?•M- +?Q /M b® HQÊM;- F?¬M;
 M?QM; p`M /KM; €Q M; ?o - H¢B p¬ +MM; iQÆM; iUX
 *`M; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B +?QM? H`X
 L?[M; T?QM; çB MªM? T?•M i?•M M`v- F i?ÊT M? m ?bM? i?`M? K°i i`M i? pB /
 çB M ;ÊM b|M; i`MM; FQ+?- i¢Q i?`M? Hm²M; ;B| €T HU+ p¬ ?bM?- ?bM? i?`M? €T
 @ *€B T?•M i?•M #Q [mv i hY o M`v- €Q M; ?o +O M| +MM; HQ¢B pÈB ö•K ©M? T
 T?QM; i`QÊ+ FB X J` S?QM; G¬B i`QM; i`mv M i?W +O i - +kM; +| ?mv M çB M i
 X X
 *?•M i?•M h`B m S?QM;- +kM; /mM; M?"T i`QM; K'v +?K+ ç¢Q T?QM; çB MªM? i?
 .U i` M +Æ bÎ M?Q i? X
 h`B m S?QM; KÈB +| i? M? M?"M; T?K+ +? i? K F?ªQ ? o¢M ©M? GQ¢M Zmv i @
 i€KX
 .mM; M?"T H¢B ? B +€BX
 óS?QM; G¬B "€+? ©M?ô +O h`B m S?QM; +MM; pÈB S?QM; G¬B \*?B .U+ i¢Q ` T?
 ?mv i®+ ç° M?Q iB +?ÊT i?¬M i®+ +O S?QM; G¬B i`mv M i?W X
 >Æ M M[X
 L?[M; T?QM; çB MªM? T?•M i?•M M`v- i`QM; H9+ KÆ ?² +ÁM i? K F?ªQ ç¢B i`M €
 ?¶ i`Ê HšM M? mX
 h`QM; H9+ M?'i i?ÌBX
 L?[M; T?QM; çB MªM? T?•M i?•M M`v- +MM; pÈB T?¬M ç¬M; iY pQM;ªM? T?•M i
 i€K- ;B Q i?Q +MM; K°i +?¶X
 S?®+5 *?B +?B5
 L?[M; i`MªM? T?•M i?•M M`v- p +?¢K p`Q M? m- H"TiS+ i M pÐX
 h`B m S?QM; #` im pB ?¢M +? - b® HQÊM; óS?QM; G¬B "€+? ©M?ô- F?¬M; #^M; h
 `i M? M?`ÆB p`Q ?¢ T?QM; X
 @ hB m #®B- i b) H"TiS+ ibK ` +?•M i?•M +O M; QÆBX
 hY o b® ? B KQÆB i€K- b„+ Kti•K H - i?•MªM? i`¼M; çB T Î# M i`QM; T?¬M ç¬M
 *?d i?'vX
 S?QM; çB MªM? T?•M i?•M +O h`B m S?QM;- b® HQÊM; +`M; M;`v +`M; QiX
 @ ",M; >²M *?B J•m5

J°i i? M? •K H¢M? M?Q #,M; tmv M i?ŠM; p"Q i•K ?²M- H M i"MM;QM; F i i` M M
i€KX

@ " ` T?€i ?B M `²B ?ª\

hY o b® ? B KQÆB i€K i? t€+ p" iBM? i?–M +SM; ¸l- ¸°M; i€+ T?ªM SM;- `ä`"M;
>„M i?"K +?Q /U HB m ¸QÊ+- >Q E?¬M; æ²M; h`ªK pÁM; iB T i?2Q- +?„+ +?„M ;B€
*?d H"- ?„M F?¬M; +€+? M"Q +?'T M?"M ¸QÊ+- h`B m S?QM; +| i? M"Q M? M? M?
+O ?„MX

? o¢M ©M? GQ¢M Zmv i @ +O ?„M- i¢Q ` iY pQM; ªM? T?•M i?•M- b® HQÊM; `i ¸
M? m- ;B Q i?Q i`MM; ¸B T- +?Q /M H" LY #QÊ+ oQÆM; ;Bª- +kM; F?| M?bM i?'
>Q E?¬M; æ²M; h`ªK5

J°i iB æ²M; HU+ p^M MQÊ+ K`i Kl- î i`mM; i•K- ?B M ` K°i +€B +| ?bM? /¢M; pÁM
b® ? B KQÆB i€KX

h`€M?5

hY o b® ? B KQÆB i€K- ¸°M; i€+ T?ªM SM; imv +?"K- H¢B +| i? F`T i?lB ?Q¢i ¸
#` i?QÆM; +?¶ ?B KX

h?•M H" hY o - ?„M +kM; +| ªM? i?•M F?¬M; ? #` /B i- +?d +–M +?¶ ?B K H" i`€B i
?Ov- F?¬M; bÊ +¬M; FQ+? M"Q +ª-

S?®+ T?®+

S?QM; M?"M ?Q p¬- ¸9M; ? M K" iÈB- tmv M [m i?•M ?bM? hY o b® ? B KQÆB i€
@ >Qi

hY o b® ? B KQÆB i€K- i?•M ?bM? +?'M ¸°M; +SM; M;„+- ?QªM; bÊ F m K°i iB M
¸¬B K„iX

*?d i?'vX

J°i T?QM; M?"M ?Q p¬ K M; F?Q iS+ hY .B i- +?†M M; M; i`ªK +„i i¢B T?–M 2Q +C
"i ¸²M; +?QM? H"X

S?QM; M?"M ?Q p¬ H9+ M"v ¸•v- /`B F?QªM; MY M;QlB- óFQ+? i?QÊ+ô bQ pÈB i
@ > ? - i,M; +QlM; >Q E?¬M; æ²M; h`ªKX

h`B m S?QM; M? M?"M; +QlB +QlBX

S?®+ T?®+5

S?–M 2Q +O hY o - iW i`QM; ` M;Q`B- #` >Q E?¬M; æ²M; h`ªK ¸QÊ+ Kî HÈM FB -
¸B T- ?ÆM M[H¢B +ÁM Kî` X

@ L;QÆBX X X

hY o b® ? B KQÆB i€K- i`QM; HÁM; ?QªM; bÊ- F?¬M; F?ÄB M?bM tm®M; /QÈB T
" `+?5

h?•M i? +O ?„M- K°i T?•M i?"M? ? B- #` T?B M #ªM >Q E?¬M; æ²M; h`ªK i,M; +
? B ¸Q¢MX

ekRX *?QÆM; ekj, L?B T GmB

ó>Q E?¬M; æ²M; h`ªKô ç€M; bÊ M?'i î +?¶ M| +| iQM? +?'i ç°i M;°i- i?¬M; [m >Q ç2K ?bM? i?€B +¬M; FQ+?- i`U+ iB T +?mv M /ÌB ç M ç` çB K +?d ç`M?X

*?Q /M- ç` çB K +?d ç`M? +| bBM? K¢M; p"i i? i²M i¢B- +kM; b) i`U+ iB T i`MM;

GQ¢B T?QÆM; i?S+ +¬M; FQ+? M"v- F?| +| i? i`®M i`€M?- +Æ #ªM #Ä [m T?ÁM;

@ hB m #®BXXX

hY o b® ? B KQÆB i€K T?¬M 2Q T?Q /QÈB #` +?ûK çSi- FBM? bÊ +¬M; i,M;X

hY o +| çQÊ+ hY oQM; ©M? h?•M- +?Q /M MY M;QÌB /QÈB #` +?ûK- i`QM; i?ÌB ;E HQ M;¢B- +?d H" +?B M HU+ b) +„i ;BªK K°i QiX

@ hY .B i æ²M; >Ä

h`B m S?QM; bÈK +| +?m~M #`- ?mv i K¢+? æ²M; HU+ iQ" M #° i`B M F? B- T?€i ç S?®+ Q M?

hY .B K æ²M; >Ä KÎ` K°i MY - K½M? HB i ;"Q i?ûi- ;B®M; M?Q K°i ?Ä +¬m +U KQÌB i`QÊM;- T?€i` F?Q iS+ ?Ov /B i FBM? M;QÌBX

a m F?B H M iÈB +'T æ M L;mv M *ªM?- # M i`QM; ç M ?¢+?- b) i? B M;?ûM` æ M >Ä +O h`B m S?QM;- ç®B SM; i?m°+ iQM? *?•M L;mv M- iS+ H" óhY .B i æ M S?QM; G¬B- +MM; HQ¢B pÈB HU+ HQÊM; €Q M;?o ?Ov /B iX

@ E?¬M; i®i

h?•M ?bM? hY o HB M iK+ /B +?mv M- +?"i p"i i`®M i`€M?X

h®+ ç° +¬M; FQ+? +O >mv i K¢+? ç²M; iY +U+ M? M?- `i F?| i`®M i`€M?X

Gm" M HU+ T?€ ?Q¢B- mv HU+ +O hY .B i æ²M; >Ä - bQ pÈB >Q E?¬M; æ²M; h`ªK

h? M?QM;- hY .B i æ²M; >Ä /B +?mv M i?2Q [m„ iQ+?- i®+ ç° FûK t +'T ç° +O M"v- +?Q M M pšM +ÁM +| i? i`®M i`€M?X

@ >W

h`B m S?QM; M? +? KB M; /šM i?2Q K°i iB i`"Q T?9M;X

S?®+ Q M?

hY .B i æ²M; >Ä i¢B i`QM; ?Q F?¬M; ;"Q i?ûi- +ªB #B M [m„ iQ+?- ç€M? i`9M; MY hY o b® ? B KQÆB i€K X

æMM; çMM; -K -K

h?Q€M; +?®+- hY o b® ? B KQÆB i€K #` +?ûK`KM; K°i MY iS +?B- #` hY .B i æ² #W #½B- T?€i` iB M; M' p M;X

@ h?•M i? +O i XXX

hY o b® ? B KQÆB i€K i? HQÆM; ;-K`9 K°i iB M;- i`Æ K„i M?bM MY M;QÌB /Q Q M? i¢+ i?B m ç®i- ?| i?"M? K°i KªM? i? MX

hY oQM; ©M? h?•M- +?Q /M +| iQM? +?'i F?¬M; i? /B i +Æ i? - M?QM; +kM; F?¬ /B i i? - +?B Hb iS +?B- K'i çB HU+ HQÊM; +mM; SM; p"i ?O ?°- i`QÊ+ Kti hY . +?9i bS+ T?ªM F?€M; M"QX

@ >B M i¢B /MM; MY +¶ i?•M i? +ÁM H¢B +O M;QÆB- +| i? ç'm i? K # Q H•m ç•

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +QÌB H¢M?X

"ÎB pb i?•M T?€T i®+ ç° +O hY o [m€ M? M?- ?„M ``i F?| M?„K i`9M; i`€B iBK-
 HQÊM; >Q E?¬M; æ²M; h`ªK- +?ûK iËB #° T?"M iS +?B +O ?„MX
 oW `²B hY .B i æ²M; >Ä - i` M i?U+ i +kM; +?d M?^K p``Q +?ûK `KM; iS +?B +O h
 L m M?Q M?^K p``Q i?•M i? ?B M i¢B +O hY o - +kM; F?| +| i? ?bM? i?"M? i'M i?
 @ hB m #®B- i T?ªB ç2K M; QÆB M; ?B M tQÆM; i?"M? i`QXXX
 hY o b® ? B KQÆB i€K +?Q iWM; #` bd M?K+ ç M M?Q`M; M`v- i`QM; i v H¢B H-M
 óhY oQM; *?B GB Kô- MY F?9+ i` M hY oQM; ©M? h?•M- H Q i?ŠM; iËB h`B m S?
 G9+ M`v ç•vX
 >„M ç½ +ªB #B M b€+? HQÊ+ - óhY oQM; *?B GB Kô /MM; +¬M; FQ+? p"i +?'i H`K +
 +?B MX
 @ hY oQM; GB K ok
 hY o b® ? B KQÆB i€K i`QM; K„i H° ` K°i iB çB M +m²M; - óhY oQM; *?B GB Kô i
 KªM? HB KªM? iY pQM; H¢M? H)Q- ?"M [m M; iY F?Q i`M b€i #W #½B- FQM F?¬M
 S?®+ T?®+ T?®+
 S?QM; çB M i`MªM? T?•M i€M F?„T #®M T?Q +O h`B m S?QM; - /QÈB K°i KªM? H
 +?|M; #` M; ?B M M€iX
 @ E?¬M; tQM;
 :†T T?ªB hY o imv i K M? T?ªM +¬M; - h`B m S?QM; H¢B H-M M[+ªK ;B€+ çQÊ+
 L|B +?Q +MM; X
 :B[?„M p` hY o - i?U+ HU+ p` +'T ç° pšM +| bU +? M? H +? ``i HÈMX
 G9+ i`QÈ+ - +€B óhY oQM; *?B GB Kô FB ~M +?S #ªv T?¬M +¬M; FQ+? >²M æ¢Q-
 .M p"v- # i?"M? iY pQM; +¬M; FQ+? p"i +?'i FB - +kM; H`K +?Q h`B m S?QM; #`
 T?K+ ?ÆM T?•M MY X
 *ÁM H-M M`vX
 hY o HB m K¢M; T?ªM +¬M; - óhY oQM; *?B GB Kô ~M +?S # i?"M? +¬M; FQ+? >²
 h`B m S?QM; - K†i F?€+ #ªv i?"M? +¬M; FQ+? p"i +?'i- H` ç T?€ ?Ov i?•M ?bM? h
 *| i? M|BX
 G-M M`v +¬M; FQ+? mv ?B T- bQ pÈB H-M i`QÈ+ HÈM ?ÆM ;'T ç¬BX
 @ ",M; >²M *?B J•m
 J„i i`€B +O h`B m S?QM; - H¢B H-M M[T?€i ç°M; ",M; >²M *?B GU+- ?¢M +? ç°M
 S?QM; G¬B *?B .U+
 a m HQM; h`B m S?QM; M; QM; F i H M K°i ç¬B hY a„+ S?QM; G¬B +?B /U+ /`B ç
 i?•M- ç®B pÈB S?QM; G¬B *?B GU+ p" M /KM; +ªK SM; - ç H M ``i + QX
 oKiXXX
 S?QM; G¬B *?B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; - M? M? +?|M; +?'M ç°M; - i®+ ç° i,M;
 h®+ ç° +O ?„M H9+ M`v- ç½ pQÊi [m ç¢B #° T?"M h¬M *?OX
 @ GQm H¢B5
 hY o i`QM; i?|B ;B M M; „M- +kM; çm´B F?¬M; F`T h`B m S?QM; X
 J°i M; Q|B- ?„M H¢B +ÁM #` +?ûK K'i ? B +?•M- +?B M HU+ +MM; i®+ ç°- ç m #` +

J°i H9+ ? B i?S- ",M; >²M *?B J•m +O h`B m S?QM;- iB T iK+ i"Ti`mM; p`Q ?„MX
 L; v i`QM; F?QªM? F?„+ ç|X
 h` M F?QªM; F?¬M; +O EBK G•M GQM; h?mv M- hY o b® KQìB +?QM i?¬M; [m
 M;„M +?†M # p`LY #QÈ+ oQÆM; :BªX
 GBM? ?²M # p`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- T?€i` w +?Q >Q h?¬M iQ HÈM- HU+ HQÊM
 /†K tmM; [m M?- ?| i?“M? +?•M F?¬M;- h¬M *?O #bM? i?QìM;- +kM; F?| K`iÈB ;-
 @ h®B ç +ÁM +| i? FB M i`b ?ÆM KQìB M?`T ?¬ ?'T- hY p b® ? B KQÆB i€K +ÁM
 iB m Q\
 hY o b® KQìB +?QM €T HU+ F?¬M; M?ÄX
 .M b Q- ?„M H` /MM; HU+ HQÊM; +O K°i M;QìB- ç®B F?€M; pÈB # ç¢B LY #QÈ+
 " ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :Bª M`v- ç m H` ç M iW +QìM; æ¢B i¬M; T?€B +O GBM? c
 J†i F?€+- # M T?Q hY o b® ? B KQÆB H,K- +kM; F?¬M; / /`M; ;bX
 J°i KbM? ?„M- ç®B F?€M; M?B m æ¢B æ M L;mv M *ªM? ?"m F€- h¬M *?O çdM? T?
 F?´ +?B MX
 > B ;½ hY o /MM; F?| 2 K„i [mûi M?bM- [mûi p T?Q K°i # M F?€+X
 GB + M?bM tm®M; T?Q /QÈB K°i +€B- ? B M;QìB H"TiS+ bÊ ?½B F m H M K°i iB
 E?m pU+ +?B M ç'm +O h`B m S?QM; +MM; pÈB hY o b® ? B KQÆB i€K- ?QªM?
 hY o b® ? B KQÆB i€K- i? i?ªK +U+ F€- ? B +?•M #` ?Ov- +?d +ÁM H¢B +| K°i M
 +¬M;X
 @ hbM? #€Q +| +?¶ b B b|i- KK+ iB m iY pQM; iW F?B M`Q i?,M; H M ç M hB m æM
 HU+ H¢B +QìM; ç¢B M?Q p"vXXX
 > B ;½ hY o - i`QM; HÁM; i`-K tm®M;X
 h?2Q iB M iS+ i`mv M ç M iW hY o b® # KQÆB # - impB +O KK+ iB m iY pQM; +?
 *ªM?- M m F?¬M; #ÎB pb çO HQ¢B +® F}- +?Q /M H` K°i p` hY o - +kM; +| i? M? M
 @ hY oQM; GB K ok5
 hY oQM; *?B GB K i`QM; i v hY o b® ? B KQÆB i€K- ?mv MªQ K9 i?“M? K°i +ÆM
 FQM? ?ÆM KQìB i`QÊM;- çm´B ;B i h`B m S?QM;X
 oKiXXX
 S?QM; G¬B *?B .U+ b m HQM; h`B m S?QM;- M? M? +?|M; +?'M ç°M;- F?¬M; i? -
 Í M;Q`B çSM; t2K- F?¬M; F?| M?bM` - h`B m S?QM; ç M; +MM; hY o çm´B #„i HŠ
 hY o +?d +ÁM K°i MY i?•M ?bM?- i`M i"i`'i M†M;- i®+ ç° #` ?¢M +? - i?2Q i?ìB ;
 F?¬M; M;WM; ;BªK tm®M;
 @ *?d +¬M FB M i`b i?ìB ;B M m®M; +¢M MY +?mM; i`- +?B M HU+ +MM; i®+ ç°
 K°i MY X
 h`B m S?QM; #B i`ä- FûQ /`B +`M; H•m- T?¬M i?„M; +`M; HÈMX
 æB K M`v- hY o b® ? B KQÆB i€K- b Q H¢B F?¬M; #B i\ >„M H¢B +`M; `ä``M; ?
 FB - K°i M;QìB €T +? " ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- 2`^M; b) F?¬M; +?®M; çĐ çQI
 @ *? i çB5
 hY o b® ? B KQÆB i€K ?ûi HÈM K°i iB M;- hY oQM; *?B GB K ?mv MªQ K9 - `ìB
 +ÆM H®+ i?•K m- T?B i®+ ç€M? p T?Q h`B m S?QM;X

>¬ Q M?

G'v hY oQM; *?B GB K H"K i`mM; i•K- +ÆM H®+ i?•K m K M; bU iY pQM; F?OM; #
p"Q ç-mX

@ E?¬M; i®i

h`B m S?QM; #` hY oQM; *?B GB K i" T i`mM; - +kM; ; B®M; M?Q H-M i`QÊ+- +, M
i`€M?X

>ÆM M[- +€B óhY oQM; *?B GB K ô FB i®+ ç° +¬M; FQ+? T?€ F?¬M; - i?"i bU [m€
@ > ? ? XXX

hY o b® ? B KQÆB i€K- /[iÊM +Q`B iQX

L; QÊ+ H¢B H" K°i # M hY o b® KQ`B +?QM- hY o b® ? B KQÆB H, K- ç²M; HQ¢i #
@ S?ªB HQm M; mv M p M i?O +'T

G-M M"v çm' B ; B i iY pQM; - bQ pÈB i`QÊ+ FB +| bU #'i ç²M; X

hY oQM; æ¢B æ +| /†M /Á- i®i M?'i T?ªB #„i; B[- HQm H¢B iQ`M i?•vX

L m F?¬M; çQÊ+- +kM; T?ªB HQm M; mv M p M i?O +'TX

.M b Q- hY oQM; æ¢B æ Km®M çQ¢i óæ +Ym i?-M K•môX

G"TiS+ h`B m S?QM; H•K p"Q # M i`QM; pÁM; +¬M; FQ+? +O óhY oQM; GB K okô
i`Q #KBX

@ *?Q /M H" h?Ov ? ?mv i K¢+?- +kM; F?| +| i? T?ÁM; M; UX h`W T?B i?B i`B M-
@ *?ŠM; [m XXX

h`B m S?QM; w MB K i`QM; ç-m tQ v M? M?X

*m®B +MM; X

>„M F?¬M; +| bY /KM; h?Ov GBM? >| h?-MX h?"K +?Q F?¬M; +| i" M HU+ bY /KM
i? X

J„i i`€B +O h`B m S?QM; - M?bM +?^K +?^K p"Q hY oQM; *?B GB K i`QM; i`"M ; B|
S?®+ H¢T

*ÆM H®+ i?•K m iY pQM; F?OM; #® FB - ç°i M?B M T?•M HB i i€M HQ¢M- iU M?O
@ *€B ; b

hY o b® ? B KQÆB i€K- €M? K„i M; QM; iKX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| ç°M; i€+ ; b- +ÆM H®+ i?•K m iY pQM; FBM? F?OM; I
M?B M bKT ç' i€M HQ¢MX

J°i iB æ²M; HU+ +?'M ç°M; K`i KÌ- # Q T?O +ª K°i F?m pU+X

@ *?ŠM; H) H"XXX E?¬M; i®i

hY o ? B KQÆB i€K ç°i M?B M M; ?o ç M +€B ; b ç|- i`QM; HÁM; +?'M ç°M; X

>„M M?È iÈB- hY o b® # KQÆB # iWM; +mM; +'T K°i Qi iBM iS+- KK+ iB m iY pQ
ó>Q E?¬M; *?mv M o"iô- +| i? ç2K p"i i? ?Q†+ +¬M; FQ+?- #¶M; /QM; +?mv M /Ì
h`€M? K m5

hY o b® ? B KQÆB i€K b„+ K†i i€B M?Êi- M? M? +?|M; H„+ i?•M +?¢v i`®MX

>„M T?B i?QÌM; iBM? iQÌM;- mv HU+ +O hY oQM; *?B GB K- +| K'v i?M? i, H - K
:B^aX

L?QM; K`X

h`QM; F?B +?ì ç ÊB +?mv M /`+?- +¬M; FQ+? +kM; F?¬M; +| ;B€M; H•KX

>Y\

hY o b® ? B KQÆB i€K FBM? ?Q†+- ?„M `ä `M; +^aK SM; ç QÊ+ HU+ HQÊM; F?¬M
HQÊM; M`Q ç|- ç2K óhY oQM; *?B GB Kô i?m H'v çBX

L m F?¬M;- +€B +ÆM H®+ i?•K m iY pQM; FB +kM; b) F?¬M; i€M HQ¢MX

@ L;m tm~M M;QÆB +?Q `^M;- i b) ç2K +¬M; FQ+?- +?mv M /ÌB ç M +€B i?•M i`M

h`B m S?QM; p K†i t2K i?QÌM;- +QÌB M?¢Q M|BX

GÌB +ÁM +?Q /SiX

@

h` M F?¬M; i`mM; +O EBK G•M GQM; h?mv M- i`mv M ç M K°i iB M; ;`Q i?ûi i? H
S?®+ T?®+

J°i i? M? hY oQM; GB K æ Qô iY F?Q i`M b€i #W #½B ó- tmv M [m +Æ i? +O hY

@ hY p b® ? B KQÆB i€K- +€B i M M;m tm~M M;QÆB

hY p b® KQÌB +?QM- ç M; €T+? # p`LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- i?•M i? +QÆM; +SM
iB M;X

>| `X

h`B m S?QM; H` ç2K óhY oQM; *?B GB Kô- +?mv M /ÌB ç M i` M M;QÌB F K¢M? M

L m M?Q H` /QÈB iB M? ?m®M; #bM? i?QÌM;- /MM; ;B€+ [m M i?U+ HU+ +QÌM; ç¢
+?B m M`v- +?Q ?ŠM +| i? ç€M? i`9M; çQÊ+X

h? M?QM;X

>„M ç M; /²M HU+ +?®M; H¢B " ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- +?Q /M +| i? +^aK SM;-
T?ÁM; #`X

@ *Æ ?°B i®i 5

" ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- F?) KdK +QÌB- K†i H° p w KWM;- # Hm²M; >Q h?¬M
?²M- ç2K óhY oQM; >²M h?Oô ç€M? pÐX

»+

hY p b® KQÌB +?QM #` T?ªM T? - T?mM ` K°i #9M; K€m- i•K ?²M #` i?QÆM; i`MX

@ :B i5

" ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- HBM? ?²M i`î p +Æ i? - H`K b Q +ÁM +| i? ?¢i?O H
?MM; p o p¬ #B M- p•v ;B i hY p b® KQÌB +?QMX

@ h¢B b Q +| i? M?Q p"v \

hY p b® ? B KQÆB i€K- M?Q #` ?½K i`QM; ?¬K #,M;- b„+ K†i M?Q i`Q i`M- iB M i

h`B m S?QM; i`M ç-v- i?"i +kM; F?¬M; +| i?W /`T ç M; i?„M; K` çm´B ;B iX

h` M i?U+ i - i•K ?²M æ²M; HU+ +O ?„M- iB m ? Q [m€ HÈMX

*€B óhY oQM; *?B GB Kô FB +?B m /`B i? iQ+?- bQ pÈB ?Q F?¬M; ç²M; M?"M +C
çQÊ+ >Q E?¬M; *?mv M o"i- T?ªB iB m ? Q ``i HÈMX

:BÌ T?9i M"vX

h`B m S?QM; i®B ç +?d +| i? T?€i` K°i +€B >Q E?¬M; æ²M; h`ªK M[i?¬B- F?|
b® ? B KQÆB i€K ç M; +| çQÈ+ hY oQM; ©M? h?•MX

>„M /Si F?Q€i HQm H¢B K°i Qi æ²M; HU+- /MM; ç SM; T?| /` #B M F?€+ tªv` X

@_9i HmB

" M i` M EBK G•M GQM; h?mv M- i? t€+ p` iBM? i?¬M +O hY o b® KQÌB +?QM ç
#QÈ+ oQÆM; :Bª €T +? - ç°i M?B M ?¢ ç¢i K M? H M?X

" p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª FB - /M b Q +kM; tm'i i?•M iW h?€M? æ` +QÌM; i¬M; -
b€i i?O +QÌM; ç¢B- ç²M; HQ¢i i?B i`B M- +| F?ª M,M; ;•v M; mv ?B K +?Q i€M? K¢

@_9i HmB5

hY o b® ? B KQÆB i€K M?Q i`9i #Ä; €M? M†M; - i?•M i? i`M i"i ?mv M ?| i?`M? ?
pQM; ªM? T?•M i?•M- v K ?° ? B p` hY o F?€+- T?€ F?¬M; #Ä +?¢vX

@ æm´B i?2Q +?Q i 5 :•v i´M ?¢B iÈB #´M i¬M; ç iY- +?QM? H` i?O ?¢ +O óhY o
ç`M? b) F?¬M; #Ä [m

Gw H½Q `•m #¢+- H°` p K†i F?„+ M; ?B i- T?šM M° ;`Q i?ûiX

ekkX *?QÆM; ek9, oQÆM; :Bª *?B lv

h`B m S?QM; i`î p H¢B ôEBK G•M GQM; h?mv Mô- F?Q M? +?•M K` M;²B- çQ K
oQÆM; :Bª +O EBK aÆM h¬M; - ç½ +?¢v çB i`mv FQ+? hY o X

G¬M i?S ? B +MM; hY o ;B Q T?QM; - imv F?¬M; ?šM H` +?B M i?„M; - M?QM; F?€
M?´i i`QÈ+ ç| - ç½ i?QM; /QM; ?ÆM F?¬M; QiX

h`QÈ+ ç| H¬M i?S M?´i ç¢B +?B M pÈB hY o - K¼B i?O çQ¢M +O h`B m S?QM; ç m
` i v- ?mv i K¢+? æ²M; HU+- +MM; pÈB M; mv M F?Q- ;¬M M?Q i?B m ?KiX

J` H¬M M"vX

L;Q¢B i`W æ²M; HU+ iB m ? Q ?ÆM T?•M MY - h`B m S?QM; *?•M L;mv M ?mv i K
MY X

oKiXXX

L;Q`B i?•M h`B m S?QM; - M´B H M i¬M; MQÈ+ ;ÊM b|M; t M? i?šK |M; €M?- i`
M;QÌB /Q #` ôhY oQM; \*?B GB Kô +?ûK i`9M; HQm H¢BX

*¬M; FQ+? +O hY o ç| - ~M +?S HU+ HQÊM; hY oQM; •Q L;?o - ç®B pÈB bBM?
M; M; #^M; pÈB HU+ HQÊM; ?Ov /B iX

L m h`B m S?QM; F?¬M; +| i? +?´i bBM? K¢M; M?Q p"v- ç¢i iÈB æ¢B æ M L;mv M
?´T i?m K°i HQÊM; HÈM F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´- F?Q HU+ M;QM; Hmv M HÈM
+¬M; FQ+? +O hY oQM; *?B GB KX

L m ç´B H¢B H` K°i p`B æ¢B æ M L;mv M *ªM?- T?ªB +? i H` çB m F?¬M; i? M; ?B
h?2Q i?ÌB ;B M /`+? +?mv MX

h?QÆM; i? +O h`B m S?QM; - /¬M /¬M i`` ? i- F?¬B T?K+ #ªv i€K T?¬MX

G9+ +?[i?QÆM; - €M? K„i +€+ +QÌM; ;Bª i?B M i`B +O EBK aÆM h¬M; - M?bM p
F?ÄB H°` FQM? bÊ b•m b„+X

*kM; +| `´i Qi M;QÌB- i` M K†i ?B M` p +,K ;?ûiX

@ E M"v +?QM? H` KK+ iB m i`mv b€i +O hY pQM; - K M; ç M M;mv +Æ i B ?¼ +?

J'v p` h¬M :B<sup>a</sup> æ M L ;mv M \*<sup>a</sup>M? - •K i? -K + „M ` ,M ;X
 h`QM ; i`QÌM ; FB T MϕM pW `²B- EBK aÆM h¬M ; iY i?QÆM ; ?ÆM KQÌB M ;QÌB- i`
 :B^a æ M L ;mv M *^aM?X
 h?ÌB ;B M MY MûM ?QÆM ; b mX
 oKi pKi pKiXXX
 E?Q iS+ +O # çϕB LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a- T?€ F?¬M ; K¨ ç M- i`Î p HϕB EBK G•M
 J¼B M ;QÌB ç m i`T i`mM ; M?bM p`Q- # p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a+O EBK aÆM h¬M
 +?`m M´BX
 >B M M?B MX
 " çϕB LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a çm´B ;B i- F?¬M ; +| +?B K çQÈ+ #`i F€ iB M M ;?B ;b>
 h`QM ; ç| K°i p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a- #` # ;½v K°i +€M? i v- b„+ K†i i®B i ,K T?B
 @ h`B m S?QM ;X
 Gw H½Q `•m #ϕ+- b„+ K†i +kM ; F?¬M ; / t2K- M?bM h`B m S?QM ; i?“i b•mX
 h`B m S?QM ; F?¬M ; /€K` p H½M? çϕK- çSM ; /"v çB i?2Q # p` LY #QÈ+ oQÆM ;
 EBK G•M GQM ; h?mv M- # M i`QM ; K°i ;B M çB M pk ?Q H FBK +?9+X
 @ h`B m S?QM ;- ç•v H¨ +| +?mv M ;b- +?ŠM ; H) M ;QÆB i?“i bU H¨ KK+ iB m i`mv
 Gw H½Q KÎ KB M ; M|BX
 J†i F?€+- ? B p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a- €M? K„i +kM ; M?'T M?€v i?-M [m M ; - M?
 S?QM ;X
 L?'i H¨ p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B<sup>a</sup> #` ;½v i v FB - i`QM ; K„i pŠM +ÁM ?B M p HϕM?
 ç`+? wX
 h`QM ; H9+ M?'i i?ÌBX
 E?Q iS+ iBM? i?-M +O # çϕB LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a- F?B M +?Q w i?S+ i•K ?²M
 K°i ?²B €T HU+- i?•M i? ç m +| +?9i +SM ; M ;„+X
 *kM ; K vX
 h`B m S?QM ; +kM ; F?¬M ; T?<sup>a</sup>B H¨ +?Q ;†T T?<sup>a</sup>B i`¨M ; /B M SM ; ç®B M?B m M ;Q
 F?¬M ; FB m M ;ϕQ F?¬M ; iU iB i`^a HÌBX
 @ o½M #®B t€+ i?U+ H¨ KK+ iB m i`mv b€i +O hY oQM ; - +?d H¨ F?¬M ; M ;?o iÈB
 h?€M? æ` HϕB ;†T T?^aB çm´B ;B iXXXô
 h`B m S?QM ; F?¬M ; +| ;B'm /B K iB M? ?bM? i?U+ i X
 >„M +kM ; H¨ M ;QÌB #` ?ϕB- #` i?O ?ϕ +O hY oQM ; æϕB æ çm´B ;B iX
 " ;½ hY o #¶M ; M?B M ç°i FQ+?- h`B m S?QM ; ç²M ; /ϕM ; +kM ; i`Î i v F?¬M ; F`TX
 a m ç|X
 " p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B<sup>a</sup> ?ÄB i? K K°i Qi M ;?B p'M- h`B m S?QM ; ç m #B i ;b i`^a
 ?m®M ; hY h?€M? /B iQ+?- +| +?9i +?2 /'m- bÆ HQÈ+X
 a m K°i T?2M ;B^aB ç€T- ç`+? w i` M K†i # p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B^a- KÈB ?| ;B^aB
 L ; v b m ç|X
 " p` LY #QÈ+ oQÆM ; :B<sup>a</sup>- €M? K„i ;B Q i?Q - /MM ; i?-M MB K i` Q ç´BX
 J°i H€i b mX

@ h`B m S?QM;- i`"M M"v M;mv M M- imv`^M; H¶B F?¬M; T?ªB i¢B M;QÆB- M?QM
M?'i ç`M?X \*?İ ç M F?B i`İ p h?€M? æ` - +ÁM +¬M M;QÆB ?QÈM; + Q i¬M; +O #
M;?2 i?2Q bU tY HwXXX

o`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª #` ;½v i v- i`-K ;B¼M; M|BX

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB b[M; b| - +?ŠM; H) EBK aÆM h¬M; Km®M i` i°B +O Kb

@ h`B m iB m #^M; ?[m F?¬M; M M ?B m b B w iS- H¬M M"v #´M i¬M; i´M i?QÆM
+?9M; i pÈB iQ +€+? /šM ç°B- +¬M #~K #€Q H M i` MX L;QÆB +?d +¬M çB i?2Q
h?€M? æ` - T?®B ?ÊT K°i +?9i H" çQÊ+X

Gw H½Q `•m #¢+ H¢B +Q`B M|BX

@ Gw H½Q v M i•KX

h`B m S?QM; ç½ KBM? #¢+? - Gw H½Q H" HQ H„M; ?„M i` M çQÌM; H M çBX

L m H" M?Q p"v- # p`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- +kM; F?¬M; +| +€+? M"Q #~K #€Q `ä

@ *ÁM M[- +?d +¬M çB p"Q *?•M ok h?€M? æ` - i€M? K¢M; +O M;QÆB- M?'i ç`M
oQM; æ¢B æ çQ+? i?•M iÈB- +kM; F?¬M; /€K F?¬M; FB M; M ;b K" ç°M; i?OXXX

Gw H½Q `•m #¢+ M OBX

h`B m S?QM; ;"i ç¬m ç²M; w- iU M?B M F?¬M; /€K ?Q" B M;?B çB K M"vX

hY oQM; æ¢B æ imv K¢M?- M?QM; i?U+ bU F?¬M; T?ªB H" æ¢B æ i`QM; T?¢K pB

*ÁM M[X

*?•M ok h?€M? æ` +| h¬M; T?€B h K hBM? M?"T i`9- ?ÆM M[+ÁM +| + Q i¬M; +'T
Zm M; *ªM?X

"İB pb- i? HU+ h¬M; K¬M- Km®M i?,M; ç M +'T # b Q- ç m TªB +| >mv M Zm M;
FB M i' i v mX

" M i`QM; çB M pk FBK HQ¢BX

" p`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- çQ K„i M?bM i?•MªM? h`B m S?QM; `İB çBX

@ Gw H½Q- M;QÆB t€+ ç`M?- iB m iY FB [mª i?U+ +| K°i Qi [m M ? b•m t +MM;
o`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª #` ;½v i v FB - €M? K„i H"THÁ2X

h`QM; [m€ i`bM? çm´B ;B i hY o - ?„M M;QÊ+ H¢B i´M i?'i K°i i v- ç®B pÈB h`B n
?ªQ +ªKX

L m M?Q b m HQM; h`B m S?QM;- F?¬M; +| +?¶ /U - ?„M ç½ bÈK` i v- ;B€Q ?m´M

@ *?„+ +| H) F?¬M; b B- i?U+ HU+ +O F M"v- ?mv i K¢+? ç²M; iY pQÊi [m H) i?
+ Q M?•MX >ÆM M[- æQ M J°+ h? M? FB - i¢B i`QM; h?€M? æ` - [m M? M,K iB K
æªQ pU+ *?•M ok- +kM; F?¬M; #B i / M? ?"Q +O ?„MXô

Gw H½Q `•m #¢+ i`-K M;•K M|BX

@ æ9M; p"v - æQ M J°+ h? M? iQ H`+? i?•K ?"m- i?U+ HU+ b•m F?¬M; HQÌM; çQ

i?Y i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM?X

" p`LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- ç®B pÈB ôæQ M J°+ h? M?ô- [mª i?"i ¬K HÁM; FQM? I

GBM? oU+ >ªB- M;mv M F?Q S?QM; "¢Q i`M b€i #W #½BX

EBK G•M GQM; h?mv M i`İ H¢B #bM? i?QÌM;- ?QÈM; p T?Q h?€M? æ` - F?¬M; M

J'v + M? ;B| b m

h?QÆM; i? +O h`B m S?QM;- ç½ i` ? iX

h`B m S?QM; i`Î p HΦB ôEBK G•M GQM; h?mv Mô- F?Q M? +?•M K` M;²B- çQ K
 oQÆM; :Bª +O EBK aÆM h¬M; - ç½ +?Φv çB i`mv FQ+? hY o X
 G-M i?S ? B +MM; hY o ;B Q T?QM; - imv F?¬M; ?ŠM H` +?B M i?„M; - M?QM; F?€
 M?`i i`QÊ+ ç|- ç½ i?QM; /QM; ?ÆM F?¬M; QiX
 h`QÊ+ ç| H-M i?S M?`i çΦB +?B M pÈB hY o - K¼B i?O çQΦM +O h`B m S?QM; ç n
 ` i v- ?mv i KΦ+? æ²M; HU+- +MM; pÈB M; mv M F?Q- ; -M M?Q i?B m ?KiX
 J` H-M M`vX
 L; QΦB i`W æ²M; HU+ iB m ? Q ?ÆM T?•M MY - h`B m S?QM; *?•M L; mv M ?mv i K
 MY X
 oKiXXX
 L; Q`B i?•M h`B m S?QM; - M´B H M i-M; MQÊ+ ; ÊM b|M; t M? i?ŠK |M; €M?- i`
 M; QÌB /Q #` ôhY oQM; \*?B GB Kô +?ûK i`9M; HQm HΦBX
 *¬M; FQ+? +O hY o ç|- ~M +?S HU+ HQÊM; hY oQM; •Q L; ?o - ç®B pÈB bBM?
 M; M; #^M; pÈB HU+ HQÊM; ?Ov /B iX
 L m h`B m S?QM; F?¬M; +| i? +?`i bBM? KΦM; M?Q p`v- çΦi iÈB æΦB æ M L; mv M
 ?`T i?m K°i HQÊM; HÈM F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´- F?Q HU+ M; QM; Hmv M HÈM
 +¬M; FQ+? +O hY oQM; *?B GB KX
 L m ç´B HΦB H` K°i p`B æΦB æ M L; mv M *ªM?- TªB +? i H` çB m F?¬M; i? M; ?B
 h?2Q i?ÌB ;B M /`+? +?mv MX
 h?QÆM; i? +O h`B m S?QM; - /-M /-M i` ? i- F?¬B T?K+ #ªv i€K T?-MX
 G9+ +?[i?QÆM; - €M? K„i +€+ +QÌM; ;Bª i?B M i`B +O EBK aÆM h¬M; - M?bM p
 F?ÄB H°` FQM? bÊ b•m b„+X
 *kM; +| `i Qi M; QÌB- i` M K†i ?B M` p +,K; ?ûiX
 @ E M`v +?QM? H` KK+ iB m i`mv b€i +O hY pQM; - K M; ç M M; mv +Æ i B ?¼ +
 J`v p` h¬M :Bª æ M L; mv M *ªM?- •K i?-K +„M`,M;X
 h`QM; i`QÌM; FB T MΦM pW `²B- EBK aÆM h¬M; iY i?QÆM; ?ÆM KQÌB M; QÌB- i`
 :Bª æ M L; mv M *ªM?X
 h?ÌB ;B M MY MûM ?QÆM; b mX
 oKi pKi pKiXXX
 E?Q iS+ +O # çΦB LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- T?€ F?¬M; K` ç M- i`Î p HΦB EBK G•M
 J¼B M; QÌB ç m i`T i`mM; M?bM p`Q- # p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª +O EBK aÆM h¬M
 +?`m M´BX
 >B M M?B MX
 " çΦB LY #QÊ+ oQÆM; :Bª çm´B ;B i- F?¬M; +| +?B K çQÊ+ #`i F€ iB M M; ?B ;bX
 h`QM; ç| K°i p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- #` # ;½v K°i +€M? i v- b„+ K†i i®B i, K T?B
 @ h`B m S?QM; X
 Gw H½Q `•m #Φ+- b„+ K†i +kM; F?¬M; / t2K- M?bM h`B m S?QM; i?`i b•mX
 h`B m S?QM; F?¬M; /€K` p H½M? çΦK- çSM; /`v çB i?2Q # p` LY #QÊ+ oQÆM;
 EBK G•M GQM; h?mv M- # M i`QM; K°i ;B M çB M pk ?Q H FBK +?9+X
 @ h`B m S?QM; - ç•v H` +| +?mv M ;b- +?ŠM; H) M; QÆB i?`i bU H` KK+ iB m i`mv

Gw H½Q KÎ KB M; M¡BX

J†i F?€+- ? B p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- €M? K„i +kM; M?'T M?€v i?-M [m M;- M?
S?QM;X

L?'i H¨ p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª #` ;½v i v FB - i`QM; K„i pšM +ÁM ?B M p H¢M?
ç`+? wX

h`QM; H9+ M?'i i?ÌBX

E?Q iS+ iBM? i?-M +O # ç¢B LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- F?B M +?Q w i?S+ i•K ?²M ·
K°i ?²B €T HU+- i?•M i? ç m +| +?9i +SM; M;„+X

*kM; K vX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ +?Q ;†T T?ªB i¨¨M; /B M SM; ç®B M?B m M;Q
F?¬M; FB m M;¢Q F?¬M; iU iB i`ª HÌBX

@ o½M #®B t€+ i?U+ H¨ KK+ iB m i`mv b€i +O hY oQM;- +?d H¨ F?¬M; M;?o iÈB
h?€M? æ` H¢B ;†T T?ªB çm´B ;B iXXXô

h`B m S?QM; F?¬M; +| ;B'm /B K ibM? ?bM? i?U+ i X

>„M +kM; H¨ M;QÌB #` ?¢B- #` i?O ?¢ +O hY oQM; æ¢B æ çm´B ;B iX

" ;½ hY o #¶M; M?B M ç°i FQ+?- h`B m S?QM; ç²M; /¢M; +kM; i`î i v F?¬M; F`TX
a m ç¡X

@ >B M iϕB ç½ ç M *?•M ok h?€M? æ` - pB + +'T #€+?- H` H`K i? M`Q HB M ? pÈ
 GBM? i?S+ +O h`B m S?QM;- `|i p`Q hY h?€M? G M?X
 >„M i?Y i?¬M; [m hY h?€M? G M?- ç2K K°i Qi iBM iS+- i`mv M iÈB .B iQ+? hY h?
 L m M?Q +| i? HB M ? pÈB óh`M HBM? hY h?€M?ô- +| H) +| çQÌM; i„i M`Q ç| +|
 h? M? M? M? ?ÆMX
 hmv M|B- EBK aÆM h¬M; ç M; M;?o +€+? HB M ? pÈB óæQ M J°+ h? M?ô- M?QM
 ? i i?ªv p”M K M? ?B p¼M;- T?| i?€+ +?Q M;QìB F?€+X
 L?QM; K`X
 h?ÌB ;B M i`¬B [m i?”i H•m- hY h?€M? G M? pšM F?¬M; +| +?9i M`Q T?ªM SM;X
 *| H)- .B iQ+? hY h?€M? +€+? MÆB M`v- [m€ KS+ t t¬BX
 >Q†+ H`- #ªM i?•M GBM? oU+ h?€M? æ` H` K°i F?¬M; ;B M ç°M; i?B M T?QM; #
 i`mv M çBX
 LY M;`v b m ç|
 h`B m S?QM; HϕB i?Y T?€i` K`v H-M iBM iS+- ç m M?Q ç€ MûK tm®M; #B M `°M
 >¬
 h`B m S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆB- F?) H„+ ç-mX
 hBM iS+- F?¬M; i? i`mv M çB- ?„M +kM; F?¬M; +ªK i?’v #’i M;ÌX
 h?Y M;?B K F?¬M; +| F i [mªX
 h`B m S?QM; v M H†M; ç2K hY h?€M? G M? i?m ?²BX
 *MM; H9+ ç|X
 *?QM? ;B[h?€M? æ` - K°i iÁ +?O GBM? S?QM; tmv M i?’m i`B K•v- K°i KMB ?Q
 i`QM; K”i i?’iX
 @ >Y\ oW `²B +´ ?ÆB i?Î M`vX X X
 J°i p` M K iY i|+ i`„M; M?Q imv i+ Q M;ϕQ- i?•M ?bM? KÆ ?²- çSM; Î# M i`QM; K
 tm’i i`-MX
 •M? b€M; i? M? HB M +?|B H¼B M`v- /-M /-M i?m M?Ä HϕBX
 o` M K iY i|+ i`„M; M?Q imv i+ Q M;ϕQ- i` M K†i H°` K°i iB ?²B iQÎM;- Md MQM
 @ *?ŠM; H) H`ªQ ;B€+\
 *?ÊiX
 J°i +¶ i?QÆM; +´ i?¬M MB K M;ϕQ i?’ h?B M æ` - # M;? [mûi M; M; iQ`M #° *?•
 +?Q tmv M i?’m ç M # M M;Q`B h?€M? æ`
 J°i ;B•v M`v
 h`QM; h?€M? æ` - +?Q p` çϕB M,M; +QÌM; çϕB- ç m +ªK i?’v i•K HBM? `mM H MX
 E +ª K°i Qi +QÌM; i¬M; oQÆM; ;Bª >Q h?¬M *ªM?- +kM; iBK ç”T #’i MX
 @ æ•v H`i?¬M MB K +O p` æϕB æ M`Q\
 @ h?¬M MB K +QÌM; imv i M?Q i? - i`QM; b® æϕB æ +O h?€M? æ` - +kM; ibK F?
 h?QÆM; +´ i?¬M MB K M`v- F?B M + Q i¬M; h?€M? æ` - M?’+ H M K°i ?²B ;ÊM b|M
 @ h?b` H` ?„M

*?d +| K°i b® Qi + 'T #"+ æ¢B æ Î ç•v- #B i`ä p i?—M MB K ç M; i²M i¢B M"v- KÈB
 *¶ i?QÆM; +´ i?—M MB K # M;? M"v- çªQ [m h?€M? æ` - [m M? [m~M K°i ?²B Î F
 M9BX
 EBK aÆM h¬M;- GBM? S?QM; M;Q" B`b X
 Í # M i`QM; +?¶ G K v oQÆM; ;Bª- K°i Qi oQÆM; ;Bª- LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª- +kM;
 "ÎB pbX
 h?—M MB K æ¢B æ #"+ M"v- iWM; Î +?¶ M"v /WM; H¢B i`QM; K°i +€B +?ÈT K„iX
 G9+ M"vX
 h`B m S?QM; KÈB pW çB` F?ÄB T?ÁM;-` M;Q" B ;BªB b—m- i?m" M ?B m`ä ?ÆM
 @ h`B m iB m ?[mX
 Gw H½Q`•m #¢+- p K†i F?€+? F?Q- +MM; çB Î# MX
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB i` M K†i +´ [m€B- KbM? +?d H" K°i hB m æ M L;mv M *ª
 h¬M;- T?€B` K°i p` LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª- ç M ç•v çB +MM;X
 @ hB m ?[m +?È i`€+?- ç•v +kM; H" # M i` M T?•M T?;X
 Gw H½Q ?ÆB +| p +?m t|iX
 h`QÈ+ F?B ó+?•M iQÈM;ô bU i?"i çQÈ+ `ä`"M;- h`B m S?QM; F?¬M; i? çÆM ;BªM
 +O EBK aÆM h¬M;X
 L|B +?Q +MM;X
 EBK aÆM h¬M; #"+ + Qi—M;- ç®B pÈB h`B m S?QM; +ÁM +| +?9i T?ÁM; #`X
 h`B m S?QM; i?"i bU +kM; F?¬M; ç Î i`QM; HÁM;- H¢B ç +?Q p` LY #QÈ+ oQÆM
 /¢Q +?ÆB- +kM; b) i?m" M HÈB`i M?B m
 h` M çQÌM; çBX
 Gw H½Q`•m #¢+- K M; i?2Q h`B m S?QM;- Î GBM? S?QM; M;Q" B`b +O EBK aÆM
 @ ±5 H" Gw h`QÎM; H½QX X X
 @ *ÁM +| h`B m S?QM; X
 G—m +€+ T?Q i`QÈ+- i`mv M ç M ? B i? M ? •KX
 h`B m S?QM; t2K tûiX
 S?K + "M H—m +€+ M"v- M;²B K°i Qi i? M? MB M M K M[- i?"K +?Q K°i Qi i?B m MB
 p T?Q i` M H" i•M #®B +O EBK aÆM h¬M;X
 L;QìB KÎKB M;- H" K°i p` #¢+? v K„ M[- M;WM; +?•M [m M b€i +ÁM +| K°i p` M K i
 o` #¢+? v K„ M[ +MM; M K iY +Æ #„T M"v- h`B m S?QM; iU M?B M ç m #B iX
 " M ç—m Î >Q >ªB GBM? æB M- h`B m S?QM; +MM; pÈB M?[M; i?B M i" B çSM; ç—m
 Hm" M # "M [m X
 :Bì T?9i M"v M?bM i?'v h`B m S?QM;- ? B M;QìB #¢+? v K„ M[- +| +?9i FBM? ?d p
 @ "€B FB M h`QÎM; H½QX
 L?[M; ç iY FB - M? Q M? Q ?QÈM; Gw H½Q`•m #¢+ ?"M? H X
 @ o` M"v H" h`B m iB m ?[m- H" F?€+? M?•M +O EBK aÆM h¬M;X •M oB M- +€+
 +MM; i? ? - +| i? i` Q ç´B pÈB M? mX

Gw h`QÎM; H½Q H¢B +QÌB M|BX
>„M +® w i¢B i`QM; ç€K M; QÌB F m i M K°i p`i? M? MB M K`v FB K F?Q pk ?B M M
h? M? MB M K`v FB K FB - #° /¢M; ?ÆM # KQÆB im´B- K°i i?•M im p` F?Q iS+- b
i? M|B H` ?¢+ ;B[ #-v ;`X
@ æ¢B æ M L;mv M *ªM?X
h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB M?bM p`i? M? MB M i M ;¼B ó•M oB Mô FB M?B m ?A
L m M?Q F?¬M; +| çQ€M b B- p` •M oB M M`v- +?QM? H` ó•M bQ ?mvM?ô K` ? B
+”T - H` EBK aÆM h¬M; ç M?’i i?B M i`B- ç¢B ç iY çSM; ç-mX
@ h`QÎM; H½Q v M i•K- i b) ?ªQ ?ªQ +?B m ç½B F?€+? M?•MX
•M oB M ç®B pÈB Gw h`QÎM; H½Q- +QB M?Q F?€+? F?QX
.QÈB bU +® w ?ÊT i€+ +O Gw h`QÎM; H½Q- h`B m S?QM; +MM; •M oB M pÈB K°i C
h¬M; - H`K [m2M ;BÈB i?B m HšM M? m K°i +?9iX
L?[M; i?B M i`B M`v- T?¬M HÈM H` ç iY +?•M i`mv M- ç iY ?¢+? i•K +O EBK aÆ
h`QM; ç|- ? B M;QÌB #¢+? v K„ M[+MM; pÈB M K iY +Æ #„T- KÈB pW ;B M?”T h?€
M`v- ç` p` pšM +ÁM iQÆM; ç®B i?’TX
”ÎB p”v- ? B M;QÌB #¢+? v K„ M[- ç®B pÈB h`B m S?QM; M;QÊ+ H¢B i?•M i?B M ?A
@ > ? - M?[M; M;QÌB im´B i` +€+ M;QÆB- +S i` Q ç´B pÈB M? m çBX G½Q T?m H
Gw h`QÎM; H½Q M?¢i +QÌB K°i iB M;- `ÌB çB i`QÈ+X
h`QÈ+ F?B çBX
Gw H½Q +ÁM /MM; i?¬M MB K ?QÈM; ó•M oB Mô i`mv M •K- •K i?¬K M?„+ M?Î K°i
@ v iS +O H½Q H`- F?¬M; i? ç„+ i°B h`B m S?QM; M`v- i®i M?’i +| i? +MM; ?„M
i®i\@
•M oB M F?¬M; F?ÄB /Á tûi h`B m S?QM;X
h?•M H` ç iY çSM; ç-m i`QM; i¬M; K¬M- +kM; H` M;QÌB /mv M?’i ç¢i ç M æ¢B æ
•M oB M- iU M?B M b) F?¬M; i-K i?QÎM;
L m M?Q F?¬M; TªB Gw h`QÎM; H½Q +® w M?„+ M?Î- ?„M +,M #ªM b) F?¬M; +?9 v
”’i [m€X
a m F?B KÆ ?? /Á tûi- •M oB M i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i F?| ?B mX
h`B m S?QM; i`QM; K„i ?„M- ?Q`M iQ`M +| i? t2K M?Q i?B M i`B F?| +| çQÊ+- i
K¢+?- ç m pQÊi t hB m æ M L;mv M *ªM? i`mM; F€X
L?QM; +?Q /M M?Q i? - +kM; F?¬M; +-M i”M HU+ i¢Q [m M ? pÈB ?„M +?S\
•M oB M ?„M- +?QM? H` ç M?’i i?B M i`B +O EBK aÆM h¬M;- Î i`QM; h?€M? æ` -
@ h?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- [mª i?”i T?B i?QÌM; +QÌM; ?½MX h`QÈ+ F?B iB M
HoM? ;B€Q [m - ç m +| +?9i iU i? MX
L K iY +Æ #„T- i`QM; ç€K M;QÌB +ªK F?€B H M iB M;X
@ L;Q¢B i`W •M bQ ?mvM?- +?9M; i +?Q i?’v [m i?B M i`B M`Q HÊB ?¢B M?Q p”
”¢+? v K„ M[- +kM; H` i€M i?QÎM; T?€i` iW M°B i•KX
h`QÈ+ ç•v
h`B m S?QM; /MM; bS+ K°i KbM?- i`U+ iB T KB m b€i ? B M;QÌBX

G9+ 'v- h`B m S?QM; ;B®M; M?Q #¼M ?¼- ç m H` hB m æ M L;mv M *ªM? bÆ F€ i
> B M;QÌB +ªK F?€B i€M i?QÎM;- H` T?€i` iW M°B i•K- M?QM; # M +¢M? K°i Qi
i•K ~M ~M +| +?9i F?¬M; pmB

@ >W +?d #^M; iB m iY M`v- +kM; +| i? ç€M? ç²M; +MM; pÈB •M bQ ?mvM? \
EBK aÆM h¬M; M;Q¢B i`W •M oB M- +ÁM +| K`v p` bB m +'T i?B M i`B- im p` ç¢i
?"m F€- i?"K +?Q +ÁM H` çdM? T?QM;X

J'v p` bB m +'T i?B M i`B M`v- i`QM; HÁM; •K i?-K +QÌB H¢M?X

•M bQ ?mvM? M;?2 tQM;- i?b +?d +QÌB M?¢i +?Q [m - F?¬M; +| T?€i #B m w FB M
h?'v K¼B M;QÌB F?¬M; [m€ iBM iQÎM;- ? B M;QÌB #¢+? i K„ M[- i` M K†i +| +?9i Q
E iB TX

h`B m S?QM; +MM; pÈB •M bQ ?mvM? p` K°i Qi i?B M i`B M`v- i¢B EBK aÆM h¬M
i•K ç„ + pÈB M? mX

@ •M bQ ?mvM?- ?ŠM H` pW ç°i T?€ æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +kM; +?Q +| H•m M
h`QM; H9+ M|B +?mv M pÈB M? m- h`B m S?QM; +kM; iMv iB M M|BX
>Y\

•M bQ ?mvM?- H`T iS+ +| +?9i #'i M;ìBX

h`B m S?QM; M`v- KÈB pW ;B M?"T EBK aÆM h¬M;- H`K b Q #B i KbM? pW ç°i
S?ªB #B i- MY i?€M; M`v- ?„M ç½ ioM? i•K +OM; +®- i?m HB K F?Q iS+ `²BX
.U i?2Q i?¬M; i?QÌM;- M;QÌB im p` i?'T- F?| +| i? M?bM i`°K ?Q i?U+ +O M;QÌB
@ •M bQ ?mvM? ? B i?€M; i`QÈ+ - ç°i T?€ æ¢B æ M L;mv M *ªM?X h¬M; K¬M + Q i
J°i p` M K iY i| + tM hB m æ M L;mv M \*ªM? ?"m F€- F?¬M; K†M F?¬M; M?¢i M|B`
L K iY i| + tM- bÈK ç½ +| +?9i F?¬M; T?K+ ç®B pÈB h`B m S?QM;- ç®B T?QÆM; +?
ªM? i`mM; F€- pb +€B ;b H¢B çQÈ+ h`QÎM; H½Q p` i?O i`+? ç iY M?B iibM? +?B
>„M F?¬M; ç w ç M K°i Qi +?B iB iX

h`B m S?QM; pW KÈB ç M EBK aÆM h¬M;- H-M i?S M?'i;†T •M bQ ?mvM?- ç®B
ç•v- ç m F?¬M; ? ? v #B iX

•M bQ ?mvM? K†i H° p bmv iQ- i`QM; M°B i•K #„i ç-m HQm wX

L m M?Q h`B m S?QM; +?d /U p`Q K°i K†i [m M b€i- HB M T?€M ç`M? ?„M ;¬M
L;mv M *ªM?- i M F?€+? M?•M i?B M i`B M`v- [mª i?U+ F?¬M; i-K i?QÌM; `²BX

@ *€+ M;QÆB F?¬M; #B i- i¢B EBK G•M GQM; i?mv M- h`B m S?QM; +MM; pÈB #
M; M; LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- ;B Q T?QM; i`QM; +?®+ H€i- ?ÆM M[ +ÁM iQ`M i?•
h`QM; ç¬B K„i #¢+? v K„ M[ b€M; H M- /` b„+ b|M; ;ÈM- F H¢B K°i ?²B i Q M;° i` M
h` M i?U+ i X

h` M EBK G•M GQM; h?mv M- +'T ç° +?B M ç'm +O hY o - ? B M;QÌB #¢+? v K„ M[-
*€+ M`M; +?Q `^M;- +?B M i?„M; +m®B +MM;- +?O v m H` /Q +¬M; H Q +O # p`
S?QM; +?d H` +| i€+ /KM; ;B9T çÐ FbK ?½K H¢BX

.M b Q- +m®B +MM; T?K i`€+? çm`B ;B i- pŠM H` # p` LY #QÈ+ oQÆM; :BªX

@ > ? ? - +'T ç° hB m æ M L;mv M *ªM? ;B Q T?QM; ;B•v H€i +MM; LY #QÈ+ o
M;?2 +S M?Q ói`mv M i?mv iô +?Q çQÈ+ B +?SM; i?U+ 'v M?d\

"¼M M;QÌB i|+ tM M K iY- F?¬M; F?ÄB +QÌB iQX
>Q"MiQ" M +?QM? t€+X
oÈB im pB hB m æ M L;mv M *aM?- +MM; LY #QÈ+ oQÆM; :B^a;B Q T?QM;- +?Q
K'v M?'T ?¬ ?'T- i?b +?mv M M"v +kM; [m€ FBM? i? ?½B iK+ `²B- +?d i²M i¢B i`Q
•M bQ ?mvM?- +kM; F?¬M; F?ÄB +QÌB K°i iB M;X
L;¬M iW +O ? B M;QÌB M"v- i?"i bU +| +?9i p¬ +,M +S- [m€ KS+ F?Q i`QÆM;X
*| H)- ? B M;QÌB #¢+? v K„ M[- +?d H" Km®M i?¬M; [m pB + ç + Q h`B m S?QM;-
@ L?[M; çB m M"v ç m H" i" M K„i M?bM i?'v- F?¬M; iBM +€+ M;QÆB +| i? ?ÄB Gw
"¢+? v K„ M[pW iS+ H¢B pW Ov F?m'iX
L?[M; HÌB M" M; M|B- ç m H" bU i?"i i" M K„i M?bM i?'v- M?QM; M?[M; M;QÌB M"v-
i` M K†i +ÁM H° Mûi i`"Q T?9M;X
L m M?Q Gw h`QÎM; H½Q Î ç•v- M?'i ç`M? +| i? H"K +?SM;X
*?d H"- Gw h`QÎM; H½Q Km®M +?Q im´B i` +| +Æ ?°B i` Q ç´B- +?Q M M +kM; F?
J¼B M;QÌB iU M?B M b) F?¬M; pb pB + M?Ä 'v K" çB ibK Gw H½Q H"K +?SM;X
@ >ªQ w +O ? B p`- h`B m K¶ ?B m çQÊ+X
h`B m S?QM; M;QÊ+ H¢B pšM M?"M M?¢i iU M?B M- ?QÈM; #¢+? v K„ M[+MM; M
OBX
a m K°i T?2M i` Q ç´BXXX
h`QM; ç€K M;QÌB- `i M? M? +| M;QÌB çQ ` ç M;?` çB Hm" M #`MX
@ VK- ó"€M h?¬M .B oB Mô M,K i`,K M,K K°i H¬M +kM; b„T KÎ` X EBK aÆM h¬M
M,K +€B / M? M;¢+? - M;?2 M|B- ó"€M h?¬M .B oB Mô M"v- +¢M? i` M? # M i`QM;
•M bQ ?mvM? ;"i ç¬m M|BX
>„M ;¬M ç•v pW ç°i T?€ æ¢B æ M L;mv M *aM?- H¢B ;†Tó"€M h?¬M .B oB Mô M,
M?B M H" ?,M; ?€B- F? Q F?€i çQÊ+ M?•M +Æ ?°B H¬M M"v K" M´B iB M;X
æQÆM; M?B MX
h`QM; h?€M? æ` M"v- i?S F?¬M; i?B m M?'i +?QM? H" i?B M i`B- i`QM; ç| +| K°i C
M; v +ª•M bQ ?mvM?- ç m ? i bS+ FB M; F}X
Jm®M i¢Bô"€M h?¬M .B oB Mô i?m ?Q¢+? çQÊ+ i?"M? iUm- +?d /U p"Q HU+ HQ
F?¬M; çOX
@ æ9M; p"v- K¼B M;QÌB Hm" M #`M K°i +?9i- t9+ iB M HšM M? m- +| HÊB +?Q b m
çQ" M ç°B +MM; M? m T?®B ?ÊTX æQÆM; M?B M- +?9M; i Hm" M #`M +kM; çWM;
o`hB m æ M L;mv M \*aM? ?"m F€ M K iY i|+ tM M"v- ?ÆB H°` K°i iB M;?B M M;š
K†i h`B m S?QM; K°i +?9iX
"ÎB pb ? B M;QÌB #¢+? v K„ M[- H9+ i`QÈ+ óF?Q€+ H€+ô çO i?S p h`B m S?QM;-
EBK aÆM h¬M; Î ç•v- ç m +| +?9i M? Q M? Q Km®M i?Y- Km®M p¢+? i`¬M HÌB M|B
@ "€M h?¬M .B oB M\
h`B m S?QM; H°` K°i iB ?SM; i?9- +?B M w F?B m F?Q+? +O K¼B M;QÌB ç®B p
ç Î i`QM; HÀM;X
v M;?o M?Q i MX
h?¬M- +?QM? H" h?B M :B B h?¬M o`- +ªM? ;BÈB i®B + QX

L?Q p"v "€M h?—M- #bM? i?QÌM; H" +?d >mv M Zm M; +^aM? ç¢B pB M K½M- ?ÆM
p"Q HoM? pU+ +O h?—MX

*?Q /M H" hY .¢ h?€M? *?O i?ÌB Fb çdM? T?QM;- +kM; F?¬M; +! iQ +€+? tQM; H"

ekeX *?QÆM; ek3, E„ EBM? hS hÁ

æ®B pÈB bU ?ÄB i?,K +O p` F?€+? M?•M h`B m S?QM; M"v- •M oB M +kM; H" #B
@ "€M h?—M .B oB M- +?QM? H" "Q *aM? /B pB M K" p" B p¢M M,K i`QÈ+ - K°i K°i p
h¬M; b„T H M ç M hS hBM? bB m +'T h¬M; T?€B- HQm H¢BX L;?2 M!B- p` +€B i?
#QÈ+ - b) ç¢i ç M h?—M p`- +m®B +MM; pšM H¢+ /QÈB i?—M FB TX X X

•M oB M K M; i?2Q K°i iB FQM? M;QÐM; K" F H¢B

hS hBM? ç¢B h¬M;- +MM; pÈB h?B M :B B h?—M o`- ç®B pÈB p¬ b® ç¢B M,M; p` i
ç m H" i²M i¢B p¬ +MM; t t¬BX

L?[M; çB m M"v- ç m H" çB M i`+? i`QM; i?—M i?Q¢B- +?d +! i? M;?2 i?'vX

S?!M; i—K „i M?bM F?„T h?QÆM; >^aB- h K ç¢B GBM? oU+ h?€M? æ` - +?Q MÆB
h¬M; T?€B- +?È M!B +?B ç M h?B M :B B h?—M o`X

@ hS hBM? bB m +'T ç¢B h¬M;- +?ŠM; H)X X X

•M? K„i h`B m S?QM;- ?QÈM; p +?QM? ;B[ h?€M? æ` - ç! H" MÆB iÁ +?O GBM?
o¢M *´ h?€M? S?QM;X

@ E?¬M; b B X

•M oB M H°` K°i iB i€M i?QÎM;X

@ "€M h?—M .B oB M- M; v i¢B # M i` M o¢M *´ h?€M? S?QM;X E?¬M; M?[M; M?
h?€M? S?QM;- +ÁM +! HQm H¢B `i M?B m i`mv M i?W +MM; pÈB "Q *aM? E?¬M
i?"K +?Q h?QÈM; *´- HQm H¢B +?Q ç M M;¬v M vX

•M? K„i +O K¼B M;QÌB- ç m ?QÈM; p óo¢M *´ h?€M? S?QM;ô- T?€i` FQM? w +M
.QÈB bU ;B^aB ç€T +O •M oB M- h`B m S?QM; ç½ KBM? #¢+? w M;?o +O o¢M *´ I
*?•M ok h?€M? æ` - iW h?QÈM; \*´ ç M M v- ç½ iWM; +! #B i# Q M?B m L?` hBM?
T?€B- H¢B +M; F?¬M; i?B m oQÆM; :B^a æ¢B æ >Q h?—M *aM?- i?"K +?Q >mv M
+ QX

L?QM; K"X

E?¬M; T?^aB K¶B K°i p` ç¢B M,M;- i`QÈ+ F?B +? i- ç m +! i? ibK çQÈ+ i`mv M M?
.—M /"X

J°i Qi imv i i? ç¢B M,M;- i¢B # M i` M o¢M \*´ h?€M? S?QM;- // t ç H¢B i`mv M i?
çÌB iQ+? çQÈ+ - çÈB M;QÌB ?[m /mv MX

@ " M i` M o¢M \*´ h?€M? S?QM; HQm H¢B +€+ HQ¢B i`mv M i?W - +?Q /M H" >Q I
? v óh?B M *Æ h`mv M h?W ôt tQ i?—M #Q M?'i ç m Î +?¶ M"v- ç +?Ì çÈB M;QÌB
æ + "T ç M o¢M *´ h?€M? S?QM;- i`QM; HÁM; K¼B M;QÌB ç m bBM? FQM? M;QÐM
h`QM; M°B i•K h`B m S?QM; i`Î M M M;?B K M;?`- #„i ç—m FQM? M - o¢M *´ h?€M
+! w M;?o T?B T?"K M?Q p"vX

L! +?SM; FB M iWM; +€B i?ÌB ç¢B i?B M FB m p¬ +MM;- +kM; ç2K i`mv M F€ +MM
H¢B K B b mX

@ "€M h?–M .B oB M- i¢B # M i` M o¢M \*´ h?€M? S?QM;- t2K M?Q K°i i`QM; "Q *
HQM "€M h?–M i`mv M i?W +MM; pÈB #ªQ i`M;X

•M oB M +ªK F?€B M|BX

"€M h?–M .B oB M- M,K i`,K M,K KÈB KÎ` K°i H–MX

hQ`M #° EBK aÆM h¬M;- i´M; +°M; +?d +| M,K / M? M;¢+?- •M oB M H` çSM; ç–m
o +?O ç ó"€M h?–M .B oB Mô- ç`K Hm"M M? M? +?|M; ?Q`M i'IX

E iB TX

L?[M; +?•M i`mv M ç iY ?¢+? i•K +O EBK aÆM h¬M;- i`T i`mM; i¢B K°i pä i`QÌM;
#`MX

_`i M? M?- ? B ;½ ç iY EBK aÆM h¬M;- #„i ç–m Hm"M #`MX

h`B m S?QM; ¬K ?SM; i?9 [m M b€iX

.B M oä h`QÌM; M`v- T?QÆM; pB M +?d +| i`,K i`QÊM;- i¢B F?¬M; ;B M ç†+ i?M F
pB # M i`QM; - H¢B +| T?QÆM; pB M KQÌB /†KX

>ÆM M[X

h¢B i`QM; h?€M? æ` - F?¬M; ;B M +'T ç° + Q- €T HU+ h?B M æ` HÈMX

h`QM; T?¢K pB +?B M F„ \*?•M GBM? +ªM?- ªM? ?QÈM; Î +?¶ M`v # Q T?O i®B ç ç
L|B çÆM ;BªMX

*€+ HQ¢B HU+ HQÊM; €Q M;?o - ç m b) T?ªB +?`m €T +? X

> B ;½ æ iY EBK aÆM h¬M; ;B Q T?QM;- K°i M;QÌB H` hB m æ M L;mv M \*ªM? i`n
æ M L;mv M *ªM? ?"m F€X

o`i?B M i`B hB m æ M L;mv M *ªM? ?"m F€- +?QM? H`i? M? MB M pÈB K€B i|+ tM

@ >¶ M L;mv M E? B h?B M *?QÎM;

h? M? MB M i|+ tM +?QÎM; i? +?"K- H¢B i`–K i`¼M; M?Q M9B- K„i i?QÌM; +| i?
M;-m t2M HšM +?QÎM; [m M; M;k b„+ ç2K ? i i?ªv +?B m i?S+ w +ªM?- çÆM ;BªM
v +ªM? # M i`QM; +?QÎM; i? FB -F?B M h`B m S?QM; ? B K„i iÄ b€M;X

@ E?¬M; ?´ H` M?"T i`9 h?€M? æ` ç¢B h¬M;- i?B M i`B Î ç•v- +?B M F„ ?mv i K¢+
ç€M? i`ª K`v M;QÌB +MM; çŠM; +'T Î M;Q¢B ;BÈBX

h`B m S?QM; •K i?–K ;"i ç–mX

L m H` i`QÈ+ F?B ç¢i ç M æ M L;mv M *ªM?- ?„M Km®M i?„M; i? M? MB M i|+ tM
/ /`M;X

h®B i?B m M?'i- /MM; i?U+ HU+ +O E?¬ G•m çQÌM; +?O- Km®M +?®M; H¢B i? M
iQÆM; ç®B M?ÄX

S?`M?

" M i`QM; .B M oä h`QÌM;- K°i ?²B p M; p¼M;- +?QÎM; [m M; M;k b„+ çK+ M;-m- iU
iW +´ +?Q FBK- ç2K K°i *?•M h`mv M ç iY F?€+- ç€M? # v` M;Q`BX

@ o¢M bQ ?mvM?- ? >¶ M L;mv M E? B h?B M *?QÎM; @ +O M;QÆB- mv M,M; w
L;mv M *ªM?- iB m ç ?´ i? MX

*?•M h`mv M ç iY #`i?m FB -H°` p K†i+ v ç„M;X

h? M? MB M i|+ tM- p¬ Hm"M im pB ?mv i K¢+?- ? v H` +¬M; T?€T +?B M F„- +Æ
ç° hB m æ M L;mv M *ªM?X

a m F?B +?B M i?„M;X
h? M? MB M i!+ tM ;B®M; M?Q +Q`B K` F?¬M; T?ªB +Q`B- M?bM p T?Q h`B m S?
@ o¢M K¶ #’i i`B- i¢B i`QM; ?`M; ç iY EBK aÆM h¬M; - +?d çSM; i`QM; M?¡K ? B
?mvM? ç - +?d ;B€Q K°i +?9iX
L;[F?Q +O ?„M- +U+ F€ F?€+? b€Q p` F?B K i®MX
*?d çSM; ?`M; i?S ? B KQÆB\
J°i Qi *?•M h`mv M ç iY Î ç•v- ç m H° ` b„+ K†i +´ [m€BX
@ >„+ ?„+ - o¢M bQ ?mvM? i?“i H` óE?B K i®Mô
@ hB m iY FB - KÊB pW `²B çQÊ+ F?Q€+ H€+ HÊB ?¢B ç M M?Q`M; M`Q- b) F?¬M
KQÆB +O #´M h¬M; +kM; ç€M? F?¬M; H¢B +?S\
*?9M; ç iY- ç m +?ì çÊB t2K F`+? pmBX
> B M;Q`B #¢+? v K„ M[ +MM; M K iY +Æ #„T- b„+ K†i H¢B +! +?9i F?~M i`QÆM; - H
.M b Q H9+ i`QÊ+- ? B M;Q`B +kM; i€M /QÆM; `’i M?B m ç®B pÈB i?U+ HU+ h`B
@ h`B m S?QM; - M;QÆB M?’i ç`M? T?ªB ç€M? i?„M; ?„MX
"¢+? v K„ M[M„K +?†i ç¬B #`M i v T?’M i`„M; - i` M K†i ç-v p +?ì KQM;X
h`QM; HÁM; M`M; - M`M; ç®B pÈB h`B m S?QM; - F?¡ i`€M? F?ÄB +! K°i Qi ?•K K°
h`B m S?QM; H„+ ç-m +Q`B +Q`B- iB M p`Q # M i`QM; .B M oã h`Q`M; - +kM; ?QÈM
?ÆB ;”i ç-mX
@ o¢M ?mvM? [m€ F?B K i®M- /MM; i?U+ HU+ +O M;QÆB- i`QM; ?`M; ç iY EBK
M,K M;Q`B- +kM; F?¬M; p’M ç ;bX
h`B m S?QM; çSM; i¢B +?¶ KdK +Q`BX
G`B pW M¡B ` - i? M? MB M i!+ tM ?¼ o¢M FB - i`QM; HÁM; F?) +?’MX
>B M M?B MX
•M? K„i +O h`B m S?QM; `’i iBM? +?m`M- i`ªB [m [m M b€i T?•M iQ+?- ç½ çQ€M
MB M i!+ tMX
@ h`QÊ+ M?“M +O i K°i +?QÎM;5
h? M? MB M i!+ tM +kM; F?¬M; +! bmv M;?o M?B m- çQ i v ` - L;k b„+ +?QÎM; [r
iU M?Q L;k *?d bÆM M?¢+- -K -K iB M iÈBX
.QÈB w +ªM? €T #€+? +O i?O +?QÎM; FB - i? t€+ p` iBM? i?-M +O h`B m S?QM;
L m Î # M M;Q`B- /QÈB æ¢B æ M L;mv M \*ªM?- ?B K +! M;Q`B M`Q iB M +¬M; - K
+ªK ;B€+ M?Q p”vX
hY .B i S?QM; G¬B5
h`B m S?QM; çSM; H†M; i¢B +?¶- i v p) K°i çQ`M; - K°i KªM? hY b„+ T?QM; çB M
K°i iB M; - p +?¢K pÈB L;k b„+ +?QÎM; [m M; çK+ M; -m +O i? M? MB M i!+ tMX
_,M; `„+
>¶M M;mv M +?QÎM; [m M; K¢M? K) M?Q M9B FB - /QÈB bU +¬M; FQ+? +O hY .B
>ÆM M[- K°i iB hY .B i [m M; HQm- i?“M i? iW i` M ûT tm®M; - ç2K i? M? MB M
#¢B HmBX
@ >¶M M;mv M +?QÎM; [m M; +O i - p”v K`X X X

h? M? MB M i|+ tM- i?•M ?bM? #¢Q HmB- i` M K†i K°i KªM? FBM? ?½BX

h`B m S?QM; i?"K +?Q +ÁM F?¬M; +| bY /KM; +?B m i?S+ +?B M F„- +?d tm'i` *
G¬B M;QM; Hmv M FBM? M;QÌB FB - H¢B +| K°i HU+ HQÊM; +QÌM; i? T?€ /B i p¢

@ >¶M L;mv M E? B aÆM- *Ym h`¼M; h?B MX

h? M? MB M i|+ tM ?ûi HÈM K°i iB M;- *?•M L;mv M +?B M F„- p" M +?mv M iÈB Q
M;mv M +?QÎM; [m M;- MQÆM; i?2Q ?"Q [m M; L;k b„+ ¸K+ M;-m- iU M?Q +?Q
#"M; #¢+ ?MM; ?"mX

h? +¬M; +O ?„M- i`MM; i`MM; ¸B T ¸B T €T #€+?- ¸O ¸ ?QÈM; æ¢B æ M L;mv M

@ S?€5

h`B m S?QM; F?) +QÌB K°i iB M;- K°i [mv M ¸€M? [m - i`QM; ?Q F?¬M; M´B H M K
S?QM; GQM;- /MM; T?QÆM; i?S+ ¸ÆM ;BªM K" #€ ¸¢Q M?'i- ¸€M? tmv M [m +Y
[m M; +O i? M? MB M i|+ tMX

•K -K

h`QM; +?QÎM; [m M; i M pÐ- iY ¸B M +m²M; T?QM; # Q i`MK i'i +ª- +MM; pÈB iB
i? M? MB M i|+ tMX

@ h?"i K¢M?5

æ€K i?B M i`B EBK aÆM h¬M; Î ¸•v- ¸ m p¬ +MM; bÊ ?½BX

"M?

h? M? MB M i|+ tM p¬ +MM; +?"i p"i- i?•M ?bM? #` +?€v ¸2M- #` p,M; ` F?ÄB .B M

@ æ i¢X

h`B m S?QM; F?¬M; [m M i•K ?ÆM i?m - ?„M` i v `i +| +?WM; KU+- M m M?Q iQ
MB M i|+ tM FB - ¸½ i M i?"M? K•v F?|B `²BX

@ S?QM; G¬B •Q L;?o i?"i FBM? M;QÌB- mv HU+ *?•M L;mv M +O ?„M- p"v K" i
ªM?X X X

L; v +ª •M bQ ?mvM?- +kM; H° ` p K†i M;QM; i`¼M;X

h`B m S?QM; / /"M; +?B M i?„M;- H¢B F?B M +?Q i?B M i`B +O EBK aÆM h¬M;-
¸| H" bÊ ?½B FB M; F`X

@ >W5 h ¸½ bÈK M|B- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +| i? bQ b€M? pÈB K°i Qi i?
æ` X

> B M;QÌB #¢+? v K„ M[- i?Î /"B K°i ?ÆB- `i H" i?®M; F?Q€BX

@ æ i H M5

h`QM; ¸€K M;QÌB- H¢B M?ªv H M K°i i? M? MB M K"v `K- im pB iB T+"M hB m æ
*?•M h`mv M ¸ iY M"v- i?S ?¢M; i`QM; EBK aÆM h¬M;- bQ pÈB i? M? MB M i|+ tM

h? M?QM;X

>„M Î i`QÈ+ K†i h`B m S?QM;- +kM; +?d +?®M; ¸Ð ¸QÊ+ K°i +?B mX

@ S?"M?

Zmv MªM? iY ¸B M T?QM; HQM; FB ?Ov /B i i`M b€i #W #½B- i`U+ iB T M´ M€
i? M? MB M K"v `KX

"M?

h?•M i? i? M? MB M K"v `K- H'v i®+ ¸° M? M? M?'i- #` ¸€M? # v ` M;Q"BX

h?Q€M; +?®+X

*?9M; i?B M i`B iQ`M .B M pã i`QÌM;- M;QÊ+ H¢B ?Qi K°i ?ÆB H¢M?X

•M bQ ?mvM? +kM; #B M b„+X

L; v b m ç!

G¢B K°i p` hB m æ M L;mv M \*aM? çdM? T?QM;- \*?•M h`mv M ç iY #`B / M? i?S ? F?'mX

@ S?€5

h`B m S?QM; pšM /MM; i? +¬M; M?Q +k- ç2K ç®B i?O ç€M? # vX

Zmv M aM? i? +¬M; +O ?„M- mv M,M; ç¢i iÈB +'T ç° æ¢B æ M L;mv M *aM?- i®+ T?Q /QÈB æ¢B æ M L;mv M *aM?- çQÆM; M?B M F?¬M; +! bS+ T?aM F?€M;X

G9+ h`B m S?QM; ` i v- ç½ ç€M? #¢B *?•M h`mv M ç iY i?S ? BX

h¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M p¬ ?bM?- p`B +´ i?¬M MB K bS+ K¢M? iQ HÈM K`i KÌ

@ h`B m S?QM; M`v- i?"i ç9M; H` F?¬M; çÆM ;B aMX

h`QM; ç!- K°i oQÆM; :B a >Q h?¬M *aM? M!BX

@ s2K çB m #° M`v- ?„M ?Q`M iQ`M +! i? +MM; i?O i`+? ç iY ç€M? K°i i`"MX

G9+ M`vX

h`QM; EBK aÆM h¬M;- +! K'v p` oQÆM; :B a- ç M; +?9 w i`"M +?B M T?Q /QÈBX

Gw H½Q `•m #¢+- +kM; çSM; Î ;¬M ç!X

@ *! B #B i çQÊ+- i?U+ HU+ +?•M +?QM? +O h`B m S?QM; M`vX X X

Gw H½Q M?È H¢B K°i i`"M i` M EBK G•M GQM; h?mv MX

G9+ 'v- pB + +! i? ç€M? #¢B # ;½ hY o - h`B m S?QM; ç!M; p B i`Á ``i HÈMX

æ9M; H9+ M`vX

" M i`QM; .B M oã h`QÌM;- i?O i`+? ç iY •M bQ ?mvM?- +MM; h`B m S?QM; ç½ ;B

•K -K

" M i`QM; .B M oã h`QÌM;- ? B +¶ HU+ HQÊM; ;B Q T?QM;- M;?B K M?B M +'T ç°

h`B m S?QM; ` i v- +kM; F?¬M; M? M?"M; ;B®M; M?Q i`QÈ+ ç! M[ - i?•M ?bM? .B M oã h`QÌM;X

@ *m®B +MM; H` i?O i`+? ç iY +O h?€M? æ` æ¢B h¬M;X X X

h`B m S?QM; i?9+ /K+ *?•M L;mv M- i?"K +?Q bY /KM; K°i #° T?"M HU+ HQÊM; ? [m¬M M? mX

•M oB M imv H` pW i?,M; H M æ¢B æ M L;mv M \*aM? F?¬M; H•m- M?QM; i?U+ HU bQ pÈB æ¢B æ M L;mv M \*aM? i`mM; F€ Î M;Q¢B ;BÈBX

@ •M bQ ?mvM?- F?¬M; i? #¢B #ÎB iB m iY FB X

" M M;Q`B .B M oã h`QÌM;- +€+ ç iY EBK aÆM h¬M;- i?¬K +?2 ;B'm K°i i`"M K² ?-

J°i F?B •M bQ ?mvM? #` i?m - i? /B M EBK aÆM h¬M;- HB M pSi çB Hm¬MX

a m F?B ç'm M? m i`,K ?B T

h`B m S?QM; ç°i M?B M `ÌB F?ÄB pÁM; +?B M- ¬K [mv M +QÌB +QÌB,

@ s2K ` K°i i`"M M`v- +?d +! i? +?'K /Si pÈB F i [m a ?Á X

•M bQ ?mvM? +kM; F?¬M; +| T?ªM ç®B- ?ÆB #m¬M; HÄM; K°i ?ÆB- +kM; M?bM h
h`U+ ;B€+ M|B +?Q ?„M #B i- h`B m S?QM; i`QM; H9+ +?B M ç'm pÈB ?„M- pšM `'
H¢B K°i Qi i?U+ HU+X
h` M #-m i`ìBX
o`B +´ i?¬M MB K oQÆM; :Bª >Q h?¬M \*ªM?- i?Q€M; i`-K K†+ K°i H€iX
@ h`B m S?QM; M¨v- M m M?Q H¨ iQ¨M HU+ ` i v- •M oB M +?d bÊ +?®M; çÐ F?¬M
@ JQìB +?B m\ *| H) +?d +| i? FB M i`b # +?B mX
J'v p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- + Q + Q i¢B i?QÊM; +kM; F?¬M; +| M K†i; bX
L m ç +?Q +?9M; i?B M i`B EBK aÆM h¬M; - M?'i H¨ •M bQ ?mvM?- #B i çQÊ+ M?
oQÆM; :Bª M¨v- F?¬M; #B i b) +| +ªK iQîM; ;bX
@ >W- i ç½ bÊK M|B `²B- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; M¨v- +| i? bQ b€M? pÈB •M
"¢+? v K„ M[M; [F?Q K M; i?2Q K°i iB iU ?¨QX
J°i i`¨M +?B M M¨vX
h`B m S?QM; pÈB i?•M T?"M i?B M i`B ç M iW M; Q¢B ;BÈB- ?Q¨M iQ¨M +?'M ç°M;
h` M #-m i`ìB- i?¬M MB K oQÆM; :Bª- pšM +ÁM [m M? [m~MX
@ L m M?Q iB m #®B M¨v- +| i? ;B M?"T EBK aÆM h¬M; +O +?9M; i - iB M p`Q "
b) i`î i?"M? K°i +QM ?„+ K½X
@ æB m M¨v +?d bÊ F?¬M; i?U+ i X X X
@ æ9M; `²B- æQ M J°+ h? M? ?bM? M?Q pW tm'i [m M- # M FB +| iBM iS+ +?Q \

ekdX *?QÆM; ekN, >bM? *?B m æ¢B æ

L; v F?B p`B +´ i?¬M MB K oQÆM; :Bª- ç M; i` Q ç´B pÈB M? mX
oKi pKi pKiXXX
EBK aÆM h¬M; - GBM? S?QM; # M +¢M? î# M M; Q¨B- i`mv M ç M p`B iB M; tû ;B|
@ L; QìB M¨Q\
@ EBK aÆM h¬M; i`¼M; ç` - M; QìB M¨Q /€K t¬M; p`Q- ;B i F?¬M; i?
"B M ;BÈB GBM? S?QM; - p`B i M +?'T T?€T im¬M i` +QìM; ;Bª- HÈM iB M; [m€i k
L?QM; K¨X
o`B iB M; tû ;B| - M; QÊ+ H¢B ` p M?Q F?¬M; M; ?2 i?'vX
@ >W +?d H¨ h¬M; T?€B L?` hBM?- +kM; F?¬M; bÊ ;B| HÈM i?B i i?•M b QX
h`QM; ç| - K°i M KiY ç M iW # M i`QM; K°i i-M; €M? b€M; ?Q p¬ K¨m ç2M- T?€i ` K
J æ¢Q oQÆM; :Bª FBM? i?B MX
@ J æ¢Q oQÆM; :Bª
hW +¶ K mv M;"T i`ìB î ç^M; FB - M?|K EBK aÆM h¬M; +?'T T?€T ;Bª - i? t€+ p`i
M?Q #` ;B K +¬K- ?¬ ?'T +| +?9i F?| F?,MX
«M;
î# M i`QM; i-M; €M? b€M; M?¢i ?„+ - /¬M /¬M ?B M H M K°i i?•MªM? ó>„+ G•M M
>„+ G•M M KiY M¨v- K†i ç2M K„i çÄ- iQ¨M i?•M M; QM; F i K°i i-M; p~v K¨m ç2M- t

@ h`QÎM; H½Q +O h?B M l h?€M? h¬M; æ² o¢M Gw
 Gw H½Q `•m i`„M;- €M? K„i`ÆB tm®M; i` M M; QìB J æ¢Q oQÆM; :Bª- b„+ K†i ç¢
 o`oQÆM; :Bª KÈB ç M M`v- F?¬M; +?d ?mM; / M? i`mv M t - ?ÆM M[+ÁM tm'ii?•
 h K hBM? h?B M l h?€M? h¬M; X
 @ h'i +ª HmB ` çBX
 :B[pÁK i`lB- H K [m M; H|2 H M- ?B M ` i?•MªM? H K v oQÆM; :BªX
 L; QìB +?'T T?€T +O EBK aÆM h¬M;- M?Q çQÊ+ ç¢B t€- HB M iK+ HmB #QÊ+X
 *?d +| oQÆM; :Bª - KÈB +| i? ç®B T?| pÈB oQÆM; :Bª- ?m®M; +?B M; QìB iÈB +
 h`QÎM; H½QX
 @ > ? - æ² i`QÎM; H½Q çQ+? i?•M iÈB #'M h¬M;- +| ; b +?d ; B€Q\
 G K v oQÆM; :Bª F?¬M; /€K H½M? ç¢K- H° ` p K†ipmB p X
 h`QM; h?€M? æ` - h¬M; T?€B h K hBM?- imv i ç®B H` bB m +'T ç¢B h¬M;- #€ +?O
 hW tQ iÈB M v- i`QM; h?€M? æ` h¬M; T?€B L?` hBM?- T?¬M HÈM H` #€K p`Q h
 ;¬M KQìB +€B h¬M; T?€B L?` hBM? HB M i?O- KÈB +| i? +| +?9i Qi [mv M H M iB
 G9+ M`vX
 J°i K`M i` M #-m i`lB- +kM; FBM? ç°M; ç M #¼M M; QìB h`B m S?QM; X
 J æ¢Q oQÆM; :Bª bS+ K¢M? iQ HÈM- F?Q i? ?mM; ?½M- #®M T?Q F?¬M; FB M
 ç m /QÈB K°i #-m F?¬M; F?Q €T HU+ K` F?~M i`QÆM; X
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB M; QM; K„i M?bM p T?QÆM; t X
 " M +¢M? J æ¢Q oQÆM; :Bª óæ² o¢M Gwô M`v- +ÁM i?2Q b m K°i Qi i?•MªM?- M
 @ hY o \
 h`€B iBK h`B m S?QM; ç" T ói?bM? i?`+?ô K°i iB M;- ?QªM; bÊ i?'i b„+X
 h`M; +°M; ç M #®M ;½ hY o - +ÁM +| K°i i? M? MB M b€M; M; lB +MM; iB m M[ ?`B
 @ EBK aÆM h¬M; +€+ M; QÆB- +| +?S +?'T K°i i†+ iY i M H` óh`B m S?QM; ô\
 æ² o¢M Gw çdM? ç¢+ K` M|BX
 >„M i`M M?šM +QìB H¢M?- i?¬M MB K F?¬M; FB M; M ; b +ª- [mûi p T?Q iQ`M #
 @ h`B m S?QM; \
 G K v oQÆM; :Bª F?) ; B"i KbM?- b„+ K†i +| +?9i F?| +QBX
 h?B M l h?€M? h¬M; h`QÎM; H½Q M`v- F?¬M; FB M; M ; b +ª K` ç M EBK aÆM h¬M
 +| +?9i [m€ KS+X
 @ >„+ ?„+ - i?2Q iBM iS+ +| çQÊ+ - i M i†+ iY óh`B m S?QM; ô FB ç½ iB M p`Q ç`
 M; QÆBX
 æ² o¢M Gw ç2K i?¬M b„+ +O H K v oQÆM; :Bª- i?m p`Q i`QM; K„iX
 *MM; H9+ ç|X
 h? M? MB M b€M; M; lB +MM; #®M ;½ hY o - # v ç M F?¬M; i`mM;- T?€i` HBM? i
 ç-m /Á tûi
 @ Í ç|X X X æ½ ibK çQÊ+X
 J°i ;½ hY o ?¬M?Ä K°i iB M;- €M? K„i M?bM +?^K +?^K p`Q K°i ç€K i?B M i`B T?K

@ L;QÆB +?QM? H" h`B m S?QM;\
 h? M? MB M b€M; M;ìB Mî MK +QìB 'K €T- M?Q K°i M;QìB #^M; ?[m ç½ H•m F?¬M
 "®M;½ hY o - ç m H°` p K†i +| +?9i ?^? - M?bM +?^K +?^K p"Q ç€K M;QìB h`B r
 @ "„i H¢B +?Q i 5
 æ² o¢M Gw ? ? +QìB +QìB- H"TiS+ ?¢ H M?X
 h? M? MB M b€M; M;ìB +MM; #®M;½ hY o - F?¬M; /Q /U- ?QÈM; h`B m S?QM; ç€
 @ .WM; i v5
 J°i +¶ bS+ K¢M? iQ HÈM ?MM; po oQÆM; :Bª- iW i` M i`ìB ;B€M; tm®M;- F?B M +
 #®M;½ hY o - i?•M ?bM? +SM; çìX
 L;QìB` i v- +?QM? H" H K v oQÆM; :BªX
 @ L?Q i? M"Q\ EBK aÆM h¬M; M;QÆB- +ÁM Km®M M; ,M +ªM h?B M l h?€M? h¬M
 a„ + K†i æ² o¢M Gw i`-K tm®M;X
 @ h`B m S?QM; M"v- H" F?€+? M?•M +O EBK aÆM h¬M;- +?Q /M h?B M l h?€M? h
 T?ªB +| K°i HìB ;BªB i?Q+? / M? +?QM? M;¬M i?m" M +?S\
 G K v oQÆM; :Bª i` M K†i F?¬M; pmB- M?QM; i`QM; HÁM; H¢B •K i?-K F m F?´X
 S?Q b m EBK aÆM h¬M;- +ÁM +| K'v p` oQÆM; :Bª i¼ i`'M- +kM; F?¬M; 9v F} æ
 L?QM; ?"M? pB +O æ² o¢M Gw- +| i? t2K M?Q ç¢B #B m +?Q h?B M l h?€M? h¬M
 >ÆM M[X
 h?•M T?"M +O æ² o¢M Gw- F?¬M; ;B®M; #bM? i?QìM;- bQ i¬M +O ?„M- H" K°i p`
 + Q i¢B h?B M l h?€M? h¬M;X
 @ :BªB i?Q+?\ æ¢B bQ i¬M ösQ+? J >Q" M;ô +O i - H M? +?Q i ç M ç•v i`mv M½
 æ² o¢M Gw +QìB H¢M? K°i iB M;- i`QM; HÁM; #"M i v ?B M` K°i F?®B H M? #"B
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 S?Q i` M H M? #"B K"m ç2M M"v- ?B M H M K°i Hm²M; w +?Q J >Q" M; i?QÆM; +
 HBM? ?²M +O K¼B M;QìB- KÆ ?² +?'M ç°M;X
 J°i F?„+ M"v M"v
 J°i Qi oQÆM; :Bª i`QM; EBK aÆM h¬M;- ç m +ªK i?'v i•K HBM?`mM H MX
 >Q h?-MªM?- +?B i?"M? iB M- i`mM;- ?"m F€- +MM; pÈB ç¢B pB M K½MX
 *?d +| >Q h?-MªM? ç¢B pB M K½M- HBM? ?²M H°i t€+ ç¢B pB M K½M- KÈB +| i?
 æ¢B æ - i¢B # M i`QM; >Q h?-MªM?- +| ç` p` +?Q + Q- HBM? ?²M ;¬M M?Q #'i i
 "îB p"vX
 hm´B i?¼ +O æ¢B æ - +kM; H" +U+ F€ H•m çìB - +| i? ç¢i iÈB ?ÆM p¢M M,KX
 G" w +?Q +O ósQ+? J >Q" M;ô\ E?| i`€+? æ² o¢M Gw HÈM H®B M?Q p"vX
 G K v oQÆM; :Bª ?Qi K°i ?ÆB H½M? F?QX
 sQ+? J >Q" M;- î i`QM; b® h?€M? æ` æ¢B æ - `i +| mv / M?X
 *?Q /M H" i`QM; EBK aÆM h¬M;- p` æ¢B æ [m M? M,K iB K im FB - +kM; F?¬M; T
 >Q" M;X
 oQÆM; :Bª- æ¢B æ - ç m H" HU+ HQÊM; +'K F` +O h¬M; T?€B L?` h K hBM?

L?'i H" + 'T æϕB æ - æϕB æ >Q h?-M *aM? HÊB ?ϕB- +| i? iB m /B i K°i +€B +QìM
oQM; æϕB æ +?ŠM; ?ϕMX

@ > BxxX

G9+ æ² oϕM Gw H'v` iQM p"i +O sQ+? J >Q" M;- oQÆM; :Bª +O EBK aÆM h¬M;
?"MX

æ®B pÈB HQϕB ibM? ?m®M; M"vX

EBK aÆM h¬M; F?| K" ` i v +?2 +?Î +?Q h`B m S?QM; çQÊ+ M[X

@ h`B m S?QM;- H-M M"v- t2K M;QÆB i`®M i? M"Q\

@ *?Q /M M;QÆB i`®M ç M h?€M? æ` i` MϕM- +?9M; i pšM +| i? i?¬M; [m h¬M;
pÈB h¬M; T?€B L?` hBM?- +kM; F?¬M; +| M;QìB M"Q +| i? #ªQ ?° M;QÆBX

h? M? MB M b€M; M;ìB +MM; #®M ;½ hY o - H° ` MK +QìB +?B M i?„M;X

:Bì F?„+ M"vX

aS+ KϕM? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª >Q h?-M *aM? ç½ i`B i ?²BX

h`B m S?QM; H HQB i`Æ i`¼B K°i KbM?- çSM; H†M; iϕB +?¶- F?¬M; çQÊ+ +?2 +?

@ hY oQM; æϕB æ - i?"i ç9M; H" +| +?9i M,M; HU+- F?¬M; M;ì +| i? ªM? ?QÎM; ç
*?•M ok h?€M? æ` X

h`B m S?QM; +QìB HϕM? K°i iB M;X

>„M çSM; M;mv M iϕB +?¶- F?|2 KB M; M? +? H M K°i MK +QìB- K M; i?2Q p`B iB
>Y\

h? M? MB M b€M; M;ìB +MM; #®M ;½ hY o - H"TiS+ +ªK ;B€+ +| +?9i F?¬M; ç9M;

:Bì T?9i M"v- h`B m S?QM; F?¬M; çQÊ+ +?2 +?Î- F?¬M; +| çQìM; HmB- H•K p"Q i
M?Q i? X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`QM; HÁM; #`M i v +O h`B m S?QM;- tm'i ?B MK°i F?®B H M? #`B K"m iQK- `m
` K°i iB `mM `~vX

>W5

o KWM; `Ð i` M K†i h`B m S?QM;- +`M; iQÆB ?ÆMX

oW KÈB F?¬M; H•m- hY h?€M? G M? p|M v M H†M; ?²B H•m- ç°i M?B M bBM? ` +

>ÆM M[- T?QÆM; ?QÈM; F?Q iS+ +O +ªK SM; M"v- F?¬M; TªB ç M iW .B iQ+? h
h?€M? æ` X

h? M? MB M b€M; M;ìB +MM; #®M ;½ hY o - KÆ ?² +ªK i?'v F?¬M; ´MX

L?QM; #¼M ?„M- pšM çB M +m²M; ç€M? p T?Q h`B m S?QM;X

@ *€+ M;QÆB- H" i?O ?ϕ +O hY oQM; æϕB æ \

J°i i? M? •K M?Q i„K ;B| tm•M- ;-M M; v i`QÈ+ K„i- HϕB M?Q t iϕB +?•M i`ìB- F?B
;B€+ F?¬M; ;B M K•m i?mšMX

hB Ti?2Q ç|X

J°i +¶ h?-M MB K i?QÆM; *´- M;ϕQ i?` h?B M æ` - F?| F?¬M; ?"M; H•K- bS+ Kϕ
h?-M *aM?- F?B M K°i T?QÆM; i`ìB ç'i F?¬M; ;B M- bBM? ` ªQ ;B€+ M?Q +?'M ç

»+

@ L;?2 M|B- #¼M ?¼ iWM; +| F, HK+ F?B m +?B M óLY #QÊ+ oQÆM; :Bªô ç'vX
 h`QM; €M? K„i +O K¼B M; QÌB- ç m H° ` bU FQM? bÊX
 G9+ M`vX
 h`QM; Zmv i ç'm ç`BX
 h`B m S?QM; p` hª >²M;- T?B m T?M i` M K°i M;¼M M9B + QX
 Zmv i ç'm ç`B +O >mv M \*?•M h?€M? h¬M;- +kM; T?B i?QÌM; ?mv MªQ- # M i`QM
 ;B M +Ð M?Ä- K¬ T?ÄM; H¢B ?Q`M +ªM? M9B b¬M;- +•v `WM;
 h`"M +?B M M`v- +kM; M?"M çQÊ+ `i M?B m bU +?Ì KQM;X
 :B[i`ÌB t M?- Qi M?'i +| ?ÆM KQÌB Hm²M; i?-M MB K >Q h?-MªM?- i?"K +?Q +
 M[X
 @ >W- ? i i?ªv ç m ç½ i`M #` i®iX *?d +—M hª >²M; +?B M i?„M;- i b) KÌB h?€B h?
 ~M çÌB H€M? i? ` K†i- +?O i`b +¬M; +?QM? +?Q pB + M`vX
 h`QM; ç|- +| K°i ç¢Q i?-M MB K oQÆM; :Bª >Q h?-MªM?- K M; i?2Q p`B iB H½M
 @ hª >²M; bQ ?mvM?- +?d +?B M ç'm i?-B i?b F?¬M; +| i?9 p`X
 h`B m S?QM; /M #M pšM mM; /mM; K` M|BX
 @ *| w iS ;b\
 hª >²M; ?ÆB b[M; bÌX
 @ *?9M; i ?½v ç€M? +m°+ K°i T?2MX L m M?Q M;QÆB i?„M;- h`B m K¶ b) +?„T i
 h`B m S?QM; M?"M M?¢i KÎ KB M;X
 @ *?mv M M`v H`i?"i +?S\ L m M;QÆB i?m - M;QÆB b) i†M; / M? M;¢+? +?Q i \
 h`QM; #KM; hª >²M; M?Q KÎ +ÌX
 E?-M; M;Ì- ? i i?ªv K¼B +?mv M H¢B çÆM ;BªM M?Q p"vX
 @ *?d +—M M;QÆB +| i? FB M i`b çQÊ+ KQÌB +?B m i`QM; i v h`B m K¶- t2K M?Q
 i?'i #¢B- T?ªB +?,M; +kM; M M #B m i?` +?9i ;b ç|- T?ªB F?¬M;\
 h`B m S?QM; +?"K `½B M|BX
 JQÌB +?B m\
 hª >²M; b[M; bÌ- i` M b•M M´B H M K°i i`"M Q M? ç°M;X
 @ > ? ? JQÌB +?B m\ hB m iY ?¼ h`B m FB - M;QÆB F?¬M; F?ÄB [m€ +m²M;
 +?Q `ä- ç iY \*?•M i`mv M i`QM; h?€M? æ` h¬M; T?€B h K hBM?- ç m +| i?U+ H
 ? v b Q\
 hª >²M; M;?2 p"v- F?¬M; ;B"M K` +ÁM +QÌBX
 hmv `^M; ?„M +?d +| im pB hB m æ M L;mv MªM? ?"m F€- i? M?QM; ç½ iWM; ç€
 L;mv MªM? Î# M M;Q`BX

ejyX *?QÆM; ejk, h?"T æ¢B h?B M h`B h?€M? æ`

h?€M? æ` - Zmv i ç'm ç`BX

æ¬M; çªQ ç iY Î ç•v p` +QÌM; ;Bª i`QM; h¬M; K¬M- i` M K†i ç m H° p FBM? M;¢+X

@ æ€M? +m°+ KQÌB +?B m\ h`B m S?QM; M`v [mª i?"i #i +~MX

@ hB m iY M"v- pW KÈB i`î i?"M? ç iY \*?•M i`mv M +O h?€M? h¬M;- K" im pB +O
 + Q ?ÆM K°i iB m +'T ç°X
 J'v i`,K M;QìB ç M; çSM; tmM; [m M? t2K +?B M- F?¬M; +| M;QìB M"Q H" t2K i`¼M
 .M b Q i?b h^a >²M; +kM; H" ç iY *?•M i`mv M H•m M,K- #'i Hm" M iW T?QÆM; /B M
 h`B m S?QM;X
 >m®M; +?BX
 hB m iY FB +m²M; p¼M; p¬ i`B- +ÁM ç€M? +m°+ KQìB +?B m M[X
 @ h? M"Q- M;QÆB F?¬M; /€K b Q\
 h`B m S?QM; iU +QìB K" F?¬M; T?ªB +QìB- F?Q+? iQÈM; ç®B T?QÆM;X
 aî /o ?„M H" T` ç€M? +m°+ KQìB +?B m- +?QM? H" Km®M +?SM; KBM? KbM? +|
 +?m~M i? v i? / M? M;ç+?X
 L?Q p"v- b) F?¬M; +ÁM B M|B K€i M[- +kM; F?¬M; ªM? ?QîM; ç M / M? /U +O bQ
 @ h¢B b Q F?¬M; /€K\ L m M?Q i i?m - b) M?"M H¶B pÈB M;QÆB i`QÈ+ K†i K¼B M
 ç`M? M?QìM; çQìM;X
 h^a >²M; +QìB ? ?ª- ç½ M„K +?„+ T?¬M i?„M;X
 h`QM; HÁM; ?„M KWM; `Ð M?Q çB M- €M? K„i M?bM h`B m S?QM; F?¬M; F?€+ ;b
 @ >²M; M?BX E?¬M; M M F?BM? ç`+?- iBM? i?¬M p" F?Q iS+ ?mv i K¢+? i` M M;Q
 i-K i?QìM;X >„M ç½ +| iU iBM M?Q p"v- [m€ MY H" +| +?¶ /U `²BX
 •K i? M? +O oQÆM; :Bª- ç°i M?B M tm'i ?B M i`QM; ç-m h^a >²M;X
 *?O M?•M +O i? M? •K FB - +?QM? H" bQ i¬M +O h^a >²M;X
 @ æ iY ?B m `²BX
 h•K i?¬M h^a >²M; i?Q€M; `mM- H" T iS+ i?m ?²B K'v T?¬M w F?BM? i?QìM;X
 aQ i¬M /M b Q +kM; H" oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- +'T ç° +U+ + Q- ç€M? ;B€ i?U+
 @ "„i ç-m5
 h?€M? æ` Zmv i ç'm ç`B- +| K°i p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- çªK M?B K +¬M; i€+ i`½
 @ *?Q /M i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; M"v K¢M? ç M ç•m- +?„+ +?„M +kM; F?¬M; c
 K" i +kM; F?¬M; +?®M; çÐ M'BX
 h?•M ?bM? h^a >²M; H|2 H M- i`B M F? B +?B M F„i`mv M i?W +O h?€M? æ` X
 S?B o•M h?B M L; 5
 h`QM; F?QªM? F?„+- +?d i?'v K°i i`"M [m M; ªM? iQ HÈM t M? #¢+ ç M t2M- M;Q
 M?Q K°i +€B #|M; HÈM ç M; # v HQÈMX
 S?®+
 h?•M i? +O h^a >²M;- ?Á p"Q i`QM; +U ªM? t M? #¢+ F?'M; H² ç M; # v HQÈM- i
 K M; /`B ;¬M i`,K i`QÈM;- F?Q i? +?2 i`ìB- ûT p T?Q h`B m S?QM;X
 @ *?B M F„i?"i ?mv M /B mX
 h`B m S?QM; #` #|M; `•K +?2 T?O- i?•M ?bM? i`QM; #|M; `•K- KÆ ?² +ªK i?'v / i?
 .QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; bY /KM; ?mv i K¢+? ç²M; iY- ?„M +kM; F?¬M; / M?bM i?
 >²M;X
 @ hY æB M S?QM; >Q" M5

h`B m S?QM; F?) [m€i K°i iB M;- /QÈB bU # Q T?O +O °aM? /U+ T?QM; K M; +?2
 K°i i`"M G¬B æbM? hY .B iX
 S?®+ T?®+
 Zm M? M;QÌB h`B m S?QM; M´B H M iWM; i`"M hY æB M T?QM; HQm `U+ `Ð +?|B
 H'T H€M?- iÄ ` K°i Hm²M; F?Q iS+ ?Ov /B i ç¢B M M- M?Q K°i +ÆM b|M; HÈM- t
 L?bM #^M; K„i i?QÌM;X
 *?d i?'v iWM; ç¢Q hY æB M S?QM; >Q" M- iW M?Ä #B M i?"M? HÈM- M;? M? ç|M +
 # v HQÊM H M #-m i`lBX
 S?"M? T?"M?
 > B Hm²M; bS+ K¢M? €+ HB i #€ ç¢Q- p +?¢K p"Q M? m- F?Q iS+ ?Ov /B i +M [m
 „+ `„+
 *U °aM? t M? #¢+ ç M; # v HQÊM i` M F?¬M; i`mM;- /QÈB iWM; i`"M b|M; i`MM; FQ
 K°i p i M SiX
 oW KÈB ;B Q T?QM;- + Q i?'T ç½ H"TiS+ T?•M `äX
 @ hY .B i S?QM; G¬B\ E?¬M; M;Ì H¢B H" i`mv M i?W +O S?QM; G¬B æ¢B æ X
 h` M #-m i`lB- i?¬M MB K +O K°i b® oQÆM; :Bª- `ä`"M; ç m F?) ;B"i KbM?X
 h`QM; \*?•M ok h?€M? æ` - M?[M; ç¢B M,M; +QÌM; ;Bª M"v- ç m +| FB M i?S+ `°M
 M?B m M;QÌB M?"M` +¬M; T?€Ti`mv M i?W +O h`B m S?QM;X
 @ S?QM; G¬B æ¢B æ \ L;`v tQ ¬M; i ç½ iWM; /MM; i®+ ç° K" M;¢Q i?' i?B M ç`
 h?¬M °aM?- ¬M; i +?QM? H" M?•M p"i i`mv M F€X
 @ h`QM; h?€M? æ` ?B M M v- óo¢M G¬B h¬M;ô +kM; +| i`mv M i?W +O S?QM;
 F?¬M; T?ªB #ªM i`mv M i?W iBM? i9v M?'iX
 h?¬M MB K +O K'v p` oQÆM; :Bª- #„i ç¬m i?ªQ Hm"MX
 @ S?QM; G¬B æ¢B æ \
 J°i ç¢Q i?¬M MB K [mûi [m - F?) i?Î /"B K°i ?ÆBX
 h`QM; \*?•M ok h?€M? æ` ?B M M v- K°i p`B æ¢B æ H•m çlB- i?"K +?Q ç½ iWM; |
 æ X
 L,K ç|M X
 S?QM; G¬B æ¢B æ - ç½ iWM; im ?"M? i¢B óo¢M G¬B h¬M;ôX
 G9+ ç| - #Q F„ hY .B i S?QM; G¬B +O S?QM; G¬B æ¢B æ - K°i F?B ;B Q T?QM;- H
 i`mv M i?W +´ tQ F?€+ i`QM; h?€M? æ` X
 @ J°i iB m iY M;Q¢B ;BÈB- F?¬M; M;Ì H¢B M„K ;B[i`mv M i?W +O K°i p` æ¢B æ
 h` M #-m i`lB- hª >²M; +„M +?†i`,M;X
 S?B " ^M; GQÊ+ ©M?5
 hª >²M; #¶M; M?B M i?9+ /K+ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- ;B[#-m i`lB M´B H M +Uª
 Mûi `ä`"M;- iB M i? K K°i #QÊ+ M;QM; i?U+- F K i?2Q ç| H" H¬B KBM? +?ÈT ;B"i
 oKiXXX
 L; v i`QM; F?QªM? F?„+ ç| - +UªM? S?B " ^M; ç½ [mûi M; M; i`lB ç'iX
 J„i i?QÌM; T?ªM; T?'i M?bM i?'v K°i ç¬m h?¬M æB m i`QM; i`mv M i?mv i- iÄ ` n
 FBM? i`B i i?B M ç` - tmv M [m K•v i`lBX

±\

h`B m S?QM; +^aK i?'v K°i Hm²M; €T HU+ F?¬M; M?Ä- F?Q ?mv i i?•M i? KÆ ?² ç
>„M F?¬M; M;ì +?B M F„ ?mv i K¢+? +O h^a >²M; H¢B + Q bB m M?Q p"v- bS+ +?B
i? F?¬M; T?•M + Q i?'T pÈB h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *^aM?X

@ S?QM; G¬B "€+? ©M?5

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M;- i` M M;Q`iB iÄ ` K°i i`"M ;B| hY .B i H'T H€M?X
sQ¢i tQ¢i tQ¢i

h`QM; T?9i +?®+- i`"M ;B| hY .B i FB - +?B ` H"K ? B- #B M ^aQ i?"M? ? B iB hY
> B iB hY æB M S?QM; ©M?- H¢B +'T i®+ T?•M ?| X

> B ç¢Q "®M ç¢Q h€K ç¢Q JQ`iB b€m ç¢Q

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ ç| - K'v +?K+ iB hY æB M S?QM; ©M?- Î# M i`QM; ?"Q [m M;
i`QM; T?¢K pB K°i /†KX

s i t i t i

*¬M; FQ+? M?Q FBM? ?²M; HQÊ+ ^aM?- FBM? i`B i i?B M ç` +O ç-m S?B #[^]M;-
T?•M i?•M S?QM; G¬BX

L?QM; +?•M i?•M +O h`B m S?QM;- i?b H¢B F?¬M; #B i / M; Î ç•mX

L?[M; iB hY æB M S?QM; ©M? M"v- i?"i ;B^a F?| T?•M- ? i i?^av i`M ^aM? T?•M i?•M
ç m +| +¬M; FQ+? M?'i ç`M?X

sQ¢i tQ¢i tQ¢i

L?[M; T?•M i?•M hY æB M S?QM; ©M? FB - iB T iK+ +¬M; FQ+? M?^K p"Q óS?B "^(
#B M i?"M?X

h^a >²M; i? M [m€ i?"M? ;B"M- i` M M;Q`iB #` S?QM; G¬B Q M? i¢+ F?¬M; M;WM;X
" M M;Q`B Zmv i ç'm ç`B- T?¬M HÈM i?B M i`B h?€M? æ` ç m FBM? M;¢+ p¬ +MM

@ hY .B i *?B L?"M5

"¶M; M?B M- K°i çQ`M hY æB M S?QM; ©M?- i`QM; i v M;QM; ?B M K°i i? M? [m
KÄM; M?Q +€M? p2- # M M;Q`B tm'i ?B M K°i i-M; ?Q p,M S?QM; G¬B- F?Q iS+ 'T?
T?mM ` Mm®i p"Q- çB M [m M; T?•M i€MX

s i t i

hY .B i *?B L?"M M"v- +U+ F€ `U+ `Ð- i,M; p¼i ç M p`B +?K+ i`QÊM;- •K i? M? S
/B i i`9i tm®M;- H"TiS+ +?ûK óS?B "^(M; GQÊ+ ©M?ô i?"M? ? B çQ¢MX

@

h^a >²M; ?Á M?"T p"Q # M i`QM; óS?B "^(M; GQÊ+ ©M?ô- F?) ` M H M K°i iB M;X

sb

h` M M;Q`iB ?„M- +| i? M?bM i?'v K°i iB K€m- bS+ K^aM? ?Ov /B i +O S?QM; G¬B
G'v ?mv i K¢+? +Q`iM; ç¢B +O ?„M- p"v K` i`QM; i?`iB ;B M M;„M +kM; F?¬M; i? F'
H¢B çQÊ+X

æ•v +?QM? H` ?Ov /B i €Q M;?o - ç†+ #B i +| HU+ +<sup>a</sup>M `i HÈM ç®B pÈB i'i +^ai?m
i` HB mX

@ E?¬M; ´M- +¬M; FQ+?- i®+ ç°- €Q M;?o i`mv M i?W +O h`B m S?QM; M"v- ç r

æ¢Q i?¬M MB K +O oQÆM; :Bª i` M i`ÌB- F?¬M; F?ÄB i?'i i?®X

óhY .B i *?B L?"Mô +O h`B m S?QM; - T?€ pÐ +?B M F„ ?mv i K¢+? +O hª >²M; - i?QÆM; F?¬M; M? X

h? M?QM;X

h? iB M +¬M; +O h`B m S?QM; - pšM +?Q F i i?9+X

@ S?QM; G¬B *?B .U+5

a m HQM; h`B m S?QM; K¼+ ` K°i ¢¬B [m M; /U+ hY .B i S?QM; G¬B- /`B ¢ M K' +ªM? S?QM; G¬B i` M M; QÌB- ;B®M; M?Q K°i h?QÊM; *´ *U J X

•K -K

J°i Hm²M; hY .B i S?QM; G¬B F?OM; #® M; ? i i?Î- `mM; +?mv M Zmv i ¢'m ¢`B- b i`ÌB- ¢ M / i M?Q T?QM; #¢Q- T?€i ` K°i Hm²M; F?Q iS+ ?Ov /B i #„i M; m²M iW hr

@ S?€5

h`B m S?QM; ` i vX h®+ ¢°- +¬M; FQ+?- w +ªM? S?QM; G¬B- ¢ m i,M; H M K°i +' >„M #´ ` K°i +?QÎM; - T?ªM; T?'i M?bM i?'v K°i ¢¬m hY .B i S?QM; G¬B GQM; - ¢ i`QM; #½Q €T ?Ov /B iX

@ h?"i K¢M?X

L?[M; M; QÌB ¢ M; t2K +?B M # M M; Q`B Zmv i ¢'m ¢`B- F?B M?bM i?'v #¡M; /€M; S FB - i•K i?¬M p` ?mv i K¢+? ¢ m F?) `mM `~vX

@ E?¬M;

hª >²M; /®+ ? i iQ`M HU+- i?9+ /K+ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? ¢ M +U+ ?¢M- [m M? M [m M; ªM? /U+ iQ HÊM- F?Q i? +`M [mûi- /QÈB bU i`MM; FQ+? F?¬M; i? +?®M; ¢ i?•M i? ?„M ¢½ #` ¢€M? # v ` F?ÄB Zmv i ¢'m ¢`BX

_ -K

G9+ hª >²M; `ÆB tm®M; ¢'i- iQ`M i?•M +?€v ¢2M- ¢ m p¬ +MM; +?"i p"iX

>„M Km®M +Y ¢°M; - M?QM; iQ`M i?•M i /¢B- +Æ M,M; bBM? K M? #` i`M T?€ +U M?9+ M?Q+?X

@ hª bQ ?vM?X

o`B i M ¢ iY \*?•M i`mv M- M;Æ M;€+ ¢Ð hª >²M; /"vX

@ æ i¢X

h`B m S?QM; /QÈB €M? K„i ¢¬v bÊ ?½B p` FB M; F} +O K¼B M; QÌB- #QÊ+ ` F?Ä

@ Zmª i?U+ H` +?B M i?„M; i`QM; KQÌB +?B mX

o` i`¼M; i`B LY #QÊ+ oQÆM; :Bª FB - M?bM p T?Q h`B m S?QM; pÈB p [m€B /

o`Q i?ÌB F?„+ +m®B +MM;X

h`B m S?QM; M?ì p`Q S?QM; G¬B *?B .U+ ;B i`b- bS+ +?B M ¢'m / /`M; pQÊi [m +?Q +¡i? mv ?B T h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *ªM? i`mM; F€i`Î H MX

aS+ +?B M ¢'m M?Q i? - ¢O F?B M ¢¢B ¢ b® i?B M i`B +O h?€M? æ` - ¢ mªK ¢¢

@ h?U+ HU+ M`v- +kM; i K ¢QÊ+X

h`QM; ¢€K M; QÌB- p Kti +O óL K bQ ?mvM?ô pšM `i #bM? ¢¢K- F?) KÎ KB M; M¡

æ®B pÈB i?•M T?"M óh?"T æ¢B h?B M h`B h?€M? æ` ô M?Q ?„M K` M¡B- i?U+ HU+

S?ªB #B i`^M;X

h?"T æ¢B h?B M h`B h?€M? æ` - +| F?¬M; Qi M;QìB i?"K +?Q +ÁM +| i? F?B m +?
:Bª T?´ i?¬M;X

*ÁM p` h?¬M .`+? G•K Î# M +¢M?- H¢B H°` p K†i FBM? M;¢+X

>„M +kM; H` K°i i`QM; M?[M; h?"T æ¢B h?B M h`B h?€M? æ` X

L?QM; K°i M,K i`QÈ+- ?„M ç½ iWM;;†T [m h`B m S?QM;X

G9+ ç|- im pB +O h`B m S?QM; +?d KÈB LY #QÈ+ æ M L;mv M *ªM?- F?¬M; +| I
+O :B M; S?"KX

@ *ÁM K v H` :B M; S?"K F?¬M; +| K†i Î ç•v- i?U+ HU+ K` #•v ;Bì h`B m S?QM; #`v
+ Q i?'T pÈB :B M; bQ ç `²BX

h?¬M .`+? G•K F?) H`K #~KX

a m M;?B i?S+ i?m ç² ç +O æQ M J°+ h? M?- :B M; S?"K ç½ i?2Q bQ i¬M ó*´ G
æ9M; H9+ M`v

@ h`B m S?QM;- M;QÆB #B m ?B M `i i®i- ç M +?¶ bQ T?K K°i +?mv M M`Q5

•K i? M? +O æQ M J°+ æ¢B æ i`mv M ç MX

>B M M?B M i`"M +?B M M`v- æQ M J°+ æ¢B æ +kM; t2K `i +?,K +?9X

J°i p`B oQÆM; :Bª F?€+- F?¬M; F?ÄB i?-K i? M- M;QìB ç iY K` æQ M J°+ æ¢B æ
iB M p`Q h?€M? æ` K` ç½ +| i?U+ HU+ FBM? M;QìB #U+ M`vX

J°i H€i b m

@ aQ i¬M- +| ;b +?d ;B€Q\

h`B m S?QM; çB iÈB T?O ç +O æQ M J°+ h? M?X

@ h`B m S?QM;- i?U+ HU+ +O M;QÆB- i`QM; b® M?[M; ç iY *?•M i`mv M +O >m
çSM; p`Q M,K ?¢M; ç-mX h? M?QM; bQ pÈB h?"T æ¢B h?B M h`B h?€M? æ` - i?b
L m Km®M i?m ?Q¢+? HÈM i`QM; "€M h?¬M .B oB M- +?d #^M; p`Q +?WM; `v i?b p

æQ M J°+ h? M? M;?B K K†i M|BX

h`B m S?QM; M;?2 tQM;- +kM; F?¬M; TªM ç®BX

h`"M +?B M pW `²B- hY .B iS?QM; G¬B +O ?„M- + Q M?'i +?d KÈB T?€i ?mv çQ
æ iY *?•M i`mv M i`QM; h?€M? æ` - +?d KÈB H` hB m æ M L;mv M *ªM? ç½ +| i?
HU+ +O M?[M; i?B M i`B æ¢B æ M L;mv M \*ªM? ? v h?"T æ¢B h?B M h`B h?€M?
+`M; F?| K` ç€M? ;B€ çQÈ+X

@ h`QÈ+ F?B çB- # K|M ç² M`v;B Q +?Q M;QÆB- +| i? i`Ê ;B9T M;QÆB F?¬M; M
h`QM; i v æQ M J°+ h? M?- +?Êi tm'i ?B M K°i +€B ?°T ;¶X

h`B m S?QM; iB T H`v ?°T ;¶- KÎ` t2K- # M i`QM; +| ? B #ªM çB M i`+?- +MM; pÈ

h`QM; #bM? M;¼+ FB - +| K°i pB M óhBM? æ Mô HÈM #^M; ç-m M;|M i v- ?bM? #-
i?Ov iBM?- iÄ ` F?Q iS+ iBM? F?B i K M? K¬M;- i?"K +?Q K M; ç M +?Q h`B m S

@ æ•v +?QM? H` K°i pB M iBM? ç M- +| i? i`Ê ;B9T hB m æ M L;mv M *ªM? çdM?
æ¢B æ M L;mv M *ªM?X o®M H`v im pB +O M;QÆB- F?¬M; çO bY /KM; pB M ç M
ç M ?¢+? i`QM; +Æ i? M;QÆB- ç½ iBM? i? ?| - ç2K pB M ç M M`v +?Q M;QÆB /
F?¬M; FûK # Q M?B mX

æQ M J°+ h? M? +QìB M|BX

@ >| hBM? æ M\

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB H° p ?QM; T?'M- ;B€ i` +O pB M ç M M"v- ?„M ç ½ iW
æB M- +?Q /M +| iB M +kM; F?¬M; i? K9 çQÊ+X

a m ç|X

•M? K„i +O ?„M H¢B /WM; H¢B i` M ? B #ªM çB M i`+?X

h` M K°i #Q çB M i`QM; ç|- pB i #®M +?[óJBM? æ²M; #Q çB M ôX

@ ±\

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- F?¬M; #B i #Q çB M M"v +| [m M ? ;b pÈB J
tQ ?„M +| çQÊ+X

@ > ? - JBM? æ²M; #Q çB M M"v- +?QM? H"i ;B Q /`+? iW +?¶ óhY oQM; æ¢B æ
æ²M; +'K i?m"i +O ?„MX

ejRX *?QÆM; ejj, o¢M LB K h?¬M Zmv i

@ > ? ? - JBM? æ²M; #Q çB M M"v- H" M,K tQ i iW +?¶ hY oQM; æ¢B æ ;B Q /`+
+'K i?m"i JBM? æ²M; +O ?„M

h`B m S?QM; M;?2 ç M ç|- F?¬M; F?ÄB FBM? M;¢+- +| +?9i F?| +| i? iBMX

æQ M J°+ h? M?- F?¬M; M;ì H¢B +| #Q F„imv i ?¼+ +O óhY oQM; æ¢B æ ô- M;?2
iQÊM; M´BX

æQÆM; M?B MX

*'T ç° æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- H" K°i pÁM; i`ÁM Hm~M [m~M- ;B Q /`+? pÈB M? m-
[m€BX

L?'i H" hY oQM; æ¢B æ p" æQ M J°+ h? M?- ç m H" æ¢B æ +´tQ - +'T ç° iB T +"

@ æ| H" ;B Q /`+? +€+? ç•v`'i H•m`²B- pb M| i +kM; T?ªB #Ä` +€B ;B€ F?¬M; M
#Q çB M ô M"v +kM; F?¬M; +| M?B m i€+ /KM; pÈB i H„K- M,K tQ ;B Q /`+? p"i M"
pÈB +'K i?m"i óhY oQM; JBM? æ²M; ô K" i?¬BX

æQ M J°+ h? M? +ªK F?€B M|BX

hm´B i?¼+O æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- p¬+MM; t tQ - +| i? ç¢i iÈB p¢M M,K- i?"K

aBM? K M? t tQ M?Q i? - M?[M; æ¢B æ ç| ç m ibK ?B m [m p +€+ HQ¢B K"i ?¼
?Q¢+? p b m- F?B M HBM? +ªK iB M i? K K°i #QÊ+X

@ aQ i¬M- JBM? æ²M; #Q çB M M"v p" óhY oQM; JBM? æ²M; ô- +| [m M ? ;b\

h`B m S?QM; M?È H" KbM? ç½ iWM; +| K°i #ªM óJBM? æ²M; h" M h?B M ôX

óJBM? æ²M; h" M h?B M ô M"v- #ÎB pb H" h" M h?B M- +?Q M M +?d +mM; +'T K°i
?mv i K¢+? ç²M; iY +?Q h`B m S?QM; - +kM; +| ;B€ i` i? K F?ªQ M?'i ç`M?X

h`QM; i`mv M i?mv iX

óJBM? æ²M; h" M h?B M ô +| i´M; +°M; +?QM +?QÆM; h" M h?B M- +?QM +?QÆM; ?
+U+ óhY oQM; JBM? æ²M; ôX

@ hY oQM; JBM? æ²M; +?QM? i?S+- i¢B pMM; h?QÆM; >ªB M"v- +| H) +?d KbM? h
Hmv M i?"M? +¬M; K" i?¬BX J" óJBM? æ²M; #Q çB M ô M"v H¢B F?¬M; ?Q" M +?d
æ²M; ô- +kM; F?¬M; ç +°T M?B m ç M +¬M; FQ+? +'K i?m"i +?QM? i?S+X h? M?C
Hm" M p +€+ HQ¢B ç²M; iY- HBM? ?²M- iY pQM;-

æQ M J°+ h? M? ç€TX
 h`B m S?QM; M;?2 p"v- F?) i?Î T?"Q K°i ?ÆBX
 L;šK H¢B +kM; ç9M;- hY oQM; æ¢B æ F?¬M; +| F?ª M,M; ç2K #ªM +?QM? i?S+ +
 ;B Q /`+?` M;Q`B çQÊ+X
 @ *?ŠM; [m - # M i`QM; óJBM? æ²M; #Q çB Mô M"v- ;?B H¢B `i M?B m +'K i?m"i H
 Hw Hm"M +kM; F?€ iQ`M /B M- F?¬M; +?d ;BÈB ?¢M i`QM; M°B /mM; +O óhY oQM
 æQ M J°+ h? M? i`M? i`¼M; M|B pÈB h`B m S?QM;X
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?–K +ªK FQ+?- +kM; KBM? #¢+? /KM; w +O æQ M J°+
 h`B m S?QM; ;†T T?ªB óhY oQM; i`mv b€iô- î i? #'i HQÐM; H"TpÈB hY oQM; æ¢
 +| K°i M;"v ;†T H¢BX
 æQ M J°+ h? M? ç2K óJBM? æ²M; #Q çB Mô ;B Q +?Q h`B m S?QM;- +?QM? H"K
 JBM? æ²M; +O óhY oQM; æ¢B æ ô- iW ç| K" ibK ?B m im i"T- +kM; ibK çQÊ+ T?Q
 oQM; æ¢B æ X
 h`B m S?QM; H†M; H) ç2K JBM? æ²M; #Q çB M i?m H¢BX
 hB T ç|X
 •M? K„i +O ?„M H¢B `ÆB H M +m®M +´ i?Q +m®B +MM;X
 o"i M"v- ç†i î /QÈB +MM; ?°T ;¶- ?ŠM H" ;B€ i` +O M| +kM; F?¬M; i?m FûK ;b óJ
 @ o¢M LB K h?–M Zmv i\
 h`B m S?QM; +–K +m®M +´ i?Q #Q i`+? M"v H M- F?) H~K #~KX
 L?bM [m +m®M óo¢M LB K h?–M Zmv iô M"v- i` M K†i æQ M J°+ h? M? F?¬M; F?A
 @ æ•v +?QM? H" #Q çB M #'i i`mv M +O æQ M J°+ ;B - H" #Q çB M p¬ i?QÊM; i
 h?–M [mv i M"v- T?~K +'T `i +| F?ª M,M; ç¢i ç M óh?B M +'Tô- +?ŠM; [m H" +| +?
 h? M? •K +O æQ M J°+ h? M? - +| +?9i i`–K i?'T F?"M F?"MX
 h`B m S?QM; +ªK i?'v K°i iB /` i?Q`M;- óæQ M J°+ :B ô p" óo¢M LB K h?–M Zmv i
 ç M +?¶ b•m i`QM; M°B i•K +O æQ M J°+ h? M?X
 @ hm ?"M? T?QÆM; /B M >²M ç¢Q\ o"v i?b h?–M GBM? L?½M +O i - imv i ç®B H"
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; `i iU iBMX
 >„M p¬ i?S+ KÎ` óo¢M LB K h?–M Zmv iô- HBM? i?S+ `|i p"Q i`QM; ç|X
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 æ°i M?B M- K°i Hm²M; HU+ HQÊM; iBM? i?–M i?–M #Q- /šM /„i h`B m S?QM;- iB
 K M? K¬M;X
 L°B /mM; +O óo¢M LB K h?–M Zmv iô- ;?B H¢B iQ`M #° i? ;BÈB iBM? i?–M M"vX
 @ S?€T [mv i M"v- ç®B pÈB pB + ç°i T?€ oQÆM; :Bª >Q h?–M *ªM?- i¢B T?QÆM
 +?'i- +| i€+ /KM; i?9+ ç~v T?K i`Ê M?'i ç`M?X hm Hmv M T?€T [mv i M"v ç M ç¢B
 ?| p¢M- +?QM? H" #Q [mv i p¬ i?QÊM;- im Hmv M HBM? ?²M i?–M MB KX
 h? M? •K +O æQ M J°+ h? M? - p M; H M # M i BX
 v i?S+ +O h`B m S?QM;- H¢B /mM; M?"T p"Q i? ;BÈB iBM? i?–M K M? K¬M; `°M
 t9+ pÈB `i i M?B m ?¼+ i?S+ p" +€+? p"M /KM; i?–M MB K HBM? ?²MX
 L;?2 æQ M J°+ h? M? ;BÈB i?B m- h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?X
 h?S M?'i- #ªM óo¢M LB K h?–M Zmv iô +?QM? i?S+ - +| F?ª M,M; ç¢i iÈB h?B M +

*¬M; T?€T i`mv M i?W i` M i? ;B M- +?B H`K #®M + 'T ç° S?`K- GBM?- æ` - h?B
h`QM; ç|X

*¬M; T?€T GBM? + 'T- i¢B æ¢B HK+ h? M? >Q - +kM; p¬ +MM; ?B K i?'vX

h?B M + 'T- +,M #ªM +?QM? H` +¬M; T?€T +| + 'T #"+ + Q M?'i i` M i? ;B MX

h?S ? B- T?€T [mv i M`v- +| i€+ /KM; i?9+ ç~v T?K i`Ê ç®B pÈB pB + ç°i T?€ oQÆ
t€+ i¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²MX

L|B çÆM ;BªM +| M;?o H`X

hm Hmv M T?€T [mv i M`v- +| i? ;B i,M; t€+ tm'i ç°i T?€ oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM

@ h?¬M Zmv i M`v- K°i b® æ¢B æ F?€+ +kM; Km®M ;B Q /`+?- M?QM; pB bQ ç m
t'm ?'- pB bQ +?Q `^M; pÈB + 'T ç° +O KbM?- +ÁM H•m KÈB +| i? ç2K M| im Hmv
óM?'i MB K ?| p¢MôX >ÆM M[- T?QÆM; /B M HBM? ?²M +O pB bQ- +kM; F?¬M;

h?¬M b„ + +O æQ M J°+ h? M? +| +?9i T?S+ i¢TX

"ªM óo¢M LB K h?¬M Zmv iô M`v- Fw i?€+ `i M?B m +ªK i bM? ç†+ i?M +O ?„MX

@ aQ i¬M- i¢B b Q M;`B H¢B i`mv M i?K óo¢M LB K h?¬M Zmv iô +?Q i \

h`B m S?QM; +~M i?"M ?ÄBX

æQ M J°+ h? M? +kM; F?¬M; ;B'm /B K- HB M M|B `ä M;mv M /QX

@ *| ? B M;mv M M?•MX

@ h?S M?'i- ?mv i K¢+? ç²M; iY +O M;QÆB- /QÌM; M?Q +| F?mvM? ?QÈM; i?2Q >
F?¬M; M?bM i?'mX *| H)- M;QÆB +| i? im Hmv M óo¢M LB K h?¬M Zmv iô M`v ç

@ h?S ? B- i`QM; i•K ?²M +O M;QÆB- +| ;B2Q F?Q iS+ w +?Q +O óhY oQM; *?B J
HBM? ?²MX oB bQ +kM; F?¬M; K ?B m >²M ç¢Q- w +?Q + 'T #"+ æ¢B æ [m€ K¢M
+?¶ b•m i`QM; HBM? ?²M +O M;QÆB ç i?,K /Á- 2 `^M; b) /šM T?€i F i [mª F?¬M;

L;mv M M?•M i?S M?'i- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +ªK i?'v F€ [m€BX

>„M +| i?B M T?9 /` #~K i¢B T?QÆM; /B M iBM? i?¬M- M; v +ª æ¢B i`QÎM; H½Q +O
i? i?'v çQÊ+ çB m M`vX

æQ M J°+ æ¢B æ - ?B M M?B M +`M; M?bM i?'m i`B i ?ÆMX

L;QÊ+ H¢B- M;mv M M?•M i?S ? B- H¢B F?B M h`B m S?QM; KWM; `Ð M;Q`B /U H

@ v +O bQ i¬M H`- im Hmv M óo¢M LB K h?¬M Zmv iô M`v- +| i? ;B9T i ?| ;BªB
æ HQm H¢B Î b•m i`QM; HBM? ?²M\

@ *?QM? H` w M`vX

æQ M J°+ h? M? i`M? i`¼M; M|B,

@ oB bQ +| i? ;B9T M;QÆB M?'i i?ÌB- M?QM; F?¬M; i? ;B9T M;QÆB +ª çÌBX hY c
iU KbM? SM; T?|X

*?Q ç M H9+ M`vX

h`B m S?QM; KÈB +`M; i? K #°B T?K+ ç®B pÈB bU +Æ i`Q +O æQ M J°+ h? M?X

*?Q M;QÆB F?€+ +€- +ÁM F?¬M; #^M; /¢v M;QÌB #„i +€X

æQ M J°+ h? M? ;B Q óJBM? æ²M; #Q çB Mô p` #Q çB M #'i i`mv M óo¢M LB K h?
:B +?Q h`B m S?QM;- ç ?„M /MM; HU+ HQÊM; +O KbM? K` T?€i i`B M- ç²M; i?Ì
b€iX

h`B m S?QM; i`M? i`¼M; +`i F„ ?°T; ¶- F?QK M; QÌB p€B æQ M J°+ h? M? K°i +€B
iW`ÌB çBX

hB M p`Q h?€M? æ` - +?d i`QM; p`B M; `v M; „M M; OBX

aU i`B #²B- F€ p¼M; p` +ªK ibM? +O æQ M J°+ h? M? ç®B pÈB- ?Q`M iQ`M F?-M
[m2M M? m F?-M; H•mX

L?[M; •M ibM? M`v

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +ªK FQ+? p¬ +MM; - H†M; H) F?„+ ; ?B i`QM; HÁM; X

h`Î H¢B MÆB ÎX

h`B m S?QM; i`QÊ+ iB M H`v` óo¢M LB K h?-M Zmv iô- #„i ç-m ibK ?B m im Hmv
v i?S+ +O ?„M- `i M? M? iB M p`Q i? ; BÈB iBM? i?-M K M? K¬M; - ; B®M; M?Q #
çQÊ+ `i M?B m ?¼+ i?S+ p` Hw Hm”M >²M ç¢QX

LY + M? ; BÌb m

h`B m S?QM; ç½ +| K°i +€B M?bM iQÆM; ç®B iQ`M /B M ç®B pÈB óo¢M LB K h?-
óo¢M LB K h?-M Zmv iô- F?-M; +?d çÆM ; BªM H` iªB [m ` M Hmv M im ?`M? i?
ç| +ÁM # Q ?`K `i M?B m #Q i?m”i >²M ç¢Q- +ÁM i`¼M; çB K M?„+ ç M pB + F? B
HBM? ?²MX

GBM? ?²M- >²M ç¢QX

hW tQ ç M M v- ç•v pšM H` K°i +`K F?m ç®B pÈB T?QÆM; /B M im ?`M?X

*?d +| ç¢i iÈB oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?- T?QÆM; /B M HBM? ?²M çQÊ+ H°i t€+
/KM; HU+ HQÊM; HBM? ?²MX

h? M?QM; X

æ•v /QÌM; M?Q +?d KÈB #QÊ+ p`Q +€M? +Y +O K°i iÁ +mM; çB M K`i?-BX

GBM? ?²M- [m€ KS+ i?-M #Q- p¬ +MM; +` tQ - iQM? ?mM; ?B K iQÆM; çQÆM; pÈ
M|- `i F?| +| i? M; QÊ+ /ÁM; K`ibK ?B mX

@ o¢M LB K h?-M Zmv i`i ç†+ i?M- +| i? ç2K w MB K ?| i?`M? p¬ i”M- M?`i MB
?€Q KQÌB- M?`i MB K ?| i`,K- M?`i MB K ?| M;`M æ2K F„ tªQ p”M /KM; HU+ HQÊM
i`bM? ç° F?-M; i? iQÎM; iQÊM; X

h`B m S?QM; +?d ç¼+ HQÈi [m bÆ #°- t2K i? H` çO`²BX

L; QÌB #bM? i?QÌM; - `i F?| +| i? H`K ç M KS+ óM?`i i•K ç /KM; ôX

J` HQ¢B w MB K T?•M ?| M?Q óo¢M LB K h?-M Zmv iô- H¢B +`M; i? K ç†+ i?MX

S?•M ?| w MB K- +| çQÊ+ óiQM? ç°+ H”Tô M?`i ç`M?- +| i? H`K i`i +ª bU ibM?- H¢
HÊMX

æQÆM; M?B M- T?•M ?| w MB K i?b ?B m [mª iQ /mv +O ?„M- +kM; b) ; BªK çB Q
L|B +€+?F ?€+X

L m M?Q +| i? ç¢i iÈB i`bM? ç° M?`i MB K ?| ? B i`QM; óo¢M LB K h?-M Zmv iôX

L?Q p”v h`B m S?QM; +| i? ç2K w i?S+ iQ /mv +O KbM? T?•M i?`M? ? B +€i? ç°+
óo¢M LB K h?-M Zmv iô- +ÁM K°i +€B i?b i? K im i`mv M i?W +O óS?QM; G¬B æ

GQ¢B w MB K T?•M ?| M`v- ç½ pQÊi [m óM?`i i•K ç /KM; ô #bM? i?QÌM; X

æQÆM; M?B M- ç•v +?QM? H` +ªM? ; BÈB Hw iQÎM; i`QM; óo¢M LB K h?-M Zmv
F?B M +?Q ? B Hm²M; w MB K- ?Q`M iQ`M ç°+ H”T- pšM iQÆM; ç®B F?| F?,MX

@ h?Y t2K t2KX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +| p`B iB ?QM; T?'MX

>„M /U i?2Q T?€T K¬M ?¢+? i•K +O óo¢M LB K h?¬M Zmv iô- #„i ç¬m im ?`M?X

h`QÊ+ K„iX

h`B m S?QM; F?¬M; +| i?¬M MB K- +?d +| HBM? i?S+X

*| çQÊ+ i?¬M MB K i?b Qi M?'i +kM; T?ªB ç¢i iÈB LY #QÊ+ >Q h?¬M *ªM?X

L?QM; HBM? i?S+ p`i?¬M MB K- H¢B +MM; H`K°i HQ¢B ;B€+ [m M- M;mv M Hw +

h`QM; F?B im Hmv MX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i?•M H` ?¢+? i•K +O >²M HU+- +kM; #'i i`B

LY M;`v b m

@ ± .QÌM; M?Q +kM; F?¬M; F?| H„K

GBM? i?S+ +O h`B m S?QM; - M? M?`M; K°i T?•M i?`M? ? BX

L?È H¢B M;`v ç|X

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - +| i? / /`M; çB m F?B M K°i [m•M çQ`M u m
`i b®M; ç°M; - +?d ?mv M?Q h?¬MX

*?ŠM; [m X

hm¬M h?9 aQ #bM? i?QÌM; - çB m F?B M K°i [m•M çQ`M u m i?9- +?O v m H` i?¬M
oQÆM; - /MM; #Q i?m`i iBM? i?¬M- ç2K K M? H M? +O KbM? - ?B m H M? iQ`M #°

J`K°i b® ?mv i K¢+? ç²M; iY ? hBM? h?¬M ç†+ i?M- H¢B H` i`B bBM? +| HQ¢B M

h`B m S?QM; - +?QM? H` i`QÌM; ?ÊT ç†+ #B i M`vX

h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- iW H•m ç½ +| i? çB m F?B M K°i [m•M çQ`M u m i?9-

@ L?'i MB K ?| KQÌB5

L;`v i?S ? B- w MB K HBM? i?S+ +O h`B m S?QM; - M? M?`M; +?B ` H`K KQÌB H

oM pM

o`M +?mv M óo¢M LB K h?¬M Zmv iô- HU+ HQÊM; w MB K +O h`B m S?QM; - T?€

E?QªM? F?„+ iB T i?2QX

h`M F?QªM; F?¬M; +O +?O GBM? S?QM; - # HQ`B T?B +-K ?QÈM; # v #'i ç²M; -#
;B K +-KX

" HQ`B T?B +-K M`v- çŠM; +'T ç m +| i? bQ pÈB *?•M GBM? *ªM?- p`v K` H¢B #`
+-K i`QM; i?ÌB ;B M K°i M?`T ?¬ ?'TX

a m ç|X

v MB K h`B m S?QM; F?) ç°M; - K'v +€B i?MM; ;¶ i`QM; b•M- H,M; F?¬M; # v H MX

@ æ•v +?QM? H` HU+ HQÊM; w MB K iBM? i?¬M\

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; `i i?QªB K€B / +?`mX

h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- [mª H` #ªQ i`M; ç®B pÈB T?QÆM; /B M iBM? i?¬MX

*ÁM #•v ;BÌ- ?„M ç½ ibK çQÊ+ +?b F?| ç KÎ` +€B #ªQ i`M; ç| - +?QM? H` M?Ì p`Q

*?d i`QM; ? B M;`v M;„M M;OBX

v MB K HBM? i?S+ +O h`B m S?QM;- ç½ +| i? +?B H`K KQÌB Hm²M;X
h?2Q Hw i?mv i- KQÌB Hm²M; w MB K M`v- K¶B K°i Hm²M; ç m +| i? ºM? ?QÎM; p
i?9X
J¶B K°i Hm²M; w MB K- +| i? T?€i ç°M; iBM? i?-M +¬M; FQ+? ç°+ H`T- ?Q†+ H`
@ E?¬M; ?´ H` h?-M Zmv i >²M ççQ h?B M +´T- M¶B H` M; ?`+? i?B M +kM; F Q [m€
h`B m S?QM; i€M i?QÎM; F?¬M; i?¬BX
>„M +kM; F?¬M; #B i- iB M ç° im Hmv M +O KbM? F?OM; #® ç M KS+ M`QX
G9+ i`QÊ+- F?B im pB æQ M J°+ h? M? H` æ M L;mv M *ªM?- im Hmv M óoçM LB
MB K ?| KQÌBô- +kM; K´i ? i KQÌB M,KX
J` h`B m S?QM;- HçB ?²M M?B M F?¬M; #B i çB m M`v- pšM +?Q `^M; M¶ H` çB m
h?-M GBM? L?½M +O ?„M- i?B M T?9 içB T?QÆM; /B M HBM? ?²M- +| i? M¶B H`
` i`QM; MQÊ+- i`B bBM? ç½ +| F?ª M,M; bBM? i²M i`QM; ç|X
J°i M;`v M¼
h`B m S?QM; pW +?m~M #` ç¼+ [m óJBM? æ²M; #Q çB Mô i?b K°i •K i? M? p M;
@ h`B m S?QM;- pB bQ b„T `ÁB F?ÄB h?€M? æ` - iB M p Zm-M æªQ pU+ *´ h? M
çWM; `B F?ÄB h?€M? æ` - +| v m +¬m ;b- +| i? ç tm´i pÈB K¼B M;QÌBX

ejkX *?QÆM; ej9, GBM? >²M æ²M; hY h?m"i

h`B m S?QM; #B i`ä- æQ M J°+ h? M? Km®M çB t2K ó.B iQ+? hY h?€M?ô- çB m M
M¶B- F?¬M; i? M;?B M;ì +?QM? H` K°i iBM i®iX
>„M i?Q€M; bmv M;?o K°i +?9i- ?B M M v KbM? ç M i`9 M?"T h?€M? æ` - M #bM?
im Hmv M H` çQÊ+- ?„M +kM; F?¬M; +ÁM v m +¬m M`Q M[X
.mv M?´i +| K°i +?mv M- ç| H` /~M t T ¼B M;QÌB i` M i?mv M G K G¬B >ªB h?B M-
F?¬M; +¬M æçB æ >Q h?-M *ªM? T?ªB iU KbM? ` i vX
@ " Q H•m M[i?b bQ i¬M i`î p \
h`B m S?QM; i?m"MiB M ?ÄB K°i +•mX
@ Pi i?b ? B i?€M;- M?B m i?b MY M,KX .B iQ+? hY h?€M? ;†T T?ªB F?®M +ªM?
M?QM; pB + +?[i` F?¬M; ;B M /B iQ+? p` pB + F i?W F?¬M; ;B M- HçB +¬M K°
æQ M J°+ h? M? ç€TX
h`QÊ+ F?B çBX
æQ M J°+ h? M? +ÁM ç2K K°i Qi iQ HB m iBM iS+- i`U+ iB T i`mv M p`Q i`QM; ç-
L?[M; iQ HB m iBM iS+ M`v- +?QM? H` ibM? ?m®M; p ó"€M h?-M .B oB MôX
hmv `^M; "€M h?-M .B oB M T?ªB M,K i`,K M,K KÈB KÎ` K°i H¬M- M?QM; H`+? b
æ` p¬+MM; t tQ X
> B ççB h¬M; T?€B h K hBM?- # KQÆB # +QÌM; h¬M; L?` hBM?- i`ªB [m `´i M?B
F?€B M„K`ä #ªv- i€K T?-M ibM? ?m®M; +O "€M h?-M .B oB MX
@ "€M h?-M .B oB M #„i M;m²MiW óoçM *´ h?€M? S?QM;ô- ?çM +? M;QÌB /QÈB 8
oB M- +ÁM +| `´i M?B m ?çM +? F?€+- +´m içQ F?¬M; ;B M bQ pÈB M;QçB ;BÈB-
h`B m S?QM; ççB F?€B t2K [m K°i +?9iX
"€M h?-M .B oB M- +ÁM ? B # i?€M; M[KÈB KÎ` X

h`QÊ+ K„iX

h`¼M; çB K +O h`B m S?QM; H`im ?`M?- içK i?lB +kM; F?¬M; M;?B M +Sm M?B
iS+ M`vX

@ h`QÊ+ iB M T?ªB ç2K K¼B M; QlB i` M ói?mv M G K G¬B >ªB h?B Mô- /`M t T i?

h`B m S?QM; çSM; /"v- `lB F?ÄB #B i pB MX

h?•M H` ç iY \*?•M i`mv M +O æçB h¬M; h K hBM?- i?•M T?"M +O h`B m S?QM;
M?"M; çB F?„T +€+ MÆB i`QM; h?€M? æ` X

*?ŠM; [m X

>„M pšM ``i +~M i?"M- #ÎB pb M;mv +Æ iY pQM; ç M iW i•K ?²M- pšM +ÁM ``i ;¬MX

h?O ?ç +O hY oQM; æçB æ - # Q ;²K ó#@M ççB hY GBM? oQÆM;- # KQÆB b€m
M; QlB i`9 çlM; i`QM; *?•M ok h?€M? æ` X

æB ` F?ÄB b•MX

h`B m S?QM; H'v ` K°i +€B H M? #`B ç iY \*?•M i`mv M- HçB ç +?Q iQM bS +O
i?Q- ;B Q ç M EBK aÆM h¬M; X

E?¬M; ç M MY + M? ;Bl

Gw H½Q `•m i`„M; +O EBK aÆM h¬M;- ç½ i?m çQÊ+ K°i T?QM; i?QX

JÎT?QM; i?Q ` - K°i Hm²M; w MB K iBM? i?¬M i`QM; çl- #¶M; M?B M i`"M ` - i`mv
S?QM; ,

@ Gw H½Q- +l +?mv M +¬M M;`B

Gw H½Q `•m i`„M; +?'M ç°M; X

.QÊB oQÆM; ;Bª >Q h?¬M *ªM?- F?¬M; M;Î HçB +l i?O çQçM ç2K iBM? i?¬M w MB
p"vX

>ÆM M[- i? M? •K FB - H` /Q h`B m S?QM; Î K°i MÆB F?€+- i`mv M ç M ç•vX

h`B m S?QM; im Hmv M óoçM LB K h?¬M Zmv iô- w MB K iBM? i?¬M ç½ +l i? +?B

>„M ç2K K°i Hm²M; w MB K iBM? i?¬M- F?„+ H M T?QM; i?Q- K†+ /M ;YB çB ``i t -
HB M ç®B pÊB HBM? ?²M +O KbM?X

J` ç•v +?ŠM; [m +?d H` p" M /KM; ``i +Æ #ªM +O óoçM LB K h?¬M Zmv iô K` i?¬B

h?¬M; [m T?QM; i?Q M`vX

h`B m S?QM; p` Gw H½Q `•m i`„M;- i`QM; i?lB ;B M M;„M ç½ #„i çQÊ+ HB M Hç+
+K çQ iBM F?€+X

@ h`B m iB m ?[m- M;QÆB +S v M i•K çBX \*?mv M M`v- i b) T?ªM ?²B p + Q i¬M
p`B i?"M? pB M M;QçB pB çQ p`Q i`QM; h¬M; K¬M- +kM; F?¬M; +l p'M ç ;b

Gw H½Q `•m i`„M; MlBX

L; v i`QM; M;`v

* Q i¬M; +O EBK aÆM h¬M; G K v oQÆM; ;Bª- ç½ ç²M; w- i?m HQm ç€K M; QlB M
G¬B >ªB h?B MX

L;`v ?¬K b m

h` M i?mv M G K G¬B >ªB h?B M- ç€K M; QlB Gw p•M L? B- G•m G M *?d h?Ov- ç½
pB +O EBK aÆM h¬M; X

h`B m S?QM; `®i +m°+ ç½ M i•KX

*?•M ok h?€M? æ` - +kM; F?¬M; T?ªB H`i`¢K /WM; +?•M +m®B +MM; +O #¼M ?„
 L;`v b m- H9+ iB M ¢ M T?¢K pB i? HU+ +O S?M J°M; GBM? oU+- pšM +—M K°i +
 a m F?B /`M t T +?mv M i?mv M >Q E?¬M; >ªBX
 h`B m S?QM; #„i ¢—m # [m M i? K imX
 >B M M vX
 oB + im ?`M? +O ?„M- ¢½ +?B H`K # ?QÈM;X
 J°i H`i`mv M i?W +O S?QM; G¬B æ¢B æ X
 oB + i? K im S?QM; G¬B iY b„+ ¢½ +Æ #ªM ?Q`M i?`M?- h`B m S?QM; +| i? #„i ¢—
 b„+ô ¢ŠM; +'T + Q ?ÆMX
 h?S ? B- +?QM? H`T?QÆM; /B M >²M ¢¢Q- i? K im óo¢M LB K h?—M Zmv iôX
 *'T ¢° +¬M; T?€T +O óo¢M LB K h?—M Zmv iô- +| i? M|B H` ¢½ pQÊi [m i`mv M i
 æ X
 h?¬M; [m T?€T [mv i im ?`M? M`v- h`B m S?QM; +| i? ?| ;BªB ¢QÊ+ HU+ HQÊM;
 *?B J•mô HQm H¢B Î b•m i`QM; i•K ?²MX
 h?S # - ¢| H`T?QÆM; /B M ?mv i K¢+? ¢²M; iY- i? K im óhY oQM; JBM? æ²M;ôX
 " ?QÈM; M`vX
 >QÈM; K` h`B m S?QM; +QB i`¼M; M?'i- pšM H` óo¢M LB K h?—M Zmv iôX
 óo¢M LB K h?—M Zmv iô F?B M +?Q w MB K i•K ?²M +O h`B m S?QM; - iB M i? K
 +QìM; - F?ª M,M; p`M /KM; ¢®B pÊB HU+ HQÊM; HBM? ?²M- ¢½ ¢¢i iÈB K°i +'T ¢°
 *?ŠM; [m X
 G9+ w MB K +O h`B m S?QM; - H`K ¢QÊ+ ¢ M i`bM? ¢° óM?'i MB K ?| KQìBô- i?b i
 Zmv iô HB M i`Î M M +?"K +?¢TX
 óL?'i MB K ?| i`,Kô +`M; + Q ?ÆM- i` M M;mv M i„+- Qì M?'i T?ªB H` oQÆM; ;Bª
 i? ¢¢i iÈBX
 h`B m S?QM; M? M? M?Q p`v ¢½ ¢¢i iÈB óL?'i MB K ?| KQìBô- /o M?B M ¢½ H` F
 M,M; +O æQ M J°+ :B `²BX
 L;`B i?S ? B
 h`B m S?QM; #„i ¢—m ¢¼+ [m óJBM? æ²M; #Q ¢B MôX
 s2K [m K°i HQÊiX
 h`B m S?QM; ¢½ ?Q`M iQ`M K K~M- w i?S+ i•K i?—M- ?Q`M iQ`M ¢„K +?bK p`Q i`C
 óJBM? æ²M; #Q ¢B Mô- ;?B H¢B Hw Hm`M ¢²M; iY i?m`i ? hY oQM; +O +ª ¢ìB óhY
 *?Q /M H` #Q ¢B M M`v F?¬M; HB M [m M M?B m ¢ M ?¢+? i•K i®B +?mM; +U+ ó
 iQM? T?K i`Ê- iQM? F?®M; +? i¢B T?QÆM; /B M Hw Hm`M ¢²M; iY i?m`i +QìM; ¢
 @ L?[M; T?QÆM; T?€T ¢²M; iY M`v- ¢ m +| F?mvM? ?QÈM; i?B M p ? hY oQM; - ?
 æ [mª i?"i`i ;BªQ ?Q¢i- M?[M; ;?B +?ûT M`v ¢ m F?¬M; ? HB M [m M ¢ M ?¢+?
 i?m`i +'K F} +?QM? i?S+
 h`B m S?QM; ¢¢B F?€B t2K [m K°i HQÊiX
 J'i K°i M;`v K°i ¢ K KÈB t2K tQM; K°i HQÊiX
 S?ªB #B i`^M; - w i?S+ iBM? i?—M +O h`B m S?QM; `i +QìM; ¢¢B- +?d M?bM K°i
 +| M,M; HU+ ?¼+ i`T HoM? M;° `i +QìM; ¢¢BX

JBM? æ²M; #Q çB M F?B M +?Q h`B m S?QM; +| +€B M?bM KÈB K p¨ i?'m i`B i ?
hY oQM; p¨ ? GBM? >²MX
*¨M; pB /B m +?QM? H¨X

Zm M i`¼M; ?ÆM +?QM? H`X

o`æ´M; EB K M`v- +ÁM H` ç iY Fw / M? K` æQ M J°+ h? M? i?m M?"M- +? +O ?
#QÊ+ oQÆM; ;B^a i`mM; F€ i`QM; h¬M; K¬MX

L, K ç!- æQ M J°+ æ¢B æ i?m M?"M óæ´M; EB Kô H`K ç iY Fw / M?- +kM; H` pb i?
HU+ pb ?„M- +?Q M M ? i bS+ +^aK ç°M; X

hQ +?´i +O æ´M; EB K- î i`QM; ç€K i?B M i`B +O h?€M? æ` - +?d +! i? t2K H` i-

L;`v i?QìM; - T?-M HÈM i?ìB ; B M +O æQ M J°+ h? M?- ç m /MM; ç # [m M- K°i
M, K- i?"K +?Q i` M KQìB M, KX

ob p`v- +Æ ?°B ç æQ M J°+ h? M? +?•M +?QM? i`mv M i?K p` +?d çB K +?Q æ´M
M?B mX

@ h`B m bQ ç - +?d +ÁM # M;`v M[H` "€M h?-M .B oB M b) Kî` X aQ i¬M H¢B ç
#` i? M`Q`²B\

æ´M; EB K M?B i ibM? M!BX

> B M; QìB ç m tm`i i?•M K¬M ?¢ +O æ¢B æ - K°i M; QìB H` *?•M i`mv M- +ÁM K°i

J†+ /M +? M? H +? ç` p`- M?QM; /M b Q +kM; H` ç²M; K¬MX

h`B m S?QM; î i`QM; h?€M? h¬M; - +kM; F?¬M; [m2M M; QìB M`Q F?€+- +?Q M M
EB KX

@ G-M # [m M M`v +! +?9i i?"M? iUmX J†+ /M pšM F?¬M; i? bQ çQÊ+ pÈB h?"T
M?QM; Q i M?´i +kM; b) F?¬M; H`K bQ i¬M K`i K†iX

h`B m S?QM; F?) KdK +QìB- pšM `´i F?B K i@MX

•M? K„i +O æ´M; EB K F?B M?bM p T?Q h`B m S?QM; - +! K°i +?9i T?S+ i¢T- +?
/ X

æ m H` K¬M ç² +O æ¢B æ - M?QM; ç½B M; ° +O ? B M; QìB H¢B +€+? #B i`´i HÈM

hB m +?m~M ç æ´M; EB K iB M p`Q /B pB M- +?QM? H` i?¬M; [m #^aM i?•M M¶ HU

>B M M v ?„M ç½ jy im´B- K°i i?•M im pB ç¢i iÈB hB m æ M L; mv M *^aM? çdM? + Q
i`B M; Q¢B pB- +kM; +! i? +QB H` +QìM; ;B^a M?´i HQmX

*?ŠM; [m X

æ´M; EB K H¢B F?¬M; i? F?¬M; #°B T?K+ i?U+ HU+ p` i?B M T?9 +O h`B m S?Q

h`B m S?QM; +?d ? B KQÆB K`v im´B- +?Q [m€ kj im´B- K` K°i i?•M im pB i?U+ H

h`QM; i`"M +?B M H-M i`QÈ+- h`B m S?QM; /MM; KQìB +?B m ç€M? #¢B h^a >²M
+?SM; FB MX

æ´M; EB K iU M; ?o- #^aM i?•M î i`QÈ+ K†i h`B m S?QM; - 2`^M; +kM; F?¬M; +?®M
J` H-M M`v ;†T H¢BX

hm pB +O h`B m S?QM; ç½ +! K°i #QÈ+ ç°i T?€- ç¢i ç M hB m æ M L; mv M *^aM?
?"K K°i Hm²M; F?Q iS+ bS+ K¢M?- K M; ç M +?Q ?„M €T HU+ F?¬M; M?ÄX

L;`v ?¬K ç!

h`B m S?QM; p` æ´M; EB K- î i`QM; h?€M? æ` ; B Q HQm pÈB K¼B M; QìBX

æÆM ;B^aM H` pb ? B KK+ çQ+?X

J°i H` i?^aQ Hm"M iBM iS+ HB M [m M ç M "€M h?-M .B oB MX

"€M h?—M .B oB M ç½ FûQ /"B M?B m M,K M?Q p"v- K" iQ HB m +O K¶B p` æ¢B æ
M?'i ç`M?X

oQÆM; :Bª æ¢B æ +™M; HÈM- +™M; M„K ;B[çQÊ+ M?B m iBM iS+ ?Q™M +?dM? ?A

L?Q æQ M J°+ æ¢B æ - [m M? M,K iB K im- H¢B `i #bM? /`- K†+ /M pB + M„K #„i
FûK- M?QM; F?ŠM; ç`M? H`b) F?¬M; ç-v çO M?'iX

*ÁM K°i KK+ çQ+? F?€+X

æ| H`ibK ç²M; #¢M- ç M H9+ iB M p"Q "€M h?—M .B oB M- +| i? T?®B ?ÊT- +?B r

æ´M; EB K +?QM? H`tm'i T?€i iW KK+ çQ+? M"v- +?Q M M KÈB çB tmM; [m M? ;B
i`mv M F?€+X

.M b QX

æ iY iB M p"Q "€M h?—M .B oB M- M;Q" B ? B ç¢B h?€M? h¬M; ` - +ÁM +| # KQÆ

hW tQ ç M M v- i?B M i`B i`QM; h?€M? æ` - ç m +?ûK ;B i i`QM; "€M h?—M .B oB
+kM; H`çB m `i #bM? i?QìM;X

h?ìB ;B M M? M? +?|M; i`¬B [m X

h?ìB ;B M # M; "v- +?ÈT K„i ç½ [m X

L; "v ?¬K ç|- "€M h?—M .B oB M M,K i`,K M,K KÎ` K°i H—M- `®i +m°+ ç½ ç M H9+ F

•K

h` M o¢M \*´ h?€M? S?QM; - #„M ` K°i ç¢Q bS+ K¢M? iQ HÈM p¬ #B M ç M iW i?B M
K°i H•K pB M i`™M M;"T ?"Q [m M; - tm'i ?B M i¢B K°i ;|+ +O iÁ h?€M? S?QM; - ;E

ej8X *?QÆM; ejd, «M G¢+ M

o¢M *´ i?€M? T?QM;X

h`QÈ+ K°i iÁ +mM; çB M H—m +€+ i`M i¢- ?°B iK ? B # i`,K ç iY ?¢+? i•K +O *?•

h` M i`ìBX

aS+ K¢M? i?B M ç` iQ HÈM p¬ #B M- F?¬M; M;WM; +?'M ç°M; F?¬M; ;B M- H•K p
i` M çdM? ç—m K¼B M;QìBX

G9+ ç—mX

G•K pB M FB p¬ +MM; KÆ ?²- ?bM? i?€B M?Q K°i +€B #|M;X

L?QM; i?2Q i?ìB ;B M i`¬B [m - H•K pB M i` M çdM? ç—m- /—M /—M i`î M M `ä `™M;

s2K ibM? ?bM?- /QìM; M?Q ç M; +| tm i? i?U+ i? ?| X

h`QÈ+ b m H•K pB M- ç m +| K°i +€B +´M; HÈM `d bûi HQ M; H´- ? B # M bWM; b[
G•M i`QM; i?—M i?Q¢B- +?'i HB m M?Q FBK HQ¢B- i`¬M; `i b®M; ç°M;X

@ "bM? i?QìM; T?ªB MY + M? ;BìM[- "€M h?—M .B oB M KÈB KÎ` ?Q™M iQ™MX

•K i? M? +O æ´M; EB K p M; H M # M i BX

h`B m S?QM; p" æ´M; EB K +kM; çSM; HšM i`QM; ç€K M;QìB +O ó>mv M *?•M h?

h¢B # M /QÈB H®B p"Q +O "€M h?—M .B oB M- # i`,K ç iY i?B M i`B- ç M iW ? B
æ` p" # KQÆB # +QìM; h¬M; L?` hBM?X

ó>mv M *?•M h?€M? h¬M;ô H`ç¢B h¬M; h K hBM?- +| 8y / M? M;¢+?X

*ÁM +QìM; h¬M; L?` hBM? #bM? i?QìM;- iB m +?m~M H" M,K / M? M;¢+?X
 J°i b® h¬M; T?€B L?` hBM? bB m +QìM;- iB m +?m~M H¢B M?B m ?ÆM K°i +?9i-
 oQ /K M?QX
 óo¢M G¬B h¬M;ô +| iB m +?m~M ¢ M KQìB / M? M;¢+?X *ÁM iB m +?m~M +O óEB
 h`QÈ+ F?B /B pB M KÎ` - æ´M; EB K ¢½ ;BÈB i?B m +?Q h`B m S?QM; p +€+ h?"
 M;Q" B ` +ÁM +| K°i p" B M?•M p"i HÈB ?¢B F?€+X
 æ-m iB MX
 >mv M *?•M h?€M? h¬M;- H'v L K *mM; h?€M? /šM ¢-m- iB T i?2Q H" h?¬M .`+?
 im pB ¢ m ¢¢i iÈB æ¢B æ M L;mv M *aM? ?"m F€X
 " ¢¢B i?B M i" B M"vX
 æ m HB i p" Q M,K ?¢M; ¢-m +O h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` X
 æQÆM; M?B M- M;Q¢B i`W # M;QìB M"v ` - >mv M *?•M h?€M? h¬M;- +ÁM +| K
 +'T #"+ h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` - ¢| H" ó*?m~M i?"T ¢¢B i?B M i" B ôX
 L?[M; M;QìB M"v ¢ m H" ¢ iY *?•M i`mv M- im pB æ¢B æ M L;mv M *aM? bÆ F€- i
 L;Q" B ` - ó:B M; S?"Kô M„K ;B[?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "aM;- i?U+ HU+ i?"K
 +a h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` X
 oW p†MX
 •M? K„i +O :B M; S?"K `ÆB tm®M; i` M M;QìB i` M h`B m S?QM;- b„+ K†i +| +?9
 HÁM;X
 @ h`B m S?QM; M"v- im pB +kM; ¢°i T?€ ¢ M hB m æ M L;mv M \*aM? ?"m F€ `²BX
 L„K [mv M :B M; S?"K bB i +?†i- i" M ¢€v HÁM; +| K°i iB +aK ;B€+ i?'i #¢BX
 L?È H¢B H9+ i`QÈ+- Î >Q >aB GBM? æB M- h`B m S?QM; i`QM; K„i ?„M- +,M #a
 F?¬M; ¢€M; ;B Q i?B TX
 h?¬M .`+? G•K Î# M +¢M? :B M; S?"K- +kM; +?9 w ¢ M pB + M"vX
 aU iB M #° +O h`B m S?QM;- F?¬M; T?aB H" i?¬M i®+ #bM? i?QìM;- i?"K +?Q +
 :B M; S?"K ?B M ¢ M; M„K ;B[?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "aM;X
 @ :B M; bQ ¢ - M;QÆB F?¬M; M M HQ H„M; pB + M"vX .QÈB iB M? ?m®M; +MM; i
 i?¬M i?Q¢B h?€B *´ o¢M h°+ "aM;X æ®B i?O +O M;QÆB- +?d +| i? H" h?"T æ¢B
 h?¬M .`+? G•K KdK +QìB M OBX
 :B M; S?"K M;?2 p"v- b„+ K†i KÈB ?Á ?Q½M ?ÆM ¢¬B +?9iX
 >„M [mv i ¢`M?- b m F?B iB M p"Q /B pB M- M?'i ¢`M? T?aB i?m ?Q¢+? M?B m ?Æ
 @ æ iY >mv M *?•M h?€M? h¬M;- b m F?B iB M p"Q /B pB M- +€+ M;QÆB T?aB T
 +?ûK ;B i HšM M? m ¢ i` M? / M? ¢Q¢i HÈBX
 J°i Hm²M; w +?Q æ¢B æ mv M;?B K- p M; H M i`QM; ¢-m ¢€K ¢ iYX
 h`QîM; H½Q *?'T S?€TX
 æ iY *?•M i`mv M +O h?€M? h¬M; ¢ m +aK i?'v i•M i?¬M `mM `~v- p°B p" M; ¢²M; v
 a m ¢|X
 .QÈB bU ;BÈB i?B m +O æ´M; EB K- h`B m S?QM; H¢B M?"M i?S+ K°i p" B i?B M

@ L" M; i - +? Q M? H" J° M; > B X h` Q M; b® h?" T æ ¢ B h? B M h" B h? € M? æ` - +? d i?
 K È B + | i? +? ® M; H ¢ B L K * m M; h? € M? - M„ K; B [? m v i K ¢ +? i? - M i? Q ¢ B h? € B *´ o
 • M? K„ i + O ? B M; Q` B i? Q € M; / W M; H ¢ B i` M M; Q` B K° i i? B m M [ H K i? Q` M; # € +
 h? B m M [F B - i B m M? M ? Q` M K„ M? Q M; ¼ + - ¢ ¬ B K„ i M? Q i B M? ? m v M - K H v M
 t m ® M; - i? 2 Q ; B | M? i m M; # v - F? ¬ M; M? B K +? 9 i # K B i` - M - T? ª M; T?´ i H" ? b M? i
 h Q` M i` Q` M; X
 æ ¬ M; ¢ ª Q i? B M i` B ¢ m ? Q È M; € M? K„ i H M M; Q` B J° M; > B - F? | i` € M? F? Ä B + ª K
 "´ i H m" M H" M; Q` B M" Q - ¢ S M; M? b M i W #´ i F € ; | + ¢ ° M" Q - J° M; > B ¢ m i` Î i? " M? ?
 K„ M?´ i i` Q M; H Á M; # ¼ M ? ¼ X
 @ E? Q i S + ? m v i K ¢ +? i? " i F € H ¢ X
 h` Q M; H Á M; h` B m S? Q M; + | K° i i B F B M? / B K ¢ ½ H • m F? ¬ M; ; † T - J° M; i B M i Y p
 ? „ M b ª M b B M? K° i H Q ¢ B # ª M M, M; K m ® M # ª Q p X
 h?´ +? i?´ +? i?´ +? i?´ +?
 h? - M G B M? L? ½ M ¢ ° i M? B M b B M? ` K° i i B + ª K S M; X
 h • K i Q + O h` B m S? Q M; # b M? i o M? i` Î H ¢ B - i? Q € i F? Ä B i b M? i` ¢ M; #` p ¢ T? Q`
 @ G U + H Q Ê M; ? m v i K ¢ +? + O J° M; > B M" v - b Î i` Q` M; ? G B M? >² M X
 h` B m S? Q M; H" T i S + ¢ Q ` F i H m" M X
 ± \
 h? B m M [H K i? Q` M; # € +? ¢ B T p È B K € B i | + t M? - € M? K„ i +? Ê i H | 2 b € M; M? Q b
 +? m v M - / W M; H ¢ B i` M M; Q` B h` B m S? Q M; X
 h? Q € M; +? ® + X
 J° i H m² M; ? m v i K ¢ +? € T # S + K ¢ M? K) ¢ M i W H B M? ?² M - F? B M i Q` M i? • M h` B m
 æ² M; i?` B X
 • M? K„ i + O J° M; > B - F? ¬ M; # B i H" p ¬ i b M? ? v + ® w - i? Q € M; / W M; H ¢ B i` M M; Q
 æ´ M; E B K Î # M + ¢ M? h` B m S? Q M; - + ª K i?´ v i • K H B M? M? Q K m ® M M; ? M H ¢ B -
 ? m v i K ¢ +? +? • M M; m v M - ¢ m M; Q M; i` X
 > " M? ¢ ° M; + O J° M; > B - + k M; F? B M K° i b ® h?" T æ ¢ B h? B M h" B h? € M? æ` F? € +
 h? B M i` B + | i? F? B M +? Q J° M; > B b ª M b B M? ? B m F € p" F B M? /` - ? Š M H" b) F? -
 @ > „ M +? Q M? H" ¢ i Y *? • M i` m v M K È B ; B M? " T b Q \
 L K * m M; h? € M? + k M; F? ¬ M; F? Ä B H B + M? b M h` B m S? Q M; K° i + € B - i` M K † i F
 ¢ ° M; M" Q X
 @ E? ¬ M; b B - ? „ M +? Q M? H" h` B m S? Q M; - ¢ Q Ê + æ Q M J° + æ ¢ B æ i? m H" K ¢ i Y
 J° i p` ¢ i Y \*? • M i` m v M Î # M + ¢ M? p ° B ¢ € T X
 * M M; H 9 + ¢ | X
 h` B m S? Q M; H" T i S + + ª K M? " M ¢ Q Ê + i W M; H m² M; € M? K„ i K M; i? 2 Q € T H U + - F? ¬
 h" B h? € M? æ` - M? b M p" Q +? , K +? 9 X
 h` Q M; b ® ¢ | X
 h` B m S? Q M; + Á M + ª K M? " M ¢ Q Ê + € M? K„ i K M; i? 2 Q ¢` +? w - i? " K +? Q H" b € i + Æ o

@ h`B m S?QM;- M?•M bBM? F?¬M; M; Ì H¢B i`MM; ?ÊT M?Q p"v- +?9M; i H¢B ;†
b•M F?'mX

h¢B h?B M l h?€M? h¬M;- K°i ói? M? MB M b€M; M; ÌB ô K M; i?2Q MK +Q ÌB ¬M ?Á
*?QM? H9+ M"vX

æ´M; EB K +kM; ;B ÊB i?B m,

@ h? M? MB M b€M; M; ÌB FB - +?QM? H" ç iY KÈB ;B M?"T h?B M l h?€M? h¬M;
?ŠM H" F?¬M; i?m FûK ;b +'T #" + h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` - ``i +| i? b) H
ó"€M h?¬M .B oB Mô H¬M M"vX

h? M? MB M b€M; M; ÌB FB - i M H" ó«M G¢+ Mô- im pB ç¢i iÈB æ¢B æ M L;mv M
@ «M G¢+ M\

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- i`QM; HÁM; i?¬K bBM? ç T?ÁM;X

h? M? MB M b€M; M; ÌB FB - K M; ç M +?Q ?„M K°i iB M;mv +Æ €T #S+X

@ L;Q¢B i`W ? B ç¢B h?€M? h¬M; ` - G¬B *?'M +O óo¢M G¬B h¬M; ô M„K ;B[?mv
?B K i?'v- +?mv M im G¬B HU+- bS+ +?B M ç'm +U+ K¢M?X

æ´M; EB K M?„+ M?ÎX

G¬B *?'M\

•M? K„i +O h`B m S?QM;- H"TiS+ #„i ;†T K°i p` M K iY çB +?•M i`¬M- /€M; p F?
`®B #M- i` M M;Q ÌB p€+ K°i i? M? +U FB KX

hm pB +O G¬B *?'M M"v- ç¢i iÈB æ¢B æ M L;mv M *aM? i`mM; F€- i`QM; +Æ i?
F?B M +?•M M;mv M S?QM; G¬B i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; +?'M ç°M; HB M ?²BX

@ E?Q iS+ G¬B HU+ i?"i K¢M?X

h`B m S?QM; +?d /U p"Q +aK SM; K°i iB G¬B HU+- HB M +aK M?"M çQÊ+ b•m b„-
@ >W- i`mv M i?W +O S?QM; G¬B æ¢B æ b Q\ L,K ç| S?QM; G¬B æ¢B æ ç½ i
i? K im ``i M?B m imv i ?¼+ G¬B ç¢Q- #^M; F?¬M; +kM; F?| K" +| çQÊ+ mv / M? b
G¬B *?'M i?¬K M|BX

o¢M G¬B h¬M;- +?QM? H" h¬M; T?€B im ?"M? G¬B ç¢Q M´B #°i i¢B h?QÆM; >aBX
h`QM; h?€M? æ` M"v- i?U+ HU+ +O M| +kM; iB T +°M pÈB h¬M; T?€B h K hBM?
M?Q EBK aÆM h¬M;X

L; v +a óS?QM; G¬B æ¢B æ ô M,K tQ - +kM; ç½ iWM; im ?"M? i¢B óo¢M G¬B h¬M;
L m M?Q F?¬M; +| o¢M G¬B h¬M;- b) F?¬M; +| K°i S?QM; G¬B æ¢B æ ?mv ?Q" M;
@ h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` - F?¬M; K°i M;Q ÌB M"Q çÆM ;B aM +aX

h`B m S?QM; +?9 w ç M i'i +a M?[M; M;Q ÌB i?m° + h?"T æ¢B h?B M h" B h?€M? æ`
ibM? ;B ÊB i?B m +?Q ?„MX

h? ÌB ;B M /¬M i`¬B [m X

h` M çdM? ç¬m- H•K pB M FB iW K°i +€B #|M; KÆ ?²- ç½ /¬M i?U+ i? ?| `ä`"M;
h` M F?QaM; F?¬M; +O o¢M \*´ i?€M? T?QM;- i?Q€M; `mM `~v K°i i`"MX

GQ¢B +aK ;B€+ M"v- ;B®M; M?Q F?¬M; ;B M p" F?¬M; ;B M ç M; ç MûM p +?¢KX
h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- ``i M? M? ç½ M?bM i?'m K°i p" B K M? K®BX
L m M?Q ç2K F?¬M; ;B M- bQ b€M? M?Q #¼i #B MX

o"v i?b #•v ;BÌ- K°i +€B #¼i #B M M?Ä- ç M; ?Á p"Q K°i +€B #¼i #B M HÈM H" óF
 "€M h?–M .B oB M- +?QM? H" K°i F?¬M; ;B M "Q +ªM?X
 L| H" /Q K°i p` ó"€M h?–Mô M;"v tQ - /MM; i?O çQçM M; ?`+? i?B M KÎ` X
 @ "€M h?–M .B oB M- b„T KÎ` `²BX
 h` M oçM \*´ i?€M? T?QM; - ? # i`,K i?B M i" B h?€M? æ` - ç m M; QÈ+ ç–m M?bM
 :BÌ F?„+ M"vX
 J¼B M; QÌB ç m M?bM i?'v `ä iQ" M #° çQÌM; Mûi +O ó"€M h?–M .B oB Mô- ç²M; i?
 ç²M; +U+ HÈMX
 @ "€M h?–M .B oB M +| ? B H®B p"Q- K°i i`QÈ+ K°i b mX
 h`QM; ç–m h`B m S?QM; - H"TiS+ tm'i ?B M iQ HB m HB M [m MX
 h`QÈ+ K†iX
 > B +€B +Y ç²M; `d bûi HQ M; H´- T?•M #B i /Q >mv M *?•M h?€M? h¬M; p" h?B
 hB T ç| - KÈB ç M HQÈi K°i p" B +QÌM; h¬M; L?` hBM?X
 •K
 E?¬M; ;B M HçB K°i H–M M[H v ç°M; X
 *ÁM K v- F?¬M; ;B M içB oçM *´ i?€M? T?QM; M"v +U+ F€´M ç`M?- HçB çQÈ+ t•v
 p¬ +MM; p[M; +?„+X
 h`QM; i–K M?bMX
 J°i; |+ ó"€M h?–M .B oB Mô i?U+ i? ?| - +?Èi +?bK tm®M; - ?Q" M iQ" M M^K i` M ó
 @ J°i; |+ F?¬M; ;B M +O /B pB M- ç½ ?Á p"Q oçM *´ i?€M? T?QM; X
 @ "€M h?–M .B oB M ç½ KÎ` `²BX
 h`QM; ?Q F?¬M; - iWM; Hm²M; i?–M MB K [mûi ç M- tm'i T?€i iW `i M?B m +QÌM;
 æ` X
 @ "€M h?–M .B oB M- iB M [m•M5
 L K *mM; h?€M? M; çQ F?Q H, M; p•M- t¬M; H M i`QÈ+ - ?| i?"M? K°i ççQ ?Q imv
 +€M? +Y ç²M; HÈM `d bûi HQ M; H´X
 *MM; H9+ ç|X
 J°M; >B +kM; imM; M; QÌB M?ªv H M- içB +?¶ +?d i?'v K°i /ªB i| + t M? M?Q i?€+ M
 K„i ç½ #B M K'iX
 > B ççB i?B M i" B bB m +'T h?€M?- J°M; - çSM; i` M çdM? + Q M?'i- /MM; i®+ ç°
 çm´B F`T- iB M p"Q "€M h?–M .B oB MX
 oKi pKi pKiXXX
 > B ççB i?B M i" B h?€M? h¬M; - K¶B M; QÌB +?B K H'v K°i +€M? +Y ç²M; - M? M? +
 oB MX
 @ h`B m bQ ç - b m F?B iB M p"Q "€M h?–M .B oB M- i®i M?'i M; QÆB ?½v ?°B ?È
 p"v KÈB F?¬M; +?`m i?B iX
 æ´M; EB K M?„+ M?Î K°i +•m- b m ç| +kM; M?ªv ç M; –M +Y ç²M; X
 h`B m S?QM; ;"i ç–m- +kM; F?¬M; /Q /U M[- içB +?¶ +?d HQm HçB K°i p i i" M T?
 #B M K'i F?¬M; i?'v i, K ?ÆB ç–m M[X

@ Zm^a M?B M H^h hY .B i S?QM; G-BX

Í ç[^]M; b m- G-B *?'M +O oçM G-B h-M; - F?) M? +? H M K[°]i MK +QìB HçM?X

•K

h?2Q M?[M; i?B M i^hB +O h?€M? æ[`] H-M HQÊi iB M p^hQ- ? B +€M? +Y ç²M; iQ
+?Êi i^h M M KìM?çi- KÆ ?² ?B M^{`</sup> tm i? F?-M; 'M ç<sup>`}M?X

*?Q ç M F?BX

hQ^hM #[°] ? B- # i^h,K i?B M i^hB h?€M? æ[`] - iB M p^hQ "€M h?-M .B oB M i?b +€M? +
çB KX

•K

> B +^aM? +Y ç²M; HÈM- ç²M; i?ìB ç|M; H BX

h[`] M oçM *' i?€M? T?QM; - +?d +ÁM HçB K[°]i ;| + M?Ä i?U+ i? +O ó"€M h?-M .B o

*?Q /M H^h oQÆM; :B^a- æçB æ >Q h?-M *^aM?- +kM; ``i F?| ç2K i?-M MB K i?~K i?
.B oB MX

oKi

h?•M ?bM? h[`]B m S?QM; i^h-K tm®M; - #^aM i?•M tm'i ?B M i^hQM; K[°]i K^aM? H•K pB

h?Q€M; +?®+X

J[°]i Hm²M; €T HU+ i?B M ç[`] ?MM; po iW # M i^hQM; "€M h?-M .B oB M ûT iÈBX

@ Zm^a M?B MX

h?•M ?bM? h[`]B m S?QM; i?Q€M; /WM; HçB- b m ç| iB T iK+ #QÈ+ çBX

h^hQM; "€M h?-M .B oB M- +'T #"+ F?-M; ;B M pQÊi t h?€M? æ[`] - bQ pÈB æ^aQ pU
?ÆM; 'T M?B m H-MX

L?[M; iBM iS+ M^hv- h<sup>`</sup>B m S?QM; ç½ M„K `ä iW KQìB M; "v i^hQÈ+X

*kM; i^hQM; H9+ ç|X

_ 'i M?B m i?B M i^hB iB M p^hQ "€M h?-M .B oB M- i?•M ?bM? F?| i^h€M? F?ÄB HmM

@ •T HU+ i?"i KçM?

L?[M; i?B M i^hB h?€M? æ[`] M^hv- p[°]B p^hM; iB M p^hQ "€M h?-M .B oB M- F?m-M Kt
F?| i?ÎX

hm pB hB m æ M L;mv M *^aM?- i?"K +?Q F?-M; +€+? M^hQ T?B ?"M? M^hB i^hQM; "€M

*?Q /M H^h æçB æ M L;mv M *^aM?- Km®M T?B ?"M? i^hQM; çB m FB M Î ç•v- +kM; H

L;Q^hB[`] X

*€+ HQçB €Q M; ?o bS+ KçM?- ç m #[`] ?çM +? ``i HÈMX

h?Q /K M?QX

æçB æ M L;mv M *^aM? Î M;QçB ;BÈB- +| i? T?€i ç[°]M; +?B M F„ bB m T?çK pB- K
/†K- iB m /B i +^aK[°]i +€B i?"M? M?ÄX

L?QM; Î i^hQM; "€M h?-M .B oB M M^hv- +?B m i?S+ +| iQM? T?çK pB +O æ M L;m
+| i? # Q T?O iW KQìB ç M ? B KQÆB i^hQÊM;X L;Q^hB[`] - +€+ T?QÆM; /B M M?Q

ejeX *?QÆM; ej3, hQM LB K æ°+ >¨M? :Bª

"€M h?–M .B oB MX

L?[M; i?B M i¨B pW KÈB ;B M?"T h?€M? æ` - i?W M?"T €T HU+ i?B M ç` iQ HÈM
ç m #` €T +? ç M +U+ ?¢MX

J°i p¨B i?B M i¨B hB m æ M L;mv M *ªM?- #'i F H¨ ?¬ ?'T ? v ç°M;- ç m +| +?9i F
h`QM; i?ÌB ;B M M;„M- #¼M ?„M +ÁM T?ªB i?Q+? SM; €T HU+ i?B M ç` i¢B MÆB
h?•M ?bM? h`B m S?QM; çSM; i`b i` i¢B +?¶- b m ç| H¢M? M?¢i + 'i #QÈ+ ?¨M? i`
•T HU+ i?B M ç` i¢B "€M h?–M .B oB M M¨v imv HÈM- M?QM; bQ pÈB J°M; +ªM?
iB m pm ;†T ç¢B pmX

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- [mûi [m K¶B K°i +¨M? +•v M;¼M +Ä- pB M
+ªK SM; F€ H¢X

h`QM; KÆ ?²X

:B®M; M?Q +| K°i Hm²M; w +?Q #'i ?O #'i /B i- ç M; F?®M; +? K°i T?QÆM; F?¬M
@ E?¬ G•m çQÌM; +?OX

h`B m S?QM; i?Y HB M ? pÈB E?¬ G•m çQÌM; +?O i`QM; o¢M Zm, *?•mX
E i [mª H"TiS+ T?€i ?B M- E?¬ G•m çQÌM; +?O F?¬M; i? çB ` M;Q¢B ;BÈBX
æB m M¨v- h`B m S?QM; +kM; +?ŠM; +–M T?ªB bmv M;?o M[X

J'v M;¨v i`QÈ+ - ?„M ç½ ?B m iQÆM; ç®B iQ¨M /B M ç®B pÈB iQ HB m iBM iS+ p
"€M h?–M .B oB M +kM; +| [mv i„+ iQÆM; SM;X
æ–m iB MX

h?B M i¨B iB M p¨Q /B pB M- +?d +| i? /U p¨Q HU+ HQÊM; +O KbM?- F?¬M; i?
.QÈB Hm²M; w +?Q KÆ ?² ç| - E?¬ G•m çQÌM; +?O ç½ #` ;„i ; Q €T +? i`QM; o¢M Z
h`B m S?QM; H¢B i?Y HB M ? pÈB hB m h†+ JB mX
G–M M¨v- M;QÊ+ H¢B i?¨M? +¬M;X

J2Q K2QX

hB m h†+ JB m tm'i ?B M i` M p B h`B m S?QM;X

"ÎB pb hB m h†+ JB m +?QM? H¨ HBM? bOM; +O h`B m S?QM;- +?Q M M KÈB F?¬
"ªM; F?¬M; i?b M?[M; HQm T?€B im ?¨M? M?Q hm–M h?9 aQ- Î# M i`QM; /B pB M
KÎ iQ K„i K¨ M?bM ? v b Q\

*MM; H9+ ç|X

h¢B K°i MÆB M¨Q ç| i`QM; "€M h?–M .B oB MX

h? M? MB M b€M; M;ÌB- M;QM; K„i M?bM K°i +€B pÁM; i v K¨m ç2MX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

oÁM; i v K¨m ç2M M¨v F?) H„+ HQ- # M i`QM; i¨¨M ` K°i Hm²M; HU+ HQÊM; F?Q iS
@ h K çB M ?¢- w +?Q ó"€M h?–M ô # M i`QM; /B pB M M¨v- F?®M; +? bS+ K¢M?
i„+ +O i - i +kM; F?¬M; ;B9T M;QÆB çQÊ+X

" M i`QM; pÁM; i v- KÆ ?² i`mv M ç M K°i i? M? •KX

@ "€M h?–M .B oB M- [m^a M?B M F?¬M; i–K i?Q`M;X L?Q p"v i?b ?½v Kî iQ K„i K" MB K p mB +| çQÊ+ iW i`Á +?ÆB M"v X
 h? M? MB M b€M; M;`B ó«M Gç+ Mô p mB p M|B- Mî MK +Q`B 'K €TX
 "€M h?–M .B oB MX
 L?[M; i?B M i" B +| w ç² ó,M ;B Mô i`QM; h?€M? æ` - ç m H° p m Q^aB +?€M M€MX
 h`QM; "€M h?–M .B oB M M"v- ? i i?^av óL;QçB HU+ô- ç m K'i çB i€+ /KM;X
 æQÆM; M?B M- i` M i? ;B M M"v +kM; F?¬M; +| +?mv M i m v i ç®BX
 @ h?"M? +¬M; `²B- bQ i¬M [m<sup>a</sup> F?¬M; ?´ H" h?€M? \*?O >mv M Zm M; \*<sup>a</sup>M?- F?¬M; HQm HçB ?"m i?O i`QM; "€M h?–M .B oB M M"vX
 óJ°M; >Bô pÈB K€B i|+ t M? i m M; # v- F?) T?'i i v K°i +€B- +?Êi t m'i ?B M K°i +€B
 L;¼+ ;B€+ iY H•M M"v- i?Qç i M?bM +?d H" K°i ççQ +K çÆM ;B^aMX
 "°M i?•M M| - F?¬M; +| +¬M; M,M; i`[p"i- +kM; F?¬M; i? +?S #'i F€ i?S óL;QçB H
 h? M?QM;X
 *–K M;¼+ ;B€+ iY H•M M"v i`QM; i v- i` M ;QÆM; K†i J°M; >B +?Êi Mî MK +Q`B i K°i Hm²M; iU iBM +Q`M; ççBX
 @ æ½ M?Q p"v- i`QÊ+ ? i i b) t¬M; p"Q "€+? >Q oB M K°i H–MX a m ç| iB M +¬M; ?Q†+ H" ó.QĐM; h•K æB Mô
 h`QM; HÁM; J°M; >B ç½ +| +?O w- i?•M ?bM? pW M?Q€M; H M K°i +€B ç½ #B M K
 *?Q /M H" i`QM; "€M h?–M .B oB M M"v- i?•M T?€T i®+ ç° +O M" M; - pšM K¬M; Hn
 "€M h?–M .B oB M- M;?2 i M H" #B i K°i +€B H•K pB M `i HÈM- F€ i?U+ M| H" K F?´M; H²X
 h`QM; /B pB M M"vX
 *| ~M +?S `i M?B m F€ M;°- ç` çB K #^aQ i" M; - M?QM; F K i?2Q ç| H" M;mv +Æ ç-
 L?[M; iQ HB m iBM iS+ p ó"€M h?–M .B oB Mô- i`QM; ç€K i?B M i" B h?€M? æ` +?9iX
 E?€+ #B i î +?¶X
 J°i p" B i?B M i" B HçB M„K ;B[çQÊ+ M?B m iBM iS+ ?ÆMX
 @ VK- /U i?2Q F ?Qç+?- #QÊ+ ç–m iB M H" ç M óhY u M >²ô i`QÊ+X LÆB ç| - +| +O i HÈM M?'iX
 h`B m S?QM; +kM; +| KQm ç² +O KbM?X
 h`QÊ+ ç| - ?„M ç½ M;?B M +Sm [m iQ HB m iBM iS+ p "€M h?–M .B oB MX oM
 h?•M ?bM? h`B m S?QM; M?^av H M- ?| i?"M? K°i ççQ i" M T?QM; iY çB MX
 *QM çQ`M; /QÈB +?•M- çQÊ+ içQ M M iW h? M? L;¼+ h?ç+?X
 hQ" M #° +QM çQ`M; î "€M h?–M .B oB M- T?–M HÈM ç m /Q HQçB h? M? L;¼+ h? F?€+ ç m H" +•v +Ã i?^aQ K°+X
 *,M +S i?2Q FBM? M;?B K +O iB M M?•MX
 æB i` M +QM çQ`M; h? M? L;¼+ h?ç+? M"v- #bM? i?Q`M; b) F?¬M; H¼i p"Q bU + /` HBM? +Q`M; ççB # M i`QM; /B pB MX

.M b Q i?b i`QM; /B pB M M`v- T?-M HÈM T?¢K pB +kM; H` +•v +Ä `WM; ?Q - M?[M;mv ?B T`i HÈMX

J` HBM? i?S+ ;B€+ [m M +O M;QìB ç M iW # M M;Q`B- î i`QM; /B pB M M`v- ç²M i?QìM; b) F?-M; F?BM? bm'i iB M ç M F?m pU+ # M M;Q`B +QM çQìM; h? M? L;¼

J°i H9+ b m

"`+?

h?•M ?bM? h`B m S?QM; M?ªv H M- ?¢tm®M; K°i ;®+ +´ K°+ + Q +?¼+ i`ìBX

h?-M GBM? L?½M +O ?„M Kî` - iW i` M + Q M?bM tm®M;- M„K #„i ç` ?bM? i?U+

@ *ÁM K v- h?-M GBM? L?½M bî i`QìM; p ;B€+ [m M- î ç•v pšM +| i? T?€i ?mv ç M?'i ç`M?X

h`B m S?QM; ``i M? M? ç½ t€+ ç`M? çQÊ+ óp` i`Qô ç¢B F?€B +O KbM?X

L?[M; i?B M i`B iB M p`Q /B pB M- +?Q /M ç m +| iBM iS+ HB M [m M- M?QM; ``i Q p MX

"îB pb "€M h?-M .B oB M +S M,K i`,K M,K KÈB Kî` K°i H-MX

*?Q ç M M v- *?•M ok h?€M? æ` +?d KÈB i?,K /Á çQÊ+ b€m #ªv i?"M? ç` pU+- pš +'K F}?Q†+ H` +?Q çQÊ+ #B i ç MX

h`B m S?QM; i?-M; [m h?-M GBM? L?½M [m M b€i- F i ?ÊT pÈB iBM iS+ +| ?¢M HB M çQ€M çQÊ+ T?QÆM; p`X

"îB p"vX

S?QÆM; ?QÈM; hY u M ?² K` h`B m S?QM; M?„K ç M- ç½ p¬ +MM; `ä ``M; `²BX

"`+?

h`B m S?QM; H¢B ;B i,M; i®+ ç°- +kM; F?-M; T?B ?"M?- K` i`B M F? B i?•M T?€ i?•M i?m"i /B +?mv MX

.¼+ çQìM;X

h`B m S?QM; +ÁM M;šm M?B M ;†T çQÊ+ ? B i?B M i`B h?€M? æ` X

a m F?B iB M p`Q "€M h?-M .B oB M- i'i +ª K¼B M;QìB- ç m #` +?mv M /ìB ç M h çQìM; h? M? L;¼+ h?¢+?X

@ •K

h` M ç²M; +Ä î /®+ M9B +€+? ç| F?-M; t - +?Êi i`mv M ç M •K i? M? ç€M? M? mX

o`B i M i?B M i`B h?€M? æ` - T?€i ?B M K°i +•v óE€i?ªQô ç½ imv i iQ+? î# M M;C K¢+?- F?B M ?mv i K¢+? FQ+? T?€i i€+ /KM;X

h? M?QM;X

óE€i?ªQô M`v +?d +| K°i +•v- # M +¢M? +ÁM +| K'v ç-m i`•M i?9 h?QÊM; *´- i?U+ L;mv M *ªM?X

h` M b•M- K°i i`"M ?¶M +?B MX

h´M; +°M; +| #®M M,K i M i?B M i`B h?€M? æ` - HK+ iK+ ;B M?"T +?B M +m°+X

h`B m S?QM; +?d M?"M M?¢i HB + [m - M?[M; i?B M i`B h?€M? æ` M`v- ç m F?-M *?•M h?€M? h¬M;X

*ÁM ;®+ F€i?ªQ FB - K†+ /M ;B€i` F?€ + Q- M?QM; h`B m S?QM; +kM; +?šM; K

h`QM; "€M h?-M .B oB M- F€M;° pšM +ÁM ``i M?B mX

>„M iU M?B M +| KQm ç² +?Q `B M; KbM?- K` KK+ çQ+? +?QM? H` óhY u M ?²ôX
 h`B m S?QM; iB T iK+ /B +?mv MX
 .¼+ çQÌM;- ?„M ç m i`€M? ;†T K†i M?[M; i?B M i`B h?€M? æ` F?€+- M?^K i`€M?
 *?ŠM; [m X
 h`QM; "€M h?-M .B oB M- T?¢K pB /B M iQ+? F?€ HÈM- i'i +ª K¼B M;QÌB ç m #` [r
 F?-M; i? T?B ?"M?X
 LY M;`v b mX
 >"M? i`bM? +O h`B m S?QM;- +?d KÈB çQÊ+ ? B T?-M # [m½M; çQÌM;X
 æ9M; H9+ M`v
 S?Q i`QÈ+ H•K pB M- +?Êi tm'i ?B M K°i M;¬B H-m i?€T- # M M;Q`B T?€i` €M?
 h?"i` X
 h`B m S?QM; ç½ +ªK M?"M çQÊ+ Hm²M; #ªQ F?Q K M? K¬M; i`MM; i?B M- T?€i`
 @ ±\ G•m i?€T T?Q i`QÈ+- +?ŠM; H) +?QM? H` o¢M "ªQ G•m\
 "QÈ+ +?•M +O h`B m S?QM;- i?Q€M; /WM; H¢B K°i +?9iX
 o¢M "ªQ G•m- +?QM? H` K°i ç¢B F€M;° i`QM; "€M h?-M .B oB M- ~M +?S `i M?B
 çÌB ó"€M h?-MôX
 L?[M; #ªQ #®B M`v- +| K°i b® H` h?-M #BM? +?'M i? - K°i b® H` /` #ªQ [mw ?B K-
 *| M;QÌB iWM; M|B- M?[M; /` #ªQ [mw ?B K i`QM; o¢M "ªQ G•m- iMv iB M K°i FB M
 K M? +O M;QÌB #bM? i?QÌM;X
 J'v p¢M M,K [m X
 óo¢M "ªQ G•mô ç½ HQm i`mv M` M;Q`B K°i Qi /` #ªQ [mw ?B K- i'i +ª ç m b€M; H
 J°i +?B + M?šM i?-M F€- +kM; i¢Q M M K°i p` oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?X
 J°i F?®B H M? #`B +´ [m€B- +| i? t•v /UM; H M K°i +QÌM; h¬M; L?` hBM?X
 J°i ç²M; iB M i?-M #Q- +| i? F?B M °i M;QÌB #bM? i?QÌM;- M;?`+? i?B M +ªB K M
 L;Q`B` X
 " M i`QM; o¢M "ªQ G•m- +ÁM +| K°i b® ç¢Q +K ç†+ i?M- +MM; HQ¢B pÈB >Q h?-M
 "€M h?-M .B oB M K` F?-M; #` ?¢M +? #ÎB óM;Q¢B HU+ôX
 "ÎB pb M?[M; ç¢Q +K M`v- #ªM i?•M tm'i tS iW /B pB M- F?-M; #` bS+ K¢M? i?B M
 æO HQ¢B M;mv M M?•M- F?B M +?Q óo¢M "ªQ G•mô i`Î i?"M? h?€M? æ` +O T?-
 K°i KK+ iB m i`¼M; v mX
 Zmª M?B MX
 G9+ h`B m S?QM; ç M óo¢M "ªQ G•mô- tmM; [m M? ç½ +| F?-M; Qi i?B M i`B h?
 +?WM; #®M M,K KQÆB M;QÌBX
 S?ªB #B i`^M;X
 "•v ;BÌ +?d KÈB H` ;B B çQ¢M ç-m +O "€M h?-M .B oB MX
 J¶B H-M "€M h?-M .B oB M KÎ` - FûQ /`B +?WM; MY i?€M;X
 @ JÈB M;`v ç-m iB M K` o¢M "ªQ G•m ç½ iK ?°B M?B m i?B M i`B M?Q p"v`²BX
 h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB +ªK F?€BX

>„M ç½ iWM; M;?B M +Sm [m p óo¢M "ªQ G•mô- +kM; F?¬M; TªªB H" F?¬M; +•M
 +¬M; +?B K ç¡M; +?¶ M"vX
 h? M?QM; - iªB [m bmv iQM? i?"i F„- ?„M KÈB [mv i ç`M? iW #Ä pB + iB M [m•M
 *?mv M M"v +¡ ? B M;mv M M?•M,
 h?S M?'i- o¢M "ªQ G•m +¢M? i` M? [m€ KS+ F`+? HB iX h`QM; H-m +¡ çO HQ¢B
 i`MM;X
 *?d /U p"Q HU+ HQÊM; +€ M?•M- î i`QM; o¢M "ªQ G•m- ``i F?¡ +¡ i? +?`m M´BX
 h`W T?B K¢M? M?Q ç€K M;QÌB óL K *mM; h?€M?ô- óJ°M; >BôX
 L¡B çÆM ;BªMX
 Jm®M iB M [m•M p"Q o¢M "ªQ G•m- i®i M?'i TªªB i¢Q i?"M? çQ" M ç°BX
 @ h`B m bQ ç X
 h`QÈ+ o¢M "ªQ G•m- +¡ K°i iB m ç°B +?WM; M,K b€m M;QÌB- # M i`QM; i`mv M ç
 *?O M?•M +O i? M?•K ç¡- +?QM? H" óæ´M; EB KôX
 æ´M; EB K î i`QM; iB m ç°B M;k +O +?i- K" M;QÌB +-K ç-m- +?QM? H" óL K bQ ?
 æ¢B h?B M h" B h?€M? æ` X
 h`B m S?QM; /WM; #QÈ+X
 "•v ;BÌ- ?„M +¡ ? B HU +?¼M,
 h?S M?'i- ;B M?"T p"Q iB m ç°B h?€M? h¬M; +O ç€K M;QÌB L K bQ ?mvM?X
 h?S ? B- +U imv iX
 @ h`B m bQ ç +ÁM +?Q ;B M?"T ç°B M;k- M?B m M;QÌB HU+ HÈM- +MM; M? m i
 æ´M; EB K ``i M?B i ibM?- p°B p" M; i?9+ /K+X
 h`B m S?QM; ;B M?"T +?i F?¬M; H•m- +¡ [m M ? /mv M?'i pÈB K°i M;QÌB- ç¡ +?Q
 > B M;QÌB ç m tm'i i?•M K¬M ?¢ +O æQ M J°+ æ¢B æ X
 @ > ? - i?U+ HU+ +O h`B m bQ ç F?¬M; i - H-M i`QÈ+ ç€M? #¢B óhª >²M;ô- i ç
 h`QM; ç°B M;k- M?[M; M;QÌB F?€+ +kM; #B m ç¢i i?B M wX
 h`QM; "€M h?¬M .B oB M- T?¬M ç¬M; h¬M; T?€B ç m +¢M? i` M?- ç iY +O #´M h
 SM; +?Q M? mX
 óL K bQ ?mvM?ô +-K ç-m- K†i F?¬M; #B m ibM?- +kM; F?¬M; +U imv iX
 L?B m M;QÌB HU+ HÈMX
 h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; î i`QM; K„i ?„M- +?d +¡ i? çSM; p"Q ?¢M; ói`mM; #b
 ;•v +ªM i`îX
 æ®B K†i pÈB HÌB KÌB +O æ´M; EB K- h`B m S?QM; i?Q€M; i`-K M;•K K°i +?9iX
 •M? K„i +O ?„M F?) H¡2 H M- p K†i i`î M M /Si F?Q€iX
 @ æ´M; bQ ?mvM?- i?"i tBM H¶B- i +¡ F ?Q¢+? +O KbM?- F?¬M; i? ;B M?"T ç°
 h`B m S?QM; iB + Mm®B K" M¡BX
 JK+ iB m ç-m iB M +O ?„M- +?QM? H" óhY u M ?²ôX
 o¢M "ªQ G•m F?¬M; i?Q+? ?ÊT pÈB h`B m S?QM;X
 >„M ;B M?"T h?€M? h¬M; F?¬M; H•m- +kM; F?¬M; [m2M #B i ;b M?[M; ç iY *?•M

L; v +^a æ´M; EB K- K†+ /M M|B H¨ ç²M; K¬M +O h`B m S?QM; - M?QM; b•m i`QM; H F?¬M; +| # Q M?B m i?B M w pÈB h`B m S?QM; - i?"K +?Q +ÁM +^aK i?'v ;?2M ;?ûi #'i +¬M;X

> i i?^av M?[M; çB m M`vX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; b€M; iÄ M?Q ;QÆM;X

Í ç•v- F?¬M; i? bQ pÈB S?M GQ M æB M Î>B m L;mv i h¬M; M,K tQ X

h`QM; "€M h?¬M .B oB M- ?„M F?¬M; +| #^M; ?[m +?•M +?QM?- +kM; F?¬M; +| M. iQÎM;X

*?Q /M h`B m S?QM; ;B M?"T ç°B M;k +O óL K bQ ?mvM?ô- Î i`QM; o¢M "ªQ G•m +?„M b) #` M;QÎB i HÊB /KM; - M?QM; HÊB Q+? +m®B +MM; - H¢B F?¬M; çQÊ+ +?

@ o¢M "ªQ G•m h¢K i?ÎB F?¬M; i?Q+? ?ÊT pÈB i X

a m F?B h`B m S?QM; +U imv i- i?•M ?bM? +?Êi M?Q€M; H M- FûQ ç°M; K°i +?m H M çQÎM;X

h`QÊ+ F?B iB M p`Q "€M h?¬M .B oB M- h`B m S?QM; ç½ +?m~M #` i•K Hw H`K K°i HQ¢B iQM MB K w +?Q +?B M ç'm ``i K½M? HB iX

*?Q /M H¨ ç°+ ?"M? ;Bª- ?„M +kM; T?ªB ç€M? ` K°i #-m i`ÎB `B M; bM?X

@ h`B m S?QM; M`v- F?¬M; M;Î H¢B F?¬M; #B i T?•M #B i i®i t'm

h`B m S?QM; +U imv i- F?B M p K†i +O æ´M; EB K +| +?9i F?| +QBX

h`QM; HÁM; ?„M ``i #`B tQ+? h`B m S?QM; - pW ;?2M ;?ûi pW F?¬M; + K HÁM; - ?B K ç„+ i°BX

.M b Q i?b h`B m S?QM; +kM; ``i çQÊ+ æQ M J°+ æ¢B æ •M bOM; - +ÁM ?„M +?d i?¬BX

@ >W- +S ç ?„M çB K°i KbM?- iU bBM? iU /B i çBX E?¬M; +| i?U+ HU+ +O h?"T æ ?"M? ;Bª- +?d +| K°i +QM çQÎM; +? iX

a„+ K†i +O L K bQ ?mvM? i`Î M M•K i`-KX

h`B m S?QM; FB - F?¬M; M;Î H¢B +U imv i;B M?"T ç°B M;k +O ?„M- ç•v [mª i?U ?„M K`X

ejdX *?QÆM; ejN, JQm æ² *O h`B m S?QM;

> B + M? ;BÌ b m

h`B m S?QM; K°i çQÎM; /B +?mv M- ?[m FBM? p¬ ?B K- T?Q i`QÊ+ H¨ K°i ?² MQÈ ?²- ?ÆB MQÈ+ bQÆM; F?|B +| +?9i K¬M; HmM;X

>² MQÈ+ M`v- T?QÆM; pB M +?WM; K'v i`,K /†K- iW t M?bM H¢B- ;B®M; M?Q K°i F?B i ?Q`M K„X

@LÆB M`v +?QM? H¨ ?² MQÈ+ HÈM M?'i i`QM; "€M h?¬M .B oB M hY u M ?²X

"QÊ+ +?•M h`B m S?QM; +?"K H¢B- H°p +~M i?"MX

G9+ M`vX

>„M ç½ `ÎB F?ÄB +QM çQÎM; h? M? L;¼+ h?¢+?- iB T +~M i?' M?QÐM; ~K QÈi ;¬M

hQ`M #° "€M h?¬M .B oB M- +| K°i Hm²M; w +?Q KÆ ?²- bS+ K¢M? i?B M ç` iQ H M?B m [mv i„+X

h`QM; ç|X
 æB i` M +QM çQÌM; h? M? L;¼+ h?ç+? i?b T?–M ç–M; u m GBM? /` i?9 b) F?–M; /
 æ®B pÈB M; QÌB iW # M M; Q`B ç M K` M|B- +QM çQÌM; h? M? L;¼+ h?ç+? M`v- +?
 J` #•v ;BÌX
 h`B m S?QM; ç½ i?Q€i Hv +QM çQÌM; h? M? L;¼+ h?ç+?- iB M p`Q F?m pU+ óhY
 @ h`QM; "€M h?–M .B oB M `v- hY u M ?² +?QM? H` K°i ççB F€ M; °- +| çO HQçB /`
 #ªQ p– b®X
 h`B m S?QM; #QÈ+ +?•M H M i?´ M?QÐM;- iB T +`M ?² MQÈ+ K`m iQK M?çiX
 LQÈ+ +O hY u M ?²- ~M +?S K°i HQçB HU+ HQÈM; HBM? p`M F€ Hç- i`QM; ?² i?
 i`B- ç²M; i?ÌB +kM; Mm–B /QÐM; K°i HQÈM; HÈM u m h?9 h?Ov i°+ +QÌM; ççBX
 @ hY G•M h?ªQX
 S?K +`M #Ì ?²- i`mv M ç M iB M; ?– M?Ä +O K`v p` i?B M i`B h?€M? æ` X
 S?®+
 *?d i?'v b|M; MQÈ+ #„M imM; i|2- K°i M K iY +–K i` M i v K°i M?9K +Ä iY b„+ +| H
 /QÈB K†i MQÈ+ M?ªv ` - ççT i` M ;ÈM b|M;- +?çv ç M #Ì ?²X
 S?®+ T?®+ T?®+
 smM; [m M? ?„M- +| ?ÆM KQÌB ç–m u m M; Q +U+ HÈM- ?`K `„M; b„+ M?¼M- KÎiQ
 +?†i F?–M; #m–M; X
 L?[M; u m i?9 M`v- i?U+ HU+ i?'T M?'i +kM; H` *?•M *?O *'T- +| K`v ç–m- i?"K +?Q
 æ M L;mv M *ªM?X
 >Q`M +ªM? i`QM; F?–M; ;B M "€M h?–M .B oB M- [mv i ç`M? bU T?€i i`B M +O b
 M; QçB ;BÈB ;'T KQÌB ;'T i`,K H–MX
 @ hY G•M h?ªQ- +| i? +QÌM; ?| F?Q HU+ ?mv i M?K+ KçM? K)- ç®B pÈB i²M içB
 +| ?B m [mªF?B M i?•M i? H°i t€+X
 h`QM; ç–m h`B m S?QM;- H`T iS+ ?B M H M M?[M; i?–M; iBM HB M [m MX
 hY G•M h?ªQ Î# M M; Q`B ;–M M?Q imv i iQ+?– i? M?QM; Îi`QM; hY u M ?² M`v- H
 +Ä M`vX
 hçB pMM; h?QÆM; >ªBX
 *?QM T?–M hY G•M h?ªQ- ç m +| M; m²M ;®+ iW MÆB M`v- # M M; Q`B +| iB M +kM
 hY G•M h?ªQ- M; QçB i`W +| i? F?B M i?•M i? H°i t€+ p` +QÌM; ?| F?Q HU+ ` - +
 i? iQÎM; iQÈM; M[X
 L m M?Q T?K+ /KM; K°i HQÈM; HÈM óhY G•M h?ªQô- +ÁM +| F?ª M„M; +QÌM; ?|
 +QÌM; T?ÁM; M; UX
 L|B çÆM ;BªM +| M; ?o H`X
 L| +| i? ;B i„M; M„M; HU+ ?mv i Kç+? i„M; +QÌM; T?ÁM; M; UX
 æB m M`v pW M; ?2- [mªi?"i H` F?–M; i? iQÎM; iQÈM; M´BX
 h? M?QM;- i`QM; "€M h?–M .B oB M M`v- M?[M; bU p`i bU pB + F?–M; i? iQÎM; i
 .M b Q i?b +?O M?•M +O /B pB M M`v- +kM; +?d i?B m MY #QÈ+ M[ - H` #QÈ+ p
 @ *Smi

L K iY FB ç°i M?B M ?ûi H M K°i iB M;- `ÆB p"Q pÁM; p•v +O ?"M; i`,K u m M;Q
h`QM; "€M h?-M .B oB M M"vX
æŠM; +'T F?¬M; ;B M + Q- €T HU+ i?B M ç` `i HÈM- æ M L;mv M *ªM? +Æ #ªM H
*?Q /M H" æ¢B æ M L;mv M *ªM?- i®B ç +kM; +?d +| i? H,M; F?¬M; T?B ?"M? K°

Triệu Phong một tia ý niệm, điều khiển hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc hướng bốn người Cửu sư huynh phát động trùng kích.

Hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc, mỗi một đầu chiến lực căn bản đều là Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, ở trong hồ nước nhất tề phát động công kích, thiên thời địa lợi, khí thế hạo hãn.

Sắc mặt bốn người Cửu sư huynh biến đổi.

Bốn gã thiên tài Đại Đan Nguyên Cảnh tu vi thấp một chút, nhất thời có chút bối rối.

Thượng Cổ Cự Ngạc, ở trong hồ nước này, bản thân có ưu thế địa lợi, hai mươi đầu phát động trùng kích, nhất thời đem mọi người tách ra.

- Hành động trăm thủ!

Cửu sư huynh quát lớn một tiếng, cùng với tên thanh niên Kiếm đạo kia, hai gã Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh, lướt qua đám Thượng Cổ Cự Ngạc, giết về phía Triệu Phong.

Nếu như đánh bừa ngạnh kháng, đối kháng hai mươi đầu Thượng Cổ Cự Ngạc, mấy trăm Yêu Ngư, cho dù là hai đại Tôn Chủ cũng đều không thể làn nổi.

Chẳng qua, bọn họ hiểu được câu nói “Bất tặc, bất vương trước”.

Triệu Phong là chủ soái của quân đoàn Thủy tộc này, chỉ cần giết chết hắn, hết thủy cũng đều sẽ tan rã, bọn họ cũng có thể thu hoạch lợi ích.

Không có sách lược nào đơn giản hơn nữa.

Mắt thấy hai gã Tôn chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, một trước một sau, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Thanh niên Kiếm đạo ở phía trước, công kích cường đại, phụ trách trùng kích.

Cửu sư huynh điều khiển đầu Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp kia, đồng thời hắn còn phát động bí thuật Hồn đạo, ý đồ quấy nhiễu sự điều khiển của Triệu Phong đối với quân đoàn Thủy tộc.

- Không ổn!

Bên bờ hồ, nữ Thuần Thú Sư kia, trong mắt có vài tia không đành lòng.

Thân là Thuần Thú Sư, nàng hiểu một cách sâu sắc rằng, đối với loại lưu phái tu hành Khống đạo này, kiêng kỵ nhất chính là cường địch sách lược trăm thủ.

Dưới sự công kích của hai gã thiên tài Thánh địa Tôn Chủ cấp, Triệu Phong làm sao có thể bình yên trở ra nổi?

- Hiện!

Triệu Phong ngồi xếp bằng bất động, trong tay xuất hiện một mặt hắc kỳ.

Vụt...

Hắc kỳ vung lên, Trớ Chú Bách Thi hiện, phát ra điểm khí u ám cuộn cuộn, cùng với Quỷ thi oán lực kinh thiên, bao phủ phương viên mấy chục trượng xung quanh.

- Hít...

Gã thanh niên Kiếm đạo kia vừa mới tới gần, đã bị quỷ điểm hắc vân bàng bạc áp bách quần thân.

Trong quỷ điểm hắc vân kia vươn ra vô số cánh tay khô lâu trắng bệch máu chảy đầm đìa, chui vào trong cơ thể thanh niên Kiếm đạo.

Đến hiện tại, mỗi một bộ Trớ Chú Bách Thi của Triệu Phong, cơ bản cũng tăng lên tới Bán Bộ Đan Nguyên Cảnh, hơn nữa lại dung nhập khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, uy năng viễn siêu lúc trước một gấp hai.

Thanh niên Kiếm đạo kia vừa mới sát tiến đến, cơ thể phát lạnh, tinh khí linh phách không ngừng xói mòn.

Một thân chiến lực của hắn nhất thời bị suy yếu đi ba, bốn thành.

Hơn nữa theo thời gian trôi qua, trạng thái chiến lược của hắn, sẽ không ngừng suy yếu. Một khi vượt qua mười hơi thở, hắn rất có khả năng sẽ hóa thành một đồng bạch cốt.

- Trớ Chú Bách Thi? Xem ta...

Cửu sư huynh kia cười âm lãnh một tiếng, điều khiển Hoàng Kim Khô Lâu giết vào đám Trớ Chú Bách Thi.

Hoàng Kim Khô Lâu, giết vào Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, cũng không bị quá nhiều ảnh hưởng.

Vốn dĩ Trớ Chú Bách Thi đối với các tử vật đồng dạng xuất phát từ một hệ Quỷ thi, cũng không tạo thành quá nhiều tác dụng.

Huống chi, đầu Hoàng Kim Khô Lâu này còn là cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh!

Như thế mà nói, Triệu Phong vẫn như cũ đối diện một vị Tôn Chủ cấp chân chính, thậm chí còn có một tên Kiếm tu Tôn Chủ cấp trạng thái suy yếu.

- Chỉ cần trong thời gian ngắn tiến hành trăm thủ thành công. Hết thấy đều sẽ ổn định!

Cửu sư huynh tâm như gương sáng.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo, trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đột nhiên truyền đến một tiếng hét lớn.

- A!

Thanh niên Kiếm đạo kia bị một thanh quang nhận thâm tử sắc mỏng như cánh ve trong quỷ diễm hắc vân đánh trúng.

- Tử Diệt Chi Nhận!

Quang nhận thâm tử sắc trong tay Triệu Phong, thanh âm phong lôi vang vọng, khí tức hủy diệt bùng nổ, trăm thẳng về phía thanh niên Kiếm đạo.

Thanh niên Kiếm đạo kia mặc dù có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, chiến lược hơn xa Tôn Chủ bình thường, nhưng mà ở trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, thực lực cảm quan cũng đều bị quản chế thật mạnh.

- Như thế nào lại...

Hai mắt thanh niên Kiếm đạo trợn trừng, không thể lý giải nổi, Triệu Phong đồng thời đang điều khiển đại trận, làm sao còn có dư lực phát động tập kích đối với hắn?

Hơn nữa, thế công kia, còn rất mạnh như thế.

Hắn đương nhiên không biết, Triệu Phong tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, một tay điều khiển Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, một tay công kích, chính là nhất tâm lưỡng dụng, cũng không tính là quá khó khăn.

Vụt...

Triệu Phong một kích đắc thủ, thân ảnh biến mất không thấy đâu nữa.

Mà thanh niên Kiếm đạo, thân hình lung lay không ngừng, nghĩ muốn chạy đi, lại bị quỷ diễm hắc vân cuốn cuộn bao vây quần thân.

Trên người bị vết thương trí mạng, thanh niên Kiếm đạo trong thời gian ngắn không thể đột phá nổi, chính là sinh tử đã định.

Tinh khí linh phách Đại Đan Nguyên Cảnh của hắn rất nhanh xói mòn, trở thành chất dinh dưỡng cho Bách Thi Trớ Chú Đại Trận.

Trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, Triệu Phong chỉ cần đối mặt đầu Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp kia.

- Tử Diệt Phong Lôi Tiên!

Trong tay Triệu Phong ngưng kết lên một cái tiên liên thâm tử sắc, so với dĩ vãng càng ngưng luyện hơn, phốc một tiếng, đem đầu Hoàng Kim Khô Lâu cuốn lấy.

Lực lượng Lôi đạo, đối với vật Quỷ thi, bản thân có sự khắc chế vô cùng cường đại.

Huống chi, Tử Diệt Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa khí tức hủy diệt không tầm thường.

Đan Hạch trong cơ thể hắn hoàn toàn tinh thể hóa, có thể so với Tôn Chủ, tử diệt chân nguyên dưới sự hun đúc của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ càng tiếp cận bản nguyên, uy năng vượt qua cực hạn bản thân.

Phốc phốc...

Ngoài thân Hoàng Kim Khô Lâu kia bốc lên một trận khói đen, cất lực gãy dựa.

- Quỷ xuống!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, một chương chụp ở trên người Hoàng Kim Khô Lâu, lực lượng khí lực này, giống như một đầu cự thú Thượng Cổ vậy!

Hiện tại, sinh mệnh thể chất của Triệu Phong đã tiếp cận Vương giả, nhưng lực lượng khí lực dưới sự cường hóa của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Hải Kinh Tâm Tủy Huyết cùng Tử Lân Thảo thì lại hoàn toàn vượt qua lẽ thường.

Hắn đánh ra một chương, càng phát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ bàng bạc.

Kéo kẹt!

Hoàng Kim Khô Lâu bị áp chế đến không thể nhúc nhích, cỗ áp bách kia chính là đến từ ý thức ở bên trong thân thể.

- Băng Hoàng Ẩn!

Trong lòng bàn tay còn lại của Triệu Phong ngưng hiện lên một đạo quang ẩn băng lam giống như thủy tinh u lam sắc, phẳng phất như băng lam nở rộ, một cỗ hàn lực cực hạn Băng Hoàng Thượng Cổ bao phủ toàn thân Hoàng Kim Khô Lâu.

Rắc rắc!

Hoàng Kim Khô Lâu dưới sự áp chế của man lực khủng bố cùng hàn lực cực hạn, toàn thân ngưng kết lên một tầng băng sương.

Bịch...

Hoàng Kim Khô Lâu bị Triệu Phong ẩn ngã xuống bên trên thân thể của Thượng Cổ Cự Ngạc.

- Tiểu bối, mơ tưởng!

Cư sư huynh ở bên ngoài hoảng sợ thất sắc, kinh sợ rít gào một tiếng.

Lúc này, hắn cũng bất chấp sự uy hiếp của Trớ Chú Bách Thi, phóng vọt mà vào, nghĩ muốn giải cứu Hoàng Kim Khô Lâu của chính mình.

Đó thể nhưng chính là quỷ vật khô lâu Tôn Chủ cấp a!

- Hừ!

Triệu Phong không thèm để ý, dung hợp Băng Hoàng Thương, đem huyết mạch băng thủy hàn lực cực hạn phát huy lên đến đỉnh phong.

Rắc rắc!

Toàn thân Hoàng Kim Khô Lâu băng tinh hóa, rất nhanh đã nằm trong một cái phong ấn thủy tinh thể sáu mặt.

- Dừng tay!

Cư sư huynh phi thân đánh tới, một chương chụp lên trên người Triệu Phong.

Triệu Phong căn bản không hề di chuyển.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể của hắn hiện lên một tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến, phẳng phất như một gã chiến sĩ long lân vậy.

Bồng!

Một chuông của Đại Đan Nguyên Cảnh giống như đánh vào vách núi, phát ra thanh âm trầm thấp.

640. Chương 642: Xưng Bá Tử Yên Hồ (hạ)

- Như thế nào lại...

Cửu sư huynh hoảng sợ thất thanh. Hắn một chuông đánh trúng Triệu Phong, thế nhưng Triệu Phong lại không cử động chút nào.

Cho dù hắn am hiểu Hồn đạo quý bí, năng lực cận chiến rất bình thường, nhưng đây dù sao cũng là một chuông toàn lực của Tôn Chủ a!

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong ngưng hiện lên một tầng hoa văn ám tử sắc hình thái lân phiến, khí lực phòng ngự lúc này đã đạt tới mức khiến cho Tôn Chủ cấp cũng phải kinh hoàng thất sắc.

Tử Lân Thảo súc tích sinh ra huyết mạch phòng ngự, đem ưu thế thể chất cường đại ở phương diện phòng ngự của Triệu Phong phát huy đến cực hạn.

Nếu như đổi lại là Tôn giả sinh mệnh thể chất bình thường khác, cho dù dùng thêm nhiều Tử Lân Thảo nữa, cũng sẽ không có được hiệu quả như vậy.

- Phong!

Triệu Phong vẫn không thèm để ý tới Cửu sư huynh, thúc giục lực lượng huyết mạch, đem Hoàng Kim Khô Lâu hoàn toàn phong ấn.

Hoàng Kim Khô Lâu lúc này đã mất đi lực lượng giãy dụa.

Kế tiếp, Thần Linh Nhân của Triệu Phong mạnh mẽ xuất hiện một cỗ linh hồn đồng lực bằng bạc kinh người, trong mắt trái của hắn nổi lên một tia tử diệt lôi hỏa thần quang.

Phốc...

Hoàng Kim Khô Lâu đã bị đóng băng, bên ngoài thân thể bốc lên một trận khói đen, điểm miêu trong hốc mắt, run rẩy hỗn loạn.

- Hít...

Cửu sư huynh tâm hồn tương liên, cũng không khỏi kêu rên một tiếng.

Tinh thần ấn ký đến từ Hoàng Kim Khô Lâu, dưới tác dụng của tử diệt đồng hỏa xuyên thấu vật chất cùng linh hồn kia, đang rất nhanh sụp đổ.

- Mơ tưởng!

Cửu sư huynh nhìn ra dụng ý của Triệu Phong, thốt nhiên giận dữ, toàn thân dâng lên một tầng ám lưu u diễm, giống như từng đầu long xà ám lưu, quấn lấy Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong lãnh tĩnh, chuyên tâm hủy diệt tinh thần ấn ký trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Trong không gian mắt trái, phạm vi hồ nước đồng lực kia đã đạt tới gần mười trượng.

Nhất là trong hơn một năm này, Triệu Phong tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, rèn luyện linh hồn ý niệm, hấp thu đại lượng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trình độ linh hồn của hắn không ngừng lột xác, đã gần tiếp cận Nửa bước Vương Giả.

Trình độ ngưng thực này, khả năng còn cao hơn cả Nửa bước Vương Giả bình thường, cái này cũng đều là nhờ vào khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Vạn Niệm Thần Quyết.

Bởi vậy, ở phương diện linh hồn, Triệu Phong có được ưu thế mang tính áp đảo.

Huống chi, đây vẫn là lấy Thần Linh Nhân phát động lực lượng tử diệt đồng hóa, đối với một đạo Quỷ thi chính là có sự áp chế tuyệt đối.

Phốc bông!

Cửu sư huynh càng thêm cường lực công kích, lại một lần nữa đánh trúng Triệu Phong, u diễm bùng nổ thiêu đốt.

Lớp vảy tử sắc bên ngoài thân thể Triệu Phong hơi lõm xuống một chút, lại cực kỳ dẻo dai, nhanh chóng khôi phục.

Phải biết rằng, cái mà Triệu Phong có, không chỉ là loại huyết mạch phòng ngự này, bản thân hắn còn có được thủy chi huyết mạch, phòng ngự trị liệu cũng đều là nhất đẳng.

Ngay cả công kích của Cửu sư huynh cường đại gấp đôi đi chẳng nữa, có thể tạo thành một chút thương tổn đối với Triệu Phong, nhưng đối mặt với sự khôi phục cường đại kia, cũng chưa chắc đã làm gì được Triệu Phong.

- Hai thành... Ba thành... Bốn thành...

Thần Linh Nhân của Triệu Phong lấy tốc độ cực nhanh hủy diệt tinh thần ấn ký của Cửu sư huynh trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Đồng thời, hắn nhất tâm đa dụng, còn thừa cơ thi triển Minh Tâm Ấn, từ trong tư duy ý thức tiến hành nô dịch Hoàng Kim Khô Lâu.

- Khô lâu cấp Tôn Chủ a, ngày sau trong Trớ Chú Bách Thi liền có một đầu Thủ lĩnh rồi!

Khô Lâu Đường chủ trong Vạn Quỷ Châu hưng phấn không thôi. Hắn thông qua Minh Tâm Chủng liên hệ, đối với tình huống ngoại giới cũng có thể cảm giác một hai.

- Dừng tay!

Cửu sư huynh hét lớn như sấm, ngay cả Thần binh cũng tề xuất ra, phát động công kích càng sắc bén hơn đối với Triệu Phong.

Nhưng mà, hắn phát hiện, thể công của chính mình, dần dần trở nên suy yếu vô lực.

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận đang không ngừng cắn nuốt tinh khí linh phách của hắn.

- A!

Gã thanh niên Kiếm đạo kia dưới lực lượng của Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, hóa thành một vũng máu loãng, trong tiếng kêu thê lương thảm thiết, một mạng ô hô.

Cửu sư huynh chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác lạnh lẽo lan tỏa khắp thể xác và tinh thần.

Cảm giác nguy cơ mãnh liệt khiến sắc mặt hắn trắng bệch. Trạng thái chiến lực lúc này, cũng đã bị suy yếu đến sáu bảy thành, mặc dù hắn tinh thông Hồn đạo quỷ bí, sức chống cự cường hãn cũng vậy.

- Nếu không trốn, sẽ không còn hy vọng nữa!

Da đầu Cửu sư huynh run lên, nhìn về phía thanh niên tóc lam gần ở gang tấc, phảng phất như nhìn một đầu long lân cự thú vậy.

Lấy cấp bậc Tôn Chủ cấp của hắn, không ngờ lại không làm tổn thương nổi đối phương chút nào cả.

- Sáu thành... Bảy thành... Tám thành...

Tiến độ của Triệu Phong càng lúc càng nhanh hơn.

- Trốn!

Cửu sư huynh sợ đến vỡ mật. Một khi Triệu Phong rảnh tay dốc toàn lực, khó bảo toàn hần sẽ không đi vào vết xe đổ của gã thanh niên Kiếm đạo kia.

Vị tân Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông này, luận thực lực, có khả năng xếp vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Phành...

Trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trộn, quỹ điểm hắc vân bàng bạc, áp bách bao phủ ở trên người Cửu sư huynh.

- Tám thành... Chín thành... Mười thành!

Tử diệt đồng hỏa của Triệu Phong thành công diệt nguyên chủ nhân ẩn ký trên thân Hoàng Kim Khô Lâu, Minh Tâm Ấn cũng sắp sửa hoàn thành.

Vụt...

Cửu sư huynh thúc giục bí thuật, toàn thân thiêu đốt u quang, hóa thành một đạo ác linh hung ảnh cực lớn, miễn cưỡng chạy ra khỏi phạm vi Bách Thi Trớ Chú Đại Trộn.

Nhưng ngay sau đó, hần tức thì gặp phải hơn mười đầu Thượng Cổ Cự Ngạc trùng kích, cộng thêm phần đông Yêu Ngư từ xa bay tới.

Bang bang! Phốc phốc!

Cửu sư huynh lâm vào quần công, nguyên khí rất nhanh tiêu hao, giết ra một đường máu.

- Ha ha... hoàn thành!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, thành công nô dịch Hoàng Kim Khô Lâu.

Minh Tâm Ấn của hần không chỉ có tác dụng với nhân loại cùng Yêu thú, đối với Quỷ thi các thứ đồng dạng cũng hữu hiệu!

Vù! Vù!

Hoàng Kim Khô Lâu lao ra khỏi Bách Thi Trớ Chú Đại Trộn, từ phía sau lưng phát động công kích về phía Cửu sư huynh.

- Đáng giận!

Cửu sư huynh cắn răng nghiêng lợi, khóe mắt gần như nứt ra.

Quỷ vật Tôn Chủ cấp mà hần dốc lòng bồi dưỡng suốt mười mấy năm, trong khoảnh khắc đã bị đối phương cướp lấy, loại sỉ nhục đả kích này, thậm chí khiến cho bên trong tâm linh của hần lưu lại một bóng ma.

Cùng lúc đó...

- A a!

Bốn gã Đệ tử Chân truyền còn lại, dưới sự quần công của Thượng Cổ Cự Ngạc cùng chúng Yêu Ngư, nhất nhất chết đi, thi thể bị kéo vào trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trộn.

Một màn này, khiến Cửu sư huynh không rét mà run.

Vốn dĩ, từ đầu tới cuối Triệu Phong đều là tác chiến ở nhiều tuyến khác nhau.

Ít nhất có ba tuyến thao tác!

Tuyến thứ nhất, hần điều khiển Thượng Cổ Cự Ngạc cùng chúng Yêu Ngư vây bắt bốn gã Đệ tử Chân truyền còn lại.

Tuyến thứ hai, hần điều khiển Bách Thi Trớ Chú Đại Trộn áp chế thanh niên Kiếm đạo.

Tuyến thứ ba, hủy diệt ẩn ký trên người Hoàng Kim Khô Lâu.

Đương nhiên, ở trong số này, tuyến thứ ba là nặng nề nhất, hao phí đại bộ phận tâm lực của Triệu Phong.

Hiện tại, Triệu Phong lại khống chế Hoàng Kim Khô Lâu đuổi giết Cửu sư huynh.

Bên bờ hồ, một đám Đệ tử Chân truyền Thánh Địa cũng đều trừng mắt há miệng.

- Thao khống cấp bậc Đại sư, nội tình thực lực của hắn, có thể tiếp cận Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa rồi...

Ánh mắt nữ Thuần Thú Sư kia sáng lên, thuần một mảnh rung động, kinh diễm.

Đám thiên tài Thánh Địa trơ mắt nhìn Cửu sư huynh không trộm được gà còn mất nắm gạo, bị đuổi giết chặt vật không chịu nổi.

oOo

Phụ cận Tử Yên Hồ, tại một chỗ triền núi bí mật, ba bốn gã Đệ tử Chân truyền tụ tập cùng một chỗ.

Nếu như Triệu Phong ở đây, nhất định sẽ nhận ra, vài tên đệ tử Chân truyền này cũng xuất thân từ Huyền Chân Thánh Tông.

Kể cầm đầu chính là Thần Dịch Lâm, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

- Thần sư huynh, Triệu Phong kia không ngờ lại có thực lực như vậy, đem đám khó xử như bọn Cửu Ma Trì lần lượt đánh tan!

Giang Phàm không thể tin nổi, nói.

Phải biết rằng tu vi Cửu Ma Trì kia cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, lại có được Hoàng Kim Khô Lâu Tôn Chủ cấp, chính thể chiến lực đạt tới cấp bậc chuẩn Thập Đại Thiên Tài.

Ngoài ra, thanh niên Kiếm đạo kia cũng có đại danh lưng lẩy, chính là xuất thân từ cường tông Kiếm Đạo trong Chân Vũ Thánh Địa.

Tổ hợp như vậy, lại bị Triệu Phong một người đánh bại, cơ hồ là toàn quân chết sạch.

- Chúng ta đã xem nhẹ Triệu Phong rồi!

Sắc mặt Thần Dịch Lâm ngưng trọng.

Đám người bọn họ ẩn núp ở chỗ này, vốn là muốn quan sát cảnh Triệu Phong gặp phải chặt vật.

- Như vậy thì chúng ta cũng không thể nào xuất thủ viện trợ hắn, có được càng nhiều quyền chủ động cùng Triệu Phong tiến hành đàm phán!

Một gã thiên tài Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ khác trầm ngâm, nói.

Triệu Phong điều khiển lực lượng quân đoàn Thủy tộc, bọn người Thần Dịch Lâm cũng nhìn thấy rõ ràng.

Bọn họ vốn là định đợi đến lúc Triệu Phong gặp phải nguy cơ to lớn, lại ra tay viện trợ, như vậy mới có thể nắm giữ quyền chủ đạo khi đàm phán.

Nghĩ tới việc tiến công chiếm đóng Tử Yên Hồ, thu hoạch phần đông dị bảo hiếm quý, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, chính là có thể tạo nên tác dụng thật lớn.

Đúng lúc này...

- A!

Cửu sư huynh trong quá trình lẩn trốn bỏ chạy, một tay cánh tay đã bị Hoàng Kim Khô Lâu chặt đứt.

Cái này chủ yếu là do hắn ở trong Bách Thi Trố Chú Đại Trận, trạng thái bị suy yếu mạnh mẽ, thực lực hạ xuống đến năm sáu thành, hơn nữa lại bị Thượng Cổ Cự Ngọc cùng đám Yêu Ngư xung quanh không ngừng quấy nhiễu.

Cuối cùng, Cửu sư huynh lấy cái giá là một cánh tay bị tổn hại, may mắn tìm được đường sống sót.

- Triệu Phong này, rất tàn nhẫn a! Thậm chí dám giết chết mấy gã Đệ tử Chân truyền Thánh Địa!

- Hắn xuất thân từ tông phái Tam tinh, lại là giết người tự vệ, đám tông phái Nhị tinh này cũng không làm gì được hắn!

Bên bờ hồ, một ít thiên tài Thánh Địa đối với Triệu Phong cũng đều tràn ngập kính sợ cùng kiêng kỵ.

Triệu Phong không chỉ có thực lực cường đại, sát phạt quyết đoán, mà sau lưng hắn còn có Huyền Chân Thánh Tông cấp Tam tinh nữa.

Sau một trận chiến này, Triệu Phong mặc dù tổn thất một ít thủ hạ Thủy tộc, thế nhưng thu hoạch vô cùng phong phú.

Bách Thi Trớ Chú Đại Trận của hắn hấp thu được tinh khí tàn phách của mấy gã Tôn giả, thậm chí là Tôn Chủ cấp.

Ngoài ra, còn nô dịch một đầu Hoàng Kim Khô Lô Tôn Chủ cấp, đem nó phân phối vào trong Bách Thi Trớ Chú Đại Trận, có thể nói là như hổ thêm cánh.

Sau khi nghỉ ngơi nửa canh giờ, Triệu Phong tiếp tục điều khiển quân đoàn Thủy tộc, lại bắt đầu bổ sung một ít binh lực Thủy tộc.

Đến hiện tại, binh đoàn của hắn cũng không giới hạn trong Cự Ngạc cùng Yêu Ngư, còn bao gồm cả các loại sinh linh Thủy tộc khác nữa ví dụ như Thủy Yêu Xà, Thủy Ô Tặc...

Loại quân đoàn Thủy tộc đa chủng tộc này, các phương diện công kích, phòng ngự, điều tra, hậu cần, ám sát... cái gì cần có cũng đều có cả!

Nửa ngày sau, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, binh lực đã nhiều lên tới bảy tám trăm, trong đó hơn sáu thành là Yêu Ngư, số lượng Thượng Cổ Cự Ngạc cũng đã nhiều tới hai ba mươi đầu.

Một đại quân đoàn thực lực khủng bố như vậy, khiến cho đám thiên tài Thánh Địa bên bờ hồ cũng phải kinh tâm động phách.

- Quá đáng sợ rồi!

- Triệu Phong này e rằng là muốn xưng bá Tử Yên Hồ, độc chiếm cả một mảnh tài nguyên lợi ích ở nơi đây a!

Khu vực Tử Yên Hồ, chúng thiên tài Thánh Địa đều cố tận lực tránh đi Triệu Phong.

Kết cục của bọn người Cừu sư huynh, tất cả mọi người đều thấy được rõ ràng.

Quân đoàn Thủy tộc khổng lồ như thế, dưới sự khống chế của Triệu Phong, vô cùng có trật tự tiến hành khai thác các loại trân tài dị bảo.

Tư bản của Triệu Phong cũng càng ngày càng hùng hậu hơn.

Chỉ là thu hoạch trong nửa ngày này, tổng tài sản của hắn đã vượt qua một ít Nửa bước Vương Giả bình thường rồi.

Đồng thời, số lượng Tử Lân Thảo cũng tích lũy càng ngày càng gia tăng.

- Tám mươi mốt gốc... Tám mươi ba gốc...

Triệu Phong tiến hành thống kê.

Trước mắt, hắn đã dùng chừng ba bốn mươi gốc Tử Lân Thảo, cảm giác hiệu quả càng ngày càng kém đi.

Nhưng việc này cũng hợp tình hợp lý.

Bất cứ ngoại lực gì, cũng đều không có khả năng tăng trưởng thực lực vô hạn, ngay cả khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không ngoại lệ.

Vụt vụt vụt...

Trên mặt hồ truyền đến tiếng động đập lên sóng nước.

Bốn năm tên Đệ tử Chân truyền bọn Thần Dịch Lâm, hướng về phía Triệu Phong đi tới.

- Triệu sư đệ!

Thần Dịch Lâm mở miệng nói, trên mặt mang ý cười nhàn nhạt.

Triệu Phong điều khiển quân đoàn Thủy tộc, chừa ra một lối đi, để cho bọn người Thần Dịch Lâm tiếp cận.

Đối với các đệ tử cùng xuất thân từ Thánh Tông, hẳn cũng không có quá nhiều sự cảnh giác.

Trước khi tiến vào Bán Thần Di Viên, Chấp pháp Trưởng lão đã hạ mệnh lệnh, nghiêm cấm các đệ tử bản Tông chém giết lẫn nhau.

- Thần sư huynh, có gì chỉ giáo?

Triệu Phong thản nhiên cười, ánh mắt liếc qua hai người Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm.

Thần sắc Giang Phàm có chút xấu hổ, lặng lẽ không lên tiếng.

Nhân sinh chính là vi diệu như thế!

Lúc trước, khi ba người gặp nhau ở Hư Hải Linh Điện, chỉ sợ không nghĩ tới, hôm nay ở trong Bán Thần Di Viên, bọn họ có thể có cơ hội cùng cạnh tranh, hợp tác.

- Triệu sư đệ!

Thần Dịch Lâm không thân không xa, nói:

- Quân đoàn Thủy tộc của người tuy mạnh, nhưng muốn dựa vào lực lượng một người, mưu đồ đoạt trọng bảo chân chính ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, vẫn còn có chút không đủ. Phải biết rằng, ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, có Nhân Ngư Tộc trong truyền thuyết, lại còn có tồn tại cấp Vương Giả a...

641. Chương 643: Lợi Ích Của Vương Quốc Nhân Ngư

- Thần sư huynh có đề nghị gì?

Triệu Phong không khỏi nheo mắt lại.

Hiển nhiên, Thần Dịch Lâm nhìn ra hẳn đang mưu đồ lợi ích ở chỗ sâu nhất trong Tử Yên Hồ. Điều này nói rõ, Thần Dịch Lâm cũng có dã tâm đồng dạng!

Ở trong Bán Thần Di Viên này, chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, có thể nói là một khu vực Cấm địa.

Cái này không có bởi vì ở chỗ sâu trong Tử Yên Hồ có rất nhiều Yêu Linh dị thú vô cùng cường đại. Còn có một điểm quan trọng nữa, đó chính là Nhân Ngư Tộc!

Nhân Ngư Tộc, chính là chủng tộc truyền thuyết nguyên từ thời Thượng Cổ, thiên phú dị bẩm, trí tuệ so với nhân loại cơ hồ tương đương.

Dựa từ những thông tin trước kia mà phân tích, số lượng Nhân Ngư Tộc cực kỳ khổng lồ, có thể nói chính là cả một Vương quốc loại nhỏ.

Nhân Ngư Tộc kia, thậm chí còn có Nhân Ngư Vương cấp bậc Vương Giả nữa.

Dựa theo lẽ thường, trong các lần Bán Thần Di Viên mở ra trước ia, không có bao nhiêu người dám chân chính xâm nhập vào Vương quốc Nhân Ngư.

Cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng rất khó cùng cả Vương quốc Nhân Ngư chống lại.

- Hy vọng Triệu sư đệ có thể nhìn chung đại cục, cùng chúng ta liên thủ, đi tới chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, khai thác tài nguyên trân quý. Ở Vương quốc Nhân Ngư, giá trị của Nhân Ngư Tinh Lệ thần kỳ kia còn trên cả Tử Lân Thảo nữa a!

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

- Nhân Ngư Tinh Lệ? Chỉ có cái đó thôi sao?

Triệu Phong nửa cười nửa không, nói.

Tư liệu tin tức Bán Thần Di Viên, gần như tất cả mọi người đều có, hướng chỉ là Triệu Phong cũng cùng đi ra từ Huyền Chân Thánh Tông.

Nhân Ngư Tinh Lệ, giá trị quả thật trên cả Tử Lân Thảo.

Tác dụng của Tử Lân Thảo chủ yếu là nhằm vào thể chất cùng huyết mạch.

Mà Nhân Ngư Tinh Lệ, thì lại có tác dụng trên phương diện linh hồn.

Tục truyền, Nhân Ngư Tinh Lệ chính là nước mắt tình yêu của tộc nhân Nhân Ngư Tộc, trải qua vô số năm tháng tích lũy mà thành, có thể thông thấu cảnh giới tâm linh, thanh lọc tẩy rửa linh hồn, có tác dụng trợ giúp tham hóa cảnh giới Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Chỉ vẻn vẹn điểm này, đã có thể sản sinh hấp dẫn trí mạng đối với những người dưới Vương Giả rồi.

Ngoại trừ điều này ra, Nhân Ngư Tinh Lệ còn có thể chữa trị hoàn toàn những thương tổn trên phương diện linh hồn, chữa trị bóng ma trong tâm linh, khu trừ tâm ma... Thậm chí, nó còn là trân bảo Thủy hệ, cũng có thể dùng để luyện chế dụng cụ phòng ngự Hồn đạo nữa.

- Thật không dám giấu diếm!

Ánh mắt Thần Dịch Lâm nhìn Triệu Phong thật sâu:

- Nếu là thời cơ thích hợp, tốt nhất là có thể đi vào cung điện dưới đáy hồ kia!

- Cung điện dưới đáy hồ?

Vài tên đệ tử Huyền Chân Thánh Tông ở đây, ánh mắt đều sáng ngời lên.

Căn cứ vào tư liệu, cung điện dưới đáy hồ kia, chính là địa phương mà nhiều thế hệ Nhân Ngư Tộc truyền đời bảo hộ.

- Tục truyền, cung điện dưới đáy hồ kia chính là mật điện mà Bán Thần dùng để nhường tửu, có Bất Lão Tuyền và Huyền Thần Tửu trong truyền thuyết. Nhân Ngư Tộc ngày xưa chính là chuyên môn nhường tửu cho vị Bán Thần kia!

Thần Dịch Lâm dừng một chút.

Hắn tin tưởng rằng những tin đồn này, Triệu Phong cũng biết.

Bởi vì, cách đây mấy ngàn năm trước, có một vị thiên tài Thánh Địa đã tiến vào Bán Thần Di Viên, cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc nảy sinh tình yêu. Hơn nữa, dưới sự giúp đỡ của Công chúa Nhân Ngư Tộc, người đó đã lấy được Bất Lão Tuyền cùng Huyền Thần Tửu.

Mà vị thiên tài Thánh Địa kia, sau khi rời đi Bán Thần Di Viên, không quá vài năm liền tấn chức Vương Giả.

Đến hiện tại, vị thiên tài Thánh Địa kia đã là một Hư Thần Cảnh Đại Đế của Tông phái Thánh Địa nào đó.

Hết thấy những điều này, cũng đều là nhờ vào Bất Lão Tuyền cùng Huyền Thần Tửu.

Bất Lão Tuyền và Huyền Thần Tửu, cho dù đặt ở thế giới Phạm Trụ to lớn, cũng đều là trân bảo tiên nhường trong truyền thuyết.

- Bất Lão Tuyền xúc tiến cấp bậc sinh mệnh nhảy vọt, gia tăng tuổi thọ ngàn năm. Huyền Thần Tửu có thể làm cho người ta trong thời gian ngắn ngủi tiến vào một cảnh giới không minh huyền diệu vô song, có thể khiến Đan Nguyên Cảnh trước tiên cảm ngộ đến ý cảnh Vương Giả!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tin tức mà Thần Dịch Lâm thu hoạch được, cùng hắn cơ bản là nhất trí.

Chỉ cần có thể đồng thời đạt được Bất Lão Tuyền cùng Huyền Thần Tửu, một vị Tôn giả bình thường đều sẽ có xác suất thật lớn tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Bất Lão Tuyền, tăng tuổi thọ ngàn năm, đây là lực lượng sinh mệnh thời gian.

Có nhiều thời gian như vậy, hơn nữa cấp bậc sinh mệnh nhảy vọt, cơ bản đã không còn ưu phiền về sau nữa.

So sánh trở lại, Triệu Phong đối với cái Huyền Thần Tửu kia lại càng động tâm hơn, nhưng nếu có thể đồng thời đạt được cả hai vật, tự nhiên chính là tốt nhất.

Đương nhiên, muốn mưu đồ cung điện dưới đáy hồ kia, tính nguy hiểm cũng thật lớn!

Vương quốc Nhân Ngư chính là bình chướng lạch trời, cho dù là Vương Giả cũng khó có thể chính diện đột phá.

Phương pháp duy nhất chính là dùng trí, hơn nữa còn phải nhìn vận khí.

- Triệu sư đệ, ý của người thế nào?

Thần Dịch Lâm cười khê, nói.

- Hợp tác, tự nhiên là không thành vấn đề, nhưng vấn đề là phân phối lợi ích như thế nào?

Triệu Phong cũng không phải kẻ ngốc.

Có cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa trợ lực, cộng thêm Giang Phàm có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bồng, quả thật là tổ hợp rất mạnh.

- Như vậy đi, Triệu sư đệ, người trước tiên đưa cho chúng ta năm mươi gốc Tử Lâm Thảo, tăng cường thực lực của ta cùng Giang sư đệ, hơn nữa để cho khí tức của mọi người càng phù hợp với Tử Yên Hồ. Tiếp theo, trên đường đi tới chỗ sâu trong Tử Yên Hồ, đám dị thú Thủy tộc vô cùng cường đại, thực lực tuyệt đối bất phàm, chúng ta cùng nhau đối phó. Thu hoạch trên đường đi, kể cả Nhân Ngư Tinh Lệ, phân chia ba bảy! Triệu sư đệ lấy ba thành, còn lại bảy thành, do năm người chúng ta phân phối! Nếu như may mắn tiến vào cung điện dưới đáy hồ, thu hoạch bên trong liền dựa vào năng lực mỗi người!

Thần Dịch Lâm đại khái nói chi tiết.

- Triệu sư đệ một người lấy ba thành, năm người chúng ta, tổng cộng mới có bảy thành!

Bộ dáng Giang Phàm dường như có chút bất mãn.

Theo suy nghĩ của bọn họ, Triệu Phong chính là chiếm đại tiện nghi rồi.

- Ha ha ha... Các người phân bảy thành? Ta lấy ba thành? Còn phải dâng tặng cho các người năm mươi gốc Tử Lâm Thảo?

Triệu Phong nghe vậy, không khỏi cười to một trận.

Không nói tới việc phân chia lợi ích ba bảy, chỉ nói tới Tử Lâm Thảo, thiên tài Thánh Địa bình thường muốn lấy được mười gốc, đã là cực kỳ khó khăn, hơn nữa còn dễ dàng gặp phải nguy hiểm trí mạng nữa.

Hơn nữa, đối với lợi ích quan trọng nhất trong cung điện dưới đáy hồ, Thần Dịch Lâm lại đưa ra phân phối dựa theo năng lực mỗi người?

- Triệu sư đệ, dù sao người cũng một thân một mình, chớ để lòng tham che mắt a!

Cặp mày Thần Dịch Lâm khê nhú lại.

- Đúng vậy! Đám dị thú Thủy tộc ở sâu trong Tử Yên Hồ chính là vô cùng cường đại, thậm chí cường giả Nhân Ngư Tộc, cũng cần phải có chúng ta ra tay ứng phó!

Vài tên Đệ tử Chân truyền còn lại cũng đều lên tiếng phụ họa.

Triệu Phong cười lạnh lắc đầu.

- Vậy Triệu sư đệ có đề nghị gì?

Thần Dịch Lâm giả vờ không biết, thế nhưng hần quả thật cần có quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong.

Chỉ bằng sức người, muốn đi thu thập Tử Lân Thảo, độ khó khăn quá lớn, hơn nữa lại còn rất lãng phí thời gian.

- Tử Lân Thảo, các ngươi cần phải xuất ra trân bảo tài nguyên giá trị tương đương để trao đổi, không được ghi nợ! Về phần thu hoạch trên đường đi, toàn bộ dựa vào năng lực mỗi người. Thu hoạch của quân đoàn Thủy tộc của Triệu mỗ, toàn bộ do ta thu lấy!

Triệu Phong nói như chém đinh chặt sắt.

Hắn vừa nói như vậy, bọn người Thần Dịch Lâm tự nhiên là không cam lòng tự nguyện.

Dù sao, số lượng quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong cũng rất đông đúc, khẳng định sẽ đem chín thành tài nguyên trân bảo trở lên thu hoạch đi hết.

Trên Tử Yên Hồ, Triệu Phong cùng một phương Thần Dịch Lâm hiệp thương một lát, cũng không có kết quả thỏa mãn.

- Sao lại có chuyện như vậy?

Thần Dịch Lâm mang theo chúng Đệ tử Chân truyền phát tay áo rời đi.

Bên bờ hồ, một ít đệ tử Chân truyền của các Tông phái khác không khỏi kinh ngạc.

Hiển nhiên, lần hiệp thương hợp tác này, đàm phán đã thất bại.

Triệu Phong bất động thanh sắc, điều khiển quân đoàn Yêu thú chậm rãi hướng về phía chỗ sâu trong Tử Yên Hồ mà đi.

Số lượng Tử Lân Thảo mà hắn đạt được vẫn đang không ngừng tích lũy.

Vài canh giờ sau, tổng số lượng Tử Lân Thảo thu hoạch được đã nhiều tới hơn một trăm gốc.

Ngoại trừ bản thân Triệu Phong dùng đi ba bốn mươi gốc, vẫn còn lại sáu mươi gốc.

Chẳng qua hiện tại, Tử Lân Thảo đối với Triệu Phong cơ bản đã không có tác dụng gì nhiều, cũng khó có thể tăng cường loại huyết mạch phòng ngự này nữa.

Lúc này, Triệu Phong trọng điểm toàn bộ dùng vào việc tiến công chiếm đóng chỗ sâu trong Tử Yên Hồ.

Càng xâm nhập đi vào, thực lực dị thú Thủy tộc trong Tử Yên Hồ càng mạnh hơn.

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, trong quá trình tổn thất cùng bổ sung, số lượng tích lũy càng ngày càng nhiều hơn.

Chẳng qua, tiến độ của Triệu Phong vẫn như cũ có chút chậm chạp, lực cản trên đường đi quả thật rất lớn.

Ở chỗ sâu trong hồ nước, quần thể Thủy tộc đông đúc, một ít quần thể Thủy tộc, thực lực so với quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong cũng còn mạnh hơn không ít.

Minh Tâm Ấn của hắn, cũng không thể xài mãi không hết.

Nửa ngày sau, bên dưới hồ nước phía trước bỗng nhiên vọt tới một cỗ khí tức khổng lồ.

Ầm ầm ầm...

Trong sóng nước ngập trời, một đầu thủy quái khổng lồ có thể tích như một ngọn núi nhỏ, phân hóa ra vô số xúc tu, mở ra cái miệng lớn, áp bách mà đến.

- Thủy quái!

Triệu Phong cả kinh một trận.

Thủy quái xúc tu kia thể trạng khổng lồ, thậm chí khí thế và chiến lực ít nhất tương đương với Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, thậm chí tiếp cận Nhị bước Vương Giả.

Dưới tình huống bình thường, quân đoàn Thủy tộc này của hắn sẽ bị thủy quái khổng lồ kia, chính diện công kích.

- Bằng Hồn Chi Mâu!

Triệu Phong không dám ẩn tàng thực lực, mở ra huyết mạch đồng thuật.

Một luồng hàn ý băng phách bao phủ tâm linh thủy quái xúc tu, làm cho tốc độ của nó trở nên chậm chạp.

- Minh Tâm Ấn!

Triệu Phong một đầu tóc lam cuồng vũ, trong mắt trái mạnh mẽ xuất hiện linh hồn đồng lực hùng hậu kinh người, một cổ khí tức âm hàn kinh hãi thấu nhập phương diện linh hồn.

Trong kinh đào hải lãng, thân thể giống như một ngọn núi nhỏ của thủy quái khổng lồ kia bỗng nhiên cứng đờ, cật lực gãy dựa.

- Thực lực đầu thủy quái này, chỉ sợ bằng với đầu Hư Không Cự Hải Kinh đã gặp phải trước kia, nếu như chính diện chiến đấu, ta nhất định sẽ tổn thất thảm trọng!

Triệu Phong không có đường lui, chỉ có thể áp dụng phương pháp khổng chế.

Nhưng mà, thể chất sinh mệnh đầu thủy quái xúc tu kia thật sự khổng lồ, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong gặp phải lực cản vô cùng cường đại.

Vài hơi thở sau, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, tạm thời lấy thất bại mà chấm dứt.

Nhưng hắn cũng không có từ bỏ, thi triển loại huyết mạch đồng thuật thứ hai.

- Huyền Cẩm Chi Nhân!

Tâm linh ý thức của đầu thủy quái khổng lồ kia, nhất thời bị thu đi mất.

Vài hơi thở qua đi, đầu thủy quái xúc tu kia, thể xác và tinh thần mỗi một, mức độ gãy dựa cũng nhỏ đi.

Trong không gian huyền cấm, tương đương với Triệu Phong tra tấn tâm thần ý thức của nó liên tục suốt

Tâm linh ý cảnh, thậm chí linh hồn của bọn họ tựa hồ đã được tẩy rửa, khí tức trên người mơ hồ có chút biến hóa.

Thực lực hai người cũng không có dấu hiệu tăng trưởng. Nhưng Triệu Phong biết, tâm linh ý cảnh của bọn họ đã tăng lên, lực lượng tâm hồn tiến bộ không ít rồi.

Phải biết rằng, tham hóa Vương Giả Hư Thần Cảnh, chủ yếu là dựa vào tâm tình, cùng với phương diện linh hồn thăng hoa bay vọt.

Chính là bởi như thế, cho nên Nhân Ngư Tinh Lệ này, đối với việc tham hóa Vương Giả Hư Thần Cảnh, mới có sự trợ giúp nhất định.

Đương nhiên, loại hiệu quả này không phải là sự thôi động mang tính quyết định, trừ phi là loại Huyền Thần Tửu kia.

Nhưng mà đối với dưới Nửa bước Vương Giả mà nói, hiệu quả tẩy rửa tâm linh ý cảnh của Nhân Ngư Tinh Lệ, căn bản là phi thường hiếm có.

- Tâm linh lực lượng tăng lên, như vậy lực lượng bản thân cũng sẽ tùy theo nước dâng thuyền lên!

Triệu Phong cảm khái, nói.

Bỗng nhiên, hắn nhớ tới một người.

Đó chính là Tân Vô Ngân!

Tân Vô Ngân là kẻ có tư chất thấp nhất trong số các thiên tài mà Triệu Phong từng gặp qua.

Nhưng mà, cấp bậc lực lượng tâm linh ý cảnh của Tân Vô Ngân thì lại có vẻ sâu không thể lường nổi.

Cho dù là hiện tại, Triệu Phong cũng đều không thể dò xét được sâu cạn của Tân Vô Ngân.

- Thử xem sao!

Bàn tay Triệu Phong lấy ra vài viên Nhân Ngư Tinh Lệ, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

Bên tai hắn, tựa hồ truyền đến thanh âm Nhân Ngư tấu nhạc cổ lão.

Một tia hương vị tốt đẹp, lại mang theo chua cay mặn ngọt cùng đau khổ, lại tinh thuần trong sáng như vậy, ở trong tâm linh của Triệu Phong thay nhau vang lên.

Tâm linh của Triệu Phong tựa hồ đã được thời gian năm tháng cọ rửa.

Mỗi một lần réo rất thảm thiết hoặc bi thống, khí tức tình yêu tốt đẹp lại ngọt ngào, tẩy rửa môn trôn tâm linh của Triệu Phong.

Nhân Ngư Tộc, là một chủng tộc thần bí cổ lão.

Trong cả đời Nhân Ngư Tộc, rất khó chảy xuống vài giọt nước mắt, hơn nữa loại nước mắt ẩn chứa loại tình yêu tinh thuần sâu sắc như thế này, lại càng là vô cùng hiếm có.

Mỗi một giọt nước mắt của Nhân Ngư, cũng sẽ khiến cho tinh thần tình yêu của Nhân Ngư Tộc thăng hoa.

Dưới tinh thần tình yêu ngọt ngào tốt đẹp kia tiến hành tẩy rửa, tâm linh của Triệu Phong từ lúc ban đầu nhiều cảm xúc cùng xuất hiện, chua cay mặn ngọt, dần dần có vẻ thông thấu thanh minh hơn.

Tâm linh của Triệu Phong, càng ngày càng trong vắt hơn.

Bỗng nhiên, đủ các loại trí nhớ, ở trong đầu hắn không ngừng bùng nổ trở lại.

Thời đại thiếu niên, một nàng thiếu nữ váy tím cao vút ngọc lập, thanh mâu lóe sáng, linh động cùng chấp nhất giống như tinh Linh trong gió.

Cái bóng hình váy tím xinh đẹp vẫn luôn một mực ở phía sau, yên lặng chú ý cùng đuổi theo hắn.

Sau khi cửu biệt gặp lại, cái bóng hình xinh đẹp hơi nước mông lung kia, ở trong gang tấc ôm lấy hắn, giống như cô gái thân thiết nhà bên.

Vụt...

Hình ảnh lại nhoáng lên.

Một đoạn trải qua khúc chiết mà hoang đường, ở trong đầu Triệu Phong bồi hồi, bất đắc dĩ cùng buồn bực, thương hại cùng mất mát.

Bỗng nhiên, một khuôn mặt xinh đẹp thanh u tự oán, thanh nhã điềm tĩnh, quần áo tuyết bạch khinh sa, bóng hình xinh đẹp dung mạo tuyệt mỹ kia, mộng lung giống như tiên tử trong bức tranh.

- Vốn dĩ, ta cũng đã từng...

Tâm linh của Triệu Phong, dưới sự tẩy rửa của từng cổ từng cổ tinh thần tình yêu kia, dần dần trở nên tươi sáng trong vắt.

Tâm linh ý cảnh của hắn, giống như tìm được sự tẩy rửa trắng hoa vậy.

Trong đầu hắn, cái hồ nước đồng lực kia, mơ hồ nổi lên vài tia thủy tinh quang trạch trong sáng.

Mỗi một giọt đồng lực, đều là rõ ràng như vậy.

Ngắn ngủn chỉ trong khoảng nửa khắc, tâm linh ý cảnh của Triệu Phong, nhảy vọt trắng hoa.

Mặc dù lực lượng tâm hồn của hắn cũng không có gia tăng, nhưng tâm hồn của Triệu Phong càng thêm rõ ràng minh thấu hơn.

Thậm chí, ngay cả hình dáng tâm hồn, cũng ở hiện ra bên trong ý niệm.

- Đây là ta sao?

Nhận thức của Triệu Phong đối với bản ngã, càng thêm rõ ràng hơn.

Tâm linh ý niệm của hắn, kiên định hữu lực, sương mù tản tán, hoàn nguyên bản ngã.

Nửa canh giờ trôi qua, Nhân Ngư Tinh Lệ trong tay Triệu Phong đã tiêu hao gần mười viên.

Cho đến cuối cùng, tâm hắn như chỉ thủy, trong sáng giống như thủy tinh.

- Triệu sư đệ, tình huống không ổn, hành tung của chúng ta dường như đã bị Vương quốc Nhân Ngư phát hiện rồi!

Thanh âm của Thần Dịch Lâm truyền đến.

Triệu Phong mở nhẹ cặp mắt, trong đồng tử có một mảnh thái trạch lưu ly nhàn nhạt, rất nhanh thu liễm.

Nhưng con người của hắn giống như tinh thần sáng ngời, lại như thủy tinh trong sáng.

- Bị phát hiện là chuyện sớm hay muộn mà thôi!

Triệu Phong cũng không chút ngoài ý muốn, thông qua bộ hạ Thủy tộc ẩn núp phụ cận, hắn cơ hồ hiểu biết tình huống phương viên mười dặm xung quanh.

Một đám lớn người ở quốc gia Nhân Ngư tập sát không ít Yêu Ngư, lại có không ít kẻ bị Triệu Phong nô dịch. Có rất nhiều Nhân Ngư mất tích, khẳng định là sẽ kinh động Vương quốc Nhân Ngư.

- Chúng ta mau chóng hành động, trước khi còn chưa có kinh động tới cao tầng của Vương quốc Nhân Ngư!

Thanh âm của Thần Dịch Lâm có chút vội vàng.

Nhưng thanh niên tóc lam trước mắt, thì lại không một chút gợn sóng sợ hãi, ánh mắt trong suốt.

- Chỉ là mất tích một ít Nhân Ngư, trong thời gian ngắn sẽ không kinh động cao tầng của Vương quốc Nhân Ngư. Theo như ta biết, Nhân Ngư Vương kia, trong mười năm gần đây, mãi vẫn luôn bế quan chưa ra!

Triệu Phong chậm rãi không chút để ý, nói.

Lúc này trước mặt mọi người có hai con đường:

Thứ nhất, lui lại, đợi tình hình chuyển biến tốt rồi mới tiếp tục tiến vào.

Mọi người cũng đều đã có thu hoạch phong phú, nhất là Triệu Phong, cướp đoạt tài nguyên trên tài khổng lồ.

Thứ hai, mưu đồ cung điện dưới đáy hồ.

Lựa chọn thứ hai, sẽ gặp phải sự nguy hiểm rất lớn, có khả năng bị cả Vương quốc Nhân Ngư đuổi giết, thậm chí gặp phải Vương Giả nữa.

- Triệu Phong, người rốt cuộc có biện pháp gì hay không?

Giang Phàm nhin không được, nói.

Ánh mắt Thần Dịch Lâm lóe lên. Lần này một đường thẳng tiến, thập phần thuận lợi. Tựa hồ như hết thảy cũng đều nằm trong sự tính toán và khống chế của Triệu Phong.

- Phương pháp rất đơn giản, các người hồi tưởng lại xem, năm đó người kia đã thành công tiến vào cung điện dưới đáy hồ kia như thế nào!

Triệu Phong mỉm cười cười.

Làm theo năm đó? Mọi người đương nhiên biết!

Mấy ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh Địa kia, dưới cơ duyên trùng hợp, cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc yêu nhau, hơn nữa dưới sự trợ giúp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, đã tiến nhập vào cung điện dưới đáy hồ.

- Theo như ta biết, thế hệ Công chúa Nhân Ngư Tộc đời này, mỹ mạo khuynh thành. Quan trọng hơn chính là, nàng còn chưa có xác định một nửa nhân sinh còn lại của chính mình!

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Triệu Phong, đừng nói là người muốn phục chế phương pháp năm đó chứ?

Thần Dịch Lâm bĩu môi khinh thường một cái.

- Trí tuệ của Nhân Ngư Tộc không thua kém nhân loại, cũng không phải là đứa ngốc. Dừng lại cùng một phương pháp, có thể thực hiện sao?

- Năm đó thành công, là do cơ duyên trùng hợp, chỉ sợ khó có thể phục chế lại lần nữa!

- Nói đi cũng nói lại, trong số chúng ta, có ai có thể khiến cho Công chúa Nhân Ngư Tộc yêu thương cơ chứ? Đó chính là chuyện vô cùng phiêu lưu mạo hiểm a!

Mọi người lắc đầu như trống bỏi.

Nhân Ngư Tộc cũng đâu phải là kẻ ngốc, làm sao có thể bị phương pháp đồng dạng, liên tục lừa gạt đến hai lần.

- Ha ha... ai nói thành công năm đó không thể phục chế? Trong số chúng ta, còn có một người như vậy!

Triệu Phong cười khê, nhưng cũng không nói rõ ràng ra.

- Ai? Ai có năng lực có thể khiến Công chúa Nhân Ngư Tộc nhất kiến chung tình?

Mọi người đều ghé mắt, liếc nhìn lẫn nhau.

Tựa hồ như trong đám người, cũng không có thiên tài nào đặc biệt tuấn mỹ xuất chúng a.

- Người đó, chính là người!

Triệu Phong nửa cười nửa không, ánh mắt liếc nhìn lên người Giang Phàm.

- A!

Thân hình Giang Phàm đảo một cái, thiếu chút nữa thì há miệng mắng to.

Cái này chính là đào hố chôn người a!

- Triệu sư đệ, cái này cũng không phải là chuyện đùa a! Người rốt cuộc là có phương pháp gì?

Thần Dịch Lâm nhanh chóng nói.

Luận tướng mạo, Giang Phàm này thập phần bình thường, so với Triệu Phong cũng còn có chút chênh lệch.

- Là như thế này!

Triệu Phong dừng lại một chút, giải thích nói:

- Nhân Ngư Tộc, đồng dạng cũng là ngưỡng mộ cường giả, đối với huyết mạch cao quý chính là thập phần sùng bái. Mà Giang sư huynh có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bằng, theo như ta từ trong mấy nô bộc Nhân Ngư Tộc biết được, vị Công chúa Nhân Ngư Tộc này, tâm cao khí ngạo, thiên tài huyết mạch đồng tộc, cũng đều chúng mắt...

- Ừm, đơn giản mà nói, vị Công chúa Nhân Ngư Tộc này, sùng bái cường giả, ngưỡng mộ kẻ có huyết mạch cao quý!

Triệu Phong tổng kết nói.

Nghe vậy, vài tên Đệ tử Chân truyền chợt lộ ra thần sắc suy ngẫm.

- Cái này không được... Tuyệt đối không được!

Giang Phàm cắt lực phản đối, cái phương án này, không nắm chắc chút nào cả.

Cặp mày Thần Dịch Lâm khê nhú lại, phương án này vừa mới nghe qua, quả thật có chút giống như đào hố chôn người.

Thứ nhất, tính phiêu lưu quá lớn.

Thứ hai, tình yêu vốn là cơ duyên trùng hợp ngẫu nhiên, không thể ép buộc được.

- Các người nghe xong kế hoạch của ta đã...

Thanh âm của Triệu Phong, đột nhiên đè thấp.

Cuối cùng, chỉ còn lại có Thần Dịch Lâm cùng Giang Phàm, ở trong đầu nghe được kế sách của Triệu Phong.

- Người thật sự nắm chắc sao?

Thần Dịch Lâm dò hỏi.

Sắc mặt của Giang Phàm cũng hơi chút dụ đi một chút.

- Chính thành nắm chắc! Nếu các người không muốn làm, vậy thì dọn đường trở về!

Triệu Phong quả quyết nói.

- Được rồi, Triệu Phong!

Giang Phàm rốt cuộc quyết định đặt cược một lần.

Nếu như không đáp ứng, sẽ mất đi cơ hội tiến vào cung điện dưới đáy hồ.

Một lát sau, dưới sự âm thầm cẩn thận quan sát của mọi người, Giang Phàm bị mấy Nhân Ngư Tộc trói chặt toàn thân.

Bốn gã chiến sĩ Nhân Ngư Tộc cấp bậc Đan Nguyên Cảnh, áp giải Giang Phàm trở về.

Ngoài ra, phụ cận còn có thêm một vài Nhân Ngư khác, trong đó còn có một nàng nữ Nhân Ngư mỹ mạo xinh đẹp.

- Nhân loại ngoại lai này, dám vũ nhục Công chúa Nhân Ngư Tộc, đem hắn đưa đến trong phủ Công chúa, mặc cho Công chúa xử lý!

Triệu Phong phân phó, nói.

Trong đó nàng nữ Nhân Ngư mỹ mạo kia, vừa vặn quen biết Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Nữ Nhân Ngư đồng ý, liền đưa “chiến lợi phẩm” Giang Phàm này vào trong Vương quốc Nhân Ngư.

Kế tiếp, hết thấy đều nằm trong sự đoán trước cùng chừng không của Triệu Phong.

Toàn thân Giang Phàm bị trói chặt, đem vào Vương quốc Nhân Ngư, quả thật bị đưa tới phủ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Dọc theo đường đi, đại lượng Nhân Ngư đều tò mò ngó nhìn, nhưng cuối cùng vẫn hữu kinh vô hiểm.

Ở trong mắt Nhân Ngư, nhân loại cũng là chủng loài quý hiếm, loại chiến lợi phẩm này đem dâng tặng đến quý phủ Công chúa Nhân Ngư Tộc, tuyệt đối không ai dị nghị.

Dù sao, một ít dị thường trong Vương quốc Nhân Ngư còn chưa đủ chấn động đến cao tầng Nhân Ngư Tộc.

Triệu Phong thông qua đám nô bộc Nhân Ngư này, dùng ánh mắt của bọn chúng, quan sát tiến độ quá trình.

Mà các đệ tử Huyền Chân Thánh Tông khác thì lại hoàn toàn mất đi tin tức.

oOo

Phủ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Nhân loại? Chiến lợi phẩm?

Một nàng Mỹ Nhân Ngư tuyệt mỹ khuynh thành biếng nhác nằm ở trên giường, nghe được tin tức như thế, ánh mắt sáng chột lóe lên, lộ ra hứng thú nồng đậm.

Giống như là ở trong mắt nhân loại, Mỹ Nhân Ngư là giống loài hiếm lạ vậy, Công chúa Nhân Ngư Tộc, cũng không có ngoại lệ.

- Đưa đến đây cho ta!

Về mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc trần ngáp chờ mong cùng tò mò.

Đoạn mối tình người – Ngân Ngư mấy ngàn năm trước kia đã bị tộc nhân Nhân Ngư Tộc liệt vào mối tình Cấm kỵ. Nhưng chẳng biết vì sao, những thứ càng là Cấm kỵ, càng khiến nàng tò mò nhiều hơn.

Rất nhanh, Giang Phàm toàn thân bị trói chặt, đã được áp giải đến trước mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Người, chính là nhân loại à?

Công chúa Nhân Ngư Tộc vô cùng ngạc nhiên, dùng tay vuốt ve từ trên xuống dưới thân thể Giang Phàm.

Đặc biệt khi nàng đụng đến hạ thể, thân thể Giang Phàm lập tức cứng đờ, khuôn mặt đỏ lên, cũng có một loại khuất nhục, trong lòng thầm mắng Triệu Phong một tiếng.

Nhưng đồng thời, trong lòng hắn cũng âm thầm có vài phần chờ mong, cùng nàng Công chúa Nhân Ngư Tộc cao quý tuyệt mỹ này, tạo thành một đoạn tình yêu lãng mạn, đó cũng là chuyện tình không tệ a.

Dù sao, hắn từ nhỏ sau khi bị khai quật huyết mạch, vẫn luôn một mực tu luyện trong buồn tẻ.

Giang Phàm hiện tại đến hơn hai mươi tuổi, vẫn còn là một tên xử nam, ngay cả một lần trải qua tình cảm cũng đều không có.

Nghĩ đến đây, Giang Phàm hơi chút phóng xuất ra một tia khí tức huyết mạch của chính mình.

- Ồ? Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng?

Huyết mạch tâm linh của Công chúa Nhân Ngư Tộc, cũng cảm thấy một cổ áp bách nhàn nhạt, vô cùng khiếp sợ.

Trong đôi mắt đẹp giống như trăng lưỡi liềm kia, toát ra vẻ kính sợ vô cùng, lại còn lóe lên một tia tinh quang nhàn nhạt.

Trong lòng Giang Phàm âm thầm đắc ý, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, quả thật không phải bình thường a.

Công chúa Nhân Ngư Tộc? Chỉ như một bữa điểm tâm mà thôi.

Nhưng mà, một câu kể tiếp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, lại khiến cho hắn như rơi xuống vực sâu:

- Hì hì... ngươi nhất định là nội gian do nhân loại phái tới, muốn thông qua mỹ nam kế để câu dẫn bản công chúa?

- Hừ! Trò cũ năm xưa, còn muốn trở lại đi thêm một lần nữa! Là tên ngu ngốc nào nghĩ ra kế sách này vậy?

Giang Phàm thiếu chút nữa thì hộc máu, thực sự là đào hố chôn người a.

645. Chương 647: Nhân Ngư Vương

Công chúa Nhân Ngư Tộc, vạch trần mỹ nam kế của Giang Phàm, trong cặp con mắt sáng giống như trăng lưỡi liềm tràn đầy sự nghiến ngấm cùng đắc ý.

- Là tên ngu ngốc nào nghĩ ra kế sách này vậy?

Giang Phàm thiếu chút nữa thì tức giận đến hộc máu, trong lòng đem Triệu Phong thâm mắng cả trăm ngàn lần.

Trước khi xuất phát, vẻ mặt Triệu Phong cực kỳ chắc chắn, lấy huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Giang Phàm sẽ có cơ hội rất lớn thắng được sự ưu ái của Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Hì hì... Triệu Phong à?

Trên khuôn mặt quốc hại dân của Công chúa Nhân Ngư Tộc kia chợt lộ ra vài tia giảo hoạt.

- Ngươi... Ngươi làm sao biết được?

Giang Phàm kinh hãi thất thanh.

Công chúa Nhân Ngư Tộc này, như thế nào lại biết Triệu Phong?

- Chẳng lẽ là...

Trong lòng Giang Phàm lộp bộp một tiếng.

Hắn nghĩ đến một loại khả năng!

Chẳng lẽ, Triệu Phong cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc đã sớm thông đồng cùng nhau?

Nếu như điểm này thành lập, như vậy hết thảy đều thuận lý thành chương rồi.

Nếu không mà nói, Công chúa Nhân Ngư Tộc sẽ không có khả năng vừa nhìn thấy hắn, đã khám phá ra mỹ nam kế này!

- Triệu Phong!

Giang Phàm cắn răng nghiến lợi, một cỗ lửa giận vô danh bắt đầu lan tràn trong lòng.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Giang Phàm ngưng kết ra một tầng hoa văn ngăm đen phong cách cổ xưa, làn da gnhư lân như giáp, cứng rắn dày chắc, giống như một đầu cự thú đứng ngạo nghễ hoang dã.

Răng rắc!

Song chưởng của Giang Phàm rung lên, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong cơ thể bùng nổ, đem huyền kim thiết tác đang trôi buộc thân thể đánh gãy tan nát.

- Không hổ là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng...

Công chúa Nhân Ngư Tộc tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh, trong huyết mạch linh hồn truyền đến một cỗ cảm giác áp bách, thể xác và tinh thần sợ hãi run rẩy phát ra từ bản năng.

Cái loại cảm giác này, giống như một con cá nhỏ bé, đang đối mặt với động vật biển Hoang Cổ vậy.

- Trước bắt Công chúa Nhân Ngư Tộc ngươi lại đã!

Giang Phàm giơ tay, phi thân chụp vào Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Nhưng mà, Công chúa Nhân Ngư Tộc dường như đã sớm biết ý đồ của hắn, trước khi Giang Phàm ra tay, cái đuôi Nhân Ngư đã vung lên.

Vụt...

Một cổ dòng nước thâm lam tuôn chảy, Công chúa Nhân Ngư Tộc thông dong tránh thoát một trào rất mạnh của Giang Phàm.

- Chạy đi đâu?

Trong lòng Giang Phàm lo lắng, lại một lần nữa phóng vọt tới hướng Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Lấy huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của hắn, ngay cả Công chúa Nhân Ngư Tộc có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ, cũng không thể cùng hắn chính diện chống đỡ.

Chẳng qua, hắn đã xem nhẹ một nhân tố, đó chính là hoàn cảnh!

Nơi này là Vương quốc Nhân Ngư, bộ lạc Nhân Ngư Tộc bên dưới hồ nước.

Ở trong nước, tốc độ của hắn bị hạn chế rất lớn. Huống chi, huyết mạch của Giang Phàm lại là thuần về lực lượng phòng ngự.

- Hi hi... người đánh không trúng ta a! Ai nha, cứu mạng a!

Công chúa Nhân Ngư Tộc cổ quái thông minh, thân là Công chúa Nhân Ngư Tộc, nàng cực kỳ thích ứng với phiên thủy vực này.

Ở trong Tử Yên Hồ, ưu thế tốc độ thân pháp của nàng đứng ở một điểm cực cao.

Cho dù là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, tiến vào Tử Yên Hồ cũng không thể ở phương diện thân pháp tốc độ, cùng với tính linh hoạt, so sánh được với nàng.

- Không xong!

Giang Phàm có chút tuyệt vọng, hắn đã cảm giác được, cường giả Nhân Ngư Tộc đang hướng bên này đi tới.

- Trốn!

Giang Phàm thấy không làm gì được Công chúa Nhân Ngư Tộc, thân hình nhảy lên phóng thẳng ra bên ngoài.

Vụt...

Bàn tay Công chúa Nhân Ngư Tộc khe khẽ đẩy, một tầng sóng kiếm ám lam nhằm về phía Giang Phàm công kích tới. Một đường công kích ở trong nước thẳng đường không hề bị ngăn trở!

Phốc xuy!

Trên làn da giống như lân giống như xác của Giang Phàm lưu lại vô số vết máu mỏng manh như kim châm, nhưng cũng rất nhanh chóng khép lại.

- Lực phòng ngự thật mạnh!

Công chúa Nhân Ngư Tộc có chút thất thần, một kích toàn lực của nàng khó có thể tạo thành uy hiếp thực chất đối với Giang Phàm.

- Triệu Phong, người đào hố chôn ta thật là thâm hiểm! Ta phải đem người ngàn đao vạn quả!

Giang Phàm một bên chạy trốn, một bên thầm mắng Triệu Phong.

- Triệu Phong? Là cái tên ngu ngốc nghĩ ra mỹ nam kế đó à?

Công chúa Nhân Ngư Tộc có chút kinh ngạc, bộ dáng giống như có một chút hứng thú.

Kể có thể điều khiển người có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bằng, cái tên Triệu Phong kia, hẳn là không đơn giản a.

- Hả?

Giang Phàm cảm giác có chút không đúng, nàng Công chúa Nhân Ngư Tộc này, làm thế nào lại biết được ý niệm của chính mình.

- Độc Tâm Thuật sao?

Một cái âm thanh nỉ non, vang lên ở bên tai.

- Hừ! Ngư tộc! Trong thiên phú linh hồn của Vương thất Nhân Ngư Tộc ta, có năng lực đọc được tư duy của người khác, hơn nữa đều là ở trên người mỗi một đời Công chúa Nhân Ngư Tộc!

Về mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc ngạo nghễ, nói.

- Đọc được tư duy?

Trong lòng Giang Phàm đại chấn, chuyện tình quan hệ đến điểm này, trong tư liệu tin tức tương quan, như thế nào lại không có?

Nếu là như thế, năm đó, vị thiên tài Thánh Địa kia, làm sao có thể thắng được phương tâm của Công chúa Nhân Ngư Tộc?

- Đám nhân loại các người, cái tên thiên tài năm đó sở dĩ có thể thành công, chính là do hắn có một khóa chân tâm! Nếu không, làm sao có thể quyến rũ được vị Công chúa Nhân Ngư Tộc ngày xưa?

Trong khóe miệng Công chúa Nhân Ngư Tộc nhếch lên một tia trào phúng nồng đậm.

- Hóa ra là như thế!

Cái âm thanh nỉ non kia tựa hồ cùng dòng nước kích động không hề quan hệ gì với nhau, trực tiếp vang lên ở phương diện linh hồn.

- Cái gì? Người nào?

Thân hình Công chúa Nhân Ngư Tộc cứng đờ, lúc này mới nhận ra được, có thanh âm của người thứ ba vang lên ở trong này.

Cùng lúc đó, ánh mắt Giang Phàm nhìn về phía đỉnh đầu của mình, cả kinh một hồi:

- Đó là...

Công chúa Nhân Ngư Tộc theo bản năng ngẩng đầu lên.

Trong dòng nước trên đỉnh đầu hiện lên một con người hư vô, lam oánh trong suốt, lạnh lùng quan sát, tựa hồ cùng thiên địa hồ nước hòa hợp thành nhất thể.

- Triệu... Triệu Phong!

Giang Phàm có loại cảm giác giống như là bị phong bế, thanh âm kia cùng với con người trước mắt, đều là đặc thù của Triệu Phong.

- Minh Tâm Ấn!

Hư vô chi mâu kia lộ ra một tia lãnh ý châm chọc, một cỗ hàn ý cấm kỵ thẩm thấu linh hồn, thẩm thấu về phía Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Không tốt!

Công chúa Nhân Ngư Tộc đang đưa đuôi cá, cắt lực giấy dựa.

Thân là Công chúa Nhân Ngư Tộc, thiên phú linh hồn của nàng cao vô cùng, trời sinh liền có được năng lực cùng loại với Độc Tâm Thuật.

Cho dù là Minh Tâm Ấn của Triệu Phong, ở trạng thái Khóa Không Chi Mâu, có sự tăng phúc quá độ, thế nhưng nhằm vào Công chúa Nhân Ngư Tộc, vẫn như cũ gặp phải lực cản rất lớn.

Nếu như giấy dựa quá lớn, trong quá trình thi triển Minh Tâm Ấn sẽ làm tâm hồn Công chúa Nhân Ngư Tộc bùng nổ, như vậy hoàn toàn vượt qua ước nguyện ban đầu của Triệu Phong.

- Triệu Phong này, có huyết mạch nhãn đồng hệ Linh Hồn thật đáng sợ, không ngờ có thể khóa không thi triển linh hồn đồng thuật đối với ta!

Công chúa Nhân Ngư Tộc cảm nhận được sự chênh lệch trong Hồn đạo của hai bên.

Luận thiên phú linh hồn, cái tên nhân loại thần bí tiến hành khóa không công kích kia, chỉ sợ còn trên cả nàng!

- Công chúa!

- Nhanh cứu Công chúa!

Bốn phía truyền đến một trận thanh âm kêu cứu.

Một số ít cường giả Nhân Ngư Tôn Chủ cấp, thậm chí đã giết tới phụ cận.

- Còn thất thần gì nữa?

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên vang lên thanh âm của Triệu Phong.

Giang Phàm trong lúc nóng vội, thân hình nhoáng lên, phóng vọt tới trước mặt Công chúa Nhân Ngư Tộc, đặt tay lên cổ họng nàng.

- Buông Công chúa ra!

Đám cường giả Nhân Ngư, bước chân nhất thời cứng đờ, từng tên từng tên trợn mắt mà nhìn.

Công chúa Nhân Ngư Tộc bị Giang Phàm nắm lấy cổ họng, bất luận linh hồn hay là thân thể, đều có loại cảm giác hít thở không thông, mức độ giấy dựa giảm thấp.

Một hai hơi thở sau, Công chúa Nhân Ngư Tộc đã đình chỉ giấy dựa, trong mắt lộ ra một tia kính sợ thần phục phát ra từ nội tâm.

Loại vẻ mặt biến hóa này, Giang Phàm thập phần quen thuộc.

Vụt...

Di Thiên Chi Mâu trên đỉnh đầu, biến mất không thấy đâu nữa.

- Không nên đi a!

Trong lòng Giang Phàm bất an.

Nhưng ngay sau đó, chỉ thấy Công chúa Nhân Ngư Tộc quát lạnh một tiếng:

- Mọi người đều thối lui đi!

- Công chúa!

Cường giả Nhân Ngư Tộc bốn phía xung quanh đều kinh ngạc khó hiểu.

Chỉ tiếc rằng, Công chúa đang ở trong tay địch nhân, hơn nữa lại là Công chúa tự mình hạ mệnh lệnh, bọn họ không dám không nghe.

Dưới mệnh lệnh của Công chúa Nhân Ngư Tộc, mọi người đều tản ra, để ra một con đường.

- Ai ra tay, ta sẽ tự sát!

Trong tay Công chúa Nhân Ngư Tộc xuất hiện một thanh chủy thủ, sắc mặt chết lặng.

Lần này, chúng cường giả Nhân Ngư Tộc trong lòng phát lạnh, lại không người nào dám ngăn cản.

Trong lòng Giang Phàm vui vẻ, từ đó về sau một đường thẳng tiến không bị ngăn trở, rời khỏi phủ đệ Công chúa Nhân Ngư Tộc.

- Mau thông báo cho Quốc vương!

Đám cường giả Nhân Ngư Tộc lập tức trao đổi với nhau.

Một vị Nửa bước Vương Giả vừa đuổi tới đã nhìn ra, Công chúa Nhân Ngư Tộc đã bị người khác điều khiển tinh thần.

Lúc này Công chúa Nhân Ngư Tộc giống như một con khôi lồi mặc cho người chỉ huy.

oOo

Cùng lúc đó, tại một góc nào đó của Vương quốc Nhân Ngư.

- Triệu Phong, tình huống như thế nào?

Sắc mặt Thần Dịch Lâm gấp gáp, trong mắt khó nén vẻ lo lắng.

- Mỹ nam kế của Giang sư đệ có thành công hay không?

Mọi người phát giác, trong Vương quốc Nhân Ngư náo động một trận, khí tức cường giả cao tầng Vương quốc Nhân Ngư làm áy náy người đều kinh ngạc bất an.

- Ha ha... ai nói là ta muốn dùng mỹ nam kế chứ? Công chúa Nhân Ngư Tộc đã bị ta thành công khống chế!

Triệu Phong nhẹ nhàng cười, nói.

Khống chế Công chúa Nhân Ngư Tộc?

Vài tên Đệ tử Chân truyền ở đây, trong lòng đại chấn, không khỏi hít mạnh một ngụm lạnh khí.

Lá gan cái tên Triệu Phong này cũng quá lớn, dám khống chế Công chúa Nhân Ngư Tộc?

Rào rào!

Đúng lúc này, phía trước truyền đến tiếng dòng nước chảy.

Giang Phàm cùng Công chúa Nhân Ngư Tộc, sóng vai bơi tới.

Thần Dịch Lâm như trút đi gánh nặng, vẻ mặt vui sướng, liếc mắt nhìn Triệu Phong thật sâu.

Kế hoạch của Triệu Phong, cùng vị thiên tài Thánh Địa mấy ngàn năm trước kia, về mặt ý nghĩ là cơ bản nhất trí, đều xuống tay từ phía Công chúa Nhân Ngư Tộc.

Mặc dù chi tiết có chút khác nhau, nhưng mục đích cuối cùng thì giống hệt.

Mấy ngàn năm trước, vị thiên tài Thánh Địa kia chính là thắng được phương tâm của Công chúa Nhân Ngư Tộc, do đó có thể tiến vào cung điện dưới đáy hồ.

Mà Triệu Phong, thì lại là trực tiếp nô dịch Công chúa Nhân Ngư Tộc!

- Xuất phát, đi cung điện dưới đáy hồ!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng, một hàng mọi người trực tiếp thẳng tiến vào chỗ sâu trong Vương quốc Nhân Ngư.

Dọc theo đường đi, Công chúa Nhân Ngư Tộc biểu hiện ra sự thần phục tuyệt đối.

Đám cường giả Vương quốc Nhân Ngư cũng không dám ngăn trở, chỉ có thể trừng mắt mà nhìn.

Thời gian chừng nửa khắc sau, mọi người đi tới một tòa cung điện dưới đáy hồ ngọc bích sáng mờ quanh quẩn.

- Mau mở cửa!

Triệu Phong nhàn nhạt mở miệng nói.

Công chúa Nhân Ngư Tộc, đi tới trước đại môn cung điện dưới đáy hồ, cánh tay khẽ nâng lên, ngậm tụng ra Nhân Ngư chi ca linh hoạt kỳ ảo cổ lão.

Trong tiếng ca kia có một cỗ linh hồn dao động thần bí, cùng cung điện dưới đáy hồ câu thông với nhau.

- Ở Vương quốc Nhân Ngư, lịch đại Công chúa Nhân Ngư Tộc đều có địa vị rất đặc thù. Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng không nhất định là Công chúa của Vương quốc, mà là nữ Ngư Nhân có được loại thiên phú linh hồn Hoàng thất đặc thù kia!

Triệu Phong từ chỗ của Công chúa Nhân Ngư Tộc biết được rất nhiều bí mật mới của Vương quốc Nhân Ngư.

Từ một góc độ nào đó mà nói, Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng giống như Thánh Nữ của một ít bộ lạc, có ý nghĩa thần thánh vĩ đại.

Đồng thời, trên người Công chúa Nhân Ngư Tộc cũng có một loại sứ mệnh đặc thù, cái này cùng với thiên phú linh hồn và truyền thừa của nàng, đều có quan hệ với nhau.

- Sứ mệnh truyền thừa của Công chúa Nhân Ngư Tộc, chính là cùng Nhân Ngư Thần Điện tương quan trực tiếp!

Triệu Phong suy nghĩ, càng thấu hiểu rõ ràng hơn.

Cũng khó trách, vị thiên tài Thánh Địa năm đó, dưới sự trợ giúp của Công chúa Nhân Ngư Tộc, có thể thoải mái tiến vào Thần Điện, tìm được Bất Lão Tuyền cùng Huyền Thần Tửu.

Rắc.... Ô...ô...ô...n...g!

Đại môn Nhân Ngư Thần Điện chậm rãi mở rộng ra, phát ra một cỗ khí tức Thượng Cổ xa xưa.

- Đi vào!

Triệu Phong để Công chúa Nhân Ngư Tộc ở phía trước dẫn đường.

Mắt thấy đám người Triệu Phong đang từng bước một bước vào Nhân Ngư Thần Điện.

- Nhân loại! Còn không mau bỏ tay chịu trói!

Một cái thanh âm Vương Giả uy nghiêm bá đạo, xỏ xuyên qua phương diện linh hồn.

Vài tên Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông, linh hồn sợ run, tư duy ý thức phảng phất như bị động lại.

Chủ nhân của thanh âm kia, đúng là Nhân Ngư Vương!

Cả Vương quốc Nhân Ngư có động tĩnh lớn như vậy, Công chúa Nhân Ngư Tộc bị khống chế, hần há có thể ngồi yên bàng quan?

Đương nhiên, lúc này Nhân Ngư Vương vẫn còn ở bên trong phủ đệ của hần, chỉ là ý chí Hư Thần Cảnh khóa không mà đến.

- Nhân Ngư Vương, ý chí Hư Thần Cảnh của ngươi không thể một ý niệm mà diệt được ta. Còn ta thì chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể khiến Công chúa Nhân Ngư Tộc hồn phi phách tán!

Thân hình Triệu Phong dừng lại, vẫn trấn định tự nhiên, không hề lo lắng bất an giống như bọn người Giang Phàm.

Ngay từ lúc lập kế hoạch, hần tự nhiên cũng đã lo lắng đến cái nhân tố Nhân Ngư Vương này.

646. Chương 648: Hầm Rượu Bán Thần

Ý chí Vương Giả Hư Thần Cảnh, ngưng kết cả một mảnh nguyên khí thiên địa thủy vực.

Vài tên Đệ tử Chân truyền Huyền Chân Thánh Tông, tư duy ý thức phảng phất như động lại, không dậy nổi một tia ý niệm phản kháng.

Cho dù là Thần Dịch Lâm, hay Giang Phàm có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, đều là kinh ngạc bất an.

Khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong chính diện thừa nhận ý chí Vương Giả, còn có thể trấn định tự nhiên như thế, không chút gợn sóng sợ hãi.

- Nhân loại, là người tự tìm đường chết!

Phương diện linh hồn truyền đến một cỗ cảm giác chấn động, vĩ lực vô hình, khiến cho Triệu Phong tại nơi không gian này, có một loại ảo giác bị đè ép mãnh liệt.

Khuôn mặt Triệu Phong ửng đỏ, hô hấp căng thẳng.

Thân thể cốt cách của hắn mơ hồ truyền đến tiếng vang khanh khách, hai đầu gối giống như muốn gấp khúc lại, hướng Vương Giả khuất phục.

Nhưng mà, thân hình Triệu Phong cũng mạnh mẽ chịu đựng.

Luận cấp bậc sinh mệnh, hắn đã tiếp cận Vương Giả chân chính, lực lượng khí lực của hắn dưới sự cường hóa của khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, Hải Kinh Tâm Tủy Huyết, Tử Lân Thảo, lại vượt qua lẽ thường.

Hơn nữa, Triệu Phong qua một thời gian dài thừa nhận áp lực to lớn trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trên người ẩn chứa khí tức Thái Cổ. Hiện tại, ngay cả khí tức huyết mạch của Giang Phàm, cũng đều không thể áp chế Triệu Phong nổi.

Phương xa, trong một tòa cung điện.

- Linh hồn của tiểu tử này ngưng thực đến mức siêu việt nửa bước Vương Giả bình thường...

Sắc mặt Nhân Ngư Vương dần dần ngưng trọng.

Một tên chỉ là con kiến Tiểu Đan Nguyên Cảnh, thế nhưng lại có thể nghịch kháng áp lực ý chí Vương Giả của hắn.

Tạo nghệ Hồn đạo của Triệu Phong cũng vượt qua lẽ thường.

Tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, đã đặt cho hắn một cái cơ sở linh hồn kiên cố để ngày sau đột phá Hư Thần Cảnh.

- Phụ vương, xin ngài không nên ngăn cản chủ nhân!

Thanh âm Công chúa Nhân Ngư Tộc ai oán khóc lóc, cầu xin nói.

Loại Minh Tâm Ấn này, khiến cho nàng từ trong thể xác và tinh thần đều hoàn toàn thần phục Triệu Phong.

Mặc dù nàng vẫn có tình cảm như cũ, nhưng mà chủ nhân đã lớn hơn hết thảy.

Đây là chỗ đáng sợ nhất của loại linh hồn cấm thuật Minh Tâm Ấn này, từ trong tư duy ý thức hoàn toàn nô dịch một cái sinh linh.

- Nhân loại đáng giận...

Nhân Ngư Vương nắm chặt hai nắm đấm, thanh âm rít gào giống như oanh lời.

Thân là Vương Giả Hư Thần Cảnh, hắn đã từng bao giờ khuất phục một tên nhân loại nhỏ bé như kiến?

Dưới Vương Giả, tất đều là kiến!

Những lời này, từ xưa đến nay vẫn luôn ghi lại ở trong sách cổ.

Đan Nguyên Cảnh bình thường, ngay cả một cái ý chí ý niệm của Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng đều ngăn cản không nổi.

- Dưới Vương Giả, đều là kiến... Nhưng đối với ta, lại không có hiệu quả!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, mệnh lệnh Công chúa Nhân Ngư Tộc ở phía trước dẫn đường.

Bọn người Thần Dịch Lâm, tâm thần hoảng hốt, dưới áp lực hít thở không thông, giống như một đám túi thịt đi thẳng về phía trước.

- Triệu Phong này, không phải huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại có thực lực như vậy! Điều này sao có khả năng?

Nội tâm Giang Phàm uể oải hỗn loạn, cảm giác thất bại bùng phát mãnh liệt.

Nhất là, hình ảnh lúc trước trong đầu, cái Di Thiên Chi Mâu kia từ trên trời giáng lâm, giống như Thần linh Thái Cổ quan sát thiên địa vậy.

Cổ khí tức kia, thậm chí để cho huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của hắn cũng mơ hồ có chút sợ hãi bất an.

- Nhân loại, nếu nữ nhi của ta có ba dài hai ngắn gì, bốn vương tuyệt sẽ không tha cho người!

Nhân Ngư Vương phẫn nộ rít gào, lay động linh hồn.

- Nhân Ngư Vương!

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng nói:

- Chỉ cần đạt thành mục tiêu, bình yên rồi đi, ta tức thì sẽ giải trừ cấm thuật trong linh hồn của nữ nhi người. Nhưng nếu người có hành động dị thường gì, ta cũng không thể cam đoan a!

Thần niệm của Nhân Ngư Vương bồi hồi ở lối vào cung điện dưới đáy hồ thật lâu sau, rốt cuộc đành chỉ động tác.

- Huyết mạch nhân đồng của tiểu tử kia thật không đơn giản. Ngay cả một người huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng trong đó, cũng đều phải nghe theo hiệu lệnh của hắn!

Nhân Ngư Vương dần dần khôi phục bình tĩnh.

Đối mặt Vương Giả, Triệu Phong từ đầu tới cuối đều không có kinh hoảng. Hiển nhiên, thiếu niên này là có chuẩn bị mà đến.

Hắn không dám lại ngăn trở, chỉ đành trơ mắt nhìn đám người Triệu Phong tiến vào Nhân Ngư Thần Điện.

Nhân Ngư Thần Điện, đối với Nhân Ngư Tộc mà nói là một cái Cẩm địa.

Từ trước đến giờ, chỉ có Công chúa Nhân Ngư Tộc nhận được Thần Điện truyền thừa, mới có thể đi vào trong đó.

Bằng không, Nhân Ngư bình thường tiến vào sẽ bị ý chí trong minh minh của Bán Thần Di Viên trực tiếp gạt bỏ.

Cho dù là Vương Giả, cũng đều không ngoại lệ!

Bởi vì cố ý chí kia, chính là Thần trong bí cảnh không gian này, chúa tể hết thảy mọi thứ.

- Quốc vương, phụ cận lãnh địa, tựa hồ còn có những nhân loại khác tiếp cận!

Một vị cường giả Nhân Ngư Tộc, tiến đến đưa tin.

- Ồ?

Sắc mặt Nhân Ngư Vương trầm xuống, thần niệm khoanh khắc bao trùm cả Vương quốc Nhân Ngư.

Quả nhiên không sai, hắn bắt gặp một đám nhân loại khí tức tà ma.

- Dừng lại!

Đồ Cửu Sâm ở phía trước nhất dẫn đường, đột nhiên vung tay lên.

Tiểu đội của Đồ Cửu Sâm sau khi chiến bại, cũng không có hoàn toàn buông tha mưu đồ đối với Tử Yên Hồ.

Nhất là, theo như mọi người phân tích, Triệu Phong sau khi xưng bá Tử Yên Hồ, mãi vẫn luôn hướng đến chỗ sâu bên trong thẳng tiến, có khả năng đang mưu đồ lợi ích của Vương quốc Nhân Ngư.

Cho nên, Đồ Cửu Sâm trở lại kêu gọi thiên tài mấy tông phái, trong đó có một đám Tuân Thú Sư, thiên tài Hồn đạo nữa, cùng nhau tiến lên.

Trong đó có một vị thiên tài Hồn đạo Tôn Chủ cấp, cũng đã khống chế vài đầu Nhân Ngư, biết được tung tích của đám người Triệu Phong, cùng với động tĩnh bên trong Vương quốc Nhân Ngư.

- Đồ sư huynh, làm sao vậy?

- Triệu Phong kia ở phía trước mở đường, chúng ta ngồi thu lợi ngư ông, chẳng phải là sướng khoái hơn sao?

- Đám người Đồ Cửu Sâm, không ngờ cũng tiến nhập Nhân Ngư Thần Điện! Còn có thanh niên sáng ngời Ôn Lạc An, cũng chiếm đóng phụ cận Vương quốc Nhân Ngư!

Tâm niệm của Triệu Phong vẫn chiếu ứng đến phương xa.

Dù sao, Quân đoàn Thủy tộc của hắn cũng không hề ít, phân bố ở phụ cận Vương quốc Nhân Ngư.

Ba ba! Phốc phốc!

Không bao lâu, từ chỗ xuống hầm rượu ngầm đột nhiên truyền đến tiếng dòng nước chảy.

- Ha ha... Tìm được rồi!

Đám người Đồ Cửu Sâm một hàng hơn mười người, tiến nhập hầm rượu ngầm.

- Làm sao có khả năng?

Vài tên đệ tử Huyền Chân Thánh Tông, thần tình không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ có thể đi vào Nhân Ngư Thần Điện, chính là dốc hết thủ đoạn ra, không tiếc bất cóc Công chúa Nhân Ngư Tộc mới có thể vào được.

Thế nhưng, đám người Đồ Cửu Sâm này, như thế nào có thể tiến vào Nhân Ngư Thần Điện?

- Chỉ có một khả năng!

Trong lòng Triệu Phong hừ lạnh.

Nếu không có Nhân Ngư Vương ngầm đồng ý, bọn người Đồ Cửu Sâm tuyệt đối không thể nào dễ dàng tiến vào hầm rượu ngầm.

Thoáng chốc, trong hầm rượu ngầm đã là một mảnh khí thể giương cung bạt kiếm.

Đám người Đồ Cửu Sâm, ở phương diện nhân số chiếm ưu thế tuyệt đối.

Mà Huyền Chân Thánh Tông bên này, có vài tên Đệ tử Chân truyền đã sớm say khướt, chiến lực giảm mạnh tới hai ba thành.

Bên phía Đồ Cửu Sâm còn có vài vị Tôn Chủ cấp, có thiên tài Hồn đạo, có Tuần Thú Sư, còn có cường giả Kiếm đạo, Quỷ Thi đạo...

Một chi đội ngũ này phối hợp lại, lực lượng đoàn đội này, quả thật khó có thể đánh giá được.

649. Chương 651: Toàn Bộ Lưu Lại

Tiểu đội Ma Đạo Đồ Cửu Sâm, đột nhiên xuất hiện, khiến cho vài tên đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông, trở tay không kịp.

Trong lòng Thần Dịch Lâm kiêng kỵ, vội vàng trao đổi ánh mắt với Triệu Phong.

Nhóm người Đồ Cửu Sâm, rõ ràng có chuẩn bị mà đến, lực lượng tiểu đội của hắn, đã tự lực chờ lệnh.

Ngược lại, bên phía Huyền Chân Thánh Tông, đám người Huyền Chân Thánh Tông vẫn còn vài tia men say, trong đó có hai ba tên đệ tử Chân truyền, ánh mắt càng lơ đãng say sưa.

- Chặc chặc chặc, hầm rượu Bán Thần, người thấy cũng có phần.

Đồ Cửu Sâm cười một tiếng quái dị.

Mặc dù chiếm ưu thế nhân số, nhưng Đồ Cửu Sâm vẫn không khinh suất ra tay.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông, có Thần Dịch Lâm, Giang Phàm và Triệu Phong, tất cả đều là thiên tài đỉnh cao trong Thánh Địa.

Thần Dịch Lâm còn là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Còn tên Triệu Phong kia, độ khó chơi của hắn đến mức nào, đám người Đồ Cửu Sâm biết rất rõ.

Ngoài ra.

Giang Phàm có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, lực bộc phát đỉnh phong, gần như không dưới cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Gặp tình huống như vậy.

Thần Dịch Lâm thoáng thở phào một hơi, thoát nhìn thì Đồ Cửu Sâm dường như không hề có ý định động thủ.

Đội ngũ song phương, đều có ưu thế riêng.

Nếu như thực sự giao phong, đối với hai bên mà nói, đều không có chỗ tốt gì.

Bầu không khí trên sân, thoáng hòa hoãn một chút.

Tiểu đội của Đồ Cửu Sâm, cũng quan sát đại khái bố cục hàm rượu, đang chuẩn bị nghĩ cách thu hoạch tử địch.

- Chậm đã!

Một thanh âm không mặn không nhạt, lại khiến cho bầu không khí có chút hòa hoãn trên sân, lại lần nữa ngưng trệ.

Người lên tiếng, chính là một thanh niên tóc lam, ánh mắt rất sắc bén.

- Triệu Phong, chẳng lẽ ngươi muốn ngăn cản Đồ mỗ?

Sắc mặt Đồ Cửu Sâm trầm xuống.

Hắn quả thật cũng rất kiêng kỵ Triệu Phong.

Lúc trước, Đồ Cửu Sâm dẫn đầu một chi tiểu đội mười mấy người, lại bị một tay Triệu Phong chấn bại, tử thương không ít.

Trận chiến ấy, khiến tâm thần của Đồ Cửu Sâm trọng thương, trước mắt khó khăn lắm mới tri khôi.

Cho dù hiện tại bên cạnh Triệu Phong không có quân đoàn Thủy tộc, nhưng thực lực và tạo nghệ Hồn đạo của hắn, cũng không khiến người khác phải ngỡ ngàng.

- Toàn bộ đều lưu lại!

Trên mặt Triệu Phong tràn ngập hàn ý, sát cơ lạnh thấu xương.

Chỉ trong thoáng chốc.

Thể chất huyết mạch bên trong thân ảnh tóc lam kia, phát ra một luồng khí tức Thái Cổ Nguyên Thủy.

- Khí tức Thái Cổ thật mạnh.

Giang Phàm thầm rung mình.

Từ năm đó gặp mặt tại Hư Hải Linh Điện cho đến nay, khí tức huyết mạch Thái Cổ trên người Triệu Phong, càng ngày càng lớn mạnh hơn.

Cùng lúc đó.

Một luồng áp bách linh hồn lạnh lẽo như băng, thấu triệt linh hồn, thẩm thấu khắp thế giới dưới nước.

Ngoại trừ bản thân Đồ Cửu Sâm ra, đám cường giả trong đội ngũ của hắn, đều cảm thấy huyết nhục tâm hồn, bị một luồng khí tức ép cho hít thở không thông.

- Triệu Phong, ngươi thật sự muốn khai chiến, hay chỉ vẽ vạ muốn uy hiếp Đồ Cửu Sâm một phen?

Thần Dịch Lâm giật mình, dùng linh thức truyền âm, nói.

Nói thật, nếu như không nắm chắc phần thắng, hắn cũng không muốn đối địch với tiểu đội của Đồ Cửu Sâm.

Dù sao đi nữa.

Lợi ích trong hầm rượu dưới mặt đất này, mỗi người chỉ cần có bốn sự là có thể gạt hái được.

Triệu Phong dùng hành động thực tế của hắn, trả lời câu hỏi của Thần Dịch Lâm.

Vụt...

Một tay vung lên, một bộ Khô lâu Hoàng Kim cấp Tôn Chủ, lập tức xuất hiện trước người.

- Chủ nhân.

Công chúa Nhân Ngư nhoáng một cái, thủy quang lóe lên, xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

Ngay lập tức.

Bên người Triệu Phong đã có hai đại Tôn Chủ cấp. Trong đó, Công chúa Nhân Ngư có thiên phú linh hồn, ở trong thế giới nước này, có thể phát huy được ưu thế càng lớn hơn.

Meo meo.

Trong tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cây hắc kỳ, lúc huy động, một đoàn mây khói ám diễm dày đặc, mang theo oán lực Quỷ Thi kinh hồn, bao trùm phương viên hai ba mươi trượng.

- Chuẩn bị chiến tranh!

Đồ Cửu Sâm kinh hãi biến sắc.

Thủ đoạn và sự cường thế của Triệu Phong, quả thật nằm ngoài dự liệu của hắn.

Giờ phút này.

Rất nhiều người trên sân, đều không nghĩ ra.

Vì cái gì mà Triệu Phong nhất định phải đối địch với Đồ Cửu Sâm?

- Triệu sư đệ, người xác định muốn làm như vậy? Nếu như liều chết một phen, đối với chúng ta mà nói, đều không có chỗ tốt gì.

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

- Mười gốc Tử Lâm Thảo, cho dù các người không tham dự, ta cũng sẽ ra tay.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Hắn cũng không giải thích nguyên nhân.

Giờ khắc này, uy hiếp từ phía Đồ Cửu Sâm, chỉ là uy hiếp nhỏ.

Tại biên giới của Vương quốc Nhân Ngư, còn có uy hiếp càng lớn hơn.

Nếu như Đồ Cửu Sâm và thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An”, cùng nhau xuất thủ, như vậy nguy cơ lại càng lớn hơn.

Còn may là lúc này Ôn Lạc An – đệ tử của Tử Vong Đại Đế còn chưa tiến vào Nhân Ngư Thần Điện.

- Được rồi.

Thần Dịch Lâm có chút bất đắc dĩ, cuối cùng vẫn thỏa hiệp.

Triệu Phong cường hành ra tay, bọn hắn cũng khó có thể may mắn thoát khỏi.

Nếu đã như thế, còn không bằng lựa chọn “Mười gốc Tử Lâm Thảo”, hợp tác cùng Triệu Phong.

- Triệu Phong, người nắm chắc được bao nhiêu phần?

Giang Phàm hỏi.

- Nếu như chỉ có một mình ta, thì nắm chắc chín thành. Thêm vào các người thì đủ mười thành.

Nghe vậy, Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, thiếu chút nữa mắc nghen.

Phốc phốc...

Vừa dứt lời, Triệu Phong giống như một luồng lam quang, ở trong thế giới dưới nước này, như cá gặp nước, nhoáng một cái đã biến mất.

Ở trong thế giới dưới nước, Triệu Phong hoàn toàn sử dụng huyết mạch Thủy hệ.

Cùng lúc đó.

Lực lượng của Bách Thi Trớ Chú đại trận, yểm hộ thân hình Triệu Phong, bao phủ lấy tiểu đội của Đồ Cửu Sâm.

Hai đại Tôn Chủ là Công chúa Nhân Ngư và Khô lâu Hoàng Kim, cũng cùng nhau giết tới.

- Đây là người tự tìm đường chết đấy.

Đồ Cửu Sâm gào thét, giọng nói âm lãnh quanh quẩn hầm rệu bên dưới mặt đất.

Bỗng nhiên.

Sau lưng hắn xuất hiện hai đầu hư ảnh Ma Sát Diễm Long, lực lượng ma đạo tinh mịch cổ xưa, mơ hồ gạt ra đám oán khí quỷ thi ở phụ cận.

Lúc này đây, Đồ Cửu Sâm không hề khinh địch chút nào, lập tức thi triển chiến kỹ truyền thừa của Thánh Tông.

Phành...

Toàn thân Triệu Phong bùng lên lam quang, thâm thúy như biển, ngoài thân thể hiển hiện một tầng lân phiến có hoa văn ám tử sắc.

Ở trong Tử Yên hồ này, lực lượng huyết mạch Thủy hệ của hắn, thậm chí là huyết mạch phòng ngự mới có được, đều tăng cường trên diện rộng.

Hai đại thiên tài, lần thứ hai đối chiến, đều toàn lực ứng phó.

Phành...

Đồ Cửu Sâm bị một quyền đẩy lui mấy trượng, khí huyết sôi trào.

Tầng gợn nước trước người Triệu Phong, mờ đi vài phần, thân hình hóa thành một đạo lam quang, nhoáng một cái đã biến mất.

Hiển nhiên, ở trong thế giới nước này, lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, có ưu thế lớn hơn.

- Đối thủ của người, là ta!

Đồ Cửu Sâm vừa mới định thân, chợt một trận tinh quang màu trắng huyền diệu cao thâm, chiết xạ ra từng đạo phong mang trắng bạc, ập đến trước mặt.

Thần Dịch Lâm.

Đồ Cửu Sâm không dám khinh thường, hư ảnh Ma Sát Diễm Long đột nhiên tăng vọt, cùng đối chiến với Thần Dịch Lâm.

Đúng lúc này...

- A a...

Trong tiểu đội Ma Đạo bị oán lực quỷ thi bao trùm, chợt truyền đến tiếng kêu thảm thiết.

Triệu Phong, Công chúa Nhân Ngư, Khô lâu Hoàng Kim, chiến lực của ba người, mượn sự yểm trợ của Bách Thi Trớ Chú đại trận, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu huy động trận kỳ, một luồng mây khói ám diễm dày đặc, hóa thành một đạo oán khí quỷ thi có hình thái mông xà, quấn lấy một vài gã thiên tài của địch quân.

- Ha ha...

Sau khi Triệu Phong chém giết hai người, chợt thối lui đến chỗ bậc thang.

Đám người Đồ Cửu Sâm vừa liếc mắt nhìn thấy, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Tên Triệu Phong kia, không ngờ thật sự muốn hốt gọn một mẻ.

- Ha ha ha... Đồ Cửu Sâm, tiếp của ta một chương.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng của Giang Phàm, bỗng nhiên bộc phát, từ phía bên cạnh đánh tới.

Rầm rầm rầm...

Đồ Cửu Sâm đồng thời ứng phó hai người, thể xác và tinh thần suy giảm, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng kia, rõ ràng có dấu hiệu áp chế huyết mạch Ma Đạo của hắn.

Trong đội ngũ.

Tách ra hai ba người, đi ứng phó Giang Phàm, nhưng thực sự không địch lại.

Mà người khiến Đồ Cửu Sâm lo lắng nhất, lại chính là Triệu Phong.

Nhưng sợ cái gì thì cái đó lại đến.

- Huyền Cẩm Chi Nhân – Mê Cung Huyền Thành.

Mắt trái của Triệu Phong, lam quang lưu chuyển, ẩn hiện một vòng xoáy cực lớn, sinh ra hấp lực trí mạng. Vụt...

Tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy tâm thần nhoáng lên một cái.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tràng cảnh hầm rượu dưới mặt đất, đột nhiên đổi thành một tòa Cổ Thành xa xưa thê lương.

Mà tòa Cổ Thành này bị sương mù màu trắng bao phủ, địa hình bên trong rắc rối phức tạp, giống như một cái mê cung khổng lồ vậy.

- Không tốt, là Hồn đạo Huyền thuật.

Bên phía tiểu đội Ma Đạo, một tên thiên tài Hồn đạo, không nhịn được mà hét lên.

Thế nhưng.

Sau khi Triệu Phong tham tu “Minh Đồng bí điển” và “Vạn Niệm Thần Quyết”, kỹ xảo vận dụng Hồn đạo đã nhập môn.

“Mê Cung Huyền Thành” hiện nay, đem ý thức linh hồn của mục tiêu trong phạm vi, bao phủ hoàn toàn, lực lượng Huyền thuật thậm chí xâm nhập vào cả linh hồn.

Cùng lúc đó...

Nhân Ngư chi ca thần bí cổ lão, du dương truyền đến, khiến cho tinh thần mọi người mê loạn, lâm vào trong tiếng nhạc mỹ hảo đầy nguy cơ kia.

Thì ra.

Công chúa Nhân Ngư phối hợp với Triệu Phong, thi triển thiên phú linh hồn – Nhân Ngư chi ca.

Nhân Ngư chi ca, trong nhất mạch linh hồn Nhạc đạo, là một loại có tính truyền kỳ lớn nhất.

Luận Huyền thuật đầu độc, nữ Nhân Ngư, quả thực rất am hiểu.

- Hồn đạo Huyền thuật của Công chúa Nhân Ngư này, tạo nghệ không hề thua kém ta, lực đầu độc trong đó thậm chí càng thuần túy hơn.

Triệu Phong thầm giết mình.

“Mê Cung Huyền Thành” và “Nhân Ngư chi ca” phối hợp, đem lực lượng Huyền đạo, diễn dịch đến cực hạn đỉnh phong.

Dưới Nửa bước Vương Giả, e rằng khó người nào có thể thoát được.

- A a...

Quý Thi Trớ Chú đại trận bao phủ khu vực phụ cận, thiên tài Ma Đạo liên tiếp truyền đến tiếng hét thảm thiết.

- Mau mau rút lui!

Đồ Cửu Sâm hoảng sợ nghẹn ngào, hít vào một ngụm khí lạnh.

Đám người Thần Dịch Lâm và Giang Phàm đều cảm thấy tâm linh rung động.

Lời nói của Triệu Phong lúc trước, quả thật không phải khoác lác.

Cho dù không có đám người Thần Dịch Lâm gia nhập, Triệu Phong cũng nắm chắc chín thành có thể đánh lui đội ngũ của Đồ Cửu Sâm.

- Trốn đi đâu?

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, liên thủ chặn giết Đồ Cửu Sâm.

Hơn nữa.

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, vẫn đứng chờ ở bậc thang lối vào.

- Ma Thiên Cộng Thế!

Đồ Cửu Sâm dưới nguy cơ áp bách, chợt hét lớn một tiếng, toàn thân phát ra Ma Diễm âm u, bành trướng vụn vụn quỷ dị, hóa thành hư ảnh của một Ma Tôn, câu thông thiên địa.

Chỉ trong thoáng chốc.

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, đều bị một luồng khí tức “duy ngã độc ma” bá đạo chấn khai.

Thi triển chiến kỹ huyết mạch này, khiến chiến lực của Đồ Cửu Sâm tăng vọt gấp hai lần.

Lúc này, cho dù mấy vị Nửa bước Vương Giả bình thường, cũng khó mà địch lại lực lượng của một mình hắn.

- Toàn bộ chết đi cho ta!

Chiến lực của Đồ Cửu Sâm, lập tức lấn áp toàn trường.

Lúc này, bất luận là Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, thậm chí Triệu Phong, cũng không thể chính diện đối chiến, nhiều nhất chỉ có thể bảo vệ tính mệnh.

- Chết đi!

Đồ Cửu Sâm cười dữ tợn, lao thẳng đến Triệu Phong.

Hắn hận Triệu Phong sâu nhất.

Nhưng Triệu Phong vẫn chặn ở bậc thang lối vào.

- Phát Diệt Thần Quang!

Một đạo hồng quang thanh sắc, xuyên qua thế giới nước, lấp lánh rực rỡ, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén.

Mắt trái của Triệu Phong, giống như một vầng hào nguyệt màu xanh.

Ầm...

Ma Diễm âm u bao trùm toàn thân Đồ Cửu Sâm, cùng với hư ảnh Thiên Địa Ma Tôn câu thông thiên địa, lập tức vỡ thành từng mảnh.

Phá Diệt Thần Quang này, được xưng là phá diệt thiên địa vạn pháp, có thể phân tách hết thấy các loại lực lượng.

Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, chính là phục chế của Kim Dương gia, nhưng hẳn dựa vào lý luận Hồn đạo Đồng thuật cao siêu, đã gần như hoàn thiện nó rồi.

- Huyết mạch Đồng thuật của Triệu Phong, còn có loại năng lực phân tách này ư?

Đám người Thần Dịch Lâm đều giật mình.

Một chiêu “Phá Diệt Thần Quang”, lập tức đem “Ma Thiên Cộng Thể” của Đồ Cửu Sâm, suy yếu hai ba thành.

- Quả là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, huyết mạch chiến kỹ truyền thừa, đều vượt xa Ngoại Vực đến mấy bậc.

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Nếu như tăng phúc trạng thái bí thuật, một chiêu Phá Diệt Thần Quang của Triệu Phong, rất có thể sẽ trực tiếp phân giải chiêu thức của đối phương.

- Băng Hồn Xạ Tuyến!

Một đạo hàn cầu vòng mỹ lệ mờ nhạt, đánh trúng Đồ Cửu Sâm.

Thân hình Đồ Cửu Sâm lung lay, linh hồn run rẩy, tốc độ thoáng cái đã trì hoãn.

Cùng lúc đó...

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, cũng phát động chiến kỹ huyết mạch ẩn giấu, từ sau lưng đánh trúng Đồ Cửu Sâm.

Ọc...

Đồ Cửu Sâm phun ra một búng máu, gào lớn một tiếng, hóa thành một đạo Ma ảnh kinh thiên, đánh về phía Triệu Phong ở chỗ bậc thang.

650. Chương 652: Ý Cảnh Của Vương Giả

Mang theo thân thể trọng thương, Đồ Cửu Sâm mạnh mẽ lao tới Triệu Phong ở chỗ bậc thang.

- Triệu sư đệ, cẩn thận.

Đám người Thần Dịch Lâm, thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

Dưới trạng thái “Ma Thiên Cộng Thể”, ý cảnh của Đồ Cửu Sâm câu thông với Ma Thiên, dưới cấp bậc Vương Giả, hẳn gần như là vô địch.

Đây còn là dưới tình huống bị “Phá Diệt Thần Quang”, phân giải suy yếu mất ba thành.

Không thể không thừa nhận, Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, mỗi người đều là tinh anh ngạo thị tất cả Quần Đảo vực.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không nóng không vội, khóe miệng nhếch lên một nụ cười nhạt.

Mặc dù chiến lực của Đồ Cửu Sâm cường đại, nhưng Triệu Phong muốn bảo vệ tính mạng thì vẫn hoàn toàn không có vấn đề.

Nếu hắn thi triển “Hư Không Đồng Trảm”, sẽ có xác suất rất lớn, miểu sát Đồ Cửu Sâm ngay lập tức.

Thế nhưng, uy hiếp và cường địch chính thức của Triệu Phong, lại không phải là Đồ Cửu Sâm.

Hắn cần phải bảo tồn càng nhiều chiến lực và nguyên khí để ứng phó với nguy cơ tiếp theo.

- Phong Lôi Bách Biến!

Trên người Triệu Phong nổi lên một trận tử điện phong đoàn lấp lánh.

Vụt vụt vụt...

Một trận tử điện phong đoàn kia, phân hóa từ một thành hai, từ hai thành bốn.

Chỉ trong nháy mắt.

Hơn mười đạo tàn ảnh của Triệu Phong, phân bố tại phụ cận bậc thang lối vào, bao trùm phạm vi một hai chục trượng.

Phốc phốc...

Một chuỗi toàn lực của Đồ Cửu Sâm, lập tức vồ hụt.

Không thể tưởng tượng nổi chính là, phong ảnh tử điện bốn phía, lại có năng lực công kích nhất định, khí tức tương liên lẫn nhau, rất khó phân biệt thật giả.

Sau khi tham tu Vạn Niệm Thần Quyết, “Phong Lôi Bách Biến” của Triệu Phong đã đạt đến một trình độ mới, từng đạo phong ảnh tử điện, đều rất sống động, thủ đoạn xảo trá đa đoan.

- Phá Diệt Thần Quang!

Đạo hồng quang thanh sắc thứ hai, xuyên qua thế giới nước, phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt, nổi lên vô số hạt nhỏ giống như phong mang sắc bén.

Ầm...

Uy năng chiến lực của “Thiên Ma Cộng Thể” do Đồ Cửu Sâm thi triển, lại lần nữa bị suy yếu hai ba thành, xuất hiện xu thế không ổn định.

- Phong Lôi Chi Dực.

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện một đôi quang dực Tử Diệt Phong Lôi, ý cảnh Phong Lôi trên người, uy thế tăng vọt, giống như một Thượng Cổ Cự Ma, quanh người chập chờn Phong Lôi.

Ầm ầm...

Một luồng khí tức Tử Diệt Phong Lôi kinh khủng, khiến mọi người hít thở không thông, luồng khí tức này như xuyên qua không gian thời gian, lan tràn khắp phương viên một hai chục trượng.

- Phá!

Triệu Phong đẩy ra một chuỗi, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu Tử Diệt Phong Lôi Long diệt thể, trong phong bạo hủy diệt, phát ra tiếng gào thét tàn sát bừa bãi.

Dưới sự gia trì của Phong Lôi Chi Dực, bất luận là tốc độ, công kích, hay ý cảnh Phong Lôi của Triệu Phong, đều tăng lên tới đỉnh điểm.

Đồ Cửu Sâm thì ngược lại.

Bị hai đạo Phá Diệt Thần Quang chiếu trúng, bí kỹ huyết mạch đã suy yếu đến đáy vực, hơn nữa toàn thân cũng trọng thương.

Oành...

Hải luồng lực lượng bá đạo hủy diệt, oanh kích cùng một chỗ, thủy lưu bốn phía lập tức hóa thành chân không.

- Tử Diệt Chi Nhận.

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong chấn động, tốc độ cơ động cao siêu, trong tay ngưng hiện một thanh quang nhận tử sắc mỏng như cánh ve.

Phành phành phành...

Hai đạo thân ảnh giao phong tại chỗ bậc thang, tốc độ như thiểm điện, thoáng cái đã đối kích vài chục lần.

Lúc Thần Dịch Lâm và Giang Phàm lao về phía trước, trên người Đồ Cửu Sâm đã lưu lại mấy chỗ vết máu, xuất hiện dấu vết cháy xém.

- Trốn!

Đồ Cửu Sâm hoảng sợ.

Dưới trạng thái Phong Lôi Chi Dực, tính cơ động và tốc độ của Triệu Phong, quả thật là siêu nhân nhất đẳng.

Hơn nữa.

Phòng ngự của Triệu Phong quá mức mạnh mẽ, huyết mạch phù hợp với thể giới nước, hiển nhiên đã đứng ở thế bất bại.

- Đuổi!

Triệu Phong một hơi đuổi theo Đồ Cửu Sâm đến tầng một của Nhân Ngư Thần Điện.

Chỉ trong giây lát.

Cạch cạch...

Phong Lôi Chi Dực sau lưng Triệu Phong, huyền vũ chấn động, có một loại ảo giác như phá vỡ gông cùm xiềng xích của không gian.

Hư ảnh vừa nhoáng lên, Phong Lôi Chi Dực đã tiếp cận Đồ Cửu Sâm.

Phốc phốc...

Tử Diệt Phong Lôi lóe lên với tốc độ cực nhanh, chém rụng một cánh tay của Đồ Cửu Sâm.

- A...

Đồ Cửu Sâm hét thảm một tiếng, thậm chí thiêu đốt chân nguyên, toàn thân giống như một đoàn Liệt Diễm Ma Quang, xông ra khỏi Nhân Ngư Thần Điện.

- Phong Lôi Chi Dực của ta, chỉ miễn cưỡng chạm đến da lông của kỹ năng Độn Không.

Vừa rồi thể ngộ của Triệu Phong, có cảm giác như đã phá tan gông cùm xiềng xích của không gian.

Dù sao đi nữa, Phong Lôi Chi Dực của Triệu Phong, còn chưa lĩnh ngộ được tinh túy hạch tâm chính thức.

Phong Lôi Chi Dực chính thức, có thể tạo nên chiến kỹ Lôi Dực cường đại và vô số năng lực không thể tưởng tượng nổi, giống như ngay lập tức phi độ không gian vạn dặm.

- Đồ Cửu Sâm này, trong mười ngày sẽ không còn khả năng tiếp tục uy hiếp nữa.

Triệu Phong đưa mắt nhìn Đồ Cửu Sâm rời đi.

Trong Bán Thần Di Viên, hắn cũng không thể chính thức tin tưởng bằng hữu được, phải giữ lại thêm nhiều dư lực nữa.

Vù...

Đồ Cửu Sâm thiêu đốt chân nguyên, hóa thành một đoàn ánh sáng Ma Diễm, bay ra khỏi Vương quốc Nhân Ngư.

- Nhanh vậy sao?

Trong bóng tối, Nhân Ngư Vương quả thật giật mình không nhỏ.

Thần niệm Vương Giả của hắn, cũng không thể xâm nhập Nhân Ngư Thần Điện.

Nhìn cục diện thì hình như tiểu đội của Đồ Cửu Sâm, gần như đã toàn diệt.

Đồ Cửu Sâm chạy trốn cầu sinh, không những trọng thương cực nặng, còn bị đoạn đi một cánh tay.

- Tên Triệu Phong này thật đáng sợ, xem ra ta phải tìm Mộng Hi xin giúp đỡ. Thế nhưng nàng ta lại đang ở Bách Hoa Viên, vợ vết vô số linh tài.

Trong lòng Đồ Cửu Sâm thầm tính toán.

Mộng Hi tâm cao khí ngạo, lại có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, sư tôn còn là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Đồ sư huynh.

Một âm thanh ôn hòa, từ đỉnh đầu truyền đến.

Ai?

Đồ Cửu Sâm lại càng hoảng sợ.

Hắn vừa mới kịp phản ứng, đã thấy một cánh tay trắng nõn thon dài đặt trên vai mình.

- Là người...

Bên cạnh Đồ Cửu Sâm, chính là thanh niên sáng ngời, dáng vẻ vui vẻ ảm áp.

Hít...

Toàn thân Đồ Cửu Sâm kịch liệt đau nhức, huyết mạch chân nguyên run rẩy, hết thấy lực lượng đều bị phong bế.

- Điều này... Làm sao có thể...

Đồ Cửu Sâm không thể tin nổi.

Cùng là Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Thế nhưng thanh niên sáng ngời kia lại có thể dùng một tay, hời hợt phong bế hắn.

Ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có.

Hơn nữa tâm hồn huyết mạch của Đồ Cửu Sâm, đều tự phát ra sợ hãi rung động.

- Ôn sư đệ, tình huống là như thế này...

Đồ Cửu Sâm vừa kinh vừa sợ, lập tức nói rõ tình huống phát sinh bên trong Nhân Ngư Thần Điện.

Ở trước mặt thanh niên sáng ngời, hắn không dám phản kháng, lại phát ra sự thần phục từ tận nội tâm.

Dù sao, thực lực giữa hai bên cũng cách biệt quá lớn.

Cùng lúc đó...

Thần niệm của Nhân Ngư Vương vẫn đang quanh quẩn trên không trung, có chút giật mình.

“Thanh niên sáng ngời” thoát nhìn cả người lẫn vật đều vô hại, không ngờ lại có thực lực cường đại như vậy.

Đột nhiên.

Thanh niên sáng ngời ngẩng đầu nhìn lên, nói:

- Vương Giả các hạ, người quan sát đã lâu, thật ra có dụng ý gì?

Ô...ô...ô...n...g!

Thần niệm của Vương Giả quanh quẩn trên không trung, bỗng nhiên nổi lên một luồng sức mạnh hùng vĩ to lớn.

- Vương Giả, chẳng lẽ là...

Đồ Cửu Sâm kinh hãi thất sắc.

Thanh niên sáng ngời nhìn lên đỉnh đầu, mặt không biểu tình.

- Nhân loại, có lẽ chúng ta có cơ hội hợp tác a...

Thanh âm của Nhân Ngự Vương, bỗng nhiên vang lên bên tai thanh niên sáng ngời.

- Có chuyện gì mà ngay cả Vương Giả cũng không giải quyết được? Ta dựa vào cái gì mà phải tin tưởng người?

Thanh niên sáng ngời lạnh nhạt nói.

Nhân Ngự Thần Điện, hầm rượu dưới mặt đất.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, vẫn đang nghĩ cách thu hoạch Bất Lão Tuyền, thậm chí còn nhìn chằm chằm vào những bình tửu những trong tửu rượu.

- Bất Lão Tuyền, Huyền Thần Tửu, ta đều đã có được, ngoài ra còn có cả Long Viêm Tửu và Điện Vân Tửu.

Triệu Phong thoáng ngừng lại.

Hắn muốn giữ lại nhiều nguyên khí hơn, để ứng phó với “Tử Vong truy sát”.

Bởi vì, nguy cơ Tử Vong vẫn đang quanh quẩn trong lòng, không hề mất đi.

Triệu Phong tìm một chỗ hẻo lánh, khoan chân ngồi.

Công chúa Nhân Ngự và Khô lâu Hoàng Kim, cũng đứng song song hai bên.

Tiểu Tặc Miêu mắt say lơ đãng, ngồi trên vai Triệu Phong, nấc lên hơi rượu.

Đầu tiên.

Triệu Phong uống một hớp nhỏ “Bất Lão Tuyền”.

Bất Lão Tuyền vừa vào lập tức chuyển hóa, dung nhập huyết nhục thân thể.

Thoáng chốc, chân nguyên trong cơ thể Triệu Phong, bắt đầu bành trướng, sinh mệnh khí cơ, đều tăng trưởng trên diện rộng.

Càng kỳ lạ chính là.

Luồng lực lượng này ôn hòa dị thường, giống như mẹ của sinh mệnh đang chiếu cố.

Cho dù là một tiểu tử phạm tục uống xong một hớp “Bất Lão Tuyền”, cũng có thể hấp thu, thoát thai hoá cốt, hưởng ngàn năm thọ nguyên.

Tu vi của Triệu Phong, dần dần tăng lên, thậm chí có thể cảm giác được tốc độ đang tăng trưởng.

Triệu Phong cảm giác sâu sắc sự nghịch thiên của Bất Lão Tuyền này.

Trong thế giới tu hành, lúc ở dưới tầng chót, cảnh giới tăng trưởng vô cùng gian nan.

Thế nhưng, đối với thế giới Phạm Trụ, chính xác là đối với “Bán Thần”, luồng đứng trên đỉnh à nói, thì chỉ là tiện tay mà thôi.

Chẳng qua, Triệu Phong tin rằng, từng bước dựa vào chính mình mà tăng cường lực lượng, mới đáng tin cậy nhất, tác dụng của tiềm lực cũng là lớn nhất.

Thời gian trôi qua, Triệu Phong đã uống hai ba ngụm Bất Lão Tuyền.

Tu vi chân nguyên của hắn, đột nhiên tăng mạnh, không ngờ đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Dù sao.

Trong cơ thể của Triệu Phong, cũng đã ngưng kết thành “Tinh hạch”, có thể chuyển hóa hiệu quả của “Bất Lão Tuyền” ở mức tốt nhất.

- Đợi đến khi triệt để hấp thu hiệu quả của Bất Lão Tuyền, thể chất sinh mệnh của ta, cơ bản đã không thua Vương Giả nữa rồi. Tu vi cũng có thể tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong nhắm mắt lại, cảm thụ hiệu quả khiến thể chất sinh mệnh lột xác.

Loại hiệu quả lột xác này, cũng không phải rõ ràng lắm.

Bởi vì thể chất sinh mệnh của Triệu Phong, trải qua khí tức Mộng cảnh Thái Cổ, Hải kinh tâm tủy huyết, Tử Lân Thảo cường hóa, đã tiếp cận Vương Giả rồi.

Mà Bất Lão Tuyền đối với tồn tại dưới Vương Giả, thì hiệu quả tốt hơn.

Đối với Vương Giả chân chính, cũng không có ý nghĩa thực tế lắm.

Hơn nữa, Bất Lão Tuyền tăng ngàn năm thọ nguyên, hiệu quả không thể cộng dồn.

Triệu Phong uống hai ba ngụm, khi thân thể hấp thu toàn bộ, có phục dụng tiếp, cũng không có ý nghĩa.

- Điều là phục dụng Bất Lão Tuyền, tại sao hiệu quả của Triệu Phong lại tốt hơn ta?

Ở phía bên kia, Giang Phàm cũng chú ý tới biến hóa của Triệu Phong.

Hắn tự nhiên không biết rằng, trong cơ thể Triệu Phong đã sớm ngưng kết thành “Đan tinh”, đan hạch hóa tinh.

Đại Đan Nguyên Cảnh đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bất kỳ bình cảnh nào.

Cái mà hắn cần, chỉ là tích lũy.

Mà Bất Lão Tuyền này, tốc độ tích lũy lại nhanh hơn ngàn vạn lần.

- Thử “Huyền Thần Tửu” một lần nữa.

Triệu Phong liếc qua đám người Thần Dịch Lâm đang nghỉ ngơi, khu trừ cảm giác say, trong thời gian ngắn vẫn không rời đi.

Mọi người thành công bắt cóc “Công chúa Nhân Ngư”, tiến vào hầm rượu Bán Thần, loại cơ hội này, quả thật rất hiếm có.

Nếu ở bên ngoài tranh phong chém giết với những thiên tài Thánh Địa khác, còn không bằng nghĩ biện pháp thu lấy mấy thứ tửu nhưỡng của Bán Thần, như vậy thì tốt hơn nhiều.

Ừc...

Triệu Phong ngưỡng cổ, uống một ngụm “Huyền Thần Tửu”.

Trong chốc lát.

Một luồng cảm giác say mãnh liệt, tràn khắp ý thức linh hồn của Triệu Phong.

Huyền Thần Tửu này không giống với những thứ rượu khác, loại rượu này là nhằm vào linh hồn.

Thoạt nhìn giống như Triệu Phong vừa uống xong Huyền Thần Tửu, nhưng thực tế là bị ý thức linh hồn hấp thu.

Một nhịp hô hấp qua đi.

Ý thức tâm hồn của Triệu Phong, đã chìm đắm trong một cảnh giới huyền bí.

Hắn cảm giác được, ý thức của mình, chậm rãi thoát ly khỏi gông cùm xiềng xích của thân thể, dung nhập vào một không gian rộng lớn.

Thịch thịch thịch thịch...

Thần Linh Nhãn nhảy lên, truyền đến một tia cảm giác mát lạnh, khiến cho Triệu Phong vừa thể ngộ được loại ý cảnh này, vừa có thể duy trì được thanh tĩnh nhất định.

Trong lúc vô hình, hiệu quả sử dụng Huyền Thần Tử của Triệu Phong, còn vượt qua người bình thường.

Từng đợt men say, đợt kích ý thức tâm hồn của Triệu Phong.

Hắn cảm giác ý thức tâm hồn của mình, càng ngày càng nhẹ, thậm chí có cảm giác phiêu miểu như cuốn theo gió mà đi.

Ba nhịp hô hấp qua đi.

Hiệu quả của Huyền Thần Tử, đã đạt đến mức tận cùng.

Vụt...

Triệu Phong cảm thấy ý thức tâm hồn của mình, phẳng phất đột phá gông cùm xiềng xích, cảm giác càng rõ ràng hơn, dung hợp với thiên địa tự nhiên.

Dưới loại trạng thái này.

Triệu Phong cảm giác, chỉ cần một hành động của mình, dường như cũng trở thành người phát ngôn của thiên địa, dung hợp cao độ với thiên địa, tuy một mà hai.

Hầm rượu Bán Thần.

Dòng nước chảy xung quanh Triệu Phong, bỗng nhiên dưới tác dụng của một luồng sức mạnh to lớn vô hình nào đó, hóa thành chân không.

Một luồng ý niệm tinh thần vô hình, thoáng chốc tương liên cùng với mảnh thiên địa này.

- Ý cảnh Vương Giả...

Thần Dịch Lâm hoảng sợ nghẹn ngào, thể xác và tinh thần chấn động, nhìn về phía thanh niên tóc lam đang nhắm mắt mà ngồi ở một góc hẻo lánh.

651. Chương 653: Nhân Ngư Vương, Cảm Tạ Người

Huyền Thần Tử quả không hổ là tiên nhượng trân quý, có tính truyền kỳ nhất trong thế giới Phạm Trụ.

Chỉ trong chớp lát.

Triệu Phong đã chìm đắm trong một cảnh giới Không Minh huyền diệu, rất khó giải thích, sớm thể ngộ được “ý cảnh Vương Giả” cao cấp.

Đương nhiên.

Hiệu quả của Huyền Thần Tử cũng chỉ là tạm thời, không thể chân chính “đạt tới” cảnh giới cao cấp này.

Về phần có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, thì còn phải xem ngộ tính của bản thân và thời gian kéo dài của Huyền Thần Tử.

Mà Triệu Phong, lúc phục dụng Huyền Thần Tử, thì lại có chút bất đồng với người khác.

Người bình thường phục dụng Huyền Thần Tử, ý thức linh hồn, có đến hơn chín thành đã bị hơi men thẩm thấu, khiến ơ hồ.

Còn Triệu Phong.

Thần Linh Nhãn khiến cho đầu óc của hắn, vẫn giữ lại một nửa sự thanh tĩnh.

Trong vô hình, hắn lại càng rõ ràng hơn đối với việc thể ngộ cảnh giới Không Minh này.

Hơn nữa, năng lực học tập cường đại của Thần Linh Nhãn, khiến cho Triệu Phong dễ dàng chạm đến cấp độ Vương Giả Hư Thần Cảnh.

- Ý thức tinh thần, thoát ly gông cùm xiềng xích của thân thể, ngao du Thái Hư, dung hợp với thiên địa tự nhiên, tuy hai mà một.

Triệu Phong khắc chế hơi men mãnh liệt, giành giật từng giây cảm giác.

Hắn phát hiện rằng, ý thức tâm thần của mình, sau khi tách khỏi thân thể, cảm giác dung hợp với thiên địa vũ trụ, đã đạt tới một độ ới.

Ý thức tinh thần của Triệu Phong, có thể chứng kiến thân thể ở bên dưới của mình, cùng với biểu lộ kinh ngạc của đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm.

Chỉ trong một ý niệm.

Triệu Phong đã có thể dẫn dắt lực lượng hùng vĩ của không gian thiên địa, vượt xa người tu hành bình thường, vận dụng nguyên khí thiên địa cũng thuần túy hơn.

Luồng lực lượng kia, chính là “sức mạnh to lớn” chủ đạo của Vương Giả, lấy ý chí của mình làm trung tâm.

Chẳng qua.

Triệu Phong còn chưa chính thức ngưng kết được ý chí Hư Thần, loại sức mạnh to lớn này, cũng chỉ là hình thức ban đầu mới nảy sinh mà thôi.

Dưới loại ý cảnh này.

Việc cảm ứng hấp thu của Triệu Phong đối với nguyên khí thiên địa, dựa trên cơ sở Đan Nguyên Cảnh, đã tăng cường gấp trăm ngàn lần.

Ồ...ô...ô...n...g!

Dưới ý niệm chủ đạo của Triệu Phong, vô tận nguyên khí thiên địa mệnh mông, dừng mãnh tràn vào Tinh hạch ở bên trong cơ thể.

Ngay cả tốc độ hấp thu “Bất Lão Tuyền”, cũng nhanh hơn gấp mười lần.

Thoáng chốc.

Thể chất sinh mệnh của Triệu Phong, thậm chí tu vi chân nguyên, cũng dâng lên nhanh chóng.

- Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong...

Ý cảnh Vương Giả cao cấp của Triệu Phong, thôi động hấp thu Bất Lão Tuyền ở mức lớn nhất, thậm chí tu vi chân nguyên cũng bộc phát chạy nước rút.

Chỉ trong khoảnh khắc.

Tu vi của Triệu Phong đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Đan hạch của ta đã tinh thể hóa, Đại Đan Nguyên Cảnh không hề có bất kỳ bình cảnh nào.

Nhưng đúng lúc này...

Hiệu quả của Huyền Thần Tửu, lại nhanh chóng rút lui.

Loại ý cảnh huyền diệu khó giải thích này, bắt đầu dần dần trở nên mơ hồ.

Hết thấy phẳng phất trắng trong nước, thoáng cái đã tan vỡ.

Ực...

Triệu Phong lập tức uống xuống hai ngụm Huyền Thần Tửu.

Vụt...

Thoáng chốc, loại cảnh giới hư vô mịt mờ giống như “lầu các giữa không trung”, lại lần nữa ngưng thực rõ ràng.

Ý cảnh Vương Giả, lại lần nữa tràn ngập quanh người Triệu Phong.

- Lực lượng của Bất Lão Tuyền, đã bị hấp thu hoàn toàn. Thể chất sinh mệnh của ta cũng không kém Vương Giả bao nhiêu.

Triệu Phong phát giác ra, cấp độ sinh mệnh của mình, lại một lần nữa nhảy vọt.

Phải biết rằng.

Hắn uống ba ngụm Bất Lão Tuyền.

Người bình thường, triệt để hấp thu Bất Lão Tuyền, cần chừng nửa năm đến một năm, thậm chí là lâu hơn.

Nhưng Triệu Phong chỉ cần một lần là xong.

Giờ khắc này.

Hắn giống như một vị Vương Giả, nguyên khí thiên địa ở khắp bát phương đều hướng đến mà triều bái.

Nhất cử nhất động nhất niệm, đều dẫn dắt lực lượng hùng vĩ trong thiên địa.

Tinh hạch của Triệu Phong, chậm rãi tăng cường mở rộng.

- Ta đã có được Tinh hạch, cho dù đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, thực lực cũng tăng lên không nhiều.

Trọng điểm của Triệu Phong, không phải là khiến tu vi tăng lên.

Thứ quý giá nhất, chính là lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả.

Một ngụm Huyền Thần Tửu vừa rồi, Triệu Phong tối đa chỉ lĩnh ngộ được một phần da lông bên ngoài.

Lần thứ hai.

Triệu Phong uống hai ngụm Huyền Thần Tửu, hiệu quả càng cường liệt hơn.

- Loại ý thức tâm linh này, thoát ly thân thể, cảm giác có chút giống Khóa Không Chi Mâu.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Khóa Không Chi Mâu và ý cảnh Vương Giả, bản thân đều có một số điểm chung.

Ý niệm tới đây.

Triệu Phong lập tức thúc dục Thần Linh Nhãn đến cực hạn.

Vụt...

Chỉ trong chốc lát.

Ý thức tâm hồn và phạm vi giác quan của Triệu Phong, dường như được mở rộng.

Ý cảnh của Vương Giả, khiến phạm vi khuếch trương, càng thêm mãnh liệt.

- Nhân Ngư Thần Điện.

Một đầu Hư Vô Chi Mâu lấp lánh trong suốt, giống như khảm vào trong thể giới nước, quan sát Nhân Ngư Thần Điện ở bên dưới.

Tâm linh của Triệu Phong chấn động.

Khóa Không Chi Mâu và ý cảnh Vương Giả kết hợp, không biết sẽ sinh ra hiệu quả khó lường nào.

Nhưng có một điều có thể khẳng định.

Đó là lĩnh ngộ của Triệu Phong đối với ý cảnh Vương Giả, lại càng thêm sâu sắc, phạm vi bao phủ càng lớn.

Ô...ô...ô...n...g!

Tinh thần ý niệm phù hợp với không gian thiên địa cao tầng, trong vô hình, một luồng sức mạnh to lớn, thai nghén mà sinh ra.

- Ý cảnh Vương Giả, là ai?

Qua thời gian nửa chén trà nhỏ...

Đồng lực tâm hồn của Triệu Phong, đã dần khôi phục.

Sau khi lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả, lực lượng tâm hồn và thể lực của hắn, đã khôi phục như trước, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

- Chư vị, ta phải rời khỏi Tử Yên hồ.

Triệu Phong đứng lên, đề nghị.

Lúc trước, thông qua Di Thiên Chi Mâu quan sát, Triệu Phong đã đại khái nắm rõ tình huống của Bán Thần Di Viên.

- Điểm đến tiếp theo, có lẽ là “Dưỡng Tâm Điện”.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Trong Dưỡng Tâm Điện, đột nhiên xuất hiện “Bán Thần chi huyết” hư hư thực thực.

Phải biết rằng, chủ nhân của Bán Thần Di Viên ngày xưa, đã bước vào lĩnh vực của “Thần”.

Một giọt Bán Thần chi huyết, ẩn chứa Thần lực không thể đánh giá, đối với người tu hành đời sau mà nói, còn giá trị hơn tất cả thiên tài địa bảo khác.

Cho dù là Vương Giả, Đại Đế, cũng sẽ theo đuổi nó như vẹt.

- Triệu sư đệ, tại sao ngươi phải đi vội như vậy?

Thần Dịch Lâm biến sắc, kể cả Giang Phàm, cũng cảm thấy trái tim thất lại.

Bọn hắn không muốn dễ dàng rời khỏi hầm rượu Bán Thần này.

Thứ nhất bởi vì lực cảm dỗ của “Huyền Thần Tửu” quá lớn.

Thế nhưng, bọn hắn lại không muốn rời xa Triệu Phong.

- Triệu Phong đã khổng chế “Công chúa Nhân Ngư”, một khi hắn rời đi, chúng ta cũng không thể lưu lại nữa.

Trong lòng mọi người sáng tỏ như gương.

- Triệu sư đệ, ngươi đã lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, ngưng kết được ý chí Nửa bước Vương Giả, có thể giúp đỡ bọn ta thu hoạch một phần “Huyền Thần Tửu” hay không?

Thần Dịch Lâm đưa ra thỉnh cầu.

Triệu Phong nhú mày, chợt lâm vào suy tư trong chốc lát.

Bên trong tử rượu thủy tinh, vị trí thai nghén “Huyền Thần Tửu”, chén rượu đã không còn.

Dưới ánh mắt khấn trương của đám người Thần Dịch Lâm, Triệu Phong rốt cuộc cũng mở miệng, nói:

- Ta có thể hỗ trợ, nhưng các ngươi cũng phải đáp ứng một yêu cầu của ta.

- Yêu cầu gì, chi bằng Triệu sư đệ cứ đề xuất.

Đám người Thần Dịch Lâm, lập tức cảm thấy tâm thần phấn chấn, tinh thần kiên định.

Bọn hắn chỉ sợ Triệu Phong không đáp ứng.

- Đợi sau khi rời khỏi Nhân Ngư Thần Điện, các ngươi phải trợ giúp ta, đối kháng với một vị cường địch.

Triệu Phong nói thẳng.

Cường địch?

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm liếc nhìn nhau, không khỏi kinh ngạc.

Có cường địch nào mà có thể khiến cho Triệu Phong vừa mới lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, cũng cảm thấy khó giải quyết?

Chẳng lẽ là Nhân Ngư Vương?

- Không phải Nhân Ngư Vương.

Triệu Phong lập tức phủ nhận mục tiêu này.

Vụt...

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, tại chỗ xuất hiện hình ảnh của một thanh niên sáng ngời.

- Thì ra là hần.

Đám người Thần Dịch Lâm, cũng có ấn tượng nhất định đối với thanh niên sáng ngời “Ôn Lạc An” này.

Dù sao thì tu vi của Ôn Lạc An cũng cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh, trước khi mở ra di viên, có người từng đánh giá rằng, thực lực của hần có thể xếp vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

- Cùng xuất một Tông, chúng ta sẽ giúp Triệu sư đệ chống chọi với cường địch, đây cũng là chuyện nên làm mà.

- Không sai, chúng ta nhất định sẽ dốc tận sức lực.

Mọi người đồng loạt gật đầu.

- Tốt lắm.

Triệu Phong mỉm cười.

Nếu như đám người Thần Dịch Lâm chịu giúp mình đối kháng cường địch, như vậy thì hần cũng phải trợ giúp những người này thu hoạch một ít Huyền Thần Tửu, để tăng cường thực lực, cũng không có gì đáng trách.

Tiếp đó.

Dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, mọi người đồng tâm hiệp lực, tổng cộng thu hoạch được ba chén “Huyền Thần Tửu”.

Trong đó.

Tự mình Triệu Phong thu hoạch một chén, hai chén còn lại, do đám người Thần Dịch Lâm tranh đoạt được.

Trong hầm rượu Bán Thần, mỗi ngày tối đa chỉ có thể sản xuất ra một lượng Huyền Thần Tửu nhất định, nếu vượt qua thì phải chờ một ngày.

- Làm phiền Triệu sư đệ rồi.

Thần Dịch Lâm và Giang Phàm, bề ngoài cảm kích sâu sắc, khi đạt được Huyền Thần Tửu thì nội tâm kích động vô cùng.

Hai người cảm khái ngàn vạn lần.

Nhớ lại ngày đó, hai người lần đầu tiên gặp Triệu Phong, còn cho rằng hai bên không có khả năng tiếp tục giao tế.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong lại giúp bọn hần có được Huyền Thần Tửu.

Huyền Thần Tửu, tại một góc độ nhất định, có thể thay đổi nhân sinh vận mệnh của bọn hần trong trăm năm.

Hai chén Huyền Thần Tửu còn lại, Thần Dịch Lâm và Giang Phàm cùng hưởng chung một chén, một chén còn lại thì tặng cho những người khác.

Mỗi một chén Huyền Thần Tửu, có thể uống được ba bốn ngụm.

Lúc mọi người uống xong “Huyền Thần Tửu”, Triệu Phong đã có chủ ý.

Hắn muốn quan sát xem, sau khi những người này phục dựng Huyền Thần Tửu, sẽ có tác dụng như thế nào. Triệu Phong phỏng đoán, linh hồn ý cảnh của Thần Dịch Lâm là cao nhất, cho nên cơ hội linh ngộ được ý cảnh Vương Giả, cũng lớn hơn.

Trong những người ở đây, tu vi của hắn là cao nhất.

Quả nhiên.

Trên người Thần Dịch Lâm, rất nhanh đã xuất hiện một luồng ý cảnh Vương Giả, so với những thiên tài khác, còn mạnh mẽ hơn vài phần.

Đương nhiên, so với hiệu quả của Triệu Phong lúc trước, lại kém rất xa.

Thần Dịch Lâm tổng cộng phục dựng hai lần Huyền Thần Tửu, liền linh ngộ được một ít ý cảnh Vương Giả.

Hắn ngồi xếp bằng hồi lâu.

Thời gian dần trôi qua, trên người Thần Dịch Lâm, ngưng luyện xuất hiện một luồng ý chí Nửa bước Vương Giả, tuy nhiên cường độ còn không bằng một nửa của Triệu Phong.

- Chúc mừng Thần sư huynh.

Triệu Phong cũng không cảm thấy ngoài dự liệu.

Gần một năm qua, ta đã từng nhiều lần thử cảm ngộ ý cảnh Vương Giả, chỉ chạm được một ít da lông bên ngoài, chẳng ngờ hôm nay, lại có thể thành công ngưng kết ra ý chí Nửa bước Vương Giả.

Trên mặt Thần Dịch Lâm đầy vẻ mừng rỡ, cảm kích, thậm chí may mắn.

Nếu như không có Huyền Thần Tửu, trong mười năm nữa, e rằng hắn cũng không thể ngưng kết được ý chí Nửa bước Vương Giả này.

Mà lần này tiến quân Tử Yên hồ, vốn dựa vào “Nhân Ngư Lệ Tinh” mà cảm ngộ, sau đó lại uống “Huyền Thần Tửu”, tăng cường nội tình trước kia, rất may là đã ngưng kết được ý cảnh Nửa bước Vương Giả.

Trong đó.

Ý cảnh tinh thần của Giang Phàm, đã đạt tới cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh, chỉ còn cách ý cảnh Nửa bước Vương Giả một đoạn ngắn nữa mà thôi.

Phương diện ý cảnh của mấy người còn lại, cũng đều có chút tăng trưởng.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Thực lực của đội ngũ chính, chỉnh thể đều có thể sự tiến bộ rõ rệt.

Thực lực của Giang Phàm, đủ lọt vào cấp bậc Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa.

Xếp hạng của Thần Dịch Lâm ở trong đám Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, e rằng còn đứng ở vị trí cao.

- Triệu sư đệ, tiếp theo, những người chúng ta, sẽ nghe lời người, giống như Thiên Lô sai đâu đánh đó vậy.

Thần Dịch Lâm trịnh trọng nói.

654. Chương 656: Bán Thần Chi Huyết

Lúc này, thực lực thủ đoạn của Triệu Phong, đã giành được sự kính phục và cảm kích của mọi người.

Nếu như không có Triệu Phong, chuyến đi đến Tử Yên hồ của bọn hắn lần này, không thể nào có được thu hoạch phong phú như thế.

- Lên đường đi.

Triệu Phong lại để cho Công chúa Nhân Ngư đi trước dẫn đường.

Trở lại tầng thứ nhất của Nhân Ngư Thần Điện, Triệu Phong cẩn thận cảm nhận một phen, phát hiện tu vi của mình, đã đạt tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, tiếp cận Tôn Chủ.

Trong đó, chủ yếu là Bất Lão Tuyền và ý cảnh của Vương Giả.

Tu vi của Giang Phàm, cũng có tăng phúc nhất định, tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

- Nhân loại.

Một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, ngưng kết tại lối vào Nhân Ngư Thần Điện.

Ý chí tư duy của mọi người, phẳng phất bị giam cầm, hô hấp khó khăn.

Chỉ có Triệu Phong và Thần Dịch Lâm là có thể chống cự được luồng ý chí này, Giang Phàm cũng miễn cưỡng tiếp nhận được.

- Nhân Ngư Vương, con gái của người, ta sẽ không mang đi. Nhưng trước khi rời khỏi Vương quốc Nhân Ngư, người cần phải đảm bảo an nguy của chúng ta.

Triệu Phong lạnh nhạt mở miệng.

Dứt lời.

Hắn liền lệnh cho Công chúa Nhân Ngư đến gần Nhân Ngư Thần Điện.

- Chủ nhân...

Trong đôi mắt đẹp của Công chúa Nhân Ngư lộ vẻ dịu dàng, thần sắc có chút luyến mộ không rời, đây cũng không phải là hiệu quả của Minh Tâm Ấn đơn thuần, mà là một loại cảm tình ái mộ.

Nữ nhân, vĩnh viễn sùng bái kẻ mạnh.

Công chúa Nhân Ngư ở phương diện này, biểu hiện lại càng mãnh liệt hơn.

- Thỉnh cầu phụ vương, hãy để cho ta cùng đi theo chủ nhân...

Công chúa Nhân Ngư nói với vẻ cầu khẩn.

Trong Vương quốc Nhân Ngư, không có bất kỳ một người nam tử nào có thể khiến cho nàng hâm mộ.

- Người...

Nhân Ngư Vương phiêu phù trên khoảng không của Thần Điện, rất là tức giận, bộ dạng như chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Hắn hung hăng nhìn chằm chằm Triệu Phong, thần sắc có chút phức tạp, lại có chút bất đắc dĩ.

Nhân loại này, đã triệt để nô dịch cả thể xác lẫn tinh thần của Công chúa Nhân Ngư.

Lúc này.

Cho dù Triệu Phong giải trừ “Minh Tâm Ấn”, cũng không nhất định có thể hóa giải loại cảm tình ái mộ của Công chúa Nhân Ngư.

- Đáng tiếc, hắn lại là nhân loại.

Nhân Ngư Vương cảm thấy, thực lực thủ đoạn và thiên phú tiềm lực của Triệu Phong, quả thật rất đáng bội phục.

Triệu Phong liếc nhìn Công chúa Nhân Ngư, lắc đầu nói:

- Ta không thể mang người theo. Chờ sau khi rời khỏi Tử Yên hồ, ta sẽ giải trừ Minh Tâm Ấn.

Vì sao?

Công chúa Nhân Ngư thương tâm gần chết, nói:

- Luận tứ sắc, ta cũng không thua mỹ nữ tuyệt sắc của nhân loại. Luận thiên phú linh hồn, ta có thể trợ giúp người. Hơn nữa, một khi Nhân Ngự tộc có thể tấn chức Vương Giả, liền có thể cải tạo thân thể, hoàn toàn biến thành thân thể nhân loại.

- Ta đã có thể tử.

Triệu Phong lưu lại câu nói sau cùng, sau đó mang theo bọn người Thần Dịch Lâm, bay về hướng mặt nước.

Công chúa Nhân Ngự nghe vậy, tâm thần khẽ chấn động.

Triệu Phong đã có thể tử, nàng cũng không thể làm gì được.

- Phỉ Nhi.

Nhân Ngự Vương thở dài một tiếng, một tay đặt lên vai con gái.

- Hừ, chờ khi ta hóa giải được cấm thuật linh hồn kia, ta sẽ bắt tiểu tử kia lại, nằm nam bọc cho người.

Nhân Ngự Vương hừ lạnh một tiếng.

Nhân Ngự tộc, trời sinh có thiên phú linh hồn mạnh mẽ, nhất là Vương thất Nhân Ngự.

Huống chi, Nhân Ngự Vương còn là Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Thế nhưng.

Lúc hắn rót thần niệm vào tâm hồn nữ nhi, lập tức biến sắc.

“Minh Tâm Ấn” mà Triệu Phong thi triển, ngay cả Vương Giả như hắn, trong chốc lát cũng không thể làm gì được.

Minh Tâm Ấn này, có nguồn gốc từ “Minh Đồng bí điển” của Tử Vong Đại Đế, Vương Giả bình thường, có thể nói là không thể sánh kịp.

Trên mặt hồ.

Phốc phốc phốc...

Quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, nhanh chóng tụ tập tại biên giới Vương quốc Nhân Ngự.

Thủy quái xúc tu, cự thủy mãnh, Thượng Cổ cự ngạc... Đám dị thú Thủy tộc cường đại, nghìn nghịt chen lấn về phía trước.

Bọn người Thần Dịch Lâm, cũng đứng trên người đám dị thú Thủy tộc.

Những nơi bọn hắn đi qua, phần đông sinh linh Thủy tộc đều né tránh.

Triệu Phong và Thần Dịch Lâm, đều ngưng kết thành ý chí Nửa bước Vương Giả, đủ để chấn nhiếp phần đông dị thú Thủy tộc.

Triệu Phong đứng chấp tay, ngưng mắt nhìn về phương xa.

Cách ngoài mười dặm.

Thanh niên sáng ngời đứng trên mặt nước, khuôn mặt khẽ động.

Ngay lập tức, quân đoàn Thủy tộc của Triệu Phong, ồ ồ lao tới.

- Triệu Phong, còn có nhóm người của Huyền Chân Thánh Tông nữa, thực lực tăng lên không ít. Trong đó còn có một kẻ có được huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bằng...

Thần sắc của Ôn Lạc An dần dần trở nên ngưng trọng.

Hắn vốn tưởng rằng, bọn người Triệu Phong, cho dù có thể rời khỏi Vương quốc Nhân Ngự, ít nhất cũng phải tử thương quá nửa, trạng thái suy kiệt.

Nhưng không ngờ rằng, thực lực của nhóm người này so với tưởng tượng, còn mạnh mẽ hơn, đều có tăng phúc.

Ngoài ra.

Trong hư không, thần niệm của Nhân Ngư Vương, vẫn quanh quẩn không chịu rời đi.

- Nếu như muốn giết Triệu Phong, như vậy thì phải đối địch với hai đội ngũ khổng lồ, còn có một Vương Giả chưa thể dự đoán, đang ẩn nấp sau màn nữa.

Ánh mắt Ôn Lạc An lóe lên.

Cho dù Nhân Ngư Vương không ra tay, hắn cũng không nắm chắc mười thành.

- Chỉ nắm chắc bảy thành mà thôi. Bây giờ cũng không phải cơ hội tốt nhất để giết Triệu Phong. Một khi để lọt lưới một hai tên, chờ sau khi di viên đóng cửa, ta cũng sẽ gặp phải sự đuổi giết của cao tầng Huyền Chân Thánh Tông.

Thanh niên sáng ngời phân tích cẩn thận một phen, rốt cuộc thở dài.

Vụt...

Tại chỗ lóe lên hư ảnh, hắn quyết định từ bỏ việc đuổi giết Triệu Phong lần này.

- Ôn Lạc An này thật nhanh, không ngờ có thể phi hành trong di viên.

Triệu Phong quả thật giật mình không nhỏ.

Tốc độ mà Ôn Lạc An biểu hiện ra, vượt xa Triệu Phong khi không sử dụng “Phong Lôi Chi Dực”.

Hơn nữa.

Mấy người ở đây, cho dù là Thần Dịch Lâm, cũng không thể nào chính thức phi hành trong Bán Thần Di Viên này được.

- Ôn Lạc An, không chịu ra tay. Có lẽ hắn cố kỵ Nhân Ngư Vương hoặc đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm cùng với quân đoàn Thủy tộc.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở phào một hơi.

Trực giác nói cho hắn biết rằng, Ôn Lạc An này chính là một đại kinh địch, mang đến cho hắn một loại cảm giác nguy cơ rất lớn.

Nửa canh giờ sau.

Đám người Triệu Phong, đã rời khỏi Tử Yên hồ.

- Giải!

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, thông qua Thần Linh Nhân, giải trừ “Minh Tâm Ấn” của Công chúa Nhân Ngư.

Cùng lúc đó...

Trước Nhân Ngư Thần Điện, Công chúa Nhân Ngư khẽ “ưm” một tiếng, có chút mê mang không nhìn về một phía khác.

- Nhân loại kia, không ngờ lại tuân thủ hứa hẹn.

Nhân Ngư Vương thở phào một hơi.

Hắn cũng không đi đuổi giết Triệu Phong, ngược lại kiểm tra tình huống của con gái.

Còn nữa, Nhân Ngư tộc thích ứng với khí hậu của Tử Yên hồ, không thích hợp với những khu vực khác trong Bán Thần Di Viên, nếu tự tiện rời khỏi đây, sẽ bị ý chí của Bán Thần áp chế.

Bên bờ Tử Yên hồ.

- Triệu sư đệ, tiếp theo chúng ta đi đâu?

Một tên đệ tử Chân truyền, có chút tha thiết hỏi.

Đoạn đường này, thực lực thủ đoạn của Triệu Phong, đã khiến mọi người tin phục rồi.

Tin rằng, đi theo Triệu Phong, nhất định sẽ thu hoạch không tệ.

- Đường Tâm Điện.

Triệu Phong phun ra ba chữ.

Đường Tâm Điện?

Đám người Thần Dịch Lâm, có chút ngoài dự liệu.

Bọn hắn vốn tưởng rằng Triệu Phong sẽ đi Bách Hoa Viên, hoặc là Vạn Bảo Lâu.

Dù sao đi nữa, với thực lực của Triệu Phong bây giờ, cũng đủ mạnh, lại còn có thể khống chế một vài Yêu thú dị linh cường đại.

Đi Đường Tâm Điện, đối với Triệu Phong mà nói, ngược lại không có ưu thế quá lớn.

- Chư vị có thể đi theo ta, cũng có thể lựa chọn mỗi người một ngã. Từ nay về sau, thu hoạch sẽ dựa vào bốn sự của mỗi người.

Triệu Phong nhìn về phía đám người.

Thu hoạch của hắn ở trong Bán Thần Di Viên này, đã đủ nhiều rồi.

Tiếp theo.

Thứ có thể hấp dẫn hắn nhất, chính là “Bán Thần chi huyết”.

Đám người Thần Dịch Lâm, cân nhắc một hồi.

Từ nay về sau, cho dù bọn hắn đi theo Triệu Phong thì thu hoạch cũng dựa vào bốn sự của mình. Mà trong Đường Tâm Điện, kỳ ngộ thu hoạch lại rất thấp.

Cuối cùng.

Trải qua một hồi suy tính kỹ lưỡng, bọn hắn đã quyết định đi Vạn Bảo Lâu để tranh đoạt những dị bảo quý hiếm.

Những dị bảo quý hiếm trong Vạn Bảo Lâu, đồng dạng cũng có khả năng thay đổi vận mệnh nhân sinh, hiệu quả không thua gì “Huyền Thần Tử”.

- Chư vị may mắn.

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, lập tức cáo từ đám người Thần Dịch Lâm.

Từ khi tiến vào Bán Thần Di Viên, hắn chỉ có một tín niệm duy nhất, đó là “Độc hành giả”.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, xuất phát tiến đến “Đường Tâm Điện”.

Trong Bán Thần Di Viên, đẳng cấp không gian rất cao, áp lực cực lớn, tốc độ sẽ bị hạn chế sâu sắc.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong dần dần tiếp cận “Đường Tâm Điện”.

Dọc đường, hắn gặp phải một ít thiên tài Thánh Địa, có một vài thân ảnh, dường như có chút chật vật.

Triệu Phong ngồi trên một đầu Liệt Diễm Mã hai đầu, sau lưng là hai “Tinh Đình Nhân” (*) dị tộc tinh xảo, tung bay giữa không trung.

(*) người chuẩn chuẩn

Liệt Diễm Mã hai đầu, cùng với hai Tinh Đình Nhân này, đều tiếp cận Nửa bước Vương Giả, hình thể lại không lớn, tốc độ rất linh xảo, không khiến gây kinh động.

Dọc đường.

Những thiên tài Thánh Địa khác, nhìn thấy tọa kỵ và hai tên nô bộc Tinh Đình Nhân của Triệu Phong, đều vô cùng hoảng sợ, nhanh chóng tránh đi.

- Dưỡng Tâm Điện.

Lúc Triệu Phong đi tới mục tiêu, đã phát hiện xung quanh tập trung không ít thiên tài.

Bịch...

Một thiên tài Thánh Địa tái nhợt nhạt vật, từ trong Dưỡng Tâm Điện, lăn ra ngoài.

- Bán Thần chi huyết, ẩn chứa uy năng thật là đáng sợ.

- Đến nay còn chưa có người nào có thể tiếp cận được khoảng cách mười trượng với Thần Huyết.

Trong ngoài Dưỡng Tâm Điện, một ít thiên tài Thánh Địa, tùm năm tùm ba, bắt đầu thảo luận.

Đột nhiên.

Tại một chỗ yên tĩnh trong đám người, mấy luồng khí tức trên thú dị tộc cường đại, chợt đập thẳng vào mắt.

- Người kia là ai, không ngờ lại dám thuần hóa “Tinh Đình Nhân” hiểm thấy.

- Tinh Đình Nhân có tốc độ linh xảo kinh người, phong mang rất khó ngăn cản, thân mang hai loại thuộc tính Phong, Độc.

Thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, vừa kinh ngạc vừa kiêng dè.

- Thì ra là hắn.

Những người này, cũng có một số nhận ra Triệu Phong, thậm chí trong số đó còn có đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông nữa.

Mọi người đều ăn ý nhường ra một con đường.

Triệu Phong dường như rất quen thuộc địa hình, vừa bước vào Dưỡng Tâm Điện, lập tức tiến thẳng đến chỗ ao nước hẻo lánh.

Không lâu sau.

Triệu Phong đã đến chỗ ao nước hẻo lánh chứa “Bán Thần chi huyết”.

Xung quanh ao nước này, có một số thiên tài Thánh Địa cường đại đang đứng.

Những thiên tài Thánh Địa này, đều có thực lực không tầm thường, cố gắng ngạnh kháng uy áp của “Bán Thần chi huyết”, gian nan tiến tới gần.

- Bán Thần chi huyết.

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trong ao nước, chỉ thấy tại nơi đó có một giọt máu lưu ly hoàng kim, ước chừng bằng đầu ngón út.

Quả nhiên.

Vừa đến gần ao nước, thân thể huyết nhục của Triệu Phong, liền thừa nhận một luồng uy áp không thể tưởng tượng nổi.

Loại uy áp này, vượt xa Vương Giả Hư Thần Cảnh, lực lượng vô hình, có thể khiến cho sinh linh vạn vật, bị nghiền nát thành phần vụn.

Một giọt huyết dịch, không ngờ lại có uy năng như thế, nếu như có thể chuyển hóa thành của mình, nhất định sẽ tạo thành biến đổi nhảy vọt đối với thể chất huyết mạch, thậm chí là tu vi.

Triệu Phong âm thầm kinh hãi. Cho dù là Vương Giả, Đại Đế, cũng không thể chống cự được sức hấp dẫn của Bán Thần chi huyết.

- Phải làm thế nào mới có thể thu hoạch được Bán Thần chi huyết đây?

Triệu Phong suy tư.

Đầu tiên, Hư Không Chuyển Vật đoán chừng không có khả năng.

Giọt Bán Thần chi huyết này, không chỉ uy áp bản thân kinh người, mà bên trong còn ẩn chứa ý chí Bán Thần, có một tia liên hệ với lực lượng thần bí.

Bán Thần chi huyết, ẩn chứa linh tính và Thần lực, tạo thành sự bài xích nhất định đối với ngoại lực.

Triệu Phong vững tin, độ khó của việc thu lấy vật ấy, so với Huyền Thần Tửu, còn khó khăn gấp mười lần, gấp trăm lần.

Lúc tiếp cận mười trượng, mỗi một bước của Triệu Phong, đều trở nên trì trệ, thừa nhận áp lực thần uy của Bán Thần chi huyết.

Càng tiếp cận thì càng khiến Bán Thần chi huyết sinh ra “thần lực” bài xích.

Đột nhiên.

Phụ cận ao nước, có một vài tên thiên tài Thánh Địa hét thảm một tiếng.

- A...

Một tên nam tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, huyết mạch không tầm thường, sau khi bước vào khoảng cách mười trượng, lập tức bị uy năng thần lực của Bán Thần chi huyết áp bách, bạo thể mà vong.

Phành...

Huyết nhục nổ tan, sóng khí cường đại, khiến cho thiên tài Thánh Địa đều tâm kinh đảm hàn, sắc mặt trắng bệch.

655. Chương 657: Lôi Đạo Độ Nhất Thiên Tài

Mắt thấy tên thiên tài Thánh Địa kia chết thảm, mọi người ở gần đó, đều không khỏi cảm thấy rét run.

- Trong khoảng cách mười trượng, là một cấm khu. Một khi bước vào, uy năng “Bán Thần chi huyết” sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Triệu Phong thầm nói.

Trong Dưỡng Tâm Điện, đám thiên tài khác, cũng phát hiện ra quy luật này.

Ngoài mười trượng, thiên tài Thánh Địa, còn có thể miễn cưỡng chống cự thần lực uy năng này.

Những thiên tài bạo thể mà vong, phần lớn đều tiến nhập cấm khu mười trượng.

- Trong phạm vi mười trượng, áp lực đã lớn như vậy, nếu như đến gần thêm, khoảng cách năm trượng, ba trượng, một trượng, hoặc tiếp xúc “Bán Thần chi huyết”...

Triệu Phong không thể nào tưởng tượng nổi áp lực uy năng lớn nhất là như thế nào.

Hắn lâm vào trầm tư, ánh mắt chuyển qua Tiểu Tặc Miêu ở trên vai, thoáng trao đổi thương nghị.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu khoát tay, tỏ vẻ bắt lực, sau đó chui vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Triệu Phong cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, uy năng lớn nhất của Bán Thần chi huyết, ngay cả Vương Giả bình thường cũng không thể chống lại.

Tiểu Tặc Miêu thuộc về loại dị thú hiếm quý, lấy nhanh nhẹ trí lực làm chủ, không sở trường về khí lực thân thể.

- Bán Thần chi huyết, ta đến rồi đây.

Một thanh âm đậm mạc u lãnh, từ xa truyền đến.

Vụt...

Một nam tử sau lưng ngưng kết một đôi hắc phong ma dực, phá không mà đến, dẫn động một tầng sát khí hắc phong.

- Mặc Thiên Vũ!

Trong Đường Tâm Điện, mọi người đều đồng loạt né tránh.

Tu vi của nam tử da đen kia, cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, huyết mạch ma dực, hết sức đặc thù, hắc phong ma sát đáng sợ, khiến ọi người đều hít thở không thông.

- Mặc Thiên Vũ, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, xuất thân từ Thiên U Thánh Tông.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức có thông tin liên quan.

Số lượng thiên tài tiến vào Bán Thần Di Viên, có đến 200, 300 người.

Trong đó, Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, đều là những người nổi bật, tất cả mọi người đều biết rõ.

- Mặc Thiên Vũ kia, không phải là Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ sao? Chỉ mới mấy ngày mà tu vi và năng lực huyết mạch, đều đã tiến một bước dài rồi.

Một vài thiên tài Thánh Địa, trên mặt lộ vẻ kính sợ.

Đám đệ tử Chân truyền của Thiên U Thánh Tông, lập tức lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Trong Bán Thần Di Viên, có rất nhiều kỳ ngộ.

Mặc Thiên Vũ kia chính là một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, huyết mạch ma dực đặc thù, có thể phi hành, năng lực thu hoạch kỳ ngộ, mạnh hơn người khác rất nhiều.

Vụt...

Đạo Hắc Phong ma dực kia lướt trên đỉnh đầu Triệu Phong, vừa nhoáng một cái, “Mặc Thiên Vũ” đã đáp xuống gần ao nước.

- Cấm khu mười trượng!

Không ít thiên tài Thánh Địa, đều như ngừng thở, trong lòng giật thót.

Mặc Thiên Vũ kia trực tiếp hạ xuống khu vực mười trượng, lông tóc hầu như không tổn thương chút nào.

- Không hổ là Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, nội tình và huyết mạch truyền thừa của mỗi người, đều vượt qua lẽ thường.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài.

Mặc Thiên Vũ này tiến vào Bán Thần Di Viên, thực lực tăng vọt, đoán chừng một hai Nửa bước Vương Giả bình thường, cũng khó mà hơn hẳn được.

- Ha ha ha... Bán Thần chi huyết! Còn may là ta đến sớm.

Trong đám người ở đây, không còn Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa nào khác, cho nên hắc mị hồ có uy thế ngạo thị toàn trường.

Lúc này.

Tin tức Bán Thần chi huyết, đã dần truyền đi khắp nơi trong Bán Thần Di Viên.

Thế nhưng, không ít thiên tài vẫn còn đang trên đường đến đây.

Mặc Thiên Vũ có huyết mạch ma dực đặc thù, tốc độ và tính cơ động, ở trong đám Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, cũng thuộc hàng đỉnh cao.

Trước mắt.

Chỉ có một mình Mặc Thiên Vũ là bước vào cấm khu mười trượng.

Ánh mắt mang theo lãnh ý của hắn, đảo qua toàn trường, không phát hiện một kinh địch nào.

- Ồ?

Ánh mắt Mặc Thiên Vũ chợt rơi xuống hai Tinh Đình Nhân sau lưng Triệu Phong, thoảng có chút sững sờ.

Tốc độ và tính cơ động của Tinh Đình Nhân, Mặc Thiên Vũ ở trong di viên, đã từng lĩnh giáo qua, quả thật là một chủng dị tộc cường giả phi thường khó chơi.

Thế mà không ngờ, vị thiên tài trước mặt lại có thể thuần phục hai Tinh Đình Nhân.

- Hừ, tu vi còn chưa đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh! Muốn chống lại thần lực uy năng của Bán Thần chi huyết, chủ yếu phải dựa vào thể chất huyết mạch và tu vi. Thiên phú tinh thần cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mặc Thiên Vũ nhàn nhạt nhìn lướt qua, sau đó thu hồi ánh mắt.

Hắn cũng không đặt Triệu Phong vào mắt.

Lúc này, trong Dưỡng Tâm Điện, không còn đối thủ chân chính nào khác.

- Nhân lúc những nhân vật khó giải quyết như Nam Cung Thánh, Mộng Hi, còn chưa xuất hiện, ta phải tranh thủ thu lấy “Bán Thần chi huyết”.

Ánh mắt Mặc Thiên Vũ lóe lên.

Hắn hít sâu một hơi, vận chuyển ma công, khí lực phòng ngự tăng cường trên diện rộng.

Cạch cạch...

Mặc Thiên Vũ tiến vào cấm khu mười trượng, chậm chạp cất bước tiến về phía trước.

Mỗi bước bước ra, đều phải đối mặt với thần lực uy áp tăng cường trên diện rộng.

Cho dù là Mặc Thiên Vũ, cũng đều cảm thấy trì trệ quá sức.

- Mặc Thiên Vũ này là người đầu tiên có thể tiến vào cấm khu mười trượng mà vẫn còn bình yên.

Những thiên tài Thánh Địa ở bên ngoài, đều kinh ngạc, ngưỡng mộ và không cam lòng.

Càng tiếp cận ao nước, cơ hội thu hoạch Bán Thần chi huyết, cũng càng lớn hơn.

- Tăng thêm tốc độ! Bán Thần chi huyết, không phải ta thì không ai có thể đoạt được.

Nội tâm Mặc Thiên Vũ bành trướng.

Bán Thần chi huyết, cũng gần như là máu của Thần Linh, cường giả được một giọt, cũng có thể nghịch thiên cải mệnh.

Cho dù là Vương Giả Đại Đế, cũng sẽ điên cuồng.

- Mười trượng!

Đúng lúc này, một thân ảnh tốc độ nhanh không chậm, bước vào cấm khu mười trượng.

- Là hắn...

Mọi người tập trung nhìn lại, không khỏi sững sờ.

Người thứ hai bước vào cấm khu mười trượng, chính là Triệu Phong.

- Nếu như tiếp xúc với “Bán Thần chi huyết”, uy năng phải chịu, còn vượt qua tưởng tượng. Hơn nữa, không thể nào dự đoán được, Bán Thần chi huyết kia, liệu có mang tính công kích gì hay không.

Trong lòng Triệu Phong có chút cố kỵ, cũng không dám liều lĩnh.

Nói thật.

Áp lực uy năng của khu vực mười trượng, hẳn vẫn có thể chịu được.

Hắn quanh năm chống đỡ áp lực hùng hậu của “Mộng cảnh Thái Cổ”, so với áp lực khoảng cách mười trượng này, còn lớn hơn nhiều.

- Tiểu tử này...

Mặc Thiên Vũ chú ý tới Triệu Phong, gương mặt thoáng run.

Hắn hiển nhiên không ngờ rằng, một tiểu tử Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, lại có thể tiến vào cấm khu mười trượng.

Hơn nữa thoát nhìn, dường như Triệu Phong cũng không có biểu hiện miễn cưỡng lắm.

Gánh chịu thân lực uy năng của “Bán Thần chi huyết”, chủ yếu là dựa vào thể chất huyết mạch và tu vi.

Nếu như huyết mạch đẳng cấp cao, sẽ có ưu thế.

Nếu như khí lực phòng ngự mạnh, cũng có thể tăng cường năng lực chống đỡ.

Dựa theo lẽ đó.

Nếu tu vi cao, sức chịu đựng cũng mạnh. Thí dụ như nói, nếu để cho cấp bậc đại năng như Đoan Mộc Đại Đế giáng lâm, có lẽ có thể nhẹ nhàng thu hoạch Bán Thần chi huyết này.

- Tiểu tử! Thức thời thì rút ngay cho ta.

Mặc Thiên Vũ liếc liếc môi, liếc nhìn Triệu Phong không chút hảo ý.

Hắn ý đồ dùng thực lực và uy danh của mình để khuất phục Triệu Phong.

Triệu Phong sao có thể để hắn được như ý nguyện, tuy nhiên vẫn bảo trì một khoảng cách nhất định với Mặc Thiên Vũ.

Mặc Thiên Vũ ở một phía, còn hắn thì ở phía khác.

Dưới uy năng áp bách của Bán Thần chi huyết, công kích xuất thủ cũng sẽ gặp phải lực cản rất lớn.

Hơn nữa, dù là ai cũng không thể đoán trước được, những thủ đoạn công kích, sẽ khiến Bán Thần chi huyết có phản ứng như thế nào.

- Mặc sư huynh, tiểu tử họ Triệu này, ở trong Tử Yên hồ đã từng điều khiển quân đoàn Thủy tộc, khiến cho Đồ sư huynh phải chịu thiệt, thất bại lui quân...

Trong đám người có một đệ tử của Thiên U Thánh Tông, truyền âm nhắc nhở.

Phạm vi Bán Thần Di Viên cũng không lớn, cho nên một vài tin tức cũng truyền đi khắp các nơi.

- Cái gì! Không ngờ lại có thể khiến cho Đồ sư huynh thất bại rút lui?

Mặc Thiên Vũ nghe vậy, trong lòng khẽ run, khó có thể tin nổi.

Trước khi tiến vào Bán Thần Di Viên, thực lực của hắn vẫn còn hơi kém Đồ Cửu Sâm nửa bậc.

Chẳng qua, ở trong di viên này, hắn rất nhanh đã đạt được kỳ ngộ, tu vi huyết mạch tăng mạnh, thực lực còn vượt qua Đồ Cửu Sâm nửa bậc.

Dù vậy.

Khi hắn biết được tin tức này, cũng cảm thấy khiếp sợ không thôi.

Đúng lúc này.

Vèo...

Một đạo hư ảnh Ngũ Sắc Lôi Dực, phá không bay tới.

- Lôi lực thật kỳ lạ.

Triệu Phong cảm thấy Phong Lôi chân nguyên trong cơ thể, đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Hắn không cần nhìn, cũng đoán ra được thân phận của người đến.

- Lôi Chấn, một trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa!

- Náo nhiệt thật, trong Thập Đại Thiên Tài Thánh Địa, lại xuất hiện thêm một vị cường thủ nữa rồi.

- Lôi Chấn này, xuất thân từ Vạn Lôi Tông, chính là đệ nhất nhân Lôi đạo trong đám thế hệ trẻ.

Đám thiên tài, đều đồng loạt ghé mắt nhìn.

Trong Dưỡng Tâm Điện, có không ít thiên tài, đang đứng quan sát, ôm tâm lý may mắn, hy vọng có thể ngồi làm ngư ông đắc lợi.

Dù sao.

Trong quá trình di viên mở ra, có rất nhiều thiên tài đạt được kỳ ngộ nghịch thiên, thực lực những người này chẳng ra làm sao cả, thậm chí còn khá yếu.

Bởi vậy có thể thấy được, thu hoạch kỳ ngộ và vận khí, đều có tác dụng rất trọng yếu.

Vụt...

Lôi Chấn phá không hạ xuống phụ cận ao nước.

Vị trí rơi của hắn, ở khoảng giữa tám trượng và chín trượng, còn gần hơn cả Mặc Thiên Vũ.

- Bán Thần chi huyết! Đây e rằng chính là tinh huyết của Bán Thần, nếu không thì cũng không thể nào kéo dài nhiều năm như vậy mà còn ẩn chứa linh tính và uy năng cường đại như thế.

Lôi Chấn vừa hạ xuống đất, khuôn mặt lập tức đỏ bừng lên.

Hắn vội vàng thúc dục Ngũ Sắc lôi quang, giống như một Lôi Thần Thái Cổ, ẩn chứa khí tức kinh người.

- Bán Thần tinh huyết?

Thiên tài Thánh Địa ở xung quanh, ánh mắt càng trở nên nóng bỏng mãnh liệt.

Một giọt tinh huyết, ẩn chứa tinh nguyên sinh mệnh của Bán Thần, so với một giọt máu bình thường trên người, tác dụng còn lớn gấp trăm lần.

- Nếu như có thể hoàn toàn hấp thu lực lượng của “Bán Thần tinh huyết”, cho dù là Tôn Giả bình thường, thể chất tu vi cũng sẽ lột xác một bước nhảy vọt, tiềm lực của Vương Giả, Đại Đế, không phải nói chơi.

Tim mọi người đập càng nhanh hơn.

Bán Thần tinh huyết, tuyệt đối là dược phẩm để tiến bước Vương Giả, Đại Đế, cho dù đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh bình thường, cũng có lợi ích nhất định.

Trong cấm khu mười trượng.

Cạch... Cạch... Cạch...

Ba người Mặc Thiên Vũ, Lôi Chấn, Triệu Phong, chậm chạp tiến tới.

Trong đó.

Triệu Phong hơi rút lại phía sau một chút so với hai người trước.

- Không ai có thể đoán trước được khi chính thức tới gần Bán Thần tinh huyết, sẽ phát sinh biến cố gì.

Trong lòng Triệu Phong vẫn cẩn thận như cũ.

Một khi Bán Thần tinh huyết phát động công kích, cho dù là Vương Giả chính thức, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra.

- Là tiểu tử kia?

Lôi Chấn dùng khoe mắt liếc nhìn, lập tức thấy được Triệu Phong.

Triệu Phong ở cách Mặc Thiên Vũ khá xa, nhưng lại cách Lôi Chấn khá gần, chỉ ngay sau lưng mà thôi.

- Cút ngay cho ta!

Lôi Chấn cười lạnh một tiếng, hẳn làm sao có thể yên tâm giao lưng của mình ột thiên tài cạnh tranh đối địch.

Xẹt xẹt xẹt...

Lôi Chấn trở tay đánh ra một chưởng, một đạo lôi trảo Ngũ Sắc, điện quang rực rỡ, bùng phát một luồng khí tức Lôi đạo, chụp về phía Triệu Phong.

Tử Diệt Phong Lôi Trảo!

Triệu Phong tự nhiên sẽ không đứng ngoài quan sát, một tay vung lên, một chuỗi Tử Diệt Phong Lôi ngưng kết thành lôi trảo hình thái cổ xưa, va chạm với Ngũ Sắc lôi trảo kia.

Ầm ầm...

Khí tức Kinh Lôi hủy diệt nổ vang, quét ngang phương viên vài chục trượng.

Ngay cả Mặc Thiên Vũ cũng bị ảnh hưởng, khí tức hắc phong ma sát bên ngoài thân thể, cũng suy yếu đi vài phần.

Phốc phốc phốc...

Thân hình Triệu Phong thoáng lung lay, bên ngoài thân thể hiện lên một tầng điện mang ngũ sắc nhàn nhạt, mơ hồ lan vào trong cơ thể hắn.

Phốc...

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch phòng ngự, bên ngoài thân thể ngưng kết một tầng Âm Tử lân phiến hình hoa văn, khiến cho Ngũ Sắc điện mang mờ nhạt kia tiêu tán.

Dù vậy, thân thể hắn vẫn tê dại một trận.

Bởi vì huyết mạch phòng ngự của hắn, là thuộc tính Thủy hệ, mà nước lại có thể dẫn điện.

Lôi Chấn thì ngược lại, vài tia dư âm của Tử Diệt Phong Lôi rơi xuống trên người hắn, nhưng hắn lại không né không tránh chút nào.

- Ha ha ha, cường độ cũng tạm được...

Lôi Chấn vẻ mặt hưởng thụ, trực tiếp ngạnh kháng vài tia dư âm Tử Diệt Phong Lôi, ngũ sắc lôi quang trên người hiện động, nhẹ nhàng hấp thu lực lượng Lôi Điện.

- Hấp thu Lôi Điện?

Gương mặt Triệu Phong khẽ giật.

Hắn ý thức được, Phong Lôi truyền thừa của mình đã gặp phải khắc tinh.

Lôi Chấn có được huyết mạch Thượng Cổ Lôi Linh, chuyên tu Lôi lực, là đệ nhất thiên tài Lôi đạo đương đại, tham tu “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, chính là công pháp Lôi đạo cổ xưa nhất Thương Hải.

Cho dù là Phong Lôi Đại Đế năm xưa, lúc tu hành tại Vạn Lôi Tông, thiên phú Lôi đạo cũng không bằng Lôi Chấn, không thể tu luyện “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, chỉ có thể bằng con đường khác mà tìm hiểu Phong Lôi chi đạo thích hợp với mình.

656. Chương 658: Di Thú Vương Giả

- Tiểu tử, bằng vào tạo nghệ truyền thừa Phong Lôi Đại Đế của ngươi, chỉ đủ giải ngựa cho Lôi mã mà thôi.

Lôi Chấn dĩ nhiên là nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn có được huyết mạch Thượng Cổ Lôi Linh, có lực miễn dịch cường đại và khả năng hấp thu công kích Lôi đạo, phối hợp với “Ngũ Hành Vạn Lôi Quyết”, càng như hổ thêm cánh.

Ngược lại, huyết mạch Thủy hệ của Triệu Phong, phòng ngự đối với công kích Lôi đạo, lại tương đối yếu kém.

- Đại Địa Lôi Mẫu!

Dưới chân Lôi Chấn, tràn ra một trận lôi văn phong cách cổ xưa, giống như đại địa dậy sóng, từ dưới mặt đất đâm lên Triệu Phong.

- Công kích Lôi đạo của hắn, không chỉ khắc chế thuộc tính Thủy, mà còn có thể câu thông với đại địa nữa.

Công kích còn chưa đến, nhưng Triệu Phong đã cảm thấy một trận cảm giác tê dại như điện giật.

Tử Điện Phong Hoàn.

Trên người Triệu Phong nổi lên một tầng ánh sáng lấp lánh, Tử Điện Phong Lôi bùng phát, dưới chân tràn ra từng đạo ánh sáng Tử Điện rực rỡ, nghênh đón Lôi Chấn.

Phành phành phành...

Hai luồng lực lượng Lôi đạo, đan xen cùng một chỗ.

Công kích Phong Lôi của Triệu Phong, tốc độ nhanh hơn, lại càng cực đoan hơn.

Mà Lôi đạo của Lôi Chấn, lại bao quát Ngũ Hành, nội tình thâm sâu, công thủ đều có.

Nhất là một chiêu “Đại Địa Lôi Mẫu”, thế công ổn trọng như Thái Sơn, Lôi đạo và đại địa dung hợp làm một thể.

Mặc dù Lôi Chấn còn chưa lĩnh ngộ được ý cảnh Vương Giả, nhưng ở một mức độ nào đó, ý cảnh công kích, đã đạt tới tình trạng cùng một hiệu quả.

Phành...

Thân hình Triệu Phong nhoáng lên một cái, dưới chân run rẩy, lại lần nữa hóa giải thế công của Lôi Chấn.

Lôi Chấn bình yên vô sự, nhẹ nhàng hấp thu công kích Lôi đạo, đáng vẻ hưởng thụ đắc ý.

- Đến lượt ta rồi.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong lòng bàn tay nổi lên Tử Điện lôi quang, sau đó đột nhiên nổi lên một tia xích sắc nhỏ bé.

Đi!

Triệu Phong vung tay lên một cái, Tử Điện Phong Lôi hóa thành một đạo chùm tia sáng, bên trong ẩn hàm một tia Phong Lôi xích sắc.

Phốc âm...

Ngũ Sắc lôi quang trên người Lôi Chấn chập chờn, ngành kháng chùm tia sáng Phong Lôi kia.

Lần này, Lôi Chấn cũng không thoải mái như trước nữa.

Bên trong Tử Điện Phong Lôi, ẩn chứa một tia Phong Lôi xích sắc, lực phá hoại và uy năng tăng mạnh.

Bên trong Phong Lôi xích sắc, còn ẩn chứa một loại viêm lực hủy diệt, ngoài ra còn có một luồng lực lượng nóng cháy, tiếp tục công kích thân thể hắn.

Huyền Cẩm Chi Nhân của hắn, còn phải kéo ý thức tâm linh của đối phương, vào trong không gian Huyền Cẩm do mình xây dựng nên.

Còn Mộng Hi.

Nàng trực tiếp đem không gian Mộng Diệp, dung nhập vào thế giới hiện thực, ảnh hưởng đến hoàn cảnh.

Loại tình huống này.

Chỉ có năng lực của nàng mới có thể biến không thể thành có thể.

Ví dụ như.

Tóc của Mộng Hi, trong hiện thực thì chỉ dài bằng người thường.

Nhưng trong không gian Mộng Diệp, tóc của nàng có thể kéo dài gấp vài lần, giống như mặc sức tưởng tượng trong mộng cảnh.

Đương nhiên.

Lực lượng của không gian Mộng Diệp, đối với khả năng ảnh hưởng đến không gian hiện thực, cũng có giới hạn.

Phụ cận ao nước.

Thực lực của Mộng Hi, đạt được tăng phúc, bốn phía tràn ngập mộng quang mông lung, hoàn toàn bất đồng với khu vực khác của Đường Tâm Điện.

Nhất thời.

Nam Cung Thánh đã lâm vào bị động, cửa động không u trong tay đã biến mất.

- Huyền Không Liệt.

Nam Cung Thánh duỗi tay ra, một tầng phong mang màu bạc, xuất hiện trong hư không, truyền đến một luồng khí tức cấm kỵ.

- Thân thể Mộng Diệp.

Thân hình Mộng Hi, ở trong tầng mộng quang mông lung, lập tức biến thành hư ảnh quỷ dị.

Phốc phốc...

“Huyền Không Liệt” đủ để miêu sát bất kỳ Nửa bước Vương Giả nào, khi đánh lên người Mộng Hi, lại không tổn hao chút lông tóc nào.

Thứ nhất là nhờ phòng ngự của bản thân nàng, có thể cản trở được ba thành uy năng.

Mà trọng yếu hơn chính là, trong không gian Mộng Diệp, trí tưởng tượng của nàng, có thể ảnh hưởng đến hiện thực.

Thử nghĩ mà xem, nếu như ở trong mộng, bản thân bị giết chết, thì trong hiện thực cũng sẽ không chết.

Không gian Mộng Diệp của Mộng Hi, có thể khiến hiệu quả này xâm nhập vào hiện thực, biến tướng tăng cường lực phòng ngự lên gấp mấy lần.

- Không hổ là huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, quả thật biến thái. Nếu như có thể học được không gian Mộng Diệp, vậy thì có vốn liếng để ăn gian rồi.

Tâm linh Triệu Phong không khởi rung động.

Chẳng qua, hắn cũng biết rằng, loại năng lực huyết mạch đặc thù này, rất khó phục chế.

Trong thời gian ngắn.

Triệu Phong cũng không có ý định ra tay.

- Càn Khôn Kiếm.

Nam Cung Thánh bỗng nhiên lấy ra một kiện Thánh Khí truyền thừa.

Càn Khôn Kiếm vẽ trong hư không một cái, xuất hiện cảm giác trời rung đất chuyển, ngay cả không gian Mộng Diệp, cũng sinh ra chấn động, bị suy yếu nhất định.

- Không ngờ Nam Cung Thánh lại được Càn Khôn Kiếm thừa nhận. Cho dù hắn chỉ có thể phát huy được một chút lực lượng da lông bên ngoài của thanh kiếm này, cũng đủ khiến cho “không gian Mộng Diệp” của ta không ổn định, tiêu hao rất lớn.

Tâm thần Mộng Hi thoáng run.

Nam Cung Thánh quả thật không hổ là đối thủ số mệnh của nàng.

Phành phành phành...

Nam Cung Thánh và Mộng Hi độ sức, tràng diện kinh tâm động phách, xuyên qua giới vật chất, tinh thần, thậm chí cả giới Mộng Diệp.

Lúc đám người Thần Dịch Lâm và Giang Phàm đuổi tới nơi, cũng không khỏi lú lười.

- Có lẽ việc Triệu Phong rời đi, chính là một sự lựa chọn sáng suốt.

Thần Dịch Lâm lẩm bẩm.

Trừ phi thực lực của hai phe Nam Cung Thánh và Mộng Hi giảm mất một nửa, bằng không, những người khác căn bản không thể nhúng tay vào.

Hai đại thiên tài, lâm vào giằng co, trong thời gian ngắn, rất khó phân ra thắng bại.

Nhưng đồng thời.

Uy năng do Bán Thần tinh huyết ẩn chứa linh tính phát ra, đều chậm chạp giảm xuống.

- Đánh đi, nếu như hai người này ở trạng thái đỉnh phong, ta cũng không nắm chắc bao nhiêu phần.

Thanh niên sáng ngời, đứng trên nóc nhà, nhếch miệng nở nụ cười trào phúng.

Nửa canh giờ sau.

Bán Thần Di Viên, trong một vườn lâm viên rộng lớn, có một gian phòng sách bằng trúc.

Triệu Phong bước chân vào sân nhỏ, lập tức mưa phùn nổi lên không ngừng.

- Kỳ diệu.

Triệu Phong phẳng phất nghe thấy âm thanh ngâm tụng, giao hội với bầu trời mưa phùn phùn.

Thế nhưng.

Bên ngoài sân nhỏ, lại không có trời mưa.

Triệu Phong phỏng đoán, đây hẳn là ý cảnh của chủ nhân di viên: Xuân Vũ không ngớt, gió mát ướt át, ngồi trong phòng vắng, lặng yên đọc sách.

Đây chính là Tàng Thư Phòng của Bán Thần.

Triệu Phong mang theo một tia hồi tưởng, cùng với một chút kính sợ, bước vào Tàng Thư Phòng.

659. Chương 661: Thiên Dương Chiến Tộc

Trong sân, mưa phùn không ngớt.

Triệu Phong tiến vào Tàng Thư Phòng, nơi này không có tiếng động chiến đấu ầm ĩ ở Bán Thần Di Viên, có một loại cảm giác hưởng thụ an bình đã lâu.

Tàng Thư Phòng, thuộc về một căn phòng sách nhỏ, diện tích bên trong, có đến mấy trăm bản.

Triệu Phong vội vàng đưa mắt liếc nhìn thêm vài lần, điển tịch ở nơi này, không có một bản công pháp truyền thừa nào.

- Vương Triều khí vận học, Huyền Mê về Thiên Cơ tộc, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Thần Kiếp Thiên...

Ánh mắt của Triệu Phong, đảo qua những điển tịch cổ xưa trên giá sách.

Những bí mật thần thoại, hoặc những điều cấm kỵ ở bên ngoài, đều có thể nhìn thấy trong những quyển sách này.

Điển tịch ở nơi này, so với Tông phái Tam Tinh ở Chân Vũ Thánh Địa, rất có khả năng có sự liên quan. Dù sao.

Tàng Thư Các của Tông phái Tam Tinh, cũng có một số nội dung hạch tâm, là bí mật.

Sách bên trong Tàng Thư Phòng, phần lớn đều có thể đọc qua, nhưng cũng có quyền hạn nhất định.

Đầu tiên, sách ở nơi này, không thể mang ra.

Tiếp đó, một ngày chỉ có thể đọc năm mươi thư tịch trong phòng sách này.

- Muốn xem hết sách ở nơi này, cho dù là dùng tốc độ nhanh nhất, cũng phải mất mười ngày.

Trên mặt Triệu Phong thoáng lộ vẻ trầm ngâm.

Phải biết rằng.

Bán Thần Di Viên chỉ mở ra nửa tháng.

Không ai nguyện ý dùng hai phần ba thời gian đó, để đi đọc sách trong phòng.

Trước kia, khi Bán Thần Di Viên mở ra, cũng có rất ít người chấp nhận tổn hao vài ngày, ở trong Tàng Thư Phòng đọc sách, nhưng ngoại trừ học thức phong phú hơn thì cũng không có kỳ ngộ thu hoạch nào.

- Dù tao ta cũng có thể nhất tâm đa dụng, vậy thì còn không bằng ở chỗ này đọc sách.

Triệu Phong đã có sự lựa chọn.

Vạn Niệm Thần Quyết giúp hắn có thể nhất tâm đa dụng, trong lúc đọc sách, còn có thể chú ý đến cuộc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết.

Trước mắt.

Trong Bán Thần Di Viên, cũng chỉ có Bán Thần Di Viên, mới có thể sinh ra lực hấp dẫn trí mạng đối với Triệu Phong.

Vụt...

Rất nhanh.

Tâm niệm của Triệu Phong đã chia ra làm ba luồng.

Luồng thứ nhất, thỉnh thoảng chú ý đến tình huống “Bán Thần tinh huyết”.

Luồng thứ hai, ở lại trong Tàng Thư Phòng, đọc sách hoặc là thăm dò thư phòng.

Luồng thứ ba, dùng để tham tu cảm ngộ.

Trong Bán Thần Di Viên, thời gian rảnh rỗi, đều dùng cho việc tu luyện.

Nếu như những thiên tài khác biết được, không biết sẽ có cảm tưởng như thế nào.

Thiên tài bình thường, tiến vào Bán Thần Di Viên, có người nào là không nghĩ cách giành giật kỳ ngộ?

Nửa canh giờ sau...

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, đã quan sát toàn bộ mỗi góc ngách hẻo lánh trong thư phòng, nhưng cũng không phát hiện ra manh mối gì.

Thư phòng của Bán Thần, ngoại trừ thư tịch ra, đơn giản chỉ là những thứ như văn phòng tứ bảo.

Chất liệu tạo nên những vật này, đều giống như bình thường, nhưng dưới tác dụng của ý chí Bán Thần, nó không thể phá hủy, cũng không thể đem ra ngoài.

- Chẳng lẽ, bên trong Tàng Thư Phòng này, quả thực không hề có bất kỳ kỳ ngộ nào?

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Chẳng qua.

Những điển tịch trong Tàng Thư Phòng, đối với bản thân Triệu Phong, cũng có lực hấp dẫn nhất định.

Huống chi, hắn nhất tâm đa dụng, ngoại trừ đọc sách ra, còn chiếu cố đến việc tu luyện, chú ý đến tình huống của Bán Thần tinh huyết nữa.

Thậm chí.

Triệu Phong còn có thể phân hóa tâm niệm, điều khiển hai Tinh Đình Nhân, đi Bách Hoa Viên, vơ vét một số thiên tài địa bảo.

Hai Tinh Đình Nhân này, có chiến lực tiếp cận Nửa bước Vương Giả, tốc độ và tính cơ động đều vượt xa thường nhân.

Cứ như vậy.

Ý niệm của Triệu Phong, đã chia thành bốn luồng.

Nhưng bây giờ, hắn thai nghén ra ý chí Nửa bước Vương Giả, cảnh giới “Vạn Niệm Thần Quyết”, cũng đạt tới trạng thái nhất niệm hóa trăm, không tốn sức chút nào.

Ôm tâm lý “dù sao cũng không thiệt thòi”, Triệu Phong bắt đầu tĩnh tâm đọc sách.

Nói là đọc, còn không bằng nói là phục chế.

Những điển tịch kia, cầm trong tay Triệu Phong, lật qua một lượt, trong quá trình đó, nội dung đã khắc sâu vào đầu.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Trong tay Triệu Phong, chợt xuất hiện một bản cổ thư.

Trong sách tự thuật về hơn một ngàn huyết mạch chủng tộc thuộc Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Ngay cả huyết mạch truyền thừa của “Mộng Hi”, “Giang Phàm”, cũng có trong đó.

Huyết mạch của Mộng Hi, đến từ “Mộng Diệp tộc” ở thời đại Thái Cổ, xếp hàng hai trăm ba mươi chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Sau khi Triệu Phong xem xong đủ loại năng lực của Mộng Diệp tộc, hắn không khỏi sợ hãi thán phục.

Mộng Diệp tộc, có một loại năng lực đáng sợ, đó là có thể tiến vào trong mộng cảnh của người khác, giết chết mục tiêu.

Trong mộng cảnh này, lực lượng của Mộng Diệp tộc, gần như là vô địch.

Chẳng qua.

Loại năng lực này có hạn chế rất lớn. Ít nhất là, trong Bán Thần Di Viên này, có rất ít người sẽ chìm vào giấc ngủ.

Xâm nhập vào mộng cảnh của người khác, bản thân Mộng Diệp tộc, cũng cần phải chìm vào giấc ngủ, tiến vào mộng cảnh.

Đương nhiên.

Biến thái chính thức, vẫn là những chủng tộc thần thoại có xếp hạng hàng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Xếp hạng nhất, Thái Cổ tộc.

Lúc Triệu Phong đọc đến chủng tộc này, tâm linh huyết mạch đều cảm thấy chấn động.

Ngay cả Thần Linh Nhân, cũng sinh ra một tia rung động rất nhỏ.

Chỉ bằng ba chữ này, đã có thể khiến cho những huyết mạch hậu thế, cảm thấy một loại áp bách nặng nề.

Thái Cổ tộc: Chính là chủng tộc hoàn mỹ nhất thế gian, còn được gọi là “Chân Thần nhất tộc”, sau đại chiến Thái Cổ, cơ bản đã bị diệt sạch. Thái Cổ tộc, vừa ra đời, đã có được “Tiên Thiên Thần Ma Thể”, cho dù còn nhỏ, cũng có được thể chất Bán Thần. Chỉ cần vừa trưởng thành, không cần tu luyện, cũng được gọi là Cổ Thần.

Sau khi Triệu Phong xem hết giới thiệu về chủng tộc, hẳn không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Lực lượng của Bán Thần, kinh khủng đến mức nào? Chỉ nhìn và hết thấy những sức mạnh to lớn và kỳ tích trong Bán Thần Di Viên này, cũng đã có thể thấy được đôi chút rồi.

Thế nhưng.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khi sinh ra đã có được Tiên Thiên Thần Ma Thể, cho dù là một đứa trẻ nhỏ, cũng có được thể chất tương đương với Bán Thần.

- Quá nghịch thiên, cũng may là Thái Cổ tộc, cơ bản đã tuyệt tích, sau này cũng chưa từng xuất hiện lại.

Triệu Phong than dài một tiếng.

Đương nhiên.

Chủng tộc bài danh mười hạng đầu, cơ bản đều đã tuyệt tích, hoặc là gần như tuyệt chủng.

Đáng nhắc tới chính là.

“Thiên Cơ tộc”, cũng bài danh trong mười hạng đầu, thậm chí là năm hạng đầu.

- Thiên Cơ tộc: thế giới Phạm Trụ, chủng tộc có trí tuệ lớn nhất, thậm chí còn có thể ngược dòng tìm hiểu Thái Cổ trước kia.

Kinh khủng nhất chính là.

Thiên Cơ tộc đã chế tạo ra vũ khí đại hủy diệt, có thể hủy thiên diệt địa, thậm chí chế tạo ra cả cỗ máy thời gian.

Mặc dù những điều này chỉ là nghe đồn, còn chưa được kiểm chứng.

- Xem ra, lúc trước Tân Vô Ngân có thể tiến vào Thiên Cơ truyền thừa, quả thật là không đơn giản.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Xếp hạng nhất, Thái Cổ tộc.

Xếp hạng ba, Thiên Cơ tộc.

Xếp hạng bảy, Quang tộc.

Xếp hạng tám, Kim Ô tộc.

Xếp hạng chín, Diệt Thế Long tộc.

Xếp hạng mười chín, Linh tộc.

Triệu Phong xem hết những chủng tộc bài danh hàng đầu, không khỏi cảm khái vô cùng, cảm thấy mình quả thật rất nhỏ bé.

Bản cổ tịch “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng” này, có chút hư hại, cũng không ghi chép tất cả các chủng tộc, mà có một số chủng tộc được nhắc tới, lại tự thuật không đầy đủ.

Không lâu sau.

Triệu Phong đã xem xong Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, không khỏi sinh lòng rung động và hướng tới đối với thời đại Thái Cổ Man Hoang.

Khó có thể tưởng tượng nổi, chủng tộc ở thời đại đó, đã tạo ra những thần thoại như thế nào.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Triệu Phong đã quên đi việc thăm dò kỳ ngộ trong Tàng Thư Phòng của bản thân, hắn vẫn đang chìm đắm trong biển sách học vấn.

Những thư tịch này, có liên quan đến thiên văn, địa lý, nhân văn, lịch sử, cũng không có trợ giúp gì đối với thực lực của bản thân.

Thế nhưng.

Đọc qua những cổ thư này, Triệu Phong đã học được rất nhiều, tầm mắt cũng trở nên sắc bén hơn.

- Thì ra, Đại Lục vực trong truyền thuyết là thực sự tồn tại. Vượt qua “Thương Hải”, sau đó vượt qua “Nam Lâm Hải”, là có thể đến Đại Lục vực.

- “Tông phái Ngũ Tinh” chí cao, tại Đại Lục vực, kể cả những Linh Vực Thánh Địa ở gần đó, đều chưa bao giờ xuất hiện.

Triệu Phong đã biết được một bí mật không thể tưởng tượng nổi.

Khu vực “Thương Hải” và ba đại Linh Vực Thánh Địa, vẫn chỉ là một góc nhỏ của tòa băng sơn thế giới Phạm Trụ.

Bất tri bất giác.

Triệu Phong đã đắm chìm trong những học thức mênh mông này.

Đương nhiên.

Những luồng ý niệm khác của hắn, cũng không hề nhàn rỗi.

Một luồng dòng để tu luyện, cũng khá là đơn giản.

Một luồng dòng để điều khiển hai Tinh Đình Nhân, thăm dò Bách Hoa Viên, vơ vét những thiên linh địa bảo trong đó.

Thoải mái nhất, vẫn là luồng ý niệm bên phía Tiểu Tặc Miêu.

Thông qua Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong đã nắm rõ tình huống bên phía “Dương Tâm Điện”.

Trong Dương Tâm Điện, có một nửa số thiên tài đã từ bỏ việc tranh đoạt “Bán Thần tinh huyết”.

Những người lưu lại, đều là tinh anh, gần một nửa trong số đó, đều có tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi đối kháng, đã lâm vào cục diện bế tắc.

Nếu như chiến đấu thì hai người có lẽ đã phân ra thắng bại.

Thế nhưng.

Uy năng thần lực của Bán Thần tinh huyết, lại khiến cho việc tranh đoạt Thần Huyết trở nên khó khăn vô cùng.

Cho dù là Vương Giả chính thức, ở trước mặt Bán Thần tinh huyết, cũng phải thừa nhận áp lực cực lớn.

Một ngày trôi qua...

Thần sắc trên mặt Nam Cung Thánh và Mộng Hi, đều có một tia mệt mỏi, chiến lực suy yếu nhất định.

Thế nhưng, hai người vẫn không từ bỏ.

Chỉ cần một bên từ bỏ, bên còn lại sẽ có khả năng rất lớn thu hoạch được Bán Thần tinh huyết.

- Ha ha, các người còn chưa phân thắng bại, vậy thì Bán Thần tinh huyết này, cứ giao cho Ôn mỗ tìm hiểu đi.

Một tiếng cười khê, từ trên đỉnh đầu truyền đến.

Người nào?

Sắc mặt Nam Cung Thánh và Mộng Hi đều khê biến, vô thức ngẩng đầu.

Chủ nhân của âm thanh đó, không ngờ dễ dàng tiếp cận hai người và Bán Thần tinh huyết như vậy.

Vụt...

Một thanh niên sáng ngời, phiêu phù trên Bán Thần tinh huyết, toàn thân phát ra một luồng khí tức ôn hòa.

- Thu!

Thanh niên sáng ngời vươn tay ra, đột phá rào cản của hai đại thiên tài, nhắm thẳng đến Bán Thần tinh huyết.

Ầm...

Trong khoảnh khắc thanh niên sáng ngời vươn tay, không gian mơ hồ vang vọng, nước da toàn thân hắn, nổi lên một tầng ánh sáng màu vàng rực rỡ chói lọi.

Nhìn kỹ lại thì thấy tóc và làn da của thanh niên sáng ngời, đã nổi lên một tầng kim trạch.

Từ xa nhìn lại, quả thật giống như một Kim Dương chiến thần.

- Mơ tưởng.

Mộng Hi tay cầm Tử Lân ngọc giác, không chế dị thú Vương Giả, phát động công kích với thanh niên sáng ngời.

- Mở!

Thanh niên sáng ngời không chút e ngại, giống như Hoàng Kim chiến thần, một chưởng phong bế công kích của dị thú Vương Giả.

Ầm...

Sóng khí màu vàng khủng bố và tử điện điểm khí, lập tức tràn ngập nửa khuôn viên Dưỡng Tâm Điện.

Những thiên tài ở gần đó, đều giật mình hoảng sợ.

- Chiến lực sánh ngang Vương Giả, điều này làm sao có thể?

Ngay cả Mộng Hi, cũng có chút thất thần.

Chính vì không chế linh hồn, cho nên dị thú một sừng của nàng, chỉ có thể phát huy bảy thành chiến lực của Vương Giả.

Nhưng dù vậy thì cũng đủ kinh thế hãi tục rồi.

Đình...

Nam Cung Thánh đánh ra một đạo phong mang màu bạc, lực lượng cấm kỵ của “Huyền Không Liệt”, chém thẳng lên người thanh niên sáng ngời, nhưng chỉ nghe thấy một trận âm thanh kim loại va chạm.

Trên làn da vàng óng của thanh niên sáng ngời, vỡ ra một vết nứt lớn, nhưng lại không đổ máu.

Khoảnh khắc này.

Hắn phản phát như đã thực hóa thành Hoàng Kim chiến thần, không gì không làm được.

- Thiên Dương Chiến tộc, bài danh thứ chín mươi tám trong “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”...

Trong đôi mắt đẹp dịu dàng, mê ly như mộng ảo của Mộng Hi, lần đầu tiên lộ ra một tia kinh hãi.

Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, lại còn bài danh thứ chín mươi tám.

Đây là lần đầu tiên nàng nghe nói có huyết mạch bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, những loại huyết mạch bài danh trước 100, đều là những tồn tại nghịch thiên.

Huyết mạch trong cơ thể Giang Phàm, cũng bị áp chế.

Huyết mạch chủng tộc của hắn, bài danh ba bốn trăm gì đó trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, kém xa Thiên Dương Chiến tộc rất nhiều.

- Hừ, huyết mạch trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là một đường ranh giới lớn. Huyết mạch “Thiên Dương Chiến tộc”, có thể khiến chiến lực của ta, trong thời gian ngắn đủ sức chống lại Vương Giả.

Khóe miệng thanh niên sáng ngời, chợt nhếch lên một nụ cười nhạt.

Quyền kháng dị thú Vương Giả, ngạnh kháng một kích của Nam Cung Thánh.

Dưới ánh mắt kinh hãi của phần đông thiên tài, Ôn Lạc An cường thế đăng tràng.

Thân hình Ôn Lạc An hơi nhoáng lên một cái, một tay cường thế đè xuống.

Khí tức của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng bài danh trước 100 phủ xuống, ngay cả Bán Thần tinh huyết, cũng mơ hồ bị áp chế.

Bàn tay hoàng kim của thanh niên sáng ngời, bắt lấy “Bán Thần tinh huyết”.

660. Chương 662: Đột Phá Đại Đan Nguyên Cảnh

Bán Thần Di Viên, Tàng Thư Phòng.

- Thiên Dương Chiến tộc, huyết mạch thần thoại bài danh thứ chín mươi tám trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong giật mình trước thực lực chân chính của thanh niên sáng ngời.

Hắn đã xem qua “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, tự nhiên minh bạch, huyết mạch có thể xếp vào trước 100 hạng đầu của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, là tồn tại khủng bố như thế nào.

Giờ khắc này.

Phần lớn tâm niệm của hắn, đều đặt tại Dương Tâm Điện.

Thanh niên sáng ngời từ trên trời giáng xuống, giống như Hoàng Kim chiến thần, vượt cấp Vương Giả có thể chống lại.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi, giằng co hơn một ngày, tâm thần mỗi mết, không còn ở trạng thái đỉnh phong nữa.

Càng vi diệu chính là.

Bán Thần tinh huyết, sau khi trải qua trận đối kháng của hai đại thiên tài Vương Giả, uy năng đã tiêu hao rất nhiều, sức chống cự cũng giảm xuống không ít.

Vào thời khắc mấu chốt này, thanh niên sáng ngời cường thế chen vào.

Có thể nói là, bọ ngựa bắt ve, chim sẻ núp đằng sau.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết, bị bàn tay hoàng kim to lớn bắt lấy, mơ hồ run rẩy, uy năng thần lực của nó, tuy vẫn không ngừng bộc phát ra, nhưng không còn bá đạo như trước kia nữa.

Ôn Lạc An đứng ngạo nghễ tại chỗ, làn da và tóc, biến thành một mảnh kim trạch, toàn thân phát ra ánh sáng màu vàng rực rỡ chói lọi.

Khí tức huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến cho rất nhiều thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, đều cảm thấy tâm huyết run rẩy.

- Thu!

Bàn tay hoàng kim của Ôn Lạc An, phẳng phất như kim thiết nóng chảy đúc thành, nắm chặt lấy Bán Thần tinh huyết, kéo đến gần chiếc nhẫn trữ vật của mình.

Thế nhưng.

Bán Thần tinh huyết này, như có được linh tính, vẫn kiệt lực giãy dụa.

Nếu như Thần Huyết này, có thể bị thu đi dễ dàng như vậy, Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong, hoặc thậm chí là không gian bí kỹ của Nam Cung Thánh, cũng đã sớm thành công rồi.

Chẳng qua.

Thanh niên sáng ngời dựa trên cơ sở hai người Nam Cung Thánh và Mộng Hi tranh đấu tiêu hao, vẫn có tiến bộ nhất định.

Hắn miễn cưỡng “nắm giữ” Bán Thần tinh huyết, mặc dù chỉ là nắm “hư” (*).

(*) không chạm trực tiếp vào

Hắn tận lực khiến cho Bán Thần tinh huyết, tiếp cận nhẫn trữ vật của mình.

- Mơ tưởng.

Nam Cung Thánh và Mộng Hi, há có thể để cho hắn được như ý, hai người đồng loạt phát động công kích.

Ôn Lạc An thấy vậy, đành phải lần nữa ngăn chặn công kích của dị thú Vương Giả, và ngạnh kháng một trăm của Nam Cung Thánh.

Phành...

Chiến lực Vương Giả giao phong, sóng khí khủng bố và sức mạnh to lớn, lập tức bao trùm khuôn viên nửa dặm.

Khoảng cách hai mươi trượng gần ao nước, đã không còn thiên tài nào khác.

Đình...

Nam Cung Thánh chém ra một đạo vết nứt ở cổ Ôn Lạc An, lần này, đã có chút vết máu chảy ra ngoài.

Hít...

Thanh niên sáng ngời rên lên một tiếng, toàn thân rực vàng chói mắt, vị trí miệng vết thương, lấy mắt thường có thể nhìn thấy tốc độ miệng vết thương khép lại.

Huyết mạch bài danh trước 100 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, năng lực tự khôi phục sức khỏe của hắn, tự nhiên là ngạo nhân nhất đẳng.

- Rút lui!

Thanh niên sáng ngời ngạnh kháng một kích của Nam Cung Thánh, phá không bay lên.

Nếu như có thể đạt được Bán Thần tinh huyết, cho dù phải trả một cái giá lớn thì cũng đáng.

- Lưu lại.

Thanh niên sáng ngời vừa mới phi độn ra được bảy tám trượng, bên cạnh thân đột nhiên truyền đến một đạo hư ảnh huyền ngân, kèm theo đó là một trận không gian chấn động.

Càn Khôn Kiếm.

Hư ảnh huyền ngân này, ngưng hiện thành thân ảnh của Nam Cung Thánh, trong khoảnh khắc Thánh Khí truyền thừa vung lên, hư không thiên địa, chợt truyền đến cảm giác lắc lư mơ hồ.

- Không hổ là Thánh Địa đệ nhất thiên tài, với thiên phú không gian Không Linh Thể của Nam Cung Thánh, nhất định sẽ không để cho Ôn Lạc An toàn thân trở ra.

Triệu Phong thông qua Tiểu Tặc Miêu, một mực chú tâm quan sát tình huống bên này.

Không người nào phát giác ra, trên khoảng không của Dưỡng Tâm Điện, mơ hồ xuất hiện hư ảnh mơ hồ của một đầu Di Thiên Chi Mâu, sau đó nhanh chóng thu lại.

Phành...

Nắm quyền kim quang rực rỡ của thanh niên sáng ngời, đánh trúng “Càn Khôn Kiếm”, toàn thân bùng sáng, Bán Thần tinh huyết trên tay, thiếu chút nữa tuột tay.

Uy lực của Càn Khôn Kiếm, quả thật đáng sợ.

Mặc dù ở trong tay Nam Cung Thánh, nó chỉ phát huy được một ít lực lượng da lông mà thôi.

Phốc...

Thanh niên sáng ngời còn chưa đứng vững thì một đám tóc xanh như thác nước, vờn quanh một tầng ánh sáng mộng ảo, đã quấn lấy tay hắn.

Mà cánh tay đó, vừa vặn là cánh tay đang nắm Bán Thần tinh huyết.

Phốc...

Bán Thần tinh huyết trong tay thanh niên sáng ngời, lại gãy dựa mạnh mẽ, sau đó rời khỏi tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Bán Thần tinh huyết thoát ly lực khống chế, lơ lửng giữa không trung, ánh sáng lưu ly màu vàng lóe lên, phát ra một trận thanh âm rung động.

Còn không đợi ba đại thiên tài Vương Giả kịp phản ứng thì dị biến đột nhiên phát sinh.

Vù...

Bán Thần tinh huyết đột nhiên phá không mà đi, dường như không thể nào nhận được sự tra tấn của ba đại thiên tài Vương Giả được nữa.

- Tìm!

Nam Cung Thánh phản ứng nhanh nhất, hư ảnh huyền ngân lóe lên, đuổi theo hướng “Bán Thần tinh huyết” phá không mà đi.

Thanh niên sáng ngời hậm hực không cam lòng, cũng theo sát phía sau.

Vừa rồi, chỉ thiếu một bước nữa là hắn đã có thể đạt được Bán Thần tinh huyết rồi.

Ôn Lạc An không thể không thừa nhận, chính mình đã đánh giá thấp thực lực của Nam Cung Thánh.

Chiến lực của Nam Cung Thánh, có thể sánh ngang với Vương Giả, thiên phú không gian Không Linh Thể của hắn, lại càng là quý thần khó lường.

Mộng Hi có được dị thú Vương Giả, đồng dạng cũng có thể sánh ngang Vương Giả.

- Ba đại thiên tài Vương Giả...

Đám thiên tài trong Dưỡng Tâm Điện, chỉ có thể trơ mắt ra nhìn ba đạo thân ảnh này.

Cũng có một ít thiên tài, đi theo ba vị Vương Giả này.

Meo...

Thân hình Tiểu Tặc Miêu lóe lên, ẩn dộn hư không, đuổi theo ba đại thiên tài.

- Đúng vậy, đi theo Mộng Hi đi.

Triệu Phong khen ngợi.

Mộng Hi ngồi trên người dị thú Vương Giả, khí tức và sức mạnh to lớn của Vương Giả, rất dễ bị tập trung khóa chặt.

Những thiên tài có mưu đồ với Bán Thần tinh huyết khác, cũng đều theo sau Mộng Hi.

Vụt...

Tâm lực của Triệu Phong, phần lớn đều đặt tại Tàng Thư Phòng.

“Bán Thần tinh huyết” phi độn mà đi, ba đại thiên tài Vương Giả tranh phong, thế cục sẽ càng trở nên phức tạp.

Triệu Phong dự đoán, trong thời gian ngắn, trận tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, sẽ rất khó kết thúc.

Ba đại thiên tài Vương Giả, chỉ cần một người trong đó sắp đạt được Thần Huyết, thì hai đại thiên tài Vương Giả khác, tất sẽ hiệp lực công kích.

Trong Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong nhất tâm đa dụng, vừa đọc sách vừa tu hành.

Quy tắc trong Tàng Thư Phòng chính là một ngày chỉ có thể xem 50 bản.

Bởi vậy.

50 bản mỗi ngày, rất nhanh đã có thể xem hết.

Lúc Triệu Phong muốn đưa tay cầm quyển sách thứ 51, lập tức gặp phải lực cản mạnh mẽ.

Chính bởi vì vậy.

Triệu Phong càng có thể nhiều tinh lực hơn, vừa tu hành vừa khống chế hai Tinh Đình Nhân.

Hai Tinh Đình Nhân này, chiến lực tiếp cận Nửa bước Vương Giả, tính cơ động cao, cho dù gặp phải nguy hiểm bình thường, vẫn có thể toàn thân trở ra.

Cứ cách hai ngày.

Hai Tinh Đình Nhân này sẽ trở về một lần, giao cho Triệu Phong những trân tài dị bảo mà mình thu hoạch được.

- Thu hoạch trong Bách Hoa Viên, so với ở Tử Yên hồ còn phong phú hơn một chút.

Triệu Phong sắp xếp lại chỗ chiến lợi phẩm của hai Tinh Đình Nhân.

Tinh Đình Nhân, thuộc về một chủng dị nhân, có chút giống Nhân Ngư tộc.

Cho dù Triệu Phong không tự mình ra tay, thì hai Tinh Đình Nhân kia cũng vơ vét được một lượng trân tài dị bảo rất khả quan.

- Xích Hỏa Liên... Thiên Cực Sâm... Rất tốt.

Ánh mắt của Triệu Phong, chợt dừng lại trên một dị bảo trân tài, trên mặt lộ đầy vẻ mừng rỡ.

Giá trị của trân tài dị bảo thứ hai này, hoàn toàn không hề thua kém Tử Thánh Lệnh.

Xích Hỏa Liên, ẩn chứa lực lượng Xích Viêm cực kỳ tinh thuần, có thể gia tăng năng lực linh ngộ đối với lực lượng Xích Viêm.

Mà Triệu Phong lại tìm hiểu Xích Diệt Phong Lôi, cho nên mới cần tham tu lực lượng Xích Viêm.

Xích Diệt Phong Lôi dung nhập lực lượng Xích viêm, uy năng phá hủy càng mạnh hơn, lại còn có thể làm bỏng đối thủ.

Mà “Thiên Cực Sâm”, là một loại trân tài quý hiếm có tác dụng trợ giúp tăng cường tu vi chân nguyên, thể chất lột xác. Đối với tồn tại dưới Vương Giả mà nói, được lực có hiệu quả rất mạnh.

- Đã có “Thiên Cực Sâm” này, tu vi của ta, nhất định có thể đạt đến Đại Đan Nguyên Cảnh, Xích Hỏa Liên còn có thể tăng cường tiến độ tham tu “Xích Diệt Phong Lôi” của ta.

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện vẻ trầm ngâm.

Nhất là việc sử dụng Thiên Cực Sâm, chính là mượn nhờ ngoại lực để tăng cường tu vi, nên cần phải hết sức cẩn thận.

Chẳng qua.

Triệu Phong đã lường trước việc mình sớm ngưng kết “tinh hạch”, linh ngộ được ý cảnh Vương Giả, thể chất sinh mạng và Vương Giả, cũng không kém bao nhiêu.

Đại Đan Nguyên Cảnh đối với hắn mà nói, vốn cũng không có bình cảnh nào đáng nói.

Ý niệm tới đây, hắn liền quyết đoán ăn vào “Thiên Cực Sâm”.

Dược lực của “Thiên Cực Sâm” cực kỳ bá đạo, Đan Nguyên Cảnh bình thường, cần luyện chế thành linh đan, hoặc chia làm mấy lần để sử dụng.

Nhưng Triệu Phong, căn bản không cần lo lắng chuyện này, trực tiếp ăn vào.

Thoáng chốc.

Một luồng tinh khí thiên địa bá đạo bành trướng, bao trùm trong cơ thể Triệu Phong, giống như một cái hồ sâu, liên tục không ngừng tuôn ra.

Đổi lại là Tôn Giả bình thường, e rằng đã bạo thể mà vong rồi.

Triệu Phong lại cảm giác thân thể mình có một dòng chảy ấm áp.

Hắn vận chuyển “ý chí Nửa bước Vương Giả”, nhẹ nhàng khống chế luồng tinh khí thiên địa bá đạo này, khiến cho nó dung nhập vào tinh hạch trong cơ thể.

Nửa ngày sau...

Lực lượng của Thiên Cực Sâm, bị Triệu Phong nhẹ nhàng ổn định lại.

Ngày hôm sau, hắn vẫn nhất tâm đa dụng, một bên tu luyện, một bên đọc sách.

Đọc sách rất đơn giản.

Một ngày giới hạn mức xem tối đa là 50 bản, chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã xem xong.

Cuộc tranh đoạt Bán Thần tinh huyết, dường như đã rơi vào bế tắc.

Sau ngày đầu tiên rời khỏi Dương Tâm Điện, Bán Thần tinh huyết đã mất tích một cách ly kỳ.

Không có biện pháp.

Bán Thần tinh huyết có tốc độ phi hành rất nhanh, mà thể tích thì lại quá nhỏ.

Một giọt máu như vậy, ẩn nấp tại một nơi hẻo lánh trong Bán Thần tinh huyết, quả thực cực kỳ khó tìm.

Ba đại thiên tài Vương Giả, thậm chí phần đông thiên tài Thánh Địa, tự nhiên sẽ không từ bỏ nó, ngược lại phát động đại lượng nhân lực tinh lực, tìm kiếm Bán Thần tinh huyết.

Cho dù Bán Thần tinh huyết mất tích, nhưng ba người Vương Giả truy kích, vẫn có thể xác định được một phạm vi đại khái.

Những thiên tài tiến vào Thánh Địa, huyết mạch truyền thừa, bí thuật chiến kỹ, tầng tầng lớp lớp, rốt cuộc đã tìm được Bán Thần tinh huyết.

Vụt...

Bán Thần tinh huyết ở trên một chiếc lá cây đại thụ, vừa lóe lên thì đã biến mất.

- Tìm!

Ba đại thiên tài Vương Giả, vừa thấy liền đuổi, chết cũng không từ bỏ.

Lần này.

Bán Thần tinh huyết đã bay một đoạn rất dài, sau đó tiến vào một bãi tha ma âm trầm khủng bố.

Bãi tha ma này, ở phía sau một ngọn núi hẻo lánh trong Bán Thần Di Viên, bầu không khí vô cùng tĩnh mịch, không có một sinh linh nào, có thể nhìn thấu những thứ trong lăng mộ.

- Bãi tha ma.

Một vài thiên tài Thánh Địa, rốt cuộc cũng kinh hô ghen ngào.

Triệu Phong cũng chú ý đến tình huống này.

- Bãi tha ma này chính là một cấm khu bên trong Bán Thần Di Viên.

Phần đông thiên tài Thánh Địa, ngược lại rất rõ ràng đối với những vùng đất cấm trong Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong cũng biết được sự đáng sợ của bãi tha ma.

Thiên tài Thánh Địa tiến vào di viên, cũng không có mấy người nguyện ý đến bãi tha ma.

Thứ nhất.

Bãi tha ma cực kỳ nguy hiểm, còn có một số oán linh quỷ thi cường đại, có không ít tồn tại còn là cấp bậc Vương Giả.

Thứ hai.

Bãi tha ma là một phần mộ đúng nghĩa, không hề có bất kỳ thu hoạch nào.

Phần mộ này, lâu dần còn xuất hiện một ít lực lượng nguyên rửa, chỉ cần không cẩn thận thì chết thể nào cũng biết.

Nói đơn giản chính là.

Bãi tha ma này là cùng một loại với Bách Phần Cấm Địa, nhưng tính nguy hiểm thì lại lớn hơn gấp trăm lần.

Vụt...

Bán Thần tinh huyết, lập tức trốn vào bãi tha ma.

Một vài thiên tài Thánh Địa, lập tức có chút do dự.

Nhưng ba đại thiên tài Vương Giả, đều không dừng lại, lập tức bay vào trong.

Lúc này.

Cũng là ngày thứ năm sau khi Triệu Phong tiến vào Tàng Thư Phòng.

Năm ngày qua.

Triệu Phong đã xem được một nửa thư tịch trong phòng.

Hơn nữa.

Dược lực Thiên Cực Sâm mà hắn đã phục dụng, cũng bị hấp thu hoàn toàn, kể cả một số hiệu quả do phục dụng Bất Lão Tuyền trước đó.

- Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Triệu Phong dùng ý chí Nửa bước Vương Giả, khống chế chân nguyên hùng hậu mệnh môn trong cơ thể.

Tinh hạch trong người, đã lớn hơn một vòng.

Quả nhiên, Đại Đan Nguyên Cảnh đối với Triệu Phong, căn bản không có bình cảnh nào, chỉ cần “lượng” đầy đủ, lập tức sẽ giống như nước chảy thành sông.

- Bởi vì ta đã sớm ngưng kết tinh hạch, đột phá Đại Đan Nguyên Cảnh, cho nên mới khiến tinh hạch mở rộng, nhưng cũng không tăng phúc bao nhiêu thực lực của ta.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Ngoài ra, trong thời gian này, hắn dựa vào “Xích Hỏa Liên”, phụ trợ hắn tham tu “Xích Diệt Phong Lôi”.

Triệu Phong nhất tâm đa dụng, vừa tu luyện, còn vừa đọc sách.

- Ồ?

Triệu Phong vừa mở ra một quyển sách, trái tim đột nhiên đập mạnh một cái:

- Bát Đại Thần Mâu?

Quyển sách này đặt trong Tàng Thư Phòng, không ngờ lại giấu ở một nơi rất hẻo lánh.

661. Chương 663: Truyền Thuyết Tổ Đồng

Trong lòng Triệu Phong thoáng giật mình, có chút thất thần, nhìn qua quyển sách mỏng trong tay mình.

Hắn không ngờ rằng, trong thư phòng của Bán Thần, lại có liên quan đến học thức bí ẩn về “Bát Đại Thần Mâu”.

Chẳng qua.

Quyển sách này rất mỏng, nội dung bên trong cũng ít đến mức đáng thương.

Không giống “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, một quyển sách dày, có phân tích khá toàn diện về khởi nguyên lịch sử và năng lực đặc thù của một ít chủng tộc.

Dù vậy.

Triệu Phong cũng hết sức kích động.

Mắt trái của hắn, rất có thể là một loại Mâu Thần, Đệ Cửu Mâu Thần.

Mang theo loại tâm tình như vậy, Triệu Phong bắt đầu từ từ mở ra “Bát Đại Thần Mâu”.

- Sau Hỗn Độn Thái Cổ, tiếp đó là thiên địa Phạm Trụ mới hình thành, vũ nội đã sinh ra Bát Đại Thần Mâu...

Tâm thần Triệu Phong, lập tức bị nội dung trong sách hấp dẫn.

Theo như những gì sách viết, Bát Đại Thần Mâu cực kỳ đặc thù, vượt qua trời đất.

- ... Bởi vì tính đặc thù của nó, cho nên Bát Đại Thần Mâu cũng không được xếp vào “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”.

- Bằng không, mỗi một loại Mâu Thần, ít nhất cũng phải được xếp vào hai mươi vị trí đứng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí là mười vị trí đứng đầu, cũng sẽ phát sinh sự biến hóa.

Triệu Phong nhìn đến đây, trong lòng liền minh bạch.

Bát Đại Thần Mâu quá mức đặc thù, vận chuyển cùng một nhịp thở với thiên địa Phạm Trụ.

Bởi vậy.

Bát Đại Thần Mâu và Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, ít nhất là có quan hệ ngang hàng, thậm chí càng đặc thù hơn.

Trong sách, cũng có phân tích suy luận liên quan đến năng lực của Bát Đại Thần Mâu.

Mặc dù đối với Bán Thần mà nói, Bát Đại Thần Mâu vẫn là tồn tại trong truyền thuyết.

Bát Đại Thần Mâu, theo thứ tự là: Luân Hồi Thần Mâu, Thời Không Thần Mâu, Mệnh Vận Thần Mâu, Tử Vong Thần Mâu, Sinh Mệnh Thần Mâu, Phá Diệt Thần Mâu...

Từ tên gọi của chúng, không khó để nhìn ra năng lực.

Bát Đại Thần Mâu, đều liên quan tới những thứ bản nguyên, căn bản nhất của thiên địa Phạm Trụ.

Bất luận là Luân Hồi, Thời Không, hay là Vận Mệnh, đều là những thứ tương đối trừu tượng.

Ví dụ như Thời Không Thần Mâu, đại biểu đối với thời gian, chính là khống chế tuyệt đối.

Bởi vì có liên quan tới năng lực của “Bát Đại Thần Mâu”, nên Triệu Phong xem rất nghiêm túc.

Trên thực tế.

Trong sách có rất nhiều suy đoán và phân tích về năng lực của Bát Đại Thần Mâu.

Triệu Phong đặc biệt nghiêm túc phân tích năng lực của “Tử Vong Thần Mâu”.

- Tại trước mặt Tử Vong Thần Mâu, tất cả sinh linh, đều mất đi quyền nắm giữ sinh tử, cho dù là Thiên Giai Thần Vị đi nữa.

Triệu Phong nhìn đến đây, trong lòng không khỏi phát lạnh.

Tại “Mặt Chương” của Bát Đại Thần Mâu, Triệu Phong còn nhìn thấy mấy chữ, đó chính là “Tổ Đồng Chí

Thế nhưng trong Bán Thần tinh huyết, ẩn chứa thần lực uy năng quá mức khủng bố.

Đầu tiên, đem Thần Huyết chia làm bốn phần, tính khả thi của nó, còn cần phải xem lại.

Thần Huyết là một giọt, là một thể thống nhất.

Còn nữa.

Thần Huyết có linh tính nhất định, thậm chí ý thức.

Nếu như mạnh mẽ chia tách Thần Huyết, sẽ khiến Thần Huyết tự bạo, uy năng đáng sợ đó, rất có khả năng khiến cho Vương Giả, biến thành tro bụi.

- Ha ha, nếu như mạnh mẽ phân tách Thần Huyết, tất có thể khiến cho Thần Huyết phản kháng, khiến cho ý thức linh tính của nó hao mòn. Chờ đến khi ý thức của Thần Huyết giảm xuống mức thấp nhất, ta sẽ “Hư Không Chuyển Vật”, nói không chừng còn có thể trực tiếp thu lấy nó.

Trong lòng Triệu Phong thầm tính toán.

Mấy người bán tín bán nghi, quyết định thử một phen.

Meo meo.

Ảnh Sát Đế Nhận trong tay Tiểu Tặc Miêu, ném lên giữa không trung, trôi nổi trên Bán Thần tinh huyết.

- Ủm, các người phối hợp, đem lực lượng dung nhập vào Ảnh Sát Đế Nhận, hợp lực phân tách Thần Huyết.

Triệu Phong đề nghị.

Ba đại thiên tài Vương Giả, khê gật đầu.

Ảnh Sát Đế Nhận chính là Thánh Khí Ảnh Sát đạo, tại một trình độ nhất định, có thể bỏ qua phòng ngự, dùng để cắt Thần Huyết thì tương đối thích hợp.

Lấy Tiểu Tặc Miêu làm trung tâm, lực lượng của ba đại thiên tài Vương Giả, đều dẫn vào Ảnh Sát Đế Nhận.

Thế nhưng.

Ảnh Sát Đế Nhận còn chưa kịp chém xuống thì dị biến đã đột ngột phát sinh.

Ầm...

Bán Thần tinh huyết sợ hãi giãy dụa, bạo phát một luồng diễm khí lưu ly rực rỡ, thần lực uy năng của nó, khiến cho bất kỳ Vương Giả nào cũng phải biến sắc.

Thịch thịch thịch thịch...

Nam Cung Thánh, Mộng Hi, Ôn Lạc An, dị thú Vương Giả, đều bị đánh bay ra ngoài.

Trong đó.

Khóe miệng Mộng Hi tràn ra một vệt máu, trên mặt tràn ngập vẻ hàn sát, oán hận nhìn chằm chằm “Triệu Phong”.

Ánh mắt mấy người khác nhìn về phía “Triệu Phong”, cũng đều có chút khó coi.

Nếu không phải hiện ra trên đỉnh đầu là một con mắt hư vô, nói không chừng mấy người sẽ cùng ra tay tiết hận đối với Triệu Phong.

- Hiểu lầm.

Triệu Phong ngược ngược nở nụ cười, Bán Thần tinh huyết này giống như một sinh linh vậy, cũng biết cảm thấy sợ hãi.

Chớ gấp sẽ nhảy tường, Bán Thần tinh huyết dưới tình huống bị người khác làm thẹn, cũng sẽ có quyết tâm ngọc đá cùng tan.

Đề nghị “chia tách” của Triệu Phong, cuối cùng cũng thất bại.

Ôn Lạc An có cảm giác giống như bị lừa.

Chi tách Thần Huyết? Đây chắc chắn là chơi khăm, đừng nói chuyện mà không biết ngượng chứ.

Vù...

Bán Thần tinh huyết đánh văng bốn đại thiên tài Vương Giả, khí tức thoáng lơ mờ đi vài phần, sau đó lại chui vào nơi càng sâu hơn trong lăng mộ.

- Mau đuổi theo.

Mấy người cũng không kịp chất vấn Triệu Phong, đều vội vàng đuổi theo Bán Thần tinh huyết.

- Khí tức của Bán Thần tinh huyết đã suy yếu, chưa tới hai ngày, ý thức linh tính của nó, cũng sẽ bị hao mòn, mất đi phản kháng.

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, từ giữa không trung tan biến.

Tâm lực của hắn, lại trở về Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong vươn tay ra, lập tức phát hiện thư tịch không còn kháng cự nữa, hai ba ngày cuối cùng, dường như đã giảm bớt hạn chế.

Hắn không nghĩ nhiều, một hơi đem toàn bộ sách bên trong phòng, xem hết mấy chục bản.

664. Chương 666: Tàn Niệm Bán Thần

Đến lúc này.

Triệu Phong đã xem hết toàn bộ hết thấy thư tịch trong thư phòng.

Trong đầu hắn.

Nội dung của những thư tịch đó, rõ ràng vô cùng.

Triệu Phong chân chính cảm thấy hứng thú đối với những học thức bên trong những thư tịch này, từ đầu tới cuối đều xem hết hoàn toàn.

Trong những lần Bán Thần Di Viên mở ra trước kia, đây là lần đầu tiên có thiên tài từ bên ngoài đến, hoàn thành kỷ lục này.

Triệu Phong chậm rãi nhắm mắt lại.

Hắn cảm giác những nội dung học thức bên trong thư tịch này, phảng phất có một loại lực lượng tinh thần mờ mịt.

Hết thấy sách vở học thức, đều dung hợp làm một thể.

Bỗng nhiên.

Bên trong thư phòng, chợt nổi lên một trận ánh sáng nhàn nhạt, giống như lửa bốc cháy.

- Ồ?

Triệu Phong thâm giật mình.

Hắn đã sớm có một loại dự cảm rằng, những thư tịch này không phải đơn giản, xem hết những thư tịch này, có lẽ sẽ có thay đổi gì đó.

Phốc phốc...

Trong khoảnh khắc, thư tịch bên trong Tàng Thư Phòng, dưới ánh sáng nhàn nhạt này, đột nhiên bốc cháy, lộ vẻ trong suốt.

- Đây là...

Về mặt Triệu Phong tràn đầy đề phòng, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dù sao, nơi này cũng là Bán Thần Di Viên, hết thảy đều không thể dùng lễ thường để đánh giá.

Sau mấy nhịp hô hấp, những thư tịch kia, đã bị thiêu đốt hết, dung hợp thành một đạo ánh sáng trong suốt nhàn nhạt, sinh ra cảm ứng kỳ dị đối với những nội dung học thức trong đầu Triệu Phong.

Vụt...

Ánh sáng trong suốt nhàn nhạt kia biến mất, cuối cùng sáp nhập vào những nội dung thư tịch trong đầu Triệu Phong.

- Tiểu bối hậu thế, ta chính là Bán Thần “Côn Vân”, người rất may mắn, đã thông qua được khảo nghiệm của Bán Thần.

Một thanh âm ngạo nghễ trống trải, vang lên trong đầu Triệu Phong.

Trong đầu hần.

Một đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt, phát ra một luồng sức mạnh to lớn huyền bí, khiến cho ý thức của Triệu Phong, chợt cảm thấy một hồi áp bách nặng nề.

- Bán Thần Côn Vân?

Triệu Phong âm thầm dò xét đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia.

Nếu như đổi lại là thiên tài bình thường, gặp phải “kỳ ngộ” bậc này, vậy thì đích thị là thụ sủng nhược kinh, kinh sợ không thôi.

Dù sao.

Đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia, cũng rất có thể là “di sản tinh thần” mà Bán Thần lưu lại.

Thế nhưng.

Triệu Phong cũng không phải là chưa từng thấy qua thế sự, ngày xưa trong Di tích Tử Thánh, hần cũng đã gặp được Tàn linh Tử Thánh.

Tử Dạ Thánh Chủ là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, còn Bán Thần Côn Vân thì lại nửa chân bước vào cảnh giới Bán Thần Thiên Giai Thần Vị.

- Các hạ, thật sự là chủ nhân của di viên, là vị Bán Thần truyền kỳ kia?

Triệu Phong dò hỏi.

- Tiểu bối lớn mật, không ngờ dám hoài nghi cả thân phận của bản tọa? Ta chính là ý thức tàn hồn mà Bán Thần Côn Vân đã lưu lại.

Thanh âm của đạo ánh sáng kia, thoáng trầm xuống, dường như có chút tức giận.

Thoáng chốc.

Tại phương diện linh hồn, một luồng khí tức tinh thần khủng bố, có dấu hiệu như thiên địa sắp sụp đổ.

Đổi lại là hạng người bình thường, nhất định là bị dọa đến tè ra quần, phải vội vàng quỳ lạy cúng bái.

Triệu Phong vẫn bất động thanh sắc, lại giả vờ bày ra dáng vẻ tâm thần bất định.

- Tiểu bối, nếu như ngươi thành tâm thành ý, nghe theo sự dạy bảo của ta, ngày sau sẽ có hi vọng đạt được Bán Thần truyền thừa. Thậm chí, cả Bán Thần Di Viên rộng lớn này, đều sẽ do ngươi kế thừa.

Thanh âm nhẹ nhàng kia khẽ dừng lại một chút, đáng vẻ cao cao tại thượng.

Bán Thần truyền thừa?

Kế thừa toàn bộ Bán Thần Di Viên?

Triệu Phong nghe thấy những lời này, trong lòng khó tránh khỏi giật mình, tim đập thình thịch.

- Tiểu bối, người có nguyện ý bái hạ làm môn hạ của Bán Thần Côn Vân ta hay không?

Ánh sáng nhàn nhạt trong suốt, có một loại tự tin ngạo nghễ quan sát thiên địa.

Thế nhưng.

Sau khi Triệu Phong nghe xong những lời này, lại hừ lạnh một tiếng:

- Chỉ là một tia tàn niệm, cũng dám nói xằng là bản tôn Bán Thần.

Lời này vừa nói ra.

Đạo ánh sáng nhàn nhạt trong suốt kia, không khỏi chấn động.

- Tiểu bối, người có tin là chỉ cần một ý niệm của ta, sẽ lập tức khiến người hồn phi phách tán hay không?

Đạo ánh sáng trong suốt hừ lạnh một tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Tại phương diện linh hồn, chợt xuất hiện một loại ảo giác nghiêng trời lệch đất, cảnh tượng như thiên băng địa liệt.

- Ha ha, cuối cùng cũng chỉ là một tia tàn niệm, muốn bắt chước khí thế sức mạnh to lớn của Bán Thần, vẽ hổ không thành lại thành chó.

Triệu Phong cười trào phúng.

Về mặt của hắn vẫn bình tĩnh, tại phương diện linh hồn, hắn vẫn thông thả, không chút lo lắng sợ hãi trước cảnh tượng uy thế cần khôn mênh mông cuộn cuộn.

Đổi lại là thiên tài dưới Vương Giả, chín mươi chín phần trăm là sẽ bị lừa bịp, phải cúi mình triều bái trước cảnh tượng uy thế của Bán Thần.

Nhưng Triệu Phong là thiên tài tinh thông Đồng thuật Hồn đạo, những chiêu thức lừa gạt cáo mượn oai hùm này, không thể lừa gạt hắn được.

Lý giải của hắn đối với Hồn đạo, đã nhập đạo.

Từ sau khi đạo ánh sáng trong suốt kia hiện thân, Triệu Phong đã đoán được, đây chỉ là một tia tàn niệm.

Tàn niệm, cũng có chênh lệch nhất định với tàn hồn.

Tàn linh Tử Thánh chính là một loại tàn hồn, nó nguyên vẹn hơn xa tàn niệm.

Tàn niệm, chẳng qua chỉ là một ý niệm trong đầu, hơi cao cấp một chút, bao hàm một số ký ức và học thức của chủ nhân khi còn sống.

Cho nên.

Triệu Phong cũng không hề úy kỵ “Bán Thần tàn niệm” này.

- Tiểu bối, đây là người tự tìm đường chết...

Tàn niệm Bán Thần then quá hóa giận, nhưng trong thanh âm lại có chút đáng vẻ ngoài mạnh trong yếu.

- Hừ, sư tổ của ta chính là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, chỉ dựa vào chút thủ đoạn ấy của người, cũng muốn gạt ta?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng.

Khoảnh khắc tiếp theo, khí tức Đồng lực khủng bố bên trong Thần Linh Nhân, lập tức bao trùm tàn niệm Bán Thần đang cố biểu hiện đáng vẻ thần uy, trực tiếp nghiền nát.

- Tiểu bối, mau dừng tay, người thắng rồi...

Đạo ánh sáng trong suốt bị khí tức Thần Linh Thái Cổ của Thần Linh Nhân áp bách, càng lộ vẻ ảm đạm, giống như ngọn đèn cây trước gió.

Tàn niệm Bán Thần cũng âm thầm kêu khổ.

Nó không ngờ nhân loại này lại tinh thông Hồn đạo, hơn nữa Đồng lực tâm hồn cũng cực kỳ cường đại, e rằng huyết mạch đồng tử có lai lịch không đơn giản.

Còn nữa.

Nghe thấy “sư tổ” Huyền Quang Cảnh trong miệng Triệu Phong, cũng khiến cho hắn chột dạ một phen.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, thu hồi khí tức Đồng lực của Thần Linh Nhân.

Nếu không phải hắn tinh thông Hồn đạo, lại có thêm Thần Linh Nhân, nói không chừng đã bị “tàn niệm Bán Thần” hù dọa, sau đó bị đối phương nắm mũi dẫn đi rồi.

Cũng may.

Triệu Phong vẫn đủ tỉnh táo, khám phá ra tàn niệm Bán Thần ngoài mạnh trong yếu.

- Tàn niệm Bán Thần, người được ký thác tại nơi này, rốt cuộc là có dụng ý gì? Người hiểu biết được bao nhiêu về di viên này?

Triệu Phong bắt đầu hỏi.

Tàn niệm Bán Thần tức giận khuất nhục, nhưng lại không thể làm gì được, đành phải ngoan ngoãn trả lời.

Vốn hắn còn định cáo mượn oai hùm một phen, lợi dụng và chấn nhiếp một thiên tài nhân loại, không ngờ ngược lại biến thành tù nhân.

- Hồn phách của chủ nhân Bán Thần, dưới đại kiếp, đã sớm tán loạn rồi, chỉ để lại một ít tàn niệm, tán lạc khắp những nơi hẻo lánh trong di viên, ta chẳng qua chỉ là một trong số đó mà thôi...

Tàn niệm Bán Thần cũng không dám giấu diếm.

Thiếu niên này tâm trí tỉnh táo, linh hồn Đồng thuật kinh người, sau lưng còn có trưởng bối Huyền Quang Cảnh, cho dù hắn có nói dối nhất thời, cũng không che giấu được bao lâu.

Một lát sau...

Triệu Phong đã minh bạch tiền căn hậu quả.

Sau khi Bán Thần vẫn lạc, gần như là hồn phi phách tán, chỉ để lại một ít tàn niệm.

Mà ngay cả một tia tàn niệm Bán Thần, cũng ký thác trong Tàng Thư Phòng này.

Bởi vì khi Bán Thần còn sống, vẫn thường thư giãn tại Tàng Thư Phòng này, cho nên tàn niệm ký ức liên quan, cũng được thai nghén thành.

Triệu Phong xem qua hết thấy thư tịch trong thư phòng, liền kích hoạt tia tàn niệm Bán Thần đã gần như bị chôn vùi kia.

Một tia tàn niệm Bán Thần này, thoát nhìn không có tác dụng lớn gì, cũng không có bất kỳ năng lực khổng lồ nào đối với di viên.

- Tiểu bối, người đừng coi thường ta. Thân là tàn niệm Bán Thần, ta rất hiểu rõ chủ nhân và di viên này. Quan trọng nhất là... Ta còn có xác xuất rất nhỏ có thể khôi phục thành bản tôn Bán Thần.

Tàn niệm Bán Thần vội vàng nói.

Hiện tại hắn đã cực kỳ suy yếu, rất lo bị Triệu Phong loại bỏ vì không có giá trị gì.

- Khôi phục bản tôn Bán Thần?

Triệu Phong nghe đến đây, ngược lại có chút ngoài dự liệu.

Dù sao thì trước mắt hắn, cũng chỉ là một tia tàn niệm Bán Thần.

Tàn linh Tử Thánh ở trạng thái hồn phách, còn tương đối nguyên vẹn một chút, vậy mà còn không thể khôi phục lại bản tôn.

- Chỉ cần đạt được Bán Thần tinh huyết, thì sẽ có khả năng “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Tàn niệm Bán Thần ngạo nghễ nói.

Tích Huyết Trọng Sinh?

Triệu Phong đối với loại năng lực trong truyền thuyết này, cũng đã từng nghe qua, trong thư tịch ở Tầng Thư Phòng, quả thật có giới thiệu về nó.

Trên lý thuyết.

Có một giọt Bán Thần tinh huyết, tàn niệm Bán Thần hoàn toàn có thể “Tích Huyết Trọng Sinh”, thế nhưng muốn khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong của Bán Thần, thì khả năng lại cực thấp.

- Ha ha, không ngờ người còn biết về Bán Thần tinh huyết. Nhưng cho dù có đạt được Bán Thần tinh huyết, ta cũng sẽ ưu tiên dùng nó để đề thăng bản thân.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Bởi vì tâm niệm của hắn lúc trước là dùng để đọc sách, cho nên mới bị tàn niệm Bán Thần lý giải được một vài tin tức.

- Người làm vậy quả thật là phí của trời, một khi Tích Huyết Trọng Sinh thành công, có thể kích hoạt rất nhiều năng lực của chủ nhân Bán Thần khi còn sống, thậm chí cả ký ức truyền thừa...

Tàn niệm Bán Thần tức giận nói.

Triệu Phong từ chối cho ý kiến, lại lâm vào trầm tư trong giây lát.

Không phải nghi ngờ.

Nếu để cho Bán Thần “Tích Huyết Trọng Sinh”, có thể nhận được giá trị lớn hơn so với một giọt Bán Thần tinh huyết rất nhiều.

Nói đơn giản thì đây chính là kế hoạch phục sinh Bán Thần.

Thế nhưng, làm vậy cũng có tính nguy hiểm nhất định.

Phải lựa chọn như thế nào, Triệu Phong tạm thời cũng chưa xác định được.

Huống chi, bây giờ còn chưa có đoạt được “Bán Thần tinh huyết”.

- Cứ ở yên đó.

Ý thức của Triệu Phong, triệt hồi khỏi đầu.

- Đợi chút.

Tàn niệm Bán Thần hô nhỏ một tiếng:

- Ta chỉ là một tia tàn niệm, có thể ngưng tụ một lần đã là chuyện không tưởng rồi. Nếu người còn không làm gì đó, ta nhiều nhất chỉ có thể kéo dài được mấy ngày.

Trong đầu.

Đạo ánh sáng trong suốt kia chợt trở nên vô cùng âm đạm, giống như tùy thời sẽ tán loạn.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, liền vận chuyển một tia Đồng lực ôn nhuận, cẩn thận bao bọc lấy tàn niệm Bán Thần.

Đồng lực của Triệu Phong là thuộc tính Thủy hệ, có năng lực chữa trị.

Dưới sự tưới mát của Đồng lực, đạo ánh sáng trong suốt kia, đã có chút ổn định lại.

Sau đó.

Triệu Phong lại lấy ra một cái hồ lô ám thanh sắc.

- Bích U Linh Hồ...

Tàn niệm Bán Thần thoáng mừng rỡ, lập tức thoải mái tiến nhập Bích U Linh Hồn.

Bích U Linh Hồ, rất thích hợp cho tàn niệm hồn phách sinh tồn, thậm chí còn có hiệu quả bảo dưỡng nhất định.

Trong truyền thuyết, một vài ý niệm tàn hồn của Vương Giả Đại Đế, được ký thác trong Bích U Linh Hồ, nhiều năm sau đã đoạt xá trọng sinh.

Để tàn niệm Bán Thần ở trong đầu Triệu Phong, được Đồng lực bao bọc cũng không phải là không được.

Nhưng một khi Triệu Phong vận chuyển tâm hồn Đồng lực đại quy mô, hoặc là lọt vào công kích linh hồn của ngoại giới, rất có thể sẽ ảnh hưởng đến tàn niệm Bán Thần.

- Ở chỗ ta còn có các trân phẩm Hồn đạo như Nhân Ngư Lệ Tinh và Tụ Hồn Linh Thảo.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Nhân Ngư Lệ Tinh? Tụ Hồn Thảo? Mau mau, những thứ này có thể giúp tàn niệm của ta củng cố, thậm chí hình thành tàn hồn.

Tàn niệm Bán Thần lập tức lộ vẻ nôn nóng, có chút không thể chờ đợi được.

- Thế gian này không có bữa cơm trưa nào miễn phí. Trước mắt, người không hề có chút trợ lực gì đối với ta, Triệu mỗ dựa vào cái gì phải trợ giúp người? Trừ phi...

Triệu Phong uyển chuyển nói.

- Trừ phi, người bái ta làm chủ nhân.

Triệu Phong mặt không đỏ, tim không nhảy mà nói.

- Xem người là chủ nhân? Điều này là không có khả năng.

Bên trong Bích U Linh Hồ, thanh âm gào thét kinh sợ của tàn niệm Bán Thần truyền đến.

- Vậy thì người cứ vĩnh viễn sống ở chỗ này đi, cho dù đạt được Bán Thần tinh huyết, người cũng không có khả năng Tích Huyết Trọng Sinh đâu.

Triệu Phong đạm mạc nói.

Nói xong, hắn lập tức đứng dậy, liền chuẩn bị rời khỏi thư phòng.

Vừa bước ra khỏi thư phòng.

- Nhân loại, người thắng rồi...

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần truyền đến, đáng vẻ có chút nghiêng răng nghiêng lợi, đồng thời lộ ra vài tia bất đắc dĩ.

Triệu Phong thỏa mãn gật đầu, đem một vài viên Nhân Ngư Lệ Tinh, bỏ vào Bích U Linh Hồ.

Chỉ trong giây lát, khí tức của một tia tàn niệm Bán Thần này, càng trở nên tinh thuần, hồn lực chấn động cũng mãnh liệt hơn rất nhiều.

- Chủ nhân, ngài nắm chắc được bao nhiêu phần có thể tranh đoạt Bán Thần tinh huyết?

Sau khi tàn niệm Bán Thần hấp thu hết một viên Nhân Ngư Lệ Tinh, vẫn chưa thỏa mãn mà nói.

- Rất khó nói. Bởi vì Bán Thần tinh huyết đã tiến nhập lăng mộ trung tâm ở bãi tha ma rồi.

Triệu Phong không dám xác định.

- Lăng mộ trung tâm? Người nói là... Lăng tẩm Bán Thần?

Tàn niệm Bán Thần lập tức chấn động.

665. Chương 667: Đắc Thủ

Lăng tẩm Bán Thần?

Lúc này Triệu Phong mới biết được danh xưng rõ ràng của lăng mộ trung tâm, không ngờ đó lại là nơi an táng Bán Thần.

Tàn niệm Bán Thần này, quả nhiên hiểu rất rõ về tình huống bên trong di viên.

- Kỳ ngộ và hung hiểm luôn tồn tại song song, bên trong lăng tẩm Bán Thần, an táng di thể của Bán Thần, cho dù không hề có bất kỳ sinh mệnh sức sống nào, nhưng cũng không có khả năng dùng nó để trọng sinh.

Tàn niệm Bán Thần thần thần bí bí mà nói.

Triệu Phong biết rõ, nguyên nhân cái chết của Bán Thần, chủ yếu là do “Thần Kiếp”.

Chết trong Thần Kiếp, di thể của hắn không biến thành tro bụi, đã là kết cục vạn hạnh rồi.

- Đối với lăng tẩm Bán Thần, người biết được những gì?

Triệu Phong mở miệng hỏi.

Nếu như thông thuộc một nửa lăng tẩm Bán Thần, như vậy không phải nghi ngờ, kế hoạch của Triệu Phong càng có khả năng thành công, thậm chí giúp ích cho hành động của Tiểu Tặc Miêu.

- Bởi vì vừa rồi mới ăn một ít “Nhân Ngư Lệ Tinh”, cho nên ta đã khôi phục được một ít mảnh vỡ ký ức, địa đồ và bố cục của “lăng tẩm Bán Thần”, ta cũng biết được đôi chút.

Tàn niệm Bán Thần nhanh chóng đem tin tức truyền cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, lại đưa cho tàn niệm Bán Thần thêm một viên Nhân Ngư Lệ Tinh, xem như khao thưởng.

Đọc lướt qua những tin tức này, Triệu Phong không khỏi nhướng mày.

Bởi vì thoạt nhìn, trong lăng tẩm Bán Thần, ngoại trừ một vài oán linh ra, còn có một số Khôi Lỗi thủ mộ, nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, nhưng lại không hề có kỳ ngộ nào.

Triệu Phong vừa định chuẩn bị mở miệng, đột nhiên biến sắc.

Ý niệm của hắn, rất nhanh bị tình huống bên phía lăng tẩm Bán Thần hấp dẫn.

Trong thông đạo lăng mộ.

Ầm...

Một đầu oán linh màu đỏ tím, cao đến vài chục trượng, xuất hiện hư ảnh một nam tử thần võ, quang điểm đờng đờng, đứng ngạo nghễ trong hư không, khí tức sức mạnh to lớn khủng bố, gần như hóa thành thực chất, áp chế một mảnh hư không.

- Oán linh cấp Đại Đế...

Mấy người Nam Cung Thánh, Mộng Hi, đồng loạt thất sắc.

- Chạy mau, oán linh Đại Đế này, đã vượt qua phạm trù mà chúng ta có thể ứng phó rồi.

Lần đầu tiên Ôn Lạc An lộ ra một tia bối rối.

Hư ảnh oán linh nam tử thần võ này, uy thế giống như Đại Đế giáng lâm, khiến cho linh hồn mấy người đều chấn động và đau đớn.

Vụt...

Bán Thần tinh huyết, nhân cơ hội này, chui vào nơi u ám càng sâu hơn trong lăng mộ.

Lúc này.

Bốn phe Nam Cung Thánh, Mộng Hi, Ôn Lạc An, Tiểu Tặc Miêu, đều gặp phải nguy cơ sinh tử.

Vụt...

Một con mắt hư vô, xuất hiện trên đỉnh đầu Tiểu Tặc Miêu.

Triệu Phong đã chuẩn bị kỹ càng, nếu như thật sự gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ thi triển “Hư Không Chuyển Vật”, cứu đi Tiểu Tặc Miêu.

Sau một thời gian dài làm bạn, quan hệ giữa Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, đã vượt qua quan hệ chủ nhân và Linh sủng.

- Cho dù từ bỏ Bán Thần tinh huyết, cũng không thể để Tiểu Tặc Miêu lâm vào sinh tử tuyệt cảnh được.

Trong lòng Triệu Phong đã có quyết định.

Hắn thuận tiện, đem địa đồ bố cục bên trong “lăng tẩm Bán Thần”, truyền cho Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo...

Sau hi Tiểu Tặc Miêu nhận được thông tin, chợt nhẹ răng cười, hai trảo nắm Ảnh Sát Đế Nhận và Tử Lân ngọc giác, “Vụt...” một cái, đã chui vào trong cơ thể dị thú Vương Giả.

Chính vì vậy.

Phần lớn áp lực, đều do dị thú Vương Giả chống cự, bản thân nó được sức mạnh to lớn của Vương Giả thủ hộ.

Có thể nói, Tiểu Tặc Miêu là an toàn nhất trong đám người.

Ầm...

Oán linh Đại Đế bỏ nhào đến, mấy vị thiên tài đều cảm thấy tâm hồn chấn động, khí huyết sôi trào, thừa nhận một luồng áp bách to lớn vô hình trùng kích đến.

Ngay cả dị thú Vương Giả, cũng vô cùng chật vật, bước chân chậm chạp.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu nhếch miệng cười, không chế dị thú Vương Giả, xuyên qua một đồ đằng cổ xưa trên vách tường.

Làm gì thế?

Ba người Nam Cung Thánh, nhìn thấy hành động của Tiểu Tặc Miêu, thầm nghĩ không biết có phải con mèo này bị dọa đến phát điên rồi không?

Nhưng một màn tiếp theo, lại khiến cho ba người mở rộng tầm mắt.

Kết...

Đồ đằng cổ xưa trên vách tường, chợt lộ ra một mật đạo, Tiểu Tặc Miêu và dị thú Vương Giả, lập tức chui vào mật đạo.

- Đuổi theo!

Mấy người Nam Cung Thánh cũng chẳng quan tâm đến Bán Thần tinh huyết nữa, đều lấy việc trốn thoát làm đầu.

Oán linh cấp Đại Đế, cho dù ba người có liên thủ, cũng khó mà chống lại được, huống chi xung quanh còn có một lượng lớn oán linh.

Phành...

Oán linh cấp Đại Đế, đâm vào lối vào mật đạo, nhưng vì hình thể quá lớn, nên bị dội ngược trở lại.

Tài liệu xây dựng lên lăng tẩm Bán Thần này, phi thường đặc thù, cho dù là oán linh hư vô, cũng khó có thể “đi xuyên tường” được.

Dù vậy.

Khí tức sức mạnh to lớn kinh khủng, vẫn xuyên qua thế giới vật chất và linh hồn, đã thương mấy người Nam Cung Thánh.

Tiểu Tặc Miêu đi tuốt ở đằng trước, lại ẩn nấp trong cơ thể dị thú Vương Giả, nên không bị ảnh hưởng gì. Phù...

Ba người Nam Cung Thánh thở dài một hơi.

Oán linh Đại Đế cũng không đuổi theo.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu lại xuất hiện trên lưng dị thú Vương Giả, dáng vẻ huênh hoang, đi trước dẫn đường.

- Con mèo này, làm sao biết rõ cơ quan địa hình trong lăng mộ?

Mộng Hi và Ôn Lạc An, hai mặt nhìn nhau.

Bám sát con mèo này!

Tâm thần ba người thoáng rùng mình.

Trong lăng mộ cấm khu này, bọn hắn đã mất đi phương hướng, sinh tử cũng gắn liền với con mèo này.

Tiểu Tặc Miêu điều khiển dị thú Vương Giả, rẽ ngoặt bảy tám lần trong mật đạo.

Một lúc sau...

Dị thú Vương Giả nhảy ra khỏi mật đạo, tiến vào một mộ thất càng u ám hơn bên dưới mặt đất.

Mộ thất dưới mặt đất này, đã cháy đen hoàn toàn.

Mấy vạn năm trước, nơi đây đã có một luồng khí tức kinh người, khiến cho Chư Thiên Thần Ma đều sợ hãi tránh lui.

Lấy một thất dưới mặt đất làm trung tâm, trong vòng phương viên trăm trượng, không hề có một oán linh nào, cho dù là oán linh cấp Đại Đế.

Bên trong mộ thất hoàn toàn trống rỗng, chỉ có một “cái xác” đen thui.

Cái xác này không thành hình người, giống như một đồng than đen, qua năm tháng tuế nguyệt tẩy rửa, bề mặt thậm chí còn có chút bóng loáng.

- Đó là...

Ba đại thiên tài Vương Giả, đều nhìn chăm chăm vào cái xác đen thui đó, lập tức cảm thấy một luồng khí tức lực lượng cấm kỵ chấn nhiếp Chư Thiên.

Khí tức cấm kỵ này, mặc dù chỉ là một tia tàn thừa, nhưng lại có thể khiến cho Chư Thiên Quỷ Thần phát ra “kinh hãi” từ tận nội tâm.

Áp Lực!

Ba đại thiên tài Vương Giả ở đây, đều cảm thấy không hít thở nổi.

Trong mắt dị thú Vương Giả, cũng tràn ngập hoảng sợ, đứng run rẩy trước mặt cái xác đen thui đó.

- Cổ thi thể này, không hề có bất kỳ khí tức sinh mệnh nào, cũng không có Hồn lực, chân nguyên, nhưng lại có thể phát ra một luồng khí tức đáng sợ như vậy.

Bên trong mộ thất cực kỳ tĩnh mịch.

Kể cả bên ngoài mộ thất, bầu không khí cũng tĩnh mịch im ắng, không có bất kỳ oán linh nào đến gần.

- Cổ thi thể này, rất có thể chính là di thể của Bán Thần.

- Khí tức cấm kỵ này, rõ ràng không phải đến từ trên lực lượng của bản thân thi thể.

Ánh mắt của ba đại thiên tài Vương Giả, đột nhiên lóe lên, đều tự có suy đoán.

Vụt...

Con mắt hư vô, lại lần nữa xuất hiện bên trong mộ thất.

Triệu Phong cảm thấy một luồng khí tức cấm kỵ xuyên thấu thể xác và tinh thần. Lực lượng chi nguyên của luồng khí tức này, phảng phất là khắc tinh của vạn vật thiên địa trong vũ trụ này.

- Thi thể Bán Thần đã bị triệt để phá hủy, luồng khí tức kia, không phải đến từ di thể Bán Thần.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm thấy kinh hãi lạnh mình.

Hắn vượt không gian mà đến, cũng không thể ngăn cản được cảm giác áp bách do luồng khí tức cấm kỵ này mang đến.

- Đúng thế, là lực lượng Thần Kiếp!

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần, đột nhiên truyền đến.

Lực lượng Thần Kiếp?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, khó trách di thể Bán Thần đã không còn hình người, gần như tan tác hoàn toàn, ngay cả bản thể cũng không có khí tức sinh mệnh gì.

Thanh âm của tàn niệm Bán Thần, có một tia bi thương.

Dù sao hắn cũng là một tia tàn niệm tách ra từ ý thức trong hồn phách của Bán Thần.

- Di thể này đã bị triệt để phá hủy, bản thân không còn bao nhiêu giá trị. Thế nhưng, bên trên di thể vẫn lưu lại lực lượng Thần Kiếp, có giá trị nhất định, thực tế là có trợ giúp rất lớn đối với người tu hành Lôi lực.

Tàn niệm Bán Thần lẩm bẩm.

Lực lượng Thần Kiếp.

Trái tim Triệu Phong đập thành thịch, lực lượng Thần Kiếp, ngay cả Bán Thần cũng có thể đánh chết, ngay cả Thần Linh cũng phải sợ hãi.

Bởi vậy có thể thấy được, loại lực lượng này có giá trị cao như thế nào.

E rằng, cho dù là những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh còn lại trên trên gian, thậm chí là Bán Thần, cũng sẽ cảm thấy hứng thú đối với thi thể có lưu lại lực lượng Thần Kiếp.

- Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, muốn trùng kích “Thần Vị”, tám chín phần mười, đều bị lực lượng Thần Kiếp đánh cho tan thành tro bụi. Mà bản tôn Bán Thần, nắm đó lại dùng thân thể ngạnh kháng và hấp thu một lượng lớn lực lượng Thần Kiếp, nhưng thi thể vẫn không bị hủy diệt, có thể thấy được thực lực thực sự của hắn, chỉ còn cách Thiên Giai Thần Vị một tia mong manh nữa mà thôi...

Tàn niệm Bán Thần cảm thán nói.

Nghe đến đó, Triệu Phong càng minh bạch, cỗ di thể hấp thu lực lượng Thần Kiếp này, quý giá cỡ nào.

Cường giả dựa vào thực lực bản thân để trùng kích Thần Vị, quả thật là hiếm thấy.

Mà cường giả có thể giữ được thi thể không bị chôn vùi dưới Thần Kiếp, trong mười người cũng khó có được một người.

Tại một mức độ nào đó mà nói, thi thể trải qua Thần Kiếp, có thể nói là thứ có giá trị nhất trong Bán Thần Di Viên này.

Cho dù là Bán Thần tinh huyết, giá trị của nó cũng chưa chắc có thể so sánh với thi thể hấp thu Thần Kiếp.

Bởi vì, Bán Thần tinh huyết đối với cấp độ Huyền Quang Cảnh, cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Mà thi thể Thần Kiếp, cho dù là đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng đều có giá trị rất lớn.

- Lực lượng Thần Kiếp, phần lớn là lấy “Thần Lô” làm chủ, bởi vậy thi thể Thần Kiếp này, đối với ta mà nói, có tác dụng rất lớn.

Trong lòng Triệu Phong lập tức phần chấn.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên lưng dị thú Vương Giả, tay cầm Ảnh Sát Đế Nhận, chậm rãi khó khăn đi đến gần “thi thể màu đen”.

Mấy người Nam Cung Thánh cũng không phải người ngu, lập tức mơ hồ đoán được lai lịch của bộ thi thể này.

Dù sao đi nữa, Bán Thần năm xưa cũng đã chết trong Thần Kiếp, việc này cũng không phải là bí mật lớn gì.

- Thi thể này cũng khá lớn, chúng ta hãy cùng chia nhau đi.

Triệu Phong mở miệng nói.

Lấy lực lượng của một người nào đó, muốn chia cắt được thi thể chứa Thần Kiếp, quả thật khó khăn vô cùng.

Cho dù là Vương Giả, đối diện với thi thể Thần Kiếp, nhất cử nhất động cũng gặp phải áp chế đáng sợ.

- Được.

Ba đại thiên tài Vương Giả cũng không phản đối.

Bốn người thương nghị, quyết định vẫn lấy “Ảnh Sát Đế Nhận” của Tiểu Tặc Miêu để chia tách thi thể màu đen này.

Ô...ô...ô...n...g!

Ảnh Sát Đế Nhận được lực lượng của bốn phương tập trung vào, liền huyền hóa thành một chuỗi nhận quang lạnh lẽo sắc bén, chém thẳng lên trên thi thể màu đen.

Phốc...

Lúc Ảnh Sát Đế Nhận chém lên thi thể màu đen, lực lượng của nó đã bị lực lượng Thần Kiếp, suy yếu hơn chín thành.

Bên trên thi thể màu đen này, chỉ lưu lại một tia dấu vết rất nhỏ, gần như không thể nhìn thấy.

Sắc mặt của ba đại thiên tài Vương Giả, có chút khó coi.

Cứ tiếp tục xu thế này, muốn chia tách thi thể màu đen kia, e rằng cũng phải mất đến một hai ngày.

Nhưng nghĩ đến giá trị của thi thể Thần Kiếp, ba đại thiên tài Vương Giả đều không ai chịu lùi bước, đừng nói là một hai ngày, cho dù là một hai tháng cũng đáng.

Phốc phốc... Phốc phốc...

Cứ cách bốn năm hơi thở, bốn phe lại liên thủ, dùng Ảnh Sát Đế Nhận chém lên thi thể màu đen.

Bốn phe liên thủ, uy lực của Ảnh Sát Đế Nhận, đủ để giết chết Vương Giả yếu nhược.

Vụt...

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, biến mất khỏi mộ thất.

Thế nhưng.

Khóa Không Chi Mâu cũng không phải biến mất trong lăng tẩm Bán Thần.

Không lâu sau...

Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong, đã tìm thấy nơi ẩn thân của “Bán Thần tinh huyết”.

Ý thức của Bán Thần tinh huyết đã cực kỳ yếu ớt, bỗng nhiên cảm ứng được sự tồn tại của “Khóa Không Chi Mâu”, bên ngoài chợt hiện một trận kim quang lưu ly.

- Chuẩn bị, thu Thần Huyết!

Triệu Phong thì thắm với tàn niệm Bán Thần.

Hư Không Chuyển Vật!

Một luồng gợn sóng Đồng lực, bao phủ lấy Bán Thần tinh huyết, tại trung tâm xuất hiện một cái vòng xoáy.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bán Thần tinh huyết vừa giãy dụa, lập tức dừng lại.

Bởi vì bên trong gợn sóng Đồng lực kia, xuất hiện một luồng khí tức tinh thần quen thuộc mà thân thiết.

Vụt...

Ánh sáng lưu ly bên ngoài Thần Huyết, đã bị vòng xoáy nuốt chửng, biến mất không thấy gì nữa.

- Bán Thần tinh huyết, đắc thủ rồi!

Khóa Không Chi Mâu lộ ra một tia mừng rỡ, lập tức biến mất.

666. Chương 668: Chưa Biết Hươu Chết Về Tay Ai

Bán Thần Di Viên, Tàng Thư Phòng.

Triệu Phong nhếch miệng lên, nở một nụ cười nhạt:

- Tàn niệm Côn Vân, người cũng không phải là cái gì cũng tệ nha.

Tàn niệm Côn Vân chính là danh hiệu tạm thời mà Triệu Phong đặt cho tàn niệm Bán Thần.

Bởi vì, chủ nhân của Bán Thần Di Viên, tên thật là Côn Vân.

Trong không gian mắt trái.

Tại một khu vực đen kịt, trôi lơ lửng một giọt huyết châu màu vàng lưu ly, chính là Bán Thần tinh huyết.

Thu hoạch “Bán Thần tinh huyết” so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn rất nhiều.

Thần Huyết có linh tính, đối với khí tức chủ nhân Bán Thần, có vẻ thân thiết mà lại kính sợ.

Tàn niệm Côn Vân là do hồn phách của Bán Thần tan vỡ phân liệt mà ra, tự nhiên có khí tức linh hồn của Bán Thần rồi.

Nghe thấy “cái gì cũng tệ” trong lời nói của Triệu Phong, tàn niệm Côn Vân chợt có cảm giác kích động muốn thổ huyết.

Đường đường là tàn niệm Bán Thần, vậy mà trong mắt Triệu Phong, ẩn tượng lại là tệ hại vô cùng.

Mặc dù tàn niệm Côn Vân còn có một khoảng cách nhất định với tàn hồn, nhưng cũng có ý nghĩ và tư duy độc lập, thậm chí còn có cả một vài ký ức.

- Chủ nhân, người đã thu được “Bán Thần tinh huyết”, có thể khiến ta Tích Huyết Trọng Sinh rồi.

Tàn niệm Côn Vân lộ ra một tia chờ mong tha thiết.

Đạt tới cấp độ Bán Thần, cho dù thân thể có nát bấy, nhưng chỉ cần vẫn còn một giọt tinh huyết thì vẫn có thể “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Đương nhiên, điều khiển tiên quyết chính là, ít nhất trong đầu vẫn còn một tia ý niệm tinh thần.

Mà bây giờ.

Hiển nhiên đều có đủ điều kiện gồm Tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết.

Bán Thần tinh huyết dù sao vẫn là tinh huyết.

Mà tàn niệm Côn Vân, cũng không phải là một tia ý niệm tinh thần bình thường trong đầu, nó có tư duy và ký ức nhất định, đã tiếp cận cấp độ tàn hồn.

- Tích Huyết Trọng Sinh chính là thủ đoạn nghịch thiên trong truyền thuyết a.

Triệu Phong cũng có chút chờ mong đối với việc này.

Nhưng việc trọng đại như vậy, hẳn tự nhiên sẽ không dễ dàng chấp nhận.

Đầu tiên.

Bán Thần tinh huyết ẩn chứa uy năng thần lực quá mức khủng bố.

Ai mà đoán được, sau khi tàn niệm Côn Vân Tích Huyết Trọng Sinh, thực lực sẽ nhảy vọt đến mức nào.

- Đợi sau khi ra khỏi di viên rồi hãy thương nghị việc này.

Triệu Phong đáp.

Trong lòng hắn, rất nhanh đã có chủ ý.

Có một điều có thể xác định.

Đó là Triệu Phong sẽ không dùng toàn bộ lực lượng của Bán Thần tinh huyết cho việc “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Lực lượng của Thần Huyết, hắn cũng phải sử dụng để tăng cường thực lực của bản thân, đồng thời cũng có thể suy yếu lực lượng của “Bán Thần Côn Vân” sau khi trọng sinh.

- Bán Thần Di Viên, còn hai ngày rưỡi nữa sẽ đóng cửa.

Triệu Phong thoáng suy tư.

Thời gian còn lại, trọng điểm của Triệu Phong, đã không còn là mưu đồ đối với trân tài dị bảo nữa rồi.

- Tử Vong truy sát, hươu chết về tay ai còn chưa biết đâu.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, một luồng lãnh ý khắc nghiệt, nhìn chăm chú về phía lăng tẩm Bán Thần.

Cùng lúc đó.

Lăng tẩm Bán Thần, bên trong mộ thất.

Ba đại thiên tài Vương Giả cùng với Tiểu Tặc Miêu, bốn phương liên thủ, chém lên “thi thể màu đen”.

Ôn Lạc An bỗng nhiên cảm thấy lạnh cả người.

Huyết mạch thần thoại của Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, khiến cho hắn có trực giác nhạy cảm đối với khí tức nguy hiểm.

Vụt...

Con mắt hư vô, xuất hiện bên trong mộ thất, như ẩn như hiện, lộ ra một tia cười nhạt siêu nhiên.

Ba đại thiên tài Vương Giả, đối với sự tồn tại của Khóa Không Chi Mâu, đã xem như thói quen rồi.

Thế nhưng thần sắc của Khóa Không Chi Mâu lúc này, lại khiến cho bọn hắn có cảm giác lâm vào bị động, thất bại sâu sắc.

E rằng ba người còn chưa biết chuyện Triệu Phong đã thành công đạt được “Bán Thần tinh huyết”.

Việc đạt được “Bán Thần tinh huyết”, chính là bí mật mà Triệu Phong sẽ tận lực giấu diếm, bởi vì hắn còn phải khởi động kế hoạch “phục sinh Bán Thần”.

Bí mật bậc này, nếu như để thế nhân biết được, e rằng toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, sẽ gặp phải oanh động cực lớn.

Phục sinh Bán Thần, đây chính là ý nghĩ điên rồ can đảm dọa người bực nào?

- Ta chỉ muốn cái đầu của di thể Bán Thần mà thôi.

Meo meo!

Tử Lân ngọc giác trong tay Tiểu Tặc Miêu bay lên, rơi vào tay Mộng Hi.

Di viên đã sắp đóng cửa rồi.

Tử Lân ngọc giác này cũng không còn giá trị lợi dụng nữa, trừ phi đợi đến năm trăm sau, chờ Bán Thần Di Viên lần sau mở ra.

- Hừ!

Mộng Hi tiếp lấy Tử Lân ngọc giác, dường như không quá quan tâm, vẫn nhìn chăm chăm Triệu Phong nhiều lần, giống như muốn nhớ kỹ cửu nhân này.

Ánh mắt của Triệu Phong, vẫn dừng lại trên mảnh kim diễm huyết quang vẫn còn đang thiêu đốt kia.

- Ôn Lạc An.

Triệu Phong chậm rãi mở miệng nói:

- Một ngày nào đó, chúng ta sẽ đổi lại vai trò. Ai là con mồi, ai là thợ săn, còn chưa biết trước đâu.

Lời này vừa nói ra.

Đám thiên tài ở đây, đều cảm thấy tâm thần đại chấn.

Rất nhiều người lúc này mới chú ý, mảnh kim diễm huyết quang kia, mặc dù đã ẩm đậm hơn phân nửa, nhưng vẫn thiêu đốt hừng hực, còn chưa bị dập tắt.

Ô...ô...ô...n...g!

Mảnh kim diễm huyết quang kia, bỗng nhiên co rút lại, hình thành một đoàn kim diễm huyết quang, rung động chập chờn, hóa thành thanh niên sáng ngời được huyết quang kim diễm bao phủ.

- Cái gì?

Những thiên tài Thánh Địa ở đây, đều kinh hãi ngẹn ngào.

- Dục hỏa trọng sinh ư?

Mộng Hi nhìn qua thân hình của thanh niên sáng ngời, dần dần ngưng thực, kim diễm huyết quang trên người cũng thu liễm lại.

Ôn Lạc An, sắc mặt trắng như tờ giấy, nửa quỳ trên mặt đất.

Triệu Phong chợt phát hiện.

Tu vi của Ôn Lạc An, từ Đại Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, rơi xuống Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ, suýt chút nữa là rơi xuống cấp độ Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi.

Nhưng lúc này.

Triệu Phong cũng vô lực ra tay với thanh niên sáng ngời.

Đồng lực của hắn, gần như đã hao hết, nguyên khí hao tổn rất lớn.

- Triệu Phong, trận chiến của chúng ta, bây giờ mới bắt đầu. Nếu không phải ở trong Bán Thần Di Viên này, nếu không phải có Nam Cung Thánh trợ giúp, ngươi đã sớm chết trong tay ta rồi.

Trên gương mặt tái nhợt của Ôn Lạc An, tràn ngập vẻ không cam lòng.

Đúng lúc này...

Ô...ô...ô...n...g!

Không gian Bán Thần Di Viên lắc lư, toàn bộ không gian, đều bị một tầng thủy huy lưu ly bao phủ.

Vụt...

Bên trong di viên, phần đông thân ảnh thiên tài, đều biến thành ảm đạm trong suốt, biến mất khỏi mảnh lâm viên của Bán Thần.

Triệu Phong ở trong đám người, cũng cảm nhận được sức mạnh to lớn hùng vĩ của “ý chí Bán Thần”.

- Đáng tiếc, lực lượng ý chí của bản tôn Bán Thần đã dung hợp làm một thể với di viên, chỉ tuân theo quy tắc lúc còn sống lưu lại.

Tàn niệm Côn Vân lắm lắm.

Ý chí của Bán Thần, vô cùng công bình công chính, giống như “Thiên Đạo” trong di viên, không có ý thức tư duy độc lập, hết thảy đều tuân theo quy tắc bản năng.

Triệu Phong minh bạch.

Nếu như có được luồng ý chí Bán Thần này, như vậy tàn niệm Côn Vân, sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, sẽ có hi vọng khôi phục thực lực Bán Thần.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong dần ảm đạm trong suốt, sau đó biến mất khỏi di viên.

Nhưng đúng lúc này, dị biến phát sinh.

Một luồng ý chí Bán Thần kinh thiên, mang theo sức mạnh to lớn vô biên, áp bách mà đến.

Thân hình Triệu Phong khựng lại, phảng phất như bị cố định trong hư không.

- Không tốt.

Sắc mặt Triệu Phong đại biến.

Hắn biết, ý chí Bán Thần, chính là Thần Linh, Chúa Tể của tất cả mọi thứ trong di viên này.

Nếu như ý chí Bán Thần muốn giết một người, e rằng cho dù là Vương Giả Hư Thần Cảnh, cũng không có bất kỳ sức phản kháng nào.

Giờ khắc này.

Tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết ở bên trong Bích U Linh Hồ, cũng đều mơ hồ run rẩy.

Cũng may.

Luồng sức mạnh to lớn hùng vĩ này, chỉ dừng lại trên người Triệu Phong chừng nửa nhịp hô hấp.

Một nhịp hô hấp sau.

Vụt...

Thân ảnh Triệu Phong đã trở nên ảm đạm trong suốt, biến mất khỏi di viên.

Tại Chân Vũ Thánh Địa, Vạn Cổ thánh phong.

Trên đỉnh ngọn núi đỏ nát thê lương.

Vụt...

Cả một đám thiên tài Thánh Địa, đều từ trong Bán Thần Di Viên đi ra.

- Cuối cùng cũng ra rồi, lần này di viên mở ra, thu hoạch cũng không tệ.

Trong đám người, vang lên một số thanh âm nghị luận.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong cũng xuất hiện trong đám người.

Không người nào lưu ý việc Triệu Phong hiện thân chậm hơn tất cả mọi người một chút.

Trên trán của hắn, ứa ra một tia mồ hôi lạnh.

Khoảnh khắc cuối cùng, tia ý chí Bán Thần áp bách giáng lâm, quả thực khiến hấn sợ hãi sâu sắc.

- Triệu sư đệ, lần này di viên mở ra, người có thể xem là đại hắc mã thành danh rồi.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, cũng dùng ánh mắt thiện nhìn Triệu Phong.

- Lần này di viên mở ra, may nhờ có Triệu sư đệ hỗ trợ.

- Đúng vậy, nếu không có Triệu sư đệ, chúng ta sẽ không thành công chiếm đóng Vương quốc Nhân Ngư được.

Đám người Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, đều rất kính phục và cảm kích Triệu Phong, thậm chí còn có chút sùng bái.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông.

Triệu Phong lập tức hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Dưới sự dẫn dắt của Triệu Phong, đám người Thần Dịch Lâm đã thành công chiếm đóng Vương quốc Nhân Ngư, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh, Huyền Thần Tửu, phục chế lại thành công của mấy ngàn năm trước, khiến cho không ít người cực kỳ hâm mộ.

- Triệu sư đệ, cảm ơn Tử Thánh Lệnh và Nhân Ngư Lệ Tinh của người.

Nam Cung Thánh cười nói.

Tử Thánh Lệnh, chính là loại trân phẩm dễ dàng bổ sung năng lực huyết mạch của hấn, thu hẹp khoảng cách chênh lệch huyết mạch với Mộng Hi và thanh niên sáng ngời, tăng cường năng lực huyết mạch phòng ngự.

Mà Nhân Ngư Lệ Tinh, lại có tác dụng trợ giúp hấn gột rửa cảnh giới.

Dù sao thì Nam Cung Thánh cũng chỉ mới thai nghén thành ý chí Vương Giả trong thời gian ngắn.

Triệu Phong chỉ khẽ gật đầu.

Hấn đoán chừng, không bao lâu nữa, Nam Cung Thánh sẽ tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Trên đỉnh Thánh phong.

Triệu Phong trở thành tiêu điểm hấp dẫn sự chú ý của phần đông thiên tài, không ít nữ thiên tài, cũng lên nhìn trộm hấn.

Trong đám người, chỉ có Nam sư huynh và Đồng Kiếm là sắc mặt có vẻ khó coi.

Từ lúc mới tiến vào di viên, Triệu Phong không cùng đội với bọn hấn, đã bị đám người Nam sư huynh cười lạnh khinh bỉ.

Nhưng lúc này...

Một vài thiên tài trong đội ngũ của Nam sư huynh, đều không khỏi có chút hối hận.

Đồng Kiếm càng hối hận đến phát điên.

Hấn và Triệu Phong đều xuất thân môn hạ của Đoan Mộc Đại Đế, nếu như lúc ấy đi theo Triệu Phong, vậy thì ít nhất cũng có thể được phân chia một phần lợi ích trong Vương quốc Nhân Ngư.

Vụt...

Trên đỉnh Thánh phong.

Một vài trưởng bối của các Tông phái, ít nhất là cấp bậc Vương Giả, đồng loạt hiện thân.

Bọn họ, phần lớn đều quan tâm tới an nguy và thu hoạch của đám hậu bối.

Bên phía Huyền Chân Thánh Tông, đám người Nam Cung Thánh, Triệu Phong, Thần Dịch Lâm, đều thu hoạch tương đối kha khá, xem như là người chiến thắng trong Bán Thần Di Viên lần này.

Những Vương Giả Đại Đế kia, sau khi biết được biểu hiện của Triệu Phong trong di viên, đều vô cùng ngoài dự liệu.

Luận thu hoạch, Triệu Phong và Nam Cung Thánh không phân cao thấp, thậm chí còn hơi thắng một chút. Đương nhiên.

Không ai biết là Triệu Phong đã đạt được Bán Thần tinh huyết.

Nửa canh giờ sau...

Triệu Phong từ trong đội ngũ của Huyền Chân Thánh Tông, trở về chỗ ở trên Linh phong của mình.

- Chủ nhân...

Vừa mới trở về phòng, bên trong Bích U Linh Hồ, chợt truyền đến âm thanh của tàn niệm Côn Vân, trong âm thanh dường như có chút hưng phấn run rẩy.

Chuyện gì?

Thần niệm của Triệu Phong, thăm dò Bích U Linh Hồ bên trong teg.

Vừa nhìn qua một lượt, hần liền sợ hãi hét lên.

Bên trong Bích U Linh Hồ, ngoại trừ tàn niệm Côn Vân và Bán Thần tinh huyết ra, còn có một luồng lực lượng tinh thần đặc biệt.

- Ý chí Bán Thần.

Tâm hồn Triệu Phong, lập tức cảm thấy một hồi áp lực.

669. Chương 671: Kế Hoạch Bán Thần Trọng Sinh

Trong Bích U Linh Hồ, có thêm một cỗ khí tức tinh thần, khiến Triệu Phong phải hít một ngụm khí lạnh.

Trong Linh hồ, Bán Thần tinh huyết cùng Tàn niệm Côn Vân, đều mơ hồ run rẩy.

Tàn niệm Côn Vân, hưng phấn mà sợ run.

-Ý chí Bán Thần, sao lại chạy ra ngoài theo?

Triệu Phong kinh hãi lạnh mình.

Ý chí Bán Thần, là một loại lực lượng tinh thần, dựng dục cảm ngộ của Bán Thần đối với thiên địa.

Cũng may.

Ý chí Bán Thần này, chỉ là lực lượng tinh thần đơn thuần, có linh tính, nhưng không có tư duy trí nhớ độc lập.

Triệu Phong cùng Tàn niệm Côn Vân, sau khi trao đổi, đại khái phân tích ra nguyên nhân.

Trong khoảnh khắc Triệu Phong rời khỏi Di Viên, sức mạnh to lớn và ý chí Bán Thần, đột nhiên áp bách mà đến.

Mấu chốt chính là.

Trong ý chí Bán Thần, phân liệt ra một bộ phận, chui vào Bích U Linh Hồ.

Như vậy.

Ý chí Bán Thần, tại sao lại đi theo Triệu Phong từ trước?

Triệu Phong nghĩ, có lẽ nguyên nhân là vì Bán Thần tinh huyết và Tàn niệm Côn Vân.

Bán Thần tinh huyết, tương ứng tinh túy trong thân thể của Bán Thần.

Tàn niệm Côn Vân, tương ứng ý thức tinh thần của Bán Thần.

Hai cái này tương hợp, có đủ hai cổ khí tức thân thể, tinh thần của Bán Thần.

Vừa nãy, ý chí Bán Thần, thuộc về lực lượng tinh thần của Bán Thần, cảm ứng được khí tức của "Chủ nhân", liền tự động đi theo Triệu Phong rời khỏi.

Chính bởi vậy.

Một bộ phận ý chí Bán Thần, thoát khỏi Di Viên, tiến vào Bích U Linh Hồ.

-Chủ nhân có luồng ý chí Bán Thần này, một khi để ta Tích Huyết Trọng Sinh, liền có hi vọng khôi phục đến thời kỳ đỉnh phong.

Tàn niệm Côn Vân phấn khởi nói.

Bởi vì.

Ý chí Bán Thần, ẩn chứa cảnh giới, cảm ngộ với thiên địa của Bán Thần khi còn sống.

Đồng thời, đây cũng là một luồng lực lượng tinh thần cường đại.

Theo Triệu Phong đánh giá, một phần nhỏ ý chí Bán Thần phân liệt ra, cũng tương đương với ý chí Vương Giả đầy đủ, mà bởi vì nguồn gốc từ Bán Thần, cho nên càng đặc thù hơn.

Nói cách khác.

Luồng ý chí Bán Thần này, có thể áp đảo ý chí cấp Vương Giả.

-Thế nhưng, Bán Thần sau khi trọng sinh, ta cũng sẽ gặp phải nguy hiểm nhất định, nhất là luồng ý chí Bán Thần này.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Hắn lâm vào suy tư ngẩn ngui, làm sao khởi động kế hoạch "Bán Thần trọng sinh", lợi dụng tối đa luồng lực lượng này, đồng thời giảm xuống nguy hiểm của mình.

Thử nghĩ mà xem.

Tồn tại Bán Thần, là hạng siêu nhiên như thế nào, một khi sống lại, há có thể cam tâm tình nguyện thần phục và ủng hộ Triệu Phong?

-Chủ nhân nếu ta trọng sinh, có được luồng ý chí Bán Thần này, sau này, sẽ có thể tùy ý ra vào Bán Thần Di Viên, một lần nữa khống chế Di Viên.

Tàn niệm Côn Vân cũng cố hết sức thuyết phục Triệu Phong.

Khống chế Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong nghe đến đó, tim đập thành thịch.

Bán Thần Di Viên, so với Di tích Tử Thánh thì cao cấp hơn rất nhiều, cho dù là Hư Thần Đại Đế, thậm chí Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không thể chống lại sức hấp dẫn của nó.

Nếu như có thể khống chế Bán Thần Di Viên, vậy sẽ có được tư nguyên khổng lồ, đối với tu hành có thúc đẩy rất lớn.

-Ta đáp ứng, ta sẽ khởi động kế hoạch Bán Thần trọng sinh, nhưng không phải là bây giờ.

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Hắn cũng không mất đi tỉnh táo.

Với thực lực hiện có của hắn, cho dù trọng sinh Bán Thần, khống chế Bán Thần Di Viên, cũng chỉ sẽ mang đến họa sát thân ỉn.

Chân Vũ Thánh Địa, hai đại Tông phái Tam Tinh, ba mươi ba cường Tông Nhị Tinh, há có thể để một tiểu bối chưa đến Vương Giả, độc chiếm lợi ích Bán Thần Di Viên?

Mấy ngày kế tiếp...

Triệu Phong bắt đầu tĩnh dưỡng, khôi phục thương thế.

Thần niệm của hắn, bắt đầu kiểm tra chiến lợi phẩm trong Bán Thần Di Viên.

Trong thời gian này.

Triệu Phong cũng gặp phải một số phiền toái vụn vặt.

Từ sau khi ra khỏi Di Viên, mỗi ngày đều có một số người, tới hỏi thăm.

Mới ban đầu, là Đồng Kiếm xuất từ đồng môn.

Rồi mấy ngày sau đó, là một số đệ tử chân truyền khác, thậm chí Vương Giả, Đại Đế cao tầng của Tông môn.

Những người này, phần lớn là vừa ý với thu hoạch của Triệu Phong trong Bán Thần Di Viên.

Có mấy vị Vương Giả, Đại Đế, mập mờ đưa ra ý định muốn giao dịch "Tỏa Thiên Cung", hoặc là mượn Triệu Phong đầu lâu của "Thi thể Thần Kiếp".

Rất nhiều thiên tài, cũng đều cần gấp Bất Lão Tuyền, Huyền Thần Tửu, Nhân Ngư Lệ Tinh, Tử Lân Thảo,...

Một số Vương Giả, Đại Đế, đến nhà, muốn giao dịch thay đệ tử của mình.

Nhất là Huyền Thần Tửu, có trợ giúp thể ngộ cảnh giới cao hơn, với việc đột phá Vương Giả, có thúc đẩy rất lớn.

Trong Tông môn, một số Nửa bước Vương Giả trung tầng, đối với thứ này, cũng hết sức khao khát.

Mà Tử Lân Thảo kia, có thể gia tăng năng lực của một loại huyết mạch, đối với một số Vương Giả mà nói, cũng có lực hấp dẫn.

Triệu Phong ở Bán Thần Di Viên, xưng bá Tử Yên hồ, vợ vét trân tài dị bảo, vô số kể.

Một số trân tài dị bảo, mặc dù giá trị không bằng Huyền Thần Tửu, nhưng tùy tiện một hai thứ, cũng có thể khiến tôn chủ bình thường đỏ mắt phát điên.

Mấy ngày nay.

Cánh cửa của Triệu Phong, đều sắp bị giẫm bằng rồi.

Một số giao dịch, Triệu Phong miễn cưỡng đáp ứng, còn có một số thì cự tuyệt thẳng thừng.

Hắn cũng không muốn đắc tội những Vương Giả, Đại Đế kia.

Có điều.

Nếu là Tỏa Thiên Cung hoặc thi thể Thần Kiếp, Triệu Phong sẽ không giao dịch.

Huyền Thần Tửu cùng Nhân Ngư Lệ Tinh, bản thân Triệu Phong cũng phải giữ lại một số, chủ yếu là chuẩn bị cho Triệu Vũ Phi.

Bởi vì, thể chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi, cực kỳ phù hợp với nguyên khí thiên địa, nhưng duy chỉ có thể ngộ mặt cảnh giới, linh hồn, lại tương đối tụt hậu một chút.

Để thoát khỏi những phiền toái này.

Triệu Phong không thể không rời khỏi nơi ở của mình, chuyển đến phủ đệ của sư tôn Đoan Mộc Thanh.

Mặc dù Đoan Mộc Thanh còn chưa trở về, nhưng ở đây, dù sao cũng là phủ đệ của Đại Đế.

Hơn nữa.

Trong phủ đệ Đại Đế này, có lưu một phân thân hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Thanh.

Rất cuộc.

Cuộc sống của Triệu Phong, cũng thanh tịnh một chút.

Quản gia phủ đệ Đại Đế, đã giúp Triệu Phong ngăn cản tuyệt đại đa số người đến hỏi thăm.

Cho dù là một số Vương Giả Đại Đế, khi nhìn thấy hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Thanh, cũng không tiện ép buộc.

Phủ đệ Đại Đế.

Trong một mật điện tĩnh lặng.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, trên lòng bàn tay trống rỗng, trôi nổi lơ lửng ba chén rượu.

Một chén rượu bằng thủy tinh màu tím.

Một chén rượu bằng gỗ lim.

Một chén rượu nhỏ bằng đồng.

Ba chén rượu, tương ứng ba loại linh tửu tiên nương, theo thứ tự là:

Huyền Thần Tửu, Long Viêm Tửu, Điện Vân Tửu.

Ba loại rượu này, đều thuộc về cùng một cấp bậc, được lấy ra từ hầm rượu Bán Thần.

-Long Viêm tửu, Điện Vân tửu, có thể gia tăng tham tu của ta với Xích Diệt Phong Lôi.

Trong lòng Triệu Phong, có chút tính toán.

Ngoại trừ hai thứ rượu này, hẳn còn có đầu của thi thể Thần Kiếp.

Thi thể Thần Kiếp, ẩn chứa lực lượng khí tức Lôi Lực của Thần Kiếp, có lẽ có thể làm cho Triệu Phong, hoàn thiện đề thăng uy lực đẳng cấp của "Phong Lôi Truyền thừa".

Lôi Lực của Thần Kiếp, khắc chế hết thảy người tu hành trong thiên địa, có thể nói là Lôi Lực đáng sợ nhất.

-Hừ, Lôi Chấn của Vạn Lôi Tông? Có lẽ ta sẽ mang đến một số kinh hỉ cho các người.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhạt.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, thu hồi ba loại rượu.

Lần này, trong Bán Thần Di Viên, thu hoạch của hắn quá lớn, phương diện đề thăng, cũng có không ít.

Ba ngày sau...

Thương thế Triệu Phong khỏi hẳn, tinh khí thần hồi phục đỉnh phong.

-Chủ nhân, kế hoạch trọng sinh Bán Thần, chừng nào thì bắt đầu?

Tàn niệm Côn Vân kèm nén không được.

Trước mắt, hắn chỉ là một luồng ý niệm tàn hồn, không có thân thể, ngay cả hồn phách cũng không thể tính, rất là ghen ghét khó chịu.

-Lại thêm một ít ngày nữa.

Triệu Phong lấy ra một gốc Nhân Ngư Lệ Tinh, một cây Tụ Hồn thảo, đưa cho Tàn niệm Côn Vân.

Kế tiếp.

Mục tiêu của hắn, chính là nhằm vào "Bán Thần tinh huyết".

Bán Thần tinh huyết, là mấu chốt của Tích Huyết Trọng Sinh.

Giống như Tử Dạ Thánh Chủ, sau khi chết ngay cả một giọt máu cũng không bảo lưu lại, như vậy thì không có khả năng sống lại.

-Hiện.

Triệu Phong một tay vung lên, trên lòng bàn tay, xuất hiện một giọt Thần Huyết vàng nhạt như lưu ly.

Mặt diện mà hần bể quan, có tính phong bế rất tốt, không lo lắng khí tức của Bán Thần tinh huyết, tiết lộ ra ngoài.

Còn nữa.

Trải qua chém giết tranh đoạt trong Bán Thần Di Viên, Bán Thần tinh huyết, bây giờ đã rất hư nhược rồi, lực phản kháng giảm mạnh.

Kế tiếp.

Việc Triệu Phong phải làm, chính là hấp thu bộ phận lực lượng của "Bán Thần tinh huyết".

Tinh huyết Bán Thần, ẩn chứa tinh hoa thân thể của Bán Thần, với cường giả dưới Thánh Chủ có ích lợi rất lớn.

-Băng Hoàng Ẩn.

Trên tay kia của Triệu Phong, ngưng hiện ra một quang ẩn u lam như thủy tinh, phẳng phất như băng liên tách ra, phát ra một cỗ hàn lực cực hạn của Băng Hoàng Thượng Cổ.

Bước đầu tiên.

Hần phải đóng băng đông lạnh "Tinh huyết Bán Thần" trước, để thuận tiện hấp thu lực lượng Bán Thần trong đó.

Vì thế.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, thúc dục đến cực hạn, lực lượng của Băng Hoàng Thượng, toàn lực phát động.

Trợn vụn mất nửa canh giờ.

Lực lượng huyết mạch của Triệu Phong, tiêu hao hơn phân nửa, mới khó khăn lắm đem tinh huyết Bán Thần đóng băng.

Rồi sau đó.

Triệu Phong bắt đầu thông qua lực lượng Băng Thủy huyết mạch, hấp thu lực lượng Bán Thần tinh huyết trong băng cứng.

-Chủ nhân, ngài không thể như vậy. . .

Trong Bích U Linh Hồ, tàn niệm Côn Vân một trận đau xót.

Triệu Phong thờ ơ, thông thả hấp thu lực lượng "Bán Thần tinh huyết".

Ô...ô...ô...n...g!

Một luồng tơ máu vàng nhạt rất nhỏ, hiện lên trạng thái Băng Thủy, một số dung nhập vào trong thể chất huyết mạch của Triệu Phong.

Hiện giờ.

Cấp độ sinh mệnh của Triệu Phong, so với Vương Giả, cũng không kém là bao.

Tinh hạch trong cơ thể hần, cũng đạt tới quy mô Đại Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ.

Khí lực phòng ngự của hần, dưới sự cường hóa của Tử Lâm Thảo, chính là tồn tại đỉnh cao dưới cấp bậc Vương Giả.

Dù vậy.

Sau khi luồng tơ máu vàng nhạt rất nhỏ kia, dung nhập vào huyết mạch thân thể, huyết nhục cốt cách của Triệu Phong, cũng truyền đến một trận đau đớn.

Chân nguyên huyết mạch toàn thân hần, bị áp chế rung động.

Có điều.

Hiệu quả Bán Thần tinh huyết này, cũng rất kinh người, không chỉ gấp trăm lần tâm tủy huyết hải kinh.

Chỉ là mấy luồng tơ máu vàng nhạt, Triệu Phong sau khi hấp thu, làm thể chất huyết mạch toàn thân, sinh ra đề thăng nhảy vọt.

Thậm chí.

Ngay cả chất lượng chân nguyên, lực lượng tâm hồn của Triệu Phong, cũng theo đó mà tăng lên.

Máu huyết, ẩn chứa tinh hoa tinh khí thần của một cường giả.

Huống chi giọt máu huyết này, đến từ Bán Thần.

Hai ngày sau...

Thể chất huyết mạch của Triệu Phong, tăng trưởng trên phạm vi lớn.

-Cấp sinh mệnh, hoàn toàn đạt tới cấp bậc Vương Giả.

Trong mắt Triệu Phong, lóe lên vẻ hưng phấn.

Mà hiệu quả trong Bán Thần tinh huyết, hẳn chỉ mới hấp thu được chưa đến một phần mười.

Trong Bích U Linh Hồ.

-Chủ nhân, ngài ít nhất phải để lại sáu thành Thần Huyết, nếu không xác xuất thành công Tích Huyết Trọng Sinh, sẽ giảm xuống.

Tàn niệm Côn Vân đau xót nói.

Triệu Phong không thềm để ý tới, tiếp tục rút ra lực lượng của Bán Thần tinh huyết.

Một ngày nọ.

Triệu Phong đột nhiên sinh ra một ý niệm trong đầu.

Hắn đem một luồng tơ máu vàng nhạt, thông qua băng thủy huyết mạch, dung nhập vào mắt trái của mình.

Đem Thần Huyết, dung nhập Thần Linh Nhân.

Oành...

Mắt linh hồn của Triệu Phong, nổ vang một trận.

Trong không gian mắt trái, hồ nước Đồng lực bành trướng mãnh liệt, bên trong nguồn suối, vọt tới một cỗ hấp lực.

Thoáng chốc.

Lực lượng của Bán Thần tinh huyết, nhanh chóng tràn vào "Thần Linh Nhân".

Tình huống này, liền giống như lòng sông đã khô cạn, hạn hán lâu ngày, gặp được cam lộ.

Chỉ trong thời gian một cái chớp mắt.

Bán Thần tinh huyết kia, liền bị rút lấy một phần ba lực lượng.

Mắt trái của Triệu Phong, co rút một hồi, hiện ra quang trạch màu tím, cỗ khí tức thần lực vốn ở thời đại Thái Cổ này, càng phát ra mãnh liệt.

Phốc...

Tóc Triệu Phong, phát phối tung bay, có một bộ phận đã chuyển sang màu tím.

Giờ khắc này, trong Bán Thần Di Viên, rất nhiều Vương Giả Đại Đế, đều cảm thấy tâm linh run lên, sinh ra cảm ứng nào đó.

-Không tốt.

Triệu Phong vội vàng ngăn cách Thần Linh Nhân, gián đoạn việc hấp thu đối với Bán Thần tinh huyết.

Lúc này.

Thể tích Bán Thần tinh huyết, chỉ còn lại có một nửa.

Một nửa lực lượng Thần Huyết kia, có phần bị thân thể của Triệu Phong hấp thu hoặc chứa đựng, có phần thì bị Thần Linh Nhân hấp thu.

Mắt trái của Triệu Phong, hiện động tử quang, mái tóc trên đầu xuất hiện càng nhiều sợi màu tím nhạt.

670. Chương 672: Tiệc Mừng Vương Giả

Ngắn ngủi một hai nhịp hô hấp, Bán Thần tinh huyết bị Thần Linh Nhân nhanh chóng rút ra, chỉ còn lại có một nửa.

- Chủ nhân, mau dừng lại. . .

Tàn niệm Côn Vân một hồi chờ đợi lo lắng.

Huyết mạch trong mắt trái của chủ nhân, đến cùng có lai lịch ra sao, dùng phương thức loại bá đạo sét đánh gì, mà chỉ chớp mắt đã rút hết một nửa Bán Thần tinh huyết?

Cũng may, Triệu Phong nhanh chóng dừng việc hấp thu của Thần Linh Nhân.

Trong không gian của mắt trái.

Hồ nước Đồng lực, đạt tới 99 trọng, có xu thế tiếp cận một trăm trọng.

Ở bên trong hồ nước Đồng lực, thỉnh thoảng nổi lên từng luồng tử lưu.

Ngoài ra, bản thân khí tức Thần Linh Nhân, càng cường đại hơn, cấp độ huyết mạch đồng tử, tựa hồ có chút tăng trưởng.

- Bán Thần tinh huyết vừa tiếp xúc với Thần Linh Nhân, đã khiến nó thức tỉnh cùng lột xác thêm một bước.

Sắc mặt Triệu Phong hơi đổi.

Hồ nước Đồng lực, đạt tới 100 trọng, sẽ là một điểm giới hạn.

Giai đoạn hiện giờ.

Triệu Phong vẫn chưa muốn tiến vào ngủ say.

Còn nữa, hẳn ít nhất phải lưu một nửa Thần Huyết, dùng cho Bán Thần Côn Vân Tích Huyết Trọng Sinh.

- Chủ nhân ngài không thể tiếp tục rút đi Lực lượng trong Bán Thần tinh huyết được nữa.

Trong thanh âm của tàn niệm Côn Vân, mang theo sự ghen ngào và cầu khẩn.

Bán Thần tinh huyết, chính là vật dẫn duy nhất để hẳn có thể trọng sinh.

Dù sao thì hẳn cũng không phải là hồn phách tương đối nguyên vẹn, cũng không thể đoạt xá trọng sinh.

- Sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, ngươi phải đáp ứng, để cho ta gieo xuống 'Minh Tâm Chứng'.

Triệu Phong hồ hững mở miệng nói.

Bán Thần Côn Vân sau khi Tích Huyết Trọng Sinh, thực lực thật sự cùng với tiềm lực phát triển, quả thật không cách nào đánh giá.

Triệu Phong hấp thu một nửa "Bán Thần tinh huyết", không chỉ là vì tăng trưởng thực lực của mình, đồng thời còn muốn suy yếu Bán Thần sau khi sống lại, giảm xuống nguy hiểm.

- . . . Ta đáp ứng.

Tàn niệm Côn Vân sau nửa ngày cân nhắc, cuối cùng đã đáp ứng.

Minh Tâm Chủng, không kém gì bằng Minh Tâm Ấn, mục tiêu triệt để nô dịch phương diện thể xác và tinh thần.

Mục tiêu bị thi hạ "Minh Tâm Chủng", chỉ là sinh mệnh bị nguy hiểm, nhưng vẫn có ý thức độc lập tự chủ, tính phát triển không bị ảnh hưởng.

- Đợi ta Tích Huyết Trọng Sinh . Thực lực tăng vọt phát triển, đạt tới cấp độ nhất định, nhất định sẽ dễ dàng hóa giải 'Minh Tâm Chủng'.

Tàn niệm Côn Vân cũng có tính toán riêng.

Triệu Phong cũng không để ý đến tàn niệm Côn Vân, bắt đầu kiểm tra thân thể.

Lực lượng tinh huyết Bán Thần, ngoại trừ bị Thần Linh Nhân hấp thu không ít, còn có một ít bị thân thể Triệu Phong hấp thu hoặc là cất chứa.

Một phen kiểm tra thử, Triệu Phong liền có chút kinh hãi.

Thể chất sinh mệnh của hắn, ngoại trừ đạt tới cấp Vương Giả, còn có một bộ phận lực lượng Thần Huyết, chứa đựng trong người, hóa thành tiềm lực to lớn.

- Chỉ cần đem những tiềm lực này, triệt để chuyển hóa, thể chất sinh mệnh cùng với tu vi của ta, sẽ tiếp tục phóng đại.

Triệu Phong yên lòng.

Tấn chức Vương Giả, đối với hắn mà nói, chỉ là vấn đề thời gian, ít thì thời gian một năm.

Tôn Chủ bình thường, tấn chức một cấp nhỏ, thường thường cũng cần mấy chục năm, thậm chí còn lâu hơn.

Về phần cảnh giới Vương Giả.

Tuyệt đại đa số Đan Nguyên Cảnh, đều mất thời gian mấy trăm năm, thậm chí cả đời, cũng đều không thể chạm đến cái lĩnh vực này.

Bởi vậy có thể thấy được, tầm quan trọng của kỳ ngộ.

Triệu Phong thông qua lực lượng của Bất Lão Tuyền, Bán Thần tinh huyết, khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, lại khiến cho cấp độ sinh mệnh, đạt tới cấp độ Vương Giả cao không thể với tới.

Đồng thời.

Huyền Thần Tử, Di Thiên Chi Mâu, lại khiến cho hắn lĩnh ngộ sâu sắc ý cảnh Vương Giả, dựng dựng ra ý chí Nửa bước Vương Giả.

Trong tay Triệu Phong, còn có một ít Huyền Thần Tử.

Cho dù không sử dụng, hắn cũng có thể nước chảy thành sông dựng dựng thành ý chí Vương Giả nguyên vẹn.

- Trước không vội dựng dựng ý chí Vương Giả, chờ Phong Lô truyền thừa của ta, tham tu lĩnh ngộ, đạt tới tầng thứ cao hơn, đến lúc đó, lại dựng dựng ý chí Vương Giả, như vậy sẽ càng cường đại hơn.

Suy nghĩ Triệu Phong xoay chuyển.

Lúc này, hắn cũng không thể đi lĩnh ngộ ý cảnh Vương Giả.

Một khi như thế, Thần Linh Nhân của Triệu Phong, rất có thể sẽ tiến vào giai đoạn dị biến.

Dứt khoát, Triệu Phong bắt đầu thử luyện hóa "Tỏa Thiên Cung" .

Tỏa Thiên Cung, là Thánh Khí dạng truyền thừa, phẩm cấp chính thức của nó, có thể đạt tới Thiên cấp.

Triệu Phong luôn cảm thấy, Thần binh dạng cung, rất thích hợp với mình.

Mà Tỏa Thiên Cung này, có năng lực có thể phá vỡ hạn chế không gian.

Mục tiêu bị Tỏa Thiên Cung nhắm vào, cơ bản không có khả năng trốn tránh.

Nhưng mà.

Muốn luyện hóa cung này, cũng không phải dễ dàng như vậy.

Tỏa Thiên Cung đi theo Triệu Phong, là vì năng lực cả hai phù hợp lẫn nhau.

Thế nhưng, tu vi của Triệu Phong, còn lâu mới đủ.

Chủ nhân trước kia của Tỏa Thiên Cung, có ai không phải là cấp bậc Đại Đế trở lên?

Ngay cả chủ nhân Băng Hoàng Thương trước kia, không phải là Vương Giả, thì cũng là Đại Đế, huống chi Tỏa Thiên Cung còn cao cấp hơn.

Trong quá trình luyện hóa, Triệu Phong cũng gặp phải trở lực.

Một là Tỏa Thiên Cung, phẩm cấp rất cao, không hoàn toàn tán thành Triệu Phong.

Thứ hai, tu vi cảnh giới Triệu Phong chưa đủ.

Với ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong mà nói, vẫn chưa chiếm được sự tán thành hoàn toàn của Tỏa Thiên Cung.

- Vậy thì thử cái này. . .

Triệu Phong đem Đồng lực của Thần Linh Nhân, dung nhập vào bên trong Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoa văn chạm khắc ở mặt ngoài của Tỏa Thiên Cung, nổi lên một tầng ngân trạch phong cách cổ xưa, bên trên dây cung, ánh vàng lạnh như băng, lưu chuyển không ngừng.

Hiển nhiên.

Mức độ phù hợp và tán thành sơ bộ của Tỏa Thiên Cung đối với Triệu Phong, chủ yếu là vì Thần Linh Nhân.

- Ừm, lại thử cái này xem. . .

Khóe miệng Triệu Phong khẽ cong lên, đem một tia khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, dung nhập Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Dây cung Tỏa Thiên Cung chấn động, run lên, xen lẫn hồn thể ánh vàng chói lọi, phát ra một luồng khí tức lăng lệ ác liệt xuyên thủng thiên địa.

Thể xác và tinh thần của Triệu Phong, có loại cảm giác lạnh buốt bị xuyên thủng.

Mà ngay cả Tàn niệm Côn Vân bên trong Bích U Linh Hồ, cũng một trận bất an.

- Rất tốt, huyết mạch Đồng lực cùng khí tức Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể có trợ giúp luyện hóa thành công.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Vài ngày sau đó, hần luyện hóa Tỏa Thiên Cung, đã thuận lợi hơn nhiều.

Tổng cộng dùng sáu bảy ngày.

Triệu Phong đạt được sự tán thành hoàn toàn của Tỏa Thiên Cung, đồng thời đem nó luyện hóa.

Là Thánh khí truyền thừa, dùng ý chí Nửa bước Vương Giả của Triệu Phong, miễn cưỡng có thể khống chế cung này.

Nhưng trước mắt, Triệu Phong vẫn chưa muốn bại lộ con át chủ bài "Tỏa Thiên Cung" này.

Ngay vào ngày thứ ba Triệu Phong luyện hóa "Tỏa Thiên Cung" thành công, Huyền Chân Thánh Tông lại sinh ra một vị Vương Giả mới.

Vương Giả mới, chính là Nam Cung Thánh.

- Mới hơn ba mươi tuổi, đột phá cấp bậc Vương Giả, đây là người đã phá vỡ kỷ lục vạn năm của Huyền Chân Thánh Tông.

- Không hổ là người đồng thời có được 'Thiên Linh Thể và Không Linh Thể', thiên tài có tư chất ngạo thị Thánh Địa.

Huyền Chân Thánh Tông, trên dưới chấn động.

Sinh ra một vị Vương Giả, cho dù đối với Tông phái Tam Tinh mà nói, cũng đều đáng chúc mừng.

Huống chi, còn là Vương Giả trẻ tuổi như vậy.

Chuyện này, khiến cho Chân Vũ Thánh Địa cũng phải chấn động.

Ngày ngày thứ hai, cao tăng Thánh Tông, vì Nam Cung Thánh, mà tổ chức một bữa "Tiệc mừng" .

Triệu Phong cũng được mời, đi tham gia tiệc mừng.

Tiệc mừng lần này, so nghi thức thu đồ đệ lần trước của Đoan Mộc Đại Đế, quy mô còn lớn hơn nhiều.

Bất luận một vị Vương Giả nào, thực lực thật sự đều đứng trên chúng sinh, thân phận địa vị rất cao.

Còn nữa, Vương Giả trẻ tuổi như vậy, phá vỡ kỷ lục vạn năm, thành tựu tương lai của hắn, không cách nào đánh giá.

Bên trong Tông môn, không ít Vương Giả hoặc là Đại Đế, thậm chí muốn cùng Nam Cung Thánh tạo dựng quan hệ.

Với tiềm lực của Nam Cung Thánh, tương lai tấn chức Đại Đế, tỷ lệ cũng tương đối cao, thậm chí mấy ngàn, trên vạn năm sau, còn có hi vọng trở thành một vị Thánh Chủ Huyền Quang cảnh, chúa tể Thánh Địa.

Trong tiệc mừng, Triệu Phong cũng đã trình diện.

Tại di tích Bán Thần, Nam Cung Thánh là minh hữu cường đại của Triệu Phong.

Nếu như không có Nam Cung Thánh, Triệu Phong không cách nào đánh bại thanh niên sáng ngời, có thể sẽ gặp phải nguy hiểm rất lớn.

Trong tiệc mừng, Nam Cung Thánh tự nhiên là tiêu điểm mọi người chú ý, giống như trăng sáng trong màn đêm.

Ngay cả một số Đại Đế uy tín lâu năm, nói chuyện với hắn, cũng đều vô cùng khách khí hiền hoà.

- Triệu sư đệ, người cũng tới rồi.

Trên mặt Nam Cung Thánh lộ vẻ vui mừng, chủ động tới chào hỏi.

Tại Bán Thần Di Viên, biểu hiện thực lực của Triệu Phong, đã khiến cho Nam Cung Thánh cũng phải lau mắt mà nhìn.

Nếu như trước khi tấn chức Vương Giả, Nam Cung Thánh sẽ coi Triệu Phong là kình địch.

Có điều hiện tại.

Nam Cung Thánh đã tấn chức Vương Giả, thực lực có thể nói là tăng vọt, so với Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, cũng mạnh hơn không ít.

- Nam Cung sư huynh, chúc mừng tấn cấp, khiến cho đệ tử cùng thể hệ như chúng ta, chỉ có ngưỡng mộ.

Triệu Phong mỉm cười, kính Nam Cung Thánh một ly.

Nam Cung Thánh cười nói:

-Triệu sư đệ không cần khiêm tốn, với tiềm lực ngươi bây giờ, trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả, cũng không thành vấn đề.

Lời vừa nói ra, trên tiệc lại một hồi xôn xao.

- Trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả?

Trong tiệc mừng, một số thành viên Tông môn, cũng không thể tin nổi.

Vương Giả, đứng trên chúng sinh, quan sát thiên địa chúng sinh, đặt ở Tông phái Nhị Tam Tinh, cũng là lực lượng cao tầng.

Đó là cấp độ cao không thể chạm tới.

Thần niệm của một số Vương Giả, Đại Đế, lúc đảo qua Triệu Phong, tâm thần cũng thoáng rung mình.

Sau khi ra khỏi Bán Thần Di Viên, Triệu Phong dừng dục đã ra ý chí Nửa bước Vương Giả, đây cũng không phải là bí mật gì.

Nhất là, Triệu Phong ở bên trong Di Viên, thành công tiến quân Vương quốc Nhân Ngư, đạt được Nhân Ngư Lệ Tinh, Bất Lão Tuyền, Huyền Thần Tửu trân quý, phục chế thành công giai thoại của vị thiên tài Thánh Địa năm đó.

Không chỉ có thế.

Triệu Phong còn áp chế công chúa Nhân Ngư, thu hoạch so với vị thiên tài thánh địa năm đó, còn phong phú hơn.

Tại phương diện chiến lược, hẳn càng cao hơn.

Dù sao, vị thiên tài thánh địa năm đó, sở dĩ có thể thành công, chủ yếu dựa vào vận khí lớn.

- Cảm ơn cát ngôn của Nam Cung sư huynh.

Triệu Phong không phủ nhận kết luận của Nam Cung Thánh.

- Mới chỉ là Đại Đan Nguyên Cảnh, trong hai ba năm có thể tấn chức Vương Giả ư?

Một số thành viên, đệ tử Tông môn, đều từ chối cho ý kiến.

Nhưng một số Vương Giả Đại Đế, ánh mắt khi nhìn về phía Triệu Phong, đã có vài tia trịnh trọng.

Trên thực tế, Triệu Phong không phủ nhận, đã là rất khiêm tốn.

Ý chí Vương Giả đối với Triệu Phong, cũng không có bao nhiêu khó khăn.

Cấp độ sinh mệnh của hắn, cũng đã đạt tới cấp độ Vương Giả.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không hoàn toàn hấp thu lực lượng Bán Thần tinh huyết, thậm chí còn có rất nhiều trân tài địa bảo, vẫn chưa sử dụng.

- Triệu Phong này... tiến triển quá nhanh.

Một số người quen thuộc Triệu Phong, như Thần Dịch Lâm, Giang Phàm, Đồng Kiếm, trong lòng đều chấn động.

Lúc vào Di Viên, Triệu Phong chỉ mới tu vi Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Mà bây giờ.

Triệu Phong sau khi hấp thu bộ phận lực lượng Bán Thần tinh huyết, tu vi đã tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ.

Nếu như Triệu Phong, có thể trong hai ba năm, tấn chức Vương Giả, như vậy hắn sẽ phá vỡ kỷ lục của Nam Cung Thánh.

—— Trước ba mươi tuổi, tấn chức Vương Giả

Tuổi thọ hiện tại của Triệu Phong, cũng không quá hai mươi hai, hai mươi ba tuổi.

Năm đó, lúc hắn rời khỏi Triệu tộc, cũng chỉ mười ba, mười bốn tuổi.

Trong tiệc mừng.

Triệu Phong đã trở thành đại tiêu điểm thứ hai ngoài Nam Cung Thánh.

Nam Cung Thánh, cũng coi hắn là đối thủ. Trong đám cùng thế hệ, người như hắn cũng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Với huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, một khi tấn chức Vương Giả, chắc chắn là kình địch của hắn.

Nửa ngày sau...

Tiệc mừng chấm dứt.

Triệu Phong, lần nữa trở về phủ đệ Đoan Mộc Thanh.

- Sư tôn, lúc nào ngài trở về Chân Vũ Thánh Địa?

Triệu Phong nhìn thấy phân thân hình chiếu Hư Thần của Đoan Mộc Đại Đế.

Hình chiếu Hư Thần kia, hình dáng bề ngoài, cùng Đoan Mộc Thanh giống như đúc, nhưng chỉ là hình thái hư ảnh.

- Có lẽ còn cần nửa tháng, vì sư đang trợ giúp Vũ Phi, hoàn toàn kế thừa Di tích Tử Thánh, đồng thời tinh luyện Tiểu thiên địa cho nàng.

Hình chiếu Hư Thần đáp.

Triệu Phong kinh ngạc không thôi.

Bình thường chỉ có cấp Đại Đế, mới có thể mở Tiểu thiên địa của chính mình.

Tiểu thiên địa, chính là không gian tư nhân nhỏ do mình mở ra.

Giống như Bán Thần Di Viên, chính là bí cảnh Di Viên mà Bán Thần mở ra ngày xưa.

Với tu vi Vũ Phỉ, làm sao có thể khống chế một Tiểu thiên địa tư nhân?

Triệu Phong mặc dù khó hiểu, nhưng không suy nghĩ nhiều.

Hắn trở về mật điện, hít sâu một hơi, lấy ra "Bán Thần tinh huyết" đã đóng băng.

- Tích Huyết Trọng Sinh, cuối cùng cũng bắt đầu...

Tàn niệm Côn Vân hưng phấn đến run rẩy.

671. Chương 673: Tích Huyết Trọng Sinh

Triệu Phong rốt cục quyết định, khởi động kế hoạch Bán Thần trọng sinh.

Bán Thần tinh huyết, ở bên trong đóng băng, chỉ còn thừa lại một nửa lực lượng tinh huyết.

Vụt...

Tàn niệm Côn Vân dĩ nhiên là kèm nén không được, phá không mà ra.

Băng Thủy Chuyển Hoán

Triệu Phong thúc dục lực lượng huyết mạch, tầng đóng băng kia, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được, từ băng hóa nước, uy năng thần lực của Bán Thần tinh huyết, cũng theo đó mà phát ra.

Cũng may, mật điện mà Triệu Phong bế quan, tính phong bế rất tốt, dù sao cũng là chỗ tu luyện mà Đoan Mộc Đại Đế sử dụng.

- Bắt đầu.

Triệu Phong nhẹ gật đầu với tàn niệm Côn Vân.

Ô...ô...ô...n...g!

Tàn niệm Côn Vân, vẫn là một luồng ánh sáng nhàn nhạt trong suốt, nhưng khi tức tình thần phát ra, so

Tàn linh Tử Thánh, cũng thập phần coi trọng đối với chuyện này.

Nhưng hết lần này đến lần khác, vào chính lúc này.

Triệu Phong dưới sự mệt mỏi to lớn, lập tức nhắm mắt, rơi vào giấc ngủ say.

- Triệu Phong ca, huynh sao vậy. . .

Triệu Vũ Phi hoa dung thất sắc, ôm chặt lấy Triệu Phong.

Nàng phát hiện, tóc Triệu Phong, xuất hiện thêm rất nhiều sợi tóc màu tím nhạt.

- Thần Mâu của hần, e rằng đang tiến vào giai đoạn thức tỉnh mới.

Tàn linh Tử Thánh nói.

Cùng với việc thức tỉnh không ngừng của Thần Mâu, lực lượng bốn nguyên của hần, tiến thêm bước nữa phù hợp, sẽ càng ngày càng mạnh

Hơn nữa.

Người ngoại lai khác, muốn trộm Thần Mâu, khả năng sẽ càng ngày càng thấp.

Triệu Vũ Phi giậm chân, nàng hoài nghi, Triệu Phong có lẽ muốn trốn tránh vấn đề, nên mới cố tình lựa chọn ngủ say vào thời điểm này.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên bờ vai Triệu Phong.

Mỗi một lần Thần Mâu của Triệu Phong lột xác, đều là nó, bảo vệ bên người.

Có thể nói.

Tiểu Tặc Miêu luôn theo sát chặng đường trưởng thành của Triệu Phong.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân một cái, cũng không bài xích đối với Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi, rất nhanh hiểu ý nó, vội vàng mang Triệu Phong, sắp xếp trong mật điện trước mặt.

Meo ô...

Tiểu Tặc Miêu đóng cửa lại, ngồi trên người chủ nhân.

Đương nhiên.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ, Bán Thần hài tử này, cũng cần tài nguyên để tu luyện.

Chủ nhân không có ở đây, những việc này đều do Tiểu Tặc Miêu phụ trách.

- Triệu Phong này, dường như đã tiến vào trạng thái nào đó.

Bán Thần hài tử, thông qua Minh Tâm Ấn, cẩn thận cảm nhận trạng thái của Triệu Phong.

Trong lòng hần mừng thầm.

Thừa cơ hội này, mình có thể từ chỗ tặc miêu này, lấy được càng nhiều tài nguyên cấp trên quý.

Nếu như.

Thời gian ngủ say của Triệu Phong rất dài, đợi hần tu luyện đến Tôn Chủ đỉnh phong, dung nhập ý chí Bán Thần, nhất cử đột phá Vương Giả, nói không chừng còn có thể thoát khỏi Minh Tâm Ấn.

Dù sao.

Khi Triệu Phong ngủ say, có lẽ cũng không thể chú ý đến Minh Tâm Ấn được.

Thế nhưng, tính toán của Bán Thần hài tử, lại không thành công.

Khoảng thời gian ngắn từ đó về sau, tài nguyên mà hấn sử dụng, đã dùng phải sự bóc lột nghiêm khắc và hạn chế của Tiểu Tặc Miêu.

Bán Thần hài tử, đương nhiên muốn phản kháng.

Hắn đường đường là Bán Thần, há có thể bị một con mèo, đè đầu cưỡi cổ.

Xoẹt ~ xoẹt

Bán Thần hài tử, hơi chút làm trái, liền bị tắc mèo, một trảo đập trúng, đầu văng mắt hoa.

- Lý nào lại như vậy.

Bán Thần hài tử căn bản không phải đối thủ, ngược lại nhiều lần chịu nhục.

- Con mèo này, rốt cuộc là chủng tộc gì.

Bán Thần hài tử, cực kỳ bức bối.

Hắn có được một phần trí nhớ và bản năng của Bán Thần, nhưng không nhìn thấu được con mèo này.

Nhưng năng lực con mèo này, cũng không phải biến thái bình thường, rất nhiều lần nhìn thấu động cơ của hấn.

Trong trí nhớ Bán Thần, đương nhiên có không ít năng lực thủ đoạn, vượt qua phạm tục.

Thế nhưng.

Dù Bán Thần hài tử, dốc hết mọi vốn liếng, đều bị tắc mèo gạt hết.

Con mèo kia, mỗi lần “ức hiếp” hấn, đều sẽ lộ ra biểu tình trêu tức, đối với thân phận Bán Thần của hấn, nhìn thấy như không.

- Đợi lão tử khôi phục thực lực chân chính, nhất định phải hành hạ chết các loại mèo.

Bán Thần hài tử, âm thầm ghi hận trong lòng.

Việc cấp bách.

Hấn vẫn cần phát triển, không thể đắc tội con mèo này.

Dần dần, hấn mỗi lần đối mặt tắc mèo, đều sẽ lộ ra vẻ lấy lòng nịnh nọt, thậm chí ngẫu nhiên đầm lưng xoa bóp.

Tiểu Tặc Miêu thoả mãn hưởng thụ, nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy.

Bán Thần hài tử, lấy nhẫn nhục làm trọng, trở thành tiểu đệ của Tiểu Tặc Miêu.

Thời gian qua nhanh.

Chớp mắt, thời gian hai tháng đã trôi qua.

Bán Thần hài tử, vẫn luôn co đầu rút cổ bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ, không dám bước ra.

Trong thời gian hai tháng này...

Tu vi thực lực của hấn, khôi phục với tốc độ khủng bố, đạt tới cấp độ Tôn Chủ.

- Hừ hừ, tu vi của ta, đã đuổi kịp Triệu Phong rồi.

Bán Thần hài tử âm thầm đắc ý.

Theo tu vi thực lực tăng lên, trí nhớ cùng bản năng của Bán Thần, càng thức tỉnh thêm....

Luận thực lực.

Bán Thần hài tử tự tin, có thể ngạo thị thiên tài thế hệ mới trong Chân Vũ Thánh Địa.

Tất nhiên là ngoại trừ mấy tên đặc biệt khác thường như Nam Cung Thánh, Triệu Phong ra.

Có điều.

Duy nhất khiến Bán Thần hài tử phiền muộn chính là, thân thể hắn, vẫn dừng lại ở hai ba tuổi, chậm chạp không phát triển.

Dựa theo lẽ thường.

Hắn là Tích Huyết Trọng Sinh, không phải trọng sinh từ trong bụng mẹ bình thường.

Trên cơ sở Bán Thần chi huyết, nó có lẽ có thể nhanh chóng trưởng thành thành người.

- Tại sao có thể như vậy.

Bán Thần hài tử, buồn bực muốn phát điên.

Meo meo

Tiểu Tặc Miêu vẽ mặt nghiêng ngả, vung móng khoa tay múa chân hai cái.

- Cái gì Bất Lão Tuyền? Còn có Vĩnh Nhan Thảo.

Bán Thần hài tử ở bên trong Cổ Thiết Giới Chỉ, một hồi phát điên cuồng bạo.

Nếu như chỉ Bất Lão Tuyền đơn thuần, vậy cũng bỏ đi, có thể trì hoãn sự già yếu của sinh mệnh.

Thế nhưng, lại thêm Vĩnh Nhan Thảo, vậy thì tính chất lại không giống nhau.

Cái gọi là Vĩnh Nhan Thảo, chính là đem dung nhan thanh xuân, cơ năng thân thể, trạng thái sinh mệnh, vĩnh viễn giữ nguyên ở một giai đoạn cố định.

Nếu như mười tám tuổi, dùng Vĩnh Nhan Thảo, như vậy chỉ cần thân thể không già yếu, sẽ luôn bảo trì dung nhan cùng cơ năng sinh mệnh mười tám tuổi.

Hơn nữa hiệu quả Bất Lão Tuyền và Vĩnh Nhan Thảo, chính là bị cố định hoàn toàn.

Bất luận là Bất Lão Tuyền, hay là Vĩnh Nhan Thảo, đều là vật trong truyền thuyết.

Cái trước có thể trường sinh bất lão, tăng thọ ngàn năm. Cái sau, có thể vĩnh trú dung mạo thanh xuân.

Đối với một vài nữ tử mà nói, đây là tổ hợp hoàn mỹ tha thiết ước mơ.

Chỉ là.

Bán Thần hài tử, vào nhầm thời gian, gặp gỡ nhầm người (mèo), sử dụng hai vật này cùng lúc.

- Bất Lão Tuyền cùng Vĩnh Nhan Thảo, đều là nghịch thiên chi vật. Trước khi thăng tiến lên Thánh chủ, rất khó giải trừ hiệu quả hai thứ này.

Bán Thần hài tử ánh mắt lấp lóe, liền phân tích xong.

Sau khi rút ra kết luận, hắn lại một lần nữa phát điên.

Hắn càng hận thấu xương Tiểu Tặc Miêu hơn.

Vĩnh Nhan Thảo, nhất định là Tiểu Tặc Miêu đã trộn lẫn trong các loại tài nguyên, sau đó cho hắn phục dụng.

Cổ này, có từ Bách Hoa Viên trong Bán Thần Di Viên. Cho dù là Triệu Phong, khi có được vật này, cũng không phát giác khả năng của nó.

- Không thể chịu nổi rồi...

Bán Thần hài tử, nổi trận lôi đình, nhảy ra khỏi Cổ Thiết Giới Chỉ.

Hắn cũng có khả năng Độn Không.

Xoẹt

~Tiểu Tặc Miêu, một trảo đập vào mặt hắn, một trận choáng váng.

Nhưng Bán Thần hài tử, huyết mạch khí lực cường đại, đơn giản chỉ cần chống được công kích, lần nữa nhào vào Tiểu Tặc Miêu.

Lập tức.

Bán Thần hài tử cùng Tiểu Tặc Miêu, sắp đánh nhau to rồi.

Ừm...

Triệu Phong đang say ngủ, đột nhiên xoay người một cái, mái tóc màu tím nhàn nhạt, không gió mà tung bay.

674. Chương 676: Tử Sắc Hồn Hải

Hai tháng nay, Triệu Phong trong lúc ngủ say, thân thể lần đầu tiên nhúc nhích.

Mái tóc màu xanh đã hoàn toàn biến thành mái tóc màu tím nhạt, mờ ảo như mộng, cũng có một loại mỹ cảm tà dị, đủ để rất nhiều nữ tử cực kỳ hâm mộ.

Ừm

Mái tóc màu tím nhạt, không gió tung bay, có một luồng khí tức vô hình lao thẳng tới linh hồn.

Luồng khí tức linh hồn này, đậm đặc không u, thâm bất khả trắc.

Bán Thần hài tử cùng Tiểu Tặc Miêu, đồng thời giật mình một cái.

- Khí tức linh hồn thật mạnh.

Bán Thần hài tử tâm thần run rẩy, cảm giác bất an sâu sắc.

Hắn thậm chí giật mình, Triệu Phong vẫn còn đang ngủ, đã tản mát khí tức linh hồn kinh người như thế.

Luồng khí tức linh hồn này, so với Vương Giả bình thường, còn hơi nhỉnh hơn.

Meo ô...

Tiểu Tặc Miêu đơn trảo vuốt râu, dáng vẻ như đang suy ngẫm.

Hai tháng trước, Triệu Phong một mực không hề động dậy, rõ ràng hắn đang chìm vào giấc ngủ rất say.

Hiện tại.

Triệu Phong đột nhiên chuyển động, hẳn không phải là ngẫu nhiên, hơn phân nửa là dị biến Thần Linh Nhân, đã hoàn thành hơn phân nửa, từ trạng thái say ngủ, dần khôi phục từng chút một.

Quả nhiên.

Vài ngày tiếp theo, Triệu Phong trong lúc ngủ say, thân hình lại ngẫu nhiên động dậy.

Trên người hắn, luồng khí tức linh hồn không u thâm thúy, không thể nắm bắt, cũng càng phát ra mãnh liệt.

Không gian trong mắt trái.

Ý thức của Triệu Phong, sớm đã khôi phục, như mộng như ngủ, chứng kiến biến hóa của hồ nước Đồng lực lam sắc.

Ban đầu.

Bên trong hồ nước Đồng lực, tràn ra từng mảnh tử lưu.

Di chuyển mọi lúc.

Bề ngoài hồ nước Đồng lực lam sắc, nổi lên tầng sương mù tím nhạt.

Triệu Phong có thể cảm giác, những sương mù tím nhạt này, ẩn chứa lực lượng linh hồn thuần túy, là từ trong hồ nước Đồng lực, sinh ra sau khi bốc hơi.

Trong giai đoạn dị biến.

Sương mù tím nhạt, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày.

- Sương mù tím nhạt này, ngược lại có chút giống Hư Không Vụ Hải.

Triệu Phong trầm nhủ.

Sương mù tím nhạt, lấy Thủy Hồ lam sắc làm trung tâm, không ngừng khuếch trương.

- 100 trọng. . . 200 trọng. . . 300 trọng. . .

Triệu Phong tận mắt nhìn thấy đám sương mù màu tím này khuếch trương.

Sương mù màu tím, mỗi khi khuếch trương mấy trọng, lực lượng linh hồn của hắn, sẽ lớn mạnh thêm một phần.

Độ khuếch trương của sương mù màu tím kia, khiến Triệu Phong cảm giác cường đại sâu sắc.

Cũng không biết, trải qua bao lâu.

Sương mù màu tím, khuếch trương đến bảy tám trăm trọng, đến gần chín trăm trọng, một ngàn trọng.

Mà hồ nước Đồng lực lúc đầu, cũng không tiêu tán.

Hai bên giao hội dung hòa, thậm chí có thể chuyển đổi lẫn nhau.

Hồ nước Đồng lực, còn lại là trung tâm sương mù màu tím.

Đạt đến bước này, dị biến của mắt trái, vẫn chưa kết thúc.

Không gian mắt trái, một mảnh đen kịt.

Sương mù màu tím, lơ lửng trôi nổi trong đó, khuếch trương đến tám chín trăm trọng, thậm chí một ngàn trọng.

Bên trong vụ hải, giống như là một không gian linh hồn độc lập.

- Thế giới Hồn Hải.

Triệu Phong trong bóng tối, xuất hiện một tia tác động.

Nơi này, chính là thế giới linh hồn của mình, lớn mạnh như biển.

Lực lượng linh hồn lớn mạnh như thế, đã vượt xa tuyệt đại đa số cường giả trong thiên địa.

Chỉ có thăng đến Vương Giả, phương diện linh hồn lột xác thăng vọt, mới có thể chạm đến phương diện này.

Thế giới Hồn Hải, lấy sương mù màu tím làm “giới”.

Bên dưới hồ nước Đồng lực lam sắc, là toàn bộ trung điểm tuổi nguồn Hồn Hải.

Rào rào

Hồ nước lam sắc, dòng chảy Đồng lực tuôn trào, lại thai nghén một vài loại khí tức cường đại.

Vụt...

Bầu trời thế giới Hồn Hải, thai nghén từng trận gió xanh, là một loại linh hồn Đồng lực.

- Phong Chi Đồng lực.

Triệu Phong cảm ứng thấy, đây là tinh huống khi mình đổi thành đồng tử màu xanh, có được thuộc tính Đồng lực.

Còn bây giờ.

GQϕB S?QM; *?B æ²M; HU+ M"v- ç½ i?,M; ?Q i`QM; i? ;BÈB >²M >ªBX
 h? ;BÈB >²M >ªB- i?,M; ?Q ` óS?QM;ôX
 L; v b m ç|X
 E?¬M; i`mM; - HϕB YM; ?B M iWM; F?|K K•v b'K bûi K"m iQK çÄX
 @ ±5 G¬B *?B æ²M; HU+\
 h`B m S?QM; +?Êi H° ` K°i iB /` b„+X
 h`QÈ+ FB X
 h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B +O ?„M- F?¬M; +| G¬B *?B æ²M; HU+ i`U+ iB T- K" H
 >Ä i`QM; ç M çB M +O +Æ i? - i? B M; ?ûM K" i?"M?X
 L?QM; ?B M iϕBX
 h? ;BÈB >²M >ªB- HϕB # Q ?"K HQϕB æ²M; HU+ M"vX
 @ S?QM; X X X h?OvX X X G¬BX X X
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB bmv M; šKX
 h`QM; ç|- K•v b'K K"m iQK çÄ FB - +MM; hY .B i S?QM; G¬B- sQ+? .B i S?QM; G
 +| +?9i HB M [m MX
 @ *?ŠM; H) M|B- æ²M; HU+ i`QM; i? ;BÈB >²M >ªB- +MM; i?m°+ iQM? +¬M; T?€T
 h`B m S?QM; KÆ ?² bmv çQ€MX
 h?¬M GBM? L?½M- H¬M i?S M?'i H°i t€+- H" i?m°+ iQM? T?QM; X
 E?B ç|- ç†+ i?M F?¬M; `ä `M; X
 h`B m S?QM; +ÁM M?È- óS?B m G,M; æ°ô K" KbM? im ?"M? H¬M ç¬m iB M- +kM; +
 i?m°+ iQM?X
 æQÆM; M?B MX
 .` #B M h?¬M GBM? L?½M- M; QϕB i`W +| [m M ? pÈB #ªM i?•M- KbM? +ÁM +| +?9
 +? X
 h? ;BÈB >²M >ªB- K°i KªM? iQK M?ϕi K¬M; HmM; - KÌªQ M?Q K°M; X
 >² MQÈ+ H K b„+- iQÆM; SM; ",M; h?OvX
 sQ+? hY æB M o•M- iQÆM; SM; G¬B æϕQX
 h? M? a„+ S?QM; G M- iQÆM; SM; S?QM; GU+X
 E?¬M; i`mM; >²M >ªBX
 h? M? a„+ S?QM; G M +MM; sQ+? hY æB M o•M- F?Q i? `°M; `½B iQ HÈM- ç M t2
 >² MQÈ+ H K b„+- i?•K #'i F?ª i`„+X
 " M i`QM; ?² MQÈ+- i?Ov imv M p¬ ?bM? i?¬M #Q FB - i?¬M; bm®i óJ°M; *ªM? h?
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - +m®B +MM; ç½ i?"M? ? i?®M;
 G9+ M"vX
 h`B m S?QM; +?d çÊB i? ;BÈB >²M >ªB ´M ç`M?X
 >„M iW i`QM; ;B'+ M; O b v- /¬M /¬M idM? HϕB- +| i? KÆ ?² +ªK M?"M çQÈ+ ibM?
 h`QM; K"i çB MX

"€M h?–M ?"B iY ç½ i`mM; i?U+ ?ÆM M?B mX
 *ªK ;B€+ M;mv +Æ ç M iW óJBM? h•K *?OM;ô- #¶M; +?®+ K½M? HB i ?ÆM p`B T?
 *'T ç° HBM? ?²M h`B m S?QM;- +QÌM; ç¢B F?| HQÌM;- H¢B i? K ?mv i K¢+? ç²M; i
 +| i? ç€M? ;B€X
 h?¬M; i?QÌM; K` M|BX
 hW æ M L;mv M +ªM?- ç°i T?€ ç M oQÆM; :Bª >Q h?–M *ªM?- +?QM? H` #B M +?
 /B M HBM? ?²MX
 h? M?QM;X
 .` #B M h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- ç2K [m€ i`bM? M`v- H¢B i`U+ iB T ç
 S?O ç æ¢B æ X
 h`B m S?QM;- "€M h?–M ?"B iY- ç m ç M; ;'T `9i HÈM K¢M?X
 L; v +ª hB m h†+ JB m- +kM; Mm®i K°i HQÊM; HÈM i`B M;mv M i`•M i`B- i?"K +?Q
 iYX
 *?d H`- hB m h†+ JB m i?U+ HU+ H B H`+?- `i F?| /ÁX
 *kM; i`QM; i?ÌB ;B M çbQX
 h`B m ok S?B +kM; Î \*?•M ok h?€M? æ` - ioM? i•K i? K im- ç¢i çQÊ+ iB M #° F?¬M
 L`M; i?•M K M; ?mv i K¢+? GBM? i°+- i`QM; hB m h?B M æ` - /mM; M?"T HU+ HQ
 hY h?€M?- +ÁM çQÊ+ æQ M J°+ æ¢B æ +?d ;B€QX
 J°i i?€M; i`QÊ+
 L`M; T?•M i?`M? K'v H–M m®M; ó >mv M h?–M hYmô - /®+ HÁM; +ªK M;°X
 LY i?€M; i`QÊ+
 h`B m ok S?B HB M i? B M;?ûM ` ów +?Q LY #QÊ+ oQÆM; :Bªô- #M ç„T M?[M; +?
 i`QÈM;X
 ob K`B ;Bk h`B m ok S?B- æQ M J°+ æ¢B æ +kM; i`M HU+ ç M`M;- +MM; K°i p`B
 Hm`M #`M HšM M? mX
 h`QM; >mv M *?•M h?€M? h¬M;X
 o`B ç iY +?•M i`mv M M?Q h?–M .`+? G•K- :B M; S?`K- L K bQ ?mvM?- i`QÊ+ b
 ok S?BX
 E i [mªX
 " i?B M i`B t T ?¢M; i`QÊ+ M,K h?€M? h¬M;- ç m #¢B #ÎB h`B m ok S?BX
 h`B m ok S?B- i? B M;?ûM w +?Q LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- +'T #"+ +?•M M;mv M i`Q
 oQÆM; :BªX
 *?Q /M H` :B M; S?`K +kM; M^K i`QM; h?€B \*´ o¢M h°+ "ªM;- M?QM; i`QÊ+ K†i h`
 i`K p[M; çQÊ+ ? B # +?B mX
 >mv i K¢+? +O :B M; S?`K i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- çSM; ?`M; K'v i`,KX
 *ÁM h`B m ok S?B- H` +?OM; i°+ h?€B *´ h?–M h?Q¢B çSM; i`QÊ+ ? B KQÆB ?¢M
 @ ok S?B- pÈB i?U+ HU+ M;QÆB #•v ;Bì- T?|M; K„i i`QM; ç€K ç iY +MM; i? ?
 L K *mM; h?€M?- J°M; >B- +MM; pÈB h`B m S?QM;- H` +| i? H`K ç®B i?O +O M;
 æQ M J°+ æ¢B æ H¢B +QÌB M|BX

L?[M; M;v MvX

h`B m ok S?B;-M M?Q ç½ +M [mûi? i ç€K ç iY +MM; i? ? i`QM; h?€M? h¬M;X
L;Q¢B i`W h`B m S?QM; pšM ç M; M;O b v p`L K *mM; h?€M? ç½ i?,M; H M oQÆM
K`i?¬BX

@ aQ i¬M- i b)?Q`M i?`M? i•K M;mv M +O M;`B- M;v b m i`îp æ¢B GK+ oU+- b)
h`B m ok S?B i v i`„M; F?) bB i- €M? K„i FB M ç`M?X

h`QM; iB m i? ;BÈB +O M`M;- hY h?€M? i`M HBM? pmB KWM; M|B,

@ h?•M H`?mv i K¢+? h?¬M h?Q¢B çSM; i`QÈ+ ? B KQÆB ?¢M; ç-m i`QM; h?€B
iQÎM;- *?•M ok h?€M? æ` - +?d H`+O i`¢K /WM; ç-m iB M +O M;QÆBX

L;v ?¬K b m

h`B m ok S?B- ?QÈM; ç M?'i i?B M i`B h?€M? æ` L K *mM; h?€M?- imv M #® F

ed8X *?QÆM; edd, >mv i J¢+? GBM? h°+

*?O GBM? S?QM;X

aÆM K¬M >mv M *?•M h?€M? h¬M;- i` M K°i ç`B i?B ç'm i` M; M;?B K ?MM; po-
S?QM;X

æ`B i?B ç'm M`v- i M H`ó\*?•M oQÆM; ç`Bô- i¢B h?€M? h¬M; iB M; i,K HWM; Hšv
h¢B h?€M? h¬M;X

QÎM; ;Bª ?Q†+ H` \*?•M h`mv M ç iY- ç m F?¬M; +| iQ +€+?- î i` M ó?•M oQÆM;
"îB pbX

æ•v H`i?m°+ p F?m pU+ +?B M ç'm +O >Q h?¬M oQÆM; :BªX

L;v ?¬K M v- €M? #bM? KBM? +?B m `¼BX

" M i` M ó\*?•M oQÆM; ç`Bô i` M; M;?B K +`tQ - ? B ç¢Q i?•MªM?- çSM; t t M?
h`QM; ç| K°i p`i? M? MB M >mv M u- çSM; +?„T i v- M;¢Q F?Q H,M; p•M- ? B K„i M
+?“T +?îM K°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :Bª [m•M H•K i?B M ?¢X

J„i i?QÎM; M?bM i?'v- ç| +?QM? H` K°i i¬M; b€M; K`m #¢+ +?|B H| ?Q p¬- ;B®M;
HBM?X

>„M +?QM? H`L K *mM; h?€M?X

h¢B *?•M ok h?€M? æ` - çQÈ+ +¬M; M?“M H` ç M?'i i?B M i`BX

@ *?“+ +?“+ - M;Q¢B i`W J°M; >B ` - M?[M; M;QÎB +MM; i? ? i`QM; h?€M? æ` M`
?“M; pÈB L K *mM; h?€M?\

@ L K *mM; h?€M? i?,M; H M oQÆM; :Bª- +?Q /M H`J°M; >B ? v h`B m S?QM; +M
+?d bÊ +kM; F?| FB M i`b çQÈ+ KQÎB +?B mX

"®M T?Q ç`B i?B ç'm- ?°B iK `i M?B m *?•M h`mv M ç iYX

*?•M oQÆM; ç`B- i¢B K°i T?Q F?€+X

J°i p`i?B m M[ p€v iQK i? M? M?½ M?Q iB M- imv i K„tm'i i`¬M- / i`„M; M?Q imv
?B M H M K`m |M; €M? M?“M M?¢i M?Q +?•m M;¼+X

Gm`M iQ b„+ F?Q +?'i- iQ`M #° *?•M ok h?€M? æ` - +?d +| p`J°M; >B +O h?B M
i? b€M; M; M; ?`M;X

J°i Qi M K ç iY- F?B €M? K„i`ÆB tm®M; i` M M;QìB i?B m M[p€v iQK- M;Q`B bU
K†+ +ªKX

@ L`M;- +?QM? H` h`B m ok S?B\

@ E?| +| i? iQîM; iQÊM;- h?-M bQ ?mvM?- L K bQ ?mvM?- :B M; S?`K- ç m i?m
J¼B M;QìB i?'T ;B¼M; M;?` Hm"MX

*?Q /M- F?¬M; +| M;QìB M`Q +?Q `^M;- h`B m ok S?B +| # Q M?B m T?-M i?„M;X
L?QM; K`- +| i? çB ç M #QÊ+ M`v- i?B M T?9 iB K HU+ +O h`B m ok S?B- ç½ pQ
? X

Gm"M im´BX

h`B m ok S?B bQ pÈB L K *mM; h?€M?- M?Ä ?ÆM F?¬M; QiX

h`"M +?B M M`v- i?m ?9i M?B m bU +?9 wX

S?K +`M \*?•M oQÆM; ç`B- i?"K +?Q +ÁM +| i?•MªM? oQÆM; :Bª- æ¢B æ X

h`QM; ç|X

æQ M J°+ æ¢B æ - +MM; pÈB ó.B E?¬M; æ¢B æ ô bQ i¬M +O L K *mM; h?€M?-

@ h?"i F?¬M; M;ì- i`"M +?B M ç-m iB M b m F?B i H M çQÊ+ oQÆM; :Bª- F?¬M
F?¬M; T?ªB J°M; >B- K` H` K°i M[iY / M? #'i FBM? +?mv MX

L K *mM; h?€M? F?) M|B- ;B¼M; çB m +| +?9i iU ;B mX

oÈB mv / M? h?€M? æ` ç M?'i i?B M i`B p` im pB >Q h?-M oQÆM; :Bª +O ?„M-
;B Q T?QM; +MM; pÈB +€+ i?B M i`B +MM; i? ? - M m F?¬M; b) +| +?9i Qi iB M; t
.M b QX

a m F?B i?,M; ç M oQÆM; :B - i` M M;mv M i„+ L K \*mM; h?€M? ç½ i`î i?"M? + Q
i?Q€i Hv F?ÄB ?`M; M;k ç iYX

o®M /o- L K *mM; h?€M? +kM; F?¬M; +| w ç`M? M;? M? +?B MX

L?QM; i`"M +?B M M`v- H` w iS +O æQ M J°+ æ¢B æ p` bQ i¬M ó.B E?¬M; æ¢B æ

L;?2 M|B- p` M[ iY i?-M #Q M`v- ç M iW æ¢B GK+ oU+ t t¬B- +MM; æQ M J°+ æ¢B
K€X

@ „i ç-mX

.QÈB bU` ?B m +O ? B p` æ¢B æ - [mv i ç'm i` M \*?•M oQÆM; ç`B- `®i +K+ #„i
> B M;QìB çSM; M?bM M? m- +kM; F?¬M; +| H`T iS+ ` i vX

@ J†+ F ?mv i K¢+? +MM; pÈB i`mv M i?W +O M;QÆB- K¢M? # Q M?B mX E?¬
i¢B i`QM; K„i oQÆM; :Bª- ç m H` +QM b•m +€B FB MX

L K *mM; h?€M? çSM; +?„T i v- w MB K F?) ç°M;X

•K

h`QM; +?®+ H€i- i`QM; h?B M æ` ?Q F?¬M;- /QÈB bS+ K¢M? iQ HÈM +O oQÆM;
+?mv M- M;mv M F?Q +O +ªF?m pU+- iU M?Q #` ç¬M; +SM; H¢BX

*?d +-M M;mv M wX

J°i w MB K i`QM; ç-m L K \*mM; h?€M?- H`T iS+ +| i? ?Ov /B i >B m L;mv i h¬M;
h?B i >mv i :B€QX

æ•v +?QM? H` w +?Q oQÆM; :BªX

h`QM; i-K K„i- L K \*mM; h?€M? /Q`M; M?Q ç½ /mM; M?“T p`Q i`B t M? + Q HÈM p
 +Y M?“i ç°M; - ç m F K i?2Q mv M,M; p¬ ?¢M- tmv M [m HBM? ?²M p`p`i +?“iX
 J°i MY *?•M oQÆM; ç`B- #` # Q T?O #ÎB K°i i-M; ?mv M M;•M ?Q [m M;X
 h-M; ?mv M M;•M ?Q [m M; M`v- /mM; M?“T p`Q F?¬M; ;B M €Q M;?o - ;B®M; M?
 i?“m p`Q ?Q F?¬M; -
 @ aS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? +O ?„M- ç½ ?bM? i?“M? ?bM? /€
 /M H`LY #QÈ+ oQÆM; :B<sup>a</sup> `ÆB p`Q- w +?Q #` €T +? - i?•M i? +kM; b) #` HU+ HQ
 i? T?^aM F?€M;X
 h`QM; M?[M; M;Q`B ç M; t2K +m°+ +?B M- +| p`B p` oQÆM; :B^a H M iB M;X
 o` .B E?¬M; æ¢B æ FB - H` K°i p` H½Q ;B<sup>a</sup> i|+ i`„M; - F?|2 KB M; F?) +Q`B- +| K°i
 J°+ æ¢B æ X
 @ E?¬M; ?´ H` L K *mM; h?€M?- pW ç¢i ç M oQÆM; :B^a F?¬M; H•m- i?U+ HU+ - ç¹
 :B^a H•m M,KX
 æQ M J°+ h? M? +^aK F?€B M|BX
 *?d H` K°i w MB K- ç½ +| bS+ K¢M? iQ HÈM K¢M? K) M?Q p`vX
 æ´B H¢B H` h`B m S?QM; i`QÈ+ FB - ?Q†+ H` J°M; >B- M?“i ç`M? b) #` ;„i ; Q €T
 @ ok S?B- i`QM; w +<sup>a</sup>M? oQÆM; :B<sup>a</sup> +O ?„M- +| `M +?S HU+ HQÈM; E?¬M; :B M>
 h? M? •K +O h`M HBM? hY h?€M?- p M; H M i`QM; ç-m h`B m ok S?BX
 .QÈB bU €T #€+? +O bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :B^a +MM; pÈB E?¬M; :B M v *^aM?
 h` M ;QÆM; K†i tBM ç T +O h`B m ok S?B- M´B H M K°i K¢i YM; ?²M; - H¢B F?¬M
 v m i? M`QX
 h`€B H¢BX
 L`M; +ÁM F?) M;~M; K†i H M- M|B,
 @ L;QÆB `i K¢M?- M?QM; i b) F?¬M; i?m X
 @ >Y\
 L K *mM; h?€M? p K†i M;Q`B /U HB m- bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :B^a +O KbM?- €
 S?B- ;B®M; M?Q ç€ +?bK ç€v #B M- F?¬M; F?€+ ;b H•K p`Q K°i i? ;BÈB F?€+X
 @ h?b` H` i? - F?| i`€+? M`M; /€K F?B m +?B M pÈB oQÆM; :B^aX
 h`QM; ç¬B K„i #¢+ p¬ m +O .B E?¬M; æ¢B æ - H|2 H M /` [m M; - ç°M; /mM; ;B`iK
 J°i Qi oQÆM; :B^a Î ç•v- +kM; M?bM` K€M? F?|2X
 h` M M;Q`B h`B m ok S?B- iBM? Hmv M K°i i? ;BÈB M?Ä- ç®B pÈB v +?Q oQÆM;
 +O h?B M æ` - ç m F?¬M; bÊ ?½BX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 o` i?B m M[ p€v iQK FB - i` M M;Q`B i€+? ` K°i i-M; K`m iQK |M; €M? i`QM; bm®
 T?€ pÐ #®M T?Q +O K`M i`B ?mv M M;•MX
 @ Gw M`Q H¢B M?Q p`v\
 h?•M ?bM? L K *mM; h?€M? F?) HmM; H v- bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :B^a p` ?bM?
 +O KbM?- H¢B #` \*?•M L;mv M i` M M;Q`B ç®B T?QÆM; - i`U+ iB T ç€M? i MX
 >Q h?¬M *^aM?- +?B H`K ? B +´T ç° -oQÆM; :B^a- æ¢B æ X

oQÆM; :B^a- çφi iÈB + 'T ç° M? 'i ç`M? - +| i? iφQ ` E?¬M; :B M HoM? pU+- M?QM; +? 'i +?•M +?QM?X

J` æφB æ HφB +`M; KφM? ?ÆM M[- +| i? ç2K E?¬M; :B M HoM? pU+- i?U+ i? ? +?•M +?QM? - i? "K +?Q H` K°i i? ;BÈB M?ÄX

L K *mM; h?€M? - pW çφi ç M oQÆM; :B^a F?¬M; H•mX

"ÎB pb ? „M iBM? i?¬M; E?¬M; :B M €Q M; ?o - +| çQÊ+ E?¬M; GBM? h? - M M KÊ ?bM? i?€B E?¬M; :B M HoM? pU+X

LY #QÊ+ oQÆM; :B^a- ç†i KbM? i`QM; E?¬M; :B M HoM? pU+- F?¬M; +| # Q M?B L?QM; K`X

h` M M; QÌB h`B m ok S?B # „M ` K°i Hm²M; \*?•M L; mv M- mv M, M; FBM? i?B M- i` tmM; [m M? E?¬M; :B M HoM? pU+X

@ *?•M L; mv M i? "i KφM?

J°i p`B oQÆM; :B^a Î ç•v- K†i H° p FBM? ?½BX

@ *ÁM +?Q M; QM; F i v +?Q oQÆM; :B^a- HφB ç€M? pĐ çQÊ+ T?ÁM; imv M +^aM? ; i? b€M? M; M; çQÊ+ pÈB oQÆM; :B^aX

.B E?¬M; æφB æ - FBM? M; ?B # 'i ç`M?X

æ9M; H9+ M`vX

L K *mM; h?€M? +MM; h`B m ok S?B- ç²M; i?ÌB ` i vX

J°i K^aM? ?mv M M; •M ç M t2M ?²M; ç`Q- MQÆM; i?2Q bS+ KφM? iQ HÈM FBM? M; €T #€+? ?QÊM; ç M h`B m ok S?BX

*¶ HU+ HQÊM; FB - çO ç +?¬M pMB K°i iÁ i?`M? i`bX

@ hY h?B M h?€M? Zmv i

h`B m ok S?B [m€i K°i iB M; - M; ¼+ i?O ;BQÆM; M? - ?`M; M; `M çφQ hY hBM? HQn M?Q FB K- HBM? ç°M; M?Q +€- #B M ?Ä F€<sup>a</sup>Q i?`M? K°i +ÆM H®+ K`m iQK- +m S?®+ T?®+ -K

> B Hm²M; HU+ HQÊM; + 'T oQÆM; :B^a- i` M \*?•M oQÆM; ç`B p +?φK- F?mM; +^aM

@ GU+ HQÊM; +O M`M; X X X E?¬M; M; Ì +| i? ç®B F?€M; pÈB HU+ HQÊM; oQÆM o K†i L K \*mM; h?€M? i`Î M M M; QM; i`¼M; X

> „M `®i +K+ +kM; i?m ?²B bmv M; ?o F?BM? ç`+?X

æφB GK+ oU+ i`QM; i`mv M i?mv i- [m^a M?B M F?¬M; T?^aB +?mv M çM - ?Q`M iQ æ` X

oKiXXX

h?•M^aM? L K *mM; h?€M? - #B M K' i iφB +?¶X

E?Q^aM? F? „+ iB T i?2Q

•K

J°i K^aM? €M? b€M; ?mv M M; •M- M; QM; F i HφB i?`M? K°i Hm²M; F?Q iS+ + 'K F` ok S?BX

Zm€ M? M?X

E?¬M; ;B M #Q F „+MM; i?•M T?€T +O L K *mM; h?€M? - ç½ çφi iÈB K°i ç° ÈBX

E?¬M; ;B M #Q i?m"i

h`QM; HÁM; h`B m ok S?B i?¬K ;B"i KbM?- ?mv i K¢+? GBM? i°+ +O M" M; - M, M;
æ` M; mv M F?Q- +U+ F€ M?¢v +ªK- i?"K +?Q ?Á ?ÊT pÈB #ªM i?•M i?"M? K°i i?

@ h?m

"M i v i`„M; MäM +O h`B m ok S?B KÎ` - ?B M H M K°i /ÁM; tQ€v i?Ov iBM? K`
M?B M F?m +? i`QÆM; KQ`B i`QÊM; - ¸2K K°i KªM? €M? b€M; ?mv M M; •M FB Mn
E?; 2 KB M; L K *mM; h?€M?- M? +? H M K°i MK +Q`B ;B m +ÊiX

•K -K

Í# M i`QM; /ÁM; tQ€v i?Ov iBM? K`m iQK- M?[M; ¸¢Q €M? b€M; ?mv M M; •M ¸! #
HU+ HQÊM; ¸°i T?€ F?¬M; ;B M- T?€ ;BªB K¼B ;¬M; +MK tB M; tQ+?X

G"TiS+- HU+ HQÊM; F?¬M; ;B M #Q F„- Q M? FQ+? i¢B i` M M; Q`B h`B m ok S?B
oKiXXX

L; v i¢B +?¶ HQm H¢B K°i ¸¢Q ?QªM? K`m iQK +?;B K„i- +MM; pÈB €M; b€M; ?mv
L; v b m ¸!X

J°i ¸¢Q €M? b€M; K`m iQK ;M; €M? +?;B K„i- ?Q [m M; i`MªM? HQÈi [m - K M; i?2
F?OM; - p¼i iÈB +?¶ L K *mM; h?€M?X

s t M?bM H¢B- +?d i?'v K°i óK`m iQK ;M; €M?ô +?;B K„i p¼i iÈB L K *mM; h?€M
E?¬M; i®i

L K *mM; h?€M? ¸°i M?B M +ªK i?'v M; mv +Æ- €M? b€M; ?mv M M; •M i` M M; Q`B
¸½ tm'i? ?B M # M M; Q`B ?ÆM KQ`B i`QÊM;X

•K

J°i ¸¢Q óK`m iQK ;M; €M?ô b€M; +?;B Q M? FQ+? H M p`i`Q pW `²B +O L K *mM
iWM; M; ¼M HY K`m iQK- Mm®i +?YM; +ªK°i KªM? ?Q F?¬M; i¢B ¸!X

L K *mM; h?€M?- ?B K i`€M? ¸QÊ+ K°i FB T- bmwi +?9i M[ #` ¸¢Q HQm iBM? K`n
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

L; ¼M HY óK`m iQK ;M; €M?ô FB i?m H¢B- Î# M i`QM; i`"M i`"M HQm [m M; - ?B
h`B m ok S?B ?mv MªQ imv i K„X

@ hY h?B M h?€M? Zmv i

@ L`M; p` óhY .¢ h?€M? *?Oô +! [m M ? M?Q i? M`Q\

.B E?¬M; æ¢B æ +?,K +?9 M?bM h`B m ok S?B- F?¬M; F?ÄB ?Qi M? K°i ?ÆBX

>„M +kM; H` æ¢B æ +´ tQ - ``i H•m i`QÊ+ ¸•v- i?"K +?Q +ÁM i"M K„i i?'v [m iQ i?
h?€M? *?OôX

o`Q i?`B ¸¢B ¸!X

hY .¢ h?€M? *?O mv +?'M p¢M h¬M; - F?; +! B H` ¸®B i?OX

@ E?¬M; b B- M`M; 'v +?QM? H` v #€i i`mv M i?W +O hY .¢ h?€M? *?OX >ÆM M
h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;X

E?; 2 KB M; æQ M J°+ æ¢B æ - +! +?9i +QM; H MX

o Kti ¸t+ b„+ +O .B E?¬M; æ¢B æ - F?B M +?Q ?„M ``i H` bªM; F?Q€BX

Jt+ F i?„M; #¢B M?Q i? M`QX

L K *mM; h?€M? H" oQÆM; :B^a- +| çQÊ+ i?B M T?9 imv i çdM? óE?¬M; GBM? h?
 h?€M? æ` ç M?'i i?B M i"BX
 J" h`B m ok S?B- #'i Hm" M H" im' B i€+- ? v H" im pB- ç m i?'T ?ÆM L K *mM; h?€
 @ >mv M E?¬M; GB i
 hB b€M; ?Q imv M K"m #ç+ H|2 H M i`QM; F?¬M; ;B M- L K *mM; h?€M? tm'i ?B
 S?BX
 J°i ççQ K"m #ç+ T?QM; K M;- ;B®M; M?Q FûQ /"B KÎ` K°i F?2 ?Î i`QM; F?¬M; ;
 F?¬M; ;B M +'K F`X
 :BÌ F?„+ M"v- ? B M; QìB ;¬M M? m i`QM; ; M; i'+
 L K *mM; h?€M? i?"K +?Q +| i? M; YB çQÊ+ KMB ?QÆM; +Æ i? i` M M; QìB h`B m
 S?®+ T?®+
 ó>mv M E?¬M; GB iô- M?Q bûi ç€M? tm®M; F?¬M; ;B M- +?ûK i`9M; h`B m ok S?B
 L K *mM; h?€M? ç2K bS+ KçM? iQ HÈM +O oQÆM; :B^a KÎ` iÈB +U+ ?çM- F?¬M;
 h`B m ok S?BX
 h`B m ok S?B- Km®M i`€M? +kM; F?¬M; i`€M? çQÊ+X
 L?QM; K"- M" M; +kM; F?¬M; ç`M? i`®M i`€M?- H" M / iQ" M i?•M- #¶M; M?B M iB
 ?| i?"M? K°i L[h?¬M #, M; iBM? M; ¼+ i? - +?"T +?ÌM K°i i¬M; €M? b€M; K"m iQKX
 æBM? T?®+
 >mv M E?¬M; GB i +?ûK i`9M; h`B m ok S?B- +S M?Q b€T M?"T p"Q # M i`QM; i
 ç²M; i?ÌB iBM? [m M; #„M` #®M T?Q X
 @ G`K b Q +| i? \
 •M? K„i L K *mM; h?€M? M; QM; iK- i`QM; HÁM; ?ûi H MX
 J°i K" M i`QÊ+ K„i M"v- F?B M +?Q T?¬M ç¬M; M; QìB ç M; t2K +?B M- ç m bÊ ç M
 h`B m ok S?B- +kM; F?¬M; +| /'m ?B m i?B i`B M ççB #Q F„- i?•M i? HçB pQÊi [m
 M?K+X
 GQçB i? +?'i i`çM; i?€B M"v +O M" M;- +MM; pÈB óh?Ov GBM? >| h?¬Mô +O h`
 F?€+ M? m M?QM; F i [m^a HçB ;B®M; M? m ç M Fb /B mX
 J" h`B m S?QM;- Km®M i?B i`B M #Q F„ M"v- T?^aB iB m ? Q K°i +€B ;B€ F?¬M; M
 i`çM; i?€B M?Q p"vX
 *ÁM h`B m ok S?B- HQçB i? +?'i i`çM; i?€B M"v- /QìM; M?Q +?QM? H" K°i HQçB
 @ GQçB ?mv i Kç+? i`mv M i?W M"v- +?ŠM; H) H" óGBM? i°+ô i`QM; oçM h°+ "aM
 h` M b•M- K°i Qi oQÆM; :B^a ç M; t2K +m°+ +?B M- ç m FBM? ?½B M; ? M M; "QX
 S?^aB #B i`^M; X
 *¬M; FQ+? +O L K *mM; h?€M?- +?QM? H" +¬M; FQ+? E?¬M; :B M ç†+ i?M- p"v K"
 i'M ç M h`B m ok S?B +?9i M"QX
 @ GQçB ?mv i Kç+? GBM? i°+ ç†+ i?M M"v- M?'i ç`M? H" GBM? i°+X
 .B E?¬M; æçB æ ?Qi b•m K°i ?ÆB- F?| +| i? +?2 /'m çQÊ+ F?B T bÊ i`QM; K„iX
 GBM? i°+- çSM; i?S KQìB +?QM? i`QM; h?€B \*` oçM h°+ "aM;- ç•v H" ?mv i Kç+? i
 æ` pçM i°+X
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M i` M i?•M i? K`m iQK i?Ov iBM? ?Q`M K„ +O h`B m ok S?B- K°i ç¢Q óo i`€+?
M; v +ª K°i iB K€m +kM; F?¬M; +|X

edeX *?QÆM; ed3, v *?Q æ²M; GU+

.MM; i? +?'i ?mv i K¢+? óGBM? i°+ô- h`B m ok S?B i?QM; /QM; SM; ç®B +¬M; FQ
@ L; v +ª ó>mv M E?¬M; GB iô +kM; ç m F?¬M; i? i?QÆM; i´M ç M M`M; +?9i M`C
L K *mM; h?€M? +| +?9i i?'i i?¬MX

*?Q /M H`i? M? MB M b€M; M;ìB ó«M G¢+ M ô FB - ç®B F?€M; pÈB >mv M E?¬M
#`i´M i?QÆM; M?'i ç`M?X

L?QM; K`X

h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- ?mv i K¢+? +| i?S iU i`QÈ+ b mX

«M G¢+ M- t T i`QÈ+ Ryy- ç½ H` +| i? M|B H` v m M;?B i M;?`+? i?B M `²BX
>m®M; +?BX

GBM? i°+ M`v- î# M i`QM; o¢M h°+ "ªM;- H` ?mv i K¢+? h?¬M h?Q¢B t T i`QÈ+ ?
a m F?B M; ,M H¢B K°i FQ+? M`vX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h` M M;QìB h`B m ok S?B- i€+? ` K°i i¬M; €M? b€M; K`m iQK H'T H€M?- ?| i?`M
pÁM; i`ÁM- mv M,M; #€ ç¢QX

E?Q iS+ F?OM; #®+O ?mv i K¢+? i`QM; o¢M h°+ "ªM; F?B M °i T?QÆM; h?B M æ
+?€v H M- €M? b€M; K`m iQK- # v i?ŠM; H M i`ìB M?Q /ªB M;•M ?`X

h`QM; F?QªM? F?„+ ç|X

.QÈB *?•M oQÆM; ç`B- T?¬M ç¬M; h¬M; K¬M ç iY- i?"K +?Q K°i Qi oQÆM; :Bª-
iBM? i?¬M ?mv i K¢+?- KÆ ?² `mM `~vX

L;Q¢B i`W ? B p` æ¢B æ X

h'i +ª K¼B M;QìB M?"M ` \*?•M L;mv M p` ?mv i K¢+?- ç m ç½ #` €T +? HÈM H Q
+?9i F?| F?,MX

h?U+ i - i¢B T?QÆM; /B M ?mv i K¢+?- M; v +ª ? B p` æ¢B æ - +kM; ç m +| +ªK ;E
S?"M?

L K *mM; h?€M? ?| i?"M? K°i ç¢Q ?QªM? ?mv M M;•M- F?¬M; Km®M ç®B +?B M
i?Q€i iWM; pÁM; +¬M; FQ+? K¢M? K) +O h`B m ok S?BX

.M p"vX

>„M +kM; #` K°i çÁM T?ªM +¬M; M`v- +?'M ç°M; ç M F?Q ?mv i b¬B i`QX

@ *¬M; FQ+?- i®+ ç°- T?ÁM; M;U- ;¬M M?Q ?Q`M K„XXX

L K *mM; h?€M? ?Qi b•m K°i ?ÆB- +ªK i?'v ?ÆB F?| ;BªB [mv iX

Jt+ /M ?„M ç²M; i?ìB +| çQÊ+ óE?¬M; GBM? h? ô- óh?B M GBM? h? ô i?B M T?S
F?¬M; T?ªB H` ?mv i K¢+? i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;X

h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; ;?B H¢B ? i i?ªv M?[M; +?OM; i°+ +| ?mv i K¢+? çSM; ç-m- #
*´ FûQ /`B ç M M vX

*?OM; i°+ h?¬M h?Q¢B t T i`QÈ+ ? B KQÆB- ;¬M M?Q ç m ?Q`M K„X

hB T iK+ i`"M ç'm- L K *mM; h?€M? HB M /®+ ? i i'i +^a p®M HB M;X

h?"K +?Q- ?„M M; v +^a ó*`M E?¬M EB Kô +kM; tm'i ` - M?QM; +?d +| i? €T +? F?¬M; i? T?•M ` i?„M; #¢BX

E?¬M; i? M`Q iBM çQÊ+ +?QM? H`X

*?•M L;mv M +O h`B m ok S?B- F?¬M; +?d +Q`M; ?Q`M?- K` +ÁM #`M? i`QÈM; pM;QÊ+ H¢B +`M; iBM? Hmv MX

" M i` M o¢M h°+ "aM;- imv i ç¢B ç b® ?mv i K¢+?- ç m +| F?^a M,M; F?¬B T?K+ b ?½MX

J` F?<sup>a</sup> M,M; F?¬B T?K+ bS+ F?Ä2 +O h`B m ok S?B- +`M; K¢M? ?ÆM K°i T?¬M- K¢+? GBM? i°+ +O M`M;- F?B M i?•M i? óGBM? i?€B ?| ôX

L|B K°i +€+? çÆM ;B^aMX

*?•M L;mv M +O M;Q`B F?€+- +¬M +?S çUM; i`QM; ç M çB M- M;QM; F i i?"M? i L?QM; ?mv i K¢+? GBM? i°+- iQ`M i?•M ç m iQÆM; çQÆM; pÈB óæ M çB Mô- iU L m bQ b€M? pÈB +Q`M; ;B^a GBM? i°+ +MM; +'T ç°- b® HQÊM; *?•M L;mv M /U i i?"K +?Q ;'T i`,K H¬MX

"ÎB p"vX

æ€M? H•m /`B- ;¬M M?Q F?¬M; +| +?OM; i°+ M`Q H` ç®B i?O +O GBM? i°+X

@ >mv i K¢+? GBM? i°+- i?"i bU +Q`M; ç¢BX L m F?¬M; T?^aB h?€M? L?B ç½ ç°i T #¢B i?^aK ?¢BX@

.B E?¬M; æ¢B æ i?¬K pm®i K² ?¬B H¢M? K°i T?2MX

h?€B *´ o¢M h°+ "aM;- ?mv i K¢+? t T i`QÈ+ ? B KQÆB- i?"i bU H` + Q F?¬M; pÈB h?ÎB ;B M i`¬B [m X

h`"M +?B M +O ? B ç¢B i?B M i`B- ç½ ç€M? ç M KS+ F?| T?•M i?„M; #¢BX

L K *mM; h?€M? K†+ /M F?¬M; H`K ;b çQÊ+ h`B m ok S?B- M?QM; ?„M i?•M H`IM;

>„M ç2K ôJ æ²M; t•K H'Mô F?®M; +? Î K°i T?¢K pB ?ÊT Hw- /MM; çO HQ¢B +ªM
 ?QÎM; i•K i`Q h`B m ok S?BX
 h`QM; i?ÌB ;B M M;„MX
 h`B m ok S?B H•K p`Q ibM? i`¢M; ôh?B M L?•M ;B Q +?B Mô- ;B®M; M?Q #`i•K K
 h`B m S?QM; i?B i`B M ôJ æ²M; t•K H'Mô- #ªM i?•M ?„M- HB M ;B®M; M?Q ôpU-
 M?“T Î # M i`QM; iQ /mv K°i b® bBM? HBM?- ç2K KK+ iB m K ?! - i?“K +?Q ç2K
 i? K K°i #QÊ+ ç F?®M; +? X
 @ h¢Q M;? >²M ç¢Q +O h`B m S?QM;- F?¬M; M; Ì ç½ ç¢i iÈB HQ¢B +`T ç° M`v `²B
 æQ M J°+ h? M? +MM; i`M HBM? hY h?€M?- F?¬M; F?ÄB bÊ ?½B i?€M T?K+X
 > B M; QÌB +kM; F?¬M; M;„M +ªM h`B m S?QM;X
 J æ²M; t•K H'M- Î T?¢K pB ?ÊT Hw- ç®B pÈB h`B m ok S?B K` M!B- H` K°i HQ¢B K
 HBM? ?²MX
 a m MY + M? ;BÌ
 h`B m ok S?B ç´ K² ?¬B ç-K çb - /MM; w +?Q FB M ç`M?- ç2K ôi•K K ô i`9 i`QM; +A
 +Æ i? X
 >Q`M i?“M? K°i #QÊ+ M`v- h`B m ok S?B +Æ ?² H` bS+ +MM; HU+ FB i- b„+ K†i ?A
 @ " +?B m- ç½ tQM;X G-M Hm”M #”M M`v- F i i?9+ M; M; i vX
 h`B m S?QM; +QÌB M!BX
 *?B M ç`m T?QÆM; /B M HBM? ?²M- [m€ ?mM; ?B K- F?¬M; i?Q+? ?ÊT Hm”M #”M
 L?QM; M m H` Hm”M #”M i?¬M; i?QÌM;- h`B m S?QM; H¢B b) #` h`B m ok S?B ?”M
 @ >mv i K¢+? ç²M; iY +O h`B m S?QM; + - F?¬M; ?´ H` +! F?ª M,M; +?QM? H` J•n
 h`B m ok S?B HÁM; +ÁM bÊ ?½BX
 o pB + h`B m S?QM; +! çQÊ+ F?ª M,M; J•m h?¬M- iW H9+ Î hY h?€M? /B iQ+?- ç½
 æQ M J°+ h? M? ç®B pÈB çB m M`v- +kM; #€M iQM #€M M; ?B- M?QM; i?'v ç M F?,
 h`B m S?QM;- i`QM; H9+ p¬ ?bM?- ç½ ;B i,M; ç° iBM +”vX
 L m M?Q ?mv i K¢+? ç²M; iY +O h`B m S?QM;- i?“i bU H` K„i i?¬M- iQ +?'i +O
 i`QM; Ry ?¢M; ç-m i` M o¢M h°+ ”ªM;
 h?¬M; [m i`”M +?B M M`vX
 >mv i K¢+? GBM? i°+ +O h`B m ok S?B- +?¶ i?B m b!i /mv M?'i +kM; ç½ H° `äX
 @ GQ¢B ?mv i K¢+? GBM? i°+ M`v- +€+ T?QÆM; /B M ;¬M M?Q ?Q`M K„X L m #„
 +?QM? H` T?QÆM; /B M HBM? ?²M- iQÆM; ç®B F?¬M; +! iQM? öL´B #”iöX L?QM;
 h`M HBM? hY h?€M? +ªK F?€B M!BX
 h` M i?U+ i - i?B M T?9 HBM? ?²M +O h`B m ok S?B +kM; F?¬M; FûK- +?d H` bQ p
 im p` +?•M M;mv M FB i,M; H M K½M? HB i- iS+ i?b H° ` +?“K +?¢TX
 @ oW `²B- i?B M T?9 +O h`B m S?QM;- F?mvM? ?QÈM; ? GBM? >²MX L m ? B M
 +?“M H` i´ ?ÊT p¬ ç`+? [mûi M; M; i`ÌB ç'iX
 æQ M J°+ h? M? i`mv M•K i` Q ç´BX
 >mv i K¢+? ? B M; QÌB h`B m S?QM; +MM; h`B m ok S?B- +! çO bÎ i`QÎM;- K` H¢B
 @ æ9M; p”v- M m M?Q h`B m S?QM; +! i? +MM; ok S?B F i ?ÊT- M?Q p”v iQÆM; H
 :B - F?¬M; ;b +! i? M;„M +ªM çQÊ+X

h`M HBM? hY h?€M? ;"i ç-m i€M i?"M?X
 h`QM; F?¬M; ;B M æ¢B æ X
 J'v M; Q`B h`B m S?QM; - +kM; F?¬M; Hv F? BX
 @ S?QM; + - i +ÁM +| K°i pB +- Km®M M|B pÈB ?mvM?X
 h`B m ok S?B M; QÊ+ F?m¬M K†i M?Ä M?„M H M- i`M? i`¼M; M|BX
 h`B m S?QM; M; ¢+ M?B M- M? ;"i ç-mX
 @ h F i?W v #€i +MM; w +?Q +O bQ i¬M hY h?€M? - ç€T SM; ?Q`M i?"M? i•K M;
 +?dM? æQ M J°+ :B X
 h`B m ok S?B i?Î /`B K°i ?ÆBX
 h`¼M; +?dM? æQ M J°+ :B X
 h`B m S?QM; M; ?2 p"v- i`QM; HÁM; ?ÆB +?'M ç°M; X
 æQ M J°+ :B - ç•v F?¬M; T?ªB H` ;B i°+ K` æQ M J°+ h? M? +MM; hY .¢ h?€M? *
 b Q\
 @ *?Q M M- F?¬M; H•m M[- i b) i?2Q æQ M J°+ bQ ?mvM?- iB M p öæ¢B HK+ pU
 h`B m ok S?B ;BªB i?Q+?X
 æQ M J°+ :B \ æ¢B HK+ pU+\
 h`B m S?QM; +| +?9i M; Æ M; €+- F?¬M; M; ?o iÈB- bU ibM? +?mv M #B M- H¢B M?
 *€B ;¼B H` ç¢B HK+ pU+- +?QM? H` F?m pU+ +'T + Q ?ÆM ôæªQ pU+ôX
 L?Q ç¢B HK+ h? M? >Q +O h`B m S?QM; i`QÊ+ FB - +?d H` K°i æªQ pU+ `i tm®
 h?€B *´ J M >Q M; b m F?B pÐ pKM- iWM; ?¢i #KB- ?bM? i?"M? K°i T?QÆM; :BÈB
 pU+ FB X
 L?QM; K`- M; Q¢B i`W ?¢i #KB- +ÁM +| K°i b® F?®B ç¢B p"i +?'i- ?| i?"M?ôæ¢B H
 æ•v KÈB i?U+ bU H` ç¢B HK+X
 æ®B pÈB M?[M; i`mv M i?mv i M`v- h`B m S?QM; iW H-M ç-m iB M iB M p`Q hY h?
 M?[M; i?B M i`B pU+ M; Q¢B FB #B i çQÊ+X
 @ h`B m ok S?B F i?W öhY h?€M? /B iQ+?ö- iBM? Hmv M iB m i? ;BÈB- ç¢i çQ
 i?"i ç¢B F€ M; ° FBM? i?B MX L?QM; K`- M`M; iQÆM; SM; - +kM; T?ªB +| M; ?o pK
 h`QM; M°B i•K h`B m S?QM; +?Êi ?B m ` X
 *| ç¢i çQÊ+- i?b T?ªB +| i`ª ;B€X
 æ•v H` bS K¢M; K` h`B m ok S?B- b„T bY ;€M? p€+X
 æ²M; i?`B- h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB i`-K iQ- KbM? ç¢i çQÊ+ ôJ•m h?-Mô- +| i?
 M; mv M +O +?O M?•M F?¬M; \
 @ æ•v ç m H` /Q i iU M; mv MX
 æ¬B K„i h`B m ok S?B i? M? i`M? K` FB M ç`M?X
 @ oÈB ?mv i K¢+? GBM? i°+ +O ok S?B- +?d +| Î i` M pã ç`B ç¢B HK+ pU+ +`M; H
 iB K M, M; +?•M +?QM? +O M`M; X \*?9M; i - T?ªB ç2K M`M; #²B /QÐM; i?"M? +Q`
 h`QM; K„i æQ M J°+ h? M?- ?B M H M K°i +¶ w +?Q +?B M ç'm ?B K i?'vX
 @ æ¢B HK+ pU+- ç•v ç M +MM; H` ç` T?QÆM; M?Q i? M`Q\

h`QM; M°B i•K h`B m S?QM;- +| K°i iB ?B m F€X
 æQ M J°+ h? M?- +MM; pÈB æQ M J°+ hY .¢- M;¨v tQ ç m tm'i iW ç¢B HK+ pU+ M
 @ h¢B ç¢B HK+- +| i? HU+ b€M? p B h¬M; T?€B hS hBM?X h?"K +?Q M; v +ª öh?Q
 öL K G•K >ªB öT?K +¨M- i` M Hw i?mv i- ç m H¨ T?¢K pB H½M? i?´ +O öoQÆM; i`
 æQ M J°+ h? M? +QìB K°i iB M;X
 *€B ;b\
 h`B m S?QM; M;?2 p¨v- +kM; +ªK i?'v FBM? ?½B M;? M M;¨Q- F?| +| i? iBMX
 æ•v +?ŠM; T?ªB H¨ M|BX
 *?•M ok i?€M? ç` - S?M J°M; i?€M? ç` - o¢M a•K i?€M? ç` # Q ;²K M?B m pMM;
 çªQ pU+- ç m H¨ #B M ;BÈB i? HU+ ôoQÆM; i`B m ô\
 GìB M¨v- [mª i?U+ H¨ HìB M|B /®B FBM? i? X
 @ Í öoQÆM; i`B m ö ç|- i?ìB Fb çdM? T?QM; M?'i- ?Q¨M iQ¨M +| i? ?B m H M? çQ
 L?QM; ?B M M v
 æQ M J°+ h? M? F?) i?Î /¨B K°i +€B- F?¬M; M|B M[X
 oQÆM; i`B m- ç¢B HK+X
 h`B m S?QM; bmv M;?o tQ v M? M?- ç°i M?B M M?È iÈB- i`mv M i?mv i +| HB M [
 Í h? M? >Q pU+ M;¨v tQ - pQÆM; i`B m Hm¬M H¨ +'K F`X
 oQÆM; i`B m ç½ iWM; ?mv ?Q¨M; K°i i?ìB- Î i`QM; pÁM; K°i ç K- #` ?Ov /B iX
 *?Q M MX
 Í i` M h? M? >Q ç¢B HK+- +| iB m [m®+- +QìM; [m®+- ç¢B [m®+- M?QM; /mv +?d
 "•v ;Bì M;?o H¢BX
 >„M KÆ ?² KBM? #¢+?- pb +€B ;b- i?"M? H" T pQÆM; i`B m- b) H¨ K°i +'K F`X
 J'i MY M;¨v KÈB #B iX
 E +ª h? M? >Q pU+- Zm-M çªQ pU+ h?B M G¬- i?"K +?Q h?QÆM; >ªB iQ HÈM- #
 T?¢K pB i? HU+ +O pQÆM; i`B mX
 *?d H¨- ?¬K M v HU+ ªM? ?QÎM; +O pQÆM; i`B m- ç½ F?¬M; #^M; M;¨v tQ M[X
 .M p¨v- +kM; +| i? i?'v i? HU+ F?OM; #® +O pQÆM; i`B mX
 @ h`B m S?QM;- iB M? M;?o ;B[M;QÆB +MM; ok S?B- i p¨ +¬ +¬ ç m M?bM i?'v
 æQ M J°+ h? M? p K†i i`M? i`¼M;- M?bM p T?Q h`B m S?QM;X
 @ aQ i¬M +| w H`X X X
 h`B m S?QM; bmv çQ€MX
 @ L;QÆB +| M;mv M w- ç²M; ?¨M? pÈB +?9M; i - +MM; ok S?B- iB M p ç¢B HK+ p

 edNX *?QÆM; e3R, h?€M? æ` hB K hm
 @L;QÆB +| M;mv M w- ç²M; ?¨M? pÈB +?9M; i - +MM; ok S?B- iB M p æ¢B GK+ o
 æQ M J°+ h? M? p K†i M;?B K i9+- M?bM h`B m S?QM;X
 G9+ M¨vX

h`QM; F?¬M; ;B M- v M i oM? K°i +€+? [m, /`X
 æQ M J°+ h? M?- +MM; pÈB i`M HBM? hY h?€M?- ç m ``i •M +—M- +?Ì h`B m S?QM
 E?m¬M K†i h`B m ok S?B YM; çÄ- i`QM; K„i +?S K°i iB M; QÊM; M; MM; - +9B ç—m
 M[T?“T T?²M; #’i ç`M?X
 :BÌ F?„+ M`vX
 > B M; QÌB- +MM; pÈB i`M HBM? hY h?€M?- ç m +MM; çÊB h`B m S?QM; i`ª HÌB i?
 h` M K†i h`B m S?QM; ?ÆB ;B`M; +Q ;B•v H€i- b m ç! ?Qi b•m K°i ?ÆBX
 @ h`B m S?QM; - M m M; QÆB çB i?2Q i - iB M p æ¢B GK+ oU+- mv ?B T +O hY
 KS+ i?’T M?’iX
 æQ M J°+ h? M? M!BX
 lv ?B T +O i`mv b€i hY pQM; - K’v M; QÌB Î ç•v ç m #B iX
 h`M HBM? hY h?€M? i`mv M •K M!B,
 @h`B m S?QM; - i #B i`ä- M; QÆB +ÁM #, M F?Q, M M; QÌB ;¼B H` ðo` ?¬M i? ð FB
 M`M; - +Æ #ªM H` F?¬M; X
 @ L; QÆB +MM; ok S?B- H` i? M? K B i`9+ K½- iB M? M; ?o +! i? i?’v ç QÊ+ - M, M; H
 i?“i imv i T?®B- i’ ?ÊT p¬ ç`+?X
 h`M HBM? hY h?€M?- i?2Q Hw K` F?mv M ;BªB h`B m S?QM; X
 æ•v F?¬M; +?d [m M ? ?¢M? T?9+ +ª çÌB +O ç iY M`M; - +kM; +! i? -ªM? ?QÎM; F
 J°+ ;B X
 >¬
 h`B m S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆB- H¢B H„+ ç—m,
 @æÊB b m F?B t€+ ç`M? bBM? iY ?¢ H¢+ +O *-K >•K- i KÈB +! i? çB æ¢B GK+ c
 i? im•M i?2Q #ªM i•K +O i - F?¬M; HQm H¢B #’i Hm”M F?mv i çB K ;bX
 GÌB pW M!B `X
 h?•M i? K K K¢B +O h`B m ok S?B `mM `~v- i`QM; K„i ?ÆB MQÈ+ K¬M; HmM; - F?
 €M?- H”T iS+ #®+ ?ÆBX
 æQ M J°+ h? M?- i?Î /`B K°i iB M; X
 >„M p` i`M HBM? hY h?€M?- ç m F?¬M; F?mv M ;BªB M[X
 GU +?¼M h`B m S?QM; - H` im•M i?2Q ôªM i•K ô +O ?„M- F?¬M; Q€M F?¬M; ?®E
 æ²M; i?ÌB- pB + M`v +kM; HB M [m M +ªM? ;BÈB- M m M?Q- h`B m S?QM; pB T?¢
 im ?`M? M; `v b m- +! ?¢B K` F?¬M; HÉBX
 Zmª i?“iX
 h`B m S?QM; +kM; #B i- çB i?2Q æQ M J°+ h? M?- b) ;BªK tm®M; M; mv +Æ i`mv b
 æ®B pÈB ok S?B- ?„M iW M?Ä +kM; +! ?ªQ +ªK- HQ¢B iB M? M; ?o M`v- F?¬M; T?ª
 L?QM; K`X
 h`B m S?QM; +?Q # Q ;BÌ [m M K’i HÌB ?S +O KbM?- iB m M? M tBM? ç T K` i oM
 M?Qm K`v- K¶B MK +QÌB- iU ?² pšM +ÁM i`QÈ+ K„iX
 “!M; ?bM? tBM? ç T i? M? M?½ çB K i oM?- K°i #° HK KÄM; M?Q imv i i`„M; FB -
 i` M?X

L m M" M; +ÁM b®M;- HB m +| ;B[H'v QÈ+ ç`M? M,K ç| F?¬M;\
 J†+ /MX
 Í i`QM; bmv M;?o +O h`B m S?QM;- t€+ bm'i GB m *-K >•K +ÁM b®M;- +kM; ;-M
 oKiXXX
 J'v M;Q`B h`B m S?QM;- H¢B H-M M[i`Î H¢B T?O ç æ¢B æ X
 @ h`B m S?QM;- K'v i?€M; b m- +?9M; i b) bY /KM; E?| oU+ ç¢B i`"M- `ìB çBX
 óS?M K°M; GBM? oU+ô ç²M; i?ÌB bY /KM; i`"M M"vX
 æQ M J°+ æ¢B æ M?„+ M?Î K°i +•mX
 h`B m S?QM; F?QK KbM? ?"M? H - `ìB F?ÄB T?O ç X
 @ S?QM; + - M;QÆB ç½ HU +?¼M M" M;- ok S?B b) F?¬M; i`Î i?"M? M;Q`B i?S # -
 a„+ K†i h`B m ok S?B- ?ÆB +| p i`„M; # +?- K M; i?2Q K°i iB [m"i+Q`M; /Si F?Q
 @ ok S?BX X X
 h`B m S?QM; M;? M M;"QX
 L;?2 F?~m F?Q +O h`B m ok S?B- iU ?² b) i`B i ç T?•M `ä ;BÈB ?¢M pÈB ?„MX
 oKiXXX
 h`B m ok S?B #B M K'i i¢B +?¶X
 J„i i`€B +O h`B m S?QM;- +| i? i?'v `ä- ?bM? /€M; K°i hB m h? :BÈBX
 >„M i?Î /`B K°i ?ÆB- [m v M;Q`B `ìB çBX
 .B iQ+? hY h?€M?- hB m h? :BÈBX
 @ ok S?B- M;QÆB F?¬M; +-M [m€ +® +?'TX >„M- bÈK Km°M b) i`Î H¢B # M +¢M?
 h`M HBM? hY h?€M?- i?QÆM; v m K" M|BX
 h` M FB m M? M h`B m ok S?B- MQÈ+ K„i F?¬M; +ÁM- +„M +?†i #Ì K¬B- H¬M; K
 M;Q`BX
 @ L m HÐ M?Q- M" M; +ÁM b®M;X X X
 h`B m ok S?B F?´ bÎ- iBK M?Q #` ç Q +„iX
 GU +?¼M +O h`B m S?QM;- T?ªB +?,M; w M;?o - Î i`QM; bmv M;?o +O ?„M- p`
 K°iX
 E?B M M" M; HQ H„M; M?'i +?QM? H"- GB m *-K >•K FB - M m HÐ M?Q- +ÁM Î i` M
 @ L;QÆB v M i•KX
 h`M HBM? hY h?€M? M OB,
 @ GB m *-K >•K F?¬M; +| F?ª M,M; +ÁM b®M; i` M ç`BX h`B m S?QM;- +?d H" im•
 F?¬M; b) F?¬M; [m çQÈ+ M;QÐM; +Y M"vX L;QÆB F?¬M; ?B m M K M?•M- F?¬M
 @ *?d ?v p¼M; M?Q i? X
 h`B m ok S?B MQM F?|+ KdK +Q`B- M?Q v M ?Q b m KQ - ç T F?¬M; ;b b€M? #^M
 L?QM; M°B i•K +O M" M;- pšM ç M; +-m M;mv M, *-m i?B M i¢ ç` - GB m *-K >•K-
 tm'i ?B MX
 *?d +-M- GB m *-K >•K F?¬M; Î i` M ç`B M"vX
 L?Q p"v- b) F?¬M; +| B- +| i? mv ?B T ç` p` +O M" M; Î i`QM; HÁM; h`B m S?QM

*?O GBM? S?QM;X
 h`B m S?QM; i`Î p +?¶ Î +O KbM?- M¶B HÁM; /-M /-M #bM? ioM?X
 hW b m F?B HoM? M;° ôL?•M L;Q G hBM?ô- +ªM? ;BÈB i•K HBM? +O ?„M- ç½ b€
 @ *ÁM K'v i?€M; M[- b) T?ªB `ÌB F?ÄB \*?•M ok i?€M? ç` X h T?ªB M„K +?†i i?ÌB
 H M- pQÊi [m w +?Q ç²M; HU+ iY pQM;X
 h`B m S?QM; KBM? #¢+? +?O v m p` i?S v mX
 hY pQM; i`mv b€i- b) +`M; M;`v +`M; ; -MX
 >B M M vX
 oQÆM; :Bª- `i F?| +| i? mv ?B T çQÊ+ ?„MX
 hY oQM; æ¢B æ - M?'i ç`M? b) iU KbM? ` i vX
 G9+ M`vX
 v MB K h`B m S?QM; - ç½ T?•M +?B H`K # Hm²M;X
 h`QM; ç|- K°i Hm²M; +?mv M /MM; ç +?2 ç`v w +?Q ç²M; HU+ iY pQM; FB X
 J` ? B Hm²M; +ÁM H¢BX
 J°i Hm²M; /MM; ç i? K im ôsQ+? .B i S?QM; G¬Bô- F +ªKQÊM HU+ # M M;Q`B M?
 o•M hYmôX
 Gm²M; i?S # X
 *?mv M /MM; ç - i? K im ôS?QM; G¬B *?B .U+ô X
 G9+ Î "€M h?¬M .B oB M- h`B m S?QM; i?`M? +¬M; HoM? M;° ôG¬B .U+ S?B æ°M
 ç¢Q æ°M E?¬M;X
 @ S?QM; G¬B æ¢B æ - M;`v tQ p®M HB M; HÈM M?'i- +?QM? H`i®+ ç°- i®+ ç° M;
 *?B .U+ô H`i`¼M; v m M?'iX
 h•K h`B m S?QM; M?Q +| çB m M;° ` X
 L,K ç| S?QM; G¬B æ¢B æ - çQÊ+ tQM; H 7 M;Q`B +| i®+ ç° ç M?'i i`QM; ?`M; M;k
 h?"K +?Q- ?„M ç½ K'v H¬M Î i`QÊ+ K†i hY .¢ i?€M? +?O- +?¢v i`®M i?`M? +¬M;X
 @ L m M?Q- i +| i? HoM? M;° iBM? i9v i®+ ç° +O S?QM; G¬B æ¢B æ - Î T?QÆM
 + Q- +?Q /M hY oQM; æ¢B æ - ibK iÈB i`M +Y - +kM; F?¬M; H`K ;b çQÊ+ i X
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +| p`B T?¬M +?Ì KQM;X
 *¬M; T?€T i?B M ?¢- +?d /mv M?'i M? M? H`F?¬M; #` T?€X
 æ¢Q Hw M`v- +?Q /M ç†i Î +'T ç° oQÆM; :Bª- æ¢B æ - pšM +| iQM? €T /KM; M?'i ç
 h`mv M i?W S?QM; G¬B æ¢B æ - i`mv +¬m +?QM? H`i®+ ç° +MM; +¬M; FQ+? +U
 *?QM? #ÎB p`vX
 h`B m S?QM; b) +?mv M K¬M- T?•M ` K°i Hm²M; w MB K- ç i? K im ôS?QM; G¬B
 " Hm²M; w MB K M`v- pW p†M iQÆM; SM; # T?QÆM; ?QÈM;X
 oQÊi [m w +?Q iY pQM; - H` ç ?| ;BªB M;mv +ÆX
 h? K im sQ+? .B i S?QM; G¬B- H` ç i,M; +Q`M; i?U+ HU+X
 hbK ?B m S?QM; G¬B *?B .U+- H` ç +?¢v i`®M `9i HmBX
 @ >| ;BªB M;mv +ÆX X X h,M; +Q`M; i?U+ HU+X X X \*?¢v i`®M `9i HmBX X X

J¢+? bmv M;?o +O h`B m S?QM;- idM? i€Q `ä ``M;X
 *€B M`v +| i? M|B H` # KK+ ç m çOX
 "ÎB pb im Hmv M ? o¢M LB K h?—M Zmv i @- i¢Q M;? ?²M ç¢Q bB m T?"K- h`B m
 ç²M; i?ÎB #"M i•K # T?QÆM; /B MX
 h?ÎB ;B M- iWM; +?9i i`¬B [m X
 J°i i?€M; b mX
 v +?Q ç²M; HU+ iY pQM; # M i`QM; i•K ?²M +O h`B m S?QM;- ç½ iW iW bmv v mX
 *?Q /M F?¬M; iQM? H` M?B m- M?QM; Qi ` +kM; +| ?B m [mªX
 GoM? M;° ôS?QM; G¬B *?B .U+ô- p[M; #QÈ+ i,M; H MX
 .M b Q- h`B m S?QM; +kM; iWM; T?K+ /KM; >mv M h?—M hYm- HoM? M;° w +ªM?
 +?Q æ²M; HU+X
 S?QM; G¬B *?B .U+- +?B M F„- #Q i?m"i i`QM; ç|- KÎ`°M; +€M? +Y pb h`B m S?Q
 ôG¬B .U+ S?B æ°M i?m"i ô FB - F?¬M; i? M;?B M;î +`M; i?m—M i?K+X
 h`B m S?QM; +| i? H"TiS+- M;QM; F iS?QM; G¬B *?B .U+- +kM; ç²M; i?ÎB ôh?B
 L;Q`B ` X
 Í# M i`QM; S?QM; G¬B \*?B .U+- ;B®M; M?Q H` K°i Qi #Q i?m"i +?B M F„ (G¬B .
 G¬B .U+ h`ªK )- h`B m S?QM; +kM; HoM? M;° bÆ #°X
 (G¬B .U+ S?QM; h?B K), h?¬M; [m S?QM; G¬B *?B .U+- i,M; i®+ ç° T?B ?"M?
 HÈMX
 L|B M?Q p"v- ôG¬B .U+ S?QM; h?B Kô +| i? i,M; i®+ ç° T?B ?"M? H M ç M ;'T ç¬
 æ¢i iÈB +'T ç° oQÆM; ;Bª- i®+ ç° T?B ?"M?- #ªM i?•M `i F?OM; #®X
 hMv iB M i,M; H M K'v i?"M? i®+ ç°- ç m F?¬M; i? bQ b€M? pÈB i—K i?QÌM;X
 J` ôG¬B .U+ S?QM; h?B Kô- Qi M?'i +| i? i,M; i®+ ç° H M K'v H—M- + Q M?'i +| i?
 L;`v tQ S?QM; G¬B æ¢B æ - +`M; ç2K ôG¬B .U+ S?QM; h?B Kô- im Hmv M iÈB +U
 i®+ ç° KQÌB b€m H—MX
 o`Q H9+ 'vX
 L; v +ª K°i b® h?€M? *?O- +kM; +?Q ?ŠM çm´B i?2Q F`T S?QM; G¬B æ¢B æ X
 æQÆM; M?B MX
 G¬B .U+ S?QM; h?B K iB m ? Q `i HÈM- +?d i?Q+? ?ÊTi?B i`B M i`QM; i?ÎB ;B M
 J` ( S?QM; G¬B .U+ h`ªK) +ÁM H¢B- H` i?¬M; [m /B ç°M; i®+ ç° + Q- i`U+ iB T /M
 ç° + Q- +„i i`ªK ç`+? M?•M- /MM; i®+ ç° +¬M; FQ+? +U+ M? M?- K M; ç M +¬M; F
 o¢M M,K i`QÈ+X
 æ`+? M?•M +? i Î /QÈB óG¬B .U+ i`ªKô- b® HQÊM; +kM; F?¬M; Qi- i`QM; ç| i?"K
 h?—M *ªM?X
 aQM; +?QÌM; i•K +O h`B m S?QM;- ?B M H M K°i i—M; sQ+? a„+ S?QM; G¬B- +|
 ?Ov /B iX
 h` M i?U+ i X
 Í i`QM; i`mv M i?W S?QM; G¬B- sQ+? .B iS?QM; G¬B- Î Kti mv HU+ çÆM i?m—M

EBK a„+ S?QM; G¬B- •K EBK S?QM; G¬B + Q ?ÆM- i?b b€T M?“T p¨Q K°i Qi w + S?QM; G¬B æ¢B æ - ç2K sQ+? .B i S?QM; G¬B- i`Î M M +¨M; ´M ç`M? iBM? Hmv M sQ+? .B i S?QM; G¬B- HQ¢B HU+ HQÊM; H¬B ç¢Q M¨v- [m€ #¢Q M;QÊ+X

G¬B- oB K- ç m H¨i?m°+ iQM? HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +U+ ?¢M i`QM; i?B M ç` - 2 €Q M;?o X

@ sQ+? .B i S?QM; G¬B- +QÌM; ç¢B #¢Q M;QÊ+- F?| +| i? F?®M; +? - im Hmv M + h`B m S?QM; F?) M|BX

S?QM; G¬B æ¢B æ - H9+ im Hmv M sQ+? .B i S?QM; G¬B- iWM; K'v H-M- F?B M i?“K +?Q +| M;mv ?B K i€M? K¢M;X

*| çB mX

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- ç2K #'i F€ K°i +?'M ç°M; #B M ?| M¨Q +O s i?S+ F?®M; +? X

¨'i F€ K°i M?•M i® +| i? tmM; ç°i i?m°+ iQM? M¨Q- ç m #` ?„M T?€i ?B M bÈKX J°i i?€M; ;-M ç•vX

>„M H-M HQÊi T?K+ /KM; ôGQM; oB K hYmô +MM; ôæB M o•M hYmô X

> B HQ¢B `QÊm M¨v- i M p¨ w M;?o +kM; M?Q >mv M h?-M hYm- T?•M #B i M?^K H¬BX

h? M?QM;X

GU+ HQÊM; +O ? B HQ¢B `QÊm M¨v- H¢B F?-M; T?ªB #€ ç¢Q #bM? i?QÌM;X

J†+ /M- +'T ç° bBM? K M? +O h`B m S?QM;- ç¢i iÈB oQÆM; ;Bª- F?Q HU+ T?ÁM; #` iYm HU+ i¨M T?€ #W #½BX

L?'i H¨X

GQM; oB K iYm FB - b€T M?“T p¨Q HU+ HQÊM; pB K iS+ +O ?¨m /m oB K GQM; i G9+ m®M; tQM; ôoB K GQM; iYmô- iQ¨M i?•M h`B m S?QM; M?Q ç®i +?€v i`QM; ô.K+ ?Ä i`¼M; bBM?ô ``²BX

*kM; K vX

h`B m S?QM; +| çQÊ+ #,M; i?Ov ?mv i K¢+?- ç½ pQÊi [m M;mv +ÆX

>B m [mª ? B HQ¢B `QÊm M¨v- ? i bS+ FBM? M;QÌB- F?B M +?Q sQ+? .B i S?QM h`B m S?QM;- i,M; i`QÎM; i` M T?¢K pB HÊMX

GU+ HQÊM; iB K M,M; +O GQM; oB K hYm- æB M o•M hYm- "€M h?-M iBM? ?mv h`B m S?QM;X

G¢B i? K im MY i?€M;X

h`B m S?QM; F?| F?,M H„K KÈB ?'T i?m tQM; ? B +¶ HU+ HQÊM; M¨v- ç²M; i?ÌB / .B i S?QM; G¬B HoM? M;° i? K K°i #QÊ+X

hmpB +O h`B m S?QM;- +QÌM; i? ç°i T?€ æ¢B æ M L;mv M +ªM? i`mM; F€- K¨ H

@ sQ+? .B i S?QM; G¬B +O i ?B M i¢B- ç½ i? K im i` M M,K i?¨M?X > B HQ¢B `Q +MM; õ>mv M h?-M hYmõX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +ªK F?€BX

>ÆM M[X

>„M +?d T?K+ /KM; K'v M;KK ôGQM; oB K hYmô +MM; ôæB M o•M hYmô X

hBM iQÎM;- H¢B T?K+ /KM; T?•M HQÊM; M?'i ç`M?- /®+ HÁM; ibK ?B m- sQ+? .B
H M i? K K°i #QÊ+X

J°i M;`v M`vX

h`B m S?QM; /MM; F?Q iS+ J°M; \*aM? h?€B \*'- M?B m H-M i~v Hmv M- ç i?,M; #`
G¬BôX

.QÊB bU ?mM ç9+ +O F?Q iS+ J°M; *aM? h?€B *'- sQ+? .B i S?QM; G¬B i`Î M M +

L M ç tmM; ç°i i?m°+ iQM? +O M|- HB M çQÊ+ ;BªB [mv i M? M?"M;X S?ªB #B i
ç|- iWM; pb +?mv M M`v K` ç m ç-m M?S+ |+X

h`B m S?QM; M? ;"i ç-mX

smM; ç°i i?m°+ iQM? K` sQ+? .B i S?QM; G¬B F?¬M; i? F?®M; +? - ç½ çQÊ+ ?„M

>„M `®i +K+ +| i? M i•K- i?Y /mM; M?"T K°i ôæ¢B b€i F?Qô F?€+X

oKiXXX

J°i +€B ç-m H•m ;B®M; M?Q KU+ i`m- tm'i ?B M i`QÊ+ K†i h`B m S?QM;X

h?Q€M; +?®+X

J°i Hm²M; F?Q iS+ +'K F` +?'M M?B T +?Q i?B M i?-M [m,- iW # M i`QM; ç-m H•m

" M i`QM; i+;- çS #û "€M h?-M +MM; hB m h†+ JB m- ç m K°i ?²B ?½B ?MM; F?B

@ æ-m H•m h?-M FB TX

•M? K„i h`B m S?QM; ?B M H M K°i iB ?QM; T?'M +?ì KQM;X

G¬B GU+ h?-M FB T- ç•v +?QM? H` HU+ HQÊM; #`M M;mv M F?„+ +? ? i i?ªv M;C

e3yX *?QÆM; e3k, o¢M G¬B h¬M; *?O JQm

E?B ç-m H•m h?-M EB T çQÊ+ H'v ` - "€M h?-M 'm ç²M; p` hB m h†+ JB m- HB M

@ h`mv M i?W S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; M`v- ç½ F?¬M; i-K i?QìM;- M m H¢B
mv HU+ +O M|- +?d bÊ b) i,M; H M K°i +'T ç°X

"€M h?-M 'm ç²M; +| K°i iB b-m HQX

h?U+ HU+ +O ?„M- F?¬B T?K+ p¬ +MM; M? M?- im pB iÈB ;¬M æ¢B æ M L;mv M -

L?QM; i,M; i`QÎM; i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +`M; H`K +?Q HÁM; ?„M bBM? FB

æ¢Q im ?`M?- +`M; H`p b m- K†B K°i H-M ç i?,M;- ç m `i F?€+ M? mX

"€M h?-M 'm ç²M; F?¬B T?K+ i?U+ HU+- î i`QÊ+ +'T oQÆM; :Bª- i'i M?B M H`iB

*| çB m- +?ì ?„M F?¬B T?K+ ç M +'T ç° oQÆM; :Bª- b) /¬M /¬M ?¢ tm®M;X

J°i ;B¼i iBM? ?mv i "€M h?-M- iB K HU+ +| HÈM ?ÆM M[- +kM; H` +| ?¢MX

*MM; K°i i?ìB F?„+X

" M i`QM; \*?•M ok i?€M? ç` - K°i b® oQÆM; :Bª iBM? im G¬B ç¢Q- KÆ ?² bBM? `

L?'i H` ôo¢M G¬B h¬M;ôX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

o¢M G¬B h¬M;- K°i i? M? G¬B FB K tmv M i?ŠM; K•v ç2M i` M i`ìB- `mM; `mM; ;B
+?†i K°i /•v tQ+? iQ M?Q i?MM; MQÊ+- H2M; F2M; `mM; ç°M;- €M? b€M; t M? b"K

*?m¬B sQ+? >„+ G¬B FB K M`v- #` T?-M ç¬M; i`"M T?€T #B K° #®M T?Q T?QM;

G9+ M"v- sQ+? >„+ G¬B FB K H¢B t Q ¸°M; /` i?Q`iM;- ;B®M; M?Q ?QM; T?'M- H¢B
oKi oKi

> B ¸¢Q i?•MªM?- #¶M; /QM; i?Q€M; ?B M î# M +¢M? sQ+? >„+ G¬B FB KX
Í# M i`QM; €M? b€M; +?|B H¼B- bS+ K¢M? ?MM; po iQ HÈM- KÆ ?² +| i? i?'v ¸Q
H" K°i H½Q ;Bª K†i ¸2M- K°i M[iY `¢M; `ÐX

@ E?Q iS+ G¬B HU+ h?-M EB T- H¢B tm'i ?B M `²B- bQ pÈB ? B H-M i`QÈ+ +°M;
@ *| i? H"K +?Q öG¬B FB K h`'M bÆMö ?QM; T?'M #'i M- +?d +| G¬B HU+ h?-M EB
G¬B FB K M"v- ¸½ iWM; i`ªB [m G¬B HU+ h?-M EB TX æìB b m- K°i p` i?B M FB
?B m G¬B HU+ h?-M EB T i`QM; ¸|- F i [mª im i?°M? h?-M G¬B p¬ i?QÈM;- # M;?
h?-M p`X

> B p` æ¢B æ i` Q ¸'B pÈB M? mX

•M? K„i +O #¼M ?„M- H¢B [m,M; p T?Q +?O GBM? S?QM; +O >mv M *?•M h?€M
G¬B HU+ h?-M EB T- ¸®B pÈB o¢M G¬B h¬M; +?mv M i'M +¬M; G¬B ¸¢Q K" M|B-
.M b QX

Í i`QM; H`+? bY G¬B ¸¢Q- +kM; iWM; +| K°i p` i?B M FB m i`mv M F€ M?Q p"v- KQ
#QÈ+ K°i /m M; Q¢M ¸dM? + Q i? ;BÈBX

@ L m i ¸Q€M F?¬M; b B- iB G¬B HU+ h?-M EB T M"v- ¸ M iW ¸-m H•m +O i?B i
F?€+ Km®M K¢M? ?ÆMX

L[iY `¢M; `Ð i`-K M; •K M|BX

hQ" M i?•M M" M;- # Q #¼+ p¬ b® H¬B ¸B M M?Ä #û K"m b„+ `U+ `Ð- K¶B K°i iB ¸ n
¸O ¸ ?Ov /B i K°i i`'M M?ÄX

@ h?B M l h?€M? h¬M;- >mv M *?•M h?€M? h¬M;- ¸ m ¸½ M?"M ¸QÈ+ K°i #° T?"M i
? B h¬M; M"v- imv i ¸®B b) F?¬M; M?QÈM; ` +?9i M"Q +?Q öo¢M G¬B h¬M; ö i X
G½Q ;Bª K†i ¸2M F?' bî i?Î /`BX

o¢M G¬B h¬M;- Î# M i`QM; \*?•M ok i?€M? ¸` - H" h¬M; T?€B iB T +°M +°T h K hB
æ¢B æ i`QM; h¬M; T?€B M"v- +kM; +| K'v p`- K" +?B M HU+ ¸ m `i K¢M?X

@ > ? - i? i?b +?Q ?ŠMX L; ?2 M|B- æQ M J°+ æ¢B æ b„THv F? B h¬M; K¬M- i
i +?Q ?ŠM F?¬M; +| +€+? M"QXXX

L[iY `¢M; `Ð +Q`iB M?¢i K°i iB M;X

@ *| #B M T?€T M"Q\
*QM K„i H½Q ;Bª K†i ¸2M- H"TiS+ b€M; M;ìBX

hmv M|B- ¸-m H•m h?-M EB T M"v ~M +?S G¬B HU+ h?-M EB T- bQ pÈB G¬B FB K
#^M;c M?QM; +?d +¬M `ÆB p"Q i`QM; i v +Q`iM; ;Bª G¬B ¸¢Q T?M ?ÉT- pšM +| i?
i? i,M; HU+ mv ?B T b•m b„+ +?Q o¢M G¬B h¬M;X

*?O GBM? S?QM;- >mv M *?•M h?€M? h¬M;X

h v h`B m S?QM;- ¸†i î# M i` M ¸-m H•m h?-M EB T- M;WM; i?Î- +ªK i?KK°i iB F
•K -K5

h?•M i? +O ?„M- TªM; T?'i #` G¬B [m M; p¢M i`QÈM; Q M? FQ+?- K°i Hm²M; F
G¬B ¸¢Q iW +´ +?Q FBK- F?B M +?Q i•K i?-M ?„M +? Q ¸ªQX

@ *?d K°i iB F?Q iS+- ¸½ ¸€M; bÈ M?Q i? X

h`QM; M°B i•K h`B m S?QM; ?Q^aM; bÊX
 S?°B #B i`^M;X
 æ•v H`i?B i? h?-M EB T- H`iW i?iB ççB `i H•m- FûQ /`B K` ç MX
 " M i` M ç-m H•mX
 .'m p i K¶B K°i iB G-B FB T ç HçB- ç m +| i? i?'v çQÊ+ `ä`M;- F?-M; i? t| M
 h?QÆM; i? #` G-B FB T içQ i?"M?- +,M #°M H`iQM? poM? +YmX
 @ Zm€ KçM? K)- i'M i?QÆM; poM? +Ym #`i /B iX X X
 h`B m S?QM; pW +?çK ç M- ç½ M„K `ä K°i Qi ç†+ iQM? +O G-B HU+ h?-M EB TX
 h? ;B M M`v- +| `i M?B m ?mv i Kç+? +?OM; i°+- i?•M i? `i KçM?- bS+ F?-B T?
 h? M?QM;- #¼M ?„M pšM F?-M; pQÊi [m h?-M EB TX
 æ'i h?QÆM; >°B- K'v pçM M,K ; -M ç•v- +| i? M; QÊ+ /ÁM; ibK ?B m H`+? bY- pšM
 çQÊ+ +?SM; M?"M h?-M p`X
 GU+ HQÊM; h?-M EB T- i?"i H` ç€M; bÊ- i?QÆM; i? içQ i?"M?- F?-M; i? t| M?Á
 @ L m M?Q +| i? ç2K HU+ HQÊM; h?-M EB T €Q M; ?o M`v- ?Q`M iQ`M /mM; M?"
 HU+ G-B ççQ +O i - Qi M?'i +| i? ;B i,M; ;'T Ry H-M i`î H MX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; KÆ ?²`mM; ç°M;X
 *kM; F?| i`€+?X
 "€M h?-M 'm ç²M; # M i`QM; *' h?B i :BÈB *?d- p- +MM; HQ H„M;X
 h`mv M i?W S?QM; G-B- K†+ /M H`i`mv M i?W çdM? + Q- M?QM; bQ b€M? pÈB
 +O hY h?€M? i`mv M i?W - pšM +? M? H +? F?-M; M?ÄX
 h?"K +?QX
 h`mv M i?W S?QM; G-B +O h`B m S?QM;- +ÁM #` G-B GBM? i? +O G-B *?'M F
 L?QM; K`- +?d + -M /mM; M?"T G-B HU+ h?-M EB T- p"v ? i i?°v- b) F?-M; ;B®M;
 h`QM; T?ÁM;X
 h`B m S?QM; M?„K K„i HçB- HšM; H†M; +°K M; ° HU+ HQÊM; G-B FB T # M i`QM;
 h`QM; [m€ i`bM? M`v- G-B HU+ i`QM; +Æ i? ?„M- `mM; ç°M; F?-M; i?-BX
 Jm®M +°K M; ° ?'T i?m HU+ HQÊM; G-B EB T i`QM; ç| - p"v +?„+ +?„M H`K°i [m€ i
 GU+ HQÊM; G-B EB T- +'T ç° +U+ + Q- HB M [m M ç M [mv i„+ i?B M ç` +MM; #'
 S?QM; G-B K` h`B m S?QM; HoM? M; °X
 *°K M; ° bÆ #° K°i HQÊi- h`B m S?QM; +,M #°M F?-M; +| +?¶` i vX
 > B M; `v i`QÊ+
 h`B m S?QM; F?-M; i?m ?Qç+? çQÊ+ ;b- M; QÊ+ HçB +ÁM i?W M?"M €T HU+ `i H
 @ *?O M?•M- Km®M +°K M; ° HU+ HQÊM; G-B EB T- i`W T?B +| i? +?'i G-B GBM?
 ç` + 'T #"+ æçB æ i`î H M- ?ÆM M[+ÁM + -M içQ M; ? G-B ççQ çdM? + QX X X
 "€M h?-M 'm ç²M; M?„+ M?îX
 >„M w î M; Q`B HìB- h`B m S?QM; #'i Hm" M v m + -m M`Q- +kM; ç m F?-M; T?M ?Ê
 @ h +| +?O w `B M;X
 h`B m S?QM; ?W HçM? K°i iB M;X

h?B i? G¬B FB T M¬v- /M b Q +kM; H¬ i?•M i? +O "€M h?¬M F?B +ÁM b®M;- "€M
?B M M?B M +| +ªK SM; iQÆM; HB M M?'i ç`M?X

æ9M; H9+ M¬vX

" M i` M \*?O GBM? S?QM;- +?Êi tªv` K°i i`"M`®B HQ¢MX

J'v +´ bS+ K¢M? æ¢B æ iQ HÈM +m²M; #¢Q- T?¬ i?B M +€B ç` ç tm®M;X

@ h`B m S?QM; iB m #®B- +ÁM F?¬M; K m çB` X

J°i i? M? •K #€ ç¢Q M?Q +¬m p²M;- tmv M i?'m ?Q F?¬M;- €T #€+? K¬ ç MX
>YK\

h`B m S?QM; #B M b„+¬ p°B p¬M; i?m ?²B æ¬m H•m G¬B FB T- çSM; H MX

*?d i?'vX

h` M #¬m i`ìB T?K +°M- M´B HÆ HYM; # p` æ¢B æ - i` M M; QìB iªM` F?Q iS+ G¬
S?QM; G¬B +?•M M; mv M i`QM; +Æ i? h`B m S?QM;- K°i ?²B`mM; ç°M;- €T HU+

" Hm²M; HU+ HQÊM; G¬B ç¢Q FB - +°T ç°`i + Q- +?d bÊ +| i? b€M? p B pÈB S?
@ •K G¬B æ¢B æ 5

" M i`QM; >mv M \*?•M h?€M? h¬M;- i?¬M MB K K°i b® oQÆM; :Bª æ¢B æ [mûi`
L; QìB ç M- H¬ # p` æ¢B æ G¬B ç¢QX

> B # M i`€B T?ªB- i?2Q i?S iU H¬ K°i M[ iY`¢M; `Ð- K°i H½Q ;Bª K†i ç2MX

L; QìB i`mM; i•K- +?QM? H¬ K°i M K iY ;B€T ç2M + Q HÈM- +?mM; [m M? M?'T M?¬
p†M p Q ?„+ €K- t t M?bM H¢B- M?Q K°i æ¢B æ ?„+ €KX

@ •K G¬B æ¢B æ M¬v- F?Q iS+ i?"i K¢M?- bQ pÈB bQ i¬M- +kM; F?¬M; v m ?ÆM
h`B m S?QM; i?¬K ;B"i KbM?X

" M i` M *?O GBM? S?QM;- i?¬M MB K +O M?[M; oQÆM; :Bª æ¢B æ FB - ç m +|

@ •K G¬B æ¢B æ - çQÊ+ tQM; H¬ M; QìB çSM; ç¬m G¬B ç¢Q h?QÆM; >ªB- i`QM; ?
+?B M HU+ p¬ ç`+?X

@ æ9M; p"v- +| M; QìB M¬v i¼ i`'M- o¢M G¬B h¬M; KÈB +| i? iB T +°M ? B ç¢B h¬
M?[M; h¬M; T?€B L?` hBM? F?€+X

Pi M?'i- K'v +?K+ ç¢Q i?¬M MB K- ç m #²B ?²B Î +?¶ M¬vX

h`B m S?QM; F?¬M; iMv iB M tm'i ç¬mX

*°T #"+ æ¢B æ - +kM; F?¬M; T?ªB H¬ +°T #"+ K¬ ?„M +| i? SM; T?|X

@ •K G¬B æ¢B æ - M; QÆB çQ+? i?•M iÈB #´M h¬M;- +| ;b +?d ;B€QX

J°i i? M? •K M K iY [m2M i?m°+- p M; H M i`QM; ?Q F?¬M;X

oKiXXX

æQ M J°+ æ¢B æ K€B i|+ i`„M; M?Q imv i- i`¬B M´B ;B[F?¬M; i`mM;- +MM; # p
t K¬ M?bMX

*?d K°i H€iX

>mv M *?•M h?€M? h¬M;- +kM; ?B M i?•M ? B p` æ¢B æ - i?2Q i?S iU H¬ *´ G æ¢
æ X

L?Q p"vX

æQ M J°+ h? M? Î# M i`QM; # p` æΦB æ - i? /B M F?Q i? - ç m F?¬M; +?9i i?m
J` # M i`QM; h¬M; K¬M- M?[M; oQÆM; ;B^a æΦB æ F?€+- +| K°i b® ç M; # [m M- +
MB K [m M b€i- ç m F?¬M; ?B M i?•MX
@ "ªQ h`B m S?QM; çB ` X
•K G¬B æΦB æ çSM; M;çQ M;? i`QM; ?Q F?¬M;- bS+ KçM? iQ HÈM +O æΦB æ i`
#çQ- iQ`M #° >mv M \*?•M h?€M? h¬M;- +kM; +?d +| K°i ? B p` æΦB æ M?Q æQ M
ç²M;X
oKi pKi pKiXXX
*MM; H9+ ç|X
*| ?ÆM KQÌB +¶ i?¬M MB K- iW # M T?Q h?B M l h?€M? h¬M;- [mûi M; M; K` ç M
æ X
æQ M J°+ æΦB æ - b„+ K†i i?Q€M; `MM; KbM?X
>„M KÆ ?² w i?S+ çQÊ+- pb +€B ;b K` oçM G¬B h¬M; /€K ç M h¬M; K¬M- ?QM; bQ
>| ` - T?Q b m K`M +| h?B M l h?€M? h¬M; +? Q +?®M;X
>ÆM M[- æQ M J°+ æΦB æ H` >Q h?¬M æΦB æ b„T `ìB F?ÄB h¬M;X
æ•v imv i ç®B H` K°i •K KQm5
@ •K G¬B æΦB æ - M m M;QÆB F?¬M; M|B `ä M;¼M M;m²M- +?9M; i 2`^M; F?¬M;
*´ G æΦB æ FB +QÌB M?ç i K°i iB M;X
"-m F?¬M; F?Q i` M i`"M- +`M; T?€i ` ;'T ;€TX
@ h®i5 "´M æ HB M M|B `ä M;mv M /Q- ç +€+ M;QÆB M;?2 K°i +?9iX
>„+ G¬B æΦB æ +QÌB /`B K°i iB M;X
" M i` M \*?O GBM? S?QM;- K°i i`"M v M ioM?X
@ L;`v tQ - S?QM; G¬B æΦB æ i`QÊ+ F?B +?Q +| i?`M? iUm æΦB æ - /MM; i?•M
#´M h¬M;X G9+ ç| - ?„M i? K im Î öoçM G¬B h¬M;ö- ,M +„T `´i M?B m #Q i`+? G¬B
M;`v b mX o b m- #´M h¬M; T?€B ` +QÌM; ;B^a çm´B ;B i- M?QM; iB + `^M;- i®+
M? M?- +?QM? H` M;QÌB çSM; ç-m T?QÆM; /B M i®+ ç° # M i`QM; ?`M; M;k æΦB
>„+ G¬B æΦB æ M|B ç M ç•v- +| +?9i /WM; HçBX
•M? K„i +O ?„M- çªQ [m K¼B M;QÌB Î ç•vX
@ æQçM bU iQ+? M`v- +?9M; i ç½ iWM; M;?2 [m X
.B E?¬M; æΦB æ M?Q +| bmv M;?oX
J°i b® æΦB æ +´ tQ - •K i?¬K ;"i ç-mX
GÌB K` >„+ G¬B æΦB æ M|B- +kM; F?¬M; ;B^aX
@ E?¬M; b B- S?QM; G¬B æΦB æ FB - M?•M T?~K `´i FûK +ÄB- M,K ç| , p`Q i®+ ç
[m i`•M i`B /` #ªQ +O i´i +ª h¬M; T?€B ?Q†+ H` K°i b® ççB M,M;X
@ o b m- M;?2 M|B ?„M i` m +?¼+ ç M öhY .ç h?€M? *?O ö- b m K´v H¬M #Ä +?çv
J°i p`B iB M; M;?` Hm" M- ç M iW K°i b® æΦB æ X
G9+ M`vX
hQ`M #° \*?•M ok i?€M? ç` - T?¬M ç¬M; +QÌM; ;Bª + Q i¬M;- K°i b® æΦB æ +´ tQ -
Î MÆB M`vX

@ *?mv M M,K ç|- +?Q p` +| i? H`K +?SM;X o"v H` i@i`²B5

>„+ G¬B æ¢B æ M? ;"i ç-mX

@ L?QM;- +€B ç| i?b +| [m M? ;b pÈB h`B m S?QM;\

h?-M MB K K°i p` æ¢B æ i`QM; ç|- +QÌB M?¢Q M|BX

@ æQÆM; M?B M H` +| HB M [m M5

>„+ G¬B æ¢B æ - F?¬M; +?9i /Q /U- H¢M? HMM; M|B,

@ hB m #®B M"v- +?QM? H` M;QÌB i?W F v #€i i t + iY M,K ç|X .U i?2Q [mv i„+ i` M;Q`B h¬M; K¬M- i? K i m i B M? M;?o G¬B ç¢Q p¬ i?QÊM; +O o¢M G¬B h¬M; i X æ€M; +?ûK +? i5

GÌB pW M|B ` - i` M b•M K°i KªM? t¬M t QX

@ h?Y ?ÄB- + Q i-M; +?Q h¬M; Î ç•v- M m #Q F„ i m v i ?¼+ +O [mw h¬M;- #` M;QÌ H°- T?ªB tY Hw b Q\

>„+ G¬B æ¢B æ ?ÄB M;QÊ+ H¢BX

@ o"v i`i M?B M H` i`m b€i5 L? i?b T? #Ä i m pB- t| çB i`Q M?ÈX

J°i b® i?-M MB K T?K ?¼ M|BX

h` M i?U+ i - ç•v +kM; H` i?O çQ¢M +O T?-M HÈM h¬M; K¬M- ;B i,M; F?®M; +?

h?“M? pB M h¬M; K¬M- `i Qi M;QÌB /€K ç2K K"i ?¼+ ?¢+? i•K +O h¬M; K¬M- i`m

E +ª >mv M *?•M h?€M? h¬M;- ç®B pÈB HQ¢B ?"M? pB M"v- +kM; +| tY T?¢i M;?E

@ L?[M; +?mv M M"v- ç m H` i?“i\

h`B m S?QM; ;B"i KbM?X

a„+ K†i æQ M J°+ h? M? F?) #B M- F?¬M; T?O M?“MX

@ S?QM; G¬B æ¢B æ FB - M,K ç| ç9M; H` +| ?"M? pB ç¢Q p,M i`°K +„T- ?"M? pB t

h`M HBM? hY h?€M?- ;B®M; M?Q M?È H¢B K` M|BX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; `MM; KbM?X

aU i?“i ç½ i?“M? H" T5

L?Q p"v i?2Q M?Q M;mv M i„+ h¬M; K¬M- o¢M G¬B h¬M; +| Hw /Q ôh?m ?²Bô +¬M # M M;Q`BX

e3RX *?QÆM; e3j, G¬B æ¢Q Zmv i æ'm Ui?QÊM;V

E?¬M; i`mM; *?O GBM? S?QM;X

o`B p` >Q h?-M æ¢B æ - t t M?bM M? m- i`QM; i`QÌM; H•K p`Q v M H†M; M;„M M

L?[M; Hm²M; i?-M MB K- ?°B iK Î ç•v- •K i?-K i` Q ç´BX

@ S?QM; G¬B æ¢B æ - M,K ç| p"v K` ç€M? +„T G¬B ç¢Q iBM? M;?o +O o¢M G¬B h S?QM; G¬B ç°+ ç€Q +?Q `B M; KbM?X X X

h`B m S?QM; ?B M i¢B- KÈB #B i çQÊ+ +?•M iQÈM;X S?QM; G¬B æ¢B æ p¢M M [m€ FûK- ?"M? pB t'm t - M?B m H¬M +| ?"M? pB i`°K +„TX

L?[M; i?-M MB K Î ç•v- ç m F?¬M; T?O M?“M pB + M"vX

L; v +ª h`M HBM? hY h?€M?- +kM; F?¬M; T?ªM ç®BX

æ•v H" bU i?"iX

E?| i`€+?- o¢M G¬B h¬M; /€K iÈB ?QM; bQ p'M i°BX

Í *?•M ok h?€M? æ` - /QÈB iBM? ?m®M; i? +K+ +•M ç®B- pšM H" +?[Hw çB ç-mX
oª H¢BX

" M;QìB •K G¬B æ¢B æ - b m HQM; +ÁM +| h?B M l h?€M? h¬M; OM; ?°X

*"M; F?ûQ ?ÆM +?QM? H"- æQ M J°+ h? M? H" æ¢B æ b„T `ìB h¬M;- OM; ?° +O
pÈB ?„M- F?šM; ç`M? F?¬M; #^M; i`QÈ+ FB X

@ > v °i K" M •K KQm- b„T ç†i F„ HQĐM;X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`î M M M;?B K i9+X

h? M?QM;- çB K ç€M; M;ì +kM; +|X

G"K M?Q p"v- ç®B pÈB o¢M G¬B h¬M; K" M|B- +| +?¶ ;b i®i\

@ L|B çB- +€+ M;QÆB `®i +m°+ +| KK+ çQ+? ;bX G) M"Q- +€+ M;QÆB /€K +¬M; F
i - H"K F ç`+? pÈB æQ M J°+ h? M? i X

æQ M J°+ h? M? ?W H¢M? K°i iB M;X

aS+ K¢M? æ¢B æ iQ HÈM i` M M;QìB ?„M- H2M HÄB F?„T h?B M æ` - HB M iK+ p

@ *?9M; i - çQÆM; M?B M F?¬M; Km®M H"K F ç`+? pÈB æQ M J°+ æ¢B æ X

L[iY çQ M i` M; +QìB K°i iB M;X

h`QM; K„i h`B m S?QM; +?Êi H|2 iBM? [m M;X

Zmª M?B MX

o¢M G¬B h¬M; H¬M M"v ?QM; bQ p'M i°B- H" +| KK+ çQ+? `B M;X

.M M|B i? M"Q çB M[- h`B m S?QM; +kM; H" ç iY +?•M i`mv M +O h K hBM? æ¢B
i¬M +`T #"+ æ¢B æ X

*?Q /M H" o¢M G¬B h¬M;- +kM; F?¬M; Km®M- ç„+ i°B pÈB K°i >Q h?¬M æ¢B æ X

@ *?d +¬M h`B m S?QM;- ;B Q ` S?QM; G¬B i`mv M i?W p" ç-m H•m "€M h?¬M-
M"vX o"v çO F?Q M /mM; `²B +?S\

G½Q ;Bª K†i ç2M- M?"M M?¢i Kî KB M;X

*€+ +QìM; ;Bª >mv M *?•M h?€M? h¬M;- H"TiS+ #WM; idM? ç¢B M;°X

G"K HQ¢M +ª #m´B- KK+ çQ+? i?U+ bU +O o¢M G¬B h¬M;- +?QM? H" ç-m H•m "€

@ h?b` H" i? X

h`B m S?QM; i`QM; HÁM; iÄ iQìM;X

æ¬m H•m "€M h?¬M- ;B€ i` ç®B pÈB G¬B ç¢Q ç M?'i h¬M;- F?¬M; +¬M M|B `äX

J" óS?QM; G¬B i`mv M i?W ô- +"M; H" +| i? im i?"M? æ¢B ç +| i®+ ç° M? M? M?
+¬M; FQ+? ç¢i ç M +U+ ?¢MX

> B p"i M"v- ç®B pÈB o¢M G¬B h¬M; K" M|B- [mª i?U+ +U+ F€ ?`T /šMX

@ æB m FB M M"v- t2K M?Q ;BªB [mv i?Á #bM?X L m F?¬M;- o¢M G¬B h¬M; i - +
>mv M *?•M h?€M? h¬M; K" i?¬BX

•K G¬B æ¢B æ ?W H¢M?- M|BX

L?[M; oQÆM; :Bª æ¢B æ +O >mv M *?•M h?€M? h¬M;- H"TiS+ ç²M; HQ¢i #B M l

@ o¢M G¬B h¬M; - F¬M; M; ì H'v ç| ç mv ?B T

*' G æ¢B æ p¨ .B E¬M; æ¢B æ - HB + M?bM M? m- HÁM; i`om M†M; X

Í *?•M ok h?€M? æ` - o¢M G¬B h¬M; H¨ h¬M; T?€B L?` hBM? K¢M? M?'i +?d çSM; I

h¬M; M¨v- +kM; +| ?B p¼M; M?'i- i?,M; H M i?¨M? h K hBM? h¬M; T?€BX

L?QM; iW t tQ iÈB M v- K†+ /M o¢M G¬B h¬M; Hm¬M #ªQ i`b i`mM; H" T- M?QM;
KBM? h¬M; T?€B L?` hBM?X

*S M?Q p"vX

h`B m S?QM; /QÈB # Q +QM K„i +?,K +?9 +O K¼B M;QìB- +-K p ç-m H•m h?-M
G¬B Zmv i M[X

" M;QìB •K G¬B æ¢B æ - i` M K†i F?¬M; + K HÁM;- Km®M ç´B w +kM; ç½ F?¬M; i
h`"M ç´m M;QìB M;QìB +?SM; FB M- i?„M; #¢B F?¬M; +| ;b ç #`M +½BX

@ L;k >`M? o¢M G¬B Zmv iX

h`B m S?QM; +-K [m #ªM i?€M? [mv i G¬B ç¢Q i`mv M i?W +´tQ M`v- KÎ h?-M
HQÈi [m X

oÈB F?ª M,M; h?-M GBM? L?½M +O ?„M ?B M M v- +?Q /M H`K°i [mv M b€+? i?
i? ?B m `ä T?K+ +? iQ`M #° M°B /mM;X

_´i M? M?X

h`QM; ç-m h`B m S?QM;- M´B H M K°i #ªM o¢M G¬B Zmv i ?Q +´mX

h?S ?„M T?K+ +? - H`K°i p`i +?´i H`T i? ?Q +´m- +?S F?¬M; TªB p,M iU çÆM ;B

@ h`B m S?QM;- M;QÆB F?¬M; +| i? +?´i G¬B GBM? ç†+ i?M- +?Q /M ç¢i çQÈ+ o

•K G¬B æ¢B æ ?W H¢M? K°i iB M;X

*?Q /M- L;k >`M? o¢M G¬B Zmv i ç½ i?m p`Q i v h`B m S?QM;- # p`æ¢B æ pšM v
? i i¢B +?¶- b m ç| iB m ?Ov- i? F?¬M; i`mv M` M;Q`BX

S?WM;

o¢M G¬B Zmv i i`QM; i v h`B m S?QM;- H`T iS+ #®+ +?€v- ?| i?`M? i`Q i`MX

" p`æ¢B æ - ç m i?Q€M; ;B`i KbM?X

h?Q¢i M?bM- h`B m S?QM; ;B®M; M?Q F?¬M; i? K t2K [m L;k >`M? o¢M G¬B Zmv

@ *?Q /M H`æ¢B æ - +kM; F?¬M; +| M,M; HU+ M?Q i? - /MM; i?-M MB K M? M? M?
b€+?X

J°i p`B +Q`M; ;Bª Î ç•v- ç m M;¢+ M?B M M;?B M;ìX

*?ŠM; H)- h`B m S?QM; iU #B i F?¬M; i? im ?`M?- i`U+ iB T iB m ?Ov L;k >`M?
o¢M G¬B h¬M; M; v i¢B +?¶X

@ hB m #®B M`vX X X

" p`æ¢B æ o¢M G¬B h¬M;- b„+ K†i •K ibM? #´i ç`M?X

h`B m S?QM; F?¬M; ç w M;?`Hm`M FBM? ?½B +O K¼B M;QìB- ?| i?`M? K°i ç¢
+?¶ +O KbM?X

@ h`B m S?QM;- K°i i?€M; b mX \*?9M; i b) bY /KM; E?| E?¬M; ç¢B i`"M- `ìB F?Ä
æQ M J°+ h? M? M?„+ M?ÎX

h`B m S?QM; i•K i?-M`MM; KbM?- H`T iS+ ç²M; wX

GQ¢B ç¢B i`"M E?| E?¬M; GBM? oU+ M`v- +?d #^M; p`Q K°i KbM? ?„M- +kM; F?¬

oÈB ç` p`M?•M K¢+? +O æQ M J°+ h? M?- +ÁM TªB i`ª K°i +€B ;B€ HÈM M?´i ç

h`B m S?QM; b) +MM; æQ M J°+ h? M?- h`B m ok S?B- +MM; M? m `ìB F?ÄB h?€M

aQ i¬M çB `²B- M;QìB ç iY M?Q h`B m S?QM;- F?¬M; +| +?¶ /U HÈM M?´i- i´i M
ç•v M[X

o¢M G¬B h¬M; +kM; ?B m çB K M`v- +?Q M M KÈB +?O KQm ç M ç•vX

æ€M; iB +- iQM? iQ€M +O #¼M ?¼- H¢B F?¬M; i?U+ ?B M çQÊ+- i?"K +?Q +ÁM i
 h`Î p MÆB ÎX
 h`B m S?QM; €M? K„i H'T H€M?- i`-K M;•KX
 h`QÊ+ K„i- ?„M Î H¢B \*?•M ok h?€M? æ` - +| æQ M J°+ h? M? +?2 +?Î- F?¬M; bÊ
 ;B iX
 L?QM; K`X
 J°i F?B `ÎB F?ÄB h?€M? æ` - +MM; bQ i¬M K¶B M; Q`B K°i M;ª- ``i +| i? ?„M H¢B
 > Bxx
 h`B m S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆB- M?„K K„i H¢BX
 h? ;BÊB >²M >ªB- ?„M p" M +?mv M o¢M LB K h?¬M Zmv i- iB m i`W w +?Q hY oQM
 @ aQ pÊB H9+ ç-m- w +?Q hY oQM; æ²M; GU+ M`v- ç½ ;BªK b€m #ªv T?¬M `²BX
 h`B m S?QM; i?¬K M?OX
 L m M?Q ?„M +?2 /'m h?¬M GBM? L?½M- /MM; #Q i?m"i i?m HB K F?Q iS+ HBM?
 æ²M; GU+ M`v- F?ª M,M; +?d +| K°i T?¬M KQ`B # M ç-mX
 L?QM; h`B m S?QM; pšM +ªK i?'v- M?Q p"v +?Q çO M iQ`MX
 @ h`QÊ+ FB - H`i?O ?¢ hY oQM; æ¢B æ çm´B ;B iX *ÁM b m M`v- hY oQM; æ¢B a
 SM; +O ?„M- imv i ç®B +ÁM ?ÆM M?[M; hY o ç|X
 h`B m S?QM; i?¬K M;?oX
 h?`B ;B M F iB T- w +?Q i•K i?¬M ?„M- K°i MY /MM; ç iB m i`W w +?Q hY oQM; a
 hB m i`W HB M iK+X
 L;Q`B ` - h`B m S?QM; +ÁM iW i`QM; o¢M LB K h?¬M Zmv i- iB K çQÊ+ #Q T?€T ç
 HBM? ?²MX
 L;Q¢B i`W +„i çSi F?Q iS+- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| çbM? +?d im Hmv MX
 *?d H`X
 h? K M;° G¬B GU+ h?¬M EB T M`v- iB M i`B M # M ç-m- [mª i?"i p¬ +MM; +?"K +?
 o T?¬M L;k >`M? o¢M G¬B Zmv i- h`B m S?QM; [mª i?U+ F?¬M; i? im Hmv MX
 L;k >`M? o¢M G¬B Zmv i- M®B HB M FBK- K°+- i?Ov- ?Ä - i?' M;k ?`M? G¬B ç¢Q-
 E?¬M; +| i? +?'i G¬B GBM? ç†+ i?M- +,M #ªM F?¬M; +€+? M`Q im Hmv MX
 h`B m S?QM; HQm H¢B T?€T [mv i M`v- H`pb i? K F?ªQ iBM? M;?o i`QM; ç|- ç²M
 i? K M;° iB T i?m HU+ HQÊM; H¬B FB TX
 .M b Q- o¢M G¬B Zmv i +kM; # Q ;²K p¢M H¬B •Q L;?o X
 "ªv M;`v b mX
 h`B m S?QM; i?Î /`B K°i ?ÆBX
 h?`M? iUm G¬B ç¢Q p`pB +i? K im HU+ HQÊM; H¬B FB T +O ?„M- ç½ çKM; T?ªB
 *ÁM i?W H¢B K°i +?9i æB M o•M hYm p`GQM; oB K hYm- ?„M b) F?¬M; im€ iB M
 h?S M?'i- /MM; HB M iK+- ?B m [mª F?¬M; T?ªB i®i M?'iX
 h?S ? B- M?`p`Q M;Q¢B p"i im ?`M?- +kM; F?¬M; T?ªB ´M ç`M?X
 :†T iB M? ?bM? M`vX

h`B m S?QM; ç`M? i¢K i?lB #Ä [m im ?`M? HB M [m M ç M S?QM; G¬B i`mv M i?V
 @ >mv M h?¬M hYm5
 h`QM; i v h`B m S?QM; tm'i ?B M K°i +?ûM i?Ov iBM? K`m iQKX
 >„M +ÁM i?W H¢B- MY +?ûM >mv M h?¬M hYm +m®B +MM;X
 >¬K M vX
 S?QÆM; /B M HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- +ÁM K¢M? ?ÆM bQ pÈB oQÆM; :Bª #
 +?Q æ²M; iYX
 *?Q /M F?¬M; M?l p`Q >mv M h?¬M hYm- ?„M +kM; +l i? M? M? +?lM; HoM? M;° M
 oQÆM; :BªX
 @ >mv M h?¬M hYm +ÁM H¢B- ç B M`v- b m F?B i?,M; H M oQÆM; :BªX
 h`B m S?QM; +l KK+ iB m H•m /`B +O #ªM i?•MX
 >mv M h?¬M hYm- ç®B pÈB pB + HoM? M;° w +ªM? oQÆM; :Bª- +kM; +l i`Ê ;B9T
 ?B m [mª K¢M? K) M?Q /QÈB oQÆM; :Bª bY /KM;X
 o Q
 h`B m S?QM; i?m ?²B >mv M h?¬M hYmX
 @æ9M; i?lB çB K- çB J°M; *ªM? h?€B *´- i?,K /Á K°i +?®+X
 h`B m S?QM; M?„K K„iX
 v i?S+ +O ?„M- iB M p`Q i? ;BÈB >²M >ªB- i¢B i`mM; i•K ?² MQÈ+ K`m / i`lB H`K
 a m K°i F?„+
 h`B m S?QM; iB M p`Q F?¬M; ;B M h?€B *´ M;mv M i?Ov M`vX
 J°M; *ªM? h?€B *´- €T HU+ i?B M ç` # Q i`MK i`lB ç'i- -K -K H Q ç M
 •T HU+ î MÆB ç•v- bQ "€M h?¬M .B oB M- F?¬M; #B iK¢M? ?ÆM # Q M?B m H-M
 h`QM; "€M h?¬M .B oB M- +'T ç° oQÆM; :Bª- +ÁM +l i? T?B ?`M?- M?QM; î MÆB
 +l çB #°X
 G9+ M`v ç•vX
 E?ª M,M; i?W M?"M Hm²M; €T HU+ î MÆB M`v +O h`B m S?QM;- ç½ i,M; +QlM; F
 *¢+?5 *¢+?5
 h`B m S?QM; iWM; #QÈ+ çB iÈB- +?Q /M €T HU+ `i HÈM- M?QM; bQ i`QÈ+ FB -ç
 >B M i¢BX
 "QÈ+ ç-m- ?„M ç½ +l i? ?`M? ç°M; i?,K /Á J°M; *ªM? h?€B *´X

e39X *?QÆM; e3e, *?B M æ'm h`QM; J°M; *ªM? h?€B *´
 h`ªB [m ó"€M h?¬M .B oB Mô- bBM? K¢M; i? T?€+?- +MM; pÈB HBM? ?²M HU+ H
 iÈB +'T ç° ?Q`M iQ`M KÈBX
 G-M M`v- H¢B i?,K /Á J°M; *ªM? h?€B *´- ?„M bQ pÈB /o p½M;- ç½ i?QªB K€B ?Æ
 @ >B M i¢B- M m M?Q i #'i ç°M;- î +?¶ M`v K°i M;`v ? v ? B M;`v- +kM; F?¬M; i?"
 h`B m S?QM; +?"K `½B ç¢T p[M; iWM; #QÈ+ +?•MX
 h`QM; K„i +O ?„M ç-v p +~M i?"M- h?¬M GBM? L?½M M?bM i?'m #®M T?QÆM; i€

h`QÊ+ ç| +| K°i H-M- ?„M î# M i`QM; J°M; *aM? h?€B *'- i Q M;° K°i +QM óh?QÊM
ç¢BX

hMv iB M i Q M;° u m çB m- +ÁM +| F?Q iS+ €T #€+? + 'T oQÆM; :Bª i`î H M X

*`M; F?¬M; +€+? M`Q ç€M? ;B€ çQÊ+- M?[M; bBM? HBM? iQ HÈM i`QM; ç| - i?"K
b) K¢M? ç M # Q M?B mX

"îB p"vX

h`QM; [m€ i`bM? i?,K /Á- h`B m S?QM; ç†+ #B i+~M i?"M- K¼B i?ìB F?„+ ç m #ªQ
*¢+? +¢+? +¢+? +¢+?

h`B m S?QM; #° T?€T p[M; p`M;- F?¬M; +?"K F?¬M; M? M?X

L m +| +?9i K i KÄB- ?„M b) M;²B tm®M; i¢B +?¶- +ÁM +| i? çB m iS+X

>¬ ?'T F?Q iS+ +O J°M; *aM? h?€B *'- ç®B pÈB ?mv iK¢+? i? +?'i+O h`B m S?
ç m +| K°i HQ¢B i€+ /KM; i~v Hmv M +MM; M;QM; i?U+X

*?d H`X

E?Q iS+ i`QM; J°M; \*aM? h?€B \*'- ?B m [mª ç®B pÈB h`B m S?QM; ?B M i¢B- ç½ /
+?"K +?¢TX

.M b Q- bBM? K M? p` + 'T ç° HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- +kM; ç½ ç¢i iÈB + 'T ç°
S?Q i`QÊ+ i-K K„i- H` K°i #½B +ÄX

h¢B # M `b #½B +Ä- +| K°i +QM b¬M; M?ÄX

"½B +Ä- H` KK+ iB m b® K°i +O h`B m S?QM;X

@ æB ç M #½B +Ä i`QÊ+ `²B M|B b mX

h`B m S?QM; H-M i`QÊ+ ç½ ç€M? ;B€ [m - çB ç M #½B +Ä- +-M T?ªB K°i M;`M #Q
J°i M;`M #QÊ+X

L m M?Q i¢B MY M,K i`QÊ+- pB + M`v ç®B pÈB h`B m S?QM; K` M|B- [mª i?"i p¬

E?B ç| - ?„M +| i? çB çQÊ+ K°i ? B +?K+ #QÊ+- ç½ H` ``i i®i`²BX

"•v ;BìX

h`B m S?QM; +MM; pÈB J°M; *aM? h?€B *'- ç° T?M ?ÊT ;B i,M;- F?Q HU+ HBM? ?
K'v i`,K #QÊ+- +| H) F?¬M; +| p'M ç X

JQìB #QÊ+X X X J°i i`,K #QÊ+X X X K°i i`,K M,K KQÆB #QÊ+

h`B m S?QM; çB /` i?QìM; +~M i?"MX

J°i H9+ b mX

>„M +?SM; FB M i` M #-m i`ìB- +| K°i çB K ç2M t i [m X

@ >Y- H` K°i +QM +?BK b \

h`B m S?QM; ?ÆB b[M; bìX

*QM +?BK b FB - pW # v [m i` M #-m i`ìB- F?Q iS+ +QìM; ç¢B- K†+ /M F?¬M;
M?QM; +kM; +| i? bQ pÈB + 'T ç° h¬M *?OX

G9+ M`vX

h`B m S?QM; i?¬M FBM? FûQ +,M;- p K†i i`M M;"T ç T?ÁM;X

L?QM; +QM +?BK b M`v- F?¬M; ç w ç M h`B m S?QM;- +?d # v [m K` i?¬BX

@ s2K ` - i`QM; J°M; *aM? h?€B *´ M"v- F?¬M; F?€+ ?B M i?U+ H„KX E?¬M; T?ªB iQM? +¬M; FQ+?X

h`B m S?QM; ?ÆB #m¬M; HÄM; K°i ?ÆBX

"QÊ+ iB M +O ?„M- +! +?9i M? M? ?ÆMX

a m ç!X

h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- H¢B i?'v çQÊ+ K°i Qi iB m bBM? HBM?- i?Q /K M?Q + L?[M; bBM? HBM? M"v- T?€i` F?Q iS+- p¬ +MM; +Q!M; ç¢B- Qi M?'i +! i? bQ pÈ

@ L?[M; bBM? HBM? M"v- +?d bÊ H" M?[M; bBM? p"i +'T i?'T M?'i i`QM; J°M; *aM? #'i Hm"M im Hmv M ;b- F?¬M; M; ! H¢B +! F?Q iS+ K¢M? M?Q i? X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`"M M;"T FBM? ?½BX

æQÆM; M?B M- M?[M; bBM? HBM? M"v- K†+ /M F?¬M; K¢M? #^M; h`B m S?QM; - L +?Q M M J°M; *aM? h?€B *´ ç@B pÈB +?9M; +kM; F?¬M; +! #'i F€ €T HU+ #"B tQ+?

h`B m S?QM; bmv M; ?o p~M pÆ- M; ?B MB K i`MM; i`MM; çB T çB TX

J°M; *aM? h?€B *´ - ç M i°i +MM; H" i? ;BÈB M?Q i? M"Q\

L m M?Q M!B- M! H" +aM? i`QM; KÆ- pb b Q H¢B #` i?QÆM; - +MM; pÈB ?B M i?U+ _ä`"M; iB M p"Q +?QM? H" w i?S+- pb b Q F?Q iS+ # M i`QM; - +! i? çQÊ+ HÊB i¢

h`B m S?QM; +! K°i HQ¢B i`U+ ;B€+X

L m M?Q- KbM? iY pQM; # M i`QM; J°M; \*aM? h?€B \*´ - M?Q p"v i`QM; ?B M i?U+ - çBX

J°M; *aM? h?€B *´ M"v- i?"i bU [m, /`X

L! +MM; pÈB h?¬M GBM? L?½M- iQÆM; HB M HšM M? m- ç M i°i +MM; H" +! #Q K

L?[M; çB K ç€M; M; ! M"v- pÈB +'T ç° +O h`B m S?QM; ?B M M v- i¢K i? !B F?¬M;

@ h`QÊ+ ? i ?½v K†+ F M?[M; çB m M"v- t2K +ÁM +! i? i?m çQÊ+ M?[M; i?S i@i F

h`B m S?QM; i?m ?²B bmv M; ?oX

J°M; *aM? h?€B *´ - +?d H" K°i iB F?Q iS+- ç½ +! i€+ /KM; HÈM M?Q p"vX

L m H" +€+ p"i +?'i F?€+ î # M i`QM; i?b b Q\

@ s2K +! i? - i¢K çQÊ+ K°i Qi ói`€B +•vô +€+ HQ¢B ? v F?¬M; X

h`B m S?QM; i`-K M; •K M!BX

h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- H¢B i?, K /Á F?„T MÆB H¬M M[X

h`€B +•v- F?ŠM; ç`M? +?d î i`QM; `WM; +•v- KÈB +!X

L?QM; i¢M? ?bM? `WM; +•v- F?€ H" T?S+ i¢T- h`B m S?QM; F?! #ªQ çªK b) F?¬M +¬M; FQ+? K¢M?X

@ h`QÊ+ iB M çB ç M #! b¬M; ç½X

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i?'v +QM b¬M; M?Ä # M +¢M? #½B +ÄX

E?¬M; #B i- m®M; óMQÊ+ô # M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´ - HB m +! ?B m [ma ;b F?

L; ?o iÈB ç•v- h`B m S?QM; i•K i?¬M +?'M ç°M; X

*! çB mX

Jm®M çB ç M /ÁM; b¬M; - i`QÊ+ TªB çB ç M #½B +ÄX

"½B +Ä- +€+? ?„M +ÁM +| ; -M M; "M #QÈ+X
 @ > B i`,K #QÈ+X X X " i`,K #QÈ+X X X
 a m F?B çB çQÈ+ K'v i`,K #QÈ+- h`B m S?QM; +| +?9i +® ? i bS+- ?- ?'T /²M /"TX
 @ h`QÈ+ M; ?d M; ÆB K°i +?9iX
 h`B m S?QM; +kM; F?-M; p°B- F?Q M? +?•M M; ²B tm®M; X
 >„M +€+? #½B +Ä- +ÁM #ªv i€K i`,K #QÈ+X
 hW #½B +Ä- çB ç M #ì b-M; - H° i`bM? Qi M?'i +kM; T?ªB ;'T KQìB H-MX
 L; ²B t T #^M; - çB m iS+ K°i H€i- h`B m S?QM; iBM? HU+ F?-B T?K+X
 æ9M; H9+ M`vX
 sb tb
 h`B m S?QM; M; ?2 çQÈ+ K°i i? M? •K F?€+ H¢X
 >„M K2M i?2Q # M i`€B t2K tûi- H"TiS+ ;B"i KbM? ?QªM; bÊX
 J°i +QM >Q " M s` /"B ?ÆM # i?QÈ+- T?mM ` i?Î p"Q- M?"M M?½ #Á iÈBX
 sb
 h`B m S?QM; ;B"i KbM? K°i +€B- iQ" M #° iBM? i?-M ç m ç T?ÁM; X
 Í # M i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*´ M`v- K°i iB F?Q iS+ ç½ +QìM; ç¢B M?Q p"v- bBM? H
 imv i ç®B F?-M; çÆM ;BªMX
 >m®M; +?B- H¢B H" HQ¢B bBM? p"i M?Q ót"ô M`vX
 hU ?² +ªK i?'v çQÈ+ F?Q iS+ /` i?QìM; - >Q " M s` FB - ç°i M?B M FûQ +,M; - ç-m
 M?bM +?^K +?^K p"Q h`B m S?QM; X
 *ª ? B- +€+? M? m F?-M; ç M K°i i`QÈM; X
 E?QªM; +€+? ; -M M?Q i? - F?B M +?Q h`B m S?QM; +ªK i?'v K°i iB M; mv +Æ i?'
 L?'i i?ìBX
 h`B m S?QM; +MM; >Q " M s` FB - ;B^M; +Q HšM M? mX
 @ E?Q iS+ +O +QM ` ,M M`v- bQ pÈB +QM +?BK b FB i?b K¢M? ?ÆM M?B m- M?
 ç-m- i?b v m ?ÆMX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K iQM? iQ€MX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h`QM; HÁM; #`M i v h`B m S?QM; - M;QM; ?B M K°i iB sQ+? .B i S?QM; G¬B- M?C
 E?-M; +| #B M T?€TX
 Í # M i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*´ - HU+ HQÈM; +O ?„M- #` €T +? ç M +U+ ?¢MX
 h`B m S?QM; çQ€M +?WM; - sQ+? .B i S?QM; G¬B +O KbM?- b m F?B Hv i? b) bH
 @ E?-M; çQÈ+- i T?ªB +-K K°i i?S pk F?Q i` M i v
 h`QM; i v h`B m S?QM; - `i M? M? tm'i ?B M K°i i? M? i`QìM; FB K æ` +'TX
 æ®B pÈB h`B m S?QM; ?B M M v K" M¡B- h?-M #BM? æ` +'T #bM? i?QìM; - ;B€ i`
 o®M HB M; +O ?„M- Qi M?'i b€M? M; M; pÈB oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?- F?-M;
 M?„+X

h`QÌM; FB K æ` + 'T M`v- /`B #®M M, K i?QÈ+- p- +MM; b„+ #ûMX
 æ½ +| i`QÌM; FB K æ` + 'T M`v- HÁM; iBM h`B m S?QM; i,M; K¢M?- Qi M?'i F?-M
 SM; T?| K°i +QM `„M F?-M; #B i ç°+ iQM? ` b QX
 *MM; H9+ ç|X
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i`T i`mM; p`Q >Q " M s` FB X
 @ h`ªK
 h`QM; K„i h`B m S?QM; H K M; H|2 H M- i`QÌM; FB K æ` + 'T i`QM; i v M`B H M
 JBM? S?QM; `Qi ;`Q- +?ûK i?ŠM; tm®M; >Q " M s`X
 >Q " M s` FB - T?ªM SM; +kM; F?-M; +?"KX
 o Q
 L| M?ªv H M + Q- +„M tm®M; h`B m S?QM; X
 Gm”M i®+ ç°- M| bQ pÈB h`B m S?QM; +`M; M? M? M? M?ÆMX
 .M b Q- M| +kM; Î i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*- H` bBM? HBM? bBM? i`QÎM; Î MÆB M
 +O F?-M; ;B MX
 Pm i? +O h`B m S?QM; - Î +?¶ ç€M? çÁM T?O ç-mX
 h?-M GBM? L?½M +O ?„M- +kM; ?B m `ä [m„iQ+? ç°M; i€+ +O >Q " M s` ç F?®
 "ÎB p”vX
 J†+ /M i®+ ç° p` bU M? M? M? M +O h`B m S?QM; FûK K°i +?9i- M?QM; i`QÌM; F
 +?ûK tm®M; i` M ç-m +QM `„M ó>Q " M s`ô FB X
 æBM? tMv
 J°i iB M; M`F?€+ i?QÌM; - iW FB K T?QM; i`mv M ç MX
 hB T i?2Q- K°i Hm²M; HU+ HQÊM; F?`M; H² p¼i iÈB- i?•M ?bM? h`B m S?QM; i?Q
 æ²M; i?ÌB >Q " M s` FB - #` K°i FB K i`ªK HmB- `Qi H M K°i iB M; - i` M i`€M HQn
 @ E?Q HU+ i?"i K¢M?5
 h`B m S?QM; ?mv ç°M; K°i FB K pW `²B- Fb i?U+ +kM; F?-M; i?QªB K€BX
 >„M Î i`QM; F?-M; ;B M M`v- T?ªB +?`m çUM; iQM? #`B tQ+? M?'i ç`M?- +MM; p
 M; ¢+?ôX
 *kM; K vX
 J°i FB K pW `²B- +kM; ç½ K M; ç M K°i +?9i i?QÆM; i? ``i M?Ä +?Q >Q " M s`X
 o Q
 >Q " M s` ?mM; iQM? ç¢B T?€i- ç€M? p T?Q h`B m S?QM; X
 h`B m S?QM; H'v i oM? +? ç°M; - h?-M GBM? L?½M KÎ` ç M KS+ i”M +MM; - i”T i`m
 FB K æ` + 'T M; QM; F i K°i i-M; sQ+? a„+ ?² [m M; X
 S?®+
 h`QÌM; FB K ç•K `€+? F?-M; F?Q- +?ûK i?ŠM; p`Q ç-m >Q " M s`- H”T iS+ ç•K p
 `°M; HÈM +O >Q " M s`X
 ""M i v +O h`B m S?QM; ?ÆB +?'M ç°M; X
 *kM; K v- >Q " M s` FB #` i`QÌM; FB K æ` + 'T- ç•K p`Q i`QM; KB M; - tmv M p`
 i¢M; - sQ+? .B i S?QM; G-B i`M b€i #W #½B- #` #ÁM; `€iX

_Qi

>Q " M s"- +| bS+ b®M; QÆM; M;¢M?- pšM FB i HU+ ;B½v /K X

h¢B J°M; *ªM? h?€B *'- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- #` +? M;U b•m b„+- HU+ HQ
H"TiS+ +?ûK +? i M|X

@ sQ+? .B i æ²M; >Ä 5

v MB K h`B m S?QM; F?) ¸°M;- K°i ¸Q`M /B K [m M; sQ+? a„+ S?QM; G¬B i`QM;
tm®M; ¸-m >Q " M s"- F? B M'- b m ¸| H M i``M` X

„M bÊ HY - +QM >Q " M s" M`v +kM; F?¬M; M;Q¢B H X

>m®M; +?B- æ²M; >Ä +O h`B m S?QM;- +| i? tmv M [m ;BÈB p"i +?'i- ;BÈB iBM

J'v M?`T ?¬ ?'T b mX

J°i MY i?•M i? +O >Q " M s" #` ¸®i i`¼B- M;WM; ;B½v /K X

.B i5

h`B m S?QM; ¸B [m - i? M? b„+ ?Ä /B K +kM; /-M i„i- +-K H M >Q " M s" ¸½ +?€

@ E?¬M; #B i i?`i`„M M`v- +| ?B m [mª M?Q i? M`QX

h`B m S?QM; F?) H~K #~KX

GU+ HQÊM; F?Q HU+ +O >Q " M s" M`v- i?"T T?¬M +QÌM; ¸¢B- M?"M ¸QÊ+ bU ?m
*ªM? h?€B *'- +| H) F?¬M; ¸ÆM ;BªMX

oKiXXX

h`B m S?QM; w MB K F?) ¸°M;- iW # M i`QM; J°M; *ªM? h?€B *' #B M K'iX

h`QM; ?B M i?U+X

hB m h†+ JB m M;²B Î i` M M;Q`B ?„M- HB M ?'T i?m K°i +?9i F?Q iS+ J°M; *ªM? h

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m M?bM i?`i`„M #` +?€v ¸2M K°i MY FB - ?QM; T?'M pmM; i`ªQ- p

@ hB m *¬M o•MX

h`B m S?QM; F?¬M; +| ¸2K i?`i`„M +?Q hB m h†+ JB m ,M- K";¼B "€M h?¬M 'm ¸

"€M h?¬M 'm ¸²M;- pšM +?d KÈB F?QªM; ? B- # im´B- H`M / iQ`M i?•M- M´B H
M?"M M?¢iX

h`B m S?QM; #B i`ä- "€M h?¬M *¬M o•M M`v- F?B +ÁM b®M; H` K°i +QÌM; ;Bª Gm

"^M; F?¬M; i?b- +kM; F?¬M; +€+? M`Q i¢B /QÈB M,M; HU+ +O G¬B h?¬M EB T-+A
#ªQ i²M H•m M?Q p"vX

@ æ•v H`i?`i`„M ;b\

"€M h?¬M 'm ¸²M; M?bM +?^K +?^K p`Q >Q " M s" +?€v ¸2M K°i MY FB - iU M?B
#`i T?"K i`QM; ¸|X

@ h?QÎM; +?Q M;QÆBX

h`B m S?QM; ¸2K >Q " M s"- ;B Q +?Q "€M h?¬M *¬M o•M- ?ÆM M[v m +-m ?„M

"€M h?¬M 'm ¸²M; M`v- ¸WM; M?bM M?Q KÈB ? B # im´B- Fb i?U+ /QÈB bU Gmv M
?ÆM +ª E?¬ G•m ¸QÌM; +?OX

@ h?Y t2K t2KX

"€M h?—M 'm ç²M; +kM; F?¬M; /€K H"K i`€B- K†+ /M #B i- ç•v H" #„i M| H"K +?m°i
L;QÊ+ H¢B hB m h†+ JB m K°i # M- F?¬M; M;WM; ?•K K°- M?bM +?^K +?^K p"Q +?
"€M h?—M 'm ç²M; HQÌK M| - ?ÆB ç„+ w- H'v` K°i i? M? / Q ;,K b„+ #ûM- +„i i?`i`
@ Zm€ +SM;
"€M h?—M 'm ç²M; M?Qm K"v- ?„M /MM; bS+ HU+ iQ"Mi?•M- KÈB KB M +QÐM; +„i
J°i H€i b m
"€M h?—M 'm ç²M; - H'v K°i F?®B i?`i`„M- /MM; æ M >Ä MQÈM; +?QM- KMB i?`i`
>„M +~M i?"M iWM; HB iWM; iQ- ,M ? i K°i KB M;X
h?`i`„M p"Q #KM; - "€M h?—M 'm ç²M; b„+ K†i #¶M; M?B M #B M ç´B- HB M p°B F?
+?•M M;mv M i`QM; +Æ i? X
@ " M i`QM; i?`i`„M M"v- ~M +?S K°i HQ¢B F?Q iS+ h?B M æ` #´M M;mv MX ?m
pÈB >ªB EbM? h•K hOv >mv i- +ÁM +QÌM; ç¢B ?ÆMX
"€M h?—M 'm ç²M; p K†i FBM? ?dX
*?d K°i KB M; i?`i`„M- H¢B +| i? F?B M +?Q *?•M L;mv M- ?mv i F?Q- F?Q HU+-
J2Q K2Q
hB m h†+ JB m`®i +K+ M?`M F?¬M; çQÊ+- M?"Q p KB M; i?`i`„M FB X
@ *€B M"v H" +O i 5
"€M h?—M 'm ç²M; p K†i iS+ ;B"M- +MM; hB m h†+ JB m i` M? çQ¢i KB M; i?`i`„M
*m®B +MM;X
ošM H" hB m h†+ JB m- +?B K çQÊ+ Qm i? - ç2K T?—M +ÁM H¢B +?B i?"M? ? B T
h` M K†i "€M h?—M 'm ç²M; - +| p" B p i +`Q- +kM; F?¬M; ç w ?bM? iQÊM; ;b M[-
`„M +ÁM H¢BX
h`B m S?QM; p K†i +´ [m€B- M?bM "€M h?—M 'm ç²M; +MM; hB m h†+ JB m- ç2K i
@ *?O M?•M- i?`i`„M M"v- +| +ÁM ? v F?¬M;\
"€M h?—M 'm ç²M; HB K HB K #Ì K¬BX
>„M T?€i ?B M- # M i`QM; i?`i`„M M"v +| +?S F?Q iS+ #´M M;mv M- F?B M "€M
+?|M; T?K+ ?²B M;mv M p M M?Q +kX
J2Q K2Q
hB m h†+ JB m +kM; H°` p K†i w ç°M;- +QM K„i ç2M M?Q #ªQ i?¢+?- [m v i`ÁM
M`M? M¼iX

e38X *?QÆM; e3d, E? B h?€+ h`B L;mv M
h`B m S?QM; ç +?Q "€M h?—M 'm ç²M;- ,M i?`i`„M i`QÊ+- p®M ç`M? ç +?Q ?„M H
E?¬M; M;ìX
h?`i`„M # M i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*´ M"v- ~M +?S K°i HQ¢B F?Q iS+ h?B M æ` #´
M?K+ iBM? F?Q +QÌM; ç¢BX
h`B m S?QM; H'v` K°i KB M; i?`i`„M- ,M ? i- H"TiS+ +ªK i?K çQÊ+X
S?•M iQ+? bÆ #°X

h?`i`„M~M+?S ?mv iM?K+iBM?F?Q- bQ pÈB >ªB EbM? h•K hOv >mv i- +ÁM K
 L;Q`B` - M|~M+?S F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´- p¬+MM; M²M; ç"KX
 @ h?•Mi? +O i i? ç½ ?'Ti?m [m€ M?B m F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´- bY /KM;]
 >mv i- hY G•M h?ªQ- "€M h?-M+?B ?mv i- i?`i`„M M`v ç®B pÈB i ?B m [mª+kM;
 h`B m S?QM; i?9+ /K+ \*?•M L;mv M- iB m ?| ?mv iM?K+iBM?F?Q~M+?S i`QM
 h?`i`„M M`v- +?Q /M ;B€i`` + Q- M?QM; pšM +| F?mv i çB KX
 æ-m iB M- M| ç®B pÈB bBM? K¢M; i? +?'i pQÊi [m€ +'T ç° oQÆM; :Bª- Q+? HÊB
 hB Ti?2Q- i?`i`„M [m€ +SM;- ``i F?| iB m ?| X
 hm pBi?'T ?ÆM æ M L;mv M *ªM?- M m ,M p`Q- +| i? b) iB m ?| F?-M; çQÊ+X
 *| çB m- "€M h?-M 'm ç²M; +MM; hB m h†+ JB m- +kM; F?-M; i? i?2Q H) i?QÌM; K
 i?ìB ;B M M; „M- ?'Ti?m ?B m [mª i?`i`„MX
 @ *?O M?•M- HQ¢B i?`i`„M ç†+ i?M M`v- +| i? Hmv M+? i?`M? öGBM? ?mv i iB
 GBM? *ªM?- +kM; +| i? / /`M; ?'Ti?mX
 "€M h?-M 'm ç²M; ç M; ?`X
 J°i Qi i?B M ç` HBM? i`B F?| +| i? iB m ?| - b m F?B Hmv M+? i?`M? ç M /QÊ+
 "ªM i?•M iWM; H` "€M h?-M- ?`B iY >Q`M; EBK M`v i'i M?B M ?B m çQÊ+ +€+? i?
 @ GQ¢B i?`i`„M M`v- F?ª M; ° #'i F?ª +-mX
 h`B m S?QM; F?) H„+ ç-mX
 >„M F?-M; Km®M iB i H° #Q K"i +O J°M; *ªM? h?€B *´- ç•v +?QM? H` K°i #ªQ ç
 M?B m HÊB Q+? +?Q pB +im Hmv MX
 "€M h?-M 'm ç²M; F?-M; F?ÄB +| +?9i i?'i p¼M;- M m +| ç¢B HQÊM; ?mv iM?K+
 K M? +O ?„M- ç m b) M? M? +?|M; F?-B T?K+X
 J2Q K2Q
 hB m h†+ JB m €M? K„i ?² M; ?B- HB + [m h`B m S?QM;- M?QM; H¢B F?-M; +| H
 L| ç®B pÈB HQ¢B F?Q iS+ +O i?`i`„M M`v- ? i bS+ [m2Mi?m°+X
 h`B m S?QM; F?-M; +| M|B ;b M[ - /M b Q ?„M pšM +| ç T?ÁM; M?'i ç`M? ç®B pÈB
 @ *?O M?•MX
 Í# M i`QM; o¢M Zm, \*?•m- +?Êi i`mv M ç M K°i i? M? •KX
 G-M M`v- H` E?- G•m çQÌM; +?OX
 a m F?B Hv F? B "€M h?-M .B oB M- h`B m S?QM; ç½ i?m i?"T K°i HQÊM; HÈM i`
 G•m çQÌM; +?O F?-M; QiX
 >B M vX
 E?- G•m çQÌM; +?O ç½ i?m" M HÊB ç¢i ç M æ¢B æ M L;mv M *ªM?X
 >ÆM M[- h`B m S?QM; +ÁM ç2K h`È *?9 "€+? h?B- iQ`M [mv M ;B Q +?Q E?- G•
 EBK F?- H•m +'T h¬M+?O FB M[X
 h`È \*?9 "€+? h?B- ç®B pÈB +'T ç° oQÆM; :Bª- mv ?B T F?-M; HÈM- ç®B pÈB h`B
 +| +ÁM ?ÆM F?-M; X
 æQÆM; M?B MX

h`È \*?9 "€+? h?B M"v- ?'T i?m HBM? T?€+? iBM? F?Q ?ÆM i`,K M;Q`B + 'T ç° æ M
KΦM?- ç®B pÈB i²M iΦB /QÈB oQÆM; :Bª- ; -M M?Q p¬ ç`+?X

@ *?O M?•M- iW F?B M?[M; "€+? h?B h`È *?9 M"v- ?'T i?m çQÊ+ F?Q iS+ i?-M #O
HU+ çΦB i,M;X *| K'v #°- ç½ H M ç M + 'T ç° h¬M :BªX

E?¬ G•m çQ`M; +?O #€Q +€QX

±\

h`B m S?QM; +ªK i?'v M;Q`B /U HB mX

G9+ î oOM? S?QM; >Q >ªB GBM? æB M- i?"i bU H" ?„M ç½ çQ F?Q iS+ J°M; *ªM?
*?9 Zm, h?B-

h?"i F?¬M; M;î- ?B M iΦB +| K°i p`B h`È *?9 Zm, h?B- ç½ /-M /-M iB M ?| ç M + 'T
í i`QM; ç|- HB M [m M ç M `i M?B m M?•M i®X

h?S M?'i- h`È \*?9 "€+? h?B- ?'T i?m [m€ M?B m HBM? T?€+? iBM? ?mv i /` i?9 ?B

h?S ? B- F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´ p` oΦM Zm, *?•m- ç m +| i€+ /KM; i?9+ ç~vX

@ L;QÆB +| w FB M ;b F?¬M; \

h`B m S?QM; ?ÄBX

@ *?O M?•M- M m M?Q M;`B +?`m ç-m iQ +`M; M?B m i`B M;mv M- +MM; pÈB +€B
h`È \*?9 "€+? h?B M"v- +| i? çΦi ç M + 'T ç° h¬M :BªX æ M H9+ ç|- h`È *?9 "€+? h?B
+ª oQÆM; :BªX

E?¬ G•m çQ`M; +?O i? i?B i M|BX

hW F?B i?U+ HU+ h`B m S?QM; i,M; H M- ;B€ i` HÊB /KM; +O ?„M- +`M; i`î M M
>„M F?¬M; i? H`K bM?- i`B i ç K'i çB ;B€ i`X

J` +€B h`È *?9 "€+? h?B M"v- H` i?S F?B M ?„M +| i? /mv i`b ;B€ i` +O KbM?X

h`B m S?QM; M;?2 p"v- HB M H•K p`Q i`-K iQ M; „M M;OBX

L m M?Q h`È \*?9 "€+? h?B- iQ`M #° i,M; H M iÈB + 'T ç° h¬M :Bª- HΦB i?¬M T? K
i'i M?B M H`FBM? F?|+ \*?Q h?B M [m, i?-M- oQÆM; :Bª+kM; T?ªB Mû i`€M?X

@ o T?-M i`B M;mv MXXX

•M? K„i h`B m S?QM; ç°i M?B M b€M; M;îBX

h`B M;mv M- ?„M +?Êi M;?o iÈB J°M; *ªM? h?€B *´X

L m M?Q h`È \*?9 "€+? h?B- +| i? i?¬M T? ?'T i?m M?[M; bBM? HBM? # M i`QM; J
[mª+O M| +ÁM pQÊi t bQ pÈB i?¬M T? æ M L;mv M *ªM? #bM? i?Q`M;X

>m®M; +?B- bBM? HBM? # M i`QM; J°M; *ªM? h?€B *´- ~M +?S +?OM; HQΦB #´M
M²M; ç"KX

@ h®iX S?QÆM; €M +K i? - HB M ;B Q +?Q M;QÆBX

h`B m S?QM; ç²M; wX

o®M /o- ?„M ç®B pÈB h`È *?9 "€+? h?B- ?SM; i?9 +kM; F?¬M; HÈM H„KX

L?QM; H` +| J°M; \*ªM? h?€B \*´- i`B M;mv M i®i M?Q p"v HΦB F?¬M; HÊB /KM;- i?
J°i H€i b m

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K` M;²B- iBM? F?Q i?-M F?¬B T?K+- w i?S+ HΦB iB M
J°M; *ªM? h?€B *´X

h`B m S?QM; tm'i ?B M iϕB p`i`Q i`QÈ+ FB - +ÁM HQm HϕB /'m p i ç€M? M? m +
 JK+ iB m- pšM H` #½B +Ä T?Q i`QÈ+
 h`B m S?QM; M?bM` - T?K + "M #½B +Ä- tm'i ?B M iB m ç°M; p"i- iQÆM; ç®B ?Æ
 æQÆM; M?B M- KK+ iB m +O ?„M- H` #l b¬M;X
 "l b¬M; H` M;m²M MQÈ+- +l H) b) +l K°i Qi #lM; /€M; ç°M; p"i ,M i?`i ,M +ÄX
 h`B m S?QM; bmv M;?o- MQÈ+ # M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´- F?¬M; #B i b) +l ?B
 .M b Q- MQÈ+ +kM; H` #´M M;mv M +O bBM? K M?X
 h` M çQlM; çB- h`B m S?QM; pšM M?Q +k +~M i?"M ç T?ÁM;X
 hW çl p b mX
 :†T çQÊ+ K°i Qi iB m ç°M; p"i- i?Q /K M?Q i`MM;- `„M- b|+- i?Ä +€+ HQϕB- h`B
 ?Qϕ+? Hm¬MX
 h`B m S?QM; T?€i ?B M- /MM; ó",M; >²M *?B J•mô T?®B ?ÊT ósQ+? .B i æ²M; >Ä
 ",M; >²M *?B J•m- KϕM? K) ;BªK tm®M; i®+ ç° ?"M? ç°M; p" iQ /mv +O M?[M; iB
 L?[M; iB m ç°M; p"i M¬v- +?Q /M i?•M i? i? +?´i +QlM; çϕB- M?QM; iϕB T?QÆM;
 S?QM; pšM +? M? H +? `´i HÈMX
 J` æ²M; >Ä - HϕB +`M; F?„+ +? M?[M; ç°M; p"i M¬vX
 h?m ?Qϕ+? M?[M; i?B i? M¬v- çϕB #° T?"M- h`B m S?QM; ç m +?Q p`Q # M i`QM;
 h`QM; J°M; *aM? h?€B *´X
 h`B m S?QM; +l i? bY /KM; F?¬M; ;B M i`[p"iX
 > i i?ªv Î ç•v- ç m ç²M; #° pÈB ?B M i?U+X
 Í # M i`QM; oϕM Zm, \*?•m- M?[M; h`È *?9 Zm, h?B FB - b m F?B Mm®i ;B i ?mv i
 p"i- i?U+ HU+ F?Q iS+- `ä `M; +l i,M; +QlM;X
 L;¬v ç-m iB MX
 *l p`B #° h`È *?9 Zm, h?B- ç½ çϕi ç M æ M L;mv M *aM?X
 L?[M; h`È \*?9 Zm, h?B M¬v- ç m H` i?m-M b„+ LY #QÈ+ æ M L;mv M *aM?- K°i b
 L;mv M *aM?X
 @ h?"i i®i [m€XXX
 Í # M i`QM; oϕM Zm, \*?•m- E?¬ G•m çQlM; +?O M;Q`B çϕB ?d- +kM; +l +?9i F?B T
 h®+ ç° i,M; H M M¬v- +kM; [m€ M? M? `²BX
 *S i?2Q tm i? M¬v- F?¬M; iÈB KQlB M;¬v- i' i +ª h`È *?9 Zm, h?B- ç m +l i? i,M; H
 æ M H9+ çlX
 lv HU+ +O "€+? h?B h`È \*?9 çϕB i`"M- b) i,M; H M K°i +´T ç° ?Q`M iQ`M KÈBX
 >ÆM M[- M?[M; ?mv i M?K+ HU+ HQÊM; M¬v- ç®B pÈB E?¬ G•m çQlM; +?O- +kM;
 +€+? i? +?´i- ç m +QlM; ?l i` M /B M `°M;X
 L;¬v i?S # X
 h`B m S?QM; i?`M? +¬M; çB ç M T?ϕK pB +O #½B +ÄX
 h` M i?U+ i - ? B M;¬v i`QÈ+- K°i HQÊM; HÈM i?lB ;B M +O - ç m /MM; ç ç€M? +?
 a m F?B ç M #½B +Ä- #QÈ+ +?•M +O h`B m S?QM; +kM; M? M? ?ÆMX

@ æB ç M #ì b¬M;
 h`B m S?QM; +?O v m H" Km®M M?bM i?Y t2K- óMQÈ+ô # M i`QM; J°M; *ªM? h?€
 *| çB mX
 hW #½B +Ä ç M #ì b¬M;- H° i`bM? +ÁM ;'T KQìB H-M H9+ i`QÈ+X
 .¼+ çQìM;- h`B m S?QM; i,M; i? K i®+ ç°- i`W T?B H" iB m ç°M; p"i +?¢K K†i +?
 F?¬M; i?m ?Q¢+?X
 E?B h`B m S?QM;- iB M p"Q J°M; *ªM? h?€B *´ M;"v i?S M,KX
 " M i`QM; o¢M Zm, \*?•m- h`È *?9 "€+? h?B- +| ?ÆM K°i MY - ç½ i,M; H M iÈB +'T
 E?¬ G•m çQìM; +?O ?QM; T?'M ç M `mM `~vX
 J°i F?B KK+ iB m ?Q" M i?"M?- ?„M F?®M; +? "€+? h?B h`È *?9- +| i? mv ?B TçC
 h¢B M;"v i?S b€mX
 h`B m S?QM; ç½ çB ç M `b #½B +ÄX
 _-K`-K -K -K
 h`QÈ+ K„i- +| K°i +QM b¬M; M?Ä- `°M; +?WM; K'v i`QÈM;X
 @ *m®B +MM; ç½ iÈBX
 h`B m S?QM; i?Î /"B K°i ?ÆBX
 L?[M; M;"v M"v- ?„M HB M iK+ î i`QM; J°M; *ªM? h?€B *´- ?mv i K¢+? i? +?'i- H
 +QìM; ?| M?'i ç`M?- K†+ /M #B M ç°- +kM; F?¬M; HÈM M?Q i`QÈ+ FB X
 a m F?B ç M #ì b¬M;X
 h`B m S?QM; +`M; i? K +~M i?"M +MM; ç T?ÁM;X
 "îB H" M;m²M MQÈ+- +?Q M M #ì b¬M; M;šm M?B M tm'i ?B M K°i Qi ç°M; p"i i? i
 MQM- b" B H M;- ?QÆm +€+ HQ¢BX
 J°i Qi ç°M; p"i i? iQ+? HÈM- F?B M pB +i?m ?Q¢+? +O h`B m S?QM;- i`î M M F
 L m M?Q ;†T çQÈ+ b" B H M;- ?´ #€Q- QM; F?mv M +€+ HQ¢B- +| i? b) +| M;mv ?B
 *kM; K vX
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- +| i-K K„i +QìM; ç¢B- i" M HU+ ;B[K°i F?QªM
 +| iQM? +¬M; FQ+?X
 @ h`QÈ+ H'v K°i Qi MQÈ+X
 h`B m S?QM; çB ç M #ì b¬M;- h?¬M GBM? L?½M +kM; F?¬M; [m M M?bM i?'m MQ
 æ•v +?d H" K°i +QM b¬M; M?Ä- F?¬M; +| +€+ HQ¢B bBM? p"i i?Ov K½M; +Ð HÈM M
 J+ K+
 h`B m S?QM; H'v ` "Q+? I GBM? >²- K9+ H'v K°i HQÈM; HÈM MQÈ+X
 æ9M; H9+ M"v- ;¬M MQÈ+ b¬M;- +?Êi K°i ?²B `®B HQ¢MX
 J°i Qi ç°M; p"i ,M +Ä ç M; m®M; MQÈ+- M?Q i`•m / ?QÆm- ?QªM; bÊ iS i€MX
 L: PXXXPPP
 J°i ?²B b|B i`m i? H½M?- iW t iB M ç M ;¬M- H"K HÁM; M;QìB `ûi H¢M?X
 h`B m S?QM; [m M b€i- H" ç" M b|B ?ÆM KQìB +QM- K M; i?2Q F?Q iS+ ?mv i iBM

L?[M; ç" M b|B M"v- +kM; ç M m®M; MQÈ+ - i?m" M iB M i?m ?Qç+? M?[M; ç°M; p"i
 h`B m S?QM; - +kM; H" KK+ iB m #` b,M; B iX
 @ æB
 v MB K h`B m S?QM; F?) ç°M; - H"TiS+ #B M K'i # M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´X
 L?[M; ç" M b|B M"v- +?B M HU+ +O K¶B K°i +QM ç m KçM? ?ÆM F?¬M; +?d ;'T K
 H9+ i`QÈ+X
 >ÆM M[- b|B H" HQ`B ç°M; p"i; BÄB p T?®B ?ÊT #-v ç"MX
 h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; - Î# M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´- #` €T+? ç M +U+ ?ç
 ç`M? b) +?`m i?B iX
 h`QM; T?ÁM; X
 h`B m S?QM; H'v` "Q+? I GBM? >²X
 hB m h†+ JB m M;²B i` M i` M p B- K°i ç¬B K„i K Q- H|2 b€M; K" M?bMX
 h`B m S?QM; +QìB K°i iB M; - +?Q hB m h†+ JB m K°i Qi MQÈ+ i`QM; ?² H¬X
 T+ U+
 hB m h†+ JB m i?Ä K½M m®M; p`B M; KK MQÈ+ i`QM; J°M; *aM?- H"TiS+ F?Q M?
 h`B m S?QM; +kM; m®M; K°i M; KK- +?d +aK i?'v K°i Hm²M; K€i HçM?- i?~K i?'m i
 L?'i H" ç®B pÈB ",M; h?Ov ?mv i Kç+? +O ?„M- K°i ?²B t Q ç°M; i?9+ ç~v- ?'T i?m
 MQÈ+ b¬M; i`QM; J°M; *aM?X
 @ ± MQÈ+ b¬M; M"v +| i? i~K #´i? t€+ p" iBM? i?¬M- K" HçB +M; / ?'T i?mX
 h`B m S?QM; +| +?9i M; Q`B /U HB mX
 LQÈ+ b¬M; i`QM; J°M; *aM? ç®B pÈB pB + i~K #´i?•M i? - ?mv i Kç+? T?aM i´- ?
 M?K+ H9+ i`QÈ+ - F?¬M; FûK # Q M?B mX
 L?QM; K"- MQÈ+ b¬M; ¬M M?m" M- HçB / /`M; ?'T i?mX
 h`B m S?QM; m®M; iWM; M; KK iWM; M; KK- T?€i ?B M +'T ç° bBM? K M? +O KbM
 +?"K `½B +| /'m ?B m i,M; i`QÎM; X
 @ LQÈ+ b¬M; +O J°M; *aM? h?€B *´- ?Q" M iQ" M +| i? bQ b€M? pÈB K°i Qi i`•M /
 S?çK h`KX
 h`B m S?QM; +| +?9i FBM? ?dX
 L m M?Q ?„M i`QÎM; F€ m®M; HQçB MQÈ+ M"v- ç®B pÈB ?mv i Kç+?- +MM; pÈB
 HÊB Q+? `i HÈMX
 h`B m S?QM; ç€M? ;B€- MQÈ+ b¬M; M"v- ;¬M #^M; K°i T?¬M M; "M ó"€M h?¬M +?B
 æQÆM; M?B MX
 h?2Q b® HQÊM; ;B i,M; - ?B m [mª ç®B pÈB ?„M b) ;BªK /¬M iWM; M; "vX
 J'v M; "v b m ç|X
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; iB T iK+ iB M p"Q J°M; *aM? h?€B *´ M[X
 >„M F?Q M? +?•M K" M;²B- M; QçB i`W m®M; MQÈ+ b¬M; i`QM; J°M; *aM?- iBM? H
 M; ° +aM? ;BÈB- +MM; pÈB iB m ? Q +?Q w +?Q æ²M; HU+ hY oQM; X
 J'v M; "v b m

h`QM; T?ÁM; h`B m S?QM; - ?B M H M K°i iB w +?Q +Q`M; çΦB- çB F K pÈB K°i H
:B^aX

•K –K

h` M #-m i`lB- +m²M; T?QM; ;`Q `Qi ;B" M /[- H↯B [m M; +MM; pÈB [m M; çB M ;E
b€M; i®B #B M ^aQX

aS+ KΦM? iQ HÈM +O oQÆM; :B^a KÈB bBM? ` M"v- iU ?² ç M; i" M HU+ i?m HΦB-
HB M M? M? +?|M; #B M K'iX

.M p"v- +€B M"v +kM; ;•v M M bU +?9 w +O K°i Qi oQÆM; :B^a # M i`QM; >mv M *?

@ oQÆM; :B^a w +?Q- i?"M? +↯M; `²BX

h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆBX

>„M F?↯M; +| bY /KM; MY +?ûM >mv M h?–M iYm +ÁM HΦB- +m®B +MM; /U p"Q
oQÆM; :B^aX

"ÎB pb +| +^aK M; ° H9+ i`QÈ+ - +MM; pÈB HBM? ?<sup>2</sup>M +'T ç° +Q`M; çΦB- i? B M; ?ûM
ç®B pÈB ?„M +kM; F?↯M; iQM? F?|X

æ²M; i?lBX

hW F?B h`B m S?QM; bY /KM; GQM; oB K hYm- æB M o•M hYm- m®M; K°i HQÊM;
i`QM; J°M; \*<sup>a</sup>M?- [mv K↯ HΦB iBM? ?Φ+? i`QM; +Æ i? ?„M- ç½ çΦi ç M æΦB æ M L

e3eX *?QÆM; e33, sm'i S?€i Ui?QÊM;V

v +?Q oQÆM; :B^a- b m F?B i? B M; ?ûM i?"M? +↯M; - +€+ T?QÆM; /B M +O h`B m
i`QM; i?lB ;B M M; „M- F?| +| çΦB ç°i T?€X

hm pB æΦB æ M L; mv M *^aM? ?"m F€- ç†i i`QM; ç€K i?B M i" B +O h?€M? æ` - +kM

L; QΦB i`W \*?•M L; mv M impB ` - bBM? KΦM; i? +?'i p" HBM? ?²M +O h`B m S?Q
oQÆM; :B^aX

G9+ M"vX

*| F?↯M; /QÈB KQlB +´ i?–M MB K- iW MÆB Î h`B m S?QM; - F?) [mûi [m X

v +?Q oQÆM; :B^a KÈB bBM? ` - K†+ F h`B m S?QM; +?2 ;B'm M?Q i? M"Q- +kM
;B'm /B K çQÊ+X

*?O M?•M M?[M; i?–M MB K FB - ç m bÊ ?½B i?€M T?K+ +^aK F?€BX

J°i i?B m MB M ? B KQÆB # im´B- impB æΦB æ M L; mv M *^aM?- HoM? M; ° w +?Q
M"Q +?S\

a m F?B h`B m S?QM; #B m ?B M ` iB K HU+ - +| H) ç½ pQÊi [m h?€M? æ` ç M?'

*?d +| ?mv i KΦ+? GBM? i°+ +O h`B m ok S?d- i®+ ç° im Hmv M KÈB +| i? €T çQ

@ h`B m S?QM; - M; QÆB iB M #° `i M? M?X L?QM; +?d +ÁM +| KQlB M; "v M[H`

æQ M J°+ h? M? i`mv M ç M iB M; i?Î /"BX

h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; - ç½ çO F?B m +?B M oQÆM; :B^aX

L?QM; K"- i`QÈ+ K†i hY oQM; i`mv b€i- oQÆM; :B^a M; "v tQ - i?"K +?Q +?Q /M H"
+| K v K„M i?Q€i F?ÄBX

@ JQlB M; "v +m®B +MM; X

h`B m S?QM; i`M? i`¼M; ;"i ç-mX
 h¢B *?•M ok h?€M? æ` - i?ìB ;B M çQÊ+ #ªQ ?°- +?d +ÁM H¢B KQ`B M; "v +m®B +
 J" *?•M ok h?€M? æ` - +kM; F?¬M; TªB H" KK+ çQ+? +m®B +MM; +O h`B m S?Q
 @ S?M J°M; GBM? oU+X X X h?B M h?€M? *-K *mM; X X X
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K M; ?oX
 L m M?Q ç½ t€+ ç`M? MÆB ?¢ H¢+ +O GB m \*-K >•K- +QM çQ`M; im ?"M? +O ?„M
 HQ H„M; M[X
 JQ`B M; "v +m®B +MM; X
 h`B m S?QM; +?QM? i?S+ tm'i [m M- çbM? +?d pB + im Hmv MX
 æQÆM; M?B M- ç®B pÈB pB + iB m KÁM w +?Q æ²M; HU+ hY oQM; - pšM F?¬M; ?
 h`B m S?QM; tm'i [m M- ;•v M M bU +?9 w +O F?¬M; Qi i? "M? pB M i`QM; h¬M; K
 L; "v 'v- K°i i`"M +?B M +MM; pÈB G¬B \*?'M- h`B m S?QM; ç¢B T?¡M; /` b„+ - F?B
 i`B ç M?'i G¬B ç¢QX
 æB` F?ÄB T?ÁM; - h`B m S?QM; Hv F? B +?O GBM? S?QM; X
 a m F?B p"Q "€M h?¬M .B oB M- ç•v H" H¬M ç-m iB M h`B m S?QM; Hv F? B ç` #
 *?d i`QM; +?®+ H€iX
 h`B m S?QM; ç½ # v ç M EBK aÆM h¬M; X
 >„M F?¬M; +?¬M +?ì- i?¬M MB Ki`U+ iB T [mûi [m iQ" M #° EBK aÆM h¬M; X
 _'i M? M?X
 h`B m S?QM; ç½ i?'v çQÊ+ Gw H½Q `•m #¢+- G K v oQÆM; :Bª- i?"K +?Q Gw o•M
 +MM; +€+ i?mv M pB MX
 @ h`B m S?QM;
 G K v oQÆM; :Bª FBM? ?½B M; ? M M; "Q- +ªK SM; çQÊ+ i?¬M MB K oQÆM; :Bª +C
 GÁM; ?„M +¡ +?9i`mM; ç°M; X
 æ½ [m # Q M?B m H•m `²B- +¡ TªB H" KÈB K°i M, K ? v F?¬M; \
 G9+ i`QÊ+ - iB m #®B M?Q +QM b•m +€B FB Mi`QM; K„i ?„M- ç½ i? B M; ?ûM` w
 oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? - HBM? ?²M M?Q H°i t€+X
 *ÁM ç®B pÈB h`B m S?QM; - HBM? ?²M +MM; w +ªM? H°i t€+ i?, M; ?Q - ç½ bÈK ?C
 oQÆM; :Bª ç¢B K¬M- i`B i ç pb ?„M K" KÎ` X
 *?d bÊ- F?¬M; ç M K°i ? B M, K- h`B m S?QM; HB M +¡ i? ç¢i ç M oQÆM; :BªX
 J°i H€i b m
 EBK aÆM h¬M; - i`QM; K°i ;B M K"i çB MX
 h`B m S?QM; +MM; G K v oQÆM; :Bª- Gw H½Q `•m #¢+- M; ²B +MM; K°i +?¶- ç"K H
 :Bì M"v M; "v M"vX
 h`B m S?QM; i¢B \*?•M ok h?€M? æ` - ç½ H" i?B Mi`B i`mv M F€ HÈM M?'i- H" h•
 M?'iX

h`QM; ç|- p`i`Q ôh?B M h?€M? \*-K \*mM;ô- +€+? h`B m S?QM; KQÌB [m-M pU+X
 @ hY oQM; æΦB æ - +kM; F?¬M; #B i- ç` T?QÆM; KK+ iB m +O i X
 •M? K„i h`B m S?QM; H'T HQûX
 æ T?ÁM; M;W - #ΦB H° imM; iQ+?X >„M [mv i ç`M?- F?¬M; çB #'i Hm”M >Q >ªB
 +kM; F?¬M; i?B m iQ M;mv MX
 >B M M v- i?mv M >ªB h?B M îh?€M? æ` ` M Hmv M ç i?,M;- i®+ ç° + Q M?'i- +| i
 :BªX
 h®B ç i?ÌB ;B M K°i M,K- i?mv M >Q E?¬M; >ªB +O h`B m S?QM;- +| i? ç M h?B
 @ h /MM; #Q i?m”i- T?QM; +'K >²M >ªB- hY oQM; æΦB æ FB F?| +| i? +ªK SM; ç
 `°M; HÈM- H”K b Q i`mv imM; i \
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +QÌB HΦM?X
 J„i i`€B p`i|+ +O ?„M- ç m F?¬B T?K+ K”m b„+ #bM? i?QÌM;X
 @ *?O M?•M- M m i +| i? /mM; ?ÊT pÈB w +?Q "€M h?-M- i?U+ HU+ b) i,M; H M
 +kM; +| i? i,M; i? K K°i T?-M i`Ê HU+ +?Q M;”BX
 "€M h?-M 'm ç²M;- iW i`QM; M?šM +?mB ` X
 h?-M b„+ +O ?„M `i i`M? i`¼M;- M?QM; i? M?•K MQM MÈi- F?Q iS+ M?Q i` ç M
 @ æÊB i? K K°i i?ÌB ;B M ?½v M|BX
 h`B m S?QM; H„+ ç-mX
 h`QÈ+ K„i- i?U+ HU+ +O "€M h?-M 'm ç²M;- Qi M?'i +kM; b€M? #^M; LY #QÈ+ oC
 L m /mM; M?"T ôw +?Q "€M h?-M ô- F€ i?"i i?U+ HU+ b) M?ªv p¼i- i®+ ç° F?¬B T
 M?B mX
 h`B m S?QM; F?¬M; +| +?Q€M; p€M; ç-m |+ ç®B pÈB T?€i i`B M +O "€M h?-M '
 M?'i ç`M?X
 >„M +| K°i HQΦB i`U+ ;B€+- M m M?Q ç K†+ "€M h?-M 'm ç²M; T?€i i`B M- mv ?B
 b) pQÊi t hY oQM; æΦB æ X
 "€M h?-M 'm ç²M;- /M b Q +kM; H” "€M h?-M hQ+? >mv i h`¼M; aBM?X
 aU T?€i i`B M +O ?„M- F?¬M; i? /MM; ôhm Hmv Mô- K” H” K°i [m€ i`bM? ôE?¬B
 J°i F?B +| çQÊ+ w +?Q "€M h?-M- +°M; i? K +mM; +'T i`B M;mv M F?¬M; ?ΦM +? -
 K'i K'v M,K H” b) F?¬B T?K+ i?U+ HU+ ç M +'T #”+ æΦB æ X
 >Q E?¬M; >ªB- i`QM; #B M bQÆM; M;Q”B K'v +?K+ pΦM /†KX
 @ GΦB #B M K'i `²BX
 hY oQM; æΦB æ M?Qm K”v- M;|M; M?bM K°i iB F?Q iS+ S?QM; G¬B iB m pQM;X
 h`B m S?QM; F?¬M; +?d +| i®+ ç° M? M?- K” +S T?B ?”M? K°i H9+- HΦB T?•M ?C
 i?•M ;B®M; M?Q ç9+X
 "ÎB p”v- Km®M i`mv imM; iW K†i F?Q iS+- ç° F?| `i HÈMX
 @ "Φ+? G•KX
 hY oQM; æΦB æ - M?bM p T?Q #Φ+? ç²M; iB m M[?”B # M +ΦM?X
 "Φ+? ç²M; M[?”B- +| çQÊ+ ô*QM K„i p”M K M?ô- +?Q /M ?mv i KΦ+? ç²M; iY- ç° i?S
 ç®B pÈB pB + M„K #„i p”M K M?- pQÊi t +QÌM; ;Bª K M? çΦQX

æ•v H" M;mv M M?•M p b b Q- hY oQM; æ¢B æ H¢B K M; i?2Q #¢+? ç²M; M[?"BX
 "¢+? ç²M; M[?"B- +„M +„M M;¡M i v- H'v` #9i p)- M?bM [m +?¶i`®M; ;B'v i`„M;-
 Zm `i H•mX
 "¢+? ç²M; M[?"B- b„+ K†i i€B M?Êi- KB M +QÐM; îi` M iì;B'v i`„M;- +® ? i bS+- p
 ?²X
 @ *-K\
 hY oQM; æ¢B æ - M?"M` M?¢+ F?Q FB - H" K°i +•v ç" M +´X
 a m F?B p) tQM;- #¢+? ç²M; M[?"B- H"TiS+ H•K p"Q M;O b vX
 >B M M v- pB + M„K #„i ç®B pÈB p" M K M?- F?¡ ?ÆM i`QÈ+ FB `i M?B mX
 æ'T ç° i?U+ HU+ +O ç®B iQÊM; i`mv #„i +"M; + Q- ç° F?¡ +"M; HÈMX
 L;Q" B` - K M? K®B iBM iS+ +mM; + 'T- +kM; ¢M? ?QÎM; iÈB ç° F?¡ M„K #„i p" M K
 @ *-KX
 hY oQM; æ¢B æ i?'T;B¼M; H~K #~K- +•M M?„+ i?"i H•mX
 *-K- H" K°i +€B M?¢+ F?Q- ç¢B #B m K°i ç-m K®BX
 L?QM; p'M ç H"- ç-m K®B M"v- H¢B p¬ +MM; i`Wm iQÊM;X
 *-K- `®i +m°+ H" ç¢B #B m M?¢+ F?Q #ªM i?•M- ? v H" M;QÌB M"Q ç¡- ?Q†+ H" HE
 *,M +S ç-m K®B M"v- hY oQM; æ¢B æ pW iB TiK+ çB m i` - ç²M; i?ÌB H¢B b B M;
 [m M ? pÈB ô*-KôX
 "B M bQÆM; i®B i,K KÌ K`iX
 J°i +QM i?mv M # M i`QM; >Q E?¬M; >ªB +Ð M?Ä- iÄ K°i i-M; iY •K i?B F?Q H" M?
 i?ŠM; p"Q # M i`QM;X
 h-M; iY •K i?B F?Q FB - M; ,M +€+? ;B€+ [m M /QÈB LY #QÈ+ oQÆM; ;BªX
 @ h?mv M ?ªB i†+ \ h?mv M [m, i?B i" ç¢Q\
 L?[M; i?mv M >Q E?¬M; >ªB ;-M ç¡- ?Q†+ H" +QÌM; ;BªM;Q¢B pU+- ç m i`€M? i?
 E?Q iS+ +QM i?mv M Zm, h?B M"v- i?"i bU [m € FBM? ?½BX
 L; v +ª K°i p" B i?mv M ?ªB i†+ - i?"K +?Q i?mv M >Q E?¬M; >ªB +O ç¢B h¬M; T?€
 +?¼+X
 J'v M;¬v i`¬B [m
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- #bM? v M p¬ HQX
 hBM? F?Q i?¬M +O h`B m S?QM;- bÈK ç½ F?¬B T?K+X
 L;mv M M?•M i`QM; ç¡- H" /Q ?„M K'v H-M iB M p"Q J°M; ¢M? h?€B \*´- K M; ` H
 M?K+- ç m~M /QÐM; "€+? h?B h`È *?9X
 h?B i? ?mv i M?K+ # M i`QM; J°M; ¢M? h?€B \*´ FB - i~K #´ ç®B pÈB h`È *?9 Zn
 M;QÌBX
 J°i M;¬v M"vX
 E?¬ G•m çQÌM; +?O ?QM; T?'M`mM ;B¼M; M¡B,
 @ *?O M?•M- h`È *?9 "€+? h?B- iQ" M #° ç½ i,M; H M iÈB + 'T h¬M ;BªX
 h`B m S?QM; M;?2 p"v- i` M K†i +kM; H° p p mB KWM;X

oKiXXX

E?¬ G•m çQìM; +?O- i` K°i #° h`È *?9 Zm, h?B +'T h¬M ;BªX

h`È \*?9 Zm, i?B FB - + Q iÈB # i`QÈM;- i` M M;QìB ?B M K°i Hm²M; F?Q HU+ i?B
` HU+ HQÈM; M;mv M`O - ?ÆM t /o p½M; ;'T Ry H-MX

@ aQ pÈB i`QM; iQÎM; iQÈM;- +ÁM K¢M? ?ÆMX

h`B m S?QM; /U çQ€M- M?[M; h`È *?9 Zm, i?B +'T h¬M :Bª M`v- i`QM; ?`M; M; k hB
H` p¬ ç`+?- i?"K +?Q +| i? F?B m +?B M h¬M *?OX

*?Q /M H` +'T #" + h¬M \*?O- M?B K H M K°i Qi i?B F?Q M;mv M`O - ç m T?B M iQ

J` Ryy +¶ h`È *?9 Zm, i?B M?Q p"v- i¢Q i?"M? i`"M i? - mv HU+ +O M| +kM; F?¬M
K°i i? K p"Q ç M RyyX

@ L?[M; Zm, h?B M`v- F?Q HU+ +QìM; ?½M- ~M +?S F?Q iS+ ?mv i M?K+ H9+ i`Q

"€M h?¬M 'm ç²M;- iBM? [m M; i`QM; K„i H|2 H M- M?bM +?^K +?^K p"Q +QM Zm,

>„M ç½ bÈK ?Q`B M;?B- h`B m S?QM; +ÁM +| ?mv i M?K+ M`vX

h` M i?U+ i - Ryy +¶ h`È *?9 Zm, i?B- ?'T i?m HQ¢B iBM? ?Q ?mv i M?K+ M`v- +Q

"€M h?¬M 'm ç²M;- pW p†M i?B m F?mv i HQ¢B ?mv i M?K+ M`v- F?¬B T?K+ ?mv
b) F?¬B T?K+ i?U+ HU+ M? M? ?ÆMX

@ *?9M; i - ?½v H`K K°i +€B ;B Q /`+?X

"€M h?¬M 'm ç²M;- €M? K„i H'T HQû- •K i? M? ?ÆB i?Î M?Q i` ç M; #9- M?QM; b
+?^K +?^K p"Q +?O M?•M h`B m S?QM;X

e3NX *?QÆM; eNR, aÆ h?Q hÄ h?B M *mM;

@:B Q /`+?\\

h`B m S?QM; M?2Q K„i H¢B- M?bM +?^K +?^K p"Q "€M h?¬M 'm ç²M; M;¼M; M;?`
MQM MÈi F?QªM; +?WM; ? B # im´B- M?QM; b„+ K†i H¢B `i M;?B K M;?`X

"€M h?¬M *¬M o•M hQ+? >mv i h`¼M; aBM?- F?¬M; +| B- +| + M çªK F?BM? i?` p

@> ? X

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB #"i +QìB,

@L;QÆB +| H) [m M [m M ? ;B[+?9M; i X

*?O p` #°+- p®M F?¬M; +| ç` p` M; M; ?`M; +?QM? i?S+X

L|B +?mM; ;B Q /`+?- H` i?"M? H"Ti¢B T?QÆM; /B M M; M; ?`M;X

E?¬ G•m çQìM; +?O Î # M +¢M?- i`QM; K„i H°` K°i iB i` m iS+- ç²M; i?ìB +kM; i
'm ç²M;X

æ®B pÈB H B H`+? +O "€M h?¬M 'm ç²M;- ?„M +kM; F?¬M; TªB [m€ `ä ``M;X

G9+ Î "€M h?¬M .B oB M- +?`m bU €T +? +O w +?Q "€M h?¬M +MM; bS+ K¢M? i?B
+Æ ?°B çB` X

æQÆM; M?B M- ?„M F?¬M; /€K +| K°i iB F?BM? i?`X

æS #û p M p M ? B # im´B M`v- im pB H¢B + Q iÈB æ¢B æ M L;mv M *ªM? ?"m F
M; M; ?`M; pÈB +?O M?•M h`B m S?QM;X

E?¬ G•m çQìM; +?O +| M;®+- +kM; b) F?¬M; +QB ?„M M?Q K°i çS #ûX

@h H "€M h?–M +?Q M M +| iQ +€+?X >ÆM M[- ;B Q /`+? +O i - 2 ``^M; M;QÆB F
 "€M h?–M 'm ç²M; M;¢Q M;? M|BX
 *?Q /M HQm H¢+ i?"M? M¬ #°+- bBM? K M? +?`m mv ?B T- ?„M +kM; +| i¬M M;?B
 @ "€M h?–MX
 E?¬ G•m çQìM; +?O p K†i FBM? ?½B- F?¬M; M|B ;b- +?d M?bM +?^K +?^K p"Q çS
 i'+X
 h`B m S?QM; F?¬M; M;ì ç2K "€M h?–M T?K+ bBM?\ *ÁM i?m H"K M;QìB ?–m\
 *€B M"vX X X *€B M"v i?"i bU [m€ çB M +m²M;5
 aQ pÈB "€M h?–M- p¬ Hm"MH" sQ+? L;mv i ;B€Q +?O K" ?„M bMM; #€B i`QÈ+ FB
 çm´B ;B i îT?Q b m- ç m F?¬M; ç€M; M?„+ iÈBX
 @æB m FB M iB M [mv i H"- i?S M;QÆB ç€M? +QÈ+- +| i? +?•M +?QM? ?'T /šM i
 h`B m S?QM; F?¬M; T?ªM ç®BX
 >„M #B i `ä- i`QM; [m€ i`bM? "€M h?–M 'm ç²M; F?¬B T?K+ i?U+ HU+- ç½ b®M; H
 @h?S M?'i- i +| T?QÆM; T?€T- +| i? i`Ê ;B9T +?O M?•M- i,M; t€+ tm'i i?"M? +¬
 EB T FB X
 "€M h?–M 'm ç²M; i?ªM M?B M M|BX
 G¬B HU+ h?–M EB TX
 hBM? [m M; i`QM; K„i h`B m S?QM; H|2 H MX
 G¬B HU+ h?–M EB T- ç•v +?QM? H" G¬B GU+ çSM; ç–m i?B M ç` #´M M;mv M- F?
 L m M?Q- i? K M;° ?'T i?m K'v iB HU+ G¬B FB T- ç®B pÈB i?U+ HU+ +O h`B m S
 p +?'iX
 *ÁM K°i çB mX
 h? K im HoM? M;° G¬B HU+ h?–M EB T- ç®B pÈB óh?–M EB Tô ;†T T?ªB M;`v b m
 @Í b•m i`QM; i`Q M?È+O i - +| K°i #° ? >| G¬B h?–M Zmv i @- K†+ /M H" h"MH
 p¬ i?QÈM; i?–M [mv i ? L;k >"M? o¢M G¬B Zmv i @+MM; ö.šM G¬B EB K Zmv iöX
 çdM? T?QM; - ç½ i? K im T?€T [mv i M"v- H" ç ;B i,M; bS+ +?®M; +U pÈB öG¬B F
 M?'i ç`M?X
 "€M h?–M 'm ç²M; ;BªB i?Q+?X
 >| G¬B h?–M Zmv iX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) ç°M; - ?„M F i?W S?QM; G¬B i`mv M i?W - ç®B pÈB
 i`mv M i?mv i +kM; iWM; M;?2 [m X
 L;?2 M|B- T?€T [mv i M"v H" i?ìB ç¢B t tQ - K°i b® ç¢B M,M; - pb +?®M; +U i?B M
 >| G¬B h?–M Zmv i- +`M; M?^K p"Q HQ¢B i?–M HU+ M?Q HU+ HQÈM; G¬B FB T M
 @E?| i`€+? "€M h?–M- +| i? î /QÈB h?–M EB T- K" pšM HQm H¢B i?B i? M;mv M
 çQÈ+ F?¬M; Qi G¬B HU+ h?–M EB TX
 h`B m S?QM; ç½ iBM ?ÆM T?•M MY X
 >„M +| çQÈ+ S?QM; G¬B i`mv M i?W +MM; ? L;k >"M? o¢M G¬B Zmv i @- ç½ H" +
 h?–M Zmv i i'i H" +?•M i?"i- F?| +| i? HQìM; ;¢i ?„MX

@h?S? B- G¬B HU+ h?¬M EB T- ``i F?| +MM; +?•M M;mv M F?€+ i`QM; +Æ i? - F
T?€Ti®i M?'i- +?QM? H` H¢B ¢ +?Q i?•M i? ?mv i M?K+ ?'T i?m M|X oB + M`v- i
+?¶ M?¬K HšM H9+ i`QÊ+X

"€M h?¬M 'm ¢²M; +Q`B M?¢i K°i iB M;X

h`B m S?QM; M;?2 p"v- H"TiS+ +| HQ¢B +ªK ;B€+ ?B m `X

E?| i`€+?- ?„M i`QÊ+ ¢•v- w ¢²i? K im- ?'T i?m G¬B HU+ h?¬M EB T FB - H¢B ;†
¢B T ¢B TX

G¬B HU+ h?¬M EB T- HQ¢B h?¬M S?¢i *?B G¬B HB M [m M ¢ M [mv i„+ i?B M ¢` M
i?B M ¢` X

h?Y M;?o K` t2K- HQ¢B HU+ HQÊM; M`v- H`K b Q +MM; +?•M M;mv M ?Q†+ H` G¬
+?SX

"€M h?¬M 'm ¢²M; - p¢+? T?€i¬M; +Y b´ M`vX

@S?QÆM; T?€Ti®i M?'i- H` ¢ +?Q i?•M i? ;€M? +?`m- ?'T i?m G¬B HU+ h?¬M E
+O i - ¢ m H` HU+ HQÊM; S?QM; G¬B- F?¬M; +€+? M`Q FB K /mM; +MM; i²M i¢B

h`B m S?QM; ``i M? M? ?B m `X

@h?•M i? - ``i F?| ?'T i?m ;€M? +?`m G¬B HU+ h?¬M EB TX \*€B M`v +¬M h?€M? [

"€M h?¬M 'm ¢²M; H° p M;¢Q M;? X

h?€M? [mv i Hmv M i? X

h`B m S?QM; ¢½ KBM? #¢+?- M?bM "€M h?¬M 'm ¢²M; i?"i b•mX

"€M h?¬M *¬M o•M- F?B +ÁM b®M; K ?B m Hmv M i? - i'i M?B M +| h?€M? [mv i

@æQÊ+ `²B- M|B ` v m +¬m +O M;QÆB ¢BX

h`B m S?QM; [mv i ¢`M?¬ +MM; "€M h?¬M 'm ¢²M; - H`K K°i b® ;B Q /`+?X

o¬ Hm"M ó>| G¬B h?¬M Zmv iô- ? v H` h?€M? [mv i Hmv M i? - ¢ m M„K ;B[ î i`
o•MX

L m F?¬M;X

h`B m S?QM; +| ¢QÊ+ ¢¬m H•m "€M h?¬M- +kM; ``i F?| i? K im ?'T i?m HU+ G¬B F

@h Km®M HQ¢B ?mv i M?K+ H9+ i`QÊ+- ?ÆM M[- +¬M ``i M?B mX

"€M h?¬M 'm ¢²M; /Si H`B- HB + K„i M?bM h`È +?9 [m, i?BX

h`È +?9 [m, i?B- ?'T i?m HU+ ?mv i F?Q i`QM; ?mv i M?K+ J°M; *ªM?¬ F?¬M; i?
¢²M;X

@L;QÆB Km®M # Q M?B m\

h`B m S?QM; #'i ¢°M; i? M? b„+X

@J°i p¢M +•M- imv i F?¬M; i`ª ;B€X

"€M h?¬M 'm ¢²M; M|BX

J°i p¢M +•M\

h`B m S?QM; M?Qm K`vX

Jm®M ¢¢i iÈB b® HQÊM; K°i p¢M +•M- M?Q p"v ?„M M?'i ¢`M? T?ªB b,M ;B i K°i b®
i`QM; J°M; *ªM? h?€B *´X

@o"i ¢€M? +QÊ+ +O i - ;B€i`` imv i ¢®B pQÊi [m ;B€ M`vX

"€M h?–M 'm ç²M; H°` i?€B ç° +Q`M; i? X
 >„M ç½ M?bM` - h`B m S?QM; i'i+| HQÊM; HÊM ?mv i M?K+ M?Q p"vX
 h`È \*?9 "€+? h?B- H" pQ /K #`v î i`QÈ+ K„iX
 h`B m S?QM; î i` M h`È *?9 "€+? h?B- ç–m M?"T ?mv i M?K+ K°M; +ªM?- +?Q Qi+
 @æQÊ+X
 h`B m S?QM; ;"i ç–m ç€T SM; ,
 @L?QM; çB m FB M iB M [mv i H"- M;QÆB T?ªB + K çQ M iQM? M;mv M p M +?•M
 J°i p¢M +•M ?mv i M?K+ K°M; +ªM? imv M?B m- M?QM; i?U+ HU+ i?¬B ç°M; ç®B p
 ?¢M /QÈB oQÆM; ;BªX
 >mv i M?K+ FB - bY /KM; +`M; M?B m- +`M; p b m- ?B m [mª b) +`M; M;`v +`M; F
 æ¢Q Hw M`v +kM; ;B®M; M?Q h`B m S?QM; bY /KM; F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€B *´ M
 @h /MM; / M? M;?o h?–M EB T ç i? - imv i b) F?¬M; î i` M- ç°M; #'i+S i v +?•M
 + K çQ M ç° +?•M i?"i+O M!X
 "€M h?–M 'm ç²M; M;?B K M;?` M!BX
 h`B m S?QM; `i ?`B HÁM;- •K i?–K ;"i ç–mX
 EB T i`QÈ+- "€M h?–M 'm ç²M; H` +? i î i`QM; h?–M EB T- HQ¢B HU+ HQÊM; M`v
 HQm H¢B #!M; K X
 æ²M; i?ìB- HQ¢B HU+ HQÊM; h?–M EB T M`v- HB M [m M ç M [mv i„+ #´M M;mv M
 "€M h?–M 'm ç²M;- imv i b) F?¬M; H'v HQ¢B p"i M`v` M!B ;BÐMX
 *! i? i?'v çQÊ+X
 "€M h?–M 'm ç²M;- ?Q`M iQ`M +! i?"M? w H`K pK ;B Q /`+? M`vX >Q†+ H`- ?„M
 F?¬M; bÊ h`B m S?QM; ç¢i çQÊ+ HÊB i? X
 @æ +?SM; KBM? i?"M? w- i i`QÈ+ iB M ç2K >| G¬B h?–M Zmv i i`mv M +?Q M;Q
 "€M h?–M 'm ç²M; +?O ç°M; M!BX
 h`B m S?QM; `i M;Q`B w Km®M- "€M h?–M 'm ç²M;- H¢B i?"i bU +! óh?"M? wô M?
 >„M F?¬M; bmv M;?o M?B m- HB M iB T i?m K°i Hm²M; iBM iS+ iW "€M h?–M 'm ç
 _'i M? M?X
 h`QM; ç–m h`B m S?QM;- tm'i ?B M K°i #° h`M h?B M i?–M [mv i- +?QM? H` ? >|
 ? >| G¬B h?–M Zmv i @, ç¢B M,M; ç¢B i?€M? h?QÊM; *´- pb +?®M; +U h?–M EB T
 #° i?–M [mv i +! HU+ HQÊM; M;?`+? i?B M /MM; ç ?'T i?m G¬B ç¢QX
 L°B /mM; h`M h?B M- F?~m [mv i im Hmv M- +kM; F?¬M; M?B mX
 L! +kM; F?¬M; TªB M?Q óS?QM; G¬B i`mv M i?W ô- ?Q†+ H` ? L;k >`M? o¢M G-
 +¬M; T?€T M;mv M p M F?´M; H²X
 L!B çÆM ;BªMX
 L! H` K°i #° T?€T K¬M- M?QM; ç®B pÈB HU+ HoM? M;° +MM; +ªM? ;BÈB HBM? ?²
 h`B m S?QM; M?„K K„i- i?Y i? K imX
 E i [mª ?„M T?€i ?B M- M°B /mM; i?–M [mv i M`v K†+ /M F?¬M; M?B m H„K- M?QM
 M?Ä +?9i M`QX

*kM; K v- ?„M +| i`K +°i ? o¢M LB K h?–M Zmv i @- pÈB HU+ HoM? M;° T?•M iQ+?
 L?½M- pšM +| i? i? K imX
 @*?ì Qi M;“v M[- i b) ç2K K°i p¢M +•M ?mv i M?K+- ;B Q +?Q M;QÆBX
 h`B m S?QM; KÎK„i` X
 "€M h?–M 'm ç²M;- +?2 /'m K°i iB KWM; i?–K i`QM; K„iX
 J'v M;“v F iB T- h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K" M;²B- M?bM M?Q ç M; im Hmv MX
 v MB K +O ?„M- M;QM; H¢B Îi? ;BÈB >²M >ªBX
 h? ;BÈB >²M >ªB +O h`B m S?QM;- F?Q iS+ #` T?QM; +'K i®B ç - F?¬M; i? / /"M
 ?²MX
 h? M?QM;X
 æB m M"v +kM; F?¬M; ªM? ?QÎM; ç M pB + ?„M ibK ?B m +MM; bmv /B M Îi`QM; i
 oKiXXX
 v MB K h`B m S?QM; F?) ç°M;- H–M M[iB M p"Q J°M; *ªM? h?€B *´X
 " M +¢M? b¬M;X
 h`B m S?QM; #„i ç–m b,M ;B i K°i b® ç°M; p"i ,M +Ä F?¬M; +| iQM? +¬M; FQ+?- M
 æ ç + Q ?B m bm'i- h`B m S?QM; H'v ` óhÄ h?B M *mM;ô X
 GU+ HQÊM; hÄ h?B M *mM;- Î# M i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*´- #` €T +? b•m b„+X
 L?QM; K"- +¬M; FQ+? F?QªM; +€+? K°i ? B +?K+ i`QÊM;- hÄ h?B M *mM; pšM +|
 *?B
 h`B m S?QM; i v +–K +´ +mM; K"m #¢+ T?QM; +€+? +´ tQ - +?"K `½B FûQ /•v +mM
 M?"T i`QM; ç|X
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h?Q€M; +?®+- KBM? p,M +?¢K i`¶ i` M +´ +mM;- M;•M i`¢+? `¢M; `Ð- /QÎM; M?Q
 ç€K MÂM; M¼+ `i b®M; ç°M;- [m M? [m~M F?„Ti?•M +mM;X
 *MM; K°i i?ìB F?„+X
 h` M /•v +mM; FB - M;QM; ?B M K°i +?B óJkB i M €M? b€M; K"m p"m;ô H¢M? M?Q
 æ¢i iÈB HQ¢B +'T ç° M?Q óhÄ h?B M *mM;ô- F?¬M; +–M T?•M T?®B KkB i M- +| i
 ?| i?"M? KkB i M €M? b€M;X
 *?d +–M HU+ HQÊM; ç–v çO- hÄ h?B M *mM; i` M K†i Hw Hm" M- +| i? T?€i ç°M;
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 " M i` M hÄ h?B M *mM;- €M? b€M; p"m; #¢+ +?|B H¼B ;B Q i?Q - KkB i M €M? b
 K°i Hm²M; HÉB F?Q FBK /m tmv M i?OM; ?Q F?¬M;- MQÆM; i?2Q ?Q imv M K"m
 F?¬M; i`mM;X
 @S?®+
 JkB i M €M? b€M; K"m p"m; FB #¶M; /QM; M?'T M?€v- iB Ti?2Q ?B M i?•M- HE
 i`QÊM;- i` M K°i +QM ?Q H°+ ç M; m®M; MQÈ+- K" pW p†M tÄ tmv M [m ç–m M!
 @lv HU+ i?"i K¢M?X
 h`B m S?QM; i`ÊM K„i ?€ ?®+ K²K- +ªK i?'v M;Q" B /U HB mX
 G9+ i`QÈ+- ?„M pb +?2 /'m çÁM b€i i?O M"v- pšM +?Q +?QM? i?S+ T?€i ç°M; +m

Í # M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´- M?[M; bBM? HBM? FB - F?Q HU+ T?ÁM; M;U- +U+
 h`B m S?QM; Km®M ;B i +? i K°i +QM ?QÆm ?Q†+ H¨ / - ç m + -M ? Q +?9i F?Q H
 J¨ hÄ h?B M *mM;- H¢B H¨K çQÊ+ K°i FQ+? i'i +? iX
 @*kM; i®i- Î # M i`QM; J°M; *aM? h?€B *´- i +| i? #m¬M; i v bY /KM; +mM; M¨v- K
 T?€T + 'K i?m"iX
 h`B m S?QM; i•K i?¬M T?'M +?'MX
 >„M p°B p¨M; çB [m - i?m ??B i?B i? FB - i? M? Hw F?Q iS+- ç i`€M? ;•v bU +?9 v
 > B M;¨v b m ç|X
 h`B m S?QM; +?O v m H¨ i?¬M; [m hÄ h?B M *mM;- b,M ;B i K°i b® ç°M; p"i ,M +
 L?QM; hÄ h?B M *mM;- iB m ? Q ç®B pÈB +?•M M;mv M ??M HU+ +U+ HÈMX
 h`B m S?QM; K¶B K°i M;¨v- ç m +?d T?€i ç°M; #®M M,K KkB i M- K¶B K°i KkB i M
 i'i b€iX
 "` óhÄ h?B M \*mM;ô M?„K H¨K KK+ iB m- +Æ #aM F?¬M; +| F?a M,M; i`®M i`€M?X
 *mM; M¨v- +| K°i HQ¢B i?m°+ iQM? tmv M i?OM; ç®B pÈB F?¬M; ;B M- i?"K +?Q M
 i`®M i`€M?- +kM; H¨ T?M ?ÊT pÈB i M óE?| h?B Mô +O M|X
 "®M M;¨v b mX
 h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QÎM;- h`B m S?QM; ;¼B ` "€M h?¬M 'm ç²M;X
 @æ•v H¨ K°i p¢M +•M ?mv i M?K+X
 h`B m S?QM; H'v ` K°i i9B çUM; ç²- çQ +?Q "€M h?¬M 'm ç²M;X
 "€M h?¬M 'm ç²M;- iB T M?"M i9B i[p"i- M?bM HQÈi [m - HB M H° ` bÊ ?½B HŠM
 @*?O M?•M- ç•v H¨ h?€M? [mv i Hmv M i? ? EBK E?¬M h?€M? h? @ p¬ i?QÊM;
 i`QÊ+X S?€T [mv i M¨v- +?Q /M çti Î æ¢B HK+ pU+- +kM; H¨ K°i i`QM; M?[M; h?€
 M?'i i`QM; i`mv M i?mv iX
 "€M h?¬M 'm ç²M; `i bªM; F?Q€B- ç2K K°i [mª ó>mv i +?•m K¨m p¨M;ô ç†+ i?M- ç
 >mv i +?•m K¨m p¨M; M¨v- +?QM? H¨ HU+ HQÊM; iBM? F?Q ?mv i M?K+ i`QM; +Æ
 /K+X
 h`B m S?QM; ?ÆB +| p ??M ;?B- iB T M?"M ?mv i +?•m K¨m p¨M; FB X
 >„M KÆ ?? çQ€M çQÊ+- HQ¢B i`mv M i?W M¨v- +?d bÊ H¨ /Q ?mv i K¢+? +?`m iªB
 L?QM; K¨- / /¨M; M?Q p"v ç½ ç¢i çQÊ+ i?€M? [mv i Hmv M i? +QÎM; ç¢B M?'i F
 h`B m S?QM; pšM +| +?9i M;Q¨B /U HB mX
 h`QM; K„i "€M h?¬M 'm ç²M;- KÆ ?? t i [m K°i iB i¨¨Q T?9M;X
 >„M ;B Q /`+? ? EBK E?¬M h?€M? h? @- ç9M; H¨ i?"ic M?QM; K¨- h?€M? +¬M; Hm
 i v h`B m S?QM;- ?„M K°i çB K +kM; F?¬M; HQ H„M;X

eNyX *?QÆM; eNk, amv L;?o æB M *m²M;

*S M?Q p"vX

h`B m S?QM; +MM; "€M h?¬M 'm ç²M;- i?"M? +¬M; ?Q¨M i?"M? ;B Q /`+? H¬M ç¬
 æ®B pÈB h`B m S?QM; K¨ M|B- i?"i bU H¨ [m€ / /¨M;- ?„M F?¬M; +| i`ª +€B ;B€ H
 >| G¬B h?¬M Zmv i +MM; EBK E?¬M h?€M? h? X

L? 'i H" EBK E?¬M h?€M? h? FB - F?B "€M h?¬M +ÁM b®M; - +?QM? H" h?€M? +¬
 @ *?O M?•M- M?„+ M?Î M; "B K°i +?9i- G¬B FB T H" HU+ HQÊM; #´M M; mv M ç€M
 M?"MX EBK E?¬M h?€M? h? M"v- M; "B T?ªB im Hmv M ç M i¬M; i?S b€m- KÈB +|
 Zmv i- ?'T i?m +?`m çUM; HU+ HQÊM; G¬B FB TX
 "€M h?¬M 'm ç²M; i?ªM M?B M M|BX
 h¬M; i?S b€m\
 *ÁM +?Q çÊB h`B m S?QM; F`T T?ªM SM; - "€M h?¬M 'm ç²M; ç½ iB M p"Q *´ h?B i
 ?B M ` M[X
 h`QM; *´ h?B i :BÈB *?d- i¢B K°i MÆB M"Q ç|X
 @ *?" +??" +¬M m M?Q EBK E?¬M h?€M? h? +| i? im Hmv M iÈB i¬M; i?S b€m-
 h?€M? *?O- p¬ ç`+? /QÈB h?€M? \*?O `²BX
 "€M h?¬M 'm ç²M; p K†i ç„+ wX
 "'i F H" K¬M +¬M; T?€T ?Q†+ i`mv M i?W M"Q- ç¢i iÈB +'T ç° æ¢B æ - h?€M? *
 +ÁM T?ªB i`ª; B€ p¬ b® iBM? HU+ i?ÌB ;B MX
 GQ¢B +¬M; T?€T Gmv M h? M"v- bQ pÈB +¬M; T?€T #bM? i?QÌM; - im Hmv M H
 KQÌB H¬MX
 >m®M; ?²- EBK E?¬M h?€M? h? M"v +kM; F?¬M; T?ªB M; QÌB #bM? i?QÌM; - +| i?
 S?ÁM; i?mv M i`QÎM; X
 h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M; ²B- K°i Hm²M; *?•M L; mv M- # Q #¼+ óFBK b„+ ?mv
 _'i M? M?X
 óEBK b„+ ?mv i +?•mô FB - /mM; ?Á i`QM; i?•M i? ?mv i M?K+ h`B m S?QM; X
 >| ` - HQ¢B h?€M? +¬M; Gmv M h? óEBK E?¬M h?€M? h? ô M"v- H" i?¬M; [m ?
 i?W X
 h?¬M; iBM im Hmv M- F?„+ b•m i`QM; ?mv i M?K+ X
 L? M? +?|M; - K°i Hm²M; i?¬M; iBM i`mv M i?W K M? K¬M; - /mM; M?"T ?mv i M?K
 æ†+ #B i +?QM? H"- i`mv M i?W h?€M? +¬M; M"v- T?ªB /Q i?•M i? ?mv i M?K+ +
 im Hmv MX
 h?B M T?9 HBM? ?²M- ç®B pÈB pB + im Hmv M M| - i`Ê ;B9T F?¬M; HÈMX
 @ EBK E?¬M h?€M? h? , h´M; +°M; +?B H`K #ªv i¬M; - + Q M?'i +| i? Hmv M i?
 /QÈB h?¬M o`- M; ¢Q i?` p¬ ç`+?X h?€M? +¬M; Gmv M h? M"v- v m +¬m ?mv i K
 çSM; ç¬m- KÈB +| i? i?m"MHÊB im ?"M?X X X
 h`B m S?QM; iB T i?m K°i Qi i?¬M; iBM +Æ #ªMX
 s2K ? i M?[M; i?¬M; iBM M"v- b„+ K†i h`B m S?QM; - H"TiS+ i`ÎM M T?B M Km°M
 @ " ` HW `²BX
 h`B m S?QM; ?ÆB +„M `M; - b„+ K†i •K i`¬KX
 EBK E?¬M h?€M? h? - h?€M? +¬M; Gmv M h? M"v- [mª i?"i H" i?"i- +kM; ç€M; ;B
 h? M?QM; - h?€M? +¬M; Gmv M h? M"v v m +¬m im Hmv M- +U+ F€ ?" F?„+ - iB
 +?"K +?¢TX
 h?S M?'iX
 L| +¬M ?mv i K¢+? iQ +?'i Gmv M h? çSM; ç¬m- KÈB +| i? i?m"MHÊB im ?"M?X

J` h`B m S?QM;- ?Q`M iQ`M F?-M; +| iQ +?'i ?Q†+ ?mv i K¢+? Gmv M h? - i?B M
?²MX

@ E?BM? M;Q`B [m€ ¢€M;X

amv M;?o ¢-m iB M i`QM; ¢-m h`B m S?QM;- +?QM? H` Km®M ¢2K "€M h?-M *-M
+?Q ?ª ;B"MX

L?QM; M;?o H¢B- H`K i? i?b +?QM? KbM? +kM; M?Q M|B F?-M; ;B[ H`B `²BX
.M b Q- "€M h?-M 'm ¢²M;- +kM; ¢Q ` EBK E?-M h?€M? h? - F?-M; ? ;Bª K¢QX
h` M +-M; T?€T v m +-mX

h?€M? +-M; Gmv M h? M`v- +kM; F?-M; M|B- M;Q`B #bM? i?Q`M; F?-M; i? im ?
+€+? M`Q im ?`M? ói?m"MHÊBô- [mª i?U+ H` i`Î M;¢B i`MM; i`MM;X

G`v ó;B Q /`+?ô #ªM i?•M K` M|B- "€M h?-M 'm ¢²M; F?-M; HW ;¢i ;b +ªX

@ oÈB iQ +?'i Gmv M h? +O i - /M °i M;`M M,K- +kM; F?-M; +€+? M`Q ¢2K EBK E
iÈB i-M; i?S b€mX

h`B m S?QM; i`-K iQ K°i ?²B- b m ¢| H„+ ¢-mX

æWM; M|B H` EBK E?-M h?€M? h? - +?Q /M H` +-M; T?€T Gmv M h? ¢ÆM ;BªM
+U+ F€+?"K +?¢TX

h?B M T?9 +O h`B m S?QM;- #B m ?B M Î? HBM? ?²M- o¢M LB K h?-M Zmv i iQ
i? F?B M ?„M H M +'T i?-M i®+X

*?Q M M- EBK E?-M h?€M? h? - h`B m S?QM; +?d +| i? - i¢K i?`B #Ä [m X

>„M bmv M;?o K°i ?²B- H¢B #„i ¢-m M;?B M +Sm >| G-B h?-M Zmv i FB X

>| G-B h?-M Zmv i- h`B m S?QM; M;QÊ+ H¢B +| i? im Hmv M- +'T ¢° HBM? ?²M
iQM? +O ?„M- +kM; ¢ m ¢-v ¢OX

æB m M`v H`K +?Q h`B m S?QM;- / +?`m ?ÆM K°i +?9iX

>B M M?B M- "€M h?-M 'm ¢²M; FB i` M i•K Hw- M„K #„i `i i®iX

L m M?Q ? B K-M +-M; T?€T- h`B m S?QM; ¢ m F?-M; i? im Hmv M- p"v ?ÆM T?
T?S+X

"€M h?-M 'm ¢²M; `i i?-M; KBM?- K°i K-M +| i? im ?`M?- +ÁM K-M F?€+- ¢° F?|
i? t2K M? M|X

h`B m S?QM; F?-M; +| K'i #bM? ioM?X

L m M?Q #B m ?B M +O ?„M [m€ M|M; Mªv- +?d +`M; F?B M "€M h?-M 'm ¢²M; +?

@ L m M?Q- T?QÆM; /B M Gmv M h? F?-M; ¢QÊ+- t2K +| i? - /`B b M; H®B bmv
h`B m S?QM; bmv M;?oX

>„M im Hmv M o¢M LB K h?-M Zmv i- iQ /mv M? M? M? M- w MB K +| i? +?B ` i?
HU+ iQ /mv iQM? iQ€M bB m +Q`M;X

æ-m iB MX

:YB ;„K p`Q i`QM; T?QÆM; T?€T EBK E?-M h?€M? Zmv i- h`B m S?QM; ¢-m iB M
>„M #B i`äX

E?ŠM; ¢`M? +| +€+?- +| i? i,M; M? M? pB +im ?`M? EBK E?-M h?€M? Zmv i- ?
F?B ¢¢i iÈB i-M; i?S b€m- +| i? ;€M? +?`m i?-M HU+ G-B FB TX

h?Q /K M?Q- /ŠM p`Q F?Q iS+ J°M; \*ªM? h?€B \*´- HQ¢B F?Q iS+ #´M M;mv M M`v

h`B m S?QM; T?•M iQ+?- i? K p`Q M?•M i® M`v- #ªM i?•M im Hmv M EBK E?¬M h
+¬M ç M i¬M; b€m- i¬M; #®M i¬M; M,K- i?b +| ?v p¼M; ?SM; +?`m i?¬M HU+ G¬B F
Hmv M i?•M i? X

@ æ€M; iB +- M m M?Q i +| i? im Hmv M iW ç¬m- /MM; F?Q iS+ J°M; *ªM? h?€
h?€M? Zmv i- bÈK ?'T i?m i?¬M HU+ G¬B FB T- /MM; +€B M`v ` M Hmv M h?€M? I

h`B m S?QM; +| +?9i iB + Mm®BX

J°i F?B F ?Qç+? M`v i?"M? +¬M; - ?„M +| i? im i?"M? G¬B FB T h?€M? h? tQ M
*?d H"- h`B m S?QM; F?¬M; +| i?ìB ;B M im Hmv M M; v iW ç¬mX

h`QÊ+ K„i- ?„M T?ªB ç®B K†i pÈB i`mv b€i +O hY oQM; æçB æ - T?ªB i`QM; i?ìB
HU+X

a m MY M;`vX

@ ±- +| `²BX X X

h`B m S?QM; iW i`QM; >| G¬B h?¬M Zmv i- ibK i?'v K°i iB HBM? [m M;X

h`QM; >| G¬B h?¬M Zmv i- +| iU i?m"i HB M [m M ç M G¬B HU+ h?¬M EB TX

GQçB HU+ HQÊM; G¬B FB T M`v- F?¬M; +?d M?^K p`Q i?•M i? p"i +?'i- +¬M; +| i
?"M?X

J°i p`B M;QìB im ?"M?- w +?Q i•K i?¬M- T?QÆM; /B M HBM? ?²M F?¬M; çO KçM?
?ÆM- +kM; F?¬M; ;BªB [mv i çQÊ+ ;bX

"€M h?¬M *¬M o•M M,K ç|- +| i? +?QM? H" pb M;mv M M?•M M`vX

.M b Q- Hm"M i?•M i? - "€M h?¬M *¬M o•M FB +kM; /kM; K½M? ;¬M M?Q p¬ ç`+?X

@ S?QÆM; /B M HBM? ?²MX X X æ•v +?ŠM; T?ªB H" i?B M T?9 +O i b Q\

Jç+? bmv M;?o +O h`B m S?QM; - ç°i M?B M F? B b€M;X

>Q"M iQ"M +?QM? t€+X

h` M M?K+ i?•M Hmv M i? - ?„M F?¬M; +| iQ +?'i ?mv i Kç+? çSM; ç¬mX

h? M?QM; - i?B M T?9 HBM? ?²M +O ?„M- +| i? M|B H"- i? ;B M ç°+ M?'i p¬ M?
Pi M?'i +?Q ç M #•v ;BìX

h`B m S?QM; pšM +?Q i?'v- +| M;QìB M`Q i` M T?QÆM; /B M HBM? ?²M- +| i? pç

@ æ½ p"v- i?•M i? F?¬M; +€+? M`Q ?SM; +?`m HU+ HQÊM; G¬B FB T- p"v i?bX X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; - Mªv bBM? K°i w MB K çB M +m²M; iQ ; MX

E?B M HBM? ?²M- ?SM; +?`m ?'T i?m G¬B HU+ h?¬M EB T- çB m M`v +?Q /M H" "
/€K iQîM; iQÊM;X

"îB pbX

GBM? ?²M- H" K°i +'K F?m- p¬ +MM; ?mM; ?B K- ç²M; i?ìB +kM; `i +? M? H +?X

@ G¬B HU+ h?¬M EB T- F?¬M; T?ªB p"i +?'i çÆM i?m¬M- ?Q†+ H" i'M +¬M; HBM?
KçM? K)- +| i? ?'T i?mX L?Q p"v HBM? ?²M- içB b Q F?¬M; çQÊ+ \

h`B m S?QM; +¬M; T?€i ;B€+ `i +| F?ª M,M;X

*| çB mX

*?Q /M H" i`QM; >| G¬B h?¬M Zmv i- +kM; F?¬M; ç +¬T- bmv M;?o ç HBM? ?²M
h?¬M EB TX

"ÎB M?Q p"vX

h`B m S?QM; M?'i ç`M? T?ªB M;?o +€+?- ç2K T?QÆM; T?€T?'Ti?m +O i?•Mi? -
T?QÆM; /B M HBM? ?²MX

J` M,M; HU+ i? K F?ªQ T?K+ +? M`v- h?-M GBM? L?½M H` K ?B m M?'iX

h? ;BÈB >²M >ªBX

v MB K h`B m S?QM;- +?B ` i?"M? iWM; Hm²M;- ibK ?B m >| G¬B h?-M Zmv i- ?
ç®B pÈB M|X

hªB [m K'v M;`v i?9+ ç~v T?•MiQ+?X

@ G®B bmv M;?o M`vX X X >Q`MiQ`M F?ª i?BX

h`B m S?QM; i`QM; HÁM; bK+ b¬B- +`M; iÄ` T?'M F?ÎBX

h?Y M;?o K` t2KX

L m M?Q ç2K G¬B HU+ h?-M EB T- ?SM; +?`m?'Ti?m p`Q i`QM; HBM? ?²M- /MM;
` M;Q`B- i`U+ iB T ç2K G¬B HU+ h?-M EB T- ç€M? ç M HBM? ?²M ç®B T?QÆM;X

@ > ? ? X X X +?Q /M H` HBM? ?²M æ¢B æ - +kM; +?Q +?„+ +| i? ?SM; +?`m HU
M?Q p"vX

h`B m S?QM; M;?o iÈB ç•v- i?B m +?9i M[ H` M;Y K†i+Q`B iQX

G®B bmv M;?o M`v- iQ ; M çB M +m²M;- M?QM; F i[mª i?"M? +¬M;- H¢B çªQ çB M
>ÆM M[X

J°i F?B >²M >ªB +O h`B m S?QM;- +| i? ?SM; +?`m?'Ti?m i?-M HU+ G¬B FB T-
` M Hmv M M?K+ i?•MX

æ M H9+ ç|X

h`B m S?QM; +ÁM ?v p¼M;- /MM; G¬B FB T Hmv M i?•M- Hmv M M;QÊ+ H¢B EBK
G¬B FB T h?€M? h? X

@ >Q`M K„ i?"i bU H` ?Q`M K„X

h`B m S?QM; +| t9+ ç°M; Km®M ç" T #`M ?¬ imv iX

æQÆM; M?B MX

G®B bmv M;?o #Q K"i M`v- imv i ç®B F?¬M; i? ç "€M h?-M 'm ç²M; #B iX
L;QÊ+ H¢BX

h`B m S?QM; +ÁM TªB ;Bª p` #° /¢M; óM´B i`"M H¬B çbM?ôX

*´ h?B i:BÈB *?d- i`QM; ;|+X

@ >„+ ?„+- h`B m S?QM; M`v- #•v ;B` ;B®M; M?Q M;²B i` M M9B +?•m #€m- M?QM
i? ;BQÆM; K„i M?bMX

"€M h?-M 'm ç²M; ç„+ w pmB p X

>„M ç2K iWM; F?®B ?mv i M?K+ J°M; *ªM?- #Ä p`Q i`QM; KB M;X

>mv i M?K+ J°M; *ªM? FB - +| i? i,M; M? M? ?²B T?K+ ?mv i K¢+? "€M h?-M- ç²
iQ HÈM i? +?'i bBM? K M?- +| i`Ê ;B9T F?¬B T?K+ EBK E?¬M h?€M? h? X

"ÎB pb- ?„M H` hQ+? >mv i h`¼M; aBM?- +?d +¬M +| i`B M;mv M F?´M; H²- EBK E
T?K+- F?¬M; +¬M óim Hmv MôX

*?QM? H` pb p"vX

"€M h?—M 'm ç²M; KÊB p¬ +MM; F? Q F?€i ?mv i M?K+ J°M; *ªM?X
 @ >W ?W- çÊB iB m ?| M?[M; ?mv i M?K+ M"v- i?•M i? +?B M HU+ +O i - b€M?
 /mM; ?ÊT w +?Q oQÆM; :Bª- /QÊB æ¢B æ +?QM? H" p¬ ç`+?X *?Q /M æ¢B æ #b
 K°i i`"MX
 "€M h?—M 'm ç²M; KÎ +l i`QM; #KM;X
 >„M F?¬M; ç w- i`QM; K°i ;|+ F?€+- K°i ç¬B K„i K Q +?Êi H° p +?•K #B KX
 *?ÊT K„iX
 h?lB ;B M MY i?€M; i`¬B [m X
 o¢M LB K h?—M Zmv i +O h`B m S?QM; - iQ" M HU+ T?€i ç°M; - ç®B pÊB >| G¬B h?
 T?•M iQ+?- ç²M; i?lB t•v /UM; - €T /KM; F?€B [m€i T?QÆM; /B MX
 J°i M; "v M¼XXX
 h`B m S?QM; KÎ K„i- F?|2 KB M; M? +? H M MK +QlB M?¢iX
 @ E?¬ G•m çQlM; +?O- ç2K i?mv M >Q E?¬M; >ªB- +?bK tb•m tm®M; #B M- #® i`Q
 h`B m S?QM; i`mv M H M?X
 @ o•M;X
 E?¬ G•m çQlM; +?O- +?d ?mv iQ" M #° i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- K M? H M
 /QÆM;X
 >Q F?¬M; ?ªB /QÆM; - H" H€ +?„M ;B€+ [m M iU M?B MX
 oW ç°M; - +kM; /šM ç M bU +?9 w +O "€M h?—M 'm ç²M;X
 @ h`B m S?QM; M"v- M; ?o çQÊ+ +?O w ;b b Q\
 "€M h?—M 'm ç²M; - •K i?—K [m M b€iX
 >„M bmv çQ€M- h`B m S?QM; M?l p"Q H€ +?„M ;B€+ [m M iU M?B M M"v- +?„+ ?šM
 w +?Q hY oQM; - i?B i`B M #Q T?€T HBM? ?²MX
 L? M? +?|M;X
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- +?bK p"Q +?¶ b•m M?'i ?Q F?¬M; ?ªB /QÆM;X
 oM
 J°i i—M; Zm, h?B /B K p•M M²M; ç"K €K i`Q- +?2 F?m'i #—m i`lB- # Q T?O T?¢K pE
 i? K €T HU+X
 Zm, h?B Q€M HU+ FBM? i?B M- mv ?B T T?¢K pB >ªB oU+ K'v M; "M /†KX
 o¬ b® >ªB i°+ bBM? HBM?- `MM; KbM? T?€i ` bÊ ?½B iW i" M HBM? ?²M- H¢M? `m
 @ >B M M v- mv HU+ "€+? h?B h`È \*?9 ç¢B i`" M M"v- +| i? mv ?B T oQÆM; :BªX
 F?¬M; p X æ M # Q M?B m- /B i #'v M?B mX
 E?¬ G•m çQlM; +?O i`" M ç—v iBM iQlM;X
 h`B m S?QM; KÎ i`" M M"v- KK+ çQ+? H" HÊB /KM; Zm, h?B Q€M HU+ FB - iB M i?
 SM; w +?Q hY oQM;X
 oKiXXX
 >„M K°i K€B i|+ K"m iQK- #²M; # M? i`¬B M´B- # M i`QM; K„i i`€B- M´B H M K°i K
 i?šK M?Q bQÆM; KMX
 a m ç|X

h`B m S?QM; K°i i v pW p¢+?- ç-m H•m ç2M M?Q KU+- HÆ HYM; i`QÊ+ KtiX
 h?Q€M; +?®+X
 J°i Hm²M; F?Q iS+ +'K F` H`K F?B T bÊ +?Q i?B M i?-M [m,- #°+ H°` M;Q`B- #
 M;QìB M;QìB +SM; çÌ T?€i`mMX
 Zm, h?B Q€M HU+ #`M; #¢+ FBM? i?B M #®M T?Q - i?B m +?9i M[ i`U+ iB T i€M
 @ h?mX
 J„i i`€B h`B m S?QM; - i”T i`mM; M?bM +?^K +?^K ç-m H•m h?-M EB TX
 oKi
 æ-m H•m h?-M EB T #B M K'iX
 L; v b m ç!X
 h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B- i`QM; #!M; i®B ioM? K`+?- HÆ HYM; K°i +€B ç-m H•m
 h`mM; i•K F?¬M; ;B M >„+ •K FB - +?QM? H`i? ;BÈB >²M >ªB +O h`B m S?QM;X
 E?! ?B m +?QM? H`X
 a m F?B iB M p`Q F?¬M; ;B M K„i i`€B- ç-m H•m h?-M EB T M`v- /QìM; M?Q #`i`
 M`v- i?m HB K ç M +U+ ?¢M- ; -M M?Q F?¬M; +€+? M`Q +ªK ;B€+ çQÊ+X

eNRX *?QÆM; eNj, >'T h?m- G¬B GU+ h?-M EB T5

h?`M? +¬M; `²BX
 h`B m S?QM; M?bM F?¬M; ;B M K„i i`€B- i¢B F?m pU+ ç2M F`i- ç-m H•m h?-M EB
 *MM; H9+ ç!X
 J„i i`€B +O ?„M p`K€B i!+ K`m iQK`U+ `Ð M? M? +?!M; ªK ç¢K- F?¬B T?K+ K`m
 ob ?Q`M i?`M? w M;?o çB M +m²M; FB - ?„M pW `²B F?¬M; iB + K¢Q ?B K- i?B i
 ô>Q F?¬M; +?mv M p”iô- iQª` K°i iB F?Q iS+ HBM? ?²M ç²M; HU+X
 h`QM; H9+ p¬ ?bM?- çB m M`v b);B i,M; M;mv ?B K +O hY oQM; i`mv b€iX
 *! çB mX
 L;mv ?B K M`v- ç€M; ;B€ H„KX
 hY oQM; i`mv b€i- F?¬M; T?ªB M;QÆB +? i- +?QM? H`i b®M;X
 h`B m S?QM; T?ªB M•M; + Q i?U+ HU+- KÈB +!i? i?`M? +¬M; b®M; b!i î i`QM; +
 ?°B H”i #`M ç€M? M;QÊ+ H¢BX
 *kM; K vX
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- i`QM; >Q E?¬M; >ªB- [m H¢B F?¬M; M;Èi ?ÆM
 >Q h?B M @ >Q >ªB GBM? æB M FB X
 h`B m S?QM; pšM F?¬M; M;WM; iB m i`W w +?Q æ²M; HU+ hY oQM; - pÈB KS+ ç°H
 +O hY oQM; i`mv b€iX
 >„M +kM; +?m`M #` çO K¼B i?S- ç i?mv M >Q E?¬M; >ªB- +?bK p`Q +?¶ b•m M?
 ç²M; i?ìB #`v` "€+? h?B h`È \*?9 ç¢B i`”MX
 h'i +ª- ç m H` pb ;BªK tm®M; +ªK SM; +O hY oQM; i`mv b€iX
 h`W T?B p”M F?Q +U+ FûK- p`i`Q hY oQM; i`mv b€i î`i; -MX L m F?¬M; - K°i +?@
 F?¬M; / /`M; HQm H¢B ?”m ?Q¢MX

@ >B M iϕB- ϕ-m H•m h?-M EB T +MM; i? ;BÈB >²M >ªB +O i - Î +MM; K°i + 'T ϕ°
 pB + ?| H¬B ?'T i?m +O HBM? ?²M i X
 h`B m S?QM; M?„K K„i HϕBX
 E?-M; ;B M K„i i`EB- K°i KªM? ϕ2M F`iX
 *?QM? ;B[- T?ϕK pB M; „M i`QÊM; bQÆM; KM K``m iQK /Q i?W FB - +?QM? H`` >²M
 :-M F?m pU+ ϕ2M F`i ϕ|- i`¬B M´B ϕ-m H•m h?-M EB TX
 *ª F?m pU+ M``v- ϕ m #` h`B m S?QM; ϕ|M; +?†i F?Q iS+ ?²M HU+X
 h`QM; ?Q``M +ªM? iQÆM; ϕ®B T?QM; # M``v- h`B m S?QM; F?-M; +-M #| i v #| +?•
 i•K ?²M ϕ²M; HU+X
 h`B m S?QM; w MB K F?) ϕ°M; X
 J°i Hm²M; w +?Q ϕ²M; HU+- # Q T?O # M i` M ϕ-m H•m h?-M EB TX
 h`QM; F?-M; ;B M K„i i`EB- HU+ HQÊM; F?Q iS+ +O ϕ-m H•m h?-M EB T- /Q`M;
 æB m M``v ϕ®B pÈB h`B m S?QM; - +?„+ +?„M ``i +| HÊBX
 L m F?-M; X
 oÄM p M +?d H`` ϕ-m H•m h?-M EB T- Hm²M; F?Q iS+ + 'K F` M``v- b) F?B M i`i +ª
 FBM? ?½B `mM bÊX
 o9i
 æ-m H•m h?-M EB T- #` w +?Q ϕ²M; HU+- ?9i ϕ M #B M ;BÈB i? ;BÈB >²M >ªBX
 @VKX
 h`B m S?QM; ;"i M? X
 S?QÆM; /B M +?m~M #`- bQ pÈB /U HB m- i?m" M HÊB ?ÆM M?B mX
 >B M iϕBX
 h•K ?²M ϕ²M; HU+ +O h`B m S?QM; - +| i? +MM; ϕ-m H•m h?-M EB T- iB T t9+ ;-
 L; v b m ϕ|X
 h`B m S?QM; ϕ®B pÈB ô>| G¬B h?-M Zmv iô- T?•M iQ+? i? K #QÈ+ M[- ?Q``M i?
 ô>| G¬B h?-M Zmv iô- #ªM i?•M ϕ2K G¬B GU+- ?'T i?m ϕ M i?•M i? - ?Q†+ i`QM;
 *ÁM h`B m S?QM; - H``Km®M ϕ2K HU+ HQÊM; G¬B FB T- ?'T i?m p``Q i`QM; HBM?
 E?EB [m€i Kϕ+? bmv M; ?o- h`B m S?QM; ϕ½ ?Q``M i?``M?X
 a m ϕ|- +?QM? H`` Î i`QM; i?V + Î P?QM; - H``Km®M ϕ2K S30 ¾ ÐK H“0 ¾àÐ ä?'
 E?EB [mÄM =h` Ð€

@ *| +?9i T?B M T?S+ `²B- H" GoM? oU+ +'T oQÆM; :BªX
GoM? oU+ +'T oQÆM; :Bª
h`B m S?QM; i`QM; HÁM; i`-K tm®M; - F?¬M; ;B M iQ`M #° h?mv M >Q E?¬M; >ªB
bQÆM; KM b€i /B K •K m FB # Q T?O +?†i +?)X
*€B ;¼B H" GoM? oU+ +'T oQÆM; :Bª- +?QM? H" HoM? M; ° ` E?¬M; :B M HoM? p
*'T ç° >Q h?¬M oQÆM; :Bª M"v- +?Q /M Î *?•M ok h?€M? æ` - +kM; +| `i QiX
>Q h?¬M oQÆM; :Bª- i?U+ HU+ T?•M +?B # +'T ç°X
oQÆM; :Bª, H" >Q h?¬M *ªM? bÆ F€- i`mM; F€- i?Q /K M?Q L K *mM; h?€M? - H K
GoM? pU+ oQÆM; :Bª, H" >Q h?¬M *ªM? i`mM; F€ ?Q†+ ?"m F€- HoM? M; ° ` E?¬M
pÈB F?¬M; ;B M- pQÊi [m oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; X
ædM? T?QM; oQÆM; :Bª, >Q h?¬M *ªM? çdM? T?QM; - oQÆM; :Bª +'T ç° çdM? T?
+?Q ;†T T?ªB æ¢B æ - i?"K +?Q +ÁM +| i? ç€M? K°i i`"MX
@ *?9M; i H•K p"Q E?¬M; :B M HoM? pU+ +O ç®B T?QÆM; - HQ¢B bS+ K¢M? iQ
+`M; +QÌM; ç¢B ?ÆM- `i F?| ç°i T?€X
"€M h?¬M 'm ç²M; b„+ K†i M; QM; i`¼M; X
G9+ i`QÊ+ +?B M ç'm- +?Q /M H" +MM; oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; ;B Q T?QM; - +ÁM
@ "¼M iB m #®B- +?Q +€+ M; QÆB MY i?ìB ;B M m®M; +¢M +?mM; i` K" +•M M?
i`QM; h?€M? æ` h?"T "€i :B€+ ?ªB i†+- H" K°i i`QM; h K ç¢B i?O HoM? K¢M? M?
?¢ +O ó>ªB h†+ >Q`M; ô iQÆM; H B- ç•v H" pBM? ?¢M? +O +€+ M; QÆBX
h? M? •K F?"M ;B¼M; i`-K i?'T FB - K M; i?2Q p`B T?¬M K ?Q†+ K" M|BX
" M i`QM; h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- K'v M; QìB h`B m S?QM; - H•K p"Q E?¬
:Bª- ? i i?ªv +Y ç°M; - ç m i`®M F?¬M; i?Q€i ;B€+ [m M +O ç®B T?QÆM; X
@ « GQM; oQÆM; X X X h K ç¢B i?O HoM? X X X >ªB h†+ >Q`M; X X X
h`QM; ç-m h`B m S?QM; - bmv M; ?o tQ v M? M?X
>„M KÆ ?² w i?S+ çQÊ+- h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B +O KbM? - #` [m'M p"Q p
>Q`M; ô +O h?€M? æ` h?"T "€i :B€+ ?ªB i†+X
@ >ªB h†+ >Q`M; i`mv M i?W - H" çdM? + Q æ¢B æ i`mv M i?W - M?QM; bQ pÈB
+? M? H +? M?'i ç`M?X
h`B m S?QM; ç®B pÈB pB + i`mv M i?W M"v- ?SM; i?9 F?¬M; HÈMX
*ÁM M[- +?d +| >Q E?¬M; ?ªB i†+ +?QM? i?S+- KÈB +| i? M?"M çQÊ+ +?•M ç /Q
L?QM; iB +`M; X
h?€M? æ` h?"T "€i :B€+ ?ªB i†+- ç` ?bM? ç†+ i?M- h`B m S?QM; F?¬M; Km®M
i`"M T?QM; #¢Q M"vX
S?QÆM; t - # M i` M €K ?mv +?B M i?mv MX
J°i p` H½Q ;Bª ¬ #`Q i v +-K ç`i`QÊM; - KB i•K +| K°i +€B M®i`m²B ?²M; - i?•M ?b
i-M; bQÆM; KM ¬ b„+ ;B®M; M?Q €M? b€M; +?|B H¼B +O bS+ K¢M? iQ HÈMX
G½Q ;Bª ¬ #`Q- ç¬B K„i- ;B®M; M?Q ç°+ t"- M?bM +?^K +?^K p"Q h?mv M >Q E?¬M
@ s" « oQÆM; ç¢B M?•M- +?B +h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B M"v- +| ç€M; ;B€ ç
L| i`QM; +m°+ +?B M i` M? ;B`M? >ªB h†+ >Q`M; - +| i? +| çQÊ+ i€+ /KM; ;b ç•v\
J°i p` i?O HoM? +QÈT #B M K„i t M?- +mM; FQM? ?ÄBX

$G^{\frac{1}{2}}Q$; $B^a \ll \#^{\circ}Q - +?QM? H^{\circ} s^{\circ} \ll oQ\text{Æ}M$; - $H^{\circ} T?K i\epsilon \zeta_{,,} + HU + +O i?O HoM? om >^aB$ I
 $@ *?B + h?mv M >Q E? \neg M$; $>^aB Zm, h?B M^{\circ}v - HBM? t^aQ K^{\circ} [m, /^{\circ} - +\downarrow \zeta Q\hat{E} + Zm, h?E$
 $HU + +O M\downarrow - +?d b\hat{E} +\downarrow i? b\in M? p\hat{E}B K^{\circ} i i?mv M ?^aB i\uparrow + i^{\circ}mv M F\in X$
 $\ll \#^{\circ}Q H^{\frac{1}{2}}Q$; $B^a \in M? K_{,,} i b\in M$; $[m_{,,} + X$
 $J^{\circ} i +?B + h?mv M >Q E? \neg M$; $>^aB Zm, h?B M?Q p^{\circ}v - p \neg Hm^{\circ}M H^{\circ} i?m T?K + - ? v H^{\circ} +$
 $+?d H\hat{E}B +?S F? \neg M$; $? \Phi BX$
 $L m M?Q H^{\circ} om >^aB h\uparrow + \#bM? i?Q\hat{I}M$; - $2^{\circ} \hat{^}M$; $+ \hat{A}M +?Q +\downarrow iQ + \epsilon +? \#_{,,} i H^{\circ}v +QM i?$
 $L?QM$; $\neg \#^{\circ}Q H^{\frac{1}{2}}Q$; $B^a \acute{o} s^{\circ} \ll oQ\text{Æ}M$; $\hat{o} - +?QM? H^{\circ} oQ\text{Æ}M$; $:B^a +\downarrow GoM? oU + - i?mv M$
 $i? t T p^{\circ}Q KQ\hat{I}B ?\Phi M$; $\zeta - mX$
 $h^{\circ}QM$; $T? \hat{A}M$; $i?mv M i^{\circ}Q\hat{I}M$; X
 $h^{\circ}B m S?QM$; $? \text{Æ}B i^{\circ} - K M$; $\bullet K - \in M? K_{,,} i M?bM p^{\circ} \text{"} \in M h? - M^{\circ} m \zeta^2 M$; X
 $> B M$; $Q\hat{I}B - i? \neg M$; $[m HB M ? ; B[JBM? h \bullet K *?OM$; - $\bullet K i? - K i^{\circ} Q \zeta^{\circ} BX$
 $@ hB m^{\circ} \neg M o \bullet M - M$; $Q\text{Æ}B +\downarrow M_{,,} K +?_{,,} + pB + \zeta^{\circ} i T? \epsilon HoM? pU + oQ\text{Æ}M$; $:B^a ? v F? \neg M$
 $h^{\circ}B m S?QM$; $? \text{Ä} BX$
 $\text{æ}^2 M$; $HU + w +?Q +O ?_{,,} M - + \hat{A}M ? \text{Æ}M +^a oQ\text{Æ}M$; $:B^a - M m M?Q K\hat{I}^{\circ} ?mv i K\Phi +? \zeta^2 M$
 $\zeta Q\hat{E} + HoM? pU + F? \neg M$; $; B M M^{\circ}v X$
 $h? M?QM$; X
 $h^{\circ}B m S?QM$; $F? \neg M$; $i? \zeta \text{Æ}M$; $B^a M p^{\circ}M /KM$; $?mv i K\Phi +? \zeta^2 M$; $iY M?Q p^{\circ}v X$
 $@ .MM$; $\acute{o} EBK E? \neg M h? \in M? h? \hat{o} +MM$; $p\hat{E}B [mv M T? \epsilon T w +^a M? +O i - +\downarrow H) +\downarrow i?$
 $L?QM$; $K^{\circ} +?Q /M M?Q i? - i^{\circ} +kM$; $\zeta \in M? F? \neg M$; $H\Phi B GoM? oU + +^{\circ}T oQ\text{Æ}M$; $:B^a X h$
 $/mM$; $? \hat{E}T \text{"} \in M h? - M w +?Q X$
 $h^{\circ} M K\uparrow i \text{"} \in M h? - M^{\circ} m \zeta^2 M$; $\zeta - v p +? \hat{I} KQM$; X
 $L m M?Q +\downarrow i? /mM$; $? \hat{E}T \text{"} \in M h? - M w +?Q - i?U + HU + +O ?_{,,} M - +?_{,,} + +?_{,,} M \# v H M$
 $@ * \downarrow i? \zeta^{\circ} i T? \epsilon K^{\circ} i + \epsilon B H \uparrow ?^{\circ} M$; - $M?Q i? H^{\circ} \zeta O^{\circ} \hat{^} BX$
 $h^{\circ}B m S?QM$; $+Q\hat{I}B M? \Phi i K^{\circ} i iB M$; X
 $:B B \zeta Q\Phi M ?B M i\Phi B - ?_{,,} M \zeta^{\frac{1}{2}} F? \text{®} M$; $+? \text{"} \in M h? - M^{\circ} m \zeta^2 M$; $T? \epsilon i i^{\circ} B M - F? \neg M$; $i?$
 $h? - M w +?Q [m \in b\hat{E}K X$
 $@ \text{"} \frac{1}{4} M iB m \# \text{®} B - \zeta^{\frac{1}{2}} + \bullet M M?_{,,} + tQM$; $+?Q \setminus$
 $s^{\circ} \ll oQ\text{Æ}M$; $i? M? \bullet K F?^{\circ} M$; $B^{\frac{1}{4}} M$; $\bullet K i^{\circ} _{,,} + - \# M F? \neg M$; $; B M bQ\text{Æ}M$; $KM b\epsilon i /B K \bullet K$
 $i? \neg BX$
 $@ *?d + - M + \epsilon + ?\Phi - +\downarrow i? \zeta \in M? \# \Phi B +?9M$; $i X L?Q p^{\circ}v - h?mv M >Q E? \neg M$; $>^aB Zm,$
 $/Q\hat{E}B i^{\circ} Q\hat{E}M$; $\acute{o} \ll GQM$; $oQ\text{Æ}M$; $\hat{o} X$
 $h^{\circ}B m S?QM$; $F? \neg M$; $M? M? F? \neg M$; $+?" K K^{\circ} M\downarrow BX$
 $@ \text{æ} \in M? \# \Phi B \setminus *?" + +?" + - F? \neg M$; $+?O \zeta^{\circ} M$; $[mv i?m^{\circ}M - + \epsilon + M$; $Q\text{Æ}B +?d +\downarrow K^{\circ} i +QM$
 $h? M? \bullet K s^{\circ} \ll oQ\text{Æ}M$; - $\# \uparrow M$; $M?B M T? \epsilon i H\Phi M? X$
 $E?Q^a M? F?_{,,} + iB T i?2Q X$
 $h^{\circ}QM$; $F? \neg M$; $; B M \bullet K m - \hat{^}^{\circ} Q^{\circ} \Phi i b\epsilon i /B K +MM$; $p\hat{E}B F?Q iS + \bullet K \zeta^{\circ} + - T?Q /Q\hat{E}B b$
 $\#^{\circ} M$; $\# \Phi + - Q M? i\Phi + , M K\hat{A}M h?mv M >Q E? \neg M$; $>^aB Zm, h?BX$
 $h^{\circ}QM$; $F? \neg M$; $; B M HU + HQ\hat{E}M$; $HoM? pU + - \zeta 2K h?mv M >Q E? \neg M$; $>^aB Zm, h?B ; B$

E?mM; tQÆM; +O E?¬ G•m çQÌM; +?O- `mM; ç°M; Fûi Fûi- +Æ ?² F?¬M; +| bS+ T
h`B m S?QM; ?¬ ?'T- +kM; +| +?9i ;'T ;€TX

@ S?€ h?B M EBK Zmv M

"€M h?¬M 'm ç²M; ` i v- [mv M FbM? FBK [m M; ?Q K„- ?"M [m M; tQ v i`ÁM- ?| i
+-m p²M; #€ ç¢Q b„+ #ûM- tmv M i?OM; F?¬M; ;B M bQÆM; KM b€i /B K •K m- tû
S?QM; G¬B *?B .U+

a m HQM; h`B m S?QM; - M; QM; F i K°i ç¬B +€M? +?BK sQ+? a„+ [m M; /U+ M?Q
+?BK +O ?„M- T?QM; çB M ;B Q i?Q - ``i b®M; ç°M; X

eN9X *?QÆM; eNe, æ¢B *?B M >Q h?¬M oQÆM; :Bª

@ ± +€B çS #û FB X X X

« #`Q H½Q ;Bª- #'i M; Ì HÈMX

E?¬M; :B M HoM? pU+ +?O ç¢Q w +?Q oQÆM; :Bª +O ?„M- #` iB m ?"B ç²M; ? B #
+€BX

GU+ T?€+? +MM; [mv M T?€T w +ªM? +O çS #û FB - bB m M?B M i? M; Q¢B- K
i`9M; çB K v m FûK #¢+ M?QÊ+ i`QM; E?¬M; :B M HoM? pU+ +O ?„MX

@ S?QM; G¬B *?B .U+

J°i ç¢Q .U+ [m M; ?Á pÈB T?QM; çB M- K M; i?2Q "€M h?¬M 'm ç²M; - iW H¶ ?'M
pU+- H|2 H M H Q ` X

h®+ ç° i?"i M? M?X

« #`Q H½Q ;Bª +?m~M #` F?¬M; F`T- ?„M +ÁM +?Q F`T im #' H¶ ?'M; +O E?¬M; :

"€M h?¬M 'm ç²M; T?®B ?ÊT pÈB h`B m S?QM; - ;B®M; M?Q bûi ç€M? H|2 H MX
L; QÌB i`QÊ+ KÎ` H¶ ?'M; - M; QÌB b m i`B M F? B S?QM; G¬B *?B .U+- T?€ i M H

@ GoM? pU+ oQÆM; :Bª- çB ` +?B M K°i i`"M çB

h`B m S?QM; +?B M w i,M; H M- sQ+? .B i G¬B .U+ b m HQM; - pk ç°M; + Q i®+-
K M; i?2Q K°i +¶ F?Q iS+ pB K #¢Q ?Ov /B i ç€M; bÊ- /šM i?2Q K°i i`"M ;B| H®+
i`QÊM; - T?|M; iÈB €K ?mv +?B M i?mv MX

"€M h?¬M 'm ç²M; - #€K p`Q i` M M; QÌB h`B m S?QM; - +ªK M?"M çQÊ+ sQ+? .B i
?,M; FB - ?bM? i?"M? sQ+? .B i; B| H®+ +?¬M pMB p¢M p"iX

@ h`mv M i?W +O K°i æ¢B æ - +| i? +| mv M,M; M?Q p"v b Q\

"€M h?¬M 'm ç²M; i`QM; HÁM; `mM bÊX

G9+ Î *?•M ok h?€M? æ` - +MM; G¬B *?'M ;B Q T?QM; - sQ+? .B i S?QM; G¬B +
+QÌM; F?¬M; +?d K°i H-M

@ E?Q iS+ i?"i +QÌM; ç¢BX X X L? M? KÎ ç¢B i`"M ` X

« #`Q H½Q ;Bª b„+ K†i M; ?B K M; ?`- H"TiS+ ?¢ H M?X

>„M F?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- +?B M HU+ +O i? M? MB M G¬B .U+ FB - +| i?
K°i i`"MX

h?"K +?QX

« #`Q H½Q ;Bª M?bM ` çQÊ+- i`mv M i?W +O h`B m S?QM;-+| M;m²M ;®+ iW S
i`QÊ+ S?QM; G¬B æ¢B æ - î i`QM; +€+ æ¢B æ H` i®+ ç° ç M?'i- mv / M? +O ?„
ç|B i?S M?'i- +| i? b€M? M; M; M? mX

@ GQm H¢B

« #`Q H½Q ;Bª i?•M ?bM? M?ªv H M- K°i Hm²M; w +?Q oQÆM; ;Bª- ?bM? i?`M? G
iQ HÈM ?MM; po- # Q T?O i? M? MB M G¬B .U+X

æ´B H¢B H` /QÈB oQÆM; ;Bª- K°i w MB K +O ?„M- ç½ #` ;B K +¬K- i?"K +?Q F?B

@ G¬B .U+ S?QM; h?B K

S?QM; G¬B *?B .U+ +O h`B m S?QM;- ?mv M pk + Q i®+- ;B®M; M?Q K°i ç¢Q i?B
?Q F?¬M;X

h®+ ç° FB - F?¬M; M?[M; F?¬M; ;BªK i`€B H¢B +ÁM i,M;X

S?QM; G¬B *?B .U+ +O ?„M- +| HQ¢B €Q M;?o ç°M T?€ ?Q F?¬M;X

*'T ç° HBM? ?²M- T?QÆM; /B M w +ªM?- bBM? K¢M; i? T?€+? +O h`B m S?QM;
K¢M? iQ HÈM oQÆM; ;BªX

@ S?€

" M M;Q`B i?•M "€M h?¬M 'm ç²M;- M´B H M K°i pÁM; FBK i`¢+? €M? b€M; ++|B H½
[m M; K`m p`M; # M;? #€ ç¢Q- mv M,M; K M? K¬M; +m²M +m°M- b€M? M; M; pÊB
+ªM?X

_¬K `¬K #²M;

"®M T?Q bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; ;Bª- +?Q KB m iª i?`M? +¬M; E?¬M; ;B M H
+MM; "€M h?¬M 'm ç²M;- HB M i?O ç°i T?€

oKiXXX

h®+ ç° +O h`B m S?QM;- ç¢i iÈB K°i +U+ ?¢M- F?B M +?Q « #`Q H½Q ;Bª ç°M; /m
:†T T?ªB GoM? oU+ +'T oQÆM; ;Bª- ?„M +?O ç°M; tm'i FQ+?

@ hB m iY FB X X X h?"i K¢M?

" M i` M €K ?mv +?B M i?mv M- K°i ç€K ?ªB i†+ >Q E?¬M;- ?QªM; bÊ F?¬M; i?¬B
G¬B .U+ S?QM; h?B K

J°i ç¢Q i?B K çB M i`M T?QM;- t i M; M; ?Q F?¬M; oK >ªB- FûQ i?2Q K°i KªM? ;B
?Ov /B i- ç€M? i?ŠM; K` ç MX

h®+ ç° FB - F?B M +?Q oQÆM; ;Bª p¬ HU+X

@ J s` h?B M

æ`i`QÊM; i`QM; i v « s` oQÆM;- ç°i M?B M #` M?' + H M- #-m i`|B i` M çdM? ç-m-
KM +U ç¢B- K°i ?²B p†M p Q- i`mv M ç M K°i HU+ ?9i imv i ç®B K¢M? K)X

XXX P M?

h`QM; pU+ b•m bQÆM; KM FB - +?'M ç°M; F`+? HB i- M?¬ ` K°i çQìM; p•M J s`
/`B ç M i`,K i`QÊM;- i`¬M; `i b®M; ç°M;X

æQìM; p•M J s` K`m ç2M M`v- #¢Q M;QÊ+ •K H½M?- m®M HQÊM M?Q i?•M `„M +
h`B m S?QM;X

G¬B .U+ S?QM; h?B K +O h`B m S?QM;- pW KÈB ç M MÆB M`v- i®+ ç° i?Q€M; i

S?K + "M h?B M æ` ?Q F?¬M; - #` pU+ b•m bQÆM; KM FB - +?B K +S K°i F?m pU
i`QÆM; FûQ /`BX

@ >Q`M; EBK Zmv M

"€M h?¬M 'm ç²M; K°i [mv M ç€M? [m - i¢B i` M ç¬m ¬ p,M J s`- M M tm®M; KÎ`
L?QM; ¬ p,M J s` M`v- i`QM; H9+ ç| t2M p`Q p`i +?`i +MM; pÈB *?•M L;mv M- F?
`„M F?`M; H²- ?mM; ?,M; [mûi p T?Q ? B M; QìBXh`B m S?QM;

h`B m S?QM; H¢B F?¬M; ? bÊ ?½BX

S?®+ `¬K `¬K

S?QM; G¬B *?B .U+ K M; i?2Q ;B| H®+ K`m çÄ i`,K i`QÊM; - +MM; pÈB ¬ p,M J s
K°i +?¶X

*?d K°i i?Q€M; - i? M? •K M´ p M; #¢Q HB i- F?¬M; /Si# M i BX

J°i F?m pU+- #` S?QM; G¬B u M .B i K`m çÄ ?Ov /B i +m²M; #¢Q- +?€v M´- b'K bû
|+X

« p,M +U J s` FB - #` Mm®i +?YM; - T?€ i?`M? KªM? M?ÄX

@ GoM? pU+ oQÆM; :Bª- #'i [m€ +kM; +?d i? M`v K` i?¬BX

S?QM; G¬B *?B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; - /`B ç M K°i ? B +?K+ i`QÊM; - + Q i®
ç¬m sQ+? .U+X

G´v ?„M H`K i`mM; i•KX

S?QÆM; pB M ?ÆM KQìB /†K- #` HU+ HQÊM; ç€M; bÊ +O sQ+? .B i S?QM; G¬B
L; v +ª i`"M T?€T i?O ?° # M i` M €K ?mv +?B M i?mv M FB - ç m H` K°i ?²B b€M;
æ€K ?ªB i†+ i` M i?mv M- M;mv M K°i ç€K M;WM; i?Î- FBM? ?½B i?`i b„+X

@ E?†+ F?†+X X X

« s` oQÆM; •K i`¬K +QìB K°i iB M; - ç` i`QÊM; i`QM; i v M? M?`M; tQ v K°i pÁM; >

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>Q F?¬M; i` M çdM? ç¬m- pU+ b•m bQÆM; KM FB - /QÈB bU i`MM; FQ+? +O sQ
iB m i€M- M;QÊ+ H¢B i?W +Æ KÎ`°M;X

S?®+ T?®+ T?®+

h`QM; pU+ b•m bQÆM; KM- H¬M M[ i?Á` # ç¬m ¬ p,M +U J s`- tªQ i`€ ç°+ €+-
p•v FQM h`B m S?QM;X

@ " ç¬m\

h`B m S?QM; HQM; T?€i H¢M?- +¬M; FQ+? +O # ç¬m ¬ p,M +U J s` FB - T?QM;

h` M #-m i`ìB- pU+ b•m bQÆM; KM FB - +?QM? H` M|B H M GoM? oU+ +'T HU+ H
?¢M +? i®+ ç° h`B m S?QM; b•m b„+X

S?®+ ¬K

h`B m S?QM; +MM; "€M h?¬M 'm ç²M; - #` K°i ç¬m +U J s` [mûi i`9M; - i?•M ?bM?
#` T?•M i€M` X

@ GoM? oU+ +'T oQÆM; :Bª- ?€ H¢B +| i? +?Q +€+ M;QÆB T?ÄM; çQ€M çQÊ+ b
h`QM; K„i « s` oQÆM; - ?B M H M K°i iB •K H - ç` i`QÊM; i`QM; i v ?mv ç°M; - #
FB - /šM ç°M; bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :Bª ?MM; po- i¬M; i¬M; T?QM; iÄ h`B m
'm ç²M;X

"M? #M?

h`B m S?QM; +MM; pÈB "€M h?–M 'm ç²M;- i?•M ?bM? i€+? ` - # v M;QÊ+ p b mX
h`QM; ç|X

"€M h?–M 'm ç²M;- # M M;Q`B i?•M +| FBK p,M H" T HÁ2- ;B®M; M?Q EBK *QÆM;
i?QÆM; i?U+ +?'i M`QX

"€M h?–M ?mv i K¢+? +O ?„M +MM; pÈB óEBK E?–M h?€M? h? ô- M°B ibM? i?•K
Zm M? i?•M h`B m S?QM;- [m M? [m~M K°i i–M; MQÈ+ ;ÊM b|M; i?•K i?9v M?Q #
M;QM; F i K°i i–M; ?Q p,M hY G•M- ;B®M; M?Q K°i FB M ;B€T / #^M; hY G•MX

E?Q ?mv i i`QM; +Æ i? ?„M +?'M ç°M;- /QÈB h?Ov ? ?mv i K¢+? +MM; pÈB ?mv
i?QÆM; F?–M; p'M ç ;b HÈMX

@ > B iB m iY M`v X

h` M K†i « s` oQÆM;- `®i +K+ +| K°i iB M;QM; i`¼M;X

E?Q HU+ T?ÁM; M;U +O h`B m S?QM; +MM; pÈB "€M h?–M 'm ç²M;- ç m H` +QÌM
+| +?9i M?bM F?–M; i?'mX

@ S?€ h?B M EBK Zmv M

"€M h?–M 'm ç²M; ç°i M?B M ?| i?`M? K°i +?MK iB b€M; FBK b„+ - T?|M; iÈB çdM
bQÆM; KM ?Q F?–M;- K°i [mv M M; M; M?B M Q M? i¢+ ` - [mv M FbM? FBK [m
i`ÁM- +°i b€M; #€ ç¢Q ;B®M; M?Q +–m p²M;- ç•K p`Q pU+ b•m bQÆM; KM FB X

@ Gw M`Q H¢B M?Q p`v \

« s` oQÆM; FBM? bÊ ;–K M? - +| +?9i F?| ;BªB [mv i- #ÎB pb i?•M ?bM? "€M h?–M
`²BX

L?QM; ? i H–M M`v iÈB H–M F?€+ - çS #û i?•M ?bM? KÈB ? B # im´B M`v- H¢B
F?OM; #®- [mv M T?€T w +ªM? bB m M?B M- K¶B H–M tm'i FQ+?- ç m M?„K i?ŠM

>„M F?–M; F?ÄB ?Q`B M;?B- çS #û M`v- +| T?ªB H` >Q h?–M æ¢B æ M`Q çQ¢i t¢
M;mv M M?•M M`Q ç| M M KÈB T?ªM H½Q ?Q`M ç²M; ? v F?–M;X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

G"TiS+ pU+ b•m bQÆM; KM FB - K°i ?²B H„+ HQ- +?QM? ;B[ç½ KÎ` K°i +€B F?

"€M h?–M *–M o•M- i`QM; i?•M ?bM? çS #û- ?Q`M iQ`M H` K°i çS #û- H¢B [m–M
J s` FB X

S? M? T? M? Q M?

h?•M ?bM? ?„M H„+ HQ- #° T?€T ?mv M /B m- [mv M [m M; ?Q K„ K`m p`M;- M?Q
+| HQ¢B mv i? M;?B M €T h?B M æ` p¢M p`iX

@ JÆ iQÎM;

« s` oQÆM; H¢M? HMM; +QÌB +QÌB- ?mv ç°M; ç` i`QÊM;- ´M ç`M? pU+ b•m bQÆM
:Bª +U+ ç¢B- i–M; i–M; T?QM; iÄ "€M h?–M 'm ç²M;X

_®i +K+X

h?•M ?bM? ç°M; i€+ +O "€M h?–M 'm ç²M;- /–M /–M i`b ?Q½M +?"K H¢B- H•K p`Q

L?QM; p`Q H9+ M`vX

@ G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i

J°i ç¢Q G¬B .U+ +?B [m M; ?mv M pk KÆ ?²- +?'M ç°M; + Q i®+- ç€M? T?€ ;¬M; +
+€+? F?¬M; ;B M- H‡2 H M i`QM; M?€v K„i- /QÊB HoM? pU+ bS+ K¢M? iQ HÈM +
F?¬M; i?'v ;b M[X

E?¬M; i®iX

« s` oQÆM; #B M b„+X

aU +?9 w +O ?„M- ç¢B #° T?"M #` "€M h?¬M 'm ç²M; FB K +? - F?¬M; ç w ç M h`B
G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i

óoKiô K°i iB M;- K°i ç¬B sQ+? .B i ok .U+ /`B ç M ? B KQÆB i`QÊM;- T?B ç°M ç M
*"M i?•M +?B M ç'mX

J°i +¶ +?QÎM; [m M; K`m çÄ ?Ov /B i i`M #¢Q- ;B®M; M?Q K°i çQ`M pB K H¬B ;
oQÆM;X

@ L`Q +‡ çÆM ;BªM M?Q p"vX

« s` oQÆM; ?W M? K°i iB M;- ç`i`QÊM; i`QM; i v ç•K K°i +€B i¢B +?¶ - K°i i¬M; b€
K`+?- ?B M` K°i F?? ?Î- ç2K ?„M +® i?OX

S?®+ -K -K

*?QÎM; [m M; h`B m S?QM; Q M? FQ+? ç M- ;B®M; M?Q K°i +ÆM ;B‡ H®+ K`m çÄ
ioM? K`+? FB X

E?? ?ÎioM? K`+? [m M? i?•M « s` oQÆM;- K°i ?²B H„+ HQ- H¢B F?¬M; #` tû M€i H
HB m-X

@ >Y\

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ K°i +?QÎM; +O KbM?- iU M?Q `ÆB p`Q K°i F?¬M; ;B€+ F
E?¬M; ;B M HoM? pU+

>„M b„+ K‡i ç¢B #B M- H"TiS+ F`TT?ªM SM;X

J°i +?QÎM; pW `²B FB - +Æ ?² +‡ i? ç€M? +? i oQÆM; ;Bª- Qi M?'i +kM; +‡ i? i`
L?QM; « s` oQÆM;- H` GoM? oU+ +`T oQÆM; ;Bª- ?„M F?ÎB ç°M; T?ÁM; M;U- ç†
E?¬M; ;B M HoM? pU+X

"ÎB p"v- +¬M; FQ+? +O h`B m S?QM;- #` F?¬M; ;B M +O ?„M HoM? pU+- `ÆB p`Q
""M?

« s` oQÆM; F m` M K°i iB M;- #` h`B m S?QM; K°i [mv M Q M? ` # M M;Q`B p`B
*?Q /M i?QÆM; i`M K` ?„M M?"M T?ªB- ç½ çQÊ+ E?¬M; ;B M HoM? pU+ ;€M? +?`m
+O h`B m S?QM;- mv i? w +ªM?- ç½ ç¢i iÊB +`T ç° F?¬M; i? iQÎM; iQÊM;X

h`B m S?QM; HoM? M;° çQÊ+ #ªv i?"M? sQ+? .B i S?QM; G¬B- mv HU+ iB T +`M
S?QM; G¬B æ¢B æ M,K ç‡X

*?Q /M H` K°i iÁ i?"M? i`b- +kM; +‡ i? +?¬M pMB i?"M? i`Q #KBX

>m®M; +?B- oQÆM; ;Bª E?¬M; ;B M HoM? pU+- +kM; F?¬M; +‡ +?QM? i?S+ p"i +?

@ hB m #®B- F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB H` S?QM; G¬B i`mv M i?W - i? K im ç M i`
M?Q M;mv M w ;B M?"Ti?"M? i?O ?¢ +O ó« GQM; oQÆM;ô- +ÁM +‡ K°i çQÎM; b®

« s` oQÆM; b„+ K‡i •K i`-KX

J°i FQ+? pW `²B- +?d H`K +?Q ?„M #` p`B p i i?QÆM; M? X

L?QM; K"- sQ+? .B i S?QM; G¬B FB - iB T iK+ #WM; +?€v çB M +m²M;- +MM; pÈE
ç M; i" M b€i #W #½B i`QM; M; QÌBX

@ S?QM; G¬B .U+ h`ªK

h`B m S?QM; /MM; T?QÆM; i?S+ +O KbM?- i`ª HÌB ?„M- i¢B +?¶ +?d HQm H¢B K
S?®+

h`QM; ?Q F?¬M;- K°i ç¢Q G¬B .U+ S?QM; ©M? b„+ #ûM- H|2 H M `²B #B M K'ix
S?®+ T?®+

« s" oQÆM; p¬ HU+ i`®M i`€M?- #` K°i ç¢Q G¬B .U+ S?QM; ©M? K"m çÄ #¶M; /QM
S?QM; G¬B .U+ h`ªK- ç9M; H" +?B M F„ G¬B .U+ # M i`QM; S?QM; G¬B *?B .U+X
@ h X X X

« s" oQÆM; `Qi H M K°i iB M;- i` M M; QÌB HQm H¢B K°i ç¢Q p i K€m- iW ç¬m FûQ
L m F?¬M; +| +| E?¬M; :B M HoM? pU+ i?O ?°- S?QM; G¬B .U+ h`ªK M"v- Qi M?'
çQ¢M i?•M i? +O ?„MX
.M p"vX

« s" oQÆM; +kM; #` i?QÆM; F?¬M; M? X

@ >Q" M; EBK Zmv M

"€M h?¬M 'm ç²M; ?| i?"M? K°i +?MK iB b€M; FBK b„+- i?2Q K°i T?QÆM; F?€+- #
s" oQÆM; X

@ _9i HmB

« s" oQÆM; b„+ K†i ç¢B #B M- ç" i`QÊM; i`QM; i v pmM; H M K°i i¬M; iQ HÈM bQÆ
T?QÆM; pB M i`,K /†K # Q T?O- +?2 F?m'i #¬m i`ÌBX

h`B m S?QM; +MM; pÈB "€M h?¬M 'm ç²M;- #` i¬M; bQÆM; KM M"v M; ,M +€+? ;B€
J'v M?`T ?¬ ?'T b m- « s" oQÆM; ?ÆB +| p i€B M?Êi- tm'i ?B M i¢B # M i` M €K
i`,K /†KX

@ GoM? oU+ +'T oQÆM; :Bª- +?Q /M +?9M; i HB M i?O- +kM; F?| +| i? ç€M? +?

"€M h?¬M 'm ç²M; i?Î /"BX

@ h? i?b +?Q ?ŠMX

h`B m S?QM; F?¬M; +?Q H" ç9M;- i`QM; i v ?B M H M K°i i? M? €K M; •M +´ +mM;
+´ tQ i?¬M #Q +?¢K F?„+ KBM? p,M- /•v +mM; M´B H M K°i iB FBK i`¢+? H¢M? M

eN8X *?QÆM; eNd, om >ªB h†+ G M?

L?bM i?'v ?"M? ç°M; +O h`B m S?QM;- "€M h?¬M 'm ç²M; b„+ K†i ?ÆB `mM bÊX
hÄ h?B M *mM;- H" h?¬M #BM? +QÌM; ç¢B K" "€M h?¬M *¬M o•M F?B +ÁM b®M; +
>„M iU M?B M KBM? #¢+?- ç†+ çB K p" bU HÊB ?¢B +O hÄ h?B M *mM; M"vX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m S?QM; i v +¬K hÄ h?B M \*mM;- €K M; •M # M i` M i?•M +mM; T?QM; +€+? +
M; •M i`¢+? `¢M; `Ð- ?bM? i?"M? M; mv M K°i ç² €M b®M; ç°M; M?Q M?[M; +QM MÁ
h v FB +O ?„M- sQ+? .B i *?•M L; mv M çB M +m²M; /kM; K½M?- FûQ /•v +mM; F

h?Q€M; +?®+X

" M i` M /•v +mM; - M; QM; ?B M K°i KkB i M €M? b€M; FBK [m M; +?|B K„i- K†i M; i-M; sQ+? .B i S?QM; æB M- +MM; pÈB KBM? p, M K`m #¢+ # M i` M i?•M +mM; - ;

"€M h?-M 'm ç²M; - +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; EBK .m HÊB F?Q tmv M i?OM; ?Q F?- ç m ç m ç ÈM- F?-M; F?ÄB i?-K ;B"i KbM?X

" M i` M hÄ h?B M \*mM; FB - €M? b€M; K`m p`M; p` #¢+ ;B Q i?Q - F?Q iS+ pQÆ

J„i i`€B +O h`B m S?QM; - M´B H M K°i pÁM; HQm [m M; iQK M?¢i- iBM? i?-M w /mM; ?Á H`K K°i i? X

:Bì F?„+ M`v- ?„M +kM; ?ÆB ?ÆB p`M /KM; K°i iB ?mv i K¢+? ç²M; HU+- p¬ +MM

@ æ| H`

« s` oQÆM; +€+? t i`, K /†K- i•K HBM? #¶M; M?B M T?€i H¢M?- HQM; M?Q ; B ç•K ?¢B ç•K i?OM; ?Q F?-M; F?| +?†i H¢BX

",M; pM

h`B m S?QM; #m¬M; /•v +mM; ` - ?Q [m M; K`m #¢+ H|2 H M- KkB i M €M? b€M; K°i i-M; sQ+? .B i T?QM; çB M- H|2 H M `²B #B M K'iX

E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- KkB i M €M? b€M; K`m p`M; FB - t i [m ?Q F?-M; i`, K / €K ?mv +?B M i?mv MX

@ E?-M; i®i

« s` oQÆM; #B M b„+- i? t€+ p` iBM? i?-M ç m `ûi H¢M?X

Zm M? M; QìB ?„M M´B H M K°i i-M; €M? b€M; ioM? K`+?- /mM; M?"T E?-M; :B M æ²M; i?ìB- ?„M T?B i?•M /`+? +?mv M F?ÄB i`, K i`QÊM;X

L?QM; K` KkB i M FB ç½ i"Ti`mM; p`Q HBM? ??M +O ?„M- +?Q /M T?B ç°M F?-M i`®M i`€M?X

S?®+ T?®+

JkB i M €M? b€M; K`m p`M; FB - K M; i?2Q K°i Hm²M; HÊB F?Q tmv M i?OM; h?B pìM [m M?- tmv M i?OM; i?•M i? « s` oQÆM;X

@ L?Q i? M`Q H¢B

h?•M i? « s` oQÆM; +SM; çì- T?€i` i? M? •K i®B M; ?o X

J°i KkB i M €M? b€M; K`m p`M; - ç•K tmv M [m i`€B iBK +O ?„M- K°i i-M; sQ+? .B ` X

h-M; €M? b€M; ioM? K`+? # M M; Q`B i?•M +O ?„M- F +ª E?-M; :B M HoM? pU+- T?ÁM; ?° ;b HÈM H QX

æQìM; çQìM; H` oQÆM; :Bª GoM? oU+- çSM; i`QÈ+ KkB i M ç| - F?-M; M; ì H¢B F? i`€M? M`QX

@ " ` hÄ h?B M \*mM; - i"Ti`mM; KK+ iB m- F?-M; +€+? M`Q i`®M i`€M?X E?-M; - +?'i ?| - ç®B pÈB hÄ h?B M \*mM; - +?d H` i?MM; `¶M; F m iQ K` i?-BX

"€M h?-M 'm ç²M; F?) M|BX

h`QM; HÁM; +O ?„M i`M M; "T FB M; F`- F?-M; M; ì h`B m S?QM; H¢B i?`M? +¬M ç²M; i?ìB tm'i` çQÈ+ ç†+ iQM? +O M|X

h`QM; i`Q M?È +O ?„M- çB m FB M bY /KM; hÄ h?B M *mM; - p¬ +MM; ?` F?„+X

E?¬M; +| ?mv i K¢+? ¸²M; iY ¸†+ i?M- ?Q†+ H¨ F?¬M; +| i?B M T?9 p F?¬M; ;B
 F?| ¸QÊ+ +mM; M¨v +?'T M?"M- i?"K +?Q H¨ T?€i ?mv mv HU+ +?QM? i?S+X
 L?QM; h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - +MM; hÄ h?B M *mM; - H¢B p¬ +MM;
 @ oQÆM; ;Bª i?b b Q\
 h`B m S?QM; #m¬M; hÄ h?B M \*mM; tm®M; - K°i pÁM; iQK M?¢i i`QM; K„i i`€B ¸½
 L?Ì +| ?mv i K¢+? ¸²M; iY p¨ h?¬M GBM? L?½M- h`B m S?QM; p¨M /KM; hÄ h?B M
 L; v +ª M?Q p¨v- h`B m S?QM; pšM ``i +~M i?"MX
 @ « s¨ oQÆM; ¸¢B M?•M
 # M i` M €K ?mv +?B M i?mv M- K°i KªM? ¸¢B HQ¢M- +?9M; ?ªB i†+ +€+ +QÌM; ;B
 aBM? J M? F?Q iS+ i` M M; QÌB « s¨ oQÆM; - M? M? +?|M; #` +?¬M pMB- +Æ i?
 i?2Q sQ+? .B i S?QM; G¬B H¨K #ÄM; - /¬M H M i¨¨M ` X
 æ®B pÈB K°i KkB i M M¨v- h`B m S?QM; ``i +| HÁM; iBMX
 ó. •v +mM; ô +O hÄ h?B M *mM; - ~M +?S HU+ HQÊM; EBK i?m°+ iQM? +U+ ?¢M
 i?OM; bB m +QÌM; - F?¬M; ;b F?¬M; T?€ M´BX
 >ÆM M[- sQ+? .B i S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; - M;QM; iK # M i` M KkB i M FB
 JkB i M FB - H¢B F?¬M; +| +€+? M¨Q i`®M i`€M?- M?„K i?ŠM; p¨Q iBK « s¨ oQÆM
 @ hÄ XXX hÄ h?B M *mM;
 h`QM; €M? K„i « s¨ oQÆM; - +| K°i iB FBM? ?½B- ?„M ¸½ ?B m `ä M; mv M M?•M K
 L?QM; K¨- ?„M +kM; F?¬M; +| i mv i p¼M; X
 @ h XXX L?'i ¸`M? b) F?¬M; #Ä [m +?Q M; QÆB
 h?¬M [m M; i`QM; K„i « s¨ oQÆM; - #¶M; M?B M #B M K'ix
 @ *?O M?•M- ?„M F?¬M; +| +?QM? i?S+ iY pQM; XXX
 "€M h?¬M 'm ¸²M; - ¸°i M?B M M; ?o ¸ M +€B ;b ¸| - p°B p¨M; H M iB M; M|BX
 oW /Si HìBX
 J°i Hm²M; w +?Q oQÆM; ;Bª +MM; ?²M HU+ +?'M ¸°M; - iW i` M M; QÌB « s¨ oQÆM;
 h`QM; ?Q F?¬M; X
 JÆ ?² +| i? i?'v ¸QÊ+ - K°i +€B óGBM? h? ô ¬ [m M; ?QªM?- /QÈB HU+ HQÊM; +O
 h?B M >QX
 @ L; mv M >²M æ°M >QX
 h`B m S?QM; #B M b„+ - `®i +K+ ?B m `äX
 æ¢i iÈB oQÆM; ;Bª >Q h?¬M *ªM?- HBM? ?²M i`ªB [m H°i t€+ - HBM? ?²M i`QM; +
 ?ÊT- ?bM? i?¨M? K°i HQ¢B óL; mv M >²M ôX
 L; mv M >²M- K¢M? ?ÆM HBM? ?²M #bM? i?QÌM; ``i M?B m- +| i? Î i` M ?Q F?¬M
 /m- i?"K +?Q +| bS+ +?B M ¸'m M?'i ¸`M?X
 .QÈB w +?Q oQÆM; ;Bª- L; mv M >²M FB H¢B H¨ GBM? h? - i®+ ¸° T?B ?¨M?- bO
 F?¬M; +?d M? M? ;'T KQÌB H-MX
 oM
 h`QM; M?€v K„i- L; mv M >²M +O « s¨ oQÆM; ¸½ # v p9i p¨B i`,K /†KX

@ *?O M?•M- hÄ h?B M *mM; +O M;QÆB- ç®B pÈB HQ¢B L;mv M >²M M"v- +| F?
`'i HÈMX

"€M h?–M 'm ç²M; M?„+ M?ÎX

L?bM ibM? ?bM? +?mM;- h`B m S?QM; +kM; +?d +| i? i`Æ K„i M?bM L;mv M >²M

"ÎB pb- L;mv M >²M H" K°i HQ¢B >²M æ¢Q GBM? h? - F?¬M; T?aB bBM? K M? p"
M? M?X

*?Q /M H" h`B m S?QM;- +kM; `i F?| çm´B i?2Q L;mv M >²MX

J°i F?B L;mv M >²M ç"Q i?Q€i- +| i? ibK FB K i?•M i? EQ *?O KÈB- çQ¢i t€ i`¼M

@ > ? - HQm H¢B çB

h`B m S?QM; H–M M[ FûQ ` óhÄ h?B M *mM;ô- i`QM; K„i i`€B- F?Q iS+ K"m iQK

@ æWM;

" M M;Q" B p" B i`,K /†K- « s" oQÆM;- L;mv M >²M T?€i H¢M?- +| HQ¢B +ªK ;B€+
tmv M i?OM;X

*?Q /M ?„M T?B ç°M M? M? ç M ç•m- ç m F?¬M; +| K°i iB +ªK ;B€+ M iQ"MX

hÄ h?B M *mM;- i M H" óhÄ h?B Mô- ç¢i iÈB i–M; i®B + Q- +| i? T?QM; iÄ i?B

",M; pM

JkBi M K"m p" M; +?|B K„i- p9i +€B ti[m K'v i`,K /†K- ?Q imv M K"m #¢+ pQÊi [r
M,M; HU+ T?B ç°M F?¬M; ;B M- ç€M? T?€ bU ?¢M +? +O F?¬M; ;B MX

@

L;mv M >²M +O « s" oQÆM;- F mi?ªK K°i iB M;- #` K°i KkBi M tmv M i?OM;- Q M
KªM? pÐ €M? b€M;- ç2K T?QÆM; pB Mi`,K /†K- +?¬M pMB i?"M? +?•M F?¬M;X

@ "„M +? i oQÆM; :BªX

h`B m S?QM; T?'M +?'M KWM; `Ð- ç•v H" H–M ç–m iB M- ?„M ç€M? +? i çQÊ+ >Q

J†+ /M +| "€M h?–M 'm ç²M; HB M i?O- M?QM; oQÆM; :Bª #` ç€M? +? i- H" GoM?
:Bª #bm? i?QÌM; `i M?B mX

@ G M5

h`B m S?QM; i?m ?²B hÄ h?B M *mM;- T?•M T?| "€M h?–M 'm ç²M; +MM; pÈB E?¬
€K ?mv +?B M i?mv M FB X

>„M M? M? +?|M; T?B i?•M [m - i?m ?Q¢+? +?B M HÊB T?~K +O « s" oQÆM;X

_ 'i M? M?X

h`B m S?QM; ibK çQÊ+ K°i +€B « EBK i?O i`¢+- F?¬M; ;B M # Mi`QM;- bQ pÈB *´
FûK H" # QX

J°i oQÆM; :Bª +'T GoM? oU+- i" B bªM +O ?„M F?¬M; T?aB +?mv M çM - ?m®M; +

@ E?¬M; i F?¬M; i X

h`B m S?QM; ç2K « EBK i?O i`¢+ i?m ?²B- i" B M;mv Mi`•M #ªQ # Mi`QM;- +| i?

a m F?B `ìB F?ÄB "€M h?–M .B oB M- i" B M;mv M +O h`B m S?QM;- pW Km®M +
HQ +?Q hB m h†+ JB m +MM; pÈB "€M h?–M *¬M o•M- +kM; +| +?9i +?"i p"iX

>B Mi¢BX

*?B K çQÊ+ ;B bªM +O K°i p` om >ªB h†+- +O +ªB H¢B F?¬B T?K+ F?¬M; QiX

@ ±\ æ•v H`XXX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - M?bMi?'v ç M K°i F?®B H M? #`B +?'i HB m
#` M´imM; - HçB F?¬M; +| +?9i i´M ?çB M`QX

JB M; H M? #`B M`v- iQ`Mi?•Mi`„M; # +?- +®i +?'i /[iÊM- HçB M´B H M €M? b€M
HQçBX

J°i K†i +O H M? #`B- F?„+ ?bM? ç¬m H•mX

J` K†i F?€+- îKûT`b H` K°i i¬M; HB M /B K v m Êi- î;B[ H` K°i +?[óoQÆM;ô

@ om >ªB h†+ H M?

h`B m S?QM; i v +¬K +€B H M? #`B M`v- i`QM; ç¬m ?B M H M iBM iS+ HB M [m M
*MM; H9+ ç| - ?„M +ªK SM; çQÊ+ F?Q iS+ +O KQ`B #ªv F?®B om >ªB h†+ H M? F
? Q H€M? îi`QM; h?€M? æ` h?"T "€i :B€+ ?ªB i†+X

" M FB X

E?¬ G•m çQ`M; +?O +MM; pÊB "€M h?¬M ´m ç²M; - ç M; ?Ov /B i ç€K ?ªB i†+ # M i
L?[M; >Q E?¬M; ?ªB i†+ FB - +kM; +| p`B p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- HB M i?O +| i
oQÆM; :Bª F?€+X

*| çB m- b m F?B « s` oQÆM; +? i- M?[M; M; Q`B M`v p¬ +MM; FBM? ?QªM; bÊ ?½
M; Q`B i`®M i?b i`®M- M; Q`B +? i i?b +? iX

E?¬ G•m çQ`M; +?O çB m F?B M Zm, h?B ççB i`"M- Mm®i +?YM; K°i HQÊM; HÈM
:Bª- h¬M *?OX

h`QM; ç€K K•v K°i KªM? ZOv h?B m €K - i?B b€i [m, F?Q- Q€M HU+- ç m ç M; i,M;

h`B m S?QM; i"M HU+ F?B M +?Q E?¬ G•m çQ`M; +?O- Mm®i i?B i? « s` oQÆM; -
#çQ iç+- HQm HçB KªM? pĐ +O ?²M HU+X

"îB p"vX

Zm, h?B ççB i`"M ?B m [mª iQÆM; çQÆM; LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- Zm, a€i i?B F?Q
i`bM? ç° H`K +?Q M; Q`B F?€+ TªB ;B"i KbM? FBM? ?½BX

E?¬M; H•m b mXXX

•K ?mv +?B M i?mv M FB - #` h`B m S?QM; ?ÊT M?'i

@ *| çB m- H M? #`B M`vXXX

h`B m S?QM; M?Qm K`vX

om >ªB h†+ H M? M`v- F?¬M; +€+? M`Q i?m p`Q i`[p"i F?¬M; ;B M- F?Q iS+ +O M
æ` M`v- +| K®B HB M [m M i?¬M #QX

h`B m S?QM; i`î HçB i` M h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- om >ªB h†+ H M? i`QM
iB +ªK SM;X

h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- +kM; +| K°i iB ?QM; T?'M`mM`mMX

h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B +O h`B m S?QM; - H9+ # M ç¬m +kM; +| M;mv M ?b
+€+? i?mv M ?ªB i†+ i`mv M F€- #ªM i?•M +| HBM? iQM? M?'i ç`M?X

:B`T?9i M`v- +ª ? B +?9M; M| F?Q iS+ T?M ?ÊT HšM M? mX

h`B m S?QM; i?•M H` óh?mv M i`QîM;ô- +| K°i HQçB i`U+ ;B€+ +ªK SM; - om >ªB
h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- ç½ ççi i?"M? HQçB ,M w M`Q ç|X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J†i M;Q" B +O om >ªB h†+ H M?- +?Êi ?B M H M K°i i-M; €M? b€M; HB M /B K ?Q
Fw ç†+ i?M- óo Qô K°i iB M;- /mM; M?"T h?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?BX

@ *?mv M ;b pW tªv ` \

J'v M;Q`B h`B m S?QM;- H"TiS+ +ªK M?"M çQÊ+ bU +?'M ç°M; +O h?mv M >Q E?
L; v b m ç|X

E?Q iS+ +O h?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B- +°M; T?€i ` /[iÊM #¢Q M;QÊ+- +M
>ªB h†+ M"v- bBM? ` bU iQÆM; HB Mi?-M #Q M"Q ç|X

@ *?O M?•M- iQM? M,M; +O i?mv M >Q E?-M; >ªB- +| +?¶ i,M; H MX

E?- G•m çQ`M; +?O FBM? ?d K" M|BX

h?-M; [m i`"M +?B M M"vX

h`B bªM +O h`B m S?QM;- mv HU+ +O Zm, h?B ç¢B i`"M- iQM? M,M; +O i?mv M
H MX

*€B M"v p®M M M H" pB + ç€M; pmB KWM;X

L?QM; K"- H-M; K"v h`B m S?QM; H¢B M?Qm +?†iX

>„M +ªK ;B€+ h?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B- iU ?² ç½ i`îi?"M? K°i #° T?"M +O
:B€+ om >ªB h†+- imv iQM? M,M; i,M; H M- M?QM; ç½ K'i çB bU iU /Q iQÆM; SM;

æ9M; H9+ M"vX

>ªB oU+ T?Q i`QÊ+- +?Êi p¼i iÈB K°i Hm²M; F?Q iS+ M?Q ;B| +m®MX

>-

J°i +?B +i?mv M ?ªB i†+ i`mv M F€ bQ pÈB i?mv M >Q E?-M; >ªB +O « s" oQÆM
i?•M çQÊ+ b'K bûi # Q T?O- K M; i?2Q €M? i`,M; H¢M? M?Q #,M;- €T #€+? K" ç M

h`QM; i-K K„i- tm'i ?B M K°i +?B + +?B Mi?mv M K"mi`„M; #¢+ [m M? [m~M i¢B #
M?Q #,M;- /"B ç M K°i ? B i`,K i`QÊM;X

aU ?B M ?[m +O M| - `mM; +?mv M b|M; #B M T?K +°M +MM; pÈB oK >ªBX

h`QM; i?B M ç` - ;B| #½Q ;"Q i?ûi- b'K bûi p M; /°B- iU M?Q ç•v H" oQÆM; :Bª +C

>ªB i?mv M iQ HÈM K"mi`„M; #¢+ FB - ;B®M; M?Q K°i €M? i`,M; H¢M? +U+ HÈM #

a€i F?Q /"v ç†+ H¢M? M?Q #,M;- i?~K i?'m >ªB oU+ K°i T?QÆM;X

K'v M;Q`B i` M h?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B- ç m +ªK i?'v H¢M? +ª M;Q`B- bBM

@ *€+ ?¢ +?ûK ;B i « s" oQÆM;- i`îi?"M? i•M om >ªB h†+- ç½ H" K°i T?-M iY +O
?SM; i?9- ;B M?"T /QÈB i`QÊM; L;mv i oQÆM; i F?-M; \

J°i i? M? •K M[iY i`QM; i` Q K" H¢M? HMM;- tmv Mi?'m >Q E?-M; >ªBX

*?d i?'vX

h` M ç-m i?mv M i`„M; #¢+- K°i p` HQM; M[iY €Q #°Q K"m #¢+ i?•M ç2Q ç Q FB K

L[iY €Q #°Q K"m #¢+ FB - FB m M? M #,M; K„ ?Q" M K„- i?•M i? K K K¢B HmM; H
i?QM /"B- çQ`M; +QM; ?Q" M K„- ç Q FB K ;B Q i?Q - iQ i? ?B M M; M;- [m M? [m
K¢M? iQ HÈM /QÈB €M? i`,M; H¢M? M?Q #,M;X

æ-B K„i M" M;- tBM? ç T HQ M M;mv i- iQ" Mi?•M +| K°i +¶ F?Q iS+ i9+ b€iX

J'v M;Q`B h`B m S?QM;- î# M i`QM; K„i- +| K°i iB +ªK ;B€+ `mM; ç°M; i`MM; FQ-

"„i M;m²M iW K` HU+ ç†+ #B i+O M[iY €Q #`Q K`m #¢+ FB - F?Q i`M; +Q`M; ç¢
H² ;B®M; M?Q p-M; i`,M; H¢M?- /mM; H`K K°i i? X

@ L[M?•M M`v- H` çdM? T?QM; oQÆM; :Bª

"€M h?-M `m ç²M; ?ÆB +| p FB M; F`X

eNeX *?QÆM; eN3, G½M? L;mv i oQÆM;

h`B m S?QM; F?-M; M;ì- M[iY €Q #`Q K`m #¢+ #,M; H½M? ?Q`M K„- K` HU+ +MM;
ôG½M? L;mv i oQÆM;ô @ K°i i`QM; M?[M; i`MK +O # ç¢B om >ªB h†+X

h?€M? æ` ?ªB i†+ h?“T "€i :B€+- i´M; +°M; +| KQ`B i€K om >ªB h†+ [m€i b€ T?Q
:Bª >Q h?-M *ªM?X

J` i`QM; b® ``i M?B m om >ªB h†+ M`v- # i`MK M´B / M?- i?2Q i?S iU H`,

*U EbM? oQÆM;- « GQM; oQÆM;- G½M? L;mv i oQÆM;X

" ç¢B i?O HoM? om >ªB h†+- i?U+ HU+ F?-M; B F?-M; T?ªB H` oQÆM; :Bª çdM?
>Q h?-M *ªM? ç¢B pB M K½MX

@oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- +?B M HU+ ç½ H` p¬ ç`+? T?Q /QÈB æ¢B æ - i?“K +?Q

h` M K†i h`B m S?QM; +| K°i iB M;QM; i`¼M;X

G½M? L;mv i oQÆM; M`v- F?Q iS+ €T #€+? K M; ç M +?Q ?„M- bQ pÈB oQÆM; :Bª
p`B H-MX

>¬ ?¬ Q M?

smM; [m M? i?mv M >Q E?-M; >ªB K`m i`„M; #¢+- +ÁM +?¢v bQM; bQM; ? B i?mv
+Ð HÈM- ç m +| oQÆM; :Bª i¼ i`´MX

" ç¢B oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?- G½M? L;mv i oQÆM; H` oQÆM; :Bª çdM? T?QM
+´T GoM? oU+ +MM; K°i i M oQÆM; :Bª #bM? i?Q`M;X

æ°B ?bM? i?U+ HU+ M?Q p`v- K M; i?2Q ?¢K ç°B +?B M i?mv M F?´M; H²- çO ç [hBM? #bM? i?Q`M;X

@hB m iY- +| i? çQÊ+ bU i?QÎM; i?S+ Qm €B +O L;mv i oQÆM; ç¢B M?•M- +?QM

h` M K°i +?B + i?mv M >Q E?-M; >ªB # M +¢M?- K°i i M i`mM; MB M ç +?ÁK `•m

í h?€M? æ` ?ªB i†+- G½M? L;mv i oQÆM; H` ç M?´i K„ M[- +kM; H` #,M; bÆM K
pU+ o¢M lv MX

*"M; iB M ç M b m- F?¬M; ;B M ? i?®M; T?S+ i¢T- +¬M; / /¬M; tm'i ?B M H¶ i?OM
/B iQ+? FB X

h`B m S?QM; iBM iQÎM; - "€M h?¬M /B pB M- +kM; +| +?9i H¶ i?OM; X

L m F?¬M; i?b- +€B FB hY G•M L; ¼+ :B€+ i`QM; i v J°M; >B- ç½ +| i? F?®M; +?
M i`QM; /B pB M- ç•v +?QM? H` K°i HQ¢B ,M ;B MX

@ >mv M h?¬M? HoM? pU+ +O +?O M?•M- ç½ F?¬M; +ÁM i?m FûK HoM? pU+ oQ
"€M h?¬M 'm ç²M; - +kM; iB M ç M [m M b€i K°i +?9i- çQ ` +?Q h`B m S?QM; K°i
æ®B pÈB pB + M`v- h`B m S?QM; b) /¬M? +?Q "€M h?¬M 'm ç²M; K°i Qi i`B M; mv
*?d +¬M "€M h?¬M 'm ç²M; - +| i? çQ ` #'i Hm" M T?QÆM; T?€T; b+| i? i,M; H M i
b) +| i`B M; mv M H`K i?M H QX

h`B m S?QM; H`K M?Q p"v- H` ç ç + Q iQM? iQ+? +U+ +O "€M h?¬M 'm ç²M; X
.M b Q- i¢B ibM? ?m®M; #bM? i?QÎM; - ?„M ç m ?¢M +? +mM; +'T i`B M; mv M +?Q
a m F?B ?Q`M i?¬M? >mv M h?¬M? HoM? pU+- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| i?'v ç
@ >mv M h?¬M? HoM? pU+- H` >²M ç¢Q HoM? pU+- K°i F?B i F?¬M; i?m pB + bY
hY oQM; i`mv b€iX

h`B m S?QM; #B i`ä- >mv M h?¬M? HoM? pU+M`v- i®i M?'i F?¬M; i? bY /KM; çÆ
_²B b m ç|X

>„M #„i ç-m +•M M?„+- HoM? pU+ +O ?„M +| K¢+? bmv M; ?o +O M|X
J†i F?€+ ? B K¢+? bmv M; ?o +O HoM? pU+- i?2Q i?S iU H` S?QM; G¬B HoM? pU
.M b Q- >mv M h?¬M? HoM? pU+ ç½ bÆ #° ?Q`M i?B M- h`B m S?QM; M Ki?Y KB n
+| H¶ ;bX

@ h,M; M?B m HoM? pU+\
"€M h?¬M 'm ç²M; #B i çQÊ+ +€+? M; ?o +O h`B m S?QM; - b„+ K†i `i ç†+ b„+X
h?"i bU H` óGÁM; M; QÎB Mm®i `„M +?Q çO +ÁM Km®M Mm®i pQBô K`- h`B m S?Q
+?QM? - KB m iª K°i +€B F?¬M; ;B M HoM? pU+- ç½ H` pQÊi KS+ [mv ç`M? - H`K +
E?¬M; M; î- ?„M +| K°i +€B F?¬M; ;B M HoM? pU+- +ÁM +?Q çO- +ÁM Km®M KB
? BX

@ h` M Hw Hm" M K` M|B- bQM; i`¼M; HoM? pU+ +MM; ç i`¼M; HoM? pU+- +| i?
M?Ä oQÆM; :Bª- ç¢B ç - +| i? H`K çQÆ+ M?Q p"vX
"€M h?¬M 'm ç²M; F?) H„+ ç-mX
JB m iª K°i +€B F?¬M; ;B M HoM? pU+- T?ªB iª K°i HQÊM; HÈM i?ÎB ;B M p`iBM?
oQÆM; :Bª #bM? i?QÎM; - +kM; +ÁM +?Q +| F?¬M; ;B M HoM? pU+- KB m iª K°i +
+ÁM +| M,M; HU+- T?•M i•K K` çB KB m iª M?B mX
.®+ HÁM; - H` çQÎM; i„i iB M iÈB çdM? T?QM; X
L; QÎB ç¢i iÈB ?Q h?¬M oQÆM; :Bª- ç m ?B m `ä ç¢Q Hw M`v- b) î i`QM; K°i +€B Ho
+Sm b•m- +¬M; çB +¬M; t X
L|B pQ /KX
JB m iª K'v +€B F?¬M; ;B M HoM? pU+- i` M b® HQÊM; +?B K Qm i? - M?QM; î F?¬
H` i`QÊ+ K†i iB m i? ;BÈB +O ç¢B ç - F?ª M,M; F?¬M; +?`m M' B K°i FQ+?X
h¢B T?QÆM; /B M M`vX

L M çm´B i?2Q +?´i HQÊM;- F?¬M; M M pb b® HQÊM; K¨ b B H-KX
 @ *?QM? H¨ M|B- i ?Q¨M iQ¨M +| i? KB m i^a bQM; i`¼M; HoM? pU+- ç9M; F?¬M;
 h`B m S?QM; #° /€M; ó*?´T K #´i M;°ôX
 "€M h?¬M ´m ç²M; HB + K„i K°i +€B- p¬ HU+ ;B^aB i?Q+? i? KX
 h` M i?U+ i X
 h`B m S?QM; M?Q i? M¨Q F?¬M; `ä ç¢Q Hw +?mv M b•m ´vX
 L?QM; K¨- ?„M +| i?B M T?9 p KB m i^a F?¬M; ;B M HoM? pU+- ;B B çQ¢M ?B M M
 T?€- M?B m F?¬M; ;B M HoM? pU+- i?b i? K M?B m K°i T?¬M +?B M HU+- b Q H¢
 >m®M; +?BX
 ó>mv M h?¨M? HoM? pU+ô +O ?„M- F?¬M; i? bY /KM; çÆM ;B^aMX
 @ E?¬M; ;B M HoM? pU+ i?S ? B- HU +?¼M S?QM; G¬B HoM? pU+
 h`B m S?QM; ç½ +| [mv i ç`M?X
 >mv M h?¨M? HoM? pU+- +| i? H¨K K´i T?QÆM; ?QÈM; ^aM? ?QÎM; i•K i?¬M w i?S
 H¨K bmv v m ?¢M +? ç®B i?O- M?QM; F?¬M; i? ;B i,M; HU+ +¬M; FQ+? +O h`B
 J¨ óS?QM; G¬B HoM? pU+ô i?b F?¬M; M?Q p¨v- +| i? ;B i,M; +?B M HU+ +O h`B
 >ÆM M[X
 h`B m S?QM; +ÁM +| K°i w iQÎM; i€Q #¢QX
 æ| H¨- /MM; óh?¬M FB T G¬B GU+ô- pÈB iQ +€+? H¨ i`mM; i•K +O S?QM; G¬B Ho
 h?¬M FB T G¬B GU+- +| HQ¢B €Q M;?o #´i ?O #´i /B i- /MM; M| H¨K ?¢+? i•K F?
 ç`M? +MM; mv HU+- ç m + Q ?ÆM F?¬M; ;B M HoM? pU+ #bM? i?QÎM;X
 J´v M;¨v F iB TX
 Í # M i`QM; €M? K„i [m€B /` +? i H†M; +O "€M h?¬M ´m ç²M;- h`B m S?QM; #„i ç¬
 pU+X
 *| çB mX
 JB m i^a S?QM; G¬B HoM? pU+- ç° F?| HU+ +^aM- HÈM ?ÆM `´i M?B mX
 h`B m S?QM; +| i? M? M? M?Q p¨v KB m i^a >mv M h?¨M? HoM? pU+- H¨ pb ?„M +
 +MM; pÈB ç½ bÈK +| F?m¬M ?bM? +O J *mM; >mv M h?¨M?X
 J¨ S?QM; G¬B HoM? pU+- +kM; F?¬M; T?^aB H¨ >²M ç¢Q HoM? pU+X
 *€B M¨v +¬M h`B m S?QM; ç®B pÈB S?QM; G¬B w +^aM? ç¢i çQÊ+ bU HoM? M;° b•
 K°i +€B F?m¬M ?bM? HoM? pU+ ?Q¨M iQ¨M KÈBX
 @ æ° F?|- i®B i?B m HÈM ;´T KQÌB H-MX
 h`B m S?QM; +^aK i?´v F?| ;B^aB [mv iX
 L?QM; ?„M +kM; F?¬M; +| #m¬M; i? X
 h`B m S?QM; +| i?B M T?9 p >²M ç¢Q- +MM; pÈB o¢M LB K h?¬M Zmv i - i¢B T
 ;B M HoM? pU+- +| çQÊ+ Qm i? `´i HÈMX
 J´v M;¨v b mX
 Î # M i`QM; h? :BÈB >²M ><sup>a</sup>B +O h`B m S?QM;- +?d H¨ ?B M ` K°i ?bM? /€M; K
 pU+- bQ pÈB ?bM? i?S+ # M ç¬m¬ +ÁM +€+? K°i [m½M; t X
 æ²M; i?ÌBX

>„M i?9+ /K+ o¢M L B K h?–M Zmv i - K°i HÁM; p”M /KM;X
 h? :BÈB >²M >ªB- ¢®B pÈB bU ?’T i?m +O i?–M F B T G–B G U+- pšM ¢ M; iB M ?
 *?d H”- h`B m S?QM; F?¬M; i? ¢ +?Q ?²M H U+- [m€ K S+ iB m ? Q i?B m ?K i- T?
 J°i M;”v M”v X
 J°i +´ w M B K +O h`B m S?QM;- ¢ M; i? K i m i`QM; >²M >ªB ~M +?S K°i iB H U+
 H½M? M;° ¢ M H–B F B T €Q M;?o - iB T i K+ /mM; M?”T # M i`QM; i`QM; sQ+? .B
 æ°i M?B M X
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- K½M? H B i +?’M ¢°M;- # M M;Q”B b|M; #B M M;”
 i’i +ªX
 h`B m S?QM; KÎ iQ K„i X
 @ *?O M?•M- i?mv M >Q E?¬M; >ªB +O +?9M; i - ¢ M; ¢KM; p”Q ?¢K ¢°B +O óG
 +?B M ¢’m pÈB K°i p m ?ªB i†+ F?€+X
 E?¬ H•m ¢QÌM; +?O M|B X
 " M i` M K”M bQÆM; KM +O >Q F?¬M; pK ?ªB X
 *| #ªv- i€K +?B + i?mv M ?ªB i†+- ¢ M; ;B Q T?QM;X
 Í# M T?Q h`B m S?QM;- i?O H oM? H” K°i M K i Y i|+ p”M; oQÆM; :Bª +’T G oM? o
 E +ª Î# M i`QM; h`B m S?QM;- M K i Y i|+ p”M; i?®M; H oM? ¢ M #®M +?B + i?mv
 G½M? L;mv i oQÆM;- +MM; pÈB i?mv M >Q E?¬M; >ªB +O M”M;- F?¬M; +| i`QM;
 æ®B /B M ?¢K ¢°B- +?QM? ;B[- p•v [m M? K°i +?B + i?mv M >Q E?¬M; >ªB #^M;
 H¶- F?Q T?€+? /[iÊM- /”B ?ÆM i`,K i`QÊM;X
 " M i` M i”m #B M #^M; i?ûT F B - K°i p` p m ?ªB i†+ iQ”M i?•M # Q i`M K # M i`Q M
 M†M; M ¢ M; ¢S M; M;¢Q M;? - +?d H°` K°i €M? K„i i?•K i?9v H¢M? M?Q #,M;X
 h`B m S?QM; +ªK S M; ¢QÊ+- i` M M;QÌB p` o m >ªB h†+ b„i i?ûT M”v- +| K°i F?®B
 L;QÌB M”v- +kM; H” K°i i`QM; o m >ªB h†+ h?”T “€i :B€+X
 @ Jm®M i?m T?K+ i \ h`W T?B L;mv i oQÆM; +¬ M QÆM; F B - +| i? F?B M +?Q i
 o m >ªB h†+ a„i i?ûT- i? M? •K i`–K i?’T ?M M; ?”m X
 @ G) M”Q H¢B M?Q p”v
 @ :½ M”v- i?”i ¢9M; H” +?ŠM; #B i t’m ?´
 " M T?Q M K i Y i|+ p”M;- T?–M ¢¬M; ?ªB i†+ +QÌM; ;Bª- ;B”M iQ K K†i X
 G½M? L;mv i oQÆM;- H” M[i?–M i`QM; bmv M;?o +O T?–M ¢¬M; ¢€K ?ªB i†+- /M
 +?B m /K`’i M?B m +QÌM; i?O
 @ *QÆM; Zmv pQÆM; t2K` M;QÆB H” F?¬M; +| i?”M? w- ;B M?”T i`”M /Q M? +O
 h|+ p”M; M K i Y i` M K†i p •K ?B K X
 S?ªM S M; +O *QÆM; Zmv pQÆM;- +| +?9i F?€+ i?QÌM;X
 h?”T “€i :B€+ ?ªB i†+ #bM? i?QÌM;- F?¬M; /€K ¢„+ i°B G½M? L;mv i oQÆM; p®M /
 p”v X
 L K i Y i|+ p”M; ?Q”B M;?B- *QÆM; Zmv pQÆM; M”v- +| F?ª M,M; ;B M?”T K°i ?
 F?€+ Î# M M;Q”B X
 @ *QÆM; Zmv pQÆM;\ L;QÆB H” K m®M +? i b Q\

*QÆM; Zmv pQÆM; M´B ;B" M- ?„M ç®B pÈB ó/ M? tQM; ô M"v- ``i H" #`i K½MX
 >„M i?U+ i K ?B m T?ÁM; M;U- M?Q H" T?ÁM; M;U K B `M b„i i?ûT- T?ÁM; i?O F
 L;QçB i`W h K ççB i?O HoM?- T?ÁM; M;U +O ?„M i`QM; i?€M? ç` ?ªB i†+- ;-M M
 @ *?B M
 L K iY i|+ p" M;- i?•M H" GoM? oU+ +`T oQÆM; ;Bª- ` H M? K°i iB M;- HB M /šM
 i?mv M +O * M; Zmv pQÆM;X
 @ .€K F? B +?B M pÈB i \
 h`QM; K„i \*QÆM; Zmv pQÆM;- [mûi [m K°i iB /` b„+X
 >çK ç°B b„i i?ûT +O ?„M- HU+ p +?çK `i ç€M; bÊ- HU+ T?ÁM; M;U +kM; ``i KçM?
 Km®M +MM; ?„M F? B +?B MX
 "€ #€
 > B M;QìB GoM? oU+ +`T oQÆM; ;Bª- i?Q€M; K°i +€B- i`QM; F?¬M; i`mM; bQÆM
 ç M iB M; p M; i?'T çK+ M†M; M X
 _-K`-K #MK
 æ²M; i?ìB- K'v +?B + i?mv M >Q E?¬M; >ªB #^M; i?ûT FB - #€ ççQ /[iÊM- ?MM; ?
 @ *?O M?•M- ibM? ?m®M; F?¬M; ´M
 E?¬ G•m çQìM; +?O i?'T ;B¼M; ?¬X
 hçB b|M; HÈM i`QM; ;B| H®+- i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B K°i ?²B +?"T +?ìM H

 eNNX *?QÆM; dyR, h?Y L;?B K L?Ä

 aQ pÈB M?[M; i?mv M ?ªB i†+ i`mv M F€i`QM; h?€M? æ` ?ªB i†+- i?mv M >Q E?
 H" i?m°+ HQçB óM?Ä M?„Mô- +?d`B M; i®+ ç° H" F?¬M; +| ;b ç€M; M;çBX
 L?[M; +?B + i?mv M ?ªB i†+ F?€+- ?bM? i? +U+ HÈM- HU+ iB M iÈB +U+ KçM?X
 *?Q ç M ;-M i?b b|M; #B M M;"T i`ìB- ç½ F?B M +?Q i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h
 @ h?mv M +O +?9M; i - 2 ``^M; F?¬M; i? M;;M +ªM M| t¬M; iÈBX
 "€M h?-M 'm ç²M; i?'T ;B¼M; M|BX
 h`B m S?QM; M|B pÈB E?¬ G•m çQìM; +?O,
 @ h?Q€i Hv ?çK ç°B- i`B M F? B /m FQ+? +?B MX
 oM
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B H"TiS+ i?Q€i Hv ?ªB /QÆM; ?Q F?¬M;- tmv M [m
 /Q •K T?€i` iW i`"M +?B M +O ? B ççB oQÆM; ;Bª +`T GoM? oU+X
 S?"M? T?"M? T?"M?XXX
 J'v +?B M i?mv M >Q E?¬M; >ªB +Đ HÈM î /QÈB- p +?çK i`QM; ?ªB /QÆM;X
 *QìM; i?O ?ªB i†+ +O bQM; T?QÆM;- #„i ç-m H Q p"Q +?ûK ;B i M? mX
 @ h`B m S?QM;- i`"M +?B M M"v T?ªB t2K #B m ?B M +O M;QÆB `²B- i b) FB K-
 L K iY i|+ p" M; ç M; +?B M ç'm- ç°i M?B M i`mv M •KX
 @ æQÊ+X
 h`B m S?QM; F?);"i ç-mX

L K iY i|+ p" M; bÎ /o /€K F? B +?B M pÈB *QÆM; Zmv oQÆM;- +?QM? H" pb # M K
KÈB ;B M?"T H" h`B m S?QM;X

J" # M T?Q om >^B h†+ +QÆM; ;B€T- pšM +ÁM +?Q M„K `ä ibM? ?m®M; H„KX
oKiXXX

h?mv M >Q E?¬M; >^B Zm, h?B p¬ +MM; HBM? ?Q¢i- iW ;B[F?¬M; i`mM; ç€T tm®
*?9 ç¢B i`"M- iW T?Q # M +¢M?- ;B€T +¬M; *QÆM; Zmv oQÆM;X

Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M- K°i F?B KÎ` - Zm, h?B /B K p•M m €K M²M; ç"K- b) ?|
+U+ HÈMX

@

>^B i†+ #bM? i?QÌM;- +?d +¬M /QM? T?^B K°i Qi Zm, h?B /B K p•M- b) H"TiS+ ?|
HBM? T?€+? +O ?„M- b) #` Zm, h?B h`È *?9 ç¢B i`"M ?'Ti?mX

L?[M; [m, i?B i`È +?9 M"v- M?"M çQÊ+ iBM? ?mv i +O ç€K ?^B i†+ i~K #'- F?Q
+QÌM; ç¢B ?ÆMX

L?[M; Zm, h?B M"v- ?'Ti?m K°i HQÊM; HÈM ?mv i M?K+ J°M; +^M? h?€B *'- iB K
i-K i?QÌM;- `i +| F?¬M; ;B M T?€i i`B MX

@ >Q" M; FBK Zmv MX

"€M h?¬M 'm ç²M; i`QM; ?bM? ?"B çS i` ? B # im' B- çSM; M;¢Q M;? i` M i?mv
;B i K°i p" B +QÌM; i?O ?^B i†+X

.QÈB +QÌM; ;B^ oQÆM; :B^ - ?Q" M iQ" M F?¬M; +| bS+ ?Q" M i?O i`QÈ+ K†i "€M h?

@ :B i

E?¬ G•m çQÌM; +?O çB m F?B M i?mv M >Q E?¬M; >^B p" Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M
;†i ?€B ?mv i M?K+ - M?[M; MÆB çB [m - ç m F?¬M; +| ;b +| i? M; ,M +^MX

h?mv M >Q E?¬M; >^B Zm, h?B- K†+ /M i? iQ+? F?¬M; HÈM- M?QM; H¢B p¬ +MM
æ€K +QÌM; i?O ?^B i†+ FB - pW M; ?2 iBM i?b +^ ç€K ç½ bÊ K'i K"iX

> B p` LY #QÈ+ oQÆM; :B^ - /šM ç-m K°i ç€K +QÌM; i?O- w ç² ;B i p"Q [m, i`"M-
i`"M T?€TX

h? M?QM;X

a m F?B iB M p"Q Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M- M?[M; M; QÌB M"v- F?¬M; K°i B b®M;
+?'i /BM? /QDM; +?Q Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"MX

*K+ /B M Î# M /QÈB- F?B M +?Q om >^B h†+ +QÆM; ;B€T ç M; +?B M ç'm i` M #
G¬M; K"v +O ?„M F?¬M; F?ÄB M?Qm +?†iX

.QÈB i`QÈM; +O G½M? L;mv i oQÆM;- +| K°i i•M om >^B h†+ KÈB ;B M?"T- ?„M

h? M?QM;- ?„M /MM; i?¬M MB K ç^Q [m i?mv M >Q E?¬M; >^B +O ç`+? M?•M- H
:B^ >Q h?¬M *^M? M"QX

@ G¬B .U+ S?QM; h?B KX

*?d i?'v K°i ç¢Q G¬B .U+ +?B [m M; - t i [m ?Q F?¬M; pK ?^B- ;B®M; M?Q K°i ç¢Q
h?"i M? M?X

o K†i *QÆM; Zmv oQÆM; i?Q€M; `mM- +?d i`QM; M?€v K„i- +?O M?•M +O +†T G

@ sQ+? .B i S?QM; G¬BX

h`QM; H9+ h`B m S?QM; T?B ?`M?- /šM ç°M; K°i çQ`M ;B| H®+ sQ+? .B i +| çQ`M
 p`Q F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O *QÆM; Zmv oQÆM;X
 E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O *QÆM; Zmv oQÆM;- H`K°i F?m pU+ m €KX
 S?`M? T?`M? T?`M?XXX
 > i i?ªv +¬M; FQ+? iB M p`Q F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O *QÆM; Zmv oQÆM;- T?ªM
 FBK HQçB +?„M HçBX
 S?`M?
 .QÈB bU Q M? FQ+? +O çQ`M ;B| H®+ sQ+? .B i +m²M; #çQ- i?•M ?bM? *QÆM; Z
 i`QÈM;- +QÆM; ;B€T # M M;Q`B i?•M i? +O ?„M- #„M i m M; i|2 iB HY F?„T MÆE
 @ S?ÁM; M;U i?`i KçM?- F?¬M; ?´H` *QÆM; Zmv oQÆM;X
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;X
 >„M /MM; sQ+? .B i S?QM; G¬B /šM /°M; ;B| H®+ sQ+? .B i- mv M,M; +O M| çO F?
 i`¼M; i?QÆM;- M?QM; HçB F?¬M; içQ i?`M? +?9i i´M i?QÆM; M`Q +?Q *QÆM; Z
 @ EBK >Q`M GoM? oU+X
 Zm M? M;Q`B M K iY i|+ p`M;- tm'i ?B M K°i F?¬M; ;B M GoM? oU+ /Q p¬ b® pÁM
 L?[M; [m¬M; b€M; K`m p`M; M`v- +?|B K„i #€ ççQ- F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM +„i +?û
 +O *QÆM; Zmv oQÆM;- HçB T?€i` •K i? M? óH2M; F2M;ô HB M iB TX
 @ h?Y ó>mv M h?`M? GoM? oU+ô +O i t2K5
 h•K iQ h`B m S?QM; F?) ç°M;X
 *QÆM; Zmv oQÆM; M`v- T?ÁM; M;U +Q`M; ççB- [mª i?`i i?Q+? ?ÊT H`K ?ÁM ç€ K
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 v +?Q oQÆM; ;Bª +O h`B m S?QM;- #¶M; M?B M F?) ç°M;X
 L; v F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 >QªM? J *mM; >mv M h?`M? M?Q K°i i¬M; bQÆM; KM K¬M; HmM;- /mM; M?“T p`
 i?B M ç`X
 "ÍB pb H` GoM? oU+ >²M ççQ- +?Q M M F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O ? B ççB oQÆM
 ç M >mv M h?`M? GoM? oU+ +O h`B m S?QM;X
 @ ±\
 h•K i?¬M *QÆM; Zmv oQÆM; i?Q€M; `mM; H M- çti KbM? i`QM; K°i iÁ J *mM; >m
 T?QM; +€+? +´tQ - #®M T?Q H` bQÆM; KM HQÈM HÌX
 *?d K°i i?Q€M;
 *¬M; FQ+? ç M iW M K iY i|+ p`M; p` h`B m S?QM;- ?„M ç m F?¬M; i?´v `ä- +?d H`
 >mv M h?`M? GoM? oU+-ªM? ?QîM; iÈB iBM? i?¬M p` ;B€+ [m M +O ?„MX
 @ E?¬M; M;ì HçB H` GoM? oU+ >²M ççQ ?B K i?´vX
 L K iY i|+ p`M; +| +?9i M;Q`B /U HB m- M?QM; ` i v HçB F?¬M; ? HQm i bM? +?9i
 @ h`|B5
 " M i`QM; F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O M K iY i|+ p`M;- iWM; ççQ [m¬M; €M? b€M
 i?2Q ç| H` /ÁM; çB M ?² [m M;- i`|B #m°+ *QÆM; Zmv oQÆM;X

L m H" /QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- F?¬M; ;B M GoM? oU+ p +?¢K- ?„M F? !
oQÆM;ô çQÊ+X

L?QM; ?B M i¢B- H¢B +| >mv M h?¬M? GoM? oU+ +O h`B m S?QM; iQÆM; i`ÊX
oKiXXX

h`B m S?QM; `i M? M? i?m ?²B >mv M h?¬M? GoM? oU+- i`QM; i v M;QM; F i K°i
H²- T?€i` K°i Hm²M; F?Q iS+ S?QM; G¬B ?Ov /B i- +?ûK H M ç-m *QÆM; Zmv oQÆM;
S?¬M?

*QÆM; Zmv oQÆM; ?ûi H M K°i iB M;- # M i` M +QÆM; ;B€T- HQm H¢B K°i p i MS
GU+ HQÊM; i?B m ç®i ?Ov /B i+O sQ+? .B i S?QM; G¬B- `|i p`Q # M i`QM; +QÆ

*MM; H9+ ç|- M K iY i|+ p`M; i?9+ /K+ [m-M; b€M; /Q M?[M; pÁM; p`M; i¢Q i?¬M?-
i`¬M ;B| K¢M?- pìM [m M? *QÆM; Zmv oQÆM;- +„i +?ûK + Q i®+X

*QÆM; Zmv oQÆM; H"TiS+ H•K p`Q +K+ /B M #` ç°M;X

*kM; K v- >mv M h?¬M? GoM? oU+ +O h`B m S?QM;- +?d ?€i ç°M; K°i ? B M?`T
i?m ?²BX

@ S?€ +?Q i X

*QÆM; Zmv oQÆM; [m€i HÈM K°i iB M;- F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O ?„M- bBM? ` p
F? B bU i`|B #m°+ +O M K iY i|+ p`M;X

S?QM; G¬B *?B .U+ +O h`B m S?QM; H|2 H M- i`€M? Mû F?ÄB bU +„M i`a +O F?
h?•M ?bM? M K iY i|+ p`M; #` ç~v HmB- +| +?9i F?| ?B m- i¢B b Q h`B m S?QM; H
>mv M h?¬M? GoM? oU+X

h`B m S?QM; pšM #'i ç°M; i? M? b„+- i`QM; i v M´B H M K°i i`¬M ;B| H®+ sQ+? .B
h¢B i`mM; i•K +ÆM ;B| H®+ sQ+? .B i- KÆ ?²tm'i ?B M F?Q iS+ +O K°i iB G¬B B

@ æB5

æQ`M ;B| H®+ sQ+? .B i- /QÈB F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O *QÆM; Zmv oQÆM;- b
ç®B T?QÆM; bÆ ?Î- i?W ?Q K` p`QX

*QÆM; Zmv oQÆM; i?Q€i F?ÄB i`|B #m°+- F?) i?Î T?¬Q K°i ?ÆB- M;QÊ+ H¢B F?
FB p`Q K„iX

S?®+

æQ`M ;B| H®+ sQ+? .B i i?2Q H¶ ?´M; +?mB p`Q- M? M? +?|M; #°+ T?€i- bBM?
F?€+ HQ¢BX

@ *€B ;b

h?•M ?bM? *QÆM; Zmv oQÆM; `mM; K¢M?- GoM? oU+ +QÆM; i?B i+O ?„M- #QM
E?Q iS+ i B FB T ?Ov /B i- `|i p`Q i`QM; +Æ i? +O ?„M- #` bU i?B m ç®i +`M [mÜ
E?Q iS+ i B FB T ?Ov /B i- `|i p`Q i`QM; +Æ i? +O ?„M- iQ`M i?•M #` i?B m ç®iX

*?d i`QM; M?€v K„iX

:QÆM; K†i /QÈB #° +QÆM; ;B€T +O *QÆM; Zmv oQÆM;- i`„M; # +? M?Q i| ;B'v
T?Q h`B m S?QM; pÈB p F?¬M; i? iBM M´B

J°i iB p i K€m- iW F?|2 KB M; i`¬M ` X

L K iY i|+ p`M; b[M; b| - K°i FQ+? pW `²B +O h`B m S?QM;- +?mB p`Q F) ?Î- F?B
i`¼M; i?QÆM;X

GU+ T?ÁM; M;U +O *QÆM; Zmv oQÆM;- ``i M´B / M? i`QM; b® M?[M; om >ªB ht
 L;`v tQ - K°i p` oQÆM; :Bª +´T GoM? oU+- HB M i?O pÈB # p` oQÆM; :Bª #bM? i?
 ?„M i`¼M; i?QÆM; çQÊ+X
 L K iY i!+ p¨M; +kM; F?¬M; #B i`^M;X
 J°i FQ+? +O h`B m S?QM;- bÎ /o +! i? F?B M \*QÆM; Zmv oQÆM; i`¼M; i?QÆM;
 +?d H¨ T?K K¨ i?¬BX
 *?¶ +?QM? i?S+ M;mv ?B K +O M!- H¨ ?ç+? i•K +O sQ+? .B i S?QM; G¬B- HU+ H
 J†+ /M +?d H¨ K°i iB F?Q iS+ HU+ HQÊM; G¬B EB T- M?QM; M! HçB F?B M mv M
 h`B m S?QM; i?B i`B M- i,M; p¼i H M K°i +´T #”+X
 @ E?¬M; i X
 h`B m S?QM; •K i?¬K ;”i ç¬mX
 æ®B T?! pÈB *QÆM; Zmv oQÆM;- ?„M i`QÊ+ ? i i?Y €Q M;?o +O ó>mv M h?“M?
 HU+ôX
 L m M?Q ?„M iB T iK+ i?B i`B M >mv M h?“M? GoM? oU+- 2 ``^M; *QÆM; Zmv oQÆM;
 •Q M;?o HU+ HQÊM; G¬B EB T- mv M,M; FBM? M;QìBX
 L m F?¬M; T?ªB ç®B i?O H¨ *QÆM; Zmv oQÆM; bÎ i`QÌM; T?ÁM; M;U- oQÆM; :Bª #
 K°i FQ+?- +kM; H¨ +Ym iY M?“i bBM?X
 @ *?“+ +?“+¬ *QÆM; Zmv oQÆM; F?¬M; M;ì +kM; +! M;`v ?¬K M vX
 L K iY i!+ p¨M; +kM; F?¬M; bmv M;?o M?B m- T?€i ç°M; GoM? oU+ +?B HU+- /²M
 oQÆM;X
 h`B m S?QM; +kM; i`B M F? B S?QM; G¬B *?B .U+- T?€i ç°M; +¬M; FQ+? KçM? K
 *QÆM; Zmv oQÆM; HB M iB T #çB HmB- H”T iS+ T?€i H M? `9i HmBX
 h`QM; [m€ i`bM? `9i HmB- *QÆM; Zmv oQÆM; ? i bS+ FB M; F} +¬M; FQ+? +O h
 ?„MX
 h? M?QM;- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; /mM; M?“T €Q M;?o HU+ HQÊM; G¬B EB T
 ç°M; >mv M h?“M? GoM? oU+X
 æMM; çMM;
 h`B m S?QM; i`B M F? B S?QM; G¬B *?B .U+- i®+ ç° FBM? M;QìB- ;„i ; Q #€K +?
 @ sQ+? .B i S?QM; G¬BX
 h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- #®M T?Q ?Q F?¬M;- ?B M ?B M K°i i¬M; ªQ ªM?
 bûi T?QM; #çQ- KÆ ?² +! i? i?“v çQÊ+ ?bM? i?€B F?¬M; ;B M S?QM; G¬BX
 @ *€B ;b- ?„M +ÁM +! ?bM? i?€B GoM? oU+ i?S ? B\
 L K iY i!+ p¨M; p¨ *QÆM; Zmv oQÆM;- ç²M; i?ÌB ;B”i KbM?X
 h`QÊ+ ç!X
 h`B m S?QM; ç½ T?€i ç°M; K°i GoM? oU+ >²M ççQX
 “•v ;Bì- i`QM; +¬M; FQ+? +O ?„M- HçB ?B M ` ?bM? i?€B óS?QM; G¬B GoM? oU
 @ S?QM; G¬B GoM? oU+ +?d KÈB ?bM? i?“M? ?bM? i?€B KÆ ?²- +?d +! i? i,M; T
 h`B m S?QM; i?¬K M;?oX
 >B M M vX

h`¼M; çB K + O ? „M + ? QM? H` ; •v /UM; S?QM; G¬B GoM? oU+- H'v *QÆM; Zmv o
 @ L m M?Q i +| i? ç „T M†M i?`M? ? B i-M; GoM? oU+- ;B çB T +MM; K°i +?¶- 2
 +kM; F?¬M; +| bS+ ?Q`M i?OX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; T?'M +?'MX
 L?QM; i`QÈ+ K„i- ? „M +?d KÈB ç „T M†M i?`M? >mv M h?`M? GoM? oU+X
 oB + ç „T M†M S?QM; G¬B GoM? oU+- F?¬M; +| +,M +Æ F?m¬M Kšm- +?Q M M i®+
 h`B m S?QM; /U çQ€M- QiM?'i T?ªB K'v i?€M; i?b KbM? KÈB ç „T M†M i?`M? +¬M
 æ®B pÈB oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; K` M|B- ç•v ?B M M?B M H` K°i i®+ ç° F?¬M; i?
 S?ªB #B i`^M;- K°i Qi oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;- içB T?QÆM; /B M HBM? ?²M- w
 F?¬M; ;B M- h?B m F?mv i #'i F€i?S M`Q- ç m b) K„+ F i içB #bM? +ªM? ?`M; i`,
 çQÊ+ ?bM? i?€B F?¬M; ;B M GoM? oU+X
 @ *?çv K mX
 *QÆM; Zmv oQÆM; M?bM h`B m S?QM; K°i +€B i?“i b•m- H”T iS+ ?ç H M? `9i Hm
 > „M ç½ M?bM ` h`B m S?QM; ç M; Km®M /MM; ? „M H`K pB M ç€K`B ç QX
 @ h M h`B m S?QM; M`v- ` i v pšM +ÁM #ªQ HQmX
 L K iY i|+ p`M; i`QM; [m€ i`bM? çm´B ;B i- +| +?9i F?¬M; p mB- F?) M?Qm K`vX
 L m M?Q h`B m S?QM; +| i? ói”T i`mM; ô- M|B F?¬M; +?WM; +| i? p•v b€i *QÆM;
 > B M; QÌB K°i çQÌM; çm´B ;B i- ç€M? +?Q *QÆM; Zmv oQÆM; F m H Q B Q€B- +
 h`QM; [m€ i`bM? M`v- h`B m S?QM; +kM; i?Y p”M /KM; K°i p`B +?B M F„ S?QM; (?
 ?Q`M i?B M S?QM; G¬B GoM? oU+ +O KbM?X
 æ²M; i?ÌBX
 *?B M +m°+ # M /QÈB- +kM; M;?B M; p K°i T?Q X
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- ççB b€i iS T?QÆM;- + „M Mm®i iBM? F?Q HBM? T
 ?ªB i†+X
 @ h?“i i®i [m€- +| K°i p`B Zm, h?B ç½ i'M i?,M; ç M hB m æ M L;mv M \*ªM? i`mM;
 E?¬ G•m çQÌM; +?O +?SM; FB M M?[M; Zm, h?B M`v T?€i i`B M- KWM; `Đ p¬ +MM
 *?B M +m°+- ç½ F?¬M; +ÁM T?ªB HQ H„M; M[X
 h?¬M; [m +?ûK ;B i- i?U+ HU+ ?mv i Kç+? +O “€M h?¬M 'm ç²M;- +kM; F?¬B T?F
 L; v H9+ M K iY i|+ p`M; p` h`B m S?QM; ç M; çm´B ;B i *QÆM; Zmv oQÆM;
 @ > B p` ççB M?•M- ççB bU F?¬M; ´M `²B- G½M? L;mv i oQÆM; H¼i p`Q bU p•v +
 # M T?Q ó« GQM; oQÆM; ôX
 J°i ççQ €M? b€M; `U+ `Đ- # v p9i ç MX
 @ « GQM; oQÆM;X
 L K iY i|+ p`M; #B M b„+- +kM; +?ŠM; [mªM ç M +?mv M çm´B ;B i *QÆM; Zmv oQ
 *QÆM; Zmv oQÆM; i?•M K M; i`¼M; i?QÆM;- i`QM; i?ÌB ;B M M; „M- F?| +| i? F?
 F?¬M; HÈMX
 h`B m S?QM; +| +?9i iB + Mm®B- i?Q€M; M?bM \*QÆM; Zmv oQÆM; ç M; ç`Q i`mX
 J†+ /M ? „M +?Q /®+ ? i iQ`M HU+- M?QM; pšM Km®M +?“K `½B iB m ? Q *QÆM; Z
 K'm +?®i- b) /MM; hÄ h?B M *mM; # „M +? i ? „MX

@ h`B m S?QM;- +?9M; i T?^B H"TiS+ M;?o +€+? +Sm pB M G½M? L;mv i oQÆM
M;QÆB ?½v i"Ti`mM; K°i +?9iX

L K iY i!+ p" M; M!B pÈB M;[F?Q M;?B K i`¼M;- +! p" B T?- M i?dM? +-mX

dyyX *?QÆM; dyk, GB M hK+ *?ûK oQÆM; :B^a

@ h`B m S?QM;- +?9M; i M; v H"TiS+ çB +Sm pB M G½M? L;mv i oQÆM;X *?B M
i"Ti`mM; ?ÆMX

G!B M!B +O M K iY i!+ p" M;- F?B M h`B m S?QM; +! +?9i t'm ?'- p°B p" M; ;"i ç-m
h`M +?B M pW `²B- ?„M +?d t2K *QÆM; Zmv oQÆM; H" pB M ç€ K" B ç Q- i`QM; i
GoM? oU+ E?-M; :B M- ç²M; i?lB i?Y M;?B K €Q M;?o G-B EB TX

:B i ç`+? +?ŠM; [m +?d H" i?S v mX

"^M; F?-M;- M m pW `²B h`B m S?QM; iQ" M HU+ ` i v- HB M ?ÊT pÈB M K iY i!
i?"M? M„K +?„+ +! i? ç€M? +? i *QÆM; Zmv oQÆM;X

@ L? M? M;?o +€+? +Sm pB M G½M? L;mv i oQÆM;X

L K iY i!+ p" M; ?! i?"M? K°i ç¢Q FBK [m M;- # v p T?Q ?^B pU+ T?€i bBM? ibM?
oKiXXX

S?QM; G-B *?B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; +?'M ç°M; + Q i®+- i?Q€M; +€B çm' E

@ h`B m S?QM;- i®+ ç° +O M;QÆB M? M?- K m ç M i`QÈ+ +Sm pB M G½M? L;mv

L K iY i!+ p" M; ;'T ;€T M!BX

æ®B pÈB G½M? L;mv i oQÆM;- ?„M #bM? i?Q!M; +?d H¢M? M?¢i iU M?B M- F?-M
b•m i`QM; HÁM;- ç½ €B K° M" M; iW H•mX

>„M #B i`ä- S?QM; G-B i`mv M i?W +O h`B m S?QM;- i®+ ç° M;¢Q i?` h?QÆM;
KbM? +kM; F?-M; ? i?m FûKX

@ æQÊ+X

h`B m S?QM; M?bM M K iY i!+ p" M; K°i +€B i?"i b•m- i`QM; HÁM; +! K°i iB FQM?
s2K M?Q M ibM? M K iY i!+ p" M; i`M? i`¼M; i?dM? +-m- ?„M +kM; b) F?-M; F?B
p¼M;X

J†+ /M ?„M +?d KÈB ;B M?"T /QÈB i`QÈM; G½M? L;mv i oQÆM; i`QM; i?lB ;B M
K°i T?-M bS+ KbM?X

@ G-B .U+ S?QM; h?B KX

h`QM; ?Q F?-M;- ç¢Q G-B .U+ +U+ HÈM- ;B®M; M?Q K°i ç¢Q i?B K çB M i" M T?
pK ?^BX

h®+ ç° p" +Q!M; ç° M?Q p"v- i?Q€M; +€B ç½ pQÊi [m M K iY i!+ p" M;X

h®+ ç° i?"i M? M?X

L K iY i!+ p" M; pmB KWM;- pÈB i®+ ç° iQ" M HU+ +O oQÆM; :B^a +'T GoM? oU+ M?
pšM M? M? ?ÆM K°i #"+X

@ h`B m S?QM;- M?lM;QÆB `²B

L K iY i!+ p" M; M?bM p T?Q ç¢Q G-B .U+ S?QM; h?B K +" M; M;"v +" M; çB t - F?
*€+? M;Q" B K'v p¢M /†KX

$h^{\circ} M p K ?^a B ? Q F ? \neg M ; - i^{\circ} i +^a i ? m v M > Q E ? \neg M ; >^a B H \ddot{E} M M ? \ddot{A} - t_2 M H \ddot{S} M + M M ; K^{\circ} i + ? | + X$
 $@ G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; - t_2 K M ; Q \ddot{A} E B + \acute{A} M + | i ? F B M i^{\circ} b \zeta Q \ddot{E} + \# Q H \bullet m X$
 $J^{\circ} i \bullet K i ? M ? \# \epsilon \zeta \Phi Q \bullet K H - p M ; p \frac{1}{4} M ; i^{\circ} Q M ; i ? B M \zeta^{\circ} - b S + K \Phi M ? i Q H \ddot{E} M + O o Q A$
 $h^{\circ} M \# - m i^{\circ} \ddot{B} p K ?^a B X$
 $h ? \bullet M^a M ? ? Q^{\circ} M K_{\circ} + O G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; - T ? B i^{\circ} + / B + ? m v M - \zeta Q F B K i^{\circ} Q M ;$
 $K M ; F B K F ? Q M ? Q M ; m v i - ? b M ? i ?^{\circ} M ? K^{\circ} i i^{\circ} M H^{\circ} + \zeta Q F B K^{\circ} \hat{u} i i ?^{\circ} m t Q \ddot{A} E M ; X$
 $h^{\circ} M ; B | H^{\circ} + \zeta Q F B K M^{\circ} v - \# Q T ? O T ? Q \ddot{A} E M ; p B M K Q \ddot{B} / \dagger K - + , i M \epsilon i p \Phi M p^{\circ} i - M ; ,$
 $* ? d i ?^{\circ} v X$
 $J^{\circ} i M K i Y K \dagger + \epsilon K F ?^a B ; B \epsilon T + Q H \ddot{E} M F ? \neg B M ; \neg - i^{\circ} M \zeta - m + | K^{\circ} i b W M ; \zeta_2 M - i^{\circ} Q M ;$
 $F Q + ? - H B M i K + + ? \hat{u} K^{\circ} M ? [M ; \zeta \Phi Q p i M S i F B M ? i ? B M X$
 $J \parallel B H - M ? m v \zeta^{\circ} M ; i^{\circ} Q \ddot{I} M ; F Q + ? - H U + H Q \ddot{E} M ; G o M ? o U + m \epsilon K i ? B m \zeta^{\circ} i - ; B^{\circ} M ; M$
 $@ \ll G Q M ; o Q \ddot{A} E M ; \zeta \Phi B M ? \bullet M - i ? - M p \ddot{a} i ? B M ? \Phi - [m \hat{u} i M ; M ; h ?^{\circ} T^{\circ} \epsilon i : B \epsilon + X$
 $S ? Q / Q \ddot{E} B - T ? - M \zeta \neg M ; ?^a B i \dagger + \zeta m + Q ; B \frac{1}{4} M ; ? \acute{A} ? \hat{u} i - F ? Q i ? M ? Q + - m p^2 M ; X$
 $\ll G Q M ; o Q \ddot{A} E M ; M^{\circ} v - F ? Q i S + ? m v i K \Phi + ? b B m T ?^{\circ} K - K \parallel B H - M ? m v \zeta^{\circ} M ; i^{\circ} Q \ddot{I} M ; F$
 $M ; Q \ddot{B} X$
 $@ h B m [m , G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; M^{\circ} v - i^{\circ} i M ?^{\circ} i H^{\circ} M ; Q M M ; Q \frac{1}{2} M H^{\circ} K i B m i ? B T +$
 $J^{\circ} i H \frac{1}{2} Q ; B^a K \dagger + \epsilon Q ; B - / \epsilon M ; p ? M K \frac{1}{4} M \# d^{\circ} B - ? m v \zeta^{\circ} M ; i^{\circ} Q \ddot{I} M ; i B M t Q + ? F B K$
 $^a M ? H Q M ; t^{\circ} - / \bullet v / Q [m M ? M ; Q \ddot{B} G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; X$
 $G \frac{1}{2} Q ; B^a \epsilon Q ; B M^{\circ} v H^{\circ} K^{\circ} i o Q \ddot{A} E M ; : B^a +^{\circ} T G o M ? o U + X$
 $* ? Q / M + ? B M H U + + O ? , M p \ddot{S} M + | b U + ? M ? H + ? M ?^{\circ} i \zeta^{\circ} M ? p \ddot{E} B G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q$
 $h ? M ? Q M ; i^{\circ} Q \ddot{I} M ; i B M t Q + ? F B K + O ? , M - H \Phi B t^a Q i^{\circ} \epsilon + v \zeta^{\circ} + p \neg + M M ; - F B M ? M ;$
 $K ? B m T ? K i^{\circ} \ddot{E} p \bullet v ; B i X$
 $G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; H^{\circ} + Q \ddot{I} M ; ; B^a \zeta Q F B K H Q m b \hat{I} i^{\circ} Q \ddot{I} M ; i^{\circ} + \zeta^{\circ} H B M ? ? Q \Phi i X$
 $h ? M ? Q M ; - i^{\circ} + \zeta^{\circ} + O M^{\circ} M ; H \Phi B \#^{\circ} + \neg M ; F Q + ? + O H \frac{1}{2} Q ; B^a \epsilon Q ; B F B K + ? b \bullet m$
 $J^{\circ} \ll G Q M ; o Q \ddot{A} E M ; F B - H \Phi B i^{\circ} \ddot{B} b B M ? i ? - M H U + - ? m v i K \Phi + ? i^{\circ} m v M i ? W + Q \ddot{I} M ; ?$
 $\# \epsilon H U + + ? M ? \bullet M X$
 $. Q \ddot{E} B i b M ? ? m^{\circ} M ; + S M ; \zeta^{\circ} B + S M ; - G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; i^{\circ} i M ? B M b) + ?^{\circ} m i ? m i$
 $@ > , + ? , + - \ll G Q M ; o Q \ddot{A} E M ; \zeta \Phi B M ? \bullet M v M i \bullet K - G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; M^{\circ} v F ? \neg M ; F B$
 $L^{\circ} M ; i \zeta^{\frac{1}{2}} i^{\circ} 9 M ; \ae^{\circ} + h ? - M > Q \ddot{A} E M ; + O i^{\circ} \hat{^2} B X > Q \ddot{A} E M ; M^{\circ} v + ? m v M M ?^{\circ} K p^{\circ} Q T ? Q$
 $H^{\circ} o Q \ddot{A} E M ; : B^a \zeta d M ? T ? Q M ; - / Q \ddot{E} B i b M ? ? m^{\circ} M ; F ? \neg M ; T ? \acute{A} M ; \#^{\circ} - + k M ; b) i^{\circ} 9 M ; + ?$
 $G \frac{1}{2} Q ; B^a \epsilon Q ; B + Q \ddot{B} ? M K \frac{1}{4} M \# d^{\circ} B X$
 $> , M M ? b M + ?^{\circ} K + ?^{\circ} K p^{\circ} Q G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; - i ? Q \ddot{I} M ; i ? S + i ? \bullet M i ? K K K \Phi B p^{\circ} M$
 $K , K^{\circ} F ? \neg M ; F ? \ddot{A} B M m^{\circ} i K^{\circ} i M ; K K M Q \ddot{E} + \# \frac{1}{4} i X$
 $@ s^a v^{\circ} + ? m v M ; b - i ? \bullet M i ? + O i$
 $h^{\circ} M i^{\circ} \epsilon M + O G \frac{1}{2} M ? L ; m v i o Q \ddot{A} E M ; F ?) M ? Q m + ? \dagger i - i ? Q \epsilon M ; \zeta^{\circ} K^2 ? \neg B \zeta - K \zeta b - +$
 $; B \epsilon + b m v v m H M i^{\circ} M F ? , T i Q^{\circ} M i ? \bullet M X$
 $@ > M ? \Phi X$
 $L^{\circ} M ; [m \epsilon i H \Phi M ? K^{\circ} i i B M ; - K B M + Q \Phi M ; M ; , M + ? \dagger M / Q \ddot{E} + H U + + O \acute{o} L ? m v M \ae^{\circ} +$
 $p \neg ? b M ? - i ? H U + +^{\circ} M ; i B m ? Q K \Phi M ? ? \ddot{A} E M X$

@ G½M? L;mv i oQÆM; ç B M?•MX
>Q F?¬M; pK ?ªB Î# M /QÈB- i`mM; MB M ç +?ÁK `•m /"B- p K†i +| p" B T?¬M F?
@ E?b F?b æ®B i?O +O M;QÆB H" i X
J°i K„ T?K €Q iQK /€M; p i?B M FB m #€ K`- ,M K†+ #¢Q H°- im pB ç¢i iÈB >Q h?
M;QÌB ~M ?B M ?bM? i?€B GoM? oU+ E?¬M; ;B MX
h`mM; MB M ç +?ÁK `•m /"B- M;?B M ` ,M; M;?B M HÊBX
>„M T?ªB SM; T?| pÈB K„ T?K €Q iQK- +kM; +| +?9i KB M +QÐM; - H-M M"Q +kM;
SM; +Sm G½M? L;mv i oQÆM; çQÊ+\
@ _•m /"B- i F?mv M M;QÆB K m i?9+ i?O +?`m i`|BX G½M? L;mv i oQÆM; +¬ M
?QÆM;X h®B ç i?ÌB ;B M m®M; +¢M K°i +?mM; i`" M[ - b) #` « GQM; oQÆM; ç¢B
@ E?b F?b b„+ ç T +O G½M? L;mv i oQÆM; M?Q p"v- ç€K om h?€M? æ` ?ªB i
i?m²M; `²BX
J„ T?K €Q iQK- K°i # M +¬M; FQ+?- K°i # M /MM; M;¬M iW- i¢Q M M €T HU+ i•K H
h`mM; MB M ç +?ÁK `•m /"B- ? B K„i M?Q #®+ ?Ä - +„M ` ,M; ;B[p[M; iBM? i?¬MX
@ æÊB pB M #BM? iÈB- +?Q /M i?m i?b Qi M?'i pšM +ÁM ?v p¼M; +Sm p½MX
h`mM; MB M ç +?ÁK `•m /"B iU ç€M? ;B€X
@ oB M #BM?\
J„ T?K €Q iQK /QÌM; M?Q #B i `ä bmv M;?o +O ?„M- i?Q€M; +QÌB M?¢Q,
@ *QÆM; Zmv oQÆM; Î# M FB +kM; F?¬M; TªB H" ç M +¢M /¬mX æÊB ç M F?B
KB M +QÐM; +?¢v ç M i?b +kM; ç½ i` `²BX
*QÆM; Zmv oQÆM;\
h`mM; MB M ç +?ÁK `•m /"B #B M b„+- F?¬M; M;ì *QÆM; Zmv oQÆM; +kM; ;B
oQÆM;X
*?B M ç'm pšM iB T iK+X
" M T?Q G½M? L;mv i oQÆM; - i?Q€M; +€B ç½ H•K p"Q ?Q" M +ªM? F?´ +?B M +U
*?B M HU+ +O oQÆM; ;Bª çdM? + Q- i¢K i?ÌB F?¬M; #`M ç M- +ÁM +?B M HU+ +C
Î# M /QÈB- T?2 KbM? +kM; F?¬M; #^M; i`"M /Q M? +O « GQM; oQÆM;X
« GQM; oQÆM; H-M M"v tm'i FQ+?- +| i? M|B H" ç½ KQm ç² iW H•m- K°i H-M T?€i
H²X
@ S?`M? T?`M? T?`M?XXX
G½M? L;mv i oQÆM; K9 ç Q FB K- i?•MªM? ?Q" M K„- T?B i®+ +?ÈT ç°M; i`QM; p
L?QM; i?•M ?bM? +mªM M" M; - H¢B #` H½Q ;Bª €Q ; B /€M; p ? M K¼M #d´B- M; ,
J¶B H-M « GQM; oQÆM; +¬M; FQ+?- ç m /MM; HU+ €T M;QÌB- +?'M +?Q ? B i v +
*`M; K'm +?®i +?QM? H" /QÊ+ HU+ +O óL?mv M >QÆM; h?¬M ç°+ô- ç½ T?•M ?|
ç¢B i, M; - M; v +ª i®+ ç° HBM? tªQ p®M H" bÎ i`QÌM; +O M" M; - +kM; F?¬M; #^M; i
L m F?¬M; TªB pb p"vX
*?Q /M M" M; F?¬M; ç`+? H¢B- M" M; pšM +| +Æ ?°B `9i HmBX
>v p¼M; +?¢v i`®M /mv M?'i #•v ;BÌ- +kM; +?d +| i? çÊB +?Ì pB M #BM? ç M K" i?
h?ÌB ;B M m®M; +¢M MY +?ûM i`" M?Ä [m çBX

>¬ ?'T + O G½M? L;mv i oQÆM; i`Î M M ;'T ;€T- K² ?¬B M?Ä ;B¼i- iS +?B ç m`m
 *?•M +O M`M; ç½ #` +?ûK`€+? K°i çQÌM;- K€m iQÆB +?av tm¬B- ç²M; i?ÌB H°`
 M;QÌBX
 @ L?'i ç`M? T?ªB #„i b®M; M`M; i X
 h`QM; K„i « GQM; oQÆM; i``M M;”T p i? K H K- F?¬M; i? K +?2 ;B'mX
 G½M? L;mv i oQÆM; #¢B i`M #` #„i- +?d +ÁM H` p'M ç i?ÌB ;B M K`i?¬BX
 oKiXXX
 h¢B +?•M i`ÌB pK ?ªB T?QÆM; t - ç°i M?B M +| K°i ç¢Q i?B K çB M i`M T?QM; H C
 @ æ| H`
 J'v p` oQÆM; :Bª ç M; +?B M ç'm- H”T iS+ ç²M; i?ÌB bBM?` +ªK SM;X
 h`QM; i-K K„i- +?d i?'v K°i ç¬B S?QM; G¬B .U+ Zm M;- pÈB i®+ ç°F?B M M;QÌB F
 ç M +?B M i`QÌM; ? B # M ç`+? i X
 @ oB M #BM? ç M`²BX
 h`mM; MB M ç +?ÁK`•m /`B F?) ?¬ K°i iB M;X
 L;QÌB ç M- +?QM? H` h`B m S?QM;X
 L?QM; M;Q`B FBM? ?d` - i`mM; MB M ç +?ÁK`•m /`B H¢B +| +?9i i?'i p¼M;X
 h`B m S?QM; /M b Q +kM; F?¬M; T?ªB H` oQÆM; :Bª +'T GoM? oU+- +?Q /M +| ;B
 ?²B K°i +?9i ?Q`M +ªM? t'm- +kM; F?¬M; +€+? M`Q +ªB #B M çQÊ+ i? +K+X
 @ h®+ ç° [mª H` M? M?- ç€M; iB + M; v +ª oQÆM; :Bª +kM; F?¬M; ç¢i iÈBX
 @ > ? ? G¢B i? K K°i F ç M +?`m +? i M[X
 æ€K ?ªB i t+ # M T?Q « GQM; oQÆM; i?Q€M; b[M; bÌ- b m ç| i` M K†i +ª ç€K H° p
 +QÌB iQX
 G¬B .U+ S?QM; h?B KX
 h`B m S?QM; ?| i?`M? K°i ç¢Q i?B K çB M i`M T?QM;- iB M p`Q +?B M i`QÌM;- €M
 >„M +kM; F?¬M; p°B p`M; çB pB M i`Ê G½M? L;mv i oQÆM; M; vX
 od
 G¬B .U+ +?B [m M;- ;B®M; M?Q i?B K çB M- H Q i?ŠM; iÈB +?¶ K„ T?K €Q iQKX
 •M? K„i i`mM; MB M ç +?ÁK`•m /`B b€M; H MX L m M?Q +| i? M? M? +?| M; ;BªB
 +?B M HU+ +O ? B p` +'T oQÆM; :Bª- +| i? i`Ê ;B9T G½M? L;mv i oQÆM; K°i T?
 @ >W5
 J„ T?K €Q iQK +QÌB H¢M? K°i iB M;- M`M; ?€ +| i? ç ç®B T?QÆM; çQÊ+ M?Q w
 [m M? M;QÌB M`M;- M´B H M K°i +ÆM H®+ tQ€v iY b„+X
 L`M; ?B M M?B M ç½ i?Q€M; M;?2 [m pB +i`QM; b® om >ªB h†+ KÈB tm'i ?B M K
 *| i? ;B i +? i « s` oQÆM;- +?Q /M H` K v K„M i?b Qi M?'i +kM; +| +?9i +•M HQÊM
 *MM; H9+ ç| X
 h®+ ç° +?B M ç'm +O « GQM; oQÆM; p` H½Q ;Bª €Q ; B i` M F?¬M; i`mM;- ç½ +|
 @ *? i çB5

h`B m S?QM; +ÁM M? M? ?ÆM bQ pÈB iQÎM; iQÊM;- i?Q€M; +€B ç½ #S+ ç M i`Q
 i v M;QM; F i K°i HQĐB ç Q sQ+? .B i F?´M; H²- M;QM; iK ç M çdM? T?QM;X
 h` M K†i K„ T?K €Q iQK H° p +?•K +?¼+X
 >bM? i?€B GoM? oU+ +O M¨M;- ç½ +?m~M #` F„ HQĐM;- Km®M M? M? +?¡M; ;BªE
 L?QM; F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 h•K i?–M K„ T?K €Q iQK ç°i M?B M M?Q€M; H M- F?¬M; M?`M çQÊ+ F?) ?¬ K°i iB
 >mv M h?¨M? GoM? oU+X
 >QªM? K°i iÁ >mv M h?¨M? K +mM; i¨¨M M;¨T bQÆM; KÌK¬M; HmM;- ç°i M?B M /
 ?Q F?¬M; i?B M ç` X
 J„ T?K €Q iQK i•K i?–M ?QªM; ?®i- ;B€+ [m M #`ªM? ?QÎM; b•m b„+- F?¬M; M?bM
 +O h`B m S?QM;- /QÈB ibM? ?m®M; #®B `®B- ç½ H°` bÆ ?Îi`Q K¢M;X
 S?®+ T?®+
 h` M HQĐB ç Q sQ+? .B i F?´M; H²- M´B H M K°i iB F?Q iS+ G¬B EB T #´i ?O #´i
 i?B M ç` X
 @
 J„ T?K €Q iQK ?ûi i?ªK K°i iB M;- #` HQĐB ç Q sQ+? .B i F?´M; H² +?ûK i?¨M? ? E
 .B i S?QM; G¬B #¢Q HB i i?B m ç®i- H¨T iS+ ?¡ i?¨M? K°i ç€K i`Q i¨MX
 GQĐB ç Q sQ+? .B i F?´M; H²- mv HU+ i¨T i¨mM;- ?ÆM M[+ÁM b€T M?“T pÈB G¬
 L; v +ª HBM? ?²M +O K„ T?K €Q iQK- +kM; #` i?B m ç®i i?¨M? i`Q #KB- ?²M T?B
 @ *€B ;b\
 h`mM; MB M ç +?ÁK `•m /¨B KÎiQ ? B K„i K¨ M?bM- +?d i?´v K„ T?K €Q iQK i?Q€M
 *?d K°i +?B m- ç½ ?Ov /B i K°i p` oQÆM; :BªX
 > B # M ç`+? i - ç²M; HQ¢i #B M b„+X
 @ G¨K b Q +¡ i?
 « GQM; oQÆM; p¨ H½Q ;Bª €Q ; B i` M çdM? ç–m- +kM; #` +?´M FBM?X
 oKiXXX
 J°i ç¢Q G¬B .U+ +?B [m M; ;B®M; M?Q i?B K çB M i¨M T?QM;- HQÈi [m F?¬M; i`
 h?“i M? M?X
 S?K +¨M i¨mM; MB M ç +?ÁK `•m /¨B- ç½ K´i çB #¡M; /€M; h`B m S?QM;X
 a m F?QªM? F?„+ +?ûK ;B i K„ T?K €Q iQK- h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; M;WM; I
 p T?Q ? B ç¢B oQÆM; :Bª i` M F?¬M; i¨mM;X
 h? ;B i ç`+? M?Q H¬B çbM?X
 @ *~M i?“MX
 « GQM; oQÆM; ?¬ M?Ä K°i iB M;X
 æ¢Q G¬B .U+ +?B [m M; FB - M?^K i?ŠM; ç M +?¶ H½Q ;Bª €Q ; B ç M; /•v /Q pÈ
 h•K i?–M H½Q ;Bª €Q ; B i?Q€M; `mM- pW +?m~M #` b€M b¨M;- ç½ +ªK i?´v iQ¨M
 @ G¬B .U+ S?B æ°M i?m¨iX

æ¢Q G¬B .U+ +?B [m M; FB - M´B H M K°i iB T?QM; K M; ?² [m M; ¢B M- #¶M; /
b m ¢| +?ûK H M i?•M ?bM? H½Q ;Bª €Q ; BX

Zm€ M? M?X

G9+ H½Q ;Bª €Q ; B F`T i?ìB T?ªM SM; i?b ¢½ #` sQ+? .B i G¬B .U+ +U+ HÈM FB
h`B m S?QM; F?¬M; +?d i?B i`B M G¬B .U+ S?B æ°M i?m”i- K” +ÁM bY /KM; +ª G¬
G¬B .U+ h`ªKôX

oÈB i?O ¢Q¢M +¬M; FQ+? +O S?QM; G¬B *?B .U+- i®+ ¢° +”M; M? M? i?b mv HU
>ÆM M[X

óS?QM; G¬B .U+ h`ªKô M”v- h`B m S?QM; +ÁM b€T M?”T p”Q ¢| K°i iB €Q M;?o
HBM? ?²M HšM p”i +?’iX

@

G½Q ;Bª €Q ; B ?ûi i?ªK K°i iB M;- i?•M i? #` /B i- M;mv M ?²M i´M i?QÆM;- KÆ
¢¢Q FBK [m M; ?bM? M;QìB M?”M M?¢i- /QÈB w +?Q oQÆM; :Bª- M? M? +?|M; æ°
h? M?QM;X

*ÁM +?Q

@ J¼B M;Q`B +~M i?"M- M?[M; M;Q`B /QÈB oQÆM; :Bª GoM? oU+- H"TiS+ FûQ ;B æ X

@ h p" G½M? L;mv i oQÆM;- +MM; pÈB #®M p` oQÆM; :Bª +'T GoM? oU+- i`QÈ+ æ¢B æ

G½M? L;mv i oQÆM; p" *U a oQÆM; /MM; i?-M MB K i`mv M •KX

L?QM; ç9M; H9+ M"v- J° o•M æ¢B æ +?Êi tm'i i?OX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

o•M [m M; çÄ b"K F?„T #®M T?Q - HQm +?mv M ;B®M; M?Q +| bBM? K M?- M; ,M - i?Q€M; +€B ç½ # Q i`MK T?QÆM; pB M K'v i`,K /†KX

J°i KªM? i?B M ç` ?Q F?¬M; - ç½ #` J° o•M æ¢B æ F?®M; +? - HU+ HQÊM; i?B M HÈM om >ªB h†+ p" ç€K iBM? M? i`QM; HB M KBM? ?ªB i†+X

@ *? i çB5

J° o•M æ¢B æ M? M?"M; F?Q€i i v- ;B[#-m i`lB- +?Êi M;QM; ?B M K°i #`M i v M´B H M iWM; bÈB iÆ p•M ?mv i ?²M; - iW i`QM; ?Q F?¬M; - -K -K ;B€M; tm®M;X

"M i v çÄ b"K F?´M; H² M"v- F K i?2Q p•M [m M; çÄ b"K F?„T #®M T?Q - ;B®M; M +?ªv tm¬B- T?ªM; T?'i ç¢B #B m +?Q w +?Q pk i`K +O K°i T?QÆM; i?B M ç` X

@ E?¬M; i®i5

h? t€+ +MM; iBM? i?-M +O G½M? L;mv i oQÆM; p" *U a oQÆM;- +?Êi i`î M M i p°B p"m; T?B i?•M i`®M i`€M?X

"îB pb #`M i v çÄ b"K F?´M; H² M"v- +?QM? H" M?^K p"Q ? B oQÆM; :Bª çdM? T?Q

*?d +-M +| i? i`ªK b€i ? B p` oQÆM; :Bª çdM? T?QM; - M?Q p"v i?b HB M KBM? ?ª ç´X

@ *U a *?B ©M?5

*U a oQÆM; ?ûi HÈM K°i iB M; - Kî` ?mv i K¢+?- iQ" M i?•M çQÊ+ K°i ?QªM? \*U U V # Q i`MKX

U V +€ K" T

h`QM; H9+ ?„M T?'i i v- HU+ HQÊM; #€ ç¢Q +O ?QªM? ç-m \*U a oB M \*´- T?€i` çdM? ç-m- ?mM; ? ,M; +?ûK i`mM; #`M i v ?²M; p•M F?´M; H²X

@ G½M? L;mv i o¬ aQM;X

G½M? L;mv i oQÆM; ç Q FB K ;B Q i?Q - FB K F?Q p" ç Q K M; tmM; i?B M- t2M tQ€v M;mv i [m M; p†M p Q i?U+ +?'i- ?"M K M; H¢M? H)Q F?¬M; ;b F?¬M; i? T [m M; çÄ b"K î tmM; [m M?X

æQÆM; M?B MX

*?Q /M H" ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM; - +kM; +?d +| i? pW i`®M i`€M?- pW b"K F?´M; H²- M;QÊ+ H¢B +kM; F?¬M; /€K +?QM? /B M ç®B F?€M;X

S?"M? T?"M? T?"M?XXX

"M i v çÄ b"K F?´M; H²- b m F?B # Q T?O T?QÆM; pB M K'v i`,K i`QÊM; - H"TiS+

> B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM; - i?•M ?bM? i?Q€M; +€B ç½ #` ç€M? # v` M;Q" B

@

E?m pU+ T?K + "M- ? B i M oQÆM; :Bª #bM? i?Q`lM; - F?¬M; i? Mû i`€M?- H"TiS+ K€mX

.QÈB K°i +?QÎM; ?ÌB ?Êi- i?Q€M; +€B ç½ KB m b€i ? B oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;X
>Qi
J°i p¨B oQÆM; :Bª i`QM; HB M KBM? ?ªB i†+- H"TiS+ ?Qi K°i M;KK F?Q H¢M?X
@ oQÆM; :Bª +?Q M;QM; F i E?¬M; :B M GoM? oU+- Îi`QÈ+ K†i æ¢B æ - +?ŠM;
"€M h?-M 'm ç²M; F?) M|BX
>B M M?B M- HQ¢B ibM? ?m®M; M?Q p"v +kM; F?¬M; F?B M ?„M +ªK i?'v M;Q¨B
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; `mM H M- i?U+ HU+ +O æ¢B æ - [mª i?"i [m€ K
@ J m i`€M? ` X
L?[M; oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;- p°B p¨M; FûQ ;B½M F?QªM; +€+?X
@ J¼B M;QÌB- +® ;„M; T?•M i€M ` X
G½M? L;mv i oQÆM; +MM; H9+ pmM; H M ç Q FB K- ç Q K M; FB K ?Q H¢M? H)C
+?¶- +?ûK p T?Q J° o•M æ¢B æ X
h`QM; i v \*U a oQÆM;- +?Êi tm'i ?B M K°ii? M? +U T?O /¨B ?ÆM ? B i`QÊM;- ?B
#BM? æ` + 'T *U+ T?~K ?¢M; M†M;X
.QÈB +U T?O ?mv ç°M;- HU+ HQÊM; GoM? oU+ oQÆM; :Bª çdM? T?QM; ~M +?S
+O *U a *?B ©M? oB M *- KÆ ?² F?B M ?Q F?¬M; +?'M ç°M;X
S?¨M? T?¨M? T?¨M?XXX
*¬M; FQ+? +O ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- H"TiS+ `ÆB H M M;QÌB J° o•M a
J° o•M æ¢B æ i?Q€M; +QÌB M?¢Q- K°i i v pmM; H M- K°i ç€K ?Q [m M; çÄ b"K /"
+Y ç°M; +U+ HÊM- ?Q¨M iQ¨M ?'T i?m +¬M; FQ+? +O ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T
E?¬M; +?d +| p"vX
*Y ç°M; F?'M; H² /Q ?Q [m M; çÄ b"K ?bM? i?¨M?- +MM; pÈB i? ;BÈB p•M [m M;
bBM? ?¬ SM; HŠM M? m- i¢Q M M K°i Hm²M; ?'T HU+ +U+ K¢M?X
@ E?¬M; i®iX
G½M? L;mv i oQÆM; p¨ *U a oQÆM; b m F?B T?€i ç°M; +¬M; FQ+?- i?•M ?bM? +
?9i p¨QX
",M; oKiXXX
æ9M; H9+ M¨v- K°i KkB i M €M? b€M;- tmM; [m M? +?"T +?ÌM K°i çQ¨M T?QM; çB
i"m +MM;- +?Êi H|2 H M `²B #B M K'i- b m ç| ç•K i`9M; J° o•M æ¢B æ X
J° o•M æ¢B æ H¢B +¨M; ;B"i KbM?- KkB i M €M? b€M; K¨m p¨M; FB - i?"K +?Q +|
tmv M i?'m HBM? ?²M +O ?„MX
J¢M? M?Q ?„M- +kM; F?¬M; i? i`®M i`€M?X
>ÆM M[- F?Q iS+ i B FB T ~M +?S # M i`QM; KkB i M €M? b€M; K¨m p¨M;- +ÁM i
?²MX
JkB i M ç°i M;°i M¨v- F?B M ?„M i?"i F?¬M; /€K t2K i?QÌM;X
h` M i?U+ i - iW F?B h`B m S?QM; +| çQÊ+ hÄ h?B M *mM; +?Q ç M M v- ç•v H¨ K
#„M ` X
aQ pÈB KQÌB M;¨v i`QÈ+- KkB i M sQ+? .B i S?QM; G¬B H-M M¨v- ?Ä ?-m +¨M;
G¬B EB T K¢M? ;'T p¨B H-M i`QÈ+ FB X
S?®+

h` M M; QÌB J° o•M æ¢B æ - +?"T +?ìM K°i i-M; E?¬M; :B M ?Q °M? i?U+ +?'i ?| -
 M? M? +?|M; HQÈi [m - b m F?B ç€M? i`9M; J° o•M æ¢B æ - H"TiS+ #` +?'M M€i>
 @ hB m h? :BÈB +O æ¢B æ - E?¬M; :B M GoM? oU+ p"i +?'i ?| \
 h•K i?¬M h`B m S?QM; i?Q€M; `mMX
 JkBi M M"v- K†+ /M F?¬M; i¢Q i?"M? mv ?B T +?Q J° o•M æ¢B æ - i? M?QM; +kM
 T?B M T?S+ +?Q ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM; X
 @ *MM; t¬M; H MX
 G½M? L; mv i oQÆM; - *U a oQÆM; - +MM; #®M p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ - ç²M; i?i
 pÈB J° o•M æ¢B æ X
 L?B m oQÆM; :Bª çdM? T?QM; ?Q†+ iBM? M?m M?Q p"v- +MM; H9+ +¬M; FQ+?-
 T?Èi Hì çQÊ+X
 S?"M? T?"M? T?"M?XXX
 æÊB b m F?B ç€K b€m M; QÌB oQÆM; :Bª iBM? M? p" J° o•M æ¢B æ p +?¢K p"Q M
 +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q i?B M ç` +?'M ç°M; X
 *MM; H9+ ç|X
 « GQM; oQÆM; /šM ç-m M?[M; om >ªB h†+ F?€+- i`B M F? B ;B Q T?QM; pÈB HB
 @ :B i5
 « GQM; oQÆM; i v +¬K +?B M FQ+?- ç€M? ç•m i?„M; ç|X E?¬M; ;b +ªM M´B- oQÆM
 M"Q ç®B F?€M; çQÊ+X
 J° o•M æ¢B æ K°i KbM? +? i`K b€m oQÆM; :Bª iBM? M?m M?Q G½M? L; mv i oQÆM
 h`QM; p¬ ?bM?- i?U+ HU+ +O +U ç-m « GQM; oQÆM; - ç½ ?B M H° `ä ``M; X
 @ hB m #®B- +?`m +? i çB5
 « GQM; oQÆM; HB K HB K #ìK¬B- €M? K„i H½M? F?®+ i" M M?šM- M?bM +?^K +?
 >„M bªB #QÈ+- iB M i?šM; iÈB +?¶ h`B m S?QM; X
 @ G¬B .U+ S?QM; h?B KX
 h`B m S?QM; i`B M F? B S?QM; G¬B *?B .U+ - FûQ ;B½M F?QªM; +€+? pÈB « GQM
 .QÈB iB M? ?m®M; F?¬M; KÎ` h?¬M GBM? L?½M- h`B m S?QM; `i F?| +| i? +?QM
 çdM? T?QM; X
 " M T?Q « GQM; oQÆM; - +ÁM +| #®M p` oQÆM; :Bª +?T GoM? oU+ p" ? Bi M oQÆM
 J" # M T?Q HB M KBM? ?ªB i†+- M; Q¢B i`W b® #` FB K +? ` - +ÁM +| ? B +?K+
 oQÆM; :Bª GoM? oU+X
 .U p"Q Qm i? M?•M b®- # M T?Q h`B m S?QM; b) F?¬M; i?m i?B i- i?"K +?Q +ÁM
 h? M?QM; X
 " M T?Q J° o•M æ¢B æ - /MM; bS+ K°i KbM?- / /"M; €T +? b€m p` iBM? M? oQÆM
 oQÆM; p" *U a oQÆM; X
 h?"K +?QX
 J° o•M æ¢B æ +ÁM +| i? /"M? ` i?ìB ;B M- i?m"MiB M tm'i i?O- Qi M?'i +kM; +|
 >ªB h†+ i`QM; HB M KBM? ?ªB i†+X
 J°i F?B # M T?Q G½M? L; mv i oQÆM; p" *U a oQÆM; i?'i #¢B- +?Q /M +?d pšM H
 T?QM; çB M[- p"v i?b +?B M +m°+ +kM; b) i`B i ç F?mvM? çªQX

@ hB m *-M o•MX

h`B m S?QM; M?bM p T?Q "€M h?-M 'm ç²M;- •K i?-K T?•M T?|X

@ *?O M?•M- M;`B Km®M

"€M h?-M 'm ç²M; +?Êi H° ` K°i iB ?QM; T?'M p` FQ+? ç°M; ?B K +|X

oKiXXX

"€M h?-M 'm ç²M;- #` h`B m S?QM; i?m p`QX

J2Q K2Q

L; v b m ç!- K°i ç-m i†+ KB m H¬M; t€K #¢+- i v +-K i`"M F€- ç°i M?B M tm'i ?B M

oKi pKi pKiXXX

*?d i?Q€M; +?®+- Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M ç½ i`B M F? B- # Q T?O F?„T T?QÆM

Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M i`QM; +?B M ç'm i`QÈ+ FB - ç½ ?'T i?m K°i Qi i`M T?€+
M i`QM; ~M +?S i?B F?Q p` Q€M HU+ +O Zm, GBM?- ç¢i iÈB K°i iB M? i`¢M; FB

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m M„K ;B[Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M- ç²M; i?lB ç2K i`"M T?€T- €T b9
+?WM; KQlB i`QMr;DX

L?B K pK +O M!- +?QM? H` ?'T i?m iBM? F?Q HBM? T?€+? +O M?[M; oQÆM; ;B

@ G¬B .U+ S?B æ°M i?m"iX

S?QM; G¬B *?B .U+ b m HQM; h`B m S?QM;- ?mv M pk + Q i®+- i?Q€M; +€B ç½ #

@

E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- K°i p` oQÆM; ;Bª #bM? i?QlM; +O ç`+? [m•M- ç½ #` h`B

E i?ÊT G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i p` S?QM; G¬B .U+ h`ªK- h`B m S?QM; +| i? +?ûK
F?¬M; K°i F) ?lX

G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i- iB T + "M KK+ iB m i`QM; F?QªM? F?„+- b m ç! S?QM; G-
KK+ iB m +,M #ªM F?¬M; F`T TªM SM;- +?Q /M +| TªM SM; F`T- +kM; F?¬M; i`€

"lB pbi¢B T?QÆM; /B M i®+ ç°- M; Q¢B i`W æ¢B æ p` K'v p` oQÆM; ;Bª çdM? T?Q
/M i?9+ M;U +kM; F?¬M; çm´B F`T h`B m S?QM;X

@

>Q [m M; G¬B .U+ H!2 H M- pW HQÈi [m - H¢B i`ªK b€i i? K K°i oQÆM; ;Bª #bM?

L; v H"TiS+X

" M T?Q +O « GQM; oQÆM;- +?d +ÁM H¢B #®M p` oQÆM; ;Bª + 'T GoM? oU+- +?
[m¬M +¬M; +O ç€K om >ªB h†+ i`QM; HB M KBM? ?ªB i†+X

J° o•M æ¢B æ M?QÈM; K`v- ?„M +kM; F?¬M; i? ç +?Q « GQM; oQÆM; H•K p`Q M

@

J° o•M æ¢B æ +€+? F?¬M; #´ ` K°i +?QlM;- +?'M b€i ? B p` oQÆM; ;Bª #bM? i
i?QÆM; K°i oQÆM; ;Bª #bM? i?QlM; F?€+X

æQÆM; M?B MX

J° o•M æ¢B æ +kM; Km®M HQ¢B #Ä h`B m S?QM;- M?QM; #Q i?m"i S?QM; G¬B *
i?"i BM?- +| M,M; HU+ M?Q +| i? ç€M? T?€ ;¬M; +MK tB M; tQ+? +O F?¬M; ;B M

L?È H¢B M,K ç!X

S?QM; G¬B æ¢B æ - +ÁM iWM; i`®M i?Q€i /QÈB bU çm´B ;B i +O h?€M? *?O >mv
*MM; H9+ ç|X
h¢B o¢M lv M [m-M pU+- i` M F?¬M; i`mM; pK ?ªBX
J°i +?B M i?mv M #m²K FBK HQ¢B ?„+ €K H¢M? H)Q M?Q #,M;- tmv M i?ŠM; [m ?
Hm²M; F?Q iS+ hY oQM; FBM? M;QÌBX
L?[M; MÆB i?mv M #m²K hY oQM; çB [m - i¢B >ªB oU+ T?K +”M- p¬ b® bBM? p”i #
i?Î F?¬M; i?¬M;X
@ S?Q i`QÈ+- +?QM? H” h?€M? æ` ?ªB i†+ h?”T “€i :B€+X
h? M? MB M b€M; M;ÌB p K†i `¢M; `Ð- M?bM p T?Q i`QÈ+X
@ .U i?2Q T?•M iQ+?- F?m pU+ M”v- `i +| F?ª M,M; H” T?QÆM; ?QÈM; K” h`B m
J°i i? M? •K p M; p¼M;- •K /QÆM; #’i ç`M?- iW K°i hY GBM? oQÆM; K M; K†i M¢
+¢M?X
h? M? MB M b€M; M;ÌB «M G¢+ M- ?ÆB H° ` K°i iB FQM? bÊ- M?bM p T?Q M;C
oQÆM; ó•K .QÆM; oQÆM;ôX

dy9X *?QÆM; dye, v *?Q *O “€M h?¬M

o¢M lv M [m-M pU+- i`mM; i•K h?€M? æ` ?ªB i†+ h?”T “€i :B€+X
LÆB M”v ç M; /B M ` K°i i`”M ç¢B ?¶M +?B M +O T?¬M ç¬M; oQÆM; :Bª- h?B M a
p•M çÄ ?²M; # Q T?O M;;M +€+?X
S?“M? T?“M? T?“M?XXX
J° o•M æ¢B æ #bM? ioM? K°i i v €T +? b€m ç¢B iBM? M? oQÆM; :Bª G½M? L;mv
@
>„M M;šm M?B M ` i v p”B H¬M- bS+ K¢M? iQ HÈM +O i?B M ç` - +| i? +€+? F?
:Bª Î T?K +”MX
L?[M; oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; M”v- ç m F?¬M; i`€M? F`T- +?d +| i? FûQ ;B½M F
æ X
a€m ç¢B iBM? M? oQÆM; :Bª G½M? L;mv i oQÆM;- *U a oQÆM;- ç m H•K p”Q F
H„M;X
*?B M ç’m +?®+ H€iX
a€m p` oQÆM; :Bª ç m #` i?QÆM; i’M- i`QM; ç|- K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ H” #
L m F?¬M; +| +¬M; FQ+? +QÌM; ç¢B +O G½M? L;mv i oQÆM; p” ?mv i K¢+? *U a
+? ?Ä HU+ +O ç`+?- 2`^M; M?[M; p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ M”v ç½ bÈK #` J° o•
@ *| i? +?B M i?“M; ? v F?¬M;- TªB t2K # M T?Q h`B m S?QM; `²BX
G½M? L;mv i oQÆM; +® ;„M; +?®M; çÐ- i?•M ?bM? M? M? +?|M; ?mv M ç°M; + Q
>mv i K¢+? *U a +O *U a oQÆM;- F?Q HU+ +QÌM; ç¢B- H” M;QÌB /mv M?’i +| i?
+?®M; çÐ J° o•M æ¢B æ i`QM; +?®+ H€iX
h? M?QM;- +kM; +?d H” +?®+ H€i K” i?¬BX
> B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- ç m i?9+ /K+ #Q i?m”i- i,M; +QÌM; +?B M HU+ i`
F?¬M; i? M”Q FûQ /”B i?ÌB ;B M çQÊ+X
>B p¼M; i?“M; HÊB- +?QM? H” /U p”Q +?B M i?m”i #B M M;QÌBX

L m # M T?Q h`B m S?QM;- +| i? M? M? +?|M; ;B^aB [mv i ç€K oQÆM; :B^a « GQ
 ç¬M; oQÆM; :B^a +MM; p•v +¬M; æ¢B æ - M?Q p"v KÈB +| T?¬M i?„M;X
 h`B m S?QM; +kM; #B i`^M;- K'm +?®i i?„M; #¢B- +?QM? H" Î T?Q # M KbM?X
 " M T?Q ?„M- b® HQÊM; oQÆM; :B^a ç¬M; ç^aQ- M?'i ç`M? +| i? €T +? ç€K M;QÌB
 J'm +?®i +?QM? H" i?ÌB ;B MX
 @ " M T?Q « GQM; oQÆM;- +?d +ÁM H¢B #®M p` oQÆM; :B^a +'T GoM? oU+X
 •M? K„i h`B m S?QM; H|2 H MX
 > B p` oQÆM; :B<sup>a</sup> #bM? i?QÌM; F?€+- K°i M;QÌB #` h`B m S?QM; +?ûK ;B i- K°i M
 HQ¢M +?B MX
 J2Q K2QX
 hB m h†+ JB m ?mv ç°M; i`"M F€X
 hBM? F?Q HBM? T?€+? +O oQÆM; :B^a i?m°+ ? B # M ç`+? i - ç m #` Zm, h?B h`È
 *?d M;„M M;OB i`QM; ;B•v H€i- Zm, h?B h`È *?9 ç¢B i`"M ç½ ?'T i?m iBM? F?Q H
 oQÆM; :B^a- mv M,M; ç¢B i,M;X
 hBM? F?Q HBM? T?€+? +O oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM?- ç®B pÈB [m, i?B i`È +?9 K
 GBM? T?€+? +O oQÆM; :B^a- +?mv M ?| i?"M? Q€M HU+- mv M,M; +`M; K¢M? ?Æ
 L?[M; M;`v [m - HB M iK+ +?ûK ;B i i`QM; h?€M? æ` ?^aB i†+- F?B M +?Q im pB +C
 ç½ ç¢i iÈB hB m æ M L;mv M *^aM? i`mM; F€X
 >ÆM M[- F?Q HU+ +O [m, i?B i`È +?9- H¢B p¬ +MM; +QÌM; ?½M- pQÊi t hB m æ
 J` #•v ;BÌ- HB M iK+ ?'T i?m iBM? F?Q HBM? T?€+? +O M,K b€m i M oQÆM; :B^a-
 /QÈB bU i`K #´- F?Q iS+ ç½ iB T +`M hB m æ M L;mv M *^aM? ?"m F€X
 @ >mv M h?"M? GoM? oU+X
 h`B m S?QM; ;B M?"T p`Q pÁM; +?B M +O K'v i M oQÆM; :B^a GoM? oU+- ?Q ^aM
 h?"M? i`"M M;"T bQÆM; KÌ K¬M; HmM;- /mM; M?"T p`Q K°i K^aM? ?Q F?¬M; i?B M
 GoM? oU+ >²M ç¢Q M`v- H"TiS+ F?B M `v p` oQÆM; :B^a GoM? oU+- +^aK i?'v i•K i
 i?€+ HQ¢M- H°` bÆ ?ÎX
 @
 J°i p` oQÆM; :B<sup>a</sup> GoM? oU+ i`QM; ç| - H"TiS+ #` K'v i M oQÆM; :B<sup>a</sup> i`^aK b€iX
 J†i F?€+- +ÁM +| K°i i M oQÆM; :B^a GoM? oU+ F?€+- iQ`M i?•M i`¼M; i?QÆM;- +
 h? M?QM;- ?„M +?d KÈB # v` çQÊ+ p`B /†K i?b ç½ #` K°i ç¢Q KkBi M €M? b€M;
 J2Q K2Q
 hB m h†+ JB m çB m F?B M Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M- M? M? +?|M; i?¬M T? iBM
 oQÆM; :B^a FB X
 oQÆM; :B^a +'T GoM? oU+- ç®B pÈB Zm, h?B K" M|B- ?B m [m^a +`M; i? K`ä` iX
 G9+ M`vX
 P€M HU+ i?B F?Q /Q Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M T?€i` - ç½ ç¢i iÈB iBM? i`¢M; F?
 M; v +^a oQÆM; :B^a #bM? i?QÌM;- +kM; i"m HU+ Mû i`€M?X
 >ÆM M[- Q€M HU+ i?B F?Q +QÌM; ç¢B- +| i? ?bM? i?"M? i¬M; +?2 +?Î +QÌM; ç
 +?B M- F?¬M; ? ^aM? ?QÌM; +?9i M`QX

@ > ? ? - ; B i i ? " i i ? Q^a B K € B X

@ h B m / B i « G Q M ; o Q Æ M ; X

" M T ? Q H B M K B M ? ?^a B i † + - ç € K o Q Æ M ; : B^a ; B i ç M i ? ® M ; F ? Q € B X

G 9 + M " v X

" M T ? Q « G Q M ; o Q Æ M ; - + ? d + Á M H € B ? B p ` o Q Æ M ; : B^a + ' T G o M ? o U + - H ¼ i p " Q

* S i B T i K + t m i ? M " v - # M ; Q Ì B « G Q M ; o Q Æ M ; - + , M #^a M F ? ¬ M ; F Û Q / " B ç Q Ê + K Q

@ h ? + K + F ? ¬ M ; ´ M - i B m i Y F B

h ` M K † i « G Q M ; o Q Æ M ; i " M M ; " T Q € M ? " M - € M ? K „ i t i [ m h ` B m S ? Q M ; X

h ? M ? Q M ; X

S ? Q M ; G ¬ B * ? B . U + + O h ` B m S ? Q M ; - i ® + ç ° F B M ? M ; Q Ì B - M m i ? " i b U K m ® M + ?

o Q Æ M ; : B^a M " Q Î ç • v - ç m ` i F ? † ç m Q ` Q B i ? 2 Q X

h ? + K + # M M " v M ? M ? + ? † M ; + ? m v M # B M - F ? B M + ? Q b „ + K † i J ° o • M æ € B æ F

> „ M + k M ; M ? b M ` ç Q Ê + - b U i<sup>2</sup> M i € B + O h ` B m S ? Q M ; - ^a M ? ? Q Î M ; i È B + ? B M + m °

@ h B m # ® B - M ? " M H ' v + € B + ? i 5

> B i v J ° o • M æ € B æ + ? ' M ç ° M ; - K ° i i ` " M ; B † # ½ Q ç Ä b " K - K M ; i ? 2 Q b S + K € M ? i Q

p o - ç ~ v H m B ç € K o Q Æ M ; : B^a G ½ M ? L ; m v i o Q Æ M ; p " * U a o Q Æ M ; - M Y / † K + † / Q X

" i + ? Ê i X

> „ M T ? B i ? • M ç M + ? † h ` B m S ? Q M ; - w + ? Q æ € B æ + Q Ì M ; ? Q " M ? t m M ; i ? B M X

• K

h ` B m S ? Q M ; + ? d + ^a K i ? ' v i € B T ? Q Æ M ; / B M G B M ? > ² M F ?) + ? ' M ç ° M ; - M m H " o C

i ? b i • K i ? - M + k M ; b) i ` ¼ M ; i ? Q Æ M ; X

L ? Q M ; H B M ? ? ² M + O h ` B m S ? Q M ; - i W b m F ? B h ? - M G B M ? L ? ½ M i ? S + i d M ? - ç

i ? Q Ì M ; ` i M ? B m X

> Æ M M [- i ` <sup>a</sup> B [ m b U i ~ v H m v M + O M Q Ê + b ¬ M ; i ` Q M ; J ° M ; * ^a M ? p " G ¬ B H U + h ? -

ó o € M L B K h ? - M Z m v i ô - H B M ? ? ² M + O ? „ M + " M ; M ; " v + " M ; H È M K € M ? p " M ; Q M ;

L ? ' i H " i ` Q M ; F ? Q^a M ; i ? Ì B ; B M M " v - ? ' T i ? m i B M ? H m v M G ¬ B H U + h ? - M E B T -

K € M ? M ; M ; M ; Y p È B o Q Æ M ; : B^a ç d M ? T ? Q M ; - + ? d + † ç B m p š M + † b U + ? M ? H +

G ¬ B . U + S ? Q M ; h ? B K X

h ` B m S ? Q M ; i ? 9 + / K + # Q i ? m " i G ¬ B . U + - ; B ® M ; M ? Q i ? B K ç B M i " M T ? Q M ; X

: † T T ? ^a B b U ç m ´ B ; B i + O æ € B æ - ? „ M + k M ; F ? ¬ M ; # ® B ` ® B X

æ € K i B M ? M ? o Q Æ M ; : B^a G ½ M ? L ; m v i o Q Æ M ; - * U a o Q Æ M ; - + k M ; b) i " M H U + [n

h ? M ? Q M ; X

L ? • M p " i + ' T # " + M ? Q æ € B æ - + ® i b M ? i ? Q € i H v p Á M ; + ? B M - # ¼ M ? „ M ` i F ? † + †

+ † i ? i ? Q € M ; ? € M + ? i ® + ç ° + O ç ® B T ? Q Æ M ; K " i ? ¬ B X

@ æ Q Ì M ; ç Q Ì M ; H " æ € B æ - p " v K " H € B i U K b M ? ` i v i ` m v b € i K ° i ? " m # ® B æ M L

G ½ M ? L ; m v i o Q Æ M ; ç Q F B K T ? B i ` ^a K - [m € i H € M ? K ° i i B M ; X

J ° o • M æ € B æ + Q Ì B H € M ? - p š M i B T i K + ç m ´ B ; B i h ` B m S ? Q M ; X

h ® + ç ° + O h ` B m S ? Q M ; / M M ? M ? - M ? Q M ; p š M # ` J ° o • M æ € B æ i B T + " M X

@ h`B m S?QM; +~M i?"MX

æ€K M;Q`B G½M? L;mv i oQÆM; p` M K iY i|+ p`M;- ç m F?¬M; F?ÄB FBM? ?¬X
h`QM; i-K K„i- i? M? MB M G¬B .U+ FB pšM F?¬M; M? M? F?¬M; +?"KX

@ hB m *¬M o•M- H-M M`v T?ªB t2K #B m ?B M +O M;QÆB `²BX

h`B m S?QM; H¢M? M?¢i M|BX

oW /Si H`B- K°i Hm²M; w +?Q FBM? i?B M- M;?`+? +?mv M i?B M ç` - p¼i H M i`
Gm²M; w +?Q M`v- Hm"MHU+ HQÊM;- +| H) F?¬M; #^M; æ¢B æ - M?QM; Hm"M +?
F?¬M; FûK ;b æ¢B æ X

@ æ| H` ;b

J° o•M æ¢B æ ç°i M?B M +ªK i?'v i`QM; HÁM; `mM H M K°i +€+? F?| ?B mX

oKiXXX

J°i ?`B iY / p`M;- +?WM; ? B # im´B- [m M? M;Q`B +?"T +?ÌM ?`Q [m M; +?|B H
M;"T- tm'i ?B M # M +¢M? h`B m S?QM;X

*?QM? H` "€M h?-M 'm ç²M;X

•K

"€M h?-M 'm ç²M; pmM; ` K°i [mv M- w +ªM? bS+ K¢M? iQ HÈM +O i?B M ç` - i?
æ¢B æ X

Zmv M [m M; ?Q`M; FBK- ;B®M; M?Q K°i p-M; GB iL?"i b€M; +?|B- F?Q i? M?Q
ç` - +| K°i HQ¢B #€ ç¢Q # M;? M;?`+? +?mv M ? i i?ªvX

@

J°i i M oQÆM; :Bª +`T GoM? oU+ i`¼M; i?QÆM;- pW KÈB #Ä +?¢v ` M;Q`B- ç½ #

@ > ? ? a m F?B /mM; ?ÊT pÈB w +?Q "€M h?-M- [mª M?B M F?€+ #B iX

"€M h?-M 'm ç²M; M?Q KÎ +Ì i`QM; #KM;X

@ æS i` M`v

aQM; T?QÆM; ç`+? i - ç m ?Qi K°i M;KK F?Q H¢M?X

J†+ /M K°i [mv M pW `²B H` ç€M? HûM- M?QM; mv HU+ +O M| - M?'i H` w +ªM?- [
L; v +ª J° o•M æ¢B æ +kM; i?'i FBM? i`QÈ+ w +ªM? [mv M T?€T +O ç®B T?QÆM
M?bM i?'mX

"ÎB p"vX

" M +¢M? « GQM; oQÆM;- +?d +ÁM H¢B K°i p` oQÆM; :Bª +`T GoM? oU+- ? B M;Q
+O ?ÆM KQ`B p` oQÆM; :Bª- i?Q€M; +€B H"TiS+ i`"M M;"T M;mv +ÆX

@ S?QM; h?B M *?QÎM;X

"€M h?-M 'm ç²M; i?O ?° i`QÈ+ M;Q`B h`B m S?QM;- +?"K +?¢T ç€M? ` p`B +?QÎ
h`QM; F?QªM? F?„+ ç| - i?B M ç` T?K +°M- TªM; T?'i H•K p`Q i`QM; K°i pMM; ç
;B€+ M?Q i®+ ç° ;BªK K¢M?X

_ -K` -K

o`B ç¢Q [m M; +?QÎM; FBK b„+ p†M p Q- ;B€M; tm¬;Mb i?B M ç` - pW p†M ç€M?
h®+ ç° p` ç°M; i€+ +O J° o•M æ¢B æ - H"TiS+ i`Î M M +SM; çÌX

J†+ /M +?B M HU+ +O "€M h?–M 'm ç²M;- +ÁM +?Q i? M"Q +?QM? i?S+ mv ?B T
 @ E?¬M; M;ì H¢B H" S?QM; h?B M *?QÎM; i`QM; i`mv M i?mv iX
 E?¬M; M;ì w +ªM? p" bS+ K¢M? iQ HÈM +O æ¢B æ - +kM; #` K°i HQ¢B ;¬M; +MK
 ?½KX
 "€M h?–M 'm ç²M; /mM; M?"T w +?Q- ?²M HU+- i`Q M?È +O "€M h?–M- iB M i? K
 i? i?B i`B M óS?QM; h?B M *?QÎM;ô T?B M #ªM çÆM ;BªM ?| X
 >ÆM M[X
 hm pB +O "€M h?–M 'm ç²M;- +kM; ç¢i iÈB æ¢B æ M L;mv M *ªM? çdM? T?QM;X *?
 :Bª K°i F?QªM; ``i M;„M M[K" i?¬BX
 @ E ?Q¢+? T?K+ bBM? "€M h?–M- `®i +m°+ +kM; F?¬M; T?Q ?Q"BX
 h`B m S?QM; •K i?–K ;"i ç–mX
 *?B M HU+ +O "€M h?–M 'm ç²M;; BÌ T?9i M"v- ç½ iB T + "M oQÆM; :Bª çdM? T?Q
 ç½ €T +? imv i ç¢B ç b® >Q h?–M *ªM?X
 @ :B i5
 æ€K iBM? M? oQÆM; :Bª G½M? L;mv i oQÆM; p" *U a oQÆM;- i`QM; #KM; M?Q
 o•M æ¢B æ X
 v +ªM?- i?•M ?bM?- i®+ ç°- +O J° o•M æ¢B æ - ç m #` óS?QM; h?B M *?QÎM;ô
 ;BªK p" B T?–MX
 @ Gw M"Q H¢B M?Q p"v\ æS i` FB - `®i +m°+ H" +| H B H`+? ;b\
 h`QM; HÁM; J° o•M æ¢B æ FBM? ?½BX
 L m M?Q çS i` FB - im pB +kM; ç¢i iÈB æ¢B æ - 2 ``^M; +ÁM i?„M; M;QÊ+ ?„MX
 :B Q T?QM; +?Q ç M #•v; BÌ- ç•v H" H–M ç–m iB M J° o•M æ¢B æ `ÆB p"Q ?¢ T?Q
 "€M h?–M *¬M o•M- +?QM? H" M?•M p"i i?–M i?Q¢B +O K'v p¢M M,K i`QÈ+- #•v;
 +?Q /M H" K°i p" B æ¢B æ +O *?•M ok h?€M? æ` - 2 ``^M; +kM; ``i F?| M?"M` X
 @ G¬B .U+ S?B æ°M i?m"iX
 h`B m S?QM; i?B i`B M G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i- M? M? +?|M; ;B i ç M # M +¢M?
 G¬B .U+ h`ªKô- /mM; M?"T G¬B HU+ h?–M EB T- ç€M? ` i`¼M; FQ+?X
 @ *?¢v K mX
 « GQM; oQÆM; ç½ #` i?QÆM;- p` oQÆM; :Bª + 'T GoM? oU+ +ÁM H¢B- +kM; #` M,
 >B M i¢BX
 " M T?Q « GQM; oQÆM;- +?d +ÁM H¢B ?„M p" K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ +m®B
 @ hÄ h?B M *mM;X
 h`QM; i v h`B m S?QM; tm'i ?B M +•v +mM; +´ tQ €K M;•M b„+- M;QM; ?B M K°i K
 iB M;- H" T iS+ t i [m ?Q F?¬M; pK ?ªBX
 h`QM; F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 JkB i M €M? b€M; K"m p" M;- # M M;Q" B +?"T +?ÌM K°i i–M; S?QM; G¬B tQ+? b„+
 h?–M EB T- tmv M [m p B « GQM; oQÆM;X
 « GQM; oQÆM; i`¼M; i?QÆM; +?"i p"i- i?•M ?bM? HªQ çªQ- F?|2 KB M; i`"M` K°
 *kM; K v- ?„M ç½ i?Q€i Hv çQÊ+ pÁM; p•v +O ç€K M;QÌB h`B m S?QM;X

æ9M; H9+ M"v- T?Q i`QÈ+ +?Êi tm'i ?B M K°i çQ" M /B K p•M [m, i?B K"m €K i`
F?m +? i`QÆM; T?QÆM; pB M K°i ? B +?K+ /†KX

@ *€B ;b\

h?•M i? « GQM; oQÆM; ç½ #` i`¼M; i?QÆM; - iBM? F?Q HBM? T?€+? +kM; M? M

"ÎB pb #` i?QÆM; - i` M M; QÌB +| F?¬M; Qi KB M; p i i?QÆM; - Q€M HU+ [m, i?B- +
+O +O ?„M- i?"K +?Q KΦM? ?ÆM H9+ i?QÌM; ; 'T p" B H-MX

J2Q K2QX

hB m h†+ JB m ?mv ç°M; i`"M F€- /B K p•M [m, i?B +m²M +m°M- ?bM? i?"M? iWM;
i?U+ +? 'i- p•v F?®M « GQM; oQÆM; X

@ h†+ KB m- +? i çB5

« GQM; oQÆM; ;B"Mi QK K†i- iW F?B ;B Q T?QM; +?Q ç M M v- ?„M ç½ #` ç¬M; çª
/M ç½ i?B i`B M `i M?B m HQΦB #Q i?m"i- M?QM; +kM; +?d +| i? FûQ /"B i?ÌB ;B

J2Q ¬

hB m h†+ JB m î i`QM; Zm, h?B h`È *?9 çΦB i`"M- i?Q„i +€B ç½ #B M K'iX

oÈB i?¬M MB K +QÌM; çΦB +O « GQM; oQÆM; - p"v K" pšM F?¬M; ibK ` i?•M ?bM

*ÁM Zm, h?B h`È \*?9 çΦB i`"M FB - pšM ç M; F?¬M; M; WM; i`|B #m°+- ç²M; i?ÌB ?
+O ?„MX

a„+ K†i « GQM; oQÆM; i`î M M i€B M?Êi- F?¬M; /€K HQm HΦB- p°B p" M; +QĐM; Ů
çΦB i`"MX

*?Ì ç M H9+ ?„M +QĐM; ûT ç°i T?€ Zm, h?B h`È \*?9 çΦB i`"M- b„+ K†i HΦB +"M; br

æ9M; H9+ M"vX

J°i çΦQ ?QªM? +?Ov i?O m €K- #¶M; /[M; iW ?Q F?¬M; i`QÈ+ K†i- T?|M; iÈB i`QÈ
S?®+ T?®+

æ-m +O « GQM; oQÆM; - #` ç•K i?OM; - ?mv i [m M; imM; i|2X

h?QΦi M?bM ;B®M; M?Q ?„M +?O ç°M; H Q iÈB i? M? +?Ov i?O i?¬M #Q FB p"vX

@ ©M? a€i æ L?"M

h` M ;QÆM; K†i i€B M?Êi +O « GQM; oQÆM; - F?¬M; F?ÄB H° ` K°i iB FBM? ?½

©M? a€i æ L?"M- F?¬M; +?d ç•K i?OM; +Æ i? ?„M- K" +ÁM ;?BK p"Q HBM? ?²M p

h?•M H" h?€M? E?Q +O ©M? a€i çΦQ- ©M? a€i æ L?"M +| çO HQΦB M,M; HU+ i?¬
hÄ h?B M *mM; X

L,K tQ - hB m h†+ JB m T?ªB /®+ ? i iQ" M #° p®M HB M; KÈB KB M +QĐM; M?"M
a€i æ L?"MX

@ Jm®M ;B i i - imv i F?¬M; +| F?ª M,M;

« GQM; oQÆM; +¬ ;„M; ;B½v /K X

oKiXXX

hB m h†+ JB m p¶ ` K°i i`ªQ- +"Q H M K†i ?„M- +ªK ;B€+ K Km°B H"TiS+ # Q T?
GQM; oQÆM; X

@

h¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M- ç°i M?B M +ªK i?'v +?Q€M; p€M; i?®M; F?' K°i i`"M
GQM; oQÆM;- +?"K`½B i M` # M i`QM; Zm, h?B h`È *?9 ç¢B i`"MX

dy8X *?QÆM; dyd, J° o•M "¢B h`"M

L?[M; +QM K„i ?mv i b„+- ç M iW "€+? h?B i`È +?9- ç²M; HQ¢i KÎ i`WM; i`WM;- Q€
çO F?B M +?Q i`€B iBK oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? H¢M? #m®i- /QÈB oQÆM; :Bª-
K` bKT ç´

h` M K†i h`B m S?QM; H° p pmB KWM;- Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"M ?B M M v- ç½
?Q`M iQ`M KÈBX

L?[M; [m, i?B M`v- K°i HQ¢i ç m bBM? ` /` #B MX

oKiXXX

.QÈB bU F?®M; +? +O hB m h†+ JB m- M?[M; +QM K„i ?mv i b„+- ç m M? M? +?;

a m F?B « GQM; oQÆM; pšM H¢+- ç€K T?ªM ç² +O h?€M? æ` ?ªB i†+- +m®B +M

L?;K om >ªB h†+ +O HB M KBM? ?ªB i†+- ç m F?-M; F?ÄB FBM? M;¢+- +U ç-m o
M,K- F?-M; M;ì H¢B +? i çB M?Q p"vX

@ J¼B M;Q`B +MM; M? m t¬M; H M5

æ€K ?ªB i†+- b m K°i T?2M ?QªM; ?²M- ç-m K•m H¢B H-M M[+?d ?QÈM; J° o•M

L?[M; oQÆM; :Bª +'T GoM? oU+- i`U+ iB T;B i iÈBX

*ÁM K°i Qi oQÆM; :Bª #bM? i?Q`M;- K†+ /M F?-M; /€K ç M ;-M- M?QM; pšM +; i
i'M +-M; Í +U Hv t X

h?•M H` oQÆM; :Bª >Q h?-M \*ªM?- i?¼ M;mv M i` M K'v p¢M M,K- tm'i` K°i ? B
T?"K- +kM; F?-M; +; p'M ç ;bX

*?d i`QM; +?®+ H€iX

> B +?K+ p` oQÆM; :Bª F?„T iQ`M i`Q`M;- # Q ;²K ç€K M;Q`B G½M? L;mv i oQÆM
+?mv M w +?Q oQÆM; :Bª p` bS+ K¢M? iQ HÈM- ç²M; HQ¢i €T #€+? p T?Q J° o•M

@ J° o•M æ¢B æ - « GQM; oQÆM; ç½ +? i- K°i KbM? M;QÆB HQm H¢B- +ÁM w M; ;

*U a oQÆM; i`-K ;B¼M; M;BX

> B +?K+ p` oQÆM; :Bª i` M b•M HB M i?O- p•v +-M; J° o•M æ¢B æ - H"TiS+ +?
ç®BX

h`QM; ç;X

óS?QM; h?B M *?Q`M;ô +O "€M h?-M 'm ç²M;- +; i€+ /KM; bmv v m p` €T +? bS+
æ¢B æ +O J° o•M æ¢B æ X

h`QM; HÁM; J° o•M æ¢B æ ? i bS+ iS+ ;B"M- çQ`M; çQ`M; H` æ¢B æ - p"v K` F?-
MQÈ+ M`vX

_ -K` -K` -K

a m K°i ?²B ç€K oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- oQÆM; :Bª GoM? oU+- oQÆM; :Bª #bM
J° o•M æ¢B æ i?•M ?½K HÈT HÈT pÁM; p•v- ?B M M?B M ç½ +; +?9i F?-M; +?®M

h?"K +?QX

"•v ;Bì J° o•M æ¢B æ Km®M T?€ pÁM; p•v- +kM; T?ªB i`ª K°i +€B ;B€ HÈMX

@ >W5 *?Q /M « GQM; oQÆM; ç½ +? i- M?QM; i ç½ ?S pÈB ?„M- M;Q`B T?ªB ;B

J° o•M æϕB æ ?W HϕM? K°i iB M;X
 oW KÈB M|B tQM;- ?"Q [m M; ?²M; p•M F?„T #®M T?Q - ;B®M; M?Q i?U+ +?'i- #„
 J°i ?bM? i?€B hB m h? :BÈB- +?"K `½B /mM; M?"T p"Q ?Q F?¬M; #®M T?Q - M;„M
 çªQ oQÆM; :BªX
 @ J° o•M æϕB æ - hB m h? :BÈB +O M;QÆB- +?Q /M +| M;QM; ?B M- +kM; F?¬M
 FQ+? +O T?¬M ç¬M; oQÆM; :Bª +?9M; i X
 @ *-M ;b T?ªB H"K p"v\
 G½M? L;mv i oQÆM; p" *U a oQÆM; K°i K†i +¬M; FQ+?- K°i K†i F?mv M M?OX
 >B M iϕB- J° o•M æϕB æ [mª H" ç M +? i pšM +ÁM ;B[bo /B MX
 hB m h? :BÈB +O ?„M- b m F?B M;QM; ?B M- T?QÆM; /B M T?ÁM; M;U i,M; KϕM
 iQ HÈM- +kM; i,M; +QÌM;X
 _-K`-K`-K`
 L?QM; +?B M HU+ +O M?[M; oQÆM; :Bª M"v- ç m H" i? +¬M; /ÌB b¬M; H'T #B M
 ç m H" i²M iϕB p¬ ç`+?X
 hB m h? :BÈB +O J° o•M æϕB æ - i?Q€M; +€B ç½ #` ç€M? +?Q ?Q M; i" M H°M t°
 @ *?Q /M i TªB i`ª K°i +€B ;B€ ç„i i?b +kM; M?'i ç`M? TªB ;B i +? i # M;QÌB M
 J° o•M æϕB æ - HÁM; iU i¬M +O æϕB æ >Q h?¬M *ªM?- F?¬M; +?Q T?ûT ?„M / /
 ob i? - ?„M F?¬M; iB + /MM; hB m h? :BÈB- M;„M +ªM iQ" M #° M?[M; +¬M; FQ+?
 L; v b m ç| - HBM? ?²M p" +?•M M;mv M +O ?„M ç°i M?B M b¬B i"Q- i` M HÁM; #
 ?mv i M?"M ?²M; p•MX
 h? M? ?mv i M?"M ?²M; p•M M"v /"B ç M i`,K i`QÊM;- iQ" M i?•M i?B m ç®i K°i i¬M
 +'K F}X
 @ *? i çB5
 h`QM; ? B K„i +O J° o•M æϕB æ - ?B M` K°i iB ?mv i [m M;- i" M M?šM M;Q M ç°
 K½M? HU+ p m M; H MX
 _„+ `„+
 h? +¬M; FQ+? çQÊ+ iϕQ M M iW bS+ KϕM? iQ HÈM +O T?¬M ç¬M; oQÆM; :Bª-
 KªM? pÐX
 >mv i M?"M ?²M; p•M +U+ HÈM M"v- +?ûK M; M; i?B M ç` - i`mv M ç M ?"M; HQϕi
 oU+ #` M;?B M M€iX
 @
 .QÈB K°i +?ûK M"v- K°i ;½ oQÆM; :Bª GoM? oU+ #Ä KϕM;- ? B ;½ oQÆM; :Bª #b
 i?"M? p k M; K€mX
 @ *-M; FQ+? i?"i KϕM?- M; v +ª E?¬M; :B M GoM? oU+ +kM; #` +?ûK pÐX
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; `mM H MX
 æϕB æ >Q h?¬M *ªM?- +?d +¬M HB m KϕM;- +?B M HU+ H"TiS+ i,M; H M p" B H-
 >ÆM M[- M?[M; ?mv i M?"M ?²M; p•M M"v- ç m t m v M [m T?QÆM; /B M p"i +?'i H
 @ J° o•M æϕB æ - M;QÆB [mª H" F çB M- F?¬M; iB + iB m ? Q #´M M;mv M- i´M ?
 @ J¼B M;QÌB M? M? HB M ?ÊT HϕB5

æ€K om >ªB ht+ pW bÊ ?½B pW iS+ ;B”M- +ª ç€K ç²M; HQ¢i i?B i`B M #Q i?m”i
@ > ? ? æ€K ?ªB it+ +€+ M; QÆB- ç m +? i +ª çB5
h` M K†i J° o•M æ¢B æ - +?Êi ?B M p çB M +m²M; i?` b€i F?€i K€mX
@ S?QM; h?B M h?”T “€i *?QÎM;5
“€M h?–M ’m ç²M; ?ûi HÈM K°i iB M;- >²M HU+ ?mv i K¢+? ?Q”M iQ”M FQ+? T?€i)
hQ”M i?•M ?„M T?€i ` €M? b€M; p”M; `U+- w +?Q “€M h?–M p” HBM? ?²M- imv ?
M? m- HB M iK+ ç€M? ` iWM; ç¢Q +?QÎM; [m M; p†M p Q- i?Q¢i M?bM +‡ T?–M
i?Q€M; +?®+ ç½ ç€M? H M hB m h? :BÈB +O J° o•M æ¢B æ X
@ S?QM; h?B M h?”T “€i *?QÎM; \ æ•v +?QM? H” imv i F„ óS?QM; h?B M *?QÎM;ô
v +ªM? +O J° o•M æ¢B æ - i?”K +?Q M; v +ª hB m h? :BÈB- +kM; #` €T #€+?X
h?2Q S?QM; h?B M h?”T “€i *?QÎM; HB M iK+ i`B M F? B- HQ¢B +ªK ;B€+ €T #€+
T?QM; ’M p” ?¢M +? HU+ HQÊM; +O ?„M K¢M? ?ÆMX
@ >„+ ?„+- S?QM; h?B M h?”T “€i *?QÎM;- K°i F?B ç i i?B i`B M iQ”M #- b) ç¢i ç
KQİB i€K H–MX æ¢i iÈB i`bM? ç° ç‡- M; v +ª K°i T?QÆM; i?B M ç` - +kM; +‡ i? T
“€M h?–M ’m ç²M; iWM; +?QÎM; iWM; +?QÎM; T?€i ` X
h` M i?U+ i X
oÈB +’T ç° +O ?„M ?B M i¢B- i®B ç +?d +‡ i? i?B i`B M ç M [mv M i?S i€K i`QM;
L?QM; /M p”v +kM; ç½ `’i FBM? i? ?½B iK+ `²B- çO ç T?QM; ’M oQÆM; :Bª çdM?
K°i #Q +ªM? hB m h? :BÈBX
@ E?–M; i®i5 hB m h? :BÈB +O i
h`QM; HÁM; J° o•M æ¢B æ i`Î M M M†M; M - +?B m i?S+ +–M; FQ+? +O ?„M- i?
i?B M ç` - +kM; #` ?¢M +? b•m b„+X
G9+ ç€M? ç M [mv M i?S iQ i`QM; S?QM; h?B M *?QÎM;- i?•M ?bM? p” i®+ ç° +O
MY - M; v +ª HU+ +–M; FQ+?- +kM; #` bmv v m ? B # i?”M?X
@ *?O M?•M- i i®B ç +?d +‡ i? +?®M; çÐ ç M [mv M i?S i€K i`QM; S?QM; h?B M
?Q”M iQ”M T?QM; ’M ?„M çQÊ+X
“€M h?–M ’m ç²M; M‡BX
@ o”v H” çO `²BX
h`B m S?QM; F?) ;”i ç–mX
.M b Q çB M[- ç®B i?O +kM; H” æ¢B æ >Q h?–M *ªM?X
J° o•M æ¢B æ #` óS?QM; h?B M *?QÎM;ô HB M iK+ ?¢M +? T?QM; ’M- ç²M; i?İB
çB M +m²M; +O KQİB K’v p` oQÆM; :BªX
hB m h? :BÈB +O ?„M- ç½ #` M; ?B M M€i K°i MY X
»+
_®i +m°+- F?‡2 KB M; +O J° o•M æ¢B æ - +kM; i`”M ` K°i iB p i K€mX
h`QM; HÁM; ?„M- +m®B +MM; +kM; bBM? ` K°i iB ?®B ?”M iB + Mm®B- H) ` F?–
æ•v ;¼B H” ç M +? i pšM +ÁM bo /B MX
J°i æ¢B æ - ç®B F?€M; pÈB K°i ? B +?K+ p` oQÆM; :Bª- [mª i?”i H” [m€ iU T?K `²

L?'i H" ?B M iϕB- ?„M #` óS?QM; h?B M h?"T "€i *?QÎM;ô i-M; i-M; T?QM; 'M ?ϕM
imv i +^aM?X

@ *?O M?•M- /M b Q ?„M +kM; H" æϕB æ - M?'i ç`M? T?^aB T?ÁM; M;U ?"m +?B m
"€M h?-M 'm ç²M; ç½ ç€M? iÈB [mv M i?S #^av i`QM; S?QM; h?B M *?QÎM;X

G9+ M"v- J° o•M æϕB æ ç½ #` i?QÆM; F?¬M; M? - M;mv M F?Q ? Q i'M`'i HÈM- ϕ
F„ ~M ;B'mX

@ >W5 J° i +?B m M"v- K†+ /M T?^aB i`^aK°i +€B ;B€ ç„i- M?QM; +| i? #^aQ ç^aK ;B9T
i?ìB /B i b€i ?ÆM K°i MY ç€K M;QìB Î ç•vX

J° o•M æϕB æ •K i?-K +QìB HϕM?X

M82d2@-D #A +?ϕv- ?„M M? i ç`M? T?<sup>a</sup>B F?B M +?Q M?[M; M;QìB M"v- +?`m K°i ç
H?Q E+F?B #A +?ϕv- ?„M M? i ç`M? T?<sup>a</sup>B F?B M +?Q M?[M; M;QìB M"v- +?`m K°i ç

G9+ M"vX

E?¬M; B T?€i ?B M` - K„i i`€B +O h`B m S?QM;- ç½ #` K°i i-M; bQÆM; KM K"m
T?^aM; T?'i +| K°i i? ;BÈB hY >mv M ioM? K`+?X

J€B i|+ iQK +O ?„M- T?'i T?ÈB imM; # v i`QM; ç€K FbM? T?QM; +m²M; #ϕQX

@ S?QM; h?B M æ "€i *?QÎM;5

"€M h?-M 'm ç²M; ç½ i?¬B ç°M; S?QM; h?B M *?QÎM; ç M +U+ ?ϕMX

h•K i?-M HBM? ?²M +O J° o•M æϕB æ - ç m i`-K tm®M;- /QÈB +¬M; FQ+? +m²M
:B^a- ?„M HϕB i?'` i? K K°i #9M; K€mX

hB m h? :BÈB +O ?„M- M? M? +?|M; pĐ i?"M? iWM; K^aM? M?ÄX

h? M?QM;- J° o•M æϕB æ i?•M i?K i`¼M; i?QÆM;- F?|2 KB M; HϕB M? +? H M K

J° i p`B oQÆM; :B<sup>a</sup> Î ç•v- ç½ +<sup>a</sup>K M?"M çQÊ+ K°i Hm<sup>2</sup>M; F?Q iS+ +'K F}- i`"M M;"T

*?d +| ?mv i Kϕ+? ç²M; iY +O h`B m S?QM;- H" ?Q" M iQ" M M„K `ä ibM? ?m®M;
M;mv M F?„T iQ" M i?•M +O J° o•M æϕB æ X

@ " ` T?QM; 'M ç M +U+ ?ϕM`²B- M; v +^a hB m h? :BÈB +kM; pĐ M €i- +Æ ?°B i®i5

h`B m S?QM; ç½ +?m~M #` ?mv i Kϕ+? ç²M; i?m"i- H"TiS+ T?€i ç°M;X

S?®+ T?®+

M?p€đ\$°rQ'K FĐ h4Đ đçh2 ?ϕC2 đ0%•3p` Ó20?

h?•M^aM?i?QM i?^a?Q[~]M K_„+O G^½M? L;mv i oQÆM;- çQÊ+ €M? i[`],M; H¢M? H)Q #
 HQ M M;mv i M?QÊM; H M- FB m M? M #,M; H - +?B + KkB i? M? i9 i?ŠM; i_„T- ?
 M;| b2M- M?QM; ç^½ HQm H¢B p[~]B ç¢Q p i K€mX
 h v M[~]M; +—K ç Q FB K- i?•M ?bM? M?Q b'K bûi +?ÊT ç[°]M;- i?•M T?€T + Q bB m-
 S?QM;X
 *¬M; FQ+? b_„+ #ûM €+ HB i +O M[~]M;- i?"K +?Q +| i? mv ?B T çQÊ+ +^a æ¢B æ X
 h`QM; i?ìB ;B M M;„M- G<sup>½</sup>M? L;mv i oQÆM; /Q`M; M?Q +ÁM i?Q€M; +?B K i?QÊM
 L?QM; h`B m S?QM; +kM; M?bM ` çQÊ+- G^½M? L;mv i oQÆM; ç^½ iB m ? Q `i M?
 #[°] M;U+ M;¢Q M?•M T?"T T?²M; #'i ç`M?X
 h` M i`€M M[~]M; ç^½ H[°] ` /'m p i K² ?¬B- €M? K_„i +| p[~]B T?—M i?dM? +—m M?bM p
 K_„i +? M +?S K[°]i iB ¬M M?m p[~] [m"i +Q`M; ?B K i?'v Î M[iYX
 h`B m S?QM; #B i`ä- pÊB +€ iQM? K¢M? K) M?Q G^½M? L;mv i oQÆM;- +?`m ?¢
 ;†TX
 æ²M; i?ìBX
 æB m M[~]v +kM; +?Q i?'v- M[~]M; `i iBM iQÎM; h`B m S?QM;X
 h`B m S?QM; pšM K<sup>°</sup>i KU+ F?¬M; ç<sup>°</sup>M; i?O- M;Q`B F?¬M; `ä M[°]B ibM?- +ÁM iQÎM
 pÊB #^aQ i¼ >^aB h†+ >Q[~]M;X
 *U a oQÆM; [m^a i?"i +kM; M;?o p[~]v- i`QM; H9+ ?„M +?B M ç'm- pšM i" M HU+ #^aQ
 #` F<sub>„</sub> HQĐM;- M?^K SM; T?| pB + h`B m S?QM; ;•v F?| / X
 @ *U a oQÆM;- M;QÆB ?½v ç2K #^aQ i¼ >^aB h†+ >Q[~]M; i†M; +?Q G^½M? L;mv i o
 h`B m S?QM; ç M;?` `i i`U+ iB TX
 @ *€B ;b\
 *U a oQÆM; ç M; +?B M ç'm- i?•M ?bM? +?Êi F?UM; H¢B- M?bM p T?Q h`B m S
 >„M p®M +?Q `^M;- h`B m S?QM; +kM; ? K #^aQ i¼ >^aB h†+ >Q[~]M;- +?Q M M KÊB
 E?¬M; M;ì `^M; ?„M H¢B ;B9T G^½M? L;mv i oQÆM; H2Q H M çdM? + Q #^aQ i¼ X
 *?ŠM; H)- h`B m S?QM; M<sup>~</sup>v ?Q<sup>~</sup>M iQ<sup>~</sup>M F?¬M; +| ?SM; i?9 pÊB i`mv M i?W ç¢B
 >Q[~]M;\
 @ L m M|B M?Q p[~]v
 h`QM; HÁM; \*U a oQÆM; +?Êi`ûi H¢M?X
 G9+ i`QÊ+- F?B +?B M ç'm pÊB J<sup>°</sup> o•M æ¢B æ - i?U+ HU+ +Q`M; ?Q[~]M? +O h`B m
 [m^a i?"i ç^½ i?mv i T?K+ ç€K M;Q`B om >^aB h†+X
 "€M h?—M 'm ç²M; M[~]v- F?¬M; M;ì M; v +^a w +^aM? æ¢B æ - +kM; +| i? €T +? X
 J[°]i +?B m >Q E?¬M; æ²M; h`<sup>a</sup>K +m®B +MM; +O h`B m S?QM;- ç€M? i`¼M; i?QÆ
 M;Q`B F?€+ FBM? ?½B- F?¬M; `ûi K[~]`mMX
 @ h`B m S?QM;5 L m M;QÆB F?¬M; M?9M; i v p<sup>~</sup>Q +m<sup>°</sup>+ i` M? çQ¢i >^aB h†+ >Q[~]M
 v m +—m +O M;QÆBX
 *U a oQÆM; p[°]B p[~]M; i`mv M •KX
 J[°]i F?B G^½M? L;mv i oQÆM; çQÊ+ h`B m S?QM; p<sup>~</sup> "€M h?—M 'm ç²M; i`Ê ;B9T- ?
 ?B p¼M; M[~]QX

dy3X *?QÆM; dRy, .B m .KM; *O J æ^M;

L; v H"TiS+X

h`B m S?QM; ç½ i`Î i?"M? M?•M p"i K'm +?@i i`QM; +m°+ +?B M ;B`M? #ªQ i¼ >a
>„M M ;?B M ; p # M M`Q- i? +K+ b) M ;?`+? +?mv M p # M ç|X

h?"K +?Q- M m M?Q ?„M p` "€M h?-M 'm ç²M; HB M i?O- i?U+ HU+ +| i? €T +? #
@ h?"i +| H¶B- i`QÈ+ F?B `ìB F?ÄB h?€M? æ` ?ªB it+- i pšM H` K°i i?"M? pB M
oQÆM;ôX

h`B m S?QM; +?"K `½B M|B- ?mv i Kç+? ç²M; iY ç½ i"Ti`mM; F?| +?†i *U a oQÆ
"ÎB pb MÆB M`v H` E?-M; :B M h?€M? æ` - ?Q`M iQ`M M; ,M +€+? pÈB M ;QçB ;BÈ
?mv i Kç+? ç²M; iY K` F?-M; +-M i"M HU+ i?m HB K +?2 ç"vX

@ æ•v H`

*U a oQÆM; +?d +ªK i?'v K°i Hm²M; w +?Q æ²M; HU+ FBM? M ;QìB- "T ç M i`QÈ+
Kbm? +ªK i?'v €T HU+ #'i M K°i ?²BX

hçB T?QÆM; /B M HBM? ?²M- KÆ ?²i`mv M ç M iB M ;b'K bûi M' p M ; - +ÁM +| K°i
@ >mv i Kç+? ç²M; iY æ•v KÈB H` i?U+ HU+ +?•M +?QM? +O ?„MX

h` M K†i \*U a oQÆM; i`"M M ;"T FBM? ?½BX

oÈB M°B ibM? HBM? ?²M +O h`B m S?QM; - w +?Q æ²M; HU+ - i`B M F? B F?-M; ?
iK+X

a m F?B h?-M GBM? L?½M H°i t€+- h`B m S?QM; pšM K°i KU+ i? K im óoçM LB K
i?m G¬B HU+ h?-M EB T- F?B M +?Q æ²M; HU+ i•K ?²M iB Mi? K K°i #QÈ+ HÈM
>B M M vX

"'i Hm" M H` i? +?'i ?mv i Kç+? ? v H` T?QÆM; /B M HBM? ?²M +O h`B m S?QM;
oQÆM; :Bª çdM? T?QM; M`QX

GBM? ?²M +O ?„M M ;QM; Hmv M ç M KS+- i?"K +?Q +ÁM ?ÆB M?dM? ?ÆM oQÆM
h`B m S?QM; +kM; +| +?9i +ªK F?€B- i?b ` i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M +?çv i`®M M`
M?Q p"vX

@ h`B m S?QM; - +ªK içX

G½M? L ;mv i oQÆM; [m, M ; ç M i?-M b„+ +ªK FQ+?X

oÈB i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; - i? K p`Q "€M h?-M 'm ç²M; - ?Q`M iQ`M +| ?B p¼
h†+ >Q`M ;X

h? M?QM; - ç®B T?QÆM; pšM H'v i?•M T?"M H` i?O ?ç /QÈB i`QÈM; +O Kbm?X

@ *?O M?•M5

"€M h?-M 'm ç²M; T?€ F?-M; K` ç M- i` M M ;QìB tm'i ?B M K°i Hm²M; w +ªM? p` w
i? t€+ p` iBM? i?-M +O \*U a oQÆM; i`-K tm®M ;X

*U a oQÆM; H° ` K°i iB + v ç„M ;X

h`B m S?QM; p` "€M h?-M 'm ç²M; - ç m H` M?•M p"i K'm +?@i i`QM; pB + +?B M
i`QÈ+X

> B M ;QìB M`v HB M i?O pÈB M? m- imv i ç®B H` i²M içB p¬ ç`+? /QÈB +'T #"+ æ

@ G½M? L ;mv i oQÆM; - p" M F?Q +O M ;QÆB `i i®iX \*m°+ +?B M i` M? çQç i >ªB

*U a oQÆM; +QÌB F?´ K°i iB M;- +?O ç°M; M?"M i?m X
 >„M F?¬M; F?ÄB +| +?9i ?®B ?"M i¢B b Q i`QÈ+ FB KbM? F?¬M; çB H¬B FûQ h`B
 L?QM; M;?o H¢B- h`B m S?QM; i`Ê ;B9T G½M? L;mv i oQÆM;- ``i +| i? pb ç®B T
 h?€M? æ` ?ªB i†+ M`vX
 h`QÈ+ F?B çB- \*U a oQÆM; +ÁM /MM; €M? K„i ç-v ói?•K wô- HB + [m h`B m S?Q
 •M? K„i ç|- +| +?9i ?Q`B M;?B p` w p` ?`K t9+X
 h`B m S?QM; pšM ;B[ p K†i F?¬M; #B m iB M?- çQ K„i M?bM ?„M `ÌB çBX
 :QÆM; K†i tBM? ç T +O G½M? L;mv i oQÆM; pšM H¢M? HMM; M?Q #,M;- F?¬M;
 bmv M;?o p`M pÆX L?QM; M?`T iBK +O M`M; p`Q H9+ M`v- ç½ +| +?9i M? M? ?Æ
 h`QM; HÁM; M`M; +kM; i?'T i?ÄK F?¬M; v M- h`B m S?QM; +| TªB pb ?•K K° KbM
 i v ;B9T çÐ ? v F?¬M;\
 GB m ?„M +| çQ ` v m +¬m ;b [m€ T?"M ? v F?¬M;\
 @ G½M? L;mv i oQÆM;- b m F?B i`mv M i?W >ªB h†+ >Q`M; F i i?9+- i b) `ÌB F?
 h`B m S?QM; [m v ç¬m H¢B- M†B `ä ?QÈM; çB b m M`vX
 G½M? L;mv i oQÆM; F?¬M; F?ÄB i?Î T?"Q K°i ?ÆB- i?¬M b„+ idM? i€Q F?¬M; +?S
 F?B M +?Q M`M; KÆ ?² +| K°i iB H¢+ HÄM;X
 L`M; +kM; F?¬M; TªB v m i?Q+? h`B m S?QM;X
 h?•M H` +U ç¬m [m€i b€ h?€M? æ` >ªB h†+ >Q`M; ?ÆM i`,K M,K- G½M? L;mv i o
 T?¢i- i•K i`Q ç½ FB M ç`M? M?Q #`M i?¢+?- imv i ç®B F?¬M; / /`M; ç°M; i•KX
 L?QM; F?¬M; i? T?O M?"M- M`M; ç®B pÈB M K iY M`v- +| M?B m ?ªQ +ªK ?ÆM H
 h`B m S?QM; iQM? +€+? H½M? ioM?- /Si F?Q€i i?ŠM; i?„M i?"M? F?~M- F?B M M
 F?„+ K'm +?®i- ç®B T?QÆM; çQ i? M bQÎB 'K i`QM; M;`v imv i`ÆB- +`M; ;B`M?
 *?ŠM; [m - t2K ?bM? ?m®M; i?b h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; ? +| ?SM; i?9 pÈB
 M?Q +?d ?"M F?¬M; i? bÊK `ÌB F?ÄB ç•vX
 æ®B pÈB i`mv M i?W >ªB h†+ >Q`M;- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| +?9i ?SM; i?9
 @ hB m *¬M o•M- +?9M; i çB MÆB F?€+ t2KX
 h`B m S?QM; M†B pÈB "€M h?¬M 'm ç²M; Î # M +¢M?X
 h`QM; çªQ pU+ M`v- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +| i? [m M b€i iQ`M #°-
 ç†+ #B i F?B M M;QÌB F?€+ +?9 wX
 hB m *¬M o•M\
 G½M? L;mv i oQÆM; +ªK i?'v- +€B i M M`v /QÌM; M?Q +| +?9i [m2M i B- ?bM? M
 i`QM; çB M i`+? M`Q ç|X
 æQÆM; M?B M- M`M; +kM; F?¬M; M;?o [m€ M?B mX
 @ h`B m S?QM;- G½M? L;mv i oQÆM; i i?B m M;QÆB K°i +€B M?•M iB M?X •M iB M
 b) ?²B #€Q ;'T KQÌB H¬MX
 G½M? L;mv i oQÆM; M?bM i?2Q #|M; HQM; +O h`B m S?QM;- i`M? i`¼M; M†BX
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ç i`QM; HÁM;- iB TiK+ /šM "€M h?¬M 'm ç²M; `ÌB çBX
 J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m tm'i ?B M i` M p B h`B m S?QM;- ? B K†M; pm®i imM; H M- MûK `

@ *?O M?•M- i p" +^aK ;B€+ +O M; "B ;B®M; M? m- E?¬M; :B M "Q *^aM? M"v- F?Š
 i`mv M i?W ?^aB i†+ çÆM ;B^aM M?Q p"vX *?d H" K°i æ¢B æ - +?Q /M ?„M +| H" *Æ
 æ¢B aQ i?b +kM; F?¬M; +| F?^aM,M; #® +K+ çQÊ+ i?O #9i HÈM M?Q p"vX
 "€M h?¬M 'm ç²M; ;"i ç-m M|BX
 *S M?Q p"vX
 J°i i? M? MB M- K°i çS i` - K°i +QM K Q- i' ?ÊT F€ [m€B +~M i?"M / Q [m M? K°
 i•KX
 @ ošM F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ ;b b Q\
 @ æ^aQ pU+ M"v- ?ŠM H" /Q >^aB h†+ >Q" M; #® i`QX
 h`B m S?QM; p" "€M h?¬M 'm ç²M; - K°i # M i?,K /Á- K°i # M M;?B M +Sm i?^aQ Hm
 J°i M; "v b m
 h`B m S?QM; +kM; iW #Ä pB +ibK ?B m ?ÁM ç^aQ M"vX
 *?ŠM; [m - # M M;Q" B ?ÁM ç^aQ- +| b|M; #B M +U+ HÈM- HU+ HQÊM; p¬ ?bM?- ç2
 F?Q^aM; F?¬M; p" /QÈB MQÊ+- ç~v ç M ;¬M ç^aQ pU+ i`mM; i•KX
 G9+ h`B m S?QM; T?B ?"M? ` M;Q" B- b) ;†T T?^aB HU+ +^aM +Q`M; ç¢BX
 *?d F?B ?„M i`B M F? B S?QM; G¬B *?B .U+ T?B ?"M? i?b KÈB +| i? KB M +QĐM
 h`B m S?QM; K°i ?ÆB T?B ?"M? K'v M; "M /†K- ;†T T?<sup>a</sup>B HU+ +<sup>a</sup>M i`MM; i`MM; çB
 *kM; K v- i`B M;mv M HBM? ç M +O ?„M T?QM; T?9- pB + #' bmM; +?•M M;mv M
 J'v M; "M /†K b m
 h`B m S?QM; ç°i M?B M +^aK i?'v- b|M; #B M ç½ /¬M #bM? T?K+- HU+ +^aM p¬ ?bM
 v mX
 @ æB t ?ÆM- iB T iK+ çB m i` K°i T?2M t2KX
 h`B m S?QM; iB T iK+ T?B ?"M?X
 G9+ M"v- ?„M ç½ T?B ?"M? ?ÆM p¢M /†K- M?QM; pšM F?¬M; T?€i ?B M ?ÁM ç^aQ
 G9+ M"vX
 æ½ çB ç M çB K +m®B E?¬M; :B M "Q *^aM? `²BX
 @ æŠM; +'T p" [mv K¬ +O E?¬M; :B M "Q *^aM? M"v- `ä `M; F?¬M; i-K i?Q`M;X
 "€M h?¬M 'm ç²M; M?Qm K"vX
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; iW #Ä- H¢B i? v ç' B K°i ?QÈM; F?€+- i`Î H¢B ç^aQ pU+
 çB K +m®B +MM; F?€+X
 h? M?QM; H¢B F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ ;bX
 L;QÊ+ H¢B- ;B[çQ`M; +ÁM ;†T T?<sup>a</sup>B F?¬M; Qi i B M¢M i`QM; E?¬M; :B M "Q *^aM
 *kM; K v- pÈB h?¬M GBM? L?½M- i®+ ç° +O S?QM; G¬B *?B .U+- +MM; `i M?B m
 +kM; SM; T?| çQÊ+X
 @ S?K + "M K†i #B M- +kM; F?¬M; T?€i ?B M çQÊ+ ;bX
 æ^aQ pU+ i`mM; i•K p" F?Q<sup>a</sup>M; F?¬M; i` M #B M- ?„M ç m ç½ HQ¢B i`WX
 @ L?Q p"v- F?¬M; #^M; tm®M; #B M K°i +?mv M i?Y t2KX
 "€M h?¬M 'm ç²M; ç M; ?`X

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-m- ?„M +kM; ç M; +| /U ç`M? M`vX

"MK

h`B m S?QM; H Q tm®M; #B M b•m- # M M;Q`B i?•M i? ?B M ?B M K°i i-M; ?Q
HÈT H•M T?B M iY b„+X

æ•v +?QM? H` ?mv i K¢+? T?ÁM; M;U i,M; +Q`M; +O h`B m S?QM;- ? i bS+ ?Á ?

>ÆM M[- ?„M +kM; +| ?mv i K¢+? ? h?Ov- +?Q /M HU+ +ªM i`MM; i`MM; çB T çB
M?"T ç M +?¶ b•m /QÈB ç€v #B MX

a•m i`QM; ?ªB /QÆM; M`v- b|M; #B M FBM? M;Q`B- oQÆM; :Bª #bM? i?Q`M; +kM;

>ÆM M[X

.QÈB #B M b•m- K`m b„+ +O MQÈ+ #B M H9+ b€M; H9+ i®B- ?¢M +? ;B€+ [m M`

h`B m S?QM; KÎ` h?-M GBM? L?½M- KÈB +| i? KB M +QÐM; ibK ?B m çQÊ+ i`Q

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m H¢B H-M M[pSi H M ç²M; iB M +´- iB M; óH2M; F2M;ô p M; H M-

h`B m S?QM; p`M +?mv M K°i i-M; ``Q +ªM h?Ov G K- i?O ?° ?„M +`M i?"MX

"€M h?-M 'm ç²M; Î# M +¢M? im Hmv M óEBK E?-M h?€M? h? ô- +kM; +| i?-M [m
p°B p`M; i?2Q b€i T?Q b mX

@ *QM K Q M`v +ÁM #B i t2K #|B\

"€M h?-M 'm ç²M; #'i ç°M; i? M? b„+- çB i?2Q h`B m S?QM; p`hB m h†+ JB mX

*kM; F?-M; #B i ç½ çB çQÊ+ # Q H•mX

a•m /QÈB ç€v #B M- €M? b€M; K`m t M? i®B K`i ÎT?Q i`QÈ+- +`M; H9+ +`M; b€
K°i M;m²M b€M; p`vX

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m H¢B H-M M[pSi ç²M; iB M +´ H M- #° /¢M; +| +?9i ?QM; T?'MX

"€M h?-M 'm ç²M; i?b H¢B H°` p K†i ?Q`B M;?BX

.Q`M; M?Q h`B m S?QM; ``i iQM M?B K hB m h†+ JB m- pšM ;B M M M iB M p T?C

h? M?QM;X

*`M; iB T +`M M;m²M b€M; M`v- €T HU+ iW MQÈ+ #B M ç MûM- H¢B +`M; F?´M; H

J°i H9+ b m

S?Q i`QÈ+ tm'i ?B M K°i ç-m /•v H2Q K`m t M? m €K +?2 i`B H'T ç'i- K¶B K°i bÊ
M´B H M K°i i`"M ?`M [m M;X

J`M;m²M b€M; M`v- +?QM? H` #„i M;m²M iW b•m # M i`QM; /•v H2QX

h`QM; KÆ ?²- h`B m S?QM; +kM; +ªK M?"M çQÊ+ K°i Hm²M; F?Q iS+ i M; i?QÆM
ç®M; /•v H2Q K`m t M? m €K i`mv M ç MX

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m F?Q +?•M K9 i v pmB bQÈM;- +`M; H9+ +`M; ?QM; T?'MX

@ *?O M?•M- i ?Q`B M;?B Î b•m # M i`QM; ç®M; /•v H2Q M`v- F?šM; ç`M? +| çB
M;Q`B F?€+ #B iX

"€M h?-M 'm ç²M; M|BX

h? M?QM;- H9+ iB T + "M M;m²M €M? b€M; K"m t M?- T?ªB pQÊi[m ç€K /•v H2Q ç'i- ;B®M; M?Q poM? pB M F?¬M; F i i?9+ M"vX

•K

"€M h?-M 'm ç²M; ç€M? ` K°i +?QÎM;- +?¶ /•v H2Q K"m t M? m €K T?Q i`QÊ+ - H M?ÄX

@ GQ¢B /•v H2Q M"v- i?"T T?-M +' tQ - +| bS+ KB M /`+? `i K¢M? ç®B pÈB +¬M;

"€M h?-M 'm ç²M; ç°M; /mM;X

J°i[mv M #ªv i?"M? +¬M; FQ+? +O ?„M- p"v K" +?d +| i? ç€M? ` çQÊ+ K°i +€B H >ÆM M[ - €T HU+ /QÈB #B M b•m `i HÈM- F?¬M; i®i +?Q pB + T?€i HU+X

hY .B i S?QM; G¬BX

h`B m S?QM; pmM; ` K°i +?QÎM;- +kM; +?d ç€M? ` çQÊ+ K°i +€B H¶ ?'M; M?ÄX > i?U+ p"i- +| bS+ KB M /`+? `i K¢M? ç®B pÈB +¬M; FQ+? G¬B ç¢QX

@ GQ¢B /•v H2Q K"m t M? m €K M"v- 2 `^M; +kM; i`ªB F?„T T?¢K pB K'v i`,K /†KX

h`B m S?QM; p" "€M h?-M 'm ç²M;- ç m +ªK i?'v F?| ;BªB [mv iX

GQ¢B /•v H2Q K"m t M? m €K M"v- b m F?B #` ç€M? pÐ K°i H¶ ?'M;- b) +?"K `½B F

@ h?Y +€B M"v t2K5

h`QM; i v h`B m S?QM;- +?Êi tm'i ?B M K°i ?¢i ;B®M; ç2M i?mB- ç½ #` ç¬M; +SM

@ >¢i ;B®M; >„+ L;K+ J æ^M;X

"€M h?-M 'm ç²M; F?¬M; F?ÄB ;B"i KbM?- i?Q€M; +€B ç½ M?"M` H B H`+? +O ? L,K ç|- i¢B .B iQ+? hY h?€M?- # ç¢B h¬M; T?€B L?` hBM?- ç½ i?9+ /K+ ?¢i ;B®M i`QÎM;- M?^K w ç² t•K H'M .B iQ+? hY h?€M?X

S?®+

h`B m S?QM; ç2K ?¢i ;B®M; >„+ L;K+ J æ^M;- i`²M; p"Q i`QM; ç'iX

@ L;mv M /`+? bBM? K M?5

h`B m S?QM; M? M? +?|M; ç2K K°i ;B¼i M;mv M /`+? bBM? K M?- /mM; M?"T p"Q L;K+ J æ^M;X

J°i ;B¼i M;mv M /`+? bBM? K M?- ~M +?S HU+ HQÊM; bBM? +Æ F?'M; H²- +| i? pB M i`,K /†K- #B M i?"M? bBM? ç` T?b M?B m- i?"K +?Q +ÁM +| i? F?B M +€+H SM; ?ÆM M;"M M,KX

oM pM

*?d i`QM; i?Q€M; +?®+ - ?¢i ;B®M; K ç^M; H"TiS+ bBM? i`QÎM; ` K°i ç®M; HÈM ó +m²M; T?€i i`B M- #B M i?¬ #B M /"B- K"m b„+ +¬M; H9+ +¬M; ç"KX

*?d i`QM; K'v M?"T ?¬ ?'T- i`QM; T?¢K pB p`B /†K- ç½ tm'i ?B M K°i ç®M; /•v H M?[M; bÈB /•v H2Q M"v- # M M;Q"BT?O FQM ; B M?¼M i?` ?mv i/[iÊM- F?B M M

@ hBM? i?¢+? bBM? K M? o¢M LB M *?•m Zmª >mv i L;mv M .m~M

h`B m S?QM; ç2K M?[M; HQ¢B i`•M i`B /` #ªQ ç²M; /¢M;- +?Q p"Q >„+ L;K+ J æ^ i,M; p¼iX

h®+ ç° bBM? i`QÎM; +O >„+ L;K+ J æ^M;- H"TiS+ i,M; H M ;'T K'v H¬MX

*?d i`QM; +?®+ H€i- K°i ç€K ?ªB /QÆM; K ç^M; ç½ tm'i ?B M i`QM; i-K K„iX

L?[M; /•v H2Q m €K iB T t9+ pÈB >„+ L;K+ J æ^M;- H”T iS+ M? M? +?|M; #` ç®B
bBM? K M?X

@ E?¬M; ?´ H¨ K ç^M; +’T #”+ i B FB TX

"€M h?¬M ’m ç²M; bÊ ?½B i?€M T?K+X

>„+ L;K+ J æ^M; +| i? i?¬M; T? ? i i?ªv p”M +?’i +?S bBM? +Æ- F +ª K€m ?mv i
;BªX

GQ¢B /•v H2Q m €K M¨v- K†+ /M +| M,M; HU+ KB M /`+? +¬M; FQ+? p”i Hw +QÌM; ç
HQ¢B bBM? p”i ~M +?S bBM? K M? J°+ ? X

> B HQ¢B /•v H2Q ç M p¨Q M? m- +| i? /MM; K„i i?QÌM; M?bM i?’v HQ¢B /•v H2Q
ç° M? M? +?|M;X

E?¬M; H•m b m

h`QM; ?ªB /QÆM; K ç^M;- +?Êi /•M; H M K°i Hm²M; F?Q iS+ i?` ?mv i #¢Q M; QÊ+
[m€B K ç^M; F?´M; H²- ;B®M; M?Q +QM KU+ HÈM- +| ?ÆM i`,K +€B pÁB t9+ im /”

@ > ? - J æ^M; oQÆM; iÈB ç9M; H9+ H„KX

h`B m S?QM; KÎ` h?¬M GBM? L?½M- i?Q€M; +€B ç½ F?®M; +? ó>„+ L;K+ J æ^M

a m F?B F?®M; +? J æ^M; oQÆM;- h`B m S?QM; H”T iS+ +| i? ªM? ?QÎM; ç M T
+O >„+ L;K+ J æ^M;X

E?¬M; H•m b mX

J ç^M; M¨v ç½ T?€i i`B M ç M +’T ç° æ M L;mv M *ªM?X J°i KªM? ?ªB /QÆM; K ç^
iBM? F?Q iQM? K M? +O /•v H2Q ?ªB /QÆM;- i? F?¬M; i? çÐ- +?”K`½B H2M HÁ

dyNX *?QÆM; dRR, o,M JBM? h?B M *Æ

L?[M; ç€K ç^M; K¢M €K i? M? b„+ M¨v- bBM? K M? HU+ +MM; HU+ F?¬B T?K+ +kM
i¨M +kM; F?¬M; ? +?”K

@ J2Q K2Q5

h`QM; #”M i v hB m h†+ JB m tm’i ?B M K°i +€B i¨M F€- #¨v` "€+? h?B h`È *?9 æ

h`QM; Zm, i?B /B K p,M €K ?¬B b„+ FB ?B M H M K°i +†T €M? K„i ?mv i ?²M; /[iÉ
FB - H¨K +?Q M;QÌB i iQ¨M i?•M`mM`¨v- h?¬M J HmB i`€M?5

"€+? h?B h`È *?9 æ¢B h¨M ;B M?”T- ç¨v M? M? ?ÆM i®+ ç° ç^M; K¢M i?ŠM; iB M

h`È *?9 "€+? h?B- ç²M; /¢M; +| i? ?’T i?m bBM? K M? iBM? F?Q- ç®B pÈB #’i +S
?B m [mªX

L?’i H¨ Q€M HU+ i`È +?9- F?B M +?Q ç^M; K¢M €K i? M? b„+ T?K +”M M? M? +?|M

L;QÊ+ H¢B H¨ i`QM; [m, i¨M- ç€K h`È *?9 Zm, h?B M¨v- iWM; +€B €M? K„i ?mv i ?
` FBM? M;QÌB- F?Q iS+ pŠM +ÁM iB T iK+ +?”K`½B /•M; H MX

@ J’v ç€K ç^M; K¢M €K i? M? b„+ M¨v- T?~K +?’i +U+ + Q- bBM? K M? HU+ +QÌM; ç
/BM? /QÐM; i?”i i®i5

h`B m S?QM; +ªK i?’v KWM; i?¬KX

J†B F?B i?¬M T? K°i ç€K ç^M; K¢M €K i? M? b„+ i`QM; T?QÆM; pB M KQÌB i`QÊM
çQÆM; i?¬M T? K°i +QÌM; ;Bª h¬M *?O +’T5

h`QM; "€+? h?B h`È *?9 æ¢B h¨M- F?Q HU+ im pB ç€K h`È *?9 Zm, h?B M¨v +kM;

a m F?B iB M iÈB +?WM; K'v +?K+ /†K- im pB ççB #° T?"M h`È *?9 Zm, h?B +kM;
*aM? i`mM; F€- K°i #° T?"M ç½ ççi iÈB hB m æ M L;mv M *aM??"m F€X

"€M h?-M 'm æ²M; +kM; +aK i?'v HQm HQĐBX

æ€K ç^M; KçM €K i? M? b„+ M`v- +?QM? H` K°i HQçB ç^M; KçM i?U+ p"i `i +´ H½
+¬M; FQ+? p"i Hw M,M; HQÊM; +U+ KçM?X

*?ŠM; [m - ç€K ç^M; KçM M`v pW H9+ #` >„+ L;K+ J æ^M; +MM; pÈB "€+? h?B h
+? X

h`QM; [m€ i`bM? iB M iÈB- "€+? h?B h`È \*?9 æçB h`"M i?¬M T? ç^M; KçM- b® H
F?Q iS+ +`M; T?€i` #çQ M;QÊ+- iBM? i?-M Q€M HU+ T?€i` HçB +`M; FBM? F?

G9+ M`v- i`QM; ç€K Zm, i?B /B K p•M FB - K°i i`,K +†T K„i ?mv i?²M; /[iÊM- M?'
p K°i T?Q - iBM? i?-M Q€M HU+ +QÌM; ççB +| i? €T+? w +?Q oQÆM; ;Bª #bM?

LY M;`v b m- >„+ L;K+ J æ^M; +MM; "€+? h?B h`È *?9 æçB h`"M HB M i?O- ç½ i
? B i`,K /†KX

G9+ M`v- im pB h`È *?9 Zm, h?B +kM; ç½ ççi iÈB hB m æ M L;mv M *aM??"m F€-
hB m æ M L;mv M *aM? çdM? T?QM;5

h?B F?Q Q€M HU+ i`QM; Zm, i?B /B K p•M T?€i` - +QÌM; ççB ç M KS+ H`K +?Q
oQÆM; ;Bª #bM? i?QÌM; Mû i`€M?X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?QM; T?'M M?bM p T?Q i`QÊ+X

æ^M; KçM €K i? M? b„+ - iU ?² ç½ iÈB çB K +m®B- T?Q i`QÊ+ tm'i ?B M K°i i-M;
H b€M; M;ÌBX

@ h? M? b„+ [m M; M;mv M- iÈB `²B5

h`QM; K„i h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²M; ç m +| K°i iB p mB bQÈM;X

æB [m K°i çQçM ?"M? i`bM? +m®B +MM; - tmv M [m ç^M; KçM €K i? M? b„+ p¬ i
i-M; [m M; i`€Q i? M? b„+ +¬B H X

Zm M; i`€Q i? M? b„+ FB iQ HÈM p¬ +MM;X

h`QM; [m M; i`€Q- +| i? i?'v çQÊ+ K°i iÁ +´ #ªQ +QÆM; i?B i i`-K K†+ /QÈB ç€v
+€B +,M +S +QÆM; i?B i F?'M; H²- Qi M?'i +| T?QÆM; pB M M;`M /†KX

Zm M; i`€Q i? M? b„+ iQÆB ç T- ;B®M; M?Q K°i +€B HU+ i`QÌM; p¬ ?bM?- M; ,M +

h`QM; +´ #ªQ +QÆM; i?B i- iWM; iÁ iWM; iÁ FB M i`9+ +QÆM; i?B i F€ Hç b M
i?ŠM; pÁK i`ìB- +?B K iBM? H•m i?-M #Q T?QM; +€+? +´ tQ - [mªM; i`QÌM; bm®
M?[M; +€B FB - iU ?² F?¬M; TªB F i [mª +O i?ìB ççB M`vX

h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²M; - i•K i?-M `mM; ç°M; - +?d +aK i?'v K°i +¶ F
H½Q- iW i`QM; i? ;BÈB +QÆM; i?B i F?'M; H² FB - ç" T p`Q K†i K` ç MX

@ J'v +€B FB M i`9+ M`v- ç M iW K°i +€B o, M KBM? +?OM; i°+ bB m M?B M- +?ŠM

h`QM; HÁM; "€M h?-M 'm æ²M; i?-K T?€M çQ€MX

h? ;BÈB +QÆM; i?B i F?'M; H² FB - FB M i`9+ iQ HÈM #`M; ççB- +?QM? H` K°i i
ç€v #B MX

@ *| +?9i ;B®M; h?B M *Æ h°+5

h`B m S?QM; M?È HçB KB m iª +O K°i Qi +?OM; i°+ i`QM; h?€B *´ oçM h°+ "ªM;X

h`QM; b® M`v- h?B M *Æ h°+ #`B / M? i?S # - ç½ iWM; b€M; H" T` K°i M M o, M K E
M`Q bQ b€M?- M?[M; +?B M?€M? i`mv M i?W +MM; #Q +^aM? iQ iQ M?Ä M?Ä +O M
i`KX

aÎ /o T?ÄM; çQ€M H` h?B M \*Æ h°+- H` #ÎB pb Î i`QM; i`mv M F€ +?mv M tQ +O
iQÆM; [m MX

hK+ i`mv M- ><sup>a</sup>B ht+ >Q`M; iWM; i?,K /Á çQÊ+ K°i +€B #Q +^aM? h?B M *Æ h°+X
J°i M; Q`B- K°i çS #û- K°i +QM K Q- +?"K `½B çB ç M i`QÊ+ [m M; i`€Q i? M? b„+
Zm M; i`€Q i? M? b„+ M`v +?QM? H` K°i +¶ HU+ i`Q`M; p¬ ?bM?- #`B tQ+? MQÊ+
bBM? p"i M; Q¢B ;BÊBX

G'v i?U+ HU+ ç€K M; Q`B h`B m S?QM; - +| H) +| i? KB M +QÐM; t¬M; p`Q- i? M?
i?Q`M; p¼M; ç°M; X

h?B M *Æ h°+- ç| +?QM? H` +?OM; i°+ i?-M i?Q¢B #`B / M? i?S # i`QM; h?€B *'
J†+ /M bU iQ+? +O +?OM; i°+ p o ç¢B M`v ç½ +?¬M pMB Î i`QM; /ÁM; +?av H`+?
ç®B pÊB ç`B b m +kM; ç m p¬ +MM; b•m t X

oQ /K M?Q- >Q E?¬M; >^aB h?mv M- F?¬B H¶B +Æ ;BÊB- ç¢B i`"M tmv M pU+ J'v +
KBM? h?B M *Æ h°+ HQm H¢BX

@ J2Q K2Q5

hB m ht+ JB m ?mv ç°M; i`"M F€- ?QÊM; p` i`Q M`Q ç| +O +' #^aQ +QÆM; i?B i K`
`i M? M?- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; M?bM i?'m i`B i ç M K°i +€B ç¢B
°M; KÎX

æ¢B K¬M ?„+ i?B i + Q iÊB K'v +?K+ i`QÊM; - i`QÊ+ +Y çSM; ? B ?`M; i?` p +QÆ
#,M; - ç m H` F?¬B H¶B +Æ ;BÊBX

*`M; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; +?QM? H`- ç€K i?` p +QÆM; i?B i M`v- i`QM; ? B i`
?²M; [m M; - M?'i i M?bM p T?Q ç€K M; Q`B h`B m S?QM; - p K†i #° /€M; ç T?ÄM

@ LÆB M`v H` i?`M? i?` i?'i H¢+ +O h?B M *Æ h°+- ?Q M M; ? M? F?€+? M?•M T?
J°i i M h?O HoM? i?` p i`QM; ç|- iQ`M i?•M €Q; B€T €K M; •M i`-K i`¼M; - i v +¬K K
i?B iX

@ h? M?QM; - p`Q i?`M? +¬M +| T?Q /KM; M?'i ç`M?5

h?` p +U FB K #` bmM; X

h` M K†i h`B m S?QM; +MM; "€M h?¬M 'm æ²M; F?¬M; F?ÄB H°` K°i iB +' [m€B)
J'v i M F?¬B H¶B +Æ ;BÊB M`v- F?¬M; M; Î +| çQÊ+ i`Q im M?'i ç`M?- +| i? +MM
h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - M?bM i?'m i`B i # M i`QM; - F?¬M; +| T?€i ?
M`QX

@ S?Q p`Q i?`M? b Q\

h`B m S?QM; ?QÊM; hB m ht+ JB m- #„M` K°i +€B €M? K„iX

@ J2Q K2Q5

hB m ht+ JB m tm'i` K°i ç®M; L; mv M iBM? i?¢+? h`mM; T?~K- çQ iÊB i`QÊ+ K†

@ E?¬M; çO5

h?` p +U FB K i?m ?²B ç€K L; mv M iBM? i?¢+? h`mM; T?~K- H„+ H„+ ç¬mX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m M?2 ` ,M; ?mv i`ªQ- +MM; i?` p +U FB K i`ª ;B€X
 S?Q p`Q i?`M? FB - ?B M M?B M H` K°i +€B ;B€ i` M i`iBX
 a m ç|- hB m h†+ JB m H¢B çQ ` ç¢B HQÊM; L;mv M iBM? i?¢+? h?QÊM; T?`KX
 h?` p +U FB K FB pšM M?Q +k H` H„+ ç-m,
 @ L,M; HQÊM; M;mv M iBM?- F?¬M; çO K°i T?-M KQ`iB5
 E?¬M; +| #B M T?€TX
 h`B m S?QM; ç`M? T?ªB tm'i ?mv i M?B m- H¢B H`v ` ç¢B HQÊM; L;mv M iBM? i
 i`•M [mwX
 h?` p +U FB K FB #`i +`M M?•M iBM?- +?d im•M i?O [mv i„+ +SM; M;„+X
 _@i +m°+- b m F?B M°T ` ç¢B HQÊM; L;mv M iBM? i?¢+?- i?` p +U FB K KÊB+?
 @ E?€+? [mw T?QÆM; t - tBM K`iB p`Q i?`M?5
 h`B m S?QM; i?B m +?9i M[ i?b ?€KB M; K„M; iQ- +€B M`v +kM; [m€ H` ;Bª /®B
 S?ªB #B i`^M;- HQÊM; iBM? i?¢+? pW `²B ?„M iB m ? Q- çO ç Km p`B FB M h?-
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m i?m ?²B "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M- Î T?Q i`QÈ+ /šM çQ`iM;- iB M
 æ€K i?` p +QÆM; i?B i M`v- +kM; F?¬M; +| M; ,M +ªMX
 @ " p`F?€+? [mw- +€+ M;`B Î i`QM; i?`M? F?¬M; i? T?€ ?Q FB M i`9+ +¬M; +°M
 p`Q K°i Qi pMM; +'KX L m M?Q pB T?¢K- b) #` çm´B ` F?ÄB i?`M?- M†M; i?b b) H
 h?` p +U FB K FB M?„+ M?ÎX
 h`B m S?QM; ;"i ç-m ç²M; wX
 *,M +S p`Q h?-M GBM? L?½M +O ?„M M?bM i?'m i`B i T?•M iQ+?- i?U+ HU+ i M
 i? ç`+? M´B oQÆM; ;Bª #bM? i?Q`iM;X
 J`+ª i?`M? i?` h?B M \*Æ h°+ M`v- F?¬M; #B i +ÁM +| # Q M?B m i?` p F?¬B H¶B
 i¢B `i + Q M[X
 .M b Q- h?O HoM? i?` p FB +kM; +?d H` K°i i M iB m ç-m KK+ i?O +Y i?`M? K` i
 h?€T i?€T5 h?€T i?€T5
 h`B m S?QM; M M #QÈ+ `ä `M;- çB p`Q i`QM; iÁ i? ;BÈB o,M KBM? +QÆM; i?B
 " M i`QM; iÁ i?`M? i?` +QÆM; i?B i M`v- K¶B F?B çB [m K°i çQ¢M çQ`iM;- ç m+
 #BM? bo +QÆM; i?B i im-M i` çB H¢BX
 @ E?¬M; +| F?Q iS+ bBM? K M?5
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- b m F?B çªQ K„i i?"i H•m- i¢K i?`iB F?¬M; +|
 +?OM; i°+X
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m +kM; `i ?QM; T?'M- [m,M; ç°M; p`B ç²M; iB M +´- Î T?Q i`QÈ+ /š
 h` M çQ`iM; çB- i`ªB [m iWM; iÁ iWM; iÁ FB M i`9+ +QÆM; i?B i + Q HÈM çSM; K
 çB p`Q- K°i p`B iÁ i?b H¢B +| i?` p + M? T?ÁM;X
 _@i +m°+- F?B çB ç M K°i [mªM; i`Q`iM; v M ioM? K†i ç'i H€i ç€ M;•M b„+- i®+ ç°
 H¢BX

*?QM? ;B[[m^aM; i`QÌM;- bm®B T?mM #„i ç-m F?ÎB ç°M;- +ÁM i`mv M ç M •K M?
K°i +¶ K HU+ ç +?Q HBM? ?²M b v K X

S?®+5

hB m h†+ JB m- M?av p¼i ç M- iB M p`Q K°i ;B M +Y ?`M; T?K +`M [m<sup>a</sup>M; i`QÌM; >
æ•v H` K°i iÁ i?`M? i?` i?`i Hç+- #^aQ HQm HçB M;mv M i`çM; i?2Q i?ÌB ;B M- K°
;B[HçB +?Q ç M ?¬K M vX

h` M çQÌM; HÈM- pšM +ÁM +| +€+ F?¬B H¶B +Æ ;BÈB T?K i`€+? /¼M / T [mûi iQÈ

hB m h†+ JB m iB M p`Q +?QM? H` K°i ;B M T?ÁM; b€+?- # M i`QM; +| `i M?B m
@ E?€+? T?QÆM; t ç M i?,K- i +| i? T?K+ pK ;b +?Q M;`B\

J°i M;QÌB F?¬B H¶B +Æ ;BÈB M[iQM? /€M; M;QÌB i?QM i?ª- i? M? •K M;¼i M;`Q-
E?m¬M K†i h`B m S?QM;- ?mM; ?,M; `mM `v K°i +?9iX

*€B M`v `®i +m°+ H` K°i +€B i?`M? i?` +´ [m€B M?Q i? M`Q- bQ b€M? pÈB i`QM;
;BÈB- [m^a i?“i H` +?d ç€M; pSi b¼i `€+X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m F?Q i v K9 +?•M K°i +?9i- +MM; F?¬B H¶B +Æ ;BÈB M[iQM? i` Q
`i M? M?- hB m h†+ JB m /MM; K°i F?®B L;mv M iBM? i?ç+? h`mM; T?~K- iW i`Q
ÌQM? ;B Q /`+? H`v K°i i`K #^aM ç²X

:B€ +^a M`v- bQ pÈB T?Q p`Q i?`M? i?b HçB ?ÊT Hw ?ÆM M?B mX

@ ±\

h`B m S?QM; pW M?bM- i`K #^aM ç²FB - /o M?B M H` ç` ?bM? +^a iÁ i?`M? i?` M`
?B M H M iBM iS+ [m M; ^aM? iQÆM; SM; ç M ç|X

@ h?2Q iBM iS+ #^aM ç² #B m ?B M- T?K +`M +| K°i ;B M ?`M; ç² +´ - +| K°i i?€T H•n
F?Q ;BÈB- +Y ?`M; p`i HB m

h`B m S?QM; HB + K„i K°i pÁM;X

h|K HçB- M?[M; +¬M; M,M; K` >Q ><sup>a</sup>B GBM? æB M +|- # M M`v ç m +|5

J` M?[M; i?S >Q ><sup>a</sup>B GBM? æB M F?¬M; +|- i`QM; M`v +kM; +|5

h`QM; i`i +^a +€+ FB M i`9+ +¬M; M,M;- ç m +| F?¬B H¶B +Æ ;BÈB +?mv M K¬M T?

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m HçB FQ+? ç°M; iB M p`Q K°i ;B M ççB H•m i?€T + QX

hBM iS+ #^aM ç² #B m ?B M- ç•m H` +Y ?`M; ` M- +?O v m H` ç`M? +? - +QÌM; ?|

@ LÆB M`v +O i +| i? T?K+ pK ;b +?Q M;`B\

J°i ççB ;B ?Ä i`mM; MB M +Æ ;BÈB M; ,K ç2M M?`M M?ç i KÎ KB M; M|BX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m pmM; i`ªQ- i`QM; i v tm`i ?B M K°i i? M? +?Ov i?O m €K M?Q ^aM?>

@ ±\

h`mM; MB M +Æ ;BÈB M; ,K ç2M FB - €M? K„i b€M; M;ÌB- iB T M?“M ©M? a€i æ L

hB m h†+ JB m HçB iB M p`Q i+- H`v ` K`v i?S p`i HB m i`•M T?~KX

æQÆM; M?B M- +ÁM T?^aB i`ª ççB HQÊM; iBM? i?ç+? H`K i?M H QX

@ Jm®M H"K +?Q FB M pk F?Q M"v T?K ;B i?m°+ iQM? i /¢B- M;QÆB +ÁM FûK K
?"M; p"i HB m î ¢®B /B M Km p 5

æQ€M i¢Q bQ +Æ ;BÈB M|BX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m # v p¼i ¢B- +?¢v iÈB +Y ?"M; p"i HB m ¢®B /B MX

J'v + M? ;Bì b mX

a m K°i i`"M i? M? •K H2M; F2M;- tmv tmv- i`mM; MB M +Æ ;BÈB M; ,K ¢2M FB iV
i?–M #Q +U ¢¢B- H'v` ©M? a€i æ L?"MX

>²M; [m M; +U+ M|M; M;Q" B K†i ©M? a€i æ L?"M /–M /–M i?m HB K- i` M i?•M M'
€KX

@ h?Y t2K ?B m [mª t2K b Q5

h`B m S?QM; +kM; +| +?9i ?SM; i?9X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?mv ¢°M; ©M? a€i æ L?"M- î i` M +€M? i v "€M h?–M 'm æ²M;- M
K°i +?9i- HQm H¢B K°i ¢¢Q p i K€m i?"i M?ÄX

@ L;QÆB

"€M h?–M 'm æ²M; ?QªM; bÊ- +€M? i v #` i?QÆM; FB i`mv M ¢ M K°i i`"M i /¢B-
M?Q H M i`mv M F?„T iQ" M i?•MX

>„M H"TiS+ p"M +?mv M EBK E?–M h?€M? h? - H9+ M"v KÈB ¢2K ?B m [mª i /¢B

@ h¢Q M;? o,M KBM? h?B M *Æ h°+ M"v- [mª i?"i `i + Q5

h`B m S?QM; i?"T T?–M M;¢+ M?B MX

*?Q /M H" h–M; bQ Gmv M F?Q i–M; T?€B h K iBM?- +kM; F?–M; +| M,M; HU+ M"v-
+ M? ;Bì F?B M +?Q h?–M #BM? i`mv M F€ M?Q ©M? a€i æ L?"M p"v- i,M; i? K i?

@ " p` F?€+? ¢ M i?,K- +€+ M;QÆB +ÁM +–M HQ¢B +–M; M,M; F?Q ;BÈB ;b M[F
+€+ M;QÆB ¢`M? +? +MM; +QìM; ?| 5

æQ€M i¢Q bQ +Æ ;BÈB FB ?ÆB •M +–M M|BX

æ½ F?–M; #B i # Q H•m F?–M; +| F?€+? ?"M; [m M; H•K- +Y ?"M; ` M M"v +O ?„
¢½ iB m ? Q ;–M ? i`²B- M?"T F?–M; ¢O #M tm' iX

@ L?bM t2K FB M pk F?Q M"v +O i M?Q i? M"Q\

h`QM; HÁM; #"M i v h`B m S?QM; M' B H M K°i i–M; /ÁM; MQÈ+ #,M; H K- ?bM? i?"
#,M; H K b„+X

*?QM? H" ",M; >Q" M; h?QÆM;5

@ ok F?Q M?|K i?m°+ iQM? H–B- #,M; i?Ov5 S?~K +?'i h K +'T5 æ° i´M ?¢B KQìB
HU+ F?B K F?mv i5 a m F?B +?[i` +QìM; ?| - mv HU+ #,M; ?"M i,M; H M i€K KQ
i?"M? #,M; ;BÉT T?ÁM; M;U- ?B M` M?B m HQ¢B ?bM? i?€B i'M +–M; M?Q ?bM?

dRyX *?QÆM; dRk, L;?`+? h?B M S?€B

L;?2 tQM; ¢Q€M i¢Q bQ +Æ ;BÈB ¢€M? ;B€- €M? K„i h`B m S?QM; b€M; M;ìB- H°
EB M h?–M #BM? ",M; >Q" M; h?QÆM; M"v ¢½ #` i´M ?¢B M?'i ¢`M?- p pB +M"v-
;B€+X

L?QM; F?¬M; M;?o iÈB- b m F?B +? [i` +QÌM; ?| - ",M; >Q`M; h?QÆM; +| i? #
i?€B T?ÁM; M;U M?Q #,M; ;B€T M`v M¼X

L m H` M?Q p`v- HU+ T?ÁM; M;U +O h`B m S?QM; +ÁM +| i? i,M; H M i` M /B M`
@ GU +?¼M +QÌM; ?| 5

h`B m S?QM; [mv i çQ€M tm'i iB M i`a i?M H Q +MM; p`i HB mX

o`i HB m iBM? i?¢+? ",M; >`M ? - i`QM; i v ?,M +kM; F?¬M; ? QiX

.M b Q- h`B m S?QM; iW i`QM; .B iQ+? hY h?€M? +MM; "€M h?¬M .B oB M- +kM;
p`i HB m- ?ÆM M [ +ÁM +a +?B M HÈB T?`K F?B +?ûK ;B i K°i Qi oQÆM; ;Bª ?ªB

æQ€M i¢Q bQ +Æ ;BÈB FB Mî MK +QÌB ?Á €B- iB T M?"M ç¢B HQÊM; L;mv M iBM

h`B m S?QM; imv `^M; i?`i ç m- M?QM; #" + ;B Q /`+? M?Q i? M`v- bQ b€M? pÈB
M;Q¢B ;BÈB iB M ?`M?- p Kti HÈB Q+? i?U+ i i?b iB M HÈB ?ÆM `i M?B mX

h¢Q M;? +O o,M KBM? h?B M *Æ- pQÊi [m i? M?•M iQÎM; iQÊM;5

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB M?È H¢B ;BÈB i?B m iQÆM; [m M p h?B M *Æ h°+X

h?B M *Æ h°+- H` K°i +?OM; i°+ M?•M HQ¢B- M,M; HU+ +O +?OM; i°+ F?B KÈB #
ç¢B- i?"K +?Q F?¬M; +| #`i +S ?mv i K¢+? +QÌM; ç¢B M`Q +aX

Gm`M i?B M T?9 +?B M ç`m- F?a M,M; +O h?B M *Æ h°+ M; v +a M?•M HQ¢B #bM`

L?QM; K`- +?OM; i°+ M`v H¢B +K #` i`Q im +MM; bS+ b€M; i¢Q imv i çdM?- F?B M
F +a h?€B *` h°+- +?Q /M ?Qi #KB +kM; F?¬M; F`TX

h?`M? i?` h?B M *Æ h°+ i`QÈ+ K„i M`v- +,M #ªM +| çO +€+ HQ¢B +¬M; M,M; F?¬M
M;QÌB i +ªK i?€M pb t2K M?Q i? H` çO `²BX

S?Q p`Q i?`M? +U+ HÈM FB - h`B m S?QM; ?B M i¢B M;?o ç M- +kM; +ªK i?`v ç€M

LY + M? ;Bì b m

G2M; F2M; _„+ `„+

æQ€M i¢Q bQ i`mM; MB M +Æ ;BÈB iW i`QM; çQ€M i¢Q H¬ F?´M; H² i?¬M #Q H`v
b„+ #,M; i?Ov HQm +?mv MX

G¬M ` M ç9+ M`v- bQ pÈB K°i H¬M H`K +?Q hB m ht+ JB m- i?ÌB ;B M +ÁM M? M?

h`B m S?QM; iB T M?"M H`v i`QÌM; i?QÆM; #,M; H K b„+- +ªK M?"M çQÊ+ HU+ ?

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`QÌM; i?QÆM; #,M; H K b„+ ?Á i M` ;B®M; M?Q i?Ov /`+?- î# M M;Q`B i?•M i?
M M K°i FB M #,M; ;B€T m H K b„+X

",M; ;B€T m H K b„+ FB +ÁM T?€i ` K°i +¶ F?Q iS+ #,M; ?`M +U+ ?¢M- çO H`K ç
i`QM; T?QÆM; pB M p`B /†K tmM; [m M?X

*?d +-M h`B m S?QM; K†+ p`Q FB M #,M; ;B€T m H K b„+ M`v- /QÈB oQÆM; ;Bª +,
?„M5

",M; ;B€T m H K b„+ +?Êi #B MªQ i?`M? ? B ç¬m ",M; GQM; bBM? ç°M; M?Q i?"i-
S?QM; - ?ÆM M [+ÁM H`K ` çO +€+ HQ¢B iQ i?€B +¬M; FQ+?X

>Q`M ?ªQ- ç•v H` î h?B M *Æ +´ i?`M?- i`i +ª ?`M HU+ iªM T?€i ` ç m #` HU+ i`QÌ

@ E?¬M; i 5 E?¬M; i 5

h`B m S?QM; i?"T T?¬M pW HÁM; - w MB K F?) ç°M; - i`QÌM; i?QÆM; #,M; H K b,
/mM; M?"T p`Q i`QM; ?mv i K¢+? i`QM; +Æ i? X

"€M h?–M 'm æ²M; î K°i # M- p K†i `ä `M; ?B M H° p ?•K K° p¬ +MM;X
*?d H" i" B M;mv M L;mv M iBM? i?¢+? i`QM; i v ?„M i?"T T?–M ?[m ?¢M- i?"i F?|
+O KbM?X
J°i M;Q`B- K°i çS #û- K°i +QM K Q çB ` F?ÄB +Y ?"M; ` MX
@ J2Q K2Q5
hB m h†+ JB m H'v ` #ªM ç²- +MM; h`B m S?QM; iB M ?"M? M;?B M +SmX
hÁ i?"M? i?" M"v #ªQ HQm ?Q" M +?dM? K°i T?–M +O o,M KBM? h?B M *Æ h°+ - ç
K°i Qi +¬M; M,M; ç†+ i?MX
_ 'i F?¬M; / /"M; KÈB +| i? iB M p"Q K°i H–M- h`B m S?QM; iU M?B M b) T?€i ?m
M|X
@ o¢M >mv i æB M5 *| i? +mM; +'T +Q`M; ?| +MM; /mM; M?"T M,M; HU+ ?mv i K
@ J >| *?B hdM?5 J ?| +€+ HQ¢B bBM? HBM? bOM; p"i- +Q`M; ?| bS+ +?B M ç
@ h`"M S?M G•m5 \*mM; +'T +€+ HQ¢B ç`M? +? p" Qm ?| h`"M T?€T
@ h?–M S?€T *mM;5 "€M ` +¬M; T?€T #Q [mv i- +mM; +'T +€+ HQ¢B +¬M; T?€T-
im Hmv M +?mv M im5
•M? K„i +O h`B m S?QM; `ÆB tm®M; K°i Qi MÆB +"M; + Q +'T ?ÆMX
aQ b€M? pÈB M?[M; MÆB M"v- +Y ?"M; ` M K" ?„M pW KÈB iB M p"Q +?d H" K°i
L?[M; F?m pU+ + Q +'T M"v +mM; +'T +€+ HQ¢B +¬M; M,M;- #bM? i?Q`M; +?QM?
L?'i H" o¢M >mv i æB M FB - +| i? /mM; M?"T M,M; HU+ ?mv i K¢+? +Q`M; ç¢BX
@ h`QM; i`mv M i?mv i- h?B M *Æ h°+ ç½ iWM; M;?B M +Sm [m +€+ HQ¢B ?mv i
+?Q KQm iQ M T?K+ +? ?mv i K¢+? h?€B *´ h?–M h°+ +?Q +Q`M; M[5
"€M h?–M 'm æ²M; i?'M i?S+ M|BX
o çO +€+ HQ¢B i`mv M i?mv i +O h?B M \*Æ h°+ - î i`QM; M"v ?Q" M iQ" M çQÊ+ M
@ o¢M >mv i æB M M"v- +?ŠM; H) +ÁM +| i? /mM; M?"T ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h
h`B m S?QM; F?¬M; i? iBM M´BX
«K HÁM; ?B m F€- h`B m S?QM; iB M M?"T o¢M >mv i æB MX
hÁ FB M i`9+ o¢M >mv i æB M M"v- i?"T T?–M F?'M; H²- F?¬M; M;ì +| iÈB M,K b€
h¢B K¶B K°i i–M; ç m +| p¬ b® +€+ ?mv i i`b- ?ÆM M[ +ÁM FûQ /"B ` +€+ HQ¢B
+?mv M p" M i?Ov iBM? F?€+ M? mX
@ sBM ?ÄB- M;"B H" Km®M /mM; M?"T ? v H" +Q`M; ?| ?mv i K¢+? ? v b Q\
J°i M" M; M[iY i Q M?½ iQ" M i?•M /Q ?mv i [m M; +'m i?"M?- KdK +Q`B M?bM # M
h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; çªQ [m - M" M; M[ iY ?mv i [m M; M"v- i`QM; -
bBM? K M? # ç°M;- F?¬M; #B i H" i²M i¢B UÐ +O

hB m i†+ KB m #° /€M; çdM? ç¢+ iB m b€B çB H¢B T?Q i`QÈ+ +¶ K€v K|+ M?B m
 *¶ K€v K|+ M?B m +€M? i v FB pQÆM` K°i +€B ®M; /šM M?Ä- T?-M ç-m +| K°i
 i`QM; i?•M i? hB m i†+ KB mX
 L?QM; K"- i?ìB ;B M K'v ?ÆB i?î i`¬B [m - +¶ K€v K|+ M?B m +€M? i v +Æ ;BÈB F€
 €MX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 "¶M; ç°i M?B M- +¶ K€v K|+ M?B m +€M? i v +Æ ;BÈB FB K¢M? K) +?'M ç°M;- çb
 L[iY ?mv i [m M; H°` p FBM? ?½B- €M? K„i F?¬M; i? iBM M' B /Á tûi hB m i†+ K
 @ h?B M *Æ JB m- ?mv i K¢+? i?-M #Q- [mv M ?¢M +Æ K"i + Q M?'i5
 h? M? •K +¶ K€v K|+ M?B m +€M? i v +Æ ;BÈB H¢M? M?Q #,M; p¬ iB M? M|BX
 @ h?B M *Æ JB m\
 h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²M; HB + K„i M?bM M? m- +?Q iWM; M;?2 M|B
 @ h?"i +| H¶B- +€B M"v ç + "T ç M +Æ K"i i®B + Q5
 L[iY ?mv i [m M; iU ?² #B i K°i Qi ;b ç| - i? M?QM; M" M; F?¬M; i? M|B` X
 @ J2Q K2Q5
 o K†i hB m i†+ KB m ç„+ w- [m v p i` M p B h`B m S?QM;X
 J" M[iY ?mv i [m M; FB i?b p K†i T?S+ i¢T- M?bM p T?Q i' ?ÊT F€ [m€B K°i M
 +QM K Q M"vX
 >mv i K¢+? M?½M ç²M; +O h`B m S?QM;- M" M; +,M #ªM FB K i` çQ HQìM; F?¬M
 G B H`+? ?mv i K¢+? +O hB m i†+ KB m- i`QM; F?Q FB M i?S+ +O M" M; KB M +
 +?QM? H" +Æ K"i i®B + Q M?'iX
 @ æ i¢5
 h`B m S?QM; ?QÈM; M[ iY ?mv i [m M; çQ` +€Q iWX
 æB` o¢M >mv i æB M- h`B m S?QM; H¢B K°i H-M M[iQM? iQ€MX
 h`QM; i v ?„M +ÁM H¢B F?¬M; ç M K°i i?"M? i" B M;mv M i`•M i" B- +?ŠM; #B i +ÁM
 /KM; ;b M[X
 @ G-M F€ M;° M"v ç•v- +?QM? H" p¢M M,K F?| ;†T K°i H-M 5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`-K iQX
 J°i i?"M? i" B M;mv M i`•M i" B +m®B +MM;- T?ªB iB m t" B` M;Q" B M?Q i? M"Q ç
 G-M M"v b m F?B`ìB çB- iQÆM; H B +kM; F?¬M; +| +Æ ?°B H¢B iB M p"Q i?"M?
 M[X
 LY + M? ;B`b m- h`B m S?QM; çB iÈB h`"M S?M G•mX
 h`"M S?M G•m- +mM; +'T ç`M? +? +MM; Qm ?| +€+ HQ¢B i`"M T?€TX
 JK+ çQ+? +O h`B m S?QM;- H" iB M i? K K°i #QÈ+ ?Q" M i?B M i,M; +QìM; ç®B
 h`"MX
 .M b Q- "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M M"v- H9+ # M ç-m H" t•v /UM; i` M T?QÆM; T?
 +mM; +'T- iB K M,M; `i M? M? ç½ i,M; H M ç M +U+ ?¢MX
 @ E?€+? M?•M T?QÆM; t - +€+ M;QÆB Km®M T?K+ pK M?m + -m ;b\
 J°i M" M; M[iY +mM; i` M; [m M; i?ªB iB M H¢B- +QìB M|BX

h`B m S?QM; KÎ+Y ;†T M9B- i?mv i KBM? M; v w ç² ç M ç•vX
 >„M tm'i` i`"M ç² t•v /UM; "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M- ç2K K°i +¶ h`È *?9 "€+? h
 @ *€B M"v +kM; F?¬M; F?| H„K5
 L[iY +mM; i` M; F?Q +?'i + Q [mw mM; /mM; - `i M? M? iB T M?"M H'vX
 _'i M? M? b m ç| - F?¬M; ç M K°i i?"M? i`B M; mv M i`•M i`B +m®B +MM; +O h`B m
 iB m ? Q b¢+? b)X
 o`B + M? ;Bìb m- K°i #° "€+? h?B h`È *?9 æ¢B h`"M ?Q`M iQ`M KÈB ç½ ç†i p`Q i`
 @ "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M KÈB- mv HU+ i,M; H M ç M b€m KQÆB T?¬M i`,K- ?
 p•v b€i- K ?mv M5
 L[iY +mM; i` M; iU iBM M|BX
 @ h?"i i®i [m€5
 E?¬ G•m æQÌM; +?O b m F?B H'v çQÊ+ i`"M ç²- ?QM; T?'M K°i i`"MX
 a m F?B çB ` h`"M S?M G•m- h`B m S?QM; pm®i F?QªM; F?¬M; i`®M; `¶M; ;BÈB
 /`B K°i ?ÆBX
 @ *?ŠM; #B i p b m +ÁM +| +Æ ?°B iB M p`Q i`QM; M"v M[? v F?¬M; \
 h`B m S?QM; pšM +ªK i?'v HQm Hmv M F?¬M; i?¬BX
 J°i M; QìB- K°i çS #û- K°i +QM K Q Hv F? B iÁ i?"M? i?' +QÆM; i?B i +´tQ M"v
 a m F?B #QÊ+ ` F?ÄB [m M; i`€Q i? M? b„+ - b„+ K†i h`B m S?QM; M?'i i?ìB M; Q
 *?d i?'v- # M M; Q`B i?"M? i?' +QÆM; i?B i- i`"M M;"T >„+ L; K+ J æ^M; T?¬ i?B M
 L; „M M; OM F?¬M; ç M KQìB M; "v- K°i KªM? M; Q¢B ;BÈB iQ`M #° ç m #` >„+ L; K+ J
 @ E?¬M; M; ìbBM? ` ç M i€K >„+ L; K+ J æ^M; oQÆM; 5
 h`B m S?QM; i?¬M; [m +ªK SM; ç-m >„+ L; K+ J æ^M; oQÆM; +?QM? KbM? +?Qì
 iB M? ?m®M; X
 h€K >„+ L; K+ J æ^M; oQÆM; - i?U+ HU+ +€B M`Q +kM; ç m iB T +`M oQÆM; ;Bª
 F?OM; #®X
 h`B m S?QM; F?¬M; M|B ? B HìB- KÎ` ?mv i K¢+? M?½M ç²M; - ç2K #ªv >„+ L; K+ J
 iQ`M #° iB M ?"M? F?®M; +? X
 LY + M? ;Bìb m- h`B m S?QM; `ìB F?ÄB ?ªB /QÆM; J æ^M; - i`QM; i v tm'i ?B M
 #,M; X
 h€K +€B #bM? FB - K¶B +€B +kM; ç m T?QM; 'M K°i ç-m >„+ L; K+ J æ^M; oQÆM;
 æQÆM; M?B M- ?ªB /QÆM; J æ^M; FB +kM; F?¬M; +| çbM? +?d H M i`"MX
 o`B M; "v b m F?B h`B m S?QM; `ìB çB- ?ªB /QÆM; J æ^M; ;¬M M?Q Km®M bBM?
 i?' h?B M *Æ h°+X
 aQm bQm bQm5
 h`QM; i?"M? i?' h?B M \*Æ h°+ # v ` p`B +?B + +?B M i?mv M FBK +?9+ ;B®M; M?
 K¶B K°i +?B + ç m /`B ç M K'v i`,K i`QÊM; 5
 hW i` M M?[M; +?B + +?B M i?mv M M"v #„M tm®M; K°i F?Ä HQm +¬m F€ [m€BX
 P M?5 oM5

E?Ä HQm +—m M"v ?| i?"M? K°i ç€K HY F?|B K"m ç2M F?OM; #®- ç2K +ª ?ªB /Q
iB m /B i- +?d HQm H¢B K°i KªM? i`Q i`M5

QyQ

J" H9+ M"v- h`B m S?QM; ç½ p iÈB çªQ pU+ i`mM; i•KX

>„M çªQ K„i [m M b€i T?B M F?¬M; ;B M #Q +ªM? M"v- K½B pšM M; ?o i? 'v- #Q K"
?¢M i`QM; iÁ i?"M? i?` h?B M *Æ h°+ FB K" i?¬BX

L?QM; #Q i•M +O h?B M *Æ h°+ - i? M?•M #B i ç M +kM; +?d H" K°i ;|+ +O #,M;
*| H)- h`B m S?QM; i?,K /Á çQÊ+- +kM; +?d H" K°i ;|+ +O #,M; bÆM +O T?B M F
i?¬BX

*?ŠM; [m - #Q K"i +O >ªB ht+ >Q" M; t2K M?Q ç½ çQÊ+ +¬M; #®X

J'v p¢M M,K i`QÊ+- >ªB ht+ >Q" M; K v K„M T?€i ?B M çQÊ+ +€B h?B M *Æ "Q *ª
M; ? h¬M; bQ *Æ [m M- h¬M; bQ h" M T?€T +O ?„M- +kM; F?¬M; i? ?Q" M iQ" M +

a m ç| >ªB ht+ >Q" M; KÈB HÈB /KM; +?¶ h?B M *Æ "Q *ªM? M"v- H"K i?"M? i`mv I

L m M?Q F?¬M; +| h?B M *Æ "Q *ªM? H"K +,M +Æ- i`mv M i?W +O >ªB ht+ >Q" M
+| #® +K+ F?´M; H² M?Q p"v- M; v +ª æ¢B æ - h?€M? *?O +kM; F?¬M; i? +QìM; ?

QyQ

>¢T +®+ i`mM; i•K h?"T "€i :B€+X

G®+ tQ€v +U H½M; + Q M; "M i`QÊM; bªM bBM? ` HU+ HQÊM; i?B M ç` F?OM; #®

@ h`mv M i?W >ªB ht+ >Q" M; `i M? M? b) F i i?9+

h` M i?mv M #m²K iY pQM; #^M; FBK HQ¢B- i`mv M ç M i? M? •K i`MM; i`MM; çB
.QÆM; oQÆM; X

:Bì T?9i M"v- i` M i?mv M #m²K iY pQM; #^M; FBK HQ¢B FB - M; Q¢B i`W «M G¢+
+ÁM +| i? K ? B ç¢B hY GBM? oQÆM; M[- T?•M #B i H" K°i M K K°i M[- # Q T?O #

@ h K ç¢B hY GBM? oQÆM; - ? B KQÆB b€m hY p - bQ i¬M [m i? K p`B M; "v M[- +
ç t2K H¬M M"v- M; QÆB H"K b Q +?¢v i`®M ç•v\

E?|2 KB M; «M G¢+ M M´B H M K°i iB MK +QìB H¢M? H)QX

dRjX *?QÆM; dR8, GU+ GQÊM; o¢M h°+ "ªM;

h?B M *Æ "Q *ªM?- çªQ pU+ i`mM; i•KX

LÆB M"v H" h?€M? ç` i`mv M i?W >ªB ht+ >Q" M; X

h?ìB çB K h`B m S?QM; +?¢v p - i` M KQìB i€K iÁ +¬ T?QM; bÆM ;B€+- +kM; ç n
KÈBX

J°i Qi >ªB ht+ oQÆM; KÈB i`M +?S+- im pB i?U+ HU+ `ä `M; +kM; ç m i,M; H MX

h`QM; ç| - ? B # p` i•M >ªB ht+ oQÆM; LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- /QÈB HU+ HQÊM; i
ç°i T?€ H M oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?X

h`mM; i•K KQìB i€K iÁ +¬ T?QM; - i` M iÁ bÆM T?QM; F?´M; H² FB - # Q T?O # M
ç M t2M F€ /`- K°i +¶ HU+ i`QìM; p¬ ?bM? F?´M; H² M; ,M +€+? M; Q¢B p"i t•K M?"

@ G½M? L;mv i oQÆM; i`mv M i?W - +ÁM +?Q +| +?'K /Si\

h`B m S?QM; ibK K°i ;|+ ? Q H€M?- F?Q M? +?•M K" M;²B- F?) M?2Q K„i M?bM p

.U i?2Q FBM? M;?B K +€+ H-M i`QÊ+- i?lB ;B M i`mv M i?W >ªB ht+ >Q`M;- #b
MY i?€M;X

>„M +kM; F?¬M; ;'T ;€T- M;²B t T #^M; H`K [m2M pÈB HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? b m
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM; ?B M ` K°i i-M; H•M p,M H K Q€M? M?`M M?¢i-
+¬B H X

h`QM; +Æ i? ?mv i i`¢+? H K p,M FB F?¬M; M;WM; p`M +?mv M F?¬M; i?¬BX
",M; >Q`M; h?QÆM; HB M /mM; M?"T p`Q i`QM; +€B ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+
@ GU+ HQÊM; ?mv i K¢+? ",M; >Q`M; h?QÆM;- +kM; ¢¢i ¢QÊ+ +QlM; ?l i,M; H
h`B m S?QM; [mª i?"i`i pW HÁM;X

G-M M`v iB M p`Q i`mv M i?W >ªB ht+ >Q`M;- Kt+ /M F?¬M; +l ibK ¢QÊ+ i`mv M
+'T ;b- i? M?QM; +l i? iB M p`Q i?"M? i?" h?B M \*Æ h°+- +kM; H` ¢¢B F€ M;° ?B
h`B m S?QM; +?d ?"M iQ #ªM +O +?QM? KbM? F?¬M; ¢O X

hW i`QM; .B iQ+? hY h?€M?- ¢ M i`QM; "€M h?-M .B oB M- +?ûK ;B i i¢B h?€M?
M;mv M F?´M; H²- i? M?QM; H9+ M`v ¢½ iB m ? Q F?¬M; +ÁMX

æQÆM; M?B M- bQ b€M? pÈB i?m ?Q¢+?- K'v +€B iB m ? Q M`v HB M ?Q`M iQ`M
>mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; +?QM? H` p¬ ;B€X

>m®M; +?B- h`B m S?QM; +ÁM ¢¢i ¢QÊ+ L;k >"M? S?QM; G¬B Zmv i +MM; EBKE
+U+ + Q M[X

L;Q¢B i`W +€B M`v- h`È \*?9 Zm, h?B- i?"K +?Q "€+? h?B h`È *?9 æ¢B h`"M- +kM;
H QX

@ J2Q K2Q5

hB m it+ KB m î K°i # M i?QlM; i?S+ ©M? a€i æ L?"M- #° /€M; i?"i ?`B HÁM; K½l
@ hB m it+ KB m5

"€M h?-M 'm æ²M; ¢B ` - +MM; hB m it+ KB m +•m i?¬M; pÈB M? mX

@ J2Q K2Q5

hB m it+ KB m F?) ;"i ¢-m- b m ¢l HB M +MM; "€M h?-M 'm æ²M;- î ¢ªQ pU+ i`mM
H MX

æªQ pU+ i`mM; i•K KÈB pW #bM? ioM? F?¬M; H•m- H¢B #B M i?"M? K°i i`"M ?¶M
> B +€B iB m b€i iBM? #„i ¢-m î i` M ¢ªQ pU+ i`mM; i•K- ¢€M? +QÈT i`B M;mv M +
*†T K`v h`B m S?QM; ?ÆB M?Qm H¢B- M?QM; +m®B +MM; +kM; F?¬M; +l M; ,M +ª
>„M ?B m ¢QÊ+- i•K ibM? "€M h?-M 'm æ²M; H9+ M`v- #îB pb F?mv i i?B m i`B M
hB m it+ KB m iB M ?"M? ¢€M? +QÈTX

*?d +-M H`K F?¬M; [m€ KS+- h`B m S?QM; +kM; HB M K„i M?„K K„i Kî #Ä [m X
.M b Q- K'v #¼M ?ªB it+ M`v +kM; F?¬M; T?ªB i?B M M K iQM M[;b +ªX
:-M MY M;`v- "€M h?-M 'm æ²M; +MM; hB m it+ KB m ¢½ ¢€M? +QÈT K°i HQÊM;
[m MX

h` M ¢ªQ pU+ H¢B M?' + H M K°i i`"M F?OM; ?QªM;- ¢€K ?ªB it+ K°i KªM? iS+ ;B"l

h`QM; b® M"v- +| p" B i M >ªB h†+ oQÆM; #` ç€M? #'i idM?- i" B M; mv M i`QM; i v M"Q M[X

@ *?O M?•M- ç•v H" K°i MY M; "B M M çQÊ+ 5

"€M h?–M 'm æ²M; ç2K ç€K i" B M; mv M çQç i H'v- T?•M` K°i MY ç2K M°T +?Q h` S?–M i" B M; mv M +ÁM HçB- ?„M +MM; hB m i†+ KB m i B M ?"M? +?B ç mX

@ *€B ? B i M i B m ; B ?Ä M"v- F?¬M; M; ì +ÁM #B i ?®B H° +?Q i \

h` M K†i h`B m S?QM; H° p /` b„+X

L?QM; K"- +?d K°i H€i b m- *U a oQÆM; /šM /„i i?2Q #®M M, K p` oQÆM; :Bª- K°i iÈB F?ÎB #BM? p'M i°BX

@ h`B m S?QM; - KB m bOM; +MM; M; Q`B ?–m +O M; QÆB Î i` M çªQ pU+ +?mM; T?•M #B i i`"M /Q M?– ?"M? pB i?"i bU [m€ i²B i 5

*?9M; >ªB h†+ oQÆM; #¼M *U a oQÆM; - i? iÈB ``Q`ç iX

h`B m S?QM; ?mM; ?,M; i`WM; K„i M?bM hB m i†+ KB m +MM; "€M h?–M 'm æ²M; > B i M i B m ; B ?Ä M"v- F?¬M; +?d +| ç€M? +QÈT ç€K ?ªB i†+ i`"M /Q M? \*U a o Q i i?O ?ç i?m°+ i`"M /Q M? G½M? L; mv i oQÆM; M[X

.M b Q- K'v +€B i? HU+ ?ªB i†+ M"v`„+ `®B T?S+ içT- hB m i†+ KB m +MM; "€M +| F?ªM,M; ç m +| i? M?"M` çQÊ+X

@ L?[M; i? HU+ ?ªB i†+ +€+ M; QÆB- Î i` M çªQ M?Ä +?ûK ; B i i` M? çQç i- H'v Kç M; Q`B ?–m +O i +?šM; [m H" i? K /U p"Q i`Á +?ÆB +O +€+ M; QÆB K" i?¬B5

h`B m S?QM; F?¬M; +?"K F?¬M; M? M? M|BX

a„+ K†i ç€K ?ªB i†+ +SM; HçBX

o b i` M? çQç i i" B M; mv M +MM; F€M; °- #¼M +?9M; +?Q /M H" Î +?mM; K°i i`"M / ; B i HšM M? m- +?d H" F?¬M; /€K M; M; M?B M +¬M; F? B M?Q p"v K" i?¬BX

@ >W5

"€M h?–M 'm æ²M; +Q`B M?çQ M|B,

@ *€+ M; QÆB K'v i M ?ªB i†+ F?¬M; #B i T?ªB i`€B M"v5 L m M?Q F?¬M; +| +?O M M; QÆB +| i? M"Q i?m" M HÊB KÎ` i`mv M i?W >ªB h†+ >Q" M; M?Q p"v\

æ€K >ªB h†+ oQÆM; M' B / M? H•m ç`B- M?'i i?`B M; "K KB M; F?¬M; #B i M|B ; bX

h`QM; H9+ +?B M ç'm ç®BF?€M; pÈB J° o•M æçB æ - h`B m S?QM; +MM; "€M h? /KM; K'm +?®i M?'iX

@ h`mv M i?W >ªB h†+ >Q" M; - +?B M?€M? i`mv M i?W h?"T "€i :B€+- h`B m K¶ K i v /•M; +?Q +€+ M; Q`BX h ç•v +?QM? H" +?Q ç€K ?ªB i†+ i m' B i` +€+ M; QÆB K

h`B m S?QM; #° /€M; çSM; ç„M M|BX

G`B 'v pW ``- ? B p` >ªB h†+ oQÆM; KÈB i'M +?S+ i`QM; ç| - +| +?9i F?¬M; #B i M

h`B m S?QM; +MM; "€M h?–M 'm æ²M; ç m F?¬M; +| +?çK i v p"Q i`mv M i?W >ªB i†M; 'v i M ?ªB i†+ i` i m' B #¼M ?¼X

@ æQÆM; M?B M- i`QM; +€+ M; QÆB- M m M?Q +| B F?¬M; T?K+- +| i? i bK i H½

h`B m S?QM; iW ç–m iÈB +m®B +kM; ç m H" F?Q M? +?•M K" M;²BX

h` M M; Q`B ?„M KÆ ?²T?€i` ?²M HU+ / Q ç°M; +MM; ?"M mv ?mv i Kç+?– F?B M i`"M ç–v €T HU+- M?Q H¼i p"Q ?–K #,M; p"vX

a„+ K†i *U a oQÆM; •K ibM? #'i ç`M?X
h`B m S?QM; i`QM; i-K K„i- +`M; M; `v +`M; F?B M ?„M M?bM F?¬M; i?'mX
E +ª çS #û +‡ H`M / FBK b„+ +MM; hB m i†+ KB m i?¬M #Q # M +çM? ?„M +kM; p
S?ªB #B i`^M; - +€B i´ ?ÊT F€ [m€B M`v- M; v +ª i`mv M i?W >ªB h†+ >Q`M; +kM;
H'v K°i +€BX
@ h`B m S?QM; - M; QÆB ç½ +?O ç°M; ; €M? p€+ +€B ?`M? pB T?çK i°B €+ HB i +O
M?Q p`v i`QÊ+ ? i i?W M?`M K°i [mv M +O i - ç t2K M; QÆB +‡ M, M; HU+ +?2 +?
*U a oQÆM; i`-K ; B¼M; M‡BX
@ > ? *U a oQÆM; - M; QÆB Km®M iÈB i?Y i?U+ HU+ +O i i?b +S M‡B i?ŠM; -
M?Q p`v\
h`B m S?QM; MÎ MK +QÌBX
*U a oQÆM; Km®M iÈB F?ÎB #BM? p'M i°B- M?QM; HçB F?¬M; #B i i?U+ HU+ +?ª
L?'i H`K'v M; `v M v ; -M ç•v- h`B m S?QM; Î i` M çªQ M?Ä- #B M K'i F?¬M; i?'v ç•
@ æQÊ+ çQÊ+ çQÊ+5 L; QÆB [mª M?B M çO i?ŠM; i?„M i?`M? F?~M5 *U a oQÆM
+?QM? +O M; QÆB M?Q i? M`Q5
*U a oQÆM; +QÌB HÈM K°i iB M; X
_ 'i M? M?- h`B m S?QM; +MM; \*U a oQÆM; ç½ çSM; Î ; B[ K°i KªM? ç'i i`®M; - T
i`QÊM; - F?¬M; +‡ M?•MªM? M; QÌB i?S # X
@ oB M *´ +U HU+5
*U a oQÆM; [m€i HÈM K°i iB M; - H`M / iQ`M i?•M ; B®M; M?Q H`M / ; B€T t€+ - #
K°i i`"MX
>bM? i? +O ?„M i, M; p¼i K°i i`"M- ?‡ i?`M? ?bM? i?€B K°i i M MY M; QÌB MY +€
i?QÌM; i?b + Q HÈM ?ÆM ; 'T ç¬BX
P M?5
>„M Q M? ` K°i [mv M- K°i KªM? ?Q F?¬M; T?K +`M ç m +‡ K°i HQçBªQ ; B€+ KÆ
J°i +¶ F?Q iS+ ?mv i Kç+? oB M *´ *U a +MM; F?Q HU+ +U HU+ F?OM; #®- F?B
ç€K i?O ?ç ?ªB i†+ T?K +`M +kM; T?ªB bÊ`mMX
@ J°i [mv M M`v +O \*U a oQÆM; +?d H`i?, K /Á- F?¬M; +‡ bY /KM; HU+ HQÊM; G
a„+ K†i h`B m S?QM; pŠM M?Q i?QÌM; X
J„i i?'v- i?B i [mv M +U ççB i`QM; i-K K„i FB M´B H M K°i pÁM; T?QM; [m M; K`n
K°i +€B ç-m M; QÌBX
GU+ HQÊM; K°i [mv M F?OM; #® M`v- çO ç Q M? b€i K°i p` oQÆM; ; Bª #bM? i?Q
@ L?Q p`v- HB M i?Y t2K
h`B m S?QM; çSM; H†M; içB +?¶- p`M +?mv M ?mv i i`ç+? H K p, M- # M M; Q`B i?
p, M H K b„+ #, M; Q€M? ?mv M K„- ; B®M; M?Q HQM; H•M h?QÊM; *´ GQM; h°+- ?Æ
+MM; X
h`QM; T?9i +?®+- H'v h`B m S?QM; H`K i`mM; i•K- K°i +¶ ?mv M #, M; ?`M M, M; +
T?QÆM; pB M KQÌB /†K tmM; [m M?X
J°i Qi ?ªB i†+ M°B ibM? FûK K°i +?9i- i`U+ iB T #` ç‡M; #, M; içB +?¶X
oM

J°i [mv M oB M *´ +U HU+ +O *U a oQÆM; +ÁM +?Q iB T +”M- iQ”M i?•M ?„M I
 bQÆM;X
 J°i +¶ ?”M F?Q h?€B *´ +U+ ?¢M- hmv M *´ #€ ç¢Q H M i”M ç M- F?B M +?Q i•K H
 ~vX
 >mv i K¢+? oB M *´ *U a +O *U a oQÆM;- K°i i”M bÊ`mM #’i M- ç½ #` €T +? F
 @ >mv i K¢+? FB - +?ŠM; H) H”
 *U a oQÆM; ?QªM; bÊ i?’i i? M?X
 ”²M;5 P M?5
 J°i +?QÎM; #,M; H K H•M p,M +O h`B m S?QM;- # Q p•v K°i i-M; ?”M [m M; H K b
 H9+ ç¡M çÐ K°i [mv M +O *U a oQÆM;X
 Zmv M +MM; +?QÎM; /QM? b€i p”Q M? m +MM; K°i +?¶X
 E?Q HU+ +U HU+ F?OM; #® F?B M ti ç’i T?QÆM; pB M KQÌB /†K tm’i ?B M K°i i`
 J°i ç¢Q ç’i`mM; +?B m`°M; MY i`QÊM; H’v ? B M;QÌB H”K i`mM; i•K- F?m +? i`Q
 *€B M”v +ÁM H”Î h?€M? ç` i`mv M i?W >ªB ht+ >Q”M;- M m M?Q H”Î M;Q¢B ;BÈ
 +¡i? b M #^M; +ª K°i ?ÁM çªQ M?Ä #bM? i?QÌM;X
 P M?5
 h`B m S?QM; +MM; \*U a oQÆM; #` +U HU+ #„M M;QÊ+ i`Î H¢B- M?’i i +?’M HmB
 > B M;QÌB M?bM [m ç m F?¬M; +¡ #` i?QÆM; iQ+? `ä`”M;X
 J”M;Q”B Kti +€M? i v FB +O *U a oQÆM; H¢B M;QM; F i K°i i-M; #,M; bQÆM;-
 @ >mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ ”ªM; E?¬M; M;Ì M;QÆB
 o Kti *U a oQÆM; FBM? ?½BX
 J°i F?„+ pW `²B- ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; ç®B pÈB ?mv i K¢+? *U a +O ?„
 K M; iQM? €T çªQX
 JQÌB i?”M? HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O ?„M +?d +¡i? T?€i ?mv` çQÊ+ M,K b€m
 E?Q HU+ +U HU+ K” h`B m S?QM; #”v` - +kM; ?Q”M iQ”M F?¬M; i?m FûK ?„M # (C
 L m F?¬M; T?ªB Î T?QÆM; /B M im pB- +QÌM; ç° ?mv i K¢+? i?S+ idM?- *U a oQÆM;
 FQ+? ;B Q T?QM; pW `²B- ?„M `’i +¡ F?ª M,M; ç½ #` i?’i #¢B iB m pQM;X
 @ h`B m S?QM; M”v- F?¬M; M;Ì H¢B +¡ çQÊ+ ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ ”ªM;- ?„
 æ€K ?ªB it+ T?K +”M- iWM; i M iWM; i M ç m ?²B ?°T i?’i b„+X
 >mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ ”ªM; i?¬M i?Q¢B- i? M?QM; H¢B tm’i ?B M Î i` M M;C
 @ E?¬M; ?´ H” ?mv i K¢+? >mv M”,M; G•M h°+ #”B / M? i`QÈ+ K°i i`,K- +¡i? pQ
 ;B B p`- ç®B F?€M; pÈB oQÆM; :Bª çdM? T?QM;X hmv M?B M *U a oQÆM; FB -
 T?€i ç°M; HU+ HQÊM; GoM? oU+- +?•M M;mv M +kM; F?¬M; +¡ i?9+ ;BK+ ç M KS-
 ”€M h?¬M ‘m æ²M; •K i?¬K bÊ ?½B i? MX
 hm pB +O h`B m S?QM; iB T +”M æ¢B æ M L;mv M *ªM? çdM? T?QM;X
 >„M bQ b€M? pÈB *U a oQÆM;- ;B[? B M;QÌB +ÁM +¡ +? M? H +? +’T #”+ LY # (C
 bÆ F€- i`mM; F€- ?”m F€- +m®B +MM; KÈB H” oQÆM; :Bª çdM? T?QM;
 @ >mv M”,M; G•M h°+- ?mv i K¢+? h?€B *´ i?¬M i?Q¢B #”B / M? i€K KQÆB +?QM
 *U a oQÆM; ?Q i K¢M? K°i M;KK H½M? F?Q- i?”i H•m F?¡ +¡i? #bM? T?K+X

S?ªB #B i`^M;- #ªM i?•M ?mv i K¢+? +O ?„M +kM; F?¬M; i-K i?Q`M;- iB T +ªM ?
 h°+ "ªM;X
 h`QM; +?B M ¢'m ¢®B F?€M; J° o•M æ¢B æ - ?„M +?QM? H` ¢ M?'i +?O HU+- H`
 æ +?QM? /B M ¢®B F?€M;- +?Q /M H` ``i M;„M M;OBX
 L?QM; K"- h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- #`B / M? +kM; +| i`QÈ+ b mX
 L?[M; HQ¢B ?mv i K¢+? i?¬M i?Q¢B iW i?`B h?€B \*´ FûQ /`B ¢ M M v- ``i M?B m H
 h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- imv M|B H` o¢M h°+ "ªM;- M?QM; +?•M +?QM? +| i? i?m M?
 +| ?ÆM K°i M;`M +€B +?OM; i°+ K` i?¬BX
 >mv i K¢+? +| i? #`B / M? i`QÈ+ K°i i`,K- i'i +ª ¢ m H` +| F?ª M,M; M;?`+? i?B M
 @ h`mv M i?W ?mv i K¢+?
 h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K` M;²B- ? B K„i M?„K H¢BX
 h`QM; ?mv i K¢+? +O ?„M- K¢M? K) tm'i ?B M K°i Qi iBM iS+ i`mv M i?W - # Q ?`
 ?mv i K¢+?X
 J'v +€B iBM iS+ ?mv i K¢+? M`v- H` K°i #° T?"M K¢M? K)- M?[M; +?¶ + Q KBM? i
 bB m pB i S?QM; G¬B h`mv M h?W X
 @ h`B m S?QM;- +?9M; i ¢½ t2K i?Q`M; M;QÆB `²B5
 *U a oQÆM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- K M; i?2Q p`B i M >ªB ht+ oQÆM;- `B F?ÄB F?m
 E?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- ?B M i¢B h`B m S?QM; ¢½ +| +?B M HU+ +| i? ¢`+?
 .M b Q- ?„M +ÁM +| i®+ ¢° T?QM; H¬B M;¢Q i?`i?B M ¢` - +MM; pÈB ?mv i K¢+?
 >mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- F?Q HU+ bBM? K M?- i?"K +?Q HU+ F?¬B T?K
 i?Q`M;- +?ŠM; #B i K¢M? ?ÆM # Q M?B m H-MX
 >m®M; +?B- "€M h?¬M 'm æ²M; +MM; hB m it+ KB m ¢ m H` i?¬M #Q F?| HQ`M;- +
 QyQ
 h?2Q i?`B ;B M i`¬B [m - mv / M? +O h`B m S?QM; ¢½ i`mv M F?„T +ª ¢ªQ pU+X
 J°i H9+ M`Q ¢|
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` M +U T?QM; i`mM; i•K- F€ [m M; ?„+ #¢+? M? M? +?|M; i?m ?²B H¢BX
 L; v b m ¢| - K°i +¶ HBM? ?²M F?Q iS+ pB M K½M M?Q w H M iÄ F?„T i`QM; i?B M
 +¶ po HU+ €T #€+? ¢€M; bÊX
 @ *¶ F?Q iS+ FB
 h` M ¢ªQ M?Ä i`mM; i•K- T?¬M ¢¬M; #¼M ?ªB it+- iWM; i M iWM; i M i? t€+ p`iB
 h`QM; K„i h`B m S?QM;- +?Êi H|2 iBM? [m M;X
 @ *€B >ªB ht+ >Q`M; +?O i`mv M i?W M`v- +kM; F?¬M; i? t2K i?Q`M; - i`mv M i
 +| M,M; HU+ F?B M +?Q M;Q`B i `i M? M? ¢¢i iÈB +'T #"+ æ¢B æ - ¢9M; H` F?¬M
 o Kti "€M h?¬M 'm æ²M; T?S+ i¢T- M?bM p T?Q +U T?QM; i`mM; i•K FB X
 h`QM; K°i i-M; KBM? M;mv i H½M? ?mv tQ v +?mv M i?B M ¢` - K°i M`M; M[iY /
 H - HQM; ¢2Q ¢ Q FB K- ¢-m ¢°B pQÆM; KB M- K°i ¢¬B K„i ¢ T ;B®M; M?Q i`,M;
 #,M;- M;¢Q i?` [m-M T?QM;X

dR9X *?QÆM; dRe, :†T GϕB hY o

@ "€B FB M >^aB h†+ >Q" M;5

S?–M ϕ¬M; #¼M ?^aB i†+ ϕ m [m€ Hϕv +9M; #€BX

G½M? L;mv i oQÆM; ϕ½ iW i`QM; +?O i`mv M i?W >^aB h†+ >Q" M; i`QM; ϕB ` - K°i
#`K°i i–M; M;mv i ?mv M;•M bQÆM; HϕM? M?Q #,M; i? v i? - T?^aM; T?'i M?Q iB M
iBM? F?–M; ?Q M; p„M;X

L;mv i ?mv p¬ ?bM? p¬ +?'i HϕM? M?Q #,M; ;B®M; M?Q i?Ov M;•M- p¬ F?'M; #'i
T?QÆM; i?B M ϕ` ?Q F?–M;X

æ€K >^aB h†+ oQÆM; î ϕ•v ϕ m +| K°i HQϕB +^aK ;B€+ i? t€+ p" iBM? i?–M #`#,M; T

*¶ H½M? w FB - ;B®M; M?Q +| p¬ b® ϕ Q T?QM; H®K ϕ®K ?bM? i?€B €M? i`,M;-
?²M- +| +^aK ;B€+ +?d +–M K°i +€B w MB K- HB M +| i? T?•M ;B^aB pϕM p"iX

@ E?–M; M;ì M" M; M? M? M?Q p"v

*U a oQÆM; M;•v /ϕB- bU FBM? ?Q" M; i`QM; K„i #`K°i iB FQM? bÊ i? v i? X

s€+ i?U+ K" M|B- G½M? L;mv i oQÆM; ?B M iϕB- /MM; G½M? L;mv i æϕB æ ϕ ?b

@ GBM? ?²M >Q h?–M æϕB oB M J½M +O M" M; H°i t€+- ϕϕi iÈB K°i +€B pB M K½
M?Q ;QÆM;- +MM; i?B M ϕ` T?M ?ÊT /mM; ?ÊT- î i`QM; K°i +€B +'T #"+ ϕ° + Q H

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- M?bM i?'m i`B i w +^aM? #B M ?| i` M M;QÌB

E?–M; ;B M HoM? pU+ +O G½M? L;mv i æϕB æ +MM; i?B M ϕ` T?K + "M- ?Á ?Ê
#B i HŠM M? m- ibK F?–M; i?'v K°i iB bÆ ?î M"QX

L;Q`B ` - G½M? L;mv i æϕB æ ϕ–m ϕ°B pQÆM; KB M i?–M #Q- +kM; F?B M +?Q h

*€B pQÆM; KB M i?–M #Q M"v- iU ?² +MM; h?"T "€i :B€+ +¬ T?QM; +MM; M;¼M M
K°i HQϕB iQÆM; HB M i?–M #QX

G½M? L;mv i oQÆM; F?–M; +?d +| i'M +?S+ i?"M? æϕB æ - +€B pQÆM; KB M i?
M" M; K°i HQϕB HU+ HQÊM; +?2 +?î p¬ ?bM?X

@ >^aB h†+ >Q" M; ϕϕB M?•M5

h?"T "€i :B€+ >^aB h†+ oQÆM; pW KÈB i'M +?S+ ϕ m iB M H M- #B m ϕϕi bU i`mM

G½M? L;mv i æϕB æ ϕ–m ϕ°B pQÆM; KB M i?–M #Q- +| i? ?B m H M? +€+ >^aB h

@ G½M? L;mv i æϕB æ - +?9+ KWM; M;QÆB5 hW #•v ;Bì- M;QÆB +?QM? H" M;Q
æ` ?^aB i†+ M"v5

h` M K†i \*U a oQÆM;- M†M ` K°i iB MK +QÌB- +| +?9i F?QK M;QÌB- M|BX

oQÆM; :B^a ϕdM? T?QM; +QìM; ϕϕB M?Q ?„M- ;Bì T?9i M"v +kM; i?–M T?K+ /QÈB

>^aB h†+ >Q" M;- ?B m H M? h?"T "€i :B€+ >^aB h†+ oQÆM;- i?®M; i`` +^a h?€M? æ`

æ•v H" [mv i„+ FûQ /"B K'v pϕM M,K +O h?€M? æ` ?^aB i†+X

G½M? L;mv i æϕB æ - #'i Hm" M i?U+ HU+ ? v H" ϕ` p` [mv M mv- +kM; ϕ m ϕSM; î

@ h`B m S?QM;- H–M M"v +| i? pB M K½M i?"M? +¬M;- Qi M?B m M?ì +| M;QÆB i

G½M? L;mv i æϕB æ i`QM; ϕ¬B K„i ϕ T;B®M; M?Q i`,M; `^K- ?B K i?'v #B m H°`
FQ+?X

hWM; #QÈ+ i`QM; H9+ ϕ| - G½M? L;mv i æϕB æ ϕB iÈB # M M;QÌB h`B m S?QM;- T
?B M p"vX

h`B m S?QM; +^aFBM? K°i ?²B- +?Q /M H" æϕB æ - +kM; F?¬M; M M +| M,M; HU+
 #bM? i?^aM M?Q i? - K¶B #QÊ+ ϕB ϕ m pQÊi [m K'v M;"M /†KX
 @ h i`î i?"M? i•M ><sup>a</sup>B h†+ >Q" M;- +?`m HU+ HQÊM; h?€M? æ` ?^aB i†+ +?2 +?Î- i
 h`QM; F€ ?ϕM KQìB M,K iÈB- i F?¬M; i? `ìB ϕB h?€M? æ` >^aB i†+ h?"T "€i :B€+
 G½M? L;mv i æϕB æ ;B^aB i?Q+?X
 hmv `^M; i`mv M i?W >^aB h†+ >Q" M;- +| i? F?B M +?Q M" M; M? M? +?| M; i`î i?"
 T?^aB K¶B K°i p` i•M >^aB h†+ >Q" M;- ϕ m +| i? M? M? i'M +?S+ æϕB æ M?Q p"vX
 L?[M; F KÈB pW i`î i?"M? >^aB h†+ >Q" M;- b) M?"M ϕQÊ+ bU +?2 +?Î+O T?B M
 G½M? L;mv i oQÆM; i`QÊ+ ϕ•v +?QM? H" oQÆM; :B^a ϕdM? T?QM; - ?ÆM M[HϕB
 æϕB æ - +?Q M M KÈB +| i? i?m" M HÈB i'M +?S+ æϕB æ M?Q p"vX
 *| oQÆM; KB M >^aB h†+ >Q" M; +?2 +?Î- F?B M +?Q G½M? L;mv i oQÆM; i`QM; pÁ
 #'i +S K°i p` >Q h?¬M æϕB æ M"QX
 æ9M; H9+ M"v- K°i +¶ HU+ ?'T /šM p¬ ?bM? iW i`QM; K†i #B M T?K + "M- i`QM; K°
 ϕ M5
 aBM? HBM? M;QϕB ;BÈB- ϕ m F?¬M; i? +?®M; +U +¶ HU+ HQÊM; FB X
 @ h?€M? æ` i`mv M i?W >^aB h†+ >Q" M;- b„T ϕ| M; +Y `²B5
 G½M? L;mv i æϕB æ ?ϕ H M?- h?"T "€i :B€+ >^aB h†+ oQÆM; - /šM /„i i'i +^ai? HU-
 æ` i`mv M i?W X
 h`B m S?QM; i?m ?<sup>2</sup>B ?<sup>a</sup>B i?mv M Zm, i?B- M;²B i` M +?B M i?mv M +O G½M? L;
 H®+ tQ€v FB X
 QyQ
 L;QϕB ;BÈB- i`mM; i•K ?ϕT +®+ h?"T "€i :B€+X
 •K -K -KXXX
 h`mM; i•K +U ϕ"Q H®+ tQ€v M;"M i`QÊM;- tm'i ?B M iWM; +?B + iWM; +?B + +?B
 E?Q iS+ oQÆM; :B^a- æϕB æ iWM; +¶ iWM; +¶ KϕM? K) tm'i ?B MX
 a m F?B iW i`QM; h?€M? æ` >^aB h†+ >Q" M; ϕB ` - i?U+ HU+ M?|K >^aB h†+ oQÆM;
 H M `ä `M;X
 hB M p"Q ?ϕT +®+ h?"T "€i :B€+- h`B m S?QM; +^aK ;B€+ HB M ? ;B[?^aB i?mv M
 ?^aB i†+ ϕ½ ;B€M ϕQϕMX
 >B M iϕB- ?„M ϕ½ F?¬M; ? #` #'i +S ?ϕM +? ;b M[- iMv i?ìB +| i? +QÐB ?^aB i?m
 QyQ
 *€+? ϕ| K'v M;"M /†K- î +?¶ b•m i`QM; >Q E?¬M; >^aB .QÆM;X
 J°i +?B + i?mv M #m²K iY pQM; i`-K K†+ /QÈB ϕ€v #B M- ioM? K`+? K°i K^aM?X
 @ "€Q +€Q hY GBM? oQÆM; - h K ϕB M ?ϕ- i? HU+ ?^aB i†+ +kM; ϕ½ iW i`QM; h?€
 J°i ;½ hY p MY [m€ î KûT i?mv M #€Q +€QX
 @ h`B m S?QM; +| ϕB ` F?¬M; \
 h` M F?m¬M K†i 'K €T +O «M Gϕ+ M +| K°i iB ;'T ;€T F?¬M; F`T ϕÊBX
 G9+ M"v- HϕB K°i i M hY p +?Êi H|2 H M- ϕB iÈBX
 @ "€Q +€Q- +| K°i iBM iS+ F?¬M; i®i5 h`QM; GB M KBM? ><sup>a</sup>B i†+ bBM? ` i•M >^aB
 i?"M? >Q h?¬M æϕB æ 5

:½ hY p ç M b m M|BX

@ >ªB h†+ >Q¨M;- >Q h?–M æ¢B æ \

a„+ K†i # p` hY GBM? oQÆM; #¼M •K .QÆM; oQÆM; ç m #B M ç´BX

J°i T?QÆM; GB M KBM? >ªB i†+- oQÆM; :Bª >Q h?–M *ªM? T?–M ç¬M;- +ÁM +| K
æ¢B æ - i bM? ?m®M; `i F?¬M; H¢+ [m M 5

@ h•M >ªB h†+ >Q¨M; bBM? ` - b) çQÊ+ h?€M? æ` ?ªB i†+ +?2 +?Î- +,M #ªM H¨ F

J°i M[iY ?„+ #¨Q b„+ K†i i€B M?Êi- [m M? [m~M # M i`QM; K°i KªM? /B K KB m F
i?`i iQ¨M i?•M ç m H¨ K°i KªM? i`„M; # +?- ;B®M; M?Q K°i ç–m M[[m,X

L¨M; ç²M; /¢M; H¨ K°i i`QM; +€+ hY GBM? oQÆM;X

J°i p` hY GBM? oQÆM; +ÁM H¢B- i?b H¢B H¨ K°i M K iY m €K i?•M i? T?ªM; T?`i F
€M? K„i m b„+ t M? #B +- HB M T?B m T?M i`QM; F?¬M; F?Q M?Q p¨vX

@ L[om oQÆM;- l >²M oQÆM;- i?¬M; i`B i?O ?¢+O +€+ M;QÆB- i?m HB K F?Q i
p - T?•M i€M ` çB5

•K .QÆM; oQÆM; T?•M T?|X

@ E?¬M; M;ì H¢B M?ªv ` K°i p` æ¢B æ ?ªB i†+

h` M K†i «M G¢+ M +| K°i iB F?¬M; + K HÁM;X

>B M i¢B- #¼M ?¼ +?ŠM; M?[M; F?¬M; i? çm´B ;B i h`B m S?QM;- M;QÊ+ H¢B +

@ >B M i¢B- +?9M; i +?d +–M ;B€K b€i +?†i +?) h`B m S?QM;X *?ì bQ i¬M ioM? /C
K'v M;¨v M[- ? i i?ªv ç m b) F i i?9+5

h? M? •K •K .QÆM; oQÆM;- i`–K i?`T F?¨M F?¨M- +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ •K /QÆM

h`QM; iS ç¢B hY GBM? oQÆM;- im pB +O •K .QÆM; oQÆM; H¨ oQÆM; :Bª çdM? T
K¢M?X

@ h M?`i ç`M? T?ªB #€Q i?M i`ª ?¨M5 >„+ L;K+ oQÆM; ç½ +? i [m K°i H–M- ç M #
H¢B

«M G¢+ M M„K +?†i ? B M„K ç'K- i`QM; K„i K°i KªM? imv i H b€i wX

o®M /o- F?B iB M p¨Q "€M h?–M .B oB M- «M G¢+ M i?¬M; [m T?QÆM; T?€T ç†
GBM? oQÆM; çB p¨QX

L?QM; [mv i„+ +O "€M h?–M .B oB M i?"T T?–M +QìM; ç¢B- +€+ HQ¢B M;Q¢B HU
p¨QX

h`QM; H9+ +m®B +MM; iU #¢Q- >„+ L;K+ oQÆM; K¨ ?„M K M; i?2Q ç½ i?W M?"M H
i?¬M T? - i`U+ iB T #` ?Ov /B iX

G9+ `v- «M G¢+ M +kM; +?QM? p b i? - im pB +ÁM `ÆB tm®M; K°i i–M;X

>„+ L;K+ oQÆM; FB K†+ /M #ªQ i²M K°i iB w +?Q i¨M ?²M- M?QM; ç M M v pšM +

"ÎB p¨v- hY oQM; h`mv a€i H–M M¨v- +?d çB K ç°M; ç M # p` hY GBM? oQÆM;X

@ G¢+ M- M;QÆB i`QÊ+ ? i M?`M K°i +?9iX æÊB h`B m S?QM; `ìB F?ÄB h?€M? a
æ iÊB `²B- ? i i?ªv b) F i i?9+5

L[om oQÆM; iQ¨M i?•M i`„M; # +? FB - F?mv M M?OX

QyQ

h`mM; i•K ?¢T +®+ h?"T "€i :B€+X

@ h`B m S?QM;- M;QÆB i?"i F?¬M; i? K ;B v M ?°B ,M KWM; +O i \ h +ÁM i?B M;QÆB F?¬M; M Kti i? K ;B K°i +?9i ? v b Q\

G½M? L;mv i æ¢B æ +QìB M¡BX

*?d +¡ H9+ €M? K„i M¨M; `ÆB tm®M; i` M M;QìB h`B m S?QM;- i` M F?m¬M Kti b KÈB +¡ K°i iB MK +QìB ?B Ki?'vX

o Kti M¨M; ;Bì T?9i M¨v- +¡ K°i iB i?•M i?B i M²M; ¸"K- ;B®M; M?Q ¸ M; M?bM K p"vX

@ >ªB ht+ >Q¨M; # ?¢ i¬M FQM?- i?m°+ ?¢ +ÁM +¡ pB + ;'T- F?¬M; i? M;QM; H¢ h`B m S?QM; MY ¸M MY i?"i M¡BX

hmv `^M; i`QM; M;¬M M;[+O ?„M /MM; H®B i¬M tQM;- M?QM; i` M i?U+ i - F?¬M; +ªX

hªB [m +m°+ +?B M i` M? ¸Q¢i >ªB ht+ >Q¨M; +?ûK ;B i bBM? iY- ? B M;QìB b¡ HQ¢B ?[m M;?` bBM? iYX

@ æQÊ+ `²B- i F?¬M; KB M +QÐM; M;QÆB M[ 5 L;¨v b m- M m M;QÆB +¡ ;b T?I h`QM; pÁM; ? B KQÆB M,K iÈB- i ?ŠM b) F?¬M; `ìB F?ÄB h?€M? æ` ?ªB it+ h?"

G½M? L;mv i æ¢B æ +¡ +?9i i?'i p¼M;X

>ªB ht+ >Q¨M; #bM? i?QìM;- b m F?B i'M +?S+ >Q h?¬M æ¢B æ - +'T #" + ¸° + Q # H¨K >ªB ht+ >Q¨M; +ª ¸ìBX

æ¢i iÈB +'T #" + æ¢B æ M¨v- +€B i?2Q ¸m´B +?QM? H¨ *?•M æ ¸¢B ¸¢Q ¸dM? T? h?B M :B B h?¬M o`- KÈB H¨ KK+ iB m T?'M ¸'m +O #¼M ?„MX

h? HU+ ?ªB it+ ;B i +?¡ + ¸Q¢i HÊB Q+?- HU+ ?'T /šM ¸®B pÈB æ¢B æ b) +¨M; M æQÆM; M?B M- +?`m oQÆM; KB M >ªB ht+ >Q¨M; QÈ+ i?9+- G½M? L;mv i æ¢B æ M,KX

L¨M; ¸®B pÈB h?€M? æ` ?ªB it+ +¡ K°i HQ¢B +ªK ibM? M?'i ¸`M?- b) î H¢B ¸•v K +¡ i? `ìB F?ÄB MÆB M¨v- ibK FB K ¸°i T?€`i + Q F?€+X

@ *€Q iW5

h`B m S?QM; F?¬M; ¸`M? M;QM; H¢BX

>ªB i?mv M Zm, i?B T?€ F?¬M; K¨ ¸B- #B M K'i i`QM; i¬K M?bM +O +?9M; >ªB ht

@ h`B m S?QM; M¨v- i?"i ¸9M; H¨ H¨K +?Q M;QìB i M?bM F?¬M; i?'mX hW ¸¬m iÈ w ¸ M p` i`Q >ªB ht+ >Q¨M;- >ªB ht+ oQÆM;5

L K iY i¡+ p¨M; +MM; i`mM; MB M `•m `¨K M?bM i?2Q T?QÆM; ?QÈM; ?ªB i?mv M

@ *€+ M;QÆB M?bM F?¬M; i?'m- i H¨K b Q F?¬M; T?ªB ¸•v\ E +ª ¸S #û H¨M / i?¬M #Q FB +kM; p"v5

G½M? L;mv i æ¢B æ H¨K #¨K M¡BX

h`B m S?QM; ¸½ ¸ M- +MM; M¨M; F?¬M; +?d +¡ H¨ b¡M; p B +?B M ¸'m- i`bM? ¸° M?•M bBM? p¨M K M? +O M¨M;X

h'M +?S+ >Q h?¬M æ¢B æ - i`î i?"M? K°i i? ? >ªB ht+ >Q¨M;- M?•M bBM? +O M iQ¨M #'i ¸²M;X

QyQ

J°i M;¨v b m- >ªB i?mv M Zm, i?B T?B ?¨M? K°i ¸Q¢M t +U Hv t - ¸ M # M +¢M? h "€i :B€+X

@ *?O M?•M- "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M KÈB- ç½ t•v /UM; i?`M? +¬M;5
 E?¬ G•m æQÌM; +?O #€Q ç M K°i +€B iBM iS+ i®iX
 h`QM; T?ÁM; h?mv M i`QÎM;X
 h`B m S?QM; F?Q M? +?•M K` M;²B- +†T K`v H¢B +| +?9i M?,M H¢B- b„+ K†i M;?E
 @ hB m *¬M o•M- M;QÆB +ªK M?"M çQÊ+ F?¬M;\
 h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎKB M;X
 @ s€+ i?U+- +?9M; i /QÌM; M?Q ç M; #`i?2Q /äB5 G9+ ç-m- i +ÁM iQÎM; `^M; H
 #ªQ ?°- M?QM; ?B M i¢B- ç½ `ÌB t h?€M? æ` >ªB i†+ h?"T "€i :B€+ `²B 5
 "€M h?-M 'm æ²M; ;"i ç-m M|BX
 @ J2Q K2Q5
 hB m i†+ KB m +kM; M?ªv ` - [m,M; H M + Q p`B K B ç²M; iB M +´- H2M; F2M; `mM
 "€M h?-M 'm æ²M; #'i ç°M; i? M? b„+- ? B K„i H¢B M?bM p T?Q hB m i†+ KB mX
 *€B ç-m i†+ KB m M`v- Îi?`M? i?` h?B M \*Æ h°+ /QÈB ç€v #B M- FB K i` çQ HQÌ
 *Æ JB mX
 h? M?QM;- HQ¢B K Q M`v- Îi`QM; h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- ?Q†+ H`i`QM; K°i Qi ?m
 +kM; F?¬M; +| M;?2 M|B [m X
 @ h`QM; h?B M \*Æ h°+ +?B H`K L;?`+? h?B M S?€B +MM; h`Q :Bª S?€BX *QM K
 ?mM;- +| i? M`Q +MM; h`Q :Bª S?€B +| bU HB M ? M?'i ç`M? ? v F?¬M;\
 "€M h?-M 'm æ²M; i`-K M;•K M|BX
 G9+ M`v- +?Êi M;?2 h`B m S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;- i?•M ?bM? iW i`QM; ?ªB i?
 h`B m S?QM; çSM; Î ç`B [m M b€i- €M? K„i H¢B M?bM tmv M i?'m ç M M;Q`B M;`
 KªM? >Q E?¬M; >ªB .QÆM;X
 L?'i i?ÌB
 @ E?¬M; i®i5 "` T?€i ?B M `²B5
 J°i +€B i?•MªM? #|M; `•K ;B®M; M?Q iY pQM;- ;B®M; M?Q K°i ç¢QªM? iY- Îi`Q
 H½2 H M K`` X
 h M hY p FB i?'v ?`M? imM; #¢B H°- ?| i?`M? K°i ç¢Q #|M; `•K m €K i®+ ç° M?Q
 p`Q ?Q F?¬M; pK ?ªBX
 @ h®+ ç° +U+ ?¢M +O i i`QM; i?ÌB ;B M M;„M +| i? iQÆM; çQÆM; oQÆM; :Bª- +
 H9+ pB M #BM? F`T ç M5
 :½ hY p M`v- Îi`QM; # KQÆB b€m hY p - +?QM? H`#`B / M? i`QÈ+ KQÌBX
 >„M K°i # M T?B ?`M?- K°i # M /MM; H M? #`B hY pQM; i`mv M ` iBM iS+X
 J°i +¶ +?d F?Q # v ` ;-M M;`M /†K- F?B M ?„M F?) i?Î` K°i ?ÆBX
 @ _®i+m°+ i?Q€i F?ÄB5 h?2Q iBM iS+ KÈB M?'i- JK+ iB m hY oQM; FB +| #ªM F,
 :Bª- i?"K +?Q ç€M? HûM i`¼M; i?QÆM; æ¢B æ
 h`QM; HÁM; hY p pšM +ÁM M¶B F?B T bÊ- H`K #~K M|BX
 L?QM; ç9M; H9+ M`v- i`QM; pK ?ªB T?Q i`QÈ+ ?B M H M K°i i-M; T?QM; çB M
 i? M? MB M K†i K M; +?•K #B K- HQM; bBM? H¬B /U+X
 @ G`K b Q +| i? H` M;QÆB

*?d+-M "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M i M #B M- h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²
 +?QÈM; M"Q M[- T?ªB i?W M?"M M;"M p¢M ç¢Q [m M; imv M ?mv i b„+ i`MM; F
 FQ+? +O p`B ç¢B hY GBM? oQÆM; M[X
 æ•v H` i?ÌB F?„+ HB M [m M ç M bBM? iY i²M pQM;X
 @ hB m *-M o•M5
 h`B m S?QM; [m€i HÈM K°i iB M;- b m HQM; K¼+ ` K°i ç¬B T?QM; H¬B [m M; /U+
 @ >B m `²B5
 *-M o•M "€M h?-M +MM; h`B m S?QM; +| JBM? h•K *?OM; iQÆM; HB M- +•m i?-M
 @ S?€ h?B M EBK Zmv M5
 v +?Q "€M h?-M +MM; w +ªM? [mv M T?€T +O "€M h?-M 'm æ²M; /mM; ?ÊT pÈB M
 h` M ?Q F?-M; +O Gmv M L;K+ h`"M ç°i M?B M bªM bBM? ` K°i i`"M `mM; ç°M; K
 K°i ç¢Q [mv M [m M; p`M; `U+ ?Q K„- ?| i?"M? K°i ç¢Q [m M; i`K b„+ #ûM M?Q
 ç€M? i?ŠM; p T?Q +U i?O 'M •K /QÆM; i?B M K¢+ FB X
 P M? T?®+5
 h` M •K /QÆM; +U i?O 'M tm'i ?B M K°i +€B H¶ i?OM; HÈM- i-M; i?B M K¢+ K°i K
 #¶M; M?B M +?'M ç°M;X
 @ v +ªM? [mv M T?€T +O i M iB m Q M?B M`v- iU ?² bQ pÈB æ¢B æ #bM? i?QÌM
 •K .QÆM; oQÆM; +| +?9i ;B"i KbM?X
 æQÆM; M?B M- im pB bQM; T?QÆM; pšM +ÁM +? M? H +? [m€ HÈM X
 *?B M HU+ +O •K .QÆM; oQÆM; p¬ ç`+? /QÈB æ¢B æ - w +ªM? [mv M T?€T +O
 BM?- M?QM; F?-M; +€+? M"Q +?d K°i [mv M HB M #`B i`W #Q T?€T +O ?„MX
 *U i?O 'M •K /QÆM; /mM; M?"T i?B M K¢+ FB +?d H` KB M +QĐM; #` M; ,M +?†M
 M,M; K` i?-BX
 h?•M ?bM? "€M h?-M 'm æ²M; #` ç~v HmB p`B +?K+ i`QÈM;- i?B m +?9i M[?°+ K
 h?U+ HU+ w +ªM? •K .QÆM; oQÆM; FB - i?"K +?Q Î T?QÆM; /B M HBM? ?²M- +k
 h?-M æ¢B æ X
 .QÈB ibM? ?m®M; çÆM çª ç°+ ç'm- +?Q /M h`B m S?QM; KÎ` ?mv i K¢+? M?½M
 i?'TX
 @ *?O M?•M E?-M; ´M5
 E?- G•m æQÌM; +?O FBM? ?¬- "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M pšM M?Q +k #` i?-B ç
 tQ€v ?mv i b„+X
 .M b Q- "€M h?-M 'm æ²M; +ÁM M; ,M +ªM F?-M; çQÊ+ iQ`M #° +-M; FQ+? +O •K
 o`Q i?ÌB çB K bBM? iY [m M ç-m
 @ G¬B .U+ S?QM; h?B K5
 J°i ç¢Q [m M; K M; H¬B /U+ tQ+? b„+ M? M? +?|M; T?|M; iÈB H®+ tQ€v ?mv i b„+
 @ ",M; >Q`M; S?QM; 'M5
 h`QM; HÁM; #`M i v +O h`B m S?QM; tm'i ?B M K°i i? M? i`QÌM; i?QÆM; #,M; H
 i?€B /`+? ;B®M; M?Q #,M; i?Ov- ?| i?"M? K°i iÁ #,M; bÆM F?'M; H² #,M; ?mv `¢
 ",M; bÆM F?'M; H² FB # Q T?O i`QM; #,M; ?mv `¢M; `Đ- KÆ ?² i? ?B M` ?bM?
 T?QM; 'M- pW H9+ /WM; Î i` M H®+ tQ€v ?mv i b„+X

*^a hY GBM? Gmv M L;K+ h`"M +?'M ç°M; `i M?Ä K°i i`"MX
 ",M; bÆM F?'M; H² FB p`M [m M? #¬M; imv i T?QM; 'M- b m F?B Q M? p`Q H®+ t
 i?¬M T? +Q`M; çΦB5
 GU+ #,M; ?| +MM; HU+ i?¬M T? ;B Q T?QM; HšM M? mX
 L?QM; bÆM 'M #,M; T?QM; `ä`"M; `ÆB p`Q ?Φ T?QM; - F?Q iS+ F?¬M; M;WM; ;B^a
 @ S?QM;5
 •M? K„i h`B m S?QM; m H½M?- i` M / / iQ`M i?•M # Q i`MK K°i i-M; H•M p,M H
 K„X
 J°i +¶ ?"M HU+ ?mv M #,M; +U+ ?ΦM ç M iW h?€B *´ - /mM; M?"T p`Q i`QM; bÆM 'M
 h?Q€M; +?®+- H'v ",M; >Q`M; h?QÆM; H`K i`mM; i•K- +^a çΦB bÆM #,M; T?QM; /Q
 i?U+ +?'i ?| - ?"M HU+ #,M; T?QM; T?€i` - M?'i i?`B i,M; T?9+ H M ;'T ç¬BX
 G'v h`B m S?QM; H`K i`mM; i•K- i`QM; T?QÆM; pB M p`B /†K- pΦM p"i +kM; ?B M
 oKi pKi pKiXXX
 æ€K [m M; imv M ?mv i b„+ M`v- b m F?B iB T+"M h`B m S?QM; - i®+ ç° HB M +?
 H M K°i i-M; bQÆM; HΦM?- b m F?B ç€M? i`9M; ?„M- mv M,M; ;B^aK KΦM? M,K b€
 G2M; F2M;5 æBM?5
 h-M; H•M p,M H K b„+ # M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM; FB - T?^aM; T?'i M?Q H•M
 HU+ T?ÁM; M;U +Q`M; çΦB ç M K°i +€B +U+ ?ΦMX
 _„+ `„+5
 G®+ tQ€v ?mv i b„+ /QÈB bU T?QM; 'M +O çΦB bÆM #,M; T?QM; - ?B M ` K°i i`"M
 +?d Hm•M +?mv MX
 @ L;mv ?B K i?"i5
 E?¬ G•m æQ`M; +?O ´M ç`M? "€+? h?B h`È \*?9 æΦB h`"M i`Î HΦBX
 E?Q^aM; +€+? ;B["€+? h?B h`È \*?9 æΦB h`"M pÈB H®+ tQ€v ?mv i b„+ - +?d +ÁM
 i?¬BX
 >Q`M ?<sup>a</sup>Q ;B`T?9i M`v H®+ tQ€v ?mv i b„+ FB ç½ #` M;„M M;OB ç|M; #,M; - HU+ ?
 K'iX
 @ *¶ F?Q iS+ ?mv i KΦ+? FB
 o`B p` oQÆM; ;B^a +'T ç M; +?O i`b i`"M T?€T- M?'i H` «M GΦ+ M- M?'i i?`B ?Q^aM
 >mv i KΦ+? h?B M .QÆM; *?B M h°+ i`QM; +Æ i? «M GΦ+ M- b<sup>a</sup>M bBM? ` K°i iB
 @ h?€B *´ oΦM h°+ "°M; >mv i KΦ+? >mv M ",M; G•M h°+5
 @ >„M H`K b Q +| i? +| çQÊ+
 " p` hY GBM? oQÆM; +MM; «M GΦ+ M- M?'i i ç°M; /mM;X
 *¶ ?mv i KΦ+? ?mv M #,M; +U+ ?"M ;B®M; M?Q iÈB iW i?`B çΦB h?€B *´ FB - F?B
 i?"K +?Q +€+ hY p Î ç•v- i`QM; ?mv i KΦ+? b<sup>a</sup>M bBM? ` K°i iB +^aK ;B€+ €T #€+?
 °M; pÈB M,M; HU+ +O ",M; >Q`M; h?QÆM; b m F?B +Q`M; ?| - h`B m S?QM; H'
 G•M h°+- i`QM; i?`B ;B M M;„M M;OB ç|M; #,M; H®+ tQ€v ?mv i b„+ i`mM; i•K Gm
 lv HU+ +O hY GBM? Gmv M L;K+ h`"M- +kM; pb ç|M K` ;B^aK KΦM? p`B T?-MX
 @ _ i v5

h`B m S?QM; [m€i F?) K°i iB M;- K°i ç-m i|+ iQK Î i`QM; ;B| H¢M? pk ç°M;- KÌªQ
 GÌB M|B pW /Si- "€M h?-M 'm æ²M; +MM; E?- G•m æQÌM; +?O + "i HU+ T?€i ç°M;
 lv M,M; +O Gmv M L;K+ æ¢B h`"M +U+ HÈM- h`B m S?QM; +?d +| i? ç2K H®+ tQ
 +? i`QM; i?ÌB ;B M K'v ?ÆB i?Î- K" HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? H¢B iB m ? Q F?'M; F
 @ >W5
 •K .QÆM; oQÆM; +QÌB H¢M? K°i iB M;- i`QM; •K /QÆM; i?B M K¢+i` M ?Q F?¬M
 ?QªM? K°i iÁ M;k +?d ç¢B bÆM- ?mM; ?,M; Q M? FQ+? p T?Q "€M h?-M 'm æ²M
 æ¢B h`"MX
 l GBM? oQÆM; +MM; L[om oQÆM; +kM; F?¬M; M?"M `¶B- i?9+ ;BK+ #Q T?€T- H¢
 "€M h?-M 'm æ²M; +MM; E?- G•m æQÌM; +?O- #` ç€M? +?Q +Æ ?² Km®M #MM; M'
 G2M; F2M;5 æBM?5
 h`B m S?QM; çSM; Î i` M ç¢B bÆM #,M; T?QM;- +kM; TªB i?W M?"M +¬M; FQ+?
 b„+ +MM; T?B i`MM; m HK+ b„+ FB X
 @ G¬B .U+ S?QM; h?B K5
 h`B m S?QM; iW i` M ç¢B bÆM #,M; T?QM; #B M K'i- i`€M? F?ÄB T?¢K pB +¬M; F
 FB X
 >B M M?B M- ?„M ç½ #m¬M; i? +?Q pB + ç|M; #,M; H®+ tQ€v ?mv i b„+X
 Í i`QM; [m€i`bM? T?B ?"M?- i`QM; K„i i`€B +O ?„M #„i ç-m F?ÎB ç°M; K°i +¶ w +?
 M;QÌBX
 h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM;- K°i KªM? iY b„+ i?•K i?9v M?Q pK- TªM; T?'i M
 ;BÈB iY ?mv M M?Q K°M;X
 @ *~M i?"M ?mv i K¢+? ç²M; i?m"i +O h`B m S?QM;5
 «M G¢+ M ?¬M?Ä K°i iB M;- i•K i?-M M?'i i?ÌB +,M; i?ŠM;X
 @ o¬ h" M J *mM;5
 J„i i`€B +O h`B m S?QM; M?bM F„ Î i` M M;QÌB •K .QÆM; oQÆM; i?U+ HU+ +U+ M
 *?QM? H" p` oQÆM; ;Bª çdM? T?QM; M"v- ç½ K°i i v €T +? ? i i?ªv K°i T?QÆM;5
 @ \
 h? t€+ p` iBM? i?-M •K .QÆM; oQÆM; +?'M ç°M;- #` K„i i`€B iY b„+ K¬M; HmM; F
 ?'T /ŠMX
 h`QM; H9+ ç°i M?B M- ?Q" M +ªM? [m M? i?•M ?„M #B M ?| K°i i`"MX
 > i i?ªv K¼B i?S i`QM; i-K M?bM- ç m #` K°i iÁ K +mM; bQÆM; KM HQÊM HÌ # Q
 @ >W5
 •K .QÆM; oQÆM; +QÌB H¢M? K°i iB M;- w +?Q i`'M ç`M?- +ªM? iQÊM; ?Q p¬ i`QÈ
 F?¬M; M;WM; i M`½X
 >„M #'i Hm" M w +ªM? ? v H" T?QÆM; /B M HBM? ?²M- +kM; ç m iB T + "M >Q h?-M
 @ E?-M; ?' H" i?O HoM? iS ç¢B hY GBM? oQÆM;X >ÆM M[- i-M; /B K KB m ?¬B K
 FB - +| ?B m [mª M; ,M +€+? HBM? ?²M M?'i ç`M?X >mv i K¢+? ç²M; i?m"i +O i
 i?"M?5
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +ªK i?'v M;Q" B w Km®MX

> „M pW `²B- +?QM? H°i H-M +¬M; FQ+? i?Y M;?B K K° i?¬BX
JK+ çQ+? +O ? „M +?QM? H° Km®M ?B m `ä Gmv M L;K+ h`"M FB - +| ?B m [mª M
ç²M; i?m"i +O ? „M +QÌM; ç¢B ç M i? M"QX
@ a€m i?"M?- p"v H° çO `²B5
h`B m S?QM; F?) ;"i ç-mX
G9+ M"v- •K .QÆM; oQÆM; i?QªB K€B T?€ ;BªB ?mv M i?m"i çÆM i? o¬ h" M J *
+?9i H½M? w +?•K +?¼+ M?"M M?ç iX
L?QM; `i M? M?- ? „M +ªK ;B€+ +| ;b ç| F?¬M; ç9M;X
h`B m S?QM; +¬M; FQ+? i?'i #¢B- M?QM; +kM; F?¬M; +| MY çB K /` b„+ - iU ?² +
@ E?¬M; çQÊ+ F?BM? bm'i5
•K .QÆM; oQÆM; FBM? ?¬ K°i iB M;- `®i +m°+ M;?o ç M +€B ;bX
h`QM; ç€K M;QÌB Î ç•v- i?U+ HU+ +ªM? ;BÈB +O ? „M + Q M?'i- ?Q" M iQ" M / /"M;
ç²M; i?m"i +O h`B m S?QM;X
L?QM; F?¬M; +| M;?o H"- M?[M; M;QÌB F?€+ +kM; ç m +| i? 5
@ hBM? h?-M h?S5
h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM; T?Ki` K°i ç¢Q iBM? i?-M ; B M?¼M iY b„+ +U ç
F?„+ tmv M i?OM; i-M; /B K KB m ?¬B b„+ # M M;Q" B Gmv M L;K+ h`"MX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
.B K KB m ?¬B b„+ ç2K iBM? i?-M FB K i?S +U ç¢B FB - H°K bmv v m çB # #®M i
hBM? h?-M h?S +ÁM i?W b€m i?"M? mv M,M;- pW H9+ tmv M i?'m [m ç-m F€¬M
M M;Q"BX
@ 5
«M G¢+ M T?€i` K°i iB M; F m ;"Q i? HQÆM; i?ªK i?B i- T?QÆM; /B M HBM?
F?' i` M i?•M i? +ÁM K½M? HB i?ÆM ;'T i`,K H-MX
*?Q /M H° hBM? h?-M h?S +?d +ÁM H¢B +| b€m i?"M? mv HU+- +kM; +Æ ?² tmv M
+?9i M[ç «M G¢+ M +? i M;'i çBX
GBM? ?²M w +?Q +O «M G¢+ M- +?d iB T +"M oQÆM; ;Bª K° i?¬BX
J° hBM? h?-M h?S- +?QM? H° +¬M; FQ+? HBM? ?²M M;mv M i?Ov çÆM ;BªM M?
T?•M i?„M; #¢BX
GBM? ?²M bQM; T?QÆM; +? M? H +? +¬M; HÈM- i?QÆM; i' M +¬M; HÈMX
:B[h`B m S?QM; +MM; «M G¢+ M- HBM? ?²M +? M? H +? `i HÈM- +?Q /M H° hBM
h`"M bmv v m çB # #®M i?"M? mv HU+- pšM +ÁM +| Qm i? K M; iQM? €T çªQX
J°i +€B hBM? h?-M h?S M"v- ç½ ç€M? i`¼M; i?QÆM; i•K i?-M «M G¢+ M- K M; ç
@ hB m #®B- M?"M H'v +€B +? i5
•K .QÆM; oQÆM; M' B ;B" M- w +?Q po HU+ oQÆM; ;Bª çdM? T?QM; ç€M? i?šM; p
pÁM; +¬M; FQ+? iB T i?2Q +O ? „MX
æ²M; i?ÌB- L[om oQÆM; +MM; l GBM? oQÆM; FB - +kM; i,M; HÈM +¬M; FQ+? ç®
@ > ?
h`B m S?QM; M? M?"M; +QÌB- H¬B /U+ b m HQM; p¶ K¢M?- iB M p"Q i`QM; "€+?
+?Q "€M h?-M 'm æ²M;- "€+? h?B h`È \*?9 æ¢B h`"M +MM; M? m +?B b +¬M; FQ+

@ G¢+ M- i?QÆM; i? +O M; QÆB i? M"Q\
 L[om oQÆM; i?•M i?B i M?bM p T?Q «M G¢+ MX
 S?QÆM; /B M HBM? ?²M +O «M G¢+ M H¼i p"Q +¬M; FQ+? i`Q K¢M; - +Æ ?² K'i
 T?B MX
 lv HU+ +O Gmv M L; K+ h`"M `ä ``M; #„i ç-m ; BªK tm®M; X
 æ9M; H9+ M"v- K°i ç¢Q ?Q imv M €K M; •M b„+ +?Êi H|2 H M `²B #B M K'i- +MM; p
 i? ?"MX
 @ *~M i?"M5
 h`QM; HÁM; L[om oQÆM; M?'i i?ÌB M?ªv /UM; X
 L?QM; M?„+ M?Î +O M" M; +kM; ç½ Km°MX
 S?®+
 J°i i? M? +?Ov i?O F€ H¢ m ?"M M?Q ªM? ç½ ç•K i?OM; i`€B iBK «M G¢+ M5
 @
 «M G¢+ M iU ?² Km®M ; B½v /K - M?QM; i?•M i? ç½ i `—M- H"TiS+ `ÆB p"Q i`
 /QÊBX
 @ J2Q K2Q5
 ©M? a€i æ L?"M i`QM; i v hB m i†+ KB m #¶M; M?B M pmM; H M- K°i KªM? ªM? M
 p`B i M hY p T?K + "M «M G¢+ MX
 @ 5
 o`B i M hY p T?K + "M #` ªM? M?"M ç•K i?OM; - i?•M i? M?'i i?ÌB +SM; çÌ- bBM? K
 F?„+ #` ; ¢i #ÄX
 @ G¢+ M5
 @ h K çB M ?¢5
 @ GQm H¢B +QM K Q FB 5
 @
 h K ç¢B hY GBM? oQÆM; +MM; pÈB +?9M; +€+ hY p M?'i i?ÌB FBM? M; ¢+ i?'i i?
 hY GBM? Gmv M L; K+ æ¢B h`"M FB K'i çB K°i +€B i`mM; i•K +?O i`b- mv M, M; ; Bª
 K°i Qi bÆ ?Î M[X
 @ J2Q K2Q5
 hB m i†+ KB m ?| i?"M? K°i ç¢Q ?Q imv M M; •M ?¬B b„+ - ç°M F?¬M; K" çB- #B M
 @ hB m i†+ KB m- H"Ki®i H„K5
 h`B m S?QM; Î# M M"v- €T HU+ H M "€+? h?B h`È *?9 æ¢B h`"M ç½ bmv ; BªK p`B
 hW H9+ hY GBM? Gmv M L; K+ h`"M #® i`Q i?"M? +¬M; - h`B m S?QM; HB M M?bM
 ç°i T?€ K'm +?®i +O i`"M T?€T M"vX
 h`QM; #®M +?O i`b- i?b im pBi?U+ HU+ +O «M G¢+ M H"i?'T M?'iX
 h`B m S?QM; H9+ i`QÈ+ i?Y +¬M; FQ+? •K .QÆM; oQÆM; - +?QM? H" K°i +€B b€+
 L m M?Q ç hB m i†+ KB m çB +¬M; FQ+? •K .QÆM; oQÆM; - M?Q p"v t€+ tm'i i?"M
 b) +| M; mv ?B K ç M bBM? K M? M[X
 JK+ iB m +O h`B m S?QM; - +?QM? H" «M G¢+ M i?U+ HU+ iQÆM; ç®B v m FûKX

>B M iϕB- +Y ϕ°i T?€ M"v- ϕ½ i?"M? +¬M; KÎ` X
h K ϕϕB hY GBM? oQÆM; # M FB +ÁM +?Q +| iW i`QM; ?QªM; ?®i ϕB` - pÁM; +¬
@ sQ+? .B i æ²M; >Ä 5
h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM; tm'i ?B M /B K KB m ϕ²M; HU+ KϕM? K) FBM? M;
J°i ϕQ`M ϕ²M; ?Ä tQ+? b„+ #€M i`QM; bm®i H|2 H M- T?€i` K°i +¶ F?Q iS+ ?Ov
i`mM; i•K +`M; ~M +?S K°i iB F?Q iS+ H¬B FB T ϕ€M; bÊX
J°i ϕQ`M /B K ?Ä tQ+? b„+ FB - ;B®M; M?Q K°i ?²B tQ+? pB K T?QM; #ϕQ- Q M?
oQÆM; X
@
h?•M ?bM? i`„M; # +? +O L[ om oQÆM; #` sQ+? .B i æ²M; >Ä #€M i`QM; bm®i #
?Ov /B i i`M b€i #W #½B F?„T MÆBX
J†+ /M M`M; ϕ½ +| bU +?m~M #`- M?QM; +kM; #` K°i ?²B +¬M; FQ+? +m²M; #ϕQ M`
i?®X
" M M; Q`B i?•M i? L[om oQÆM; [m M? [m~M K°i i-M; /B K KB m F?¬ #ϕ+? b„+ [
æ²M; >Ä Q M? iϕ+ FB ϕ M p`Q +MM; K°i +?¶X
L?QM; K`- /B K ?Ä i` HBM? Zm, ϕϕQ +O M`M; - #` ?Ov /B i €Q M; ?o +MM; H¬B F
.B i æ²M; >Ä F?„+ +? - #®+ H M iWM; i`"M F?|B ϕ2M- M? M? +?|M; ºK ϕϕKX

dR3X *?QÆM; dky, h`B m S?QM; S?ªM *¬M;

sQ+? .B i æ²M; >Ä FB Îi` M M; Q`B L[om oQÆM; - i?B m ϕ®i i?|B ;B M QÈ+ +?W
Kϕi /B iX
h` M i?•M ?bM? i`„M; # +? +O L[om oQÆM; HQm HϕB K°i KªM? T?B M p i`€+? +
J'v +€B /'m p i #` i?QÆM; M"v F?| +| i? F?ûT HϕB- +| K°i iB F?Q iS+ i²M HQm F?
GQϕB F?Q iS+ ϕ€M; bÊ FB F?¬M; +?d +| H` F?Q iS+ HU+ HQÊM; ?Ov /B i ~M +?S
+| K°i iB H¬B FB T €Q M; ?o M?Ä #û M[X
"ÎB pb HBM? ?²M +O h`B m S?QM; ?'T i?m p`B iB h?¬M FB T H¬B HU+- +ÁM ϕ2K
M?"T p`Q i`QM; sQ+? .B i S?QM; G¬B M[X
sQ+? .B i æ²M; >Ä +O ?„M i?•M H` ?mv i Kϕ+? ϕ²M; T?€T +| HU+ T?€ ?QϕB +U+
p"i +? 'i +MM; ;BÈB HBM? ?²M- K M; ϕ M i?QÆM; i`M +, M #ªM F?¬M; i? ϕ€M? ;B€
@ æ€M; iB +- ϕ½ #` hY GBM? Gmv M L; K+ h`"M M; ,M +€+?

h`B m S?QM; +| +?9i iB + Mm®BX

sQ+? .B i æ²M; >Ä +O ?„M ϕ½ #` bmv v m ? B ϕ M # i?"M? mv HU+- +€B M"v pšM
+€B i`mM; i•K i`"M T?€T «M Gϕ+ MX

L m F?¬M; K` M|B- K°i +€B ϕ²M; ?Ä pW `²B ?ŠM H` +| i? ϕ€M? i`¼M; i?QÆM; L
F?ª M, M; ϕ€M? +? i oQÆM; ;Bª #bM? i?Q`M; 5

L?QM; L[om oQÆM; +kM; H` oQÆM; ;Bª +'T GoM? pU+- +, M #ªM F?¬M; i? t2K i?

@ >mv i Kϕ+? M?½M ϕ²M; +O h`B m S?QM; M"v- i? M?QM; +| i? i`U+ iB T i" T i`
[mª T?ÁM; ?° F?¬M; ;B M HoM? pU+ +kM; bmv ;BªK i?"i HÈM5

L[om oQÆM; i` M i?•M i? HBM? ?²M- pšM +ÁM i`mv M ϕ M iWM; i`"M #` #ÄM; ϕ m
o i i?QÆM; /Q HU+ HQÊM; ?Ov /B i +MM; H¬B FB T €Q M; ?o K M; ϕ M- #ªM i?•M
/B i #€ ϕϕQ- M; ,M +ªM i?•M i? iU i?•M +?[i`X

@ L[om oQÆM;- +~M i?"M5

•K .QÆM; oQÆM; [m€i HÈM K°i iB M;- w +?Q po HU+ oQÆM; :B^a çdM? T?QM;- Q i`QM; Zm, i?B /B K p•MX

>„M HQ H„M; h`B m S?QM; HϕB iB T iK+ T?€i ç°M; ?mv i Kϕ+? ç²M; i?m"i HÊB ?ϕ

h?2Q iBM iS+ i`QM; /o p½M;- h`B m S?QM; +ÁM +! K°i +?B m ?mv i Kϕ+? ç²M; i?m

*MM; H9+ ç!- i`QM; F?Q<sup>a</sup>M; F?¬M; i` M çdM? ç-m- i`QM; i?B M Kϕ+ •K /QÆM; ?„ K°i H-M M[€T #€+? K" ç MX

h`B m S?QM;- "€M h?-M 'm æ²M;- E?- G•m æQÌM; +?O M?'i i T?€i ç°M; +-M; FQ oQÆM;X

E?- G•m æQÌM; +?O çB m F?B M p" B ç-m Q€M HBM? +U i?O- ?QÈM; # M M;Q" B i

h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²M; i?b HϕB +?d H" +?O HU+ +-M; FQ+?X

_ -K` -K5

"€M h?-M 'm æ²M; i?9+ ;BK+ w +?Q "€M h?-M- /mM; [m€M i?B M ç` - ç!M ç€M? w +O •K .QÆM; oQÆM;X S?QÆM; /B M HBM? ?²M- +?ÊT H M K°i i"MX

hϕB T?QÆM; /B M +QÌM; ç° w +^aM?- w +?Q +O "€M h?-M 'm æ²M; +ÁM +! Qm i?

*?ŠM; [m - p Kti HQÊM;- M°B iB M? HBM? ?²M +O ?„M +! +?9i F?¬M; #^M;5

@ *ÁM +! i 5

h`B m S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M;- i!+ iQK +m²M; pk- i`QM; K„i i`€B tm'i ?B M H F?OM; #®X

•K

S?QÆM; /B M HBM? ?²M +?'M ç°M;- i`QM; ?Q F?¬M; ?B M` K°i ç-m iY ?mv M K•r +¶ w +?Q i`MM; FQ+? # M;? pϕM p"iX

v +?Q ç²M; HU+ FB - H'v HQϕB ?bM? i?€B F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M"v K" ?B M` X

•K -K -KXXX

v +?Q ç²M; HU+ FB i`QM; H9+ i`MM; FQ+?- ~M +?S F?Q iS+ €Q M;?o HU+ HQÊM H¬B M' p M;X

•K5

h`QM; ?Q F?¬M; HBM? ?²M- p M; H M K°i iB M; M'`mM; i`lBX

" M M;Q" B Gmv M L;K+ h`"M- •K .QÆM; oQÆM; i?U+ HU+ oQÆM; :B<sup>a</sup> çdM? T?QM i? t€+ p" iBM? i?-M ç m M?Q€M; H M- F m` M K°i iB M;X

@ v +?Q #B M ?! \ æB m M"v b Q +! F?^a M,M;

•K .QÆM; oQÆM; F?¬M; i? iBM M' B- i?-M iB M? FBM? ?½BX

L m F?¬M; T?^aB HBM? ?²M w +?Q +O ?„M p¬ +MM; i?•K ?"m- +ÁM ?ÆM oQÆM; /QÈB bU HB M i?O €T #€+? +O h`B m S?QM; +MM; "€M h?-M 'm æ²M;- +?d bÊ HB æ' B H"K oQÆM; :B<sup>a</sup> #bM? i?QÌM;- i•K i?-M w +?Q Qi M?'i b) #` ç€M? i`¼M; i?QA bKT ç'X

@ S?QM; h?B M *?QÎM;5

"€M h?-M 'm æ²M; i?W i?„M; i`mv FQ+?- # M;Q" B M?bM M?Q +?"K`½B ç~v` p" B

E?Q^aM? F?„+ M^v- ?Q F?¬M; T?K +^aM T?^aM; T?'i M?Q H•K p[°]Q i[°]QM; K[°]i K^aM? pK^aQ; B€+ i?ìB; B M; B^aK i®+X

S?QM; h?B M h?“T “€i *?QÎM;5

_–K`–K5 P M?5

hWM; ç¢Q [m M; +?QÎM; FBK b„+ ?mv M /B m p¬+MM;- i[°]QM; H9+ p†M p Q- ;–M ?QÊM; p T?Q [m M; K¢+ ?„+ #¢+? •K /QÆM; i[°] M çdM? ç–m ?bM? i?“M? M M K[°]i

@ •K .QÆM; h?B M ‘M +O i

•K .QÆM; oQÆM; +?d +^aK i?'v K®B HB M ? ;B[p¬ i?QÊM; #Q F„ /mM; M?“T i?B KbM? ç½ #`i–M; i–M; M; ,M +€+?X

L; v +^aHU+ HQÊM; iB Ti iB T pB M +O ?„M +kM; ç m #` ?¢M +? F?| ?B mX

@ sQ+? .B i S?QM; G¬B5

G¬B /U+ b m HQM; h`B m S?QM; pmM; H M- /šM ç[°]M; K[°]i K^aM? tQ+? çB M T?QM ;B®M; M?Q i?B m ç®i- +MM; pÈB i? M? •K b'K bûi M' p M;- ç•K i?ŠM; p[°]i[°]QM; •K

P M?5 _,M; `„+5

h?B M K¢+ FB •K /QÆM; ?„+ #¢+? ç M t2M FB - #` Q M? T?€` K[°]i +€B +?¶ ?'M;

@ G¬B .U+ S?QM; h?B K5

h?•M i? h`B m S?QM; T?|M; çB î i[°]QM; F?¬M; ;B M Hmv M M;K+ ?mv i b„+- ;B® çB M i?B K F?| +| i? #„i; B[X

oKiXXX

Zm M; K M; G¬B .U+ S?QM; h?B K FB - i[°]QM; F?Q^aM? F?„+ ç½ T?|M; iÈB p` i[°]Q i[°]“M F€X

@ *~M i?“M5

•K .QÆM; oQÆM; +MM; l GBM? oQÆM; ç²M; i?ìB ?ûi H MX

@ æÐ K[°]i [mv M +O i 5

sQ+? /B i H¬B /U+ +?'M ç[°]M; i®+ ç[°] + Q- /šM ç[°]M; K[°]i çQ[°]M tQ+? çB M T?QM; #¢ FQM? p[°]B /†KX

h`QM; F?¬M; ;B M Hmv M M;K+- ç€K [m M; imv M ?mv i b„+ +?^M; +?^M; +?`i +? çB M T?QM; #¢Q K[°]i +€B- HB M M? M? +?|M; #` ç€M? i M`½X

@ JÆ iQÎM;5

L[om oQÆM; ´M ç`M? M¶B HÁM;- pW `²B; †T T?^aB sQ+? .B i æ²M; >Ä +¬M; FQ+? ´M ç`M? i`î H¢BX

L[°]M; +kM; F?¬M; FBM? ?Q^aM;- #îB pb i[°]QÈ+ K†i M[°]M; +ÁM +| [m M; i`€Q Gmv M i<sup>°</sup> \*kM; iQÆM; çQÆM; H<sup>°</sup> M|B- M; Q¢B i`W #^aM i?•M T?ÁM; M;U +O M[°]M;- +ÁM +| K M[X

@ Zm, a€i >[°] *QÆM;5

> B +€M? i v i[°]„M; # +? +O L[om oQÆM; H–M HQÊi i? v ç´B ç M t2M- i[°]QM; +Æ i i?ûi #ûM M?¼M- Zm, ç¢Q b€i HU+ F?'M; H² M;QM; F i î # M M;Q[°]B i?•M i? i?“M i?U+ +?'iX

h–M; +QÆM; F?Q FB i?•K €K M?Q ?„+ ç[°]M;- M;Q[°]B K†i +ÁM i?B m ç®i K[°]i i–M; /B æ9M; H9+ M^v- +¬M; FQ+? +O h`B m S?QM; ç½ iÈBX

•K

J°i ç¢Q tQ+? /B i [mv M [m M; M;QM; Hmv M ç M KS+i" M +MM;- p†M p Q M?Q +U+
HÈM tQ+? çB M T?QM; #¢Q- Q M? FQ+? ç M i`QÊ+ M;QìB L[om oQÆM;X

*€B M"v imv i ç®B H" K°i [mv M çdM? T?QM; M?'i b m F?B sQ+? .B i S?QM; G¬B-

J°i [mv M M"v- H" i®+ ç° +-M; FQ+? +U+ ?¢M5

*ÁM +| ?mv i K¢+? F?Q HU+ h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; F?OM; #® FB M[X

_,M; `„+5

h-M; [m M; i`€Q +MM; /B K KB m ?¬B b„+ p•v [m M? # M M;Q" B Gmv M L;K+ h`"M
K°i +€B H¶ i?OM; F?'M; H²X

Zm M; i`€Q Gmv M L;K+ h`"M Î F?m pU+ M"v- M?'i i?ìB +?ÈT H M K°i i`"MX

"²M;

h? t€+ p" iBM? i?¬M L[om oQÆM; M?Q€M; H M K½M? HB i- ?mv i K¢+? i•K i?¬
K¢M? K)X

h-M; Zm, a€i >° *QÆM; i?•K €K # M M;Q" B i?•M i? M" M;- [m M; K M; M? M? +?|
/B K F?Q F?¬ #¢+? b„+ FB +kM; i-M; i-M; pÐ MSiX

@ *¬M; FQ+? i?"i K¢M?5

h K ç¢B hY GBM? oQÆM; +kM; ç m FBM? M;¢+ ç°M; /mM;X

.QÈB ibM? ?m®M; çÆM çª ç°+ ç'm- M;Q¢B i`W •K .QÆM; oQÆM;- p" B p` hY GBM
F?¬M; TªB H" ç®B i?O +O h`B m S?QM;X

@ G¢B iB T M?"M K°i [mv M +O i 5

h`B m S?QM; +QìB HÈM K°i iB M;- K„i i`€B ;B®M; M?Q K pK iY ?mv M Hm•M +?m
+QìM; ?Q" M? i?ŠM; ?QÈM; L[om oQÆM; +-M; FQ+? iÈBX

h` M H" M / F?„TiQ" M i?•M +O ?„M # Q i`MK K°i i-M; H•M p,M H K b„+ #,M; Q€M

>"M HU+ ?mv M #,M; +U+ ?¢M iÄ ` - ç¡M; #,M; T?QÆM; pB M KQìB /†KX

GU+ HQÊM; ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- F?B M +?Q H¶ i?OM; [m M; i`€Q
#,M; K°i i`"M- M;,M +ªM Gmv M L;K+ h`"M iU ?"M? F?ûT H¢BX

S?®+ T?®+5

h? t€+ p" iBM? i?¬M L[om oQÆM; `mM bÊ H¢M? H)Q- Zm, a€i >° *QÆM; +MM; /B
i?•M #®+ H M iWM; çÊi i?Ov F?Q #,M; ?"MX

@ L? M? +Sm L[om oQÆM;5

a„+ K†i l GBM? oQÆM; ç¢B #B M- M,K M;¡M i v +?d ` K°i +?QîM;X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i ç¬m m HBM? +U i?O /"B `°M; ?ÆM i`,K i`QÊM;- Î T?QÆM; /B M HBM? ?²M ?| i
M?¼M- ç•K i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;

l HBM? +U i?O FB p¬+MM; ç†+ i?M- # Q ?"K #ªv i?"M? HBM? ?²M +-M; FQ+?- #

L?'i H" #ªv i?"M? HBM? ?²M +-M; FQ+? FB - b) bªM bBM? ` çO +€+ HQ¢B ?B m [
HQ¢M- K ?Q†+

æ´B H"K oQÆM; :Bª #bM? i?QìM;- +-M TªB M? M? +?¡M; i?O p[M; i•K HBM?- M
?¶M HQ¢MX

L?QM; K"- ç®B K†i m HBM? +U i?O- h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; Mû F?¬M; i`€M?

"²M;

l HBM? +U i?O FB ç€M? H M i` M M;QÌB h`B m S?QM;- H•M p,M H K b„+ # M M;C
#,M; K M; ?mv M H - ?`M F?Q i?'m tQÆM;X

_„+ `„+5

h` M m HBM? +U i?O FB - M;QM; F i H M K°i i-M; bQÆM; H¢M?- çQ¢M HB i i?`M?
o T?-M #ªv i?`M? HBM? ?²M +¬M; FQ+? +MM; ?B m [mª ç†+ /` FB - ç®B pÈB h`B
K°i iB ªM? ?QÎM;X

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç®B pÈB HBM? ?²M +¬M; FQ+?- +| K°i HQ¢B
h¢B T?QÆM; /B M M¬v- ?„M +ÁM +?Q iWM; M K [m i?B i i?ÁB # Q ;BÌX

J†+ /M l GBM? oQÆM; +| HBM? i? +MM; i?B M T?9 HBM? ?²M ç†+ i?M- i? M?QM
bQ pÈB h`B m S?QM; pšM H¬ +| bU +? M? H +? M?'i ç`M?X

@ > ?

h`B m S?QM; b m F?B M;¢M? F?€M; K°i FQ+?- i?ûi /`B K°i iB M;- ?mv i K¢+? ?`M
HÁM; #`M i v M;QM; iK ç M KS+ i`M +MM;- ;B®M; M?Q m HB M H K b„+ MÎ`°- iW
;B®M; M?Q #,M; bÆM bKT ç´- H Q i?ŠM; p T?Q L[om oQÆM;X

>`M [m M; ?mv M #,M; FB ~M +?S HU+ HQÊM; +?Q ?`M +O ?mv i K¢+? >mv M ",
KQÆB +?QM o¢M h°+ "ªM;5

*?d #^M; p`Q HU+ HQÊM; F?Q HU+ +¬M; FQ+? FB - ç½ +| i? / /`M; ç€M? # v oQA

@ E?¬M;5

h`QM; +†T K„i L[ om oQÆM;- i?-M b„+ bÊ ?½B F?¬M; M;WM; H M i`MX

L`M; H9+ i`QÊ+ ç½ i?W M?"M +¬M; FQ+? +O sQ+? .B i æ²M; >Ä - i?•M i? i•K i?
M?'i ç`M?X

a m ç| H` sQ+? .B i S?QM; G¬B- w +?Q ç²M; HU+ i`MM; FQ+?- K°i pÁM; H¢B K°i
#€+? ç M KS+ i?Î +?ŠM; ` ?ÆB

@ .WM; i v5

h? M? •K i?"i K¢M? i`MM; i`MM; çB T çB T +O •K .QÆM; oQÆM;- +?'M ç°M; K` ç

@ •K .QÆM; h`ªK h?B M EB K5

J°i i? M? [m M; FB K ?„+ #¢+? ;B Q i?Q +U ç¢B- /`B ç M i`,K i`QÊM;- KBM? €K H
p T?Q h`B m S?QM;X

@ >Q`M; EBK Zmv M5

"€M h?-M 'm æ²M; +QÌB H¢M? K°i iB M;- [mv M [m M; FBK b„+ ?mv ?Q`M; #€ ç¢
[m M; FB K •K /QÆM; +U ç¢B FB X

" M;5 «M;5

Zm M; FB K •K /QÆM; ?„+ #¢+? ;B Q i?Q FB - # M i`QM; ?Q F?¬M; Hm•M +?mv M
ç€M? i M K'i +¬M; FQ+? +O "€M h?-M 'm æ²M;- [m M; K M; +kM; +?dªK ç¢K çB
F?¬M; ;BªK M?^K p T?Q h`B m S?QM;X

*MM; H9+ ç|

P M? #²M;5

J°i FQ+? M;QM; iK F?Q HU+ +MM; ?mv i K¢+? ?`M HU+ #€ ç¢Q +O h`B m S?QM; C
om oQÆM;X

J°i FQ+? FB +ÁM /mM; M?"T GoM? pU+ >mv M h?"M? +O h`B m S?QM;- F?B M
i?€+ HQ¢M- F?| +| i? i`®M i`€M?X

*?d K°i i?Q€M;- #,M; [m M; ç-v i`ÌB- # Q T?O i?¬M T? +ª K°i KªM? ?Q F?¬M;- ?
#¢Q HB i ;B®M; M?Q p¢M ?Q MÎ`°- ?mv M H ç² b°- `²B H¢B M;mv ?B K ç M +U+

P M?5 _„+ `„+5

S?QÆM; pB M i`,K /†K #` #,M; imv i T?QM; #¢Q +U+ ?"M i?´B [mûi- ?"M HU+ # Q
h?bM? i?`+?5

h?•M ?bM? L[om oQÆM; #` K°i [mv M Q M? # v ` çB- F?|2 KB M; i`"M ` p i K€m
H¢BX

>"M HU+ +U+ ?¢M +Æ ?² M;QM; F i H¢B ?mv i K¢+? +O M"M;- Zm, a€i >° *QÆM; #
K°i i-M; #,M; bQÆM;- i-M; i-M; pÐ MSiX

GoM? pU+ F?¬M; ;B M K" M"M; +Q `9i H¢B /MM; ç ?° i? - +kM; H•K p"Q K°i KªM?

@ hB m #®B- M?"M H'v +€B +? i5

h? M? •K /QÆM; +U FB K K" •K .QÆM; oQÆM; +?ûK ` FB - iW T?Q b m HQM; `Æ
h`B m S?QM;X

h? M? [m M; FB K •K /QÆM; +U ç¢B FB K†+ /M ç½ #` "€M h?-M 'm æ²M; H"K bmv
M,M;- M?QM; pšM +ÁM +K #` HU+ b€i i?QÆM; i?"i HÈM- çO ç ç€M? i`¼M; i?QÆM
i?QÌM;X

@ ",M; >Q"M; h?QÆM;5

h`B m S?QM; F?¬M; Mû F?¬M; i`€M?- # M M;Q`B i?•M i? +?ªv tm¬B K°i i-M; /`+
i?"M? M M K°i FB M #,M; ;B€T m H K b„+- Î# M M;Q`B i-M; T?ÁM; M;U ?mv i K¢+?
?„M i¢Q i? K K°i i-M; T?ÁM; M;U M[X

Í i?"M? i?` h?B M \*Æ h°+- ",M; >Q"M; h?QÆM; +O h`B m S?QM; b m F?B çQÊ+ +
?| i?"M? #,M; ;B€T- F +ª +€+ ?bM? i?€B F?€+ M[X

Zm M; FB K •K /QÆM; FB i`ªK Îi` M M;QÌB h`B m S?QM;- M;Q`B K†i #° #,M; ;B€
`€+? HÈMX

h? M?QM; i?•M ?bM? +kM; +?d h`B m S?QM; M?Q€M; H M K°i +€B- H¢B #bM? v

h` M i-M; #,M; ;B€T FB +ÁM +| K°i i-M; H•M p,M H K b„+- ;B®M; M?Q HÈT p~v "
iBM? K„5

h` M i-M; H•M p,M H K b„+ FB tm'i ?B M K°i ç¢Q p i K€m i?"i M?Ä- ``i M? M? ç½ F
E?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- +¬M; FQ+? +O •K .QÆM; oQÆM; FB F?¬M; TªB H

hªB [m K°i [mv M +O "€M h?-M 'm æ²M; H"K bmv v m #Èi- ç M F?B `ÆB tm®M; i`
+| i? T?€F? B çQÊ+ i-M; #,M; ;B€T T?ÁM; M;U +O ",M; >Q"M; h?QÆM;5

L?QM; K"- çB m M"v +kM; F?B M +?Q # M T?Q •K .QÆM; oQÆM;- I GBM? oQÆM;
M;~M M;Æ K°i i`"MX

E?Q HU+ T?ÁM; M;U +O h`B m S?QM; #B M i?€B ç M KS+ F?B M +?Q bQM; T?QA

h`B m S?QM; b m F?B Q M? ` K°i [mv M çª i?QÆM; L[om oQÆM;- H¢B +ÁM M;¢
M,M; K°i FQ+? iQ"M HU+ +O •K .QÆM; oQÆM;- F?¬M; M;Ì H¢B #bM? v M F?¬M; -

J" H9+ M"v- L[om oQÆM; FB #` h`B m S?QM; ç€M? i`9M; K°i [mv M- #` i?QÆM; F
F i K°i i-M; #,M; bQÆM;- i®+ ç° ;BªK +?"K ``i M?B mX

æ9M; H9+ M"v

@ J2Q K2Q5

J°i ç¢Q ?Q imv M M;•M ?¬B b„+ î b m HQM; L[om oQÆM;- +?Êi H‡2 H M `²B #B M

dRNX *?QÆM; dkR, *?•M L;mv M G¢B hB M °

@ h†+ JB m Fb 5

@ *~M i?“M

•K .QÆM; oQÆM; p¨ l GBM? oQÆM;- T?€i ?B M b m HQM; L[l oQÆM; K°i +€B #‡M
h? M?QM;- ? B M;Q‡B pW KÈB T?€i ç°M; +¬M; FQ+?- M M F?¬M; F`T M; ,M +ªMX
h? t€+ p¨ iBM? i?-M L[l oQÆM; i`¼M; i?QÆM;- iQ`M i?•M M;QM; F i K°i i-M; #,
M M +?“K +?¢TX

oKiXXX

J°i ç¢Q ?Q imv M K`m #¢+- +?Êi H‡2 H MX

S?®+

J°i i? M? +?Ov i?O m €K i?-M #Q- FûQ i?2Q K°i i`"M ?`M T?QM;- tmv M [m ç-m L

@

h?•M i? L[l oQÆM; +SM; ç‡- / ç-m pÐ M€i- T?€i ` K°i iB M; i?ûi i? HQÆM; +?‡
J€m iQÆB +?ªv tm¬B- H M i`"M F?„T i`€M- K„i p¨ ;Á K€ +O M`M;- i?Q¢i M?bM ;
i?ªK- p¬ +MM; FBM? /`X

J°i FQ+? pW `²B +O ©M? a€i æ L?“M- ç½ i¢Q i?“M? i?QÆM; ?¢B i`Q K M? ç®B
?QÈM; #` #‡T +? iX

L?QM; i?•M H¨ oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?- HBM? ?²M w +?Q +O M`M; +Q‡M; ç¢B-
M;½ tm®M;X

@ h`®M çB ç•m5

L[l oQÆM; Mî MK +Q‡B i? HQÆM; i`M M?šM- iQ`M i?•M ?‡ i?“M? K°i çQ`M [m, /
[m, pQÆM; ?Q /B K + Q ç M K'v i`QÈM;X

S?WM;

Zm, /B K F?OM; #®- çB M +m²M; i`"M ` F?„T #®M T?Q X

J2Q

hB m h†+ JB m ç€M? tQM; K°i FQ+?- HB M #B M K'i F?¬M; i?`v ç•m M[X

L‡ +‡ M,M; HU+ +ªK SM; ç®B pÈB ?mM; +€i p¬ +MM; b•m b„+- F?B L[l oQÆM; p² ç
+¬M; FQ+? `²BX

@ L[l oQÆM;5

•K .QÆM; oQÆM; p¨ l GBM? oQÆM; ç m H° ` i?-M b„+ F?¬M; ç`M? HÁM;X

h`¢M; i?€B +O L[ l oQÆM; H9+ M`v- +?QM? H¨ ç M; i?B m ç®i bBM? K M? p¨ HB
;B€ ç„iX

>ÆM M[- i`QÈ+ F?B ?‡ i?“M? óM[ [m, pQÆM; ?Q /B Kô- M`M; ç½ #` p i i?QÆM; i
F?¬B T?K+ H¢B i`¢M; i?€B #bM? i?Q‡M;- 2 ``M; b) H¨ +Ym iY M?'i bBM?X

@ h?O ?¢ +O hY oQM; æ¢B æ - [mª M?B M F?¬M; +‡ M;Q‡B M`Q H¨ #bM? i?Q‡M;

a„+ K†i h`B m S?QM; i`î M M M;?B K i`¼M;X

h`QM; ibM? ?m®M; pW `²B- +?d +ÁM i?B m K°i +?9i M[- p"v K" pšM F?¬M; ;B i +
 h?O ?¢ +O hY oQM; æ¢B æ - #'i Hm"M H" hY GBM? oQÆM; >Q h?¬M *aM?- ? v H"
 [m +MM; +'TX
 æ9M; H9+ M"vX
 •K .QÆM; oQÆM; p" l GBM? oQÆM; ¸²M; i?ìB T?€i ¸°M; +¬M; FQ+? ¸®B pÈB h`B
 *¬M; FQ+? +O l GBM? oQÆM; - h`B m S?QM; +kM; F?¬M; 9v F}- i? M?QM; +?B M
 H¢B iB T + "M æ¢B æ >Q h?¬M *aM?- [mª i?"i i?"T T?¬M F?| +?ÆBX
 L?QM; +¬M; FQ+? +O ? B ¸¢B hY GBM? oQÆM; - ¸ m p² ?KiX
 h¢B p` i`Q +k- ¸½ F?¬M; +ÁM M?bM i?'v i?•M aM? +O h`B m S?QM; M[X
 @ G¬B .U+ S?B æ°M h?m"i5
 J„i i?QìM; +?d M?bM i?'v K°i ¸¢Q G¬B .U+ +?B [m M; ?mv M pk KÆ ?²- +?'M ¸°M;
 F?¬M; ;B M- pW H|2 H M ¸½ #B M K'i i¢B +?¶X
 L; v i¢B F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 J°i ¸¬B sQ+? .B i S?QM; G¬B /`B ¸ M ? B KQÆB i`QÊM; - +?Êi tm'i ?B M # M +¢M
 pW ?bM? i?"M?X
 S?®+
 @ S?QM; G¬B .U+ h`ªK5
 sQ+? .B i S?QM; G¬B M; QM; iK ¸ M KS+ i"M +MM; - T?€i ` K°i Hm²M; F?Q iS+ i
 ¸¬m M[[m, pQÆM; ?Q /B KX
 oB /B m +?QM? H`X
 S?QM; G¬B .U+ h`ªK- pW p†M +?ûK i`9M; +?¶ K" H9+ i`QÈ+ L[l oQÆM; ¸½ #B hB
 >ÆM M[- M[[m, pQÆM; m /B K +O L[l oQÆM; +?d pW KÈB ?bM? i?"M?- +ÁM +?
 @
 hB M; ?ûi i? HQÆM; imv i p¼M; - `mM; +?mv M T?QÆM; /B M HBM? ?²MX
 G¬B .U+ S?B æ°M i?m"i5
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i`QÈ+ iB M M„K `ä /` #B M HU+ HQÊM; i`QM
 #B M K'i i¢B +?¶X
 @ •K
 >bM? i?€B ?Q /B K +O L[l oQÆM; - M?'i i?ìB M´ K¢M?- ?| i?"M? M; "M p¢M ¸®K H
 oKiXXX
 G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; F?) +?'M ¸°M; - i?Q€i Hv ?ÆM i`, K i`QÊM; - H9+ M
 #¢Q T?€i HU+ HQÊM; X
 .M p"v- H"M / H•M p, M K"m H K # M M; Q" B +Æ i? ?„M- +kM; i`mv M ¸ M K°i i`"M
 @ L[l oQÆM; 5
 •K .QÆM; oQÆM; p" l GBM? oQÆM; FBM? ?½B `®M; ;B"M- i`ÊM i`WM; K„i M?bM L
 *¬M; FQ+? +O h`B m S?QM; - ;B®M; M?Q bûi ¸€M? +?ÈT ;B"iX
 E?¬M; ` i v i?b i?¬B- K°i F?B ` i v- i?b i? +¬M; F?¬M; F?€+ ;b #¬M H¬BX
 æ•v +?QM? H" T?QM; +€+? +O óS?QM; G¬B æ¢B æ ô M; "v tQ X

h¢B T?QÆM; /B M i®+ ¢°- M;¢Q i?`i?B M ¢` - K°i F?B ?„M` i v- ¢®B i?O +,M #ªM
h®+ ¢° p` HU+ +¬M; FQ+? +U+ ?¢M- +?QM? H`i?S K` S?QM; G¬B i`mv M i?W i?2
J2Q K2Q

G9+ M`v- hB m h†+ JB m ¢½ tm'i ?B M i` M p B h`B m S?QM;- F?) +¼ +¼ p`Q ;Á K
J°i M;QìB K°i K Q- ?Q`M iQ`M i?Q€i` F?ÄB hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"MX
oW `²B- h`B m S?QM; ¢½ +?¼+ i?OM; K°i H¶ HÈM i` M +?¶ #` ¢ìM; #,M;- b m ¢ì T
G9+ M`vX

hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"M- HB M iB T K'i ¢B ? B p` +?O i`b i`mM; i•K- mv HU
i`MM;- +€+? H9+ bKT ¢' F?¬M; +ÁM t X

@ L?•M +Æ ?°B M`v5

"€M h?¬M 'm ¢²M; Î T?Q i`QÈ+ KÎ ¢QìM;- K M; i?2Q Zm, h?B h`È *?9 ¢¢B i`"M- M?
#` +?¼+ i?OM; FB X

•K .QÆM; oQÆM; p` I GBM? oQÆM; +ªK i?'v +äB HÁM; i`¬K tm®M;X

" M T?Q h`B m S?QM;- i?"M? +¬M; M°B SM; M;Q¢B ?ÊT- ¢½ ?Q`M iQ`M ¢€M? i M
J` hB m h†+ JB m- +?QM? H`i€+ /KM; K'm +?®i i`QM; [m€ i`bM? ¢ìX

"ÎB pb- i`QM; Gmv M L;K+ ¢¢B i`"M- +¬M; FQ+? ¢®B pÈB i`"M T?€T b) #` bmv ;Bª
æ•v +kM; H` Hw /Q i¢B b Q- h`B m S?QM; T?ªB `i p'i pª KÈB ;B i +? i L[I oQÆM;
G¬B .U+ S?QM; h?B K5

G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; T?B +?'M- ?„M +kM; F?¬M; [m v i`Î p # M i`QM;
@

" M M;Q`B hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"M- ¢b K hY o HB M iK+ i`mv M ¢ M iB M;
S?QM; G¬B *?B .U+- K¶B H¬M Hì2 H M- Qi M?'i b) +ì K°i ? B i M hY o #Ä Kbm?X
J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m bY /KM; ó©M? a€i æ L?"Mô- K¶B K°i H¬M pmM; ¢°M;- ªM? M?"M ?
?Q F?¬M;- M; v +ª ?Q ªM? +kM; +ì i? €K b€i ¢QÈ+X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"M- +?'M ¢°M; K°i i`"M- +`M; F?¬M; ´M ¢`M?- H°` bA
.M b Q- M?[M; hY o M`v- +kM; H` K°i T?¬M T?K i`Ê i`QM; hY GBM? Gmv M L;K+ ¢
hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"M- p®M ¢½ i´M i?'i ? B M;QìB +?O i`b i`mM; i•K- #•
i`"M T?€T H¢B HB M iB T +? i i?ªK- ibM? ?m®M; +`M; H9+ +`M; i²B i X

J„i i?'v M?[M; hY o iY pQM;- •K .QÆM; oQÆM; p` I GBM? oQÆM; ¢ m`®M; H M;
v M F?¬M; [m M i•K\

@ •K .QÆM; h?B M 'M5

•K .QÆM; oQÆM; /Si F?Q€i iW #Ä hY GBM? Gmv M L;K+ ¢¢B i`"MX

h?•M ?bm? ?„M- # M i`„M; # M ¢2M- b€M; i®B HŠM H°MX

•K

•K .QÆM; oQÆM; F?Q€i i v- #¬m i`ìB T?QÆM; pB M K'v i`,K /†K- ¢ m #` •K /QÆM;

@ o"v H" F i i?9+ `²B b Q\

"€M h?–M 'm ç²M; p" E?¬ G•m çQÌM; +?O- i?•M i? çSM; v M #'i ç°M; i¢B +?¶- #` :
T?OX

*kM; K v- bS+ K¢M? +O hY oQM; L;QM; h?`- ç m i"Ti`mM; i` M M;QÌB h`B m S?Q

*€B K" #¼M ?„M T?ªB +?`m çUM;- +?d H" €T HU+ i¢B T?QÆM; /B M +ªK [m M iBM

*?ŠM; [m X

E?QªM? F?„+ HBM? ?²M +O h`B m S?QM; tm'i` F?ÄB +Æ i? - ç°i M?B M ;†T T?ª

oKiXXX

*?d i?'v- K„i i`€B +O h`B m S?QM;- ç°i M?B M +Q `9i K°i i`"MX

@ Jm®M K M; HBM? ?²M +O i çB- i`W T?B M;QÆB +| i? K M; h?–M GBM? L?½M

h`QM; H9+ h`B m S?QM; ç®B K†i pÈB M;mv +'T hY oQM;- ?„M pšM çB M +m²M; pM

h?–M GBM? L?½MX

æ•v +?QM? H" +?¶ /U HÈM M?'i +O ?„M- H" #S+ #bM? T?QM; +m®B +MM;X

GU+ HQÊM; HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- +| ç° /mM; ?ÊT K¢M? K) pÈB ?mv i K¢+

L,K ç| - h`B m S?QM; +| i? /mM; ?ÊT pÈB h?–M GBM? L?½M- +?QM? H" pb b|M;

?Q" M K„ pÈB h?–M GBM? L?½MX

"^M; F?¬M;- h?–M GBM? L?½M +kM; b) F?¬M; óimv M +?¼Mô ?„MX

@ æ•v H" bS+ K¢M? +O h?–M K•m +?2 +?Î

>QªM? hY oQM; *?B J•m iQ HÈM FB - H–M ç–m iB M tm'i?B M p"BiB M;?B Ki`½

h?–M K•m i?S +?QM- +?QM? H" +'T ç° i²M i¢B b€M? M; M; pÈB ?mv i K¢+? h?Ov h

?„MX

@ hY oQM; æ¢B æ - ç t2K M;QÆB +ÁM +| i? FB M i`b çQÊ+ # Q H•mX

h`B m S?QM; ;–K M? K°i iB M;- p M; p¼M; i¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²MX

h?`+? i?`+? i?`+? i?`+?

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- ç°i M?B M M?ªv H M /²M /"TX

:B®M; M?Q #` FQ+? i?Q+?- K°i p"BF?Q iS+ bS+ K¢M? M;O b v i`QM; h?–M GBM?

•K

h`QM; h?–M GBM? L?½M- #„M ` K°i Hm²M; F?Q iS+ h?€B *´ #´M M;mv M #€ ç¢Q

M;? i?B M ç` X

"¶M; M?B MX

>„M T?ªM; T?'i ?| i?•M i?"M? K°i p` +U i?–M h?€B *´ p¬ +MM; iQ HÈM- +?d K°i w M

i - K¼B i?S ç m i?–M T?K+- M?'i +Y M?'i ç°M; ç m `mM; +?mv M *"M E?¬M L?"i L;

@ Gm²M; F?Q iS+ M"v

> B T?2 ç`+? i - ç m +ªK i?'v i•K ?²M `mM; ç°M;- T?ªM; T?'i M?Q ;BmM ç - `mM `~

+O +U i?–M h?€B *´X

h`QM; K„i h`B m S?QM;- H° ` p çB M +m²M;X

>„M ç½ iW #Ä pB + ç®B F?€M; pÈB HU+ ?9i +O óhY oQM; L;QM; h?`ôX

*¬M; FQ+?X

S?ÁM; M;U K¢M? M?'i- +?QM? H" +¬M; FQ+?X

•K

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M;- i¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M- +| K°i Hm²M; F?Q i
F?¬M; +?'M ¸°M;X

>„M p”M +?mv M w +?Q æ²M; HU+- HU+ HQÊM; HBM? ?²M +ª ¸ÌB- t¬M; i?ŠM; H M
K„i iQ HÈM ¸2M M?€M? ;B[F?¬M; i`mM;X

"ÎB pb iW #Ä +?®M; +U- +?Q M M bS+ K¢M? h?¬M K•m p” HBM? ?²M +O h`B m S
Mm®i i`ÌB- ¸°i M?B M H Q i?ŠM; p T?Q hY oQM; æ¢B æ X

@ a Q +| i?

hY oQM; *?B J•m +O hY oQM; æ¢B æ - i`mv M ¸ M K°i iB M; i?ûi FBM? ?½B- +?'m
+O Hm²M; F?Q iS+ h?€B *´X

oKiXXX

v i?S+ HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- # Q [m€i h?¬M GBM? L?½M- ?Q”M iQ”M i?Q€
*?d i?'vX

J„i i`€B +O h`B m S?QM;- F?¬B T?K+ K”m ¸2M #bM? i?QÌM;- K”m i|+ +kM; i`Î p
a m ¸|- K°i K”M FBM? i?B M tm'i ?B MX

h` M F?¬M; i`mM;- ¸®B /B M pÈB ?bM? i?€B hY oQM; *?B J•m iQ HÈM- ¸°i M?B M
b„+ +?2 T?O i?B M ¸` - # M M; Q”B M´B H M K°i iB S?QM; G¬B tQ+? b„+X

h?¬M K•m K”m iQK FB - F?¬M; ;B®M; ?Q ªM?- K” T?ªM; T?'i M?Q +QM K„i i?U+ +
H”T i? - F?ªK p”Q ?Q F?¬M;- i`¬M; `i b®M; ¸°M;X

h?Q¢i M?bM- M| T?ªM; T?'i M?Q +| bBM? K M?- +| ?mv i M?K+- ?bM? i?€B M?Q M
æ•v imv i ¸®B F?¬M; T?ªB H” ?bM? i?€B E?| E?¬M; *?B J•m- +kM; F?¬M; T?ªB
i?m-MX

L| p” HBM? ?²M H” K°i i? - i?Q€i Hv F?ÄB i?•M i? h`B m S?QM;- M; Q /m h?€B >Q

@ h?¬M K•m tm'i i? X

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ HBM? ?²M p” æ²M; HU+ +O KbM?- i`Î M M iQ HÈM +?Q i
F?¬M; ? i?m FûK æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?X

a m F?B i'M +?S+ >Q h?¬M *ªM?- oQÆM; :Bª æ¢B æ - ¸ m +| i? M;mv M ?²M tm'i
h?•M i? +| i? /B i- M?QM; HBM? ?²M H” #'i iYX

J” HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- ?Á +MM; K°i i? pÈB h?¬M K•m- ¸²M; i?ÌB i?Q€i
óL;mv M ?²M ô tm'i i? ô K”M; Q /m i?B M ¸` h?€B >QX

Í i`QM; HQ¢B i`¢M; i?€B M”v- ¸° T?M ?ÊT ;B[h`B m S?QM; p” i?B M ¸` H” +U+ H
?²M- +kM; +| i? +?B M ¸'mX

@ hY oQM; æ¢B æ - t2K M;QÆB +| i? H'v ¸B h?¬M GBM? L?½M +O i ¸QÊ+ F?¬M
v i?S+ HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- ?Á H”K K°i i? pÈB h?¬M K•m K”m iQK- T?€i
i?B M +m²M; #¢QX

•K

æ²M; iY K”m iQK F?´M; H² FB - T?€i` •K i? M? S?QM; G¬B M´ p M; i`QM; ?Q p¬-
K°i iB F?Q iS+ G¬B HU+ h?¬M EB T- ¸€M? p T?Q ?bM? i?€B hY oQM; *?B J•m i

¬„+ `„+ `„+ `„+

.QÈB bS+ KϕM? iQ HÈM +O h?–M J•m €T #S+- hY pQM; H M? #¨B i`QM; i v +?QM M€iX

–K

:B[#–m i`ìB ?Q F?–M; - h?–M J•m K¨m iQK M?Q i?U+ +?'i- +?QM? /B M p +?ϕK p F`i b•m i?ŠKX

dkkX *?QÆM; dk9, L? K >B K

•K –K –KXXX

hϕB T?QÆM; /B M HBM? ?²M- p M; p¼M; K°i i`¨M F`+? HB i- i?"K +?Q +| +ªK ;B ϕ°M;X

h?–M J•m K¨m iQK FB - +?B M w +m²M; #ϕQ- tmM; [m M? +?"T +?ìM K°i i–M; S?Q p–- iB M; M´ p M; H M F?–M; M;WM; - mv M,M; +O M| - tmv M i?'m T?QÆM; /B M H ϕ M ;BÈB p¨i +?'iX

J°i ϕ–m F?€+- hY oQM; *?B J•m m €K ϕ2M F`i- i`QM; ?Q ªM? ϕ²M; iY- H–M ϕ–m iB i hY oQM; *?B J•m +kM; F?–M; T?ªB i?U+ bU ;B€M; H•K- K¨ H¨ pQÊi F?–M; F i M®B L| +| i? pQÊi [m i?ìB F?–M; i`B M F? B óhY oQM; L;QM; h?`ô- M?QM; +kM; F?–M ϕ²M; iY bî i`QìM; p ó;B^M; +Qô iϕB T?QÆM; /B M HBM? ?²MX

•K

.QÈB bU tmM; FQ+? KϕM? K) +O h?–M J•m K¨m iQK- F?| i`€M? F?ÄB F?B M +?Q F`i- tm`i ?B M K°i iB tm i? F?–M; ´M ϕ`M?X

@ hB m #®B G–M M¨v t2K M?Q M;QÆB HÈB ?ϕBX

>Q ªM? hY oQM; *?B J•m i`2Q + Q i` M F?–M; i`mM; - tQ v i`ÁM +Q `9i K°i i`¨M- ? i?"M? K°i ϕϕQ ϕB K ϕ2M +U+ M?ÄX

hY oQM; *?B J•m- pQÊi F?–M; i`B M F? B óhY oQM; L;QM; h?`ô- iB m ? Q ``i HÈM

>m®M; +?B- #ªM i?•M hY oQM; æϕB æ +kM; +?Q #bM? T?K+ ?Q¨M iQ¨M- HϕB ;† iW T?Q h`B m S?QM;X

hY oQM; æϕB æ iU #B i- H–M M¨v Km®M HQϕB #Ä h`B m S?QM; H¨ F?–M; ?B M i?

*MM; pÈB pB + #` T?ªM +–M;X

*ÁM F?–M; #^M; iU ϕ°M; `9i HmB- #ªQ HQm K°i Qi M;mv M F?QX

oKiXXX

G9+ hY oQM; *?B J•m ?| i?"M? ϕB K ϕ2M M?Q M?Ä- i`QÈ+ F?B #B M K`i ?Q¨M iQ K) iQ HÈM +O h?–M J•m K¨m iQK- ϕ½ +?QM? /B M Mm®i +?YM; M| ?Q¨M iQ¨MX

•K

E?m pU+ p` i`Q # M ϕ–m +O hY oQM; *?B J•m- #` K°i +€B h?–M J•m K¨m iQK M?Q i G–B tQ+? b„+ ;¨Q i?ûi i¨M T?€ #W #½B- w +?Q æ²M; HU+ FBM? i?–M; i?B M ϕ` X

h?ìB F?„+ M¨vX

v +?Q æ²M; HU+ K¨ h`B m S?QM; i? ?B M ` - +| +QìM; ϕϕB F?–M; ? i?m FûK æϕ +?Q +ÁM +| K°i iB F?Q i? [mv i iB M- ?Ov /B i +m²M; #ϕQX

S?®+ T?®+ T?®+XX

hY oQM; *?B J•m bÈK ϕ½ F?–M; +ÁM i?'v imM; iQ+?- iϕB +?¶ +?d #®+ H M K°i iB

@ *?¢v i`®M M? M? H„KX

h?–M J•m K`m iQK iQ HÈM- +?Êi H° p F€ [m€BX

h`QM; H9+ h`B m S?QM; T?ªM +¬M; b®M; +ÁM- hY oQM; æ¢B æ H¢B ``i [mª [mv i`
;BªQ ?Q¢i ¢QÊ+X

*S M?Q p”v- hY oQM; æ¢B æ T?ªB i`ª +€B ;B€ ``i + Q- HU+ HQÊM; `ÆB tm®M; ¢€
J†+ /M hY oQM; æ¢B æ `9i HmB ``i M? M?- M?QM; pšM #`K°i iB T?ªM T? H M ¢
¢„i ?ÆM +ª H–M ¢®B T?| pÈB J° o•M æ¢B æ H9+ i`QÊ+X

@ æ¢B æ - F?¬M; M;Ì

*?QM i M hY o Î ¢•v- i`QM; b|M; tmM; FQ+? pW `²B- ¢²M; HQ¢i i?´ ?mv i- b„+ K†

•K

h?–M J•m K`m iQK FB M?Q ?Á +MM; i?B M ¢` - #„M `K°i Hm²M; w +?Q æ²M; HU
[m i?•M i? ¢€K M;QÌB hY o X

h`QM; w +?Q æ²M; HU+ ¢|- +ÁM F K i?2Q K°i iB H–B [m M; ?Ov /B i- i`QM; M?€v
+?QM ¢¢B hY o X

@

*?QM ¢¢B hY o - iQ`M #° ¢ m M;½ tm®M;X

J°i +€B HB + K„i- KB m b€i iQ`M #°X

h?–M J•m K`m iQK iQ HÈM FB - i` M #ªM +?`i H`H’v h?–M GBM? L?½M H`K p”i i`mM
?²M tm’i i? ô +O h`B m S?QM;X

h`QM; i`¢M; i?€B M”v- bS+ +?B M ¢’m i¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M +O h`B m S?Q
+”M; T?M ?ÊT pÈB bS+ K¢M? +O i?B M ¢` X

>Qi

“€M h?–M ’m ¢²M; p” E?¬ G•m ¢QÌM; +?O- ¢ m F?¬M; M?`M ¢QÊ+ K” ?Qi K°i M;KK
oQÆM; :Bª- b m F?B M;mv M ?²M tm’i i? - i?QÌM; i?QÌM; b m F?B i?Q€i F?ÄB i?
#B i M”Q ¢|- ``i Qi F?B /MM; ¢ +?B M ¢’mX

J` h`B m S?QM;- b m F?B M;mv M ?²M tm’i i? - F?¬M; M;Ì H¢B +| +?B M HU+ #€ ¢
oKiXXX

æ²M; iY K`m iQK # Q i`MK i?B M ¢` - ¢°i M?B M #B M K’i i¢B +?¶- i`QM; F?Q M?
i`QM; +Æ i? h`B m S?QM;X

S?M

h?•M i? h`B m S?QM;- #„i ¢–m M?9+ M?Q+?- K„i i`€B #B M i?“M? K`m iQK- M; v +
iQK M?¢iX

a m F?B i`Î p i?•M i? - h`B m S?QM; KÈB T?€i ?B M i?•M i? +O KbM? ¢½ #`K² ?

*m°+ +?B M pW `²B- i?U+ bU [m€ K¢Q ?B KX

*ÁM K v H” #’M i¬M hY oQM; æ¢B æ - H¢B F?¬M; ;B€M; H•K- K” ?bM? i?€B +kM; F
+ QX

oQÊi F?¬M; i?B i`B M óhY oQM; L;QM; h?`ô- iB m ? Q ``i HÈM- H¢B T?ªB +?`m ¢Q

@ *?ŠM; [m - b m H–M i?`i #¢B M”v- hY oQM; æ¢B æ Km®M F?¬B T?K+ H¢B i`¢M
T?ªB K’i K°i ? B i?€M;X

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- +| +?9i i`–K M;•KX

a m F?B hY oQM; *?B J•m pQÊi F?¬M; K" ç M i?'i #¢B- i`"M +?B M i` M b•M- ç½ ç
l GBM? oQÆM; #` ç€M? +?Q ;¬M M?Q i M pÐ- M?QM; H¢B M?•M H9+ óhY oQM; L;Q
pÐ GBM? h? ç½ ç"Q i?Q€i i?"M? +¬M;X
h?•M i? •K .QÆM; oQÆM; #` /B i- M;mv M ?²M i`¼M; i?QÆM;- pW i?'v ibM? ?m@
+?¢v i`®MX
> B ç¢B hY GBM? oQÆM; M"v- +?Q /M +| i? ;B[çQÊ+ +€B K¢M;- M?QM; Km®M i
t€+- F?¬B T?K+ i?U+ HU+ çdM? + Q- i?b Qi M?'i +kM; T?ªB K'i K'v M,K- i?"K +?Q
a m K°i T?2M ç¢B +?B MX
"i Hm" M H" h`B m S?QM; ? v H" "€M h?¬M 'm ç²M;- E?¬ G•m çQÌM; +?O- ç m p¬ +
@ *?O M?•M- +?9M; i +| +¬M M? M? +?|M; tm'i T?€i F?¬M;- ç T?ÁM; hY oQM; æ
h`QM; K„i E?¬ G•m çQÌM; +?O- H° ` K°i iB bÊ ?½B b•m b„+X
hY oQM; æ¢B æ +€+? t K'v [m¬M pU+- p"v K" pšM +| i? pQÊi F?¬M; +¬M; FQ+?
pQÊi` M;Q" B M,M; HU+ +O æ¢B æ X
L m M?Q #ªM i¬M +O ?„M ?B M i?•M- ? i i?ªv #Q F„- +'K i?m"i hY oQM;- b) F?¬M
?"m [mª i?B i iQÎM; F?¬M; i? +?`m M'BX
@ h`QÊ+ iB M F?¬M; p°BX
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?O M?"M i?U+ HU+ F?OM; #® +O #ªM i¬M hY oQM; æ
+?•M +?QM? ;B€M; H•K- M?|K M;Q`B KbM?- `i +| F?ª M,M; H" b) #` KB m b€i M; v
L?QM; +?Q /M H" æ¢B æ - +kM; F?¬M; i? M"Q / /"M; pQÊi [m F?QªM? +€+? t t¬
E?¬M; h?¬M J•mX
>m®M; ?²- hY oQM; æ¢B æ ç½ i' M ? Q M;mv M F?Q `i HÈMX
@ h`QÊ+ ? i H†M tm®M; ç½X
h`B m S?QM; H¢B ?¢ H M? +?Q i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- +?bK tm®M; ?ªB /
E?¬M; H•m b m
h¢B K°i MÆB M"Q ç| i`QM; ?ªB /QÆM; ?Q F?¬M;- +?Êi tm'i ?B M K°i ?QªM? i? M
K +? i ;BªX
h? M? MB M ç| - +?QM? H" «M G¢+ M #` ç€M? `ÆB p"Q ?ªB /QÆM; ?Q F?¬M;- b®M
G9+ i`QÊ+- F?B ç®B K†i pÈB hY GBM? Gmv M L;K+ ç¢B i`"M- M;Q`B K" h`B m S?Q
«M G¢+ MX
sQ "Q
h`QM; /ÁM; MQÊ+ +?mv M ç°M; T?mM i`"Q- i?•M i? «M G¢+ M F?) M?9+ M?Q+?-
*?Q ç M M v- i`QM; HBM? ?²M +O «M G¢+ M pšM p¬ +MM; ç m çÈM- i?"K +?Q i?
HQ¢B +ªK ;B€+ i /¢B +SM; M?„+X
@ GBM? >²M sB M; sQ+?X
J„i i`€B +O h`B m S?QM;- i?Q€M; +€B ç½ i" T i`mM; F?| +?†i «M G¢+ M- ç2K HB
hWM; bÊB tQ+? çB M K"m iQK m €K- ç½ i`|B +?†i H'v HBM? ?²M +O ç®B T?QÆM;
*S M?Q p"v- +?Q /M «M G¢+ M Km®M iU b€i +kM; F?¬M; i? ` bS+X
J2Q K2QX
hB m h†+ JB m pmM; iªQ K°i +€B- H" T iS+ ç€M? M;'i «M G¢+ MX

G9+ M"v- HBM? ?²M p"i?•M i? +O «M G¢+ M- ¢½ i?W M?"M i?QÆM; iQ+? i`Q K
 @ æ•v H" K°i +Æ ?°B i®iX
 h`B m S?QM; i?-K M;?oX
 >„M +kM; F?¬M; /Q /U M[- w +?Q æ²M; HU+- M?'i i?lB t¬M; p"Q b•m i`QM; HBM?
 tm®M; óJBM? h•K 'MôX
 JBM? h•K 'M F?¬M; ;B®M; JBM? h•K *?OM;X
 J°i F?B i`9M; T?ªB óJBM? h•K 'Mô- KK+ iB m b) ?Q"MiQ" M #` M¬ /`+? iW i"Mi•K
 æQÆM; M?B MX
 J†+ /M HU+ F?®M; +? +O JBM? h•K 'M M"v `i K¢M?- M?QM; +kM; b) ?bM? i?"M
 HU+ p" F?¬M; ;B M T?€i i`B M +O KK+ iB mX
 "lB pb iQ /mv i•K HBM? +O KK+ iB m ¢½ #` i`B i ¢ M¬ /`+?- ?Q"MiQ" M K'i ¢B ó
 +?ŠM; F?€+ ;b K°i +QM `®B #B i M;?2 HlB- M?QM; Km®MiB Mi? K K°i #QÈ+ ¢°i
 ob H) ¢| +?Q M M h`B m S?QM; KÈB F?¬M; i`B M F? B JBM? h•K 'M pÈB ó"€M h?-
 "€M h?-M 'm ¢²M; - i?"`^M; +? i ¢B- +kM; b) F?¬M; ¢²M; w i`i?"M? M¬ H ?Q"MiC
 "€M h?-M 'm ¢²M; p" E?¬ G•m ¢QlM; +?O- ¢ m #` JBM? h•K 'M F?®M; +? X
 J" JBM? h•K *?OM; - +kM; iQÆM; iU K°i ?¢i ;B®M; ;B2Q p"Q i`QM; HBM? ?²M- H
 i? M' #`i +S H9+ M"QX
 *?d +-M K°i w MB K +O h`B m S?QM; - H"TiS+ +| i? F?B M K+ iB m ?²M T?B T?€
 "lB p"v- JBM? h•K *?OM; KÈB i?¬M; [m pB + F?®M; +? bBM? iY- F?B M KK+ iB r
 bmv M;?o +O KK+ iB m- +| i? +| w TªM HQ¢M- i? M?QM; iB K HU+ p" F?¬M; ;B
 #`ªM? ?QlM;X
 > B M; "v b m
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B H¢B ¢B iB M i? K K°i +?†M; ¢QlM; /`B- ¢½ iB M p
 H•mX
 @ *?O M?•MX
 •K i? M? K°i i? M? MB M K M; i?2Q bU bÊ ?½B p" bmv v m- tm'i ?B M # M i`QM; T
 «M G¢+ M- MY [m€ i`QÈ+ M; QlB h`B m S?QM; - /€M; p ? i KU+ +mM; FQM?X
 •M? K„i ?„M M?bM p T?Q h`B m S?QM; - F?¬M; +?d FQM? M - K" +ÁM +| K°i HQ
 i•K HBM?X
 "€M h?-M 'm ¢²M; p" hB m h†+ JB m- ¢ m iÁ KÁ [m M b€iX
 @ E?¬M; #B i h`B m S?QM; b) tY i`Q ¢ iY +O hY oQM; æ¢B æ M?Q i? M"QX
 h`QM; HÁM; "€M h?-M 'm ¢²M; i`Î M M p¬ +MM; M†M; M X
 a m F?B ;B2Q i`²M; JBM? h•K 'M- +?Q /M H" h?-M h?9- ?mv i K¢+? i?-M i?Q¢B o
 F?€+ ;b +QM `®BX
 "€M h?-M 'm ¢²M; - iMv i?lB iMv F?„+- ¢ m b®M; /QÈB M;mv +Æ ¢ M iW óJBM? h•K
 >mv i h`¼M; aBM? ¢ M M v- bU b®M; +? i +O ?„M- ¢ m M^K i`QM; HÁM; #`M i v +
 >ÆM M[- M m JBM? h•K *?OM; i,M; +QlM; i? K K°i #QÈ+- b) i`Î i?"M? JBM? h•K '
 h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QlM;X
 h`B m S?QM; p†M ?ÄB «M G¢+ M K°i T?2M- ¢®B T?QÆM; M m #B i b) i"Mi bM? i`

@ *?ŠM; i`€+? hY oQM; i`mv b€i pšM ;B®M; M?Q •K ?²M #'i i€MX h?b` +ÁM +| K°
óo”M J M? h?–M J•môX

h`QM; H9+ p†M ?ÄB- h`B m S?QM; ç½ #B i çQÊ+ `’i M?B m iBM iS+X

S?ªB #B i`^M;- pMM; h?QÆM; >ªB M`v`°M; HÈM p¬ +MM;X *?Q /M +| +ªK SM; i?
+kM; +?ŠM; F?€+ ;b KÁ FBK ç€v #B MX

>m®M; ?² b m ç| - h`B m S?QM; +ÁM ?¢M +? pB + +ªK SM; tm®M; KS+ i”M +MM;X

h`B m S?QM; p®M +?Q`^M;- +?QM? pb p”M K v +O KbM? [m€ FûK- +?Q M M KÈB
i`mv b€iX

@ o”M J M? *?B J•m\

”€M h?–M ’m ç²M; p” hB m h†+ JB m- ç m H° p F?€+ H¢X

h`QM; ”€i æ¢B h?–M J•m- o”M J M? h?–M J•m H” HQ¢B ç†+ i?M M?’iX

*?B M HU+ +O M| F?¬M; T?ªB K¢M? M?’i- K” M;QÊ+ H¢B +?B M HU+ H” v m M?’i

h? M?QM;- HQ¢B bS+ K¢M? o”M J M? M`v H¢B `’i ç€M; bÊ- F?¬M; i? +?¢K p”Q-
+? X

h`QM; i?B M ç` S?¢K h`K- i`ªB [m h?€B *’- h?QÊM; *’- oB M *’- +| # Q M?B m +

L?[M; i?B M FB m imv i i? - ç¢B M,M; +€B i? ç| - +m®B +MM; +kM; F?¬M; +?¢v i?
i`QM; +äB m KBM?X

a m ç|

h`B m S?QM; H¢B iB M ?”M? bQm ?²M iQ”M /B M pÈB «M G¢+ M- H”TiS+ M„K`ä ç
ç M óhY oQM; æ¢B æ ô- i?”K +?Q M; v +ª iQM? +€+?- bÎ i?Q+? p” +m°+ b®M; i?
+kM; ç m F?¬M; #Ä [m X

”B i M;QÌB #B i i - i`,K i`”M i`,K i?„M;X

h`B m S?QM; p” hY oQM; æ¢B æ - +MM; çB i` M K°i +QM çQÌM; ç®B ç–m M? m- M

>B m`ä M°B iB M? +O F ç`+? +”M; M?B m- +?QM? H” pB + `’i +–M i?B iX

> B + M? ;BÌ b m

@ «M G¢+ M- M;QÆB i`QÊ+ ? i [m v p pÈB bQ i¬M +O KbM? çBX

h`B m S?QM; T?•M T?|X

@ o•M;- +?O M?•MX

«M G¢+ M H°` p K†i FQM? M i?–M T?K+- K M; i?2Q i?•M i? i`¼M; i?QÆM;-`
>ªB Zm, h?BX

h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QÎM;X

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B- M?„K K„i /QÐM; i?–MX

>B M M v- ?„M F?¬M; FûK oQÆM; :Bª >Q h?–M *ªM? #'i F€ T?QÆM; /B M M”Q- i?
F?¬M; v m i?m X

*?ŠM; [m - b® HQÊM; +?•M M;mv M +O ?„M- pšM +| +?9i F?¬M; çOX

*?d +ÁM i?B m MY #QÊ+ M[- ?„M b) i`Î i?”M? oQÆM; :Bª +?•M +?QM?X

G° i`bM? +O i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- pšM M?Q +k F?¬M; i? v ç´B- i?Q€M
ªB i†+ ?ÆM K°i i?€M;- b m ç| iB TiK+ iB M ç M p`i`Q +O óh?B M *–K h?€M? *n

LY i?€M; b m

h`QM; K°i KªM? `WM; M9B i¢B K°i oU+ L°B M?Q M?ÄX
 hW i` M i`lB + Q M?bM tm®M;- iQ`M #° oU+ L°B- ç m H` K°i KªM? `WM; +•v t M? M
 h`QM; K°i ?Q M; +®+ ioM? H†M;X
 "´+?
 h?•M ?bM? «M G¢+ M HªQ çªQ +?'M ç°M;- `ÆB tm®M; ;–M K°i +€B +Y ç°M;X
 _–K
 «M G¢+ M `ÆB tm®M; ç'i- +„M `„M; ?¬ H M,
 @ aQ i–M i +| iBM iS+ i`¼M; v mX
 @ h K æB M ?¢X
 > B i M hY o - p°B p½ çB ç M M•M; «M G¢+ M /"vX
 @ M L?B- M;QÆB pšM +ÁM b®M;
 J°i i? M? •K #¶M; /QM; p M; H MX
 oKiXXX
 J°i #|M; ç2M +´ tQ - i?•M ?bM? + Q HÈM i?•K b•m- ;B®M; M?Q #|M; ç2M +O M;QÌ
 «M G¢+ MX
 hY oQM; æ¢B æ F?Q b„+ bmv v m- M?QM; pšM +| +?9i KWM; `Ð- ç€M? ;B€ ç iY +
 æ°i M?B M- ?„M +?Êi +| +ªK SM;- b„+ K†i i?Q€M; i? v ç´BX
 L; v i`QM; F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 o K†i «M G¢+ M i`î M M•K H - +?•M M;mv M i`QM; +Æ i? +?'M ç°M; HB M ?²B-
 çQ`M EBK .QÆM; >mv i L?"i i?B m ç®i- +?d i`QM; M?€v K„i ç½ iU #¢QX
 •K
 h`QM; iB M; M´ p M; i`lB- T?QÆM; pB M K'v i`,K /†K ç m #` FBK /B M ?mv i [m M
 bBM? ` Mm®i +?YM;- ? K M9B i`QÊ+ K†i- i`QM; M?€v K„i ç½ #` b M i?"M? #bM? ç

dkjX *?QÆM; dk8, h`MM; EQ+? oQÆM; ;Bª Ui?QÊM;V
 J°i iB M; M´ p M; i`lB T?€i ` - ;B®M; M?Q i?B M i B ç` +?'M- +€+? M;Q`B K'v M;
 i?'v `mM; ç°M;X
 •K
 hW t t M?bM H¢B- F?m pU+ ?¢+? i•K #¢Q ?QÎM;- ;B®M; M?Q +| K°i çQ`M EBK .Q
 [m M; ?mv i /B K `U+ `Ð- i`M b€i F?„T T?QÆM; pB M K'v i`,K /†KX
 E?m pU+ ?¢+? i•K iU #¢Q- KÆ?? T?€i ` K°i Hm²M; F?Q iS+ h?€B *´ +'K F}X
 G9+ M`v- mv HU+ iU #¢Q bQ pÈB i¢B "€M h?–M .B oB M M;`v tQ - +ÁM K¢M? ?ÆM
 S?ªB #B i`^M;X
 G–M i`QÊ+ iU #¢Q- mv M,M; +O ?„M i?"K +?Q çO i`M T?€ K°i p` hY GBM? oQÆM;
 *ÁM H–M M`v- «M G¢+ M H` iU #¢Q ói`¢M; i?€B ?Q`M iQ`Mô- +kM; F?¬M; TªB H
 "ÎB pb- F K i?2Q pB + ?„M iU #¢Q- +ÁM +| HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+
 +O ?„MX
 "ÎB p"v +| i? i?'v çQÊ+- mv M,M; +O pB + iU #¢Q H–M M`v H` F?OM; #® +Ð M`QX

*?Q /M H" æϕB æ - +kM; F?¬M; i? iQ"Mi?•Mi`î` X

•K

h`QM; pÁM; M;?bM /†K- K¼B i?S ç m +?bK i`QM; #KB #†KX

E?Q ?"m ?Q" M +ªM? +O iQ" M #° iB m pU+ M"v- ç m +?`mªM? ?QÎM; iQ HÈMX

*ª K°i KªM; `WM; +•v HÈM- iQÆM; çQÆM; pÈB "€i >Q M; aÆM- K" F?¬M; ;B M bB
;b >Q" M? o•M h?"T h K Zm®+X

h`QM; oU+ M"v- M; Q`B KϕM? M?'i- +?ŠM; [m +kM; +?d H" K°i p` h¬M *?O æϕB æ

GU+ HQÊM; iU #ϕQ #U+ M"v p" F?Q iS+ F?OM; #® K" M| T?€i` - i?"K +?Q F?B M
L;mv M *ªM? ç m ?½B ?MM; F?B T pQ X

"KB #†K # Q T?O M;"M /†K- i?"i H•m b m pšM F?¬M; i€M çBX

@ h`B m S?QM;

>ϕ+? i•K F?m pU+ iU #ϕQ- +?QM? H" ?ϕT +®+ ç½ #` b M i?"M? #bM? ç` - +?Êi i`
HMM; F?B M iBK M; Q`B `ûi HϕM?X

h? M? •K ç|- F?"M F?"M HϕM? H)Q- T?ªM; T?'i iW /QÈB *Ym l æ` L;K+ i`mv M ç M

*?d i?'vX

J°i i?•MªM? hY oQM; ç-m ç°B pQÆM; KB M €K FBK- çSM; H†M; iϕB +?¶- K°i i?•M
i?2Q ;B| K" ç°M;X

hY oQM; æϕB æ pšM çSM; H†M; iϕB +?¶- i?Qϕi M?bM- H¬M; i|+ F?¬M; i´M i?QÆM

h? M?QM;X

a„+ K†i +O ?„M HϕB +U+ F€ •K i`-K- K°i ç¬B K„i ç2M F`i K M? K¬M;- +Q `9i HϕB

h`QM; i-K K„iX

S?ϕK pB iQ" M #° ?ϕT +®+- M; QϕB i`W hY oQM; æϕB æ ` - M?[M; i M hY o +ÁM H
i?"M? K•v F?|BX

hY oQM; æϕB æ çSM; i` M K†i ç'i- /Q`M; M?Q +| K°i Hm²M; HU+ i`Q`M; p¬ ?bM?
+O ?„M- F?¬M; ç HϕB +?9i /'m p i M"QX

h?U+ HU+ F?OM; #® M?Q i? - çO F?B M°i p" B æϕB æ iϕB GBM? oU+ h?€M? æ` -
`²BX

@ "ϕ+? "ϕ+? G•K

hY oQM; æϕB æ ç°i M?B M M;?o ç M çB m ;b ç|- +?Êi #B M b„+X

L m M?Q M[?"B #ϕ+? ç²M; +kM; î i`QM; T?QÆM; pB M K'v i`,K /†K M"v- p"v i?b im
i? M;?B M;îX

L" M; +kM; F?¬M; +| i?U+ HU+ p" M,M; HU+ bBM? i²M M?Q hY o X

h K ç iY «M Gϕ+ M +? i- K M; ç M +?Q hY oQM; æϕB æ bU bd M?K+ HÈM H QX

h`Æ K„i M?bM ç iY #²B /QĐM; M?B m M,K- iU #ϕQ M; v i`QÈ+ K„i KbM?- HϕB F?¬
bU pk M?K+ p" +?•K +?¼+ +Đ M"Q\

J" ? i i?ªv M?[M; çB m M"v- ç m H" /Q i M h`B m S?QM; FB çSM; b m b„T ç†iX

h? M?QM;- M m M?Q óL[?"B #ϕ+? ç²M; ô +| çQÊ+ J M? o" M *?B J•m- HϕB #Ä KbM
p"v i?b i´M i?'i [m € i?ªK i`¼M; `²BX

L;?o iÈB ç•vX

hY oQM; æƒB æ i?Q€M; ` M K°i iB M;- F?Q b„+ +`M; FûK ?ÆMX
æÊi iU #ƒQ pW `²B- +?Q /M F?¬M; i? K M; ç M i´M i?QÆM; i`U+ iB T +?Q ?„M- M
v m- +QĐM; ûT i?9+ /K+ #Q i?m"i- iB M ?"M? T?ÁM; M;U- +kM; #` bU +„M i`ª M?`i
æB m M`v ç®B pÈB hY oQM; æƒB æ ç M; +¬M ioM? /QĐM; K` M!B- [mª i?`i F?¬M
bQÆM; HƒM?X
@ "ƒ+? G•KX
hY oQM; æƒB æ +QĐM; ûT i?9+ /K+ i?¬M MB K- # Q T?O T?QÆM; pB M K'v M;`M
@ aQ aQ i¬MX
J°i•K i? M? bÊ ?½B- iW ;B[#-m i`lB t t i`mv M ç MX
L;`M; ç¬m M?bM H M- +?d i?'v b„+ K†i M[?"B #ƒ+? ç²M; +! +?9i i€B M?Êi- /€M;
M?`M; ?ƒ tm®M;X
@ E?¬M; +? i H` i®i`²BX
hY oQM; æƒB æ F?¬M; F?ÄB i?Î T?`Q K°i ?ÆBX
L[?"B #ƒ+? ç²M; [mª F?¬M; ?´ H` +! çQÊ+ óo"M J M? *?B æ²M;- +! F?Sm ;B€+ p¬
?mM; +€i M;mv +ÆX
h`QÊ+ F?B «M Gƒ+ M iU #ƒQ- M[ ?"B #ƒ+? ç²M; +kM; ópW p†Mô ` M;Q`B +?ÆB
o"M F?Q- +kM; H` K°i T?¬M +O p`M K M?X
J` ç®B pÈB M[ ?"B #ƒ+? ç²M; +! çQÊ+ óo"M J M? \*?B æ²M;ô K` M!B- M`M; i?"K +?
M„K #„i óo"M J M?ô M?'i ç`M?X
@ h`B m S?QM; 2 `^M; ç•v KÈB H` KK+ çQ+? i?U+ bU +O M;QÆB X
h`QM; ç²M; iY ç2M F`i K M? K¬M; +O hY oQM; æƒB æ - i?Q€M; M?bM p T?Q h?€
E?¡2 KB M; +O ?„M- M? +? H M K°i MK +QlB i`"M M;`T H½M? wX
*?d +¬M +! o"M J M? *?B æ²M;- p"v i?b # M ?„M- pšM +! T?¬M i?„M; `i HÈMX
@ h K bQ ?mvM? i b) #€Q i?M +?Q ?mvM?X
h`QM; K„i M[ ?"B #ƒ+? ç²M;- +?Êi H° ` K°i iB +ªK t9+ +Wm ?"M ?B K i?'vX
«M Gƒ+ M H`K #ƒM +MM; M`M; K°i i?lB ;B M- MK +QlB iQÆB `U+ `Đ T?ªM; T?'i`
h? M? MB M b€M; M;lB ç½ +?B m +® M`M; `i +`M i?"M- Km®M [m M +kM; F?¬M; [
h` M K†i M[ ?"B #ƒ+? ç²M;- /¬M H° p +?,K +?9- i`Î M M M;?B K i9+ ?šMX
@ "ƒ+? G•K- M;QÆB /U çQ€M +?mv M H¬M M`v b) iB M i`B M M?Q i? M`Q\
hY oQM; æƒB æ ?ÄBX
L[?"B M„K ;B[o"M J M? *?B æ²M; M`v- #bM? i?QlM; F?¬M; # Q ;Bl ç i•K pB +;b
+! i? i"Ti`mM; M?Q p"vX
@ hBM iS+ p` K M? K®B +kM; i,M; H M `i M?B mX h M?'i ç`M? +! i? #„i çQÊ+ ?"M
L[?"B #ƒ+? ç²M; H'v i v +¬K #9i p)- F?) +„M +„M K¬BX
h?2Q H° imv M h`B m S?QM; +?ƒv i`®M- b m ç! HƒB +?B M ç'm pÈB hY GBM? oQÆ
+`M; M;`v HƒB +`M; M?B m ?ÆMX
>Q E?¬M; >ªB p¬i" M- iƒB K°i MÆB t t¬B F?€+X
oKiXXX
h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B /MM; i®+ ç° + Q- ?QÈM; p T?Q K` #Ä +?ƒvX

h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QÎM;X
 @ æ€M; iB +
 h`B m S?QM; pšM F?Q M? +?•M M;²B- F?¬M; F?ÄB H°` K°i iB i?¬M b„+ iB + Mm
 J°i F?„+ b m F?B «M G¢+ M iU #¢Q- h`B m S?QM; ¢½ i?¬M; [m JBM? h•K ‘M- M?b
 KÆ ?²X
 aU +QÌM; ?½M +O hY oQM; æ¢B æ - ?Q`M iQ`M pQÊi [m iQÎM; iQÊM;X
 >ÆM M[- i`QM; T?¢K pB iU #¢Q- H¢B F?¬M; +| F?Q iS+ +O M[ ?`B iY #¢+? ¢²M;X
 *?ŠM; [m - pB + «M G¢+ M iU #¢Q- +kM; +?QM? H` H¬M T?ªM FQ+? +?QM? i?S+
 ¢®B K†i pÈB hY oQM; i`mv b€iX
 h`QÈ+ FB X
 G9+ h`B m S?QM; H•K p`Q hY oQM; i`mv b€i- ¢ m #Ä i`®M #` ¢°M;- ?Q†+ H` iY +?
 *ÁM H¬M M`vX
 h`B m S?QM; F?¬M; +?d ¢€M? +? i i?O ?¢ ¢„+ HU+ /QÈB i`QÈM; hY oQM; æ¢B æ
 T?ªM FQ+? M?`i ¢`M? ¢®B pÈB ¢®B T?QÆM;X
 @ E?¬ G•m ¢QÌM; +?O- i? v ¢´B H° imv M ¢BX
 h`B m S?QM; ¢°i M?B M KÎ KB M;X
 E +| ¢QÊ+ o”M J M? *?B æ²M;- F?B M ?„M +ªK i?’v K°i iB M;mv +Æ #€Q ¢°M;X
 >„M F?¬M; i? ¢B i?ŠM; K°i ¢QÌM; iÈB h?B M h?€M? *-K *mM; ¢QÊ+X
 hB T i?2QX
 h`B m S?QM; H¢B ¢ +?Q E?¬ G•m ¢QÌM; +?O- i? v ¢´B H° i`bM? óF?¬M; i?2Q [mv
 J†+ /M ¢B K ¢ M F?¬M; i? v ¢´B- M?QM; H° imv M i` M ¢QÌM; p` [mv Hm”i #B M ?|
 h`B m S?QM; /U p`Q K°i HQ¢B i`U+ ;B€+ K` €T ¢KM; #B M T?€T M`vX
 @ *?O M?•M- /U i?2Q H° imv M KÈB- H° i`bM? b) t ?ÆM K°i Qi- T?ªB K’i K°i M,K
 h?€M? *-K *mM;X
 E?¬ G•m ¢QÌM; +?O M|BX
 @ *S p”v ¢BX
 h`B m S?QM; F?) ;”i ¢¬mX
 h`QM; K°i M,K iB T i?2Q- ?„M T?ªB /®+ HÁM; ioM? imX
 h`B m S?QM; M?„K K„i H¢B- #„i ¢¬m # [m MX
 >B M M vX
 h`B m S?QM; M;Q¢B i`W b® HQÊM; +?•M M;mv M ` - +€+ T?QÆM; /B M F?€+- ¢ m
 *ªM? #bM? i?QÌM;X
 ob ¢~v M? M? i®+ ¢° iQ+? Hkv +?•M M;mv M- h`B m S?QM; ¢½ +?dM? Hw H¢B K°i Q
 :BÈB *?dX
 h` M i?U+ i X
 hW b m F?B +| ¢QÊ+ F€ M;° i¢B h?B M *Æ ”Q *ªM?- p®M HB M; i`QM; M;QÌB h`B r
 >„M +?d +ÁM H¢B K°i Qi i”B M;mv M- ¢ m H` /Q +QÈT ¢Q¢i K” +| ¢QÊ+X
 L?QM; ¢¢i iÈB +’T ¢° ?B M M v- i”B M;mv M +| i? i?9+ ¢~v h`B m S?QM; im Hmv M

> B i?€M; i`~B [m X
 h`B m S?QM; ç2K GQM; oB K hYm p" æB M o•M hYm +ÁM H¢B m®M; ? i- M?QM; +
 [mªX
 .M b Q çB M[- sQ+? .B i+?•M M;mv M +O h`B m S?QM;- +kM; ç¢i iÈB +QÌM; ç° o
 ?ÆB M?dM? ?ÆM >Q h?-M *ªM? #bM? i?QÌM;X
 @ *?d +ÁM H¢B MY +?ûM >mv M h?-M hYm +m®B +MM;X
 :B[HÁM; #`M i v +O h`B m S?QM;- +?Êi tm'i ?B M K°i +€B +?ûM i?Ov iBM? K`m
 »+ ¼+
 LY +?2M >mv M h?-M hYm +m®B +MM;- ç½ #bM? i?QÌM; h`B m S?QM; m®M; +¢M
 h`ªB [m K'v i?€M; K Hmv M b€i T?¢i ; -M ç•v- w +ªM? +O h`B m S?QM; ç½ ?Q`M
 i`QM; ´M ç`M? +ÁM +| T?-M iBM? iB MX
 a m F?B m®M; tQM; >mv M h?-M hYm- K°i Hm²M; +ªK ;B€+ b v K2M K½M? HB i- +
 +O h`B m S?QM;X
 hB T ç|X
 GU+ HQÊM; +O >mv M h?-M hYm- H"TiS+ #`HBM? ?²M ?'Ti?m- +ªK ;B€+ b v K2
 T?QÆM; /B M w i?S+ HBM? ?²MX
 _'i M? M?X
 h•K i?-M w i?S+ +O h`B m S?QM;- ç½ iB M p"Q HQ¢B +ªM? ;BÈB E?-M; JBM? ?m
 *?d i`QM; K'v M?`T ?~ ?'T M;„M M;OBX
 v +ªM? iBM i?-M +O h`B m S?QM;- ç½ +| +ªK ;B€+ i?,M; ?Q - +ªK M;° /mM; ?ÊT
 +QÌM; i` M /B M `°M;X
 æQÆM; M?B M- HQ¢B w +ªM? i,M; +QÌM; M`v- +kM; +?d M;„M M;OB i`QM; ;B•v H€
 h`B m S?QM; M„K +?fi H'v i?ÌB ;B M- ? i bS+ +?,K +?9- M? M? +?|M; iB M p"Q HC
 JQÌB M?`T ?~ ?'T b mX
 GQ¢B K2M b v M`v- iW i` M çdM? + Q- +?"K `½B ?¢ tm®M;X
 a m i?ÌB ;B M m®M; +¢M MY +?mM; i`X
 v i?S+ i•K HBM? +O h`B m S?QM;- i`B i ç ?²B T?K+ idM? i€Q- H„+ ç-m i?Î /`B K
 æ¢i iÈB +`T ç° +ªM? ;BÈB +O ?„M M;`v ?~K M v- ?B m [mª +O >mv M h?-M hYm
 ç-m iB M `i M?B m- i€+ /KM; iQÆM; ç®B M?ÄX
 *ªK M;° pW `²B- ç®B pÈB w +ªM? iBM? i?-M +O h`B m S?QM;- +?d ?ÆB i,M; H M
 *?ŠM; [m X
 h`QM; [m€ i`bM? w +ªM? iBM? i?-M iB T +`M >Q h?-M *ªM? ç¢B pB M K½M- +?Q /
 +kM; H` ``i F?| +| çQÊ+ `²BX
 @ *ªK M;° +O i ç®B pÈB w +ªM? i?B M ç` #•v ;Bì- +| H) ç½ pQÊi [m T?-M HÈM
 h`B m S?QM; F?);`i ç-mX
 *?Êi M;?o- +?d +| æ¢B æ >Q h?-M *ªM? ç¢B pB M K½M- KÈB +| i? €T +? h`B m
 +ªM?X
 a m F?B w +ªM? i,M; H M- i®+ ç° im Hmv M +O h`B m S?QM; +kM; i?2Q ç| K`i,M;
 > B i?€M; iB Ti?2Q- im pB +O h`B m S?QM;- p[M; p`M; iB M #QÈ+X

*?d iB +- ibM? ?bM? FBM? i F?| F?,M- i" B M;mv M +| i? i?9+ ç~v pB + im Hmv M
 "®M i?€M; b m F?B `lB F?ÄB h?€M? æ` om >ªB ht+X
 a® HQÊM; +?•M M;mv M /U i`[ +O h`B m S?QM;- ç½ ç¢i iÈB æ M L;mv M *ªM? çd
 J°i #QÊ+ M;„M iB T i?2Q- h`B m S?QM; iMv i?lB ç m +| i? ç¢i iÈB- ç°i T?€ ç M >
 @ h'M +?S+ oQÆM; :Bª- K†+ /M F?¬M; i? F?B M +?Q i?U+ HU+ +O i M?ªv p¼i p
 +?Q im pB M°B ibM? im pB +O i i,M; i`QÎM; b•m b„+- F?¬M; +ÁM `Q +ªM M[
 h`B m S?QM; F?) iU M?OX
 *QÎM; ç° +?•M M;mv M- +'T ç° HBM? ?²M- w +ªM? iBM? i?–M- #'i F€ K°i T?QÆM;
 ç¢i iÈB +'T ç° >Q h?–M *ªM?X
 h?S /mv M?'i K" ?„M F?mv i i?B m- +?QM? H" HQÊM; +?•M M;mv MX
 G9+ i`QÊ+- ç¢B +?B M +MM; pÈB oQÆM; :Bª- h`B m S?QM; ç m T?ªB i®+ +?B M
 HQÊM; b) F?¬M; çOX
 h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QÎM;X
 h`B m S?QM; +?d +ÁM +€+? LY #QÊ+ >Q h?–M *ªM? K°i p€+? M;„M M?Ä M[K" i?
 J" pÈB ibM? ?bM? FBM? i +O ?„M ?B M M v- i" B M;mv M +| i? bY /KM;- +Æ #ªM
 J°i M;`v M¼X
 h`B m S?QM; M?„K K„i H¢B- w i?S+ iB M p"Q pÁM; tQ€v p¬ ?bM? i¢B i`mM; i•K >²
 oKiXXX
 h`B m S?QM; H¢B H–M M[ iB M p"Q KªM? ç¢B ç` M;mv M i?Ov iU +´ +?Q FBK M"
 æ M #•v ;Bì- HU+ #`B tQ+? +O J°M; +ªM? h?€B \*´ ç®B pÈB h`B m S?QM;- ç½ +`M
 L?'i H" b m F?B /mM; M?"T ?mv i K¢+? ó>mv M ",M; G•M h°+ô +O h?€B *´ o¢M h°
 #`B tQ+? M"v ç½ ;BªK K¢M?X
 "lB p"v- h`B m S?QM; KÈB +| i? T?€i ?mv çQÊ+ +?B M HU+ K¢M? ?ÆM i`QM; J°M
 *¢+? +¢+? +¢+? +¢+?
 h`B m S?QM; #QÊ+ çB i?"i i? M?- ;BšK H M #½B +Ä- iB M i?ŠM; p T?Q `WM; +•v
 J°i H€i b m
 oKi
 h`B m S?QM; M?ªv H M- iB M p"Q i`QM; `WM; +•vX
 h`QM; `WM; +•v- +| `i M?B m /½ i?9 i`QM; J°M; +ªM? h?€B *´- M;mv +Æ i`MM; i`M
 h`B m S?QM; KÎ` h?–M GBM? L?½M- bÈK i`€M? Mû M?[M; /½ i?9 +Ð HÈMX
 :B B çQ¢M ?B M i¢B- ?mv i M?K+ +O /½ i?9 ?Q†+ H" MQÊ+ b¬M;- ç½ F?¬M; +ÁM
 S?QM; M[X
 >„M +–M T?ªB i?,K /Á i" B M;mv M KÈBX
 a m F?B iB M p"Q `WM; +•v- i®+ ç° +O h`B m S?QM; KÈB ?ÆB i?ª +?"K /–MX
 h`QM; [m€ i`bM? M"v- h`B m S?QM; ç½ i Q M;° K°i ç–m ç°+ t" €K T?K+- K°i ç–m #
 FBM? p¬ ?B K K" ;BªB [mv iX
 h?,K /Á +ª #m´B- h`B m S?QM; ç½ çQÊ+ M?Q w M;mv M- +?SM; FB M K°i ;®+ +•v ç
 b® i`€B +•vX

*| H) M;mv M M?•M i¢B F?Q ?"m- +?Q M M M?[M; +•v +®B i`QM; `WM;- ç m F?¬M;
+| +?9i F?¬ ?ûQX

.mv M?'i +?d +| ;®+ ç¢B i?K +?2 i`lB M"v H" F?Q iS+ #'i i?QlM;- K¼+ ` ?ÆM KQl
p" M;X

L?QM; T?K + "M ;®+ ç¢B i?K- H¢B ? i bS+ v M i oM?- +| K°i HQ¢B F?¬M; F?Q F?B
#'i MX

dk9X *?QÆM; dke, h`MM; EQ+? oQÆM; :Bª U?¢V

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| p¼M; ç°M;- ?„M M?Q M;WM; i?Î- +~M i?"M t2K tûi ?
i?OX

E?Q iS+ T?K + "M ç¢B i?K +?2 i`lB M"v- [mª i?U+ `i #'i i?QlM;X

h`QM; T?¢K pB i`,K i`QÊM;- M?bM F?¬M; i?'v #'i F€ K°i i`MM; i?9 M"Q- ?Q"Mi Q" M
HU+X

h`B m S?QM; ç°i M?B M +ªK i?'v iQ"Mi?•M `ûi H¢M?- ;B®M; M?Q #` K°i Hm²M; F?
+?^K +?^K p"QX

sb

:B[+~M? H€ bmK tm +O ç¢B i?O- ç°i M?B M M?ªv ` K°i +€B #lM; +U+ HÈM- F K
T?QM; p" KMB K€m i M?X

h`€B iBK h`B m S?QM; ç" T K¢M? K°i +€B- K„i i`€B H" T iS+ M?bM i?'v K°i ç-m +U
#ªv i€K i`QÊM;- K"m b„+ p" F?Q iS+ +O Ml- +MM; pÈB `WM; +•v tmM; [m M?- ?Á

æ-m +U K½M; ç®K t M? FB - ? B K„i çÄ iQÆB- HQÐB `„M i? ` - KB M; HÈM /QM?
bQ pÈB i?MM; MQÈ+ +ÁM HÈM ?ÆMX

E K i?2Q K°i i`"M +m²M; T?QM; +€i # v- `,M; M M? K" +€B KB M; K€m +O +U K½M;
F?„+ ç½ H Q ç M i`QÈ+ Kfi h`B m S?QM;X

L? M? [m€X

h`B m S?QM; [mª i?U+ #` ?M /¼ +?Q T?€i ?QªM;- /QÈB ibM? i? + 'T #€+?- S?QM
p°B p" M; Mû HmBX

h? M?QM;- M?Q p"v +ÁM +?Q çO ç i`€M? i?Q€i bU i`mv FQ+? iB T çl +O +U K½
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM;- M´B H M K°i i-M; H•M p,M H K b„+ iBM? K„id Kd
G•M # Q i`MK F?„T iQ"Mi?•M p"vX

@ *9i5

h`B m S?QM; p" M +?mv M ?mv i K¢+? F?Q HU+ +O ó>mv M ",M; G•M i°+ô- i`QM;
i?"M? i`QlM; i?QÆM; ",M; G K- ç•K i?ŠM; p T?Q +€B KB M; `°M; M?Q #²M K€m -

S?®+ T?®+

> B ç-m i?QÆM; ç•K p"Q i`QM; +€B KB M; K€m +O +U K½M; ç®K t M?- +?d iB M
h`B m S?QM; H¢B #` K°i Hm²M; +U HU+ +m²M; #¢Q- ç~v HmB K'v i`QÊM; +| /QX

_ i

S?QM; G¬B [m M; /U+ b m HQM; h`B m S?QM; KÆ ?² `mM; ç°M;- + 'T i®+ # v HmB
T?K + "M ç i`®M i`€M?X

æ²M; i?lBX

h?-M GBM? L?½M +O ?„M- +kM; F?-M; F?ÄB /Á tûi +U K½M; ç®K t M? FB X
@ E?€ H„K- 2`^M; ç-m +U K½M; ç®K t M? M"v F?-M; T?ªB H" HQ¢B /½ i?9 i?-M; i
+| i? i?m M¢T iBM? ?Q i?B M ç` - i?"K +?Q çQÊ+ t T p"Q ?"M; M;k u m GBM?X
h`B m S?QM; ?Qi K°i ?ÆB F?Q H¢M?X
h`QM; J°M; +ªM? h?€B *´- ?Q" M +ªM? K¢M? K) +Ð M"Q +?S\ aBM? HBM? +| i? i?
ç²M; i?ÌB #QÊ+ p"Q +'T #" + im ?"M?- ?€ ç€K bBM? HBM? i`QM; F?-M; ;B M i?U+ i
S?ªB #B i`^M;X
E?Q iS+ Î MÆB M"v- i?"K +?Q +ÁM +| i€+ /KM; F?B M *?•M *?O *'T H°i t€+X *ÁM
i?9- +| i? t9+ iB M bU T?€i i`B M HÈM H Q ç®B pÈB i? +?'i +O æ¢B æ M L;mv M
h`QM; i?Q€M; +?®+ ;B Q T?QM; M;„M M;OB pW `²B- i?U+ HU+ +O ç-m +U K½M
ç-B +?9iX
@ GU+ HQÊM; +O M| ``i +Q`iM; ç¢B- F?Q ?mv i H¢B ?MM; ?"mX h`QM; ?Q" M J°M;
i H¢B #` ?¢M +?
•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H MX
L m M?Q +?QM? /B M ç®B +?B M Î MÆB M"v- a€

h`B m S?QM; H¢B /mM; M?"T pÈB M?B m G-B HU+ h?-M EB T ?ÆMX *aM? ;BÈB
 iB T + "M + 'T ç° óM? 'i MB K ?| M; "MôX
 h?2Q Hw i?mv iX
 h`B m S?QM; ç½ ?Q"MiQ"M +| i? /B ii`W w +?Q æ²M; HU+ hY oQM; X
 h? M?QM; - h`B m S?QM; H¢B F?-M; H"K p"vX
 >„M pšM +® w HQm H¢B K°i iB w +?Q æ²M; HU+ hY oQM; M?Ä #û `i F?| HQ¢B #/
 + 'K M| H¢BX
 h`W T?B H" hY oQM; æ¢B æ î # M +¢M?- #^M; F?-M; +kM; F?| +| i? bBM? ` +aK
 @ hY oQM; æ¢B æ - M; QÆB çm´B ;B i- F?B M i T?ªB ç"Q pQM; K'v M, KX J®B i?M
 i`a ; 'T p" B H-M
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; - pšM +ÁM K°i iB +? 'T MB KX
 "` M; QìB F?€+ çm´B ;B i bm®i K'v M, K- H, M H°M i`QM; bBM? iY- F?-M; çQÊ+ v M
 M"Q- +kM; b) #` M; ? M HY ;B" M- F?-M; i? T?€i iB i çQÊ+X
 a m F?B `ìB F?ÄB h?€M? æ` ?ªB i†+ çQÊ+ +?QM i?€M;
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h`QM; i?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B- +?Êi /•M; H M K°i Hm²M; F?Q iS+ h•M oQÆ
 @ >Q h?-M *aM?5 *m®B +MM; +kM; ç¢i iÈB `²B
 hQ"Mi?•M "€M h?-M 'm ç²M; `U+ `Ð FBK b„+- ;B®M; M?Q K°i T?Q iQÊM; S?"i æ" I
 h`QM; ?mv i K¢+? T?€i ` F?Q iS+ iB T + "M h?€M? h? - F?B M +?Q E?- G•m çQìM;
 *aM? ?"m F€- +| +aK ;B€+ #` ç MûM ç M KS+ ?Qì i?î F?-M; i?-M; X
 @ óEBK E?-M h?€M? h? ô +O "€M h?-M *¬M o•M- +Æ #ªM ç½ #QÊ+ p"Q i-M; i?S
 h`B m S?QM; #WM; idM? H¢B iW i`QM; # [m MX
 >„M +kM; +| +-M; T?€T i`mv M i?W óEBK E?-M h?€M? h? ô- i?"K +?Q +ª óEBK E?
 + Q + 'T ?ÆMX
 J°i F?B Hmv M óEBK E?-M h?€M? h? ô ç M i-M; i?S M, K ç¢B i?"M?- HB M +| i?
 #"+ >Q h?-M *aM?- M?K+ i?•M ç®B F?€M; pÈB æ¢B æ - +kM; F?-M; T?ªB pB + F?
 hm pB ç°i T?€ >Q h?-M *aM?- óEBK E?-M h?€M? h? ô t2K M?Q +Æ #ªM ç½ #QÊ+ p
 h`B m S?QM; +kM; F?-M; i? ç€M? ;B€ çQÊ+ +?B M HU+ +O "€M h?-M 'm ç²M; H
 L?QM; +| K°i çB m +| i? F?ŠM; ç`M?X
 æ| H" /QÈB + 'T #"+ æ¢B æ - "€M h?-M 'm ç²M; F?ŠM; ç`M? H" pä ç¢Q- p T?-M +
 F?-M; - +ÁM T?ªB çÊB t2K i?U+ iB M M?Q i? M"QX
 @ *?O M?•M- #•v ;Bì +?9M; i HB M i?O- +?d +-M F?-M; T?ªB H" æ¢B æ ?"M; ç-r
 M[X
 h? M?•K "€M h?-M 'm ç²M; i`mv M ç MX
 Zmª i?"iX
 h`B m S?QM; p" "€M h?-M 'm ç²M; - +MM; H9+ ç°i T?€ >Q h?-M *aM?- /QÈB æ¢B æ
 L m M?Q ? B M; QìB HB M i?O- +kM; F?-M; +-M T?ªB 2 M; ¢B æ¢B æ M"QX
 @ Jm®M ç®B T?| pÈB óhY oQM; æ¢B æ ô- +?d M?Q p"v i?b +ÁM t KÈB çOX
 h`B m S?QM; F?) H„+ ç-m- +kM; F?-M; ? iU T?KX

æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- +kM; +?B H¨K M?B m HQ¢BX
 æ¢B æ T?´i?¬M; p¨ æ¢B æ ?¨M; ¢¬m- i?U+ HU+ +? M? H +? `i HÈMX
 >m®M; +?BX
 hY oQM; æ¢B æ i`QM; ?¨M; M;k æ¢B æ - +ÁM H¨ i²M i¢B p¬ ¢`+?- i?"K +?Q +?B
 >mv M Zm M; *ªM?X
 @ *?O M?•M- #•v ;B¨i `i i?B m F?mv i¨B M;mv MX L m +| ¢O i¨B M;mv M- i?U+
 #QÈ+ F?¬B T?K+
 "€M h?¬M 'm ¢²M; #„i ¢¬m F F?´X
 >„M H¨ "€M h?¬M óhQ+? >mv i h`¼M; aBM?ô- +?d +¬M +| ¢O i¨B M;mv M- i?U+ HU
 +kM; F?¬M; +¬M T?ªB im Hmv MX
 h`B m S?QM; pšM #'i ¢°M; i? M? b„+X
 >„M F?¬M; Km®M iB TiK+ +mM; +´Ti¨B M;mv M i`QM; J°M; +ªM? h?€B *´ +?Q "€M
 L?'i ¢`M? T?ªB ?¢M +? i¨B M;mv M ¢®B pÈB "€M h?¬M 'm ¢²M;X
 L m M?Q F?¬M; iB i +? - mv ?B TiQÆM; H B- +| H) +ÁM HÈM ?ÆM bQ pÈB hY oQ
 @ h¨B M;mv M i`QM; i v i - +kM; F?¬M; ¢OX
 h`B m S?QM; H„+ ¢¬m M¡BX
 J2Q K2QX
 hB m h†+ JB m ¢°i M?B M M?¬ ¢¬m ` - KB m i`ªQ pmM; ¢°M;- /QìM; M?Q +kM; #„i
 @ *?O M?•M- "€+? h?B i`È +?9- +Æ #ªM ¢ m ¢½ i,M; H M iÈB hB m æ M L;mv M *ª
 Km®M iB M i? K K°i #QÈ+ M[- +kM; `i +¬M K°i HQÈM; i¨B M;mv M F?´M; H²X
 E?¬ G•m ¢QìM; +?O +| +?9i +?m t¡i K¨ M¡BX
 h`QM; i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?BX
 J°i M;QìB- K°i ¢S i` - K°i +QM K Q- K°i #° tQÆM;- M?'i i?ìB H•K p¨Q #¬m F?¬M;
 h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- ¢½ H•K p¨Q M;mv +Æ i?B m ?Ki i¨B M;mv MX
 E?¬M; +?d M;mv +Æ i¨B M;mv M- K¨ iBM? i?¢+? i`QM; i v h`B m S?QM; ?B M M v-
 >„M +ÁM T?ªB HQm H¢B K°i HQÈM; M;mv M iBM? i?¢+? ¢ /mv i`b i?mv M >Q E?¬
 J¨ M;mv +Æ +O pB +i?B m ?Ki i¨B M;mv M M¨v- +?QM? H¨ #îB +?mv M ;?û i?,K i
 @ *?O M?•M- i +| K°i ¢ M;?`X
 •M? K„i +O "€M h?¬M 'm ¢²M; H¡2 H M- ¢°i M?B M M¡BX
 @ æ M;?`\\ E?¬M; T?ªB H¨ ¢B +QÈT b¢+? iQ¨M #° æªQ oU+ ? v H¨ h¬M; T?€B L?`
 h`B m S?QM; i`ÈM K„i F?BM? i?QìM;X
 oÈB ibM? ?m®M; M;mv +Æ i¨B M;mv M i`QÈ+ K„i K¨ tûi- +?Q /M +QÈT b¢+? p¨B +
 K'v +?K+ +€B i? HU+ ?ªB i†+- +kM; F?¬M; H¨K M M +?mv M ;bX
 L;mv M M?•M +kM; F?¬M; +| ;b F?¡ ?B mX
 h`B m S?QM; p¨ "€M h?¬M 'm ¢²M;- +| +´T #"+ `i + Q- i¨B M;mv M T?´i?¬M;- +,M
 @ *?O M?•M- +€+? ¢•v F?¬M; H•m- b m F?B i iB m /B i K°i i? HU+ ?ªB i†+- ¢½
 ó>²M; GQM; [m¬M pU+ô T?Q i`QÈ+- +| p¨B h¬M; T?€B L?` hBM? ¢ M; ¢€M? M? m
 "€M h?¬M 'm ¢²M; HB K HB K K¬B- i` M K†i ¢¬v p i¨ €+- #B m ibM? ;B®M; M?Q ó

"B m i b M? M"v- î i` M K† i + O K° i ç S i` - [mª i? "i +| +?9 i [m€ B /`- i? "K +? Q i, M; i? J2 Q K2 Q X

h B m h† + J B m ? m v ç° M; K B m i`ª Q- i Ä p ç² M; w- ; - M ç• v M| + k M; M; ? Q ç M K S + h` M K† i E? - G• m ç Q Ì M; +? O + k M; i`" M M; " T / € M; p ? Q M; T? ' M +? Ì K Q M; X

@ *? B M i` Q Ì M; L?` h B M? b Q \

h B M? i? - M h` B m S? Q M; +? Ê i` m M H M X

h - M; T? € B L?` h B M? ç ¢ B +? B M- [m v K - ? B M M? B M ` i H È M- H Q Ê M; i` B M; m v M H² X

L m H` M; " v t Q X

æ® B K† i p È B +? B M i` Q Ì M; L?` h B M? - h` B m S? Q M; F? Š M; ç` M? H` K m® M i` € M? L? Q M; #• v ; B Ì - +? B M i` Q Ì M; + O h - M; T? € B L?` h B M? - +? Š M; F? € + M` Q H` K° i M

@ V K- ç i t2 K #ª M ç² ç ½ X

v M B K h` B m S? Q M; +? Ê i ç° M; - i` Q È + K„ i H" T i S + t m' i ? B M [m - M; b € M; ", M; h? C h` M [m - M; b € M; - t m' i ? B M ? b M? p) M? [M; [m - M p U + t m M; [m M? X

ó >² M; G Q M; [m - M p U + ô i` Q M; H Ì B M| B + O " € M h? - M ' m ç² M; - +? Q M? H` Î T? Q i` C K° i T? - M M, K + € B [m - M p U + M [X

h` B m S? Q M; i B T i K + i W i` M #ª M ç² M? b M t m® M; X

• M? K„ i H Q È i [m M, K [m - M p U + b m ç| - h` B m S? Q M; H B M i? ' v ç Q Ê + ó * " M h? € M

@ ó h? B M h? € M? * - K * m M; ô + k M; F? - M; + Á M t M [

h` Q M; H Á M; h` B m S? Q M; +? Ê i ç° M; X

h? B M h? € M? * - K * m M; - Î M; v i` Q M; o U + L° B + O ó * " M h? € M? [m - M p U + ô X

æ M i` Q È + h? B M h? € M? \* - K \* m M; +? Æ B i` Á i® M; i B M- i? m K° i H Q Ê M; i` B T? 9 F +? ¼ M F? - M; i X

@ * S M? Q p " v ç B t m' i T? € i 5

"ª M i? • M h` B m S? Q M; + k M; +| +?9 i F? ~ M + ' T- F? - M; # B i H` # Î B p b / Q #ª M i? • M i S ` i ; - M h? B M h? € M? * - K * m M; X

o K i X X X

h® + ç° + O i? m v M > Q E? - M; >ª B Z m, h? B i, M; M? M? ? Æ M- i Q` M #° + Q M i? m v M T? ' M ` m M; ç° M; - i B M i? Š M; ç M p` i` Q >² M; G Q M; [m - M p U + X

* M M; H 9 + ç| X

>² M; G Q M; [m - M p U + - i ¢ B o U + L° B `° M; H È M ; ' T ç - B h? M? > Q o U + X

• K - K - K X X X

: B [# - m i` Ì B- b S + K ¢ M? i Q H È M + O o Q Æ M; : Bª p +? ¢ K- +| +ª K ; B € + M? Q i? B M L 9 B b - M; H K + ç` i` Q M; o U + L° B + O æª Q o U + - i - M; i - M; p Ð i M- # K B # † K # v + mª ç° B M; k H U + H Q Ê M; æ M L; m v M *ª M? X

h´ M; +° M; +| # h - M; T? € B L?` h B M? - ç M; ; B Q T? Q M; F` +? H B i i ¢ B o U + L° B + O h` M +? B M i` Q Ì M; - t m' i ç° M; ç M #® M M, K p` o Q Æ M; : Bª > Q h? - M *ª M? X

"¼ M ? ¼ ç m F? - M; # B i` ^ M; - +| #® M p` F? € +? F? - M; K È B K` ç M- ç M; M? M? +?

dkdX *?QÆM; dkN, GU+ S?€+? h?€M? h?

*?B M i`QÌM; L?` hBM? Î MÆB M"v- +?QM? H" # M i`QM; >²M; GQM; [m-M pU+- H M;mv M T?QM; T?9X

æªQ oU+ M"v- #'i Hm"M H" T?¢K pB M?•M F?~m- ? v H" h¬M; T?€B i" B M;mv M-ç oU+X

h? HU+ +?O ç¢Q +O i`"M +?B M M"v- H" # h¬M; T?€B L?` hBM?- HB M çÈB iÈB H "® +K+ +O >²M; GQM; [m-M pU+- +kM; ;B®M; M?Q Zm-M æªQ oU+ h?B M G¬X

" ç¢B h¬M; T?€B L?` hBM?- i`QM; ç| +| K°i h¬M; T?€B L?` hBM? `QÐB- ;¼B H" ó F?€M; pÈB ? B ç¢B h¬M; T?€B L?` hBM? F?€+X

:BÌ T?9i M"v- i¢B +?B M i`QÌM; i` M #-m i`ìBX

" M T?Q h?B M hBM? J h¬M;- +| ? B p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?X

h`QM; ç| +| K°i M K iY + Q M;¢Q K†+ >„+ EBK oQÆM; ""Q- ;B[ i`€M +| K°i 'M Fw I €K- iQ" M i?•M ~M i`QM; K°i i-M; HU+ i`"M; ?„+ +QÆM;X

L K iY >„+ EBK oQÆM; ""Q M"v- H'v HU+ K°i M;QÌB- +?QM? /B M ç®B F?€M; pÈB *ªM?- p"v K" pšM M? M?"M; M?Q i?QÌM;X

@ hm pB +O óh?B M hBM? J *?Oô M"v- ç½ ç°i T?€ ç M >Q h?¬M *ªM? ?"m F€- i çdM? T?QM; F?¬M; +ÁM t M[X

> B ;½ oQÆM; :Bª ç®B /B M- K°i M;QÌB H" H½Q ;Bª i| + i`„M;- +ÁM K°i M;QÌB H" K H•K p"Q F?' +?B MX

h?B M hBM? J *?O +?QM? H" +?QÎM; i¬M +O h?B M hBM? J h¬M;- +kM; H" +Q K°i b® ? B i" B >²M; GQM; [m-M pU+X

@ J hBM? GoM? oU+X

*?d i?'v h?B M hBM? J *?O pmM; i v H M K°i +€B- K°i KªM? i?B M ç` ?Q F?¬M; hBM? E?¬M; ?„+ €K # Q T?OX

•K -K -KXXX

h`QM; E?¬M; :B M GoM? oU+ M"v- tm'i ?B M iWM; M;¬B b Q ?„+ €K- #„M ` iWM; i¢Q i?"M? €T +? ç®B pÈB H½Q ;Bª i| + i`„M; p" K„ M?•M €Q i`„M;X

L;Q" B ` X

h` M F?¬M; i`mM; oU+ L°B- K°i pK M[iY K†+ +mM; i` M; tBM? ç T imv i Hm•M +O iQ" M i?•M +kM; çQÊ+ K°i i-M; F?Q i`"M; i®B i,K # Q T?O- bS+ K¢M? iQ HÈM +O J iÈB T?Q K°i p` oQÆM; :Bª EB K æ¢QX

@ h?B M GQm EB K oQÆM;X

L[iY +mM; i` M; +O J h¬M; F?) +'i iB M;- MÎMK +QÌB ç€M; v m M? M?"M; ,

@ o¬ I HU+ i`"M; +O i - bÎ i`QÌM; i€ HU+ çª HU+- +¬M; FQ+? +O M;QÆB- +?Q /M F?¬M; H"K ;b çQÊ+X LY M; "v b m- M;QÆB M?'i ç`M? F?¬M; +ÁM bS+ +?®M; çÐ M M?Q p"v ç•m- h¬M; \*?O Î # M FB `i M? M? b) ;BªB [mv i tQM; i?¬BX

@ o"v i?b +S i?Y t2KX

oQÆM; :Bª EB K æ¢Q pšM #'i ç°M;- w +?Q EB K æ¢Q FB M ç`M? M?Q #"M i?¢+?- ;B®M; M?Q i?B M ?"- tmv M [m #-m i`ìB- F?Q T?€+? p¬ bQM;X

S?®+ T?®+

óo¬ I HU+ i`"M;ô +O M[ iY J h¬M;- H"TiS+ tm'i ?B M tmi? F?¬M; 'M ç`M?- b„+ K

h?b`X
 h?B M GQm FB K oQÆM; M"v- +?QM? H" +QÌM; ;B^a EB K æ¢Q ç M?'i i¢B >²M; GQ
 M?'i i'M +?S+ oQÆM; :B^aX
 _-K`-K`-K
 " M /QÈB HK+ ç` i`QM; oU+ L°B- HU+ HQÊM; æ M L;mv M *^aM?- ç€M? +?Q bÆM
 #®M T?Q - #KB #"K +m²M +m°MX
 h¢B æ^aQ oU+ #bM? i?QÌM;- æ M L;mv M *^aM? ç½ H" h¬M :B^a p¬ ç`+? çSM; i` M çd
 L?QM; i` M #-m i`ÌB- i`"M +?¢K i`€M +O K'v p` oQÆM; :B<sup>a</sup>- T?€i` F?Q iS+ bS+ K
 +?Q ç€K h¬M :B^a î # M /QÈB ?½B ?MM; F?B T pQ - F?¬M; /€K iB T +"MX
 *MM; H9+ ç|X
 h`QM; L;Q¢B oU+ >Q E?¬M; ><sup>a</sup>B- +?Êi i`mv M ç M K°i iB M; tû ;B|X
 oKiXXX
 J°i +?B + i?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B- iB M p"Q #B M ;BÈB +?B M i`QÌM; L?` h
 h¢B #B M ;BÈB L;Q¢B oU+- ç²M; /¢M; +kM; +| K°i p" B +QÌM; ;B^a +'T #" + h¬M *?C
 i?mv M >Q E?¬M; >^aB p" M +?mv M i" B M;mv MX
 @ L;QÌB M"Q\
 h?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B pW ç M- H"TiS+ F?B M °i h¬M; T?€B L?B hBM? +
 J2Q K2QX
 h` M i?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B- K°i +QM K Q M?Ä H¬M; t€K #¢+- FûQ H M K°
 @ h?mv M ?^aB i†+\
 *€+ +QÌM; ;B^a i¢B F?m pU+ M"v ;B Q +?B M- p K†i ç m +U+ F€ FBM? M;¢+ [m€B /
 h? HU+ ?^aB i†+ #bM? i?QÌM;- M?bM i?'v h`B m S?QM; L?` hBM?- 2`^M; +?d KQM
 ? v #'v M?B mX
 J" ;†T T?^aB +?B M i`QÌM; L?` hBM?- +QÌM; ;B^a #bM? i?QÌM;- 2`^M; Km®M i`®M +
 J°i K" M H9+ M"v- ç½ T?€ pÐ bmv M;?o pÈB tm ?QÈM; çÆM i?m-M +O #¼M ?„MX
 J" i?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B i`QÈ+ K„i- M?bM i?'v +?B M i`QÌM; L?` hBM?- i
 i?"K +?Q +ÁM ?QM; T?'M tmM; T?QM; t¬M; H MX
 @ L; ,M +QM i?mv M ?^aB i†+ FB H¢BX
 J°i p` h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *^aM?- /šM ç-m K°i M?|K ç°B M;k KQÌB M;QÌB- ir
 *?•M *?O *'T ç¢B i?"M?- ç€M? i?šM; iÈB +?¶ i?mv M ?^aB i†+X
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` M i?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B- +?Êi tm'i ?B M K°i i-M; /B K p•M [m, i?B M²M
 ?B M K°i i`,K +QM K„i ?mv i?²M; /[ iÈM- #„M` Q€M HU+ i`MM; FQ+? FBM? M;QÌ
 @
 L?[M; +QÌM; ;B^a +'T ç° æ M L;mv M *^aM? M"v- i?"K +?Q +ÁM +?Q ç M ;-M i?b iBM
 i?"K +?Q ?²M T?B T?€+? i€MX
 h?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B- iB TiK+ iB M [m•M i?-M i®+X
 æ°B M?•M K½ M"v- pW ?| i?"M? pkM; K€m i?b iBM? F?Q HBM? T?€+? i`QM; ç| -
 i`"M ?'T i?mX

J2Q K2Q

*?d i?'v K°i +QM i†+ KB m p" K°i çS i` / p" M;- tmv M [m ?Q F?¬M;- M? M? M?
+?B M HÊB T?~KX

æQÆM; M?B MX

*?d +| +?B M HÊB T?~K æ M L;mv M *aM? KÊB +| i? F?B M +?Q hB m h†+ JB m p"
h`QM; T?ÁM; i?mv M i`QÎM;X

h`B m S?QM; pšM M;²B M?"M M?½- +?9 w ibM? ?m®M; # M M;Q" B- ç²M; i?ÎB m®
iYm i`QM; ?-K `QÊm "€M h?-MX

@ h'i +ª +€+ M;QÆB- ;B Q ` ç¢Q +K i`[p"i- +| i? i? +?Q +€+ M;QÆB F?ÄB +? iX
"€M h?-M 'm ç²M; ?ûi HÈMX

J2Q K2QX

hB m h†+ JB m ?mv ç°M; +| ç•m H•m- Î K°i # M T?'i +î `2Q ?ÁX

> B iB m ;B ?Ä M"v- T?B m T?Mi` M F?m pU+ /B K p•M [m, i?B- p"v K" Zm, h?B h
aM? ?QÎM; ç M #¼M ?„M +?9i M"QX

@ Gw M"Q H¢B M?Q p"v- +?d H" i?mv M ?aB i†+ +kM; /€K ç€M? +QÈT h?B M hBM?
J°i M?€M? ç°B M;k +O J h¬M;- ?MM; ?´ ç€M? iÈBX

.šM ç°B +?QM? H" ? B ;½ h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *aM?- +ÁM H¢B H" h¬M :Bª #
#ªv i€K M;QÎBX

æ°B ?bM? M?Q p"v- +| i? / /"M; ?Ov /B i p" B +€B +QÎM; h¬M; L?` hBM?X

h? M?QM;X

h`QM; /B K p•M [m, i?B /"v ç†+ FB - H¢B +| Ryy +†T K„i ?mv i ?²M; /[iÊM- KÎ HÈM
;Bª J h¬M; pW M?bM i?'v- H"TiS+ i•K i?-M M' imM;- ?²M T?B T?€+? i€MX

ošM F?¬M; +| bS+ T?aM F?€M;X

æ°B M?•M K½ M"v- M? M? +?|M; i`Î i?"M? +?'i /BM? /QÐM; +?Q Zm, h?B h`È *?9 ç

@ E?†+ F?†+ *?B M i`QÎM; L?` hBM? M"v- [mª M?B M H" K°i MÆB Mm¬B /QÐM; [
E?¬ G•m çQÎM; +?O +QÎB •K i`-K K°i ?²B `²B M|BX

a m ç| - M?[M; MÆB i?mv M >Q E?¬M; >aB Zm, h?B çB [m - T?-M HÈM +QÎM; ;Bª
hBM?- ç m M;?2 iBM K" bÊ K'i K"iX

> i H-M M"v iÈB H-M F?€+- +?B + i?mv M >Q E?¬M; >aB Zm, h?B M"v H¢B +| i®+
æ M L;mv M *aM?- +,M #ªM F?¬M; i? i`®M i?Q€iX

@ :B Q ` ç¢Q +K i`[p"i- i? +?Q F?ÄB +? iX

"€M h?-M 'm ç²M; ?ûi HÈMX

@ æ¢B M?•M i? K¢M;- +?9M; i ;B Q

*| K'v p` h¬M :Bª æ M L;mv M *aM?- H"TiS+ bÊ ç M KS+ ?²M T?B T?€+? i€M- [m
M;Q½M ;B Q ` ç¢Q +K i`[p"i- F +ª M?[M; h?-M #BM? /` #ªQ i` M M;QÎBX

"€M h?-M 'm ç²M; p" hB m h†+ JB m +| €M? K„i +U+ F€ b„+ #ûM- ç€K +QÎM; ;Bª
;B'm /B K çQÊ+ +?9i ó?"M;ô M"QX

E i [mªX

L?[M; h¬M :Bª +?O ç°M; ;B Q ` ç¢Q +K i`[p"i- ç m i`€M? çQÊ+ K°i FB TX

*kM; +| K°i b® M; QÌB /U p¨Q ç` ?bM? ?B K v m +?®M; H¢B- M?QM; ç m F?¬M; M
+?'i /BM? /QÐM; +?Q Zm, h?B h`È \*?9 ç¢B i`"MX

L?'i i?ÌBX

h`QM; +?B M i`QÌM; oU+ L°B- ç°i M?B M /'v H M K°i i`"M `®B HQ¢M M?ÄX

L?[M; MÆB i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B çB [m - MÆB MÆB ;" # v +?| +?¢v- K¼B

*kM; K v KK+ çQ+? +O i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B +?d H¨ +QÈT çQ¢i +?S F?¬

*?d +¬M ;B Q ` ç¢Q +K i`[p"i- H¨ +| i? KB M çQÊ+ i B QÆM;X

G9+ ç¬mX

h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B +?d i®M; iB M Î M; Q¨B +?B M i`QÌM;X

a m F?B çB /¢Q K°i pÁM; Î # M M; Q¨B- i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B iB T iK+iB
i`mM; i•KX

@ Í ç•m ` i?mv M ?ªB it+ iQ ; M HÈM K"i M?Q p"v\

h` M #-m i`ÌB L; Q¢B oU+- ç€K oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? ç M; +?B M ç'm- H"TiS+

*?d i?'vX

h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B FB +?ŠM; T?•M #B i i`"M /Q M?- +kM; F?¬M; T?•M
ç m +QÈT çQ¢i b¢+?X

o¨B i M oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- p®M +ÁM +?Q `^M; +?B + i?mv M ?ªB it+ FB
i®M; iB M Î # M M; Q¨B K" i?¬BX

"•v ;BÌ t2K ibM? ?m®M;X

*| H) i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B M¨v- b m F?B ç€M? +QÈT Î # M M; Q¨B tQM; -
i`mM; i•K- ;B®M; M?Q Km®M ç€M? +QÈT iQ¨M #° +?B M i`QÌM; L?' hBM? M¨v K°i

@ *QÌM; ç¢Q T?QÆM; M¨Q- +ÁM F?¬M; K m K m +?`m i`|B\

h¢B i`mM; i•K +?B M i`QÌM; - K°i p` LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- +MM; K'v p` h¬M *?O a
M? m ;B i iÈBX

o¨B i M +QÌM; ;Bª M¨v- ç m ç M iW i`"M /Q M? +O +€+ h¬M; T?€BX

>B M M?B M- ?¨M? pB +O i?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- ç½ H¨K +?Q óM?B m
F?B M ? B T?2 +?QM? i¨ HB M i?O ç®B T?|X

@ GQm H¢B ç¢Q +K i`[p"i- +| i? i? +?Q F?¬M; +? iX

@ hB m Q M?B +ÁM +?Q çO H¬M; çO +€M?X

h M LY #QÈ+ oQÆM; :Bª +-K ç¬m- F?¬M; ;B" M K¨ +QÌB- w +?Q LY #QÈ+ oQÆM;
S?®+

J°i Hm²M; /B K p•M [m, i?B K M? K¬M; ?MM; ?"m- ?| i?¨M? pÁB `°M; - H"TiS+ M
K½ M¨vX

@

J°i i`"M iB M; F m ;¨Q i?ªK i?B i p M; H M- F +ª i M LY #QÈ+ oQÆM; :Bª i`QM; ç
?| i?¨M? +?'i /BM? /QÐM;X

J°i K¨M M?Q p"v- H"TiS+ F?B M +?Q iQ¨M #° +?B M i`QÌM; FBM? #B MX

h¢B i`mM; i•K +?B M i`QÌM; L?' hBM? - i' i +ª ç m i`Î M M ?¶M HQ¢M bÊ ?½BX

h?mv M >Q E?¬M; >ªB Zm, h?B- pÈB tm i? p¬ ç`+? - i?Q€M; +€B ç½ +QÈT çQ¢i +C

J°i p" B + Q`M; ; B<sup>a</sup> æ M L; m v M \*<sup>a</sup>M? - ç m M; Q M M; Q½M; B Q ? i p®M H B M; i`QM;
 *| pQ / K M"v- `i M? B m + Q`M; ; B^a- + kM; ç m p°B p" M; M Q B i? 2 Q X
 J 2 Q K 2 Q X
 h B m h† + J B m K† i K"v ? È M ? Î- F? ¬ M; M; W M; i? m H'v + ? B M H Ê B T? ~ K X
 æ Q Æ M; M? B M- + kM; + | K° i p" B + Q`M; ; B^a- + | w ç²; B i h B m h† + J B m- M? Q M; ç
 K B m b € i X
 h`QM; ç| - F +<sup>a</sup> K° i p` L Y # Q È + o Q Æ M; : B^a p" ? B ; ½ h ¬ M *? O ç d M? T? Q M; X
 a m F? B ; B i ; " / ¼ F? d- + € + + Q`M; ; B<sup>a</sup> + Á M H ¢ B- ç m F? ¬ M; `û i K" `m M- +^a ç € K M
 H ¢ M? X
 : B [# - m i` Ì B X
 æ € K o Q Æ M; : B^a > Q h? ¬ M *^aM? ç M; + ? B M ç 'm- `® i + m° + + kM; / W M; H ¢ B X
 @ * Q M i? m v M ?^aB i† + M"v- `® i + m° + + | H B H` + ? ; b \
 h` M + ? B M i` Q`M; L? ` h B M? - p" B i M o Q Æ M; : B^a > Q h? ¬ M *^aM? - ? B K† i M? b M M?
 i`¼ M; ? Š M H M X
 h` M i? m v M > Q E? ¬ M; ><sup>a</sup> B Z m, h? B- K° i i? M? M B M- K° i ç S ç S i` - K° i #° t Q Æ M
 i? " i F? B M M; Q`B F? € + F? ¬ M; i? M? b M i? 'm X
 L? Q M; F € [m € B + ? Q M? H" - i' ? Ê T [m € B / ` M? Q p"v- H ¢ B i? " M? + ¬ M; + Q È T ç Q ¢ i + ?
 @ " ' i H m" M M? Q i? M"Q- T?^aB H Q m H ¢ B + Q M i? m v M ?^aB i† + M"v K È B ç Q È + X
 ' M F w M; ¬ B b Q m € K; B [K B i • K + O h? B M h B M? J *? O- + ? Ê i H | 2 H M- H 9 + b € M
 L m ç + ? Q + Q M i? m v M ?^aB i† + M"v i Q" M i? • M i` Î` - ç ® B p È B i Q" M #° >² M; G Q M;
 b d M? K + p ¬ + M M; i Q H È M X
 L, K ç ¢ B o Q Æ M; : B^a > Q h? ¬ M *^aM? - ç² M; i? Ì B ç ¢ i i? " M? ? B T M; ? ` i ¢ K i? Ì B- b m ç |
 E B K o Q Æ M; ô p" ó M [i Y J h ¬ M; ô ç B ; B^a B [m v i i? m v M ?^aB i† + Î # M / Q È B X
 o K i p K i
 > B ç ¢ B o Q Æ M; : B^a > Q h? ¬ M *^aM? - i W i` M F? ¬ M; i` m M; H Q t m ® M; - b S + K ¢ M? i C
 ° i T? Q Æ M; ? Q F? ¬ M; p" M; m v M F? Q i? B M ç` ç m M; Q M; i` X
 @ *? " + + ? " + - H ¢ B + | + ? B M H Ê B T? ~ K ç Q i È B `² B X
 " € M h? ¬ M 'm ç² M; F? ¬ M; M? [M; F? ¬ M; F B M? b Ê K" + Á M H'v H" K K W M; ` Ð X
 h? 'v ? B ç ¢ B o Q Æ M; : B^a M; ? M? ç | M- F B K [m M; i` M M; Q`B " € M h? ¬ M 'm ç² M; H
 K° i E B K * Q Æ M; S? " i æ" - # ® M T? Q ? Q F? ¬ M; ? B M H M K° i H m² M; H U + T? € + ? h?
 K ¢ M? i Q H È M + O o Q Æ M; : B^a X
 *? Q i È B H 9 + M"v- " € M h? ¬ M 'm ç² M; K È B #° + T? € i` i m p B + O o Q Æ M; : B^a X
 • K
 h? • M? b M? + O h? B M G Q m E B K o Q Æ M; p" M [i Y J h ¬ M; ç° i M? B M + ? 'M ç° M; - T
 + Q i` ' M € T X
 > B ç ¢ B o Q Æ M; : B^a ç² M; i? Ì B ` M H M K° i i B M; - i? B m + ? 9 i M [i? ' ? m v i X
 @ E? ¬ M; i ® i X
 @ L? M? M; ? o + € + ? + S m p B M X
 h` M # - m i` Ì B- K'v M; Q`B h? B M h B M? J h ¬ M; - b „ + K† i ç² M; H Q ¢ i ç ¢ B # B M X

h?U+ HU+ K" "€M h?–M 'm ç²M; #`v ` - ç½ +| i? b€M? M; M; oQÆM; :Bª çdM? T
oQÆM; p" M[?`B #¢+? ç²M;- +,M #ªM F?¬M; T?ªB ç®B i?OX

*?Q /M H" h?B M hBM? J *?O- +kM; F?¬M; +| çQÊ+ +?B M HU+ +O oQÆM; :Bª çd

•K –K –KXXX

>Q F?¬M; # M /QÈB- i`mv M ç M iB M; M' p M; FBM? i?B M- b¬M; M9B i`QM; pÁM
M€i iWM; KªM;X

@ Zm€ tm®M;5

h?•M ?bM? M?Ä M?„M +O "€M h?–M 'm ç²M;- #°+ T?€i` HU+ T?€+? h?€M? h? #€
FBK [m M; F?'M; H² i`"M M;"T HU+ T?€+?- ç€M? tm®M; ?Q F?¬M;- ç M;½ ? B M;
p" M[iY J h¬M; tm®M; ç'iX

»+

> B ç¢B oQÆM; :Bª- ç²M; HQ¢i i?' ?mv i- b„+ K†i i`Î M M i€B M?ÊiX

J2Q K2QX

hB m h†+ JB m T?B i?•M H Q iÈB- +QÈT H'v ç¢Q +K i`[p"i+O ? B ç¢B oQÆM; :B

h`QM; K„i M[iY J h¬M; H|2 H M K°i iB •K H - FB K ?Q i` M M;Q`B h?B M GQm F
#„i ç–m T?ªM +¬M;X

"€M h?–M 'm ç²M; +Q`B H¢M? K°i iB M;X

_–K `–K

> B #`M i v HU+ T?€+? F?'M; H²- K½M? HU+ ûT tm®M; K°i +€B- H"TiS+ ç2K ? B ç
K€m- b m ç| #` /B K p•M [m, i?B # Q T?OX

óEBK E?¬M h?€M? h? ô +O "€M h?–M 'm ç²M;- pW KÈB #QÈ+ p"Q i–M; M,K- +?d #
h? +kM; çO [mûi M; M; iQ`M #° oQÆM; :Bª >Q h?–M \*ªM? `²BX L m M?Q ç¢i iÈB
2`^M; h?€M? h? +ÁM +| i? ç®B F?€M; pÈB +ª æ¢B æ X

dk3X *?QÆM; djy, > B h–M; GoM? oU+

"€M h?–M 'm ç²M; ?mM; i`M b€i T?¢i- F?B M +?Q # M;Q`B óh?B M hBM? J *?Oô
F?¬M; `ûi K" `mM- i? t€+ p" iBM? i?–M ç¬M; +SM;X

h`QM; F?QªM? F?„+ - ? B i M oQÆM; :Bª >Q h?–M \*ªM? #bM? i?Q`M;- ç½ #` "€M h

@ :B Q` ç¢Q +K i`[p"i- +| i? i? +€+ +?Q +€+ M;QÆB F?¬M; +? iX

"€M h?–M 'm ç²M; HB K HB K K¬B- M?bM p T?Q # ç¢B oQÆM; :Bª ç M; +?¢v iÈB

h`QM; F?QªM? F?„+ M`v- F?m pU+ T?K +`M +?B M i`Q`M;- ç m i`Î M M i oM? H†M;

æS i` # #®M i m' B FB - i?U+ HU+F#- H¢B ?mM; i`M i?' b€i F?€i K€m- F?B M +?Q
T?€B L?'i hBM?- L?' hBM?- ç m ?½B ?MM; F?B T pQ X

L; v +ª ç¢B oQÆM; :Bª- +kM; #` çÆM ;BªM ç€M? +? i- ?m®M; +?B H" i²M i¢B /QÈB

@ *€+ M;QÆB _®i +m°+ H" M;Q`B T?QÆM; M"Q\

a„+ K†i h?B M hBM? J *?O i`Î M M •K i`–K- €M? K„i H¢M? H)Q- 'M Fw M;¬B b Q
i®B #'i ç`M?X

h¢B >²M; GQM; [m–M pU+- mv / M? i?U+ HU+ +O J æ¢Q *?Q h¬M- +?'M M?B T H
h¬M; p¢M i°+X

h`QM; # ç¢B oQÆM; :Bª- +?d +| KbM? ?„M H" i?U+ HU+ iB T +`M oQÆM; :Bª çdM

L m h?B M hBM? J *?O HB M i?O pÈB ? B oQÆM; :B^a +?QM? çΦQ- ?Q"MiQ"M +| i
 T?QM; - i?"K +?Q +ÁM +| i? i?O i?„M; X
 @ h F?¬M; Km®M H†T HΦB H-M i?S ? BX
 a„+ K†i "€M h?-M 'm ç²M; +?mv M i?"M? HΦM? H)Q- HU+ T?€+? h?€M? h? +MM;
 +^a K°i T?QÆM; i?B M ç` ?Q F?¬M; X
 aQM; T?QÆM; - H•K p"Q ;B^M; +Q i`QM; ;B•v H€iX
 h?B M hBM? J *?O- H½Q ;B^a i|+ i`„M; - K„ M?•M €Q i`„M; - # çΦB oQÆM; :B^a ? B
 /€K ?"M? ç°M; i?B m bmv M; ?oX
 "ÎB pb- # M T?Q i?mv M >Q E?¬M; >^aB Zm, h?B- +?QM? i?S+ ` i v +?d +| "€M h?
 h`QM; i?mv M ?^aB i†+- +ÁM +| K°i i? M? MB M i?-M #Q F?€+- +kM; +U+ F€ i?•K #
 @ ±\ h? M? MB M F?¬M; i?'v ç•m M[\
 h?-M MB K +O # çΦB oQÆM; :B^a >Q h?-M *^aM?- T?QM; iÄ +^a K°i F?m pU+- H" T
 iB F?¬M; ;B M +?'M ç°M; X
 G¬B .U+ S?B æ°M i?m"iX
 oKiXXX
 J°i çΦQ G¬B .U+ tQ+? b„+ /"B ç M ? B KQÆB i`QÊM; - T?^aM; T?'i +€M? +?BK ç M
 [m M?- tm'i ?B M i` M çdM? ç-m # M; QÌB h?B M hBM? J *?OX
 " çΦB oQÆM; :B^a +?Êi +^aK i?'v K°i Hm²M; F?Q iS+ pB K H¬B ?Ov /B i +m®M iÈB-
 F?¬M; i?¬M; X
 oKi pKi pKiXXX
 G'v óS?QM; G¬B *?B .U+ô H"K i`mM; i•Kô- i-M; sQ+? .B i T?QM; #ΦQ iQ HÈM- H
 # çΦB oQÆM; :B^a- F?B M #¼M ?¼ F?¬M; i? F?¬M; p"M +?mv M bS+ KΦM? iQ HÈ
 T?ÁM; ?°X
 @ *?O M?•MX
 "€M h?-M 'm ç²M; i?Î T?"Q K°i ?ÆBX
 oÈB HU+ HQÊM; +O K°i KbM? ?„M- +?Q /M ç®B F?€M; pÈB# M; QÌB h?B M hBM?
 L?QM; M m M?Q # M; QÌB iW +€+ T?QÆM; ?QÊM; F?€+ M? m- K°i HÁM; +?çv i`®M
 ;B i bΦ+? çQÊ+X
 L?QM; #•v ;BìX
 h`B m S?QM; /MM; G¬B .U+ S?B æ°M i?m"- tm'i ?B M T?Q b m # çΦB oQÆM; :B
 ?"m ;B€T FQ+?- M?Q p"v- # M; QÌB h?B M hBM? J *?O- b) F?¬M; +ÁM #'i F€ ?B p
 æ®B pÈB i®+ ç° +O h`B m S?QM; - "€M h?-M 'm ç²M; H" M; QÌB ?B m `ä M?'iX
 @ *?O M?•M\
 " M; QÌB h?B M hBM? J *?O- ç²M; HQΦi FBM? ?½B i?'i b„+- +?d +^aK i?'v K°i i`"M
 #"M +?•M +?çv F?„T iQ"Mi?•MX
 æS i` M"v- +?B M HU+ +| i? b€M? M; M; oQÆM; :B^a çdM? T?QM; - p"v i?b +?O M
 H" i²M iΦB #U+ M"Q\
 @ L?` p` /WM; i vX
 G½Q ;B^a i|+ i`„M; p" K„ M?•M €Q i`„M; - bÊ ?½B p¬ +MM; - p°B p" M; H M iB M; X
 L m M?Q i?"i bU ç€M? iB T- pÈB i?U+ HU+ +O h?B M hBM? J *?O- +| H) +ÁM +|

L?QM; ? B M;Q`B #¼M ?¼- +?ŠM; [m +?d H" oQÆM; :B<sup>a</sup> #bM? i?Q`M;- ?v p¼M; i`
 i?"M?X
 @ h?U+ HU+ +O ? B M;Q`B M"v- Qi M?'i ç½ M;Q" B oQÆM; :B^a çdM? T?QM;
 h?B M hBM? J *?O +kM; K'i çB +?B M wX
 *?•M M;mv M i`QM; +Æ i? +O ?„M- •K i?–K p" M +?mv M- ç½ H" K i®i +¬M; i€+ +?
 h?•M H" ç M?'i M?•M +O >²M; GQM; [m–M pU+ - p®M HB M; +O h?B M hBM? J *?
 :B^a- i'i M?B M b) F?¬M; + K HÁM; #` M;Q`B F?€+ +QÈT çQç iX
 h? M?QM;X
 "Q F„ +?çv i`®M +O ?„M- +?d pW KÈB +?m~M #`- i? M? MB M G¬B .U+ b m HQM;
 @ GQm HçB çB5
 sQ+? .B i G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM;- HçB #`M? i`QÈM; ?ÆM KQ`B i`QÈM;-
 #` pB K ?Ä tQ+? b„+ i?B m ç®i- +?2 F?m'i +<sup>a</sup> #–m i`B- bS+ KçM? iQ HÈM /Q w +^a
 i,M; p¼ii? K p`B T?–MX
 S?"M?
 h`B m S?QM; +?d ç€M? ` K°i [mv M p¬ +MM; çÆM ;B^aM- +^a T?B M ?Q F?¬M;- ç½ H
 #,M; iBM? +U+ ?"M- ? ii?^av p"i +?'i ç m #` ç!M; #,M;X
 @ E?¬M; i®i- GoM? oU+ ç!M; #,M;X
 " M;Q`B h?B M hBM? J \*?O- ç m #` K°i E?¬M; :B M T?QM; #çQ #,M; ?"M +m®M p
 M;QM; F ii?"M? K°i i–M; #,M; bQÆM; - i®+ ç° ;B^aK KçM?X
 E?¬M; +?d +! p"vX
 h`QM; K°i [mv M pW `²B- +ÁM i?Q€M; ?B M K°i i? ;BÈB K +mM; bQÆM; KM i`M
 +^a i? t€+ HŠM iBM? i?–MX
 @ *€B ;b >²M ççQ GoM? oU+X
 @ > B i–M; GoM? oU+X
 " M;Q`B h?B M hBM? J *?O- ç m ?Q^aM; ?®i bÊ ?½B- ?Q" M iQ" M F?¬M; +! bS+ ?Q
 >mv M ",M; GoM? oU+ p` J *mM; GoM? oU+X
 *?QM? H" ? B i–M; GoM? oU+X
 >mv M ",M; GoM? oU+ - ç M iW ?mv i Kç+? >mv M ",M; G•M i°+ +O h`B m S?QM;- H
 oU+X
 L!B +€+? F?€+X
 J°i [mv M p¬ +MM; çÆM ;B^aM +O h`B m S?QM;- ~M +?S ? B E?¬M; :B M GoM? oU
 +ÁM K°i H" >mv M ",M; GoM? oU+ i?B M p p"i +?'iX
 >B m [m^a +O >mv M ",M; GoM? oU+ - +?QM? H" ç!M; #,M; pçM p"iX
 h'i +^a bBM? HBM? pçM p"i i`QM; E?¬M; :B M >mv M ",M; GoM? oU+ - ç m #` ?"M HU
 b m ç! #` ç!M; #,M;X
 J` ? B i–M; E?¬M; :B M GoM? oU+ - HçB +MM; +?²M; H M K°i +?¶- mv HU+ +`M; F
 S?"M?
 h?B M hBM? J *?O #` K°i [mv M ç€M? # v ` M;Q" B- # M M;Q" B i?•M i? M;QM; F
 F?¬M; M; l ç½ #` i`¼M; i?QÆM;X

.QÈB ? B i-M; GoM? oU+ ;B çB T- ?„M +,M #^aM F?¬M; +| bS+ ?Q“M i?O- i•K i?
i?QÆM;X

>mv M h?“M? GoM? oU+ +O h`B m S?QM;- /mM; M?“T p“Q i`QM; +¬M; FQ+?- F?
i?€+ HQ¢M- K“ +ÁM +| ?B m [m^a i`MM; FQ+? M?“i ç`M? ç®B pÈB HBM? ?²MX

@ æ¢B M?•M /WM; i vX

@ *?9M; i iMv w M;“B tY i`QX

GBM? oU+ h?€M? æ` p“ K„ M?•M €Q i`„M;- i?•M Î i`QM; ? B ç¢B E?¬M; :B M GoM
+? - i?“K+?Q M; v +^a +€B #|M; +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; #„i F`TX

>B m [m^a +O ? B i-M; GoM? oU+ i`¼M; çB T- F?B M # M;QÌB `ÆB p“Q i`QM; K°i
imv i ç` T?O FQM K¼B MÆBX

h?B M hBM? J *?O M^K i`QM; K +mM; #` #,M; iBM? T?O FQM- ç M; iQ“M HU+?;
i` M K†i i`“M M;“T F?OM; ?Q^aM;X

*?Q /M ?„M +| i? ç®B F?€M; pÈB >mv M “,M; GoM? oU+- i`QM; i?ÌB ;B M M;„M- +k
h?“M? GoM? oU+ çQÊ+X

oKi pKi

a m F?B H½Q ;B^a i|+ i`„M; p“ K„ M?•M €Q i`„M; ç-m ?“M;- H“T iS+ #B M K'i F?ÄB
J *?OX

@ æ€M; ;B“M

h?B M hBM? J *?O M;?B M `„M; M;?B M HÊB- F?¬M; M;Ì ? B i M oQÆM; :B^a +?Q
M?Q p“vX

*?d +ÁM H¢B K°i KbM? h?B M hBM? J *?O H•K p“Q i`QM; E?¬M; :B M GoM? oU+
F?¬M; + K HÁM;X

h`QM; i v ?„M- +| K'v i?S i`¼M; #^aQ- +S M?Q p“v K“ #` +QÈT çQ¢i- ?„M H“K b Q +
J2Q K2QX

GBM? oU+ h?€M? æ` p“ K„ M?•M €Q i`„M; H“T iS+ #` hB m h†+ JB m +“M [mûiX

> B ç¢B oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? M“v- ç m H“M;QÌB M„K ;B[i?U+ [mv M i¢B h¬M
p¬ +MM; ?MM; ?“mX

@ *ÁM M[- i'i +^a +QÌM; ;B^a æ M L;mv M *^aM?- iQ“M #° ?½v ;B Q M°T ? i +?B M H
“€M h?¬M 'm ç²M; ;B M; ? B i v ` - [m M b€i +?B M i`QÌM; # M /QÈBX

*?B M i`QÌM; # M /QÈB- +kM; F?¬M; Qi +QÌM; ;B<sup>a</sup> æ M L;mv M \*<sup>a</sup>M? +?Q #` +QÈ

G½Q ;B^a i|+ i`„M; p“ K„ M?•M €Q i`„M;- ç m H° ` p K†i + v ç„M; #'i HU+X

æQÌM; çQÌM; H“ h¬M; T?€B L?` hBM?- i` M +?B M i`QÌM; iQ HÈM M?Q p“v- H¢B #
i' ?ÉT i?“M? +QÈT çQ¢iX

æ9M; H9+ M“vX

h¬M; *?O +O J h¬M #` FbK ?½K i`QM; ? B ç¢B GoM? oU+- ç°i M?B M F m i?^aK K
i`mM; `ÆB tm®M;X

h?b ` X

h`B m S?QM; ç½ p“M +?mv M w +?Q æ²M; HU+- T?€i ç°M; óhBM? h?¬M h?Sô pÈB
Pm i? €T ç^aQ i¢B T?QÆM; /B M iBM? i?¬M- ;¬M M?Q F?B M +?Q h?B M hBM? J

h`B m S?QM; T?'i i v- H¢B ç +?Q hB m h†+ JB m p“ “€M h?¬M 'm ç²M; i?m i?“T i

@ GBM? ?²M +O i ç½ #`çª FQ+? i`-K i`¼M;- +?Q /M M;mv M ?²M +?çv i?Q€i- i?B
 h?B M hBM? J *?O H°` p K†i+ -m tBM- +U+ F€ #’i ç„+ /oX
 >„M çQÌM; çQÌM; H` J h¬M; +?B +?O +O h¬M; T?€B L?` hBM?- F?¬M; M;Ì HçB H
 @ h M?“M i?m X
 h?B M hBM? J *?O ;BÆ ? B i v H M- ç²M; i?ÌB /MM; i?-M MB K i`mv M •K- ç +?
 h¬M; ç-m ?”M;X
 "•v ;BìX
 oQÆM; :Bª ççB M,M; +O ? B ççB i`”M /Q M? +?QM? i` ç m ç½ #` #„i- i`”M +?B M
 /”T i„iX
 hB T çìX
 *?B M i`QÌM; L?` hBM? iQ HÈM- +kM; ;†T T?ªB K°i ?²B +QÈT çQçitQ M v +?Q iV
 " h¬M; T?€B L?` hBM?- ç¬M; çªQ h¬M; T?€B L?’i hBM?- ç m #B K°i +?B + i?mv M
 æB m M`v M|B ` - [mª i?U+ M;?2 K` `ÈM +ª M;QÌBX
 J’i MY M;`v- #®M M;QÌB h`B m S?QM;- KÈB +QÈT çQçitQM; i`B T?9 +O ç€K +Q
 i`QÌM; L?` hBM?X
 J2Q K2QX
 o K†i hB m h†+ JB m i`”M M;”T i?ªQ K½M- ;B®M; M?Q K°i F ?€K iB M- #„i ç-m
 T?~K HÈM M?Q M9BX
 h`QM; \*´ h?B i :BÈB \*?d +O h`B m S?QM;- HçB K°i H-M M[i`Î M M óT?QM; T?9ó
 h`QM; €M? K„i +O "€M h?-M ’m ç²M;- +kM; i`”M M;”T M|M; #ÄM; p` ?QM; T?’MX
 L;QÊ+ HçBX
 " ççB h¬M; T?€B L?` hBM? p` T?-M ç¬M; + Q i-M; h¬M; T?€B L?’i hBM?- ;B®M; M
 #` +QÌM; #çQ- b„+ K†i i?Ì i?šM- H° p` + v ç„M; #’i HU+X
 @ æQÊ+ `²B- +ªK iç +?Q p` ç½ i?`M? ibM? F?QªM ç½BX *?9M; i +kM; F?¬M; /WM
 a m F?B +?dM? ç®M tQM; iQ`M #° +?B M HÈB T?~K- i´ ?ÊT #®M M;QÌB h`B m S
 E?-M; >ªB Zm, h?BX
 oKiXXX
 æ€K +QÌM; ;Bª- çQ K„i M?bM i?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B T?€ F?¬M; K` çBX
 S?M
 *?Q ç M F?B i?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?B #B M K’i F?ÄB i-K K„i- +€+ +QÌM; ;
 i`QÌM; KÈB i?Î T?“Q K°i ?ÆBX
 ”’i +?Êi- +ª ç€K +QÌM; ;Bª ç°i M?B M M´B i`”M H¬B çbM?- F?|+ +? +?YB K X
 J°i p`B M;QÌB i?“K +?Q +ÁM ;”Q F?|+X
 @ «M; i`ÌB ÆB- o•M Jšm h?ç++ +O i
 @ óoçM LB M J°+ >”M? h? Kô ç½ iQ+? b9+ K’v i`,K M,K +O i
 h` M +?B M i`QÌM; L?` hBM?- +| F?¬M; Qi +QÌM; ;Bª çdM? + Q #çQ T?€i M; v içB
 çB MX
 h? M?QM;X
 E?-M; M;QÌB M`Q /€K çm´B i?2Q i?mv M >Q E?-M; >ªB Zm, h?BX

>²M; GQM; [m-M pU+- i`"M +?B M h-M; T?€B K¶B i` ,K M,K K°i H-M- iW ç| çti /'m
 "aM +?'i +O +?B M i` M? h-M; T?€B- +?QM? H" pb T?•M T?®B HÊB Q+? i`B M;mv
 L?QM; #•v ;BÌX
 *€+ +QÌM; ;B^a çdM? + Q i` M +?B M i`QÌM;- ç½ #` #|+ H°i F?-M; +ÁM ;b- M"Q +ÁM
 æQÆM; M?B MX
 æB m M"v ç®B pÈB ç€K M;QÌB im ?"M? i-M; /QÈB- i?"K +?Q ç®B pÈB Km-M /•M i
 KWM;X
 hW ç|- K'v M;"M M,K b m- >²M; GQM; [m-M pU+ +kM; F?-M; +ÁM #°+ T?€i i`"M +?B
 M"Q M[- T?-M ç-M; h-M; T?€B L?'i hBM?- L?'` hBM?- #„i ç-m M;?d M;ÆB H'v bS
 h`aB [m +?B M /`+? M"vX
 h`B M;mv M T?QM; T?9 +O ><sup>2</sup>M; GQM; [m-M pU+- ç½ #` +QÈT çQç i K'i K'v i?"M?
 S?aB #B i`^M;- +?QM i?"M? i`B T?9 i` M i? ;B M M"v- ç m çQÊ+ K°i b® +QÌM; ;B
 @ > ? ?
 h?mv M >Q E?-M; >aB Zm, h?B pW i`®M p"Q F?-M; ;B M L;QçB oU+- H"TiS+ i`m
 K'v M;QÌB h`B m S?QM;X
 h`QM; i?mv M >Q E?-M; >aBX
 "®M M;QÌB h`B m S?QM;- #„i ç-m +?B +O X
 h?•M H" ói?mv M i`QÌM; ?aB i†+ô- h`B m S?QM; i'i M?B M M„K ;B[[mv M T?•M T?
 h`QM; ç|- hB m h†+ JB m p` hB m *-M o•M- K¶B M;QÌB +?B K? B i?"M? i B M;mv
 +kM; M?"M çQÊ+ K°i i?"M? i`B M;mv MX
 J†+ /M +?d H" K°i i?"M? i`B M;mv M- i? M?QM; HçB p- +MM; F?'M; H²- i?"K +?Q
 +€B +QÌM; h-M; L?'i hBM?X
 @ *?" + +?" + F?-M; M;ì +QÈT çQç i +?B M i`QÌM; L?'` hBM? HçB i?m ?Qç+? çQÊ+
 @ E?| i`€+? i? HU+ ?aB i†+ içB L;QçB oU+ >Q E?-M; >aB- HçB +| K†i ÎF?„T MÆE
 @ a m F?B +?9M; i +QÈT çQç i- +kM; i`a HçB bU v M #bM? +?Q +a K<sup>a</sup>M? ç` pU+ M

 "®M M;QÌB M"v- #„i ç-m i?aQ Hm" M K" F?-M; #B i t'm ?'X
 h?"i F?-M; #B i- i? HU+ ?aB i†+ M"Q HçB çB i` m +?¼+ h-M; T?€B L?'` hBM?- i`W
 h?€M? æ` ?aB i†+ K" i?-BX
 hB m *-M o•M i?"K +?Q +ÁM ç M;?'- +| M M H"K i? K p`B H-M ? v F?-M;X
 @ E?-M; M M H"K +?mv M [m€ KS+ [mv i imv i- i?B M M;QçB ?[m i?B M- M?•M M
 h†+ >Q" M; +?B M HU+ p- bQM;- p- +MM; +`M `Đ- F i [m^a ç½ #` h?€M? *?O >mv M
 G-B æçB æ i®+ ç° M;çQ i?' i?B M ç` - +m®B +MM; F?-M; T?aB +kM; #` hY .ç h?€
 h`B m S?QM; H„+ ç-m- +kM; F?-M; #` HÊB Q+? i`QM; +?®+ H€i +?2 Kì bmv M;?oX
 >„M +kM; F?-M; iU T?K ç M KS+ M;?o KbM? KçM? ?ÆM >aB h†+ >Q" M; p` S?QM;
 T?QM; M,K tQ X
 >Q E?-M; oK >aBX
 h?mv M >Q E?-M; >aB Zm, h?B T?B ?"M? + Q i®+- KK+ iB m +`M; H9+ +`M; ;-MX
 @ *?d +ÁM ? B # i?€M; M[H" +| i? ç M óh?B M h?€M? *-K *mM;ô`²B

dkNX *?QÆM; djR, h?B M h?€M? *-K *mM; Ui?QÊM;V

@ *?d +ÁM ? B # i?€M; M[H¨ +| i? ç M h?B M h?€M? *-K *mM; `²B

h`B m S?QM; F?) H~K #~KX

h?Q€M; +?®+- KK+ iB m +¨M; H9+ +¨M; ;-M- i`QM; HÁM; ?„M +?Êi +ªK i?'v i•K i?-
K'v T?-M #S+ i?B i +?Ì KQM;X

h`QM; ç-mX

>bM? #|M; tBM? ç T i? M? M?½ M?Q i?-M iB M i`QM; i` M?- K°i i?•M i` M; T?K+
M? M çB K ioM? HBM? ?Qϕi F€ªQ- MK +Q`B iU KWM; iU Q€M +O M¨M; F?B M;Q

@ "ªv M,K `²B

æ¬B K B i? M? i9 +O Gw hmv i .B F?) M? Qm H¢B- +kM; F?¬M; FBM? ?QªM; - i? M?
i?B M •K- /Q •K H Q Ê M H Ì X

L`M; M; ?B K i9+ ç €M? ;B € i? M? MB M i`Q È+ K„i- i?B M T?9 i m pB +O ?„M- ?Q`M
i`B Î ç •v X

L; Q ¢B i`W S?M J °M; h? €M? æ` ` - M?[M; Zm-M æªQ oU+ F? €+- 2 `^M; F?| +| i?
M`v X

@ h ¢B ? ¢ h`B m S?QM; - Km®M K Ì B Gw +¬ M Q Æ M; +MM; ¢B M; „K i`,M; X

h? M? MB M F B iU +Q Ì B K` F?¬M; T?ªB +Q Ì B- /€M; p M? M?`M; ? Ì B ?Ê i- ;B ®M
+?mv M ? i bS+ #bM? i?Q Ì M; X

L; „K i`,M; \

æ €K i?B M i`B L? ¢+ ¢ ¢Q Î ç •v- ¢ m FBM? M; ¢+ ;B`M /[X

h M F?¬M; `ä H B H`+? M`v- i?`i ç9M; H`i Q ; M H È M K`i- F?¬M; M; ì ;B[# M M; `v
hmv i *-K hB M hYX

@ L m M?Q i F?¬M; ç²M; w\

h`QM; ¢¬B K„i i`QM; bm®i M?Q i`,M; i`QM; M Q È+ +O Gw hmv i .B- pšM #bM? H†M
M`M; ¢ M; bmv M; ?o ;bX

@ L; Q Æ B b) ç²M; wX

h`B m S?QM; KdK +Q Ì B- +?“K `½B ¢B ¢ M ; -M Gw hmv i .BX

o®M /o- K M? K ®B K` ?„M i`mv i bK- ¢ m i`T i`mM; i` M M; Q Ì B Gw hmv i .BX

.M b Q i?b M`M; +kM; H`h?O i`+? ¢ iY +O h?B M h?€M? *-K *mM; - M m GB m *-K
ç®B T?Q Æ M; F?ŠM; ç`M? T?ªB #B i iBM iS+X

>ÆM M[- H`v i?B M T?9 +O M`M; - [m € M Y +?“+ +?“M ç½ iB M p`Q h?B M h?€M?

"ÎB pb i` M M; Q Ì B Gw hmv i .B- +| K °i iB F?Q +?“i iQ Æ M; ç²M; p È B GB m *-K >•
K È B F?¬M; i?B i`B M bQm ?²M i?m`i ç®B p È B M`M; X

Gw hmv i .B H ŠM; H†M; ç €M? ;B € h`B m S?QM; - i`QM; K„i t i [m K °i iB i Á K Á F?

h`U+ ;B €+ K €+? #ªQ p È B M`M; `^M; - M K iY M`v F?¬M; ? +| €+ w ¢®B p È B KbM?X

@ æSM; H ¢B +?Q i X

@ h†+ iY- çWM; ?ÁM; ;•v i?Q Æ M; ? ¢B +?Q hmv i *-K hB M hYX

L?[M; i?B M i`B L? ¢+ ¢ ¢Q ?`M; ¢-m Î ç •v- H ÁM; ¢-v +,K T?ŠM- ç²M; i? Ì B +| H ÁM;

*| H)- ç•v H`K °i +Æ ?°B i®i ç #B m ?B M i`Q È+ K†i iB M iYX

J†+ /M i m pB +O i? M? MB M F B `i + Q- M?QM; i?B M i`B L? ¢+ ¢ ¢Q Î ç •v `i ç¬M
pšM +ÁM K °i b® +Q Ì M; ;Bª H½Q #®BX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ¢ w ¢ M M?[M; M; Q Ì B M`v- pšM +?“K `½B ¢B ¢ M ; -M Gv

•K -K -KXXX

L?[M; i?B M i`B L? ¢+ ¢ ¢Q iB T +`M h`B m S?QM; - ¢ m #`K °i Hm²M; HU+ H Q Ê M; p
tm®M; ç`i ?°+ K €mX

h`QM; ¢¬B K„i b €M; +O Gw hmv i .B- +?Ê i ?B M H M K °i iB FBM? /`X

o È B +`T #`+ w +ªM? +O M`M; - +kM; +| +?9i M?bM F?¬M; i?`m h`B m S?QM; X

@ hB m #®B- /€K ¢ M ¢ ¢B ?°B [m`v `®BX

J'v Hm²M; F?Q iS+ +QÌM; ç¢B +O h¬M *?O æ M L;mv M *ªM?- iW M?B m T?QÆM;
 h`QM; ç|- +ÁM +| K°i p` >²M; u M[iY im pB H¨ LY #QÊ+ oQÆM; :BªX
 J°i p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- # p` h¬M *?O æ¢B æ M L;mv M *ªM?- M? M? +?|M;
 S?QM; b) M;° i?QÆM; ç M Gw hmv i .BX
 h`B m S?QM; M?Q F?¬M; M?bM i?'v- pšM +?"K`½B çB ç M Gw hmv i .BX
 h?"K +?Q- ?„M +ÁM pQÆM K°i i v` - H¨K /€M; p M?Q i?•M bo ç M; KÌB F?€+?X
 J°i K¨M M¨v- F?B M +?Q >²M; u M[iY p¨ K'v p` +QÌM; ;Bª H½Q #®B- ç m ;B¨M iQK
 hB m #®B +m²M; p¼M; FB - F?¬M; M;Ì H¢B F?¬M; ç K¼B M;QÌB p¨Q K„iX
 •K
 L?[M; +QÌM; ;Bª H½Q #®B pW iB T +¨M h`B m S?QM;- i?•M ?bM? H¨T iS+ #`K°
 i?B M ç` # Q i`MKX
 @ *€B ;b\
 @ G¨K b Q +| i? aS+ K¢M? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª\
 h`QM; #®M M;QÌB- i?•M ?bM? >²M; u M[ iY #` ;B K +¬K i` M F?¬M; i`mM;- iQ /mv
 H M çQÊ+ K°i iB w MB K T?ªM F?€M;X
 "®M p` +QÌM; ;Bª H½Q #®B- i`QM; K„i ç m H°` bU FBM? ?½B ?QªM; bÊ p¬ +MM;X
 h` M b•M ç¢B ?°B- H¨T iS+ `ÆB p¨Q #-m F?¬M; F?Q ioM? K`+?X
 @ L;QÆB
 Gw hmv i .B +m®B +MM; +kM; i?'i b„+- ?Q¨M iQ¨M F?¬M; /€K iBM M?bM p T?Q h
 @ hB M #®B- `®i +m°+ i¢B b Q M;¨B H¢B ç M;•v bU- +ÁM;•v F?| / °i ?¨m #®B L?
 >²M; u M[iY ?Qi b•m K°i ?ÆB- KB M +QÐM; KÎ KB M; M|BX
 æ M i¨M H9+ M¨vX
 æ€K +QÌM; ;Bª H½Q #®B Î ç•v- ç m ç½ +SM; çÌ M;QÌB- F?¬M; B /€K ç°M; i?O M[
 @ h Km®M i bK M¨M; M|B +?mv M K°i +?9iX
 L;[F?Q +O h`B m S?QM; pšM #bM? i?ªM- ` i v`'i +| +?WM; KU+X
 @ hB M #®B ÌB- hmv i .B b Q /€K F?¬M; im•M HÌBX
 Gw hmv i .B F?) +„M K¬B- HB + M?bM h`B m S?QM; K°i +€B i?"i b m- +| +?9i +ªK
 æ M H9+ M¨v- M¨M; ?€ +| i? F?¬M; M?bM ` +'T #"+ i?"i bU +O h`B m S?QM;X
 J°i p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- # p` h¬M *?O æ M L;mv M *ªM?- Î i`QÊ+ K†i h`B m S
 ;B K +¬KX
 L m M?Q Km®M- +?d +¬M K°i w MB K +O ç®B T?QÆM;- H¨T iS+ +| i? [mv i ç`M?
 @ æB5
 h`B m S?QM; ;"i ç¬m i?QÎM; i?S+- M„K H'v #¨M i v K K K¢B F?¬M; tQÆM; +O Gw
 HÈM i`QM; M?€v K„i tmv M i?OM; #-m i`BX
 *?d i`QM; M?€v K„iX
 h`B m S?QM; p¨ Gw hmv i .B ç½ #B M K'i F?ÄB ç¢B ?°B L?¢+ ç¢QX
 >Qi

æ€K + QÌM; ; B^a L?¢+ ¢¢Q Î ¢•v ¢ m ? Qi K°i M; KK F?Q H¢M?- K°i p" B i? B M i" B- i
T?¶M; X

@ oQÆM; ; B^a > Q h? - M *^a M? X

o" B p` H½Q #®B h¬M \*? O pW `²B tm' i i? O- i` M K†i ¢ m H° p +? m b|iX

@ 1 `^M; F?¬M; T?ªB H" oQÆM; ; B^a #bM? i? QÌM; X *kM; K v H" M; QÌB ¢| i? Q¢i M?
.BX L m M? Q ? „ M i? " i b U Km®M ` i v- i`QM; +?9M; i - F?¬M; K°i B +| i? K v K „ M

o K†i >²M; u M[iY +| +?9 i i? ' i i? - M- M? b M p T?QÆM; ?QÈM; ? B M; QÌB #B M K' i
J°i H€i b m

*€+? M; Q" B K'v M; " M /†K- i` M K°i iÁ +¬ T?QM; X

h`B m S?QM; p" Gw hmv i .B ¢SM; b|M; p B +MM; M? mX

@ oW `²B ? „ M

Gw hmv i .B i? Q€i F?ÄB # " M i v + O h`B m S?QM; - i` M ; QÆM; K†i M' B H M K°i i B
h`QM; HÁM; M" M; p¬ +MM; iS+ ; B" M- M; Q¢B i`W M?K+ M?½` - +ÁM +| +^aK ; B€+ i B
H¢X

" i F M|B i? M" Q ¢B M[- ¢®B T?QÆM; +kM; H" oQÆM; ; B^a + Q + Q i¢B i? QÈM; - i

@ E?¬M; T?ªBX

h`B m S?QM; F?) M|BX

G9+ ¢-m- h`B m S?QM; +ÁM ¬K K°i iB ?B p¼M; - +| H) Gw hmv i .B ¢½ #` óbY /m
H" F?Q iS+ ? v p M; Q" B ¢ m i`Î i? " M? K°i M; QÌB F?€+X

L?QM; b m F?B t€+ ¢`M? i? K H-M M[ - i? " K +?Q H" iS+ ?B iB T t9+- h`B m S?QM
p" GB m *-K >•K- ?Q" M iQ" M H" ? B M; QÌB F?€+ M? mX

@ Gw +¬ MQÆM; - M; QÆB tm' i i? •M iW óh?B M h?€M? *-K *mM; ô- F?¬M; #B i #^a
*-K i`mv M i?W ô +| KÎ` pÈB [mw h¬M; ? v F?¬M; \

h`B m S?QM; ¢B i? ŠM; p" Q +?O ¢ +?QM? X

@ h?B M h?€M? *-K i`mv M i?W \

Gw hmv i .B i? Q€M; bmv iQ- b m ¢| i`ª HÌB,

@ *| H) # M M; Q" B tQM; ?¬ M?Q p"vX h` M i?U+ i - #<sup>a</sup>v M, K i`QÈ+- h¬M; T?€B i ¢½
Gm•M *´ •K æB MôX

S?¢K Gm•M *´ •K æB M\

h`B m S?QM; M; ?2 [m +€B i M M"v- h? - M GBM? L?½M i? Q€M; M?ªv H MX

J2Q K2QX

E?¬M; M; ì hB m h†+ JB m +kM; t¬M; ` - tQ tQ MQÈ+ KB M; i` M F?|2 KB M; - ¬K
? B M; KKX

@ *QM K Q M?Ä i? " i ¢€M; v mX

> B K „ i + O Gw hmv i .B H" T iS+ F?¬M; `ÌB F?ÄB hB m h†+ JB mX

@ S?¢K Gm•M *´ •K æB M\ æ•v `®i +m°+ H" i²M i¢B ; b\ "ªv M, K i`QÈ+- +| i?B M i" B
p" Q ? v F?¬M; \

h`B m S?QM; i` `M? i`¼M; ?ÄBX

> „ M t€+ ¢`M? - #ªM i? •M ¢½ i bK ¢QÈ+ ¢B K K'm +?®iX

@ hB M #®B- M; "B K°i ?ÆB ?ÄB i M?B m p'M ç M?Q p"vX h`QÈ+ ç|- M; "B +| i? i` F?¬M;\

h` M K†i Gw hmv i .B +?Êi tm'i ?B M K°i iB ?Qç i #€i +O M[M?B +U+ F€ ?B K i? HçBX

æ¬B K„i +O M" M; p¬ +MM; i`QM; bm®i- i` M ; Á K€ T?B K ?²M; - + "M; i, M; i? K p" B *| H) +ªK i? 'v h`B m S?QM; H" K°i oQÆM; :Bª ?B M H" M?- HçB `i i` im' B- +?Q M +kM; F?¬M; 9v F} H„KX

h`B m S?QM; M; ~M ` - b m ç| ç€T,

@ L; QÆB ?ÄB çBX

@ hB M #®B- M, K M v M; "B # Q M?B m im' B\ h +ªK i? 'v M; "B F?¬M; T?ªB H" oQ A M; "M M, K im' B X

Gw hmv i .B iÁ KÁ ?ÄBX

@ > B KQÆB iQ im' BX

h`B m S?QM; K†i F?¬M; ç' B b„+X

@ > B KQÆB iQ\

Gw hmv i .B M; •v M; ~M- i` M K†i ç-v p F?B T bÊ F?¬M; i? +?2 ;B'mX

L" M; F?¬M; M; ì`^M; - p` iB M #®B oQÆM; :Bª i`QÈ+ K†i- HçB +| im' B t'T td pÈB #

Gw hmv i .B H" ç M? 'i i?B M i" B M; "M M, K F?| ; †T +O h?B M h?€M? *-K *mM; - #ª ?Q" M?- +?QM? H" F€ i" B #i i? içB T?QÆM; /B M L?ç+ ççQX

L?QM; i? M? MB M i`QÈ+ K„i- HçB +| im' B t'T td M" M; - i?"K +?Q +ÁM çç i iÈB + 'T

@ L; QÆB #•v ;Bì- M M i`ª HìB p'M ç +O i çBX

h`B m S?QM; i?ªM M?B M M; QìB- KÆ ?² +| +?9i iU ç„+X

Gw hmv i .B +QÐM; +? bU FBM? ?½B i`QM; HÁM; - i?"i p'i pª KÈB +| i? #bM? ioM ç +O h`B m S?QM; X

@ S?çK Gm•M´ •K æB M- M; ?2 M|B F?ÎB M; mv M iW i? ÌB ççB h?€B *´- i`QÈ+ F?B M; QìB b€M; H" T ` h?B M h?€M? *-K *mM; +€+? ç•v K'v pçM M, K i`QÈ+- ç½ H'v M i?W +O h¬M; T?€B i X h? M?QM; - #Q K" i HB M [m M ç M S?çK Gm•M´ •K æB M bÆM ç½ #QÈ+ MY #QÈ+ p"Q +ªM? ;BÈB >mv M Zm M; *ªM?- +kM; F?¬M; i? T?€

Gw hmv i .B ç-m iB M F HçB K°i p" B +•m +?mv M H`+? bY HB M [m M ç M S?çK G

h`B m S?QM; i?Q€M; bmv iQ- M?Q p"v t2K ` - i`QM; h?€M? oU+ *?•M GQM; ?°B H Gm•M´ •K æB M ç½ K M; GB m *-K >•K çBX

"ÎB pb i`mv M i?W M"v- i?m°+ HQçB # "M; K¬M L?ç+ ççQ- i`QM; H`+? bY `i Qi tm F?B M M; QìB F?€+ +?9 wX

@ L?Q p"v- #ªv M, K i`QÈ+- +| M; QìB M"Q iW # M M; Q" B iB M p"Q S?çK Gm•M´ •K h`B m S?QM; M|BX

L; ?2 p"v- Gw hmv i .B i?Q€M; H•K p"Q ?²B iQÎM; X

@ L m M; QÆB ?ÄB M; QìB F?€+- +| H) F?¬M; +| ç€T €MX h? M?QM; - #ªv M, K i`QÈ •K æB M- i /šM ç-m iQ" M #° i?B M i" B- Îi-M; i?S # KQÆB ? B- i ç½ KÆ ?² M?bm

Gw hmv i .B ?²B ç€T- /QìM; M?Q +| +?9i F?¬M; t€+ ç`M?X

J°i i?•MªM?\

> B K„i+O h`B m S?QM;- ;„i; Q M?bM Gw hmv i .B +?,K +?9X

@ "av M,K i`QÈ+- i +ÁM +?Q `^M;- ç| +?d H` aQ ;B€+X S?¢K Gm•M *´ •K æB M +?E
i-M; +`M; + Q- ç¢B #B m i?B M T?9 L?¢+ ç¢Q +`M; + Q- iB K HU+ +kM; +`M; HÈM
i`QM; h¬M; K¬M- ç m #`i #Ä t T?Q b m- H`K b Q +| i? +| M; QìB pQÈi [m i - iB
?ÆM çQÈ+\\

Gw hmv i .B F?) +„M K¬BX

"av M,K i`QÈ+- M`M; ç½ M?bM i?`v K°i i?•M aM? KÆ ??- M`M; pšM Hm¬M +?Q `^M;
L`M; F?¬M; iBM `^M; +| M; QìB i¢B T?QÆM; /B M i?B M T?9 L?¢+ ç¢Q- +| i? pQÈ
"ÎB pb F?¬M; iBM- +kM; F?¬M; i? +?'T M?"M- +?Q M M Gw hmv i .B KÈB i?2Q #aM
L;?2 ç M ç•v- h`B m S?QM; ç½ +Æ #aM t€+ ç`M? çQÈ+- GB m *-K >•K ç½ iB M p`Q
@ J M; i çB h?B M h?€M? *-K *mM;5

djkX *?QÆM; dj9, S?¢K Gm•M *´ •K æB M

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; HQm H¢B H•m- p°B p`M; K M; i?2Q Gw hmv i .B- +?¢v M
E?¬M; H•m b m

S?Q i`QÈ+ tm'i ?B M K°i pMM; bÆM i?Ov- #€+? ?Q # v i€M HQ¢M- ;B®M; M?Q
T?€+ ?¼ i`QM; i` M? bÆM i?Ov- +aM? i`Q i?B M M?B M i`€M; H - ;°i`Y b¢+? b
i?av ²M `Q M€Q ç°M;- ç m #`i €+? `ìB F?ÄB MÆB M`vX

E?mM; +aM? v M ioM?- +aM? i`Q M?Q i?B bÆM ?¼ i?Ov- F?B M M; QìB i +?bK ç„K
+? X

h•K ibM? i?Q€M; +| +?9i p°B p`M; +O h`B m S?QM;- H¢B i`Î M M ioM? H†M;X
am®i +a +?†M; çQìM;- ?„M +kM; ç½ +| +?9i M;° ` - +?d +¬m F?¬M; i? M pÈB HQÆ
@ æ M `²BX

Gw hmv i .B K M; i?2Q h`B m S?QM;- # v p T?Q iÁ #Q+? bÆM M?Q MQÈ+- # M
+´ ?QÆM;- KÆ ?? +ÁM i`mv M ç M iB M; ç`M /m /QÆM;X

LÆB M`v- +?QM? H` h¬M; K¬M +O h?B M h?€M? *-K *mM;- H` K°i F?mM; +aM? M
;B MX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- [mûi [m iQ`M #° F?Q iS+ i²M i¢B # M i`QM; i
M?B M KBM? #¢+? i¢B b Q h?B M h?€M? *-K *mM; H¢B /¬M /¬M tm®M; /®+X

ob b Q K` h¬M; T?€B L?¢+ ç¢Q- ``i F?| +| i? bWM; b[M; i¢B çdM? T?QM;\\

"ÎB pb- MÆB M`v [m€ M M?`MX

>Q`M +aM? M #bM? p¬ HQ- i?B m çB bU +¢M? i` M?- K'i çB bU i?2Q çm´B ç®B pÈ
@ hmv i .B5

@ Gw bQ i,5

.¼+ i` M çQìM; çB- ç€K i?`M? pB M +O h?B M h?€M? *-K *mM; i?Q€M; +?`Q ?ÄB
L?[M; M; QìB M`v- ç m /MM; €M? K„i iÁ KÁ ç ç€M? ;B€ h`B m S?QM;X

L?bM h`B m S?QM; p` Gw hmv i .B b|M; p B T?B ?`M?- i`QM; K„i K°i p`B M K ç iY
+Wm i?` p` ;?2M ;?ûiX

@ *€+ p` \*?'T T?€T- p` M`v H` F?€+? [mw K` bQ i¬M KìB ç MX

Gw hmv i .B M|BX

h?"M? pB M h¬M; K¬M T?K i`€+? \*?'T T?€T- M;?2 i?'v Gw hmv i .B i`¬M? i`¼M; M HmBX

h`QM; HÁM; Gw hmv i .B i?Q€M; i`'M ç`M?- çB i?2Q # M +¢M? M`M; H` K°i p` oQÆ M?'i+| ;b K¢Q T?¢K tmM; ç°i- M?Q p"v +kM; F?¬M; T?ªB H` M|B çM X

E?¬M; H•m b m

> B M;QìB çB iÈB i`QÈ+ K°i iÁ +mM; çB M- tmM; [m M? H` ?Q HB M i`„M; iBM? p @ \*mM; +?O p` æ¢B i`QÎM; H½Q ç m ç M; # [m MX

h`QÈ+ +mM; çB M- K°i M K K°i M[ H` i?"M? pB M +O h?B M h?€M? *-K *mM;- M;„

h?2Q Gw hmv i .B ç M MÆB M`v- h`B m S?QM; ç½ KBM? #¢+? çQÊ+ ?B M i`¢M; +O

h`QM; h?B M h?€M? \*-K \*mM; +| ? B p` oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM?- T?•M #B i H` \* H½Q- i?"K +?Q ? B M;QìB +ÁM H` K°i ç¬B pÊ +?²M;X

@ " [m M\ > B pÊ +?²M; h?B M h?€M? *-K *mM;- ?ŠM F?¬M; T?ªB H` bQM; im +?

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB bmv M;?o i` €+X

h?2Q im´B i€+ i,M; H M- ?„M F?¬M; +ÁM H` i?B m MB M çÆM i?m-M +?'i T?€+ M? M K M[- ?„M ç½ i?¬M; bm®i ?ÆM M?B m çB mX

@ h`B m iB M #®B- M;¬B t2K

Gw hmv i .B +| +?9i F?| tYX

*mM; +?O p` æ¢B i`QÎM; H½Q- ç m ç M; # [m M- K` h`B m S?QM; i?•M H` +QìM; F?¬M; i? +?"K i` çQÊ+X

@ E?¬M; i? +?ìX

h`B m S?QM; i?Q€M; i`-K M;•K- H"TiS+ [mv i ç`M?X

L m î H¢B ç•v i?ìB ;B M [m€ H•m- M;mv +Æ hY oQM; i`mv b€i- ``i+| i? iWM; #QÈ- S?ªB #B i`^M;X

h´ ?ÊT #®M M;QìB h`B m S?QM;- K´v M;¬v i`QÈ+ ç½ ç€M? +QÈT K°i +?B M i`QìM; ;B[ o" M J M? \*?B æ²M;- +kM; F?¬M; T?ªB H` M;²B +?ÆB F?¬M;X

•K

"¶M; M?B M- K°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª- ;B®M; M?Q M9B + Q çB M i`QÈ+ K†iX

" M M;Q`B +mM; çB M- M?'i i?ìB tm'i ?B M [m M; HB M çO /¢M; K`m b„+- ?bM? i?" +?2 +?ìX

@ L;QÆB L;QÆB /WM; i v5

Gw hmv i .B +ªK M?"M çQÊ+ bS+ K¢M? iQ HÈM T?¬ i?B M +€B ç` - F?¬M; F?ÄB i?

h`B m S?QM; F?®M; +? F?€i®i- bS+ K¢M? iQ HÈM +?d F?®M; +? i`QM; K°i F?m i? b) F?B M +?Q +ª /½v M9B M`v ç m bKT ç´X

Zm M; HB M `U+ `Ð # Q #¼+ tmM; [m M? +mM; çB M- i-M; i-M; pÐ i MX

S?ªB #B i`^M;- +'T ç° HBM? ?²M +O h`B m S?QM; p` æ¢B æ >Q h?-M *ªM?- +kM M?B m- w +?Q +kM; K¢M? K) p¬ +MM;X

@ L;QìB M`Q\

@ oQÆM; :B^a T?QÆM; M[~]Q ç M K¢Q T?¢K h?B M h?€M? *-K *mM; i \
h`QM; +mM; çB M- +?Êi i`mv M ç M iB M; [m€i +O K°i M K K°i M[X
h`B m S?QM; F?Q M? i v K<sup>~</sup> çSM; - pšM +Q`iB M?¢i iU M?B MX
Gw hmv i .B M?bM p T?Q i? M? MB M iQ[~]M i?•M çQÊ+ # Q T?O i`QM; K°i i-M; [p
p K†i ? i bS+ T?S+ i¢TX
*?ŠM; H)- p` oQÆM; :B<sup>a</sup> i` im´B M[~]v- F?¬M; bÊ t9+ T?¢K ç M +ÆM i?`M? M° +O ?
h?€M? *-K *mM; b Q\
oKiXXX oKi
J°i M K K°i M[- ? B ç¢Q i?•M ^aM? çQÊ+ K°i i-M; [m M; ?mv bS+ K¢M? iQ HÈM #
i`QÊ+ K†i h`B m S?QM; p[~] Gw hmv i .BX
h`QM; ç! +! K°i p` K[~] M?•M K†+ #Q+? i?Q`iM; + Q [mw çQ M i` M; - +?QM? H[~] *mM
*-K *mM; X
J°i p` F?€+ H<sup>~</sup> K°i i`mM; MB M M?Q M?½- ?B M M?B M H[~] æ¢B i`QÎM; H½Q +O h-
@ hmv i .B5
J[~] M?•M #Q+? i?Q`iM; p<sup>~</sup> i`mM; MB M M?Q M?½- ç m FBM? M; ?B #'i ç`M?- €M? K
M; Q`iB h`B m S?QM; p[~] Gw hmv i .BX
h?Q¢i M?bM h`B m S?QM; p<sup>~</sup> Gw hmv i .B `i ?Á i?m[~]M- +kM; F?¬M; +! /€M; p M;
> B ç¢B oQÆM; :B^a i?Î T?`Q K°i ?ÆB- F?¬M; F?ÄB ?Q<sup>~</sup>B M; ?B [m M ? ;B[ h`B m
@ *?ŠM; H)- hmv i .B ç½ ibK çQÊ+ K°i pB oQÆM; :B^a ç H[~]K T?m [m•M iQÆM; H B
•M? K[~]i +O K[~] M?•M #Q+? i?Q`iM; /Q`iM; M?Q +! +?9i €B Km°B- F?B M FB m M? M
T?B K ?²M; - #B i`^M; bQ i¬M ç½ ?B m H-KX
*mM; +?O p[~] æ¢B i`QÎM; H½Q +O h?B M h?€M? *-K *mM; - +kM; F?¬M; ;B[~]M /[+?
ç€M? ;B€ h`B m S?QM; X
h?•M H[~] +Q`iM; ;B^a L?¢+ ç¢Q- im i?•M ioM? i•K- im /QÐM; p¬ +MM; i@iX
>ÆM M[- ç®B T?QÆM; H[~] K°i oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? - H¢B i` im´B M?Q p[~]v- ç
*mM; - +ÁM tm'i i?O FBM? ç°M; #¼M ?¼- M?QM; F?¬M; ? ç^a i?QÆM; K°i +[~]M? +
F?¬M; çÆM ;B^aMX
> B ç¢B oQÆM; :B^a HB + M?bM M? m- #¼M ?¼ iBM [~]^M; - #^aM i?•M F?¬M; M?bM i?
M[~]vX
@ h¢B ?¢ h`B m S?QM; - ç M iW \*?•M ok GBM? oU+ t t¬BX \*! pB + [m M i`¼M; -
*-K *mM; - ;?û i?, K M?` p` iB M #®BX
h`B m S?QM; F?¬M; FB m M; ¢Q F?¬M; bB K M`M? K[~] M!BX
@ J!B5
> B p` oQÆM; :B<sup>a</sup> L?¢+ ç¢Q- i?'v h`B m S?QM; +Y +?d ?[m H - F?¬M; +! +?9i +^aK
F?¬M; F?ÄB M^av bBM? ?^aQ +^aKX
h?B M h?€M? *-K *mM; - i?"i bU ibM? M; mv M iBM iQÎM; - h`B m S?QM; p[~] Gw hm
K M? K®B ; b ç! i¢B T?QÆM; /B M FB X
.M b Q çB M[X
oQÆM; :B^a i` im´B M?Q p<sup>~</sup>v +kM; `i ?B K ;†T- w +?Q >Q h?¬M *^aM? M[~]v- /Q`iM; M
p` oQÆM; :B^a H•m M, K M?Q #¼M ?¼X
h`QM; K°i ;B M i?QM? +€+ H`+? bU i Q M?½- i`[~]M M; "T ?QÆM; i?ÆKX

"® M M; QÌB pÊ +?²M; *mM; +?O h?B M h?€M? *-K *mM; - Gw hmv i .B p" h`B m S?Q
G9+ M!B +?mv M- h`B m S?QM; +kM; i`U+ iB T M!B `ä w ç² ç M ç•vX
@ S?¢K Gm•M *´ •K æB M\ hmv i .B- #ªv M,K i`QÊ+- M; QÆB i?"i bU ç½ M?bM i?'v
> B pÊ +?²M; *mM; +?O- ç m F?B T bÊ b•m b„+X
S?¢K Gm•M *´ •K æB M +?QM? H" /Q h?Ov h´ F? B bÆM h?B M h?€M? *-K *mM; T?
M; Q" B iB M p" Q S?¢K Gm•M *´ •K æB MX
@ h?•MªM? ç! H" K°i M[iY- p¬ +MM; ,M F?ÊT pÈB M; QÌB K" h`B m S?QM; iB M #
tQ - F?¬M; M; Ì H¢B i`MM; ?ÊT M?Q p"vX
Gw hmv i .B t€+ M?"MX
oW `²B M" M; ç½ i` Q ç´B pÈB h`B m S?QM; - #ªv M,K i`QÊ+ iWM; M" M; ç½ M?bM
,M F?ÊT pÈB GB m *-K >•K K" h`B m S?QM; KB m iªX
@ E?¬M; M; Ì H¢B +! pB + M"v5 E?| i`€+? M,K ç!- S?¢K Gm•M *´ •K æB M H¢B iU T
oÊ +?²M; *mM; +?O +kM; +ªK i?'v F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´BX
> B M; QÌB i` Q ç´B €M? K„i +?d i`QM; ;B•v H€i- `i M? M? ç½ +! [mv i ç`M?X
@ *?mv M M"v- M?'i ç`M? TªB çB m i` +?•M iQÊM; `ä `M; X
a„+ K†i pÊ +?²M; *mM; +?O- H" T iS+ i`Î M M M; QM; i`¼M; X
S?¢K Gm•M *´ •K æB M +?QM? H" i`mv M i?W i`mM; i•K +O h?B M h?€M? *-K *
M; Q¢B M?•M iB M p" Q K" i?¬M F?¬M; #B i- [m, F?¬M; ? vX
*?mv M M?Q p"v- F?B M pÊ +?²M; *mM; +?O `i F?| +! i? #bM? ioM?X
hW K°i; |+ ç° M"Q ç! K" M!B- ç•v +?QM? H" K°i M; mv +Æ iB K`M ç®B pÈB h?B M h
oÊ +?²M; *mM; +?O [mv i ç`M? TªB i` +?Q` K M? K®B- M m M?Q i`QM; i`mv M i
i?b TªB F`T i?ÌB im #´X
> B # M i?ŠM; i?„M i?"M? F?~M +¬M; #®- b m ç! [mv i ç`M? HB M i?O i` `ä pB + M
h`B m S?QM; p mB p ;"i ç-m- +ªK i?'v pÊ +?²M; *mM; +?O M"v ç m H" M; QÌB i?¬M
+! i" M HU+ #`B tQ+? h`B m S?QM; X
JK+ çQ+? +O ? B # M- +Æ #ªM ç½ M?'i i`QX
h`B m S?QM; Km®M t€+ ç`M? bBM? iY ?¢ H¢+ +O p` ?¬M i? - +ÁM pÊ +?²M; *mM
?Î i`mv M i?W i`mM; i•KX
LY + M? ;BÌ b m
oÊ +?²M; *mM; +?O- i`B m i" T + Q i-M; +O h?B M h?€M? *-K *mM; - i? K ;B ?°B
i?'T M?'i +kM; H" h¬M *?OX
"ÎB pb pB + iB T i?2Q- TªB /MM; T?QÆM; i?S+ óF?¬M; #bM? i?QÌM; ô- ç iB M p
h` M M; mv M i„+ K" M!B- çB m M"v H" pB T?¢K K¬M [mv i´ ?m'MX
>"M? pB M?Q p"v- +¬M +! +?QM ç¢B h`QÎM; H½Q- +MM; M? m` [mv i ç`M?- H'v +
*?QM ç¢B h`QÎM; H½Q ç m #B i óiQM? M; ?B K i`¼M; ô+O pB + M"v- +?Q M M iQ`
h`mv M i?W i`mM; i•K- #` M; Q¢B M?•M i?¬M F?¬M; #B i [m, F?¬M; ? v iB M p" Q-
i? i? i?S çQÊ+X
E?¬M; H•m b m
æ€K + Q i-M; +O h?B M h?€M? *-K *mM; - +?"K `½B çB ç M MÆB i`¼M; ç` + M?

h`QÊ+ K„i- H` K°i KªM? i?•K mv M bQÆM; b€M; # Q T?O +?B m`¼BX

J„i i`€B +O h`B m S?QM;- KÆ ?² M?bM i?'v K°i iÁ ç M ç`B F?'M; H² i?–M #Q t tC
+?WM; +| #®M KQÆB +?QM i–M;- tmM; [m M? +?"T +?ìM K°i i–M; i?ªB [m M; K¬M;
`äX

L?QM; h`B m S?QM; +| i? M?bM ` çQÊ+ - i¢B F?m pU+ i`mM; i•K +O +´ çB M +| ?
FB - +| H) H` €M? b€M; X

JÆ ?²- ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; +O h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i`mM; ç
+kM; F?) M?ªv H MX

J†+ /M S?¢K Gm•M *´ •K æB M M`v çQÊ+ ç¢B i`"M ?mv M /B m i–M; i–M; T?QM; +
pšM M?Q +k +ªK M?"M çQÊ+ K°i Hm²M; F?Q iS+ h?€B *´X

Gm²M; F?Q iS+ h?€B *´ M`v- +MM; pÈB Hm²M; F?Q iS+ i`QM; J°M; +ªM? h?€B *´ -

h`B m S?QM; +| K°i HQ¢B i`U+ ;B€+ `ªM;- S?¢K Gm•M \*´ •K æB M M`v- h?B M h?
F?¬M; +| F?ª M,M; M„K i`QM; i vX

*´ çB M M`v +?QM? H` /Q h?Ov h´ F? B bÆM h?B M h?€M? *-K *mM; F? B [m"i` -
L?¢+ ç¢Q- ç½ #QÊ+ MY #QÊ+ p`Q +'T ç° h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- +kM; F
+O S?¢K Gm•M *´ •K æB MX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

oÊ +?²M; *mM; +?O +MM; pÈB p`B p` h`QÎM; H½Q HB M i?O- ?mv ç°M; i`"M F€- p-
b•m HQm +?mv M H v ç°M;- +?Êi iªM ` #®M T?Q - tm'i ?B M ?bM? i?€B óS?¢K Gr

J†+ /M i–M; €M? b€M; M?Q bQÆM; KM ç½ i`B i ?²B- M?QM; iÁ +mM; çB M L?¢+
HQ¢B +ªK ;B€+ K¬M; HmM; ?¶M ç°MX

E?Q iS+ h?€B *´ M`v- +`M; H9+ +`M; K½M? HB i ?ÆM- F?B M +?Q M; QÌB Î ç•v- bB
+QM FB M M?bM i?'v M; QÌB F?'M; H²X

oKi pKi pKiXXX

oÊ +?²M; *mM; +?O /šM i?2Q p`B p` + Q i–M;- # Q ;²K +ª h`B m S?QM;- Gw hmv i .B
iB M p`Q i`QM; pU+ b•m `°M; HÈMX

L;Q¢B i`W Gw hmv i .B ` - M?[M; M; QÌB F?€+ - im pB i?'T M?'i +kM; H` æ¢B æ M L
hB T ç|X

" ç¢B oQÆM; :Bª H` pÊ +?²M; \*mM; +?O p` h`B m S?QM; HB M i?O- KÈB +| i? +Q
*´ •K æB MX

J†+ /M h?B M h?€M? *-K *mM; M„K ;B[i`"M T?€T- M?QM; óF?¬M; #bM? i?QÌM; ó
+ªM `i HÈMX

*?d i`QM; T?9i +?®+

" Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª - /mM; M?"T p`Q K°i +€B H M? #`B +´
S?¢K Gm•M *´ •K æB MX

oÊ +?²M; *mM; +?O ç m H` oQÆM; :Bª +'T GoM? oU+ - i?U+ HU+ F?¬M; i–K i?QÌM;

h`B m S?QM; #`v ` bS+ K¢M? iQ HÈM- +kM; F?¬M; ? i?m FûK pÊ +?²M; *mM; +?
oQÆM; :Bª +O ?„M- Qi M?'i ç½ ç¢i iÈB +'T #"+ oQÆM; :Bª GoM? oU+X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h` M H M? #`B +´ M;•M- +?Êi MÎ `° K°i i`"M i?ªB ?Q ç–v i`ÌB- M? M?"M; `mM; ç°M
*MM; H9+ ç|

•K -K -KXXX

h`QÊ+ S?¢K Gm•M *´ •K æB M- K°i +€M? +Y FBK HQ¢B +´ M; •M T?QM; +€+? +´ tQ
G M? #`B +´ M; •M- # v H M +`M; + Q i?b ¢¢B K¬M H¢B KÎ` +`M; M?B mX
G9+ ¢¢B K¬M FBK HQ¢B +´ tQ KÎ ¢QÊ+ K°i T?-M # - i?b H`T iS+ /WM; H¢BX
"ÎB pb M m H` KÎ` #bM? i?QÎM; - +| i? KÎ` ¢QÊ+ K°i T?-M # +kM; `i F?-M; i`
@ L„K +?†i i?ÎB ;B M5

h? M? •K ;'T ;€T +O pÊ +?²M; *mM; +?O p M; H MX

oKiXXX

h`B m S?QM; ?| i?`M? K°i ¢¢Q €M? b€M; tQ+? ?²M; - /MM; i®+ ¢° M? M? M?'i- +k
p`Q S?¢K Gm•M *´ •K æB MX

h?2Q b m H` ? B pÊ +?²M; \*mM; +?O- Gw hmv i .B- +MM; M? m iB M p`Q S?¢K Gm
H` K'v p` h`QÎM; H½QX

S?¢K Gm•M *´ •K æB M i-M; i?S M?'iX

.QÊB +?•M H` #"+ i? K m®M HQÊM- i?Q¢i M?bM F?-M; i?'v ¢B K +m®B- i` M i?¢+
p€+? iQÎM; p) ?bM? M®B HB M iW t tQ X

J°i K`M [m, /`tm'i ?B MX

*aM? iQÊM; p) i` M p€+? iQÎM; - H|2 H M [m M; aM? +O M?•M p`i +´ ¢B M- i?"K +?O
iQÎM; - +kM; `i b®M; ¢°M; M?Q ?B M` M; v i`QÊ+ K„iX

"QÊ+ +?•M +O h`B m S?QM; - i?Q€M; ;†T T?ªB K°i Hm²M; HU+ +aMX

djjX *?QÆM; dj8, S?QÆM; ©M? >B M

*aM? iQÊM; M?•M p`i # M i`QM; ?¼ #Q+? M?av` - i`QM; i-K K„i ¢½ tm'i ?B M p`B
J'v M[iY +´ i` M; ¢ M; M? M?`M; M?av K9 - +| ¢`M bQ ¢ K M?¢+ - #²B #`M HmB iÈB
#bM? + K9 pmB p

L;²B ? B # M t2K + K9 H` K°i Qi i?-M iY- +ÁM i¢B p` i`Q i`mM; i•K- +| K°i p` [m•

*aM? iQÊM; ?B M` i`QÊ+ K„i- +,M #aM F?-M; T?•M `ä ?B M i?U+X L?[M; M?•M
i?-M b„+ p` M; ¬M M; [- ¢ m F?-M; i? ibK` +?9i F?mv i ¢B K M?Ä M?†i M`QX

h`B m S?QM; +| +?9i; B"i KbM?- #QÊ+ iB M +O ?„M F?UM; H¢B- +?Êi +aK M?"M ¢

L?[M; +aM? iQÊM; M?av` iW i`QM; ?¼ #Q+?- ;B®M; M?Q +| HU+ HQÊM; i?"i bU
M[? v H` [m•M pQÆM; i?-M iY Î ¢•v- ¢ m +| HU+ HQÊM; aM? ?QÎM; iÈB ?B M i?U+

J°i iB HU+ +aM M`v- ?B M M?B M F?-M; i? M; ,M +aM ¢QÊ+ h`B m S?QM; X

L?QM; p`M ¢ H`- ¢•v KÈB +?d H` i-M; i?S M?'i- F?-M; i? iQÎM; iQÊM; ¢QÊ+ +´T
M?Q i? M`QX

@ *?ŠM; [m +?d H` pk M?¢+ M?•M ;B M K`i?-BX

Gw hmv i .B KdK +QÎB- ¢B iÈB T?Q i`QÊ+- #'K i v K°i +€B- M?[M; +aM? iQÊM; ¢|
""+ i? M; m®M HQÊM- H¢B H-M M[tm'i ?B M- H°` i-M; i?S ? BX

h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB i'K i„+ F m H¢- M?[M; + K9 aM? ?QÎM; iÈB ?B M i?U+ p
¢¢Q K` M|B- F?-M; M; Î H¢B / /`M; T?€ ;BªB M?Q p"vX

æ´B H¨ H¨ M;QìB i?QìM;- F?¬M; ?B m ;b p M?¢+ Hw- Km®M +QÐM; ûT T?€ ;BªB
i`MM; çB T çB TX

@ "ÎB pb F?¬M; TªB KÎ` #bM? i?QìM;- +?Q M M F?B pQÊi [m K¶B i-M;- ç m F
i?QîM; M;b- +kM; F?¬M; +| +€+? M¨Q M?"M çQÊ+ +ªK M;° i`mv M i?W X

J°i p` h`QîM; H½Q i?'T ;B¼M; M|BX

L? M?Q S?¢K Gm•M *´•K æB M KÎ` #bM? i?QìM;- i?B M i`B iB M p¨Q- K¶B F?B
b) M?"M çQÊ+ # M i?QîM; M?'i ç`M?X

L?[M; #ªM i?QìM; M¨v- +| K°i b® H¨ M?¢+ F?Q [mw ?B K- K°i b® H¨ +ªK M;° - ?Q†+
h¢B K°i b® i-M;- i?"K +?Q +ÁM +| i`mv M i?W +O ç B M,M; L?¢+ ç¢Q h?QÊM; *´
*?ŠM; [m - #ÎB pb F?¬M; TªB KÎ` #bM? i?QìM;- +?Q M M F?¬M; ? +| #'i F€ #
i?m-M H¨ i?,K [m M /m H`+? K¨ i?¬BX

@ *?Q /M F?¬M; +| #'i F€ # M i?QîM; M¨Q- +?d +| i? [m M b€i- M?QM; +?d +¬M K
T?€ ;BªB çQÊ+ +Y F?~m i?b i'i +ªK¼B M;QìB ç m +| i? çB p¨Q i-M; iB T i?2QX

*mM; +?O h?B M h?€M? *-K *mM; ;"i ç-m M|BX

h`¼M; çB K i¢B h?B M h?€M? \*-K \*mM;- pšM H¨ ibK çQÊ+ bÆ ?î²M i¢B i`QM; S?
hB M p¨Q i-M; i?S ? BX

" M i`QM; ?¼ #Q+? H¨ K°i i-M; i?•K bÆM +| bQÆM; KM HQÊM Hì- +?BK ?|i ?Q
M?B M i`mv M ç MX

h`QM; i?•K bÆMX

*| K°i iB M; ?´;-K i`mv M ç M- bS+ ;B| +QìM; ç¢B `Qi;"Q- F?B M +?Q €Q #¨Q +O
T?€T +O ?„M /WM; H¢B- HU+ +ªM +ÁM HÈM ?ÆM i-M; i?S M?'i`i M?B mX

æ•v +ÁM H¨ h`B m S?QM;- im pB + Q iÈB oQÆM; :BªX

L m ç´B H¢B H¨ i?B M i`B /QÈB \*?•M GBM? \*ªM?- 2`^M; b) #` +?'M ç°M; i•K i?-M

@ *?QM? H¨ >´•K *?'M S?€+?

Gw hmv i .B T?B m M?B M çB p T?Q i`QÈ+- +ªM? iQÊM; i?•K bÆM i`QÈ+ K†i-
M? M? +?|M; i M`½ M?¢i M?Á X

*?d +¬M ?B m` çQÊ+ ?mv M +Æ L?¢+ ç¢Q i`QM; ç|- H¨ +| i? +| çB K ç°i T?€X
> i i?ªv M?[M; çB m M¨v- ç m /MM; ç FªQ M;?B K M;QìB pQÊiªBX

L?QM; h`B m S?QM; H¢B +| +ªK ;B€+- +ªM? iQÊM; # M i`QM; ?¼ #Q+?- F?¬M; +
JQìB i-M; ç-m iB M- Gw hmv i .B ç m M? M?"M; T?€ ;BªBX

h?B M T?9 L?¢+ ç¢Q +O M¨M; `i + Q- #ªv M,K i`QÈ+ ç½ pQÊi [m çQÊ+ # KQÆB
G9+ ç M i-M; i?S KQìB H,K- i®+ ç° +O Gw hmv i .B KÈB i?Q€M; +?"K H¢BX

@ S?€ ;BªB pQÊiªB- +?O v m H¨ FªQ +Sm i¢Q M;? L?¢+ ç¢Q p¨ i?B M T?9 M;° i
F?¬M; TªB +?QM? v m M?'iX

h`B m S?QM; çQ ` F i Hm"MX

^M; F?¬M;- GB m *-K >•K #ªv M,K i`QÈ+ +kM; F?¬M; i? ç¢i iÈB i`bM? ç° M;Q¨B
h-M; i?S ? B KQÆBX

" M i`QM; ?¼ #Q+? +?mB ` K°i ç€K /` i?9 h?QÊM; *´/[iÈM F?´M; H²- F?Q iS+
M?B T +ª *?•M *?O *'TX

G9+ M"v- Gw hmv i .B KÈB` i v- K¬B bQM ?û KÎ- i`QM; F?¬M; ;B M T?ªM; T?'i p M
 HU+ HQÊM; L?¢+ ç¢Q p¬ ?bM?- ç2K M?[M; /` i?9 h?QÊM; *´ FB +?'M +?Q M€i #'v
 S?¢K Gm•M *´ •K æB M- i-M; i?S ? B KQÆB i€KX
 h¢B i-M; M"v- +| K°i M K iY €Q i`„M; im'M K„ M?Q M?½- M;²B i`QÊ+ çdM? M9B-
 ç€M? ç`M ? i bS+ +?mv M +?9X
 •M? K„i +O M K iY €Q i`„M; FB ``i i?•K i?9v- i?Q€M; çªQ [m ç€K M; Q`B tmM; [m
 @ oQÆM; ;Bª >Q h?-M *ªM?X
 h`B m S?QM; H¢B ;B"i KbM? F?¬M; M?Ä- K†+ /M M K iY €Q i`„M; FB ç½ i?m HB K
 ` X
 @ E?€+? iW t ç M i?,K- b Q F?¬M; ;ªv K°i F?9+ ç`M- m®M; K°i #-m `QÊm- +MM; I
 L;[F?Q p` /€M; p +O M K iY €Q i`„M; - F?B M M; Q`B F?€+ +| +ªK ;B€+ M?Q ç M;
 tm•MX
 .U i?2Q H) i?Q`M;- Gw hmv i .B TªB çB iÈB i`QÊ+ ;ªv K°i F?9+ ç`M- ç®B 'K pÈB
 çQÊ+ ?ªQ +ªK +O ?„M i?b KÈB +| i? [m +Y X
 @ L K iY €Q i`„M; FB im pB + Q iÈB >Q h?-M \*ªM?- M m M?Q H` i?B M i`B #bM?
 M`Q +| i? /MM; i¢Q M;? L?¢+ ç¢Q K` +QÐM; ûT T?€ ;BªBX
 •M? K„i +O h`B m S?QM; H|2 H MX
 Gw hmv i .B ç M; +?m`M #` iB M ç M- H"TiS+ #` h`B m S?QM; M;,M H¢BX
 æ€K M; Q`B pÊ +?²M; *mM; +?O +kM; ç m H° p F?| ?B mX
 *?d i?'vX
 h`B m S?QM; çB iÈB T?Q i`QÊ+- ç€M? ` K°i [mv M p T?Q M K iY €Q i`„M;X
 •K
 J°i [mv M M"v # Q ?"K bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; ;Bª +O h`B m S?QM; - p¬ +MM; +
 >mv M h?"M? GoM? oU+- S?QM; G¬B GoM? oU+- ? B i-M; GoM? oU+ +?²M; H M M
 @ L;QÆB
 L K iY €Q i`„M; F m i?ªK K°i iB M; - #` h`B m S?QM; K°i [mv M ç€M? # v i?' ?mv iX
 oKiXXX
 *ªM? iQÊM; i`QÊ+ K„i- F +ª M K iY FB - ç m [m v i`Î p i`QM; ?¼ #Q+?X
 @ L?Q p"v- +`M; iB i FB K i?`B ;B M ?ÆMX
 h`B m S?QM; T?OB i v- w #ªQ Gw hmv i .B iB m iY iB M H M T?Q i`QÊ+X
 a m i-M; # KQÆB- ç° F?| pQÊi [m +`M; H9+ +`M; HÈMX
 oQ /K M?Q i-M; i?S # KQÆB # - +| K°i +€B H²M; ;B K +U+ HÈM- # M i`QM; T?QM
 i`mv M i?mv iX
 *?d +| ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M i°+ +O h`B m S?QM; - KÈB F?¬M; #`ªM? ?QÎM
 S?"M? T?"M? T?"M?XXX
 G²M; ;B K i`|B #m°+ H²M; ;B K- +?'M ç°M; H„+ HQ- çQ€M +?WM; F?¬M; FB M i`b
 @ G¢B H` ?"m ç¢B FûK +ÄB M?'i +O \*?•M GQM; i`QM; i`mv M i?mv iX
 "€M h?-M 'm ç²M; +?ŠM; #B itm'i ?B M iW H9+ M`Q- M?bM +?^K +?^K p`Q ç-m •+

J†+ /M H" ?"m ç¢B FûK +ÄB M?i +O *?•M GQM;- M?QM; GQM; i? +O M! +kM; ?
HU+ iB T + "M óæ¢B æ >Q h?–M *aM?ôX

@ G–M i`QÊ+ i pQÊi aB- +?QM? H" i?m îi–M; M"vX \*?ŠM; [m - #av M,K i`QÊ+ - i
h?9 h?€B *´X

Gw hmv i .B M!BX

æ° F?| +O +Y aB M"v- [ma i?"i `i HÈMX

Jm®M pQÊi aB- +–M T?aB /MM; M,M; HU+ L?¢+ ç¢Q ç i`'M M •+ GQM;X

h`B m S?QM; +kM; M?bM ` çQÊ+ - K†+ /M ç–m •+ GQM; M"v +QÌM; ç¢B- M?QM; i
F?–M; iQM? H" +QÌM; ç¢B H„KX

.M p"vX

Jm®M i`'M M •+ GQM;- ç M! [m v i`î H¢B # M i`QM; ?¼ #Q+? - +kM; +U+ F€ F?| F
aQ pÈB #av M,K i`QÊ+ - i¢Q M;? p" + 'T ç° +O Gw hmv i .B- iU M?B M F?–M; i? b
L" M; çB ç M i`QÊ+ K†i H²M; ;B K- i` M M;QÌB +?"T +?ÌM K°i Hm²M; F?Q iS+ i?B
i?QÆM; +O K X

a m ç!- +?d i?'v #QÊ+ +?•M +O Gw hmv i .B i`î M M M? M?"M; - i?•M ?bM? mv M
i`mv M ç M iB M; + H†M; H) K i BX

•M? K„i +O •+ GQM;- +m®B +MM; +kM; #` Gw hmv i .B i?m ?9i- +aK t9+ +m²M; #¢
> B + M? ;B!b m

•+ GQM; #bM? v M +?bK p"Q ;B' + M;O- +aM? iQÊM; i`QÊ+ K„i- [m v i`î p # M i`QM
G9+ iB T + "M i–M; #®M KQÆB- ç° F?| ç½ i,M; H M; ;'T KQÌB H–MX

oÈB i?B M T?9 p" M;° iQM? L?¢+ ç¢Q +O Gw hmv i .B- +kM; F?| +| i? T?€ ;BªB ç
*kM; K v- iB M p"Q S?¢K Gm•M *´ •K æB M- F?–M; +?d +| K°i KbM? M" M; H" M?•M
pÊ +?²M; *mM; +?OX

J†+ /M pQÊi aB F?–M; ? +| #'i F€ # M i?QÎM; M"Q- M?QM; +| i? ;B9T K¼B M;QÌB
h¢B i–M; i?S #®M KQÆBX

h` M bQÌM M9B- tm'i ?B M K°i H½Q ç–m ç +?ÁK `•m / - çQ ` # +€B M M ç +´ [m
+Sm L?¢+ ç¢Q- K" +ÁM HB M [m M ç M K°i p" B i`B i Hw b® K M?X

æ M +Y aB M"v- M; v +a pÊ +?²M; *mM; +?O +kM; #` H•K p"Q F?| F?,MX

E?Q iS+ +O H½Q ;Bª ç +?ÁK `•m ç ç!- M; v +a h`B m S?QM; p" "€M h?–M 'm ç²M
i?'mX

æ M i" M H9+ M"v- pQÊi aB S?¢K Gm•M *´ •K æB M- F?–M; +?d F?aQ +Sm +–K F€ i
Hw M?•M bBM?- K M? b® i?B M ç` X

*kM; K v- M;QÌB pQÊi aB- F?–M; B F?–M; T?aB H" M;QÌB i`Q im X

Gw hmv i .B p" pÊ +?²M; *mM; +?O H" +?O HU+- b m HQM; +ÁM +| hB m h†+ JB n
M;?oX

hB m h†+ JB m +| i? t2K ?B m çQÊ+ K M? b® #!B iQ€M- +| i? i`Ê ;B9T ç¬B +?9iX
+ 'T ç° w +aM? + Q- b m F?B i`aB [m h?–M EB T p" hQ+? >mv i h`¼M; aBM?- +aK M
#'i T?"K F?–M; FûKX

h`Q im +O K¼B M;QÌB ç m p¬ +MM; + Q bB mX

*Y aB M"v- K'i MY M; "v i?ÌB ;B M- +m®B +MM; +kM; T?€ ;BªB çQÊ+X

9ZB2NC`M/U-P+Y Pn B Pm`hÓ#>@JB000 07' À€01B#3K M ' 0p 8`2ÖM;1;#ö M 0"†D°%P#&V130>#2-K i? D0•Hv

*| i? M|BX

L| +| ? B i-M; i€+ /KM; +O L?•M L;Q G hBM? p" >mv M h?-M hYm- M?QM; ?B m
h`QM; i? ;BÈB i`lB b Q- M?"i M;mv i iBM? i?-M p"M +?mv M i?2Q K°i T?QÆM; i?
[mv i„+ €Q M;?o p¢M p"i pki`KX

" M i B p M; H M iB M; ç`M L?¢+ ç¢Q- T?ªM; T?'i M?Q tmv M i?'m i?lB F?-M; Gm
F?B M M;QlB i iB M p`Q K°i HQ¢B +ªM? ;BÈB E?-M; JBM?X

*?d i`QM; K'v M?'T ?- ?'T M;„M M;OBX

*ªK t9+ +O h`B m S?QM; i?,M; ?Q - T?B m M?B M M?Q iB M- HBM? ?²M w +ªM?
#`B i`W ói¢T +?'iô- iB M i? K K°i #QÊ+ óM;QM; Hmv MôX

S?ªB #B i`^M;X

*'T ç° HBM? ?²M +O h`B m S?QM; - p®M F?-M; T?•M + Q i?'T pÈB æ¢B æ - #•v ;B
H¢B +`M; i`Î M M i?-M; bm®i K¢+? H¢+ ?ÆMX

æQÆM; M?B M- i?,M; ?Q i¢B T?QÆM; /B M +ªK [m M- KÈB i?"i bU F?B M +?Q h`

*?d i`QM; ;B•v H€i M;„M M;OB- w +ªM? HBM? ?²M +O h`B m S?QM; - ç½ ç„K +?b
i?-M; bm®i- +ªK [m M +| i? +ªK M?"M id Kd HU+ HQÊM; €Q M;?o i?B M ç` - ;B®M

@ æ•v +?QM? H` w +ªM? pB M K½M K" +?d +| æ¢B æ >Q h?-M *ªM? KÈB +| çQÊ+
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; FBM? ?½B p- +MM;X

*?ŠM; [m - M| +kM; ;B®M; M?Q >mv M h?-M hYm- ?B m [mª`i M;„M M;OBX

>mv M h?-M hYm ç®B pÈB +'T #"+ /QÈB oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? - +| HU+ i?9+ ç
i'M +?S+ oQÆM; :Bª- w +?Q HBM? ?²M H°i t€+- +`M; K¢M? ?ÆM æ M L;mv M *ªM?

"lB p"v- ?B m [mª +O æ²M; iB M +´ M`v- +?Q /M +| K¢M? ?ÆM >mv M h?-M hYm
+| F?ª M,M; F?B M h`B m S?QM; ç°i T?€ i`QM; M?€v K„i çQÊ+X

oKiXXX

v i?S+ i•K i?-M +O h`B m S?QM; - i`Î H¢B ?B M i?U+- HQ¢B w +ªM? +ªK [m M i?,M
çBX

> i i?ªv M?[M; i?S pW `²B- +kM; ;B®M; M?Q i`,M; i`QM; MQÈ+- ?Q i`QM; ;QÆM;
J` æ²M; iB M +´ i`QM; HÁM; #`M i v ?„M- iBM? çB K [m M; p,M # M M;Q`B ç½ i?Q

@ *?O M?•M\

"€M h?-M 'm ç²M; +| +?9i M;¢+ M?B MX

h`QM; F?QªM? F?„+ pW `²B- F?Q iS+ w +?Q i` M M;QlB h`B m S?QM; tªv ` #B M
i? [m çQÊ+ €M? K„i +O ?„MX

@ > B p` iB M #®B- KK+ çQ+? +O +?9M; i - ç½ ç¢i çQÊ+ `²B

h`B m S?QM; ?QÈM; p T?Q pÊ +?²M; *mM; +?O- #B m ç¢i +ªK FQ+?X

o T?-M bBM? iY +O GB m *-K >•K- +Æ #ªM ç½ +| i? t€+ ç`M?X

h` M K†i pÊ +?²M; \*mM; +?O pšM +ÁM p`B T?-M FBM? M;¢+ M;?B ?Q†+- ç®B pÈB
æB M- #¼M ?¼ +kM; F?-M; #B i`ä`M; H„KX

@ h`B m ?mvM? ç - M;QÆB +| #B i GB m \*-K >•K FB - H`K i? M`Q iB M p`Q S?
F?-M;\

oÊ +?²M; *mM; +?O M?bM ?„M pÈB €M? K„i i`QM; +-mX

@ S?¢K Gm•M *´ •K æB M- p®M F?ÎB M;mv M i¢B i?îB ¢¢B h?€B *´- i`QÈ+ F?B i?B
 +"T iÈB [mv i,,+ +,M M;mv M +O i?B M ¢` S?¢K h`K- # Q ;²K +ª L?¢+ ¢¢Q- J M? ¢
 T?ªB H` i?S K` #`i F€ K°i i? HU+ M`Q +kM; +| i? ?Q`M iQ`M M„K ;B[M| i`QM; i vX
 h`B m S?QM; H¢M? M?¢i M|BX
 h`QM; ¢-m ?„M- pšM +ÁM ?B M ?B M ?bM? ªM? GB m \*-K >•K i` M ?¼ #Q+?- +ÁM
 i`QM; æ²M; iB M +´ M[X
 æ-m iB MX
 S?¢K Gm•M *´ •K æB M +kM; F?¬M; T?ªB ?Q`M iQ`M M^K i`QM; i v h?B M h?€M?
 h?Ov h´ F? B bÆM h?B M h?€M? *-K *mM;- +kM; F?¬M; i? H`K ¢QÊ+X
 hB T ¢|- HB M [m•M ¢ M J M? ¢¢Q M?•M [mª- i`i +ª ¢ m /Q K°i Hm²M; HU+ HQÊM;
 Gm²M; HU+ HQÊM; KBM? KBM? i?9+ ¢~v M`v- ¢ M iW óGK+ om h`Q :BªôX
 @ h?b ` - +?•M iQÈM; bBM? iY +O \*-K >•K- GK+ om h`Q :Bª H9+ Î h? M? >Q oU+
 _`i M?B m #Q`M i`QM; HÁM; h`B m S?QM;- ¢½ i`Î M M i?¬M; bm®iX
 G9+ i`QÈ+- GK+ om h`Q :Bª M|B H` óH`M? Qi /[M?B mô- M?QM; H¢B +® iB M? F?¬
 ? v ¢½ +? iX
 @ L m F?¬M; T?ªB pb *-K >•K- i +kM; F?¬M; i? M? M? +?|M; iB M p`Q L;Q¢B o
 +kM; b) #Ä [m F€ M;° ó"€M h?¬M .B oB Mô- b® K M? M?•M bBM? b) ?Q`M iQ`M #
 æ®B pÈB M?[M; K M? b® M`v- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; i`M M;"T +ªK M;°X
 L,K ¢|- H9+ #€B H`K K¬M ?¢ +O ZmªM; Zm•M >-m- +?QM? H` K°i #QÈ+ M;Q†i p`M
 L m F?¬M; T?ªB p`v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i? M? M? +?|M; iB T t9+ h? ;BÈB
 +?Q b) +?"K K'v M,K- K'v +?K+ M,KX
 L m M?Q- H9+ ¢| h`B m S?QM; M;?2 i?2Q HìB ¢ M;?` +O >²M; :B€Q +?O- i?¬M;
 iB M p`Q h¬M; T?€B L?` hBM?- +?Q /M im pB +| + Q ¢ M ¢•m- i?b +MM; H„K +kM; +
 K` i?¬BX
 E?¬ G•m ¢QìM; +?O +kM; p`v- #ÎB pb ¢B i?2Q h`B m S?QM;- +?Q M M KÈB +| ¢QÊ
 S?ªB #B i`^M;X
 h?U+ HU+ +O E?¬ G•m ¢QìM; +?O ?B M M v- ¢½ b€M? M; M; pÈB sQ+? L;mv i;B€
 h?B h`È \*?9- bQ pÈB Zm, i?B i`È +?9 +O sQ+? L;mv i;B€Q +?O M,K tQ - +ÁM K¢
 J°i ¢Q`M M;QìB- iW i` M i¬M; i?S #®M KQÆB +?QM ¢B tm®M;X
 h`QM; K„i pÊ +?²M; *mM; +?O pšM +ÁM +| +?9i M;?B ?Q†+- i? M?QM;- S?¢K Gm
 F?¬M; T?ªB H` i?S K` #¼M ?¼ +| i? ?Q`M iQ`M M„K i`QM; i vX
 @ h`B m iB M #®B- p` GB m +¬ MQÆM; FB - +| i? iB M ¢ M i¬M; i?S #®M KQÆB
 +€+? ¢ÆM ;BªM M?Q p`v ¢QÊ+X
 Gw hmv i .B F?¬M; M?`M ¢QÊ+ M|B ` M;?B p'M i`QM; HÁM;X
 h`QM; +?mv M M`v- +| `i M?B m ¢B K F€ [m€BX
 h?S M?'i- GB m *-K >•K M;`v tQ - M m M?Q +?d /WM; H¢B i¢B i¬M; i?S #®M KQÆB
 #®M KQÆB K'v- +kM; ¢½ H` HU +?¼M F?¬M; i`²BX
 h?S ? B- h`B m S?QM; i?Q¢i M?bM +kM; F?¬M; #B i?®M; M?Q i`QM; iQîM; iQÊM
 ioM?X
 @ *-K >•K i?`M? +¬M; M;?`+? i?B M +ªB K M?- b® K M? +O M`M; +?QM? H` +? i
 M?[M; ¢B m K` M`M; H`K- /QìM; M?Q H` ¢ H`K #QÈ+ ¢ K +?Q pB +ói•M bBM?ôX

h`B m S?QM; i?'T ;B¼M; M|BX
 .M b Q çB M[- GB m *-K >•K +kM; F?¬M; T?ªB +? i Q M m'M; - ç•v H¨ Hw iQÎM; K
 h`B m S?QM; ibK ç M i" M MÆB M"v- F?B M +?Q M" M; FB T M"v b®M; F?¬M; m'M; K°i T?¬M H p"i F?B h`B m S?QM; iÈB ç•vX
 @ o T?¬M +?B iB i pB + *-K >•K i•M bBM?- +| H) T?ªB çB ?ÄB i?,K GK+ om h`Q :E
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç½ +| /U iQM?X
 *?Q ç M #•v ;Bì- ç½ #ªv M,K i`¬B [m X
 h`B m S?QM; +kM; ?Q"BM; ?B- F?¬M; #B i +| T?ªB GB m *-K >•K ç½ ói•M bBM?ô #ªv M,K ? v F?¬M;X
 a m F?B `ìB F?ÄB S?çK Gm•M *´ •K æB MX
 h`B m S?QM; +MM; ç€K M; QìB pÊ +?²M; *mM; +?O HB M i?O- HçB H-M M[T?QM; L; v ?¬K ç|X
 oÊ +?²M; *mM; +?O ;B[h`B m S?QM; HçB- içK i?ìB H"K F?€+? i`QM; h?B M h?€M
 oÊ +?²M; *mM; +?O +kM; F?¬M; #B i `^M; - ?"M? ç°M; p¬ ibM? M"v +O #¼M ?¼- \*-K \*mM; - i`€M? çQÊ+ K°i ?²B i B QÆM; M;"T ç-mX
 h`B m S?QM; ç M; Km®M ibK ?B m æ²M; iB M +´ - +?Q M M +kM; p mB p ç€T SM;X
 h`QM; K°i iÁ H•m +€+ i Q M?½ H`+? bUX
 h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B- +?dM? bY HçB i•K ibM?- #„i ç-m +ªK M;° æ²M; v i?S+ +O ?„M- iB M p"Q i? ;BÈB iBM? F?¬M; i?¬M #Q `°M; HÈM- # M i B p M; H ?mv M- T?ªM; T?'i tmv M i?'m i?ìB F?¬M; Gm•M >²BX
 h`B m S?QM; M?'i i?ìB iB M p"Q K°i HQçB +ªM? ;BÈB E?¬M; JBM? bB m M?B M- H ?Q M?ªv p¼iX
 G9+ M"vX
 h`QM; ?Q" M +ªM? M #bM?- +?Q M M h`B m S?QM; KÈB iQ" M i•K iQ" M w +ªK M;° - æ i,M; +QìM; ?B m [mª +ªK M;° - h`B m S?QM; +ÁM KÎ h?¬M GBM? L?½M ` - i` M? i?,M; ?Q ç|- F?„+ ;?B p"Q i`QM; ç-mX
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB +?d /U p"Q æ²M; iB M +´ M"vX
 J¶B K°i H-M- ?„M +?d i? M;° KQìB M?`T ?¬ ?'T- b m ç| HçB /"M? p" B + M? ;Bì- i?B M ç` - M?^K´M ç`M? w +ªM? i?U+ bU +O #ªM i?•MX
 .M b Q çB M[- HU+ HQÊM; L?ç+ ççQ i`QM; æ²M; iB M +´ +kM; +| ?çM +? X
 h`B m S?QM; Km®M ?'T i?m ?B m [mª M"v K°i +€+? i®i M?'iX
 >ÆM M[- æ²M; iB M +´ M"v +?QM? H¨ H p"i +m®B +MM; K¨ GB m *-K >•K FB T M F?¬M; Km®M ? Q ? i iQ" M #° HU+ HQÊM; +O M| - K¨ pšM ;B[HçB- p¬ +MM; [mw i` h?2Q i?ìB ;B M i`¬B [m X
 h` M H-m +€+ +O h`B m S?QM; - i?dM? i?QªM; HçB iK i" T K°i Hm²M; HU+ HQÊM; i +?|M; #B M K'i- w +ªM? i`QM; ç|- KÆ ?² ç½ pQÊi [m +`T #"+ oQÆM; :BªX
 h`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€BX
 h? iQ+? >²M >ªB iY b„+ - #B M ?| F?¬M; M;WM; - /¬M +| K°i HQçB +ªK ;B€+ i`QM; æ•v +?QM? H¨ w +ªM? HBM? ?²M ççi iÈB æçB æ >Q h?¬M *ªM? pB M K½M- KÈB +

h`B m S?QM; +^aK i?'v- w +?Q iBM? i?-M +O #^aM i?•M- ;B®M; M?Q K°i ;®+ +•v M
 i?"M?- HU+ HQÊM; w +?Q i?-M; bm®i i?B M ç` - mv HU+ +`M; M;`v +`M; K¢M?X
 L?QM; iBM? çB K [m M; p,M # M M;Q`B æ²M; iB M +´- +kM; /-M /-M i`Î M M ^aK ç¢
 @ h?B m +?9i M[H` +| i? /UM; /K+ çQÊ+ w +?Q æ¢B æ `²B
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM;- KÆ ?² +| K°i iB ?QM; T?'M p` +?ì KQM;X
 GBM? ?²M +O ?„M- i`<sup>a</sup>B [m G¬B HU+ h?-M EB T p` J°M; +^aM? h?€B *´ K`B Hmv M
 >Q h?-M *^aM?- +® ;„M; iQ+? t9+ çO çB m FB M ç /UM; /K+ w +?Q æ¢B æ X
 *?d +¬M w +^aM? H¢B iB M i? K MY #QÊ+ M[- ? i i? v b) M?Q MQÊ+ +?^av i?"M? b
 *?ÊT K„iX
 æ½ ? B M;`v i`¬B [m
 h` M H¬m +€+ +O h`B m S?QM;- HU+ HQÊM; i?B M ç` KÆ ?² p†M p Q- i?dM? i?
 G¬B- # M M;Q`B T?B K ç°M; €M? b€M; HQm Hv `U+ `ÐX
 L?[M; +^aM? iQÊM; M?Q iQÌM; p•M # Q T?O- ç m F?-M; T?^aB #bM? i?QÌM;X
 *?Q /M h`B m S?QM; +| i?m HB K M?Q i? M`Q- +kM; F?-M; i? +?2 ;B'm çQÊ+ H
 ;B Q ?°Bô M`vX
 v +^aM? +O ?„M i,M; H M- +^aK M;° +`M; H9+ +`M; ?Á ?ÊT pÈB i?B M ç` - i`QM; i
 /B m +O i?B M ç` X
 @ E?-M; i
 v +?Q iBM? i?-M +O h`B m S?QM;- ;B®M; M?Q K°i pB M i`•M +?•m F?-M; M;WM;
 b€M; HQM; H M? i`QM; bm®i- KQÊi K` M?Q w- MÎ `° €M? b€M; `U+ `Ð M?Q #^aQ p"i
 G9+ M`vX
 >„M +| K°i HQ¢B ^aQ ;B€+- iU M?Q K°i T?QÆM; HU+ HQÊM; ?mv M ^aQ i`QM; i?B
 M;?o H`K +?O- H'v w +?Q #<sup>a</sup>M i?•M H`K i`mM; i•K- i`B m #€B ?„M ;B®M; M?Q ç p
 Gw ;B^aB ç®B pÈB F?-M; ;B M i?B M ç` +O K°i æ¢B æ >Q h?-M \*<sup>a</sup>M?- ç¢i iÈB i`
 "ÎB i? +?Q M M- #¼M ?¼ +| i? çB m FB M çQÊ+ E?-M; ;B M GoM? oU+- i?U+ +?`i
 K°i hB m h? :BÈB bÆ çŠM; +O `B M; #^aM i?•MX
 *?ŠM; [m - hB m h? :BÈB i?"M? H" T /U i` M +,M +Æ bm®B M;m²M HU+ HQÊM;- F
 J°i H9+ M`Q ç!
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- ç°i M?B M M?^av H M- /QÌM; M?Q ç M; #€Q ç
 "¶M; M?B MX
 J°i Hm²M; w +?Q hY oQM; FBM? i`B i i?B M ç` - [mûi M; M; >Q E?-M; >^aB p¬i"
 h?€M? *-K *mM;ô i¢B óh?B M *-K oU+ôX
 LY + M? ;B`b m
 J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM hY oQM; F?´M; H²- iW t ç M ;¬M- M? M? +?¡M; iB
 *mM;X
 @ G` w +?Q æ¢B æ - +ÁM H` w +?Q hY oQM; ?B K i?'vX
 h`QM; HÁM; pÊ +?²M; *mM; +?O +^aK i?'v +?Q€M; p€M;X
 @ hQ`M h¬M; ç T?ÁM;5
 h?B M h?€M? *-K *mM; H" T iS+ F?~M i`QÆM;- KÎ ` ç¢B i`"M ?° bÆMX

@ æ M `²B Q\

"€M h?-M 'm ç²M; çSM; i`QÊ+ H-m +€+- M?bM p K°i T?QÆM; ?QÊM; M"Q ç\X

Gm²M; w +?Q æ¢B æ M"v- mv HU+ i?-M; i?B MX "'i Hm"MH" +QÌM; ç° ? v w +?Q-
Zm M; *aM?X .M b Q çB M[- >mv M Zm M; *aM? +kM; +\ i? F?B M +?•M M; mv M
?²M p"i +?'iX

J†+ /M i¢B T?QÆM; /B M iBM? i?-M- "€M h?-M 'm ç²M; pšM +aK i?'v K°i iB €T HU

h?2Q Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM hY oQM; FB iB T + "M- i`QM; T?QÆM; pB M K'v M
Q T?O /QÊB #\M; K hY oQM; - ç m +aK i?'v i? t€+ p" iBM? i?-M`ûi H¢M? +SM; M
i?'v bÊ ?½BX

L?Ä iW +QM FB M- HÈM +?Q ç M M?•M HQ¢B h¬M :Bª- oQÆM; :Bª- ç m i?2Q #aM
pÈB hY oQM; X

@ hY oQM; æ¢B æ 5 h¢B b Q M; QÆB T?¢K ç M h?B M h?€M? *-K *mM; i \

oÊ +?²M; *mM; +?O çSM; H†M; i` M i`ÌB + Q- ? B Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM +O oQ
K¬MX

> B ç¢B oQÆM; :Bª- K°i *-K K°i EB K- çSM; bQM; bQM; pÈB M? m- E?-M; :B M G

oÊ +?²M; *mM; +?O M"v- p®M H" bQM; im- M?Q +€ MQÊ+ #M ç„T HšM M? m- H•m /
i?O M`B / M? i`QM; Zm-M æªQ oU+X

> B M; QÌB HB M i?O +MM; ç€M?- *-K EB K F i?ÊT- ç½ iWM; +\ +?B M iQ+? ?mv
oQÆM; :Bª çdM? T?QM; X

L?QM; H9+ M"vX

æ®B /B M pÈB bS+ K¢M? iQ HÈM hY oQM; +\ i? +„M Mm®i ? i i'i +ª- b„+ K†i ? B
T?aM; T?'i M?Q ? B +¼M; `ÆK ç®B K†i pÈB #½Q i€TX

h`QM; i-K K„i- i?B M ç` H•K p"Q K°i KªM? F?-M; ;B M ç2M i®B- i?•MªM? po M; ¢
KB M €K FBK- ;B®M; M?Q hY h?-M- iWM; #QÊ+ ç M; -MX

@ hY oQM; æ¢B æ 5

hQ" M #° óh?B M h?€M? *-K *mM; ô- ç m ioM? H†M; M?Q +? iX

æ®B pÈB p` hY oQM; æ¢B æ t tQ M"v- pÊ +?²M; \*mM; +?O- ?B M M?B M #B i`'i
*?QÎM; E?®M; ;Bª +O h?B M h?€M? *-K *mM; i? ? i`QÊ+- ç½ iWM; i? K ;B +?
;B i hY oQM; æ¢B æ - K†+ /M +?d i¢Q M M çQÊ+ K°i p"Bi€+ /KM; ``i M?ÄX

>B M M v- hY oQM; æ¢B æ H¢B ç Mi" M MÆB M"v- #'i F H" pb M; mv M M?•M ;b- t2
F? \ +\ i? K v K„M i?Q€i F?ÄB `²BX

djdX *?QÆM; djN, hY oQM; h`mv a€i U? BV

oÊ +?²M; *mM; +?O- ? B ç¢B oQÆM; :Bª *-K EB K F i?ÊT- M?Q H•K ç¢B ç`+?X

h? M?QM; - çSM; i`QÊ+ Hm²M; ?"M w hY oQM; M?Q MQÊ+ Hk FB - i?•M i? ? B M
i•K i?-M M?Q #` ç MûMX

*ÁM +?Q F? B +?B M- M?QM; ? B M; QÌB ç½ +\ +aK ;B€+ bBM? iY F?-M; M^K i`QM

@ h`B m S?QM; - M; QÆB [mª M?B M îh?B M h?€M? *-K *mM; X

h? M? •K +O hY oQM; æ¢B æ - T?aM; T?'i iW i€K T?QÆM; pk i`K i`mv M ç M- K°i
€K- ;B®M; M?Q H•K p"Q i?ÌB ç¢B ?„+ €KX

•K -K -KXXX

J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM hY oQM; - # Q i`MK i?B M ç` - +?d i`QM; +?ÈT K„i ç½
iQ HÈM ó*-K EB K F i?ÊTô +O pÊ +?²M; *mM; +?OX

h?Q€M; +?®+X

h` M F?QªM; F?¬M; +O h?B M h?€M? *-K *mM; - K°i Hm²M; +?'M ç°M; K½M? HB i
+O h¬M; T?€B L?B hBM? F?¬M; M; WM; `mM; `mM; - ?"Q [m M; i`"M T?€T p®M b€
ªK ç¢KX

@ J m ;B[p[M;X

@ E?¬M; i®i- M m M?Q ?° bÆM ç¢B i`"M bKT ç´- 2 `^M; h?B M h?€M? *-K *mM; b
iQ+?X

æ¢B M¢M H•K ç-m- F?B M +?Q ; -M p¢M i?"M? pB M iW i` M tm®M; /QÈB +O h?B
;B +® i?O ç¢B i`"MX

h`QM; ç¡- h¬M :Bª æ M L;mv M \*ªM? +kM; +¡ ?ÆM KQÌB p`- +ÁM H¢B +'T #"+ *?•M
K'v i`,K M;QÌBX

L;"M p¢M iBM? M? i`QM; h¬M; K¬M- H"TiS+ tm'i ç°M; - /MM; HU+ HQÊM; +O #ªM
?° bÆM ç¢B i`"MX

L?B m M;QÌB HU+ HQÊM; HÈM- ?° bÆM ç¢B i`"M +O h¬M; T?€B L?` hBM?- +U+
T?-M HÈM +?•M HU+ p` +?•M M;mv MX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>° bÆM ç¢B i`"M H•K p"Q +® i?OX

L?QM; K†i F?€+- # M T?Q pÊ +?²M; *mM; +?O- i•K i?-M ç¢B +?'M- bS+ K¢M? iQ
ç½ #` hY oQM; æ¢B æ +?'M +?Q iS T?•M M;k HB iX

h?•M ?bM? ? B M;QÌB M?Q€M; H M K°i +€B- F?Q ?mv i+m°M i`"Q- i?B m +?9i M[
oÊ +?²M; *mM; +?O M"v- F?¬M; +?d K ?B m HB M i?O i€+ +?B M- K" +ÁM +¡ i? +

>ÆM M[- hY oQM; æ¢B æ /QÌM; M?Q +kM; F?¬M; ç ? B M;QÌB p"Q K„i- +?d T?€
æ¢B æ p` w +?Q hY oQM; - ç½ HU+ €T çQÊ+ pÊ +?²M; *mM; +?OX

h?-M MB K +O ?„M- # Q T?O iQ" M #° h?B M h?€M? *-K *mM; - /QÌM; M?Q ç M; ib
_ 'i M? M?- ?„M HB M i"Ti`mM; p` i`Q +O h`B m S?QM;X

@ ±\

h` M K†i hY oQM; æ¢B æ +?Êi H° /` b„+- h`B m S?QM; M"v- /QÌM; M?Q ç½ /UM;
ªªM? ç¢B pB M K½M `²BX

h`QM; HÁM; ?„M +?'M ç°M; , G`K b Q +¡ i? M? M? M?Q p"v çQÊ+\\

"'i F€ K°i æ¢B æ >Q h?-M *ªM? M"Q bBM? ` - ç m +¡ ç¢B F€ M;° p` ç¢B F?Q p" M- b
HU+- pQÊi [m ` 'i M?B m +?¬M; ; B i`QM; +m°+ çÌBX

h? M?QM; - h`B m S?QM; #•v; BÌ ç½ /UM; /K+ çQÊ+ w +?Q æ¢B æ - i?"K +?Q +ÁM
h?-M *ªM? ç¢B pB M K½MX

L m M?Q /UM; /KM; w +?Q æ¢B æ i?"M? +¬M; - >Q h?-M *ªM? ç¢B pB M K½M b) F

@ > ? - h`B m S?QM; - +?Q /M M;QÆB +¡ /UM; /K+ i?"M? +¬M; w +?Q æ¢B æ - M; Q
+O i X >ÆM M[- i b) F?¬M; +?Q M;QÆB ç¢i çQÊ+ w ç² ç•MX

hY oQM; æ¢B æ +QÌB ;^M- •K i? M? M?Q iB M; ;B¡ H¢M? hY oQM;X

GÌB M¡B pW /SiX

v +?Q hY oQM; +O æϕB æ - ç½ +?'M ç°M; HBM? ?²M i?B M ?Q- i`U+ iB T M?^K p
h`B m S?QM;X

v +?Q æϕB æ M`v- ~M +?S €Q M;?o hY oQM; +QÌM; çϕB- pW T?|M; ` - ; -M M?Q
T?-M HÈM oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;- Qi M?'i +kM; +| i? F?B M HBM? ?²M bKT ç´-
@ JÆ iQÎM;X

oÊ +?²M; *mM; +?O F i ?ÊT i?`M? w +?Q oQÆM; :Bª- K M; i?2Q K°i Hm²M; HU+ H
+?2 +?„M i` M ç-m iÁ H-m +€+ H`+? bU i Q M?½X

> B çϕB oQÆM; :Bª + 'T GoM? oU+- /QÈB ibM? ?m®M; w +?Q F i ?ÊT- bS+ KϕM? K
T?QM;X

J` b m F?B w +?Q /mM; ?ÊT- HϕB +`M; K ?B m T?ÁM; i?O ?ÆMX

@ *| w iSX

"€M h?-M 'm ç²M; #QÈ+ ` iWM; #QÈ+- K°i Hm²M; w +?Q "€M h?-M M;ϕQ i?` i?QÆ
+ Q- H'v ?bM? i?€B +-M; FQ+? ç€M? i`9M; w +?Q +O hY oQM; æϕB æ X

•K

v +?Q +O # çϕB oQÆM; :Bª- +MM; p +?ϕK K°i +?¶ pÈB w +?Q hY oQM;- iϕB T?Q
K°i i`"M b|M; i?-M Mm®i i`ÌBX

GU+ HQÊM; w +?Q M`v- ;B®M; M?Q HU+ HQÊM; iBM? i?-M ?Q p-- M?QM; HϕB +?
HoM? M;°- +| i? M;?B M M€i pϕM p"iX

»+

h?•M ?bM? "€M h?-M 'm ç²M; M?Q€M; H M K°i +€B- F?|2 KB M; i`"M ` K°i iB p i
>„M /MM; ?bM? i?€B +-M; FQ+?- T?€i ` w +?Q +-M; FQ+?- +?Q M M #` i?QÆM; ?
oÊ +?²M; *mM; +?O- b„+ K†i H9+ çÄ H9+ i`„M;- i•K i?-M #` i?QÆM;- +ÁM K v H` ?
KÈB +?B b #Èi i?QÆM; i´MX

>ÆM M[- K°i T?-M €T HU+ HÈM- H` #` "€M h?-M 'm ç²M; ;€M? +?`mX

@ v +?Q bB m M?B M M?Q p"v L;QÆB H` p` h?€M? *?O M`Q i`¼M; bBM?\
a„+ K†i hY oQM; æϕB æ i?Q€M; `mM- M?bM +?^K +?^K "€M h?-M 'm ç²M;X

oW `²B- i`QM; H9+ w +?Q p +?ϕK- "€M h?-M 'm ç²M; #^M; p`Q T?QÆM; T?€T ?mv
hY oQM; i`QM; ç|X

*`M; F?-M; i? iBM M´B +?QM? H`- "€M h?-M 'm ç²M; ç2K K°i T?-M i?QÆM; i´M-
i` M h?€M? h? +O KbM?X

@ L?'i ç`M? T?ªB FûQ /`B i?ìB ;B M- T?ªB M; ,M +ªM çQÊ+ hY oQM; æϕB æ X

@ h`B m S?QM;- M m M?Q /UM; /K+ i?"M? +-M; w +?Q æϕB æ - M?Q p"v i?b h?B M
iB ?B p¼M;X

> B pÊ +?²M; *mM; +?O M?bM M? m- ?Qi b•m K°i ?ÆBX

oB + ç½ ç M MQÈ+ M`v- ? B M;QìB +kM; F?-M; `ªM? K` Q€M i`€+? h`B m S?QM;
h?€M? *-K *mM;X

æQÆM; M?B MX

aU +QÌM; çϕB +O "€M h?-M 'm ç²M;- +kM; pQÊi [m iQÎM; iQÊM; +O ? B M;QìBX

GU+ HQÊM; i` M M;QìB ?„M- F?B M +?Q hY oQM; æϕB æ p- +MM; M;?B ?Q†+X L
h?€M? *?O i`¼M; bBM?- +| H) b) +| T?QÆM; T?€T ç®B T?| pÈB hY oQM; æϕB æ X

@ h?€M? *?O\ >W- H9+ i +ÁM M;¢Q i?`i?B M ç` - +| H) F?B ç| M;QÆB +ÁM +?Q
"€M h?-M 'm ç²M; ?W H¢M? K°i iB M;- +?MB çB p i K€m i` M F?| 2 KB M;- i` M K†i
GU+ HQÊM; imv i +QìM; +O hY oQM; æ¢B æ - +kM; F?B M +?Q ?„M FB M; F} b•m
L m M?Q K¼B M;QìB F?-M; HB M ?ÊT H¢B- p"v i?b +?Q /M H" ?„M- +kM; F?| K" i`
L?bM i?'v #ªM i¬M +O hY oQM; æ¢B æ - "€M h?-M 'm ç²M; F?-M; i? F?-M; i?W
+?S+ æ¢B æ >Q h?-M *ªM?- F?B çÆM çª ç°+ ç'm pÊB hY oQM; æ¢B æ - i?b T?-M
i?„M;X

@ hY oQM; æ¢B æ - M;QÆB F?-M; i? M;„M +ªM i /UM; /K+ w +?Q æ¢B æ ç•mX
J°i i? M? •K iU iBM? #bM? ioM?- iW i`QM; ;B M çB M +€+ i Q M?½ i`mv M ç M- J°i
K½M- [m M? [m~M i`QM; F?-M; i`mM;X

h`B m S?QM;X

oÊ +?²M; *mM; +?O F?-M; F?ÄB H°` p K†i pmB KWM;X

h? M? •K +O h`B m S?QM;- +| K°i HQ¢B ??B m [mª i`'M ç`M? M?•M i•KX

@ L|B ? v H„K- i?O çQ¢M +O i - +ÁM +?Q #„i ç-m ç•m
hY oQM; æ¢B æ +QìB H¢M? K°i iB M;X

J†+ /M M|B p"v- M?QM; i`QM; HÁM; hY oQM; æ¢B æ - +kM; F?| i`€M? F?ÄB +ªK i?
L m h`B m S?QM; i?`M? +¬M; /UM; /K+ ` w +?Q æ¢B æ - M?Q p"v b) `i F?| ;B i?
æ¢B æ +kM; F?-M; [m€ FB M; / X

@ æB5

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M;- K°i iB HU+ HQÊM; w +?Q M?Q bûi ç€M?- H Q i?
h¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M- TªM; T?i +| G¬B EB T i?B M i B i`M b€i #W #½B>

@ Gm²M; F?Q iS+ M"v
hY oQM; æ¢B æ +ªK i?'v K°i iB F?Q iS+ #'i MX
v +?Q +O h`B m S?QM;- i?m°+ HQ¢B +¬M; FQ+? +QìM; ç¢B- p¬ +MM; iB T +ªM æ
p`Q i`QM; ç| HU+ HQÊM; €Q M;?o G¬B EB TX

@ >W5

hY oQM; æ¢B æ +QìB H¢M? K°i iB M;- w +?Q hY oQM; ?| i?`M? K°i ç-m >„+ GQ
i?B M ç` - ;BQÆM; M M? K9 pm®i- M?^K p T?Q h`B m S?QM;X

•K -K -KXXX

"€M h?-M 'm ç²M; p" pÊ +?²M; *mM; +?O- i`Ê ;B9T i`MM; FQ+?- i`QM; M?€v K„i ç½
@ h`QM; w +?Q æ¢B æ - F?-M; M;ì H¢B /mM; M?"T #Q F„ hY oQM; ç€M; bÊ M?Q p
oQM; æ¢B æ M"v- [mª i?"i F?-M; i? iQÎM; iQÊM; M´B

"€M h?-M 'm ç²M; +ªK i?'v i•K i?-M ç m çÈMX

*?d +| h`B m S?QM; /mM; M?"T w +?Q €Q M;?o G¬B EB T- KÈB KB M +QÐM; M;¢M
æ¢B æ X

s i

> B Hm²M; w +?Q- ;B Q T?QM; +?WM; K°i ? B M?`T ?¬ ?'T- b m ç| M´B H M iWM; i
"i +?ÊiX

GU+ HQÊM; w +?Q +O h`B m S?QM; i€M HQ¢M #¢B HmB- F?-M; M?`M çQÊ+ ?ûi i

@ hY oQM; *?B GB KX

>Q F?¬M; [m M? M; QìB hY oQM; æϕB æ - i`"M M;"T bS+ KϕM? iQ HÈM hY oQM;- i`
K°i +•v +U HB K ?„+ pK HQÊM Hì- T?€i` iY b€i F?Q M?Q Km®M T?€+? i`ªK i?B M
G9+ M`v ϕ•vX

>„M F?¬M; p" M /KM; w +?Q æϕB æ - K` H` bY /KM; +?B M F„ hY oQM;X

E?¬M; T?ªB hY oQM; æϕB æ F?¬M; +| T?¬M i?„M;- K` H` ?„M T?€i ?B M- i`QM; F
`²B- /QìM; M?Q +`M; t9+ iB M w +?Q +O h`B m S?QM; iBM? iB MX

@ E?¬M; M;ì HϕB #` ?„M M?bM i?'m

h`B m S?QM; i`QM; H¬m +€+ - p K†i i?Q€M; `mMX

G9+ î "€M h?¬M .B oB M- ?„M +?QM? H` HÊB /KM; L;Q L?•M oQÆM;- F?B M #ªM i
:Bª M? M? ?ÆMX

„+ `„+

h`"M T?€T ?° bÆM +O h?B M h?€M? *-K *mM;- +?Êi M?Q€M; H M- HU+ HQÊM; ϕ
v HQϕM i` M F?¬M; i`mM;- F?¬M; ? FB M; M ;bX

@ E?¬M; i®iX

oÊ +?²M; *mM; +?O #` #m°+ +?Q HB M iK+ i?®B HmbX E?¬M; :B M GoM? oU+ +O
oQM; *?B GB K FB ,M KÁMX

S?QM; h?B M h?"T "€i *?QîM;X

"€M h?¬M 'm ϕ²M; F`T i?ìB ` i v- iWM; ϕϕQ [m M; +?QîM; ?Q`M; FBK ?mv M /B m
M;QìB hY oQM; æϕB æ - iϕQ M M HU+ +ªMX

.M p"v- pÊ +?²M; *mM; +?O +kM; #` i?QÆM; F?¬M; M? X

*ÁM K v i`¼M; ϕB K i'M +¬M; +O hY oQM; æϕB æ pšM H` h`B m S?QM; p` i`"M T?

>„M Km®M M;„M +ªM h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; +| h?¬M J•m i?S +?QM- ϕ•v KÈB +?QM? H` KK+ iB m HÈM M?'i +O ?

h? M?QM;X

S?QM; h?B M *?QîM; +O "€M h?¬M 'm ϕ²M;- HϕB ?ϕM +? mv HU+ +¬M; FQ+? +O
w +ªM? +O ?Q Mb KÆ ?² #` €T +? MY #"+X

@

h`QM; ϕϕB i`"M ?° bÆM- K°i p`B +QìM; ;Bª #` HU+ HQÊM; hY oQM; t•K M?"T- H"Ti
ϕ²MX

hY oQM; æϕB æ pk ϕ°M; óhY oQM; *?B GB Kô i`QM; i v- bBM? ` K°i ϕϕQ +¬M; FQ
Q T?O T?QÆM; pB M p`B i`,K /†KX

oÊ +?²M; *mM; +?O- "€M h?¬M 'm ϕ²M;- h`B m S?QM;- # Q ;²K iQ`M #° h?B M h?€
i`QM; +¬M; FQ+? M`vX

*| i? M|BX

J†B +€B T?'i i v +O ?„M- ϕ m H'v HU+ K°i M;QìB- €T +? iQ`M #° h¬M; T?€B L?`
M?[M; +QìM; i?O M?Q h`B m S?QM; p` "€M h?¬M 'm ϕ²M;X

s2K iBM? i? - +| H) pÊ +?²M; *mM; +?O p` "€M h?¬M 'm ϕ²M; +kM; F?¬M; +?®M; ϕ†

h`QM; T?QÆM; pB M K'v M;"M /†K- K°i Hm²M; F?Q iS+ hY oQM; +?"T +?ìM- F?m
M;K+ M?•M ;B MX

J¶B K°i i?ìB F?„+- ç m +| i? ç iY h?B M h?€M? *-K *mM; #Ä K¢M;X
@ E?¬M; i? ç h?B M h?€M? *-K *mM; çSM; ` ;€M? p€+ i B ?¼ M¨v çQÊ+
h`B m S?QM; +?“K `½B çSM; /"vX
"¶M; M?B MX
J€B i|+ iQK i` M ç-m ?„M i mM; # v T?'i T?ÈB- K„i i`€B M?Q K°i çQ¨M óhY >mv M h
M;QìB hY oQM; æ¢B æ X
@ >Q E?¬M; æ²M; h`ªK5
J°i Hm²M; b|M; ;ÊM æ²M; HU+ F€ /`- H"TiS+ # Q T?O hY oQM; æ¢B æ X
h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - i"Ti`mM; F?| +?†i hY oQM; æ¢B æ X
S?QM; h?B M h?"T "€i *?QÎM;X
"€M h?-M 'm ç²M; T?®B ?ÊT F`Ti?ìB- iB M i? K K°i #QÊ+ F?| +?†i- ?¢M +? hY o
@ *?9i i`B K¼MX
hY oQM; æ¢B æ çSM; v M i¢B +?¶- pšM F?¬M; M?9+ M?Q+?- iMv w ç ç¢Q ?Q M
+?ûK` M;Q¨BX
S?®+
hY oQM; æ¢B æ F?¬M; +?9i bSi K - çSM; v M i¢B +?¶- i?•M i? ;B®M; M?Q K°i T
M;¢Q M;? ?^M; +´X
@ æ| H¨ ó"i .B i hY h?•Mô- i?•M i? +O ?„M H¨ K°i +€B t€+ b®M; - i` M Hw i?mv i
+?Q /M H¨ i¢M; T?O çB M[X
"€M h?-M 'm ç²M; H"TiS+ ?Qi K°i M;KK F?Q H¢M?X
"i .B i hY h?•M H¨ K°i HQ¢B i? +?'i #'i /B i- K†+ /M F?¬M; +| F?mvM? ?QÈM; b|
HU+- M?QM; M,M; HU+ bBM? i²M- H¢B p¬ +MM; +QìM; M;¢M?X
L|B çÆM ;BªM +| M;?o H¨- hY oQM; æ¢B æ ç½ #B M #ªM i?•M i?¨M? K°i #° +QÆM
#'i /B iX
@ >Q E?¬M; æ²M; h`ªK #` F?„+ +?
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +ªK i?'v M;Q¨B /U HB mX
>„M iW +?¶ æQ M J°+ h? M?- ç½ #B i çQÊ+ `i M?B m i?¬M; iBM p hY oQM; æ¢B
hY oQM; æ¢B æ +| #'i /B i i? +QìM; ç¢B- M?K+ i? K¢M? K)- `i F?| /B i b€i- +?
?²MX
L?QM; p'M ç H¨X
h¢Q M;? HBM? ?²M +O hY oQM; æ¢B æ - T?|M; K„i F?“TiQ¨M #° h?QÆM; >ªB M¨
i?“K +?Q ?„M +ÁM i?m°+ iQM? +O hY oQM; *?B J•mX
E?| i`€+? hY oQM; æ¢B æ +| i? bWM; b[M; i`QM; ?¨M; M;k æ¢B æ çdM? T?QM;X
@ > ? ? h`QÊ+ ? i;B i ç€K M;QìB FB ç½X
hY oQM; æ¢B æ +QìB /¨B K°i iB M;- i`QM; MK +QìB H° p •K ?¨M- [m€M i`B i K°i
>„M ç½ i?¨M? +¬M; ;B€M çQ¢i h`B m S?QM; /UM; /K+ w +?Q æ¢B æ - HU+ +?9 w
*mM; +?O p¨ "€M h?-M 'm ç²M;X
:B i ç€K `m²B #¼ M¨v tQM;- H¢B ç®B T?| pÈB h`B m S?QM;- i?U+ ?B M óF ?Q¢+
óhY oQM; *?B GB Kô i`QM; i v ?„M +?mv M ç°M;- +?QM? /B M #´ p T?Q pÊ +?²M

„+`„+

*U GB K çQÊ+ ?„+ pK # Q #¼+ - FûQ ç°M; K°i i-M; ?"M T?QM; hY oQM; - #) ;½v F?
H M T?ÁM; M; U +O pÊ +?²M; *mM; +?OX

oÊ +?²M; *mM; +?O FBM? ?½B ?ûi H M K°i iB M; - /QÈB GB K ©M? hY oQM; iQ HÈM
+| K°i M; QÌB M; ½ tm®M; X

dj3X *?QÆM; d9y, hY oQM; h`mv a€i U# V

@ E?¬M; i®i

oÊ +?²M; *mM; +?O ?QªM; bÊ i?'i i? M?- hY oQM; *U GB K FûQ ç°M; iWM; ç¢Q ?"
T?€ GoM? oU+ p" T?ÁM; M; U +O ? B M; QÌBX

> B M; QÌB #¢B HmB i`, K i`QÊM; - ç m ?°+ K€m ` M `d- b„+ K†i i`„M; # +?X

æ•v +ÁM H` /QÈB ibM? ?m®M; "€M h?-M 'm ç²M; i?B i`B M S?QM; h?B M h?"T "€i
FQ+? +O hY oQM; æ¢B æ bmv ; BªK # i?"M?- +kM; ?¢M +? i®+ ç° p" bU HBM? ?

"^M; F?¬M; - pÊ +?²M; *mM; +?O bÈK ç½ M; ½ tm®M; /QÈB çÊi +¬M; FQ+? +O óhY
S?®+

*?d i?'v- K°i ç¢Q GB KªM? ?"M T?QM; hY oQM; - +?ûK T?€ i-M; T?ÁM; M; U i`QÊ+
o K†i pÊ +?²M; *mM; +?O i`"M ç-v imv i p¼M; - i`QM; ? B M; QÌB- Qi M?'i +| K°i M

@ æB T GB M- ? M ;†T H¢B FB T b m

h`mM; MB M M?Q M?½ `®M; HÈM K°i iB M; - KB M +QÐM; /MM; i?•M i? +?2 +?„M
T?QM; hY oQM; X

G'v i?•M i? oQÆM; :Bª +O ?„M- çÐ K°i FQ+? M"v- M?Q p"v KÈB +| i? p½M ?²B
*mM; +?OX

G`K tQM; K¼B +?mv M- ? B K„i i`mM; MB M M?Q M?½ ç½ M?„K H¢BX

@ hBM? +

*mM; +?O #B B ?¬ H M- p¬ +MM; #'i HU+X

:BÌ F?„+ M"vX

h`B m S?QM; p" "€M h?-M 'm ç²M; +€+? t K°i F?QªM; - `i F?| +| i? çm'B F`TX
hY +K+ ç½ çQÊ+ t€+ ç`M?X

E?|2 KB M; hY oQM; æ¢B æ - +?Êi M? +? H M K°i iB i`"Q T?9M; X

L; v i`QM; F?QªM? F?„+ iB Ti ?2Q- /` #B M +?Êi T?€i bBM?X

@ >Q E?¬M; *?mv M o"iX

J°i Hm²M; ; ÊM b|M; æ²M; HU+ p†M p Q KÆ ?²- tm'i ?B M M; v T?Q i`QÊ+ i`mM; M
S?®+

J°i T?-M GB KªM? ?"M T?QM; hY oQM; - p®M b) +?ûK i`9M; i`mM; MB M M?Q M?
K'i F?¬M; +?9i /'m p iX

hbM? ?m®M; M"vX

h?"i ; B®M; M?Q K†i i`, M; #` +„M K'i K°i M; KK- F?¬M; +ÁM ?bM? i`ÁM M[X

GB KªM? ?"M T?QM; M"v- +?B H`K ? B çQ¢M- i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ HQÈi [m
M?Q M?½X

@ E?¬M; +? i

h`mM; MB M M?Q M?½ bYM; b®i- iQ`M i?•M QÊi bkM; K² ?¬B H¢M? - [mª i?"i KÈB / pÁM; X

@ >Q E?¬M; *?mv M o"i- HQ¢B p"M /KM; E?¬M; :B M M`v

hY oQM; æ¢B æ +| +?9i M Q M9M; X

æ°i m?B M- ?„M /QÌM; M?Q +ªK SM; ¸QÊ+ i?S ;b ¸|- H"TiS+ #B M b„+X
S?®+

æQ¢M GB KªM? ?`M T?QM; hY oQM; #B M K'i pW `²B- pW p†M iW i`QM; ¸-m h
KÆ ?² M´B H M K°i iB ?mv i i`¢+?X

@ LU+ +QÌB

hY oQM; æ¢B æ i?'T ;B¼M; ?ûi K°i iB M;- ?`M T?QM; hY oQM; M`v- F?¬M; i? i¢
HÈM ¸®B pÈB ó""i .B i hY h?•Mô +O ?„MX

h? M?QM; - #ªM i?•M H¢B i`9M; TªB #Q F„ hY oQM; +O KbM? - ¸•v +?QM? H`bd M
iWM; ;†TX

@ hY oQM; ?`M bQÆM; X

a„+ K†i hY oQM; æ¢B æ i`-K tm®M; X

>„M +SM; `„M M; ¢M? F?€M; K°i FQ+? pW `²B- ¸²M; i?ÌB #'K i v ¸B K` K°i ¸¢Q +
bQÆM; - M?[M; MÆB ?`M bQÆM; ¸B [m - ?Q F?¬M; ¸ m #`M; QM; F iX

@ *~M i?"MX

oÊ +?²M; *mM; +?O pW i?Q€i Hv M; mv +Æ- H¢B H-M M[+ªK M?"M ¸QÊ+ K°i Hm²
S?®+ T?®+

h`mM; MB M M?Q M?½ ¸SM; KkB +?`m b`Q- i-M; T?ÁM; M; U pW KÈB M? M? +?|M
hY oQM; FB # Q T?O- i?•M i? i?Q€M; +?®+ ¸½ +SM; ¸ÌX

*?d i`QM; ;B•v H€iX

J°i i-M; ?`M bQÆM; M?`M M?¢i H¢M? H)Q- ¸½ # Q T?O F?„TiQ`M i?•M i`mM; MB
i?~K i?'m F?„TiQ`M i?•MX

„+ `„+

h`mM; MB M M?Q M?½ F?¬M; +?d #` ¸|M; #,M;- F?¬M; i? M?9+ M?Q+?- K`i?•M i?
hY oQM; ,M KÁM- bBM? K M? iBM? T?€+? M? M? +?|M; iB m ? QX

@ hBM? + X

*mM; +?O KB M +QÐM; ?| ;BªB p`B iB /Q •K ?`M bQÆM;- ;B[#`M i v tm'i ?B M H
i`„M; i`QM; bm®i- ¸†i H M b m HQM; i`mM; MB M M?Q M?½- ?| ;BªB ?`M bQÆM;
E?|2 KB M; hY oQM; æ¢B æ H¢B M? +? H M K°i iB +?•K #B KX

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; - ¸ªQ [m i`mM; MB M M?Q M?½- H"TiS+ #B

@ .WM; i v5

@

h`mM; MB M M?Q M?½ ?ûi i?ªK K°i iB M;- ?`M bQÆM; hY oQM; i`QM; +Æ i? - ~M
bK+- # Q T?O iQ`M #° i? t€+ p`iBM? i?¬MX

hbM? ?m®M; M`v- ;B®M; M?Q K°i M¼+ ¸°+ #` ¸|M; #,M;- pW KÈB iB M p`Q i`QM
H¢M? H)QX

L?QM; M m M?Q ?Á i M M|- ç°+ HU+ b) M; v H"TiS+ H MiÄ X
 ó>"M bQÆM; hY oQM;ô +O hY oQM; æ¢B æ - ~M +?S b€i HU+ hY oQM;- +?QM?
 K¢M;X
 *?d i`QM; +?ÊT K„iX
 hQ`M i?•M i`mM; MB M M?Q M?½ ç½ #` ,M KÁM- i?•M i? ?ûQ `k i`M i¢- b m ç| ?|
 @ hBM? + - H` i ?¢B ?mvM? `²B
 h`QM; HÁM; \*mM; +?O ç m çÈM F?¬M; Km®M b®M;- i`QM; HÁM; M?Ä K€mX
 o K†i "€M h?¬M 'm ç²M; p` h`B m S?QM;- pW M;?B Ki9+- pW i`-Ki`¼M;X
 J°i +?B m ó>"M bQÆM; hY oQM;ô M`v- +| i? F?B M K+ iB m #` F i #,M; ç¬M; +SM
 /B K HU+ ?Á i M- i' i b) ;†T T?ªB b€i HU+ hY oQM; ; v ;„i #°+ T?€iX
 L?QM; M m F?¬M; ?| ;BªB- HU+ HQÊM; hY oQM; i`QM; ?`M bQÆM; hY oQM;- pš
 iBM? F?Q p` bBM? K M? +O KK+ iB mX
 h` M i?U+ i X
 h`mM; MB M M?Q M?½ i`9M; T?ªB #Q i?m"i M`v- #'i F *mM; +?O +| +Sm ? v F?¬M
 M;½ tm®M;X hY oQM; +?ŠM; [m H` p'M ç bÊK ? v Km°M K` i?¬BX
 @ æWM; #B i?QÆM;- i çQ M;QÆB çB ;†T ?„MX
 hY oQM; æ¢B æ +QÌB ?ÌB ?Êi- +?MK iB b€M; ~M +?S ?`M bQÆM; i?S ? B- H¢B M
 @ aQ i¬MX
 Gw hmv i .B Î i`QM; ?° bÆM ç¢B i`"M- H"TiS+ FBM? ?¬ K°i iB M;X
 L m F?¬M; +| ;b M;Q`B w Km®M- *mM; +?O +?„+ +?„M T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M
 KbM? M`M;- +,M #M `F?¬M; i? M; ,M +ªM çQÊ+ #Q F„hY oQM; +O hY oQM; æ¢B æ
 #` "€M h?¬M 'm ç²M; bmv ;BªK M,M; HU+ ?`M? ç°M; çB M[X
 o`Q ç9M; F?QªM? F?„+ bBM? iY M`vX
 G¬B .U+ S?B æ°M i?m"iX
 J°i ç¢Q G¬B .U+ K M; i?2Q S?QM; G¬B tQ+? b„+- +?Êi +?„M i`QÊ+ M;QÌB *mM; +
 @ L;QÆB
 h` M M;¼+ /mM; çQ M i` M; tBM? ç T +O *mM; +?O- +?Êi H°` K°i iB FBM? M;¢+
 L`M; +?d +ªK i?'v K°i i? M? MB M i|+ iQK- /MM; i?•M i? +O KbM?- i? v M`M; M;
 bQÆM; hY oQM;ô M`vX \*kM; ;B®M; M?Q T?m [m•M +O M`M;- H`v iQM? K¢M; ` ç
 h? M? MB M ç| - i' i M?B M +?QM? H` h`B m S?QM;X
 J°i Hm²M; ?`M HU+ >mv M ",M; +U+ ?¢M- +MM; pÈB F?Q iS+ h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;-
 M;QÌB h`B m S?QM;X
 Gm²M; ?`M HU+ p` F?Q iS+ M`v- F?B M i? t€+ p` iBM? i?¬M +O *mM; +?O- ç°i M
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` M H`M / iQ`M i?•M h`B m S?QM;- +?Êi tm'i ?B M K°i i¬M; H•M p,M ",M; G K- ?
 oQM;- pW KÊB iB T +`M- ç½ #` ?`M HU+ #´M M;mv M M;QM; F i- i`U+ iB Ti M `X
 S?`M?
 a€i HU+ hY oQM; çÆM i?m¬M +ÁM H¢B- `ÆB tm®M; M;QÌB h`B m S?QM;- H"TiS+
 M,K T?¬M- iU M?B M F?¬M; i? mv ?B T çQÊ+ ?mv i K¢+? ó>mv M ",M; G•M i°+ô
 ?„MX

@ >mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;
hY oQM; æ¢B æ F?) H~K #~K- €M? K„i +?Êi H|2 H MX
>mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;- +?Q /M H¨ t T ?¢M; i`,K- ?¢M; M;¨M- +kM; H¨
i?Q¢B M;¢Q i?` i?B M ¸` S?¢K h`KX
>m®M; +?BX
>mv i K¢+? +O h`B m S?QM;- +?QM? H¨ >mv M ",M; G•M i°+- #¨B / M? i?S i€K K
GQ¢B ?mv i K¢+? bÎ i`QÌM; /MM; #,M; HU+ T?ÁM; M;U M¨v- pW p†M F?„+ +? ó>
HQ¢B #Q i?m”i hY oQM; •K ?¨M F?€+ +kM; b) #` bmv ;BªK K¢M?X
@ *mM; +?O- M;QÆB ?½v HQm i?O bÆM K¬M- #ªQ i`K K°i iB bBM? +Æ +?Q h?B M
hY oQM; æ¢B æ `ÌB ¸BX
h? M? •K +O h`B m S?QM;- +?Êi p M; H M i`QM; ¸-m h?B M h?€M? *-K *mM;X
h`QM; HÁM; ?„M +| p¨B T?-M €v M€v- hY oQM; æ¢B æ H¨ i?2Q ?„M K¨ iÈBX *| i?
¸ M i B ?¼ +?Q h?B M h?€M? *-K *mM;- +kM; ¸½ ?¢B +? i T?m [m•M +O *mM; +
GÌB M|B pW /SiX
J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM- ;-M M?Q b€M? M; M; æ¢B æ >Q h?-M *ªM?- # Q T?
¸¢B i`”M # M /QÈBX

h`B m S?QM; H'v w +?Q æ¢B æ H`K i`K +°i- i? K im >Q`M; EBK S?QM; G¬B ç½ +
 sQ+? .B i +?•M M;mv M i`QM; F?¬M; ;B M +?•M M;mv M +O ?„M- ç½ M´B H M K°i
 @ >Q`M; EBK S?QM; G¬B- ç½ ibK ?B m çQÊ+ #®M M,K i?`M?- mv HU+ b€M? M; M
 S?QM; G¬B æ¢B æ X
 h`B m S?QM; F?) H~K #~KX
 L m M?Q i? K p`Q €Q M;?o h?¬M EB T- +'T #"+ p`+QÌM; ç° +O >Q`M; EBK S?QM
 M; M; pÈB •K EBK S?QM; G¬BX
 *?ŠM; [m X
 L²B ibM? +O h`B m S?QM; bQ pÈB ç€K M;QÌB S?QM; G¬B æ¢B æ p`hY oQM; æ¢
 L?'i H`hY oQM; æ¢B æ - M;Q¢B i`W i®+ ç° ` - M?[M; T?QÆM; /B M F?€+-;-M M?
 æ¢B æ X
 @ ±\

h`B m S?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M- +| K°i p`+QÌM; ;Bª +'T #"+ h¬M *?O- ç M; iB
 +?d +ÁM +€+? F?¬M; ç M KQÌB /†KX
 smM; [m M?- +| K°i p`B h¬M :Bª æ M L;mv M \*ªM?- i?"K +?Q /U p`Q ç¢B i`"M- +?®
 ç` FBM? M;QÌB K` ?„M T?€i ` X
 L?[M; M;QÌB M`v- H9+ M?bM p T?Q +€B ?® M;?bM i`QÊM;- ç m KÆ ?² H° p ?QM
 @ >W5
 h`B m S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;- w MB K +?Êi ç°M;X
 >„M ç M; im Hmv M- F?¬M; Km®M +| #'i F€ bU [m'v `¬v M`QX
 •K -K
 :B[#¬m i`ìB- bS+ K¢M? iQ HÈM +O æ¢B æ ?°B iK- M;mv M F?Q i?B M ç` `Qi;
 p¢M /†KX
 h`QM; i¬K M?bM- #¶M; M?B M M;QM; ?B M ?QªM? +O K°i M K iY + Q HÈM po M
 T?QM; çB M +?"T +?ÌM M?Q b'K `mM; +?ÈT ;B"i- F?¬M; F?€+ ;b K°i T?Q iQÊM; G
 >QªM? po ç¢B +O M K iY M`v- ?bM? i?€B ;B®M; ? i h`B m S?QM;X
 h?"K +?Q- M| +ÁM +| K'v i?"M? w +ªM? i?U+ HU+ +O #ªM i¬M h`B m S?QM;X
 @ æ| æ| +?ŠM; H) H` ç¢B M,M; i`QM; i`mv M i?mv i- /MM; bS+ K¢M? iQ HÈM p¬ i
 +?B m T?•M i?•MX
 @ h`QM; b€+? +´ ;?B +?ûT H¢B- +?d +| æ¢B æ >Q h?¬M *ªM? KÈB +| çQÊ+ i?¬M i
 æ€K +QÌM; ;Bª oU+ L°B ç M; iB T + "M- TªM; T?'i #` ;B K +¬K- i'i +ª ç m FBM? ?
 >QªM? M K iY po M;¢M M`v- pmM; #`M i v K°i +€B- F?¬M; ;B M H"TiS+ ¬K ¬K +?'
 J°i Hm²M; HU+ HQÊM; F?¬M; i? ?bM? /mM;- tmv M bm®i F?¬M; ;B M p"i +?'iX
 »+
 æ€K +QÌM; ;Bª oU+ L°B +| w ç² iB T + "M- H"TiS+ ?° + K€m- i•K i?¬M i`¼M; i?QÆM
 @ >bM? +?B m æ¢B æ
 "€M h?¬M 'm ç²M; H~K #~K iU M|B- F?¬M; M;ì w +ªM? HBM? ?²M +O h`B m S?QM;-
 h?¬M EB T- F?¬M; +?d çQÊ+ +OM; +®- K` +ÁM i?"M? +¬M; i?B i`B M HQ¢B #Q Fw

d9RX *?QÆM; d9j, hY oQM; h`mv a€i Ub€mV

@ æ¢B æ i? K¢M;5

@ "¼M i M;m Km°B F?¬M; #B i- ç½ [m'v `¬v æ¢B æ M;?d M;ÆBX

Í;-M ç|- ç€K +QÌM; ;Bª oU+ L°B- ç m bÊ iÈB K'i ?²M K'i pQ - b„+ K†i +ª ç€K i`„M;

>bM? +?B m æ¢B æ i` M i`ìB + Q +?d M? M?“M; T?“i i v- ç½ F?B M +?Q i? t€+ i`¼M; i?QÆM;- #` bS+ K¢M? iQ HÈM p¬ ?bM? +O æ¢B æ ;B K +¬KX

G9+ M“v- ç€K +QÌM; ;Bª b'i i`€ oU+ L°B- ç m T?O T?K+ `mM `~v M?Q M?[M; +QM F

@ æªQ oU+ M“v- [mª i?“i;B®M; h? M? >Q oU+

h`B m S?QM; i?“T ;B¼M; M|BX

h?•M H`F i? ?QÆM;- ?„M ç°i M?B M M?È iÈB +® ?QÆM; h? M? >Q oU+X

“i i`B #’i;B€+- h`B m S?QM; ç½ `ìB F?ÄB h? M? >Q oU+ `’i M?B m M,KX

o T?¬M ó>bM? +?B m æ¢B æ ô- ç| +?QM? H` #Q F„ K` h`B m S?QM; ?¼+ i`°K +O +| çQÊ+ w +?Q HBM? ?²M ç¢B pB M K½M- H` +| i? i? K im çQÊ+X

@ *9i5

>bM? +?B m æ¢B æ i` M #-m i`ìB- #¶M; M?B M pmM; i v H M- ç€K +QÌM; ;Bª +? ;B®M; M?Q K°i i`ì;B'v T?“i T?Æ i`QM; ?Q F?¬M;- # v M;QÊ+ ` M;Q`BX

J'v M?“T ?¬ ?’T b mX

hQ`M #° M?[M; M;QìB M“v ç½ #` ç~v HmB ?ÆM i`,K /†K- +ª ç€K ç m +?“i p”i F?¬M; M'v FBM? ?½B i°i ç°X

@ GU+ HQÊM; +’T #”+ æ¢B æ - [mª i?“i F?OM; #®

h`QM; HÁM; K¼B M;QìB pšM +ÁM bÊ ?½BX

L?•M p”i æ¢B æ i`QM; i`mv M i?mv i- i¢B b Q H¢B tm'i ?B M i¢B JBM? >Q oU+ M

h`QM; ç€K +QÌM; ;Bª i¢B ç` pU+ M“v- +?d +| K°i p`B h¬M \*?O H` iWM; ;†T [m oQ K` i?¬BX

L?QM; æ¢B æ + Q bB m ?ÆM- M?bM F?“T iQ`M #° Zm¬M æªQ oU+ p¢M /†K M“v- + h¬M; T?€B L?“ hBM? #bM? i?QÌM;- +Æ #ªM F?¬M; +| æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- M; +?Q +?“+ ç½ +|X

h?QÌM; i?QÌM;- +?d +| h¬M; T?€B L?“ hBM? çdM? T?QM;- KÈB +| æ¢B æ >Q h?¬M

@ J¼B M;QìB M? M? +?¢v çB5

æ€K +QÌM; ;Bª oU+ L°B- H”T iS+ M? M? +?“M; `9i F?ÄB F?m pU+ M“vX

L m M?Q p` æ¢B æ FB i? v ç´B +?O w- 2 `^M; +?d K°i w MB K H` +| i? H”T iS+ [m

h`QM; +€B ?® `°M; M;?bM i`QÊM;X

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B- “€M h?¬M 'm ç²M; î# M +¢M?- p K†i i`“M M;”T H B K #ÊiX

@ >mv i K¢+?- M;° iQM? p` iB K HU+ +O h`B m S?QM; M“v- i?“i bU FBM? M;QìB i?“M? +¬M; G¬B HU+ h?¬M EB TX

“€M h?¬M 'm ç²M; +ªK i?“v €T HU+ i,M; M?B mX

*S i?2Q +?B m ?QÈM; M“v- 2 `^M; i?“M? iUm +O h`B m S?QM; i`QM; iQÆM; H B h?¬M M?Q ?„MX

æQÆM; M?B MX
 æB m FB M iB M [mv i +?QM? H"- h`B m S?QM; +| i? i`®M i?Q€i çQÊ+ óhY oQM;
 @ ±\ E?¬M; i®i
 h`B m S?QM; ç M; M;²B t T #^M; - ç°i M?B M bBM? ` +ªK SM; - b m ç| M?bM p T?C
 L; v içB F?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 J°i +€B #|M; K i®B i,K- tmv M [m K``M; F?Q HU+ i``M; +O JBM? >Q oU+- H"Ti
 €K- ?``M HU+ hY oQM; # Q i`MK i`lB ç'iX
 J°i K``M M``v- ;B®M; M?Q i B i?B M i B- F?B M +?Q iQ``M #° æçB HK+ M;"T i``M ?„
 @ hY oQM; w +?Q5 v +?Q +'T #"+ æçB æ 5
 æ€K +QlM; ;Bª JBM? >Q oU+ pW KÈB `9i HmB çQÊ+ K°i çQçM- ç°i M?B M +ªK i?`
 iY F?¬M; M^K i`QM; i v KbM? M[X
 h`QM; i-K K„iX
 J°i bS+ KçM? iQ HÈM hY oQM; F?B M i?B M ç` ?¬M €K i``M tm®M; - M?[M; MÆB M
 +Æ ç m #` +?¬M pMBX
 @ hÈB M? M? p"v
 h`B m S?QM; p``"€M h?¬M 'm ç²M; HB + M?bM M? mX
 > B M; QlB ç m F?¬M; /Q /U- H"TiS+ M;? M? ç|M hY oQM; æçB æ ç M; iW L; QçB
 G¬B .U+ S?QM; h?B KX
 a m HQM; h`B m S?QM; KÎ` K°i ç¬B [m M; /U+ ?Q``M; FBK iQ HÈM- S?QM; G¬B +?
 T?QM; #çQ pB K H¬B ?Q``M; FBKX
 Zm M; /U+ ?Q``M; FBK M``v /šM ç°M; T?QM; #çQ- +MM; pÈB F?Q iS+ +m²M; #çQ i
 F?Q i? HU+ HQÊM; bB m M?B M # Q i`MK ? i i?ªvX
 @ P``M?
 h`B m S?QM; # v H M i`lB + Q- ?mM; ? M; p +?çK pÈB hY oQM; æçB æ X
 aQ pÈB H9+ +ÁM î h?B M h?€M? *-K *mM; - mv HU+ p``i? +¬M; +O h`B m S?QM; -
 @ hY oQM; HU+ i``M;5
 hY oQM; æçB æ i?Q€M; ç°M; /mM; - [m M? M; QlB M´B H M K°i HU+ i``M; ç2M i®B
 M;mv M F?Q bBM? +Æ- i?"K +?Q +?'M M; QÊ+ HçB HU+ HQÊM;X
 •K -K -KXXX
 æ€K +QlM; ;Bª çSM; ç-m JBM? >Q oU+- H"TiS+ +| +ªK ;B€+ i`lB `mM; ç'i +?m
 F?¬M; ;B M- +kM; i?Q€M; `mM; `BM?X
 *?B M ç'm +'T #"+ æçB æ - F?B M i?B M #,M; ç` HB i- K°i T?QÆM; M;mv M F?Q
 +ÆM b|M; HÈM i``M ` M;Q``BX
 hMv iB M K°i iB /Q •K `ÆB tm®M; - HB M F?B M ti ç'i HQm HçB K°i +€B ?® pÈB ç
 J``ç•v +ÁM H``ibM? ?m®M; h`B m S?QM; p``hY oQM; æçB æ î i` M i`lB ;B Q +?B M
 oU+X
 ``M; F?¬M;X
 *?B M ç'm +'T #"+ æçB æ - ç®B pÈB +QlM; ;Bª +O JBM? >Q oU+ K``M |B- +?QM?
 @ ošM F?¬M; i? T?€ ;BªB óhY oQM; HU+ i``M;ôX

G¬B .U+ ?Q" M; FBK b m HQM; h`B m S?QM; +?'M ç°M; + Q i®+- H'v iQM? +Æ ç°M
pÈB hY oQM; æ¢B æ i`QM; p" B M?`T ?¬ ?'TX

*¬M; FQ+? +O ?„M ?B M M v- /mM; ?ÊT # ç¢B E?¬M; :B M GoM? oU+- ?Q" MiQ" M
æ¢B æ - ?ÆM M[S?QM; G¬B *?B .U+ +Q iQM? +Æ ç°M; + Q- i?"K +?Q +ÁM KÆ ?

h? M?QM; - óhY oQM; HU+ i`"M; ô +O hY oQM; æ¢B æ - H¢B bmv ;BªK +QìM; ç°M
K¼B HU+ HQÊM; - i?"K +?Q +ÁM +| i€+ /KM; +?mv M ?| - TªM +?'M H¢B +¬M; FQ

*?ŠM; [m X

sQ+? EBK S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; - H¢B /mM; M?"T pÈB G¬B HU+ h?¬M EB
+kM; +?d +| i? ?'T i?m p" +?mv M ?| +?WM; M,K b€m i?"M?X

.M p"v- +kM; çO F?B M h`B m S?QM; +ªK i?'v #'i HU+ `²BX

@ S?€+? HU+ h?€M? h? X

h?•M i? "€M h?¬M 'm ç²M; M´B H M FBK b„+ `U+ `Ð- i?•M ?bM? çS i` # #®M im
K°i MY - HU+ T?€+? +QìM; ç¢B î i` M F?¬M; i`mM; - ?bM? i?"M? K°i ?QªM? FBK
æ X

Gm²M; óS?€+? HU+ h?€M? h? ô M"v- F?¬M; M; ì H¢B i¢Q i?"M? €T +? p¬ ?bM? çO
æ¢B æ X

*'T #"+ +O óEBK E?¬M h?€M? h? ô `i + Q- K" ó"i .B i hY h?•M ô +O hY oQM; æ
i`QìM; p HU+ HQÊM; F?Q HU+X

@ S?QM; h?B M h?"T "€i *?QîM;5

"€M h?¬M 'm ç²M; T?€i ` iWM; ç¢Q [m M; +?QîM; iQ HÈM K"m p" M; ?mv M /B m-
tm®M; - i¢Q i?"M? i`MM; i`MM; +?QÊM; M; ¢B ç®B pÈB hY oQM; æ¢B æ X

@ *'K L;mv M *?QîM;5

GÁM; #`M i v "€M h?¬M 'm ç²M; tQ v i`ÁM K°i +€+? F€ /- iWM; ç¢Q #KB K"m p¬
[mv M H"Ti? - # Q T?O [m M? M; QìB hY oQM; æ¢B æ X

±\

a„+ K†i hY oQM; æ¢B æ i`î M M M;QM; i`¼M; - HU+ HQÊM; hY oQM; p" M;mv M F?
+ªK ;B€+ M;QM; i` - p" M ?"M? F?¬M; i?QªB K€BX

*ÁM K v ?„M H" æ¢B æ +| +?B M HU+ +U+ ?¢M- HU+ HQÊM; hY oQM; F?¬M; TªB
L m ç´B H¢B H" K°i æ¢B æ M"Q F?€+- 2 `^M; [m€ MY b) #` ;B K +¬KX

@ *'K L;mv M *?QîM;5 E?¬M; M; ì M;QÆB H¢B #B i HQ¢B +'K i?m"i i?'i i`mv M M"v

hY oQM; æ¢B æ M?bM p T?Q "€M h?¬M 'm ç²M; pÈB p •K ibM? #'i ç`M?X

"€M h?¬M 'm ç²M; F?¬M; TªB +?B M HU+ +?O ç¢Q- M?QM; +| ?„M T?K i`Ê- +kM; F
+?9i #| i v #| +?•M- F?¬M; i? T?€i ?mv iQ" M HU+X

"^M; F?¬M; - +?d pÈB +?B M HU+ +O K°i æ¢B æ #bM? i?QìM; - 2 `^M; bÈK ç½ #` h

@ hY oQM; *?B GB K5

E?QªM; F?¬M; [m M? M;QìB hY oQM; æ¢B æ - ç°i M?B M `mM; +?mv M- bS+ K¢M
i`QM; i v tm'i ?B M K°i +U HB K HQÊM Hì ?„+ pK- b€i HU+ FBM? M;QìBX

S?®+ T?®+ T?®+

GB K ©M? hY oQM; iQ HÈM- FûQ ç°M; i¬M; i¬M; ?"M T?QM; hY oQM; - HQ¢M pk i?B
HU+ i`"M; - HB M F?B M h`B m S?QM; p" "€M h?¬M 'm ç²M; HB M iK+ #¢B HmBX

»+

"Q F,, +?QÎM; T?€T +O "€M h?–M 'm ç²M; #` K¢M? K) #`B i`W- M?'i i?ìB F?¬M; M?
#9M; K€mX

S?®+

G•M p,M ",M; G K # M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM;- HQm H¢B K°i ç¢Q p i K€m /
M? M? +?¡M; F i #,M; F?ûT H¢BX

J°i T?QÆM; ?Q F?¬M;- ç m #` HB K °M? iQ HÈM FûQ ç°M; ?`M T?QM; hY oQM; #
oQÆM; :Bª F?€+- 2 ``M; ç½ #` ;B i p`B H–M `²BX

h? +¬M; +O h`B m S?QM; p` "€M h?–M 'm ç²M;- H¢B #` hY oQM; HU+ i`M; +?mv
i,M; T?9+ +?Q óhY oQM; *?B GB KôX

@ Zm€ K¢M? K)

"€M h?–M 'm ç²M; +ªK i?'v `mM; ç°M;- hY oQM; æ¢B æ iB M p`Q i`¢M; i?€B çB M +
H` ç€M? ç•m i?„M; ç¡- F?¬M; ;b +ªM M´BX

S?ªB #B i`^M;X

*?B M HU+ +O h`B m S?QM; p` "€M h?–M 'm ç²M;- i`QM; i?ìB ;B M M;„M HB M i?
æ¢B æ ?`M; ç–m M?Q æQ M J°+ h? M?- +?d i?B m F?mv i M°B ibM? K` i?¬BX

@ G¬B .U+ h?B K E?¬M;5

a m HQM; h`B m S?QM; KÎ` G¬B .U+ ?Q`M; FBK bBM? ç°M;- /U+ [m M; S?QM; G¬
?¡ i?`M? K°i ç¢Q [m M; i?B K çB M i`M T?QM;- /mM; M?"T p`Q ?Q F?¬M;- pW H¡

oKiXXX

h`QM; i–K K„i- +?d +¡ i? #„i F`T K°i ç¢Q i?B K çB M i`M T?QM; ? T /`B- T?B ç°M`

G9+ M`v- h`B m S?QM; i?B i`B M óG¬B .U+ h?B K E?¬M;ô- ?Ä ?–m i¢Q M;? ç½`

sQ+? EBK S?QM; G¬B +O ?„M- bQ pÈB EBK a„+ S?QM; G¬B +O S?QM; G¬B æ¢B

L?€v K„i T?B ç°M #MM; M´+U+ ?¢M- M m ç†i i¢B oU+ L°B- 2 ``M; Qi M?'i pW H¡2
/†K- M m H`ÎL;Q¢B oU+- p"v i?b +?Q Qi +kM; t p¢M /†KX

@ *?O M?•M- i®+ ç°+O M;`B M m M? M? i? K p`B T?–M H`+¡ i? iB T+"M S?QM;
`²BX

h`QM; \*´ h?B i :BÈB \*?d- +?Êi i`mv M ç M i? M? •K +O "€M h?–M 'm ç²M;X

@ G¬B .U+ h?B K E?¬M;5

h`B m S?QM; Î i`QM; ?Q F?¬M; pK ?ªB- H¢B H–M M[i?B K F?¬M;- pQÊi t p¢M /†
hY oQM; æ¢B æ X

@ L;QÆB p`i HB M i?O- +?B M HU+ iB T+"M æ¢B æ ?`M; ç–m- p"v K` pšM F?¬M;
i`M;- +`M; F?¬M; M¡B ç M ;•v i´M i?QÆM; +?Q "i .B i hY h?•MX J` hY oQM; *?B
i?m"i +'K F} +O hY oQM; æ¢B æ - pšM +?Q i?B i`B MX

h`B m S?QM; F?) M¡BX

h`ªB [m i`"M +?B M KÎ K`M p` H–M p +?¢K i?S ? B- ?„M +`M; +ªK M?"M çQÊ+ i?
M;QìB +O hY oQM; æ¢B æ X

L?QM; h`B m S?QM; F?¬M; #B i`^M;X

hY oQM; æ¢B æ b) F?¬M; / /`M; bY /KM; hY oQM; *?B J•m- #îB pb tm'i T?€i iW bU
J•m i?S +?QMôX

æ–m iB M- hY oQM; æ¢B æ #B i h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- +¡ K°i HQ
i?€B ç®B pÈB +€+ HQ¢B +¬M; FQ+? HBM? ?²MX

L; v +^a hY oQM; *?B J•m +O ?„M- i?“K +?Q +ÁM #` T?<sup>a</sup>M F?€+? pB +?O- #` +¬M; F
 h?S ? B- hY oQM; æƒB æ HQ H„M;- b m F?B T?€i ç°M; +¬M; FQ+? hY oQM; *?B J
 +O óh?–M J•m i?S +?QMôX
 *'T ç° i?S+ idM? +O h?–M J•m i?S +?QM +¬M; + Q- óF ?Qƒ+? æQƒi JK+ô +O ?„M
 +¬M; i?'TX
 æO HQƒB M;mv M M?•M- F?B M i?U+ HU+ +O hY oQM; æƒB æ F?| T?€i ?mv- i?“K
 L m ç´B HƒB H¨ K°i oQÆM; :B^a çdM? T?QM;- ?Q†+ æƒB æ #bM? i?QìM;- p"v i?b F
 æ ?¬M? ?ƒ ç M +? i # Q M?B m H–MX
 *?Q /M H¨ K°i p¬B æƒB æ çSM; ç–m- +kM; `i +| F?^a M,M; #ƒB pQM;X
 J'v M;¬v b m
 h`B m S?QM; HƒB i?Q€i F?ÄB hY oQM; æƒB æ - ç½ T?B ?¬M? çQÊ+ K°i çQƒM i?ìE
 J°i i?€M; b m
 h`B m S?QM; pQÊi [m p¬B Zm–M æ^aQ oU+- iB M p¬Q >Q >^aB GBM? æB MX
 @ >Q >^aB GBM? æB M- +?QM? H¨ MÆB i`mM; H"t bB m M?B M- ?"m K¬M +?QM? H
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç½ +| iQM? iQ€MX
 >„M iB M p¬Q >Q >^aB GBM? æB M M¬v- KK+ çQ+? H¨ Km®M M;?d M;ÆB H'v bS+- iB
 +^a K°i p¬B M;mv M F?Q HBM? ç M ç F?¬B T?K+X
 GBM? ç M +| i? F?B M oQÆM; :B^a M? M? +?|M; F?¬B T?K+- iƒB çB K iB T i #bM
 *?d +| î >Q >^aB GBM? æB M- h`B m S?QM; p¬ "€M h?–M 'm ç²M; KÊB +| i? ibK çQ
 h`B m S?QM; +ÁM +| K°i KK+ çQ+? F?€+ M[ - +?QM? H¨ KQÊM M?ì ç` p` bB m M?
 î i`QM; M¬v im Hmv MX
 h? M?QM;X
 h`B m S?QM; p¬ "€M h?–M 'm ç²M; +ÁM +?Q i? K im çQÊ+ KQìB M;¬v i?b hY oQM;
 ?bM?- ç€M? ç M >Q >^aB GBM? æB MX
 hY oQM; æƒB æ +kM; F?¬M; `aM? M;?o M?B m- HB M i`U+ iB T ` i vX
 *| i? çQ€M çQÊ+- ? B Hm²M; bS+ KƒM? iQ HÈM w +?Q +'T #"+ æƒB æ - p +?ƒK iƒ
 ç M i B ?¼ M?Q i? M¬QX
 @ *?B M ç'm +'T #"+ æƒB æ X
 @ E?¬M; M;ì HƒB H¨ hY oQM; æƒB æ i`QM; i`mv M i?mv iX
 h`QM; >Q ><sup>a</sup>B GBM? æB M- H"t iS+ i`î M M çƒB HQƒMX
 >Q >^aB æB M *?O iS+ ;B" M p¬ +MM;- M?QM; HƒB F?¬M; i? M; ,M +^aMX
 >Q >^aB æB M *?O- T?–M HÈM im pB H¨ LY #QÊ+ oQÆM; :B^a ?Q†+ H¨ oQÆM; :B^a-
 @ hY oQM; æƒB æ - M;QÆB /€K ç°M; i?O iƒB ó>Q >^aB GBM? æB Mô- M;QÆB F?¬
 óS?M J°M; GBM? oU+ô çm´B ;B i M;QÆB b Q\
 h`B m S?QM; M;ƒQ M;? +QìB /¬B K°i iB M;X
 oW /Si HìBX
 >„M HƒB i?B i`B M K°i H–M óG¬B .U+ h?B K E?¬M;ô- #B M K'i F?ÄB >Q >^aB GBM
 hY oQM; æƒB æ Kti F?¬M; ç´B b„+- HƒB i?B i`B M óhY oQM; h?m'M ©M?ô- iB T i
 ob h?–M J•m i?S +?QM- +?Q /M ç„+ i°B pÈB i? HU+ h?€M? æ` - ?„M +kM; F?¬M;

>ÆM M[X

h`QM; GBM? oU+ h?€M? æ` - +kM; F?¬M; T?ªB H`i` M /QÈB K°i HÁM;- +ÁM h?€M
#" + i? M; Q¢B bB m M?B M- T?¬M HÈM i?ÌB ;B M ç m /"M? +?Q pB + # [m M- KQ
*ÁM M?[M; æ¢B æ F?€+ çm´B ;B i- p"v i?b hY oQM; æ¢B æ +,M #ªM F?¬M; ? 2M
*?ÈT K,,i

G¢B ? B i?€M; i`¬B [m X

J°i M;"v M¼- h`B m S?QM; iB M p"Q K°i Zm-M æªQ oU+ [m2M i?m°+- ç! H" Zm-M
L?„M iÈB Zm-M æªQ oU+ o¢M lv M- ç•v +?QM? H` h?€M? æ` ?ªB i†+ h?"T "€i :B€
@ a„T iÈB óh?€M? æ` ?ªB i†+ h?"T "€i :B€+ô`²B- F?¬M; #B i G½M? L;mv i æ¢B æ
h†+ >Q" M; K°i çÌB- HB m +! i`ªi +€B M?•M ibM? ? v F?¬M; X
•M? K,,i h`B m S?QM; H!2 H MX
>„M KÆ ?? w i?S+ çQÊ+- ç` T?QÆM; iB T i?2Q- +! H) +! i? i`Îi?"M? K°i #QÊ+ M

d9kX *?QÆM; d99, hY oQM; h`mv a€i U#ªvV

o`B + M? ;BÌb m- h`B m S?QM; ç½ iB M p"Q h?€M? æ` ?ªB i†+ h?"T "€i :B€+X
>„M +kM; F?¬M; ;B´m /B K F?Q iS+ oQÆM; :Bª i` M M; QÌB- i`QM; [m€ i`bM? T?B
i`"M T?QM; #¢Q ?Q" M; FBK- # Q T?O T?QÆM; pB M i`,K i`QÊM; X
h`QM; h?€M? æ` h?"T "€i :B€+- ç€K ?ªB i†+ iBM? M?- ç m F?B T bÊ i`QÊ+ F?Q
J°i p`B +QÌM; ;Bª ?ªB i†+- i?"K +?Q ç½ M?"M` i?•M T?"M +O ?„MX
oKiXXX

G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; M? M? +?!M; `mM; H M- ?¢tm®M; i` M K°i oQÆM
@ h`B m S?QM;- H" M; QÆB

h M om >ªB h†+ FB - H" K°i oQÆM; :Bª ç-m i`¼+- im´B ?ÆM # KQÆBX
h`B m S?QM; F?¬M; #B i ç®B T?QÆM;- M?QM; oQÆM; :Bª ç-m i`¼+ M`v H¢B M?"
h`QM; h?€M? æ` i`mv M i?W +O >ªB h†+ >Q" M;- ?„M ç½ iWM; i" M K,,i M?bM i?
i?¬M mv- i`U+ iB T [mv i ç`M? M;¬B p` >ªB h†+ >Q" M; X

@ G½M? L;mv i æ¢B æ ç M; Î ç•m\

J†+ /M h`B m S?QM; F?¬M; #B i p` om >ªB h†+ i`QÊ+ K,,i- M?QM; ?„M +kM; F?¬M
+O G½M? L;mv i æ¢B æ X

oQÆM; :Bª ç-m i`¼+ +ªK M?"M çQÊ+ Hm²M; F?Q iS+ i?•K b•m M?Q #B M i` M M; Q
`mM H M- HB M +mM; FQM? i`ª HÌBX

.QÈB bU +?d /šM +O oQÆM; :Bª ç-m i`¼+- h`B m S?QM; H¢B # v p K°i T?QÆM;
LY + M? ;BÌb m

h`B m S?QM; iÈB ;¬M K°i iÁ i?"M? po ç¢B i`QM; >Q E?¬M; >ªB- iÁ i?"M? M`v çQ
i?mv M ?ªB i†+ i`mv M F€- ;B®M; M?Q K°i +€B iB m çªQ- i?"K +?Q # M M; Q`B +! i
`WM; +•v- +-m M?Ä /ÁM; b¬M; X

a m F?B h•M >ªB h†+ >Q" M; K°i çÌB bBM? ` - h?€M? æ` ?ªB i†+ ç½ HB M i?O Hr
E?¬M; >ªB M`v- ;¼B H" ó>ªB æ¢Q >Q" M; æbM?ôX

>^aB æ¢Q >Q" M; æbM? i?m°+ p F i?®M; i` i®B + Q- ?B M M?B M +?QM? H" h•M
 æ¢B æ X
 h`B m S?QM; pW ç M- H"TiS+ F?B M ><sup>a</sup>B æ¢Q >Q" M; æbM? `®B HQ¢M K°iT?2M
 E?¬M; +?d pb F?Q iS+ i?•K b•m M?Q #B M i` M M; Q`B ?„M pQÊi t oQÆM; :B^aX J
 `i M?B m + Q i-M; ?<sup>a</sup>B i†+- ç m M?"M` ?„MX
 h`B m S?QM; `i M? M? çQÊ+ K'v p` om ><sup>a</sup>B h†+ iB T ç½B- i`QM; ç! # Q ;²K +^aM
 MB M ç `•mX
 @ h`B m S?QM;- F?¬M; M; ÌMQÆB H¢B `aM? `¶B ç M >^aB æ¢Q >Q" M; æbM? +O i
 J°i i? M? •K ?B M M; M; F?Q T?€+? i`mv M ç MX
 .QÈB K°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM +O æ¢B æ - K°i M[iY M; •M #`Q #,M; K„ F?¬M
 i?€B Q B ?MM; tm'i ?B M- i?•M i? M`M; i?QM i?ª- i` M M; Q`B K M; ç Q FB K- ç-m
 i`QÊ+ K†i h`B m S?QM; X
 smM; [m M? G½M? L; mv i æ¢B æ M´B H M i-M; i-M; €M? b€M; ?¢Q M; mv i- ç¬B
 +Q`B K` F?¬M; T?^aB +Q`B M?bM h`B m S?QM; X
 a m F?B F?€+? b€Q p`B +•m- h`B m S?QM; HB M ç M; ?` M|B +?mv M K°i KbM? pÈ
 >`M? ç°M; M`v- F?B M °i p`B ?^aB i†+ ç m M?bM ?„M pÈB €M? K„i €B Km°B ?Q†+ ;?
 E?B M M; Q`B F?€+ +U+ F€ ?•K K° +?QM? H"- G½M? L; mv i æ¢B æ F?¬M; +¬M bn
 >ÆM M[- G½M? L; mv i æ¢B æ #bM? i?Q`M; `i Qi M|B +Q`B- /€M; p i? M? H½M
 M?bM i?'v h`B m S?QM;- i?€B ç° i`Î M M F?€+ i?Q`M;- i?"K +?Q +kM; +Q`B M?B r
 oKiXXX
 h`B m S?QM; ?! i?"M? K°i ç¢Q i?B K çB M i`M T?QM;- /QÈB bS+ K¢M? iQ HÈM +
 K` `B çBX
 @ v +?Q æ¢B æ
 æ€K ?^aB i†+ + Q i-M; i¢B >^aB æ¢Q >Q" M; æbM? ç m FBM? ?½B i?'i i? M?- +^a ç€K
 G½M? L; mv i æ¢B æ +kM; `i FBM? M; ¢+- i`QM; K„i +! K°i iB p mB p H" H¢X
 E?¬M; i? F?¬M; i?W M?"M- bU i`QÎM; i?"M? +O h`B m S?QM;- +ÁM M? M? ?ÆM
 E?! i`€+? M K iY M`v H¢B F?¬M; ? ç°M; i•K +?9i M`Q ç®B pÈB M; ¬B p` >^aB h†+ >
 J°i H€i b m
 h`B m S?QM; p` G½M? L; mv i æ¢B æ çSM; i` M çdM? ?Q F?¬M; pK ?<sup>a</sup>B- i¢B p` i`Q
 ¬GB i .QÆM; +?B m i?ŠM; ç M- +?Q /M H" oQÆM; :B^ai?b HBM? ?²M i?•M i? +k
 i`QM; +?®+ H€iX
 @ h`B m S?QM;- H-M M`v M; QÆB iÈB i bK i - ?ŠM F?¬M; T?^aB +?d çÆM i?m-M iÈ
 G½M? L; mv i æ¢B æ M|BX
 h`QM; 'M iQÊM; +O M`M;- h`B m S?QM; H" K°i M; Q`B +m²M; im Hmv M- imv i ç®
 +?B M i` M? [mv M HÊB i? iK+X
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +?¬M +?Ì- H"TiS+ M|B `ä w ç`M? +O KbM?X
 h`QM; [m€ i`bM? M`v- i` M K†i G½M? L; mv i æ¢B æ - i?dM? i?Q^aM; H° p FBM? M
 E?¬M; +?d pb mv / M? +O hY oQM; æ¢B æ - K` +ÁM pb h`B m S?QM; +! i? +?®M
 oQM; i`mv b€i- i?"K +?Q +ÁM +! p`B H-M; B Q T?QM; +?QM? /B M pÈB hY oQM; æ
 @ L m F?¬M; T?^aB i +?¢v M? M?- 2 `^M; bÈK ç½ +? i`²BX L?QM; #•v ;BÌ- i?U+
 i`QÎM; i?"M?- +?Q +?„+ F?¬M; i? +?B M i?„M; óhY oQM; æ¢B æ ôX

h`QM; €M? K„i+O h`B m S?QM;- /-M /-M /'v H M +?B M w +Q`M; ç¢BX
 h`QM; +?B M w M`v- # Q ?`K M;? M F?m'i+U+ ç° p` HY ;B`M ?WM; ?U+X
 `` çm´B ;B i b€m #ªv H-M- iW F?B #QÊ+ i` M +QM çQ`M; im Hmv M ç M M v- h`B
 T?ªB bd M?K+ M?Q i? X
 @ h`B m S?QM;- i MÊ M;QÆB K°i+€B M?•MibM?X G-M M`v- i b) iQ`M HU+ i`Ê ;B
 çQ M i?„M; HÊB- M?QM; iBM ``M; iU #ªQ p KbM? +kM; F?¬M; F?|X
 G½M? L;mv i æ¢B æ [mª [mv i M|BX
 L;`v tQ X
 L m F?¬M; +| h`B m S?QM; i`Ê ;B9T- M`M; +,M #ªM F?¬M; i? #QÊ+ H M M;¬B p`
 æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?X
 h`QM; H`B M|B- G½M? L;mv i æ¢B æ +kM; H° ` K°i bU iBM +Q`M; ç¢BX
 h`B m S?QM; #B i G½M? L;mv i æ¢B æ H` h•M >ªB ht+ >Q`M; K°i ç`B- ç½ M?“M
 æ` ?ªB i†+ +?2 +?ÎX
 oQÆM; KB M i` M ç-m M`M;- F?B M +?Q G½M? L;mv i æ¢B æ i`QM; pÁM; KQ`B M
 æ¢B æ M`Q F?€+X
 æQÆM; M?B M- +kM; iQÆM; SM;- i`QM; KQ`B M,K ç|- G½M? L;mv i æ¢B æ +kM; F
 ?ªB i†+X GQ¢B +?2 +?Î M`v- +?d ;BÊB ?¢M i`QM; h?€M? æ` ?ªB i†+ h?“T “€i :B€
 æ•v +?QM? H` /Q >ªB ht+ >Q`M; ç`B i?S M?'i- #® i`Q +K+ /B M i`QM; h?B M *Æ “
 *?QM? #ÎB p”vX
 L;¬B p` >ªB ht+ >Q`M;- KÊB +| i? FûQ /`B ç`B ç`B F?¬M; bmvX
 >B M M vX
 h`B m S?QM; çQÊ+ M #`B ç M K°i ç` pU+ +Ð M?Ä- iQ`M #° ç` pU+ M`v- +?QM? H
 +Ð iQÆM; ç²M; pÊB “€i >Q M; aÆMX
 æ` pU+ M`v ?Q`M +ªM? +U+ t'm- T?QM; #¢Q +| K†i Î F?“T MÆB- M;Q`B M?[M; ?
 +ÁM +| K°i p`B T?“K M?•M T?´ i?¬M;X
 aÎ /o HU +?¼M MÆB ?Q M; T? M`v- H` #ÎB pb i`€M? ç +?Q i`M +?B M +’T #”+ æ
 p¬ i°BX
 @ h`B m S?QM;- #•v ;B`M;QÆB ?½v Î MÆB M`v ioM? /QÐM;- M m +| M?m +¬m ;b-
 G½M? L;mv i æ¢B æ HQm H¢B H M? #`B çQ iBM +| 'M Fw i`,M; MQMX
 h`B m S?QM; ;”i ;”i ç-m- +MM; pÊB “€M h?¬M 'm ç²M; F?Q M? +?•M M;²B- #„i ç-m
 .¼+ i?2Q çQ`M; çB- FBM? [m M?B m +?B M ç` - im pB +O ? B M;Q`B ç m +| iBM
 h¢B >Q >ªB GBM? æB M H-M i`QÊ+- #¼M ?¼ +kM; ç½ #´ bmM; çO i`B M;mv MX
 @ G¬B HU+ h?¬M EB T- ?’T i?m çQÊ+ ?ÆM ? B i`,K iB `²B
 h`QM; >²M >ªB iY b„+- +| i? i?’v çQÊ+ ? B i`,K K’v +?K+ iB 'M Fw H¬B p,M M?Ä #
 i?ŠK i?¬M #Q- T?€i ` K°i Hm²M; F?Q iS+ h?¬M EB T #’i ?O #’i /B iX
 G¬B HU+ h?¬M EB T- F?¬M; +?d ;B i,M; b® HQÊM;- K` H¬B p,M h?¬M EB T- bQ
 M;QM; i?U+ ?ÆMX
 ósQ+? EBK S?QM; G¬Bô +O h`B m S?QM;- i? K im çQÊ+ M,K b€m i?“M?- /mM; M
 bQ pÊB H9+ Î h?B M h?€M? *-K *mM;- +ÁM M?B m ?ÆM ;’T ? B H-MX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM;- +?Êi ?B M H M K°i i-M; H•M p,M ",M; G K`U+`
iS+ ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; H¢B +`M; i? K K½M? HB iX

hm pB i? +?'i i,M; H M- +kM; t9+ iB M ?mv i K¢+? iB M i? K K°i #QÊ+ T?ªM i´X
*`M; H` ?mv i K¢+? + Q +`T- iB K HU+ H¢B +`M; HÊMX

J°i HQ¢B ?mv i K¢+? #bM? i?Q`M;- +| i? im i?`M? h¬M *?O- oQÆM; :Bª- i?"K +?C
J` ç®B pÈB ?mv i K¢+? h?€B \*´ o¢M h°+ "ªM; K` M|B- æ M L;mv M *ªM? +?d H` #,,
i?"K +?Q +?d H` ói?`B F€ 'm MB MôX

J`v M;`v M v- ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M i°+ - i?"K +?Q ?mv i K¢+? h?¬M GBM? L
M?'i ç`M?- K°i p`B HU+ HQÊM; i`mv M i?W - +ÁM iB M i? K K°i #QÊ+ i?S+ idM?X

h`B m S?QM; T?€i ?B M- F?¬M; +?d +| im pB i? +?'i i,M; H M- K` +ÁM M?`GBM?
iB MX

hW pB + "€M h?¬M 'm ç²M; p¬ +MM; F?€i +-m ç®B pÈB ?mv i M?K+ p` HBM? [mª J
çQÊ+ ?B m [mª +O M| M?Q i? M`QX

L;?o ç M ç•vX

h`B m S?QM; H¢B ?€B tm®M; K°i HBM? [mª J°M; +ªM? h?€B \*´ - b m ç| Mm®i p`QX
@ *?d +ÁM H¢B KQ`B H,K [mª

h`QM; J°M; +ªM? h?€B \*´ - b® HQÊM; HBM? [mª i` M ç¢B i?K- ç½ +`M; M;`v +`M; Q
h`QM; ç| +| #®M M,K i`€B- +ÁM H` KÈB i?"M? ?bM? F?¬M; H•m- F?¬M; #B i T?ªB K
+?QMX

L?Q€M; K°i +€B- H¢B MY i?€M; i`¬B [m X

h`B m S?QM; p` "€M h?¬M 'm ç²M; - ;B`M? ;B`i iWM; ;B•v- /®+ HÁM; im Hmv MX

GB M iK+ ,M p`Q # +€B HBM? [mª J°M; +ªM? h?€B \*´ - H¢B /MM; i? K K°i b® i`•M
+O h`B m S?QM;- `®i +m°+ +kM; ç°i T?€X

@ >Q h?¬M *ªM? i`mM; F€X

E?¬M; ;B M +?•M M;mv M i`QM; +Æ i? h`B m S?QM;- M´B H M iWM; i`"M ;ÊM b|
pÈB >Q h?¬M *ªM? bÆ F€- QÊ+ +?WM; F?m +? i`QÆM; ;`T ç¬BX

o¬ ?bM? i`mM;- M°B ibM? +O h`B m S?QM; ç½ i,M; K¢M?X

G`v w +ªM? +`T #"+ æ¢B æ +O ?„M- +MM; pÈB ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;
K¢M?- i?"K +?Q +| i? ç€M? H•m /`B pÈB æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?X

"€M h?¬M 'm ç²M;- i´M; +°M; ,M #®M M,K +€B HBM? [mª J°M; +ªM? h?€B *´ - i?U
F?¬B T?K+X

óEBK E?¬M h?€M? h? ô +O ?„M- +Æ #ªM ç½ ç¢i iÈB i-M; i?S M,K- +| +?9i i?"M? i
h?€M? h? - +kM; +| i? F?B m +?B M æ¢B æ `²BX

h¢B T?QÆM; /B M im pB- "€M h?¬M 'm ç²M; ç½ iB T +`M >Q h?¬M \*ªM? i`mM; F€X
h?U+ HU+ +O ? B +?O iÈ M`v- ç m ç¢i çQÊ+ i`QÎM; i?"M?X

J°i M;`v M¼

G½M? L;mv i æ¢B æ /šM i?2Q ? B ;½ oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- çB ç M ?¢T +®+ ?
a m >ªB ht+ >Q`M; i`mv M i?W - i?U+ HU+ +O K°i p`B om >ªB ht+ H•m M,K- ç m
> B ;½ oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- T?•M #B i H` *U a oQÆM;- Zm, G•M oQÆM;X

*U a oQÆM; M;v tQ iWM; H K°i i`QM; # ç¢B +U ç-m ?ªB i†+- +| çQÊ+ ?mv i K
 HU+ ?mv i K¢+? `i K¢M?- iWM; H K F?B M i?`i ç®B F?€M; pÈB J° o•M æ¢B æ X
 J` b m >ªB h†+ >Q`M; i`mv M i?W - i?U+ HU+ +O \*U a oQÆM; +kM; i,M; i` M /B
 Zm, G•M oQÆM; H oQÆM; :Bª GoM? oU+ K v K„M +ÁM b®M; b|i b m ç¢B +?B M pÈ
 +| i? +?`i [m, HBM?X
 @ h`B m S?QM;- \*U a oQÆM; p` Zm, G•M oQÆM;- ç m M;mv M w ;B9T M;QÆB ç®
 G½M? L;mv i æ¢B æ +Q`B M|BX
 h`B m S?QM; +kM; M?bM` çQÊ+- ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM; M`v- +| i?U+ H
 M m HB M i?O- i?"K +?Q +| i? +?®M; H¢B æ¢B æ >Q h?-M *ªM? #bM? i?Q`M;X
 L?'i H`- ?mv i K¢+? +O ? B M;Q`B ç m F?¬M; i-K i?Q`M;- HU+ bBM? i²M bB m +Q
 @ h`B m S?QM;- F?¬M; M;ì +| K°i M;v- +?9M; i H¢B ?ÊT i€+ pÈB M? mX
 *U a oQÆM; +Q`B ? ? X
 > B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- ç m #B i iB K HU+ F?OM; #® p` KS+ ç° i`Q`M; i?
 +?Q- ?„M +ÁM +| +ª ?mv i K¢+? ó>mv M ",M; G•M i°+ôX
 >ÆM M[- h`B m S?QM; p` hY oQM; æ¢B æ ç½ HB M iK+ +?¢K i`€M K'v H-M- p"v
 +?¢v i`®M- çB m M`v +kM; çO ç FB m M;¢Q `²BX
 G'v HU+ HQÊM; /Q K¼B M;Q`B HB M i?O- iBM `^M; +| i? ç®B F?€M; pÈB hY oQM
 H` ç` #`M +O h?€M? æ` ?ªB i†+X
 æ M H9+ ç|X
 *?Q /M F?¬M; i? ç€M? #¢B hY oQM; æ¢B æ - +kM; +| i? ;B`M? çQÊ+ i bM? ?[m M
 „i ç-m iW ?¬K ç|X
 G½M? L;mv i æ¢B æ +MM; ? B oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- #„i ç-m M?"T i`9 ?¢T +®
 h`B m S?QM; p` "€M h?-M 'm ç²M;- pšM F?Q M? +?•M ioM? im M?Q +kX
 h`QM; [m€ i`bM? ? B M;Q`B im Hmv M- KÆ ?² T?€i` F?Q iS+ /šM ç°M; mv i? i?B
 :Bª # M +¢M? ç m HQm HQÐBX
 " M;v b m
 "€M h?-M 'm ç²M; /QÈB bU +mM; +'T i`B M;mv M HB M iK+- im pB ç½ F?¬B T?K+
 F?B M M;Q`B F?€+ +ªK i?'v K°i HQ¢B €T #€+? ç M KS+ ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M;X
 G½M? L;mv i æ¢B æ - h`B m S?QM;- "€M h?-M 'm ç²M;- p` ? B oQÆM; :Bª çdM? T
 h´M; +°M; M,K ç¢B +Q`M; ;Bª- i¼ i`'M +MM; K°i +?¶X
 h`B m S?QM; +| K°i HQ¢B /U +ªK `^M;- hY oQM; æ¢B æ `i M? M? b) çm´B ;B i iÈ
 *MM; H9+ ç|X
 " M +¢M? h?€M? æ` ?ªB i†+ h?"T "€i :B€+- tm'i ?B M K°i #|M; K M K iY iQ HÈM
 pQÆM; KB M- /€M; p +?WM; # #®M KQÆB im´BX
 oKiXXX
 h`QM; i v hY oQM; æ¢B æ tm'i ?B M K°i MK ?Q i?Ov iBM?- M? M? +?|M; ?| i?"M
 FQM? K'v i`QÊM;X
 h` M ç`B b2M- tm'i ?B M K°i M[?`B #¢+? ç²M;X
 @ h`B m S?QM; Î i`QM; h?€M? æ` ?ªB i†+- i`"M +?B M M`v H` i`"M +?B M b®M; -
 # Q T?OX

L[?"B #¢+? ç²M; +?"K `½B F?Q€i i vX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`QM; ?Q F?¬M; tm'i ?B M K°i #S+ i` M? ;ÊM b|M; - # M i` M KB m iª H¢B K°i i`"M

"|M; M; QÌB Î +?QM? ;B[- H" hY oQM; æ¢B æ - ç M; H¼i p"Q bU p•v +¬M; [m-M ~m
ç¢B tmM; [m M?X

*"M; F?¬M; i? iBM M´B +?QM? H"- +ªM? iQÊM; i`QM; i` M?- +ÁM ç M; /B M #B M

>B M M?B M- óJ M? o"M *?B æ²M; ô +O M[?"B #¢+? ç²M; H" M,M; HU+ ?mv i K¢+
K¢+? ç½ i?S+ idM? i? K K°i #QÊ+ /"B- +¬M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX

*m®B +MM; - i`QM; ?bM? p)- hY oQM; æ¢B æ p" K°i i? M? MB M i|+ iQK- +?QM? /
M; QÌB ç m tm'i ?B M K°i ?QªM? KÆ ?² ç€M; bÊX

@ G"K b Q +| i? L?[M; M; QÌB M"v- H¢B +| i? #S+ i TªB i?B i`B M óhY h?-M *?

hY oQM; æ¢B æ F?¬M; F?ÄB i?'i i? M?X

d9jX *?QÆM; d98, hY oQM; h`mv a€i Ui€KV

@ aQ i¬M- i`"M +?B M iB T i?2Q H" i`"M +?B M b®M; +ÁM- [mv i ç`M? b® K M?X
F?| +| i? +mM; +'T i`Ê HU+ -ªM? ?QÎM; [m„ iQ+? p"M K M?X

L[?"B #¢+? ç²M; +„M K¬BX

L" M; K°i çQÌM; i`Ê ;B9T hY oQM; æ¢B æ - ç M KS+ M"v ç½ H" +U+ ?¢M `²BX

.Si HÌB- M[?"B #¢+? ç²M; F?QK M; QÌB +mM; FQM?- ?QÈM; p T?Q hY oQM; æ¢B

@ L m M?Q i Î H¢B # M +¢M? bQ i¬M- 2 `^M; b) i`Î i?"M? i`|B #m°+- ?ÆM M[- b
h?QÆM; >ªB- K" H" Î æ¢B GK+ oU+ t t¬BX

L[?"B #¢+? ç²M; M|B `ä M;mv M M?•MX

h`QM; ç¬B #¢+? ç²M; i?¬M #Q +O M" M; - M´B H M K°i iB €M? b€M; F€ /`- +?,K +?9
æ¢B GK+ oU+ i`QM; i`mv M i?mv iX

@ æQÊ+- i +kM; F?¬M; KB M +QÐM; M;QÆBX

hY oQM; æ¢B æ M?bM M" M; K°i +€B i?"i b•mX

L m F?¬M; +| "¢+? G•K iQÆM; i`Ê- h?QÆM; >ªB `°M; HÈM M?Q p"v- ?„M +,M #ªM
S?QM;X

>ÆM M[X

"¢+? G•K #^M; p"Q HU+ HQÊM; iQ HÈM- ç½ çQ€M +?Q ?„M `i M?B m +?mv M tªv`

h¢B K°i i`bM? ç° M?'i ç`M?- hY oQM; æ¢B æ ç½ M„K ;B[iB M +ÆX

@ h`QÈ+ F?B çB- ç² M?B +| K°i HÌB Km®M M|BX

"¢+? G•K ç°i M?B M M|BX

@ L;QÆB M|B çBX

hY oQM; æ¢B æ ç€T K" F?¬M; +-M M;?o M;ÊBX

@ L;QÌB +| çQÊ+ h?-M J•m- +?QM? H" h?B M K M? M?'i ç`M?- `i F?| +| i? M;?`
+?QM FB - /QÌM; M?Q H¢B +¬M; i? K ç†+ i?M- ?B p¼M; bQ i¬M- F?¬M; M M [m€ +

"¢+? G•K i`-K iQ `²B M|BX

"i Hm" M H" "¢+? G•K ? v H" hY oQM; æ¢B æ - ç m H" ?"m /m ?mv i K¢+? h?-M J•

J M? o" M *? B J•m p" J M? o" M h? - M J•m - +? d FûK K°i #"+ - M? QM; + € B i` Q Ê + H" ?
H" h? O v h' / m v M? ' i X

h Y o Q M; *? B J•m + k M; p" v X

h Y o Q M; *? B J•m + O h Y o Q M; æ ¢ B æ - K m ® M i` î i? " M? h Y o Q M; h? - M J•m - i` W T?
; B i +? i ó h Y h? - M ô - F? B M h Y o Q M; *? B J•m + O #^a M i? • M - T? ^a M i' ç M h? - M J•m

æ Æ M ; B^a M H" - h? - M J•m + | ç † + i Q M? / m v M? ' i - H B M [m M i Ê B [m v i „ + i? B M ç` X

L? Q M; T? Q Æ M; T? € T M" v - +? d H" H w H m" M - + Á M ç° F? | p" t € + b m' i i? " M? + - M; - H

" ¢ +? G • K M | B ` H Ì B M" v - ç Æ M ; B^a M H" K m ® M F? m v M M? O b Q i - M - + | K° i b ® p B -

@ h K B M? # ¢ +? w i S + O M; Q Æ B X

h Y o Q M; æ ¢ B æ i? Q € M; / W M; H ¢ B K° i +? 9 i - b m ç | H ¢ B K M; i? 2 Q K° i i B + m² M; I

@ L? Q M; h? - M J•m i? S +? Q M M" v - + Á M +? Q i? U + b U i? S + i d M? - +? O M? • M + O M

B M T? € T ç Æ M ; B^a M M? ' i - + Æ ?° B + | ç Q Ê + h? - M J•m - M m M? Q K' i ç B - p B b Q b)

a Q p Ê B + Q Ê T ç Q ¢ i - i? v i? h? - M J•m F? € + - + Æ ?° B M" v - + | i? M | B H" + Æ ?° B M;

*? d ` B M; p B + H 9 + M" v # „ i ; B i h` B m S? Q M; + " M; H 9 + + " M; F? | F? , M X L? Q M; +?

h Y o Q M; æ ¢ B æ + k M; b) F? - M; # m - M; i v X

> m ® M; +? B i` Q Ê + K „ i - h Y o Q M; æ ¢ B æ ç M; + | ç Q Ê + Q m i? i? U + H U + i m v i ç ® B X

h ¢ B h? € M? æ ` ?^a B i † + h? " T " € i : B € + X

J° i ç ¢ Q # | M; K m € K - t m v M [m ? Q F? - M; p K ?^a B - ? " M w h Y o Q M; T? - i? B M + €

b B M? p" i # B M - ç m H • K p" Q b Ê ? ½ B ` m M ` ~ v X

@ G" h Y o Q M; æ ¢ B æ X

h` M ç Q Ì M; - K° i b ® + Q Ì M; ; B^a p" i? m v M ?^a B i † + - ç m b Ê ç M K' i ? i ?² M p Q X

E? - M; H • m b m

G ½ M? L; m v i æ ¢ B æ p" ç € K M; Q Ì B h` B m S? Q M; i` Q M; ? ¢ T + ® + ? Q M; p m - + k M;

o b ç ® B T? | p Ê B h Y o Q M; æ ¢ B æ - G ½ M? L; m v i æ ¢ B æ p" ç € K + Q i - M; + O h? € M?

` ç - v ç O X

@ a „ T ç M ` ² B X

h` B m S? Q M; ? | i? " M? K° i ç ¢ Q i? B K ç B M i" M T? Q M; - # v p ¼ i H M ? Q F? - M; p K

" ® M M; Q Ì B G ½ M? L; m v i æ ¢ B æ - " € M h? - M ' m ç² M; - * U a o Q Æ M; - Z m, G • M o Q Æ M

J° i H 9 + b m

J° i T? Q Æ M; i? B M ç ` ? Q F? - M; - # ¶ M; M? B M H • K p" Q ? „ + € K - H" K M' B # " i K° i i? •

@ h Y o Q M; æ ¢ B æ X

" M; Q Ì B G ½ M? L; m v i æ ¢ B æ - ç m € % •

E?BM?bm'i iB M p"Q hB m h? :BÈB +O ç`+? M?•M- b) ;†T T?ªB +K+ /B M #'i HÊ
 L?QM; hB m h? :BÈB hY oQM; M"v ç½ pÐ i M- i?OM; M?B m +?¶- bÆ ?î i`MM; i`
 L;mv i æ¢B æ +kM; F?¬M; +¬M 9v F}X
 G½M? L;mv i æ¢B æ æ¢B æ çQÊ+ h?€M? æ` ?ªB i†+ +?2 +?Î- ç½ çSM; î i? #'i
 T?ªB HQ H„M;X
 @ ",M; >Q" M; h?QÆM;X
 h`QM; ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; - +?ªv tm¬B K°i /ÁM; +?'i HÄM; ",M; G K- i¢Q
 ;BET I G Kô- # Q i`MK F?„TiQ" Mi?•MX
 h` M i¬M; T?ÁM; M;U +O ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M i°+ - H¢B tm'i ?B M K°i ?° ;
 @ ",M; S?QM; h?B M æ` X
 h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M; - HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; - iQ
 ?"M HQm K"m H K- K M; i?2Q ?"M HU+ >mv M ",M; - i`QM; M?€v K„i ç|M; #,M; +ªK
 h`QM; hB m h? :BÈB hY oQM; - +?Êi tm'i ?B M K°i #¬m F?Q iQÊM; #,M; i?B M ç°M
 :BÈB- +kM; #` M;QM; F i ç|M; #,M; M?'i ç`M? - iB M i? K K°i #QÊ+ bmv ;BªKX
 @ æ Q EB K o¬ aQM;X
 G½M? L;mv i æ¢B æ pk ç°M; ç Q FB K- ?| i?"M? K°i i`"M æ Q EB K T?QM; #¢Q H¢
 ?"Q [m M; `U+ `Ð M?Q i?Ov M; •M i?~K i?'m ?Q F?¬M; - F?¬M; +?¶ M"Q H" F?¬M; i`
 L?[M; MÆB ? B M;QìB çB [m - p"i +?'i i`QM; hB m h? :BÈB- ç m #` T?€i?"M? KªM
 •K -K -KXXX
 hB m h? :BÈB +O hY oQM; æ¢B æ - HmM; H v +?'M ç°M; - +€+? T?•M ;BªB F?¬M;
 iB T bKT ç´ pÐ M€iX
 _'i M? M?X
 h`B m S?QM; p" G½M? L;mv i æ¢B æ - ç½ ç€M? ç M i`QÊ+ K†i hY oQM; æ¢B æ X
 E?¬M; ;B M MÆB M"v- ç½ #` HU+ HQÊM; hB m h? :BÈB +O hY oQM; æ¢B æ # Q
 *?d iB +`^M; - hB m h? :BÈB hY oQM; ;¬M M?Q ç½ #` T?€ +?Q bKT ç´ - iS T?•M M;
 # Q M?B m i`Ê HU+ +?Q ?„MX
 @ E?¬M; M;ì +| i? #S+ i ç M MQÊ+ M"v E?¬M; ?´ H" M;QìB +| çQÊ+ h?¬M J•m i?
 hY oQM; æ¢B æ i?'T ;B¼M; +ªK F?€BX
 > B i`ÁM; K„i i®B ç2M +O ?„M tQ v i`ÁM K°i i`"M- #„i ç¬m M´B H M K°i Hm²M; hY
 @ *?d K°i KbM? i - +kM; F?¬M; H"K çQÊ+
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ? F?BM? i?QìM;X
 hY oQM; æ¢B æ ,M çO i?B i i?ÁB- #` i?QÆM; F?¬M; M? - M?QM; +?B M HU+ +O
 M;Q" B +?QM i?"M?X
 _„+ `„+ `„+
 hB m h? :BÈB hY oQM; - /QÈB bU ói`QM; M;Q" B ;BET +¬M; ô +O K¼B M;QìB- #„i ç
 M;WM; T?•M HB i- bBM? ` iWM; i`"M HU+ HQÊM; M´imM;X
 " M;QìB çSM; i`QM; F?¬M; ;B M m i®B- H¬M; i| + H¢B F?¬M; i´M i?QÆM;X
 "'i Hm" M H" hY oQM; æ¢B æ - ? v H" h`B m S?QM; - F?Q HU+ p" T?ÁM; M;U- ç m
 iQìM; iQÊM;X

E?Q HU+ T?ÁM; M;U +O G½M? L;mv i æ¢B æ iQÆM; ç®B v m Èi- M?QM; M¨M; H
+?ÎX

@ hY h?-M *?B ©M?X

h`QM; ? B ç²M; iY m €K +O hY oQM; æ¢B æ - æ²M; HU+ hY oQM; #WM; +?€v H M
b•m i?ŠK H¢M? H)Q M?Q #,M;X

æ²M; HU+ i?B m ç®i\

h`B m S?QM; +?'M ç°M;- +?d i?'v iQ¨M i?•M hY oQM; æ¢B æ - #`# Q p•v i`QM; K°
b•m i?ŠK H¢M? M?Q #,M;X

S?®+ T?®+

a m F?B ?Q /B K hY oQM; # Q T?O iQ¨M i?•M hY oQM; æ¢B æ - óT?Kiô K°i iB M;
?| i?¨M? K°i óhY oQM; +U ªM?ô iQ HÈM p¬ +MM;X

@ æ| H¨

h`B m S?QM; p¨ G½M? L;mv i æ¢B æ ç m +ªK i?'v i•K ?²M `mM; ç°M;- +ªK i?'v K°i
F} M?Q +?9 i i?B M ç` X

J°i T?QÆM; i?B M ç` - ç m H•K p¨Q ?„+ €K ioM? K`+?X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>Q /B K hY oQM; FB - i¢Q i?¨M? óhY oQM; +U ªM?ô- i v +¬K K°i i? M? +U HB K- +
ioM? K`+?- ?Á ?ÊT i?¨M? K°i i? X

:BÌ F?„+ M¨vX

J¼B M;QÌB Î ç•v- ç m +ªK i?'v i`QM; HÁM; `mM `~v- /QÌM; M?Q #`# Q T?O /QÈB #
æ°i M?B MX

*†T ç²M; iY +O hY oQM; +U ªM?- +?"K `½B KÎ` - T?|M; ` ? B +?MK €M? b€M; hY
+?9 i bBM? iY- /MM; €M? K„i H¢M? HMM; M?bM tm®M; i?QÆM; bBM? i`QM; i?B

@ hY h?-M *?B ©M? *?ŠM; H) H¨ +?O M?•M +O óhY oQM; h?-M J•mô i`QM; i`m
HQÊM; hY oQM;\

æ€K M;QÌB h`B m S?QM;- ç m +ªK i?'v HBM? ?²M #`ç MûM- ? i i?ªv HU+ HQÊM;-
h`QM; i¬K M?bMX

óhY h?-M *?B ©M?ô +| ?ÆB M;QM; i?U+- T?€i` F?Q iS+ hY oQM; +'K F}- i`QM; T
H•K p¨Q K°i KªM? ?„+ €KX

> i i?ªv bBM? HBM? ;BÌ F?„+ M¨v- ç m #`óhY h?-Mô M„K ;B[ bBM? iY i`QM; i vX

@ óhY h?-M *?B ©M?ô +?QM? H¨ i?¬M; [m ?mv i K¢+? hY oQM; *?B J•m- /šM ç°M
h´ óhY oQM; h?-M J•môX h`B m S?QM;- F?¬M; M;Ì M;QÆB H¢B +| i? #S+ i ç M M

hY oQM; æ¢B æ çQÊ+ hY h?-M *?B ©M? # Q T?O- +?Êi H°` i?¬M b„+ i?®M; F?´

hY h?-M *?B ©M?- K¶B i?ÌB K¶B F?„+- ç m i?B m ç®i ?mv i K¢+? p¨ i•K ?²M æ²M;

*kM; K vX

h?„M; HÊB ç½ i?m°+ p ?„MX

@ hY oQM; h?-M J•m æ•v +?QM? H¨ K°i iB HU+ HQÊM; +O hY oQM; h?-M J•mX

æ€K M;QÌB G½M? L;mv i æ¢B æ - "€M h?-M 'm ç²M;- ç m p¬ +MM; +?'M FBM? bÊ ?
+? M´B HBM? ?²M +O KbM? M[`²BX

*†T ç²M; iY óhY h?–M *?B ©M?ô- M?bM #¼M ?¼ +?,K +?9- ;–M M?Q M„K ;B[HBM?
 i`QM; i vX
 h` M b•M- +?d +| K°i M;QÌB /mv M?`i ;B^M; +Q- ç| H` h`B m S?QM;X
 h`QM; +Æi? ?„M- ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M i°+ +kM; FBM? ?½B #'i M K°i T?2
 .M b Q çB M[X
 æ•v +kM; H` K°i iB HU+ HQÊM; +O hY oQM; h?–M J•mX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 >mv i K¢+? >mv M ",M; G•M i°+ +O h`B m S?QM;- çQÊ+ i?9+ /K+ ç M KS+ i"M +
 T?WM; T?WM;- +?d i`QM; +?ÊT K„i- F?„T iQ`M i?•M ç½ #B K°i i–M; GQM; G•M ",M
 E?QªM? F?„+ iB T i?2QX
 hB M; `²M; M;•K p M; H M iWM; ?²B- K°i >mv M ",M; GQM; ©M? m H K iQ HÈM- i`–
 J°i Hm²M; GQM; mv ?`M HU+ p–i?QÊM; +O h?€B \*´ >mv M GQM;- H`K `mM; +?mv
 ` `U+ `Ð +?|B K„i- p +?¢K pÈB i?B M ç` hY oQM; ?„+ €KX
 @ æ•v +?QM? H` HU+ HQÊM; +O ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; T?ªM i´\
 h`B m S?QM; i?–K ;B"i KbM?X
 J°i +?B m M`v- p®M H` iBM iS+ i`QM; ?mv i K¢+? i`mv M i?W +O ?„M- F?–M; M
 H¢B ûT +?Q ?„M T?ªB tm`i` X
 *?ŠM; [m X
 æ®B K†i pÈB >mv M ",M; GQM; ©M? `Qi ;`Q i`MM; FQ+?- óhY h?–M *?B ©M?ô /Q
 HM #'i ç°M;X
 GQ¢B bÊ ?½B imv i p¼M; M?Q #` F?®M; +? bBM? iY M`v- pšM F?–M; i? t| i M ç
 æ°i M?B M- GB K ç Q i`QM; i v óhY h?–M \*?B ©M?ô- +?Êi +?"K `½B +?ûK tm®M;X
 h?Q€M; +?®+X
 GBM? ?²M +O G½M? L;mv i æ¢B æ Î# M +¢M?- ç½ #` FûQ ` K°i MY - K` "€M h?
 ? B p` oQÆM; :Bª çdM? T?QM;- K†+ /M F?–M; M^K i`QM; T?¢K pB +–M; FQ+?- M
 +–K- iMv i?ÌB ç m +| i? i?Q€i` F?ÄB i?•M i? X
 *?d +| i? h`B m S?QM; H` +| i? +?®M; +UX
 h?–M GBM? L?½M +O ?„M- ç®B K†i pÈB +–M; FQ+? p` #Q i?m"i T?QÆM; /B M H
 +QÌM; ç¢BX
 h?`+? i?`+? i?`+? i?`+?
 h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM;- i`mv M ç M iWM; çÊi M?ªv H M /²M /"TX
 @ >^M; *´ T?€ iQ€B- h?€B *´ h?–M pšM- ?| i?`M? ?`M; i`B m i, ?¢i #KB
 J°i iB M; i?Î /`B i? HQÆM; i`®M; iªB- /QÌM; M?Q tmv M [m i?ÌB F?–M; +´ FBK-
 •K
 hQ`M #° F?–M; ;B M K„i i`€B- K½M? HB i +?'M ç°M;- ?mv i K¢+? æ²M; HU+ +O
 ç®i b¬B i`Q ?WM; ?U+X
 "'i +?Êi- K°i i–M; ?Q /B K K`m iQK M?¢i- ç½ # Q T?O F?„T iQ`M i?•M h`B m S?QM
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h`QM; ?Q /B K iY b„+ ç M; i?B m ç®i- F?–M; M;Ì H¢B /UM; /K+ ` h?€B *´ h?–M J -

J°i Hm²M; F?Q iS+ h?€B *´ #´ M M;mv M po ç¢B- ç"Ti?ŠM; p"Q Kti- ç°M; i€+ +O h
+€B F?UM; H¢BX

d9eX *?QÆM; d93, hY oQM; h`mv a€i UKQlB J°iV

h?€B *´ h?–M J +?B °M? M"v- F?´M; H² +?2 i`lB- iW ?Q /B KiY b„+ i?B m ç®i i¢Q
F?Q iS+ h?€B *´ po ç¢BX

h`B m S?QM; +?d +°K i?´v æ²M; HU+ HBM? ?²M #°M i?•M- M? M? +?lM; #`i?B m
ç m çÈMX

>„M +m®B +MM; +kM; KBM? K¢+?- i¢B b Q +?d /QÈB ibM? ?m®M; #´i ç„+ /o i?b
óhY h?–M *?B ©M?ôX

oKiXXX

GBM? ?²M +O G½M? L;mv i æ¢B æ î# M +¢M? - #¶M; M?B Mi`–K tm®M; - i`î p i?
K² ?–BX

J†+ /M +l h?€M? æ` ?°B i†+ +?2 +?î- M?QM; M" M; +kM; F?¬M; T?°B H" i?"i bU p–

hY oQM; æ¢B æ #´i +?´T i`ª ;B€ ç„i i?B i`B M óhY h?–M *?B ©M?ô- +?Q /M H" h?
°°M? - +kM; T?°B FB M; F} # T?–MX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h?€B *´ h?–M J +?B °M? M"v- çSM; HŠM; H†M; b m HQM; h`B m S?QM; - ?bM? /€M

*?d +l i? iW Hm²M; F?Q iS+ p" ç¬B +?9i /´m ?B m K" T?€M çQ€M ` - ç•v ?ŠM H" ?
h?–M J i¢B i?lB ç¢B h?€B *´X

:Bl F?„+ M"vX

>mv M ",M; GQM; ©M? /Q ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•Mi°+ i` M M;QlB FQ+? T?€i`
v [m M? h?€B *´ h?–M J +?B °M? - i`î i?"M? p"i M MX

h`QM; ?Q F?¬M;X

GU+ HQÊM; +O hY h?–M *?B ©M? p" h?€B *´ h?–M J +?B °M? - p +?¢K pÈB M?
?bM? - ?Q"MiQ" M +?´M G½M? L;mv i æ¢B æ # v` M;Q"BX

S?"M?

G½M? L;mv i æ¢B æ KQÊM HU+ i`€M? t ?ÆMi`,K /†K- b„+ Kti ?Q"MiQ"Mi€B M?
ç†+ i?M +O h?€M? æ` ?°B i†+ +?2 +?î- ç´B H¢B H" æ¢B æ ?"M; ç–m F?€+- 2`^M
HÈT / X

"€M h?–M ´m ç²M; p" ? B ç¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM; F?€+- K†+ /M +€+? t MÆB
v` M;Q"BM?Q il ;B´v KÄM;X

•K –K –KXXX

> B ç¢Q ?Q °M? F?´M; H²- i?Q€i Hv F?ÄBi?•Mi? +?O M?•M- +?QM? /B M p +?¢

L?'i i?lB- iB M; M´ p M; +?´M ç°M; i`lB ç´i- blM; HY p¬ ?bM? - [mûi M; M; T?QÆM

h`QM; +°K [m M- +?d +°K i?´v K°i i`"M F?¬M; ;B M H v ç°M; - +?²M; çB T #´i ç`M?X

@ æ•v H" HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? T?°M i´ Q\

h` M Kti "€M h?–M ´m ç²M; i`"M M;"T ?Q°M; bÊX

hY h?–M *?B ©M? +?QM? H" /Q hY oQM; æ¢B æ i?¬M; [m ?mv i K¢+? ç²M; iY- #´i
T?€i- /ŠM ç°M; K°i iB HU+ HQÊM; h?Ov h´ óhY oQM; h?–M J•môX

L|B K°i +€+? çÆM ;B^aM- +| M;?o H" pQÊi +'T FQ+? T?€i HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?
 J" h?€B *´ h?¬M J +?B^aM? b m HQM; h`B m S?QM;- +?QM? H" FQ+? T?€i HU+
 J•m ç M; M;O b v +?Q i?S+ idM?X
 E?€+ #B i î +?¶X
 "°M i?•M h`B m S?QM; +?QM? H" h?Ov h´ ç`B i?S M?'iX
 P" M? T?®+ T?®+ T?®+
 > B ç¢Q +U^aM? FBM? i?B M- K¶B H¬M p +?¢K ;B[?Q F?¬M; pK ?½B- ç m i`î M
 æ²M; i?`BX
 E?Q b„+ +O h`B m S?QM; p" hY oQM; æ¢B æ - +kM; bmv v m çB ç¬B +?9iX
 •K −K −KXXX `„+ `„+
 >mv M ",M; GQM; ©M? pîM [m M? h?€B *´ h?¬M J +?B^aM?- b m F?B p +?¢K K¢M
 hY oQM; *?B J•mX
 h? M?QM;X
 h?€B *´ h?¬M J +?B^aM?- +kM; °K ç¢K ç M i"M +MM;- ó−Kô K°i iB M;- p p"Q hY o
 @ E?¬M; i®iX
 h?•M ?bM? hY oQM; æ¢B æ # v M;QÊ+ ` M;Q`B- pQÆM; KB M i` M ç−m p" "i .B
 M; ,M +°M T?¬M HÊM i?QÆM; i´MX
 _„+ `„+
 h?€B *´ h?¬M J +?B^aM? p" >mv M ",M; GQM; ©M?- +kM; ç²M; i?`B i€M HQ¢MX
 a„+ K†i h`B m S?QM; bmv v m- HQ¢B T?QÆM; T?€T FQ+? T?€i ?mv i K¢+? +,M M
 i` M +Æ bî i?B m ç®i bBM? K M? p" æ²M; HU+ i•K ?²MX
 >„M +°K i?'v- ?mv i K¢+? æ²M; HU+ +O #°M i?•M- ç M; tm'i ?B M /'m ?B m ?Q i?C
 @ hY oQM; h?m'M ©M?X
 hY oQM; æ¢B æ ?| i?"M? K°i Hm²M; €M? b€M; m €K- +?d H|2 H M K°i +€B- ç½ #B
 K¼B M;Q`BX
 Gm" M i®+ ç°X
 hY oQM; h?m'M ©M? F?¬M; #^M; G¬B .U+ h?B K E?¬M;- M?QM; [m, /B î +?¶ H" M|
 +€+? i?¬M; i?Q`M;X
 @ *?¢v i?"i M? M?X
 æ€K M;Q`B G½M? L;mv i æ¢B æ +kM; F?¬M; T?°M SM; F`TX
 æ²M; i?`B- K¼B M;Q`B +kM; M?Q i`9i #Ä çQÊ+ ;€M? M†M;- +| i? #S+ +?Q hY oQM
 [m° i?"i F?¬M; / /"M;X
 @ hÄ h?B M *mM;X
 •M? K„i h`B m S?QM; +?Êi H|2H M H [m M;- i`QM; i v +−K K°i i? M? +´ +mM; €K
 FûQ /•v- i` M +mM; H"TiS+ H|2 H M ?"Q [m M; ?Q p,M i?¬M #Q M;•M i`¢+? `U+ `E
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` M /•v +mM;- tm'i ?B M K°i KkB i M tQ+? FBK b„+ `U+ `Ð ?mv ?Q`M;- S?QM; G¬
 K°i Hm²M; F?Q iS+ b„+ #ûM F?¬M; ;b F?¬M; i? T?€- M?Q Km®M +?¼+ i?OM; +°?
 L; v F?Q°M? F?„+ iB Ti?2QX

hY oQM; æƒB æ ç½ T?B ç°M çQÊ+ K'v M; "M /†K- +?Êi +ªK i?'v i?•M ?bM? T?€i
Hm²M; M?m F?Q p¬ ?bM? i"Ti`mM; F?| +?†iX

h?"K +?Q- ?„M +ªK ;B€+ M; v +ª K°i T?QÆM; ?Q F?¬M; - +kM; KÆ ?² #` F?| +?†i-
oQM; h?m'M ©M?- /QìM; M?Q ;†T T?ªB ``Q +ªM +U+ HÈMX

hÄ h?B M *mM; - i M M?Q w M; ?o - +| i? F?| +?†i +ª K°i T?QÆM; i?B M ç` ?Q F
>B M M v w +ªM? + 'T ç° +O h`B m S?QM; i,M; KƒM?- F?¬M; M; Ì ç½ çƒi ç M i`bM?
S?®+

J°i çƒQ [m M; iB M tQ+? FBK- T? ; M` T?'i M?Q tmv M [m F) ?Î F?¬M; ;B M- i`U+
oQM; æƒB æ X

@ hÄ h?B M *mM;

h?•M ?bM? hY oQM; æƒB æ +SM; çÌ- ;B®M; M?Q #` [m M; iB M tQ+? FBK FB ç•K
L m +?d +| p"v i?b pÈB "i .B i hY h?•M +O ?„M- +kM; F?¬M; +| ;b T?ªB HQ M; ƒB>

L?QM; i`QM; [m M; iB M tQ+? FBK M"v- HƒB M; QM; iK K°i iB HU+ HQÊM; sQ+? EB
G¬B EB T- K M; ç M HU+ HQÊM; T?€ ?QƒB +U+ KƒM?- M; v +ª i? +? 'i "i .B i- +k

@ hY oQM; h?m'M ©M?X

hY oQM; æƒB æ ;-M M?Q H" i?B m ç®i +?•M M; mv M- i®+ ç° #Ä i`®M HƒB +`M; M
L m M?Q Î HƒB h?€M? æ` ?ªB i†+- ?„M +Æ #ªM F?| K" i?Q€i F?ÄB +€B +? i- /M
+ÁM G½M? L; mv i æƒB æ p" `i M?B m om >ªB h†+X

@ æÊB F?B i i?Q€i F?ÄB ç•v- M; "v b m i`Î HƒB- M?'i ç`M? b) ç2K iQ" M #° F ç®B
+? i?"M? hY oQM; Q€M HBM?

hY oQM; æƒB æ +ªK i?'v F?m'i M?K+ p" Q€M ?"M i`QÊ+ M v +?Q iWM; +|X

hƒB pMM; h?QÆM; >ªB M"v- æƒB æ i`mv M F€+ ´tQ M?'i- iªB [m ? B H-M çQƒi
G" æƒB æ çSM; i` M çdM? + Q- M; QƒB i`W K°i p" B h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM
i v ` - ?„M +?QM? H" i²M iƒB p¬ ç`+?X

*?Q # Q ;BÌ ?„M `ÆB p" Q i?ªK #ƒB p" F?m'i M?K+ M?Q i? X

æ9M; H9+ M"v

S?®+

æƒQ [m M; iB M tQ+? FBK i?S ? B- T?€ F?¬M; K" ç M- ç•K i`9M; ç-m ?„MX

hY oQM; æƒB æ i?ûi HÈM K°i iB M; - i?•M ?bM? `mM H MX

*?ŠM; [m H-M M"v- ?„M ç½ +| T?ÁM; M; U- iQ" M i?•M tm'i ?B M K°i i-M; ?Q p,M h
HU+ T?ÁM; M; U # M M; Q" B ó"i .B i hY h?•M ôX

h`B m S?QM; i´M; +°M; T?€i ç°M; # KkB i M- #S+ +?Q ç M F?B hY oQM; æƒB æ
FQ+?X

@ G½M? L; mv i æƒB æ - *U a oQÆM; - Zm, G•M oQÆM; - H-M M"v H"K T?B M #
h`B m K¶ M?'i ç`M? b) ?Q" M i`ªX

h`B m S?QM; i`M? i`¼M; M¡BX

>„M ?Q i b•m K°i ?ÆB- i?9+ /K+ ?mv i Kƒ+? +?•M M; mv M- M? M? +?|M; F?¬B T?K

"€M h?-M 'm ç²M; - çSM; # M +ƒM? ?„M- HƒB M?bM T?QÆM; ?QÈM; hY oQM; æƒB

@ h`B m S?QM; - +?ŠM; H) M; QÆB Km®M çm´B ;B i óhY oQM; æƒB æ ô\

$G\frac{1}{2}M?L;mv\ i\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ \text{FBM?M};\text{¢}+\text{?}\text{Ä}\text{B}\text{X}$
 $*|i? \ +?B\ M\ i?,M;hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ -/M\ b\ Q\ +kM;H^{\text{''}}K\frac{1}{4}B\ M;Q\grave{I}B\ +MM;M\uparrow\ HU+X$
 $L\ m\ M?Q\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;K^{\circ}i\ KbM?\ \text{ç}\text{m}^{\text{'}}B;B\ i\ hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ -2\ \text{`}\wedge M;+| \ +?9i\ T?B\ m$
 $@\ E?{\neg}M;i?\ \ \text{ç}\ \ hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ +\acute{A}M\ K^{\circ}i\ ?\text{Æ}B\ i^{\text{''}}MX\ L?[M;bd\ M?K+i^{\text{'}}Q\grave{E}+\text{FB}\ -i\ b$
 $o\ K\text{†}i\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;p\check{S}M\ \text{FB}\ M\ \text{ç}^{\text{'}}M?X$
 $S?\text{®}+$
 $a\ m\ HQM;h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;M;QM;?B\ M\ K^{\circ}i\ \text{ç}{\neg}B\ [m\ M;/U+sQ+?\ \text{EBK}\ iQ\ H\grave{E}M-\text{"}\text{€}M\ h?$
 $*^{\text{'}}\ h?B\ i:B\grave{E}B\ *?dX$
 $@\ G{\neg}B\ .U+h?B\ K\ E?{\neg}M;X$
 $h^{\text{'}}QM;i{-}K\ K_{,i}-\ +?d\ i?v\ K^{\circ}i\ \text{ç}\text{¢}Q\ i?B\ K\ \text{ç}B\ M\ i^{\text{''}}M\ T?QM;-H|2\ H\ M\ i^{\text{'}}QM;?Q\ F?{\neg}M;p$
 $h\text{®}+\text{ç}^{\circ}\ K^{\text{''}}\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;#\text{''}v\ \text{`}\ -bQ\ p\grave{E}B\ hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ -+\acute{A}M\ M?M??\text{Æ}M\ \text{''}i\ M?B$
 $@\ G^{\text{'}}v\ i?U+HU+p^{\text{''}}i\text{®}+\text{ç}^{\circ}+O\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;-+?d\ +{-}M\ F?{\neg}M;F?BM?i?Q\grave{I}M;+?O\ [$
 $i?B\ i\ i?\acute{A}B\ \text{ç}\bullet m$
 $G\frac{1}{2}M?L;mv\ i\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ +kM;i?\hat{I}\ T?^{\text{''}}Q\ K^{\circ}i\ ?\text{Æ}B\text{X}$
 $h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;+| \ +?B\ M\ HU+b\text{€}M?M;M;p\grave{E}B\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ \ \text{ç}dM?T?QM;-i\text{®}+\text{ç}^{\circ}\ M;\text{¢}Q\ i?$
 $Zm\ M\ i^{\text{'}}\frac{1}{4}M;?\text{Æ}M\ H^{\text{''}}-\text{?},M\ F?{\neg}M;?\ \ 2\ M;\text{¢}B\ \acute{o}hY\ oQM;*\text{?}B\ J\bullet m\hat{o}-\ \text{ç}\bullet v\ +?QM?H^{\text{''}}\ \text{ç}B$
 $F?{\neg}M;i?\ H^{\text{''}}K\ \text{ç}Q\grave{E}+X$
 $>\text{Æ}M\ M[\ X$
 $h^{\text{'}}QM;i\ v\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;H\text{¢}B\ +| \ H\grave{E}B\ F?Q\ \text{ç}\text{m}^{\text{'}}B;B\ i+Q\grave{I}M;\ \text{ç}\text{¢}B\ H^{\text{''}}\ \acute{o}h\grave{A}\ h?B\ M\ *mM;$
 $h^{\text{'}}QM;?Q\ F?{\neg}M;pK\ ?^aB\text{X}$
 $J^{\circ}i\ \text{ç}\text{¢}Q\ \#|M;K\ \ m\ \text{€}K{-}\ +MM;K^{\circ}i\ \text{ç}\text{¢}Q\ i?B\ K\ \text{ç}B\ M\ i^{\text{''}}M\ T?QM;M?Q\ +{-}m\ p^2M;-K^{\circ}i\ i^{\text{'}}C$
 $/\bullet v/Q\ F?{\neg}M;/SiX$
 $\acute{o}G{\neg}B\ .U+h?B\ K\ E?{\neg}M;\hat{o}+O\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;-i\text{¢}B\ T?Q\text{Æ}M;/B\ M\ i\text{®}+\text{ç}^{\circ}-p\check{S}M\ +?B\ M$
 $J\uparrow B\ H{-}M\ iB\ M\ p^{\text{''}}Q\ T?\text{¢}K\ pB\ +{\neg}M;FQ+?-h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;\ \text{ç}\ m\ H^{\text{'}}v\ \text{`}\ \acute{o}h\grave{A}\ h?B\ M\ *mM;ç$
 $\text{ç}\text{€}M?X$
 $S?\text{®}+$
 $hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ \ ?\hat{u}i\ H\grave{E}M\ K^{\circ}i\ iB\ M;- \ \text{ç}B\ m\ /mv\ M?'i\ K^{\text{''}}\text{?},M\ +| \ i?\ H^{\text{''}}K{-}\ +?QM?H^{\text{''}}i,$
 $i?Q\text{Æ}M;?\text{¢}B\ /Q\ h\grave{A}\ h?B\ M\ *mM;K\ M;\ \text{ç}\ M{-};B^aK\ i\grave{E}B\ KS+i?'T\ M?'iX$
 $"\hat{I}B\ pbX$
 $*{\neg}M;FQ+?\ +O\ h\grave{A}\ h?B\ M\ *mM;H^{\text{''}}\ F?{\neg}M;i?\ i^{\text{'}}\text{®}M\ i^{\text{'}}\text{€}M?-i^{\text{'}}W\ T?B\ +^aM?;B\grave{E}B\ im\ p$
 $H\grave{E}M\text{X}$
 $L?QM;h\grave{A}\ h?B\ M\ *mM;+O\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;-T?\text{®}B\ ?\hat{E}T\ p\grave{E}B\ h?{-}M\ GBM?L?\frac{1}{2}M-T?\text{€}$
 $i^{\text{'}}mM;i?b\ b)\ F?{\neg}M;+| \ +\text{€}+?\ M^{\text{''}}Q\ i^{\text{'}}\text{®}M\ i^{\text{'}}\text{€}M?\ \text{ç}Q\grave{E}+X$
 $*?\check{S}M;[m\ X$
 $J\uparrow B\ H{-}M\ h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;T?\text{€}i\ \text{ç}^{\circ}M;+{\neg}M;FQ+?-iBM?F?Q\ i?{-}M\ \text{ç}\ m\ i^{\text{'}}T\ i^{\text{'}}mM;+Q\ \text{ç}$
 $H9+i?b\ /WM;H\text{¢}B{-}H9+i?b;B^aK\ i\text{®}+\text{ç}^{\circ}X$
 $hY\ oQM;\ \text{æ}\text{¢}\text{B}\ \text{æ}\ K\uparrow B\ H{-}M;\text{†}T\ T?^aB\ +{\neg}M;FQ+?- \ \text{ç}\ m\ M?\bullet M\ +\text{Æ}\ ?^{\circ}B\ KQ\grave{E}M\ HU+T?B$
 $@\ \text{''}i.B\ i\ hY\ h?\bullet M\ M^{\text{''}}v\ o\check{S}M\ F?{\neg}M;ibK\ \text{ç}Q\grave{E}+T?Q\text{Æ}M;T?\text{€}T\ T?\text{€};B^aB\text{X}$
 $h^{\text{'}}B\ m\ S?QM;M?Q\ m\ K^{\text{''}}vX$

hY oQM; æƒB æ +| çQÊ+ i? +?'i #'i /B i- T?"K H" i?•M i? #'i /B i- ç m çQÊ+ tQM
 F?Q HU+ T?ÁM; M;U KƒM? K)- K" M,M; HU+ F?¬B T?K+ +kM; p¬ +MM; #B M i?€BX
 L m F?¬M; T?ªB h`B m S?QM; /mM; M?"T p"Q G¬B HU+ h?¬M EB T- +,M #ªM F?¬
 oQM; æƒB æ X
 h? M?QM;X
 G¬B HU+ h?¬M EB T+O h`B m S?QM; +kM; +| ?ƒM- F?¬M; i? T?€i ç°M; poM? pE
 J" "'i .B i hY h?•M HƒB F?¬M; +| çB K v m ?ƒB- +?d H" K°i +€B t€+ b®M; +| i? +?
 hY oQM; æƒB æ çQÊ+ HU+ HQÊM; hY oQM; +?®M; çÐ- /QÈB i`ƒM; i?€B t€+ b®M;
 F?¬B T?K+ M? M? ?ÆM T?¬M HÈM æƒB æ F?€+X
 J'v M;`v b m
 h`B m S?QM; K°i çQ`M; çm´B ;B i- ç½ iB M p"Q K°i Zm¬M æªQ oU+ F?€+X
 >¬ ?'T+O ?„M +| p"B T?¬M ;'T ;€T- i?Q€M; +| +?9i bmv v mX
 J" hY oQM; æƒB æ ç M; +?çv ÎT?Q i`QÈ+- HƒB +`M; i? i?ªK ?ÆM- i` M M;Q`B /
 oKiXXX
 h`B m S?QM; ?| i?"M? K°i çƒQ i?B K çB M i" M T?QM;- ?ƒ tm®M; K°i ç` pU+ /²
 /QÐM; i`QM; ;B•v H€iX
 @ hY oQM; æƒB æ #` i?QÆM; M†M; ?ÆM i `i M?B mX L?QM; M°B ibM? p" +?•M
 i
 •M? K„i h`B m S?QM; H|2 H MX
 >„M ,M p"Q K°i HBM? [mª J°M; +ªM? h?€B *´- HƒB Mm®i i? K K'v +?K+ pB M HBM
 T?K+ HƒBX
 @ *?O M?•M- M;`B +| i? /MM; #B M T?€T F?€+- iW GoM? oU+ HBM? ?²M- iB m /B
 "€M h?¬M 'm ç²M; M?„+ M?ÎX
 GoM? oU+ HBM? ?²M\
 h`B m S?QM; i?Q€M; i`¬K iQ- h?¬M J•m +O ?„M i?m°+ ? HBM? ?²M- K" hY oQM;
 T?QÆM; /B M M"vX
 @ GBM? ?²M KÈB H" +,M M;mv M +O i'i +ª bBM? HBM?X *?Q /M +?O M?•M M;`B
 ó"'i .B i hY h?•Mô- +kM; `i F?| +| i? M; ,M +?†M hY oQM; æƒB æ çQƒi t€i`¼M; b
 "€M h?¬M 'm ç²M; ;BªB i?Q+?X
 @ æ9M; p"vX
 h`B m S?QM; ;"i ç¬mX
 h?U+ ` - iƒB T?QÆM; /B M HBM? ?²M- ?„M +kM; iWM; M;?o [m X
 L?QM; hY oQM; æƒB æ +| iƒQ M;? >²M çƒQ FBM? M;Q`B- HƒB +| +ª hY oQM; *?B
 >ÆM M[- pQÆM; KB M €K FBK K" ?„M ç°B i` M ç¬m- H" K°i FB M h?€M? #ªQ >²M
 i?m"i >²M çƒQ- K" T?ÁM; M;U >²M çƒQ +kM; `i KƒM?- i?"K +?Q +ÁM +| i? F?¬B T
 @ J†+ /M +| +?9i F?| F?,M- M?QM; ç•v H" +€+? /B i +Ä i" M ;®+ i®i M?'iX
 h`B m S?QM; ç½ [mv i ç`M?X
 >mv i Kƒ+? ç²M; iY +O ?„M- H" +'T #"+ h?¬M J•m- iƒB T?QÆM; /B M HBM? ?²M
 EB T- ç•v +?QM? H" Qm i? bQ pÈB hY oQM; æƒB æ X

@ G¬B .U+ h?B K E?¬M;X
L;?d M;ÆB +?WM; MY M;¬v- h`B m S?QM; H"TiS+ F?ÎB ?"M?- iB M p"Q >Q E?¬M;
;B iX
hm pB M°B ibM? +O ?„M- K†+ /M FûK t hY oQM; æƒB æ - M?QM; ç²M; /ƒM; +kM;
+ÁM +| +ª ?mv i Kƒ+? h?€B *´ oƒM h°+ "ªM;X
Gm"Mi®+ ç° F?¬B T?K+ bS+ F?Ä2- ?„M +?d KƒM? ?ÆM +?S F?¬M; FûK i?m hY o
@ LY M;¬v i`¬B [m - +kM; çO +?Q hY oQM; æƒB æ +?ƒv K°i F?QªM; `²BX
•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- pšMi`M ç`M? iU iBM p¬ +MM;X
G9+ M¬v- ?„M KÎ` h?¬M GBM? L?½M- [m M b€i F?Q iS+ K" hY oQM; æƒB æ HQm
imM;X
h?¬M GBM? L?½M +| i? M?bMi?'m bU p"i #ªM +?'i- M,M; HU+ T?•MiQ+? bB m+O
æ•v +kM; H" Hw /Q iƒB b Q K" h`B m S?QM; +| i? / /"M; óT?K+ +? ô #Q i?m"i +O
Gm"MM,M; HU+ i`mv imM;- ?„M imv i ç®B pQÊi [m M?'i HQmX
>m®M; +?B- h`B m S?QM; +ÁM +| hB m h†+ JB m iBM? i?¬M; #|B iQ€M- i`QM; >²
w +?Q æ²M; HU+ +O hY oQM; æƒB æ - +?QM? H" ç +| K°i M;¬v +| i? H¬Mi?2Q M
_ 'i M? M?X
h`B m S?QM; ç½ t€+ ç`M? çQÊ+ K°i T?QÆM; ?QÈM;- HƒB iB TiK+ i?B i`B M óG¬
>„M iBM +?„+ - hY oQM; æƒB æ i`¼M; i?QÆM; p" i´M ? Q M;mv M F?Q- +"M; +¬
M?B mX

d9dX *?QÆM; d9N, hY oQM; h`mv a€i UKQ`iB > BV

h` M ?Q F?¬M; pK ?ªBX
J°i çƒQ #|M; K m €K- iB M p"Q K°i ç` pU+ M;mv M F?Q /²B /"Q- [mv K¬ ?ÆM ?šM
LY + M? ;B`b m
h` M æªQ oU+- i`QM; K°i h¬M; T?€B L?'i hBM? `QĐBX
@
J°i i`"MiB M; F m i? HQÆM;- p M; H M HB MiB T F?¬M; /SiX
hY oQM; æƒB æ çSM; H†M; i` M F?¬M; i`mM;- ç2K hB m h? :BÈB hY oQM; ç½ pĐ
T?O H'v bÆM K¬M h¬M; T?€B M¬vX
@ æƒB æ - iƒB b Q M;¬B HƒB i" M b€i h¬M; i \
J°i i M h¬M :Bª æ M L;mv M *ªM?- T?O T?K+ i` M K†i ç'i- ? B i`ÁM; K„i çÄ #WM;-
@ óG G,M; h¬M;ô i p" M;¬B p¬ Q€M p¬ +Wm- tBM æƒB æ ?½v HQm HƒB +?Q +?9
J°i p` h¬M *?O æ M L;mv M *ªM? F?€+ ç m F?´ +¬m tBMX
J†+ /M hB m h? :BÈB ç½ pĐ M€i- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H" i?S K" h¬M; T?€B L
+ªM çQÊ+X
E?¬M; çƒi iÈB +'T #"+ L?` hBM?- p"v i?b i`QM; K„i hY oQM; æƒB æ - #¼M +?9M; +
FB M ?ÆB HÈM K" i?¬BX
@ hY oQM; *?B s9+X

h` M M;QlB hY oQM; æϕB æ - +?"T +?lM ?„+ pK hY oQM;- T?mM` Mm®i p`Q K°it9
KU+X

s9+ im hY oQM; M`v- M?ûi ? i iQ`M #° M?[M; M;QlB im pB *?•M GBM? *aM?- æ M
hB m h? :BÊB- M?®i p`Q i`QM; ç|X

*?d i`QM; i?Q€M; +?®+X

aBM? K M? p` iBM? M;mv M +O M?[M; M;QlB \*?•M GBM? \*aM? p` æ M L;mv M *a
i`-B çBX

L;QÊ+ HϕB- b„+ K†i i€B M?Êi +O hY oQM; æϕB æ - HϕB /-M /-M F?-B T?K+X

L;mv M F?Q çϕB ? Q i`M +O hY oQM; æϕB æ - ç½ çQÊ+ #´ bmM;X

hY oQM; *?B s9+- +?QM? H` #Q T?€T i` HB m i`QM; #Q F„ hY oQM; +O ?„MX

*„M Mm®i iBM? M;mv M bBM? K M? +O M;QlB F?€+- +?[i` i?QÆM; i? +O #aM
GQϕB #Q F„ i` HB m hY oQM; ?ϕB M;QlB HÊB i M`v- +| Qm çB K /mv M?`i H` i®+

E?mv i çB K /mv M?`i +?QM? H` M;mv M F?Q çQÊ+ #´ bmM;- ?¶M iϕT F?-M; çÆM
iBM? Hmv MX L m M?Q ?`T i?m [m€ M?B m- b) aM? ?QlM; iÊB #aM +?`i +?•M M;mv

L;Q`B` - iϕB T?QÆM; /B M i` HB m- +kM; F?-M; T?aB `i ?Q`M ?aQ- p i i?QÆM;
HQm HϕB €K i`i M m [m€ /U ;BšK p`Q #Q Fw M`vX

J†+ /M +| +?9i F?mv i çB K M?ÄX

L?QM; hY oQM; *?B s9+ ?`T i?m iBM? M;mv M bBM? K M? +O M;QlB F?€+- #´ bm
i®+- pšM p- +MM; M;?`+? i?B MX

E?-M; ç M MY + M? ;BlX

h-M; T?€B L?`i hBM? `QDB ;¼B H` óG G,M; h-M;ô M`v- ç½ #` hY oQM; æϕB æ ?Q
@ L;mv M F?Q F?-B T?K+ çQÊ+ #®M M,K i?`M?- M?QM; i?QÆM; i? +?[ i` çQÊ
H„KX

hY oQM; æϕB æ F?) MlBX

G G,M; h-M; i`QM; i-K K„i- ç½ ?| i?`M? K°i ç®M; tQÆM; i`„M;X

æ®B pÊB +`T #"+ æϕB æ M?Q ?„M K` MlB- Qi M?`i T?aB H` +`T #"+ æ M L;mv M *a
s9+ô- KÊB +| çQÊ+ ?B m [mª M?`i ç`M?X

o`B + M? ;Bl b mX

hY oQM; æϕB æ - HϕB iB m /B i K°i h-M; T?€B L?`i hBM? F?€+X

L;mv M F?Q +O ?„M- ç½ F?-B T?K+ çQÊ+ b€m #av i?`M?X

@ oB + +?[i` i?QÆM; i? - /QlM; M?Q ?ÆB +?"K i?b T?aB

hY oQM; æϕB æ M?Qm K`vX

*QlM; ;Bª +`T #"+ æϕB æ - ç½ HoM? M;° çQÊ+ HU+ HQÊM; ?mv MªQ- i?QÆM; i?
/`M; +?[ i` M?Q p`vX

>m®M; +?B- sQ+? EBK S?QM; G-B +O h`B m S?QM;- ~M +?S pB K H-B ?Ov /B
h?-M EB TX

@ S?aB ibK çQÊ+ K°i p`B oQÆM; :Bª- KÊB +| i? F?-B T?K+ i?QÆM; i? +O i M?

L;?o ç M ç•v- hY oQM; æϕB æ H`T iS+ M? M? +?lM; `lB F?ÄB æªQ oU+ M`vX

>„M iW i`QM; HBM? ?²M +O K°i h-M \*?O æ M L;mv M \*aM?- ç½ i` ` çQÊ+- T?K
æªQ oU+- +| h-M; T?€B L?` hBM? M?"T i`9X

h¬M; T?€B L?` hBM? #bM? i?Q`M;- hY oQM; æƒB æ i`i M?B M b) F?¬M; ç i`QM; L
 LY M;`v b m- iƒB K°i h¬M; T?€B L?` hBM? ;¼B H` óS?¬M h?B M h¬M;ôX
 @ hY oQM; æƒB æ - iƒB b Q M;QÆB p¬ +Ê T?ƒK ç M h¬M; i
 J°i i M çƒB ?€M F?¬B M;¬- iQ`M i?•M çQÊ+ # Q #¼+ i`QM; ?Ä /B K H K b„+- `Qi
 aÆM K¬M S?¬M h?B M h¬M;- p M; H M iB M; ?ûi i?ªK F?¬M; M;WM;X
 hY oQM; æƒB æ pšM i`B M F? B hB m h? :BÈB ç½ pĐ M€i +O KbM?- ç2K K°i HQ
 æ M L;mv M *ªM?- ?9i p`Q i`QM; ç|X
 @ hY oQM; *?B s9+X
 *†T ç²M; iY i®B ç2M +O hY oQM; æƒB æ - /WM; HƒB i` M M;Q`B çƒB ?€M H K /B
 TªM; T?`i M?Q #` ;B[+?†i- F?¬M; +ÁM +?9i bS+ TªM F?€M; M`QX
 _`i M? M?X
 hY oQM; *?B s9+ ç½ +m®M +?†i H`v çƒB ?€M H K /B K- M? M? +?|M; ?9i çB iBM? M
 M`vX
 @ hY oQM; æƒB æ - /WM; i v
 "-m i`B T?QÆM; t - +?Êi i`mv M ç M •K i? M? tû ;B|X
 *| ? B # p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M \*ªM? H¬M HQÊi çm`B iÈB- i`QM; ç| +| K°i p` M[iY
 imv i K„- +?QM? H` K°i p` oQÆM; :Bª çdM? T?QM;X
 ±\
 hY oQM; æƒB æ +| +?9i M;Q`B /U HB m- F?¬M; M;`+Sm #BM? HƒB ç M ç•v M? M
 h?b` X
 hY oQM; æƒB æ pW `²B i`M b€i ? B h¬M; T?€B L?`i hBM? iƒB K°i æªQ oU+ M?Ä-
 J` i`QM; h¬M; T?€B L?` hBM? M`v- +| i?O çQƒM çQ iBM +U Hv t `i M? M? +?|M;
 @ > ? ? *| # #®M oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? iÈB ç•v- ?ÆM M[+ÁM +| K°i oQÆM
 çO ç i +?[i` i?QÆM; i? `²BX
 hY oQM; æƒB æ M;Y K†i H M i`B i?ûi /`B K°i iB M;X
 .Si H`B- ?„M H`T iS+ p`M +?mv M HU+ HQÊM; hB m h? :BÈB hY oQM;- ;B i ç M p`
 æƒB ?€M H K /B K #` óhY oQM; \*?B s9+ô [m`M [m M?- / i?`i F?¬ ?ûQ- bBM? K M?
 i`¬B çBX
 " M;Q`B M[ iY +mM; i?Q`M;- ç m #B i b„+- M?QM; F?¬M; ? /Q /U- H`T iS+ ;B i ç
 hY oQM; æƒB æ i`¼M; i?QÆM;- hB m h? :BÈB pĐ M€i i?`M? KªM? M?Ä- pb p`v #
 +?B M ç M +MM;X
 @ hY oQM; æƒB æ - M;QÆB F?¬M; M M;B i +?|+ +`M `Đ- ;•v i?M ?^M tmM; [m M?
 H` ok æƒB æ - iBM `^M; M;QÆB +kM; ç½ iWM; M;?2 [m
 L[iY +mM; i?Q`M;- /mM; KƒQ çQ M i` M; imv i K„- tBM? ç T ç€M; v m p¬ +MM;X
 hY oQM; æƒB æ +Q`B HƒM? K°i iB M;,
 @ JB M; ç-v H`B çƒQ M;?o /®B i`€- M m H` iBM? +ªM? +O i - ç€K M?•M bo +?Q
 H`K imv i iBM? ?ÆM i X
 hY oQM; æƒB æ +kM; F?¬M; TªB F çB M M;m M;®+- F?¬M; +| pB + ;b +kM; +?ç
 i?M ?^MX

h?"K +?Q- ?„M M;QÊ+ H¢B ``i KBM? #¢+? ¢¢Q Hw M``vX
 G-M ¢-m iB M ?„M ¢Q¢i t€- +?QM? H``pb ;•v i?M ?^M [m€ M?B m- #` p``B p` æ¢B æ
 L?QM; pb ibM? i? #„i #m°+- hY oQM; æ¢B æ #m°+ T?ªB /MM; i?O ¢Q¢M T?B i?Q
 i? X
 *?d +| M?Q p"v- ?„M KÊB +| F?ª M,M; ;B``M? ¢QÊ+ bBM? +Æ p``M;?`+? +?mv M +K
 i`mv b€iô ¢|X
 •K -K -KXXX
 " p` oQÆM; :Bª- +MM; hY oQM; æ¢B æ p +?¢K ;B Q T?QM;X
 G'v K°i ¢'m # - hY oQM; æ¢B æ pšM i?QªB K€B M?Q +k- +?'M # v # ¢¢B oQÆM; :
 h?"K +?QX
 J°i # M ?„M +ÁM bY /KM; óhY oQM; *?B s9+ô- ?'T i?m bBM? K M? iBM? M;mv M +
 h?-M *ªM?- æ M L;mv M *ªM? i`QM; hB m h? :BÊB +O KbM?X
 hY oQM; æ¢B æ tm'i i?O- pšM i?Q€M; ;B[H¢B i?U+ HU+X
 o¢M M?'i i?'i i?O- ;B i b¢+? ¢€K oQÆM; :Bª M``v- M?Q p"v i?b +kM; K'i ¢B ;B€ i``H
 @ hY oQM; æ¢B æ - /QÊB ibM? ?m®M; i`¼M; i?QÆM; - F?-M; M;ì pšM +| i? / /`M
 " M;QìB M[iY +mM; i?QìM; - ¢ m H°` p K†i M;QM; i`¼M;X
 æ²M; i?ìBX
 h`QM; HÁM; # M;QìB +kM; ``i FBM? M;¢+- hY oQM; æ¢B æ +QìM; ¢¢B M?Q p"v- `¢
 ;b- F?-M; M;ì ? Q i'M ¢ M KS+ #m°+ HÁM; T?ªB i?-M; [m +?ûK ;B i /B i K-M ¢ F
 æ9M; H9+ M``vX
 æ¢B ?€M H K /B K /QÊB óhY oQM; *?B s9+ô +O hY oQM; æ¢B æ - ¢½ ?| i?"M? K
 @ æ M HQÊi +€+ M;QÆB
 hY oQM; æ¢B æ HB K HB K K-B- hY oQM; *?B s9+ /MM; i` M M;QìB oQÆM; :Bª >C
 i®iX
 h? t€+ p``iBM? i?-M +O # M;QìB ¢€K M[iY +mM; i?QìM; ¢ m T?€i H¢M?- KÆ ??
 @ hY oQM; o- L? BX
 hY oQM; æ¢B æ +QìB /[iÊM K°i iB M; - i`QM; óhY oQM; *?B J•mô i®B i,K- ~M ?B M
 ?"M w hY oQM; i`Q K¢M; - # Q T?O +ª # ¢¢B oQÆM; :BªX
 @
 " ¢¢B oQÆM; :Bª FBM? ?½B ?ûi H M- iB M p"Q i`QM; K°i ?ªB /QÆM; hY oQM; F?-
 @ *?9M; i i`9M; T?ªB hY oQM; >mv M h?m"i +O hY oQM; \*?B J•m `²BX
 L[iY +mM; i?QìM; ?- M?Ä K°i iB M;X
 h? M?QM;X
 " ¢¢B oQÆM; :Bª i?•M ?½K i`QM; ?ªB /QÆM; i®B i,K- K†+ F ;B½v /K i? M"Q- -
 ¢QÊ+- HBM? ?²M #` HU+ HQÊM; hY oQM; ,M KÁMX
 @ hY oQM; *?B s9+X
 h?•MªM? +O hY oQM; æ¢B æ - tm'i ?B M i` M ¢dM? ¢-m +O # M;QìB- K°i bÊB h
 [m'M [m M? M;QìB #¼M ?¼X
 *MM; H9+ ¢|X

h`QM; F?¬M; ;B M ?B M i?U+- # ç¢B oQÆM; :Bª ç½ #` hY oQM; *?B s9+ [m'M [m
 L[iY +mM; i?QÌM; KB M +QÐM; idM? i€Q- M?QM; H¢B #` hY oQM; æ¢B æ K°i i v
 J°i Hm²M; ?"M w hY oQM; - F?B M M; v +ª w i?S+ +O M" M; - +kM; #` ;B K +¬KX
 @ æ•v H" i?U+ HU+ +O æ¢B æ çdM? T?QM; t tQ Q
 L[iY +mM; i?QÌM; /mM; M? M i m v i H - ç½ #B M i?"M? i`„M; # +?- i`QM; HÁM; +?
 J†+ /M hY oQM; æ¢B æ #` i?QÆM; F?¬M; M? - hB m h? :BÈB #` T?€ i?"M? KªM?
 T?ªB H" M; QÌB K" M?[M; oQÆM; :Bª M?Q #¼M ?¼ +| i? SM; T?| çQÊ+X
 L; v H9+ # ç¢B oQÆM; :Bª p" ? B bÆM K¬M L?` hBM?- #` H•K p"Q +K+ /B M i" M b
 @ oKiXXX
 J°i ç¢Q i?B K çB M i" M T?QM; `U+ `Ð M?Q b Q #,M; - iW >Q E?¬M; >ªB L; Q¢B oU+
 M"vX
 E?Q iS+ S?QM; G¬B pB K #¢Q ?Ov /B i- `mM; +?mv M +ª K°i T?QÆM; i?B M ç` X
 @ hÈB M? M? p"v
 hY oQM; æ¢B æ i?'i i? M?- #"M i v ç†i H M p B M[iY +mM; i?QÌM; - +kM; H"TiS+
 L[iY +mM; i?QÌM; M"v- i` M ;QÆM; K†i T?QÆM; ?Q i m v i K„- H° p F?B T bÊ- F?-
 p¼M; X
 s2K i bM? ?bM?X
 .QÌM; M?Q hY oQM; æ¢B æ ç M; #` K°i +QÌM; ;Bª ç€M; bÊ çm´B ;B i- #ÎB p"v +?
 [m M? ç +?[i` i?QÆM; i? X
 oKiXXX
 J°i Hm²M; /m F?Q b„+ #ûM F?¬M; ;b F?¬M; i? T?€- iWM; #QÈ+ t m v M [m F?¬M;
 a„+ K†i M[iY +mM; i?QÌM; i`„M; # +?- i•K ?²M `mM `~v- F?m pU+ i?B M ç` M"v- T?
 HQÊM; M"Q ç| +'T i®+ T?QM; iÄ X
 æ| H" K°i HQ¢B +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q #'i F H"K ;b +kM; F?¬M; i? i`®M i`€M? çQÊ
 S?®+
 L[iY +mM; i?QÌM; +?d +ªK i?'v- ?m v i [m M; #„M H M i m M; i|2X
 J°i KkB [m M; iB M tQ+? FBK #€M i`QM; b m®i- K M; i?2Q K°i Hm²M; /m F?Q b„+
 i? hY oQM; æ¢B æ X " M M; Q`B K†i KkB i M- T?B K ç°M; K°i iB 'M Fw H¬B p, M i?
 Hm²M; F?Q iS+ i B FB T #'i ?O #'i /B iX
 >Qi
 hY oQM; æ¢B æ F?) ` M K°i iB M; - K°i Hm²M; +ªK ;B€+ ç m çÈM- iW i`QM; i•K ?²M
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 oQÆM; KB M €K FBK i` M ç-m ?„M- MÎ `° K°i i-M; ?"Q [m M; ?Q p¬- +MM; K°i i`"M
 M; QÌBX
 @ h`QM; KkB i M pW `²B- ~M +?S +¬M; FQ+? >²M ç¢Q
 L[iY +mM; i?QÌM; Î # M +¢M?- +ªK i?'v i•K ?²M `mM `~v- T?ªM; T?'i M?Q M; ?2 i?'
 .QÈB çÁM i" T FQ+? M?Q bûi ç€M? pW `²B- i•K ?²M hY oQM; æ¢B æ +?'M ç°M; -
 G¬B HU+ h?-M EB T i?B m ç®i #W #½B K°i T?2MX
 L[iY +mM; i?QÌM; [m €i K°i iB M; - M?•M +Æ ?°B i?Q€i F?ÄB bU F?®M; +? +O hY

> B çϕB oQÆM; :B^a F?€+- +kM; ;B½v /K - M?QM; F?¬M; +| i?U+ HU+ oQÆM; :B^a i?QÌM; - pšM #` hY oQM; *?B s9+ ;„i; Q [m'M +?†i i?•M i? X

@ hB M #®B- +Sm +?9M; i

L[iY +mM; i?QÌM; i`QM; H9+ imv i p¼M; - +?Êi T?B ?"M? ç M çϕQ F?Q iS+ KϕM? H

h` M i`ÌB + Q- tm'i ?B M K°i M K iY- b m HQM; H" [m M; /U+ sQ+? EBK po çϕB- K€B i|+ K"m iQK i` M ç-m imM; # v- K„i i`€B M?Q >mv M æB M iY b„+- +| +^aK ;B€+ +?mv MX

@ *?QM? H" ?„M- çm'B ;B i hY oQM; æϕB æ ç M ibM? i`ϕM; M"v

L[iY +mM; i?QÌM; +^aK i?'v F?¬M; i? iBM M'B- F?Q iS+ bBM? K M? +O M; QÌB iÈ

lv i? +O M; QÌB M"v- F?¬M; ? i?m FûK hY oQM; æϕB æ - i?"K +?Q +ÁM +| K°i H

*"M; [m M i`¼M; ?ÆMX

L; QÌB M"v H¬M; i|+ p¬i'M- HϕB H" i?•M T?"M F i`mv b€i- F?¬M; +-M M|B +kM; #

@ hY oQM; æϕB æ - F?¬M; M; ÌM; QÆB HϕB i?¬M; [m T?QÆM; T?€T M"v ç +?[i M; QÆB H"K; b- i?QÆM; i? /Q G¬B HU+ h?¬M EB T iϕQ i?"M? H" #'i ?O #'i /B i- +?

h`B m S?QM; ç-m iB M H" +?'M ç°M; - b m ç| h?¬M GBM? L?½M [m M b€i K°i HQÊ H½M? wX

J°i HQϕi i?QÆM; i? /Q æϕB æ iϕQ i?"M?- F?¬M; M; Ì ç½ #` hY oQM; æϕB æ +?[ `²BX

@ > ? ? h`B m S?QM; - K†+ /M i?QÆM; i? +O i +?Q H"M?- M?QM; iBM? F?Q T?QM; X *?d /U p"Q HU+ HQÊM; +O K°i ? B M; QÌB +€+ M; QÆB- i'i F?¬M; T?^aB H

hY oQM; æϕB æ +QÌB HÈMX

>„M +kM; T?€i ?B M- M; mv M F?Q +O h`B m S?QM; +ÁM +?Q ?Q"M iQ"M F?¬B T

ob iWM; #QÊ+ ûT b€i hY oQM; æϕB æ - F?¬M; +?Q ç®B T?QÆM; +Æ ?°B i?Î /®+- + çm'B ;B i- M; mv M F?Q F?| i`€M? F?ÄB #` i?'i i?Q€iX

d93X *?QÆM; d8y, hY oQM; h`mv a€i UKQÌB " V

L; mv M F?Q +O h`B m S?QM; - [m<sup>a</sup> i?"i +| +?9i ? Q ?Ki- F?¬M; Î i`ϕM; i?€B + Q M

L?QM; ç•v H" b€+? HQÊ+ +O ?„MX

hWM; #QÊ+ ûT b€i- F?¬M; +?Q hY oQM; æϕB æ +| +Æ ?°B F?¬B T?K+ i?QÆM; i?

J„i i?'v óhY oQM; *?B s9+ô +O hY oQM; æϕB æ - pšM +ÁM [m'M [m M? M; QÌB ? B ^aM? F?€+- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; M|B HÌB p¬M; ?o - H" T iS+ T?€i ç°M; +-M;

@ h?¬M J•m L; QM; h?`5

h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM; - ç°i M?B M tm'i ?B M K°i iB æ²M; HU+ iY b„+- +?b K"m iQK b•m F?¬M; i?'v ç€v- tmv M [m i? ;BÈB hY >mv M bQÆM; KM HQÊM HÌX

h`QM; KÆ ?²- K°i Hm²M; HU+ ?9i i`Q KϕM; M?^K p"Q HBM? ?²M- iW i`QM; h?¬M G

@ E?¬M; M; ÌM; QÆB

a„+ K†i hY oQM; æϕB æ çϕB #B M- pQÆM; KB M €K FBK i` M çdM? ç-m- T?€i ` F€ /`X

o`B p` oQÆM; :B^a >Q h?¬M ^aM? T?Q i`QÊ+ M; QÌB ?„M +MM; pÈB T?¬M ç¬M; +Q ç m +<sup>a</sup>K i?'v ?Qi i?Î" °Đ bQĐ` #B @`0€ ÀT?Q ?„` ?Îg°p"PHÌBK *²Ê c3H" T i30€BP°Đ æB

Mấy người Triệu Phong đang ở gần đó, sắc mặt đồng thời đại biến, nhất tề cảm thấy một cổ cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Phải biết rằng, linh hồn của Tử Vong Đại Đế trong các Đại Đế chính là tồn tại vô địch, chỉ luận tạo nghệ Hồn đạo, hẳn còn cao hơn một ít Thánh Chủ bình thường nữa.

Tiểu Tặc Miêu phản ứng cực nhanh, lập tức tiến vào Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong.

Trong lòng Bán Thần Ấu Đồng vẫn đang đánh chủ ý với Tử Vong Chi Mâu, hoàn toàn là bất ngờ không kịp phòng bị.

Ầm...

Khắp thiên địa lâm vào một mảnh hắc ám, bị một loại lực lượng tử vong cùng loại với Tử Vong Lực Trường bao phủ.

Khác nhau ở chỗ, cổ lực lượng này càng thêm trọng điểm vào linh hồn.

- A!

Bán Thần Ấu Đồng kêu thảm một tiếng, linh hồn khí tức giống như ngọn đèn bị thổi tắt, thân thể từ giữa không trung rơi vào hư không vụ hải.

Thế giới hỗn hải của Triệu Phong cũng chớp lên một trận, lọt vào linh hồn tự bạo phản phệ cấp Đại Đế.

Cái loại lực phản phệ này, hoàn toàn có thể đánh trọng thương linh hồn Huyền Quang Cảnh Thánh Chủ bình thường.

Linh hồn cường đại như Triệu Phong, cũng phải kêu rên một tiếng.

Thần Linh Nhân của hắn mặc dù có khả năng miễn dịch công kích linh hồn cường đại, thế nhưng cũng chỉ là tương đối.

Nếu như là công kích linh hồn quá mức cường đại, Thần Linh Nhân cũng không thể miễn dịch tuyệt đối.

- Tiểu Tặc Miêu, Bán Thần Ấu Đồng...

Triệu Phong hô nhỏ một tiếng.

Tiểu Tặc Miêu phản ứng khá nhanh, tránh thoát được một kiếp.

Trốn vào giới chỉ cổ thiết, tương đương ở trong một cái không gian khác, còn có linh hồn của Triệu Phong che chở.

Về phần Bán Thần Ấu Đồng, Triệu Phong đã cảm thụ không được khí tức linh hồn của hắn nữa.

Một đôi đồng tử tối đen, hóa thành một đạo hư ảnh mơ hồ đang nhảy lên, xuất hiện ở ngoài ngàn dặm.

- Tử Vong Chi Mâu cùng ý chí Tử Vong!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Hắn không nghĩ tới, Tử Vong Đại Đế còn có một chiêu Kim Thiên Thoát Xác như vậy.

Linh hồn lực lượng của Tử Vong Đại Đế, gần chín thành cũng bị hủy diệt trong tràng tự bạo vừa rồi.

Thế nhưng, trung tâm ý chí Tử Vong cùng ý thức trí nhớ của hắn, lại được gói vào bên trong Tử Vong Chi Mâu.

Tử Vong Chi Mâu kia, tốc độ phi hành cực nhanh, xen vào giữa linh hồn cùng vật chất, so với Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong còn nhanh hơn không ít.

Bởi vì, bình thường tốc độ nguyên hồn độn đi, chính là gấp chục lần phi hành bình thường trở lên.

Tử Vong Đại Đế ở loại trạng thái này, tốc độ cũng là gấp ba đến năm lần tình huống bình thường.

- Xem ngươi có thể kiên trì bao lâu?

Triệu Phong quyết định, không thể tha thứ cho Tử Vong Đại Đế.

Trực tiếp giết chết hắn, như vậy cũng quá tiện nghi cho hắn rồi.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Sau lưng Triệu Phong triển khai một đôi quang dực xích kim, mỗi một lần thiểm không đều vượt qua khoảng cách ngàn dặm.

Hắn cũng không lo lắng Tử Vong Đại Đế có thể trốn khỏi truy tung của bản thân.

Bởi vì, chín thành năm linh hồn lực lượng của Tử Vong Đại Đế trở lên cũng đã bị hủy diệt trong tự bạo, không thể kéo dài phi hành quá lâu được.

- Tử Vong Đại Đế, chỉ còn một cái sinh lộ duy nhất!

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn tỉnh táo.

Thân thể bị hủy diệt, linh hồn lực lượng tán loạn, sinh lộ duy nhất của Tử Vong Đại Đế chính là đoạt xá trọng sinh.

Trên thực tế, Tử Vong Đại Đế đã từng có hai lần đoạt xá trọng sinh, kinh nghiệm rất phong phú.

Nhưng lần này đây, khó khăn khá lớn, xác suất thành công rất thấp.

- Linh hồn tự bạo cũng không mang đến thương tổn quá lớn cho Triệu Phong! Huyết mạch nhân đồng của hắn lại am hiểu truy tung, tốc độ cũng ngao thị thiên địa!

Ý chí của Tử Vong Đại Đế âm thầm kêu khổ.

Đổi lại là Thánh Chủ bình thường, trong hai lần tự bạo Kim Thiên Thoát Xác trước đây, cũng đều dễ cho Tử Vong Đại Đế thực hiện được ý định.

Tử Thần Chi Ảnh phối hợp với hai lần tự bạo, cũng đủ để cho Thánh Chủ bình thường chịu thiệt thòi.

Chỉ tiếc, ưu thế phương diện linh hồn của Tử Vong Đại Đế lại bị Triệu Phong khắc chế gắt gao.

Nửa canh giờ sau, Tử Vong Chi Mâu đã kéo dài khoảng cách cùng với Triệu Phong.

Lúc này, ý chí đồng lực của hắn đã tiêu hao hơn phân nửa, hướng tới một nội đảo đại vực mật độ nhân khẩu à bay đi.

- Đoạt xá trọng sinh thành công, ta còn có thể Đông Sơn tái khởi!

Tử Vong Đại Đế nhìn thấy được ánh sáng sinh lộ.

Hắn mang theo Tử Vong Chi Mâu cùng tiến hành đoạt xá trọng sinh, không cần quá lo lắng vấn đề tư chất.

oOo

Một lát sau, trong một đảo vực nội, trong Hoàng cung một cái Đại quốc, một đạo hư tuyến đen tối, chợt lóe lên rồi biến mất.

Tu vi chưa đạt tới Đan Nguyên Cảnh, căn bản khó có thể bắt giữ được tồn tại này.

- Tốt lắm! Lần này đoạt xá một tên Vương tử Hoàng thất!

Tử Vong Đại Đế thoáng có một tia mừng thầm.

Thực lực Đại quốc này, cùng Đại quốc Thiên Bồng tương đương nhau, không dễ dàng bị phát hiện.

Nếu như là Tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, như vậy thì có chút phiêu lưu rồi.

Nhưng thân phận một gã Vương tử Hoàng thất cũng là một cái ván cầu không tệ, ngày sau có thể tiến vào tông phái Nhất Tinh, Nhị Tinh, lúc đó tài nguyên tu luyện sẽ cuộn cuộn không dứt.

Không uống một phen chọn lựa!

Tử Vong Đại Đế thành công đoạt xá một gã Vương tử bị Quốc quân ghẻ lạnh, xác thực mà nói, là một Vương tử con riêng.

- Chắc chắc... cho dù là phế vật, ta cũng sẽ giúp cho người nghịch thiên mà đi!

Tử Vong Đại Đế sau khi đoạt xá trọng sinh xong, liền bắt đầu dung hợp linh hồn trí nhớ của khối thân thể này.

Đồng thời, hắn thúc giục một ít bí thuật, thu liễm khí tức trên người mình lại.

Vì phòng ngừa vạn nhất, Tử Vong Đại Đế đi ra Hoàng cung, ngồi lên xe ngựa, tiến vào một khu rừng rậm hẻo lánh yên tĩnh.

Đột nhiên, thân hình Tử Vong Đại Đế chợt cứng ngắc lại.

Trong rừng rậm, đang ngồi xếp bằng một gã thanh niên tóc tím, cùng một đầu tặc miêu bên cạnh nướng thịt lợn rừng.

Con lợn rừng khô vàng kia phát ra mùi vị thịt nướng thơm phức, khiến khối thân thể đói khát này của Tử Vong Đại Đế theo bản năng nuốt xuống một ngụm nước miếng.

- Triệu Phong, có thể tha được thì hãy tha!

Tử Vong Đại Đế hô hấp gấp gáp, trong lúc tuyệt vọng, trong mắt cũng là một mảnh âm lệ.

Hắn vừa mới đoạt xá trọng sinh, ngoại trừ ý chí cường đại, chỉ sợ ngay cả một tên Chân Linh Cảnh bình thường cũng không phải là đối thủ.

Về mặt Triệu Phong không chút biểu tình, cắn nhẹ một ngụm thịt nướng, từ trên xuống dưới dò xét khối thân thể mới này của Tử Vong Đại Đế.

Một khi đạt tới tu vi Vương giả Hư Thần Cảnh, đoạt xá trọng sinh sẽ trở nên rất đơn giản.

Mắt trái Triệu Phong mở ra, một cỗ hàn ý băng phách bao phủ thân thể linh hồn Tử Vong Đại Đế.

Triệu Phong quả thật cảm thấy rất hứng thú đối với bí thuật Hồn đạo cùng với Tử Vong Chi Mâu của Tử Vong Đại Đế.

- Triệu Phong, nếu như ta chết đi, người cũng sẽ không chết tử tế! Bởi vì ta đã sớm lập xuống Vong Ngữ Trớ Chứ rồi!

Về mặt Tử Vong Đại Đế âm trầm, tràn ngập ý tứ uy hiếp.

Dù sao, hắn ở trước mặt Triệu Phong, căn bản là không có lực phản kháng.

Nếu như nhất định phải chết, hắn cũng sẽ không để Triệu Phong sống khá giả.

- Vong Ngữ Trớ Chứ?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhíu lại. Hắn từng nghiên cứu qua Tử Vong Bí Điển, đối với sự đáng sợ của Vong Ngữ Trớ Chứ, hắn cũng từng thoáng đọc lướt qua.

Vong Ngữ Trớ Chứ, là một loại trớ chú đáng sợ, rất khó có thể phá giải.

Bởi vì, loại trớ chú này chính là cần lấy tử vong làm đại giới để phát động!

- Khởi nguyên của Vong Ngữ Trớ Chứ, chính là đến từ một cái chủng tộc Cấm kỵ diệt tuyệt man hoang trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Cổ Vu Tộc! Bài danh của chủng tộc này còn trên cả Thiên Cơ Tộc, chỉ thua mỗi Thái Cổ Tộc mà thôi!

Lãnh ý trên mặt Tử Vong Đại Đế dần dần dày đặc lên.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến, nhưng trong mắt hắn, ý định giết chết Tử Vong Đại Đế, một chút cũng không thay đổi.

Hắn chẳng những muốn giết chết Tử Vong Đại Đế, còn muốn tra tấn hắn, cướp đoạt Tử Vong Chi Mâu cùng linh hồn trí nhớ của hắn.

- Ha ha ha...

Tử Vong Đại Đế trong lúc tuyệt vọng, tiếng cười phát ra thảm thiết, thúc giục ý chí, dẫn động tâm thần ý thức cùng linh hồn bạo liệt.

Đối thủ của hắn, không ngờ lại lãnh khốc kiên định như thế, ngay cả Vong Ngữ Trớ Chứ cũng đều không thể dọa lui.

- Không tốt!

Triệu Phong muốn ngăn cản, đã không kịp nữa.

Hắn không nghĩ tới, Tử Vong Đại Đế tại thời điểm này lại lựa chọn tự sát.

- Lấy tử vong của ta làm đại giới, khiến cho kẻ mà ta oán hận muốn báo thù, lưu lại ác mộng héo rũ vô tận, suy yếu tử vong vô tận...

Một cái thanh âm trong minh minh, xuyên thấu cả thiên địa luân hồi vang lên.

Một khắc trước đó, Tử Vong Đại Đế đã tử vong.

Cùng nhau hủy diệt, không chỉ có linh hồn ý thức của Tử Vong Đại Đế còn có Tử Vong Chi Mâu nữa!

Lấy tử vong làm vật dẫn, thực lực càng mạnh, uy lực sẽ càng lớn.

Từ trong lý thuyết mà nói, lực lượng của Vong Ngữ Trớ Chứ, đối với cường giả cường đại hơn chính mình trong vòng hai đại giai bậc, cũng đều có uy lực không thể nghịch chuyển.

Cái này cũng là nguyên nhân vì sao ngay cả một ít Thánh Chủ bình thường cũng không dễ dàng trêu chọc tới Tử Vong Đại Đế, vị Đại Đế nắm giữ đủ các loại bí thuật Cẩm kỵ cổ lão này.

Bùm!

Cổ thi thể mà Tử Vong Đại Đế đoạt xá kia, ngã sập trên mặt đất.

- Hít...

Triệu Phong kêu rên một tiếng, chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng âm trầm không thể lý giải quán quanh toàn thân, thẩm thấu đến tận linh hồn.

Một cỗ cảm giác vừa đau lại vừa ngứa chui thẳng vào trong nội tâm Triệu Phong.

Mở ra Thần Linh Nhãn, Triệu Phong mới miễn cưỡng nhìn thấu triệt được một chùm tia quang tuyến hắc huyết vô hình rót vào từng cái tế bào trong cơ thể chính mình, thậm chí là cả ăn mòn đến phương diện linh hồn.

Nguồn gốc của đám quang tuyến hắc huyết này căn bản không thể giải thích nổi.

Hình thức tồn tại của nó, cũng không thể giải thích!

Loại lực lượng này, cùng lực lượng Quỷ thi trớ chú có vài phần tương tự, nhưng lại cao hơn không biết bao nhiêu cấp bậc.

- Vong Ngữ Trớ Chứ, loại Vu thuật Cẩm kỵ này, dĩ nhiên là tồn tại...

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi.

Trong nháy mắt trúng thuật, hắn liền có một loại cảm giác ghê tởm giống như bị sâu mọt bò loạn, đục khoét toàn thân vậy.

Lúc này, Triệu Phong cảm giác linh hồn, khí lực sinh mệnh, chân nguyên tu vi của chính mình cũng từng chút một héo rũ rút lui xuống.

Cũng may, huyết mạch thể phách Huyền Băng Luân Tộc, cùng với Thần Linh Nhãn của hắn, đối với Vong Ngữ Trớ Chứ, cũng đều có sức chống cự nhất định.

Đổi lại là Vương giả bình thường, tốc độ linh hồn tu vi rút lui kia, chỉ sợ sẽ gấp chục lần, mấy chục lần so với Triệu Phong hiện tại.

Ngồi xếp bằng suốt nửa ngày, Triệu Phong đối với Vong Ngữ Trở Chú cũng không thể làm gì được.

Hình thức tồn tại của lực lượng trở chú kia chính là không thể giải thích, hệ thống lực lượng tự thân của hắn rất khó có thể can thiệp ảnh hưởng.

- Vong Ngữ Trở Chú này, ta hoàn toàn không biết! Không bằng về Thanh Hoa Vực một chuyến, có lẽ Lục Vu Trí giả bên kia có thể cho ta một ít gợi ý nào đó!

Triệu Phong trong lúc ý niệm xoay chuyển, đã có quyết định.

751. Chương 753: Trở Về Thanh Hoa Vực

Sâu bên trong Hư Không Hải Dương...

Ừng ục! Ừng ục!

Một chuỗi thanh âm bọt khí rất nhỏ truyền đến, chợt chuyển thành một trận ho khan cùng tiếng sặc nước non nớt.

Vài hơi thở qua đi, một đứa bé ba bốn tuổi sắc mặt trắng bệch, hiện lên trên vụn vỡ.

- Ta... không có chết? Ồ? Ấn ký Minh Tâm Chung tiêu thất, chẳng lẽ là do linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo?

Đứa bé kia phiêu phù ở giữa không trung, thì thào lẩm bẩm.

Trong lúc linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo, linh hồn của Bán Thần Ấu Đồng trong khoảnh khắc bị phá hủy, ý thức cơ bản đã bị hủy diệt sạch sẽ.

Lúc ấy, trước mắt hắn tối sầm, nhất thời ngất lịm, rơi xuống hư không vụn vỡ.

Ngay cả hắn cũng nghĩ rằng, chính mình đã hồn phi phách tán, kể cả cái Minh Tâm Chung kia, cũng theo đó mà tiêu tán.

Lúc này, Bán Thần Ấu Đồng miễn cưỡng còn sống sót, linh hồn gần như tán loạn, khí tức cực kỳ suy yếu.

- Ít nhiều nhờ có Kim Khôn Thánh Thể! Một bộ phận tâm thần ý thức của ta, đã được lưu trữ bên trong Thánh Thể Lực Phách!

Bán Thần Ấu Đồng lẩm bẩm nói.

Kim Khôn Thánh Thể tu luyện đến hậu kỳ đỉnh phong, cũng có tác dụng nâng cao phương diện linh hồn, đem linh phách cùng khí lực dung hợp với nhau.

Một khi đạt tới cấp bậc nhất định, khí lực bất diệt, linh phách cũng sẽ không dễ dàng bị diệt vong.

Lúc này, một chiếc Hư Không Hải Thuyền chợt từ một bên nhanh chóng đi tới phía này.

- Gia gia, đó là cái gì?

Một nàng thiếu nữ váy hoa, nhìn về phía đứa bé sắc mặt tái nhợt đang phiêu phù trên vụn vỡ, hỏi một vị lão giả bên cạnh mình.

- Ha ha ha...

Đứa bé kia phiêu phù trên không trung vụn vỡ, âm trầm cười lạnh, sắc mặt có vẻ dữ tợn đáng sợ:

- Bán Thần Côn Vân ta nhất định sẽ Đông Sơn tái khởi, tuyệt đỉnh Thương Hải!

Tại một địa phương không chút bất mắt này, Bán Thần Côn Vân đột phá công xiềng, một lần nữa khôi phục được tự do.

Bán Thần Côn Vân lúc này không có gì trói buộc, sẽ mang đến cho thế giới này sự hủy diệt cùng thay đổi như thế nào?

Vụt...

Thân hình Bán Thần Ấu Đồng chợt lóe lên, ngay tại chỗ biến mất không thấy đâu.

Khoảnh khắc tiếp theo, trong chiếc Hư Không Hải Thuyền kia chợt truyền đến một trận thanh âm van cầu khóc lóc.

- Bắt đầu từ bây giờ, ta chính là Thuyền trưởng của chiếc hải thuyền này! Kể vi phạm mệnh lệnh của ta, giết chết không tha!

Thánh Thể Lực Phách cường đại của Bán Thần Ấu Đồng trấn áp toàn trường. Trong chiếc hải thuyền này, duy nhất một vị Tôn Chủ đỉnh phong thực lực cường đại nhất, ở trước mặt hần căn bản giống như con kiến bình thường.

Cướp đoạt quyền khống chế hải thuyền xong, Bán Thần Ấu Đồng lập tức hạ lệnh mở tốc độ tối đa, hướng một cái phương hướng nào đó mà bay đi.

Bán Thần Ấu Đồng biết rõ, chính mình hiện tại tuyệt đối không phải là đối thủ của Triệu Phong.

Trải qua Tử Vong truy sát, thực lực mà Triệu Phong bày ra, mơ hồ có thể uy hiếp đến Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Bán Thần Ấu Đồng hạ quyết tâm, che giấu thân phận, tìm đến một góc hẻo lánh tiềm tu, trước hết đem tu vi khôi phục đến Huyền Quang Cảnh rồi nói sau.

Nếu không, dưới Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh gặp phải Triệu Phong, như vậy sẽ gặp phải tai ương.

Nghĩ đến gã chủ nhân đã nô dịch mình nhiều năm, Bán Thần Ấu Đồng vừa hận lại vừa sợ.

Trong thời gian ngắn, hần căn bản không dám nghĩ tới bảo thù, bảo mệnh mới là chuyện quan trọng.

Vụt...

Chiếc Hư Không Hải Thuyền kia không chút nào bắt mắt, rời khỏi phiên phạm vi Hư Hải Linh Điện của Tử Mộc Đại Đế. Không ai phát hiện, bên trong chiếc Hư Không Hải Thuyền này đã có thêm một đứa bé ba bốn tuổi!

Bán Thần Ấu Đồng vô cùng thông minh, hần không có bằng vào năng lực của chính mình tiến hành phi hành, để tránh lưu lại khí tức.

Hần mượn chiếc Hư Không Hải Thuyền này mà bỏ chạy.

Trong hơn nửa năm Tử Vong truy sát này, hần đối với thủ đoạn truy tung của Triệu Phong thập phần hiểu biết, đã có các loại phương pháp nhằm để ứng đối.

Nửa ngày sau, một gã thanh niên tóc tím, thân hình có chút tiêu tụy, phá không bay đến phiên Hư Không Hải Vực này.

- Nơi này, hần chính là khu vực linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo a!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Trên vai của hần ngồi một đầu tặc miêu ngân hôi sắc.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, nhìn thấu triệt phiên Hư Không Hải Vực này, trọng điểm là Hư Không Hải Dương bên dưới.

Một lúc sau, sắc mặt Triệu Phong có chút biến đổi, hần không phát hiện ra thi thể của Bán Thần Ấu Đồng.

Hần nhớ rất rõ ràng, Bán Thần Ấu Đồng trong lúc linh hồn Tử Vong Đại Đế tự bạo, linh hồn bùng nổ, ngay cả Minh Tâm Chủng cũng theo đó mà tiêu thất.

Nếu như linh hồn mục tiêu bị hủy diệt, loại ấn ký Minh Tâm Chúng cùng Minh Tâm Ấn tự nhiên cũng sẽ tán loạn, mất đi lực cảm ứng.

- Chẳng lẽ, Bán Thần Ấu Đồng không chết, còn trong hồi tự bạo kia mà hóa giải được Minh Tâm Chúng sao?

Ý niệm Triệu Phong xoay chuyển.

Nếu như dựa theo kết quả tệ hại nhất này mà suy luận, vận khí Bán Thần Ấu Đồng kia cũng thật là quá tốt.

So sánh với hắn, Triệu Phong xui xẻo hơn rất nhiều, trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú của Tử Vong Đại Đế.

Vong Ngữ Trớ Chú kia cực kỳ đặc thù, mặc kệ là Triệu Phong giết chết kẻ thi thuật, hay là kẻ thi thuật tự sát, cũng đều sẽ kích hoạt.

Bởi vì, loại trớ chú này là trước khi chết liền bố trí xong rồi.

Chỉ cần Tử Vong Đại Đế vừa chết, người mà hắn oán hận muốn báo thù sẽ trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, mặc kệ khoảng cách giữa hai người là bao xa, cũng đều không thể tránh khỏi.

Cho nên, một kiếp này, Triệu Phong nhất định là không thể tránh khỏi.

Trừ phi hắn không giết Tử Vong Đại Đế!

Thế nhưng, cho dù có cơ hội lại lựa chọn lần thứ hai, Triệu Phong vẫn như cũ muốn giết Tử Vong Đại Đế.

Bị đuổi giết suốt bảy năm, loại sỉ nhục như thế này, căn bản không thể nào bỏ qua nổi!

Còn nữa, chỉ cần Tử Vong Đại Đế không chết, chính là một cái ngọn nguồn nguy cơ! Sau khi bị hắn đả bại cùng sỉ nhục, cực kỳ có khả năng sẽ cấu kết với các Đại Đế đỉnh phong, thậm chí Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh trong Vạn Sâm Linh Vực, nhằm mưu đồ đối với Thần Mâu thứ chín.

Bởi vậy, Triệu Phong đối với lựa chọn của mình, căn bản không có chút nào hối hận.

Bán Thần Ấu Đồng mất tích, đó cũng chỉ là một việc ngoài ý muốn mà thôi.

Về phần Bán Thần Côn Vân, sẽ mang đến cho Thương Hải ảnh hưởng hoặc tốt hoặc xấu như thế nào, Triệu Phong cũng chẳng muốn đi gánh vác cái trách nhiệm này.

- Đáng giận! Càng thúc giục chân nguyên nhiều, lực héo rũ suy thoái kia lại càng rõ ràng hơn!

Trong cơ thể Triệu Phong, cái loại cảm giác vừa đau vừa ngứa này, thời khắc nào cũng không lắng xuống.

Hắn thậm chí đem thân thể chính mình đóng băng lại, cũng không có hiệu quả rõ ràng.

Vong Ngữ Trớ Chú kia chính là đến từ Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Chúng tộc Thái Cổ thần thoại này thần bí vô cùng, nghiên cứu lĩnh vực Hồn đạo siêu việt cổ kim.

Thời đại Man Hoang Thái Cổ, Vu Thuật, trớ chú, tuyệt đối là lực lượng khiến các đại chủng tộc cũng phải cảm thấy kinh sợ.

Vong Ngữ Trớ Chú này, vật dẫn càng mạnh, hiệu lực lại càng lớn.

Tử Vong Đại Đế, bản thân là cấp bậc Đại Đế, hơn nữa lấy Tử Vong Chi Mâu làm vật dẫn, phát động Vong Ngữ Trớ Chú, chỉ sợ ngay cả Bán Thần cũng đều không thể may mắn thoát được.

Vụt...

Triệu Phong triển khai lôi dục, rơi xuống tòa Hư Hải Linh Điện phụ cận.

- Tả Đồng Thiên Quân!

Trong Hư Hải Linh Điện toàn bộ đều là một mảnh phế tích, Tử Mộc Đại Đế đang giải quyết hậu quả bên dưới.

Triệu Phong đến đây, khiến cho rất nhiều người trong này, kể cả Tử Mộc Đại Đế, đều không rét mà run.

- Xuyên Vực Đại Trận còn có thể sử dụng hay không?

Triệu Phong dò hỏi.

- Xuyên Vực Đại Trận có trận pháp cường đại cỡ thủ, vẫn còn có thể sử dụng bình thường!

Về mặt Tử Mộc Đại Đế cung kính, nói.

Triệu Phong đơn giản hàn huyên cùng Tử Mộc Đại Đế vài câu, thuyết minh ý đồ đến đây của chính mình.

Biết được chuyện Tử Vong Đại Đế thành công bị oanh sát, Tử Mộc Đại Đế kinh ngạc rất nhiều, nhưng cũng thở dài ra một hơi.

Nếu như Tử Vong Đại Đế không chết, nhất định sẽ “nhớ thương” đến hắn vô cùng.

- Triệu huynh đệ yên tâm, việc người muốn sử dụng Xuyên Vực Đại Trận, ta sẽ giúp người sắp xếp thỏa đáng, kể cả Xuyên Linh Vực Đại Trận Phù Mộng Thánh Địa nữa!

Tử Mộc Đại Đế vô cùng nhiệt tình.

Loại siêu cấp cường giả có được tiềm lực vô hạn như Triệu Phong vậy, hắn tự nhiên nghĩ mọi cách để lôi kéo lấy lòng.

Về phần lúc này Triệu Phong biểu hiện ra suy yếu vô lực, hắn quả thật cũng không quá để ý tới.

Dù sao, Tử Vong Đại Đế cũng là Đại Đế cổ lão giống như ác mộng tại Thương Hải Chi Địa này, thành công chém giết hắn, tự nhiên cũng phải trả một cái không nhỏ rồi.

Tử Mộc Đại Đế chính là cái loại “cỏ mọc đầu tường” gió chiều nào nghiêng chiều đó như vậy.

Hư Hải Linh Điện đối với Triệu Phong căn bản cực kỳ lấy lòng, thậm chí còn tặng cho rất nhiều đại lễ, ngay cả Nguyên tinh thạch sử dụng Xuyên Vực Đại Trận cũng hoàn toàn dốc hầu bao hỗ trợ không cần hoàn lại.

oOo

Nửa tháng sau, dưới sự trợ giúp của Tử Mộc Đại Đế, Triệu Phong đã đi tới Phù Mộng Thánh Địa.

Sau khi đến Phù Mộng Thánh Địa, vài cái tông phái Nhị Tinh, thậm chí tông phái Tam Tinh cũng đều đưa ra lời mời gọi đối với Triệu Phong.

Triệu Phong không thân thiết không xa lánh, nhất nhất cự tuyệt hết.

Từ Phù Mộng Thánh Địa, Triệu Phong sử dụng Xuyên Linh Vực Đại Trận, đi tới Chân Vũ Thánh Địa.

Vì để lấy lòng kết giao với Triệu Phong, Tử Mộc Đại Đế lại xuất ra tiền túi, giúp Triệu Phong trả một lượng lớn phí dụng Nguyên tinh thạch.

Triệu Phong vừa lúc khuyết thiếu đám Nguyên tinh thạch này, cũng vui vẻ chấp nhận.

Trong lòng Tử Mộc Đại Đế mừng thầm, Triệu Phong tiếp nhận sự trợ giúp cùng chỗ tốt của hắn, chính là đã gián tiếp thiếu hắn một cái nhân tình!

Trước khi đi, Tử Mộc Đại Đế có hỏi Triệu Phong xuất phát từ Tông môn nào.

Triệu Phong báo ra danh hào của Huyền Chân Thánh Tông, một chữ cũng không đề cập tới Thanh Hoa Vực.

Khắp Thương Hải Chi Địa, các thế lực Tam Đại Linh Vực, các Đảo Vực to to nhỏ nhỏ, không biết có đến bao nhiêu.

Triệu Phong bên ngoài ầu ẩu, căn bản là không bao giờ đề cập tới Thanh Hoa Vực!

Kể cả Tử Vong Đại Đế, Bán Thần Ấu Đồng, cũng còn không biết đến gốc gác chân chính của Triệu Phong.

Triệu Phong làm như vậy, là không muốn mang phiền toái đến cho cổ hươu của chính mình.

- Lúc rảnh rồi, ta sẽ đến Huyền Chân Thánh Tông tìm Triệu huynh đệ lãnh giáo một phen!

Tử Mộc Đại Đế cung tiễn Triệu Phong rời đi.

Hắn nào ngờ được, Triệu Phong căn bản là không định quay trở về Huyền Chân Thánh Tông nữa.

Sau khi trở lại Chân Vũ Thánh Địa, lấy tu vi Vương Giả Hư Thần Cảnh của Triệu Phong, tự nhiên có thể sử dụng Xuyên Vực Đại Trận.

Chẳng qua, Triệu Phong không có trực tiếp truyền tống đến Hư Hải Linh Điện của Quần Đảo Vực Cổ Thanh, hoặc là của Quần Đảo Vực Thiên Lô láng giềng.

Lần truyền tống này, Triệu Phong quay trở về Hư Hải Linh Điện Vĩnh Phong.

Lúc trước, Triệu Phong có thể đi vào Chân Vũ Thánh Địa, gặp được Đoan Mộc Thanh, chính là nhờ có hỗ trợ Vĩnh Phong Điện Chủ.

Không bao lâu, Triệu Phong đã gặp được Vĩnh Phong Điện Chủ.

- Hậu sinh khả úy a! Ngắn ngủn thời gian mấy năm, người đã trở thành một vị Vương Giả!

Vĩnh Phong Điện Chủ cảm khái nói.

Trong lòng Triệu Phong có khổ lại nói không nên lời, hắn trúng phải Vong Ngữ Trớ Chứ, chỉ sợ chính là trớ chứ cường đại nhất cả Thương Hải Chi Địa.

Mấy ngày nay Triệu Phong tận lực thu liễm khí tức, không động dụng chân nguyên cùng hồn lực, tránh cho tu vi thực lực nhanh chóng suy yếu.

Huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc cùng Thần Linh Nhân có một loại lực lượng bản năng, có thể ngăn chặn loại lực lượng trớ chú kia.

Nếu không làm như thế, chỉ sợ lúc này Triệu Phong đã trở thành một lão giả khô cằn, tu vi ít nhất đã rơi xuống đến cấp bậc Đan Nguyên Cảnh rồi.

Triệu Phong lưu lại tại Hư Hải Linh Điện Vĩnh Phong mấy ngày.

Vì cảm tạ Vĩnh Phong Điện Chủ, Triệu Phong tặng cho hắn mấy món trân bảo đỉnh phong, ví dụ như Bát Lão Tuyền, Tử Lân Thảo, thậm chí một ít trân bảo đoạt được từ trong tay của các Vương Giả khác.

Trong số đó, có cả một trái Linh quả trân quý đến từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ nữa.

Triệu Phong nhìn ra được, tu vi của Vĩnh Phong Điện Chủ đã vô cùng tiếp cận Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

Mấy cái trân bảo đỉnh phong này, có thể giúp hắn đặt cơ sở để trùng kích Vương Giả.

Triệu Phong lưu lại Vĩnh Phong Hư Hải Linh Điện mấy ngày, liền đứng dậy rời đi.

Một tháng sau, tại một Đảo Vực trong Quần Đảo Vực Cổ Thanh, Thanh Hoa Vực.

Vụt...

Một đạo phong điện quang hà, từ trong vực ngoại bay nhanh xẹt qua, giống như một khóa lưu tinh huyền lệ.

Khu vực Triệu Phong rơi xuống mặt đất, lưu lại một cái hố sâu hoắm.

- Đây là nơi nào?

Triệu Phong tuy rằng xuất thân từ Thanh Hoa Vực, thế nhưng rất nhiều địa phương cũng đều chưa có đi qua.

Hắn trước tiên kiểm tra một chút khí tức linh hồn thể phách của mình.

Trong bất tri bất giác, tu vi của hắn đã suy yếu xuống đến Hư Thần Cảnh sơ kỳ.

Vụt...

Triệu Phong lại bay lên đến giữa không trung, quan sát địa hình phía dưới, so sánh cùng bản đồ của Thanh Hoa Vực.

- Tây Đại lục, Đại quốc Thiên Mạc!

Triệu Phong nhanh chóng xác định điểm dừng chân hiện tại của mình.

- Khô Lâu Đường chủ!

Triệu Phong chậm rãi mở miệng. Bên cạnh hắn lan tỏa ra một tầng quỷ vụ u ám, xuất hiện một bộ khô lâu nhân toàn thân ngân bạch, vóc dáng thon dài, trong hốc mắt hiện lên hai đốm lửa u hồng thâm thúy.

Sau khi cải tạo huyết mạch tại Thiên Cơ Cổ Thành, hình thái của Khô Lâu Đường chủ đến hiện tại, đã có sự đổi mới rất lớn.

- Chủ nhân, chúng ta đã về Thanh Hoa Vực rồi sao?

Khô Lâu Đường chủ cảm nhận được cỗ khí tức quen thuộc trong phiên thổ địa này, liền kích động mừng rỡ như điên

752. Chương 754: Thiên Kiêu Tái Hiện

- Khô Lâu Đường chủ, thời điểm khi ta vừa về đến Đại lục Thanh Hoa, mơ hồ cảm giác được, thể lực Xích Nguyệt Ma Giáo, dường như đã tiến thêm một bước sống lại!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Lấy cảm quan Vương giả Hư Thần Cảnh của hắn, cho dù không cố ý triển khai thần thức cũng có thể cảm nhận được chính thể khí tức biến hóa vi diệu trên Thanh Hoa Vực này.

Vụt...

Trong tay Khô Lâu Đường chủ xuất hiện một cái lệnh bài xích huyết trong suốt, nhắm mắt thoáng cảm ứng một lát.

- Hồi bẩm chủ nhân, vền vẹn Tây Đại lục này, đã cảm ứng được vài cỗ khí tức cường giả cao tầng Xích Nguyệt Giáo!

Khô Lâu Đường chủ thoáng có một tia ngoài dự liệu.

Đến hiện tại, Khô Lâu Đường chủ đối với Triệu Phong chính là kính phục phát ra từ nội tâm.

Nếu như giữa Xích Nguyệt Giáo cùng Triệu Phong phải lựa chọn một trong hai bên, Khô Lâu Đường chủ nhất định sẽ lựa chọn đi theo Triệu Phong.

Triệu Phong trầm ngâm một lát, mở miệng nói:

- Nhiệm vụ hợp nhất chính đồn Xích Nguyệt Ma Giáo, giao cho người!

- Vâng, chủ nhân!

Khô Lâu Đường chủ khom người đồng ý, trong mắt tràn đầy sự kinh ngạc cùng kích động.

Hiển nhiên, Triệu Phong là muốn hắn chưởng khống Xích Nguyệt Ma Giáo, đem thể lực đối địch chuyển hóa thành thể lực của chính mình.

So với việc đại khai sát giới, khiến sinh linh đồ thán, còn không bằng đem Xích Nguyệt Ma Giáo hợp nhất chưởng khống.

Trên thực tế, lần này Triệu Phong phản hồi Thanh Hoa Vực, mục đích chủ yếu là tìm Lục Vu Trí giả giải quyết vấn đề của bản thân.

Về phần Xích Nguyệt Ma Giáo, chỉ là thuận tiện giải quyết mà thôi, cho nên hắn mới giao phó cho Khô Lâu Đường chủ làm là được.

Còn nữa, Triệu Phong cần phải hạn chế ra tay, nhằm hạn chế việc suy yếu tu vi.

Trải qua mấy ngày nay, Triệu Phong đối với đặc thù của Vong Ngữ Trớ Chú kia đã có sự hiểu biết nhất định.

Suy yếu, không chỉ có tu vi của Triệu Phong, mà sinh mệnh thể phách, linh hồn, thậm chí thọ nguyên của hắn cũng lâm vào suy yếu.

Đương nhiên, trên người Triệu Phong cũng có cấm khu mà Vong Ngữ Trớ Chú khó có thể ăn mòn đến được.

Đầu tiên, chính là Thần Linh Nhân!

Mặc dù tâm hồn đồng lực của Thần Linh Nhân suy yếu, nhưng bản chất của nó vẫn có thể ngăn cách Vong Ngữ Trớ Chú.

Nhất là, trung tâm thể giới Hồn Hải, cái hồ nước đồng lực lam sắc kia, có thể câu thông với Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cái thứ hai, chính là Lôi lực Thần Kiếp!

Trong hồn hải tử sắc, khu vực hấp thu Lôi lực Thần Kiếp, Vong Ngữ Trớ Chú khó có thể ăn mòn vào nổi.

Có thể nói, đây chính là hai cái cấm khu chủ yếu trên người Triệu Phong.

Ngoại trừ hai khu vực này, ngay cả huyết mạch Huyền Băng Lân Tộc cũng không thể tránh khỏi, chỉ là sức chống cự cường đại hơn một ít mà thôi.

- Nếu như không có nhân tố Vong Ngữ Trớ Chú này, sau khi ta phản hồi Thanh Hoa Vực, hoàn toàn có thể tìm đến địa phương yên tĩnh nào đó, trùng tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể!

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Vụt... Vụt...

Trong đầu hắn, hiện lên hai môn công pháp Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết sau khi thay đổi dung hợp tại Thiên Cơ Cổ Thành.

Phong Lôi Truyền Thừa của bản thân Triệu Phong, cơ bản đã tu luyện đến cực hạn.

Phong Lôi Truyền Thừa nguyên bản, tu luyện đến Hư Thần Đại Đế, cơ bản chính là cực hạn rồi, có lẽ có thể miễn cưỡng đột phá Huyền Quang Cảnh, thế nhưng sau đó liền không thể tiến thêm một bước tu luyện nữa.

Mà Kim Khôn Thánh Lôi Thể cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trải qua vài môn công pháp Thánh quyết cổ lão dung hợp, liền có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị.

Công pháp có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị, thế gian vốn là cực kỳ hiếm thấy.

Chẳng qua, hai bộ công pháp này chính là nguyên bộ, cần lấy Ngũ Hành Phong Lôi Quyết để phụ trợ rèn luyện thành Thánh Lôi Thể.

Nhưng vấn đề chính là, Phong Lôi Truyền Thừa của Triệu Phong tu luyện cho tới cấp bậc như bây giờ, cùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết chính là đã đi lên con đường hoàn toàn bất đồng.

Muốn tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong cần phải trùng tu.

Theo kế hoạch ban đầu, sau khi Triệu Phong giải quyết xong nguy cơ tử vong, sẽ lựa chọn trùng tu. Dù sao Phong Lôi Truyền Thừa cơ bản đã đến cực hạn, mặt khác hai môn công pháp kia lại có đại tiềm lực.

Như vậy nhiều lắm thì cũng chỉ mất thời gian mười năm, Triệu Phong liền có thể khôi phục lại thực lực.

Thế nhưng ngàn tính vạn tính, Triệu Phong không đoán trước được, Tử Vong Đại Đế còn có chiêu Vong Ngữ Trớ Chú này.

Vong Ngữ Trớ Chú, chỉ cần kẻ thi thuật vừa chết, sẽ khởi động, không thể nào tránh khỏi.

Hiện tại, vấn đề Triệu Phong lo lắng chính là cho dù chính mình trùng tu, Vong Ngữ Trở Chú kia vẫn như cũ sẽ còn mãi không dứt.

- Chủ nhân, ta cảm ứng được tin tức, tại phương hướng Đông Bắc, tựa hồ cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo có động tác lớn gì đó!

Thanh âm của Khô Lô Đường chủ cắt ngang Triệu Phong trầm tư.

- Xuất phát!

Triệu Phong không chút do dự, nói.

Dù sao phương hướng này vừa lúc là đi về Bắc Đại lục.

Khô Lô Đường chủ bay phía trước dẫn đường, đi theo phương hướng Đông Bắc, băng qua một mảnh khu vực sa mạc.

Một lúc sau, hai người Triệu Phong, đến trên thiên không một phiến tầng mây hỗn loạn.

Phía dưới, trong một tòa sơn mạch khô cằn, đang triển khai một hồi chiến đấu thảm liệt.

- Chắc chắn... đám mây tên cỏ khờ cùng đồng lõa Liên minh Thánh Vực các người, rốt cuộc cũng rơi vào đại võng của Xích Nguyệt Thánh Giáo chúng ta!

Giữa không trung, phiêu phù ba gã cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo.

Kẻ ở giữa, chính là một lão giả mỡ nhờn lưng mọc cánh dơi, vẻ mặt bộ dáng gian trá đặc ý.

Hai bên trái phải hắn là một gã Tôn Giả hắc bào cùng một cái nữ tử bạch diện, ở thiên không hưởng các cường giả phía dưới thực thi đả kích thảm liệt.

Phương viên trăm dặm bị mấy trăm gã tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo vây quanh.

- Là Bức Dực Vương, một trong Tứ Đại Hộ Pháp Xích Nguyệt Giáo!

Khô Lô Đường chủ thoáng lộ dị sắc.

Còn hai nam nữ ra tay kia, Tôn Giả hắc bào là một trong các Đường chủ Xích Nguyệt Giáo ngày xưa. Nữ tử còn lại, hắn cũng không biết, có lẽ là nhân tài thế hệ sau này.

Còn bên dưới, là một gã Kiếm Tôn huyền y, một gã trung niên cự hán Nửa bước Đan Nguyên Cảnh đang lâm vào khổ chiến.

Kiếm Tôn huyền y kia, dáng vẻ khí tức vĩ ngạn, công kích Kiếm đạo giống như thiên địa huyền lôi, chiến lực của hắn tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Tiếc rằng, Tôn Giả bên dưới chỉ có một mình hắn mà thôi.

- Huyền Kiếm Tôn Giả!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra thân phận vị Tôn Giả này.

Về vị Huyền Kiếm Tôn Giả này, ấn tượng của Triệu Phong quả thật khắc sâu.

Đại quốc Thiên Bồng, Triệu Phong lần đầu tiên nhìn thấy Tôn Giả, chính là vị Huyền Kiếm Tôn Giả này.

Lúc ấy, là vị Tôn Giả Kiếm đạo này mua đi Thất Kiếm tàn phổ.

Về sau tại Thánh Vực Chân Long Hội, một trong chín đại Tôn Giả quan chiến trên đài cao, cũng có người này.

- Huyền Kiếm Tôn Giả, là Thạch Vân Thiên ta hại người! Cho dù liều chết, Thạch mỗ cũng sẽ yểm trợ người sát ra một cái sinh lộ!

Gã trung niên cự hán kia, toàn thân ngưng kết một tầng da bằng đá nhám nặng nề.

Người này, tuy là tu vi Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, nhưng huyết mạch thể phách rất mạnh, lực phòng ngự thể nhưng có thể ngăn cản công kích của Tôn Giả bình thường.

Triệu Phong nghĩ mãi vẫn thấy, trung niên cự hán này nhìn qua có chút quen mắt.

- Phụ thân, muốn chết thì cùng chết!

Trong đám người phía sau, một gã thanh niên cự hán cao lớn như đồng thiết, đem đám tinh anh Ma Giáo vây công chính mình chắn cho nhất tề hộc máu, quay đầu lại hét lớn.

- Không hổ là một trong các cái thể thiên kiều trên Chân Long Hội năm đó!

- Mọi người cẩn thận trọng lực của hắn!

Mấy vị cường giả Ma Giáo Chân Chủ Cấp, đang cùng nhau quần ẩu thanh niên cự hán kia.

- Thạch Thừa Thiên!

Ánh mắt Triệu Phong, nhìn kỹ trên người gã thanh niên đại hán làn da nham thạch như đồng thiết kia.

- Thạch Vân Thiên? Thạch Thừa Thiên?

Triệu Phong nhất thời hiểu được, trung niên cự hán kia chính là phụ thân của Thạch Thừa Thiên.

Tu vi của Thạch Thừa Thiên, hiện tại cũng đã đạt tới Chân Chủ Cấp đỉnh phong, chiến lực có thể so với Nửa bước Đan Nguyên Cảnh bình thường.

- Vô dụng, bên kia tới ba vị Tôn Giả, trong đó có một vị là Bức Dực Vương, một trong Tứ Đại Hộ Pháp Ma Giáo!

Huyền Kiếm Tôn Giả mỉm cười chua xót.

Bức Dực Vương kia, không chỉ có tu vi cao tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, mà huyết mạch truyền thừa của hắn cũng thập phần đặc thù, nổi tiếng tốc độ cực nhanh.

Ở nơi này, căn bản không ai có thể thoát được Bức Dực Vương truy sát.

Mãi cho đến lúc này, Bức Dực Vương cũng chỉ là ở trên thiên không quan sát, không hề động thủ qua.

Chỉ bằng hai vị Tôn Giả còn lại, dẫn dắt tinh anh Ma Giáo, đã có thể đem Huyền Kiếm Tôn Giả cùng người của Thạch gia đánh cho không có lực hoàn thủ.

- Ô? Là vị cao tăng Thánh Giáo nào đến đây?

Bức Dực Vương kia, trong lòng thoáng có cảm ứng, ánh mắt nhìn về phía tầng mây trên thiên không.

Vụt vụt...

Trong tầng mây rất nhanh bay xuống hai đạo thân ảnh.

Phân biệt là một bộ khô lâu nhân toàn thân ngân bạch thon dài, một thanh niên tóc tím vẻ mặt không chút biểu tình.

- U Cổ Đường chủ!

- Ô? U Cổ Đường chủ, người mấy năm trước, không phải đã mất tích rồi sao?

Chẳng qua, đối mặt với lão giả thần bí cùng thiếu nữ tuyệt mị này, trong ánh mắt mọi người phần nhiều đều là sự kính sợ.

Ngay cả vị Trưởng lão Huyết Lệ kia, ngôn ngữ đối với hai người này cũng vô cùng khách khí.

Vụt vụt vụt...

Liền lúc này, từ phía chân trời liên tục truyền đến thanh âm phá không.

Tinh anh cường giả Đại quốc Thiên Bồng lấy Thiết Huyết Giáo làm chủ đạo, đã giết đến phụ cận thác nước.

- Vây quanh!

- Tiêu diệt dư nghiệt Ma Giáo!

Cường giả tinh anh Đại quốc Thiên Bồng, về mặt số lượng thì có ưu thế nhất định, trong khoảnh khắc đã đem nơi đây vây quanh.

Phía trước thác nước, khoe miệng Trưởng lão Huyết Lệ nổi lên một chút đùa cợt nhàn nhạt.

Vị lão giả thần bí cùng thiếu nữ tuyệt mị kia, trong mắt cũng có mang theo một tia nghiền ngẫm.

Trong trận vây sát tiêu diệt này, rốt cuộc ai là con mồi, ai là thợ săn?

- Ha ha ha... Hồng Giáo chủ, đám các người chính là tự chui vào lưới! Thiết Huyết Giáo từ nay sẽ xóa tên trên Đại lục!

Trưởng lão Huyết Lệ ngửa mặt lên trời thét dài, huyết phát vũ động.

Chỉ một thoáng, một cỗ khí tức huyết sát Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ lan tỏa, khiến ột mảnh hư không nhuộm đậm huyết hồng.

- Là Trưởng lão Huyết Lệ của Xích Nguyệt Ma Giáo! Người này vô cùng thị sát!

Cao tầng Đại quốc Thiên Bồng đều biến sắc.

Nhân vật cấp Trưởng lão, tuyệt đối là cao tầng Xích Nguyệt Ma Giáo.

- Ha ha... đem đám tinh anh Đại quốc này nhất cử tiêu diệt! Xích Nguyệt Giáo tại Bắc Đại lục sẽ chân chính đứng vững gót chân!

Một vị lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí bỗng nhiên xuất hiện trên tầng mây.

Chỉ thấy, lão từ từ khoát tay, một vầng huyết nguyệt cự đại đường kính trăm trượng dung nhập hư không, quang huy huyết nguyệt sáng lạn hình thành nên một tầng quang mạc huyết trạch, bao phủ phương viên mười mấy hai mươi dặm xung quanh.

Thiên địa hư không, có một loại ảo giác bị hoán chuyển ngày đêm!

Cường giả địch ta song phương cũng đều lâm vào trong một cái thiên mạc huyết nguyệt nhô lên cao.

- Thủ đoạn bậc này, chẳng lẽ là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma cũng cảm thấy một trận áp lực bất an.

Cái này còn là hai đại cự đầu, đám cường giả tinh anh Chân Linh Tam Cảnh Thiên còn lại, chỉ cảm thấy khí lực chân lực toàn thân thúc thủ bó buộc, bị một cỗ lực lượng vô hình trói buộc!

- Chuyện gì xảy ra? Tinh khí chân lực của ta, hình như nhận được tăng phúc!

Trái lại một phương Xích Nguyệt Ma Giáo, trong tầng quang huy huyết nguyệt kia, từng tên từng tên thân quang rạng rỡ, khí tức thực lực đại trưởng.

- Ha ha... trò chơi bắt đầu!

Lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí kia, trong tay ngưng tụ duy trì huyết nguyệt cự đại kia, về mặt thái độ siêu nhiên.

Liền lúc này, trong quang huy huyết nguyệt bao phủ, Trưởng lão Huyết Lệ đạt được chiến lực tăng phúc, thét dài một tiếng, sát hướng Hồng Giáo chủ.

Bồng oanh!

Vén vén vòng giao phong thứ nhất, Hồng Giáo chủ đã bị đẩy lui, khí huyết bốc lên cuộn cuộn.

Trưởng lão Huyết Lệ kia, vốn là cường giả Huyết Ma đạo, trong quang huy huyết nguyệt kia, chiến lực được tăng phúc cực mạnh.

Ngược lại đám cường giả Đại quốc Thiên Bồng, một trận trái tim băng giá, mỗi người đều cảm thấy bất an.

Như bọn người Cầm Vương phi, ánh mắt vô ý thức nhìn về phía sau, tìm kiếm đường lui chạy trốn.

- Một tên cũng đều trốn không thoát!

Thiếu nữ thần bí một thân váy dài hồng sắc, tuyệt đại phương hoa kia, lúc này đã chặn đường lui của mọi người.

- Cường giả Đan Nguyên Cảnh!

- Đan Nguyên Cảnh trẻ tuổi như vậy!

Bọn người Cầm Vương phi cảm thấy một cổ uy thế Tôn Giả áp bách mà đến, toàn thân không rét mà run.

Một chúng cường giả Đại quốc vẻ mặt tuyệt vọng! Không nghĩ tới chính là một chỗ cứ điểm Xích Nguyệt Giáo, lại có đến tam đại Tôn Giả!

Hơn nữa một vị trong đó, hư hư thực thực chính là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh!

- Triệu Phong!

Huyết Phát Thiết Ma hô nhỏ một tiếng, mắt thấy thế cục lúc này đã tràn ngập nguy cơ.

Nhưng mà, thanh niên tóc tím trong đám người, ánh mắt lại giương mắt nhìn về phía thiếu nữ tuyệt mỹ phương hoa kia, thần nhiên nói:

- Trang Quán Nhi!

755. Chương 757: Thân Phận Vương Giả

- Trang Quán Nhi!

Thiếu nữ tuyệt mỹ kia, đúng là Trang Quán Nhi, Đệ tử Chân truyền Nguyệt Ma Điện, ngày xưa ở trong Di tích Tử Thánh cùng Diệp Yên Vũ của Tịnh Nguyệt Linh Tông, sắc đẹp không phân cao thấp!

Xa cách nhiều năm, Trang Quán Nhi đã đột phá đến Đan Nguyên Cảnh.

Lần này đây, nàng chính là đi theo Trưởng lão tông môn đến Thanh Hoa Vực, trợ giúp Xích Nguyệt Ma Giáo, căn bản là một lần nhiệm vụ tông môn.

- Ồ?

Nghe được có người gọi tên của mình, Trang Quán Nhi thoáng sửng sốt, ánh mắt quảng ném về phía bên trong đám người, chính là một gã thanh niên tóc tím bộ dáng thần nhiên.

Xa cách nhiều năm như vậy, khí chất bên ngoài Triệu Phong đã thay đổi rất nhiều. Nhất là, giờ phút này hình dáng hần thoảng có chút bệnh trạng nữa.

- Là... Là người!

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ vô song của Trang Quán Nhi lộ ra một tia kinh hoảng không thể nói hết.

Cái loại tâm lý sợ hãi này, giống như điều kiện phản xạ bình thường, đến từ một màn khắc sâu trong trí nhớ.

Ngày xưa, Triệu Phong ở trong Di tích Tử Thánh, lĩnh ngộ Hư Không Đồng Trảm, đại sát tám phương, giống như một gã Sát Thần khủng bố.

Đám cường giả Lữ Thiên Nhất, Thủy Vận trưởng lão, Ngân Không Tông Sư, toàn bộ đều chết bên trong những hồi ức giống như ác mộng kia.

Lúc này, ác mộng trong trí nhớ phẳng phất như gần gang tấc.

Cái gã thanh niên tóc tím không chút chú tâm kia, đang nửa cười nửa không nhìn chính mình!

- Triệu Phong! Hắn... hắn như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?

Sắc mặt Trang Quán Nhi trắng bệch, vẻ mặt hoảng sợ.

Lúc này, nàng chỉ còn lại có một cái ý niệm: Trốn!

Ngày xưa, Hư Không Đồng Trảm của Triệu Phong ở trong Di tích Tử Thánh, có thể trình diễn một hồi giết chóc khủng bố! Xa cách nhiều năm như vậy, nàng không thể đánh giá nổi, Triệu Phong sẽ có tiến bộ như thế nào!

- Ngũ Trưởng lão! Lui lại!

Trang Quán Nhi dồn dập truyền âm nói, vội vàng bay về phía thiên không, cùng lão giả trường bào huyết nguyệt thần bí kia hội hợp.

- Ồ? Chuyện gì xảy ra?

Về mặt lão giả huyết nguyệt kinh ngạc, hắn chưa thấy qua Trang Quán Nhi có bộ dạng kinh hoảng sợ hãi như vậy.

Một màn này, khiến cho bọn người Trưởng lão Huyết Lệ chú ý.

Đường đường thiên chi kiêu nữ cấp Tôn Giả, thế nhưng lại bị ba chữ của Triệu Phong khiến cho sợ tới mức kinh hoàng thất thố như thế!

- Ha ha... muốn chạy?

Triệu Phong cười trêu tức, bước ra một bước, liền đi tới trước mặt lão giả huyết nguyệt, chặn lại đường đi của Trang Quán Nhi.

Hắn đang muốn tìm Nguyệt Ma Điện tính sổ, không nghĩ tới sớm như vậy đã gặp mặt rồi.

- Người là kẻ nào?

Về mặt lão giả huyết nguyệt vô cùng ngưng trọng.

Nhất cử nhất động, mỗi một cái hô hấp của gã thanh niên trước mắt, đều có một loại ý cảnh vô hình, sản sinh áp bách cực lớn đối với hắn.

Cùng loại cảm giác, hắn cũng chỉ từ trên người Thái thượng Trưởng lão Nguyệt Ma Điện cảm thụ qua mà thôi.

Vụt...

Triệu Phong chậm rãi vươn tay ra, đặt lên trên bờ vai ôn nhuận nửa lộ của Trang Quán Nhi.

Chỉ dựa vào lực lượng khí tức huyết mạch thể phách, đã đem chân nguyên huyết mạch của nàng trong nháy mắt phong bế lại.

- Người...

Sắc mặt Trang Quán Nhi một trận hồng một trận màu trắng, thân thể mềm mại run rẩy, ngay cả một chút lực phản kháng đều không có.

Thanh niên trong tầm mắt, cùng ác mộng trong trí nhớ hoàn toàn trọng điệp với nhau!

- Dừng tay!

Lão giả huyết nguyệt kia quát lớn một tiếng, uy thế hạo đại Tôn Chủ cấp, ảnh hưởng xoay chuyển hoàn cảnh một phương thiên địa.

Phía dưới, Đại quốc cùng Xích Nguyệt Giáo mới vừa giao phong, chợt cảm thấy một cỗ đại thể thiên địa không thể hình dung áp bách xuống, khiến cho từng tên từng tên khó có thể thở dốc nổi!

- Tôn Chủ cấp?

Hồng Giáo chủ cùng Trưởng lão Huyết Lệ cũng đình chỉ chiến đấu.

Về mặt Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma kinh hỉ, Triệu Phong mới vừa xuất tràng, liền đem một vị Tôn Giả dọa cho sợ tới mức hồn phi phách tán.

Chỉ khe duỗi bàn tay ra, hần liền có thể khống chế một vị Tôn Giả, làm Trưởng lão Huyết Nguyệt tu vi cấp bậc Tôn Chủ phải thất sắc.

Giờ phút này, đối mặt lão giả huyết nguyệt Tôn Chủ cấp ra tay, Triệu Phong vền vền là hừ lạnh một tiếng.

Trong phút chốc, một cỗ thiên địa vĩ lực vô hình đã bao phủ trên người lão giả huyết nguyệt.

- Ọc...

Lão giả huyết nguyệt trực tiếp phun ra một búng máu, chỉ cảm thấy chân nguyên toàn thân đều bị phong bế lại, tư duy ý thức cũng không dậy nổi một chút ý thức nghịch phản!

- Người không ngờ là...

Về mặt lão giả huyết nguyệt kinh hãi, thần sắc sợ hãi, so với Trang Quán Nhi còn muốn nồng đậm hơn nhiều.

Trên mặt hần, phần lớn chính là không thể tin nổi!

- Sao... Chuyện gì xảy ra?

Cường giả tinh anh Đại quốc Thiên Bồng cùng Xích Nguyệt Giáo đều có chút trợn tròn mắt.

Triệu Phong căn bản không có ra tay, chỉ là hừ nhẹ một tiếng, đã để cho lão giả huyết nguyệt cấp bậc Tôn Chủ trực tiếp học máu.

Cỗ thiên địa vĩ lực vô hình kia, chỉ là tồn tại trong phạm vi nhỏ mà thôi.

Triệu Phong làm như vậy, chính là không muốn vận dụng linh hồn quá độ, đa phần là nương dựa vào ý cảnh, cùng với vận dụng một chút xú lực lượng linh hồn.

Hần mặc dù trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, nhưng ý cảnh linh ngộ sẽ không biến mất hoặc suy yếu đi.

Cái này cũng giống như Bán Thần Ấu Đồng, ý cảnh vẫn còn cực kỳ cao.

Hiệu quả phản phê của Vong Ngữ Trớ Chú, làm suy yếu chính là thọ nguyên sinh mệnh lực, tiếp theo là chân nguyên, linh hồn, huyết mạch thể phách...

Tiếp theo là ý chí Đại Đế!

Ý chí bản thân, là ý cảnh áp súc, chính là thành lập trên cơ sở lực lượng linh hồn.

- Làm sao có khả năng!

Trang Quán Nhi ở gần trong gang tấc, da thịt chạm nhau, mãnh liệt cảm nhận được Hư Thần vĩ lực trên người Triệu Phong!

- Tiểu tử kia thật tà môn... Trốn!

Trưởng lão Huyết Lệ cảm thấy một cỗ bất an cường liệt, ngay cả Trưởng lão Nguyệt Ma Điện ở trước mặt Triệu Phong cũng đều không có lực hoàn thủ!

Vụt... Vụt...

Hần rất nhanh hóa thành một đạo tia máu, hướng chỗ sâu trong thủy vịnh bỏ chạy.

- Hừ!

Triệu Phong nhàn nhạt liếc mắt nhìn phương hướng Trưởng lão Huyết Lệ.

Ầm...

Một cỗ ý chí vĩ lực xỏ xuyên qua thiên địa, giống như cửu tiêu Thần Lôi rơi xuống trên người Trưởng lão Huyết Lệ!

- A!

Trưởng lão Huyết Lệ kêu thảm một tiếng, linh hồn khoảnh khắc tán loạn, từ giữa không trung rơi xuống.

Bùm!

Thi thể Trưởng lão Huyết Lệ rơi vào trong núi rừng phía dưới.

Một màn này, khiến cho song phương toàn trường không rét mà run! Một phương Xích Nguyệt Giáo càng là toàn thân run rẩy.

- Chỉ một cái ý niệm, đã đem Tôn Giả oanh sát!

Bọn người Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, từng tên từng tên lâm vào khoảnh khắc đại ra ngấn gối.

Năng lực thủ đoạn như vậy, chỉ sợ khắp cả Đại lục cũng tìm không ra một người!

Ngay cả là Xích Nguyệt Giáo chủ, cũng không làm được điểm ấy, trừ phi hấn tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh!

- Chẳng lẽ...

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma liếc mắt nhìn nhau, toát ra một cái phán đoán không dám tưởng tượng.

- Vương Giả đại nhân... Là bọn ta ngu muội không biết, kính xin ngài khoan thứ!

Lão giả huyết nguyệt căng căng thẳng thẳng nói.

Trang Quán Nhi, ngay cả thở mạnh cũng không dám xuất ra một cái, ác mộng trong trí nhớ đã bay lên đến một cái cấp bậc vô địch!

Vương Giả Hư Thần Cảnh! Tồn tại này cho dù đặt ở Thương Hải to lớn như vậy, cũng đều là đứng ở đỉnh của Kim Tự Tháp, là tồn tại có thể nhìn chứ không thể chạm tới!

Thanh Hoa Vực, Vương Giả Hư Thần Cảnh chỉ là tồn tại trong thần thoại điển tích!

- Vương Giả! Không ngờ Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Vương Giả rồi!

- Khó trách Triệu Phó Giáo chủ chỉ cần một cái ý niệm, liền oanh sát Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo!

Một phương Đại quốc Thiên Bồng, là nổ tung kinh hỉ.

Ánh mắt Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma nhìn nhau, phát hiện trong mắt lẫn nhau đều là rung động, lại hiện ra vài tia mừng rỡ như điên.

Phải biết rằng, cả Thanh Hoa Vực đều không có một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh!

Mà trong Thiết Huyết Giáo không ngờ lại sinh ra một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đây là quang vinh đến thế nào?

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma đều không khỏi cảm thấy may mắn, lúc trước lựa chọn trọng dụng đối với Triệu Phong.

Một vị Vương Giả sinh ra, đủ để xoay chuyển cách cục Đại lục, mà lại không có bất cứ lực lượng nào có thể ngăn cản!

- Vương Giả...

Cầm Vương phi một trận thất thần, giật mình như mộng, không thể tin nổi.

Mà Xích Nguyệt Ma Giáo, đám giáo chúng tinh anh, từng tên từng tên đều lâm vào tuyệt vọng.

Dưới ánh mắt Vương Giả quan sát, bọn họ ngay cả dũng khí chạy trốn đều không có! Trưởng lão Huyết Lệ, chính là một cái ví dụ rõ ràng!

- Vương Giả đại nhân, ngài muốn thế nào? Có điều kiện gì, có thể nói ra!

Lão giả huyết nguyệt chưa xót nói.

Lúc này, Triệu Phong đã triệt hồi Hư Thần vĩ lực.

Mặc dù như thế, lão giả huyết nguyệt cùng Trang Quán Nhi cũng không dám có một tia ý niệm phản kháng nào cả.

- Trang Quán Nhi lưu lại! Người quay về Nguyệt Ma Điện truyền lời: Trong vòng một trăm ngày, nếu không cấp cho Triệu một cái giao phó, ta sẽ giết chết nàng, hơn nữa còn khiến Nguyệt Ma Điện xóa tên khỏi Thương Hải!

Triệu Phong chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, trong lòng lão giả huyết nguyệt chấn động.

Nhất là một câu phía sau: Khiến Nguyệt Ma Điện xóa tên khỏi Thương Hải!

Đối mặt thanh âm lạnh lùng quả quyết của Triệu Phong, lão giả huyết nguyệt có loại cảm giác hoang đường, không dám hoài nghi, Triệu Phong có loại năng lực này!

Trên thực tế, lấy thực lực của Triệu Phong, cho dù rơi xuống đến dưới Vương Giả, muốn hủy diệt Nguyệt Ma Điện, cũng không quá khó khăn!

Bởi vì, ý cảnh của hắn sẽ không biến mất, ý chí Đại Đế suy yếu, tương đối chậm rãi hơn nhiều.

Huống chi dựa theo Triệu Phong phỏng đoán, ít nhất phải một hai tháng sau, thực lực hắn mới có thể rơi xuống đến dưới Hư Thần Cảnh. Dù sao giữa Hư Thần Cảnh cùng Đan Nguyên Cảnh cũng có một đạo hồng cầu cự đại.

- Ta lập tức đi ngay! Hy vọng Vương Giả đại nhân không nên thương tổn Quán Nhi!

Lão giả huyết nguyệt hít sâu một hơi.

Hắn hiểu được, chính mình ở trước mặt Vương Giả Hư Thần Cảnh căn bản không có tư cách đàm phán.

Vụt...

Lão giả huyết nguyệt hóa thành một đạo huyết nguyệt quang hà, mười vạn khải cấp bay đi vực ngoại Hư Không Hải.

Trang Quán Nhi tiểu dung tái nhợt, vô cùng bất lực.

Nàng không thể đoán trước, chờ đợi chính mình là tương lai như thế nào!

Nhưng nàng biết, vận mệnh nhân sinh của nàng lúc này đã lâm vào đối chiến giữa các Vương Giả Hư Thần Cảnh.

Kế tiếp, tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo phía dưới, kẻ bị bắt thì bị bắt, kẻ đầu hàng thì đầu hàng.

Một hồi chiến đấu vốn có thể kinh thiên động địa, bởi vì một cái ý niệm Vương Giả, liền cứ như vậy nghịch chuyển bỏ dử!

Việc giải quyết hậu quả công tác bên dưới, Triệu Phong hoàn toàn không cảm thấy hứng thú chút nào.

- Thực lực đã rút lui không ít a...

Triệu Phong không khỏi cảm khái một câu. Mặc dù hắn hiện tại vẫn còn có sức chiến đấu cấp Đại Đế, nhưng linh hồn khí lực, chân nguyên huyết mạch, cũng đã suy yếu đi không ít.

Nghe thấy câu này, khuôn mặt bọn người Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma không khỏi run rẩy một trận.

Trang Quán Nhi lại là chua xót không nói gì, không chốn dung thân.

Hóa ra, Triệu Phong hiện tại còn không phải đang ở trạng thái đỉnh phong!

Triệu Phong cũng chẳng muốn giải thích gì nhiều, thực lực dần dần suy yếu khiến hắn rõ ràng, cần phải giải quyết sớm việc Thanh Hoa Vực trước mắt.

Lập tức, Triệu Phong hướng Hồng Giáo chủ, Thiết Ma đưa ra lời cáo từ.

- Liễu Thành chủ!

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên người Hồng Hồ Thành chủ, mang theo hắn cùng Trang Quán Nhi đi tới phương hướng Lục Vu Tháp.

Dọc theo đường đi, Trang Quán Nhi đảm đương lao động khổ sai, triệu ra phi hành Linh sủng của bản thân, chuyên chở mấy người phi hành.

Ánh mắt Hồng Hồ Thành chủ nhìn về phía Triệu Phong vô cùng phức tạp.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu tử thanh phát năm đó bị chính mình bức hôn, đã trở thành nhân vật Vương Giả giống như thần thoại!

Điều này làm cho hắn đối với sinh tử hạ lạc của Liễu Cẩm Hâm, càng tăng thêm vài phần hy vọng.

Mấy canh giờ sau, bên trong thâm sơn xuất hiện một tòa tháp cao lục giác tối đen sâu thẳm.

Thời điểm Triệu Phong tới đây, trên tầng bốn mươi chín của Lục Vu Tháp, một vị lão giả yên tĩnh như dạ đứng lặng ở đó.

- Meo meo!

Một đầu Đại Lại Miêu ngân hắc sắc xuất hiện ven lầu tháp, nhìn về phía một đạo điểm đen đang dần dần phóng đại trong tầm mắt.

- Khách nhân đến rồi!

Lục Vu Trí giả chậm rãi mở miệng, bộ dáng tựa hồ như đã chờ đợi lâu ngày ở nơi đây vậy.

Vụt...

Cùng lúc đó, một đầu phi hành Linh sủng rơi xuống phía dưới Lục Vu Tháp.

- Người lưu lại ở đây!

Triệu Phong phân phó một câu, để Trang Quán Nhi ở dưới lầu chờ đợi.

Trong lòng Trang Quán Nhi khuất nhục. Đường đường là thiên chi kiêu nữ Đan Nguyên Cảnh, thế mà lại bị đối xử giống như gã xa phu, giữ cửa bình thường vậy!

Trên thực tế, Triệu Phong chính là không muốn để cho Trang Quán Nhi biết một ít cơ mật của mình.

- Đại nhân, xin mời!

Trước Lục Vu Tháp, một vị nữ Tể ty kiêu nhan như nguyệt cung kính mời Triệu Phong lên trên.

- Meo meo!

- Meo meo!

Trên tầng bốn mươi chín tháp cao, Tiểu Tặc Miêu cùng Đại Lại Miêu hừ lạnh một tiếng lẫn nhau.

Con người nhìn như đục ngầu của Lục Vu Trí giả, khi rơi xuống trên người Triệu Phong, tinh quang chợt lóe lên, trong mắt lộ ra một tia kinh hãi.

- Vong Ngữ Trớ Chứ!

Thanh âm Lục Vu Trí giả có chút tối nghĩa, cơ hồ là từng chữ từng chữ một nói ra.

756. Chương 758: Phương Pháp Hóa Giải

Ánh mắt Triệu Phong đột nhiên sáng ngời, từ sau Tử Vong Truy Sát, đây vẫn là người đầu tiên có thể nhìn ra Vong Ngữ Trớ Chú trên người hắn.

Hơn nữa, lại còn là trong nháy mắt nhìn thấy liền nhận ra!

Triệu Phong không khỏi sinh ra vài tia chờ đợi, chính mình quả nhiên không tìm lầm người!

Hiển nhiên, Lục Vu Trí giả đối với Vong Ngữ Trớ Chú, ít nhất là có hiểu biết nhất định!

Chẳng qua, khi Lục Vu Trí giả nói đến mấy chữ Vong Ngữ Trớ Chú, sắc mặt có vài phần ngưng trọng.

- Trí giả, loại Vong Ngữ Trớ Chú này, dường như ngài biết một ít?

Triệu Phong không khỏi dò hỏi.

Lục Vu Trí giả đắm chìm trong suy tư một lát, tựa hồ đang nghĩ đến cái gì đó.

Thật lâu sau đó, hai tròng mắt đục ngầu trải qua biết bao thương hải tang điền của hắn quăng ném hướng vòm trời vô ngần:

- Vong Ngữ Trớ Chú, ban đầu chính là đến từ Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Cái giá đắt để phát động cấm thuật này chính là tử vong! Vật dẫn càng mạnh, uy lực càng cao! Thời đại Thái Cổ, Đại năng Cổ Vu Tộc phát động Vong Ngữ Trớ Chú, ngay cả Thần linh Thái Cổ, hay Đại năng Thái Cổ Tộc, chủng tộc thần thoại đứng đầu Vạn Tộc Bảng, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi!

Triệu Phong nghe nói lời ấy, trong lòng lập tức kinh hãi.

Cái Vong Ngữ Trớ Chú này, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn đáng sợ gấp vạn phần!

Ngay cả Thần linh Thái Cổ, hay Đại năng Thái Cổ Tộc, chủng tộc thần thoại đứng đầu Vạn Tộc Bảng, cũng đều không thể may mắn thoát khỏi!

Khó trách, huyết mạch thể phách Huyền Băng Lân Tộc của hắn, cũng bị chậm rãi suy yếu, không thể ngăn chặn!

- Thiên địa Phạm Trụ hiện tại, Cổ Vu Tộc cơ bản là tuyệt chủng rồi! Nhưng trong hậu nhân, vẫn là còn có mấy người, đối với bí thuật Hồn đạo có nghiên cứu cực hạn, có thể phát động cấm thuật này! Có lẽ uy năng còn xa không bằng Cổ Vu Tộc, nhưng cũng là không thể bỏ qua!

Nói đến đây, ánh mắt Lục Vu Trí giả có chút tò mò nhìn về phía Triệu Phong.

- Người thi triển, là Tử Vong Đại Đế!

Triệu Phong thần nhiên nói.

- Tử Vong Đại Đế, quả nhiên là hắn! Phóng nhãn khắp cả Thương Hải, tạo nghệ Hồn đạo của hắn chính là đẳng phong tạo cực! Quan trọng là, Tử Vong Chi Mâu, chính là huyết mạch truyền thừa linh hồn loại trong Bát Đại Thần Mâu! Đây là vật dẫn cường đại của Vong Ngữ Trớ Chú!

Lục Vu Trí giả cảm thán một tiếng.

Triệu Phong không thể không thừa nhận, tạo nghệ Hồn đạo của Tử Vong Đại Đế viễn siêu bản thân không chỉ một cái cấp bậc.

Chỉ tiếc, hắn gặp phải Thần Linh Nhân của Triệu Phong, huyết mạch nhân đồng cấp bậc Thần Mâu, cho nên mới bị khắc chế gắt gao.

Nếu không, đổi lại bất kỳ một vị Đại Đế nào khác trong Thương Hải Chi Địa, cũng không có khả năng chiến thắng Tử Vong Đại Đế, đừng nói gì đến đem đuổi giết thê thảm như vậy.

Cho dù là Thánh Chủ cũng không muốn dễ dàng đi trêu chọc Tử Vong Đại Đế!

- Vậy xin hỏi Trí giả, có biện pháp gì có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú?

Trong lòng Triệu Phong căng thẳng lên.

- Phương pháp quả thật là có một chút, nhưng phần lớn cũng cực kỳ hà khắc!

Lục Vu Trí giả dừng lại một chút.

Triệu Phong không khỏi ngưng tụ tinh thần, thật sự lắng nghe.

Hắn lần này đi tìm Lục Vu Trí giả, cũng không có hy vọng xa vời là đối phương có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chứ của hắn.

Nhưng Lục Vu Trí giả được xưng bác học cơ trí, trên người hắn có thể đồng thời có rất nhiều truyền thừa các loại Mệnh đạo, Nhạc đạo, Mị đạo, liền có thể thấy được sự uyên bác của hắn.

Triệu Phong chính là hy vọng Lục Vu Trí giả có thể cho chính mình một ít gợi ý cùng phương pháp.

- Phương pháp đầu tiên, chính là tìm được Luân Hồi Chi Mâu! Loại huyết mạch truyền thừa Thần Mâu này, tại một trình độ nhất định có thể khắc chế Vong Ngữ Trớ Chứ!

- Luân Hồi Chi Mâu! Một trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ, ít nhất trên thế gian này, vẫn còn có thứ có thể khắc chế Vong Ngữ Trớ Chứ.

Thế nhưng, Thương Hải Chi Địa tựa hồ chỉ xuất hiện qua người thừa kế Tử Vong Chi Mâu cùng Mệnh Vận Chi Mâu, về phần Luân Hồi Chi Mâu, thì lại chưa bao giờ xuất hiện qua!

Mà lại nghe nói, Luân Hồi Chi Mâu ở trong truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, chính là phi thường thưa thớt.

- Phương pháp thứ hai, vạn vật thế gian đều là cân bằng, đã có Vong Ngữ Trớ Chứ, như vậy cũng sẽ có Vong Ngữ Chúc Phúc!

Lục Vu Trí giả khẽ cười rồi nói.

- Vong Ngữ Chúc Phúc?

Triệu Phong nhất thời hoảng hốt, kinh hỉ nói:

- Vong Ngữ Chúc Phúc cùng Vong Ngữ Trớ Chứ, tồn tại ở mặt đối lập giống như nước và lửa, sống hoặc chết!

- Đúng vậy!

Lục Vu Trí giả khẽ gật đầu.

Vong Ngữ Chúc Phúc, là phương pháp trực tiếp có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chứ.

- Thế nhưng, nguyên lý phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, cùng Vong Ngữ Trớ Chứ giống nhau, cũng thuộc loại Vong Ngữ Vu Thuật! Cái gọi là Vong Ngữ tự nhiên là khởi động sau khi chết...

Lục Vu Trí giả khẽ lắc đầu.

Triệu Phong nhất thời hiểu được, lại chưa xót lắc đầu.

Phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, cần lấy tử vong của kẻ thi thuật làm căn cơ phát động, chính vì vậy, Vong Ngữ Bí Thuật mới có thể nghịch thiên như thế.

Cũng chính là nói, linh hồn tạo nghệ của kẻ thi thuật phải tương đương Tử Vong Đại Đế, thậm chí cường đại hơn! Mà vật dẫn cũng phải không thua kém Tử Vong Chi Mâu ở cấp bậc Đại Đế, lấy tử vong làm điều kiện tiên quyết, phát động Vong Ngữ Chúc Phúc, mới có thể hóa giải Vong Ngữ Trớ Chứ trên người Triệu Phong.

Cái điều kiện này, có thể nói là cực kỳ hà khắc.

Thoảng đánh giá, e rằng ngay cả Thương Hải này cũng khó có thể tìm ra một người phù hợp điều kiện!

Cho dù là có người như vậy đi chăng nữa, ai sẽ nguyện ý hy sinh chính mình để phát động loại Vong Ngữ Chúc Phúc này?

- Phương pháp thứ ba, Kim Thiên Thoát Xác Pháp! Đây là phương pháp theo như lão hủ thiết tưởng, nhằm vào người, có lẽ có thể khả thi nhất!

Ánh mắt Lục Vu Trí giả dò xét Triệu Phong vài lần.

- A?

Trong mắt Triệu Phong lại lần nữa dấy lên hy vọng.

- Kim Thiên Thoát Xác Pháp, điều kiện tiên quyết là ở trên người người phải có một cái bộ vị cấm khu nào đó, có thể ngăn cách, không để cho Vong Ngữ Trớ Chú ăn mòn cùng ảnh hưởng bản chất của mình...

Lục Vu Trí giả trần thuật nói.

- Bộ vị cấm khu?

Triệu Phong nghe được một nửa, liền bỗng nhiên hiểu được nguyên lý Kim Thiên Thoát Xác Pháp này!

Trên người hắn, xác thực có bộ vị cấm khu.

Thần Linh Nhân của hắn, bản chất cơ năng của nó cơ hồ không hề bị Tử Vong Trớ Chú ảnh hưởng tới.

Suy yếu vẹn vẹn là tâm hồn đồng lực hậu thiên sản sinh ra mà thôi.

Thần Linh Nhân, trung tâm hồ nước lam sắc, có thể đi thông khu vực Mộng Cảnh Thái Cổ, hoàn toàn là một cái cấm khu!

Ngoài ra, trong linh hồn Triệu Phong, khu vực hấp thu Thần kiếp lôi lực, cũng có thể ngăn chặn ngăn cách Vong Ngữ Trớ Chú!

- Để cho bộ vị cấm khu của người sinh tồn, bộ vị còn lại ở trong Vong Ngữ chết đi! Đây chính là Kim Thiên Thoát Xác Pháp! Chỉ có số rất ít tồn tại đặc biệt mới có thể sử dụng phương pháp này. Tin tưởng rằng, kẻ có được Thần Mâu thứ chín như người, có thể thử phương pháp này!

Lục Vu Trí giả lại cười nói.

Trên đây, chính là ba cái phương pháp của Lục Vu Trí giả.

Trong đó hai cái trước cũng cần mượn dùng ngoại lực, phương pháp thứ ba, Triệu Phong có thể thông qua chính mình ném thử!

- Phương pháp thứ ba, có thể tham khảo Tử Vong Đại Đế, thông qua Tử Vong Chi Mâu tiến hành đoạt xá trùng tu. Thế nhưng phương pháp này quá mức hung hiểm, mà lại cần phải bỏ qua khí lực huyết mạch cùng với thân thể tu vi!

Triệu Phong âm thầm thở dài.

Phương pháp lý tưởng là cái thứ hai, Vong Ngữ Chúc Phúc!

Phương pháp này không hề có tác dụng phụ, có thể hóa giải hoàn toàn nguy cơ, nhưng tương ứng, phương pháp này cần có điều kiện phi thường hà khắc.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Triệu Phong đối với phương pháp hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú, trong lòng đã có ý nghĩ minh xác, không còn là không biết chút gì nữa!

- Cảm tạ Trí giả chỉ giáo!

Trong lòng Triệu Phong cảm kích. Đối lại là những người khác, rất khó có mấy phương pháp hóa giải toàn diện như vậy.

- Tiểu hữu nghiêm trọng rồi!

Thanh âm Lục Vu Trí giả hơi chua xót, lắc đầu nói:

- Người là kẻ có Thần Mâu thứ chín, nếu như không có người, Cầm Hâm không thể nghịch cải mệnh lý, chỉ sợ năng sớm đã chết trước mười sáu tuổi rồi!

- Cầm Hâm?

Trong lòng Triệu Phong cùng Hồng Hồ Thành chủ khẽ động, hiểu được lúc này Lục Vu Tháp đang sắp đổi sang một cái chủ đề khác.

Lập tức, Triệu Phong đem chuyện trải qua tại Phạm Luân Cổ Âm Điện kể lại cho Lục Vu Trí giả.

- Nếu như lão hủ phỏng đoán không sai, Cầm Hâm đã tái sinh được hơn tám năm rồi!

Trên mặt Lục Vu Trí giả lộ ra một tia vui mừng đã lâu.

Nghe nói lời ấy, Triệu Phong mơ hồ hiểu được cái gọi là tái sinh này là chuyện gì xảy ra.

- Loại người có phương thức tái sinh này, người hẳn là đã từng gặp qua! Thế nhưng, người kia không thể giống như Cầm Hâm, lãnh hội cảnh giới Phạm Luân, nghịch cải mệnh lý vận số!

Trong giọng nói của Lục Vu Trí giả có một tia ý tứ hàm xúc thần bí.

Người kia, chính mình đã từng gặp qua? Thế nhưng Triệu Phong nhất thời nhớ không nổi kẻ đó là ai.

- Trí giả, ngài có thể nói cho ta biết, Cầm Hâm nàang, rốt cuộc hạ lạc ở nơi nào hay không?

Hồng Hồ Thành chủ nhin không được, nói.

Triệu Phong cũng bức thiết muốn biết, Cầm Hâm cụ thể đang hạ lạc nơi nào.

- Triệu Phong, nếu như là túc duyên chưa hết, người chung quy sẽ gặp lại Cầm Hâm! Nếu người nhất thiết muốn xác định hạ lạc cụ thể của nàang, trừ phi người tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Trong mắt Lục Vu Trí giả mang theo ý cười rất đậm.

Triệu Phong cuối cùng cũng phát hiện, Lục Vu Trí giả tựa hồ biết rất nhiều tin tức, nhưng lại không muốn nói cho chính mình.

- Lại là Luân Hồi Chi Mâu?

Triệu Phong nghĩ đến cái truyền thừa một trong Bát Đại Thần Mâu này, không khỏi có chút không biết nói gì.

- Luân Hồi Chi Mâu, vào vạn năm trước, đã từng xuất hiện qua ở Đại Lục Vực! Nhưng gần như chỉ là Đàm hoa chợt hiện, Thần Long thấy đầu không thấy đuôi!

Lục Vu Trí giả nói.

- Đại Lục Vực sao?

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, hẳn biết, nơi đây là địa phương mà mình tất phải đi.

Triệu Phong ngậy người trên Lục Vu Tháp một lát, không có tiếp tục quấy rầy, rất nhanh cáo từ Lục Vu Trí giả rời đi.

Hắn cuối cùng vẫn cảm thấy, trên người Lục Vu Trí giả có đủ các loại sắc thái thần bí, mãi cho đến nay vẫn có chút nhìn không thấu.

oOo

Tầng bốn mươi chín tháp cao, Lục Vu Trí giả nhìn theo thân ảnh Triệu Phong rời đi.

- Meo meo!

Đại Lai Miêu phát ra một đạo tiếng kêu ngân nga biểng nhác.

- Thanh Hoa Vực nho nhỏ, lại cụ bị nguồn suối khí vận khổng lồ như thế, nhưng trong này lại không phải là trung tâm mệnh lý!

Lục Vu Trí giả khẽ nói.

oOo

Ngày ngày hôm đó, Lục Vu Trí giả giải tán Lục Vu Tháp, mang theo Đại Lại Miêu phiêu nhiên mà đi.

Kể từ đó, Lục Vu Trí giả ở tại Thanh Hoa Vực trở thành một cái truyền thuyết, mà lại một đi không trở lại, cũng không có trở về lần nào nữa.

Nhưng sắc thái thần bí trên người hắn, ở trên lịch sử Đại lục Thanh Hoa, cũng lưu lại một bút cực kỳ nồng đậm.

o0o

Trùng hợp chính là, sau khi Lục Vu Trí giả rời đi chừng ba ngày, một vị Trưởng lão Xích Nguyệt Ma Giáo dẫn dắt theo rất nhiều tinh anh Xích Nguyệt Ma Giáo, lao thẳng tới Lục Vu Tháp, lại bắt phải một tòa tháp trống rỗng.

- Không hổ là Lục Vu Trí giả, ta vốn là phụng mệnh lệnh của Giáo chủ, đến đây bắt giữ hắn, không nghĩ tới...

Vị Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo kia ở trên Lục Vu Tháp đứng lặng một lúc thật lâu sau mới rời đi.

Nhưng mà, cái đội tinh binh Xích Nguyệt này chỉ mới rời đi được mấy trăm dặm...

Vụt...

Một đạo cam sắc quang hà cô lệ minh thấu, từ trong phương hướng vực ngoại Hư Không Hải, rất nhanh bay xuống xuống. Cổ khí tức cường đại phát ra kia khiến ọi người đều cảm thấy một trận hít thở không thông.

Người tới là một gã thanh niên tóc đen, ánh mắt thâm thúy như tinh không hắc ám.

Nhất cử nhất động của hắn, trên người có một cỗ tín niệm cùng ý chí bề ngỗ thiên địa, làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách nặng nề.

- Người nào?

Vị Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo này vừa mới bay ra được một mảnh phạm vi, liền gặp được gã thanh niên tóc đen kia.

- Ô? Người này thoát nhìn, có chút quen mắt a...

- Là hắn... Vũ Thiên Ngô! Một trong các cái thể thiên kiều trên Chân Long Hội kỳ trước!

Mấy tinh anh Xích Nguyệt Giáo trong số đó hô nhỏ một tiếng.

- Dư nghiệt Xích Nguyệt giáo? Vậy tiện đường giải quyết luôn đi!

Vũ Thiên Ngô cười lạnh một tiếng, chậm rãi nâng lên lòng bàn tay, một mảnh quang mang cam sắc huyền lệ, giống như Kim Ô Liệt Nhật chói chan, khoảnh khắc nuốt hết phương viên vài dặm!

- A a!

Trưởng lão Xích Nguyệt Giáo cùng với mấy chục tinh anh Xích Nguyệt Giáo, dưới ánh quang mang cam sắc bao phủ, khoảnh khắc đã bị thiêu đốt tan rã, hóa thành tro bụi!

Chỉ một chiêu đã hủy diệt một vị Tôn giả cùng với phần đông cường giả Xích Nguyệt Giáo!

- Triệu Phong, ta tựa hồ cảm ứng được khí tức của ngươi từng qua đây...

Vũ Thiên Ngô đứng lặng tại chỗ, tóc đen phất phới.

Bằng vào trực giác chiến ý cảm ứng đến từ huyết mạch Vô Song Chiến Thiên, hắn nhìn về phía cái phương hướng nào đó.

Theo cái phương hướng kia, đi ngang qua một cái quãng đường thật xa, không ngờ tới được một cái địa vực hẻo lánh ở tại Bắc Đại lục, Hoàn Vên!

Lúc này, Triệu Phong thân đã ở Hoàn Vên Thập Tam Quốc!

757. Chương 759: Tam Đại Vương Giả

Hoànch Vân Thập Tam Quốc, Tương Vân Quốc.

Thiên Nguyệt Sơn, trên một tòa cô phong xanh ngắt, Triệu Phong đứng lặng trong gió núi, quan sát cả sơn môn Hiếu Nguyệt Tông. Cảnh tượng nhất phái trên dưới ngay ngắn chỉnh tề, khiến cho hắn hưởng thụ sự an bình tường hòa gần gũi.

Xa cách nhiều năm như vậy, trong sơn môn vẫn như cũ có không hề ít gương mặt quen thuộc.

Những gương mặt quen thuộc này, không ít người năm xưa chính là đệ tử ở tầng dưới chót của Tông môn, nhưng mà nay, rất nhiều người đã là cao tăng Tông môn rồi.

Triệu Phong thấy được Lâm Phàm, ngày xưa là đệ nhất nhân Ngoại môn, hiện tại đã là Phó Đường chủ Nội môn, tu vi Nửa bước Chân Linh Cảnh.

Trong trí nhớ, nàng thiếu nữ trẻ tuổi Nhiễm Tiểu Uyển hay e thẹn kia, hiện tại cũng đã trở thành một vị nữ Trưởng lão đoan trang thanh lệ bên trong Tông môn.

Hai người Dương Thanh Sơn, Nam Cung Phàm, ngày xưa cùng đi ra từ môn hạ Quảng Quân Hầu, hiện tại cũng đã trở thành hai Chấp sự Nội môn.

Hiện tại chính thể thực lực Hiếu Nguyệt Tông, đã tương đương Tông phái Bán tinh bình thường rồi.

Bên trong Tông môn, Trưởng lão hoặc Đường chủ cấp bậc Chân Linh Cảnh đã nhiều tới hơn hai mươi người.

Tại một góc Hiếu Nguyệt Tông, một gã nam tử huyền y uống đến mức say không biết trời đất, thế nhưng cả Hoànch Vân Thập Tam Quốc này, không có một ai dám khinh thị hắn.

Hắn là cường giả Chân Chủ Cấp tọa trấn Hiếu Nguyệt Tông, Thiết Tiêu Chân Chủ!

Một vị Chân Chủ Cấp còn lại của Hiếu Nguyệt Tông, chính là kẻ có được Thiên U Đồng, Lâm Thông!

Hai đại Chân Chủ này cũng đều là bị Triệu Phong nô dịch, hoặc là ký kết Huyết Chi Khế Ước.

Trên thực tế, ngay khi Triệu Phong phản hồi Thanh Hoa Vực, Lâm Thông cùng Thiết Tiêu Chân Chủ đều có cảm ứng nhất định.

Lâm Thông là đến từ Minh Tâm Chung, Thiết Tiêu Chân Chủ là do Huyết Chi Khế Ước.

- Triệu sư đệ!

Một cái thanh âm nam tử dương cương từ bên cạnh chợt truyền đến.

Người tới, chính là Dương Càn, đương kim Tông chủ Hiếu Nguyệt Tông, đại nhân vật danh chấn Hoànch Vân.

- Dương sư huynh!

Triệu Phong có chút cười.

Dương Càn cùng hắn cũng đều xuất thân từ môn hạ Đại Trưởng lão Hiếu Nguyệt Tông. Năm đó, quan hệ sư huynh đệ hai người coi như hòa thuận vô sự.

- Triệu sư đệ, lần này trở về, người cùng trước kia tựa hồ có chút bất đồng a!

Dương Càn hơi chút cổ quái nói.

Trong mắt Dương Càn, Triệu Phong là một tên cuồng nhân tu luyện, lần trước mỗi lần khi hắn trở về, cũng đều là vô cùng gấp gáp rời đi.

Mà lần này, Triệu Phong trở về hơn mười ngày, phần lớn thời điểm đều là một bộ dáng an bình nhàn nhã.

Từ khi trở về, Triệu Phong không có tu luyện, thậm chí khắp nơi chung quanh, phối hợp khuôn mặt có chút bệnh trạng của hắn, thì lại giống như một kẻ có bệnh nan y hồi hương dưỡng bệnh nhiều hơn.

Triệu Phong cười cười, cũng không có giải thích gì cả.

Sau đó, Triệu Phong cùng Dương Càn đi dạo một vòng quanh Hiếu Nguyệt Tông.

- Bái kiến Tông chủ!

Trên đường đi, một ít thành viên hoặc đệ tử Tông môn đều cung kính hành lễ với Dương Càn.

Có một vài đệ tử mới nhập môn, không biết Triệu Phong, đều dùng ánh mắt tò mò đánh giá.

Còn các người cũ nhận thức Triệu Phong, thì trong ánh mắt cũng đều tràn ngập sự kính sợ cùng ngưỡng mộ. Ý tôn kính kia, mơ hồ còn cao hơn cả Tông chủ nữa.

Sau đó, Triệu Phong cùng hai vị Phó Đường chủ ngày xưa vừa là sư phó vừa là bằng hữu Trương lão, Quan lão cùng nhau chơi cờ, hàn huyên một ít chuyện cũ năm đó.

Trong lời nói, hai lão vẫn có chút tiếc hận đối với việc Triệu Phong năm đó không có tiến quân Trận đạo hoặc Luyện đan.

Thời điểm hoàng hôn, Triệu Phong cùng Dương Càn đi tới phủ đệ Đại Trưởng lão.

Một tay cánh tay vốn không trọn vẹn của Đại Trưởng lão, lúc này đã được một cánh tay kim chúc ngân thanh sắc thay thế.

Một đại năng cái thế gọi là “Tả Đồng Thiên Quân”, đã đuổi giết Tử Vong Đại Đế, sau một trận đại chiến có một không hai, đã tự tay đánh chết Tử Vong Đại Đế.

Sau khi biết được tin tức này, da đầu của ba đại Vương Giả đều run lên, đáng vẻ như ngồi trên đồng lửa.

Cho dù bọn hắn có ngốc nghếch, cũng có thể xác định được Tả Đồng Thiên Quân đó chính là Triệu Phong.

Sau khi nhận được tin tức này, ba đại Vương Giả cũng không dám có ý nghĩ gì khác.

Đồng thời, nửa tháng sau...

Trận chiến giữa Thanh Hoa Vực và Xích Nguyệt Ma Giáo, cuối cùng cũng dần hạ màn.

Năm thành thế lực của Ma Giáo, đã bị Khô Lâu đường chủ hợp nhất, chỉ còn lại năm thành hoặc là chết hoặc là phản kháng.

Chẳng qua.

Sau khi Xích Nguyệt Ma Giáo diệt vong, trên Đại lục Thanh Hoa, vẫn không tìm thấy nơi hạ lạc của Xích Nguyệt giáo chủ.

Khô Lâu đường chủ và liên minh Thánh Vực đều tích cực điều tra nơi hạ lạc của “Xích Nguyệt giáo chủ”.

Công phu không phụ lòng người.

Một ngày nọ...

Tại Bắc Đại lục, hàn vực Cực Bắc. cuối cùng đã có một vị Tôn Giả tra ra manh mối về Xích Nguyệt giáo chủ.

Khô Lâu đường chủ trước tiên đuổi tới nơi đó.

Mà một số cao tăng tinh anh của liên minh Thánh Vực, cũng đến hàn vực Cực Bắc, thu hẹp phạm vi điều tra.

Tại hàn vực Cực Bắc, phụ cận một dòng sông băng.

Vụt vụt vụt...

Cường giả đến từ khắp nơi trên Đại lục, đã bao vây quanh phương viên mấy trăm dặm.

Những cường giả này, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp.

- Xích Nguyệt giáo chủ! Còn không ra chịu chết?

- Xích Nguyệt giáo chủ! Chúng ta biết ngươi ở ngay dưới dòng sông băng này.

Tôn Giả tiếp cận dòng sông băng, đã có mười mấy người.

Toàn bộ Thanh Hoa Vực, hơn một nửa Tôn Giả, đều đến hàn vực Cực Bắc.

Trong số đó.

Khô Lâu đường chủ phiêu phù trên khoảng không của dòng sông băng, trong mắt có một tia phức tạp.

Các loại manh mối và dấu hiệu, đều đã xác định Xích Nguyệt giáo chủ đang ẩn nấp tại khu vực này.

- Một đám kiến hôi! Các ngươi đây là... Tự tìm đường chết.

Một âm thanh lạnh lẽo như băng, quanh quẩn phương viên mấy trăm dặm.

Trong hư không, thoáng cái tràn ngập huyết trạch đỏ rực như máu, bầu trời phụ cận dòng sông băng, đã nhuộm lên một tầng huyết trạch.

Ầm...

Cả tòa sông băng, trong khoảnh khắc quang hoa huyết sắc xuất hiện, lập tức sụp đổ ầm ầm, vô số băng đá khí lãng, thổi quét mấy trăm dặm.

Không ít cường giả Chân Chủ Cấp, đều bị thương nhẹ dưới trận nổ mạnh vừa rồi.

Chỉ có cấp bậc Tôn Giả, mới có thể miễn cưỡng ngăn trở được đợt trùng kích vừa rồi.

Khoảnh khắc tiếp theo.

Chỉ thấy trong hư không, xuất hiện một Ma đầu huyết dục vĩ đại, giữa mi tâm là một vầng Xích Nguyệt, trong mắt tràn ngập miệt thị chúng sinh trong thiên hạ.

Từ xa nhìn lại, hần giống như một pho tượng Ma thần xích dục.

- Cẩn thận!

- Xích Nguyệt giáo chủ này, tu vi đã tiếp cận Vương Giả rồi.

Phụ cận dòng sông băng, một loạt đám cường giả đỉnh phong của Đại lục, đều lộ vẻ mặt đề phòng.

Người mà bọn họ đang đối mặt, chính là Ma đầu có uy danh nhất Đại lục Thanh Hoa trong mấy trăm năm gần đây.

Xích Nguyệt giáo chủ, ước chừng năm sáu mươi tuổi, thân hình cao lớn, đôi huyết dục sau lưng dài đến hai mươi trượng, hai mắt giống như Xích tinh.

Những nơi ánh mắt hần đi qua, một loạt cường giả đỉnh phong, đều cảm thấy thể xác và tinh thần đại chấn.

- U Cổ đường chủ! Người dám phản bội ta?

Lúc ánh mắt Xích Nguyệt giáo chủ rơi lên người Khô Lâu đường chủ, trong hai tròng mắt chợt lóe hàn quang.

Thanh âm lạnh lẽo như băng, khiến Khô Lâu đường chủ cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Uy tín trước kia của Xích Nguyệt giáo chủ ở trong lòng hần, vẫn chưa từng quên.

Mà nhìn khí tức trên người Xích Nguyệt giáo chủ, dù tu vi còn chưa đến Hư Thần Cảnh, nhưng chiến lực cũng không kém Vương Giả bình thường là bao.

Nếu như đơn đả độc đấu, e rằng phần thắng của Khô Lâu đường chủ rất nhỏ.

- Giáo Chủ! Ta khuyên ngươi nên chủ động đầu hàng. Nếu như có khả năng, ta sẽ năn nỉ chủ nhân lưu lại cho ngươi một đường sinh cơ.

Khô Lâu đường chủ than nhẹ một tiếng.

Bất kể thế nào đi nữa, Xích Nguyệt giáo chủ cũng là đối tượng mà ngày xưa hần sùng bái, kính sợ.

Nhưng hôm nay, hai bên đã đứng ở lập trường bất đồng.

Khô Lâu đường chủ biết, lúc này Triệu Phong đang chú ý tình huống ở bên này.

Nếu như Xích Nguyệt giáo chủ phản kháng, muốn thoát ra khỏi vòng vây, như vậy thì tuyệt đối không có cơ hội sống sót.

- Chủ nhân? Bỏn Giáo Chủ thà chết, cũng sẽ không làm nô bộc cho người khác!

Xích Nguyệt giáo chủ cười lạnh một tiếng.

Lời nói vừa dứt, quang dục huyết sắc sau lưng hần chợt chấn động mãnh liệt, hóa thành một đạo gió lốc huyết ảnh kinh nhiếp thiên địa, lao thẳng lên trời cao.

Thế nhưng.

Hần muốn đột phá vòng vây, lại phải vượt qua Khô Lâu đường chủ đang ở trên không trung.

Trong đám người trên không trung, chỉ có Khô Lâu đường chủ là có tu vi thực lực tiếp cận hần nhất.

Chỉ cần đánh trọng thương hoặc giết chết Khô Lâu đường chủ, tỷ lệ trốn thoát của hần sẽ tăng lên rất lớn.

- Tất cả mọi người đều lui ra sau!

Khô Lâu đường chủ quát lạnh một tiếng, trong tay xuất hiện một cây trận kỳ.

Trong khoảnh khắc đó.

Giữa không trung chỉ còn lại Khô Lâu đường chủ và Xích Nguyệt giáo chủ đang chính diện va chạm.

Vụt...

Một tầng diễm vân quý thi nồng đậm, xuất hiện giữa không trung, phát ra một luồng thi khí oán lực kinh nhiếp thiên địa.

Trong diễm vân quý thi kia, không ngờ còn lộ ra một trăm cặp đồng tử huyết sắc dữ tợn.

- Bách Thi Trớ Chú! Không ngờ ngươi lại đem Bách Phần Cấm Địa...

Xích Nguyệt giáo chủ không khỏi thất sắc.

Trong diễm vân quý thi kia, phát ra oán lực thi khí so với Bách Phần Cấm Địa năm xưa, còn mạnh hơn gấp ngàn lần.

Mỗi một quý thi trớ chú, đều có khí tức tu vi tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Bị một trăm cặp mắt huyết sắc dữ tợn cùng nhìn vào, thiếu chút nữa đã khiến linh hồn của Xích Nguyệt giáo chủ sụp đổ.

Trong lòng Xích Nguyệt giáo chủ giật thót, đây cũng không phải là bực thủ đoạn mà Khô Lâu đường chủ có thể làm được.

Thế nhưng.

Hắn quả thật vẫn còn xem nhẹ lực lượng của Bách Thi Đại Trận này.

Sau khi đại trận hấp thu một lượng lớn linh hồn tinh phách của Vương Giả, thậm chí còn hấp thu đến hàng trăm cường giả Đan Nguyên Cảnh, uy lực đã không giống như xưa.

Vụt...

Trong diễm vân quý thi, một bàn tay khổng lồ trắng bệch, máu tươi đầm đìa, phát ra oán lực thi khí kinh thiên, từ trong hư vô chụp xuống “Xích Nguyệt giáo chủ”.

- A...

Xích Nguyệt giáo chủ hét thảm một tiếng, bị bàn tay oán linh khổng lồ kia nắm chặt lấy.

Một màn kinh người xuất hiện.

Chỉ thấy, thân hình của Xích Nguyệt giáo chủ, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ héo rũ thối rữa.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp.

Một Xích Nguyệt giáo chủ kinh nhiếp cổ kim, đã hóa thành một vũng máu loãng, ngay cả huyết nhục tàn phách cũng bị Bách Thi Đại Trận hấp thu.

Hít...

Phụ cận dòng sông băng, các cường giả đứng đầu Đại lục, đều hít vào một ngụm khí lạnh.

Đám cao tăng của liên minh Thánh Vực, đều không rét mà run, trong mắt lộ ra kiêng kỵ sâu sắc.

Đám tinh anh của Xích Nguyệt Ma Giáo bị Khô Lâu đường chủ thu phục, cũng sinh ra sợ hãi và kính phục trước nay chưa từng có.

Khó có thể tưởng tượng nổi, Xích Nguyệt giáo chủ danh chấn cổ kim, ngay cả sức phản kháng cũng không có, đã bị đại trận của Khô Lâu đường chủ nuốt chửng.

Sau trận chiến này, uy danh của Khô Lâu đường chủ đã truyền khắp Đại lục.

Hắn hợp nhất Xích Nguyệt Ma Giáo, thành lập “Xích Nguyệt Điện”, trở thành nhân vật cầm kị tại Đại lục Thanh Hoa.

Thế nhưng, chỉ có rất ít người biết được, Khô Lâu đường chủ chính là nô bộc của Triệu Phong.

Tại Thiên Bồng đại quốc, trong Thiết Huyết Giáo.

Trong một quảng sáng bằng lam, xuất hiện hình ảnh Xích Nguyệt giáo chủ bị hóa thành một vũng máu.

Mà Hồng Giáo chủ và Thiết Ma, cũng lộ vẻ rung động sâu sắc, hồi lâu vẫn không thể bình tĩnh lại.

- Chuyện của Thanh Hoa Vực, xem như đã kết thúc rồi.

Triệu Phong vùng tay lên, hình ảnh biến mất.

760. Chương 762: Mười Năm Chi Chiến

Thiên Bồng đại quốc, giữa một sa mạc hoang vu.

Một gã nam tử tóc đen và một gã thanh niên tóc tím, đứng xa xa giăng co, cát vàng phong bạo bay đầy trời, y bào bọn họ nhẹ nhàng bay trong gió.

- Triệu Phong, không ngờ lần này gặp mặt, ngươi và ta lại chênh lệch lớn như vậy. Nhưng trận chiến này, ta vẫn muốn đánh.

Thanh âm của Vũ Thiên Ngô trầm thấp, nhưng trong đôi mắt đen thâm thúy, lại lộ ra ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Dưới loại chiến ý này kích phát, tinh khí thần của Vũ Thiên Ngô đều được tăng phúc, ý chí Nửa bước Vương Giả cũng dâng lên.

Đối mặt với đối thủ có chiến ý bất khuất bất hủ này, Triệu Phong âm thầm thở dài, trong lòng sinh bội phục.

Nếu đổi lại là một người khác, đối mặt với chênh lệch như vậy, e rằng ngay cả dũng khí đánh một trận cũng không có.

- Vũ Thiên Ngô, thời hạn “Mười năm chi ước” giữa chúng ta, còn chưa đến.

Triệu Phong lại cười, vẻ mặt nhàn nhã không để tâm.

Ngày ấy, sau trận chiến ở gần Thiết Huyết Giáo, bây giờ đã trôi qua bảy năm.

Thời gian mười năm còn chưa đủ.

- Ta sắp đi Vũ gia Tông tộc ở Đại Lục Vực, chuyến đi này, không biết sẽ mất bao nhiêu năm. Nếu đã gặp nhau, vậy thì trước hết đánh một trận đã.

Vũ Thiên Ngô tất nhiên cũng biết còn chưa đến thời hạn.

Nhưng Triệu Phong cường đại như vậy, lại càng kích phát ý chí chiến đấu và tiềm lực của hắn.

Đại Lục Vực?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, không nói gì thêm.

Dần dần, khí tức của hai người, bắt đầu tràn ra trong cát vàng phong bạo.

Trên người Triệu Phong, xuất hiện một luồng sức mạnh to lớn của Hư Thần Cảnh, thông suốt thiên địa, mạnh mẽ vô cùng.

Sức mạnh to lớn của ý chí Đại Đế, khiến hắn đứng trên đỉnh cao.

Chỉ riêng về so đấu khí thế, Vũ Thiên Ngô đã rơi vào hạ phong, thể xác và tinh thần nặng nề, có cảm giác hít thở không thông.

Nhưng ý chí chiến đấu của hắn, lại bất khuất bất hủ, gặp mạnh càng mạnh.

Đổi lại là Nửa bước Vương Giả bình thường, e rằng ngay cả ý niệm phản kháng cũng không khởi dậy nổi.

Mà Vũ Thiên Ngô, còn có thể nghịch kháng, cũng không dừng việc kích phát ý chí chiến đấu.

- Ngoài Thái Cổ Vạn Tộc Bảng ra, không ngờ còn có huyết mạch kỳ lạ cường đại như vậy.

Triệu Phong kinh thán.

- Hừ, huyết mạch trong thiên địa Phạm Trụ này, cũng không phải chỉ có “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng” là độc tôn thiên địa. Chờ khi người đến Đại Lục Vực sẽ biết, trên thế gian này còn có “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”.

Vũ Thiên Ngô hừ lạnh một tiếng.

Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng?

Triệu Phong nhớ lại, trong ký ức của bản thân, quả thật có “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, chỉ là cũng không chú ý lắm.

Bởi vì Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, không phải là của thời đại Thái Cổ, mà là một vài huyết mạch sinh ra trong thiên địa sau Thái Cổ.

- Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, dần dần tuyệt tích, càng ngày càng mỏng manh. Mà “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, lại không ngừng cạnh tranh trỗi dậy, mạnh được yếu thua.

Trong thanh âm của Vũ Thiên Ngô, lộ ra một sự tự tin cường đại.

Mọi người đều biết, Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, vốn là thuộc về thời đại Thái Cổ.

Thế nhưng, không hẳn là càng xa xưa thì càng mạnh.

Ví dụ như nói, Bát Đại Thần Mâu chính là sau Thái Cổ, sinh ra khi thiên địa Phạm Trụ sơ khai. Đường nhiên, Bát Đại Thần Mâu và thời đại Thái Cổ Man Hoang, cũng có sự tương liên chặt chẽ.

Thời đại tiến bộ, huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng càng ngày càng mỏng manh, mà huyết mạch đời sau, lại không ngừng tiến hóa hoặc biến dị.

- Huyết mạch Chiến Thiên, xuất thân từ “Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng”, không hề thua kém Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, mà “huyết mạch Vô Song Chiến Thiên” của ta, lại càng là cực phẩm trong Hoàng Đạo.

Lời nói vừa dứt, huyết mạch trong cơ thể Vũ Thiên Ngô đã bùng lên.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy một luồng “hư ảnh băng hàn” khổng lồ thần bí, xuất hiện hình thái nhân ảnh, trọng điệp cùng một chỗ với Vũ Thiên Ngô.

Chỉ trong giây lát.

Động tác của Thương Vũ Nguyệt và hư ảnh băng hàn sau lưng, hô ứng nhất thể, trùng khớp vô cùng.

Nhất cử nhất động của hắn, đều có một luồng ý chí chiến đấu kinh khốc quỷ thần, đánh tan hết thủy lực lượng hư vô xung quanh.

Ầm...

Sức mạnh to lớn của Đại Đế, rung chuyển một trận, thậm chí có một bộ phận nhỏ bị phá nát.

Trong khoảnh khắc đó.

Vũ Thiên Ngô như chiến thần xuất thế, hư không bốn phía, đắm chìm trong hào quang lưu tinh rực rỡ bá đạo, phóng thẳng lên tận cửu thiên.

Nếu là sức mạnh to lớn của Vương Giả, e rằng đã bị lực lượng của Vũ Thiên Ngô đánh bật rồi.

- Chiến Thiên Phủ.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô sáng rực, nâng chưởng vung lên, trong hư không truyền đến tiếng nổ vang thạch phá kinh thiên, mơ hồ có thể thấy được một chiến phủ hào quang chói lọi, khí thế như cầu vồng, khai thiên tích địa, chém xuống sức mạnh to lớn của Đại Đế, đánh vào người Triệu Phong.

Đối mặt với một trăm như vậy, ngay cả Triệu Phong cũng thoáng động.

Dưới sự áp bách của đối thủ, Vũ Thiên Ngô đã kích phát ra chiến lực và ý chí chiến đấu trước nay chưa từng có.

- Phá!

Triệu Phong chậm rãi đánh ra một quyền, trong hư không chông lên một cái Huyền thành xa xưa, sương mù lượn lờ, như ẩn như hiện, tràn ngập huyền mê.

Mặc dù Vũ Thiên Ngô chiến ý bừng bừng, vẫn cảm thấy tâm thần rung lên.

Ầm...

Hai đại thiên kiều, sau bảy năm, chính diện giao phong, cát vàng bay đầy trời, tạo thành một trận bão cát quét ngang phương viên trăm dặm.

Trong cát vàng phong bạo, một nam tử tóc đen, hét lớn một tiếng, thối lui vài bước.

Sắc mặt Vũ Thiên Ngô trắng bệch, trên người lưu lại một vết thương.

Công kích của Triệu Phong, áo nghĩa thuộc tính cực kỳ đáng sợ, hơn nữa còn dung nhập cả Linh Vực Huyền thành vào đó.

Dưới công kích dung nhập Linh Vực Huyền thành, thậm chí có thể sinh ra Huyền đạo trùng kích.

Chỉ trong đợt giao phong đầu tiên, thể xác và tinh thần của Vũ Thiên Ngô, đều đã bị thương nhất định.

- Tu vi của ngươi, áp chế tại Nửa bước Vương Giả?

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô lóe lên.

Qua đợt giao phong vừa rồi, hắn đã phát hiện một tia manh mối.

Nếu như chân nguyên của Triệu Phong là cấp bậc Vương Giả, vậy thì tuyệt đối có thể đánh hắn trọng thương, thậm chí là miểu sát.

- Áp chế?

Khóe miệng Triệu Phong có chút cay đắng.

Tu vi chân nguyên của hắn hiện nay, đã rút xuống cấp bậc Nửa bước Vương Giả rồi.

Trên thực tế.

Sau khi đối mặt với ba đại Vương Giả, tu vi của Triệu Phong đã bị suy giảm đến khoảng giữa Đan Nguyên Cảnh và Hư Thần Cảnh.

Đương nhiên.

Ý chí của Triệu Phong, vẫn là cấp bậc Đại Đế, bởi vì linh hồn trải qua Lôi lực Thần Kiếp tẩy rửa, cho nên vẫn xấp xỉ Đại Đế bình thường, thế nhưng so với khi chiến đấu cùng Tử Vong Đại Đế, hắn đã suy yếu ba bốn thành rồi.

Tu vi và thọ nguyên sinh mệnh, lại càng suy yếu nhanh hơn.

Theo đánh giá của Triệu Phong, thọ nguyên của bản thân đã giảm mất năm mươi năm, vượt qua nửa đời người bình thường.

Hệ thống lực lượng của bản thân, rất khó ảnh hưởng đến Vong Ngữ Trớ Chứ.

Đây là một loại tồn tại siêu việt hệ thống lực lượng.

- Vũ Thiên Ngô, cho dù là tu vi Nửa bước Vương Giả, người cũng không thể kiên trì quá ba chiêu trong tay ta.

Triệu Phong rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Chỉ cần ý chí và Thần Linh Nhân vẫn còn, thực lực của hắn vẫn có thể như Bán Thần ầu đồng, khôi phục rất nhanh. Thậm chí, hắn còn có thể trùng tu “Kim Khôn Thánh Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” càng mạnh hơn.

Nhưng điều kiện tiên quyết chính là, hắn có thể hóa giải được Vong Ngữ Trớ Chứ.

- Ba chiêu? Vậy thì ba chiêu phân thắng bại đi.

Chiến ý trên người Vũ Thiên Ngô lại dâng lên thêm một bậc, mặc dù bị thương, nhưng chiến lực không giảm, ngược lại còn tăng.

Huyết mạch trong cơ thể hắn thiêu đốt sôi trào, thể tích hư ảnh hàn băng sau lưng khuếch trương, ý chí chiến lực được phụ gia, càng trở nên cường đại hơn.

- Thiên Hạ Vô Song.

Vũ Thiên Ngô bỗng ra một chiêu, ánh sáng rực rỡ như Kim Dương, một chiêu quét ngang thiên địa, dẫn phát uy lực thiên địa sánh ngang với Vương Giả cấp Linh Vực.

Trong công kích này, ẩn chứa một luồng ý chí chiến đấu kinh khủng, phảng phất thực chất, trùng kích vào cảnh giới linh hồn và tâm linh.

- Chiến lực lại tăng thêm một tầng nữa rồi.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng rung động.

Hắn cũng vui mừng không sợ hãi, lại đánh ra một quyền bình thường không có gì đặc biệt.

Lần này.

Triệu Phong đồng thời dung nhập “Huyền Thành Linh Vực” và “Huyền Băng Linh Vực”.

Ầm... Phành...

Khoảnh khắc hai người giao kích, hàn lực Huyền Băng cực hạn, đã đóng băng phương viên mấy trăm dặm.

Ầm...

Vũ Thiên Ngô bay ngược ra ngoài, trên thân ngưng kết một tầng hàn sương, thể xác tứ chi và tinh thần cứng đờ, khóe miệng vừa tràn ra vết máu thì đã đông cứng.

- Chiêu thứ ba.

Vũ Thiên Ngô cắn răng một cái, hư ảnh hàn băng sau lưng nở rộ một tầng hào quang sáng rọi như lưu tinh, có một loại đại thế như muốn nuốt chửng cả thiên địa.

Chiến ý tinh thần trên người hắn, thậm chí đã trùng kích đến cấp bậc Vương Giả đỉnh phong.

Trong khoảnh khắc “một cái chớp mắt”, lập tức bùng nổ, chiến lực của Vũ Thiên Ngô, đã có thể chống lại Vương Giả đỉnh phong.

- Kết thúc.

Triệu Phong hít sâu một hơi, đánh ra một quyền, ba đại không gian Linh Vực, cùng chồng lên một chỗ.

Ầm ầm...

Khu vực sa mạc giữa hai người, phảng phất sinh ra địa chấn, xuất hiện một vết nứt kéo dài vài trăm dặm.

Ọc...

Hư ảnh hàn băng sau lưng Vũ Thiên Ngô, nhất thời ảm đạm như muốn sụp đổ, sắc mặt trắng bệch.

Bịch...

Thân thể của hắn rơi xuống đất, nhất thời hôn mê.

- Vũ Thiên Ngô, không ngờ tại chiều thứ ba cuối cùng, ngươi lại có thể dựng dựng ra ý chí Vương Giả.

Triệu Phong khẽ nói.

Thần niệm của hắn đảo qua Vũ Thiên Ngô, trạng thái lần này cũng tương đương với lần trước.

Huyết mạch Vô Song Chiến Thiên, khi chiến đấu sẽ không ngừng kích phát đề thăng chiến lực, nhưng sau đó, bản thân cũng phải trả một cái giá rất lớn.

Nói đơn giản chính là... “Cạn kiệt”.

Vụt...

Ý niệm Triệu Phong chợt động, sức mạnh to lớn của thiên địa vô hình, đẩy Vũ Thiên Ngô đã hôn mê ra ngoài mấy trăm dặm.

Vụt...

Phía chân trời xa xa, Tôn Giả Vũ Tinh Thần phá không bay tới, tiếp lấy Vũ Thiên Ngô.

- Triệu Phong, ân tình hôm nay, Vũ mỗ xin ghi nhớ trong lòng.

Triệu Phong mỉm cười gật đầu, liền rời khỏi sa mạc, đi đến Tổng đà Thiết Huyết Giáo.

Thì ra.

Trước trận chiến, Vũ Tinh Thần đã tìm Triệu Phong.

Thắng bại của trận chiến này, cơ bản không có gì đáng ngại. Triệu Phong đã đáp ứng với Vũ Tinh Thần, sẽ có chừng mực, không đánh Vũ Thiên Ngô trọng thương, thậm chí còn kích phát huyết mạch Vô Song Chiến Thiên của đối phương.

Sự thật đã chứng minh.

Mặc dù tu vi của Triệu Phong đã suy giảm đến Nửa bước Vương Giả, nhưng đối phó với chiến lực cấp bậc Vương Giả, vẫn hết sức dễ dàng.

Một lát sau...

Triệu Phong trở lại Thiết Huyết Giáo.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu thò đầu ra, tò mò đánh giá đám người trước mắt.

Đám người Hồng Giáo chủ, Thiết Ma, Khô Lâu đường chủ, cũng đều ở đây.

- Chủ nhân, ta đã thành lập Xích Nguyệt Điện, trở thành thế lực hàng đầu Thanh Hoa Vực. Có thể duy trì trật tự hòa bình của Thanh Hoa Vực.

Khô Lâu đường chủ báo cáo.

Thế lực của Xích Nguyệt Ma Giáo, gần một nửa đã hợp nhất với Xích Nguyệt Điện.

Dù vậy, thực lực của Xích Nguyệt Điện, tuyệt đối còn mạnh hơn Xích Nguyệt Ma Giáo thời kỳ đỉnh phong năm xưa.

Chỉ riêng đại trôn mà Khô Lâu đường chủ nắm giữ, đã có thể đánh chết Vương Giả bình thường rồi.

- Khô Lâu đường chủ.

Triệu Phong phân phó:

- Bắt đầu từ hôm nay, ngươi tọa trấn tại Thanh Hoa Vực, chờ sau khi Xích Nguyệt Điện ổn định, ngươi sẽ được tự do.

- Chủ nhân...

Khô Lâu đường chủ nghe vậy, trong lòng cực kỳ kích động, không thể tin nổi.

Đi theo Triệu Phong nhiều năm như vậy, hắn không ngừng tiến bộ, không ngờ có một ngày lại được tự do.

Triệu Phong làm vậy, cũng là vì lo lắng cho bản thân.

Tiềm lực của Khô Lâu đường chủ và Bách Thi Đại Trận, cơ bản đã đạt tới đỉnh điểm.

Mà đối phương, nhiều nhất chỉ có thể tấn chức Vương Giả. Còn Bách Thi Đại Trận, cho dù uy lực có mạnh hơn, cũng khó có thể chống đỡ cấp bậc Đại Đế hay tạo thành uy hiếp.

Mục tiêu của Triệu Phong, chính là Đại Lục Vực và cấp độ trên Đại Đế.

Chính bởi vì vậy, còn không bằng để Khô Lâu đường chủ ở lại Thanh Hoa Vực. Cho hắn tự tu luyện và phát triển.

Sau khi giao phó xong xuôi.

Triệu Phong liền chuẩn bị đứng dậy, rời khỏi Thanh Hoa Vực.

Trước khi đi, Triệu Phong còn ủy thác cho Khô Lâu đường chủ một nhiệm vụ.

- Bán Thần ấu đồng đã thoát ly sự khống chế của ta. Hắn nhất định sẽ ẩn nấp tại một nơi nào đó, dốc lòng tu luyện. Sau khi ta rời đi, người phải lưu ý động tĩnh của hắn.

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Bán Thần ấu đồng lúc này, nhất định là vì sợ hãi Triệu Phong, nên sẽ không dễ dàng lộ diện.

Mà Triệu Phong cũng không có tinh lực để truy sát Bán Thần ấu đồng. Giữa hai người, cũng không đến mức phải đối đầu đến người sống ta chết.

761. Chương 763: Kim Thiên Thoát Xác

Một ngày nọ.

Một đạo thiểm điện tàn phong, đột phá hạn chế lực tràng Vực Nội, tiến vào Hư Không Hải Ngoại Vực.

Vụt...

Một gã thanh niên tóc tím, phiêu phù trên Hư Không Hải, trên vai là một đầu tặc miêu lông xám bạc.

Hắn liếc nhìn Thanh Hoa Vực một cái thật sau, sau lưng mở ra quang đực xích sắc, bay đến chỗ sâu trong Hư Không Hải Ngoại Vực.

Một người một mèo này, tự nhiên là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu.

Sau khi tu vi suy giảm xuống Nửa bước Vương Giả, Triệu Phong đột nhiên phát hiện tốc độ suy yếu càng ngày càng nhanh hơn.

Nguyên nhân chủ yếu là, cấp độ Vương Giả, nội tình thâm hậu, cho nên có thể chống đỡ được Vong Ngữ Trớ Chú mạnh hơn.

Nói cách khác.

Nếu như một đệ tử Tông môn Thoát Phàm Cảnh, trúng phải Vong Ngữ Trớ Chú, e rằng ngay lập tức sinh mệnh tu vi sẽ héo rũ, hóa thành một đồng xương trắng.

Trong vô hình, nội tâm Triệu Phong càng trở nên lo lắng hơn.

- Nhân lúc vẫn còn chút thực lực, phải cố hết sức chạy đến Đại Lục Vực mới được.

Triệu Phong khẽ nói.

Lục Vu Trí Giả nói cho hắn ba phương pháp hóa giải Vong Ngữ Trớ Chú.

Trong đó, cái thứ ba phải bỏ ra cái giá rất lớn.

Còn hai cái trước, chỉ có tại Đại Lục Vực xa xôi, mới có khả năng thực hiện.

Ngoài ra.

Triệu Phong còn muốn đi Đại Lục Vực để tìm sư tôn Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi.

Đủ loại nguyên nhân, khiến Triệu Phong tất phải đến Đại Lục Vực một chuyến.

Phi hành mấy ngày.

Triệu Phong đã đến Hư Hải Linh Điện của Quần Đảo vực Cổ Thanh.

Quần Đảo vực Cổ Thanh, chính là Quần Đảo Vực của Đại lục Thanh Hoa, láng giềng của Quần Đảo vực Thiên Lô.

Nếu là người bình thường, tất nhiên không thể sử dụng Khóa Vực đại trận.

Nhưng Triệu Phong lại là đệ tử của Tông phái Tam Tinh “Huyền Chân Thánh Tông” ở Chân Vũ Thánh Địa, hơn nữa, chỉ cần hần phóng xuất ra ý chí Đại Đế hoặc ý chí Vương Giả, thì lập tức có thể hưởng thụ được đặc quyền này.

Thế giới này, chính là cường giả vi tôn.

Đương nhiên.

Mỗi lần Triệu Phong sử dụng Khóa Vực đại trận, thì đều phải tiêu hao một lượng nguyên tinh thạch trân quý khổng lồ.

Mà Khóa Vực đại trận của Hư Hải Linh Điện, môn quy hữu hạn, chỉ có thể truyền tống đến một vài Hư Hải Linh Điện phụ cận.

Sử dụng nhiều lần, Triệu Phong mới đến được Chân Vũ Thánh Địa.

Tới Chân Vũ Thánh Địa, ánh mắt của Triệu Phong, không khỏi nhìn về phía “Vạn Cổ thánh phong” ở chính giữa.

Khóa Linh Vực đại trận, nằm ngay trên Vạn Cổ thánh phong.

Ngoài ra, những bí cảnh lớn nhỏ hoặc truyền thừa khác, lối vào hay điểm kết nối, đều nằm trên Vạn Cổ thánh phong.

Triệu Phong không khỏi có chút hoài nghi, không biết Bán Thần ấu đồng có thể biện pháp tiến vào Bán Thần Di Viên hay không.

Dù sao thì Bán Thần ấu đồng vẫn có một phần ý chí Bán Thần.

Đương nhiên.

Triệu Phong có thể xác định, cho dù Bán Thần ấu đồng ở trong Bán Thần Di Viên, thì hần cũng không thể tiến vào trong đó.

Triệu Phong cũng không ở lại Chân Vũ Thánh Địa này quá lâu, lại sử dụng Khóa Linh Vực đại trận, trực tiếp di chuyển đến Phù Mộng Thánh Địa.

- Tại Thương Hải, trong ba đại Thánh Địa Linh Vực, Phù Mộng Thánh Địa là ở gần “Nam Lâm Hải” nhất.

Trong đầu Triệu Phong, lập tức xuất hiện bản đồ tương ứng.

Nam Lâm Hải tiếp giáp với phía nam Đại Lục Vực. Mà Thương Hải, lại xa hơn, đối với Vương triều Đại lục mà nói, lại càng xa ngoài tầm với.

Nói cách khác.

Triệu Phong tiến vào “Nam Lâm Hải”, thì xem như đã tới biên hải Đại Lục Vực, mà lực ảnh hưởng của Vương triều tại nơi này, cũng mạnh một chút.

Lúc này.

Triệu Phong sử dụng Khóa Linh Vực đại trận, truyền tống đến bên cạnh “Phù Mộng Linh Vực”.

Lúc này.

Số lượng nguyên tinh thạch cực phẩm trong tay Triệu Phong đã không đủ, liền liên hệ với Tử Mộc Đại Đế, muốn có thêm một ít nguyên tinh thạch.

Lúc đối diện với Tử Mộc Đại Đế, khí tức của Triệu Phong có vẻ rất mờ mịt, nhưng lại không hề giấu diếm ý chí Đại Đế.

Tử Mộc Đại Đế cũng không nghi ngờ gì, hẳn một lòng muốn giao hảo với Triệu Phong, tất nhiên sẽ dâng lên một lượng lớn nguyên tinh thạch.

- Triệu Đại Đế à, tại Thương Hải lúc này, u danh của “Tả Đồng Thiên Quân” người đã kinh thiên địa khiếp qu thần, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng phải kiêng kỵ người ba phần.

Trong lời nói của Tử Mộc Đại Đế, tràn ngập lời khen tặng.

Nhưng hẳn làm sao biết được tu vi thật sự của Triệu Phong lúc này, đã giảm xuống đến Đại Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong cũng không lưu lại chỗ Tử Mộc Đại Đế quá lâu, sau khi lừa được một đồng nguyên tinh thạch, lại nói là có việc gấp rồi vội vàng rời đi, tránh cho dấu đầu lòi đuôi.

Một ngày nọ.

Triệu Phong xuất hiện tại một Hư Hải Linh Điện, trong phạm vi của Phù Mộng Linh Vực.

Tiếp đó.

Hắn lại từ chỗ Hư Hải Linh Điện này, truyền tống đến chỗ Hư Hải Linh Điện ở Nam Lâm Hải.

Trên Hư Không Hải, Hư Hải Linh Điện cơ bản là thông dụng nhất.

Nghe nói, đây là thế lực của Vương triều, sau khi thống trị Đại lục và vạn hải, liền thống nhất quy hoạch.

Nhưng hiện nay.

Vương triều cơ bản đã mất đi khả năng khống chế đối với Thương Hải, nhưng Nam Lâm Hải vẫn còn sức ảnh hưởng nhất định.

Tại Nam Lâm Hải, tài nguyên phong phú hơn xa Thương Hải.

Hải vực này, thậm chí còn đến bốn Thánh Địa Linh Vực.

- Muốn từ Nam Lâm Hải, một đường đi thẳng đến Đại Lục Vực, đường sá cũng thật xa a.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Sau khi tu vi giảm đến Đan Nguyên Cảnh, lực lượng linh hồn của hắn, đang bắt đầu suy yếu dần.

Hiện nay, cấp độ linh hồn của hắn, chỉ còn duy trì tại Hư Thần Cảnh sơ kỳ, trung kỳ, so với cấp độ linh hồn của những Vương Giả đỉnh phong hoặc Đại Đế sơ kỳ, thì kém rất xa.

- Nếu như cấp độ linh hồn rút lui đến Đan Nguyên Cảnh, ý chí Đại Đế của ta, quá nửa sẽ lâm vào ngủ say.

Trong lòng Triệu Phong vô cùng gấp gáp.

Ý chí Đại Đế, thành lập dựa trên trụ cột linh hồn, nếu như lực lượng linh hồn không đủ, ý chí Đại Đế sẽ lâm vào ngủ say tạm thời.

Nếu ngày sau, linh hồn trở nên lớn mạnh, ý chí Đại Đế sẽ dần khôi phục thức tỉnh.

Dù sao đi nữa, bản thân cũng từng lĩnh ngộ ý chí và ý cảnh áo nghĩa rồi.

Vong Ngữ Trở Chú còn chưa thể ảnh hưởng đến tư duy và ý cảnh đã được lĩnh ngộ.

Sau khi tiến vào Nam Lâm Hải, Triệu Phong cũng liên tiếp sử dụng “Hư Hải Linh Điện”.

Chỉ cần ý chí Đại Đế của hắn vẫn còn tồn tại, Điện chủ của những Hư Hải Linh Điện đó, sẽ vẫn cấp mặt mũi cho hắn.

Bên phía Nam Lâm Hải này.

Điện chủ của Hư Hải Linh Điện, không thiếu những người cấp bậc Vương Giả. Văn minh tu luyện ở nơi này, còn hơn Thương Hải nửa bậc.

Nửa tháng sau.

Triệu Phong ở Nam Lâm Hải, vượt qua một cái Linh Vực Thánh Địa.

Lúc này, bởi vì lực lượng linh hồn suy yếu, cho nên ý chí của Triệu Phong cũng bị suy giảm, hạ xuống đến cấp bậc Vương Giả.

Nhưng cho dù là Vương Giả, thì ở tại Nam Lâm Hải này, cũng thuộc tồn tại cao cao tại thượng.

Thông qua các Hư Hải Linh Điện, đám Điện chủ nhìn thấy một Vương Giả trẻ tuổi như vậy, cơ bản đều sẽ cấp ột ít mặt mũi.

- Tốc độ tu vi và linh hồn rút lui, đang càng ngày càng nhanh hơn.

Trong lòng Triệu Phong, càng ngày càng trở nên ngưng trọng.

Theo hắn đánh giá, bản thân căn bản không đến kịp Đại Lục Vực thì tu vi đã rút lui đến Chân Linh Cảnh rồi.

Một khi rút lui đến Chân Linh Cảnh, vậy thì tốc độ suy yếu có thể còn nhanh hơn vài lần.

Dưới loại tình huống này, Triệu Phong không thể không chuẩn bị thật tốt một phen.

Trong Hồn Hải tử sắc.

Đồng lực linh hồn của Triệu Phong, giảm mạnh trên diện rộng, thế giới Hồn Hải chỉ còn lại phương viên hai ba trăm trượng.

Nhưng trung tâm của Hồn Hải, khu vực hồ nước Đồng lực, Mộng cảnh Thái Cổ, lại không chịu sự ảnh hưởng của Vong Ngữ Trớ Chứ.

Ngoài ra.

Trong Hồn Hải, bảy tám trăm tia ẩn ký lời văn, văn sâu thẳm thần bí, phát ra một luồng khí tức Thần Kiếp bất hủ bất diệt.

- Thần Linh Nhân và Lôi lực Thần Kiếp trên người ta, chính là cấm khu không chịu sự ăn mòn.

Triệu Phong thoáng thở phào một hơi.

Mà khu vực khác, Thần Linh Nhân của Triệu Phong, lại nhìn thấy một tia máu màu đen vô hình, rót vào trong từng tế bào.

Loại lực lượng âm trầm này, xuyên suốt linh hồn và vật chất, công kích linh hồn cũng không hiệu quả với nó.

Nhân lúc lực lượng ý chí vẫn còn duy trì tại cấp bậc Vương Giả, Triệu Phong vội vàng nhanh chóng phi hành.

Hai tháng sau...

Một đạo quang ảnh Phong Lôi ảm đạm, tiến vào một khối đại địa rộng lớn.

Lúc tiến vào màng lực tràng, một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh phụ cận, đều khê ồ lên một tiếng.

- Chỉ là Chân Linh Cảnh, vậy mà có thể xuyên qua Ngoại Vực.

Một lão giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh, trên mặt lộ ra dị sắc.

Khối đại địa rộng lớn này, không phải là Đại Lục Vực, mà là một “Đại Đảo Vực” quy mô lớn, gọi là “Thiên Phong Đại Đảo Vực”, ở gần đây, còn có mười mấy cái Tiểu Đảo Vực cùng loại như Thanh Hoa Vực.

Vị trí của Thiên Phong Đại Đảo Vực rất tốt, tiếp cận Đại Đế, nối liền với bốn phương thủy vực, nằm trong phạm vi thống trị của Vương triều.

Theo truyền thuyết.

Đại Đảo Vực này, là do một Vương hầu thuộc Đại Càn Vương triều thống trị.

Vụt...

Một lão giả khô gầy chừng bảy mươi tuổi, trên người chập chờn lưu quang Phong Lôi, tiến vào Đại Đảo Vực ở gần Nam Lâm Hải.

Lão giả bảy mươi tuổi này, vẻ mặt có vài phần giống với Triệu Phong lúc còn trẻ.

Meo meo...

Một đầu tắc miêu lông xám bạc, đứng trên vai lão giả bảy mươi, hưng phấn vung động móng vuốt.

- Tiểu Tắc Miêu, ta đã rơi xuống tình thế như vậy, ngươi còn hưng phấn cái gì nữa?

Trên mặt Triệu Phong đầy vẻ buồn bực.

Thọ nguyên và khí lực sinh mệnh của hắn, đã suy yếu hơn chín thành.

Mà tu vi cũng đã rơi xuống cấp độ Chân Linh Cảnh, hơn chín thành ý chí Đại Đế, đều đã lâm vào ngủ say.

- Không kịp tiến vào Đại Lục Vực nữa rồi. Xem ra chỉ có thể buông tay đánh cuộc một phen.

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Còn may.

Trước đó, hắn đã đem Cổ Thiết Giới Chỉ và những dị bảo quý hiếm thu vào trong không gian mắt trái.

- Đi!

Thân thể và linh hồn của Triệu Phong, dưới ngọn lửa Phong Lôi thiêu đốt, đã hóa thành một đồng tro tàn.

Ô...ô...ô...n...g!

Khí lực sinh mệnh và linh hồn chân nguyên đều bị thiêu đốt tận, sinh ra một luồng lực lượng to lớn.

- Thần Mâu xuất thế!

Một cái đồng tử màu tím trong suốt như lưu ly, vô cùng sinh động, hư ảnh trông như thực chất, lấy tốc độ cực hạn siêu việt Đại Đế, tiến vào không gian Vực Nội.

Ầm...

Khí lực, chân nguyên, hồn lực, sinh mệnh của Triệu Phong, đều tan thành mây khói.

Cùng tan thành mây khói, còn có lực lượng Vong Ngữ Trớ Chú.

- Vụt...

Một tia máu đen, biến thành hư vô ngay tại chỗ, hòa tan vào thời không Luân Hồi.

Thần Linh Nhãn và Lôi lực Thần Kiếp của Triệu Phong là cấm khu, lực lượng Vong Ngữ Trớ Chú, không có khả năng ăn mòn.

Bằng không.

Cho dù Triệu Phong bỏ qua thân thể, cũng không thoát khỏi Vong Ngữ Trớ Chú.

- Dựa theo phương pháp thứ ba, kim thiền thoát xác, cuối cùng cũng thoát khỏi Vong Ngữ Trớ Chú...

Triệu Phong thở dài một hơi.

Dưới trạng thái Thần Mâu xuất thể, cảm quan của hắn rất mạnh, trong nháy mắt đã vượt qua phương viên mấy vạn dặm.

Cùng lúc đó.

Tại trong một khu rừng sâu tĩnh mịch cổ xưa.

- Các ngươi là người mà Ân gia phái đến...

Một thần niệm sắc mặt tái nhợt, tay cầm nửa thanh Đoạn Dao, miễn cưỡng chống đỡ thân thể.

Bên cạnh hắn, còn có thi thể của một yêu thú hổ báo, tu vi đạt tới cấp bậc Chân Linh Cảnh.

- Triệu Phong, ngươi là thiên tài mấy ngàn năm mới xuất hiện của Triệu gia, bây giờ lại gia nhập “Vạn Thánh Tông”, mới mười bốn tuổi đã đột phá Chân Linh Cảnh. Đối với Ân gia chúng ta mà nói, chính là một uy hiếp tiềm ẩn to lớn.

- Hắc hắc, nếu không phải ngươi mạo hiểm tiến vào “Vô U Lâm”, chúng ta cũng không có được cơ hội này.

Vài thân ảnh mang mặt nạ, đáng vẻ âm lãnh đặc ý mà nói.

Một người trong đó, tu vi thậm chí đạt tới Chân Chủ Cấp.

- A...

Thiếu niên Triệu Phong hét thảm một tiếng, bị nam tử hắc y mang mặt nạ, một chưởng đánh bay.

- Đại nhân, tiểu tử này tắt thở rồi.

- Không tốt, dường như có đệ tử của “Vạn Thánh Tông” đang tiếp cận.

Một lão giả cầm đầu, lập tức hạ lệnh rút lui.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo thiểm điện tàn phong màu tím, từ trên khoảng không của Vô U Lâm, lướt qua.

Một màn không thể tin nổi xuất hiện.

Tên thiếu niên gọi là Triệu Phong kia, vốn dĩ đã chết đi, lúc này mắt trái đã biến thành màu tím, trên người xuất hiện một luồng ý chí thần quang kinh người, sau đó nhanh chóng thu liễm lại.

762. Chương 764: Triệu Phong, Triệu Phong

- Thiên Phong Vực bắc bộ... Vân Linh Triệu tộc... Triệu Phong?

Trong đầu Triệu Phong, xuất hiện ký ức của một thần niệm xa lạ.

Lúc này, Hồn Hải tử sắc đang hấp thu từng mảnh ký ức nhỏ của linh hồn tàn phách.

Trùng hợp chính là, thần niệm này cùng tên cùng họ với Triệu Phong.

Với năng lực khống chế Thần Linh Nhân của Triệu Phong, rất nhanh đã chiếm được quyền khống chế thân thể này.

- Không tốt! Tạng phủ bị vết thương trí mạng, mất máu quá nhiều...

Sắc mặt Triệu Phong khê biến.

Mặc dù hắn đoạt xá trọng sinh, nhưng trước khi đoạt xá, thân thể của thiếu niên này cơ bản đã tử vong rồi.

Như vậy cũng có lợi, đó là Triệu Phong sẽ không quá áy náy. Dù sao đi nữa, cho dù hắn không lấy thân thể này thì thiếu niên gọi là Triệu Phong, vẫn phải chết.

Lúc này.

Triệu Phong vận chuyển một tia lực lượng ý chí không đến một phần mười, đem toàn bộ miệng vết thương trên cơ thể ngưng kết, trọng tâm kích phát lại sức sống trong cơ thể.

Bởi vì thân thể này sắp chết, nhưng khí cơ sinh mệnh lại không bị diệt sạch, cho nên toàn bộ quá trình cũng có thể xem như thuận lợi.

Thân thể này, vẫn tương đối thích hợp, Triệu Phong cũng không muốn đi tìm một cái thi thể khác.

Tiếp đó.

Triệu Phong phải xác định một chuyện rất trọng yếu.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong, mơ hồ kiểm tra toàn thân và linh hồn một lượt.

- Phù... Hoàn hảo... Vong Ngữ Trớ Chú đã bị diệt hoàn toàn rồi.

Triệu Phong thở phào một hơi,

Hắn sử dụng phương pháp kim thiền thoát xác, chỉ có thể giữ lại cấm khu Thần Linh Nhân, còn lại quá nửa Hồn lực và nhục thể, đều đã bị Vong Ngữ Trớ Chú ăn mòn rồi.

Vài âm thanh kinh ngạc, từ đại điện truyền đến.

Ngọn nguồn của thanh âm này, đến từ chỗ đội ngũ mấy người Quảng sư huynh, Vạn sư tỷ.

Nghe tiếng, Triệu Phong chậm rãi đi tới.

Dù sao thì nhiệm vụ Tông môn này, cũng là do tiểu đội cùng tiếp nhận, mỗi người đều có số định mức nhất định.

Quảng sư huynh nhìn Triệu Phong bình yên trở về, trong mắt lóe lên một tia kinh dị.

- Triệu sư đệ!

Quảng sư huynh rất nhanh che giấu cảm xúc bản thân, chính nghĩa mà nói:

- Bởi vì người cứ khư khư cố chấp, thoát ly đội ngũ. Nên lần giao trả nhiệm vụ này, không có phần ngạch của người.

Dựa theo tình huống bình thường, Triệu Phong chỉ cần đi theo tiểu đội, sau toàn bộ hành trình, có thể nhận được một số định mức nhất định.

Chẳng qua.

Hắn giữa đường rời khỏi đội ngũ, lĩnh đội có quyền loại bỏ số định mức của hắn.

Trên thực tế.

Lúc trước, Triệu Phong ở trong nhiệm vụ đoàn đội cũng không phải bỏ công lao gì, cho nên cũng không hề oan uổng.

- Về việc này, ta sẽ phản ánh lại với nghi trưởng đại nhân.

Quảng sư huynh mỉm cười.

Lúc này.

Vừa vặn đến lượt tiểu đội của Quảng sư huynh đi giao trả nhiệm vụ. Triệu Phong cũng đi vào theo.

Trong một tòa phân điện.

Tiểu đội của Quảng sư huynh, bắt đầu giao trả nhiệm vụ.

Chịu trách nhiệm kiểm tra khảo hạch, là một lão giả tinh thần quá khứ, tu vi cao tới Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

- Phản nghi trưởng, đây là tài liệu của tiểu đội chúng ta, nhưng có một gã đội viên tên là Triệu Phong, đã thoát ly đội ngũ...

Quảng sư huynh chính nghĩa không từ, nghiêm giọng nói.

- Hừ! Loại người không có ý thức đoàn đội như vậy, làm sao có thể làm đệ tử trung tâm được, lão hủ thấy, loại tình huống này, phải xử trí thật nghiêm.

Sắc mặt Phản nghi trưởng trở nên nghiêm khắc.

Quảng sư huynh xuất thân là môn hạ Vương Giả, Phản nghi trưởng tự nhiên sẽ nể mặt.

- Người chính là Triệu Phong sao? Nhiệm vụ lần này, số định mức nhiệm vụ của người đâu?

Ánh mắt Phản nghi trưởng, rơi xuống trên người Triệu Phong.

Đối với thiếu niên tên là “Triệu Phong” này, Phản nghi trưởng cũng có ấn tượng nhất định, trong khảo hạch Tông môn lần trước, thành tích tương đối nổi trội xuất sắc.

Chẳng qua, tư chất Địa Linh Thể tại Vương triều Đại lục, cũng không phải là đặc biệt kinh thể hãi tục.

Dù sao đi nữa, thành tựu của một người, ngoại trừ tư chất ra, còn bao gồm các phương diện như ngộ tính, ý chí, cần cù,...

Trừ phi là tư chất đạt tới trình độ Thiên Linh Thể như Nam Cung Thánh.

Dù sao đi nữa, nếu trong hai năm tiếp theo, Triệu Phong biểu hiện xuất sắc, sẽ có hi vọng nhất định, trở thành môn hạ của Vương Giả.

Phốc...

Về mặt Triệu Phong không hề thay đổi, một tay vung lên, một đồng tài liệu linh kiện yêu thú, phủ kín trước mặt Phàn nghi trượng.

Cái gì?

Mấy người ở đây, ánh mắt đều dờ ra, gắt gao nhìn chằm chằm đồng tài liệu kia.

Những linh kiện yêu thú này, tất cả đều là tài liệu mà nhiệm vụ yêu cầu.

- ... Vượt mức gấp hai lần, hoàn thành nhiệm vụ. Đây là do một mình ngươi làm sao?

Phàn nghi trượng hơi có chút thất thần.

Nói cách khác.

Một mình Triệu Phong đã hoàn thành gấp đôi yêu cầu của nhiệm vụ đoàn đội.

Chẳng những vậy.

Tài liệu mà Triệu Phong thu hoạch, bất kể là cường độ hay chất lượng đều cực cao, vượt qua yêu cầu của nhiệm vụ.

Phàn nghi trượng cẩn thận kiểm kê xong, quả thực không thể chê bai điều gì.

- Chỉ một mình hần, làm sao có thể?

Về mặt của đám người Quảng sư huynh, tràn đầy khiếp sợ và nghi vấn.

Vạn sư tỷ ôn nhu điềm tĩnh, ánh mắt khẽ rung động, khó có thể che giấu được kinh ngạc.

Bóng lưng mơ hồ to lớn thần bí của Triệu Phong trước khi rời đi, lại hiện lên trong đầu nàng.

- Nghi trượng đại nhân, định mức nhiệm vụ của ta, có đạt yêu cầu không?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười nói.

- Một mình ngươi hoàn thành gấp đôi nhiệm vụ đoàn đội, chất lượng hoàn thành siêu cao, tất nhiên là đạt yêu cầu rồi.

Phàn nghi trượng khôi phục bình tĩnh.

Nhiệm vụ Tông môn, cũng không yêu cầu cứng nhắc đối với phương thức hoàn thành.

Cho dù ngươi có bỏ ra nguyên tinh thạch đi thu mua tài liệu để giao trả nhiệm vụ, cũng có thể.

- Triệu Phong này khẳng định là bỏ tiền mướn người kiếm tài liệu. Dù sao đi nữa, sau lưng kẻ này cũng là gia tộc có thực lực không tệ.

Ánh mắt của mấy người Quảng sư huynh, đều thoáng trao đổi với nhau.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ.

Tất cả mọi người đều được nhận ban thưởng.

Ban thưởng nhiệm vụ, chủ yếu là tích điểm cống hiến đối với Tông môn, có thể mua một số công pháp hoặc hưởng thụ một số quyền đặc thù trong Tông môn.

Bản chất của nhiệm vụ Tông môn, chính là trung tầng và cao tầng của Tông môn, giao những công việc chạy vặt rườm rà cho đám đệ tử đi làm.

Ví dụ như.

Một cao tăng nào đó trong Tông môn, cần một số tài liệu cấp thấp để luyện đan, bản thân lại không rảnh làm việc này, liền tuyên bố nhiệm vụ, để đệ tử đi giải quyết thay.

Hoặc là.

Trong phạm vi thế lực của Tông môn, có những nhân tố bất ổn nào đó, cũng sẽ để đệ tử đi xử lý với hình thức nhiệm vụ.

Trong Thế giới Tông môn, tuyệt đại đa số tăng dưới chót, đều phải làm công việc chạy vặt này.

- Hai ngàn tích điểm, tám ngàn nguyên tinh thạch...

Triệu Phong kiểm tra và nhận về ban thưởng của mình.

Ban thưởng nhiệm vụ của hắn, so với đám người Quảng sư huynh cộng lại, còn nhiều hơn.

Dù sao đi nữa, những tài liệu nhiệm vụ này, cũng không hề hạn chế số lượng, ngược lại còn có nhu cầu rất lớn.

Đi ra khỏi đại sảnh nhiệm vụ.

- Triệu Phong, nhiệm vụ lần này là tìm kiếm tài liệu, người có thể mua được. Nhưng nhiệm vụ lần sau, phải thực chiến chém giết, xem người làm thế nào lừa gạt.

Trong lòng Quảng sư huynh thầm cười lạnh.

Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn duy trì vẻ hòa thuận, nói cười với Triệu Phong.

- Quảng sư huynh, người và người của Ân gia, làm sao biết nhau?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Người của Ân gia... Người nói vậy là ý gì chứ?

Trong mắt Quảng sư huynh xẹt qua một tia hoảng hốt, lại cố gắng trấn định mà nói.

Không biết tại sao.

Dưới ánh mắt sắc bén của Triệu Phong, hắn lại có chút chột dạ.

Triệu Phong cũng không để ý đến hắn, một tay vung lên, trước mặt xuất hiện một ám hiệu hư diệu to lớn như bóng ma.

Vụt...

Âm Minh Diệu chờ theo Triệu Phong bay về phía chân trời, khiến đám đệ tử Tông môn đều được mở rộng tầm mắt.

- Trời đất! Không ngờ lại là Âm Minh Diệu cực kỳ trân quý.

- Loài chim này, không phải rất khó thuần hóa sao?

Những đệ tử Tông môn ở đây, đều đẩy lên một trận kinh ngạc.

Đám người Quảng sư huynh, lại càng trợn mắt há hốc mồm.

- Chẳng lẽ, là do gia tộc của Triệu Phong giúp đỡ?

Nhìn Âm Minh Diệu giương cánh phá không, mang theo Triệu Phong vô cùng phong cách rời đi, mấy người hồi lâu vẫn không lên tiếng.

Cười Âm Minh Diệu, khiến Triệu Phong rất nhanh đã đến nơi.

Thân là đệ tử trung tâm, hắn ở trong một gian phòng nhỏ, tại sơn môn rộng rãi của Vạn Thánh Tông, cũng không bắt mắt lắm.

Lúc này.

Triệu Phong mở ra trận pháp phòng hộ trong sân, sau đó bày ra dấu hiệu đang bế quan.

Vạn Thánh Tông ngày xưa là Tông phái Tam Tinh, nội tình quả nhiên không tầm thường, tại một vài phương tiện trụ cột, vẫn tương đối hoàn thiện.

Triệu Phong ở trong phòng, khoan chân ngồi.

Trong đầu hiện lên hai bộ công pháp Thánh quyết đứng đầu vũ nội là “Kim Khôn Thánh Lô Thể” và “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”.

- Hai bộ công pháp này là nguyên bộ hợp luyện. Nếu như muốn tu thành Thánh Lô Thể, vậy thì cần phải lấy Ngũ Hành vạn lô để luyện thể.

Trong lòng Triệu Phong sáng rõ như gương, vô cùng tinh tảo.

Hắn trước hết phải tu luyện “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”, công pháp này là dung hợp thăng cấp từ “Phong Lô truyền thừa” và “Ngũ Hành Vạn Lô Quyết” mà thành.

- “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”, tổng cộng chia làm mười hai tầng, có thể tu luyện đến Thiên Giai Thần Vị, ba tầng trước, lấy Phong Lô làm trụ cột, tạo nên khung xương Phong Lô. Bắt đầu từ tầng thứ tư, sẽ tu hành Ngũ Hành Phong Lô là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, khiến Ngũ Hành Phong Lô sinh sôi không ngừng...

Tâm thần Triệu Phong đã chìm đắm trong việc tu luyện.

765. Chương 767: Chặn Đường

Triệu Phong mơ hồ nhìn qua một lượt, trụ cột Phong Lô ở ba tầng trước, đối với bản thân cũng không hề có gì khó khăn.

Dù sao đi nữa, trước đây hắn cũng đã tu luyện Phong Lô truyền thừa đến đỉnh cao.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết này, lấy lực lượng Phong Lô làm khung xương khuyến tố cơ bản.

Bởi vậy, ba tầng trụ cột trước, thập phần trọng yếu.

Mất hai canh giờ, Triệu Phong đã tham ngộ, quán thông ba tầng trước của Ngũ Hành Phong Lô Quyết.

Hắn phát hiện, Phong Lô truyền thừa của ba tầng trước, chính là “Tử Diệt Phong Lô” cô đọng tinh luyện ra.

Không chỉ tinh luyện, mà còn rất nhiều thứ không thể tưởng tượng đã hoàn thiện và tăng mạnh.

- Ngũ Hành Phong Lô Quyết sau khi ưu hóa, quả nhiên inh. Cùng là trụ cột, nhưng so với những giai đoạn trước của Phong Lô truyền thừa, lại inh hơn rất nhiều.

Triệu Phong không khỏi tán thưởng.

Đương nhiên, giai đoạn trụ cột thì uy lực cũng không chênh lệch quá lớn.

Công pháp cấp bậc càng cao, thì ưu thế ở chỗ là tiềm lực càng lớn hơn.

Ngoài ra còn có một số ưu thế khác, ví dụ như cùng là một uy lực, nhưng tiêu hao nhỏ hơn. Hoặc là ưu thế khôi phục sức khỏe, độ tinh khiết của năng lực,...

Thế nhưng, đối với Triệu Phong có được ý chí Đại Đế mà nói, khiến làm hắn động tâm nhất, vẫn là tiền cảnh của công pháp truyền thừa.

- Ba tầng trước, có thể tu luyện rồi.

Triệu Phong suy nghĩ, cũng không lập tức tu luyện.

Trước khi tu luyện, hắn vẫn còn vài chuyện phải làm.

Đầu tiên.

Hắn lấy “Bất Lão Tuyền” từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ ra, uống vào một ngụm.

Bất Lão Tuyền có thể tăng thọ ngàn năm, có được hiệu quả thoát thai hoá cốt, xúc tiến khí lực, cấp độ sinh mệnh lột xác.

Quan trọng hơn, hiệu quả của Bất Lão Tuyền rất ôn hòa, dung nhập với máu huyết sinh mệnh.

Cho dù là phạm nhân uống xong một ngụm Bất Lão Tuyền, cũng có thể thông qua ngày tháng trôi qua mà dần chậm rãi tiêu hóa hấp thu.

Triệu Phong tất nhiên sẽ không để Bất Lão Tuyền chậm rãi tiêu hóa như vậy.

Hắn lập tức thúc dục ý chí và chân lực, khiến hiệu quả của Bất Lão Tuyền, phân bố từng góc ngách trong thân thể.

Tư chất của thân thể này, vốn không tệ, hiệu suất hấp thu đối với Bất Lão Tuyền, cũng tương đối cao.

Ba ngày sau.

Khí lực sinh mệnh của Triệu Phong, đã có bước nhảy vọt về chất, đặt lên một nền móng vững chắc.

Thân thể của hắn bài xuất ra rất nhiều chất nhầy, tạp chất.

Hiện nay, bất luận là thể chất sinh mệnh hay là trụ cột của Triệu Phong, đều hơn hẳn Chân Chủ Cấp, thậm chí tiếp cận Đan Nguyên Cảnh.

Khiến Chân Linh Cảnh tầng thứ nhất đạt tới trình độ Chân Chủ Cấp, đã là vượt mức trụ cột và nội tình rồi.

Hơn nữa, hiệu quả của Bất Lão Tuyền, chỉ mới tiêu hóa được một phần.

- Không tệ! Lần này trùng tu, ta sẽ khiến trụ cột và nội tình, thâm hậu hơn.

Triệu Phong âm thầm gật đầu.

Tiếp đó.

Hắn mới chính thức bắt đầu tu hành “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Ba tầng trước, trụ cột Phong Lôi, đối với Triệu Phong, quả thực không hề khó khăn.

Ý chí linh hồn của hắn, dễ dàng phù hợp với thiên địa, dẫn động lực lượng Phong Lôi nhập thể, rèn luyện cốt cách, dung nhập kinh lạc.

Bởi vì cảnh giới cao, cho nên Triệu Phong đối với việc tinh luyện lực lượng Phong Lôi ngoại giới, quả thật vô cùng nhuần nhuyễn.

Có thể đoán được.

Trụ cột Phong Lôi của ba tầng trước, Triệu Phong sẽ tu luyện vượt mức.

Tại phương diện tài liệu.

Trong Cổ Thiết Giới Chỉ của Triệu Phong, vẫn còn lưu lại một ít lõi tinh thạch trân phẩm lúc còn sống, ngoài ra còn có một số thiên địa linh tài thích hợp với giai đoạn hiện tại.

Nửa canh giờ sau.

Trong cơ thể của Triệu Phong, đã dựng dựng ra một ít Phong Lôi chân lực, chất lượng cao cấp, hơn xa viêm hỏa chân lực trong đan điền.

Chủ nhân trước của thân thể này, vốn tu hành viêm đạo.

Nhưng bởi vì cấp độ thấp, căn cơ không thâm hậu, nên ảnh hưởng đối với việc Triệu Phong trùng tu cũng không lớn.

Theo thời gian trôi qua.

Một tia chân lực Phong Lôi, dung nhập vào đan điền, đồng hóa hoặc quét sạch toàn bộ viêm hỏa chân lực ban đầu.

Nếu đổi lại là lúc ở cảnh giới Vương Giả, đan điền hóa thành tinh hạch hoặc không gian chân nguyên, như vậy thì với cấp bậc Xích Kim Phong Lô chân nguyên, căn bản không có khả năng loại trừ được.

Lúc đó, muốn trùng tu, nhất định phải phế bỏ Xích Kim Phong Lô chân nguyên.

Việc này cũng giống như xây dựng một tòa nhà lớn, cấp độ càng thấp, sau này muốn xây thêm tầng, lại càng dễ dàng.

Mà chủ nhân trước của thân thể này, tu vi vẫn còn dừng lại ở giai đoạn căn cơ, thậm chí còn chưa dựng dục được mầm mống áo nghĩa, cho nên trùng tu cũng không hề khó khăn.

Chỉ mất ba ngày.

“Ngũ Hành Phong Lô Quyết” của Triệu Phong, đã tu luyện đến tầng thứ nhất.

Lại nửa tháng trôi qua.

Triệu Phong đã thành công bước vào tầng thứ hai.

Lúc này, viêm hỏa chân lực trong cơ thể hắn, đã bị bài xích hơn 99% rồi.

Chân Linh nguyên, là Phong Lô chân lực có hình thái trong suốt như dịch, không khác gì nguồn suối, lưu chuyển khắp toàn thân.

- Tu vi của ta hiện nay, cũng tương đương với Chân Nhân Cấp đỉnh phong, nhưng ta lại không cần mầm mống áo nghĩa.

Triệu Phong khẽ nói.

Ý chí Vương Giả, ý chí Đại Đế, so với mầm mống áo nghĩa, không biết còn cao hơn bao nhiêu cấp bậc.

Nhưng lần này trùng tu, theo cảnh giới tăng lên, Triệu Phong cũng muốn mài dũa ý chí của mình một chút.

Chờ đến khi hắn khôi phục lại tu vi Hư Thần Cảnh, ý chí Đại Đế sẽ tương đương với việc được đúc luyện một lần nữa, thuộc tính sẽ xảy ra biến hóa, không thể nghi ngờ càng thêm ngưng luyện tinh và tin thuần hơn.

Tóm lại.

Lần này trùng tu, sẽ khiến nội tình của Triệu Phong càng sâu hơn, con đường phía trước cũng càng trở nên rộng lớn.

Chớp mắt một cái.

Triệu Phong đã bế quan tu luyện được hai tháng.

Lúc này.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết của hắn, đã tu luyện tới tầng thứ hai đỉnh phong, tu vi cũng đạt tới Chân Huyền Cấp.

Chân Linh Cảnh chia làm Tam Cảnh Thiên: Chân Nhân Cấp, Chân Huyền Cấp, Chân Chủ Cấp.

Một thiên tài, tu luyện đến Chân Huyền Cấp, cũng mất hơn mười năm.

Trong đó, Chân Huyền Cấp cần phải lĩnh ngộ mầm mống áo nghĩa, nếu như ngộ tính không đủ, sẽ phải dừng lại ở Chân Nhân Cấp suốt đời.

Thế nhưng.

Triệu Phong trùng tu, tu vi Chân Huyền Cấp chỉ mất hai tháng thời gian.

- Tại phương diện tốc độ, so với Bán Thần Côn Vân “Tích Huyết Trọng Sinh”, vẫn kém hơn nửa bậc.

Triệu Phong không thể không thừa nhận điều này.

“Tích Huyết Trọng Sinh” có thể nhanh chóng đắp nặn lại một thân thể tương đương với lúc còn sống.

Mà Bán Thần ấu đồng, còn là dùng tinh huyết trọng sinh, kế thừa huyết mạch và tinh phách nguyên khí của kiếp trước.

Cho dù chỉ là một giọt máu của Bán Thần, so với trụ cột của Triệu Phong, vẫn hùng hậu hơn gấp trăm lần.

Nhưng Bán Thần Côn Vân, khi “Tích Huyết Trọng Sinh”, trong quá trình tu vi khôi phục, vẫn phải đi lại con đường trước khi chết.

- Ta trùng tu “Kim Khôn Thánh Lô Thể” và nguyên bộ “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”, còn hơn cả công pháp của Bán Thần Côn Vân.

Triệu Phong cũng hiểu ra chỗ lợi hại trong đó.

Chỗ hại là khi hắn đoạt xá trọng sinh, giải quyết Vong Ngũ Trớ Chú, lại mất đi huyết mạch Huyền Băng Luân tộc, có được sẽ có mất.

Liên tục bế quan hai tháng, Triệu Phong cuối cùng cũng xuất quan, không tiếp tục tu luyện nữa.

Nếu như muốn.

Triệu Phong một hơi bế quan tu luyện nửa năm, ít nhất cũng có thể tấn chức Đan Nguyên Cảnh.

Nhưng như vậy thì khó tránh khỏi kinh thể hải tặc và quá khoa trương rồi.

Ngoài ra, còn một nguyên nhân trọng yếu nữa.

Đó là Triệu Phong muốn tu luyện hai bộ công pháp Thánh quyết nguyên bộ là “Kim Khôn Thánh Lô Thể” và “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”, không thể xảy ra tình huống chênh lệch quá lớn được.

Thế nhưng, muốn tu luyện công pháp luyện thể như “Kim Khôn Thánh Lô Thể”, lại cần một số tài liệu luyện thể thì mới đạt được hiệu quả tốt nhất, mà trong tay Triệu Phong lại không có thứ này.

Thực ra.

Nếu như Triệu Phong chỉ tu luyện một bộ “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”, như vậy sẽ tiến cấp nhanh hơn.

Nhưng hắn lại không thể kháng cự được sự dụ hoặc của “Kim Khôn Thánh Lô Thể”.

Sau khi Kim Khôn Thánh Lô Thể đạt đến đại thành, mặc dù không phải là thể chất bất diệt, nhưng lại có thể giống như Bán Thần Côn Vân, có được thủ đoạn “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Ưu thế lớn nhất chính là, Thánh Lô Thể có ưu thế rất lớn trong việc ứng phó với “Thần Kiếp” sau này.

Dù sao đi nữa, muốn trùng kích vào Thiên Giai Thần Vị, thì Thần Kiếp vẫn là uy hiếp lớn nhất.

Một khi tu thành “Kim Khôn Thánh Lô Thể”, tương lai Triệu Phong ứng phó với Lô lực Thần Kiếp, cũng nắm chắc năm thành. Nói không chừng, đến lúc đó, còn có thể dựa vào Thần Kiếp luyện thể, tăng cường thực lực.

Mặc dù những chuyện này vẫn còn rất xa xôi, nhưng Triệu Phong lại không thể lơ đãng cho tiền cảnh sau này.

Triệu Phong vừa mới xuất quan, ngoài sân đã xuất hiện vài vị khách.

Trong đó, có hai gã Đan Nguyên Cảnh.

- Triệu Phong, nghe nói ngươi có một con Âm Minh Điều đã được thuần hóa, có muốn giao dịch không?

Một tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ trong đó, vẻ mặt tha thiết nói.

- Thật có lỗi, Âm Minh Điều không thể giao dịch.

Triệu Phong lắc đầu, không ngờ lại cự tuyệt.

Thế nhưng, vẫn còn có người lưu luyến không rời, quyết không chịu từ bỏ.

- Triệu Phong! Sư tôn của ta là Phó Đường chủ Huyền Pháp Đường, có hi vọng trùng kích vào Nửa bước Vương Giả Hư Thần Cảnh. Nếu ngươi giao dịch “Âm Minh Diệu”, đối với tương lai của ngươi sau này, chính là có lợi mà vô hại.

Một tên thiếu niên béo mập trong đó, bộc phát khí thế, tràn đầy tự tin mà nói.

Tên thiếu niên béo mập này, Triệu Phong cũng biết, hắn là đệ tử trung tâm, tên là “Vương Viên”.

Trên thực tế.

Lấy tư chất của Triệu Phong, khi vừa mới tiến nhập Vạn Thánh Tông, cũng có mấy vị Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, thậm chí một vị Nửa bước Vương Giả, có ý muốn thu hắn làm đồ đệ.

Nhưng Triệu Phong muốn chờ hai năm sau, bản thân biểu hiện thật tốt trong Tông môn, tiến vào làm môn hạ của Vương Giả.

Đây cũng chính là ý tứ của Vân Linh Triệu tộc.

Nếu là Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh, Vân Linh Triệu tộc cũng có. Chỉ khi báỉ Vương Giả làm sư, mới có thể thay đổi vận mệnh của Triệu Phong và gia tộc.

- Đi đi đi... Cho dù là Vương Giả, ta cũng sẽ không giao dịch.

Triệu Phong cuối cùng đã có chút mất kiên nhẫn, phất tay nói.

Một màn này, khiến cho sắc mặt của “Vương Viên” ở trong mắt đám người, trở nên cực kỳ khó coi.

- Chỉ là Chân Linh Cảnh, cũng dám can rở!

Trong đó, có một trưởng bối Tiểu Đan Nguyên Cảnh trong Tông môn, giận tím mặt quát.

Triệu Phong cười lạnh không nói, vẫy tay một cái, Âm Minh Diệu với hư diễm to lớn như bóng ma, xuất hiện trước mặt.

Khí thế cường đại của Âm Minh Diệu, ngay lập tức bức lui mấy người ở xung quanh.

Mấy người nhìn theo Triệu Phong cười Âm Minh Diệu rời đi, tất cả đều nghiêng răng nghiêng lợi, mở miệng mắng chửi.

Triệu Phong vừa rời đi không lâu.

Thân ảnh Quảng sư huynh, chợt xuất hiện tại gần đó cùng với thiếu niên béo mập “Vương Viên”.

- Không ngờ tiểu tử này còn cuồng vọng kiêu ngạo hơn cả trong tưởng tượng.

Vương Viên cảm thấy có chút ngoài dự liệu.

- Chắc chắn, tiểu tử này tính tình quái gở, thoáng cái đã đắc tội nhiều người như vậy. Lấy cá tính của hắn, cho dù sau lưng có một gia tộc trung đẳng, e rằng tại Vạn Thánh Tông này, cũng không sinh tồn được bao lâu.

Quảng sư huynh đáng vẻ như nhìn thấy kịch vui.

Về phần tin tức Triệu Phong có được Âm Minh Diệu, chính là do hắn tận lực tuyên truyền ra ngoài.

Ân gia đã hứa hẹn với hắn, chỉ cần Triệu Phong bỏ mạng, bất luận là bằng phương thức gì, hắn đều sẽ nhận được rất nhiều chỗ tốt.

Còn nữa.

Triệu Phong dường như đã đạt được đại kỳ ngộ nào đó, tu vi tiến nhanh, thậm chí còn thu phục được Âm Minh Diệu, khiến Quảng sư huynh cũng phải âm thầm ganh tỵ.

Vụt...

Cách ngoài mười mấy dặm, âm diệu hư diễm như bóng ma, hạ xuống trong một tòa thành giao dịch của Vạn Thánh Tông.

Sơn môn của Vạn Thánh Tông, địa vực thập phần rộng rãi.

Địa bàn gần sơn môn cũng tương đương với một tiểu quốc như Tương Vân quốc rồi.

Bởi vậy.

Tuyệt đại bộ phận nhu cầu, Triệu Phong đều không cần rời khỏi sơn môn, chỉ cần ở trong Tông môn cũng có thể giải quyết được.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân, khiến Triệu Phong lựa chọn tạm thời dừng lại ở “Vạn Thánh Tông” này.

Chờ sau khi hấn hoàn thành tâm nguyện của thiếu niên này, tu vi đột phá đến Vương Giả, ít nhất là sau Nửa bước Vương Giả, mới có thể đến Vương triều Đại lục được.

Tòa thành trước mặt, có phương viên vài chục dặm, tương đương với một Hư Hải Linh Điện cỡ nhỏ, chuyên dùng cho thành viên trong Tông môn giao dịch.

Triệu Phong thu hội Âm Minh Điều, Tiểu Tặc Miêu ngồi trên vai, trong mắt đảo chuyển không ngừng.

Mất nửa ngày.

Triệu Phong đã giao dịch được một số tài liệu trợ giúp luyện thể. Đồng thời, hấn còn bán ra một số tài liệu của kiếp trước không có tác dụng với mình.

Đương nhiên, tài liệu quá cao cấp có thể khiến cho Nửa bước Vương Giả, thậm chí cấp bậc càng cao hơn chú ý, cho nên Triệu Phong tạm thời không ra tay.

- Triệu Phong! Đứng lại cho ta!

Triệu Phong vừa mới đi ra khỏi tòa thành giao dịch, đã bị một đám người ngăn lại.

Đám người này, là đệ tử trung tâm, không ngờ ngay cả tên thiếu niên béo mập “Vương Viên” cũng có trong số đó.

Trong đám người, còn có hai gã đệ tử chân truyền, điều này khiến Triệu Phong cảm thấy rất ngoài dự liệu.

766. Chương 768: Thánh Lôi Thể

Tại Vạn Thánh Tông, đệ tử chân truyền phần lớn là môn hạ Vương Giả, thân phận siêu việt hơn đệ tử trung tâm.

Hai gã đệ tử chân truyền trước mặt, Triệu Phong tự nhiên cũng “biết”.

Trong đó, một gã thanh niên huyền ý, chính là Quảng Điền sư huynh mà lần trước đã dẫn đội.

Một nam tử khác, thân hình gầy gò, thân hình thẳng tắp, hai mắt sáng ngời hữu thần, khiến người ta có cảm giác hấn phát ra khí tức rất sắc bén.

Tu vi của người này, không ngờ đạt tới Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

- Hoàng Vân Hổ sư huynh, chính là tiểu tử này, cuồng vọng càn rỡ, từng nói năng lỗ mãng, bất kính với Vương Giả...

Tên thiếu niên béo mập Vương Viên kia, vội vàng ân cần nói.

Trước đây, Triệu Phong đã từng nói rằng, ngay cả Vương Giả đích thân tới, hấn cũng sẽ không giao dịch Âm Minh Điều.

Nói lời này, tự nhiên sẽ bị Vương Viên thêm mắm dặm muối, ví dụ như Triệu Phong ngay cả Vương Giả cũng không để vào mắt.

- Hoàng Vân Hổ, đệ tử chân truyền, chính là môn hạ của “Lục Vân Vương”, là một tên gốc thích sĩ diện, không chịu nổi lời thối phồng...

Trong đầu Triệu Phong, lập tức có ký ức liên quan.

“Triệu Phong” trước kia, chỉ mới đến Vạn Thánh Tông nửa năm, nhưng đối với những nhân vật phong vân trong hàng ngũ đệ tử chân truyền, tự nhiên cũng có hiểu biết nhất định.

- Người chính là Triệu Phong ư? Không sợ gió làm cụt lưỡi ư? Vương Giả là tồn tại mà người có thể tự do ngôn luận sao?

Hoàng Vân Hồ lộ vẻ bất hảo, tràn ngập lãnh ý.

Tại Vạn Thánh Tông, vòng tranh đấu của đệ tử, rất bình thường. Tông môn cũng mắt nhắm mắt mở với chuyện này, chỉ cần không gây thương vong đến tính mạng là được.

Dù sao đi nữa, tranh đấu luận bàn, cũng có thể tăng mạnh sức cạnh tranh của đệ tử Tông môn.

- Triệu sư đệ! Nhanh giải thích với Hoàng sư huynh và Vương Viên sư đệ, tính tình Hoàng sư huynh nóng nảy, người hẳn cũng biết rồi...

Quảng sư huynh già vờ giả vịt, đứng giữa hai người Triệu Phong và Hoàng Vân Hồ.

Hắn một mặt bày ra dáng vẻ “thân thiết” khuyên bảo Triệu Phong, không nên hành động theo cảm tính.

- Như vậy đi, tiểu bối Triệu Phong, chỉ cần người ngoan ngoãn dập đầu nhận sai. Về phần những lời bất kính của người đối với Vương Giả, Hoàng mõ sẽ không truy cứu nữa.

Hoàng Vân Hồ đan hai tay trước ngực, khí thế bức người.

Trong lời nói, hắn lộ ra thân phận “đệ tử Vương Giả”, vô cùng hiên ngang lẫm liệt.

Triệu Phong biết, đây chẳng qua là nguy trang để ức hiếp đệ tử mà thôi, các loại lý do gượng ép như vậy, nếu đổi lại là một đệ tử nào khác, có lẽ sẽ lý luận một phen, nhưng cuối cùng cũng vô dụng.

Đối với loại người sợ mạnh hiếp yếu trong Tông môn, Triệu Phong hiển nhiên sẽ không khách khí.

- Hừ! Hai tên đệ tử chân truyền tầng chót này, cũng không sợ làm sư tôn Vương Giả các người mất mặt sao?

Triệu Phong khinh miệt nói.

Lời vừa nói ra, đám người nhất thời lặng ngắt như tờ.

Vài tên đệ tử trung tâm, thậm chí còn thềm vuốt mồ hôi lạnh thay Triệu Phong.

Hai người Hoàng Vân Hồ, ở trong hàng ngũ đệ tử, quả thật chỉ thuộc loại trung hạ tầng.

Thế nhưng dù vậy, hai người vẫn là loại thượng tầng trong hàng ngũ đệ tử trung tâm.

- Tiểu tử người... Không ngờ dám bất kính với đệ tử chân truyền.

Cho dù là Quảng sư huynh, cũng cảm thấy mắt sạch mặt mũi.

Hoàng Vân Hồ thì giận tím mặt, đường đường là đệ tử chân truyền, không ngờ lại bị một tên đệ tử chỉ mới nhập môn nửa năm xem thường.

Lúc này.

Hắn đột nhiên vận chuyển Nửa bước chân nguyên, trên người bùng nổ một trận tinh quang màu đất hùng hậu, cả một khu vực đột nhiên trở nên nặng nề một cách khó hiểu.

- Quỳ xuống cho ta!

Hoàng Vân Hồ với uy thế Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, đối phó với một tên Chân Huyền Cấp, còn không phải là dễ như trở bàn tay sao?

Hắn tin rằng, bản thân vừa ra tay, lập tức có thể ép cho tiểu tử kia phải nằm sấp xuống.

Thế nhưng.

Thiếu niên tuấn tú trong tầm mắt, lại nở nụ cười khinh thường, nhẹ nhàng vung tay lên.

Sau lưng hắn, một đầu đại điều âm trầm tĩnh mịch, giương lên cánh chim bán trong suốt, một trận âm phong hư diễm, lập tức đánh về phía Hoàng Vân Hổ.

Uy thế của Âm Minh Điều rất cường đại, khiến đám người Hoàng Vân Hổ đều cảm thấy sắc mặt trắng bệch, thể xác và tinh thần đều run rẩy.

- Triệu Phong! Trong lúc đệ tử luận bàn, không ngờ ngươi lại dựa vào Linh sủng mà giương oai.

Quảng sư huynh không khỏi rống giận.

Phốc phốc phốc...

Hoàng Vân Hổ bị một trận âm phong hư diễm, đánh cho hét thảm, thân thể như tờ giấy mỏng, bay ra ngoài mấy chục trượng, rơi xuống đất.

Vài tia dư âm còn lại, khiến cho những đệ tử trung tâm khác, đã bị thương nhẹ.

Phải biết rằng.

Âm Minh Điều chính là loại chim thuộc hệ linh hồn Tử Vong hiếm thấy, âm phong ẩn chứa công kích linh hồn, có thể diệt sát cơ năng sinh mệnh.

Chỉ thấy Hoàng Vân Hổ nằm sấp trên mặt đất, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

- Đây gọi là thực lực của đệ tử chân truyền sao?

Triệu Phong khinh thường nói.

- Triệu Phong! Ngươi dựa vào Linh sủng mà giương oai, có bản lĩnh thì đường đường chính chính đánh một trận.

Hoàng Vân Hổ miễn cưỡng đứng dậy, vẻ mặt oán hận không cam lòng.

Quảng sư huynh ngoài miệng trong yếu lên tiếng:

- Triệu Phong! Linh sủng của ngươi đã thương đệ tử chân truyền, không sợ Vương Giả xử trí ư?

Nghe vậy, gương mặt Triệu Phong thoáng rung động.

Đám người Quảng sư huynh, e rằng sẽ mượn danh nghĩa này để nghĩ biện pháp xử trí Linh sủng của Triệu Phong.

Nếu là đệ tử đã thương đệ tử, như vậy thì cũng chỉ là tranh đấu giữa đám tiểu bối.

Nhưng nếu là Linh sủng đã thương người, vậy thì ý nghĩa lại khác.

- Thật không?

Triệu Phong hơi liếm liếm môi, đi đến trước mặt Hoàng Vân Hổ, đưa chân giẫm nát đùi phải của hắn.

- A...

Hoàng Vân Hổ hét thảm một tiếng, chỉ nghe “rắc rắc” một tiếng, đùi phải đã bị bẻ gãy.

Không thể tưởng tượng nổi, một đệ tử Chân Huyền Cấp như Triệu Phong, lại có lực lượng khí lực mạnh như vậy.

Vài tên đệ tử trung tâm, đều cảm thấy không rét mà run.

- Hoàng Vân Hổ chủ động khiêu chiến, bị ta đánh gãy một chân. Các ngươi, còn kẻ nào không phục?

Ánh mắt của Triệu Phong, quét qua toàn trường.

Đám đệ tử này, đều vội vàng tránh đi ánh mắt của Triệu Phong, trên mặt đầy vẻ hoảng sợ, run mạnh một cái.

- Ha ha ha...

Triệu Phong ngửa đầu cười lớn một tiếng, cười Âm Minh Điều phá không mà đi.

Đám đệ tử trung tâm đều lộ ra sắc mặt âm trầm, cực kỳ không cam lòng.

- Thật là vô sỉ! Tên Triệu Phong này dám dựa vào Linh sủng mà giương oai.

Mọi người đều tức giận mắng chửi, nhưng lại không thể làm được gì.

- Nếu không phải có Âm Minh Điều, ta hoàn toàn có thể chiến thắng Triệu Phong.

Một tên đệ tử trung tâm Chân Huyền Cấp đỉnh phong, phần nộ không cam lòng mà nói.

Ngay trong ngày hôm đó.

Tin tức Triệu Phong dựa vào Linh sủng cường hãn, đã thương đệ tử chân truyền, đã truyền khắp một lượt đệ tử trong Tông môn.

Ngay trong đêm...

Hoàng Vân Hồ bị thương không nhẹ, bước đến phủ đệ Trưởng lão Vương Giả, cáo trạng với sư tôn.

- ... Tên Triệu Phong kia, là tiểu tử đã thương đệ tử, hần dám bất kính với Vương Giả, sỉ nhục uy danh của sư tôn, quả thật không thể tha thứ.

Hoàng Vân Hồ một nước mắt nước mũi tung bay như mưa.

Hắn là môn đồ của Vương Giả, thân phận đệ tử chân truyền, lại bị một tên thiếu niên mới gia nhập Tông môn khi nhục như vậy, oán hận khuất nhục trong lòng, khó mà hóa giải được.

- Hừ! Còn sợ chưa đủ mất mặt sao?

“Lục Vân Vương” một thân vân bào tuyết trắng, hừ lạnh một tiếng, chỉ tiếc là rèn sắt không thành thép mà nói.

Lục Vân Vương, chính là một trong mười bảy vị Vương Giả của Vũ Tinh Thần.

Đối với lời cầu xin của đệ tử, Lục Vân Vương thoáng nhíu mày, hần biết, việc này đã khiến cho đệ tử lưu lại tâm ma.

Nhưng hần đường đường là Vương Giả, không thể nào tự hạ thân phận, ra tay đối phó với một tiểu đệ tử được.

- Như vậy đi, vì sư cho người mượn “Song Túc Lôi Điều”, con chim này có tu vi Tôn Chủ, có thể giúp người chế ngự Âm Minh Điều kia.

Lục Vân Vương vung tay một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một cái lệnh bài đặc thù.

Hần vận chuyển ý chí Vương Giả, khắc lên một ấn ký trên lệnh bài.

- Đa tạ sư tôn.

Hoàng Vân Hồ mừng rỡ như điên. “Song Túc Lôi Điều” của sư tôn, mặc dù không phải là tọa kỵ chủ lực, nhưng vẫn có thể lực áp một Tôn Chủ.

- Người phải dựa vào thực lực của mình mà đánh bại tiểu tử kia. Nhưng không được phép thương hại mạng người.

Lục Vân Vương nhắc nhở.

Hần mượn tọa kỵ của mình, có nghĩa là đã có ý che chở. Nếu như Hoàng Vân Hồ thất thủ, đánh chết Triệu Phong, sẽ để lại nhược điểm cho kẻ khác.

Trưởng lão Chấp pháp của Vạn Thánh Tông, chính là Hư Thần Cảnh cấp bậc “Đại Đế”, chấp pháp công chính, thiết diện vô tình.

- Đệ tử hiểu rồi, ta sẽ đánh cho hần tàn phế, nhưng vẫn lưu lại một mạng.

Hoàng Vân Hồ trong lòng như nở hoa.

Hắn dùng linh đan của sư tôn, dưới sức mạnh to lớn của Vương Giả, cái chân bị bể gãy, rất nhanh đã khôi phục.

Ngày hôm sau.

Thương thế của Hoàng Vân Hồ đã khôi phục được bảy tám phần, liền vội vàng đi tìm Triệu Phong.

Thế nhưng.

Gian phòng của Triệu Phong đã mở ra trận pháp phòng hộ, thậm chí còn dựng lên dấu hiệu bế quan.

- Tiểu bối giả dối, không ngờ lại co đầu rút cổ không ra.

Hoàng Vân Hồ tức giận như muốn bùng nổ.

- Tên Triệu Phong này quả thật vô sỉ, không ngờ lại giả vờ bế quan.

Một vài đệ tử xem kịch vui, đều cảm thấy mất hứng.

Vạn Thánh Tông có quy định, trừ phi là tình huống đặc thù, ngoài ra sẽ không tha cho kẻ nào dám quấy rầy đệ tử trung tâm đang bế quan.

- Hoàng sư huynh đừng lo.

Quảng sư huynh từ trong đám đông bước ra, lạnh nhạt nói.

- Quảng sư đệ, có biện pháp gì?

Hoàng Vân Hồ liếc mắt nhìn.

Quảng Điền cũng là môn đồ của Vương Giả, nhưng chỉ là đệ tử ký danh, miễn cưỡng có được thân phận đệ tử chân truyền.

- Ha ha, dựa theo quy định của Tông môn, mỗi tháng, đệ tử trung tâm phải hoàn thành một nhiệm vụ Tông môn, không thể vượt quá ba tháng, mà Triệu Phong đã hai tháng rồi không hoàn thành nhiệm vụ Tông môn...

Quảng Điền mặt đầy ý cười.

Nghe thấy lời này, đám đệ tử lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

- Thì ra là thế! Nếu như vượt quá ba tháng, hắn sẽ bị Tông môn cảnh cáo, nếu quá nửa năm, sẽ bị trừng phạt.

Những đệ tử này, tương đối quen thuộc với quy định của Tông môn.

- Ha ha ha... Triệu Phong tiểu bối! Cho người co đầu rút cổ thêm một tháng nữa.

Hoàng Vân Hồ cười lớn một tiếng.

Một tháng tiếp theo, Tông môn sẽ phái người đến cảnh cáo Triệu Phong.

Nói cách khác, Triệu Phong nhiều nhất chỉ có thể bế quan thêm một tháng, lúc đó sẽ bị gián đoạn.

- Mọi người giải tán hết đi! Qua nửa năm nữa, “Thần Huyền Không Gian” sẽ mở ra.

- Nếu như có thể đi vào “Thần Huyền Không Gian”, đạt được trân tài dị bảo thời kỳ Thượng Cổ, Thái Cổ, như vậy sẽ xúc tiến rất lớn đối với việc tu hành.

Một đám đệ tử trung tâm, đều ào ào giải tán.

Mọi người đã ước định, một tháng sau sẽ quay lại khởi binh vấn tội Triệu Phong.

Trong phòng.

Triệu Phong lúc này đang ngâm mình trong một tầng dược thủy, bên ngoài cơ thể nổi lên một tia hoa văn Phong Lôi, tôi luyện thân thể.

- Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ, tổng cộng chia làm tám tầng. Tầng thứ bảy, sẽ tạo thành Bán Thần Lôĩ Thễ, gia tăng Ngũ Hành vạn lực, thậm chí chống cự với Lôĩ Kiếp. Trước tầng bảy, mỗi một tầng, đều tương ứng với một đại cảnh giới.

Triệu Phong đang tu luyện tầng thứ nhất của Thánh Lôĩ Thễ.

Vốn yêu cầu đối với việc tu luyện “Kim Khôn Thánh Thễ”, hết sức hà khắc.

Mà “Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ” sau khi hoàn thiện và thay đổi, có thể mượn vạn lôĩ để luyện thể. Nếu như tu luyện “Ngũ Hành Vạn Lôĩ Quyết”, hoặc là “Ngũ Hành Phong Lôĩ Quyết”, sẽ có thể giảm xuống yêu cầu, rất thích hợp để tu luyện.

Lúc trước, Triệu Phong đã tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôĩ Quyết” đến tầng thứ ba.

Bây giờ, lại có thể dùng lực lượng Phong Lôĩ, rèn luyện khí lực. Cộng thêm tài liệu luyện thể, hiệu suất lại càng nhanh hơn rất nhiều.

Nói một cách tương đối, công pháp luyện thể muốn tiến cấp, so với những loại công pháp khác, thì chậm hơn rất nhiều.

Chẳng qua.

Triệu Phong trước đây, hàng ngày đều dùng Bất Lão Tuyền, khiến thân thể thoát thai hoán cốt, khí lực sinh mệnh đều lột xác.

Bây giờ, lấy cảnh giới Ngũ Hành Phong Lôĩ Quyết tầng thứ ba để luyện thể, lại thêm vào một vài tài liệu luyện thể thượng đẳng để phụ trợ, hiệu quả rất tốt.

Ba ngày sau...

“Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ” của Triệu Phong, đã tu luyện đến đỉnh phong.

Nửa tháng sau...

Thánh Lôĩ Thễ đã được tu luyện đến tầng thứ hai đại thành.

Lúc này, bên ngoài làn da của Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng hoa văn kim loại nhàn nhạt, giống như Phong Lôĩ chân nguyên màu xanh nhạt của hắn.

Một luồng áp lực khí tràng vô hình, từ trên người Triệu Phong phát ra.

Rắc rắc...

Ghế dựa ở bên cạnh, dưới lực lượng vô hình này, lập tức hóa thành mảnh vụn.

Thời gian một tháng, nhanh chóng trôi qua.

Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ của Triệu Phong, đã đạt tới tầng thứ hai đỉnh phong, cốt cách cơ bắp toàn thân, đều ẩn chứa một loại lực lượng nghiền ép vật chất bá đạo.

Lực lượng khí lực chỉ là một phương diện.

Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ còn mang đến cho lực phòng ngự của Triệu Phong, năng lực hấp thu Lôĩ Lực, có khả năng miễn dịch nhất định đối với hiệu quả của công kích năng lượng.

767. Chương 769: Công Pháp Sơ Thí

Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ trước tầng thứ ba, tương ứng với cảnh giới trước Đan Nguyên Cảnh.

Triệu Phong hiện nay, chỉ mới tu luyện đến tầng thứ hai đỉnh phong, chỉ bằng vào lực lượng khí lực của thân thể, đã có thể địch lại Chân Huyền Cấp.

Nếu như hắn đột phá tầng thứ ba, lập tức có thể dùng thân thể đánh chết Chân Chủ Cấp, dưới Đan Nguyên Cảnh là vô địch.

Mà ba tầng trước, chẳng qua chỉ là trụ cột của Kim Khôn Thánh Lô Thể mà thôi.

- Khí lực sinh mệnh của ta hiện nay, còn chưa đủ. Không đúng, ta có thể trở về Mộng cảnh Thái Cổ, thu

Từ đó có thể thấy.

Cùng một cấp bậc lực lượng, tại Thương Hải chi địa, có thể phá hủy một tòa thành trì, nhưng tiến vào Đại Lục Vực, e rằng chỉ có thể hủy được một tòa núi nhỏ.

Chiếc thuyền Hư Không Hải này, có tốc độ kinh người, còn nhanh hơn gấp rưỡi so với thuyền Hư Không Hải Quỷ Thi.

Hiển nhiên, vận mệnh tại Đại Lục Vực, phồn thịnh hơn Thương Hải nhiều lắm.

Ba ngày sau...

Thuyền Hư Không Hải đã tiếp cận một Đảo Vực có nguyên khí mong manh, cũng không chênh lệch Thanh Hoa Vực bao nhiêu.

- Nơi này chính là “Vô Khuyết Vực”, tất cả mọi người... Chuẩn bị chiến tranh.

Lão giả áo bào trắng hét lớn.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Triệu Phong mở to mắt, rời khỏi trạng thái tu luyện.

Mấy ngày nay tu luyện cũng cố, tu vi của hắn đã đạt tới Chân Huyền Cấp đỉnh phong, không lâu nữa, lập tức có thể đột phá đến Chân Chủ Cấp.

Tu vi tiến triển nhanh, khiến Triệu Phong tương đối thỏa mãn.

Vụt...

Thuyền Hư Không Hải, xuyên qua màng khí của Đảo Vực, bắn ra một trận tia lửa rực rỡ.

- Đảo Vực này, có chút giống Đại lục Thanh Hoa.

Trong lòng Triệu Phong thầm thở dài.

Theo hắn được biết, Vô Khuyết Vực này, là thuộc biên giới thống trị của Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Đảo Vực này có thể cực hỗn loạn, vô cùng bài ngoại, qua một thời gian, nó đã trở thành một địa phương không có người quản lý.

Tại một phương diện khác, cũng nói lên Đại Càn Vương triều, đã không còn quyền khống chế lớn như trước kia, đối với những Hư Không Hải Vực xung quanh nữa.

Ví dụ như, Thương Hải chi địa của Triệu Phong, đối với Đại Càn Vương triều mà nói, đã là nằm ngoài tầm với.

Một lúc lâu sau...

Trong tầm mắt, xuất hiện một tòa hoàng cung thành lâu nguy nga hùng tráng.

- Giết hết toàn bộ Chân Linh Cảnh tử trong hoàng cung chạy ra.

Lão giả áo bào trắng hạ lệnh.

Vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một tiếng nổ mạnh rung trời.

Ầm ầm...

Một thanh cự phủ Địa cấp, từ trên trời giáng xuống, mang theo một trận tinh diễm hủy diệt che trời lấp đất, lập tức bao trùm cả tòa hoàng cung thành lâu.

Trong khoảnh khắc.

Hoàng cung thành lâu đã bị san thành bình địa.

Khu vực đô thành của hoàng cung, cũng bị ảnh hưởng, ngay lập tức đã lâm vào một trận hô chém giết thảm khốc.

Trong hoàng đô, có cường giả Chân Chủ Cấp, Đan Nguyên Cảnh tọa trấn, cả đám đều đỏ mắt như nhìn thấy cừu nhân, lao thẳng về phía trước.

Có thể thành lập một quốc gia Vương triều trong Vực Nội, thực lực thật sự cũng không phải chuyện đùa.

Thế nhưng.

Đoàn đội thực hiện nhiệm vụ lần này, là do Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh lĩnh đội, mấy vị Tôn Chủ, đều có Thần binh Địa cấp nguyên vẹn.

Xuất thân từ cường giả Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong, cùng cấp bậc thực lực, hiển nhiên mạnh hơn thổ Vương triều này nhiều.

Phụ cận Đô thành, thoáng cái đã lâm vào một trận chém giết thảm khốc.

Lúc đầu, thổ Vương triều còn có sức phản kháng nhất định. Càng về sau, căn bản là một tràng giết chóc nghiêng về một phía.

- Xem ra, Đại Quảng Vương triều cường thịnh nhất Thanh Hoa Vực ngày xưa, cũng bị hủy diệt như vậy chỉ trong một đêm.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Hắn gia nhập trận chiến, chủ yếu là phụ trách xử lý những cường giả Chân Linh Cảnh bỏ chạy.

- Đám ếch ngồi đáy giếng các người mà cũng vọng tưởng thành lập Vương triều, tranh đoạt vận số với Đại Càn Vương triều.

Lão giả áo bào trắng chiến lực kinh thiên, liên tục chém giết hai vị Đan Nguyên Cảnh.

Lúc này, mấy vị Đan Nguyên Cảnh vây công một mình hắn, đều liên tục bại lui.

Trong lúc chiến đấu.

Lão giả áo bào trắng còn truyền âm ra lệnh cho những người khác, đi chặn giết đám cá lọt lưới.

Những Chân Linh Cảnh như Triệu Phong và Vạn Dung sư tỷ, thì phụ trách đuổi giết một vài tiểu lâu la.

Một số thành viên hoàng tộc của thổ Vương triều này, dưới sự hộ tống của cường giả, nhanh chóng chạy đến địa phương ẩn nấp.

Triệu Phong phụ trách đuổi giết những con cá lọt lưới.

Mà những thành viên hoàng tộc bị đuổi giết, hoặc là phản kháng, hoặc là quỳ xuống xin tha.

Nguyên tắc của Triệu Phong, chính là đầu hàng thì bỏ qua không giết.

Thực ra.

Trận giết chóc này, cũng không có cái gọi là đúng hay sai, chẳng qua là lập trường bất đồng mà thôi.

Một núi không thể chứa hai hổ.

Trong khối lãnh thổ của Đại Càn Vương triều, há có thể cho phép một Vương triều khác thành lập.

Một lúc sau...

- Cẩn thận, có mai phục.

Triệu Phong giết vào trong một tòa hạp cốc, đột nhiên nghe thấy gần đó có tiếng hét thảm của đội viên trong Tông môn.

- A a...

Một cường giả Đan Nguyên Cảnh và mấy vị Chân Linh Cảnh giết vào trong hạp cốc, liên tục chết thảm.

- Người nào?

Ánh mắt Triệu Phong nheo lại, đứng trên lưng Âm Minh Điểu.

- Triệu Phong, chỉ trách người bộc lộ tài năng quá sớm. Hôm nay, trong đám phiến loạn này, chính là ngày người vẫn lạc.

Một âm thanh khàn khàn truyền đến.

Trong hạp cốc, có một lão giả mang mặt nạ, dáng vóc thấp lùn đi ra, trên tay là một thanh trủy thủ Địa cấp, bên trên vẫn còn lưu lại vết máu.

Ngoài ra.

Phụ cận hạp cốc, lại xuất hiện sáu bảy luồng khí tức cường đại, tu vi thấp nhất cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Những người này, đều cùng một trang phục màu đen và mang mặt nạ.

- Hai Tôn Chủ, sáu Tôn Giả. Ân gia quả thật coi trọng ta.

Triệu Phong có chút cười nhạo.

Đối mặt với nhiều người trước sau chặn giết như vậy, thiếu niên trong tầm mắt, vẫn cười nhạt tự nhiên.

Một màn như vậy.

Khiến cho bọn người lão giả thấp lùn nảy sinh lòng nghi ngờ, âm thầm đề phòng.

- Tiểu bối, sắp chết đến nơi còn mạnh miệng.

Âm thanh nữ tử âm lãnh từ phía sau truyền đến. Đó là một nữ tử áo đen gầy gò, toàn thân bị một tầng hư diễm u ám bao trùm.

Nàng ta, không ngờ cũng thuộc hệ linh hồn Tử Vong hiếm thấy, từ khi xuất hiện, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú vào Âm Minh Diệu.

Rất nhiên nhiên, lần này chặn giết, là một phen chủ mưu.

- Sát thủ của Ân gia, có thể chính xác chặn giết ta trong thế cục hỗn loạn như vậy. Chắc hẳn trong đoàn đội làm nhiệm vụ, có nội gian.

Trong lòng Triệu Phong sáng rõ như gương.

Nội gian kia, sắp xếp rất chu đáo.

Nếu như Triệu Phong chết trong thế cục hỗn loạn khi làm nhiệm vụ tiêu diệt Vương triều, như vậy cũng sẽ không khiến Tông môn quá nghi ngờ.

Kẻ chủ mưu, hoàn toàn có thể đem tội danh hung thủ, chuyển lên người của đám thổ Vương triều.

- Đêm dài lắm mộng, trực tiếp giết đi.

Lão giả thấp lùn Đại Đan Nguyên Cảnh, tay cầm trủy thủ Địa cấp, thân hình vừa nhoáng một cái, đã dung nhập vào màn đêm đen tối, không thấy đâu nữa.

Vụt...

Khoảnh khắc tiếp theo, một trận hàn ý sắc bén, đâm thẳng vào nội tâm Triệu Phong.

Lão giả thấp lùn này, không ngờ lại là Ảnh Sát đạo hiếm thấy.

Thế nhưng.

Trủy thủ Địa cấp trong tay hắn, chỉ vừa mới tiếp cận Triệu Phong, thì thân hình đã lập tức cứng đờ.

Phốc phốc...

Một thanh trủy thủ u ám thần bí, đâm xuyên đầu của lão giả thấp lùn.

- Làm sao có thể...

Lão giả thấp lùn đứng nguyên tại chỗ, máu tươi nhỏ giọt tí tách xuống đất.

Kẻ giết chết hần, không ngờ cũng là Ảnh Sát đạo, hơn nữa tạo nghệ còn cao hơn hần rất nhiều.

Meo meo...

Một con tắc miêu lông xám bạc, xuất hiện sau lưng lão giả thấp lùn, sau đó hóa thành một đạo hư tuyến ám ngân.

Phốc phốc phốc...

Đám cường giả Đan Nguyên Cảnh ở gần đó, trước ngực đều bị xuyên thủng một lỗ máu.

Cuối cùng, chỉ còn lại nữ tử gầy gò, toàn thân được bao trùm trong hư diễm u ám.

Hai tròng mắt của nàng như muốn lồi ra, tràn ngập sợ hãi, mồ hôi ướt đầm lưng, hiển nhiên đã bị tạo nghệ Ảnh Sát đạo của Tiểu Tắc Miêu dọa cho giật mình.

Triệu Phong vừa định ra tay, từ trên bầu trời phía xa, đột nhiên truyền đến âm thanh xé gió.

- Triệu Phong thiếu gia, cố lên, chúng ta đến cứu người...

Vài luồng khí tức Đan Nguyên Cảnh, nhanh chóng tiếp cận.

Người cầm đầu là một lão giả áo vải, tu vi cao tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, trong tay cầm một thanh lợi kiếm Địa cấp, hóa thành một đạo hàn cầu vòng màu tím, đâm về phía nữ tử gầy gò.

Nữ tử gầy gò vừa chuẩn bị trốn, đã thấy Triệu Phong đánh tới một chưởng.

Một chưởng này, giống như có một loại ma lực, xuất hiện một cái Mê Cung Huyền Thành như sương mờ mờ mông lung.

Phốc phốc phốc...

Nữ tử gầy gò ngất người tại chỗ, bị công kích của lão giả áo vải và Triệu Phong liên thủ đánh tới, thoáng cái đã bị trăm sát.

Vụt vụt vụt...

Lão giả áo vải kia, dẫn theo mấy tên trưởng bối Đan Nguyên Cảnh, đã đuổi tới hiện trường.

- Triệu Phong, người không có việc gì là tốt rồi.

Lão giả áo vải dẫn đầu, thở phào một hơi, chùi đi mồ hôi trên trán.

Thì ra.

Đám người này, chính là trưởng bối trong gia tộc của “Triệu Phong”, sau khi nhận được tin tình báo, liền nghĩ cách đến cứu viện Triệu Phong.

- Trưởng lão, các vị thúc bá, các người tới rất đúng lúc.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Meo meo...

Tiểu Tắc Miêu ngồi trên bả vai hần, vẻ mặt có chút khinh thường.

Đám người lão giả áo vải, đều không khỏi cảm thấy xấu hổ, sắc mặt cũng có vài phần khó coi.

Nếu như không có Tiểu Tắc Miêu, e rằng lúc bọn hần chạy tới, có lẽ đã nhìn thấy một cái thi thể của Triệu Phong rồi.

- Đây là Tắc Miêu tiền bối, mấy tháng trước, trong một lần đại kỳ ngộ, ta đã đạt được.

Triệu Phong giới thiệu.

- Bái kiến Tắc Miêu tiền bối.

Về mặt của đám người lão giả áo vải, lập tức trở nên nghiêm túc.

Con mèo này, không ngờ lại dễ dàng xử lý đám cường giả Đan Nguyên Cảnh của Ân gia, còn miếu sát cả một vị Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh.

Meo ồ...

Tiểu Tặc Miêu mặt đầy đắc ý, dáng vẻ như một lão tiền bối.

Đám trưởng bối của Triệu gia, lại càng thêm thụ sủng nhược kinh.

- Triệu Phong, không ngờ người lại thu được đại kỳ ngộ bậc này. Có Tặc Miêu tiền bối ở đây, an nguy của người, chúng ta cũng không cần phải lo lắng nữa rồi.

Lão giả áo vải cảm khái nói.

Trò chuyện trong chốc lát, lão giả áo vải đột nhiên chuyển đề tài:

- Triệu Phong, lần này tới đây, còn có chuyện muốn thông báo với người, để người chuẩn bị tâm lý một chút.

- Ồ? Chuyện gì?

- Khục khục, là về hôn ước giữa người và Thủy Nhi cô nương...

770. Chương 772: Hôn Ước (hạ)

Hôn ước?

Triệu Phong nhướng mày, sau khi hấp đoạt xá thân thể này, vẫn luôn tận lực thỏa mãn những tâm nguyện lúc còn sống.

Nhưng ngoại trừ duy nhất, chính là loại hôn ước này.

Trong trí nhớ của hắn, vị hôn thê “Lạc Thủy Nhi” của Triệu Phong kia, chính là một mỹ nhân có tiếng của Vân Lĩnh.

Lạc Thủy Nhi mới mười bốn, mười lăm tuổi, đã có khí chất hơn người, bệ nguyệt tu hoa, điềm tĩnh như nước.

Không những thế, tư chất thiên phú của nàng cũng thuộc loại tuyệt hảo. Một năm trước, Lạc Thủy Nhi còn bái làm môn hạ của một Vương Giả đỉnh phong.

Đương nhiên.

Bất kể Lạc Thủy Nhi này thiên sinh lệ chất thế nào. Triệu Phong vẫn cảm thấy, đây là vị hôn thê của Triệu Phong trước kia mà thôi.

Tư duy ý chí, mới là trung tâm của con người.

Mặc dù hấp đoạt xá trọng sinh, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ là Triệu Phong.

Về chuyện “vị hôn thê” kia, Triệu Phong đã có quyết định – Hối hôn.

Hắn cũng không muốn bị phiền toái quần thân, kiếp này lại xuất hiện thêm một vị hôn thê nữa.

Đúng lúc này, lão giả áo vải lại lên tiếng.

- Phong nhi, ta biết người đối với Lạc Thủy Nhi đã có lòng từ lâu. Nhưng có một tin này, ta không thể không nói được.

Nghe đến đây, Triệu Phong không khỏi sửng sốt.

Chẳng lẽ, trong chuyện này còn có biến cố gì?

- Nghe nói vị tiểu thư Lạc gia, có ý muốn từ hôn. Nguyên nhân chủ yếu chính là, trong lúc vô tình, Lạc Thủy Nhi đã bị Bát hoàng tử của Đại Càn Vương triều nhìn trúng.

Lão giả áo vải nói với vẻ không đành lòng.

Một năm trước, Triệu Phong và Lạc Thủy Nhi, đã từng gặp nhau một lần.

Lúc đó, Triệu Phong chết lặng như nhìn thấy người trời, đã bị khí chất tuyệt lệ thoát trần của Lạc Thủy Nhi hấp dẫn.

Mà Lạc Thủy Nhi lúc đó, cũng không hề chán ghét Triệu Phong, thậm chí còn có ấn tượng không tệ.

Dù sao đi nữa, Triệu Phong cũng là thiên tài của Triệu tộc, hơn nữa còn là thiếu niên tuần mỹ có tiếng.

- Ý tứ của Trưởng lão là, Lạc gia muốn hỏi hôn?

Triệu Phong nghe vậy, trong mắt mơ hồ có chút hưng phấn, mừng thầm, nhưng vẫn cố gắng hết sức che giấu.

Hỏi hôn? Đây là chuyện tốt nha.

Trong lòng Triệu Phong đại sướng, hẳn chỉ ước gì, không được sớm rũ bỏ quan hệ với vị hôn thê kia.

Lão giả áo vải không khỏi ngẩn ra, cực kỳ kinh ngạc nhìn về phía Triệu Phong.

Thiếu niên trước mắt, không ngờ lại không lo âu hay phần nộ như trong tưởng tượng, ngược lại đáng vẻ đường như còn có chút vui mừng.

- Lạc gia, quả thật có ý tứ từ hôn. Tuy nhiên việc này cũng không phải ý tứ của Lạc Thủy Nhi. Nhưng có thể đoán được, với thân phận cao quý của Bát hoàng tử kia, quá nửa là có tư chất “huyết mạch Hoàng Đạo”, Lạc gia không thể cự tuyệt được.

Lão giả áo vải trịnh trọng nói.

- Bát hoàng tử... Huyết mạch Hoàng Đạo...

Trong lòng Triệu Phong có chút quái dị, Bát hoàng tử ở Hoàng Đô của Đại Lục Vực xa xôi, làm sao có thể gặp được Lạc Thủy Nhi chứ?

Hoàng tử của Đại Càn Vương triều, thân phận cao quý bậc nào chứ?

Cho dù là đệ tử chân truyền của Tông phái Tam Tinh, so với hoàng tử, e rằng thân phận cũng kém rất xa.

Lão giả áo vải giải thích:

- Điều này phải kể đến ca ca của Lạc Thủy Nhi. Tên Lạc Tôn này rất tài giỏi, là thanh niên thiên tài đệ nhất Thiên Phong Đại Đảo Vực, bây giờ đã là Vương Giả Hư Thần Cảnh rồi.

Lạc Tôn?

Trong ký ức của Triệu Phong, dường như đã nghe qua thông tin về kẻ này.

Thì ra “Lạc Tôn” chính là đối tượng mà Triệu Phong trước kia sùng bái.

Lạc Tôn này, ba mươi hai tuổi đã tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh, trở thành thiên tài lừng lẫy nổi danh của Đại Càn Vương triều.

- Sau khi Lạc Tôn tiến vào Đại Lục Vực, được Vương triều phân phong tước vị, thậm chí còn kết làm hảo hữu với Bát hoàng tử. Gần đây, Lạc Tôn đi theo Bát hoàng tử đến Thiên Phong Đại Đảo Vực, vốn là muốn đến Vương hầu phủ bái phỏng, nào ngờ lại vô tình bắt gặp Lạc Thủy Nhi.

Lão giả áo vải đem tiền căn hậu quả giải thích một lượt.

Triệu Phong thoáng lâm vào suy tư.

Chuyện này, đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một tin tức tốt.

Hơn nữa, Vân Linh Triệu tộc, cũng không đắc tội nổi với “Bát hoàng tử” kia.

- Một khi đã như vậy, không bằng từ hôn đi.

Triệu Phong quả quyết nói.

Từ hôn?

Đám người lão giả áo vải, đều có chút kinh ngạc. Triệu Phong chẳng những không có đáng về phần hận không cam lòng, mà còn quyết đoán đưa ra đề nghị từ hôn như vậy.

- Triệu Phong, người có thể nghĩ thông suốt là tốt rồi. Chúng ta vẫn còn lo lắng, ca ca của Lạc Thủy là Lạc Tôn sẽ đến Vạn Thánh Tông, tạo áp lực cho người.

- Đúng vậy, tên Lạc Tôn kia, không những là thiên tài trong đám cùng thế hệ, mà còn là một kẻ rất ngoan độc thủ đoạn.

Vài trưởng bối trong gia tộc, lúc đề cập đến cái tên “Lạc Tôn”, rõ ràng có vài phần kiêng kỵ và kính sợ.

- Yên tâm đi, chuyện hôn ước, cứ như vậy mà quyết định.

Triệu Phong khoát tay áo, ngược lại có chút không kiên nhẫn.

Ánh mắt lão giả áo vải lóe lên, muốn nói lại thôi. Hắn nhìn chằm chằm Triệu Phong vài cái, cảm thấy có gì đó không thích hợp.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, thành viên chấp hành nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông cũng đã đuổi tới.

Trong đó, bao gồm cả Quảng sư huynh.

Nhìn thấy một màn trước mắt, Quảng sư huynh rõ ràng có chút giật mình.

- Vận khí của Triệu Phong, không ngờ lại tốt như vậy, trưởng bối trong gia tộc vừa vặn tới đúng lúc cứu viện.

Trong mắt Quảng sư huynh lộ ra một tia khó chịu.

Từ lúc ở trong Vô U Lâm cho đến nay, Triệu Phong tổng cộng đã vượt qua bao nhiêu nguy cơ? Mỗi lần đều hóa nguy thành an.

Triệu Phong và nhóm trưởng bối gia tộc cáo từ, ánh mắt sắc bén lướt qua trên người Quảng sư huynh.

Quảng sư huynh trong lòng phát lạnh, ánh mắt của Triệu Phong, khiến hắn cảm thấy chột dạ, còn có một loại bất an khó hiểu.

- Quảng sư huynh này, cấu kết với Ân gia, nhiều lần mưu hại ta. Thế nhưng, kẻ này là môn đồ của Vương Giả, đợi đến thời cơ thích hợp, phải giải quyết hắn.

Triệu Phong đã có quyết định của mình.

Vô Khuyết Vực.

Thổ Vương triều vừa mới thành lập, chỉ trong một đêm đã bị hủy diệt.

Bên phía Vạn Thánh Tông, tổn thương rất ít. Toàn bộ quá trình, đều là giết chóc nghiêng về một phía.

Ngay trong ngày hôm đó...

Đoàn đội chấp hành nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông, lên thuyền Hư Không Hải, rời khỏi Vô Khuyết Vực, lúc rời khỏi nơi này, chỉ còn để lại một truyền thuyết.

Thành lập Vương triều, chính là cấm kỵ.

Kể từ nay, trên Vô Khuyết Vực, truyền thuyết này sẽ kéo dài đời đời, cũng giống như Thanh Hoa Vực năm xưa.

Trong thuyền Hư Không Hải.

Sau khi biết được chuyện Triệu Phong bị ám sát, Vạn Dung sư tỷ vẻ mặt thân thiết hỏi thăm, đồng thời chủ động yêu cầu kiểm tra thân thể, tiến hành trị thương.

Vạn Dung sư tỷ hảo cảm tiếp cận Triệu Phong, chỉ cần là người có lòng, đều không khó để nhìn ra.

Nhìn sư muội ôn nhu điềm tĩnh trong lòng mình, thân cận với Triệu Phong như vậy, ngọn lửa đố kỵ của Quảng sư huynh thiêu đốt hừng hực.

Lần này, đội ngũ ám sát của Ân gia, toàn quân bị diệt.

Vạn Dung sư tỷ ôn nhu hỏi han ân cần, khiến Triệu Phong cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Mới đầu.

Vì hóa giải lòng nghi ngờ của Vạn Dung sư tỷ, hắn đã âm thầm phát động “Khổng Tâm Đồng Thuật”, ảnh hưởng đến tâm lý cảm xúc, khiến đối phương có hảo cảm.

Nhưng nào ngờ, hảo cảm của Vạn Dung sư tỷ đối với hắn, lại dần dần sinh ra một tia tình cảm.

Loại Khổng Tâm Đồng Thuật này, Triệu Phong không dám dùng nhiều. Ngay cả Quảng sư huynh cũng không sử dụng, tránh để cho vị sư tôn Vương Giả của hắn phát hiện.

Chẳng qua.

Trên đường đi, lòng đố kỵ và sự phẫn hận của Quảng sư huynh, lại khiến Triệu Phong cảm thấy rất hưởng thụ.

- Triệu sư đệ, còn năm tháng nữa là Không Gian Thần Huyền sẽ mở ra. Nếu ngươi cố gắng thêm một chút nữa, có lẽ sẽ có một tia cơ hội.

Vạn Dung sư tỷ nghĩ đến chuyện này, đột nhiên lên tiếng.

Đề cập tới “Không Gian Thần Huyền”, những đệ tử trẻ tuổi ở đây, đều không khỏi hưng phấn.

- Nghe nói “Không Gian Thần Huyền” này, chính là Không Gian Dị Độ” mà Cổ Thần của Thần Vực trước khi ngã xuống lưu lại. Cứ một trăm năm, sẽ kết nối với Đại Lục Vực một lần.

- Trong Không Gian Thần Huyền, có cả tài nguyên Thượng Cổ, Thái Cổ, lưu lại.

- Rất nhiều loại tài liệu đã tuyệt tích tại Đại Lục Vực, lại có thể tìm thấy trong Không Gian Thần Huyền...

Vài tên đệ tử thảo luận.

Ngay cả Quảng sư huynh cũng hai mắt tỏa sáng.

Từ chỗ Vạn Dung sư tỷ, Triệu Phong cũng hiểu thêm tình huống về “Không Gian Thần Huyền”.

Đầu tiên.

Không Gian Thần Huyền, không phải là tồn tại mà một thế lực Tông phái có thể chiếm giữ được.

Đây là Không Gian Dị Độ mà Cổ Thần trong truyền thuyết lưu lại, kết nối với toàn bộ Đại Lục Vực và những hải vực phụ cận.

Nói cách khác.

Bên Đại Lục Vực, những cường Tông, cường Tộc, chỉ cần có năng lực, đều có thể kết nối.

Nhưng bởi vì.

Không gian thông đạo kết nối, tương đối yếu ớt, cho nên nếu cường giả Hư Thần Cảnh tiến vào, sẽ không ổn định.

Ngoài ra, các thế lực Tông phái lớn, đều sẽ phái Nửa bước Vương Giả, và những cường giả cấp thấp tiến vào. Thậm chí còn có một số ngoại lệ, có thể bình yên đưa Vương Giả Hư Thần Cảnh vào trong.

Không Gian Thần Huyền, không phải là truyền thừa, mà là một Không Gian Dị Độ hoang phế của Cổ Thần.

Cứ cách một trăm năm, nó sẽ lại mở ra, kết nối với Đại Lục Vực một lần.

Hơn nữa, nó không hạn chế số tuổi, chỉ hạn chế tu vi, cường giả thế hệ trước, cũng có thể tiến vào.

Có thể nói.

Đây chính là một đại thịnh hội, đại vũ đài trên khắp toàn bộ Đại Lục Vực.

Trong Không Gian Thần Huyền, có thể gặp phải đệ tử hoàng tộc, thiên tài đại thể gia, cường giả dị tộc.

Thậm chí ngay cả thành viên của “Tông phái Tứ Tinh”, cũng có thể xuất hiện trong Không Gian Thần Huyền, hơn nữa, lại không thể phân biệt tuổi tác già trẻ.

Cũng khó trách.

Việc Không Gian Thần Huyền kết nối, lại khiến cho đám đệ tử trung tâm, cảm thấy nhiệt huyết bùng bùng như vậy.

- Nếu như có thể thu hoạch được một lượng lớn tài nguyên trong Không Gian Dị Độ này, có lẽ cũng không tệ.

Triệu Phong bắt giác tự nhủ.

Hắn bây giờ cũng giống như Bán Thần ấu đồng, lúc nghe thấy có tài nguyên trân quý, thì hai mắt liền sáng lên.

Lời vừa nói ra, liền khiến ọi người trong thuyền Hư Không Hải đều cười phá lên.

- Tiểu tử ngươi ngay cả tu vi Chân Chủ Cấp còn chưa đạt tới, cũng vọng tưởng đi Không Gian Thần Huyền, tranh đoạt tài nguyên kỳ ngộ.

Một lão giả Đan Nguyên Cảnh, vẻ mặt châm chọc trào phúng nói.

Đối với Không Gian Thần Huyền, ngay cả cường giả thể hệ trước, cũng lộ ra hứng thú rất lớn.

Nhưng cường giả lão bối, lại có rất ít danh ngạch.

Một vài Tông môn, thế lực lớn, vẫn muốn đem những kỳ ngộ này, để dành cho những người trẻ tuổi có tiềm lực.

Hơn nữa, trong Không Gian Thần Huyền, mỗi một kỳ ngộ, đều có sự hạn chế nhất định đối với tuổi tác và tư chất.

- Ha ha, Triệu sư đệ, ta thấy ngươi vẫn nên đợi một trăm năm nữa đi. Tại Vạn Thánh Tông, người tiến vào Không Gian Thần Huyền khóa trước, tu vi thấp nhất cũng là Chân Chủ Cấp đỉnh phong, Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Quảng sư huynh cười lớn một tiếng, cuối cùng đã tìm được một cơ hội đả kích Triệu Phong.

Đương nhiên.

Hắn khinh thường Triệu Phong rồi, Triệu Phong còn có Linh sủng. Mặc dù dựa vào Linh sủng thì không thể tham gia cạnh tranh danh ngạch. Nhưng đối với Linh sủng đã thuần phục, ký kết khế ước với bản thân thì lại không hạn chế.

Hơn nữa, trên nguyên tắc, Vạn Thánh Tông cũng không hạn chế tu vi đối với người tham dự tranh đoạt danh ngạch.

Ba ngày sau...

Mọi người theo thuyền Hư Không Hải, trở lại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Tại đại diện nhiệm vụ của Vạn Thánh Tông.

Đoàn chấp hành nhiệm vụ, nhận được ban thưởng rất phong phú.

Mà lão giả áo bào trắng dẫn đầu, lại nhận được phần thưởng phong phú nhất.

Triệu Phong cũng nhận được ban thưởng phong phú, đủ khiến Chân Linh Cảnh bình thường đều phải động tâm.

Giao trả nhiệm vụ.

Triệu Phong quay lại Giao Dịch thành lúc trước, lấy nguyên tinh thạch sau khi bán đấu giá hai đầu “Nê Độc Tích Dịch Vương”.

Trong vô hình, tài nguyên tư bản của Triệu Phong, đã tăng thêm một phần.

Hắn lấy ban thưởng và tinh thạch này, mua một lượng lớn dược vật trên tài luyện thể.

Mấu chốt chính là tu luyện “Kim Khôn Thánh Lô Thể”, cần bỏ nhiều tinh lực và nhu cầu đối với tài nguyên rất lớn.

- Các người biết không, Lạc Tôn – đệ nhất thanh niên thiên tài của Thiên Phong Đại Đảo Vực, lần này đến bản Tông bái phỏng đấy.

- Lạc Tôn đó, chính là một trong năm Vương Giả mạnh nhất của Đại Càn Vương triều.

- Nghe nói, lần này còn có một vị nhân vật thần bí đến cùng, thậm chí khiến cho vài vị Trưởng lão có thực quyền của bản Tông, phải tự mình tiếp đãi...

Trên đường trở về, Triệu Phong cũng nghe được một số lời nói thảo luận các đệ tử Tông môn.

Triệu Phong nhíu mày: ca ca của Lạc Thủy Nhi kia, không ngờ nhanh như vậy đã tìm tới cửa rồi.

Sau khi trở lại nơi ở, Triệu Phong mở ra trận pháp, dựng lên tấm biển bế quan.

Hắn cũng không muốn kế hoạch trùng tu của mình lại bị quấy rầy.

771. Chương 773: Ngũ Hành Phong Lô

Trong tay Triệu Phong, có số lượng tài nguyên trên tài nhất định, liền đem trọng tâm, chuyển dời lên việc tu luyện “Kim Khôn Thánh Lô Thể”.

Tiếp theo, hắn muốn trùng kích tầng thứ ba Thánh Lô Thể.

Ừ ừ...

Thân thể Triệu Phong, ngâm trong dược thủy luyện thể, bên ngoài thân nổi lên một tia hoa văn Phong Lô, đang không ngừng rèn luyện thân thể hắn.

Nói chung, công pháp luyện thể, tiến cấp rất chậm, cần có sự kiên nhẫn và đại nghị lực.

Cũng may.

Lúc trước Triệu Phong đã dùng qua những thứ như “Bất Lão Tuyền”, khiến thân thể trước tiên thoát thai hoá cốt.

Lại nói, mặc dù hắn rèn luyện khí lực còn chưa tới hỏa hầu, nhưng cấp độ sinh mệnh, đã tiếp cận Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi.

Tu luyện Thánh Lô Thể, có thể mượn dùng Phong Lô Quyết, rèn luyện thân thể, đây là một ưu thế.

Bởi vậy, dưới tình huống tài nguyên sung túc, hắn tu luyện tiến cấp vẫn rất thuận lợi, có thể dùng từ “đột phi mãnh tiến” để hình dung.

Ngay lúc Triệu Phong đang tu luyện.

Ông ổng...

Hai luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, xuất hiện bên ngoài sân, hư không bốn phía, đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác đè nén ngưng trệ.

Hào quang của sức mạnh to lớn, dần dần thu liễm, hiển lộ ra thân ảnh của hai thanh niên nam tử.

Hai nam tử này, đều là nhân trung long phượng, khí vũ bất phàm.

- Bất hoàng tử, nơi này có lẽ là nơi ở của tên Triệu Phong kia.

Một thanh niên mày râu, dáng người khôi ngô, mặc cẩm bào màu đen rộng rãi, hai mắt sắc bén như điện, có một loại cảm giác áp bách và uy thế khó hiểu.

- Lạc Tôn, ngươi không nên làm vậy.

Bát hoàng tử khẽ phất tay một cái, lại cười nói:

- Nếu như để ngoại nhân biết, Chu Lộc ta lấy thân phận hoàng tử, đi cướp đoạt vị hôn thê của người khác, còn không phải làm nhục thanh danh của hoàng tộc sao?

So với Lạc Tôn khí tức bá đạo, Bát hoàng tử lại lộ ra cử chỉ tao nhã.

Nếu không kể đến thân phận, bản thân Bát hoàng tử, cũng được xem là người tuấn tú lịch sự, dáng vẻ anh tuấn đoan chính.

Lúc này.

Gần sân phòng của Triệu Phong, tập trung không ít người xem náo nhiệt.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng có hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh xuất hiện.

Huống chi, Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều lần hững thiên tài đứng đầu Vương triều Đại lục.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số đệ tử ở đây, đều không biết thân phận của “Bát hoàng tử”.

- Lạc huynh? Các người đến tìm Triệu Phong sao? Tiểu tử này, dường như nghe được tin tức gì đó, vừa trở về đã lập tức bế quan rồi.

Quảng sư huynh vẻ mặt cung kính, đi lên trước bắt chuyện.

Đối với Lạc Tôn, Quảng sư huynh hiển nhiên nhận ra.

- Tiểu tử này, không ngờ lại cố tình trốn tránh ta?

Sắc mặt Lạc Tôn trầm xuống, trong mắt có một tia oán giận không vui.

Dựa theo cách nói của Quảng Điền, khi Triệu Phong nghe được tin hân đến đây, lập tức trở về bế quan tu hành.

Đây quả thật là một hành vi “chơi xấu”, không chịu từ bỏ hôn ước.

- Lạc huynh, đây là “nhân chi thường tình” mà thôi.

Bát hoàng tử cũng không cảm thấy ngoài dự liệu, trên mặt còn mang theo ý cười.

Dù sao đi nữa, Lạc Thủy Nhi cũng là người rất ưu tú, mà Lạc gia tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng là đại thế gia.

Người bình thường đều có tâm lý muốn trèo cao, Bát hoàng tử hiển nhiên có thể lý giải được.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi trong mắt không có tôn trưởng, ngươi cho rằng dùng cách này, là có thể cưới được muội muội ta?

Lạc Tôn hừ lạnh một tiếng.

Một luồng sức mạnh to lớn vô hình của Vương Giả, bao phủ khắp sân phòng của Triệu Phong.

Trận pháp phòng ngự trên sân, chợt trở nên ảm đạm, xèo xèo rung động, dường như tùy thời sẽ phá diệt.

Trong phòng.

Triệu Phong đang tu luyện, thấy một màn này, không khỏi cười lạnh một tiếng:

- Tặc tử phương nào? Nơi này là sơn môn của Vạn Thánh Tông, nào đến lượt các người giương oai?

Vạn Thánh Tông, có Tông quy rất nghiêm khắc.

Khi đệ tử trung tâm đang bế quan, nếu không phải là tình huống đặc thù, thì không thể quấy nhiễu.

Hành vi của Lạc Tôn, có thể nói là đã khiêu khích đến Vạn Thánh Tông.

- Lạc huynh, chớ nên xung động.

Bát hoàng tử Chu Lộc, vội vàng ngăn cản hành vi của Lạc Tôn.

Lạc Tôn giận dữ, nhưng cũng biết rằng mình đang ở địa bàn của Vạn Thánh Tông, không thể cậy mạnh với Triệu Phong được.

Hơn nữa, muốn hối ước từ hôn, cũng là do Lạc gia chủ động.

Tại phương diện đạo nghĩa tình lý, Lạc gia đều không có vẻ vang gì.

Ngược lại, Triệu Phong là nhân vật đứng ở “bên yếu”, sẽ trở thành người có lý, có quy tắc đạo đức.

Nhất thời.

Lạc Tôn và Bát hoàng tử, đột nhiên lâm vào hoàn cảnh xấu hổ lưỡng nan.

Hai người đều không ngờ rằng, Triệu Phong ngay cả Vương Giả cũng không nể mặt, nhất định không chịu đi ra.

- Lạc huynh đừng lo. Tiểu tử này sớm muộn cũng phải ra ngoài. Nếu như hắn muốn lĩnh bổng lộc của Tông môn, muốn mua tài nguyên, đều phải hoàn thành nhiệm vụ...

Quảng sư huynh chủ động hiến ân cần.

Lúc này, hắn liền vô ngại nhận việc khó, phái người trông coi hành tung của Triệu Phong.

Chỉ cần Triệu Phong vừa xuất quan, trước tiên sẽ thông tri cho Lạc Tôn.

- Được, ta còn phải chờ tên Triệu Phong kia ký kết thư từ hôn, tránh cho ngày sau lại bêu xấu.

Lạc Tôn hài lòng gật đầu.

Trong cảm nhận của hắn, hành vi vô lại này của Triệu Phong, cũng không thể gây nên trở ngại gì.

Ngay lúc Lạc Tôn và Bát hoàng tử xoay người rời đi.

- Lạc Tôn, Bát hoàng tử. Các người không cần đến nữa, hôn ước với Lạc Thủy Nhi, ta từ.

Một thanh âm nhàn nhạt truyền đến.

Dứt lời, Triệu Phong đem một bức thư vừa viết xong, bắn ra ngoài sân.

Vụt...

Lạc Tôn đưa tay, tiếp nhận bức thư.

Chỉ thấy.

Trên thư viết hai chữ to rất bắt mắt – Hưu thư.

Hai chữ to này, ẩn chứa một loại ý cảnh kỳ dị, trùng kích thị giác người nhìn.

Lúc Lạc Tôn và Bát hoàng tử nhìn thấy, tâm thần đều khẽ chấn động, càng không nói đến những người dưới Vương Giả.

- Hưu thư? Tiểu tử ngươi dám bỏ muội muội ta?

Trong lòng Lạc Tôn giận dữ, sức mạnh to lớn của Vương Giả, mơ hồ chấn động cả một phương thiên địa.

Sức mạnh to lớn đáng sợ của thiên địa, khiến cho những đệ tử trong Tông môn ở gần đó, đều hít thở không thông, kinh hồn táng đờm.

Nhìn phong “Hưu thư” này, sắc mặt của Bát hoàng tử cũng có chút khó coi.

- Lạc Tôn, các người rốt cuộc muốn gì? Ta không muốn cưới muội muội của ngươi, như vậy còn không phải như mong muốn của các người hay sao?

Một thanh âm đậm mạc lạnh như băng, quanh quẩn trong hư không.

Tại thế giới này, thư từ hôn của nhà trai – chính là Hưu thư.

Nhà gái, không có quyền viết Hưu thư, nhiều nhất chỉ có thể hối hôn, đây là hành vi vi phạm đạo nghĩa nghiêm trọng.

Triệu Phong làm vậy, bản thân cũng cảm thấy rất sảng khoái.

Hắn cũng không muốn việc tu hành của bản thân, bị quấy nhiễu nhiều lần.

- Người...

Lạc Tôn gầm nhẹ một tiếng, không biết phải nói gì.

Quả thật, hắn muốn tìm Triệu Phong nói chuyện, là để giải trừ hôn ước.

Nhưng Triệu Phong thật không biết điều, trực tiếp dùng phương thức “thông thường” của thế giới này để giải trừ hôn ước – “một tờ Hưu thư”.

Nhưng nghĩ lại.

Bản thân đường đường là Lạc gia đại gia tộc, muội muội tuyệt thế khuynh thành, cuối cùng lại bị tiểu tử này bỏ, trong lòng Lạc Tôn phần nộ tốt độ, không thể cân bằng.

Sắc mặt của Bát hoàng tử cũng sầm xuống, lần đầu tiên lộ vẻ âm trầm.

Hắn là hoàng tử của Đại Càn Vương triều, phi tử mà hắn cưới, lại từng bị một nam tử khác bỏ, như vậy thì còn gì là mặt mũi nữa.

Nói đến cùng, lại là vấn đề liên quan đến “thể diện”.

Là bên “cường thế”, Lạc gia muốn chủ động hối hôn, lại phải trấn an bồi thường Triệu gia, tuy nhiên vẫn có chút mất đạo nghĩa.

Theo lý thuyết.

Triệu Phong là nhà trai, từ hôn thì càng danh chính ngôn thuận, nhưng làm như vậy thì vô cùng tổn hại đến tôn nghiêm của Lạc gia và Bát hoàng tử.

- Triệu Phong, người sẽ phải trả giá đắt vì hành vi của mình ngày hôm nay.

Thanh âm phần nộ rít gào của Lạc Tôn, quanh quẩn trong hư không, sức mạnh to lớn của Vương Giả, khiến cho thiên địa xung quanh, đều lâm vào trong một tầng băng hỏa song trọng thiên.

Triệu Phong ở trong phòng, sắc mặt thoáng rung động.

Không ngờ Lạc Tôn lại tu luyện công pháp Băng Hỏa hiếm thấy. Loại công pháp này, phải giải quyết sự tương khắc của thuộc tính Băng Hỏa, rất khó khăn.

Hơn nữa, Lạc Tôn mơ hồ đã xuất hiện Không Gian Linh Vực rồi.

Điều này chứng tỏ, tương lai, hắn tấn chức Vương Giả cấp Linh Vực, cũng không còn bao xa nữa.

- Lạc Tôn.

Trong hư không, vài luồng ý chí Vương Giả khóa không mà đến:

- Nơi này là địa bàn của Vạn Thánh Tông, mong người hãy thu liễm một chút.

Hiển nhiên.

Việc Lạc Tôn tức giận, triển khai sức mạnh to lớn của Vương Giả, phát ra uy thế áp bách, đã khiến cho những Trưởng lão trong Vạn Thánh Tông cảm thấy không vui.

Vạn Thánh Tông nói thế nào đi nữa, ngày xưa cũng từng là Tông phái Tam Tinh, nội tình siêu phàm.

Nếu như không phải bắt đắc dĩ, Bát hoàng tử cũng không muốn đắc tội với Vạn Thánh Tông.

Tại Vương triều Đại lục, Vương triều và thế lực Tông môn, luôn duy trì ở một cục diện cân bằng.

- Triệu Phong, chúng ta chờ xem.

Lạc Tôn kiềm nén lửa giận, mang theo Bát hoàng tử đáng vẻ âm trầm, rời khỏi sân phòng của Triệu Phong.

Triệu Phong đứng ở bên đạo đức quy tắc, mà nơi này lại là Vạn Thánh Tông, bọn họ không thể cậy mạnh được.

Trong phòng.

Triệu Phong đắm chìm trong việc tu luyện. Đối với lời uy hiếp của Lạc Tôn, hắn cũng không để trong lòng. Chớp mắt...

Hơn nửa tháng trôi qua, “Kim Khôn Thánh Lô Thể” của Triệu Phong, đã đột phá tầng thứ ba.

Kể từ lúc này, Triệu Phong chỉ cần dựa vào khí lực thân thể, cũng có thể đánh chết Chân Chủ Cấp, dưới Đan Nguyên Cảnh, có thể nói là vô địch.

Nếu như phối hợp với Phong Lô Quyết, vậy thì lại càng như hổ thêm cánh.

Trước đây.

“Ngũ Hành Phong Lô Quyết” của Triệu Phong, đã đột phá tầng ba, cũng chính là từng bước tiếp cận tầng thứ ba đỉnh phong.

Lúc này.

Trọng tâm của hắn, lại đặt trên Phong Lô Quyết.

Cấp độ của Phong Lô Quyết càng cao, tu luyện tiến cấp Thánh Lô Thể càng nhanh.

Trạng thái lý tưởng nhất, chính là cảnh giới Phong Lô Quyết của Triệu Phong, luôn vượt qua Thánh Lô Thể nửa tầng hoặc một tầng.

Theo Triệu Phong tính toán, lúc tu luyện “Ngũ Hành Phong Lô Quyết” đến tầng thứ tư, mới quay lại tiến cấp “Kim Khôn Thánh Lô Thể”.

Phong Lô Quyết bắt đầu từ tầng thứ tư, chính là một “bước ngoặt”.

Theo như ghi chép trong tầng thứ tư, thì đó là khai mở “Ngũ Hành Phong Lô”.

- Ngũ Hành Phong Lô Quyết, chú ý đến “Ngũ Hành tương sinh”, Kim sinh Thủy, Thủy sinh Mộc, Mộc sinh Hỏa, Hỏa sinh Thổ, Thổ sinh Kim...

- Sau khi đến tầng thứ mười, Ngũ Hành Phong Lô mới có thể hình thành một chu kỳ luân chuyển, hoán đổi viên mãn như ý.

Mạch suy nghĩ trong đầu Triệu Phong, rất rõ ràng.

Càng kỳ diệu chính là.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết “tầng thứ tư”, có thể tùy ý lựa chọn một thuộc tính Ngũ Hành để khai mở.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Trong năm đại thuộc tính cơ bản, có thể chọn một cái để bắt đầu Ngũ Hành Phong Lô.

Thuộc tính đầu tiên trong Ngũ Hành Phong Lô, chính là dùng làm căn cơ, rất trọng yếu.

Bởi vậy.

Từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu, đều phải đặt căn cơ cho Ngũ Hành Phong Lô.

Sau này, cứ mỗi một tầng, đều sẽ sinh ra một cái Ngũ Hành Phong Lô.

- Tầng thứ tư, chính là mấu chốt. Ngũ Hành Phong Lô đầu tiên, phải thận trọng lựa chọn và tu luyện.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Lúc này.

Hắn cũng lâm vào suy tư trong giây lát.

Nếu muốn mới đầu, đạt được công kích mạnh mẽ, vậy thì thuộc tính Hỏa và Kim chính là sự lựa chọn không tệ.

Nếu như muốn phòng ngự mạnh, nội tình thâm hậu, hành Thổ Phong Lôi là lựa chọn tốt nhất.

Ngoài ra, thuộc tính Thủy và Mộc cũng có ưu thế nhất định.

Mộc sinh sôi không ngừng, kéo dài tuổi thọ, tăng cường sức sống sinh mệnh, mà trị liệu và phụ trợ, lại đều là nhất lưu.

Nhưng cuối cùng.

Triệu Phong lại lựa chọn “Thủy”.

Chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, từ Chân Nhân Cấp, đề thăng tới Chân Chủ Cấp.

Thuần hóa Âm Minh Điều, bên người lại có miêu sủng thần bí, có thể miêu sát Tôn Chủ Đại Đan Nguyên Cảnh.

Đây là việc mà thường nhân có thể làm hay sao?

- Triệu gia gia, đây là một trong những thứ mà ta bồi thường.

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một cái bình sứ nhỏ nhỏ, bên trong phóng ra một luồng thanh tuyến.

- Bồi thường?

Triệu gia gia gầm nhẹ một tiếng:

- Ta không cần bồi thường gì cả! Người chỉ cần dùng cái thân xác này, sống sót cho tốt, kế thừa nguyện vọng của Phong nhi.

- Uống nó rồi, người mới có sinh mệnh để quan sát những điều đó.

Triệu Phong cười nói.

Triệu gia gia có chút nghi hoặc, uống vào ngụm thanh tuyến trong bình sứ nhỏ.

Khoảnh khắc tiếp theo...

Sắc mặt hấn đại biến, thất thanh hô lên:

- Bất Lão... Tuyền?

Triệu gia gia cảm giác cơ năng thân thể đã già cỗi của mình, đột nhiên trọng hoán sinh mệnh, sức sống dồi dào.

Ngày xưa, hấn đã trải qua một hồi biến cố, thân thể tàn phế, thọ nguyên giảm mạnh, hiện nay, chỉ còn lại không đến mười năm thọ nguyên.

Nhưng sau khi uống xong “Bất Lão Tuyền”, hấn lại có cảm giác như thời gian đang quay trở lại.

Thọ nguyên của hấn, chớp mắt đã tăng lên cả ngàn năm.

- Để người tiếp tục kéo dài sinh mệnh, không những là tâm nguyện của “Triệu Phong”, mà còn là nguyện vọng người chôn giấu sâu tận đáy lòng, đúng không?

Triệu Phong chậm rãi nói.

- Người...

Mặt già của Triệu gia gia thoáng cái đỏ rực.

Quả thật, hấn dốc lòng bồi dưỡng Triệu Phong, từ sâu tận đáy lòng, quả thật đã từng có hy vọng xa vời như vậy.

Triệu Phong trải qua hai nhân sinh, há có thể không nhìn ra chi tiết này.

Sau đó.

Triệu Phong lại lấy ra vài thứ linh dược, Thánh dịch, trân phẩm, vì Triệu gia gia mà trị lành cái chân không trọn vẹn của hấn.

Những dược phẩm trân quý này, là dùng để trị liệu cho vết thương của Vương Giả, Đại Đế, chút thương tích tàn phế của Đan Nguyên Cảnh, tất nhiên không đáng kể gì.

Chỉ trong nửa canh giờ ngắn ngủi.

Thọ mệnh của Triệu gia gia đã gia tăng ngàn năm, cái chân bị tàn phế cũng lành lại, tu vi khôi phục.

Tất cả những điều này, khiến ông ta cảm thấy mình như đang nằm mộng.

- Hiện nay ta đã có thọ mệnh ngàn năm, cảnh giới Đại Đan Nguyên Cảnh, Vương Giả Hư Thần Cảnh mà trước kia không dám hi vọng xa vời, bây giờ có thể phóng tay mà thử rồi.

Mặc dù trong lòng Triệu gia gia rất vui mừng, nhưng cũng cảm thấy có chút áy náy.

Bất kể nói thế nào đi nữa, tính mạng tôn tử của hần cũng không thể thay đổi.

Tân “Triệu Phong” trước mắt, chỉ cần giơ tay nhắc chân, đã có thể nghịch chuyển nhân sinh vận mệnh của hần.

Hơn nữa.

Nếu muốn báo thù cho tôn tử, chấn hưng Triệu tộc, có lẽ phải dựa vào nam tử trước mắt.

- Ta hi vọng bí mật này, không nên để cho quá nhiều người biết.

Triệu gia gia có một yêu cầu.

Việc này, nếu như lan truyền ra ngoài, Triệu tộc cũng không hề có chút cảm giác ưu việt nào.

- Được.

Triệu Phong cũng đang có ý này.

Ngay trong ngày hôm đó...

Cao tăng Triệu tộc, bí mật tập trung hội nghị, cũng mời Triệu Phong qua đó.

- Phong nhi, chính là hi vọng lớn nhất của Vân Lĩnh Triệu tộc chúng ta trong tương lai. Ân gia trải qua đợt ám sát vừa rồi, khẳng định sẽ không buông tay.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa nói.

Lúc này, cao tăng Triệu tộc đã biết chuyện, lúc Triệu Phong còn ở trong Tông môn, đã bị Ân gia ám sát nhiều lần.

Chỉ cần Triệu Phong còn sống, cho dù Triệu tộc thảm bại, thì vẫn sẽ có ngày Đông Sơn tái khởi.

Triệu Phong trước kia, chính là thiên tài ngàn năm hiếm gặp của Triệu tộc, không những vậy, hần còn gia nhập Vạn Thánh Tông.

Đặc biệt là mấy tháng gần đây, thiên tài này liên tục đạt được đại kỳ ngộ, tu vi đột phi mãnh tiến, uy hiếp càng ngày càng lớn.

Có thể đoán được.

Với biểu hiện nổi trội xuất sắc của Triệu Phong hiện nay, tiếp theo rất có thể sẽ được Vương Giả thu làm đồ đệ, mà “Không Gian Thần Huyền” sắp tới, lại càng có khả năng trở thành bước ngoặt.

- Các người, có thể dùng ta làm mồi nhử.

Triệu Phong cười nói.

Mục đích của hần tới đây lần này, chính là diệt trừ Ân gia.

Sáng ngày hôm sau...

Một mình Triệu Phong, bay tới một đỉnh núi, cách Triệu gia bảo mấy trăm dặm.

Trên đỉnh núi, mây mù lượn lờ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi tại chỗ, bắt đầu tu luyện.

Lúc này.

Triệu Phong đang thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết”, cùng lúc tu luyện hai bộ công pháp Thánh Lô Thể và Phong Lô Quyết.

Lần này đoạt xá trọng sinh, Vạn Niệm Thần Quyết cũng không cần trùng tu.

Chỉ cần lực lượng linh hồn của hắc khôi phục, Vạn Niệm Thần Quyết lập tức có thể khôi phục trở lại đỉnh phong.

Nó và ý chí Đại Đế, là cùng một đạo lý.

Bởi vì Triệu Phong đoạt xá trọng sinh, mà ý tức và trung tâm linh hồn, đều ký thác tại Thần Linh Nhân.

Mà Thần Linh Nhân lần đầu tiên đã dung nhập vào thể nội của hắc, cũng không tính là đoạt xá.

Ý chí linh hồn của hắc không thay đổi, đây mới là điều trọng yếu.

Triệu Phong còn nhớ, lần đầu tiên, lúc Thần Linh Nhân dung nhập vào thân thể mình, hắc gần như đã mất hết toàn bộ lực lượng sinh cơ.

Được thân thể hắc tẩm bổ, Thần Linh Nhân dần dần hồi phục, sau đó lại cải tạo thân thể này.

Mấy ngày sau...

Tu vi của Triệu Phong lại có tiến triển, dễ dàng đạt tới Chân Chủ Cấp đại thành.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết, ổn định tại tầng thứ tư, Thủy Chi Phong Lô trong cơ thể, không ngừng tẩm bổ và tôi luyện Thánh Lô Thể.

Nhưng muốn đột phá bình cảnh tầng thứ tư của Thánh Lô Thể, quả thật còn cần một thời gian nữa.

- Một khi Thánh Lô Thể đột phá tầng thứ tư, ta chỉ cần dựa vào thể phách nhục thân, cũng có khả năng tung hoành trong hàng ngũ Đan Nguyên Cảnh rồi.

Trong lòng Triệu Phong có một tia chờ mong.

Tầng thứ tư của Thánh Lô Thể, được chia thành nhiều phân đoạn, tương đương với Ngũ Hành Phong Lô Quyết từ tầng thứ tư đến tầng thứ sáu.

Tối hôm đó...

Vụt... Vụt...

Trên bầu trời đầy mây đen, hơn mười hắc ảnh xuất hiện.

- Tiểu tử kia, không ngờ còn có thể ngồi đây tu luyện, quả là không coi ai ra gì.

- Hừ, đây rõ ràng là kẻ thừa mồi của Triệu tộc. Nhưng thực lực của chúng ta hơn xa Triệu tộc, vừa vặn có thể một lưới bắt sạch.

Hơn mười đạo bóng đen này, khí tức yếu nhất cũng là Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ.

Hai người cầm đầu là một nam một nữ, đều là Nửa bước Vương Giả.

- Mộ Nguyệt, người mang theo một đội vây giết đám cao tầng của Triệu tộc, ta sẽ đích thân đi giết chết tiểu tử kia.

Một thanh niên cao lớn lên tiếng.

- Cổ Hồng, chỉ là một tên Chân Chủ Cấp, cần gì người phải đích thân ra tay?

Một vị Đại Đan Nguyên Cảnh trong đó lên tiếng.

Thanh niên cao lớn gọi là Cổ Hồng nói:

- Từ những thông tin tình báo nhận được đã chứng minh, tiểu tử này rất tà môn, trên người có bí mật không nhỏ.

Trong mắt Cổ Hồng lóe lên lệ mang, đồng thời còn pha lẫn một tia tham lam.

Một tiểu bối Chân Nhân Cấp, chỉ trong mấy tháng ngắn ngủi, có thể biến hóa lớn như vậy, nếu nói trên người không có bí mật, e rằng nói ra cũng không ai tin.

- Lên!

Cổ Hồng ra lệnh một tiếng, hơn mười đạo thân ảnh, lập tức lao về phía Triệu Phong trên đỉnh núi.

Một thủ lĩnh khác tên là “Mộ Nguyệt”, là một nữ tử xinh đẹp cao ráo, tu vi cũng đạt tới Nửa bước Vương Giả.

Đội hình mà nàng dẫn theo, có ba vị Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra, còn có chín tên Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, đỉnh phong.

- Dịch tập!

Đám bóng đen này vừa tiếp cận Triệu Phong chừng hai ba trăm dặm, đã bị phát hiện.

Cách ngọn núi của Triệu Phong chừng hai trăm dặm, cao tầng của Triệu tộc đều xuất hiện, phát động ngăn chặn.

- Giết cho ta...

Hai đại Nửa bước Vương Giả là Cổ Hồng và Mộ Nguyệt, khí thế như cầu vồng.

Ngược lại, bên phía Triệu Phong, chỉ có một vị Thái Thượng Trưởng lão là Nửa bước Vương Giả, chính thể thực lực Đan Nguyên Cảnh còn lại, thì không bằng bên kia.

- Cẩn thận! Bên phía đối phương xuất hiện hai gã Nửa bước Vương Giả.

Thanh âm cứng rắn hữu lực của Thái Thượng Trưởng lão Triệu tộc, xuyên qua bầu trời đêm.

Hai vị Nửa bước Vương Giả của Ân gia, đều là ngoại viện, trong đội ngũ đó, chỉ có một phần ba là người của Ân gia.

- Lão thất phu, lưu lại!

Mộ Nguyệt tu vi Nửa bước Vương Giả nhảy ra, ngân kiếm trong tay chém tới một chuỗi vân mang huyền diệu, trong nháy mắt đã hủy diệt vài ngọn núi.

- A...

Đám cao tầng Triệu tộc mai phục ở phụ cận bị dư âm lan đến, nhất thời bị chặt thành hai khúc.

Thái Thượng Trưởng lão của Triệu tộc, chỉ đành xông lên.

Thế nhưng, một vị “Cổ Hồng” khác thực lực càng mạnh hơn, cũng đang một thương một ngựa, giết lên Triệu Phong ở trên đỉnh núi.

Cao tầng Triệu tộc, bị kìm chế gắt gao, căn bản vô lực ngăn cản.

- Phong nhi!

Triệu gia gia không biết từ lúc nào, đã xuất hiện phía sau Triệu Phong.

Trên gương mặt tang thương của hắn đầy vẻ lo lắng, thanh âm có vài phần run rẩy, chỉ thấy tên Nửa bước Vương Giả cười dữ tợn kia đang tiếp cận.

Meo...

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên nhảy lên vai Triệu Phong.

- Để ta...

Triệu Phong đưa tay, ngăn cản Tiểu Tặc Miêu hành động.

Dứt lời.

Mái tóc đen trên đầu hắn, đã hóa thành máu tím, tung bay trong gió đêm.

- Mê Cung Huyền Thành!

Trong mắt trái của Triệu Phong, tràn ngập một trận sương mù màu tím, chậm rãi xoay tròn.

Vụt...

Cảnh tượng thiên địa, đột nhiên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Sao lại thế này?

Đám cường giả của Ân gia, đột nhiên lâm vào một tòa Huyền Thành sương mù mông lung, đi tới đi lui tại chỗ.

Những người này, giống như lọt vào một “ô vương mê cung” vô hình. Bị ngăn cách ở một phương hư không khác, bất kể điên cuồng công kích thế nào, vẫn bị giới hạn trong phương viên mấy trượng đó.

- Mê Cung Huyền Thành, đây chính là huyền thuật cấp Linh Vực.

Triệu Phong ngồi yên tại chỗ.

Mặc dù ý chí linh hồn của hắn, chỉ mới khôi phục được một phần mười so với thời kỳ đỉnh phong, nhưng Đồng thuật của Thần Linh Nhân, đối với Vương Giả bình thường, lại có lực sát thương không nhỏ.

- A a...

Tiếng kêu thảm thiết, liên tục vang lên không dứt trong Mê Cung Huyền Thành.

Dưới “Mê Cung Huyền Thành” cấp Linh Vực bao trùm, đám cường giả của Triệu tộc, lại không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Chỉ sau thời gian nửa chén trà, toàn bộ cường giả của Ân gia đã chết hết.

Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ, từ đầu tới cuối, đều không hề hoạt động chút nào.

Về mặt Triệu tộc tràn đầy khiếp sợ.

Hắn chỉ thấy mắt trái của Triệu Phong mở lớn, sau đó toàn bộ cường giả của Ân gia, chỉ có thể đứng tại chỗ, để mặc cho bọn họ chém giết.

775. Chương 777: Triệu Phong Cảnh Cáo

Phụ cận Triệu gia bảo.

Một hồi chiến đấu sinh tử tồn vong, cuối cùng nhanh chóng giải quyết với phương thức như vậy. Đám cao tầng Triệu tộc, đều có cảm giác như đang nằm mơ, tất cả đều không chân thực.

Mọi người theo bản năng quay đầu nhìn lại Triệu Phong đang ngồi trên đỉnh núi phía sau.

Mái tóc tím của thiếu niên này, bay phất phới trong gió, hai mắt khép hờ, lại tiến vào trong tu luyện.

Mặc dù không thể nhìn ra chi tiết gì, nhưng trực giác và phán đoán nói cho bọn họ biết rằng, mấu chốt xoay chuyển cục diện thắng bại của trận chiến này, là thiếu niên đó.

- Là Phong nhi... Chính hắn đã xoay chuyển thế cuộc, cứu cả gia tộc.

Triệu gia gia sau một phen hoảng hốt, phần chấn hết lớn một tiếng, râu tóc rung lên, hiển lộ sự kích động và tự hào.

Người khác không thể nhìn thấy chi tiết quá trình, nhưng hắn ở gần trong gang tấc, có thể nhìn thấy rất rõ mọi thứ.

Bỗng nhiên.

Hình bóng thiếu niên trên đỉnh núi, cùng với tiền bối Tặc Miêu trên vai, ở trong mắt mọi người, lại càng trở nên thần bí khó lường hơn.

Đám cao tầng của Triệu tộc, đều nhìn Triệu Phong với ánh mắt kinh nghi và kính sợ.

Trận chiến này, Triệu tộc vốn là không có phần thắng, thậm chí còn lâm vào cục diện cử tử nhất sinh.

Nhưng trong quá trình chiến đấu, đám cường giả của Ân gia, giống như trúng phải tà thuật gì đó, hoàn toàn để mặc cho bọn họ đánh chém.

- Vơ vét sạch chiến lợi phẩm của đám dư nghiệt.

Vị Thái Thượng Trưởng lão Nửa bước Vương Giả của Triệu tộc, liên tục phân phó.

Vừa rồi, đám người Ân gia tập kích, tu vi đều ngoài Tiểu Đan Nguyên Cảnh hậu kỳ, ngay cả Đại Đan Nguyên Cảnh và Nửa bước Vương Giả, cũng có mấy người.

Bởi vậy, chiến lợi phẩm cũng rất phong phú.

- Phong nhi, những chiến lợi phẩm này, tùy người xử trí.

Triệu gia gia chủ động tiến lên, đem một đồng chiến lợi phẩm bày ra, bắt đầu phân loại.

Thân là “gia gia”, hẳn đương nhiên phải vì tôn tử mà giành lấy những chiến lợi phẩm này.

Hai mắt Triệu Phong đảo qua một lượt, có chút thất vọng, chỉ lấy một vài món trân tài Thủy hệ và trân bảo có giá trị trong những chiến lợi phẩm này.

Còn những tài nguyên trân bảo khác, có một số không đủ lọt vào mắt hắc, hoặc là không có tác dụng gì với hắc.

Lúc này.

Triệu tộc lại phái người, điều tra địch nhân của Ân gia đang lưu lại xung quanh, nhằm vào những con cá lọt lưới và thám tử thám báo.

Cách ngoài hai ngàn dặm, trên một ngọn núi cũ nát.

- Làm sao có thể... Toàn quân bị diệt?

Một thanh niên cầm bào màu đen, dáng vẻ khôi ngô, vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc, có vài phần thất thần.

Nếu như Triệu Phong ở đây, nhất định có thể nhận ra thanh niên này, hẳn chính là “Lạc Tôn” ngày trước.

- Vương Giả đại nhân, những người tham dự đợt tập kích lần này, không một ai chạy thoát. Triệu tộc hiện đang tìm kiếm thám báo của Ân gia ở xung quanh đây.

Một hắc y nam tử Ảnh Sát đạo, vẻ mặt đầy lo lắng mà nói.

Đối với chân tướng của cuộc chiến, người không tham dự vào, căn bản không thể nhìn ra manh mối gì.

- Theo thuộc hạ phán đoán, Triệu Phong khẳng định có cao nhân tương trợ. Hắc vừa trở về, Triệu tộc liền bố trí một phen mai phục.

Nam tử hắc y, dè dặt thận trọng mà nói.

Lần này địch tập, cao tầng của Ân gia đã xuất động quá nửa. Ngoài ra, Lạc gia thậm chí còn phát động một ít nhân thủ.

Lạc Tôn thậm chí chủ động xung phong giết giặc, âm thầm phụ trách toàn bộ chuyện này.

Nhưng thật không ngờ rằng.

Đội hình cường đại đủ uy hiếp sự tồn vong của Triệu tộc, lại toàn quân bị diệt trong thời gian ngắn ngủi như vậy.

Nhất thời, Lạc Tôn thoáng lâm vào trầm tư giây lát.

Hắn há có thể không nhìn ra, sau lưng Triệu Phong kia, 99% là có cao nhân tương trợ rồi.

Trong trận chiến vừa rồi, thần niệm Lạc Tôn đã từng quét qua một lượt.

Thế nhưng.

Thần niệm của hắn, lại bị một luồng Huyền lực thần bí quấy nhiễu, mắt thấy thủ hạ của mình, một đám chết thảm, lại không nhìn ra được chân tướng.

Mà trung tâm của luồng Huyền lực thần bí đó, lại đến từ Triệu Phong.

- Trước tiên lui thủ Ân gia.

Hai mắt Lạc Tôn như điện, đột nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Sau trận chiến này, tinh nhuệ cao tăng của Ân gia, đã tổn thương quá nửa. Triệu tộc nhất định sẽ thừa cơ xông lên, tiêu diệt toàn bộ Ân gia.

Ân gia vừa diệt, tại vùng Vân Lĩnh này, Triệu tộc sẽ trở thành thế lực một nhà độc đại.

Đến lúc đó.

Lạc gia muốn nhúng tay vào vùng Vân Lĩnh, không những nằm ngoài tầm với, mà lực lượng cũng không đủ.

Thế cục trước mắt.

Lạc Tôn và Lạc gia, chỉ có thể âm thầm ra tay, không thể trực tiếp ra mặt.

Bởi vì, Triệu tộc và Lạc gia, vốn có quan hệ liên hôn, mà Lạc gia vốn có ý hối hôn trước, sau đó Triệu Phong lại viết Hưu thư.

Chuyện này, sẽ lan truyền ra ngoài.

Không những vậy, Triệu Phong là đệ tử trung tâm của Vạn Thánh Tông, sắp tới thậm chí còn trở thành đệ tử chân truyền.

Nếu như Lạc gia vô cớ ra tay với Triệu Phong, Triệu Phong rất có thể sẽ mời “Vạn Thánh Tông” ra tay, duy trì công đạo, hoặc trực tiếp cáo trạng với Vương Hầu phủ.

Xuất phát từ phương diện đạo đức và quy tắc cuộc chơi, Lạc gia đều không thích hợp trực tiếp ra tay, bằng không cho dù sự thành, bên phía Bát hoàng tử, tại phương diện danh dự, cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Bát hoàng tử muốn cạnh tranh Thái tử, thậm chí tương lai đạt được “Thánh Hoàng” vị của Vương triều, không thể để lại nhược điểm rõ ràng như vậy được.

Triệu gia bảo, trên đỉnh núi.

Triệu Phong khoanh chân ngồi, vẫn đang tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết” và “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”.

Giống như, trận chiến đấu không thể tưởng tượng nổi vừa rồi, không có liên quan gì đến hắn vậy.

- Phong nhị, trận chiến này, Ân gia đã thương cân động cốt, tinh nhuệ mất hết. Bây giờ là thời cơ tốt nhất để chúng ta tiêu diệt Ân gia.

Gia chủ Triệu Thiên Nghĩa, ánh mắt lập lòe, trong mắt bùng lên tia lửa dã tâm.

Đám cao tăng trong gia tộc, đều lộ ra một luồng chiến ý hùng hực, rất chờ mong thời khắc nhất thống Vân Lĩnh này.

- Được, xuất phát.

Triệu Phong gật đầu đáp ứng.

Ngay đêm đó.

Tinh nhuệ của Triệu gia bảo đã tập trung đầy đủ, hai trăm người chậm rãi cưỡi phi cầm hoặc thuyền Hư Không Hải, giết thẳng đến Ân gia.

Ân gia, ở phía bắc Vân Lĩnh, còn Triệu tộc thì ở phía nam.

Hai đại gia tộc, nam bắc giằng co, đã tranh đấu rất nhiều năm rồi.

Lúc trời tảng sáng.

Tinh nhuệ cường giả của Triệu tộc, đã đánh đến đại bản doanh của Ân gia – Ân gia thành.

Lúc mọi người tới nơi, Ân gia đã dàn sẵn trận địa đón địch.

Toàn bộ Ân gia thành, đều mở ra đại trận phòng ngự, một bầu không khí nặng nề đè nén, phủ lên nơi này. Đám cường giả thủ thành của Ân gia, trên mặt có vài phần tuyệt vọng, chiến ý cực thấp.

Thực lực của hai bên, căn bản không ở cùng một cấp bậc.

Trên đỉnh Vân Hải.

- Tốc độ tiến quân của Triệu tộc, so với trong tưởng tượng còn nhanh hơn, Lạc gia ta muốn giúp cũng không kịp.

Lạc Tôn ở trên trời cao quan sát.

Thần niệm của hắn thập phần thu liễm, quan sát Triệu tộc, trọng điểm là Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu trên vai.

Không biết là vô tình hay cố ý.

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, nhìn về phía hắn, hai mắt đối nhau.

Thể xác và tinh thần Lạc Tôn chấn động.

Một tiểu tử Chân Chủ Cấp, làm sao có thể cảm giác được thần niệm Hư Thần Cảnh?

Nếu như đây chỉ là trùng hợp, vậy thì một màn tiếp theo, lại khiến tâm thần Lạc Tôn cảm thấy run rẩy.

Meo...

Tiểu Tặc Miêu ở trên vai Triệu Phong, nhìn về phía hắn với ánh mắt khinh thường, trong mắt có vài phần châm biếm.

- Con mèo này, làm sao có thể...

Lạc Tôn cảm thấy, tất cả những điều này, đã đảo lộn thường thức của hắn.

Càng kinh dị hơn là, một người một mèo này, không ngờ biết sự tồn tại của hắn, mà bộ dạng vẫn hờ hợt như vậy.

Lại nghĩ đến một màn quỷ dị trong trận chiến vừa rồi, Lạc Tôn lại càng cảm thấy, một người một mèo này rất không đơn giản, trên người đối phương chắc chắn có bí mật mà không ai biết.

- Giết!

Hai trăm cường giả tinh nhuệ của Triệu tộc, cùng lúc phát động công kích mãnh liệt.

Ầm ầm ầm...

Đại trận phòng ngự của Ân gia, rung lên không ngừng.

Giờ phút này, bên phía Ân gia, cường giả cao tầng thiếu hụt, mất đi tâm phúc, nhân tâm càng hoảng loạn.

- Công kích... Góc tây nam.

Triệu Phong ngồi trên Âm Minh Đỉnh, đột nhiên lên tiếng, chỉ huy trận chiến.

Người của Triệu tộc, rất tin tưởng hắn, không hề nghi ngờ, lập tức công kích hướng “Tây bắc” của Ân gia thành.

- Góc tây bắc, chính là sơ hở trận pháp và phòng thủ của Ân gia thành...

Lạc Tôn không khỏi hít sâu một hơi.

Thần niệm Vương Giả của hắn, sau khi tận lực kiểm tra, mới phát hiện được manh mối.

Mà Triệu Phong ở trên lưng Âm Minh Đỉnh, chỉ cần liếc mắt nhìn một cái, đã nhìn ra sơ hở.

Ầm ầm ầm... rắc rắc...

Trận pháp góc tây bắc, rất nhanh đã vỡ tan, người trong Ân gia thành, lại càng lộ vẻ tuyệt vọng và bất đắc dĩ.

- Không thể để Triệu tộc dễ dàng thành công như vậy được.

Vẻ mặt Lạc Tôn trở lên lạnh lẽo:

- Ít nhất, ta cũng phải thử xem nông sâu của Triệu Phong mới được.

Dứt lời.

Hắn ẩn nấp trên tầng mây trời, sau đó thúc dục ý chí Vương Giả.

Thoáng chốc, một luồng sức mạnh to lớn như có như không của Vương Giả, ngưng kết tại chỗ trận pháp vỡ tan, ngăn cản một đợt công kích luân phiên.

Lạc Tôn ra tay, tương đối âm thầm.

Chỉ có người đạt tới cảnh giới Nửa bước Vương Giả, mới có thể cảm giác được.

Thế nhưng, chỉ cần Lạc Tôn không lộ diện, Triệu tộc cũng không có chứng cứ gì.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, tương đối thu liễm, không thể nhìn ra chút đặc thù nào.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ra tay ở trình độ này, căn bản không thể ngăn cản được bước tiến của Triệu tộc.

Lúc này.

Hắn lại chỉ huy Triệu tộc, chia làm bốn nhánh, một lần tiến công vài phương vị của Ân gia thành.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, là ý chí cường đại của Vương Giả Hư Thần Cảnh dung nhập với thiên địa, vận dụng lực lượng của thiên địa trong một không gian.

- Lạc Tôn còn chưa có khả năng đem sức mạnh to lớn của thiên địa chia làm vài luồng. Trừ phi hắn cũng tu luyện qua Thần quyết Hồn đạo cảnh giới cực cao như “Vạn Niệm Thần Quyết”.

Vẻ mặt Triệu Phong tràn đầy tự tin.

Sức mạnh to lớn của Vương Giả, là nhằm vào một không gian hoặc mục tiêu nào đó, cho dù là hắn ở thời kỳ đỉnh phong, cũng chỉ có thể đem sức mạnh to lớn của Đại Đế chia làm vài luồng mà thôi.

Triệu Phong hiện nay, cũng có thể vận chuyển sức mạnh to lớn của thiên địa, nhưng tước mất, hắn còn không muốn bộc lộ quá nhiều.

- Tiểu tử này...

Lạc Tôn ở trên tầng mây, sắc mặt lại biến đổi.

Nếu như hắn đem sức mạnh to lớn của Vương Giả, bao phủ khắp toàn bộ Ân gia thành, sẽ bộc lộ rất rõ ràng, hơn nữa lực lượng cũng sẽ phân tán.

Rắc rắc rắc...

Rất nhanh, mấy vị cường giả của Triệu tộc, đã giết vào Ân gia thành.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu hóa thành một đạo hư tuyến màu bạc, chui vào trong Ân gia thành.

- A a...

Vài tiếng hét thảm vang lên, mấy vị cao tăng của Ân gia, đã trở thành vong hồn dưới trảo của Tiểu Tặc Miêu.

Thế cục, đã không còn gì có thể ngăn cản nữa.

Người của Ân gia thành, đành phải từ bỏ trận pháp và thành trì, liên tục bại lui.

Cường giả tình nhuệ của Triệu tộc, sớm đã có chuẩn bị, lập tức triển khai đánh chặn và đuổi giết.

Tiếp theo, là một hồi tàn sát.

Triệu Phong thậm chí không cần ra tay, chỉ cần đề phòng Lạc Tôn là được.

- Nực cười...

Lạc Tôn phiêu phù trên bầu trời, sắc mặt âm trầm, trong lòng ghen ghét.

Nhưng Ân gia bị diệt, cục diện tại vùng Vân Lĩnh xem như đại thế đã định.

Trừ phi có Vương Giả Hư Thần Cảnh trực tiếp ra mặt can thiệp, hoặc là Lạc gia chính diện ra tay.

Nhưng sau lưng Triệu Phong, lại có “Vạn Thánh Tông” tiếp cận Tông phái Tam Tinh, một kẻ bình thường, há có thể dễ dàng ra tay?

Mà điều khiến Lạc Tôn lo lắng chính là, tiểu tử Triệu Phong này sâu không lường được.

Thẳng cho đến khi Ân gia thành bị Triệu tộc công chiếm, Lạc Tôn vẫn không nhìn ra nông sâu của Triệu Phong.

Ngay cả con mèo nhỏ bên cạnh đối phương, hắn cũng không nhìn ra.

Tiếp đó.

Triệu tộc bắt đầu cướp đoạt chiến lợi phẩm của Ân gia.

Trong đó, Triệu Phong là người được hưởng quyền ưu tiên lựa chọn.

- Trân tài Hồn đạo hữu dụng, vẫn còn quá ít. Chẳng qua, lại có không ít được liệu luyện thể và trân bảo Thủy hệ.

Triệu Phong chỉnh trang lại một số chiến lợi phẩm.

Triệu tộc muốn nhất thống Vân Lĩnh, tất phải thu thập phần lớn tài nguyên của Ân gia, Triệu Phong không thể nuốt hết một mình được.

Thế nhưng trân tài Hồn đạo bậc này, đừng nói là Ân gia, cho dù là Tông phái Nhị Tinh Tam Tinh, cũng cực kỳ thưa thớt.

- Lạc Tôn, ta khuyên Lạc gia các ngươi nên dừng tay. Bằng không, Lạc gia sẽ tiếp bước theo chân Ân gia.

Một âm thanh nhàn nhạt, xuyên phá bầu trời mây.

Lúc Lạc Tôn rời đi, thân hình thoáng cứng đờ, đây là thanh âm cảnh cáo của Triệu Phong.

776. Chương 778: Lạc Thủy Nhi

Lúc Lạc Tôn rời đi, bỗng nhiên thân hình cứng đờ, trên mặt xuất hiện một tia kinh ngạc.

Bởi vì.

Tiếng cảnh cáo của Triệu Phong, chính là vang lên trong đầu hắn.

Hơn nữa, trước đó, hắn không hề cảm thấy có dấu hiệu rõ ràng nào.

Có thể làm được điều này, chứng tỏ, đối phương ít nhất tại phương diện linh hồn, còn cao hơn hắn một bậc.

- Tiểu tặc tử Chân Chủ Cấp... Người cho rằng bằng vào trợ lực của một Vương Giả, là có thể uy hiếp được lão giả ta sao?

Lạc Tôn mạnh mẽ đè xuống sự kinh hãi trong lòng, sắc mặt thâm trầm.

Thần niệm của hắn truyền âm, khóa không rơi vào trong tay Triệu Phong, nhưng lại không thể xuyên thấu đến phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Một màn này, khiến trong lòng hấn run sợ không thôi.

Không ngờ hấn lại không thể tiếp xúc phương diện linh hồn của Triệu Phong, cảm giác đó, giống như đối phương là một biển chết lặng lẽ.

Mặc dù Lạc Tôn là người tác phong bá đạo, nhưng nội tâm lại rất thận trọng tỉ mỉ.

Trên người Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, có đủ loại dấu hiệu không thể nắm bắt, khiến trong lòng hấn sinh ra kiêng kỵ rất lớn.

Hơn nữa, Lạc gia trước mắt, còn chưa thể trực tiếp ra tay với Triệu tộc.

- Vậy thì thử xem.

Triệu Phong nhắm mắt lại, dáng vẻ hờ hợt không để tâm.

- Hừ! Tiểu tử ếch ngồi đáy giếng, thế cục thật sự tại Đại Càn Vương triều, chỉ một Vân Lĩnh Triệu tộc nhỏ, ngay cả một quân cờ cũng không xứng. Cho dù là Vạn Thánh Tông ở thời kỳ đỉnh phong, cũng là tồn tại hết sức nhỏ nhoi, nhưng hiện nay...

Lạc Tôn đứng ngạo nghễ trên tầng mây, khoe miệng nhếch lên một tia lãnh ý.

Trong lúc mơ hồ, hấn có cảm giác lời nói của hấn khiến đối phương không thể đáp trả được, hết sức ưu việt.

Lạc Tôn dùng phương thức của hấn, để “cảnh cáo” và “phản kích” đối phương, khiến tâm lý của Triệu Phong tan ra.

Trong thế cục của Đại Càn Vương triều, Lạc gia và Triệu tộc, đều không tính là gì. Ngay cả Vạn Thánh Tông đã xuống dốc, cũng không có bao nhiêu quyền lên tiếng.

Lạc Tôn hấn, lại kết giao với Bát hoàng tử của Đại Càn Vương triều.

Hoàng tộc Đại Càn, mới là chúa tể Đại Lục Vực, là kẻ thống trị tối cao của những Hải Vực xung quanh.

- Lạc Tôn, khá lắm.

Trong lòng Triệu Phong thoáng rung động.

Tên Lạc Tôn này, không chỉ thiên phú tuyệt hảo, mà tại thời đại mạnh mẽ đỉnh phong này, không ngờ lại có thể lấn lộn đứng tại vị trí cao.

Tài năng và tiềm lực của hấn, thậm chí còn được người của Hoàng tộc xem trọng.

- Triệu Phong.

Trong lời nói của Lạc Tôn, tràn ngập bá đạo tự tin:

- Bây giờ ngươi quay đầu vẫn còn kịp... Bằng không, ngươi và Triệu tộc, nhiều nhất chỉ cầm cự được một năm. Có lẽ, ngươi có thể được Vạn Thánh Tông che chở, sống tạm được một thời gian, nhưng cuối cùng, cũng sẽ chết hận trong dòng chảy lịch sử mà thôi.

Triệu Phong nghe vậy, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra một tia kỳ quái.

Rõ ràng là hấn đang cảnh cáo đối phương, kết quả là tên Lạc Tôn này lại phản kích, trước là nói về Vương triều đại cục, sau lại bảo hấn quay đầu là bờ.

Phảng phất như Lạc Tôn là kẻ chiến thắng trong lịch sử vậy.

Triệu Phong khoanh chân mà ngồi, không nói gì thêm nữa.

Lời cảnh cáo, hấn đã nói rồi, nghe hay không là việc của đối phương.

Chẳng qua, xem ra sự tự tin của Lạc Tôn rất lớn, hấn là không nghe lọt rồi.

Giữa bầu trời.

Lạc Tôn có vài phần âm trầm, hướng về phía Lạc gia mà bay đi.

Tâm tính và ý chí của Triệu Phong rất cứng rắn, hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Lời nói vừa rồi của Lạc Tôn, là muốn làm tan ra ý chí chiến đấu của Triệu Phong.

Nhưng ngược lại, Triệu Phong không hề đổi sắc, thậm chí còn lười tranh luận với hắn.

- Tiểu tử kia, rốt cuộc có chỗ dựa gì?

Lạc Tôn mơ hồ cảm thấy một tia thất bại.

Lúc này, hành động nhằm vào Triệu tộc, là do hắn chủ động xung phong giết giặc, âm thầm không chế.

Nhưng kết quả cuối cùng, lại là thất bại tơi tả trở về.

Nghĩ đến chuyện hắn đường đường là thanh niên đệ nhất thiên tài tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, vậy mà lại phải cam chịu nhục nhã trước mặt một thiếu niên nhỏ hơn mình mười mấy tuổi.

Loại cảm giác khuất nhục uất ức này, khiến trong lòng hắn vô cùng ghen ghét.

Luận tuổi tác, Triệu Phong mười bốn mười lăm tuổi, còn không bằng một nửa tuổi của hắn.

- Lạc huynh.

Lúc tiếp cận Lạc gia, trên bầu trời đột nhiên truyền đến âm thanh xé gió, theo đó là sức mạnh to lớn của Vương Giả chấn động.

- Bát hoàng tử.

Sắc mặt Lạc Tôn thoáng hòa hoãn lại, nhìn nam tử một thân trường bào cẩm long, dáng vẻ tao nhã trước mắt.

- Lạc huynh, thế nào rồi? Lần này hành động không thuận lợi?

Bát hoàng tử cũng nhìn ra được sắc mặt của Lạc Tôn có gì đó không đúng.

Hai người giao tình không tệ, Lạc Tôn cũng không giấu diếm, liền đem mọi chuyện kể lại một phen.

- Như vậy xem ra, tiểu tử Triệu Phong kia quả thật không đơn giản. Từ sau khi đánh một trận cùng với Tân Vô Ngân, ta chưa từng thấy Lạc huynh suy sụp như vậy bao giờ.

Ánh mắt Bát hoàng tử lóe lên, thấp giọng nói.

Từ vẻ mặt mà xét, bộ dạng của Lạc Tôn lúc này, quả thật ghen ghét không khác gì lần trước.

- Tân Vô Ngân.

Lạc Tôn lẩm bẩm cái tên này, trong mắt lóe lên vẻ ngoan lệ, bộc phát chiến ý cường đại:

- Chờ sau khi giải quyết xong tiểu tử này, ta sẽ đi khiêu chiến hắn lần nữa.

Bát hoàng tử biết, thất bại nửa năm trước, chính là sỉ nhục lớn nhất của Lạc Tôn.

Không đến mười chiêu, Lạc Tôn đã bị một Nửa bước Vương Giả đánh bại.

- Sau khi phân tích, ta đoán rằng Tân Vô Ngân kia, hẳn đã tận lực áp chế tu vi của mình tại cảnh giới Nửa bước Vương Giả, không muốn đột phá Vương Giả. Dù sao đi nữa, ý cảnh của hắn, cũng đạt tới ngoài cấp bậc Đại Đế rồi.

Bát hoàng tử lên tiếng.

Đề cập đến Tân Vô Ngân, cũng là tiếc nuối lớn trong lòng hắn.

Thiên tài như vậy, Bát hoàng tử còn chưa kịp mời chào, đã bị “Tứ hoàng tử” thực lực mạnh nhất và có hi vọng cạnh tranh ngôi vị thái tử nhất thu phục làm khách khanh rồi.

- Hắn tận lực áp chế tu vi, thì có chỗ tốt gì, chẳng lẽ...

Lạc Tôn đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

- Đúng vậy, là Không Gian Thần Huyền.

Bát hoàng tử mỉm cười nói:

- Thông đạo kết nối với Không Gian Thần Huyền, sẽ không ổn định nếu chịu tải Vương Giả Hư Thần Cảnh. Nhưng Nửa bước Vương Giả, lại có đến bảy thành xác suất thành công.

Phân tích như vậy cũng không có gì không hợp lý.

Tân Vô Ngân vì muốn yên ổn tiến vào “Không Gian Thần Huyền”, cho nên đã áp chế tu vi tại cảnh giới Nửa bước Vương Giả rất lâu.

Vụt... Vụt...

Hai người sống vai nhau, bay vào Lạc gia.

- Bát hoàng tử, người và muội muội của ta tiếp xúc, cảm thấy thế nào?

Lạc Tôn đột nhiên bật cười.

Bát hoàng tử thân phận cao quý, nếu như muội muội của mình có thể gả cho hắn, điều này đối với bản thân và Lạc gia, cũng có lợi ích rất lớn.

Cho dù muội muội chỉ làm một Phi tử, thì Lạc gia cũng cam lòng.

- thủy Nhi cô nương, ta đã nhất kiến chung tình, không có gì để soi mói, chẳng qua...

Bát hoàng tử cười khỏ một tiếng.

- Ồ? Chẳng lẽ thủy Nhi không đồng ý?

Lạc Tôn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Loại hôn sự liên quan đến việc sáp nhập với Bát hoàng tử, Lạc gia và ca ca như hắn, dường như chưa từng hỏi qua ý kiến của “Lạc Thủy Nhi”.

Trong suy nghĩ của Lạc Tôn.

Có thể gả cho Bát hoàng tử, cho dù chỉ làm thiếp, thì đối với một nữ tử thế gia, cũng là chuyện đến cầu còn không được.

Huống chi, Bát hoàng tử còn cam đoan, sẽ cố gắng để Lạc Thủy Nhi trở thành chính thất.

Lạc gia, trong một gian phòng khuê các.

- Phụ thân, ca ca, ta đã bao giờ đồng ý hôn? Các người có từng hỏi qua ý kiến của ta chưa?

Một thiếu nữ tóc dài mặc trang phục bích thường, thấp giọng nói.

Thiếu nữ kia, làn da trắng nõn nà, thủy linh như tiên, không nhiễm bụi trần, phảng phất một dòng sông trong lành sau cơn mưa.

Đối mặt với lời nói u oán của thiếu nữ, Lạc Tôn và phụ thân nhìn nhau, chỉ trầm mặc không nói.

Đối với “Lạc Thủy Nhi”, phụ thân và Lạc Tôn đều cực kỳ yêu thương.

Thế nhưng.

Việc hôn, Lạc gia chủ và Lạc Tôn, lại không hỏi qua ý kiến của Lạc Thủy Nhi.

Bởi thế cho nên, Lạc Thủy Nhi bây giờ bị Triệu Phong viết ột tờ Hư thư, ngược lại thanh danh mất sạch.

Một loại tâm lý hổ thẹn, nổi lên tận đáy lòng hai người, nhưng rất nhanh đã bị dập tắt.

So sánh với chuyện thiết lập quan hệ với Bát hoàng tử và hoàng tộc, thì chuyện này không đáng là gì. Lạc gia và Lạc Tôn đều không thể chống lại sự hấp dẫn chí mạng này.

Ngày tiếp theo.

Triệu Phong trở lại Triệu gia bảo, bản thân ở trong phòng, tiếp tục tham tu.

Sau khi tiêu diệt Ân gia, Triệu Phong đã tích lũy được một lượng lớn trân tài Thủy hệ và dược vật, đủ cho hắn tu luyện một đoạn thời gian rồi.

Lúc này.

Tu vi của hắn, đã đạt tới Chân Chủ Cấp đại thành, vẫn đang từng bước tiến bộ.

Nhưng “Kim Khôn Thánh Lô Thể”, muốn đột phá tầng thứ tư, vẫn còn cần phải có một động lực thúc đẩy nhất định.

Thấy vậy.

Triệu Phong lại càng dồn nhiều tâm lực, trước hết tu luyện tăng cường “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”.

Cảnh giới Phong Lô Quyết càng cao, dùng Phong Lô thôi thể càng hiệu quả.

Mấy ngày sau...

Tu vi của Triệu Phong, tiếp cận Chân Chủ Cấp đỉnh phong. “Ngũ Hành Phong Lô Quyết” cũng tiếp cận tầng thứ tư đỉnh phong.

- Nửa tháng nữa, “Kim Khôn Thánh Lô Thể” sẽ có hi vọng đột phá được tầng thứ tư. Trong hai tháng này, tu vi có khả năng khôi phục đến Đan Nguyên Cảnh.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Kế hoạch trùng tu, vẫn đầu vào đấy.

Chờ đến khi Triệu Phong khôi phục lại Hư Thần Cảnh, nội tình sẽ vượt qua kiếp trước, chuẩn bị để tương lai trùng kích “Huyền Quang Cảnh”, khi đó xác suất sẽ tăng lên nhất định.

Một ngày nọ...

Triệu Phong đang tu luyện, đột nhiên bị gián đoạn.

- Phong nhi, Lạc gia phái người đến, chỉ rõ đích danh muốn gặp người...

Triệu gia gia vội vàng chạy tới.

- Lạc gia?

Triệu Phong đứng dậy, đi ra ngoài sân.

Một lát sau...

Trong đại sảnh của Triệu tộc, Triệu Phong gặp được một vài đại biểu của Lạc gia.

Bên phía Lạc gia, tổng cộng có ba người đến.

Người ở giữa là một lão giả Đan Nguyên Cảnh, mặt lớn béo phì, biết ăn nói, từ đầu tới cuối thao thao bất tuyệt.

- Triệu Phong, ta đại biểu gia chủ tới đây, muốn mời người tham gia yến hội của Lạc gia, hợp thương (*) về việc hôn ước. Chuyện người viết Hư thư hồi hôn, gia chủ cũng chỉ nói là người nhất thời nổi lên tính tình trẻ con, không hề trách giận, nghe nói Lạc Thủy Nhi cô nương, còn có ấn tượng không tệ với người nhà...

(*) cùng thương nghị.

Lão giả mặt béo không ngừng lắc nhai.

Triệu Phong và đám người Triệu tộc, đều hết sức kinh ngạc.

Đối với cái gọi là “Yến hội” đó, Triệu Phong tất nhiên không có hứng thú, cũng không muốn đi tham gia.

Hơn nữa yến hội đó, lại chỉ mời một mình Triệu Phong.

- Phong nhi, đây e rằng là âm mưu quỷ kế của Lạc gia.

Cao tăng Triệu tộc, đều tỏ vẻ lo lắng.

Triệu gia gia hoài nghi rằng, đây căn bản là một cái Hồng Môn Yến. (*)

- Nếu như có thể khiến “Vân Tầm Tiên Điệp” thành công tỉnh lại, ta sẽ có hi vọng trở về Thánh Đường, trở thành “kẻ đánh cờ” trong bố cục Vương triều...

Trong lòng Nam Phong vương thầm nghĩ, trong đôi mắt thâm thúy, dấy lên một tia ý chí chiến đấu.

Vân Tầm Tiên Điệp mặc dù không phải là trân trùng thuộc loại chiến đấu, nhưng giá trị và tác dụng chân chính của nó, trong thiên địa này, có rất ít người biết đến.

Tại nơi khác, Triệu Phong đang cười Âm Minh Điều quay trở về Vạn Thánh Tông.

- Chờ sau khi khôi phục “Vân Tầm Tiên Điệp”, ta có thể thu được một ít trân tài Hồn đạo từ chỗ Vương Hầu phủ.

Trong lòng Triệu Phong đã có tính toán.

Nếu như hấn dốc hết toàn lực, cũng không phải là không thể khiến “Vân Tầm Tiên Điệp” thức tỉnh, chẳng qua làm vậy cũng phải cố gắng hết sức mới được.

Triệu Phong dự tính nên để vài lần mới hoàn thành công việc này.

Thứ nhất, không thể để cho việc thức tỉnh trở nên dễ dàng như vậy.

Thứ hai, hấn vừa có thể nhẹ nhàng, mà lại càng có thể kiếm được nhiều tài nguyên trân quý hơn.

Đương nhiên.

Chuyện này Triệu Phong cũng không thể kéo dài quá lâu được.

Thời gian Không Gian Thần Huyền mở ra, chỉ còn không đến ba tháng, chính xác là chỉ còn khoảng bảy tám mươi ngày.

Bởi vậy, trong phải khôi phục “Vân Tầm Tiên Điệp” trong vòng ba tháng.

Cái “công tác chuẩn bị” mà Triệu Phong nói, chính là trở về tu luyện một thời gian.

Hôm đó...

Triệu Phong quay trở về chỗ ở, lập tức bắt đầu bế quan tu luyện.

Mấy ngày gần đây, điên cuồng hoàn thành nhiệm vụ và đấu giá Linh sủng, cùng với việc cướp đoạt và tiêu diệt Ân gia, cũng khiến cho hấn kiếm được một lượng tài nguyên không nhỏ.

Trong thời gian ngắn, Triệu Phong đã không còn thiếu thốn tài nguyên nữa.

Vụt... Vụt... Vụt...

Triệu Phong khoanh chân ngồi, trước mặt xuất hiện nhiều loại trân tài, có tinh thạch, có thủy dịch,...

Những dược liệu và trân tài địa bảo quý hiếm để dùng cho việc tu luyện, Triệu Phong cũng bày ra trước mặt.

Đồng tài nguyên quý giá này, e rằng đủ khiến cho cường giả Đan Nguyên Cảnh cũng phải đỏ mắt.

Nếu như muốn nhanh chóng tăng cường tu vi, mượn dùng tài nguyên ngoại lực, chính là một trong những cách hữu hiệu nhất.

Huống chi, hấn tu luyện “Ngũ Hành Phong Lô Quyết” và “Kim Khôn Thánh Lô Thể”, cấp độ rất cao, e rằng đặt ở Tông phái Tứ Tinh, cũng rất khó có thể cầu được.

Bởi vì trùng tu, cho nên thiên địa Phạm Trụ cũng không cần lo lắng vấn đề căn cơ bất ổn.

Hơn nữa, Phong Lô Quyết và Thánh Lô Thể, đều là tu luyện nguyên bộ, hỗ trợ lẫn nhau, khiến cho căn cơ nội tình, càng trở nên thâm hậu hơn.

Thời gian trôi qua cực nhanh, thoáng cái đã hơn mười ngày trôi qua.

“Ngũ Hành Phong Lô Quyết” của Triệu Phong, đã tu luyện tới tầng thứ tư đỉnh phong.

Chân linh nguyên trong cơ thể, là một đoàn dòng chảy Thủy Lô trạng thái dịch, nổi lên một tầng lô văn tinh mĩ.

Bắt đầu từ bây giờ, Thủy Chi Phong Lô của Triệu Phong, đã được chuẩn bị để xây dựng căn cơ và tọa nghệ.

Thủy Chi Phong Lô, hỗ trợ tốc độ và công kích của Phong Lô, đồng thời còn có thể biến hóa cương nhu tùy ý.

Hơn nữa, Thủy Chi Phong Lô, đối với khí lực thân thể, còn có hiệu quả tẩy lọc kinh mạch, loại trừ những ám tật trong cơ thể.

- Dùng Thủy Chi Phong Lô này làm bước cơ sở của Ngũ Hành Phong Lô, quả thật là một lựa chọn không sai.

Triệu Phong cảm thấy rất hài lòng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Triệu Phong mở cánh tay ra, trong lòng bàn tay hiện lên một đoàn chất lỏng Băng Lam.

- Băng Hoàng Thương!

Đoàn chất lỏng Băng Lam này, xuất hiện hình thái một thanh trường thương Băng Lam, sau đó hóa thành một kiện chiến giáp Băng Thủy u lam bên ngoài thân thể Triệu Phong.

Chiến giáp Băng Thủy này, bề mặt gợn sóng lô văn nhộn nhạo, biến đổi không ngừng.

Lần này trùng tu, Triệu Phong có được Thủy Chi Phong Lô, Băng Hoàng Thương phát huy càng thêm thuận tay.

Thần Linh Nhân cải tạo, khiến thân thể của hắn, đầu tiên có huyết mạch Thủy Băng.

Hiện tại có thể tùy ý phát huy Băng Hoàng Thương, cũng khiến thực lực của Triệu Phong tăng mạnh.

Lại mấy ngày nữa trôi qua.

“Thủy Chi Phong Lô” bên ngoài thân thể Triệu Phong vờn quanh, nhộn nhạo không ngừng rung động.

Mỗi một khắc.

Bên ngoài thân thể hắn, lại nổi lên một tầng ánh sáng kim loại màu bạc, ánh sáng rực rỡ, giống như một pho tượng bằng ngân.

Thoáng chốc, một luồng khí lực vô hình, chợt xuất hiện trên người Triệu Phong.

Ầm...

Gian phòng ốc của Triệu Phong, mơ hồ chấn động, trần dư âm vừa rồi, thiếu chút nữa là đã chấn vỡ phòng ốc.

Đây còn là dưới tình huống Triệu Phong tận lực thu liễm.

Mỗi một viên gạch xây dựng tại Thế giới Tông môn, chất liệu đều không tầm thường.

Ví dụ như căn phòng mà Triệu Phong bế quan tu luyện, có thể chống chịu mấy đợt công kích luân phiên của Chân Linh Cảnh, cũng sẽ không bị phá nát.

- Kim Khôn Thánh Lô Thể, tầng thứ tư.

Triệu Phong thở ra một ngụm trọc khí.

Hắn cảm giác trong mỗi một tắc huyết nhục cốt cách, đều có một luồng cự lực mênh mông như man ngư.

Đình...

Triệu Phong dùng một khối tàn phiến Địa cấp, chém lên cánh tay một chút, chỉ thấy một trận tia lửa bắn tung tóe.

- Phòng ngự thật mạnh!

Triệu Phong cảm nhận được một luồng lực lượng vô cùng, có cảm giác như có thể nghiền nát hết tất cả.

Hiện nay.

Hắn chỉ dựa vào lực lượng nhục thể, ít nhất cũng có thể chống lại, thậm chí là nghiền nát một vài Tôn Giả Đan Nguyên Cảnh.

Sau khi Thánh Lô Thể đột phá tầng thứ tư, Triệu Phong lại củng cố một phen, bắt đầu tu luyện, đề thăng “Ngũ Hành Phong Lô Quyết”.

Bởi vì ý cảnh cao, cho nên việc tu hành “Ngũ Hành Phong Lô Quyết” cũng nhanh hơn một chút.

Mà công pháp luyện thể, ý cảnh không thể thúc đẩy được rõ ràng như vậy.

Một ngày nọ, tại đại điện Lạc gia.

Hơn mười vị cao tăng của Lạc gia, đều tập trung tại một Đường.

- Hừ! Kế sách này, có thể khiến những khoáng thạch tài nguyên của Triệu tộc, trong nửa năm không thể tiêu thụ, bên trong gia tộc, nhất định sẽ xuất hiện tình huống khủng hoảng tài chính.

- Ha ha ha... Lại phối hợp với “Tam Vân Phi Tặc” tập kích, Triệu tộc chẳng những không thể chân chính nắm trong tay vùng Vân Linh, e rằng ngay cả nghỉ ngơi lấy sức cũng không có cơ hội.

Gia chủ Lạc gia và một số vị Trưởng lão, đều nở nụ cười âm độc.

Những việc trước mắt.

Lạc gia cũng không phải trực tiếp ra tay đối đầu với Triệu tộc, nhưng các biện pháp âm thầm “chế tài” và “quấy rối”, đều có thể làm đối phương suy yếu thực lực, tan rã từ trong nội bộ.

- Không đánh mà thắng, chế nhân trong vô hình. Khương lão vẫn rất độc.

Lạc Tôn ngồi bên cạnh phụ thân, nở nụ cười tươi rói.

Đúng lúc này.

Một luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, kèm theo một tia số mệnh, bao trùm khắp đại điện Lạc gia.

Wương Giả Hư Thần Cảnh.

Chúng cao tăng của Lạc gia, đều cảm thấy thể xác và tinh thần trần xuống.

- Bát hoàng tử?

Lạc Tôn có chút ngoài dự liệu, nhìn về phía một nam tử mặc cẩm long trường bào vừa xuất hiện.

- Lạc Tôn!

Sắc mặt Bát hoàng tử trở nên trịnh trọng:

- Bây giờ, tuyệt đối không nên ra tay với Triệu tộc, thậm chí cũng không thể đắc tội với Triệu Phong. Bằng không, e rằng sẽ đem tới họa sát sinh cho Lạc gia.

Cái gì?

Lời vừa nói ra, trong đại điện lập tức dậy sóng.

Nếu như lời này là trong miệng người khác nói ra, mọi người còn có thể cười nhạt.

Nhưng người nói chuyện, lại là Bát hoàng tử Đại Càn.

Một lát sau.

Trong một gian mật điện của Lạc gia.

Bát hoàng tử Lạc Tôn, gia chủ Lạc gia, ba người cùng ở trong một gian phòng, bí mật trao đổi.

- Triệu Phong này, không ngờ lại được Nam Phong vương thưởng thức. Ngay cả Ngự Tình Quận chúa cũng có chút yêu thích đối với hắn?

Lạc Tôn có chút thất thần.

Gia chủ Lạc gia, lại càng ngồi ngẩn ra tại chỗ, sau lưng bị mồ hôi lạnh làm cho ướt sũng.

Nam Phong vương, chính là chúa tể tối cao của Đại Đảo Vực này.

Là hoàng thân quốc thích, đệ đệ của Thánh Hoàng Đại Càn, tước vị “Vương hầu, cao không thể với tới.

Hơn nữa.

Bản thân Nam Phong vương, còn là Đại Đế đỉnh phong, cộng thêm số mệnh lực Vương Hầu, càng không thể phỏng đoán được thực lực thật sự.

Ngay cả “Bát hoàng tử”, lần này đến Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng phải mượn sức “Nam Phong vương” cùng với thể lực ẩn tàng sau lưng ông ta.

Vương triều trước mắt, đang đứng tại thời kỳ mẫn cảm mà mấu chốt.

“Thánh Hoàng Đại Càn”, chỉ còn không đến mười năm nữa, sẽ mãn hạn 500 năm một lần.

Dù sao đi nữa.

Thân là Thánh Hoàng, được hưởng toàn bộ Vương triều, lãnh thổ rộng lớn và đại khí vận. Quy tắc của Vương triều chính là, Thánh Hoàng vị, nếu không phải là tình huống đặc thù, thì không thể liên tục kế nhiệm.

Mà mỗi lần “Thánh Hoàng” tân nhậm sinh ra, sau lưng đều có rất nhiều đại biểu phe phái đấu tranh.

Đến lúc đó.

Vương triều Đại lục, một vài siêu cấp thế gia, Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh, đều sẽ tham gia trận đánh cực “Thánh Hoàng vị này”.

Trong thời đại rộng lớn mạnh mẽ này, Bát hoàng tử cũng muốn tranh thủ một phen.

Mặc dù hắn không phải là nhân tuyển hấp dẫn để tranh đoạt ngôi vị thái tử này.

Đây là mục đích chính mà hắn đến Thiên Phong Đại Đảo Vực lần này.

Chớp mắt một cái...

Một tháng kể từ ngày Triệu Phong rời khỏi Vương Hầu phủ đã trôi qua.

Trong một tháng này, Triệu Phong phần lớn thời gian là bế quan khổ tu.

Lúc này, tu vi của hắn, cuối cùng cũng trùng tu đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Chính vào lúc này.

“Thần Huyền thí tuyển” của Vạn Thánh Tông đã bắt đầu báo danh.

Cái gọi là Thần Huyền thí tuyển, chính là để xác định danh ngạch tiến vào “Không Gian Thần Huyền”.

Vạn Thánh Tông ngày xưa chính là Tông phái Tam Tinh, tất nhiên cũng có có trận đài kết nối với “Không Gian Thần Huyền”.

Nhưng mỗi lần mở ra “Không Gian Thần Huyền”, chỉ có thể chuyển vận một trăm người mà thôi.

Mục đích của Thần Huyền thí tuyển, chính là chọn lựa ra một trăm danh ngạch.

Một trăm danh ngạch này, có sáu bảy phần là thế hệ trẻ, còn ba bốn phần là thế hệ trước.

Các Tông các thế lực đều có quy tắc khác nhau, nhưng cơ bản đều trọng điểm vào những thiên tài trẻ tuổi. Dù sao đi nữa, tiềm lực của những người trẻ tuổi cũng lớn hơn.

Vạn Thánh Tông, trước một tòa đại điện, phía sau xếp đặt một hàng dài.

Những tinh anh và thiên tài tham gia bao danh, cũng nhiều đến một hai ngàn.

Không Gian Thần Huyền này, không phải là truyền thừa hạn chế số tuổi.

Chỉ cần tu vi dưới Vương Giả, lập tức có thể báo danh.

- Tiếp theo.

Một lão giả ngồi ở trước một cái bàn đăng ký hô lên.

- Triệu Phong.

Triệu Phong đi lên trước, đưa tay lấy ra lệnh bài chứng minh thân phận của mình.

- Triệu Phong?

Lão giả kia mở to hai mắt, liếc nhìn Triệu Phong một lượt.

Trong khoảng thời gian này, thanh danh của “Triệu Phong” ở Tông môn, quả thật không nhỏ.

Trong Tông môn, có rất nhiều sự tích liên quan đến hắn.

Nghe đồn, vị Tuần Thú Sư thiên tài này, gần đây còn được “Nam Phong vương” thưởng thức.

- Thần Huyền thí tuyển, còn một tháng nữa.

Triệu Phong báo danh xong, liền cười “Âm Minh Diệu” rời đi, một cái bóng to lớn, hết sức phong cách, bay ra khỏi Tông môn.

Gần đây.

Triệu Phong nhận được thư của Triệu tộc, nghe nói người của Lạc gia, đã chủ động tới cửa, đăng môn giải thích.

Vài canh giờ sau...

Triệu Phong đã cười Âm Minh Diệu đến Vương Hầu phủ.

Triệu Phong còn chưa tới, Vương Hầu phủ đã nhận được tin tức.

- Triệu Phong!

Ngũ Tình Quận chúa nhảy nhót hô lên, trên tiểu nhan ửng hồng tràn ngập vui mừng.

Thế nhưng bầu không khí tại Vương Hầu phủ lúc này lại hết sức nặng nề, những người hầu và tì tướng ở gần đó, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Chỉ thấy trước cửa phủ đệ, có một nam tử trung niên mặc kim bào, phong thái uy nghi bất phàm, đang đứng khoanh tay.

- Nam Phong vương... Không ngờ lại tự mình tiếp kiến Triệu Phong.

780. Chương 782: Nam Phong Vương

Bát hoàng tử đứng ở trước phủ đệ, có chút thất thần.

Hắn vốn muốn bồi Ngũ Tình Quận chúa, cùng nhau nghênh đón Triệu Phong đến.

Nhưng không ngờ rằng, “Nam Phong vương” – chủ nhân của Vương Hầu phủ, lại xuất hiện bên cạnh, đang khoanh tay ngóng nhìn Âm Minh Diệu đang dần dần tiếp cận.

Âm Minh Diệu vừa đến, Triệu Phong lập tức cảm nhận được một luồng áp bách vô hình đập vào mắt.

Luồng áp bách này, có một loại uy nghiêm xuyên thấu linh hồn, xuyên thấu vật chất.

- Nam Phong vương?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên ngoài dự liệu, ánh mắt rơi xuống trên người trung niên kim bào đáng vẻ uy nghi bất phàm kia.

Toàn bộ Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng chỉ có vài vị Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nam Phong vương, chính là một trong những người đáng chú ý, luồng khí tức Vương Hầu uy nghi trên người hắn, vừa nhìn là nhận ra ngay.

Trong khoảnh khắc ánh mắt va chạm, Triệu Phong đã có đánh giá đại khái đối với thực lực của vị Nam Phong vương này.

Đầu tiên.

Nam Phong vương tuyệt đối là một Đại Đế đỉnh phong, tu vi thậm chí sắp chạm đến cấp bậc Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Tiếp đó.

Trên người đối phương, còn có đại khí vận khổng lồ vây quanh.

Triệu Phong có thể đoán được, sức chiến đấu của Nam Phong vương, ít nhất cũng cùng một cấp bậc với Tử Vong Đại Đế.

Đương nhiên, đây chỉ là sức chiến đấu mà thôi.

Nếu như luận độ đáng sợ, Tử Vong Đại Đế có Tử Vong Chi Mâu, lại nắm giữ nhiều Đồng thuật cấm kỵ, khó chơi hơn rất nhiều. Ví dụ như “Vong Ngữ Trớ Chứ”, “Tử Thần Chi Ảnh” chẳng hạn, e rằng ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng phải kiêng kỵ.

- Hậu sinh khả úy a.

Trong khoảnh khắc ánh mắt hai người giao nhau, trong mắt Nam Phong vương chợt lóe lệ mang.

Đồng thời.

Trong lòng hắn cũng có chút kinh ngạc ngoài dự liệu, thiếu niên tiểu tử mới mười bốn mười lăm tuổi kia, không ngờ nhìn thấy Vương Hầu, mà vẫn có thể ung dung bình thản như vậy.

- Triệu Phong có đức năng gì, mà có thể khiến Vương Hầu đại nhân tự mình tiếp kiến chứ?

Triệu Phong tiến lên, không kiêu ngạo không siểm nịnh hành lễ.

Lúc này, Ngũ Tình Quận chúa vui vẻ chạy tới, trong đôi mắt đẹp trong suốt, lộ ra vài tia chờ mong và sùng bái.

- Triệu Phong, trước hết vào trong rồi nói.

Nam Phong vương cười khẽ, nhưng thật ra trong lòng rất sáng khoái.

Một lát sau...

Vương Hầu phủ, trong một tòa Bách Hoa viên.

Nam Phong vương, Bát hoàng tử, Triệu Phong, Ngũ Tình Quận chúa, đều ngồi trong một cái đình tao nhã.

Triệu Phong nhấp một ngụm trà, nhìn cảnh trí bên ngoài đình, chỉ thấy hoa thơm cỏ lạ, chim hót líu lo, vẻ mặt cũng rất là khoan khoái.

Nhìn lướt qua một lượt, Triệu Phong không khỏi cảm khái khuôn viên của Vương Hầu phủ.

Chỉ riêng cái lâm viên này, mỗi hoa cỏ thảo mộc, đều là dị thảo linh hoa giá trị xa xỉ, có một số thậm chí còn là trân tài Thượng Cổ, đã tuyệt tích ở bên ngoài.

Tu luyện ở nơi này, hoàn cảnh cũng mang tới không ít lợi ích.

Bởi vậy có thể phỏng đoán được, trong Đại Càn Vương triều, tầng lớp Vương Công quý thần, siêu cấp đại thế gia, sẽ có quang cảnh như thế nào.

Mới đầu, trong lúc nói chuyện, Nam Phong vương lại hỏi qua một số tình huống của Triệu Phong, ví dụ như việc tu luyện trong Tông môn chẳng hạn.

Trong đó có một câu hỏi:

- Triệu tiểu hữu, người ở Vạn Thánh Tông có thoải mái hay không?

Những lời này, khiến cho Bát hoàng tử chợt “ngửi” thấy mùi khác thường.

- Xem ra, Nam Phong vương đã có ý mời chào Triệu Phong rồi, hơn nữa lại vô cùng mãnh liệt, bất kể là Triệu Phong có thể khôi phục được “Vân Tầm Tiên Diệp” hay không.

Trong lòng Bát hoàng tử thầm nghĩ.

Triệu Phong trả lời cũng rất ung dung, chỉ khách sáo ứng phó vài câu.

Rất nhanh.

Hắn lại chuyển chủ đề, chủ động đề cập đến việc khôi phục “Vân Tầm Tiên Diệp”.

Ngoài chuyện này ra, Triệu Phong chủ yếu đặt tâm tư vào việc “trùng tu”, hết thấy quyền lợi hay đấu tranh, hẳn đều không có hứng thú.

Giai đoạn hiện nay.

Hắn còn phải đặt trụ cột thực lực để chờ đón việc “Không Gian Thần Huyền” sắp mở ra.

- Được được! Triệu tiểu hữu quả nhiên là một người sáng khoái.

Nam Phong vương có chút tán thưởng.

Hắn cũng nhìn ra được, Triệu Phong là một người tương đối “thiết thực”, không thích vòng vo.

Lúc này.

Nam Phong vương lại vẫy tay gọi đám người hầu tì tướng ở gần đó, đích thân lấy ra một cái bình sứ trong suốt.

Trong bình sứ đó, có một tiểu trùng mập mạp, toàn thân trơn mịn như ngọc bích, trên lưng có một đôi cánh bán trong suốt, đang lẳng lặng ngủ say.

Thoạt nhìn, còn tưởng rằng đây là một trân phẩm phẩm thúy cực kỳ sống động.

Khí tức sinh mệnh của Vân Tầm Tiên Diệp, vẫn không hề có thay đổi, một vài cơ năng sinh mệnh, thậm chí còn đình chỉ.

Mắt trái của Triệu Phong, thoáng nổi lên một tia sáng tử huyền như sương mù.

Meo meo.

Tiểu Tặc Miêu từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ chui ra, ghé mặt đến trước bình sứ, nhìn với vẻ hứng thú.

Một người một mèo này rất bất thường, khiến ánh mắt Nam Phong vương thoáng lóe lên.

- Triệu Phong, đây chính là những tài liệu mà người viết trong danh sách lần trước.

Nam Phong vương đưa tới một cái không gian giới chỉ.

Triệu Phong tiếp nhận nó, sau đó kiểm tra một lượt, khê gật đầu.

Trong không gian giới chỉ, có nguyên dịch sinh mệnh và các trân tài dị bảo tại phương diện Hồn đạo.

Tiếp đó.

Triệu Phong lại lấy từ trong Cổ Thiết Giới Chỉ của bản thân một lọ chất lỏng màu đỏ nhạt, thoạt nhìn có chút giống nước trái cây.

- Đây là dược thủy mà ta mới phối chế được trong một tháng gần đây.

Triệu Phong giải thích.

Nam Phong vương có chút kinh ngạc, cường giả mà hần phái đi tìm hiểu tin tức báo về, trong một tháng này, Triệu Phong vẫn đang bế quan tu luyện.

Trên thực tế.

Bình chất lỏng này, Triệu Phong phối chế rất nhàn hạ.

Sau khi Kim Khôn Thánh Lô Thể đột phá tầng thứ tư, Triệu Phong đã có thể ở lại trong không gian Mộng cảnh Thái Cổ một thời gian.

Mà tài liệu trong bình chất lỏng này, chính là những giọt sương trên cây đại thụ che trời và nước suối của Mộng cảnh Thái Cổ.

Ngoài ra, còn có một nửa linh quả Mộng cảnh Thái Cổ, cũng bị nghiền nát thành nước trái cây.

Những tài liệu đặc thù này, ẩn chứa thiên tinh khí của Mộng cảnh Thái Cổ, có được khí tức cường đại của thời đại Thái Cổ.

Mộng Cảnh linh quả, rất khó tiêu hóa, với thể chất của Triệu Phong hiện nay, hấp thu tương đối chậm.

Nếu như Kim Khôn Thánh Lô Thể lại tiến thêm một bước, như vậy mới có thể hấp thu với hiệu suất cao được.

Ngay sau đó.

Triệu Phong lại đem nguyên dịch sinh mệnh, và mấy thứ trân tài Hồn đạo dạng chất lỏng, dung nhập vào trong loại “chất lỏng như nước trái cây” kia.

Trong quá trình này, chất lỏng đột nhiên phát ra một mùi hương thơm ngát.

Sau đó.

Triệu Phong để Nam Phong vương, đem “Vân Tầm Tiên Diệp” đang ngủ say thả vào trong chất lỏng này.

Nếu là trước kia.

Vân Tầm Tiên Diệp vốn ngủ say, sẽ tự khởi động cơ chế bảo hộ thân thể, thậm chí bài xích đối với ngoại lực.

Nhưng kỳ quái chính là, lúc thả Vân Tầm Tiên Diệp vào trong chất lỏng này, nó lại không có hiện tượng bài xích rõ ràng.

Ừ ừ...

Trong chất lỏng như nước trái cây này, chợt nổi lên một đám bọt khí.

Thân thể của Vân Tầm Tiên Diệp đối với chất lỏng này, dường như rất hòa hợp.

Một màn trước mắt, cũng không ngoài dự liệu của Triệu Phong.

Lần trước thử nghiệm, hần đã thổi qua một hơi “Mộng cảnh Thái Cổ” vào Vân Tầm Tiên Diệp.

Vì mở ra cơ năng sinh mệnh của Vân Tầm Tiên Diệp, mắt trái của Triệu Phong, còn vận chuyển một tia Đồng lực linh hồn, dung nhập vào trong chất lỏng đó.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu huy động móng vuốt, giống như đang trò chuyện với Vân Tầm Tiên Diệp.

Những hành động cổ quái này, phối hợp với Đồng lực linh hồn của Triệu Phong, lại khiến cánh của Vân Tầm Tiên Diệp, thoáng rung động một trận.

Thân hình Vân Tầm Tiên Diệp cũng bắt đầu khê run.

- Dấu hiệu sinh mệnh, đang quay trở lại...

Trên mặt Nam Phong vương, tràn ngập vẻ kinh hãi.

Vừa rồi, hắn đã cảm nhận được trong huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, phát tán ra một luồng khí tức mờ mịt đáng sợ, ngay cả huyết mạch Hoàng tộc của bản thân, cũng có dấu hiệu rung động.

Ngôn ngữ cổ quái của Tiểu Tặc Miêu, giống như có tiết tấu, rất kỳ dị.

Một lúc sau.

Trong linh hồn Đồng lực của Triệu Phong, thậm chí phóng thích một tia Lôi lực Thần Kiếp.

Cuối cùng.

Thân hình trơn mịn và cánh của Vân Tầm Tiên Điệp, đột nhiên giật mạnh một cái, chậm rãi mở đôi mắt như lục thạch.

Khoảnh khắc nó mở mắt, một luồng khí tức Thái Cổ bốn nguyên đáng sợ, lập tức khiến cho toàn bộ cường giả bên trong Vương Hầu phủ, đều cảm giác huyết mạch thể xác và tinh thần đều run lên.

- Ánh mắt thật đáng sợ.

Triệu Phong âm thầm lú lười, không hổ là chủng tộc huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, cho dù chỉ là một ánh mắt vào thời khắc suy yếu cũng lợi hại như vậy.

Để tránh bị hiểu nhầm là có địch ý, Triệu Phong vội vàng thu hồi Đồng lực tâm hồn.

Meo meo meo...

Nhưng Tiểu Tặc Miêu vẫn huy động móng vuốt, nói chuyện một phen với Vân Tầm Tiên Điệp.

Vân Tầm Tiên Điệp dường như nghe hiểu, kinh ngạc nhìn Tiểu Tặc Miêu vài lần, địch ý trong mắt dần tiêu tan.

Sau đó.

Chỉ thấy thân thể của nó, bắt đầu nhanh chóng hấp thu chất lỏng như nước trái cây.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hai cánh bán trong suốt của Vân Tầm Tiên Điệp, chợt nổi lên một tầng quang văn lưu ly, huyền mĩ vô cùng.

Nhưng luồng khí tức trên người nó phát ra, lại khiến cho người khác cực kỳ sợ hãi.

Mạnh như Bát hoàng tử với tu vi Vương Giả, cũng cảm thấy huyết mạch thể xác và tinh thần, sinh ra một loại bất an bản năng.

- Tu vi của Vân Tầm Tiên Điệp này, ít nhất cũng là cấp bậc Đại Đế Hư Thần Cảnh, hơn nữa, năng lực huyết mạch đặc thù, lực uy hiếp có thể sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Năng lực đặc thù của Vân Tầm Tiên Điệp, hắn cũng có hiểu biết nhất định.

Nó có ba loại hình thái là tầm, nhộng, điệp.

Trạng thái “tầm” tương đối yếu ớt, nhưng có thể phun ra nuốt vào Vân Tầm Tiên Ti cực kỳ đặc thù, có thể lột xác thành hình thái sinh mệnh khác.

Vân Tầm Tiên Ti này, được xưng là vạn hỏa bất xâm, năng lực trói buộc rất mạnh.

Trạng thái “nhộng” có lực phòng ngự mạnh nhất, cao hơn cường giả cùng cấp một bậc, rất khó có thể chính diện công phá.

Nói cách khác.

Vân Tầm Tiên Ti Hư Thần Cảnh, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không thể phá được.

Trạng thái “điệp”, lực công kích và tính cơ động cực mạnh, có thể phát ra phần hoa kỳ dị, ngoài ra còn có lực lượng vô cùng thần bí.

Một lúc sau...

Vân Tầm Tiên Điệp đã đem toàn bộ bình nước trái cây kia hấp thu được một nửa, cơ năng sinh mệnh và linh hồn bị tổn thương, cũng đã được trị khỏi nhất định.

- Rốt cuộc cũng tỉnh rồi...

Trên mặt Nam Phong vương, rất khó có thể kiềm nén được một tia kích động vui sướng.

Vân Tầm Tiên Điệp này, tuyệt đối có năng lực ảnh hưởng thậm chí là thay đổi vận mệnh.

Triệu Phong cũng biết sự ảo diệu trong đó, huyết mạch của Vân Tầm Tiên Điệp ở trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, mặc dù bài danh không cao, nhưng tính phụ trợ lại rất mạnh.

- Trước kia, khi Vân Tầm Tiên Điệp xuất hiện, đã từng tham dự vây diệt một vị Thánh Yêu Vương Huyền Quang Cảnh của “U Nguyệt Vương triều”, hơn nữa nhất cử thành công, đến thời khắc mấu chốt phát huy tác dụng rất tốt.

Trong mắt Bát hoàng tử, cũng không thiếu biểu lộ hâm mộ vô cùng.

Đương nhiên, hắn còn biết rằng, lực lượng phần hoa của Vân Tầm Tiên Điệp, đối với việc linh hồn và thân thể của Huyền Quang Cảnh kết hợp, cũng có sự xúc tiến nhất định.

Quan trọng nhất là, chủ nhân của nó, thân là Nam Phong vương Đại Đế đỉnh phong, tương lai muốn đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không phải là vấn đề quá lớn.

Một lát sau, Vân Tầm Tiên Điệp lại chìm vào ngủ say.

- Vân Tầm Tiên Điệp, kích hoạt cơ năng sinh mệnh rồi, Vương Hầu đại nhân, chỉ cần bổ sung cho nó sinh mệnh và phương diện linh hồn, lập tức có thể khiến nó quay trở lại thời kỳ đỉnh phong.

Triệu Phong nói.

Chờ lần sau hắn quay lại một chuyến nữa, Vân Tầm Tiên Điệp có thể hoàn toàn thức tỉnh rồi.

- Triệu Phong, làm phiền người ra tay rồi. Ngoại trừ thù lao tương ứng ra, Nam Phong vương ta còn thiếu người một cái nhân tình.

Trên mặt Nam Phong vương đầy vẻ cảm kích, hồng quang đầy mặt.

Dường như rất hưng phấn, hắn còn thân thiết vỗ vai Triệu Phong một cái.

Trong lòng Bát hoàng tử thầm than, Triệu Phong này đã giành được sự cảm kích, hảo cảm, thậm chí là thưởng thức của Nam Phong vương rồi.

Tiếp đó, chính là vấn đề ban thưởng và hồi báo.

- Triệu Phong, nếu người nguyện ý gia nhập Vương Hầu phủ, bốn Vương nguyện ý, đem quyền đề cử “Bá Tước vị” 300 năm một lần này, thưởng cho người.

Nam Phong vương trịnh trọng nói.

Bá Tước vị?

Bát hoàng tử và tiểu Quận chúa ở bên cạnh, đều giật mình kinh ngạc.

781. Chương 783: Người Thay Đổi Rồi

Tước vị Đại Càn Vương triều, từ cao đến thấp, phân biệt là: công, hầu, bá, tử, nam.

Tước vị, không chỉ tượng trưng cho địa vị thân phận, mà còn được hưởng thụ “số mệnh Vương triều” cấp bậc tương ứng.

Số mệnh Vương triều, loại lực lượng vô hình huyền bí này, có thể mang đến rất nhiều nhân tố hữu ích cho việc tu hành, mệnh vận nhân sinh.

Có được số mệnh cường đại, những cảnh giới bình thường, có tỷ lệ đột phá rất cao.

Thực tế đã chứng minh, số mệnh lực có thể trong lúc vô hình, tăng cường chiến lực, truy trì phát huy trạng thái đỉnh phong nhất.

Thậm chí, nếu số mệnh đủ mạnh, kỳ ngộ nhân sinh, so với người bình thường, thuận lợi hơn rất nhiều. Đương nhiên là chỉ giới hạn trong phạm vi Đại Càn Vương triều mà thôi.

Bởi vậy.

Vương triều Đại lục, có không biết bao nhiêu cường giả, tranh nhau đến sát đầu mũi kiếm để có được tước vị này.

Mà bây giờ.

Một cơ hội mà hàng tỉ người người tha thiết ước mơ, đang đặt ra ngay trước mắt Triệu Phong.

- Đây là một cái Bá Tước vị...

Trên mặt Bát hoàng tử và Ngũ Tinh Quân chúa, đều tràn ngập kinh ngạc.

Nph là Vương Hầu, còn là hoàng thân quốc thích, ba trăm năm mới có một quyền đề cử “Bá Tước vị”.

Để nhận được phong thưởng Bá Tước vị, cần phải đến Đế đô Đại Càn, trải qua Thánh Hoàng Đại Càn khám điểm.

Bởi vậy có thể thấy được.

Một cái Bá Tước vị là kỳ ngộ hiếm có ra sao.

Nhất là, những năm gần qua, Đại Càn Vương triều lọt vào sự xâm phạm của U Nguyệt Vương triều, số mệnh lực đang có dấu hiệu suy giảm.

Cho nên Vương triều không chế đối với tước vị, càng thêm hà khắc, danh ngạch càng ngày càng ít.

- Nếu như Triệu Phong có được “Bá Tước vị”, hẳn sẽ trở thành tầng lớp thượng lưu tại Thiên Phong Đại Đảo Vực, địa vị tiếp cận Nam Phong vương.

Bát hoàng tử không khỏi ưu phiền thay cho Lạc gia.

Bình thường, phong thưởng tước vị, còn phải phân chia lãnh địa tương ứng.

- Đa tạ hảo ý của Vương Giả.

Triệu Phong suy tư trong giây lát, sau đó mở miệng nói:

- Nhưng ta một lòng tu luyện, sẽ không ở lại Thiên Phong Đại Đảo Vực này quá lâu. Cho nên, không thể gia nhập Vương Hầu phủ được.

Đối với chỗ tốt của Bá Tước vị, Triệu Phong không phải là không động tâm.

Thế nhưng, đồng thời hưởng thụ đãi ngộ, thì tất cũng phải trả giá nghĩa vụ và công sức tương ứng.

Ví dụ như tự do.

Triệu Phong không muốn nhanh như vậy đã bị giữ chân tại Vương triều, giữ tại trận doanh của Nam Phong vương.

Huống chi, chờ sau khi Triệu Phong khôi phục tu vi Hư Thần Cảnh, hẳn sẽ khởi hành, đến Đại Lục Vực, hội hợp với Đoan Mộc Thanh và Triệu Vũ Phi.

Đoan Mộc gia chính là một trong tám đại siêu cấp thế gia của Đại Càn Vương triều, liệu bên đó có cùng một phe phái với Nam Phong vương hay không, cũng rất khó nói.

- Quyết định là của người, bốn Vương sẽ không miễn cưỡng. Thù lao tương ứng cũng sẽ không ít, bốn Vương vẫn thiếu người một cái nhân tình.

Nam Phong vương có chút tiếc nuối.

Hắn không chỉ coi trọng tài năng Tuần Thú Sư của Triệu Phong, mà còn cảm thấy trong cơ thể này, ẩn chứa một luồng tiềm lực to lớn.

Đối với việc Triệu Phong cự tuyệt sự dụ hoặc của “Bá Tước vị”, Bát hoàng tử và Ngũ Tình Quận chúa, lại càng không thể tin nổi.

- Triệu Phong, tại sao người lại cự tuyệt hảo ý của phụ vương.

Bộ dạng Ngũ Tình Quận chúa có chút buồn bực.

Nam Phong vương đồng ý cấp ra quyền đề cử “Bá Tước vị” tạm thời cho Triệu Phong, Ngũ Tình Quận chúa hết sức kinh ngạc, đồng thời cũng cao hứng vì hắn.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt.

- Triệu Phong này, quả thật không đơn giản.

Bát hoàng tử cảm thấy, thiếu niên trước mắt, phảng phất ẩn trong sương mù trùng trùng, khiến cho người khác không thể nhìn ra được.

Trận phong ba ban tước vị, cuối cùng cũng bình ổn qua đi.

Bầu không khí, lại khôi phục sự thoải mái vui mừng trở lại.

Hôm đó, Nam Phong vương quyết định ở Vương Hầu phủ, tổ chức thịnh yến, tạ ơn vị khách quý là Triệu Phong.

Dưới sự khoan đãi nhiệt tình của Nam Phong vương và Ngũ Tình Quận chúa, Triệu Phong cũng không tiện cự tuyệt.

Địa điểm thịnh yến, chính là lâm viên của Vương Hầu phủ, cử hành vào ban đêm, thậm chí còn mới tới một số quyền quý tại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Chỉ thấy, số lượng khách nhân đến Vương Hầu phủ, càng ngày càng nhiều, bầu không khí cũng ngày một náo nhiệt vui vẻ hơn.

Triệu Phong bình thường đều khổ tu, hôm nay được thả lỏng một chút.

Trời rất nhanh đã tối...

Tại hoa viên trong Vương Hầu phủ, lúc này đèn đuốc sáng trưng, ca múa tấu nhạc.

Ngũ Tình Quận chúa bám sát bên cạnh Triệu Phong, giới thiệu chớ hắn các vị bằng hữu, đáng tiếc là đối phương lại không hứng thú lắm.

- Triệu Phong.

Lúc đi đến một nơi nào đó, một thanh âm dương cương bá đạo của nam tử truyền đến.

Triệu Phong liếc mắt nhìn, lập tức nhận ra đó là một “người quen”.

Không ngờ, lần này người của Lạc gia cũng được mời tới.

Lạc Tôn, Lạc gia chủ, cùng với vị Thái Thượng Trưởng lão của Lạc gia, đều đã trình diện.

Yến hội của Vương Hầu phủ, không phải tầm thường.

Một số người, mặc dù không được mời, nhưng vẫn có thể chủ động đến tặng lễ.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng là cơ cấu thống trị cao nhất tại Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Lạc gia là đại gia tộc bài danh trước ba của Thiên Phong Đại Đảo Vực, hiển nhiên có quan hệ không tệ với Vương Hầu phủ.

Nhất là Lạc Tôn, hẳn còn là thiên tài hàng đầu của Thiên Phong Đại Đảo Vực.

- Lạc huynh, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong tựa cười mà không phải cười, đánh giá mấy người Lạc gia.

Trên mặt Lạc gia chủ miễn cưỡng lộ ra nụ cười, cũng không còn vẻ uy phong như ngày thường.

Sắc mặt Lạc Tôn lại có chút mất tự nhiên.

Bọn họ tự nhiên biết rằng, nhân vật chính của buổi tiệc tối nay tại Vương Hầu phủ, chính là Triệu Phong.

Thử nghĩ mà xem.

Sau yến hội lần này, trên Thiên Phong Đại Đảo Vực, còn ai dám khinh suất trêu chọc Triệu Phong cùng với Vân Linh Triệu tộc đây?

- Triệu Phong, muội muội của ta, muốn gặp ngươi một lần.

Lạc Tôn mặt không đổi sắc mà nói.

Thiếu niên trước mắt, khiến cảm giác thất bại và không cam tâm trong lòng hắn, càng trở nên mãnh liệt.

Mặc dù Triệu Phong chưa từng chính diện đánh bại hắn, nhưng đối phương lại là một tiểu tử tuổi không bằng một nửa hắn.

Loại cảm giác thất bại này, thậm chí sánh ngang với việc lần trước “Tân Vô Ngân” đánh bại hắn trước mặt mọi người.

- Muội muội? Lạc Thủy Nhi?

Sắc mặt Triệu Phong hơi đổi, ánh mắt kiểm tra xung quanh một lượt.

Lạc Thủy Nhi ở Thiên Phong Đại Đảo Vực, cũng là một mỹ nhân có thiên phú tuyệt hảo, thanh danh không nhỏ.

Sau khi Ngũ Tình Quận chúa nghe được ba chữ “Lạc Thủy Nhi”, cũng không khỏi vẻn tai lên, đôi mi thanh tú thoáng nhăn lại.

Chuyện liên quan đến Triệu Phong, Vương Hầu phủ tự nhiên đã hỏi thăm qua.

Ngũ Tình Quận chúa cũng biết, Lạc Thủy Nhi chính là vị hôn thê của Triệu Phong, rất được Bát hoàng tử coi trọng.

- Hừ! Ta cũng muốn nhìn xem xem, Lạc Thủy Nhi kia là tuyệt sắc nhân gian thế nào.

Ngũ Tình Quận chúa hừ nhẹ một tiếng.

- Thủy Nhi, muốn một mình gặp Triệu Phong.

Lạc Tôn nói chuyện với Ngũ Tình Quận chúa, vẫn hết sức khách khí.

Triệu Phong cười với tiểu Quận chúa, sau đó theo Lạc Tôn rời đi, để lại Ngũ Tình Quận chúa với vẻ mặt bất thiện.

- Ngũ Tình muội à, ta thật sự hi vọng muội có thể dốc sức, cướp lấy Triệu Phong. Như vậy, hai chúng ta đều có thể chiến thắng.

Một thanh âm trêu chọc, từ phía sau truyền đến.

Chủ nhân của thanh âm đó, chính là Bát hoàng tử.

- Thắng cái gì? Ai nói là ta thích hắn? Ta chẳng qua...

Trên gương mặt trắng như tuyết của Ngũ Tình Quận chúa, không khỏi đỏ rực.

- A, thích? Đây là do muội tự nói a.

Bát hoàng tử trêu chọc nàng.

Hắn nhìn theo hướng Triệu Phong rời đi, tâm tình cũng không nhẹ nhàng như biểu hiện bên ngoài.

Lấy tình huống trước mắt mà xét.

Nếu như Triệu Phong cố ý muốn tranh “Lạc Thủy Nhi”, hẳn quả thật không phải là đối thủ.

- Vì một nữ nhân mà đắc tội với Triệu Phong này, có đáng giá hay không?

Bát hoàng tử thoáng cân nhắc.

Lúc này, hắn đã không thể dùng một thiếu niên thiên tài bình thường để cân nhắc Triệu Phong nữa.

Bát hoàng tử có một loại dự cảm rằng, Triệu Phong có lẽ là cùng một loại người như “Tân Vô Ngân” – sâu không lường được.

Triệu Phong khôi phục “Vân Tầm Tiên Điệp”, tại một góc độ nhất định, đã nghịch chuyển vận mệnh của Nam Phong vương, thậm chí sinh ra một tia ảnh hưởng đối với cuộc tranh đấu phe phái của Vương triều.

Thiếu niên này, còn chưa tiến vào Đại Lục Vực, lại có thể ném xuống mặt hồ Vương triều một hòn đá, khiến cho thế cục đều dậy sóng.

Phía bên kia.

Triệu Phong theo Lạc Tôn đi vào trong lâm viên của Vương Hầu phủ, đến một rừng trúc hẻo lánh.

- Thủy Nhi đang chờ người ở bên trong.

Lạc Tôn mặt không đổi sắc, sau khi nói xong, liền đứng canh giữ ở bìa rừng trúc.

Với thân phận Vương Giả Hư Thần Cảnh và thanh niên thiên tài đệ nhất Thiên Phong Đại Đảo Vực, cho dù là người của Vương Hầu phủ, cũng phải cung kính với hắn ba phần.

Tiến vào rừng trúc.

Một bóng hình yếu điệu xinh đẹp, mái tóc đen dài thướt tha, đập vào tầm mắt.

Đó là một nữ tử xinh đẹp tóc đen, trang phục bích thường bằng lụa mỏng, làn da trắng mịn nõn nà, hàng lông mày cong vút, có chút ý cảm ưu sầu.

Trong đôi mắt của nàng, có một loại cảm giác ôn nhu linh động thủy vận, giống như con sông trong sạch sau cơn mưa, vô cùng thanh thuần.

- Khá lắm Lạc Thủy Nhi.

Triệu Phong âm thầm thở dài, e rằng bất kỳ nam tử nào, khi nhìn thấy một nữ tử xinh đẹp không nhiễm bụi trần như vậy, cũng đều sẽ không nhận được xuất hiện cảm xúc trù ối muốn che chở.

Trong những mỹ nữ mà mình từng gặp, Lạc Thủy Nhi ít nhất có thể bài danh trước năm.

Luận khí chất, nàng thậm chí không thua kém Liễu Cẩm Hâm bao nhiêu trúc.

Tình huống thuộc tính tương khắc mà Triệu Phong lo lắng, cũng không xuất hiện.

Bất luận là huyết mạch Băng Thủy do Thần Linh Nhân mang lại, hay là huyết mạch Viêm hệ đỏ tươi mới xuất hiện, đều là kết quả của bản thân thân thể hắn.

Bên trong cơ thể con người, vốn ẩn chứa rất nhiều nguyên tử Ngũ Hành tạo thành, như vậy mới có thể duy trì cân bằng.

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đồng lực, huyết mạch Viêm hệ màu đỏ tươi vừa mới sinh ra, liền bị hấn dễ dàng không chế trong tay.

Khí tức Thần Linh Nhân, có thể chấn trụ loại huyết mạch này.

Huống chi, ý chí của Triệu Phong cường đại như vậy, ngay cả huyết mạch “Huyền Băng Luân tộc” bài danh thứ tám mươi chín trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, cũng có thể dễ dàng không chế trong tay.

- Không biết loại huyết mạch này có năng lực gì.

Triệu Phong cân nhắc.

Có kinh nghiệm kiếp trước, lại có ý chí Đại Đế, việc kích phát huyết mạch, cũng không có gì khó khăn.

Hơn nữa.

Tinh khí huyết nhục trong Mộng cảnh Thái Cổ, có thể đẩy nhanh tốc độ huyết mạch phản tổ. Về điểm này, Triệu Phong và Bán Thần ấu đồng, đã sớm phát hiện ra.

- Trước hết đem huyết mạch này kích phát đến mức lớn nhất. Ngày mai, lúc “Thần Huyền thí tuyển”, có thể tìm người thử nghiệm một chút.

Triệu Phong rất nhanh đã có quyết định.

Hôm đó.

Huyết mạch của Triệu Phong, từ lúc thức tỉnh cho đến lúc kích phát, đã sánh ngang quá trình mà người khác phải mất mấy năm, thậm chí mười mấy năm mới có thể đạt được.

Chẳng qua, Triệu Phong cũng tiêu hao không ít huyết nhục Mộng cảnh Thái Cổ và những thiên tài địa bảo khác.

Ngay trong đêm hôm đó.

Trên khoảng không của sân phòng mà Triệu Phong đang ở, một tầng diễm hà đỏ tươi bán trong suốt, trải dài phương viên mấy chục trượng.

- Khí tức gì đây?

Khí tức huyết mạch mơ hồ truyền đến, khiến các đệ tử trung tâm ở gần đó, đều cảm thấy huyết mạch run rẩy bất an phát ra từ bản năng.

Nhưng sau đó.

Luồng khí tức huyết mạch này, lại thu liễm, chỉ cần khoảng cách hơi xa một chút, liền khó có thể cảm ứng được.

Dù vậy.

Khí tức huyết mạch và dị tượng trên sân phòng của Triệu Phong, cũng khiến ột vài người có lòng chú ý.

Sáng sớm ngày hôm sau...

Đám đệ tử trung tâm, đã sớm rời phòng, trên mặt đầy vẻ khẩn trương và chờ mong.

- Thần Huyền thí tuyển, sắp bắt đầu rồi...

Quảng sư huynh hít sâu một hơi, đi ra ngoài sân.

Hắn theo bản năng, nhìn qua chỗ sân phòng của Triệu Phong một cái.

Vừa nhìn, hần lập tức cảm thấy nôn nao.

Chỉ thấy, khoảng không trên sân phòng của Triệu Phong, tràn ngập một trận hào quang tiên diễm, giao hội cùng một chỗ với ánh dương buổi sớm.

Trong mơ hồ.

Tầng ánh sáng huyết diễm kia, cùng với lực lượng Thái Cổ Kim Ô, phảng phất cùng đan xen tại một chỗ.

- Chẳng lẽ có liên quan đến huyết mạch “Kim Ô tộc” trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Triệu Phong đang khoanh chân ngồi, trong lòng có chút giật thót.

Sau đó.

Hần lại đột nhiên lắc đầu.

Kim Ô tộc trong “Thái Cổ Vạn Tộc Bảng”, bài danh thứ tám, có thể nói là chủng tộc thần thoại nghịch thiên khổng lồ.

Nếu như nói là Kim Ô tộc, e rằng khắp thiên địa Phạm Trụ, cũng chỉ có thể nhìn thấy một cái.

Đó là – Thái Cổ Diệu Nhật.

Nếu như bay ra khỏi Vực Nội, hướng lên trời à phi hành, có thể sẽ tiếp cận với Thái Cổ Kim Ô, hay còn được gọi là Thái Dương, Kiêu Dương.

Viêm lực của Thái Cổ Kim Ô này, chí cương chí dương, có thể nói là mạnh nhất trên thế gian, có thể thiêu đốt vạn vật.

Cho đến nay, còn chưa có ai dám tiếp cận Thái Cổ Kim Ô.

Cho dù là Bán Thần, Thiên Giai Thần Vị, nếu như tiếp cận Thái Cổ Kim Ô, đều sẽ bị đốt thành tro bụi trong nháy mắt.

Có thể nói.

Đó là chủng tộc thần thoại vô địch, thân thể cực lớn, không thể hạn lượng, cung cấp ánh sáng cho toàn bộ thiên địa Phạm Trụ.

Chẳng qua.

Thái Cổ Kim Ô cách Đại Lục Vực và các Đảo Vực khác vô cùng xa, hơn nữa, nhờ có hư không vụ hải ngăn cản, cho nên mới không gặp phải uy hiếp quá lớn.

Nếu không có tầng bình chướng “hư không vụ hải” này, e rằng hơn chín thành sinh linh trong thiên địa, dưới sự chiếu rọi của Thái Cổ Kim Ô, đã biến mất khỏi hậu thế rồi.

Trong thần thoại Thái Cổ, cũng có ghi chép liên quan.

Vào thời kỳ Thái Cổ Man Hoang, số lượng Kim Ô tộc, có đến mười cái, ngay cả những chủng tộc sinh linh cường đại vào thời kỳ Thái Cổ, cũng khó có thể tồn tại nổi.

Mất thấy vạn vật Thái Cổ gặp phải tai ương ngập đầu.

Vì thế chư tộc cùng tập hợp lại thương nghị, làm thế nào để đối phó với mười vòng Kim Ô tai kiếp này.

Nhưng lực lượng của mười vòng Kim Ô này, thật sự rất khủng bố, ngay cả thần linh Thái Cổ, cũng không thể tới gần.

Vào thời khắc nguy nan nhất.

Bài danh thứ nhất trong “Thái Cổ tộc”, xuất hiện một vị Thái Cổ Thiên Kiêu, dùng lực lượng chư tộc hợp lại, tọa thành một thanh “Tuyệt thế thần cung”, một hơi bắn chết chín vòng Kim Ô, vì thế mới có thể giải cứu được thiên địa.

Đương nhiên.

Hết thấy những điều này, đều là thần thoại Thái Cổ.

Nhưng bất luận là thật hay giả, ta đều có thể thấy được sự đáng sợ của Kim Ô tộc.

- Huyết mạch này của ta, không ngờ có thể hấp thu lực lượng của “Thái Cổ Kim Ô”, Mặc dù không có khả năng là huyết mạch Kim Ô tộc, nhưng lại rất kỳ quái.

Triệu Phong khẽ nói.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bằng bài danh trước mười, hẳn có nghĩ cũng không dám nghĩ, những tồn tại đó e rằng có thể sánh ngang với Bát Đại Thần Mâu lắm.

Dù sao đi nữa, trên thế gian này, vẫn có một số ít công pháp hoặc là huyết mạch Viêm đạo, có thể hấp thu lực lượng chí dương của Thái Cổ Kim Ô.

Ví dụ như huyết mạch Thiên Dương Chiến tộc, có chút liên hệ với Kim Ô tộc, có thể hấp thu Viêm lực của Kim Ô.

Phù...

Triệu Phong phun ra một ngụm trọc khí, lực lượng huyết mạch dần dần thu liễm.

Vấn đề liên quan đến huyết mạch, Triệu Phong tính đợi sau khi kết thúc “Thần Huyền thí tuyển”, trở về hỏi Triệu tộc, xem tổ tiên của Triệu tộc, liệu có loại huyết mạch tương tự này không.

- Triệu sư đệ...

Ngoài sân, truyền đến âm thanh ôn nhu trong trẻo của một nữ tử.

- Vạn sư tỷ.

Triệu Phong đi ra sân, nhìn vị Vạn Dung sư tỷ ôn nhu điềm tĩnh vừa đến.

Triệu Phong có thể cảm nhận được rõ ràng, phía xa xa, ánh mắt ghen tỵ của Quảng sư huynh đang nhìn hắn.

Mấy tháng gần đây, Vạn Dung sư tỷ một phen cần tu khổ luyện, đã đột phá đến Chân Chủ Cấp, nàng cũng không muốn bỏ qua cơ hội Không Gian Thần Huyền này.

- Triệu sư đệ, Vạn sư muội...

Quảng sư huynh treo nụ cười trên mặt, chậm rãi đi tới.

Vì việc tiến vào Không Gian Thần Huyền, Quảng sư huynh cũng phải cực khổ một phen, lại thêm sư tôn Vương Giả tương trợ, mới tu luyện được đến Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, trong hàng ngũ đệ tử trung tâm, cũng có thể xếp vào thượng tầng.

Dù vậy, Quảng sư huynh cũng không nắm chắc tuyệt đối có thể giành được một danh ngạch.

Đám đệ tử trung tâm, tụ năm tụ ba, đến tham gia Thần Huyền thí tuyển.

Triệu Phong tu vi “Đan Nguyên Cảnh”, ở trong hàng ngũ đệ tử trung tâm, có thể nói là hạc giữa bầy gà.

Cho dù là một vài đệ tử chân truyền, cũng không nhất định có được tu vi Đan Nguyên Cảnh.

Bất kỳ đệ tử nào, ở độ tuổi này tu luyện đến Đan Nguyên Cảnh, đều sớm bị Vương Giả, thậm chí là Đại Đế thu làm đệ tử rồi.

Giờ phút này, đối mặt với Triệu Phong, vẻ mặt của Quảng sư huynh tràn đầy phức tạp, cảm giác vô lực sâu sắc.

Dường như, bất luận hắn giở ra âm mưu gì, cũng không thể ảnh hưởng hay ngăn cản thiếu niên này cường thế quật khởi.

Một đám đệ tử trung tâm, giống như “chúng tinh cùng nguyệt”, vây quanh Triệu Phong, khen tặng lấy lòng hết lời.

Thái độ của Triệu Phong lại có chút lạnh nhạt, thậm chí nhìn như “cuồng ngạo”, nhưng lại không ảnh hưởng đến sự “nhiệt tình” của đám đệ tử trung tâm.

Quảng sư huynh cũng muốn gia nhập vào hàng ngũ này, nhưng hắn lại có chút cay đắng bất đắc dĩ.

Trên mặt hắn tràn ngập ưu sầu, làm thế nào để hóa giải ân oán và mâu thuẫn giữa hắn và Triệu Phong, mới là vấn đề lớn.

Bằng không, với tốc độ quật khởi của Triệu Phong hiện nay, ngày sau, e rằng khó mà sống yên ổn tại Vạn Thánh Tông này.

Trong phạm vi Vạn Thánh Tông, trên một dãy núi thương cổ.

Toàn bộ đệ tử tham gia Thần Huyền thí tuyển, đều tập trung tại nơi này.

Thần Huyền thí tuyển, được chia làm hai nhóm.

Một nhóm là đệ tử thế hệ trẻ, còn nhóm còn lại, là cường giả thế hệ trước.

Hai nhóm này, cũng không phải thi đấu cùng một chỗ.

- Toàn bộ đệ tử tham gia “Thần Huyền thí tuyển”, lập tức tiến vào Không Gian Bí Cảnh.

Một vị Vương Giả Hư Thần Cảnh mở miệng nói.

Vị Vương Giả này, Triệu Phong cũng biết, chính là sư tôn của Hoàng Vân Hồ - Lục Vân Vương.

- Lần này thí tuyển, không ngờ lại cử hành trong Không Gian Bí Cảnh, quả thật là xa xỉ, không hổ là có nội tình của Tông phái Tam Tinh ngày xưa...

Triệu Phong tấm tắc khen.

Trên thực tế.

Tông phái Tam Tinh “Huyền Chân Thánh Tông” mà năm xưa Triệu Phong gia nhập, trước khi Bán Thần Di Viên mở ra, cũng cử hành cạnh tranh danh ngạch trong Không Gian Bí Cảnh.

Chẳng qua, lúc Triệu Phong đến, thì việc cạnh tranh danh ngạch đã chấm dứt rồi.

Lúc ấy, vẫn là do Đoan Mộc Thanh, vì Triệu Phong mà điều động một danh ngạch nội bộ.

Trong Vạn Thánh Tông, cũng có một số người có đặc quyền điều động danh ngạch nội bộ.

Ô...ô...ô...n...g!

Trên khoảng không của sơn mạch, xuất hiện một vòng lốc xoáy màu xanh nhạt.

Vụt vụt vụt...

Một loạt đệ tử, cùng lúc tiến vào vòng lốc xoáy đó.

Triệu Phong cười Âm Minh Diệu, ang theo Vạn Dung sư tỷ, cùng nhau tiến vào vòng lốc xoáy.

Vụt...

Dường như xuyên qua một màng nước, mọi người đột nhiên tiến vào một không gian áp lực rất lớn.

Không Gian Bí Cảnh trước mặt, đập vào mắt chính là một mảnh xanh nhạt, so với ban ngày ở bên ngoài, thì hơi âm trầm hơn một chút.

Không Gian Bí Cảnh, chỉ có vương viên trăm dặm, bố cục tương tự “Sân thi đấu Thượng Cổ” ở liên minh Thánh Vực.

Từ đó có thể thấy được, Không Gian Bí Cảnh này, chính là chuyên mở ra cho các trận tỷ thí thi đấu.

Trong sân thi đấu Bí Cảnh này, do hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh chủ trì, còn trọng tài thì phần lớn là Nửa bước Vương Giả, hoặc là Tôn Chủ đỉnh phong.

Trong sân thi đấu, có tổng cộng tám sân thi đấu, nhưng chỉ mở ra bốn cái, phân biệt là chính Đông, chính Tây, chính Nam, chính Bắc.

Những đệ tử tham gia thí tuyển, sau khi báo danh, đều được nhận một lệnh bài có một dãy số.

Triệu Phong được phân đến sân thi đấu ở chính Nam.

Mỗi sân thi đấu, đại khái có hơn năm trăm đệ tử trung tâm và đệ tử ngoại tăng.

Thần Huyền thí tuyển này, đệ tử ngoại tăng cũng có thể tham gia.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, liền phát hiện nhóm bên này, có một vài người quen, phần lớn đệ tử trung tâm.

Trong đó, “Hoàng Vân Hồ” đã thua dưới tay Triệu Phong hai lần, cũng có mặt.

Sau hai lần thảm bại, Hoàng Vân Hồ dưới sự đốc thúc của sư tôn, đã dốc lòng tu luyện, cuối cùng cũng đột phá Đan Nguyên Cảnh.

Thế nhưng.

Sau khi hắn mới đột phá Đan Nguyên Cảnh được hai ngày, Triệu Phong cũng đột phá rồi.

Điều này đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ chính là một đả kích cực lớn.

- Cùng là tu vi Đan Nguyên Cảnh, nhưng lần này tham gia Thương Hải, không thể sử dụng Linh sủng.

Ánh mắt Hoàng Vân Hồ lóe lên.

Nhưng nghĩ đến ngày nọ. Triệu Phong lấy tu vi Chân Huyền Cấp, khí thế như bốn lôi, đánh bại hắn lúc đó là tu vi Nhị bước Đan Nguyên Cảnh. Trong lòng Hoàng Vân Hồ thoáng có chút mất tự tin.

- Liễu Thiên Phàm!

- Trời đất, người này... Không ngờ cũng được phân đến sân thi đấu chính Nam.

Trong đám người, chợt truyền đến một trận kinh hô.

Tại sân thi đấu chính Nam, phần đông ánh mắt, đều bị một thanh niên cao ngất thu hút.

- Liễu Thiên Phàm, đệ tử chân truyền bài danh trước ba, tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, chính là đệ tử quan môn của Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nhân vật phong vân bức này, Triệu Phong tự nhiên cũng biết.

Đệ tử chân truyền bài danh trước hai mươi, quá nửa đều có tu vi Đan Nguyên Cảnh.

- Liễu Thiên Phàm!

Ánh mắt Hoàng Vân Hồ lập tức sáng lên, vội vàng đi đến.

Đều là đệ tử chân truyền, quan hệ giữa Hoàng Vân Hồ và Liễu Thiên Phàm, cũng không phải là tệ.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt của Triệu Phong lại quét về phía đài thi đấu chính Đông, tại đó có một thiếu nữ xinh đẹp, mặc trường bào thái vũ.

- Khổng Phi Linh! Đệ nhất chân truyền của Vạn Thánh Tông, tu vi Nhị bước Vương Giả, có được huyết mạch Hoàng Đạo...

785. Chương 787: Lực Phách

“Khổng Phi Linh” một thân trường bào thái vũ, tự nhiên cũng là tiêu điểm trong đám đông đệ tử, không chỉ có một mình Triệu Phong là chú ý đến nàng.

Không phải nghi ngờ, Khổng Phi Linh chính là thiên chi kiêu nữ tại Vạn Thánh Tông.

Đệ tử quan môn của Đại Đế... Huyết mạch Hoàng Đạo...Thậm chí còn là thiên tài xếp hạng cao trong Đại Kiền Hoàng Bảng.

Tại Đại Càn Vương triều.

Có Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, xếp hạng năm trăm huyết mạch truyền thừa mạnh nhất.

Ngoài ra, còn có Đại Kiền Hoàng Bảng, xếp hạng năm trăm thiên tài tuyệt đỉnh nhất.

Đáng nhắc tới chính là.

Hai “Bảng” này, đều là mạnh được yếu thua, cạnh tranh rất khốc liệt.

Dù sao đi nữa, vào thời đại tiến bộ, những thiên tài thế hệ sau, huyết mạch cũng có biến dị, tiến hóa.

Tại sân thi đấu Bí Cảnh.

Tập trung toàn bộ thiên tài của Vạn Thánh Tông. Triệu Phong gần như dùng hai mắt để đánh giá Khổng Phỉ Linh, cảm thấy thực lực và thiên phú của nàng, gần như tiếp cận với Nam Cung Thánh trước kia tham gia Bán Thần Di Viên.

Dường như cảm nhận được.

Nữ tử thảo vũ, dung mạo xinh đẹp, ánh mắt khẽ chuyển, nhìn về phía vị trí của Triệu Phong.

Thoáng chốc.

Một luồng áp bách tinh thần vô hình, đã bao trùm cả khu vực của Triệu Phong.

Gần mười tên thiên tài ở gần Triệu Phong, đều cảm thấy một luồng áp lực khiến bọn hắn hít thở không thông, phảng phất như bị một mũi nhọn vô hình đâm trúng.

Bịch...

Một gã đệ tử ngoại tăng Chân Linh Cảnh trong đó, hai đầu gối mềm nhũn, trực tiếp quỳ gối trên đất.

Trong những người này, chỉ có Triệu Phong là vẫn bình thản ung dung, thậm chí còn mỉm cười.

- Thiếu niên này...

Khổng Phỉ Linh không khỏi ồ lên một tiếng, dưới ý chỉ Nửa bước Vương Giả của nàng áp bách, không ngờ thiếu niên kia vẫn giữ nguyên bộ dáng nhàn nhã vân đạm phong khinh như vậy.

- Khổng sư tỷ, người đó là đệ tử trong Tông môn, gần đây uy danh lan truyền rất xa, thiên tài Tuần Thú Sư “Triệu Phong”. Nghe nói kẻ này còn bái làm môn hạ của một vị Đại Đế Hư Thần Cảnh thần bí, thậm chí rất được Nam Phong vương thưởng thức.

Một nam tử thanh sam ở bên cạnh, mỉm cười giới thiệu.

Ánh mắt của Triệu Phong và Khổng Phỉ Linh giao nhau trong chốc lát, tự nhiên khiến cho đám thiên tài xung quanh chú ý.

- Tên kia là ai, không ngờ có thể thừa nhận được ý chỉ Nửa bước Vương Giả của Thủ tịch đệ tử.

Trong sân thi đấu, có rất nhiều ánh mắt thiên tài, đều đồng loạt chuyển hướng về phía Triệu Phong.

Nhất là sân thi đấu chính Nam của Triệu Phong.

- Hắn, chính là Triệu Phong mà ngươi nói?

Trong mắt Liễu Thiên Phàm chợt lóe lệ mang.

Hoàng Vân Hồ ở bên cạnh hắn, cổ nén kinh ngạc trong lòng, liên tục gật đầu:

- Chính là hắn!

Hoàng Vân Hồ thật không ngờ, Triệu Phong lại nổi tiếng như vậy. Ngay cả ý chỉ Nửa bước Vương Giả, cũng không thể áp chế được hắn.

Vừa rồi hắn nói nhỏ ở bên tai “Liễu Thiên Phàm”, đồng thời châm ngòi thổi gió, hi vọng Liễu Thiên Phàm sẽ giáo huấn Triệu Phong.

- Không cần ngại “nhắc nhở”, tên Triệu Phong này, ta có chút hứng thú.

Liễu Thiên Phàm có vài phần thâm ý, liếc nhìn hắn một cái.

Trong lòng Hoàng Vân Hồ có chút chột dạ, lưng ứa mồ hôi lạnh.

Liễu Thiên Phàm này, không những là đệ tử chân truyền của Vạn Thánh Tông, mà tu vi cũng tiếp cận với “Khổng Phỉ Linh” bài danh thứ nhất.

- Với thực lực của Liễu Thiên Phàm, hắn là có thể giáo huấn được Triệu Phong.

Hoàng Vân Hồ trầm nghĩ.

Dù sao thì tu vi của hai người, cũng cách biệt quá lớn.

Một kẻ vừa mới bước vào Đan Nguyên Cảnh, còn một kẻ là Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong.

Dựa theo quy tắc “Thần Huyền thí tuyển”, xác suất Triệu Phong và Hoàng Vân Hồ, cùng với Liễu Thiên Phàm gặp nhau, cũng không phải nhỏ.

- Quy tắc của trận đấu, chính là áp dụng quy chế đào thải. Nếu liên tục thua bảy trận, hoặc tổng số trận thua đạt hai mươi, sẽ bị loại.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Mỗi sân thi đấu chọn ra năm mươi hạng đầu.

Đến cuối cùng, bốn sân thi đấu hợp nhất, sẽ chọn ra sáu mươi người hạng đầu.

Tại sao chỉ là sáu mươi? Mà không phải sáu mươi lăm?

Bởi vì, trong đó có năm danh ngạch, là do Tông môn quyết định.

Không lâu sau.

Tại bốn sân thi đấu, bắt đầu đồng thời tỷ thí.

Bịch...

- A...

Vừa mới bắt đầu, liền có đệ tử bị đánh bay, nháy mắt đã phân ra thắng bại.

Triệu Phong liếc nhìn, không khỏi lắc đầu.

Đệ tử Vạn Thánh Tông tham gia Thần Huyền thí tuyển, từ đệ tử ngoại tăng cho đến đệ tử trung tâm và đệ tử chân truyền, thực lực tất nhiên chênh lệch không đồng đều.

Nếu như đệ tử ngoại tăng gặp phải đệ tử chân truyền, cơ bản sẽ lập tức bị miểu sát.

Vòng một của trận đấu nhanh chóng tiến hành.

Rất nhanh, đã đến lượt Triệu Phong lên sân.

Chẳng qua... Đối thủ của hắn lại hơi yếu, là một đệ tử trung tâm tu vi Chân Chủ Cấp tiểu thành.

- Nhận thua!

Đệ tử trung tâm Chân Chủ Cấp kia, nhìn thấy Triệu Phong tu vi Đan Nguyên Cảnh, lập tức nhận thua.

Tu vi Đan Nguyên Cảnh, trong hàng ngũ đệ tử thế hệ trẻ, tuyệt đối là những tồn tại hàng đầu.

So với việc bị đả thương, còn không bằng nhận thua bảo tồn thực lực.

Bình thường, trong một trận tỷ thí, nếu như thực lực chênh lệch quá lớn, trọng tài thấy tình thế không đúng, sẽ lập tức tuyên bố.

Trận tỷ thí đầu tiên của Triệu Phong, cứ như vậy hời hợt chấm dứt.

Tại sân thi đấu chính nam, Liễu Thiên Phàm tu vi cam nhất, Hoàng Vân Hồ cũng không tệ.

Mà Triệu Phong ở trong mắt những đệ tử khác, cũng không kém gì đệ tử chân truyền, thậm chí so với một số đệ tử chân truyền, càng sâu không lường được.

Nửa ngày sau...

Triệu Phong lên sân lần thứ hai, đối thủ là một Chân Chủ Cấp đỉnh phong, cũng lập tức quyết đoán nhận thua.

- Thật không thú vị.

Triệu Phong lắc đầu, Tiểu Tặc Miêu ở trên vai hắn, cũng lộ ra dáng vẻ lười biếng.

Nhưng cũng không phải trận tỷ thí nào cũng không đặc sắc.

Một vài trận đối kháng thực lực ngang nhau, hoặc là lấy yếu thắng mạnh, cũng thỉnh thoảng xuất hiện.

Mà Triệu Phong với tu vi Đan Nguyên Cảnh, xem như đã đứng ở vị trí cao trong hàng ngũ đệ tử thể hệ trẻ tại Vạn Thánh Tông rồi.

Không thể so với “Thánh Vực Chân Long hội” năm xưa, lúc đó tu vi của Triệu Phong ở dưới tầng chót, thực lực lúc mới bắt đầu, cũng không quá tầm trung.

Tại giai đoạn đầu của Chân Long hội, đối thủ của năm đại thiên kiêu cái thế, không người nào là không bị miểu sát hoặc nhận thua, cũng chẳng có gì thú vị.

“Thần Huyền thí tuyển” áp dụng quy chế đào thải, cho nên quá trình tương đối lâu.

Toàn bộ thời gian diễn ra Thần Huyền thí tuyển, đại khái mất từ hai mươi ngày đến một tháng.

Nhưng tính chất giữa Thần Huyền thí tuyển và Thánh Vực Chân Long hội, lại không giống nhau.

Chân Long hội tiến hành đấu loại, chỉ chọn ra mười người đứng đầu.

Còn Thần Huyền thí tuyển, thì lại không ngừng đào thải, cho đến khi số người, bằng với danh ngạch.

Cho đến trận đấu thứ ba...

Đối thủ của Triệu Phong, là một thanh niên Nửa bước Đan Nguyên Cảnh, gương mặt lạnh lùng, cũng là nhân vật đáng chú ý trong hàng ngũ đệ tử trung tâm.

- Triệu Phong này, chẳng qua chỉ mới tấn chức Đan Nguyên Cảnh. Nếu như a có thể đánh ngang với hắn, hoặc là có biểu hiện tốt, nói không chừng có thể khiến cho Trưởng lão Vương Giả chú ý.

Thanh niên vẻ mặt lạnh lùng đã có quyết định.

Mặc dù phần thắng không lớn, nhưng hắn vẫn quyết định liều mạng.

Trên sân thi đấu.

Trận đối đầu giữa Triệu Phong và thanh niên lạnh lùng, cũng khiến ột số người chú ý.

Trong đó, bao gồm cả Liễu Thiên Phàm – đệ tử mạnh nhất sân thi đấu chính Nam, đệ tử chân truyền Hoàng Vân Hồ, cùng với đệ nhất chân truyền “Khổng Phỉ Linh” mạnh nhất toàn trường.

Chẳng qua.

Trận chiến này so với tưởng tượng, còn chấm dứt nhanh hơn.

Vụt... Phành...

Tại chỗ lưu lại một đạo tàn ảnh Phong Lôi màu lam nhạt, công kích của thanh niên lạnh lùng đã đánh vào khoảng không.

- Không tốt!

Bất chợt, hắn chỉ cảm thấy một luồng kinh phong trầm trọng, từ phía sau đánh úp lại.

Phành...

Thanh niên lạnh lùng bị một quyền từ phía sau đánh ngã.

Hắn miễn cưỡng vận chuyển Nửa bước chân nguyên phòng ngự, nhưng đối diện với một quyền vô cùng đơn giản đó, tầng phòng ngự của hắn lại chẳng khác gì một tầng giấy mỏng.

Xôn xao...

Trên sân thi đấu, lập tức nổi lên một trận ồn ào.

- Tốc độ thật nhanh!

Tuyệt đại đa số người xem chiến, chỉ nhìn thấy tàn ảnh lóe lên, sau đó Triệu Phong xuất quyền, thanh niên lạnh lùng liền ngã xuống đất.

Người trình độ hơi thấp một chút, cũng cảm nhận được tốc độ của Triệu Phong.

Mà những thiên tài cảnh giới cao, sắc mặt lại trở nên ngưng trọng, không thể tin nổi.

- Một quyền vừa rồi của Triệu Phong, dường như không hề vận dụng chút chân nguyên nào...

Hoàng Vân Hồ trợn mắt há hốc mồm.

Đối với trận chiến của Triệu Phong, hắn đã vận khởi một trăm hai mươi phần trăm tinh thần để quan sát.

Dù sao đi nữa, hắn cũng đã hai lần thua trong tay Triệu Phong.

- Không có.

Liễu Thiên Phàm ở bên cạnh, khẳng định chắc chắn.

Triệu Phong vừa rồi, đầu tiên là lấy tốc độ mang tính áp đảo tiếp cận, sau đó là đánh ra một quyền vô cùng đơn giản.

Một quyền đó, không hề vận dụng một chút chân nguyên nào, nhưng lại dễ dàng đánh nát tầng phòng hộ của Nửa bước Đan Nguyên Cảnh.

Trận chiến này qua đi, Triệu Phong uy danh đại chấn, khiến người ta vô cùng kiêng kỵ sợ hãi.

Những trận chiến đấu vòng một sau này, đối thủ của Triệu Phong, chỉ cần tu vi thấp hơn Đan Nguyên Cảnh, đều trực tiếp nhận thua.

Một hơi thắng liên tiếp tám trận.

Đến trận thứ chín, Triệu Phong gặp Hoàng Vân Hồ.

- Bắt đầu rồi ư?

Hoàng Vân Hồ hít sâu một hơi, sẵn sàng trận địa đón địch.

Hai lần chiến đấu, hắn đều bại dưới tay Triệu Phong, thậm chí khiến Lục Vân Vương mất hết thể diện.

Giờ phút này.

“Lục Vân Vương” cũng đang chú ý trận chiến bên này.

- Bắt đầu!

Trọng tài khê phát tay.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoàng Vân Hồ thúc dục chân nguyên, toàn thân bao trùm trong một tầng trọng giáp xích tinh, mượn lực phòng ngự của một kiện chiến giáp Địa cấp hệ Thổ trấn quý, hắn nhanh chóng khởi động phòng ngự.

- Chiến lược của Hoàng Vân Hổ không tệ. Ưu thế của Triệu Phong là tốc độ, chỉ cần trước tiên ổn định phòng ngự, về sau có thể thừa cơ phản kích.

Liễu Thiên Phàm có chút tán thưởng.

- Phành...

Tàn ảnh nhoáng lên một cái, Triệu Phong một quyền đánh lên kiện chiến giáp Địa cấp của Hoàng Vân Hổ, chỉ thấy vị trí trung quyền truyền đến một trận chấn động tâm hồn.

- Làm sao có thể...

Thể xác và tinh thần của Hoàng Vân Hổ bạo lui, thiếu chút nữa hộc máu.

Khoảnh khắc một quyền của Triệu Phong đánh ra, bề mặt nắm quyền đột nhiên nổi lên một tầng hoa văn kim loại lam ngân.

Một luồng “Lực phách” bá đạo vô hình, xuyên qua chiến giáp Địa cấp, thấu nhập tạng phủ trong thân thể hắn.

Trên sân, lại ồ lên một trận.

Chỉ một quyền duy nhất, Hoàng Vân Hổ đã bị đánh lui.

Phành... Phịch phịch...

Lòng bàn chân của Hoàng Vân Hổ đã cách khỏi mặt đất, còn chưa kịp đứng vững thì lại tiếp nhận thêm mấy quyền cường thế bá đạo của Triệu Phong.

- Chiến Giáp Địa Khôn của ta, dưới tình huống thúc dục lực lượng, phàm là những người đến gần, đều sẽ gánh chịu trọng lực gấp mười, vậy mà tiểu tử kia lại không hề ảnh hưởng chút nào...

Trong lòng Hoàng Vân Hổ vô cùng kinh hãi, liên tục bại lui.

Ọc...

Sau mấy quyền, Hoàng Vân Hổ đã phun ra một búng máu, bên ngoài chiến giáp xích tinh, không ngờ lại xuất hiện một vết rạn nứt.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài vừa thấy tình thế không đúng, liền trực tiếp tuyên bố.

Trên thực tế, đây cũng là ý tứ của Lục Vân Vương.

- Thực lực của hai người, hoàn toàn không phải cùng một cấp bậc. Triệu Phong chỉ dựa vào Lực phách luyện thể cao thâm, đã có thể áp chế Vân Hổ rồi...

Lục Vân Vương âm thầm thở dài.

Trong lúc chiến đấu, hắn rõ ràng nhìn thấy, Hoàng Vân Hổ cũng miễn cưỡng phản kích, đá trúng Triệu Phong một cước.

Thế nhưng, thân thể Triệu Phong lại không chút sút mẻ, thậm chí lông tóc không tổn thương.

Nói cách khác.

Bất luận là tốc độ, lực lượng hay là phòng ngự của Triệu Phong, đều đạt tới đỉnh phong.

Lục Vân Vương còn phát giác, lúc Triệu Phong ra tay, hết sức nhẹ nhàng hời hợt, dường như còn giữ lại nhất định.

- Triệu Phong này, thật mạnh!

Về mặt Liễu Thiên Phàm trở nên ngưng trọng, trong mắt bắn ra chiến ý mãnh liệt.

Sau đó.

Sân thi đấu chính Nam, chỉ còn Triệu Phong, Liễu Thiên Phàm và một vài người, là vẫn duy trì chiến tích thắng liên tiếp.

Một vài thiên tài, đã bị đào thải.

Chỉ cần thua liên tiếp bảy trận, hoặc là tổng số trận thua đạt đến hai mươi, sẽ bị loại.

Tại sân thi đấu chính Nam, đám đệ tử trung tâm, đều chờ mong trận chiến giữa Liễu Thiên Phàm và Triệu Phong.

Sau khi một vài đệ tử bị loại, xác suất hai người gặp nhau, càng lúc càng lớn hơn.

Cuối cùng.

Lúc Triệu Phong thắng liên tiếp ba mươi trận, hắn đã gặp Liễu Thiên Phàm.

Trận chiến này, lập tức được toàn trường chú ý, ngay cả trong Không Gian Bí Cảnh, hai vị Vương Giả cũng hứng thú quan sát.

- Tu vi của Liễu Thiên Phàm đạt tới Tôn Chủ đỉnh phong. Ta không thể sử dụng lực lượng ý chí, cũng không thể khinh suất vận dụng huyết mạch đồng tử được...

Triệu Phong không khỏi cảm thấy có chút khó giải quyết.

786. Chương 788: Huyết Mạch Hoàng Đạo Biến Dị

Dưới tình huống không sử dụng đến những thực lực bị che giấu, Triệu Phong muốn chống lại Liễu Thiên Phàm tu vi Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, cơ bản không có phần thắng nào.

Từ Tiểu Đan Nguyên Cảnh sơ kỳ cho đến Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, không phải chỉ kém một đại cảnh giới, mà còn chênh lệch đến sáu tiểu cảnh giới.

Dưới tình huống bình thường, Triệu Phong không bị một chiêu miểu sát, đã là không tệ rồi.

- Triệu Phong, ta sẽ không khinh địch, nhưng ngươi tuyệt đối không thắng nổi ta.

Ánh mắt Liễu Thiên Phàm lập lòe, chiến ý dâng cao.

Hắn tin tưởng mười phần, nhưng tuyệt đối không khinh thị thiếu niên mà mình cũng không nhìn thấu này.

- Bắt đầu!

Trọng tài vung tay lên.

Vụt...

Lời này vừa dứt, tại chỗ liền lưu lại một đạo tàn ảnh gợn sóng lam nhạt cùng với Phong Lôi quang điện của Triệu Phong.

- Tốc độ thật nhanh!

Những người đang xem chiến, lại lần nữa thất sắc.

Giờ phút này, tốc độ mà Triệu Phong bày ra, so với lúc trước chiến thắng Hoàng Vân Hổ, còn nhanh hơn vài phần.

Đúng như Lục Vân Vương đã phân tích.

Trong những trận chiến trước, Triệu Phong vẫn còn giữ lại.

- Mở cho ta!

Liễu Thiên Phàm đứng ngạo nghễ tại chỗ, tóc áo bay loạn, cũng không thèm nhìn, đánh ra một quyền về phía sườn Triệu Phong.

Phành...

Một quyền này, mang theo vòng xoáy ô quang thiêu đốt dữ dội, uy lực khủng bố, trong nháy mắt đã làm bốc hơi toàn bộ không khí trên sân thi đấu.

Phụ cận sân thi đấu chính Nam, các đệ tử đều cảm thấy hít thở không thông.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đạo thân ảnh ngân lam, quanh người chập chờn một tầng gợn sóng Thủy Chi Phong Lôi, trong nháy mắt đã bị một quyền của Liễu Thiên Phàm ngăn cản.

Chỉ trong giây lát.

Sóng khí diễm lôi khủng bố, đã quét ngang toàn bộ sân thi đấu.

Liễu Thiên Phàm vẫn đứng ngạo nghễ bất động.

Mà thân hình Triệu Phong, chỉ trong nháy mắt đã bị đánh bay xa một hai trăm trượng, thậm chí vẫn không ngừng bạo lui.

- Bị một chiêu miểu sát ư?

Toàn bộ cường giả trong Bí Cảnh, đều nhìn về phía khoảng không trên sân thi đấu chính Nam.

Chỉ thấy.

Thân hình của Triệu Phong, không thể khổng chế thể lui, sắp bay ra khỏi sân thi đấu.

Vào thời khắc mấu chốt.

Phốc...

Sau lưng Triệu Phong, đột nhiên ngưng kết một đôi Phong Lôi Chi Dực, có cảm giác mê ly như mộng ảo.

Phạch...

Phong Lôi Chi Dực chấn động cao tốc, Triệu Phong không lùi mà tiến.

- Một kích vừa rồi, không ngờ tiểu tử kia lại không bị thương...

Sắc mặt Liễu Thiên Phàm thoáng rung động.

Nếu như Triệu Phong chỉ tu luyện “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”, vậy thì khi đối cứng một kích với Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong, ít nhất cũng phải bị trọng thương.

Thế nhưng.

Sau khi đoạt xá trọng sinh, hắn còn kiêm tu cả “Kim Khôn Thánh Lôi Thể”, khí lực cường đại, chiến lực được tăng phúc mạnh mẽ, mà lực phòng ngự lại càng biến thái hơn.

Một vài thương thế, dưới sự chữa trị của huyết mạch Thủy hệ và Thủy Chi Phong Lôi, đều nhanh chóng được chữa khỏi.

- Thánh Lôi Chi Thể!

Triệu Phong quát lớn một tiếng, toàn thân hiện lên một tầng ánh sáng kim loại lam ngân.

Chỉ trong chớp mắt, hình thể của hắn, đã trực tiếp cao lên vài phần, tản mát ra một luồng Phách lực Thánh Thể giống như thực chất.

Trong hư không, mơ hồ có thể nhìn thấy một tầng điện văn ngân lam bán trong suốt.

Ầm...

Triệu Phong từ trên cao đáp xuống, khí lực cực lớn mang theo xung lượng khủng bố.

- Khí lực thật mạnh...

Thân hình Liễu Thiên Phàm trầm xuống, khí huyết toàn thân đều có cảm giác bị đè nén, không thể không phân hóa chân nguyên, bảo vệ tạng phủ toàn thân.

Hơn nữa.

Lực lượng khí lực mà Triệu Phong phát ra, dựa trên trụ cột của Bán Thần ấu đồng, còn có thêm một loại năng lượng Lôi kích.

Liễu Thiên Phàm không chỉ bị lực áp bách to lớn, mà thân hình còn cảm thấy một trận tê dại.

- Triệu Phong này, xuất thân từ vị Đại Đế nào, không ngờ lại tu luyện Thánh quyết luyện thể inh như vậy...

Trong Không Gian Bí Cảnh, hai vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, đều cảm thấy khiếp sợ.

Cho dù là với nội tình của Vạn Thánh Tông, cũng rất khó tìm được bộ Thánh quyết luyện thể bậc này.

- Ầm...

Thể chất của Triệu Phong giống như Yêu Ma, vừa đáp xuống, trên năm quyền bị một tầng Lôi Phong Long u lam cuồng bạo rít gào, ẩn hiện một luồng khí tức rung động.

Phành... Ầm...

Lôi Phong Long u lam này, dưới sự gia tăng của Phách lực Thánh Thể, hung hăng nện trúng Liễu Thiên Phàm.

Từ trên cao lao xuống, hơn nữa được Phong Lôi Chi Dực gia tốc, thiên thời địa lợi đều có, uy lực nhảy vọt đến cực hạn.

- Tử Cực Vô Song!

Dưới cự lực khủng bố và Phong Lôi cuồng bạo bao phủ, vài đạo cột sáng rực rỡ, bềnh bệ bá đạo, phóng ra khắp tám hướng.

Vụt vụt vụt...

Bất chợt, hơn một ngàn chùm tia sáng Tử Ô, từ khắp ba trăm sáu mươi độ, không có góc chết, bắn ra khắp bốn phương tám hướng.

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi.

Toàn bộ hư không của sân thi đấu, đều bị vô số chùm tia sáng Tử Ô xuyên qua, tạo thành dải kích diện rộng mang tính hủy diệt.

Hai đạo thân ảnh, dưới Phong Lôi và tử quang cuồng bạo, mạnh mẽ va chạm cùng một chỗ.

Kích thứ nhất, Triệu Phong chiếm thiên thời địa lợi, đẩy lui Liễu Thiên Phàm một bước.

Kích thứ hai, lực lượng Tử Cực Vô Song, toàn diện bùng nổ, đánh bay Triệu Phong ra ngoài mấy chục trượng.

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng chất lỏng Băng Lam, bao trùm khắp bên ngoài thân thể Triệu Phong, hiển hiện hình thái một kiện chiến giáp Băng Thủy u lam.

Chiến giáp Băng Thủy này, bề mặt nhện nhào lôi văn, biến hóa thất thường.

Phốc phốc...

Chùm tia sáng Tử ô đủ khiến Tiểu Đan Nguyên Cảnh trọng thương, vậy mà sau khi đánh trúng thân thể Triệu Phong, lại phát ra một trận khói nhẹ, gợn sóng lôi văn chuyển động.

Dưới tác dụng của huyết mạch Băng Thủy và Thủy Chi Phong Lôi, chiến giáp Băng Hoàng Thương mà Triệu Phong ngưng kết, không chỉ đơn giản là phòng ngự, mà còn ẩn chứa lực lượng Lôi kích.

Mục tiêu công kích của hắn, còn bị lọt vào Lôi kích cản trở.

Hơn nữa, có phòng ngự Thánh Lôi Thể, bí kỹ phạm vi cấp độ Đại Đan Nguyên Cảnh của Liễu Thiên Phàm, hoàn toàn không thể uy hiếp được Triệu Phong.

oKiXXX

G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; +?'M ç°M;- /MM; i®+ ç° +U+ ?¢M- # v H M F?Q^a
#B m /B M K°i K`M T?B ?`M? FBM? /B KX

h`QM; E?¬M; :B M "Q \*<sup>a</sup>M?- K°i p`B ç iY t2K ç M K½M M?½MX

L; v +^a i`¼M; i`B +O b•M i?B ç'm +?QM? L K- +kM; M?bM ç M M;~M M;Q`B- i`"M +
oQÆM; :B^a +?O i`b T?<sup>a</sup>B çQ+? i?•M H`K i`¼M; i`BX

@ h?"i F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M' B- h`B m S?QM; +?B K [mv M +?O ç°M;- T?€i ?mv
M?mv M p¬ +MM;X

GK+ o•M oQÆM; i?Î /`BX

>„M pW KÈB #QÊ+ p"Q- i?¬M; ç¢Q K"m p"m; M?¢i- ç½ tm'i ?B M tm i? F?¬M; ´M
 @ ³M ç`M? ç¢B i`"M5
 S?K + "M i?¢+? ç"Bi®B ç2M- K°i pB æ¢B æ >Q h?¬M *ªM? p"i€K p`oQÆM; ;Bª- H
 h?¬M; ç¢Q K"m p"m; M?¢i H9+ M"v- KÈB +| +?9i ´M ç`M? i`Î H¢BX
 h`M i`€M o•M >¢Q- S ` K°i iB K² ?¬B H¢M?- p°B p"m; i,M; i®+ iB M p"Q i?¬M; ç
 h?Q€M; +?|+QX
 h?•MªM? +O ?„M ç½ b„T #B M K'i i¢B +m®B i?¬M; ç¢Q FBK b„+X
 a„+ K†i i€K p`oQÆM; ;Bª p"K°i p`æ¢B æ - ç m ?ÆB i`„M; # +?- i•K i?¬M M;mv M
 L; v H9+ K¼B M;QÌB Î ç•v- ç m +?Q `^M; o•M >¢Q b„T i?¬M? +¬M;
 @
 o•M >¢Q ç°i M?B M ?ûi i?ªK K°i iB M; - p i M Si F?¬M; ;B M tm'i ?B M- H"TiS+ tû ?
 o i M Si F?¬M; ;B M M"v- ;B®M; M?Q K¢M; M? M- F?¬M; M;WM; iªM K€i ` K°i Hm²
 >Qi
 L?[M; H½Q #®B ?Q†+ ç iY +O o¢M h?€M? h¬M; i¢B ç•v- ç m bÊ ç M M;•v M;QÌB-
 h`M i?¢+? ç"Bi®B ç2M- i?Q€M; +?®+ i`Î M M i oM? K`+?X
 @ h?'i #¢B `²B o"MF?Q +O o•M >¢Q- [mª i?"i [m€ FûKX
 @ .M b Q çB M[- o¢M h?€M? h¬M; +kM; ç½ F?¬M; +ÁM H" h¬M; T?€B h K hBM? M
 h¢B +?¶- pšM +ÁM HQm H¢B i? M? •K i? M i?Î iB + ?"M +O K¼B M;QÌBX
 hm pB + "M; + Q- t€+ bm'i i?¬M? +¬M; H¢B + "M; i?'TX
 h`W T?B H" i? HU+ h¬M; K¬M K¢M? K)- ?Q†+ H" +| i? +?'i ?mv i K¢+? ç†+ i?M +O
 óE?¬M; GBM? h? ô M?Q L K *mM; h?€M?- +| ç° T?M ?ÊT +U+ + Q pÈB F?¬M; ;B
 i,M; t€+ bm'i i?¬M? +¬M; X
 h?"i H•m b m
 h`M i?¢+? ç"Bi®B ç2M- K°i ç€K ç iY ?Q†+ iBM? M? +O h¬M; K¬M- ç½ #B M K'i
 L;QÌB i?S ? B- +?QM? H" E?´M; S?d GBM?X
 E?´M; S?d GBM? +?d +| im pB LY #QÊ+ oQÆM; ;Bª- M;QÊ+ H¢B ?[m FBM? p¬ ?B
 ç¢QX
 @ *ÁM K v H" E?´M; S?d GBM? F?¬M; ;†T TªB +?mv M ;bX
 G9+ M"v ç€K +QÌM; ;Bª h¬M; K¬M KÈB i?Î T?"Q K°i ?ÆBX
 E?¬M; TªB M;?B M;Ì- E?´M; S?d GBM? +| çQÊ+ ?mv i K¢+? >Q"m; æ¢Q- iQ +?'i i
 " +? #`+? #`+?
 h`M i?¢+? ç"Bi®B ç2M- K°i ç€K ç iY ?Q†+ iBM? M? +O h¬M; K¬M- ç½ #B M K'i
 hW ç| p b m- [mª M?B M F?¬M; tm'i ?B M #B F`+? i?ªK F?®+ M?Q óo•M >¢Q ô M[
 J°i H9+ M"Q ç|
 æ M HQÊi h`B m S?QM; iB M p"Q i?¬M; ç¢Q p"m +?mv MX
 @ *'T ç° HBM? ?²M +O i - +| +QÌM; ç° `i K¢M?- F?¬M; TªB çÆM ;BªM
 h`B m S?QM; M;QÊ+ H¢B +| +?9i HQ H„M;X

h?2Q Hw i?mv i- H'v im pB hB m æ M L;mv M *^aM? i`mM; F€ +O ?„M- F?¬M; +! ;b
L?QM; HU+ HQÊM; HBM? ?²M- +kM; +! HB M [m M ç M F?^a M,M; +?`m i^aB +O i?¬
oKiXXX
h`B m S?QM; ç2K HU+ HQÊM; iQ`M i?•M- i?m HB K ç M KS+ i" M +MM;- / /†i #QÊ
h? M?QM;X
G9+ çB çQÊ+ K°i MY - h`B m S?QM; ç°i M?B M +^aK i?'v i?¬M; ççQ p" M +?mv M i
i`€B iBK ?„M +kM; M?^av p¼i H M ç M +´ ?¼M;X

d3NX *?QÆM; dNR, aÆ G•K E?¬M; :B M h?¬M >mv M

a m F?B ççi iÈB >Q h?¬M *^aM?- HBM? ?²M +Æ #^aM i?,M; ?Q H°i t€+- +kM; F?¬M
#bM? i?QÌM;- K` M! +ÁM ~M +?S HU+ HQÊM; +QÌM; ççBX
J` #'i Hm" M i?•M i? p"i +?'i ? v H` HBM? ?²M- ç m +¬M F?¬M; ;B M +?mv M +?Î5
"i +S +€B M`Q i`QM; ? B +€B M`v M m M?Q KçM? K) ç M K°i i`bM? ç° M`Q ç!- ç m
F?¬M; ;B M +?mv M +?Î5
h`QÊ+ K„i- i?¬M; ççQ F i M®B M`v +?QM? H` ççQ Hw ç²M; /çM;5
@ *'T #"+ HBM? ?²M ?B M içB +O i - +MM; oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? #bM? i?QÌ
#B i çQÊ+ + Q i?'T- p K†i +QÌM; ç° +! F?^a M,M; +ÁM KçM? ?ÆM K°i +?9i5
h`B m S?QM; +<sup>a</sup>K M?"M çQÊ+ i?¬M; ççQ F i M®B F?) `mM `~v M? M? X
*€B HQçB +^aK ;B€+ `mM `~v M`v- pQÊi [m LY #QÊ+ oQÆM; :B^a E?´M; S?d GBM?
o•M >çQ ç½ #` F?¬M; ;B M HB i p,M ç€M? i M FB X
*?ŠM; H)- +?QM? KbM? b) çB p`Q p i t2 ç´ +O o•M >çQ\
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +,M; i?ŠM;X

hçB i?ÌB F?„+ M;mv ?B K M`v- h`B m S?QM; i?"K +?Q ç½ H`K i®i +?m`M #` iB M ?
J†+ F M?Q i? M`Q- #<sup>a</sup>Q K M? KÈB H` [m M i`¼M; M?'i5
J v H`- K°i iB +<sup>a</sup>K ;B€+ `mM `~v FB +?d H` ;¬M iB T +"M i`bM? ç° +O o•M >çQ- M
h?¬M; ççQ F i M®B T?^aM T? ç®B pÈB T?QÆM; /B M p"i +?'i +U+ F€ +QÌM; ççBX
oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM?- hBM? ?ç+? i`QM; +Æ i? ç½ /UM; /K+ ` F?¬M; ;B M +
M! imv i ç®B #'i T?`K5
*?•M M;mv M im pB +O h`B m S?QM;- ç½ /WM; HçB Î hB m æ M L;mv M \*<sup>a</sup>M? h`m
J` ;BÌ T?9i M`v- h`B m S?QM; H¬M ç¬m iB M +^aK i?'v K v K„M #ÎB pb im pB +O +?
+ QX

h` M i?U+ i - K°i Qi i? HU+ h¬M; T?€B- pšM +! K°i b® ç iY iBM? M? pb SM; T?† B
b) +® w F?¬M; i`MM; FQ+? +^aM? ;BÈB oQÆM; :B^aX
æÊB b m F?B iB M p`Q E?¬M; :B M h?¬M >mv M KÈB ?"m iQ+? #ç+ T?€i- M?'i +Y
G`K M?Q p"v- p¬ ?bM? b) ç2K bU T?QM; ?B K ;B^aK tm®M; iÈB i?'T M?'iX
oKiXXX
E?B h`B m S?QM; K°i H¬M M[?B M i?•M- +^aK ;B€+ i?•M i? +MM; HBM? ?²M ç m i
J°i +† €T HU+ i?QÆM; +´ ?MM; po- T?¬i?B M +€B ç` p¼i iÈB- ç! H` F?Q iS+ +´ tQ
h?€B *´- h?QÊM; *´5

G-M ç-m iB M +^aK M?"M- h`B m S?QM; +| HQϕB <sup>a</sup>Q ;B€+ M?Q ç M; iB M p`Q J°M;
•T HU+ F?¬M; ;B M i`QM; M`v bQ pÈB "€M h?¬M .B oB M M,K tQ iU ?² + Q ?ÆM F
*^a F?¬M; ;B M +| HQϕB +^aK ;B€+ m €K i®B ç2M- M?QM; HϕB F?¬M; [m€ ^aM? ?QÎM
h`QM; i-K K„i H` K°i K^aM? b Kϕ+ ?Q`M; i?´ HB M KB M p¬i" M- +€i #KB ;"Q i?ûiF
oKi pKi pKiXXX
" M M;QÌB h`B m S?QM; tm'i ?B M K°i Qi i?•M <sup>a</sup>M?- ç m H` ç iY +MM; iBM? M? H
J°i H9+ b m- i´M; +°M; +?QM KQÆB +?QM M;QÌB ç½ tm'i ?B M i`QM; T?B M F?¬M
@ J¼B M;QÌB- i" T ?ÊT5
E?´M; S?d GBM? +MM; pÈB K'v iBM? M? H½Q #®B F?€+ #„i ç-m + Q ;B¼M; i`B n
E?¬M; :B M h?¬M >mv M K¶B F?B F i M®B- iBM? ?m®M; #bM? i?QÌM; H` M?[M; i
çB K b) çQÊ+ i`mv M i®M; p`i`Q ;¬M M? mX
oQ /K M?Q M|B- +€+ i?B M i`B iB M p`Q iW çB K F i M®B +O oϕM h?€M? h¬M; -
i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv MX
h'i +^a +€+ i? HU+ F?€+ iB M p`Q iW çB K F i M®B iϕB æϕB æ^aQ pU+ h?B M S?QM
M`v iQÆM; ç®B ;¬MX
L?QM; T?|M; M?½M F?„T +^a æϕB æ^aQ pU+- +€+ i? HU+ +| i? F i M®B pÈB E?¬M;
+^a oQÆM; >¬m T?O- +kM; +?d +| K'v i? HU+ M?Q p"v K" i?¬BX
@ S?Q H½Q- +?9M; i ç M; Î p`i`Q M`Q i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M\
E?´M; S?d GBM? /Á ?ÄBX
h`QÊ+ K„i- i?U+ HU+ +O M`M; i`QM; ç€K M;QÌB +| i? M|B H` b® K°i b® ? BX
L?QM; Hm" M FBM? M;?B K- E?´M; S?d GBM? +kM; F?¬M; #^M; çQÊ+ K°i Qi iBM?
S?Q H½Q K` M`M; pW ?ÄB- H` K°i p` H½Q ;B^a +´ H½Q- i v +¬K ç`i`QÊM;X
o` S?Q H½Q M`v FBM? M;?B K T?QM; T?9- iWM; +| ? B H¬M iB M p`Q E?¬M; :B M
+| i?m ?Qϕ+? ;b iQ HÈM- M?QM; +kM; i?`M? +¬M; b®M; b|i i`Î p - +?QM? H` ç½ iQ
@ >B M iϕB +ÁM +?Q i? t€+ ç`M? p`i`Q +K i? 5 E?¬M; :B M h?¬M >mv M T?ϕK p
iB M p`Q F?m pU+ +?Q #B i5
h?¬M iBM? S?Q H½Q i`"M ç-v M T M?,M +MM; i M; i?QÆM;X
hm pB +O ?„M +kM; çϕi iÈB LY #QÊ+ oQÆM; :B^a- F?B +?•M +?QM? +?B M ç'm H
#ϕB ?"m #®B +MM; ;B BX
E iB T- çQ`M ç°B oϕM h?€M? h¬M; #„i ç-m iB M ?"M? i?,K /Á F?m pU+ T?K + "MX
h`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M €T HU+ F?¬M; M?Ä- +€+ HQϕB +<sup>a</sup>K [m M ç m #` €
pB i?'T ?ÆM oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? +kM; F?| +| i? T?B ?"M?X
æϕB æ M L;mv M *^aM? +MM; LY #QÊ+ oQÆM; :B^a Î i`QM; M`v +?d +| i? M;„M M;
K'v +?K+ i?QÊ+ K` i?¬BX
"ÎB p"v- F M;QϕB H B KÈB iB M p`Q F?¬M; ;B M M`v- iB M ?"M? i?,K /Á i?b F?| F
S?B M b Kϕ+ i`QÊ+ K„i M`v- ?Q`M; i?´ HB M KB M- +,M #^aM M?bM F?¬M; iÈB çB
J°i H9+ b m- p`B i M ç iY çB i?,K /Á t t - ç½ +MM; pÈB bBM? p"i F?¬M; #B i iB M
aQϕi pM pM5
J°i Qi iBM? M? oϕM h?€M? h¬M; M;?2 i?'v iBM iS+ K` ç M- T?|M; p¼i iB M ç M pF

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; F?ÄB M?bM` t t X
 *?d i?'v p`B ç–m GÊB sd h?Y ?bM? i? +U+ çΦB- ? B K„i i`M M;”T ?²M; [m M; ç M
 h?€M? h¬M; KΦM? K) +?ûK ;B iX
 æ€K GÊB sd h?Y M`v- i?•M i? i? i`ΦM; +U+ F€+SM; `„M +QÌM; i`€M; - +¬M; FQ+
 i?QÌM; +kM; F?| +| i? ?bM? i?“M? p i i?QÆM; i`Q KΦM; ç®B pÈB +?9M; X
 J½B ç M F?B K°i p`H½Q #®B æ M L;mv M \*ªM? çm´B iÈB- T?€i` K°i +?QÌM; H¬B
 GÊB sd h?Y i`QM; ç|X
 o`B ç–m GÊB sd h?Y +ÁM HΦB T?€i` K°i i`M; F m;”Q FBM? ?QªM; - M? M? +?|M;
 +”MX
 @ GQΦB GÊB sd h?Y M`v i?m°+ +?OM; HQΦB bBM? p”i h?QÊM; \*´- +†T `„M; +Y #
 ?B K i?'v Î M;QΦB ;BÈB5
 o`H½Q #®B æ M L;mv M *ªM? FB i?Q€M; FBM? ?d M|BX
 hW ç| p b m- i`QM; H9+ i?,K /Á- ç€K iBM? M? oΦM h?€M? h¬M; +kM; ;†T T?ªB K°
 æ€K M;QÌB çB i?,K /Á +kM; ç m +?B ` # ç M M,K M;QÌB i?“M? K°i M?|K- K¶B K°
 ;Bª +’T h¬M *?O i¼ i`M- +m®B +MM; ç m H` ?[m FBM? p¬ ?B KX
 h`B m S?QM; p`GB m h?B M S?“K +MM; +?mM; K°i iB m ç°B M;k- +kM; ;†T T?ªB
 @ ±\
 h`B m S?QM; ç°i M?B M bªM bBM? K°i iB +ªK SM; - F?¬M; F?ÄB M?bM tm®M; /QÈ
 @ *~M i?“M5
 GB m h?B M S?“K [m€i HÈM K°i iB M; - K°i Hm²M; [m M; [mv M ¬ iY b„+ i?B m ç®
 p`Q i–M; b i?Φ+? ?Q`M; i?´ T?Q /QÈBX
 ó²M; Q M?ô K°i iB M; - p`B i M i?“M? pB M +ÁM HΦB +O +?B iB m ç°B KQÊM HU+
 i`QÊM; X
 L; v F?QªM? F?„+ iB T i?2Q- i`QM; HÈT ç’i +€i # M /QÈB i`mv M ç M K°i i`M`Q i
 +ΦT F?´M; H² iQ`M i?•M M; ,K ç2M ç°i M?B M iW /QÈB K†i ç’i +?mB H MX
 æ–m ?„+ ?Φi F?´M; H² FB /`B ç M p`B +?K+ i`QÊM; - iQ`M i?•M +| HQΦB +ªK ;B€+
 çm¬B /`B T?B K ç°M; K°i i–M; ?`M [m M; b„+ #ûM +MM; ç°+ HU+ ç€M; bÊX
 @ >Qi5
 J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB ?Qi KΦM? K°i M;KK H½M? F?QX
 h`9M; T?ªB K°i FQ+? pW `²B FB - i` M HÈT pÄ FBK +?9+ # M M;Q`B +O ç–m +U ?
 K°i Qi /’m p i M?“M M?Φi F?¬M; `ä`M; K` i?¬BX
 @ *~M i?“M M¼+ ç°+ +O +QM #Á +ΦT M`v5
 GB m h?B M S?“K i` K°i i? M? i`QÌM; ç Q æ` ;B B- +?ûK KΦM? p T?Q ?„+ ?Φi
 E? M?5
 J°i i`ªK M`v H”T iS+ #` ç–m ?„+ ?Φi F?´M; H² FB /MM; K°i ç¬B +†T F K KΦM? K)- p
 ”²M;5
 J°i +¶ HU+ çΦQ +QÌM; çΦB i?“K +?Q +ÁM ç2K GB m h?B M S?“K ç~v HmB p`B #QÈ
 L m M?Q H` çÆM çª ç°+ ç’m- T?–M i?“M; +O GB m h?B M S?“K`i M?Ä5 L m M?Q
 b) tQ v M;QÌB #Ä +?ΦvX
 L?QM; iB M p`Q E?¬M; :B M h?–M >mv M- #bM? i?QÌM; ç m H` çQ`M ç°B ?ÊT i€+

*?d +| K°i p`B i?B M i`B iBM? M? çSM; ç-m- i?U+ HU+ ççi iÈB + 'T #"+ oQÆM; :B K°i KbM?X

P M?5

h`B m S?QM; [m€i HÈM K°i iB M;- iQ`M i?•M ?B M H M K°i i-M; [m M; i`ç+? FBK + pmM; [mv MX

P M?5

J°i +¶ +U HU+ i? T?€+? p¬ ?bM?- Q M? €T H M i` M M; Q`B ?„+ ?çi F?´M; H²5

*¶ HU+ HQÊM; i? T?€+? FB ç°i M?B M Q M? FQ+? tm®M;- çO ç F?B M hB m æ T?ªB ?°+ K€m5

L?QM; K` +U ?çi ?„+ b„+ M`v- F?Q ?mv i i? T?€+? +U+ F€+Q`M; ççB- i?•M ?bM? K°i +€B- i®+ ç° #` [mªM +? K` i?¬B5

h? M?QM; i?O çQçM +O h`B m S?QM; F?¬M; +?d +| +?9i çB K 'v5

>„M #9M; i v K°i +€B- K°i +?MK iB h?Ov +?B T?QM; H¬B ;B®M; M?Q b|M; ;ÊM ?| [mçi- i?´B [mûi iQ`M i?•M ?„+ ?çi F?´M; H²X

S?®+

J°i i`"M +ªK ;B€+ i /çB ;B®M; M?Q b'K ç€M? HçB K°i H-M M[?çM +? ?„+ ?çi F?

h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5

E i ?ÊT HU+ HQÊM; i? T?€+? +MM; h?Ov +?B T?QM; H¬B- h`B m S?QM; Î # M KçM? K) ?çM +? ?`M? ç°M; +O ?„+ ?çi F?´M; H²X

h?•M ?bM? i®+ ç° +MM; pÈB w +ªM? +O ?„M ç m H` + Q ç M p¬ +MM;X

æ-m +U ?çi ?„+ b„+ FB +,M #ªM +¬M; FQ+? F?¬M; ç M çQÊ+ h`B m S?QM;5

JQ`B ?ÆB i?Î b m- h`B m S?QM; +MM; GB m h?B M S?`K H` +?O HU+- ç½ ç2K +U #çB HmBX

L?QM; HU+ T?ÁM; M;U +O ç-m +U ?çi ?„+ b„+ M`v `i KçM?- F?¬M; M; ì pšM F?¬M

*m®B +MM;- çÊB ç M F?B p`B i M H½Q #®B æ M L;mv M \*ªM? çm´B iÈB- #^M; p`Q T?9 KÈB i?QªB K€B M;?B M €T ç-m +U ?çi ?„+ b„+ FB X

@ :WM; +`M; ;B` +`M; + v 5

GB m h?B M S?`K +ªK F?€B M|BX

*Q`M; ;Bª i? ? i`QÈ+- im pB ç T?¬M ç m H` æçB æ M L;mv M *ªM?- T?QM; +€+? Hmv MX

*?d i`QM; +?®+ H€i- ç-m +U ?çi ?„+ b„+ ç½ #` K¼B M;Q`B p•v b€i- /QÈB bU T?K i` M; v +ª +Æ ?°B +?çv i`®M +kM; ç m F?¬M; +|X

@ J'v p` iBM? M? H½Q #®B M`v- +?B M HU+ ç m `i KçM?5

h`B m S?QM; •K i?-K ;"i ç-mX

>„M i?Q€M; ç€M? ;B€- +?Q /M iQ`M #° b€m KQÆB K'v ?"m #®B Î ç•v HB M i?O Hç +O # KQÆB K'v p` H½Q #®B M`vX

JªM? ç'i b Kç+ p¬ / M?- çQ`M ç°B M?•M K½ oçM h?€M? h¬M; #„i ç-m M? M? +?| +MM; ç~v KçM? T?çK pB ?Qçi ç°M;X

J°i Qi+Q`M; ;Bª +kM; ç½ H'v ` i¼ F} +O #ªM i?•MX

>Q`M +ªM? KªM? ç'i b Kç+ `°M; HÈM M`v- `i i?Q+? ?ÊT °i Qi GBM? bOM; HK+ ç`

"ÎB pb M;mv M M?•M €T HU+ F?¬M; ;B M +MM; ;B| +€i b K¢+ K¢M? K)- GBM? bO
i?Q+? ?ÊTX

"ÎB p"v h`B m S?QM; i¢K i?ÎB +kM; F?¬M; +| i`B m` •K JBM? æB m- ?„M #„i ¢-m
K¢+ M"v +| i¼ F} M"Q i?Q+? ?ÊT? v F?¬M;X

LY M; "v b m- i` M i?B M F?¬M; +O b K¢+ ¢°i M?B M tm'i ?B M K•v ¢2M +m²M +m
M M #bM? ioM? H¢B K°i +?9iX

h?ÎB ¢B K M"v- K¼B M; QÎB +kM; F?¬M; ;†T #'i +S bBM? p"i b K¢+ M"Q M[X
@ æÊB K°i +?9i5

o` S?Q H½Q pšM ÎK°i # M ?¶ i`Ê K¼B M; QÎB ¢°i M?B M pmM; i v H MX

@ E?Q i`ÎB ?B M i¢B i?"i F?¬M; +?9i H¢+ [m M5 h`QÊ+ FB F?B i +?'T?"M? M?B
[m i`QM; b K¢+X L m M?Q i ¢Q€M F?¬M; b B- ¢ M; +| K°i ?²B #½Q +€i F?'M; H²
*†T K"v S?Q H½Q M?Qm +?†i- M|B M? M?X

@ "½Q +€i\

æ€K ¢ iY iBM? M? o¢M h?€M? h¬M; - b„+ K†i M?'i i?ÎB #B M ¢'BX

L m M?Q H" ÎM; Q¢B ;BÊB- #½Q +€i #bM? i?QÎM; - K¼B M; QÎB +,M #ªM F?¬M; ¢ i
L?QM; i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M M"v- +'T #" + F?¬M; ;B M `i + Q- K¼B M; C
?"M? +kM; ¢ m F?¬M; +|X

h B ?¼ iU M?B M i`QM; M"v- mv HU+ +O M| imv i F?¬M; i? t2K i?QÎM;
:BÎT?9i M"v- M; v +ª ¢€K bBM? p"i +QÎM; ¢¢B i` M KªM? b K¢+ M"v +kM; F?¬M; M
i? i?'v ¢QÊ+ KS+ ¢° ¢€M; bÊ +O M|X

@ S?Q H½Q- +?9M; i M M H"K b Q #•v ;BÎ\

E?'M; S?d GBM? /Á ?ÄBX

@ E?¬M; +| +?¶ i`€M? M¢M i?Q+? ?ÊT- +?9M; i `i F?| i`€M? i?Q€i #½Q +€i5 "B M
#½B ¢'i i`®M; i"TF i- i?"M? H" T ¢¢B i`"M T?ÁM; M; U5

S?Q H½Q i`M? i`¼M; M|BX

æ M; ?` +O ?„M- H"TiS+ M?"M ¢QÊ+ M?'i i`Q i€M i?"M?X

hbK K°i p` i`Q #½B ¢'i i`®M; iªB- ?ÊT HU+ K¼B M; QÎB- +'Ti®+ t•v /UM; M M K°i
i?ÎB5

oM pM pM5

æ€K ¢ iY o¢M h?€M? h¬M; HB M i®+ ?"M? ¢°M;X

J°i H9+ b m- ¢Q" M ¢°B M?•M K½ ¢½ ibK ¢QÊ+ K°i M; ¼M ¢²B ¢€i?"i + Q- H"TiS+ M
¢¢B i`"M T?ÁM; M; UX

.QÊB bU +?d ?mv +O S?Q H½Q- K¼B M; QÎB M? M? +?|M; t•v /UM; K°i +€B ¢¢B i`
.-M /-M- K°i iÁ ¢¢B i`"M i?'i?¢+? ?Q" M; b„+ b€M; H¢M- ?bM? /€M; M?Q K°i +€B
¢2K K¼B M; QÎB +® i?O Í i`QM; ¢|X

LY + M? ;BÎ b m- i?B M ¢` H•K p"Q- #½Q +€i +m²M +m°M K½M? HB i tm'i ?B M-
i-K M?bM K¢M? K) Mm®i ? iX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J¼B M; QÎB # M i`QM; ¢¢B i`"M i?'i?¢+? +kM; ¢ m +ªK i?'v K°i i`"M `mM; ¢°M; `'
i`"M +kM; /-M /-MªK ¢¢K H¢BX

J¼B M;QÌB p°B p" M; ç-m M?"T L;mv M iBM? i?¢+?- ç2K +?•M M;mv M [m€M +?9 p
@ l v H U+ i`"M #½Q +€i M"v +ÁM HÈM ?ÆM +ª iQÎM; iQÊM;5 h?'T ?ÆM LY #QÈ+ o
+,M #ªM H" F?| +| i? bBM? i²M M' B5

S?Q H½Q +ªK F?€B M|BX

h'i +ªK¼B M;QÌB ç m H" p K†i ?²B ?°T- # M i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M- +?d H
ç½ +| mv H U+ +QÌM; ç¢B ç M M?Q p"vX

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B i`QM; ç¢B i`"M i?' i?¢+?- M?„K K„i v M H†M; im

J¶B K°i H-M E?¬M; :B M h?-M >mv M KÎ` - i?ÌB ;B M QÈ+ +?WM; +kM; +?d +| K
F?¬M; pQÊi [m€ MY M,KX

J`T?B M F?¬M; ;B M M"v- K†+ /M +?d H" /B iQ+? h?-M ç` ?Q M; T? - M?QM; M;n
æ¢B HK+ oU+ +kM; +ÁM M²M; ç"K ?ÆM F?¬M; QiX

Zm M i`¼M; +?QM? H"- i`QM; M"v +| `i M?B m i`B M;mv M F?'M; H²K" M;Q¢B ;B

*?ŠM; [m - p" M F?Q +O o¢M h?€M? h¬M; /QÌM; M?Q +kM; F?¬M; i®i H„K- F?m p
K¢+ ?Q M; p„M; M"v5

QyQ

h`"M #½Q +€i M"v ;B^M; +Q QÈ+ +?WM; K°i M;`v K°i ç KX

h?ÌB F?„+ M"Q ç|- #½Q +€i /-M /-M i€M çB- p` i`Q +O K¼B M;QÌB p®M /o Îi` M K
M?QM; H9+ M"v +kM; #` +€i p" M; +?¬M T?O ? iX

S?®+ T?®+5

J°i Qi +QÌM; ;Bª H½Q #®B /šM ç-m- ç2K +€i #KB # M M;Q`B ç¢B i`"M i?' i?¢+? K¢
K°i +€B i?¬M; ç¢Q `°M; ?ÆM i?•M M;QÌB K°i +?9iX

a m F?B ;†T H¢B €M? b€M; K†i i`ÌB- K¼B M;QÌB çªQ K„i M?bM` t #®M T?Q - +k
F?¬M; i? iBM M' B- +| HQ¢B +ªK ;B€+ i?QÆM; ?ªB i M; çB M M²M; ç"KX

dNyX *?QÆM; dNk, h? :BÈB .QÈB GÁM; æ'i

h` M çdM? M;¼M ç²B ç€

J¼B M;QÌB çªQ K„i M?bM #®M T?Q - K°i i`"M i?' i?¬M- M; v +ª h`B m S?QM; +kM

a m K°i ?²B #½Q +€i F?OM; #®- p` i`Q #½B ç'i i` M çdM? M;¼M ç²B ç€ +O ç€K i?
H9+ M"v i`Îi?"M? ;B®M; M?Q K°i iÁ +¬ T?QM; - çSM; bWM; b[M; ;B[K°i +€B #²i
#B M5

*ªK ;B€+ i?` ;B€+ +O K¼B M;QÌB +?QM? H" K°i HQ¢B ?Q M; p„M; +¬ i`+? F?B M
+MM;5

"®M T?Q p®M H" b K¢+ +€i p" M; - i`ªB [m K°i ?²B #½Q +€i F?OM; #®- +€i p" M; ç½
M[- +ÁM H¢B +?QM? H" K°i +€B F?QªM; F?¬M; #²M ç` +U ç¢B- ;B®M; M?Q K°i +
hWM; +ÆM ;B| H¢M? ?Q M; p„M; i?' B iÈB- F?B M +?Q +€+ ç iY o¢M h?€M? h¬M;

@ *€+ M;QÆB M?bM Fb

@ æ| H"

J°i Qi i?"M? pB M i¬M; K¬M i"Ti`mM; M?bM F„ #®M T?Q pU+ b•m #²M ç` # M /Q
?bM? /€M; K°i Qi FB M i`9+ KÆ ?² M' B H MX

@ ±\

h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- HU+ tmv M i?'m +?QM? H" +QÌM; çΦB M?'iX
 +€i #KB +| K°i Qi FB M i`9+ çdM? +?|T iQÌM; i?"M?X
 >ÆM M[- # M /QÈB +€i #KB ç½ F?¬M; +ÁM H" b i?ç+? +O b Kç+- K" H" K°i i–M;
 [m, /`X
 @ *?ŠM; H)
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; KÆ ?² +| T?€M çQ€M- h?–M GBM? L?½M F?¬M; F?ÄB M
 *MM; H9+ ç| - +€+ i?"M? pB M oçM h?€M? h¬M;- iWM; i M iWM; i M ç m T?|M; i?Q
 b•m #²M ç` T?Q /QÈBX
 oKi pKi pKiXXX
 > B M; QÌB E?'M; S?d GBM? +MM; S?Q H½Q +| im pB LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- i`U+ i
 *?d +?®+ H€i- +€+ i?"M? pB M çQ" M ç°B ç m ç½ tm®M; /QÈB- #„i ç–m ç"Q K|+ i?,
 @ LÆB M"v +| K°i +€B H®B p"Q5
 E?¬M; #B i H" B FBM? ?¬K°i iB M;- F?B M ¼B M; QÌB +?9 wX
 *?d i?'v- p" B i M ç iY H9+ M"v ç M; çSM; i`QÈ+ K°i çQçM HÈM FB M i`9+ iQÌM;
 i?ŠM; tm®M; /QÈB M M ç'i FB - KÆ ?² +| i? M?bM i?'v çQÊ+ K°i HQç i #" + i? M; `°
 *€B i?¬M; ççQ FB + Q +?WM; ? B KQÆB i`QÊM;- i`QM; bU i M; i?QÆM; H°` K°i i
 @ h?¬M; ççQ tm®M; HÁM; ç'i\ h`QM; +€+ H–M E?¬M; :B M h?–M >mv M KÎ` i`Q
 [m i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i- i?"K +?Q i? ;BÈB ?ªB /QÆM; M[5
 •M? K„i S?Q H½Q H|2 H MX
 L?QM; K"- HBM? i?S+ +ªK [m M +O K¼B M; QÌB Î i`QM; E?¬M; :B M h?–M >mv M
 h?' M?QĐM; p"i +?'i- F +ª FB M i`9+ MÆB ç•v- ç®B pÈB +ªK [m M +O K¼B M; QÌB
 ççBX
 *?d +| h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; KÈB +| i? i?'v çQÊ+ ibM? ?bM? T?Q
 @ >ŠM H" K°i iÁ i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i5
 h`B m S?QM; KÎ KB M; M|BX
 GÌB M"v +O ?„M- H"TiS+ M?"M çQÊ+ bU i€M ç²M; +O K¼B M; QÌBX
 J°i çQçM HÈM i?¬M; ççQ /`B `°M; i`QÈ+ K„i M"v +?QM? H" i`U+ iB T FûQ /`B ?QÈ
 M?QĐM; i`QM; M"v +kM; +| +?9i bBM? +Æ M?'i ç`M?- KÆ ?² +| i? M?bM i?'v K°i Q
 @ h`QM; i?ÌB ;B M M; „M- i`QM; M"v b) F?¬M; #` +€i p" M; +?2 H'T 5
 J¼B M; QÌB #„i ç–m i?QÆM; M; ?`X
 a m ç| - i'i +ª K¼B M; QÌB #„i ç–m i?, K /Á çB tm®M; iÁ i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i M"
 .¼+ i?2Q M?[M; #" + i? M; `°M; /`B- K¼B M; QÌB ?QÈM; /QÈB M M ç'i #QÈ+ p"QX
 h`QM; i?¬M; ççQ tm®M; HÁM; ç'i M"v- +| K°i p" B .ç KBM? +?•m +?B m b€M; çQÌM
 M?"M M?ç iX
 h` M çQÌM; çB- iW b•m i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i- i?dM? i?QªM; HçB i`mv M ç
 •K +„M tû- F?¬M; F?Q F?~M i`QÆM; €T HU+ p¬ +MM; X
 æB [m K°i çQçM ?"M? i`bM? /`B- M?[M; #" + i? M; i?¬M; ççQ `®i +m°+ +kM; iÈB ç
 J¼B M; QÌB H9+ M"v ç M; Î i`QM; K°i iÁ i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i `°M; HÈM- /QÈB
 K"m €K i? M? b„+ - #®M T?Q ç m H" i?ç+? #Q+? /Q M?•M +¬M; ç Q F?„+ K" i?"M?

*?'i HB m ç'i ç€ i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i +kM; p¬ +MM; +SM; `„M- +°M; i?
h?¬M >mv M +| bU ?¢M +? ç®B pÈB i?U+ HU+- K°i FQ+? iQ`M HU+ +O *?•M *?C
i` M Kti ç'i K°i +?9i /'m p i i?"i M?Ä K` i?¬BX

*| H) H` i`aB [m M?B m M, K i?B m im bY - `i M?B m F?m pU+ i`QM; i?"M? i?" /QÈ
?¬M €KX

L?QM; F?¬M; F?| ç M?bM ` - +€+ HQ¢B T?QÆM; iB M # M i`QM; iÁ i?"M? i?" /Q
?Q`M i?B MX

Zm^aM; i`QìM;- bm®B T?mM- H¬m +€+ +Y ?`M;- F?m M?" Î+'T+ Q- M?[M; ;b +¬M
FûK i?"M? i?" i` M Kti ç'i # Q M?B m +^aX

@ S?Q H½Q- i +^aK M?"M çQÊ+ K°i Hm²M; M;mv M HU+ +?'M ç°M; K M? K¬M; iBM?
i?" /QÈB HÁM; ç'i M`v5

E?'M; S?d GBM? K°i i?•M i`QìM; #`Q ?Q K„- K„i ç T F?) F?ûT ?ì- M|BX

h`QM; ç€K M; QìB Î ç•v- tûi im pB +MM; ?mv i K¢+? +O M`M; i'M; ?ÊT H¢B +?QM?
.QÈB bU M?„+ M?Î+O M`M;- K¼B M; QìB ç m ;B i,M; +^aK [m M- +~M i?"M +^aK SM

@ æ9M; p`v5

S?Q H½Q +MM; ? B p` LY #QÈ+ oQÆM; :B<sup>a</sup> +ÁM H¢B- K'v p` æ¢B æ M L;mv M *
+^aK t9+ ;B®M; M? mX

J„i i`€B +O h`B m S?QM; M?bM +?,K +?9 K°i +€B T?QÆM; ?QÈM; M`Q ç|- Kti i?C

@ L;mv M HU+ +?'M ç°M; \ *kM; F?¬M; +?d M?Q i?

*'T #"+ HBM? ?²M +O h`B m S?QM; Î i`QM; ç€K M; QìB H` +QìM; ç¢B M?'i- +°M; i
SM; +?QM? H` `ä `M; M?'iX

@ J2Q K2Q5

hB m it+ KB m ç°i M?B M tm'i ?B M i` M p B ?„M- [m,M; H M p`B ç²M; iB M +'- T?€
p M;X

a m ç|- /Q S?Q H½Q +MM; p`B i M +QìM; ;B^a H½Q #®B /šM çQìM;- E?'M; S?d GBM
o¢M h?€M? h¬M; K2M i?2Q p` i`QM;mv M F?Q +?'M ç°M; FB K` çB p`QX

L?QM; çQìM; t€ çB iÈB- +kM; F?¬M; M #bm? +?9i M`QX

*ÁM +?Q çB iÈB çQÊ+ i`,K i`QÊM;- i`QM; K°i +€B M; ä M?Ä •K m T?Q i`QÈ+ ç½
bQM; m t M? #B +- +MM; pÈB iB M; F m ;B®M; M?Q b|B i`m p`vX

oM pM5

æ°i M?B M i`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ çB M [m M; H|2 H M- KQìB K'v bBM? p`i ç¬m b|B
+?¶ H Q M? M? K` ç MX

@ *~M i?"M5 G` .` i°+ G M; L?•M5

S?Q H½Q FBM? ?¬M?„+ M?Î K°i iB M;X

*?B M ç'm i`QM; F?Q^aM? F?„+ HB M T?€i bBM?5

æ€K G M; L?•M i`QM; ?Q`M +^aM? •K m +O i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i- i¬K M?bM +^a
^aM? ?QìM;- ?ÆM M[ç°M; i€+ H¢B +`M; HBM? KšM M? M? +?|M; p¬ +MM;X

J°i Qi ç iY +ÁM +?Q F`T T?<sup>a</sup>M SM; i`Î H¢B- ç€K G M; L?•M ç½ ;B i i?šM; p`Q i`
h¬M;X

L?QM; K`- ç€K iBM? M? H½Q #®B M`v +kM; F?¬M; T?^aB ,M +? v- #¼M M; QìB S
M? M? +?|M; /B i b€i ? B # ç¬m G M; L?•MX

æ®B pÈB HQ¢B .` i°+ G M; L?•M M`v- #¼M M; QÌB S?Q H½Q /QÌM; M?Q +kM; +| ?E
L?QM; K°i Qi ç iY i•M #®B i?b H¢B F?¬M; +| FBM? M; ?B K T?QM; T?9 M?Q p"vX
@ 5
J°i ;½ ç iY LY #QÈ+ æ M L; mv M *aM? i`QM; ç| #` G M; L?•M K°i i`aQ tû`€+? p
i?aK K°i iB M; X
G M; L?•M M`v i®+ ç° +U+ M? M?- M M? pm®i H¢B p¬ +MM; b„+ #ûMX
h`QM; ?Q`M +aM? m €K- +?9M; M| +| i? T?€i ?mv` i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B p¬ +MM;
oM pM pM5
J'v ç-m G M; L?•M M`v +?d iB M ?`M? K°i pÁM; i"TFQ+?- HQm H¢B p`B #° i?B i?
p`Q i`QM; ç` ?bM? T?S+ i¢T +O i?`M? i?` /QÈB HÁM; ç'iX
@ æ€K G M; L?•M M`v tªQ i`€ ç çQ M- K ?B m çQ`M ç°B T?®B ?ÊT- i?"K +?Q •K
?ŠM +?d H` #¼M ?„M i?Y +¬M; FQ+? K` i?¬B5
S?Q H½Q M?„+ M?Î M|BX
*?B M ç'm pW `²B +?d H` K°i H-M ç€M? i?Y +O ç€K G M; L?•MX
æQ`M ç°B o¢M h?€M? h¬M; M; v M; „M +| i?S iU- iB T iK+ ç~v K¢M? p T?Q i`QÈ+
h`QM; çQ`M ç°B +| M; QÌB K ?B m T?ÁM; M; U- +kM; +| K'v p`v bQ K ?B m i`H
T?€T ç†+ i?M- +ÁM +| ç iY K ?B m €K b€i +MM; i?€K #€Q M[X
æQ`M ç°B M?Q p"v Î i`QM; ?Q`M +aM? F?¬M; #B i- +| i? i, M; H M F?a M, M; bBM?
*?WM; i?ÌB ;B M MY F?„+ b m- iB M; b|B i`m H¢B H-M M[ i`mv M ç M- iW F?m p
i?` /QÈB HÁM; ç'i M?a v` K'v i`, K +†T K„it M? #B + m €K- H`K +?Q M; QÌB i F?¬M
@ *~M i?"M5 *?m~M #` +?B M ç'm5 G-M M`v +| ç M K'v i`, K ç-m G M; L?•M5
h•K i?-M S?Q H½Q `MM; KbM? K°i +€BX
æ€K G M; L?•M H-M M`v tm'i ?B M- F?¬M; Qi i M i`QM; i v +-K pk F?Q- i?"K +?Q
aQ b€M? i`Î H¢B- ç€K G M; L?•M tm'i ?B M i`QÈ+ K„i FB +`M; i? K iBM? M?m +?Q
i`, K G M; L?•M FB ç2K +ªT?B M F?m pU+ M`v p•v [m M? H¢BX
@ L; Q ¬5
h`QM; T?-M ç¬M; ç€K G M; L?•M FB çB` K°i ;½ h?O HoM? ?bM? i? + Q HÈM iÈE
ç-v H¬M; K Q ?„+ FBK b„+- i v +-K K°i i? M? i`QÌM; i?QÆM; iQ HÈMX
@ J2Q K2Q5
hB m i†+ KB m i` M p B +?Êi F?Q i v K9 +?•M ç®B pÈB h`B m S?QM; K°i +?9i- i
+€B ;b ç|X
@ *QÈT çQ¢i\
@ "aQ +?9M; i HQm H¢B i'i +ª+€+ i`B p"i *ÁM +| M[M?•M
_ 'i F€ [m€B +?QM? H"- i'i +ª K¼B M; QÌB ç m +| i? Hw ;BªB hB m i†+ KB m FB ç M
M|B +€B ;bX
J¼B M; QÌB ?ÆB +?9i FBM? M; ¢+- # M i`QM; iÁ i?`M? i?` /QÈB HÁM; ç'i M`v K†+
M; Î +kM; +| K°i #° T?€T i„+ bBM? i²M +O +?QM? KbM?X
@ L|B +?Q +?9M; M| - +?9M; i KÈB H`F +QÈT çQ¢i5
E?`M; S?d GBM? ?W H¢M? K°i iB M; X

@ J2Q K2Q5

hB m i t+ KB m ?mv i`^Q- ?QÈM; ;½ h?O HoM? G M; L?•M F?Q i v K9 +?•M K°i i`

@ L; Q ¬5

æ€K G M; L?•M FB ;`Q`®M; K°i ?²BX

:½ h?O HoM? G M; L?•M FB F?¬M; F?ÄB ;B" M /[- i? M? i`Q`ìM; i?QÆM; i`QM; i v p
+¬M; FQ+?X

S?®+ # 5

h?O HoM? G M; L?•M ?mv ç°M; i`Q`ìM; i?QÆM; - +?ûK` K°i K^M? H®+ tQ€v €K i?
ç°B o¢M h?€M? h¬M; K¢M? K) #¢Q HB i Q M? i¢+ K°i i`"MX

J°i i`^K iMv w FB - F?¬M; M; ì+| i? b€M? pÈB K°i FQ+? +O LY #QÈ+ oQÆM; :B^

@ æ i iÈB5

E?´M; S?d GBM? [m€i HÈM K°i iB M; - i` M M; Q`ìB Mî`° [m M; pk K`m b„+`U+`Ð
imM; # v T?´T T?ÈBX

"²M; Q M?5

E?´M; S?d GBM? +MM; h?O HoM? G M; L?•M M; ¢M? F?€M; K°i FQ+?- T?€i` F?
+?´M p,M; çB M?[M; M; Q`ìB F?€+ î T?K + "MX

G M; L?•M FB - Hm" M +¬M; T?€T ?mv i K¢+? i?b F?¬M; #^M; E?´M; S?d GBM?- M
T?€+? T?ÁM; M; U +Q`ìM; ç¢BX

*MM; H9+ ç| - K`v i`,K G M; L?•M +ÁM H¢B ç½ ;B i p`Q i`QM; çQ`M ç°B o¢M h?€M?

o K†i b® HQÊM; - ç€K G M; L?•M +?B K +S Qm i? ``i HÈMX

L?QM; # M i`QM; o¢M h?€M? h¬M; ç b® ç m H` ç iY i?B M i`B iBM? M?- B M`
T?`KX

h`QM; ç| - +ÁM +| K°i p` H½Q #®B æ¢B æ M L; mv M *^M? K ?B m #Q i?m"i >²M ç¢
G M; L?•M ?¶M HQ¢M K°i K^M?- +?ûK ;B i +?ŠM; T?•M #B i çQÈ+ ç`+? i X

h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ EBK E?¬M h?€M? G¬B h? - F?¬M; bÊ + "M i?•M ~m ç^ - ç€
ç m b) #` M; ?B M €T ?Q†+ H` ç€M? # v çB ? iX

@ J2Q K2Q5

hB m i t+ KB m î i`QM; ç€K G M; L?•M F?¬M; M; WM; HBM? ?Q¢i HOB ç°M; F?„T M

L| +kM; F?¬M; +?9i M`Q 2 M; ¢B ç€K G M; L?•M - /MM; K|M; pm®i +O KbM? ç2K ç€
i?´i HBM? #€i H¢+X

@ "„i ;B†+ #„i pm i`QÈ+5

S?Q H½Q b m F?B´M ç`M? i? +K+- [m€i H¢M? K°i iB M; - iW # M +¢M? tm`i i?O i`

@ »+

:½ h?O HoM? G M; L?•M M?´i i?ìB i`9M; +?B m- T?mM` K°i #9M; K€mX

E?´M; S?d GBM? b m F?B i?,K /Á tQM; Qm F?mv i +O h?O HoM? G M; L?•M- p®M
?B M H¢B +| i? K S?Q H½Q ;B M?"T- HB M ç€M? +?Q ?„M HB M iK+ #¢B HmBX

@ L; Q ¬5

:½ h?O HoM? G M; L?•M i?´v ibM? i? F?¬M; tQM; - `Qi ;`Q K°i iB M; - K M; i?2Q
+?| M; i`®M HmBX

@ J'v i M .` i°+ M"v- HBM? i`Q F?¬M; FûK5 G M; L?•M K ?B m i"TFQ+? +MM; H'v
i?O [m€ KS+ +QÌM; M;¢M?- +?9M; M| b) iU ç°M; HmB #QÊ+5

S?Q H½Q i?Î /`B ` K°i ?ÆBX

æ€K G M; L?•M M"v /M b Q +kM; M?B m ç M K'v i`,K i M- M m M?Q +?•M +?QM? #
+?ûK ;B i- ç°B M;k o¢M h?€M? h¬M; +kM; b) i' M i?QÆM; p¬ +MM; i?ªK i`¼M;X

@ S?Q H½Q- i iWM; iB M ?"M? bQm ?²M [m K°i i M hB m æ°B i`QÎM; G M; L?•M
G9+ M"v- ;½ H½Q #®B æ¢B æ M L;mv M *ªM? K ?B m #Q i?m"i >²M ç¢Q FB ç°i M
_ 'i M? M? b m ç|- ?„M ç½ p) ` K°i i'K #ªM ç²+O F?m pU+ T?K +”MX

*MM; H9+ ç|- i`QM; ç-m h`B m S?QM; +kM; ?B M H M #ªM ç² iBM iS+ F?m pU+ T
HÁM; ç'iX

>| ` - pW `²B i`QM; H9+ i? +K+ ?¶M HQ¢M- h`B m S?QM; ç½ #`i ç°M; i? M? b„+`

@ h`mM; i•K M;mv M F?Q +?'M ç°M; FB - ?ŠM +?QM? H` F?m pU+ *'K ç` i?"M? i?
h?-M5

@ *,M+S i?2Q i`Q M?È +O ç-m G M; L?•M M"v- h ç`M h` h?-M FB /QÌM; M?Q`M
i?-M #Q +| i? ;B9T i,M; H M i?U+ HU+X h¢B K°i H9+ M"Q ç|- ç½ iWM; tm'i ?B M [

J'v M;QÌB S?Q H½Q i?'T ;B¼M; i` Q ç`B pÈB M? mX

h` h?-M +?QM? H` p` h?-M K` i'i +ª +€+ +?OM; i°+ i`QM; iÁ i?"M? i?` /QÈB HÁM
T?KM;X

@ Jm®M ç M h ç`M h` h?-M M"v- i` M çQÌM; +ÁM T?ªB i`ªB [m ç` #`M +O G M;
i?"K +?Q >¢i L?•M M[5 J` i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B M?'i +?QM? H` >¢i L?•M5

*†T K`v S?Q H½Q F?) M?Qm H¢B- HB + M?bM p T?Q E?'M; S?d GBM?X

h ç`M h` h?-M FB F?ŠM; ç`M? +|`M +?S K°i Qi #Q K"i ?Q†+ H` F€M;° F?¬M; ;B
L?QM; M?bM i? +K+ i`QÈ+ K„i- T?Q i`QÈ+ +ÁM +| i? ;†T T?ªB K°i Qi .` i°+ +QÌM
hQ+? .`+? L?•M +MM; >¢i L?•M T?Q b m bS+ +?B M ç'm +U+ F€+QÌM; ç¢BX

@ h +m®B +MM; M;?o i?'v- h ç`M h` h?-M FB iU ?² +| HU+ HQÊM; F?¬M; ;B®M;
E?'M; S?d GBM? [mv i ç`M? i?Y K°i H-MX

>mv i K¢+? >Q`M; æ¢Q +O M`M; ç®B pÈB HU+ HQÊM; +?'M ç°M; /Q h ç`M h` h?-
+`M; M;`v +`M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX

@ æQÊ+5 J¼B M;QÌB H`K i®i +?m`M #` +?B M ç'm5 hQ+? .`+? L?•M #bM? i?QÌM;
F im Hmv M +¬M; T?€T h?Ov ? b M; # M M"v ?°B ?ÊT5

S?Q H½Q T?•M T?| M|BX

L|B ç M h?Ov ? - h`B m S?QM; +| çQÊ+ ?mv i K¢+? ",M; h?Ov- +MM; pÈB h?Ov +?
E?¬M; +¬M T?ªB M|B- h`B m S?QM; #` T?•M T?®B ç M # M M;Q`B çQ`M ç°BX J` #
FB M ;bX

h`QÈ+ FB - ?„M pšM ç m H` ç°+ ?"M? ?B T- M?QM; ?¬K M v ç½ M?"M i?'v çQÊ+ H
pQÊi [m K'v H-M +YªB F?| F?,M- i,M; H M HU+ bBM? i²M i?"i HÈMX

@ >B M i¢B +ÁM +?Q iÈB i?ÌB çB K i€+? ` K°i KbM?5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç½ +| iQM? iQ€MX

æQ`M ç°B M?•M K½ p[M; #QÈ+ i?ŠM; iB M çB iÈB T?Q i`QÈ+- #,M; [m ç` #`M G
H¼i p`Q i"TFQ+? T?¢K pB HÈMX

LY + M? ;Bì b m

oM5 S?®+ T?®+5

S?Q i`QÈ+ +?Êi i`mv M ç M i? M? •K M;¼M HY T?mM i`Q- +MM; pÈB i? M? •K M? mX

@ ±\ G` i? HU+ i¬M; T?€B M`Q\ E?¬M; M;ì H¢B +| i? çB iÈB i`QÈ+ +?9M; i \ o K†i S?Q H½Q p¬ +MM; i?"M i`¼M;X

dNRX *?QÆM; dNj, >¢i L?•M *QìM; >½M

E?m pU+ T?Q i`QÈ+- +?QM? H` ç` #`M +O hQ+? .`+? L?•M5

*ÁM +?Q iB T +`M- K°i +¶ F?Q iS+ ?Ä /B K +U+ M!M; ç½ ç"Tp`Q K†i K` ç M5

:Bì T?9i M`v- K°i +?B ç°B M;k M,K b€m KQÆB M;QìB ç M; +MM; ç€K hQ+? .`+? L?

æ€K hQ+? .`+? L?•M M`v- ?bM? i? F?´ M;QìB bQ pÈB G M; L?•M +ÁM HÈM ?ÆM KB M; +| i? T?Ki` pB K ?Ä +MM; ç°+ ?Ä X

æBM?5 S?®+ T?®+5

*¬M; FQ+? +O LY #QÈ+ æ M L;mv M *ªM? M?•M HQ¢B #bM? i?QìM; +kM; F?¬M i?U+ +?'i ç®B pÈB hQ+? .`+? L?•MX

L?QM; M;QÊ+ H¢B pB K ?Ä - ç°+ ?Ä +O ç€K hQ+? .`+? L?•M FB H¢B i?"T T?¬M T?ªB- +?Q /M F?¬M; +? i +kM; #` H°i K°i HÈT / 5

h`QM; ç°B M;k M?•M HQ¢B FB - î ?`M; ç iY ?"m #®B +| K°i ;½ i? M? MB M iY #`Q- oQÆM; :Bª- i`QM; ?`M; H½Q #®B +kM; +| ? B p` LY #QÈ+ oQÆM; :BªX

*?dM? i? i?U+ HU+ +MM; pÈB b® HQÊM; +O +?B ç°B M;k M`v- bQ pÈB ç°B M;k c i?m FûKX

@ h?b` H` hY .QÆM; *mM; +O æ¢B æªQ oU+ T?K +`M5

S?Q H½Q F?) i?î` K°i ?ÆB- +| +?9i M?2Q K„i H¢BX

hY .QÆM; *mM; i?m°+ HQ¢B h¬M; T?€B L?` iBM?- +kM; M^K î T?K +`M æ¢B æªQ c

.U i?2Q ç†+ iQM? +O E?¬M; :B M h?¬M >mv M- +€+ i? HU+ +MM; F i M®B î F?m p`Q F?¬M; ;B M +kM; b) î F?m pU+ H•M +`M M? mX

"îB p"v- hY .QÆM; *mM; tm'i ?B M î ç•v +kM; H` ?Q`M iQ`M M^K i`QM; ibM? HwX

S?Q H½Q +?•M +?QM? HQ H„M; +?QM? H` ;†T T?ªB h¬M; T?€B ?Q†+ H` i? HU+ +' oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? çÆM ç°+- +kM; ç m H` i?"T T?¬M F?| +?ÆBX

h`B m S?QM; F?) M?9M p BX
 .Si H`B- ?„M ?Q`EM; p T?Q # M E?`M; S?d GBM? K` +?¢v ¢BX
 @ E?¬M; ¢9M; 5 J`v +•m tQÆM; +®i FB ¢•m K`i `²B\
 J°i p`i`mM; MB M #ûQ K`T +O hY .QÆM; \*mM; - i`ÁM; K„i KÎ iQ i`WM; i`WM; - i?½
 J¼B M; Q`B M?bM +?, K +?9 M?bM H¢BX
 o`B +•v tQÆM; +®i hY S?QM; G¬B aQ FB - ¢½ F?¬M; +€M? K` # v5
 oKiXXX
 " M i`QM; ;B M ?-K ¢°i M?B M ?B M H M K°i ¢¢Q ?Q imv M €K M; •M b„+ - +?Êi H½2
 @ G` F?¬M; ;B M ¢°M T?€T5
 h? M? MB M iY #`Q [m€i HÈM K°i iB M; - i?¬M MB K LY #QÈ+ oQÆM; :Bª # Q T?O
 K°i KªM? ?Q F?¬M; X
 L?QM; K`- ¢¢Q ?Q imv M €K M; •M b„+ FB - b m F?B H½2 H M #B M K`i- HB M F?¬
 M[X
 @ hB m #®B- +| T?ªB H`M; QÆB i`°K K`v +•v tQÆM; +®i T?QM; H¬B FB F?¬M; \
 J`v M; Q`B hY .QÆM; *mM; ¢ m M?bM +?^K +?^K p T?Q h`B m S?QM; - ?ûi HÈMX
 L; v +ª #¼M M; Q`B i? M? MB M iY #`Q +kM; ¢ m +| +?9i ?Q`B M; ?B h`B m S?QM; X
 @ æ9M; H`M; "K K€m T?mM M; Q`B5 Í ¢•v +| M?B m M; Q`B M?Q p`v- +QM K„i M`Q
 i`°K tQÆM; +®i\
 L; [F?Q h`B m S?QM; F?BM? i?Q`M; M½BX
 a„+ K†i K¼B M; Q`B M?`i i?`B +SM; H¢BX
 Zmª i?“i- F?¬M; B T?€i ?B M /`m ?B m h`B m S?QM; ¢½ ` i vX
 hW ¢-m iÈB +m®B- h`B m S?QM; #` bQM; T?QÆM; i`T i`mM; ;„i; Q- +, M #ªM F?¬
 @ G¢B M½B- i H`K b Q +| M, M; HU+ Î i`QÈ+ K†i ? B LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- p¬ªM?
 °° /€M; h`B m S?QM; +?QM? F?Q HŠK HB iX
 æ€K M; Q`B hY .QÆM; \*mM; +MM; o¢M h?€M? h¬M; +kM; ¢ m H° /€M; p M?Q i?`v
 .U i?2Q Hw i`Q K`T?•M iQ+?- h`B m S?QM; F?¬M; +| F?ª M, M; tm®M; i v ¢QÊ+5
 K` M½B- #¼M ?¼ pšM M; ?o i?`v pB + M`v imv i ¢®B F?¬M; i?Q€i F?ÄB [m M ? pÈB
 @ o`v M; QÆB i?`v- H` B +| F?ª M, M; \
 h? M? MB M iY #`Q +?Êi M½BX
 h`B m S?QM; #`v ` #° /€M; i`-K iQ,
 @ h?2Q M?Q i T?•M iQ+?- +?d +| K°i F +| ¢QÊ+ M, M; HU+ M`v- K` H¢B F?¬M; T?ª
 +?9M; i 5
 G`B `v pW ` - i? t€+ p`iBM? i?¬M K¼B M; Q`B ¢ m +?`M ¢°M; X
 @ L K *mM; h?€M?5
 E?`M; S?d GBM? +MM; i? M? MB M iY #`Q M?`i i?`B +MM; i?®i H MX
 L?bM iB M? ?bM? K` M½B- L K \*mM; h?€M? [mª i?“i +| F?ª M, M; HÈM M?`iX
 @ Zmª i?“i +| F?ª M, M; M`v5 E?¬M; ;B M i?•M T?€T +O L K *mM; h?€M? FB ¢½
 T?QM; i¢Q +U+5

_'i M?B m M;QìB +kM; i€M i?"M? bmv çQ€M M"v +O h`B m S?QM;X
 .M b Q- i`QM; ? B ç¢B h¬M; T?€B +,M #ªM iBK F?¬M; ` M;QìB i?S ? B +| M,M; HU
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?b H¢B +QìB i?¬K,
 @ L K *mM; h?€M? L K *mM; h?€M?- +kM; F?¬M; T?ªB H" i +® w p m Q M +?QM
 T?•M iQ+? i?2Q #bM? i?QìM; K" i?¬B5
 h`QM; "€M h?¬M .B oB M- h`B m S?QM; iWM; +MM; L K *mM; h?€M? ?ÊT i€+ pÈB
 ;B i i? M? MB M /QÆM; [m M; «M G¢+ M- +¬M; H Q +O M;QìB M"v +kM; F?¬M; i
 L K *mM; h?€M? [mª i?"i +| M,M; HU+ M"v- i? M?QM; L K *mM; h?€M? p®M /o i•K
 i`U+ iB T` i v +QÊT çQ¢i- +?S b) F?¬M; •K i?¬K i`°K +QÊT M?Q p"v5
 @ L?bM F?¬M; ` - L K \*mM; h?€M? FB H¢B H" ?¢M; M;QìB ç-m i`°K çm¬B +QÊT #
 o K†i i? M? MB M iY #`Q i`î M M •K i`¬KX
 L m M?Q pB + M"v i?"i bU H" /Q L K *mM; h?€M? H`K- #¼M ?¼ +kM; F?¬M; i? T?
 oÈB M,M; HU+ F?¬M; ;B M i?B M T?9 +O L K *mM; h?€M?- +,M #ªM F?¬M; T?ªB
 çKM; +?¢K ç MX
 æ9M; H9+ M"v
 oKiXXX
 h`QM; ç€K p"i HB m +?²M; +?'i i`QM; M"v- H¢B +| i? K K°i HQ¢B p"i HB m çdM? +
 @ G" J M L;Qm *?B h•K5
 @ æ| H" K°i i`€B iBK h?QÊM; *´ J M L;Qm iB T +°M +°T oQÆM; :Bª- +| i? +QìM; ?
 i?Q+? ?ÊT Hmv M i? 5
 " M i`QM; ;B M ?¬K M?'i i?ìB ?¶M HQ¢M K°i KªM?X
 a m ç| - F?¬M; #B i H" B /šM ç-m ` i v i`QÈ+- # M i`QM; +,M ?¬K ç½ H•K p"Q K°
 çQ¢i M€Q M?B iX
 J" ç¢Q ?Q imv M €K M;•M b„+ FB +kM; M;šm M?B M H¢B tm'i ?B M- +QÊT çQ¢i ç
 @ L K *mM; h?€M? hB m M?•M ç iB M5
 L?•M K½ ? B h¬M; K†+ /M pšM ç M; i` M? çQ¢i- M?QM; KB M; +kM; F?¬M; F?ÄB i
 E •K i?¬M` i v FB - K†+ /M b® HQÊM; p"i HB m ç€M? +„T F?¬M; M?B m H„K- M?
 #° ç m H" +€+ HQ¢B p"i HB m çSM; ç-m i`QM; M"vX
 @ >YK\ E M"Q K„M; i \
 æ9M; H9+ M"v- K°i ç¢Q i?¬M MB K oQÆM; :Bª ç°i M?B M [mûi M; M; K" ç MX
 •K
 S?QÆM; /B M HBM? ?²M ç°i M?B M M' p M; +?'M ç°M; K°i i`"M- po HU+ >Q h?¬M
 K" ç MX
 *?d K°i i?Q€M;- M?•M K½ bQM; T?QÆM; ç M; iS+ ;B" M K„M; +?YB +MM; i` M? çQ
 t€+ p" iBM? i?¬M ç m`mM H M- +ªK i?'v K°i +¶ €T HU+ ?Q i i?î F?¬M; i?¬M; €T #€
 @ E M"Q K„M; i \
 J°i ;½ i? M? MB M ?mv M v +?d i`QM; p`B #QÈ+ ç½ T?|M; p¼i p"Q ç•vX
 @ L K *mM; h?€M?5
 a„+ K†i M?•M K½ bQM; T?QÆM; # M i`QM; ;B M ?¬K M?'i i?ìB +SM; çì H¢BX

æ†+ #B i- K'v F H9+ i`QÈ+ KÎ KB M; iS+ ;B"MK„M; M;QÌB FB - i`QM; HÁM; HΦB
 G9+ M"v- L K *mM; h?€M? ç½ +QÈT çQΦi tQM; K°i Qi i" B M;mv M i`•M T?~K # M
 S?O FB - K" M?[M; i?S +ÁM b|i HΦB +kM; +?QÈM; K„i ?„MX
 >„M p®M H" +?m~M #` `ìB çB- ç°i M?B M M;?2 çQÊ+ +| M;QÌB T?šM ?"MK„M; +?Y
 *aK [m M +O oQÆM; :Bª >Q h?-M *aM? imv i ç®B #'i T?"K- b m F?B HBM? ?²M H
 HQΦB +ªK SM; pQÊi [m H) i?QÌM;X
 @ *€B M"v æ•v H" K°i bU ?B m H-K5
 h? M? MB M iY #`Q FB - p K†i iQÆB +QÌB F?€+? F?Q- p°B p" M; KÎ KB M; ;BªB i?
 @ *€B M"v F?-M; i? i`€+? +?9M; i 5 G" /Q h`B m S?QM; FB ?Q" B M;?B /Q M;QA
 +?9M; i KÈB
 æ€K M;QÌB hY .QÆM; *mM; #„i ç-m i`®M i`€M? i`€+? M?B KX
 æ-m K•m K¼B M;QÌB ç m +?d ?QÈM; p T?Q h`B m S?QM;X
 @ h`B m S?QM;\
 o K†i L K *mM; h?€M? H° ` /` b„+- MQÆM; i?2Q €M? K„i K¼B M;QÌB M?bM p T?C
 K„X
 @ æ9M; p"v5 h i`ªB [m T?•M iQ+?- KÈB ?Q" B M;?B [m L K *mM; h?€M? M;QÆB
 +kM; F?-M; +| KÎ KB M; K„M; M;QÌB5
 h`B m S?QM; F?-M; +?9i bÊ ?½B M|BX
 >„M H9+ KÈB #„i ç-m +?d H" ?¼ i?Ov ç-M; HQm U V- /M b Q L K *mM; h?€M? ?
 J" +?•M +?QM? KÎ KB M; K„M; +?YB- i?b HΦB H" M;QÌB +O hY .QÆM; *mM;5
 U V F pm Q M ;B€ ?¼ +?Q M;QÌB F?€+
 @ ob b Q M;QÆB HΦB ?Q" B M;?B i \
 a„+ K†i L K *mM; h?€M? ?ÆB i`-K tm®M;- €M? K„i ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K h`B m
 :½ i?B m MB M i`QÈ+ K„i M"v- +?QM? H" +MM; ?¼ +MM; i M +MM; •K pÈB M;QÌB F
 L;QÌB FB +?QM? H" F / M? +?'M +ª h?QÆM; >ªB- M; v +ª hY oQM; æΦB æ +´ H½
 i v ?„M5
 æ®B pÈB i`bM? ç° +O M;QÌB ç|- L K *mM; h?€M? +,M #ªM H" F?-M; i? pÈB iÈB5
 *?ŠM; [m - i`ªB [m i?-M MB K çªQ [mûi- ?„M #QÈ+ ç-m T?€M çQ€M- ? B M;QÌB +
 M;QÌB5
 æ-m iB M- i?•M i? +¬M; T?€T +MM; F?Q iS+ +O ? B M;QÌB ç m ?Q" M iQ" M #'i ç²
 hB T i?2Q- L K *mM; h?€M? F?-M; i? ç2K ;½ i?B m MB M impB M?Ä v m M"v +MM
 / M? +?'M h?QÆM; >ªB HB M ? pÈB M? m5
 @ L K *mM; ?mvM?- H" M?Q i? M"v
 h`B m S?QM; F?-M; i?•M F?-M; t - ç2K bU ibM? i`ªB [m M|B HΦB K°i H-MX
 @ L;QÆB i?"i i?ŠM; i?„M i?"M? F?~M5 L;QÆB ?Q" B M;?B [mª i?"i ?ÊT i?2Q H) i?
 L K *mM; h?€M? +| +?9i ;"i ç-mX
 h`QM; hY .QÆM; \*mM; +MM; oΦM h?€M? h¬M; i?"i bU F?| ibK ` çQÊ+ M;QÌB i?S
 +O ? B LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- HB M iB T ç€M? +„T K'v i?S çQÊ+5 *?Q /M H" L K
 TªB iQ" M HU+ SM; T?| KÈB +| i? H"K çQÊ+X
 @ o T?-M ?ΦM; M;QÌB i†+ iY +€+ M;QÆB

•M? K„i H¢M? M?Q #,M; +O L K *mM; h?€M? ¸ªQ [m K'v M;Q`B i? M? MB M iY #`
•K
J°i +¶ po HU+ F?¬M; ;B M F€ /` +?Êi €T #€+? K¨ ¸ MX
@ »+
J'v M;Q`B i? M? MB M iY #`Q M?'i i T?mM ` K°i #9M; K€m- ¸½ #` i?QÆM; Î i`bM
Í i`QÈ+ K†i oQÆM; :Bª +| F?¬M; ;B M i?B M T?9- K'v M;Q`B #¼M ?¼ +,M #ªM F?¬
h`QM; ¸€K M;Q`B- +| H) +?d +| E?'M; S?d GBM? KÈB KB M +QÐM; +| i? +MM; L K
K'v +?B mX
L?QM; E?'M; S?d GBM? p®M H¨ +| +?9i ?ªQ +ªK ¸®B pÈB L K *mM; h?€M?- +kM; ;
E K¨ L K *mM; h?€M? F?B M i`€+? +?QM? H¨ K'v i M K„M; +?YB M;Q`B F?€+ FB
:Bª- b Q +| i? #` pk M?K+\
a„+ K†i K'v M;Q`B hY .QÆM; \*mM; ;B®M; M?Q i`Q i`M- F?¬M; /€K M|B iB M; M¨QX
@ L K *mM; h?€M? i +?d #B i +QÈT ¸Q¢i i`U+ iB T- F?¬M; #B i •K i?¬K i`°K +QÈ
L K *mM; h?€M? +Q`B H¢M? K°i iB M;X
.Si H`B- ?„M pmM; i v H M- i`B M F? B F?¬M; ;B M #Q i?m"i- #„i ¸-m ¸Q¢i H'v i`B
;B M ?¬KX
æ€K M;Q`B hY .QÆM; *mM; +MM; o¢M h?€M? h¬M; F?¬M; /€K M; ,M +ªM- +kM; F?
L?QM; +| M;Q`B H¢B /€K- ¸| +?QM? H¨ h`B m S?QM;5
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| M; ,M +ªM L K *mM; h?€M?- K¨ H¨ ;B M?"T ?¨M; M;k
@ h`B m S?QM;
"¼M M;Q`B E?'M; S?d GBM? +kM; i? v h`B m S?QM; iQ€i K² ?¬B H¢M?X
@ > ? ? L;QÆB i?"i`i i?9 p`5 : M iQ #^M; i`B- ``i ;B®M; pÈB M;Q`B FB 5
L K *mM; h?€M? +kM; +Q`B /¨B K°i iB M;X
J°i Qi p"i HB m +ÁM i?W H¢B- ¸®B pÈB ?„M K¨ M|B T?¬M HÈM ¸ m H¨ p¬ /KM; - +|
L?QM; i?"i` ?¨M? pB +O h`B m S?QM; H¢B F?B M +?Q ?„M Mªv bBM? ?SM; i?9X
oKiXXX
h`B m S?QM; K¶B K°i #QÈ+ ¸B ¸ m K M; i?2Q K°i i¬M; h?Ov +?B T?QM; H¬B ;ÊM
F€ ?mv M /B mX
@ GU+ HQÊM; S?QM; G¬B\ L;QÆB +MM; h`B m S?QM; FB - +| [m M ? ;b\
L K *mM; h?€M? FBM? M;¢+ i?'i i? M?X
@ Zm M ? ;b\ h`B m S?QM; +?QM? H¨ i M +O i 5
h`B m S?QM; +Q`B H¢M? K°i iB M;- HB M M? M? +?|M; ` i v ¸Q¢i H'v K'v HQ¢B i
h`QM; H9+ M?'i i?B- M?•M K½ bQM; T?QÆM; hY .QÆM; *mM; +MM; o¢M h?€M? h
@ :B®M;- ``i ;B®M; 5
L K *mM; h?€M? i`¬K ;B¼M; M|BX
h`B m S?QM; i`QÈ+ K„i M¨v- +¬M; T?€T i?•M T?€T bÎ im +MM; pÈB h`B m S?QM;
¸²M; /¢M;X >ÆM M[M; v +ª i?¬M i?€B +MM; T?QM; +€+? ?¨M? bU +kM; +| p¨B T?
æQÆM; M?B M- L K *mM; h?€M? H9+ M¨v +?d H¨ +| p¨B T?¬M ?Q¨B M;?B- M?QM;

>„M F?¬M; iBM- çQìM; çQìM; h^a æ²M; h?B M Zm•M- ?| i?•M p¬ ç`+? i`QM; æ¢B æ
J°i H9+ b m- h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? ç½ ç2K iQ`M #° p`i HB m # M i
F?¬M; +ÁM +?9i; b M[X
L K *mM; h?€M? +kM; F?¬M; +| ` i v pÈB h`B m S?QM; X
*| H) H` T?QM; +€+? ?`M? bU +O ç®B T?QÆM; iQÆM; ç®B ?ÊT F?~m p` +O ?„M-
h`B m S?QM; b m F?B çQ¢i b¢+? b) +€+ p`i HB m- i?b H¢B H` K°i #° /¢M; #bM? ç¢
>„M ç®B pÈB i•K Hw +O L K *mM; h?€M? M„K +?„+ i?“T T?¬M iBM? +?m~MX
h`B m S?QM; iBM iQîM; - K°i Qi ?`M? pB +O +?QM? KbM? b) F?¬M; F?B M +?Q L
T?ªM +ªKX
@ L K *mM; h?€M? i b) F?¬M; +?O ç°M; +¬M; #® i?•M T?“M +O i - +kM; b) F?-
t2K M; QÆB +| i? M?“M ` ? v F?¬M; 5
E?|2 KB M; h`B m S?QM; +| +?9iM? +? H M- M?bM i?2Q T?QÆM; ?QÈM; L K *mM
>„M ç`M? /U p`Q bU M„K +?„+ ç®B pÈB i•K Hw +O L K *mM; h?€M? K` ç¢i çQÊ+
#ªM i?•MX
.M b Q- i`QM; ç€K i?B M i`B iBM? M? iB M p`Q E?¬M; ;B M h?¬M >mv M H¬M M`v
H` i?m°+ p ç€K M; QìB +| i?U+ HU+ çSM; ç¬mX
LY + M? ;Bì b m- L K *mM; h?€M? ç½ `ìB F?ÄB F?m pU+ >¢i L?•M h°+- ?QÈM; iÈ
FB K` T?|M; çBX
h`QM; h ç`M h` h?¬M FB T?€i ` K°i +¶ HU+ HQÊM; +?`M ç°M; i?¬M #Q [m, /`- M
+`M +kM; +| p F?¬M; ;B®M; #bM? i?QìM; X
L?`i H` M?[M; M; QìB +| ?mv i K¢+? +QìM; ç¢B- +ªK ;B€+ +`M; K½M? HB i?ÆMX
*,M +S i?2Q +€+ +?OM; i°+ /QÈB ç`i T?ªM €M?- h ç`M h` h?¬M FB iU ?²~M +?S
iQ+? ó?| ?O ?O pB i?¬M F€ô U V M`Q ç|X
U V #B M ?O M€i i?`M? i?¬M F€
@ æ¬m >¢i L?•M oQÆM; #` i?m FB - ?ŠM H` ç½ +?¢v i`®M iÈB h ç`M h` h?¬M5 *
h?€M?- i?S M?`i +| M; QìB tmM; T?QM; - i?S ? B +ÁM +| i? M?†i çQÊ+ iB M M; ?B5
h`QM; K„i S?Q H½Q H|2 H M iBM? [m M; - ?ÆB +| +?9i tªQ i`€X

dN9X *?QÆM; dNe, h` h?¬M hBM?

h ç`M h` h?¬M- M^K îi`mM; i•K iÁ i?`M? i?` /QÈB HÁM; ç`i- +`M; iB T +`M h ç`
+MM; +QìM; ç¢B5
h`B m S?QM; iW +?¶ >¢i L?•M >`m i?m çQÊ+ iBM iS+- +?OM; i°+ +QìM; ç¢B T?K +
L?•M h°+- K` +ÁM +| # +?OM; i°+ F?€+- i?U+ HU+ F?¬M; i?m FûK; b >¢i L?•M h°
G`v h ç`M h` h?¬M H`K i`mM; i•K- iW i`QM; ` ç M M; Q`B- i?U+ HU+ +€+ +?OM; i°
v m ?ÆMX
h` M i?U+ i - # M M; Q`B F?m pU+ +O G M; L?•M h°+ +ÁM +| K°i ç€K +?OM; i°+ M?
h°+- JB m L?•M h°+ M[X
>ÆM M[- # M i`QM; i?`M? i?` /QÈB HÁM; ç`i M`v- çQìM; çB +?^M; +?^M; +?`i +?`i
i? ;BÈB i` M K†i ç`i +kM; F?¬M; +?d +| K°i ? B +€BX
æ€K M; QìB hY .QÆM; *mM; FB +?QM? H` iW K°i i?¬M; ç¢Q F?€+ iB M p`Q ç•v5

o T?-M L K *mM; h?€M? iB M p"Q i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i M?Q i? M"Q- h`B m S
#B i çQÊ+X

h?2Q M?Q ?„M #B i- im pB ççi iÈB +'T #"+ oQÆM; :B^a- +?Q /M KB M +QĐM; #` +
:B M h?-M >mv M M"v- p` i`Q tm'i ?B M +kM; ç m H" M; šm M?B MX

L?QM; +€B ;¼B H" tm'i ?B M M; šm M?B M M"v- +kM; F?-M; T?^aB H" b) tm'i ?B M
:B M h?-M >mv MX

L?[M; F M; QçB H B çB p"Q +kM; +?d tm'i ?B M içB F?m pU+ T?K + "M MÆB K" E
æçB GK+ oU+ i`¼M; çB T- F +<sup>a</sup> oQÆM; :B<sup>a</sup> M; šm M?B M çB p"Q i`QM; M"v +kM; p

J" F?m pU+ i`¼M; çB T K¶B H-M +kM; ç m F?€+ M? m- +?QM? H" K°i ;|+ #,M; bÆ
+O +^a E?-M; :B M h?-M >mv M5

*?QM? H" #ÎB pb p"v- +?Q M M bU i?,K /Á ?B m #B i +O æçB HK+ oQÆM; i`B m
h?-M >mv M pšM H" iQÆM; ç®B ?[m ?çMX

QyQ

> B + M? ;Bìb m- K¼B M; QìB ç½ çB tmv M [m ç` #`M >çi L?•M h°+X

G9+ M"v- T?Q +m®B M?[M; çQìM; çB `„+ `®B T?S+ içT # M i`QM; i?"M? i?" /QÈB
+€B [m^aM; i`QìM; ç2M bšK iQ HÈM `°M; `½BX

S?B M [m^aM; i`QìM; ç2M bšK FB - T?QÆM; pB M QÊ+ +?WM; +| ç M K'v +?K+ /†KX
+| K°i +€B h ç" M +´ H½Q i" F?Q H" M? HçM?- T?€i` K°i +¶ F?Q iS+ i" /` #`M; ççB

sQ`Q5

Íi`mM; i•K +O h ç" M i" /` FB - +| K°i ?mv i i`b çQìM; FQM? i`,K i`QÊM;X

*?QM? ;B[?mv i i`b +| +„K K°i +°i i`K M; •M b„+ i?- iQ +?WM; MY i`QÊM;- M®B i
i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'iX

Zm^aM; i`QìM; ?„+ €K- h ç" M i" €+- ?mv i i`b

> i i?^av M?[M; +€B M"v +MM; pÈB #-m F?-M; F?Q •K i`-K Î ç•v- M?QM; i?"i` +M
i`-K # M i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i p- +MM; T?®B ?ÊTX

æQÆM; M?B M- ?'T /šM M; QìB F?€+ +?9 w- pšM H" K°i pB M iBM? +?•m iY ?mv i
çdM? M; •M i`K i`QM; ?mv i i`b FB X

oB M iY ?mv i +?•m FB M; Q`B K†i i`QM; bm®i- # M i`QM; HçB i?•K i?9v p- M;-M
€M? K„i +O K¼B M; QìB ç m T?€i` K°i +¶ HU+ HQÊM; i" /` K ?Q†+ i•K HBM?- M;
+kM; pb M| K" ?¶ M HQçM`mM`~vX

@ h ç" M h" h?-M *?QM? H" MÆB M"v5

E?'M; S?d GBM? +^aK M?"M çQÊ+ ?mv i Kç+? >Q`M; æçQ +O +?QM? KbM? +?Êi
SM; M"v- +?QM? H" +QìM; ççB ç M KS+ i" M +MM;5

*¶ ?mv i Kç+? >Q`M; æçQ #B M /` i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; +kM; i? X

oKiXXX

J°i +?MK /B K F?Q ?mv i b„+ çÄ iQÆB M?Q HQm Hv +?Êi Î# M M; Q`B i?•M i? h`
b m ç| i`QM; F?Q^aM? F?„+ ç½ i?m HB K HçBX

@ æ•v H" h" h?-M hBM? b Q\

h`B m S?QM; •K i?-K /Á tûiX

hW +?¶ +O >çi L?•M >"m- ?„M ?B m #B i çQÊ+ F?€ M?B m iBM iS+ p h ç" M h" h?

æ-m iB M- pB M h" h?-M hBM? M"v +?QM? H" K°i HQçB h?-M hBM? ç†+ i?M5

h?–M hBM? tm'i ?B M i`QM; S?ϕK h`K ?B M iϕB- ϕ T?–M ϕ m H` h?–M hBM? i?S T
 /MM; +?Q ϕ–m K®B i?2M +?®i +O smv M GBM? oU+ æϕB h`"M +kM; p"vX
 J` F?®B h` h?–M hBM? i`QÊ+ K„i M"v- M;?2 M!B H` /Q i?–M HU+ +O K°i p` h` h?–M
 i?"M?X
 @ E?–M; M;?o iÈB H` h?–M hBM? i?m–M F?B i5 E?–M; ϕQÊ+ ?Q`M K„ +?QM? H`
 M,K /`B i?€M; `°M; î MÆB M"v- ϕ½ /UM; /K+ tm'i ?B M ` i`iQM?- +! M,M; HU+ °M?
 ;BÈB5
 o K†i S?Q H½Q i`î M M FQ+? ϕ°M;X
 E?®B h?–M hBM? M"v +kM; F?–M; T?ªB H` h?–M hBM? i?S T?~K5
 æ•v H` HoM? pU+ i²M iϕB i?m°+ HQϕB +'T #" + h?B M :B B h?–M o`5
 *?¶ ϕ†+ i?M +O F?®B h` h?–M hBM? M"v +?QM? H` M! +! i? iU F?®M; +? - i?m HB
 ?ÆM M[+ÁM +! i? °M? ?QîM; ϕ M bBM? HBM? +?mM; [m M?X
 @ L K *mM; h?€M?5
 E?´M; S?d GBM? ϕ°i M?B M ?–M?Ä K°i iB M;X
 *?d i?'v iϕB K°i ;!+ i` M h ϕ`M h` h?–M FB ϕ M; +! K°i ;½ i? M? MB M ?mv M v b
 # +? M;²B /U i` M ϕ!X
 S?K + "M h ϕ`M +ÁM M^K K°i Qi i?B i? +O .` i°+X
 >B M M?B M- L K *mM; h?€M? ϕ½ iÈB ϕ•v i`QÊ+- ?ÆM M[ +ÁM i`ªB [m K°i ?²B +
 H9+ î ϕ` #`M >ϕi L?•M h°+ +ÁM Km®M ;B M M M ?ÆM `i M?B mX
 h?2Q M?Q h`B m S?QM; ϕQÊ+ #B i- T?K + "M h ϕ`M h` h?–M M"v +! +€+ +?B M bo
 ϕ!M; [m•MX
 L;QϕB i`W ϕB m M"v- +ÁM +! K°i p` æϕB h iv i?U+ HU+ i?–M #Q F?! HQîM; M[5
 o`æϕB h iv FB K†+ /M +?B M HU+ F?–M; [m€+ QîM; ϕϕB- M?QM; HϕB +! ϕQÊ+ M,
 hBM?- i?•M T?"M ϕ` p` +U+ F€+ Q i?QÊM;X
 @ L K *mM; h?€M?- M;QÆB #` b Q p"v\
 E?´M; S?d GBM? ?ÆB +! +?9i i?•M i?B i ϕB [m X
 @ æWM; [m ϕ•v5
 a„+ K†i L K *mM; h?€M? F?) i`–K tm®M;X
 >„M p®M H` K°i KbM? K°i M;QîB ?`M? ϕ°M;- iϕK i?îB i€+? F?ÄB ϕQ`M ϕ°B i–M; K
 #'i Hm"MF M`QX
 L;QîB +O hY .QÆM; *mM; +MM; oϕM h?€M? h–M; /–M /–M iB T + "M h ϕ`MX
 J°i K`M [m, /` tm'i ?B M5
 oW KÈB iB T + "M h ϕ`M- F?–M; Qi ϕ iY ;B®M; M?Q #` i`9M; i` p"v- F?–M; i? F
 ?mv i i`b FB HYM; i?YM; ϕB iÈBX
 S?M T?M5
 J°i ;½ ϕ iY oϕM h?€M? h–M; i`QM; ϕ! F?) HB K HB K K–B- p K†i F?–M!M; - i`U+ i
 ?mv i i`bX
 S?®+5 §Q`Q5
 h`QM; ?mv i i`b #®+ H M K°i i`"M #¼i K€m- i?B i? ;½ ϕ iY oϕM h?€M? h–M; FB ϕ
 ;b M[X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h¨ h?¬M hBM? FB +kM; F?) H|2 b€M; i? K K°i +?9iX

@ GmB p T?Q b m5 hQ¨M #° HmB p T?Q b m5

S?Q H½Q FBM? ?¬ K°i iB M;X

æ iY iBM? M? #bM? i?QìM; +kM; F?¬M; +| çQÊ+ w +?Q oQÆM; :Bª M?Q L K *mM
M;;M +ªM HU+ HQÊM; h¨ h?¬M hBM?X

_ 'i M? M?- i?¨M? pB M ? B i¬M; ç½ `ìB ` K°i çQ¢M F?QªM; +€+? pÈB h ç¨MX

*?d +| K°i p¨B M;QìB im pB w +?Q +QìM; ç¢B KÈB +| i? iB T +¨M h ç¨M h¨ h?¬M-
+SmX

@ L K *mM; h?€M?- M;QÆB +| iWM; i?'v [m p` æ¢B h iv FB F?¬M;\

h`B m S?QM; Kî KB M; /Á ?ÄBX

*†T K„i L K *mM; h?€M? +?Êi Kî M? - i?Q€M; ?B M ` K°i iB F€ /` +´ [m€BX

æ®B T?QÆM; tQM; ?¬ F?B M ?„M +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ M?Q H¨ ç M; ç®B K†i pÈB
T?B K K¨ i?¬BX

@ æ¢B h iv\ E?¬M; +| ;†T5 S?K +¨M h ç¨M M¨v +?d +| K°i +?9i +?B M bo .` i° + i?U
ç m #` i ç€M? +? i +ª `²B5

L K *mM; h?€M? M?¨M M?¢i ?²B ç€TX

>„M +kM; +ªK i?'v +| +?9i F€ [m€B- i¢B b Q #ªM i?•M H¢B +| FB M M?šM- +¨M i?¨M
MB M M¨v\

@ o` æ¢B h iv FB F?¬M; +| tm' i ?B M i¢B h ç¨M h¨ h?¬M\

h`B m S?QM; +ªK i?'v K°i iB F€ [m€BX

*?šM; H) M|B- i`QÈ+ F?B L K *mM; h?€M? ç M h ç¨M h¨ h?¬M- æ¢B h iv FB ç½ +
`²B\

h`B m S?QM; M;?o i? - HB M +ªK i?'v [mª i?¨i +| F?ª M,M; M¨vX

.M b Q- ç€K +?B M bo .` i° + T?K +¨M h ç¨M M¨v ç m ç½ #` L K *mM; h?€M? +?ûK ;

h`QM; ç| +ÁM F +ª K°i p` +?B M bo .` i° + +'T oQÆM; :Bª M[5

L K *mM; h?€M? ?bM? M?Q ç½ #` i?QÆM;- #° /€M; +| +?9i bmv v m- +?Q M M H9+
+?B M ç'm- +kM; F?¬M; /€K M;?o iÈB pB + ` i v i?m H'v h¨ h?¬M hBM?- bÊ H¼i p
T?ªM T? X

.M b Q- h¨ h?¬M hBM? FB +kM; ç½ bBM? ` i¨ iQM?- F?¬M; TªB p¨i +? i- ç½ +| i
ç`M?X

@ L; v +ª L K *mM; h?€M? +kM; ç m F?¬M; i? i?m H'v h¨ h?¬M hBM?- M?[M; M;Qì

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) iQM? iQ€MX

E?Ä h¨ h?¬M hBM? M¨v +kM; F?¬M; TªB H¨ h?¬M hBM? i?S T?~K5 J°i pB M h?¬M
+ª i? ;BÈB S?¢K h`K +kM; ç m H¨ +?Q #ªQ p¬ ;B€X

>ÆM M[ç®B pÈB h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- M m M?Q Km®M iB M +'T h?B M
K°i pB M h?¬M hBM? i?m¬M F?B i +?QM? H¨ F?¬M; i? ç€M? ;B€5

J°i F?B h`B m S?QM; F?¬B T?K + i`î H¢B +'T #¨+ î iB M FB T- i?¨K +?Q +| i? KB
HQÊM; +O h?¬M hBM?5

¨`+? #`+?

h`B m S?QM; ;B®M; M?Q HYM; i?[M; çB i`QM; b•M p„M; - ç M i` M # M h ç`M h` h`
 > B K„i ?„M ç-m iB M H` M?bM p T?Q h` h?-M hBM?- b m ç! HçB M?bM tm®M; ?n
 b„+X
 @ h`B m S?QM;5
 " M T?Q oçM h?€M? h¬M; +! M; QìB [m€i ;¼B ?„M /WM; HçBX
 "¼M ?¼M ;?o `^M; h`B m S?QM; ç½ #` HU+ HQÊM; h` h?-M hBM? °M? ?QîM;X
 h`QM; K„i S?Q H½Q HçB ?B M H M K°i iB /` b„+X
 > B i`ÁM; K„i h`B m S?QM; H!2 b€M; ?[m i?-M- ?Q`M iQ`M F?-M; +! /'m ?B m #` h`
 @ E?-M; +-M HQ H„M;5 h iÈB M;?B M +Sm K°i +?9i K` i?-B5
 h`B m S?QM; K†+ F K¼B M; QìB F m ;¼B- çB pÁM; [m M? ?mv i i`b FB p`B pÁM;X
 G9+ M`v- h` h?-M hBM? FB +kM; T?€i ` K°i +¶ HU+ HQÊM; i` /` i?-M #Q- w ç² a
 S?QM; - M?QM; K°i +?9i ?B m [mª +kM; F?-M; +!X
 J„i i`€B h`B m S?QM; M´B H M K°i +?MK iY b„+ M?`M M?çi- i`WM; K„i M?bM p T?
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` h?-M hBM? F?) `mM H M- MÎ`°` K°i i-M; ?mv i [m M; iY b„+ M?`M M?çi v m /
 T?ªM T? ,M KÁM i•K HBM? +MM; i?•M i? X
 h`B m S?QM; pšM M?Q +k çSM; H†M; içB +?¶- HM HM #'i ç°M;X
 h? ;BÈB iBM? i?-M +O ?„M- ;B®M; M?Q hY >ªB- K` h?€M? G¬B h? i?b HçB T?€i
 p¬ ?bM?- +® i?O i?•M i? X
 hBM? i?-M +MM; i?•M i? bQM; i`¼M; ç m +QìM; ççB5 a m F?B h`B m S?QM; iB M
 i?2Q +QM çQìM; ?Q`M K„ M?'iX
 æQÆM; M?B M- h` h?-M hBM? +kM; F?-M; T?ªB bBM? HBM? ç-v çO i`Q im - M,M
 i`ª +kM; H` +,M +S +QìM; ç° +O M; QçB HU+ K` i?-BX
 æÆM ;BªM K` M!B- +! i? t2K M! M?Q K°i i? M? h?-M #BM? +! E?Q HBM?5
 L m M?Q M; QÆB F?-M; +?O ç°M; i` m +?¼+- h?-M #BM? `i F?! bªM bBM? bU T?ª
 h?ìB F?„+ M`Q ç!- h`B m S?QM; +?Êi M;²B t´K tm®M; ç'i- i?Á i v M?9M; p`Q i`QM
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 .QÈB HU+ HQÊM; i? T?€+? p¬ ?bM? i?O ?°- K°i ç€K ?mv i /`+? i`QM; ?mv i i`b ?
 S?QM;X
 @ h`QM; ?mv i /`+? M`v- M; QçB i`W HU+ HQÊM; i` iQM? ,M KÁM- +ÁM ~M +?S HU
 F€ iBM? i?m-M- +! i? +QìM; ?! i? T?€+?- ;B i,M; im pB +?•M M;mv M5
 h`B m S?QM; +! +?9i FBM? ?dX
 GU+ HQÊM; iBM? ?mv i i`QM; ?mv i i`b FB H` ç M iW K°i Qi +?OM; i°+ h?QÊM; *
 /QÈB HÁM; ç'i M`vX
 >ÆM M[- HU+ HQÊM; iBM? ?mv i i`QM; M`v +ÁM i`ªB [m bU /mM; M?"TªM? ?QîM
 h?2Q M?Q >çi L?•M >"m ;BªM; i?m"i- i?b K°i Qi +?B M bo .` i°+ i`QM; i?"M? i?" /O
 p`Q ?mv i i`b- b m ç! i?U+ HU+ HB M M?"M çQÊ+ i,M; T?9+ i?"i HÈMX
 æçB h iv +! i? +•m i?-M; pÈB h` h?-M hBM?- ç °i Qi M; QìB iB M p`Q ?mv i i`b +
 i` iQM? ,M KÁM5

L?QM; iQÆM; SM;- ?"M; M,K +€+ +?OM; i°+ i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i +kM; çQ p"Q i`QM; ?mv i i`b- +mM; T?KM; +?Q h" h?-MX
 L m F?-M;- pB K ?Ä /QÈB M M ç'i b) H M i`"M H M- Mm®i ? i ?ÆM T?•M MY iQ F?B M +?Q p- b® bBM? HBM? H•K p"Q i B M¢M5
 J°i Qi +?OM; i°+ +kM; iWM; i?Y F?-M; +?'T M?"M +mM; T?KM; h" h?-M5 E i [mª +?OM; i°+ M"v- F?-M; K°i MÆB M"Q +! i? i?Q€i F?ÄB pB K ?Ä /QÈB M M ç'i H M L,K /"B i?€M; `°M;- [m M; ?mv +O HU+ HQÊM; h" h?-M ç½ªªM? ?QÎM; ç M iQ" M # L?[M; F iBM iQÎM; +mM; T?KM; h" h?-M- +! i? çQÊ+ # M i†M; HU+ HQÊM;5 L?[M T?KM; h" h?-M- b) H½i p"Q i B FB T5
 @ æ€K M?•M HQ¢B F?®M FB T +€+ M;QÆB5 GU+ HQÊM; +O h" h?-M b) ç2K +€+ hW i`QM; K°i i?-M; ç¢Q ç®B /B M [mªM; i`QÎM; ?„+ €K- +?Êi i`mv M ç M K°i iB M E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- +?d i?'v K°i p` H½Q ;Bª s" L?•M +?"i p"i F?-M; +?"m M´B i`QÊM;- i` M çdM? i? M? [mv M i`QÊM; +! F?ªK K°i pB M #ªQ i?¢+? iY ?mv i b„+ i`®M K" ç MX
 @ æ! H" o K†i K¼B M;QÎB M;¢+ M?B M M?bM p T?Q H½Q ;Bª s" L?•M K°i i?•M h iv #"Q F @ G" æ¢B h iv5 o` H½Q ;Bª s" L?•M +?"i p"i +?¢v i`®M K" ç M i`QÊ+ K„i M"v- ç9M; H" æ¢B h iv h L?QM; K"- F?B ?„M M?bM i?'v K°i KªM? +ªM? iQÊM; ?¶M ç°M i` M h ç" M h" h?-M- i? M? K°i i`"MX
 @ L?•M HQ¢B- ç€K +€+ M;QÆB F?-M; M;ì H¢B +?B #BM? ? B çQÎM;- w ç² +¬M; F +O h" h?-M M?'i ç`M? b) ?Ov /B i i' i +ª +€+ M;QÆB5 æ¢B h iv FB KB M; i?®i` M;¬M M;[M?•M HQ¢B- HÈM iB M; T?šM M° +?YB #ÈB) o K†i h`B m S?QM; i?Q€M; +?9i M;¢+ M?B MX L?bM iB M? ?m®M;- ?bM? M?Q p` p"Q i`mv FQ+? +O K°i +¶ HU+ HQÊM; M"Q ç!X h?2Q M?Q ?„M #B i- p` æ¢B h iv M"v +?QM? H" tm'i i?•M iW s" L?•M h°+ T?K +"M @ *~M i?"M p` æ¢B h iv M"v +?QM? H" oQÆM; ;Bª >Q h?-M \*ªM?5 S?Q H½Q ?¬M?Ä K°i iB M;X o` æ¢B h iv M"v +kM; F?-M; T?ªB ç†+ #B i K ?B m +?B M ç'm- M?QM; /M b Q ?„M ?ÆM M[H¢B +! i? +•m i?-M; h" h?-M hBM?5
 @ h" h?-M *?B L°5 æ¢B h iv s" L?•M pmM; i? M? [mv M i`QÊM; i`QM; i v H MX oB M #ªQ i?¢+? iY ?n h?-M hBM? i` M +•v +°i ;B[ ?mv i i`b- ç°i M?B M ?¬SM; HšM M? mX «M;5 P M?5
 *?d K°i i?Q€M;- +ª [mªM; i`QÎM; ?„+ €K F?'M; H² +?Êi +?ÈT H M K°i i`"MX J°i +¶ [m M; ?mv iY ?mv i p- ?bM? H M ` - i`"M M;"T +ª ?Q F?-M;X
 *¶ [m M; ?mv iY ?mv i FB +! K°i +¶ HU+ HQÊM; ,M KÁM +QÎM; ç¢B- F?B M +?Q ? HBM? i¢B iQ" M i`QÎM; i`QM; #'i i`B #'i ;B€+ t!B KÁM çB5
 >ÆM M[- i`QM; +¶ [m M; ?mv iY ?mv i FB +ÁM +! K°i HQ¢B HU+ HQÊM; p- ?bM? €T #€+? ?¢M +? +ª K°i T?QÆM; ?Q F?-M;X

@ >W5

h?•M ?bM? L K *mM; h?€M? M?Q€M; H M- HB M #B M K'i F?¬M; i?'vX

E?Q^aM? F?„+ iB T i?2Q- p¬ b® ç¢Q F?¬M; ;B M ?Q M?“M p¬ ?bM? +?Êi tm'i ?B M
iv s¨ L?•MX

æ¢B h iv s¨ L?•M F?¬M; +?9i bÊ ?½B- i¨ M i? M? [mv M i`QÊM; i`QM; i v MÎ `°`
?mv i- ç2K L K *mM; h?€M? ç~v HmBX

h?ìB çB K F?B K¨ K¼B M; QìB ç M; FBM? ?½B M,M; HU+ +O æ¢B h iv

@ æ¢B h iv s¨ L?•M- +?¢v çB ç•m5

J°i ç¢Q ?ûi HÈM H¬B çbM? +MM; pÈB K°i +¶ po HU+ oQÆM; :B^a ç°i M?B M i`mv M
oKi pKi pKiXXX

hW i`QM; i?¬M; ç¢Q ç®B /B M [m<sup>a</sup>M; i`QìM; h ç¨M h¨ h?•M +?Êi +?¢v iÈB K°i Qi i?
QÊ+ +?WM; ?ÆM K°i i¨,K M,K KQÆB M; QìBX

dN8X *?QÆM; dNd, æ` GBM? æB M

Zmv K¬ ç°B ?bM? +O ç°B M?•M K½ FB bQ pÈB çQ¨M ç°B o¢M h?€M? h¬M; +ÁM +
M?B M H¨ i? HU+ M; Q¢B H B çm´B; B i æ¢B h iv s¨ L?•M pW `²BX

@ h? HU+ T?QÆM; M¨Q- F?¬M; M; ìH¢B +¶ i? çm´B; B i æ¢B h iv s¨ L?•M ç M i¨
"¼M M; QìB S?Q H½Q- +^aK i?'v ;B"i KbM?- ç²M; i?ìB +kM; ?ÆB i?Î T?“Q K°i ?ÆBX

oW `²B æ¢B h iv FB iB M ?¨M? +•m i?¬M; HU+ HQÊM; h¨ h?¬M hBM?- i?U+ HU+
oKi pKi pKiXXX

æ°B M?•M K½ FB F?Q i? ``Q`¢i +?¢v iÈB- F +¬K ç¬m H¨ K°i; ½ ç¢B ?€M K¨v`¨K
+¬K K°i i? M? i`QìM; i?QÆM; - iÄ ` çB M K M; #®M T?Q X

@ J'v i M M?•M HQ¢B iB iB M +€+ M; QÆB hÈB i?“i ç9M; H9+5

æ¢B h iv s¨ L?•M M?bM i?'v ç€K M; QìB M¨v +?¢v iÈB- #° /€M; M?'i i?ìB T?šM M° t

æ€K M; QìB M¨v pW KÈB iB M p¨Q MÆB M¨v- ç½ ` i v i¨M b€i #W #½B; B pB M s
i`Î p +Sm pB M +kM; F?¬M; F`T5 >„M p®M +kM; F?¬M; T?^aB H¨ ç®B i?O +O ç¢B

J°i F?B `ìB F?ÄB T?B M [m<sup>a</sup>M; i`QìM; ?„+ €K M¨v- æ¢B h iv s¨ L?•M HB M F?¶ +
HU+ HQÊM; h¨ h?¬M hBM? ç +?®M; ç`+?X

S?“M?XXX

æ¢B h iv s¨ L?•M #´ K¢M? i? M? [mv M i`QÊM; i`QM; i v- iWM; ç¢Q iY m çB M t
K¢M? p T?Q ç€K M; QìB ç®B /B MX

@ 5

æ€K M; QìB i? iÈB ``Q`¢i FB M?'i i?ìB ç¢B HQ¢M K°i i¨M- M? M? +?¶M; i`mv M
"¼M ?¼ F?¬M; i? M¨Q M; ìM´B- b m F?B æ¢B h iv s¨ L?•M iB M p¨Q MÆB ç•v- H¢
M?Q i? X

@ *U+ æB M h?QÆM; 5

h? M? i`QìM; i?QÆM; i`QM; i v ç¢B ?€M K¨v`¨K ç•K K¢M? K°i +€B- HU+ HQÊM; H
i¨M +MM; - i ` çB M K M; M?Q +?•K imv M- F?Q i? M?Q H¬B çbM?- tÄ tmv M [m
oKiXXX

h` M M;Q`B æ¢B h iv s` L?•M MÎ`°` K°i i-M; i?-M ?mv iY ?mv i b„+- +MM; HU+ H
+m°M F?-M; M;WM; ;B Q ?°BX

*¶ HU+ HQÊM; FB - K†+ /M æ¢B h iv s` L?•M F?-M; i? +?•M +?QM? p”M /KM; M;
M;?B M €T K¢M? K) p K†i +’T #”+X

J°i i?QÆM; +¬M; FQ+? +U+ ?¢M +O ç¢B ?€M K`v `”K +kM; F?-M; i? T?€ pÐ çQÊ
h iv s` L?•MX

@ L?Q i? M”Q +| i?

æ¢B ?€M K`v `”K +| +?9i i?’i i?-M- æ¢B h iv s` L?•M H9+ i`QÊ+ +ÁM #` ?„M ç€M
?B M i¢B F?-M; M;Ì H¢B i`Î M M K¢M? K) M?Q p”v5

G9+ M”v æ¢B h iv s` L?•M iMv w pmM; [mv M i`QÊM; i`QM; i v H M- #„M ` K°i +¶
?| i?”M? [m M; H½M; H Q ` - K°i T?2M ç€M? +?Q ç¢B ?€M K`v `”K HB M iB T #¢B

@ GU+ HQÊM; h` h?-M hBM? M”v +’T #”+ `’i + Q- K†+ /M F?-M; ~M +?S €Q M;?o
h`B m S?QM; HmB ` K°i ;|+ ; -M ç|X

æ¢B h iv s` L?•M ` i v- F?-M; +| F„ tªQ ?”K HQÊM; ;b +ª- çÆM i?m-M +?d H” /MM

*?d Hm”M +Q`M; ç° HU+ HQÊM; - +?Q /M H” >Q h?-M æ¢B æ +kM; +| +?9i FûK t X

J v H” HU+ HQÊM; h` h?-M hBM? M”v +?d H” +Q`M; ç¢B çÆM i?m-M- F?-M; +| #
bÊX

@ h` h?-M *?B L°5

æ¢B h iv s` L?•M F?) M•M; [mv M i`QÊM; H M- mv M,M; F?’M; H² +O h` h?-M hBM
i`Q`M;X

*ª [mªM; i`Q`M; ?„+ €K ç m #` [m M; ?mv iY ?mv i b„+ # Q T?OX

æ€K +Q`M; ;Bª iBM? M? iQ”M i`Q`M; +?d +ªK i?’v bBM? K M? ?mv i F?Q i`QM; +
?mv i K¢+?- +kM; ç m çbM? +?d p”M +?mv M5

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

E?@B h` h?-M hBM? # M i` M M;•M i`K ;B[ ?mv i i`b FB - K”m b„+ +”M; H9+ +”M;

h`B m S?QM; `®i +m°+ +kM; ?B m çQÊ+- pb +€B ;b HU+ HQÊM; h` h?-M hBM? H¢
/` ç®B pÊB ?mv i K¢+? +O +Q`M; ;Bª M?Q p”vX

@ *€+ ?¢ +?QM? H” i?B M i”B #”B / M? K°i i`,K #®M KQÆB H,K i` M >Q”M; ”ªM; - *
i?O- +MM; ç®B F?€M; æ¢B h iv s` L?•M M”v5

S?Q H½Q [m€i HÈM K°i iBM; - ç M; ?`X

*| M;Q`B i`QM; ? B h¬M; +kM; M?”M ` i?•M T?”M +O ç¢B ?€M K`v `”K i v +¬K i`Q
FB X

*¬ h`B m \*?Q M”v tm’i i?•M iW K°i ç¢B h¬M; h K hBM? æ` GBM? æB M # M +¢M?

æ²M; i?`B #ªM i?•M ?„M +kM; H” i?B M i”B i` M æ¢B *”M >Q”M; ”ªM; - ?ÆM M[i?S
+ÁM + Q ?ÆM `’i M?B mX

@ æQÊ+5

*¬ h`B m \*?Q p¬ +MM; bªM; F?Q€B ç€T SM; - b m ç| ç ç iY +MM; iBM? M? æ` G
+MM; ç®B F?€M; æ¢B h iv s` L?•MX

æ€K M;Q`B o¢M h?€M? h¬M; +MM; hY .QÆM; *mM; i?W M?”M €T HU+ M?Ä H¢B- i

*Q`M; ;Bª i?B M i”B +O # ç¢B h¬M; T?€B æ` GBM? æB M- o¢M h?€M? h¬M; - hY
i?O- mv HU+ i’i M?B M H” F?-M; +?9i i-K i?Q`M;5

h`QM; ç| æ` GBM? æB M HçB +ÁM H` ççB h¬M; T?€B h K iBM? bB m +'TX
 •K5 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5
 hQ`M #° [mªM; i`QìM; h ç`M h` h?¬M i`mv M ç M K°i i`"M +?'M ç°M; K½M? HB iX
 h? M? [mv M i`QÊM; K` æçB h iv s` L?•M M„K i`QM; i v- H9+ M`v ç½ ?ÆB +?9i m
 [m M; K M; b€M; M; ÌB M?Q H9+ i`QÊ+ M[X
 > B ççB i?B M i`B oQÆM; ;Bª \*¬ h`B m *?Q +MM; L K *mM; h?€M? i?b Î # M +çM
 bÆ ?Î- iB M ?"M? i"TFQ+?X
 @ h`QÊ+ ? i; B i+? i æçB h? iv s` L?•M- b m ç| KÈB i?QÆM; M; ?` pB + T?•M T?@
 " ççB h¬M; T?€B +MM; pÈB L K *mM; h?€M? çç i i?"M? w FB M i?@M; M?'i- i? +
 K½M? ?ÆMX
 æçB h iv s` L?•M +| i? +•m i?¬M; HU+ HQÊM; h` h?¬M hBM? +QìM; ççB- M?QM; H
 mv HU+ +?•M +?QM? +O M|X
 .¬M /¬M- æçB h iv s` L?•M ç½ `ÆB p`Q ?ç T?QM; X
 L?QM; K`- # ççB h¬M; T?€B +kM; F?¬M; H`K ;b çQÊ+ æçB h iv s` L?•M5
 æçB h iv s` L?•M HmB HçB # M i` M h ç`M h` h?¬M- T?€i ç°M; HU+ HQÊM; K M?
 hBM? +MM; pÈB HU+ HQÊM; # M i`QM; ?mv i i`bX
 L m M?Q ?„M K°i HÁM; iY i?O- ? B ççB oQÆM; ;Bª +kM; F?| +| i? T?€ pÐ T?ÁM; M
 @ hbM? ?bM? +| +?9i F?¬M; tQM; 5
 GU+ HQÊM; h` h?¬M hBM? +U+ F€i` /`- i?~K i?'m` +ª T?B M [mªM; i`QìM; X J¼B
 T?O- bBM? K M? HU+ +MM; pÈB F?Q ?mv i +?•M M; mv M +kM; iWM; +?9i K°i t|B h
 GU+ HQÊM; bBM? K M? F?Q ?mv i #` t|B KÁM FB HçB #` h` h?¬M hBM? +MM; pÈ
 i?"M? HU+ HQÊM; +O KbM?5
 h?ÌB ;B M i`¬B [m +`M; H•m- # M T?Q # ççB h¬M; T?€B +kM; +`M; H9+ +`M; ;t
 æQÆM; M?B M- +?B M ç'm +`M; FûQ /`B- i•K i?¬M +O æçB h iv s` L?•M +kM; b)
 @ *?9M; i M?B m M; QÌB i? ç¬M; - FûQ /`B +kM; +| i? H`K ?„M K i+? i5
 h? +¬M; +O i K ççB h¬M; T?€B pšM HB M KB M #'i i"MM?Q i`QÊ+X
 h`QM; ç| +¬M; FQ+? +O K°i #° T?"M M; QÌB i?"K +?Q ç½ +?mv M /ÌB H M iÁ h ç`
 @ S?€ ?Ov h ç`M- HU+ HQÊM; h` h?¬M hBM? FB +?mv M ?| tm®M; +?„+ +?„M b)
 S?Q H½Q +QÌB HçM? M|BX
 _ ,M; `„+5
 .QÈB i? +¬M; K½M? HB i- K†+ /M +?'i HB m h ç`M FB p¬ +MM; +SM; `„M- +kM;
 p i`çM MSiX
 a„+ K†i æçB h iv s` L?•M +| +?9i #B M ç´BX
 @ >ç i L?•M oQÆM; - tm'i ?B M çB5
 æçB h iv s` L?•M ç°i M?B M [m€i HÈM K°i iB M; - [mv M i`QÊM; i`QM; i v pmM; H
 "²M; 5 oM5
 hW i`QM; ?mv i i`b ;B[h ç`M +?Êi # v p¼i ` K°i ç¬m >ç i L?•M t'm tQ + Q HÈM-
 KU+X
 @ >ç i L?•M oQÆM; 5

æ-m > ¢i L?•M M"v- ¢9M; H" > ¢i L?•M oQÆM; H9+ i`QÈ+ #`L K *mM; h?€M? ¢€M?

.M b Q KB m bOM; +O ?„M +kM; ç½ i? v i? æ¢B h iv s L?•M H9+ i`QÊ+- +| i? -
h` h?—M hBM?X

>ÆM M[- i?€B ç° i?“M i`¼M; K` FQM? bÊ +O L K *mM; h?€M? ç®B pÈB h`B m S?Q
S?QM; î i`QM; K„i K¼B M; QÌB- +| p i?“K b•m F?| HQÌM; ?ÆM M?B mX

@ æQÊ+5

L K *mM; h?€M? M; v H”T iS+ KÎ KB M; ç€T SM;X

>„M çB H” +QM çQÌM; E?¬M; :B M ? - +kM; F?¬M; T?ªB M?’i K¢+? Hmv M i? - HU
pÈB ?„M +kM; F?¬M; HÈMX

*¬ h`B m \*?Q- +MM; pÈB i?B M i`B iBM? M? æ` GBM? æB M- i`QM; HÁM; i?b H¢

@ *¬ bQ ?mvM?- +?9M; i F?¬M; i? ç #¼M +?9M; iB M M; ?B M?Q p”v çQÊ+- +?Š
i†M; F?¬M; +?Q ?„M ? v b Q\

o`B i M æ iY \*?•M i`mv M æ` GBM? æB M T?Q b m K M; i?2Q p K†i F?¬M; + K

•M? K„i *¬ h`B m \*?Q çªQ [m h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?- i¢K i?ÌB #ªQ i

h? +K+ H9+ M”v- L K *mM; h?€M? ç½ ?Q”M iQ”M H” çSM; p T?Q h`B m S?QM; -
i?“M? æ¢B h iv +O h ç”M h` h?—M

@ o` ?mvM? ç M”v- M?[M; ;b M; QÆB M|B +| M; ?o H”- B ;B9T M; QÆB i bK çQÊ+ h
M; QÆB HB M ;B9T F ç| H’v çQÊ+ h` h?—M hBM? \

J°i p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª`•m #¢+ i`„M; +O æ` GBM? æB M- €M? K„i [m„+ i?QÊ
S?QM; i`QM; ?mv i i`bX

@ æ9M; H” M?Q p”v5 æQÆM; M?B M- i +kM; b) F?¬M; M; ,M +ªM M; QÌB F?€+ ` i
*?ŠM; [m - i b) i”M HU+ ?¶ i`Ê- +kM; F?¬M; + K çQ M M?’i ç`M? +| i? H’v çQÊ+ h

h`B m S?QM; ?²B ç€TX

GÌB ’v pW ` - i`QM; b® i K h¬M; î ç•v- HB M +| M; QÌB Km®M i?Y çB i?m ?Q¢+? h”

E i [mª- M; QÌB M”Q M; QÌB M’v M?’i M?’i i?’i #¢B- i?“K +?Q +ÁM +| F #` h` h?—M
i?QÆM; M[X

@ »+XX

h M LY #QÊ+ oQÆM; :Bª`•m #¢+ i`„M; pW `²B- i¢B çQÆM; i`QÌM; T?mM ` K°i ;
;Bª LY #QÊ+ oQÆM; :Bª F?€+ +kM; i?Y- M?B m Qi +kM; ç m ,M K°i +?9i i?B i i?Á

J’v i M /QÈB +ªM? ;BÈB LY #QÊ+ oQÆM; :Bª i?b i?ªK ?ÆM- #` HU+ HQÊM; h` h?
çQÆM; i`QÌM; H•K p”Q ?¬M K X

h`B m S?QM; M^K v M i`QM; ?mv i i`b- F?|2 KB M; M? +? H M K°i +?9i +? ;B mX

h` h?—M hBM? M”v- F?¬M; T?ªB H” h?—M hBM? #bM? i?QÌM;X

>„M M; ?2 M|B- H” /Q h?—M HU+ +O K°i p` h` h?—M F i iBM? K` i?“M?- ?B M i¢B ç
M, M; HU+ M; ,M +€+?- i?“K +?Q +ÁM i? T?ªM T? ç®B pÈB HU+ HQÊM; M; Q¢B ;BÈ

h? M? [mv M i`QÊM; i`QM; i v hB m h†+ JB m- +| F?ªK K°i pB M #ªQ i?¢+? iY ?m
K°i F?®B L; mv M iBM? i?¢+? *U+ T?~K ç½ #` HU+ HQÊM; h` h?—M hBM? ç²M; ?|
ç†+ i?M Hmv M +? K` i?“M?- +MM; h` h?—M hBM? Kšm i? #ªQ i`b HB M ? X

§Q`Q5

h`B m S?QM; M^K i`QM; ?mv i i`b- i?¬M; [m iBM? ?mv i +MM; HU+ HQÊM; h?—M
+?’i- i, M; +QÌM; im pB +?•M M; mv MX

oKi pKi pKiXXX

h`QÈ+ M;QìB h`B m S?QM;- H¢B tm'i ?B M K'v i?S •K G¬B J°+- •K S?QM; h`9+ +
h?ªQX

QyQ

h`QM; +?ÈT K„i- i?ìB ;B M ?ÆM MY M;`v ¢½ i`¬B [m X

h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M`v- `i M?B m i?B M i`B iBM? M? i K ¢¢B h¬M; T?€B ¢
¢†+ i?M- i?Y i?m ?Q¢+? h` h?¬M hBM?- M?QM; +kM; F?¬M; +! B i?“M? +¬M; +ªX
L K *mM; h?€M? i?b iW ¢¬m ¢ M +m®B pšM M;²B t T #^M; i¢B +?¶- F?¬M; +! i?YX
>„M iÈB ¢•v i`QÈ+ iB M- +kM; iWM; i?Y [m pB + i?m ?Q¢+? h` h?¬M hBM?- F i [m
+QìM; ¢¢BX

æ` GBM? æB M \*¬ h`B m *?Q i?b H¢B •K i?¬K T?€B M;QìB ¢B ibK imM; iQ+? +O

@ h`B m S?QM;- i ¢B H'v hBM? ?¢+? hY S?QM; G¬B aQ FB 5

G9+ M`v- L K *mM; h?€M? +?Êi ¢SM; H MX

:BìT?9i M`v ?„M ¢½ F?¬B T?K+ H¢B M;mv M F?Q- i?•M ?bM? +?Êi H!2 H M- #B M

@ *¬ bQ ?mvM?- L K *mM; h?€M? FB ¢½ ¢B `²B5 >B M i¢B ¢9M; H` +Æ ?°B i®i tm

" M T?Q æ` GBM? æB M- K°i;½ æ iY \*?•M i`mv M ¢ M;?`X

*¬ h`B m \*?Q ¢SM; v M i¢B +?¶- HB + K„i M?bM i?“i b•m h`B m S?QM; # M i`QM; `

@ o` \*¬ ?mvM? M`v- M m M?Q ¢ÆM ¢ª ¢°+ ¢'m- h`B m K¶ +ÁM F?¬M; T?ªB H` ¢®B

h`B m S?QM; ;B®M; M?Q +QìB +? M?¢Q- HB + K„i M?bM ?„MX

GìB 'v pW ` - F?m¬M K†i \*¬ h`B m *?Q ?mM; ?,M; `mM `~v K°i +?9iX

æ iY +QìM; ;Bª i K h¬M; +ÁM H¢B i?b i?b H°` /€M; p +´ [m€BX

G`K ;b +! ¢®B i?O M`Q M?Q p"v- +® w #¢B H° i?U+ HU+ +O +?QM? KbM? F?¬M; #

J` +`M; H` M?Q i? - i`QM; HÁM; *¬ h`B m \*?Q +`M; +! bU +ªM? ;B€+ #'i MX

L;?o ¢ M L K *mM; h?€M? pšM Hm¬M p¬ +MM; i?“M i`¼M;- i?¬M b„+ K M; i?2Q p
T?S+ i¢T ¢®B pÈB ;½ i?B m MB M M`v- i`QM; HÁM; ?„M HB M F?¬M; i? M`Q [mv

@ æB5 æB ibK >¢i L?•M oQÆM; FB 5

*¬ h`B m \*?Q ` H M? K°i iB M;- /šM /„i K°i ¢°B M?•M K½ ¢B ¢B m i` imM; iQ+? >¢

h`QM; iÁ i?“M? i?“ /QÈB HÁM; ¢'i M`v- ¢` T?QÆM; +! i? i?m ?Q¢+? i`B M;mv M
i`QìM; h ¢`M h` h?¬M- +ÁM +! T?¬M ¢¬M; F?m pU+ +! i? i?,K /Á F?€+ M[X

§Q`Q5

h`B m S?QM; M^K i`QM; ?mv i i`b- F?¬M; F?ÄB H„+ ¢¬m K°i +€BX

GìB M!B pW `²B +O ?„M [mª i?“i F?¬M; +! HW ;¢i \*¬ h`B m *?Q FB X

h`B m S?QM; ?B M i¢B +?d H` +'T #"+ HBM? ?²M iB T +`M oQÆM; :Bª >Q h?¬M
oQÆM; :Bª- ?„M t2K M?Q pšM +ÁM i?QªB K€BX

L?QM; *¬ h`B m \*?Q H` i?B M i`B oQÆM; :Bª i` M æ¢B *`M >Q`M; "ªM;- +?B M HU
¢ÆM ¢ª ¢°+ ¢'m- h`B m S?QM; +! H) +! M,M; HU+ #ªQ K M?- M?QM; T?¬M i?“M; H
*?d H`- M m M?Q i?“i bU +?B M ¢'m- h`B m S?QM; +kM; b) F?¬M; T?ªB H` ¢ÆM ¢ª

QyQ

h`QM; ?mv i i`b- im pB +O h`B m S?QM;- `ä`M; F?¬M; M;WM; i,M; H MX

a m F?B iB m ? Q tQM; # HQϕB i`•M i`B •K G¬B J°+- •K S?QM; h`9+- L; k o" M h?C
?„M ç½ iB T + "M hB m æ M L; mv M *ªM? >"m F€5
J` iBM? ?mv i +MM; HU+ HQÊM; h?¬M hBM? ~M +?S i`QM; ?mv i i`b FB ç®B pÈB
M; mv M impB +O ?„M- +kM; +ÁM +| F?¬M; ;B M i,M; H M `i HÊMX
*MM; H9+ ç| - K°i Qi i?`M? pB M ç iY +O oϕM h?€M? h¬M; +| +?9i #'i K½M i` Q ç½
@ h`B m S?QM; M`v- F?¬M; M; Ì HϕB K°i KbM? Mm®i `B M; HU+ HQÊM; +O +ª ?m
F,5
@ >„M +| M,M; HU+ ç| - +kM; F?¬M; ;B9T h¬M; T?€B KbM?- çB +QÈT çQϕi h` h?¬M
@
o`B i M ç iY +MM; H½Q #®B iBM? M? +kM; ç m i?"T T?¬M #'i K½M- [mv i ç`M? C
K°i T?2MX

dN3X *?QÆM; 3yy, h?€M? G¬B h? hB M *'T

ZmªM; i`QÌM; ?„+ €K- h ç`M h` h?¬M

@ h`B m S?QM;5

@ h`B m bQ ç

J°i Qi ç iY +MM; iBM? M? H½Q #®B oϕM h?€M? h¬M; - #° /€M; T?šM ?"M #'i K½
?mv i i`b # M M`vX

h`QM; b® M`v- +kM; +| +ª h?O HoM? E?´M; S?d GBM? p` S?Q H½QX h?¬M b„+ ?
ç„+ /oX

h?2Q ?`M? pB i`QÈ+ ;BÌ +O h`B m S?QM; K` tûi- ?B M M?B M ?„M b) F?¬M; / /
p"v- K°i T?2M ç2K HÊB Q+? i?m°+ p +?QM? KbM? M?QÊM; HϕB +?Q M; QÌB F?€+X

J` ;BÌ T?9i M`v- h`B m S?QM; KÆ ?² ç½ +?QÎM; F?®M; +K+ /B M iQ`M i`QÌM; - i?"
h?€M? p` \*¬ h`B m *?Q +kM; i?"T T?¬M FB M; F} ç®B pÈB ?„MX

§Q`Q5

h`B m S?QM; HQÌB #B M; M^K i`QM; ?mv i i`b- HB + K„i M?bM K'v i M i?"M? pB M

@ h`B m S?QM; - i?U+ HU+ i?O çQϕM +O M; QÆB- H½Q T?m i?"T T?¬M #°B T?K+5
i`b- +ÁM iU iB M [mv i ç`M? ç2K h` h?¬M hBM? +?„T i v /•M; ` - F?B M +?Q HÁM; M
i?QªB K€B- pB + M`v M m `ÆB p`Q i B + Q i¬M; h¬M; K¬M

GÌB M;B +O S?Q H½Q +QB M?Q ?Á F?Q- HϕB M;B `ä ``M; w ç² ç M ç•v +MM; HÊB

@ æ9M; p"v5 L; QÆB H` i?"M? pB M oϕM h?€M? h¬M; - ?€+| i? Q+? F, M?Q p"v\

@ h`B m bQ ç - +?šM; H) M; QÆB F?¬M; bÊ + Q i¬M; h¬M; K¬M tY T?ϕi b Q\

J°i Qi ç iY +MM; H½Q #®B ?Q†+ +?d i`Q+? ?Q†+ F?mv M #ªQ- #B m çϕi bU #'i K½

@ >W5

a„+ K†i h`B m S?QM; HϕM? HMM; ,

@ *€+ M; QÆB M; ?o ``M; - i b) bÊ ?½B + Q i¬M; +O K°i +€B h¬M; T?€B L?` hBM?

J¼B M; QÌB bYM; b®i K°i +?9iX L?[M; F H'v + Q i¬M; h¬M; K¬M ` €T +? ?„M- M
F?¬M; #B i M;B ;bX

S?Q H½Q +MM; E?´M; S?d GBM?- i`QM; HÁM; i?b HϕB F?¬M; F?ÄB `MM; KbM? K

*?ŠM; H) M|B- h`B m S?QM; +,M #^M H` F?¬M; bÊ + Q i-M; h¬M; K¬M\ E?¬M; ç†i K„i\

L?bM i?'v /€M; p h`B m S?QM; pšM M?Q +k i`M ç`M? H¢M? M?¢i- S?Q H½Q +MM i`U+ ;B€+- HÌB M`v +O ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; T?^B H` +m²M; M;¬MX

L; v +^i?B M i`B bB m +'T L K \*mM; h?€M? FB tm'ii?•M iW ç¢B h¬M; h K hBM?-+ p¬ +MM; i?"M i`¼M; p` FQM? bÊX

L;Q`B ` - h`B m S?QM; +ÁM M?"M çQÊ+ bU i?QÎM; i?S+ p` K°i +€B M?•M ibM? +O

L;?2 M|B ?„M +ÁM +U imv i K°i +€B "€ iQÊ+ p` +?B m M¢T +O L K S?QM; oQÆM;

L m M?Q M;mv M w- h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M +| i? i?Q€i Hv o¢M h?€M? h¬M;- iM T?O- i?"K +?Q +ÁM +| i? iB M p`Q i? HU+ +O >Q`M; i°+ æ¢B \*`M M[5

@ h`B m S?QM; M`v- b•m F?¬M; i? HQÌM; çQÊ+ M?Q i? - [m^i?"i H` +| #^M HoM?

•M? K„i S?Q H½Q H|2 H MX

:B B çQ¢M ?B M i¢B- #¼M ?¼ +kM; F?¬M; /€K +MM; h`B m S?QM; i`Î K†iX

@ >mv i i`b M`v H` +?B M HÊB T?~K +O i - M m F?¬M; +| hB m h†+ JB m +•m i?- +kM; b) F?¬M; ? +| +¬M; /KM; ;b- M;QÊ+ H¢B +ÁM H` ç¢B i B ?¼ M[5

h`B m S?QM; H¢M? M?¢i M|BX

.U i?2Q T?•M T?®B HÊB Q+?- ?mv i i`b M`v t2K M?Q +?B M HÊB T?~K +O ?„MX

>„M M;mv M w T?•M +?Q h¬M; K¬M K°i Qi- i?b +?QM? H` T?M ?ÊT pÈB ç¢Q M;? Km®M- +kM; H` i?m" M ibM? i?m" M Hw5

@ o T?¬M h` h?¬M hBM? FB - i?b M;QÆB M|B M?Q i? M`Q\ æ•v +?QM? H` h?¬M oU+ 5

J°i ;½ i? M? MB M K M; i?2Q b„+ K†i H¢M? HMM; M|BX

>„M +?'i p'M- +kM; i?m" M i?2Q i•K HBM? +O K¼B M;QÌBX

J¼B M;QÌB- +kM; ç m +?Ì h`B m S?QM; ;B^B i?Q+?X

L?bM i? +K+ ;BÌ T?9i M`v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; Km®M [m M ? +MM; h¬M; K

@ h` h?¬M hBM? M`v- F?¬M; T?^B H` i?S +?9M; i +| i? +| çQÊ+5

h`B m S?QM; H„+ H„+ ç-mX

h`QM; K„i S?Q H½Q +?Êi H|2 iBM? [m M;- ;BÆ i v M;„M H¢B ç€K ç iY w ç² Km®M

@ h`B m S?QM; M|B F?¬M; b B5 h` h?¬M hBM? M`v H` K°i +O F?Q B H M; T?ÄM; i +?9M; i +kM; F?¬M; +| w M;?o i?U+ i - M;QÊ+ H¢B +?d ç2K iÈB i B ?¼ p¬ i" M K

S?Q H½Q +kM; i€M i?"M? çB K M`vX

æ®B pÈB pB + h`B m S?QM; +?O ç°M; #m¬M; i? h` h?¬M hBM?- ?„M [m^i?"i i€M

G9+ M`v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| i?U+ HU+ imv i ç®B- ?„M K°i T?2M ç2K h` H H¢B ç€K i?B M i`B bB m +'T L K *mM; h?€M? +MM; *¬ h`B m \*?Q çB K` i` M? çQ¢

@ o T?¬M iBM? ?mv i i`QM; ?mv i i`b M`v- i +| i? +?Q +€+ M;QÆB KQÌB +?"m5

h`B m S?QM; ?ÆB +?9i bmv iQ- M|BX

GU+ HQÊM; ?mv i /`+? i`QM; ?mv i i`b M`v F?¬M; T?^B i-K i?QÌM;- F?mv i çB K /n i` iQM? +O h` h?¬M hBM?- +| HU+ HQÊM; „M KÁM +QÌM; ç¢BX

@ æQÊ+5

S?Q H½Q F?) i?Î` K°i?ÆBX

E?¬M; H•m b m- ç€K M; QìB o¢M h?€M? h¬M; ç½ M?"M H'v KQìB +?"m iBM? ?mv K" MìB +kM; F?¬M; ç M K°i T?¬M KQìB i? iQ+?X

L?QM; K" K'v +€B iBM? ?mv i M"v- #¼M ?¼ T?ªB iB M ?"M? tY Hw iBM? Hmv M ç†- çQÊ+X E?¬M; ;B®M; M?Q h`B m S?QM; - FB K im +¬M; T?€T Hmv M i? - H¢B +ì hBM? +•m i?¬M; - F?¬M; +?Q HU+ HQÊM; i" iQM? FB ,M KÁM ?„MX

h?"K +?Q- h`B m S?QM; +ÁM +ì i? KQÊM K°i +?9i HU+ HQÊM; i" iQM? iB M ?"M? QyQ

J'v M; "v F iB T- h`B m S?QM; M^K i`QM; ?mv i i`b- /®+ HÁM; im ?"M? +MM; i¬B i >mv i i`b FB +?QM? H" /Q iBM? ?mv i +O +€+ HQ¢B +?OM; i°+ +QìM; ç¢B i`QM +? K" i?"M?- ?ÆM M[ H¢B /mM; M?"T HU+ HQÊM; h" h?¬M hBM?- iB M ?"M? +ªB >mv i /`+? M"v +ì i? t2K M?Q H" M; m²M bm®B +O h ç" M h" h?¬M- /MM; ç iB M ? +QìM; ?ì i?U+ HU+ bBM? HBM? +€+ +?OM; i°+X

h`B m S?QM; p" M +?mv M S?QM; G¬B Zmv i +MM; h?€M? G¬B h? - ?'T i?m i` M /E Hmv M +?9i? T?€+?- +QìM; ?ì ?mv i M; mv M i`QM; +Æ i? X

h`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M"v- L K \*mM; h?€M? +MM; ç€K M; QìB æ` GBM? æB M + imM; iQ+? >¢i L?•M oQÆM; FB X

L?QM; ç` ?bM? i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i p¬ +MM; T?S+ i¢T- >¢i L?•M oQÆM; FB F?ì ibK` çQÊ+X

h`¼M; çB K +O hY .QÆM; \*mM; +MM; o¢M h?€M? h¬M; i?b H¢B H" +QÈT çQ¢i K°i i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'iX

G"K +?Q M; QìB i +ªK i?'v M; Q`B /U HB m +?QM? H"- b m F?B hB m h†+ JB m i? v K°i +?9i +?OM; i°+ i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i +?O ç°M; çB iÈB [mv T?K+- i? T?~K M[X

h`B m S?QM; çÆM ;BªM K°i T?2M ç2K K'v +€B pB + pKM p†i M"v ;B Q +?Q o¢M h? \_'i M? M? b m çì- H'v hB m h†+ JB m H`K i`mM; i•K- ç€K M; QìB i K h¬M; o¢M h? \*mM; - æ` GBM? æB M H`K [m•M çQ" M +?'T ?"M?- #„i ç-m i?m T?K+ +€+ +?OM; i° E i [mª bQ pÈB i`QM; /U çQ€M +ÁM Km®M i?m" M HÊB ?ÆM `i M?B mX

*€+ +?OM; i°+ M"v ç®B pÈB i?•M T?"M æ¢B h iv h" h?¬M +?QM? H" p¢M T?¬M FQ L; v +ª K'v +?OM; i°+ i?U+ HU+ F?¬M; i?m FûK >¢i L?•M h°+ +kM; F?¬M; /€K ç M +kM; ç m iB M M°T K°i Qi +®M; T?~KX

L?'i H" b m F?B hB m h†+ JB m #`v` h?¬M iQ+? h" h?¬M- K'v +€B +?OM; i°+ M"v - M; Q½M M; Q½M p¬ +MM; X

@ GU+ HQÊM; +O h" h?¬M hBM?- ?ŠM H" F?¬M; +ì çÆM ;BªM M?Q p"v5

h`B m S?QM; H~K #~K MìBX

o M?[M; çB m M"v- ?„M iW +?¶ +O >¢i L?•M >"m ?B m #B i çQÊ+ F?¬M; Qi i?SX h`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i +kM; iWM; +ì +?OM; i°+ +ì w ç² T?ªM F?€M; h ç" M pB K ?Ä /QÈB HÁM; ç'i i" M b€i #W #½B- ?Q†+ H" +€+ HQ¢B i?B M i B M?Q ç°M;

hW +?¶ +O hB m h†+ JB m- h`B m S?QM; H¢B #B i çQÊ+- æ¢B h iv h" h?¬M [mª i?¬M; [m h" h?¬M hBM? +ì i?ªM? ?QìM; F?Q ?"m i B M¢M i?B M M?B M /QÈB HÁ

L?QM; K"- #"+ M,M; HU+ M"v b) iB m ? Q`i HÈM ç®B pÈB i•K HU+ +O #ªM i?•M / /"M; bY /KM; X

h?Q€M; +?ÈT K„i- i?ÌB ;B M #®M M,K M;“v ç½ i`¬B [m X
 JQÊM /MM; p`B i? M? tQÆM; +®i S?QM; G¬B FB +MM; pÈB HU+ HQÊM; ?mv i i`b
 ç½ ç°i T?€ H M hB m æ M L;mv M *aM? >"m F€X
 Zmv K¬ +?`i HQÊM; ç M ?ç+? i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; HçB iB M i? K K°i #QÊ+
 h?"K +?Q ç M ?ç+? M`v ç½ KÆ ?² ?B M ` p`B iB iBM? i? ?| M?"M M?çi5
 h®+ ç° iB M ;B B #"+ M`v `ÆB p`Q i`QM; K„i K°i Qi ç iY i?B M i`B oçM h?€M? h¬M
 K° F?¬M; i?¬BX
 @ h`B m S?QM; M`v- i®+ ç° iB M ;B B M? M? +?|M; M?Q i? - F?¬M; bÊ +aM? ;BÈB
 S?Q H½Q F?¬M; F?ÄB i`¬K iQ- i`QM; HÁM; +kM; +| p`B T?¬M bmv çQ€MX
 aU i?"i +?SM; KBM?- +,M +Æ +MM; +aM? ;BÈB +O h`B m S?QM; i?"T T?¬M ´M ç`M
 "ÎB pb FB K im S?QM; G¬B Zmv i +MM; h?€M? G¬B h? - F?B M +?Q M°B ibM? +O
 i?b +ÁM i?•K ?"m ?ÆM M?B m H„KX
 a m F?B im pB ç°i T?€ K°i iB m ;B B- i`¼M; i•K +O h`B m S?QM; HçB +?mv M b M
 h`aB [m M?B m M;“v ` M Hmv M i`QM; ?mv i i`b- EBK E?¬M h?€M? G¬B h? +O
 i`¼M; ççB i?"M?X
 @ J°i F?B h?€M? G¬B h? ççi iÈB hS i`¼M; ççB i?"M?X h +?d #^M; p`Q HU+ HQÊM
 +| i? M; ?B M €T hB m æ M L;mv M *aM?- æçB æ M L;mv M *aM?5 .QÈB LY #QÊ+
 ;†T ç®B i?O5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; p mB KWM; - +kM; +| p`B T?¬M +?Ì KQM; X
 QyQ
 h`QM; i?ÌB ;B M M`v- i`QM; H9+ ?„M iB M ?"M? im Hmv M- +ÁM +| i? T?•M ` K°i C
 i`QM; i?"M? i?` /QÈB HÁM; ç`i- çQ iÈB K°i Qi i`B M;mv M i`•M #aQ +mM; T?KM; X
 J°i Qi i`B M;mv M +mM; T?KM; /Q +€+ +?OM; i°+ FB çQ iÈB- h`B m S?QM; +MM
 #®M i?"M?X
 a€m i?"M? +ÁM HçB i?b /Q i K h¬M; æ` GBM? æB M- oçM h?€M? h¬M; - hY .QÆM
 h•K HU+ +?O v m +O *¬ h`B m \*?Q +MM; L K \*mM; h?€M? i?b ç m ç†i Î pB + i`mv
 oQÆM; X
 J°i M;“v M¼- h`B m S?QM; H`v ` •K GQM; L? h?aQ +MM; pÈB +€+ HQçB i?B M i`
 M?^K iB M i? K K°i #QÊ+ ç€M? b•m p`Q h?€M? G¬B h? hS i`¼M; ççB i?"M?X
 J`v HQçB i`•M i`B T?K i`Ê Hmv M i? M`v- +| K°i b® ç M iW h`M; #aQ i?`i H9+ i`QÈ
 +€+ +?OM; i°+ +mM; T?KM; b m M`vX
 @ E?¬M; b B #B i H„K5
 hQ`M i?•M h`B m S?QM; M;•K i`QM; ?mv i i`b- # M M;Q`B i?•M i? pÁM; [m M? K°i
 +?9+ M;•M H K b„+- T?€i` [m M; i`ç+?`çM; `ÐX
 h`QM; ?mv i i`b- K°i +¶ HU+ HQÊM; i? T?€+? p¬ ?bM? +`M; H9+ +`M; H M i`"M `°
 ççB ?ÆMX
 S?"K H` bBM? HBM? iB T +`M M| - i?•M i? F?Q ?mv i ç m +aK i?`v K°i +¶ €T HU+ i
 h?ÌB F?„+ M`Q ç| - +¶ HU+ HQÊM; i? T?€+? FB ;B®M; M?Q K°i M;¼M M9B + Q- C
 ç°i T?€ K°i i¬M; ;¬M; +MK tB M; tQ+? p¬ ?bM?5
 J°i Qi i?"M? pB M ç iY T?K +`M- F?Q ?mv i #®+ H M- i?B m +?9i M[i?b ?°+ K€m

h`B m S?QM; çSM; b[M; içB +?¶- HU+ HQÊM; i? T?€+? /mM; [m€M ?Q F?¬M; - +M
 ç°M; - T?ªM; T?'i M?Q +| b|M; #B M p¶ #ì p"v5
 @ h ?B M içB +?d #^M; p"Q i?•M i? i? T?€+?- K°i [mv M ç½ +| i? ç€M? +? i hB
 h`B m S?QM; +ªK ;B€+ çQÊ+ bU +QÌM; ççB +O i? T?€+? i? t€+ p"iBM? i?¬M +O
 *¶ i? T?€+? +QÌM; ççB FB iB M i? K K°i #QÊ+ i~K #´i•K HBM? iBM? i?¬M +O ?
 +?Q #€ ççQX
 hm Hmv M EBK E?¬M h?€M? G¬B h? +kM; F?¬M; T?ªB H" Hmv M i? çÆM i?m¬M
 ç M K°i i`bM? ç° M?'i ç`M?¬ HB M +| i? ?¶ i`Ê +QÌM; ?| i•K i?¬M w +?Q5
 æ M K°i i`bM? ç° M?'i ç`M?¬ i?"K +?Q +ÁM +| i? i?U+ ?B M /mM; ?ÊT ?²M T?€+?
 æ M H9+ ç| - +ª ? B T?QÆM; /B M i?•M i? +MM; ?²M T?€+? ç m F?¬M; +ÁM H" bU
 "€M h?¬M *¬M o•M Î i?ÌB F€ çdM? T?QM; +?QM? H" ç½ çç i iÈB çB K M"v- i?"K +?
 +| i? im Hmv M i?"M? p¬ i?QÊM; i?¬M i?¬M; hQ+? >mv i h`¼M; aBM? M[X
 hW ç| - h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; ç½ çç i iÈB hS i`¼M; ççB i?"M?5
 a m M"v L; k i`¼M; b) ç®B SM; pÈB >Q h?¬M \*ªM?¬ GK+ i`¼M; H" ç®B SM; pÈB >m
 J" h?'i i`¼M; - HB M +| i? im i?"M? i?•M i? "€M h?¬M5
 o T?¬M T?Q i` M h?'i i`¼M; h?€M? G¬B h? M"v bQ pÈB EBK E?¬M h?€M? h?
 i? K K°i i¬M; "€i i`¼M; + Q ?ÆM5
 h?"K +?Q- /U i?2Q Hw Hm" M T?•M iQ+? i?b +| i? +ÁM +| *Ym i`¼M; M[5
 E?ª M,M; +ªM? ;BÈB iB M +ªM? +O h?€M? G¬B h? - ç•v +?QM? H" ççB ç°M; HU+
 *?Q /M F?¬M; +| oQM; L; [h`È \*?9 FB - ?„M +kM; b) HU +?¼M i`MM; imX
 @ S?M5
 h`B m S?QM; T?mM KçM? ` K°i M; KK i`¼+ F?Q- +?"K `½B iW i`QM; ?mv i i`b çSM
 FQM? bÊ p" FB M; F} +O K°i Qi i?"M? pB M h¬M; K¬M #®M T?Q X
 @ h`B m S?QM; - ç•v H" l >²M h?ç+? i`QM; i?"M? i?" /QÈB HÁM; ç'i- H" i`•M T?~K >
 i?'v5
 S?Q H½Q çQ +?Q ?„M ? B F?®B iªM; ç€ ;B®M; M?Q K†+ M; ¼+ - M|BX
 h` M iªM; ç€ K†+ M; ¼+ FB T?€i ` K°i iB ?²M HU+ # ç°M; •K ?"M- M?[M; M; QÌB
 F?¬M; i? M"Q iB T+"M çQÊ+X
 @ h`•M T?~K >²M ççQ\ h®i H„K5 h®i H„K5
 a„+ K†i h`B m S?QM; i?Q€M; pmB KWM; X
 o K†i b® HQÊM; p"i T?~K +mM; T?KM; - h`B m S?QM; +kM; +| i? +?•K +?QÊ+ K
 i`¼M; +?QM? K°i Qi i`•M i`B ?[m /KM; ç®B pÈB +?QM? KbM?X
 h`QM; i?ÌB ;B M [m - h`B m S?QM; +kM; ç½ iWM; çB K / M? [m i`•M i`B >²M ççQ
 F?€+ QX
 h`•M #ªQ >²M ççQ +| i€+ /KM; i`Ê ;B9T h`B m S?QM; F?¬B T?K+ ?²M HU+X
 @ *?d +¬M +| çO i`•M #ªQ >²M ççQ- w +?Q æçB æ +O i HB M +| i? ?Q" M iQ" M b
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; +| +?9i +?Ì KQM; X
 S?ªB #B i`^M; - w +?Q æçB æ +O h`B m S?QM; +?QM? H" ~M +?S €Q M; ?o G¬
 M, K ç| ?„M +kM; F?¬M; i? çm´B ;B i hY oQM; æçB æ p®M iBM? i?¬M; hY oQM; ?
 J°i F?B w +?Q æçB æ ?Q" M iQ" M F?¬B T?K+ - i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; - b) +| b

*?ŠM; [m - i`•M #<sup>a</sup>Q ><sup>2</sup>M ç¢Q i? ;B M p¬ +MM; ?B K i?'v- î i`QM; i?"M? i?" /QÈB
+MM; T?~K +?'i K" h`B m S?QM; ç"Q K|+ çQÊ+ +kM; F?¬M; iQM? H" M?B mX
oKiXXX

æ9M; H9+ M"v- K°i ç¢Q ?Q imv M ?mv M M; •M b„+ +?Êi H|2 H M `²B #B M K'i- K°i
i`QÊ+ K†i h`B m S?QM;X

L;QìB iÈB +?QM? H" L K *mM; h?€M?5

@ h`B m S?QM;- i ç½ ;B i çQÊ+ >¢i L?•M oQÆM; FB - ?ÆM M[+ÁM i?m çQÊ+ hE
>¬ ?'T +O L K *mM; h?€M? i?Q€M; +| +?9i /²M /"TX

dNNX *?QÆM; 3yR, h?m G'v h" h?¬M hBM?

@ hBM? ?¢+? oQÆM; :B^a iÈB i v `²B b Q\

•M? K„i h`B m S?QM; b€M; M;îBX

L K *mM; h?€M? p¬ +MM; i`U+ iB T- i`QM; i v tm'i ?B M K°i F?Ä hBM? ?¢+? iY
+?WM; HÈM +Ð [m^a i`SM; M;¶M;X

@ æ9M; p"v5

h`B m S?QM; iB T M?"M F?Ä hBM? ?¢+? oQÆM; :B^a FB - F?) M?bM H¢B- HB M H
æ iY iBM? M? +O # ç¢B i¬M; T?€B îtmM; [m M? M?bM i?'v F?Ä hBM? ?¢+? F
H M p +U+ F€ ?•K K°X

æWM; t2K F?Ä hBM? ?¢+? M"v M?Ä M?Q i? - # M i`QM; M| iU i?"M? K°i +€B F?¬M
çQÆM; pÈB hBM? ?¢+? +O oQÆM; :B^a >Q h?¬M *aM?X

Zm M i`¼M; ?ÆM +?QM? H"- hBM? ?¢+? M"v H" S?QM; G¬B i?m°+ iQM?- +MM; S
i? K im i?"T T?¬M T?M ?ÊTX

*| F?Ä hBM? ?¢+? M"v- im pB +O h`B m S?QM; b) +| i? ;B i,M; i` M /B M `°M;X

.mv M?'i F?¬M; ?Q" M K„+?QM? H"- F?Ä hBM? ?¢+? M"v i?QÊM; pšM +ÁM i?B m
i?m°+ iQM?- M m F?¬M;- h`B m S?QM; HB M +| i? H"TiS+ i?,M; +'TX

@ L K *mM; h?€M?- i b) i?U+ ?B M HìB ?S ? M +O i - iQ" M HU+ ?¶ i`Ê M;QÆB i
h`B m S?QM; ç°i M?B M M|BX

L K *mM; h?€M? F?) ;"i ç¬mX >„M ç½ iWM; +| ;B Q /`+? +MM; h`B m S?QM;- pšM
+O ç®B T?QÆM;X

.Si HìB- ? B M;QìB çB ç M # M +¢M? ?mv i i`b- M?bM p T?Q F?Ä h" h?¬M hBM?

hQ" M i?•M h" h?¬M hBM? iY Q€M? i?•K i?9v- M;Q" B K†i T?B K ç°M; K°i i¬M; ?mv
K°i +¶ HU+ HQÊM; i" /` K ?Q†+ i•K HBM?- ?mv i /`+?X

@ L K *mM; h?€M?- i`QÊ+ F?B #„i ç¬m- i +¬M T?<sup>a</sup>B M|B i`QÊ+ p" B +•m5

h`B m S?QM; ç°i M?B M Kî KB M;X

@ L;QÆB M|B çB5

> B K„i L K *mM; h?€M? M?bM +?^K +?^K h" h?¬M hBM?- +kM; F?¬M; ? +?2 ;B'r
K„iX

h" h?¬M hBM? +kM; F?¬M; T?^aB H" h?¬M hBM? i?S T?~K #bM? i?QìM; i` M i? ;B
+'T #"+ h?B M ;B B h?¬M p`X

.mv M?'i F?€+ M? m +?QM? H"- h" h?-M hBM? M"v ç½ bBM? ` i" iQM?- ~M +?S HU
M;QΦB ;BÈBX

h`B m S?QM; M;?B K i9+ +^aM? #€Q,

@ h?S M?'i- i?m ?QΦ+? h" h?-M hBM? b) +| iQM? T?B m HQm `i HÈMX h?S ? B+
hBM? `i + Q- M| +| M,M; HU+ +QÌM; çΦB +| i? + M i?B T M;QΦB ;BÈB- ^aM? ?QÎM
iΦB ç½ /UM; /K+ i" iQM?- +,M #^aM F?¬M; i? ç€M? ;B€ ? i çQÊ+

æB K i?S M?'i- L K *mM; h?€M? #B i `i `ä `M;X

J" çB K i?S ? B h`B m S?QM; M?'M KΦM? i`¼M; çB K- i?b HΦB F?B M +?Q ?„M T?

GmB K°i pΦM #QÊ+ K" M|B- +?Q /M ?„M çΦi çQÊ+ h" h?-M hBM?- +kM; +| F?^aM,M
+O M| ^aM? ?QÎM; F?B M i•K iQM? i? v ç'BX

G9+ M"v- æ` GBM? æB M \*¬ h`B m *?Q ç½ M;?2 i?'v iBM iS+ K" ç MX

@ E?¬M; M;Ì HΦB ç +?Q L K *mM; h?€M? çB i`QÊ+ K°i #QÊ+ i bK çQÊ+ hBM? ?Φ+?
+kM; F?¬M; T?^aB ?Q" M iQ" M F?¬M; +| +Æ ?°B5

*¬ h`B m *?Q çSM; Î K°i ;|+- •K i?-K +?9 w i bM? ?bM? # M M"vX

æ®B i?QΦB ;B[h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M?- ?„M +kM; M;?2 çQÊ+ `i `ä `

h?"i ?B M M?B M- h" h?-M hBM? F?¬M; T?^aB H" i?S K" K°i M;QÌB #bM? i?QÌM; +|
h`B m S?QM; ?B M iΦB +kM; iΦK i?ÌB F?¬M; M;?o Km®M ;B[H'v +O F?Q B H M; T

@ h ç½ [mv i ç`M? `²B5

L K *mM; h?€M? ?Q i b•m K°i ?ÆB- i`QM; K„i H|2 H M K°i K^aM? /Si F?Q€iX

Zmv i ç`M? M"v +O ?„M F?¬M; +?9i M"Q M^K M;Q" B /U çQ€M +O h`B m S?QM;X
*mM; h?€M?- ?„M i?'v çQÊ+ K°i HQΦB i?2Q çm'B +® +?'T ç®B pÈB HU+ HQÊM;X

@ h`B m S?QM;- i ç½ iWM; K°i H-M #` M;QÆB bB m pB i [m€ t - i?"K +?Q i`QÊ+
M;QÐM; K° #QÊ+ +?•M i`mv M i?mv i +O M;QÆBX J" h" h?-M hBM? M"v- +?QM? H
/B M ç½5

h`QM; K„i L K *mM; h?€M? H|2 H M K°i +¶ +?B M w +QÌM; çΦBX

æ®B pÈB h`B m S?QM;- i•K i bM? +O ?„M +,M #^aM p¬ +MM; T?S+ iΦTX

æ m H" i?B M i" B +O +MM; K°i i? ? - M?QM; ç®B T?QÆM; iWM; #QÊ+ K°i #QÊ+ H
i`Î i?"M? ?| i?•M p¬ ç`+? i`QM; æΦB æ - M; v +^a h?€M? *?O >mv M Zm M; *^aM? +
F}X

GÌB 'v pW ` - K°i ç€K i mv i çΦB i?B M i" B #¼M \*¬ h`B m *?Q- E?'M; S?d GBM?-
M"v- i•K i?-M +kM; ç m +?'M ç°M; K°i i`"MX

@ h`B m S?QM; M"v `®i +m°+ H" i²M iΦB M?Q i? M"Q\

@ *QÌM; çΦB M?Q L K *mM; h?€M?- +kM; ç½ iWM; +?d +| i? M;~M; ç-m M;QÐM; K
+O ?„M\

*QÌM; ;B^a # çΦB i¬M; T?€B Î ç•v- ç m +^aK i?'v i•K i?-M çΦB +?'MX

h?U+ HU+ K" L K *mM; h?€M? #B m ?B M ` - F?¬M; b B #B i H„K +| i? t T p"Q i`
i` M æΦB *"M >Q" M; " ^aM;X

J" i?B M i" B M?Q p"v- +kM; +?d +| i? M;~M; ç-m M?bM H M #QÊ+ +?•M +O h`B m

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- ;½ i?B m MB M i m' M K„ # M +ΦM? ?mv i i`b FB +`M; ;B®M;
M i`QM; K°i i-M; bQÆM; KM #Q ~M /"v ç†+X

@ G"K b Q H"K b Q +| F?^aM,M;\

"¼M M;Q`B S?Q H½Q- E?´M; S?d GBM?- GB m h?B M S?`K- >Q`M; o•M >´ +O o
i`"M i?'i i?-MX

L; v +ª i- M; T?€B h K iBM? æ` GBM? æB M \*¬ h`B m *?Q- i` M i`€M +kM; iQ€i`
:B`T?9i M`v- ?„M +kM; +ªK i?'v h`B m S?QM; M`v i?"i bU H` ``i i?-M #Q- ``i ç€M;
*¬ h`B m \*?Q F?-M; F?ÄB +ªK i?'v K v K„M- +?QM? KbM? H9+ i`QÊ+ F?-M; +|` i
@ h +?d +| i? + K çQ M- /®+ ? i F?ª M,M; ;B9T M;QÆB H`v çQÊ+ h` h?-M hBM? K
h`B m S?QM; i? M M? K°i iB M;X

@ h`B m bQ ç - i iBM iQÎM; M;QÆB M?'i ç`M? +| i? H`K çQÊ+5 L;?2 M|B- M; v +ª
ç m H` /Q M;QÆB K°i i v H`K b®M; H¢B 5

L K *mM; h?€M? K M; i?2Q K°i iB M;[F?Q i?,K /Á- M|BX

@ *€B ;b\ "€M h?-M *¬M o•M \ >„M M? M? M?Q p"v ç½ tm'i ?B M `²B\
G9+ M`v ç•v- ç M T?B M h`B m S?QM; ;B"i KbM?X

L K *mM; h?€M? ;"i ç-m- M|B,

@ "€M h?-M *¬M o•M b®M; H¢B- F?®M; +? "€M h?-M .B oB M- ?ÆM M[+MM; *?
K°i Qi ?B T M;?`5

>„M p®M H` +| w i?,K /Á K°i +?9i h`B m S?QM;X .M b Q- p +?mv M ibM? HB M [m
o•M b®M; H¢B- +kM; +?d H` K°i Qi H`B ç²M ç½B K` i?-BX

J` h`B m S?QM; ç®B pÈB çB m M`v- iU ?² +kM; F?-M; +| T?O M?"MX

@ "€M h?-M5

æ iY +MM; ç€K iBM? M? # ç¢B i- M; T?€B # M M;Q`B F?-M; F?ÄB ?9i K¢M? K°i
L;?2 w iS- h`B m S?QM; ?bM? M?Q ç½ iWM; K°i i v H`K b®M; H¢B K°i p` "€M h?-
i? ?½B iK+ ç M #" + M`Q 5

@ "€M h?-M *¬M o•M5

h?-M ibM? S?Q H½Q i`"M M;"T FBM? ?½B- /Q`M; M?Q #B i çQÊ+ K°i Qi i`mv M i?i
*Q`M; ;Bª +`T #"+ "€M h?-M- +| H) Î# M i`QM; M?[M; i- M; T?€B h K hBM?- hS hB
;?B +?ûT HB M [m MX

L;`v tQ - p` "€M h?-M *¬M o•M FB +kM; F?-M; T?ªB H` +Q`M; ç¢B #bM? i?Q`M;X
ç½ iWM; i`mv M HQm iÈB +€+ i? HU+ i- M; T?€B h K hBM?- hS hBM? i¢B æ¢B GK
J` M?•M p"i i?-M i?Q¢B M?Q p"v- F?-M; M;ì ç½ iWM; çQÊ+ K°i i v h`B m S?QM; F
E iB T- i?-M MB K h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ``i M? M? i` Q ç´BX
h`QM; H9+ i` Q ç´B- h`B m S?QM; KÈB #B i çQÊ+- "€M h?-M *¬M o•M FB /MM; T
"€M h?-M .B oB M- +MM; w +?Q "€M h?-M i`QM; /B pB M t€+ M?"T pÈB M? mX
.QÈB ibM? ?m®M; M?Q i? - +?Q /M H` h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- +kM; F?| +
p`Q "€M h?-M .B oB MX

æQÆM; M?B M- "€M h?-M *¬M o•M pšM +ÁM i`QM; [m€ i`bM? i`M? /QÐM; F?-B T
çdM? T?QM; "€M h?-M- +?d bÊ +ÁM +-M K°i F?QªM; i?`B ;B M F?-M; M;„M M[X
"B i çQÊ+ M?[M; iBM iS+ M`v- h`B m S?QM; KÈB i?Î?„i` K°i ?ÆBX

æ M ?B M i¢B- "€M h?-M `m æ²M; F?ŠM; ç`M? +ÁM +?Q #B i çQÊ+ ibM? ?m®M; h
bBM?- i?"K +?Q ?„M pšM +ÁM ç M; i"MHU+ ç T?ÁM; hª æ²M; h?B M Zm•M i¢B i?ì
h ç`M h` h?-M- # M +¢M? ?mv i i`bX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ç°i M?B M ?mv ç°M; [mv M i`QÊM; i`QM; i vX oB M h`h?–M hBM?
i?–M ?mv iY ?mv i b„+ v m /`X

@ ošM H`M; QÆB ` i v çB5

h`B m S?QM; pW KÈB +?m~M #`T?€i ç°M; >Q h?–M po HU+- +m®B +MM; pšM iW #
GoM? pU+ +O L K *mM; h?€M? ` i v i?b +`M; i®i ?ÆM K°i +?9iX

oKiXXX

L K *mM; h?€M? pmM; i v H M- K°i K^M? HÈM ?Q [m M; ?mv M M; •M b„+ p†M p Q
H®+ tQ€v- ç2K iBM? ?mv i i`QM; ?mv i i`b i`QM; F?Q^M? F?„+ ?9i +¢M çBX

J'v +€B iBM? ?mv i M`v i`QÊ+ K„i ç®B pÈB ?„M +kM; F?¬M; +‡ +?¶ M`Q ?[m /KM; -
h`B m S?QM; X

@ "QÈ+ ç–m iB M t2K M?Q ?Q`M i?`M?5

h`B m S?QM; KdK +QÌB ;"i ç–mX

æ2K iBM? ?mv i i`QM; ?mv i i`b ?9i çB- H` +?QM? H` pb iB M i? K K°i #QÈ+ M; ,M

J°i #QÈ+ M`v- +–M +‡ hB m h†+ JB m- i?•M H` h`h?–M h iv- +MM; h`h?–M hBM?

L m F?¬M; - /QÈB bU ^M? ?QÎM; [m'v M?B m +O h`h?–M hBM?- ?mv i i`b FB b) /
T?B M iQ€B F?¬M; M?ÄX

•K –K –KXXX

J°i i`"M #KB KM +m²M +m°M #®+ H M- L K \*mM; h?€M? ç°i M?B M ` i v- ç2K +^i Á
?Ov çBX

L?'i i?ÌB- h`h?–M hBM? FB ;B®M; M?Q HK+ #bM? F?¬M; ` - T?B m T?M Î; B[F
iQM? + M i?B T M; Q¢B ;BÈB FB +kM; i?m HB K H¢B i?"i HÈMX

:BÌT?9i M`v- ç iY +MM; iBM? M? # ç¢B i¬M; T?€B æ` GBM? æB M- o¢M h?€M?
ç m +?9 w [m M b€i ? i i?^v K°i K`M i`QÊ+ K„iX

L m H` +‡ F?^M, M; - #¼M ?¼ +kM; F?¬M; M; ¢B i? K /U p`QX

L?QM; ç M ?B M i¢B- +ÁM +?Q +‡ M; QÌB M`Q /€K M?9M; i v p`Q +?®M; H¢B bU
S?QM; - L K *mM; h?€M?- hB m h†+ JB mX

L?'i H` h`B m S?QM; i?–M #Q FB - F?B M +?Q #¼M M; QÌB *¬ h`B m *?Q p¬ +MM;

@ æ M #QÈ+ K'm +?®i M?'i `²B5

a„+ K†i h`B m S?QM; i`Î M M M; QM; i`¼M; X

æ M #QÈ+ F iB T- +–M T?^B i`‡B #m°+- i?"K +?Q i?m H'v h`h?–M hBM?X

J°i #QÈ+ M`v- iQM? M; mv ?B K +kM; +?QM? H` HÈM M?'iX

E?‡ F?, M Î +?¶- ? i i?^v M?[M; i?O çQ¢M ç`+? w M?^K p`Q h`h?–M hBM?- ç m b) H
M‡X

Pm i? /mv M?'i +O h`B m S?QM; # M M`v- +?QM? H` Î +?¶ hB m h†+ JB m M„K ; B
+‡ çQÊ+ M, M; HU+ +•m i?¬M; +MM; h`h?–M hBM?X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?mv ç°M; KB m i`^Q- iÄ p M‡ F?¬M; i? M; ,M +^M bU T?^M T? +
M?'i +?d +‡ i? ?¢M +? H¢B K°i ? B K` i?¬BX

@ h?m5

L K *mM; h?€M? #¶M; M?B M KÎ`°M; ? B #`M i v- i`QÊ+ M;U+ ?B M H M K°i +€B
?mv M M;•M b„+ +'m i?“M?- b m ç| H”T iS+ iWM; +?9i K°i F?m +? i`QÆM;X

h`QM; F?¬M; ;B M i`mv M ç M K°i +¶ HU+ HQÊM; i?-M #Q- K¢M? K) ?'T tª h` h?-M
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h` h?-M hBM? #¶M; M?B M #MM; M´` K°i +¶ HU+ HQÊM; i` iQM? +QÌM; ¢¢B- K°i
v m /` M?^K p T?Q L K *mM; h?€M? +¬M; FQ+? iÈBX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?mv ç°M; [mv M i`QÊM;- +kM; +?d H` F?B M +?Q bU T?ªM T? +O
H¢B- +MM; bmv v m çB p`B T?-M K` i?-BX

@ ",M; >²M *?B J•m5

h`QM; K„i i`€B +O h`B m S?QM; #¶M; ç°i M?B M ?B M H M K°i i-M; ?Q [m M; iY ?
KM- # M i`QM; K¢M? K) tm'i ?B M K°i i-M; ?`M K M; m H K b„+X

h?B m MB M im'M K„i`QM; i-K K„i- K°i ç-m i|+ iQK imM; # v +m²M; pkX

@ E?¬M; M;?o iÈB- h`B m S?QM; M`v pšM +ÁM +'i;B'm M,M; HU+ ?mv iK¢+? M?ª

*€+ ç iY +QÌM;;Bª i K ç¢B i¬M; T?€B #®M T?Q tmM; [m M?- iWM; i M iWM; i M
*?d K°i i?Q€M;- K°i +¶ ?`M HU+ #,M; T?€+? +U+ ?¢M ç½ # Q T?O M;QM; F i h` h?

L m M?Q H` #bM? i?QÌM;- #^M; p`Q +¶ HU+ HQÊM; i?“M? H”T i` M +Æ bÎ i?B M ç`
+?Q h` h?-M hBM? i`QM; F?QªM? F?“+ HB M #` +?'M +?Q pĐ i MX

L?QM; K`- ",M; >²M \*?B J•m +O h`B m S?QM; H9+ M`v ç•v +?d H` i?m-M i9v ç|M;

h?S ç|M; #,M; +kM; F?¬M; T?ªB H` #ªM i?•M p”i +?'i +O hBM? i?¢+?- K` H` M?^M
+O M|5

h` iQM?- +kM; H` K°i HQ¢B ?bM? i?€B HU+ HQÊM; iBM? i?-MX

•K -KXX

h` h?-M hBM? T?€i` K°i +¶ i?-M ?mv iY ?mv i b„+- M?^K p T?Q h`B m S?QM; K
L?QM; H9+ M`v- [m M? i?•M h`B m S?QM; H¢B +?Êi ?B M` K°i +¶ h?€M? h? GU
GU+ HQÊM; K` h?-M iBM? T?€i` +| +'T #”+ +U+ + Q- ?ÆM M[+ÁM +| bU €T +?
HQÊM; H`v M;mv M HU+ H`K +Æ bÎX

*?ŠM; [m - HU+ HQÊM; i? T?€+? +O h`B m S?QM; i?“T T?-M ç†+ i?M- bS+ +?®M
#bM? i?QÌM; `i M?B mX

æ° K¢M? v m +O HU+ +„M i`ª +O h` h?-M hBM? +kM; H` +,M +S p`Q +QÌM; ç° ç`
KK+ iB mX

"²M;5 "²M;5

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +?Q FB M i`b çQÊ+ K°i ? B ?ÆB i?Î- HB M ç
*kM; K v- +| [mv M i`QÊM; i`QM; i v hB m h†+ JB m +•m i?-M;- HU+ HQÊM; +„M
+kM; bmv v m çB p`B T?-MX

@ *| i€+ /KM;5

h`B m S?QM; M;QM; i?-M M?bM H¢BX L;Q`B K†i h` h?-M hBM? ç½ M;QM; F i H
b„+ #€M i`QM; bm®iX

GU+ HQÊM; h?-M hBM?- K†+ /M H` `i +QÌM; ¢¢B- M?QM; +?d H` i? ?B M Î T?QÆ

",M; >²M *?B J•m +O h`B m S?QM;- H` K°i HQ¢B ?¢M +? +MM; ç|M; #,M; Î T?QÆ

s2K` - HQϕB ?"M HU+ #,M; T?€+? M"v ϕ®B pÊB i" iQM? # M i`QM; h" h?—M hBM? +
+?†M M?'i ϕ`M?X

a„+ K†i L K *mM; h?€M? +kM; `i pmB KWM;- ϕ²M; /ϕM; +kM; i?'v ϕQÊ+ ?v p¼M;X
>„M ?Qi b•m K°i ?ÆB- T?‡M; ϕ M i`QÊ+ K†i h" h?—M hBM?- ? B i v F?¬M; M;WM; ?
h`QM; K°i i`"M F?¬M; ;B M # ϕ°M;- iϕB F?m pU+ ?Q F?¬M; +O K¼B M;Q`B Î MÆ
F?¬M; ;B M ?Q °M? F?¬M; m ϕϕK M;•M b„+X

EB ϕ9M; H" E?¬M; ;B M GoM? pU+ +O L K *mM; h?€M?5

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

E?¬M; ;B M ϕϕK M;•M b„+ b•m i?ŠK FB p†M p Q [m, /` K°i i`"M- ?bM? i?"M? K°i +€
b„+ i?"i HÊMX

hW i`QM; +€B ϕ°M; F?~m M;•M ?mv M b„+ FB KϕM? K) tm'i ?B M K°i +¶ HU+ ?'T t
@ ",M; >²M *?B J•m5

æ²M; HU+ +O h`B m S?QM; +kM; i?9+ ;BK+ ϕ M +U+ ?ϕM- F?B M +?Q ?"M bQÆM
hBM? +`M; iB M i? K K°i #QÊ+ H M i`"MX

@ J2Q K2Q5

Zmv M i`QÊM; i`QM; i v hB m h†+ JB m #¶M; M?B M pmM; H M- KϕM? K) MûK p"Q
?mv M b„+ FB X

"ªQ i?ϕ+? iY ?mv i b„+ i` M [mv M i`QÊM; +MM; h" h?—M hBM? +?QM? H" iY Kšm i
>ÆM M[- # M i`QM; E?¬M; ;B M GoM? pU+ +O L K *mM; h?€M? +ÁM +‡ K°i Q iB
h?2Q +¶ +U HU+ HϕT tª FB - h" h?—M hBM? FB bQm K°i iB M;- i?m"M i? iB M M?
+O L K *mM; h?€M?X

@ h?"M? +¬M; `²B b Q\

L K *mM; h?€M? i?W M?"M +¶ HU+ HQÊM; T?ªM T? +Q`M; ϕϕB- T?mM ` K°i #9M
pmB bQÊM;X

L?QM; ϕ9M; p"Q H9+ M"v- K°i ϕϕQ i? M? •K ;B" Mm +?Êi i`mv M ϕ M,

@ .i`QÊ1 ^3i` BC À v0Đm ? HϕB +U+ F€
pmB bQÊM;X

.-M /-M- h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +kM; i`Î M M +| +?9i +@ ? i bS+X
 E?-M; :B M h?-M >mv M +'T #"+ `i + Q- i?B M ç` €T HU+ F?€ HÈM- +?Q /M H` M
 ? Q +kM; H` ?ÆM t M; QçB ;BÈBX
 J` i? T?€+? i?•M i? .B i h? >„+ :B Q GQM; p- +MM; +QÎM; ççB- +| i? i?QªB K€
 LY M;`v b m- h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ç½ ?Q`M iQ`M K'i çB #|M; /€
 GQM;- +kM; K'i çB +ªK SM; +¶ mv i? F?Q iS+ ?Ov i?B M /B i ç` FB X
 @ æWM; HQ- +?9M; i +| i? /U i?2Q F?Q iS+- iB M ?`M? i`mv imM;5
 o Kti h`B m S?QM; pšM i`M ç`M? M?Q +kX
 L?È HçB M,K ç|- ?„M +MM; pÈB hY oQM; æçB æ i`B M F? B [m K°i ?²B i`mv çm
 K'v i?€M; i`lBX
 h` M T?QÆM; /B M i`mv imM; i?m"i- h`B m S?QM; +kM; +| K°i +?9i i•K ç„+X
 "ÎB pb +| Qm i? +O h?-M GBM? L?½M- +€B M`v i?"K +?Q +ÁM H` bÎ i`QÎM; +O ?
 J†+ /M F?-M; +ÁM #|M; /€M; mv i? +O .B i h? >„+ :B Q GQM;- M?QM; h`B m S
 i?2Q M?[M; /'m p i +ÁM HQm HçB- ççB F?€B iB M ?`M? i`mv imM; T?QÆM; p`X
 > B M; QÎB çÆM; BªM ç2K i@+ ç°´M ç`M? i`Î HçBX
 L K *mM; h?€M? i?"K +?Q +ÁM +| i?lB ;B M M?`M ?ç i?Y +•m i?-M; h` h?-M hBM?
 oU+ +O KbM?X
 h`QM; i?lB ;B M M;„M- ?„M +ÁM +?Q i? M„K ;B[- p`M /KM; HU+ HQÊM; h` h?-M h
 ç½ çQÊ+ F?ªK b•m p`Q i`QM; E?-M; ;B M GoM? oU+ +O ?„M- +| i? +?"K `½B iB
 J'v M;`v b m- h`B m S?QM; #¶M; ç°i M?B M +ªK M?"M çQÊ+ K°i iB HU+ HQÊM; i`
 M; QÎB L K *mM; h?€M?X
 L m F?-M; T?ªB ?„M +MM; pÈB L K *mM; h?€M? iB T t9+ ; -M ;kB- +?d bÊ +kM; b)
 çQÊ+X
 @ L K *mM; h?€M?- M m M; QÆB ç2K h` h?-M hBM? ç²M; ?| H`K ?ç+? i•K HU+ H
 HQÊM; i` iQM? +O ?„M ç-m iB M b)ªM? ?QÎM; E?-M; ;B M GoM? oU+ +O M; QÆ
 bm@B M; m²M hBM? ?ç+?X *m@B +MM; - M| i?"K +?Q b) F?B M +?Q i•K iQM? +O M
 h`B m S?QM; ç°i M?B M +ªM? #€Q K°i iB M;X
 @ h iU +| +?WM; KU+5 æ@B pÈB HU+ HQÊM; i` iQM?- i b) iB M ?`M? #`B i`W +M
 a„+ Kti L K *mM; h?€M? +U+ F€ FB M ç`M?X
 G9+ M`v- h` h?-M hBM? ç½ çQÊ+ F?ªK p`Q i`QM; E?-M; ;B M GoM? oU+ +O ?„M
 ?ç+? i•K +O GoM? oU+X
 o- ?bM? i`mM; - HU+ HQÊM; h` h?-M hBM? ç M; /-M /-MªM? ?QÎM; ç²M; ?| E?-M
 L K *mM; h?€M? +ªK M?"M çQÊ+ i?U+ HU+ +O KbM? KÆ ?²i,M; i`QÎM; - +?ŠM; M?
 pmB p X >„M F?-M; iBM- HU+ HQÊM; h` h?-M hBM? +| i? p†M p Q i•K iQM? +O
 h?-MªM? M?Q ?„MX
 *?Q /M +|ªM? ?QÎM; - ç M H9+ ?„M [m v i`Î HçB i-M; T?€B- +| i? i?dM? æçB æ -
 i-M; K-M` i v i`v`Y ;B9TX
 QyQ
 E?-M; :B M h?-M >mv MX
 h`mM; i•K K°i KªM? b•K H•K m +´- +| K°i +€B ?²MQÈ+ t M? #B + ;B@M; M?Q K°i p
 F?´M; H²X

*?mM; [m M? ?² MQÈ+ ?°B iK p`B ;½ ç iY iBM? M? +O K'v i¬M; T?€B F?€+ M? m
+kM; H` h K hBM?X

J` i` M F?¬M; i`mM; ?² MQÈ+- K°i ;½ M K iY i? M? b K #bM? i?Q`ÌM; F?¬M; +?9i M
M;çQ M;? çSM; ç!X

L K iY M`v- iQÈM; KçQ #bM? i?Q`ÌM;- ? B K„i i?•K i?9v p¬ M;-M- M?QM; HçB +! K
M,K i?€M; Hm•M ?²B H„M; ç¼M;X

æ®B /B M pÈB ?„M H` # p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- ? B ;½ M?•M i`B FB itm'i
M K iY ?Q`M; #`QX

@ h•M o¬ L;•M- +?d #^M; HU+ HQÊM; +O K°i KbM? M;QÆB- +kM; p¼M; iQÎM; ç°+
+?®M; HçB # ççB oQÆM; :Bª +?9M; i \

J°i ;½ i?B m MB M i? M? v i`QM; ç!- b„+ Kti •K i`-K- M!BX

u #`Q i` M M;Q`ìB ?„M +! +?9i `€+? M€i- i!+ i B ?¶M HQçM- #° /çM; +! +?9i +?“i p”

Gm”M i?U+ HU+- ?„M bQ pÈB æ` GBM? æB M \*¬ h`B m *?Q +kM; F?¬M; FûK # Q

J` i` M M;Q`ìB # ççB oQÆM; :Bª #¼M ?¼- Qi M?B m +kM; +! +?9i i?QÆM; i? - p
FB M; F} M?bM p T?Q M K iY i? M? b K FB X

h•M o¬ L;•M ç®B /B M #¼M ?¼- p Kti HçB F?¬M; +?9i ;ÊM b!M;- F?¬M; ? bÊ ?½

@ J°i ;½ oQÆM; :Bª +’T GoM? oU+- ? B ;½ >Q h?¬M aÆ F€- +ÁM F?¬M; T?ªB H` ç

@ h•M o¬ L;•M5 æWM; p°B F?BM? M;Q`ìB [m€ ç€M;5

J°i ;½ i`mM; MB M ?Q`M; #`Q H½Q #®B i`QM; ç! iS+ ;B”M T?šM M°- / M; `°M; bQM
? B ç-m ?QªM? [m M; HQM; ?Q`M; b„+ iBM? [m M; b€M; M;ìB- H-M HQÊi i? v ç’
b®M; ç°M; p¬ +MM;X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

æ²M; i?ìB- K°i +€B ?QªM? E?¬M; ;B M GoM? oU+ i?’ ?Q`M; b„+ i`-K i`¼M; H!2 H
ççB oQÆM; :BªX

h•M o¬ L;•M +Q`ìB HçM? K°i iB M; ,

@ E?¬M; ;B M GoM? oU+ i`bM? ç° M`v- +ÁM +?Q çO ç M?bM5

æ®B Kti # ççB oQÆM; :Bª- ?„M K°i i v +?“T b m HQM;- K°i i v F?€+ iW iW ç~v p
S?®+ T?®+ T?®+5

h`QM; ?Q F?¬M; i`¼M; çB T` iWM; ççQ iWM; ççQ ?QªM? i? M? K°+ t M? M;„i-
M?¼M- i`QM; F?QªM? F?“+ tÄ tmv M [m E?¬M; ;B M GoM? oU+ h?’ ? +O i`mM;

@ »+

h`mM; MB M ?Q`M; #`Q H½Q #®B H”T iS+ T?mM` K°i #9M; K€m- E?¬M; ;B M G
i?B m +?9i M[+S M?Q p”v K” #MM; M’X

@ h•M o¬ L;•M M`v- `ä`M; +?d H` KÈB iB M p”Q >Q h?¬M *ªM?- i? M?QM; E?¬M
T?’i i v HB M +! i? +?¼+ i?OM;X *€B i M M`v`®i +m°+ H” #B M i?€B M?Q i? M”Q

”®M T?Q ?² MQÈ+- ç€K i?“M? pB M i¬M; T?€B L?’ hBM?- h K hBM? iMv i?ìB K”
;B€+ `mM; ç°M; b•m b„+X

@ æ€K +€+ M;QÆB +! T?€i ?B M ? v F?¬M;- h•M o¬ L;•M M`v iW ç-m iÈB +m®B +
i?¬B5

J°i M[iY i?ªB v i`M? H i`QM; b® ç!- K„ K•m F?) H!2 b€M;- M!BX

Zm^ai?"i- h•M o¬ L;•M iW ç-m iÈB +m®B ç m H" K°i i v +?„T b m HQM;- K°i i v SM;
:B^aX

@ E?¬M; ?' H" i?B M i" B # " B / M? # KQÆB +?QM æ¢B *"M >Q" M; " ^aM; X h?U+ HU+
M"v- bQ pÈB # " B / M? +?d bÊ +ÁM Km®M + Q ?ÆM K°i +?9i 5

J°i H½Q ;B^aLY #QÈ+ oQÆM; :B^aF?¬M; F?ÄB bÊ ?½B i? M i?Î- M|BX

"²M; #²M; 5 _-K`-K5

h•M o¬ L;•M +MM; # ç¢B oQÆM; :B^ai`QM; F?Q^aM? F?„+ ç½ ;B Q i?O p" B ?B T- +?
p`LY #QÈ+ oQÆM; :B<sup>a</sup>iB M ?"M? pB M i`bM? +? ?"M?X

æ®B K†i ? i i? ^av M?[M; +€B M"v- b„+ K†i h•M o¬ L;•M pšM M?Q #bM? ioM? M?Q K
K°i i v SM; T?| +MM; +€+ +QÌM; ;B^aX

h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5 "²M; 5

"¶M; ç°i M?B M- i?•M ?bM? # ç¢B oQÆM; :B^a`i M? M? HmB p T?Q b m- #` K°i
M; k b„+ +´ [m€B K¢M? K) ç€M? # v ` M; Q"BX

@ h•M o¬ L;•M5 s2K M?Q M; QÆB HÊB ?¢B5

oQÆM; :B^ai?B m MB M i? M? v FB - H m çB p i K€m i` M F?|2 KB M; X

*?B M ç'm ç M H9+ M"v- h•M o¬ L;•M FB +?d bÊ +ÁM +?Q +| tm'i ` iQ" M HU+ -
i•K T?K+ F?~m T?K+X

h•M o¬ L;•M +QÌB H¢M? K°i iB M; ,

@ o"v i?b G K hBM? G M"v- HB M i?m°+ p i 5

G K hBM? G +kM; F?¬M; T? ^aB H" i?B M ç` i`•M i" B #bM? i?QÌM; - M| +| i? ç²M; i?
+?'i +MM; +'T #"+ HBM? ?²M H°i t€+ HÈM K¢M?X

*| çQÊ+ G K hBM? G M"v- im pB KÈB p"Q >Q h?-M *^aM? +O h•M o¬ L;•M- b) +| i?
+OM; +® +MM; i, M; K¢M?X

æ9M; H9+ M"v- /` #B M T?€i bBM?5

oM5

h` M i?B M F?¬M; T?QÆM; t - ç°i M?B M p¼i iÈB K°i +¶ F?Q iS+ ?Ov /B i T?¬i?B

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+- K°i T?QÆM; i?B M F?¬M; T?Q t +?Êi M<sup>a</sup>v bBM? ` çO +€+
K•v ç2M +m²M +m°M- S?QM; G¬B ç M t2M +?mv M /ÌBX

J†i ç'i T?K + "M i`mv M ç M +^aK ;B€+ +?'M ç°M; K½M? HB i- +MM; pÈB K°i Qi M?
HÁM; ç'i T?mM i`"Q H M i`M K†i ç'iX

@ æ| ç| H" F?Q iS+ ;b\

æ€K i?B M i" B iBM? M? K'v i¬M; T?€B L?` hBM?- h K hBM? Î ç•v ç m +^aK i?'v K°
iW b•m # M i`QM; HBM? ?²M +MM; #^aM M, M; i?•M i? X

h?2Q i?ÌB ;B M i`¬B [m - F?Q iS+ i B M¢M ?Ov /B i FB - + "M; H9+ + "M; K½M? HB
?mv i K¢+? HQM; mv h?€B *´ ç€M; bÊ M[X

@ >mv i K¢+? GQM; h°+ \ E?Q iS+ ?Ov /B i #'M M; mv M b Q H¢B ç€M; bÊ ç M M?Q
L; v +^a h•M o¬ L;•M- €M? K„i +kM; ç m M? ^av /UM; H M K°i +€BX

J¼B M; QÌB T?|M; i-K K„i` T?QÆM; t - KÆ ?² #„i ;B[çQÊ+ K°i +€B #|M; ç2M HQM
MÆB M| çB [m - p¢M p"i T?€ /B i- K°i i' + +•v +Ä +kM; F?¬M; +ÁM i²M i¢BX

@ E?¬M; i®i5

h•M o¬ L;•M iU ?² +ªK SM; çQÊ+ +€B ;b- i?•M ?bM? F?) M?Q€M; H M- ç½ T?¡M; p
 +”M ?² MQÊ+X
 J°i H9+ b m- K°i ç¢Q i?•M ªM? HQM; i?•M ?„+ H•M F?´M; H² ç½ iB T +”M T?B M m
 @ J’v ç€K FB M ?¬B M;Q¢B ;BÈB M”v5
 h? M?•K .B i h? >„+ :B Q GQM; ç-v p F?BM? i?QÌM;- +U i`ªQ +€+? F?¬M; p m M,
 oKiXXX
 *?d K°i i?Q€M;- K°i KªM? HQM; [mv M T?QM; ç¢K ?„+ b„+ ç½ M? M? +?¡M; F?m +
 K’v +?K+ /†K K°i i`,K /†K K’v i`,K /†K
 @ *?¢v K m5 æ•v `®i +m°+ H” bBM? p”i ç€M; bÊ ;b\
 @ h` M M;QÌB >„+ :B Q GQM; M”v- /QÌM; M?Q +¡ ?mv i K¢+? +O .B i h? GQM; h°
 æ€K ç iY iBM? M? i¬M; T?€B L?` hBM?- h K hBM? M”v HB M T?•M ` #®M T?Q
 h? >„+ :B Q GQM; K°i HQÈB ?®i b¢+?X
 h`QM; i-K K„i- KªM? m H•K pW M?bM +ÁM FûQ /”B p¬i”M FB - H9+ M”v ç½ iWM;
 i`Q #KBX
 æ¢B HQÊM; u m i?9 i`•M i?9 +kM; ç m +? i i`QM; i`QÌM; ?¢Q FB T M”v- K°i b® Q
 i`®M F?¬M; F`T- +kM; H” çQÆM; i`QÌM; #` i?B m +? iX
 oKiXXX
 h?•M ªM? HQM; ?bM? F?´M; H² FB iW i`QM; T?B M F?m pU+ M”v çªQ [mûi K” [m X
 L?bM iB M? ?bM?- .B i h? >„+ :B Q GQM; FB +?QM? H” i?m”M i v T?€/B i ? i i?ªv
 F?¬M; T?ªB H” +® iB M? ç†i i•K iQ Îi` M M;QÌB K’v +€B iB m #’i çB K M”vX
 QyQ
 LY M;”v b m- Î +?¶ +”M; b•m i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- i` M K°i KªM? ç²B M
 oKi pKi pKiXXX
 J’v ç-m aÆM E?•m *U Zm€B F?´M; H² M?Q M9B ç M; p•v +¬M; K°i ;½ i?B m MB M
 J’v ç-m aÆM E?•m *U Zm€B M”v- iQÆM; iU pÈB ç-m aÆM E?•m *U Zm€B K” h`B
 i`QM; S?M GQ M æB M i`QÊ+ ç•v- M?QM; ?bM? i? i?b +”M; F?´M; H² ?ÆM iW p`E
 +”M; +´ H½Q i?•K i?9v ?ÆM `’i M?B mX
 @ aÆM E?•m oQÆM;- +?B M HU+ +O K¶B K°i ç-m ç m iB T +”M oQÆM; :Bª çdM?´
 ç M #B M i?€B
 *†T K”v i?B m MB M p,M M?½ ?ÆB +?9i M?Qm H¢BX
 J¶B K°i ç-m aÆM E?•m oQÆM; +kM; ç m K M; i?2Q K°i +¶ GoM? oU+ h`¼M; GU+ +
 M”Q iB T +”M +kM; ç m b) #` i`¼M; HU+ ªM? ?QÎM;X
 J°i Qi oQÆM; :Bª KÈB p”Q >Q h?¬M ªM?- ç®B K†i pÈB aÆM E?•m oQÆM;- +?d b
 çWM; M¡B ;b ç M +?B M ç’mX
 >m®M; +?B- i?B m MB M p,M M?½ ç M; #` #®M M,K aÆM E?•m *U Zm€B p•v +¬M;X
 @ GQ¢M h?¬M E„5 h?B M *?B L;•M5
 h?B m MB M p,M M?½ FB [m€i F?) K°i iB M;- bQM; +?d `ä `”M; ?Q H M # M i`QM
 E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- ?ÆM KQÌB ç¢Q iBM? K M; ;B®M; M?Q p i`¢M- Î# M i`Q
 çB T i¢B i` M T?B M F?m pU+ i?B M ç` M”vX
 S?®+ T?®+5 S?“M? T?“M? T?“M?XXX

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+- ç€K aÆM E?•m oQÆM; #®M T?Q FB ç½ #`iBM? K M; HB i
i?`M? p¬ b® K^aM? pDX

æ²M; i?`iB i`QM; H9+ M`v- i¢B T?QÆM; t - i`QM; ç€K ç²B M9B HB M KB M ; -M ç|-
?²M; b„+X

h` M +€B ç-m tQ+? ?²M; b„+ FB K¼+ ç-v H•M T?B M- +ÁM K¼+ H M K°i +†T iBM?
? B ?¢i ç"m t M?- ;BQÆM; K„i M?bM ;½ i?B m MB M im'M M?½ T?Q i`QÊ+X

@ >B M oB M o, M M`v- F?¬M; ?´ H` imv i ç¢B i?B M FB m +O i¬M; T?€B hS hBM?
M?Ä- HB M ç½ HoM? M; ° çQÊ+ h?-M F„ h?B M ;B B i`M T?€5

*€B ç-m iBM? ;B€+ tQ+? ?²M; b„+- F?) i`-K ;B¼M; H~K #~K K°i iB M; X

oKiXXX

*?ûK ;B i tQM; K'v ç-m aÆM E?•m *U Zm€B F?´M; H² FB - >B M oB M o, M `iB F?Ä
ç²B M9B- iB T iK+ çB i?, K /Á p T?Q i`QÊ+X

@ _'i M? M? ç½ +| i? iB T +`M iÈB *´ h?-M "Q S?O i¢B F?m pU+ ?¢+? i•K E?¬M; :

>B M oB M o, M M?bM p T?Q i`QÊ+- F?) ?Qi b•m K°i ?ÆBX

h?•M H` i?B M +?B FB m iY +O i¬M; T?€B hS hBM? +´ tQ - ?„M #B i çQÊ+ +`M; M
#bM? i?QÌM; K°i +?9iX

h?"i K v K„M- H-M M`v E?¬M; :B M h?-M >mv M F i M®B- ç½ ç2K T?B M i`¼M; ç`
Î F?m pU+ T?K +`M æ¢B GK+ oU+X

æ9M; H9+ M`v- K°i +¶ F?Q iS+ HQM; mv ?Ov i?B M /B i ç` iW i`QM; K°i T?QÆM;
p¼i iÈB- F?Q iS+ ?Ov /B i HQM; mv p¬ ?bM? mv ?B T T?QÆM; pB M K'v p¢M /†K t

>mv i K¢+? +MM; i?U+ HU+ +QÌM; ç¢B M?Q >B M oB M o, M +kM; +^aK i?'v K°i i`"M

@ E?Q iS+ i?"i ç€M; bÊ5 *€B ;b\ JK+ iB m +O ?„M .QÌM; M?Q +kM; H` *´ h?-M "

3yjX *?QÆM; 3y8, *´ h?-M "Q S?O

@ JK+ iB m +O ?„M .QÌM; M?Q +kM; H` *´ h?-M "Q S?O5

>B M oB M o, M M?bM #|M; ç2M F?´M; H² +O .B i h? >„+ :B Q GQM; FB ç M; T?š
b•m # M i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M K" # v çBX

L?[M; MÆB >„+ :B Q GQM; FB çB [m - F?Q iS+ +QÆM; T?QM; ?Ov /B i +QÌM; ç¢
F?B M +?Q p¬ b® bBM? HBM? bÊ`mM- F m` MX

>Ov /B i HQM; mv F?´M; H² FBM? i?B M M`v- +QÌM; ç¢B M?Q >B M oB M o, M +kM
iB T +`MX

h`QM; H9+ M?'i i?`iB- i` M F?m¬M K†i im'M i9 +O >B M oB M o, M- H°` K°i +?9i b

*´ h?-M "Q S?O i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M- ç®B pÈB æ¢B HK+ oQÆM; i`B m
+| # Q M?B m M; QÌB #B iX

G-M M`v ç•v- F?m pU+ K" E?¬M; :B M h?-M >mv M +MM; T?K +`M æ¢B HK+ i`¼M;
pU+ ?¢+? i•K M`v5 L m F?¬M; - F i M®B #bM? i?QÌM; - +, M #^aM F?¬M; i? M"Q +?¢

L?QM; K" ;BÌ T?9i M`v- .B i h? >„+ :B Q GQM; ç°i M?B M b€i` FB - ç½ K¢M? K)
iB M +¬M; +?B K ç|M; ç®B pÈB *´ h?-M "Q S?O +O >B M oB M o, MX

L?Q p"v ; -M M?'i- +Æ K"i +O *´ h?-M "Q S?O F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; ;B'm /B K çQ

lv i? +O .B i h? >„+ :B Q GQM; [m€ HÈM- M?'i ç`M? b) FBM? ç°M; ç M F?¬M; Q

@ *| çQÊ+ i'i +| K'i5

>B M oB M o,M ``i M? M? i?Q^aB K€B +Q`B,
 @ *| ç-m >„+ :B Q GQM; M`v tmM; T?QM;- +| H) b) +| i? [m`v M?B m [mv i„+ p` h
 i`QM; *´ h?-M "Q S?O5
 _,M; `„+5
 >„M +?Êi H`v ` K°i i`K H M? T?M F€ H¢- M? M? +?|M; #|T M€iX
 J°i +¶ +^aK SM; # ç°M; +Q`M; ç¢B K` K`i K`H M iÄ - T?|M; ç M F?„T +€+ F?m pU+
 :B M h?-M >mv MX
 " M i`QM; E?-M; :B M h?-M >mv M- M?[M; i?O çQ¢M çQ iBM #bM? i?Q`M; ç m b) #
 K` +kM; F?-M; #`B i`W K°i Qi ç¢Q +K ç†+ i?MX
 a m ç|- >B M oB M o,M T?B m M?B M # v H M- çm´B i?2Q b m T?QÆM; ?QÈM; +O
 QyQ
 æ²M; i?`B i`QM; H9+ M`v- î K°i +?¶ t t-B F?€+ i`QM; E?-M; :B M h?-M >mv MX
 h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?- pšM +ÁM ç M; F?-M; M? M? F?-M; +?“K +
 M?B M M;?d M;ÆB K°i +?9iX
 *kM; F?-M; +| +€+? M`Q- i®+ ç° >„+ :B Q GQM; FB +`M; M;`v +`M; M? M?- +m®
 +`T #”+ æ¢B æ - ? B M;Q`B +| i?9+ M;U +kM; F?-M; F`TX
 J` i?O çQ¢M i`mv imM; +O h`B m S?QM; H¢B i?“T T?-M BM?- +,M #^aM F?-M; bÊ #
 :B Q GQM;X
 h` M i?U+ i - >„+ :B Q GQM; FB +,M #<sup>a</sup>M F?-M; +?9i +® F} ?Q`M? ?`M? # v çB- #b
 +| FBM? M;?B K i`mv imM;- ç m +| i? i?Q<sup>a</sup>B K€B çm´B F`TX
 @ Zm^a M?B M F?-M; b B5 L;mv M F?Q i?B M ç` +`M; M;`v +`M; M²M; ç”K- +?9M
 ?¢+? i•K +O E?-M; :B M h?-M >mv M5
 h`B m S?QM; M?bM t t p T?Q i`QÈ+X
 h`QM; K°i ? B M;`v ; -M M?`i- u m HBM? i`•M i?9 K` ?„M +MM; L K *mM; h?€M? ; t
 +`M; M;`v +`M; +Q`M; ç¢B ?ÆMX
 hU M?B M- M?[M; F€M; ° i` M çQ`M; çB iÈB M`v +kM; H` F?-M; Qi- i?dM? i?Q^aM; -
 +O M?[M; F M;Q¢B H B M[X
 S?¢K pB F i M®B +O E?-M; :B M h?-M >mv M ``i HÈMX
 æ¢B HK+ oQÆM; i`B m- i?“K +?Q +€+ i? HU+ HÈM- +€+ i-M; T?€B +`T #”+ L?` h
 i? F i M®B- Qi M?`i +kM; +| ç M K`v i`,KX
 *€B M`v pšM H` +QM b® i?“i #^aQ i?O- F?-M; iQM? K°i Qi HQ¢B i? HU+ h? ;B - :E
 æQÆM; M?B M- M?[M; i? HU+ +| i? +?mv M p”M +`T #”+ oQÆM; :B<sup>a</sup> pšM H` +U+ M
 T?€B h K hBM? ?Q†+ H` "€i æ¢B h? :B KÈB +| T?-M HÈM M„K +?“+X
 oKiXXX oKiXXX
 h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? ç€T tm®M; i` M K°i bQ`M M9B i` M- F?Q M? +
 ob ç SM; T?| +€+ HQ¢B iB M? ?m®M; M;mv +Æ i`QM; E?-M; :B M h?-M >mv M- ? B
 F?Q +O KbM? iB m ? Q [m€ KS+X
 > B M;Q`B M;²B /U HQM; p T?Q ç®B T?QÆM;- M|B H` ioM? /QÐM;- +ÁM F?-M;
 h`B m S?QM; H`v ` hBM? ?¢+? oQÆM; :B^a hY S?QM; G-B aQ- M;²B t T #^M; F?-
 >”M? o¢M G-B Zmv iX

E?¬M; ;B M h" h?¬M /B H¢+ M"v- pšM #ªQ i`b M;mv M i`¢M; ?bM? /€M; h?QÊM; *
 ?B m [mª im Hmv M M? M? ?ÆM t M;Q¢B ;BÈBX
 .¼+ i?2Q ¢QÌM; ¢B- h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; +kM; iB M ¢QÌM; ibK ¢QÊ
 ¢½ imv i iQ+? Î M;Q¢B ;BÈBX
 :BÌ T?9i M"v- +| hBM? ?¢+? S?QM; G¬B M"v iQÆM; i`Ê- im pB +O h`B m S?QM; H
 ¢ M; iWM; +?9i Kºi iB M #ºX
 " M i`QM; hBM? ?¢+? S?QM; G¬B M"v +?S Kºi +€B F?¬M; ;B M +?•M M;mv M S?Q
 K¬M; K" iBM? i?m-MX
 hBM? ?¢+? oQÆM; :Bª M"v H" S?QM; G¬B i?mº+ iQM? ?B K i?'v- p¬ +MM; T?M ?Ê
 *?d i`QM; +?®+ H€i- M;mv M F?Q h`B m S?QM; ¢½ F?¬B T?K+ i`Î H¢BX Zmv K¬ +
 +Æ i? +kM; Î iB M i? K Kºi #QÊ+ i,M; H MX
 @ æºi T?€ æ¢B æ M L;mv M *ªM?- pšM +ÁM +¬M Kºi +?9i i?ÌB ;B M5
 h`B m S?QM; ?ÆB +?9i i`-K M;•KX
 æ M L;mv M *ªM? /M b Q +kM; H" Kºi [m€ i`bM? H•m /"B iQ+? Hkv +?'i HQÊM;- L
 +O h`B m S?QM; H¢B +"M; F?¬M; T?ªB H" +¬M; T?€T i-K i?QÌM;X
 hªB [m bmv iQ- h`B m S?QM; [mv i ¢`M? i¢K i?ÌB i? v ¢´B Kºi +?9i Hº imv M im H
 >„M F?¬M; iB T iK+ i?2Q ¢m´B iQ+? Hkv p HQÊM; M[-K" H" +?9i ¼M; +?'i HQÊ
 " M i`QM; ¢ M ¢B M- KS+ ¢º iBM? i? ?| æ M ?¢+? +O h`B m S?QM; +"M; M;"v +
 /•M; H M Kºi iB iBM? i`¢+? M?"M M?¢iX
 @ h`QÊ+ ? i ¢2K +QÌM; ¢º +?'i HQÊM; +?•M M;mv M æ M ?¢+? i,M; H M iÈB æ¢B
 iB T5
 h`B m S?QM; ¢†i` Kºi KK+ iB m KÈBX
 aÎ /o H"K M?Q p"v- H" pb ¢ M; Î # M i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- +| i? M;„M
 Kºi i?U+ HU+ +MM; bS+ #°iX
 ob ¢ i?9+ ¢~v i®+ ¢º M"v- h`B m S?QM; HB M iB M M?"T JºM; *ªM? h?€B *´X
 oKiXXX
 v i?S+ h`B m S?QM;- /mM; M?"T tQ€v MQÊ+ M?Ä p¬ ?bM? i¢B i`mM; i•K >²M >ªBX
 E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- ?„M #QÊ+ i` M Kºi KªM? ¢¢B ¢` hmv M *´ ?Q M; H½Q- F
 +€B ¢` T?|M; p¼i iÈBX •T HU+ i?B M ¢` i¢B MÆB M"v bQ pÈB i¢B E?¬M; :B M h
 Kºi +?9iX
 *?ŠM; [m - H'v i? T?€+? h?€M? G¬B h? +QÌM; ¢¢B ?B M i¢B +O h`B m S?QM;-
 i~m Î i`QM; M"vX
 h¢B i`mM; i•K F?m`WM;- i` M ¢¢B i?K +?2 i`ÌB pšM +ÁM /Q H¢B p`B [mª GBM? [m
 T?¬M i`Î H M ¢½ b„T bY +?QMX
 *U K½M; ¢®K t M? +MM; h?QÆM; *´ u m æB m +kM; pšM +ÁM ¢ M; M;Q M M;Q½M
 h`B m S?QM; ?€B tm®M; Kºi [mª GBM? [mª JºM; *ªM? ¢½ i?"M? i?K+¬ ¢2K iWM; -
 tm®M;X
 h€+ /KM; +O GBM? [mª JºM; *ªM? ¢®B pÈB i? T?€+? ?mv i K¢+? +?QM? H" imv i
 L,K ¢| - "€M h?¬M 'm æ²M; FB F?B +ÁM Î +'T #"+ oQÆM; :Bª- bY /KM; p`B [mª GBM
 +| i? ;B9T +?Q im pB h?€M? h? i,M; M?B mX
 L?QM; GBM? [mª JºM; *ªM? M"v- iB m ?| - ?'T i?m +kM; iQÆM; ¢®B F?| F?,M Kºi

L m F?¬M; - h`B m S?QM; +kM; b) F?¬M; çÊB ç M i` M?Q p"v KÈB bY /KM; GBM? v i?S+ T?ªM ?²B E?¬M; ;B M h?¬M >mv MX
 L K *mM; h?€M? ç M; Î T?Q b m h`B m S?QM; iB M ?"M? im Hmv M- i`QM; E?¬M /•M; i`"Q H M K°i iB HU+ HQÊM; h" h?¬M hBM? +QÌM; ç¢BX
 h`B m S?QM; i`ªB [m [m M b€i- T?€i ?B M E?¬M; ;B M GoM? pU+ +O L K *mM; h ç M; iB M ?"M? ç²M; ?| HšM M? mX
 h" h?¬M hBM? i?•M H" ?¢+? i•K- HU+ HQÊM; h?¬M iBM? +MM; HU+ HQÊM; i" iQM E?¬M; ;B M GoM? pU+ +O L K *mM; h?€M?- i?"K +?Q +| K°i +?9i /mM; M?"T p"Q +O E?¬M; ;B M GoM? pU+ M[X
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 L K *mM; h?€M? ç M; H9+ im Hmv M- i¬M; [m M; ?mv ?mv M M; •M b„+ # M M; Q" B i H M K°i iB [m M; p, M iY iBM? v m /`X
 h`QM; KÆ ?²- i` M i`€M L K *mM; h?€M? i?Q€M; ?B M H M K°i +€B 'M Fw iY b„+ ; ;B®M; M?Q h" h?¬M +?B 'MX
 oM5
 h`QM; H9+ L K \*mM; h?€M? ?¬ ?'T- M; mv M F?Q i?B M ç` [m M? i?•M `mM `~v +? M?Q ç M; i`B m #€B h" h?¬M p"vX
 @ E?¬M; ?' H" h" h?¬M hBM?- i?U+ HU+ L K *mM; h?€M?- +`M; M; "v +`M; +QÌM; ç +| i? +?•M +?QM? +?QÎM; F?®M; +¶ HU+ HQÊM; M"v ? v F?¬M; 5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K M; ?oX
 æQÆM; M?B M- ?„M bY /KM; GBM? [mª J°M; *ªM?- ?ÆM M[hBM? ?¢+? S?QM; G ;B B +| i? M|B H" FBM? i? ?½B iK+X
 *?d KÈB +| MY M; "v- i? T?€+? ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; ç½ H°i t€+ i, M; H M EBK E?¬M h?€M? G¬B h? ç½ ç¢i iÈB +ªM? ;BÈB hS i`¼M; æ¢B i?"M?- KÆ ?² +ÁM +?9i M[- +€+? hS i`¼M; çdM? T?QM; F?¬M; t X
 *€B M"v pšM H" +?d KÈB Hmv M ?| çQÊ+ K°i #° T?"M +¬M; ?B m +O GBM? [mª J oKiXXX oKiXXX «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h`B m S?QM; ç†i KbM? i`QM; K°i +€B H®+ tQ€v i?Ov H¬B ;ÊM b|M; i?•K H K b„+ - G¬B ç®B SM; i`QM; i?B M ç` `Qi; "Q +?'M ç°M; X
 h` M F?¬M; i`mM; i`B M M9B MÆB ? B M; QÌB /WM; H¢B- iWM; KªM; HÈM /¬M; i® T GQ¢B mv i? M?Q i? M"v- # M i`QM; T?QÆM; pB M i`, K /†K +kM; +| i? +ªK ;B€+ @ L; k >"M? S?QM; G¬B Zmv i- ç°i T?€ GK+ i`¼M; 5
 a„+ K†i h`B m S?QM; i`"M M; "T pmB KWM; X
 L; k >"M? S?QM; G¬B Zmv i M"v- L?'i i`¼M; ç M h K i`¼M; H" S?QM; G¬B +Æ bÎX hS i`¼M; ç M GK+ i`¼M; i?b H¢B H" +'m i`9+ +, M +Æ # M ç-m L; k >"M? S?QM; G¬ J" ?B M i¢B- +, M +Æ # M ç-m h?Ov \*?B S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; ç½ ç¢i iÈB i`¼M; 5
 @ G¢B i, M; i? K K°i i¬M; - h?'i i`¼M; - i +| i? i?¬M; [m L; k >"M? iQÆM; bBM?- S?QM; G¬B i?S ? B- J°+ *?B S?QM; G¬B5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +kM; +| +?9i +?Ì KQM; X

L;k >"M? S?QM; G¬B Zmv i [m€M i?¬M; L;k >"M?- #€+ ç¢B iBM? i?•KX J¶B F?B b
HQ¢B M;mv M i® S?QM; G¬B- F?¬M; +?d +| i?U+ HU+ i,M; H M- K" +ÁM ç¢B #B r
çQ¢MX

>ÆM M[- K¶B F?B +| i? K çQÊ+ K°i +€B M;mv M i® S?QM; G¬B- Hmv M +?9 h?€
çQÊ+ i?m°+ iQM? F?€M; iQM? iQÆM; SM;X

oQ /K M?Q ?B M i¢B- h`B m S?QM; im Hmv M ` h?Ov *?B S?QM; G¬B- iB M ?"M?
?„M ç®B pÈB +¬M; FQ+? ",M; h?Ov M?'i K¢+? +| HU+ KB M /`+? `i +QÌM; ç¢BX

" M i`QM; ç M çB M- æ M ?¢+? +O h`B m S?QM; +Æ #ªM ç½ ?Q"M i?"M? iBM? i?
#|M; i`QM; bm®iX

>B M i¢B- h`B m S?QM; M;Q¢B i`W bU +? M? H +? p HQÊM;- +QÌM; ç° +?'i HQÊ
L;mv M *ªM? +kM; F?¬M; +? M? H +? # Q M?B mX

>ÆM M[? B #° h?€M? +¬M; çdM? T?QM; h?€M? G¬B h? +MM; S?QM; G¬B Zmv i
?„M ?Q"M iQ"M +| i? iQÆM; çQÆM; pÈB LY #QÊ+ oQÆM; :Bª5

*€B M`v pšM H` /QÈB iBM? ?m®M; +?Q iQM? iÈB h?¬M GBM? L?½M +MM; HU+ H
€i +?O #`BX

@ sm'i T?€i çB5

h`B m S?QM; /šM ç¬m çSM; /"v- GBM? [mª J°M; \*ªM? i`QM; +Æ i? ?„M pšM +ÁM
+?"K`½B iB M ?"M? iB m ?| X

æÊB ç M H9+ [mª GBM? [mª J°M; *ªM? M`v ?Q"M iQ"M ?'T i?m ? i- EBK E?¬M h?
S?QM; b) +| i? ç¢i iÈB hS i`¼M; çdM? T?QM;X æ M H9+ ç|- h`B m S?QM; +?d #^M
+| i? M;?B M €T LY #QÊ+ oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;X

@ S?M5

L K *mM; h?€M? T?mM /`B ` K°i ?ÆB- #° /€M; +| +?9i iB + Mm®B çSM; H MX

h` h?¬M hBM? FB +ªB i?B M +QÌM; ?| HoM? pU+ +MM; hBM? ?¢+? +O ?„M- F?B
HÈM- H`K +?Q M;QÌB i p¬ +MM; b v K X

aQ¢i5 aQ¢i5

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? # v p¼i `ÌB F?ÄB KªM? i`B M M9B M`v- iB T i
h? >„+ :B Q GQM;X

> B M;QÌB pW KÈB # v çB çQÊ+ K'v +?K+ /†K- iW i`QM; K°i iÁ T? iQ+? +´ i?"M
ç M K°i i`"M iB M; ç°M; ç€M? M? mX

oKiXXX

L; v b m ç|- K°i ç¢Q [m M; +¬m #¢+? m b„+ +?Êi iW i`QM; T?QÆM; ?QÈM; T? iQ+

@ J m çm´B i?2Q5 u m M[oQÆM; i`B m l L;mv i FB ç½ i`°K çB æ`M? h?¬M *?•n
J°+5

h`QM; T? iQ+? +´ i?"M?- +?Êi +| ?ÆM ? B KQÆB ç¢Q i?•MªM? çm´B i?2Q` X

@ ±\

h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? F?¬M; F?ÄB /WM; +?•M M?bM H¢BX

.¼+ i?2Q çQÌM; çB- ? B M;QÌB +kM; i?dM? i?QªM; ;†T [m K°i Qi F M;Q¢B H B i`

L?QM; K"- i`QM; T? iQ+? +´ i?"M? T?Q i`QÈ+ F?¬M; M;ì H¢B ?°B iK K'v i`,K M?
#" + M`v- ? B M;QÌB pšM H` H¬M ç¬m iB M M?bM i?'vX

æ€K M;QÌB i`mv çm´B i?2Q` FB - +?d H` K°i #° T?"M çdM? T?QM; iBM? M? i`QM

oKiXXX

h`QM; ç¢Q [m M; +—m #¢+? m b„+ FB - KÆ ?² +| i? M?bM i?'v K°i M[ iY .` i°+ HQM
i®+ ç° FBM? M; QÌB- im pB F?Q iS+ +O M``M; +kM; ç¢i iÈB >Q h?—M *aM?X

h`QM; ç€K M; QÌB i`mv çm´B T?Q b m +| ? B ;½ oQÆM; :Bª >Q h?—M *aM?- +ÁM
oQÆM; :Bª ?Q†+ H` æ¢B æ M L;mv M *aM? ?"m F€- çdM? T?QM;X

@ > B p` ç²M; ç¢Q T?Q i`QÈ+- tBM ?½v M; ,M H¢B v m M[oQÆM; i`B m l L;mv i F
J°i p` i? M? MB M +´ ;B€T oQÆM; :Bª T?Q b m +?Êi + Q ;B¼M; [m€i HÈMX

Zm M; aM? #¢+? m b„+ /Q M[iY +€M? p2 #B M i?``M? FB - i®+ ç° ?Q``M iQ``M pQÊi
#" +X Gm``M i®+ ç°- iQ``M i`QÌM; F?ª M,M; F?¬M; B +| i? bQ b€M? çQÊ+ pÈB M``M

L m ?B M i¢B h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? ` i v- +| H) +| i? M; ,M +aM M``M
M``M; HQm H¢BX

@ h` M M; QÌB M``M; i - /QÌM; M?Q +| i`¼M; #ªQ ;b ç| GQm M``M; i H¢B5

h`QM; K„i h`B m S?QM; +?Êi H|2 iBM? [m M;X

GÌB M|B pW /Si- ?„M ç½ +€+? F?¬M; ç€M? ` K°i [mv MX

L?bM i?'v K°i ;½ i?B m MB M hB m æ M L;mv M *aM? ` i v pÈB +?QM? KbM?- F?;|
` K°i iB F?BM? i?QÌM;X

L?QM; M; v F?QªM? F?„+ iB T i?2Q- b„+ K†i M``M; ç½ ç¢B #B MX

P M?5

h`QM; K°i [mv M FB ~M +?S i? T?€+? +U HU+ K¢M? K) ;B®M; M?Q i?€B bÆM- i
K°i æ¢B æ M L;mv M *aM? #bM? i?QÌM;5

h®+ ç° v m M[+€M? p2 FB +U+ M? M?- i?•M i? M? M?``M; - M?QM; HU+ HQÊM; M
+O M``M;X

E?BM? ç`+?- ?ÆM M[ #'i M; ì F?¬M; F`T ç T?ÁM; - i?•M ?bM? v m M[+€M? p2 FB
M?Q€M; H M- F?Q ?mv i /•M; i``Q- i?B m +?9i M[#` i`¼M; i?QÆM;X

æ9M; H9+ M``v

oKiXXX

J°i ç¢Q ?Q [m M; ?mv M M; •M b„+- T?B K ç°M; K°i iB [m M; i`¢+? iY iBM? v m /`-
+``M v m M[+€M? p2X

@ "Q F„ E?¬M; :B M5

a„+ K†i v m M[+€M? p2 FB ç¢B #B M- w i?S+ çQÊ+ ? B M; QÌB M``v F?¬M; ;B®M; ;

L?'i H` L K *mM; h?€M?- K°i KªM? ?QªM? E?¬M; ;B M GoM? pU+ ?mv M M; •M T?
ç M- T?€i ` K°i +¶ HU+ HQÊM; i` /` H`K iBK M``M; +kM; T?ªB ç" T M? M?X

@ > B p` +¬M; iY i? K¢M;5 hB m M[ iY tBM çQÊ+ +?O ç°M; /•M; ` i`¼M; #ªQ

u m M[+€M? p2 p°B +'i iB M; +—m tBMX

3y9X *?QÆM; 3ye, h?—M GBM? L?½M S?ªM S?

@ > B p` +¬M; iY i? K¢M;5 hB m M[ iY tBM çQÊ+ +?O ç°M; /•M; ` i`¼M; #ªQ

a„+ K†i v m M[+€M? p2 FB YM; ?²M; - [mv M `k tBM? ç T- #° /€M; p¬ +MM; ç€M; i

"ªM i?•M M``M; +| im pB >Q h?—M *aM? aÆ F€- i?U+ HU+ F?¬M; ? i-K i?QÌM; - M?'
i?B M T?9 ?mv i K¢+? K M; ç MX

L?QM; K"- /QÈB ibM? ?m®M; F?BM? ç`+?- M" M; +ÁM +?Q F`T T?ªM SM;- HB M H
oU+ +O L K *mM; h?€M?- ?ÆM M[H¢B +ÁM i?W M?"M h?€M? h? GU+ S?€+? +Q
M[X

GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M? +?QM? H" E?¬M; :B M ? ?B K i?'v- K°i F?B H•K
+| i? ç"Q i?Q€iX

>B M i¢B- b m F?B /mM; ?ÊT h" h?¬M hBM?- mv M,M; +MM; HU+ ?¢M +? +O E?
*mM; h?€M? ç½ ?Q" M iQ" M pQÊi [m H) i?QÌM;X

u m M[+€M? p2 pW KÈB H•K p"Q i`QM; ç|- HB M T?€i ?B M F?| i`€M? F?ÄB K°i F
@ h`B m S?QM;- M M tY i`Qª v m M[M"v M?Q i? M"Q\

L;[F?Q L K *mM; h?€M? ?ÆB +| K°i iB i`QM; +¬mX

:BÌ T?9i M"v- # M;QÌB ç M; î # M i`QM; F?¬M; ;B M #|M;ªM? ?mv M M;•M T?B K
?Q" M iQ" M T?QM; # +MM; M;Q¢B ;BÈBX

u m M[+€M? p2 p¬ +MM; FBM? M;¢+- H'v i?U+ HU+ +O L K *mM; h?€M?- H¢B pšM
i?B m MB M i|+ iQK im'M K„ # M +¢M? M"vX

hU ?²- ;½ i?B m MB M i|+ iQK M"v KÈB H" i?O HoM? p"vX

@ *?ŠM; [m H" K°iª v m M[.`i°+ K" i?¬B- i`U+ iB T ;B i çB5

L;[F?Q h`B m S?QM; p¬ +MM; ç¢K K¢+X

h`QM; K„i ? B M;QÌB M?'i i i?Q€M; ?B M K°i iB b€i w K½M? HB iX

u m M[+€M? p2 +?d +ªK i?'v K°i +¶ ?"M w # Q T?O iQ" M i?•M- ? B M;QÌB K" M" M;
ç m H" ?¢M; M;QÌB b€i T?¢i [mv i çQ€MX

@ a€i5

hQ" M i?•M h`B m S?QM; M´B H M K°i i¬M; ?Q p,M ;B®M; M?Q FBK +?9+ H K M;•
i`¼M; F?| ?B m- i?B i [mv M +€+? F?¬M; ç" T i?ŠM; H M i` M M;QÌB v m M[+€M?

P M? #,M;5

u m M[+€M? p2 +?d +ªK i?'v K°i +¶ HU+ T?€+? FBM? F?OM; Q M? €T H M i` M M;
F?QªM? F?„+ ?°+ K€m i¢B +?¶X

*kM; F?¬M; TªB H" M" M; F?¬M; i? TªM F?€M;- K" H" ?B M i¢B ç M; î i`QM; E
L K *mM; h?€M?- F?¬M; i? p" M +?mv M bS+ K¢M? iQ HÈM oQÆM; :Bª- i?•M i?
;¬M; tB M; M?'i ç`M?X

"ªM i?•M +?OM; i°+ M" M; p®M H" K ?B m i®+ ç°- M?QM; i? +?'i T?' #B M H¢B F?

@ E?¬M; i®i5

h?•M i? K K K¢B +O v m M[+€M? p2 `mM; K¢M?- #` i?QÆM; F?¬M; M? - +ÁM F?
i`Î H¢B- i?b K°i i`" M; M;mv +Æ i`Q K¢M; ç½ ç€M? 9T H¢BX

S?®+ T?®+T ?®+

h`QM; HÁM; #` M i v L K *mM; h?€M? /•M; H M K°i i¬M; F?¬M; ;B M # M?"M M;•
F?„+ ç½ ç2K v m M[+€M? p2 +„i M€i i?"M? KQÌB KªM?X

S?K +"M T? iQ+? +´ i?"M?X

@

*MM; pÈB K°i iB M; F m i?ªK i?B i +O v m M[+€M? p2- K€m iQÆB +MM; i?'i pKM
`ÆB tm®M;X

s t - #¼M M;QÌB i? M? MB M +´ ;B€T oQÆM; :Bª ç M; çm´B i?2Q FB - M?bM i?´v
F?ÄB ?9i K¢M? K°i M;KK H½M? F?QX

"¼M ?¼ +?d M?bM i?´v h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? i`QÊ+ b m ` i v- +?d
v m M[+€M? p2 HB M #` T?•M i?•v i?`M? iWM; KªM? pKMx

:B[F?¬M; i`mM; - h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? #„i ç-m +QÊT çQ¢i +?B M
p2X

*?B M HÊB T?~K +O K°i p` oQÆM; :Bª >Q h?-M \*ªM? iU M?B M H` F?¬M; i-K i?QÌ
ç®B pÊB h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| i€+ /KM; ;bX

L?QM; i?"i ` - æ`M? h?-M *?•m +MM; .QÐM; h•K >²M J°+ K` v m M[+€M? p2 FB p
H¢B +| +¬M; /KM; T?B T?`KX

æ`M? h?-M \*?•m H` K°i HQ¢B ?²M F?Q i`mv M i?mv i +| i€+ /KM; +OM; +® i•K i?-

*| çQÊ+ FB M #ªQ #®B M`v- +| i? KB M /`+? `i M?B m hBM? h?-M >mv M h?m`i +
+?Q +| i? F?m i`W i•K K - +| i€+ /KM; ?¶ i`Ê M;QM; Hmv M w +?QX

Gm`M ;B€ i`- pB M æ`M? h?-M \*?•m M`v +| i? iB T +`M hÄ h?B M \*mM; - \*`M E?

*?ŠM; [m - i?S K` h`B m S?QM; +QB i`¼M; +?QM? H` .QÐM; h•K >²M J°+- F?®B ?²
HÈM K¢M? i•K ?²M- ç®B pÊB oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? +kM; ç m +| ?B m [mª i?"i

"`i Hm`M æ`M? h?-M \*?•m ? v H` .QÐM; h•K >²M J°+- ç®B pÊB /QÊB h?€M? *?O K
/šM i`Q K¢M;X

@ L K *mM; h?€M?- i•K iQM? +O M;QÆB iU ?² ç½ #` h` h?-M hBM? ªM? ?QÎM; - p
i?Q+? ?ÊT pÊB M;QÆB ?ÆM5 .QÐM; h•K >²M J°+ i?b ç i F?¬B T?K+ w +?Q ?²M H

h`B m S?QM; KÎ KB M; M|BX

"ªM i?•M ç†+ iQM? h?-M GBM? L?½M +O ?„M- +,M #ªM F?¬M; +-M æ`M? h?-M *?

L?QM; i?"i ` L K \*mM; h?€M? pW `²B ` i v T?B i?QÌM; i?` b€i- i`U+ iB T ç2K v
i?`M? K´v +?K+ KªM?- iU ?² F?¬M; ;B®M; #ªM iQM? +O ?„MX

L K *mM; h?€M? K†+ /M b€i T?¢i [mv i çQ€M- M?QM; p®M /o F?¬M; ? K K i`M b€

@ æB5

L K *mM; h?€M? ?B m çQÊ+ ?ªQ w +O h`B m S?QM; - ?„M +kM; +ªK M?"M çQÊ+ H
h?-M hBM? ç M; /-M /-M ªM? ?QÎM; ç®B pÊB +?QM? KbM?X

G`TiS+- L K \*mM; h?€M? ç2K æ`M? h?-M *?•m ç2Q H M- +?d +ªK i?´v K°i +¶ +ªK ;
i?ŠM; iÊB w +?Q HBM? ?²M +O +?QM? KbM?X

•M? K„i +O ?„M +kM; +| p i`QM; bm®i ?ÆM `i M?B mX

h`B m S?QM; •K i?-K ;"i ç-m- H-M M`v iB M p`Q E?¬M; :B M h?-M >mv M- i?U+ H
*mM; h?€M? +?QM? H` K°i +€B KBM? ?[m +QÌM; HU+X

J` .QÐM; h•K >²M J°+ FB +kM; H` F?¬M; i - +| i? ç~v M? M? ?ÆM i®+ ç° F?¬B T
h`B m S?QM;X

h`B m S?QM; i?Q€M; ç€M? ;B€ K°i +?9i- K°i çQ¢M HÈM .QÐM; h•K >²M J°+ M?Q i
+`T #"+ HBM? ?²M +O +?QM? KbM? F?¬B T?K+ ç M i`bM? ç° >Q h?-M *ªM? aÆ F

æ M H9+ ç|- w +?Q æ¢B æ +O ?„M b®M; H¢B +kM; F?¬M; T?ªB H` +?mv M `i t t

L?QM; ?B M i¢B +ÁM F?¬M; T?ªB i?ÌB çB K bY /KM; F?®B ?²M K°+ M`vX

oKi pKi pKiXXX

S?QÆM; t - iB M; tû ;B| i`mv M ç M- ç9M; H` ?ÆM ? B KQÆB M;QÌB iW i`QM; T?

o0•M

H`0' ° T*3đ-•\$đÀF0 T?9 H©

•M? K„i h`B m ok S?B i? M? H½M?- +,M #ªM F?¬M; +?9i M?QÊM; #°X
 @ *?" + +?" + h`B m ok S?B- +?•M +?QM? i`Î K†i pÈB M? m- #®M T?QÆM; i? HU+
 LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- æ¢B æ M L;mv M *ªM? çdM? T?QM; i`mM; i-M; +`M; M?B
 L m M;QÆB M?'i w #Ã çB K°i KbM?- +| H) +?QM? M;QÆB +| i? K v K„M i?Q€i F?
 +MM; iBM? M? æQ M J°+ ;B M`v
 o K†i *Qm o¬ E} •K ?B K tªQ i`€ M|BX
 Í T?QÆM; /B M + Q +'T- h`B m ok S?B # M M`v ?B M M?B M +ÁM +| Qm i? M?'i ç
 *?ŠM; [m - Î T?QÆM; /B M +QÌM; ;Bª i`mM; i-M; - i?O ?¢ # M /QÊB #®M p` oQÆM
 b® +,M #ªM H` ;'T # #®M H-M æQ M J°+ ;B X
 S?ªB #B i`^M;- K°i Qi LY #QÊ+ oQÆM; :Bª iB M p`Q E?¬M; ;B M h?-M >mv M-
 oQÆM; :Bª +kM; F?¬M; FûK # Q M?B mX
 @ o`v i?Y t2K5
 h`B m ok S?B K°i #° /€M; F?¬M; +?9i bÊ ?½BX
 G½Q ;Bª HK+ #`Q # M +¢M? M`M; +kM; H` +QÌB F?) iU M?B M- F?¬M; +?9i M`Q F
 oKiXXX
 æ9M; H9+ M`v- K°i ç¢Q ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ ç°i M?B M ?QÊM; # M M`v iB T
 @ ±5 S?Q i`QÊ+ iU ?² +| K°i +¶ F?Q iS+ +QÌM; ç¢B [m2M i?m°+5
 h`QM; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ h`B m S?QM; H`K #~K M|BX
 @ æ9M; p`v5 æ9M; H` +| +?9i [m2M i?m°+5
 L K *mM; h?€M? ;"i ç-m M|BX
 _'i M? M?- ? B M;QÌB ç½ iB T +`M F?m pU+ # M M;Q`B iÁ +mM; H-m i`M T?€X
 *?Q /M H` Î # M M;Q`B- i`QM; M`v +kM; +| K°i +?9i +QÌM; ;Bª ?Q†+ H` i? HU+- ç
 i`°K p`Q i`QM;X
 E?m pU+ # M i`QM; i?b H¢B H` #®M p` oQÆM; :Bª #¼M *Qm o¬ E}- ç¢B #B m +?Q
 J'v +€B i? HU+ çQ`M ç°B M`v- +?dM? i? i?U+ HU+ F?¬M; i? M;?B M;Ì +kM; ç m ?
 h`B m S?QM;X
 *ÁM +?Q iB T +`M- h`B m S?QM; +?Êi M;?2 çQÊ+ M?[M; i? M? •K M;?` Hm`M p h
 iBM? ;b ç|X
 "²M;5 ",M; Q M?5
 G9+ M`v- i` M F?¬M; i`mM; +mM; H-m FB - +?B M ç'm H¢B K°i H-M M[i€B F?ÎBX
 h'M; +°M; b€m ç¢B oQÆM; :Bª- Î i` M F?¬M; i`mM; F?m pU+ +®i ?`B FBK b„+ i`B
 FBM? i•K ç°M; T?€+?X
 h`QM; b€m ç¢B oQÆM; :Bª- H'v M`M; iB M iY p€v iQK i? M? M?½ bB m i`-M FB H
 J¶B K°i H-M M`M; +¬M; FQ+?- +?•M M;mv M K¢M? K) imv i ç®B- ?mv M K„ M?Q i?
 M?[M; oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? iB T +`MX
 o T?-M ç€K LY #QÊ+ oQÆM; :Bª- +,M #ªM H` F?¬M; i? iB T +`MX
 @ »+ »+
 L;Q¢B i`W *Qm o¬ E}- K'v oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? +ÁM H¢B +Æ #ªM +kM; ç m ç¹

@ h`B m ok S?B FB +?ŠM; [m +?d H` >Q h?¬M *aM? h`mM; F€- iB T +”M >”m F€- F
+QìM; ç¢B +MM; ?MM; ?”m M?Q i? X GU+ +?B M M?B m oQÆM; :Bª M?Q p”v- +?Q
M;QìB +kM; p¬ /KM;5

a„+ K†i *Qm o¬ E} •K ibM? #’i ç`M?X

h`QÈ+ K„i- ?„M +ÁM F?¬M; /€K T?€i ç°M; +?B M i?m”i #B M M;QìB- #îB pb h`B m
FB - +,M #ªM H` F?¬M; +?9i bÊ ?½BX

*Qm o¬ E} T?€M çQ€M- h`B m ok S?B `’i +| F?ª M,M; +| K°i hB m i? ;BÈB- F +ª F
#Q F„+QìM; ç¢B- ç²M; /¢M; +ÁM +?Q +| bY /KM;5

oKiXXX

J°i i¬M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ ç°i M?B M iB T +”M F?m pU+ i? HU+ çQ`M ç°B
o¬ E} MÆB M`vX

@ ok S?B5

h`B m S?QM; i`¬K ;B¼M; K°i iB M;- M?bM M[iY ;B®M; M?Q hY >Q iB M iY FB X
i?B m M[çbM? çbM? M;¼+ H”T M;`v tQ - ç½ HÈM /¬M i`î i?`M? M[iY imv i b„+ +?
F?mvM? [m®+ F?mvM? i?`M?X

@ h`B m ok S?B5

a„+ K†i L K *mM; h?€M? +kM; +| +?9i FBM? M;¢+X

G9+ i`QÈ+ F?B +ÁM î \*?•M ok h?€M? æ` - L K *mM; h?€M? +MM; h`B m ok S?B +k
+?Q M M ?B m çQÊ+ bU ç€M; bÊ +O M`M; i X

@ h`B m S?QM;- M;QÆB ç`M? H`K b Q #•v ;Bì\

•M? K„i L K *mM; h?€M? K M; i?2Q K°i iB F€ /¬- M?bM p T?Q h`B m S?QM;X

J„i i?’v b€m ç¢B oQÆM; :Bª +?B M ç’m FB +`M; H9+ +`M; i`î M M F`+? HB i?ÆMX
#¼M *Qm o¬ E}- K°i Qi LY #QÈ+ oQÆM; :Bª iW t T?€i ç°M; K°i Qi +¬M; FQ+? p
;B9TX

@ L;QìB M`Q\

æQ`M ç°B i? HU+ b m HQM; #®M p` oQÆM; :Bª M?”M` h`B m S?QM; +MM; L K *

@ æ€M? +QÈT5

h`B m S?QM; +QìB H¢M? K°i iB M;- î i`QM; ?QªM? E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L
iB M p`Q çQ`M ç°B M?•M K½ b m HQM; #®M p` oQÆM; :BªX

h`¼M; #ªQ i`•M i`B `ÆB `KM; T?K +”M +®i ?`B- iW M;Q`B p`Q i`QM;- ;B€ i`` b) +`I

*?Q /M H` # M i`QM; T?QÆM; pB M KQìB /†K- +kM; +| K°i +?9i /` #ªQ ?B K [mwX

h`•M #ªQ F?m pU+ # M M;Q`B ç T?¬M H` ç½ #` çQ`M ç°B i? HU+ b m HQM; #®M
+MM; ç`Q K|+X

@ 5 h`[p”i ;BÈB +?d +O i 5

@ .WM; i v5 hBM? I ošM h?¢+? i KÈB pW ç`Q K|+ çQÊ+

@ L;QìB M`Q\ .€K +QÈT çQ¢i p”i HB m +O *Ym I *mM; i 5

h`QM; ç| - i? HU+ i¬M; K¬M b m HQM; *Qm o¬ E} FB - K°i KªM? ç¢B HQ¢M- i? M?
M;WM; p M; H MX

oKiXXX

L?QM; K`- K°i ç¢Q ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ FB - i`¼M; çB T ?Q†+ i`®M p`Q ?Q
ç€K M;QìB M?Q iB M M?”T +?¶ F?¬M; M;QìBX

.QÈB LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- M; v +^a #!M; /€M; +O ç®B T?QÆM; +kM; b! F?¬M; iÈ
>ÆM M[- K¶B K°i H-M ?mv M M;•M ?Q F?¬M; FB #m¬M; tm®M; - ç m b) K M; i?2
;B M i" /`- +ÁM +! K°i +¶ HU+ T?€+? ;B®M; M?Q M9B + Q Q M? €T M[X
J°i Qi LY #QÈ+ oQÆM; :B^a H¼i p"Q +QÈT çQ¢i- +kM; +Æ #^aM H" p¬ HU+ ?Q"Mi?
@ L;Q!B M"Q\
"®M p` oQÆM; :B<sup>a</sup> #¼M \*Qm o¬ E} +kM; F?¬M; F?ÄB i`ÈM K„i K" M?bMX
h`B m ok S?B ç M; H9+ +?B M ç'm- i? M? K•m pW +?mv M- +! +?9i i?'i i? M?,
@ G" ?„M L K *mM; h?€M?\

3ydX *?QÆM; 3yN, h` M? æQ¢i >¶M GQ¢M

@ > B i M ;B ?Ä FB - H" Î ç•m M?av ` \ L; v +^a M;Q!B *Ym l *mM; +kM; /€K M; M;
@ E?¬M; ;B M i?B M T?95 Gmv M i? HU+ T?€+? \ h´ ?ÊT i?"i +Q!M; ç¢B5
S?K + "M +®i ?"B FBK b„+ +ÁM +! K°i Qi i? HU+ +MM; +Q!M; ;B^a +?B K +S- M?bM
+kM; ç m KÎ iQ i`WM; i`WM;X
oKiXXX oKiXXX

h-M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ FB ~M +?S K°i +€B GoM? oU+ E?¬M; :B M ? ç†+
#° /¢M; i?¬M [m, F?¶ HQ!M;X

J¶B K°i H-M +?ÈT ç°M; - ? B M;Q!B i`QM; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ FB ç m +! i?
p"i- ç°M; i€+ +U+ F€M? M? M? M- iU ?² `i +! FBM? M;?B KX

@ h?¬M i?€M? T?QÆM; M"Q- /€K + M ç^aK tm®M; i v ç®B pÈB *Ym l *mM; i 5
*Qm o¬ E} K°i i?•M +?B M #"Q ç2M M?Q KU+- F?¬M; F?ÄB [m€i HÈM K°i iB M; - €M
b mX

J¶B H-M i-M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ FB ` i v- KÆ ?² ç m +! i? M?bM i?'v çQÈ
v +MM; pÈB K°i ;½ i?B m MB M i! +iQK im'M K„X

h`QM; ç! i? M? MB M ?mv M v FB - +?QM? H" oQÆM; :B^a GoM? oU+ E?¬M; :B M ?
>ÆM M[- +! i? K K°i p` +Q!M; ;B^a i? im F?€+ T?®B ?ÊT- [m^a i?"i H" M?Q ?´ i? K
L; v +^a æQ M J°+ ;B # M M"v +kM; ç½ #` FBM? ç°M;X

@ L?Q i? M"Q- ok S?d\ L;QÆB M?"M ` ? B M;Q!B FB b Q\

G½Q ;B^a HK+ #"Q iÁ KÁ M!BX

h`B m ok S?d i`QM; H9+ +?B M ç'm- +kM; +?9 w ç M ç°M; i?€B +O i´ ? B M;Q!B
b„+ +! +?9i /` i?Q!M;X

@ G" ;†T çQÈ+ K°i +® M?•M5 *! H)- L K *mM; h?€M? ç M; +® w ;B9T +?9M; i 5
h`B m ok S?d KdK +Q!BX

h?'v p"v- M" M; +kM; F?¬M; iB T iK+ H'v T?ÁM; i?O H"K +?O M[- K" M;QÈ+ H¢B i
HU+ ç®B pÈB #®M p` oQÆM; :B^a #¼M *Qm o¬ E}X

@ > ? L?Q p"v i?"i H" i®i5

G½Q ;B^a HK+ #"Q + "M; QÈ+ ;b H" HQ¢B +K+ /B M M"v- +kM; H"TiS+ i,M; +Q!M; i?

L?'i i?!B- #®M p` oQÆM; :B<sup>a</sup> #¼M \*Qm o¬ E} #` H½Q ;B^a HK+ #"Q +MM; h`B m ok
#ûMX

L;QϕB i`W \*Qm o¬ E}- #®M p` oQÆM; :B^a +ÁM HϕB Qi M?B m +kM; ç½ #` i?QÆM;X
 oKiXXX
 h´ ? B M;QìB FB i?•M î# M i`QM; i-M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ - M? M? +?| M; +?
 *Ym l *mM;- HϕB çB +QÈT çQϕi K'v i? HU+ çQ`M ç°B F?€+X
 @ h†+ iY T?QÆM; M`Q- /€K` i v ç®B pÈB h?ϕ+? ;B i 5
 J°i i`QM; #®M p` oQÆM; :B^a ç M; +?B M ç'm- F?¬M; F?ÄB ;B`M [m€i K°i iB M;X
 h?ϕ+? ;B - +kM; H` K°i i`QM; "€i æϕB h? :B 5
 h? HU+ ?Q†+ H` +QìM; ;B<sup>a</sup> +?mM; [m M? ç M; t2K +m°+ +?B M M`v +kM; ç m i`®
 h´ ? B M;QìB >mv M u hY S?€i FB iB M ?`M? +QÈT çQϕi ç®B pÈB *Ym l *mM; tQM
 +QÈT çQϕi p`B +¶ i? HU+ F?€+ M[X
 o`B +?B çQ`M ç°B M`v- i? HU+ i¬M; T?€B b m HQM; #¼M ?¼- Qi M?'i +kM; H` +`T
 hBM? çdM? T?QM;X
 @ Zm€ FBM? F?OM; `²B5 *Ym l *mM;- h?ϕ+? ;B - æ´M; ;B - oB M *¬M; S?O +kM;
 çQϕi5
 *QìM; ;B^a +€+ i? HU+ +?B K +S +?mM; [m M? ç m #` ?`M? ç°M; +O ? B M;QìB ?M
 *Ym l *mM;- bB m +'T çϕB i¬M; h K iBM? çdM?T?QM;5
 h?ϕ+? ;B - æ´M; ;B - ç m H` K°i i`QM; i€K ϕϕB h? ;B bB m +'T- KϕM? ?ÆM ϕϕB
 i?QìM; K°i +?9iX
 oB M *¬M; S?O- +?QM? H` +Æ +`m i?®M; i` K°i +?•m i`QM; oQÆM; i`B m æϕB \*`
 æ^aQ pU+ h?B M S?QM; +ÁM + Q ?ÆM K°i +'T #`"+X
 oQÆM; i`B m æϕB \*`M- +'T #`"+ K¶B K°i +?•m ç m iQÆM; çQÆM; pÈB K°i +€B h?Q
 æ²M; i?ìB ` i v ç®B pÈB çQ`M ç°B #®M i? HU+ bB m +'T i`î H M- i? HU+ i¬M; T
 i?QìM; M`Q +| ç^aK HQÊM; HÈM M?Q p"vX
 *kM; K v- i´ ? B M;QìB >mv M u hY S?€i FB +?d H` ` i v +QÈT çQϕi- +kM; F?¬M;
 æ®B iQÊM; #` +QÈT çQϕi ç m H` F?¬M; +| HU+ T?^aM F?€M;X
 G`K M?Q p"v- +kM; F?¬M; pB T?ϕK [mv i„+ i`Á +?ÆB i`QM; E?¬M; ;B M h?¬M >mv
 "îB pb- i?B M i`B iBM? M? iB M p`Q E?¬M; ;B M h?¬M >mv M p®M H` [m M ? +ϕM
 @ E?¬M; i 5 E?¬M; i 5
 h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M?- i`^aB [m H-M HQÊi +QÈT çQϕi- iQ #^aM +kM;
 G9+ M`v KÈB i?ìB ;B M +?WM; MY F?„+ - i`•M i`B /` #^aQ K` ? B M;QìB +QÈT çQϕi
 çQϕi H9+ i`QÈ+ +°M; ? i HϕB +ÁM Km®M M?B m ?ÆM K°i +?9iX
 @ h†+ iY5 *?| +?9M; i `<sup>a</sup>M? i v- M?'i ç`M? T?^aB ç2K M?|K +€+ M;QÆB #-K i?•v pϕ
 hS ϕϕB i?B M i`B oQÆM; :B<sup>a</sup> #¼M \*Qm o¬ E} +Æ ?² Km®M M° ?Ä +¬M; i•K `²BX
 h`QÈ+ K„i- Q+? HÈB HÈM M?'i pšM H` i`B M;mv M T?K +`M +®i ?`B FBK b„+X
 h`•M i`B /` #<sup>a</sup>Q K` h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +QÈT çQϕi- bQ ` pšM +Á
 M[- ? B M;QìB +?d +QÈT çQϕi- +kM; F?¬M; +| ?ϕ b€i i?OX
 @ *Qm o¬ E}- +S M?Q p"v iB T iK+- #®M T?QÆM; i? HU+ +?9M; i +ÁM ;b K†i KkB
 o` i?B m MB M oQÆM; :B^a oB M *¬M; S?O FB - #° /ϕM; +U+ F€ T?šM M° M|BX

@ "'i Hm"Mi? M"Q- i`QÈ+ iB M ?½v T?•M +?B `ä`"M; i`¼M; #ªQ # M /QÈB ç½- b
it+ iY FB 5

*Qm o¬ E} +kM; F?¬M; M?`M M´B M[ `²BX

G9+ M"v- #®M T?QÆM; çQ" M ç°B b m HQM; #¼M ?¼ iB M ?"M? p•v i`mv i´ ? B M
çM ;BÐM tQ v [m M? F?¬M; H"K ;b çQÈ+X

oKi pKi pKiXXX

"®M M;QÌB *Qm o¬ E} F?¬M; iB T iK+ +MM; h`B m ok S?d i`B M ç'm M[- K" H" i" T
T?K + "M +®i ?"B FBK b„+ FB X

@ h?¬M #BM? h?B M +'T h?€M? F?Q h`mv M i?W h?¬M hBM? i?¢+? GBM? [mª
J'v K|M i`¼M; #ªQ ?B K [mw M"v KÈB H" i`mM; i•K +O bU i` M? çQ¢iX

L m F?¬M; - #®M p` oQÆM; :Bª #¼M *Qm o¬ E}- ç½ bÈK çB M +m²M; ;B i [m - # Q
>mv M u hY S?€i FB `²BX

@ >b ?b M"Q +| / /"M; M?Q p"v5

h`B m ok S?d i?ªM M?B M +QÌB- ?| i?"M? K°i ç¢Q iBM? ?" iY b„+ i?B m ç®i ?mv M
tm®M; T?Q /QÈBX

P M? #,M;5 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5

h`B m ok S?d HQÈi çB K°i +?9i- HB M ç2K #®M M;QÌB #¼M \*Qm o¬ E} +?B i€+? `

@ J h?B M *?B h?O5

*Qm o¬ E} çSM; M;¢Q M;? ;B[F?¬M; i`mM; - K°i +€M? i v #¶M; M?B M i?B m ç®i
ç-m +U i?O ?„+ b„+ ;B®M; M?Q K•v ç2M #"M; #¢+X

J h?B M *?B h?O +U ç¢B FB T?€i` po HU+ J ç¢Q ?MM; ?²M- /šM ç°M; +m²M +m
ç°M; i`QM; +| HQ¢B i?B M #,M; ç` HB i- M;?B M €T ? ii?ªv #€ ç¢QX

h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- +?B M HU+ *Qm o¬ E} ç½ i,M; H M iÈB K°i +€B +'T #" + KÈB i
i` M? çQ¢i i`¼M; #ªQ T?K + "M +®i ?"B FBK b„+X

@ JÆ iQÎM;5

hQ" M i?•M / i?`i h`B m ok S?d M´B H M K°i i-M; [m M; ?" iY Q€M? ;B®M; M?Q i
M;mv M iQ" M i?•M +kM; i,M; H M K°i +€B +'T #" +X

"²M;5 _-K`-K5

J°i M K K°i M[- +m°+ çm i?B M i`B +QÌM; ;Bª H½Q #®B +MM; i•M #®B- F?B M +?
#` ç~v HmBX

oKi pKi pKiXXX

S?K + "M +®i ?"B FBK b„+ +| K°i +?9i i`¼M; #ªQ #` i?´B [mûi ç M ;B[F?¬M; i`mM;

@ æQ¢i #ªQ p"i5

S?¬M ç¬M; i? HU+ iQ" M i`QÌM; M? Q M? Q # v H M- ç€K LY #QÈ+ oQÆM; :Bª +?
[mv i çQ€M ;B M?"T i` M? çQ¢iX

J'v oQÆM; :Bª +€+ i? HU+ F?€+ M?bM i`°K ?²B H•m +kM; M?9M; i v iB M ç MX

h? M?QM; - i`¼M; #ªQ M"v +?QM? H" h?¬M #BM? h?B M +'T- h?€M? F?Q h`mv M i
F?¬M; T?ªB H" HQ¢B i`¼M; #ªQ #bM? i?QÌM;X

L?'i H" h?¬M #BM? h?B M +'T- M m M?Q ;†T T?ªB M;Q¢B HU+ i€+ ç°M; - b) bªM bE

"ªM i?•M h?¬M hBM? i?¢+? FB +kM; +| i? T?€i` mv €T +QÌM; ç¢B- /QÈB oQÆM

h?"K +?Q- M; v +^a +®i ?"B FBK b„+ FB - K†+ /M +?O M?•M ç½ M;½ tm®M; - M?QM;
` mv M,M; F?¬M; i? t•K T?¢KX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

*®i ?"B FBK b„+ FB T?mM i`"Q ` p" B ç¢Q T?QM; K M; FBK b„+ HÊB ?¢B- ç2K K'
oQÆM; :B^a iB T + "M #S+ HmBX

J°i p` oQÆM; :B<sup>a</sup> >Q h?¬M \*aM? i`QM; ç| - i` M M;Q`B +ÁM #` HQm H¢B K°i ç¢Q p
*ÁM +| K°i p` LY #QÊ+ oQÆM; :B^a +?B M HU+ b€M? p B oQÆM; :B^a- i?•M ?bM?
T?QM; K M; FBK b„+ i`QM; ç| + „i` i?"M? ? B çQ¢MX

@ *~M i?"M5 "° +®i ?"B FBK b„+ FB F?B +ÁM b®M; H" K°i p` +Q`M; ;B^a EBK ç¢Q5
o" B p` LY #QÊ+ oQÆM; :B^a FBM? ?¬K°i iB M;X

EBK ç¢Q- iS+ H" EBK i?m°+ iQM?- K°i i`QM; i?m°+ iQM? L;k >"M?- +¬M; FQ+?
T?QÆM; /B M +¬M; FQ+? çÆM i? - i?"K +?Q +ÁM i` M +^a oB K ç¢Q- G¬B ç¢QX

@ *Æ ?°B i®i5

h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? HB + K„i M?bM M? mX

*K+ /B M ;B`T?9i M"v ç½ H" K°i K^aM? ç¢B HQ¢M5

_ 'i M?B m i`¼M; #<sup>a</sup>Q T?K + "M +®i ?"B FBK b„+ #` ç€M? p,M; imM; i|2 H M ;B[F?¬
çO +€+ HQ¢B T?aM T? F?B M +?Q M;Q`B p,M; M;U M;½- #KB ç'i imM; # v F?„T M
oKiXXX

h¬M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ FB ç°i M?B M # v M? M? M /B ç M T?K + "M +®i ?
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M? +kM; H¼i p"Q K°i Qi T?aM T? +MM; /
LÆB ? B M;Q`B iB M M?"TH" F?m pU+ i`mM; i•K M?'i- i?W M?"M T?aM T? ` 'i K¢M
+?B M ç'm ;B[h`B m ok S?d +MM; *Qm o¬E}X

*?ŠM; [m - iW i`QM; +K+ /B M K" t2K- h`B m ok S?d pŠM H" K°i i v €T +? #®M M;
h B TQ?rQM; /B M b® HQÊM; #^aQ p"i i?m ?Q¢+? - h`B m ok S?d +ÁM M?B m ?ÆM H
@ h?¬M hBM? i?S T?~K5

L K *mM; h?€M? FûQ ç°M; K°i ç¢Q ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ - i?"M? +¬M; i?m H'v
T?~K- bQ pÊB K'v M;Q`B +ÁM H¢B +ÁM Km®M i?Q^aB K€B ?ÆM M?B mX

o®M /o- i`QM; E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M?- +| h" h?¬M hBM? H"K
h?¬M hBM? i?S T?~K #bM? i?Q`M;X

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? i¢K i?`B i€+? ` - KK+ iB m +O ?„M F?¬M; T?a
>„M M?„K M; v +¶ +®i ?"B FBK b„+ FB 5 h`QM; #° +®i ?"B M"v ~M +?S HU+ HQÊM
iQM? +U+ F€ iBM? i?m¬MX *?O M?•M #° +®i ?"B M"v F?B +ÁM b®M; ?ŠM H" K°i .`
@ L;k >"M? S?QM; G¬B +O i - im Hmv M ç M H9+ b m +kM; b) +| EBK *?B S?QM;
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +| iQM? iQ€MX

@ ",M; >Q" M; *?B M :B€T5

>„M i?9+ ;BK+ ?mv i K¢+? ",M; h?Ov- K°i i¬M; /`+? i? #,M; H K b„+ +?av tm¬B #
` K°i FB M #,M; i?Ov +?B M ;B€T m H K b„+X

.QÊB bU #^aQ ?° +O #,M; ;B€T /Q ",M; >Q" M; h?Q`M; #B M i?"M?- HU+ T?ÁM; ?° +

*°M; i? K T?ÁM; M; U i? T?€+? +QÌM; ç¢B EBK E?¬M h?€M? G¬B h? +O ?„M- ?Q°
+ªM +¬M; FQ+? +’T oQÆM; :BªX

oKiXXX

L; Q°B K†i ", M; >Q°M; *?B M :B€T FB M?°M M?¢Q i?Ov H¬B ; ÊM b|M; - +| çQÊ+ H
S?°K H° +¬M; FQ+? ?Q†+ ç`+? M?•M iB T +°M h`B m S?QM; - b) H¼i p°Q ç|M; #, M,
T? X

@ ±\

h`B m ok S?d ç M; i`QM; H9+ +?B M ç°m i` M? çQ¢i F`+? HB i- +ªK M?“M çQÊ+ K°
K„i HB +M?bM p T?Q ", M; >Q°M; *?B M :B€T +MM; h?Ov *?B S?QM; G¬B ; ÊM b|M;
S?QM; X

L?QM; i?B m MB M i|+ iQK FB +kM; F?¬M; T?ªB H° M; QÌB Î +?¶ b•m i`QM; i•K HB
/B M ?mv i K¢+? +MM; +¬M; T?€T +| +?9i +MM; HQ¢B K° i?¬BX

@ JÎ5

a m F?B T?ÁM; M; U i, M; M?B m- h`B m S?QM; p°M +?mv M HU+ HQÊM; i? T?€+
K°i i¬M; /B K ?° ?mv i b„+ çÄ iQÆB- ó-Kô K°i iB M; - T?€F? B /Q •K +MM; HU+ T?
h?“K +?Q- M; v +ª p°B p` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª +MM; oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? ç
i?ÌB #S+ HmB ` M; Q°BX

h`QM; +ª [m€ i`bM? M°v- h`B m S?QM; +kM; i?m°M i v +QÈT çQ¢i ? B # F?®B h?-
_®i +m°+ - ?„M iB T +°M ç M # M +¢M? +®i ?°B FBK b„+ FB X h`QM; +®i ?°B FB T
ç¢B- +ÁM +| i? T?€i ç°M; +¬M; FQ+? T?ªM T? EBK ç¢Q +QÌM; ?½MX

@ G’v5

h`QM; i v h`B m S?QM; tm’i ?B M K°i bÊB tQ+? FBK b„+ h?¬M #BM? æ` +’T- /QÈB
T?€+? - óT?®+ô K°i iB M; - ç½ [m’M [m M? FB M +®i ?°B FBK b„+ FB X

S?®+ T?®+ T?®+5 G2M; F2M; 5

h`B m S?QM; +MM; pÈB M?[M; M; QÌB +?mM; [m M? +kM; H¼i p°Q bU T?ªM T? +O

@ *~M i?“M5 J m i`€M? ` 5

J°i p°B LY #QÊ+ oQÆM; :Bª +MM; oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? T?K +°M +kM; ç m +|
L?QM; K° h`B m S?QM; ; B®M; M?Q ç½ +| /U çQ€M i`QÈ+ - i`€M? i?Q€i çQÊ+ ?ÆM
T?ªM T? X

@ *®i ?°B FBK b„+ M°v +?ŠM; [m H°, p°Q €Q M; ?o ~M +?S i`QM; i?•M i? - +•m i?
M; Q¢B ; BÈB- bªM bBM? ` HU+ +¬M; FQ+?5

h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; ç®B pÈB #ªM +?°i +¬M; FQ+? FB - pW HB +
GBM? ?²M w +?Q- +ªM? ; BÈB +’T #°+ #ªM i?•M ?„M F?¬M; ; B®M; #bM? i?QÌM; - r
+kM; F?¬M; i`°M €T çQÊ+ ?„MX

_ , M; `„+5

h¢B K°i +€B +?ÈT K„i i`QÈ+ F?B bÊB tQ+? FBK b„+ FB b„T çSi- +¶ +®i ?°B FBK b„
i`QM; ; BÈB +?d +’ i?B i +O h`B m S?QM; X

h?ÌB çB K +m®B +MM; +ÁM +| hB m ht+ JB m i?B i`B M ` #Q i?m°i ©M? æ°M- i, M;
+¶ +®i ?°B FBK b„+ FB X

@ ht+ iY FB - F?¬M; M; Ì ç½ çQ¢i çB +®i ?°B FBK b„+ +O æ¢B M, M; .` i°+5

J°i Qi LY #QÈ+ oQÆM; :B^a +MM; oQÆM; :B^a #®M T?Q tmM; [m M? +^aK ;B€+ €T H
F?B T bÊ FBM? ?¬ K°i iB M;X

*?Q /M H° oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM?¬ M;?o Km®M i?m H'v +¶ +®i ?°B FBK b„+ M°
i?m°M HÊB M?Q p°vX

@ æWM; ç +?Q ? B i M iB m iY FB +?çv5

h`QM; #®M p` oQÆM; :B^a #¼M *Qm o¬ E} +| K°i M;QìB ;B°M /[M|BX

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? B M'v +kM; ç m i?m ?Qç+? i?°i HÈMX h`B m
b„+¬ F +^aK°i +?9i #^aQ p°i HQm HçB i` M i?B i? X

J° L K *mM; h?€M? i?b H'v çQÊ+ b® HQÊM; h?¬M iBM? M?B m M?'i¬ +?B K ?ÆM H

3y3X *?QÆM; 3Ry, *?9M; L° h`mv a€i

h`QM; i`°M; i` M? çQç i?¶M HQçM M°v¬ h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? i?°M?
HÊB Q+? F?B M F F?€+ T?°B çÄ K„iX

G9+ M°v¬ i`°M; i` M? çQç i i`¼M; #<sup>a</sup>Q T?K +°M +®i ?°B FBK b„+ ç½ i`¬M B Hç+ ç`M

@ h†+ iY FB - F?¬M; M;ì ç½ çQç i çB +®i ?°B FBK b„+ +O æçB M,M; .` i°+5

@ æWM; ç +?Q ? B i M iB m iY FB +?çv5

J°i Qi LY #QÈ+ oQÆM; :B^a +MM; oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? ç2K KK+ iB m +?mv M
+MM; L K *mM; h?€M?X

*€B M°v F?¬M; +?d #îB pb M;mv M M?•M HÊB Q+?¬ K° +ÁM F +^aM° ?Ä +MM; Q€M
iQ+? Hkv tm®M; iÈB ;BìX

J°i Qi F +?B M HU+ +°T oQÆM; :B^a î ç•v¬ i`QM; H9+ p¬ ibM? ?[m w ?QÈM; ? B M
i?°K +?Q H°K i?°M? tm i? p•v [m M?X

h`QM; #®M p` oQÆM; :B^a #¼M *Qm o¬ E}¬ +| K°i M;QìB i`QM; ç| HçB i`U+ iB T b€

hm pB +O h`B m S?QM; +?ŠM; [m +?d H° æ M L;mv M *^aM?¬ HçB çç i çQÊ+ +®i ?°
p°i HQm HçB i` M +®i ?°B M[X

G9+ M°v F?¬M; çB¬ +ÁM çÊB ç M F?B M°Q\

@ GmB HçB5

a m HQM; h`B m S?QM; #¶M; ç°i M?B M FûQ /°B` K°i ç¬B [m M; /U+ i?Ov H¬B ;Ê
M?Q i?°iX

@ G¬B .U+ S?B æ°M h?m°i5

oKiXXX

hçB +?¶ HQm HçB K°i ççQ i°M ^aM? i?Ov H¬B ;ÊM b|M;¬ S?QM; G¬B [m M; /U+ FB
i`mM;¬ +MM; K°i ççQ ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ F?€+ ?°B ?ÊT +MM; K°i +?¶

P M? #²M;5 S?®+ T?®+5

J°i p` oQÆM; :B<sup>a</sup> >Q h?¬M \*<sup>a</sup>M?¬ K'v p` LY #QÈ+ oQÆM; :B^a +?B M HU+ b€M? p
FQ+? +kM; ç m ç€M? p°Q F?Q^aM; F?¬M;5

@ hB m iY FB - F?¬M; M;ì +kM; K ?B m F?¬M; ;B M T?B ç°M¬ ?ÆM M[+ÁM H° H¬
æ€K +QìM; ;B^a iBM? M? p² ?Ki¬ +| +?9i i`ÈM i`ÁM K„i K° M?bMX

B +| i? /U çQ€M çQÊ+¬ K°i ;½ i?B M i°B hB m æ M L;mv M *^aM? HçB +| i? HoM
i?•K M?Q i? - î T?QÆM; /B M i®+ ç°¬ T?°M SM;¬ w i?S+ ç m H° M?'i HQmX

@ æB5

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M?- # M i`QM; K°i i-M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b
?QÊM; ` # M M;Q`B T? iQ+? +´ i?`M? K` çBX

@ "Q T?€T H-B /U+ T?B ç°M FB

h`QM; K„i h`B m ok S?d i?Q€M; ?B M H M K°i iB FBM? M;?B #'i ç`M?- K„i M?bM [
pšM +ÁM +?Q F`T i?m HB K HçB b m HQM; h`B m S?QM;X

QyQ

G`v #Q i?m"i F?¬M; ;B M T?B ç°M +O L K \*mM; h?€M?- +Q`M; ;B^a +| i? çm´B i?
i` M ç-m M;|M i vX

J` i`QM; b® M`v- \*Qm o¬ E} i?U+ HU+ +U+ KçM?- i?b HçB pšM +ÁM ç M; #` h`B m
h`aB [m H-M HQÊi +QÊT çQç i H9+ i`QÊ+ +MM; H`K `®B H-M M`v- i?m ?Qç+?+O
T?9X

@ .QĐM; h•K >²M J°+- h?Ov Jšm *?B hBM?- o¬ *QÆM; h?QÆM; J°+- h?-M hBM? i
i`B M;mv M M`v- im pB +MM; i?U+ HU+ +O i ?ŠM b) +| ç°i T?€ ?Q`M iQ`M KÊB5

h`B m S?QM; +kM; KWM; i?-KX

*?d /U p`Q HU+ HQÊM; ? B M;Q`B- Km®M çB i?,K /Á ç`Q K|+ K°i Qi #<sup>a</sup>Q p"i i`QM;
iQÆM; ç®B F?| F?,MX

GQçB i?O çQçM +QÊT çQç i M`v- i®+ ç° i?m ?Qç+? i`B M;mv M [m^a i?"i`i M? M?)

*?ŠM; [m - T?`K H` +| HÊB +kM; b) +| ?çB5

GQçB +QÊT çQç i F?¬M; +?9i +® F} M`v- [m<sup>a</sup> i?"i i´M ?çB M?•M T?~K- +kM; / /`M;

@ hB m #®B- çSM; HçB5

" M +çM? T? iQ+? +´ i?`M? +kM; ç M; +| K°i ç°B M?•M K½ +?B K +SX

E +-K ç-m- H` K°i ;½ i? M? MB M ?„+ #`Q oQÆM; :B^a- ? B K„i b€M; iU iBM? [m

Í # M +çM? ?„M- i?m-M K°i ç€K iQ`M H` LY #QÊ+ oQÆM; :B^a +MM; æçB æ M L;r
K°i M`M; M[iY i|+ H K çB K ioM? ¬M M?m- imv i K„ M?m H - ;B®M; M?Q K„ M[+´ ç

@ G` M;Q`B +O E?QÆM; ;B 5

@ æ M?'i i?B M i`B E?QÆM; ;B E?QÆM; h?-M +MM; æ M?'i K„ M[E?QÆM; ;B

J°i Qi i?B M i`B +€+ i? HU+ T?K +`M- HB + K„i HB M M?"M ` H B H`+? ç°B M?•M

@ E?QÆM; h?-M + - +?QM? H` i M i†+ iY FB ç½ +QÊT çQç i h?Ov Jšm *?B hBM?

L[iY i|+ H K çB K ioM? ¬M M?m F?) +„M M? K¬B- +†T K`v M?Qm +?†i- €M? K„i K
;BQÆM; K„i M?bM ;½ i?B m MB M i|+ iQK i`QM; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+X

L[iY i|+ H K M`v- +?QM? H` æ M?'i K„ M[E?QÆM; ;B - E?QÆM; S?B hmv i5

a„+ K†i h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? i?Q€M; +,M; i?ŠM;X

J„i i?'v ? B M;Q`B ç½ H•K p`Q +K+ /B M i`QÊ+ b m #` #¼+ ç€M?X

*?B M HU+ ? B M;Q`B imv KçM?- M?QM; +kM; F?¬M; F?€M; +U M´B T?-M ç¬M; ;
+¬M;X

h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; M?çv +<sup>a</sup>K M?"M ` çQÊ+- T?K +`M +ÁM +| +?9
*Æ ;B FB K B T?K+ M[X

@ h`Q o•M- ?„M iU ?² ç½ M?"M ` i²M içB +O +?9M; i 5

h`QM; ? B i`ÁM; K„i *Æ G M M´B H M K°i iB K°M; ?mv M ç¢K iY b„+ - H¢B F?| +| i?
 +MM; FB M; F} i` M K†iX
 G9+ i`QÈ+ h? - M GBM? L?½M + O h`B m S?QM; T?ªM T? - K M; ç M +?Q M`M; i?Q
 i•K Hw- ç M #•v ; Bì pšM + ÁM +?Q i€M çBX
 @ h?W +Æ K` ?`M? ç°M; 5 E?QÆM; h? - M M`v +kM; H` oQÆM; ;Bª +`T GoM? oU+ -
 i?QÌM; 5
 h`Q o•M i?`T ; B¼M; M|BX
 æ9M; H9+ M`v- ?Q [m M; ?mv M M; •M b„+ /Q h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?
 ç€M? +?†MX
 @ GQm H¢B5
 h`QM; i v E?QÆM; h? - M tm`i ?B M K°i i? M? #,M; i?QÆM; M; •M b„+ - H¢B +m²M +
 [m M; ç¢K ?„+ b„+ ; B®M; M?Q b|M; ; ÊMX
 oM5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX; 5
 L?[M; MÆB iB #,M; [m M; ç¢K ?„+ b„+ FB çB [m - p¢M p`i ç|M; #,M; - +?Êi ?| i?
 #€ ç¢Q p¬ bQM; X
 S?®+ T?®+ T?®+
 hWM; ç¢Q i?QÆM; ªM? #,M; [m M; ç¢K ?„+ b„+ ç9M; H` +| p`B T? - M i?~K i?`m- ç•H
 GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M?X
 E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M? +kM; M; QM; F i H M K°i i - M; bQÆM;
 J†+ /M i? +¬M; #`+ M`v +kM; F?¬M; K M; ç M mv ?B T``i HÈM- M?QM; ?`M w +Q
 +?Q i®+ ç° +O ? B M; QìB +kM; pb i? K` +?`K H¢BX
 *MM; H9+ ç| - M, K b€m p`LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª E?QÆM; ;B i`QM; F?QªM? F?„+ ç
 K„M [E?QÆM; S?B hmv i FB M [X
 J`v +QÌM; ;Bª LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª M`v- +?B M HU+ ç m H` +U+ F€ iB T +`M oQÆM
 p B oQÆM; ;Bª5
 L K *mM; h?€M? #„i #m°+ T?ªB p`M +?mv M oQÆM; ;Bª po HU+ +MM; #Q F„ E?¬
 +?mv M /ìB çB +¬M; FQ+? +O M?[M; M; QìB M`vX
 "²M; 5 •K -K -KXXX
 L K *mM; h?€M? +MM; E?QÆM; h? - M Î ; B [F?¬M; i`mM; +?QM? /B M ; B Q FQ+?
 +?¢K H¢B +MM; K°i +?¶ - mv i? +QÌM; ç¢B - ç`v HmB F?¬M; Qi M; QìB T?K +`MX
 h?bM? i?`+?5
 E?QÆM; h? - M #`K°i KªM? [m M; # iY K M; ?mv M M; •M ç M t2M i` /` +?`M HmB`
 F?Q ?mv i #®+ H M +m²M +m°MX
 @ L m F?¬M; T?ªB L K *mM; h?€M? M?`M çQÊ+ HU+ HQÊM; h` h? - M hBM? +QÌM;
 KS+ M, K M, K K` i?¬B5
 h`B m S?QM; i•K M?Q ; QÆM; b€M; X
 h` h? - M hBM? FB i`Î i?`M? ?¢+? i•K GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M? - HU+ HQÊM
 ªM? ?QÎM; ç M bm®B M; m²M hBM? ?¢+?X
 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5
 L?QM; ç²M; i?ìB - +€+ +QÌM; ;Bª E?QÆM; ;B F?€+ T?€i` i? +¬M; +QÌM; ç¢B - ç½
 iB M #Ä +?¢v +O L K *mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM; X

J†+ /M- M;Q`B E?QÆM;;B +?d +| i? F K +? ? B M;Q`B i`QM; i?`B ;B M K'v ?ÆB
+| i? çm' B F`T iÈBX

@ h†+ iY5 .€K ç€M? +QÈT çQç i i`•M #ªQ +O >Q`M; i°+ i - #ªM çB M ?ç T?ªB ç2K
H M i` M iQ`M; i?`M? T? iQ+?5

J°i T?QÆM; ?QÈM; F?€+ +O T? iQ+? +?Êi i`mv M ç M K°i ççQ i? M? •K HçM? M
oKi pKi pKiXXX

*?d i?'v K°i ç°B M?•M K½ >Q`M; i°+ æçB \*`M ç M; +?çv p°B K` ç MX

E + -K ç- m- ç9M; H` h?"T h K >Q`M; iY FB +MM; H½Q ;Bª F?¬ /B M H9+ i`QÈ+ -
+| K°i +?9i LY #QÈ+ oQÆM; :Bª i?2Q M; v T?Q b mX

@ > ? ? > B i M iB m #®B- t9+ T?çK M?B m M;Q`B T?šM M° M?Q p"v- ç t2K +€
o`B p` oQÆM; :Bª +O oB M *¬M; S?O- h?ç+? ;B - æ'M; ;B +MM; pÈB K°i Qi LY
HU+ F?€+- +kM; iW M?[M; T?QÆM; ?QÈM; #'i ç²M; #¼+ ç€M? K` ç MX

*K+ /B M ;B`T?9i M`v- ç€K M;Q`B E?QÆM;;B # M FB +| i? FûQ /`B h`B m S?Q
i?`B ;B M K'v ?ÆB i?Î ? v F?¬M; - HçB +?QM? H` K°i çB m FB M K'm +?®iX

@ h`B m S?QM;- ?B M içB M M H`K b Q #•v ;B`
J„i i?'v M?[M; F çm' B ;B i +`M; M;`v +`M; M?B m- ?ÆM M[ ç M; `i M? M? iB T +
h?€M? +kM; +| +?9i M;QM; i`¼M;X

h?U+ HU+ +'T #"+ E?QÆM; h?-M FB iQÆM; ç®B iB T +`M pÈB ?„M- +ÁM +| K'v M
iB T +`M oQÆM; :Bª F K +? M[X

L?[M; M;Q`B M`v- F?¬M; +-m +| i? +?B M i?„M; L K *mM; h?€M?- +?d +-m +| i? M
i?Î K` i?¬BX

@ h`QÈ+ ;BªB [mv i ?„M5

o K†i h`B m S?QM; [mª [mv i- €M? K„i i"Ti`mM; H M i` M M;Q`B E?QÆM; h?-MX
.QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?Q`M;- L K *mM; h?€M? +MM; E?QÆM; h?-M çÆM çª ç°
#çB- F?ª M,M; +-M T?ªB K'i KQ`B K'v ? B KQÆB +?B m- ?m®M; +?B +ÁM +| M?[M

@ G M5

L K *mM; h?€M? ?B m çQÈ+ w iS +O h`B m S?QM;- FûQ ç°M; K°i ççQ ?Q imv M
iB T +`M # M M;Q`B E?QÆM; h?-MX

@ G¬B .U+ S?B æ°M h?m"i5

æ²M; i?`B- K°i ;½ i?B m MB M i|+ iQK HQM; K¼+ S?QM; G¬B [m M; /U+ i?Ov H K
HU+ HQÈM; i? T?€+? ;B®M; M?Q M9B + Q M; ?B M ûT- ç€M? i?šM; H M i` M M;Q

@ E?¬M; i®i5

.QÈB bU ?ÊT HU+ €T #€+? +O L K *mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM;- i•K i?-M E?Q

@ S?€5

hQ`M i?•M h`B m S?QM; #®+ +?€v H M K°i i-M; HQm Hv /B K ?` çÄ iQÆB- i`QM; H
G¬B h? HU+ T?€+? #€ ççQ- K°i [mv M +?QM? /B M Q M? FQ+? i?šM; H M i` M M

oM pM5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>ÆM M[- S?QM; G¬B [m M; /U+ b m HQM; h`B m S?QM; i®+ ç° + Q +?'M ç°M;- i`
ç°M; i?2Q h?Ov *?B S?QM; G¬B H®+ tQ€v +Q`M; ççB M[X

@ >mv M E?¬M; GB i5

h`QM; HÁM; #`M i v L K *mM; h?€M? i?m`M i? T?€+? +?ûK` K°i ç¢Q T?QM; K M;
 M?Q F?2 MSi- +MM; pÈB K°i +¶ [m M; ?mv iY ?mv i i` /`- +`M i?•M ç€M? i`9M; H M
 S?®+ »+
 E?QÆM; h?–M T?mM` K°i M;KK K€m- # M M;Q`B i?•M i? ?B M` K°i ç¢Q`½M?
 /`B iW p B tm®M; iÈB #KM;X
 *?d K°i i?Q€M;- b„+ K†i E?QÆM; h?–M i`„M; # +?– iW ;B[ F?–M; i`mM; `ÆB i?ŠM
 *kM; F?–M; T?ªB H` ?„M +| +? M? H +? [m€ HÈM +MM; pÈB ? B M;QÌB HB M i?OX
 *?d H`- M,M; HU+ T?®B ?ÊT +O h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? +| i? M|B H
 > B M;QÌB ç m K ?B m T?B ç°M- M? M? M?Q +?ÊT ç€M? #'i M;ìX
 "Q F„ E?–M; ;B M +O L K *mM; h?€M? +,M #ªM F?–M; i? T?ÁM; M;W - E?–M; ;B
 pÈB KK+ iB m ç`+? M?•M- +| HU+ i`|B #m°+ +MM; ?¢M +? +QÌM; ç¢BX
 EBK E?–M h?€M? G–B h? +O h`B m S?QM; +| HU+ T?€+? +QÌM; ç¢B- +| i? bªM
 ?mv i i? T?€+? bBM? HBM?X
 J` ?mv i K¢+? >mv i J .QÆM; #B M /`FB - bS+ #MM; T?€i`'i K¢M?- T?®B ?ÊT h?€
 G–B [m M; /U+– bS+ #MM; T?€i i`QM; F?QªM? F?„+ +| i? mv ?B T oQÆM; ;Bª i?`
 *ÁM +| K°i çB K [m M i`¼M; ?ÆM M[ - w i?S+ +MM; +ªM? ;BÈB +O h`B m S?QM
 E?QÆM; h?–M- i?`M? +–M; #„i H'v bÆ ?Î +O ?„MX
 «XXX–XXX–XXXMXXX;5
 " M M;Q`B i?•M i? h`B m S?QM; K¢M? K) tm'i ?B M K°i i–M; #,M; i?Ov +?B M ;B€
 b|M; /B ç°M;X
 S?®+5 S?®+5 "²M;5
 J°i Qi LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª T?K +`M- +MM; pÈB E?QÆM; h?–M ç½ #` i`¼M; i?Q
 F?–M; i? mv ?B T ç M h`B m S?QM; M[X
 h?Ov *?B S?QM; G–B K` h`B m S?QM; im ?`M? i?`M? ç–m iB M- +| i? ;B9T +?Q ?
 h?€M? G–B h? - ç®B pÈB +–M; FQ+? ",M; h?Ov i?m°+ iQM? +| F?€M; iQM?`'i K¢
 @ GmB5
 h`B m S?QM; iB M p`Q E?–M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M?- ? B M;QÌB ?|
 ?mv M M;•M b„+– M;¢M? F?€M; K°i +?9i +–M; FQ+? iB T i?2Q- HQÈi [m K°i +Y E
 @ h?–M + 5
 æ M?'i K„ M[E?QÆM; ;B E?QÆM; S?B hmv i p°B p`M; iB M iÈB- çÐ H'v E?QÆM;
 @ > B M;QÌB M`v- i?"i bU H` F?–M; ;B®M; #bM? i?QÌM;5
 o K†i E?QÆM; h?–M pšM +ÁM +?Q i? idM? i?–M H¢B,
 @ h`QM; GoM? oU+ i? M? MB M ?mv M v FB +| K°i +¶ HU+ HQÈM; i` /` ç€M; bÊX
 F?B M i +ªK ;B€+ ;B®M; M?Q ç° + Q w +ªM? +O K°i p` æ¢B æ H½Q #®B p"v5
 oKiXXX
 æ€K M;QÌB E?QÆM; ;B +?d +| i? i`Æ K„i M?bM i–M; ?Q [m M; ?mv M M;•M b„+ F
 [m X
 L;Q¢B i`W oQÆM; ;Bª GoM? oU+ E?QÆM; h?–M- +€+ LY #QÈ+ oQÆM; ;Bª F?€+ i
 mv ?B T i?U+ +?'i ç®B pÈB ? B M;QÌB FB X
 oKi pKi pKiXXX

æ9M; H9+ M"v- #¼M M;Q`B oB M *¬M; S?O- h"Q ;B - æ´M; ;B - h?"T h K >Q" M; iY
L?[M; M;Q`B M"v- +?d FûK K°i ? B ?ÆB i?Î M[- HB M +| i? i?"M? +¬M; #¼+ ç€M
*mM; h?€M?X
@ *Æ G M5 >B M i¢B +?9M; i ` i v M;,M +?†M- +| F?ª M,M; HQm H¢B ? B i M †+
h"Q o•M ?¬ ?'T ;'T ;€T- M|B M? M?X
oW `²B h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? HB M i?O- F?QªM? F?„+ ç€M? i`¼M;
i?"i F?B M +?Q ? B M;Q`B p¬ +MM; F?B T bÊX
h?B m M[i|+ iQK *Æ G M i?b p K†i K M; i?2Q /Q /UX
æ®B pÈB h`B m S?QM;- i`QM; HÁM; M" M; pšM +ÁM FQM? bÊ- +ÁM HQm H¢B K°i i
J†+ /M M" M; #B i- ;B`T?9i M"v +?QM? H" +Æ ?°B i®i M?'i ç HQm H¢B ? B M;Q`B

h`B m S?QM; T?€i ?B M i` M #° +@i ?`B FBK b„+ M`v +ÁM HQm H¢B K'v T?K FB M
S?–M 2Q +@i ?`B FBK b„+- +| [m'M H'v K°i bÊB ç B HQM; ?¬B FBK b„+- F?¬M; i?"
Í #° p` T?–M ç–m +O #° +@i ?`B +| K°i +€B F?Q2M KkB tQ+? FBK b„+X
*m®B +MM;- i` M ç¬B +?•M +O #° +@i ?`B FBK b„+ +ÁM K M; K°i ç¬B ;B`v #^M; /
KÆ ?² ?B M H M ?Q p,M iBM? i T?QM; +€+? +´ tQ X

3RRX *?QÆM; 3Rk, h?U+ GU+ æ m hB M

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ç°i M?B M M?av ` - €M? K„i +?ÈT +?ÈT- /Á tûi K'v T?K FB M HQm
æ B HQM; ?¬B FBK b„+- F?Q2M KkB tQ+? FBK b„+- ç¬B ;B`v / +´ i? M? b„+
@ h†+ KB m- iMv iB M +?¼M çB5

h`B m S?QM; H¢B +Q`B M|BX

hW i`QM; p K†i p` ç°M; i€+ +O hB m h†+ JB m- ?„M HB M +| i? çQ€M çQÊ+ hB i
i?'v ?SM; i?9 ç®B pÈB Qi M?'i K°i K|M #ªQ p"i M`Q ç| i`QM; # K|M M`vX
Í FB T M`v M`v- h`B m S?QM; i? K im EBK E?¬M h?€M? G¬B h? - M?m +–m ç®B pÈ
i?'T`i M?B mX

>„M +| hÄ h?B M *mM; +MM; pÈB „M; >Q`M; h?QÆM; b m F?B +Q`M; ?| - M?Q p"

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m H,M; F?¬M; i`Î KbM? K°i +€B- `ÆB tm®M; i` M FB M ç B HQM; ?¬
M? M?`M; b` K°i +?9iX

J°i iB [m M; HQm M; •M ?¬B b„+ iW i`QM; KB m iªQ H|2 ` - /mM; M?"T H M i` M ç
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

aÊB ç B HQM; ?¬B FBK b„+ FB ç°i M?B M #B M ?bM?- ?| i?"M? K°i bÊB HQM; t`
ç°M;- Î ;B[F?¬M; i`mM; HB M iK+ m®M HQÊM p†M p QX

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m pmM; iªQ K°i +€B- bÊB HQM; t`iB M €K FBK b„+ FB #B MªQ i?"
/`B ç M K'v +?K+ i`QÊM;- +MM; pÈB iWM; çÊi GQM; M; •K FBM? ?²M ç°M; T?€+?
F?B M +?Q T?–M ç¬M; u m HBM? h?QÊM; *´ T?K +`M i`QM; +´ H•K ç m FBM? M;¢
J„i i?'v FBK HQM; t`ªM? FB M? M? +?|M; i?¬M i?'i`MM; i?B M- +?B m`¼B i–M
i?B M ç` /` iQÊM;X

@ EB M •K FBK HQM; iB M i`mv M i?W M`v- +?d bÊ +kM; F?¬M; i?m FûK *`M E?–
L K *mM; h?€M? F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;X

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m i?"T T?–M pW HÁM;- KB m iªQ `mM; H M- FBK HQM; t`ªM? FB
i?"M? K°i +€B pÁM; +´ €K FBK b„+ + Q [mw iBM? i - K M; H M i` M +´ K QX

>B M M?B M- FB M €K FBK HQM; iB M M`v +ÁM K M; i?2Q M,M; HU+ #B M ?bM?X

@ h†+ KB m- M; QÆB i?"i` #B i +?¼M ?`M;

h`B m S?QM; F?) pûQ M? +€B i B K Q +O M|X

E?¬M; +–M T?ªB M|B- i?S ç€M; ;B€ M?'i i`QM; # FB M p"i T?~K M`v ç½ #` M| +?¼

*ÁM H¢B ? B FB M p"i T?~K- F?Q2M KkB +MM; ¢¬B ;B"vX

•M? K„i h`B m S?QM; `ÆB tm®M; i` M ¢¬B ;B"v +´ i? M? b„+ FB - i?Y ¢2K M! K M;

@ ±\

h`B m S?QM; pW K M; ¢¬B ;B"v M"v p"Q- +ÁM +?Q +! p"M +?mv M +?•M M;mv M ?šM;- i®+ ¢° +MM; iQM? M,M; ¢°M; ¢ m i,M; H M`i M?B mX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m S?QM; ¢2K +?•M M;mv M h?Ov \*?B S?QM; G¬B /mM; M?"T p"Q i`QM; ¢¬B ;

oKiXXX -K

h`QM; ¢¬B ;B"v +´ i? M? b„+ T?Ki` K°i ¢¢Q [m M; ?"i? M? /B K- i`QM; F?QªM? F ¢~v /!B ¢B ;¬M K°i i`,K i`QÊM;5

@ h®+ ¢° i?"i M? M?5

h`B m S?QM; +kM; #` /¼ +?Q M?ªv /UM; H MX

"QÊ+ ¢¬m T?•M iQ+?- ¢¬B ;B"v M"v H` K°i FB M /` #ªQ HQ¢B T?K i`Ê- F?¬M; +! H +!T ;¬M M?Q iB T +M h?B M +TX

æ®B pÈB +¬M; /KM; +O ¢¬B ;B"v M"v- h`B m S?QM; i?"T T?¬M pW HÁM;5

*! ¢QÊ+ ¢¬B ;B"v M"v- i®+ ¢° +O h`B m S?QM; +M; i,M; M?B m- +! i? i,M; T?9 h?€M? h? +MM; ?mv i K¢+? #B M /`X

*ÁM M[- ¢¬B ;B"v M"v M;Q¢B i`W ;B9T ;B i,M; i®+ ¢°- +ÁM +! HU+ T?ÁM; ?° M? +Q!M; ¢¢B +O M!- +! i? / /M; SM; T?! pÈB +€+ HQ¢B iBM? ?m®M; F?~M +TX

æQÆM; M?B M- ¢®B pÈB M,M; HU+ +O ¢¬B ;B"v +´ i? M? b„+ M"v- h`B m S?QM;

>„M KÆ ?? +! +ªK ;B€+- ¢¬B ;B"v M"v +! K°i +?9i HB M ? KÆ ?? pÈB o,M KBM? h? T?QM; +€+? H` +! +?9i iB T +M5

@ L K *mM; h?€M?- +€B F?Q2M KkB M"v i?m°+ p M;QÆB

h`B m S?QM; i?ªM M?B M +Q!B- `i iMv iB M ¢2K +€B F?Q2M KkB +ÁM H¢B ¢Q - ¢ M; M;Æ M;€+ ¢SM; K°i # MX

æ m H` T?K FB M HQm H¢B i` M #° +®i ?"B FBK b„+- M,M; HU+ +O +€B F?Q2M M?B mX

L K *mM; h?€M? iB T M?"M +€B F?Q2M KkB- ¢2K M! ¢ti H M i` M b®M; KkB K°i +?9 +MM; w +?Q oQÆM; :Bª p"Q i`QM; - i?,K /Á ¢¬B +?9iX

"¶M; ¢°i M?B M- i`QM; K„i L K *mM; h?€M? +?Êi H!2 iBM? [m M;- p Kti +ªK FQ S?QM;X

L; v b m ¢!- L K *mM; h?€M? i?"i M? M? M? M ¢2K +€B F?Q2M KkB ¢2Q H M i` M \*€B KkB p®M F?€ M? im'M FB - b m F?B ¢2Q H M +€B F?Q2M KkB tQ+? FBK b„+- F?Q i` /`X

@ L K *mM; h?€M?- +€B F?Q2M KkB M"v +! i€+ /KM; ;b\

*†T K"v h`B m S?QM; F?) M?Qm H¢B K°i +?9iX

L K *mM; h?€M? ;B! T?9i M"v- b m F?B i,M; i? K +€B F?Q2M KkB- F?Q +?´i +ª M;Q #QÊ+ #B M ?! X

@ *€B F?Q2M KkB M"v- i€+ /KM; ¢®B pÈB M;QÆB +! H) F?¬M; HÈM- M?QM; H¢B K°i +€B M,M; HU+ ?mv i K¢+?

L K *mM; h?€M? KdK +Q`B i?—M #Q- +kM; F?¬M; +| ;B^aB i?Q+? M?B mX
 h`B m S?QM; T?€M çQ€M- +€B F?Q2M KkB M`v ?ŠM +kM; H` +| +¬M; /KM; T?K i`É
 h` M i?U+ i - +<sup>a</sup> # +€B T?K FB M M`v ç m H` H`v T?K i`É H`K +?O- iMv i?•M K M;
 FBK b„+ FB X
 QyQ
 h`QM; +´ H•K- h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? F?¬M; M|B H`B M`Q M[- #„i ç-
 im H MX
 .Q`ÈB M?[M; ç¢B F€ M;° i`QM; E?¬M; :B M h?—M >mv M- i?U+ HU+ ? B M;Q`B +k
 M? M? i,M; H MX
 @ .QĐM; h•K >²M J°+5
 h`QM; i v h`B m S?QM; tm`i ?B M K°i çQ¢M HK+ K°+ i`QM; bm®i- K†i M;Q`B # Q
 F€ iBM? K`M- T?€i` K°i +¶ ??M HU+ J°+ ? i?m—M M?B M # ç°M;X
 G`T iS+- h`B m S?QM; i?9+ ;BK+ o¢M LB K h?—M Zmv i- ?`T i?m bBM? K M? ??M H
 *| F?®B HK+ K°+ M`v iQÆM; i`É- HBM? ??M h`B m S?QM; M?“M çQÊ+ i~K #´ HÈM
 h` M T?QÆM; /B M i¢Q M;? ><sup>2</sup>M ç¢Q- h`B m S?QM; bQ pÈB K°i Qi æ¢B æ çdM? T
 +?9i- ;—M iB T +”M pÈB hY oQM; æ¢B æ i`QÊ+ ç•vX
 a m ç| - h`B m S?QM; M?`i i•K ç /KM;X
 @ hBM? ?¢+? hY S?QM; G¬B aQ oQÆM; :B^a5
 h`QM; HÁM; #`M i v h`B m S?QM; tm`i ?B M K°i pB M hBM? ?¢+? iY b„+ i?•K €K p-
 ?¢+? hY S?QM; G¬B aQ FB X
 oB M hBM? ?¢+? M`v- pW H9+ ç®B SM; S?QM; G¬B i?m°+ iQM?X
 >„M ?B M i¢B ç M; i? K im h?Ov *?B S?QM; G¬B- pšM +ÁM i?B m h?Ov i?m°+ iQM
 @ h?Ov Jšm *?B hBM?5
 h` M K†i h`B m S?QM; ?B M H M w +Q`B- i`QÈ+ M;Q`B i`¬B M´B H M K°i [m^a +—m i
 HÈM +Đ M„K i vX
 *€B h?Ov Jšm *?B hBM? M`v- +?QM? H` +QÈT çQ¢i iW i`QM; i v ç M?`i K„M[E?Q
 K` ç M5
 L?Q i? K` M|B- h`B m S?QM; im ?`M? h?Ov \*?B S?QM; G¬B- p K†i iB M +`T +,M #
 M|B- +€B ?„M +—M +?d H` K°i Qi i?`B ;B M K`i?¬BX
 h?`B ;B M +?“K `½B i`¬B [m - im pB F?Q iS+ i` M M;Q`B h`B m S?QM; H`v i®+ ç°-
 i,M; iB M H MX
 >ÆM M[- K°i +¶ ??M HU+ # ç°M; p¬ ?bM? Î i` M M;Q`B h`B m S?QM; +kM; F?¬M;
 h`mM; i•K HBM? ??M #<sup>a</sup>M i?•M h`B m S?QM; +| +Q`M; ç° +?`i HQÊM; `i + Q- T?€i`
 +^a L K *mM; h?€M? Î # M +¢M? +kM; ç m +| +?9i ??B ?°TX
 @ s2K ` - h`B m S?QM; M`v [m<sup>a</sup> M?B M H` çQ¢i t€ i`¼M; bBM?5
 h`QM; HÁM; L K *mM; h?€M? T?€M çQ€MX
 h?QÆM; >^aB *?B æ` - K°i i? ? h<sup>a</sup> æ<sup>2</sup>M; h?B M Zm•M ?Q`M? F?¬M; tm`i i? - +?`M
 oU+X
 L?QM; F?¬M; M;?o iÈB- p` i?B M FB m +?`M +´ i?QÈ+ FBK M`v H¢B M;½ tm®M; M

@ h`B m S?QM;- F?¬M; T?ªB M;QÆB ç½;B i+? i hY oQM; æ¢B æ `²B b Q\ L;?2 M
 [m i¢B h K æ¢B h?€M? æ` - pb +€B ;b M;QÆB
 L K *mM; h?€M? M?`M F?¬M; çQÊ+ bU iÁ KÁ i`QM; HÁM;X
 æ®B pÈB i`mv M F€ +O h`B m S?QM; M,K ç|- M; v +ª ?„M +kM; +?d +| i? M?bM H
 @ h`QÊ+ F?B +? i- hY oQM; æ¢B æ ç½ T?€i` K°i HQ¢B oQM; L;[h`È *?9- mv HU
 H` h?€M? \*?O p` "€M h?¬M +kM; F?| +| i? ?| ;BªB çQÊ+X h +kM; T?ªB i`ª K°i +€
 F?ÄB çQÊ+ M|
 h`B m S?QM; K°i # M im Hmv M- K°i # M i`-K ;B¼M; ;BªM; i?m"i H¢BX
 h`QM; HÁM; L K \*mM; h?€M? +?'M ç°M;- +?d bÊ +€B #Q K"i M`v +kM; F?¬M; +| K'
 L m F?¬M; T?ªB #ÎB pb oQM; L;[h`È \*?9 FB - h`B m S?QM; ?B M i¢B ç½ +QÌM; ç¢
 æ®B pÈB oQM; L;[? FB - L K *mM; h?€M? +kM; i?Q€M; +| M;?2 [m X h`B m S?QM
 L;[h`È \*?9 M`v- #ªM i?•M +?QM? H` K°i +€B F€ iQ+? `²BX
 >B M i¢B- h`B m S?QM; ç½ çQ¢i t€i`MM; im- F?| +| i? iQÎM; iQÊM; ?„M b) H`v iQ
 i? [m"i F?ÎB- [mûi M; M; ? i i?ªv5
 h`QM; HÁM; L K \*mM; h?€M? F?¬M; F?ÄB +| p`B T?¬M FQ+? ç°M; T?'M +?'M- F?
 +MM; hª æ²M; h?B M Zm•M mv +?'M h?QÆM; >ªB iB M ?`M? ?ÊT i€+5
 @ h`B m S?QM;- M;QÆB v M i•K- L K \*mM; h?€M? i b) F?¬M; H`K pQÊM; +?•M M
 L K *mM; h?€M? ?Qi b•m K°i ?ÆBX
 >„M /o M?B M /U çQ€M çQÊ+- +QM çQÌM; h`B m S?QM; i`MM; im +?QM? H` i? F?
 *?Q /M H` Î æ¢B HK+ oQÆM; i`B m- +?d bÊ +kM; F?¬M; +| K`v i?B M i`B- +| i? bQ
 L; v +ª h`B m ok S?d +| çQÊ+ ?mv i K¢+? GBM? h°+ FB - ç®B pÈB h`B m S?QM;
 +MM; ibM? +ªK bMM; #€B5
 h`B m ok S?d ?B M M v ç½ HÈM /¬M ç M +'T #"+ F?B M +?Q M; v +ª L K *mM; h?€
 *?d H`- #ÎB pb i? +K+ T?Q i`QÊ+ [m€ KS+ ?¶M HQ¢M- +| H) +ÁM +| M;mv M M?•
 S?QM; KÈB F?¬M; +?O ç°M; HB M ? pÈB h`B m ok S?BX
 QyQ
 *?ÈT K„i- ? B # M;`v i`¬B [m X
 _,M; `„+5
 .QÐM; h•K >²M J°+ i`QM; i v h`B m S?QM; ç°i M?B M ;½v i?`M? p`B KªM? M?ÄX
 @ GU+ HQÊM; HBM? ?²M ç½ +OM; +® ç M >Q h?¬M aÆ F€ i`Î H M- iB T +`M oQÆM
 h`B m S?QM; •K i?¬K ;"i ç-mX
 h?2Q HU+ HQÊM; HBM? ?²M F?¬B T?K+- w +?Q æ¢B æ +O ?„M +kM; /¬M /¬M F?
 Gm" M w +?Q- h`B m S?QM; ç½ #^M; çQÊ+ pÈB oQÆM; :Bª çdM? T?QM;5
 J` i` M F„ tªQ >²M ç¢Q- i`QM; ç€K i?B M i`B iBM? M? iB M p`Q E?¬M; :B M h?¬
 F?¬M; B +| i? +MM; ?„M i` M? çm 5
 G¢B [m K°i H€i
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 E?QªM; F?¬M; i` M çdM? ç-m h`B m S?QM; ç°i M?B M ?B M H M K°i +€B H®+ tQ
 i?Ov H¬B +MM; T?QM; HU+ ?¢Q ?½M i`QM; i?B M ç` X

@ hB m æ M L;mv M *^aM? çdM? T?QM;5
E?|2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i +?9i w +Q`B- F?) ;"i ç-mX
S?QM; G¬B Zmv i +O ?„M ç½ çç i iÈB GK+ i`¼M; - +°M; i? K +^aM? ;BÈB M¬v- /QÈB
+^m°M F?¬M; /Si- im pB M?`i i?`B ç°i T?B iB M KçM?X
G9+ M¬v- h?Ov Jšm *?B hBM? i`QM; i v h`B m S?QM; - ç½ ^aK ççK çB # #®M T?¬M
Jm®M tmM; FQ+? H M æçB æ M L;mv M *^aM? - pšM +ÁM +¬M K°i Qi i?`B ;B MX
*?ŠM; [m - h`B m S?QM; M; QçB i`W HQÊM; +?•M M;mv M F?¬M; çO ` - i?b içB T?
i?„M; K°i Qi æçB æ M L;mv M *^aM? bÆ F€ #bM? i?Q`M;5
J` F?Ä GBM? [m<sup>a</sup> J°M; \*<sup>a</sup>M? ?„M ç½ /MM; K'v M;¬v i`QÈ+ FB - H9+ M¬v +kM; ç½
T?¬M `²BX
E?Q HU+ bBM? K M?- i?"K +?Q h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; +kM; +?"K `½B i
@ *ÁM FûK K°i iB M[H`h?€M? G¬B h? HB M +| i? ç°i T?€ ç M hS i`¼M; çdM? T?
p`Q i? T?€+? i?•M i? - ç½ +| i? p¬ ç`+? +`T #"+ æ M L;mv M *^aM?- i?"K +?Q +| i?
M;çM? F?€M; oQÆM; :B^a5
h`QM; K„i h`B m S?QM; +| K°i iB ?QM; T?'MX
h`QM; H9+ M¬v- i?U+ HU+ +O L K \*mM; h?€M?- +kM; +| i,M; i`QÎM; F?¬M; M?ÄX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
J°i i-M; ?Q [m M; M;•M iY b„+ i` /` p`M [m M? # M M;Q`Bi?•M i? L K *mM; h?€M?
iQM? bB m M?B M K M? K¬M; F?B M +?Q u m HBM? /` i?9 T?K +°M +<sup>a</sup>i? t€+ p`iE
oKiXXX
J°i ç-m K€B i|+ L K *mM; h?€M? +?Êi M´B H M K°i K`m iY b„+ M?`M M?çiX
h` M KB i•K +O ?„M KÆ ?² ?B M H M K°i +€B 'M Fw iY ?mv i?bM? /€M; M;mv i M?
'MX
@ æ-m i|+ K`m iQK\
h`B m S?QM; +| +?9i `MM; KbM? K°i +€BX
>B M içB- K€B i|+ L K *mM; h?€M? +kM; ç½ #B M i?`M? K`m iQK5 hB m i´ ? B M;Q
T?®B ?ÊTX
QyQ
h`QM; +´ H•K- i`QM; H9+ h`B m S?QM; ç M; ç`M? M?`i +´ i€+ F?Q- ç2K h?€M? G¬
çdM? T?QM; - i?b
@ ±\
*€B F?Q2M KkB tQ+? FBK ç2Q i` M KkB L K \*mM; h?€M? +| +?9i `mM; H M- +€B
M?9+ M?Q+? p`B +€BX
@ h`B m S?QM; - /Q`M; M?Q T?Q i`QÈ+ +| F?Q iS+ K°i Qi M;Q`B ç M; iB T MÆB M
L K *mM; h?€M? M|BX
æ•v H` M,M; HU+ +€B F?Q2M KkB FB +O L K *mM; h?€M?\
h`B m S?QM; +| +?9i FBM? M;ç+- M?QM; +kM; F?¬M; /€K +?"K i` - i?9+ ;BK+ h?¬M
T?QÆM; t X
@ GmB5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M?ªv /UM; H MX J„i i`€B +O ?„M ç½ M?bM i?'v çQÊ+ ç
i`mv b€i- KÆ ?² ç M; Km®M p•v [m M? T?B M F?m pU+ +´ H•K M`vX

oKiXXX

J°i i-M; ?Q [m M; M;•M iY b„+ v m /` K M; i?2Q ? B M; Q`B # v p¼i` F?ÄB +´ H•K

@ h†+ iY- +ÁM F?¬M; K m i?9+ i?O +?`m i`|B5

> B M; Q`B pW KÈB +?çv` F?ÄB +´ H•K- HB M ;†T T?ªB bU M; ? M? ç|M i`mv FQ+
K°i b® LY #QÊ+ oQÆM; :Bª T?K +”MX

h`QM; ç| p` oQÆM; :Bª FB H` K°i; ½ i? M? MB M tm'i i?•M iW oB M *¬M; S?O- ç½
h`B m ok S?dX

@ GQm HçB5

:½ i? M? MB M oQÆM; :Bª FB iW K°i; |+ # M +çM? +?†M M; M; K` ç MX

@ *9i5

h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? +MM; ?ûi HÈM K°i iB M; X

h`QM; i-M; ?Q [m M; M;•M iY b„+ FB - ? B M; Q`B +kM; F?¬M; i? K [m v ç-m HçB
M? M? +?|M; ç€M? ` X

h?bM? i?`+?5 " 5 P M?5

J°i ççQ [mv M FbM? HU+ T?€+? i?B m ç®i çÄ iQÆB +MM; K°i ççQ +?QÎM; ç Q M;
F?m pU+ FB X

@ »+

h?•M ?bM? i? M? MB M oQÆM; :Bª FB i?bM? i?`+? K°i iB M; - #` ç€M? # v` M; Q`
K€m- b„+ K†i i€B M?Êi M?Q i`|; B'v- K'i MY M; `v +kM; F?¬M; çSM; /"v M´BX

J°i Qi LY #QÊ+ oQÆM; :Bª +ÁM HçB +ÁM +?Q F`T iB T +”M- ç½ #` FbM? T?QM;
p,M; ` i?"i t X

@ > B i M i†+ iY FB - K€B i|+ +kM; ç m M?m°K i?“M? K`m iQK h?U+ HU+ i,M; i`Q
i bÊ ?½BX

J°i Qi F i`mv b€i ç M T?Q b m M?bM i?'v K°i K`M M`v- F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM; i?

3RkX *?QÆM; 3Rj, *Q`M; æ`+?

oKiXXX oKiXXX

æçQ ?Q [m M; M;•M iY b„+ FB T?B ç°M ?QÈM; bÆM Kç+? HB M KB M T?QÆM; t -
?ÆMX

a m F?B ç°i T?€i?B m MB M oQÆM; :Bª oB M *¬M; S?O- T?K +”M ç½ F?¬M; +ÁM
h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? M[X

o T?¬M +€+ oQÆM; :Bª i`mv b€i ç M T?Q b m- +?ŠM; +| B +| i®+ ç° #^M; çQÊ+ M

@ h®+ ç° i?"i M? M?5

oQÆM; :Bª h?ç+? ;B +MM; æ´M; ;B çm´B i?2Q K°i H€i- +?d +| i? i`Æ K„i M?bM
FB +`M; çB +`M; t X

Jm®M HQm HçB oQÆM; :Bª E?¬M; :B M ? - ç° F?| F?,M +,M #ªM H` ;'T K'v H-M oC

@ E ?Qç+? p•v ç€M? içB b Q HçB i?'i #çB\

J°i ççQ i? M? •K •K i`-K T?šM M°iW K°i bQ`M F?€+ +O +´ H•K i`mv M ç MX

oKiXXX

J°i ;½ M K iY ç-m i`¼+ + Q HÈM i?•M F?Q €+ +?B M #`Q ç2M M?Q KU+- K M; i?2Q ç¢Q #€ ç¢Q K¢M? K) T?€ F?¬M; # v iÈB

L;QÌB iÈB- ç9M; H` *Ym l *mM; *Qm o¬ E}5

hB T b m ç| - h?"T h K >Q`M; iY +MM; H½Q ;Bª F?¬ /B M >Q`M; i°+ +kM; çm´B iÈB

@ h-M; i-M; i`mv imM; - p b m #¼+ ç€M? # Q p•v iB m i`W- i¢B i?ÌB F?„+ K'm +? ?B M`

G½Q ;Bª F?¬ /B M i?Î /`B K°i iB M;X

h? HU+ çQ`M ç°B #¼M ?¼ ç¬M; çªQ- i?B M T?9 M,M; HU+ i-M; i-M; #'i i"M- i`QM i`mv imM;X h`ªB [m M?B m M;`v iªQ [mûi +MM; i`mv imM; +?m ç€Q +?†i +?) - T?¬ /WM; +?•M +O ? B M;QÌB h`B m S?QM; - M; v H"TiS+ i?U+ i?B #¼+ ç€M? # Qp•v

L?QM; F?¬M; M;Ì- i?ÌB çB K [m M i`¼M; M?'i H¢B FBM? ç°M; ç M ? B M;QÌB L K * QyQ

" M FB - i`QM; i-M; K•v bÆM K¢+?X

@ L K *mM; h?€M?- M,M; HU+ +€B F?Q2M KkB M`v +O M;QÆB- [mª i?"i F?¬M; i h`B m S?QM; +| +?9i FBM? M;¢+X

h?ÌB çB K imv M +?¼M # M ç-m- h`B m S?QM; ç®B pÈB +€B F?Q2M KkB M`v F?¬ F?¬M; T?M ?ÊTi?`K K„ [m M +O ?„MX

>| ` - +€B F?Q2M KkB M`v +O L K *mM; h?€M? +| i? K M; ç M M,M; HU+ F?Sm ;

GQ¢B F?Sm ;B€+ M`v +| i? /MM; +?Q i`mv imM; - +kM; +| i? bY /KM; +?Q pB +T?† i`B ç` #ªQ i?m°+ iQM? F?€+ M? mX

h?"K +?Q- +€B F?Q2M KkB M`v +ÁM +| i? HQ¢B #Ä- M; ,M +€+? K°i Qi ç°+ HU+ M; æ9M; H` M?Ì +| +€B F?Q2M KkB M`v- L K \*mM; h?€M? KÈB +| i? çB i`QÈ+ K°i #Q +O ç€K M;QÌB i`mv imM; iÈB FB X G¢B T?®B ?ÊT pÈB h?¬M GBM? L?½M +O h`B imv M T?€ p•v +?QM? t€+X

æ®B pÈB L K *mM; h?€M? K` M|B- +?QM? H` +| i? K çQÊ+ K°i +€B M,M; HU+ ?mv æQÆM; M?B M- +€B F?Q2M KkB M`v ç®B pÈB h`B m S?QM; - w M; ?o +kM; F?¬M; +O ?„M +| M,M; HU+ T?K i`Ê +MM; HQ¢B- i?"K +?Q +ÁM +QÌM; ç¢B ?ÆM M[ X E1 K°i +€B H` F?Sm ;B€+X

@ h†+ iY- +?¢v çB ç•m5

h`QM; /½v M9B T?Q b m ç°i M?B M T?|M; p¼i iÈB K°i +¶ bS+ K¢M? iQ HÈM J ç¢ h`QM; HÁM; h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? F?) `MM; Kbm? K°i +€BX

oKiXXX

*?d i?'v K°i ;½ ç¢B ?€M ç-m i`¼+- HQM; K¼+ K /U+ ?„+ /B K- ;B®M; M?Q K°i p` i?2Q F?Qi? ``Q`¢i # v M? M? K` ç MX

@ h®+ ç° i?"i M? M?5

h` M K†i h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? H° ` K°i iB M;QM; i`¼M;X

*Qm o¬ E} M`v F?¬M; ?´ H` M;QÌB M´B #°i i`QM; ?`M; M;k oQÆM; :Bª H½Q #®B- + +QÌM; ç¢B5

G9+ M"v- i` M T?QÆM; /B M i®+ ç°- *Qm o¬ E} +?B K +S Qm i? - p[M; #QÈ+ çm´B i
*mM; h?€M?X

@ æ-m i`¼+ - +?d #^M; K°i KbM? M; QÆB ç½ Km®M HQm H¢B +?9M; i \

L K *mM; h?€M? +QÌB H¢M? K°i iB M; X

Zmª i?"i- i`QM; +€+ i? HU+ i`mv b€i M"v- +| i? +?•M +?QM? #^M; i®+ ç° çm´B i
h?€M?- +?d +| K°i KbM? *Qm o¬ E}5

*| H) H½Q ;Bª F?¬ /B M # M +¢M? h?"T h K >Q" M; iY FB +kM; +| p" B T?¬M M, M; H
#ªQ p # M +¢M? >Q" M; iY- +| çB m +® F}X

@ o"v i?Y t2K b Q5

*Qm o¬ E} F?¬M; F?ÄB HB K HB K K¬B- p K†i i" M M?šMX

>„M K†+ /M H" H½Q #®B iBM? M?- M?QM; i?U+ HU+ +?•M +?QM? Qi M?'i +| i? t
æ¢B *"M >Q" M; "ªM; - i?"K +?Q +ÁM +| i? + Q ?ÆM M[X

>¬5 P M?5

J /U+ ?„+ /B K b m HQM; *Qm o¬ E} K M; i?2Q K°i i¬M; H®+ tQ€v ?„+ /B K +m²M
K¢+ T?K + "M •K m K°i i`"MX

*¶ K mv i? Q i?B M FB /mM; [m€M HU+ HQÊM; J ç¢Q GoM? oU+ - i`QM; F?QªM
L K *mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM; X

P M?5

h?•M ?bM? L K *mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM; ç m +?'M ç°M; H M K°i i`"M- p` i`
? +?ÊT H M K½M? HB i- ?B M` tm i? F?¬M; ´M ç`M?X

æ²M; i?ÌB- K°i i¬M; F?Q iS+ #|M; KÌ i®B ç2M M?Q KU+ K¢M? K) ûT i?šM; iÈB- w ç
;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M?X

@ E?¬M; i®i5

h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? HB M iK+ M? M? +?|M; i?®B HmB- K°i +¶ +ª
T?QÆM; i€K ?QÊM; p¼i iÈBX

E?¬M; ;B M GoM? oU+ #QÈ+ ç-m p +?¢K- F?B M +?Q ? B ç¢B oQÆM; :Bª B + Q
`"M; X

L K *mM; h?€M? K†+ /M +kM; H" i?B M i" B M; "M M, K ?B K i?'v- ç²M; i?ÌB +| çQÊ+
E?¬M; GBM? h? - M?QM; i?ÌB ;B M i'M +?S+ oQÆM; :Bª +MM; ç„T M†M GoM? oU+

h`€B H¢B *Qm o¬ E} +?•M M; mv M M°B ibM? p¬ +MM; i?•K ?"m- +¬M; T?€T #Q i?m

E?¬M; ;B M GoM? oU+ K" ?„M ç„T M†M +| +QÌM; ç° +U+ + Q- F?¬M; i?m FûK oQ
M"QX

@ J h?B M *?B h?O5

*Qm o¬ E} [m€i H¢M? K°i iB M; - K°i +€M? i v #¶M; M?B M i?B m ç®i- #`M? i`QÈM
i?O ?„+ b„+ /mM; [m€M i?B M ç` X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5 "²M;5

J h?B M *?B h?O +U ç¢B FB /šM ç°M; /B K F?Q ?„+ p•M #`M; #¢+ +m²M +m°M- i`C
i?B M #, M; ç` HB i5 *?B M HU+ +O ?„M ç½ ç€M? pÐ #S+ iQÌM; +ªM? ;BÈB- ç¢i
T?QM; X

h?bM? i?`+?5 h?bM? i?`+?5

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? ?ÊT HU+ ç|M ç€M?- pšM H` #` J h?B M *?B
i?ŠM; tm®M; bÆM mv M T?Q /QÈBX

æ-m iB M- i` M T?QÆM; /B M F?¬M; ;B M GoM? oU+ ç½ #` *Qm o¬ E} HU+ €T K°i
a m ç|i` M T?QÆM; /B M +¬M; T?€T M°B ibM?- ?Ä ?"m- +ªM? ;BÈB *Qm o¬ E} +
T?QM; X

J` ? B M; QÌB h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?- +?B M HU+ +?O v m pšM H` L
K„i- h`B m S?QM; pšM ç m H` H'v T?K i`Ê H`K +?O5

@ > ? ? > B i M i†+ iY- #„i; B i +€+ M; QÆB- K°i KbM? i H` çO`²B5

*Qm o¬ E} i?ûi /`B K°i iB M; - F?¬M; +?9i +® F} ç€M? ;B i tm®M; /QÈBX

h` M i?U+ i - \*Qm o¬ E} içB KQÌB M, K i`QÈ+ ç½ +| F?ª M, M; i'M +?S+ oQÆM; ;Bª ç
pb ç i, M; H M t€+ tm'i i?`M? +¬M; iB M p`Q E?¬M; ;B M h?¬M >mv M- ?„M KçM? H
K½B pšM Hm¬M Î + 'T #"+ oQÆM; ;Bª i`mM; + 'TX

*€B M`v H` #ÎB pb /Q t€+ tm'i oQÆM; ;Bª çdM? T?QM; i?`M? +¬M; iB M p`Q E?¬M;
+?Q /M H` i¬M; T?€B hS hBM?- +kM; F?¬M; +| M„K +?„+ [m€ HÈMX

@ æ t2K #Q i?m"i +O M; QÆB +| i? +?®M; çĐ çQÊ+ # Q H•m\

L K *mM; h?€M? `ÆB tm®M; K†i ç'i- 'M Fw i`, M; HQĐB HB K iY b„+ i` M KB i•K KB
iQK i?2Q ;B| K` ç°M; X

h` M K†i ç'i- ? B M; QÌB h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ç m H` K°i ç-m i| + iC
K°i +€BX

@ G M5

> B M; QÌB ç²M; i?ÌB ` i vX

@ h?€M? G¬B *?B h? 5

*®i +€+? iQ`M i?•M h`B m S?QM; ;BÁM p M; K°i i`"M- i?•M i? ç°i M?B M + 'i + Q p
K°i i¬M; ?Q p, M H K M; •M FBK +?9+X

•K

J°i pÁM; çB M p, M h?€M? h? GU+ S?€+? KÆ ?² +| i? i?'v çQÊ+ iªM K€i` - M; ?
ç M; iW ;B[F?¬M; i`mM; ç€M? tm®M; X

.QÈB bU +QÌM; ?| +O #Q i?m"i h?€M? G¬B h? - h?€M? h? GU+ S?€+? +O h`B
M; „M +Æ ?² +| i? +MM; oQÆM; ;Bª +?®M; çĐX

J` +€B M`v- +kM; +?d H` +Æ bÎ HU+ HQÊM; +O ?„M K` i?¬B5

@ S?QM; G¬B *?B .U+5

a m HQM; h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎ` K°i ç¬B +€M? +?BK [m M; /U+ ;B®M; M?Q
HçB /šM ç°M; K°i +¶ bS+ KçM? iQ HÈM T?QM; H¬B i?B M ç` +QÌM; ççB- w +ªM? -

h? M?QM; +kM; F?¬M; +?d /WM; HçB +| M?Q i?

@ JÎ` 5

" M M; Q`B i?•M i? h`B m S?QM; [m M? [m`M K°i i¬M; /B K ?` HQm Hv çÄ iQÆB-
?mv i /B K K i¬M- F?Q i? +QÌM; ççB #çQ M; QÊ+X

h`ªB [m ? B H¬M i, M; T?9+ M`v- mv M, M; +¬M; FQ+? h?€M? G¬B h? GU+ S?€+?
çç i iÈB + 'T #"+ oQÆM; ;Bª- i?"K +?Q i?Q€M; i?„M; +ª oQÆM; ;Bª #bM? i?QÌM; X

ošM +ÁM +| T?Q b m M[5

oKiXXX •K

æ¬B ;B"v + ' i? M? b„+ /QÈB +?•M h`B m S?QM; T?mMi`"Q` K°i ç¢Q [m M; ?" i? M
 F?QªM? F?„+ +?Êi ;B i,M; H M p`B H-MX
 .QÈB i®+ ç° +U+ ?¢M +MM; i,M; T?9+ FB - bS+ #”i +O h`B m S?QM; ç¢i iÈB K°i i
 *Qm o¬ E} +?d +ªK i? 'v i`MªM? M?Q€M; H M- K°i ç¢Q i?•MªM? ?mv i /B K H¬B /U
 ç` bS+ K¢M? iQ HÈM F?¬M; i? ?bM? /mM; ç½ Q M? €T ç M i`QÊ+ K†iX
 P M?5 "²M;5 "²M;5
 Zmv M FbM? HU+ T?€+? K¢M? K) +O h`B m S?QM; i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ Q M?
 @ G`K b Q +| F?ª M,M;\n
 h? T?€+? F?Q ?mv i *Qm o¬ E} i`-K tm®M;- i?•M ?bM? K¢M? K) M?Q€M; H M- F?
 *¬M; FQ+? +O ;½ i?B m MB M FB F?¬M; M; Ì H¢B +| i? i?~K i? 'm GoM? oU+ +MM
 [m M? i?•M i? +O ?„M- +¬M; FQ+? i?ŠM; H M #ªM i¬M +O ?„MX
 @ S?€5
 >Q imv M ?mv M M;•M b„+ +?Êi H|2 H M- L K *mM; h?€M? i?¬M; [m F?¬M; ;B M i
 HÀM; #”M i v +?ûK` K°i KªM? ?Q p,M # M?”M M;•M iY b„+5 lv M,M; F?¬M; ;B M
 p”i ?Ov /B i i?”M? T?’M pKM5
 >ÆM M[- i`QM; +¬M; FQ+? +O L K *mM; h?€M? +ÁM /mM; M?”T HU+ HQÊM; ç†+
 S?®+5 S?®+5 P M? #²M;5
 h`QM; H9+ M?’i i?ÌB- \*Qm o¬ E} M;? M? ç|M T?ªM FQ+? çB M +m²M; +O h`B m S?
 @ J h?B M GU+ h`Q`ÌM;5
 *Qm o¬ E} çSM; M;¢Q M;? ;B[?Q F?¬M;- ?Q F?¬M; [m M? i?•M i? ?„M p†M p Q-
 ªQ ;B€+ F?¬M; ;B M bKT tm®M;X
 GU+ i`Q`ÌM; +Q`ÌM; ç¢B FB ç2K ç¢B #° T?”M +¬M; FQ+? ?’T i?m /ÌB çB +?¶ F?€+X
 @ J h?B M *?B h?O5
 *Qm o¬ E} ?mv ç°M; +U i?O ?„+ b„+ /mM; [m€M i?B M ç` FB - T?€i` /B K F?Q ?„
 H-M M[€T #€+? h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?X
 E?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; h?€M? i?b H¢B H` K°i i`”M`mM`mMX
 *?Q /M h`B m S?QM; +| h?€M? h? GU+ S?€+?- M?QM; /QÈB Q M? FQ+? €T #€+? +
 +kM; ç m i`mv M ç M K°i i`”M ç m M?S+X
 @ > ?ª- bS+ #MM; T?€i M?’i i?ÌB- +| i? H`K çQÊ+ ;b +?S\
 *Qm o¬ E} +Q`ÌB H¢M? K°i iB M;X
 >„M KÆ ?² çQ€M çQÊ+- h`B m S?QM; +| i? H` K°i p` oQÆM; :Bª- i?”K +?Q H` æ¢
 bBM?X
 æ®B pÈB oQÆM; :Bª >Q h?¬MªM? K` M|B- çQ¢i t€i`¼M; bBM? +kM; F?¬M; iQM?
 *?d +¬M ;„M; ;QÊM; [m bS+ #MM; T?€i iS+ i?b +O h`B m S?QM;- HB M +| i? /
 +? i`KX
 h?bM? i?’+?5 h?bM? i?’+?5
 J„i i?’v h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? H¢B K°i H-M M[ H•K p`Q ?Q`M +ªM
 h?O €T #€+? tm®M; ç M K†i ç’i T?K +”MX
 oKiXXX oKiXXX

æ²M; i?İB i`QM; H9+ M`v- iW T?QÆM; t - +?9M; +QİM; ;Bª #¼M h?"T h K >Q`M; +kM; ç½ i`mv FQ+? K` ç MX

@ æ t2K H9+ M`v +€+ M; QÆB +| i? +?çv çB ç•m5

h`QM; K„i \*Qm o¬ E} i`MM; "T K°i iB iU K½MX *?d +¬M pB M #BM? pW ç M- h`B h?€M? HB M +? „T +€M? +kM; F?| i?Q€i5

@ J°i FQ+? M[5

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? HB + K„i M?bM M? m- HçB K°i H¬M M[ iW i` bS+ #MM; T?€i +MM; +¬M; FQ+? FBM? M; QİB- T?ªM +¬M; ?QÈM; *Qm o¬ E}X

@ "m²M +QİB5

E?|2 KB M; *Qm o¬ E} M? +? H M K°i +?9i i`Q T?9M;X

*Æ bÎ i?U+ HU+ +? M? H +? [m€ iQ HÈM- +kM; F?¬M; T?ªB #^M; p`Q w +ªM? ?Q†+ F?„+ H` +| i? #M ç„T HçBX

L?QM; ç°i M?B M- i?•M ?bM? *Qm o¬ E} #¶M; M?B M +SM; çÌ HçBX

P M?5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i [mv M /mM; ?ÊT HU+ T?€+? +MM; ?mv i Kç+? +QİM; ççB +O h`B m S?QM; - Î çB T` K°i +€B F?¬M; ;B M F€ /`- bªM bBM? K°i +¶ +ªK ;B€+ iBM? i?¬M i?€+ HQç

@ GoM? oU+ >mv M h?`M?5

h?Q€M; +?®+- +ªK [m M +O *Qm o¬ E} ç°i M?B M ?Q`M iQ`M #` +?2 KÌ- ç†i KbM \*mM; >mv M h?`M? bQÆM; KM HQÈM HÌ- HU+ +?QÎM; F?®M; ç®B pÈB ?B M i?U+ i?`M?X

S?`M?5 "²M;5 "²M;5 S?®+

*¬M; FQ+? +U+ ?çM +O h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? i`QM; F?QªM? F?„+ t h`QİM; ç½ H°` bÆ ?Î- mv HU+ ;BªK KçM? +O *Qm o¬ E}X

@ »+

*Qm o¬ E} T?mM` K°i #9M; K€m- i?•M ?bM? HªQ çªQ- iW i`QM; GoM? oU+ >mv M h`B m S?QM; imv H` çQçit€ i`¼M; bBM?- M?QM; T?QÆM; /B M >²M ççQ +kM; F? HQm HçB GoM? oU+ >²M ççQ H9+ i`QÈ+X

æ M ?B M içB- HBM? ??M +O ?„M ç½ F?¬B T?K+ ç M +'T #"+ oQÆM; :Bª- mv M, M ç½ +| p`B T?¬M ?Ã ?"m i?İB F€ çdM? T?QM;X

@ J2Q K2Q5

*ÁM F?¬M; çÊB *Qm o¬ E} F`T T?ªM SM; - K°i ççQ FBK HQM; t`ªM? /`B ç M K'v +? H M i` M M; QİB +O ?„MX

@ æ€M; ;B" M5

hQ`M i?•M \*Qm o¬ E} +,M; i?ŠM; - #` K°i bÊB`QB ?¬B FBK b„+ [m'M [m M? i`|B # HQM; M?m F?Q i?~K i?'m p`Q # M i`QM; +Æ i? X

@ æ¬m i`¼+¬ M?"M H'v +€B +? i5

*¬M; FQ+? +O h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? HçB K°i H¬M M[ #m¬M; tm® ççQ iB M ?`M? i`MM; FQ+? +MM; [m'v M?B mX

@ 5

*Qm o¬ E} SM; iB T F?¬M; F`T- F m i?ªK K°i iB M; i? HQÆM; - +kM; +?d +| i? KB iB M +O hB m h†+ JB m p•v #m°+X

"²M;5 P M?5 S?®+

*Qm o¬ E} iW ;B[F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M;- # M M;Q`B i?•M i? HQm H¢B K°i KªM
+?Q K°i Qi +?¶ +ÁM M€i #'v- ?mv i M?K+ KÆ ?²- M?bM [m i?ªK F?¬M; ¸`M? HÁM;

@ *Qm o¬ E} F?¬M; M; Ì H¢B #` ¸€M? #¢B5

"¼M M;Q`B H½Q ;Bª F?¬ /B M +MM; h?"T h K >Q`M; iY ¸m´B i?2Q M; v iB T T?Q
i?¬M i bM? M?'i i?`B FBM? ?½BX

*MM; H9+ ¸| - K°i ¸¢Q i?•MªM? i Q M?½ tBM? ¸ T i m v i K,, ¸€T tm®M; T?Q i`QÈ+
S?QM; i oM? i m- b,,+ K†i F?) #B M,

@ æ½ iÈB +?"K K°i #QÈ+5 L K *mM; h?€M?- ¸€K +€+ M;QÆB M?'i ¸`M? T?ªB FB

3RjX *?QÆM; 3R9, h`B m ok S?B :B L?"T

h` M F?¬M; i`mM; /½v M9B

•K

h?•MªM? ¸¬m i`¼+ + Q HÈM +O \*Qm o¬ E} iW ;B[ F?¬M; i`mM; `ÆB tm®M; i`QM;
M9B- +?'M H M K°i i`"M #KB #"K /`v ¸†+X

*?QM? p`Q H9+ M`v- ¸€K +Q`M; ;Bª #¼M h?"T h K >Q`M; iY +MM; H½Q ;Bª F?¬ /B
iÈB T?K +?"M- iWM; i M iWM; i M i•K HBM? p¬ +MM; +?'M ¸°M;X

aS+ +?B M ¸'m +O *Qm o¬ E}- i'i +ª K¼B M;Q`B ¸ m `i `ä `M;- H9+ Î T? iQ+? +
+| KbM? h`B m ok S?B KÈB +| i? ?Q`M iQ`M €T +? ?„M K°i #" +X

*| i? M|B- /QÈB æ¢B æ - *Qm o¬ E} i?"i F?| ;†T ¸QÈ+ ¸®B i?O- +?B M HU+ +O ?
Qi oQÆM; :Bª ¸dM? T?QM; i?"M? / M?X

@ *?B M ¸'m +S M?Q p"v +?'K /Si b Q\ hY S?€i aQM; h†+ FB M?Q i? M`Q H`K ¸Q
G½Q ;Bª F?¬ /B M i?'i i?¬M K°i i`"MX

"¼M ?¼ KÈB pW ¸m´B iÈB ¸•v- +?d M?bM i?'v F i [mª- M?QM; F?¬M; +| M?bM i?'
.U i?2Q T?•M iQ+? K` M|B- \*Qm o¬ E} +MM; hY S?€i aQM; h†+ ?ŠM H` +?d KÈB ;

@ J2Q K2Q5

J°i +QM K Q M?Ä M;•M ?¬B b,,+ i?•M ?bM? HÈM ?ÆM #`M i v K°i +?9i- KB m i`ªQ
FBK b,,+- ¸2K M| +Q `9i H¢B i?"M? K°i +€B pÁM; +´- K M; p`Q +´ KbM?X

@ *QM K Q FB

æ€K +Q`M; ;Bª pW KÈB ¸m´B iÈB FB ¸ m +ªK i?'v K°i i`"M +´ [m€BX

G½Q ;Bª F?¬ /B M +MM; h?"T h K >Q`M; iY- KÆ ?² M?bM i?'v ¸¬m hB m h†+ JB m
i`M; ¸¢B +?B M +`T oQÆM; :BªX

@ GmB5

h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? K M; i?2Q K°i i¬M; ?Q [m M; M;•M iY b,,+- T
t X

æ¬m i†+ KB m M?Q FBM? ?²M; +?Êi ?B M FB - H9+ M`v +kM; ¸½ F?¬M; i?'v #|M;

@ E?K F?K

h`QM; ¸€K #KB #"K T?Q /QÈB- *Qm o¬ E} KB M +QÐM; ¸SM; H M- i?•M ?bM? +|
?²B ?°T +MM; F?¬M; + K HÁM; K½M? HB iX

@ *Qm o¬ E}- H'v i?U+ HU+ +O M;QÆB- +?Q /M F?¬M; ç`+? H¢B ? B i M iB m iY
ç M KS+ #` ç€M? #¢B i?ªK ?¢B M?Q p"v +?S\
h?B M i" B oQÆM; :Bª E?QÆM; h?¬M +O E?QÆM; ;B - H9+ M"v +kM; KÈB pW çm
ç`M?- ?ÄBX
J°i Qi +QìM; ;Bª çm' B iÈB b m ç|- ç m H" i?¬M ibM? FBM? M;?B #'i ç`M?- €M? K,,i
.QÈB ibM? ?m®M; M?Q i? M"v- M?[M; M;QìB +ÁM H¢B +kM; ç m F?¬M; /€K iMv
h†+- +?Q /M +| H€ ; M ç|- +kM; F?¬M; +| i®+ ç° ç|5
@ G" i /Q F?BM? ç`+?5 :½ i?B m MB M i|+ iQK FB
a,,+ K†i *Qm o¬ E} M;QM; i`¼M;X
a m ç| ?,,M +?d ;BªM HQÊ+ M|B H¢B K°i +?9i [m€ i`bM?- K°i Qi T?€M çQ€M `B M;
H¢B +kM; F?¬M; +| M|B ;b iÈBX
h` M i?U+ i - ;B B çQ¢M ç-m ;B Q T?QM;- *Qm o¬ E} ç½ ?Q" M iQ" M +?QîM; F?®M
J'm +?®i H" b m ç|- HoM? pU+ >²M ç¢Q +O h`B m S?QM; ç½ K¢M? K)ªM? ?QîM;
hB m h†+ JB m #'i M;ì tm'i i?O i`|B #m°+- F?B M +?Q \*Qm o¬ E} #` H"i i?mv M i`
KS+ i?'i #¢B iB m pQM;X
L m H¢B +?B M ç'm i? K K°i H¬M M[- *Qm o¬ E} F?¬M; M?'i ç`M? b) +?B M i?,,M;
i?m M? M? +?|M; +MM; i? i?ªK ç M M?Q p"vX
@ s2K ` HìB M|B +O *Æ G M +O *Æ ;B [mª i?"i F?¬M; ;Bª5 *?•M +?QM? ç€M; b
FB 5
o K†i H½Q ;Bª F?¬ /B M i?Q€M; i`¬K M;•KX
*Qm o¬ E} +MM; pÈB #¼M M;QìB i?B m MB M oQÆM; :Bª oB M *¬M; S?O +kM; •K
GU+ +?9 w +O K¼B M;QìB ç m #` E?¬M; :B M ? L K *mM; h?€M? ?'T /šM- K" H¢
i|+ iQK # M +¢M? M"vX
aU i?"i i" M F?®+ ç½ M;?B K +?SM; `ä `M;- ;½ i?B m MB M i|+ iQK #` t2K M? FB
bÊ5
QyQ
" M +¢M? K°i /½v M9B i`QM; +´ H•K- K°i ç€K +€+ i?O H½M? +MM; iBM? M? +€+ i
/¬M ?°B iK H¢BX
hªB [m K°i i`"M +?B M M"v- i`QM; HÁM; K¼B M;QìB ç½ K'i çB HÁM; iBM ç®B pÈ
h†+X
.M b Q- •M Q€M; B[K¼B M;QìB +MM; hY S?€i aQM; h†+ +ÁM +?Q ç M +K+ /B M
h? M?QM; K°i Qi M;QìB M?Q #¼M M;QìB *Qm o¬ E}- E?QÆM; h?¬M- h?"T h K >
pšM H" F?¬M; + K HÁM;- F?¬M; Km®M / /"M; iW #Ä M?Q p"vX
oKiXXX
h?ìB F?,,+ M"Q ç|- i`QM; i¬M; K•v T?Q b m +?Êi # v ç M K°i ç¢Q i?•MªM? iY Q€
K°i +¶ i?B M ç` M;mv M HU+ / Q ç°M; F?´M; H² FBM? M;QìBX
@ L;QìB M"Q\
J°i +?9M; i? HU+ iBM? M? ç m [m€i HÈM K°i iB M;X
@ G" h`B m ok S?B5
o" B p` oQÆM; :Bª #¼M *Qm o¬ E} ç m F?¬M; F?ÄB #B M b,,+X
oKiXXX

_'i M? M? K°i M" M; iB M iY p€v iQK i? M? K„ i Q M?½- i? M? H i?Q€i iK+ ç½ # v t
+ "MX

.QÈB +K+ /B M M?Q i? M"v- h`B m ok S?B ç°i M?B M M?9M; i v p"Q- H" +?mv M i
@ h`B m ok S?B- æQ M J°+ ;B M;QÆB çWM; M|B H" +| + 'm F i ;b pÈB hY S?€i aQ
a„+ K†i *Qm o¬ E} •K i`-K- M;?B M;ì M|BX

h?ìB çB K i¢B T? iQ+? + ' i? "M?- hY S?€i aQM; h†+ /mv ç°+ F?¬M; +| ` i v +QÈT
;B - ? B # M ç m H" F ç¢B i?„M; +m®B +MM;X

@ hY S?€i aQM; h†+ \ G'v i?U+ HU+ ç€K +€+ M;QÆB- H"K b Q +| i? ç ? B M;QìB
h`B m ok S?B # 'i ç°M; i? M? b„+ M|BX

GìB 'v pW ` - *Qm o¬ E} M? 'i i?ìB +| +?9i i? M [m€ ?| ;B"MX

G'v i?•M T?"M H½Q #®B iBM? M? +O ?„M- i`QÈ+ b m H-M HQÊi #¢B i`QM; i v h`
h†+- # Q M?B m K†i KkB +kM; ç m ç½ ç€M? K' i b¢+? b)X

J°i Qi i?O H½M? iBM? M? i? HU+ î MÆB M"v- b„+ K†i +kM; +| +?9i F?| M?bMX

@ ok S?B Km°B5

h?"T h K >Q" M; iY K°i i?•M +?B M # "Q iY FBK- €M? K„i b€M; M;ìB- p°B p" M; çB iÈ
+MM; •M +-MX

G½Q ;Bª F?¬ /B M +kM; F?¬M; F?ÄB ?Qi F?) K°i ?ÆB- p K†i +| +?9i # 'i ç„+ /oX

J°i +?B çQ" M ç°B iBM? M? >Q" M; i°+ FB HB M iK+ +| M; Q`B i?ûi H M- `ÆB tm®M
J'v i M i?B M i" B iBM? M? M"v i" T F i i? "M? i" M i? - +MM; M? m M; çM? F?€M; ç
L; Kv EQM? FB i`QM; H9+ p- iBM? ?[m w- /MM; ç€K [m M; pk H K m b„+ # Q T?O H
`½B i` i'M- +, M #ªM +?QM? H"; •v €T HU+ +?Q *Ym >Q" M; iY Î T?Q i`QÊ+X
@ *Ym >Q" M; iY\ E?| i`€+? +ªK ; B€+ M?bM [m2M K„i5
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i bmv M; ?oX
>„M ?B M içB KÈB T?€i; B€+ ` - p` *Ym >Q" M; iY M"v +MM; "€i >Q" M; iY *?m G°+
T?-M iQÆM; iU M? mX
*?ŠM; [m - i?B M T?9 i?U+ HU+ +O *Ym >Q" M; iY HçB pQÊi t "€i >Q" M; iY- +MM
KÈB ; †T K†i F?-M; H•mX
@ L; Kv EQM?5 h?"i ?¶ +?Q M; QÆB tm'i i?•M iW h¬M; T?€B hS hBM? l æ¬ :B€Q-
>Q" M; "ªM; - i? K" HçB i?W /`T #ªM æB M ?ç +MM; h?B M æ^M; s" oQÆM; +?B M
*Ym >Q" M; iY +?B M #`Q iY i? M? b„+ T?Q i`QÊ+ FB +„M `„M; M; ?B M HÊB M|BX
*Ym >Q" M; iY M"v- #ªM i?•M im pB iB T + "M oQÆM; :Bª çdM? T?QM; - H¬B FB K
h?€M? F?Q h`mv M i?W - F?-M; ? i?m FûK * "M E?-M EB K +O L K *mM; h?€M?
@ 5
æ€K M; Q`B #` # Q T?O i`QM; [m M; pk H K m b„+ FB - HB M iK+ i`mv M ç M iB M;
h`QM; [m M; pk- i?B M i" B iBM? M? im pB i? 'T ?ÆM æçB æ M L; mv M *ªM? +kM; ç
H" /Q L; Kv EQM? +® w +?"K `½B i` i'MX
oKiXXX
æ€K ?Q [m M; M; •M iY b„+ +O #¼M h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ?QÈM; iE
M? M? +?|M; i?Q€i Hv- i`€M? iB T + "M F?m pU+ +O L; Kv EQM?X
@ >W5 > B +QM FB M ?¬B K" i?¬B5
*†T M?½M ç²M; H K m b„+ +O L; Kv EQM? ççK Kç+ HB + K„i p T?Q ? B M; Q`B h`
*?ŠM; [m - i`¼M; çB K +O ?„M pšM H" *Ym >Q" M; iY- +?d H" F?®M; +? GoM? oU
M; Q`B h`B m S?QM; K" i?¬BX
> B M; Q`B h`B m S?QM; +?d +ªK i? 'v €T HU+ iQ" M i?•M i, M; M?B mX
§Q "Q "Q5 S?®+ T?®+ T?®+5
æçQ H®+ tQ€v #½Q i€T /Q ç€K [m M; pk H K m b„+ FB ?bM? i?"M?- F?-M; M; WM
@ h`B m S?QM; 5 *?9M; i +¬M T?ªB HB M i?O- KÈB +| i? ç°i T?€ ç€K [m M; pk H
L K *mM; h?€M? i`-K ; B¼M; M|BX
h?U+ HU+ L; Kv EQM? M"v [m€ KS+ KçM? K)- i? M?QM; KÆ ?² ç½ iB T + "M >Q h
h?€M? F?-M; Km®M i` m +?¼+ iEBX
@ E?-M; +¬M T?ªB ; 'T ; €T5
o K†i h`B m S?QM; pšM H" K°i KªM? #bM? ioM?- # M M; Q" B i?•M i? ; B®M; M?Q M
H9+ M"v ç½ /•M; H M K°i iB ; ÊM b|M; h?Ov *?B S?QM; G¬BX
@ ±\
L K *mM; h?€M? +ªK M? "M çQÊ+ /`i?Q`M; - i` M K†i +?Êi H° ` #B m iBM? F?-M; i
G9+ M"v- F?Q iS+ i? T?€+? +O h`B m S?QM; T?€i ` + "M; H9+ + "M; M; QM; Hmv

Zm M; pk H K m b„+ ç M; i?´B [mûi K¨ ç M FB - F?B `ÆB tm®M; # M M; Q¨B i?•M i
 M; WM; iB m i?´i çB K'i- +?d +ÁM HçB K°i +?9i i?~K i?´m p¨Q # M i`QM; +Æ i? +O
 h`B m S?QM; i?dM? i?QªM; HçB p¨M +?mv M h?Ov *?B S?QM; G¬B- ç +?Q ç€K #, M
 #® +MM; i?~K i?´m ç m F?„T # M M; Q¨B i?•M i? +O KbM?X
 E iB T- L K *mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM; pšM Hm¬M #ªQ i`b î # M i`QM; ç€K [+MM; L; Kv EQM? iB T +¨M- M?QM; +kM; F?¬M; i?Q€i Hv T?çK pB [m M; pkX
 >ÆM M[+ÁM H¨K +?Q M; Q`B i +| +ªK ;B€+- F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O L K *mM; +ªM +MM; ;B½v /K p¨vX
 @ L?` p`- ç½ HB M HKv ? B M; Q`B +€+ M; QÆB 5
 *Ym >Q¨M; iY ç M; T?B ?¨M? #Ä +?çv T?Q i`QÈ+ i?Q€M; #B m ççi p tBM H¶B- M
 h?U+ HU+ ?„M imv KçM?- M?QM; H¼i p¨Q L; Kv EQM? i¨T FQ+?- ç½ #` ç€M? i`¼M; i`®M K¨ i?¬BX \*Ym >Q¨M; iY +?d +| i? ?v p¼M; +| i? ;†T çQÊ+ +Q`M; ;Bª M?•M T?2MX
 L?QM; K¨- +?Q /M ;†T T?ªB çQ¨M ç°B iBM? M? #bM? i?Q`M; - ç®B K†i pÈB L; Kv E +?d bÊ +kM; b) #B M i?¨M? +€ +MM; #` ?çB +?mM; i`QM; +?“mX
 @ E?¬M; +| [m M ? 5
 L K *mM; h?€M? HçM? M?çi Kî KB M; X
 >„M H¨ oQÆM; ;Bª GoM? oU+ E?¬M; ;B M ? - i`QM; +Æ i? HçB +| h¨ h?¬M hBM? i?S T?~K H¨K M; m²M bm®B- +?d +¬M F?¬M; H¼i p¨Q +¬M; FQ+? +?QM? /B M +O L pk +ÁM F?¬M; ç†i p¨Q i`QM; K„i ?„M5
 h` M i?U+ i - M m F?¬M; TªB h`B m S?QM; +® w Km®M HQm HçB- ? B M; Q`B ç½ b T?9 +O L; Kv EQM? `²BX
 @ ±\
 hW i`QM; #B m ibM? ççK Kç+ +O L K \*mM; h?€M? +MM; h`B m S?QM; - *Ym >Q¨M iB F?¬M; ;B®M; #bM? i?Q`M; X
 > B ;½ i? M? MB M i|+ iQK M¨v i?QçM? bM M?Q H¨ ç M; +¨i HU+ ;B½v /K - M?QM ?½B F?B ç®B K†i pÈB imv i +ªM?X
 h?“K +?Q- #B m ibM? +O ? B M; Q`B M¨v +kM; +QB M?Q H¨ F?€ #bM? ioM?X
 @ hçB ?ç *Ym >Q¨M; iY æçB *¨M *?m hY >¨M; 5 sBM ?ÄB i¬M iQM? ççB / M? M?` p i?O- +MM; M? m ç~v HmB +Q`M; ç`+? .` i°+ FB ? v F?¬M; \
 L K iY +?B M #¨Q i? M? b„+ ?Qi b•m K°i ?ÆB- i`¨M? i`¼M; i`mv M •K ?ÄBX
 >„M [m M b€i T?€i ?B M ` - i?U+ HU+ +O ? B ;½ i? M? MB M i|+ iQK M¨v +kM; ç r h? M? MB M ?mv M v FB +?QM? H¨ oQÆM; ;Bª GoM? oU+ E?¬M; ;B M ? - K¨ p` i? +?d #^M; p¨Q i?•M i? ç½ +| i? +?®M; +U [m M; pk H K m b„+5
 @ L K *mM; h?€M?5
 h? M? MB M ?mv M v p¬ +MM; M; „M ;¼M ç€T H`BX
 @ h`B m S?QM;5
 o K†i i?B m MB M i|+ iQK +kM; F?¬M; +?9i #B m ibM?,
 @ L?QM; ?B M içB +ÁM F?¬M; TªB i?`B çB K HB M i?O5 \*?9M; i M M +?çv i? K G`B ´v pW ` - F?m¬M K†i \*Ym >Q¨M; iY ?mM; ?,M; `mM `¨v K°i i`¨MX
 :½ i?B m MB M FB - M|B HçB +?çv i? K K°i H9+ K¨ HçB +| i? i?QM; /QM; çQÊ+ M

@ E?¬M; ç9M;5 :½ i?B m MB M FB ç M; H"K ;b\

*Ym >Q" M; iY +ªK ;B€+ +| +?9i ;b ç| F?¬M; ç9M;X

smv Mi?'m [m #|M; ªM? +O F?¬M; ;B M GoM? oU+- ;½ i?B m MB Mi|+iQK FB ç
pk H K m b„+ - M?bM M?Q +| +?9i i?®M; F?´ - M?QM; H¢B +| #° /€M; ?QÎM; i?K p¬

@ GBM? [mª J°M; *ªM? H9+ i`QÈ+ FB ç½ iB m ?| F?¬M; b B #B i H„K5

h`B m S?QM; iW iW M?„K ? B K„i H¢BX

h-M; [m M; pk H K m b„+ /Q M,M; HU+ i?B M T?9 L;Kv EQM? FB bªM bBM? ` - +?Q
J` h`B m S?QM; ;B B çQ¢M ?B Mi¢B- +?QM? H" ç M; i?¬M; [m h?Ov *?B S?QM; (

>B Mi¢B- h?€M? G¬B h? +O ?„M ç M; ç®B K†i iB m #bM? +ªM? hS i`¼M; çdM? T
M?Ä M[K" i?¬BX

S?®+ T?®+5 §Q

L;Q`Bi?•Mi? h`B m S?QM; ç€K [m M; pk H K m b„+ ç m ç m +?ªv tm¬B- +MM; pÈB
HU+ T?€+? K¢M? K)X

:BÌ T?9i M"v- h`B m S?QM; ç M; i` M? çQ¢i iWM; ;B•v- p" M +?mv M h?€M? G¬B h
HÊB /KM; ç€K [m M; pk H K m b„+ FB Î ?¢M ç° HÈM M?'i K" Hmv M +?9i? T?€+?

@ h M iB m #®B M"v +kM; [m€ FBM? F?OM; `²B- /€K HÊB /KM; M,M; HU+ i?B M T
+?9i? T?€+?5

*Ym >Q" M; iY F?) ?Qi b•m K°i ?ÆBX

h?ÌB ;B M +?WM; MY F?„+ b m

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m S?QM; Î i`QM; F?¬M; ;B M GoM? oU+- [m M; i`¢+? M;•M H K b„+ # M M;Q`
HU+ T?€+? çB M p,M pÌM [m M?- ;B®M; M?Q €M? b€M; FBK +?9+ i`QM; b€M; - +ªM

G9+ M"v- i`QM; K¶B K°i +€B ?¬ ?'T +O h`B m S?QM; ç m T?€i` F?Q iS+ i? T?
M; v +ªL K *mM; h?€M? Î # M +¢M? +kM; +ªK i?'v K°i iB €T HU+ M†M; M X

@ h?€M? G¬B h? - hS i`¼M; çdM? T?QM;5

o K†i h`B m S?QM; KWM; `Ð- F?Q iS+ i? T?€+? i` M M;QÌB #¶M; M?B M #`M? i`C

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J¶B K°i M?' + +Y M?'i ç°M; +O ?„M ç m T?€i` F?Q iS+ HU+ T?€+? K¢M? K)- bªM
HU+ p¬ ?bM?- ç2K [m M; pk H K m b„+ +?mM; [m M? K¢M? K) #`B tQ+? ` M;Q`BX

@ hB m iY FB

L;Kv EQM? ç M; Î i`mM; i•K ç€K [m M; pk H K m b„+ - `®i +m°+ +kM; +ªK i?'v +| ;b
G9+ i`QÈ+ - ?„M +,M #ªM F?¬M; +| M?bM iÈB ;½ iB m iY hB m æ M L;mv M *ªM?
T?QÆM; +| K¢M? K) +kM; p"vX

.M b Q Î i`QM; .` i°+- ?€ H¢B Qi +?OM; i°+ +| ?mv i K¢+? i? T?€+? +QÌM; ç¢B\

@ > v +?Q i M†+ iY M?•M HQ¢B5 .€K HÊB /KM; GoM? oU+ i?B M T?9 +O i ç K"
h` M K†i L;Kv EQM? ?B M H M K°i iB T?šM M° M²M; ç"KX

GQ¢B bU iB M? M"v T?€i bBM? Î i` M M;QÌB ?„M- +kM; ;B®M; M?Q K°i HQ¢B bd M?

G9+ M"v- h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; ç½ ç°i T?€ ç M hS i`¼M; çdM? T?QM
i?•Mi? - ç½ +| i? +MM; oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; +?®M; H¢B ç¬B +?9iX

L m +! i? /U i` M +Æ bÎ M`v K` ç°i T?€ ç M L;k i`¼M;- h?€M? G¬B h? +O h`B m
?Q`M? ?`M? p¬ ç®B i?O i`QM; +`T #"+ oQÆM; :BªX

@ o` ?mvM? ç M`v- i?"i bU ``i çªK T?€+? 5

*Ym >Q`M; iY T?Q i`QÈ+ FB - iW i`QM; ç€v HÁM; bªM bBM? ` K°i iB FQM? M X

æ´B H¢B K°i p` æ M L;mv M \*ªM? M`Q F?€+- Î i`QÈ+ K†i L;Kv EQM? +?d 2 H` +?¢
F`T- +`M; çWM; M!B ;b ç M HÊB /KM; M,M; HU+ i?B M T?9 +O ç®B T?QÆM; ç K`
KbM?X

3ReX *?QÆM; 3Rd, G K :B Q oQÆM;

@ > v +?Q i M i†+ iY M?•M HQ¢B5 .€K HÊB /KM; GoM? oU+ i?B M T?9 +O i ç K`
L;Kv EQM? M° F?Q tmM; i?B M- i`QM; HÁM; +Q!B H¢M? K°i i`"MX

L;Kv EQM? ?„M H` ?¢M; M;Q!B M?Q i? M`Q- ?€ +! i? ç °i i M iB m K Q ç¬m M?•
KbM? +?B K iB M M;?B çQÊ+X

oM5 S?®+5 sQ€i tQ€i5

L;Kv EQM? F?) T?'i i v K°i +€B- K°i KªM? H®+ tQ€v +m²M; #¢Q ;B®M; M?Q [m M;
+?9i F) ?Í H Q i?ŠM; p T?Q ? B M;Q!B #¼M h`B m S?QM;X

@ E?¬M; i®i5

L K *mM; h?€M? +ªK ;B€+ F?¬M; ;B M GoM? oU+ +O +?QM? KbM? H¼i p`Q bU i`M
HB iX

G9+ M`v ç•v- L;Kv EQM? +?QM? H` +® w F?®M; +? HU+ HQÊM; GoM? oU+ i?B M
mv M,M; M`v ç½ çO ç p•v b€i oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? #bM? i?Q!M;X

@ *?d H` GoM? oU+ ?mv i K¢+?- ç½ +! mv M,M; ç€M; bÊ M?Q p`v

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB ç°M; /mM;X

Í FB T i`QÈ+- ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M h°+ +O ?„M +kM; +`T +?Q ?„M K°i +€B
T?`K H` KK+ iB m iB T +`M GoM? oU+- +kM; ç m b) #` ç!M; #,M; i?•M i? 5

G2M; F2M;5 æBM?5

Zm M? i?•M h`B m S?QM; bªM bBM? ` K°i i¬M; +QÆM; HU+ i? T?€+?- /QÈB bU +
;B®M; M?Q H®+ tQ€v FB - +?'M p,M; H M K°i i`"M €M? b Q K HvX

S?ªM; T?'i M?Q +! K°i i¬M; ?° i`€Q FBK +?9+ p¬ ?bM? +® i?O iQ`M i?•M h`B m S?

*?Q /M ç€K [m M; pk H K m b„+ FB tmv M i?'m [m çQÊ+ i¬M; +QÆM; HU+- mv HU+
ç®B pÈB h?€M? G¬B h? hS i`¼M; çdM? T?QM; +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i?

æQÆM; M?B M- €T HU+ K` L K *mM; h?€M? i?W M?"M +ÁM HÈM ?ÆM M?B mX
F?¬M; M;WM; HB M iK+ +¼ `Y - F?B M +?Q F?¬M; ;B M GoM? oU+- i?"K +?Q M; r
F?„+ +kM; ç m #` iB m ? Q i?"i HÈMX

oM5 "€5 S?®+ T?®+ T?®+5

Zm M; pk +m²M; #¢Q ?bM? i?€B ;B! tQ€v FB +Q!M; HU+ i`!B #m°+ H`v F?¬M; ;B
h?€M?X

@ h`B m S?QM;- M m M?Q ?B M i¢B +ÁM F?¬M; i`®M çB- i?"i bU +! +?9i T?B M iQ

>¬ ?'T L K *mM; h?€M? ç½ +! +?9i F?! F?,MX

>„M F?¬M; ;B®M; h`B m S?QM;- +! i? T?€+? T?ÁM; M;U +Q!M; ?Q`M? M?Q i? - ?
+Q!M; ç¢B ç®B pÈB +¬M; FQ+? ",M; h?Ov i?m°+ iQM?X

@ > B p` ?mvM? ç`B- +! i? +MM; i ç®B F?€M; ;½ +Q`M; ç`+? .` i°+ M`v ? v F?¬M
h`QM; K„i \*Ym >Q`M; iY`M +?S p F?•K T?K+- T?€i` i?dM? +—m pÈB h`B m S?QM
@ æQÊ+5
h`B m S?QM; F?) ;”i ç—mX
*Ym >Q`M; iY M; ?2 p”v- b„+ K†i F?¬M; F?ÄB H° p p mB KWM; X \*! ? B M; Q`B M`v iQ
HB m K¢M; K°i i`”M pÈB L; Kv EQM?X
@ S?€5
G`B M!B pW /Si- K°i +¶ çB M p,M i? T?€+? #€ ç¢Q # M; ? ç½ [mûi M; M; #®M T?
P M?5 ”M; 5
Zm M; pk H K m b„+ #®M T?Q /QÈB bU i`MM; FQ+? +O i? T?€+? +Q`M; ?½M- `”
#”B tQ+? p,M; ? i` M; Q`BX
@ GmB H¢B5
h?•M ?bM? h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? #¶M; ç°i M?B M F?) +?mv M- /QÈ
?Q K M; M; •M iY b„+- ?QÈM; # M M; Q`B i—M; [m M; pk H K m b„+ T?B ç°M K` çB5
h`QM; +ª [m€ i`bM? M`v- h`B m S?QM; K¢M? K) i?9+ ;BK+ h?€M? h? GU+ S?€+?
[m M; pk H K m b„+ +?mM; [m M?- T?K i`€+? KÎ çQ`M; X
@ æ€K +€+ M; QÆB
J°i K”M M`v i?B m +?9i M[ F?B M +?Q \*Ym >Q`M; iY +?B M #”Q i? M? b„+ T?ªB ?
o®M /o ?„M +ÁM ç M; #°B T?K+ çªK T?€+? +O ;½ i?B m MB M i!+ iQK- F?¬M; M; ?
i,M; H M i?U+ HU+ tQM; - HB M H”T iS+ KÎ çQ`M; #Ä +?¢v5
L; v +ª L; Kv EQM? +kM; F?¬M; F?ÄB FBM? M; ¢+ K°i i`”MX
J„i i?`v- h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ?ÊT HU+ pÈB M? m- ?QÈM; iÈB K°i
K) H Q çB- ç½ b„T H Q` F?ÄB GoM? oU+ [m M; pk H K m b„+ X
@ >W5 J°i i M +kM; çWM; KÆ iQ`M; i`®M i?Q€i5
L; Kv EQM? [m€i H¢M? K°i iB M; - +ª K°i KªM? ?Q F?¬M; F?m pU+ H K pk FB # Q
;BªK i?’T tm®M; X
> i i?ªv p”i +?’i i`QM; i—K K„i ç m M? M? +?!M; ç!M; #,M; H¢BX
—„+ `„+5
h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? ç M; i`QM; H9+ #Ä +?¢v- tmM; [m M? i?•M i?
i—M; bQÆM; H¢M?X
G9+ M`v- GoM? oU+ [m M; pk H K m b„+ FB - iQM? ?O i?U+ ;BªK i?’T- M,M; HU+ ç
M?B m- +MM; HQ¢B pÈB GoM? oU+ >mv M ”,M; +O h`B m S?QM; FB T i`QÊ+X
@ h`B m S?QM; - ?B M i¢B M M H`K b Q #•v ;Bì\
a„+ K†i L K *mM; h?€M? ç¢B #B MX
J†+ /M ?„M +! çQÊ+ F?¬M; ;B M i?B M T?9 K¢M? K)- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB H”
.M b Q- ?B M i¢B ? B M; Q`B ç M; H•K p”Q i`QM; GoM? oU+ ?mv i K¢+? +O ç®B T
+? X
@ ”,M; >Q`M; h?QÆM; 5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?¬M; +?9i i? v ç´B- K°i i-M; /`+? i? #,M; H K b„+ HQm +?n
i`QÊM;- ?bM? i?“M? M M K°i +€B [m M; i`€Q #,M; H K b„+- ç2K i?•M i? +?QM? Kb
Q T?O H¢BX

@ ±\

L K *mM; h?€M? +ªK ;B€+ €T HU+ ;BªK K¢M?- K°i i-M; [m M; i`€Q #,M; H K b„+
bm®i- i?m°+ iQM? +MM; H K pk #,M; T?QM; M;Q¢B ;BÈB +Æ ?²;B®M; ? i M? mX
>| ` - h`B m S?QM; +?QM? H` i?¬M; [m ?mv i K¢+? ",M; h?Ov- ç +?Q ",M; >Q`
?bM? i?€B #,M; i`€QX

@ ",M; h?Ov *?mv M >| 5

G K pk #,M; T?QM; M;Q¢B ;BÈB ç€M? i`9M; i-M; [m M; i`€Q #,M; H K b„+ M`v- T`
M?“M M?¢i- i?“K +?Q +ÁM tm`i ?B M ibM? ?m®M; /mM; ?ÊT HšM M? mX

@ hB m iY FB - F?¬M; M;ì H¢B iBM? i?¬M; ",M; h?Ov •Q L;?o - iU ?² +ÁM +| ?m
",M;5

L;Kv EQM? +ªK i?`v +| +?9i M;Q`B w Km®MX

>ÆM M[- ",M; >Q`M; h?QÆM; +O h`B m S?QM; +kM; H` p¬ +MM; i?¬M F€- +| çQÊ
M? mX

@ h?Ov *?B S?QM; G¬B5

E?|2 KB M; h`B m S?QM; H¢B M? +? H M K°i iB +QìB F?)- M;Q`B K†i i-M; [m M;
M´B H M K°i i-M; i?Ov H¬B ;ÊM b|M;X

>„M bî /o /€K î i`QM; i?B M T?9 GoM? oU+ +O L;Kv EQM? Hmv M +?9i? T?€+?-
p`QX

æ¬m iB M- KK+ iB m +?O v m +O L;Kv EQM? H` \*Ym >Q`M; iY i?U+ HU+ +`M; +Qì
hB T i?2Q- h?€M? h? GU+ S?€+? +MM; pÈB ?mv i K¢+?- ",M; >Q`M; h?QÆM; +O
;BªB çQÊ+ HU+ HQÊM; GoM? oU+ i?B M T?9 M`vX

oKiXXX

h`QM; H9+ M?`i i?ìB- [m M; i`€Q #,M; H K i?Ov H¬B FB i?O ?° +?†i +?) ? B M;Qì
T?QM; FB b€i` K°i +€B i?¬M; ç¢QX

@ h?“i i®i [m€5

L K *mM; h?€M? M?`i i?ìB i?QªB K€B ?ÆM `i M?B m- p”M +?mv M K°i i-M; ?Q K
`i M? M? i?Q€i Hv F?ÄB T?¢K pB H K pk #,M; T?QM;X

@ *| w iS5

L;Kv EQM? ?ÆB +?9i FBM? M;¢+- +kM; +ªK i?`v M;Q`B w Km®MX

>„M F?¬M; M;?o iÈB- ? B M;QìB h`B m S?QM; H¢B +| i? i?m”M HÊB ç°i T?€ GoM?
M?Q p”vX

@ > B i M iB m iY M`v

*Ym >Q`M; iY T?Q i`QÊ+ pW iS+ pW ;B”M- M?QM; H¢B +kM; F?¬M; i? T?“M M”
.M b Q- +€B i M i B iBM? L;Kv EQM? M`v- +?QM? H` /Q ?„M K M; ç M +?Q ? B M;Q
h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? iU M?B M F?¬M; +| M;?o pK- K¢Q ?B K M;mv
i`Ê ;B9T ?„M M; ,M +ªM +QìM; ç`+? .` i°+X

oKiXXX

h-M; ?Q K M; M; •M iY b„+ FB K M; i?2Q h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? /-M
pk #,M; T?QM; - FûQ /`B` i? K K°i #QÊ+ F?QªM; +€+? pÊB L; Kv EQM?X

E?|2 KB M; *Ym >Q`M; iY F?¬M; F?ÄB M? +? H M K°i iB +?m t|iX

J„i i?`v çQ`M ç°B iBM? M? içB MÆB M`v +O ?„M ç½+? i?ÆM T?•M MY - +?d +/
:Bª +MM; æçB æ M L; mv M *ªM?- pšM +ÁM ç M; ç m F?´+?®M; çĐ i`M i? X

@ *Ym >Q`M; iY- M m M; QÆB Km®M i`®M i?Q€i- i?b ?½v T?B ?`M? p T?QÆM; ?Q
J°i ççQ i? M? •K F€ /` p M; H M î i`QM; |+ *Ym >Q`M; iYX

@ L; QÆB5

*Ym >Q`M; iY +ª FBM? K°i i`M- HB + K„i i?“i b•m M?bM p T?Q h`B m S?QM; X
>„M +?QM? H` oQÆM; :Bª GoM? oU+- içQ M; ? >²M ççQ +O ç®B T?QÆM; ç½ çç i
M; î HçB +| i? ç2K i? M? •K i`U+ iB T i`mv M i?ŠM; p`Q i`QM; HBM? ?²M +O ?„M
@ h?B m MB M i|+ iQK M`v- HÊB /KM; GoM? oU+ i?B M T?9 +O L; Kv EQM? Hmv M
i?QM; /QM; i?Q€i Hv

*Ym >Q`M; iY +`M; H9+ +`M; M; ?o i?`v ç®B T?QÆM; b•m F?¬M; i? HQ`M; M´BX
J`M; Q`B +| i? K M; ç M +?Q ?„M +ªK t9+ ç²M; /çM; - î i`QM; æçB \*`M >Q`M; "ªM; -
M; Q`B F?€+ K` i?-B5

L; ?o ç M ç•v- *Ym >Q`M; iY [mv i ç`M? iBM iQÎM; p`Q H`B M|B +O h`B m S?QM; X
oKiXXX

h` M M; Q`B ?„M çB M H¬B F?¬M; M; WM; tQ v +?mv M- ?| i?`M? K°i ççQ FB K K M
p T?QÆM; ?QÊM; h•v L KX

@ ±5 E?¬M; M; î HçB +?çv M? M? M?Q p`v

h` M K†i L; Kv EQM? i?Q€M; H°` /` b„+ - i` M M; Q`B /•M; H M K°i i-M; H K # ?mv
i?2Q *Ym >Q`M; iYX

*Ym >Q`M; iY M`v- #`i Hm`M H` i?•M T?“M ? v H` i?U+ HU+- +kM; F?¬M; TªB ? B
i? bQ b€M? çQÊ+X

J°i F?B i?QÆM; i? +O *Ym >Q`M; iY F?ÄB ?ŠM- F?¬B T?K+ HçB M; mv M F?Q- ç
mv ?B T F?¬M; M?ÄX

L?QM; K`- ``i M? M? F?¬M; H•m b m ç| - L; Kv EQM? b) pb [mv i ç`M? ?B M içB K`-
æ M H9+ ç| - M m M?Q HçB +| i? K K°i H-M +Æ ?°B M[- ?„M M?`i ç`M? b) çm´B i?2
oKiXXX

*Ym >Q`M; iY /®+ bS+ # v çB K´v M; `M /†K- M?bM i?`v T?Q i`QÊ+ KÆ ?²tm´i ?B
h°+- ?B M M?B M H` F M; QçB H B iB M p`Q E?¬M; ;B M h?-M >mv MX

@ L; Q`B M`Q\

:B[M9B `WM; - # M +çM? #î b¬M; T?Q i`QÊ+ +?Êi ?B M` K°i ? B +¶ F?Q iS+ oQ

@ E?QÆM; ?mvM?5 h?ç+? ?mvM?5

*Ym >Q`M; iY +?,K +?9 M?bM HçB- M?“M` H` oQÆM; :Bª i?B M i`B E?QÆM; ;B
M; Q`B h?ç+? ;B X

@ *Ym >Q`M; iY\

> B M; Q`B E?QÆM; h?-M p®M H` ç M; i`mv imM; iBM iS+ hY S?€i aQM; h†+- F?¬
>Q`M; iY ç M; +?“i p`i i`®M +? iX

@ h?B M i" B .` i°+ L;Kv EQM? ç M; i`mv b€i ç M ç•v- +?Q p` M? M? i`Ê ;B9T i K°i
 *Ym >Q`M; iY ?¬ iQ K°i iB M;X
 @ L;Kv EQM? \ G K :B Q oQÆM; - ?çM; +?QM >Q`M; "aM; \
 > B M; QÌB E?QÆM; h?¬M M; ?2 p"v- b„+ K†i ççB #B MX
 L?QM; ? B M; QÌB +kM; F?¬M; +| HMB #QÊ+- `i M? M? H'v ` K°i +€B i`mv M iQM T
 ?" i?ªB b„+ +?|B K„i #MM; T?€i- +?B m `¼B i?B M ç` X
 @ h†+ iY M?•M HQçB- +MM; M? m +?`m +? i çB5
 G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? +QÌB /`B K°i iB M; - K M; i?2Q [m M; i`B m H K pk ç
 M; QÌB #¼M *Ym >Q`M; iYX
 S?®+ T?®+ T?®+
 L?[M; MÆB [m M; i`B m H K pk çB [m - pçM p"i ç m #` ç|M; #,M; M; ?B M M€iX
 @ E?¬M; ?´ H` G K :B Q oQÆM; 5
 E?QÆM; h?¬M +MM; i?B M i" B oQÆM; :Bª h?ç+? ;B ?QªM; bÊ i?´i b„+- +ªK i?´v K
 h?QÊM; *´ ",M; G K GQM; i`mv M iÊB- F?B M +?Q +ª i? t€+ p` iBM? i?¬M F?Q ?m
 *?d H` K°i pÁM; i`MM; FQ+? GoM? oU+ ?mv i Kç+? - ç½ F?B M +?Q ? B M; QÌB E?Q
 ?¬ ?´T F?| F?,MX
 E?QÆM; h?¬M H` oQÆM; :Bª GoM? oU+- Qi M?B m +kM; +ÁM +| HU+ +?®M; +UX
 J` p` i?B M i" B oQÆM; :Bª h?ç+? ;B FB - [m M? i?•M #` # Q i`MK K°i i-M; #,M;
 i?•M i? ç½ #„i ç-m +QÆM; +SM; - ç¬M; HçM? p` i?®B ` [X
 @ *Sm i 5
 o` i?B M i" B oQÆM; :Bª h?ç+? ;B FB +Æ ?² M; v H"TiS+ H•K p`Q bBM? iY imv i
 G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? FB +ªK [m M +QÌM; ççB- /o M?B M +ªK SM; çQÊ+- T
 iS+ +QÌM; ççB iB T + "MX
 h`QM; ç| +| K°i +¶ F?Q iS+ F?B M +?Q ?mv i Kç+? +O ?„M +kM; KÆ ?² +ªK i?´v b
 *?Q M M- ?„M F?¬M; ? i?O ?ç HQm ibM?X
 @ h?B M G¬B *Ym EB T h`ªK5
 *Ym >Q`M; iY +® MûM i?QÆM; i? i` M M; QÌB- H¬B FB K +´ i? M? i`QM; i v KçM?
 K M; çB M H¬B €K p, M FBM? +?´M i?B M ç` - T?€i` K°i i`"M Q M? HQM; M´ -K- i
 ?mv i Kç+? +O L;Kv EQM?X
 S?®+
 Zm M; i`B m H K pk ç-v i`ÌB FB M?´i i?ÌB #` +?ûK ` K°i ççQ ?²M; +•m HB i T?MM
 J†+ /M- mv M,M; +¬M; FQ+? G¬B ççQ h?€M? FB K +O *Ym >Q`M; iY iB T + "M >Q
 F?¬M; i? M; M i`Î M M #QÊ+ +MM; i? +¬M; +O G K :B Q GQM; X
 " M M; Q`B i?•M i? G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? # Q i`MK K°i i-M; H•M T?B M H K
 +| i? bQ pÊB h?QÊM; *´ GQM; h°+- +Æ ?² H` #Ã [m +¬M; FQ+? +´T oQÆM; :Bª G
 *¬M; FQ+? H¬B FB K +O *Ym >Q`M; iY- b m F?B tû KÎ [m M; i`B m H K pk- mv HU
 ?B T L;Kv EQM? M [X
 >ÆM M [- Î i`QM; KQ ;B| #,M; H K b„+ M`v- ?mv i Kç+? +O L;Kv EQM? Î T?QÆM
 ;B i,M; i? K`´i M?B m- M? M? ;¬M M?Q i?m´M /B p"vX
 @ 5

J°i ç¢Q iB M; F m i?ªK i?B i i`mv M ç M- i?B M i`B oQÆM; ;Bª h?¢+? ;B ç½ #` K°
+U+ ç¢B tû i M i?`M? #,M; pKMX

*?d +-M K°i i`ªQ- ç½ KB m b€i i?B M i`B oQÆM; ;Bª h?¢+? ;B 5

@ G` G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM?5

æ9M; p`Q H9+ M`v- K°i Qi oQÆM; ;Bª- "€M ° oQÆM; ;Bª iBM? M?m #¼M h?"T h
/B M ç½ F`T çm`B iÈBX

æ²M; i?ìB îT?QÆM; t

oKiXXX oKiXXX

J°i ç¢Q ?`ªM? iY Q€M? b€M; H¢M iBM? H - K M; i?2Q K°i +¶ i?B M ç` M;mv M H
M;QìB T?B ç° K` ç MX

@ >mv i K¢+? F?Q iS+ i?"i FBM? M;QìB5 L`M; i +?QM? H` M[iY +| çQÊ+ ?mv i
S?B\ L`M; i +?QM? H` ç¢B mv ?B T +-M T?ªB H"TiS+ /B i i`W +O oQÆM; i`B m
E?|2 K,i G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? HB + [m ?`ªM? iY Q€M? îT?QÆM; t - i`QM

3RdX *?QÆM; 3R3, "` o•v *¬M;

E?m pU+ MÆB G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? ç M; çSM; T?€i` [m M; ?` i?ªB b„+
+?¶ +U+ t +kM; ç m +| i? M?bM i?'vX

oKi pKi pKiXXX

smM; [m M? F?m pU+ M`v- iWM; +¶ iWM; +¶ F?Q iS+ +QìM; ç¢B ç M; F?¬M; M;WM

@ > ? ? æ½ T?€i ?B M` hY S?€i aQM; h†+ FB `²B b Q\

h`QM; ç| +| K°i ;½ M K iY ç-m i`¼+ +?B M #`Q ç2M M?Q KU+- i?ûi /`B K°i iB M;- H
+"M MÆB M`vX

>ÆM M[i` M çQìM; ç M ç•v- +ÁM +| K°i ç€K i? HU+ oQÆM; ;Bª- ?Q†+ H` LY #C
*¬M; S?O- æ´M; ;B - h?¢+? ;B

E ç-m iB M +?¢v iÈB pšM H` h`B m ok S?B +MM; pÈB H½Q ;Bª F?¬ /B M p` h?"T h

@ S?QM; + - ?mvM? tm'i ?B M `²B b Q\

h`B m ok S?B #B M i?`M? K°i ç¢Q ?`ªM? iY Q€M? b€M; H¢M +?|B K„i- i`QM; b® K
+?QM? H` M? M? M?'iX

L; v b m ç| H` \*Qm o¬ E}- b m HQM; Kî` K°i ç¬B ?„+ /U+ K /B K- /šM ç°M; K°i i-
T?QM; +m²M; #¢Q- iW K°i T?QÆM; ?QÈM; F?€+ #¼+ ç€M? K` ç MX

J°i ç€K i?B M i`B oQÆM; ;Bª +€+ i? HU+ M?bM i?'v iQM ?B m- +kM; iQîM; H` ç½
h†+- M? Q M? Q +?¢v iÈBX

L?QM; K`- çÊB ç M F?B K¼B M;QìB çm`B iÈB- H¢B T?€i ?B M` F?¬M; ç9M;5 E?
K¢M? K)- F?B M +?Q ?mv i K¢+? +MM; i•K i?-M F F?€+ bÊ`mMX

@ *Ym >Q`M; ?mvM? L;QÆB M?Q i? M`Q H¢B tm'i ?B M îMÆB M`v\

@ h`ìB ¢5 æ M?'i i?B M i`B h?¢+? ;B h?¢+? >•K ç½ +? i î i`QM; i v G K :B Q oQÆM

J°i Qi i?B M i`B pšM +ÁM +€+? i?"i t - M?bM i?'v K°i K`M M`v- +kM; F?¬M; F?ÄB F

h`B m ok S?B +MM; \*Qm o¬ E} +kM; ç m`MM; KbM? K°i +€B- +ªK M?"M çQÊ+ F?Q i
oQÆM; L;Kv EQM?X

oKi pKi pKiXXX

S?-M ç-M; +QÌM; ;B^a H" T i S+ T?€ F?-M; # v i ÈB- ç2K G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM
 @ *?mv M ;b t^av ` \ \*?ŠM; H) i i`9M; T?^aB K B T?K+ +O ç€K +QÌM; ;B^a i?B M i`B
 G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? +kM; +| +?9i M;•v M;QÌB T?€i K°M;X
 >„M pW KÈB +?ûK ;B i K°i p` i?B M i`B oQÆM; ;B^a- ç°i M?B M iW T?K +”M HçB M
 p”vX
 @ h?“i i®i [m€5 *?ŠM; [m hY S?€i aQM; h†+ FB - `®i +m°+ H” B\
 *Ym >Q”M; iY pmB bQÈM; p¬ +MM;- M; v b m ç| HçB i?Q€M; +| +?9i FBM? M;?B F
 .QÌM; M?Q- +K+ /B M ;BÌ T?9i M”v- +?QM? H” +| HQçB +^aK ;B€+ i`MM; ?ÊT +?| M;
 @ hY S?€i aQM; h†+- +?ŠM; H) HçB H”
 G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? F?-M; F?ÄB M?È i ÈB ? B i M i? M? MB M +MM; i?B
 iW i`QM; GoM? oU+ +O +?QM? KbM? FB X
 @ >| ` H” M?Q p”v5
 *Ym >Q”M; iY `”i M? M? ?B m çQÊ+ - +?QM? H” +€B i M i?B m MB M i|+ iQK h`B n
 KbM? +?çv i`®M i?2Q T?QÆM; ?QÈM; M”vX
 E i [m^a- ?„M [m^a i?“i ç9M; H” ;†T çQÊ+ çQ”M pB M #BM? ç°B ?bM? +QÌM; ççB M”v
 J” i` M i?U+ i - #^aM w +O K’v i M iBM? M? +QÌM; ;B^a M”v +?QM? H” HB M i?O # Q
 h†+ FB 5
 @ J¼B M;QÌB M? M? HB M i?O- ç€M? +? i G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM?5
 *Ym >Q”M; iY i•K ?mv i T?’M +?’M- +?B M w /•M; i`”Q- H¬B FB K +’ i? M? i`QM; i
 çB M H¬B FB K iB ;B®M; M?Q i?B M H ç` pãM;- i-M; i-M; ç M t2M- # Q p•v i`|B
 G9+ M”v- KK+ çQ+? +O ?„M ç½ F?-M; T?^aB H” +?çv i`®B +? i M[- K” H” i”M F?^a
 EQM?5
 @ h?B M :B B h”M h?S+ oçM amv *?QÎM;5
 G½Q ;B^a F?- /B M # M +çM? h?“T h K >Q”M; iY- bQM; +?QÎM; iW iW p¶ ` K°i +€B
 +U ççB +?QÎM; ^aM?- i?“i KçM? i`MM; i`MM; çB T çB T`|i p”Q G K :B Q oQÆM; Go
 @ E?-M; i®i5
 a„+ K†i G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? F?) #B M- +^aK ;B€+ çQÊ+ GoM? oU+ ?mv i K
 /-M bmv FB i çBX *¶ HU+ HQÈM; FB i?“K +?Q +ÁM M? M? +?|M; ^aM? ?QÎM; KçM?
 G K :B Q +O ?„MX
 G½Q ;B^a F?- /B M i?•M H” #^aQ iB m +”M i?•M # M +çM? h?“T h K >Q”M; iY- +?QM
 h?€M? >Q”M; F?•K çB K- +kM; H” M;QÌB M’B #”i i`QM; ç€K +QÌM; ;B^a +MM; ;B BX
 @ h?€M? >Q”M; #°B FB K5
 h`QM; i v h?“T h K >Q”M; iY +?B M #”Q iY FBK FB tm’i ?B M K°i i? M? #^aQ FB K
 b€M; HçM- pÌM [m M? K°i +?MK iB HQM; p,M FB K F?Q i?ŠM; ?QÈM; i”M i`iB t M
 *?d K°i i?Q€M;- K°i +¶ FB K mv ?Q”M; ;B^a mv `mM bÊ i?B M ç` H Q ` - i?ŠM; ?QÈ
 E?-M; i? iQÎM; iQÈM; +?QM? H”- mv i? €T #€+? /Q h?€M? >Q”M; #°B FB K FB b
 M; M; pÈB mv €T æçB æ 5
 J†+ /M- h?“T h K >Q”M; iY +?d H” LY #QÈ+ oQÆM; :B^a- M?QM; K” HU+ +¬M; FQ-
 iB T +”M K°i FQ+? +O æçB æ 5
 S?®+

J°i ç¢Q FB K [m M; p`M [m M? HQM; p,M b€M; H¢M FB +?ûK H¢M? H M i` M GoM
i-M; H•M T?B M H K b„+ +O L; Kv EQM? K°i ç¢Q p i K€m i?“i /`BX

@ E?¬M; ?´ H¨ h?€M? >Q¨M; #°B FB K- +?B M HU+ i?“i H¨ F?OM; F?B T5

@ L m M?Q pšM +ÁM Î >Q¨M; i`B m æ¢B \*¨M- K°i FB K M¨v +ÁM +| i? /šM T?€i`
o¨M- mv M,M; +ÁM +| i? ;B i,M; i? K ;'T ç¬B i`Î H M

æ€K +Q`M; ;Bª iBM? M?m T?K +¨M çm´B iÈB- iWM; i M iWM; i M +kM; ç m i•K HB

.M b Q- h?“T h K >Q¨M; iY +kM; +?d H¨ LY #QÈ+ oQÆM; :Bª- T?€i ç°M; h?€M? >
i? bªM bBM? mv M,M; #¨+ M¨vX

@ > ? ? h†+ M?•M HQM; - M?“M H'v +€B +? i çB5

h?“T h K >Q¨M; iY M; Y K†i H M i`B i?ûi /¨B- ?„M +?QM? H¨ +® w Km®M Î i`QÈ+ K
ok S?B #B m ?B M K°i ? BX

æ9M; H9+ M¨v- h`B m ok S?B ç½ T?€ F?¬M; K¨ ç MX

oKiXXX

æ¢Q ?¨ªM? iY Q€M? T?QÆM; t # v pKi K¨ ç M FB #¶M; M?B M #®+ +?€v H M K°i
HQm iBM? i?B m ç®i iY /B K- H v ç°M; M;mv M F?Q +ªK°i T?QÆM; i?B M ç` X

æ²M; i?B- i`QM; F?QªM? F?“+ F?Ä HQm iBM? iY /B K FB p +?¢K iÈB- +ÁM KA
;B M iY b„+ i?U+ +?“i ?| X

@ hB m i? ;BÈB5

G K :B Q oQÆM; L; Kv EQM? FBM? ?½B i?“i b„+ - GoM? oU+ i?B M T?9 +O ?„M i`Q
€T F?¬M; +ÁM +?9i ;bX

•K

:B[F?¬M; i`mM; i`mv M ç M K°i ç¢Q M´ p M; +?“M ç°M; +Ym i?B M- i¢B +?¶ HQn
ç¢B çQ`M; FQM? +ªM;¨M i`QÈM;X

@ æ•v KÈB H¨ i?U+ HU+ +?“M +?QM? +O h`B m ok S?B ? v b Q\ >mv i K¢+? GBM
h?€B *´ o¢M h°+ ¨ªM; - ç M +MM; H¨ +ÁM +| # Q M?B m iB K HU+ M[ç•v\

G½Q ;Bª F?¬ /B M ç²M; i?B i`QM; H9+ ` i v M; ,M +?†M- +kM; ç m F?¬M; F?ÄB F

oKi pKi pKiXXX

*€+ +Q`M; ;Bª +?¢v iÈB MÆB M¨v- b® HQÈM; +¨M; M;¨v +¨M; M?B m ?ÆMX

*Ym >Q¨M; iY- +MM; pÈB +€+ i? HU+ +Q`M; ;Bª #¼M E?QÆM; ;B - æ´M; ;B - oB I
ç°M; +¬M; FQ+?X

@ J h?B M *?Q`M;5

J°i +€B i?•MªM? K /U+ ç¬m i`¼+ T?€ F?¬M; #m¬M; tm®M; - K°i +€M? i v #¶M; M?B
?| i?“M? K°i ç¬m +U i?O ?„+ b„+ /mM; [m€M i?B M ç` X

•K

J h?B M *?B h?O +U ç¢B FB /šM ç°M; K°i +¶ K•v ç2M /B K F?Q #¨M; #¢+ +m²M +r
M,M; +Q`M; ç¢B i?B M #,M; ç` HB iX

J°i FQ+? +¬M; FQ+? +Q`M; HU+ M¨v +O *Qm o¬ E}- H¢B H¨ iW T?Q b m ç€M? Hû

>ÆM M[- H¢B H¨ i?B çB K b m F?B G K :B Q oQÆM; i?W M?“M +¬M; FQ+? +Q`M
ok S?B- *Ym >Q¨M; iY- h?“T h K >Q¨M; iY- H½Q ;Bª F?¬ /B M Î i`QM; i?B F?“+ I
ç€M? HûMX

h?bM? i?“+?5

J°i ç¢Q i?•MªM? H•M T?B M H K b„+ + Q HÈM- HmB M? M? ` t - F m ` M K°i iB M
K€m iQÆBX

@ a Q H¢B +| +?mv M M°v5

G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? T?€i ` K°i i`"M `Qi; "Q- HY ;B"MF?¬M; M;WM; i?B

>„M ç°i M?B M H•K p`Q K B T?K+ +O ç€K +Q`M; ;BªM?•M HQ¢B- H¢B H¼i p`Q p•v
ç-m oQÆM; i`B m æ¢B *"M M?Q p"v- +?d KÈB H" pÁM; p•v +¬M; i?S M?'i- ç½ F?B

@ L;Kv EQM? M°v- +?QM? H" imv i çdM? i?B M i`B +O l æ¬ :B€Q- K m ç2K ?„M H

@ J¼B M;Q`B ç m #B i- oQÆM; i`B m l L;mv i bÎ /o +| i? +MM; oQÆM; i`B m æ¢B *
M?•M [m M i`¼M; i`QM; ç|- +?QM? H" M?l +| i¬M; T?€B hS iBM? l æ¬ :B€Q K¢M?

*Q`M; ;Bªi?B M i`B oQÆM; i`B m æ¢B \*"M +?mM; [m M? ` bS+ p•v +¬M;X

h`QM; b® M°v- # M;Q`B h`B m ok S?B- \*Qm o¬ E}- \*Ym >Q`M; iY +?QM? H" H°+?
G K :B Q GQM;X

*?Q /M i?U+ HU+ G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? +Q`M; ç¢B ç M ç•m- +kM; F?¬M; +|
M?Q p"v i?B M i`B- iBM? M? [m-M ~mX

h`QM; ç|- M m M?Q \*Ym >Q`M; iY FB pšM +ÁM î i?lB F€ çdM? T?QM;- çÆM çª ç°
[m H¢B K'v +?K+ +?B mX

h?U+ HU+ +?•M +?QM? +O h`B m ok S?B- pQÊi [m /U çQ€M +O ?„M- F?¬M; M;î

h?€M? >Q`M; #°B FB K +O h?"T h K >Q`M; iY i?b H¢B F?¬M; ;b F?¬M; T?€ M´BX

@ æ€K i†+ iY M?•M HQ¢B- çWM; ç +?Q i ;†T çQÊ+ ç€K +€+ M;QÆB î i?lB çB K ç

L;Kv EQM? ;¬K M? K°i iB M;- +QÐM; +? HY ;B"Mi`QM; HÁM;- iQ`Mi?•M #®+ H
b„+- #¶M; M?B M ?| i?"M? K°i ç-m ",M; :B Q H K b„+ F?´M; H²- +MM; pÈB K°i KªM
+m²M; ;"Q i?ûi- +Q`M; i? b€i ` K°i ç¢Q +?¶ ?´M;- T?€ F?¬M; #Ä +?¢v ` t X

L;Kv EQM? FB b m F?B ?| i?"M? ",M; :B Q H K b„+- i? T?€+? T?ÁM; M;U +MM
i? K K°i #QÊ+ +Q`M; ?| X

J¼B M;Q`B i`Æ K„i M?bM i?'v ?„M +Q`M; i? p +?¢K ` K°i ç¢Q +?¶ ?´M;- ?| i?"M
H K b„+- T?€ F?¬M; çB t X

@ ošM H` ç ?„M +?¢v i?Q€i5

L;[F?Q *Ym >Q`M; iY ?ÆB +| K°i iB iB + Mm®BX

@ E?¬M; ?´H` ?mv i K¢+? ",M; :B Q >Q`M; #°B / M? i`QÊ+ KQ`B i`QM; >Q`M; æ¢
+?9i +MM; HQ¢B pÈB ?mv i K¢+? >mv M ",M; G•M h°+ i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ "ªM;

G½Q ;BªF?¬ /B M i`¬K ;B¼M; i? M i?î K°i iB M;X

>Q`M; æ¢Q >mv i J¢+? "ªM; +?QM? H" ;?B M?"M i´M; +°M; M,K i`,K HQ¢B ?mv i
oQÆM; i`B m æ¢B HK+ +MM; pÈB +€+ F?m pU+ tmM; [m M?X

>Q`M; æ¢Q >mv i J¢+? "ªM; M°v- çB K F?€+ M? m bQ pÈB ?mv i K¢+? i`QM; h?€B
H" +€+ HQ¢B ?mv i K¢+? KÈB HK+ iK+ bBM? ` F iW F?B i?lB h?QÊM; *´ +?'K /Si

@ *Ym >Q`M; ?mvM?- M;QÆB pb +€B ;b H¢B H¼i p`Q i`mv b€i +O L;Kv EQM? p"v\
>Q`M; "ªM; +O M;QÆB- M?Q i? M`Q #` #¢B i?ªK ?¢B M?Q p"v

o K†i h?"T h K >Q`M; iY +´ [m€B- ?ÄBX

h`QM; KÆ ?²- ?„M +kM; +| +?9i w iS ?`K t9+ i`Q T?9M; +MM; pmB KWM; F?B F F

h`QM; T?¬M ç¬M; +€+ >Q`M; iY- K†+ /M i?B M T?9 iB K HU+ *Ym >Q`M; iY `i i®i
#bM? i?Q`M;- i?"K +?Q +ÁM iQM? H" +QM MY iQ bBM?X

J` h?"T h K >Q`M; iY i?b H¢B tm`i i?•M + Q [mw- +ÁM ¢QÊ+ h?€M? >Q`M; p¬ +MM
 @ *?Q p`- H-M M`v i iÈB ¢•v- +?QM? Km®M #€Q +?Q +€+ M; QÆB K°i +€B iBM iS+
 *Ym >Q`M; iY i`M? i`¼M; M|BX
 o M; mv M M?•M #`L; Kv EQM? i`mv b€i- ?„M F?¬M; Km®M ; BªB i?Q+? M?B mX
 h?S M?'i- ?„M H` #`L; Kv EQM? ¢€M? HûM5 h?S ? B- ; B[?„M +MM; pÈB L; Kv EQM
 i?U+ HU+ `ä`M; X
 @ hBM iS+ [m M i`¼M; ; b\
 hQ`M i`QÌM; M?'i i?ÌB v M i oM? H¢B- i'i +ª K¼B M; QÌB +MM; ¢ÊB *Ym >Q`M; iY i`
 @ *?mv M M`v +| HB M [m M ¢ M *´ h?¬M "Q S?O- +MM; pÈB .B i h? >„+ :B Q GQM
 ¢•v F?¬M; H•m5
 *Ym >Q`M; iY ?Qi b•m K°i ?ÆB- M|BX
 @ *´ h?¬M "Q S?O5 .B i h? >„+ :B Q GQM; \
 *?9M; i?B M i`B Î ¢•v M; ?2 p"v- i? t€+ p`iBM? i?¬M ¢ m H` +?'M ¢°M; K°i i`MX
 o®M /o- *Ym >Q`M; iY /šM /„i i?2Q K°i +?B ¢Q`M ¢°B iBM? M? i?, K /Á F?„T MÆB
 ?B M [m„iQ+? +O .B i h? >„+ :B Q GQM; - b m ¢| H¢B p¬ w T?€i ?B M` #Q K"i +
 h? M?QM; i`QM; [m€ i`bM? i?, K /Á- ?„M; †T T?ªB `i M?B m u m HBM? /`i?9 +QÌ
 #`G K :B Q oQÆM; L; Kv EQM? i"TFQ+?X
 @ *´ h?¬M "Q S?O\ E?¬M; M; ?o iÈB i`mv M i?mv i FB H`i?"i5 hQÆM; i`mv M ¢| +
 +O E?¬M; :B M h?¬M >mv M5
 @ L?QM; K` .B i h? >„+ :B Q GQM; M`v H¢B +| ¢QÊ+ ?mv i K¢+? .B i h? GQM;
 E?¬M; :B M h?¬M >mv M- +Æ #ªM H` i²M i¢B p¬ ¢`+?5
 J¼B M; QÌB Î ¢•v +| M; QÌB +ªK i?'v FBM? ?d- +kM; +| M; QÌB p K†i F?| F?, MX
 h`QM; H9+ M?'i i?ÌB- i'i +ª K¼B M; QÌB ¢ m #„i ¢¬m i?ªQ Hm"M +MM; iB m ?| bU
 K M; ¢ MX
 @ *Ym æB M ?¢- M; QÆB M?Q i? M`Q +MM; +?9M; i ?°B ?ÊT p"v\ h` M ¢QÌM; +| ;
 h`B m ok S?B ¢°i M?B M ; †M; ?ÄBX
 aQ b€M? iBM iS+ M`v- M`M; +`M; [m M i•K ¢ M K°i +?9i iBM iS+ F?€+ ?ÆMX
 @ - ¢9M; `²B5 Í i` M ¢QÌM; ¢B- i +| H) ¢½ ; †T [m hY S?€i aQM; h†+ i`QM; KB M;
 *Ym >Q`M; iY iU ?² M?È iÈB +€B ; b- p°B p`M; M|B M? M?X
 @ hY S?€i aQM; h†+5 *Ym >Q`M; iY M; QÆB F?¬M; M; Ì H¢B ; †T ¢QÊ+
 •M?9S0` Æ°H ¢B? QM; iQ QMM Æ†M; 5+\*Y7n% Ð°M`%° M(Ð ð€ . 84x `‰•Ð àC†€#" iÐ i•°%3P Ð ð

:½ i?B m MB M i|+ iQK i`QM; i-K K„i- F?|2 KB M; M? ?+ H M K°i iB MK +QÌB i`
F?¬M; i? HQÌM; M?Q p"vX

oKiXXX

h¬M; ?Q K M; M;•M iY b„+ FB `i M? M? ç½ i?Q€i Hv F?m pU+ /ÁM; b¬M; +U H½M
J°i F?B i?Q€i Hv /ÁM; b¬M; - i®+ ç° +MM; M,M; HU+ i?B M T?9 +O h?¬M :B M; *
M?B mX

G'v i®+ ç° +MM; i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M?- +kM; F?¬M; ;
@ h`B m S?QM; - F?¬M; M;?o iÈB M;QÆB H¢B +| i? ;B€M iB T F?®M; +? h?¬M :
ibM? ?m®M; i`QÊ+ K„i M[5

L K *mM; h?€M? ;B"i KbM? M|BX

.QÌM; M?Q- F iW b m F?B iB M p"QE?¬M; ;B M h?¬M >mv M- h`B m S?QM; +?Q
+?•M +?QM?- +?d H" ç M; F?¬M; M;WM; i"MHU+ im Hmv M p" T?€i i`B MX

@ L m M?Q HBM? ?²M w +?Q +O i +QÌM; ç¢B HÈM ?ÆM K°i +?9i M[- i +| i? i`U
h?¬M :B M; *¬M M"v `²B- +?S F?¬M; T?ªB H" ;B€M iB TªM? ?QÌM; çB m F?B M M
h`B m S?QM; +| +?9i H„+ ç¬m- /QÌM; M?Q pšM +?9i F?¬M; [m€ pW HÁM;X

L m M?Q ?„M +ÁM ç M; î i?ìB F€ çdM? T?QM; - w +?Q ç²M; HU+ pW ` - HB M +| i?
*¬M5

L;?2 p"v- L K *mM; h?€M? F?¬M; F?ÄB HQm HQÐB K°i i`"MX

"ÎB p"v +| i? i?'v çQÊ+- M m M?Q +| i? ç +?Q +'T #" +HBM? ?²M +O h`B m S?Q
Hm"Mi?U+ HU+ b) +| bU i,M; p¼i M?Q i? M"Q\

L?QM; K" M?[M; i`•M #ªQ >²M ç¢Q +| çO T?•M HQÊM; - i?"i bU `i F?| ibK- K" M?[M
pÈB h`B m S?QM; H¢B H" p¬ Q+?X

J°i H9+ b m- h?¬M :B M; *¬M i`QM; i-K K„i /¬M /¬M ?| i?"M? K°i +€B çB K M?Ä- h
+kM; K'i çB HU+ +?QÌM; F?®M;X

a m F?B i?Q€i Hv F?ÄB i?Ov pU+- #^M; p"Q i?•M i? F?'M; H² +?"K +?¢T +O h?¬M
çm'B i?2Q F`T #¼M ?¼X

@ h†+ iY- +?¢v çB ç•m5

S?Q b m H¢B i`mv M ç MiB M; tû ;B| - +MM; pÈB i? M? •K `®M; ;B"M +O # ç¢B

@ ±\

h`B m S?QM; +kM; +ªK i?'v M;Q" B w Km®MX " ç¢B oQÆM; :Bª FB H"K i? M"Q +|

GB + K„i M?bM H¢B- # M;QÌB #¼M i`mM; MB M ?Q"M; #"Q oQÆM; :Bª ç M; M;²B
T?B t i¢Q ?bM? F€ H¢- b m HQM; FûQ ç°M; K°i +?m¶B [m M; ?"i? M? /B K K½M?
+€+? +O M| +| +?9i ;B®M; pÈB ç¬B ;B"v +' i? M? /QÈB +?•M h`B m S?QM;5

" ç¢B oQÆM; :Bª i HU+ H'v +?•M M;mv M [m€M +?9- ç +?Q i®+ ç° +O T?QM;
oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM;X

@ L?Q p"v +kM; çQÊ+ b Q\

J†i h`B m S?QM; H° p +' [m€BX E?¬M; F?| çQ€M ` - T?QM; /B K T?B t +O # M;
+O +?QM? KbM?- +| F?ª M,M; ç m H" bªM T?~K tm'i i?•M iW o,M KBM? h?B M *Æ

3kyX *?QÆM; 3kR, >'T >mv i >²B L;mv M

.QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QìM;- M?|K oQÆM; :Bª i`mM; MB M €Q #`Q p`M;- ``i F
h`B m S?QM;X

L?QM; # M;QìB H¢B +| K°i ¢¢Q +K T?QM; /B K T?B t T?QM; +€+? +´ tQ - H¢B +
p`Q- i®+ ¢° i?"K +?Q pQÊi [m >Q h?-M *ªM? #bM? i?QìM;X

@ > B i M i†+ iY M`v- HQm i`•M #ªQ h?Ov ? H¢B- i? +?Q +€+ M;QÆB F?-M; +? i
h`mM; MB M €Q #`Q p M; + Q ;B¼M; [m€iX

h?•M ?bM? +ÁM +?Q ¢ M- [m M? M;QìB ¢½ tm'i ?B M K°i +€B ?Q ªM? GoM? oU+
F?-M; ¢°i M?B M i`Î M M i`-K i`¼M; p¬ +MM;X

> B i M i?B M i`B oQÆM; :Bª F?€+ H`i?B m MB M >mv M v p`i? M? MB M €Q i`„M
i`„QX

``i F ? B M;QìB ¢®B T?QÆM; +| M,M; HU+ ¢†+ i?M M?Q i? M`Q- M?QM; +m®B +
:Bª- +ÁM # M;QìB #¼M ?¼- ¢^M; b m +ÁM +| K°i ¢Q`M ¢°B M?•M K½ b„T +?¢v ¢ M

L?QM; #`i M;ì +?QM? H`- ? B M;QìB ¢ M; T?B ¢°M Î ¢^M; i`QÈ+- ¢°i M?B M /WM; H
oQÆM; :BªX

@ > ?- T?B t +O +€+ M;QÆB- h`B m K¶ ``i t2K i`¼M;X

h` M K†i i?B m MB M i|+ iQK- +?Êi H° p +?•K +?¼+X

GìB pW M|B ` - # ¢¢B oQÆM; :Bª H`T iS+ ;B`i KbM?- ;B`M ¢ M iQK K†iX

@ h†+ iY- ¢WM; p°B +`M `ÐX

@ *?d H` æ M L;mv M *ªM?- +kM; F?-M; bÊ ;B| i?´B ¢Si HQÐB b Q\

" M;QìB i`mM; MB M €Q p`M;- iS+ ;B`M p¬ +MM;X

o®M i`•M #ªQ h?Ov ? K` #¼M ?¼ M?bM +?^K +?^K p`Q- p`v K` +m®B +MM; H¢B #`
¢Q¢iX

"•v ;Bì i?b ? v `²B- ? B i M i†+ iY M`v ¢9M; H`HÁM; i? K F?-M; ¢€v- F?-M; M?[M;
+ÁM ópW wô pÈB T?QM; /B K T?B t +O #¼M ?¼X

•K -K

*?d i`QM; i?Q€M; +?®+- # Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª- /QÈB +ÆM
#€+? ¢ MX

h? M?QM;X

> B M;QìB i`QM; i-K K„i H¢B F?-M; ? bSi K +?9i M`QX

" M;QìB i`mM; MB M €Q #`Q p`M; ¢ m +?´M ¢°M;- F?-M; i? iBM M´BX

L K *mM; h?€M? i?b +kM; #Ä ¢B- /M b Q i?b ?„M +kM; H`oQÆM; :Bª GoM? oU+ E
+ÁM +| E?-M; GBM? h? p`h?B M GBM? h? - +| ¢° T?M ?ÊT pÈB i?B M ¢` ``i HÈM

h? M?QM;-F?-M; M;ì i M i†+ iY hB m æ M L;mv M *ªM? M`v- H¢B +| i? #bM? v M

@ G MX

h`B m S?QM; p` L K *mM; h?€M?- ?| i?`M? ? B ¢¢Q [m M; ªM?- H Q i?ŠM; ¢ M +?
oKiXXX

*?B + ;B`v /QÈB +?•M h`B m S?QM;- #„M ` K°i ¢¢Q ?`Q [m M; K`m t M? #ªQ ?°- /O
+QìM; ¢¢B- M? M? +?|M; iB T +`M # p`oQÆM; :BªX

@ >W5

h` M K†i i`mM; MB M €Q #`Q p`M; H° p +?•K #B K- ?Q °M? K`m p`M; ç'i /mM; M?"T
M?B M +`M; M;QM; i?U+ ?ÆM p`B T?-MX

•K

h?•M ?bM? h`B m S?QM; i`-K tm®M;- i?W M?"M K°i Hm²M; i`¼M; HU+ p¬ ?bM? k
ç M iW i?B M ç` X

L m ç´B H¢B H` æ M L;mv M \*aM? #bM? i?Q`M;- 2 `^M; ç½ i?´ ?mv i K` pQM; `²BX
L?QM; F?Q HU+ +O h`B m S?QM; +Q`M; ?Q`M?- w +aM? + Q i?•K- +ÁM +| +a HU+
i?9+ ç~v- pšM +| i? F?€M; i`K çQÊ+X

a„+ K†i i`mM; MB M €Q #`Q p`M; ç°i M?B M M;QM; iKX

>„M +?Êi M?È H¢B iBm? ?m®M; H9+ i`QÊ+- H9+ ç| i?B m MB M i|+ iQK M`v ç½ /M
+O KbM?- ;B€M iB T °M? ?QÎM; p`F?®M; +? óh?¬M :B M; *-MôX

@ h?B m MB M i|+ iQK M`v- +S ;B Q +?Q i X

h`mM; MB M €Q #`Q p`M; [m€i H¢M? K°i iB M;- ? B i v +?'M ç°M;- b m HQM; tm'i
HQM; ?Q`M; iBM? H"THÁ2- T?€i ` iWM; i`"M ;"Q i?ûi- +?'M ç°M; F?Q ?mv iX

>mv i K¢+? i?´ ? X

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) #B M- i`mM; MB M €Q #`Q p`M; M`v- F?¬M; +?d +| GoM
?mv i K¢+? h?´ ? X

oW p†M +?QM? H"- ?mv i K¢+? h?´ ? M`v H¢B +| i? F?„+ +? çQÊ+ >mv i K¢+? p
?„MX

h`W T?B h`B m S?QM; +| i? ç°i T?€ ç M i-M; i?S #av S?QM; G¬B Zmv i- /UM; /°+ ç
M?Q p`v KÈB +| i? F?„+ +? çQÊ+ ?mv i K¢+? h?´ ? X

Gm"Mi?U+ HU+- i`mM; MB M €Q #`Q p`M; M`v iB T +°M *Qm o¬ E}X

@ æ i X

J°i i-M; F?¬M; ;B M K`m iQK #¢+ +?²M; çB T- €T #€+? K` ç M- +?QM? /B M p +?
+O i`mM; MB M €Q #`Q p`M;X

•K

æ°B M;k ? B # M- /QÈB bU p +?¢K +O GoM? oU+ F?¬M; ;B M- ç m ç²M; HQ¢i #`
h? +¬M; +O L K *mM; h?€M? i?"T T?-M ç°i M;°i- H"TiS+ ç€M? +?Q # p`oQÆM;
S?M

J€B i|+ iQK +O L K *mM; h?€M? iM M; # v- 'M Fw hY >mv i ;B[KB i•K- b€M; i®B +?
p`GoM? oU+ +O #aMi?•M #„M ` K°i Hm²M; HU+ HQÊM; F?´M; H² K`i` /`X

@ h? M? MB M M`v +| i?U+ HU+ i?"i K¢M?- i`QM; M;m²M bm®B HU+ HQÊM; +| K°i

a„+ K†i i`mM; MB M €Q #`Q p`M; i`Î M M M;?B K i9+X

>„M p®M Km®M iU KbM? ` i v ;BªB [mv i i? M? MB M i|+ iQK i?-M #Q FB - p`v K` F
h?€M? /MM; GoM? oU+ E?¬M; :B M ? M; ,M i`ÎX

oQÆM; :BªE?¬M; :B M ? -i`QM; +?B M ç'm +| [mv M +?O ç°M; `i K¢M?- iMv i?iB
i?B TX

@ h` M M;Q`B +O i +| K°i FB M >²M F?Q T?ÁM; ?°- iB m iY M`v +S ;B Q +?Q i X

h?B m MB M >mv M v HB K HB K ç-m HQDB- i` M M;Q`B tm'i ?B M K°i Hm²M; bS+
`†M; K•v çÄ- +?O ç°M; M;? M? ç|M h`B m S?QM;X

h`mM; MB M €Q #`Q p`M; F?) ;"i ç-m- ?„M +kM; M?bM ` çQÊ+ ?mv i K¢+? K„i i`€
>²M ? X

L K *mM; h?€M? pÈB i?U+ HU+ p` F?Q iS+ ç€M; bÊ- HB M ;B Q +?Q ?„M p` K°i p`
HB M i?O ç®B T?|X

•K

L K *mM; h?€M? i`B M F? B i?•M T?€T F?¬M; ;B M- ?Q K M; K`m iQK #¢+ v m /` t
iQ+? [m, i?¬M F?| HQ`M; - /®+ bS+ +?B M ç'm pÈB ? B ç¢B oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ª

L m ç´B H¢B H` H9+ KÈB iB M p`Q E?¬M; :B M h?¬M >mv M- L K *mM; h?€M? Km®
#`Q p`M; - 2`^M; +kM; +| +?9i KB M +QDM;X

L?QM; #•v ;Bì- b m F?B /mM; ?ÊT pÈB h` h?¬M hBM? p` M?[M; h?¬M hBM? i?S T?
ç½ i,M; p¼i ç M i`bM? ç° i`QÈ+ M v +?Q iWM; +|X

E?¬M; :B M ? p` h` h?¬M hBM? /mM; ?ÊT- bBM? ` mv M,M; F?¬M; i? iQÎM; iQÊM

@ hB K HU+ +O L K *mM; h?€M? `i HÈMX

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-m- p`M +?mv M F?Q HU+ h?€M? G¬B h? - M;? M? ç|M ói?B

h?B m MB M >mv M v M`v H` oQÆM; :Bª iBM? M?- i`QM; +Æ i? +| K°i Hm²M; ?mv
i?Q`M;X

@ >Ä o•M h?¬M EQ+?X

aQM; +?QÎM; +O i?B m MB M >mv M v F?¬M; M;WM; / Q ç°M; - +?QÎM; HU+ pB K
çÄ `U+ - ç°i M?B M +¬M; FQ+? - i¢B +?¶ HQm H¢B K°i ç| ?Ä /B K ?bM? M'KX

*| i? M|B- HU+ +¬M; FQ+? +O i?B m MB M >mv M v M`v- +kM; +| i? t2K H` M´B #

@ S?QM; G¬B *?B .U+X

a m HQM; h`B m S?QM; M;QM; F i i? M? K°i ç¬B S?QM; G¬B ok .U+ `mM; ç°M; M
K Hv ?mv MªQX

oKi S?`M?

h?Ov *?B S?QM; G¬B ;B i`b p`Q HU+ T?€+? h?€M? G¬B h? - h`B m S?QM; ?Q`M i
i?B m MB M >mv M vX

*?Q /M H` +?QM? /B M +?®M; çÐ- h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ?

•K -K -KXXX

G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; - +?'M ç°M; + Q i®+- HU+ T?€+? #€ ç¢Q p¬ ?bM
tmM; [m M? i?B m MB M >mv M vX

@ a Q +| i? M?Q p`v

hBM? i?¬M p` i? t€+ i?B m MB M >mv M v i`Î M M i`-K i`¼M; - ;QÆM; K†i çÄ `U+ -
F?B M ?„M F?m'i M;? MX

Gm`M mv M,M; +¬M; FQ+? i?U+ bU- ?„M +?B K Qm i? ?ÆMX

h? M?QM; - i?B m MB M i|+ iQK i`QÈ+ K†i- H¢B F?B M +?Q i?U+ HU+ +O ?„M F?
#| i v #| +?•M- Hm¬M +| +ªK ;B€+ #` F?„+ +? X

*ªK ;B€+ M`v- i`QÈ+ ç•v +kM; ç½ iWM; tm'i ?B M i` M M;Q`B h•M o¬ L;•MX

@ •K

h?B m MB M i|+ iQK [m€i HÈM K°i iB M;- iQ`M i?•M M;QM; ?B M K°i i-M; ?`Q [m M
M?Q FBK i?B i ç9+ i?`M?X

h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM;- +?d F?B +`M +?B M- KÈB +| i? T?€i ?mv çQÊ+
S?`M?

a m F?B h`B m S?QM; iB T +`M- i? +¬M; F?¬M; M;WM; i`9i tm®M;X

h` M i?U+ i -h`B m S?QM; pšM +® w ` M Hmv M F?ª M,M; +`M +?B M +O KbM?X

EB T i`QÈ+- ?„M +?O v m bÎ i`QÌM; +¬M; FQ+? iW t - p` +¬M; FQ+? GBM? >²M ? X

*?B M ç'm +`M i?`M- h`B m S?QM; +?d iQM? H` iQÆM; ç®BX

@ s2K i M hB m æ M L;mv M *ªM? M?Q M;QÆB +| i? +¬K +U çQÊ+ # Q H•m

h?B m MB M >mv M v +QÌB H¢M? K°i iB M;X

>„M p` h`B m S?QM;- ç m t¬M; p`Q ;B€T H€ +`X

J†+ /M F?Q HU+ +O ?„M- F?¬M; #^M; h`B m S?QM;- i? M?QM; H¢B +| Qm i? +?•
+O ?mv i K¢+? K¢M?X

*SM; ç®B +SM;- ?„M +kM; F?¬M; bÊ h`B m S?QM;- K` bS+ # M #d H¢B +`M; K¢M?

h`B m S?QM; +kM; M?bM ` çQÊ+ çB K M`vX

J†i F?€+- L K *mM; h?€M? Î# M FB HU+ F?€M; ? B ç¢B oQÆM; ;Bª- i`QM; i?ÌB ;
i?„M; #¢BX

h?'v p`v- h`B m S?QM; HB M ?¢ [mv i ç`M?- M;?B K +?SM; ?mv i K¢+? >mv i J .Q

h`QÈ+ F?B M;?B K +?SM;- ?„M ç°i M?B M ?²B iQÎM; H¢B +ªK ;B€+ /ÁM; MQÈ+ 'K
+ªK i?'v F?ª M,M; +O ?mv i K¢+? M`v- pšM +ÁM +?Q çQÊ+ F? B i?€+ i`B i ç X

@ JÎ5

h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- iQ`M i?•M /•M; H M K°i i-M; /B K F?Q HQm Hv M
+ªK ;B€+ i?B m ç®i #€ ç¢QX

G9+ M`v- h`B m S?QM; p`M +?mv M ?mv i K¢+? >mv i J .QÆM;- +kM; ;B®M; M?Q
mv i? X

•K

> B M;QÌB [mv M +?QÎM; ç®B FQ+?- /B K F?Q >mv i J .QÆM; +MM; pÈB /B K [m
K°i +?¶- bBM? ` K°i i`M b|M; M?B i FBM? F?OM;X

lv i? +QÌM; ç¢B M`v- F?B M +?Q # ç¢B oQÆM; ;Bª ç M; +?B M ç'm- ç m ;?û K„i M

@ >mv i K¢+? oB K ç¢Q i?`i ç€M; bÊ

h?•M ?bM? i?B m MB M >mv M v #` +?'M HmB ` M;Q`B- i` M M;QÌB +ÁM #` ?Ä /B
+| tm i? H M i`M F?„T iQ`M i?•MX

>mv i K¢+? >mv i J .QÆM; #B M /`- /QÆM; +QÆM; #€ HB i- ~M +?S ?B m [mª ,M
*kM; K vX

h?B m MB M >mv M v +kM; +| ?mv i K¢+? pB K ç¢Q- +?Q M M ç®B +?B M pÈB ?mv
ç®B F?€M; pšM iQÆM; ç®B K¢M?X

@ ±\ E?¬M; ç9M;

h?B m MB M >mv M v ç°i M?B M T?€i ?B M- i`QM; H-M ç®B +?B M pW `²B- iBM?
t|B KÁM p` t•K i?U+X

>mv i Kϕ+? >mv i J .QÆM; #B M /`- F?¬M; +?d çÆM i?m-M +QÌM; ç° KϕM? K)- K
KÁM KϕM? K)X

@ ±\

h`B m S?QM; ç°i M?B M +<sup>a</sup>K i?'v K°i /ÁM; MQÊ+ 'K F€ /`- i`QM; çÊi +¬M; FQ+? p
ç½ i~K #´ i?•M i? KbM?X

h`QM; /ÁM; MQÊ+ 'K M~v- +| K°i iB iBM? M;mv M ?mv i F?Q + 'T oQÆM; :B^aX

@ *?ŠM; H) H~

h`B m S?QM; +^aK i?'v- i? HU+ p~ M;mv M F?Q +O KbM?- i?Q€M; +€B ç½ çQÊ+ #
p~B i?QÆM; i? M?Ä- +kM; çQÊ+ +?[i`X

æ•v [m^a H~ K°i T?€i ?B M F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- F?B M +?Q ?„M +m²M; ?d F

•K

h`B m S?QM; F?Q i? ?WM; ?U+- p~M +?mv M ?mv i Kϕ+? #B M /`- /B K F?Q HQm
FQ+? +MM; K°i +?¶ pÈB i?B m MB M >mv M vX

•K

h?B m MB M >mv M v ?ûi i?^aK K°i iB M;- i?•M ?bM? # v M;QÊ+ ` M;Q~B- M;Q~B i
/B K KB m >mv i J .QÆM; # Q i`MK- H M i`~M F?„T iQ~M i?•MX

æ•v +?QM? H~ ?B m [m^a i?B m ç®i +O >mv i J .QÆM; #B M /`X

L m ç´B HϕB H~ M;QÌB #bM? i?QÌM;- 2 `^M; ç½ H"TiS+ #` i?B m ç®i i?~M? i`Q #K

*~M; F?B M +?Q i?B m MB M >mv M v F?| +?`m H~- H9+ KbM? p~ ç®B T?QÆM; ç®
>^aB i`QM; +Æi? - ç m #` t|B KÁM K´i K°i QiX

L;QÊ+ HϕB- h`B m S?QM; ÎT?Q ç®B /B M i?b Kti ç-v ?²M; [m M;- +~M; ç€M? +~M

E?| +| i? iQÎM; iQÊM; M´B- ç´B T?QÆM; +?d H~ K°i i M hB m æ M L;mv M *^aM?- p
M #d pÈB +?•M M;mv M ?mv i Kϕ+? +O oQÆM; :B^aX

@ > ? h?"i F?¬M; M;ì >mv i J .QÆM; #B M /`- +ÁM +| F?^a M,M; ?'T i?m iBM? M
M;QÌB F?€+- #´ bmM; +?Q M;mv M F?Q +O KbM?X

h`B m S?QM; M?Q KÎ +ì i`QM; #KM;X

*| i? M|B- ç•v H~ ó?B m [m^a ?'T ?mv i ô +U+ F€ ?B K i?'vX

GU+ HQÊM; ?mv i Kϕ+? +O h`B m S?QM;- F?B M ¶B H-M +¬M; FQ+? p~ +?ûK ;B i
iBM? ?mv i +O KK+ iB m- ç #´ bmM; +?Q M;mv M F?Q +O KbM?- M;Q~B ` +ÁM +
M?'i ç~M?X

E?^a M,M; M~v- +kM; ;B®M; M?Q M,M; HU+ ç½ iWM; tm'i ?B M i` M M;QÌB hY oQM;

óhY oQM; *?B s9+ô +O hY oQM; æϕB æ - +?QM? H~ /MM; T?QÆM; T?€T + 'K F} #€
iBM? M;mv M bBM? K M? M;QÌB F?€+- +?[i` p~ #´ bmM; +?Q M;mv M F?Q +O K

h®+ ç° i?¬M T? p~ F?¬B T?K+ +O ?„M- bQ pÈB ?B m [m^a ?'T ?mv i +O h`B m S?Q
#€ çϕQ ?ÆM M?B mX

h? M?QM;- #´ bmM; M;mv M F?Q #^M; óhY oQM; *?B s9+ô- b) T? iϕT F?¬M; iBM
iBM? Hmv M- ç²M; i?ìB +ÁM +| i? HQm HϕB K°i p~B €K i"i p~ /B +?SM;X

h`B m S?QM; ç°i M?B M T?€i ?B M- ?mv i Kϕ+? #B M /` +O KbM?- K†+ /M i®+ ç° p
HÈM- M?QM; M;mv M F?Q iBM? ?mv i ?'T i?m çQÊ+- HϕB i`^aB [m i?B m ç®i i~v H
HϕB iQÆM; ç®B iBM? i?-MX

sûi i` M K†i i`M; i? - HQϕB M,M; HU+ M`v +O h`B m S?QM;- i€+ /KM; T?K F?¬M
i`B M HB M iK+X

S?“M? T?“M? T?“M?XXX

G¬B .U+ b m HQM; h`B m S?QM; +?“M ç°M;- p”M +?mv M F?Q HU+ p” ?mv i Kϕ+? #
>mv M vX

@ G`K b Q +| i?

h?B m MB M >mv M v +”M; ç€M? +”M; p¬ HU+- i?QÆM; i? i` M M; Q`B +”M; H9+ +

h?2Q i?`B ;B M i`¬B [m - ?„M i?“K +?Q ç½ +| +?9i bmv v mX

L; QÊ+ HϕB- T?Q h`B m S?QM; i?b i` M K†i pšM i`”M M;”T ?²M; [m M;- +”M; ç€M?
+® w /•v /Q pÈB ?„MX

@ E?¬M; i - HQϕB ?’T ?mv i ?²B M;mv M M`v- +?d F?B +”M +?B M KÈB +| i€+ /KM
i?b ?B m [mª HϕB +”M; i®iX

h`B m S?QM; i?¬M; [m i?U+ +?B M M;?B K +?SM;- HB M ç9+ ` F i Hm”MX

h`QÊ+ K„i- F?ª M,M; K` HQϕB ?mv i Kϕ+? M`v i? ?B M ` - çO b€M? M; M; pÈB ?m
i°+ +O h`B m S?QM; FB T i`QÊ+- i?“K +?Q +ÁM +| T?¬M M?dM? ?ÆMX

Zm M i`¼M; H`- ?mv i Kϕ+? #B M /` M`v- HϕB p¬ +MM; T?®B ?ÊT pÈB h?€M? G¬B

3kRX *?QÆM; 3kk, G° hmv M *U+ æQ M

h?¬M; [m i`”M i?U+ +?B M H¬M M`v- h`B m S?QM; ç½ M;?B K +?SM; çQÊ+ i`QM;
#B M /`- ?B m [mª ç†+ i?M M?’i +?QM? H` ó>’T ?mv i ?²B M;mv MôX

GQϕB M,M; HU+ ?mv i Kϕ+? M`v- F?B M +?Q h`B m S?QM; i,M; KϕM? +?B M ç’m H
oKi pKi pKiXXX

æ9M; H9+ M`v- iW T?Q t i`mv M ç M iB M; tû ;B| - M?[M; i?•MªM? M`v- +?QM?
:Bª +O çQ”M M; Q`B # çϕB oQÆM; :BªX

L m M?Q çQ”M ç°B M`v çm’B iÈB- `’i +| i? bBM? ` K°i b®ªM? ?QÎM; ç®B pÈB +K
”ÎB pb bS+ +?B M ç’m +O K°i p”B LY #QÊ+ oQÆM; :Bª M`v- ç½ `’i iB T +”M oQÆ

@ E i i?9+ çBX

E?Q HU+ FBK +?9+ M;•M H K b„+ +O h`B m S?QM;- #¶M; M?B M /•M; + Q i? K p
h?€M? h? ç M çdM? T?QM;- F?B M +?Q i? t€+ p”iBM? i?¬M +O i?B m MB M FB

*MM; H9+ ç|X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

>mv i Kϕ+? #B M /` +O h`B m S?QM;- +?Êi i`ÎM M i?B m ç®i b¬B i`”Q- b m HQM;
çÄ iQÆB- # M i`QM; H° ` ?bM? /€M; H®+ tQ€v- F?¬M; M;WM; tQ v i`ÁM p†M p QX

E?QªM? F?„+ ç|X

h`B m S?QM; T?ªM; T?’i ?| i?“M? K°i #S+ iQÊM; >mv i .QÆM; J h¬M- F?Q HU+ F
/B K ?” ?mv i /QÆM;X

_’i M?B m bBM? HBM? p” +Q`M; ;Bª M?•M HQϕB tmM; [m M?- ç m +ªK i?’v F?Q ?
#ªM M,M; i?•M i? bBM? ` K°i iB #’i M FBM? ?½BX

@ æ•v KÈB H` HU+ HQÊM; çdM? T?QM; +O ?„M

h?B m MB M >mv M v ?QªM; bÊ i?’i b„+- b„+ K†i i`„M; # +?- +| +ªK ;B€+ ?Qi i?Î F

S?`M?XXX

h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- S?€+? HU+ h?€M? h? €T #€+? ;B®M; M?Q M9B
çÄ iQÆB- ;B®M; M?Q K°i p-M; >mv i L?"i i?B m ç®i- b m F?B ç€M? i`9M; KK+ iB
HB i- i?B m ç®i i`M b€i ? i i?avX

@

h-M; T?ÁM; M;U +O i?B m MB M >mv M v- ;B®M; M?Q K°i i` ;B'v- H"TiS+ #` K°i
ç€M? # v ` M;Q`BX

:B[F?¬M; i`mM;X

»+

h?B m MB M >mv M v T?mM ` K°i #9M; K€m- i?•M i? # v M;QÊ+ ` M;Q`B- M;Q`B
/B K KB m çÄ iQÆB i?B m ç®i # Q i`MKX

"`+?

h?B m MB M >mv M v HªQ çªQ `ÆB tm®M; ç'i- b„+ K†i i€B M?Êi- b m F?B /"Ti„i
i? ç½ +?"i p"i p¬ +MM;X

L?'i i?ìB- i?B m MB M >mv M v M?Q i?'i ?²M H¢+ T?€+?- F?¬M; i? iBM M´BX

h?B Mi`BiB M p`Q E?¬M; :B M h?-M >mv M- +| i? M|B H` p¢M M;Q`Bi`QM; K°i-
T?-M HÈM tm'i i?•MiW ç¢B h¬M; h K hBM?- ?Q†+ H` +Æ +'m i? HU+ +'T #"+ iQÆ

hBM? M? H½Q #®B- +kM; H` HQ¢B M´B #`i i`QM; ?`M; M;k +MM; +'TX

>„M +?Q iWM; M;?o `^M;- i?B m MB M i|+ iQK FB +ÁM +?Q bY /KM; ç²M; i?m"i
FQ+? T?QÆM; /B M p"i +?'i- ç½ +| i? ç€M? +?Q ?„M ?°+ K€m `²BX

oKiXXX

a m F?B K°i [mv M ç€M? i`¼M; i?QÆM; i?B m MB M >mv M v- h`B m S?QM; +ªK i?
i`M p`Q +Æ i? - F?¬M; M;WM; i`K #´ +?Q i?•M i? +O KbM?X

>B m [mª ó?'T ?mv i ?²B M;mv Mô +O ?mv i K¢+? #B M /` H-M M`v- +`M; T?€i ?m

*?•M M;mv M p` HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? K` h`B m S?QM; iB m ? Q- +kM; F?¬B T?

>„M T?€i ?B M- KK+ iB m +`M; K¢M?- i¢Q i?`M? i?QÆM; i? +`M; M†M;- i?b ?B m
+`M; K¢M? ?ÆMX

S?®+ T?®+ T?®+

:B`v +´ /QÈB +?•M h`B m S?QM;- T?Ki ` K°i ç¢Q [m M; ?` i? M? /B K- G¬B .U+ b
i? M?9M; i v p`Q i`"M +?B M +O L K *mM; h?€M? p` ? B ç¢B oQÆM; :Bª F?€+X

@ G`K b Q +| i?

h`mM; MB M €Q #`Q p`M; p` i? M? MB M #¢+? v- ç m F?¬M; i? iBM M´BX

h?B m MB M >mv M v +?QM? H` ç M?'i i?B Mi`B +O K°i bB m +'T ç¢B h¬M; h K
iB m #®B æ M L;mv M *ªM? / /`M; ç€M? #¢B M?Q p"v\

•K

h`B m S?QM; K M; i?2Q i®+ ç° p` +Q`iM; ç° F?Q HU+ ?mv i K¢+? +U+ ?¢M- ç€M?
MB M #¢+? vX

h? M? MB M #¢+? v M`v- +kM; H` imv i ç¢B i?B M FB m tm'i i?•MiW h¬M; T?€B h

h? M?QM;X

E?Q^aM? F?„+ i? +¬M; +O h`B m S?QM; "T ç M- K M; i?2Q F?Q HU+ p` HU+ HQÊ
 iS+ F?B M i? t€+ p` iBM? i?¬M +O ?„M i`-K tm®M; - KB M; HQÐB F?¬`€i- HU+ ç
 S?“M?
 h¬M; T?ÁM; M; U +O i? M? MB M #¢+? v- H"TiS+ #` K°i i¬M; /B K KB m ?mv i /O
 i?•MX
 :¬M M?Q +?d K°i [mv M- i? M? MB M #¢+? v ç½ #` ç~v HmB- F?Q ?mv i #®+ H M
 i`¼M; i?QÆM; X
 æ•v +ÁM H` /QÊB ibM? ?m®M; i? M? MB M #¢+? v +| T?ÁM; #`X
 "°+ T?€i F?Q HU+ ?mv i K¢+? K¢M? K) M?Q i? - h`B m S?QM; iU M?B M +kM; iB r
 h? M?QM; - ?B m [m^a ó? 'T ?mv i ?²B M; mv Mô +O ?mv i K¢+? #B M /`- H¢B F?B
 +O h`B m S?QM; - H"TiS+ çQÊ+ i~K #´ F?¬B T?K+X
 _-K`-K`-K
 *| h`B m S?QM; ;B M?“T- +”M +?B M #€ ç¢Q- M?“i i?ÌB ç½ tQ v +?mv M +?B M +r
 L K *mM; h?€M? i?B i`B M i?•M T?€T F?¬M; ;B M- T?®B ?ÊT pÈB h`B m S?QM; - M
 :B^a T?ªB i?®B HmBX
 o®M /o- ? B M; QÌB HB M i?O ç®B /B M pÈB L K *mM; h?€M? - +kM; F?¬M; +?B K ç
 +?Q +| K°i H¬M +ÁM #` L K *mM; h?€M? M„K ;B [[mv M +?O ç°M; X
 *?d i`QM; i?ÌB ;B M K°i ? B M?“T ?¬ ?'T- i`mM; MB M €Q #”Q p”M; p” i? M? MB M
 HmBX
 @ æ•v H` ?mv i K¢+? ;b\ *QÌM; ç° i?“i K¢M? - +| +?9i ;B®M; M?Q ó?mv i K¢+? >m
 /QÌM; M?Q +”M; ç€M; bÊ ?ÆMX
 E?|2 KB M; i`mM; MB M €Q #”Q p”M; i`”M` K°i iB p i K€mX
 h?€M? G¬B h? T?®B ?ÊT pÈB >mv i J .QÆM; #B M /`- +”M i?•M +?B M ç'm- +QÌ
 H` ?Q”M? ?”M? p¬ F`X
 J” ?B m [m^a ó? 'T ?mv i ?²B M; mv Mô- H¢B +”M; F?B M +?Q bS+ #MM; M´ ópQÊi +
 oKi pKi pKiXXX
 G9+ M”v- çQ”M ç°B LY #QÊ+ oQÆM; :B^a p” æ¢B æ M L; mv M *ªM? çdM? T?QM; +
 M”v- +kM; ç½ çm´B iÈB ?B M i`QÌM; - pW i`¬M; i? 'v K°i K”M M?Q p”v- F?¬M; F?ÄB
 aU i” /` +O ? B M K iY i| +iQK FB - ç½ pQÊi [m H) i?QÌM; X
 .QÊB bU HB M i?O +O ? B M; QÌB- ç½ ç€M? +?Q ç€K oQÆM; :B^a # M; QÌB i`mM; M
 HmB- i`¼M; i?QÆM; F?¬M; M? X
 @ GmB H¢BX
 h`mM; MB M €Q #”Q p”M; +„M` ,M; - pšv i v` H M?X
 @ GQm T?B t H¢B- i? +?Q +€+ M; QÆB F?¬M; +? iX
 h`B m S?QM; pšM #bM? ioM?X
 oKiXXX
 >„M pmM; i v H M- T?Q i`QÊ+ tm' i ?B M K°i >¢i M?•M t'm tQ- i?•M ?bM? + Q ;¬vX
 @ æB5
 v MB K h`B m S?QM; pW ç°M; - M[ >¢i M?•M t'm tQ FB - ;B®M; M?Q [m, K`- ç½ ;B
 LY #QÊ+ oQÆM; :B^aX

h?"i M? M?5

æ€K LY #QÈ+ oQÆM; :B^a pW KÈB çm' B iÈB- H"TiS+ H¼i p"Q K°i HQ¢i +¬M; FQ+
t'm tQX

J°i p" B LY #QÈ+ oQÆM; :B^a i?U+ HU+ v m FûK K°i +?9i- M; v +^a ;!+ €Q +O M[>
iÈBX

E2M; F2M;

J°i p" B +¬M; FQ+? `ÆB tm®M; i` M >¢i ;B€Ti®B ç2M +SM; `„M M?Q FBK HQ¢B +O
i`"MiB HY X

@

h`QM; ç€K M; QÌB `i M? M? i`mv M ç M K°i iB M; ?ûi i?ªK i?B i- K°i b® æ¢B æ M L
+?d +¬M ç°M; i€+ ?ÆB +?"K K°i +?9i- ç½ #` FbK #Á +¢T +O M[ >¢i M?•M +„i i`9
KbM?X

>¢i ç°+ +O M[>¢i M?•M M"v- ç®B pÈB +'T ç° /QÈB oQÆM; :B^a- +Æ #^aM +! i? t2K
?¬môX

@ J¼B M; QÌB +~M i?"MX

@ L[>¢i M?•M M"v- M; Q¢B i`W HBM? ?²M H°i t€+ +?Q çO ` - i?b +¬M; FQ+?- i®+
ç° oQÆM; :B^aX

æ€K pB M #BM? çm' B iÈB- H"TiS+ #` M[>¢i M?•M FB K +? X

J°i K" M M"v- F?B M ç€K oQÆM; :B^a # M; QÌB i`mM; MB M €Q #`Q p" M; - b„+ K†i`m

hW F?B iB T t9+ ç M M v- i?B m MB M i!+ iQK FB ç½ #`v ` ç²M; i?m"i HBM? ?²M ç
K)- ?mv i K¢+? #MM; M' FBM? M; QÌB- +ÁM +! +^a #Q i?m"i G¬B .U+ +Æ ç°M; i®+ ç

E?¬M; i? ç€M? ;B€ M' B i?B m MB M i?¬M #Q M"v +ÁM #^aM HoM? ;bX

@ ht+ +iY- F?¬M; M M ûT M; QÌB i?€B [m€X

a„+ K†i i`mM; MB M €Q #`Q p" M; +! p" B T?¬M •K i`¬KX

h`B m S?QM; p" L K \*mM; h?€M?- T?B m H"T bQM; bQM; ;B[ F?¬M; i`mM; - b„+ K
+O ? B M; QÌB- imM; # v i`QM; ;B!- ç m i` /` F?! HQÌM; ;B®M; M?QX

" ç¢B oQÆM; :B^a M?bM HšM M? m- i`QM; K„i ç m +! +?9i #'i ç„+ /oX

+m®B +MM;X

h`mM; MB M €Q #`Q p" M; ç" M? +„M ` ,M; - ç2K óT?QM; /B K T?B t ô MûK +?Q ? B M
oKiXXX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; p" L K \*mM; h?€M? H!2 H M- ?¢ tm®M; i` M óT?QM; /B K
*?B + T?B t M"v- T?QM; +€+? i¢Q ?bM? +'tQ - M?B m M?'i +! i? +?`m i^aB çQÈ
M; QÌBX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

a m F?B `!i +?•M M; mv M p"Q- T?B t H"TiS+ T?Ki` K°i i¬M; T?QM; ?" i? M? /B
i¬M; ?"Q [m M; K"m t M?- # Q T?O # M M; Q" B T?B t - M; ,M +^aM bS+ ;B! # M M; Q"

@ E?¬M; i X

h`B m S?QM; ;"i ç¬m- i?m ?²B M[>¢i M?•M t'm tQ p X

h`QM; F?¬M; ;B M + Q + 'T M?Q E?¬M; :B M h?¬M >mv M M"v- T?B ?"M? H" K°i +
ç¢Q +K T?B ?"M? M"v- /MM; iBM? ?¢+? +O +?QM? M| çB m ç°M; - +| i? [m€M +?9
i®+ ç°X

oKiXXX

" ç¢B oQÆM; :B^a- M?bM i?'v ? B M;QÌB +QÐB óT?QM; /B K T?B t ô- M;? M? M; M
@ LU+ +QÌB- ? B i M i†+ iY M"v

@ *?B + T?B t M"v- +?QM? H" +?B M HÊB T?~K HÈM M?'i K" +?9M; i +| çQÊ+ i
>mv M ç M M vX

h` M K†i # ç¢B oQÆM; :B<sup>a</sup> ç-v p Q€M ?"M- iS+ ;B"M ç M`mM`~vX

"¼M ?¼ p®M ç`M? çQ¢i H'v i`•M #^aQ i?Ov ? +O ? B M;QÌB h`B m S?QM; - +?ŠM;
i`•M #^aQ +O KbM?X

L?QM; # M;QÌB +kM; F?¬M; /€K HQm H¢B Î MÆB M"v [m€ H•m- H" T iS+ /šM i?2Q
p K°i ?QÈM; F?€+X

@ h F?¬M; i? M?`M çQÊ+ i`"M €+ F?Q M"vX

h?B m MB M >mv M v M;?B M`,M; M;?B M HÊBX

@ Í +?¶i pšM +ÁM ç¢Q +K i`mv M iBM H9+ ?ÊT i€+ pÈB h•M o¬ L;•MX L m M?Q ?,
HB M ? X

h`QM; i v i?B m MB M >mv M v- tm'i ?B M K°i F?®B iBM? ;B€+ K"m #¢+ +?'i HB m

h`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv MX

_ 'i M?B m ç¢Q +K i`mv M iBM F?¬M; HBM? i?¬M; - K°i p`B ç¢Q +K i`mv M iBM + Q
H¢B #`;BÈB ?¢M F?Q^aM; +€+?X

@ ± *| ç€T H¢B

a„+ K†i i? M? MB M #¢+? v H° p KWM; `ÐX

LY M;`v b m

" ç¢B oQÆM; :B^a tm'i HoM? çQ`M ç°B ?ÆM ? B i`,K iBM? M?- +?¢v ç M i`QÊ+ K°

@ *€+ M;QÆB ç M`²BX

h` M #B K°- +| K°i M K iY i? M? b K #bM? i?QÌM; F?¬M; +| ;b ç†+ #B i- ? B K„i
F?¬M; +?9i; ÊM b|M; - +| +^aK ;B€+ i M; i?QÆM; p¬ +MM;X

@ h•M o¬ L;•MX

æ€K oQÆM; :B^a # M;QÌB i`mM; MB M €Q #`Q p`M; - ç m +<sup>a</sup>K i?'v i? t€+ p`iBM? i

h`QÊ+ ç•v- #¼M ?¼ ç½ iWM; ?ÊT i€+ pÈB h•M o¬ L;•M K°i i?ìB ;B M M;„M- b m +M

E?¬M; H•m b m

h•M o¬ L;•M ç½ KBM? #¢+? w ç² +O # ç¢B oQÆM; :B^aX

@ h +| i? ;B9T +€+ M;QÆB çÁB H¢B +¬M; ç¢QX L?QM; i`QÊ+ ç|- # T?QÆM; i? H
i - ç`Q K|+ #<sup>a</sup>Q i`M; i`QM; ç` ?mv i M"vX o T?¬M HÊB Q+?- +?B H"K b€m #®M- i

h•M o¬ L;•M H¢M? M?¢i M|BX

L;?2 p"v- ç€K oQÆM; :B^a # M;QÌB i`mM; MB M €Q #`Q p`M; - ç m K†i H° /` b„+X

@ h•M o¬ L;•M- pÈB i?U+ HU+ +O M;QÆB- +ÁM +¬M HB M i?O pÈB +?9M; i \

h?B m MB M >mv M v FBM? M;¢+ M|BX

@ J°i KbM? i - HU+ HQÊM; iQÆM; ç®B ?[m ?çMX *| bU ?ÊT i€+ çQ`M ç°B +O +€+
/ /`M; T?€ çQÊ+ ç` ?mv i î ç•v ?ÆMX

h•M o¬ L; •M +kM; F?¬M; i` M? ?ÆM i?m pÈB ç®B T?QÆM; X

h?B M i`B +QÌM; ççB iB M p`Q E?¬M; :B M h?¬M >mv M- +| K°i T?"M ç m iU KbM?

h? M?QM; +| K°i b® /B iQ+? i?€K ?B K- +?d #`M; HU+ HQÊM; +€ M?•M- HçB +| +
HQÊM; HÈM- i`Q im +O K¼B M; QÌB +MM; T?®B ?ÊT- KÈB ; †i ?€B çQÊ+ ?B m [m

h`B m S?QM; +kM; ?B m `ä çB m M`vX

h? M?QM; ?„M p` h•M o¬ L; •M HçB çB i` M +QM çQÌM; #`i ç²M; X

h`B m S?QM; i`U+ iB T óçQç i H'vô i`B M; mv M +O M; QÌB F?€+ - óç€M? +„Tô HÈB

Pm çB K +O T?QÆM; i?S+ M`v- +?QM? H`iB i FB K bS+ HU+ - F?mv i çB K H` ç€
Q€M- KçQ ?B K `i HÈMX

*?ì b m F?B h`B m S?QM; `ìB F?ÄB E?¬M; :B M h?¬M >mv M- b) T?€i ?B M #ªM i?
i°B pÈB `i M?B m i? HU+ HÈM p` K°i p`B i?B M +?B FB m iYX

h•M o¬ L; •M HçB iQÆM; ç®B ¬M ?Á - i`QM; K„i ?„M- F?¬M; i? +?'T M?"M çQÊ+
F?€+X

@ æQÊ+- K°i HìB ç½ ç`M?X

æ€K oQÆM; :Bª # M; QÌB i`mM; MB M €Q #`Q p`M; - i?Q€M; i` Q ç´B- b m ç| HB M
L m bQ b€M?- M?•M T?~K +O h•M o¬ L; •M +kM; +| i? t2K M?Q T?9+ ?"m- Qi M?'i
+QÊTX

h` M p€+? M9B ç2M- +| K°i /ÁM; bm®B HÈMX

h`B m S?QM; p` L K *mM; h?€M?- HçB iB K ç` T?QÆM; ~M KbM?- #„i ç-m i? K imX

@ >B M M v- i ç²M; i?ìB +| S?QM; G¬B iBM? ?ç+? +O oQÆM; :Bª- HçB +ÁM +| h
*?B hBM?- im pB +| i? i, M; +QÌM; i` M /B M `°M; X

h`B m S?QM; +| +?9i i`-K M; •KX

JK+ iB m ?B M M v +O ?„M- i`i M?B M H` ç°i T?€ æçB æ M L; mv M *ªM?X

h? M?QM; X

G°imv M im ?`M? +O h`B m S?QM; - +kM; +| bU i? v ç´B M?'i ç`M?X

@ >mv i Kç+? >mv i J .QÆM; #B M /`- +| M, M; HU+ ?'T ?mv i ?²B M; mv M- F?B M
+?| M; - çç i iÈB K°i +?T ç° F?OM; #®X L?Q p`v- b® HQÊM; +?•M M; mv M /U i`[- +|
M; ?o ç®B pÈB i X

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H M- ç½ +| [mv i ç`M?X

*?'i HQÊM; +?•M M; mv M +`M; + Q- +| i? #çQ T?€i çQÊ+ +?B M HU+ +`M; KçM?
M?B m- +`M; +| i? FûQ /`B bS+ +?B M ç'mX

L?QM; M, M; HU+ +O ?mv i Kç+? #B M /`- HçB F?B M H°imv M +O h`B m S?QM;

:B B çQçM i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M M`v- ?„M K°i HÁM; K°i /ç- i, M; +QÌM;
+?•M M; mv M- i?2Q çm´B F?ª M, M; #çQ T?€i +?B M ç'm +U+ çQ MX

3kkX *?QÆM; 3kj, GçB G-M L[hB M *'T

h` M p€+? M9B ç2M- # M +çM? /ÁM; bm®B +?ªv `| + `€+?X

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B- i•K p¬ F?¬M;- +?mv M i•K ioM? imX J¨ # M +¢M
 H¢B ¢ M; i?QÎM; i?S+ pÁM; +´ €K FBK- HQÎB #B M; ?° T?€T +?Q +?O M?•MX
 @ h?Ov Jšm *?B hBM?- oQÆM; ;Bª iBM? i?¢+?
 h`QM; i v h`B m S?QM;- +?Êi tm'i ?B M ? B HQ¢B i`•M #ªQ- T?•M #B i ¢®B SM; p
 S?QM;X
 h`QM; ¢¡X
 hBM? ?¢+? S?QM; G¬B +O oQÆM; ;Bª- # M i`QM; ~M +?S iBM? i9v S?QM; G¬B p
 ? Q K°i T?¬M M?ÄX
 *?ŠM; [m - h?Ov Jšm *?B hBM?- ¢½ iB m ? Q K'i M,K b€m i?¨M?- +ÁM i?W H¢B F
 L?QM; ?B M M vX
 h`B m S?QM; ¢½ +¡ ¢QÊ+ i`•M #ªQ h?Ov ? óh?B M h?Ov hBM? GB Mô + Q +'T- +
 M?[M; i?S M¨vX
 .QÈB ¢B m FB M i¨B M;mv M bmM; i9+- h`B m S?QM; ?B M M v im Hmv M iB M +'T
 ? +¡ #bm? +ªM? M¨Q ¢€M; F X
 GBM? ?²M- i?"K +?Q H¨ w +ªM? +O ?„M- ¢ m iQÆM; ¢®B + QX
 óL;k >¨M? S?QM; G¬B Zmv iô iB T +¨M i¬M; i?S b€m ¢dM? T?QM;- i¢B T?QÆM; /
 ¢SM; ¢¬mX
 h? M?QM;X
 *€B K¨ #•v ;Bì h`B m S?QM; +?9 i`¼M; M?'i- +?QM? H¨ +QÎM; ¢° p¨ +?'i HQÊM; +?
 pB p¨ iBM? ?¢+? i,M; +QÎM;X
 E?¬M; H•m b m
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 E?QªM; F?¬M; i` M ¢dM? ¢¬m h`B m S?QM;- tm'i ?B M K°i pÁM; ;ÊM tQ€v m H K-
 iQ HÊMX
 *ªM? iQÊM; im Hmv M #¨+ M¨v- ¢½ bB m pB i K°i p¨B æ¢B æ M L;mv M *ªM?- Qi M
 #QÊ+ oQÆM; ;BªX
 h?2Q i?ÎB ;B M i`¬B [m
 GU+ HQÊM; i`QM; h?Ov Jšm \*?B hBM?- ¢ M; F?¬M; M;WM; #` iB m ? QX
 h`B m S?QM; imv i ¢®B F?¬M; ¢ m HÁM;- F?¬M; M;WM; iBM? Hmv M- €T b9+ +?•M
 +S M?Q p¨v K¨ F?¬M; M;WM; F?m +? i`QÆM;X
 J°i M;¨v K°i ¢ K i`¬B [m X
 _„+ `„+ `„+
 h?Ov Jšm *?B hBM? i`QM; i v h`B m S?QM;- ¢°i M?B M pÐ M€i- ?¡ i?¨M? pKM T?
 G9+ M¨vX
 hBM? ?¢+? +O h`B m S?QM; ¢½ ¢¢i iÈB +U+ ?¢M hB m æ M L;mv M *ªM? ¢dM? T?
 +?•M M;mv M- +kM; iB T +¨M æ¢B æ M L;mv M *ªM? ?¨m F€X
 *MM; H9+ ¢¡X
 GBM? [mª J°M; *ªM? i`QM; +Æi? h`B m S?QM;- /QÈB bU ?'T i?m F?¬M; M;WM;- ¢
 +QÎM; ?¡ F?Q HU+ ?mv i K¢+?X

>B m [m^a +O GBM? [m^a J°M; *^aM?- F?B M +?•M M;mv M K" h`B m S?QM; im Hmv
#^aM +?'i- +| +?9i ;B®M; i?`B ç¢B h?€B *´ M;mv M i?OvX

@ *Q`M; ç° +?•M M;mv M +O i ?B M M v- ç½ iB T + "M æ¢B æ M L;mv M *^aM? ?"m
i?b ç½ iB T + "M LY #QÊ+ oQÆM; :B^aX

h`B m S?QM; i?-K M;?oX

h¢B T?QÆM; /B M p"i +?'iX

*?B M HU+ +O ?„M- +?B H"K óh?€M? G¬B h? ô p" óS?QM; G¬B Zmv iô- ?ÆM M[
h`QM; ç| - h?€M? G¬B h? ç½ ç¢i iÈB i-M; i?S iQ çdM? T?QM; - i`Î i?"M? i`K +°i p[
+?Q ç½ +| i? ç®B ç-m pÈB oQÆM; :B^a #bM? i?Q`M; ç¬B +?9iX

h`QM; i`"M +?B M ç'm H9+ i`QÊ+X

h`B m S?QM; /MM; h?€M? G¬B h? H"K +?O- +ÁM S?QM; G¬B Zmv i i?b H"K T?K
i?"K +?Q +^aiQM? +Æ ç°M; p" i®+ ç°X

@ h?B M h?Ov hBM? GB MX

> B i v +O h`B m S?QM; KÎ ` - i`QM; HÁM; #`M i v- tm'i ?B M K°i ;®+ [m M; HB
i`QM; b€M; F?¬M; i€ p i- ;B®M; M?Q i?Ov iBM? K°M; ^aQX

hBM? HB M M"v pW tm'i ?B M- HB M FûQ ç°M; K°i i`"M h?Ov +?B M;mv M F?Q K
•K

h`QM; F?m pU+ T?K + "M- #¶M; M?B M /•M; H M b|M; #B M +m²M +m°M- K°i p" B v
bBM? ` +^aK SM;X

æ•v +?QM? H" /` iQÊM; K" óh?B M h?Ov hBM? GB Mô i¢Q M MX

@ ±\

L; v +^a?mv i K¢+? ",M; h?Ov p" ",M; >Q" M; h?QÆM; i`QM; +Æ i? +O h`B m S?Q
?QM; T?'M `mM; ç°M; - +| +?9i `K+ ``+?X

>mv i K¢+? ",M; h?Ov +O h`B m S?QM; - +?QM? H" F i [m^a /Q h?¬M GBM? L?½M K
h`QÊ+ K„i- HQ¢B ?mv i K¢+? M"v +?O v m H" T?ÁM; M;U p" T?K i`Ê i` HB m H" +
J .QÆM; i?b H¢B H" +¬M; FQ+? +?O HU+X

J°i +¬M; K°i T?ÁM; - i¢B T?QÆM; /B M ?mv i K¢+? - h`B m S?QM; bQ pÈB FB T i`Q
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

> B Hm²M; HU+ HQÊM; +O h?B M h?Ov hBM? GB M p" oQÆM; :B^aiBM? ?¢+?- ç m
S?QM;X

L?'i i?`BX

:ÊM b|M; H®+ tQ€v m H K i` M çdM? ç-m h`B m S?QM; - +`M; H9+ +`M; HÈM ?ÆM-
>" M²M; ?"mX

L?[M; v m HBM? h?Ov ? #` óh?B M h?Ov hBM? GB Mô ?'T /šM ç M- ç m Mû i`€M?
ç€M? +QÊTX

@ ±\

h`B m S?QM; +?Êi T?€i ?B M- ?mv i K¢+? ",M; h?Ov p" ",M; >Q" M; h?QÆM; i`QM
F?¬M; M;WM;X

",M; >Q" M; h?QÆM; p®M H" H'v ?bM? i?€B +?'i HÄM; +O ",M; G K- +?B i€+? ` /
K¢+?X

Tân Vô Ngân bấm tay một cái, đầu ngón tay áp súc hư ảnh Linh Vực Viêm, Băng”. “Phốc” một tiếng, lập tức đánh bật song trọng Linh Vực của Lạc Tôn.

Phành...

Thân hình Lạc Tôn bị đẩy lui, khí huyết bốc lên, không thể tin nổi:

- Làm sao có thể... Chẳng lẽ người cũng lĩnh ngộ được song trọng Linh Vực Băng Hỏa?

Nhất thời.

Trong lòng Lạc Tôn, tràn ngập cảm giác khuất nhục và suy sụp mãnh liệt.

Kể từ lần trước thất bại đến nay, chênh lệch giữa hai người, dường như chưa từng thay đổi.

Mà hiện nay.

Tân Vô Ngân vẫn chỉ dùng một tay, giao thủ với Lạc Tôn, thậm chí còn đẩy lui hắn.

- Ha ha ha... Không hổ là Tân Vô Ngân, bộ khô lâu kia sắp bị phong ấn rồi.

Đám ba vị Vương Giả trung niên áo bào vàng, lập tức cười lớn một trận.

Một khi phong ấn thành công, Tân Vô Ngân và ba phe bọn họ, lập tức có thể hoàn có thể rảnh tay.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt của ba người trung niên áo bào vàng, lại trở nên âm trầm.

Vụt... Vụt...

Hai gã nam tử tóc tím, chợt xuất hiện giữa trung tâm huyết địa.

- Ha ha, thì ra là “Ngũ Hành Linh Vực”.

Triệu Phong khẽ cười, ánh mắt đảo qua hư ảnh Viêm, Băng Linh Vực mà Tân Vô Ngân đánh ra.

Lúc này.

Tân Vô Ngân một tay vẽ ra một bức tường thủy tinh vận vẹo giữa không trung, ngăn cản công kích của Lạc Tôn và Bát hoàng tử vừa mới gia nhập.

- Người là ai?

Nghe thấy thanh âm này, sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ biến, liếc nhìn về phía thiếu niên tóc tím.

Thiếu niên tóc tím kia, chỉ có tu vi Đan Nguyên Cảnh, vậy mà lại khiến Tân Vô Ngân có chút nhìn không thấu.

Hắn mơ hồ cảm thấy đối phương có chút quen thuộc, nhưng trong thời gian ngắn lại không nghĩ ra.

Dù sao đi nữa.

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng đã chín năm không gặp nhau rồi.

Quan trọng hơn là, bất luận là bề ngoài hay là công pháp sở tu của Triệu Phong, thậm chí cả khí tức linh hồn, cũng đều khác một trời một vực so với khi bắt đầu Thánh Vực Chân Long hội.

Năm đó.

Tóc của Triệu Phong vẫn là màu lam, bây giờ lại là màu tím, hơn nữa còn chưa mở ra huyết mạch mắt trái.

- Lên!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, dưới sự bao phủ của tầng hư mang màu tím bạc, trực tiếp tiến về phía quan tài Cổ Đồng.

- Tặc tử đừng hòng.

Ba người trung niên áo bào vàng, sắc mặt lập tức đại biến, kinh hãi hét lớn.

Ba đại Vương Giả thoát ly trận thế, cùng lúc ra tay ngăn cản Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Ồ...ô...ô...n...g!

Nam Cung Thánh cười lạnh một tiếng, quanh người nổi lên một tầng hư ảnh Linh Vực tím bạc gợn sóng, lực lượng của ba đại Vương Giả, lập tức bị hấp thu một phần nhất định.

- Không Gian Linh Vực thật mạnh.

- Thực lực của tặc tử này tăng trưởng thật nhanh.

Hai bên địch ta, đều thâm rùng mình.

Không Gian Linh Vực của Nam Cung Thánh, thậm chí cả trong chân nguyên, đều phát ra một luồng uy hiếp vô hình, chân nguyên của những Vương Giả ở đây, đều run rẩy một cách khó hiểu.

Đám người Tân Vô Ngân, Bát hoàng tử và Lạc Tôn đang giao phong, đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

- Băng Hoàng Tráo!

Quanh người Triệu Phong, nổi lên một tầng Băng Thủy lam ónh, hóa thành một màn hào quang Băng lam cực hàn rực rỡ, gợn sóng Thủy Lôi lưu chuyển.

Phốc phốc phốc...

Phòng ngự của Triệu Phong và Nam Cung Thánh vô cùng kiên cố.

Trải qua dung nhập với tài liệu trân bảo Thủy hệ như “Thiên Thủy Tinh Liên”, uy lực phẩm cấp của “Băng Hoàng Thương” đã nâng lên một tầng cao hơn.

Hơn nữa, đặc tính Linh Vực Không Gian hệ của Nam Cung Thánh rất cường đại, hai người như vào chỗ không người, đánh đến gần chỗ quan tài Cổ Đồng.

- Không tốt.

Tân Vô Ngân ý thức được thế cục đã không thể khống chế được.

“Thanh niên đeo khoen mũi” trong “Tử Phát Song Tà”, có năng lực đặc thù, chiến lực kinh người. Còn thiếu niên tóc tím còn lại, ngay cả hắn cũng không thể nhìn thấu.

Có thể khẳng định một điều rằng, ba người trung niên áo bào vàng, khẳng định không phải là đối thủ của bọn họ.

Thế nhưng.

Lúc này Tân Vô Ngân đang phải miễn cưỡng phong ấn bộ khô lâu, mà thể công liên thủ của Lạc Tôn và Bát hoàng tử, hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ.

Thực lực của Bát hoàng tử, còn nhỉnh hơn Lạc Tôn một phần, thậm chí đối phương dường như vẫn còn giữ lại thực lực.

Ầm...

“Quan tài Cổ Đồng” ở sâu trong huyết địa, bắn ra một tầng quang văn phong cách cổ xưa rực rỡ, lưu quang đầy trời.

Thí ra, lúc hai người Triệu Phong lọt vào sự truy kích vây công của ba đại Vương Giả, đồng thời cũng hạ xuống trước mặt “quan tài Cổ Đồng”.

- Quan tài này, không ngờ lại là do Thần binh Thiên cấp luyện thành, Thánh Khí Tà đạo – Huyền Âm Cổ Đồng.

Ánh mắt Bát hoàng tử vừa nhìn xuống, lập tức hít sâu một hơi.

Nếu như có thể thu được quan tài Cổ Đồng này, đối với hoàng tộc và thể lực mà hắn tích súc, sẽ có sự trợ giúp rất lớn.

Nhưng Triệu Phong cũng không hề cảm thấy hứng thú với “Huyền Âm Cổ Đồng” này, ngược lại, một luồng khí tức âm tà của “Hồn đạo chí bảo” từ bên trong tiết ra, mới tạo thành sức dụ hoặc trí mạng đối với hắn.

Bởi vì, chỉ cần linh hồn của Triệu Phong mạnh mẽ hơn một chút, lập tức có thể khiến cho “ý chí Đại Đế” thực sự thức tỉnh.

Điều này đối với thực lực của hắn, có lẽ là một lần thúc đẩy vượt rào.

- Mở cho ta.

Triệu Phong hét lớn một tiếng, lẳng không đá ra một cước về phía “quan tài Cổ Đồng”.

- Tiểu tử này, dám dùng chân đá vào “Huyền Âm Cổ Đồng”, quan tài này làm bằng chất liệu cực kỳ cứng rắn, hơn nữa còn ẩn chứa Huyền Âm tà lực đáng sợ.

Trên mặt Bát hoàng tử và Lạc Tôn, không khỏi lộ ra một tia trào phúng.

Phành...

Một cước của Triệu Phong, đá trúng “quan tài Cổ Đồng”, một tiếng chấn vang trầm thấp kinh hồn, quanh quẩn bên trong lăng mộ dưới đất, sóng khí cường đại cùng với bụi bặm, lập tức bao phủ toàn trường.

Khí lực và uy thế của một cước cường đại vừa rồi, khiến ọi người trên sân, đều cảm thấy khí huyết nhộn nhạo.

- Khí lực thật mạnh.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, đều cảm thấy trong lòng dậy sóng.

Chỉ mới mấy tháng không gặp, không ngờ Triệu Phong đã trưởng thành đến trình độ này.

Kết...

Quan tài Cổ Đồng dưới lực lượng của một cước bá đạo vừa rồi, nắp quan tài lập tức bật ra một kẽ hở, tiết lộ ra một luồng khí tức Bảo Quang kinh thể hãi tục.

Trong đó, một luồng khí tức Hồn đạo âm tà, lại càng khiến mọi người kinh hãi run sợ, tại phương diện linh hồn cảm thấy bị đè nén, chính là “Hồn đạo trọng bảo” mà Triệu Phong thèm muốn.

Thân hình Triệu Phong lóe lên, chiếc giày cổ thanh dưới chân phát ra thanh diễm quang hà phun ra nuốt vào, trong đó còn kèm theo một tầng diễm hà đỏ tươi cương dương bá liệt, khiến cho lực phản phệ của “Huyền Âm Cổ Đồng” và Huyền Âm lực, cùng tan thành mây khói.

- Một cước thật tinh chuẩn.

Tân Vô Ngân ở cách đó không xa, cũng không khỏi tán thưởng.

825. Chương 826: Tái Chiến Tân Vô Ngân

Chỉ có Tân Vô Ngân, mới nhìn ra được một cước này của Triệu Phong, ẩn chứa bao nhiêu phân lượng.

Nếu như chỉ dựa vào sức mạnh, độ cứng chất liệu của bản thân “quan tài Cổ Đồng” và lực lượng Huyền Âm phản phệ, cũng đủ khiến cho Vương Giả Hư Thần Cảnh trọng thương rồi.

Cho dù Thánh Lôi Thể của Triệu Phong mạnh mẽ, cũng khó có thể bình yên vô sự.

Thế nhưng.

Một cước này của hắn, lại vừa vặn đá trúng lỗ hổng trong lực lượng phòng hộ của “quan tài Cổ Đồng”, đồng thời đem khí lực to lớn, chấn nhập vào trong điểm kết nối của nắp quan tài.

Đồng thời, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, cũng nổi lên tác dụng phòng hộ nhất định.

Về phần lực lượng Huyền Âm phản phệ của “Huyền Âm Cổ Đồng”, thì đều bị huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị cương liệt của Triệu Phong, vừa vặn hóa giải triệt tiêu.

- Lực lượng Huyền Âm thật hùng hậu.

Thân hình Triệu Phong thoáng run, cẩn thận cảm nhận chất liệu của quan tài Cổ Đồng và lực lượng tà âm cường đại ẩn chứa trong đó.

Nhưng vật này, cũng không có tác dụng gì đối với hắn.

Trọng bảo Hồn đạo trong quan tài này, mới là thứ khiến Triệu Phong thực sự động tâm.

Ầm...

Triệu Phong lẳng không đá ra cước thứ hai, lực lượng càng bá đạo hơn, đá trúng điểm kết nối của nắp quan tài Cổ Đồng.

Ầm...

Lần này, nắp quan tài Cổ Đồng đã bị Triệu Phong đá văng đi quá nửa.

Ầm...

Tà khí Bảo Quang ngập trời, khiến cho lăng mộ tối tăm dưới đất, nổi lên một trận sáng tối đan xen.

Trong quan tài, lộ ra một bộ hài cốt.

Trong đó, rõ ràng nhất và có thể tích lớn nhất, là một kiện Vân Tầm Ti Bào, toàn thân lưu chuyển ánh sáng bích oánh nhẹ nhàng, dung nhập vào bộ hài cốt bên dưới.

Sau đó, là một khối kỳ ngọc lớn bằng bàn tay trẻ con, phát ra một luồng ôn hương, tràn ngập khắp toàn bộ quan tài.

Ngoài ra, còn có một vài trang sức và vật phẩm chôn cùng, đều không phải là phàm vật.

- Tiểu bối đừng mơ tưởng độc chiếm bảo vật.

Ba người trung niên áo bào vàng liên thủ, ba luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, quán thông vào một tầng hư ảnh Linh Vực màu vàng đất.

Ầm...

Thân hình Triệu Phong và Nam Cung Thánh không khỏi trầm xuống, cùng ngạnh kháng với ba đại Vương Giả.

- Kiện trọng bảo Hồn đạo đó ở đâu?

Triệu Phong có thể cảm nhận được Hồn lực tà âm của kiện trọng bảo Hồn đạo đó, nhưng lại không phát hiện ra mục tiêu.

Ầm ầm ầm...

Trong lúc đánh nhau, nắp quan tài của quan tài Cổ Đồng, lật ngược lại, lộ ra mặt trên, được khảm một viên đá màu tím đen.

- Là Trấn Hồn Thạch.

Bát hoàng tử và Lạc Tôn, rút khỏi trận chiến với Tân Vô Ngân, đồng loạt bay vọt về phía quan tài Cổ Đồng.

Trên thực tế.

Quan tài Cổ Đồng cách Tân Vô Ngân gần nhất, chẳng qua là hắn vẫn đang ngăn cản bộ khô lâu bên cạnh, cho nên mới để cho đám người Triệu Phong vượt qua.

Lúc này, bộ khô lâu đã bị phong ấn, Tân Vô Ngân lập tức quay lại, gia nhập vào trận tranh đoạt quan tài Cổ Đồng.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, phần đông Vương Giả giao phong, khiến tràng cảnh trở nên vô cùng hỗn loạn kịch liệt.

Một vài bảo vật, trong quá trình đánh nhau, đều bị chấn bay lên giữa không trung.

- Thì ra là Trần Hồn Thạch, khó trách lại hấp thu Hồn lực âm sát kinh người như vậy.

Triệu Phong cũng không có hứng thú tranh đoạt những bảo vật khác.

- Thánh Lôi Chi Thể!

Toàn thân Triệu Phong ngập tràn khí lực kim chúc ngân lam, thoáng cái cao thêm vài phần, lực phách điện vùn vùn hình, tản mát ra xung quanh, lực lượng đan xen.

Ầm...

Chiếc giày cổ thanh dưới chân hắn, giống như một đầu Man Ngưu, đem lực phách trùng kích bá đạo, chấn khai hai vị Vương Giả ở gần.

Sau đó.

Triệu Phong duỗi tay ra, bắt lấy “Trần Hồn Thạch”.

Trần Hồn Thạch phát ra một luồng sát khí âm tà kinh người, một số Vương Giả thậm chí còn không dám đến gần.

Triệu Phong dùng khí lực cường đại, bắt lấy Trần Hồn Thạch, ý chí linh hồn của bản thân, không ngừng ngăn cản Hồn lực âm sát bên trong trùng kích ăn mòn.

- Hồn lực âm sát thật mạnh.

Linh hồn của Triệu Phong, không ngừng thừa nhận từng đợt trùng kích ăn mòn.

Chỉ vài tia dư âm Hồn lực trong đó, cũng đủ khiến ấy đại Vương Giả phụ cận, cảm thấy tâm linh hỗn loạn, linh hồn bị ăn mòn.

Thấy tình huống như vậy, mấy đại Vương Giả phụ cận, đều kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

Đám người Bát hoàng tử lại càng giống như nhìn thấy quái thai, “Trần Hồn Thạch” kia hấp thu trấn áp vô số quỷ hồn tà âm, nếu giữ bên người, e rằng sẽ quấy nhiễu tu hành, thậm chí xuất hiện tâm ma, trăm hại mà không lợi.

Những người khác, đều tránh né Trần Hồn Thạch không kịp.

Chỉ có Triệu Phong, là chủ động thu lấy củ khoai lang phồng tay này.

- Khắc khắc, nhân loại ngu muội, khối thân thể này của người, dường như cũng không tệ...

Trong Trần Hồn Thạch, truyền đến tiếng cười âm lệ dữ tợn.

Chủ nhân của thanh âm này, là một loại ý chí tàn phách linh thể, cùng loại với trạng thái của Tàn linh Tử Thánh.

- Tàn linh Thánh Chủ?

Tân Vô Ngân thoáng thất sắc, cũng vội vàng kéo giãn khoảng cách với Trần Hồn Thạch, chỉ tranh đoạt những thứ bảo vật khác.

- Chắc chắn... Tặc tử này thật là ngu xuẩn, có bao nhiêu thứ tốt không tranh, lại đi trêu chọc vào Trần Hồn Thạch khó chơi.

Ba người trung niên áo bào vàng, cảm thấy có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

Trong Trần Hồn Thạch, phong cầm Tàn linh Thánh Chủ, cho dù là tàn linh đã vô cùng suy yếu tàn hồn ý chí, thì cũng không phải là thứ mà Vương Giả bình thường có thể trêu chọc.

Ầm...

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên chấn động mãnh liệt, cảnh tượng thiên địa lay động. “Tàn linh Thánh Chủ” mang theo ý cảnh vĩ đại khôn cùng, cười âm hiểm, xâm nhập vào trong khối thân thể nhân loại Đan Nguyên Cảnh này.

- Tự gây nghiệt thì không thể sống.

Trong mắt Lạc Tôn, lộ ra một tia lãnh ý trào phúng.

Ầm ầm ầm...

Giờ phút này, những cường giả ở trên sân, đang tranh đoạt những bảo vật giữa không trung.

Mọi người đều ăn ý kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong, tránh bị ý chí tà ma trong “Trần Hồn Thạch” xâm nhập vào cơ thể.

Nam Cung Thánh thì vẫn đang dốc sức tranh đoạt kiện “Vân Tầm Tì bào” có thể tích lớn nhất kia.

Tốc độ công kích của hắn, đều đứng đầu, nếu như lại thêm một kiện trọng bảo phòng ngự nữa, thì xem như hoàn mỹ rồi.

Vốn dĩ.

Nam Cung Thánh còn có chút lo lắng cho tình huống của Triệu Phong, thế nhưng trong đầu lại truyền đến một thanh âm:

- Mặc kệ ta.

Thanh âm này, vô cùng trấn định hữu lực.

Nam Cung Thánh cảm thấy một loại cảm giác yên tâm kỳ lạ nổi lên, cho nên nhất thời cũng không chú ý đến tình huống bên này nữa, tập trung tranh đoạt Vân Tầm Tì Bào.

Hắn đã lường trước, “Tả Đồng Thiên Quân” danh chấn Thương Hải, tại thời điểm đỉnh phong, thậm chí còn có thể uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Khắc khắc...

Tàn linh Thánh Chủ phát ra một tràng cười âm hiểm, xông vào trong thế giới Hồn hải của Triệu Phong.

Trong không gian mắt trái.

Hồn Hải màu tím của Triệu Phong, có đường kính hai ba trăm trượng, tại khu vực trung tâm, là một hồ nước lam oánh.

-Ồ? Không đúng...

Tàn linh Tử Thánh vừa xông vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong, lập tức biến sắc, bị một luồng khí tức Lôi Kiếp bắt hủ bắt diệt dọa cho kinh sợ.

- Tàn linh Thánh Chủ suy yếu như vậy rồi thì chịu chết đi.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Ý niệm hắn vừa động, trong Hồn Hải tử sắc, đột nhiên dâng lên một hai trăm tia ẩn ký “Lôi lực Thần Kiếp”.

- Cái gì? Khí tức Thần Kiếp...

Tàn linh Thánh Chủ sợ tới mức mắt hồn mất vía, rú lên một tiếng.

Ầm...

Vạn lôi oanh đỉnh, khiến “Tàn linh Thánh Chủ” hét thảm một tiếng, lập tức tan thành mây khói.

Đạo Tàn linh Thánh Chủ này, so với Tàn linh Tử Thánh năm xưa, còn suy yếu hơn, so với tàn niệm của Bán Thần, cũng không chênh lệch nhiều, chẳng qua là ý chí cao thâm nên cố làm ra vẻ mà thôi.

Nó ngàn vạn không nên xông vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong.

“Ý chí Đại Đế” của Triệu Phong, còn chưa khôi phục, nên khả năng vận dụng Lôi lực Thần Kiếp cũng tương đối hữu hạn, nhưng mà đối phương xông vào trong thế giới Hồn Hải thì lại khác, thậm chí còn lọt vào sự phản phệ của Lôi lực Thần Kiếp.

Chỉ một ý niệm của Triệu Phong, nó đã tan thành mây khói.

Một lần hành động đã đại chấn nhiếp toàn bộ tàn hồn âm tà trong “Trần Hồn Thạch”.

Bởi vì khí tức Hồn lực âm sát của Trần Hồn Thạch thẩm thấu vào trong thế giới Hồn Hải của Triệu Phong, cho nên đám tàn hồn âm tà, cũng sợ đến mức run rẩy bất an.

Vụt...

Triệu Phong vững vàng bắt lấy Trần Hồn Thạch, đem nó bỏ vào trong Cổ Thiết Giới Chỉ.

Lúc này.

Tranh đoạt tại phụ cận quan tài Cổ Đồng, vẫn chưa kết thúc.

Mục tiêu của Bát hoàng tử và Lạc Tôn chính là quan tài, cho nên đang đánh nhau túi bụi với ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng.

Nam Cung Thánh với năng lực đặc thù, chiếm trước tiên cơ, nên thành công đoạt được “Vân Tầm Ti Bào” có giá trị cực cao.

Lúc này.

Thân quan tài Cổ Đồng, chiếm thể tích lớn nhất, đã bị Bát hoàng tử và Lạc Tôn cắt ra. Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, không địch lại hai người Bát hoàng tử, cho nên miễn cưỡng giành lấy nắp quan tài.

Sau đó...

Chính là trận tranh đoạt những vật phẩm nhỏ khác được chôn cùng trong quan tài Cổ Đồng, tất cả đều phải dựa vào vận khí và thực lực.

- Tân Vô Ngân, người không thể buông tha cho hai tên tặc tử kia.
- Tặc tử kia giành được “Vân Tầm Ti Bào” làm từ vân ti do “Vân Tầm Tiên Diệp” phun ra kết thành.
- Loại tơ bào này, tuy rằng mỏng manh, nhưng lực phòng ngự vô cùng cường đại, nước lửa bất xâm, Thần binh khó phá, đối với các loại công kích Ngũ Hành, cũng có hiệu quả miễn dịch nhất định...

Ba người trung niên áo bào vàng, dùng ánh mắt cừu thị nhìn về phía Nam Cung Thánh.

Trong hai người “Tử Phát Song Tà”, Triệu Phong đã bị Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập, sinh tử khó bảo toàn.

Như vậy chỉ còn lại một mình Nam Cung Thánh, cũng dễ đối phó hơn một chút.

- Hừ!

Đột nhiên, một luồng khí tức mạnh mẽ xuất hiện bên cạnh Nam Cung Thánh.

- Người làm sao có thể...

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, cảm thấy thể xác và tinh thần trầm xuống, không thể tin nổi nhìn về phía thiếu niên tóc tím bỗng nhiên xuất hiện.

- Làm sao có thể ngay cả Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập, cũng không có tác dụng?

Bát hoàng tử và Lạc Tôn cũng vô cùng kinh ngạc, nhìn chằm chằm thiếu niên tóc tím thoát nhìn như không có việc gì.

Thoạt nhìn, Triệu Phong căn bản không hề có chút dấu hiệu nào giống như bị xâm nhập chiếm đoạt.

Bất kể lực lượng khí tức hay thần thái biểu tình, đều không có một tia biến hóa.

Nếu như Triệu Phong bị xâm nhập thành công, hoặc là bị tâm ma khống chế, tuyệt đối không thể có biểu hiện bình tĩnh như không có chuyện gì như vậy được.

Trong thời gian ngắn, phần đông tinh anh Vương Giả ở đây, đều kinh ngạc bất định.

Sau khi Triệu Phong quay lại, “Tử Phát Song Tà” hoàn chỉnh, lập tức khiến ọi người tại đây đều cảm thấy kiêng kỵ.

Thực lực của Nam Cung Thánh, đã khiến mọi người rất kiêng kỵ rồi.

Ít nhất là nếu như đơn đả độc đấu, ngoại trừ Tân Vô Ngân ra, những người khác đều không nắm chắc.

Mà thiếu niên tóc tím này, lại càng sâu không lường được, thành công thu lấy “Trần Hồn Thạch”, ngay cả Tàn linh Thánh Chủ xâm nhập vào cơ thể, cũng giống như đá chìm xuống biển.

- Bất kể các hạ là người phương nào, nhưng Tân mỗ, đã đáp ứng với ba vị minh hữu đây...

Trên mặt Tân Vô Ngân lộ vẻ trịnh trọng, trên người dâng lên một luồng chiến ý.

Hiển nhiên, hẳn nên vì ba đại Vương Giả mà xuất đầu.

Tuy rằng thiếu niên tóc tím trước mắt khiến hắn có cảm giác nhìn không thấu, đồng thời còn cảm thấy như từng quen biết.

- Tân Vô Ngân, trước hết hãy tiếp của ta một quyền!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, Phách lực Thánh Thể thúc đẩy đến cực hạn, sau lưng ngưng kết một đôi cánh Thủy Lôi như thực chất.

Trong khoảnh khắc đó.

Phần đông cường giả tinh nhuệ ở đây, đều cảm thấy một luồng ý cảnh chấn động thiên địa.

Ầm...

Một quyền vô cùng đơn giản của Triệu Phong, đem lực phách bùng nổ, bùng lên một tầng diễm hà lưu ly đỏ rực, đôi cánh Thủy Lôi sau lưng, không ngừng chấn động, sinh ra sức mạnh to lớn ý cảnh thiên địa kỳ lạ.

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng ở bên cạnh, cảm thấy tâm thần và cảm quan bị trùng kích, sinh ra một loại cảm giác hoảng hốt bất an.

Trong một quyền thoát nhìn rất đơn giản kia, còn dung nhập vào Linh Vực Hồn đạo tuyệt cường.

Đổi lại là Vương Giả khác, e rằng ngay cả lực hoàn thủ cũng không có.

Tâm thần Tân Vô Ngân chấn động, thoáng biến sắc, hít sâu một hơi, bước về phía trước một bước, một tay vung lên, phát ra một đoàn lốc xoáy ngũ sắc.

Đoàn lốc xoáy ngũ sắc này, lưu quang tràn ngập, có một loại ý cảnh rộng lớn như bao dung vạn vật.

Ồ...ô...ô...n...g!

Hai luồng lực lượng, vụn vụn cùng một chỗ, yên tĩnh đến mức quỷ dị. Luồng lốc xoáy ngũ sắc xoay tròn một trận, bên trong không ngừng sôi trào.

826. Chương 827: Lấy Nhu Thắng Cường

Triệu Phong cảm giác công kích của bản thân, giống như chìm vào trong một hải dương ngũ sắc, bị suy giảm và chuyển dời đi rất nhiều.

Trong tầm nhìn, lốc xoáy ngũ sắc vụn vụn xoay ngược, bên trong mơ hồ sôi trào.

Hiển nhiên, huyết mạch Huyết Ma Dương biến dị của Triệu Phong, không những cương liệt bá đạo mà còn có tác dụng thiêu đốt, không thể bị hóa giải dễ dàng như vậy được.

Ồ...ô...ô...n...g!

Hai luồng lực lượng, đan xen trong không trung, lốc xoáy ngũ sắc trong tay Tân Vô Ngân, đột nhiên lay động liên tục, sau đó xoay ngược lại.

- Lôi Dực Phi Độn thuật.

Đôi cánh Thủy Lôi gợn sóng sau lưng Triệu Phong, huyền vũ rung động, thiểm độn đến trên đầu Tân Vô Ngân.

Ầm...

Triệu Phong biến mất khỏi vị trí, một mảnh quang hà ngũ sắc rít gào, đem toàn bộ vật chất trong phương viên mấy chục trượng, hóa thành hư vô.

Lực lượng Ngũ hành phản phệ, lập tức khiến mọi người ở đây cảm thấy trái tim đập nhanh.

Đồng thời, mọi người cũng kinh ngạc trước tốc độ phản ứng của Triệu Phong.

Nếu không phải hắn, e rằng lực phản phệ cường đại, đã có thể khiến Vương Giả cấp Lĩnh Vực trọng thương rồi.

- Đoán trước ư?

Tân Vô Ngân khẽ nhú mày, thân hình nhẹ nhàng rung lên, lông tóc không tổn thương.

Đợt giao phong đầu tiên, hai người đều bình yên vô sự, nhưng lại có vài phần mạo hiểm.

Khác biệt ở chỗ, Triệu Phong tiên phát chế nhân, Lĩnh Vực Hồn đạo hình thành đợt trùng kích đầu tiên, khí lực và huyết mạch trong nháy mắt bùng nổ, khiến đối phương khó có thể phòng bị nổi.

Triệu Phong mơ hồ nắm giữ quyền chủ động, nhưng sự phản kích của Tân Vô Ngân, cũng khiến người ta thập phần sợ hãi.

Ầm...

Triệu Phong đánh ra quyền thứ hai, từ trên cao đánh xuống, chiếc giày cổ thanh dưới chân phát ra một trận thanh hà, Lôi Dực chấn động.

Thoáng chốc, khí lực kim cương ngân lam của Triệu Phong, mơ hồ dâng cao thêm vài lần.

Điện văn khí lực vô hình, đè nén xuống, còn chưa tiếp xúc, đã áp bách khí huyết người khác, mang đến một trận cảm giác tê dại.

Ầm...

Trong khoảnh khắc lao xuống, toàn thân Triệu Phong chìm đắm trong một tầng điểm khí huyết dương lưu ly, giống như một bức tượng Lôi Dực Chiến Thần huyết điểm.

Công kích lần này, tất cả phương diện tốc độ, lực lượng, huyết mạch của Triệu Phong đều bùng nổ, đạt tới cực hạn.

Hơn nữa.

Sau khi Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, lập tức dùng phương thức như sấm đánh chớp giật, thực thi áp bách, nắm giữ quyền chủ động.

Sắc mặt Tân Vô Ngân thoáng rung động, công kích của thiếu niên kia, hoàn toàn là phương pháp lấy lực phá xảo, lấy lực ép người.

Mặc dù ý cảnh của hắn huyền ảo cao siêu hơn, nhưng dưới sự bùng nổ của khí lực và huyết mạch nguyên thủy nhất, cũng có chút cảm giác bó tay bó chân.

Phù...

Khí lực và huyết mạch bao trùm phủ xuống, kèm theo đó là một luồng “Linh Vực Hồn đạo” cực kỳ cường đại ngưng thực trùng kích.

Mạnh như Tân Vô Ngân, cũng cảm thấy tâm thần rung lên, đã bị quấy nhiễu ảnh hưởng.

Rõ ràng là cấp độ ý cảnh và nhân giới của thiếu niên kia, đều đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi.

- Thiên hạ chí nhu, không gì qua được “Thủy”.

Tân Vô Ngân muốn tránh cũng không được, hai chân bước theo vòng cung, hai tay ở giữa không trung, từ từ vung lên, đẩy ra một vòng xoáy nước gợn sóng, bên trong mơ hồ xuất hiện hư ảnh một đầm nước khổng lồ sâu không thấy đáy.

- Khá lắm Tân Vô Ngân.

Triệu Phong chỉ cảm thấy khí lực và huyết mạch vô cùng cương liệt của bản thân bùng nổ, giống như một tráng hán huyết khí cương dương, gặp phải một mỹ nữ điềm tĩnh ôn nhu, không gần phải cố gắng quá nhiều.

Uy lực lực lượng của một chiêu mà hấn đánh ra, rõ ràng súc tích như núi lửa, hơn nữa còn nắm quyền chủ động công kích, hoàn toàn chiếm cứ ưu thế.

Vậy mà.

Tân Vô Ngân lại dùng phương pháp đơn giản như vậy để phá giải, chính là lấy nhu thắng cương.

Khí lực của Triệu Phong bá đạo vô cùng, lực lượng huyết mạch sở trường Viêm hệ, dương cương bá liệt, thiêu đốt bùng nổ.

Thế nhưng lực lượng dương cương cực điểm, lại bị Linh Vực Thủy chi áo nghĩa tinh diệu cao thâm của Tân Vô Ngân, khắc chế và phá giải.

Ầm ầm...

Hai đạo thân ảnh ở giữa không trung, trong nháy mắt liền tách ra.

Triệu Phong bay ngược lại, lẳng không lộn một vòng, nhảy tới một chỗ khác bên cạnh lẳng mộ, nhẹ nhàng cười:

- Tân Vô Ngân, đã lâu không giao thủ, cảm giác quả thật không tệ.

Từ sau khi gặp phải “Tử Vong truy sát”, Triệu Phong đã không còn gặp được đối thủ thực sự trên ý nghĩa nữa.

Lần này, va chạm trong giây lát, hấn đã tìm được một loại cảm giác muốn bùng cháy, muốn chiến đấu, đang chìm sâu trong cơ thể.

Bịch bịch...

Tân Vô Ngân vung vàng lui hai bước, cảm giác tinh nguyên huyết khí trong cơ thể sôi trào, dường như trong lúc giao phong, đã bị Triệu Phong hấp thu đi một phần.

Thì ra.

Một kích vừa rồi của Triệu Phong và Tân Vô Ngân, đã thoáng chạm vào nhau.

Cận chiến cũng là phương diện mà Tân Vô Ngân am hiểu và ưa thích.

Thế nhưng hấn ngờ rằng, lực lượng huyết mạch của đối thủ lại cổ quái như vậy, có thể hấp thu được tinh nguyên huyết khí của người khác.

Loại năng lực này, quả thực khó chơi, thậm chí là cực kỳ “ghê tởm”.

Tân Vô Ngân mắt sáng như đuốc, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong.

Từ khi tiếp xúc, cho đến lúc hai người giao phong, hấn càng nhìn càng cảm thấy thiếu niên này rất quen mắt.

Lời nói của đối phương, cũng chứng minh, trước kia hai người đã từng gặp nhau.

Thế nhưng, đối với thân phận của người này, Tân Vô Ngân vẫn không nhớ nổi.

Bất luận là bề ngoài, khí tức, công pháp, trong ấn tượng của hắn, đều không thể tìm ra một người nào như vậy.

Hơn nữa, lưu phái luyện thể mà Triệu Phong tham tu, vốn là “thiên môn” (*).

(*) đường đi riêng biệt, hiểm gặp

Dưới địa huyết.

Bát hoàng tử, Lạc Tôn nhìn thấy một màn này, trên mặt đều hết sức kinh ngạc.

Thiếu niên tóc tím trong tầm mắt, vô cùng tà dị thần bí, không ngờ lại quen biết Tân Vô Ngân, bọn hắn há có thể không kinh hãi?

- Ngay cả Tân Vô Ngân cũng không nhìn thấu tiểu tử này sao?

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, đều cảm thấy khó giải quyết.

Tân Vô Ngân ở trong suy nghĩ của mọi người, vốn là nhân vật sâu không lường được, trên người mơ hồ có một loại phong phạm Tông Sư.

Vậy mà trước mắt, lại xuất hiện một vị thiếu niên thần bí, có địa vị ngang hàng với Tân Vô Ngân.

Có thể khẳng định một điều.

Hai người đã từng gặp nhau, thậm chí đã từng giao thủ.

- Ha ha, mười chiêu bất bại Tân Vô Ngân, hi vọng lần giao thủ sau, ngươi có thể mang đến cho ta kinh hỉ nhiều hơn nữa.

Lôi Dực sau lưng thiếu niên tóc tím giữa không trung rung lên, biến mất tại chỗ.

Vụt...

Một đạo hư mang tím bạc, mang theo Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lóe lên rồi biến mất khỏi huyết địa.

Tốc độ rút lui như sét đánh và sự phối hợp hoàn mỹ, khiến ọi người tại đây, đều không phản ứng kịp.

Không Gian độn pháp thật nhanh.

Trong huyết địa, đã không còn nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong và Tân Vô Ngân nữa.

Những người còn lại, hai mặt nhìn nhau, lại càng kiêng kỵ hơn đối với sự bí hiểm của Tử Phát Song Tà.

- Tân Vô Ngân, ngươi biết tên tặc tử kia?

- Tại sao ngươi không ra tay ngăn cản hai tên tặc tử kia lại?

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, đều đồng thanh mở miệng.

- Thì ra là hắn...

Tân Vô Ngân nhìn theo hướng hai người Triệu Phong thiểm độn mà đi, không khỏi thấp giọng lẩm bẩm.

Dần dần, một đoàn hồi ức phủ bụi lâu ngày, lại nổi lên trong đầu hắn.

Đó chính là thời thiếu niên tại thành Vũ Dương, sau đó là đại thời đại đỉnh phong Thánh Vực Chân Long hội.

Trong ký ức của hắn, từng có một thiếu niên, giống như tinh tú quật khởi, từng bước nở hoa, khiến hắn cảm thấy vô cùng khó chơi.

- Thế nhưng, tại sao hắn lại biến thành bộ dạng như hiện nay?

Tân Vô Ngân không khỏi trầm tư.

Lấy nhãn giới của hắn, cùng với một đoạn ký ức của kiếp trước được thức tỉnh, tự nhiên không khó để đoán ra những loại thủ đoạn như “Đoạt xá trọng sinh”, “Tích Huyết Trọng Sinh”.

- Phải chăng hắn vẫn còn huyết mạch nhân đồng chưa sử dụng?

Tân Vô Ngân mở miệng nói.

- Đúng vậy.

Ba đại Vương Giả trung niên áo bào vàng, nhất thời nhớ lại một màn rung động.

Lúc trước, huyết mạch mắt trái của thiếu niên đó, đã từng gián tiếp ảnh hưởng và khống chế “Thôn Giang Côn”.

- Đúng vậy, hắn có huyết mạch nhân đồng.

Bát hoàng tử gật đầu.

Tại Vương Hầu phủ, lúc Triệu Phong thức dậy “Vân Tầm Tiên Điệp” thức tỉnh, hắn đã từng thoáng mở ra huyết mạch mắt trái.

- Đó mới là Linh Vực mà hắn am hiểu và đáng sợ nhất. Nhưng không ngờ rằng, bây giờ hắn còn kiêm tu một môn Thánh công luyện thể cao thâm.

Sắc mặt Tân Vô Ngân trở nên phức tạp.

Hắn sẽ không dùng tu vi “Đại Đan Nguyên Cảnh” để suy xét Triệu Phong.

Lúc giao phong, hắn có cảm giác ý cảnh của Triệu Phong, rất có khả năng đã đạt tới trình độ Đại Đế.

Nói cách khác.

Tu vi của Triệu Phong hiện tại, chính là do đoạt xá trọng sinh mà ra, không thể đánh giá nông sâu được, trước khi hắn đoạt xá trọng sinh, hắn đã có được thực lực khủng bố như thế nào?

- Cứ như vậy mà thả bọn họ đi sao?

Thiếu niên Huyền y có chút phẫn nộ không cam lòng.

- Đuổi không kịp.

Tân Vô Ngân nhún vai.

Trên bầu trời cao.

Vụt...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, ngồi trên “phong diễm phi xa” phong cách cổ xưa, rời đi rất phong cách.

Hai người đều am hiểu phi độn, tốc độ siêu phàm, hơn nữa “phong diễm phi xa” còn có xuất xứ từ văn minh Thiên Cơ tộc, cho nên căn bản không cần phải lo lắng đến truy binh.

- Triệu Phong, ta nghĩ ngươi sẽ đại chiến một hồi, không ngờ lại đột nhiên rút lui.

Nam Cung Thánh có chút tiếc nuối.

Trận quyết đấu giữa Triệu Phong và Tân Vô Ngân, khiến hắn rất chờ mong, đồng thời cũng có cảm giác cảnh vui ý đẹp, có thể học hỏi được rất nhiều thứ.

Hướng chi, trận giao phong vừa rồi, Triệu Phong còn nắm giữ quyền chủ động.

- Tân Vô Ngân am hiểu phòng ngự và phá giải chiêu thức, vừa rồi tu vi chân nguyên mà hắn phát huy, vẫn bị áp chế tại nửa bước Vương Giả. Bằng không, cho dù chúng ta có liên thủ cũng không chắc có thể thắng được hắn.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Lời này vừa nói ra, Nam Cung Thánh lập tức cảm thấy tâm thần đại chấn.

Triệu Phong biết rõ, Tân Vô Ngân thích đem tu vi áp chế tại cấp độ không chênh lệch đối thủ.

Trận luận bàn ngắn ngủi vừa rồi, phát huy ý cảnh huyền ảo đến mức tận cùng, thế nhưng tại phương diện chân nguyên, lại không áp chế Triệu Phong rõ ràng lắm.

Cũng may, mặc dù Tân Vô Ngân am hiểu phòng ngự và phá giải, nhưng lại không am hiểu tốc độ lắm.

Mà Triệu Phong và Nam Cung Thánh, muốn đi là có thể rời đi, không người nào có thể ngăn cản được.

Mấy ngày sau...

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, bay xuống một vách núi.

- Khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long, càng lúc càng gần rồi...

Triệu Phong nhìn về phía xa.

Dọc theo đường đi, bất luận là đánh cướp hay tình duyên, hai người đều bám sát “Diệt Thế Hắc Giao Long”.

Cho dù là chặng đường này vận khí rất không tệ, trước sau cũng cướp đoạt được không ít tài nguyên.

Nhưng Triệu Phong và Nam Cung Thánh vẫn quyết tâm đuổi theo “Diệt Thế Hắc Giao Long”, bởi Giao Long này có thể mang đến cho bọn hắn may mắn càng lớn hơn.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu ném lên mấy Đồng tiền cổ, lại nhìn về phương hướng Diệt Thế Hắc Giao Long, bộ dạng cũng có vài phần dị động.

Trên vách núi.

Nam Cung Thánh mặc vào kiện Vân Tầm Ti Bào, toàn thân lưu chuyển ánh sáng bích oánh.

Triệu Phong biết, tài liệu tạo nên Vân Tầm Ti Bào này, chính là xuất xứ từ loại tâm tơ do “Vân Tầm Tiên Điệp” như của Nam Phong vương tạo ra.

Loại Vân Tầm Ti Bào này, tuy rằng gọn nhẹ, nhưng lại có thể nước lửa bất xâm, Thần binh khó phá, đối với công kích Ngũ Hành, cũng có hiệu quả miễn dịch nhất định.

Có được Vân Tầm Ti Bào, khả năng sinh tồn và lực phòng ngự của Nam Cung Thánh, sẽ tăng thêm rất nhiều.

Triệu Phong có Băng Hoàng Thương và Thánh Lôi Thế, cho nên Vân Tầm Ti Bào này đối với hắn cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.

Giai đoạn hiện nay.

Bảo vật Hồn đạo mới là thứ khiến Triệu Phong động tâm nhất, tất nhiên là bao gồm cả thiên tài địa bảo xúc tiến luyện thể đỉnh cấp.

Chẳng qua, trải qua một phen tranh đoạt trong lăng mộ dưới đất, Triệu Phong cuối cùng cũng chiếm được một kiện trọng bảo Hồn đạo – Trấn Hồn Thạch.

Vụt...

Triệu Phong lấy ra khối “Trấn Hồn Thạch” màu tím đen, đưa tay vuốt nhẹ.

Thoáng chốc, một luồng khí tức hồn lực âm sát kinh thiên mệnh mông, tiết lộ ra ngoài, khiến toàn bộ sinh linh phụ cận đều sợ đến run rẩy.

E rằng, cho dù là Vương Giả bình thường cũng không dám đến gần Trấn Hồn Thạch.

Vì sợ bị ảnh hưởng, cho nên Nam Cung Thánh cũng không thể không kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

Nhưng Tiểu Tặc Miêu lại ngồi bên cạnh chủ nhân, đôi mắt mèo như bảo thạch chớp động, dường như không hề bị bất kỳ ảnh hưởng nào.

- Trấn Hồn Thạch này, ẩn chứa hồn lực âm sát, mặc dù vô cùng âm tà, nhưng trải qua Lôi lực Thần Kiếp của ta tinh luyện, vẫn có thể hấp thu được.

Trong lòng Triệu Phong có một tia chờ mong và kích động.

Trọng bảo hồn đạo Trấn Hồn Thạch này, phân lượng tuyệt đối không nhỏ, quả thật có hi vọng khiến hắn khôi phục ý chí Đại Đế.

827. Chương 828: Tà Danh Lan Xa

Trên vách núi đen.

Triệu Phong thúc dục “Vạn Niệm Thần Quyết”, bắt đầu tôi luyện, hấp thu hồn lực Âm Sát trong “Trấn Hồn Thạch”.

Tà Âm khí trong Trấn Hồn Thạch, thập phần khổng lồ, bên trong từng trấn áp vô số oán linh tàn hồn, hoặc là một vài ý chí tàn niệm.

Trước hai khối đại thạch, bỗng nhiên truyền đến một thanh âm trống rỗng.

- Không giống Hiên Viên Văn, ta đã thấy qua tình huống hấn ra tay, khí tức giữa hai người này, hoàn toàn bất đồng...

Trước một khối đại thạch khác, chợt truyền đến một âm thanh trầm thấp.

Nơi này rõ ràng không có một bóng người, vậy mà lại truyền đến hai âm thanh trống rỗng trò chuyện với nhau.

Nếu như có người khác ở đây, nhất định sẽ nghi thần nghi quỷ.

Vụt...

Đột nhiên, hai khối đại thạch trước mắt chợt hóa thành hai thân ảnh dị tộc.

Nam tử dị tộc trong đó, thân hình cao lớn, toàn thân bao trùm một tầng lân phiến, đầu mọc sừng, giống như một vài điểm đặc thù của Giao Long tộc.

Nếu như Triệu Phong hoặc là Cửu hoàng tử ở đây, nhất định có thể nhận ra thân phận của người này, chính là “Lam Giao Vương” Ngụy Kính.

Một thân ảnh khác, lại càng quái dị hơn.

Đó là một nam tử dị tộc mắt xanh, khí tức màu sắc toàn thân, hòa hợp làm một thể với hoàn cảnh xung quanh, có chút mơ hồ không rõ ràng.

- Nếu ngươi và ta liên thủ, cho dù là Đại Đế chân chính, cũng không cần phải sợ hãi. Nhưng khu vực này, thể lực nhân loại của Đại Càn Vương triều, quá mức cường đại, muốn tranh đoạt Cổ Thần Bí Phủ, chúng ta chỉ có thể dùng trí.

Ngụy Kính mở miệng nói.

Ánh mắt hấn, thu hồi khỏi vị trí vừa xuất hiện khí tức ý chí Đại Đế, sắc mặt lộ vẻ ngưng trọng.

Vụt...

Quang ảnh trước mắt nhoáng lên một cái, khí tức tung tích của hai người, đã biến mất vô ảnh vô tung.

Tại phương xa, trong huyết động bên ngoài khu đất rộng lớn.

- Triệu Phong, ý chí Đại Đế của ngươi đã khôi phục, để xem trong Không Gian Thần Huyền này, còn ai có thể ngăn cản chúng ta nữa?

Nam Cung Thánh có chút hưng phấn.

Vừa rồi, ý chí Đại Đế bỗng nhiên nổ phồng, xuất hiện một màn rung động, không khỏi khiến hấn nhớ đến sự tích huy hoàng của Tả Đồng Thiên Quân.

- Ý chí Đại Đế của ta chỉ mới khôi phục đến trình độ Đại Đế sơ đẳng yếu nhược, mặc dù không dám nói xằng là vô địch, nhưng ít ra cũng không phải e ngại người từ bên ngoài tiến vào Không Gian Thần Huyền.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản.

Bất thành linh tăng vọt thực lực, cũng không khiến cho lòng tin của hấn bành trướng quá mức.

Đối với người ngoài tiến vào Không Gian Thần Huyền, hấn không dám nói xằng là bản thân vô địch, nhưng cũng sẽ không hề e ngại bất luận kẻ nào.

Lúc này, “Trần Hồn Thạch” trước mặt Triệu Phong, khí tức hồn lực Âm Sát đã ảm đạm hơn phân nửa, bên ngoài hồn thạch, cũng xuất hiện một vài vết rạn.

Tổng thể mà nói.

Tốc độ tinh luyện hồn lực trong “Trần Hồn Thạch” của Triệu Phong, vẫn là cực nhanh, có được thành quả như vậy, chính là nhờ tạo nghệ hồn đạo và tác dụng của Lôi lực Thần Kiếp.

Trong không gian mắt trái, Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, cũng dần khuếch trương đến bốn năm trăm trượng.

Toàn bộ bề mặt Hồn Hải tử sắc, nổi lên một tầng tinh trạch lưu ly, phẳng phất như thủy tinh trải qua ngàn vạn lần mài dũa.

Khí tức tinh thần của Triệu Phong, tự nhiên dung nhập vào thiên địa, đủ loại ảo nghĩa thiên địa, bao gồm quy tắc Không Gian và huyết mạch của bản thân, đều được khắc sâu vào cảm quan ý chí.

- Ồ?

Trên mặt Triệu Phong chợt sinh ra một tia cảm ứng, thoáng lộ dị sắc.

- Trước tiên rút lui khỏi nơi này đã.

Hai người được một tầng hư mang tím bạc bao trùm, rất nhanh đã thoát ly khỏi huyết động ẩn nấp này.

Một lát sau...

Hai người Triệu Phong đã xuất hiện trên tầng mây, cười trên phong diễm phi xa phong cách cổ xưa.

Không lâu sau...

Phía sau huyết động mà hai người bế quan, xuất hiện hơn mười luồng khí tức sắc bén.

Vụt vụt vụt...

Mười đạo thân ảnh này, di chuyển sắc bén như mũi kiếm, phát ra hàn ý lạnh thấu xương, khí tức thấp nhất cũng là Nửa bước Vương Giả.

Người cầm đầu là một lão giả tóc bạc đáng vẻ tang thương, một thân áo vải màu trắng đơn giản.

Lão giả tóc bạc râu bạc này, trên mặt đầy nếp nhăn, thoát nhìn giống như một người tùy thời có thể bước chân xuống lỗ.

Nhưng trong mắt hắn, lại quắc thước hữu thần, có cảm giác sắc bén như có thể nhìn xuyên thấu vạn vật.

- Ý chí Đại Đế, vừa xuất hiện tại nơi này...

Trong hai tròng mắt của lão giả râu bạc, chợt phóng ra một đạo ý chí Kiếm Đạo vô hình, trong nhất thời, liền khiến phong vân biến sắc.

Ồ...ồ...ồ...n...g! Ô...ồ...ồ...n...g!

Trong phút chốc, vô số kiếm khí xung quanh khu đất rộng lớn, đều phát ra một trận chấn động không tên.

Luồng ý chí Kiếm Đạo này, cường đại không kém gì Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Cổ Nguyệt tiền bối, không hổ được xưng là Tâm Thánh, tại phương diện lĩnh ngộ Kiếm Đạo, thậm chí còn vượt qua một vài Đại Đế.

Những tinh anh thiên tài thuộc Tông môn Kiếm Đạo này, trong mắt đều tràn ngập kính ngưỡng.

Thế nhưng, đối với vị tiền bối Cổ Nguyệt này, trong mắt mọi người cũng ẩn chứa đôi chút thần sắc tiếc hận.

- Ý chí Kiếm Đạo thật mạnh, Tông phái này có lai lịch gì? Toàn bộ tinh anh thiên tài đều lĩnh ngộ Kiếm Ý cường đại.

Giữa bầu trời, ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên.

Hơn nữa, Vương Giả Hư Thần Cảnh của Tông phái này, ngoại trừ lão giả râu bạc ra, còn có một thiếu nữ hắc bào lãnh khốc băng lệ.

Thiên tài tinh anh tại đây, thiên phú Kiếm Đạo của mỗi một vị, đều chỉ mạnh hơn chứ không kém thua Thương Vũ Nguyệt ngày xưa.

- Là người của Thiên Kiếm Các.

- Tông phái Kiếm Đạo đứng đầu Đại Càn Vương triều, đã từng là Kiếm Tông Tứ Tinh huy hoàng, bây giờ đã rơi xuống Tam Tinh đỉnh phong rồi.

Gần huyết động, còn có hai nhóm thế lực khác, cũng nhận ra đội ngũ “Thiên Kiếm Các”.

Tiểu đội mười người của Thiên Kiếm Các, đội hình vô cùng cường đại, vượt xa các Tông phái Tam Tinh khác.

- Luồng ý chí Đại Đế kia, không giống bình thường, giống như vừa mới thức tỉnh, lại nhanh chóng bị thu liễm...

Lão già râu bạc mắt sáng như đuốc, quét nhìn khắp bốn phía.

Hắn cũng phát hiện ra Triệu Phong và Nam Cung Thánh trên bầu trời phía xa.

Nhưng hai người này, một người là Vương Giả cấp Linh Vực, mà người còn lại chỉ là Đại Đan Nguyên Cảnh, không phải là mục tiêu mà ông ta muốn tìm.

Cuối cùng, lão già râu bạc đành thất vọng thu hồi ánh mắt.

Nếu như Thiên Kiếm Các có thể kết làm minh hữu với cường giả ý chí Đại Đế, như vậy chắc chắn là tổ hợp liên thủ cường đại nhất, chỉ tiếc rằng, chủ nhân của ý chí Đại Đế đó, lại giống như Thần Long thấy đầu mà không thấy đuôi.

- Tiếp tục xâm nhập.

Lão già râu bạc khẽ quát một tiếng, mười đạo khí tức Kiếm Đạo cường đại, hướng về chỗ sâu nhất trong khu đất rộng lớn mà bay đi.

- Thiên Kiếm Các.

Trên đường, một vài thế lực đội ngũ, đều đồng loạt thất sắc.

- Không ngờ lại là hắn... Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt tiền bối.

Trong đội ngũ của Đoan Mộc gia, vị lão giả lục bào, không khỏi hít mạnh một ngụm khí lạnh.

- Lão bất tử này, không ngờ lại tiến vào Không Gian Thần Huyền. Trước khi lâm chung, hắn muốn đánh cược một phen cuối cùng sao?

Trên mặt Cửu Vô Kỵ của Cửu U Cung, lộ vẻ kiêng kỵ sâu sắc.

Một vài tinh anh lão bối, đều có chút hiểu biết về sự tích của Tiểu Kiếm Thánh.

Trước mặt cái động cháy đen hình rồng.

- Thì ra là người đã từng là Tiểu Kiếm Thánh của Thiên Kiếm Các...

Nhân mã của Hoàng tộc và Thiên Huyền Cung, đều đồng loạt đưa mắt nhìn.

Ngay cả vị Gia Cát sư huynh của Thiên Huyền Cung, trong mắt cũng thể không lộ ra một tia khâm phục và kính ngưỡng.

Rất nhanh.

Tiểu đội tinh anh thứ ba đã đến trước động khẩu hình rồng.

Qua một lúc lâu sau, đám tiểu đội tinh anh thế lực cấp Tam Tinh là Cửu U Cung, cũng ào ào đuổi tới.

Tiến sâu vào nơi này, ít nhiều cũng là tiểu đội tinh anh.

Nhưng cũng có một số người đơn độc hoặc tổ hợp hai người hành động.

Vụt...

Một lúc sau, một cái phong diễm phi xa, với tốc độ kinh người, đã đến trước động khẩu cháy đen hình rồng.

- Tử Phát Song Tà.

- Hai tên tặc tử này.

Rất nhiều tiểu đội tinh anh của Đại Càn Vương triều, đều nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt mang vẻ oán hận.

Hai người trên phong diễm phi xa, lập tức khiến cho không ít tiểu đội tinh anh chú ý.

Thế nhưng hai người vẫn bày ra bộ dáng không coi ai ra gì, đối mặt với phần đông tiểu đội tinh anh và siêu cấp thể lực, vậy mà vẫn không hề có chút lùi bước hay sợ hãi, khoe miệng thậm chí còn thoáng nhếch lên một nụ cười giả tạo, sâu không lường được.

Không ít cường giả thiên tài, đều đã chịu thiệt thòi dưới tay Tử Phát Song Tà, cho dù là người đông thể mạnh, nhưng cũng không dám khinh suất ra tay.

- Tính thời gian thì lần này tiến vào Không Gian Thần Huyền đã hơn một tháng, vượt qua một phần ba tổng thời gian rồi.

Triệu Phong khoanh hai tay trước ngực, ánh mắt lóe lên, quét qua toàn trường.

Trong đó, lúc ánh mắt của hắn quét qua mặt “Hiên Viên Văn”, thoáng dừng lại một chút, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, sau đó liền nhanh chóng chuyển đi hướng khác.

Không ai biết rằng.

Thiếu niên tuấn mỹ Đan Nguyên Cảnh này, không lâu trước, chính là chủ nhân của luồng ý chí Đại Đế như kinh hồng nhất thiết đó.

Giờ khắc này.

Khí tức trên người Triệu Phong, đã thu liễm khổng chế hoàn hảo. Ý chí Đại Đế và thực lực chân chính, đều không dễ bại lộ.

Mặc dù Triệu Phong không sợ bất kỳ kẻ nào ở đây, nhưng muốn giành được lợi ích trong “Cổ Thần Bí Phủ”, tuyệt đối không thể đứng trước đầu sóng ngọn gió quá sớm, nếu không sẽ kinh động nhiều thể lực cường đại.

830. Chương 831: Nhiều Người Quen Biết

Trước động khẩu hình rồng cháy đen, một ít tiểu đội tinh anh hoặc thể lực siêu cấp đang không ngừng lục tục đuổi tới.

Loại tổ đội chỉ có hai người như Triệu Phong và Nam Cung Thánh thì lại tương đối hiếm thấy.

- Chính là hai tên tặc tử này! Ngay cả Hoàng tộc Đại Càn chúng ta cũng dám đánh cướp, cái này làm cho uy nghiêm Hoàng thất chúng ta hoàn toàn mất sạch!

Thập Tam hoàng tử một thân chiến bào tử kim, vẻ mặt phẫn hận nói.

Giờ phút này, thể lực Hoàng tộc Đại Càn tập kết tại nơi này chính là cường đại chưa từng có.

Ba vị hoàng tử Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử tề tụ, còn có cường thủ Vương giả cấp Linh Vực như Lạc Tôn, lão giả khô diện bạc này.

- Bát Hoàng huynh, Cửu Hoàng huynh, tuyệt không thể để cho hai tên tặc tử này chạm tay vào lợi ích Cổ Thần Bí Phủ! Không bằng, trước khi tiến hành thăm dò Cổ Thần Bí Phủ, chúng ta liền thủ các thể lực khắp nơi, đem chúng oanh sát!

Về mặt Thập Tam hoàng tử đầy âm lệ, ở một bên giật dây nói.

Trước kia, khi ở phế tích cổ thành, đoàn đội của Thập Tam hoàng tử tại nơi này đã từng gặp phải sự cướp đoạt của Tử Phát Song Tà.

Điều này làm cho Thập Tam hoàng tử phẫn nộ không thôi.

Bất đắc dĩ chính là, trải qua vài lần liên thủ bao vây tiểu trù, vẫn để cho Tử Phát Song Tà thành công phá vây.

Nhìn tình hình, dường như Tử Phát Song Tà kia lẫn lộn vô cùng phong sinh thủy khởi, tà danh truyền xa.

Đối mặt với đề nghị đầy phần hận của Thập Tam hoàng tử, Bát hoàng tử cùng Cửu hoàng tử hai mặt nhìn nhau, có chút chần chờ.

- Chính là hần...

Ánh mắt Cửu hoàng tử khê ngưng trọng, gương mặt nhìn gã thiếu niên tóc tím trong Tử Phát Song Tà.

Lúc trước, khi gặp phải Lam Giao Vương Ngụy Kính truy sát, thiếu niên này đã lợi dụng thiên phú Lĩnh Vực của Lam Giao Vương để luyện chú thể phách, hơn nữa còn thông dong toàn thân trở ra.

Nếu không có gã thiếu niên này chỉ dẫn, chưa chắc hần đã có thể sống sót đến bây giờ.

Đối với Triệu Phong, tâm lý Cửu hoàng tử vô cùng phức tạp.

Hơn nữa gã thiếu niên này, giống như được bao phủ bên trong một tầng sương mù dày đặc, tà dị vô thường, mãi cho đến nay hần vẫn còn nhìn không thấu.

Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn thì lại vô cùng kiêng kỵ.

Triệu Phong xuất hiện khiến cho hai người cảm thấy vô cùng khó chơi, còn có một loại khó chịu cùng bất lực hết sức khó hiểu.

Mấy ngày trước, trong lăng mộ dưới lòng đất, Bát hoàng tử, Lạc Tôn cùng Tử Phát Song Tà đã từng giao phong qua một lần, kết quả là một chút tiện nghi cũng không chiếm được, còn thiếu chút nữa đã bị đào hố chôn mất rồi.

- Khụ khụ... Cửu Hoàng đệ a, về sự tình đối phó Tử Phát Song Tà, cần phải tiến hành thương nghị cẩn thận, bây giờ còn chưa phải là thời cơ tốt nhất!

Bát hoàng tử ho nhẹ một tiếng.

Mặc dù thế lực Hoàng tộc hiện tại thập phần cường đại, nhưng vẫn còn có các kinh địch cường đại như Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các...

- Đúng vậy! Trước mắt quan trọng nhất vẫn là Cổ Thần Bí Phủ!

Cửu hoàng tử tán thành nói.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử nhanh chóng đạt thành nhận thức chung, tựa hồ hơi có chút cố kỵ đối với Tử Phát Song Tà.

Hoàng tộc còn như thế, các thế lực khác hoặc cơ cấu Gia tộc như Khương gia, Viên Công Phủ, Cơ gia... thì lại càng thêm kiêng kỵ cùng đề phòng hơn.

- Đám các người...

Thập Tam hoàng tử cảm thấy có chút khác thường.

Đối phó Tử Phát Song Tà chính là nhằm giữ gìn uy nghiêm của Hoàng tộc, như thế nào hai vị Hoàng huynh lại không tích cực, còn có chút bộ dáng trốn tránh nữa?

- Thập Tam điện hạ, trước không nên vội vàng! Đối phó với Tử Phát Song Tà này, cần thời cơ thích hợp!

Lão giả khô diện ở một bên nhìn mặt đoán sắc, hơn nữa cộng thêm phân tích một ít tin tức, không khó đoán được nguyên nhân bên trong.

Thật hiển nhiên, Tử Phát Song Tà này đã là tà danh truyền xa, nổi tiếng khó chơi. Có thể nói là một khối xương cứng khó gặm!

Tử Phát Song Tà này không chủ động đi cướp đoạt người khác đã là vạn hạnh rồi, càng nói gì đến đánh chủ ý của bọn hần?

- Tân Vô Ngân!

Trước động khẩu hình rồng chọt truyền đến một ít tiếng hô nhỏ.

Chỉ thấy một gã nam tử thanh sam lãng không phi độ mà đến, từ từ đáp xuống mặt đất.

- Tân huynh đệ, có nguyện ý cùng chúng ta liên thủ hay không? Lục Tinh Lâu ta nguyện ý cấp cho người bốn thành lợi ích...

- Tân Vô Ngân! Người vốn là xuất thân từ môn hạ Hoàng tộc, mau tới gia nhập với chúng ta!

- ...

Một ít Thủ lĩnh thế lực ở đây, ánh mắt nhất thời sáng ngời, đều phát ra lời mời.

Trong số đó, một đội ngũ Tông phái Tam tinh nào đó thậm chí còn nguyện ý cấp cho hắn sáu thành lợi ích đạt được.

Trình độ được hoan nghênh của Tân Vô Ngân, hoàn toàn vượt qua dự liệu.

Ngược lại Tử Phát Song Tà thì lại là khiến cho người ta né tránh không kịp, vạn phần đề phòng.

Phong cách hành sự của Tân Vô Ngân cùng Tử Phát Song Tà, cơ bản là hoàn toàn trái ngược nhau.

- Đa tạ hảo ý của chư vị, ta còn chưa nghĩ ra, rốt cuộc sẽ gia nhập một phương thế lực nào!

Sắc mặt Tân Vô Ngân không chút gợn sóng sợ hãi, cự tuyệt thế lực khắp nơi mời chào.

Một ít nhân vật lĩnh quân các thế lực vẻ mặt đầy tiếc hận, nhưng cũng không quá miễn cưỡng.

- Trên người tiểu tử này có một cỗ phong phạm Tông Sư, thành tựu tương lai không thể đánh giá!

Tiểu Kiếm Thánh Cổ Nguyệt của Thiên Kiếm Các khê đánh giá Tân Vô Ngân, vẻ mặt đầy thương thức.

Nhưng mà, cho dù là lời mời của Thiên Kiếm Các, Tân Vô Ngân cũng chỉ đơn giản cự tuyệt, không có một tia do dự nào.

- Triệu huynh!

Tân Vô Ngân sau khi ổn định lời mời chào của các thế lực, vẻ mặt mang theo một tia phức tạp, hướng về phía Tử Phát Song Tà mà mọi người tránh còn không kịp bên kia, lên tiếng chào hỏi một tiếng.

Chính xác mà nói, đối tượng mà hắn chào hỏi, là gã thiếu niên tóc tím kia!

Dù sao, hai người cũng đến từ cùng một cổ hương, đã từng là đối thủ chẳng phân biệt được cao thấp.

Các thế lực ở đây cũng đều liếc mắt nhìn qua.

Gã thiếu niên tóc tím kia rốt cuộc có lai lịch gì, mà ngay cả Tân Vô Ngân cũng nhận thức hắn, còn chủ động chào hỏi?

Hơn nữa trên mặt Tân Vô Ngân còn mang theo một tia thận trọng cùng phức tạp!

- Đừng nói là, Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà kia, cùng với Tân Vô Ngân, là nhân vật cùng cấp không phân cao thấp?

Tiểu đội tinh anh thuộc các thế lực Khương gia, Cơ gia, Tào gia đều âm thầm phán đoán.

- Hắn quả thật so với dự đoán còn cường đại khó lường hơn!

Cơ Lan, từng bị Thần Linh Nhân phản phệ, trên mặt mang theo một tia hồi hộp, kinh hãi.

Mặc kệ nói như thế nào, Tử Phát Song Tà thần bí tà dị đã xâm nhập tâm linh phần đông mọi người ở đây.

Ngay cả vị Thập Tam hoàng tử kia, cũng không khỏi có chút suy nghĩ:

- Xem ra Tử Phát Song Tà này còn cường đại hơn cả tưởng tượng! Khó trách hai vị Hoàng huynh cũng không tích cực...

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, lại một chi đội ngũ tinh anh cường đại chạy tới phụ cận động khẩu hình rồng.

Phía trước đội ngũ kia là một nữ tử váy tím thanh lệ thoát tục, tao nhã tuyệt đại, mỗi một cái chớp mắt cũng đều hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

- Là Đoan Mộc gia!

- Triệu Vũ Phi! Đệ tử khác họ của Đoan Mộc gia, được Thái thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia thu làm nghĩa nữ! Nghe nói nàng có huyết mạch Linh Tộc...

Một ít người ở đây bắt đầu nghị luận.

Đại đa số mọi người vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy vị thiên chi kiêu nữ này.

- Triệu Vũ Phi... Huyết mạch Linh Tộc! Sư tôn từng nói qua, nàng sẽ là một đại kinh địch của ta trong tương lai! Huyết mạch cường đại của nàng nhất định, sẽ phượng dực cứu thiên!

Hiên Viên Văn vẫn là lần đầu tiên nghiêm túc dò xét một người.

Nữ tử trong tầm mắt kia, dung nhan tuyệt lệ khuynh thành, toàn thân không nhiễm một hạt bụi nhỏ, khuôn mặt như tuyết trắng ánh lên quang trạch óng ánh ngọc nhàn nhạt, giống như một Băng Ngọc tiên tử sống động như thật, cao quý bất phàm.

Cho dù là Hiên Viên Văn, ở tại đại Tông phái Tứ Tinh nhìn quen các loại nữ tử khí chất mỹ mạo tuyệt đỉnh tuyệt sắc, lúc này trong lòng vẫn có một loại cảm giác kinh diễm.

- Vũ Phi muội!

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử sáng ngời, sắc mặt vui mừng, là kẻ đầu tiên tiến lên đón.

Các loại tin đồn về mối quan hệ giữa Triệu Vũ Phi cùng Thập Tam hoàng tử, một ít Gia tộc thế lực ở đây cũng thập phần rõ ràng.

Trong tương lai, hai người này quả thật có khả năng trở thành một đôi.

Cái này không chỉ là do Thánh Hoàng cố ý tác hợp, mà còn có một cổ đại thể vô hình thôi động.

Nhìn Nữ thần trong mộng càng ngày càng gần, mặc dù Thập Tam hoàng tử đã cất lực khống chế, nhưng trong mắt vẫn khó kềm nổi một tia si mê kinh diễm.

Sâu trong đáy lòng của hắn, đã xem nữ tử vẻ đẹp khuynh thành hoàn mỹ này trở thành vị hôn thê của chính mình.

Thế nhưng, một màn làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi chợt xuất hiện.

Nữ tử váy tím tao nhã tuyệt mỹ kia phảng phất như không nhìn thấy Thập Tam hoàng tử vậy, một đôi thanh mâu linh mỹ, nhìn chằm chằm về phía một người.

- Chuyện gì xảy ra?

Tinh anh thiên tài các Tông phái Đoan Mộc gia, Hoàng thất... cùng với đệ tử các Gia tộc khác, đều cảm giác có gì đó không đúng.

Vị trí mà Triệu Vũ Phi đang nhìn chăm chú, chính là Tử Phát Song Tà!

- Lại là Tử Phát Song Tà!

- Đừng nói là, Tử Phát Song Tà kia còn đắc tội Triệu Vũ Phi nữa...

Phần đông cường giả ở đây cũng đều trở mắt cứng lưỡi.

- Vũ Phi yên tâm! Ta nhất định sẽ giúp ngươi hảo hảo trừng phạt hai tên tặc tử này!

Về mặt Thập Tam hoàng tử đầy tự tin, ý cười sáng lạn.

Vì muốn chiếm được trái tim Nữ thần trong mộng, cho dù hẳn phải trả cái giá lớn đến thế nào, cũng phải đem Tử Phát Song Tà kia tập sát.

Nếu hẳn cố ý muốn ra tay, Bát hoàng tử cùng Cửu hoàng tử cũng không có khả năng ngồi yên bàng quan.

Lập tức Thập Tam hoàng tử liền tập kết nhân mã, chuẩn bị vây sát Tử Phát Song Tà.

- Dừng tay!

Một tiếng quát lớn liền cắt ngang ý đồ của Thập Tam hoàng tử, hơn nữa trong đó còn ẩn chứa một cỗ uy thế huyết mạch Linh Tộc cường đại.

Chỉ một thoáng, nguyên khí cả một phương thiên địa đã nổi lên sóng to gió bão cuộn cuộn khủng bố.

Phần đông cường giả ở đây, huyết mạch chân nguyên bất chợt sản sinh một trận run sợ khó hiểu.

- Vũ Phi muội, người...

Thập Tam hoàng tử có chút há hốc mồm, không rõ vì sao nàng Nữ thần mà chính mình cất lực lấy lòng, lại đột nhiên nổi giận như vậy.

Lúc này, trong thanh mâu Triệu Vũ Phi chợt lộ ra một tầng hơi nước, gương mặt nhìn gã thiếu niên tóc tím trong Tử Phát Song Tà, toàn thân giống như một đạo khói nhẹ tử sắc, bay đi.

- Vũ Phi!

Bọn người lão giả lục bào Đoan Mộc gia cũng ứng phó không kịp.

Bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy loại cảm xúc chấn động mãnh liệt như vậy ở trên mặt vị thiên chi kiều nữ này.

- Phong ca... Là người sao?

Cặp mắt Triệu Vũ Phi tràn ngập hơi nước mông lung, trong lòng cũng không còn bất cứ thứ gì khác, chỉ còn lại gã thiếu niên tóc tím tà dị khó lường kia.

Mái tóc tím quen thuộc kia, ánh mắt quen thuộc kia, khiến cho trong lòng nàng càng thêm khẳng định.

- Đây, đây là chuyện gì xảy ra?

Bọn người Hoàng tộc như Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Lạc Tôn... đều trừng mắt há miệng.

Cảm xúc chấn động trên mặt Triệu Vũ Phi, hiển nhiên đã thuyết minh một ít vấn đề. Giữa nàng cùng Triệu Phong này, chỉ sợ thật sự có mối quan hệ thân cận nào đó.

- Hai người bọn họ cũng là họ Triệu, chẳng lẽ là...

Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn không khỏi liếc mắt nhìn nhau.

Một phán đoán chợt hiện lên trong đáy lòng mọi người.

Tất cả mọi người đều phán đoán quan hệ giữa hai người này, cơ bản xác định là hai huynh muội!

- Vũ Phi... Là ta!

Thanh âm Triệu Phong thoáng có một tia trầm thấp.

Gặp lại nữ tử thanh mai trúc mã, thoáng có một chút thân thiết yêu thích này, trong lòng hẳn vô cùng phức tạp, lại không biết nên đối mặt như thế nào.

Thời thiếu niên, hẳn tình cảm đơn thuần chất phác, đối với Triệu Vũ Phi lúc ban đầu có chút hảo cảm, về sau lại có thêm một ít thân thiết cùng chiều cổ giống như huynh muội.

Nhưng tình cảm ngây thơ ngây ngô lúc ban đầu dưới sự cọ rửa cùng lắng đọng lại của thời gian năm tháng, giống như một lọ rượu ngon trần nhưỡng, phát ra sự tinh khiết cùng hương thơm nồng nàn, làm cho người ta dần dần nhận không được sự hấp dẫn.

Hết thấy những điều này, cũng không có khắc cốt minh tâm, cũng không có hải thệ sơn minh, chỉ có thời gian năm tháng không ngừng mài dũa...

- Phong ca, vì sao huynh lại không chịu nhận thức ta...

Một đạo bóng hình xinh đẹp giống như tử yên bổ nhào vào trong lòng Triệu Phong.

Có lẽ là từ phương diện linh hồn ý chí, Triệu Vũ Phi đã nhận định là Triệu Phong, do đó trong thời gian ngắn nàng đã quên mất, thân thể này đã không phải là Triệu Phong trước đây nữa.

Bàn tay Triệu Phong nháy mắt chạm đến khối thân thể mềm mại tươi mát, ôm giai nhân trong lòng, đã có chút không biết nói gì cho phải.

- Vũ Phi...

Thập Tam hoàng tử nhìn thấy một màn này, tâm thần chấn động, toàn bộ trái tim mơ hồ như ngừng đập.

Hắn bằng trực giác, cảm giác được quan hệ giữa Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi, cũng không giống như là huynh muội ruột thịt!

Toàn trường, những thiên tài thuộc Hoàng tộc Đại Càn, một ít Thế gia siêu cấp, Siêu Cấp Tông Phái... từng tên từng tên đều có chút há hốc mồm cùng phát động.

831. Chương 832: Tà Dương Phủ

Một màn trước mắt khiến cho rất nhiều thiên tài, tinh anh Vương triều Đại Càn ở đây đều trừng lớn cặp mắt, trái tim phảng phất bị nghiền lại vậy.

Trong cảm nhận của phần đông các thiếu niên tài tuấn, Nữ thần cao quý hoàn mỹ của mình, không ngờ lại nhảy vào trong lòng gã thiếu niên tà dị thần bí kia, tình ý liên miên, lệ quang tràn ngập.

- Như thế nào lại... tên tặc tử này... thế nhưng...

Khương Thần của Khương gia cùng với những thiên tài khác có kết thù kết oán với Triệu Phong, cũng đều kinh ngạc không nói nên lời.

Hoàng tộc bên này, sắc mặt Bát hoàng tử cùng Lạc Tôn cũng đều rất phấn khích, trong nội tâm một trận nghiền khuất không tả.

Đáy lòng hai người lại một lần nữa sinh ra một cỗ cảm giác thất bại.

Bát hoàng tử đã từng coi trọng Lạc Thủy Nhi, muội muội của Lạc Tôn, thế nhưng Lạc Thủy Nhi lại từng có hôn ước với Triệu Phong, hơn nữa lại còn tình cảm khăng khít nữa.

Đối với Lạc Tôn mà nói, Triệu Vũ Phi cũng là nữ tử mà hắn rất có hảo cảm, chỉ là thân phận huyết mạch đối phương quá mức cao quý, chính mình không thể với tới mà thôi.

Kẻ phẫn nộ đến mức không thể nói gì nhất chính là Thập Tam hoàng tử!

- Hóa ra là như vậy... Lúc trước Vũ Phi muốn truy sát Tử Phát Song Tà, chính là vì muốn tìm kiếm tên tiểu tử kia?

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử trở nên âm lệ, cực kỳ khó nhìn.

Trong cặp mắt của hắn thoáng hiện ra một chút phẫn nộ cùng sát khí.

- Điện hạ, xin hãy bình tĩnh!

Lão giả khô diện kia chẳng biết từ khi nào đã xuất hiện phía sau lưng Thập Tam hoàng tử, một tay vỗ nhẹ lên trên vai hắn.

- Phù!

Thập Tam hoàng tử hít sâu một hơi, khiến cho tâm lý hỗn loạn, bùng nổ, điên cuồng... lãnh tĩnh trở lại.

- Triệu Phong này, tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản! Đến bây giờ, lão phu vẫn còn nhìn không thấu sâu cạn của hắn. Muốn đối phó hắn, tốt nhất là sau khi rời khỏi Không gian Thần Huyền, hoặc là sau này ở trong Cổ Thần Bí Phủ, tìm kiếm cơ hội thích hợp...

Lão giả khô diện truyền âm nói.

Nếu như Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi cũng chỉ là tình ý hợp nhau, thì Thập Tam hoàng tử cũng không phải là không có bất cứ cơ hội nào.

Tám đại Thế gia siêu cấp cùng Hoàng tộc đi lại rất gần, có thiên ti vạn lữ quan hệ.

Triệu Vũ Phi kia có được huyết mạch Linh Tộc, càng thêm không thể miễn cưỡng được, lấy tư chất thiên phú của nàng, thể lực ba Tông phái Tứ Tinh cũng đều tranh đoạt muốn thu làm đồ đệ.

Ví dụ như nói, Tông phái Tứ Tinh Thiên Huyền Cung kia có thể không cần nhìn sắc mặt Hoàng tộc.

- Phong ca, vì cái gì huynh không chịu nhận thức ta?

Triệu Vũ Phi lại một lần nữa truyền âm cho Triệu Phong.

Lúc này, trong mắt nàng đã không còn hơi nước mông lung nữa, ánh mắt dò xét từ trên xuống dưới vị Triệu Phong ca diện mạo hoàn toàn mới, tuấn mỹ vô cùng này.

Lúc ban đầu nàng còn cho rằng Triệu Phong đang dịch dung cải dạng, nhưng trải qua quan sát cẩn thận, lại xác nhận không phải.

Đối mặt câu hỏi của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong không thể lại một lần nữa trốn tránh.

Trước đây, hắn sợ dĩ không có chủ động nhận thức Triệu Vũ Phi, nguyên nhân rất nhiều, cũng có chút phức tạp.

Thứ nhất, tu vi thực lực cùng với diện mạo của Triệu Phong, đều là một người hoàn toàn mới. Từ trên phương diện vật chất mà nói, Triệu Phong trước đây đã không còn tồn tại nữa.

Thứ hai, vị hôn thê Liễu Cẩm Hâm đã tái sinh! Năm đó, tình hình ở Phạm Luân Cổ Âm Điện vẫn khắc sâu trong trí nhớ của hắn.

Liễu Cẩm Hâm từng tiên đoán ra Triệu Phong sẽ đến, thậm chí còn lưu lại một Đồng tiền cổ, trợ giúp Triệu Phong trước tiên dựng dục ra ý chí Đại Đế, nhằm vượt qua cửa ải khó khăn.

- Phong, ngươi có thể đến, Cẩm Hâm chết cũng không uổng, là vinh hạnh của kiếp này!

- Phong, cái chết của ta, là nhằm đột phá gông cùm xiềng xích mệnh lý của mình! Ngươi đã có thể tìm đến đây, có thể thấy được tình duyên nhân quả kiếp sau của chúng ta chưa đoạn!

Triệu Phong có một loại trực giác, Liễu Cẩm Hâm sau khi tái sinh, có lẽ đang ở một góc nào đó, yên lặng chờ đợi mình!

- Triệu Phong, nếu như túc duyên chưa hết, ngươi chung quy cũng sẽ gặp lại Cẩm Hâm! Nếu ngươi muốn xác định nơi hạ lạc cụ thể của nàng, trừ phi là tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Thanh âm của Lục Vu Trí giả không ngừng xoay chuyển trong đầu Triệu Phong.

Trong lòng Triệu Phong rất rõ ràng, tình yêu trong lòng Triệu Vũ Phi, căn bản không cho phép có bất cứ một hạt cát nào lọt vào.

Nếu như để cho nàng biết, Liễu Cẩm Hâm đã tái sinh, vị hôn thê của mình vẫn còn sống trên thế gian, chẳng biết Triệu Vũ Phi sẽ có cảm tưởng gì.

Nguyên nhân thứ ba, với cục diện cùng với tình cảnh ngay lúc đó, Triệu Phong không thích hợp nhận thức lại Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh thân là tà tặc nhân không ngừng cướp đoạt chung quanh, gây thù chuốc oán không ít. Triệu Phong không muốn liên lụy đến Triệu Vũ Phi cùng với Đoan Mộc gia.

Kể cả hiện tại, hai người bọn Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi và Đoàn Mộc gia vẫn đang đứng ở hai lập trường bất đồng.

Trong nháy mắt, Triệu Phong đã đem nguyên nhân đầu tiên cùng nguyên nhân thứ ba truyền âm lại cho Triệu Vũ Phi, nhất là nhấn mạnh nguyên nhân thứ ba.

- Vũ Phi, ta bây giờ còn không thích hợp gia nhập thế lực Đoàn Mộc gia các người!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Triệu Vũ Phi cũng hiểu được nguyên nhân trong này. Dù sao thì Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hiện tại chính là thân phận tặc nhân tà ác, đã từng cướp đoạt qua không ít thế lực.

Trong đó có một ít thế lực bị cướp đoạt, thậm chí còn là minh hữu có quan hệ không tệ với Đoàn Mộc gia.

Cuối cùng, Triệu Phong đơn giản hỏi thăm một chút tình huống của sư tôn Đoàn Mộc Thanh.

- Đoàn Mộc sư huynh vào hai năm trước từng thử đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cuối cùng lại thất bại trong gang tấc. Nếu như trong vòng một trăm năm tới còn không thể đột phá, như vậy sinh mệnh thọ nguyên của Đoàn Mộc sư huynh cũng sẽ đạt tới hạn mức cao nhất, linh hồn cùng sinh mệnh sẽ dần dần trở nên suy kiệt...

Về mặt Triệu Vũ Phi đột nhiên nghiêm nghị, đôi bàn tay phấn trắng khẽ nắm lại, dường như đã làm ra một cái quyết định nào đó.

Triệu Phong biết, Đại Đế bình thường có được thọ nguyên hơn vạn năm, mà Đoàn Mộc Thanh thân là Đại Đế Mộc hệ, thọ nguyên sẽ dài hơn một chút, thế nhưng cũng rất nhanh đã đến cực hạn của hắn.

Thêm một trăm năm nữa, Đoàn Mộc Thanh sẽ giống như Tiểu Kiếm Thánh Bạch Hồ Tử của Thiên Kiếm Các vậy, sinh mệnh đi tới điểm cuối cùng.

Mà đến cuối cùng, thì sẽ giống như lão Tế ty Xà Nhân trong thành thị dưới lòng đất vậy.

- Tài nguyên có thể gia tăng khả năng đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cho dù là ở Không gian Thần Huyền này, cũng đều vô cùng hiếm thấy a!

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng.

Đối với việc này, hắn đã quyết định sẽ dốc hết sức lực của mình để giúp đỡ.

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi rất nhanh trao đổi một lát. Sau đó Triệu Vũ Phi bị đám người Đoàn Mộc gia kêu gọi rời đi.

- Vũ Phi, người không có chuyện chứ?

Lão giả lục bào khẽ thở ra một hơi. Hắn vốn đang sợ Triệu Vũ Phi không để ý hết thấy, bị Tử Phát Song Tà bắt cóc đi mất.

Còn may, Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi cũng hiểu được lập trường giờ phút này.

Nhất là Triệu Phong, hắn có thể xác định con đường cướp đoạt của mình, nhất định sẽ cùng phần lớn thế lực toàn trường đứng ở một mặt đối lập.

Cái này không chỉ là vấn đề ý nghĩ!

Bất cứ một thế lực hoặc một người nào đó muốn giành lấy đại lợi ích, nhất định cũng sẽ khiến cho các thế lực chư cường đồng thời tức giận, đồng thời liên thủ bài xích.

- Hiên Viên sư huynh!

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh giống như quỷ mị từ trong động khẩu hình rồng nhảy lên, trên người có chút bộ dáng chật vật cháy xém, rơi xuống bên phía nhân mã Thiên Huyền Cung.

- Tình huống như thế nào?

Trên mặt đám tinh anh thiên tài Thiên Huyền Cung lộ ra vẻ chờ mong, gương mặt nhìn về phía gã đệ tử phụ trách điều tra kia.

Vụt...

Vị Gia Cát sư huynh kia của Thiên Huyền Cung, nhẹ nhàng vung một thanh cổ phiến trong tay lên, một tầng quang giới vô hình đã ngăn cách phiến khu vực này.

Không bao lâu sau...

Vụt...

Một gã thành viên Hoàng tộc từ trong động khẩu hình rồng cháy xém kia bay vọt mà ra, hướng về phía ba vị hoàng tử Đại Càn báo cáo tình huống.

- Tìm được rồi?

Sắc mặt bọn người Bát hoàng tử vui mừng, hỏi.

- Đã xác nhận, phía dưới chính là lối vào Cổ Thần Bí Phủ, nhưng khí tức Diệt Thế Hắc Giao Long còn sót lại, thập phần cường thịnh...

Gã thành viên Hoàng tộc kia, nói lại tỉ mỉ một ít chi tiết bên dưới.

Đương nhiên, bất luận là Thiên Huyền Cung hay là Hoàng tộc, quá trình trao đổi đều hoàn toàn ngăn cách cùng ngoại giới.

Nhưng Triệu Phong thông qua nhìn mặt đoán sắc, không khó nhìn ra, quá trình điều tra Cổ Thần Bí Phủ đã có tiến triển đột phá.

Vụt vụt vụt...

Tiểu đội tinh anh Thiên Huyền Cung hơn hai mươi người, toàn bộ đều nhảy vào động khẩu hình rồng cháy xém kia.

- Nhanh lên!

Thành viên tinh anh Hoàng tộc cũng không hề thua kém, lập tức cùng nhau tiến vào động khẩu hình rồng cháy xém.

Đội ngũ thứ ba là Thiên Kiếm Các, thứ tư là Cửu U Cung... Phần đông đội ngũ các thế lực siêu cấp phụ cận đều chen chúc mà vào.

Đương nhiên, bởi vì địa vực Không gian Thần Huyền kết nối vô cùng rộng lớn, cũng không phải tất cả thế lực nhân mã đỉnh phong của Đại Càn Vương triều đều hội tụ đến khu vực này.

Trong Không gian Thần Huyền địa vực rộng lớn, còn có rất nhiều kỳ ngộ khác nữa.

Có một vài thế lực, có lẽ là do nguyên nhân thực lực, lại hoặc là xuất phát từ sự cố kỵ đối với Diệt Thế Hắc Giao Long, đã từ bỏ cái kỳ ngộ khổng lồ này.

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh dưới một tầng hư mang ngân tử sắc bao phủ, nhanh chóng tiến vào bên trong động khẩu hình rồng cháy xém kia.

Hai người cũng không tranh đoạt đi ở trước nhất, nhưng cũng không quá lạc hậu.

Đường kính động khẩu hình rồng cháy xém kia phi thường lớn, hiển nhiên là thông đạo do khi Diệt Thế Hắc Giao Long chui vào lòng đất lưu lại.

Trong quá trình tiến lên, Triệu Phong cũng cảm nhận được khí tức cường đại do Diệt Thế Hắc Giao Long lưu lại.

Nhưng chỉ cần Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn canh giữ ở bên ngoài Tà Dương Phủ, trên người có loại ấn ký này hay không, cũng không khác nhau quá lớn.

o0o

Sau khi đi qua một đoạn khoảng cách...

- Chư vị! Chúng ta thật sự phải giúp Diệt Thế Hắc Giao Long tìm kiếm chìa khóa Cẩm Nguyên Thần Liên hay sao?

- Cho dù có hoàn thành nhiệm vụ, Diệt Thế Hắc Giao Long liệu sẽ bỏ qua cho chúng ta hay sao?

Thủ lĩnh một vài đội ngũ tụ tập lại cùng một chỗ, bắt đầu thương nghị.

Cùng lúc đó, bên ngoài Tà Dương Phủ, trong ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long đang chiếm cứ giữa không trung, chợt lộ ra một tia trào phúng.

Đúng lúc này...

- Cho dù là đứng ở khoảng cách này, khi chúng ta nói chuyện với nhau, Diệt Thế Hắc Giao Long kia vẫn có thể cảm ứng được!

Trong đám người, một cái thanh âm không nhanh không chậm chợt truyền đến.

Nghe vậy, mọi người đều liếc mắt nhìn lại, ánh mắt rơi xuống trên người một gã thiếu niên tóc tím.

Gã thiếu niên kia, chính là Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà.

- Cái gì?

Bên ngoài Tà Dương Phủ, Diệt Thế Hắc Giao Long đang nghiêng tai cảm ứng, cũng không khỏi kinh dị kêu lên một tiếng.

Nhưng lúc này, hắn đã nhìn không thấy được tình hình bên trong Tà Dương Phủ, chẳng biết thanh âm này là xuất ra từ người nào.

- Bởi vậy, bất cứ âm mưu ý đồ gì mà chúng ta trao đổi với nhau, cũng đều sẽ trở thành dương mưu, kể cả các loại hình thức trao đổi bằng thần thức cũng vậy...

Đạo thanh âm bình thản kia lại vang lên.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khê biến, chủ nhân đạo thanh âm kia, tuyệt đối không đơn giản!

- Nhìn lầm rồi! Trong số những người này, còn cất giấu một tên, thậm chí là rất nhiều nhân vật ẩn sâu không lộ!

Diệt Thế Hắc Giao Long trầm giọng nói.

o0o

Bên trong Tà Dương Phủ.

- Hắn nói không sai!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh nhắm mắt cảm ứng một lát, cũng khê gật đầu.

Biết được chân tướng này, trong lòng mọi người nhất thời hoảng hốt.

Đó chẳng phải là nói, bất cứ một cái âm mưu ý đồ thương nghị gì, đều sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được sao?

Khó trách Triệu Phong lại nói, hết thảy những âm mưu ý đồ, cũng đều sẽ trở thành dương mưu.

Hết thảy những hành động lời nói gì cũng đều sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được, như vậy trận sinh tử đối chiến này, như thế nào đột phá đây?

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào hóa giải Diệt Thế Ấn Ký này hay không?

Nam Cung Thánh nhìn thấy bộ dáng Triệu Phong vẫn trấn định như lúc ban đầu, không khỏi truyền âm hỏi.

Truyền âm của hắn đồng dạng cũng bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được. Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi ngừng thần lắng nghe.

834. Chương 835: Hoàng Kim Đầy Mặt Đất

- Triệu Phong, ngươi có biện pháp nào hóa giải Diệt Thế Ấn Ký này hay không?

Thần niệm truyền âm của Nam Cung Thánh, vẫn không thể thoát khỏi cảm ứng của Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài Tà Dương Phủ.

Sự tồn tại của Triệu Phong, đã khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long chú ý.

Có thể nhanh như vậy nhìn thấu năng lực cảm ứng của Diệt Thế Ấn Ký, khẳng định không phải nhân vật đơn giản.

- Cho đến lúc này, có hóa giải ấn ký này hay không, cũng không còn quan trọng nữa!

Triệu Phong có chút lắc đầu, cũng không có trực tiếp hồi đáp.

Nam Cung Thánh không khỏi thở dài một tiếng.

Quả thật, cho dù có thể hóa giải Diệt Thế Ấn Ký, ý nghĩa cũng không phải rất lớn.

Diệt Thế Hắc Giao Long bên ngoài, tuyệt đối sẽ nghiêm khắc trấn giữ động tĩnh bên trong Tà Dương Phủ.

Quan trọng chính là sự uy hiếp của Diệt Thế Hắc Giao Long vô địch kia, Diệt Thế Ấn Ký chẳng qua là một thủ đoạn tiến thêm một bước hạn chế cùng uy hiếp đối với mọi người mà thôi.

- Nếu như ta vận dụng Lôi lực Thần Kiếp, vẫn có hy vọng hóa giải được Diệt Thế Ấn Ký!

Trong lòng Triệu Phong thoáng cân nhắc.

Tương đối mà nói, loại Diệt Thế Ấn Ký bản đơn giản này, so với Vong Ngữ Trớ Chứ năm đó còn dễ đối phó hơn một chút. Dù sao, Vong Ngữ Trớ Chứ cũng cần phải trả cái giá quá lớn!

Ngoài ra, còn có một nguyên nhân khác nữa.

Trạng thái hiện tại của Diệt Thế Hắc Giao Long đã vô cùng suy yếu, thực lực có lẽ không đến một phần trăm thời kỳ đỉnh phong. Hơn nữa bị gông cùm xiềng xích bởi Cẩm Nguyên Thần Liên, khiến cho rất nhiều thủ đoạn cũng đều bị bó tay bó chân.

Chẳng qua, Triệu Phong không định nhanh như vậy đã hóa giải Diệt Thế Ấn Ký, để tránh khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long đề cao cảnh giác.

oOo

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Có chút thú vị... tư chất, huyết mạch, công pháp những người này đều là bất phàm. Thậm chí còn xuất hiện huyết mạch Linh Tộc, cùng với ý chí Hư Thần Đại viên mãn nữa!

Về suy tư trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long càng lúc càng đậm.

Những tên nhân loại này, thực lực cực mạnh đến đâu, chẳng qua cũng chỉ sánh ngang Đại Đế, có năng lực tạo nên bao nhiêu sóng gió chứ?

Cho dù là Hư Thần Đại Đế, ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long cũng bất quá chỉ là con kiến hôi hơi lớn một chút, không đáng nhắc tới!

oOo

Bên trong Tà Dương Phủ, trên một bãi đất trống.

Thiên tài các thế lực chư cường dần dần hội tụ lại cùng một chỗ.

- Ta cùng Hiên Viên huynh không trùng phải Diệt Thế Ấn Ký, trên phương diện sách lược, không bằng để cho hai người chúng ta trước cân nhắc một chút!

Cửu Hoàng tử đề nghị.

Lời ấy vừa ra, tất cả mọi người còn lại đều khẽ gật đầu, cũng vô cùng ăn ý không nói lời gì hoặc là truyền âm gì cả.

Một khi nói chuyện hay truyền âm, đều dễ bị Diệt Thế Ấn Ký dung nhập trong cơ thể cảm ứng được.

Mấy người Thiên Huyền Cung cùng Hoàng tộc Đại Càn có chút cảm thấy may mắn. Thiên tài cực mạnh của bọn họ đã trước tiên tiến vào Tà Dương Phủ, không bị trùng phải Diệt Thế Ấn Ký.

Không bao lâu, bọn người Cửu Hoàng tử cùng Hiên Viên Văn đã thương nghị ra đối sách, hơn nữa đều nhận được mọi người gật đầu tán thành.

- Kế hoạch của chúng ta, có thể chia ra làm hai mà tiến hành!

Cửu Hoàng tử dừng một chút, nói.

Cái gọi là chia ra làm hai mà tiến hành, chính là chỉ phải vừa nghĩ cách tìm kiếm chìa khóa của Cẩm Nguyên Thần Liên, đồng thời cũng phải nghĩ biện pháp đối phó với Diệt Thế Hắc Giao Long, thoát khỏi sự chướng khống của hắn.

- Nếu như, chúng ta trước tiên tìm được chìa khóa của Cẩm Nguyên Thần Liên, có lẽ có thể lấy nó để mà áp chế Diệt Thế Hắc Giao Long!

Cửu Hoàng tử có chút cười, thanh âm hạ xuống thấp nhất có thể.

Ánh mắt của mọi người cũng đều sáng ngời lên.

Triệu Phong cũng là âm thầm gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

oOo

Sau khi sách lược cơ bản đã chế định xong, các thế lực chư cường ở đây bắt đầu phân tán ra, tìm kiếm những kỳ ngộ bên trong Tà Dương Phủ, cùng với chìa khóa Cẩm Nguyên Thần Liên.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, bao phủ bên trong một tầng hư mang màu tím bạc, nhảy lên hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ mà đi.

- Trước tầng cường thực lực mới là vương đạo! Tà Dương Phủ này chính là Cổ Thần Bí Phủ, kỳ ngộ trong này, hẳn là sẽ hơn xa ngoại giới!

Trong mắt Triệu Phong ẩn chứa một tia chờ mong.

Kiến trúc bên trong Tà Dương Phủ đa phần là ở dưới sự bảo hộ của Thần Chi Cẩm Trận, nhưng cũng không giống Thần Chi Cẩm Trận ngoại giới, có địch ý cùng sự uy hiếp cường đại như vậy.

Mỗi một cục gạch, viên ngói trong này, mỗi khi gặp phải phá hư, dưới tác dụng của Thần Chi Cẩm Trận, đều có thể chậm rãi tự động chữa trị trở lại.

Huống chi, thân là phủ đệ Cổ Thần, chất liệu gạch đá trong này cũng đều vượt qua lẽ thường, công kích bình thường khó có khả năng tổn hại mấy may.

Vụt...

Thời khắc nào đó, tầng hư mang màu tím bạc chợt ngừng lại phía một trước mảnh rừng trái cây lớn.

- Ồ? Tinh khí thiên địa thật cường đại, vượt xa một ít thiên tài địa bảo hiện nay!

Trên mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cổ tinh khí thiên địa cường đại kia, chính là từ trong rừng trái cây phụ cận truyền ra!

Cẩn thận nhìn lại, trên những cây cổ thụ trong rừng trái cây kia, có sinh trưởng một vài loại Linh quả, mơ hồ phát ra tinh khí thiên địa, mang đến cho người ta một cổ nguyên khí áp bách mạnh mẽ.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhin không được liền tiếp cận.

- Không có Thần Chi Cẩm Trận cổ thụ à?

Hai người thoáng đánh giá một chút, thần tình hiện ra vẻ ngoài ý muốn.

Một ít Linh quả bên trong rừng trái cây kia, mỗi một loại nếu như đặt ở bên ngoài, toàn bộ cũng đều là Linh quả đỉnh phong, có thể dùng để luyện đan, cũng có thể trực tiếp ăn sống.

Khiến cho người ta ngoài ý muốn chính là, mảnh rừng trái cây này hoàn toàn không có Thần Chi Cẩm Trận thủ hộ.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đột nhiên từ trong người Triệu Phong nhảy ra, phóng lên trên cành cây ăn quả gần đó, hái xuống một trái Linh quả, trực tiếp cắn nuốt vào bụng.

- Vân Tương Lê... Đà Long Thanh Đề... Huyết Dương Thanh...

Triệu Phong bằng vào bộ sưu tập tranh ảnh tư liệu giám khống lồ trong đầu, nhận ra lai lịch mấy loại Linh quả này.

Soạt! Soạt!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng phi thân lên ngắt lấy đám Linh quả này.

Cả quá trình đều vô cùng thuận lợi, không hề có ngoại lực quấy nhiễu.

- Có lẽ, mấy loại Linh quả này chỉ là một ít trái cây thật tầm thường trong phủ đệ trước đây a!

Triệu Phong trong lúc ngắt lấy, cũng cho ra kết luận.

Căn cứ theo tranh sách, hẳn phát hiện mấy cái này đều là trân quả thời kỳ Thượng Cổ dùng để ăn giải khát. Chẳng qua là ở trong hoàn cảnh đặc thù của Tà Dương Phủ, nên mới ẩn chứa tinh khí thiên địa rất cường đại mà thôi.

Mấy loại Linh quả này, Đan Nguyên Cảnh ăn vào, đối với thân thể huyết nhục cũng có hiệu quả tẩm bổ rất lớn, có thể tinh tiến tu vi.

Cho dù là đối với Hư Thần Cảnh mà nói, ăn vài quả no bụng, cũng có lợi ích nhất định.

- Mấy loại trân quả này, ở ngoại giới cơ bản là đã tuyệt tích rồi!

Về mặt Nam Cung Thánh cũng có một tia hưng phấn. Nếu mấy cái loại Linh quả này có thể đem ra ngoài ngoại giới, có thể nói là giá trị ngàn vàng.

Hơn nữa, số lượng Linh quả nơi đây thật đúng là không ít.

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, phụ cận có hai ba chi đội ngũ rất nhanh chạy tới mảnh rừng trái cây này.

- Thật nhiều Linh quả! Lại không người trông coi, cũng không có Trận pháp bảo hộ?

Mấy đội ngũ nhân mã này đều cảm thấy kinh ngạc.

Soạt! Soạt! Soạt!

Rất nhanh, ba chi đội ngũ nhân mã này cũng gia nhập đội ngũ thu thập Linh quả.

Số lượng Linh quả ít nhất cũng có hơn ngàn trái, tất cả mọi người cũng không cần phải tranh đoạt.

- Tử Phát Song Tà!

Trong mấy chi đội ngũ này có một phương chính là Cửu U Cung.

Cửu Vô Kỳ một thân chiến bào đen như mực, ánh mắt khế nheo lại, dò xét hai người Triệu Phong vài lần.

Chẳng qua, Tử Phát Song Tà khó chơi cùng tà môn, là chuyện mà mọi người đều biết.

Mặc dù Tử Phát Song Tà cũng chỉ có hai người, nhưng những thế lực đội ngũ cấp bậc Tam Tinh khác cũng đều không nghĩ tới, thậm chí không dám đi trêu chọc bọn họ.

Chỉ trong chốc lát, đám Linh quả trong mảnh rừng trái cây này đã bị ngắt lấy không còn gì.

Khiến cho người ta ngoài ý muốn chính là, trong quá trình hái quả, mấy phương nhân mã cũng đều không có phát sinh xung đột gì.

Nguyên nhân cũng không khó đoán, số lượng Linh quả trong này quả thật nhiều lắm, mỗi một phương cũng đều ngắt lấy từ vài trăm quả đến hơn một ngàn quả, căn bản không cần phải tranh đoạt gì.

Sắc mặt mọi người đều vô cùng hưng phấn. Mặc dù mấy loại Linh quả này cũng không phải là trân quý tuyệt thế gì cả, nhưng cơ hồ không hề phí chút khí lực nào, đã có thu hoạch bậc này, vẫn khiến cho kẻ khác cảm thấy vui sướng.

Vụt vụt vụt...

Sau khi ngắt lấy hết Linh quả, mọi người đều hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay vọt mà đi.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh một bên ăn Linh quả, cũng không cam lòng lạc hậu, thậm chí dẫn đầu phía trước đại đa số các đội ngũ tiến vào.

Thời điểm này, ưu thế của tổ hai người cũng thể hiện ra rõ ràng.

Quả thật, một ít đội ngũ khác nhiều người thế đông, nhưng đại đa số các thành viên bình thường cũng không có hoàn toàn đạt tới cấp bậc Hư Thần Cảnh.

Thực lực Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đồng đều, thì lại viễn siêu đại đa số thiên tài, tinh anh các đội ngũ khác!

Mới đi tới hơn mười dặm, thân hình hai người lại dừng lại.

Leng keng! Khanh khanh!

Trong một mảnh rừng trúc phía trước, có một chi đội ngũ nhân mã đang điên cuồng chặt trúc, truyền đến thanh âm kim thiết va chạm liên miên.

Loại trúc này, toàn thân xanh biếc trong suốt, phổ biến cao tới hai ba trượng, thậm chí có cây cao trên mười trượng, phát ra một cỗ khí tức linh vận thuần nhiên lục ý nồng đậm.

- Thiên Vận Trúc!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra loại trúc này, trên mặt thoáng lộ ra dị sắc.

Thiên Vận Trúc này, chính là trân trúc Thượng Cổ có thể dùng để luyện chế Thần binh Địa cấp Mộc hệ, còn có thể dùng để chế thành một ít khí cụ Nhạc đạo cao cấp nữa.

Ở ngoại giới, loại trúc này cơ bản là đã tuyệt tích, khó kiếm được một cây.

- Ha ha ha... Ngoại giới rất khó nhìn thấy loại Thiên Vận Trúc hỏa hậu đến mức này! Phẩm chất mấy cây trúc ở đây, chỉ sợ có thể luyện chế Thần binh Địa cấp Thượng phẩm a!

- Nhanh gia tốc thu thập hết! Đợi ra khỏi Không gian Thần Huyền, chúng ta liền phát đạt a!

Chi tiểu đội kia, chính là cái tông phái Tam tinh.

Vụt...

Đúng lúc này, một đạo hư mang màu tím bạc từ phương xa phóng tới, rơi xuống giữa mảnh rừng Thiên Vận Trúc.

- Chặt! Thiên Vận Trúc phẩm chất như thế này, không lấy về một ít, vậy cũng quá đáng tiếc rồi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng gia nhập hàng ngũ chặt trúc.

Thế nhưng, bản thân Thiên Vận Trúc kia vô cùng cứng rắn, Thần binh bình thường khó có thể tổn thương được.

Phốc...

Nam Cung Thánh không hổ là kẻ có không gian thiên phú, trong tay ngưng tụ ra một tầng hư nhận màu tím bạc cực mỏng, mỗi một lần huy động đều có thể chặt ngang một cây Thiên Vận Trúc.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu tay cầm một thanh chủy thủ u ám như ảnh, mỗi lần lướt qua, liền có thể thoải mái chặt đứt một cây gậy trúc, tốc độ thu hoạch Thiên Vận Trúc so với Nam Cung Thánh còn muốn nhanh hơn một chút.

Triệu Phong không có thủ đoạn hoặc là vũ khí nào đặc biệt thích hợp, nên cũng không gia nhập hàng ngũ chặt trúc, để mặc cho Tiểu Tặc Miêu thu hoạch. Còn hắn thì đơn giản bay vọt đến trên một cây trúc cao nhất phụ cận, từ trên cao nhìn xuống tình hình xung quanh.

Hắn đảo mắt nhìn quét một vòng, liền không khỏi sửng sốt, sắc mặt cổ quái.

Dùng Thần Linh Nhân nhìn thấu triệt một vòng, đám thiên tài tinh anh tiến vào Tà Dương Phủ này, từng tên từng tên giống như một đám người cực kỳ đói khát, đang điên cuồng cướp đoạt các loại hoa hoa cỏ cỏ bên trong Tà Dương Phủ.

Lọt vào trong tầm mắt của hắn, có thể nói bên trong Tà Dương Phủ chính là hoàng kim đầy mặt đất.

- Bên trong Tà Dương Phủ này, một ít hoa cỏ gạch đá bình thường nhất, đối với kẻ ngoại lai mà nói, cũng đều là trân bảo khó cầu a!

Triệu Phong không khỏi cảm khái.

Không thể không nói, chênh lệch giữa Thần và người, cũng không phải lớn bình thường a!

Theo hắn nhìn thấu triệt cùng quan sát, một ít kiến trúc, hoa cỏ và cây cảnh tương đối quan trọng trong này, đều sẽ được thủ hộ trong Thần Chi Cấm Trận.

Mà những thứ mọi người có thể cướp đoạt, đối với chủ nhân, thậm chí người hầu bên trong phủ đệ này mà nói, đều là những thứ không hề có giá trị, căn bản không đặt vào trong mắt.

Đơn giản hình dung, đối với người bên trong phủ đệ mà nói, mấy cái hoa hoa cỏ cỏ này, cũng không khí, đất đá... không khác gì nhau cả.

Trên một cái sườn núi đối diện, một chi tiểu đội đang điên cuồng đào móc đất đá khoáng thạch ở nơi đó.

Ở một phương khác, bên cạnh bờ sông, vài tên tinh anh lão bối thần tình hưng phấn dị thường, nhảy vào giữa sông, hoặc bắt cá, hoặc hái lấy bèo, rong...

Mắt trái Triệu Phong đảo quét qua một vòng, khuôn mặt có chút run rẩy nhàn nhạt.

Giống như, mấy tên tuyệt đỉnh thiên tài tinh anh ngoại giới đi vào Tà Dương Phủ này, giống như một đám nhà quê nghèo túng, tiến vào một cái siêu thị lớn siêu cấp không người trông giữ, hai mắt đại phóng tặc quang, chạy loạn khắp nơi vơ vét sạch sẽ các loại đồ đạc...

Mà Triệu Phong, cũng là một thành viên trong đó!

Nghĩ đến điều này, cho dù là hắn, cũng không khỏi thoáng có cảm giác xấu hổ vô cùng.

- Nhân loại ngu muội! Cho dù đám các người có cướp đoạt nhiều thêm một đám đồng nát sắt vụn nữa, trong vòng một tháng, nếu như không đạt thành nhiệm vụ, tất cả mọi người đều sẽ chết hết!

Một đạo thanh âm trào phúng lạnh như băng chợt vang lên bên tai mọi người.

Phàm là những người trong cơ thể có Diệt Thế Ấn Ký, đều nghe được thanh âm này.

Một màn này trong Tà Dương Phủ khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long vừa tức giận vừa buồn cười, thậm chí còn có chút bộ dáng hận rèn sắt không thành thép.

Những tên nhân loại này, không ngờ bị một ít hoa cỏ gạch đá nhỏ bé không đáng nhắc tới bên ngoài Tà Dương Phủ hấp dẫn, lại còn cật lực mà cướp đoạt nữa!

835. Chương 836: Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu

- Nhân loại ngu muội! Cho dù đám các người có cướp đoạt nhiều thêm một đám đồng nát sắt vụn nữa, trong vòng một tháng, nếu như không đạt thành nhiệm vụ, tất cả mọi người đều sẽ chết hết!

Thanh âm của Diệt Thế Hắc Giao Long, khiến cho phần đông tinh anh thiên tài đang hưng phấn ngất lầy, chặt cây, đào móc... đồ vật trong Tà Dương Phủ, trong lòng chợt lạnh lẽo.

Thanh âm kia, giống như một chậu nước lạnh hắt thẳng từ đầu đến chân bọn họ.

Đại bộ phận thiên tài tinh anh đều đình chỉ động tác trong tay, trong lòng sản sinh cảm giác nguy cơ mãnh liệt.

Không lâu trước đây, mọi người vừa mới may mắn sống sót dưới uy áp của Diệt Thế Hắc Giao Long. Mà kỳ hạn Diệt Thế Hắc Giao Long cấp cho bọn họ, chỉ có thời gian một tháng.

- Đồng nát sắt vụn?

Nam Cung Thánh đang điên cuồng chặt Thiên Vận Trúc, khuôn mặt hung hăng run rẩy một trận.

Một đám thiên tài tinh anh đang chặt trúc còn lại, động tác từng tên từng tên cũng đều cứng ngắc lại, đáy lòng sản sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ gấp gáp.

- Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu có chút không tình nguyện thu hồi Ảnh Sát Đế Nhận, trở lại trên vai Triệu Phong.

- Chúng ta không thể đem thời gian lãng phí ở bên ngoài Tà Dương Phủ được!

Triệu Phong đứng trên một gốc trúc cao lớn, nói.

Vừa rồi quan sát, hẳn đối với tình huống bên trong Tà Dương Phủ cũng có chút hiểu biết đại khái.

Từ trong lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long, không khó nhìn ra một chút tin tức, ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ sẽ có những kỳ ngộ lớn hơn nữa.

Mặc kệ nói như thế nào, giá trị tính mạng bản thân mình mới là đệ nhất! Cướp đoạt tài nguyên trên bảo nhiều thêm nữa, nếu như không thể bảo đảm tính mạng, như vậy cũng là công dã tràng, dùng giỏ trúc múc nước mà thôi!

- Đi!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hướng tới chỗ sâu trong Tà Dương Phủ thiểm độn mà đi.

Lúc mới vào phủ, Diệt Thế Hắc Giao Long từng cung cấp qua địa hình đại khái của Tà Dương Phủ.

Tà Dương Phủ, nghe qua thì chỉ giống như là một cái phủ đệ, nhưng bên trong chính là một cái tiểu thế giới độc lập, bản thân ẩn chứa rất nhiều quy tắc.

Một ít bộ vị quan trọng bên trong phủ đệ đều được Thần Chi Cầm Trận bảo hộ.

- Trước hãy tiến nhập trọng địa Tà Dương Phủ, như vậy sẽ có cơ hội tìm được chìa khóa của Cầm Nguyên Thần Liên, cùng với đầu mối then chốt của Thần Chi Cầm Trận!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Thời điểm khi Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế mọi người, hạ đạt nhiệm vụ, trong lòng Triệu Phong liền mơ hồ có một cái kế hoạch.

- Một khi kế hoạch này thành công, không chỉ có thể bảo toàn an nguy của mọi người, thậm chí còn có hy vọng tiến hành phản kích đối với Diệt Thế Hắc Giao Long nữa...

Trong lòng Triệu Phong yên lặng tính toán.

Quả thật, Diệt Thế Hắc Giao Long đối với mọi người mà nói, chính là có được thực lực vô địch.

Nhưng Tà Dương Phủ này, chính là phủ đệ của Thần, nếu có thể lợi dụng được thiên thời địa lợi, cũng không phải không có cơ hội trở mình.

Vụt...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay vọt mà đi.

Ngay cả Nam Cung Thánh cũng không biết, trong lòng gã thiếu niên tóc tím bên cạnh mình đã có một cái kế hoạch lớn mật, tìm cách chế hành ngược lại Diệt Thế Hắc Giao Long!

oOo

Phi hành mấy chục dặm, thân hình hai người liền dừng lại.

Trong tầm mắt hai người, xuất hiện một cái hoa viên nhỏ, bên trong hoa viên có mấy cái bồn hoa cùng mấy cái đình ngắm cảnh sang trọng. Mà loại đá lót đường bên trong hoa viên này, lại là một loại noãn thạch phiếm động một tầng quang trạch kỳ dị.

- Dao Quang Mã Não!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra loại vật liệu kỳ quang noãn thạch này.

Dao Quang Mã Não này, chính là một loại vật liệu cao nhất có thể luyện chế Thần binh, có thể tăng phúc uy thế cho Thần binh, ở ngoại giới chính là thập phần quý hiếm.

Ngay cả một ít Thần binh Địa cấp Cực phẩm, cũng cần có Dao Quang Mã Não này.

Nhưng mà, loại vật liệu này ở bên trong Tà Dương Phủ lại là dùng để lót thành một con đường noãn thạch trong hoa viên để dạo chơi!

- Đi!

Triệu Phong kìm nén cổ hấp dẫn trong lòng mình, mang theo Nam Cung Thánh, tiếp tục xâm nhập sâu bên trong.

Dọc theo đường đi tới, hai người cũng tiếp tục gặp được rất nhiều kỳ ngộ hấp dẫn, vài lần cũng thiếu chút nữa không nhận được, nghĩ tới dừng lại cướp đoạt, hoặc là đào móc chặt cây...

- Trước không vội! Bên trong Tà Dương Phủ khẳng định còn có kỳ ngộ lớn hơn nữa!

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Dù sao, nơi mọi người tiến vào cũng là phủ đệ của Thần, mấy cái hoa cỏ gạch đá này chẳng qua là cấp bậc thấp nhất mà thôi.

Triệu Phong tin tưởng, trọng bảo chân chính khẳng định là ở phía sau.

Vụt vụt vụt...

Cùng lúc đó, tiểu đội tinh anh chư cường cũng đã tiến quân hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ.

Chẳng qua, lực lượng quy tắc tồn tại trong Tà Dương Phủ thập phần cường đại, ngay cả Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng chỉ có thể ở trong này phóng đi, chứ không thể chân chính phi hành.

Bởi vậy, thực tế tốc độ chạy đi cũng không phải rất nhanh.

oOo

Nửa ngày sau...

- Ồ?

Trong tầm nhìn của Triệu Phong chợt xuất hiện một cái thủy hồ phát ra quang mang nhàn nhạt.

Trong cái thủy hồ kia, sóng nước phập phồng, sinh trưởng một đám sen trắng, hỗn loạn một ít củ sen.

Còn chưa tiếp cận, một cỗ nguyên khí tinh khiết mệnh môn đã đập vào mặt mà đến.

Đám sen trắng này hiển nhiên không phải phàm vật, một ít cánh hoa sen nở rộ tinh khiết, bên trên lưu chuyển một tầng lưu quang ánh bạch hòa nhã thanh lương. Cộng với một mảnh lá xanh làm nền, phát ra một tầng ba quang thanh lương, tản mát ra một mảnh khí tức sinh mệnh khổng lồ.

Củ sen trong thủy hồ thì lại trong suốt như ngọc, giống như cánh tay mỹ nhân, có loại khuynh hướng cảm xúc như nhục thể, làm cho người ta nhìn không được muốn cắn xuống một cái.

- Bích Thủy Thiên Liên! Không ngờ là loại trân liên trong truyền thuyết này!

Đúng lúc này, một chi đội ngũ đột nhiên bay vọt mà đến.

Kẻ dẫn đầu là một gã nam tử đầu trọc chiến bào đen như mực, chính là Cửu U Cung Cửu Vô Kỳ!

- Bích Thủy Thiên Liên!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Luận phẩm chất giá trị, Bích Thủy Thiên Liên này có thể so sánh cùng với Thiên Thủy Tinh Liên lúc trước, thậm chí công hiệu trên một số phương diện, càng cao hơn nửa phần.

Thế nhưng, Thiên Thủy Tinh Liên này, Triệu Phong ở trong Không gian Thần Huyền, thật không dễ dàng mới tìm được một gốc.

Mà Bích Thủy Thiên Liên trước mắt, trong cả thủy hồ này, sinh trưởng thành từng cụm từng cụm, nhìn qua ít nhất cũng có gần cả ngàn cụm.

Cũng tương đương, nơi này có gần một ngàn gốc Thiên Thủy Tinh Liên!

- Phù!

Mọi người ở đây không khỏi hít sâu một hơi.

- Bản thân Bích Thủy Thiên Liên tác dụng thật sự rất nhiều, có thể thanh tẩy thân thể cùng tâm linh, có hiệu quả khu trừ bệnh ngầm, độc tố, thậm chí còn có tác dụng xúc tiến cấp bậc sinh mệnh lột xác...

- Hạt sen do Bích Thủy Thiên Liên kết xuất, có tác dụng trợ giúp ngưng luyện linh hồn ý chí, đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh cũng có lợi ích trọng đại! Mà lá của Bích Thủy Thiên Liên, thậm chí có thể trị liệu thương thể, hiệu quả rất tốt!

Đám người Cửu U Cung hưng phấn trao đổi, trong lòng không ngừng máy động.

Công dụng của Bích Thủy Thiên Liên cũng không phải là bình thường.

Hoa sen, hạt sen, lá sen đều có hiệu quả không tầm thường, giá trị tổng hợp lại, còn cao hơn cả Thiên Thủy Tinh Liên một bậc.

- Bích Thủy Thiên Liên này, đối với thực lực của chúng ta cũng có hiệu quả củng cố nhất định!

Triệu Phong quyết định trước lưu lại.

Nếu là tài nguyên bình thường, giá trị chỉ cần không quá cao, hẳn sẽ không lưu lại tranh đoạt.

Nhưng Bích Thủy Thiên Liên này, đối với củng cố, tăng trưởng thực lực của Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều có hiệu quả nhất định.

Nhất là hạt sen do Bích Thủy Thiên Liên kết xuất ra, có tác dụng trợ giúp Triệu Phong bước đầu khôi phục, củng cố ý chí Đại Đế!

Đồng thời, hạt sen cũng có tác dụng trợ giúp Nam Cung Thánh ngưng luyện linh hồn ý chí.

Cánh hoa Bích Thủy Thiên Liên còn có thể trợ giúp Nam Cung Thánh bài trừ lực lượng tà tính của Tà Thần Tinh, tẩy rửa thân thể cùng tâm linh.

Phải biết rằng, hiện tại Nam Cung Thánh chỉ còn thiếu chút nữa liền có thể đột phá Hư Thần Cảnh Hậu kỳ.

- Củ sen kia, lại là cái gì?

Đám người Cửu U Cung, đứng bên cạnh thủy hồ, ánh mắt lại rơi xuống trên đám củ sen trong thủy hồ bên kia.

Chất liệu quang trạch đám củ sen kia giống như da thịt tuyết trắng của một nàng tiên tử tuyệt mỹ, chỉ thoáng nhìn qua liền mê người như vậy.

Vụt... Vụt...

Đúng lúc này, lại một chi tiểu đội nữa bay vọt mà đến. Kẻ dẫn đầu là một vị thiếu nữ tóc tím xinh đẹp tuyệt trần.

Triệu Phong liếc mắt nhận ra, thiếu nữ kia chính là Cơ Lan của Cơ gia, một trong tám đại Thế gia siêu cấp.

Trong cặp mắt Cơ Lan lưu chuyển một tia tử tinh quang huy nhàn nhạt, đảo qua mảnh thủy hồ này, thân thể mềm mại khẽ chấn động.

- Không ngờ lại là Bích Thủy Thiên Liên!

- Củ sen ngọc chất giống như da thịt tuyết trắng kia, sinh trưởng cùng một chỗ với Bích Thủy Thiên Liên, chẳng lẽ chính là Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong truyền thuyết?

Cơ Lan cẩn thận quan sát chăm chú, lại một lần nữa động dung.

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu?

Mọi người ở đây nghe vậy, một số người chợt nhớ ra, tâm thần nhất thời đại chấn:

- Chính là Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu... trong truyền thuyết có thể dùng để hấp nặn ra một khối thân thể tuyệt hảo?

- Trong sách cổ có ghi, một ít Đại năng Thượng Cổ có thể thông qua Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu hấp nặn ra một khối thân thể càng hoàn mỹ, có thể dựa trên thân thể này làm cơ sở, tiến hành một loại bí thuật cùng loại với đoạt xá trùng tu, đột phá lên một cấp bậc rất cao...

- Nghe nói, thông qua thân thể do Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu hấp nặn, xác suất đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh còn cao hơn gấp hai so với thể chất bình thường!

- ...

Mọi người ở đây, trong lòng không ngừng rung động, bắt đầu thảo luận.

Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, đối với gia tăng tu vi thực lực của Tu luyện giả, có lẽ không có hiệu quả gì rõ rệt.

Nhưng công dụng của loại Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này thật sự rất đặc thù, có thể hấp nặn ra một khối thân thể tuyệt hảo, so với thể chất của người bình thường thì mạnh hơn rất nhiều!

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này, nhất định phải đạt được!

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe lệ mang.

Đối với hắn mà nói, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu này, ý nghĩa tác dụng có khả năng lớn hơn rất nhiều, cũng không chỉ giới hạn trong việc dùng để trọng tổ trùng tu thân thể.

836. Chương 837: Đổi Tính

Bên cạnh thủy hồ sóng nước phập phồng.

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia, từng tên từng tên gần như là ngừng lại hô hấp, trong lòng máy động không thôi.

Bích Thủy Thiên Liên cùng Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu trong thủy hồ kia, chính là trân tài dị bảo trong truyền thuyết, trong thiên địa hiện tại tuyệt đối là thứ vạn kim khó cầu.

Trong đó, tác dụng công hiệu của Bích Thủy Thiên Liên chính là phi thường nhiều.

Mà Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu kia thì lại huyền diệu vô song, lại có được công dụng kỳ lạ có thể hấp thụ thân thể tuyệt hảo.

Nói chính xác một chút, Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu có thể hấp thụ thân thể, loại công năng kỳ lạ hiếm thấy này, khiến cho giá trị của nó càng cao hơn một chút.

Thế nhưng, Bích Thủy Thiên Liên đối với mọi người mà nói, tác dụng thực tế ngược lại còn lớn hơn một chút, có thể ngưng luyện tâm thần, xúc tiến cấp bậc sinh mệnh lột xác, thậm chí trị liệu thương thế.

- Nhiều Bích Thủy Thiên Liên như vậy... Phát đạt a!

Một gã đệ tử Cơ gia thần tình hưng phấn, thân hình phóng thẳng về phía thủy hồ xanh biếc kia.

- Nhanh ra tay!

Một gã thiên tài Cửu U Cung cũng nhện không được, lẳng không bay vọt lên, chụp vào một gốc Bích Thủy Thiên Liên.

Sắc mặt Cửu Vô Kỳ cùng Cơ Lan khê biến, muốn ngăn cản lại không kịp.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bỗng đột nhiên, trong thủy hồ kia chợt phun ra một cỗ uy thế thủy linh mệnh mông kinh người, trên mặt nước nhấc lên một tầng sóng nước xanh biếc, phát ra quang hà sáng lạn.

Bồng! Thành thịnh! Thành thịnh!

Bàn tay hai gã thiên tài vừa sắp tiếp cận Bích Thủy Thiên Liên, đã bị đạo sóng nước xanh biếc kia đánh bay ra ngoài.

- Ọc ọc...

Hai gã thiên tài Nửa bước Vương Giả ở giữa không trung hụt hẫng.

Vù ba!

Trong thủy hồ, đám sóng nước xanh biếc giống như có linh tính vậy, hình thành nên một cái xoáy nước lấp lánh, phóng thẳng cửu thiên, chụp lên trên người hai gã thiên tài kia.

- Cứu mạng!

Hai gã thiên tài ở giữa không trung giây dựa, vẻ mặt tràn ngập sợ hãi.

Cửu Vô Kỳ hừ lạnh một tiếng, nắm tay trao một cái, một đầu quang ảnh cự thủ tối đen khóa không mà đi, đem gã thiên tài kia cách không kéo ra.

Trong tay Cơ gia Cơ Lan đột nhiên xuất hiện một sợi roi bạc, phát ra tử oánh quang lưu bay bổng, giống như một đầu linh xà, quấn lấy gã thiên tài bên phía mình.

Nhưng nòng ra tay hơi chậm một chút, thân thể gã thiên tài kia đã bị xoáy nước xanh biếc phía sau nuốt trọn.

- A!

Nửa người dưới của gã thiên tài kia bị xoáy nước đánh cho dập nát, sau đó cả người cũng bị xoáy nước nuốt trọn, không còn chút bóng dáng nào.

Cơ Lan cảm thấy một cỗ cự lực mạnh mẽ tuyệt đối đánh tới, thân thể mềm mại chấn động, thiếu chút nữa bị lực lượng trong sóng nước xanh biếc kia hút luôn vào.

Bởi vì thân thể gã thiên tài Gia tộc kia bị đánh tan, sợi roi bạc trong tay nàng nhất thời nhẹ hẫng, vút ngược trở về.

Tiểu dung Cơ Lan trắng bệch, trong lòng vẫn còn khiếp sợ không thôi.

Lực lượng thần bí trong thủy hồ xanh biếc kia tuyệt đối có năng lực thôn phệ Vương giả Hư Thần Cảnh.

Trước đây, sở dĩ bọn người Triệu Phong, Cửu Vô Kỳ không có tùy tiện ra tay, chính là bởi vì đã cảm nhận được trong thủy hồ xanh biếc có một cỗ khí tức thủy linh vô hình khổng lồ.

Bên cạnh thủy hồ thoáng yên lặng lại một lúc.

Về mặt đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia tràn ngập hồi hộp, cả người không nhìn được lạnh ngắt, không tự giác kéo ra khoảng cách nhất định cùng thủy hồ kia.

Hai người vừa mới ra tay, đều là Nửa bước Vương Giả!

Chiến lực Cửu Vô Kỳ cường đại, kinh nghiệm phong phú, lấy tốc độ phản ứng cực nhanh mới miễn cưỡng cứu về được một người trong đó.

Gã thiên tài Cơ gia kia, thì lại chết không thấy xác, chết không chỗ chôn thân, làm cho lòng người lạnh ngắt.

- Nước hồ kia, dường như đã có được linh tính, biết tự động công kích mục tiêu!

- Trong thủy hồ rốt cuộc ẩn núp lực lượng thần bí gì?

Đám người Cửu U Cung cùng Cơ gia giương mắt nhìn thủy hồ sóng nước lưu chuyển kia, thấp giọng nghị luận.

Lúc này, mặt ngoài thủy hồ kia đã khôi phục lại bình tĩnh, nhìn qua tựa hồ chỉ là một cái thủy hồ bình thường mà thôi.

- Quả nhiên, thủy hồ xanh biếc này không chỉ có linh tính đơn giản như vậy!

Triệu Phong thấp giọng lẩm bẩm, khóe miệng nhếch lên một tia cười khế.

Hắn cùng Nam Cung Thánh tới sớm nhất, nhưng mãi vẫn chỉ đứng ở bên cạnh thủy hồ, không có ra tay.

- Triệu công tử, có thể chỉ giáo một chút không? Bên trong thủy hồ này có mê hoặc gì vậy?

Cơ Lan kinh hồn chưa định, đột nhiên quay người về phía Triệu Phong, ngữ khí khiêm tốn thỉnh giáo.

Bên cạnh thủy hồ, gã thiếu niên tóc tím kia cười khế, trong ánh mắt tựa hồ có loại cảm giác nhìn thấu triệt vạn vật, chẳng khác gì hết thảy.

Nghe vậy, song phương nhân mã đều liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Rất đơn giản!

Triệu Phong bình đạm nhẹ nhàng nói:

- Vạn vật đều có linh tính! Cái thủy hồ này ở trong hoàn cảnh ưu việt như thế, trải qua năm dài thảng rộng, đã sinh ra linh tính, hơn nữa còn dựng dục thành một đầu Yêu linh Thủy hệ đặc thù cường đại!

- Yêu linh Thủy hệ?

Mọi người khẽ rung mình một cái, thoáng có chút suy nghĩ.

- Đơn giản mà nói, bản thân thủy hồ này chính là một sinh linh khổng lồ!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng, nói.

Cặp mắt Triệu Phong đóng chặt, toàn thân quanh quẩn trong một tầng thủy lôi gợn sóng, tiếng két két vang lên không ngừng.

Rắc! Rắc!

Thời khắc nào đó, cốt cách toàn thân Triệu Phong phát ra một trận giòn vang, trên làn da di động hoa văn ngân lam sắc, lại chợt nổi lên một tia kim trạch nhàn nhạt.

Càng quý dị chính là, cốt cách thể phách Triệu Phong trong khoảnh khắc này càng trực tiếp cao lên, khuếch trương ra gần một nửa, giống như một cái tiểu Cự Nhân kim lam sắc vậy.

Phương diện thể trạng, hẳn đã vượt qua nhân loại bình thường.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một tầng quang văn diện lực phách đậm kim lam sắc mơ hồ có thể thấy được hiện lên quanh thân thể Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Trong khoảnh khắc, hòn giả sơn nơi Triệu Phong đang ngồi ầm ầm đổ sập, trong vòng nửa trượng quanh thân, lưu lại một đồng đá vụn cháy xém.

- Thể phách thật đáng sợ...

Một bên khác, Nam Cung Thánh đang tới thời điểm đột phá, khí huyết trong cơ thể chấn động, tâm thần một trận áp lực nặng nề.

Hoàn hảo, trong lúc hai người đang tự mình tu luyện, cũng đều bảo trì khoảng cách nhất định.

Rắc! Rắc!

Cốt cách toàn thân thể Triệu Phong co rút lại một trận, đến lúc nhỏ nhất không ngờ hóa thành bộ dáng một tiểu hài đồng chỉ chừng tám chín tuổi, nhưng khuôn mặt thì không thay đổi.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một tầng diện văn lực phách đậm kim lam sắc kia càng ngày càng phát ra sáng ngời, gần như thực chất hóa, ở bên ngoài thân thể Triệu Phong hình thành nên một cái lực phách hộ tráo!

- Thánh Lô Thể Ngũ trọng!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một chút kinh hỉ cùng hưng phấn.

Bán Thần Ấu Đồng năm đó, sau khi tích huyết trọng sinh, mượn dùng tài nguyên khổng lồ, cũng bắt quá chỉ đạt tới Kim Khôn Thánh Thể Ngũ trọng, chỉ là trên tiểu cảnh giới còn hơn Triệu Phong một chút mà thôi.

Mà Kim Khôn Thánh Lô Thể của Triệu Phong có thể coi như là bản cường hóa của Kim Khôn Thánh Thể, tại cùng một cấp bậc, uy lực lại mạnh mẽ hơn xa.

Vài hơi thở sau, xung quanh Triệu Phong khôi phục lại bình tĩnh, thân hình cũng khôi phục lại bình thường, diện văn lực phách quanh thân cũng nhanh chóng thu liễm lại.

Sau khi Thánh Lô Thể đột phá Ngũ trọng, lòng tin của Triệu Phong cũng tăng nhiều.

Kể từ bây giờ, hẳn không sử dụng chân nguyên, không sử dụng huyết mạch nhân đồng, chỉ bằng lực lượng thể phách thuần túy, cũng có thể áp chế Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường.

Một khi cận thân, Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, chỉ sợ cũng sẽ bị hắn nghiền áp!

Không chỉ có lực lượng, Thánh Lô Thể cũng còn mang đến lực phòng ngự, lực sinh tồn, thậm chí lực khôi phục vô cùng cường đại.

Có thể nói, Thánh Lô Thể Ngũ trọng đã bằng được Bất Diệt Thể sơ đẳng, nếu như không có đủ lực lượng, căn bản không thể hình thành uy hiếp thực chất đối với hắn.

Hai canh giờ sau, tại khu vực giả sơn lại mạnh mẽ xuất hiện một cỗ Vương Giả vĩ lực khổng lồ. Trong hư không, hư quang ngân tử sắc giống như một đám mây lớn, trùng trùng điệp điệp không thôi.

Thoáng chốc, một cỗ khí tức lực lượng tà dị không minh lan tràn ra, làm cho nguyên khí thiên địa xung quanh cũng quỳ dị ngưng trệ một trận.

Giờ phút này, ngay cả Thần Chi Cấm Trận phụ cận cũng sản sinh ra một trận cảm ứng cùng run run khó hiểu.

- Ồ?

Trên mặt Triệu Phong thoáng hiện dị sắc, cũng không phải là do Nam Cung Thánh đột phá Hư Thần Cảnh Hậu kỳ, mà là một ít cảnh tượng sản sinh sau khi tu vi hấn tấn chức.

Phải biết rằng, bên trong Tà Dương Phủ có quy tắc cường đại, áp chế đối với các loại lực lượng khác cũng là vô cùng lợi hại.

Mà khí tức khi Nam Cung Thánh tấn chức, có thể khiến cho Thần Chi Cấm Trận phát sinh cảm ứng, cái này không thể không làm cho người ta suy nghĩ sâu xa.

- Thành công rồi!

Nam Cung Thánh một đầu tóc tím, càng ngày càng thêm yêu dị, ấn ký tử huyết tại mi tâm màu sắc càng tiên diễm hơn.

Trong mỗi một cái hô hấp, nhất cử nhất động của hắn đều lộ ra một cỗ lực lượng vô cùng lạ thường, đủ để cho chân nguyên bình thường bất chiến mà hàng!

Triệu Phong trải qua nhìn thấu triệt, cũng có chút kinh dị.

Lúc này, Tà Thần Tinh kia đã cùng Không gian Linh vực của Nam Cung Thánh hoàn toàn dung hợp lại, thậm chí còn dung nhập trở thành căn cơ nguồn suối không gian chân nguyên của hắn.

Lực lượng Không Gian hệ của Nam Cung Thánh cùng lực lượng của Tà Thần Tinh đã chẳng còn phân biệt, hoàn toàn dung hợp lẫn nhau.

Nam Cung Thánh giờ phút này đã trở nên cường đại chưa từng có, thực lực hoàn toàn vượt qua Cửu U Cung Cửu Vô Kỳ.

Nếu như không sử dụng huyết mạch tả đồng cùng ý chí Đại Đế, Triệu Phong chống lại hắn cũng không có nắm chắc thắng lợi.

- Nam Cung Thánh, chúc mừng! Hiện tại thực lực ngươi cho dù đặt trên thiên tài Đại Càn Hoàng Bảng, cũng có thể xếp vào trong vòng hai mươi hạng đầu!

Triệu Phong cười nói.

Lúc mới tiến vào Không gian Thần Huyền, thực lực Nam Cung Thánh chẳng qua là chừng một trăm hạng đầu trên Hoàng Bảng mà thôi!

- Hư Thần Cảnh Hậu kỳ, so với dự đoán còn sớm đạt tới hơn rất nhiều. Hết thấy những thứ này, đều là dựa vào Tà Thần Tinh, còn có Triệu sư đệ ngươi...

Nam Cung Thánh không khỏi cảm khái, ánh mắt rơi xuống trên người Triệu Phong lại có thêm một tia phức tạp.

Nếu như không phải gặp được Triệu Phong, hắn không có khả năng đạt được kỳ ngộ bậc này, cùng với không ngừng tăng tiến thực lực như vậy.

Bộ dáng Triệu Phong giống như không quan tâm tới, khẽ lắc đầu.

Lúc ban đầu khi hắn mới tiến vào Không gian Thần Huyền, thực lực cũng là không đủ, còn cần phải dựa vào thể lực đoàn đội mà xông xáo.

Hoàn hảo, hắn gặp được Nam Cung Thánh, mượn dùng thực lực cấp Vương Giả cùng với không gian thiên phú đặc thù của đối phương, lúc này mới như cá gặp nước.

Từ một trình độ nào đó mà nói, Triệu Phong giúp đỡ cho Nam Cung Thánh, mà Nam Cung Thánh cũng hỗ trợ cho Triệu Phong!

Song phương đều là hỗ trợ lẫn nhau, hình thành tổ hợp hoàn mỹ!

Đến hiện tại, bất luận là Triệu Phong hay là Nam Cung Thánh, đều có năng lực tự hành động một mình rồi!

Thánh Lô Thể của Triệu Phong đã đột phá Ngũ trọng, cộng thêm cơ sở chiến lực đã không ai có thể uy hiếp được hắn, có thể không cần Nam Cung Thánh nữa.

Chẳng qua, hai người tổ hợp, phối hợp lẫn nhau, lại có thể phát huy uy lực càng mạnh hơn.

- Triệu Phong, ta cảm ứng được ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ đang có một cỗ lực lượng thân thiết kêu gọi ta!

Bộ dáng Nam Cung Thánh muốn nói lại thôi, cuối cùng chung quy cũng nói ra.

Nghe vậy, trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang.

Hoàn toàn không cần đoán, việc này nhất định không thoát khỏi quan hệ với Tà Thần Tinh!

Tà Thần Tinh này, rất có thể là Thần lực của Cổ Thần Tà Dương tinh hóa mà thành, tồn trong thành thị dưới lòng đất nhằm để ổn định một ít tai nạn thiên nhiên do Diệt Thế Hắc Giao Long gây ra.

Thế nhưng, phong ấn cho dù cường đại đến đâu trải qua vô mấy năm sau, cũng sẽ xuất hiện sơ hở cùng tổn hại.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh lấy đi Tà Thần Tinh, chính là một cái ngòi nổ!

- Nam Cung Thánh, giai đoạn hiện tại, ngươi đã bước đầu dung hợp lực lượng Tà Thần Tinh. Đến lúc này, nó còn chưa có chân chính biến đổi bản tính của ngươi! Nếu như thuận theo cỗ lực lượng này kêu gọi, lực lượng của ngươi có lẽ còn có thể tìm được sự lớn mạnh vô hạn! Nhưng hung hiểm trong đó thì lại càng khó có thể đánh giá hết. Thậm chí kết quả có thể là hết thấy thất bại!

Ngữ khí Triệu Phong mang theo một tia cảnh tỉnh.

Cỗ lực lượng kêu gọi, hơn phân nửa có quan hệ cùng lực lượng do Cổ Thần Tà Dương lưu lại, hoặc là một ít hậu thủ cường đại nào đó.

Hiện tại, xuất hiện trước mặt Nam Cung Thánh là hai con đường có thể lựa chọn.

Con đường thứ nhất, lấy được chỗ tốt liền lui về!

Dưới sự trợ giúp của Tà Thần Tinh, tiềm lực cùng tăng tiến của Nam Cung Thánh, trước cảnh giới Thiên Giai Thần Vị, căn bản không cần lo lắng!

Thành tựu tương lai của hắn, sẽ không thua với Bán Thần Côn Vân ở thời kỳ đỉnh phong.

Con đường thứ hai, thuận theo lời kêu gọi, tiếp tục đi tiếp về phía trước.

Nhưng hung hiểm trong này, không thể nào đoán trước được.

Dù sao, Tà Thần Tinh cũng là lực lượng thuộc về Thần, mà tòa phủ đệ này, cũng là phủ đệ của Thần!

Lực lượng của Thần, nào phải là thứ mà người phàm có thể mơ ước?

Huống chi, Tà Dương kia lại còn là Tà Thần, cũng không phải là hạng người lương thiện gì.

Nam Cung Thánh đứng yên tại chỗ, hít sâu một hơi, sắc mặt âm tình bất định, suy nghĩ một lúc thật lâu.

Lựa chọn kế tiếp, tuyệt đối sẽ là bước ngoặt mệnh vận của bản thân hắn!

Trên thực tế, Nam Cung Thánh thu lấy Tà Thần Tinh, đến hiện tại còn chưa bị Tà Thần Tinh ảnh hưởng tâm tính cùng chân chính đồng hóa, đã có vài phần may mắn.

Mà trong này, còn nhờ có Triệu Phong hoặc rõ ràng hoặc âm thầm trợ giúp.

Hơn nữa, Triệu Phong trong cảm nhận của Nam Cung Thánh, chính là một tòa cao phong không thể nào vượt qua.

- Triệu sư đệ, người từng có kỳ tích truy sát Tử Vong Đại Đế, lại từng một tay làm sống lại Bán Thần Côn Vân. Một khi người đã giúp ta đến bây giờ, như vậy hãy đến giúp cùng a!

Trên mặt Nam Cung Thánh mang theo vài tia cảm kích cùng chờ mong, hướng về phía Triệu Phong vãi dài một cái.

- Lựa chọn như thế nào là do chính người!

Trên người Triệu Phong phát ra một cỗ thể phách bá đạo vô hình, ngăn trở Nam Cung Thánh hành lễ bái tạ.

- Trực giác nói cho ta biết, cỗ lực lượng kêu gọi thân thiết kia, có thể khiến cho ta bước lên đỉnh phong nhân thế, thậm chí chạm đến lĩnh vực của Thần!

Nam Cung Thánh hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra một cỗ theo đuổi cùng khát vọng đối với lực lượng cực hạn.

- Lĩnh vực của Thần?

Ngay cả Triệu Phong cũng đều có chút tâm động chờ mong.

- Được! Đây là lựa chọn của người, ta sẽ giúp người!

Cuối cùng Triệu Phong cũng đáp ứng.

Kỳ thật, đáy lòng hẳn vẫn còn có rất nhiều lo lắng. Từ manh mối này của Nam Cung Thánh, có lẽ có thể đào móc được một ít bí mật cấm kỵ ở chỗ sâu trong Tà Dương Phủ, hoặc là về Lĩnh vực của Thần!

oOo

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

- Chậc chậc... càng ngày càng thú vị!

Long thân hắc lân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long xoay quanh giữa không trung, lăm lăm nói:

- Nhưng về Lĩnh vực của Thần, mấy con kiến hôi này làm sao có thể dò xét được? Chẳng qua, hai tên tiểu tử kia, một tên dung hợp Tà Thần Tinh, một tên từng hồi sinh qua Bán Thần, thật đúng là không thể xem thường a!

839. Chương 840: Kỳ Diệu Khó Hiểu

Bên cạnh hòn giả sơn, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất tề đột phá, sau khi lại củng cố thêm nửa ngày, liền nhanh chóng xuất phát hướng chỗ sâu trong Tà Dương Phủ bay đi.

Bởi vì tu luyện đột phá, hai người đã lãng phí mất thời gian ba ngày. Tiến trình này, có lẽ sẽ lạc hậu so với một ít các thể lực thiên tài tinh anh.

Vụt...

Một tầng hư mang ngân tử sắc cường thịnh bao phủ hai người, lấy tốc độ kinh người hướng bên trong hư không thiểm điện mà đi.

Trong quá trình xâm nhập, hai người vẫn thỉnh thoảng phát hiện một ít kỳ ngộ hấp dẫn.

Trong tòa phủ đệ của Thần này, một số vật dụng này nọ thật tầm thường, đối với cường giả ngoại lai mà nói, đều là tuyệt thế trân bảo cực kỳ hiếm có, thậm chí chưa từng nghe nói qua.

Mà trân tài dị bảo bình thường, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh cũng sẽ không để mất tới.

Chỉ có một vài trân tài dị bảo cực kỳ có giá trị hoặc công dụng cực tốt, hai người mới ra tay.

Nửa ngày sau, hai người Triệu Phong đã tiến vào chỗ sâu trong Tà Dương Phủ.

Trong tầm mắt, xuất hiện một mảnh lớn lầu các cung điện... Giữa từng tòa từng tòa kiến trúc hùng vĩ kỳ dị kia đều có các dãy hành lang hoặc là cầu nối liên tiếp lại với nhau.

Những tòa kiến trúc này, phong cách phần lớn là sắc điệu u ám, lấy màu sắc tím tái hoặc đỏ sậm chiếm đa số.

Ở trung tâm phần đông các tòa kiến trúc, có một tòa bảo tháp tử tinh cao chọc thẳng tận trời, toàn thân do vô số ngọc thạch tử sắc trong suốt xây dựng mà thành.

Tòa bảo tháp tử tinh kia, đứng ở khoảng cách cực xa, cũng đã cảm nhận được một cỗ uy thế khủng bố áp bách truyền tới.

Một ít kẻ ngoại lai phụ cận, chân nguyên trong cơ thể chợt run sợ khó hiểu, không dám cùng tòa bảo tháp tử tinh kia trực diện chống đỡ. Nếu không, cỗ áp lực kia sẽ tăng lên thêm gấp bội.

- Qc...

Trên một dãy hành lang, một gã nam tử huyền giáp tuần lãng chợt phun ra một búng máu, sắc mặt có chút trắng bệch.

- Tề công tử, chớ đối kháng với uy thế của tòa bảo tháp tử tinh kia!

Bên cạnh hắn, một vị lão giả tóc hoa râm vội hô nhỏ một tiếng.

Tu vi của nam tử huyền giáp tuần lãng cùng lão giả tóc hoa râm cũng đều cao tới Vương Giả Hư Thần Cảnh, nam tử huyền giáp lại càng là Vương Giả cấp Linh Vực.

Chi tiểu đội này, chính là xuất thân từ Tề Công Phủ, một trong mười tám Châu của Vương triều Đại Càn.

- Tòa bảo tháp tử tinh kia, chỉ sợ có quan hệ đến trung tâm của Tà Dương Phủ. Mỗi một khối ngọc thạch tử sắc dùng để xây dựng tòa bảo tháp, phẩm chất uy năng ít nhất cũng tương đương với Thần Tinh thứ phẩm bình thường!

Lão giả tóc hoa râm có chút kinh ngạc nói.

Lão giả tóc hoa râm này vốn là một vị Nữ bước Vương Giả của Tề Công Phủ. Sau khi tiến vào Không gian Thần Huyền, đặc biệt là Tà Dương Phủ, dưới cơ duyên tương trợ, rốt cuộc cũng đột phá, tiến vào Vương Giả.

Trên thực tế, đại bộ phận thiên tài tinh anh tiến vào Không gian Thần Huyền hoặc nhiều hoặc ít đều có chút đột phá.

Dù sao, danh ngạch mà các thế lực lớn sàng chọn, dù không phải là tuyệt đỉnh thiên tài, thì cũng là người nổi bật trong đám lão bối.

- Chúng ta đã lạc hậu so với mấy thế lực Thiên Huyền Cung, Hoàng tộc Đại Càn rất nhiều!

Tề công tử mặc huyền giáp, uống vào một giọt trân lộ kỳ dị tìm được từ trong Tà Dương Phủ, thương thể nhanh chóng khôi phục, thậm chí quang trạch trên mặt, so với bình thường còn muốn tốt hơn một chút.

Đám người Tề Công Phủ thoáng chỉnh đốn một chút, sau đó cẩn cẩn thận thận hướng tầng sâu trong Tà Dương Phủ tiến hành thăm dò.

Một đường đi tới này, các thế lực lớn ở bên trong Tà Dương Phủ cũng đều gặp phải một ít nguy hiểm.

Cái gọi là nguy hiểm này, đối với Tà Dương Phủ mà nói, có lẽ chỉ là chuyện tình thật bình thường, nhưng đối với những kẻ ngoại lai mà nói, lại chính là một hồi nguy cơ lớn lao.

Ví dụ như nói, một loại thực vật gai độc nào đó, một cái vũng nước nào đó, một bãi nước đen hôi thối nào đó, cũng có thể loại bỏ Nữ bước Vương Giả, thậm chí Vương Giả bình thường!

Cho nên, trong quá trình đi tới, các đoàn đội thể lực lớn đa phần vẫn luôn duy trì cảnh giác.

Vụt...

Đúng lúc này, hai cái thân ảnh bao phủ trong một tầng hư mang ngân tử sắc đã bay đến phiên cung điện chỗ sâu trong phủ đệ này.

- Tử Phát Song Tà!

Đám người Tề Công Phủ kinh sợ hét lớn một tiếng, từng tên từng tên lộ ra vẻ mặt cừu thị hoặc kinh hoảng.

Trên mặt Tề công tử cùng lão giả tóc hoa râm cũng lộ ra một mảnh sát khí căm thù, trên người chấn động quang huy vĩ lực, trực tiếp truy sát mà đến.

- Tặc tử! Chạy đi đâu...

Tề công tử huyền giáp quát lạnh một tiếng, thần tình âm lệ cùng phẫn nộ, là kẻ đầu tiên truy kích tới.

Vụt...

Hư mang ngân tử sắc đáp xuống trên một cái đỉnh cao, vẻ mặt Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh đều là biểu tình nghi hoặc.

- Tử Phát Song Tà, đám các người dám đánh lén, cướp đoạt Tề Công Phủ ta, lại còn giết chết hai gã đệ tử Tề Công Phủ! Bút sổ sách này nên tính như thế nào đây?

Lão giả tóc hoa râm trầm giọng nói.

- Đánh lén, cướp đoạt Tề Công Phủ?

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy kỳ diệu khó hiểu.

Đúng vậy, bọn họ từng ở trong Không gian Thần Huyền đánh cướp qua không ít thế lực.

Nhưng dường như, không có xuống tay đối với Tề Công Phủ a!

Ít nhất là sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liền thay đổi lộ tuyến phát triển, không còn ra tay đánh cướp các thế lực khắp nơi nữa.

Hai người Triệu Phong cho dù cường đại đến đâu, cũng không muốn đắc tội với tất cả các thế lực.

Cho dù ở trong Không gian Thần Huyền không sợ, đợi sau khi về đến Đại lục Vương triều, bị một đám Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh này chất vấn truy sát, há có thể chịu nổi?

Đúng lúc này, nam tử huyền giáp cùng lão giả tóc hoa râm của Tề Công Phủ đã từ hai bên đánh tới.

- Thôi Xán Thiên Tinh!

Nam tử huyền giáp tay cầm một cây trường thương. Khoảnh khắc một thương đâm ra, khắp hư không giống như là có vô số ngôi sao bạo liệt đầy trời, khí tức thê hàn đến tận xương tủy xuyên thấu khắp các góc không gian!

Một thương đơn đơn giản giản kia còn dung nhập một cái không gian hư ảnh trầm trọng lạnh như băng.

Luận thực lực, Tề công tử huyền giáp này đã tiếp cận Cửu U Cung Cừ Vô Kỵ kia! Ở trong Không gian Thần Huyền, hẳn cũng tăng tiến tu vi không nhỏ.

- Điều trùng tiểu kỹ!

Một gã thanh niên huyền y tóc tím vũ điệu, mang theo một mảnh bóng ảnh hư quang ngân tử sắc chói mắt, mạnh mẽ đụng thẳng về phía Tề công tử huyền giáp.

Một mảnh bóng ảnh hư quang ngân tử sắc kia mơ hồ vẽ ra một cái không gian ngân tử sắc cơ hồ như thực chất, bùng nổ một cỗ lực lượng không minh yêu dị đủ để cho Đại Đế động dung.

Ầm... Phốc...

Hai đạo thân ảnh, hai cái Không gian Linh Vực ở giữa không trung chạm với nhau.

- Không tốt!

Tề công tử huyền giáp hô to một tiếng. Một thương đỉnh phong súc lực mà đến kia của hắn, đã bị một cỗ lực lượng không minh tà dị thôn phệ mất!

Chợt, một mảnh ngân tử ba nhận lạnh thấu xương tầng tầng cắt đứt không gian mà đến.

Ồ...ồ...ồ...n...g! Leng keng! Đỉnh!

Tề công tử liên tục bại lui, một mảnh tinh huy lạnh như băng chói mắt trên người hắn chợt ảm đạm đi hơn phân nửa. Bộ huyền giáp trên người hắn cũng lưu lại một mảnh dấu vết cắt đứt chằng chịt.

Nếu như không có kiện huyền giáp cường đại tiếp cận Thần binh Thiên cấp kia bảo hộ, Tề công tử cho dù không chết cũng bị lột một lớp da.

Cùng lúc đó, chiến đấu giữa Triệu Phong cùng lão giả tóc hoa râm bên kia cũng đã chấm dứt.

- Cút!

Một quyền đơn đơn giản giản của Triệu Phong phát ra một đạo quyền kinh kim lam sáng lạn, ngoài mặt dâng lên một tầng điện văn lực phách mãnh liệt.

Ầm...

Một phiến khu vực hư không cũng truyền đến một cỗ cảm giác trầm trọng, phẳng phất như có một tòa núi cao khổng lồ chợt buông xuống.

- A!

Lão giả tóc hoa râm vừa mới vào Hư Thần Cảnh kia kêu thảm một tiếng, quang huy vĩ lực vỡ tan, thân thể giống như điều đứt dây, từ giữa không trung rơi thẳng xuống, toàn thân một trận cháy xém.

Chỉ bằng vào một quyền, Triệu Phong chỉ dựa vào lực lượng Thánh Lôi Thể, đã chính diện đánh trọng thương lão giả tóc hoa râm kia!

- Hít...

Đám Nửa bước Vương Giả Tề Công Phủ đuổi tới phía sau, từng tên từng tên hít mạnh một ngụm lãnh khí, sắc mặt trắng bệch.

Chỉ vừa mới đổi mặt, Tề công tử cùng lão giả tóc hoa râm đã khoanh khắc bại lui.

Trong đó, lão giả tóc hoa râm Hư Thần Cảnh càng là bị gã thiếu niên tóc tím Đại Đan Nguyên Cảnh kia đánh một quyền khiến cho trọng thương!

- Đệ tử Tề Công Phủ, nếu đám các ngươi không cấp cho ta một cái thuyết pháp, đừng mơ tưởng có thể toàn thân trở ra!

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng.

Hai người Triệu Phong đột nhiên lọt vào công kích của Tề Công Phủ, cũng đều cảm thấy kỳ diệu khó hiểu.

- Tử Phát Song Tà! Hiện tại đại nạn trước mắt, tất cả mọi người đã bước chung một thuyền, đám các ngươi vẫn là bản tính không thay đổi, xuống tay đối với các đồng đạo nhân loại...

Lão giả tóc hoa râm ngồi bệt trên mặt đất, vẻ mặt bi thương nói.

- Xuống tay? Chúng ta chưa từng xuống tay qua với các ngươi a!

Nam Cung Thánh nổi giận nói.

Triệu Phong thì lại đứng lặng một bên, cặp mày khẽ nhíu lại, không khỏi suy tư một trận.

- Đừng giả ngây giả dại nữa!

- Hai ngày trước, thời điểm Tề Công Phủ ta đang toàn lực thu hoạch Thiên Lộ Trần Thủy, đã bị hai người các ngươi đánh lên tập kích!

- Chính là hai tên tặc tử này! Cho dù các người có hóa thành tro, chúng ta cũng có thể nhận ra!

- ...

Đám người Tề Công Phủ nhất thời kích động phần nộ chỉ trích.

Tất cả mọi người cũng đều nhận định, Tử Phát Song Tà đã từng xuống tay đối với bọn họ.

- Hừ! Tử Phát Song Tà! Các thế lực bị đám các người xuống tay cũng không chỉ một hai cái!

- Hiện tại, tất cả mọi người đều đã liên thủ lại, muốn đem bọn người diệt trừ!

Những người này vừa sợ vừa hận, cũng không dám dễ dàng động thủ.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh liếc mắt nhìn nhau, cũng cảm giác có gì đó không thích hợp.

- Tử Phát Song Tà! Để mạng lại!

Trên một dãy hành lang cách đó không xa, gần mười đạo thân ảnh chợt bay vọt mà đến.

Hai gã Vương Giả dẫn đầu, phân biệt là một gã thanh niên hắc bào, một mỹ nữ tóc lam quốc sắc thiên hương.

- Người của Khương gia!

- Khương Thần! Còn có Đệ nhất mỹ nữ Khương gia Khương Phi Tuyết!

Đám người Tề Công Phủ bên này nhìn thấy người mới đến, sắc mặt nhất thời vui mừng.

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, cùng người Khương gia đã từng giao thủ qua, có thể nói là rất quen thuộc. Chẳng qua, Đệ nhất mỹ nữ Khương gia từng bị Triệu Phong cướp đoạt kia, không ngờ hiện tại cũng đã tấn chức Vương Giả.

Vốn sau tràng bao vây tiêu trừ kia thất bại, đám người Khương gia đã từ bỏ việc truy sát đối với Tử Phát Song Tà. Huống chi sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, mọi người cũng đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế, đều là người trên cùng một thuyền cả.

- Tử Phát Song Tà!

Khương Phi Tuyết tóc lam ôn nhu kia, cắn răng hét lớn:

- Đám các người lúc trước cướp đi Thủy Mẫu Chi Tinh của ta, ta đã không tính toán nữa! Không ngờ sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, lại đánh lén giết chết một người, tàn hại hai người của Khương gia ta, đánh cướp Ngũ Huyền Trọng Thủy mà chúng ta thật không dễ dàng mới tìm được!

- Triệu Phong! Nam Cung Thánh! Trước khi hóa giải nguy cơ của Diệt Thế Hắc Giao Long, chúng ta phải xử lý hai tên bại hoại đám các người!

Khương Thần phi thân mà đến, cùng với đám người Tề Công Phủ tiến hành giáp công hai người Triệu Phong.

Hai người Triệu Phong vẫn cảm thấy vô cùng mơ hồ.

Sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, hai người thật sự không có kết thù kết oán cùng bất luận kẻ nào.

Dù sao trước mắt, tất cả mọi người đều đang bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế, một điểm cái nhìn đại cục ấy, Triệu Phong vẫn là hiểu được.

- Trước lui đã!

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh nhất tề nảy sinh cùng một ý niệm.

Vụt...

Hai người ở trong một tầng hư mang ngân tử sắc, nhanh chóng rút lui.

- Lưu lại!

Ba đại Vương Giả Khương Thần, Khương Phi Tuyết, cùng với Tề công tử huyền giáp đồng thời ra tay ngăn cản.

Ầm ầm ầm...

Một tầng hư mang ngân tử sắc yêu dị chói mắt thẩm thấu cả một phương hư không. Đồng thời, một cỗ điện văn lực phách Thánh Thể bá đạo bề ngề giống như núi cao oanh áp xuống, khiến cho thể phách khí huyết mọi người chấn động một trận.

Thành thịnh! Thành thịnh! Thành thịnh!

Ba đại Vương Giả vừa mới ra tay, toàn bộ đều bị đẩy lui về phía sau. Khương Phi Tuyết mới vào Hư Thần Cảnh, thì càng bị đánh bay ra ngoài, khoe miệng tràn ra một búng máu, tiểu dung tái nhợt.

- Tử Phát Song Tà này, thực lực càng ngày càng cường đại...

Về mặt mọi người đội ngũ song phương tràn ngập kinh hãi.

- Tử Phát Song Tà này, vừa rồi xuống tay, dường như còn có chút giữ lại...

Lão giả tóc hoa râm lúc trước đã bị đánh trọng thương kia, vẻ mặt ngưng trọng, ánh mắt lóe sáng.

Vụt vụt vụt...

Một lúc sau, mười mấy hai mươi đạo thân ảnh, từ trong một tòa điện các đối diện phóng chạy mà đến.

- Thiên Huyền Cung!

Sắc mặt đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ ở đây nhất thời vui mừng.

Chỉ là, đám người Thiên Huyền Cung đã tới chậm một bước, Tử Phát Song Tà kia giống như quỷ mị, đã không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Đã tới chậm rồi! Tử Phát Song Tà dường như cảm ứng được, trước tiên đã đi rồi!

Ba đại thiên tài Vương Giả Thiên Huyền Cung, Hiên Viên Văn, Gia Cát sư huynh, cùng với nữ tử áo hồng nhanh chóng tiến tới.

Trong mắt ba đại thiên tài Vương Giả cũng lộ ra một tia lãnh lệ.

- Hừ! Tử Phát Song Tà này, thật sự là ngại mạng quá dài mà! Ngay cả người của Thiên Huyền Cung chúng ta cũng dám ra tay đánh lén, tuy rằng không để cho bọn họ thực hiện được!

Về mặt nữ tử áo hồng phủ đầy sương lạnh.

- Chư vị yên tâm, ta nhất định sẽ chính tay thu thập Tử Phát Song Tà kia!

Trên khuôn mặt tuấn nhã của Hiên Viên Văn hiện lên một chút tức giận cùng sát khí.

Bỗng đột nhiên, trong cặp mắt của hắn phun trào ra một cỗ ý chí thần quang làm cho người ta sợ hãi, có loại ý cảnh xỏ xuyên qua hoàn vũ, diệt sát hết thảy!

- Ý chí Đại Đế!

- Cỗ ý chí này, tựa hồ so với ý chí Đại Đế bình thường, còn cường đại hơn một chút...

Đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ đều kinh hãi thất sắc.

Đối với điều này, đám người Thiên Huyền Cung không chút nào ngoài ý muốn.

- Nếu không phải là do cỗ ý áp chế, Hiên Viên sư đệ trước khi tiến vào Không gian Thần Huyền, đã tấn chức Hư Thần Đại Đế lâu rồi!

Gia Cát sư huynh bình đạm nhẹ nhàng nói.

Đám người Khương gia cùng Tề Công Phủ khiếp sợ rất nhiều, lộ ra sắc mặt vui mừng. Có Hiên Viên Văn cường đại như thế ra tay, muốn thu thập Tử Phát Song Tà kia còn không phải dễ như trở bàn tay hay sao?

840. Chương 841: Giả Song Tà

Vụt...

Một tầng hư mang màu tím bạc, mang theo Triệu Phong và Nam Cung Thánh, lúc ẩn lúc hiện, xuyên qua hành lang sâu trong Tà Dương Phủ.

Với cấp độ của Nam Cung Thánh hiện nay, uy lực của Không Gian độn pháp, không gì có thể sánh nổi.

Đặc biệt là trong hoàn cảnh địa lý phức tạp như thế, thi triển Không Gian độn pháp lại càng như cá gặp nước.

- Ồ?

Triệu Phong trong chuỗi hư mang chồng điệp, đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng, sắc mặt khẽ biến.

Địa phương chiến đấu lúc trước, đột nhiên mạnh mẽ xuất hiện một luồng ý chí cường đại càn quét khắp thiên địa.

Luồng khí tức ý chí linh hồn đó, đã đạt tới cấp độ như ý viên mãn.

- Ý chí Đại Đế?

Bước tiến của Nam Cung Thánh thoáng trì trệ, trên mặt lộ vẻ kinh hãi.

Hai người nhìn nhau, Triệu Phong rất nhanh khôi phục bình tĩnh, khẽ nói:

- Không hổ là tuyệt đại thiên kiêu xuất thân từ siêu cấp đại Tông Tứ Tinh.

- Hiên Viên Văn? Hắn cũng dựng dục ra ý chí Đại Đế rồi?

Nam Cung Thánh khó có thể che dấu được sự rung động trên mặt.

Hiên Viên Văn ở trong Đại Càn Hoàng Bảng, bài danh thứ bảy, càng khó có thể tưởng tượng được bài danh trước ba, hoặc đệ nhất thiên tài, sẽ là loại khủng bố như thế nào.

Đương nhiên.

Có thể tin rằng, nếu như lần này có thể bình yên rời khỏi Không Gian Thần Huyền, rất nhiều thiên tài trên Đại Càn Hoàng Bảng, đều sẽ thay đổi thứ hạng.

- Không chỉ có ý chí Đại Đế, mà hắn đã là Đại Đế Hư Thần Cảnh hoàn chỉnh rồi.

Triệu Phong thở dài.

Lúc hội tụ trong động khẩu cháy đen hình rồng, Triệu Phong đã đánh giá qua Hiên Viên Văn, phát giác khí tức ý cảnh của đối phương, đã cực kỳ tiếp cận Đại Đế, nhưng lại cố tình thu liễm.

Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Nam Cung Thánh có chút khó tin, Đại Đế Hư Thần Cảnh mới hơn hai mươi tuổi. Nếu đặt tại vùng Thương Hải, căn bản là tồn tại không thể tưởng tượng nổi.

Cho dù là “Tả Đồng Thiên Quân” vào thời kỳ đỉnh phong như Triệu Phong, chẳng qua cũng chỉ mới đạt tới tu vi Hư Thần Cảnh trung kỳ, mặc dù dựng dục được ý chí Đại Đế đỉnh phong, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tấn chức Đại Đế Hư Thần Cảnh.

- Dựa theo lộ tuyến ta chỉ định, rút lui khỏi đây.

Triệu Phong trầm giọng nói.

Hắn mơ hồ cảm nhận được, phía sau đang có mấy luồng khí tức cường đại đang đuổi theo.

Trước mắt, Triệu Phong cũng không muốn giao thủ với một Đại Đế Hư Thần Cảnh hoàn chỉnh, chuyện dốc hết sức mà vô ích, cũng không có bao nhiêu người muốn làm.

Đột nhiên vô duyên vô cớ bị phần đông thế lực cừu địch và đũa gươm, Triệu Phong trước hết phải điều tra cho rõ chân tướng.

- Rốt cuộc là kẻ nào giả mạo thân phận chúng ta?

Lệ mạng trong mắt Triệu Phong chợt hiện, từ lúc tiến vào Không Gian Thần Huyền tới nay, trên mặt của hắn, rất hiếm khi xuất hiện một tia tức giận.

Vừa rồi, biểu hiện của Khương gia và Tề Công Phủ, cũng không giống như đang diễn trò.

Vụt...

Một tầng hư mang màu tím bạc lóe lên, tốc độ thiểm động lại tăng thêm một tầng.

Phốc phốc...

Trên đường đi, Triệu Phong vận chuyển Phách lực Thánh Thể và bí pháp Hồn đạo, tiêu trừ những khí tức lưu lại trên đường bỏ chạy.

Kiếp trước, trong một chặng đường dài bị “Tử Vong truy sát”, Triệu Phong từ bị truy sát cho đến phản truy sát, đều có chút tâm đắc.

Triệu Phong không chỉ tiêu trừ những khí tức lưu lại, mà còn cố ý tạo ra một vài khí tức đánh lừa đối phương.

Sau thời gian một chén trà nhỏ...

Mấy luồng khí tức Đại Đế vô cùng cường thịnh phía sau, đã không thấy bóng dáng nữa.

Nam Cung Thánh thở phào một hơi, quả không hổ danh là “Tả Đồng Thiên Quân” chấn động Thương Hải, không ngờ lại dễ dàng thoát khỏi Hiên Viên Văn như vậy.

- Thế cục hiện nay rất bất lợi đối với chúng ta, toàn bộ thế lực tiến vào Tà Dương Phủ, cơ bản đều đứng ở vị trí đối lập với chúng ta rồi.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên ngưng trọng, cũng không hề có chút cảm giác thành tựu nào.

Nam Cung Thánh thoáng suy nghĩ một chút, trong lòng không khỏi rung động.

Nói cách khác, Tử Phát Song Tà trong Tà Dương Phủ, bị ba bốn thế lực Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh cô lập và cừu địch.

Đổi lại là tiểu đội thế lực bình thường, e rằng nửa bước cũng khó đi.

- Rốt cuộc là kẻ nào lại dám mạo danh thân phận chúng ta? Dưới sự uy hiếp của Hắc Giao Long, làm vậy thì bọn hắn có chỗ tốt gì?

Nam Cung Thánh không khỏi trầm tư.

Hai người Triệu Phong, đầu tiên là nghĩ đến Cừu Vô Kỵ của Cửu U Cung.

Nhưng mâu thuẫn giữa hai người và Cừu Vô Kỵ, chẳng qua là vấn đề tại phương diện lợi ích mà thôi, còn chưa tới mức người sống ta chết.

Dù sao đi nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long mới là đại địch trước mắt của mọi người.

- Dựa theo suy nghĩ thông thường, dường như mỗi người đều không có lý do để làm ra chuyện như vậy.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nam Cung Thánh cũng gật đầu, cho dù là cường giả dị tộc, dường như cũng không có động cơ để xuống tay.

Bởi vì, mọi người nội đấu, cũng không hề có lợi gì.

Chỉ có đồng tâm hiệp lực, mới có thể tìm được một đường sinh cơ dưới nguy cơ Hắc Giao Long.

- Có lẽ, ta biết đáp án rồi...

Lần này Triệu Phong không mở miệng, nhưng ánh mắt của hắn, lại khiến Nam Cung Thánh nhận ra một vài thông tin.

Sự trao đổi của hai người, sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long cảm ứng được.

Nam Cung Thánh không khỏi có chút dăm chiêu.

Vụt...

Hai người dừng lại tại một góc hẻo lánh, bên dưới là nước sông xanh biếc, còn có thể nhìn thấy cá đang bơi lội.

Đúng lúc này...

Cách đó không xa, có một chi đội ngũ đi tới.

- Ta không tin Phong ca lại làm ra chuyện như vậy...

Một nữ tử thanh lãnh, từ trong đội ngũ, truyền đến ngữ khí kiên định.

- Triệu Vũ Phi, sự thật bày ra trước mắt. Tử Phát Song Tà kia, ở sau lưng đánh lén, khiến cho hai người của Đoan Mộc gia ta tàn phế, trong đó còn có một người là đệ đệ của ta.

Một gã nam tử áo bào xanh, phần hận không vui nói.

Nam tử áo bào xanh này, cảm xúc kích động, quang huy sức mạnh to lớn trên người lưu chuyển, dường như là mới tấn chức Vương Giả Hư Thần Cảnh không lâu.

- Vũ Phi, Đoan Mộc Ngọc, bất kể sự thật ra sao, chúng ta trước tiên không nên tranh đấu nội bộ.

Lão giả lục bào trầm giọng nói.

Đội ngũ trước mặt, chính là Đoan Mộc gia, một trong tám đại thế gia.

So với lúc vừa mới tiến nhập Không Gian Thần Huyền, Đoan Mộc gia đã có vài vị tân Vương Giả sinh ra.

Đương nhiên, khí tức cường thịnh nhất, vẫn là Triệu Vũ Phi giống như băng ngọc tiên tử, khí tức tu vi của nàng, đã tiếp cận Vương Giả đỉnh phong.

- Vũ Phi...

Trên mặt Triệu Phong đã có một tia âm trầm.

Cái này mà còn có thể nhẫn thì còn gì mà không thể nhẫn?

Hắn không ngờ rằng, Tử Phát Song Tà “giả”, ngay cả người của Đoan Mộc gia cũng đánh lén.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong nhảy ra, mái tóc tím tung bay, hạ xuống trước đội ngũ của Đoan Mộc gia.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Nam Cung Thánh khế biến, không ngờ Triệu Phong lại chủ động bại lộ thân phận, vì vậy thân hình hắn liền nhoáng lên, vội vàng theo sát.

Phải biết rằng, bên phía Đoan Mộc gia có đến ba đại Vương Giả, mà thực lực của Triệu Vũ Phi, lại càng cường đại khó dò.

Hơn nữa, các thế lực lớn tiến vào sâu trong Tà Dương Phủ, đều giữ liên lạc với nhau.

- Tử Phát Song Tà.

Đám người Đoan Mộc gia, lập tức nổi giận, sát khí hùng hực.

Tử Phát Song Tà này thật sự quá kiêu ngạo, lần trước đánh lén không nói, bây giờ còn dám chủ động lộ diện.

Ý niệm đầu tiên trong lòng lão giả lục bào, chính là trước hết ổn định hai người, đồng thời truyền tin cho

Tại một hầm sâu trong Tà Dương Phủ, trước một tòa lầu các bằng gỗ u ám.

Đám tinh anh thiên tài của Thiên Huyền Cung, lấy ba đại Vương Giả Hiên Viên Văn cầm đầu, đứng trước một tòa đại môn.

- Thiên Cơ huyền pháp, mở!

Vị Gia Cát sư huynh kia, một tay vẽ ra một ấn ký mặc lục sắc gợn sóng, bề mặt nở rộ một chuỗi tia sáng phong cách cổ xưa, vãn vẹo dung nhập vào đại môn.

Hiên Viên Văn cùng nữ tử áo hồng, đều đặt một tay trên vai Gia Cát sư huynh yểm trợ.

Kết...

Đại môn trước lầu các u ám, đã bị Gia Cát sư huynh một tay đẩy ra.

Chỉ trong thoáng chốc.

Bên trong lầu các lộ ra từng bộ thư tịch phong cách cổ xưa, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, hào quang đập vào tầm mắt mọi người.

Những thư tịch phong cách cổ xưa này, lơ lửng trong tòa lầu các rộng rãi, giống như vô số ngôi sao giữa bầu trời u ám, ít nhất cũng có mấy vạn bộ.

Vụt vụt vụt...

Người của Thiên Huyền Cung, nhanh chóng tiến vào tòa Thư Các u ám này.

Kết...

Gia Cát sư huynh dè dặt cẩn trọng, đóng đại môn Thư Các lại.

Nhưng mọi người đều không phát hiện.

Lúc một gã Nửa bước Vương Giả cuối cùng tiến vào lầu các, một cái Di Thiên Chi Mâu tử sắc trong suốt, cũng xuất hiện khoảng không tòa Thư Các này.

Di Thiên Chi Mâu nổi lên thần quang có chút kỳ dị, mang theo một tia cười nhạt, biến mất khỏi bầu trời.

Trong Tà Dương Phủ, dưới tầng hầm.

- Hóa giải thành công rồi.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt, khí tức xích hắc sắc của “Diệt Thế ấn ký” trong cơ thể, đã không còn tồn tại.

Lôi lực Thần Kiếp không hổ là đòn sát thủ của Triệu Phong, dưới sự cách ly và mài mòn, đã hoàn toàn hóa giải Diệt Thế ấn ký phiên bản đơn giản hóa.

Nửa ngày tiếp theo...

Triệu Phong lại hỗ trợ Nam Cung Thánh, hóa giải “Diệt Thế ấn ký” trong cơ thể.

Nửa canh giờ sau, trước Luyện Chú lâu.

- Thành công rồi.

Tầng viêm lưu đồ sậm bên ngoài Luyện Chú lâu lục giác bằng kim loại, chợt ảm đạm vài phần, lộ ra khu vực trước cửa chính.

Ầm ầm ầm...

Đại môn kim loại u ám, bị một luồng lực lượng vô hình đẩy ra, trập pháp ngũ sắc sặc sỡ trước Luyện Chú lâu, cũng trong nháy mắt vỡ tan.

Phốc...

Khoảnh khắc đại môn kim loại mở ra, một luồng viêm khí nóng khủng khiếp phả ra, mắt thường có thể nhìn thấy một tầng viêm phong đỏ sậm bán trong suốt, quét qua đám cường giả.

- A a...

Trước Luyện Chú lâu, truyền đến một trận tiếng kêu gào thảm thiết, một vài tinh anh thiên tài không kịp đề phòng, thân thể lập tức nhanh chóng hòa tan, hóa thành một đồng tro bụi.

843. Chương 844: Thanh Đồng Kiếm Cũ Nát

- A a...

Một luồng khí lưu viêm nhiệt khủng bố, từ trong đại môn Luyện Chú lâu trút xuống, dưới tiếng kêu gào thê thảm, có bốn năm vị tinh anh thiên tài, đã bị thiêu đốt thành tro tàn, hơn mười vị Vương Giả và Nửa bước Vương Giả trọng thương.

Trong Hoàng tộc Đại Càn, một vị Vương Giả mới tấn chức, bị khí lưu viêm nhiệt chính diện thổi trúng, thi thể cháy đen ngã xuống trước đại môn.

Trước đại môn kim loại màu đen của Luyện Chú lâu.

Những thế lực tiểu đội của Hoàng tộc, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, Viên Công Phủ, không ai là may mắn thoát khỏi.

Hít...

Những cường giả tránh được một kiếp, trong lòng vẫn còn sợ hãi, thậm chí hít một ngụm khí lạnh.

Nếu như bị thổi trúng chính diện, chín phần thiên tài tại đây, e rằng đều khó có thể may mắn thoát khỏi.

Chỉ có thể nói, những người đứng gần cửa đại môn, vận khí tương đối kém mà thôi.

Tại rất nhiều thời điểm, người có thể kiên trì tới cuối cùng, trở thành một nhà độc đại, không nhất định phải là chiến lực mạnh nhất, có lẽ là vận khí tương đối tốt thì đúng hơn.

- Là lão phu đã sơ sót, Luyện Chú lâu này đã nhiều năm không mở ra, hỏa lô bên trong còn chưa tắt, bởi vì tản nhiệt không tốt, cho nên mới tích súc một luồng viêm nhiệt. Khoảnh khắc đại môn mở ra, luồng viêm khí này cũng theo đó mà trút ra ngoài...

Vị Đại Sư trận pháp của Hoàng tộc, nói với vẻ hổ thẹn bất an.

Trên mặt và quần áo của hắn, cũng bị cháy đen một trận, nếu không phải vào thời khắc mấu chốt, Bát hoàng tử và lão giả khô diện đã ra tay bảo hộ, nói không chừng hắn cũng khó thoát được một kiếp.

Một lúc lâu sau...

Trong Luyện Chú lâu, luồng viêm khí cực nóng đã không còn thổi ra rõ ràng nữa, chẳng qua vẫn còn rất nóng.

Trước cửa đại môn kim loại màu đen, không còn người nào dám vượt qua.

- Tốt nhất là hãy chờ thêm nửa ngày, để những viêm nhiệt trong Luyện Chú lâu, tản bớt một ít.

Hai ba vị Tông Sư trận pháp ở đây, đều có ý kiến tương đồng.

Thông qua cửa kim loại màu đen, mọi người đều có thể nhìn thấy hỏa lô khổng lồ trong Luyện Chú lâu, mờ mờ ẩn hiện một luồng viêm quang xích hồng sắc.

Hỏa lô này, nói là một cái luyện lô, còn không bằng nói là một cái hố lửa khổng lồ dưới đất.

Thậm chí, có thể nói là một hỏa vực.

Cách từ rất xa, nhưng viêm quang trong hỏa lô kia, vẫn mang đến ọi người cảm giác nóng rát, hít thở không thông.

- Trải qua thời gian dài như vậy, không ngờ trong Luyện lô vẫn còn có thể phát ra viêm lực đáng sợ như vậy... Ở đây không thiếu những tinh anh lão bối am hiểu về luyện khí.

Mà trong hỏa lô kia, viêm hỏa giống như “vĩnh hằng bất diệt”, đã hoàn toàn lật đổ thường thức của chúng nhân.

- Có lẽ, đây chính là Lĩnh Vực của Thần.

Mọi người đều kinh thán, trên mặt lộ ra vẻ hứng phấn và chờ mong.

Có lẽ, mọi người đã chân chính bước vào “Trọng địa” của Tà Dương Phủ.

Lúc trước, những kỳ ngộ khổng lồ mà mọi người thu hoạch, so với nơi này, quả thật không khác gì những vật tầm thường.

- Mọi người cẩn thận, ta cảm thấy trong Luyện chú lô, đang có một luồng viêm lực cấm kỵ khổng lồ, một khi hoàn toàn bùng nổ, cho dù là Bán Thần đích thân đến đây, e rằng cũng khó có thể toàn thân trở ra.

Lão giả tóc trắng của Thiên Kiếm Các, trầm giọng nói.

Mọi người nghe vậy, đều cảm thấy trong lòng thoáng run.

Ngay cả Bán Thần cũng khó có thể toàn thân trở ra, e rằng đó là cấp độ của Thiên Giai Thần Vị rồi.

Theo thời gian trôi qua.

Luồng viêm nhiệt cực nóng từ trong Luyện Chú lâu phát ra, đã thoáng chậm lại.

Nửa ngày sau, luồng viêm nhiệt cực nóng tích súc trong Luyện Chú lâu cũng dần tiêu tán bảy tám phần.

Lúc này.

Ánh sáng viêm nhiệt trong Luyện Chú lâu cũng ôn hòa hơn một chút, có thể nhìn thấy rõ quang cảnh tán loạn bên trong, gồm một ít khoáng thạch luyện khí và Thần binh cũ nát.

Những Thần binh cũ nát hoặc mảnh vụn này, mặc dù đã trải qua một thời gian dài, nhưng khí tức nó phát ra, vẫn như cũ khiến mọi người cảm thấy tim đập mạnh.

Ô...ô...ô...n...g!

Thần binh vũ khí của mọi người ở đây, đều sinh ra chấn động run rẩy, cho dù là số ít Thánh Khí truyền thừa trong đó, cũng không ngoại lệ.

“Thánh Hoàng bội kiếm” trong tay Thập Tam hoàng tử, cũng truyền đến một trận run rẩy nhẹ nhàng, mơ hồ có chút hưng phấn.

- Thần Vãn thiết... Đó là loại tài liệu Thượng Cổ được cất giữ trong cấm địa của Hoàng tộc...

Bát hoàng tử lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Hắn nhận ra trước luyện hỏa lô, chính là một loại khoáng thạch luyện khí tên là “Thần Vãn Thiết”.

Loại khoáng thạch luyện khí này, cho dù là ở Đại Càn Vương triều cũng vụn vặt khó gặp, ngay cả Hoàng tộc cũng chỉ có vài khối, thậm chí còn canh giữ nghiêm ngặt.

Vậy mà ở đây, lại có loại khoáng thạch này.

Loại tài liệu luyện khí tương tự “Thần Vãn Thiết”, cũng có thể tùy ý nhìn thấy trước luyện hỏa lô.

Đương nhiên.

Thực sự hấp dẫn mọi người, vẫn là Thần binh cũ nát và mảnh vỡ trong luyện hỏa lô, trong đó thậm chí còn có một ít bán thành phẩm và thành phẩm.

Sâu trong luyện hỏa lô, dường như truyền đến một luồng khí tức Thần binh chấn thế.

Trên sân, chỉ có một vài tồn tại như Tiểu Kiếm Thánh, Cửu hoàng tử, Triệu Vũ Phi, là có thể cảm giác được sâu trong luyện hỏa lô, có một luồng khí tức trọng bảo Thần binh hoàn chỉnh hư hư thực thực.

Nhưng luồng khí tức này, đã yên lặng rất lâu rồi, ngay cả cảm quan của bọn họ cũng không dám chính diện tiếp xúc, sợ rằng sẽ dẫn đến một hồi tai kiếp không thể ngăn cản.

Dù sao đi nữa, nơi này cũng là luyện khí lâu của Thần phủ.

Cho dù nơi này xuất hiện Thần binh Thiên cấp, thậm chí là “Cổ Thần Khí” trong truyền thuyết, cũng không có gì là bất ngờ.

- Lão hủ vào trước thăm dò.

Mái tóc trắng của Tiểu Kiếm Thánh lay động, trong mắt đầy vẻ sắc bén kiên quyết, trên người mơ hồ lộ ra một loại đảm khí không màng đến sinh tử.

Vụt...

Bóng trắng lóe lên, Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng là người đầu tiên bước vào Luyện Chú lâu.

Một vài tinh anh thiên tài phía sau, đều nhìn theo bóng dáng của lão giả tóc trắng, trong mắt tràn ngập kính ý.

Không ít người đều biết, thọ nguyên của Tiểu Kiếm Thánh đã đến gần đại nạn, từ khi tiến vào Tà Dương Phủ, đã có quyết tâm tìm sống trong chỗ chết.

- Đuổi theo.

Phần đông đội ngũ như Thiên Kiếm Các, Hoàng tộc, Đoan Mộc gia, cũng dè dặt thận trọng, theo sau Tiểu Kiếm Thánh.

Hít...

Vừa bước vào Luyện Chú lâu, lòng bàn chân của mọi người đã nóng ran.

- A...

Một luồng viêm nhiệt nóng rát, khiến không ít thiên tài phải nhảy dựng lên, kêu la oai oái.

Phía sau, những cường giả lưu phái Viêm đạo hoặc Băng thủy, lại dễ chịu hơn một chút.

Tinh anh thiên tài Viêm đạo, bản thân có kháng tính cao đối với Viêm lực, mà cường giả Băng Thủy nhất hệ, cũng có thể chống đỡ và hỏa giải viêm nhiệt.

- Nhiệt độ cao quá...

Thập Tam hoàng tử của Hoàng tộc, cũng cảm thấy nóng không chịu nổi.

Mặc dù trong Tà Dương Phủ, hắn đã tấn chức Vương Giả, nhưng với xuất thân cao quý của hắn, nào đã từng chịu qua loại dày vò như thế này.

- Nóng quá, cho dù là Đại Đế, ở trong này thời gian dài, cũng sẽ bị nướng chín.

Một tên Nửa bước Vương Giả vừa mới tiến vào được chừng vài nhịp hô hấp thì trên trán đã ứa đầy mồ hôi, toàn thân nóng rất bất an.

Trong Luyện Chú lâu.

Càng gần trung tâm luyện hỏa lô thì nhiệt độ càng cao hơn.

Lúc này, mọi người chỉ vừa mới tiến vào Luyện Chú lâu, ở rìa ngoài chứ chưa xâm nhập vào sâu trong luyện hỏa lô.

Thế nhưng.

Tuyệt đại đa số Thần binh cũ nát hoặc khoáng thạch, đều nằm tương đối gần luyện hỏa lô.

Những Thần binh cũ nát hoặc mảnh vỡ, thậm chí khoáng thạch luyện khí, chỉ cần tùy tiện một hai loại lưu truyền bên ngoài, e rằng cũng đủ khiến cho Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh phải điên cuồng tranh đoạt một phen rồi.

Trong đó, “Thần Văn Thiết” mà Hoàng tộc Đại Càn xem như trân bảo canh giữ nghiêm ngặt, thì lại rất bình thường ở nơi này.

Giá trị cao nhất, vẫn là những Thần binh tương đối hoàn chỉnh.

- Gần rồi...

Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, mang theo một tia cười nhạt như nhìn thấu sinh tử.

Toàn thân của hắn được một tầng kiếm ảnh Bạch Hồng rực rỡ bao phủ, từng bước một tiếp cận luyện hỏa lô, dẫn đầu mọi người một bước.

Giờ khắc này.

Kiếm khí cường thịnh trên người lão giả tóc trắng, đã khiến ọi người khắp toàn trường phải kinh hãi khiếp sợ.

Ô...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, sâu trong Luyện Chú lâu, chợt truyền đến một đạo kiếm minh chấn động thiên địa, xuyên suốt linh hồn.

Linh hồn mọi người, thậm chí chân nguyên khí huyết trong cơ thể, cũng theo đó mà rung động.

- Khí tức kiếm khí thật đáng sợ...

Tiếng kiếm minh đó, khiến những Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, cảm thấy thể xác và tinh thần rét lạnh, bước chân cứng đờ.

Mọi người chỉ có thể miễn cưỡng quan sát.

Chỉ thấy, phụ cận luyện hỏa lô, có một thanh đồng kiếm cũ nát màu xanh.

Thanh kiếm này, thoát nhìn giống như một miếng đồng nát, nhưng cẩn thận nhìn kỹ, sẽ phát hiện chất liệu và tạo hình cổ xưa phi phàm.

Ô...ô...ô...n...g!

Thanh đồng kiếm màu xanh cũ nát, nằm trên mặt đất, vang lên từng trận kiếm minh, khí tức Kiếm Đạo không gì sánh nổi, xuyên qua vật chất hư không, thấu triệt linh hồn.

Ọc ọc...

Một vài thiên tài nội tình tâm thần không đủ, đều hộc máu, tâm thần trọng thương.

Bịch bịch...

Hơn nữa, trong Luyện Chú lâu vốn cực kỳ nóng, vài tên Nửa bước Vương Giả không kiên trì nổi, lập tức ngã xuống đất hôn mê.

- Làm sao có thể...

“Thánh Hoàng bội kiếm” trên người Thập Tam hoàng tử, cũng mơ hồ phát run.

Trong tiếng kiếm minh của thanh kiếm đồng cũ nát kia, ngay cả “Thánh Hoàng Bội Kiếm”, cũng mơ hồ phát ra một trận run rẩy và kiêng kỵ.

- Ngay cả Thần binh Thiên cấp cũng không thể khiến Thánh Hoàng Bội Kiếm sợ hãi. Vậy mà kiện Thần binh cũ nát, linh tính uy lực hao tổn này lại làm được.

Mọi người trong Hoàng tộc Đại Càn, đều kinh hãi vô cùng.

Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, đều nhìn nhau, trên mặt đầy vẻ rung động.

Thân là thành viên Hoàng thất, bọn họ tự nhiên biết rõ ý nghĩa của “Thánh Hoàng Bội Kiếm”.

Cho dù Thánh Hoàng Bội Kiếm trong Không Gian Thần Huyền này, cũng không thể phát huy được uy chân chính.

- Cổ Thần Kiếm.

- E rằng đây là một kiện Cổ Thần Khí hư tổn.

Ba đại hoàng tử của Đại Càn Vương triều, đều vô cùng sợ hãi, đưa ra một kết luận chung.

Mà kết luận này, lại càng khiến ba người cảm thấy kiêng kỵ.

Khi đạt được một kiện trọng bảo Thần binh, e rằng sẽ khiến người ta vô cùng sợ hãi, thậm chí cảm thấy nó không khác gì một củ khoai lang phồng tay.

Cổ Thần Khí, bắt nguồn từ Thượng Cổ, thậm chí là Thái Cổ.

Nó có uy lực cường đại ra như thế nào, chỉ giới hạn trong “Thời đại Thần Thoại”.

- Mấy ngàn năm trước, một kiện Cổ Thần Khí xuất hiện, đã trực tiếp khiến cho ba vị Thánh Chủ của một Tông phái Tam Tinh ngã xuống...

- Kiện Thứ Thần Khí đó, chính là đến từ đại Tông Tứ Tinh – Thiên Huyền Cung...

Trong Luyện Chú lâu, truyền đến một trận âm thanh kinh thán.

Đương nhiên.

Thanh kiếm đồng hư hại trước mắt, không phải là Thứ Thần Khí, bởi vì chỉ cần một vài tia khí tức còn sót lại của nó, cũng đủ khiến cho Thánh Hoàng Bội Kiếm phải run rẩy sợ hãi.

Bên ngoài Luyện Chú lâu.

- Khí tức Cổ Thần Khí.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, dưới sự bao phủ của một tầng hư mang tím bạc, lóe lên, tiến vào đại môn Luyện Chú lâu.

- Tử Phát Song Tà.

Trước đại môn Luyện Chú lâu, một vài thiên tài tinh anh không chịu được dầy vò của viêm nhiệt, đều không khỏi kinh hãi thốt lên, vẻ mặt tràn ngập cừu hận đối địch.

Nhưng trước mắt.

Bên trong Luyện Chú lâu, viêm lực cực nóng cùng với khí tức của “thanh đồng kiếm hư hại”, cũng đủ khiến cho phần lớn mọi người mặt mày và tự bảo vệ mình.

Dưới tình huống không có lợi ích, nguy cơ tứ phía, mọi người cũng không có tâm tình và dư lực mà đi vây diệt “Tử Phát Song Tà”.

Có thể nói, Tử Phát Song Tà tới rất đúng lúc.

Lão giả tóc trắng có chiến lực mạnh nhất, đều dốc toàn bộ tâm lực ứng phó với Cổ Thần Tàn Kiếm, căn bản không thể phân tâm.

- Nếu vạn nhất để cho “Tiểu Kiếm Thánh” nhận được sự tán thành của Cổ Thần Tàn Kiếm, e rằng trong những người từ bên ngoài tiến vào, hắn sẽ trở thành tồn tại vô địch.

- Mặc dù xác suất rất thấp... Nhưng chúng ta cũng không thể không đề phòng.

Ba đại Hoàng tộc của Hoàng tộc Đại Càn bắt đầu nhỏ giọng thương thảo, xem làm thế nào để ứng phó với uy hiếp mà “Cổ Thần Tàn Kiếm” mang lại, tranh thủ tiếp cận những loại khoáng thạch như “Thần Vĩn Thiết”.

Cùng lúc đó...

Tại một nơi khác trong Tà Dương Phủ, trước một tòa Thư Các u ám.

Trong Thư Các rộng rãi, từng bộ thư tịch cổ xưa phát ra từng trận hào quang nhàn nhạt như sao trên trời.

- Khí tức Cổ Thần Khí...

Hiên Viên Văn đột nhiên mở mắt, trước ngực hắn nổi lên một cái ngọc phiến kỳ dị, một tầng quang lưu trắng noãn mơ hồ truyền đến một tia rung động.

844. Chương 845: Tà Dương Cổ Thư

Hiên Viên Văn cảm nhận được khí tức “Cổ Thần Khí”, trái tim đập thành thịch, nhưng lại không lập tức rời đi.

Hắn trước hết, đem những tin tức này, truyền âm cho Gia Cát sư huynh và nữ tử áo hồng.

- Cấp bậc của Cổ Thần Khí vượt qua chúng ta rất nhiều, kẻ có duyên mới có được, có muốn tranh đoạt cũng vô phương.

Gia Cát sư huynh tay cầm cổ phiến, cười nhạt tự nhiên.

Nghe vậy, Hiên Viên Văn cũng khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Nếu như cấp bậc của bọn họ đạt tới Bán Thần, biết được tin tức có liên quan đến Cổ Thần Khí, nhất định sẽ hết lòng tranh đoạt.

Thế nhưng.

Thần binh trọng bảo vượt qua cấp độ quá nhiều, đối với tuyệt đại đa số người mà nói, ý nghĩa thực tế không lớn, ngược lại còn là một củ khoai lang phồng tay, thậm chí là một hồi tai kiếp.

Đương nhiên, còn một nguyên nhân trọng yếu khác.

Tòa Thư Các u ám trước mắt, bản thân nó lại là một kỳ ngộ không nhỏ.

Trong Thư Các, phần đông thư tịch đều là cổ thư, phiếm động hào quang nhàn nhạt, giống như ngôi sao lơ lửng trên bầu trời.

- Những cổ thư bí tịch này, ít nhất đều là Thiên cấp, thậm chí đạt tới cấp độ “Thiên Giai Thần Vị”...

- Trên những thư tịch này, thậm chí còn có chú thích của Cổ Thần Tà Dương...

Trong Thư Các u ám, đám đệ tử thiên tài của Thiên Huyền Cung, đều lâm vào trong thế giới sách chữ.

Mỗi một thư tịch, đều là một thế giới hải dương.

Học thức huyền ảo trong những cổ thư này, cho dù là đối với thiên tài xuất thân từ Tông phái Tứ Tinh mà nói, cũng là thứ chỉ có thể ước mơ tha thiết.

- Những cổ thư này, có không ít bộ có thể sánh ngang với trấn sơn tuyệt học hoặc truyền thừa trung tâm của Thiên Huyền Cung. Có một số còn vượt qua cấp độ trên Đại lục hiện nay...

Gia Cát sư huynh không khỏi cảm khái.

Dựa theo bố cục của phòng sách này, những thư tịch ở đây, cho dù có mở ra cho ngoại giới. E rằng, Thiên Huyền Cung cũng phải phí hao một phen công phu, mới có thể miễn cưỡng tiến vào.

- Một thư tịch một thế giới. Mọi người không nên ham nhiều, mỗi người lựa chọn một hai bản có thể hấp thu là được.

Nữ tử áo hồng nhắc nhở.

Công pháp đạt tới Thiên cấp, mỗi một bản, ít nhất đều tương đương với một truyền thừa, học thức bên trong sâu rộng như biển lớn.

Bởi vậy.

Những thiên tài tinh anh này, đều chỉ chọn cổ thư thích hợp với bản thân mà tiến hành hấp thu.

Muốn hấp thu nội dung trong một cổ thư, cho dù là đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh đã nhìn là không thể quên mà nói, cũng hao phí rất nhiều tinh lực.

Nếu nội dung quá mức khổng lồ, cho dù có năng lực đã nhìn là không thể quên, cũng phải mất rất nhiều thời gian.

Nhưng bất ngờ chính là.

Trong đội ngũ của Thiên Huyền Cung, lại có một thiếu niên Nửa bước Vương Giả mặc ngân khôi, trong mắt nổi lên một tia tử lưu mộng ảo kỳ dị.

Giữa mi tâm của thiếu niên ngân khôi này, có một ấn ký màu tím nhạt, như ẩn như hiện.

Thiếu niên ngân khôi này, trong đội ngũ Thiên Huyền Cung tiến vào Tà Dương Phủ, cũng thuộc loại địa vị và thực lực xếp ở tầng chót, từ đầu đến cuối đều trầm mặc ít nói.

Hắn cũng là người cuối cùng tiến vào Thư Các u ám.

Lúc này.

Hành động của thiếu niên ngân khôi, lại có chút dị thường.

Vụt...

Hắn lấy ra một quyển cổ thư, trong hai tròng mắt hiện lên một tầng quang lưu tử huyễn.

Chỉ vài chục nhịp hô hấp, hắn lại lấy ra một quyển thư tịch khác trong đám thư tịch nhiều như sao trời, từ đầu đến cuối, mặt vẫn không đổi sắc.

- Ồ? Lang Gia quyết? Chủ biên soạn... Tà Dương...

Thiếu niên ngân khôi thoáng sửng sốt.

So với những người khác chuyên chú hấp thu một hai quyển sách, hắn lại hoàn toàn bất đồng, thiếu niên ngân khôi thoáng cái đã đọc lướt qua mấy chục bộ thư tịch.

- Xem ra, Thư Các này, chính là mở ra cho đám tôi tớ trong Tà Dương Phủ. Mà “Lang Gia quyết” này, còn là phiên bản đơn giản hóa, được biên soạn từ trong số những công pháp của hắn. Dù vậy, nếu “Lang Gia quyết” xuất hiện tại ngoại giới, cũng có thể xem là Thánh công tà đạo vô thượng.

Ánh mắt thiếu niên ngân khôi thoáng lóe lên.

Nếu là bình thường, những thiên tài khác của Thiên Huyền Cung, sẽ phát hiện ra sự dị thường của thiếu niên ngân khôi.

Ví dụ như, trong mắt hắn ẩn hiện khí tức tinh thần, cường đại hơn lúc bình thường gấp mấy lần, thần thái cũng khác một trời một vực so với trước kia.

Nhưng lúc này, tâm lực của mọi người, đều đặt trong thế giới cổ thư, nên hoàn toàn không hay biết.

Vụt... Vụt... Vụt...

Thiếu niên ngân khôi xem lướt qua “Lang Gia quyết”, lại bắt đầu xem những cổ thư khác.

Hắn một hơi lật xem mấy chục bản, tâm thần rất mỗi mệ, liền lấy ra vài thứ trân tài và đan dược trong trữ vật giới chỉ nuốt vào.

- Đặng Siêu sư đệ.

Thiếu niên ngân khôi phát hiện sự dị thường của thiếu niên ngân khôi, liền nhắc nhở:

- Ta khuyên ngươi chỉ nên chuyên tâm hấp thu một hai bản cổ thư thích hợp với bản thân. Như vậy đối với ngươi còn có lợi hơn...

- Ta biết rồi.

Thiếu niên ngân khải lộ vẻ ôn hòa, sau khi nghỉ ngơi, lại bắt đầu lật xem cổ thư.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Lúc phần lớn người của Thiên Huyền Cung, đã hấp thu xong bản cổ thư thứ nhất, thiếu niên ngân khải đã “đọc lướt qua” hơn trăm bản, hơn nữa còn là những cổ thư mà hắn cảm thấy hứng thú.

Lúc mọi người hấp thu xong bản cổ thư thứ hai, thiếu niên ngân khải đã “đọc lướt qua” hai ba trăm bản.

Lúc này.

Thiếu niên ngân khải đã mệt mỏi không chịu nổi, lại tìm một góc, bắt đầu khoanh chân ngồi, ăn vào một vài thiên tài dị bảo và linh đan.

- Tốt lắm, một canh giờ nữa, mọi người sẽ xuất phát.

Gia Cát sư huynh mở miệng nói.

Lúc ánh mắt của hắn rơi xuống người thiếu niên ngân khải “Đăng Siêu”, thoáng nhíu mày đôi chút, nhưng cũng không nói gì thêm.

Tại một nơi ẩn nấp trong Tà Dương Phủ.

- Nam Cung Thánh, bộ “Lang Gia quyết” này, hẳn là phiên bản công pháp đơn giản hóa từ trong hệ thống của Cổ Thần Tà Dương, người thử tu luyện xem.

Triệu Phong mở to mắt, trên mặt có chút mệt mỏi.

- Thật kỳ quái, ta rất dễ dàng nhập môn bộ “Lang Gia quyết” này, hơn nữa đối với kỹ xảo vận dụng lực lượng Tà Thần Tinh, cũng tăng hơn trước kia rất nhiều.

Nam Cung Thánh có chút ngoài dự liệu mà nói.

Triệu Phong làm sao có thể có được “Lang Gia quyết” này?

- Quả nhiên.

Triệu Phong càng thêm tin tưởng, Thư Các u ám kia, hẳn chính là Thư Các mở ra cho người bên trong Tà Dương Phủ.

Mà lúc này.

Trong đầu Triệu Phong, lại xuất hiện nội dung học thức của hai ba trăm bản “Cổ thư Tà Dương”.

Những “Cổ thư Tà Dương” này, có không ít loại, nếu truyền ra ngoài, đều có thể tương đương với những truyền thừa cao nhất, thậm chí là trấn sơn tuyệt học của Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh.

Trong đó, có một số công pháp truyền thừa trong cổ thư, có thể sánh ngang với “Kim Khôn Thánh Lôi Thể” và “Ngũ Hành Phong Lôi Quyết”.

Một số rất ít, thậm chí còn trên cả “Thánh Lôi Thể” và “Phong Lôi Quyết”.

Chẳng qua, nói một cách tương đối thì Thánh Lôi Thể và Phong Lôi Quyết chính là tuyệt phối đối với Triệu Phong. Dù sao đi nữa, hắn cũng có được trụ cột Phong Lôi của kiếp trước, lại dung nhập vào Lôi lực Thần Kiếp, tiềm năng càng lớn hơn.

Hơn nữa.

Trong “Cổ thư Tà Dương”, phần lớn đều là lưu phái tà đạo, không thích hợp với Triệu Phong.

Những cổ thư này, Triệu Phong sẽ không tu luyện, nhưng chúng cũng khiến cho trình độ cảnh giới và tâm mắt nhận thức của hắn, tăng lên rất nhiều.

Thông qua “xem sách”, trong lòng Triệu Phong chợt nổi lên một loại ý niệm: Bản thân hắn hoàn toàn có thể hoàn thiện và dung hợp các loại công pháp, thậm chí tự nghĩ ra công pháp và bí thuật của riêng mình.

Tại một nơi khác, trước Luyện Chú lâu.

- A... Thật sự không chịu nổi nữa rồi...

Vài tên thiên tài tinh anh Nửa bước Vương Giả, từ trong đại môn kim loại u ám, lặn ra ngoài.

Những thiên tài này, sau khi lặn ra ngoài, đều bốc lên một trận hơi nước.

Trước đại môn, có một vài tinh anh Tông phái đang tĩnh dưỡng, hai chân đều cháy đen.

Có một vài người hôn mê, bị những thành viên khác đem ra ngoài.

Ngoại trừ một số Vương Giả Hư Thần Cảnh cường đại ra, Nửa bước Vương Giả rất khó có thể kiên trì lâu dài trong Luyện Chú lâu.

Mà lúc này.

Cạnh tranh trong Luyện Chú lâu cũng rất kịch liệt.

Dẫn đầu vẫn là Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng của Thiên Kiếm Các.

Ồ...ô...ô...n...g!

Kiểm khí trên người lão giả tóc trắng càng lúc càng cường thịnh, giống như Bạch Hồng Liệt Nhật.

Hắn không chớp mắt, vượt qua sự nóng bỏng dưới chân, từng bước tiếp cận “kiếm đồng xanh cũ nát” gần hồ lửa.

Những mảnh nhỏ Thần binh còn lại, hoặc các loại khoáng thạch rải rác, lão giả tóc trắng đều không thèm liếc nhìn một cái.

Nhưng càng về sau, cứ mỗi bước tiếp cận “kiếm đồng xanh cũ nát”, hắn đều phải đối mặt với uy thế Kiếm Đạo không thể tưởng tượng.

Cứ sau mỗi bước, đối với lão giả tóc trắng mà nói, giống như trải qua dày vò hàng thế kỷ.

- Trên thân thanh kiếm này, có ý chí và áo nghĩa mà Thượng Cổ Kiếm Thần lưu lại, có lẽ có thể giúp ta đột phá bình cảnh hiện nay.

Lão giả tóc trắng chuyên tâm vô ngã, khí thế bất khuất, trong mắt chỉ còn “một kiếm”.

Ngược lại, những Vương Giả khác, lại đặt tinh lực ở những khoáng thạch và mảnh vụn Thần binh.

Không phải là bọn hắn không muốn tranh thủ Cổ Thần Khí, chẳng qua là lực bất tòng tâm mà thôi.

Trong số đó, “Tử Phát Song Tà” là gây chú ý nhất ở đây.

Vụt...

Hai đạo thân ảnh tốc tím, thỉnh thoảng biến mất tại chỗ, sau đó lại chợt xuất hiện tại một góc khác.

Nửa ngày trôi qua.

Tử Phát Song Tà đã hai ba lần ra vào luyện lô, cũng chiếm được vài khối khoáng thạch truyền kỳ hoặc mảnh vụn Thần binh, thuận lợi như cá gặp nước.

- Tử Phát Song Tà, chết đi cho ta...

Thập Tam hoàng tử tức giận dâng tràn, trong tay rút ra một thanh bảo kiếm hoàng kim lộng lẫy rực rỡ, trên thân kiếm vờn quanh một trận kiếm khí long vằn, mang theo kiếm uy hoàng giả quân lâm thiên hạ, chém thẳng về phía hai đạo thân ảnh tốc tím.

Sau khi tấn chức Vương Giả, uy lực của “Thánh Hoàng Bội Kiếm” trong tay Thập Tam hoàng tử, đã tăng phúc không nhỏ, uy thế và lực công kích bùng nổ, hoàn toàn có thể sánh ngang với Đại Đế.

Một kiếm này, hoàn toàn trấn áp tinh anh thiên tài khắp toàn trường, chỉ ngoại trừ Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng.

- Cần thận.

Tử Phát Song Tà biến sắc, dùng tốc độ cực nhanh thối lui.

Vụt...

Hai người biến mất, lại xuất hiện tại một nơi khác.

Nhưng trên người “thiếu niên tóc tím”, vẫn lưu lại một đạo vết máu, một tầng quang lưu Băng Lam lưu chuyển trên người, sau đó miệng vết thương nhanh chóng khép lại.

- Không có chuyện gì?

- Mỗi lần Thánh Hoàng Bội Kiếm xuất ra khỏi vỏ, trong nháy mắt sẽ bùng nổ lực lượng, chẳng qua trong Không Gian Thần Huyền, loại năng lực và khoảng cách này, lại chịu hạn chế rất lớn.

Thiếu niên tóc tím thở phào một hơi.

Nếu là ở Đại Càn Vương triều, uy lực của Thánh Hoàng Bội Kiếm, ít nhất cũng phải tăng gấp đôi, mà hạn chế lại càng nhỏ. Như vậy, tại nơi này, e rằng không có người nào có thể địch lại Thập Tam hoàng tử.

- Phòng ngự thật mạnh.

- Thực lực của Song Tà này, dường như đã tăng lên?

Đám Vương Giả của Đoan Mộc gia, Viên Công Phủ, Tào gia,... Đều cảm thấy khiếp sợ.

Trong quá trình giao phong, không ngờ “Tử Phát Song Tà” lại có thể thành công du đấu với thể lực của Hoàng tộc.

Khác biệt so với trước kia là.

Thủ đoạn ẩn đòn của Song Tà này thật thần bí khó lường, một khi rút lui, sẽ không tìm thấy thân ảnh.

- Thực lực của Song Tà tăng trưởng nhanh như vậy, còn đánh cướp chiến lợi phẩm của Đoan Mộc gia ta.

Người của Đoan Mộc gia, đều hận nghiêng răng nghiêng lợi.

Giờ phút này, Song Tà xuất quỷ nhập thần, thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Trong đó, khí lực phòng ngự của “thiếu niên tóc tím”, càng mạnh tới cực điểm, ngay cả công kích tiếp cận Đại Đế, cũng không thể sinh ra uy hiếp thực chất.

- Vũ Phi...

Lão giả lực bào và nam tử áo xanh mới tán chức Vương Giả không lâu, đều hướng ánh mắt về phía Triệu Vũ Phi.

Trong quá trình du đấu, Tử Phát Song Tà đều tận lực tránh né Triệu Vũ Phi.

- Chạy đi đâu!

Triệu Vũ Phi quát một tiếng, lẳng không nhảy lên, giao phong một kích với “thiếu niên tóc tím” trong Song Tà.

Phành...

Triệu Vũ Phi bị một luồng hàn lực và cự lực kỳ lạ, đẩy lui mấy chục trượng, vừa hạ xuống đất, trên làn da trong suốt như ngọc, xuất hiện một tầng hàn sương.

- Vũ Phi, ngươi không sao chứ?

Người của Đoan Mộc gia, đều vội vàng bảo vệ Triệu Vũ Phi, tránh cho Song Tà thừa cơ truy kích.

- Ta không sao... Nhưng hẳn không phải là Triệu Phong ca.

Sau khi Triệu Vũ Phi hạ xuống đất, trên mặt lộ ra nụ cười, nói với vẻ chắc chắn.

Vừa rồi giao phong, trong lòng nàng có cố kỵ, nên đã hạ thủ lưu tình, ăn phải thiệt thòi. Nhưng đối phương lại xuống tay vô cùng độc ác, giống như muốn dồn nàng vào chỗ chết.

845. Chương 846: Khóa Không Tương Trợ

Trong Tà Dương Phủ, tại Thư Các u ám.

- Chuẩn bị xuất phát.

Gia Cát sư huynh tay cầm cổ phiến, cười nhạt nói:

- Tiếp theo, chúng ta có thể đi thử thời vận. Có lẽ, Cổ Thần Khí lại có duyên với một người nào đó trong chúng ta.

Cổ Thần Khí?

Đám tinh anh thiên tài trong Thiên Huyền Cung, đều khiếp sợ thất thanh. Cổ Thần Khí chỉ xuất hiện trong “thời đại Thần Thoại”, lại hiện thế ở Tà Dương Phủ?

Tin tức này, đem đến ọi người sự trùng kích quá lớn.

Trong đám người, thiếu niên ngân khải tên là Đặng Siêu, ánh mắt khẽ lóe lên, cũng không kinh ngạc hoặc hưng phấn như những người khác.

Kết...

Cửa Thư Các mở ra, người của Thiên Huyền Cung đều lần lượt đi ra.

Người đi cuối cùng, vẫn là vị thiếu niên ngân khải “Đặng Siêu sư đệ”.

- Hư Không Chuyển Vật.

Đặng Siêu sư đệ, đứng tại một góc khuất, vẻ mặt cung kính, quanh người xuất hiện một tầng gợn sóng Đồng lực mờ mịt.

Bởi vì trong Thư Các có “Thần Chi Cấm Trận” cổ thủ, cho nên những người bên ngoài có năng lực cảm ứng rất thấp đối với trong Thư Các.

Vụt...

Đặng Siêu sư đệ duỗi tay ra, trước người xuất hiện vài luồng khí tức nhu hòa thanh lương như “Bạch Liên”.

Bạch Liên này cánh hoa sen, hạt sen, lá sen, khí tức đều không tầm thường.

- Bích Thủy Thiên Liên.

Đặng Siêu sư đệ lộ ra vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, một tay cầm lấy Bạch Liên thu vào nhẫn trữ vật.

Sau đó, hắn nhanh chóng bước ra khỏi Thư Các u ám.

Hắn ra ngoài chậm trễ hơn những người khác một chút, nhưng vẫn chưa khiến mọi người nảy sinh lòng nghi ngờ.

Bởi vì, trong những người ở đây, thực lực và địa vị của Đặng Siêu sư đệ có thể nói là tương đối thấp.

- Xuất phát.

Đám tinh anh thiên tài của Thiên Huyền Cung, đều nhanh chóng lên đường.

Ô...ô...ô...n...g!

Ngọc phiến kỳ dị trước ngực Hiên Viên Văn, bỗng nhiên sinh ra một tia cảm ứng.

Kết...

Sau khi người của Thiên Huyền Cung rời đi, cánh cửa Thư Các u ám, tự động đóng lại, lực lượng của Thần Chi Cấm Trận, liền nhanh chóng bao phủ.

Vụt...

Một lúc lâu sau, một nam tử thanh sam dáng vẻ không hề bận tâm, phiêu nhiên bước tới.

- Tuy rằng ta hiểu thủ pháp, nhưng lấy khả năng của một mình ta, lại không đủ khả năng mở ra nơi này.

Nam tử thanh sam khoanh tay đứng, bàn tay thu hồi khỏi cánh cửa.

Lúc trước, ba đại cự đầu như Gia Cát sư huynh, Hiên Viên Văn, thiếu niên ngân khải, liên thủ lại, mới có thể mở ra cánh cửa này.

Trong đó, Gia Cát sư huynh cũng hiểu được thủ pháp.

Tiếp đó, chênh lệch giữa đoàn đội và cá nhân, liền lộ ra rõ ràng.

Chẳng qua, nam tử thanh sam này cũng không hề tiếc nuối hay ủ rũ, ánh mắt lại hướng về phía “bảo tháp Tử Tinh” tại sâu trong Tà Dương Phủ.

Tòa bảo tháp Tử Tinh này, cao đến tận trời, chính là kiến trúc trung tâm và cao lớn nhất trong Tà Dương Phủ.

Nhưng uy thế mà tòa bảo tháp này phát ra, lại vô cùng khủng bố, hoàn toàn bao trùm khắp toàn bộ Tà Dương Phủ, nếu như Vương Giả đối kháng với luồng uy thế đó, e rằng tâm linh sẽ trọng thương mà hộc máu.

Vụt...

Thân hình nam tử thanh sam nhoáng lên, đi về một phía khác so với đám người của Thiên Huyền Cung.

Trong Tà Dương Phủ, có rất nhiều kỳ ngộ, mà các thế lực thiên tài khác chưa khai thác.

Thậm chí.

Những tinh anh thiên tài tiến vào Tà Dương Phủ, chỉ chiếm bộ phận nhỏ trong số những người từ bên ngoài đến, còn những thế lực thiên tài khác, vẫn đang phân tán trong khu vực Không Gian Thần Huyền.

Trong Luyện Chú lâu lục giác.

- Triệu Vũ Phi, Tử Phát Song Tà kia quả thật là lòng tham không đáy, liên tiếp ra tay với Đoan Mộc gia ta, người cho đến bây giờ vẫn còn bị người nọ mê hoặc?

Tên nam tử áo xanh vừa mới tấn chức Vương Giả của Đoan Mộc gia, phẫn hận bất mãn mà nói.

Đám người lão giả lục bào cũng nhíu mày.

Vừa rồi giao phong, rõ ràng có thể thấy được thiếu niên tóc tím “Triệu Phong” kia, đã hạ độc thủ với Triệu Vũ Phi.

- Hẳn không phải là Phong ca, các người nhìn đi, là Song Tà giả mạo.

Thanh âm của Triệu Vũ Phi dần biến lạnh.

Lúc này, sự không tín nhiệm và bài xích của Đoan Mộc gia, đã khiến tâm tình của nàng có chút thương cảm.

Nhưng “sự thật” đặt tại trước mắt.

Cách đó không lâu, Đoan Mộc gia “một chết, hai trọng thương”, đều là do “Tử Phát Song Tà” hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp gây ra.

Triệu Vũ Phi tin tưởng, Song Tà kia là giả mạo, nhưng người khác lại không tin.

Ngay cả Đoan Mộc gia nàng còn không tin, vậy thì phải thuyết phục những thế lực khác thế nào?

- Chắc chắn... Song Tà liên thủ, ngang dọc thiên hạ.

Hai đạo thân ảnh tóc tím, lóe lên trong Luyện Chú lâu, lúc ẩn lúc hiện, còn phát ra một trận cười quỷ dị.

Ở nơi này, Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng thực lực mạnh nhất, tâm thần đã bị “kiếm đồng xanh cũ nát” hấp dẫn.

Lấy thực lực của đám người Cửu hoàng tử, Triệu Vũ Phi, cũng không hề e ngại đánh một trận với Song Tà.

Thế nhưng.

Song Tà xuất quỷ nhập thần, một kẻ khí lực phòng ngự mạnh mẽ, một kẻ am hiểu ẩn độn thuật, khiến người ta không khỏi cảm thấy phiền toái.

- Người của Thiên Huyền Cung đến rồi...

Bên ngoài Luyện Chú lâu, chợt truyền đến một vài tiếng hô nhỏ của đám thiên tài.

Lời này vừa nói ra.

Đám thế lực Hoàng tộc, Đoan Mộc gia, đều nửa mừng nửa lo.

Mừng là, có thể thực lực cường đại của Thiên Huyền Cung, tin rằng có thể dễ dàng đối phó với Song Tà.

Lo là, thực lực của đội ngũ Thiên Huyền Cung quá mức cường đại.

Vụt vụt vụt...

Mười một, mười hai đạo thân ảnh, nhanh chóng tiếp cận Luyện Chú lâu.

Trong tiểu đội Thiên Huyền Cung, Vương Giả Hư Thần Cảnh có đến năm, sáu vị.

Trong đó, có ba vị Vương Giả là sau khi tiến vào Không Gian Thần Huyền và Tà Dương Phủ, thì liên tục tấn chức.

- Cổ Thần Khí.

Hiên Viên Văn vừa bước vào đại môn, ý chí và sức mạnh to lớn khôn cùng của Đại Đế, đã kinh nhiếp toàn trường.

- Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Đám Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, đều cảm thấy tâm thần chấn động, linh hồn bị đè nén.

- Ngàn vạn lần đừng quấy rối...

Trái tim của Lam Giao Vương đã nhảy lên đến cổ họng, âm thầm cầu nguyện.

Nếu như Tiểu Tặc Miêu ra tay quấy nhiễu, như vậy cho dù Lam Giao Vương xuất ra trăm phương ngàn kế, cũng vô duyên với Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Một khi thất thủ, hắn sẽ không thể chống cự được viêm lực cực nóng ở khu vực phụ cận nữa, tất phải lui về tĩnh dưỡng.

- Tặc Miêu, ngoan nào... Đừng quấy rối...

Thiên Biến Huyền Long ở bên cạnh, cũng âm thầm vuốt mồ hôi lạnh một phen.

May mắn là.

Sau khi con mèo nhỏ kia nhảy lên Long Cân, cũng không ra tay ngăn chặn.

Hơn nữa, mục tiêu của nó, cũng không phải là cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”.

Meo...

Long Tiên ám kim trong tay Tiểu Tặc Miêu, chuẩn xác cuốn lấy một món đồ vật trong đó.

- Ồ?

Thiên Biến Huyền Long ở bên cạnh, cùng với Gia Cát sư huynh đang tập kích, cũng đều mở mắt trừng trừng.

Mục tiêu mà Tiểu Tặc Miêu muốn lấy, không ngờ lại là cái “xẻng sắt” vô danh kia.

Khí tức phát ra từ cái “xẻng sắt” kia, là yên lặng nhất, không hề có nửa phần khí tức Thứ Thần Khí.

- Thành công rồi.

Lam Giao Vương mừng rỡ, Long Cân trong tay quần lấy, đem cái “bảo vệ tay” trên giá đựng vũ khí lấy xuống.

Meo meo...

Ngay khoảnh khắc tiếp theo, Tiểu Tặc Miêu cũng đắc thủ cái “xẻng sắt”.

Lam Giao Vương không khỏi sửng sốt, chợt cảm thấy có gì đó không đúng.

- Con mèo này, không ngờ lại lợi dụng sợi roi của thanh niên lam bào kia, làm một điểm dừng chân giữa không trung, thậm chí còn có tác dụng che chắn, khai thác được chiến quả.

Gia Cát sư huynh ở phía đối diện, sắc mặt có vài phần phẫn khích.

Hắn thậm chí không nhịn được, mà âm thầm ủng hộ thủ đoạn “cách không mượn lực” của con mèo này.

Nếu như không có “điểm dừng chân” của Lam Giao Vương, Đại Đế Hư Thần Cảnh đến gần như vậy, cũng khó có thể toàn thân trở ra.

- Đáng giận, bị con mèo này lợi dụng rồi...

Lam Giao Vương đột nhiên bình tĩnh đại ngộ, gương mặt run rẩy một phen, thế nhưng, hắn cũng sắp không chống đỡ nổi viêm nhiệt khủng bố đang ăn mòn.

Meo...

Hư tuyến xám bạc chợt lóe, con mèo nhỏ đã biến mất, không thấy bóng dáng đâu nữa.

- Mau rút lui.

Lam Giao Vương hội hợp với Thiên Biến Huyền Long, lại đột nhiên lọt vào đợt tập kích vây đánh của Gia Cát sư huynh và Triệu Vũ Phi.

- Hừ, Lam Giao Vương, Thiên Biến Huyền Long, còn không lưu lại.

Gia Cát sư huynh lớn tiếng hét.

Nghe vậy, thể xác và tinh thần của hai người Lam Giao Vương lập tức chấn động, vẻ mặt đại biến.

Vị Gia Cát sư huynh kia, không ngờ lại “nhìn thấu” thân phận của hai người.

- Ha ha, quả nhiên là đám dị tộc các ngươi, mọi người mau ra tay, cản hai tên tặc tử dị tộc này lại.

Gia Cát sư huynh lộ ra biểu tình châm biếm.

Hai người Lam Giao Vương lộ vẻ kinh hãi đan xen, không ngờ tên Gia Cát sư huynh kia lại cố tình “lừa” bọn hắn.

Hiển nhiên, Gia Cát sư huynh cũng chỉ suy đoán thân phận của hai người mà thôi.

- Cút cho ta!

Lam Giao Vương tức giận quát lớn một tiếng, lăng không nhảy lên, dẫn động một chuỗi long trảo lam lân bao trùm, cấp tốc rơi lên đầu Gia Cát sư huynh.

- Huyền Cơ Viêm Thuẫn.

Thân hình Gia Cát sư huynh liên tục thối lui, hai tay hư hóa, trước người nổi lên vô số tia lửa tạo thành viêm thuẫn.

Ô...ô...ô...n...g!

“Huyền Cơ Viêm Thuẫn” ở gần hỏa lô, mượn dùng viêm lực khổng lồ, uy thế đại trướng, so với ngày thường còn mạnh hơn gấp đôi.

Bí pháp của Gia Cát sư huynh, hoàn toàn đem lực lượng của hoàn cảnh xung quanh, vận dụng đến mức tận cùng.

Phốc...

Một kích cường đại tuyệt luân của Lam Giao Vương, chỉ đẩy Gia Cát sư huynh lui vài bước, nhưng lại không thể đả thương đối phương.

Cùng lúc đó.

Một tiếng quát trong trẻo từ phía bên cạnh truyền đến, Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyền Long, đang cùng giao phong với nhau.

- Đi!

Sau lưng Thiên Biến Huyền Long, đột nhiên nổi lên một quang ảnh huyền long màu xanh đậm.

Ô...ô...ô...n...g!

Quang ảnh huyền long, trong quá trình di chuyển trong hư không, chợt nở rộ một tầng hư quang ngũ sắc trong suốt rực rỡ, thẩm thấu đến phương diện linh hồn.

- Đó là...

Tâm thần Triệu Vũ Phi rung lên, trong quá trình quang ảnh huyền long công kích, còn mang theo một trận ảo giác quang ảnh trùng trùng điệp điệp khổng lồ, có hiệu quả tương tự với “Huyền Thành Linh Vực” của Triệu Phong.

Trong khoảnh khắc đó, cảm quan của Triệu Vũ Phi, chợt sinh ra vài tia cảm giác thác loạn.

- Vũ Phi cẩn thận “Thiên Biến Huyền Long” bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, tiếp cận với Hiên Viên Văn và Lam Giao Vương.

Lão giả lục bào của Đoan Mộc gia, cảm thấy trái tim như nhảy đến cổ họng.

848. Chương 849: Lực Lượng Của Thứ Thần Khí

- Vũ Phi cẩn thận, Thiên Biến Huyền Long bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, tiếp cận Hiên Viên Văn và Lam Giao Vương.

Lão giả lực bào không khỏi nhắc nhở.

Thì ra, Thiên Biến Huyền Long này có được huyết mạch Huyền Biến hiếm thấy, không chỉ bản thân có thể mô phỏng biến ảo thành các loại vật thể, mà còn có thể phát động những công kích Huyền đạo cường đại.

Có thể nói, trong huyết mạch của Thiên Biến Huyền Long, đã có sẵn một cái Linh Vực Huyền đạo đặc thù rồi.

Trong khoảnh khắc giao phong, tâm thần cảm quan của Triệu Vũ Phi, liền bị quấy nhiễu ảnh hưởng.

Trong công kích của đối phương, bao trùm quang ảnh ảo giác trùng trùng, ngay cả hoàn cảnh xung quanh cũng bị vặn vẹo thay đổi.

Hoàn cảnh viêm nhiệt cực nóng của Luyện Chú lâu, dần bị thay thế bởi một cảnh tượng quen thuộc.

- Nơi này là... Triệu tộc?

Tâm thần Triệu Vũ Phi chấn động.

Thiếu niên tóc tím phái đối diện, tựa cười mà không phải cười, khuôn mặt dần mơ hồ, sau đó lại hóa thành một thiếu niên kiên nghị.

Đó chính là Triệu Phong thời thiếu niên, chỉ còn tồn tại trong ký ức.

Biến hóa không chỉ ở hoàn cảnh bên ngoài, mà ngay cả bản thân Triệu Vũ Phi, cũng biến thành một thiếu nữ đáng vẻ yêu kiều duyên dáng.

Trong mơ hồ, ký ức một gã thiếu niên và một vị thiếu nữ, đang luận bàn với nhau, lại hiện ra ngay trước mắt.

Phành...

Triệu Vũ Phi đánh một chuông về phía “thiếu niên Triệu Phong” đứng đối diện.

Nàng thét lớn một tiếng, thân hình thối lui vài bước, rơi vào hạ phong.

Thực lực của hai người lúc giao phong, chênh lệch cũng không lớn, thế nhưng “thiếu niên Triệu Phong” ở phía đối diện, lại chiếm hết tiên cơ.

Không chỉ trong cảm quan của Triệu Vũ Phi là như vậy.

Mà trong mắt người bên ngoài, Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyền Long, cũng trở thành cảnh tượng Triệu Vũ Phi và Triệu Phong thời thiếu niên, hoàn cảnh xung quanh, cũng biến thành sân vườn của Triệu tộc ở thành Vũ Dương.

Hết thấy mọi thứ, đều bị quang ảnh Huyền đạo vô hình vặn vẹo, đánh lừa giác quan.

- Vũ Phi.

Hai người lão giả lực bào của Đoan Mộc gia, đều không khỏi kinh hô.

Hướng Triệu Vũ Phi bị bức lui, chính là “hỏa lô” xích viêm cực nóng. Một khi ngã vào trong hỏa lô đó, cho dù là Đại Đế, e rằng cũng khó trốn thoát một kiếp.

Phành phành phành...

Triệu Vũ Phi và Thiên Biến Huyền Long, trong nháy mắt đã giao phong hơn mười chiêu. Quang ảnh ảo giác trùng trùng, cùng với hoàn cảnh vặn vẹo, đã đảo lộn cảm quan.

Chỉ thấy, Triệu Vũ Phi từng bước một lui về phía hỏa lô đằng sau.

- Triệu Phong ca...

Trong mắt Triệu Vũ Phi có vài phần mờ lung, vẻ mặt phức tạp, dường như đang hồi tưởng lại ký ức ngày xưa.

- Chết đi!

Thiên Biến Huyền Long cười lạnh một tiếng, trong nắm quyền xuất hiện một trận quang lãng màu u lục, đánh thẳng về phía tiểu dung như ngọc sứ của Triệu Vũ Phi.

- Đáng tiếc, ngươi lại không phải...

Trong tầm mắt, mỹ nhân váy tím phong hoa tuyết đại, ánh mắt đột nhiên trở lại dáng vẻ lạnh lùng trong veo, hàn mang chợt hiện.

Một luồng sát khí lãnh ý mãnh liệt, chợt ngưng hiện trên người Triệu Vũ Phi.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, toàn thân da thịt của Triệu Vũ Phi, đột nhiên trong suốt rực rỡ như thủy tinh, nở rộ một tầng hào quang màu tím huy hoàng, một luồng uy lực huyết mạch chấn động, khiến phần lớn lực lượng bên trong Luyện Chú lâu, sinh ra một trận rung động hỗn loạn.

Giờ khắc này, bất luận là Vương Giả hay là Đại Đế Hư Thần Cảnh, đều cảm thấy lực lượng công pháp của bản thân, đột nhiên chấn động một cách khó hiểu, thậm chí hao hụt mất một phần.

- Sao lại thế này...

Hiên Viên Văn ở một nơi khác, cảm thấy chân nguyên trong cơ thể và sức mạnh to lớn của Đại Đế trên người, đều nổi lên một tia rung động.

Ầm...

Nam tử dị tộc màu u lục, bị ngọc thủ của Triệu Vũ Phi chấn bay ra ngoài mấy chục trượng, khoe miệng tràn ra vết máu.

Cùng lúc đó.

Ảo giác quang ảnh bị vụn vụn trong tầm mắt của Triệu Vũ Phi, đã biến mất vô tung.

- Không hổ là “Linh tộc”, huyết mạch không phải giả.

Nam tử dị tộc kia nheo đôi mắt đậm xanh lại, chùi đi vết máu bên khoe miệng, mượn lực lẳng không nhảy lên, hội hợp với Ngụy Kính ở nơi khác.

Trong khoảnh khắc vừa rồi.

Triệu Vũ Phi đã kích phát lực lượng thiên phú của huyết mạch Linh tộc, mạnh như Thiên Biến Huyền Long, bài danh thứ mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, cũng bị chấn lui trọng thương.

Đương nhiên.

Bản thân Thiên Biến Huyền Long sở trường là Huyền đạo, năng lực đối kháng chính diện, so với Lam Giao Vương bài danh thứ chín, vẫn có chênh lệch nhất định.

- Lui lại!

Thiên Biến Huyền Long và Lam Giao Vương Ngụy Kính, sau khi hội hợp, thân ảnh liền nhanh chóng tiêu thất khỏi hư không.

- Chặn đại môn lại, đó là thiên phú ẩn độn của Thiên Biến Huyền Long.

Sắc mặt Gia Cát sư huynh khê biến.

Trong hai tròng mắt của hắn, bắn ra hai đạo ánh sáng trắng sắc bén, miễn cưỡng nắm bắt được một tia quỹ tích.

Trừ phi là loại huyết mạch đồng tử cường đại như “Tử Tinh Đồng” của Cơ gia, mới có thể khắc chế được loại thủ đoạn ẩn độn của Thiên Biến Huyền Long.

Nhưng tiếc rằng, người của Cơ gia, lại không tiến vào Luyện Chú lâu, trên sân cũng không có người nào có huyết mạch đồng tử đủ phân lượng như vậy.

Trên thực tế.

Bản thân Thiên Biến Huyền Long, cũng không có năng lực Không Gian, nhưng hắn lại có thể mô phỏng được các loại cảnh tượng, bao gồm cả một ít khí tức chấn động.

Cho nên, hắn và Lam Giao Vương phối hợp, liền mô phỏng giống hệt như “Tử Phát Song Tà” vậy.

- Dám giả mạo Triệu Phong ca, ta sẽ không bỏ qua cho các người.

Trên mặt Triệu Vũ Phi, mơ hồ hiện lên vẻ tức giận.

Nàng đem năng lực cảm ứng của huyết mạch Linh tộc, phát huy đến mức tận cùng, liền nắm bắt được một tia quỹ tích khí tức mờ nhạt, liền nhanh chóng đuổi theo.

Thế nhưng.

Trên sân tham dự truy kích, cũng chỉ có Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh.

Những Vương Giả khác, phần lớn khó có thể nắm bắt được quỹ tích ẩn độn của Thiên Biến Huyền Long.

Mà Hiên Viên Văn và Tiểu Kiếm Thánh, tuy rằng cũng có năng lực này, nhưng hiện giờ, việc tranh đoạt “kiếm đồng xanh cũ nát”, cũng đã tiến vào thời điểm mấu chốt.

Kiểm mang quanh người Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, rực rỡ chói mắt, giống như Bạch Hồng Liệt Nhật.

Trong mắt của hắn, có một luồng ý chí Kiếm Đạo bỏ qua sinh tử, mỗi lần bước ra một bước, đều bỏ qua đường lui của bản thân.

Mặc dù đối mặt với khí tức uy hiếp của Cổ Thần Khí, nhưng lão giả tóc trắng, cũng không hề có nửa điểm thoái nhượng.

Ô...ô...ô...n...g!

Giữa không trung, “kiếm đồng xanh cũ nát”, đột nhiên chém ra một đạo kiếm kinh triệt thiên địa, mang theo Kiếm Ý lạnh lẽo, chính diện chém trúng Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng.

Ọc...

Lão giả tóc trắng phun ra một búng máu, toàn thân đắm chìm trong kiếm ảnh chồng điệp, cảm quan thác loạn điên đảo.

- Tiểu Kiếm Thánh tiền bối...

Thiếu nữ hắc bào lãnh khốc của Thiên Kiếm Các, không khỏi kinh hô một tiếng.

- Trời muốn ta vong, tử cũng không đáng ngại.

Lão giả tóc trắng ngửa mặt lên trời thét dài, kiếng mang Bạch Hồng trên người, dưới một kích của kiếm đồng xanh cũ nát, đã hoàn toàn bị chém phá.

Một kiếm vừa rồi, gần như đã chém diệt toàn bộ nguyên khí và sinh cơ của hắn.

Sinh mệnh chân nguyên của lão giả tóc trắng, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy tốc độ héo rũ, làn da càng trở nên nhăn nheo hơn.

- Lấy thân hóa kiếm!

Toàn thân lão giả tóc trắng, bỗng nhiên bốc cháy, hóa thành một đạo kiếm mang liệt nhật vĩ đại rực rỡ, chém thẳng về phía Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát”.

Khoảnh khắc đó.

Toàn bộ Luyện Chú lâu, ngoại trừ kiếm mang rực rỡ lộng lẫy này ra, thậm chí ngay cả diễm quang trong hỏa lô, cũng âm thầm đi vài phần.

Mạnh như Hiên Viên Vãn, trên mặt cũng lộ ra một tia phức tạp và kính ý.

- Lực lượng Kiếm Đạo thật khủng khiếp, e rằng có thể trực tiếp miểu sát Đại Đế, thậm chí uy hiếp cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh...

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long trong lúc ẩn đòn chạy trốn, cũng cảm thấy thể xác và tinh thần run lên, luồng khí tức Kiếm Đạo này, khiến hai người kinh hãi vô cùng.

Lúc này, tòa bộ Luyện Chú lâu, chỉ còn lại kiếm mang rực rỡ áp chế hết thảy.

Trong kiếm mang đó, mang theo áo nghĩa Kiếm Đạo cả đời của lão giả tóc trắng, thậm chí không tiếc trả giá bằng cả sinh mệnh của mình.

Ô...ô...ô...n...g!

“Kiếm đồng xanh cũ nát” giữa không trung, đột nhiên nổ rộ một tầng kiếm quang, thời không thác loạn, xuất hiện một thế giới hư ảnh chồng điệp.

Phốc...

Kiếm mang rực rỡ của lão giả tóc trắng, đâm vào cơn lốc kiếm mang của kiếm đồng xanh cũ nát, thế giới hư ảnh chồng điệp xung quanh, lập tức vụn vỡ thác loạn một phen.

Thời gian, gần như đọng lại trong khoảnh khắc đó.

Kiếm mang khắp toàn thân lão giả tóc trắng, rực rỡ huy hoàng chói mắt, đan xen cùng một chỗ với cơn lốc kiếm mang của Cổ Thần Khí, hai bên duy trì ở trạng thái cân bằng tương đối.

Thoạt nhìn.

Giống như hai thanh Thần Kiếm lộng lẫy, ở giữa không trung dính liền vào nhau. Một thanh kiếm trong đó, chính là do lão giả tóc trắng biến thành.

Phù...

Trong Luyện Chú lâu, phần lớn Vương Giả đều mang theo vẻ mặt hồi hộp, nhìn một màn bảo trì sự cân bằng kỳ diệu này.

Chỉ cần hơi sai lầm một chút, lão giả tóc trắng sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Cùng lúc đó.

Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh, vẫn truy đuổi theo quỹ tích ẩn đòn, đã đuổi tới trước đại môn của Luyện Chú lâu.

- Chặn cửa lại.

Trước đại môn, đã có năm, sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, bao gồm cả hai đại Vương Giả của Đoan Mộc gia, cùng với Đẳng Siêu sư đệ vừa mới tấn chức của Thiên Huyền Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Sáu luồng sức mạnh to lớn của Vương Giả, gắn kết trên một Không Gian Linh Vực, hình thành một tầng bình chương ngũ sắc sắc sỡ.

Lực cản do sáu đại Vương Giả liên thủ tạo thành, e rằng ngay cả Đại Đế, cũng có thể chặn lại giây lát.

Grào... Phành...

Một tầng lam phiến “Băng Giao Long”, mang theo một trận lam vũ băng phong khủng bố, rít gào dữ dội, lợi trảo Băng Giao Long vĩ đại, hung hăng nện lên tầng bình chương ngũ sắc kia một cái.

Ầm...

Bình chương ngũ sắc do sáu đại Vương Giả liên thủ tạo thành, đột nhiên ảm đạm, nhiều nhất chỉ chịu được một hai đòn nữa, sẽ bị chém phá.

Nhưng như vậy, lại giành được một cơ hội cho những cường giả khác.

- Đừng để cho hai tên dị tộc này chạy thoát.

Bên ngoài Luyện Chú lâu, một vài Nửa bước Vương Giả đang tĩnh dưỡng, cũng ào ào gia nhập vào trận doanh của sáu đại Vương Giả trước đại môn.

- Huyền Cơ Mật Trận.

Cổ phiến trong tay Gia Cát sư huynh mở ra, bay vút đến giữa không trung, buông xuống một chuỗi điện lên màu bạc dày đặc, nhanh chóng quấn lấy hai người Lam Giao Vương.

Ầm...

Chỉ trong khoảnh khắc, một đạo quang hà màu tím rực rỡ như sao băng, mang theo thiên uy và nguyên khí to lớn, từ phía sau đánh tới.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, dưới sự va chạm của luồng uy thế to lớn này, chân nguyên huyết mạch trong cơ thể, đều run lên.

Trong quang hà màu tím, chợt truyền đến tiếng quát trong trẻo, mơ hồ có thể nhìn thấy một nữ tử váy tím như tiên tử.

- Lưu lại!

Ngọc thủ của nữ tử váy tím nhẹ nhàng ấn xuống một cái, không gian màu tím như thực chất, mang theo một luồng lực lượng to lớn khôn cùng, bao phủ trên đỉnh đầu của hai người Lam Giao Vương.

Tiểu Thế Giới.

Hai người Lam Giao Vương đồng loạt biến sắc.

Lúc này, hai đại cường giả dị tộc, đều lâm vào tình cảnh đông đảo cường giả vây công và trước sau giáp kích.

Nhất là Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh, ít nhất cũng là chiến lực trước hai mươi, thậm chí là gần mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng.

Một khi bị kéo dài quá lâu, hai người Lam Giao Vương sẽ lâm vào trận quần ẩu với đông đảo Vương Giả và Nửa bước Vương Giả.

Mắt thấy hai người Lam Giao Vương sắp rơi vào “vùng bùn”, ứng phó với hàng loạt công kích, nguy cơ tràn ngập.

Một thanh âm coi rẻ thương sinh, chợt vang lên bên tai hai người.

- Hai tên ngu xuẩn, còn không dùng lực lượng của Thứ Thần Khí.

Lời nói vừa dứt.

Vụt...

Một tầng không gian sương trắng chồng điệp, hoàn toàn bao phủ lấy hai người Lam Giao Vương.

Thế giới chồng điệp huyền bí này, thậm chí còn đẩy lui Tiểu Thế Giới của Triệu Vũ Phi.

- Ồ!

Gần đại môn, phần đông Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều bị không gian sương trắng chồng điệp này bao trùm, nhất thời cảm thấy đầu óc choáng váng.

- Cẩn thận, đây là Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, là một loại đạo cụ phụ trợ, lực lượng của nó ẩn chứa một cái Tiểu Thế Giới, còn có cả năng lực Không Gian kỳ lạ...

Gia Cát sư huynh hô nhỏ một tiếng.

Vụt...

Tầng không gian sương trắng chong diệp này, đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành một dòng khí sương trắng xoay tròn thành một đoàn.

Mọi người đều ngẩn ra, trơ mắt nhìn dòng khí sương trắng xoay tròn này, càng lúc càng thu nhỏ, cuối cùng “bốc hơi” hoàn toàn.

- Đây là năng lực của Thứ Thần Khí?

Đám Vương Giả và Nửa bước Vương Giả ở đây, chợt như vừa tỉnh mộng.

- Đuổi!

Thần niệm của Gia Cát sư huynh, chợt cảm thấy dòng khí sương trắng kia, vừa mới xuất hiện trong rừng cây phía xa.

- Ha ha, có Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” này, chúng ta cũng không phải sợ quần chiến nữa, cho dù là một hai vị Đại Đế, cũng không làm gì được chúng ta.

Thân ảnh của hai người Lam Giao Vương, chậm rãi lộ ra trong dòng khí sương trắng.

Đối mặt với đám người Gia Cát sư huynh đang từ phía sau đuổi theo, hai người Lam Giao Vương đều lộ vẻ mặt khinh thường.

Thậm chí, hai người còn đang nghĩ xem, có nên giết vào một lần nữa.

Nhưng đúng lúc này.

Trên đại thụ đối diện với hai người, chợt truyền đến một thanh âm nhàn nhạt:

- Nhị vị quả nhiên có thể đột phá được vòng vây, không uống công Triệu mỗ chờ ở đây đã lâu.

- Kẻ nào?

Hai người Lam Giao Vương đều chấn động, nhìn về phía trên đại thụ ở trước mặt, chỉ thấy ở đó có một thiếu niên tóc tím đang khoanh chân ngồi, hai mắt khép hờ.

849. Chương 850: Thần Mâu Ngưng Thị

Trước đại môn Luyện Chú lâu lục giác.

- Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, chiếm được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, đừng cho bọn chúng chạy thoát.

- Hai tên dị tộc này, không ngờ ở ngay dưới mí mắt của mọi người, đánh cắp một kiện Thứ Thần Khí...

Ở đây có sáu đại Vương Giả, cùng với hai ba mươi vị Nửa bước Vương Giả, tất cả đều vô cùng kinh hãi, vẻ mặt khó coi, tức giận không cam lòng.

Dù sao, trong Luyện Chú lâu, cũng đều là tinh anh và thiên tài của nhân loại, thế mà lại để cho hai tên dị tộc này đắc thủ.

Thất bại nhất chính là, nhiều người như vậy vây đuổi chặn đường, vẫn để cho hai tên Lam Giao Vương đào tẩu.

- Đuổi!

Một vài Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều không cam lòng truy kích.

Hai người dẫn đầu, vẫn là Triệu Vũ Phi và Gia Cát sư huynh.

Nhưng trong đám người, Vương Giả “Đặng Siêu” vừa mới tấn chức không lâu, lại không truy kích.

- Vâng, chủ nhân.

Đặng Siêu xoay người trở lại bên trong Luyện Chú lâu, tiếp tục chú ý thế cục bên này.

Những Vương Giả và Nửa bước Vương Giả còn lại, phần lớn đều ra ngoài truy kích.

Trong đó, mấy vị Vương Giả của Đoan Mộc gia, Tào gia, Viên Công Phủ, cũng đều phái hết ra ngoài.

Ngoài ra, trong đám người, còn có một Vương Giả vừa đến không lâu, đó là một đại hán mày rậm.

Đại hán mày rậm này, chính là thiên tài Vương Giả của Tông phái Tam Tinh “Địa Linh Điện” mà Triệu Phong đã gặp trong tòa thành dưới đất lần trước – Cô Triều Chí.

Cô Triều Chí, sau khi tiến vào Tà Dương Phủ, chỉ dẫn theo bốn tên Nửa bước Vương Giả.

Mới đầu, lúc hai người tiếp cận Tà Dương Phủ, cũng bị Diệt Thế Hắc Giao Long áp chế.

- Không ngờ trong Tà Dương Phủ lại xuất hiện trọng bảo chấn thể bao trùm thiên địa như Thứ Thần Khí.

Cô Triều Chí cảm thấy tâm huyết phấn chấn.

Đối với người bình thường mà nói, có thể nhìn thấy “Thứ Thần Khí”, cũng đã là nguyện vọng khó thực hiện rồi.

- Đi xem.

Cô Triều Chí mặc dù không ôm quá nhiều hi vọng, nhưng vẫn có một chút hi vọng mong manh.

Dù sao đi nữa, những cấp bậc cấm kỵ như Thứ Thần Khí, Cổ Thần Khí, cũng chỉ có thể thuộc về kẻ có duyên.

Vụt vụt vụt...

Lấy đám người Gia Cát sư huynh, Triệu Vũ Phi cầm đầu, phần đông Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, số lượng đến mấy chục người, bắt đầu nhanh chóng đuổi về phía rừng cây xa xa.

- Ồ?

Gia Cát sư huynh từ xa đã phát hiện, sau khi hai người Lam Giao Vương xuất hiện trong rừng cây, lại đột nhiên dừng lại.

Trong rừng cây.

- Hai vị quả nhiên có thể đột phá được vòng vây, không uống công Triệu mỗ chờ ở nơi này đã lâu.

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long đều giật mình, nhìn lên phía thiếu niên tóc tím đang ngồi xếp bằng trên cây.

Thế nhưng.

Chờ đến khi hai người thấy rõ, mới phát hiện người tới chỉ là một thiếu niên Đại Đan Nguyên Cảnh, không khỏi bật cười ha ha một tiếng, vẻ mặt khinh thường.

Dù cho, thiếu niên đó là một trong Tử Phát Song Tà.

Hai người Lam Giao Vương, sau khi đạt được Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, lòng tin cũng tăng nhiều.

Vừa rồi, nhiều cường thủ kinh định như vậy vây chặn, cũng không ngăn được hai người phá vây mà đi, há lại có thể e ngại một thiếu niên?

Lam Giao Vương thậm chí còn đang suy nghĩ, có nên dựa vào ưu thế Mê Không Giới, mà đùa giỡn với đám thiên tài nhân loại một phen hay không.

Nói không chừng, còn có thể giết sạch, đoạt được thêm một kiện Thứ Thần Khí, thậm chí là Cổ Thần Khí nữa.

- Ha ha ha, tiểu tử tóc tím, lần trước để ngươi chiếm được tiện nghi. Lần này ngươi tự động dâng đến tận cửa, thực sự là chán sống.

Lam Giao Vương thét dài một tiếng, hàn uy huyết mạch cường đại, khiến cho rừng cây gần đó, đột nhiên bao trùm một tầng băng sương.

Mặc dù phái sau vẫn còn thân ảnh truy kích, nhưng Lam Giao Vương lại không hề sợ hãi chút nào.

Hắn nhàn nhạt nhìn cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí trên tay mình, trong lòng cũng ổn định lại.

Có được Thứ Thần Khí này, không những đạt được một Tiểu Thế Giới cường đại, mà còn có cả năng lực Không Gian.

- Phong ca...

Triệu Vũ Phi từ phía sau đuổi đến, nhìn về phía rừng cây, vẻ mặt lập tức đại biến.

Sự đáng sợ của Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, nàng đã từng lĩnh giáo qua, hai người này liên thủ, tuyệt đối có thể chống lại cả Đại Đế. Sau khi đạt được Thứ Thần Khí, hai người lại càng như hổ thêm cánh.

- Là Triệu Phong!

Trong những người tham dự truy kích, Cô Triệu Chí của Địa Linh Điện cũng mở trừng trừng hai mắt.

- Là Triệu Phong trong Tử Phát Song Tà.

Đám Vương Giả của các thế lực Đoan Mộc gia, Tào gia, Viên Công Phủ,... Cũng đều nhận ra thân phận của Triệu Phong.

Thiếu niên kia, ngay cả Hư Thần Cảnh cũng chưa đến, lại đối mặt với hai tồn tại mạnh mẽ như Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, tất cả mọi người không khỏi vuốt mồ hôi lạnh thay hắn một phen.

- Hai vị, đến đây là kết thúc rồi.

Lúc này, thiếu niên tóc tím trên cây, đột nhiên chậm rãi mở mắt.

Trong khoảnh khắc đó...

Hai người Lam Giao Vương, cùng với một vài người ở đằng sau, lập tức cảm thấy thể xác và tinh thần đột nhiên rung động một cách khó hiểu.

Có lẽ chính là vì lời nói trấn định tự nhiên của thiếu niên kia.

Hoặc có lẽ là, mọi người đột nhiên ý thức được, thiếu niên “vừa mới” mở mắt kia, chính là đáng vẻ như chờ đợi đã lâu.

Hoặc có thể nói, đối mặt với tổ hợp hai người cường đại vô địch như Lam Giao Vương, thiếu niên kia vẫn lạnh nhạt, nhẹ nhàng hời hợt.

Mà tên Tử Phát Song Tà “Nam Cung Thánh” còn lại, lại đứng ở đằng sau, đáng vẻ dường như không định ra tay.

- Triệu Phong, với lực lượng của một mình ngươi, thật sự có thể đối kháng với hai kẻ này?

Nam Cung Thánh không khỏi truyền âm.

Dù sao đi nữa, vừa rồi hắn cũng nhìn thấy hai người Lam Giao Vương đã đột phá vòng vây thành công trong phần đông Vương Giả.

Lời còn chưa dứt, dị biến đột nhiên phát sinh.

- Thần... Mâu... Ngưng... Thệ!

Thiếu niên đang khoan chân ngồi, đột nhiên trong huyết mạch đồng tử, chợt xuất hiện một luồng Đồng lực linh hồn kinh người.

Trong khoảnh khắc đó...

Trong mắt trái hình thành một cái lỗ xoáy màu tím sâu không thấy đáy, lộ ra một tầng sương mù lượn lờ, vực sâu tử huyền kéo dài vô tận.

Trong mơ hồ, một luồng lực lượng cầm kị nhằm vào linh hồn, bao trùm khắp toàn bộ những nơi mà ánh mắt của thiếu niên có thể nhìn thấy.

- Hai tên ngu xuẩn, nhanh chạy đi!

Thanh âm dồn dập của Diệt Thế Hắc Giao Long, chợt truyền đến bên tai hai người Lam Giao Vương.

Nhưng mà, lời nhắc nhở này lại tương đối chậm trễ.

- Làm sao có thể...

Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, cảm thấy linh hồn đột nhiên lạnh lẽo, phảng phất như bị giam cầm, thoát ly khỏi sự khống chế của bản thân.

Trong lòng hai người hoảng hốt run rẩy, trên mặt lộ vẻ sợ hãi, linh hồn cố gắng giãy giụa.

Trong tầm mắt.

Lổ xoáy màu tím trong mắt trái của thiếu niên kia, kéo dài vô tận, một luồng lực lượng cầm kị giam cầm, lôi kéo linh hồn, bao phủ trên thân hai người.

Luồng lực lượng cầm kị này, giống như lực lượng của chúa tể, không thể trái nghịch, vô pháp ngăn cản.

- Cái gì?

Hai người Lam Giao Vương mồ hôi ướt đẫm, trong mắt lộ vẻ sợ hãi tuyệt vọng.

Dường như, bất luận bọn họ chống cự thế nào đi nữa, cũng không thể ngăn được vận mệnh linh hồn của bản thân bị giam cầm và lôi kéo.

- Trời đất.

Ở phía sau, đám cường giả tinh anh đang đuổi tới, đột nhiên cảm thấy trong lòng đại chấn.

Nhất là lúc chạm phải mắt trái của Triệu Phong, thể xác và tinh thần đều lạnh lẽo, linh hồn rung lên liên tục, như muốn nhảy ra khỏi thân thể.

- Đồng thuật cầm kị thật đáng sợ, đúng như lời mà Cơ Lan từng nói...

Tào Vân của Tào gia, có cảm giác hít thở không thông, linh hồn như bị đè nén.

Chỉ thấy, hai đại thiên tài bài danh trước mười trên Thiên Tài Hoàng Bảng, đối diện với “Đồng thuật cầm kị” của Triệu Phong, đều kinh hãi giãy dụa, lộ vẻ tuyệt vọng bất lực.

- Tên Triệu Phong này, hẳn làm sao có thể...

Cô Triều Chí của Địa Linh Điện, không khỏi kinh hãi thất thanh.

Ngay cả Gia Cát sư huynh vẫn luôn nhàn nhã trấn định, cũng thoáng biến sắc, đáng vẻ kinh nghi bất định.

- Chỉ một cái liếc mắt, đã lực áp hai người Lam Giao Vương, hẳn sắp thành công rồi...

Sắc mặt Gia Cát sư huynh trở nên ngưng trọng.

Khí tức “Đồng thuật cầm kị” của thiếu niên tóc tím kia, khiến linh hồn của hắn, cũng cảm thấy bất an.

Meo...

Chỉ có Tiểu Tặc Miêu trên người Tiểu Tặc Miêu, là hóa thành một đạo hư tuyến xám bạc, chợt lóe lên.

- Sắp không kiên trì được nữa...

Lam Giao Vương phát ra một trận rít gào, lại hóa thành hình thái thân thể “Băng Giao Long” khổng lồ.

Nhưng khiến hắn tuyệt vọng chính là, huyết mạch “Băng Giao Long” bài danh trước mười trong huyết mạch Hoàng Đạo, lại xuất hiện một trận rung động bất an trước cái nhìn chăm chú của mắt trái đối phương.

Trong mơ hồ.

Nguyên hồn của hình thái Bằng Long màu lam, đã bị kéo ra ngoài cơ thể “Lam Giao Vương”.

- Cứu ta, Hắc Giao Long đại nhân...

Lam Giao Vương đã lâm vào vực sâu tuyệt vọng.

Dưới “Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, hắn gần như không có bao nhiêu sức phản kháng.

Càng kinh người chính là, Triệu Phong đang lấy một chọi hai.

- Tuyệt đối không thể...

Một hư ảnh nguyên hồn màu sắc sặc sỡ, từ trên người “Thiên Biến Huyền Long”, đã bị kéo ra một nửa.

Một màn này, khiến cho đám tinh anh thiên tài từ phía sau đuổi tới, đều trợn mắt há hốc mồm, toàn thân lạnh toát, sự kinh hãi chạy từ lòng bàn chân đến khắp toàn thân.

Thiếu niên đang khoanh chân ngồi trên cây, vẫn giữ nguyên tư thế.

Chẳng qua, hắn đã mở mắt.

Hắn giống như người phát ngôn của Tử Thần, khóe miệng khẽ nhếch lên một tia tiểu ý nhàn nhạt.

Trong mắt trái của hắn, xuất hiện một cái lỗ xoáy kéo dài vô tận, vô cùng thâm thúy, truyền đến một luồng lực hút trí mạng, kéo ra linh hồn của hai người Lam Giao Vương.

- Chống cự tại phương diện Hồn đạo và Huyền đạo, Thiên Biến Huyền Long này, dường như mạnh hơn một chút.

Triệu Phong từ trên cao nhìn xuống, thoáng lộ một tia dị sắc.

Luận tu vi, hai người Lam Giao Vương đều là Vương Giả đỉnh phong, chỉ còn kém một bước nữa là có thể dựng dục ra ý chí Đại Đế.

Chẳng qua.

Tạo nghệ và kỹ xảo tại phương diện Hồn đạo của hai người, đều kém Triệu Phong quá xa.

“Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, chính là mô phỏng chiêu bài tuyệt kỹ của “Tử Vong Đại Đế” thuộc thể hệ cổ xưa – Tử Vong Ngưng Thị.

Lúc trước, Triệu Phong thậm chí còn từng thi triển “Thần Mâu Ngưng Thị” với Tử Vong Đại Đế một lần.

Thần Mâu Ngưng Thị của hắn, có xu thế trở nên giỏi hơn thầy, đã dung nhập vào Huyền đạo độc đáo.

Ngay cả Triệu Phong cũng không nhìn thấy biểu tình rung động của Nam Cung Thánh ở đằng sau vào giờ phút này.

- Đây... Đây là phong thái của “Tả Đồng Thiên Quân” ngày xưa...

Nam Cung Thánh cũng không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Hắn ở đằng sau Triệu Phong, tận mắt nhìn thấy linh hồn của hai người Lam Giao Vương, đang từng bước thoát ly khỏi thân thể, lộ ra biểu tình sợ hãi tuyệt vọng.

Thế nhưng, ngay lúc Triệu Phong sắp sửa thành công.

- Dừng tay!

Một thanh âm khinh thường chứng sinh, chợt vang vọng trong hư không.

Grào...

Trong cơ thể Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, chợt truyền đến một tiếng long ngâm của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tròng mắt của hai người, đột nhiên nháy lên một đoàn tia lửa xích hắc, phát ra một luồng ý chí Diệt Thế, hủy diệt vạn vật.

Ầm...

Tại phương diện linh hồn, đột nhiên nổ mạnh một trận, điện mang tử huyền cùng với tia lửa xích hắc, đột nhiên va chạm một chỗ.

Trên cành cây.

Thân hình Triệu Phong rung lên một cái, ý chí linh hồn chấn động, khẽ lảo bầm:

- Diệt Thế Hắc Giao Long.

Thoáng chốc.

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong đã bị đánh gãy, linh hồn của hai người Lam Giao Vương, cũng quay trở về cơ thể.

- Thứ Thần Khí của ta...

Lam Giao Vương vừa mới chuẩn bị sử dụng Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, lại phát hiện cái “bảo vệ tay” trên cánh tay mình, đã không còn bóng dáng nữa.

Meo meo...

Hư tuyến xám bạc lóe lên, Tiểu Tặc Miêu mang theo một cái bảo vệ tay, xuất hiện trên vai Triệu Phong.

- Tiểu Tặc Miêu, làm tốt lắm.

Triệu Phong mỉm cười, đem bảo vệ tay Thứ Thần Khí của Lam Giao Vương, mang lên tay mình.

Thì ra.

Nhân lúc linh hồn của hai người Lam Giao Vương đang giãy giụa, Tiểu Tặc Miêu đã lấy trộm Thứ Thần Khí Mê Không Giới trên tay Lam Giao Vương.

- Trước chạy trốn rồi nói sau.

Thiên Biến Huyền Long sau khi sống sót từ trong tai kiếp, trên người chợt lóe một tầng quang huy u lục.

Vụt...

Thân ảnh Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, biến mất tại chỗ, khí tức hoàn toàn dung hợp với mảnh rừng cây này.

- Quả nhiên, Hắc Giao Long đã chuẩn bị hậu chước trên thân hai người này...

Mắt trái của Triệu Phong, hoàn toàn nhìn thấy rõ hai cái quang ảnh trong suốt dung nhập vào hoàn cảnh rừng cây, đang cấp tốc bỏ chạy.

850. Chương 851: Hai Mươi Ngày

Vụt vụt vụt...

Đám cường giả tinh anh như Triệu Vũ Phi, Gia Cát sư huynh, cuối cùng cũng đến phụ cận rừng cây.

Lúc bọn hắn tới, Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long, sau khi chiến đấu với Triệu Phong, đã bỏ chạy trốn chết.

Thực sự mà nói.

Hai người Lam Giao Vương căn bản không hề có sức phản kháng trước “Thần Mâu Ngưng Thị” của Triệu Phong, chỉ có thể miễn cưỡng bảo trụ tính mạng, cho nên đã sợ tới mất hồn mất vía.

Mặc dù không diệt sát hai người Lam Giao Vương, nhưng Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” cũng đã rơi vào tay Triệu Phong.

Những thiên tài Vương Giả này, mắt thấy Triệu Phong chiếm được Thứ Thần Khí, mặc dù tham lam và không cam lòng, nhưng bọn hắn lại càng kiêng kỵ và kinh sợ hơn.

Những người này, sợ dĩ vậy chặn hai người Lam Giao Vương, động lực lớn nhất chính là sự dụ hoặc của Thứ Thần Khí.

Đến lúc này, Thứ Thần Khí bị Triệu Phong chiếm được, mọi người cũng mất đi động lực, trong lòng thất vọng.

Về phần muốn cướp lấy Thứ Thần Khí từ trong tay Triệu Phong, mọi người tạm thời không có dũng khí này.

Thiếu niên đang ngồi xếp bằng trên cây, mắt trái xoay tròn, khôi phục vẻ bình thường.

- Hai người này, ý chí linh hồn đều tiếp cận Đại Đế Hư Thần Cảnh, khí lực huyết mạch mạnh mẽ, lại có nhân tố Hắc Giao Long, muốn truy sát, vẫn có chút khó khăn.

Triệu Phong liếc nhìn phương hướng hai người Lam Giao Vương bỏ chạy, thầm nghĩ.

Nếu như chiến đấu chính diện, Triệu Phong muốn chống lại hai người Lam Giao Vương, e rằng phần thắng tương đối nhỏ, thêm Nam Cung Thánh nữa thì có lẽ xác suất là 5:5.

“Thần Mâu Ngưng Thệ” vốn là Đồng thuật cấm kỵ diệt sát hai người tốt nhất, chỉ tiếc là vẫn còn thiếu một chút nữa.

Chẳng qua.

Mục đích của Triệu Phong cũng đã đạt được, không những chiếm được Thứ Thần Khí, mà còn hung hăng giáo huấn hai người Lam Giao Vương một phen.

Thậm chí, hắn còn thành công gián tiếp lập uy trước mặt đông đảo thế lực cường giả.

Giờ phút này, đám thiên tài Vương Giả Gia Cát sư huynh, đều nhìn hai người Triệu Phong, cũng không dám khinh suất động thủ.

- Các hạ hảo thủ đoạn, dương oai thay cho đồng đạo nhân loại chúng ta. Nghĩ lại thì, lần trước Song Tà đánh lén mọi người, có lẽ là do Lam Giao Vương và Thiên Biến Huyền Long giả mạo.

Gia Cát sư huynh đi lên trước, ôm quyền cười.

Triệu Phong vừa rồi thi triển Đồng thuật cấm kỵ, đã chấn trụ mọi người.

- Thu hoạch cũng không quá khó khăn, nhưng giá đựng vũ khí này, rất khó tiếp cận. Nếu như có thể khiến ba mũi Lục Thần Tiễn này, tự bay đến thì tốt rồi.

Triệu Phong chợt lâm vào suy tư trong giây lát.

Viêm lực cực nhiệt tại khu vực trung tâm nhất, ngay cả Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không chống cự nổi.

Lam Giao Vương không làm được, Triệu Phong cũng không làm được. Trừ phi Thánh Lôi Thể của hắn có thể tấn chức cấp độ rất cao, hoặc là có trang bị miễn dịch hỏa thuộc tính cường đại.

Chỉ tiếc, Triệu Phong hiện nay, lại không tu luyện Hỏa Chi Phong Lôi.

Meo meo...

Đúng lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt nhảy ra, trong tay nắm một cái xẻng sắt.

- Ồ?

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều nhìn về phía cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu.

Cái xẻng sắt này, cũng được lấy ra từ giá đựng vũ khí kia.

Keng...

Tiểu Tặc Miêu vung động xẻng sắt, đào lên mặt đất.

Thoáng chốc, sàn Luyện Chú lâu làm bằng chất liệu đặc thù, liền bắn lên một trận tia lửa, đất đá bay tán loạn, không ngờ đào ra được một cái hố nhỏ.

Ồ...ô...ô...n...g!

Cùng lúc đó, mũi tên, tấm chắn, thanh kiếm ngọc chắt trên giá đựng vũ khí, nhất thời đều phát sinh tiếng ong ong.

Vụt vụt vụt...

Mũi tên thể tích nhỏ, nhất thời bay lên không trung.

Ầm...

Tấm chắn rơi xuống trên đất, thanh kiếm ngọc chắt cũng bay lên giữa không trung, phát ra một luồng uy áp của Thứ Thần Khí, chấn nhiếp thiên địa.

Nam Cung Thánh nhất thời cảm thấy áp bách, hít thở không thông.

Triệu Phong bước đầu khôi phục ý chí Đại Đế, hơn nữa Thần Linh Nhãn còn có thể miễn dịch phương diện tinh thần, nên cũng không giật mình bao nhiêu.

Hai người đều dùng vẻ mặt cổ quái, nhìn về phía cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu.

Keng...

Cái xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu, lại vung lên lần nữa.

Vụt vụt vụt...

Bỗng nhiên, những loại khoáng thạch trong truyền thuyết ở gần đó, như là Thần Văn Thiết, đều rung động, nhanh chóng bay đến gần bên này.

Xẻng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu, giống như một cái nam châm hút sắt.

Những loại khoáng thạch kim loại ở gần đó, đều ùn ùn bay tới.

Một màn này, khiến cho đám thiên tài Vương Giả trong Luyện Chú lâu, đều mở to hai mắt mà nhìn.

Vụt...

Triệu Phong vẫy tay một cái, dùng Thứ Thần Khí Mê Không Giới, thu vào những loại khoáng thạch này.

Vụt...

Đúng lúc này, Lục Thần Tiễn cũng bay thẳng đến.

- Thu!

Triệu Phong nâng cái bảo vệ tay Thứ Thần Khí lên.

Vụt...

Một tầng sương mù màu trắng, chợt lóe lên, nuốt chửng “Lục Thần Tiễn”.

- Đơn giản vậy sao?

Đám Vương Giả đang nín thở quan sát, đều cảm thấy ngoài dự liệu.

Đặc biệt là ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, bọn hắn thiên tâm vạn khổ, mới có thể miễn cưỡng nắm giữ được một kiện Thứ Thần Khí.

- Thì ra là thế, Thứ Thần Khí “Mê Không Giới”, chính là đạo cụ không gian trữ vật, có thể dễ dàng chứa được Thứ Thần Khí. Huống chi, Thần binh loại tiền như “Lục Thần Tiễn”, cũng không có ý chí tự chủ quá mạnh mẽ.

Nam Cung Thánh lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Tóm lại.

Có được đạo cụ trữ vật không gian Thứ Thần Khí, việc thu hoạch Thứ Thần Khí, sẽ dễ dàng hơn một chút.

Nếu như ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, cũng có đạo cụ trữ vật Thứ Thần Khí, e rằng đã sớm thu lấy “Khuyết Khẩu Phủ” rồi.

Vụt... Vụt...

Cùng lúc đó, hai mũi Lục Thần Tiễn khác, cũng bay về những phía khác trong luyện hỏa lô.

Những nơi Lục Thần Tiễn bay đến, linh hồn của một vài Vương Giả bình thường, đều như muốn vỡ tan, toàn thân cảm thấy lạnh lẽo sợ hãi.

Không chỉ có Lục Thần Tiễn là bị kinh động, mà còn có thanh kiếm chất ngọc màu xanh thẫm nữa.

- Ra tay! Thứ Thần Khí này, há có thể để cho Song Tà độc chiếm?

Một vài thế lực Vương Giả như Hoàng tộc, Thiên Kiếm Các, Đoan Mộc gia, đều đồng loạt xuất thủ.

Bên phía Hoàng tộc, Lạc Tôn và lão giả khô diện, đều là hai Vương Giả cấp Linh Vực, nghênh đón một mũi Lục Thần Tiễn.

Nữ tử hắc bào đáng vẻ băng lệ của Thiên Kiếm Các và Triệu Vũ Phi của Đoan Mộc gia, đều đuổi theo thanh kiếm chất ngọc màu xanh thẫm.

- Thứ Thần Khí, há có thể ngồi yên không để ý đến. Để ta đi thử thực lực của đôi Song Tà kia.

Nữ tử áo hồng của Thiên Huyền Cung, lạnh nhạt cười.

Vụt...

Ba đạo thân ảnh lóe lên, nữ tử áo hồng bay vút đi, tốc độ và uy thế, thậm chí còn nhỉnh hơn những Vương Giả cấp Linh Vực ở đây.

Nhất thời.

Trên sân lâm vào tranh đoạt hỗn loạn điên cuồng.

Mà người khởi xướng lên chuyện này, lại là Tiểu Tặc Miêu.

Meo!

Xẽng sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu lại vung lên, tấm chắn trên giá đựng vũ khí rung lên, ngoài mặt nổi lên một tầng hoa văn thanh đồng.

Chẳng qua, thể tích của tấm chắn kia không đồng nhất, cũng không bị kinh động dịch chuyển.

- Phương diện vũ khí công kích, ta ngay cả uy lực của Càn Khôn Kiếm, còn không thể phát huy hoàn toàn. Tấm chắn này, rất thích hợp với ta.

Trong hai mắt Nam Cung Thánh, xuất hiện một tia nóng bỏng.

Vừa dứt lời.

Toàn thân hần nở rộ một tầng quang huy tím bạc, thẩm thấu một tia thần huy đỏ tím, khiến cho phần đông khí tức lực lượng xung quanh, đều chấn động một cách khó hiểu.

Đó là lực lượng trung tâm của Tà Thần Tinh.

Hiệu quả uy hiếp này, cũng sánh ngang lực lượng thiên phú huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phi trước kia.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Tấm chắn trước giá đựng vũ khí, dường như có cảm ứng, bỗng nhiên bành trướng bằng cánh cửa, hoa văn thanh đồng phong cách cổ xưa ở ngoài mặt, vô cùng sống động, chợt truyền đến một trận rít gào dã man nguyên thủy.

Ngay sau đó.

Tấm chắn lớn bằng cánh cửa, cuối cùng cũng bay lên, phát ra uy áp Thứ Thần Khí, thậm chí còn hoàn chính hơn Thứ Thần Khí mà Hiên Viên Văn và Hoàng tộc đạt được.

Nhưng cũng chính vì vậy mà áp lực Nam Cung Thánh phải gánh chịu, cũng lớn hơn rất nhiều.

- Không cần miễn cưỡng.

Triệu Phong nhắc nhở, tấm chắn có hoa văn thanh đồng kia, sở dĩ sinh ra cảm ứng, chính là vì lực lượng Tà Thần ẩn chứa trong Tà Thần Tinh.

Bởi vì chỉ có Bán Thần, lực lượng của Thần, mới có thể chân chính khống chế Thần Khí.

Nam Cung Thánh sau khi nhập môn tu luyện “Lang Gia quyết”, khả năng vận dụng lực lượng Tà Thần Tinh, đã tiến vào một cấp độ mới.

Bằng không, hần còn chưa đủ tư cách khiến cho Thứ Thần Khí này cảm ứng và chú ý.

- Lên!

Chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, chợt phát ra một tầng quang hà thanh diễm, toàn thân nổi lên một tầng điện văn lực phách màu vàng nhạt.

Ngoài mặt, thậm chí còn xuất hiện một màn hào quang băng lam, bốc lên hơi nước hùng hực, cổ thủ hai người.

Trong khoảnh khắc đó.

Hai người Triệu Phong đã tiếp xúc khoảng cách cực hạn mà lúc trước Lam Giao Vương đạt tới.

Vụt...

Dưới viêm lực cực nhiệt ở đây, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, chợt bốc lên một trận khói xanh.

Bởi vì đại bộ phận viêm lực, đều đến từ mặt đất, mà đôi giày bảo hộ này, lại ngăn cản viêm lực đến từ dưới đất.

Nam Cung Thánh không có được khí lực mạnh mẽ như vậy, cho nên một chân đạp lên vai Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia cảm kích. Mặc dù Triệu Phong lúc này vẫn đang truy tìm mũi Lục Thần Tiễn khác, nhưng vẫn cố gắng giúp đỡ mình một phen.

Phốc...

Ngay lúc này, trong tay Nam Cung Thánh chợt xuất hiện một cái roi bạc mỏng theo quang mang tím bạc, đột nhiên rung động, miễn cưỡng cuốn lấy tấm chắn hoa văn thanh đồng đang trôi nổi giữa không trung.

853. Chương 854: Linh Hồn Bất Hủ

Nam Cung Thánh một chân điểm lên vai Triệu Phong, toàn bộ thân hình, đều treo trên không trung, ngưỡng về phía trước.

Dưới loại tình huống này.

Viêm lực cực nhiệt mà Nam Cung Thánh phải thừa nhận, chỉ bằng năm sáu thành của Triệu Phong.

Phốc...

Ngân tiên Địa cấp trong tay hắn được quang huy tím bạc bao trùm, cuối cùng cũng vững chắc cuốn lấy tấm chắn thú văn thanh đồng.

Vụt...

Ngân tiên Địa cấp vừa mới tiến vào khu vực sâu hơn, thì ngoài mặt đã xuất hiện dấu vết bị hòa tan.

- Hít...

Viêm lực cực nhiệt đáng sợ, từ trên ngân tiên Địa cấp truyền đến, lòng bàn tay Nam Cung Thánh, nhất thời bốc lên khói xanh.

Cũng may.

Hắn được bao bọc trong “quang tráo Băng Hoàng” của Triệu Phong, Băng Hoàng Thương được huyết mạch Băng Thủy thúc dục dưới hình thái quang tráo, nên đã khiến viêm lực đại giảm.

- Thu!

Nam Cung Thánh thúc dục “Lang Gia quyết” và Không Gian bí thuật, mặt ngoài ngân tiên, nổi lên một tầng gợn sóng màu bạc vụn vụn xoay tròn, truyền đến một luồng lực kéo cường đại.

Vụt...

Tấm chắn thanh đồng bị kéo lại, thoáng chốc đã dâng lên một luồng uy áp Thứ Thần Khí man hoang Thái Cổ, gần như vượt qua cực hạn thừa nhận của Nam Cung Thánh.

Trên mặt Nam Cung Thánh, nghẹn trướng đến đỏ bừng.

Vào thời khắc mấu chốt, Linh Vực Không Gian mà hắn triển khai, một tầng thần huy tử huyết chông diệp, lan tỏa ngay tại chỗ.

Trong khoảnh khắc đó, giữa mi tâm của Nam Cung Thánh, lóe lên ấn ký tử huyết, tóc cũng biến thành màu tử huyết, uy năng của luồng lực lượng tử huyết tã di trên người, đã tăng lên một cấp độ hoàn toàn mới.

Ô...ô...ô...n...g!

Không Gian Linh Vực bị Tà Thần Tinh đồng hóa, có cảm giác như một Tiểu Thế Giới, ngân huy tử huyết chói mắt, hóa thành một vòng tròn cực lớn, cắn nuốt lấy tấm chắn thanh đồng.

- Thành công rồi!

Trong mắt Nam Cung Thánh lóe lên một tia hưng phấn mừng rỡ.

Triệu Phong thoáng tán thưởng, vào thời khắc mấu chốt, Nam Cung Thánh đã đem lực lượng của bản thân và Tà Thần Tinh, dung hợp cùng vận dụng hết sức hoàn mỹ.

Đặc biệt là sau khi tu luyện Lang Gia quyết, khả năng nắm giữ lực lượng Tà Thần Tinh của Nam Cung Thánh, đã đạt tới trình độ khiến người khác phải sợ hãi.

Ngoài ra.

Không Gian Linh Vực của Nam Cung Thánh, lấy Tà Thần Tinh làm trung tâm, còn có nhiều Thần Tinh thứ phẩm phụ trợ, đã được cải tạo đến cực hạn.

Có thể nói.

Dưới Tiểu Thế Giới, thì không gì có thể sánh nổi với năng lực và cường độ của Không Gian Linh Vực của Nam Cung Thánh.

- Hít...

Trên tay Nam Cung Thánh cháy đen, vôi vàng ném xuống thanh Thần binh Địa cấp đã bị hòa tan quá nửa trên tay xuống.

- Trước hết rút lui!

Dưới chân Triệu Phong đã bỏng đến đau nhức, không khỏi hét lớn một tiếng.

Tại cấm khu này, thời gian mà hắn duy trì, thậm chí còn dài hơn so với Lam Giao Vương.

Phải biết rằng.

Khí lực huyết mạch của Lam Giao Vương, tiếp cận Chân Long tộc, còn là Băng Long tộc, thân mang huyết mạch băng phong Linh Vực.

Phốc...

Chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, bốc lên ột tia khói đen, gần như là bị thiêu cháy.

Phành...

Triệu Phong vận chuyển lực lượng, thân hình giống như một viên đạn pháp, thoát ly khu vực giá vũ khí, bay vọt tới hướng một mũi “Lục Thần Tiễn” khác.

Rắc rắc...

Trong khoảnh khắc rời khỏi mặt đất, chiếc giày cổ thanh dưới chân Triệu Phong, sau khi bùng nổ một đạo thanh diễm quang hà, liền hóa thành một đồng tro tàn cháy đen.

Ầm...

Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, dưới tốc độ kinh người, đã thoát ly phụ cận luyện hỏa lô.

Mục tiêu chính là mũi Lục Thần Tiễn thứ hai.

Lục Thần Tiễn có tổng cộng ba mũi, Triệu Phong đã lấy được một mũi.

Mà một mũi gần đó, thì lại đang bị mấy tên Vương Giả Hư Thần Cảnh cướp đoạt.

Bất kể nói thế nào đi nữa, đây cũng là Thứ Thần Khí.

Thế lực mạnh nhất trong đó, chính là nữ tử áo hồng của “Thiên Huyền Cung”.

Thu!

Ngón tay ngọc của nữ tử áo hồng vung lên, từng đạo ánh sáng ba màu, vờn quanh giữa không trung, quần quanh Lục Thần Tiễn.

Thật ra, việc thu hoạch Lục Thần Tiễn dễ hơn Thứ Thần Khí khác rất nhiều.

Vài tên Vương Giả phụ cận, chưa đến gần, đã bị quang huy ba màu cường đại của nàng đẩy lui.

Trong đội hình của Thiên Huyền Cung, có ba đại cự đầu Vương Giả, phân biệt là Hiên Viên Văn, Gia Cát sư huynh, nữ tử áo hồng.

- Lục Thần Tiễn này là của ta.

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Nữ tử áo hồng mỉm cười nói:

- Có bản lĩnh thì đến lấy!

Giá trị của Thứ Thần Khí, cho dù là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, Bán Thần, cũng khó có thể chống cự sức hấp dẫn được.

Mà nữ tử áo hồng này, lại rất có hứng thú đối với độ nông sâu của Triệu Phong, cho nên cố ý ra tay thử một phen.

- Để ta lên!

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng, hóa thành một chuỗi hư ảnh tím bạc, quỷ thần khó lường, như chớp giạt tiến sát nữ tử áo hồng.

Nữ tử áo hồng chỉ cảm thấy một luồng lực lượng tà dị khổng lồ, đè ép tới.

Luồng lực lượng này, dung nhập năng lực Không Gian tinh diệu, phát động thể công như sét đánh, thân hình như quỷ mị.

- Tam Trọng Liên Hỏa!

Nữ tử áo hồng quát lớn một tiếng, ánh sáng ba màu trên người, bỗng nhiên lay động gào thét, liên tục sinh ra những cánh hoa sen quang diễm ba tầng.

Trong phút chốc, phẳng phất có ba đóa hoa sen rực rỡ, nộ diễm nở rộ.

Hơn nữa, cánh hoa sen quang diễm ba tầng này, mỗi một tầng là một màu sắc, một thuộc tính, đều không giống nhau, màu sắc phân biệt là xanh, hồng, tím, ứng với Phong, Hỏa, Lôi.

Ầm...

Cánh hoa sen quang diễm ba tầng nở rộ, cùng va chạm với làn sóng ánh sáng tím bạc khổng lồ.

- Thực lực của nữ nhân này, không ngờ so với một vài Vương Giả đỉnh phong, còn mạnh hơn một chút...

Sắc mặt Nam Cung Thánh thoáng rung động, quanh người bỗng hiện lên một tầng thần huy tử huyết chồng điệp, bên trong rạng rỡ ngân tinh, phát ra một luồng lực lượng tà dị, khiến ngay cả Đại Đế cũng phải động dung.

Ầm...

Hai tay Nam Cung Thánh đẩy ra, Không Gian Linh Vực sau lưng chồng điệp, đầu tiên là đè ép Không Gian Linh Vực xung quanh nữ tử áo hồng.

- Trên người kẻ này, có rất nhiều điểm quái dị...

Trên mặt nữ tử áo hồng thoáng nghẹn đỏ, thân hình bị đẩy lui.

Một màn này, khiến cho Hiên Viên Văn và Gia Cát sư huynh, cũng phải động dung.

- Nam Cung Thánh trong Song Tà, lực lượng phương diện vật chất lại càng đáng sợ hơn. Tin tức quả không sai, trong Không Gian Linh Vực của hắn, quả thực đã dung nhập với một viên Tà Thần Tinh.

Gia Cát sư huynh thấp giọng nói.

Trong Tử Phát Song Tà, thần bí và đáng sợ nhất, tất nhiên là Triệu Phong.

Nhưng tu vi của Triệu Phong thấp, ngoại trừ khí lực xem như cường đại ra, thì phương diện vật chất cũng không quá mạnh.

Phương diện đáng sợ nhất của Triệu Phong, chính là linh hồn.

Một kẻ sở trường phương diện vật chất, một kẻ có linh hồn nghịch thiên. Tổ hợp như Tử Phát Song Tà, có thể nói là vô cùng hoàn mỹ.

- Thu!

Triệu Phong nở nụ cười, một tầng sương mù màu trắng, thoáng cái chớp động một vòng xoáy, thu lấy mũi “Lục Thần Tiễn” thứ hai.

Sau khi nữ tử áo hồng ổn định thân hình, trong lòng tràn ngập kinh hãi.

Tử Phát Song Tà này, cũng không có hợp lực ra tay với nàng, mà Triệu Phong thần bí khó lường nhất, lại chưa hề xuất thủ.

Chỉ dựa vào một mình Nam Cung Thánh, đã có thể hình thành áp chế đối với nàng rồi.

Trong khoảnh khắc đối mặt, nữ tử áo hồng bị đẩy lui, còn mũi “Lục Thần Tiễn” thứ hai thì bị Triệu Phong đoạt được.

Mà lúc này.

Mũi Lục Thần Tiễn thứ ba trên sân, cũng bị Lạc Tôn của Hoàng tộc và lão giả khô diện, cùng liên thủ thu hoạch.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cũng không miễn cưỡng.

Đồng thời.

Kiện Thứ Thần Khí cuối cùng trên giá đựng vũ khí, chính là thanh kiếm ngọc chất, đã đến giai đoạn tranh đoạt máu chốt.

- Thiên Kiếm Thập Bát!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trong mắt chợt bắn ra một luồng thần quang Kiếm Ý kinh người, hai tay cùng vung lên, một đạo kiếm ảnh thủy tinh bán trong suốt, kéo động tầng tầng vòng xoáy gợn sóng kiếm khí màu sắc rực rỡ.

Phốc phốc phốc...

Kiếm ảnh như thủy tinh này, mỗi lần huy động, kiếm khí màu sắc rực rỡ xoay tròn rít gào chấn động, nếu như ở ngoại giới, e rằng đủ có thể nghiền nát cả một mảnh núi sông.

Vương Giả Hư Thần Cảnh bình thường, căn bản không thể ngăn được một kiếm của nàng.

Luận thực lực, thiếu nữ hắc bào này, có lẽ có thể sánh ngang với Cửu Vô Kỳ không tiến vào Tà Dương Phủ.

Chẳng qua, đối thủ của nàng, lại càng cường đại hơn.

- Keng keng keng...

Một đạo thân ảnh màu tím xinh đẹp, phát phối giữa không trung, da thịt toàn thân giống như thủy tinh ngọc thạch, thoải mái đón đỡ lần lượt những đạo kiếm trăm thủy tinh cường đại tuyệt luân.

- Người không phải là đối thủ của ta!

Triệu Vũ Phi vươn ra một cánh tay không giống của nhân loại, bề ngoài trong suốt gợn sóng phiếm động, chỉ khẽ vung nhẹ một cái, quang hà tử tinh rực rỡ, đã đánh nát thể công của thiếu nữ hắc bào.

Thiếu nữ hắc bào đã phát động tuyệt kỹ mạnh nhất, vậy mà lại không thể đả thương đến đối phương chút nào, khoe miệng thoáng lộ ra một tia chua xót.

Vụt...

Đúng lúc này, một tầng hư mang tím bạc, bay đến khu vực giao chiến của song phương.

- Tử Phát Song Tà!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, lập tức biến sắc, lộ vẻ cảnh giác.

Hiện nay, Tiểu Kiếm Thánh giữa không trung đã lấy thân hóa kiếm. Bị vây trong trạng thái khó lường, sinh tử không rõ.

Mà Tử Phát Song Tà, lại là tổ hợp cực kỳ khó chơi tại đây.

- Vũ Phi, ta đến giúp muội.

Triệu Phong vung tay lên, một Tiểu Thế Giới tràn ngập sương mù màu trắng nổi lên, tiến hành bao vây Thứ Thần Khí “ngọc kiếm màu xanh” kia.

- Phong ca tới hay lắm.

Triệu Vũ Phi lộ vẻ mừng rỡ, vận chuyển Tiểu Thế Giới màu tím của mình, cùng Triệu Phong hình thành thế trước sau giáp kích.

Đồng thời.

Quang văn màu tím trên da thịt nàng chuyển động, huyết mạch Linh tộc sinh ra thiên uy nguyên khí to lớn, bao phủ trên bề mặt “ngọc kiếm màu xanh”.

Hai tay Nam Cung Thánh đánh ra từng đạo hư tuyến tím bạc, tạo thành trùng trùng vây cản đối với kiện Thứ Thần Khí kia.

Chốc lát sau...

Dưới sự hợp lực của ba người, Triệu Vũ Phi đã thành công nắm giữ được ngọc kiếm màu xanh này.

- Cảm ơn Phong ca, cả Nam Cung sư huynh nữa. Thứ Thần Khí này, dường như là Mộc hệ, nếu giao cho Đoan Mộc sư huynh, có thể có thể phát huy được uy lực càng mạnh hơn.

Triệu Vũ Phi mừng rỡ nói.

Thứ Thần Khí ở trong tay Vương Giả Hư Thần Cảnh, căn bản là khó có thể thi triển.

Có lẽ mạnh như Hiên Viên Văn, còn có thể miễn cưỡng thi triển đôi chút, nhưng cũng không tiện tay lắm.

Đừng nói là Thứ Thần Khí, cho dù là Thần binh Thiên cấp, Thánh Khí truyền thừa, thì Vương Giả Đại Đế bình thường, cũng không nhất định có thể phát huy toàn bộ uy lực.

Tại nơi này đoạt được Thứ Thần Khí, phần lớn đều giao cho thế lực chống lưng, bằng không rất có thể sẽ trở thành đòn sát thủ ảnh hưởng tới vận mệnh.

Đương nhiên.

Thứ Thần Khí “Mê Không Giới” của Triệu Phong, lại là ngoại lệ, thuộc loại phụ trợ, căn bản không yêu cầu quá cao đối với người sử dụng.

Đoan Mộc gia thành công thu hoạch một kiện Thứ Thần Khí, tất nhiên là vô cùng hoan hỉ.

Chẳng qua.

Kiện Cổ Thần Khí cuối cùng trong Luyện Chú lâu, vẫn còn chưa được xác định.

Giữa không trung.

Kiểm mang rực rỡ do lão giả tóc trắng biến thành, đang giao hòa làm một thể với Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát”.

Mọi người đều có thể nhìn thấy.

Tay của Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, đã nắm lên Cổ Thần Tàn Kiếm.

- Thật là cổ quái, lực lượng chân nguyên và khí tức sinh mệnh của Tiểu Kiếm Thánh này, đã tiếp cận đại nạn. Nhưng linh hồn và ý chí Kiếm Đạo của hắn, lại vượt lên một trình độ rất cao.

Mắt trái của Triệu Phong, sau khi quan sát một lượt, liền cảm thấy kỳ quái.

Tiểu Kiếm Thánh thiêu đốt chân nguyên sinh mệnh, lấy thân hóa kiếm, trợ giúp ý chí linh hồn nhảy vọt.

Trên lý thuyết, ý chí linh hồn nhảy vọt, thì sinh mệnh thọ nguyên, cũng sẽ tăng lên.

Tiếc rằng.

Trạng thái thân thể của Tiểu Kiếm Thánh, đã tới đại nạn, nhất là sinh mệnh thiêu đốt, càng thêm khô kiệt.

- Kiếm Thánh tiền bối, nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí. Chỉ tiếc là sinh mệnh của ông ấy, đã tới đại nạn rồi...

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trên mặt đều mang vẻ tiếc hận và không cam lòng.

Tất cả mọi người ở đây, đều lộ ra một tia kính ý.

Một vài thế lực Vương Giả, bắt đầu thở dài rút lui.

Ngoại trừ Tiểu Kiếm Thánh ra, những người khác đều không có áo nghĩa Kiếm Đạo cao như vậy, hơn nữa, họ cũng không có quyết tâm lấy thân hóa kiếm, bỏ qua sinh mệnh.

Có thể nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí, cũng chỉ có Tiểu Kiếm Thánh.

Triệu Phong trịnh trọng nói:

- Sinh mệnh tất có đại nạn, nhưng linh hồn có thể bất hủ.

Linh hồn bất hủ?

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, đều khẽ chấn động, không khỏi trầm tư.

Ồ...ô...ô...n...g!

Dường như có cảm ứng, kiếm mang do lão giả tóc trắng biến thành, ở giữa không trung đột nhiên thu liễm, nổi lên một tia sáng bóng tinh nhuận.

854. Chương 855: Tà Thần Kêu Gọi

Giữa không trung.

Lão giả tóc trắng biến thành kiếm mang rực rỡ, quang hoa bắt đầu nội liễm, bên ngoài nổi lên một tia tinh trạch sáng rỡ, ánh sáng áo nghĩa Kiếm Đạo, lưu chuyển sinh sinh bất tức.

- Tiểu Kiếm Thánh!

Gương mặt, thân thể huyết nhục của lão giả tóc trắng, dần trở nên nhạt dần, có xu hướng trở thành trong suốt.

Nụ cười trên mặt hắn, có vài phần siêu nhiên, vân đạm phong khinh, đầu tiên là đảo qua mấy người của Thiên Kiếm Các, sau đó là xẹt qua mọi người trong Luyện Chú lâu.

Trong đó.

Ánh mắt lão giả tóc trắng thoáng dừng lại trên người Triệu Phong, khẽ gật đầu thiện ý.

- Áo nghĩa Kiếm Đạo của hắn, đã siêu việt bản ngã, hoàn toàn bỏ qua hạn chế sinh mệnh vật chất...

Triệu Phong không khỏi dậy lên một tia kính ý trang trọng.

Trước đó, cấp độ áo nghĩa Kiếm Đạo của Tiểu Kiếm Thánh, Triệu Phong cũng có thể mơ hồ cảm giác được, ít nhất cũng là đứng đầu cấp độ Đại Đế, thậm chí chạm đến cấp độ Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Thế nhưng.

Cấp độ Huyền Quang Cảnh, và Hư Thần Cảnh lại bất đồng, quá trình lột xác nhảy vọt này, không chỉ cần linh hồn, mà càng chú trọng phương diện vật chất hơn.

Nói cách khác, cho dù linh hồn đạt tới cảnh giới, cũng không dễ dàng đột phá Huyền Quang Cảnh.

Mà hiện tại.

Triệu Phong đã nhìn không thấu nông sâu phương diện Kiếm Ý Hồn đạo của lão giả tóc trắng nữa.

Có thể đoán được.

Tạo nghệ Kiếm Đạo của lão giả tóc trắng, đã vượt qua những cường giả Kiếm Đạo mà Triệu Phong từng gặp qua, bao gồm cả Đại Đế Kiếm Đạo của Chân Vũ Thánh Địa.

Chỉ thấy, thân thể huyết nhục của lão giả tóc trắng, đã dần trở nên mờ nhạt, giống như tuyết hòa tan.

- Người... Người đã nói gì với Kiếm Thánh tiền bối?

Đám người thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ đối địch và bất mãn.

Vốn dĩ.

Sinh mệnh của lão giả tóc trắng, còn chưa đi đến tận cùng.

Nhưng bởi vì “một câu nói” của Triệu Phong, đã khiến cho sinh mệnh của lão giả tóc trắng trôi đi nhanh hơn.

- Đáng tiếc, sinh mệnh và linh hồn của người, đều đã tới điểm kích phát thiêu đốt cuối cùng. Bằng không, chỉ cần đoạt xá một khối thân thể, hoặc là trọng tổ huyết thân, tương lai đột phá Đại Đế, Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng không phải là vấn đề.

Triệu Phong thoáng có chút tiếc hận.

Chỉ bằng vào ý chí cường đại, hoặc là tàn niệm, rất khó có thể đoạt xá trọng sinh.

Ý chí hoặc là tàn linh, chính là trụ cột linh hồn do lực lượng tinh thần dựng dựng nên, dung hợp với linh ngộ áo nghĩa cường đại.

Nhưng ý chí hoặc tàn niệm, cũng không có nghĩa là linh hồn.

Muốn đoạt xá trọng sinh, yêu cầu thấp nhất là hồn phách, tàn hồn, ít nhất phải có mảnh nhỏ linh hồn.

Bán Thần Côn Văn “Tích Huyết Trọng Sinh”, chính là do kiếp trước tu luyện tốt, đem linh hồn khí tức làm vật dẫn, dung hợp vào trong mỗi tắc huyết nhục của Bất Diệt Thánh Thể.

Bởi vậy.

Bán Thần Côn Văn chỉ cần một giọt tinh huyết và một tia tàn niệm, là có thể “Tích Huyết Trọng Sinh”.

Mà Tiểu Kiếm Thánh, sinh mệnh và linh hồn, đều đã thiêu đốt kích phát, đã tới đại nạn, gần như tương đương tiêu vong.

Kiểm Ý Hồn đạo của hắn giờ phút này siêu việt, cũng đã vượt qua trụ cột bình sinh.

- Cuối đời có thể linh ngộ được “áo nghĩa Hồn đạo”, cho dù lão phu có chết cũng không tiếc.

Trước khi biến mất, lão giả tóc trắng đã lộ ra một tia cười từ mãn cuối cùng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Khoảnh khắc tiếp theo, một đạo kiếm ảnh linh thể sáng bóng, có thể thấy được khí tức và hình dáng của lão giả tóc trắng, dung nhập vào trong thanh Cổ Thần Khí “kiếm đồng xanh cũ nát” kia.

Vụt...

“Cổ Thần Tàn Kiếm” chớp lên, kéo động một tầng kiếm ảnh thanh u lạnh lẽo Thương Cổ, mang theo thần uy Kiếm Đạo siêu nhiên không thể trái nghịch, ào ào bức lui mọi người xung quanh.

Nhưng lúc này, mặc dù uy thế của Cổ Thần Tàn Kiếm mạnh mẽ, lại ẩn mà không phát, không thương hại đến mọi người.

- Kiếm Thành tiền bối!

Thiếu nữ hắc bào của Thiên Kiếm Các, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, trong tay nắm một thanh Cổ Thần Tàn Kiếm.

Nhất thời.

Ánh mắt của mọi người, đều rơi xuống trên người thiếu nữ hắc bào.

- Không ngờ nàng ta lại chiếm được Cổ Thần Khí!

- Mạc Đông Dao này, chính là thiên tài Kiếm Đạo tuyệt đỉnh trong đám thế hệ trẻ của Thiên Kiếm Các, thiên phú Kiếm Đạo cao siêu hàng đầu trong mấy ngàn năm qua, tiếp cận Tiểu Kiếm Thánh.

Ánh mắt của mọi người, đều dừng lại trên người thiếu nữ hắc bào.

Thiếu nữ hắc bào gọi là “Mạc Đông Dao”, là thiên kiêu kiếm đạo trong đám thế hệ trẻ của Thiên Kiếm Các.

Lúc trước, nàng đã cùng giao thủ với Triệu Vũ Phi, cuối cùng thất bại.

Nhưng mà sau khi Tiểu Kiếm Thánh ngã xuống, lúc mọi người nhìn về phía “Mạc Đông Dao”, đã khó có thể che giấu được ánh mắt tham lam.

Một thanh Cổ Thần Khí, nếu như xuất thế tại Vương triều, sẽ dẫn đến trùng kích ra sao?

Cho dù là Thần Khí bị hư hại, nhưng cũng là Thần Linh Vực, là “Thiên Giai Thần Vị” xa không thể chạm tới.

Đương nhiên.

Chỉ một thế lực, chắc chắn không thể bảo đảm được Cổ Thần Khí.

Những thế lực tại đây có được năng lực này, cũng chỉ có Hoàng tộc và Thiên Huyền Cung.

- Cổ Thần Khí... E rằng là trong Hoàng tộc Đại Càn cũng không có một kiện.

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử trở nên nóng rực.

Thử nghĩ mà xem, nếu như hắn có thể mang Thứ Thần Khí ra ngoài, giao cho Hoàng tộc, lập hạ công lớn, tương lai cạnh tranh “Thánh Hoàng vị”, sẽ có càng nhiều phần thắng hơn một chút.

- Đi thôi!

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, nói với Nam Cung Thánh, sau đó hướng bên ngoài Luyện Chú lâu mà rời đi.

Đối với Cổ Thần Khí, Triệu Phong cũng không hứng thú lắm.

Ít nhất, giai đoạn hiện nay, hắn không hứng thú lắm.

Đối với Vương Giả, Đại Đế mà nói, một kiện Thứ Thần Khí, cũng rất có thể sẽ dẫn tới đại phiền toái, càng nói gì đến Cổ Thần Khí?

Thế lực không đạt tới Tam Tinh, Tứ Tinh, không có khả năng bảo trụ được Cổ Thần Tàn Kiếm.

Hai người Triệu Phong vừa mới xoay người, thì cũng là thời khắc Thập Tam hoàng tử có ý đồ ra tay.

Ồ...ô...ô...n...g!

Bỗng nhiên, sau lưng thiếu nữ hắc bào “Mạc Đông Dao”, chợt xuất hiện một đạo kiếm mang màu trắng rực rỡ.

Kiếm mang màu trắng kia, phát ra một luồng ý chí Kiếm Đạo bắt hủ chém diệt thiên địa.

- A...

Lấy Hoàng tộc cầm đầu, một vài Vương Giả có ác ý, đều cảm thấy tâm linh đau đớn, linh hồn giống như ngọn đèn tàn trước gió, phảng phất tùy thời sẽ bị chém chết, trong lòng dâng lên một luồng cảm giác tuyệt vọng sợ hãi.

- Hừ!

Kiếm mang màu trắng bán trong suốt kia, mơ hồ xuất hiện hình dáng lão giả tóc trắng uy nghiêm lạnh lùng.

- Tha mạng! Kiếm Thánh tiền bối tha mạng!

Những Vương Giả tâm sinh ác ý, có cảm giác như đang đối mặt với Tiểu Kiếm Thánh thời kỳ đỉnh phong hoặc Cổ Thần Khí.

Thoáng chốc.

Trong Luyện Chú lâu, phần đông thiên tài Vương Giả, đều cảm thấy tận sâu trong linh hồn sinh ra cảm giác nhỏ bé.

Mạnh như Hiên Viên Văn, ý chí linh hồn cũng chấn động, giống như một gốc cây nhỏ, bị lốc xoáy phong bạo bao trùm.

- Thế công Kiếm Đạo thuần linh hồn... Đây là áo nghĩa Hồn Kiếm ư?

Triệu Phong lẩm bẩm.

Càng không thể tin nổi chính là.

“Mạc Đông Dao” vẫn giữ bộ dáng lãnh đạm hờ hững, Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay, kéo động một tầng kiếm mang bắt diệt Thương Cổ, uy áp khủng bố của Cổ Thần Khí, trấn áp toàn trường.

Một vài Vương Giả trên sân đều kinh hồn táng đờm, ngay cả một tia ý niệm trái nghịch, cũng không khởi dậy nổi.

- Làm sao có thể, Mạc Đông Dao kia không ngờ lại có thể nắm giữ Cổ Thần Tàn Kiếm...

Thập Tam hoàng tử lộ ra vẻ mặt sợ hãi tái nhợt, gần như không thở nổi.

Giờ phút này, nếu như Mạc Đông Dao muốn, e rằng chỉ cần một ý niệm, lập tức có thể chém chết hắn.

Cho dù Đại Đế Hư Thần Cảnh, e rằng giờ phút này cũng không dám chính diện đối kháng với “Mạc Đông Dao”.

- Kể thực sự nắm Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay, chính là lão giả tóc trắng trạng thái “Hồn Kiếm”. Mạc Đông Dao kia, chẳng qua chỉ là vật dẫn mà thôi.

Gia Cát sư huynh hít sâu một hơi.

Lão giả tóc trắng nhận được sự tán thành của Cổ Thần Khí, thậm chí hóa thành trạng thái Hồn Kiếm, dung hợp hai thành một!

Nói cách khác.

Lão giả tóc trắng muốn ai nắm giữ Cổ Thần Khí, thì người đó có thể nắm giữ.

Từ một góc độ khác mà nói, lão giả tóc trắng có ý thức tự chủ, còn là một kiếm linh đặc thù.

- Tiểu huynh đệ!

Trong kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao, chợt truyền đến một âm thanh già nua.

- Ồ?

Bước chân Triệu Phong thoáng dừng lại.

Hắn xoay người nhìn về phía Mạc Đông Dao, tin rằng thanh âm đó là đang gọi hắn.

- Kiếm Thánh tiền bối, có gì chỉ bảo?

Triệu Phong không dám chậm trễ.

Trạng thái lão giả tóc trắng giờ phút này, mặc dù đã bỏ qua sinh mệnh, nhưng lại dùng một hình thái tồn tại khác, thực lực thật sự siêu việt lúc còn sống không biết bao nhiêu lần.

- Tiểu huynh đệ.

Trong thanh âm già nua của kiếm mang màu trắng, có vài phần thở dài:

- Chỉ còn hai mươi ngày nữa, Hắc Giao Long sẽ giết tiến vào Tà Dương Phủ, đến lúc đó, mọi người khó có thể may mắn thoát khỏi. Hi vọng người có thể giúp đỡ mọi người, hóa giải nguy nan lần này.

Lời này vừa nói ra.

Mọi người trên sân đều kinh ngạc, thoáng cái lâm vào trầm tư, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Lấy trình độ siêu việt của Tiểu Kiếm Thánh, không ngờ lại đem “hi vọng” gửi gắm lên một thiếu niên trong số Song Tà.

Người này, không phải là Hiên Viên Văn, cũng không phải là ba đại hoàng tử của Hoàng tộc, nhưng lại là thiếu niên tà dị nổi danh cướp đoạt.

Thế nhưng, không thể không thừa nhận.

Đến lúc này, phần đông Vương Giả ở đây, đều không thể hoàn toàn nhìn thấu thiếu niên tà dị này, thậm chí còn tràn ngập cảnh giác và kiêng kỵ.

- Ta?

Triệu Phong bật cười, dường như nghe được một chuyện rất nực cười.

Biểu tình này giống như muốn nói, người muốn một tên tà tặc đi “cứu thế” có phải là làm trò cười hay không?

- Lão phu không biết lai lịch của ngươi, nhưng tin rằng, ngươi có khả năng này, hoặc ít nhất là có hi vọng lớn hơn bất kỳ kẻ nào. Đây không chỉ là trực giác của lão phu, mà còn là trực giác của Cổ Thần Khí.

Thanh âm già nua kia nói với vẻ đầy trịnh trọng.

Cổ Thần Khí?

Tâm thần Triệu Phong thoáng run sợ. Chẳng lẽ Cổ Thần Tàn Kiếm lại cảm ứng được sự tồn tại của “Thần Mâu thứ chín”?

Huyết mạch Tả Đồng của hắn, đến từ Thần Linh Thái Cổ.

Mà Cổ Thần Khí, lại tồn tại Linh Vực Thiên Giai Thần Vị, là vũ khí của Thần.

- Nếu như các hạ có thể mở ra một đường sống cho đội ngũ của Thiên Kiếm Các. Lão phu sẽ thiếu ngươi một cái nhân tình.

Kiếm mang màu trắng hứa hẹn.

- Được, một lời đã định.

Trong mắt Triệu Phong chợt lóe tinh quang. Mặc dù sinh mệnh của Tiểu Kiếm Thánh đã đến tận cùng, nhưng trạng thái hiện tại, chỉ e rằng càng đáng sợ hơn.

Ngoài ra.

Muốn hóa giải đại kiếp nạn Diệt Thế Hắc Giao Long, nếu chỉ dựa vào lực lượng của một mình Triệu Phong, hiển nhiên là vẫn không đủ.

Một lát sau...

Phần đông thế lực thủ lãnh ở đây, đều hội hợp trước Luyện Chú lâu.

Lúc này, Triệu Phong và Nam Cung Thánh đã không còn hành động một mình nữa, mà ở trong một đám người.

- Tòa bảo tháp Tử Tinh kia, chính là trung tâm đầu mối then chốt của toàn bộ Tà Dương Phủ...

Triệu Phong mở miệng nói.

Ánh mắt của mọi người, đều dừng lại trên tòa bảo tháp Tử Tinh cao đến chọc trời.

Tòa bảo tháp này, đặt tại trung tâm Tà Dương Phủ, ánh mắt vừa tiếp xúc, liền cảm nhận được một luồng uy áp khủng bố tuyệt luân, khiến phần đông Vương Giả tâm thần chộp động.

- Chìa khóa Cẩm Nguyên Thần Liên, cùng với then chốt Thần Chi Cẩm Trận, đều có khả năng nằm trong khu vực này.

Gia Cát sư huynh trầm giọng nói.

Nguy cơ Hắc Giao Long càng lúc càng đến gần, mọi người cũng không còn tâm tình đi thăm dò những kỳ ngộ khác trong Tà Dương Phủ.

Có lẽ.

Trước mắt chỉ mới thăm dò được không đến một phần mười, thậm chí một phần trăm trong Tà Dương Phủ.

Thế nhưng, cho dù thu hoạch có lớn hơn, mà không thể sống sót rời khỏi, thì còn có ích gì?

- Xuất phát!

Đội ngũ cường đại của Hoàng tộc Đại Càn, dẫn đầu rời đi, hướng về phía tòa bảo tháp Tử Tinh mà bay đi.

Sau đó, những thế lực đội ngũ như Thiên Huyền Cung, Đoan Mộc gia, cũng đồng loạt tiếp cận mục tiêu.

- Đi thôi!

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, cũng tiến thẳng đến chỗ tòa bảo tháp Tử Tinh.

Bất đồng chính là.

Đội ngũ của Thiên Kiếm Các, lại theo sau Tử Phát Song Tà.

- Nếu không phải Kiếm Thánh tiên bối phân phó, ta sẽ không tùy tiện đi theo hai tên tà tặc này.

Trên mặt Mạc Đông Dao tràn ngập thanh lãnh, có chút không tình nguyện.

Thế nhưng đội ngũ Thiên Kiếm Các, đi theo hành động cùng Tử Phát Song Tà, lại có một loại cảm giác an toàn khó hiểu.

- Càng ngày càng gần, luồng lực lượng kia đang kêu gọi...

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm Nam Cung Thánh, lóe lên vẻ tiên diễm yêu dị, truyền đến một trận thiêu đốt. Trong mơ hồ, phẳng phất như có một trái tim thứ hai, nằm trong mi tâm, đang nhảy lên “thình thịch”.

855. Chương 856: Tà Thiên Tháp

Nguy cơ càng lúc càng gấp gáp, đám cường giả tinh anh trong Tà Dương Phủ, đều ào ào chạy tới “bảo tháp Tử Tinh” tại trung tâm phủ đệ.

Tổ hợp hai người Triệu Phong, với thái độ khác thường, cùng với người của Thiên Kiếm Các, tạm thời đi cùng nhau.

Quan hệ này, là ước định giữa Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh.

- Trước mắt, hóa giải uy hiếp Diệt Thế Hắc Giao Long, mới là việc quan trọng nhất hàng đầu...

Trong lòng Triệu Phong thở dài.

Việc thăm dò Tà Dương Phủ, rất hữu hạn, nhiều nhất không đến một phần mười, mà ít nhất thì không đến một phần trăm.

Nhưng nhiều vật ngoài thân, cũng phải có mạng mới xài được.

Thời gian còn lại ọi người, cũng không đến hai mươi ngày.

Bởi vậy, Triệu Phong mới sẵn sàng đáp ứng ước định cùng Tiểu Kiếm Thánh.

Phần đông Vương Giả ở đây, đều biến sắc, phảng phất đặt bản thân trong sóng lớn, thân hình có chút lung lay không ổn định.

Luồng khí tức cấm kỵ này, trong khoảnh khắc vọt tới, khiến các loại lực lượng trong cơ thể ọi người, trực tiếp động lại.

Phần đông Vương Giả trước Thần Trần Lôu, giống như cương thi, đều đứng bất động tại chỗ.

Chỉ có một vài người như Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh, là có thể miễn cưỡng nhìn thấy rõ cục diện lúc này.

- Trong Tà Thiên Tháp, luồng lực lượng Thần Vị tàn thừa mỏng manh, dường như đã bị một lời kêu gọi nào đó, khiến cho thức tỉnh, bắt đầu hội tụ...

Ánh mắt Tân Vô Ngân không ngừng lóe lên.

Hắn là người đầu tiên thăm dò Tà Thiên Tháp, hiển nhiên có hiểu biết nhất định đối với cục diện trong đó.

Tân Vô Ngân cũng từng phát hiện ra, lực lượng Thần Vị tàn thừa vô chủ trong Tà Thiên Tháp.

Thế nhưng, cho dù biết đó là lực lượng Thần Vị, nhưng không có kỳ ngộ và cơ hội, thì căn bản không thể thu hoạch được. Thậm chí ngay cả chạm đến cũng không dám, bằng không rất có khả năng sẽ lâm vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

Trừ phi, một người nào đó có hệ thống lực lượng, tương đồng với Cổ Thần Tà Dương, như vậy mới có được một tia hi vọng.

Hệ thống tu luyện của Tân Vô Ngân, cùng lực lượng này không có chút tương đồng nào, căn bản không có khả năng thừa kế luồng lực lượng này, thậm chí còn xung khắc lẫn nhau.

Ngoài ra.

Tân Vô Ngân từng mơ hồ cảm giác được một luồng khí tức tinh thần, có thể gián tiếp ảnh hưởng tới lực lượng Thần Vị tàn thừa trong Tà Thiên Tháp.

Cho nên, hắn từ bỏ việc xâm nhập thăm dò Tà Thiên Tháp, cũng không muốn mạo hiểm.

Bên ngoài Tà Dương Phủ.

Phành phành phành...

Long thân khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long, đang mãnh lực va chạm vào Thần Chi Cấm Trận.

Kẻ hở trên Thần Chi Cấm Trận càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng xuất hiện một khe nứt, lực đạo của tia tử huyết quang phản phệ, cũng không bằng lúc trước.

- Ô! Một tia lực lượng Thần Vị mỏng manh chấn động...

Diệt Thế Hắc Giao Long, đột nhiên ngừng lại.

Trên mặt nó lộ ra một tia kiêng kỵ và kinh ngạc.

Phù...

Luồng lực lượng Tà Thần cấm kỵ đáng sợ kia chấn động, thậm chí tràn ra ngoài Tà Dương Phủ.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn vững chãi bất động, trong mắt tối đen thâm thúy, lộ ra một tia ngưng trọng.

Tia lực lượng Thần Vị chấn động này, thập phần mỏng manh, nó tại thời kỳ đỉnh phong, căn bản không để vào mắt.

Thế nhưng.

Diệt Thế Hắc Giao Long không biết đã bị phong ấn bao nhiêu vạn năm, trạng thái lực lượng đã vô cùng suy yếu. Hơn nữa còn chịu sự hạn chế của “Cấm Nguyên thần liên”, rất nhiều loại thần thông bí pháp, đều không thể thi triển.

Tình huống trên đỉnh Tà Thiên Tháp, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không thể xem xét.

“Diệt Thế ấn ký” trên người Triệu Phong và Nam Cung Thánh, sớm đã bị hóa giải. Mà Diệt Thế ấn ký trong cơ thể Mạc Đông Dao, không biết từ lúc nào, cũng đã bị Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung hợp với Cổ Thần Khí xóa đi.

Bởi vậy.

Ngoại trừ ba người ra, không còn người nào khác trên tầng đỉnh của Tà Thiên Tháp, nên ngoại nhân không thể xem xét.

Trên đỉnh Tà Thiên Tháp.

Triệu Phong và Mạc Đông Dao, kinh hãi nhìn một màn trước mắt.

Nam Cung Thánh ngồi trên bờ đoàn màu đen, toàn bộ thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp chớp động, đều giao hội trên người hắn.

Phù...

Ấn ký tử huyết giữa mi tâm Nam Cung Thánh, lóe lên rực rỡ chói mắt, giống như một trái tim thứ hai đang nhảy lên.

Không những thế.

Gương mặt, làn da của hắn, bắt đầu hiện ra những hoa văn tử huyết đỏ tươi yêu dị.

Ầm...

Trên mặt Nam Cung Thánh lộ ra một tia thống khổ, bản thân bị vây trong một không gian thần huy tử huyết chồng điệp, mà vách tường không gian kia, lại rực rỡ ngân tinh.

Nhưng giờ phút này.

Lĩnh Vực Không Gian nguyên bản, dưới sự dung nhập của những thần văn tử huyết này, bắt đầu nhanh chóng thực chất hóa.

- Tiểu Thế Giới... Tà Thần Tinh...

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, mơ hồ đã nhìn ra một vài manh mối.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp ngắn ngủi, Không Gian Lĩnh Vực của Nam Cung Thánh, đã thực chất hóa thành một cái “Tiểu Thế Giới” lấp lánh thần huy tử huyết.

Mà thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp, cũng ào ào dũng mãnh tiến vào “Tà Thần Tinh” tại trung tâm Tiểu Thế Giới, trở thành nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

- Hồng rồi, ý chí của Nam Cung Thánh đã bị ảnh hưởng...

Triệu Phong lại cảm ứng được một luồng tinh thần tà dị dao động, đến từ phía bờ đoàn màu đen, cùng với thần văn tử huyết trong Tà Thiên Tháp, bắt đầu dung nhập vào nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

Gương mặt của Nam Cung Thánh không ngừng vặn vẹo, hoa văn tử huyết trên da, càng thêm yêu dị.

- Người là ai?

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đồng lực, vài trăm tia ấn ký Thần Kiếp trong Hồn Hải, chợt sáng lên.

Thế nhưng.

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, chỉ nhằm uy hiếp, cũng không khinh suất tiến công.

Nếu như, luồng lực lượng tinh thần này, trực tiếp chiếm cứ thân thể Nam Cung Thánh, Triệu Phong và Mạc Đông Dao có lẽ còn có thể ngăn cản.

Thế nhưng luồng lực lượng này, dường như đã có phòng bị, vẫn trốn ở trong bõ đoàn màu đen, chỉ chậm rãi cùng những thần văn tử huyết xung quanh, dung nhập vào trong cơ thể Nam Cung Thánh.

- Chắc chắc? Lực lượng Thần Kiếp? Khí tức Thái Cổ Thần Linh, quả thật khiến người ta cảm thấy ngoài dự liệu...

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, vang lên một thanh âm khác.

Bản thân Nam Cung Thánh, lọt vào lực lượng Thần Vị ngoại lai đồng hóa, nguồn suối lực lượng và Linh Vực Không Gian, đều bị đồng hóa thành công.

Giờ phút này, ngay cả ý chí tinh thần và nhân cách của hắn, đều đã bị đồng hóa.

- Tinh Thần Ý Niệm Thế!

Một thanh âm già nua, từ phía sau truyền đến.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một luồng Kiếm Ý bất hủ phá diệt thiên địa, từ Cổ Thần Khí trên tay Mạc Đông Dao truyền đến.

Đồng thời.

Phải sau Mạc Đông Dao, xuất hiện một đạo kiếm mang màu trắng lộng lẫy rực rỡ, mơ hồ có thể nhìn thấy dáng vẻ bình thần của “Tiểu Kiếm Thánh”.

- Tinh Thần Ý Niệm Thế?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi phỏng đoán.

Tinh thần ý niệm, so với Bán Thần tàn niệm, khác nhau ở chỗ, hoàn chỉnh hơn, lại ẩn chứa lực lượng tinh thần nhất định, có thể hình thành hình thái linh thể, ảnh hưởng rất lớn đối với ngoại giới.

- Chắc chắc... Đúng vậy, ta chính là ý niệm thể mà Cổ Thần Tà Dương lưu lại.

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, ẩn hiện một quang ảnh tử huyết bán trong suốt.

Quang ảnh tử huyết này, là hình thái tinh thần đặc thù, nó không phải là linh hồn hay ý chí, mà là một luồng ý niệm có thể ảnh hưởng ngoại giới.

- Còn may...

Triệu Phong thở nhẹ một hơi.

Nếu là ý chí Cổ Thần Tà Dương, vậy thì hỏng rồi. Ý chí Cổ Thần, chỉ cần một ý niệm là có thể quyết định sinh tử của mọi người, thậm chí có thể nắm trong tay toàn bộ Tà Dương Phủ, cũng tương tự “ý chí Bán Thần” trong Bán Thần Di Viên.

Nhưng hiển nhiên, trong Tà Dương Phủ, cũng không có ý chí Cổ Thần, chỉ là một di tích Thần phủ vô chủ.

Mà “ý niệm thể” đơn thuần, bản thân không có hồn phách, cho nên nó không thể tiến hành đoạt xá mục tiêu khác, nhưng lại có thể ảnh hưởng, tà hóa những lực lượng sinh linh bên ngoài.

- Nhân loại các ngươi, không ngờ có thể đem đến nhiều kinh hỉ như vậy. Linh Vực và trung tâm nguồn suối của người này, không ngờ lại dung nhập với Thần lực kết tinh của chủ nhân Tà Dương... Chắc chắn, người này tiến vào Tà Thiên Tháp, lực lượng Thần Vị tàn thừa có thể tạo mới thân thể, ý niệm thể như ta, tại phương diện ý nghĩa, cũng xem như được tái sinh.

Quang ảnh tử huyết bán trong suốt, cười đắc ý, bắt đầu tách ra, dung nhập vào trong nguồn suối lực lượng trong cơ thể Nam Cung Thánh.

Triệu Phong nghe vậy, lập tức biến sắc, liền minh bạch được ý đồ của “Tà Thần ý niệm thể”.

Tà Thần ý niệm thể, mặc dù không thể đoạt xá, nhưng nó có thể đồng hóa Nam Cung Thánh, biến đổi tà hóa thành một người “nhân cách” khác.

Đến lúc đó, Nam Cung Thánh vẫn là Nam Cung Thánh, nhưng nhân cách của hắn, đã không còn là như trước nữa.

- Hừ! Chẳng qua chỉ là một cái ý niệm thể, ta sẽ không để Nam Cung Thánh bị biến thành một Cổ Thần Tà Dương khác đâu...

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Thần... Mâu... Ngưng... Thị!

Trong huyết mạch đồng tử của thiếu niên, chợt hình thành một lốc xoáy màu tím sẫm không thấy đáy, giống như vực sâu không bờ bến.

Thoáng chốc.

Một luồng lực hút tinh thần cấm kỵ, nhằm vào linh hồn, bao phủ trên người Nam Cung Thánh.

- Khắc khắc... Linh hồn trù thủ (*) trình độ này, còn chưa thể uy hiếp được ta.

(*) rút đi linh hồn.

“Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, cười một tiếng quái dị.

Lực lượng tinh thần của nó, vô cùng cường đại, thậm chí vượt xa những Đại Đế hàng đầu, ít nhất cũng sánh ngang Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Ai nói ta muốn trù thủ người?

Ngay trong khoảnh khắc tiếp theo, một hư ảnh linh hồn màu bạc, gần như thoát ly khỏi thân thể Nam Cung Thánh.

- Linh hồn Nam Cung Thánh?

Mạc Đông Dao hoảng hốt thất thanh, không thể tin nổi.

- Cái gì? Dừng tay cho ta!

Tà Thần ý niệm thể kinh hãi rít gào một tiếng, lực lượng tinh thần tà tính cường đại, bao trùm khắp toàn trường.

Nó dù sao cũng chỉ là một cái ý niệm thể, có thể ảnh hưởng tà hóa tư duy sinh linh ngoại giới, nhưng lại vô pháp cướp lấy một khối thân thể.

Một khi linh hồn của Nam Cung Thánh bị rút đi, nó cũng không khác gì chiếm một cái xác rỗng.

Nó dù sao cũng không thể tà hóa một cái thể xác không có linh hồn tư duy được.

- So với để Nam Cung Thánh bị tà hóa, biến đổi thành người khác. Còn không bằng đem linh hồn của hắn giao cho ta... tạm thời bảo quản.

Thiếu niên tóc tím kia, ánh mắt giống như Tử Điện Thần Lô, cường thế bá đạo, những lời cuối cùng, gần như phát ra từng từ.

858. Chương 859: Cái Giá Của Lực Lượng

- So với để Nam Cung Thánh bị tà hóa, biến đổi thành người khác. Còn không bằng đem linh hồn của hắn giao cho ta... tạm thời bảo quản.

Triệu Phong trở nên lạnh lùng, ý chí bá đạo cường thế, khiến cho Mạc Đông Dao ở bên cạnh, cũng phải rung động.

Nàng lộ vẻ hồi hộp, khó có thể tin nổi Triệu Phong lại làm ra thủ đoạn cực đoan như vậy, trực tiếp rút đi linh hồn của “Nam Cung Thánh”.

Nhưng một chiêu này, lại cực kỳ hữu hiệu, nhất thời khiến cho “Tà Thần ý niệm thể” tức giận kinh hãi.

Là một ý niệm thể, nó dù sao cũng không phải là hồn phách, không thể trực tiếp khống chế, tà hóa một cái thể xác không có tư duy được.

- Thần... Mâu... Ngưng... Thị!

Chỉ thấy, nguyên hồn màu bạc của Nam Cung Thánh, đã bị kéo ra khỏi cơ thể hơn một nửa.

- Triệu Phong...

Linh hồn của Nam Cung Thánh, ở giữa không trung giãy giụa, trên mặt lộ vẻ sợ hãi kinh hoàng.

Loại cảm giác linh hồn bị người khác nắm giữ trong tay, nếu đổi lại là người khác, e rằng cũng sẽ lâm vào khủng hoảng.

- Nam Cung Thánh! Người không thể trách Triệu Phong được, thậm chí còn phải cảm tạ hắn dụng tâm lương khổ. Nếu như bản thân không có nhân cách và bản tính, vậy thì cho dù có một thân lực lượng vô địch, cũng còn ý nghĩa gì?

Một thanh âm già nua, từ kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao truyền đến.

Kiếm mang màu trắng này, mơ hồ xuất hiện hình dáng Tiểu Kiếm Thánh tóc trắng, trong lời nói của hắn có một tia tán đồng với hành vi của Triệu Phong.

Quả thật.

Triệu Phong và Nam Cung Thánh, trong quá trình sinh tử kẻ vai chiến đấu, đã có thể xem là bằng hữu.

Thế nhưng.

Nếu lực lượng bản thân Nam Cung Thánh trở nên mạnh mẽ, lại mất đi bản tính và nhân cách. Như vậy, Triệu Phong thà rằng tạm thời cướp đoạt linh hồn của Nam Cung Thánh, giữ lại một tia bản tính của Nam Cung Thánh.

- Nam Cung Thánh, Kiếm Thánh tiền bối sở dĩ muốn đi theo, đó là vì phòng ngừa người bị lực lượng Tà Thần biến đổi, trở thành một uy hiếp to lớn. Nếu như vậy, ông ấy sẽ tự ra tay, giết chết người.

Mạc Đông Dao mở miệng nói.

Nghe thấy lời này, Triệu Phong và Nam Cung Thánh, đều cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung hợp với Cổ Thần Khí, đã đạt tới một cấp độ siêu nhiên khó lường, nếu như hắn thực sự muốn diệt sát Nam Cung Thánh, Triệu Phong cũng chưa chắc có thể ngăn cản được.

- Nam Cung Thánh, yên tâm đi. Cho dù người không có khối thân thể này, thì ở chỗ ta vẫn còn không ít “Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu”.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

- Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu!

Kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao hơi chấn động. Đáng tiếc, hắn đã lỡ mất cơ hội tốt nhất, khó có thể mượn ngoại vật để tái tạo thân thể trọng sinh.

Vụt...

Linh hồn của Nam Cung Thánh, cuối cùng cũng thoát ly nhục thân, mặc dù hắn vẫn giãy giụa và không cam lòng.

Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, mặc dù có thể hấp nhận một thân thể mới tuyệt hảo, nhưng chưa chắc có thể so được với thân thể tuyệt hảo với tư chất Không Linh Thể và Thiên Linh Thể của hắn.

Huống chi.

Khối thân thể của hắn, dung nhập Tà Thần Tinh và lực lượng Thần Vị, Không Gian Linh Vực còn thăng cấp thành Tiểu Thế Giới.

Tóm lại, Nam Cung Thánh có chút không từ bỏ và không cam lòng.

Ý nghĩa của việc trùng tu, nếu không phải là bất đắc dĩ, thì cũng là vì tiềm lực phát triển trong tương lai. Thế nhưng, nếu như Nam Cung Thánh trùng tu, sẽ đánh mất rất nhiều ưu thế.

Vụt...

Đột nhiên, bồ đoàn màu đen dưới thân Nam Cung Thánh bốc lên một trận khói đen.

- Không tốt! Khỏi thân thể này, không có ý chí linh hồn, mà lực lượng Thần Vị giao hội, hoàn toàn mất đi. Kí chủ, sẽ chân chính tán loạn, lúc đó ta sẽ...

“Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, vô cùng kinh hoàng tức giận.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Chỉ trong thoáng chốc, một luồng uy lực tinh thần khổng lồ ngập trời, ngưng tụ trên người Nam Cung Thánh.

Mắt thường chỉ thấy một cái quang ảnh tử huyết bán trong suốt, cao chừng trăm trượng, bám lên người Nam Cung Thánh.

- Lưu lại!

Trong quang ảnh tử huyết kia, vờn ra hai cái quang thủ tử huyết trong suốt cực lớn.

Một cái quang thủ tử huyết, tương đối nhu hòa, chụp vào linh hồn Nam Cung Thánh. Còn một cái quang thủ tử huyết khác, lại bốc lên quang diễm tử huyết, đánh về phía Triệu Phong.

Phương diện linh hồn của Triệu Phong, nhất thời cảm thấy một luồng áp lực âm lãnh.

Dưới loại trạng thái này, người bình thường sẽ lựa chọn từ bỏ “Thần Mâu Ngưng Thệ”. Để phòng ngừa phương diện linh hồn của mình.

Trên thực tế.

Thần Mâu Ngưng Thệ của Triệu Phong, bị gián đoạn là chuyện không thể tránh khỏi.

Tà Thần ý niệm thể mặc dù không có hồn phách, nhưng tinh thần thể lại to lớn khôn cùng, siêu việt Đại Đế hàng đầu.

Khác biệt ở chỗ.

Triệu Phong từ bỏ “Thần Mâu Ngưng Thệ”. Nhưng lại không phòng ngự bản thân, ngược lại còn vận chuyển ý chí linh hồn, nhằm về phía “Tà Thần ý niệm thể” đang trôi nổi bên ngoài.

- Đang chờ ngươi đây...

Trong Hồn Hải tử sắc của Triệu Phong, mấy trăm đạo ấn ký Lôi Kiếp, đều đồng loạt sáng lên.

Ầm ầm ầm...

Bỗng nhiên, một đạo tử tinh lệ điện bán trong suốt, mang theo một luồng khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, mạnh mẽ đâm vào quang ảnh tử huyết của “Tà Thần ý niệm thể”.

- A...

Tà Thần ý niệm thể, nhất thời phát ra một tiếng hét.

Công kích linh hồn của Triệu Phong, tạo nghệ phi phạm, Lôi lực Thần Kiếp càng đáng sợ hơn, cũng tạo thành thương hại nhất định đối với Tà Thần ý niệm thể.

Cùng lúc đó.

Triệu Phong cũng hét lớn một tiếng, cường ngạnh đối kháng với công kích quang diễm tử huyết do “Tà Thần ý niệm thể” phát ra.

Chẳng qua, Thần Linh Nhân của Triệu Phong đối với công kích linh hồn, có sức miễn dịch rất lớn, dù không thể cam đoan là bình yên vô sự, nhưng chắc chắn sẽ không để lại vết thương trí mệnh.

Sự thật đã chứng minh.

Tà Thần ý niệm thể mặc dù tinh thần thể khổng lồ khôn cùng, ít nhất sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng dù sao nó cũng chỉ là ý niệm thể, không phải linh hồn, tại phương diện vận dụng Hồn đạo, còn rất nhiều thiếu sót.

Linh hồn của Triệu Phong, đã bị thương tổn đôi chút.

- Kiếm Diệt Thiên Khung!

Đột nhiên, một đạo Kiếm Ý bất hủ trăm thiên diệt địa, cắt qua hư không. Kiếm mang màu trắng do Tiểu Kiếm Thánh biến thành, lưu chuyển một tầng áo nghĩa Hồn Kiếm siêu nhiên, đủ kinh nhiếp Đại Đế, ngay cả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh cũng phải thối lui.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cổ Thần Tàn Kiếm trong tay Mạc Đông Dao, chém ra một đạo kiếm mang trong suốt rực rỡ, “phốc” một tiếng, chính diện chém trúng Tà Thần ý niệm thể.

Trong khoảnh khắc đó.

“Áo nghĩa Hồn Kiếm” của Tiểu Kiếm Thánh, dung hợp với Cổ Thần Khí, hình thành một luồng lực lượng hủy diệt vật chất và linh hồn, chém thẳng vào “Tà Thần ý niệm thể”, đem quang ảnh tử huyết, xé tan nát.

- A...

Tà Thần ý niệm thể phát ra một tiếng kêu thảm thiết tan nát cõi lòng.

- Công kích “Hồn Kiếm” thật đáng sợ.

Linh hồn của Nam Cung Thánh, lâm vào trạng thái sợ hãi ngưng trệ. Uy lực của một kiếm vừa rồi, chỉ vài tia khí tức tàn thừa, cũng đủ khiến linh hồn của hắn, tùy thời tan thành mây khói, bị phân giải hoàn toàn.

Uy lực của Cổ Thần Khí, đã vượt qua cấp độ Đại Đế, áo nghĩa công kích Kiếm Hồn của Tiểu Kiếm Thánh, thậm chí còn có thể thương hại linh hồn của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, mạnh mẽ xuất ra một tia lửa Đồng lực kinh người, ánh sáng tử tinh lưu chuyển, phiếm động một tia ẩn ký Lôi Kiếp u ám.

Phốc...

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt, mang theo t Lôi Kiếp hủy diệt, oanh tạc, tàn sát bừa bãi trên thân Tà Thần ý niệm thể.

Một chiêu “Phong Lôi Đồng Hỏa” của Triệu Phong, chính là công kích thuần linh hồn, lấy Lôi lực Thần Kiếp làm chủ, vừa vận xé ra quang ảnh tử huyết, gần như đánh bay Tà Thần ý niệm thể ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Tà Thần ý niệm thể có cảm giác như vạn lòi tai kiếp oanh tạc, hơn nữa Đồng Hỏa linh hồn dung nhập với Lôi Kiếp, còn liên tục thiêu đốt lan tràn khắp toàn thân.

- Hồn Kiếm trùng kích!

Kiếm mang màu trắng do Tiểu Kiếm Thánh biến thành, chợt khuếch trương đến trăm trượng, nguy nga to lớn, bộc phát một tầng kiếm mang thủy tinh màu trắng rực rỡ, lấy áo nghĩa Hồn Kiếm thuần túy, thẩm thấu vào quang ảnh tử huyết khổng lồ kia.

- A a...

Dưới sự liên thủ của Tiểu Kiếm Thánh, Cổ Thần Khí, Triệu Phong. Tà Thần ý niệm thể lọt vào đả kích hủy diệt vô tình, phát ra từng trận kêu rên thảm thiết.

Rắc rắc...

Một lúc nào đó, quang ảnh tử huyết vỡ thành nhiều mảnh nhỏ, hóa thành vô số tia lửa tử huyết ảm đạm, sau đó dung nhập vào nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

- Thần Mâu Ngưng Thệ!

Triệu Phong nhân cơ hội này, phát động linh hồn Đồng thuật, đem linh hồn Nam Cung Thánh, kéo trở về. Phốc...

Đúng lúc này, bầy đoàn màu đen dưới thân thể Nam Cung Thánh, đã hóa thành một đoàn tro tàn.

Thần văn tử huyết hội tụ trong cơ thể, bắt đầu mơ hồ khuếch tán, tiết ra ngoài, đọng lại trên bề mặt Tiểu Thế Giới, thần huyết lưu chuyển tán loạn.

Chỉ thấy, Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh, đang có dấu hiệu tan vỡ.

Luồng lực lượng này, lấy Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh làm trung tâm, tiến thêm một bước tán loạn, khiến cho thân thể có xu hướng diệt vong.

- Triệu Phong! Để ta trở về...

Linh hồn của Nam Cung Thánh, không ngừng giãy giụa trước mặt Triệu Phong.

Thịch thịch! Thịch thịch...

Thần Linh Nhân của Triệu Phong chợt nhảy lên, biết rõ khối thân thể của Nam Cung Thánh, sẽ xảy ra nguy cơ tai kiếp.

Nếu như “lực lượng Thần Vị” tàn thừa, có thể thông thuận tiết ra ngoài, vậy thì cũng bỏ đi. Kết quả này nhiều nhất chỉ khiến nhục thân Nam Cung Thánh bị hủy diệt, mang đến một ít phiền toái cho đám người Triệu Phong.

Nhưng.

Luồng lực lượng này tiết ra không thuận, sẽ bùng nổ, như vậy thì mọi người ở đây, e rằng không người nào có thể may mắn thoát khỏi, thậm chí mang đến tai kiếp rất lớn cho Tà Dương Phủ.

- Tên điên này, dừng tay...

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, Tà Thần ý niệm thể phát ra từng trận gào thét sợ hãi.

Một khi lực lượng tiết ra ngoài bùng nổ, “Tà Thần ý niệm thể” trong cơ thể Nam Cung Thánh, sẽ là kẻ đầu tiên diệt vong.

- Tà Thần ý niệm thể, tạm thời đã bị đánh nát, khả năng uy hiếp đã chậm lại rất nhiều...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, lập tức làm ra lựa chọn.

Lựa chọn này không phải chỉ phát sinh từ lo lắng xảy ra nguy cơ, mà còn xuất phát từ sự tôn trọng đối với lựa chọn của Nam Cung Thánh.

Vụt...

Nguyên hồn của Nam Cung Thánh, chợt lóe lên, quay trở về thân thể, đồng thời nhanh chóng củng cố nguồn suối lực lượng của bản thân.

Rất nhanh.

Lực lượng “thần văn tử huyết” khuếch tán ra ngoài, đã bình ổn trở lại. Trong cơ thể Nam Cung Thánh, lấy nguồn suối lực lượng làm trung tâm, bắt đầu hấp nhận Tiểu Thế Giới, dần dần trở nên vững chắc.

Lúc này.

Tà Thần ý niệm thể đã bị chia năm xẻ bảy, chẳng những không làm khó dễ, mà còn dung nhập thần văn tử huyết vào, hỗ trợ Nam Cung Thánh ổn định luồng lực lượng này tiết ra ngoài.

Ước chừng kéo dài nửa ngày...

Toàn bộ lực lượng Tà Thần tàn thừa trong Tà Thiên Tháp đã bị trôi đi, một ít tiết ra ngoài, còn phần lớn thì cùng Tà Thần ý niệm thể, dung nhập vào nguồn suối lực lượng và Tiểu Thế Giới của Nam Cung Thánh.

Từ nay về sau.

Khí tức “Tà Thần ý niệm thể”, sẽ không thể giết, giống như hoàn toàn biến mất, dung hợp thành một với nguồn suối lực lượng của Nam Cung Thánh.

Triệu Phong nhú mày, ước chừng có thể nhìn ra dụng ý của Tà Thần ý niệm thể.

Dường như xuất phát từ sự kiêng kỵ đối với Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh đã dung nhập Cổ Thần Khí, Tà Thần ý niệm thể cũng không dám tà hóa ảnh hưởng toàn bộ Nam Cung Thánh, mà chỉ dung hợp thành một thể với Nam Cung Thánh.

Lúc này, mỗi lần Nam Cung Thánh hấp thu vận dụng Tiểu Thế Giới và nguồn suối lực lượng, lực lượng tâm tình sẽ bị “Tà Thần ý niệm thể” đồng hóa ảnh hưởng.

Đây chính là một quá trình “không nhận thức được”.

Nam Cung Thánh thu hoạch được lực lượng càng mạnh, nhân cách và tâm cũng bị ảnh hưởng càng lớn.

Mà tình huống này, Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh lại không thể ngăn cản, trừ phi là giết chết Nam Cung Thánh.

Giờ phút này.

Hai tròng mắt của Nam Cung Thánh đã phiếm động u quang tím bạc, ấn ký tử huyết giữa mi tâm, càng trở nên rực rỡ yêu dị, theo bản năng khẽ liếm môi, hiện ra vài phần lãnh khốc tà dị.

- Nam Cung Thánh, đây là lựa chọn của ngươi. Ngươi sẽ phải trả giá đắt vì lực lượng này.

Triệu Phong khẽ nói.

859. Chương 860: Đường Chạy Trốn

Tầng đỉnh Tà Thiên Tháp.

Nam Cung Thánh khoanh chân ngồi tại chỗ, vẻ mặt so với trước kia, có chút bất đồng.

Lấy Tà Thần Tinh làm trung tâm nguồn suối lực lượng Tiểu Thế Giới, một tia thần huy tử huyết tà dị, bắt đầu vận chuyển hấp thu trong cơ thể hắn.

Triệu Phong và Mạc Đông Dao, rõ ràng cảm giác được khí tức trên người Nam Cung Thánh không ngừng tăng lên.

Cùng với trong khoảnh khắc ngăn ngừi tăng vọt thực lực, tâm tính và nhân cách của hắn, cũng từng chút một biến hóa và thay đổi.

Trên thực tế.

Bất kỳ một cường giả nào, trong quá trình tu hành, theo tu vi và thực lực tăng trưởng, tâm tính cũng sẽ từng chút một chuyển biến.

Chẳng qua.

Loại tình huống này trên người Nam Cung Thánh, biểu hiện lại rất mạnh liệt, là chuyển biến “phi tự nhiên”.

Càng nghiêm trọng hơn là, loại chuyển biến của hắn, sẽ trực tiếp ảnh hưởng tới bản tính và nhân cách, thậm chí sẽ vận vào thành một nhân cách khác.

Mà những điều này, tự nhiên không thoát khỏi can hệ với “Tà Thần ý niệm thể”.

Triệu Phong và Tiểu Kiếm Thánh liên thủ, đã đánh nát “Tà Thần ý niệm thể”. Chỉ tiếc là ý niệm thể này có tinh thần thể vô cùng cường đại, lại không phải là linh hồn, mặc dù đã vỡ nát, nhưng vẫn không tan thành mây khói.

Khó chơi nhất là nó tách ra nhiều phần, dung hợp với lực lượng của Nam Cung Thánh, tuy tai mà một.

Đương nhiên.

Đối với Triệu Phong mà nói, xem như hấn cũng đã hết lòng.

Nếu hấn không ngăn cản, có lẽ nhân cách và tâm tính của Nam Cung Thánh, đã hoàn toàn biến đổi thành một người khác rồi.

Hoặc có lẽ, hấn đã bị Tiểu Kiếm Thánh sau khi dung nhập Cổ Thần Khí, trước tiên chém chết rồi.

- Triệu Phong, đã làm phiền người một đường trợ giúp, phần ân tình này, Nam Cung Thánh ta sẽ không bao giờ quên.

Trên gương mặt tà dị của Nam Cung Thánh, giây giụa lộ ra một tia cảm kích.

Hiển nhiên.

Hấn đang kiệt lực chống cự luồng lực lượng đang ảnh hưởng nhân cách và tâm tính của bản thân.

Triệu Phong và kiếm mang màu trắng sau lưng Mạc Đông Dao, thoáng liếc nhìn nhau một cái, đều phán đoán trạng thái của Nam Cung Thánh lúc này.

Bước đầu xem ra.

Tâm tính của Nam Cung Thánh đã bị ảnh hưởng nhất định, thế nhưng hấn vẫn biết cảm ơn, có thể thấy được nhân cách và bản tính của hấn còn chưa bị thay đổi. Ít nhất là nhân cách của hấn, cũng không bị Tà Thần ý niệm thể thay thế hoàn toàn.

- Ta sẽ không hối hận vì lựa chọn ngày hôm nay...

Nam Cung Thánh cảm nhận được sâu trong cơ thể, có một luồng lực lượng khổng lồ vô hạn, phẳng phất có thể trấn áp lực lượng thiên địa, khoe miệng khe nhếch lên một tia cười quỷ dị thỏa mãn.

Có được lực lượng, há có thể không trả một cái giá nào?

Việc mà hấn phải làm, chính là từng chút một khai thác “bảo tàng lực lượng” này.

Trước mắt, Nam Cung Thánh chỉ mới khai thác được không đến một góc của tòa băng sơn này, nhưng như vậy cũng đủ khiến thực lực nhảy vọt rồi.

Một lúc lâu sau...

Triệu Phong cuối cùng cũng mở miệng:

- Nam Cung Thánh, ta chỉ có thể giúp người đến đây. Mặc kệ người và Tà Thần ý niệm thể đã đạt thành hiệp nghị gì, hết thấy thành bại ngày sau, đều phải dựa vào chính người.

Nam Cung Thánh nghe vậy, thân hình thoáng chấn động, Tà Thần ý niệm thể đã tản mát trong cơ thể, cũng “ồ” lên một tiếng kinh ngạc.

Hai người dường như cảm thấy kinh ngạc, tại sao Triệu Phong lại biết được hiệp nghị giữa bọn họ?

Dứt lời, Triệu Phong xoay người, đi xuống khỏi Tà Thiên Tháp.

Mạc Đông Dao vẫn đứng tại chỗ, lạnh lùng nhìn Nam Cung Thánh vài lần, có chút không cam lòng, nhưng lại không thể không rời đi.

- Đi thôi, không liên thủ với Triệu Phong, chúng ta rất khó có thể đối phó với Nam Cung Thánh đã tăng vọt thực lực.

Thanh âm già nua của Tiểu Kiếm Thánh vang lên bên tai.

Đôi mắt màu tím bạc của Nam Cung Thánh chớp động vài cái, nhìn theo bóng lưng Triệu Phong rời đi, có vài tia phức tạp.

- Khắc khắc... Thiếu niên này, ở trong lòng của ngươi, dường như là đỉnh cao không thể vượt qua phải không? Không cần lo lắng, chỉ cần ngươi liên thủ với ta, không lâu sau, ngươi có thể siêu việt hắn.

Tà Thần ý niệm thể tặc lưỡi nói.

Trên mặt Nam Cung Thánh có vài tia giãy giụa, nói sang chuyện khác:

- Thật không ngờ hắn có thể nhìn ra hiệp nghị của chúng ta.

- Hừ! Không có ta trợ giúp, ngươi há có thể thoải mái thu thập tàn cục, đồng thời vận chuyển hấp thu vài tia lực lượng Thần Vị mong manh. Thiếu niên kia, có thể nhìn ra được, cũng không có gì kỳ quái.

Tà Thần ý niệm thể hừ lạnh một tiếng.

Tầng đỉnh Tà Thiên Tháp.

Nam Cung Thánh khoanh chân ngồi, khí tức trên người, càng trở nên cường thịnh.

Không đến nửa ngày, tu vi của hắn, liền dễ dàng đột phá đến Hư Thần Cảnh đỉnh phong. Nếu không phải Đại Đế Hư Thần Cảnh cần phương diện linh hồn lột xác, e rằng đã tấn chức Đại Đế rồi.

Thế nhưng.

Lực lượng dao động trên người Nam Cung Thánh, cũng không phải là cấp độ Hư Thần Cảnh bình thường có thể so sánh được, e rằng Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đích thân tới đây, cũng phải động dung.

Cùng lúc đó.

Những người khác trong Tà Thiên Tháp, cũng bắt đầu lực tực rời đi.

Bao gồm cả Hiên Viên Văn, hắn đã kinh hãi trước lực lượng Thần Vị đang dao động trên tầng đỉnh, cho nên cũng không muốn khinh suất đi mạo hiểm.

Dù sao đi nữa.

Luồng khí tức lực lượng này, cũng không hợp với hệ thống của hắn, không đáng để lấy thân mạo hiểm.

Chẳng qua.

Triệu Phong trên đường trở về, lại gặp Triệu Vũ Phi đang có ý định lên trên thăm dò.

- Phong ca! Huynh không có việc gì là tốt rồi...

Triệu Vũ Phi thở phào một hơi, đáng vẻ vẫn còn sợ hãi.

Lúc trước, lực lượng Thần Vị trên tầng đỉnh Tà Thiên Tháp dao động, quả quá khủng bố.

Cho dù là lúc này.

Trên tầng đỉnh Tà Thiên Tháp, vẫn đang có một luồng lực lượng đủ khiến người khác cảm thấy tim đập mạnh, thậm chí kinh nhiếp cả Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Một lát sau...

Ba người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Mạc Đông Dao, đã ra khỏi Tà Thiên Tháp.

- Ô? Tại sao lại không nhìn thấy Nam Cung Thánh?

Triệu Vũ Phi rút cuộc cũng ý thức được điều gì đó.

Mạc Đông Dao muốn nói, nhưng lại không lên tiếng.

Nếu như để thế nhân biết được, Nam Cung Thánh kế thừa một ít Thần lực còn sót lại của Cổ Thần Tà Dương, đồng thời đã bị Tà Thần ý niệm thể ảnh hưởng, không biết sẽ mang đến trùng kích như thế nào.

- Không lâu nữa Nam Cung Thánh cũng sẽ xuống.

Triệu Phong quả quyết nói.

Nguy cơ Diệt Thế Hắc Giao Long, chính là nguy cơ mà mọi người đều phải đối mặt.

Bất luận là Nam Cung Thánh, hay là Tà Thần ý niệm thể, đều không có khả năng bỏ qua nguy cơ vĩ đại này.

Nếu tính thời gian, thì Diệt Thế Hắc Giao Long đại khái chỉ cần mười bảy mười tám ngày nữa, là có thể giết vào Tà Dương Phủ rồi.

Ngoài Tà Dương Phủ, mơ hồ truyền đến tiếng long ngâm và khí tức hủy diệt, khiến cho những người có cảm quan cường đại, đều cảm thấy một tia nguy cơ.

Vụt vụt vụt...

Sau khi ba người Triệu Phong xuống dưới, liền nhanh chóng chạy tới “Thần Trận Lâu”.

Khi Triệu Phong đuổi tới “Thần Trận Lâu”, thì nơi này đã tập trung rất nhiều thế lực cường giả nhân loại.

Trong Thần Trận Lâu, có đầu mối then chốt của Thần Chi Cấm Trận, điều này quan hệ đến sinh tử tồn vong của phần đông người đến từ bên ngoài đang ở trong phủ.

Lúc này, những đội ngũ tiến vào Tà Dương Phủ, đều đã tập trung tại đây.

- Thần Trận Lâu mở ra rồi...

Trên mặt Mạc Đông Dao lộ vẻ kinh hãi, nhìn về phía trước lâu vũ kim loại, đang mở ra một cái khung cửa rực rỡ.

Trước khung cửa rực rỡ, còn có gần mười vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, liên thủ đem chân nguyên quán chú vào trong đó, duy trì “khung cửa” mở ra, tránh cho nó đóng lại.

Trong Thần Trận Lâu.

Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh, cùng với một ít đại sư trận pháp, đều tập trung tại một chỗ, đang thảo luận vấn đề gì đó.

- Mặc dù chúng ta đã thành công tiến vào “Thần Trận Lâu”, nhưng nơi này là đầu mối then chốt của Tỏa Thiên Cung, hình vẽ trận pháp vô cùng phức tạp, muốn phá giải và nắm giữ, cần mất rất nhiều thời gian...

Một vị Trận Pháp Sư của Hoàng tộc, thở dài một tiếng.

Trên đỉnh đầu mọi người, có thể nhìn thấy Điện Văn Tử Tinh dày đặc, tất cả cấu tạo thành một cái đại trận lập thể khổng lồ.

Điện Văn Tử Tinh đại trận này, tùy thời tùy khắc đều vận chuyển biến hóa, cùng với vô số điện văn chớp động và lưu chuyển. Trong đại trận, một đám hình vẽ trận pháp phức tạp, ảnh hưởng tới toàn bộ Thần Chi Cấm Trận trong Tà Dương Phủ.

Không gian bên trong Thần Trận Lâu rất lớn, có thể so sánh với một tòa thành nhỏ.

Hơn nữa, điện văn trận pháp chớp động này, ẩn chứa lực lượng khiến người ta phải kinh hãi, tùy tiện buông xuống một tia, cũng đủ để hủy diệt một vị Vương Giả rồi.

Những người trong lâu vũ này, đều nghiên cứu “Điện Văn Tử Tinh đại trận”, bản thân phải chịu mạo hiểm rất lớn.

Khi ba người Triệu Phong bước vào Thần Trận Lâu, cũng một trận thất thần.

- Ba vị cẩn thận! “Thần Chi Cấm Trận” này vận chuyển vô số năm, có một vài sơ hở, ngẫu nhiên sẽ phóng xuống một tia lực lượng.

Gia Cát sư huynh nhắc nhở.

Bên dưới Điện Văn Tử Tinh đại trận, có thể nhìn thấy một vài cái hố. Mà tài liệu kim loại tạo nên Thần Trận Lâu này, cho dù là Đại Đế, cũng rất khó có thể làm hư tổn.

- Đầu mối then chốt của đại trận thật khổng lồ và phức tạp...

Thần Linh Nhân của Triệu Phong mơ hồ quan sát một phen, liền chau mày.

Lấy Hiên Viên Văn và Gia Cát sư huynh cầm đầu, phần đông Trần Pháp Đại Sư và Vương Giả, hồi lâu vẫn không tìm được cửa đột phá.

Cho dù có một vài ý tưởng, cũng không dám khinh suất thử nghiệm.

Bởi vì, đầu mối then chốt vận chuyển cấm trận, ẩn chứa lực lượng vô cùng khổng lồ, ảnh hưởng đến toàn bộ Thần Chi Cấm Trận của Tà Dương Phủ.

Mà lực lượng của Thần trận này, chỉ cần một tia dư âm, cũng đủ hủy diệt Vương Giả, Đại Đế rồi.

Nơi này, tuyệt đối là cấm địa tại trung tâm Tà Dương Phủ.

- Chư vị cũng đừng có ý đồ phá hỏng đầu mối then chốt, hòng được Hắc Giao Long tha mạng. Trận pháp nơi này có cơ chế tự bảo hộ, lực lượng phản phệ, thậm chí vượt qua cực hạn mà mọi người có thể chống đỡ.

Tân Vô Ngân nhắc nhở.

Ánh mắt của hắn, xẹt qua ba người Triệu Phong, thoáng lộ ra một tia kinh dị.

Dường như, hắn rất kỳ quái việc “Nam Cung Thánh” luôn như hình với bóng Triệu Phong, tại sao sau khi tiến vào Tà Thiên Tháp, lại không xuất hiện?

Triệu Phong cũng không giải thích gì.

Hắn mở ra huyết mạch mắt trái, quan sát phân tích trận đồ lập thể của Điện Văn Tử Tinh đại trận, hiệp trợ đám người Tân Vô Ngân và Gia Cát sư huynh phá giải.

Triệu Phong ra tay, khiến việc phá giải và phân tích trận pháp, đã có tiến triển nhất định.

Chớp mắt, đã bảy tám ngày trôi qua.

Dưới sự phân tích của Triệu Phong, nguyên lý trận pháp của Điện Văn Tử Tinh đại trận, đã lộ ra vài phần.

Thế nhưng, mọi người hợp lực lại, chỉ có thể tìm ra nguyên lý hoặc có lý giải nhất định đối với Thần Chi Cấm Trận.

Còn muốn phá giải, hoặc là nắm giữ Thần Chi Cấm Trận trong tay, thì vẫn là một chặng đường rất dài.

- Dù sao thì đây cũng là Linh Vực của Thần...

Gia Cát sư huynh vắt óc suy nghĩ, trên mặt có vài phần mệt mỏi.

Trước Thần Trận Lâu.

Rất nhiều đội ngũ Vương Giả và Nửa bước Vương Giả, đều bị vây trong một bầu không khí áp lực và ngưng trọng.

Chỉ còn mười ngày nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có thể giết vào Tà Dương Phủ.

- Chỉ còn mười ngày nữa...

Trong Tà Dương Phủ, rất nhiều tinh anh Vương Giả, đều cảm thấy nguy cơ Tử Vong kề cận.

Triệu Phong và Hiên Viên Văn, đều có ý chí Đại Đế, thậm chí cảm ứng được, luồng Long Uy hủy diệt kia càng ngày càng rõ ràng hơn.

Tà Dương Phủ, lực lượng của Thần Chi Cấm Trận, đang từng chút một ảm đạm, suy yếu.

- A...

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta liều mạng với ngươi!

Mười ngày cuối cùng, một vài tinh anh cường giả, thậm chí đã cảm thấy tuyệt vọng, dưới bầu không khí đè nén cực độ, phát ra một tiếng hét dài, bắt đầu điên cuồng công kích.

Bên trong Thần Trận Lâu, đám thiên tài tinh anh các phương thế lực đều lâm vào tuyệt vọng sợ hãi cùng cực.

- Vẫn còn cơ hội!

Triệu Phong đưa tay chạm vào Thứ Thần khí hộ thủ của chính mình, ánh mắt khê lóe lên.

Ồ...ô...ô...n...g!

Phần đông cường giả tinh anh đều đã đem chân nguyên lực lượng của mình dung nhập vào trong Trận pháp lốc xoáy ngũ sắc sắc sỡ kia.

- Đi!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh thân là hai người dẫn đạo, từ trong Trận pháp lốc xoáy kéo dẫn ra hai đạo tuyến lưu quang mang ngũ sắc.

Ồ...ô...ô...n...g! Vụt... Vụt...

Hai đạo tuyến lưu quang mang ngũ sắc này phân biệt dung nhập vào hai cái sơ hở lớn nhất trong đầu mối then chốt Thần Chi Cấm Trận, ý đồ tiến hành tu bổ nó lại.

Sinh tử thành bại, chỉ trong khoảnh khắc mà thôi.

Tất cả mọi người ở đây cũng đều đình chỉ hô hấp, từng tên từng tên tâm thần căng thẳng.

862. Chương 863: Ngũ Độc Kỳ Phong

Bên ngoài Tà Dương Phủ, quang huy mê vụ của Thần Chi Cấm Trận đã âm đạm đến mức tận cùng, giống như một tầng thủy tinh sắp sửa nứt vỡ, đã xuất hiện một ít vết rạn dày đặc.

Ầm... Răng rắc!

Chiều dài thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long khổng lồ đến bốn, năm trăm trượng, cả một bộ phận thân hình Thân rồng khổng lồ cực đại kia đã chen được vào bên trong Tà Dương Phủ.

- Grào...

Trong khoảnh khắc, thanh âm Long ngâm chấn động vang vọng cả bên trong Tà Dương Phủ, một luồng khí tức long uy hủy thiên diệt địa trút xuống toàn trường. Vô số sinh linh bên trong phủ đều theo bản năng kinh hãi run sợ đến từ linh hồn huyết mạch.

Phảng phất, cả không gian bên trong Cổ Thần Bí Phủ cũng đều bị bao phủ bên trong mây đen tai kiếp tận thế khủng bố.

Vụt vụt vụt...

Bên ngoài Thần Chi Cấm Trận phát ra từng tảng lớn quang ti tử huyết sắc, cắt thẳng lên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng ngay cả một tia dấu vết cũng đều không thể lưu lại.

Trước Thần Trận Lâu, phần đông các thiên tài tinh anh đến từ Đại lục Vương triều, từng tên từng tên lâm vào tuyệt vọng sợ hãi.

Bóng ma tử vong hủy diệt bao phủ tâm thần của mọi người.

Một khi Diệt Thế Hắc Giao Long giết tiến vào Tà Dương Phủ, toàn bộ những thiên tài Vương Giả ở trong này cơ bản không có khả năng sống sót.

Cảm ứng Diệt Thế Án Ký kia tại giờ phút này cũng là cường đại chưa từng có.

Mà trên trong Thần Trận Lâu, phần đông thiên tài Vương Giả đều tận lực ra tay, đem chân nguyên chuyển vào trong Trận pháp lốc xoáy ngũ sắc sắc sỡ kia.

- Đường như có chút hiệu quả!

Tân Vô Ngân cùng Gia Cát sư huynh, rất nhanh họa xuất ra một ít thủ ấn pháp quyết phức tạp, từ trong Trận pháp lốc xoáy dẫn xuất hai đạo tuyến lưu quang mang ngũ sắc dung nhập vào hai cái sơ hở lớn nhất trong đầu mỗi then chốt Thần Chi Cấm Trận.

Triệu Phong đứng ở một bên, chỉ ngắm nhìn mà thôi.

Ở phương diện tu vi chân nguyên, hẳn có thể nói là yếu nhất, tự nhiên không có cơ hội xuất thủ ở trong này.

Nam Cung Thánh thì lại có thể tham dự vào, trong lòng bàn tay mạnh mẽ xuất ra một cỗ lốc xoáy tử huyết sắc mênh mông, phân hóa ra một đạo quang hà chói mắt, dung nhập vào trong Trận pháp lốc xoáy.

Ồ...ô...ô...n...g! Âm...

Quang mang của Trận pháp lốc xoáy kia bỗng đột nhiên bùng phát lên gần như gấp đôi, nổ vang chấn động.

Đám tinh anh Vương Giả còn lại ở đây, từng tên từng tên đều lộ ra sắc mặt hoảng sợ.

Cũng tương đương, hiệu quả lực lượng một người Nam Cung Thánh, gần như tương đương phần đông cường giả Hư Thần Cảnh bọn Hiên Viên Văn, Triệu Vũ Phi, Gia Cát sư huynh hợp lực!

Mặc dù không phải tất cả Vương Giả đều tham dự truyền lực, nhưng cũng có tới mười mấy hai mươi vị!

Trong số này còn có Hiên Viên Văn, cường giả Hư Thần Đại Đế!

- Lực lượng Thần Vị quả thật là kinh thế hãi tục! Nhưng Nam Cung Thánh có khả năng chưởng khống cùng vận dụng cũng thập phần hữu hạn, trước mắt vển vển chỉ là một góc bằng sơn lực lượng truyền thừa Tà Thần mà thôi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Mấy hơi thở qua đi, bên trong Thần Trận Lâu, lực lượng ba động của đầu mỗi then chốt Thần Chi Cấm Trận kia, mơ hồ có xu thế khôi phục trở lại.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong, tiến hành nhìn thấu triệt, phát hiện hiện tại Trận pháp vận chuyển tựa hồ còn thông thuận hơn một chút so với dĩ vãng.

Đương nhiên, một chút biến hóa nhỏ bé trong này, ngoại trừ một số ít người như Triệu Phong, Tân Vô Ngân, Gia Cát sư huynh... những người còn lại cảm giác cũng không rõ ràng cho lắm.

o0o

- Ồ? Cái gì?

Bên ngoài Tà Dương Phủ, thân rồng hắc lân của Diệt Thế Hắc Giao Long đã vói vào hơn một nửa, bỗng nhiên cứng đờ lại.

Hắn bỗng đột nhiên nhận thấy được, mức độ tự chữa trị của Thần Chi Cấm Trận này đang mơ hồ gia tăng trở lại.

Mười nhịp hô hấp sau...

Ồ...ô...ô...n...g!

Quang huy mê vụ do Thần Chi Cấm Trận hình thành vốn đã cực kỳ ảm đạm, lúc này chợt dần dần sáng ngời trở lại.

- Đám kiến hôi các ngươi chẳng qua là đang lay lắt hơi tàn mà thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long tức giận kinh khiêu, thân rồng hắc lân khổng lồ ở trong lỗ thủng Trận pháp không ngừng giãy dụa.

Nhưng mà, chỉ chừng thời gian nửa khắc đồng hồ sau, thân rồng khổng lồ của Diệt Thế Hắc Giao Long chợt vận vẹo một trận, đã bị Thần Chi Cấm Trận đè ép thật mạnh.

Tà Dương Phủ dù sao cũng là Thần phủ. Thần Chi Cầm Trận bố trí trong này, mục đích là dùng để ứng phó với các cường giả Thần Vị đồng cấp khác. Ở thời kỳ đỉnh phong, cho dù là Thiên Giai Thần Vị cũng khó có thể đột phá nổi.

Vụt... Vụt... Phốc phốc!

Bên ngoài Thần Chi Cầm Trận lóe sáng ra ngàn vạn đạo quang ti tử huyết sắc, cắt thẳng lên trên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Lực đè ép cùng phản phệ của Cầm trận tạo thành song trọng áp bách, khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phải phát ra một trận rít gào kinh khiếu.

Mắt thấy lực chữa trị cùng lực cản trở của Thần Chi Cầm Trận kia đang không ngừng gia tăng trở lại, áp lực càng ngày càng lớn. Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long cơ hồ bị kẹp lại ở trên lỗ thủng Cầm trận.

- Grào...

Diệt Thế Hắc Giao Long phát ra một đạo rít gào kinh thiên, không cam lòng mãnh liệt, thân hình miễn cưỡng quay lui ra ngoài Tà Dương Phủ.

Sau đó, lỗ thủng khổng lồ vốn có kia nhanh chóng được chữa trị trở lại.

Thần Chi Cầm Trận có một loại đặc tính, một khu vực nào đó lọt vào tổn hại càng lớn, sẽ có lực lượng càng khổng lồ hơn từ nơi khác chuyển đến tiến hành chữa trị lại.

Bởi vậy, chỉ bằng lực lượng thân thể, cùng Thần Chi Cầm Trận khổng lồ chống lại, cũng tương đương như dùng sức người nghịch kháng cùng cả thiên địa!

Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng một lần đạt tới trình độ này, quả là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

oOo

Bên trong Thần Trận Lâu.

- Thành công rồi...

Đám thiên tài Vương Giả ra tay ở đây đều thở dài ra một hơi, có loại cảm xúc sống sót sau đại kiếp.

- Làm phiền chư vị rồi!

Gia Cát sư huynh lau một mảnh mồ hôi trên trán, mỉm cười nói:

- Hai cái sơ hở lớn nhất của đầu mối then chốt Thần Chi Cầm Trận này đã được tu bổ nhất định, mặc dù bản thân lực phòng ngự Cầm trận tăng phúc cũng không nhiều lắm, nhưng lực chữa trị cùng độ nhạy của nó thì lại tăng lên không ít!

Bản thân uy năng phòng ngự cùng với lực lượng hạch tâm của Thần Chi Cầm Trận có quan hệ trực tiếp.

Nhưng Tà Dương Phủ trải qua nhiều năm như vậy, lực lượng hạch tâm của nó dần dần khô kiệt, bởi vậy phương diện uy năng phòng ngự tăng phúc cũng không nhiều lắm.

Chẳng qua, bởi vì sơ hở đầu mối then chốt Trận pháp đầu đạt được chữa trị, khiến cho Trận pháp vận chuyển càng thêm thông thuận, lực chữa trị tăng phúc của nó cũng tăng mạnh lên.

Lúc này, khí tức Diệt Thế Long Uy đến từ bên ngoài Tà Dương Phủ dần dần tiêu tán đi.

Có thể thấy được, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn công phá Tà Dương Phủ, kỳ hạn này lại sẽ kéo dài thêm một khoảng lớn nữa.

- Còn có một hai tháng nữa, Không gian Thần Huyền sẽ lại trọng điệp, thoát ly Đại lục Vương triều! Đến lúc đó, chúng ta có thể phản hồi Đại lục Vương triều rồi!

- Ha ha ha... chỉ cần lại kiên trì thêm một hai tháng, chúng ta có thể còn sống trở về!

- ...

Đám cường giả trong ngoài Thần Trận Lâu đều vui sướng như điên.

h` M K†i h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? +kM; H° ` w +Q`BX .M b Q +kM; i¢K
 +Æ .B i h? >„+ :B Q GQM; M`v 5
 E iB T- T?-M ç¬M; +€+ oQÆM; :B^a ç m M?'i + ' i€+ F?Q- + "i HU+ +?[i` ` ? B MÆE
 +?®i h?-M *?B *'K h`"MX
 " M;`v b m- K°i ç€K iBM? M? oQÆM; :B<sup>a</sup>- +Æ ?<sup>2</sup> K i KÄB FB i HU+ çB ` F?ÄB h?
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 L;Q`B K†i h?-M h`"M G•m- +€B F?mM; +Y K`m i`„M; b€M; M;`B FB +kM; /-M /-M
 @ > B bÆ ?Î HÈM M?'i +O ç-m K®B i?2M +?®i h?-M *?B *'K h`"M ç½ çQÊ+ +?[i
 :B Q GQM; FB i`QM; K°i ? B i?€M; M[ - ?ŠM H`b) F?-M; iB M p`Q çQÊ+5
 h•M o¬ L;•M +| +?9i; "i ç-m- M|BX
 J¼B M;Q`B +?d +¬M H¢B Îi? K K°i ? B i?€M; M[ i`QM; h` .QÆM; S?O- HB M +| i?
 @ >„+ ?„+ +ÁM i?`B ;B M K°i ? B i?€M; M[ - # M i`QM; h` .QÆM; S?O M`v +ÁM +|
 T?^aB H` K†+ +?Q +?9M; i i?,K /Á ç`Q K|+ ? v b Q\
 @ > ? ? +€B +QM +€ +?¢+? ç2M FB +?d +| i? i`Æ K„i M?bM +?9M; i Î# M i`QM
 #®M T?Q K` F?-M; H`K ;b çQÊ+5
 æ€K i?B M i`B iBM? M? # M M;Q`B h?-M h`"M G•m- iWM; i M iWM; i M ?Q i•K M
 @ *ÁM i?`B ;B M F?Q<sup>a</sup>M; +?WM; ? B i?€M; M[ Îi`QM; h` .QÆM; S?O\
 h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? HB + K„i M?bM M? m- i`QM; HÁM; w ç°M; X
 J°i ? B i?€M; iB T i?2Q- +€+ iB m ç°B T?-M ç¬M; i? HU+ Î ç•v iU M?B M b) F?-M
 h?-M >m v M F i M®B F i i?9+X
 S?^aB #B i`¬M; - KS+ ç° i?,K /Á # M i`QM; h` .QÆM; S?O M`v- +| F?^a M,M; +ÁM F?-
 5
 J°i +Æ ?°B i®i HÈM ç M M?Q p"v- ?€ +| i? #Ä [m \
 @ L? M? H M5
 J°i Qi iB m ç°B i? HU+ M? M? +?|M; H v F? B F?m pU+ h?-M h`"M G•mX
 oKi pKi pKiXXX
 h`QÊ+ h?-M h`"M G•m- p¬ b® M?•M^aM? +?ÈT H M- `i M?B m iB m ç°B i? HU+ ç
 @ h`B m S?QM; - b m M`v ;†T H¢B5
 h•M o¬ L;•M ?QÈM; h`B m S?QM; F?) +?`Q ?ÄB K°i iB M; - b m ç| HB M K°i i?•MK
 çBX
 h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +kM; +?m~M #` `B çBX
 @ S?QM; + - çÊB K°i +?9i5
 h`B m ok S?B ç°i M?B M i`m v M •K- F?B M +?Q h`B m S?QM; M?'i i?`B /WM; #QÈ
 æ²M; /¢M; F?-M; `B çB- +ÁM +| ç€K M;Q`B J¢+ æ¬M; . Q +O h?B M EB K *€+X
 J¢+ æ¬M; . Q H` M; ?2 i?2Q hB m EB K h?€M? M?„+ M?Î- i`QÊ+ F?B `B F?ÄB h` .
 çB i?2Q h`B m S?QM; X
 .U i?2Q ?S ? M- +?d +¬M h`B m S?QM; /šM /„i ç€K M;Q`B h?B M EB K *€+ #bM
 S?O- M?Q p"v hB m EB K h?€M? b) i?B m ?„M K°i +€B M?•M iB M?X
 @ ok S?B- Km°B +| w iQÎM; ;b\

h`B m S?QM; KÎ KB M; M|BX
 *ÁM H¢B K°i ? B i?€M; #bM? v M F?¬M; HQ- +€+ ¸°B M;k i? HU+ HÈM- ¸ m M;?o i /Á h¨.QÆM; S?O- +QÈT ¸Q¢i +€+ HQ¢B i¨B M;mv MX
 @ S?QM; + - æQ M J°+ ;B +?9M; i H9+ i`QÈ+ i`QM; H9+ i?,K /Á- ¸½ T?€i ?B M i?mv i +| i? ?¶ i`Ê ¸°i T?€ h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM?
 h`B m ok S?B ¸B ¸ M i`QÈ+ K†i ? B M;QÌB- ?¢ i?'T i? M? •K M|BX
 @ h`•M #ªQ i`mv M i?mv i +| i? i`Ê ;B9T ¸°i T?€ >mv M Zm M; *aM?\
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; M?'i i?ÌB M?ªv /UM; H MX " M i`QM; h¨.QÆM; S?O +ÁM p"v\
 >mv M Zm M; *aM?- +'T #" + M¨v Î i`QM; S?¢K h`K i?B M ¸` - +?QM? H¨ K°i ¸¢Q +Y K°i iÁ h?€M? æQÌM; t F?¬M; i? pÈB iÈB5
 L;¨v tQ - hY .¢ h?€M? *?O mv +?'M i€K T?QÆM; oU+ L°B FB - +?QM? H¨ h?€M? *? "€M h?¬M *¬M o•M- imv +| / M? tQM; "€M h?¬M- M?QM; p #ªM +?'i +kM; +QB M? Zm M; *aM?X
 æ²M; i?ÌB- >mv M Zm M; *aM? +kM; H¨ +ªM? ;BÈB +€+? h?B M :B B h?¬M o` ;¬M æ®B pÈB i`•M #ªQ imv i i? M?Q p"v- +?Q /M H¨ h`B m S?QM;- i`QM; HÁM; +kM; ¸ ¸Ð M´B ?'T /šM M¨vX
 æ M ?B M i¢B- h`B m S?QM; ¸½ #QÈ+ ¸¬m F?¬B T?K+ w +?Q æ¢B æ - H'v i¨B M;n pÁM; MY M,K +| ?v p¼M; F?¬B T?K+ ¸ M im pB FB T i`QÈ+X
 h`QM; pÁM; ? B # M,K iÈB M[ - ?„M +| ?v p¼M; im Hmv M ¸ M >Q h?¬M \*aM? æ¢B FB T i`QÈ+- i?¨M? iUm æ¢B æ +?•M +?QM?5
 L?QM; b m ¸| - ?„M +kM; b) ;†T T?ªB +€M? +Y >mv M Zm M; *aM?5 *€B M¨v ¸®B +kM; F?¬M; iQM? H¨ `i t t¬BX
 æ²M; i?ÌB- bQ i¬M æQ M J°+ h? M? b m F?B ¸°i T?€ >mv M Zm M; *aM?- ¸®B pÈ M¨v- +kM; M?m +-m M?'i ¸`M? T?ªB +|X
 @ æB i?¬B5
 h`B m S?QM; +,M #ªM F?¬M; i? K bmv M;?o- H"TiS+ ¸Q ` [mv i ¸`M?X
 h`•M #ªQ imv i i? +| i? i`Ê ;B9T ¸°i T?€ >mv M Zm M; *aM?- HQ¢B F€ M;° M¨v- ;B M h?¬M >mv M imv i ¸®B H¨ p¢M M,K F?| ;†TX
 *Æ ?°B H¬M M¨v- h`B m S?QM; M?'i ¸`M? T?ªB #„i H'v5 *?Q /M F?| F?,M ¸ M ¸•m- QyQ
 > B + M? ;BÌ b m- ¸€KM;QÌB æQ M J°+ ;B /šM ¸¬m- K¼B M;QÌB ¸½ iÈB K°i F?m p i`9+ T?O ¸ h¨.QÆM; S?O- i`QÈ+ K°i F?m H•K pB MX
 oW ¸ M i`QÈ+ H•K pB M- h`B m S?QM; HB M M;YB ¸QÈ+ K°i +¶ ?QÆM; i?ÆK H¨K +ª M;QÌB i?¬M; i?'m- i•K i?¬M m ioM?- +| K°i HQ¢B +ªK ;B€+ T?B m T?B m /K+ iB
 @ E?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- +?d H¨ KMB i?ÆK- ¸½ F?B M +?Q i•K i?¬M +| ¸QÈ+ @ " M i`QM; H•K pB M M¨v- `®i +m°+ +| # Q M?B m F€ ?Q /` i?ªQ\
 æ€K i?B M i¨B iBM? M? i`QM; ¸°B M;k h?B M EB K \*€+ p¬ +MM; `mM; ¸°M;- i?'i i *?ŠM; [m - F?m H•K pB M i`QÈ+ K„i M¨v H¢B #` K°i #S+ iQÌM; HÈM p•v H¢B- K¼B i?'v [m M; +ªM? # M i`QM; K¨ i?¬BX
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; b m F?B i`ªB [m M?bM i?'m i¨B i- i`QM; HÁM

" M i`QM; H•K pB M FB #€+? ?Q F?Q2 b„+- iMv iB M K°i ;®+ ?Q +Ä i`QM; M`v-
 +”M ?Q†+ #^M; pÈB "Q+? h?Ov h?B M GB M5 J°i p`B HQ¢B GBM? i?ªQ i`QM; M`v-
 ç F?B M æ¢B æ - h?€M? *?O i•K ç°M;5
 EBM? M;Q`B M?`i +?QM? H`- ?Q +Ä i`QM; H•K pB M M`v +| `i M?B m HQ¢B F?€+
 `° +kM; ç½ +| i` M i`,K HQ¢B5 \*ÁM M?[M; HQ¢B pšM +?Q MÎ `°- b® HQÊM; +ÁM;
 @ *?Q p` +~M i?"M5 " M i`QM; H•K pB M M`v ~M +?S `i M?B m ?mM; ?B K i?"i HÈ
 G½Q ;Bª HK+ #`Q æQ M J°+ ;B i?'T ;B¼M; M?„+ M?ÎX
 " M +¢M? ?„M- iB m ç°B M?•M K½ æQ M J°+ ;B iWM; i M iWM; i M i?–M FBM? +,M
 o Q p Q p Q5
 *~M i?"M M?bM H¢B- # M i`QM; H•K pB M FB i`"M M;"T K°i HQ¢B QM; K"i H½2 ` M
 GQ¢B QM; K"i M`v- i? iQ+? +kM; F?¬M; T?ªB `i HÈM- #bM? i?Q`M; ç m +?d QÊ+
 ?ÆM K°i +?9i- +kM; #'i [m€ +?WM; MY M„K i v K" i?¬BX
 L?QM; K"- ç€K QM; K"i [m M; i?ªB b†+ bÐ M`v- iMv iB M K°i ç–m- F?Q iS+ iÄ ` +k
 ;Bª æ¢B æ M L;mv M *ªM?5
 J°i Qi QM; K"i iBM? M? +Q`M; ç¢B- F?Q iS+ b€M? M; M; LY #QÊ+ oQÆM; :Bª5 J
 +| K°i ç–m S?QM; oQÆM;- F?Q iS+ +`M; i? K FBM? F?OM;- +| i? bQ pÈB oQÆM;
 @ L;k æ°+ E€ S?QM;5 E?¬M; M;Î H¢B H` HQ¢B i`•M i`MM; h?QÊM; *´ ?mv i K¢+?
 "ªM; M`v5
 o`B p` H½Q #®B iBM? M? h?B M EB K *€+ F?¬M; F?ÄB ?Qi K¢M? K°i M;KK H½M?
 JÆ ?² M?bM H¢B- b® HQÊM; L;k æ°+ E€ S?QM; i`QM; M`v- Qi i?b +kM; K'v i`,K p
 M;`M p¢M5
 J` F?OM; #® M?`i +?QM? H`- Î +?¶ b•m i`QM; H•K pB M FB - i` M K°i ;®+ ç¢B i?K
 i` QM; ç2M F`i- i? iQ+? F?´M; H² M?Q +mM; çB MX

3ejX *?QÆM; 3e9, "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;

o Q p Q p Q5

a•m # M i`QM; H•K pB M- ç€K L;k æ°+ E€ S?QM; [m M; i?ªB b†+ bÐ b® HQÊM; H M
 HQ¢M i?"M? iWM; ç¢Q iWM; ç¢Q i`MM; HQm- /kM; K½M? ` p`Q +€B i´ QM; ç2M F`
 S?K +”M +€B i´ QM; i?dM? i?QªM; i?b +| K°i p`B ç–m L;k æ°+ E€ S?QM; +’T S?QM
 J` L;k æ°+ E€ S?QM; #bM? i?Q`M; H¢B ` ` p`Q p`Q +?^M; +?^M; +?`i +?`i- T?¬ i
 T?Q i`QÊ+ i´ QM; ç2M F`i- ç² b° p¬ +MM;- M?B m ç M KS+ H`K +?Q M;Q`B i p¬ +
 J¶B K°i ç–m L;k æ°+ E€ S?QM; ç†i Î M;Q¢B ;BÈB- +kM; ç m +| çQÊ+ HU+ b€i i?QA
 bÊX
 Í i`QM; M`v- +?Q /M H` L;k æ°+ E€ S?QM; #bM? i?Q`M; Î i–M; /QÈB +?¶i M?`i- F?
 +kM; ç m +| i? bQ pÈB æ M L;mv M *ªM?X
 @ h?2Q M?Q ;?B H¢B i`QM; +´ i`+?- HQ¢B ç°+ T?QM; L;k æ°+ E€ S?QM; M`v +| i
 FQ+? ç°+ +?•K i`Q K¢M;- +| çQÊ+ HU+ b€i i?QÆM; pQÊi +’T /B i ç`+?X GQ¢B i?Q
 i”M M`v- F?B M +?Q #’i +S bBM? HBM? +?OM; i°+ M`Q +kM; FB M; F} ç®B pÈB +?
 o K†i H½Q ;Bª HK+ #`Q æQ M J°+ ;B i`M? i`¼M;- i`QM; K„i i`"M M;"T bU FB M;
 @ oQÊi +’T ;B i ç`+?- ç²M; [mv pm i”M\
 æ€K M;Q`B J¢+ æ¬M; . Q +O h?B M EB K *€+- F?¬M; F?ÄB ?9i K¢M? K°i M;KK H

*kM; +?QM? H" M|B- L; k æ°+ E€ S?QM; +'T #" + æ¢B æ M L; mv M *aM?- T?€i ç°M K¢M; - +| i? mv ?B T ç M oQÆM; :B^ >Q h?-M *aM?- /B i b€i LY #QÊ+ oQÆM; :B^ æQÆM; M?B M- +€B ;B€ +O HQ¢B HU+ b€i i?QÆM; F?OM; #® M"v- +?QM? H" iY GQ¢B +?OM; i°+ ç°+ T?QM; pW KÈB +-M; FQ+? HB M +MM; ç`+? M?•M ç²M; [mv M; QÌB i T?B i?QÌM; bÊ ?½BX

:BÌ T?9i M"v- M?bM p T?Q ç€K ç°+ T?QM; b® HQÊM; M?B m ç M i`, K M; "M p¢M iQ"Mi?•M`mM`~v- / ç-m`mM H M K°i i`"MX

@ L; k æ°+ E€ S?QM; FB K°i F?B +-M; FQ+?- +?QM? H" +MM; ç`+? ç²M; [mv pm i i?QÌM; - +| i? /B i b€i LY #QÊ+ oQÆM; :B^5 L; k æ°+ E€ S?QM; +'T iBM? M?- +? :B^ ç²M; [mv pm i" M5 J" L; k æ°+ E€ S?QM; oQÆM; +'T FB - i?b H¢B +| i? b€i i?QA h`B m S?QM; #QÊ+ ç-m T?•M iQ+?- i`QM; HÁM; +kM; `MM; KbM? K°i +€BX L; v +a L K *mM; h?€M? HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B +?Q iWM; +| - +kM; i?m ?²B bu F? L m +?d H" K'v +?K+ ç-m- K'v i`, K ç-m L; k æ°+ E€ S?QM; - ? B M; QÌB ?Q"MiQ"Mi K„i iÊBX

h? M?QM; - ç°+ T?QM; # M i`QM; H•K pB M M"v- b® HQÊM; i?"i bu p- +MM; F?'M a•m F?-M; i? HQÌM; M?'i- +?QM? H" +€B i' QM; ç2M F`i F?'M; H² ;B®M; M?Q +r i?K +?2 i`ÌB FB X

J¼B M; QÌB T?€i ?B M- #'i Hm" M H" L; k æ°+ E€ S?QM; +'T iBM? M?- ? v H" L; k æ K¶B F?B iB M p"Q i' QM; ç2M F`i F?'M; H² ;B®M; M?Q +mM; çB M FB - +kM; +| p i?"M- ;B®M; M?Q ç M; +9M; #€B >Q" M; æ p"vX

*€B F?Q2M KkB # M +¢M? H¶ KkB L K *mM; h?€M? FB M? M?"M; `mM; ç°M; K°i +¶ F?Q iS+ F?OM; #® # M i`QM; +€B i' QM; ç2M F`i FB X

@ S?QM; oQÆM; S?QM; >Q" M; S?QM; >"m æ²M; iY K„i i`€B h`B m S?QM; iB M ?"M? M?bM i?'m i`B i- HB M i?'v çQÊ+ K°i K i`QM; +€B i' QM; FB X

h`QM; +€B i' QM; FB - b® HQÊM; S?QM; oQÆM; M?B m ç M K'v +?K+ ç-m- +°M; K°i i`, K ç-m5

J'v ç-m S?QM; oQÆM; M"v- +?B ç m +?B M HU+- ç m H" iB T +"M oQÆM; :B^ çdM J" # M i` M- i?b H¢B +ÁM +| S?QM; >Q" M; - S?QM; >"m M[5

S?QM; >Q" M; - i?U+ HU+ +| i? bQ pÈB >Q h?-M æ¢B æ - Î i`QM; i' QM; M"v ç¢B F L?QM; +U+ K¢M?- pšM H" ç-m S?QM; >"m /mv M?'i FB 5

h? iQ+? ç-m S?QM; >"m FB - QÊ+ +?WM; +Ð K°i +, M T?ÁM; M?Ä- F?Q iS+ p- +M i? i`'M €T +a K°i T?QÆM; i?B M ç` 5 *?Q /M æ¢B æ çdM? T?QM; çQ+? i?•M iÊB # t€5

æQÆM; M?B M- h`B m S?QM; +kM; ç½ M?bM i?'v çQÊ+ KK+ iB m +-M T?aB ç¢i i? h¢B # M i`QM; b"Q ?mv i +O S?QM; >"m FB i`QM; i' QM; - +| K°i Q [m€M? iQÆM i?Ov iBM?X

@ "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; 5 GQ¢B h?€M? /`+? +?d +| S?QM; >"m KÈB +| i? /U i`, K M, K- i?"K +?Q K'v i`, K M, K KÈB +| i? /UM; /K+ ` K°i Qi5 J" ç®B pÈB pB +i? +| v m +-m +U+ + Q- +-M Qi M?'i i` M K°i i`, K HQ¢B ?Q +U+ T?~K #'i ç²M; M? m h`B m ok S?B i?'T ;B¼M; ;B^B i?Q+?X

"€+? L; mv M h?€M? hQÆM; - +?QM? H" KK+ iB m +?O v m H-M M"v +O ç€K M; QÌE

L?QM; M?bM i?'v ç°B ?bM? +QÌM; çΦB +O +€B i' QM; F?'M; H² M?Q +mM; çB M M
+?9i i?Q€B wX

æ M H9+ h`B m S?QM; +¬M; #® b® HQÊM; S?QM; oQÆM; - S?QM; >Q`M; i`QM; i'
?9i KΦM? K°i M; KK HQÆM; F?QX

@ S?QM; oQÆM; i'M; +°M; HΦB- b® HQÊM; H M ç M ?ÆM K°i i`,K5 S?QM; >Q`M;
ç€K ç°+ T?QM; #bM? i?QÌM; +MM; ç°+ T?QM; +'T iBM? M?- b® HQÊM; +°M; HΦB

J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB `MM; KbM? K°i +€BX

*€B i' QM; ç°+ M`v- imv i ç®B +?QM? H` K°i +€B oQÆM; [m®+ æ°+ S?QM; 5 æ°B ?
i? bQ pÊB +ª K°i i¬M; T?€B h K iBM?5

@ Zm€ ç€M; bÊ `²B5 \*€B M`v +?Q /M +| ç2K i'i +ª ç°B M;k iB M p`Q h`.QÆM; S?O
K°i +?¶- +kM; `i F?| +| i? T?€ çQÊ+ oQÆM; [m®+ æ°+ S?QM; M`v5

JΦ+ æ¬M; . Q i?ŠM; i?„M H„+ ç-m K°i +€BX

L`M; +kM; F?¬M; Km®M ç +?Q ç°B M;k h?B M EB K \*€+ çB KΦQ ?B K H-M M`vX

@ hmv `^M; "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; +| i? t9+ iB M bBM? K M? p"i +?i çΦi ç
i?"K +?Q +| i? ;B i,M; # #®M i?"M? M„K +?„+ ç°i T?€ >mv M Zm M; *ªM?- M?QM
h?€M? hQÆM; M`v- +¬M T?ªB i`ª;B€ ?"m [mª i?ªK i`¼M; ç M KS+ M`Q\

G½Q ;Bª HK+ #`Q æQ M J°+ ;B +kM; +| +?9i H„+ ç-mX

G9+ i`QÊ+ - #¼M ?¼ +?QM? H` T?€i ?B M +€B oQÆM; [m®+ æ°+ S?QM; M`v- M?Q
i?"i i`QM; i' QM; ç°+ M`vX

*?Q /M F?¬M; ç + "T ç M i?U+ HU+ +O S?QM; >"m- +?d `B M; #®M- M,K ç-m S?Q
K°i ç-m +kM; ç m +| i? bQ pÊB >Q h?-M æΦB æ - ?ÆM M[i?O çQΦM i`Q KΦM; pQÊ
F?¬M; /€K iQÍM; iQÊM; iÊBX

@ h?U+ HU+ S?QM; >"m +| H) ç½ çΦi iÊB +'T #"+ h?€M? *?O- Qi M?'i +? M? H +?
h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? HB + K„i M?bM M? m- çQ ` K°i +€B F i Hm"
.M b Q- i?U+ HU+ S?QM; >"m +kM; Km®M bB m pB i S?QM; >Q`M; +ª K°i +'T #"+ -
i`QM; +ª oQÆM; [m®+ æ°+ S?QM; 5

"ÎB p"v- +•M M?„+ +?B M HU+ +'T h?€M? *?O +?Q S?QM; >"m- +?d bÊ pŠM H` F?¬

@ h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?5

æ€K M;QÌB æQ M J°+ ;B +MM; h?B M EB K *€+- iWM; i M iWM; i M ç m FBM? i•
M[HB M M; v H"TiS+ [m v M;QÌB +?çv i`®MX

:BÌ T?9i M`v- ç°B M;k M?•M K½ bQM; T?QÆM; æQ M J°+ ;B +MM; h?B M EB K *€
çB +?B M wX

a„+ K†i L K *mM; h?€M? M;?B K i9+- M?bM i' QM; ç2M F`i F?'M; H² FB - i` M K†i
F} i?"i b•mX

J†+ /M ?„M F?¬M; ç2K æΦB æ #bM? i?QÌM; ç†i Î i`QM; K„i- M?QM; K` i`QM; +€B
+| i? +| i²M iΦB +QÌM; çΦB iQÆM; çQÆM; pÊB h?€M? *?O +'T5

>m®M; +?B K'v ç-m L;k æ°+ E€ S?QM; M`v HΦB +ÁM +| i?O çQΦM ç²M; [mv pm i" M

@ *kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; +ÁM +€+? M`Q F?€+5

J°i çQΦ i? M?•K F?¬M; M? M? F?¬M; +?"K- iW i`QM; ç€K M;QÌB ç M; F?OM; ?Q
ç M- +| p ç°i M;°iX

@ *€B M`v *ÁM +| #B M T?€T b Q\

o K†i K¼B M;QÌB FBM? M;¢+- M?bM p T?Q ;½ i?B m MB M i|+ iQK M?bM M?Q
FB X

h`QM; HÁM; L K \*mM; h?€M? +?'M ¸°M;X GQ¢B +K+ /B M M`v- H`v i?U+ HU+ F?O
F?¬M; /€K iMv iB M` i vX

J` i`QM; ;B¼M; M|B h`B m S?QM;- +€B M`v iU ?² F?¬M; T?ªB +?mv M ;b [m€ KS+
@ S?QM; >"m FB imv K¢M?- i? M?QM; M| ¸½ +MM; +ª +€B i´ QM; F?´M; H² FB ?
+ª K"i /`+? iBM? ?Q K` L;k æ°+ E€ S?QM; i?m i?"T ¸QÊ+ +kM; ¸ m /MM; ¸ +mM;
H` ``M; #m°+ i`mM; i•K +O iQ`M #° +€B oQÆM; [m®+ M`v5

h`B m S?QM; F?) +QÌB- +?"K `½B M|BX

*?•M +?QM? +| i? F?B M +?Q ?„M FB M; F} +kM; +?d +| ¸-m S?QM; >"m +'T h?
S?QM; >"m ¸½ #` ;BÈB ?¢M- M?Q p"v i?b H¢B F?€+5

@ v +O S?QM; + H`- S?QM; >"m FB F?¬M; i? /B ¸°M;- F?¬M; i? +?O ¸°M; T?|M
h? M? K•m h`B m ok S?B +?Êi H|2 b€M;X

@ æ9M; p"v5

L;[F?Q h`B m S?QM; i?Q€M; H° ` K°i iB i€M i?QÎM; ,

@ S?QM; >"m ;B®M; M?Q F?¬M; +| M,M; HU+ /B ¸°M;5 J°i F?B M| K¢M? K) # v ` -
æ°+ S?QM; b) #MM; M´5

@ *kM; +?QM? H` M|B- +?d +-M +?9M; i F?¬M; H`K ;b [m€ KS+ FBM? M;QÌB- i?b
M`v5

L K *mM; h?€M? ;B"i KbM? ?B m ` - +?B M w i`QM; K„i #¶M; ¸°i M?B M /•M; H M p
a m F?B T?•M iQ+? ` M?QÊ+ ¸B K #` ¸°M; +O S?QM; >"m FB - HÁM; iBM +O #¼M
F?¬B T?K+ H¢B p`B T?¬MX

E iB T- K¼B M;QÌB #„i ¸-m i?QÆM; M;?`- T?ªB T?€B ¸°B ?bM? M?Q i? M`Q t•K
¸°+ - H`v ¸B "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; FB X

GQ¢B ?`M? ¸°M; +U+ F€ M;mv ?B K M`v- F?ŠM; ¸`M? F?¬M; i? T?€B i´i +ª K¼B M
E?¬M; # Q H•m- iQ`M i`QÌM; ¸½ i?QÆM; M;?` ` ¸QÊ+ K°i ¸°B ?bM?- i´M; +°M; /
"€+? L;mv M h?€M? hQÆM;X

"®M M;QÌB M`v T?•M #B i H`, h`B m S?QM;- L K \*mM; h?€M?- h`B m ok S?B +MM
h`QÊ+ F?B iB M [m•M- h`B m S?QM; +kM; H`K K°i Qi +-M; i€+ +?m`M #`X
æ-m iB M- ?„M /MM; h?S h?¬M F?Q J E?¬M; :BÈB- HQm H¢B Î# M M;Q`B H•K pB
@ æB5

a m ¸| h`B m S?QM; F?Q€i i v- K°i ¸¢Q i`MªM? ?„+ b„+ +?Êi M?Q€M; H MX
oKiXXX

J¼B M;QÌB +?d i?'v K°i ¸-m M[>¢i L?•M t'm tQ- `®M; HÈM K°i iB M;- T?|M; p¼i
T?Q +€B i´ QM; F?´M; H² FB # v p9i K` ¸BX

*?d Hm" M i®+ ¸°- M[>¢i L?•M M`v ;B®M; M?Q ¸½ b€M? M; M; oQÆM; :Bª #bM? i?
>ÆM M[- i` M M;QÌB M[ >¢i L?•M M`v- # Q i`MK ?¢i ;B€T FBK +?9+ i®B ¸2M- T?Á
æ-m M[>¢i L?•M K` h`B m S?QM; M¬ /`+? M`v- M;Q¢B i`W T?QÆM; /B M HBM? ?²M
/B M F?€+ M?Q +-M; FQ+?- i®+ ¸°- T?ÁM; M;U +kM; ¸ m p¬ +MM; iB T + "M oQÆ

o Q p Q p Q

æ-m M[>φi L?•M FB pW KÈB iB M M?"T H•K pB M- HB M F?B M °i Qi ç°+ T?QM;
L?'i H" F?B M" M; iÈB ; -M T?QÆM; ?QÈM; i' QM; ç°+ FB - M?'i i?lB /šM T?€i T?-
iÈB5

h`QM; T?9i +?®+- ?ÆM i`,K M; "M L; k æ°+ E€ S?QM; T?K + "M ç½ ç2K ç-m M[>φi L
L[>φi L?•M çB M +m²M; K9 K v- [m M? i?•M +kM; `ÆB tm®M; K°i i-M; ç°+ T?QM;
FQ+? FB m iU b€i +O ç€K ç°+ T?QM; FB - ?φi; B€T +SM; `„M +O M" M; pšM M?Q
S?®+5 S?®+
L?'i H" p" B ç-m L; k æ°+ E€ S?QM; +'T iBM? M?- FBK ç°+ / /"M; ç•K p" Q i`QM; +,
@ 5

L[>φi L?•M F m i?ªK K°i iB M; - / i?'i iQ" M i?•M M' B H M ç°+ v M M; k M? M HK+ M
*d i`QM; K'v ?ÆB i?Î- iφB +?¶ M[ >φi L?•M H9+ i`QÈ+- +?d +ÁM HQm HφB K°i #½
i M? iQÎBX

@ S?ÁM; M; U +O M[>φi L?•M `i KφM?- i?lB ; B M M" M; FB M i`b- bQ pÈB oQÆM;
H +? F?¬M; # Q M?B m5

•M? K„i h`B m S?QM; H½M? HB i- i?'T ; B¼M; T?•M iQ+?X

GÌB 'v pW ` - i`QM; HÁM; K¼B M; QlB +?Êi HφM? +ª M; QlBX *€B M"v +?ŠM; T?ªB
/QÈB bU p•v +¬M; +O ç°+ T?QM; - +, M #ªM FB M i`b F?¬M; M' B p" B ?ÆB i?Î5

>ÆM M[- ç•v pšM H" Î# M M; Q" B H•K pB M- ç°+ T?QM; +'T iBM? M? tm'i ç°M; F
oQÆM; +'T +, M #ªM F?¬M; ` K°i ç-m- + "M; çWM; MlB iÈB S?QM; >Q" M; X

æQÆM; M?B M- h`B m S?QM; T?€B ` M[>φi L?•M +kM; +?d H" Km®M i?Y M; ?B K
E€ S?QM; M"v K" i?¬BX

E i [mª M"v- bQ pÈB i`QM; /U çQ€M +ÁM Km®M ç€M; bÊ ?ÆM p" B T?¬MX

@ sm'i T?€i5

h`B m S?QM; F?); "i ç-m- €M? K„i çªQ [m K'v M; QlB L K \*mM; h?€M?- h`B m ok S
æ€K iBM? M? æQ M J°+ ; B +MM; h?B M EB K *€+ Î ç•v ç m +l K°i HQφB +ªK ; B€-
i?B m MB M il+ iQK FB - `ä ` "M; H" im pB +MM; ç° im' B i?'T M?'i Î ç•v- M?QM; H
i?"M? M; QlB HoM? [m•M +O i' #®M M; QlB5

L; v +ª L K *mM; h?€M?- H9+ i`QÈ+ iWM; ; B i +?l+ iQ" M i`QlM; - F?OM; #® M?Q p
K°i i?"M? pB M i`QM; i' #®M M; QlB K" i?¬BX

oKi pKi pKiXXX

"®M M; QlB M? M? +?lM; T?B i?•M- ?QÈM; # M i`QM; H•K pB M K" tm'i T?€iX
E?¬M; i? iQlM; iQÈM; +?QM? H"- M; QlB çB Î i`QÈ+ M?'i- +kM; +?QM? H" h`B m S
o Q p Q p Q5

J°i Qi ç°+ T?QM; T?K + "M M?'i i?lB i' M +¬M; K" ç MX

•KXXX

æ€K ç°+ T?QM; M"v +ÁM +?Q F`T iÈB ; -M h`B m S?QM; - ç½ #` K°i +¶ çB M p, M H
bm®i M; ?B M €T i?"M? i`Q #KBX

a m F?B h?€M? G¬B h? ç°i T?€ L; k i`¼M; - h`B m S?QM; +?d #^M; p" Q i?•M i? H
HφB- i?"K +?Q €T +? oQÆM; ; Bª #bM? i?QlM; 5

J°i F?B #` ?„M iB T + "M- oQÆM; ; Bª #bM? i?QlM; +kM; b) F?l+ l i? +?®M; HφBX

æ•m pšM +?d H" KÈB çfi iÈB h?€M? G¬B h? L;k i`¼M; bÆ i?"M?- M m H" çfi iÈB h
i?"M?- i? T?€+? i?•M i? +O h`B m S?QM; HB M +| i? +?®M; HçB æçB æ - +?B
*?O5

@ h`QM; i' QM; FB - M; QçB i`W "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; i`•M [mw M?'i- +ÁM +|
i?QÌM;- ç²M; /çM; +kM; +| i? t9+ iB M F?Q HU+ bBM? K M? M?ªv p¼i- +| i? ;B9T
E?¬M h?€M? G¬B h?

J„i i`€B +O h`B m S?QM; HçB M?bM +?,K +?9 i' QM; ç2M F`i F?'M; H² i` M ççB i?
L?QM; i`QÈ+ K„i- #®M M; QÌB h`B m S?QM; +¬M T?ªB tmv M [m ç€K L;k æ°+ E€
b® HQÈM; +ª i`,K M;¬M pçM FB X

J„i i?'v p`B ç¬m ç°+ T?QM; +'T iBM? M? ç½ K M; i?2Q K'v i`,K- ?ÆM K°i M;¬M L;k
T?Q #®M M; QÌB i?'B [mûi K" ç MX

" M M;Q`B H•K pB M- ç€K M; QÌB h?B M EB K *€+- æQ M J°+ ;B ç M; [m M +?B M
h`B m S?QM; K" iQ€i` K°i KªM? K² ?¬B HçM?X

@ æ€K ç°+ T?QM; M¬v- tY Hw`i çÆM ;BªM5

h`B m S?QM; H"TiS+ i?9+ ;BK+ oçM LB K h?¬M Zmv i- ?mv i Kç+? iª ç²M; ;B®M
?mv M- i`Î M M i?•K i?9v p¬M;¬MX

J°i K" M FBM? M; QÌB tm'i ?B M5

æ€K L;k æ°+ E€ S?QM; ?mv M H b†+ bÐ FB - pW KÈB K°i iB T +°M K¼B M; QÌB-
o Q p Q p Q5

h` M K°i i`,K ç¬m ç°+ T?QM; KçM? K) iB T +°M FB - ;B®M; M?Q K°i +?B [m•M çQ" M
[m M? #®M M; QÌB h`B m S?QM;- #° /€M; FQM? bÊ p¬+MM;- iU ?² M?Q ç M; ?° i®

3e9X *?QÆM; 3e8, S?QM; >"m *'T h?€M? *?O

J°i K" M M¬v- F?B M +?Q iBM? M? bQM; T?QÆM; æQ M J°+ ;B - h?B M EB K *€+
H•K pB M i?'i i? M? K°i i`"M- i?B m +?9i M[HÈM iB M; ?Á ?ûiX

o Q p Q p Q5

L?|K i` M K°i i`,K ç¬m ç°+ T?QM; ç¬m iB M pW KÈB iB T +°M- HB M M?m i?m" M [M;
M; QÌB h`B m S?QM;5

h`QM; b® M¬v +ÁM F +ª p`B ç¬m ç°+ T?QM; +'T iBM? M?- i?U+ HU+ +| i? bQ pÈ
M?Q T?€i ç°M; +¬M; FQ+? FB m iU b€i- +| i? +MM; oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? ç²M

L; v b m ç| - K°i ? B i`,K ç¬m ç°+ T?QM; M?|K i?S ? B ç½ # v M? M? K" iÈB- +?Êi
+O M?|K ç²M; i°+ ç¬m iB M- HB M +| +?9i +?¬M +?ÌX

oKiXXX

h`QM; T?9i +?®+- ;¬M ? B i`,K ççQ iBM? i?¬M w MB K +?Êi # v M? M? çªQ t i [m
PM; QM;5

h?•M i? ç€K ç°+ T?QM; M¬v M?'i i?ÌB +SM; çÌ- b m ç| i`Î M M FQM? bÊ p¬+MM;
T?QM; ?° i®M; FB X

L?Q i? K" M|B- ç°B M;k L;k æ°+ E€ S?QM; ?° i®M; #®M T?Q HB M ç½ M?B m iÈ
ç°+ T?QM; M¬v- ç m M;k b„+ b†+ bÐ- ç2K #®M M; QÌB h`B m S?QM; +?2 Î i`QM;X

"QÈ+ iB M +O h`B m S?QM; ?ÆB +?9i +?"K HçB- p" M +?mv M oçM LB K h?¬M Zr
#„i ç¬m #'i ç°M; i? M? b„+ M¬ /`+? - i?m¬M ?| ç€K ç°+ T?QM; #` FBM? ç°M; M¬vX

*?d +| ç°+ T?QM; +'T iBM? M?- h`B m S?QM; KÈB +| i? /MM; JBM? h•K 'M iB M ?
#bM? i?QÌM;- ?„M +?d H` iB M ?"M? i?m-M ?| - ?Q†+ H` i?¬M; [m ç°+ T?QM; +'
çQ+? ;B€M iB T F?®M; +? X

*?d +?WM; i?ÌB ;B M MY F?„+ ç²M; ?² b m- +?mM; [m M? #®M M;QÌB h`B m S?Q
ç-m L;k æ°+ E€ S?QM;X æ€K ç°+ T?QM; +'T iBM? M? ?„M +kM; ç½ M¬ /`+? ç M ;

S?-M ç¬M; ç€K ç°+ T?QM; M`v- i?m-M K°i KªM? +?^M; +?^M; +?`i +?`i- ;B®M; M?
b„+ b†+ bĐ- ç2K i?•MªM? #®M M;QÌB h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M +?2 H'T H¢BX

*€B #¼M +?9M; +?2 H'T F?¬M; +?d +| i?•MªM?- K`M; v +ª F?Q iS+ +O #®M M;QÌ
ç° HÈM M?'iX

@ E?¬M; b B #B i H„K5

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-m- çB ÎT?Q i`QÈ+ /šM çQÌM;- K'v M;"M ç-m L;k æ°+ E€ S
+?mM; [m M?- +?2 H'T F?Q iS+ +O K¼B M;QÌBX

hW ç| p b m- ç€K L;k æ°+ E€ S?QM; F?m pU+ T?K + "M ``i Qi F?B iB T + "M #¼M ?

æ€K ç°+ T?QM; #bM? i?QÌM; iB T + "M +kM; b) #` p`B ç-m ç°+ T?QM; +'T iBM? M?
i®i +?'M M?B T HmB çB ? i- F?¬M; /€K ?ÄB ç M M[X

"€+? L;mv M J"i .`+? + 'T #"+ i? 'T ç½ +| ?B m [mª #"+ M"v- h`B m S?QM; F?¬M; F? pÈB HQ¢B "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; çŠM; + 'T +""M; + Q ?ÆM FB X

æQÆM; M?B M- h`B m S?QM; ?B M ;BÌ +ÁM +?Q i?Q+? ?ÊT bY /KM; "€+? L;mv +kM; [m€ H½M; T?Q `²BX

"€+? L;mv M J"i .`+?- +kM; çO F?B M +?Q ?„M ;B i,M; H M F?¬M; QiX

L;?o ç M ç•v- h`B m S?QM; H¢B m®M; i? K p" B M;KK "€+? L;mv M J"i .`+?X

" M i`QM; +€B i`QM; ç2M F`i FB - "€+? L;mv M J"i .`+? + 'T #"+ i? 'T M"v- bªM HQÊ M?B m- b® HQÊM; h`B m S?QM; H`v çQÊ+ QÊ+ +?WM; +| ç M p" B i?MM; HÈMX

h?ÌB ;B M- iWM; M;"v iWM; M;"v K°i i`¬B [m X

GU+ HQÊM; S?QM; G¬B i` M M;QÌB h`B m S?QM; b9+ iQ+? bBM? ` iBM? F?Q J° ?ÆMX

"®M M,K M;"v b m- # M M;Q" B i?•M i? h`B m S?QM; +?Êi ?B M H M K°i iB J°+ \*? [mv K¬ hBM? ?¢+? i`QM; +Æi? ?„M +kM; KÎ`°M; ` p" B T?¬MX

@ ±\

L K *mM; h?€M? ç M; # [m M Î K°i # M- i" M HU+ ? 'T i?m p" M /KM; h" h?¬M HU+ M?9+ M?Q+? K°i +?9iX

LÆB h`B m S?QM; ç M; M;²B +?Êi iªM K€i ` K°i i¬M; KMB i?ÆK +Ä +•v M?Q +| M [m M? i?•M i? ?„M `ä `""M; bQ pÈB MÆB F?€+ +ÁM Km®M /"v çt+ ?ÆM K°i QiX

@ æ¢B æ M L;mv M *ªM? ?"m F€5

h`B m S?QM; F?) KÎiQ +tT K„i- i` M M;QÌB iªM K€i ` K°i +¶ F?Q iS+ i? M? HQÆ H9+ p¬ iBM? ?[m w i? 'K çŠK Îi` M M;QÌB L K *mM; h?€M?X

L K *mM; h?€M? F?) ?Qi M? K°i ?ÆB- HB + K„i M?bM h`B m S?QM; K°i +€B i?"i b i` M K†i +kM; i?Q€M; /`m çB p" B T?¬MX

@ J°+ *?B S?QM; G¬B M"v +| i? i?¬M; i? 'm #€+? ?Q +Ä +•v- F?m i`W i`,K ç°+ - ? F T?K+ ` 'i i®i5 æ²M; i?ÌB- M| ç®B pÈB +¬M; FQ+? bBM? HBM? ?mv i M?K+ - +kM; +| ?ÆM K°i +?9i

h`B m S?QM; +ªK i?K K°i +?9i ?B m [mª +O HQ¢B L;k >"M? S?QM; G¬B KÈB M"vX J°+ \*?B S?QM; G¬B- HU+ +¬M; FQ+? imv F?¬M; K¢M?- i?"K +?Q bQ pÈB h?Ov \*? +?9i- M?QM; K" iQM? T?K i`Ê +O M| +""M; K¢M? ?ÆMX

oM5 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

ædM? ç¬m h`B m S?QM; +?Êi M;QM; F i` K°i çQ" M [m M; pK t M? #B +- çB M [m .QÈB bU iQÆM; i`Ê +O w +?Q æ¢B æ +MM; i" B M;mv M çdM? T?QM; - J°+ \*?B S?Q +?| M; M;QM; Hmv M iQ+? Hkv ` X

æ²M; i?ÌB- h`B m S?QM; H¢B KQÊM /MM; S?QM; G¬B Zmv i h? 'i i`¼M; M"v ç iB M h? - ?B m bm' i im Hmv M i,M; T?9+ F?¬M; +?d ; 'T ç¬BX

J'v M;"v F iB T- F?Q iS+ J°+ *?B S?QM; G¬B i` M M;QÌB h`B m S?QM; /¬M /¬M M iS+ i? T?€+? i` M M;QÌB ?„M H¢B ç M; iWM; +?9i K°i i,M; H MX

J„i i? 'v EBK E?¬M h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; ç½ p¬ +MM; iB T +""M L;k i`¼ i?"M? +¬M; - ?„M +?d #^M; p" Q i? T?€+? i?•M i? HB M +| i? €T +? oQÆM; :Bª + ' +| i? +?®M; H¢B oQÆM; :Bª çdM? T?QM;5

>ÆM M[- im pB +O h`B m S?QM; +kM; ç M; F?¬M; M;WM; i,M; H MX

*| i? M|B- ;B B çQçM ?B M içB- h`B m S?QM; i,M; H M im pB- F +^a h?€M? G¬B
+^aM? +?•M +?QM?X

L m M?Q M;mv M w- h`B m S?QM; iB T iK+ # [m M im Hmv M i? K +?WM; ? B i?€
oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM?5

h? M?QM;- h`B m S?QM; HçB F?¬M; Km®M H`K M?Q p"v5 >„M F?¬M; i? ç2K i?
H½M; T?Q i`QM; pB + im Hmv M # M i`QM; h` .QÆM; S?O M"vX

@ h`B m S?QM;- i?İB ;B M E?¬M; ;B M h?¬M >mv M i`¼M; çB T +kM; +?d +ÁM /Q
h? M? •K L K *mM; h?€M? ç°i M?B M p M; H MX

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M; i?İB ;B M ?ÆM MY i?€M; M"v- K†+ /M HU+ HQÊM; +?'M ç°M; i`Q
F?¬M; +| i,M; +QİM; M?B m H„K- M?QM; HçB +`M; i? K i?¬M; i?m" M ?ÆM `i M?B

Gm" M + 'T #" + HU+ HQÊM; - L K *mM; h?€M? ç½ ?Q` M iQ` M pQÊi [m + 'T #" + æçB a
i? M"Q +?•M +?QM? p" M /KM; mv M,M; +¶ HU+ HQÊM; M"v- ç| KÊB H` p' M ç [m M

G9+ i`QÊ+- +MM; HU+ HQÊM; mv M,M; +O S?QM; >"m FB ç®B F?€M; - L K *mM;
? i bS+- +kM; F?¬M; i? FB M i`b çQÊ+ iÊB K°i F?„+X

S?^aB #B i`^M;- S?QM; >"m FB +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B H` +?OM; i°+ +?B M ç'm- HçB F
+| T?QÆM; i?S+ +?B M ç'm ;b ç€M; F - +?d H` + 'T #" + bBM? K M? +MM; HU+ HQÊ
*?O K` i?¬BX

L m M?Q ;†T T?^aB h?€M? *?O >mv M Zm M; *^aM? w M; ?o +?•M +?QM?- L K *mM;
#^aM H` F?¬M; i? +?®M; HçB5

@ h?İB ;B M K°i i?€M; +m®B +MM;- +-M T?^aB ?^aQ ?^aQ HÊB /KM; K°i +?9i5

h`B m S?QM; çSM; i?ŠM; M;QİB H MX

æÊB ç M H9+ i bK çQÊ+ +`M; M?B m i`B M;mv M ?ÆM- ç M H9+ T?^aM ?²B æçB G
i? iB i FB K çB `i M?B mX

@ h?"i Km®M [m v i`î HçB i bK ç¬m S?QM; >"m FB ;B Q T?QM; K°i i`"M 5

h` M M;QİB L K \*mM; h?€M? # v p¼i` K°i i¬M; M;•M ?mv iY ?mv i b„+ b€M; HçM
F?OM; #® FB - F?B M °i T?QÆM; ?Q F?¬M; T?K + "M +| HQçB +^aK ;B€+ M;QM; i`

@ *'T #" + HU+ HQÊM; +O M;QÆB ?B M içB +Æ ?²F?¬M; i?m FûK h?€M? *?O >m
*?d iB +- +^aM? ;BÈB +O M;QÆB HçB FûK ?ÆM M?B m H„K5

h`B m S?QM; +| +?9i H„+ ç¬m- M|BX

*'T #" + HU+ HQÊM; +O L K *mM; h?€M? [m^a i?"i +QİM; ççB- M; v +^a J°+ *?B S?
oQÆM; :B^a + 'T i`QM; +Æ i? ?„M- +kM; ç m M;QM; i` K°i i`"M- F?| +| i? p" M +?m
*?d H`- +^aM? ;BÈB +O L K *mM; h?€M? F?¬M; çO- +?d +| i? T?€i ?mv # - #®M i?"
M"vX

*€B M"v pšM H` /QÈB i bM? ?m®M; ;¬M ç•v ?„M iB M ?"M? ioM? im- ç½ +| +?9i iB
L K *mM; h?€M? M;?2 p"v- i`QM; HÁM; i?Q€M; +| +?9i #m²M #U+- +kM; +?d ç`M?
M? m pÊB S?QM; >"mX

G9+ i`QÊ+- M m M?Q F?¬M; +| h?S h?¬M F?Q J E?¬M; :BÈB- i`QM; H¬M ?"M?
i`QÊ+- #®M M;QİB h`B m S?QM; i?"i`i +| F?<sup>a</sup>M,M; ç½ #` çQ` M /B iX

@ h i`QM; ;B B çQçM ?B M içB- i`QÊ+ F?¬M; p°B i,M; H M HU+ HQÊM;5 Pi M?'i
ççi iÊB + 'T #" + æçB æ`²B KÊB iQM? iB T5

L K *mM; h?€M? HB M ?ç [mv i i•KX

:Bİ T?9i M"v- ?„M pšM M?Q +k M?bM i?'v`ä`"M; bU +? M? H +? ;B[+?QM? KbM?

L m M?Q ;†T T?ªB hª æ²M; h?B M Zm•M i¢B i?ÌB F€ çdM? T?QM;- H'v i`bM? ç° ?
F?¬M; TªB ç®B i?OX

QyQ

oKiXXX oKiXXX

> B M;QÌB h`B m S?QM; /QÈB bU # Q T?O #ÎB K°i i-M; i`¼M; ªM? M;•M iY b„+ -H
F?„T MÆB # M i`QM; h` .QÆM; S?O- i?,K /Á ç`Q K|+ +?mM; [m M?X

L?[M; MÆB ? B M;QÌB çB [m - F?Q iS+ HU+ HQÊM; +QÌM; ç¢B H M i`M- F?B M °
FBM? i•K ç°M; T?€+?X

*kM; K v- hY S?€i aQM; h` +QÌM; ç¢B ;¬M M?Q p¬ ç`+? FB +kM; F?¬M; +| ` i v ç
S?€i aQM; h` ;Bª K¢Q FB - +kM; F?¬M; ? i€B tm'i ?B M [m H¬M M`QX

h` M i?U+ i - b m F?B L K \*mM; h?€M? M?"M çQÊ+ HU+ HQÊM; i`mv M i?W +O h`
?| `i M?B m- p`B H¬M Km®M ` i v ç€M? +QÊT- ç m H` #` h`B m S?QM; M; ,M H¢B

h`B m S?QM; M?"M i?'v çQÊ+- M?•M +€+? #ªM iQM? L K \*mM; h?€M? ç M; +?"K `

>ÆM M[- HQ¢B #B M ?| +?"K `½B M`v +`M; ;B®M; M?Q K°i +€B [m€ i`bM? iU M?
+| i? i? v ç´B M´BX

QyQ

h?ÌB ;B M i`¬B [m +U+ M? M?- i`QM; K°i i?€M; +ÁM H¢B- h`B m S?QM; +MM; L
+MM; ç`Q K|+ F?„T MÆB +?mM; [m M?- i`B M;mv M ibK çQÊ+ +kM; +`M; M;`v +`M

*?d H`- i?2Q h?¬M \*?B \*'K h`"M # M i`QM; h` .QÆM; S?O´M ç`M? i`Î H¢B- `i M?
+kM; +,M #ªM F?¬M; i? t•K M?"T M´BX

L?[M; F€ M;° +MM; HQ¢B M?Q "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; p"v- H¢B ?B K [mw F?|
ibK çQÊ+- M?B m M?'i +kM; +?d +| i? bQ çQÊ+ pÈB "Q+? h?Ov h?B M GB M K`i?

>Q†+ +| i? M|B- K°i Qi F€ M;° +kM; çO + Q +'T- M?QM; +?Q /M ? B M;QÌB h`B m
F?¬M; çO ç SM; T?|5

oQ /K M?Q H`- Î# M i`QM; h` .QÆM; S?O +| K°i F?m GBM? aOM; oB M- GBM? bOM
ç m H` +'T #"+ h?€M? \*?O- ç m #` QÈ+ i?9+ Î# M i`QM; F?m pQÌMX

L?QM; K` F?Q iS+ i`QM; GBM? aOM; oB M M`v T?B i?QÌM; +QÌM; ç¢B- ? B M;QÌB
/€K iB T+"MX

L;Q`B ` - +ÁM +| +?9i ?B K ç` ?Q`M iQ`M +| i? KB m b€i æ¢B æ - i?"K +?Q ç®B
i?"M? M;mv +Æ K¢M? K)- ? B M;QÌB +kM; F?¬M; Km®M ç2K iQM? K¢M; +O KbM?

J°i M;`v M¼- ? B M;QÌB h`B m S?QM; ç M; çSM; i` M K°i iÁ FB M i`9+ + Q H¬m-
MQM i?ÎX

@ ±\

h`B m S?QM; T?€i ;B€+- p` i`Q F?¬M; ;B M i`QÈ+ K„i KÆ ?? +| +?9i tm i? M?¢i M

h`QM; i-K M?bM- K¶B K°i pB M ;¢+? K°i pB M M;|B- iWM; +`M? +•v iWM; M;¼M +Á
+?9i K°i i`Î M M M?¢i M?Á çBX \*€B HQ¢B +ªK ;B€+ M`v- i?"i ;B®M; M?Q H` ?ªB i
F?¬M; +?•M i?"iX

æ²M; i?ÌB i`QM; H9+ M`v- T?¬M ç¬M; oQÆM; :Bª +€+ i? HU+ F?€+ +kM; T?€i ?B

@ E?¬M; ;B M h?¬M >mv M +MM; æ¢B GK+ oU+ i`¼M; çB T- b„T bY F i i?9+

>B M oB M o,M i`¬K ;B¼M; K°i iB M;X

Zm M ç wi?ÌB ;B M- K¼B M;QÌB Î i`QM; E?¬M; ;B M h?¬M >mv M +kM; ç½ Î ç•v i?

@ æϕB F?€B +?d +ÁM HϕB # #®M M;¨v5
 h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? HB + K„i M?bM M? m K°i +€BX
 E?¬M; ;B M h?¬M >mv M- H¨ K°i +€B *´ h?¬M /B i?´i p¬ +MM; ç†+ i?MX L† ;B®M;
 H•m +?•M i?“i M¨Q ç†- +MM; i?B M ç` +€+ MÆB i`¼M; çB TX
 GϕB [m i? K MY M;¨v M[- F?¬M; ;B M M?ϕi M?Á i`QÊ+ K„i- i?“K +?Q KÆ ?² ç½
 @ ob +€B ;b- i ?B M iϕB HϕB +† +ªK ;B€+- ? i i?ªv M?[M; i?S i`ªB [m i`QM; E?¬M;
 [m - ç m F?¬M; T?ªB +?•M i?“i M?Q p”v\
 *†T K¨v h`B m S?QM; F?) M?Qm HϕBX
 h?¬M GBM? L?½M +O ?„M- iB M ?¨M? M?bM i?“m i`B i T?B M ?Q F?¬M; M¨v- HϕB
 *MM; HQϕB +ªK ;B€+- H9+ +ÁM Î S?ϕK Gm•M *´ •K æB M ?„M ç½ iWM; +† +ªK ;B€+
 >•K i`QM; #S+ i` M? i` M p€+? iQÌM; K¨ ?„M M?bM F?¬M; i?“m F?B ç†X
 @ h?2Q M?Q iBM iS+ i ibK çQÊ+ iW i`QM; h¨ h?¬M w MB K i? - i?b E?¬M; ;B M h
 K°i +€B i? ;BÊB ç†+ i?M /Q >mv M çϕQ bmv /B M` - +MM; HQϕB pÊB >²M çϕQ GoM
 >ÆM M[- *´ h?¬M h¨ .QÆM; +kM; F?¬M; T?ªB H¨ M; QÌB t•v /UM; M M T?B M F?¬M
 ç•v ç½ iWM; +† F?¬M; Qi h?¬M o` M?“T i`9 MÆB ç•vX hWM; +† +QÌM; ;Bª h?¬M o`
 ;B M h?¬M >mv M H¨ K°i +€B KªM? M?Ä F?¬M; ;B M b m F?B h?€B *´ pĐ i M /B ?ϕ
 •M? K„i L K *mM; h?€M? K M; i?2Q K°i iB F€ /`- /Á tûi T?B M F?¬M; ;B M ç M; /¬M
 G9+ M¨v- h`B m S?QM; i?“K +?Q +† K°i HQϕB ªQ ;B€+- p”i +?“i K¨ +?QM? KbM? +?C
 ;B®M; M?Q €M? i`,M; i`QM; MQÊ+- M?QM; HϕB H¨ i²M iϕB +?•M i?“iX
 "¶M; M?B M- h`B m S?QM; +?Êi M?È iÈB F?¬M; ;B M J°M; \*ªM? h?€B \*´ i`QM; K„i i
 HÁM; M?“i i?ÌB +?“M ç°M; X hW K°i ;†+ ç° M¨Q ç† K¨ M†B- ? B +€B M¨v /QÌM; M?Q ç
 M?Q M? mX
 h?2Q i?ÌB ;B M i`¬B [m - p` i`Q F?¬M; ;B M i?B M ç` +O K¼B M; QÌB /¬M /¬M M?
 ?† ;B®M; M?Q ?Q ªM? p”vX
 æϕB ç b® K¼B M; QÌB +kM; ç m ç M; +?Ì çÊB i`Î p X
 L?QM; K¨ K°i M;¨v M¨v- K°i +€B iBM iS+ FBM? M; QÌB ç°i M?B M H M i`mv M F?“T
 @ J m K m +?†M G K :B Q oQÆM; HϕB5
 J°i çϕQ i? M? •K- iW i`QM; ç€K FB M i`9+ +O h¨ .QÆM; S?O i`mv M` X
 @ æϕB bU F?¬M; i®i5
 @ G K :B Q oQÆM; +MM; h?B M "B M >mv M GQM; ç½ H`v çQÊ+ +?b F?† *´K L; m
 J°i #-m F?¬M; F?Q FBM? ?QªM; bÊ ?½B- H M i`¨M F?“T MÆB i`QM; i`¨M /Q M? M
 @ *€B ;b\
 h?ÌB çB K F?B h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? çϕi çQÊ+ iBM iS+ M¨v- +kM; H
 K°i i`¨MX
 æ9M; H9+ M¨v
 oKi pKi pKiXXX
 æ°B M; k M?•M K½ *Æ ;B iW K°i T?Q T?K +¨M çm´B iÈB- F /šM ç-m ç9M; H¨ *Æ C
 @ hY S?€i aQM; h`\
 *Æ G M F?)`MM; KbM? K°i +€B- p K†i +?Êi i`Î M M HQ H„M; ,

@ G K :B Q oQÆM; +MM; h?B M "B M >mv M GQM; H9+ i`QÊ+ K½B pšM Hm¬M i`
LY M;`v i`QÊ+- ? B i M v m i†+ M`v ç½ HÊB /KM; i?ÌB çB K i? HU+ >Q`M; i°+ T
i`QM; h` .QÆM; S?O- tm'i i?O +QÊTH'v +?b F?| *'K L;mv M h?¬M GB M5

@ *€B M`v +| +?9i T?B M iQ€B5

*†T K`v h`B m S?QM; F?) M?Qm H¢BX

@ :-M M?Q F?¬M; i? p½M ?²B `²B5

L;[F?Q *Æ G M K M; i?2Q K°i iB F?|+ MS+ MÎ M|B,

@ h`W M;QÆB ` - i`QM; +?9M; i +| `i Qi M;QÌB- ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +| i? M
+O h?B M "B M >mv M GQM;- +ÁM H¢B imv i ç¢B ç b® K¼B M;QÌB- M; v +ª imM;
F?¬M; çQÊ+5

3edX *?QÆM; 3e3, h?ÌB E?„+ *m®B *MM;

@ :-M M?Q F?¬M; i? p½M ?²B `²B5

h?ÌB çB K +m®B +MM; i`QÊ+ F?B E?¬M; ;B M h?¬M >mv M F i i?9+- iBM iS+ ç€M
?ÁM ç€ FQ+? F?ÎB M;`M i¬M; b|M;X

E?Q i? M;mv +Æ F?OM; ?QªM; H¢B K°i H¬M M[i`M M;"T +ª h` .QÆM; S?O5

S?¬M ç¬M; iBM? M? iB m ç°B +€+ i? HU+ h?B M >mv M *mM;- >Q`M; i°+ æ¢B *
J°+ ;B +?B ` +€+ MÆB +?mM; [m M? M?^K çB m i` ?QÈM; çB +O ? B M;QÌB G

L?QM; K`- #ªM i?•M h` .QÆM; S?O +kM; iQÆM; çQÆM; K°i +€B F?¬M; ;B M ç°+ H
MB K +kM; ç m #` €T +? i?"i HÈMX

Jm®M iW i`QM; K°i iÁ T?O ç iQ HÈM M?Q p`v ibK ` ? B M;QÌB- F?| F?,M HÈM ç

E?| ;BªB [mv i M?'i +?QM? H`- ~M ç°M ?mv M T?€T +O h?B M "B M >mv M GQM;
tûi ` #|M; /€M; [m„ iQ+? +O ?„MX

@ h`B m S?QM;- M;QÆB K m K m M;?o #B M T?€T 5

*Æ G M /QÌM; M?Q #„i çQÊ+ +¼M; `ÆK +Sm K¢M;- M;[F?Q K M; i?2Q K°i iB F?~

*?ŠM; #B i pb b Q- M`M; ç®B pÈB ;½ i?B m MB M i|+ iQK im pB +kM; F?¬M; iQM
/šK iU iBM F?| ?B mX

L m M?Q M; v +ª h`B m S?QM; +kM; ç m F?¬M; +| #`i +S K°i #B M T?€T M`Q M[- M
.B i h? >„+ :B Q GQM; FB b) i¢B i?ÌB çB K +m®B +MM; #m¬M; tm®M;X

@ *?d +ÁM H¢B /mv M?'i K°i #B M T?€T M[K`i?¬B5

h`B m S?QM; i`¬K M;•K K°i H9+ i?"i H•m b m- ?Qi b•m K°i ?ÆBX

S?¢K pB ç` pU+ h` .QÆM; S?O T?B i?QÌM; HÈM- Km®M ibK ` ? B M;QÌB +® ibM
E?| E?¬M; *?B J•m- ç° F?| F?,M +kM; `i HÈMX

G9+ i`QÊ+- h`B m S?QM; +| i? t€+ ç`M? çQÊ+ p` i`Q +O hY S?€i aQM; h` ;Bª K¢
?`M? ç|M Hãm; #¼M +?9M;X

J` H¬M M`v ç•v- ? B M;QÌB G K :B Q oQÆM; i'i M?B M b) T?B i?QÌM; ç T?ÁM; h`B
T?ªB h?¬M J•m L;QM; h?` +O ?„MX

@ G` #B M T?€T ;b\

h`QM; iY ç²M; tBM? ç T +O \*Æ G M H°` p`B iB ?v p¼M;X

L?QM; h`B m S?QM; +?d HB + K„i M?bM M`M;- +kM; F?¬M; M|B HÌB M`QX

*Æ G M M ? ' i i ? Ì B ? B m ç Q Ê + - i ` M M ; Q Ì B + ? Q M ? K b M ? + | . B i h ? ' M E w - i ` ® M F
+ O . B i h ? > „ + : B Q G Q M ; X

@ æ B 5

h ` B m S ? Q M ; + M M ; L K * m M ; h ? € M ? H B + K „ i M ? b M M ? m X

o K i X X X

h ? S h ? - M F ? Q i ` M + € M ? i v h ` B m S ? Q M ; H | 2 b € M ; K ° i + € B - K ° i i - M ; F ? - M ; m M
M ; Q Ì B ? B M ; Q Ì B - T ? € i ` K ° i + ? M K F ? - M ; ; B M # ç ° M ; M ? " M M ? ¢ i X

E ? Q ^ M ? F ? „ + i B T i ? 2 Q - h ` B m S ? Q M ; + M M ; L K * m M ; h ? € M ? / Q È B € M ? + O ç € K M
F ? - M ; i ? ' v ç • m X

@ * € B M " v * ? Q M ? H " H U + H Q Ê M ; + O h ? S h ? - M F ? Q J E ? - M ; : B È B b Q \

æ € K + Q Ì M ; ; B ^ i B M ? M ? * Æ ; B + k M ; ç m i ` W M ; K „ i ? € K B M ; X

" ¼ M M ; Q Ì B * Æ G M i U M ? B M F ? - M ; # B i - h ` B m S ? Q M ; Î i ¢ B M ; Q ¢ B p B h " . Q Æ M ;
+ € B i ¼ ç ° F ? - M ; ; B M F ? € + M ? m X

æ ^ M ; i ? Ì B i ` Q M ; H 9 + M " v - + € + + Q Ì M ; ; B ^ o Q Æ M ; : B ^ ç d M ? T ? Q M ; + O + € + i ? H U
æ ¢ B * " M + k M ; ç ½ b È K i ` Q È + K ° i # Q È + ç m ' B p ? Q È M ; # M M ; Q " B h " . Q Æ M ; S ? O X

@ > v p ¼ M ; + | i ? i È B F ` T 5

: B * € i b Q ? m v M ? ? Q i b • m K ° i ? Æ B ,

@ J m ® M M ; , M + ^ M ? B M ; Q Ì B G K : B Q o Q Æ M ; - + ? d + Á M / m v M ? ' i K ° i # B M T ? € T 5

J " ; B Ì T ? 9 i M " v - ` ' i M ? B m i ? B M i " B o Q Æ M ; : B ^ # M i ` Q M ; h " . Q Æ M ; S ? O + k M ; ç
M ; Q " B T ? O ç K " ç B X

* k M ; F ? - M ; # B i [m # Q H • m - i ? Ì B F ? „ + M " Q ç | - Î # M M ; Q " B h " . Q Æ M ; S ? O

@ a „ T ç M ` ^ B

J ° i i - M ; [m M ; ^ M ? K i ? ^ B i ? • K H K + b „ + i ` Q M ; b m ® i - + M M ; ? Q " M + ^ M ? t m M ; [m M
ç M ; M ? M ? T ? | M ; i È B T ? Q Æ M ; ? Q È M ; M " Q ç | K " T ? | M ; p ¼ i ç B X

Í T ? Q i ` Q È + - # M M ; Q " B h ? - M * ? B * ' K h " M - ç ½ K Æ ? ^ + | i ? M ? b M i ? ' v ç Q Ê + K °
? „ + H • M F ? ' M ; H ^ ç M ; F ? - M ; M ; W M ; t Q v [m M ? Î ; B [F ? - M ; i ` m M ; X

h ` Q M ; ç ¢ Q [m M ; ^ M ? K i ? ^ B i ? • K H K + b „ + F B - + ? Q M ? H " ? B M ; Q Ì B G K : B Q o Q
G Q M ; M ; K v i ` M ; X

@ . B i h ? > „ + : B Q G Q M ; ç ¢ B M ? • M - + ? 9 M ; i b „ T ç M ` ^ B

h ` M K † i G K : B Q o Q Æ M ; K M ; i ? 2 Q K ° i i B ? Q M ; T ? ' M M ? " M M ? ¢ i X

@ æ S M ; H ¢ B 5

æ 9 M ; H 9 + M " v - i ` Q M ; F ? - M ; F ? Q T ? Q i ` Q È + - K ° i ç ¢ Q ? Q ^ M ? € K b „ + # ¶ M ; M ? B M
i ? • M ^ M ? i | + i Q K X

@ h Y h Y S ? € i a Q M ; h " 5 G " K b Q + | F ? ^ M , M ; \

h • K i ? - M G K : B Q o Q Æ M ; + M M ; h ? B M " B M > m v M G Q M ; + ? ' M ç ° M ; - + ^ F B M ? K °

@ J 2 Q K 2 Q 5

h ` Q È + K † i h ` B m S ? Q M ; + M M ; L K * m M ; h ? € M ? - t m ' i ? B M K ° i ç - m i † + K B m F ? Q

o K i X X X

h ? • M ^ M ? G K : B Q o Q Æ M ; + M M ; h ? B M " B M > m v M G Q M ; ? B M ` X > B M ; Q Ì B ç
• K i ` - K - + m ® B + M M ; + ? Ê i M ; ~ M ; ç - m H M + Q Ì B i Q K ° i i ` " M X

@ > ? ? h`B m S?QM;- >²M ç¢Q ç²M; i?m"i +O M; QÆB- +,M #ªM +?ŠM; i? H`K
G K :B Q oQÆM; i?ûi /`B K°i iB M;- K°i +¶ w +?Q æ¢B æ ç!M; #,M; i?B M ç` #MM
+Ä +•v #®M T?Q M?'i i?ìB M; QM; F i H M K°i i-M; H K bQÆM; M?'M M?¢iX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
hQ`M i?•M G K :B Q oQÆM; # Q i`MK H K H•M- /`v ç†+ M?Q K°i i-M; #¬M; i m v i-
iS+ i? T?€+? ?m v i K¢+? FB çO ç F?B M +?Q +QìM; ;Bª oQÆM; :Bª #bM? i?QìM
@ v +?Q æ¢B æ 5 G K :B Q oQÆM; M`v ç½ i'M +?S+ æ¢B æ 5
> B M; QìB h`B m S?QM; +kM; +| +?9i ç°M; /mM; X
>m v i K¢+? G K :B Q oQÆM; +| i? t T p`Q i`QÊ+ KQìB ?m v i K¢+? >Q`M; ç¢Q- K°
+?B M HU+ Qi M?'i H`iB T +`M æ¢B æ çdM? T?QM;5
@ >m v M h?-M J†i L¢5
h?B M "B M >m v M GQM; FB +QìB F?†+ F?†+- i` M F?m¬M K†i ?B M ` K°i +€B K
H M K°i i-M; >²M ç¢Q ?m v M HU+ +QìM; ç¢BX
@ æ•v H`K°i FB M h?€M? F?Q i`m v M i?W HBM? ?²M >m v M ç¢Q5
a„+ K†i h`B m S?QM; M?'i i?ìB i`î M M M; QM; i`¼M; H MX
E?| i`€+?- ? B M; QìB G K :B Q oQÆM; M`v ç m H`K°i #° /€M; F?¬M; +?9i bÊ ?½B
G K :B Q oQÆM; ç½ i'M +?S+ æ¢B æ - +?d #^M; p`Q ?m v i K¢+? K¢M? K)- i?U+ HU
J° o•M æ¢B æ i`QÊ+ FB X
J` h?B M "B M >m v M GQM; FB - #ªM i?•M ç®B pÈB #Q i?m"i >²M ç¢Q +MM; ?m v
+QìM; ç¢B- ?B M i¢B î i`QM; h`.QÆM; S?O H¢B i bK çQÊ+ K°i FB M h?€M? F?Q i`
+¬M bÊ #Q i?m"i >²M ç¢Q +'T æ¢B æ M[X
@ > B ç®B pÈB ? B- ç M +?B M K°i i`"M çB5
L K *mM; h?€M? HB K HB K K¬B- 'M Fw iY ?m v i i` M i`€M +`M; i`î M M çÄ iQÆB
ç°M; i` M M; QìB F?B M °i T?QÆM; F?m pU+ F?¬M; ;B M T?ªM; T?'i H•K p`Q M; QM
>m v i K¢+? iª ç²M; h`B m S?QM; Kî` - # M M; Q`B i?•M i? #®+ H M K°i i-M; [m M
iS+ i? T?€+? h?€M? G¬B h? iªM ` +QìM; ç¢B F?OM; #®X
L?QM; K`- ç•v +?d H`ç°M; i€+ M; Q`B K†i +O h`B m S?QM;- ?„M ç½ •K i?-K #'i ç
çB m F?B M ç€K ç°+ T?QM; oQÆM; +'T +MM; ç°+ T?QM; +'T iBM? M? i`QM; h?S
> B M; QìB •K i?-K b9+ HU+- ç½ H`K i®i +?m~M #` K°i i`"M +?B MX
@ >„+ ?„+ +?9M; i F?¬M; M; m M?Q p"v5
@ > B i M i†+ iY +€+ M; QÆB- K°i i M F i?W h`h?-M HU+- K°i i M +| çQÊ+ h?S h
o K†i G K :B Q oQÆM; +MM; h?B M "B M >m v M GQM; T?B i?QìM; tªQ i`€X
h?¬M; [m .B i h? >„+ :B Q GQM;- ? B M; QìB `ä `~M; ç½ +?QîM; F?®M; ? i i?ªv
.QÆM; S?O M`vX
S?®+
æ°i M?B M- [m M; ªM? K i?ªB i?•K HK+ b„+ +?Êi H!2 H M- G K :B Q oQÆM; +MM;
#B M K'i F?¬M; i?'v ç•mX
@ ±\
h`B m S?QM; T?€i ?B M- i` M K†i ç'i T?K +`M ç½ F?¬M; +| #!M; /€M; ? B M; QìB G
@ h`QM; HÁM; ç'i5

•M? K„i h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? ç²M; i?lB M?bM p T?Q K†i ç'i T?Q
 *?d i?'v- ç-m iBM? ;B€+ +O h?B M "B M >mv M GQM; FB ç M; F?¬M; M;WM; Hm•
 ?Q" M; +? M? iBM? [m M; b€M; M;lBX
 S?®+
 h?B M "B M >mv M GQM; K M; i?2Q G K :B Q oQÆM; +?mB tm®M; i?' i-M; T?Q /Q
 F?¬M; #` M; ,M i`Î +?9i M"QX
 @ h?' æ°M5 *QM i„+ F ?Q M"v F?¬M; M;l +ÁM +| i? ç°M ç` \
 > B M; QlB h`B m S?QM; M?'i i #B M b„+X
 h? T?€+? +MM; +?B M HU+ h?B M "B M >mv M GQM; K†+ /M +?d i?m G K :B Q o
 HU+ T?K i`Ê +MM; M,M; HU+ +?çv i`®M +O ?„M i?b HçB H" çdM? T?QM; M?'i HQ
 @ h`B m S?QM; - M; QÆB +| #B i h?' æ°M ? v F?¬M; \
 L K *mM; h?€M? [m v b M; ?ÄBX
 E?m¬M K†i h`B m S?QM; F?) `mM `~v K°i +?9i- M? +? K¬B t2K i?QlM; K°i +€BX >
 M,M; 5
 G9+ M"v- ?„M [mª i?"i +| +?9i ?®B ?"M- pb +€B ;b H9+ i`QÊ+ F?B HU +?¼M L;k >
 F?¬M; +?¼M h?' *?B S?QM; G¬B5
 L m M?Q HU +?¼M h?' *?B S?QM; G¬B- h`B m S?QM; ?Q" M iQ" M +| i? Î i`QM; H
 h`B m S?QM; /MM; +?•M ççT ççT K°i +?9i K†i ç'i # M /QÈBX æ'i ç€ MÆB ç•v i?"T
 ?„M Km®M ç€M? ` K°i +€B F?2 M Si +kM; ç m T?ªB T?Q F?Q HU+ F?¬M; M?Ä- çWM
 HÁM; ç'iX
 h`QM; M"v /M b Q +kM; H" h" .QÆM; S?O- +?Q /M H" ç'i ç€ #bM? i?QlM; - +kM; F?¬
 +kM; ç m +SM; `„M F?¬M; ;B®M; #bM? i?QlM; X
 L?QM; ç†+ iQM? ?mv i Kç+? +O h?B M "B M >mv M GQM; - i?b HçB +| M,M; HU+
 i-M; ;¬M; +MK tB M; tQ+? M"vX
 @ J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m ç°i M?B M ?mv ç°M; K°i +€B t M; b„i- ?QÈM; p T?Q K†i ç'i T?Q
 +€BX
 S?"M? T?"M? T?"M?XXX
 "¶M; M?B M- K†i ç'i T?K + "M +?Êi K½M? HB i +?ÈT H M K°i i`"MX
 h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? +ªK ;B€+ i?'v i-M; ç'i ç€ T?Q /QÈB +?Êi bKT
 @ 5
 h`QM; HÁM; ç'i T?Q /QÈB- ? B M; QlB G K :B Q oQÆM; ç M; çB M +m²M; H Q çB
 ` M i?ªK i?B iX
 @ »+ ¼+
 > B M; QlB /QÈB bU HU+ HQÊM; Q M? FQ+? F?OM; #® +O HÁM; ç'i #` +?'M pĐ- M
 i?b #` +?¬M pMB Hm¬M i`QM; HÁM; ç'iX
 o K†i h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +´ [m€B- M?bM p T?Q +€B t M; b„i i`
 o` i`Q K†i ç'i MÆB #` hB m h†+ JB m ç"Q [m FB - tm'i ?B M K°i ççQ p i M Si pĐ b•
 +?^M; +?^M; +?`i +?`i F?„T MÆB- H M i`"M ` #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; X
 h`B m S?QM; T?€M çQ€M- +€B t M; b„i +O hB m h†+ JB m FB - ç®B pÈB +€+ HQ
 ç m +| ?B m [mª ç" T M€i ç"Q K†+ +QlM; ççBX

*€B t M; b„i M˘v ?ŠM F?¬M; T?ªB h?S h?¬M F?Q i?m°+ HQ¢B +¬M; FQ+?- K˘ i?m°
 *?2M; +?2M;5 •KXXX •KXXX
 hB m h†+ JB m H¢B ?mv ç°M; +€B t M;- K¢M? K) ç˘Q tm®M; K'v +€B M[X
 @ æ€M; ;B˘M5
 G K :B Q oQÆM; +MM; h?B M "B M >mv M GQM;- /QÈB bU # Q T?O +O K°i i¬M;
 [m M; ?mv b€M; M;ìB- KB M +QÐM; i˘²B H M K†i ç'i- ?€ KB M; T?mM ˘ K°i #9M; K
 @ L?` p`- pšM M M M;Q M M;Q½M;B Q +?b F?| *'K L;mv M h?¬M GB M ˘ çB5 E
 `ìB çB ˘²B- ç M H9+ ç|- i'i +ª K¼B M;QìB HB M +| i? #bM? v M pQÊi [m M;mv +Æ
 h`B m S?QM; M?˘M M?¢i Kî KB M; M|BX
 L m H˘ ? B ç®B pÈB ? B- h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M?- +| T?¬M i?„M; `i H
 h? M?QM; M m ? B M;QìB G K :B Q oQÆM; +® w Km®M +?¢v i`®M- Km®M HQm
 F?,M M?'i ç`M?X
 *?B M i?„M; +MM; /B i b€i- H˘ ? B +€B F?€B MB K ?Q˘M iQ˘M #'i ç²M;X
 oKi pKi pKiXXX
 æ9M; H9+ M˘v- F?m pU+ T?QÆM; t +?Êi i`mv M ç M i? M? •K tû ;B|X
 @ hÈB F`T ˘²B5
 >B M oB M o,M ?| i?˘M? K°i ç¢Q iBM? M;•M ?mv M H - H˘ F ç¬m iB M # v p¼i K˘
 L; v b m ç|- KÆ ?² +| i? M?bM i?'v i?•MªM? ç€K oQÆM; :Bª +QìM; ç¢B h`B m o
 :B *€i bQ ?mvM? ç M; `i M? M? # v iÈBX
 h`QM; p¬ ?bM?- ? B M;QìB G K :B Q oQÆM; ç½ H•K p˘Q ibM? ?m®M; i`QÈ+ b m;
 @ h`B m S?QM;- ç€K +€+ M;QÆB +?d +¬M +| i? +m®M H'v ? B M;QìB FB i? K K°i
 +¬M; ˘²B5
 :B *€i bQ ?mvM? FBM? ?¬ K°i iB M;X
 @ E?¬M; i?˘M? p'M ç 5
 a„+ K†i h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? i˘˘M M;˘T iU iBMX
 S?Q b m- i`QM; K„i ç€K oQÆM; :Bª iBM? M? i`mv FQ+? K˘ ç M FB +kM; F?¬M; F
 K v K„MX
 J v K„M H˘ h`B m S?QM; +| çQÊ+ h?S h?¬M F?Q J E?¬M; :BÈB- bÈK çB i`QÈ+ K°i
 :B Q oQÆM; +?†M H¢BX
 @ > ? ?
 .QÈB M;mv +Æ i`QÈ+ b m #` ;B€T +¬M;- G K :B Q oQÆM; H¢B HÈM iB M; +QìB ˘°
 > B M;QìB G K :B Q oQÆM; pšM çSM; v M i¢B +?¶- +kM; F?¬M; ? +| #° /€M; Km®
 @ L;QÆB +QìB +€B ;b\
 > B M;QìB h`B m S?QM;- +MM; pÈB K'v M;QìB çm´B i?2Q T?Q b m- i`QM; HÁM; +
 @ æ€K M?•M HQ¢B +€+ M;QÆB- i'i +ª K¼B M;QìB ç m F?| i`€M? F?ÄB K°i FB T5
 •M? K„i G K :B Q oQÆM; m H½M?- F?|2 KB M; M? +? H M K°i +?9i i˘˘Q T?9M;- i?
 @ :˘˘QXXX
 æ9M; H9+ M˘v- K°i ç¢Q i? M? •K HQM; F?B m FBM? i?B M- +?Êi iW # M M;Q˘B h?
 F?B M +?Q i?B M ç` +kM; T?ªB #B M b„+X

•M? K„i +O K¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB M?bM p T?Q .B i h? >„+ :B Q GQM; # M M;
@ .B i h? >„+ :B Q GQM; ç¢B M?•M- ç•v H¨ +?b F?| *'K L;mv M h?¬M GB M5
J°i ;½ ç¢B ?€M K¨v `¨K ç2K K°i i? M? +?b F?| M; ,K ç2M i`€M; FB M M?Q K°i ;®+
p T?Q .B i h? >„+ :B Q GQM; # M M;Q¨B h?¬M *?B *'K h¨MX
@ *?b F?| *'K L;mv M h?¬M GB M5
æ€K M?•M HQ¢B T?Q b m p¨M /KM; i?` HU+- M?bM i?'v K°i K¨M FB - i`QM; HÁM
p M; H M K°i i¨MX
@ *¬ h`B m *?Q5
h`B m S?QM; +MM; L K *mM; h?€M? +kM; ;B¨i KbM? FBM? ?¬X
:½ ç¢B ?€M K¨v `¨K pW [m,M; +?b F?| *'K L;mv M h?¬M GB M FB - F?¬M; M;ì
æB M *¬ h`B m *?Q5
@ >„+ ?„+ .B i h? >„+ :B Q GQM; ç¢B M?•M ç½ bÈK M?bM i?'m F ?Q¢+? +O ç€K
M¨v ç½ i`QÈ+ iB M ç +?Q M?[M; M;QÌB F?€+ iB T M?¨M- ? B M;QÌB +?9M; i +?d H
h?B M¨B M >mv M GQM; ç„+ w +QÌB HÈMX
@ *¬ h`B m *?Q- i?•M H¨i?B M i¨B M?•M HQ¢B- pb b Q M;QÆB H¢B ;B9T çÐ .B i h
i \
L K *mM; h?€M? F?¬M; F?ÄB HÈM iB M; +?'i p'MX
h?ÌB çB K i`QM; +mM; çB M /QÈB HÁM; ç'i- ç€K i?B M i¨B æ` GBM? æB M *¬ h`B
*mM; h?€M?- +MM; pÈB o¢M h?€M? h¬M; +O h`B m S?QM; HB M i?O [m X
@ L?[M; M;QÌB iB M p¨Q b m M?Q #¼M +?9M; i - ç m #` ç€M? p¨Q i`QM; +Æ i? I
F?®M; +? T?B i?QÌM; +QÌM; ç¢B5 æ€K +€+ M;QÆB +?d +¬M FûQ /¨B i?ÌB ;B M- H
ç€K M;QÌB +?9M; i H¢B F?| +| i? i`€M? i?Q€i K°i FB T5
o K†i G K :B Q oQÆM; L;Kv EQM? +| +?9i #'i ç„+ /o- M|BX
æ€K M;QÌB h`B m S?QM; M?'i i?ÌB H•K p¨Q i`¬K K†+X
.QÈB bQM; i`¼M; i€+ /KM; pW mv ?B T bBM? K M? pW /K HÊB- M m bmv M;?o +
ç b® K¼B M;QÌB Î ç•v- F?ŠM; ç`M? +kM; b) H¨K ` HU +?¼M ;B®M; M?Q #¼M M;
G9+ M¨v- +K+ /B M +,M #ªM ç½ H¨ F?¬M; i? M;?`+? +?mv M5
" M M;Q¨B h¨ .QÆM; S?O
æBM?
*'K L;mv M h?¬M GB M i` M M;QÌB .B i h? >„+ :B Q GQM; +?Êi i¨mv M ç M i? M? •
F?Q iS+ .B i h? GQM; lv- #¶M; M?B M FûQ H M ?ŠM K°i +€B + 'T #"+5
S? M? T? M? T? M? T? M?5
hQ¨M i`QÌM; K¼B M;QÌB M?'i i?ÌB iBK ç¨T i?bM? i?`+?- i?•M i? +kM; K°i KªM? H

3e3X *?QÆM; 3eN, E i h?9+- æQÌM; o

J°i HQ¢i #B M +?mv M FBM? i?B M M?Q i? M¨v F?B M ¼B M;QÌB +,M #ªM F?¬M;
> B M;QÌB G K :B Q oQÆM; FB - F?¬M; M;ì +?d H¨ K°i +€B M;Kv i` M;- +?b F?|
;B Q +?Q M;QÌB F?€+ `²BX
.B i h? >„+ :B Q GQM; +?QÌM; F?®M; ç°M; i?€B +O +ª h¨ .QÆM; S?O- i?•M H¨
F?¬M; #B i # Q M?B m p¢M M,K- i`Q im KQm iQM? +O ?„M ?Q¨M iQ¨M ç½ #` K°i

.QÈB F?QªM; +€+? t t-B M?Q p"v- i'i +ª K¼B M;QÌB +kM; ç m T?ªM SM; F?-M; F`
æBM?

aÊB tB M; tQ+? K`m ç2M i?- M?Q i?MM; MQÈ+i` M M;QÌB .B i h? >„+ :B Q GQM;
F?| i? M? i?9vX J°i iB M; FBK +?9+ p +?çK; BÁM p M; FB - T?ªM; T?'i M?Q H`i?
F i- p M; p¼M; F?„T +ª i?B M ç` X

@ :`QXXX > i i?ªv ç m ç½ F i i?9+5 h i`QÈ+iB M b) ç€M? i M ç€K M?•M HQçB F
iWM; +?9i K°i ?Ov /B i +Æ M;?B T i M h` .QÆM; F?®M FB T FB 5

.B i h? >„+ :B Q GQM; M;Y K†i H M i`ÌB i?ûi /`B K°i iB M;- i` M HQM; i?•M ?„+ H
K°i i-M; /B K ?mv tQ+? ?„+ b„+ F?OM; #®X

h?Q€M; +?®+- F?Q iS+ i` M M;QÌB .B i h? >„+ :B Q GQM; i,M; p¼i F?-M; +?d ;'T
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i +¶ .B i h? GQM; lv *'K F} /`v ç†+- # Q T?O +ª T?B M F?-M; ;B M h` .QÆM; S?
p"i T?ªM; T?'i M?Q `mM `~v- H•K p`Q €T HU+ bÊ ?½B p¬ i"MX

" M i`QM; h` .QÆM; S?O- T?-M ç¬M; iBM? M? M;QçB H B ;B®M; M?Q H` #` ?| i
`mM `~v- +?•M M;mv M F?-M; i? ç°M; ç"v- iQ /mv w +?Q F?| +| i? T?ªM F?€M;- +
`~v K" i?-BX

E?Q iS+ ?mv i Kç+? .B i h? GQM; h°+ #`B / M? i?S +?QM h?€B *´ oçM h°+ "ªM;- ç
i?QçB- + Q F?-M; i? pÊB iÊBX

@ *'K L;mv M h?-M GB M ç½ #` KÎ` - .B i h? >„+ :B Q GQM; FB b) +| i? p"M +?r
HU+

h`B m S?QM; +MM; L K \*mM; h?€M? +® ;„M; H„K KÈB +| i? KB M +QÐM; ´M ç`M?
+?2 ;B'm bU FBM? ?½B i`QM; K„iX

" M i`QM; h` .QÆM; S?O- F?-M; Qi oQÆM; :Bª +MM; LY #QÈ+ oQÆM; :Bª #` i?B
ç m i`U+ iB T T?O T?K+ i` M K†i ç'iX

"'i Hm"M ?mv i Kç+?- +'T #"+ bBM? K M? ? v H" +'T #"+ HU+ HQÊM;- .B i h? >„+
K¼B M;QÌB M?B m H„K5

:BÌ T?9i M`v- ç®B K†i iBM? i? M;mv +Æ M?Q p"v- h`B m S?QM; M? M?`M; +?çK
i` M i v KbM?X

E?|2 KB M; L K *mM; h?€M?- HçB +?Êi M? +? H M K°i iB MK +QÌB i" /`X

E?QªM? F?„+ iB T i?2Q- /` #B M ç°i M?B M T?€i bBM?X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

aÊB *'K L;mv M h?-M GB M K" .B i h? >„+ :B Q GQM; pW KÈB KÎ` FB - +?Êi +
F?'M; H² ?Á ?ÊT i?`M? M?'i i? - +?Êi #°+ T?€i` K°i KªM? h?-M H¬B M;k b„+ FB

•K -K -KXXX

h`QM; F?QªM? F?„+- ç€K h?-M H¬B M;k b„+ FB ç½ i`M` p¬ b® ççQ tQ+? çB M
i?•M .B i h? >„+ :B Q GQM;X

@ :`QXXX

GQM; i?•M ?„+ H•M .B i h? >„+ :B Q GQM; Îi` M F?-M; i`mM; +?Êi +Q`9i p†M p C
iB M; F m`®M; i?ªK i?B i +U+ F€i? HQÆM;X

@ G¬B HU+ i?"i ç€M; bÊ5

GU+ HQÊM; S?QM; G¬B i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; M?'i i?ÌB`mM; ç°M; #'i M- M;
ç m`mM `~v K°i i`"MX

h`B m S?QM; F?-M; i? M`Q ç€M? ;B€ M´B- mv HU+ +?•M +?QM? +O h?-M H-B M
 M; v +ª .B i h? >„+ :B Q GQM; +kM; #` çª FQ+? i?ªK i`¼M; M?Q p"vX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h` M M;QìB .B i h? >„+ :B Q GQM;- tQ+? çB M M;k b„+ ç M t2M +?^M; +?`i- i?•M
 i?ŠM; tm®M; i` M K†i ç'i- T?€ pĐ ` K°i +€B ç°M; F?~m F?´M; H²- +?'M H M #KB #
 @ h M h` .QÆM; p¬ bd L;QÆB /€K iQM? F #´M i¼ 5
 h? M?•K iS+ ;B" M `Qi ;"Q +O .B i h? >„+ :B Q GQM; p M; p¼M; `mM; +?mv M i?F
 iS+ /Q mv +kM; çO F?B M +?Q i•K i?-M T?-M ç¬M; M?•M HQ¢B KÆ ?² M Si pĐ ` X
 "²M; #²M;5 •KXXX
 h`QM; F?m pU+ #KB KM FB - HQM; i?•M F?´M; H² +O .B i h? >„+ :B Q GQM; F?-
 ç°M;- tQ+? çB M M;k b„+ F?-M; M;WM; +?ÊT ç°M;- K¢M? K) +„i b•m- i?"K +?Q M
 ?„MX
 @ *?" + +?" + GQm H¢B /Q ç` +?Q ç®B i?O- +kM; F?-M; T?ªB H` T?QM; +€+? +O
 J°i +€B i? M?•K i` /` p¬ +MM; +?Êi iW i`QM; +Æ i? L K \*mM; h?€M? i`mv M ` X
 @ L,K ç| - *´ h?-M h` .QÆM; iU #B i F?-M; i? poM? pB M T?QM; 'M çQÊ+ .B i h?
 çQ+? ?„M HQm H¢B +€B +?b F?| M`v- +?QM? H` M?^K iB M i? K K°i #QÊ+ iQM?
 K` i?-B5
 L K *mM; h?€M? ;BªB i?Q+?X
 hbM? ?m®M; iQÆM; [m M p +?mv M M`v- ?„M +kM; H` iW i`QM; h` h?-M w MB K i
 oM5
 " M i`QM; h` .QÆM; S?O- ç€K +QìM; ;Bª i?m° + T?-M ç¬M; +€+ i? HU+ F?-M; F?
 HQM; +kM; QÊi çšK K² ?¬B H¢M?X
 oÄ [mwi /`v +| K|M; i v M?¼M- K°i M9B bQ pÈB K°i M9B +ÁM + Q ?ÆM5
 æ-m .B i h? >„+ :B Q GQM; M`v K†+ /M +| +?B M HU+ p¬ ç`+?- M?QM; H¢B #` *´
 F?-M; #B i # Q M?B m M,K i`ìB5
 E?-M; +?d +| M?Q i? - *´ h?-M h` .QÆM; +ÁM HQm H¢B ?"m i?O i¢B # M i`QM; T
 i? K K°i #QÊ+ iQM? F .B i h? >„+ :B Q GQM;5
 @ æ€M; iB +5 *€B +?b F?| FB i`mv M HQm H•m H„K `²B- HU+ HQÊM; h?-M G¬
 i`,K i?ìB F€ çdM? T?QM; - #^M; F?-M;
 h? M?•K i` /` i`QM; +Æ i? L K *mM; h?€M?- ?ÆB +?9i iB + Mm®B M|BX
 @ h`QÊ+ HmB H¢B çB5
 h?-M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; iB M ?"M? M?bM i?'m i`B i- i?'v çQÊ+ HU+ HQ
 i?•M i? .B i h? >„+ :B Q GQM; ç M; /-M /-M bmv v m çBX
 æ²M; i?ìB- M;Q`B K†i bÊB *'K L;mv M h?-M GB M FB +kM; tm'i?B M K°i iB p i M
 M;WM; H M i`"M ` X
 h`B m S?QM; t€+ ç`M?- HU+ HQÊM; çB M H-B M;k b„+ FB F?-M; +€+? M`Q iB m /
 Zm F?-M; # Q H•m M[- .B i h? >„+ :B Q GQM; b) +| F?ª M,M; i?Î /®+- ?²B T?K+
 æ€K iBM? M? M?•M HQ¢B KÈB çm´B iÈB T?Q b m- iWM; i M iWM; i M +kM; ç m
 +?¶ b•m i`QM; h` .QÆM; S?O HmB H¢BX
 @ E?-M; ;B M h?-M >mv M b„T bY F i i?9+- +® ;„M; FB M i`b i? K K°i ?²B- ?v p
 ?ÆM K°i T?-M

:B *€i bQ ?mvM? p¬ +MM; [mv i çQ€M- /šM ç-m`9i HmB i`QÈ+X

h`QM; i-K K„i+O K¼B M;Q`B- ?Q +Ä p¢M p"i # M i`QM; h".QÆM; S?O /-M /-M M
bm®i ?| i? ?B M` +M; M;"v +M; `ä`M; ?ÆMX

oKi pKi pKiXXX

æ€K iBM? M? oQÆM; :B^a pW çm´B iÈB FB +kM; ç m +® ;„M; `ÌB t T?QÆM; ?QÈ
MÆB M"vX

G K :B Q oQÆM; +MM; h?B M "B M >mv M GQM; i?b H¢B M?•M +Æ ?°B i`®M p"Q
HQ¢B +ÁM H¢B i?b +kM; ç m F?¬M; +ÁM i•K i`Q çB ç w iÈB ? B M;Q`B M"vX

h`QM; [m€ i`bM? `9i HmB F?ÄB- h`B m S?QM; `ä`M; +^aK i?'v çQÈ+ ç°M; ioM? K
;B½v /K ç½ /-M /-M ;B^aK çB`'i M?B mX

LY M;"v b m- i?B M i`B iBM? M? i? HU+ F?„T MÆB ç½ HmB H¢B ç M +?¶ b•m M
H¢B +MM; K°i +?¶X

@ æÊB ç M F?B .B i h? >„+ :B Q GQM; ;B i iB M p"Q ç M ç•v- E?¬M; ;B M h?-M >
`ÌB F?ÄB æ¢B GK+ oU+ `²B- ?v p¼M; b®M; b|i +O +?9M; i pšM H" F?¬M; M?Ä5

"€i >Q"M; iY >Q"M; i°+ F?) +Q`B M|BX

Pi M?'i- HU+ mv ?B T +O .B i h? >„+ :B Q GQM; bQ pÈB i`QÈ+ F?B KÎ F?| - /Q`M
QyQ

h?`B ;B M +?"K`½B i`¬B [m - # M i`QM; h".QÆM; S?O- K¼B M;Q`B M?'i i?`B H•K
G¢B [m i? K MY M;"v- .B i h? >„+ :B Q GQM; # M M;Q`B h".QÆM; S?O ç½ ?Q"M
@ L?•M HQ¢B- i?•M H" .B i h? L?'i h°+- +?Q /M i #`i?QÆM; bmv v m ç M KS+ M

.Si HìBX

>„M F?Q M? +?•M M;²B i` M i?¢+? ç`B K`m ç2M- ç¬B K„i F?ûT ?ìX

h`B m S?QM; `i T?®B ?ÊT HQm H¢B- F?B M GK+ o•M oQÆM; i?Î T?“Q K°i ?ÆB-
h¬M; K¬M +kM; T?€i ?B M- h`B m S?QM; M`v F?¬M; T?ªB H` F F?¬M; T?•M `ä T?ª
çB mX

@ *kM; ç9M; - +| i? M|B +?mv M i?b i¢B b Q F?¬M; ?ªQ ?ªQ M|B +?mv M- H¢B T?ª

@ L m F?¬M; T?ªB L; k h`QîM; H½Q ` i v i`QÊ+- h`B m S?QM; +kM; b) F?¬M; iU p
L?[M; i?“M? pB M h¬M; K¬M çQÊ+ h`B m S?QM; i`` HB m- ç m HûM M; ?` Hm”M- M
?° h`B m S?QM; X

h` M i?¢+? ç`B K`m ç2MX

h`B m S?QM; F?Q M? +?•M M;²B- i`QM; H9+ +?ì çÊB- ?„M #„i ç-m b„T t T +?dM?
E?¬M; :B M h?¬M >mv MX

h`B m S?QM; î i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M K`v i?€M; - +?Q M M i?m ?Q¢+? `i`

h`B M; mv M K` h`B m S?QM; +| çQÊ+- +| i? M|B H` `i F?´M; H²- i?“K +?Q +ÁM F?
? v +`T i?´T- M?[M; p”i T?~K M`v M m M?Q iMv iB M ç†i i¢B æ¢B GK+ oU+- +kM; ç

h`QM; ç| - ;B€ i`` + Q M?´i H` ? B FB M h?S h?¬M E?QX

J E?¬M; :BÈB p” GK+ h?¬M hB MX

J E?¬M; :BÈB +?QM? H` +€B ?° i?O +O h`B m S?QM; - H` h?S h?¬M E?Q ç¢Q +K
i?U+ /KM; X

o T?¬M óGK+ h?¬M hB Mô- h`B m S?QM; +?B K çQÊ+ ? B KkB- +ÁM KkB i?S # i?

lv HU+ +O GK+ h?¬M hB M- h`B m S?QM; pšM `i F?| +| i? ç€M? ;B€ çQÊ+- M?QM
?B M M v- +| H) +ÁM H•m KÊB çO T?€i ?mvX

L; Q`B ` X

GK+ h?¬M hB M pšM H` h?S h?¬M E?Q iB m ? Q /mv M?´i- mv HU+ +U+ HÈM- çQÊ
o`X

.QÈB ? B FB M h?S h?¬M E?Q M`v- +ÁM +| M?[M; i`•M #ªQ imv i i? M?Q ó”€+? L;
i?2Q H` M?[M; F?Q€M; i?¢+? H`v çQÊ+ i`QM; Gmv M *²9 H•mX

L?[M; HQ¢B F?Q€M; i?¢+? i`mv M i?mv i M`v- Qi M?´i +kM; +| i? Hmv M +? çQÊ+
E?Q i`mv M i?W - i?“K +?Q H` +ª h?S h?¬M E?Q M[X

h`QM; ç| - F?Q€M; i?¢+? +| ;B€ i`` + Q M?´i- T?~K +`T `i +| F?ª M, M; ç¢i iÈB imv

L?[M; F?Q€M; i?¢+? M`v- K†+ /M ;B€ i`` + Q M?QM; - ç®B pÈB h`B m S?QM; i`Q
F?¬M; HÈM- +| H) M; `v b m KÊB ?[m /KM; X

*m®B +MM; H` M?[M; HQ¢B +U+ T?~K i`•M #ªQ M?Q ó”Q+? h?Ov h?B M GB Mô- ó
óEBK a„+ *®i >`Bô- óh`´M >²M h?¢+?ôX a® HQÊM; ç m F?¬M; QiX

h`QM; ç| - b® HQÊM; ”Q+? h?Ov h?B M GB M p” GBM? L?K+ hmv i L; ¼+ L; šm- +| i

L?[M; i`•M i`B ç` #ªQ +`T #”+ M`v- ç®B pÈB oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? - +kM; +| i
h`B m S?QM; î i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- M?´i H` i`QM; h` .QÆM; S?O- H¢B
`i F?´M; H²X

o T?¬M M?[M; i`•M HBM? i?B M ç` /QÈB +`T #”+ ”Q+? h?Ov h?B M GB M- M?Q H
*QÆM; *?B J°+ô- i?b H¢B +”M; +?²M; +?´i M?Q M9BX

L m F?¬M; T?ªB h`B m S?QM; +| çQÊ+ h?S h?¬M E?Q óJ E?¬M; :BÈBô- 2`^M; -
 M?[M; i`B M;mv M F?´M; H² M`vX
 h?2Q i?îB ;B M i`¬B [m X
 h•K i?¬M w MB K +O h`B m S?QM;- ç½ ç„K +?bK i`QM; hB m h? :BÈB +O J E?¬
 h`QM; hB m h? :BÈB M`v- iU ?bM? i?`M? K°i KªM? M9B b¬M;- +| i? +´i +?S bBM?
 i?U+ +?´i ?| +O æ¢B æ - +ÁM + Q ?ÆM K°i +´T #”+X
 æQÆM; M?B M- M?[M; i`•M #ªQ çdM? + Q M?´i i?m çQÊ+ iW E?¬M; :B M h?¬M >m
 i`[p”i h?S h?¬M E?QX
 E?¬M; ;B M i`[ p”i M`v +”M; +OM; +® ?ÆM- HU+ T?ÁM; ?° +Q`M; ç¢B- F?¬M; / #`
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h¢B K°i ;|+ +O hB m h? :BÈB- +| K°i ç€K L;k æ°+ E€ S?QM;- i`QM; ç|- S?QM; o
 T?QM; iBM? M? +| ?ÆM i`,K +QM- HQ¢B #bM? i?Q`M; i?b +| ç M K´v i`,K +QM-
 M; M; pÈB æ¢B æ M L;mv M *ªM? ?”m F€X
 L?[M; ç°+ T?QM; M`v- ç m bY /KM; +¬M; FQ+? K M; iQM? iU b€i- ç m +| i? b€i i?
 h`B m S?QM; bî /o M¬ /`+? p” HQm H¢B K°i Qi- +?QM? H” pb iQ +?´i iB K HU+ +O +
 ;B M hB m h? :BÈB- +ÁM +| i? iB T iK+ #²B /QÐM;X
 L;k æ°+ E€ S?QM; i`QÎM; i?`M?- +¬M T?ªB +| T?´M ?Q X
 J” h`B m S?QM; î i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- ç¢i çQÊ+ `´i M?B m F€ ?Q /` i
 i?`M? M9B- K°i p”B HQ¢B F?¬M; /MM; çQÊ+- +kM; i?´v +?QÈM; K„i- ç m HQm H¢B
 M`vX
 h`B m S?QM; iBM`^M;- F?¬M; H•m M[- ç€K ç°+ T?QM; #bM? i?Q`M; ç m +| i? i`M
 *ÁM i`QM; ç€K iBM? M?- i?b b) +| F?¬M; Qi +QM i´M +?S+ oQÆM; +´TX
 JK+ iB m +O h`B m S?QM; +?QM? H”- +| i? #²B /QÐM; ç€K ç°+ T?QM; M`v ç M
 h¬M; T?€B h K hBM?X
 oKi pKi pKiXXX
 G9+ h`B m S?QM; M;²B t T #^M;- b„T t T +?B M HÊB T?~K- i?b ;¬M ç| F?¬M; M;W
 LY + M? ;Bì b mX
 J°i p”B p` h`QÎM; H½Q- ç½ ?¢ tm®M; i` M i?¢+? ç”B K”m ç2MX
 h`QM; ç| +| K°i H½Q ;Bª €Q t€K- [m M? M;Q`B i`”M M;”T K°i KªM? [m M; ?mv bS+
 ?B T`´i M?B m oQÆM; :Bª i` M b•M- im pB + Q iÈB >Q h?¬M *ªM? çdM? T?QM;X
 @ •M h`QÎM; H½QX
 L?[M; oQÆM; :Bª h`QÎM; H½Q F?€+ M?bM i?´v p` •M h`QÎM; H½Q M`v- ç m ”Q ”Q +
 h`QM; o¢M h?€M? h¬M;- oQÆM; :Bª ç¢i iÈB çdM? T?QM; +U+ Qi- K” •M h`QÎM; H
 b® ç|X
 @ •M h`QÎM; H½Q- M;QÆB iÈB ç9M; H9+ H„K
 óL;k h`QÎM; H½Qô #` i?QÆM;- p K†i +?”i p”i- KB M +QÐM; # v ç M i`QÈ+K†i •M
 @ L;k h`QÎM; H½Q- i¢B b Q M;QÆB H¢B `ÆB p”Q M¬M; M¶B M?Q p”v\
 •M h`QÎM; H½Q H° p FBM? M;¢+X
 @ æ•v H” /Q i M i†+ iY FB - î i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M ç¢i çQÊ+ ç¢B F€ M;°
 oQÆM; :Bª H½Q #®B +?9M; i i`QM; K„i

L;k h`QÎM; H½Q i? K K„K i? K Km®B- ç2K +?mv M H9+ i`QÊ+ M|B [m K°i HQÊiX
 @ G¢B +ÁM +| +?mv M M?Q p"v\
 •M h`QÎM; H½Q M;?2 tQM;- b„+ K†i i?Q€M; i`-K tm®M;- €M? K„it i [m i?B m MB
 i?¢+? ç" B K"m ç2MX
 h?B m MB M i|+ iQK FB - F?Q M? +?•M ioM? im- K'v p` oQÆM; :Bª pW ç M- +kM;
 ?„M +| +?9i ç°M; /mM; M"QX
 æ´B H¢B H" K°i p` oQÆM; :Bª >Q h?-M \*ªM? +O h¬M; T?€B L?` hBM?- h K hBM?
 M"v- iU M?B M +kM; b) ``i F?¬M; i?QªB K€BX
 @ •M h`QÎM; H½Q- ç iY +O M;QÆB- +kM; î i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M FB - i
 L;k h`QÎM; H½Q iB T iK+ M|BX
 L?[M; oQÆM; :Bª >Q h?-M *ªM? pW iÈB ç•v- ç m M;?2 ç°M; ioM? K" ç M- T?-M H
 K¬M ç² +O #ªM i?•M i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv MX
 L?QM; iQ" M #° o¢M h?€M? h¬M; - +?d +| K°i KbM? h`B m S?QM; H" i`î p iW E?¬M
 @ >W- iB m #®B- ç iY +O i î i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M- M m M?Q +| ;b F?¬
 i` ?ÄBX
 J°i i? M? •K M?Q H¬B çbM?- iB M b•m p"Q T?QÆM; /B M HBM? ?²M +O h`B m S?
 h`B m S?QM; i?Q€M; M;~M; ç-m- M?bM p T?Q oQÆM; :Bª çdM? T?QM; ó•M h`Q
 i? i`"M M;"TX
 æ^M; b m- i`QM; ç€K + Q i-M; h¬M; K¬M i`bM? /B M- #B i çQÊ+ h`B m S?QM; i?Q
 ?"M? ç°M; - i?m ?Q¢+? çQÊ+ ç¢B F€M; °X
 *ÁM +| K°i #° T?"M i?b ?Q" B M;?B h`B m S?QM; ç°+ +?B K HÊB Q+?- #"v KQm /
 h¬M; K¬M p"Q +?¶ +? iX
 L?QM; +?•M iQÈM;- ç m T?ªB +?ì çÊB çQ" M ç°B +O o¢M h?€M? h¬M; i`î p KÈB #
 G¢B +?ì çÊB i? K K°i ? B + M? ;Bì M[- M?QM; çQ" M ç°B iBM? M? +O o¢M h?€M?
 ?B MX
 @ E?¬M; i? M"Q X *?ŠM; H) ç°B M;k +O o¢M h?€M? h¬M; - ç½ #` iQ" M /B i i`QM;
 o K†i h`B m S?QM; i`î M M +´ [m€BX
 hbM? ?bM? +?mM; H"- +?d +¬M F?¬M; T?ªB +?QM? /B M ;†T T?ªB +'T #" + i²M i¢B
 ?m®M; M"v i?"i` ``i M?ÄX
 æQÆM; M?B M- HQ¢B ibM? ?m®M; /B i çQ" M T?€i bBM? i`QM; E?¬M; :B M h?-M
 iWM; tm'i ?B M [m X
 L m M?Q çQ" M ç°B o¢M h?€M? h¬M; - i?"i bU #` /B i çQ" M i`QM; E?¬M; :B M h?-
 S?QM; b) ;€M? T?ªB €T HU+ p" +?'i p'M ``i HÈMX
 J v K„M H" HQ¢B ibM? ?m®M; M"v +kM; F?¬M; T?€i bBM?X
 J°i H9+ H•m b m
 oKi pKi pKiXXX
 h` M i?¢+? ç" B K"m ç2M- tm'i ?B M iWM; ç¢Q i?•MªM? [m2M i?m°+- F?B M K¼B M

3dRX *?QÆM; 3dk, "„i L;QÆB h` >ÄB

@ h`î p `²BX

@ E?´M; S?d GBM? ç½ tm'i ?B MX

h` M i?ç+? ç`B K`m ç2M- tm'i ?B M iWM; ççQ i?•MªM?- HB M iK+ p`B M?`T ?- ?´

•M? K„i h`B m S?QM; çªQ [m K°i HQÊi- i`QM; çQ`M ç°B +O oçM h?€M? h¬M;- QÊ b® i`î p - +| F?QªM; #®M M,K KQÆB M;QìBX

*-K ç-m H` óE?´M; S?d GBM?ð- K°i i?•M p€v /`B ?Q K„- H'T H€M? `U+ `Ð- F?Q iS

h`B m S?QM; T?€i ?B M- E?´M; S?d GBM? ?B M M v ç½ +QìM; ççB ?ÆM F?B KÊ >mv M `i M?B m- #'i Hm`M H` +?•M M;mv M ? v H` F?Q iS+ ?mv i Kç+?X

*?ŠM; [m X

E?´M; S?d GBM? pšM +ÁM +€+? oQÆM; :Bª >Q h?-MªM? MY #QÊ+X

L;Q`B ` - M?[M; M;QìB K` h`B m S?QM; F?€ [m2M i?m°+ H` S?Q H½Q- GB m h?B +?Q ç€K M;QìB ZmªM; bQ ?mvM?- +kM; +| Kti içB ç•vX

@ h`î p H` i®i `²BX

GK+ o•M oQÆM; i?î /`B K°i iB M;- €M? K„i `ÆB tm®M; i` M M;QìB ç iY +O KbM?) Fw / M? ZmªM; bQ ?mvM? +O ?„M- pšM +ÁM +| KtiX

@ E?¬M; B i'M +?S+ oQÆM; :Bª +ªX

@ Jt+ /M +| p`B ç iY æ M L;mv MªM? iB M #° F?¬M; Qi- M?QM; bQ pÈB h`B m S

*| K°i p`B p` oQÆM; :Bª h`QîM; H½Q î ç•v- ç m i?'T ;B¼M; i` Q ç´BX

E?¬M; F?| ç M?bM ` - çQ`M ç°B oçM h?€M? h¬M;- H,M H°M +kM; F?¬M; i®i H„KX

æçB ç b® iBM? M? i?B M i`B- i` M Kti ç m H` p K i KÄB p` +?´i p`i- K°i p`B M;Q ibM? ?m®M; i`¼M; i?QÆM; i`M T? X

oQ /K M?Q S?Q H½Q FB - #` +?ti ç Si K'i K°i +?•M- TªªB /MM; [mªB i`QÊM; ç +?®

h`B m S?QM; #B i`ä- M?[M; F€M; ° M`v- F?¬M; TªªB K¶B M;QìB ç m +| i? ;†T ;Ð- M?'i ç`M? +| M,M; HU+ M„K #„iX

E€M; ° i`QM; h` .QÆM; S?O /M HÈM- M?QM; +?ŠM; H) i`QM; ç| HçB i?B m oQÆM;

æ®B pÈB M?[M; M;QìB i?U+ HU+ v m FûK K` M|B- F?¬M; ;†T TªªB h` .QÆM; S?O-

@ h`B m S?QM;

L?[M; oQÆM; :Bª i?B M i`B i`î p - €M? K„i ç m ç²M; HQçi +?mv M p T?Q i?B m M +?•M M;²BX

aQ b€M? pÈB K¼B M;QìB- iB M i`B M +O h`B m S?QM; i?´i bU [m€ HÈMX

•M? K„i +O M?[M; M;QìB M`v- # Q ?`K Q€M ?´M- ;?2M i`- FQM? bÊ-

@ h`B m S?QM;X

S?Q H½Q +?®M; [mªB i`QÊM;- ?ÆB +„M ` ,M;- p Kti T?S+ içT K` M|B,

@ L m M;QÆB F?¬M; Hv F? B çQ`M ç°B- +| i? +MM; M? m ?´M? ç°M;- i?b +?9M; >mv M- +kM; b) F?¬M; i? i?ªK M?Q p`vX

h`B m S?QM; H•K p`Q i`-K K†+ i`QM; ;B•v H€iX

h` M i?U+ i X

S?Q H½Q +kM; F?¬M; +| w iS +? 'i p'M Q€M ?"M- +?d H" i`€+? +S Q€M ;B"M p" T?
 F?¬M; /šM /„i çQ" M ç°B K°i +?9i\

h`QM; iÁ i?"M? /QÈB ç'iX

h?U+ HU+ p" i?O çQçM K" h`B m S?QM; #`v ` - ç½ H" FBM? i? ?½B iK+- M m M?
 pÈB K°i T?QÆM; oçM h?€M? h¬M; K" M|B- b) H" i`Ê HU+ `i HÈMX

G9+ oçM h?€M? h¬M; ç°i T?€ çQÊ+ K°i ? B .B iQ+? h?QÊM; *´ - i?b +?d +ÁM i?B
 +¬M; - #ÎB pb i? 'i #çB- +?Q M M F i [mª H" i`M i? 'i i?ªK i`¼M; X

@ h`B m S?QM; - M m M; QÆB F?¬M; `ÌB F?ÄB çQ" M ç°B- ç€K M; QÌB o•M bQ i,- h
 +? iX

@ h`B m S?QM; - M; QÆB pb iQ /K+ +O #ªM i?•M- i?Q€i Hv çQ" M ç°B- M M ç½ ?çB
 æ€K iBM? M? i?B M i`B oçM h?€M? h¬M; i`Î p - T?€i ` iB M; +? 'i p'M- M; [F?Q ç

J°i p`B F T?šM M°- i?"K +?Q i?B m +?9i M[ ç½ t¬M; H M i`QÈ+ ç°M; i?O- M?QM;
 h¬M; K¬M; -M ç| M; ,M +ªMX

@ .WM; i v- v M H†M; 5

æ€K M; QÌB GK+ o•M oQÆM; - p°B p" M; M; ,M HçBX

h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; F?OM; #® # Q M?B m- i?b L; k h`QÎM; H½Q ç M; #` i`
 M? 'iX oQÆM; :Bª +ÁM M?Q p"v- M m ç´B HçB H" M?[M; iBM? M? i?B M i`B M"v- 2
 tb K°i +€B- +kM; çO H'v KçM; #¼M ?¼ `²BX

@ h`B m S?QM; - H½Q T?m +kM; F?¬M; ¬K ?"M M; QÆB- +?d +| i? i`€+? +?9M; i
 F?¬M; i®iX L?QM; i?•M H" K°i i?"M? pB M +O oçM h?€M? h¬M; - M; QÆB +kM; F?-
 #ªM i?•M çQÊ+X

S?Q H½Q +QÌB +?m b|i- +?®M; [mªB i`QÊM; K" çSM; - H° p i? HQÆM; i"M +MM;
 GÌB pW M|B ` X

L?[M; i?B M i`B iBM? M? +ÁM b®M; b|i +O oçM h?€M? h¬M; - ç m H° ` €M? K„i
 K†+X

"¼M ?¼ F?¬M; i? ?Q" M iQ" M i`€+? +S h`B m S?QM; X

L m M?Q #¼M ?¼ +| çO i?U+ HU+- i? K K°i h`B m S?QM; ? v #Èi çB K°i h`B m S?
 ? ;bX

@ L; QÌB F?¬M; pb KbM?- i`ÌB i`m ç'i /B iX h`B m bQ ç - i +kM; F?¬M; i`€+? M; QA
 p¼M; p M; QÆB

GB m h?B M S?"K +QÌB i`"Q T?9M; X

h` M M; QÌB ?„M +| K°i p`B p i i?QÆM; - K°i +€B H¶ i B- F?¬M; #B i H" #` v m i?9 M
 a m F?B i`-K K†+ ?²B H•mX

h`B m S?QM; +m®B +MM; +kM; KÎ KB M; ,

@ *€+ M; QÆB +S +QB i M?Q H" h`B m S?QM; i?U+ HU+ #bM? #bM? i`QÈ+ FB çB
 J¼B M; QÌB M; ?2 p"v- F?¬M; F?ÄB M; ~M ` X

L m óh`B m S?QM; ô i`QÈ+ FB pšM +ÁM- 2 `^M; M; v +ª iQ +€+? iB M p"Q E?¬M; :E
 +|X

h?B m MB M i|+ iQK i`QÈ+ K„i- +MM; h`B m S?QM; i`QÈ+ FB - #'i Hm" M H" F?Q -
 i?O çQçM- ç m +€+? t +ª pçM /†KX

æ®B pÈB oçM h?€M? h¬M; - h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| # Q M?B m HÁM; i`mM; i

>„M i`Ê ;B9T o•M GoM? h`B m i°+- +kM; H` pb Km®M ?Q`M i?`M? K°i p`B i•K M;mv
FB K`i?¬BX

@ >ÆM M[- F€ M;° +O i H`i?¬M; [m pB + çm´B i?2Q ó.B i h? >„+ :B Q GQM;ô-
M?'i bBM?

h`B m S?QM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- H-K p`Q ?²B iQÎM; M;„M M;OBX

h`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- K°i K`M K¢Q ?B K FB - T?ªM; T?'i M?Q ç M; ?B

@ h`mv imM; .B i h? >„+ :B Q GQM;\

æ€K iBM? M? i?B M i`B i`Î p o¢M h?€M? h¬M;- ç m`mM; ç°M; i?'i i? M?X

æ€K M;QÌB E?´M; S?d GBM?- S?Q H½Q- GB m h?B M S?`K- ç m ç²M; HQ¢i i?'i b
F?Q H¢M?X

h`B m S?QM; M`v- H€ ; M i?`i [m€ HÈM- / K i`mv imM; +ª .B i h? >„+ :B Q GQM;X

@ h`QM; H-M ç¡- ç°B M;k +O h?B M >mv M \*mM;- \*Ym l \*mM;- >Q`M; i°+ æ¢B *`
ç¢B i? ;B - a® oQÆM; :Bª- +?m`M oQÆM; :Bª M;½ tm®M; i`QM; h` .QÆM; S?O-

h`B m S?QM; i?Î /`B K°i iB M;X

h`QM; h` .QÆM; S?O- b® oQÆM; :Bª- +?m`M oQÆM; :Bª- iBM? M? i?B M i`B M;½

J°i HQ¢i i M +O M?[M; h¬M; T?€B h K hBM?- h K hBM? çdM? T?QM;- i?"K +?Q +ª
iW i`QM; KB M; h`B m S?QM; M¡B `X

:BÌ F?„+ M`v- iQ`M i`QÌM; ç m v M i oM?X

J¼B M;QÌB +¡ i? çQ€M çQÊ+- i`"M +?B M ç¡ i?ªK HB i ç M KS+ M`QX

>ÆM M[- bU iQ+? M`v F?¬M; H•m b m- i'i b) H M i`mv M F?„T i`QM; h? ;BÈB h-
i`B m æ¢B \*`MX

@ L?[M; iBM? M? i?B M i`B iB M p`Q h` .QÆM; S?O- i?U+ HU+ i?'T M?'i- +kM; i
GBM?X S?Q H½Q- +€+ M;QÆB Km®M i /šM ç°B M;k o¢M h?€M? h¬M; p`Q pU+ b•r

•M? K„i h`B m S?QM; H`T HÁ2 iBM? [m M;X

æ€K M;QÌB S?Q H½Q- i`QM; HÁM; ;B`i i?¡i- F?¬M; HÌB K` +?®M; çÐX

*¡ +?Q #¼M ?„M K°i i`,K H€ ; M- #¼M ?„M F?¬M; /€K çm´B i?2Q .B i h? >„+ :B Q

J` M?[M; h¬M; T?€B i? HU+ h K hBM?- hS hBM? M`v- #¼M ?„M H¢B +`M; F?¬M; i

h`B m S?QM; i?Q€i Hv çQ`M ç°i- KÈB +¡ i? óT?QÊM; iQÌM; +Ym i?B Mô- T?€i ?m

>m®M; +?BX

óh`B m S?QM;ô i`QÈ+ FB ç½ +? i çB- h`B m S?QM; +?šM; [m +?d H` KQÊM +Æ
æ¢B GK+ oU+ K`i?¬BX

@ >W- M?[M; HÌB M;QÆB M¡B- +ÁM T?ªB çÊB K°i i?ÌB ;B M M[- F?B M;QÌB +O +
iS+- i?b KÈB +¡ i? t€+ ç`M? çQÊ+X

J°i iB M; ?W H¢M?- ;B€M çQ¢M #-m F?¬M; F?Q BK H†M; i` M b•MX

L;QÌB H M iB M;- +?QM? H` L;k h`QÎM; H½Q ç½ #` i?QÆM; M†M;X

æSM; # M +¢M? L;k h`QÎM; H½Q- +?QM? H` p` oQÆM; :Bª çdM? T?QM; ó•M h`QÎM
M;QÌB K°i HQÊi- b„+ K†i``i F?¡ +QB- MY M;`v +kM; F?¬M; H M iB M;X

@ •M h`QÎM; H½Q- H`K b Q p`v\ æ iY [m M K¬M +O M;QÆB- F?¬M; ` F?ÄB E?¬M

GK+ o•M oQÆM; T?€i ;B€+ ibM? ?m®M; +¡ +?9i F?¬M; ç9M;X

a„+ K†i+O •M h`QÎM; H½Q- ``i F?¬M; #bM? i?QÌM; +?9i M`QX
:BÌ T?9i M`vX
h` M i?¢+? ç`B i®B ç2M- F?¬M; +ÁM tm'i ?B M i?•M °M? M`Q F?€+- F?¬M; F?| ç ç
?B M- +?„+ +?„M ç½ +? i i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M`²BX
@ oQÆM; bQ ç >„M +? i /QÈB i v K°i æ°+ L? M oQÆM; #B M /`²B
E?´M; S?d GBM? p` ç€K ç iY GB m h?B M S?`K- ç m H°` i?¬M b„+ °K ç¢KX
óoQÆM; bQ ç ô i`QM; HÌB M|B +O #¼M ?¼- iU M?B M +?QM? H` ç iY [m M K¬M +
a m F?B t€+ ç`M? iBM / [ M`v- i?•M ?bM? •M h`QÎM; H½Q i`Î M M`mM`~v- ? B i`ÁM
€T +? #B T?šM p` F?¬M; + K HÁM; X
>B M M?B M- •M h`QÎM; H½Q ç½ ç†i H M M; QÌB ç iY [m M K¬M +O KbM? ``i M?B
@ hB m M?B h?B M æ¢Q #`i +¬M; X
•M h`QÎM; H½Q M; Y K†i H M i`ÌB i?ûi /`B K°i iB M; - i`QM; K„i T?B K ?²M; +?Êi H
+?^K +?^K p`Q h`B m S?QM; ç M; F?Q M? +?•M M;²BX
h¢B b Q- i?B m MB M i?Q€i Hv çQ`M ç°B #` M; QÌB i`€+? K„M; - H¢B +| i? HB M iK
:B M h?¬M >mv M- +ÁM ç iY [m M K¬M +O KbM? - H¢B `ÆB p`Q F i +K+ i? i?°K #
@ h`B m S?QM; - #´M h`QÎM; H½Q ç½ iWM; M|B- M m M?Q ç iY [m M K¬M +O i
i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- i b) #„i M; QÆB i` ?ÄBX
J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM i`M M; T HY ;B`M +O oQÆM; :Bª- €T #€+? p T?Q
@ •M h`QÎM; H½Q- #bM? ioM? K°i +?9i X
æ€K M; QÌB GK+ o•M oQÆM; - p°B p`M; H M iB M; M; ,M +°MX L?QM; im pB +O •M
:Bª çdM? T?QM; - E?¬M; :B M GoM? oU+ ;¬M M?Q i?U+ +?´i ?| - ó-Kô K°i iB M; -
ç² iB M H M M; ,M +°M +?´M p,M; ` X
@ J¼B M; QÌB K m i`€M? ` X
E?´M; S?d GBM? +MM; ç€K M; QÌB S?Q H½Q- i?´v ibM? i? F?¬M; ç9M; - HB M M?
K`m ç2MX
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; Km®M HB M HKv +?Q M; QÌB p¬i°B- pšM M;²B t T #`M; M
HB + M?bM •M h`QÎM; H½Q i?`M? M° b€i F?Q #MM; M´X
@ hB m #®B- M; QÆB ç½ #B i i°B +?Q \
•M h`QÎM; H½Q pmM; K°i i v H M- K°i ç¢B i?O ?Q p¬K`m çÄ b`K- +?´M ç°M; i?B M
h`B m S?QM; X
h`QÈ+ K„i # Q M; QÌB- ?„M +kM; F?¬M; ç€M? K`i bU #bM? ioM?X
Jm®M` i v pÈB h`B m S?QM; - +¬M T?ªB +| K°i Hw /QX
J`i` M M; QÌB h`B m S?QM; - [mª i?´i +| bÆ ?Î- ?„M ç½ i?Q€i Hv çQ`M ç°B- K°i Kb
T?¢K h¬M; [mvX
@ Jm®M` i v i?b` i v- +ÁM M?B m HÌB p¬M; ?o H`K ;b- i +ÁM T?ªB i`Î p im ?`
h`B m S?QM; ç®B /B M pÈB ç¢B i?O ?Q p¬ç M; ûT tm®M; - +?´K`½B çSM; H MX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
*?d i`QM; i?Q€M; +?®+- iQ`M i?•M h`B m S?QM; M´B H M ?Q p,M FBK H K /B ç°M
FBK i?B i- i? i`¢M; +`M; H9+ +`M; + QX
•K

J°i Hm²M; HU+ T?€+? p¬ ?bM? # M;? #€ ç¢Q- ç2K ç¢B i?O ?Q p¬ /Q •M h`QÎM; H½Q p,M; ` - T?K +”M bÆM K¬M M’ p M; +?’M ç°M;X

@ .o ?¢ T?¢K i?QÊM;- T?ªB #„i ?ÄB i°BX

•M h`QÎM; H½Q FBM? ?½B ?ûi HÈM- K°i +?QÎM; +€+? F?¬M; p¶ ` - [m M? M;QÌB ~ €K iBM? ;¬M M?Q i?U+ +?’i- ç¢B i?O ?Q p¬ K”m çÄ b”K F?’M; H²- #°+ T?€i iBM? ?

•K -K -KXXX

h`QM; F?QªM? F?„+ ç| - i`¼M; ç` T?K +”M bÆM K¬M- /Q mv H M ç M- tm’i ?B M K°

oQÆM; :Bª çdM? T?QM; iS+ ;B”M ` Q B- F?B M K°i HQ¢i oQÆM; :Bª ”Q ”Q i?®B H9+ i`QÊ+ i`¼M; i?QÆM;- +kM; i?¬K H° ` K°i iB pmB KWM;X

@ *9i M; v5

h`B m S?QM; ç€M? M;QÊ+ H¢B K°i [mv M- i?9+ /K+ óh?€M? G¬B h? ô- K°i Hm²M KÎ ` - ç M t2M pÈB çB M p,M M’ p M;X

L?QM; +?d /U p”Q h?€M? G¬B h? - K” Km®M ç€M? M? m pÈB oQÆM; :Bª çdM? T? +| +?9i F?¬M; çOX

•K

”¶M; M?B M- iQ”M i?•M h`B m S?QM; K¢M? K) tm’i ?B M K°i i¬M; /B K F?Q HQm F?Q iS+ F?OM; #® i?B m ç®i #€ HB i- i”M b€i #W #½B- M?^K i?ŠM; p T?Q ç¢B h`QÎM; H½Q p” E?¬M; :B M GoM? oU+X

•K -K -KXXX S?”M? T?”M? T?”M?XXX

s t M?bM H¢B- T?ªM; T?’i +| K°i p¬M; ?mv i /QÆM; ç M; i?B m ç®i- #°+ T?€i ` /B m i? - K°i T?QÆM; i?B M ç` ?Q F?¬M;- ç½ #` M?B K çÄX

E?¬M; :B M GoM? oU+ +O •M h`QÎM; H½Q- M?’i i?ÌB ?B M ` K°i iB p i`€+?X

@ >mv i K¢+? oB K ç¢Q i?”i ç€M; bÊ

J°i p”B p` oQÆM; :Bª T?K +”M- ç m ` i v ?| ;BªB M?[M; HU+ HQÊM; +ÁM b|i H¢B +ªK i?’v #` i?B m ç®i M|M; #S+X

L?[M; ç iY i?”M? pB M h¬M; K¬M ç½ i`€M? t - ç m +ªK i?’v i?•M i? ?mv i K¢+? T M,M;X E i?U+ HU+ v m- i?”K +?Q +ÁM ¬K ç¬m T?O T?K+ i` M K†i ç’i- HQ¢B €T #€ ?„M +ªK i?’v ?Qi i?Î F?¬M; i?¬M;- M; v +ª M,M; HU+ +?¢v i`®M +kM; F?¬M; +|X

•K -K

h` M i`ÌB + Q- i?•M ?bM? +O •M h`QÎM; H½Q #` ç~v HmB K’v i`,K i`QÊM;- +QÐM, S?WM;

h`QM; [m€ i`bM? i?®B HmB- i` M M;QÌB ?„M +ÁM #` K°i i¬M; iB HY >mv i .QÆM / /”M; /”T i„i çQÊ+X

@ *€B ;b a Q H¢B i? M”v

o K†i •M h`QÎM; H½Q i`”M M;”T FBM? ?½B- pW `²B- H9+ ç®B F?€M; K°i [mv M pÈ i?’v iBM? M;mv M ?mv i F?Q i`QM; +Æ i? #` i`¬B çBX

L;QÊ+ H¢B Î# M /QÈBX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; +?d ?ÆB `mM; ç°M; K°i +?9i- +ªK i?’v K°i /ÁM; MQÈ+ iBM? F?Q i?¬M i`”M ç¬vX L?[M; K i KÄB iW b m F?B iW h”.QÆM; S?O çB ` - +kM;

3dkX *?QÆM; 3dj, GBM? Zm€M? æ¢B æ

•K –K

G9+ h`B m S?QM; ç~v HmB •M h`QÎM; H½QX

h?B M S?QM; æ¢B æªQ oU+- F?m pU+ "„+ "°- i` M K°i M;¼M M9B +QM; +QM; ;B[
@ Gm²M; F?Q iS+ ?mv i K¢++ M¨v *?ŠM; H) H¨ ó>Q¨M Ko >mv i J .QÆM;ô bÈK M
tQ \

J°i H½Q ;Bª K†+ +?B M #¨Q çÄ b¨K- #¶M; M?B M bBM? ` +ªK SM;- i?•M ?bM? F?
+? çQÊ+ F?B T bÊ p¨ FQ+? ç°M; i` M K†iX

h`QM; K„i ?„M- #„M ` K°i iB w +?Q i?–M [m M; FBM? i`B i i?B M ç` X

h`QM; T?9i +?®+- oB K ç¢Q •Qb M;?o [m M? i?•M- H'v ?„M H¨K i`mM; i•K tQ v i`
ç¢Q #€ HB i p¬ bQM;- ûT +?Q p¬ b® bBM? HBM? i`QM; T?QÆM; pB M M;¨M /,K ç n
ç†i KbM? i`QM; ç` M;K+ ?Ä /B KX

Gm¨M F?Q iS+- H½Q ;Bª K†+ +?B M #¨Q çÄ b¨K M¨v- ç½ iB T +¨M æQ M J°+ h? M
æ` X

@ S?QÆM; ?QÈM; ç!- +?QM? H¨ o¢M h?€M? h¬M;X

G½Q ;Bª +?B M #¨Q çÄ b¨K- i?–M MB K [mûi [m K°i HQÊi- i¢B T?QÆM; /B M HBI
iBM? pBX

h` M #ªM ç²- p` i`Q +O ?„M- +?QM? H¨ pMM; o•M GoM? h`B m i°+X

hW F?B h`B m S?QM; +QÎM; i? [m¨i F?ÎB- ?B M M v- pMM; o•M GoM? +Æ #ªM ç½ H
+ª G¢+ ;B K¢M? K)- +kM; F?¬M; /€K F?BM? bm'i M?9M; i vX

h¢B bÆM K¬M o¢M h?€M? h¬M;X

@ >mv i K¢++ oB K ç¢Q i?"i ç€M; bÊ

smM; [m M? i?¢++ ç¨B K¨m ç2M- `i M?B m +QÎM; ;Bª h¬M; K¬M- ç m FBM? ?½B i?
+Æ i? `mM `¨v #'i MX

G9+ M¨v- F?m pU+ T?K +¨M bÆM K¬M- ç½ M?B K K°i K¨m çÄX

h?•M ?bM? F?Q HU+ h`B m S?QM; +U+ + Q- ;B®M; M?Q K°i iB m +UM?•M FBK i?B
i?B m ç®i- +! +ªK ;B€+ M;?B M €T ?Ov /B i ? i i?ªv HU+ HQÊM; iB T +¨MX

h?¬M; [m i´ ?ÊT ?Q¨M Ko h?€M? G¬B h? p¨ >mv i J .QÆM; #B M /`- h`B m S?Q
HmB •M h`QÎM; H½Q oQÆM; :Bª çdM? T?QM;X

J'v p` oQÆM; :Bª ç M; t2K +?B M Î ç•v- ç m H° p i?'i i?–M- +€B +^K ;–M M?Q `ÆB
•M h`QÎM; H½Q- +?QM? H¨ K°i i`QM; M?[M; oQÆM; :Bª ?B K i?'v i¢B o¢M h?€M?
M|B H¨ F?| ;†T ç®B i?OX

@ >mv i K¢++ M¨v i?"i [m€B /`X

•M h`QÎM; H½Q /"T i„i iB HY >mv i .QÆM; ç M; M?2M M?|K i` M M; QÎB- `ä `¨M;
K M? i`QM; +Æ i? i`¬B çBX

hªB [m óE?¬M; :B M h?–M >mv Mô- h`B m S?QM; ç½ F? B i?€+ p¨M /KM; ?mv i K
/` i`QM; +Æ i? KbM?- ç¢i iÈB K°i i`bM? ç° KÈBX

>mv i K¢++ >mv i J .QÆM; #B M /` M¨v- #ªM +?'i /QÆM; +QÆM; #€ HB i p¬ +MM
M?2M M?|K i?B m ç®iX

J¨ HQ¢B M,M; HU+ F€ /` ó?'T ?mv i ?²B M;mv Mô- KÈB H¨ K'm +?®iX

S?Q # M F B X

h`B m S?QM; p®M H9+ i`QÊ+ b„+ K†i +| +?9i KÄB K i- M v ç½ +| p`B T?–M T?K+ ?²
b€M; #|M;X

h`QM; h` .QÆM; S?O- h`B m S?QM; K†+ /M F?¬M; i`ªB [m ç¢B +?B M çdM? T?Q
i?€M; /`v pÁ i` M? ç'm- #'i F H` w +?Q +?B M ç'm ? v /kM; F?Q- ç m TªB ç®B K†
bBM?- M M i`¢M; i?€B +kM; F?¬M; i®i H„KX

h`B m S?QM; p` •M h`QÎM; H½Q- #B M ?| ?Q`M iQ`M iQÆM; TªM- +?d +| `i Qi M

h`QM; ç| - # Q ;²K +ª •M h`QÎM; H½Q iU i?•M i? ?B MX

@ G½Q i?`i T?m5 >½v çÐ +O i K°i [mv M5

h`B m S?QM; +QÌB HÈM K°i iB M;- p`M +?mv M S?€+? HU+ h?€M? h? p` ?mv i K
M?Q K°i iÁ EBK bÆM ?Ä /B K- K M; i?2Q €T #€+? F?OM; #® FBM? M;QÌB- iB T -

h?•M i? •M h`QÎM; H½Q h`QÎM; H½Q i`–K tm®M;- ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM;-
+ªK ;B€+ `mM; ç°M; ?QªM; ?®iX

a m F?B #` iB T +`M- ?„M H¢B +`M; F?¬M; /€K F?BM? ç`+?- HB M /®+ iQ`M HU+ T

•K –K

> B ç¢Q i?•MªM?- î i` M i`ìB + Q- H¢B H–M M[+SM; `„M p +?¢K K°i FQ+?- E?–
h`QÎM; H½Q- H¢B H–M M[ tm'i ?B M K°i p i`€+?X

•K

G–M M`v- •M h`QÎM; H½Q ç½ +| ç T?ÁM;- M M KQÊM +QÌM; ç° #MM; M´ +O >mv
v M;QÊ+ p T?Q b m- FûQ ;B½M F?QªM; +€+? M?`i ç`M?X

.M p`v- F?Q ?mv i i`QM; +Æ i? •M h`QÎM; H½Q pšM #®+ H M- i` M M;QÌB #` K°i
i?B m ç®iX

>„M F?¬M; i? i`€M? F?ÄB #` K°i p`B p i i?QÆM; M? X

L m +?d M?Q p`v i?b +kM; #Ä çB- •M h`QÎM; H½Q , p`Q im pB M°B ibM? oQÆM; ;B
/`B- H`K h`B m S?QM; K i +? iX

.M b Q çB M[- im pB +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; + Q- +| H) #`M; p`Q Qm i? ?
#BM?- K` pQÊi +`T F?B m +?B MX L?QM; M m iB m iY FûQ /`B- F?ŠM; ç`M? b) F?
+`T ?ÆMX

h? M?QM;X

>mv i K¢+? >mv i J .QÆM; #B M /` +| Fª M,M; ó?`T ?mv i ?²B M;mv Mô- ç½ ?Q
M`vX

G–M i?S ? B ;B Q T?QM;X

h`B m S?QM; H¢B H–M M[ ?`T i?m i? K K°i Qi iBM? M;mv M ?mv i F?Q i`QM; +Æ i
i?•M i? +`M; H9+ +`M; i®i ?ÆMX

@ h?–M #BM? æ` +`T- S?M GQM; L? EB K5

a„+ K†i •M h`QÎM; H½Q i`ÎM M M;Q M H - i`QM; i v tm'i ?B M K°i i? M? +®i FB K i
K†i /`v H M K°i Hm²M; FB K F?Q GQM; ©M? FBK b„+ M;`T i`ìB- F?¬M; ;B M tm
[m M; /B K .m GQM;- # Q i`MK T?QÆM; pB M i`,K /†KX

@ E?¬M; M;ìH¢B H` +U+ T?~K æ` +`T óS?M GQM; L? EB Kô5

@ h`B HB m +O FB K M`v- +?QM? H` iW `„M; M M? +O •GQM;- #€ +?O i?ìB ç¢B H

S?-M ç-M; +QÌM; ;B^a h-M; K-M Î # M /QÈB- ç m ;B"i KbM? FBM? ?½B- ^aK M?"M
?B T bBM? HBM? p- +MM; F?'M; H²X

óS?M GQM; L? EB Kô pW tm'i` - mv i? +?B M HU+ +O •M h`QÎM; H½Q ç½ i,M;
FBM? M?B T bBM? HBM? i?B M ç` - #S+ HmB h`B m S?QM;X

æBM?

h`B m S?QM; H-M i?S # iB T + "M- +m®B +MM; +kM; #` •M h`QÎM; H½Q K°i FB K

" M M;Q`B h?€M? G-B h? +O ?„M- #„M imM; i!2 K°i i`"M ?Ä iBM?- ç½ #` i?QÆM
?mv i K¢+? +QÌM; ç¢B- ?„M +Æ #^aM +! i? t2K M? X

@ h?-M #BM? +U+ T?~K æ` + 'T

h`B m S?QM; M?2Q K„i H¢B- H-M M`v ? B M;QÌB iB T t9+- +kM; F?-M; Hw iQÎM
M;mv M +O ?„M- bQ pÈB ? B H-M i`QÈ+ i?b FûK ?ÆM K°i+?mibX

*ÁM h?-M #BM? +U+ T?~K æ` + 'T +O •M h`QÎM; H½Q- i`B HB m #'i T?"K- H` oQ
#BM? +MM; + 'TX

@ hB m #®B- S?M GQM; L? EB K +O i - M;Q¢B i`W h?€M? E?Q i`mv M i?W p` h`
Q ;BÌ ;†T ç®B i?OX L;QÆB F?-M; iB T + "M çQÊ+ i - i?b HU+ mv ?B T +O ?mv i

h` M K†i •M h`QÎM; H½Q H°` K°i iB M;Q M H X

æ²M; i?ÌB- i`QM; HÁM; +O ?„M •K i?-K i?Î T?"Q K°i ?ÆB- M m M?Q ?Q`M iQ`M
S?QM;- H`v im pB oQÆM; :B^a çdM? T?QM; +O ?„M- +ÁM K†i KkB ç•m ;†T M;QÌB F

@ h?€M? E?Q i`mv M i?W \ *?¶ i [m^a i?"i +kM; +!X

h`QM; K„i h`B m S?QM;- +?Êi H!2 H M K°i iB i`"Q T?9M; p` +?•K +?¼+X

æWM; M!B H` h?€M? E?Q i`mv M i?W - M; v +^a h?S h?-M E?Q +?d +! i`QM; i`mv
FB MX

@ h?€M? E?Q i`mv M i?W - hÄ h?B M *mM;5

h`QM; i v h`B m S?QM; +?Êi tm'i ?B M K°i i? M? +´ +mM; €K M;•M- # K†i çB m
M;•M i`¢+? iÄ b€M; `U+ `Ð- i¢Q i?"M? K°i +€B ç² p,M ?bM? H"Ti? X

",M; «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

æ•v +mM; M´B H M K°i iB FBK i`¢+? H¢M? H)Q M?Q #,M;- F?B M óS?M GQM; L?
H½Q- `mM; ç°M; #'i M K°i i`"MX

@ h?€M? E?Q i`mv M i?W 5 \*ÁM H` HQ¢B h?-M #BM? pB M i`bM?

v +QÌB i` M K†i •M h`QÎM; H½Q- ç°i M?B M M;QM; i` X

*QÌM; ;B^a +! + Q i?'T- h?-M #BM? +kM; +! + 'T #" +X

h¢B T?QÆM; /B M + 'T #" + - óS?M GQM; L? EB Kô #` óhÄ h?B M \*mM;ô +O h`B m
HU+ T?€i ?mv b) #` ?¢M +? X

@ hÄ h?B M *mM;5 h?€M? E?Q i`mv M i?W 5

@ æ•v M?'i ç`M? H` F€M;° K` h`B m S?QM; çQ¢i çQÊ+ i`QM; E?-M; :B M h?-M >r
J¼B M;QÌB ç M; t2K +?B M i¢B ç•v- ç m /'v H M K°i i`"M FBM? ?½BX

@ L m M;QÆB F?-M; +?`m + "M i?•M +?B M ç'm- p`v i?b i +?ÆB pB M i`bM? pÈB
E?!2 KB M; h`B m S?QM;- +?Êi M? +? H M MK +QÌBX

.Si HÌBX

J°i #`M i v ? „M- FûQ KÎ /•v +mM; K`m p`M; +O hÄ h?B M *mM;- +?•M M;mv M S
çB M +m²M; /kM; K½M? [m€M M?“TX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h` M /•v +mM; +O hÄ h?B M \*mM;- M?`i i?`ìB M;QM; ?B M K°i KkB [m M; iB M K`
tmM; [m M? +?“T +?`ìM K°i iB ?`Q [m M; S?QM; G¬B M;QM; Hmv MX

@ E?¬M; i®i5

•M h`QÎM; H½Q t t - i`QM; HÁM; ç°i M?B M +ªK i?`v H¢M? H)Q- i`QM; KÆ ?²- +ªK
#ûM tmv M i?OM; h?B M >QX

•M h`QÎM; H½Q +-K óS?M GQM; L? EB Kô i`QM; i v- i?•M i? +SM; çì- i` M i`€M S
>„M +| K°i HQ¢BªQ ;B€+ iU M?Q #ªM i?•M #`i Hm”M i`®M i`€M? M?Q i? M”Q- +kM
+¬M; FQ+? +O hÄ h?B M *mM;X

@ hÄ h?B M *mM;- F?¬M; M;`ì H¢B H` h?€M? E?Q hB m h†+ JB m i`QM; i`mv M i?

@ h`B m S?QM; M`v- F?¬M; +?d M,M; HU+ +”M +?B M +QÌM; ç¢B- +ÁM K ?B m +
?“M +kM; F?| M?“M çQÊ+ bU i€M i?“M? +O hÄ h?B M *mM;X

J°i p`B p`oQÆM; :Bª î ç•v- ç m H° p FBM? M;?BX

E?| +| i? iQÎM; iQÊM; çQÊ+- i²M i¢B ç€M; bÊ M?Q p”v- H¢B +?d H` K°i ?”m #®B a

@ hm pB +?•M M;mv M +O i - F?¬M; #^M; •M h`QÎM; H½Q- +¬M; FQ+? p”i +?`i +O
b€i i?QÆM; çQÊ+ ?„MX *?ŠM; [m - M m M?Q i M;QM; iK óHBM? ?²M [m M; iB M
H”T iS+

>mv i K¢+? K„i i`€B +O h`B m S?QM;- T?®B ?ÊT pÈB hÄ h?B M *mM;- ;„i ; Q i”T

•M h`QÎM; H½Q F?¬M; /€K ?`M? ç°M; i?B m bmv M;?o- mv ?B T p` €T HU+ p¬ ?bM
?-K #,M;X

h`B m S?QM; +?d K¬ T?ÄM; p` T?•M iQ+?- M?QM; H¢B +?Q T?€i ç°M; +¬M; FQ+?

>„M ç M; M;?o- M m M?Q bY /KM; hÄ h?B M *mM; H`K i`K +°i- H¢B T?®B ?ÊT pÈ
hB Mô- F?¬M; #B i b) +| mv HU+ M?Q i? M”QX

@ h`W T?B i`M +?S+ oQÆM; :Bª- KÈB +| F?ª M,M; T?€i ç°M; óGK+ h?¬M hB MôX

h`B m S?QM; i?-K T?•M iQ+?X

h?¬M #BM? HQ¢B iB M- b) iB m ? Q T?B T?|M; ` - +?Q M M v m +-m ç®B pÈB im
#BM? +MM; +’T F?€+X

æ®B pÈB h`B m S?QM; ?B M M v K` M|BX

GK+ h?¬M hB M H` K°i h?¬M #BM? +| M,M; HU+ [m€ HÈM- pQÊi [m +U+ ?¢M- i`v
?“M +| i? ;B i,M;- i?b KÈB +| i? T?€i ?mv çQÊ+ mv HU+ M”vX

h` M F?QªM; F?¬M; +O o¢M h?€M? h¬M;X

E?Q iS+ h?¬M #BM? æ` +’T p` h?€M? E?Q i`mv M i?W - ç M; F?®B M;WM; /•M; H
+?B M îtmM; [m M?- ç m #ªQ i`b F?QªM; +€+?- +ª ç€K +,M; i?ŠM; M?Q /•v ç`MX

@ .WM; i v

J°i iB M; [m€i p¬ +MM; mv M;?B K- iW i` M i`ìB ;B€M; tm®M;- F?B M K°i T?QÆM;
K°i i`”M`Qi;”QX

”¶M; M?B MX

J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM F?¬M +MM; +O æ¢B æ - # Q i`MK F?“T iQ”M i`QÌM
ç•v- # Q ;²K +ª oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- i•K HBM? ç m `mM; ç°M; K°i i`”M- ?¬?

L; v b m ç|

oKiXXX

E?¬M; #B i iW H9+ M"Q- K°i M[iY imv i K,, ç-m ç°B iY [m M i?ç+? M?- tm'i ?B M

L[iY imv i K,, FB - iQ"Mi?•M +?bK i`QM; K°i i-M; [m M; ?mv- i` M M; QÌB `U+ `Ð ?
HQB F?Q +?'i + Q [mw ?Q"MK,, imv i Hm•MX

@ GBM? Zm€M? æçB æ 5

h` M b•M i`mv M ç M M?[M; i? M? •K i`"M M;"T FBM? /B K p" FQM? M; QÐM;- K°i p"
K¬M- i?"K +?Q +ÁM [m€ tm®M; ç'i ?"M? H F?B ç®B /B M pÈB bU €T #€+? +O bS-

@ "€B FB M h K h`QÎM; H½QX

•M h`QÎM; H½Q i?Î T?"Q K°i ?ÆB- ç€K oQÆM; ;Bª M?Q GK+ o•M oQÆM;- L;k h`QÎM
?"M? H X

@ h K h`QÎM; H½Q- GBM? Zm€M? æçB æ

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB HB + K,,iX

L;QÌB iÈB H" K°i M[iY imv i K,, - +?QM? H" M[æçB æ /mv M?'i +O oçM h?€M? h-

æB m M"v F?¬M; F?ÄB F?B M h`B m S?QM; M?È ç M om >ªB ht+ óG½M? L;mv i a

aQ pÈB iQ i?€B ?B M M; M; Q B ?MM; +MM; p b€i T?ç i H½M? F?®+ +O óG½M? L
æçB æ M"v- +kM; +| K°i HQçB F?Q +?'M m M; /mM; çQ M i` M; K,, H - K" HçB F?¬M

@ GBM? Zm€M? æçB æ - M;"B T?ªB H"K +?O +?Q +?9M; i

•M h`QÎM; H½Q +MM; pÈB L;k h`QÎM; H½Q #` i?QÆM;- M?'i i?ÌB i` M? H M iB M;
t ô +O h`B m S?QM; ,

@ E M"v pB T?çK h¬M; [mv- F?¬M; ç w ç M bBM? iY ç²M; K¬M- /o ?ç T?çK i?QÊ
ç€M? i`¼M; i ?QÆM; h`QÎM; H½Q h¬M; K¬M

GBM? Zm€M? æçB æ M;?2 ? B ççB h`QÎM; H½Q +€Q i`çM;- b,, + K†i pšM #bM? ioM
çQÊ+ bm v M;?o i`QM; HÁM;X

h`B m S?QM; T?B m T?M ;B[ F?¬M; i`mM;- /QÈB bU €T #€+? mv M;?B +O æçB
F?¬M; #B m ?B M p ç°M; /mM; ? v FBM? ?QªM; ;bX

@ E?¬M; ?' H" i?B M i" B K" L K S?QM; oQÆM; i?QÎM; i?S+X

æ¬B K,,i ç T +O GBM? Zm€M? æçB æ +?Êi t i [m K°i iB i?QÎM; i?S+ p" ?SM; i?
h`B m S?QM; p" B H¬M- +kM; F?¬M; H° p ç°+? w- i?"K +?Q p K†i +| i? t2K H" ?B

J°i K" M M"v- F?B M •M h`QÎM; H½Q p" L;k h`QÎM; H½Q- +ªK i?'v i`QM; HÁM; `i F

@ h K h`QÎM; H½Q- M;"B T?ªB i?2Q H) +¬M; #ªM; +?'T T?€T 5 h?•M i? tQÆM; +®
`½`ÌB

h? M? •K +O L;k h`QÎM; H½Q `mM`mM- /€M; p i`¼M; i?QÆM; # M? ibM? M;mv
M;QÌB F?¬M; #B i +?mv M /'v H M HÁM; i?QÆM; ?çBX

@ >W5

:QÆM; K†i M?Q M;¼+ +O GBM? Zm€M? æçB æ +?Êi #B M HçM? ,

@ hW ç-m iÈB +m®B- i ç m i?'v ? iX

GÌB M"v pW M|B` X

•M h`QÎM; H½Q p" L;k h`QÎM; H½Q- +?Êi +ªK i?'v i`QM; HÁM; i`-K tm®M;- b,, + K†

@ L;?2 ç²M- GBM? Zm€M? æçB æ p" L K S?QM; oQÆM; +| +?9i;B Q ibM? KÌ €K

hW K°i p" B iBM iS+ K" t2K tûi- +| H) K°i i`QM; aQM; h"- +| çQÊ+ i?U+ HU+ F?¬M
 h?¬M *ªM? #bM? i?QÌM;X
 @ *¬ h`B m \*?Q +O æ` GBM? æB M- ç½ iWM; iB T t9+ hY S?€i aQM; h"- `i [m2M
 o` LY #QÊ+ oQÆM; :Bª FB - M|B pÈB p +?„ +?„MX
 æ` GBM? æB M- +?QM? H" bB m +'T ççB h¬M; h K hBM? M^K M;Q" B æçB GK+ oU
 oU+ F?¬M; t H„KX
 L; v i`QM; ?¬K ç|
 * Q i¬M; h`QÎM; H½Q +O oçM h?€M? h¬M; - ç½ iB M ?"M? K°i ?²B ?°B M; ?` F?~M
 h? M?QM; - b m F?B t€+ ç`M? i?•M T?"M +O h`B m S?QM; - + Q i¬M; +O oçM h?
 /€K ?"M? ç°M; i?B m bmv M; ?oX
 h?S M?'i- #ªM i?•M h`B m S?QM; b•m F?¬M; HQÌM; çQÊ+- +MM; pÈB pB + b mF?
 h" .QÆM; S?O- ç½ +| K°i H€ #`B i~v M"Q ç|X
 h?S ? B- h`B m S?QM; +| ?"m i`QÌM; F?¬M; çÆM ;BªM- b m HQM; +| bQ i¬M H" æç
 pÈB L K S?QM; pQÆM;X
 h?S # - i¬M; [m M ? pÈB h?B i; B X
 h?B i; B i`QM; i€K ççB i? ;B +O oQÆM; i`B m- H" i²M içB çSM; ç-m- H" i`K +°i
 l L; mv i oQÆM; i`B m Î T?Q h•v „+X
 æçB æ óh?B i GB h?B Mô +O h?B i; B - pšM ç M; Î ;¬M oçM h?€M? h¬M; - +?Q ç
 h` M i¬M; K•vX
 óh?B i GB h?B Mô K°i i?•M +?B M #`Q çÄ b"K- çSM; i`QM; #B M K•v- €M? K„i H" T
 h¬M; # M /QÈBX
 @ E?¬M; M; Ì `^M; - i?B m MB M F?€+ ?¼ K M; ?mv i Kç+? +O h?B i; B - HçB H"
 ?Qç+? HÈM M?'i i`QM; T?O ç +O *´ h?¬MX G½Q T?m ç9M; H" pšM t2K M? ?„M
 h?B i GB h?B M i?'T ;B¼M; M|B- b„+ K†i /¬M i`Î M M M; QM; i`¼M; X
 >B M M v- p'M ç h`B m S?QM; ói`Î p ô h?B i; B - ç½ i`Î M M `i T?S+ içTX
 GÊB Q+? /K ?Q†+ iQ HÈM +O h" .QÆM; S?O- +?Q /M H" K°i Qi bB m +'T i? HU+
 hBM?- +kM; F?| +| i? +?®M; çĐ M´BX
 >ÆM M[- hY S?€i aQM; h" i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- ;•v i?M +?m®+ Q€M F
 GK+ ç` æçB GK+ oU+- H" K°i [m¬M i? /½v M9B FûQ /`B p¬i" M- ?"M; M, K ç m #`b
 hçB K°i KªM? [m¬M bÆM- K F?Q M; "T i`B- FBM? +?'M #€i ?Q M; - [m, i?¬M i`€M
 LÆB M"v- +?QM? H" h?€M? æ` J æçQ M´B iB M; M?'i oQÆM; i`B m æçB HK+ *v
 L|B ç M ó*Ym l [m¬M bÆM ô- i?b F?¬M; i? F?¬M; ç + "T iÈB i? HU+ i?®M; i` + Q
 l *mM; X
 *Ym l *mM; - +?QM? H" J æçQ ççB h¬M; b® K°i oQÆM; i`B m æçB *"M- i?ÌB F€ ?n
 ççB h¬M; hS hBM? X
 *?Q /M H" içB i?ÌB ççB M"v- *Ym l *mM; pšM H" bB m +'T ççB h¬M; h K hBM? çdM
 ç€M; +?9 w i`QM; T?¬M ç¬M; h¬M; T?€B h K hBM?- KÆ ?² +| i? ?B m H M? [m¬M
 i`B mX
 h? M?QM; - K°i M; ~v M¼
 hçB K°i iÁ K"i çB M Î i`mM; i•K \*Ym l \*mM; - i`mv M ç M K°i i`"M `Qi; "Q iS+ ;B" M
 b€i F?QX

@ hB m ç°B iBM? M? +O *Ym l *mM; i - î i`QM; h` .QÆM; S?O- F?¬M; M; î H¢B ; t
K°i i`QM; aQM; h`- K°i i v /B i i"MX

@ G'v i?U+ HU+ oQÆM; :B^a çdM? T?QM; +O o¬ E} H9+ ç| - F?¬M; M; î H¢B F?¬M;
i`QÊ+ K†i iB m iY ç| - t2K` i`mv M i?W HU+ HQÊM; h` h?¬M F?¬M; T?^aB H` ; B^aX

L?[M; F?Q iS+ î ç•v- Qi M?'i H` oQÆM; :B^a çdM? T?QM; - tmM; [m M? +| F?¬M; Q
i?"K +?Q +ÁM +| F?Q iS+ + Q +'T ?ÆMX

æ¢B æ J æ¢Q i`QM; K"i çB M- +ÁM H` iW # [m M çB ` - b m F?B #B i çQÊ+ iBM
F?¬M; i?¬BX

L m M?Q oQÆM; :B^a î i`QM; iÁ K"i çB M M"v- 2`^M; b) T?^aB ; B"i KbM? FBM? ?½E

@ "K h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½QX

J°i p` oQÆM; :B<sup>a</sup> î T?Q /QÊB- MY [m € i` M ç'i- FQM? bÊ M|B,

@ L K *mM; h?€M? i`QM; hY S?€i aQM; h`- i`QÊ+ K„i +?Q çB m i` çQÊ+ `ä H B I
K°i p`B iBM iS+ ?Q ?Q i?U+ i?U+ i¢B i`mM; i•K oQÆM; i`B m æ¢B HK+X

L K *mM; h?€M?X

* Q i-M; *Ym l *mM; - ç m M?È F„ +€B i M M"vX

h M M"v- H'v HU+ K°i M; QîB- F?B M iQ`M #° ç°B M; k iBM? M? \*Ym l \*mM; iB M p`
çQ`M /B iX

"QÊ+ ç-m T?•M iQ+?- L K *mM; h?€M? Qi M?'i +kM; +| +?B M HU+ b€M? M; M; æ

@ L; Q`B ` - i M +ÁM H¢B H` óh`B m S?QM; ô i`QM; hY S?€i aQM; h`- ç½ t€+ ç`M? ç
h¬M; i¢B h?B M S?QM; æ¢B æ^aQ oU+- MÆB ç| H` ç` #`M +O L K S?QM; pQÆM; X

o` oQÆM; :B<sup>a</sup> FB - MY [m € i` M ç'i`²B M|BX

•M? K„i FQM? bÊ +O ?„M- iW ç-m ç M +m®B ç m ?QÊM; p p` i`Q i` M +MM; - ç| H
H½Qô- tmM; [m M? i`"M M; "T K [m M; ?Q p¬X

o` h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q FB - F?Q iS+ iQ`M i?•M v M i oM? F?¬M; +?9i /'m p i
bS+ M†M; - ; B®M; M?Q K°i çQ`M K [m M; ?Q p¬- ç½ bB m i?Q€i`"Q +^aM ?mv i M?

L m F?¬M; T?^aB €M? K„i iB T t9+ ç®B T?QÆM; - 2`^M; bU i²M i¢B +O óh?€B h?Q
[m X

L?QM; iW ç-m iÈB +m®B- p` h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q M"v- H¢B ç m F?¬M; M|B

" M +¢M? ?„M- +ÁM +| ? B i²M i¢B p¬+MM; K¢M? K)- ;²K K°i p` J +?O ?„+ #`Q iQ`
€M? b€M; ?„+ imv M- K°i K M[imv i K„ M;²B t T #^M; i`QM; iY ?„+ HB M /B KX

" ç¢B +U ç-m H` + Q M?'i MÆB M"v- +ÁM H¢B ç m H` M?[M; æ¢B æ F?€+- +ÁM +
t tQ X

@ oB + #„i ; B i L K *mM; h?€M?- Qi M?'i +¬M K'v p` æ¢B æ çdM? T?QM; - ç #^aQ
h?€M? *?O >mv M Zm M; *^aM?X

J M[imv i K„ M;²B t T #^M; i`QM; iY ?„+ HB M /B K- F?¬M; ? KÎ KB M; - M?QM;
ç²M; i?îB tmv M i?'m T?QÆM; /B M HBM? ?²M p` p"i +?'iX

h?€M? *?O >mv M Zm M; *^aM?X

æ€K oQÆM; :B^a- æ¢B æ î ç•v- ç m ; B"i i?| i i`QM; HÁM; X

.QÊB iB M? ?m®M; #bM? i?QîM; - T?€B ` K'v p` æ¢B æ çdM? T?QM; - ç½ H` +?mv
æ¢B æ çdM? T?QM; - H` M?[M; æ¢B æ +| i`bM? ç° M?Q æQ M J°+ h? M?- S?QM
æ -

.U i?2Q i?U+ HU+ +O L K *mM; h?€M?- Km®M #„i ;B i L K *mM; h?€M?- +?d +—
æ çdM? T?QM; +kM; /Q /^{a`2}BX
L?QM; + Q i—M; +O *Ym l *mM; ç½ i?U+ bU iS+ ;B”M- +?Q M M ?B M M?B M +”M; i
M”v ?ÆMX
@ o T?—M i M h`B m S?QM; +ÁM H¢B i`QM; aQM; h”- M;?2 M|B ?„M i?”T T?—M i
i?QÌM;
J +?O ?„+ #”Q +?bK i`QM; çQ”M €M? b€M; ?„+ imv M- +kM; ;”i ç—mX
:BÌ F?„+ M”v- ? B p` h?€M? *?O >mv M Zm M; *^aM? ç m HB + M?bM M? m- ç½ +| [
J” h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q ;B®M; M?Q çQ”M K [m M; ?Q p—- i¢B p` i`Q +?O i¼
+?[,
@ æQÊ+X
GÌB M|B pW /Si- p` h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q b•m F?—M; HQÌM; çQÊ+ M”v- ç½ #
L m M?Q ó”€M h?—M *—M o•Mô Î ç•v- M?’i ç`M? +| i? M?bM i?’m ?Q i?U+ +O M;QÌ
K” ç°M; /mM;X
oQÆM; i`B m æ¢B *”M- h?B M >mv M *mM;X
h`QM; K°i /½v [m—M i? +mM; çB M i` M çdM? M9B +?bK i`QM; K•vX
LÆB M”v- ;B®M; M?Q iB M +^aM? i` M i`lB- # Q i`MK i` M p¢M h—M; p¢M h°+ i? iK
h¢B K°i iÁ +— T?QM;X
*| ? B F?Q iS+ #bM? i?QÌM; M?Q T?”K T?m iK+ iY- ç M; M;²B ç€M? +ÌX
> B T?”K T?m iK+ iY M”v- T?•M #B i H” K°i H½Q ;B^a K†i #ûQ T?b- +ÁM K°i M;QÌB
+ÁM bBM? F?QX
oKiXXX
æ9M; H9+ M”v- K°i ç¢Q F?Q iS+ bS+ K¢M? iQ HÈM +O æ¢B æ >Q h?—M *^aM?— #m
M”vX
@ ”~K ? B p` bQ i’- T?QÆM; p` +O .B i h? >„+ :B Q GQM; - KÆ ?² +| i? +^aK M?”M
` - +kM; ç½ +| imM; iQ+? MÆB ?¢ H¢+ +O L K \*mM; h?€M? F M?”M çQÊ+ i`mv
h?—MX
o` æ¢B æ >Q h?—M *^aM? M”v- F?Q iS+ +ÁM K¢M? ?ÆM +^a h?B i GB h?B M- ç½ iB
æ¢B æ X
@ hW .B i h? ’M Fw K” tûi- t2K` i?U+ HU+ +O i M >„+ :B Q GQM; FB - +ÁM +?Q
”€M h?—MX ”•v ;BÌ T?QM; ’M M|— pšM +ÁM p”B T?—M +Æ ?°BX
G½Q ;B^a F?— ;—v M|BX
@ Jm®M T?QM; ’M i M >„+ :B Q GQM; M”v- T?^aB i`<sup>a</sup> ;B€ [m€ HÈM- M?’i ç`M? T?^aB
æB Mô FB tm®M; MQÊ+- #¼M ?¼ F?ŠM; ç`M? b) F?—M; M;²B v M M?bM bÆM ?” c
G½Q ;B^a K†i #ûQ T?b- M;[F?Q +| p”B T?—M ;B M i`€X
> B p` T?”K T?m iK+ iY HB + M?bM M? m- `’i M? M? ç½ M?’i i`Q- F?) ;”i ;”i ç—mX
:BÌ F?„+ M”vX
h¢B o¢M h?€M? h—M; t t—B- h`B m S?QM; pšM M?Q +k- ç M; ioM? imX
>„M +kM; F?—M; #B i`^M; - #<sup>a</sup>M i?•M ç½ ç†i KbM? p”Q i`mM; i•K pÁM; tQ€v +O oC

h`QM; HÁM; ?„M- +?d +ÁM KK+ iB m iB Ti?2Q- ç| H` F?¬B T?K+ im pB oQÆM; :B^a
FB Ti`QÊ+- i?“K +?Q H` bB m pB i?ÆMX

@ E?¬M; i H„K

h`B m S?QM; p”M +?mv M ? B Hm<sup>2</sup>M; HU+ HQÊM; S?QM; G¬B H` J°+ *?B S?QM; G
K¬M; i`QM; +Æ i? X

hBM? ?ç+? i`QM; ç M çB M- ç½ çQÊ+ +OM; +®- i? iQ+? HÈM M?Ä F?¬M; i? v ç´B

h? M?QM; - i`QM; iBM? i?ç+?- ç½ t<sup>av</sup>` #B M ?| M; ?B M; i`ÌB H +? ç´i- # M i`QM
?| i?“M? K°i T?QÆM; F?¬M; ;B MX

h?2Q F?¬M; ;B M +?•M M; mv M +OM; +® i?“M? ?bM?- h`B m S?QM; ç½ +?•M +?Q
:B^aX

oKi pKi pKiXXX

J°i M; ”v M¼- içB F?Q^aM; F?¬M; +O oçM h?€M? h¬M; - +?Êi i`mv M ç M K´v ççQ •H

”´i +?Êi- K°i Hm²M; F?Q iS+ F?´M; H²FBM? i?B M- # Qi`MK H´v #-mi`ÌB +O oçM

*?O M?•M +O Hm²M; F?Q iS+ M”v- Qi M?´i +kM; H` oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM?- M;
+kM; +| #®M M, K p`X

@ æ| H`

h?B iGB h?B Mi` Mi`ÌB K•v- i?Q€M; H°p FBM? /`X

>„M ç½ M?“M` H B H`+? +O M?|Ki? HU+ M”vX

S?|M; K„i F?“TiQ”M #° oQÆM; i`B m æçB HK+- h¬M; T?€B ççi iÈB h K hBM?- +kM

@ *QiM; ;B^a >Q h?¬M *^aM? +O æ` GBM? æB MX

hW i` M tm®M; /QÈB oçM h?€M? h¬M; - ç m ççB HQçM- M; v +^aGBM? Zm€M? æçB

@ æ` GBM? æB Mi? iÈB KçM? K)- 2`^M; +| /KM; w F?¬M; i®iX

h`QM; HÁM; GBM? Zm€M? æçB æ T?€i HçM?X

æ` GBM? æB M H` bB m +´T ççB h¬M; h K hBM? /mv M?´i içB F?m pU+ T?K +”M-
h?€M? h¬M; +O h`B m S?QM; H9+ i`QÊ+- +ÁM KçM? p” ?mM; i”M ?ÆM p”B T?¬M

@ oçM h?€M? h¬M; \ LÆB M”v +?QM? H` h¬M; T?€B +O h`B m S?QM; \

*¬ h`B m \*?Q çQÊ+ p•v i`QM; ç€K ç¬M; oQÆM; :B^a- æçB æ - i?¬M MB K +O ?„M
h?€M? h¬M; # M /QÊBX

J†+ /M #^aM i?•M ?„M i`”M M; ”T FB M; F} ç®B pÈB h`B m S?QM; X

L?QM; i?U+ HU+ +O ? B h¬M; T?€B- HçB +€+? #B iK°i i`ÌB K°i pU+X

æ` GBM? æB M +?®M; HçB oçM h?€M? h¬M; - h K hBM? ç´m L?` hBM?- ç•v imv iç
ibM?X

@ oçM h?€M? h¬M; - M? M? ;B Q` h`B m S?QM; K°i i`QM; hY S?€i aQM; h`X

J°i Hm²M; bS+ KçM? iQ HÈM +O oQÆM; :B^a >Q h?¬M *^aM? # Q T?O- i? M? •K p
bÆM K¬M oçM h?€M? h¬M; `mM; ç°M; K°i i`”MX

æ` GBM? æB M +| w ç<sup>2</sup> pÈB h`B m S?QM; - +kM; F?¬M; M^K M; Q”B /U HB m +O +

•M? K„i +O ç€K M; QiB GBM? Zm€M? æçB æ - i?2Q #^aM M, M; [mûi p F?m pU+ io
T?€i ?B M çQ”M H®+ tQ€v S?QM; G¬B [m M; MÆB ç|- ç½ /¬M i?m HB K`²BiB mi

G9+ M”v- h`B m S?QM; ç½ #´i ç°M; i? M? b„+ iB M +´T- +kM; M? M?“M; i?m HB K

æ•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ ¸B m K¨ K°i oQÆM; :Bª KÈB i'M +?S+ +! i? H¨K ¸QÊ+X

3deX *?QÆM; 3dd, h E?¬M; Jm®M æ¢B E? B a€i :BÈB

h` M i?U+ i - ? B M;¨v i`QÊ+- h`B m S?QM; ¸½ ¸°i T?€ >Q h?¬M *ªM?X

oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- ¸®B pÈB +'T ¸° HBM? ?²M +O ?„M ?B M M v K¨ M!B- +
M¨Q ¸€M; F X

h`¼M; ¸B K +O h`B m S?QM;- +?QM? H¨ +! i? +OM; +® F?¬M; ;B M +?•M M;mv M

hW H9+ `!B F?ÄB E?¬M; :B M h?¬M >mv M- h`B m S?QM; ¸½ i?2Q ¸m´B +QM ¸Q!M;
M;mv M- M?^K +! i? #MM; T?€i +Q!M; ¸¢B i`QM; i?!B ;B M M;„MX

h`QÊ+ æ¢B æ M L;mv M *ªM?- +?i HQÊM; +?•M M;mv M +O ?„M- ¸½ b€M? M; M
*ªM?X

>B M M v- b m F?B i'M +?S+ >Q h?¬M *ªM?- i`QM; +Æ i? ?„M ¸½ M;QM; Hmv M`
b€M? M; M; pÈB K°i b® oQÆM; :Bª GoM? oU+X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

" M M;Q`B +Æ i? h`B m S?QM;- h?Ov *?B S?QM; G¬B p¨ J°+ *?B S?QM; G¬B i`°M
bÐX

> B i?€M; # [m M- /QÈB bU i`Ê ;B9T +O i`B M;mv M F?´M; H²- óJ°+ *?B S?QM;
T?€ ;B®M; M?Q MQÈ+ +?ªv i?¨M? b¬M;- ¸½ ¸¢i iÈB i¬M; i?S #ªv iB m i?¨M?- i?"K

hW F?B #„i ¸¬m i¬M; i?S #ªv L;k >¨M? S?QM; G¬B Zmv i- K¶B K°i i¬M; b) ¸¢B #B
>¨M? S?QM; G¬B- M;Q`B` +ÁM +?B i?¨M? M?B m ;B B ¸Q¢M H¨ bÆ i?¨M?- iB m

S?QM; G¬B Zmv i i¬M; i?S #ªv p¨ h?€M? G¬B h? i¬M; i?S M,K- F?B M im pB M°B
¸° bBM? K M? F?Q HU+ p¨ HBM? ?²M +O h`B m S?QM;- +kM; +! i,M; T?9+ M?'i ¸`

h`QM; ¸!- EBK E?¬M h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM;- b m F?B bY /KM; K°i HQÊ
J"ið- i? +?i bBM? K M? H¢B K°i H¬M M[¸°i T?€- ¸¢i iÈB ói¬M; i?S M,K ¸¢B i?¨M

*! i? M!BX

h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM;- +?QM? H¨ /U p¨Q K°i HQÊM; i`•M #ªQ ¸SM; ¸
T?€X

h¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M- h`B m S?QM; p¨ æ¢B æ >Q h?¬M *ªM? F?¬M; +? M
HBM? ?²M M;QM; Hmv M- i?"K +?Q +ÁM K¢M? ?ÆMX

J¨ w +?Q æ¢B æ - /QÈB iB M? ?m®M; M;QM; Hmv M ¸½ #'i i`B #'i ;B€+ F?¬B T?K+

o®M /oX

hm pB +O h`B m S?QM;- b m F?B ¸°i T?€ >Q h?¬M *ªM?- i?U+ HU+ +kM; F?¬M; i,
i?b +?i HQÊM; +?•M M;mv M +O ?„M +kM; ¸½ bÈK b€M? M; M; oQÆM; :Bª- +?O
+?B M HU+ K¨ i?¬BX

h? M?QM;X

h`QM; [m€ i`bM? h`B m S?QM; ¸°i T?€ >Q h?¬M \*ªM?- ¸½ /MM; K°i HQÊM; i`B M;m
bBM? K°i HQ¢B T?ªM SM; /•v +?mv MX

æB m M¨v +kM; F?B M +?Q i? +?i bBM? K M?- w +?Q HBM? ?²M- p¨ +€+ T?QÆM;
M?ÄX

@ h?U+ HU+ +O i ?B M M v- ?ŠM ¸½ F?¬B T?K+ ¸QÊ+ b€m #ªv i?¨M? bQ pÈB FB
HU+- i?"K +?Q +ÁM Qm i? ?ÆM +ª FB T i`QÊ+X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM;- KÆ ?² iU ç€M? ;B€ #ªM i?•MX

æ9M; H9+ M`vX

h` M F?QªM; F?¬M; +O o¢M h?€M? h¬M;- tm'i ?B M M,K b€m Hm²M; F?Q iS+ bS+ i`QM; ç! +ÁM +! #®M- M,K Hm²M; w +?Q æ¢B æ X

@ o¢M h?€M? h¬M;- ;B Q` h`B m S?QM; K°i i`QM; hY S?€i aQM; h` ` ç•v5

@ hY S?€i aQM; h` i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv M- i°B €+ +?²M; +?'i- ç€M? +QÈT HÊB Q+? +?Q T?¬M HÈM h¬M; T?€B- M?'i ç`M? T?ªB #„i;B i i?` +?9M;

@ >W- i`¼M; #ªQ M?Q h?S h?¬M E?Q- ?€+! i? /Q K°i h¬M; T?€B L?` hBM? #ªQ i` æ€K ç¢B M,M; >Q h?¬M \*ªM? +O æ` GBM? æB M- T?B m T?M i` M i`B + Q- M;¢ h¬M; # M /QÈB- H M iB M; i?ªQ T?¢iX

h`QM; i? M? •K M`v- i?"K +?Q +ÁM +! +?9i F?¬M; i? K +?2 ;B'm /K+ p¼M; +QÈT ç *! i? çQ€M çQÊ+- h? ;BÈB h¬M; K¬M i¢B oQÆM; i`B m æ¢B \*`M M`v- KS+ ç° +€ H ?ªB pU+ tmM; [m M?- +ÁM Km®M M?dM? ?ÆMX

oKiXXX oKiXXX

*QÌM; ;Bª >Q h?¬M *ªM? +O >Q h?¬M *ªM?- /QÈB HQ¢B ibM? i? M?Q p`v- +kM; F o¢M h?€M? h¬M; /M b Q +kM; iWM; H` K°i h¬M; T?€B h K hBM?- K°i i?`ìB ?mv ?Q ?ÆM M[ +ÁM +! # p` æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- ?ÆM KQÌB p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M \* :B`T?9i M`v- i`QM; bÆM K¬M- tm'i ?B M ? B p` æ¢B æ - M;Q¢B i`W GBM? Zm€M? MB M ?„+ #`Q M[X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i Hm²M; bS+ K¢M? iQ HÈM #¶M; M?B M M;QM; ?B M i?`M? [m M; ªM? K°i H½Q ; > B æ¢B æ - K°i >bM? +?B m æ¢B æ X

@ > ? hW H½Q [m€B- t2K` b m F?B i'M +?S+ >mv M Zm M; \*ªM? i?'i #¢B- bB M;QÆB ç½ iB T+`M ç¢B M¢M- F?¬M; i? K¢Q ?B K iQ`M HU+ ` i v çQÊ+X

J°i p` æ¢B æ FBK #`Q +O æ` GBM? æB M- H¢M? M?¢i +QÌBX

o` æ¢B æ FBK #`Q M`v- FBK [m M; p` bS+ K¢M? iQ HÈM i` M M;QÌB- `M i`QM; F? æ F?€+- ?B M M?B M H` K°i p` æ¢B æ çdM? T?QM;X

@ h`QÆM; >mv M æ°M;- K°i i`QM; # æ¢B æ çSM; ç-m +O æ` GBM? æB MX

GBM? Zm€M? æ¢B æ p` i?B m MB M ?„+ #`Q im pB æ¢B æ Î# M +¢M?- i?Q€M; M i`¼M;X

*?B M HU+ +O æ¢B æ çdM? T?QM;- ?ÆM t æ¢B æ #bM? i?QÌM;- +?B K id H + >Q h?¬M *ªM?X

h¢B oQÆM; i`B m æ¢B æ - h?€M? \*?O >mv M Zm M; \*ªM? ?`M; M,K ç m # [m M- i? o`ô- `i Qi F?B ?ÄB ç M i? bUX

*?Q M M- /QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- M?[M; æ¢B æ çdM? T?QM; M`v- ;¬M i` M i? ;B MX

o¢M h?€M? h¬M; p®M /o +kM; +! K°i p` æ¢B æ çdM? T?QM;- i? M?QM; +?d iB + H½Q [m€Bô- i?¼M;mv M ç½ iB T+`M ç¢B M¢M- i?U+ HU+ bmv ;BªK K¢M?X

@ o¢M h?€M? h¬M;- /QÌM; M?Q ç½ ;†T T?ªB K°i +?9i T?B M iQ€BX

h`B m S?QM; iW i`QM; T?ÁM; çB` X

G9+ M"v- iQ" M #° bÆM K¬M o¢M h?€M? h¬M; - ç½ #` K°i Hm²M; F?Q iS+ bS+ K¢M? æ¬M; çªQ ç iY i`QM; bÆM K¬M- ç m +ªK i?'v iBK ; M`mM`~v- M; v +ª i?Î K¢M? K *kM; K vX
 :B^M; +Q +O + 'T #"+ oQÆM; :Bª- ç m î i` M i`lB + QX
 @ h`B m S?QM;X
 h`B m S?QM; pW KÈB ?B M i?•M- ó\*¬ h`B m *?Qô +O æ` GBM? æB M i` M F?¬ iB M;X
 h`QM; K„i \*¬ h`B m *?Q i`"M M;"T FQM? bÊ p` FB M; F}- M;Q`B` +ÁM +| p`B T?-M
 G9+ +ÁM î iÁ i?"M? /QÈB ç'i i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M- h`B m S?QM; ç½ iV *?QX
 h¢B i?lB F?„+ +m®B +MM; i`QM; h` .QÆM; S?O- *¬ h`B m \*?Q ç½ #` >„+ :B Q G T?QÆM; M?•M HQ¢B- ç€M? +„T +?b F?| *'K L;mv M h?-M GB MX
 J°i K" M M"v- H¢B ?B M H M i`QM; ç-m h`B m S?QM;X
 @ >„M +?QM? H` h`B m S?QM;\ J°i i`QM; hY S?€i aQM; h`\
 •M? K„i ç€K oQÆM; :Bª- æ¢B æ +O æ` GBM? æB M- ç m /WM; H¢B i` M M;QlB h a m F?B E?¬M; :B M h?-M >mv M F i i?9+- ç½ ? B i?€M; i`¬B [m - bU iQ+? i`mv h`- ç½ H M`°M; F?„T + Q i-M; oQÆM; i`B m æ¢B HK+X
 J` ?bM? iQÊM; i?B m MB M i|+ iQK b•m F?¬M; HQlM; çQÊ+ i`QM; hY S?€i aQM; i i`QM; aQM; h`X
 h?B m MB M i|+ iQK M"v- K¼B M;QlB ç m ;¼B ?„M H` h`B m S?QM;X
 L?QM; çB m M"v +kM; F?¬M; [m M i`¼M;X
 Zm M i`¼M; H`- ?„M ç½ i`î i?"M? F i?m ?Q¢+? HÈM M?'i i`QM; h` .QÆM; S?OX
 @ s2K` - F?¬M; i? î H¢B o¢M h?€M? h¬M; çQÊ+ M[ `²B
 h`B m S?QM; i?'T ;B¼M; H`K #~KX
 JQÊM o¢M h?€M? h¬M; H`K pB M ç€ H|i çQlM;- H-M M"v ?„M ç½ H°i t€+ M?ªv p¼i- M?'i i`QM; h` .QÆM; S?O- M?QM; ç²M; i?lB +kM; K M; ç M i B ?¼ `i HÈM +?Q o¢
 @ h`B m S?QM;- o¢M h?€M? h¬M; 2`^M; F?¬M; i? +?2 +?Î +?Q M;QÆB çQÊ+ M[pB M +O o¢M h?€M? h¬M;- +?9M; i b) i" M HU+ v K i`Ê M;QÆB +?¢v i`®MX
 >bM? +?B m æ¢B æ i|+ i`„M; óhW H½Q [m€Bô- i`mv M •K pÈB h`B m S?QM;X
 :B[F?¬M; i`mM;- i?-M b„+ +O # p` æ¢B æ - ç m +| +?9iªK ç¢KX
 *'T #"+ h¬M; T?€B +O æ` GBM? æB M- + Q ?ÆM o¢M h?€M? h¬M; K°i #"+- M m M F?¬M; i? +?B M i?„M;X
 o¢M h?€M? h¬M; M;mv M w` i v i`Ê ;B9T h`B m S?QM; +?¢v i`®M- +kM; t2K M?C çÐ `²BX
 @ h`B m S?QM;- M m M;QÆB +| i? +?¢v i`®M iÈB oQÆM; >-m T?O- M?Q p"v i?b K¢M;X
 GBM? Zm€M? æ¢B æ M?„+ M?ÎX
 oQÆM; >-m T?O /M b Q +kM; H` +Æ + 'm i?®M; i`` + Q M?'i i` M / M? M;?o +O h ç¢B #B m +?Q >Q`M; i°+ æ¢B *`MX
 @ *?¢v i`®M\

E?|2 KB M; h`B m S?QM;- F?¬M; F?ÄB M? +? H M K°i MK +QìB iU ;B mX
 o¬ ibM?- ?„M +?Êi M?Ê ç M i`M; /B M óhY oQM; i`mv b€iô i¢B h?QÆM; >ªB M;¬v
 @ æ i¢ ?ªQ w +O +?Q p`X æ€K pÈ p`M M`v- +ÁM +?Q +| iQ +€+? ç i +?¢v i`®M)
 h`B m S?QM; H„+ ç-m +QìB- i?Q€M; ?`M? H pÈB ç€K M; QìB GBM? Zm€M? æ¢B æ
 GìB M`v pW M|B ` - +QìM; ;Bª bQM; T?QÆM; ç m ó²ô H M K°i i`MX
 @ hB m #®B +m²M; p¼M; X
 @ hB m #®B pW KÈB i`M +?S+ oQÆM; ;Bª F?¬M; H•m- ç½ F?¬M; #B i i`ìB + Q ç`i
 æ€K +QìM; ;Bª æ¢B æ +O æ` GBM? æB M- ç m F?¬M; F?ÄB iS+ ;B`M K` +QìBX
 •K -K -KXXX
 h?Q€M; +?®+- i`M; +°M; KQìB Hm²M; w +?Q oQÆM; ;Bª- i?`K +?Q +| ? B # Hm²M;
 M; QìB h`B m S?QM; X
 Gm²M; w +?Q M`v tmv M [m ?Q F?¬M;- M´ p M; i¢B T?QÆM; /B M HBM? ?²M- /šM
 ç` p¬ ?bM?- çO F?B M bÆM #,M; ç` HB iX
 •K -K -KXXX
 E?m pU+ T?K +`M bÆM K¬M +O h`B m S?QM;- i`QM; F?QªM? F?„+ ç½ bKT ç´ - /Q
 i`MM; FQ+?- ç½ ?| i?`M? i`Q #KBX
 @ E?¬M; i®iX
 h` M #-m i`ìB K•v- H½Q ;Bª K†+ +?B M #`Q çÄ b`K óh?B i GB h?B M ô F?¬M; F?ÄB
 L?B m w +?Q oQÆM; ;Bª M?Q p`v- +ÁM +| +ª w +?Q æ¢B æ i? K /U- 2 `M; çO F?
 oQÆM; ;Bª #bM? i?QìM; bKT ç´ - i?`K +?Q i`U+ iB T ?²M T?B T?€+? i€MX
 J` # M T?Q o¢M h?€M? h¬M;- ç€K M; QìB GBM? Zm€M? æ¢B æ - +kM; F?¬M; F`T
 J°i +•m M|B +O h`B m S?QM;- ç½ F?B M M?B m M; QìB iS+ ;B`MX
 G9+ M`v- ç€K oQÆM; ;Bª- æ¢B æ +O æ` GBM? æB M- +kM; +?d KQM; +| i? M?
 i`¼M; #ªQ h?S h?¬M E?QX
 @ >W5
 h`B m S?QM; çSM; H†M; i¢B +?¶- pšM bWM; b[M; #'i ç°M; X
 E?Q iS+ HBM? ?²M +O ?„M- ;B®M; M?Q K°i #B M +? i b•m F?¬M; i?'v ç€vX E?Q
 *´- Km¬M çìB F?¬M; ç´BX
 Gm²M; HU+ HQÊM; w +?Q €T #€+?- +?O v m H` M?^K p`Q T?QÆM; /B M HBM? ?²M
 ç` €T #€+?X
 J` M?[M; Hm²M; w +?Q M`v- `ÆB H M M; QìB h`B m S?QM;- H¢B M?Q MûK ç€ p`Q #
 •K -K -KXXX
 a m K°i çÊi w +?Q i`MM; FQ+? +O ç€K oQÆM; ;Bª- æ¢B æ - iQ`M #° ç m F?¬M; ç
 @ æB m M`v G`K b Q +| i? \
 " M T?€B æ` GBM? æB M- ç€K ç¢B M,M; >Q h?¬M \*ªM? pW ` i v- ç m i?'i i? M?)
 L?B m w +?Q i`MM; FQ+? M?Q p`v- +?Q /M H` æ¢B æ - +kM; F?¬M; i? ç®B F?€M
 ? Q i`MX
 L?QM; h`B m S?QM; pšM bWM; b[M; i¢B +?¶- #bM? v M p¬ bU- F?¬M; +| +?9i ç°M

:BÌ T?9i M"v- #'i Hm" M H" ç€K M; QÌB o¢M h?€M? h¬M; - ? v H" i? +¬M; "Q ¢i +O #° /¢M; M?Q M?bM i?'v [m,X

@ *| i? H"K çQÊ+ ç M i`bM? ç° M"v- i`W T?B H" w +?Q HBM? ?²M- ç¢i iÈB +'T ç° a GBM? Zm€M? æ¢B æ ?Qi b•m K°i ?ÆBX

" M T?Q æ` GBM? æB M- ç€K M; QÌB óh`QÆM; >mv M æ°M; ô æ¢B æ - +kM; F?¬ i?"K +?Q b„+ K†i +ÁM +| p`B T?¬M M; QM; i`¼M; X

Zm M b€i F„ K°i HQÊi- i?b +| i? M?"M` h`B m S?QM; +?d KÈB iB M p`Q >Q h?¬M L?QM; M m M?Q +~M i?"M [m M b€i- b) T?€i ?B M F?Q iS+ +?•M M; mv M iQ`M i?• +QÌM; ç° pQÊi [m oQÆM; :Bª #bM? i?QÌM; - F?ª M,M; M„K ;B[HU+ HQÊM; i`QM; i i? iQÎM; iQÊM; M´BX

@ *¬ h`B m \*?Q- /šM ç²M; K¬M +O M; QÆB çB çBX h F?¬M; Km®M ç¢B F? B b€i ; h`B m S?QM; H[M; i?[M; +'i #QÊ+ i`QM; b•M p„M; - €M? K„i M?bM +?^K +?^K \*¬ h` æ¢B F? B b€i ;BÈB\

*¬ h`B m \*?Q #` ?„M M?bM K" T?€i bÊX

E?¬M; #B i i¢B b QX

.QÈB bU +?2 +?Î +O M?B m h¬M; K¬M i`QÎM; #®B H" oQÆM; :Bª p` æ¢B æ M?Q M?bM +?^K +?^K- ?„M pšM F?¬M; +ªK i?'v M iQ`M +?9i M"QX

h?Q€M; +?®+- ?„M /QÌM; M?Q ?²B iQÎM; H¢B +ªM? iQÊM; h`B m S?QM; ç½ iWM; h?'ô i`QM; h" .QÆM; S?O- `9i çB HBM? ?²M +O ? B M; QÌB G K :B Q oQÆM; X

"|M; K bÊ ?½B- /QÌM; M?Q pšM +ÁM i²M i¢B- /mv i`b ç M i" M #•v ;BÌX

@ æ¢B F? B b€i ;BÈB\

æ€K oQÆM; :Bª- æ¢B æ +O æ` GBM? æB M- ç m H° p F?BM? i?QÌM; - /QÌM; M +MM; ?`B ?QÊ+X

æ9M; H9+ M"vX

h`B m S?QM; ç°i M?B M +?"K `½B #QÊ+ ` K°i #QÊ+X

oKiXXX

L; v i¢B +?¶- +?d +ÁM HQm H¢B K°i ç¢Q i`MªM? S?QM; G¬BX

æ€K oQÆM; :Bª >Q h?¬MªM? ç m +ªK i?'v i`QÊ+ K„i ?Q H M- ?Q`M iQ`M F?¬M; ç°M; +O h`B m S?QM; X

E?QªM? F?„+ iB T i?2QX

h`B m S?QM; ç½ tm'i ?B M i` M #-m i`lB- çSM; ;B[ ? B T?2 o¢M h?€M? h¬M; p` æ >QiXXX

æ€K oQÆM; :Bª- æ¢B æ +O bQM; T?QÆM; - ç m ?Qi K°i M; KK F?Q H¢M?X

E?¬M; T?ªB ?Q`B M; ?B- i®+ ç° K" pW `²B h`B m S?QM; #`v ` - [mª i?"i [m€ FBM çdM? T?QM; M?Q óh`QÆM; >mv M æ°M; ô +O æ` GBM? æB M` - M?[M; oQÆM; i? M?bM`äX

@ L; QÆB

h` M i`€M *´ h?¬M h`M EB K- +?Êi S ` K°i ;B¼i K² ?¬B H¢M?X

.QÈB €M? K„i +?,K +?9 +O h`B m S?QM; - #|M; K F?OM; #® i`QM; HÁM; ?„M- ç½ i HBM?X

>„M F?¬M; ? ?Q¬B M;?B h`B m S?QM; +| M,M; HU+ óççB F? B b€i;BÈBô ? v F?¬
" M T?Q æ` GBM? æB M- i?Q€M; H•K p`Q v M H†M; i`QM; ;B•v H€i- +| H) #ÎB p
F?¬M; HQÌM; çQÊ+- ?Q†+ H` pšM +ÁM `mM; ç°M; i`QÊ+ i®+ ç° FBM? M;QÌB +O ?
L?QM; çQÌM; çQÌM; H` ç°B M;k +O ççB h¬M; h K hBM?- ?€ +| i? ç K°i oQÆM; :B
+?S+ ?M /¼ çQÊ+\
æ€T €M- ``i`ä`M;X

3ddX *?QÆM; 3d3, L;?B M a€i o¬ hbM?

h` M #-m i`lB oçM h?€M? h¬M;X

oKiXXX

h`B m S?QM; +?d K°i #QÈ+- ç½ tm'i ?B M ;B[? B ç°B M;k +QÌM; ;Bª >Q h?¬M *ªM
@ æçB F? B b€i;BÈB\

> B T?2 +QÌM; ;Bª +O æ` GBM? æB M p`oçM h?€M? h¬M;- ç m i?Q€M; H•K p`Q v
M ç`+? i - i` M K†i ç m H°` #B m ibM? [m€B /`X

" M T?Q oçM h?€M? h¬M;- HçB +•M M?„+- F?¬M; #B i h`B m S?QM; ç M; Mªv` [
æ€K oQÆM; :Bª- æçB æ +O æ` GBM? æB M- ç m i?Q€M; bYM; b®i;B•v H€i- iB
+?¼+ i` M K†i +`M; ç"K ?ÆMX

*| H)- i®+ ç° +O h`B m S?QM; i?"i bU FBM? M;QÌB- pQÊi[m i?QÌM; M?•M- i? M?
;Bª >Q h?¬M *ªM? M?Q p"v- # Q ;²K +ª K'v p`æçB æ p`K°i p`æçB æ çdM? T?QM
p¬ +MM;X

@ > ? ?

æçB æ FBK #`Q óh`QÆM; >mv M æ°M;ô +O æ` GBM? æB M- M;Y ç-m +QÌB HÈ

@ hB m #®B M;m Km°B- M;QÆB +?Q `^M; +?d #^M; K°i +•m M|B mv ?B T p¬ +MM;
ç°B M?•M K½ +O æ` GBM? æB M +?9M; i b Q\

GÌB M`v pW /Si- ç€K +QÌM; ;Bª >Q h?¬M \*ªM? +O æ` GBM? æB M- ç m +`i iB M;
æ€T €M- [mª i?"i H` F?¬M; i? X

æQÌM; çQÌM; H` bB m +`T ççB h¬M; M?Q æ` GBM? æB M- ç°B M;k M?•M K½ ç m
+•m M|B +O K°i i M iB m #®B K` #` /¼ HmB çQÊ+\
L?QM; K` i`QM; ç€K M;QÌB +O æ` GBM? æB M- +?d +| \*¬ h`B m *?Q H` F?¬M; +O
h`QM; ç-m ?„M- HçB ?B M` K°i K`M tªv` i`QM; E?¬M; :B M h?¬M >mv MX

h?B m MB M i|+ iQK i`QM; i-K K„i- p`Q i?lB çB K ç|- +| K°i HQçB i`M ç`M? p`iU
*?Q /M H` H9+ M`v- i` M K†i +O i?B m MB M ç|- pšM F?¬M; ? +| MY çB K FBM?
E?|2 KB M; i?B m MB M i|+ iQK- F?) +QÌB M?çi,
@ >¬K M v- +€+ M;QÆB b) F?¬M;- M?QM; b m M`v- +€+ M;QÆB M?'i ç`M? b) H`K
GÌB M|B pW /SiX

oKiXXX

h`B m S?QM; HçB #QÈ+` K°i #QÈ+- i`QM; ?Q F?¬M; HQm HçB K°i ççQ i`MªM? S

G9+ M`v- i®+ ç° +O h`B m S?QM;- F?¬M; +?d M? M? ç M FBM? M;QÌB- K` i`QM; i
€Q M;?o S?QM; G¬B- >mv M ççQ + Q i?•K ?mv M /B mX

@ J¼B M;Q`B +~M i?"MX

" M T?Q æ` GBM? æB M- `i M?B m oQÆM; :Bª- æ¢B æ - T?-M HÈM ç m F?¬M; M +O h`B m S?QM;X

>B M M v- w +?Q æ¢B æ +O h`B m S?QM; ç½ F?¬B T?K+ çQÊ+ #ªv i€K T?-M- T? çdM? + QX

h¢B MÆB M"v- M;Q¢B i`W æ¢B æ çdM? T?QM; M?Q h`QÆM; >mv M æ°M; ` - M? b€M? #^M;X

oKiXXX

æ°i M?B M- K°i ç¢Q i`MªM? S?QM; G¬B- i` M M;Q`B tm'i ?B M K°i i-M; çB M p,M

h-M; çB M p,M HU+ T?€+? M"v- H" K°i K"m p" M; `U+ `Ð- mv i? F?OM; #® imv i H M´- ç½ F?B M F?¬M; F?Q tmM; [m M?- KÆ ?² i`mv M ç M iB M; `Qi ;"QX

@ E?¬M; i®iX

h`QÆM; >mv M æ°M; p" p" B p` æ¢B æ +O æ` GBM? æB M- ç²M; HQ¢i i?'i i? M? F?OM; #® +O HU+ T?€+? p" M; |M; `U+ `Ð FB X

h? M?QM;- H`B M?„+ M?Î +O #¼M ?„M- ç½ +?"K i` X

oKiXXX

E?QªM? F?„+ h?€M? G¬B h? #MM; M´- i®+ ç° +O h`B m S?QM; i`QM; M?€v K„i-

•KXXX

h`QM; iB M; H¬B KBM? M´ p M;- h`B m S?QM; #'i M; ì ç€M? p T?Q K°i oQÆM; :Bª ç T?ÁM;X

@

o` oQÆM; :Bª >Q h?-MªM? FB - +,M #ªM F?¬M; i? M; ,M çQÊ+ bU i`MM; FQ+? +O i-M; i?S M,K ç¢B i?"M?- i?•M i? +?d i`QM; +?ÈT K„i ç½ #` M;?B M ûT i?"M? #¼i

J°i [mv M p¬ +MM; çÆM ;BªM- h`B m S?QM; F?¬M; ? p" M /KM; +?•M M;mv M- /M +MM; K¢M? K)- ç€M? +? i K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ >Q h?-MªM? ?"m F€X

>Qi

h` M b•M i?Q€M; +€B ç½ H•K p"Q ioM? K`+?X

> B # M ç`+?i ç m M;~M M;Æ- i`Æ K„i M?bM h`B m S?QM; /MM; i®+ ç° FBM? M;Q` b€i K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+X

J¼B M;Q`B ç½ HQ`M; i`QÊ+- i®+ ç° p" i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +?„+ +?„M F?

h? M?QM; H¢B F?¬M; M;Q`B M"Q M;?o ç M- K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+ H•m M, M; v +ª HU+ ?Q" M i?O +kM; F?¬M; +|- ç½ #` i`U+ iB T ç€M? +? iX

L?'i H" *¬ h`B m \*?Q +O æ` GBM? æB M- i`QM; HÁM; +"M; +ªK i?'v H¢M? H)QX

>„M `ä`"M; M?bM i?'v h`B m S?QM; b m F?B ç€M? +? i K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU M?Q +k- ;B®M; M?Q +?Q iWM; tªv ` +?mv M ;bX

S?ªM; T?'i- ç€M? +? i K°i p` oQÆM; :Bª GoM? oU+- i`QM; K„i h`B m S?QM; +kM ;B i +?|X

h`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv M- iW iÁ i?"M? /QÈB ç'i +?Q ç M h" .QÆM; S?O- i? poM? pB M Hm¬M iQM? iQ€M i`QÊ+ F„+ "M;- +?Q M M ?"M? ç°M; +"M; i?QM; /QM

@ h M i?S M?'iX

h`B m S?QM; pšM ;B[M;[F?Q #bM? i?ªM,
 @ "•v ;BÌ +€+ M;QÆB`9i çB- pšM +ÁM +Æ ?°BX
 æ€K M;QÌB +O æ` GBM? æB M- i`QM; i?Q€M; +?®+ H•K p`Q ioM? K`+?- #'i +?I
 ç²M; HQç i H Q p T?Q h`B m S?QM;X
 @ h®+ ç° +O F M`v i?"i FBM? M;QÌB- p•v F?®M ?„MX
 æ¢B æ FBK #`Q óh`QÆM; >mv M æ°M;ô- iS+ ;B"M ;-K M? K°i iB M;X
 h? M?QM;X
 h?B m MB M i!+ iQK i`QM; i-K K„i- H¢B F?¬M; ? +| +?9i FBM? ?QªM;- F?|2 KB M;
 +?¼+X
 @ S?QM; G¬B *?B .U+X
 a m HQM; h`B m S?QM;- #¶M; M?B M M;QM; F i` K°i ç¬B S?QM; G¬B *?B .U+ p
 +?'M ç°M; FûQ i?2Q K°i +ÆM H®+ S?QM; G¬B FBM? i?B MX L?'i i?ÌB- i?B M ç` H
 *?B S?QM; G¬B p` J°+ \*?B S?QM; G¬B- ?| i?`M? ? B ç¢Q /U+ [m M; iQ HÈM- +•m
 S?QM; G¬B *?B .U+ pk ç°M;- T?€i` m v i? w +ªM? +QÌM; ç¢B- ç½ b€M? M; M; pÈB
 :Bª >Q h?¬M *ªM? #bM? i?QÌM;- i?"K +?Q +kM; F?¬M; / /`M; iB T +`M çQÊ+ h`B
 L?QM; S?QM; G¬B *?B .U+- +?d H` ç h`B m S?QM; ;B i,M; i®+ ç° K` i?¬BX
 oKiXXX
 S?QM; G¬B *?B .U+ p` HU+ T?€+? FBK b„+ #€ ç¢Q- ç2K i®+ ç° +O h`B m S?QM;-
 @ GQm H¢BX
 h`QM; ç| - K°i p` æ¢B æ >Q h?¬M *ªM? p` K'v p` oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM?- +?d KE
 iQ+? K` h`B m S?QM; ç½ # v [m X
 •KXXX
 h`B m S?QM; F?¬M; +?9i bÊ ?½B- +QÌB HÈM K°i iB M;- i`U+ iB T +?'M p,M; i M
 KkB +?`m b`QX
 @ *€B ;b\
 o` æ¢B æ >Q h?¬M \*ªM? ?QªM; bÊ i?'i i? M?- i?•M i? #` ç`v HmB- F?Q ?mv i+?'
 J†+ /M h`B m S?QM; F?¬M; i¢Q i?"M? i?QÆM; ?¢B i?U+ +?'i M`Q +?Q ?„M- M?QM
 K)- ç½ +| i? +?'M p,M æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- M?Q p`v +kM; [m€ H` FBM? i? ?½B
 S?QM; G¬B *?B .U+ T?®B?ÊT pÈB h?€M? G¬B GU+ S?€+?- F?B M i®+ ç° p` HU
 i`U+ iB T +?'M p,M; æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?X
 J°i K`M M`v- ç½ F?B M +?Q T?¬M ç¬M; +QÌM; ;Bª +O bQM; T?QÆM;- ç m`mM; ç
 @ h?€M? G¬B h? i-M; i?S M,K- +kM; iQÆM; çQÆM; +'T ç° >Q h?¬M *ªM?X h-M; i
 p`Q HU+ T?€+?- i?b +Æ #ªM ç½ +| i? +?®M; H¢B æ¢B æ #bM? i?QÌM;- M;?B M €
 h`B m S?QM; +ªK M?"M çQÊ+ i`QM; M;QÌB i`M M;"T F?Q HU+ p` HU+ HQÊM; p¬ +
 J¶B +€B ?¬ ?'T +O ?„M- ?Q†+ H` K¶B +€B ;BÆ i v M?' +?•M- ç m K M; HU+ HQ
 F?¬M; +-M i,M; +QÌM; i? K +?•M M;mv MX
 æ•v H` +QM çQÌM; Hmv M i? +O "€M h?¬M *¬M o•M M;"v tQ X
 L?QM; h`B m S?QM; im ?`M? óEBK E?¬M h?€M? G¬B h? ô- H¢B +`M; H` T?B M #ª
 h?€M? h? ô M;mv M #ªMX
 @ hB m #®B HQm H¢B5

o`æ¢Bæ >Q h?¬M \*ªM? FB - K†+ /M ç½ #`ç~v HmB- i? M?QM; # M +¢M? pšM +
oU+ p¨ K°i p`oQÆM; :Bª çdM? T?QM; X

> B p`oQÆM; :Bª >Q h?¬M *ªM? M¨v- ç m +U+ F€ K ?B m i®+ ç°X

G9+ i`QÊ+- p`æ¢Bæ FB ` i v- +kM; KB M +QÐM; M;; M +ªM çQÊ+ h`B m S?QM; -
K°i +Æ ?°B ` i v ;B[+?•M ç®B T?QÆM; X

@ :B i5

h`B m S?QM; F?¬M; i`€M? F?¬M; Mû- i?9+ /K+ HU+ T?€+? h?€M? G¬B h? - pmM
ç€M? p T?Q ? B p`oQÆM; :BªX

> B p`oQÆM; :Bª >Q h?¬M \*ªM? M¨v +kM; #B i bU HÊB ?¢B +O h`B m S?QM; - M
T?ÁM; #`X

@ >mv M h?¨M? GoM? oU+X

L?QM; F?QªM? F?„+ h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- ? B ç¢B oQÆM; :Bª ç m i?´v
+€B- H•K p¨Q K°i iÁ K +mM; +´i?¨M?- bQÆM; F?|B HQÊM Hì- +ªK [m M w i?S+ ç
M„K; B[HU+ HQÊM; +kM; #`?¢M +? `i HÈMX

@

> B ç¢B oQÆM; :Bª #` [mv M FbM? HU+ T?€+? FBK b„+ #€ ç¢Q imv i Hm•M- ?Q¨M
H¨T iS+- ç²M; i?|B i`mv M ç M ? B iB M; ?ûi i?ªK i?B iX

•KXXX

> B ç¢B oQÆM; :Bª- K°i >Q h?¬M *ªM? ?¨m F€- K°i >Q h?¬M *ªM? çdM? T?QM; - +
i¢B +?¶X

@ aQM; b€i

" M T?Q o¢M h?€M? h¬M; - GBM? Zm€M? æ¢Bæ p¨ ç€K M; Q|B GK+ o•M oQÆM; ç
h`QÊ+ ç| - h`B m S?QM; ç½ K°i [mv M ç€M? +? i K°i p`oQÆM; :Bª GoM? oU+X
J¨ H9+ M¨v- H¢B M; ?B M b€i €T çªQ ? B p`oQÆM; :Bª- i`QM; ç| +ÁM # Q ;²K +ª K°

@ h M i?S # X

h? M? •K #bM? i?ªM F?¬M; +| ;b ç†+ #B i- H¢B F?B M °i T?QÆM; +Q|M; ;Bª +O a
H¢M?X

¨ K°i iB m #®B oQÆM; :Bª KÊB i`M +?S+- i`QM; F?QªM? F?„+ HB M iK+ +?ûK ;B
ªM?- çB m M¨v F?B M ç¬M; çªQ oQÆM; :Bª- æ¢Bæ +O æ` GBM? æB M- ç m +ª
o¨v K¨ i?B m MB M FB +ÁM +® ibM? #B m ?B M M?Q F?¬M; +| ;b iQ i€iX

@ G¬B .U+ S?B æ°M i?m¨iX

a m HQM; h`B m S?QM; - G¬B .U+ ?mv M pk +?¨M ç°M; - bBM? ` K°i +?m¶B [m M; ;
ç¢Q p¨ €Q M; ?o F?¬M; ;B M F€ /B mX

oKiXXX

h?•MªM? +O h`B m S?QM; - ç½ #B M K'i- F?¬M; i?´v ç•m M[X

@ hB m #®B- +? i çB5

L; v F?QªM? F?„+ iB T i?2Q- H´v æ¢Bæ FBK #¨Q óh`QÆM; >mv M æ°M; ô- /šM ç-
K„i ç½ T?€i ç°M; i? +¬M; FBM? i?B M ç°M; ç` X

•K -K -KXXX

" p` æ¢B æ ç²M; HQ¢i i'i +¬M; - F?B M K°i T?QÆM; i?B M ç` - KÆ ?² +?'M ç°M;
Hm²M; HU+ HQÊM; +'K F}- ç€K oQÆM; :Bª Î ; -M ç¡- ç m #` /¢i` M; Q"BX
aÆM K¬M o¢M h?€M? h¬M; Î # M /QÈB- +kM; i`U+ iB T bKT ç´ K°i KªM; HÈMX
lv i? #U+ M"v- çO ç KB m b€i K°i p` æ¢B æ #bM? i?Q`M; - +?d iB + H" ç½ i?'i #¢
i?B m MB M i!+ iQK FB - /Q`M; M?Q i`QM; KÆ ?² ç½ M„K i`QM; i v i? +K+ iQ" M i
i'M- i?Q€i F?ÄB bU p•v b€i HB M i?O M"vX
@ S?QM; G¬B .U+ h`ªKX
h`B m S?QM; i?Q€M; +€B ç½ tm'i ?B M i¢B K°i MÆB F?€+ i`QM; ç°B M; k +O æ`
S?®+
h`QM; F?QªM? F?„+ ?B M i?•M- K°i ç¢Q G¬B .U+ S?QM; ©M? b„+ #ûM- ç½ t i [m
:Bª GoM? oU+X
@
o` oQÆM; :Bª GoM? oU+ FB - +,M #ªM F?¬M; F`T T?ªM SM; i?b ç½ #` +?B M F„ S
S?QM; - +?ûK i?"M? ? B çQ¢MX

oKi pKi pKiXXX

E?¬M; H•m b m- ç€K oQÆM; :B^a- æƒB æ +O æ` GBM? æB M- ç m i`¼M; i?QÆM
æ€K oQÆM; :B^a æƒB æ M"v- b„+ K†i i`"M M;"T ?®B ?"M- i`QM; HÁM; i`"M M;"T F
@ J†+ /M +?9M; i F?¬M; H"K; b çQÊ+ i M h`B m S?QM; FB - +kM; ?S ? M H`b) F?
+?d +¬M çÊB h?€B h?QÊM; h`QÎM; H½Q >mv M Zm M; *^aM? tm'i [m M- ç®B T?¡ pÊ
F?¬M; T?^aB / M?Q i`Î# "M i v b Q\

æ€K M; QÌB æ` GBM? æB M +ÁM b®M; b¡i- +¡ F?¬M; Qi M; QÌB ç m T?šM ?"M M; ?
@ h`B m S?QM; ;B i +? i M?B m oQÆM; :B<sup>a</sup>- æƒB æ +O æ` GBM? æB M M?Q p"
*^aM? tm'i [m M- F?ŠM; ç`M? b) F?¬M; i? +?Q ?„M

h`QM; HÁM; \*¬ h`B m *?Q i?¬K M; ?oX

L?QM; F?¬M; #B i iƒB b Q- K†B F?B M; ?o ç M i?B m MB M ç¡- i`QM; HÁM; ?„M Hƒ
M F?¡ ?B mX

oƒM h?€M? h¬M; - i` M #-m i`ÌB +O bÆM K¬MX

@ æ M H9+ `ÌB çB `²BX

h?•M ^aM? FBK b„+ +O h`B m S?QM; - çSM; ;B[ F?¬M; i`mM; - M?bM [mûi [m bÆM
+^aK i? 'v [m2M i?m°+ pW +^aK i? 'v t HƒX

oQÆM; i`B m- ç€K M; QÌB GBM? Zm€M? æƒB æ +kM; F?¬M; +<sup>a</sup>K i? 'v M; Q`B /U H
?ÆBX

oƒM h?€M? h¬M; M T?"M iƒB MÆB M"v- F?ŠM; ç`M? F?¬M; i? ;B[+?•M hB K l v M
>ÆM M[- hY S?€i aQM; h` ç½ ç„+ i°B pÊB M?B m i? HU+ bB m + 'T M?Q p"v- K°i +
+?„M F?¬M; i? #^aQ p çQÊ+X

@ h`B m S?QM; M; "v tQ ç½ F?¬M; +ÁMX h i M h`B m S?QM; - h^a æ²M; h?B M Zm•
H`i M +O i X

J°i i? M? •K i`QM; i` Q- p M; p¼M; F?„T i?B M ç` X

33yX *?QÆM; 33R, _ÌB E?ÄB h¬M; J¬M

@ h`B m S?QM; M; "v tQ ç½ F?¬M; +ÁMX h i M h`B m S?QM; - h^a æ²M; h?B M Zm
H`i M +O i X

h? M? •K M"v p M; p¼M; i?B M ç` - tmv M i? 'm HBM? ?²MX

h`QM; T?QÆM; pB M K'v M; "M /†K- p¬ b® bBM? HBM? i`Q im - F?¬M; +?d M?•MH
çQÊ+ ?"K M; ?o i`QM; HÌB M¡B M"vX

L; ?2 p"v- `i M?B m +QÌM; ;B^a î ç•v- M?Q GBM? Zm€M? æƒB æ p" ç€K M; QÌB GK+
h¬M; - +MM; pÊB h?B i GB h?B M i` M #-m i`ÌB- ç m +^aK i? 'v i? t€+ p" iBM? i?¬M

h? M? •K +O h`B m S?QM; - F?¬M; i? M; ?B M; Ì- +?QM? H` K°i HQƒB imv M +€Q ç
hmv M +€Q i?•M T?"M i?U+ bU +O #^aM i?•MX

h`B m S?QM; i`QÊ+ FB - ç½ bÈK F?¬M; +ÁMX

J†+ /M ?„M F i?W +€B i?•M i? M"v- M?QM; w +?Q HBM? ?²M- KÈB H` #^aM +? 'i +

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; Km®M K M; bS K M? p" / M? M; ?o +O M; QÌB F?€+ K" b
>ÆM M[- i?•M T?"M i?U+ bU +O ?„M- i`QM; i?ÌB ;B M M; „M- ç½ ;¬M M?Q b€M; i
H•m M[X

@ h?b` H` i? X

æ€K i`QÎM; #®B p` ç iY +O o¢M h?€M? h¬M; iWM; [m2M i?m°+ pÈB h`B m S?QM; i?¬K i?Î /`B- i?¬M b„+ i`Î M M T?S+ i¢TX

L;šK H¢B +kM; ç9M;X

h? ;B M M`v b Q +| i? tm'i ?B M v m M;?B i M;?`+? i?B M #U+ M`v çQÊ+ - +?d i`C M;OB- iW K°i iB m #®B *?•M GBM? *aM?- M?av p¼i iÈB +`T ç° oQÆM; :B^a- i?"K + b€i æ¢B æ X

@ L?Q p`v i?b M?B m çB K ç€M; M;î +kM; çQÊ+ b€M; iÄ `²BX

L K S?QM; pQÆM; H° ` K°i iB i?¬M; bm®iX

h`QM; h? ;BÈB h¬M; K¬M- ç¢i iÈB +`T ç° oQÆM; :B^a >Q h?¬M *aM?- pB + çQ¢i t T?aB H` +?mv M +´ [m€B ç€M; M;¢+ M?B M ;bX

h`QÊ+ ç•v- h`B m S?QM; p` L;[ hbM? [m" M +?9 iB T t9+- K` ?„M im´B +ÁM i` M? óo•M h^K hB M æB Tô- L K S?QM; pQÆM; i`i M?B M T?aB çB m i` i?•M i? +O ?„

E i [m^a çB m i` - T?€i ?B M i` M M;Q`B h`B m S?QM; +| `i M?B m çB K ç€M; M;ìX

J` #•v ;B`- h`B m S?QM; ç½ +¬M; #® i?•M T?"M i?U+ bU- i`i +^a +?•M iQÈM; HB M

@ æ•v _®i +m°+ H` t<sup>av</sup> ` +?mv M ;b\

a„+ K†i h?B i GB h?B M i`Î M M M;?B K i9+- i? +K+ ç°i M?B M #B M +?mv M- F?E i`Î i vX

oKiXXX

h?B i GB h?B M pmM; i v K°i +€B- i`QM; hB m h? :BÈB M?av ` K°i i?•M aM? ;B` M

@ Zm^a i?"i H` M?Q i? X

h`B m ;B ;B +Q`B +?m t|i- p K†i T?S+ i¢T,

@ S?QM; M?B- p®M /o ç½ #` M;Q`B +O •M ;B ?¢B +? i- b m F?B +? i- #` K°i ç¢B ?Q`M ?²MX

@ o"v ?mv i K¢+? >mv i J .QÆM;

h`QM; K„i h?B i GB h?B M +?Êi H|2 iBM? [m M;X

æB m K` ?„M [m M i•K M?'i- +?QM? H` ?mv i K¢+? >mv i J .QÆM; ?Q`M Ko- bBM H` +?mv M T?KX

@ >mv i K¢+? >mv i J .QÆM;- +kM; H` /Q b m F?B ó?„Mô ?`M; H•K- KÈB tm'i ?B

h`B m ;B ;B ;B<sup>a</sup>B ç€T `i +?B iB iX

h`QÊ+ F?B h`B m S?QM; çQ¢i t€ i`¼M; bBM?- K†+ /M iQ +?'i +O h`B m S?QM; - F?¬M; +| çQÊ+ ?mv i K¢+? +Q`M; ç¢B M?Q p"vX

h?B i GB h?B M M;?2 p"v- F?¬M; F?ÄB H•K p`Q i`¬K iQ i`QM; ;B•v H€iX

>„M ?Q`B M;?B- b m F?B h`B m S?QM; ?`M; H•K- ç½ T?€i bBM? #B M +® M`Q ç| - +O F?®B i?•M i? M`v- ?²B T?K+ H¢BX

h?"K +?Q `i +| F?a M,M;- h`B m S?QM; M„K ;B[K°i HQ¢B #Q T?€T M`Q ç| - +| i? i idM? p` #B M ?| X

h` M i?U+ i X

h` M i? ;B M M`v +| `i M?B m bBM? HBM?- i`QM; +Æ i? ?Q†+ Qi ?Q†+ M?B m ç r H` ? i bS+ KÄM; K M?- ?Q†+ H` Hm¬M i`QM; i`¢M; i?€B ~M iQM?- +| H) +^a ç`B +kM

@ h`B m S?QM; M`v b m F?B çQçit€i`¼M; bBM?- iB M i?•M M?'i ç`M? H` ççB M, M
 ç!- Q i M?'i +kM; H` æçB æ çdM? T?QM; - i?"K +?Q H` h?€M? *?O >mv M Zm M; *a
 h?B i GB h?B M ?Q i b•m K°i ?ÆBX
 aU ibM? ç½ i`Î M M T?S+ içTX
 h`B m S?QM; H` çQçit€i`¼M; bBM? K` ç M- M?Q p"v ç®B pÈB h?B i ;B - i?"K +?
 F?-M; +! +€B ;¼B H` HÁM; i`mM; i?"M?X
 .QÈB HQçB ibM? ?m®M; M?Q p"v- Km®M ?„M i`Î p h?B i ;B - F?! F?,M b) HÈM ?Æ
 @ ZmªM; bQ ?mvM?X
 h`B m S?QM; çSM; M;çQ M;? i` M ?Q F?-M; - €M? K„i /WM; HçB içB K°i i?•MªM
 K°i M;QÌB ç M; bÊ ?½B `mM `~vX
 @
 ZmªM; bQ ?mvM? FB bÊ iÈB KS+ K'i ?²M K'i pQ - i`U+ iB T T?K T?K+ i` M ç'iX
 h`B m S?QM; ?W HçM? K°i iB M; - w MB K +?Êi ç°M; - K°i Hm²M; bS+ KçM? iQ HÈM
 M;QÌB ZmªM; bQ ?mvM?X
 @ æçB M?•M i? KçM; - h`B m æçB æ i? KçM;
 ZmªM; bQ ?mvM? +,M #ªM F?-M; ? +! +?9i bS+ TªM F?€M; M`Q- ç½ #` FûQ H M
 hW i` M tm®M; /QÈB oçM h?€M? h-M; - +kM; F?-M; +! M;QÌB M`Q /€K` i v M; ,M +
 " Q ;²K +ª óGK+ E?mM; oQÆM;ô bQ i-M +O ZmªM; bQ ?mvM?- +kM; #B M b„+ - F
 @ *€B +? i +O h`B m S?QM; i`QÈ+ FB - +?QM? H` /Q M;QÆB p`•M ;B +'m F iX L
 KÈB M`v- i i' i b) F?-M; #Ä [m +?Q M;QÆBX
 h`B m S?QM; +QÌB M? X
 >B M M v- ? i i?ªv +?•M iQÈM; ç½ b€M; iÄ- i?ÌB +Æ +kM; +?QM Km²B `²BX
 *! p`B +?mv M- +?Q /M ;†T TªB F?! F?,M- +kM; TªB ;BªB [mv i- K` h`B m S?QM;
 a„+ K†i ZmªM; bQ ?mvM? i€B M?Êi- /QÈB w +?Q +O h`B m S?QM; # Q T?O- ?„M M
 +kM; F?-M; F?ÎB /"v M´BX
 @ *? i çB5
 v MB K h`B m S?QM; pW ç°M; - ZmªM; bQ ?mvM? ç½ #` K°i Hm²M; bS+ KçM? iQ H
 T?'MX
 æç i iÈB +'T ç° >Q h?-MªM?- HBM? ?²M ç½ H°i t€+- w +?Q i•K ?²M ç m /mM; M?
 i?B M ç` - +?d K°i w MB K +kM; +! i? p"M +?mv M HU+ HQÊM; €Q M;?o i?B M ç`
 *€B ;¼B H` bS+ KçM? iQ HÈM +O oQÆM; :Bª- +?QM? H` M?Q p"vX
 J` æçB æ >Q h?-MªM?- HBM? ?²M w +?Q ççB pB M K½M- +! i? p"M +?mv M çQÊ
 ?ÆMX
 o T?-M h?€M? *?O i`bM? ç° + Q bB m- #¼M ?¼ çQÊ+ # Q #¼+ i`QM; +ªM? ;BÈB
 M;?² M!B M; v +ª bBM? K M? p"i +?i- HU+ HQÊM; +?•M M;mv M- +kM; ç m ?! i?
 i?B M ç` X
 æ M i`bM? ç° ç!- +?d + -M K°i w MB K- H` +! i? i`M €T HU+ HQÊM; +?Q i?B M- i?
 bBM? HBM? #bM? i?QÌM; - iB T + "M GoM? oU+ +O h?-MX
 æQÆM; M?B M- p M?[M; çB m M`v- h`B m S?QM; +kM; +?d #B i çQÊ+ ç-B +?9iX

a m F?B ;†T çQÊ+ óS?QM; >"mô i`QM; h".QÆM; S?O- i`bM? ç° bBM? K M? +O M
Zm M; *aM?- M?QM; ?Q"MiQ"M +?d H" K°i +?OM; i°+ K M; w M; ?o bBM? i²M ç b
+?•M +?QM? p"M /KM; HU+ HQÊM; +O #aM i?•M çQÊ+X

•K

aS+ K¢M? iQ HÈM +?'M ç°M; -ZmaM; bQ ?mvM? ç½ #` K°i w MB K +O h`B m S?QM
.QÈB oQÆM; :Bª- +?ŠM; F?€+ ;b +QM FB MX

*?Q /M H" i¢B æ¢B GK+ oU+- oQÆM; :Bª >Q h?-M *aM?- ç®B pÈB ?"M; id p¢M M;
i²Mi¢B + Q bB m F?¬M; ;b b€M? F`TX

J" i¢B M?[M; ç` pU+ #bM? i?QÌM; - +kM; `i Qi F?B ;†T çQÊ+ oQÆM; :Bª >Q h?-M

*?ŠM; [m - h`B m S?QM; b) ç¢i iÈB i`bM? ç° M; "v + "M; + Q- b m M"v b) iB T t9+
K°i ópÁM; i`ÁMô pÈB KbM?- b) + "M; tm'i ?B M M?B m i²Mi¢B + Q + 'T ?ÆMX

" +? #` +?

h`QM; o¢M h?€M? h¬M; - ç€K i?"M? pB M ç iY M?Q >Q" M; o•M >' - oQÆM; oB M- ç
ç'i- F?¬M; çSM; /"v M'BX

@ h? K¢M; h`B m æ¢B æ i? K¢M;

L?[M; F M"v- i`QÈ+ FB ç m +| +?9i F i i?M Fi Q€M pÈB h`B m S?QM; - #•v ;BÌ ç

>B M M v- i`QM; o¢M h?€M? h¬M; - F?¬M; +| #'i F€ F M"Q /€K M; ,M +aM h`B m S?

æWM; M|B H" i?"M? pB M ç iY #bM? i?QÌM; - +?Q /M H" oQÆM; :Bª >Q h?-M *aM?
+| i? ;B iM; vX

oW `²B- h`B m S?QM; ;B i +? i ZmaM; bQ ?mvM?- K" bQ i¬M óGK+ E?mM; oQÆM
K°i +•M- H¢B + "M; F?¬M; /€K` i v M; ,M +aMX

J†+ /M ZmaM; bQ ?mvM? +?d H" ç iY Fw / M? +O oQÆM; :Bª- i? M?QM; M?Q p"v
+QÌM; i? +O h`B m S?QM; p"Q ;BÌ T?9i M"vX

@ h`B m S?QM; i`QÈ+ FB ç½ K'i- iW ?¬K M v i`Î çB- i b) `ÌB F?ÄB o¢M h?€M? h¬M

h? M? •K ç¢K K¢+- [m M? [m~M F?„T bÆM K¬M o¢M h?€M? h¬M; X

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ç w ç M ç€K M; QÌB >Q" M; o•M >' - M?[M; •M Q€M i`QÈ+
ç'm ;B[ç€K ç iYX oÈB i`bM? ç° +O ?„M- +, M #aM F?¬M; +-M ç i`QM; HÁM; X

@ _ÌB F?ÄB o¢M h?€M? h¬M; X

hW i` M tm®M; /QÈB o¢M h?€M? h¬M; - iW ç iY M; Q¢B K¬M ç M oQÆM; :Bª æ¢B æ
+?'M ç°M; X

E?¬M; i? F?¬M; M|BX

æ¢B M,M; M?Q p"v `ÌB F?ÄB h¬M; K¬M- ç®B pÈB o¢M h?€M? h¬M; K" M|B- [mª H"

h? M?QM; X

hQ" M #° o¢M h?€M? h¬M; - +?d +| K°i p" B M; QÌB KÈB +| i? çQ€M çQÊ+ /KM; i•K +

a m F?B F i i?9+ E?¬M; :B M h?-M >mv M- óhY S?€i aQM; h"ô ç½ ç„+ i°B pÈB `'
K°i o¢M h?€M? h¬M; M?Q M?Ä- +, M #aM F?¬M; i? #ªQ ?° çQÊ+ h`B m S?QM; X

h`B m S?QM; H"K M?Q p"v- i?Q¢i M?bM +| p p¬ibM?- M?QM; F€i?U+ H" Km®M T
h¬M; - i`€M? b m M"v M; mv ?¢B ç M h¬M; K¬MX

@ h`B m S?QM; M"v H" F i`¼M; ibM? i`¼M; M; ?o - H"K M; QÌB +| M; mv M i„+X *?Š
Zm•M M"v- /QÌM; M?Q +| +?9i [m2M i B

L K S?QM; pQÆM; i?Q€M; i€M i?QÎM;- b m ç| H¢B H•K p"Q i`-K iQ i`QM; ;B•v H€
 oMM; h?QÆM; >ªB- +€+? æ¢B GK+ oU+ iQÆM; ç®B t X J" ;B[? B MÆB M"v- +ÁM
 M[X
 lv / M? +O hª æ²M; h?B M Zm•M- tm'i ?B M i¢B pMM; h?QÆM; >ªB- +kM; +?d KÈE
 h`QÊ+ K„i- +?d +| K°i #° T?-M M;QÌB i¢B L K G•K >ªB H" #B i çQÊ+ / M? ?B m M"
 *ÁM Î M?[M; >ªB pU+ T?K +M æ¢B GK+ oU+ M?Q h?B M S?QM; æ¢B æªQ oU+- i?
 K°i p" B i' +?S+ ibM? #€Q KÈB #B i çQÊ+ / M? ?B m M"vX
 @ h`B m S?QM;- o¢M h?€M? h¬M; i +kM; b) F?¬M; ;B[M;QÆBX L?QM; #'i F M; "v
 Qi M?'i +kM; iWM; H" i?"M? pB M +O h¬M; K¬MX
 >bM? +?B m æ¢B æ +O hW H½Q [m€B- T?B m T?M; B[F?¬M; i`mM; - i?Î /"B K°i
 óhW H½Q [m€Bô M"v- p®M /o +?QM? H" æ¢B æ çdM? T?QM; +O o¢M h?€M? h¬M;
 Zm M; *ªM? i?'i #¢B- K" bBM? K M? i?¼ M;mv M ç½ iB T+"M ç¢B M¢M `²BX
 v iS +O ?„M- +?QM? H" ?B p¼M; h`B m S?QM; +| i? HQm H¢B K°i T?-M ibM? M;?
 G'v iB K HU+ i¢Q ?| +O h`B m S?QM;- +MM; pÈB M?[M; ç¢B F€ M;° +O ?„M- M
 F?¬M; i? ?¢M HQÊM;X
 L m iQÆM; H B- h`B m S?QM; +| i? M?ªv p¼i ç M K°i +'T ç° +M; + Q ?ÆM- ?B p
 T?-M ibM? M;?o M"v K" +?B m +® o¢M h?€M? h¬M; K°i +?9iX
 @ >Q E?¬M; *?mv M o"iX
 h`QM; ?mv i K¢+? iª ç²M; +O h`B m S?QM;- ç°i M?B M M'B H M K°i i-M; ;ÊM b|M;
 K¬M +O o¢M h?€M? h¬M;X
 ±\
 h`QM; +'K ç` - K°i H½Q ;Bª ç M; F?Q M? +?•M M;²B- ç°i M?B M T?€i ?B M i`QÊ+
 M;¼+ M?ÄX
 h?•MªM? ;B" H½Q M"v- +?QM? H" hW H½Q [m€B +O o¢M h?€M? h¬M;X
 >„M i?2Q #ªM M,M; çQ i v iB T H'v #bM? M;¼+ M?Ä FB - KÆ ?² M?bM i?'v # M i`Q
 iQÆM; K"m b„+ `U+ `ÐX
 @ aBM? K M? i?¼ M;mv M +O M;QÆB- ç½ iB T+"M ç¢B M¢M- i`W T?B ç°i T?€ h
 KÈB +| i? p½M ?²BX J" #bM? ó"€+? L;mv M h?€M? hQÆM;ô M"v- t2K M?Q M ibM
 +?Q M;QÆBX
 J°i i? M? •K M?"M M?¢i- pM; H M # M i B hW H½Q [m€BX
 @ "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;X
 hW H½Q [m€B ç M; M;²B t T #^M; i`QM; +'K ç` - ç°i M?B M i?•M ?bM? +?'M ç°M;-
 ç°M; i`QM; HÁM; F?| +| i? /MM; HÌB M|B ? iX
 @ æQÆM; M?B M- ç•v +kM; F?¬M; +?d ?Q"MiQ"MH" ibM? M;?o ç²M; K¬MX L m
 M;"v b m b) T?ªB ç i b B F?B M # H-MX
 h? M? •K +O h`B m S?QM;- H¢B iB TiK+ p M; H MX
 @ E?¬M; i?"M? p'M ç - +?d +-M +| i? i'M +?S+ i?"M? +-M;- M;QÆB +?QM? H" T?
 ç M;QÆB b B F?B M KQÌB H-M- # KQÆB H-M i?b ç½ b Q +?S\
 hW H½Q [m€B +QÐM; +? bU FQ+? ç°M; T?'M +?'M i`QM; HÁM; K" M|BX

>„M F?¬M; çQ€M +kM; #B i- "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; M"v F?ŠM; ç`M? H" +| ç
h?¬M >mv MX oÈB ?Q" M +ªM? +O æ¢B GK+ oU+ ?B M M v- ;¬M M?Q F?¬M; +| F
i?€M? iQÆM; #U+ M"vX

@ h`QM; HÁM; M;QÆB- +| HÌB ?S M"v H" çQÊ+X

h? M?•K +O h`B m S?QM;- p M; H M # M i B hW H½Q [m€BX

æ¢i iÈB i`bM? ç° M?Q hW H½Q [m€B p" h`B m S?QM;- i`QM; M?•M bBM? p" ç¢B F
+kM; b) +| ?B m [mª M?Q i•K K - F?¬M; +? M? H +? M?B mX

>m®M; +?B- bBM? K M? i?¼ M;mv M +O hW H½Q [m€B ç½ iB T + "M ç¢B M¢M- M
h` M F?¬M; i`mM; +O o¢M h?€M? h¬M;X

h?•M ?bM? h`B m S?QM; + "M; # v + "M; + Q- ?Q" MiQ" MiW #B i M?[M; i?"M? pB M

" „i ç¬m iW H9+ M"v- ? „M ç½ +?QM? i?S+ `ÌB F?ÄB o¢M h?€M? h¬M;X

>ÆM M[- i?•M T?"M +O ? „M H" çQ¢i t€i`¼M; bBM?- M;"v b m M?[M; bB m +'T i?
F?¬M; +| F?ª M,M; +?¢v ç M ç` # "M +O L K S?QM; pQÆM;- H"K ?¢B ç M o¢M h?€
" M FB X

L K S?QM; pQÆM; p" h?B i GB h?B M i` M i¬M; K•v- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +| p
a m F?B `ÌB F?ÄB o¢M h?€M? h¬M;- h`B m S?QM; b) çB i` M +QM çQÌM; M"Q\
L K S?QM; pQÆM; K†i ç¬v iB m w- pW ç`M? +?m`M #` KÎ HÌBX

oKiXXX

æ°i M?B M- K°i ç¢Q HB i [m M; ?²M;ªM?- M? M? +?|M; H|2 H M- ;B" M? i`QÈ+ t¬M

@ h`B m S?QM;- tBM M;?2 i M|B K°i HÌBX

h?B i GB h?B M- ?Qi b•m K°i ?ÆB- HÌB M|B F?~M i?B i- ;B" M? KÎ KB M; i`QÈ+ L

33RX *?QÆM; 33k, >QÈM; æB *O h`B m S?QM;

@ h`B m S?QM;- tBM M;?2 i M|B K°i HÌBX

h?B i GB h?B M;B" M? H M iB M; i`QÈ+- F?B M L K S?QM; pQÆM; F?¬M; F?ÄB b
+?9i F?¬M; pmB- M?QM; +kM; F?¬M; #B m ?B M` M;Q"BX

æ®B pÈB p` æ¢B æ +O h?B i ;B M"v- L K S?QM; pQÆM; +kM; M?"M i?S+X

h?B i ;B ÎT?Q h•v " „+ +O æ¢B * "M oQÆM; i`B m- H" i`K +°i p[M; +? „+ ç +?®M; i
;B i°+ M"v HB M iK+ H" T M M +?B M +¬M;- M; v +ª h?€M? >Q" M; +kM; # M i?QÎM

@ *€+ ?¢ +| ;b +?d ;B€Q\
h`B m S?QM; M?Qm K"v- ç€M? ;B€ h?B i GB h?B MX

G9+ i`QÈ+ ? „M # [m M i`MM; FQ+? oQÆM; :Bª- +?Q M M +kM; F?¬M; [m M i•K h?
L?QM; F?¬M; M;| - ç®B T?QÆM; pšM M?šM M¢B M?Q p"v- Hm¬M çSM; +?Ìi¢B T?K
@ h`B m S?QM;- K†+ F i?•M T?"M i?U+ bU +O M;QÆB H" BX >mv iK¢+? +O F?Q
iW h?B i ;B - i?"K +?Q +?Q /M Kšm i?•M i?•M bBM? +O M;QÆB- +ÁM b®M; i` M çÌ
M"v- +kM; F?| +| i? + „i çSi çQÊ+X

GÌB M|B +O h?B i GB h?B M ç¬v p F?~M i?B iX

>mv iK¢+? h?B i ;B \ Jšm i?•M i?•M bBM?\

L K S?QM; pQÆM; M;?2 p"v- i` M K†i i` "M M;"T FBM? M;¢+- /QÌM; M?Q bU ibM? ç
kdN8

>„M ç½ çQ€M i`QÊ+- h`B m S?QM; H` çQçit€i`¼M; bBM?- KQÊM t€+ ?Q`M ?²M-
 i`i +ª +?•M iQÊM; ç m ç½ `äX
 ``i M;ì +?QM? H`X
 >mv i Kç+? +O F?®B i?•M i? M`v- F?¬M; M;ì +ÁM +| H B H`+? F?¬M; çÆM ;BªM
 h?B i ;B - i`QM; i€K ççB bB m +'T i? ;B - i?U+ HU+ i?“i bU çSM; ç-m- +?Q /M H`
 T?ªB +'T p`B T?-M K†i KkBX
 >mv i Kç+? ç iY h?B i ;B - +MM; pÈB i?B M T?9 +?B M ç'm- ``i M´B iB M; i`QM; T
 h?2Q L K S?QM; pQÆM; çQÊ+ #B i- h?B i ;B [mªM i?9+ ?mv i Kç+? p¬ +MM; M;?
 .QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- ``i Qi F?B ç ?mv i Kç+? M;QçB i`mv M- +?Q /M +
 T?çix
 @ h`B m æçB æ - M;QÆB t2K M?Q ç½ ?Q`M i?`M? i•K M;mv M +O S?QM; M?BH
 +?Q`^M; # K +O #ªM i?•M ç m ç½ +? i- p¬ /mv M ;†T M? m
 h`B m ;B ;B +9B /`B K°i +€B- `mM ;B¼M; M|BX
 >„M #`i ç°M; i? M? b„+- M?bM p T?Q h?B i GB h?B M,
 @ L;QÆB Km®M i ;B M?“T h?B i ;B \
 @ æ9M; p`vX
 o K†i h?B i GB h?B M i`Î M M FQ+? ç°M;- ç•v H` KK+ çQ+? K` ?„M M;`M H-M- pçM
 @ h`B m S?QM;- M;QÆB #•v ;Bì ç½ ç„+ i°B pÈB bB m +'T i? HU+ M?Q *Ym l *mM
 +,M #ªM F?¬M; i? #ªQ çªK +?Q M;QÆBX L?QM; M m M?Q M;QÆB ;B M?“T h?B i
 i? HU+ /€K çKM; iÈB ç iY h?B i ;B +?9M; i ç•mX
 h`QM; i? M? •K +O h?B i GB h?B M- H°` K°i bU iU iBM +QÌM; ççBX
 h?B i ;B Î i`QM; æçB \*`M oQÆM; i`B m- +kM; M´B / M? +QÌM; i? - +'T #`+ Qi M?
 T?QM;- +?Q /M H` h¬M; T?€B hS hBM?- +kM; F?¬M; M;çB ç€M? K°i i`MX
 L m M?Q h`B m S?QM; ;B M?“T h?B i ;B - [mª i?“i +| i? b) M?“M çQÊ+ bU +?2 +?
 @ *ªK iç ?ªQ w +O +€+ ?ç- M?QM; i`QM; HÁM; i ç½ +| ?QÈM; çB- F?¬M; i? ;B M
 h`B m S?QM; F?) H„+ ç-m- +kM; F?¬M; /Q /UX
 L;`v tQ - H9+ +ÁM Î \*?•M ok h?€M? æ` - h`B m S?QM; ç½ iWM; M|B pÈB bQ i¬M a
 ok S?B- +?ì b m F?B t€+ ç`M? bBM? iY +O p` ?¬M i? óGB m *-K >•Kô- ?„M b) ç
 æQ M J°+ h? M?- h`M HBM? hY h?€M?- h`B m ok S?B- ç m +| +?Q T?K+ ?QM; æQ
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| Hw /Q ;b ç F?¬M; iQÆM; i`ÊX
 .M b Q çB M[- M,K tQ h`M HBM? hY h?€M? p` æQ M J°+ h? M? +kM; ç½ i`Ê ;B9T
 @ L;QÆB E?¬M; M;ì
 h` M K†i h?B i GB h?B M H° p i?“i p¼M;- i`QM; HÁM; K`i K€i- #B T?šMX
 h? M?QM;- Î i`QÊ+ K†i h`B m S?QM; p` L K S?QM; pQÆM;- ?„M +kM; F?¬M; i? T
 h?B i GB h?B M p` L K S?QM; pQÆM; ç m +| +?9i M;Q`B /U HB m- F?¬M; M;ì h`B
 HK+ M`v- pšM +ÁM ?QÈM; çB +O #ªM i?•MX
 L K S?QM; pQÆM; i?-K M;?o- p i?•M T?“M p` bU iQ+? +O óhª æ²M; h?B M Zm•M
 ç`M? T?ªB çB m i` i?“i F„X
 h?QÆM; >ªB K†+ /M +€+? t oQÆM; i`B m æçB HK+- M?QM; K°i p`B i´ +?S+ ibM?
 iS+ HB M [m M ç M óhª æ²M; h?B M Zm•MôX

@ h?"i tBM H¶BX

h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i iB + Mm®B- /WM; H¢B K°i +?9i,

@ h ç½ F?¬M; +ÁM H` h`B m S?QM; i`QÊ+ FB M[ - ? i i?ªv •M Q€M b•m t M;`v i` çQ¢MX

G9+ ?„M imv M +€Q ó+?QM? / M?ô +O #ªM i?•M- H` +ÁM +| /KM; w M`vX

hW M v- ? i i?ªv M?[M; +?mv M HB M [m M ç M h`B m S?QM; i`QÊ+ FB - ç m ç½ [r

@ J°i ç Q HQÐM; çQ¢M\

> B M;Q`B h`B m S?QM; `B çB- h?B i GB h?B M F?¬M; F?ÄB H„+ ç-m +Q`B- F?)

@ h`B m S?QM;- M;QÆB M;?o i?"i çÆM ;BªMX G'v i`bM? ç° F?®M; +? p¬ +MM; ? ;B i°+ æ¢B HK+- h?B i;B ?€ +| i? iW #Ä w ç²- ç ?mv i K¢++ +Q`M; ç¢B M?'i +?

Zmª i?"iX

h`B m S?QM; +kM; ç½ HQ H„M; [m +?mv M M`vX

h¢B oQÆM; i`B m æ¢B HK+- >Q`M; i°+ +kM; çQÊ+- i€K ç¢B i? ;B +kM; i®i- ç m p oKiXXX oKiXXX

h`B m S?QM; p` L K S?QM; pQÆM;- b|M; p B `B F?ÄB o¢M h?€M? h¬M;X

h`QÊ+ F?B çBX

h`B m S?QM; +ÁM M? M?`M; ?mv ç°M; ?° i?O U#ªQ p i vV- #'i ç°M; i? M? b„+ F?¬M; ;B M Í T?K +`M o¢M h?€M? h¬M;X

*| çQÊ+ h?S h?¬M E?Q óJ E?¬M; :BÈBô M`v- M;`v b m- +?d +¬M i?U+ HU+ +O h /M +| +€+? t ?ÆM- +kM; +| i? i`QM; M?€v K„i i?m'M iS+ iÈBX

@ h`B m S?QM;- H¬M M`v H¢B T?ªB H`K T?B M M;QÆB ` i v- ?¶ i`Ê +?,K b|+ óo•M

L K S?QM; pQÆM; H°` p K†i ç-v p #B iÆMX

h?b ` - pW `²B- h`B m S?QM; p` L K S?QM; pQÆM; ç½ /MM; i?¬M MB K i`mv M •K T?O +O ç®B T?QÆM; K°i +?mv MX

LY i?€M; i`QÊ+X

óo•M h^K hB M æB Tô +O L K S?QM; pQÆM;- /QÈB bU #²B /QÐM; +O K°i HQÊM; i F?Q p` i?QÆM; i? +Æ #ªM ç½ F?¬B T?K+X

oW F?¬B T?K+ F?¬M; H•mX

L K S?QM; pQÆM; HB M F?~M +'T F?®M; +? o•M h^K hB M æB T +?B ` K°i T?¬M ç i`Ê ;B9T #ªM i?•M ç°i T?€ h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?X

ó*,M M;mv M T?'M ?Q ô K` o•M h^K hB M æB T +?B ` - +kM; +| ?B m [mª iQÆM; iU hQÆM;- +| i? F?B M i? t€+ p` HBM? ?²M +O >mv M Zm M; *ªM? ?ÊT M?'i- ?B m

>ÆM M[- pB + i?m ?Q¢++ ó+,M M;mv M T?'M ?Q ô p¬ +MM; ?` F?„+- K¶B o•M h` i? +?B ` ? B # H¬MX

J¶B K°i H¬M +?B ` - ç m b) F?B M +?Q M;mv M F?Q +O o•M h^K hB M æB T ç¢B

@ *?ŠM; [m +?d H` +?9i ;BÆ i v M?' +?•M K` i?¬BX

h`B m S?QM; KdK +Q`BX

G9+ M`v- ?„M +`M; ?B m `ä- i¢B b Q L K S?QM; pQÆM; H¢B +QB i`¼M; óo•M h^K

o•M h^K hB M æB T- p®M H" +?OM; i°+ +| ?mv i K¢+? i` M h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; - t
HU+ F?¬M; i-K i?QìM;- M,M; HU+ H¢B p¬ +MM; ¸†+ i?MX

L?'i H" HQ¢B M,M; HU+ T?K i`Ê M"vX

o•M h^K hB M æB T M?ª` óo•M h^K hB M hBô- +U+ F€ ¸†+ i?M- H" i" B HB m i`•M #
M?mv M ;B€T T?ÁM; M;UX

" Q ;²K +ªFB M o•M hB ""Q K" L K *mM; h?€M? +| ¸QÊ+ iW i`QM; E?¬M; :B M h?-
v m- +kM; +?QM? H" o•M h^K hB M hB /Q o•M h^K hB M æB T M?ª` X

@ h`B m S?QM;- +| K°i b® pB +- #´M oQÆM; F?¬M; i? F?¬M; M?„+ M?Î pÈB M;QA
h` M ¸QìM; i`Î p - L K S?QM; pQÆM; +?Êi KÎ KB M; M¡BX

@ oQÆM; ;B - KìB M¡BX

h`B m S?QM; +| +?9i M;¢+ M?B MX

@ L;QÆB ;B i+? i M?B m oQÆM; :Bª- æ¢B æ +O æ` GBM? æB M M?Q p"v- K" ¸
i?U+ HU+ M°B ibM? i?•K ?"m- b m HQM; +| h?€M? *?O ó>mv M Zm M; *ªM?ô i¼ i`
#Ä [m +?Q M;QÆB ¸•mX

L K S?QM; pQÆM; i`M? i`¼M; M?„+ M?ÎX

h¬M; T?€B h K hBM?- +?Q /M H" Î oQÆM; i`B m æ¢B HK+- +kM; +| ¸` p` ? i bS+
i? +?'M M?B T K°i T?QÆM;- ªM? ?QîM; iÈB p" M K M? i?QÆM; bBM? +O K°i F?m

.M bQ ¸B M[- i? HU+ h¬M; T?€B ¸¢i iÈB hS hBM? +kM; ``i Qi- i?"K +?Q b® HQÊ
K°i #`M i vX

@ h #B i`²BX

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; `mM; ¸°M;- ¸®B pÈB pB + M"v- ?„M +kM; ¸½ +?

h¬M; T?€B h K hBM? K¢M? K) M?Q i? M"Q- h`B m S?QM; +kM; ?B m #B i M?'i ¸`M
iWM; Î i`QM; >mv M *?•M h?€M? h¬M; K°i i?îB ;B MX

"'i F h`B m S?QM; +| K¢M? K)` b Q- +?mM; [mv pšM H" +'T ¸° >Q h?-M *ªM?X

h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? H" i²M i¢B + Q bB m- M?B m M,K # [m M F?¬M; ` -
?¢- +kM; F?¬M; +ªK i?'v ?SM; i?9 H„KX

h? M?QM;X

J°i F?B h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? ¸½ M?9M; i v p"Q i? bU- M?Q p"v i?b F?¬M
mv i? p¬ ¸`+?- i`'M €T ? i i?ªvX

æ®B pÈB h¬M; T?€B h K hBM? K" M¡B- M?[M; +?mv M K" æ¢B æ ¸dM? T?QM; F?-
b) +?î h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? b m F?B tm'i [m M ;BªB [mv iX

@ S?QM; G¬B æ¢B æ M;"v tQ - i?"K +?Q H" >ªB h†+ >Q"M;- ¸ m iWM; +? i /QÈB
>mv M Zm M; *ªM?X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB +ªK F?€BX

S?QM; G¬B æ¢B æ - +?QM? H" æ¢B æ ¸dM? T?QM;- i®+ ¸° ¸QÊ+ tQM; H" ¸SM; ¸
>ªB h†+ >Q"M;- H¢B +`M; H" h¬M; aQ +Æ [m M i`"M T?€T- F? B i?€+ ¸QÊ+ #Q +ª
#ªQ i`M; FBM? i?B MX

> B p` æ¢B æ i`mv M F€ M"v- ¸ m H" K°i i`mv M i?mv i?mv ?Q"M;- M?QM; +m®
i v h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?X

"îB p"v +| i? i?'v ¸QÊ+- h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? i` M i? ;B M- +Æ #ªM H" i

*?Q /M H" "€M h?–M- +kM; i?m°+ p + 'T ç° >mv M Zm M; *ªM?- +?ŠM; [m H" bQ
#bM? i?QÌM;- i?b + "M; iB T + "M h?–M o` ?ÆM K" i?¬BX

@ *?ŠM; [m - h`B m S?QM; M; QÆB i¢K i?ìB +S v M i•K- +?d +–M M; QÆB pšM +Á
h K hBM?- +kM; F?¬M; /€K M; M; M?B M ç®B T?| pÈB M; QÆB ç•mX

L K S?QM; pQÆM; +QìB M|BX

h?•M T?"M +O ?„M + Q [mw ç†+ i?M- +| [m M ? ?mvM? ç pÈB æQÆM; FBK h?€M
>ÆM M[- i?U+ HU+ #ªM i?•M L K S?QM; pQÆM; p¬ +MM; K¢M? K)- H¢B +| i? K b®
#QÈ+ MY #QÈ+ p"Q >mv M Zm M; *ªM?X

G9+ M"vX

L K S?QM; pQÆM; [m v i`î p oQÆM; >–m T?O- +?QM? H" Km®M HÊB /KM; ó+,M
FQ+? + 'T ç° h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?X

J" o•M h^K hB M æB T b m F?B #` bmv v m- i?b +–M h`B m S?QM; ?¶ i`Ê +?,K b|+
@ h i`QÈ+ ? i`î H¢B oQÆM; >–m T?O K°i i?ìB ;B M ç½X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç½ +| [mv i ç`M?X

"•v ;Bì ?„M K¢Q Km°B çB æQ M J°+ ;B - +kM; F?¬M; M?'i ç`M? H" i?ìB +Æ i®i M?'
o ibM? i`¢M; +O óæQ M J°+ ;B ô- h`B m S?QM; +kM; iWM; ?ÄB i?,K [m - i`QM; i
H" K°i i? ;B ç½ tm®M; /®+X L m M?Q tm®M; /®+ i? K K°i #QÈ+ M[X æQ M J°+ ;B
ç¢B i? ;B X

h`B m S?QM; iBM `^M;- M m M?Q #ªM i?•M iMv iB M ç M MÆB ç|- b) K M; ç M M; i
;B X

LY + M? ;Bì b mX

h`B m S?QM; p" L K S?QM; pQÆM;- +MM; M? m ç M oQÆM; >–m T?OX

@ "€B FB M oQÆM; >–m ç¢B M?•MX

> B M; QìB çB bQM; bQM; i`QM; T?O- i` M çQÌM; F?¬M; M; WM; i`mv M ç M i? M?
h`B m S?QM; ç®B pÈB +?mv M M"v- +kM; i" T K½B i?"M? i?|B [m2MX

E?¬M; H•m b m

L K S?QM; pQÆM; ç½ K M; h`B m S?QM; ç M K°i iÁ K"i çB M- b m ç| H'v` K°i +t
bm®iX

o•M h^K hB M æB T ;B®M; M?Q K°i F?®B i`•M #ªQ T?d i?9v p¬ +MM; b®M; ç°M;- H
F?Q iS+ bmv v m- M; šm M?B M +Y ç°M; ç¬B +€M? #€M i`QM; bm®i K°i +?9i- pšM
h`B m S?QM; [m M b€i K°i HQÊi- T?€i ?B M i`bM? ç° bmv v m +O o•M h^K hB M a
+Æ H–M i`QÈ+- F?Q +Æ bBM? K M? p¬ +MM; KÄM; K M?X

h? Km®M /MM; i?O çQ¢M +O hm–M h?9 aQ ç F?¬B T?K+ o•M h^K hB M æB T-
oQÆM; >–m T?O H" F?¬M; ;BÈB ?¢M- i?b Qi M?'i +kM; T?ªB K'i p" B M,KX

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m pÈB #° H¬M; t€K #¢+- iW i`QM; ?° i?O i` M i v h`B m S?QM; M?ª
#bM? bSX

J2Q F2M; F2M;

hB m h†+ JB m pmM; KB m i`ªQ H M- ç€M? p"Q #bM? bS p" B +€BX

oKiXXX

h?•M ?bM? KkK KoK p" ç¬B +€M? +O o•M h^K hB M æB T i?Q€M; H v ç°M;- KÎ` ç
#ªQ i?¢+?X

h?Q€M; +?®+- K°i Hm²M; F?Q iS+ +QÌM; ç¢B ç€M; bÊ iW i" M h?€B *'- F?B M p¬ I
ç m +ªK i?'v i? t€+ p" iBM? i?-M T?€i` K°i HQ¢B bÊ ?½B #'i M ç M iW #ªM M, M
J¢M? M?Q h`B m S?QM;- pšM +ªK i?'v €T HU+ F?¬M; M?ÄX

J°i F?B o•M h^K hB M æB T F?¬B T?K+ çdM? T?QM;- b) +| +?B M HU+ p¬ +MM;
Zm M; *ªM?X

*| i? M|B- o•M h^K hB M æB T +?QM? H" T?K i€ ç„+ HU+ +O L K S?QM; pQÆM;X

*kM; F?| i`€+? L K S?QM; pQÆM; H¢B KQM; Km®M M| M? M? +?|M; ?²B T?K+ K°i

J°i F?B L K S?QM; pQÆM; i?`M? +¬M; i'M +?S+ h?€M? *?O- H¢B +| i? K bU iQÆI
æB T- i?U+ HU+ b) i, M; p¼i; 'T M?B m H¬M- HÌB M|B +kM; `i +| i`¼M; HQÊM; i` I

@ oQÆM; ;B - M m M?Q v M i•K- i?b +S i¢K i?ÌB ;B Q o•M h^K hB M æB T +?Q i

h`B m S?QM; i`U+ iB T M|BX

@ æQÊ+X

L K S?QM; pQÆM; HB + M?bM h`B m S?QM; K°i +€B i?"i b•mX

.QÈB ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM;- ?„M +kM; F?¬M; Km®M ç2K o•M h^K hB M æB T- ;

L?QM; i?B m MB M i`QÈ+ K„i- H¢B H" K°i M; Q¢B H - i` M M; QÌB ?„M /QÌM; M?Q +
M?•M i•K M"Q ç| - F?B M +?Q M; QÌB i T?ªB iBM T?K+X

@ æ i¢ oQÆM; ;B ç½ iQM M?B KX

h`B m S?QM; KdK +QÌB- H" T iS+ ç2K o•M h^K hB M æB T i?m p"Q h?S h?¬M E?Q d
J2Q

*MM; iB M p"Q- +ÁM +| +ª hB m h†+ JB mX

o M?B K pK +?, K b|+ p" F?¬B T?K+ o•M h^K hB M æB T- h`B m S?QM; ;B Q ? i +?

L; v i`QM; ç K ?¬K ç|X

h¢B oQÆM; >¬m T?O- i`QM; +mM; çB M # [m M /QÈB HÁM; ç'i +O L K S?QM; pQ

@ "K oQÆM; ;B - ç½ i` çQÊ+ iBM iS+ p hª æ²M; h?B M Zm•M i¢B h?QÆM; >ªBX

J°i ;½ oQÆM; :Bª ?„+ v- MY [m€ i` M ç'i- i`QM; K„i H°` `mM; ç°M; b•m b„+- M; v
+?9i F?¬M; #bM? i?QÌM;X

33kX *?QÆM; 33j, lv . M? *O hª æ²M; h?B M Zm•M

h¢B i`mM; i•K æ¢B GK+ oU+ t t¬BX

>Q`M; i°+ æ¢B \*`M- i`QM; K°i iÁ H¬m +€+ ?Q`M; ;B i` M; M;?B K`°M; `½B- # Q T
oQÆM; i`B mX

h`QM; K°i iÁ T?O ç X

oKiXXX

J°i i? M? MB M K"v`"K- /€M; M; QÌB + Q HÈM- M? M?`M; iB M p"Q i`QM; çB M- i?
; 'T ;€TX

@ G¢+ h¬M- H¢B +| iBM iS+ ;b Q\

"€i ?Q" M; iY M;²B t T #^M; i`QÊ+ K'v ?QÆM; €M F?|B # v HQÊM Hì- i` M M; QìB KA
?²M HU+ / Q ç°M; - F?¬M; M; ì ç½ ç¢i iÈB i`bM? ç° oQÆM; :Bª çdM? T?QM; X
E?¬M; :B M h?¬M >mv M ç½ F i i?9+ çQÊ+ ? B i?€M; X
h`"M +?B M i`QM; h".QÆM; S?O- # ç¢B ?Q" M; iY +O >Q" M; i°+ HB M i?O- i?m
/¢M; +kM; H" K°i i`QM; M?[M; F i?„M; X
h`QM; ç|- G¢+ h¬M /QÈB i`QÈM; "€i ?Q" M; iY- +| ç|M; ;|T `i [m M i`¼M; - M M M?
iB M p"Q E?¬M; :B M h?¬M >mv M- #B m ?B M +kM; F?¬M; i-K i?QìM; X
@ "€i ?Q" M; iY- iW +?¶ ó>Q" M; h?B M oäM; ô M?"M çQÊ+ iBM iS+- .B i h? >„+ :B
M?"T æ¢B GK+ oU+X *?ŠM; [m - h?€B >Q" M; æB M p" K'v p` "€M h?¬M +O h?B
i?O- M; ?o +€+? i`mv FQ+?- Km®M +MM; M? m T?QM; 'M >„+ :B Q GQM;
G¢+ h¬M K°i ?ÆB M|BX
L m M?Q iBM iS+ M"v i`mv M` M; Q" B- M?'i ç`M? b) p¬ +MM; FBM? i? ?½B iK+X
@ h`ìB bKT ç½ +| M; QìB F?€+; €M?- +?mv M +O .B i h? >„+ :B Q GQM; F?¬M; +
i`¢M; +O óhY S?€i aQM; h"ô M?Q i? M"Q `²B\
a„+ K†i "€i ?Q" M; iY pšM #bM? i?ªMX
>„+ :B Q GQM; ç¢i iÈB +'T ç° "€M h?¬M- ç®B pÈB ?„M K" M|B- [mª i?"i H" K°i i²M
h`QM; h".QÆM; S?O- ?„M Hm¬M bÊ ?½B- i?'T i?ÄK HQ •m ç®B pÈB >„+ :B Q GQM
oU+- + Q M?•M tm'i ?B M i¬M; i¬M; HÈT HÈT- iU M?B M +| M; QìB b) çB i?m i?"T >
L?QM; +?mv M óhY S?€i aQM; h"ô i`î i?"M? F i?m ?Q¢+? HÈM M?'i i`QM; h".QÆ
i? HU+ +?9 wX
@ hY S?€i aQM; h"- iBM iS+ p h`B m S?QM; p" L K *mM; h?€M?- ç m ç½ çQÊ+ çB
G¢+ h¬M ?Q i b•m K°i ?ÆB X
h`QM; >Q" M; i°+- ?„M F?¬M; +?d H" i•K T?9+ p" T?K i€ ç„+ HU+ +O "€i ?Q" M; iY- K
+ÁM +| [m M ? i`B i•K #^M; ?[mX
@ ±\
"€i ?Q" M; iY H° p ?SM; i?9 M²M; ç"KX
hY S?€i aQM; h" +QìM; ç¢B F?| /Á- K" h`B m S?QM; H¢B H" +'m ç® HÈM M?'i- "€i
M?bM i?'m- i?"K +?Q ç½ M?B m H¬M F?m'i T?K+ i`QÊ+ K†i ç®B T?QÆM; X
@ æ¬m iB M- h`B m S?QM; p" L K *mM; h?€M?- ç m tm'i i?•M iW *?•M ok h?€M? æ
t t¬B- ?ÆM M[+ÁM tm'i i?•M iW h¬M; T?€B h K hBM? >mv M *?•M h?€M? h¬M; X
G¢+ h¬M i?Q€M; /WM; H¢B K°i +?9iX
h?QÆM; >ªB *?•M ok h?€M? æ` \
"€i ?Q" M; iY M?Qm K"v- ?B M M v >Q" M; i°+ æ¢B *"M- ç½ F?¬M; +ÁM M„K +?„+ çQ
i`QÊ+ FB M[X
L?'i H" h?QÆM; >ªB- ?B M ç½ M^K M; Q" B i-K i v +O æ¢B *"M oQÆM; i`B mX
h`QÊ+ K„i- M; mv +Æ HÈM M?'i +O >Q" M; i°+ æ¢B *"M- +?QM? H" I L; mv i oQÆM;
+?Q +| +?9i F?| SM; T?|X
>ÆM M[- #'i F€ K°i h¬M; T?€B h K hBM? M"Q i`QM; i?B M ç¢B- +kM; F?¬M; T?ªB
@ L K *mM; h?€M? iWM; H" h?O i`+? ç iY +O >mv M \*?•M h?€M? h¬M; X \*ÁM h`
æQ M J°+ h? M? +O æQ M J°+ ;B X
G¢+ h¬M iB T iK+ M|BX

@ æ•v /QÌM; M?Q +kM; F?¬M; T?ªB H¨ çB m ;b ç€M; M;ç+ M?B M- ? B M;QÌB ç! H
æ¢B æ - +kM; H¨ +?mv M ?ÊT ibM? ?ÊT HwX

"€i ?Q¨M; iY M!BX

@ E?¬M;5

G¢+ h¬M p°B p¨M; H„+ ç-m,

@ h`¼M; çB K +?QM? H¨ h`B m S?QM; M¨v- ?„M H¨ óhª æ²M; h?B M Zm•Mô / M? +?
+O ?„M- +ÁM +?Q i`mv M ç M æ¢B GK+ oU+- i? M?QM; ?„M iWM; H¨ ç®B i?O K°
æ¢B æ ô- +! H) "€i ?Q¨M; iY +kM; #B i M;QÌB M¨vX

hY oQM; æ¢B æ \

"€i ?Q¨M; iY i?Q€M; H•K p¨Q ?²B S+- b„+ K†i i?Q€M; `mM `~vX

.QÌM; M?Q- ?„M +?Êi M?È iÈB M?[M; bU iQ+? p hY oQM; æ¢B æ X

@ hY oQM; æ¢B æ - +! çQÊ+ hY oQM; *?B æ²M; Q\ J'v M;¨M M,K i`QÊ+- M;QÌB M¨
ç½ iWM; /'v H M K°i ?²B iBM? T?QM; ?mv i pk- i`QM; ?¨M; M;k æ¢B æ F?! ;†T ç
K°i p¨B æ¢B æ çdM? T?QM;- +kM; ç m i?ªK #¢B i`QM; i v ?„M

a„+ K†i "€i ?Q¨M; iY /¬M i`Î M M M;QM; i`¼M;X

h`QM; ?Q¨M +ªM? #bM? i?QÌM;- h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? ç m F?¬M; K¨M; ç

*! i? çQ€M i`QÊ+- H9+ hY oQM; æ¢B æ iB M p¨Q æ¢B GK+ oU+- mv T?QM; ` b
M;k æ¢B æ - ç€M? ç•m i?„M; ç!- F?¬M; ;b +ªM M´BX

@ h²M i¢B +QÌM; ç¢B M?Q p¨v- F?¬M; M;Ì H¢B H¨ ç®B i?O K°i K'i K°i +ÁM pÈB hª æ²

"€i ?Q¨M; iY F?! +! i? iQÎM; iQÊM; M´B- i?B m MB M pšM Hm¬M b•m F?¬M; HQÌM
p¨vX

@ E?¬M;5 hY oQM; æ¢B æ ç½ +? i i`QM; i v hª æ²M; h?B M Zm•MX

G¢+ h¬M #´bmM; i? KX

>Qi

"€i ?Q¨M; iY M?i i?ÌB ?Qi K°i M;KK F?Q H¢M?X

L?Q p¨v +?ŠM; T?ªB M!B- hª æ²M; h?B M Zm•M i?ÌB F€ çdM? T?QM;- /QÈB h?€M?
+ÁM +! F?ª M,M; mv ?B T ç M +ª h?€M? *?O\

@ h?b` - ç®B i?O +O +?9M; i H¢B +QÌM; ç¢B M?Q i? X s2K` - ;B B çQ¢M ?B M
i? çB m ç°M;- +kM; F?! +! i? mv ?B T ç M hY S?€i aQM; h¨X

J°i H9+ H•m b m- "€i ?Q¨M; iY KÈB i?Î /¨B K°i ?ÆBX

h`QM; oQÆM; i`B m æ¢B HK+- æ¢B æ çdM? T?QM;- +Æ #ªM ç½ H¨ HU+ HQÊM; ç

o T?¬M h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- +kM; F?¬M; T?ªB H¨ iMv iB M +! i? ` i v-
bU +•M #^M; ;B[+€+ i? HU+X

h?B M S?QM; æ¢B æªQ oU+X

oQÆM; >¬m T?O- i`QM; +mM; çB M /QÈB ç'iX

@ h?ÌB ç¢B hY oQM; æ¢B æ - F?¬M; M;Ì H¢B #` hª æ²M; h?B M Zm•M F i i?9+X h`B
[mª F?¬M; çÆM ;BªMX

L K S?QM; pQÆM; i?Î` K°i ?ÆB- i` M K†i ç-v p ?²B ?°TX

o +?mv M iQ+? HB M [m M ç M óhY oQM; æ¢B æ ô- L K S?QM; pQÆM; +kM; #B i

h?ÌB ç¢B ç!- L K S?QM; pQÆM; +ÁM +?Q tm'i i? - +?d M;?2 [m K°i Qi i`QÎM; #®

L K S?QM; pQÆM; +~M i?"M M?È H¢B- #¶M; M?B M M;?o ¢ M ¢B m ;b ¢|X

@ æ9M; `²B- K'v M;"M M,K i`QÈ+- +MM; tm'i ?B M pÈB hY oQM; æ¢B æ - /QÌM; M
?mv i K¢++? ¢²M; iY +QÌM; ¢¢B F?€+ M[X

L K S?QM; pQÆM; M|BX

@ "~K oQÆM; ;B X

oQÆM; :Bª ?„+ v +mM; FQM? M|B,

@ h`mv M i?W ¢| H¨ Gm•M >²B *?B J•mX

@ æ9M; p"v- H¨ QM; •mX

G9+ M"v- T?QÆM; /B M HBM? ?²M +O h`B m S?QM; - ç½ ?Q"MiQ"M +OM; +® i¢B
H +? bQ pÈB FB T i`QÊ+X

J" óS?QM; G¬B Zmv iô +O h`B m S?QM; iB M +'T i?¬Mi®+- J°+ *?B S?QM; G¬B i
çdM? T?QM; X

hm pB +O ?„M- +?d +ÁM i?B m K°i iB M[- H" +| i? F?¬B T?K+ ç M >Q h?¬M *ªM
*?ŠM; [m - b m F?B h?€M? G¬B h? ç¢i iÈB i¬M; i?S M,K ç¢B i?"M?- iB M i`B M
+?¢T- i`W T?B h`B m S?QM; bY /KM; ó"€+? L; mv M h?€M? hQÆM; ô- M?Q p"v i?b
çQÊ+X

@ " i?€M; `²B- +| H) L K S?QM; pQÆM; +kM; ç½ i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM? ç
J°i M; "v M¼- h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎ K„iX

h`QÊ+ F?B L K S?QM; pQÆM; # [m M- ç½ iWM; ;B Q T?| +?Q ?„M K°i p`B +?mv M
h`B m S?QM; H`K F?€+? i`QM; oQÆM; >¬m T?O- ç²M; i?ÌB +kM; H`K°i i`QM; M?
MÆB M"v- i`i M?B M +kM; Km®M ;|T K°i T?¬M HU+ p"Q ç|X

L m M?Q L K S?QM; pQÆM; +| i? ç°i T?€ >mv M Zm M; *ªM?- +| H) ç®B pÈB h`B
M v K" M|B- HÈB HÈM ?ÆM ?¢BX

"ÎB pb- i`QÊ+ K„i- h`B m S?QM; pšM çQÊ+ oQÆM; >¬m T?O +?2 +?ÎX
S?M

h`B m S?QM; i?Î` K°i ?ÆB /`B- iW i`QM; i`¢M; i?€B im Hmv M- T?•M` K°i Qi i•K
+O oQÆM; >¬m T?OX

G9+ M"vX

h` M #-m i`ÌB +O oQÆM; >¬m T?O- ç½ M; QM; F i K°i Hm²M; F?Q iS+ p¬ ?bM? F?
i?B M ç` - H° p i`¬K i`¼M; - ç MûM F?| ?B mX

Gm²M; F?Q iS+ M"v K M; ç M €T HU+ F?'M; H²- ç¬m iB M H" iW T?QÆM; /B M HB
F?¬M; ;B M p"i +?'iX

*m®B +MM; - Hm²M; F?Q iS+ FB ç²M; i?ÌB tmv M bm®i HBM? ?²M- p"i +?'i- +| K°
€T p¢M p"i p¢M HU+X

h`B m S?QM; T?€i ?B M- +€+ HQ¢B M; mv M F?Q i?B M ç` [m M? M; QÌB KbM?- +?
M?Q ç M; i`B m #€B K°i p` h?€M? ?B M- M; v +ª S?QM; G¬B Zmv iK" #ªM i?•M ç M
bm v ;BªKX

GQ¢B F?Q iS+ iQÆM; iU M?Q p"v- h`B m S?QM; ç½ +ªK M?"M çQÊ+ iW i` M M; QÌB
S?OX

J°i H9+ M"Q ç|

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

E?QªM; F?¬M; K" L K S?QM; pQÆM; ç M; # [m M- i?B M ç` KÆ ?²`mM; H M- M
€M? b€M; iY FBK i`QM; bm®i`U+ `Ð- +?B m`¼B K°i KªM? #-m i`ÌB- /¬M /¬M p†M
b€M; iY FBK F?'M; H²X

"¶M; M?B M- HBM? ?²M +O p¬ b® +QÌM; ;Bª i`QM; oQÆM; >¬m T?O ç m +?'M ç°M;
+Æ i? F?¬M; M; WM; #®+ H MX

G9+ M"v- i`QM; oQÆM; >¬m T?O- M?[M; F im pB i?'T ?ÆM LY #QÊ+ oQÆM; ;Bª-
F?¬M; - +?d +¬M K°i iB F?Q iS+ €T #€+? - F?¬M; +?WM; +| i? /B i b€i +ª *?•M GBM
ªªM?X

*€+? M; Q`B oQÆM; >¬m T?O K'v +?K+ /†K- i`QM; K°i F?m`WM; X

@ L? M? M?Q p"v ç½ bBM? ` ó>mv M Zm M; h?€M? GU+ô- pB + iB M +'T +O L K
iQÎM; iQÊM; +ÁM i?m" M HÊB ?ÆM
>mv M G J æ i?Q€M; i?'i i?-MX
J°i Hm²M; F?Q iS+ +'K F} i`M €T i?B M ç` p¢M p"i- iW i`QM; oQÆM; >-m T?O- ç
:Bì F?„+ M"vX
G'v oQÆM; >-m T?O H"K i`mM; i•K- çO HQ¢B HU+ HQÊM; i`QM; T?QÆM; pB M M
iBM? i?-M ?QªQ- +kM; #` €T +? K°i +€+? F€ H¢- F?¬M; i? Hw ;BªBX
«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
h` M #-m i`ìB oQÆM; >-m T?O- K°i +€B FûK €M? b€M; iY FBK po ç¢B p†M p Q- ;
Zm M;ô- F?B M M;mv M F?Q i€K T?QÆM; i`B m #€B- FBM? bÊ +?Q i?B M [m, i?-
@ "•v ;Bì +?QM? H" i?ìB +Æ i®i M?'i ç ` i v- M m +ÁM F?¬M; M? M? i?b b) F?¬M
>mv M G J æ H°` K°i iB ;'T ;€T- K M; i?2Q #®M ;½ æ¢B æ çdM? T?QM; - H†M;
>-m T?OX

338X *?QÆM; 33e, >"m h?O *O h`B m S?QM;

h` M #-m i`ìB oQÆM; >-m T?O- +€B FûM €M? b€M; iY FBK po ç¢B p†M p Q- T?€i
Hšv +?B m`¼B i?B M ç` X
Gm²M; F?Q iS+ F?'M; H² ;¬M M?Q #QÈ+ p"Q h?€M? *?O >Q h?-MªM?- €T #€+? p
oQÆM; >-m T?OX
S?-M HÈM +QÌM; ;Bª i`QM; T?O- ç m +ªK i?'v HU+ HQÊM; i`QM; +Æ i? #` €T #€
M?Q+?X
GQ¢B HU+ HQÊM; i`M €T M"v- F?¬M; +?d M?^K p"Q HU+ HQÊM; p"i +?'i- K" +ÁM #
?QªQ M?Q w +?Q- HBM? ?²M- EB K v-
.QÈB iBM? ?m®M; M?Q p"v- +ÁM +| i? KB M +QÐM; F?®M; +? HU+ HQÊM; +O #ª
:Bª p" æ¢B æ KÈB +| i? H"K çQÊ+X
@ s2K ` - pB + L K S?QM; pQÆM; i`MM; FQ+? >mv M Zm M;ªM?- pšM `i i?m" M
h`B m S?QM; çB ` F?ÄB iÁ H-m +€+ +O KbM?X
Zm€ i`bM? p" w +ªM? i`MM; FQ+? >mv M Zm M;ªM?- ?„M +kM; +-M [m M b€i p" +
h` M i?U+ i - M; QìB +| i•K iQM? M"v- +kM; F?¬M; TªB +?d +| K°i KbM? h`B m S?Q
;Bª F?€+ i`QM; T?OX
æ®B pÈB æ¢B æ >Q h?-MªM? K" M|B- HQ¢B +Æ ?°B M"v- [mª i?"i F?| K" ;†T çQ
G9+ M"v- # p` æ¢B æ >Q h?-MªM? i`QM; oQÆM; >-m T?O +kM; ç m çB ` X
@ E?¬M; M;ì L K S?QM; pQÆM; +| i? çB iÈB #QÈ+ M"v- +,M M;mv M T?'M ?Q +O
M?B M +¬M; ?B m #'i T?"K
@ L m M?Q L K S?QM; pQÆM; +| i? i'M +?S+ h?€M? *?O- b m M"v HU+ªM? ?QÎM
b) i,M; H M `i M?B mX
" p` æ¢B æ >Q h?-MªM?- ;²K ? B K°i M[- ç m H° p pmB KWM;X
h`QM; ç| +| K°i óH½Q ;Bª i|+ #¢+ô- F?Q iS+ i M; i?QÆM; - ?ÆM t æ¢B æ #bM? i?
T?QM;X
h`QÈ+ F?B L K S?QM; pQÆM; # [m M- ç½ ;BÈB i?B m +?Q h`B m S?QM; p # p`

*?ŠM; [m - # p`æϕBæ M̃v- +kM; F?¬M; t2K i`¼M; K°i oQÆM; :Bª KÈB i'M +?S+ >
S?QM; H„KX
@ ±\ *€B ;b\
óG½Q ;Bª i|+ #ϕ+ô i`QM; # p`æϕBæ - +?Êi bBM? ` K°i iB +ªK SM;- M?bM p K°
*MM; bBM? ` +ªK SM;- +ÁM +| h`B m S?QM; pW KÈB ϕB ` F?ÄB T?ÁM; F?¬M; H•
@ ±\
h`B m S?QM; ϕSM; i`QÈ+ b•M- ϕ°i M?B M +ªK M?"M ϕQÊ+ #®M- M,K Hm²M; F?Q i
L?[M; Hm²M; F?Q iS+ M̃v- i?"T T?¬M i"M HU+ i?m HB K- M?QM; #ªM i? +O M| -
M? M? ϕ M FBM? M; QÌB- +?Q M M F?¬M; i? ?Q`M iQ`M +?2 ;B'm ϕQÊ+X
J'm +?®i +?QM? H`- L K S?QM; pQÆM; ?B M ϕ M; Î;B B ϕQϕM i`MM; FQ+? +m®B
J°i p`B +QÌM; ;Bª i`QM; T?O ϕ m ϕB # v M; Q`BX
oKi pKi pKi XXX
h`M; +°M; #®M- M,K Hm²M; F?Q iS+ KÆ ?²- F?¬M; M; Ì ϕ m iB M i?ŠM; ϕ M oQÆM
h`B m S?QM; p` p`æϕBæ ϕdM? T?QM; óH½Q ;Bª i|+ #ϕ+ô- /MM; i?¬M MB K [mûi
@ L,K i M æϕBæ .QÌM; M?Q ϕ m H`æϕBæ ϕdM? T?QM; X
G½Q ;Bª i|+ #ϕ+ +ªK i?'v i? t€+ p`iBM? i?¬M +?'M ϕ°M; X
>mv i Kϕ+? K„i i`€B +O h`B m S?QM; - i"Ti`mM; [mûi [m - HB M M?bM i?'m F?Q i
M M; Q`B +O #®M M K K°i M[M̃vX
L,K p`æϕBæ ϕdM? T?QM; X
h`B m S?QM; +kM; ;B"i Mªv KbM?- K°i h¬M; T?€B h K hBM?- +kM; F?| +| i? tm'i`
p"vX
@ >° T?€T ϕϕB M?•M- ϕ½ T?€i ?B M ϕQÊ+ p`i`Q # [m M +O h`B m S?QM; X
L[iY K†+ i`QÌM; #`Q t M? i?šK +mM; FQM? M|BX
@ h`B m S?QM; ` h`B m S?QM; - ?¬K M v M; QÆB +| +?ϕv ϕ^M; i`ÌB +kM; F?¬M; i?Q
h`QM; HÁM; "Q+? h? M? L; mv i i?¬K i? M- i?¬M MB K +QÌM; ϕϕB- [mûi [m iQ`M
i`mM; iϕB p`i`Q +O h`B m S?QM; X
G9+ F ?Qϕ+? •K KQm H¬M M̃v- +Æ [m M i bM? #€Q /QÈB i`QÈM; +O M̃M; - ϕ½ i?,
>¬m T?O- i?"K +?Q +ÁM Km +ª M°B SM; i`QM; T?O- t€+ ϕ`M? MÆB Î +O h`B m S
*?QM? #ÎB pb p"vX
a m F?B M,K p`æϕBæ ϕdM? T?QM; iB M p`Q oQÆM; >¬m T?O- KÈB +| i? M? M?
@ o•v ;B i iB m #®BX
h? M? •K i`¬K i?'T +O >mv M G J æ - ;B®M; M?Q iW K pU+ \*Ym l i`mv M ϕ MX
h?Q€M; +?®+X
E?Q iS+ KϕM? K) +O M,K p`æϕBæ ϕdM? T?QM; - T?€i` F?¬M; +?9i #ªQ HQm- M
?QÈM; - ϕ€M? #¼+ ϕ M +?¶ H¬m +€+ +O h`B m S?QM; X
oQÆM; >¬m T?O i mv HÈM- M?QM; ϕ®B pÈB æϕBæ ϕdM? T?QM; K` M|B- /QÈB i bM
iQÆM; ϕQÆM; p`B +?K+ #QÈ+ K` i?¬BX
h`B m S?QM; i?•M Î i`QM; T?O- +,M #ªM Km®M i`€M? +kM; F?¬M; i`€M? ϕQÊ+X
@ L; ,M #¼M +?9M; HϕB5

h`QM; oQÆM; >-m T?O- # p`æϕB æ >Q h?-M *aM? i¼ i`M- ç m iS+ ;B”M ?ûi HÉ
 G½Q ;Bª i!+ #ϕ+ T?ªM SM; M? M? M?’i- /šM i?2Q K°i M K K°i M[- H Q ç M +Sm pB
 h`QÊ+ ç!- L K S?QM; pQÆM; ç½ iWM; ;BÈB i?B m- ç h`B m S?QM; H”K [m2M pÈB
 "•v ;Bì h`B m S?QM; ;†T MϕM- pÈB ;B Q ibM? i?•K ?”m +O K’v M; QÌB p” L K S?QM
 F?-M; [m M i•K çQÊ+X
 @ æ`+? i”T- iQ”M T?O ç T?ÁM;X
 @ ”ªQ ?° oQÆM; ;B - iB m /B i M; QϕB i†+5
 h`QM; oQÆM; >-m T?O- ç€K oQÆM; ;Bª >Q h?-M *aM? +kM; ç²M; HQϕi ?”M? ç°M;
 *kM; K v- M, K p`æϕB æ çdM? T?QM; - ç m F?-M; tm®M; i v pÈB L K S?QM; pQA
 FQ+?- K” H”` i v pÈB F?€+? [mw +O oQÆM; >-m T?OX
 @ L; QϕB i`W L K S?QM; pQÆM; p” iB m Zm”M +?9 ` - M?[M; M; QÌB F?€+ i`QM; o
 i`Î ç m ;B i F?-M; i? X
 >mv M G J æ HϕM? HMM; ;ϕ H M?X
 *?d +-M F?-M; i?QÆM; ?ϕB ç M i?”M? pB M i`¼M; v m i`QM; >Q”M; i°+ æϕB *”M-
 K¼B M; QÌB iB m /B i h`B m S?QM; - +kM; b) F?-M; t9+ T?ϕK ç M çB K K’m +?®i +
 *?d i?’vX
 L, K M; QÌB >mv M G J æ - iϕQ i?”M? i? p•v +-M; ç®B pÈB h`B m S?QM;X
 @ GQm HϕB5
 æ9M; H9+ M”v- H½Q ;Bª i!+ #ϕ+ /šM i?2Q ? B p`æϕB æ K°i M K K°i M[- ç½ M; ,M
 " p`æϕB æ M”v F?-M; KQM; +! i? +?B M i?„M; M, K M; QÌB >mv M G J æ - +?d
 H¶ ?´M; - ;B9T h`B m S?QM; +! K°i çQÌM; bBM? +Æ +?ϕv i`®M H” çQÊ+X
 G’v i®+ ç° +O h`B m S?QM; - M m iQ”M HU+ T?B ç°M K” çB- +?Q /M H” M, K p`æϕB
 çm´B F`T ?„MX
 @ E?-M; çQÊ+ HQm HϕB H¶ ?´M; M”Q +?Q h`B m S?QM; #Ä +?ϕvX
 h` M K†i ”Q+? h? M? L; mv i H° p +, M; i?ŠM; - ibM? #€Q p i?U+ HU+ +O h`B m S?
 `ä i`QM; HÁM; #”M i vX
 L; ”v i`QÊ+- bÎ /o h`B m S?QM; +! i? i”M b€i ç€K oQÆM; ;Bª æϕB æ +O æ` GBM
 p”Q i®+ ç° p” ?mv i Kϕ+? ç²M; iYX
 Jm®M p•v ;B i h`B m S?QM; - p”v i?b T?ªB # Q p•v- F?B M ?„M F?-M; +! çQÌM; +?
 J” Km®M H”K çQÊ+ çB m M”v- Qi M?’i T?ªB H” #®M p`æϕB æ çdM? T?QM; HB M
 @ æ i H M5
 a„+ K†i >mv M G J æ i`-K tm®M; - HϕM? HMM; M?bM # p`æϕB æ >Q h?-M *aM
 @ S?ϕK J *U GBM? h? X
 h`QM; T?9i +?®+- iQ”M i?•M >mv M G J æ ç„K +?bK i`QM; K°i i-M; ?Q /B K m €
 #”M? i`QÊM; pÈB i®+ ç° FBM? M; QÌB- i?”K +?Q ?Q ?! i?”M? K°i óI .B K J h→Mô p
 J æϕQ M; ”T i`ÌBX
 •K
 J°i MY oQÆM; >-m T?O- KÆ ??²`mM; H M- H”K M´B #”i #!M; K /QÈB i-M; K /B K
 æ•v +ÁM H” /QÈB ibM? ?m®M; F?Q iS+ >mv M Zm M; h?€M? GU+ /Q L K S?QM; pQ
 *aM? Î; B B çQϕM +m®B +MM; €T +? - +?Q M M KÈB F?-M; T?€i ?mv çQÊ+ [m€ M

@ *€B ;b\

" p`æ¢B æ pW KÈB çm´B iÈB- H"TiS+ ?Q<sup>a</sup>M; bÊ i?'i b„+- ç®B /B M pÈB m /B K i? t€+ p`iBM? i?-M +^a ç€K ç m`mM `~v- +| +^aK ;B€+ p¬ HU+ M?Q ç®B /B M pÈB h

@ *9i5

>mv M G J æ #B M i?`M? óI .B K J h¬Mô- #`M i v K /B K F?´M; H² pmM; H M F?´M; H² T?^aM; T?'i F?| F?¬M; K`ç M- HQÈi [m # p`æ¢B æ H½Q ;B^a i|+ #¢+X

@ EBK L;mv M h?B M >Q X

G½Q ;B^a i|+ #¢+ çSM; KkB +?`m b`Q- i` M M;Q`B #°+ T?€i K°i ç¢Q ?`Q [m M; `U- i`B- +| K°i HQ¢B mvi? M?Q T?€i M +Ymi?B M p¬i`MX

>¢B p`æ¢B æ K°i M K K°i M[Î # M +¢M?- /QÈB ibM? ?m®M; M;mv +Æ- +kM; ç<sup>2</sup>M; h? M?QM;- F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ #`M i v K /B K F?´M; H² FB # Q i`MK- i` M K†i? B p`a ç m +| +?9i i`QÈM; ?²M;- i?B m +?9i M[?°+ K€mX

•KXXX

>`Q [m M; K`m p`M; `U+ `Ð T?|M; i?ŠM; H M i`B /Q H½Q ;B^a i|+ #¢+ #°+ T?€i- H +€+? p¬ ibM?- ?`Q [m M; i` M M;Q`B <sup>a</sup>K ç¢K [m€ MY - i?Q€M; +€B ç½ #` ç~v HmB

@

o`K„ T?K æ¢B æ Î # M +¢M? ?ûi i?<sup>a</sup>K K°i iB M;- /QÈB K°i i`^aQ +O #`M i v K /B iS+ #` tû i?`M? M?B m K<sup>a</sup>M?- i?Q€M; +?®+ ?| i?`M? i`Q i`MX

•KXXX

o`M K æ¢B æ +ÁM H¢B- +kM; F?¬M; T?<sup>a</sup>B æ¢B æ çdM? T?QM;- +?Q M M Hi #` # v` M;Q`B- F?¬M; M;WM; ?°+ K€mX

*?d i`QM; +?ÈT K„iX

" p`æ¢B æ - K°i +? i K°i i`¼M; i?QÆM;- K°i i?QÆM; M? X

>Qi

hQ`M #° oQÆM; >-m T?O- K°i p`B oQÆM; :B^a F?€+ Km®M ;B M?"T- H"TiS+ ?Q^aM H¢M? +SM; ç|i ¢B +?¶X

G½Q ;B^a i|+ #¢+ H`æ¢B æ çdM? T?QM;- F?¬M; T?•M + Q i?'T pÈB óh`QÆM; >mv Î o¢M h?€M? h¬M;- iB T +`M pÈB æQ M J°+ h? M? i¢B \*?•M ok h?€M? æ` M,K tQ

@ >mv M G J æ - F?¬M; M;Î H¢B H`M;QÆB

G½Q ;B^a i|+ #¢+ i?®B HmB- +?MB çB p i K€m i` M F?|2 KB M;- /€M; p FBM? ?²M

oW `²B- ?„M ç½ iQ`M HU+ ` i v- i? M?QM; ç®B /B M pÈB óS?¢K J \*U GBM? h? ô F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

>mv M G J æ [m^a F?¬M; ?´H` p¬ ç`+? ;B^a i`QM; æ¢B æ - +| M,M; HU+ mv ?B Zm M; *^aM?X

@ L,K i M æ¢B æ çdM? T?QM;- i`QM; ç|i i?U+ HU+ +O K°i p`- ;B®M; M?Q M?dM? tQ

h`B m S?QM; çSM; i`QÈ+ H-m +€+- F?¬M; FbK MûM çQÊ+ bU`mM; ç°M; i` M K†iX

h?U+ HU+ +O H½Q ;B^a i|+ #¢+ FB - iB T +`M bQ i¬M æQ M J°+ h? M? i¢B *?•M o

Gm`M i?U+ HU+- M m M?Q >mv M G J æ +?QM? /B M ç®B F?€M;- +| H) +| i? €T M m M?Q +?B M ç´m bBM? iY i?b F?| K`t€+ ç`M? çQÊ+X

.QÈB ibM? ?m®M; K°i +?¼B K°iX
 *?Q /M h`B m S?QM; +?®M; H¢B >mv M G J æ - T?-M i?„M; +kM; F?¬M; HÈMX >
 æ çdM? T?QM; M,M; HU+ F?€+ M? m- mv ?B T i´M; ?ÊT- +ÁM i,M; H M ;'T #°BX
 oKiXXX oKiXXX oKiXXX oKiXXX
 G9+ >mv M G J æ ` i v H" T mv- #®M æ¢B æ çdM? T?QM; +ÁM H¢B- +kM; ç½
 S?QM;X
 @ h`B m S?QM;- ç²M; #¢M L K *mM; h?€M? +O M;QÆB i" M b€i iB m ç°B iBM? M
 .QÆM; S?O- ?¬K M v +?9M; i b) #„i M;QÆB ?ÄB i°B
 @ > ? - #¼M i Km®M HoM? ;B€Q t2K i?U+ HU+ +O óhª æ²M; h?B M Zm•Mô i¢B
 M"Q ç•vX
 L;Q¢B i`W "Q+? h? M? L;mv i` - # M;QÌB F?€+- T?•M #B i H" K°i H½Q ;Bª K†i iQ
 p" K°i i? M? MB M K†+ F?ªB ;B€TX
 " M;QÌB M"v- ç m H" æ¢B æ çdM? T?QM; i`QM; *Ym l *mM;X
 h? K p"Q "Q+? h? M? L;mv i M[- #®M æ¢B æ çdM? T?QM; ç½ i¢Q i?"M? i? p•v ;
 @ h`QM; pÁM; # M?"T ?¬ ?'T- T?ªB #„i iB m iY M"v H¢BX
 >mv M G J æ #B M i?"M? óS?-M J *U GBM? h? ô- K M; i?2Q K mv M;"T i`ÌB #
 M? M? +?¡M; iB T + "M T?Q # M M"vX
 h`QM; oQÆM; >-m T?O- ç€K oQÆM; :Bª æ¢B æ H½Q ;Bª i¡+ #¢+- ç m H° p +?m
 *K+ /B M H9+ M"v- #¼M ?¼ ç½ p¬ HU+ tQ v +?mv MX
 *?d /U p"Q K°i KbM? ó>mv M G J æ ô- +kM; çO i" M b€i iQ" M #° #¼M ?¼ `²BX
 *?d i`QM; M?€v K„i- h`B m S?QM; ç½ ç†i KbM? p"Q pÁM; p•v +O #®M M,K p` æ¢B
 #¼M ?¼ +kM; +?d +¡ i? +ªK i?'v #B B +?Q ?„M K" i?¬BX
 @ h`QM; pÁM; # M?"T ?¬ ?'T\
 h`B m S?QM; çSM; v M i¢B +?¶- F?¬M; iB M F?¬M; HMB- ?W H¢M? K°i iB M;,
 @ hÈB ç9M; H9+ H„K- i Km®M +€+ M;QÆB *?d +¡ ç M K" F?¬M; +¡ p 5
 h?B m MB M FB +QÌB H¢M?- /€M; p i`'M ç`M?- #° /¢M; +¡ p" B T?-M i`"Q T?9M; -
 i? K /U p•v ;B i- ç m +ªK i?'v +?'M ç°M; K°i +€+? F€ H¢X
 L?'i H" "Q+? h? M? L;mv i- i`QM; HÁM; M" M; F?¬M; F?ÄB +¡ +?9i #'i MX
 L" M; ç½ T?•M iQ+? ibM? #€Q p h`B m S?QM;- +kM; iQÆM; ç®B ?B m `ä ibM? ?m
 MB M M"v- # Q ;²K +ª +?mv M tªv ` i`QM; E?¬M; :B M h?-M >mv MX
 ±\
 æ€K M;QÌB H½Q ;Bª i¡+ #¢+ Î T?Q t - +kM; H° ` p" B T?-M FBM? M;¢+X
 L m ç´B H¢B H" K°i p` æ¢B æ F?€+- /QÈB HQ¢B +K+ /B M M?Q p"v- +kM; F?¡ K" M
 @ :B i5
 @ æWM; +¡ ` p M[X
 > B p` æ¢B æ çdM? T?QM; H" i`mM; MB M K†i ç2M p" i? M? MB M K†+ ?„+ F?ªB -
 ç M h`B m S?QM;X
 @ G'v i?U+ HU+ +O i ?B M M v- #` #®M p` æ¢B æ çdM? T?QM; p" K°i p¬ ç`+? ;B
 ç€M?- F?¬M; +¡ F?ª M,M; +?®M; H¢B- i? M?QM;
 h`B m S?QM; çSM; v M i¢B +?¶- b„+ K†i pšM #bM? ioM? /` i?QÌM;X

*?d i?'vX

>„M pQÆM K°i #“M i v` - i` M i v t m'i ?B M K°i +QM i^K M?Ä K“m #Q+?- i?•M ?bM
M;| M i v- p¶ K°i ç¬B +€M? #€M i`QM; b m®iX

æ•v +?QM? H“ o•M h^K hB M æB T ç½ F?¬B T?K+ ?ÆM MY M; m v M F?QX

oKi pKi pKiXXX

o•M h^K hB M æB T ?€ KB M; T?mM K°i +€B- +?d i?'v i`K iB M, K K“m F?€+ M? m-
F?¬M;- ç2K F?m pU+ K'v i`, K i`QÊM; # Q T?OX

@ *€B ;b\

> B i M æ¢B æ çdM? T?QM; ç M; ` i v- ç°i M?B M i?•M i? +SM; çl- #` K°i ç€K i`H
`Ð +m®M H'vX

@ o•M h^K hB M æB TX

@ h M h`B m S?QM; M“v- H“K b Q +| i? bY /KM; çQÊ+ o•M h^K hB M æB T

> B p` æ¢B æ çdM? T?QM; H“ "Q+? h? M? L; m v i p` H½Q ;Bª K†i iQK- ç m p°B p
K°i Qi i`K iB +m®M H'v ? B +?•M- i?•M i? #` FB K ?½KX

33eX *?QÆM; 33d, J°i GQÈB >®i h`¼M

oKi pKi pKiXXX

o•M h^K hB M æB T T?mM ` K°i HQ¢i i`K iB K“m b„+ `U+ `Ð- ç T ç) iBM? K`MX h
FBM? M; QlB- F?B M +?Q ? B i M æ¢B æ çdM? T?QM; +kM; F?¬M; F`T i`l i vX

@ E?¬M; i®i5 E?¬M; M; l H¢B H“ o•M h^K hB M æB T

h`mM; MB M K†i ç2M p` i? M? MB M K†+ ?„+ F?ªB- #` i`K iB HB M iK+ F?¬M; /Si i

h`K iB M“v p¬ +MM; +?„+ +?„M- +| iQM? M,M; #„i /QM? `i F€ H¢- F?| +| i? i?Q€i M

*?d i`QM; M?€v K„i- ? B p` æ¢B æ çdM? T?QM; ç½ #` o•M h^K hB M æB T i`l B #m
+?QM; K“m b„+ `U+ `ÐX

•K

"Q+? h? M? L; m v i p` H½Q ;Bª K†i iQK +ÁM H¢B- +kM; #` i`K iB H M iÈB- M?QM; ?
HU+ #MM; M´ +?•M M; m v M p` bS+ K¢M? iQ HÊM- H”T iS+ ç€M? #,M; M?[M; i`K iB

h` M i?U+ i X

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ?v p¼M; t p lB K°i H-M +| i? i`l B #m°+ #®M p` æ¢B æ
HU+ #„i /QM? +O i`K iB K“ o•M h^K hB M æB T T?l M; b) #` T?•M ?l X

"QÈ+ ç-m iB M +O ?„M- +?QM? H“ #„i /QM? ? B p` æ¢B æ çdM? T?QM; ; -M Kb
i?“M? `²BX

@ GU+ +¬M; FQ+? +O o•M h^K hB M æB T F?¬M; K¢M?- M?QM; M,M; HU+ T?K i`É
a m F?B h`B m S?QM; K°i H-M T?K+ FQ+? i?“M? +¬M; - i`QM; HÁM; HB M´M ç`M?

h`QÈ+ ? i +| i? F?B M +?Q ? B ;½ æ¢B æ çdM? T?QM; K'i çB M,M; HU+ +?B M
;BªK K¢M?X

@ *?m v M +| +?9i F?l ;BªB [m v i`²B- F?¬M; M; l F M“v H¢B +| i? F?®M; +? çQÊ+
G½Q ;Bª K†i iQK HmB H¢B- b„+ K†i i?Q€M; `mM; ç°M;X

> B M; QlB +kM; M?l F?¬M; ` i v i`QÈ+- +?Q M M KÈB F?¬M; #` o•M h^K hB M æB

L m ç†i KbM? p"Q ?Q" M +^aM? M; QÌB F?€+- +?Q /M ç´B H¢B H" "Q+? h? M? L;mv i
+kM; b) F?¬M; +! ;b F?€+ M? mX

@ æWM; HQX

•M? K„i "Q+? h? M? L;mv i`ÆB tm®M; ? B +€B ó#€M? +?QM; HÈMô K"m b„+ b†+
i`mv M •K,

@ o•M h^K hB M æB T +?d +! iQM? T?K i`Ê H" K¢M?- i`QM; +?®+ H€i +kM; F?¬M
çdM? T?QM;X *?d +¬M +?9M; i i¢Q M M €T HU+ pÈB h`B m S?QM; p" o•M h^K hB
+kM; +! i? ;B½v i?Q€i F?ÄB pÁM; p•vX

L;?2 p"v- H½Q ;B^a K†i iQK KÈB i?Î T?"Q K°i ?ÆBX

L?bM F„ H¢B i?b i`QM; ? B +€B #€M? +?QM; HÈM K"m b„+ b†+ bÐ FB - #„i ç¬m T?
M;QÌB- K" o•M h`K hB M hB +kM; i?dM? i?Q<sup>a</sup>M; i`mv M ç M •K i? M? çSi ;½vX

>B M M?B M- ? B p`æ¢B æ çdM? T?QM; #`i`!B #m°+- ç M; iQ" M HU+ #°+ T?€i-
bU i`!B #m°+X

E?¬M; ç M i?ÌB ;B M K°i M?"T ?¬ ?'TX

„+ s i t i

" M M;Q" B ? B +€B #€M? +?QM; HÈM K"m b„+ b†+ bÐ- F?¬M; M;Ì H¢B tm'i ?B M K°
ç M iB M; ;¬K ;W iS+ ;B" M +O ? B p`æ¢B æ çdM? T?QM;X

@ G M5 L,M; HU+ +O o•M h^K hB M æB T +kM; F?¬M; T?^aB +QÌM; ç¢B ç M KS+
>mv M Zm M; *^aM? M?Q i`QM; i`mv M i?mv i

G½Q ;B^a K†i iQK [m€i HÈM K°i iB M; - ;B i ç M i`QÈ+ K†i h`B m S?QM;X

*?d +¬M ?„M i¢Q M M €T HU+ +?Q h`B m S?QM; - ? B p`æ¢B æ çdM? T?QM; ç M;
HÈB i?Q€i p•vX

æ¬B KB i? M? i9 +O "Q+? h? M? L;mv i M?Qm H¢B- F?¬M; F?ÄB +! +?9i +?¬M +?
çm´B i?2QX

L" M; KÆ ?² +^aK i?'v +! +?9i F?¬M; ç9M; - iB M ç° ? B p`æ¢B æ çdM? T?QM; ;B½v
M? M? ?ÆM F?¬M; QiX

.U i?2Q HÌB ç²M p M,M; HU+- o•M h^K hB M æB T Km®M i`!B #m°+ p" B p`æ¢B æ
ç9M;X h`QM; i`mv M i?mv i- o•M h^K hB M æB T +ÁM iWM; i? K ;B p•v /B i K°i h?
*^aM? M[X

L?QM; +! H)- ç¬m o•M h^K hB M æB T M"v pšM +ÁM bmv v m- F?¬M; i? T?€i ?mv

„+ s i t i

J„i i?'v ? B p`æ¢B æ b„T T?€ çQÊ+ +€B #€M? +?QM; HÈM K"m b„+ b†+ bÐX

@ :B i5

*MM; H9+ ç!- H½Q ;B^a K†i iQK p" "Q+? h? M? L;mv i- K°i i`QÈ+ K°i b m +kM; ;B i
æSM; +€+? ç! F?¬M; t - ç€K +QÌM; ;B^a H½Q ;B^a i!+ #¢+ +O oQÆM; >¬m T?O- ç m
ç M +´ ?¼M;X

J¼B M;QÌB F?¬M; F?ÄB i? M i?¬K- M; v +^a h`B m S?QM; ç M; #`# Q p•v +kM; +^a
`^M; +! i? F?®M; +? çQÊ+ o•M h^K hB M æB T- i? M?QM; Km®M +?®M; H¢B M,K
pšM F?¬M; çOX

>ÆM M[- >mv M G J æ i?U+ HU+ K¢M? M?'i- +kM; ç M; ç€M? iÈBX

o"Q i?ÌB F?„+ +?d i`2Q K" M? +?m¬M; M"v- i` M ;QÆM; K†i #bM? ioM? +O h`B m S
?B M p M;QM; i`¼M;X

@ h?`M? ? v #¢B- +?QM? H` H9+ M`vX

h`B m S?QM; #¶M; M?B M pmM; i v H M- o•M h^K hB M æB T T?Q i`QÈ+- ¸°i M?
bm®iX

L;QìB +| HÁM; i'i b) T?€i ?B M- b m F?B o•M h^K hB M æB T i?`M? +¬M; i`|B #m°+
H"TiS+ F?¬M; ¸ w ¸ M M[X

L; v +^ h`B m S?QM; /QìM; M?Q +kM; F?¬M; ¸`M? p•v ;B i ? B p` æ¢B æ ¸dM? T?
S?®+

G9+ M`v- o•M h^K hB M æB T ¸°i M?B M p¶ +€M?- K°i ¸€K T?'M ?Q K`m b„+ b†+
i?`M? K°i i-M; H®+ tQ€v `U+ `Ð- +?d i`QM; M?€v K„i ¸½ [mûi [m T?QÆM; pB M K

@ *~M i?"M5 G` óh?^B J°M; T?'M ?Q ô +O o•M h^K hB M æB TX

"Q+? h? M? L;mv i i`QM; [m€ i`bM? iB M H M- pšM Hm¬M ¸ T?ÁM; p` M;?B ?Q†+
i¢Q i?"M? FB [mûi ¸ M- i`QM; HÁM; KÈB ;B"i KbM?X

h?O ¸Q¢M T?K i`Ê +O o•M h^K hB M æB T- F?¬M; +?d +| K¶B i`K iBX

L?[M; T?'M ?Q M`v- i?"K +?Q M,M; HU+ +`M; F€ H¢ ?ÆMX

S?®+

G½Q ;B^ K†i iQK p` "Q+? h? M? L;mv i F?| +| i? Mû i`€M?- H"TiS+ #` +ÆM H®+
Q T?OX

S?^M SM; +O "Q+? h? M? L;mv i M? M? ?ÆM K°i +?9i- iQ`M i?•M M´B H M K°i i-
M?Q i?Ov iBM? M;¼+ +?'i- T?^M; T?'i ;B®M; M?Q K°i i-M; T?ÁM; ?° i?B M M?B M
M?[M; F?Q [m M M?Q i B- KkB-

.M p`vX

E?Q^M? F?„+ #` óh?^B J°M; T?'M ?Q ô [mûi [m # Q T?O- i?•M i? K K K¢B v m
L;mv i +kM; i`mv M ¸ M +^K ;B€+ bmv v m p¬ HU+- +,M #^M F?¬M; /€K iB M iÈB M

"Q+? h? M? L;mv i +kM; F?¬M; #B i`^M;- H9+ M`M; +?¬M +?ì i`QM; ;B•v H€i M`v-
+O M`M;X

@ E?¬M; i®i5 *?•M M;mv M i`QM; M;QìB i

G½Q ;B^ K†i iQK ¸ M; H Q p T?Q i`QÈ+- #` óh?^B J°M; T?'M ?Q ô +?QM? /B M i`
HU+ i`mM; i•K +O T?'M ?Q X

G9+ M`v- iQ`M i?•M ?„M bmv v m p¬ HU+- +?•M M;mv M ?mv i K¢+?- KÆ ?² F?¬M;
p F?OM; ?Q^M;X

h?•M H` æ¢B æ ¸dM? T?QM;- ?„M FB i HU+ i?9+ /K+ #Q T?€T +?•M M;mv M- i'i M
M?QM; i?U+ HU+- p` M?'i H` M,M; HU+ ?`M? ¸°M;- H¢B ;B^K tm®M; K°i i-M;X

@ GQ¢B M,M; HU+ F€ /` +O h?^B J°M; T?'M ?Q M`v- +| i? tmv M i?'m p"i +?'i H
h?€M? *?O >mv M Zm M; ^M?- +kM; +| ?B m [m^ M?'i ¸`M?X

h` M K†i h`B m S?QM; H° ` w +QìB- F?) ;"i ¸-mX

>„M /€K ¸®B ¸-m pÈB M,K ¸¢B >Q h?-M ^M? ?`M; ¸-m- iU M?B M T?^B +| +?¶ /U
:Bì T?9i M`v- HU+ HQÊM; +O h?^B J°M; T?'M ?Q - ¸½ F?B M +?Q i?U+ HU+ +O ?
#B i ;B^K tm®M; MY #"+ p` K°i i-M;X

L?'i H` H½Q ;B^ K†i iQK- ?„M ¸SM; i?ŠM; #'i ¸°M; i¢B +?¶- K² ?¬B H¢M? i` M i`€M
FB i HU+ +?®M; H¢B HU+ HQÊM; +O h?^B J°M; T?'M ?Q - F?¬M; i? T?€i ¸°M; +

„+ s i t i

æ9M; H9+ M"v- # M M; Q" B ? B +€B #€M? +?QM; HÈM b†+ bÐ- H¢B tm'i ?B M p i `c
p` æ¢B æ çdM? T?QM; X

> B p` æ¢B æ çdM? T?QM; iQ" M HU+ #MM; M' - i?Q€M; +€B ç½ b„T bY ç°i T?€i
Kûi H° p Q€M ?"M i°i +MM; X

*?d +?l b m F?B ç°i T?€i`|B #m°+- ? B M; QlB b) T?€i ç°M; +¬M; FQ+? imv i K M?
> B M; QlB "Q+? h? M? L; mv i #` óh?ªB J°M; T?'M ?Q ôªM? ?QÎM; - i`QM; K„i +kM
@ > ? - F?QªM? F?„+ T?€FûM K" ` - +kM; +?QM? H" H9+ #„i ç-m ó+m°+ b®M; KÈ
h`B m S?QM; F?¬M; bÊ K" M; QÊ+ H¢B +ÁM +QlBX

hB M; +QlB F?) +O i?B m MB M FB - F?B M i`QM; HÁM; "Q+? h? M? L; mv i- ç°i
F?| ?B mX

hW ç-m iÈB +m®B- i?B m MB M i|+ iQK M"v- pšM i`'M ç`M? iU M?B M- i` M K†i H°
L?[M; çB m M"v- ?Q" M iQ" M ;B®M; M?Q M?[M; ;b K" M" M; i'M; F i çQÊ+ iW i`QM;
oKiXXX «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`B m S?QM; ç°i M?B M pmM; i v H M- # M i B i`mv M ç M iB M; QM; K"i F mX
@ æ| H"

h`QM; HÁM; "Q+? h? M? L; mv i +?'M ç°M; - +?d i?'v ;B[ i v h`B m S?QM; -ç°i M?B
S?QM; K"m b„+ b†+ bÐX

E?Q iS+ +?'M ç°M; i` M M; QlB K¶B +QM æ°+ S?QM; - ç m b€M? M; M; pÈB oQÆM
çdM? T?QM; - iQ" M i?•M T?€i` K°i HQ¢B M; mv +Æ +U+ F€ ç€M; bÊX

@ L; k æ°+ S?QM; oQÆM; 5 *~M i?"M

"Q+? h? M? L; mv i /QlM; M?Q M?"M` çQÊ+ H¢B H`+? +O M?[M; æ°+ S?QM; M"v-
H¢M?X

æ€M; iB + H" M" M; M?„+ M?Î ç½ Km°MX

> B i M æ¢B æ çdM? T?QM; - /®+ ? i HU+ HQÊM; iQ" M i?•M- i?•M i? +?d KÈB H°
bÐ çQÊ+ K°i MY X

h? M?QM; X

h`QM; F?QªM? F?„+ i?•M i? H° ` M; Q" B- H¢B +?QM? H" i?lB çB K #„i ç-m €+ K°
PM; QM; QM; S?®+ T?®+ T?®+

h`QM; ç| - K°i i M æ¢B æ çdM? T?QM; - #` #®M +QM æ°+ S?QM; K"m b„+ b†+ bÐ ç
iBK H¢M? H)QX

GQ¢B +?OM; i°+ L; k æ°+ E€ S?QM; M"v- +¬M; FQ+? #ªM i? F?¬M; iQM? H" K¢M
b€iô M"v- T?ªB i`ª ;B€ #^M; bBM? K M? p" HBM? ?²M- +?Q M M KÈB +| çQÊ+ i?O ç
h` M Hw i?mv i- K¶B K°i S?QM; oQÆM; - ç m +| çQÊ+ M, M; HU+ b€i i?QÆM; æ¢B a
L?QM; ç #ªQ çªK- +?Q M M h`B m S?QM; KÈB T?•M #B i bY /KM; ç M #®M S?QM;
+ÁM M?^K p"Q H9+ #¼M ?¼ pW KÈB ç°i T?€óFûM iÆô K"m b„+ `U+ `Ð- i?O çQ¢M
L m M?Q i?lB ;B M [m€ bÈK i?b +kM; F?¬M; çQÊ+X

"ÎB pb iQM? M, M; / Q / B # M #d +O #ªM i?•M o•M h`K hB M hB- +| HU+ HQÊM; T
H" æ¢B æ +kM; F?| +| i? ç°i T?€çQÊ+X

S?®+ T?®+ T?®+

*?d i`QM; T?9i +?®+- ? B ;½ æ¢B æ çdM? T?QM; ç½ #` i€K +QM S?QM; oQÆM; b
iQ`M i?•M pÐ` - ?mv iM?K+ H°` K`m t M? HK+ ;? M; QìBX

J°i K`M M`v- F?B M +?Q "Q+? h? M? L;mv i p` H½Q ;Bª K†i iQK ç m bÊ ç M M;•v M

*?d i`QM; +?ÊT K„i- ? B i M æ¢B æ çdM? T?QM;- ç½ #` i€K ç-m óL; k æ°+ S?QM;
tm®M;X

GQ¢B M;½ tm®M; M`v- F?¬M; T?ªB H` Q M? Q M? HB i HB i- K`H` +? i K°i +€+? #
+`M; p¬ +MM; F?| ?B mX

@ GQ¢B +¬M; FQ+? iU b€i +O L; k æ°+ E€ S?QM;- `i i?Q+? ?ÊT ç ç€M? HûM p`
iB m +| T?ÁM; #`- i?b ?B m [mª +kM; b) ;BªK K¢M?X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB +?'M ç°M;X

> B M; QìB pW +? i- ç m H` æ¢B æ çdM? T?QM; X

.QÈB ibM? ?m®M; çÆM ç'm- h`B m S?QM; Km®M ;B i M; QìB M`Q i`QM; ? B M; QìB
M?`T ?¬ ?'TX

@ h?ªB J°M; T?'M ?Q E?¬M; i®i5 L; k æ°+ E€ S?QM;5

æ9M; H9+ M`v- ó>mv M G J æ ô ç½ ?| i?"M? #|M; K ?Q /B K po ç¢B- ç½ T?€ F?

h`QÈ+ ç| - #îB pb ?„M T?ªB ` i v ç®B T?| pÈB M?[M; æ¢B æ +O oQÆM; >-m T?O

h`QM; [m€ i`bM? +?¢v ç M ;¬M- ?„M M?bM i?'v ? B i M æ¢B æ #` i`K iB i`|B #m°+
L;mv i i?b #` h?ªB J°M; T?'M ?Q i"TFQ+?X

*?ì ç M F?B ?„M çm´B iÈB- i?b ? B ;½ æ¢B æ çdM? T?QM; ç½ #` `ÆB p`Q +¬M; F
æ°+ E€ S?QM;X

> i i?ªv M?[M; çB m M`v- ç m T?€i bBM? i`QM; i?ìB ;B M p¬ +MM; M;„M M;OBX

>ÆM M[- M?Q p"v +ÁM +?Q ? iX

G9+ i€K +QM L; k æ°+ E€ S?QM; ?Q`M i?"M? bS K M? óç²M; [mv pm i" Mô- h`B m S

@ h?€M? G¬B "€ h? 5

h`B m S?QM; #QÈ+ ` K°i #QÈ+- iQ`M i?•M F?m +? i`QÆM;- Mî`° K°i i¬M; F?Q H
;B®M; M?Q K°i #S+ iQÈM; iB m +U M?"M FBK H¬BX

*?d i`QM; K°i #QÈ+- h`B m S?QM; ç½ iB T +°M H½Q ;Bª K†i iQK H9+ M`v ç½ +?B
v mX

•K

E?Q HU+ K¢M? K) +O h?€M? G¬B h? i¬M; i?S M, K ç¢B i?"M?- ;B®M; M?Q K°i iÁ
M; QìB H½Q ;Bª K†i iQKX

»+

h?•M i? H½Q ;Bª K†i iQK p®M /o bmv v m p¬ HU+ - H"TiS+ ;B®M; M?Q i?W M?"M
ç'i- T?mM ` K°i #9M; K€mX

.QÈB bUªM? ?QîM; +O óh?ªB J°M; T?'M ?Q ô- bS+ +?B M ç'm +O ?„M- ;BªK tm®
+ÁM K'i çB F?ª M, M; p" M +?mv M +?•M M;mv M ?mv i K¢+? M?Q wX

@ >mv M h?"M? GoM? oU+5

h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- GoM? oU+ >²M ç¢Q i`MM; FQ+?- F?B M +?Q H½C
b•m imv i p¼M;X

@ .WM; i v

>mv M G J æ #B M i? "M? ól .B K J h¬Mô po çϕB- K M; i?2Q #|M; K ?Q /B K T?
iÈB- M?QM; HϕB F?¬M; F`T M; ,M i`ÎX

•K •K

æ°M; i€+ +O h`B m S?QM; F?¬M; +?9i i`b i` - K°i [mv M ç€M? tm®M; - H"TiS+ F?
M; k HB iX

.QÈB bU °M? ?QÎM; +O óh?°B J°M; T?'M ?Q ô p" ó>mv M h?"M? GoM? oU+ô # Q
M?Q F?¬M; F`T H`K ` # 'i F€ ? "M? ç°M; T?ÁM; M; U ; b- i?b ç½ #` h`B m S?QM; K°i
E i?S # #` ;B iX

*?d i`QM; p`B M?`T ?¬ ?'T- ç½ +| p` æϕB æ çdM? T?QM; i?S # - M; ½ tm®M; iϕB ç
a m F?B ?Q`M i?"M? K°i K`M ç€M? ;B i M`v- h`B m S?QM; HϕB M?Q +® w ?Q†+ p
L;mv iX

@ h?b ` - i`K iB H9+ i`QÈ+ i`|B #m°+ ? B p` h`QÎM; H½Q- +?d H` K²B M?YX JK+ ç
Km®M K°i HQÈB #„i i`¼M #®M M; QÌB +?9M; i

"Q+? h? M? L;mv i F?¬M; F?ÄB ?Qi K°i M;KK F?Q HϕM?X

h`B m S?QM; T?K+ FQ+? H¬M ç¬m iB M p` #`v ` +QM K²B +?Q H¬M i?S ? B T?K+
M?^K p`Q #®M p` æϕB æ çdM? T?QM; iÈB i`QÈ+X

G9+ M`vX

.QÈB €M? K„i M?bM +?,K +?9 +O h`B m S?QM; - i?•M ?bM? "Q+? h? M? L;mv i ç°i
F?| ?B mX

L`M; ç°i M?B M w i?S+ çQÊ+- #°M i?•M +kM; H` ç®B iQÊM; i`QM; H¬M T?K+ FQ+?

*?ŠM; H) h`B m S?QM; t2K M? KbM?\

æ€T €M ` 'i M? M? çQÊ+ +¬M; #®X

J2Q

o`Q F?Q°M? F?„+ h`B m S?QM; ?Q`M i?"M? pB + /B i b€i ç®B T?QÆM; - i?b K°i ç
tm' i ?B M b m HQM; "Q+? h? M? L;mv iX

S?®+

J°i i? M? +?Ov i?O m €K- ç•K p`Q b m HQM; "Q+? h? M? L;mv i- K€m iQÆB H"TiS

33dX *?QÆM; 333, h?€M? G¬B >° h?

@ L;QÆB

h?•M i? K K KϕB +O "Q+? h? M? L;mv i +SM; çÌ- M?bM p T?Q h`B m S?QM; ç
T?°B +QÌBX

*?d i`QM; p`B M?`T ?¬ ?'T M; „M M;OB- h`B m S?QM; HB M ?Q`M T?K+ FQ+?- F?-
çdM? T?QM; pŠM Hϕ+X

a m F?B h`B m S?QM; ç€M? +? i H½Q ;B° K†i iQK- "Q+? h? M? L;mv i +kM; #` T?

h? M? +?Ov i?O b m HQM; - +?'i HB m p¬ +MM; ç†+ i?M- ~M +?S €Q M; ?o + Q i?
i?'m [m HQM; M`M;X

J°i i`"M +°K t9+ i /ϕB +SM; çÌ- H M i`"M F?„T +Æ i? "Q+? h? M? L;mv iX

E?Q°M? F?„+ M`v- M`M; ;B®M; M?Q K°i M;mv i K„ M?•M ?| ç€- +| +?9i M;? M M;
çQÊ+ M M HÌBX

©M? a€i æ L?"M +O hB m h†+ JB m- ç½ çQÊ+ +QÌM; ?| i?,M; +'T i¢B h?B M *Æ
K°i HQ¢B i?m°+ iQM? i HB i ?B Ki?'vX

L?QM; K" H9+ M"vX

h`QM; ç-m "Q+? h? M? L;mv i H¢B ?B M` iQ"M #° [m€ i`bM? h`B m S?QM; T?K+ L
çdM? T?QM;X

G-M T?K+ FQ+? i?S M?'iX

h`B m S?QM; Î p"Q +K+ /B M p¬ +MM; óv m i? ô- i?¬M; [m o•M h^K hB M æB Ttm
#m°+ ? B p` æ¢B æ çdM? T?QM;X

h` M i?U+ i X

L m M?Q o•M h^K hB M æB TiQ"M HU+ ` i v- ? Bi M æ¢B æ çdM? T?QM; - i`QM;
i? T?€ çQÊ+ pÁM; p•v- +?Q /M ç| H" H9+ o•M h^K hB M æB TF?¬M; T?ªBi`¢M; i?

a m ç|X

h`B m S?QM; H¢B iMv w +?Q ? Bi M æ¢B æ FB ;B½v ;BK - M? M? +?|M; i?Q€i F
i`Î i?"M? +QM K²B- /šM /K ? B æ¢B æ çdM? T?QM; F?€+ K„+ +•mX

"Q+? h? M? L;mv i p" H½Q ;Bª K†i iQK- pb Km®M ;BªB +Sm ? B pB æ¢B æ ç M; #
T?QM; H Q ç M- i¢Q €T HU+ +?Q h`B m S?QM;X

L?QM; H9+ M"v- o•M h^K hB M æB TH¢B iK HU+ +?Ì T?•M T?|- T?€i ç°M; óh?ªB J°
+?B M HU+ +O ? B M;QÌBX

G-M i?S ? B T?K+ FQ+?- H½Q ;Bª K†i iQK ç½ ?Q"M iQ"M i`9M; +?B m- i`U+ iB T

"Q+? h? M? L;mv i +| T?ÁM; #` M?'i ç`M?- M M ?ÆB `Èi H¢B ç`M; b m MY #QÈ+
M M KÊB KB M +QÐM; #ªQ i`K çQÊ+ K°i K¢M;X

S?®+ T?®+

G9+ ©M? a€i æ L?"M +O hB m h†+ JB m ç•K p"Q i?•Mi? "Q+? h? M? L;mv i- M"
#ªQ p i¢M; T?O [m M i`¼M;X

*?ŠM; [m X

*?B M HU+ +O M" M; ç½ #` bmv v m MY +'T- H¢B #` ©M? a€i æ L?"M p¬ +MM; ç†
pšM #` i?QÆM; F?¬M; M? X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

"Q+? h? M? L;mv i` M H M K°i iB M; - i?•Mi? K K K¢B #„M` K°i i-M; M;mv i?mv
a€i æ L?"M ç½ ç•K p"Q +Æ i? p" hB m h†+ JB m +?'M` X

L?QM; +?QM? pb p"v- i?QÆM; i? +O M" M; +kM; i,M; H M- K² ?¬B H¢M? M?Ä ;B¼

J2Q K2Q

hB m h†+ JB m H,M; F?¬M; i`Î KbM?- `ÆB tm®M; i` M i v h`B m S?QM;X

S?®+

h¢B T?Q +?•M i`ìB +€+? t oQÆM; >-m T?O- tm'i ?B M K°i M K iY b m HQM; K¼+
+?bK i`QM; K°i i-M; ?„+ HQm- i`QM; K„i H!2 H M K°i iB FBM? /`X

@ l.¢ æ Zm•M5

h`QM; oQÆM; >-m T?O- ç€K +QìM; ;Bª H½Q ;Bª i!+ #¢+ pW #„i ?Ki- b„+ K†i +! +?
:-M M?Q F?¬M; M;QìB M`Q M?bM ` - l.¢ æ Zm•M FB b m F?B ?Q`M i?`M? +¬M
i?•M i`î` X

@ l.¢ æ Zm•M M`v i? K im ?mv i K¢+? h?€M? Zmv i ó"€i .U+ l ©M? S?•M h?•M ô-
i? +! i? +?²M; çB T ?Q†+ T?•M i€+?- K`T?•M i?•M H¢B +! i?U+ HU+ #^M; # #®M
`²B tm'i ?B M +kM; H`K°i +€B T?•M i?•M +O ?„MX

L K S?QM; pQÆM; ?Q F? M- b„+ K†i +`M; i? K i€B M?ÊiX

>B M M?B M- ?„M +kM; #B i`ä K°i p`B i`mv M i?mv i p`bU iQ+? p ól.¢ æ Zm•M

@ *?"+ +?"+- [mª F?¬M; ?´ H` óhª æ²M; h?B M Zm•M ô+O pMM; h?QÆM; >ªB- M; Q
i?`M? pB M i` M €K b€i #ªM; +O ó>„+ J¢+ :B€+ôX *! H)- KK+ iB m +O i b m M`v-

l.¢ æ Zm•M Kî ç¬B +€M? /ÆB b m HQM; ` X J M; i?2Q K°i iB +?•K +?¼+ HB + M
oKiXXX

>QªM? ?„+ HQm M?Q€M; H M- i?•MªM? M K iY +€M? /ÆB ç½ /mM; M?"T p`Q #-m

Gm"Mi®+ ç°- l.¢ æ Zm•M M`v +kM; F?¬M; i?m FûK h`B m S?QM; i?ìB F€ çdM? T
bU [m, /`- /QìM; M?Q +ÁM +! T?-M M?dM? ?ÆMX

@ a€i i?O i?"i ç€M; bÊ5 >„+ J¢+ :B€+ `®i +m°+ H`i²M i¢B M?Q i? M`Q\

a„+ K†i h`B m S?QM; i`î M M M; QM; i`¼M; X

l.¢ æ Zm•M pW KÈB ?B M i?•M- K†+ /M F?¬M; T?ªB H` h?€M? *?O >mv M Zm M;
K¢+? p`i? +?´i- ç m ç¢i iÈB +U+ ?¢M æ¢B æ çdM? T?QM; - +! i? M!B H` +?B M H

L; Q`B ` - +ÁM K°i çB K ç€M; M; ì F?€+X

æ! H` i¢B b Q b m F?B l.¢ æ Zm•M T?€i ` K°i FQ+?- H¢B H"TiS+ `ìB çB- F?¬M
S?QM; pQÆM; \

@ l.¢ æ Zm•M M`v H` b€i i?O ?`M; ç-m +O >„+ J¢+ :B€+ - +?Q iÈB M v pšM H` tm
`^M; - M?B K pK +O ?„M H-M M`v- +?d H` M; ,M +ªM i i`MM; FQ+? >mv M Zm M;
F?¬M; HQm H¢B +?Q i K°i ?ÆB i?îX

L K S?QM; pQÆM;ªK ç¢K i?î /`BX

@ oQÆM; ;B - M; `B F?¬M; b Q +?S\

J°i p`B +QìM; ;Bª p`iQÈM; H½M? i?O p +O oQÆM; >-m T?O- ç m ç²M; HQ¢i çm
#ªM i?•MX

h`B m S?QM; M?bM +?^K +?^K KB M; p i i?QÆM; +O L K S?QM; pQÆM; - F?¬M; F

@ >B M i¢B i ç½ H` +K+ /B M ó+Ym iY M?´i bBM?ô- +! H) T?ªB +?m`M #`K°i p`B +

L K S?QM; pQÆM; +QìB +?m t!i- ?ÆB i?î i` M M; QìB +`M; H9+ +`M; bmv v mX

@ oQÆM; ;B 5

J¼B M; QìB î ç•v- ç m ;B"i KbM? +?´M ç°M; - i` M K†i H° p F?¬M; ç`M? HÁM; X

*?d i?'v- KB M; p i i?QÆM; +O L K S?QM; pQÆM; - ç M; F?¬M; M; WM; i?®B `[F
+`M; H9+ +`M; #®+ H M M?B m F?!B ç2M i M? iQìBX

æ°+ HU+ M`v- K¢M? ç M KS+ M; v +ª L K S?QM; pQÆM; +kM; F?¬M; i? M; ,M +ªM
 @ h #`ó©M? h?B M h?S E B Kô K°i i`QM; #ªv ç¢B i`mv M i?W +O ©M? a€i ç¢Q
 #¬B ó>„+ hmv M æ°+ô+O `B M; >„+ J¢+ :B€+X GQ¢B ç°+ M`v T?€i i€+ M? M? +?;
 Zm M; *ªM?- ?B K +| M; QÌB M`Q +| i? M; ,M +ªM- i`W T?B im Hmv M K°i HQ¢B +¬
 K)- i?b KÈB +| i? i`b ?Q½M çQÊ+ K°i +?9i i?ÌB ;B MX
 E?Q iS+ bBM? K M? i` M M; QÌB L K S?QM; pQÆM; F?¬M; M; WM; iB m ? Q- €M? K,
 `¶M; X
 h?¬M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; H" T iS+ M?bM i?'m ibM? ?m®M; - T?€i ?B M
 M?K+ i?•M- i?"K +?Q +ÁM H M i`"M p", M KÁM +ª HBM? ?²MX
 æ®B pÈB mv HU+ +O HQ¢B ó>„+ hmv M æ°+ô #€ ç¢Q M`v- h`B m S?QM; +kM; +ªK
 M[- ?„M +kM; F?¬M; T?ªB H" v bQX
 L?[M; M; QÌB i¢B ç•v- H¢B +"M; F?¬M; F`T i`Î i vX
 h`QM; oQÆM; >¬m T?O- +kM; +| v bQ BM?- M?QM; M?bM i?'v i?QÆM; i? +O L
 T?ªB #'i HU+X
 @ æ i i?Y5
 h`B m S?QM; çSM; /"v- i`QM; ?mv i K¢+? K„i i`€B- tm'i ?B M K°i +€B ?"M ç"K m H
 T?€+? H¢M? i?'m tQÆM; X
 @ ", M; >²M *?B J•mX
 h`QM; ?mv i K¢+? K„i i`€B +O h`B m S?QM; - T?|M; ` K°i Hm²M; ?"M w HBM? ?²M
 #, M; iQ" M #° HBM? ?²M L K S?QM; pQÆM; X
 L K S?QM; pQÆM; pšM +ÁM ;B[H¢B K°i iB i? M? idM?- #B i h`B m S?QM; ç M;
 M; ,M +ªMX
 _„+ `„+
 _'i M? M?- HBM? ?²M +O L K S?QM; pQÆM; - ç½ #` ?"M w #, M; T?€+? M; QM; F i
 hmv M æ°+ô- +kM; ;BªK K¢M?X
 JK+ iB m +O h`B m S?QM; - +?QM? H" i`QÊ+ ? i #ªQ i`K HBM? ?²M +O L K S?QM
 .M b Q çB M[- HBM? ?²M KÈB H" i`mM; i•KX
 E?¬M; +| M?K+ i?•M- pÈB +'T ç° oQÆM; :Bª- æ¢B æ >Q h?¬M *ªM?- pšM +| i? ç
 +?Q KQÊM /MM; i`•M i`B i?B M ç` ç i`¼M; i' M?K+ i?•MX
 hB T ç|X
 h`B m S?QM; H¢B #„i ç¬m /KM; i•K T?•M iQ+? ó>„+ hmv M æ°+ô i`QM; +Æ i? L K
 ó>„+ hmv M æ°+ô M`v p¬ +MM; ç†+ i?M- t2M HšM p"i +?'i p" T?B p"i +?'i # M i`QM
 p"i +?'i ç m F?¬M; ªM? ?QÎM; - M?QM; ç®B pÈB bBM? K M?- HBM? ?²M- i?b H¢B +
 h`9M; ç°+ M`v- i?•M i? p" HBM? ?²M +O bBM? HBM?- b) F?¬M; M; WM; i?®B `[-
 i M? iQÎBX
 ob M; ,M +ªM F?¬M; ç >„+ hmv M æ°+ ,M KÁM- h`B m S?QM; HB M /Si F?Q€i p" M
 h?Ov- T?€i ç°M; ", M; >Q" M; T?QM; 'M- +?"K `½B ç|M; #, M; L K S?QM; pQÆM; H¢
 @ o•M h^K hB M æB T
 h`QÊ+ F?B L K S?QM; pQÆM; ?¬M K - +?d KB M +QÐM; T?mM ` p`B +•m KÆ ?² F
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB idM? M; °- o•M h^K hB M æB T +| `i M?B m +¬M; M, M; T
 ç`+?- ç²M; i?ÌB +kM; +| F€ ?B m i`Ê ;B9T ?| ;BªB ç°+ iQM?X

_ 'i M? M?X

> B GBM? bOM; hB m h†+ JB m p" o•M h^K hB M æB T +kM; +?ϕv ϕ M MÆBX
S?®+

o•M h^K hB M æB T ``i +| HBM? i`Q- M?bM i?'v ibM? ?m®M; +?O M?•M #` i`9M; ϕ°
T?'M ?Q i`„M; MäM- # Q T?O i` M M; Q`B L K S?QM; pQÆM; X

G9+ M"v h`B m S?QM; p" M +?mv M ?mv i Kϕ+? ",M; h?Ov- F?B M +?Q M?[M; T?'M
M? M? +?| M; /mM; M?"T p"Q i?•M i? L K S?QM; pQÆM; - i?"K +?Q H" HBM? ?²MX

S?'M ?Q +O o•M h^K hB M æB T- ϕ®B pÈB i?•M i? p" HBM? ?²M- ϕ m +| ?B m [m
M?ª` - i?b +?d +| ?B m [mª iϕB T?QÆM; /B M p"i +?'i K" i?¬BX

J°i H€i b m

h`B m S?QM; T?€i ?B M- ibM? ?m®M; i`9M; ϕ°+ i` M M; Q`B L K S?QM; pQÆM; - +
pB + M; ,M +?†M pšM +| ?B m [mªX

s2K` - o•M h^K hB M æB T +kM; +?d +| i? i`b ?Q½M iY pQM; +?Q L K S?QM; pQA
J2Q K2Q

hB m h†+ JB m pmM; i`ªQ- F?Q i v K9 +?•M pÈB h`B m S?QM; X

@ ±\

h`B m S?QM; ?B m w- H"TiS+ pmM; i v H M- i`B m i"T` ?ÆM KQ`B ϕ-m L; k æ°+ E
:BÈBX

L; k æ°+ E€ S?QM; +| i? i?m i?"T +€+ HQϕB T?'M ?Q - #'i F H" +| ϕ°+ ? v F?¬M; X

L; Q`B` - #ªM i?•M ϕ°+ +?•K +O L; k æ°+ E€ S?QM; - +kM; ~M +?S F`+? ϕ°+X

æB5

h`B m S?QM; pmM; i v H M- i-M; ",M; S?QM; ?| i?"M? K°i /ÁM; MQÈ+- M?Q`M; ϕ
L; k æ°+ E€ S?QM; +'TiBM? M?- #„i ϕ-m pB +ó i?m i?"Tô ϕ°+ iQM? i` M M; Q`B L

J'v M?`T ?¬ ?'T b m

S?®+

J°i ϕ-m L; k æ°+ E€ S?QM; ϕ M; i?m i?"T- ϕ°i M?B M ?| i?"M? K°i #½B ?„+ i?Ov- F
#Ä KbM? M; v iϕB +?¶X

@ ±\ .Q`M; M?Q +| +?9i ?B m [mªX

h`B m S?QM; i?Q€M; H° /`b„+X

o•M h^K hB M æB T T?mM` T?'M ?Q p" ?„M ϕ|M; #,M; - ϕ m +?d +| i? M; ,M +?†M

o"v K" L; k æ°+ E€ S?QM; FB - b m F?B K°i +QM +? i ϕB- i?b HU+ HQÊM; ϕ°+ iQM?
T?€i i€+ i`QM; +Æ i? L K S?QM; pQÆM; - HϕB #Èi ϕB p" B T?¬MX

s2K` +| i? +ªB i?B M`²BX

hB T ϕ|X

>ÆM KQ`B ϕ-m L; k æ°+ E€ S?QM; i?m i?"T ϕ°+ iQM? i` M M; Q`B L K S?QM; pQÆ
ϕBX

ob Km®M ϕϕi ?B m [mª i®i M?'i- h`B m S?QM; i?"K +?Q +ÁM T?€B` K°i S?QM; ϕ
S?QM; iBM? M?- iB M p"Q i`QM; +Æ i? L K S?QM; pQÆM; ϕ i?m i?"T ϕ°+ iQM?X

h?`B ;B M +?"K`½B i`¬B [m

hWM; +QM L;k æ°+ E€ S?QM; +? i çB- b„+ K†i+O L K S?QM; pQÆM;- +kM; /-M +
 *| i? M|B- ç•v H¨ H'v K¢M; ç' B K¢M;X
 L?QM; ç•v H¢B H¨ H'v M?B m K¢M;- ç ç' B K°i K¢M;X
 h`B m S?QM; i?"i F?-M; M;|- i?O çQ¢M óæ²M; [mv pm i" Mô +O L;k æ°+ E€ S?QM;
 hB T ç|X
 h`B m S?QM; +?Êi M;?o iÈB çB m ;b ç|- H" T iS+ H'v K°i ;®+ "Q+? h?Ov h?B M GB
 ?€B tm®M; p" B ç| ?Q i`„M; MäMX
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 " M M;Q" B ç| ?Q - HQm +?mv M K°i i-M; HQm [m M; K" m i`„M; M?m ?Á i? M? H
 M€i- ?| i?"M? +?'i HÄM;- ç L K S?QM; pQÆM; ,M p" QX
 @ >Q +O "Q+? h?Ov h?B M GB M\
 h` M K†i L K S?QM; pQÆM;- F?-M; F?ÄB H°` K°i iB FBM? ?dX
 æ¢B / M? p" +¬M; /KM; +O "Q+? h?Ov h?B M GB M- ?„M i' i M?B M +kM; #B i ç¬B
 æ| ?Q M"v- +|` i M?B m i€+ /KM;- F?-M; +?d +| i? i~v`Y i?•M i? p" i•K HBM?-
 bBM? K M? H°i t€+- HQ¢B i`W €K i"i- ç°+ i®-
 a m F?B ,M ç| ?Q M"v p"Q- i`QM; +Æ i? L K S?QM; pQÆM;- +?Êi M' B H M K°i
 ;B®M; M?Q +€M? ?Q MÎ`°- # Q T?O iQ" M i?•MX
 G¢B T?®B ?ÊT pÈB ?B m [mª +O L;k æ°+ E€ S?QM;- ó>„+ hmv M æ°+ô i`QM; +Æ i
 M;Î ç½ çQÊ+ ?| ;BªB p" +ªB i?B MX
 S?M
 h`B m S?QM; i?Î T?"Q K°i ?ÆBX
 L K S?QM; pQÆM; F?-M; +? i- i`QM; HÄM; ?„M +kM; i?QªB K€B ?ÆM p" B T?-M-
 .M b Q çB M[- +?QM? pb ?„M M,K p` æ¢B æ çdM? T?QM; +O *Ym l *mM; iÈB ;?
 h`B m S?QM; H¢B ? K +?B M pÈB >mv M G J æ X
 "^M; F?-M;- l .¢ æ Zm•M` i v +kM; F?-M; / /"M; M?Q p"v- ç° F?| b) i,M; H M` i
 @ h`B m S?QM;- H-M M"v Qi M?B m ç m M?Î M;QÆB` i vX >ÆM M[- M;QÆB +k
 ç M; H¨ KK+ iB m i` M €K b€i #ªM; +O >„+ J¢+ :B€+X
 •M? K„i+O L K S?QM; pQÆM;- +?,K +?9 M?bM h`B m S?QM;X
 *m®B +MM;- i? M? •K +O ?„M +?Êi /WM; H¢B- +~M i?"M i`mv M •K,
 @ *~M i?"M5 l .¢ æ Zm•M` i +| F?ª M,M; çB K" [m v H¢B- tm'i F€ #'i w €K b€i H-M

3NyX *?QÆM; 3NR, *?B M GU+ *?m~M h?€M? *?O

@ •K b€i K°i H-M M[\
 h`B m S?QM; F?)`MM; KbM?- +?Êi F?-M; bÊ +ÁM +Q`B- F?-M; ? FB M; F} M|B,
 @ h i?"i ?v p¼M; ?„M +| i? çB`²B [m v H¢B5
 h?U+ HU+ l .¢ æ Zm•M FB - ?„M +| +?9i ç€M? ;B€ ç¢B F?€B- +kM; H¨ +MM; K°i +'
 M?QM; #ÎB pb K ?B m €K b€i- +kM; F?-M; TªB +?QM? /B M +?B M ç'm- +?Q M
 FQ+? i' i b€i ç®B pÈB æ¢B æ +?B M HU+ +MM; +'TX

L?QM; K"- K°i F?B h`B m S?QM; ç½ +| ç T?ÁM;- HQ¢B HQm T?€B €K b€i M"v +Æ ç²M; +O ?„M F?„+ +? K¢M? K)X

@ h`B m S?QM;- M;QÆB +?È +| t2K i?Q`M; i?U+ HU+ l.¢ æ Zm•M M"v5 "B / M? b ç m +| çŠM; +'T `i + QX sûi i?2Q #`B / M? i` M b€i i?O #ªM; +O >„+ J¢+ :B€+- Zm•M Qi M?'i +kM; H" o- ç`+? æ¢B æ - i?"K +?Q iB T +`M +?B M HU+ *?m~M h?€M

L K S?QM; oQÆM; H„+ ç-m- i?"M i`¼M; +ªM? #€Q M|BX

G9+ ?„M ç M; # [m M ç½ #` l.¢ æ Zm•M ` i v i" T b€i- i`M ç-v HoM? ?°B ç®B pÈ

@ *?B M HU+ *?m~M h?€M? *?O\

•M? K„i h`B m S?QM; F?) H|2 b€M; X >„M iU M?B M #B i- #ÎB pb ç` pU+ #'i ç²M;- i¢B æ¢B HK+ oQÆM; i`B m # M M"v +`M; M;?B K F?„+ ?ÆM- i?U+ HU+ +`M; K¢M?

Í F?m pU+ h?QÆM; >ªB- æ¢B æ çdM? T?QM; +?QM? H" i²M i¢B p- ç`+?- imv i ç®

h? M?QM; Î æ¢B HK+ oQÆM; i`B m- ;B[ æ¢B æ çdM? T?QM; p` h?€M? *?O >mv T?•M +?B i?U+ HU+ +`M i?"MX

h?U+ HU+ +'T #"+ >Q h?-M æ¢B æ +?B H"K #®M HQ¢B,

GQ¢B i?S M?'i- æ¢B æ #bM? i?Q`M;- i?m°+ HQ¢B +'T #"+ M?Q H" J° o•M æ¢B æ

GQ¢B i?S ? B- æ¢B æ çdM? T?QM;- i?m°+ +'T #"+ M?Q H" æQ M J°+ h? M? +?ŠM

GQ¢B i?S # - o- ç`+? æ¢B æ - >mv M G J æ FB t2K M?Q H" #QÈ+ p`Q HoM? pU

L m M?Q ç€M? ;B€i i`Î H¢B- hY oQM; æ¢B æ +kM; F?-M; b B #B i H„K- t2K M?Q i? i`QM; i v M„K ;B[K°i Qi #Q i?m"i *'K F}- i?"K +?Q F?B M +?Q h?€M? *?O +kM; T? i`QÈ+ Î i¢B h?QÆM; >ªB +,M #ªM F?-M; +| T?•M +?B `ä`M; M?Q p"vX

*?d +| çB m- ? i?®M; >²M ç¢Q +MM; hY oQM; *?B æ²M; +O hY oQM; æ¢B æ H¢B ;„i ; QX

J†+ /M M?Q i? - H9+ i`QÈ+ h`B m S?QM; +kM; H" T?ªB çm´B ;B i i?"i H•m- iWM; + ç2K hY oQM; æ¢B æ ;B i +? iX L m ç´B H¢B H" æ¢B æ çdM? T?QM;- +kM; +?d + i?Î K" i?-BX

L m ç´B H¢B H" K°i p` o- ç`+? æ¢B æ F?„+ +? h`B m S?QM;- M|B F?-M; +?WM S?QM;5

L;Q`B ` - # M i` M # HQ¢B æ¢B æ +?B M HU+ T?•M +?B M"v- +ÁM +| K°i HQ¢B + HU+ *?m~M h?€M? *?O5

L?QM; +?B M HU+ *?m~M h?€M? *?O- +Æ ?² H" i?m°+ HQ¢B +'T #"+ h?€M? *?O >m p K°i Qi T?QÆM; /B M M?Q +'T #"+ HU+ HQÈM;- w +ªM? +?QM? H" b€M? p B h? M?QM; #ªM i?•M +'T #"+ H°i t€+ F?-M; çO- pŠM +?Q +| ?Q`M iQ`M i'M +?S+ i?"M

J` L K S?QM; oQÆM; /U çQ€M i?U+ HU+ +O l.¢ æ Zm•M H" o- ç`+? æ¢B æ - + h?€M? *?O5

æQÆM; M?B M- +€B M"v +?d H" T?•M +?B +?B M HU+ - +MM; im pB [m M ? F?-M

@ L m i?"i bU H" M?Q i? - i?U+ HU+ l.¢ æ Zm•M FB +Æ ?² ç½ bB m pB i hY oQM; +MM; p` i`Q +'T #"+ +?B M HU+ pÈB i 5

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 b€M; X

.U i?2Q T?•M +?B i?U+ HU+ - i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; F?ŠM; ç`M? H" ç½ bB i? M|B H" o- ç`+? æ¢B æ 5

.M b Q- F?B +?B M ç´m pÈB >mv M G J æ - ?„M +?O v m H" iB M ?`M? K Hmv M G-B "€ Zmv M- F?-M; +| i?B i`B M ?mv i K¢+? M?½M ç²M; X

*| K°i çB m +| i? F?ŠM; ç`M?- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +kM; +?Q ççi iÈB +
#`i Hm"M HBM? ?²M- HU+ HQÊM;- ? v H` w +ªM?- ç m +| bU +? M? H +? `ä`"M;X
*kM; +?QM? H` M|B- +Q`iM; ;Bª *?m`M h?€M? \*?O b) ?bM? i?`M? mv ?B T KçM? K
@ G-M M`v i`MM; FQ+?- pšM +ÁM FûK MY #QÈ+ +m®B +MM;5 L?QM; K v K„M p
KçM;X *?d +—M F?¬B T?K+ i?QÆM; i? - i +| i? ççi çQÊ+ +?B M HU+ *?m`M h?€M
L K S?QM; oQÆM; i?Î /`B K°i iB M;X
L;?2 p"v- h`B m S?QM; +MM; H½Q ;Bª i|+ #ç+ HB + K„i M?bM M? m- +kM; ç m +ªK
h`B m S?QM; T?€i ;B€+- F?Q iS+ HU+ HQÊM; i`QM; +Æ i? L K S?QM; oQÆM;-
h?—M æçB æ MY +`T- w +?Q €T #€+? i`QM; €M? K„i ?„M T?€i` +kM; ç½ pQÊi [m
+`T5
"ÎB pb- L K S?QM; oQÆM; içB i?`iB çB K tmM; FQ+? i`¼M; v m HçB #` l .ç æ Zm•
M[#Ä KbM?X
>B M içB ?„M +| i? p½M ?²B HçB K°i KçM;- +?d +—M i?QÆM; i? F?ÄB ?ŠM- M;
T?QM;- ?ÆB +OM; +® i? K K°i +?9i- +?B M HU+ HB M +| i? b€M? p B *?m`M h?€
@ oQÆM; ;B ççB MçM F?¬M; +? i- i`i +| ?"m T?9+5
"¼M M;Q`iB H½Q ;Bª i|+ #ç+ ç m M? Q M? Q +?9+ KWM;X
*?d +| b„+ K†i L K S?QM; oQÆM; pšM H` +| +?9iªK ççKX G-M M`v ?„M i`MM; FQ
bmwi M[i?b i?`M? +¬M;- +?O v m H` /U p`Q "ªM L;mv M >Q S?'M +O o•M h^K h
L?QM; HQçB "ªM L;mv M >Q S?'M M`v- b® H—M K` +ª ç`iB o•M h^K hB M æB T /UM
H—M /UM; /K+ ` - i?`iB ;B M Qi M?'i +kM; T?ªB K'i i` M i`,K M,KX
*kM; +?QM? H` M|B- H—M b m ?„M Km®M iB T iK+ i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM?
i? i?`M? +¬M;X
>ÆM M[- i`MM; FQ+? >mv M Zm M; \*ªM?- +| K°i ç`M? Hm"i F€ [m€BX
J°i F?B H—M ç—m iB M i`MM; FQ+? i?'i #çB- H—M b m i`MM; FQ+?- t€+ tm'i i?`M?
çB5
L;?2 M|B- +€B M`v H` #ÎB pb i`QM; [m€ i`bM? i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM?- b) i
bBM? K M? HBM? ?²M- K°i F?B i?'i #çB- M?[M; #ªM M;mv M M`v- ;—M M?Q H` F?¬
"ÎB p"v- #`i +S K°i p` æçB æ M`Q- K†+ F H` æçB æ #bM? i?Q`iM;- ? v H` æçB æ ç
>mv M Zm M; *ªM? +kM; p¬ +MM; i?"M i`¼M;X
h`W T?B +U+ F€ #`i ç„+ /o- ?Q†+ H` +| bU M„K +?„+ M?'i ç`M?- #¼M ?¼ +kM; b) F
.QÈB ibM? i`çM; M?Q i? M`v- ;B€ i` +€+ HQçB imv ii? i`•M #ªQ +| i? ;B i,M; i,
*ªM?- +`M; ;B i,M; H M `i M?B m- çO ç +?Q +€+ i? HU+ bB m +`T æçB HK+ oQ
bSi ç—m K i`€MX
h?—M b„+ L K S?QM; oQÆM; #B M ?| `i M?Ä- +kM; +?d +| K¶B KbM? h`B m S?QM
@ h`QM; i v i +ÁM +| KQ`iB T?—M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;- +?QM? KbM? i®i M
/MM; ç iB M +`T h?€M? G¬B h? +MM; pÈB i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM? i`QM;
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; +•M M?„+X
h?2Q +`T #"+ i,M; H M- ?„M +`M; +| i? +ªK i?'v `ä`"M; ;B€ i` +O "€+? L;mv M h
G9+ i`QÈ+ Î h` .QÆM; S?O- M m M?Q F?¬M; +| h?S h?—M F?Q J E?¬M; :BÈB- h`B
/ /`M; i?Y çB i?m H'v "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; M?Q p"vX
J†+ /M H` M?Q i? - H9+ 'v i?m ?Qç+? "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; +kM; H` KçQ ?B

QyQ

h`QM; K"i i? 'i im Hmv M- h`B m S?QM; +MM; #¼M M; Q`B H½Q ; Bª i| + #¢+ - pšM iB
#®M M, K M; "v M[X

æ•v H" /Q H½Q ; Bª i| + #¢+ FB ¸ M; ?` - +?QM? pb Km®M ¸ T?ÁM; l.¢æ Zm•M ¸B

æ M ?B M i¢B- L K S?QM; oQÆM; i?QÆM; i? +?Q H" M? - +?B M HU+ +?d iQÆM;
K" i?¬B- +¬M T?ªB id Kd #ªQ ?°X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; p®M +| +?9i iU i`€+? - K°i ?²B ¸¢B +?B M- ¸½ ¸2K oQÆM

"®M M, K M; "v M"v- L K S?QM; oQÆM; i•K p¬ i¢T MB K- +?mv M i•K ioM? im- i?QA
F?¬B T?K+ F?¬M; QiX

h`QM; i?`B ; B M M"v- l.¢æ Zm•M +kM; F?¬M; +| ¸B `²B [m v H¢B5

L?B m +Q`M; ; Bª M?Q p"v ?°B iK +MM; K°i +?¶- H"v M; mv M i„ + K°i FQ+? i' i b€i +C
b) F?¬M; K¢Q ?B K` i vX

@ oQÆM; ; B - o•M h^K hB M æB T b„ T F?ÄB ?ŠM `²B5

h`QÈ+ F?B `B ¸B- h`B m S?QM; pmM; i v H M K°i +€B- ¸2K o•M h^K hB M æB T; E

@ J2Q K2Q5

h`QM; K"i i? 'i- hB m h†+ JB m +MM; o•M h^K hB M æB T +¼ +¼ HšM M? m- #° /€M;
i€+? `X

:B`T?9i M"v- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; H¢B bªM bBM? K°i iB w MB K- +| i? ; B Q /
i?m p"Q i`QM; i9B ? v F?¬M; X

L?QM; M; ?o i`Î H¢B- GBM? bOM; ?mv i K¢+? h?€B *´ o¢M h°+ "ªM; [mw ; B€ M?Q
+Q`M; - +| i? bQ pÈB i•K + M #ªQ #®B +O L K S?QM; oQÆM; - b Q H¢B +| i? / /

*?d bÊ- +?Q /M tm'i` "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; - L K S?QM; oQÆM; +kM; F?¬M
; B Q /`+?X

*€B M"v +kM; ; B®M; M?Q ; B€ i` +O hB m h†+ JB m i`QM; +ªK M?"M +O h`B m S

@ h`B m S?QM; M"v5

L K S?QM; oQÆM; M?bM i?2Q T?QÆM; ?QÈM; h`B m S?QM; `B ¸BX

o•M h^K hB M æB T i`QM; i v ?„ M ¸®B pÈB hB m h†+ JB m +MM; pÈB h`B m S?QM;
F?¬M; Km®M `B t X

L K S?QM; oQÆM; +kM; M?bM` HU+ ?'T /šM +O o•M h^K hB M æB T ¸®B pÈB h`

@ oQÆM; ; B - >„ + J¢+ :B€+ H" K°i i`QM; # ¸¢B i´ +?S+ bB m +'T i¢B i? ; BÈB M
#ªQ i`b i`mM; H"TX _®i +m°+ H" B ¸½ i?m b€i i?O >„ + J¢+ :B€+ ¸®B T?| pÈB M; "

G½Q ; Bª i| + #¢+ M?`M F?¬M; ¸QÈ+ - ?ÄBX

*| i? ¸Q€M i`QÈ+ - +€B M"v i' i M?B M ¸ + "T ¸ M i` M? +? 'T i`QM; i`B m ¸bM?X

J†+ /M H" Î i`B m ¸bM? æ¢B \*"M- +kM; +| F?¬M; Qi T?2 T?€B +?QM? i`X J" i` M?
H"v K"v p` >Q" M; iY H"K i`mM; i•KX

h`QÈ+ K†i- M?[M; >Q" M; iY +| M, M; HU+ i` M? ¸Q¢i h?€B iY p` - +kM; HB M +?d +
HB M /B M bBM? ` K°i ¸€K M?[M; T?2 T?€B F?´M; H² b m HQM; X

@ h`QÈ+ ¸•v- i K½B pšM Hm¬M #ªQ i`b i`mM; H" T5 o'M ¸ H" - K"v M; "v i`QÈ+ "€
pB M; i?, K- F?B M +?Q +| K"v M; Q`B F?¬M; Km®M ¸ +?Q i i'M +?S+ h?€M? *?O
ªM? ?Q`M; ¸ M bU +•M #^M; +O i`B m ¸bM? æ¢B *"M5

L K S?QM; oQÆM; ?Qi b•m K°i ?ÆB- +†T K"v M?Qm +?†iX

*€+ T?2 T?€B ç'm i` M? # M i`QM; >Q`M; i°+ æ¢B \*`M p¬ +MM; `„+ `®B T?S+ i¢T-
;B M M; „M +kM; M; ?o F?¬M; ` `ä`M; H` B ç½` i vX

QyQ

" M i`QM; oQÆM; T?O- h`B m S?QM; ç½ +?mv M ç M K°i; B M H-m +€+ KÊB- # M
+€B ?Q pB M- ?Q`M +aM? `i i®iX

" M i`QM; H-m +€+- h`B m S?QM; pmM; i v H M- #€ K°i iB M; - i`QÊ+ K†i ç½ tm'i ?
K`m b„+ `U+ `ÐX h`bM? ç° i`|B #m°+ /`v ç†+ +O M| +ÁM ?ÆM t H9+ i`QÊ+X

*€B #€M? +?QM; HÈM K`m b„+ `U+ `Ð FB KÆ ?² pšM +ÁM ç M; ; B½v /K - M?QM; H
>mv i K¢+? iª ç²M; +O h`B m S?QM; M?bM i?'m i`B i ç M # M i`QM; +€B #€M? +
i? M? H i`QÌM; #`Q t M? i?šK FB X

h` M i?U+ i - M m h`B m S?QM; +® w Km®M ?¢ b€i i?O- M[iY M`v +kM; F?¬M; b®M

*?d H` ?„M +® w Km®M HQm H¢B K°i M; QÌB b®M; - ibK ?B m ibM? ?m®M; +O ç¢B

J` F?Q iS+ i` M M; QÌB M[iY K†+ #`Q M`v +MM; F?Q iS+ J ç¢Q +O #®M p` æ¢B æ
+ÁM H¢B `ä`M; F?¬M; +?9i; B®M; M? m- +?Q M M h`B m S?QM; KÊB HU +?¼M

æQÆM; M?B M- ç®B pÈB ç`+? M?•M- h`B m S?QM; +kM; b) F?¬M; +| i•K iW MQÆ

@ h?¬M J•m L;QM; h?`5

h`QM; K„i i`€B h`B m S?QM; K¢M? K) tm'i ?B M K°i +¶ iY ?²M ç²M; HU+ FBM? M;
+€B H®+ tQ€v iY b„+ b•m F?¬M; i?'v ç€vX

h`QM; ?Q F?¬M; #„i ç-m F?ÎB ç°M; K°i +¶ HU+ HQÊM; # ç°M; >²M ç¢Q *'K F}X

@ E?¬M; i®i5

"Q+? h? M? L;mv i i`QM; +€B #€M? +?QM; K`m b„+ `U+ `Ð- i?•M i? K K K¢B F?)
M M H¢M? H)QX

GBM? ?²M +O M`M; #` K°i +¶ HU+ HQÊM; i?•K ?`M # Q T?O- ;B®M; M?Q H` #` ;B
+?QÌM; F?®M; +O +?QM? KbM?- ç M; /-M /-M i?Q€i Hv` # M M; Q`BX

L m H` Î i`¢M; i?€B çdM? T?QM; - M`M; +ÁM +| HU+ HB m K¢M; X

L?QM; K`- i`ªB [m K°i T?2M +?B M ç'm- M`M; ç½ #` i?QÆM; F?¬M; M? - +?QM?
S?'M aM? ?QÌM; - i?•M i? HBM? ?²M ç m H` K°i i`"M K K v m- +?B M HU+ ;BªK K¢

:-M i?ÌB; B M K°i ? B ?ÆB i?Î- K°i +€B M; mv M ?²M M[iY T?B K ç°M; i? M? HQm M
i-K i?QÌM; ç½ #` `9i` # M M; Q`B +Æ i? M`M; X

@ E?¬M; 5

"Q+? h? M? L;mv i +?d +aK i?'v +¶ >²M ç¢Q ç²M; HU+ FB - ;B®M; M?Q K°i p` +?9
i`€BX

oKiXXX

GBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv i +?Êi H|2 H M- ç½ #` i?m p`Q # M i`QM; F?¬M; ;B M

a m F?B iB M p`Q F?¬M; ;B M K„i i`€B- HBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv i +`M; i? K F?
w h`B m S?QM; #`B #®X

_ -K` -K5

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i M`Q +?"K i` - p`M +?mv M K°i Qi HU+ HQÊM; G¬B EB T-
ç®B pÈB HBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv iX

GBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv i +Æ ?² #` Q M? FQ+? ç M KS+ w i?S+ ?¬M K X

@ JBM? h•K 'M5

>mv i K¢+? iª ¸²M; +O h`B m S?QM; T?€+ ?¼ ` K°i+€B ¸B M 'M m iY b„+ ?Q i?U
iB F?Q iS+ H¬B FB T # ¸°M; - iWM; +?9i K°i H¢+ 'M b•m # M i`QM; HBM? ?²M "Q
aÎ /o ?„M ¸2K HBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv i ?'T i?K p`Q i`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€
i,M; t€+ tm'i i?`M? +¬M; +O JBM? h•K 'MX

.M b Q- ¸®B T?QÆM; +kM; H`K°i p`æ¢B æ ¸dM? T?QM; - HBM? ?²M w +?Q Î i`QM

@ sBM M;QÆB E?¬M; M M5

v i?S+ +O "Q+? h? M? L;mv i Î # M +¢M? #Ì pU+ ?¬M K pšM F?¬M; M;WM; ;B½v
Km®M HBM? ?²M iU #¢QX

*?d iB +- i`QM; F?¬M; ;B M K„i i`€B- HBM? ?²M +O M`M; ;B®M; M?Q H`#` +?9 i

J'v ?ÆB i?Î [m ¸B- JBM? h•K 'M +O h`B m S?QM; ¸½ i?`M? +¬M; H¢+ 'M b•m #
h? M? L;mv iX

oKiXXX

v MB K ?„M F?) ¸°M; - ¸2K HBM? ?²M "Q+? h? M? L;mv i i`ª i`Î p i?•M i? +O M`M
LY M;`v b m

@ *?O M?•M- i H`"Q+? h? M? L;mv i- H`*€+ +?O >ªB u M *€+- T?K i`€+? M?B K p
?ªB æ¢B GK+ oU+ +?Q *Ym l *mM;5

J°i M`M; M[ iY +mM; i` M; m i oM? M?Q M;mv i- ¸Q M i` M; i? M? K„- MY [m€ i`QÈ

3NRX *?QÆM; 3Nk, hQ`M .B M aB m oB i

@ *?O M?•M- i H`"Q+? h? M? L;mv i- H`*€+ +?O >ªB u M *€+- T?K i`€+? M?B K p
?ªB æ¢B GK+ oU+ +?Q *Ym l *mM;5

L[iY +mM; i` M; FB [m M? [m`M # M i`QM; K°i i¬M; M;mv i HQm K¬M; HmM; - F?
K„- ;B®M; M?Q K°i M`M; K„ M?•M /QÈB i`,M; p`vX

L`M; +?QM? H`K°i i`QM; M,K p`æ¢B æ ` i v pÈB h`B m S?QM; H9+ i`QÈ+X

E?¬M; B +} i? ¸Q€M ¸QÊ+- p`M[ iY imv i K„ MY [m€ i`QÈ+ K„i M`v- H¢B H`K°
i?"K +?Q +ÁM H`+?QÎM; F?®M; ;Bª K°i+€B i¬M; T?€B L?`hBM?5

@ >ªB u M *€+\\ L|B i?Y M;?2 t2K5

h`M K†i h`B m S?QM; H°` K°i iB M;Q`B /U HB m +MM; FBM? ?dX

h?•M T?"M "Q+? h? M? L;mv i M`v- ?Q`M iQ`M pQÊi [m /U ¸Q€M +O ?„M- F?¬M;
+O K°i+€B i¬M; T?€B L?`hBM?5

æ°im´B +O M`M; +ÁM M?Ä ?ÆM K°i Qi>Q h?¬M æ¢B æ #bM? i?QÎM; - H¢B +} ¸QÊ
?B M M?B M i?B M T?9- iB K HU+ +O M`M; imv i ¸®B `i + QX

o K†i "Q+? h? M? L;mv i M?m i?m`M FQM? bÊ- M? M?"M; i`¬M i?m`i K°i Qi iB M?

h`B m S?QM; HšM; H†M; M;?2- i`QM; HÁM; •K i?¬K T?€+ ?¼ ` F ?Q¢+? +O +?O

G`+? bY i²M i¢B +O >ªB u M \*€+ ¸½ ?ÆM p¢M M,K- M?QM; i?"i H•m i`QÈ+ ¸•v- M;
i¬M; K¬M +?•M +?QM?- K`H`K°i+Æ +'m +?mv M K¬M p +¬M; i€+ iB M? #€QX

o b m- +Æ +'m iB M? #€Q M`v Î F?m pU+ #B M ?ªB F?¬M; M;WM; ?'T i?m i?"M? pB
#B M H`K K°i+€B i¬M; T?€B L?`hBM? KÈB [m"i F?ÎBX

L?QM; i?îB p" M F?¬M; i®i- >ªB u M *€+ î pW KÈB [m"i F?ÎB H M- H¢B ;†T T?ªB *
ç² F?m +? i`QÆM; T?K+ ?QM;5

*Ym l *mM;- +?QM? H" i¢B i? HU+ HoM? [m•M J ç¢Q oQÆM; i`B m æ¢B *"M- ç½
hBM?- H9+ M"v w ç² Km®M T?K+ ?QM; H¢B ?mv ?Q" M; M,K ç½X

@ h¢B K'v +?K+ M,K i`QÊ+- >ªB u M \*€+ i ç½ #` *Ym l *mM; i?m T?K+- i`î i?"M?
T?K i?m°+ +O *Ym l *mM;X h? HU+ +'T /QÈB +MM; HQ¢B M?Q >ªB u M *€+ +O i
KQìB +€B5

h` M K†i "Q+? h? M? L;mv i K M; i?2Q K°i iB ?²B S+X

h` M i?U+ i - b m F?B +?`m #S+ #€+?- i`î i?"M? i? HU+ T?K i?m°+ +O *Ym l *mM
#B M ?ªB ç½ ç¢i çQÊ+ ?"m i?mšM +QìM; ç¢B /mv i`b- M;QÊ+ H¢B iB M i? K K°i #

>ÆM M[- F?„T +ª F?m pU+ #B M ?ªB- +MM; pÈB bU bmv #¢B +O o¢M h?€M? h¬M
/-M i`î M M HÈM K¢M?- iÈB ;¬M +'T #"+ L?` hBM? çdM? T?QM;X

h`B m S?QM; M;?2 çQÊ+ iBM iS+ iQÆM; [m M- F?¬M; F?ÄB •K i?¬K HQm HQÐBX

*Ym l *mM; i?•M H" i? HU+ HoM? [m•M J ç¢Q oQÆM; i`B m æ¢B *"M- K†+ /M +k
hS hBM?- M?QM; pšM H" i? HU+ M;"T i`îB- M M? pm®i +O M! +kM; ç½ pQÆM iÈB

J" K°i +€B i? HU+ p®M +! +Æ +'m iB M? #€Q +QìM; ç¢B M?Q p"v- ç9M; H" i?S ?B M

@ GU+ +?QîM; F?®M; +O M;QÆB ç®B pÈB >ªB u M *€+ ?B M i¢B M?Q i? M"Q\

h`B m S?QM; /Á ?ÄBX

G'v +?B M HU+ æ¢B æ çdM? T?QM; +O "Q+? h? M? L;mv i- ç†i î i¬M; T?€B L?` h
H" i?m°+ i¬M; HÈT + Q i¬M;`²BX

@ h`¼M; çB K +O \*Ym l \*mM; ç†i î pMM; h`mM; æ¬M; #° æ¢B GK+ oU+X "îB p"v-
ç®B pÈB >ªB u M *€+ +kM; +! çQÊ+ b€m #ªv i?"M?- # M i`QM; *€+ +ÁM +! K°i p" B
/Q *Ym l *mM; t T p"Q ç F?®M; +? 5

h` M K†i "Q+? h? M? L;mv i ?ÆB H°` /` b„+- T?€M çQ€M /KM; w +O h`B m S?QM

>ÄB ç M MÆB ç•v- ç½ F?¬M; F?! çQ€M çQÊ+ KK+ çQ+? +O h`B m S?QM;X

h?•M H" ç®B iQÊM; #` JBM? h•K 'M M¬ /`+?- "Q+? h? M? L;mv i iW i` M T?QÆM; /
iQ" M #` M¬ /`+?- +?d H" i mv i ç®B T?K+ iMM; h`B m S?QM;X

@ h Km®M M;QÆB [m v p >ªB u M *€+- +?dM? ç®M i`î H¢B- i? M? i`W F?®B m €+
p b m- >ªB u M *€+ b) H'v i H" K i`mM; i•K- +?mv M i•K T?K+ pK +?Q i 5

h`B m S?QM; ç¢K K¢+ Kî KB M; M!BX

G9+ M"v- F ?Q¢+? i`QM; HÁM; ?„M +"M; i`î M M `ä`"M; ?ÆMX

hW H9+ #„i ç¬m i m Hmv M +?Q ç M #•v ;Bì- h`B m S?QM; +Æ #ªM ç m H" K°i KbM?
ç m M^K /QÈB bU +?2 +?î +O +€+ i? HU+ HÈMX

E?B #„i ç¬m iB T t9+ pÈB +,M +Æ pä ç¢Q- h`B m S?QM; H" ç iY h`B m h°+ ok .QÆ

o b m- ?„M +?mv M M?"T ZmªM; G,M; S?O- /QÈB bU i`Ê ;B9T +O ZmªM; Zm•M >
K¬M- ;B M?"T i¬M; T?€B ç¬m iB M- >B m L;mv i h¬M;X

L; v b m ç!- >²M; >² h?"M? h?B i >mv i :B€Q >mv M *?•M h?€M? h¬M;

*?Q /M H" ?B M i¢B- h`B m S?QM; +kM; H" /U p"Q oQÆM; >¬m T?O5

"îB pb +! i?•M T?"M ç†+ i?M +O L K S?QM; oQÆM;- +€+ i? HU+ #bM? i?QìM; +,M
M K†i` i v ç®B pÈB h`B m S?QM;X

@ h +kM; F?¬M; i? / /"M; çB æQ M J°+ ;B 5 >m®M; ?²- i ç½ bÈK pB i i?Q iQM +
ok S?B +kM; #B i çQÊ+ iBM iS+ +O i 5

•M? K„i h`B m S?QM; i`-K ioM?X

hW #„i ç-m im Hmv M iÈB M v- ?„M M m F?¬M; #`M; Q`B F?€+ çm´B ;B i- i?b +kM
HU+ F?€+X

>B M içB- ?„M Km®M i? v ç´B w M; ?o- içQ ` K°i +€B i? HU+ bB m +´T i?m°+ p +

@ h Km®M t•v /UM; M M K°i ççB i? HU+ i`ªB `°M; i?B M ?ç- +?9 i i? ;B M- mv M
F?¬M; +| #´i Hm"MF M"Q +| i? mv ?B T i ?Q†+ H"i?•M M?•M +O i M[5

L;mv M p¼M; i`QM; HÁM; h`B m S?QM; +`M; M; `v +`M; K½M? HB i H MX

h?`M? H" T K°i i? HU+ i?m°+ p +?QM? KbM? - i€+ /KM; b) i?"i HÈMX

h, M?Q F?B +QÈT çQç i i`B M;mv M i?B M ?ç- i?,K /Á /B iQ+? #Q +ªM? +| i? T?€
HU+ iB M ?`M?X

@ o•M; - +?O M?•M5 u m +¬m +O M; `B- i b) +® ;„M; ? i bS+ K" i?U+ ?B M5 L?Q
HÈM5 h`QM; +ª [m€ i`bM? - imv i ç®B b) ;†T T?ªB M?[M; HU+ +ªM F?¬M; i? +?®M

"Q+? h? M? L;mv i +`M +`M i?"M i?"M M¡BX

h?¬M; [m JBM? h•K ´M +ªK SM; - M" M; +| i? #B i çQÊ+ /½ i•K +Q`M; ççB +O h`B

@ h b) i?2Q M;QÆB çB t2K >ªB u M *€+ K°i +?mv M- M?´ ? i i?ªv +€+ F?®B m €
*Ym l *mM; imv KçM? - M?QM; F?¬M; +| F?ª M,M; T?€B ` [m€ M?B m i? HU+ ç M +
çQÊ+5

h`B m S?QM; iBM iQÎM; KQ`B T?¬MX

o` i`Q MÆB M"v pšM +ÁM iQM? H" M^K Î F?m pU+ #B M ?ªB- +kM; F?¬M; T?ªB F?m
i`B mX

>Q†+ H" M¡B- h`B m S?QM; K½B +?Q ç M M v pšM +ÁM +?Q +?•M +?QM? #QÊ+ p

L;?2 p"v- "Q+? h? M? L;mv i M?´i i?`B v M i•K F?¬M; QiX \*| h`B m S?QM; içQ i?"M
ççB- +?d +¬M h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? F?¬M; ` - M?Q p"v içB F?m pU+ #B
i? HU+ ;b +| i? mv ?B T ç M >ªB u M *€+ +ª5

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| H" T iS+ çB >ªB u M \*€+ - K" H" i`QÊ+ ioM? im içB oQ
M[X

h?S M?´i- i?QÆM; i? "Q+? h? M? L;mv i +MM; L K S?QM; oQÆM; +?Q i?mv M ;B
i`ªB [m K°i T?2M +?B M ç´m- +| K°i +?9i i•K ç„+ +¬M i? K im +MM; +OM; +® K°i +
*?ÈT K„i- i?`B ;B M MY i?€M; i`¬B [m X

h`QM; K"i i?´i H¬m +€+ - h`B m S?QM; #¶M; M?B M KÎ K„i ` - i`QM; K„i T?B K ç°M;
ç M +?Q M; Q`B i K°i HQçB M´ p M; i`MM; FQ+? ;B®M; M?Q pçM H¬B Q M? FQ+?X

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h`QM; >²M >ªB iY b„+ - KÆ ?² ?B M H M ?ÆM K°i M; `M ççQ ´M Fw G¬B EB T- t€+ i?
i`,K ççQ5

´M Fw HU+ HQÊM; G¬B EB T M"v- K¶B K°i ççQ ç m T?€i ` K°i +¶ F?Q iS+ mv €T #´
p"i5

@ h®i H„K5 GU+ HQÊM; G¬B EB T bQ pÈB FB T i`QÊ+ M?B m ?ÆM ç M K°i MY -
+O i ç®B pÈB +¶ HU+ HQÊM; M"v +`M; i? K i?m"MHÈB M?Q w5

E?¡2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i iB +Q`B F?)X

æQÆM; M?B M- +€B K" h`B m S?QM; ?'T i?m +?QM? H" K°i Qi F?Q iS+ HU+ HQÊ +ÁM +| +?9i ?'T i?m +ªK M;° M[X

aQ b€M? pÈB HU+ HQÊM; G¬B EB T +?•M +?QM?- K'v +€B M"v F?ª M,M; +?d H" K H¢B F?ª M,M; F?¬M; #^M; çQÊ+ K°i T?¬M i`,K K°i ç¢Q G¬B EB T #bM? i?QÌM; M[ .M b Q- ç-m H•m h?¬M FB T FB +kM; +?d H" K°i +€B p"i /šM- ?ÆM M[ H¢B ç½ i² GBM? ?²M +O h`B m S?QM; +| i? HÊB /KM; p"i /šM ?'T i?m HU+ HQÊM; G¬B EB F€ iQ+? `²BX

:BÌ T?9i M"v- # M +¢M? >²M >ªB iY b„+- HU+ HQÊM; G¬B EB T ~M +?S i`QM; ç-m +ÁM H¢B +?WM; M,K i?¬M? K" i?¬BX

>B M i¢B- h`B m S?QM; F?¬M; +?d Km®M ?'T i?m HU+ HQÊM; G¬B EB T- K" +¬M; - i? ;B i,M; i®+ ç° F?¬B T?K+ HU+ HQÊM; G¬B EB T- i?"K +?Q Km®M ç¢i iÈB +ªM Hmv M HU+ HQÊM; G¬B EB T5

hªB [m MY i?€M; ibK ?B m ioM? im- h`B m S?QM; `®i +m°+ +kM; tm'i [m MX

G9+ M"v- i?QÆM; i? +O L K S?QM; oQÆM; +Æ #ªM ç½ F?¬B T?K+- K†+ /M i`MM i? 'i #¢B- i? M?QM; i?U+ HU+ bQ pÈB H9+ i`QÊ+ i`MM; FQ+?- K¢M? ?ÆM F?¬M; - a m F?B h`B m S?QM; i¢K i?ÌB +€Q iW- HB M T?€ F?¬M; `ÌB çBX

@ E€ [m€B- h`B m S?QM; M"v H¢B +| +?mv M ;b- H9+ M"v H¢B Km®M H•K i?ÌB `ÌB l *mM; çm´B ;B i b Q\

L K S?QM; oQÆM; ?ÆB +?9i FBM? /`- M|BX

L?QM; ?„M bmv M;?o i`Î H¢B- H'v i?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- +?d +-M F?¬M; ;†T *ªM?- +kM; b) F?¬M; +| p'M ç M M;mv ;bX

QyQ

J°i H9+ b m- h`B m S?QM; ç½ # v ` F?ÄB æ¢B æªQ pU+ h?B M S?QM;- iB M p"Q oKiXXX

h`B m S?QM; F?Q€i i v- ç +?Q "Q+? h? M? L;mv i iW i`QM; hB m h? :BÈB J E?¬ æ²M; i?ÌB- ?„M +ÁM tm'i ` S?QM; .B K S?B s ibK çQÊ+ i`QM; E?¬M; ;B M h?¬M > i? v +?Q çB #°X

S?QM; .B K S?B s Î i`QM; HQ¢B ?Q" M +ªM? M?Q pU+ M;Q¢B >Q E?¬M; >ªB i? i? K FBM? M;QÌB- +| h?¬M hBM? i?S T?~K H"K M;mv M ?¢+? ç°M; HU+- +| i? ç¢ æ¢B æ X

Zm M i`¼M; +?QM? H"- T?B t M"v +,M #ªM F?¬M; +-M T?K ;B i? K +?•M M;mv M- p" M;- ?ÆM M[+ÁM +| i? ?bM? i?"M? pÁM; #ªQ ?° M[X

"Q+? h? M? L;mv i çSM; Î i` M T?B t - çB m F?B M H° imv M T?B ?"M?- i` M iB m T?¬M FBM? i?€MX

L" M; ç½ M;•v M;QÌB i`QM; J E?¬M; :BÈB +O h`B m S?QM; K°i çQ¢M i?ÌB ;B M- F?¬M; M;?o iÈB h`B m S?QM; i? M?QM; H¢B +| h?S h?¬M F?Q- +°M; i? K i`B M; M?Q i? X

*| H)- K'v +€B i`B M;mv M K" M" M; M?bM i?'v M"v- +kM; +?d H" K°i #° T?"M h`B m @ æ€K i`B M;mv M F?´M; H² M"v- M m M?Q +| i? tm'i ` K°i #° T?"M M?Ä i?¬B- +kM *€+ M? M? +?| M; F?m +? i`QÆM;- i?"K +?Q +| çQÊ+ F?ª M,M; iB K HU+ F?®M; +? "Q+? h? M? L;mv i ?Qi b•m K°i ?ÆBX

J†+ /M M" M; ç½ #` h`B m S?QM; M¬ /`+?- M?QM; pšM +ÁM ç-v çO iQ /mv +O +?Q
T?ªB i`mM; i?"M? imv i ç®B pÈB h`B m S?QM; K" i?¬BX

JBM? h•K 'M FB b m F?B i`ªB [m p`B H-M i? v ç´B- +`M; i`Î M M ?Q`M i?B M ?Æ
æQÆM; M?B M- Km®M i?B i`B M` JBM? h•K 'M ?Q`M K„ M?Q p"v- +—M T?ªB H'vh
i?O çQ¢M #Q i?m"i #bM? i?Q`M;- Qi +! F?ª M,M; i?U+ ?B M çQÊ+- ?Q†+ H" +—M
çQÊ+X

h` M çQ`M; çB- h`B m S?QM; pšM Hm¬M F?Q M? +?•M ioM? im- ç K†+ +?Q "Q+? I
E?m pU+ #B M ?ªB ;B€T ;BÈB pÈB æ¢B GK+ oU+ +MM; +€+ ?Q F?¬M; >ªB pU+ `°
>ªB- h•v oK >ªB- æ¬M; smv M >ªB ç` pU+ p¬ +MM; KÎ K M;X

G'v i®+ ç° +O S?QM; .B K S?B s - /U iQM? +kM; T?ªB K'i MY i?€M; H° i`bM? KÈ
h?`B ;B M MY i?€M; M`v- h`B m S?QM; p" M +?mv M o¢M LB K h?—M Zmv i- M?'i i
L;k >`M? S?QM; G¬B Zmv i +O ?„M K½B pšM Hm¬M ç M; çQÊ+ iB M ?`M? i? K im
J°i M; "v M"Q ç!- h?'i i`¼M; J°+ \*?B S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; H¢B iB M i? K
i`¼M; çdM? T?QM;5

@ *| +?mv M ;b p"v\

h`B m S?QM; +^aK i?'v K°i iB +´ [m€B- M?QM; +kM; F?¬M; +?2 ;B'm bU i?QÎM; i?
K„ +O "Q+? h? M? L;mv i ;BÌ T?9i M"vX

Eûi

"Q+? h? M? L;mv i ç|M; +Y H¢B- F?) +„M M? K¬B,

@ h? M? L;mv i +| K°i i?dM? +¬m5 >v p¼M; +?O M?•M F?¬M; M M ç K„i iÈB E?B i
;b- i i?•M H" bQ i¬M- +kM; +| i? H"K çQÊ+5

.Si HÌB- p` K„ M?•M /QÈB i`,M; Hm¬M Hm¬M çQ M i` M; i? M? H½M? M"v- M? M?
K^aM? #,M; imv i M;¼+ +Æ F?B M F F?€+ F?Q ?mv i /•M; i`"QX L?'i H" +†T +?•M i
i® #`Q- +`M; ;B®M; M?Q ? B F?9+ M;| b2M p"v- H9+ ~M H9+ ?B M K ç„K HÁM; M;C

oKiXXX

"° i® #`Q p€v b K FB +ÎB #Ä tm®M; - ç¬B p B ¬M ?²M; imv i i`„M; - +†T M;¼+ M[T
M?'i i`B M H°X \*m®B +MM; M; v +<sup>a</sup>H" M p€v imv i i`„M; +kM; ç m +?^av tm®M; [m€
FB m /B K FB - çO ç +?Q #'i +S M KiY M"Q +kM; T?^aB H•K p"Q çB M +m²M;X

3N9X *?QÆM; 3N8, hW G½Q Zm€B

@ h? M? L;mv i M;mv M w i?Ä K½M ? i i?^av v m +¬m +O +?O M?•M- +?d ?v p¼M;
E?B i L?B5

:B B M?•M ;B®M; M?Q L;mv i Zm M; L[h?¬M FB - [m¬M €Q i® #`Q imv i #¢+?- H
T?•M MY - H°` i^aM; HÈM #,M; imv i M;¼+ +Æ- H"K +?Q M;QÌB i F?Q ?mv i /•M; i

J°i K" M ç°i M?B M M"v- +kM; F?B M +?Q h`B m S?QM; M;•v M;QÌB ` K°i H9+X

G9+ M"v- "Q+? h? M? L;mv i Hm¬M Hm¬M i?€M? F?B i çQ M i` M; FB - i` M iB m M
M' B H M K°i +?9i YM; çÄ- ?"K`,M; F?) KÎ- K M; i?2Q K°i iB +¬m tBMX

> B #Ìp B imv i i`„M; +O M" M; M? M?"M; T?€i`mM- i` M H" M / i`„M; Km®i M' B
#° M;U+ i`„M; MQ½M- +†T #²M; ç<sup>a</sup>Q MQ çO i`QM; bm®i FB - ;B®M; M?Q ? B [m^ai?
KÆ ?² +•m /šM M;QÌB F?€+ T?^aB +„M p"Q ç| K°i KB M;X

L?'i H" i`QM; # M /QÈB H" M p€v imv i i`„M; i? M? i?m¬M- K°i ç¬B +?•M i`ÁM i?Q
FB - +•m /šM ?²M T?€+? M;QÌB F?€+X S?QM; +^aM? FB m /B K i`QM; p€v çO ç +?C

J°i K" M FQ+? i?Q+? M?Q p"v çO ç +?Q #'i +S M KiY M"Q +kM; T?^aB #MM; T?€i /
+? X

*?Q /M H" pÈB ç`M? HU+ +O h`B m S?QM; - +kM; H" K°i i`"M KB M; F?¬ HQÐB ç„M
/QÈB #KM; #„i ç¬m H M i`"M` X

h?•M i? +O ?„M +| HQ¢B t9+ ç°M; #^aM M,M; - Km®M M? M? +?|M; ç2K M[iY çQ M
M;½ H M i` M K†i ç'i- ?mM; ?,M; +?" ç¢T K°i T?2M5

æ•v H" T?^aM SM; bBM? Hw K" K°i M K M?•M #bM? i?QÌM; +¬M T?^aB +|X

L?QM; K"- i`QM; +†T K„i h`B m S?QM; pšM ;B[p #bM? ioM? i`QM; bm®iX

h?•M i? #^aM M,M; F?¬ M|M; - +MM; bU #bM? ioM? ÎT?QÆM; /B M iBM? i?¬M ?bM?
#,M; ?Ä ;†T M? mX

hW b m F?B /mM; M?"T h?¬M GBM? L?½M- iBM? i?¬M w +?Q h`B m S?QM; p¬ +M
+?QÎM; F?®M; i?•M i? +O +?QM? KbM?- F?„ +? ? i i?^av /K+ p¼M; M;Q¢B H BX

*?d +| i`€B iBK i?2Q çm' B +QÌM; ç¢B H" poM? pB M F?¬M; M;WM; ;B i,M;X

@ Zm^ai?"i`i ç T5

E?|2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i iB +QÌB F?)- #`M i v F?) M•M; H M F?m
/•M +O "Q+? h? M? L;mv iX
*†T K„i +O ?„M +kM; F?¬M; +| ;b +?2 ;B'm- /Á tûi i` M /QÈB F?®B i?•M i? ç°M; H
h?•M i? K K K¢B "Q+? h? M? L;mv i F?) +SM; ç|- ? B i`ÁM; K„i M?„K H¢B- H¬M;
v M ioM? M?Q ç K i`,M; FB F?¬M; F?ÄB +| +?9i i? M i?MM;- M?B K H M K°i i-M;
> B ?`M; i? M? H iW i` M ? B ;Á K€ M`M; F?) +?ªv tm®M;- +`M; +| p tBM? ç T ç°M
M`v F?¬M; i? M;?B M;ì +`M; +| i? i?9+ ;BK+ t9+ ç°M; €B /K+ +O M K M?•MX
L?QM; K`- T?QÆM; i•K M`M; ?²B ?ÊT F?¬M; v M- M?„K K„i +?ì ç ÊB i?“i H•m b m-
+kM; ç m F?¬M; +| MY çB K T?ªM SM; ;b +ªX
oKiXXX
"° i® #`Q i` M M;QÌB M`M; ç°i M?B M #`K°i ç¬B #`M i v /QÆM; +QÆM; ?[m HU+
M;QÌBX
@ *?O M?•M M;QÆB5
"Q+? h? M? L;mv i KÎ K„i i` - #° /€M; F?¬M; i? iBM M´B M?bM ;½ i?B m MB M i`Q
J`HU+ K„K¢Q +O M`M; HÈM ç M i? M`Q- #ªM i?•M M`M; i`M ç¬v HoM? ?°BX G9
M`M; ç½ F?¬M; i?B m M;QÌB i?2Q çm´BX
*?d H`- M`M; +?`m bUªM? ?QÎM; +O iQM? iBM? +MM; +¬M; T?€T- F?B M +?Q #ª
Km®M- +?Q ç M M v pšM H` i?•M i? tY M[X
hmv i ç®B F?¬M; M;?o iÈB- ;½ i?B m MB M M`v H¢B +| i? M;„M +?†M bU ?'T /šM
E?¬M; i? iQÎM; iQÊM;- +€B M`v +¬M T?ªB +| ç`M? HU+ +MM; w +?Q K¢M? K) ç M
@ h F?¬M; i? ç€T SM; v m +¬m +O M;QÆB5
h`B m S?QM; H„+ ç¬m M¡BX
"Q+? h? M? L;mv i M;?2 p"v- i?•M i? K K K¢B F?) `mM H M- b„+ K†i ç¢B #B MX
*?ŠM; H)- h`B m S?QM; i?“i bU H` +QB i`¼M; \*?B K E?B i L?B- F?¬M; +?`m ç€T S
L?QM; K` M`M; F?¬M; M;?o` - \*?B K E?B i L?B imv `^M; +| K°i T?2M K`HU+ i? M
M?QM; bQ pÈB K°i imv i ç¢B T?QÆM; ?Q M?Q M`M; p"v- pšM +| K°i bU +? M? H +
@ ob +€B ;b\
"Q+? h? M? L;mv i M?`M F?¬M; çQÊ+ ?ÄBX
L;[F?Q +O h`B m S?QM; #bM? i?ªM M¡B,
@ L;QÆB H` M[ T?| +O i - M m i +| ;b +¬M- M;QÆB F?¬M; i? H`K i`€B- K†+ +?Q
a„+ K†i "Q+? h? M? L;mv i i`„M; # +? - F?¬M; #B i T?ªB M¡B ;bX
Zmª i?“i- /QÈB i€+ /KM; +O JBM? h•K ´M- M`M; i` M T?QÆM; /B M iQ /mv w +?Q-
i`€B h`B m S?QM;X
G`K i`€B ç®B T?QÆM;- HBM? ?²M w +?Q +O M`M; b) ?Q`M iQ`M #` /B i pQM;X
@ L m M?Q M;QÆB i?“i i•K i?Q+? E?B i L?B- p"v i?b ?½v ç®B i®i pÈB M`M; K°i +?
"Q+? h? M? L;mv i +„M +„M K¬B- +?d +| i? H`v HmB H`K iB M- çQ ` v m +¬m F?
@ h?“i tBM H†B5 h ç®B pÈB *?B K E?B i L?B- +kM; F?¬M; +| ?SM; i?9 ;b5
L?QM; i? M? •K ç¢K K¢+ +O ;½ i?B m MB M FB ç½ +„i M; M; HìB +O M`M;X
L;?2 M?Q p"v- i?¬M iBM? "Q+? h? M? L;mv i FBM? M;¢+- M?`i i?ìB H¢B b[M; bì i¢

L`M; ç°i M?B M w i?S+ çQÊ+- +?QM? KbM? +?d bÊ H` ç½ ?B m H-K h`B m S?QM;
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +?9i M`Q +?2 ;B'm bU i?QÎM; i?S+ ç®B pÈB M[iY tBM? ç
 +| M;?o H` h`B m S?QM; +| w M;?o F?¬M; M T?"M ;b ç®B pÈB +€+ M`M;X
 *?QM? ?„M +ÁM +| K°i p` ?¬M i? ?¢ H¢+ #'i ç`M?- +MM; pÈB +ªK ibM? ;9i K„i pÈB
 [mv i tQM;X
 h`B m S?QM; F?¬M; Km®M ;†T T?B M iQ€B M[ - +`M; F?¬M; Km®M i` m +?¼+ +ªK
 o M p M +?d M?Q p`v K` i?¬BX
 @ G` i ç½ ç€M? ;B€ b B +?O M?•M5
 h?¬M ibM? "Q+? h? M? L;mv i i? M i?MM;- MûK H¢B K°i +•m- b m ç| bY b M; H¢
 M;QÌB #Ä +?¢vX
 G9+ M`v ;BÌ T?9i M`v- M`M; ?"M F?¬M; i? ç`Q K°i +€B ?® ç +?mB tm®M;5
 "ªM i?•M M`M; pšM Hm¬M M´B iB M; çQ M i` M; i? M? H½M?- H¢B ?QÈM; K°i ;½
 çQ ibM?- i? M?QM; ç®B T?QÆM; H¢B +® ibM? H¢B +U imv iX
 @ æÊB K°i +?9i5
 h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎ KB M;- #ªQ "Q+? h? M? L;mv i i¢K i?ÌB HQm H¢BX
 h?ÌB çB K "Q+? h? M? L;mv i +ÁM ç M; +?¬M +?W
 oKiXXX
 h`B m S?QM; i v pmM; H M- p` æ¢B æ J ç¢Q H9+ i`QÈ+ FB +?Êi tm'i ?B M # M i
 @ "€B FB M +?O M?•M5
 o K†i p` æ¢B æ J ç¢Q \*Ym l \*mM; M`v +mM; FQM? M|BX
 o` æ¢B æ J ç¢Q M`v ç²M; /¢M; /QÈB bU F?®M; +? #ÎB JBM? h•K 'M +O h`B m S?
 iMM;X
 h`B m S?QM; /U ç`M? b) ç2K p` æ¢B æ J ç¢Q M`v ç H¢B i¢B >ªB u M *€+- ;B
 h? M? L;mv iX
 "ªM i?•M >ªB u M *€+ +| ? B p` æ¢B æ - M;Q¢B i`W "Q+? h? M? L;mv i` - # M M;
 *°M; i? K p` æ¢B æ \*Ym l \*mM; M`v- +?QM? H` # p` æ¢B æ 5
 @ h b) `ÌB çB K°i çQ¢M i?ÌB ;B M5 \*| +?mv M ;b [m M i`¼M;- ;B[+?9M; i +| JBM
 M? m F?€ t - pšM +| i? T?€i ç°M; +ªK SM; çQÊ+5
 h`B m S?QM; iB T iK+ M|BX
 JBM? h•K 'M +ªK SM; HšM M? m i?"T T?¬M +QÌM; ç¢B- +MM; HQ¢B pÈB E? QÈ+ ;
 .QÈB F?QªM; +€+? M?'i ç`M?- +| i? i?QªB K€B i`mv M •K HšM M? mX
 L m H` F?QªM; +€+? [m€ KS+ t t¬B- h`B m S?QM; pšM +| i? +ªK i?K çQÊ+ v m +
 @ *?O M?•M- M;`B +?ûK ;B i K'v p` æ¢B æ *Ym l *mM;- b m F?B >mv M G J æ
 M,M; b) T?€B ` h?€M? \*?O >mv M Zm M; \*ªM? +`M; +QÌM; ç¢B ?ÆM` i v ç®B pÈB
 h` M K†i "Q+? h? M? L;mv i HQ H„M; M|BX
 o` æ¢B æ J ç¢Q FB +kM; H" T iS+ HB M ;"i ç-m,
 @ *Ym l *mM; b) F?¬M; / /`M; #m¬M; i? +?Q pMM; #B M ?ªB M`v- M?'i H` +?O M?
 iW i`QM; h` .QÆM; S?O- F?¬M; +?d +| *Ym l *mM;- F +ª+€+ i? HU+ F?€+ +kM; +
 i v ç®B pÈB +?O M?•M5

h`B m S?QM; M;?2 p"v- M?'i i?lB H•K p"Q i`-K iQ M;„M M;OBX
 h` M i?U+ i - ?„M ç½ iWM; bÈK M;?o [m p'M ç M"vX
 L m M?Q H" i`QÈ+ FB - +?d +—M H" h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM? çm' B ;B i- ?„M
 i?¬BX
 L?QM; ?¬K M v- ?„M Km®M içQ` i? HU+ +O +?QM? KbM?- +kM; F?¬M; i? H"K
 @ *Ym l *mM; # M M"v- +| i? T?€B` K°i p` h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM? iÈB SM
 H" +U+ ?çM`²B5
 a„+ K†i h`B m S?QM; pšM #bM? ioM? M?Q i`QÈ+X
 h¬M; T?€B +'T h K iBM?- M;QlB i¼ i`'M + Q M?'i #bM? i?QlM; +?d H" h?€M? *?O
 K) M?'i +kM; +?d H" "€M h?—M K" i?¬BX
 @ *?Q /M H" K°i p` h?€M? \*?O-` i v ?Ov /B i M?[M; i? HU+ M?Ä M?Q >ªB u M *€+
 H" / M?Q i`Î #`M i v5
 "Q+? h? M? L;mv i KdK +QlB +?m t|iX
 L" M; F?¬M; i? ;B®M; M?Q h`B m S?QM;- MlB` M? M?"M; / /"M; M?Q p"v- +?d H
 Zm M; *aM? K" i?¬BX
 Zma i?"i- *Ym l *mM; M?B m M?'i +?d +| i? T?€B` K°i p` h?€M? *?O >mv M Zm M
 ibM? ?m®M; i? HU+ F?m pU+ #B M ?ªB- F +ª SM; T?l pÈB h`B m S?QM;X
 L?QM; K°i F?B h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM? tm'i [m M- M?9M; i v i? ;B M- i?Ql
 i?€B p¬ ç`+?¬ mv +?'M i?B M ç` - M;?B M €T ? i i?ªv- F?B M +?Q p¬ b® +QlM; ;B
 H½Q- i`¬M; i?'v +kM; T?ªB #Ä +?çvX
 @ æB K M"v- i iU #B i SM; ç®B5
 h`B m S?QM; +kM; F?¬M; T?ªB [m€ KS+ HQ H„M;- /WM; HçB K°i +?9i- iB T iK+ M
 @ L?QM; i?"i` >ªB u M *€+ +—M T?ªB i,M; HÈM #® +K+ +Æ + 'm ibM? #€Q- #QÈ+
 #B M ?ªB- #QÈ+ i?S ? B H" i?~K i?'m p"Q # M i`QM; æçB GK+ oU+5
 @ >²B #~K +?O M?•M- +Æ + 'm ibM? #€Q +O +?9M; i - +| K°i #° T?"M ç½ i?~K i?'n
 M?QM; +kM; +?d H" F?m pU+ # M M;Q`B K" i?¬BX Jm®M iB M i? K K°i #QÈ+ F?m
 M?B m i`B M;mv M- +MM; pÈB HU+ HQÈM; mv ?B T KÈB çQÈ+5
 h` M K†i "Q+? h? M? L;mv i ?ÆB +?9i M;QÈM; M;?`mX
 @ h`B M;mv M +MM; M?•M i?O- i b) /—M /—M +mM; + 'T +?Q +€+ M;QÆBX hW M v
 i`mM; +?mv M K¬M +?QlM; F?®M; +Æ + 'm ibM? #€Q K" i?¬B5
 a„+ K†i h`B m S?QM; #bM? ioM?-`i M? M? çQ +?Q >ªB u M *€+ K°i +€B ç`M? p`
 >ªB u M *€+ i`QÈ+ K„i H" i? HU+ MY i¬M; T?€B- MY ibM? #€Q- M m H" +?mv M i
 M,M; T?€i i`B M b) M? M? ?ÆMX
 @ o•M;- +?O M?•M5
 "Q+? h? M? L;mv i ç²M; w MlBX L" M; KÆ ?² w i?S+ çQÈ+ h`B m S?QM; ç M; Km
 HÈMX
 „i ç—m iW ?¬K M v i`Î çB- >ªB u M *€+ b) iQ" M i•K i" M bS+ pÈB i? HU+ ibM? #€Q
 L?QM; #'i +S K°i i? HU+ æ [m®+ bB m + 'T M"Q- F?¬M; +?d +| +Æ + 'm ibM? #€Q
 +| pk HU+ çO KçM? ç mv ?B TX
 ok HU+ +QlM; ççB mv ?B T- H" +,M #aM ? i i?ªv +O K¼B i?SX

*Æ + 'm i b M ? # € Q + ? d H " # Q Ê + ç - m i B M - h ` B m S ? Q M ; ; B Q + ? Q > ^ B u M \* € + - ? „ M i ` b X

J ` i ? H U + p k H U + + Q Ì M ; ç ¢ B m v ? B T - h ` B m S ? Q M ; b) i U K b M ? i ¢ Q ` b m X

@ h i ` Q Ê + ` Ì B ç B K ° i ç Q ¢ M i ? Ì B ; B M 5

a m F ? B h ` B m S ? Q M ; ; B Q T ? | ? i i ? ^ v K ¼ B + ? m v M - i ? Ì B ; B M + k M ; F ? ¬ M ; b B # o K i X X X

" ^ Q p i v i ` Q M ; i v h ` B m S ? Q M ; H | 2 b € M ; H M - ç S M ; i ¢ B + ? ¶ p m M ; H M X h ? • M ^ M ^ M ? F ? ¬ M ; m b „ + i ` ¼ M ; ç B T - + ? Ê i # „ i ç - m M ? ¢ i / - M - b m ç | H B M # B M K ' i F ? ¬ M

@ s m v M i Q F ? ¬ M ; ; B M \

" Q + ? h ? M ? L ; m v i + M M ; p ` æ ¢ B æ J ç ¢ Q F B M ? b M i ? 2 Q h ` B m S ? Q M ; i W i ` Q Ê + i ® M ; ç B X

E ? ¬ M ; + - M K Q Ê M / M M ; h ` " M T ? € T H ¢ B + | i ? H " K ç Q Ê + K ° i # Q Ê + M " v - [ m ^ i ? " i H " L ; v b m ç | - i ` M F ? ¬ M ; i ` m M ; o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ;

« X X X ¬ X X X ¬ X X X M X X X ; 5

J ° i i - M ; M ; • M ^ M ? F ? ¬ M ; m b „ + i ` ¼ M ; ç B T # M i ` Q M ; ? Q F ? ¬ M ; - i ` Q M ; ç | ? B M ` + M M ; p Ê B K ° i i ` " M F ? ¬ M ; ; B M # ç ° M ; M ? " M M ? ¢ i X

h ` B m S ? Q M ; Î i ¢ B o Q Æ M ; T ? O - o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ; - > ^ B u M * € + - + k M ; ç m + | H Q m @ o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ; 5

h ` B m S ? Q M ; M ? " M M ? ¢ i ç ^ Q [ m b Æ M K ¬ M T ? Q / Q Ê B - i ? • M ^ M ? F ? ) M ? Q € M ; H M [ m , K ` - # B M K ' i p ¬ i m M ; X

Q y Q

Í + ? ¶ b • m i ` Q M ; o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ; - K ° i + ? ¶ b Æ M K ¬ M + ' K ç ` T ? K + " M X

@ J 2 Q K 2 Q 5

J ° i M ; Q Ì B K ° i K Q + , M # ^ M F ? ¬ M ; M ? b M ç M M ? [M ; ç T ? Á M ; + M M ; h ` " M T ? € T + Q Ì K ° i + € B i B m p B M v M i o M ? F ? ¬ M ; + ? Ê T K „ i X

S ? K + " M i B m p B M v M i o M ? M " v H M i Ä K ° i + ¶ € T H U + F B M ? i ? B M - ç O ç + ? Q i ? Î F ? ¬ M ; i ? ¬ M ; X

* ^ o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ; F ? ¬ M ; + | K ' v M ; Q Ì B / € K i B T + " M M Æ B ç • v X " M i ` Q M ; T ? Q Æ [ m M ? i B m p B M M " v i b K F ? ¬ M ; ` ç ¢ Q i ? • M ^ M ? i ? S ? B X

G 9 + M " v - i B m p B M v M i o M ? ? B M H M K ° i i - M ; [m M ; K ¢ + + ? M ? b „ + K B M ? € K ç " v i ? B M ç ` X > Q " M + ^ M ? F ? m p U + T ? K + " M - K Æ ? ^ + M M ; M ; Q ¢ B ; B Ê B + | b U # ' i ç

@ L ; Q Ì B M " Q \

h ¢ B b • m # M i ` Q M ; i B m p B M v M i o M ? i ` m v M ç M K ° i ç ¢ Q i ? M ? • K ; B " M m ? M M

" ¶ M ; M ? B M - i W i ` Q M ; + , M T ? Á M ; ® + + k M € i i ` Q M ; b • M + ? Ê i T ? m M i ` " Q ` K ° i + ¶ + ? ' M ç ° M ; - M ; m v M F ? Q i ` Q M ; ? Q F ? ¬ M ; ; B ® M ; M ? Q H " + ¬ ç ¼ M ; H ¢ B p " v X

@ h W H ½ Q [m € B 5

h ` B m S ? Q M ; F ? ¬ M ; M ? M ? F ? ¬ M ; + ? " K K Î K B M ; - / Q Ê B + ¶ F ? Q i S + € T H U + F ? O M + ? 9 i ; Ê M b | M ; b Ê ? ½ B X

> „ M H U + ? ¼ M i ? Ì B ç B K M " v ç M o ¢ M h ? € M ? h ¬ M ; - + k M ; H " ç ½ i Q M ? i Q € M ` ' i i ® i - F Q + ? > m v M Z m M ; \* ^ M ? ? Æ M H " ç ½ [ m ` ^ 2 B 5

J'v i?€M; i`QÈ+- H9+ h`B m S?QM; `ÌB F?ÄB o¢M h?€M? h¬M; - ç½ iWM; HQm H¢B hQÆM;X

@ h`B m iB m ?[m5

*€M? +Y +,M T?ÁM; ®+ +k M€i KÎ` - K°i H½Q ;Bª ç-m i!+ #¢+ T?Æ iW iW çB ` - p

aQ b€M? pÈB K'v i?€M; i`QÈ+- F?Q iS+ ;B` +ª F?¬ KK+ i` M M;QÌB hW H½Q [m€B ç K M? bS+ b®M; +MM; HU+ HQÊM; # ç°M; i` M M;QÌB +kM; `ä`°M; çQÊ+ i,M; +QÌ

*?d H`- i`QM; K„i h`B m S?QM; p®M +! K°i iB +?Ì KQM; - H9+ M`v ç½ ?ÆB +?9i`9

@ æ½ ç +?Q iB m ?[m i?`i p¼M; `²B5 G½Q T?m i`MM; FQ+? >mv M Zm M; \*ªM?- #QÊ+X \*€B M`v ?ŠM H` /Q i`MM; FQ+? i?`i #¢B +MM; bBM? K M? i?¼ M;mv M ç¢i i i?°M? +¬M; ;BªK i?'T5

h` M K†i hW H½Q [m€B ?ÆB K M; i?2Q K°i iB €v M€vX

L m M?Q ç´B H¢B H` K'v +?K+ M,K i`QÈ+- i?°K +?Q K'v i`,K M,K i`QÈ+- ?„M iB K ç hQÆM; - t€+ tm'i i?°M? +¬M; bQ pÈB #•v ;BÌ b) HÈM ?ÆM `i M?B mX

o¢M ?¢M? +?QM? H`- /QÈB i€+ /KM; +O "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; - hW H½Q [m +?•M ç½ #QÊ+ p`Q +'T #"+ >mv M Zm M; *ªM?X

h?¼ M;mv M +O ?„M ç½ çQÊ+ FûQ /`B M?'i ç`M?- ?ÆM M[H¢B +ÁM ç¢i iÈB +'T :

h`B m S?QM; [mª i?°i +! +?9i i?`i p¼M;X >„M p®M +ÁM i`¬M; +°v hW H½Q [m€B +! \*ªM?- ?¶ i`Ê M; ,M +ªM h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? *Ym l *mM; +! F?ª M,M; b) ç

J†+ /M M!B- +?B M HU+ *?m~M h?€M? *?O +kM; ç½ H` i mv i ç®B #'i T?°K `²BX

@ h`B m iB m ?[m

o K†i hW H½Q [m€B i? i?B i- F?~M +¬m M!B,

@ h ?B M i¢B bBM? K M? H°i t€+ ç½ ç¢i iÈB +'T #"+ *?m~M h?€M? *?OX L m M?Q K°i T?¬M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; M[- H½Q ?O Qi M?'i +! #ªv i?°M? M„K +?„+ L *ªM?5

3N8X *?QÆM; 3Ne, æB _²B Zm v G¢B

@ h ?B M i¢B bBM? K M? H°i t€+ ç½ ç¢i iÈB +'T #"+ *?m~M h?€M? *?OX L m M?Q K°i T?¬M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; M[- H½Q ?O Qi M?'i +! #ªv i?°M? M„K +?„+ L *ªM?5

hW H½Q [m€B i? i?B i M!BX

>„M H`K M?Q F?¬M; ? T?€i ?B M- i` M F?m¬M K†i i?`i p¼M; +O h`B m S?QM; ? M?°M M?¢iX

h`QM; HÁM; hW H½Q [m€B ç€M? #°M iQM? M?Ä M?†i +O +?QM? KbM?X

.M b Q- T?¬M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; H9+ i`QÈ+ FB - ?„M ç½ bY /KM; [m X L i?`i #¢B- ?„M ç®B K†i pÈB h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +! iQ +€+? ç`K T?€M; b +ªX

L?QM; pB /B m +?QM? H`- K°i #°M +?•M ?„M ç½ #QÊ+ p`Q +'T #"+ >mv M Zm M; * t€+ ç¢i ç M +'T #"+ *?m~M h?€M? *?OX

*?B M HU+ *?m~M h?€M? *?O- T?!M; M?½M F?„T +ª æ¢B æªQ pU+ h?B M S?QM; ç`+?X

@ h`B m iB m ?[m- QÈ+ ç`M? H9+ i`QÈ+ pšM M?Q +k ?[m ?B mX \*?d +¬M H¢B +? h?€M? hQÆM; - i`M +?S+ h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- M;°v b m HB M i?B m M; ?ÆM M[H¢B K†+ +?Q M;QÆB çB m F?B M KQÌB H¬M- M?Q i? M`Q\

hW H½Q [m€B H¢B ?S ? M M|BX

h` M Kti ?„M K M; i?2Q w +QìB- iBM iQîM; `^M; h`B m S?QM; ç½ ç-m iQ i` M M;Q
F?-M; ;B[çQîM; `9i HmBX

@ >W5

h`B m S?QM; M;?2 p"v- b„+ Kti i`-K tm®M;- +QìB H¢M? M|B,

@ E?€ H„K H½Q #'i iY5 G½M; T?Q +O i K°i T?-M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; F?
bd çQÊ+ pQB çÁB iB M5

a„+ Kti hW H½Q [m€B F?-M; F?ÄB +SM; H¢BX

>„M F?-M; i? /U çQ€M çQÊ+- h`B m S?QM; H¢B çQÆM; i`QîM; i`î Kti- +ÁM /€K
M[X

G9+ M"v- i`QM; +†T K„i h`B m S?QM; KÆ ?² +?ÈT ç°M; K°i iB w +?Q i?-M [m M;
K M; ç M K°i i`"M b'K +?ÈT M' p M;X

hW H½Q [m€B +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i iB ?"M w b€i F?Q- T?QÆM; /B M HBM? ?²M i?"
K¢M? K)X

L?QM; ?„M +,M #ªM H" F?-M; çti î i`QM; K„i- +?QM? KbM? ?B M i¢B +| +?B M HU
H" F?-M; bÊ h`B m S?QM;X

@ L;QìB i` im´B- ?½v #Èi ;B" M çB5 G½Q T?m i`MM; FQ+? i?'i #¢B- ç| +kM; H" M?
5

h` M Kti hW H½Q [m€B M†M ` K°i iB MK +QìB M?"M M?¢iX

J†+ /M ?„M F?-M; bÊ h`B m S?QM; - M?QM; +kM; F?-M; Km®M i`î Kti +MM; ç®B T
.M b Q- "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; FB H" M„K ;B[î i`QM; i v h`B m S?QM; - ?„M
+| i? ` i v +QÈT çQÊ+X

@ L;QÆB t€+ ç`M?- i`QM; i v i +ÁM +| "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; /Q i?W b Q\
h` M Kti h`B m S?QM; tm'i ?B M K°i iB •K i`-KX

G9+ M"v- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; [mª i?"i ç½ +| +?9i F?| +?`mX

hW H½Q [m€B i`MM; FQ+? i?'i #¢B- F?B M ?„M [mª i?"i i?'i p¼M;- M?QM; +?d H"
Jm®M i`€+?- ?„M +kM; H" iU i`€+? +?QM? KbM?- H9+ i`QÈ+ bmv M;?o F?-M; +?m
K" i?-BX

G9+ # M ç-m h`B m S?QM; +'T +?Q hW H½Q [m€B K°i T?-M "€+? L;mv M h?€M?
çB KX

h?S M?'i- i-M; [m M ? o¢M h?€M? h-M; M"v- h`B m S?QM; +ªK i?'v H" ç½ i?B m
T?-M M?•M ibM?X

h?S ? B- i?¼ M;mv M hW H½Q [m€B [m€ ;-M ç¢B M¢M- h`B m S?QM; +| +?9i i?QA
H" æ¢B æ çdM? T?QM;X

J½B ç M b m M"v- h`B m S?QM; KÈB /-M /-M #B i çQÊ+ ç`M? Hm"i i`MM; FQ+? >n

h`MM; FQ+? >mv M Zm M; \*ªM?- K°i F?B i?'i #¢B- H-M b m H¢B i`MM; FQ+?- t€+
+`M; i?'T çBX

"îB pb K†B K°i H-M i`MM; FQ+?- b) iB m ? Q K°i Qi #ªM M;mv M bBM? K M? HBM?
çB M"v- +Æ ?² H" F?-M; i? M"Q #M H¢B çQÊ+X

hW H½Q [m€B FB i`MM; FQ+? i?'i #¢B- i'i M?B M H" F?-M; +?d K°i H-MX

>ÆM M[- H-M i`QÊ+ F?B ?„M i`MM; FQ+?- bBM? K M?- i?¼ M;mv M ç m ç½ iB T-
#QÊ+ ;BªK i?'T t€+ tm'ii?'M? +-M;X

L?Q p"v t2K` - hW H½Q [m€B i`MM; FQ+? i?'i #¢B ?Q"MiQ"MH" M^K i`QM; iBM
*?m~M h?€M? *?O- +QB M?Q H" iQÆM; ç®B K v K„MX

æ-m iQ b B H-K- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?'i p¼M;- +?d iU M?"M KbM? F?-M; K

L?QM; i?€B ç° hW H½Q [m€B H¢B H" , ;B" H M Kti- Kti /"v p¬ bd- F?B M +?Q ?„M
i? K°i +QÊ+ ç€ p,M;X

hW H½Q [m€B ç½ H½M; T?Q +O ?„M K°i T?-M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;- +?ŠM
+ÁM F?-M; +?9i t'm ?' ?QÊM; h`B m S?QM; KÎKB M;- Km®M çÁB i? K T?-M "€+?
? B M[X

@ >„+ ?„+ i?2Q iBM iS+ M;Q"BH - h`B m iB m ?[m iW i`QM; # M i`QM; h" .QÆM;
h?€M? hQÆM;- b® HQÊM; pšM H" M?B m M?'i5

hW H½Q [m€B K°i #° /€M; M;QÆB ?B m K"X

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) `MM; KbM?- €M? K„i H|2 H M- ``i M? M? ç½ bmv M;

G9+ i`QÊ+- F?B Î i`QM; h" .QÆM; S?O i?m ?Q¢+? "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;- +
M? æQ M J°+ ;B - h?B M EB K *€+X

h?ÎB çB K T?•M T?®B "€+? L;mv M h?€M? hQÆM;- M?[M; M;QÎB M"v +kM; +| Kti

hmv M|B ? B T?QÆM; M?•M K½ M"v H" #¢M F?-M; T?ªB ç`+?- M?QM; ;B'v F?-M;
iQÆM; [m M- M?[M; F ?[m i•K +?d +—M iB K ?B m K°i +?9i- +kM; F?-M; F?| #B i ç

s2K` - b m HQM; hW H½Q [m€B M"v +kM; +| K°i +¶ i? HU+ +?®M; HQM;- M°B iBM
F?BM? i?' çQÊ+X

h?'v h`B m S?QM; F?-M; T?O M?"M- MK +QÎB i` M Kti hW H½Q [m€B +`M; b€M; H

@ h?U+ HU+ h`B m iB m ?[m K¢M? K)- M; v +ª p"BP` æ¢B æ çdM? T?QM; *Ym l *
çQÊ+ M;QÆBX L?QM; M;?2 M|B- h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? *Ym l *mM; b) iU

>„M Î Kti M;Q"Bi?b i€M i?QÎM; h`B m S?QM;- M?QM; i`QM; HÁM; +kM; H" €K +?d

.QÊB bU mv ?B T+O h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- hW H½Q [m€B F?-M; iBM h
+QÎM; ;Bª *?m~M h?€M? *?O M?Q ?„M- F?-M; ;B Q` T?-M "€+? L;mv M h?€M? h

S?-M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; i?S ? B pšM F?-M; +| KQÎB T?-M M„K +?„+ i?
i?"K +?Q +ÁM +| i? #S+ h`B m S?QM; tm'i` T?-M i?S # M[X

@ > ? - H'v h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? mv ?B T i \ æ•v H" +€B K" M;QÆB ;¼B

h`B m S?QM; F?-M; ;B" M +ÁM +QÎB- €M? K„i H¢M? H)Q M?bM +?^K +?^K hW H½Q

Zmª i?"i- H9+ ç-m F?B h`B m S?QM; HQm H¢B +?Q hW H½Q [m€B K°i T?-M "€+? L
?„M +kM; +| ?v p¼M; M?Q i? X

h? M?QM;- h`B m S?QM; i`QÊ+ ;BÎ H"K pB +- F?-M; # Q ;BÎ F?-M; +| #B M T?€T
? ç2K i'i +ª ?v p¼M; çti Î i` M M;QÎB hW H½Q [m€BX

@ *€B M"v F?-M; T?ªB H" mv ?B T- M;QÆB +| i? F?-M; +-m i +kM; çQÊ+5

hW H½Q [m€B #'i ç°M; i? M? b„+- M;[F?Q #„i ç-m +SM; `„M H MX

h`B m S?QM; #B m ?B M` +QÎM; i? M?Q p"v- +kM; F?B M +?Q ?„M +| +?9i M;Q
+SM; `„M M?Q i? - +?ŠM; H) ?„M F?-M; bÊ h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? +| F?ª

@ hW H½Q [m€B- T?-M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; H½M; T?Q M"v- i b) F?-M; i
H¢B T?-M M?•M iBM? FB +O o¢M h?€M? h¬M;X h? M?QM; #„i ç-m iW #•v ;BÎ i`
h¬M;- t2K M?Q F?-M; +ÁM #'i +S [m M ? ;b M[5

L;[F?Q h`B m S?QM; F?-B T?K+ bU #bM? ioM? M?Q i`QÊ+X

"„i ç-m iW #•v ;Bì i`î çB- ;B[?„M +MM; oçM h?€M? h¬M; F?-M; B MÊ BX

@ L;QÆB iU iBM M?Q p"v b Q\

*†T K`v hW H½Q [m€B M?QÊM; H M- M;?o ç M M?[M; i`mv M i?mv i p ;½ i?B m M
+?9i #'i MX

@ h?S M?'i- æçB æ çdM? T?QM;- i?"K +?Q *?m~M h?€M? *?O +-M "€+? L;mv M h
+?d +| K°i KbM? M;QÆBX h +| i? ibK FB K M;QìB +| çO iB K HU+- +kM; +| çO i?
S?QM; oQÆM;- ç²M; /çM; +kM; H` *?m~M h?€M? *?O5

E?|2 KB M; h`B m S?QM; M? +? H M K°i iB +QìB F?)X

hW H½Q [m€B M;?2 p"v- b„+ K†i F?) #B MX h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M +| i? ibK M
F?-M; M?'i i?B i T?ªB H` ?„M5

>„M F?-M; F?ÄB +| +?9i ?®B ?"M- F?-M; M M , ;B` H M K†i- H'v i?U+ HU+ *?m~M

@ h?S ? B- +'T #"+ bBM? K M? +O M;QÆB- K†+ /M ç½ H°i t€+ ç M +'T #"+ *?m~
FûQ /`B i?¼ M;mv MX h? M?QM;- i?¼ M;mv M +?•M +?QM? +O M;QÆB- M?'i H`
i,M; T?9+ F?-M; HÈMX *| i? M?bM ` - i`QM; pÂM; KQìB M,K M[- M m M?Q M;QÆ
*?O >mv M Zm M; *ªM?- b) i?¼ +?mM; [mv i?B M5

v +?Q i?-M [m M; i`QM; K„i h`B m S?QM;- +`M; M;`v +`M; i?`M?X

>ÆM M[?„M +ÁM ç2K K'v +?[i?¼ +?mM; [mv i?B M- +`M; M?'M KçM? ?ÆM K°i +?

@ L;QÆB #B i çQÊ+\\

GBM? ?²M hW H½Q [m€B ç½ +ªK i?'v çQÊ+ iWM; çÊi M´ p M;- w +?Q €T #€+? i`QM
M;`v +`M; +QìM; ççB ?ÆMX

h`QM; H9+ M?'i i?ìB- i•K i?-M hW H½Q [m€B HçM? H)Q- F?-M; M;?o iÈB HBM? ?
K) ç M M?Q i? X

E?-M; F?ûQ +?QM? H`- HBM? ?²M +O ?„M ç½ ççi iÈB +U+ ?çM- î T?QÆM; /B M
+'T #"+ *?m~M h?€M? *?O- i?"K +?Q +ÁM F?-M; #^M; K°i Qi o¬ ç`+? æçB æ #bM?

_ -K ` -K5

h`B m S?QM; K°i ç-m i|+ iQK F?-M; ;B| imM; # v- ?mv i Kç+? iª ç²M; Kî ` - >²M
;B®M; M?Q i?Ov iBM? i`QM; bm®i T?|M; p¼i p`Q T?QÆM; /B M HBM? ?²M hW H½

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

E?QªM? F?„+ M`v- i`QM; ?²M ?ªB iY b„+ +O h`B m S?QM;- K°i M;`M K'v i`,K bÊB 'H
MX

@

hW H½Q [m€B F m i?ªK K°i iB M;- b„+ K†i i`„M; # +? K°i i`"M- T?QÆM; /B M HBM
H¬B Q M? FQ+?X h?QÆM; i`M M`v ;¬M M?Q H` poM? pB M F?-M; i? t| /B i- F?|

@ .WM; i v5 L;QÆB5

h?•M i? hW H½Q [m€B +kM; i?2Q HBM? ?²M +MM; M? m `mM; ç°M; +Q `9i- ç½ +|
o K†i ?„M i`"M M;"T F?OM; F?B T bÊ ?½B- i?"K +?Q H` HB M iK+ H M iB M; F m i

hW H½Q [m€B #'i Hm" M M?Q i? M`Q +kM; F?-M; M;?o iÈB- içQ M;? >²M ççQ +O
#" + +| i? mv ?B T h?€M? *?O M?Q p"v5

æ•v pšM H` H-M ç-m h`B m S?QM; iQ`M HU+ p"M +?mv M K°i M;`M bÊB 'M Fw H-
FQ+? #MM; M´ FB çO ç mv ?B T ç M h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?5

•K -K -KXXX

PÈ+ +?WM; Q M? FQ+? i? ÌB ;B M ? B # ?ÆB i?Î- hW H½Q [m€B HB M iK+ F m +Sm
+U M´B M[- [m€ `¢T tm®M; ¸'iX

@ >B M i¢B- i?¼ M ;mv M +O M ;QÆB +?d +ÁM H¢B +?WM; # - #®M M ,K5 s2K M?Q
p"v5

a„+ K†i h`B m S?QM; H9+ M"v KÈB /`m ¸BX

@ L;QÆB5

hW H½Q [m€B T?O T?K+ i` M K†i ¸'i- i`QM; K„i i`"M ¸-v ?®B ?"M p" F?OM; ?QªM;

h?O ¸Q¢M ¸QÊ+ pQB ¸ÁB iB M- i?"K +?Q ?B T #S+ +O ?„M- ¸½ F?B M +?Q h`B m

h`B m S?QM; ¸½ F?¬M; i`mv +Sm K°i T?¬M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; FB - M?QM
i¢B F?¬M; B MÊ B- HB M F?¬M; +?9i +® F} ` i v ;B€Q ?m'M hW H½Q [m€B K°i T

@ h?€B i?QÊM; h`QÎM; H½Q5

G9+ i`QÊ+ hW H½Q [m€B F m +Sm- FBM? ¸°M; +€+ + Q i¬M; F?€+ i`QM; bÆM K¬M
oKiXXX

æ M F?B #¼M ?„M ¸m´B iÈB- i¢B +?¶ +?d HQm H¢B K°i i¬M; M;•MªM? F?¬M; m b„
¸½ i`¬B ¸B F?¬M; i?'v ¸•m M[X

@ h?€B i?QÊM; h`QÎM; H½Q- M;QÆB #` H"K b Q p"v\

@ L?•MªM? pW `²B FB - iU ?² +| ¸B K ;B®M; M?Q h`B m S?QM;5

æ M F?B K'v M;QÌB GBM? Zm€M? æ¢B æ ¸m´B iÈB ?B M i`QÌM;- ¸2K hW H½Q [m
/"vX

hW H½Q [m€B K°i i?•M +?"i p"i- ;¬M M?Q b„T bY H•K p"Q ?¬M K X

@ æ m /Q i K†i /"v p¬ bd- #` HÁM; i? K +?2 K„i- F?B M +?Q h`B m S?QM; F?¬M; p
i H¢B ¸B #€B T?ÄM; ?„M5

hW H½Q [m€B KdK +QÌB +?m t|iX

>„M +?QM? H" `i #S+ i?B i ?v p¼M; ¸QÊ+ ?ÊT i€+ +MM; h`B m S?QM;- i? M?QM;
` T?¬M "€+? L;mv M h?€M? hQÆM; i?S ? B- H9+ M"v KÈB tm'i` F„tªQ p¬ bd M"v

@ h`B m S?QM; M"v t2K o¢M h?€M? h¬M; i i`Î i?"M? +€B ;b ¸•v\ Jm®M ¸ M i?b ¸

J'v M;QÌB #¼M GBM? Zm€M? æ¢B æ FBM? ?½B `i M?B m- i? M?QM; T?¬M HÈM

h`B m S?QM; ¸½ ¸ H¢B i¼ ¸° F?¬M; ;B M # M i`QM; o¢M h?€M? h¬M;- +?d +¬M
E?¬M; :BÈB- i?b #'i +S H9+ M"Q +kM; +| i? ¸B iÈBX

QyQ

J°i +?¶ F?€+- i?•MªM? h`B m S?QM; tm'i ?B M # M i`QM; oQÆM; T?OX

o` i`Q ?„M tm'i ?B M- pW H9+ +?QM? H" i`QM; ?Q pB M H¬m +€+ H9+ i`QÊ+ ?„M

@ h`B m S?QM;5

*?¶ b•m # M i`QM; oQÆM; T?O- L K S?QM; oQÆM; +?Êi bªM bBM? ` K°i iB +ªK S
M?Ä K°i iB M;X

@ oQÆM; ;B - [m'v `¬v `²B5

h`B m S?QM; ?QÈM; L K S?QM; oQÆM; +?"Q ?ÄB K°i iB M;- b m ¸| HB M #„i ¸¬m

aÎ /o ?„M +ÁM Î H¢B oQÆM; T?O +?QM? H" +| ? B KK+ ¸Q+?X

h`B m S?QM; ç M; ç ÊB M; Q`B5

L; Q`B K` ? „ M + ? Ì ç ÊB- F?¬M; + ? d K°i M; Q`B- ?ÆM M[ HçB F?¬M; M?`i i?B i b) i È

L m M?Q F?¬M; i ÈB- ? „ M HB M M i•K im Hmv M- K°i ç Q`M; im Hmv M ç M >Q h?¬
M`v +kM; F?¬M; [m € ?B M i?U+ + ?Q H „ KX

QyQ

*?ÈT K „ i- i?`B ;B M MY i?€M; ç ½ i`¬B [m X

J°i M; `v M¼- h`B m S?QM; iB M p`Q # [m MX " M i` M H-m +€+ ?B M ` K°i ç Q`M
i?9v- +?ÈT ç°M; ? B K`m H K i? M? b€M; `äX

@ a „ T ç Q Ê+ `²B5

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ S?QM; G¬B Zmv i +O +?QM? KbM? ç ½ ç ç i i ÈB ç B K i ÈB ?

"QÊ+ iB T i?2Q- +?QM? H` "€i i`¼M; - >Ä *?B S?QM; G¬B5

h®+ ç° im ?`M? h?`i i`¼M; J°+ \*?B S?QM; G¬B i?"i bU H` M? M? ç M FBM? M; Q`B

L; mv M M?•M +?O v m H` h`B m S?QM; M „ K ;B[ç ç B HQÊM; i`•M #ªQ i`•M i`B h?ª
L; mv M J`i .`+? p`vX L?[M; M; mv M p`i HB m +`m i?`M? "€+? L; mv M J`i .`+? M`v.
?Q +O i` M K°i i`,K ;®+ +•v ?Q HQçB imv i T?~KX

E?¬M; i`mM; oQÆM; T?O- H®+ tQ€v T?QM; H¬B +?ÈT ç°M; p†M p Q FB b€M; iÄ
K°i ç B K i ÈB ?çM KÆ ?² Km®M ç°i T?€X

*?d +-M im pB ç ç i i ÈB >Q h?¬M *ªM?- F?¬M; F?‡ M?bM ` h`B m S?QM; ç M; im H
+MM; [m M i`¼M; X

QyQ

" M M; Q`B ?Q pB M H-m +€+X

@ >W5 h ç ÊB +?QM? H` +Æ ?°B M`v5

J°i ;½ i`mM; MB M ,M K†+ i?2Q FB m M; Q`B ?-m- +?Êi ?‡ i?`M? K°i ç ç Q HQm [m
i`QM; ?Q pB M H-m +€+- i?•MªM? +?Êi H‡2 `²B #B M K`iX

" M i`QM; im Hmv M i?`i- h`B m S?QM; ç M; F?Q M? +?•M M;²B- M? M? +?‡M; i`
"€i i`¼M; >Ä *?B S?QM; G¬BX

oKiXXX

a m HQM; ? „ M +?Êi i?Q€M; ?B M K°i ç ç Q HQm [m M; t€K ç 2M- b m ç‡ M; QM; iK Hç
#Q ? „ + HQm •KªM?X

@ hª æ²M; h?B M Zm•M- i M M; QÆB Î i` M #ªM; €K b€i > „ + Jç+ :B€+- #`B / M? KQ
S?QM; oQÆM; +ÁM + Q ?ÆM M?B m H „ K5 ob i? ç WM; i`€+? i ç B `²B [m v HçB5

l .ç æ Zm•M i v +-K K°i i? M? FB K mªM? b‡M; MQÈ+ H v ç°M; - K M; i?2Q K°i +†
i? M? p¬iS+ ç •K i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; X

3NeX *?QÆM; 3Nd, *?Q L; QÆB h`®M h`QÈ+ JQ`B >ÆB h?Î

@ hª æ²M; h?B M Zm•M- +?`K /Si ç B5

h? M? FB K mªM? b‡M; MQÈ+ H v ç°M; i`QM; i v l .ç æ Zm•M- M; v K°i F? „ + ?B
i?2Q i®+ ç° +U+ ?çM F?¬M; i? i`®M i`€M?- ç •K i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; ç M;

S?®+

EB K i? ;B®M; M?Q #|M; `•K +m°M b|M; FB - bB m i?Q€i T?¢K i`M p"i +? 'i #bM? i
'i +S T?ÁM; M;U M"Q +ª- tmv M i?ŠM; p"Q M;U+ h`B m S?QM;X

@ 5

h`B m S?QM; ¢ M; F?Q M? +?•M im Hmv M- i?•M i? M? 'i i?ÌB +SM; ¢Ì- ?Q"MiQ"Mi
i?O M"Q +ªX

J°i K"MM"v- +kM; ;B®M; M?Q L K S?QM; oQÆM; H9+ i`QÈ+ - #`l .¢ æ Zm•M i?"M

"ÎB pb l .¢ æ Zm•M +?QM? H" ` i v ¢€M? HûM i`QÈ+ - °M; i? K F?QªM; +€+? ; -M
+,M #ªM F?| B +| i? i`®M i`€M? M'BX

>m®M; +?B- KK+ iB m #`€K b€i FB - #ªM i?•M H" ¢ M; i`QM; H9+ im Hmv M- iBM
[m M ¢®B pÈB M;Q¢B ;BÈB ;BªK i?'T ` 'i M?B mX

S?®+

JB M; p i i?QÆM; +?¶ h`B m S?QM; #` ¢•K i`9M; - +kM; F?¬M; +| ¢´ K€m- M?QM;
#KB F?Q t€K ¢2M- b m ¢| i?•M i? M? M? +?|M; i?®B `[- F?Q iS+ bBM? K M? +?È

@ ±\

*†T K"v l .¢ æ Zm•M M?QÈM; H M- +ªK i?'v +| +?9i ;b ¢| F?¬M; ¢9M;X

h`QÈ+F?B ?„M ` i v €K b€i # 'i +S K°i KK+ iB m ;b- +kM; ¢ m b) iB M ?"M? i?m i?"
iQ HB m iB M? #€Q p KK+ iB m ¢|X

oQ /K M?Q M|B- KK+ iB m hª æ²M; h?B M Zm•M ?„M T?ªB €K b€i H -M M"v- F?¬M; +
+QìM; ¢¢B- iBM? i?¬M; GBM? >²M ? - ?ÆM M[i? T?€+? i?•M i? +kM; p¬ +MM; K

h?2Q Hw i?mv i- KS+ ¢° F?| F?,M F?B €K b€i h`B m S?QM; - +ÁM T?ªB + Q ?ÆM L
KÈB ¢9M;X

J†+ /M ©M? h?B M h?S EB K +O ?„M- / M? HB i K°i i`QM; #ªv ¢¢B h?€M? F?Q h`
?ÆM M[H¢B +ÁM ~M +?S ¢° + /QÈ+ i`Q K¢M; >„+ hmv M æ°+ ¢°+ ?[m +O >„+ J¢+
F?¬M; i? M? M?"M; / /"M; ¢~v h`B m S?QM; p"Q +?¶ +? i M?Q p"vX

S?®+

h?ÌB ¢B K F?B ?„M ¢ M; w i?S+ ¢QÈ+ +| +?mv M F?¬M; ¢9M; - b m HQM; ?„M ¢°i M
w- +MM; pÈB K°i iB # ¢°M; ©M? a€i ¢¢Q [m2M i?m°+X

@ J2Q K2Q5

J°i i? M? +?Ov i?O m €K M?QªM? - iW T?Q b m ¢•K i?ŠM; p"Q i?•M i? l .¢ æ Zm
E?Q iS+ i? M? +?Ov i?O FB - +MM; ©M? h?B M h?S EB K +O ?„M- +Æ ?² +?ŠM; T

@ J2Q K2Q5

hB m h†+ JB m ?B M i?•M M; v b m HQM; l .¢ æ Zm•MX J°i FQ+? M"v +O M| - +Æ
M; v F?B l .¢ æ Zm•M pW ¢„+ i?OX

*?d + -M l .¢ æ Zm•M ¢•K i`9M; h`B m S?QM; - HB M M? 'i ¢`M? F?¬M; i? i`®M i`€

@ *€B ;b ©M? a€i æ L?"M\

h?•M i? ;B®M; M?Q b|M; MQÈ+ •KªM? +O l .¢ æ Zm•M p†M p Q K°i i`"M- i`mv M
K½M? HB iX

L m M?Q H" +¬M; FQ+? #bM? i?QìM; - pÈB M,M; HU+ "€i .U+ l ©M? S?•M h?•M +C
i`QM; K„i- M?B m M? 'i +?d H" i´M i? 'i K°i F?®B T?•M i?•M K" i?¬BX

h? M?QM; - ©M? a€i æ L?"M +MM; pÈB i?O ¢Q¢M +¬M; FQ+? +O hB m h†+ JB n
M? 'i K¢+? pÈB ?„M- ?ÆM M[¢®B pÈB HQ¢B ?mv i K¢+? i? +? 'i M"v +O ?„M +ÁM

*¨M; H¨K +?Q i`€B iBK ?„M #,M; ;B€ +?QM? H¨- K°i FB K M¨v ç•K i?OM; h`B m S?Q
#ªM i¬M +O ?„MX

•KXXX

J°i ç¢Q b'K bûi +?'M ç°M;- p M; p¼M; T?QÆM; /B M HBM? ?²M- ;B®M; M?Q H¨ +|

h`B m S?QM; ;"i ç-m- H"TiS+ ç€T SM; M`M;X
 h?"K +?Q +?mv M M`v +ÁM F?¬M; +-M ?„M iU KbM? tm'i ç°M;- hB m i†+ KB m ` i
 +-M;X
 @ hB m Zm"M +?9 - o•M h^K hB M æB T FB +| w M;?o M?Q i? M`Q ç®B pÈB S?K
 h`B m S?QM; ?ÄB i?,KX
 oB + M`v- [m M ? ç M +?mv M ?„M +| i? i?"M? +-M; ibK çQÊ+ K°i ç-m GBM? bOM
 h°+ "ªM; o•M h^K hB M æB T M`v ? v F?¬M;X
 @ o•M h^K hB M æB T +?QM? H` /B p"i +O p`i´ Kšm K`i +?Q iWM; ;†T K†i- i`QÊ
 T?| i?€+ H¢B +?Q S?K pQÆM;5
 Zm"M +?9 L; [hbM? ;BªB ç€T M;?B ?Q†+ +O h`B m S?QM;X
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) ;B"i KbM? K°i +€BX
 >| ` - o•M h^K hB M æB T ç®B pÈB L K S?QM; oQÆM;- +ÁM +| K°i i-M; w M;?o [ i`
 i`€+? ?„M H¢B i?"M i`¼M; +?¬M +?W ç®B pÈB pB + ;B Q /`+? ç-m o•M h^K hB M æ
 @ L?Q p"v t2K` - F?ª M,M; L K S?QM; oQÆM; ç€T SM; b) F?¬M; [m€ HÈM5
 h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?-K M;?oX
 h`QM; im Hmv M i?'i- h`B m S?QM; F?Q M? +?•M çª i¼ - w MB K H¢B iB M p`Q i`
 :BÈBX
 hB m i? ;BÈB # M i`QM; J E?¬M; :BÈB i?"T T?-M `°M; HÈM- /B M iQ+? iQÆM; ç
 Zm®+X
 :BÌ T?9i M`v- l.¢ æ Zm•M ç M; Î i¢B K°i ;|+ M`Q ç| ioM? im F?¬B T?K+X
 h?QÆM; i? +O l.¢ æ Zm•M +?O v m H` Î T?QÆM; /B M HBM? ?²MX *€+ HQ¢B i
 T?K+ i?QÆM; i? i•K ?²M M`v- F?B h`B m S?QM; +QÊT çQ¢i i`QM; h` .QÆM; S?O-
 *?d H`- i?QÆM; i? /Q HU+ HQÊM; H¬B FB T i¢Q i?"M? +kM; F?¬M; i? i`QM; i?ÌB
 @ l.¢ æ Zm•M- çÊB ç M F?B i?QÆM; i? F?¬B T?K+ ?ÆM T?•M MY - i +-M M;QA
 i?O bB m +'T i? ;BÈB M;-K- +MM; HQ¢B pÈB >„+ J¢+ :B€+5
 h`B m S?QM; i`mv M •K M|BX
 @ >²B #~K +?O M?•M- i Î >„+ J¢+ :B€+ +kM; +| K°i ç°B i?O ?¢ iBM? M?m +O +?Q
 i`€+? +€+ T?QÆM; /B M ibK ?B m ibM? #€Q- +MM; pÈB iB T SM; €K b€i h? M?Q
 HU+ bB m +'T +MM; HQ¢B >„+ J¢+ :B€+ - F?¬M; +?d p M p M H` K°i i´ +?S+ b€i i?
 l.¢ æ Zm•M +mM; FQM? ç®B ç€TX
 h? M?QM;- ?„M ç®B pÈB b€+? HQÊ+ +O h`B m S?QM;- +kM; çQ ` +€B M?bM +C
 h`B m S?QM; ç®B pÈB çB m M`v +kM; F?¬M; +?9i F€ [m€B- JBM? h•K 'M i`ªB [m
 i?ÌB M¬ /`+? KK+ iB m- +kM; +ÁM #ªQ HQm H¢B M,M; HU+ ç°+ H"TiQ /mvX
 @ L|B M;?2 t2K5
 @ >„+ J¢+ :B€+ +?QM? H` K°i i`QM; # ç¢B i? HU+ bB m +'T i? ;BÈB M;-KX "ª
 çQÌM; +QÌM; ç¢B M?Q ibM? #€Q- €K b€i- iB m i?K ?"M; ?| T?B T?€T ?Q¢i ç°M; tn
 +MM; h¬M; K¬MX >ÆM M[- i´ +?S+ M`v K½B pšM Hm¬M #ªQ i`b i`mM; H"Ti- +Æ +
 +?d ç M iW +€+ i?"M? pB M # M i`QM; i´ +?S+ #²B /QÐM;X *€+ b€i i?O F?€+ - +?
 +kM; +| i? ;B M?"T- iB T M?"M +€+ HQ¢B M?B K pK €K b€i ?Q†+ H` +€+ M?B K p
 l.¢ æ Zm•M ;BªB i?Q+? M|BX

"° /€M; h`B m S?QM; +| +?9i bmv M; ?o- ;"i ç-mX æ†+ çB K +O >„+ Jç+ :B€+ î +?¶
iQ`M i`mM; H`T- +| i? F?¬M; T?K i?m°+ p`Q #`i +S i? HU+ M`Q- +| i? KQÊM /M
T?K+ pK +?Q KK+ çQ+? +O +?QM? KbM?X

@ *Æ +`m iB M? #€Q- M; QÆB F?¬M; +¬M T?ªB [m M i•K iÈBX L; QÆB +?d +¬M T?K
i`B M; mv M- i b) +mM; +`T ç-v çO5

h`B m S?QM; T?•M T?| M|BX

J¶B K°i bU M; ?B T +kM; +¬M +| K°i HoM? pU+ +?mv M M; ?B T- #`i +S K°i i? HU+
+| +€+ HQçB +Æ +`m +QÌM; ççB- /Q M?[M; M; QÌB K ?B m HoM? pU+ ç| T?K i`€+?

l .ç æ Zm•M- F?¬M; ? M; ?B M; î ;b +?QM? H` çSM; î çdM? T?QM; ;BÈB b€i i?O-
ç9M; H` i?S K` ?„M K ?B m M?`iX

E?B M +?Q h`B m S?QM; FBM? ?d M; Q`B w Km®M +?QM? H`- l .ç æ Zm•M M`v /½
i? ;BÈB M; -K +kM; FBM? /Q M? M?•M K½ iBM? M?m +O +?QM? KbM?X

L?Q i? K` M|B- h`B m S?QM; Km®M i?`M? H`T K°i +Æ +`m b€i i?O- ;B B çQçM ç
F?¬M; i?B m i?`M? pB M iBM? M? i`mM; i•KX

@ æ•v H` K°i T?¬M "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; 5 æÊB i?ÌB +Æ i?`M? i?K+¬M; QA
i`MM; FQ+? >mv M Zm M; *ªM?X >S ? M; B[+?9M; i pšM +ÁM ?[m ?B m- +?d +¬
i` ,K M, K- i b) i`ª HçB iU /Q +?Q M; QÆB5

h`QM; i v h`B m S?QM; tm`i ?B M K°i +€B #bM? M?Ä- # M i`QM; +?S çUM; K°i HQ
`Ð ?ÆB +?9i ç†+ b iX

@ æ iç +?O M?•M # M +?Q5

l .ç æ Zm•M iB T M?"M #bM? "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; FB - i•K i?¬M +| +?9i
T?¬MX

G`v +`T #"+ i?U+ HU+ +O ?„M- M m +| i? +| i? K "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; iQ
+¬M; i`MM; FQ+? >mv M Zm M; \*ªM? b) ;B i, M; #®M- M, K i?`M? i`î H MX

æQÆM; M?B M- i`QÈ+ H9+ M`v- ?„M +¬M T?ªB F?¬B T?K+ i?QÆM; i? - çB m +?d

J°i; | +F?€+ i`QM; J E?¬M; ;BÈB- h`B m S?QM; t2K tûi K°i +?9i iB M? ?m®M; ç`M

_ÌB F?ÄB E?¬M; ;B M h?¬M >mv M H•m M?Q p"v- ç`M L; k æ°+ E€ S?QM; M`v /QÈB
i? iQ`M /B M HÈM /¬MX

æ M ?B M içB- ç`M L; k æ°+ E€ S?QM; M`v +Æ #ªM +kM; ç m ç½ i`M +?S+ ç M +`T i
#" + "€M "° oQÆM; ;Bª- b® HQÊM; QÈ+ +?WM; +| ç M #ªv i€K i`, K ç-mX

h`QM; ç| - b® HQÊM; S?QM; oQÆM; ç½ iB T +`M i` M K°i i`, KX

L?QM; b® HQÊM; S?QM; >Q`M; pšM +ÁM `i Qi- +?d +| #ªv- i€K ç-m K` i?¬BX

J†+ /M M?Q i? - h`B m S?QM; +kM; ç½ i?"T T?¬M M; Q`B w Km®MX

JK+ iB m +O ?„M H` ç2K ç€K L; k æ°+ E€ S?QM; M`v +?¼M KçM? #Ä v m- iQ`M #°
+`TX

h?Y M; ?o K` t2K- ç M H9+ ç| ?ÆM K°i M; `M ç-m S?QM; oQÆM; i HU+ p•v +¬M; - ç|
#® ç M i? M`Q- M; v +ª h?€M? *?O +kM; ç m T?ªB FBM? bÊ i?®B HmBX

@ Jm®M ççi iÈB K°i #QÈ+ FB - +ÁM +¬M K°i çQçM i?ÌB ;B M M[- ?ÆM M[HçB +
i?ªQ K°+ F?`M; H²5

h`B m S?QM; i?m ?²B w MB K HçBX

>„M +ÁM î HçB oQÆM; T?O- +?d H` Km®M iB T iK+ +?Ì M; QÌBX

L; QÌB ?„M ç M; çÊB FB +| iÈB ? v F?¬M; - h`B m S?QM; +, M #ªM F?| +| i? t€+ ç`

h`QM; H9+ im Hmv M- ? B K„i h`B m S?QM; M?„K H¢B- #„i ¢-m iB M ?`M? ioM? im
 h?İB ¢B K F?B İ .¢ æ Zm•M €K b€i H9+ i`QÊ+- h`B m S?QM; ¢ M; ¢SM; i¢B i?İB F
 S?QM; G¬B Zmv i "€i i`¼M; X
 >B M i¢B- ?„M Km®M # [m M iB T iK+ i`MM; FQ+?X
 .QÊB bU +?®M; ¢Đ +O w +ªM? +QİM; ¢¢B +MM; i`B M; mv M F?`M; H²- h`B m S?QM
 F?¬M; +İ #bM? +ªM? `ä `M; X
 J'v M; `v b m- T?Q i` M H-m +€+ MÆB h`B m S?QM; im Hmv M ¢½ M; QM; ?B M ` K
 ?` i? M? H K b„+ Hİ2 b€M; X
 E?Q iS+ T?QM; H¬B H®+ tQ€v FB T?€i ` +`M; H9+ +`M; #¢Q M; QÊ+- h?Ov *?B S
 G¬B- ¢B M +m²M; p¬i`M +?mv M ?İ X
 QyQ
 JQİB M; `v [m ¢B
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 h¢B i`mM; i•K T?QM; H¬B H®+ tQ€v FB - H9+ M`v ¢½ ?B M H M K°i ¢¢Q [m M; ¢B
 ` K°i +¶ F?Q iS+ pB K H¬B ?Ov /B i #¢Q M; QÊ+X
 *MM; H9+ ¢İ- i`QM; F?¬M; ;B M +?•M M; mv M ?ªB +O h`B m S?QM; - J°+ *?B S?Q
 FûQ /`B- bªM bBM? ` HQ¢B L; k >`M? S?QM; G¬B i?S # - >Ä *?B S?QM; G¬B5
 "İB pb im ?`M? +?QM? H` L; k >`M? S?QM; G¬B- +?Q M M F?¬M; ;B M +?•M M; mv
 +QİM; ;Bª >Q h?¬M *ªM? F?€+ ?Q`M iQ`M #`i ¢²M; X
 " M i`QM; F?¬M; ;B M hBM? ?¢+? +O ?„M +İ K°i i-M; M; ,M +€+? KÄM; K M?- ¢2
 +MM; J°+ *?B S?QM; G¬B p®M +İ ?Q`M iQ`M T?•M i€+? ` X
 J` i`QM; M`v- h?Ov \*?B S?QM; G¬B H` K°i +€B M; m²M bm®B # M ¢-m- b® HQÊM;
 h?Ov *?B S?QM; G¬B +İ i? +?mv M ?İ M; QM; Hmv M i?`M? J°+ *?B S?QM; G¬B5
 J` ?B M i¢B- İ T?Q b m J°+ \*?B S?QM; G¬B H¢B bªM bBM? ` K°i i`K K`M; M; ,M +
 S?QM; G¬BX
 >Ä *?B S?QM; G¬B M`v +MM; sQ+? .B i S?QM; G¬B FB T i`QÊ+- +İ +?9i ¢²M; /¢M
 S?QM; +İ i? i?m`M HÊB M?Q p`v /UM; /K+ i?`M? +¬M; X
 @ >Ä *?B S?QM; G¬B M`v mv M, M; +U+ ¢¢B- iQM? +¬M; FQ+? +`M; K¢M?- +ÁM +
 T?9+ +€+ HQ¢B #Q T?€T +?B M F„ S?QM; G¬B *?B .U+5
 h`B m S?QM; F?¬M; M; WM; b9+ iQ+? bBM? ` >Ä *?B S?QM; G¬BX
 æ²M; i?İB- ?„M iW # M i`QM; J E?¬M; ;BÈB H'v ` K°i Qi i`•M i`B >Ä ? - ¢~v M? M
 >Ä *?B S?QM; G¬BX
 QyQ
 *?ÈT K„i- H¢B H` i?İB ;B M K°i i?€M; i`¬B [m X
 h`B m S?QM; ?Q`M iQ`M #QÊ+ p`Q S?QM; G¬B Zmv i "€i i`¼M; >Ä *?B S?QM; G-
 G9+ M`v- +?•M M; mv M # M i`QM; F?¬M; ;B M +?•M M; mv M ?ªB +O ?„M- tm'i ?B
 ¢Ä ¢"K- +?B K +S iB T +`M K°i T?¬M iQ F?¬M; ;B MX
 h`B m S?QM; +ªK ;B€+ im pB +O +?QM? KbM? +kM; /¬M /¬M iB T +`M >Q h?¬M *ª
 «XXX¬XXX¬XXXMXXX;5
 >„M p`M +?mv M >Ä \*?B S?QM; G¬B- ` M Hmv M h?€M? G¬B h? - T?€i ?B M HQ
 M`v- ?B m [mª Hmv M i? [mª i?`i F?¬M; i X

h?€M? G¬B h? ç M; î + 'T #"+ L; k i`¼M; ç ¢B i? "M? p®M +| +?9i çbM? i` FB - i`QM
i`B M- +| /'m ?B m iB T + "M L; k i`¼M; ç dM? T?QM; X

h`B m S?QM; w i?S+ ç QÊ+ - +?QM? KbM? ?B M i¢B ç M; î i`QM; K°i i? ÌB F? „+ K'm
@ E?¬M; b B #B i H„K5 a„T bY ç M i? ÌB çB K bY /KM; "€+? L; mv M h?€M? hQÆM
•M? K„i +O ? „M H!2 H M- i`QM; i v tm'i ?B M K°i H¼ [m€M? iQÆM; K"m b„+ `U+`

3NNX *?QÆM; Nyy, h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?

a m F?B + 'T +?Q l .¢ æ Zm•M K°i T?¬M "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; - i`QM; i v h`
+?QM T?¬MX

h`QM; ç!- F ?Q¢+? +O ? „M H" ç H¢B +?Q +?QM? KbM? # T?¬MX

" T?¬M "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; M"v- T?¬M i?S M? 'i H" M? ^K ç ç°i T?€ +U+ ?
i`¼M; ç dM? T?QM; - T?¬M i?S ? B H" /MM; ç ç°i T?€ h?€M? *?O >mv M Zm M; *ª
ç ç°i T?€ h?€M? G¬B h? GK+ i`¼M; X

h` M i?U+ i - bY /KM; H†T çB H†T H¢B "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; - ?B m [mª b) b
J°i F?B pQÊi [m # T?¬M- i? "K +?Q ? B T?¬M i?¬B- +kM; ç½ +| +?9i H½M; T?Q ;
hQÆM; `²BX

@ æÊB b m F?B >Ä *?B S?QM; G¬B ` M Hmv M i? T?€+? - iB T + "M h?€M? G¬B h?
/MM; K°i T?¬M "€+? L; mv M h?€M? hQÆM; - K°i çQÌM; ç ¢i i? "M? +U+ ?¢M h?€M?
+Æ bÎ ç +?Q iQÆM; H B ç°i T?€ h?€M? *?O +MM; h?€M? G¬B h? GK+ i`¼M; 5

h`B m S?QM; i`-K iQ K°i H€i- M? `M tm®M; +¶ t9+ ç°M; FB - i?m ?²B "€+? L; mv M
h`QÊ+ F?B i`M +?S+ h?€M? G¬B h? GK+ i`¼M; - ? „M /MM; "€+? L; mv M h?€M? hQÆM
iB K HU+ p b m +kM; b) + "M; HÈM ?ÆMX

h`B m S?QM; ç M; +? Ì çÊB i? ÌB +Æ i®i M? 'i FB ç MX

QyQ

h`QM; K"i i? 'i- i? ; BÈB >²M >ªB +O h`B m S?QM; pšM M?Q +k +¬M +M F?¬M; #B
H¬B FB TX

"ÎB pb M; mv M M?•M +~M i? "M- K¶B F?B ? „M im ? "M? - M; Q¢B i`W i? ÌB çB K ç°i
i?QÌM; ? „M ç m H" +?B ` p" B +¶ w MB K +MM; H9+ iB M ? "M? M?B m pB +X

>'T i?m HU+ HQÊM; H¬B FB T- +Æ #ªM H" +¬M; F?! i?2Q H H"K i®i K¶B M; "vX

«XXX¬XXX¬XXXMXXX; 5

h`QM; >²M >ªB iY b„+ - KÆ ?² ?B M H M ?ÆM K°i M; "M M, K i`, K bÊB 'M Fw H¬B F
i? "i M? Ä- iB T iK+ ` M Hmv M HBM? ?²MX

>B M i¢B- >²M >ªB iY b„+ +O h`B m S?QM; ç½ ç ¢i iÈB çQÌM; FQM? M; "M i`QÊM
K" H¢B + "M; M; "v + "M; i? K M; QM; Hmv M HÈM K¢M? X

v +?Q HBM? ?²M +O ? „M +Æ ?² ç½ pQÊi [m T?¢K i`M + 'T #"+ æ¢B æ - +?¢K ç M
Zm M; *ªM? X

@ >B M i¢B F?¬M; b B #B i H„K- +| i? ç +?Q T?QM; H¬B +?•M M; mv M- ?'T i?m H
h`QM; K„i h`B m S?QM; +?Êi H!2 H K M; X

J°i çÌB M"v i`MM; im- +?•M M; mv M +O ? „M +?Q iWM; # Q ; BÌ; 'T ; €T ?'T i?m H
i` M +Æ bÎ +? "K `½B ?'T i?m b® HQÊM; HU+ HQÊM; H¬B FB T iQ+? Hkv /¬M /¬M-
M; °M? 'i ç`M? - KÈB #„i ç¬m iB M ? "M? ?'T i?m p"Q +?•M M; mv MX

S?®+ S?®+ S?®+

hW i`QM; 'M Fw H¬B FB T i`QM; >²M >ªB iY b„+ - T?•M ?| ` K°i iB H¬B FB T i
F?¬M; ;B M +?•M M;mv MX

E?¬M; ;B M +?•M M;mv M ?ªB- HU+ HQÊM; +?•M M;mv M p¬ +MM; ?MM; ?²M #`M
+ª p`Q i`QM; +?•M M;mv M- HU+ HQÊM; H¬B FB T FB b) #` T? HQ½M; çB `i M?E

h`B m S?QM; ç-m iB M HU +?¼M /mM; ?ÊT >Ä *?B S?QM; G¬BX

>Ä *?B S?QM; G¬B- H` HQ¢B HU+ HQÊM; T?QM; H¬B i?S # /UM; /K+ ` - +?`i HQÊ
ç¢B p¬ +MM;- K` b® HQÊM; +kM; H` Qi M?`iX

JK+ çQ+? H`K M?Q p`v- H` M?^K ;B i,M; HÈM M?`i mv HU+ #MM; M´ +O HU+ HQÊ
QyQ

L; v i?ìB çB K h`B m S?QM; ç M; iB M ?`M? K°i #QÈ+ M`v

æ¢B æªQ pU+ h?B M S?QM;- i¢B oQÆM; T?O- ç½ tm`i ?B M K°i p` F?€+? F?¬M; K

@ ±\

h`B m S?QM; ç M; i`QM; i?ìB F?„+ im Hmv M- +?d +ªK i?`v +?•M M;mv M F?Q ?mv
?½K- i?`K +?Q M; v +ª HBM? ?²M w +?Q +kM; ç m +| HQ¢B +ªK ;B€+ i`-K i`¼M; F

*?ŠM; #B i iW F?B M`Q- K°i +¶ F?Q iS+ po ç¢B F?¬M +MM; ç½ªM? ?QÎM; K°i T?E
T?OX

*¶ F?Q iS+ FB i²M i¢B- # Q i`MK # M i` M p¢M p`i p¢M HU+- F?B M +?Q M;mv M F
+kM; ç m M;QM; i` `mM; ç°M;- ;B®M; M?Q ç M; i`B m #€B h?€M? ?B M p`vX

J†+ F H` M;mv M F?Q i?B M ç` # M M;Q`B- ? v H` +?•M M;mv M i`QM; i?•M i? K
w +?Q- FB K w çO +€+ +?OM; HQ¢B HU+ HQÊM;- +kM; ç m i`®M +?ŠM; [m bU €T

@ *¶ F?Q iS+ M`v

h`B m S?QM; M;~M; ç-m H M- i`QM; HÁM; +kM; M?`i i?ìB FBM? ?½BX

*?d i?`v- pÁK i`ìB # M i`QM; T?QÆM; pB M K`v M;`M /†K tmM; [m M?- +kM; ç M;
ç2M i®B- +| HQ¢BªQ ;B€+ M?Q ?„+ €K ?`M; H•K p`vX

E?QªM? F?„+ M`v- T?QÆM; pB M K`v M;`M /†K tmM; [m M? oQÆM; T?O iU ?² ç½
çB TX

" M i`QM; oQÆM; T?O- i`i +ªK¼B •K i? M? ç m ioM? H†M; H¢B- p¬ b® bBM? HBM?
F?¬M; i?¬M;- H•K p`Q +QÆM; +SM;- ?Q`M iQ`M M|B F?¬M; M M HìB çQÊ+X

*¶ HU+ HQÊM; FB +ªB i?B M ?Q€M ç` - F?B M +?Q p¢M p`i i?-M T?K+- i`QÈ+ ;Bì

QyQ

oQÆM; T?O- i`QM; K°i F?€+? bªM?X

@ L K S?QM; oQÆM;- #´M i¼ iÈB ç•v- +?d +| /mv M?`i K°i KK+ çQ+?- M;?o ?ŠM H

J°i;½ ?„+ #`Q J \*?O ç†i KbM? i`QM; imv M [m M; ?„+ €K- +?`K `½B Kî KB M;X

*'T #`+ bBM? K M? +O ?„M ;B®M; M?Q K°i çQ`M K [m M; i?,M; ?Q - ? B i`ÁM; K
iWM; ç¢Q w +?Q i?-M [m M; +kM; ç m ~M +?S HU+ HQÊM; po ç¢B #,M; i?B M HB

h? M?•K FB [m M? [m~M # M i`QM; ?Q F?¬M;- ;B®M; M?Q H` #€ +?O i?B M ç`
M;QìB F?€+ F?¬M; i? H`K i`€BX

æ´B H¢B H` >Q h?-M \*ªM? #bM? i?QìM;- ç®B /B M pÈB +?O M?•M i? M?•K M`v-
+?mv M +kM; ç m F?¬M; +|- w +?Q- ?¬ ?`T- ?mv i /`+? ? i i?ªv i²M i¢B +kM; ç m b

@ *Ym I J *?O- M; QÆB i?•M H" h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM? + Q [mw- b Q H¢B ?
 ?"m #®B M?Q p"v\ *?Q /M i M; mv M w- mv M; ?B K +O >Q" M; i°+ +kM; F?¬M; i?
 L K S?QM; oQÆM; ?Q i b•m K°i ?ÆB- +?"K`½B KÎ KB M; X
 .QÈB F?Q iS+ €T #€+? p¬ ?bM? +O h?€M? *?O +'T- K¶B K°i +€B ?¬ ?'T +O ?„M-
 i?Î iWM; +€B K°i- bQ pÈB #bM? i?QÌM; +kM; M†M; M ?ÆM M?B m H„KX
 *€B M"v pšM H" /QÈB ibM? ?m®M; ç®B T?QÆM; +| bU i?m HB K M?'i ç`M?- F?¬M
 +aX
 L m F?¬M; - F?Q iS+ HU+ HQÊM; h?€M? *?O +'T iQ" M HU+ T?|M; i?Q+?- T?QM; €
 M"v- +?QM i?¬M? +?QM bBM? HBM? i`Î H M # M i`QM; oQÆM; T?O- +kM; ç m i`QM
 h?€M? *?O >mv M Zm M; *aM?- /M b Q +kM; H" çSM; Î çdM? T?QM; i?ÌB ç¢BX
 h?ÌB çB K #bM? i?QÌM; - Km®M ;†T #¼M ?¼ K°i H-M +kM; ç m p¬ +MM; F?| F?,MX
 @ h`B m S?QM; FB - +?QM? H" hª æ²M; h?B M Zm•M / M? +?'M h?QÆM; >aB- +kM;
 #®B p¬ / M? iB m i®i; b5 o T?¬M i`M i?'i +O oQÆM; T?O- *Ym I *mM; b) #²B i?Q
 M; ?B K +O >Q" M; i°+- #'M i¼ b) i¢ H¶B pÈB h?€B >Q" M; æB M- i?"K +?Q b) çQ+
 GÌB M|B +O *Ym I J *?O- K°i; B¼i MQÈ+ +kM; F?¬M; H¼i- +QÌM; i? ç M KS+ F
 i? #„i # çQÊ+ MY HÌBX
 ""M` i?•M T?"M hª æ²M; h?B M Zm•M- b) iB m i`W ?B K M; ?B *Ym I J *?O H'v HÈ
 o'M ç i`M i?'i +O oQÆM; T?O- mv M; ?B K +O >Q" M; i°+- *Ym I J *?O ç m b) /®+
 JK+ çQ+? +O *Ym I J *?O- +?d +| K°i- #„i H'v h`B m S?QM; 5
 a„+ K†i L K S?QM; oQÆM; •K ibM? #'i ç`M?- F?) H„+ ç-m- M|B,
 @ J *?O ç¢B M?•M- h`B m S?QM; M|B i? M"Q +kM; H" #^M; ?[m +O i - M m i ç
 M; QÌB i`QM; i?B M ?¢b) ç€M? ;B€i M?Q i? M"Q\
 o +¬M; - L K S?QM; oQÆM; F?¬M; i? SM; ç®B çQÊ+ *Ym I J *?O- p"v çÆM ;BªM t
 J†+ F M|B M?Q i? M"Q- ?„M +kM; Km®M +® ;„M; ç M +MM; X
 @ >W5 L K S?QM; oQÆM; - M; QÆB ç•v H" F?¬M; +?`m +?Q i K†i KkB b Q\
 o K†i *Ym I J *?O ?ÌM ;B" M- imv M [m M; i®B ç2M [m M? i?•M p†M p Q # ç°M; [n
 •KXXX
 >mv i K¢+? +?•M M; mv M L K S?QM; oQÆM; M; QM; i` `mM; ç°M; K°i i`"M- HBM?
 p¬ ?bM? +kM; TªB t Q t Q`mM; ç°M; X
 *€B M"v +ÁM K v K„M H" ?„M ç½ ç¢i iÈB +'T #"+ *?m~M h?€M? *?O- KÈB +| i? KB
 *?O +?QM? /B M iQÆM; ç®BX
 @ L; Q¢B i`W i¬M; K¬M h?B M >mv M *mM; +?9 i i? ;BÈB- >Q" M; i°+ æ¢B *¬M i
 M; QÌB M"Q M[\
 L K S?QM; oQÆM; +kM; F?¬M; +?9i v m i? - i` M M; QÌB #®+ H M K°i i-M; F?Q p
 F?¬M; +?d i?'v K°i bÈB HQM; p, M [m M; F?Q H9+ ~M H9+ ?B M #²B ?²B Î [m M? i?
 "¶M; M?B M- €T HU+ i?W M?"M i` M M; QÌB ?„M +?Êi; BªK K¢M? p" B T?¬MX
 @ oQÆM; h`B m GQM; o" M GU+5
 *Ym I J *?O +| +?9i ç°M; /mM; - ;BQÆM; K„i M?bM L K S?QM; oQÆM; - i` M K†i ?
 i`¼M; X
 GQM; o" M HU+- +kM; F?¬M; TªB H" F?Q p" M HU+ oQÆM; i`B m #bM? i?QÌM; X

æ•v H" HU+ HQÊM; ?Q p¬ +?d +| + Q i-M; >Q" M; i°+ ?mv i K¢+? i?m-M F?B i M?'+
+?QM? H" +,M #ªM K" >Q" M; i°+ æ¢B *"M +| i? i?®M; i" K°i T?QÆM; i? ;BÈB M"
*Ym l J *?O #B i- L K S?QM; oQÆM; H" ¢ M; M?„+ M?Î?„M- B KÈB H" *?QÎM; F?Q
æ¢B GK+ oU+X
L K S?QM; oQÆM; +?B M HU+ *?m~M h?€M? *?O- +°M; i? K GQM; o" M HU+- i?"K
+?Q /M ¢®B K†i h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? +kM; +| HU+ ?Q" M i?O ¢®B F?€M; ;
h¢B i?ÌB F?„+ ? B ¢¢B +QÌM; ;Bª ¢ M; H•K p"Q +SM; ¢ì i?b
@ oQÆM; ;B 5
J°i ;½ i?B m MB M i|+ iQK +?"K `½B iB M p"Q i`QM; F?€+? bªM?X
@ h`B m S?QM;5
•M? K„i L K S?QM; oQÆM; +MM; *Ym l J *?O +kM; ¢ m M?bM F„ i` M M;QÌB ;½ i?B
h`B m S?QM; pW #QÊ+ p"Q i`QM; ¢¢B ¢B M- +?d +ªK i?'v +€+ +?OM; HQ¢B HU+ H
¢ m #` F?Q iS+ >mv M Zm M; *ªM? FB ?Q" M iQ" M T?QM; €TX
*'T #"+ HU+ HQÊM; bBM? K M? *Ym l J *?O FB ?Q" M iQ" M bB m pB i M?K+i? B T
+€B +'T #"+ F?¬M; i? pÈB iÈB- ¢B m M"v H"K +?Q ?„M +| ¢QÊ+ ¢° + Q [m M b€i i
bBM? HBM? M?Q +QM FB MX
@ L;QÆB +?QM? H" h`B m S?QM; \ L m M?Q F?¬M; Km®M HB M HKv ¢ M F p¬ i°B
¢B5
*Ym l J *?O ¢¢K K¢+ M|BX
.QÈB bU i" T i`mM; #ÎB €M? K„i +O ?„M- h`B m S?QM; +?d +ªK i?'v i?•M i? HBM
M†M; M K°i i`"MX
:BÌ T?9i M"v- K¶B K°i ¢°M; i€+- F +ª iQ /mv w i?S+ +O h`B m S?QM;- +kM; bQ p
+?"K `½B +MM; +® bS+ M?B m H„K KÈB i?U+ ?B M ¢QÊ+X
""i Hm" M i?„M; #¢B- +| i? ¢Q€M i`QÊ+ K°i +?9i- K°i F?B ;B Q T?QM;- h`B m S?Q
T?ªB €T +? X
@ æQÊ+5 h ¢B i?2Q M;QÆB +kM; ¢QÊ+5
•M? K„i h`B m S?QM; #bM? ioM?- iU ?² M?Q H" ¢ M; i?Ä ?B T p"vX
*Ym l J *?O bYM; b®iX h`B m S?QM; M"v +?QM? H" i²M i¢B ¢½ iWM; i`ªK [m p" B
l *mM;- b Q H9+ M"v H¢B M;Q M M;Q½M ¢B i?2Q +?QM? KbM? M?Q p"v\
a„+ K†i L K S?QM; oQÆM; #B M ¢´B,
@ h`B m S?QM;- F?¬M; M M #` ?„M ¢2 ¼ 5 h +ÁM i?B m M;QÆB K°i T?-M M?•M i
i?O- +?Q /M H" h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM? +kM; ?Q" M iQ" M +| HU+ +?B M K°i
Zmª i?"i- h`B m S?QM; +MM; L K S?QM; oQÆM; HB M i?O- +°M; i? K o•M h^K hB
+MM; *Ym l J *?O +?B M K°i i`"M- Qì M?'i +kM; +| HU+ +?m iQ" MX
.M b Q +?B M HU+ +O ? B M;QÌB +kM; ¢ m ?ÆM t æ¢B æ ¢dM? T?QM; #bM? i?Q
+'T #"+ *?m~M h?€M? *?OX
hbM? ?m®M; M?Q p"v- +kM; H" ibM? ?m®M; K" *Ym l J *?O F?¬M; Km®M M?bM i?
>„M +kM; F?¬M; bÊ h`B m S?QM; +MM; L K S?QM; oQÆM; HB M i?O- +€B K" ?„M
>Q" M; i°+ æ¢B *"M- +?QM? t€+ K" M|B- H" h?€B >Q" M; æB M5
@ æ i¢ ?ªQ w +O oQÆM; ;B 5 L;QÆB +| i? +?2 +?Î i M?'i i?ÌB- M?QM; F?¬M; +
>ÆM M[- M?•M ibM? K" oQÆM; ;B i?B m i - i +°M; ?v p¼M; H" b m F?B oQÆM;
*ªM? KÈB ?Q" M i`ª5

h`B m S?QM; F?) KdK +Q`B- +U imv i ?^aQ w +O L K S?QM; oQÆM;X
 h`QM; HÁM; ?„M i?Î /`B- F?¬M; M;?o iÈB H-M M`v ç M ç•v H¢B H` *Ym I J *?O- +
 @ h`B m S?QM;- M;QÆB ç•v H` Km®M
 •M? K„i L K S?QM; oQÆM; +Q`9i H¢B- F?¬M; i? iBM M´BX
 L?QM; H'v ?B m #B i +O ?„M- h`B m S?QM; imv i ç®B b) F?¬M; H`K M?[M; +?mv
 oKiXXX
 S?QM; çB M i`M<sup>a</sup>M? M?Q€M; H M- h`B m S?QM; # v p¼i ç M i` M F?¬M; i`mM; oQ
 @ *'T #"+ æ¢B æ - +¬ i`+? M?`K +?€M5 J°i i`M +?B M M`v- i ç½ +?`KQM; `i H•n
 •K -K -KXXX
 E?Q^aM? F?„+ M`v- i`QM; ? B i`ÁM; K„i h`B m S?QM; iQ€i` w +?Q FBM? i?B M-
 p¼M; b'K p M; +m²M +m°MX
 v +?Q +O ?„M- ?mv i K¢+? +O ?„M- /•M; i`Q ;¬M M?Q H` #®+ +?€v H M p"v- +?•
 ?²B H•mX
 @ v +?Q i?"i K¢M? K)5
 @ h`B m S?QM; M`v- F?¬M; M;`H¢B i`U+ /B M T?€i` F?B m +?B M ç®B pÈB h?€
 " M i`QM; oQÆM; T?O- K°i Qi +Q`M; ;B^a +kM; ç m FBM? ?½B i?'i b„+X
 h`QM; HÁM; L K S?QM; oQÆM; ç¢B +?'M- M?bM ;½ i?B m MB M w +?Q +?B M ç'm
 .kM; F?Q M?Q p"v- HÁM; iBM M?Q p"v- M?m F?Q M?Q p"v- +?Q /M ?„M H` *?m~M H
 +| +?9i F?¬M; #^M;X
 @ >^aQ iB m iY- pW M?bM HB M #B i- M;QÆB +?Q # Q ;B` ;B Q i?O +MM; >mv M
 *Ym I J *?O F?¬M; ;B" M +ÁM +Q`BX
 oKiXXX
 h`M<sup>a</sup>M? M?Q€M; H M- K°i ç¢Q +U+ [m M; i®B ç2M H'v i®+ ç° M?Q b'K ç€M?- i`Q
 i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;X
 •KXXX •KXXX
 S?K +"M K`M; M; ,M +€+? L°B æ<sup>a</sup>Q pU+ +?Êi i`mv M ç M K°i ç¢Q K†i #B M +?'M p
 *?d i?'v K°i ç¢Q K^aM? + Q HÈM i®B ç2M- +MM; K°i +€B iB m +U M?•M FBK H K b
 F?€M; M? m K°i FQ+?X
 oM pM5 •KXXX
 hB m +U M?•M FBK H K b€M; +?;B FB - b m HQM; FûQ /`B` K°i ç¬B tQ+? H¬B T?
 [m M; #°+ T?€i i`M i`B- ?mv i b„+ i?€B /QÆM; i?B m ç®i i?B M F?¬M;X
 E?Q^aM? F?„+ ;B Q T?QM;- i? M? •K #MM; M´ F?OM; #® imM; i;2 iW tmM; [m M? i
 -K i`mv M ç MX
 •KXXX
 E?Q ?mv i h`B m S?QM; #®+ H M +m²M +m°M- tQ+? H¬B [m M; /U+ b m HQM; ^aK
 M[i`U+ iB T #` +?'M M€iX
 *?d pW KÈB ;B Q T?QM; K°i FQ+?- +?•M M;mv M +MM; ?mv i K¢+? +O ?„M +Æ ?
 K [m M; #€ ç¢Q i`'M €T +?Q i?B M FB €T +? X

>Q" M ?^aQ- +,M +Æ i? T?€+? HBM? ?²M +O ?„M M;QM; Hmv M K¢M? K)- H-M M
i?QÆM;X

@ hB m #®B- i?W M?"M K°i FQ+? #®M i?"M? HU+ HQÊM; +O i - i? M?QM; +kM;
"°M i¼ i?W M?"M- ç½ +| +?9i F?BM? i?" ç®B pÈB M;QÆB5

J °M? i®B ç2M +O *Ym l J *?O i?Q€M; M;WM; H¢B K°i +?9i- H¢B K M; i?2Q K [m
p¢M p"i i'M +¬M; p T?Q h`B m S?QM;X

NyyX *?QÆM; NyR, aÆ *?B M h?€M? *?O

•KXXX

h`QM; M?€v K„i ;B Q T?QM; pÈB \*Ym l J \*?O- h`B m S?QM; HB M +^aK M?"M çQÊ+
[m X

J°i FQ+? iMv iB M +O ç®B T?QÆM;- K M; i?2Q >mv M Zm M; M;mv M HU+ p¬ +MM
HBM? ?²M- i`U+ iB T M;?B M M€i [mv M FbM? HU+ T?€+?- HU+ HQÊM; ?mv i K¢+
?„MX

hBM? F?Q i?-M p" +?•M M;mv M ?mv i K¢+? +O h`B m S?QM; M;QM; iK ç M çdM?
i€M HQ¢MX

sQ+? G¬B Zm M; .U+ b m HQM; ?„M /Q óoB K *?B S?QM; G¬Bô M;QM; iK i?"M?- i
i?"M? K^aM? pKM- K'i çB iQM? +Æ ç°M; p" F?^a M,M; +•M #^M; +Æ i? X

E?Q ?mv i h`B m S?QM; #®+ H M- KQÊM HU+ #¢Q HmB- i`QÊ+ iB M +OM; +® +?[

GU +?¼M +O ?„M- F?¬M; T?^aB M;?B M;ì H" ?Q"MiQ" M +?QM? t€+X

sQ+? G¬B Zm M; .U+ +| i? i,M; K¢M? i®+ ç° p" iQM? +Æ ç°M; +?Q h`B m S?QM;-
p" mv i? S?QM; G¬BX L?'i H" i®+ ç°- i`QM; +?B M ç'm- M| H" K°i M?•M i® p¬ +MM

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

h?Ov *?B S?QM; G¬B- J°+ *?B S?QM; G¬B i`QM; +Æ i? h`B m S?QM;- ;'T ;€T +?

h?Ov bBM? J°+- J°+ bBM? >Ä X

oB K *?B S?QM; G¬B çQÊ+ +?mv M ?| i?"M?- p¬ +MM; M;QM; Hmv M- mv HU+ p" +
#^aM MY +'TX

oKiXXX

sQ+? G¬B Zm M; .U+ b m HQM; h`B m S?QM;- `U+ `Ð +?|B H¼B- pB K H¬B i"Mi`ì
G9+ M"v- oB M *¬M; S?O +O h`B m S?QM;- #'i F H" mv HU+ ? v +QìM; ç°- ç m ç½

oKiXXX

*MM; H9+ ç| - *Ym l J *?O K M; i?2Q K°i Hm²M; K [m M; +€B i? - H Q iÈB M?Q bû
E?¬M; bY /KM; i?O çQ¢M ;b F?€+- +?d #^M; p"Q >mv M Zm M; M;mv M HU+ M;Q¢B
Q M? FQ+? h`B m S?QM;X

>Q†+ +| i? M|B- *Ym l J *?O +kM; F?BM? i?QìM; bY /KM; i?O çQ¢M ? v #Q T?€T-
#" + HU+ HQÊM; +? M? H +?- pW p†M +| i? €T +? h`B m S?QM; i¢B T?QÆM; /B

@ sQ+? G¬B S?QM; "¢QX

sQ+? G¬B Zm M; .U+ b m HQM; h`B m S?QM; F?m +? i`QÆM; iÈB i`,K i`QÊM;- +?
i" M sQ+? G¬B S?QM; "¢Q F?'M; H²X

"¶M; M?B M- i¢B i`mM; i•K sQ+? G¬B S?QM; "¢Q- +?ÊiT?€i` K°i çQ`M >mv i .QÆM
K°i pÁM; >mv i L?"i #¢Q M;QÊ+X

æ•v +?QM? /Q h`B m S?QM; HBM? [m M; +?Êi H|2- ç2K ?mv i K¢+? >mv i J .QÆM
F i ?ÊT H¢B i?"M? K°i- #ÎB pb ? B HQ¢B M`v +| +QÌM; ç°`i K¢M?- HU+ HQÊM; i?

_ -K`-K`-K

*?d i`QM; i?Q€M; +?®+- i`QM; +ÆM H®+ K`m çÄ M´ p M; H¬B [m M;- M?B K H M
i,M; K¢M? ;'T p`B H-MX

@ *?9i i`B K¼MX

*Ym l J *?O K M; i?2Q K [m M; +€B i? - ;B®M; M?Q b|M; HÈM +?2 i`lB H'T ç'i-
+?¬M pMB ? i i?ªvX

_ -K`-K`-K

a|M; HÈM K`m ç2M- ;B®M; M?Q K [m M; /B i i? - Mm®i +?YM; ? i i?ªv iQ`M #° K¼

h`QM; F?QªM? F?„+ ç| - h`B m S?QM; +?d +ªK i?'v iQ`M #° i? ;BÈB M?Q +?bK p`
#û M?Q T?"K iK+ +?®M; H¢B i?€M? i?-MX

hQ`M i?•M HU+ HQÊM; +O ?„M- ç m M;QM; i` +?'M ç°M;- mv HU+ KQlB i?"M? H
i?"M?X

•K -K -KXXX

>mv i .QÆM; GB i Zm M; p` sQ+? G¬B S?QM; "¢Q- ;B®M; M?Q iì ;B'v KÄM; # v i
[m M; +€B i? M;?B M €T p¢M p"i- i?"K +?Q F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?X

»+

hQ`M i?•M h`B m S?QM; F`+? HB i +?'M ç°M;- F?|2 KB M; i`M` K°i iB p i K€m-
HQM; +Q`9i H¢B K'v +?K+ i`QÊM;- F?¬M; M;WM; +?'M ç°M; + Q i-M- ç½ +?m~M #

@ æ•v H` +?B M HU+ +'T h?€M? *?O Q

J†+ /M h`B m S?QM; ç½ +?m~M #` i•K Hw- i? M?QM; pšM +| +?9i`mM; ç°M;X

J°i FQ+? ;B Q T?QM; M`v- ?„M ç½ #` K°i Qi M°B i?QÆM;- ç•v pšM H`ibM? ?m®M
ç€M? pW HmB- i?"K +?Q H` KQÊM HU+ #¢Q HmBX

L m M?Q ibM? ?m®M; H` +SM; `„M ç®B F?€M;- p"v i?b Qi M?'i +kM; TªB #` i`¼M

@ *?" +??" +? +| +?9i w iS L?QM; i?U+ HU+ +O M;QÆB +`M; K¢M?- i?b /`v pÁ +`M

*Ym l J *?O +QlB i` /`X

h?€M? *?O >mv M Zm M; *ªM?- # [m M M?B m M,K- F?¬M; ?ÄB i? bUX

"bM? i?QlM;- F?B #¼M ?¼` i v- ç m H'v iQ i?€B p¬ ç`+? - M? M? +?|M; i`M €T ?

*?Q /M H` i¢B æ¢B \*`M oQÆM; i`B m- +kM; H` HU+ HQÊM; çSM; i¢B çdM? FBK iU

*?ŠM; [m - *Ym l J *?O +?ÊiT?€i ?B M- ç®B i?O H-M M`v- H¢B F?¬M; óv môm?
+| i? ó;B½v ;BK ô çQÊ+X

L?QM; +`M; H` M?Q p"v- ?„M H¢B +`M; +ªK i?'v i?9 p`- +| i? i"M ibM? óçM ;BĐM

@ h`B m S?QM;- M? M? i`®M çB- M;QÆB H`K b Q +| i? +SM; `„M ç®B F?€M; pÈB
çQÊ+

h`QM; oU+ L°B- L K S?QM; pQÆM; çSM; i` M oQÆM; >-m T?O- +?9 w i`"M ;B Q T
HÁM; F?¬M; F?ÄB HQ H„M;X

h?U+ HU+ +O h`B m S?QM;- [mª i?"i K¢M? K) ç M #'i M;lX

"`i F H`i?•M i? ? v HBM? ?²M- ?„M ç m p¬ +MM; +Q`iM; ç¢B p`M;QM; Hmv M- ç•
+| i? +?QM? /B M ;B Q T?QM; pÈB >mv M Zm M; *ªM?X

"^M; F?¬M; - ç´B H¢B H`K°i æ¢B æ F?€+ - i?"K +?Q H`æ¢B æ çdM? T?QM; çB M
i?b +kM; F?¬M; F?€+ ;b iU ibK çQ`iM; +? iX

@ æ i¢ oQÆM; ;B ç½ M?„+ M?ÎX

h`B m S?QM; i`ªB [m ;B Q T?QM; +?®+ H€i- K†+ /M ç½ #` i?QÆM; - M?QM; i•K pš
h` M i?U+ i - ?„M bÎ /o i?Q¢i M?bM M?Q óM; m tm~Mô- +?QM? H` Km®M i?•M i? i
+O >mv M Zm M; *ªM?X

L;Q`B` - +?B M ç'm +`T #"+ M?Q p"v- H¢B +`M; +| i? FQ+? T?€i iB K HU+ +O ?„
@ Jm®M +?¢v i`®M- ?€ H¢B / /`M; M?Q p"vX

h` M M;Q`B *Ym I J *?O +?B m `¼B K°i i-M; K [m M; m €K # Q i`MK i?B M ?Q- t
/†K >Q E?¬M; >ªB- F?B M °i KªM? i?B M ç` - ç m +?bK p`Q ?„+ €KX

h`QM; ói? ;BÈB ?„+ €Kô M`v- ? i i?ªv i²M i¢B ? v HU+ HQÊM; - ç m #` €T +? X

@ E?¬M; i®iX

h®+ ç° T?B ?`M? +O h`B m S?QM; - ç m #` FB K ?½K- +?Q /M ?„M ç½ p`M /KM; H
F?¬M; +O S?QM; G¬B *?B .U+ ç M KS+ i`M +MM; X

h`QM; HÁM; ?„M +?Êi T?€i H¢M?- #B i #ªM i?•M ç½ b B H-KX

L m F?¬M; TªB ?„M b B H-K- +?QM? /B M ;B Q T?QM; pÈB h?€M? *?O >mv M Z
+?B M ;B Q T?QM; - i?b +kM; b) F?¬M; #` ç®B T?QÆM; bY /KM; #B M T?€T ?¢M +
:B`T?9i M`vX

h`QM; T?QÆM; pB M K'v M;`M /†K- ç m +?bK i`QM; K°i KªM? i? ;BÈB ?„+ €K- KÆ
iQÊM; •K m #¢Q M; QÊ+ i`QM; ç|X

h`B m S?QM; #B i- ç•v +?QM? H` ?bM? +?B m HU+ HQÊM; +O hB m h? :BÈB K`
"ÎB pb #` ?¢M +? #ÎB [mv i„+ p`i +?`i F?¬M; ;B M- M M hB m h? :BÈB `i F?| +| i?
M;mv M #ªM- M; QÊ+ H¢B +ÁM #` [mv i„+ #`B tQ+?X

hB m h? :BÈB +`M; K¢M?- i?b HQ¢B #`B tQ+? M`v +`M; HÈMX

L?'i H` HQ¢B i?O çQ¢M i?¬M; [m hB m h? :BÈB çªM? ?Q`iM; M;Q¢B ;BÈB M?Q *
.QÈB bU # Q i`MK +O i? ;BÈB ?„+ €K- i®+ ç° +O h`B m S?QM; ç½ ;BªK K¢M?- i?
HQ¢B HU+ HQÊM; ó[mv i„+ôX

hB m h? :BÈB +O *Ym I J *?O- +| [mv i„+ +O #ªM i?•M- HU+ HQÊM; +O #ªM i?
+ÁM HU+ HQÊM; # M M;Q`B i?b H¢B +?`m çO bU ?¢M +? X

oQ /K M?Q- óG¬B .U+ h?B K E?¬M;ô +O h`B m S?QM; - /QÈB ibM? ?m®M; M?Q p
/KM; i?B i`B M çQÊ+X

h`B m S?QM; +ªK ;B€+ HU+ HQÊM; S?QM; G¬B +O #ªM i?•M- i?"K +?Q M; v +ª m
G¬B *?B .U+ - +kM; ;BªK K¢M?X

*kM; K v ?„M pšM +ÁM h?€M? G¬B h? T?€+? +Q`iM; ç¢BX

E?Q HU+ +O i?•M i? - +?QM? H` HU+ HQÊM; #ªM +?`i M;mv M i?Ov M?'i- F?¬M; i
+O M;Q¢B ;BÈBX

@ h?€M? G¬B "€ h? X

E?Q HU+ FBK H¬B +O h`B m S?QM; b€M; H M `U+ `Ð- H¢B H-M M[/•M; + Q- #°+
M v +?Q iWM; +|X

ob SM; T?| pÈB M;mv +Æ +?Q iWM; +|- M M h`B m S?QM; F?¬M; iB + iB m ? Q i
h?€M? G¬B h? M;¢M? +QÌM; ?ÆM MY + 'T- i`QM; ;B•v H€i ç¢i iÈB + 'T ç° i¬M; i?S
iB T + "M i¬M; i?S b€mX

•K -K -KXXX

Zm M? M;QÌB h`B m S?QM;- çB M p,M HU+ T?€+? +m²M; #¢Q #€ ç¢Q- `U+ `Ð +?
?QÎM; +O ?bM? +?B m hB m h? :BÈB K" *Ym I J *?O i?B i`B MX

GQ¢B i?O çQ¢M F?¬M; iB + iB m ? Q iBM? F?Q bBM? K M? M"v- bBM? ` mv HU+
oÈB i`bM? ç° h?€M? G¬B h? +O h`B m S?QM; ?B M M v- K°i [mv M +| i? ç€M?
i?"K +?Q ç€M? i`¼M; i?QÆM; æ¢B æ p¬ ç`+?X

@ S?¬M h?B M *?B L°X

h`B m S?QM; [m€i HÈM K°i iB M;- /QÈB ibM? ?m®M; i?B m ç®i bBM? K M? iBM?
.QÆM; +kM; i,M; H M MY #"+X

S?®+

*?d i`QM; ;B•v H€i- #€ i? iQ HÈM `U+ `Ð FBK H¬B +O h`B m S?QM;- +?Êi #°+ T
GB i.B K i?B m ç®i i?B M ç` - ç2K ?„+ €K [m M? M;QÌB i?B m ç®i i M `½X

@ >ªQ iB m iYX

L; v +ª *Ym I J *?O- b„+ K†i +kM; F?) #B M ç´BX

•K -K -KXXX

GU+ HQÊM; /Q ?bM? +?B m +O hB m h? :BÈB K" ?„M #`v ` - ç½ #` h`B m S?QM
?ÄM;X

L?'i H" F?m pU+ +O h`B m S?QM;- ç½ #` M;?B M M€i i?"M? K°i +€B H¶ i?OM; +U

*?d i?'v- h`B m S?QM; ?| i?"M? K°i ç¢Q >mv i.QÆM; HB i ?²M;- FBK H¬B `U+ `K°i
H¬M M[KÎ` - H'v i®+ ç° FBM? M;QÌB- ç°i T?€ F?ÄB i? ;BÈB ?„+ €KX

@ h`W T?B h?€M? G¬B h? +O i +?•M +?QM? ç¢i iÈB i¬M; i?S M,K çdM? T?QM;-
b€m- i?b KÈB +| i? +?®M; H¢B h?€M? *?O

*?B M HU+ F?OM; #® +O h`B m S?QM; ?B M M v- +?QM? H" iB m ? Q bBM? K M?
ç ç´B H'vX

>„M +kM; F?¬M; ç`M? iB m ? Q bBM? K M? iBM? M;mv M H" +| i? +?B M i?„M; çQ

"ÎB pb- H"K M?Q p"v i?b b) ç€M? K'i iB K HU+ iB M + 'T b m M"vX

@ >€ H¢B / /"M; M?Q p"vX

*Ym I J *?O +QÌB H¢M? K°i iB M;- +€+? F?¬M; #' ` K°i +?QÎM;- +?d i?'v K°i ç¢Q
ç°M;- ;¬M M?Q #Ä [m ?¢M +? F?¬M; ;B M- H Q ç M i`QÈ+ K†i h`B m S?QM;X

h? t€+ p" iBM? i?¬M +O h`B m S?QM; T?€i H¢M?- +| +ªK ;B€+ M?Q i?•M i? HBM
F?¬M;- ç m #` tmv M i?OM;X

@ E?¬M; i®i- H" i`'M bÆM imv i ?¼+ +O *Ym I *mM; *Ym I h?€M? Zmv M

L K S?QM; pQÆM; H Q ` L;Q¢B oU+ >Q E?¬M; >ªB- +ªK M?"M çQÊ+ HU+ HQÊM;-
F?¬M; #' ` +O *Ym I J *?OX

*?Q /M H" æ¢B æ p¬ ç`+?- /QÈB K°i +?QÎM; M"v- +kM; b) #` M;?B M M€i i`QM; M

•K -K -KXXX

Zm M? M;QÌB h`B m S?QM; #MM; M´ >mv i .QÆM; HB i ?²M;- K½M? HB i M?Q€M
MY M?`T ?¬ ?'Ti?b ç½ #` M;?B M M€i `²BX

lv HU+ K°i FQ+? +O *Ym I J *?O- ;—M M?Q bmv v m ? B # i?“M?X

@ h?€M? G¬B >° h? X

h?€M? G¬B h? T?€+? iB T +”M i—M; i?S b€m +O h`B m S?QM;- /mM; ?ÊT pÈB HU

«XXX¬XXX¬XXXMXXX;5

J°i i—M; H¬B i`€Q T?QM; +€+? +´ tQ M;QM; Hmv M M?Q i?U+ +?’i- +?†M çSM; K°
l h?€M? Zmv Mô- H¬B KBM? Q M? i¢+- ?”Q [m M; ç M t2MX

•KXXX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; #` ç€M? # v- # M M;Q”B G¬B *QÆM; ?° i? - H|2 H M FB

Lục Thần Tiên điên cuồng hấp thu chân nguyên của Triệu Phong, tốc độ kinh người, chất lượng và số lượng chân nguyên đều vượt qua Đại Đế đỉnh phong, thậm chí nhanh hơn gấp đôi.

Mỗi lần kéo động dây cung, loại lực lượng thôn phệ hay sẽ gia tăng lên gấp đôi.

Viêm Chi Phong Lôi chỉ tiêu hao chứ không hao tổn ngay lập tức, tiếp đó là Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi.

Không đến một nhịp hô hấp thì Chân Nguyên Hải mệnh mông đã cạn tới đáy.

Ngay sau đó là khí tức sinh cơ, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, huyết mạch Băng Thủy, khí lực Thánh Lôi Thể...

Cuối cùng, luồng lực lượng thôn phệ này, lại chuyển hướng sang ý chí linh hồn, ngay cả Hồn Hải tử sắc cũng tiếp xúc với ý chí Đồng lực.

Vụt... Vụt...

Lục Thần Tiên đặt trên dây cung, xuất hiện một đạo mũi tên hào quang, cao hơn trăm dặm, phát ra một tia sắc bén, thậm chí có thể xuyên thủng vạn vật.

Lúc này, Cửu U Ma Chủ đã phi độn cách ngoài năm vạn dặm, tâm thần run lên, chỉ nghe thấy một tiếng thần minh xuyên thủng vạn vật, sau đó đột nhiên vang lên trong linh hồn hắn.

Hắn đã bị tập trung khóa chặt, bất kể có chạy đến đâu đi nữa, thì cuối cùng vẫn sẽ bị mũi tên đâm trúng.

- Không, không có khả năng, đã chạy rất xa rồi mà...

Một mũi tên bắn ra, toàn thân bị rút cạn lực lượng, hai mắt Triệu Phong trở nên ảm đạm, chậm rãi nhắm lại.

Vụt...

Thần quang sắc bén vô cùng vô tận, vạch phá thương khung, xé rách hết thấy toàn bộ mọi chướng ngại, sương mù trong phương viên vạn dặm, lập tức tiêu tán.

Phía chân trời xa xôi, chỉ thấy một đạo thần quang màu vàng che khuất cả bầu trời, phong bạo đan xen.

903. Chương 904: Quy Thuận

Một ngày nọ, tại Vạn Thánh Tông.

Thái Thượng Trưởng lão Từ lão quái đã bế quan mấy trăm năm, rời khỏi cấm địa, hành động này khiến cho hai vị Đại Đế còn lại rất khiếp sợ, nhưng còn chưa kịp hỏi thăm thì Từ lão quái đã phi độn đi.

Sau khi nhận được tin tức Cửu U Ma Chủ ra tay với Triệu Phong, Từ lão quái liền đứng ngồi không yên.

- Hi vọng Triệu Phong vẫn còn sống.

Ánh mắt Từ lão quái có chút cấp bách, trên thực tế, hắn là vội vàng muốn kiếm Bách Nguyên Thánh Tương từ trong tay Triệu Phong.

Sự cường đại thần bí của Triệu Phong, hắn đã lĩnh giáo qua, chẳng qua, vẫn chênh lệch một trời một vực với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hắn làm sao có thể giành phần thắng được?

Hiện nay, Từ lão quái chỉ có thể hi vọng, Triệu Phong gần đây thực lực tinh tiến, có thể kiên trì được giấy lát.

- Trước hết đến Vương Hầu phủ, tìm Nam Phong vương xem, bằng không thì hoàn toàn không có phần thắng.

Trong lòng Từ lão quái đã có kế hoạch.

Thứ nhất, Cửu U Ma Chủ không dám động thủ với Nam Phong vương, bởi vì sau lưng Nam Phong vương chính là Hoàng tộc Đại Càn.

Thứ hai, mình và Nam Phong vương là hai vị Chuẩn Thánh Chủ, thêm vào Triệu Phong, cũng không phải là không thể chống lại Thánh Chủ.

Chỉ cần cứu Triệu Phong, mình lại hứa hẹn lần nữa, niệm tình đồng môn trước kia, Từ lão quái tin rằng Triệu Phong sẽ không cự tuyệt.

- Ồ? Đó là Cửu U Ma Chủ?

Từ lão quái cả kinh, Thánh Lực to lớn che trời lấp đất, khiến chân nguyên trong cơ thể của hắn rung động một hồi.

Cửu U Ma Chủ không phải đuổi giết Triệu Phong ư? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này?

Triệu Phong đâu? Chẳng lẽ đã bị giết rồi?

Nhất thời, tâm tình của Từ lão quái chợt trở nên phức tạp.

- Không tốt.

Từ lão quái đang chuẩn bị nói gì đó, đột nhiên thần sắc trở nên kinh hãi, trực tiếp cắn nát ngón tay, máu tươi trên không trung vẽ thành một phù văn quỷ dị, sau đó toàn thân hóa thành một đạo huyết quang, ngay lập tức nổ tung, biến mất không thấy gì nữa.

Ầm...

Thần quang sắc bén kinh thiên nổ tung đan xen sau lưng, vô số âm thanh kim loại va chạm bùng nổ lẫn át hết tất cả, phảng phất như thế giới chiến tranh, trở thành âm thanh duy nhất trong thiên địa.

Phốc phốc phốc...

Toàn bộ sinh linh bên dưới, nhanh chóng bị cắt nát khi cơn lốc âm thanh này đi qua, mọi thứ hóa thành bụi bặm.

Ầm...

Từ lão quái đã chạy ra xa mấy vạn dặm, bị dư âm trùng kích, bị đẩy lún sâu vào trong lòng đất.

Chờ đến khi Từ lão quái nhảy ra, liền không khỏi ngốc trệ nhìn về phía trước, trong đầu trống rỗng, mất đi năng lực suy nghĩ.

Trong phương viên mấy nghìn dặm, xuất hiện một cái hố cực lớn, sâu hơn mười trượng.

Bên ngoài cái hố, xuất hiện vô số dấu vết cắt chém thật nhỏ, trải rộng mỗi một tấc đất, còn tản ra khí tức kim loại sắc bén vô hình.

Đây chính là tình huống nổ tung giữa không trung vừa rồi.

Trong phương viên mấy vạn dặm, rất khó có thể tìm được khí tức của Cửu U Ma Chủ.

- Không phải Cửu U Ma Chủ đi đuổi giết Triệu Phong ư? Tại sao lại biến thành như vậy?

Từ lão quái không khỏi thờ người ra, lảo đảo một mình.

- Chẳng lẽ, đây chính là uy lực của Thứ Thần Khí Lục Thần Tiễn?

Từ lão quái hồi tưởng lại hư ảnh thần tiên kim quang sau lưng Cửu U Ma Chủ, vừa ngẩng đầu lên, trong lòng không khỏi trống rỗng.

Không ngờ, Triệu Phong ở trong bí phủ Cổ Thần, lại đạt được Thứ Thần Khí.

Thứ Thần Khí là Thần Khí mà chỉ có Bán Thần mới có thể hoàn toàn khống chế, còn loại Thứ Thần Khí tiêu hao như Lục Thần Tiễn, uy lực của nó sẽ bộc phát ngay lập tức, càng không phải là loại mà Thứ Thần Khí bình thường có thể so sánh, cho dù là Bán Thần, cũng chỉ có thể né tránh.

Một Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sát trá phong vân trên Đại lục, tầm ảnh hưởng cực lớn, cứ như vậy chết thảm trong tay một Vương Giả Hư Thần Cảnh trung kỳ, thậm chí còn hóa thành tro tàn ngay bên cạnh mình, Từ lão quái đến bây giờ vẫn không thể tin nổi.

Nghĩ tới đây, Từ lão quái liền cảm thấy hoảng sợ, sau lưng ứa ra mồ hôi lạnh.

Nếu vừa rồi mình chậm nửa nhịp, hoặc không sử dụng bí pháp bỏ trốn, hoặc là phương hướng bỏ trốn có chút sai lệch, e rằng đã tan thành mây khói rồi.

- Triệu Phong.

Từ lão quái từ trong suy nghĩ phục hồi trở lại, bỗng nhiên bay lên.

Dọc theo khí tức sắc bén mãnh liệt của Lục Thần Tiên, Từ lão quái rất nhanh đã tìm được Triệu Phong.

Lúc này toàn thân Triệu Phong khô gầy, sắc mặt trắng bệch, khoe miệng tràn ra máu tươi, đang ngồi khoanh chân trong một mảnh phế tích.

Từ lão quái dừng bước, ánh mắt khẽ chuyển động, vừa rồi Triệu Phong đại chiến cùng Thánh Chủ, thậm chí vượt cấp phát động Lục Thần Tiên, nên đã cực kỳ suy yếu, e rằng không còn bất kỳ năng lực phản kháng nào.

Hắn là người chiếm lợi lớn nhất trong Không Gian Thần Huyền, là người thắng lợi nhất trong bí phủ Cổ Thần, trên người có rất nhiều bí mật.

Nếu như bây giờ ra tay...

Ánh mắt Từ lão quái trở nên thâm trầm, tay phải khẽ run, do dự bất định.

Cuối cùng, Từ lão quái khẽ thở dài một hơi, nhanh chóng bước đến gần Triệu Phong, nói:

- Triệu tiểu hữu, ngươi không sao chứ?

- Giúp ta hộ pháp, ta cần trị thương.

Bờ môi Triệu Phong khẽ nhúc nhích, trong tay xuất hiện một ít nguyên tinh thạch cực phẩm, những nguyên tinh thạch lập tức bị nghiền nát, thiên địa tinh khí tinh thuần, dùng mãnh tràn vào không gian Chân Nguyên hải.

Triệu Phong đầu tiên là đem những thiên địa tinh khí này chuyển hóa thành Thủy Chi Phong Lôi, dùng năng lực chữa trị cường đại của Thủy Chi Phong Lôi, có thể nhanh chóng chữa trị thương thế của thân thể.

Sau đó, lại đem một phần Thủy Chi Phong Lôi chuyển hóa thành Mộc Chi Phong Lôi, cùng phối hợp với Thủy Chi Phong Lôi để trị liệu.

Có thể nói, Lục Thần Tiên đã tiêu hao hết sạch toàn bộ năng lượng của Triệu Phong, nếu như chữa trị chậm trễ, e rằng sẽ lưu lại di chứng rất nghiêm trọng.

Một phương diện khác, đó là mắt trái của Triệu Phong, đã phát hiện Từ lão quái tiến đến từ sớm.

Trong lòng Từ lão quái thầm giật mình, Triệu Phong trước mắt vẫn thâm trầm như nước, mặc dù bị thương nặng như vậy, nhưng dáng vẻ vẫn bình tĩnh tự nhiên, không hề e sợ hắn sẽ thừa cơ mà ra tay.

- Được.

Từ lão quái đồng ý một tiếng, lập tức khuếch tán một luồng sức mạnh to lớn của Chuẩn Thánh Chủ, chấn nhiếp một phương, nhưng lại không tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với Triệu Phong.

Triệu Phong từ đầu tới cuối đều chìm trong một tầng sương mù thần bí, khiến Từ lão quái không thể nhìn thấu, cũng không dám ra tay, hoặc có thể nói là hắn không dám đánh cược.

Không dám đánh cược rằng lúc này Triệu Phong đang phô trương thanh thế hay là đã có an bài.

Nếu như không chiếm được Bách Nguyên Thánh Tương, trong vòng ba năm, hắn sẽ tiêu tan hết thấy mọi thứ, hai tay buông xuôi.

Hơn nữa, cái chết của Cửu U Ma Chủ vừa rồi, vẫn khiến hấn rung động sâu sắc.

Sinh tử, chỉ vền vẹn trong một ý niệm.

Từ lão quái lựa chọn thỏa hiệp.

Triệu Phong đang khoanh chân trị thương, khoe miệng khê nhếch lên một nụ cười.

Đây chính là khảo nghiệm của hấn đối với Từ lão quái, nếu như lúc này Từ lão quái nhân dịp cháy nhà mà đi hôi của, chuyện Bách Nguyên Thánh Tương xem như vô duyên với đối phương.

Hơn nữa, Tiểu Tặc Miêu và U Dạ Đế Quân đang ẩn nấp trong bóng tối, cũng sẽ không để cho Từ lão quái có cơ hội xuất thủ.

Rất nhanh, Triệu Phong liền vận chuyển Thủy Chi Phong Lô và Mộc Chi Phong Lô trong ngoài cơ thể, khí lực sinh cơ lập tức nhanh chóng khôi phục.

Sau đó, Triệu Phong lại phục dụng một ít Bách Nguyên Chi Mật và lá Bích Thủy Thiên Liên.

Khiến hấn kinh hỉ chính là, Thánh Lô Thể dưới tình huống khí lực sinh cơ bị nghiền ép sách, không ngờ lại đột phá đến tầng thứ năm đỉnh phong, cứ như vậy, Triệu Phong chỉ cần phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương, liền có thể đạt đến tầng thứ năm cực hạn, cũng cố vững chắc khi Thánh Lô Thể đạt tới tầng thứ sáu.

Tu vi của bản thân hấn, hiện nay cũng đạt tới Hư Thần Cảnh hậu kỳ, chỉ cần củng cố một chút, là có thể trực tiếp đột phá.

Chẳng qua, khiến Triệu Phong động tâm nhất chính là, trong không gian mắt trái, vòng xoáy giữa hồ nước màu xanh da trời, đã không còn xoay tròn một cách bình tĩnh nữa, mà ngẫu nhiên nổi lên một tia dị quang, dường như đang chuẩn bị cho thứ gì đó, Triệu Phong lập tức cảm ứng được.

Mắt thấy thương thế của Triệu Phong nhanh chóng khôi phục, thậm chí thực lực tăng thêm một tầng, Từ lão quái liền mỉm cười nói:

- Triệu tiểu hữu, lần này lão phu đến đây, thứ nhất là để xin lỗi chuyện lần trước, là lão phu đã lãng phí ân tình của Triệu tiểu hữu...

Từ lão quái có chút ấp a ấp dúng, dù sao đi nữa, lão già khom như mình lại đi cúi đầu xin lỗi với một thiếu niên mười mấy tuổi, hơn nữa đối phương vẫn chỉ là Hư Thần Cảnh trung kỳ thì không khỏi có chút quái dị.

Chẳng qua, nghĩ đến đường đường là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, cũng bị Triệu Phong đánh chết, tâm tình của hấn liền khoan khoái dễ chịu hơn rất nhiều.

Thấy Triệu Phong vẫn đang trị thương, giống như không nghe thấy, Từ lão quái lại tiếp tục nói:

- Chuyện thứ hai, lão phu lần này đến là để cầu Triệu tiểu hữu, một lần nữa cho ta một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ngày sau nếu như Triệu tiểu hữu có gì cần, bất kể là chuyện gì, lão phu sẽ tận sức tương trợ, không có một câu oán hận.

- Không cần nhiều lời, Bách Nguyên Thánh Tương trân quý, ta cũng không có nhiều, nếu người muốn thêm một phần, thì điều kiện duy nhất chính là làm người hầu của ta trăm năm, trăm năm sau sẽ trả tự do cho người, bằng không, không cần nói nữa.

Thanh âm nhàn nhạt của Triệu Phong truyền ra, trong lời nói tràn đầy quyết tâm.

Thần sắc Từ lão quái lập tức cứng đờ, lâm vào trầm tư.

Giá trị của Bách Nguyên Thánh Tương không thể đo lường, nếu lần đầu trùng kích Thánh Chủ, xác suất thành công cao tới tám thành.

Cho dù Từ lão quái có xuất ra hết toàn bộ tài sản, thì tại Đại Càn Vương triều này, cũng không đổi được một phần Bách Nguyên Thánh Tương.

Hơn nữa, thêm lần này, chính là hai phần Bách Nguyên Thánh Tương.

Chẳng qua, một nô bộc là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, e rằng chỉ có Hoàng Thái tử của Đại Càn mới hưởng thụ đãi ngộ như vậy, Triệu Phong có đức năng gì...

- Không đúng, Triệu Phong còn trẻ đã đạt đến Hư Thần Cảnh trung kỳ, lại có chiến lực Chuẩn Thánh Chủ trong tay, thêm vào rất nhiều thiên tài địa bảo trong Không Gian Thần Huyền, thậm chí còn có cả Thứ Thần Khí, ngày sau trở thành Thánh Chủ, tuyệt đối không phải vấn đề, thậm chí là cấp bậc càng cao hơn, không thể hạn lượng a.

Từ lão quái suy nghĩ nhanh chóng xoay chuyển, hẳn không ngờ rằng Triệu Phong lại đưa ra yêu cầu như vậy.

- Người cần Bách Nguyên Thánh Tương quá nhiều, hơn nữa tiềm lực sau này và khả năng đột phá của bọn họ rất lớn, người không thể sánh bằng.

Triệu Phong lại nhắc nhở một câu, nói xong liền đứng dậy.

Ngân tuyến chớp động, Tiểu Tặc Miêu nhảy lên vai Triệu Phong, mãnh liệt gạt đầu với Từ lão quái, giống như đang khuyển hấn nhanh đáp ứng.

Sau lưng Từ lão quái, xuất hiện một đạo hắc lưu u ảnh, đi đến bên cạnh Triệu Phong, sau đó được một đoàn sương trắng bao trùm, tiến vào Mê Không Giới.

Từ lão quái còn đang do dự, lập tức ứa mồ hôi lạnh, đây không phải là U Dạ Đế Quân ư? Sát thủ bài danh thứ hai mươi lăm của Hắc Mạc Giác, thậm chí còn có kỷ lục ám sát Thánh Chủ thành công.

Thêm con tặc miêu luôn theo Triệu Phong như hình với bóng.

Không ngờ bọn chúng từ đầu tới cuối đều ẩn nấp xung quanh, vậy mà hẳn lại không phát hiện ra.

Hơn nữa, nhìn dáng vẻ, có lẽ U Dạ Đế Quân vì Bách Nguyên Thánh Tương, đã hợp tác với Triệu Phong rồi.

Lúc Triệu Phong muốn rời đi, Từ lão quái liền cắn răng một cái, bỗng đứng lên tiếng:

- Triệu tiểu hữu, khoan đi đã, ta đồng ý, chỉ cần ngươi cho ta một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ta làm nô bộc cho ngươi trăm năm thì đã sao...

Từ lão quái đã bất chấp tất cả rồi, hơn nữa, mặc dù hẳn đã bước nửa bước vào cấp độ Thánh Chủ, nhưng cũng không có nghĩa là nhất định có thể tấn chức Huyền Quang Cảnh, thọ nguyên còn lại của hẳn thật sự quá ngắn ngủi.

Nếu như thất bại, xem như ước định nô bộc trăm năm này, cũng trở thành vô dụng.

- Được, theo ta.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, đi tới trước, một tay đặt lên vai Từ lão quái, sau đó khởi động Mê Không Giới truyền tống.

Loại chuyện trở thành người hầu này, Triệu Phong không thể tin vào một lời hứa hẹn, mà hẳn cần phải gieo xuống “Minh Tâm Ấn”.

Lúc này, ý chí Đồng lực của Triệu Phong còn chưa khôi phục, cho nên chỉ có thể mang hẳn đi trước.

Bị sương trắng vờn quanh, Từ lão quái chỉ cảm thấy không gian bốn phía xung quanh đột nhiên chấn động, một khắc sau, hẳn đã xuất hiện trong Vương Hầu phủ.

- Đây là... Không Gian dịch chuyển, chẳng lẽ là Mê Không Giới?

Trong lòng Từ lão quái lập tức chấn động.

Hắn chỉ nghe nói trong Không Gian Thần Huyền xuất hiện Thứ Thần Khí Mê Không Giới, nhưng không ngờ rằng, Thứ Thần Khí này lại ở trong tay Triệu Phong.

Khó trách lần trước Triệu Phong có thể thần không biết quỷ không hay tiến nhập Vạn Thánh Tông.

904. Chương 905: Giao Dịch Hoàn Thành

Cùng đánh một trận với Thánh Chủ, Triệu Phong thu hoạch được rất nhiều, đồng thời cũng hơi tiếc nuối, chỉ còn lại một mũi Lục Thần Tiễn Thứ Thần Khí, nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong sẽ không dễ dàng sử dụng, đây là đòn sát thủ lớn nhất của hắn hiện nay.

Tuy nhiên, tiếc thì tiếc, nhưng giao chiến với Thánh Chủ, phải đối mặt trực tiếp, không thể né tránh.

Hắn không có khả năng ở mãi tại Vương Giả, nếu như vậy thì hắn sẽ thiếu nợ nhân tình của Nam Phong vương, xác suất giao dịch được Vân Tầm Tiên Điệp cũng càng nhỏ hơn.

Hơn nữa, thế lực chuẩn bị ra tay với Triệu Phong, không chỉ có Cửu U Cung, mà còn có Địa Linh Điện ở hải vực phụ cận, nói không chừng còn có thể phái ra Thánh Chủ.

Trong Không Gian Thần Huyền, hắn đã đắc tội với không ít thế lực, chẳng qua khoảng cách quá xa mà thôi, tin rằng lúc này vẫn có không ít thế lực đang tìm đến đây.

Cho nên, Triệu Phong cần phải có một cái uy hiếp.

Chẳng qua Cửu U Ma Chủ đến quá nhanh, Thánh Lô Thể của Triệu Phong chưa đột phá tầng thứ sáu, không có cách nào chống lại Thánh Chủ cả.

Bởi vậy, từ lúc vừa bắt đầu, Triệu Phong đã làm ra quyết định.

Dùng một mũi Lục Thần Tiễn, lại dùng tính mạng của Cửu U Ma Chủ, để đổi lấy một cái uy hiếp.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, chính là tồn tại đỉnh phong, cho dù là nội tình của siêu cấp đại Tông Tam Tinh, cũng không có được mấy vị, không ai lại ngại có nhiều.

Chẳng qua loại uy hiếp này rất ngắn ngủi, chỉ khi tu luyện gấp bội, tăng thực lực của bản thân, đạt tới tình trạng địch nhân không thể đuổi kịp, như vậy mới có thể bảo đảm tính mạng của mình.

Trong Vương Hầu phủ, Nam Phong vương có chút xao động bất an, thậm tử mà hắn phái ra, vẫn không có tin tức gì.

- Triệu Phong.

Nam Phong vương đột nhiên sinh ra một tia cảm ứng, đồng thời, hắn còn cảm ứng được một luồng khí tức cường đại khác.

- Vương gia, đã làm phiền rồi.

Triệu Phong đi vào cung điện của Nam Phong vương.

- Triệu Phong, ngươi không có việc gì? Vậy là tốt rồi, tạm thời ngươi cứ ở lại chỗ của ta, nếu như Cửu U Ma Chủ lại đến, ta tuyệt đối sẽ không để đối phương làm hại ngươi.

Thoạt nhìn, thương thế của Triệu Phong không nhẹ, trong lòng Triệu Phong có chút áy náy, liền vỗ ngực nói.

- Vương gia yên tâm, Cửu U Ma Chủ sẽ không đến nữa, chẳng qua, ta quả thật muốn ở lại chỗ Vương gia tĩnh dưỡng một hai ngày.

Triệu Phong cười nói.

Nam Phong vương lộ ra một tia nghi hoặc, tại sao Cửu U Ma Chủ lại không đến? Đây là ý gì?

Sau đó hắn nhìn Từ lão quái, trong lòng có chút kinh dị:

- Chẳng lẽ Từ lão quái và Triệu Phong liên thủ, có thể chống lại Thánh Chủ?

Dù sao thì Từ lão quái cũng là lão quái vật đã sống gần ngàn năm, nội tình và thủ đoạn của hắn, quả thật không thể khinh thường.

Từ lão quái đứng ở bên cạnh, nhìn thấy Nam Phong vương chiếu cố Triệu Phong như vậy, trong lòng có chút căng thẳng, thầm nghĩ:

- Xem ra Nam Phong vương cũng rất cần Bách Nguyên Thánh Tướng trong tay Triệu Phong.
- Nam Phong vương, lão phu cũng phải ở lại chỗ người một thời gian, người không cần quan tâm lão già khom như ta a.

Trong phòng, Triệu Phong khoanh chân chữa thương, thể phách sinh mạng hao tổn cạn kiệt, cho nên Triệu Phong phải phục dụng không ít trân tài quý hiếm trong Không Gian Thần Huyền.

Sau đó vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi, lưu động tuần hoàn khắp người, kích phát được liệu, khí lực thông suốt.

Làm xong hết thấy, hắn lại đem tâm thần đắm chìm vào thế giới linh hồn.

Phương diện linh hồn nếu như xuất hiện tổn thương nghiêm trọng, thì sẽ rất phiền toái.

Dù sao thì tình huống toàn bộ ý chí linh hồn hao tổn sạch, cũng là lần đầu tiên Triệu Phong gặp phải.

Lúc này, trong thế giới Hồn Hải chỉ trôi lơ lửng ột màn sương mù màu tím mong manh, lực lượng Lôi Kiếp đang chậm rãi khôi phục, hồ nước màu xanh da trời ở trung tâm, vẫn khiến Triệu Phong có cảm giác khác thường.

Hồ nước màu xanh da trời vẫn tồn tại trong không gian mắt trái, có chút bất đồng so với trước kia, Triệu Phong vừa nhìn lập tức có thể phát giác.

Cẩn thận kiểm tra một lượt, nhưng không phát hiện có ẩn họa nào nghiêm trọng, Triệu Phong liền phục dụng một số trân tài ngưng luyện ý chí linh hồn, hấp thu lực lượng Lôi Kiếp của đầu lâu Thần Kiếp, ngưng luyện ý chí linh hồn, thuận tiện quan sát tình huống thế giới Hồn Hải khôi phục.

Đêm khuya.

Một đạo bóng đen xông vào cung điện.

- Báo cáo Vương gia, có dấu vết Triệu Phong chiến đấu với Cửu U Ma Chủ, xuyên qua phạm vi mấy chục vạn dặm, trước mắt vẫn không tra được tung tích của Cửu U Ma Chủ.

Bóng đen nửa quỳ trên mặt đất.

- Có vài luồng khí tức chiến đấu?

Nam Phong vương hỏi, nếu như nửa đường có Từ lão quái nhúng tay, khí tức cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, rất dễ nhận ra.

- Hai luồng.

Bóng đen khẳng định.

- Chẳng qua, trong đó có một chiến trường, xuất hiện lực phá hoại không thể tưởng tượng nổi, khí tức Kim thuộc tính lưu lại vẫn khiến cho người khác sợ hãi rung động không thôi.

Hắc y nhân bổ sung.

Ánh mắt Nam Phong vương đột nhiên chớp động, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, nói:

- Người lui xuống đi.

- Vâng.

- Khí tức Kim thuộc tính? Xem ra lời đồn bên phía Hoàng tộc quả nhiên không sai, Triệu Phong đã đạt được Thứ Thần Khí Lục Thần Tiên trong bí phủ Cổ Thần.

Nam Phong vương thấp giọng cảm thán, trong lòng có chút rung động.

Thứ Thần Khí, tuyệt đối là lực lượng cấm kỵ chúa tể, mỗi lần xuất hiện, đều chấn động thiên địa, ảnh hưởng tới bộ cục của Hoàng triều và thế giới Tông môn.

Chẳng qua Thứ Thần Khí tiêu hao sử dụng một lần, thì giá trị hơi nhỏ hơn một chút.

- Khí tức của Cửu U Ma Chủ tiêu thất trong hư không, lại không tìm thấy tung tích của hắn, xem ra đã chết dưới Thử Thần Khí rồi.

Cửu U Ma Chủ chết, khiến Nam Phong vương khiếp sợ không thôi, nhưng hắn lại càng tiếc nuối kiện Thử Thần Khí chỉ sử dụng được một lần duy nhất kia hơn.

Chẳng qua, Nam Phong vương biết rằng, cái chết của một vị Thánh Chủ, cho dù phong tỏa tin tức như thế nào đi nữa, thì những thế lực có mạng lưới tình báo, vẫn có thể điều tra ra được.

Trong vô hình, Triệu Phong đã dùng một luồng lực lượng uy hiếp cường đại, để trấn áp toàn bộ.

Ba ngày sau, trong gian phòng của Triệu Phong.

Hắn đã hiệp thương với Từ lão quái hoàn tất.

- Không nên chống cự.

Triệu Phong bình thần nói, sau đó mắt trái hình thành một vực sâu màu tím sâu không thấy đáy, một luồng ý chí Đồng lực kinh người ngưng tụ mà ra.

- Đồng lực linh hồn thật mạnh, gần như đạt tới cấp độ Thánh Chủ.

Trong lòng Từ lão quái thâm khiếp sợ, ý chí linh hồn của Triệu Phong so với lần trước, dường như lại tinh tiến rồi.

Một đạo điện ảnh màu tím hư thực bất định, chậm rãi ngưng tụ thành, kèm theo một tia khí tức Lôi Kiếp, chậm rãi tiến sâu vào trong linh hồn Từ lão quái.

Một lúc lâu sau...

- Đây là một phần Bách Nguyên Thánh Tương, chính là cơ hội cuối cùng để ngươi trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Triệu Phong thần nhiên nói.

- Vâng, chủ nhân, ta sẽ không cô phụ kỳ vọng của ngài.

Hai mắt Từ lão quái lấp lánh tinh quang, trên mặt đầy vẻ nhiệt thành.

- Từ lão quái, về sau Vạn Thánh Tông sẽ trở thành thế lực phụ thuộc của ta, cống hiến sức lực cho ta, ta cần người thay đổi và tiến hành cải cách hệ thống quản lý, từ đó lựa chọn ra những thành viên có thiên phú tình báo, ám sát. Người có thể thương lượng với Các chủ Hải Yên Các.

Triệu Phong phân phó.

Muốn thành lập một thế lực khổng lồ, trước hết cần có nguồn nhân lực khổng lồ, tiếp theo là cần những thiên tài ưu tú thiên phú dị bẩm, mà Tông phái Nhị Tinh đỉnh phong như Vạn Thánh Tông, lại vừa vặn phù hợp với điều kiện này.

Một khi Từ lão quái đột phá Huyền Quang Cảnh, Vạn Thánh Tông sẽ có thể trở thành Tông môn Tam Tinh rồi.

Tông môn Tam Tinh, có thể xem là tồn tại đỉnh cao tại khu vực hải vực phụ cận rồi.

- Vâng, chủ nhân.

Từ lão quái mơ hồ ý thức được điều gì đó, trong lòng lại càng kính nể Triệu Phong hơn.

Sau khi Từ lão quái đi rồi, Triệu Phong mới đi vào điện các của Nam Phong vương.

- Triệu Phong, người phải đi rồi sao?

Thanh âm của Nam Phong vương trực tiếp truyền đến.

- Cảm ơn Vương gia thời gian gần đây đã chiếu cố.

- Về chuyện Vân Tầm Tiên Diệp, ta đã nghĩ kỹ rồi.

Thân ảnh Nam Phong vương đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thần sắc không đổi.

Trên thực tế, Triệu Phong đến chỗ Vương Hầu phủ trị thương, cũng là muốn chờ câu trả lời thuyết phục của Nam Phong vương.

Hắn tin rằng, tin tức cái chết của Cửu U Ma Chủ, Nam Phong vương đã điều tra được, vốn định trước khi đi sẽ đến hỏi thăm một lần nữa, không ngờ Nam Phong vương lại chủ động nhắc tới.

- Không biết Vương gia suy nghĩ thế nào?

Triệu Phong không hề che giấu sự ân cần.

- Triệu Phong, ta đồng ý giao dịch Vân Tầm Tiên Diệp với ngươi, hi vọng ngươi hãy đối xử tử tế với nó.

Trong mắt Nam Phong vương lộ ra một tia kiên định, phát tay lấy ra Vân Tầm Tiên Diệp.

Vân Tầm Tiên Diệp nhìn về phía Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, có chút hưng phấn, đôi cánh vỗ một trận, một luồng khí tức đáng sợ chấn động lòng người, trong lúc vô tình tản mát ra.

- Đa tạ Vương gia đã thành toán.

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi, hắn vốn còn tưởng rằng Nam Phong vương sẽ cò kè mặc cả một phen.

- Trong này có một phần Bách Nguyên Thánh Tương, còn có một số khoáng thạch trong truyền thuyết để luyện chế Thứ Thần Khí.

Triệu Phong lấy ra một cái trữ vật giới chỉ rồi giới thiệu.

Nam Phong vương thoáng xem qua một lượt, trong lòng chấn động vô cùng.

Đồng thời, khi nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu và Vân Tầm Tiên Diệp, khóe miệng của hắn không khỏi có chút cay đắng, quả thật Vân Tầm Tiên Diệp có ý nghĩa rất trọng yếu đối với hắn, chẳng qua thoát nhìn, Vân Tầm Tiên Diệp dường như càng thích chủ nhân là Triệu Phong hơn.

Điều kiện mà Triệu Phong đưa ra, hắn cũng hết sức hài lòng.

Mấu chốt chính là tiềm lực tương lai của Triệu Phong, chỉ cần hắn không bị cường giả bóp chết, thì quả thật không thể hạn lượng được.

- Triệu Phong, nếu như ngày sau ngươi không cần Vân Tầm Tiên Diệp nữa, hy vọng có thể giao dịch với ta.

Lúc Triệu Phong muốn rời đi, Nam Phong vương đột nhiên truyền âm với hắn.

Sau đó, Nam Phong vương trở lại gian phòng, hắn muốn chuẩn bị cho việc trùng kích Huyền Quang Cảnh.

Đại Lục Vực, Phong Châu, Thất Khiếu Sơn.

Thất Khiếu Sơn vốn là một nơi kỳ cảnh hiểm địa trứ danh tại Phong Châu, có bảy ngọn núi nhấp nhô nối liền, có xu thế như Bắc Đẩu Thất Tinh, linh khí trong núi nồng đậm, cỏ cây chọc trời, nơi này Yêu thú hung mãnh hoành hành, ở xung quanh có không ít thế lực Tông môn, là nơi thí luyện của các đệ tử Chân Linh Cảnh và Đan Nguyên Cảnh.

Thế nhưng, Thất Khiếu Sơn lúc này lại bị hào quang năm màu vờn quanh, bảy ngọn núi đã bị san thành bình địa, uy thế thông thiên triệt địa, chấn nhiếp bát phương, trong vòng nghìn dặm, cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh, cũng không dám tiếp cận.

Tại trung ương Thất Khiếu Sơn, có một nam tử hắc lân, toàn thân bị một sợi xích vàng trong suốt giam cầm, trong xiềng xích không ngừng lóe lên những phù văn kim sắc nhàn nhạt kỳ dị.

- Dám nhân loại các ngươi, dám mai phục Diệt Thế Long tộc.

Nam tử hắc lân ngửa mặt lên trời gào thét, từ khi đến không gian vật chất này, hắn đã rất cẩn thận, thậm chí vẫn luôn âm thầm hủy diệt và giết chóc để khôi phục thực lực.

Nhưng phù văn kim quang bên trong xiềng xích, mỗi lần chớp động, đều sinh ra Thần lực cường đại, khiến Diệt Thế Hắc Giao Long không ngừng bị tiêu hao.

Bất Diệt Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long, dưới sự tàn phá của Thần lực kim quang, mặc dù không ngừng khôi phục, nhưng vĩnh viễn không có cách nào khôi phục đến nguyên vẹn.

Bên ngoài đại trận hình vuông vây khốn Diệt Thế Hắc Giao Long, có bốn đoàn ánh sáng tản mát ra Hư Không Thần lực, mỗi đoàn chiếm cứ một phương, bên trong đoàn ánh sáng, mơ hồ có thể nhìn thấy một người khô gầy một người mập mạp, và hai vị lão giả uy nghiêm mặc Hoàng bào long văn.

Trong tay bọn họ, đều quấn quanh một sợi xích màu vàng.

Sau bốn đoàn thần quang, đều trôi nổi ba vị tuyệt thế đại năng, trong tay cũng nắm một sợi xích màu vàng, mỗi khi giơ tay nhấc chân, đều tản mát sức mạnh to lớn vô cùng.

Nếu như Triệu Phong có mặt ở đây, chắc chắn tâm thần sẽ rung động một phen, bởi vì những cường giả đang phiêu phù trong hư không, đều phát ra khí tức vượt xa Cửu U Ma Chủ gấp mấy chục lần.

- Nhanh phong ấn đi, Tùng Thái Hoàng.

Bên trong đoàn ánh sáng vô thượng, lão giả béo phì kia đột nhiên truyền âm.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ tiêu hao rất nhiều, yên tâm đi, Tổn thất Kim Nguyên Thần Tỏa, Thiên Huyền Cung chúng ta sẽ đóng góp một phần.

Lão giả gầy gò lập tức lên tiếng.

Trong mắt Tùng Thái Hoàng hiện lên vẻ kiên quyết, lập tức quát:

- Bắt đầu phong ấn.

Toàn bộ Thất Khiếu Sơn rung lên một trận, sức mạnh to lớn của Thần quang vĩ đại, nhằm bên dưới mà áp súc, lập tức tạo thành một cái hố cực lớn.

Những đại năng sau bốn đoàn Thần quang hư vô, đều lộ sắc mặt ngưng trọng, lực lượng Tiểu Thế Giới bao trùm, toàn lực vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực.

- Ta, cho dù chết cũng sẽ không để bị giam cầm tự do lần nữa.

Hai mắt nam tử hắc lân điên cuồng phun trào, tầng tầng hắc diễm bạo ngược từ trong Kim Nguyên Thần Tỏa đang quấn quanh, thoát ra ngoài.

Ô...ô...ô...n...g! Ô...ô...ô...n...g!

Thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long, bỗng nhiên tản mát ra một lực lượng hủy diệt Cổ Thương Hùng, vô số hắc diễm Thần quang, điên cuồng tiết ra.

Hư không quanh người, dưới luồng Thần lực Diệt Thế này, không ngừng xuất hiện vạn vệt.

Vô thượng Thần quang trấn thủ bốn phương đại trận, dưới Không Gian Phong Bạo, bị âm âm nghiền nát.

Kim Nguyên Thần Tỏa trong tay mỗi người, đều phát ra tiếng ong ong chấn động.

- Không tốt, lực lượng Hủy Diệt bốn nguyên...

905. Chương 906: Thái Tử Chi Ấn

Diệt Thế Long tộc, chủng tộc khủng bố bài danh thứ chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, vì hủy diệt mà sinh ra.

Mỗi một đầu Diệt Thế Long tộc trưởng thành, đều kèm theo vô số hủy diệt.

Bọn chúng linh ngộ từ trong hủy diệt, hấp thu Hủy Diệt bốn nguyên trong quá trình hủy diệt, để lớn mạnh chính mình.

Hủy Diệt bốn nguyên, chính là nguồn suối lực lượng của toàn bộ Diệt Thế Long tộc.

- Không tốt, lực lượng Hủy Diệt bốn nguyên.

Lão giả béo phì giật mình hét lên, Thánh lực trong cơ thể rung động liên tục.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long, tản mát ra Thần quang Bất Diệt Hắc Diễm từ cổ chí kim, một luồng sức mạnh to lớn hủy thiên diệt địa tuyệt đối áp chế, ảnh hưởng toàn bộ phương viên trong nghìn dặm.

Hư không quanh người có dấu hiệu bất ổn, dưới áp lực của sức mạnh to lớn, bắt đầu chậm rãi vận vẹo, sinh ra một tia Bất Diệt Hắc Diễm.

Những Hắc Diễm này thiêu đốt hư không hủy diệt, sau đó lại chậm rãi lan rộng.

- Tại sao lại mạnh như vậy?

Tùng Thái Hoàng tâm thần rung động.

Hủy Diệt bốn nguyên chính là lực lượng căn bản của tất cả Diệt Thế Long tộc.

Nói cách khác, muốn làm suy yếu thực lực của Diệt Thế Long tộc, nhất định phải làm lực lượng Hủy Diệt bốn nguyên của nó suy giảm.

Lúc này, chiến lực của Diệt Thế Hắc Giao Long còn chưa đến cấp độ Bán Thần, nhưng lực lượng Hủy Diệt bốn nguyên bộc phát ra, lại mơ hồ áp chế hết thảy đại năng ở đây, ngay cả Thứ Thần Khí Kim Nguyên Thần Tỏa cũng không chống đỡ nổi.

Hết thảy những điều này, đều vượt qua dự đoán của tất cả mọi người.

- Hẳn đang hủy diệt không gian bên trong thân thể, để thu hoạch Hủy Diệt bốn nguyên càng cường đại hơn.

Hai mắt của lão giả gầy gò, phẳng phất như nhìn xuyên thấu hết tất cả, giật mình nói.

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long tự hình thành thế giới, đây là thiên phú mà chỉ có Hắc Giao Long mới có.

Thế giới này ẩn chứa Hủy Diệt bốn nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, cả hai ảnh hưởng lẫn nhau, thậm chí trong không gian của Hắc Giao Long, còn sinh ra cả thuộc tính Hủy Diệt.

Bây giờ, Diệt Thế Hắc Giao Long cho dù tự hủy căn cơ, cũng không muốn lại bị phong ấn, nên Hủy Diệt bốn nguyên chấn động, khiến hết thảy đại năng ở đây, đều cảm thấy tâm thần chấn động.

Những Thánh Chủ ở đằng sau, thậm chí còn cảm thấy lực lượng toàn thân bị áp chế, lực lượng hình chiếu của Tiểu Thế Giới, cũng không thể giáng lâm.

- Cái gì, con cá đen này...

Một lão giả mặc Hoàng bào long văn quát, sắc mặt thâm trầm như nước.

- Các người, cùng ta xuống địa ngục đi.

Hắc Giao Long ngửa mặt lên trời gào thét, thanh thế ngập trời, hiển lộ phần nộ của hắn, trong đôi mắt hắc diễm điên cuồng thiêu đốt.

Một luồng khí tức hủy diệt kinh thiên động địa, bộc nhiên bộc phát, lân giáp trên người nam tử hắc lân, mơ hồ xuất hiện một tia vết rách, sau đó bắn ra một tia Hủy Diệt Chi Quang hắc ám cực hạn.

Bốn vị vô thượng đại năng đều lộ ra vẻ mặt nặng nề vô cùng, bắt đầu truyền âm trao đổi với nhau.

Bây giờ, nếu như bọn hắn kiên trì phong ấn, không chỉ bản thân bị thương nghiêm trọng, mà phong ấn của “Kim Nguyên Thần Tỏa” cũng sẽ bị yếu đi, toàn bộ mười hai Thánh Chủ sau lưng bọn họ, rất có thể đều sẽ vẫn lạc.

Thánh Chủ vẫn lạc là chuyện nhỏ, nhưng tin tức bọn hắn trọng thương mới là chuyện lớn, một khi để U Nguyệt Vương triều biết được, cuộc chiến giữa hai đại Vương triều nhất định sẽ nổ ra vô cùng căng thẳng, thậm chí có thể khiến cho toàn bộ Vương triều đều bị hủy diệt.

Còn nếu lựa chọn rút lui, thì có thể sẽ để Diệt Thế Hắc Giao Long đào thoát.

Lực lượng của Hắc Giao Long ở thời kỳ đỉnh phong, có thể dễ dàng phá hủy cả Đại Càn Vương triều.

Rất nhanh, bốn người đã có quyết định.

- Mau bỏ đi.

- Nhanh rút lui thôi.

Tùng Thái Hoàng lập tức thu hồi Thứ Thần Khí “Kim Nguyên Thần Tỏa”.

Phốc...

Toàn bộ thân hình của Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên bạo liệt, một luồng khí tức vô thượng tang thương tự cổ chí kim giáng lâm, vô số thần quang Hắc Diễm hủy diệt bắn ra, đem toàn bộ mọi thứ hóa thành hư vô.

Toàn bộ Thất Khiếu Sơn, bị bao trùm trong Thần Viêm hắc quang bạo ngược.

Bốn đoàn Thần quang vô thượng, nhanh chóng rút lui khỏi Thất Khiếu Sơn.

Thế nhưng, đám Thánh Chủ lại không may mắn như vậy, bọn họ căn bản không biết những vị lão tổ đột nhiên hạ đạt mệnh lệnh này.

Chỉ cần hơi bị lực lượng của Hủy Diệt bốn nguyên nhiễm lên người, Long Viêm hủy diệt sẽ lập tức hấp thu và thiêu đốt lực lượng trong cơ thể Thánh Chủ.

Thương thế tạo thành, có tính chất tương tự như lực lượng Lôi Kiếp bắt hủ bắt diệt.

Bốn vị vô thượng lão tổ đứng trên Thất Khiếu Sơn, đôi mắt lóe lên hư quang, linh thức mở ra, nhưng không cách nào thẩm thấu được vào trong hắc diễm phong bạo ẩn chứa Hủy Diệt bốn nguyên.

Bỗng nhiên, từ Hắc Diễm Thần Quang hủy diệt từ trong phong bạo, nhảy ra vô số hư ảnh Hắc Giao Long thể tích cực nhỏ, dùng mắt thường quan sát, tựa như một ổ kiến đang tràn ra.

Hư ảnh Hắc Giao Long cực nhỏ này vô cùng linh hoạt, điên cuồng bỏ chạy khắp bốn phương tám hướng.

- Diệt sát toàn bộ.

Vân Tầm Tiên Diệp vỗ cánh, một tầng phấn hoa mờ nhạt, rơi lên khắp người nam tử khô gầy, thấm thấu vào linh hồn hắn.

Nam tử khô gầy toàn thân tê dại, ngay cả thân thể và chân nguyên cũng mất đi năng lực chống chọi.

Thần Mâu Ngưng Thệ.

Mắt trái của Triệu Phong, xuất hiện từng vòng xoáy màu tím như vực sâu, không ngừng xoay tròn.

Một luồng lực lượng cấm kỵ, đang bao trùm phía trước.

Rất nhanh, nguyên hồn hình người mờ nhạt, bắt đầu thoát ly khỏi thân thể nam tử khô gầy kia.

Nam tử khô gầy lộ vẻ kinh hãi tột độ, không ngừng kiệt lực giãy dụa.

Nhưng công kích do lực lượng Lôi Kiếp và linh hồn và hiệu quả của phấn hoa bao trùm, khiến hắn hoàn toàn không có năng lực chống cự được.

Vụt...

Linh hồn của nam tử khô gầy, đã bị Triệu Phong hút vào trong không gian mắt trái.

Hiện nay, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã tiếp cận Thánh Chủ, thủ đoạn công kích linh hồn của hắn, đã hoàn toàn có thể sánh ngang với Thánh Chủ.

Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, cấp độ sinh mệnh chưa vượt qua Đại Đế, đối diện với hắn, đều bị áp chế gât gao.

Mà sự tồn tại của Thần Linh Nhân, lại hoàn toàn khắc chế toàn bộ cường giả thích khách, khiến cho những bí pháp ẩn nấp hay chạy trốn của bọn hắn, đều không thể tránh thoát.

Nam tử khô gầy là Đại Đế vô địch, nhưng dưới một kích toàn lực của Triệu Phong, lập tức không thể chống đỡ nổi.

Hết thấy mọi chuyện phát sinh, đều không quá năm nhịp hô hấp.

Thời gian năm nhịp hô hấp, liền có thể miêu sát một Đại Đế vô địch.

Linh Quỳnh Đại Đế và nam tử hắc bào ở gần đó, đều đứng lặng người quan sát, thần sắc ngốc trệ.

Triệu Phong rời khỏi Vạn Thánh Tông không lâu, không ngờ đã trưởng thành đến tình trạng như vậy.

Rung động qua đi, hai người bọn họ lập tức cảm thấy may mắn.

Bọn họ hộ pháp cho Từ lão quái, nhưng không ngờ phụ cận Từ lão quái vẫn có một thích khách cường đại ẩn nấp, vậy mà bọn hắn lại không hề phát giác ra.

Nếu không phải là Triệu Phong ở đây, xuất hiện vào thời khắc mấu chốt mà Từ lão quái trùng kích Thánh Chủ, e rằng Từ lão quái đã vẫn lạc rồi.

Hai vị Đại Đế lập tức chạy đến, Linh Quỳnh Đại Đế mỉm cười nói:

- Cảm ơn người, Triệu Phong.

Đại Đế áo đen lộ ra một tia áy náy, vừa rồi thiếu chút nữa là hắn đã ra tay ngăn cản Triệu Phong rồi.

- An nguy của người hầu, tất nhiên ta không thể ngồi nhìn mặc kệ được.

Triệu Phong lạnh nhạt nói, lại tiếp tục quan sát Từ lão quái.

Hai người ghen lời, mặc dù đây là sự thật, nhưng nghe Thái Thượng Trưởng lão của Vạn Thánh Tông bị người khác gọi là người hầu, bọn hắn vẫn không khỏi cảm thấy khó chịu.

Lúc này, đoàn ánh sáng Tử Kim trên bầu trời đã chậm rãi hạ xuống.

Toàn bộ hào quang Thánh lực trắng nõn, đều dung nhập vào trong cơ thể Từ lão quái.

Thân hình Từ lão quái đột nhiên lộ ra từng trận Thánh quang chấn động, giống như Thần Linh.

Thiên địa dị tượng dần dần biến mất.

Một lát sau, Từ lão quái đột nhiên mở mắt.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một luồng khí tức cao ngạo hùng vĩ vô biên, giống như một trận phong bạo, quét ngang tám phương.

Sự tồn tại của luồng khí tức này, bao trùm trên vạn vật, khiến cho tất cả mọi thứ trong hư không, đều ngưng trệ rung động.

Ba người Triệu Phong lập tức cảm thấy bất kể là chân nguyên, huyết mạch, linh hồn, ý chí, thậm chí là lực lượng, đều bị áp chế toàn bộ.

Trong vòng nghìn dặm, toàn bộ mọi thứ, đều lâm vào bất động, vô số sinh linh đều cảm thấy áp lực đến mức hít thở không thông, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, mỗi cái giờ tay nhắc chân, đều ẩn chứa thiên địa áo nghĩa, linh ngộ đối với bốn nguyên.

Bất ngờ không kịp đề phòng, Linh Quỳnh Đại Đế và Đại Đế áo đen đều suýt nữa bị thương.

- Từ lão quái.

Triệu Phong phá vỡ bầu không khí yên tĩnh, đi thẳng về phía trước.

Từ lão quái chẳng qua vừa mới tấn chức Thánh Chủ, so với Cửu U Ma Chủ, không biết kém hơn bao nhiêu lần.

Hiện nay, tu vi của Triệu Phong đã tinh tiến, Thánh Lô Thể đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, có sức chống cự rất mạnh đối với sức mạnh to lớn của Thánh Chủ.

Từ lão quái chậm rãi thu liễm khí tức, mặt mày hồng hào cười nói:

- Triệu Phong, ân tình của ngươi, lão phu xin khắc ghi.

Hắn đã dừng lại tại cấp độ Đại Đế mấy ngàn năm, cả đời đều nghĩ đến chuyện đột phá Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, hôm nay cuối cùng đã có thể thực hiện, hết thảy những điều này, đều là nhờ Triệu Phong giúp đỡ.

Vừa rồi, Triệu Phong còn cứu hẩn một mạng.

Hắn toàn tâm trùng kích Thánh Chủ, cho nên cũng không cảm giác được rõ ràng những biến hóa ở ngoại giới.

- Trước hết đi theo ta một chuyến.

Triệu Phong có chút mệt mỏi, một tay đặt lên vai Từ lão quái, sau đó một tầng sương khói trống rỗng lóe lên, hai người lập tức biến mất.

Không gian chấn động.

Triệu Phong và Từ lão quái lại xuất hiện trên Hải Yên Các.

Lần đầu mang theo Thánh Chủ sử dụng Không Gian xuyên toa, tiêu hao so với trước kia nhiều hơn gấp mười, nguyên nhân có lẽ là do thể chất sinh mệnh đặc thù của Thánh Chủ.

Trong đại diện thương nghị.

- Hiện nay ngươi đã đột phá Thánh Chủ, chuyện lần trước, sẽ bắt đầu thực thi tại Vạn Thánh Tông, tình huống cụ thể, ngươi có thể thương nghị với Bích Thanh Nguyệt.

Triệu Phong có chút mệt mỏi, liền nhanh chóng phân phó.

Sau đó, Triệu Phong lại nói rõ suy nghĩ của mình cho hai người, trước tiên là tiếp quản vùng biên hải này.

Phương án áp dụng cụ thể, thì cần phải thương thảo thêm.

Chờ sau khi U Dạ Đế Quân trở về, sẽ bắt đầu việc khuếch trương thế lực.

- Sau này người sẽ nghe theo Bích Thanh Nguyệt phân phó.

Cánh tay Triệu Phong vung lên, xuất hiện một tên nam tử khô gầy.

- Vâng, chủ nhân.

Nam tử khô gầy đứng sau lưng Bích Thanh Nguyệt.

Trong lòng Bích Thanh Nguyệt thoáng run, Triệu Phong chỉ đi ra ngoài một chuyến, liền nô dịch một cường giả Đại Đế vô địch, hơn nữa còn giao nhai điều khiển, trong lòng không khỏi cảm thấy một tia âm áp.

- Hẳn là thích khách mà Địa Linh Điện thuê, Từ lão quái, trước tiên đừng hành động thiếu suy nghĩ, mặt khác, trong khoảng thời gian này ta sẽ bế quan, các người tạm thời tọa trấn Hải Yên Các.

Triệu Phong dặn dò.

- Vâng, chủ nhân.

Sắc mặt Từ lão quái khẽ biến đổi, trong lòng hắn lập tức thông suốt, mục tiêu đầu tiên của Triệu Phong là tiếp quản vùng biên hải, như vậy Địa Linh Điện không có khả năng tiếp tục tồn tại nữa.

Sau khi phân phó xong xuôi, Triệu Phong liền cảm thấy mắt trái đã không thể mở ra nổi.

Vừa tiến vào mật thất, khởi động cấm chế, hắn liền chìm vào giấc ngủ say.

908. Chương 909: Hôn Ước

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu thoát ra khỏi Mê Không Giới, ngồi trên vai Triệu Phong, lắc đầu thở dài một phen.

Giống như đang tỏ vẻ, vị chủ nhân không đáng tin cậy này, lại lâm vào ngủ say vậy.

Từ khi Triệu Phong và Nam Phong vương giao dịch Vân Tầm Tiên Điệp, Tiểu Tặc Miêu ở trong Mê Không Giới, cũng không còn nhàm chán nữa.

Vân Tầm Tiên Điệp trở thành tiểu đệ của Tiểu Tặc Miêu, nói gì thì nghe nấy.

Bây giờ Triệu Phong lâm vào ngủ say, nó lại không thể mang theo tiểu đệ, mà phải đi ra thủ hộ an nguy của Triệu Phong.

Ngoài ra, nó còn phải chịu trách nhiệm mọi chuyện trong Mê Không Giới, ví dụ như các loại trăn tài dị bảo kỳ dị, bồi dưỡng Ngũ Độc Kỳ Phong, cho nên Tiểu Tặc Miêu không khỏi cảm thấy áp lực lên bản thân như một tòa núi lớn.

Keng keng...

Tiểu Tặc Miêu ném lên mấy Đồng tiền cổ, phát ra một trận leng keng, Đồng tiền cổ rơi lên hai chảo của nó.

Vừa nhìn qua, Tiểu Tặc Miêu liền có chút đau đầu, đôi mắt như hắc bảo thạch lộ vẻ bất đắc dĩ.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu kêu với Triệu Phong vài tiếng, giống như đang nói với hắn là sau khi tỉnh lại phải đền bù tổn thất cho nó.

- Người là sát thủ bài danh thứ hai mươi ba tại Hắc Mạc Giác, Khô Ảnh Đại Đế?

Từ lão quái sau khi biết rõ chi tiết về nam tử khô gầy, trong lòng không khỏi trở nên nghiêm túc.

Không ngờ Địa Linh Điện lại thuê sát thủ cường đại như vậy để ngăn cản hắn đột phá Thánh Chủ.

Hơn nữa, trước đó, lúc hắn đột phá Thánh Chủ lần đầu tiên, Khô Ảnh Đại Đế vẫn ẩn núp trong bóng tối.

Chẳng qua phát hiện Từ lão quái trùng kích Huyền Quang Cảnh thất bại, cho nên mới không động thủ.

Nghĩ tới đây, trong lòng Từ lão quái liền cảm thấy có chút may mắn, vận khí thật là tốt.

- Địa Linh Điện, lão phu sẽ báo thù này.

Trong mắt Từ lão quái lóe lên vẻ hung ác.

Mục tiêu của Triệu Phong là tiếp quản vùng biên hải, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho Địa Linh Điện.

Từ lão quái đột phá Thánh Chủ, Vạn Thánh Tông lại lần nữa khôi phục vinh quang của Tông môn Tam Tinh, liền tuyên nhận đệ tử trên phạm vi lớn, đồng thời khảo hạch càng nghiêm khắc hơn.

Từ lão quái dựa theo phân phó của Triệu Phong, phần lớn thời gian đều ở lại Hải Yên Các, hẳn cũng cần một thời gian để làm quen với lực lượng cấp độ Thánh Chủ.

Thay đổi tầng quản lý của Vạn Thánh Tông, hẳn liền giao cho hai vị Đại Đế khác đi thực hiện.

Vạn Thánh Tông thay đổi, khiến tất cả mọi người đều phát giác được, chỉ có một số cao tăng có tư lịch, mới biết được nguyên nhân thực sự trong đó, trong lòng vô cùng rung động, nhưng không làm được gì.

Đệ tử của Vạn Thánh Tông cảm thấy, đây là Vạn Thánh Tông và Hải Yên Các liên hợp, Vạn Thánh Tông sẽ trở nên càng phồn thịnh hơn, tái hiện lại huy hoàng năm xưa.

Một luồng nhiệt huyết quanh quẩn trong lồng ngực những đệ tử trẻ tuổi này.

Tại một phương diện khác, phía Hải Yên Các.

Bích Thanh Nguyệt đã có một vị sát thủ đỉnh cao âm thầm bảo hộ, cho nên làm việc cũng quyết đoán và lớn mật hơn nhiều, khiến Hải Yên Các phát triển rất nhanh chóng.

Đã có tài nguyên của Triệu Phong giúp đỡ, lại thêm nhân viên của Vạn Thánh Tông viện trợ.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, lực lượng trụ cột của Hải Yên Các, đã không thua kém gì Tông môn Tam Tinh, chẳng qua là không có Thánh Chủ mà thôi.

Lại nửa năm trôi qua, U Dạ Đế Quân trở về, mang theo một đội thủ hạ Hắc Mạc Giác tinh nhuệ.

Trong đó có hai Đại Đế, tám Vương Giả, còn lại đều là Đại Đan Nguyên Cảnh hoặc là Nhị bước Vương Giả. Bọn họ đều sở trường tìm hiểu tình báo và ám sát.

Tổng thể mà nói, đây là một chi đội ngũ tương đối tinh anh.

Bởi vậy, cơ cấu ám sát bắt đầu bắt tay vào làm thành lập, ngay tại Đảo Vực bên cạnh Vụ Nguyệt Đảo Vực, tạm thời thuộc sự quản lý của U Dạ Đế Quân.

- Khô Ảnh Đại Đế, tại sao ngươi lại ở đây?

U Dạ Đế Quân trở lại Hải Yên Các, không ngờ lại gặp được người quen, không khỏi cảm thấy kinh ngạc.

Đều là sát thủ đỉnh cao trên bảng sát thủ Hắc Mạc Giác, bài danh của hai người cách biệt không lớn, tự nhiên đã từng tiếp xúc, thậm chí còn thường xuyên trao đổi một vài tin tức tình báo.

Khô Ảnh Đại Đế cũng giật mình không nhỏ, lập tức nói:

- Chủ nhân cho ta một cơ hội sửa đổi. Không ngờ ngày trước ngươi nhận nhiệm vụ ngăn cản Nam Phong vương đột phá, một đi không trở lại, thì ra đã trở thành người hầu của chủ nhân.

- Hắc hắc, chủ nhân có thể thực hiện dã tâm của ta, hai người chúng ta liên thủ, chắc chắn có thể tạo nên một cơ cấu sát thủ sánh ngang với Hắc Mạc Giác.

U Dạ Đế Quân đã tâm bình bực.

- Ta cũng mặc kệ những chuyện này, ta chỉ thích ám sát mà thôi.

Khô Ảnh Đại Đế lộ ra gương mặt thị sát âm lãnh.

Hải Địa Đảo Vực, mật điện hạch tâm của Địa Linh Điện.

- Hải Yên Các và Vạn Thánh Tông liên hợp?

- Hơn nữa, đoạn thời gian gần đây, nhân viên tình báo của Hải Yên Các, ở vùng biên hải, trở nên sinh động dị thường.

- Bọn chúng hoàn toàn không để Địa Linh Điện chúng ta vào mắt.

Một vài âm thanh gào thét vang lên, phần lớn là Vương Giả Linh Vực, trong đó còn có không ít Vương Giả đỉnh phong, thậm chí là Đại Đế.

Mà ngồi phía trên, có một lão giả mặc áo bào lam trôi lơ lửng, toàn thân bao trùm trong hào quang Huyền Quang Thánh Lực, chỉ nhắm mắt không nói.

- Bẩm Thái Thượng Trưởng lão, ngày đó Triệu Phong đồ sát hai vị Đại Đế của Địa Linh Điện ta, mười sáu vị Vương Giả Hư Thần Cảnh, nếu không phải có Nam Phong vương ngăn cản, e rằng ngay cả ta cũng không trở về được.

Đại Đế áo bào vàng Trương Huyền Động xấu hổ cúi đầu nói.

- Thế lực của Triệu Phong hiện nay, cùng liên hợp với Vạn Thánh Tông vừa tấn chức Tông môn Tam Tinh, bọn hắn định chống lại Địa Linh Điện chúng ta.

- Xin Thái Thượng Trưởng lão hãy làm chủ.

Lão giả trôi nổi phía trên, đột nhiên mở bừng hai mắt, hắn không ngờ rằng, mình vừa xuất quan, đã gặp phải loại chuyện này.

Đội ngũ Hư Thần Cảnh của Địa Linh Điện, lại bị một tiểu bối tàn sát, nếu việc này truyền đi, Địa Linh Điện của hắn còn mặt mũi nào nữa?

Vạn Thánh Tông muốn quật khởi, đã hỏi qua Địa Linh Điện chưa?

Khí tức sức mạnh to lớn vô hình, khiến cho toàn bộ không gian đều mơ hồ run rẩy.

Trong mật điện, bầu không khí trở nên áp lực tĩnh mịch, không ít Vương Giả cấp Linh Vực, đều cảm thấy huyết dịch ngưng trệ, hô hấp trở nên khó khăn.

- Hừ, vùng biên hải này, Địa Linh Điện mới là bá chủ.

Liệt Thiên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, uy hiếp vô hình, khiến cho tâm thần của đám cường giả ở đây đều run lên.

Vốn dĩ, đám Trưởng lão của Địa Linh Điện, định phái ra Đại Đế vô địch và đội ngũ Đại Đế càng cường đại hơn đi bắt giết Triệu Phong.

Lúc vừa chuẩn bị xuất phát, thì nghe được tin Từ lão quái thành công tấn chức Thánh Chủ, hơn nữa còn tự mình tọa trấn Hải Yên Các.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ hành động, trong lòng có vài phần ghen khuất, chờ Liệt Thiên Thánh Chủ xuất quan.

Bây giờ, thấy Liệt Thiên Thánh Chủ tức giận như thế, bọn họ liền biết rõ, Trưởng lão sẽ tự mình ra tay.

- Bẩm Thái Thượng Trưởng lão, Triệu Phong ở Hải Yên Các đã bế quan một năm, nhưng Từ lão quái vừa tấn chức Thánh Chủ thì lại tọa trấn ở đó.

Phía dưới có một Đại Đế đỉnh phong nhắc nhở.

- Hơn nữa, giữa Triệu Phong và Nam Phong vương, có mối quan hệ mật thiết, hiện nay Nam Phong vương cũng vừa mới đột phá Thánh Chủ.

- Nam Phong vương đột phá Thánh Chủ rồi ư?

Liệt Thiên Thánh Chủ biến sắc, sắc mặt có chút ngưng trệ.

Nếu như chỉ có Từ lão quái vừa đột phá thì hắn cũng không để vào mắt, nhưng Nam Phong vương là Hoàng tộc, bây giờ lại đột phá Thánh Chủ, nếu như hắn bảo vệ Triệu Phong, mình quả thật là không thể động thủ được.

Chẳng qua, Triệu Phong giết chết hai vị Đại Đế của Địa Linh Điện và hơn mười vị Vương Giả, nếu như cứ vậy mà buông tha cho hắn, Địa Linh Điện làm sao còn có thể xưng bá biên hải nữa.

Hắn còn nghe nói Triệu Phong là người được lợi lớn nhất Không Gian Thần Huyền, còn đạt được Thứ Thần Khí Lục Thần Tiên và Mê Không Giới.

- Triệu Phong, giết người của Địa Linh Điện ta, bổn tọa sẽ đích thân ra tay.

Liệt Thiên Thánh Chủ phát ra uy nghiêm vô tận, trịnh trọng nói.

Dứt lời, hắn liền biết mất khỏi mặt điện hắc ám.

Trong mật điện, có rất nhiều Trưởng lão, tâm thần đều phấn chấn, trong đó có mấy người, là còn sống sót dưới trận đồ sát của Triệu Phong ngày trước.

- Phải tìm Nam Phong vương nói chuyện, chẳng qua trước đó...

Liệt Thiên Thánh Chủ hóa thành một đoàn hư quang, bay lên hư không vụ hải.

Ba tháng sau, trong Quỷ Vụ lâm.

Liệt Thiên Thánh Chủ còn chưa giáng lâm thì một thanh âm tang thương đã trực tiếp vang lên trong linh hồn:

- Không ở Địa Linh Điện trông coi cho tốt, chạy đến chỗ ta làm gì?

- Ta đến tìm lão quỷ ngươi, đương nhiên là có chuyện tốt.

Liệt Thiên Thánh Chủ cười nói, bay vào sâu trong Quỷ Vụ lâm.

Trong cánh rừng âm u quỷ dị, có một căn nhà gỗ đơn sơ, dòng nước lượn quanh, nhưng trong phạm vi nghìn dặm, lại không có một đầu sinh linh nào.

- Có việc nói nhanh, đừng quanh co lòng vòng.

Bên trong căn nhà gỗ, một lão giả khô gầy chậm rãi mở miệng.

- Mấy trăm năm không gặp, ngươi vẫn giống như xưa.

Liệt Thiên Thánh Chủ mỉm cười, hắn biết tính tình lão quỷ này, cho nên lập tức nói ra mục đích.

Hắn một mình một người, tìm Nam Phong vương đàm phán, không nắm chắc lắm, huống chi hiện nay Nam Phong vương đã đột phá Huyền Quang Cảnh.

Nếu thêm lão quỷ này, tin rằng Nam Phong vương sẽ không vì một tiểu bối mà đắc tội với hai Thánh Chủ, thậm chí là thế lực sau lưng bọn hắn.

Mặt khác, cũng có thể thuận thế mà diệt trừ Vạn Thánh Tông.

Vùng biên hải này, chỉ cần một cái Tông môn Tam Tinh là đủ rồi.

Thần sắc lão quỷ có vài phần quái dị, hai mắt lấp lóe tinh quang, nhìn chằm chằm Liệt Thiên Thánh Chủ rồi nói:

- Đàm phán với Nam Phong vương, sau đó diệt sát cường giả Vạn Thánh Tông vừa mới tấn chức Thánh Chủ, bắt giết một tiểu bối Hư Thần Cảnh?

- Ha ha, hết thấy đều không thể gạt được ánh mắt của ngươi.

Liệt Thiên Thánh Chủ giang tay ra, cười nói.

- Tiểu bối Hư Thần Cảnh bình thường thì cần gì Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh ngươi ra tay, tên tiểu bối này là Triệu Phong a.

Lão quỷ cười âm trầm.

Sau khi Không Gian Thần Huyền kết thúc, không ít tin tức đều truyền vào tai hắn.

Dù sao đi nữa, Không Gian Thần Huyền hiện nay cũng khác so với trước kia rất lớn.

- Không sai, hai chúng ta trước hết đi tìm Nam Phong vương đàm phán, tin rằng hắn không thể không nể mặt, sau đó, lại diệt sát Từ lão quái...

Hai mắt Liệt Thiên Thánh Chủ trở nên âm trầm, chủ động đề nghị.

Đồng tử của lão quỷ xoay tròn một vòng, lộ ra gương mặt nham hiểm hung ác, nói:

- Ta chỉ muốn một nửa đồ vật trên người Triệu Phong mà thôi.

Tại trung bộ Đại Lục Vực xa xôi.

Đại Càn Hoàng tộc, từng tòa lầu các Hoàng gia trang nghiêm rộng rãi, số mệnh Vương triều mệnh mỏng cuộn cuộn tràn ngập khắp nơi.

Trong tòa điện các rộng rãi lộng lẫy.

Thần sắc Thập Tam hoàng tử tràn ngập kích động, nói:

- Mẫu hậu, chuyện này có thật không?

- Mẫu hậu sao có thể lừa người được, phụ hoàng của người đã nói chuyện với Thái Thượng Trưởng lão của Đao Mộc gia, ưng thuận hôn ước này.

Trước mặt Thập Tam hoàng tử, một nữ tử tao nhã tuyệt đại, đầu đội kim quang, thân mặc Phượng bào hoa lệ, trên mặt đầy vẻ cứng chiều.

Bên cạnh có một nam tử trung niên uy nghi bất phàm đi tới, nói:

- Thần nhi, đây đều là công lao của mẫu hậu người, nhiều lần ở trước mặt Thánh Hoàng đề cập chuyện người yêu thích Triệu Vũ Phi.

- Cảm ơn mẫu hậu.

Trong lòng Chu Thần tràn ngập cuồng hỉ, hắn thậm chí còn nghĩ đến việc bản thân có thể âu yếm Triệu Vũ Phi, nàng ta với vẻ then thùng ướt át nhào vào lồng ngực hắn.

- Mặt khác, bởi vì chuyện này, lại có không ít thế lực gia nhập vào phe phái chúng ta, ủng hộ Thần nhi.

Ánh mắt nam tử trở nên uy nghi.

Chu Thần biết rõ “ngôn ngoại chi ý” của bá phụ.

- Thần nhi sẽ không cô phụ kỳ vọng của mẫu hậu và bá phụ, lần tranh đoạt Thái Tử này, ta nắm chắc tới chín thành, cho dù là hai Hoàng huynh, cũng không nhất định là đối thủ của ta.

Hai mắt Chu Thần tràn ngập thần quang, tự tin nói.

- Ha ha, xem ra Thần nhi đã âm thầm mời chào được viện trợ cực kỳ khủng khiếp rồi.

Sắc mặt nam tử uy nghi thoáng run, lập tức vui vẻ cười.

Nhị hoàng tử là hoàng tử lớn tuổi nhất, là một trong những lựa chọn hàng đầu trong cuộc tranh đoạt ngôi vị Thái Tử, thiên phú kinh người, vì cuộc tranh đấu Thái Tử này, hắn đã chuẩn bị gần trăm năm.

Mà bây giờ Chu Thần dám nói như vậy, có lẽ hắn thực sự rất nắm chắc.

Đồng thời, tại một gian điện các của hoàng tử khác trong Vương triều.

Một thanh niên diện mạo bất phàm, mặc hoàng bào đi tới đi lui.

- Đáng giận, không ngờ phụ hoàng lại sủng ái Chu Thần, ưng thuận hôn ước với Đao Mộc gia, đây không phải là nói Đao Mộc gia sẽ hậu thuẫn Chu Thần sao?

Hai mắt thanh niên như điện, lớn tiếng gào thét.

- Thất hoàng tử bớt giận, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ, ai bảo đương kim Thánh Hậu là mẫu thân của Thập Tam hoàng tử chứ.

Trước mặt Thất hoàng tử, một nam tử mặt như bạch ngọc, mặc nho y trắng khê nói.

- Chẳng qua việc này cũng chỉ chứng tỏ khởi điểm của Thập Tam hoàng tử cao hơn một chút mà thôi, trong cuộc tranh đoạt Thái Tử, cũng không phải là so sánh xem ai có nhiều thế lực ủng hộ hơn.

909. Chương 910: Thánh Chủ Đến

Thiên Phong Đại Đảo Vực.

Hai đạo quang ảnh Huyền Quang Thánh Lực một đen một trắng, cấp tốc phi độn trong vụ hải, rất nhanh tiếp cận Vương Hầu phủ.

Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ, phiêu lập trên tầng mây của Vương Hầu phủ, hai luồng khí tức khủng bố vô hình, tiết lộ xuống dưới.

Phốc...

Ngay lập tức, trong phương viên mấy ngàn dặm của Vương Hầu phủ, vô số sinh linh, đều cảm thấy áp lực hít thở không thông, toàn thân cứng đờ.

- Ô, Nam Phong vương không có ở đây?

Liệt Thiên Thánh Chủ dùng linh thức quét qua, trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

- Hai vị Thánh Chủ đại nhân giáng lâm Vương Hầu phủ, tại hạ là đội trưởng đội hộ vệ, không biết có thể giúp được gì?

Trong đội hộ vệ của Vương Hầu phủ, một tên tướng lĩnh mặc áo bào vàng tu vi Vương Giả đỉnh phong, nghênh đón uy áp vô hình của hai vị Thánh Chủ, gian nan bay đến gần.

Trong lòng nam tử lúc này, tâm thần vô cùng bất định.

Hai vị Thánh Chủ giáng lâm Vương Hầu phủ, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải chuyện như vậy từ khi tiến vào đội hộ vệ của Vương Hầu phủ.

Mới đây, cũng cách đây không lâu, có một vị Thánh Chủ Ma đạo đã tới.

Cũng không biết gần đây xảy ra chuyện gì, không ngừng có cường giả cấp bậc ngoài Đại Đế lui tới Vương Hầu phủ.

- Nam Phong vương đâu rồi?

Quanh người Liệt Thiên Thánh Chủ chấp chờn Thánh quang, tựa như Thần Linh, đáng vẻ khinh thường sinh linh, lạnh nhạt hỏi.

Tướng lĩnh mặc áo bào vàng chỉ cảm thấy một luồng uy áp vô hình, giống như một tòa núi lớn ập tới, khiến cho hắn không thở nổi, giống như mất đi tri giác, vội vàng trả lời:

- Mấy ngày trước, Nam Phong vương đã đến lục địa Vương triều rồi.

Hai vị Thánh Chủ liếc nhìn nhau, vốn dĩ kinh ngạc, sau đó lại lộ vẻ tươi cười.

Nam Phong vương không có ở đây.

Như vậy, hai người cũng không còn bất kỳ áp lực nào nữa.

Sau khi Triệu Phong chết, Nam Phong vương cũng không làm gì được bọn họ.

Đồng thời, trong đáy mắt Liệt Thiên Thánh Chủ nổi lên một tia hối hận, nếu như biết Nam Phong vương đã rời đi, hắn cũng không cần đi tìm lão quỷ này.

Bây giờ, hết thảy đều trở nên dễ dàng rồi, nhưng bảo vật trên người Triệu Phong, lại phải chia ra một nửa.

Hai vị Thánh Chủ nhanh chóng rời đi, vị tướng lãnh mặc áo bào vàng bên dưới lập tức hít một ngụm khí lạnh, tâm thần vẫn chưa ổn định đã trở lại Vương Hầu phủ.

Trên đường phi hành, lão quỷ bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó, chợt hỏi:

- Ta nhớ Hải Yên Các là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, Triệu Phong nuốt Hải Yên Các, vậy mà Cửu U Cung không có phản ứng gì ư?

Cửu U Cung ngày xưa chính là đại Tông Tứ Tinh, bây giờ mặc dù đã xuống dốc, nhưng cũng là Tông môn Tam Tinh đỉnh phong, là thế lực linh quân trong hàng ngũ Ma đạo.

Cho dù cho hần mượn mấy cái lá gan, lão quỷ cũng không dám có ý đồ với Cửu U Cung.

Liệt Thiên Thánh Chủ gần đây mới xuất quan, hiểu biết về tình báo có hạn, nhưng vẫn giả vờ như nắm chắc mọi chuyện, nói:

- Cửu U Cung ở sâu trong lục địa, ở vùng biển đối diện, có lẽ không kịp ra tay, huống hồ nghe nói, ánh mắt của Cửu U Cung đều tập trung tại trên người Nam Cung Thánh đang nắm giữ lực lượng Tà Thần.

Nhắc đến Nam Cung Thánh, lão quỷ cũng không nhịn được kinh ngạc.

- Thật sự là không tưởng tượng nổi, không ngờ Nam Cung Thánh lại có thể kế thừa lực lượng Thần Vị.

Trong lòng lão quỷ có vài phần cảm khái.

Hần đột phá Huyền Quang Cảnh đã được vạn năm, nhưng đến bây giờ vẫn dừng lại tại Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Còn một tiểu bối Vương Giả bình thường, không ngờ lại đạt được lực lượng Thần Vị, quả là cơ duyên mà.

Nếu như hần có được một tia cảm ngộ Thần lực, e rằng có thể lập tức đột phá Huyền Quang Cảnh trung kỳ ngay.

- Hừ, đạt được lực lượng của Thần thì sao? Thất phu vô tội, mang ngọc có tội.

Liệt Thiên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng có chút không cam lòng.

Nhưng nghĩ đến lợi ích trên người Triệu Phong, hần liền trở nên kích động.

Triệu Phong chiếm được rất nhiều trân tài và khoáng thạch truyền thuyết trong bí phủ Cổ Thần, thậm chí còn có hai kiện Thứ Thần Khí.

Đôi mắt Liệt Thiên Thánh Chủ xoay chuyển, lập tức nói:

- Lão quỷ, đợi lát nữa người đối phó với Từ lão quái, ta sẽ không chế Triệu Phong, không để hần có cơ hội sử dụng Mê Không Giới.

- Được.

Lão quỷ ngoài mặt đáp ứng, nhưng trong lòng thì biết rõ tâm tư của Liệt Thiên Thánh Chủ.

Mê Không Giới chính là đạo cụ phụ trợ, không yêu cầu cao đối với người sử dụng. Chỉ cần có trong tay, liền có thể sử dụng.

Nếu như Triệu Phong trực tiếp sử dụng Mê Không Giới để đào tẩu, bọn họ căn bản không thể truy đuổi kịp.

Mà Thứ Thần Khí Lục Thần Tiên thì lại bất đồng, chỉ là một Vương Giả, căn bản không thể thúc dục được. Cho dù là Huyền Quang Cảnh sơ thành, cũng chỉ có thể phát huy được một nửa lực lượng của Thứ Thần Khí.

Mấy tháng sau, tại Vụ Nguyệt Đảo Vực.

Hải Yên Các hiện nay, quy mô còn hơn trước kia, thành viên lui tới như nước chảy.

Mỗi ngày, Bích Thanh Nguyệt đều tổn hao một lượng lớn thời gian, để đọc hết những tin tức tình báo mới nhất.

Tình báo biết được càng sớm, giá trị càng lớn, đây gần như là toàn bộ tin tức của tổ chức tình báo.

Đột nhiên, một luồng sức mạnh to lớn vô cùng mênh mông, bao trùm khắp toàn bộ Thủy Loan Thánh Địa.

Luồng lực lượng này, phảng phất như nghiêng trời lệch đất, khiến cho vạn vật đều thần phục.

Hết thấy thành viên của Hải Yên Các, dưới luồng lực lượng này, đều cảm nhận được một luồng áp lực mãnh liệt đè ép đến mức hít thở không thông.

Tu vi thấp hơn Vương Giả, thậm chí còn phun ra một ngụm máu tươi.

Thần sắc Từ lão quái tràn ngập kinh hãi, lập tức xông ra, nhìn về phía chân trời xa xa, nơi đó có hai luồng hư quang, một đen một trắng, không khỏi rung động.

Hai vị Thánh Chủ.

Một người trong đó, là Liệt Thiên Thánh Chủ của Địa Linh Điện, còn một vị Thánh Chủ khác thì vô cùng quỷ dị, khí tức còn mạnh hơn cả Liệt Thiên Thánh Chủ.

Khóe miệng Từ lão quái lộ ra một tia cay đắng, không ngờ trận chiến đầu tiên sau khi hắn đột phá Thánh Chủ, lại là loại tình huống này.

Bích Thanh Nguyệt thở sâu, cùng đi ra với hai vị Đại Đế khác bên trong Hải Yên Các.

Đồng thời chứng kiến hai hư ảnh tựa như Nhật Nguyệt trên bầu trời, trong lòng khó tránh khỏi trầm xuống.

Linh thức của Liệt Thiên Thánh Chủ quét qua, liền tìm được vị trí của Triệu Phong, ánh mắt không khỏi sáng sờ.

Triệu Phong không phải đang bế quan ư? Tại sao lại ngủ.

Lão quỷ cũng đồng thời phát giác ra Triệu Phong vẫn còn ngủ say.

- Hừ, ta cảm thấy vị trí mất trái của hắn có một luồng lực lượng cường đại, đang dần dần thức tỉnh.

Lão quỷ hừ lạnh một tiếng, truyền âm.

Liệt Thiên Thánh Chủ cười âm tà, nói:

- Vậy thì hãy để hắn vĩnh viễn không tỉnh dậy đi.

Từ lão quái chậm rãi bay lên, là thành viên của Hải Yên Các, hắn phải ngăn cản uy áp của Thánh Chủ, nói:

- Liệt Thiên Thánh Chủ, người được tôn là Thánh Chủ, không ngờ lại ra tay với một hậu bối.

- Hừ, người thành đại sự, không cần câu nệ tiểu tiết.

Liệt Thiên Thánh Chủ không muốn giảng đạo lý với Từ lão quái, Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể vận chuyển, liền muốn ra tay.

Lão quỷ ở bên cạnh, ánh mắt bao quát chúng sinh.

Hắn căn bản không cần động thủ, thật sự là không thú vị mà.

Nhưng bỗng nhiên, lão quỷ biến sắc, lập tức quay đầu lại.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đoàn lục quang kinh thiên, giống như sao chổi, bay thẳng mà đến, khí tức to lớn che trời lấp đất, va chạm với bọn họ.

Lão quỷ và Liệt Thiên Thánh Chủ rõ ràng cảm nhận được địch ý của đối phương, sắc mặt khê biến đổi.

Đồng thời, tất cả nhân viên của Hải Yên Các đều vô cùng khiếp sợ.

Khí tức của ba vị Thánh Chủ xen lẫn, sức mạnh to lớn vô hình khiến bọn hắn có cảm giác, thiên địa dường như muốn sụp đổ.

Không ngờ, thậm chí có ba vị Thánh Chủ giáng lâm Hải Yên Các.

Hết thấy thành viên đều chìm vào tuyệt vọng.

Ba vị Thánh Chủ, cho dù là Tông môn Tam Tinh bình thường, cũng không thể chống lại.

Chỉ thấy trong đoàn lục quang có một nam tử tướng mạo uy nghiêm hoàn mỹ, hai mắt như sao, mái tóc trắng tuyết bước ra.

Linh thức của hắn quét qua, ánh mắt liền tập trung về nơi mà Triệu Phong đang ngủ say.

Từ lão quái và Bích Thanh Nguyệt liếc nhìn nhau, bọn họ phát giác ra, vị Thánh Chủ này, dường như không phải là địch nhân.

Có lẽ, bọn họ còn có hi vọng.

- Lão phu là Liệt Thiên Thánh Chủ của Địa Linh Điện, các hạ là ai?

Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ đứng song song, mở miệng hỏi.

Vị Thánh Chủ trước mặt, uy nghiêm khí thế không phải bình thường.

Nhưng cho dù vị Thánh Chủ này là tới viện trợ Hải Yên Các, hắn cũng không sợ. Dù sao thì đối phương thoát nhìn cũng là Thánh Chủ Mộc hệ, có lẽ không sợ trường chiến đấu.

- Bát đại thế gia Đoan Mộc gia, Đoan Mộc Thanh.

Nam tử tóc trắng lạnh nhạt nói, đối mặt với uy áp khí tức của hai vị Đại Đế, đều không sợ hãi chút nào.

Bát đại thế gia?

Sắc mặt Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ thoáng co giật, giống như bóng da, khí thế xui xuống.

Bát đại thế gia là gia tộc truyền thừa cổ xưa của Đại Càn Vương triều, lực ảnh hưởng khổng lồ, có ngàn vạn quan hệ với Vương triều.

Cho dù xếp hạng hiện nay của Đoan Mộc gia khá thấp, nhưng cũng không phải là đối tượng mà những siêu cấp đại Tông Tam Tinh có thể so sánh.

Huống chi, tại khu vực biên hải này, Địa Linh Điện chỉ là Tông môn Tam Tinh bình thường.

Từ lão quái và Bích Thanh Nguyệt lại càng khiếp sợ hơn, không ngờ vị Thánh Chủ này, lại là người của Bát đại thế gia.

Chẳng lẽ chủ nhân và Bát đại thế gia có quan hệ gì?

- Không biết Đoan Mộc Thánh Chủ tới đây là có chuyện gì?

Liệt Thiên Thánh Chủ mỉm cười hỏi.

Đối phương là Thánh Chủ của Đoan Mộc gia, nếu như cũng nhìn trúng lợi ích trên người Triệu Phong, như vậy thì vẫn còn thương lượng được.

Diện mục lão quỷ trầm xuống, nhưng lại không làm gì được.

- Ta chỉ tới đây tìm đồ nhi của ta mà thôi.

Đoan Mộc Thanh nhìn thẳng vào hai người, mái tóc trắng không gió tự lay động.

- Đồ nhi?

Liệt Thiên Thánh Chủ nao nao, từ khi Đoan Mộc Thanh đến đây cho đến bây giờ, hắn liền phát hiện linh thức của Đoan Mộc Thanh, đều quan sát Triệu Phong.

Bởi vậy, hắn cho rằng, đối phương cũng muốn lợi ích trên người Triệu Phong.

Không ngờ rằng, Đoan Mộc Thanh lại đến đây tìm đồ đệ.

Đồ đệ?

Khóe miệng Liệt Thiên Thánh Chủ thoáng co giật, trong lòng trầm xuống.

Chẳng lẽ, Triệu Phong là đồ đệ của Thánh Chủ của Đoan Mộc gia?

Làm sao có thể? Triệu Phong sao có thể có quan hệ với Đoan Mộc gia được?

Tin tức quan trọng như vậy, tại sao nhân viên tình báo của Địa Linh Điện lại không nói với hắn?

Như vậy, nếu như bọn hắn ra tay với Triệu Phong, cũng chính là đắc tội với Đoan Mộc gia.

- Không sai, đồ nhi của ta gọi là Triệu Phong.

Về mặt Đoan Mộc Thanh đầy tự tin, đi đến bên cạnh Từ lão quái, nhìn về phía Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ.

Từ lão quái thì mừng rỡ như điên, thật không ngờ rằng, chủ nhân lại có quan hệ với Đoan Mộc gia.

Bích Thanh Nguyệt thì nhẹ nhàng thở ra một hơi, trong lòng lại càng thêm sùng kính đối với chủ nhân.

Những thành viên bên dưới vẫn còn đang ngây ngẩn, chợt như tỉnh mộng, thần sắc tràn ngập kích động.

- Thái Thượng Trưởng lão, không ngờ lại là người của Đoan Mộc gia.

- Đây chính là Bát đại thế gia của Đại Càn Vương triều.

- Thánh Chủ của Đoan Mộc gia tới cứu chúng ta rồi.

Sắc mặt của Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ càng thêm âm trầm khó coi, ngây người tại chỗ. Nếu như đánh nhau, bọn hắn tuyệt đối chiếm ưu thế.

Nhưng bọn hắn lại không thể động thủ, cũng không dám động thủ.

- Chúng ta chỉ đi ngang qua đây mà thôi, cũng không phải đến quấy rầy.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, cáo từ.

Hai đại Thánh Chủ trao đổi thần sắc, thở dài thật sâu, về mặt tràn ngập bất đắc dĩ, cuối cùng cũng từ bỏ, chuẩn bị rời khỏi đây.

Mà lúc này, trong mật thất, đầu Triệu Phong thoáng nghiêng qua một bên, mái tóc vàng nhạt trên đầu trôi nổi trong không trung.

Một luồng sóng vàng vô hình, tản ra khắp bốn phía, kéo dài đến vô hạn.

Luồng gợn sóng này, không phải chân nguyên, cũng không giống ý chí linh hồn.

Nhưng lại xuyên qua thân thể của tất cả mọi người ở đây.

Hết thấy cường giả, đều khẽ run một trận, trong lòng kinh ngạc bất định.

Lúc bị luồng sóng vàng này đảo qua, bọn hắn có cảm giác như toàn bộ bí mật trên người, đều bị bại lộ, không còn giữ lại chút nào.

Hai vị Thánh Chủ nhìn thật sâu về nơi Triệu Phong bế quan, có vài phần nghi hoặc, liền nhanh chóng rời đi.

Mà mọi người của Hải Yên Các thì đều nhẹ nhàng thở ra, hơn nữa vô cùng kinh hãi.

Đoan Mộc Thanh chậm rãi hạ xuống, mừng rỡ nói:

- Lần này lột xác, Mâu Thần của Triệu Phong, sẽ càng cường đại hơn.

910. Chương 911: Hồn Thể

Đoan Mộc Thanh chậm rãi hạ xuống, nhìn về phía mật điện mà Triệu Phong đang ngủ say, mừng rỡ nói:

- Lần này lột xác, Thần Mâu của Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn.

Lúc ở Huyền Chân Thánh Tông, Đoan Mộc Thanh đã tận mắt nhìn thấy mắt trái của Triệu Phong lộ xác cường đại.

Mà lúc đó, Triệu Vũ Phi có được Tiểu Thế Giới và Tàn linh Tử Thánh trợ giúp, vậy mà vẫn không thể chống đỡ nổi huyết mạch đồng tử và linh hồn bí thuật của hắn.

Chẳng qua vừa rồi, trong lúc vô tình, Triệu Phong tản mát ra năng lượng chấn động, không giống linh hồn, nhưng lại xuyên thấu vật chất, lại càng không có quy tắc áo nghĩa, khiến Đoan Mộc Thanh không thể đoán ra được.

- Lần trước Thần Mâu của Triệu Phong lộ xác, đạt được ý chí linh hồn tăng trưởng, không biết lần này sẽ phát sinh biến hóa gì.

Đoan Mộc Thanh cười âm áp, vô cùng chờ mong.

- Đoan Mộc Thánh Chủ mời vào.

Bích Thanh Nguyệt vội vàng nghênh tiếp, không dám khinh thường.

Vị Thánh Chủ này là người của Đoan Mộc thế gia, còn là sư phụ của chủ nhân.

Mà đối phương còn giải cứu Hải Yên Các vào tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Ngay cả Liệt Thiên Thánh Chủ và một vị Thánh Chủ khác, cũng bị chấn nhiếp mà rời đi.

Đều là Thánh Chủ, nhưng Từ lão quái chỉ có thể đứng sau Đoan Mộc Thanh mà thôi.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, đồ đệ của ngài vẫn còn đang bế quan.

Bích Thanh Nguyệt nở nụ cười áy náy, nói.

- Hắn đã ngủ say bao lâu rồi?

Đoan Mộc Thanh hỏi thăm.

- Gần một năm rồi.

Bích Thanh Nguyệt thành thật trả lời.

Thần sắc Đoan Mộc Thanh thoáng rung động, không ngờ Triệu Phong đã ngủ say lâu như vậy, còn nhớ rõ lần trước cũng chỉ mấy tháng mà thôi.

- Ta ở lại đây, chờ Triệu Phong tỉnh lại.

Sau đó, Đoan Mộc Thanh liền tiến vào.

Toàn bộ thành viên của Hải Yên Các, lập tức cảm thấy tiền đồ như gấm.

Có quan hệ với Bát đại thế gia, sẽ không còn thế lực nào có thể ngăn cản Hải Yên Các phát triển được.

Một luồng nhiệt huyết, bắt đầu thiêu đốt trong ngực người trẻ tuổi này.

Sau khi Liệt Thiên Thánh Chủ và lão quỷ rời đi, cảm xúc vô cùng oán giận, những nơi bọn hắn đi qua, đều trở nên u ám, phong bạo nổi lên bốn phía, giống như thiên băng địa liệt.

- Lão gia hỏa này, về sau có làm việc thì trước hết hãy tra rõ ràng đã.

Ánh mắt lão quỷ trở nên lạnh lùng, một luồng khí tức âm trầm tản ra, giận dữ rời đi.

Hắn tốt xấu gì cũng sống một mình, từ trước đến nay đều bế quan ẩn cư.

Mà Liệt Thiên Thánh Chủ thân ở Tông môn, lại có tổ chức tình báo, không ngờ vẫn mơ hồ như vậy.

Sau khi Liệt Thiên Thánh Chủ trở về Địa Linh Điện, lập tức giận dữ, toàn bộ Địa Linh Điện đều lâm vào bối rối.

Phần lớn mọi người, đều không biết tại sao Thái Thượng Trưởng lão lại giận đến tím mặt.

- Tấn Quang Đại Đế, điều tra chi tiết Triệu Phong thật triệt để cho ta, triệt để điều tra.

Liệt Thiên Thánh Chủ giận dữ đến mức hư không rung chuyển, gần giọng nói.
Phía dưới, một vị Đại Đế trẻ tuổi quỳ trên mặt đất, toàn thân run rẩy.

Thậm chí bây giờ, không gian mắt trái của Triệu Phong, vẫn còn chứa đựng những tin tức mà ngày trước đánh cắp được.

Một ngày nọ.

Trong Kim Đồng của Triệu Phong, chợt bắn ra một chùm tia sáng màu vàng, chiếu xạ lên tảng đá trước mặt.

Phành...

Tảng đá lập tức chia năm xẻ bảy, biến thành một đồng đá vụn thật nhỏ.

- Năng lực phân giải, có thể xuyên thấu vật chất, vượt xa Phá Diệt Thần Quang, nhưng độ phân giải vẫn không đủ mạnh.

Triệu Phong lắc đầu thở dài, mục tiêu của hắn, ít nhất phải khiến tảng đá biến thành hạt.

Bằng không thì làm sao có thể phân giải công kích chân nguyên được.

Một tháng sau...

Triệu Phong đi đến trước một tảng đá lớn, hít một hơi thật sâu.

Đồng lực trong mắt trái vận chuyển, một chùm tia sáng kim sắc trong suốt bắn ra, xuyên thấu trung tâm cự thạch.

Ầm...

Bộ phận bị chùm tia sáng kim sắc chiếu trúng, lập tức biến mất, tạo thành một cái hố trống rỗng.

Giống như khối cự thạch này, ban đầu chính là như vậy, không nhìn ra chút thủ đoạn nào là do con người làm ra.

Có lẽ, chỉ có người có linh thức hoặc cảm giác mạnh mẽ, mới có thể cảm giác được trong không khí trôi nổi lơ lửng vô số hạt nguyên tử cực nhỏ.

- Cơ bản đã thành hình rồi, tiếp theo cần phải thực hành nhiều hơn.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười.

Dù sao đi nữa, hòn đá bên trong Tiểu Thế Giới của Mê Không Giới, cũng đã bị Triệu Phong phân tích hơn ngàn lần.

Cho dù Triệu Phong không sử dụng mắt trái, cũng có thể dễ dàng vẽ ra kết cấu của những hòn đá này.

Nhưng bất luận là hạt cấu tạo chân nguyên hay linh hồn, cũng đều hoàn toàn bất đồng.

Nói cách khác, nếu Triệu Phong muốn phân tách những thứ mà hắn không biết, tốc độ và hiệu quả sẽ thấp hơn một chút.

- Triệu Phong.

Đoan Mộc Thanh đánh thức Triệu Phong dậy.

- Lại đến Truyền Tống Trận vượt qua thành rồi.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra.

Đại Càn Vương triều, địa vực rộng lớn, trước mắt còn chưa xuất hiện Truyền Tống Trận vượt qua Châu, chỉ nghe nói Trận Pháp Sư của Hoàng tộc đang suy nghĩ cách.

Mỗi một Châu, chỉ có vài Truyền Tống Trận vượt qua thành, thường là ở khu vực phồn hoa nhất, thành thị phồn hoa nhất.

Mà Truyền Tống Trận vượt qua thành, cũng phải bất kỳ kẻ nào cũng có quyền sử dụng.

Triệu Phong nhìn về phương xa.

- Có chút không đúng.

Triệu Phong mở miệng nói.

Triệu Phong thu hồi Phong Diễm Phi Xa, cùng Đoan Mộc Thanh đi đến tòa cung điện to lớn phía trước.

- Truyền Tống Trận xuất hiện trực trực, đang sửa chữa, tạm thời không đi vào được.

Bên ngoài cung điện, hai gã tướng lĩnh mặc áo bào vàng, tu vi đều là Nhữ bước Vương Giả, thoáng nhìn qua nam tử tóc vàng và nam tử tóc trắng đang đi tới, vội vàng ngăn lại.

Hai sư đồ nhìn nhau, đã có quyết định.

Trước tiên ở lại nơi này nghỉ ngơi một thời gian.

- Hai vị chậm đã.

Lúc này, từ trong cung điện, có một lão giả vội vã bay ra.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, Truyền Tống Trận vượt thành, rất nhanh liền có thể sử dụng, ngài có thể vào đây ngồi một lúc chờ đợi.

Lão giả nhìn về phía Đoan Mộc Thanh, trên mặt lộ vẻ cung kính.

Hơn nửa năm trước, Đoan Mộc Thanh đã sử dụng qua Truyền Tống Trận ở đây, những tin tình báo này, lão giả đều ghi chép lại.

Hai vị tướng lĩnh mặc áo bào vàng bên cạnh lập tức lộ ra thần sắc rung động, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh.

Bọn họ nào biết được, nam tử tóc trắng này lại là một vị Thánh Chủ.

Hơn nữa, đối phương còn thuộc Bát đại thế gia.

-Ồ... Nếu như đã có thể sửa được ngay, vậy thì đợi một lúc vậy.

Trong đại điện, cũng có hai đội ngũ đang chờ đợi.

Trong đó có sáu người, ba lão giả, hai thiếu niên, một thiếu nữ, đều là tóc tím.

- Thánh Chủ của Đoan Mộc gia?

Một lão giả tóc tím gương mặt tái nhợt, hai mắt thâm thúy như sao, nhìn về phía Đoan Mộc Thanh.

Mà thiếu nữ tóc tím xinh đẹp tuyệt luân kia thì lại gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Người là Triệu Phong?

Hồi lâu sau, trong mắt thiếu nữ tóc tím lộ ra một tia kiêng kỵ, thanh âm tràn ngập kinh ngạc.

913. Chương 914: Thực Chiến

- Người là Triệu Phong?

Trong mắt thiếu nữ tóc tím chợt lộ vẻ kiêng kỵ, kinh hãi thốt lên.

Lập tức, toàn bộ ánh mắt trong đại điện, đều tập trung trên người Triệu Phong, mang theo vẻ hoài nghi.

Triệu Phong, người chiến thắng nhất trong Không Gian Thần Huyền, người chủ đạo trong Tử Phát Song Tà, còn có rất nhiều truyền thuyết thần bí liên quan đến thiếu niên này.

Những điều này khiến cho đám người thế hệ trẻ, cảm thấy có chút phóng đại.

Mọi người đều biết, Triệu Phong chính là người chủ đạo trong Tử Phát Song Tà, vậy mà không ngờ đối phương lại là một thiếu niên tóc vàng mắt vàng.

- Cơ Lan, hẳn thật sự là Triệu Phong?

Gã nam tử tóc ngắn ở bên cạnh Cơ Lan nhú mày, chợt hỏi với vẻ nghi hoặc.

Sau khi Cơ Lan trở lại Cơ gia, lại cùng đám trưởng bối trong gia tộc đề cập đến huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Bởi vậy, bất kể là đám lão bối hay là tân bối của Cơ gia, đều muốn kiến thức qua huyết mạch đồng tử của Triệu Phong.

Trước mắt, tại Đại Lục Vực, ngoại trừ hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết ra, thì huyết mạch đồng tử của Cơ gia là đứng trên đỉnh phong tại Vương triều.

- Hẳn chính là Triệu Phong!

Cơ Lan lập tức khấp định, trong Không Gian Thần Huyền, nàng đã bị Thần Linh Nhân của Triệu Phong cản trở, ngoài ra còn tận mắt chứng kiến nhiều loại năng lực huyết mạch đồng tử cường đại của Triệu Phong.

Hình tượng của Triệu Phong, đã khắc sâu trong đầu nàng, nàng há có thể nhận lầm?

Chẳng qua, cũng may nhờ có Triệu Phong, đã đánh bại Cơ Lan hoàn toàn tại lĩnh vực mà nàng am hiểu nhất. Cho nên sau khi Cơ Lan trở về gia tộc, tính tình đã thay đổi rất lớn, chuyên tâm khắc khổ nghiên cứu bí thuật Đồng lực của Cơ gia, huyết mạch Tử Tinh Đồng lại càng tinh thuần hơn.

- Đừng tưởng rằng nhuộm tóc là có thể thoát được tiếng xấu!

Cơ Lan khẽ lẩm bẩm.

Bầu không khí xung quanh có chút xấu hổ.

Trong đại điện, một phương thế lực khác, chính là Thành chủ của tòa đại thành này, nhưng lại hoàn toàn không cùng một cấp bậc với Bát đại thế gia.

Bọn hắn lúc này, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Đoan Mộc Thanh, bá kiến Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia.

Đoan Mộc Thanh mỉm cười hành lễ, hắn đã nghe qua thân phận của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyền, không khỏi liên tưởng tới chuyện Triệu Phong đã đoạt đi bảo vật của Cơ gia.

Tinh Ma Thánh Chủ là Thái Thượng Trưởng lão vô cùng cổ xưa của Cơ gia, một đôi huyết mạch đồng tử đã đạt đến trình độ xuất thần nhập hóa.

- Nghe nói Đoan Mộc gia có một vị mới tấn chức Thánh Chủ, thì ra là ngươi.

Lão giả tóc tím tái nhợt kia chợt lêng tiếng, thanh âm tang thương quanh quẩn trong hư không.

Thế lực của Thành Chủ và lão giả trấn thủ Truyền Tống Trận đều thâm giạt mình, có cảm giác như trời đất đảo lộn, hồn phách bay bổng.

Đây là lần đầu tiên Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia nói chuyện, không hề thấy mở miệng, nhưng lời nói lại vang vọng tại phương diện linh hồn, khiến người khác sinh ra ảo giác.

Ngay cả Triệu Phong cũng thập phần thận trọng nhìn về phía vị Tinh Ma Thánh Chủ này, tạo nghệ Đồng thuật tại phương diện linh hồn của đối phương, tuyệt không tầm thường.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc ánh mắt tiếp xúc với đôi mắt tím nhạt đục ngầu của Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong chợt cảm thấy bản thân như rơi vào một thế giới Tinh Không mờ mịt bao la, có Viêm Hỏa màu đen đang thiêu đốt vô số ngôi sao, âm âm rơi xuống, bao trùm cả bầu trời.

Mắt trái của Triệu Phong lập tức lập lòe kim quang, hết thấy đều khôi phục như cũ.

- Rất mạnh, không hề sử dụng Đồng lực, chỉ liếc mắt một cái, đã khiến ta lâm vào ảo giác rồi.

Triệu Phong thâm giạt mình, đây là người có Đồng lực mạnh nhất mà hắn từng gặp, xem ra, tu vi của lão giả này, còn vượt qua Thánh Chủ bình thường.

Tinh Ma Thánh Chủ nhìn về phía Triệu Phong, khuôn mặt có chút động dung.

Đoan Mộc Thanh khiêm tốn giải thích:

- Vận khí tốt, toàn bộ đều nhờ vào sự giúp đỡ của Đoan Mộc gia, ở trong Không Gian Thần Huyền thu hoạch được một chút, nên mới may mắn đột phá!

Mặc dù đều là Thánh Chủ sơ kỳ, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ ít nhất đã sống bốn vạn năm, không thể dùng tu vi để cân nhắc thực lực thật sự được.

- Vị này chính là đồ nhi của ta!

Đoan Mộc Thanh giới thiệu Triệu Phong là đệ tử, cấp cho hắn thân phận thuộc Bát đại thế gia, nhưng lại không nói hắn chính là Triệu Phong.

Mọi người của Cơ gia đều sửng sốt, lại càng thêm hoài nghi thân phận của thiếu niên tóc vàng này.

Tử Phát Song Tà hình như đều đến từ Thương Hải, hắn không có quan hệ với Đoan Mộc gia mới đúng.

Cơ Lan thì lại lộ ra dáng vẻ như vừa tỉnh ngộ.

Chợt nhớ đến Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyền, chỉ duy nhất không cướp đoạt của Đoan Mộc gia, tuy nhiên lúc đó, các thế lực khác vẫn còn ngờ vực vô căn cứ.

Hơn nữa, Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, dường như còn có một tầng quan hệ không rõ ràng.

- Đây là ba đệ tử của ta!

Tinh Ma Thánh Chủ mỉm cười, ý tứ hàm xúc vô cùng rõ ràng.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, xem ra đồ đệ của ngài thân mang huyết mạch đồng tử, nhất định bất phàm, vẫn bồi hết sức tò mò, muốn cùng luận bàn với hắn một phen!

Nam tử tóc ngắn của Cơ gia, chợt chủ động đứng ra, trong mắt lập lòe tinh quang lam sắc.

- Sư tôn, hãy để cho đồ nhi thử xem!

Không đợi Đoan Mộc Thanh lên tiếng, Triệu Phong đã chủ động đứng ra.

Gần đây, Triệu Phong đều một mực ở trong Mê Không Giới nghiên cứu năng lực phân giải của Kim Đồng, đã phân giải vô số hoa cỏ cây cối, bây giờ đang muốn thực chiến một phen.

Thấy Triệu Phong chủ động đứng ra ứng chiến, trong lòng hai vị Trưởng lão khác của Cơ gia đều thầm cười lạnh.

Tử Tinh Đồng của Cơ Vô Dã, ngoại trừ thiên tài thể hệ trước của Cơ gia ra, ở trong đám thế hệ trẻ, là vô địch thủ.

Không ai có thể sánh được với Cơ Vô Dã tại phương diện Đồng thuật.

- Ha ha, huyết mạch đồng tử của Vô Dã ca ca, chính là Tử Tinh Đồng biến dị.

Một gã thiếu niên trẻ tuổi bên cạnh Cơ Lan chợt cười, trong lòng hắn, Cơ Vô Dã chính là tấm gương mà hắn luôn hướng tới.

Tử Tinh Đồng sở trường công kích linh hồn Huyền đạo, mà Tử Tinh Đồng biến dị của Cơ Vô Dã, còn có thể kèm theo công kích phương diện vật chất, quả thật khiến người khác khó lòng mà phòng bị được.

Ánh mắt Cơ Lan, từ đầu tới cuối đều nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Vị thiếu niên thần bí này, vẫn luôn giữ dáng vẻ trầm ổn tĩnh táo, không nhìn ra được suy nghĩ trong lòng hắn, giống như đối phương luôn giấu mình trong màn sương mù thần bí vậy.

Tu vi của Triệu Phong hiện nay, ngay cả nàng cũng không thể nhìn thấu.

Cơ Lan không cho rằng, Cơ Vô Dã có thể chiếm tiện nghi được từ trong tay Triệu Phong.

- Tại hạ Cơ Vô Dã.

Thần sắc nam tử tóc ngắn, khó dấu được vẻ kiêu ngạo, lập tức báo danh.

- Xin chỉ giáo!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, mái tóc vàng không gió tự lay động, con mắt như hổ phách, chợt nổi lên một tầng Thánh quang kim trạch.

Sắc mặt hắn trầm xuống, hắn đã chủ động báo ra danh tự, vốn cũng hi vọng đối phương sẽ báo ra danh tự.

Hành vi không báo danh của Triệu Phong, đối với Cơ Vô Dã mà nói, giống như phốt lò hắn, vô cùng khuất nhục.

- Được lắm.

Thần sắc Cơ Vô Dã chợt ngưng trệ, hai mắt nổi lên tinh quang lam sắc lấp lánh, một luồng khí tức linh hồn thâm trầm lập tức tản ra.

Tinh Thần Vãn Lạc!

Đồng lực càng cường đại hơn, từ trong mắt Cơ Vô Dã đột nhiên lóe lên, giống như Liệt Viêm lam sắc tràn ngập bầu trời.

Rầm rầm...

Tại phương diện linh hồn, vô số ngôi sao bị hỏa diễm lam sắc thiêu đốt, che trời kín đất, nổ vang ầm ầm, thanh thế ngập trời, khiến cho tâm thần của người khác sụp đổ, vô lực phản kháng.

Đồng thời, linh hồn của Triệu Phong, cũng bị một đám Hỏa Tinh lam tử thiêu đốt trối buộc, gắt gáo quần lấy.

Lúc Hỏa Tinh lam diễm nện xuống, đối phương sẽ hồn phi phách tán.

- Phân giải!

Thần sắc Triệu Phong vẫn thản nhiên bất động, mái tóc vàng khẽ bay lên, một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường, từ trong mắt trái tản ra.

- Ý chí Đồng lực thật mạnh!

Sắc mặt Cơ Vô Dã khẽ biến, thu hồi sự khinh thị trong lòng, luồng ý chí Đồng lực này, quả thật không hề thua kém hắn.

Ngoại trừ Tinh Ma Thánh Chủ ra, mọi người của Cơ gia, đều cảm thấy huyết mạch đồng tử đột nhiên run rẩy một cách khó hiểu.

- Hắn đã trưởng thành đến tình trạng như vậy rồi ư?

Thần sắc Cơ Lan có chút giật mình, không dám tin tưởng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái, một đạo kim quang chiếu xạ ra, trực tiếp xuyên thấu hỏa tinh lam sắc trong bầu trời đêm.

- Ô? Công kích vật chất?

Cơ Vô Dã có chút ngốc trệ.

Công kích vật chất và công kích linh hồn, không thể nào ảnh hưởng lẫn nhau, đây chính là kiến thức thông thường.

Không ngờ lại có người đem công kích vật chất đi ngăn cản công kích linh hồn, tên thiếu niên tóc vàng này bị ngu ư?

Cơ Vô Dã không khỏi cười nhạo, xem ra người này, cũng không phải là Triệu Phong.

Tất cả mọi người ở đây, cũng đều phát giác ra có gì đó không đúng.

Biểu hiện của Triệu Phong, rõ ràng là Đồng lực chấn động dị thường, Đồng thuật thi triển ra, lại xuyên qua Đồng thuật công kích của Cơ Vô Dã.

- Không đúng, đó là cái gì?

Thiếu niên còn nhỏ của Cơ gia, chợt mở trừng hai mắt, kinh hãi hét lên.

Chỉ thấy, bộ phận của ngôi sao hỏa diễm bị kim quang xuyên thấu, đang chậm rãi tiêu thất trong hư không.

Không hề có lực lượng linh hồn va chạm, vậy mà công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, lại cứ như vậy mà biến mất.

Mà thậm chí, tổn thương vật chất trong công kích, cũng biến mất một cách quỷ dị.

Tất cả mọi người ở đây đều ngừng thở, cẩn thận cảm nhận một màn này, cảnh tượng vô cùng kỳ dị.

- Làm sao có thể? Ý chí linh hồn của ta, ngay cả ý chí Đồng lực, cũng bị biến mất toàn bộ.

Hai mắt Cơ Vô Dã tràn ngập sợ hãi, hắn không thể tin nổi, tại sao lại có loại Đồng thuật quỷ dị như vậy.

Đoan Mộc Thanh không sở trường lĩnh vực linh hồn, cho nên cũng thể tưởng tượng nổi một màn này.

Trong đôi mắt tím nhạt đục ngầu của Tinh Ma Thánh Chủ, chợt lấp lóe tầng tầng tinh trạch tử sắc mờ mờ, nhìn về phía điểm tiếp xúc trong công kích linh hồn của hai người.

- Hít...

Mắt trái của Triệu Phong chợt truyền đến một trận đau đớn.

Trong công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, có kèm theo tổn thương vật chất, cực kỳ khó phân giải, hơn nữa Đồng lực tiêu hao rất lớn.

Hướng hồ, đây vẫn là lần đầu tiên Triệu Phong sử dụng chiêu này trong chiến đấu.

Quả nhiên, phân giải hoa cỏ đất đá và phân giải công kích linh hồn, hoàn toàn không phải cùng một cấp độ.

Hạt ẩn chứa bên trong công kích linh hồn, so với hoa cỏ trong Tiểu Thế Giới, còn nhiều hơn gấp mấy ngàn lần.

Một luồng thông tin phức tạp tràn quý, lập tức tràn vào trong kim cầu trong không gian mắt trái.

Cảm giác đau đớn càng ngày càng mạnh, Triệu Phong không thể không đình chỉ phân giải, nhắm mắt trái lại.

- Thiếu niên tóc vàng kia đình chỉ bí thuật rồi.

Công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, chỉ tiêu thất một bộ phận.

Cho nên ngôi sao hỏa diễm lam sắc kia, vẫn như cũ lao tới Triệu Phong.

Mà lúc này Triệu Phong lại nhắm mắt, đứng yên tại chỗ, không hề nhúc nhích.

- Hắn muốn làm gì?

Tâm tình của Cơ Lan cực kỳ phức tạp, thiếu niên này vĩnh viễn khiến cho người khác cảm thấy không thể nắm bắt được.

Rầm rầm rầm...

Ngay lập tức, ngôi sao hỏa diễm đã đánh lên ý chí linh hồn của Triệu Phong.

Phốc phốc phốc...

Linh hồn tử sắc của Triệu Phong, chợt nổi lên một tầng lôi điện.

Toàn bộ công kích linh hồn, đều bị lực lượng Lôi Kiếp đánh tan, kể cả những trói buộc gắt gao quấn lấy linh hồn hắn.

Phốc...

Trong đại diện, hết thấy mọi thứ đều khôi phục như thường, mà Triệu Phong và Cơ Vô Dã, lại cùng lúc đứng yên tại chỗ.

Triệu Phong đột nhiên mở ra mắt trái màu vàng, nhìn về phía Cơ Vô Dã.

Hít...

Cơ Vô Dã cảm thấy toàn thân run rẩy, hẳn có cảm giác như tất cả mọi thứ của bản thân, kể cả linh hồn, đều bị đối phương khống chế vậy.

Giống như trong cơ thể hắn, tồn tại một con mắt, có thể nhìn thấu mọi thứ của hắn.

- Cơ Vô Dã, cam bái hạ phong!

Cơ Vô Dã xoay người cúi đầu, trực tiếp lui về.

Mặc dù hắn không biết tại sao công kích linh hồn của mình lại tiêu thất trong hư không.

Nhưng cuối cùng, lôi điện cực nhỏ tràn ngập trong linh hồn của Triệu Phong, đã khiến cho hắn hiểu được, bản thân không thể là đối thủ của thiếu niên này.

Linh hồn, Đồng thuật của thiếu niên tóc vàng này, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi, khiến cho hắn triệt để thuận phục.

Cơ Lan cười với vẻ bất lực, hiện nay, nàng ngay cả việc lý giải Đồng thuật mà Triệu Phong thi triển cũng không thể.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, người đã thu được một đồ nhi rất tốt.

Tinh quang trong mắt Tinh Ma Thánh Chủ dần nhạt đi, khẽ mở miệng mỉm cười.

- Không biết vị tiểu huynh đệ này lúc rảnh có muốn đến Cơ gia ta làm khách hay không, huyết mạch đồng tử và bí thuật của Cơ gia, tại Đại Càn Vương triều này, cũng là số một số hai.

Tinh Ma Thánh Chủ không hề che giấu ý mời chào.

Trong Bát đại thế gia, thực lực của Cơ gia hơn xa Đoan Mộc gia.

Lão giả trấn thủ Truyền Tống Trận và Thành chủ, cũng nhìn về phía Triệu Phong với vẻ vô cùng hâm mộ.

- Đa tạ Tinh Ma Thánh Chủ, nếu có cơ hội, văn bối sẽ đi thỉnh giáo.

Sắc mặt Triệu Phong khôi phục như thường, nở nụ cười ảm áp.

- Tinh Ma Thánh Chủ đang tiến về Đại Càn Hoàng tộc?

Đoan Mộc Thanh thoáng thăm dò.

914. Chương 915: Ngăn Trở

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh của bất kỳ thế lực nào, cũng sẽ không tùy ý xuất hiện bên ngoài.

Huống chi là Thái Thượng Trưởng lão của Bát đại thế gia.

Hơn nữa, bên cạnh Tinh Ma Thánh Chủ, còn có ba gã đệ tử trẻ tuổi của Cơ gia, hơn nữa đều là những người thiên phú dị bẩm.

- Mang đám tiểu bối đi Hoàng cung kiến thức một phen, không biết Đoan Mộc Thánh Chủ tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ vẫn như thường, hàm hồ trả lời.

Đoan Mộc gia ở phía Đông xa xôi, chỉ cách Hoàng Đô một Châu mà thôi.

Mà Đoan Mộc Thanh, lại xuất hiện tại khu vực biên giới phía Nam.

Chạy một đường dài đến tận đây, hẳn là có chuyện quan trọng.

- Có một vài chuyện quan trọng, không thể không rời khỏi gia tộc.

Đoan Mộc Thanh cũng trả lời một cách mơ hồ, nhưng lại khiến cho người khác không thể bắt mẫn.

Chẳng qua, đám người của Cơ gia, đều vô thức nhìn về phía thiếu niên tóc vàng Kim Đồng bên cạnh hắn.

Triệu Phong vốn là Tả Đồng Thiên Quân tại khu vực Thương Hải. Sau này lại đoạt xá trọng sinh một gã đệ tử của Vạn Thánh Tông.

Mà nơi này, cũng không xa Vạn Thánh Tông lắm.

Hơn nữa, Cơ Lan có thể khẳng định, trong Đoan Mộc gia, cũng chưa từng xuất hiện qua thiên tài huyết mạch đồng tử có Đồng thuật thần bí khó lường như thiếu niên tóc vàng này.

Thân phận của thiếu niên tóc vàng này, rất giống với Triệu Phong.

Mà lúc này, Đoan Mộc Thanh ngàn dặm xa xôi chạy tới biên hải, chính là muốn đưa Triệu Phong trở về Đoan Mộc gia.

Nguyên nhân không cần nói cũng biết – cuộc tranh đấu Thái Tử.

Với biểu hiện của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyền, cho dù là thế gia huyết mạch đồng tử đỉnh cao như Cơ gia, cũng không thể nhìn thấu được Đồng thuật thần bí này.

Tuyệt đối có thể vì Đoan Mộc gia mà tranh thủ được một danh ngạch.

- Đoan Mộc Thánh Chủ, Truyền Tống Trận đã được chữa trị hoàn tất, lão hủ đi trước một bước!

Mọi người của Cơ gia, đều cáo biệt với Đoan Mộc Thanh.

Kỳ thật, Truyền Tống Trận vượt qua thành, đã sớm chữa trị xong.

Nhưng cuộc trò chuyện của hai vị Thánh Chủ thuộc Bát đại thế gia, ai dám cắt ngang.

- Thái Thượng Trưởng lão, vừa rồi Triệu Phong thi triển Đồng thuật, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sau khi truyền tống rời đi, Cơ Lan không nhịn được mà lên tiếng.

Đồng thời, hai thiếu niên khác của Cơ gia, cũng lập tức bày ra bộ dáng như đang rửa tai lắng nghe.

Trong mắt bọn hắn, chỉ có Tinh Ma Thánh Chủ mới có thể cho bọn hắn biết được đáp án.

Khả năng vận dụng Tử Tinh Đồng của Tinh Ma Thánh Chủ, đã đạt tới trình độ đăng phong tạo cực.

Hắn không ngừng thử nghiệm, đem Tử Tinh Đồng và những Đồng thuật khác kết hợp, khai phát ra Tử Tinh Đồng thích hợp với bản thân.

Hắn đã cống hiến cho Cơ gia rất nhiều đồng thuật cường đại mới.

Bởi vậy, tu vi của Tinh Ma Thánh Chủ không cao, nhưng Đồng thuật lại cực kỳ khủng bố.

- Phân giải!

Tinh Ma Thánh Chủ chỉ nói hai chữ.

- Phân giải?

Năm người khác cũng không hiểu ra sao, trước khi Triệu Phong thi triển bí thuật này, cũng khẽ nói ra hai chữ này.

- Thái Thượng Trưởng lão, ta hiểu rõ loại huyết mạch đồng thuật phá giải, đó là một loại Đồng thuật có khả năng suy giảm uy lực công kích, hoàn toàn bất đồng với Đồng thuật mà Triệu Phong thi triển.

Cơ Vô Dã nghĩ không ra hai chữ này có ý nghĩa gì, nhưng hắn đã từng gặp qua Đồng thuật cùng loại.

- Đồng thuật của tiểu bối kia, có chút tương tự với Đồng thuật loại phá giải.

Tinh Ma Thánh Chủ suy nghĩ sâu xa trong chốc lát, chậm rãi nói:

- Đồng thuật loại phá giải, chính là tìm ra điểm mấu chốt trong áo nghĩa công kích, dùng để phá hoại, giảm bớt uy năng, mà nguyên lý Đồng thuật của tiểu bối kia, người có thể lý giải là đem điểm mấu chốt bên trong áo nghĩa công kích, phân giải ra, hơn nữa còn là phân giải toàn bộ.

Nghe rõ lời nói của Thái Thượng Trưởng lão, đám người của Cơ gia, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ cũng biết rằng, loại Đồng thuật phá giải tiêu hao rất lớn, mà lực công kích lại quá bé nhỏ. Bởi vậy, chỉ có loại huyết mạch đồng tử đặc thù, mới có thể thường xuyên sử dụng loại Đồng thuật này, đồng thời tăng cường hiệu quả nó.

Mà theo lời Thái Thượng Trưởng lão, chính là đem điểm mấu chốt của áo nghĩa công kích, phân giải toàn bộ.

Phá hư và phân giải, hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Tựa như một bức tường kín, muốn phá hư nó thì rất dễ dàng, nhưng muốn đem cấu tạo của vách tường đá, bảo lưu nguyên vẹn, thì lại rất phiền toái.

Muốn đạt tới loại cấp độ này.

Cần có lực lượng linh hồn và Đồng lực cực mạnh.

Khó trách Triệu Phong chỉ thi triển được một nửa, lại hoàn toàn đình chỉ.

- Đây chỉ là cách nghĩ bảo thủ của ta.

Hai mắt Tinh Ma Thánh Chủ giống như lâm vào trầm tư, chậm rãi lên tiếng.

Ngay lập tức.

Mọi người liền trở nên yên tĩnh, bọn hắn cũng là người trong nghề, tự nhiên hiểu rõ, đây là lời nói thật của Thái Thượng Trưởng lão.

Đưa mắt nhìn đám người Cơ gia rời đi, Đoan Mộc Thanh và Triệu Phong cũng bước chân vào Truyền Tống Trận.

Hai vị Thánh Chủ rời đi, toàn bộ mọi người trong đại điện, mới nhẹ nhàng thở ra.

- Thiếu niên tóc vàng kia, rốt cuộc là ai, dù so Đồng thuật, vẫn khiến cho thiên tài trẻ tuổi của Cơ gia, phải một chiêu nhận thua.

Một tên thiếu niên thuộc thể lực Thành Chủ, trong lòng không khỏi rung động.

...

Truyền tống đến đại thành tiếp giáp, hai thầy trò lại cười Phong Diễm Phi Xa, tiếp tục bay lên trời.

- Triệu Phong, đây là năng lực mà Thần Mâu dị biến mang đến cho người?

Trên mặt Đoan Mộc Thanh lộ vẻ ngạc nhiên, hắn cũng không nhìn ra Đồng thuật của Triệu Phong, rốt cuộc là nguyên lý gì.

- Mắt trái dị biến, chỉ tăng cường thị lực và năng lực phân tích mà thôi, còn vừa rồi, Đồng thuật phân giải là do ta đem Đồng thuật khác kết hợp với năng lực phụ trợ, mới sinh ra Đồng thuật mới.

Triệu Phong lập tức giải thích, hắn chân thực nói ra năng lực mới của Thần Linh Nhân, đồng thời xuất xứ của Đồng thuật.

- Xem ra, chúng ta đã lý giải sai rồi.

Đoan Mộc Thanh thử đổi một góc nhìn khác, liền cảm thấy Đồng thuật của Triệu Phong, hoàn toàn không hề khủng bố như trong tưởng tượng.

Triệu Phong chỉ khiến cho phần lớn công kích linh hồn biến mất, đồng thời cũng tiêu hao rất lớn, nửa đường thì đình chỉ, thoát nhìn giống như công kích bất ngờ.

Chẳng qua, bọn họ không biết nguyên lý của nó, cho nên mới cảm thấy thần bí cường đại mà thôi.

Dù sao đi nữa, nhân loại vẫn luôn mang tâm lý sợ hãi nhất định đối với những sự vật không biết.

Sư đồ hai người hàn huyên hai câu, Triệu Phong lại lần nữa tiến vào Mê Không Giới.

Lần thực chiến này, mang đến cho hắn rất nhiều cảm ngộ.

Phân giải công kích linh hồn của Cơ Vô Dã, và phân giải hoa cỏ đất đá, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Trong công kích linh hồn của hắn, còn ẩn chứa thương hại tại phương diện vật chất.

Mắt trái của Triệu Phong, trong khoảnh khắc tiếp thu một lượng tin tức khổng lồ, cho nên mới cảm thấy đau đớn, không thể không dừng lại.

Đổi lại, chờ sau khi Triệu Phong tiêu hóa những tin tức này, công kích của Cơ Vô Dã sẽ trở nên tương đối dễ phân giải.

Mặt khác, Triệu Phong còn đem ý chí linh hồn của mình áp chế Cơ Vô Dã một bậc, sau đó tiến hành thí nghiệm.

Điểm này, Tinh Ma Thánh Chủ khẳng định cũng nhìn ra.

Chẳng qua, Tinh Ma Thánh Chủ tối đa cũng chỉ cảm thấy hứng thú đối với huyết mạch đồng tử của Triệu Phong mà thôi.

Đối với việc này, Triệu Phong cũng không hề lo ngại.

Năng lực mới của Thần Mâu, ngay cả Tiểu Tặc Miêu cũng sợ hãi, từ đó có thể thấy được nó tuyệt đối không đơn giản.

- Mỗi lần phân giải, lấy được tin tức kết cấu, đều chứa đựng trong kim cầu, ta tùy thời có thể xem xét, không như trước kia, phải thúc dục mắt trái, mới có thể phục chế và thu lấy.

Đối với điểm này, Triệu Phong hết sức hài lòng.

- Hạt và hạt kết cấu, đều có tính cộng đồng, hơn nữa hạt còn ẩn chứa thuộc tính.

Mục tiêu phân giải càng ngày càng nhiều, sau một thời gian dài quan sát, Triệu Phong đã có chút cảm ngộ.

Triệu Phong suy đoán, nếu như hắn có thể hoàn toàn lý giải những tin tức này, hiểu được áo nghĩa trong đó, sau này, hiệu suất “phân giải” bất kỳ vật chất gì, cũng sẽ tăng mạnh.

- Hạt có thuộc tính, không chỉ dừng lại tại Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, có bao nhiêu thuộc tính, cấu tạo cũng chia làm bấy nhiêu loại.

Triệu Phong bị thế giới bản chất vạn vật này hấp dẫn, ở trong Mê Không Giới, tìm tòi nghiên cứu đến vong ngã.

Hơn mười ngày qua đi.

Triệu Phong đối với kết cấu hạt, đã có được nhận thức cơ bản.

- Thân thể của Thánh Chủ, bất kể nhục thân linh hồn, cường độ Huyền Quang Thánh Lực, lực phòng ngự, năng lực khôi phục,... Nếu như ta có thể chia nó làm ba loại lực lượng...

Triệu Phong âm thầm cân nhắc, nếu như tách rời nhục thân linh hồn của Thánh Chủ và Huyền Quang Thánh Lực, ưu thế của Thánh Chủ sẽ giảm xuống rất nhiều.

Đây chỉ là cách nghĩ của Triệu Phong, không thể thử nghiệm thực tế, hắn không dám xác định.

Hơn nữa, lúc này Triệu Phong còn chưa đủ khả năng thi triển năng lực phân giải trên phạm vi lớn.

Phân giải phạm vi lớn, thì việc thừa nhận gánh nặng và áp lực, cũng sẽ tăng lên gấp bội.

Chẳng qua, có thể khẳng định là năng lực phân giải của Triệu Phong, gần như bỏ qua phòng ngự của Thánh Chủ, trực tiếp phân giải Thánh Thể.

Mà Thánh Chủ lại chưa từng tiếp xúc với tri thức hạt, không thể chủ đạo chữa trị, chỉ có thể dựa vào năng lực tự lành của bản thân Thánh Thể mà thôi.

Như vậy, đây cũng là một lá bài tẩy để tạo thành uy hiếp đối với Thánh Chủ.

- Càng miệt mài theo đuổi, lại càng phát giác ra, năng lực của Thần Mâu kim sắc bất thường, hơn nữa dường như vẫn còn có thể tiếp tục khai thác.

Triệu Phong tựa như đói khát, đắm chìm vào trong thế giới vi mô.

Trước mắt là lý giải trọng yếu nhất.

Thoáng cái đã nửa năm trôi qua.

Trong thời gian này, Triệu Phong cũng không tiếp tục tu hành nữa.

Thúc dục Kim Đồng quá mức tiêu hao ý chí linh hồn và Đồng lực, Triệu Phong muốn học tập huyền bí trong đó, nhất định càng phải tập trung hơn.

Bởi vậy, hắn không vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết để phân tâm.

Hướng hồ, tu vi Triệu Phong, Kim Khôn Thánh Lô Thể và Ngũ Hành Phong Lô Quyết, chỉ vừa mới đột phá không lâu, cần một thời gian dài để lắng đọng tích lũy.

- Triệu Phong, sắp đến Đoan Mộc gia rồi.

Đoan Mộc Thanh truyền âm.

Triệu Phong đi ra khỏi Mê Không Giới, nhìn về phía trước, chỉ thấy lâu các ưu nhĩ vô cùng rực rỡ, dòng suối uốn lượn lưu chuyển, hương hoa tiếng chim, tạo nên một mảnh thế ngoại đào nguyên.

Đoan Mộc gia tọa lạc tại trung tâm lục địa, xung quanh núi thấp chập chùng, đường ra duy nhất là một bích lưu rộng chừng mười trượng.

- Thanh Trưởng lão, kẻ này là ai?

Tại lối ra của Đoan Mộc gia, năm vị Trưởng lão của Đoan Mộc gia, đang lơ lửng trên bích lưu, xem ra đã chờ từ lâu.

- Đây là đồ nhi của ta!

Đoan Mộc Thanh nói, đồng thời một luồng khí tức Thánh Chủ, nhàn nhạt tản ra.

Áp lực khủng bố, khiến cho bầu không khí trở nên trầm trọng áp lực, Đoan Mộc Thanh từ trên cao nhìn xuống, tựa như Vương Giả Thần linh, quan sát năm vị Đại Đế, không giận tự uy.

Tu vi của năm vị Trưởng lão đều là Đại Đế, đối mặt với Thánh Chủ như Đoan Mộc Thanh, lại lộ ra dáng vẻ chất vấn, sau lưng tất có sự an bài của Thái Thượng Trưởng lão.

- Thanh Trưởng lão, đừng nóng vội, chúng ta không phải đến để làm khó dễ ngài.

Một lão giả áo bào xanh, nội tình hơi kém, dưới uy áp Thánh Chủ của Đoan Mộc Thanh, lập tức khuất phục, lộ ra dáng vẻ ủy khuất.

- Thanh Trưởng lão, Triệu Phong thân là một trong Tử Phát Song Tà, xú danh lan xa, không thích hợp nhập trú Đoan Mộc gia.

- Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyền, đã đắc tội với quá nhiều thế lực, Đoan Mộc gia hiện nay chỉ vừa mới khởi sắc, không thể làm mất thanh danh được.

...

Mấy vị Trưởng lão, thay nhau khuyên nhủ, khiến cho Đoan Mộc Thanh có chút động dung.

Dù sao thì Đoan Mộc Thanh cũng là người của gia tộc Đoan Mộc, hắn cũng hi vọng Đoan Mộc gia có thể trọng chấn hào quang chói lọi.

Nhưng độ nhi của mình là hạng người như thế nào, trong lòng hẳn rõ ràng nhất.

Trong Không Gian Thần Huyền, cướp đoạt tài nguyên bảo vật, chính chuyện thường, chẳng lẽ những siêu cấp đại Tông Tam Tinh, lại không khi nhục những thể lực Nhị Tinh?

Cường giả vi tôn, kẻ yếu bị đào thải.

Chỉ có những cường giả tự cho là đúng kia, sau khi thua thiệt trong tay kẻ yếu, mới cảm thấy mất mặt, dùng tiếng xấu để văn hôï mặt mũi.

- Mấy vị Trưởng lão, đây không phải lý do chính a.

Thần sắc Đoan Mộc Thanh chậm rãi khôi phục, tỉnh táo nói.

Mấy vị Trưởng lão cũng thoáng khựng lại, đồng loạt cúi đầu, không khuyên nhủ nữa.

Đây quả thực không phải lý do chân chính.

Bỗng nhiên, từ trong Đoan Mộc gia bắn ra một đạo lực quang chói mắt, hào quang bao phủ khắp bốn phương thiên địa, sức mạnh to lớn vô cùng, lao thẳng đến trước mặt Đoan Mộc Thanh.

- Đây chính là lý do!

Thanh âm tang thương như sóng lớn, âm sóng ập tới, uy thế ngập trời.

915. Chương 916: Áp Bách

Một đạo Thánh quang lực sắc, chiếu rọi thiên địa tứ phương, sức mạnh to lớn vô cùng, bay thẳng đến Đoan Mộc Thanh.

- Đây chính là lý do!

Thanh âm tang thương như sóng lớn, âm sóng ập tới, uy thế ngập trời.

Sắc mặt Đoan Mộc Thanh trở nên nặng nề, không ngờ Thái Thượng Trưởng lão lại trực tiếp ra mặt.

Triệu Phong cũng cảm thấy tình huống không đúng, hẳn thân là đồ đệ của Đoan Mộc Thanh, vậy mà ngay cả tư cách tiến vào Đoan Mộc gia cũng không có.

Một vị lão giả mặt vuông mặc cẩm bào trắng, lập tức đi tới trước mặt Đoan Mộc Thanh.

Khí tức và sức mạnh to lớn của hai đại Thánh Chủ va chạm, khiến cho thiên địa phong vân bốn phía bắt đầu cuộn trào, áp lực khiến không gian vặn vẹo, va chạm trong vô hình, tạo thành một Cẩm khu.

Năm vị Đại Đế lập tức lui về phía sau.

Ánh mắt lão giả mặt vuông lạnh lẽo như băng, thoáng nhìn qua Triệu Phong tóc vàng, có chút sững sờ.

Triệu Phong tóc vàng Kim Đồng, khiến cho hắn có cảm giác kỳ quái, huyết mạch đồng tử chỉ khi phát sinh dị biến, mới có thể thay đổi hình thái hoặc màu sắc đồng tử.

Hơn nữa, Triệu Phong lại không chút sợ hãi trước khí tức của hai vị Thánh Chủ va chạm.

Thân là Vương Giả, lại có thể dễ dàng ngăn cản uy áp của Thánh Chủ, quả là không thể tưởng tượng nổi.

- Đoan Mộc Thanh, hành vi của Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyền, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng? Nhân cách và phẩm hạnh như vậy, sao có thể trở thành đệ tử của Đoan Mộc gia ta?

Thần sắc của lão giả mặt vuông tràn ngập uy nghiêm, lạnh lẽo nhìn Triệu Phong ở đằng sau, tiếp tục nói.

- Mặt khác, đồng lõa của tên tiểu bối này, cũng là yêu tà, đạt được lực lượng Tà Thần, ở trong Không Gian Thần Huyền đã tiêu diệt tiểu đội tinh anh của Cửu U Cung, đến bây giờ vẫn còn bị Cửu U Cung đuổi giết!

Triệu Phong khê biến sắc, Nam Cung Thánh không ngờ lại ở Đại Lục Vực, hơn nữa dường như nguy cơ so với mình còn lớn hơn.

Cẩn thận nghĩ lại, có thể là kết nối giữa Không Gian Thần Huyền và Thương Hải quá chậm, mà hần ta lại muốn tránh đi sự đuổi giết của Diệt Thế Hắc Giao Long, cho nên Nam Cung Thánh bắt đặc dĩ, chỉ có thể trực tiếp tiến nhập Đại Lục Vực.

Bây giờ Triệu Phong mới biết được tình trạng của Nam Cung Thánh, bị đuổi giết suốt hai năm dài đằng đẳng mà vẫn chưa tử vong, có thể thấy được thực lực của Nam Cung Thánh, đã tăng trưởng mạnh mẽ.

Thật không biết, tâm tính và nhân cách của hần, đã bị bóp méo cỡ nào.

- Nam Cung Thánh!

Đoan Mộc Thanh cảm thấy trong lòng nặng nề, Nam Cung Thánh chính là Thủ tịch đệ tử của Huyền Chân Thánh Tông, là thiên tài ngàn năm khó gặp.

Chẳng qua, bởi vì nhận được lực lượng truyền thừa của Tà Thần, cho nên tại Đại Lục Vực hiện nay, mới bị thế lực đứng đầu Ma đạo là Cửu U Cung đuổi giết.

Tâm tính của Nam Cung Thánh đã bị lực lượng Tà Thần ảnh hưởng, phát sinh thay đổi rất lớn, trở nên khát máu tàn khốc.

Không ít thế lực và đội ngũ đuổi giết, đều bị Nam Cung Thánh phản sát.

Đoan Mộc Thanh không cứu được Nam Cung Thánh, Đoan Mộc gia cũng không có năng lực giữ được truyền thừa Tà Thần.

- Còn nữa, Triệu Phong am hiểu Đồng thuật Huyền thuật, ở trong Không Gian Thần Huyền, đã âm thầm ra tay với Triệu Vũ Phi, mê hoặc nó, bây giờ còn dám đến Đoan Mộc gia.

Lão giả mặt vuông tiếp tục nói, ngữ khí khắc nghiệt, sát cơ ẩn hiện.

- Thái Thượng Trưởng lão, chuyện không phải là như vậy.

Đoan Mộc Thanh lập tức phản bác, cực kỳ không lọt tai. Lúc trước, Triệu Vũ Phi và Triệu Phong ở Huyền Chân Thánh Tông, đã tình thâm ý trọng, không phải như những gì Thái Thượng Trưởng lão vừa nói.

- Nếu không phải niệm tình ngươi là sư tôn của hần, bây giờ ta sẽ lập tức chém giết tên tiểu bối này.

Lão giả mặt vuông cắt ngang lời của Đoan Mộc Thanh, ánh mắt tràn ngập phẫn nộ, nhìn chăm chăm Triệu Phong, khí thế ngập trời, chỉ đợi bộc phát.

- Đoan Mộc Thanh, ngươi thân là người của Đoan Mộc gia, vậy mà mọi chuyện đều hướng ngoại, phản đối Triệu Vũ Phi quan hệ thông gia với Hoàng tộc, còn để kẻ giặc giết đây, Triệu Vũ Phi là sư muội của ngươi đó!

Lão giả mặt vuông không hề để cho Đoan Mộc Thanh có cơ hội nói chuyện.

Đoan Mộc Thanh vốn là người đại nghĩa, có lòng chán hưng gia tộc.

Lão giả mặt vuông đem lý tính, đạo nghĩa, gia tộc bày ra, khiến Đoan Mộc Thanh không thể phản bác được.

- Đoan Mộc Thanh, ngươi hãy rời khỏi đây, từ nay về sau đừng dây dưa với Triệu Vũ Phi nữa.

Lão giả mặt vuông tiếp tục nói, biểu hiện có vài phần nhượng bộ.

Triệu Phong nghe từ đầu tới cuối những lời của Thái Thượng Trưởng lão Đoan Mộc gia.

Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, vì phục hưng gia tộc, hi sinh đệ tử gia tộc, không nói lý lẽ, còn giả vờ bộ dáng đại nghĩa.

Triệu Phong cảm thấy mình rất hạnh vận, đó là lúc trước không theo sư tôn đến Đoan Mộc gia.

Gia tộc như vậy, không đáng cho hần cống hiến.

Vụt... Vụt...

- Ha ha, tới hay lắm!

Thánh Lôì Hộ Thể!

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Quanh người Triệu Phong, bỗng nhiên hình thành một tầng lôì trảo phong cách cổ xưa, hào quang rực rỡ, kèm theo đó là từng trận thanh âm Phong Lôì nổ vang.

Toàn bộ công kích, bị Lôì Cương hộ thể ngăn cản, nhất thời, lôì điện oanh tạc, hào quang xen lẫn.

Ầm...

Bên ngoài thân thể, màn hào quang cổ xưa lóe sáng, lôì điện đập chồm, lập tức toàn bộ công kích đều bị đánh nát bấy.

Mà công kích linh hồn thẩm thấu vào, tiếp xúc với Lôì Kiếp Hồn Thể, liền bị lực lượng Lôì Kiếp điên cuồng công kích, trực tiếp chôn vùi.

Toàn bộ quá trình, Triệu Phong đều quan sát kỹ lưỡng.

Hắn bỗng nhiên nghĩ ra một ý tưởng, bản thân có nên tham khảo “Thánh Lôì Hộ Thể”, sau đó sáng tạo ra bí thuật phòng ngự linh hồn hay không?

Chẳng qua lúc này, tốt nhất nên tạm gác suy nghĩ đó qua một bên đã.

Thánh Lôì Thể của Triệu Phong sau khi đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong, chưa bao giờ chính diện chiến đấu với người khác.

Hiện nay, vừa vặn có người đưa tới cửa, trợ giúp Triệu Phong tôi luyện Thánh Lôì Thể Phách, kích phát ra lực lượng khí lực đã lắng đọng hơn nửa năm trong cơ thể.

Bỗng nhiên, lực lượng Tiểu Thế Giới khắp bốn phía hư không, đột nhiên tản đi.

Bốn tên Đại Đế Ma đạo, đã thi triển bí thuật chạy trốn.

- Không tốt, thực lực bại lộ quá nhiều, dọa bọn chúng chạy rồi.

Triệu Phong có chút xấu hổ, sau đó cười lạnh, gần giọng nói:

- Các người chạy được sao?

Ầm...

Những lời này, cùng lúc vang lên trong linh hồn của bốn vị Đại Đế, khiến linh hồn của bọn hắn run rẩy một phen, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, thi triển phương pháp ẩn遁, tăng cường tốc độ.

Ồ...ồ...ồ...n...g!Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trong mắt trái của Triệu Phong, Kim Đồng màu hổ phách phóng ra một luồng linh hồn dao động, phát ra vô số tia sáng màu vàng.

Trên đỉnh đầu lão giả âm trầm, xuất hiện một cái Di Thiên Chi Mâu kim sắc trong suốt, từ trong đó bắn ra một đạo Tinh Thần Thứ Lôì Điện kim sắc, trực tiếp tràn vào linh hồn lão giả.

Tinh Thần Thứ Lôì Điện kim sắc, có tính xuyên thấu nhất định, liền xâm nhập sâu vào linh hồn, sau đó lực lượng Lôì Kiếp điên cuồng công kích, khiến cho thân thể lão giả trực tiếp rơi xuống.

Đồng thời, trong mắt trái của Triệu Phong bắn ra một đạo kim quang nhàn nhạt, không chút trở ngại, xuyên thấu hết thủy, chiếu xạ mấy ngàn dặm, bắn lên đầu những bóng đen đang chạy trốn.

Một màn quỷ dị xuất hiện, đầu của đám bóng đen này đột nhiên biến mất, sau đó thân thể liền rơi xuống.

Lôi Dực Thiểm Không!

Sau khi thi triển hai lần Đồng thuật, toàn thân Triệu Phong liền hóa thành một đạo Lôì Quang đỏ thẫm, tan biến trong hư không.

Một khắc sau.

Triệu Phong đã trực tiếp xuất hiện cách ngoài mấy ngàn dặm, khí lực Kim Lôi rực rỡ vô hình tràn ngập. Đôi Xích Lôi Quang Dực sau lưng mạnh mẽ mở ra, Lôi Hỏa phong bạo đầy trời, đan xen trong thiên địa. Bà lão sắc mặt tái nhợt, từ trong bóng đen lộ ra ngoài.

Thánh Lôi Phách Quyền!

Triệu Phong vung ra hai quyền, đánh ra từng đạo quyền kinh lực phách kinh nhiếp thiên địa, tựa như Lôi Sơn, bá đạo bề ngỗ, nuốt chửng toàn bộ bà lão áo đen.

- Không chết ư?

Triệu Phong khẽ ồ một tiếng, ánh mắt tập trung vào hư không, bóng đen lập lờ.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Huyết Ma Dương, trong cơ thể đột nhiên chấn động, toàn thân bùng phát một trận liệt diễm rực rỡ.

Phốc... Phốc... Phốc...

Triệu Phong đánh ra một cái vòi rồng liệt diễm lôi quang, tựa như một cái lôi cầu huyết hồng, bộc phát tốc độ không gì sánh nổi, phóng thẳng về phía trước.

Ầm...

Bà lão vị một đoàn Viêm Lôi huyết sắc đánh trúng, thân hình trực tiếp nát bấy.

Meo ô...

Một cái bóng xám lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, bộ dạng tựa như muốn tranh công.

Bốn vị Đại Đế, đều vẫn lạc.

Triệu Phong thở dài một hơi, tại Doan Mộc gia, hắn bị mọi người áp bách, có rất nhiều nguyên nhân nên không thể động thủ, chỉ có thể nhịn xuống một bụng lửa giận.

Hiện nay, đám người Cửu U Cung chủ động chạy tới, khiến cho hắn phát tiết một phen, quả đúng là tri kỷ.

Thu thập xong bốn người này, Triệu Phong liền mỉm cười, nhìn về phương xa, nói:

- Hai vị, màn biểu diễn này, xem có thích không?

918. Chương 919: Ta Cũng Muốn Giết

- Hai vị, màn biểu diễn này, xem có thích không?

Triệu Phong ôn hòa hỏi thăm, âm thanh vang lên trung linh hồn của hai gã nam tử trung niên, khiến bọn chúng vốn đang thờ người lập tức bừng tỉnh, linh hồn run rẩy.

Hai người liếc nhìn nhau một cái, lấy ra một tờ phù chú ó vàng, đánh xuống lạc ấn linh hồn.

Sau đó, tấm phù chú này dung nhập vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Bọn họ là nhân viên tình báo, sở trường ẩn thân và truy tung.

Bởi vậy, cuộc chiến vừa rồi của Triệu Phong, bọn hắn đại khái đều nhìn thấy rõ.

Chỉ là không ngờ, Triệu Phong từ đầu đã phát hiện ra bọn hắn.

Triệu Phong chủ động đuổi theo hướng của bà lão kia, chẳng qua là vì muốn tiếp cận bọn hắn, tránh cho bọn hắn phát giác có gì đó không đúng mà sớm bỏ chạy.

Thực lực và trí tuệ của Triệu Phong, quả thật đã khiến bọn hắc khuất phục.;

Hai người không còn đường trốn nữa, cho nên chỉ có thể truyền tin tức ra ngoài trước khi chết.

Vụt...

Một đạo quang tuyến nhàn nhạt, xuyên qua tất cả, bắn về phương xa vô tận.

Một khắc sau.

Trong hư không, tám phù chú ố vàng xuất hiện, sau đó chậm rãi tiêu tán.

Tâm thần của hai gã nam tử lại lần nữa rung động, ánh mắt tuyệt vọng, nhìn về phía cự nhân huyết điểm lôi quang đã đến gần.

Dưới lực lượng vô cùng, hai người ngay cả nói chuyện cũng vô cùng khó khăn, chỉ có thể quỳ rạp xuống đất, chờ đợi bị xử lý.

Mắt trái của Triệu Phong ngưng tụ, trong mắt tràn ra một luồng Đồng lực linh hồn siêu cường, trực tiếp giam cầm linh hồn của hai người.

- Sư hồn!

Trong mắt trái xuất hiện một luồng linh hồn dao động hết sức tà dị, tiến vào linh hồn hai người.

Hai nhíp hô hấp sau...

Triệu Phong vung tay lên, lực lượng Xích Lôi huyết viêm bắt đầu sôi trào, biến thân thể hai người kia thành tro bụi hoàn toàn.

- Thập Tam hoàng tử!

Ánh mắt Triệu Phong vẫn lãnh đạm, thông qua sư hồn, hắn đã biết mọi chuyện.

Là phe phái của Thập Tam hoàng tử, âm thầm truyền tin cho Cửu U Cung.

Để Cửu U Cung động thủ trước, thứ nhất là vì sợ Lục Thần Tiễn trong tay Triệu Phong.

Thứ hai, là dò xét thực lực nội tình của hắn.

Nếu như Cửu U Cung thất bại, bọn hắc lại phái ra sát thủ, có thể xử lý Triệu Phong.

- Quả nhiên, Vũ Phi vẫn còn mơ hồ.

Trong lòng Triệu Phong càng thêm xác định, ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén.

Diệt trừ Triệu Phong chính là kế sách của Thập Tam hoàng tử.

Chỉ cần mình vừa chết, tâm lý Triệu Vũ Phi sẽ sụp đổ, lại thêm trói buộc do hôn ước của Thánh Hoàng, Thập Tam hoàng tử có thể thuận theo lẽ thường mà đi trấn an Vũ Phi, sau đó từ từ khiến nàng vui lên.

Nếu như hắn có thể đoạt được Thái Tử vị, hết thảy sẽ càng trở nên dễ dàng hơn.

- Ha ha, muốn ta chết ư, muốn leo lên Thái Tử vị sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, hai mắt bắn ra hào quang lạnh lùng, sát khí vô hình khiến ột phương thiên địa như bị bao trùm.

- Chẳng qua, Cửu U Cung và phe phái của Thập Tam hoàng tử, chắc chắn sẽ không bỏ qua dễ dàng như vậy.

Trong mắt Triệu Phong có vài phần thâm trầm, thoáng lâm vào trầm tư.

Thập Tam hoàng tử vì đạt được Triệu Vũ Phi, nhất định phải diệt trừ mình, thế lực ngập trời sau lưng hắn, quả thật rất khó phòng bị.

Mặt khác, Cửu U Cung và phe phái sau lưng Thập Tam hoàng tử cũng tương tự.

Chẳng qua, Cửu U Cung lại cam lòng phái ra bốn vị Đại Đế, chính là muốn đổi lấy một mũi Lục Thần Tiễn của Triệu Phong.

Bốn vị Đại Đế, đoán chừng còn chưa biết cao tăng của Cửu U Cung, căn bản không hề hi vọng bọn hắn có thể diệt trừ được Triệu Phong.

Chỉ tiếc, tất cả bọn chúng đã chết rồi, cũng không ai có thể đem tình báo mang về được nữa.

Suy nghĩ trong chốc lát, Triệu Phong liền xác định mạch suy nghĩ, nhếch miệng cười một tiếng:

- Ha ha, xem ra đã định sẵn rồi.

Thần Mâu thứ chín và Cửu hoàng tử.

Quyết định xong, Triệu Phong lập tức bay về phía Trường Hồng thành.

Tiên Dược Các.

Cửu hoàng tử vẫn đang ở tầng chín, nói chuyện với Chu Tổ Nhi, Triệu Phong trực tiếp đi lên trên.

- Tại sao ngươi lại đến nữa?

Thanh âm bất mãn của Chu Tổ Nhi truyền đến đầu tiên, nàng thật sự là không có biện pháp gì với Triệu Phong.

Thiếu niên này, thật quá tùy hứng.

Triệu Phong không hề để tâm, đi đến trước mặt Cửu hoàng tử, nói thẳng:

- Cửu hoàng tử, nếu như lời hứa hẹn của ngươi vẫn còn hiệu lực, ta đáp ứng ngươi!

Cửu hoàng tử thoáng sững sờ, lập tức mừng rỡ như điên.

Lúc gặp Triệu Phong, hắn đã hỏi thăm, nhưng Triệu Phong không hề hứng thú chút nào.

Hắn căn bản không ôm hi vọng lắm, có lẽ hai năm rưỡi trôi qua, Triệu Phong đã sớm nghĩ thấu triệt rồi.

Nhưng không ngờ, Triệu Phong vừa mới đi ra ngoài một lúc, khi trở lại đã đáp ứng với hắn rồi.

Điều này quả thật đúng như Chu Tổ Nhi đã nói, quá tùy hứng rồi.

Mặt khác, hắn và Chu Tổ Nhi cũng đã nói chuyện với nhau, chính vì lời đề nghị trước đó của Triệu Phong, cho nên cũng có tiến triển nhất định.

Lòng tin của Cửu hoàng tử lập tức tăng vọt.

Trong lòng Cửu hoàng tử, Triệu Phong là người am hiểu công kích linh hồn, có thể trở thành thành viên chiến đấu chủ lực, còn là Tuần Thú Sư xuất sắc, lại có thể đạo cụ phụ trợ là Mê Không Giới, tác dụng rất lớn.

Mà Chu Tổ Nhi ở bên này lại khê nhú mày.

Triệu Phong vừa đi, Cửu hoàng tử liền nói rõ thân phận của Triệu Phong, khiến cho Chu Tổ Nhi kinh ngạc một phen.

Nghĩ đến bí phủ Cổ Thần trong Không Gian Thần Huyền, có rất nhiều thế lực, nhưng đều thua thiệt trong tay Triệu Phong, cảm giác bất lực trong lòng Chu Tổ Nhi liền trở nên dễ chịu hơn.

Sau đó, Cửu hoàng tử lại nói việc hắn đã từng mời chào Triệu Phong, nhưng cho tới bây giờ Triệu Phong vẫn không đồng ý, cũng không gia nhập tranh doanh của hoàng tử khác.

Bản thân Chu Tổ Nhi cũng vậy, trước mắt, chỉ có Tứ hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử, là đều đã đến bày tỏ, thậm chí không chỉ một lần, nhưng nàng đều cự tuyệt tất cả.

- Tại sao ngươi lại đột nhiên đáp ứng hắn?

Chu Tổ Nhi đi tới trước, nhìn Triệu Phong.

Hai năm rưỡi qua, Triệu Phong cũng không đáp ứng Cửu hoàng tử, tại sao chỉ mới đi ra ngoài trong chốn lạt, hẳn lại đáp ứng.

Nàng vô cùng nghi hoặc, trong quá trình này đã xảy ra chuyện gì mà khiến hắn trở nên quyết đoán như vậy?

- Bởi vì, ta muốn giết Thập Tam hoàng tử!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Thập Tam hoàng tử hãm hại Triệu Phong như vậy, lại còn khiến hắn và Đoan Mộc gia lâm vào cục diện bế tắc, khiến cho Đoan Mộc Thanh đứng giữa không biết phải ứng phó thế nào, khiến cho Triệu Vũ Phi cảm thấy phức tạp bận tâm.

Người này, tuyệt đối không thể tha thứ!

Thần sắc Cửu hoàng tử, Ung lão và lão giả hắc y ở cửa ra vào, chợt biến đổi, hô hấp tựa như đình chỉ, nhìn về phía Triệu Phong thật sâu.

Nếu nói ra những lời này ở bên ngoài, Triệu Phong nhất định đã chết từ lâu.

Mặc dù, Cửu hoàng tử thân là Hoàng huynh của Thập Tam hoàng tử, nhưng mẫu thân của hai người, lại không phải cùng một người.

Giữa các hoàng tử, mặt ngoài đều rất hòa hợp, kỳ thật trong lòng đều hi vọng đối phương chết đi, tất nhiên cũng chỉ là hi vọng mà thôi.

Các hoàng tử sẽ không ra tay với nhau, cho dù là vụng trộm cũng không dám.

Một khi bị phát hiện, sẽ bị cướp đi huyết mạch Hoàng tộc vĩnh viễn.

- Ha ha...

Chu Tổ Nhi đột nhiên cười lạnh, sau đó tùy ý nói:

- Ta cũng muốn giết, Cửu hoàng đệ, thỉnh cầu của ngươi, ta đáp ứng!

Cửu hoàng tử còn đang suy đoán tại sao Triệu Phong lại nói ra lời này.

Kết quả, Chu Tổ Nhi lại đột nhiên lên tiếng, hơn nữa còn đáp ứng lời mời chào của hắn.

Hết thấy những điều này, tới quá nhanh, khiến hắn không thể tin nổi.

Ngay lập tức, đã thu được hai nhân thủ tuyệt hảo.

Hắn đột nhiên cảm thấy, hết thấy những điều này, đều là công lao của Thập Tam hoàng tử, có lẽ mình phải gặp hắn cảm ơn mới được.

Ung lão lộ ra nụ cười, nhìn thật sâu về phía Triệu Phong.

Vốn dĩ, lúc trước, tỷ lệ thắng của Cửu hoàng tử trong cuộc tranh đoạt Thái Tử là rất thấp.

Nhưng bây giờ, đã có một chút khả năng rồi.

- Mặt khác, Triệu Phong tiểu huynh đệ, bây giờ chúng ta đã cùng một trận doanh rồi, ngươi có thể nói cho ta biết, ngươi làm thế nào trừ độc hay không?

Chu Tổ Nhi bỗng nhiên chuyển biến, lộ ra nụ cười đáng yêu, nhìn về phía Triệu Phong với dáng vẻ rất thân thiết.

Mọi người ở đây, đều không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Quả nhiên, nữ nhân trở mặt so với lật sách còn nhanh hơn.

Chẳng qua, bọn họ cũng rất hiếu kỳ.

- Về sau có cơ hội, ta sẽ từ từ giải thích với ngươi, hiện nay chúng ta đã cùng trận doanh, được liệu của Tiên Dược Các có phải nên cung ứng miễn phí hay không?

Triệu Phong tránh đi câu hỏi của Chu Tổ Nhi, thậm chí còn phản kích một phen.

Năng lực của mắt trái, và nguyên lý “phân giải”, tuyệt đối không thể lộ ra.

Về mặt Chu Tổ Nhi lập tức cứng đờ, quả nhiên, mình muốn chiếm tiện nghi từ trên tay Triệu Phong, quả thật là suy nghĩ hảo huyền.

- Ha ha...

Cửu hoàng tử cười thoải mái, hôm nay, hân quả thật rất cao hứng.

- Cửu hoàng tử, ta vừa tới lục địa, còn chưa có chỗ ở, không biết...

Triệu Phong có chút xấu hổ, chậm chạp nói ra ý đồ.

Hắn đến tìm Cửu hoàng tử, một phương diện khác chính là kiếm một nơi an toàn.

- Ta hiểu rồi, không bằng Triệu huynh đệ hãy đến chỗ ta, nơi đó tương đối yên tĩnh, rất thích hợp để tu luyện.

Cửu hoàng tử đã rõ ý tứ của Triệu Phong, cũng biết Triệu Phong là người điên cuồng tu luyện, vì vậy trực tiếp mời Triệu Phong đến chỗ ở của hắn.

- Vậy thì quấy rầy rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu, cũng không khách khí chút nào.

Không có chỗ ở nào an toàn hơn so với cung điện của Hoàng tộc.

Bởi vì, với thân phận của hắn hiện nay, cho dù là Thập Tam hoàng tử hay Cửu U Cung, cũng sẽ không dám tùy tiện ra tay.

- Tổ Nhi tỷ, ta cáo từ trước!

Cửu hoàng tử cáo từ Chu Tổ Nhi, sau đó mang theo Triệu Phong và Ứng lão, xuất phát đến Hoàng cung.

- Cửu hoàng tử, Chu Tổ Nhi là công chúa?

Từ xưng hô giữa Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi, Triệu Phong cũng suy đoán được điều này.

- Đúng vậy, Tổ Nhi tỷ từng là công chúa mà phụ hoàng sủng ái nhất.

Cửu hoàng tử mỉm cười nói.

- Vậy tại sao lại rời khỏi Hoàng cung?

Trong lòng Triệu Phong có chút khó hiểu, hơn nữa dường như Chu Tổ Nhi có thù oán rất lớn với Thánh Hoàng và Thập Tam hoàng.

- Mẫu thân của Chu Tổ Nhi, trước kia cũng là Thánh Hậu, chẳng qua đã qua đời rồi.

Thần sắc Cửu hoàng tử trở nên nhu hòa, khẽ than nhẹ.

Giữa các hoàng tử không có tình nghĩa gì đáng nói, nhưng công chúa thì lại khác, giữa các nàng và hoàng tử, không hề có tranh đoạt lợi ích.

Toàn bộ hoàng tử, thậm chí đều cố gắng nịnh bợ công chúa.

Bởi vì đối tượng của công chúa Hoàng tộc, ngày sau nhất định cũng là danh môn đại Tông.

Triệu Phong khẽ gật đầu, trong lòng đã rõ.

Sau khi mẫu thân của Chu Tổ Nhi chết, đương kim Thánh Hoàng lại cưới một nữ tử khác, mà con của người đó, chính là Thập Tam hoàng tử.

Thì ra là thế.

Không trách được tại sao lúc ấy Chu Tổ Nhi lại nói câu đó.

Chẳng qua.

Mặc dù Triệu Phong đã nói ra những lời đại nghịch, nhưng hắn cũng sẽ không mù quáng mà hành sự.

Sau lưng Thập Tam hoàng tử là Thánh Hoàng và Thánh Hậu, là biểu tượng của toàn bộ Vương triều, mà sau lưng Đại Càn Vương triều, chính là Thái Hoàng Điện, thế lực Tứ Tinh.

Nếu không phải vận phần nắm chắc, hắn tuyệt đối không thể ra tay với Thập Tam hoàng tử được.

Hơn hai mươi ngày sau...

Triệu Phong đi vào trong cung điện của Hoàng tộc.

Tới gần Hoàng cung, Triệu Phong liền mơ hồ cảm giác có một luồng lực lượng hùng hậu vô hình, đang thủ hộ một phương thiên địa, siêu việt hết thảy.

Bước vào trong đó, Triệu Phong cảm thấy mình như tiến vào lãnh địa quy tắc của người khác, hết thảy hành động của mình, đều bị một luồng lực lượng thần bí khống chế.

Phạm vi của Hoàng cung, ngoại trừ đương kim Thánh Hoàng và một vài cơ cấu đặc biệt ra, đều cấm phi hành.

Triệu Phong theo Cửu hoàng tử tiến vào từ cửa chính của Hoàng cung.

- Triệu Phong?

Một âm thanh quen thuộc truyền đến.

- Bát hoàng tử!

Cửu hoàng tử mỉm cười, mơ hồ có vẻ đắc ý, sự cường đại của Triệu Phong, tin rằng Bát hoàng tử và Thập Tam hoàng tử, đã lĩnh ngộ sâu sắc.

Mà Bát hoàng tử, từ trước Không Gian Thần Huyền, đã quen biết Triệu Phong.

Hiện nay, Triệu Phong lại bị hắn mời chào thành công.

Bên cạnh Bát hoàng tử, vẫn chỉ có Lạc Tôn kết bạn.

Hai người đều nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc phức tạp.

Bát hoàng tử thực sự có chút hối hận, nếu không phải vì chuyện của Lạc Thủy Nhi thì bây giờ, người mời chào được Triệu Phong, tuyệt đối sẽ là hắn.

Biểu hiện của Triệu Phong trong Không Gian Thần Huyền, mơ hồ áp chế Tân Vô Ngân – nhân tài mà Tứ hoàng tử trọng dụng.

Hiện nay, Triệu Phong đã là Hư Thần Cảnh hậu kỳ.

Nhưng thực lực thật sự đạt đến trình độ nào, hắn lại không dám đánh giá.

Hơn nữa, Kim Đồng tựa như hổ phách kia, cũng làm hắn không dám nhìn thẳng, linh hồn thoáng có chút run rẩy.

919. Chương 920: Tiến Vào Hoàng Cung

- Cửu hoàng đệ, chúc mừng người đã mời chào được nhân tài đặc lực như vậy.

Bát hoàng tử khách sáo chào hỏi.

Đối với Triệu Phong, hắn và Lạc Tôn đều có cảm giác chán ghét và bất lực khó hiểu.

Sự thần bí và khó nắm bắt của Triệu Phong đã xâm nhập vào tâm linh bọn họ.

Nhưng cho dù Cửu hoàng tử có mời chào được Triệu Phong, thì cũng không ảnh hưởng nhiều tới phương diện thi đấu.

Dù sao thì thể lực và bối cảnh của Cửu hoàng tử cũng quá yếu, trong tay không có nhiều cường thủ, thực lực tổng thể xếp cuối cùng.

Dựa theo kinh nghiệm lúc trước, Thái Tử vị, đều có tên nằm trong năm hạng đầu do tổ chức tình báo đánh giá.

Những hoàng tử có thực lực và xếp hạng thấp, cơ bản không hề có phần thắng.

Lúc bọn hắn tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, sẽ tìm kiếm kỳ ngộ, củng cố thực lực bản thân, ngày sau có lẽ còn có thể được phân phong tước vị không tệ, nếu như có thể tiến vào Thái Hoàng Điện thì càng tốt hơn.

Chẳng qua, cũng sắp đến lúc diễn ra cuộc tranh đoạt Thái Tử rồi.

Tiếp theo sẽ phát sinh chuyện gì, cũng không ai biết trước được.

Chỉ cần có quyết tâm tranh đoạt, thì vẫn còn một tia cơ hội, không thể bỏ qua.

Khách sáo với Cửu hoàng tử vài câu, song phương liền cáo từ.

Triệu Phong cũng không nói gì với Cửu hoàng tử và Lạc Tôn.

- Lạc Tôn.

Bát hoàng tử phát giác Lạc Tôn có chút dị thường, vừa nghĩ một chút, trong lòng liền thông suốt.

Lúc mới quen Triệu Phong, tu vi của hắn còn chưa đến Chân Chủ Cấp, hai người đều là cao cao tại thượng, không ai để ý vào mắt.

Hiện nay, Triệu Phong đã trở thành tồn tại đỉnh phong trong thế hệ trẻ, trên Đại Càn Hoàng Bảng, xếp hạng tăng vọt, đạt tới hạng bảy.

Nhìn kẻ đã từng là con sâu cái kiến, từng bước trở nên mạnh mẽ, thậm chí vượt qua bản thân, tư vị trong lòng hiển nhiên không tốt lắm.

- Bát hoàng tử, ta không sao, chờ sau khi Tiểu Thế Giới song thuộc tính của ta diễn hóa thành công, Triệu Phong cũng không phải là đối thủ của ta!

Ánh mắt Lạc Tôn chợt lóe lên tinh quang, trong lòng nhen nhóm lên ý chí chiến đấu.

Hiện nay hắn đã là Đại Đế Hư Thần Cảnh.

Chênh lệch lớn nhất giữa Đại Đế và Vương Giả, chính là ở chỗ lĩnh ngộ áo nghĩa thiên địa và lực lượng mà Tiểu Thế Giới diễn hóa ra.

Nếu như Tiểu Thế Giới song thuộc tính của Lạc Tôn diễn hóa thành công, uy năng tuyệt đối không tầm thường, cho dù là những Đại Đế đỉnh phong lâu năm, thì hắn cũng không hề e ngại.

- Như vậy là tốt rồi, tiếp theo chỉ cần đàm phán thành công, chính thể thực lực của chúng ta, sẽ lại gia tăng thêm một chút.

Cho dù hắn không phải là lựa chọn hàng đầu cho ngôi vị Thái Tử, nhưng Bát hoàng tử vẫn muốn ra sức đánh cược một lần, để không còn gì phải tiếc nuối nữa.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, rủi ro rất lớn, không nhất định cứ là thực lực mạnh nhất, thể lực lớn nhất, thì sẽ trở thành người thắng trận cuối cùng.

Hoàng cung Đại Càn rộng lớn hùng vĩ, sơn son thiếp vàng, tựa như một đầu Cự Long kim lân, chiếm giữ đại địa.

Trong Hoàng cung, nguyên khí thiên địa so với bên ngoài, còn cao hơn mấy bậc, ngoài ra còn có số mệnh vô hình bao trùm.

Mà nơi ở của hoàng tử, gần như những nơi có nguyên khí thiên địa dày đặc nhất trong khắp cả Hoàng cung.

Một đường đi tới, trên đường có không ít thành viên Hoàng tộc chủ động vấn an.

- Cửu điện hạ.

- Cửu hoàng tử trở về rồi?

- Lần này điện hạ ra ngoài, thu hoạch rất nhiều a.

Lúc chào hỏi với Cửu hoàng tử, ánh mắt của bọn họ đều âm thầm quan sát Triệu Phong, có chút tò mò.

Không cần phải nói cũng biết, đây chính là nhân thủ mà Cửu hoàng tử mời chào, không biết sở trường là gì mà lại được Cửu hoàng tử tự mình dẫn vào Hoàng cung.

Chẳng qua, đối với một số thành viên có quan hệ không tốt với Cửu hoàng tử, thì lại không hề chú ý đến Triệu Phong chút nào.

Nhân thủ mà các hoàng tử mời chào, phần lớn đều là tinh anh truyền kỳ của thế hệ trước.

Cũng có motoos trường hợp đặc biệt, ví dụ như Tân Vô Ngân – nhân tài trợ thủ đặc lực của Tứ hoàng tử.

Chẳng qua, cái tên của Tân Vô Ngân đã sớm truyền khắp cả Đại Càn.

Còn tiểu tử tóc vàng này, không biết là từ đâu xuất hiện.

- Còn trẻ như vậy, cho dù là thiên tư trác tuyệt thì kinh nghiệm vẫn còn thấp, tác dụng không lớn lắm.

- Tất nhiên, người có thực lực thật sự đều có đầu óc, sẽ biết phải lựa chọn như thế nào.

...

Cửu hoàng tử vừa trở về, trong cung điện, một vị lão quần gia lập tức bước nhanh tới.

- Điện hạ, lúc trước, Tuần Thú Tông Sư Lương Tang của Thiên Trì thành đã từng tới bái phỏng.

Trên mặt lão quần gia lộ vẻ mừng rỡ, thoáng đánh giá Triệu Phong một chút, đồng thời báo cáo.

- Biết rồi!

Cửu hoàng tử đáp lời, sau đó liền dẫn Triệu Phong đi đến một gian điện ở bên cạnh.

Lão quần gia hơi sững sờ, Tuần Thú Tông Sư Lương Tang chính là nhân thủ mà Cửu hoàng tử thập phần coi trọng, thậm chí còn từng tự mình mời chào, nhưng lại bị cự tuyệt.

Bây giờ Tuần Thú Tông Sư Lương Tang chủ động tới bái phỏng, Cửu hoàng tử lại lộ ra bộ dạng thờ ơ như vậy.

Chuyện này quả thật có chút khác thường.

- Điện hạ, Lương Tang nói, nếu như điện hạ có thể xuất ra năm đầu trăn thú Vương Giả đỉnh phong, hẳn sẽ đáp ứng điện hạ.

Lão quần gia vội vàng đuổi theo, tiếp tục nói.

- Ngày sau nếu như Lương Tang lại đến, người hãy trực tiếp cự tuyệt!

Cửu hoàng tử dẫn Triệu Phong tiến vào một cung điện hoa lệ bên cạnh, sau đó quay đầu phân phó với lão quần gia.

Thần sắc lão quần gia lập tức trở nên kinh ngạc.

Trực tiếp cự tuyệt?

Chẳng lẽ điện hạ đã mời chào được Tuần Thú Sư xuất sắc khác? Không phải là vị thiếu niên tóc vàng này chứ?

- Chẳng lẽ điện hạ đã từ bỏ tranh đoạt Thái Tử vị?

Lão quần gia khê lắc đầu, Tuần Thú Sư trẻ tuổi như vậy, làm sao có thể so với Tuần Thú Tông Sư Lương Tang được.

Trong mười vị hoàng tử tham dự tranh đoạt Thái Tử, chỉ có mấy vị hoàng tử là không hứng thú với Thái Tử vị mà thôi.

Nhưng trong tay những vị hoàng tử này, đều có được danh ngạch tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vậy, không ít thế lực Tông môn, đều bỏ ra một lượng lớn trân tài dị bảo để đổi lấy danh ngạch này, đưa thiên tài trong Tông môn hoặc gia tộc vào lăng mộ Hoàng tộc để tôi luyện, tìm kiếm kỳ ngộ.

Trong mắt lão quân gia, điện hạ của nhà mình, có lẽ đã đem những danh ngạch này bán ột vài thế gia Tông môn, đổi lấy một số chỗ tốt thực tế.

- Cửu hoàng tử, ta sẽ tạm thời ở lại chỗ này.

Triệu Phong không chút khách khí, nơi có nguyên khí thiên địa dày đặc và số mệnh Vương triều bao trùm như vậy, tu luyện nhất định sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

- Triệu huynh đệ, ta còn có chuyện quan trọng, người cứ an tâm ở lại nơi này, có chuyện gì, cứ trực tiếp phân phó cho Tề quân gia.

Cửu hoàng tử phân phó cho Tề quân gia, sau đó liền cùng Ứng lão rời đi.

Triệu Phong đi vào trong điện các, lập tức bế quan tu luyện.

Hiện nay, tu vi của hắn vẫn còn quá thấp, mà cường giả tiến vào trong lăng mộ Hoàng tộc đều không hề hạn chế tuổi tác.

Nói cách khác, lần này không phải là cuộc độ sức của đám tân bối, mà chủ yếu là những tinh anh thiên tài lão bối.

Hơn nữa, toàn bộ đoàn đội, đều có phân công, mỗi người phụ trách riêng phần mà mình am hiểu nhất.

Triệu Phong mượn sự bảo hộ an toàn tạm thời của Cửu hoàng tử, hắn cũng sẽ tận hết khả năng trợ giúp cho Cửu hoàng tử.

Trong không gian mất trái, trên kim cầu là đầu lâu Thần Kiếp đang trôi nổi.

Triệu Phong phát hiện, sau khi vụ hải tử sắc biến mất, chỉ cần mình sử dụng Lôi lực Thần Kiếp, dẫn dắt lực lượng Lôi Kiếp, thì nó sẽ từ từ biến mất, sau đó dung nhập vào trong linh hồn của mình.

Linh hồn của Triệu Phong hiện nay, so với thường nhân còn ngưng thực hơn rất nhiều.

Linh hồn cường đại mang ý nghĩa vô cùng to lớn, đại diện cho ý niệm tinh thần và ý chí linh hồn.

Hơn nữa, trong linh hồn của hắn, còn ẩn chứa lạc ấn Lôi Kiếp.

Chỉ cần vận chuyển lực lượng linh hồn, lực lượng Lôi Kiếp sẽ lập tức tràn ra.

Bởi vậy, công kích của Triệu Phong, chỉ cần ẩn chứa ý chí linh hồn, thì sẽ mang tính phá hoại của Lôi Kiếp.

Mà nhục thân của Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Một khi đột phá đến tầng thứ sáu, sẽ có thể lợi dụng Lôi Kiếp Hồn Thể, để tẩy luyện Thánh Lôi Thể.

Khi đó, bất kể là linh hồn hay là nhục thân của Triệu Phong, đều sẽ ẩn chứa áo nghĩa Thần Kiếp, trợ giúp rất lớn đối với “Thần Kiếp” mà sau này hắn phải đối mặt.

Ý niệm tâm thần của Triệu Phong, hóa thành bốn luồng, bắt đầu tu luyện.

Luồng thứ nhất, dùng để hắn hấp thu Lôi lực Thần Kiếp.

Luồng thứ hai, tu luyện Viêm Chi Phong Lôi.

Luồng thứ ba, tìm hiểu hạt kết cấu ẩn chứa trong kim cầu.

Luồng thứ tư, lợi dụng huyết mạch Huyết Ma Dương và Viêm Chi Phong Lôi, dung hợp thành Xích Lôi Huyết Viêm chi lực, tẩy luyện Thánh Lôi Thể.

- Hỏa Lâm Thảo, Hỏa Văn Huyết Chi...

Triệu Phong trực tiếp lấy ra những trân tài Hỏa thuộc tính mà hắn đã mua được từ trong Tiên Dược Các, trực tiếp sử dụng.

Nếu một màn này, bị người bên ngoài nhìn thấy, nhất định sẽ thổ huyết mất chủ.

Những dược liệu trân quý hiếm gặp ở bên ngoài, cho dù là Đại Đế đỉnh phong, cũng sẽ không bỏ qua, mà chế luyện thành linh dược để phục dụng.

Thế nhưng, Triệu Phong lại trực tiếp phục dụng chúng.

- Thiên Hồng Hỏa Phong Sào, còn chưa trừ độc hoàn toàn, để ngày sau sẽ sử dụng vậy.

Lập tức, khí tức Hỏa thuộc tính quanh người Triệu Phong lập tức bạo tăng, trong tinh hạch, Viêm Chi Phong Lôi không ngừng sôi trào.

Chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi vận chuyển khắp toàn thân Triệu Phong, hấp thu dược liệu.

Mà dược liệu lưu lại, đều bị huyết mạch Huyết Ma Dương hấp thu tiêu hóa, tận dụng triệt để.

Một ngày nọ, Viêm Chi Phong Lôi trong tinh hạch của Triệu Phong, đột nhiên uy thế tăng vọt.

- Viêm Chi Phong Lôi, củng cố tại cảnh giới tiểu thành.

Phù...

Triệu Phong khẽ thở ra một ngụm trọc khí.

Trong không gian mắt trái, hạt kết cấu trong kim cầu, đã được Triệu Phong lý giải gần như toàn bộ.

Dù sao thì trước mắt, những thứ mà Triệu Phong phân giải cũng không nhiều lắm.

Vật tham chiếu quá ít, cũng khó có thể đạt được kinh nghiệm trọng yếu.

- Vật chất trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, không có giá trị phân giải.

Triệu Phong từ lâu đã đi đến kết luận này.

Nếu như hần muốn phân tích kết cấu hoa cỏ, phần lớn đều trực tiếp phân giải hoa cỏ thực sự ở ngoại giới.

Bỗng nhiên, ánh mắt Triệu Phong sáng lên.

Một kiện Thần binh Địa cấp cất chứa trong Mê Không Giới, lập tức xuất hiện trước mặt hần.

- Nếu như trong chiến đấu, ta có thể phân giải binh khí của đối thủ thì... Ha ha...

Năng lực trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên, một đạo kim quang chiếu xạ vào binh khí trong tay.

Chẳng qua, chùm tia sáng tạo thành gợn sóng thần bí, mặc dù chiếu xạ rất lâu, nhưng Thần binh Địa cấp vẫn không hề biến hóa chút nào.

- Chế tạo bất kỳ loại binh khí nào, ít nhất cũng có trên trăm loại tài liệu khoáng thạch bất đồng, lại trải qua luyện đúc trong nhiệt độ cao, những hạt trong đó đã biến hình, dung hợp với nhau, trở nên pha lẫn vô cùng phức tạp.

Triệu Phong đình chỉ việc phân giải, sau đó khép hờ mắt trái.

Chỉ trong chớp mắt, mắt trái của hần liền thu hoạch được một lượng lớn tin tức khổng lồ có liên quan đến hạt kết cấu kim loại.

Nhưng những hạt kết cấu này, phần lớn đều đã biến hình, không hoàn chỉnh.

Mà độ cứng của Thần binh, được thể hiện trên mật độ của các hạt.

Kết cấu hạt chẳng chịt đan xen, khiến cho Triệu Phong không khỏi đầu vầng mắt hoa.

- Quả nhiên, phân giải Thần binh không thực tế lắm.

Triệu Phong liền tạm thời vứt bỏ ý nghĩ này.

Cùng lúc đó, tại một gian điện các rộng rãi khác trong Hoàng cung.

- Bẩm báo Thập Tam hoàng tử, vừa rồi, Cửu hoàng tử đã mang người vào Hoàng cung.

Một tên nô bộc quỳ trên mặt đất, trong tay trình lên một tờ giấy trắng.

Thập Tam hoàng tử tiếp nhận tờ giấy trắng, ý chí linh hồn vừa tiếp xúc, lập tức hình tượng một thiếu niên tuổi mười tám tóc vàng Kim Đồng, liền hiện ra trong đầu hắn.

- Đây, đây không phải là Triệu Phong sao?

Thập Tam hoàng tử lập tức đứng lên, thần sắc kinh sợ.

- Cái gì? Thần nhi, người nói người mà Cửu hoàng tử mang vào Hoàng cung, chính là Triệu Phong?

Phía sau đại điện, nam tử uy nghiêm ngồi ngay ngắn trên ghế, lập tức đứng dậy, hai mắt cực kỳ âm trầm.

- Bá phụ, chính là Triệu Phong, chẳng qua tóc và mắt đã đổi màu mà thôi.

Thập Tam hoàng tử lập tức xác định.

- Đám phế vật này.

Nam tử uy nghiêm lập tức lộ ra thần sắc phẫn nộ.

Kế hoạch ám sát Triệu Phong, chính là do hắn phân phó cho cấp dưới đi làm.

Mà thủ hạ của hắn còn cam đoan với hắn, Triệu Phong nhất định phải chết.

Bây giờ thì hay rồi, Triệu Phong tiến vào Hoàng cung, e rằng đã trở thành nhân thủ của Cửu hoàng tử rồi.

Hắn tuyệt đối không thể ra tay với phe phái sau lưng Cửu hoàng tử, huống chi còn là ở trong Hoàng cung.

920. Chương 921: Tuần Thú Tông Sư

- Vậy cứ để cho hắn sống thêm một thời gian nữa, chờ ta leo lên Thái Tử vị, lúc đó sẽ là ngày chết của hắn.

Ánh mắt Thập Tam hoàng tử trở nên sắc bén.

Chờ sau khi cuộc tranh đoạt Thái Tử chấm dứt, Triệu Phong không phải là thành viên Hoàng tộc, cũng không có tước vị phân phong, tự nhiên sẽ không thể lưu lại Hoàng cung được nữa.

Đến lúc đó, giết hắn cũng dễ như trở bàn tay.

Nam tử uy nghiêm nghe xong, chỉ âm thầm lắc đầu, sau đó lại ngồi xuống.

Chu Thần vẫn còn trẻ tuổi, thiếu khuyết lịch duyệt.

Nếu như bây giờ Triệu Phong chết, chuyện Triệu Vũ Phi sẽ dễ xử lý hơn nhiều.

Đến lúc đó, đem hôn ước tuyên bố rộng rãi, thế lực phe phái của Thập Tam hoàng tử sẽ có thể khuếch trương thêm một bước.

Thật là đáng tiếc, chỉ còn một năm nữa là sẽ bắt đầu tranh đoạt Thái Tử vị.

Chỉ vì hòng trong khoảng thời gian này, Đoan Mộc gia có thể lôi kéo được Triệu Vũ Phi.

Ngàn vạn lần không thể để Triệu Vũ Phi gặp Triệu Phong, tốt nhất là bất kỳ tin tức gì về Triệu Phong, cũng không được để nàng biết.

- Thần nhi, nhân thủ mà người mời chào thế nào rồi?

Nam tử uy nghiêm hỏi thăm, đối với Chu Thần, hắn vẫn không yên lòng lắm, bởi vậy, hắn vẫn thường xuyên đến đây bày mưu tính kế.

- Trước mắt đã có đủ, thậm chí có càng nhiều nhân tuyển tốt hơn để thay thế.

Thập Tam hoàng tử tràn đầy tự tin, về chuyện tranh đoạt Thái Tử, phần lớn mọi chuyện đều có mẫu hậu và bá phụ giúp hắn quản lý.

Nhân thủ mà hấn mời chào cũng tham dự tối đa, có một vài thu hoạch ngoài dự liệu, bởi vậy chỉ nói mơ hồ, đến lúc đó sẽ khiến ấu hậu và bá phụ chấn động.

- Vậy là tốt rồi.

Nam tử uy nghiêm thoảng yên tâm, phán đoán thực lực mạnh hay yếu là chuyện đơn giản, có lẽ Chu Thần sẽ không làm gì nhiều loạn đâu.

Hơn nữa, trước khi bắt đầu tranh đoạt Thái Tử, sẽ có một hồi tranh đoạt danh ngạch.

Ví dụ như, trong thế lực sau lưng phe phái của Thập Tam hoàng tử, sẽ có người không phục, muốn tranh đoạt danh ngạch Tuần Thú Sư.

Lúc đó có thể khiêu chiến với danh ngạch Tuần Thú Sư, nếu như khởi người khởi xướng khiêu chiến chiến thắng, thì có thể thay thế.

Tranh đoạt danh ngạch thường bắt đầu trước khi xuất hiện tranh đoạt Thái Tử.

Mục đích chính là tránh cho hoàng tử lộng quyền, khiến cho thế lực ủng hộ hoàng tử, đều có quyền lợi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Mặt khác, cũng có thể khiến cho hoàng tử, đạt được càng nhiều nhân thủ mạnh hơn.

Bên trong Mê Không Giới.

Triệu Phong lại phân ra một luồng ý niệm, đáp nặn Phong Lôi Linh Vực.

Từ khi trọng sinh đến nay, thời gian của Triệu Phong luôn cấp bách, lại có thiên phú phương diện linh hồn, nên trong lúc vội vã chỉ đáp nặn Huyền Thành Linh Vực.

- Đến lúc bắt tay vào làm Tiểu Thế Giới rồi.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Tu vi của hấn hiện nay đã củng cố tại Hư Thần Cảnh hậu kỳ, khoảng cách đến Hư Thần Cảnh đại thành, chỉ còn một bước ngắn.

Nhưng như vậy cũng không có nghĩa là hấn có thể ngưng tụ được Tiểu Thế Giới.

Năng lực học tập và linh ngộ của Triệu Phong là siêu nhân nhất đẳng, lúc đáp nặn Linh Vực, đáp nặn Tiểu Thế Giới, bắt chước tiên nhân, có gì mà không thể?

Huống hồ, Triệu Phong còn có hai lần kinh nghiệm tu hành, hiểu biết đối với linh ngộ quy tắc thiên địa, còn vượt xa Vương Giả đỉnh phong bình thường.

Mặt khác, Triệu Phong cảm thấy, năng lực mà mắt trái dị biến mang lại, trợ giúp rất lớn trong việc hấn đáp nặn Tiểu Thế Giới.

Bởi vậy.

Muốn trước tiên đáp nặn ra Phong Lôi Linh Vực, thì phải xác định Linh Vực Tiểu Thế Giới mà mình sẽ đáp nặn.

Ba tháng sau, Triệu Phong xuất quan, đi vào cung điện của Cửu hoàng tử.

- Tề quần gia, có thể phái người đến Tiên Dược Các ở Trường Hồng thành, lấy giúp ta một ít dược liệu hay không?

Triệu Phong tìm đến Tề quần gia.

- Không vấn đề.

Tề quần gia sững sốt, ba tháng trôi qua, thiếu chút nữa thì hấn đã quên đi nơi này có một thiếu niên tóc vàng rồi.

- Trực tiếp đi tìm Các chủ Tiên Dược Các, nói với nàng ta, Triệu Phong cần trân tài Hỏa thuộc tính trân quý nhất là dược.

Trân tài Hỏa thuộc tính trong tay Triệu Phong, ngoại trừ Thiên Hồng Hỏa Phong Sào ra, tất cả đều đã tiêu hao hết.

Tạm thời Thiên Hồng Hỏa Phong Sào vẫn còn độc tố chưa hoàn toàn giải trừ.

Nhưng tới lui Tiên Dược Các một chuyến cũng mất hai tháng.

Sắc mặt Tề quân gia đột nhiên chấn động, lập tức cười nói:

- Được, không ngờ Triệu công tử lại quen biết với Các chủ của Tiên Dược Các.

Các chủ Chu Tổ Nhi của Tiên Dược Các, chính là công chúa của Đại Càn Vương triều, trong Hoàng tộc, không ai là không biết chuyện này.

Bản thân Chu Tổ Nhi lại càng có thiên phú kinh người, một thân y thuật cao siêu, ngay cả Y đạo Tông Sư của Ngự Y Các, cũng rất tán thưởng.

Thế nhưng, khiến Tề quân gia chính thức khiếp sợ, lại là thân phận của thiếu niên này.

Không ngờ hẳn là Triệu Phong, Tử Phát Song Tà đã từng gây xôn xao trong Không Gian Thần Huyền.

Chẳng qua, Triệu Phong này được ca tụng là nhờ huyết mạch đồng thuật cường đại, nhưng ngược lại chưa từng nghe nói hẳn còn có thân phận Tuần Thú Sư.

Lúc này, ngoài điện chợt truyền đến thanh âm nam tử.

- Tại hạ Lương Tang, Tuần Thú Tông Sư của Thiên Trì thành, đặc biệt tới bái phỏng Cửu hoàng tử.

Tề quân gia lập tức đi ra ngoài, sau đó nói:

- Lương đại sư, điện hạ n n thưở t đ 8 quân lập t gCử uầ ử.

Dựa vào những Thông tin có được từ chỗ Nam Phong vương, cho dù hấn vội vàng tăng cảnh giới thì cũng vô ích.

Luồng thiếu niên còn lại thì cẩn thận hấp thu Bách Nguyên Thánh Tương. Ngay lập tức, hấn liền cảm thấy một luồng khí tức mềm mại thánh khiết, thẩm thấu vào trong lục phủ ngũ tạng, toàn thân, không gian tinh hạch, sâu tận linh hồn.

Triệu Phong cảm thấy toàn thân đều bị Bách Nguyên Thánh Tương thẩm thấu, đạt được cảm giác thăng hoa giấy lát.

Có lẽ bởi vì Thánh Lô Thể, được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương thoát cái đã lan khắp toàn thân, bị Triệu Phong chậm rãi hấp thu.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lô Thể.

Phù...

Thân hình hấn đột nhiên khuếch trương, toàn thân nổi lên hào quang kim lam sắc rực rỡ, từng đạo lôi văn tinh diệu như ẩn như hiện bên ngoài thân thể, ngẫu nhiên phóng ra lôi quang.

Sau khi vận chuyển Thánh Lô Thể, tốc độ hấp thu được hiệu Bách Nguyên Thánh Tương lập tức tăng lên gấp đôi, hơn nữa, được hiệu đều tác dụng vào việc luyện đúc khí lực.

Rầm rầm...

Đồng thời, Triệu Phong lại phân ra một luồng ý niệm, vận chuyển Viêm Chi Phong Lô, rèn luyện Thánh Lô Thể, tăng cường độ hấp thu và công hiệu.

Ba ngày sau...

Thân hình Triệu Phong chấn động, kim lam quang trạch tràn ngập khắp người, lôi quang nổ vang, khí thế bạo tăng.

- Xem ra ta vẫn còn đánh giá thấp tác dụng của Bách Nguyên Thánh Tương rồi.

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang.

Được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương, chỉ mới hấp thu được sáu thành.

Thánh Lô Thể đã thành công đột phá tầng thứ năm cực hạn rồi.

Hấn lập tức ngăn cản thân thể hấp thu được hiệu.

Phù...

Toàn thân Triệu Phong mơ hồ xuất hiện lôi văn màu tím nhạt cực nhỏ, sau đó, ý chí linh hồn cường đại lập tức bộc phát ra.

- Vậy thì dùng được liệu còn dư thừa, sẽ dùng để rèn luyện hồn thể vậy.

“Lôi Kiếp Hồn Thể” vẫn luôn bị Triệu Phong xem nhẹ, chẳng qua trước mắt, hấn lại không hiểu rõ lắm về “Lôi Kiếp Hồn Thể” này.

Đợi sau này kiến thức tăng lên, cảnh giới tăng cao, nhất định có thể khai thác được tác dụng khác của Lôi Kiếp Hồn Thể.

Lại mấy ngày trôi qua.

Được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương đã bị linh hồn của Triệu Phong hoàn toàn hấp thu.

Linh hồn của hấn hiện nay, so với thường nhân, càng thêm ngưng thực, thậm chí không còn trong suốt nữa.

Lạc ấn Lôi Kiếp như tơ cực nhỏ, ở bên ngoài thoát ẩn thoát hiện.

Trải qua sự tẩy lễ của Bách Nguyên Thánh Tương, Triệu Phong cảm thấy Lôi Kiếp Hồn Thể của hấn, có chút bất đồng so với trước kia.

- Thánh Lôĩ Thễ đạt tới tầng thứ năm cực hạn, đi Mộng cảnh Thái Cổ thử xem.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, hẳn đã rất lâu rồi không tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Sau khi hồ nước màu xanh da trời biến mất, đã hóa thành kim cầu thần bí, Triệu Phong đem ý thức của mình rót vào trung tâm kim cầu, đồng dạng cũng có một vòng xoáy thần bí màu vàng.

Phốc...

Triệu Phong đi vào trong rừng rậm, bên cạnh cổ mộ che trời, yêu diểu và cự mạng vẫn còn trấn thủ tại nơi này.

Chẳng qua, lúc tiến vào, Triệu Phong liền cảm nhận được sự khác thường.

Uy áp cường đại chưa từng có, khí tức nguyên thủy khủng bố, khiến huyết mạch và chân nguyên của hắn run rẩy một phen.

Đây còn là tình huống Thánh Lôĩ Thễ của Triệu Phong vừa mới tinh tiến.

Xảy ra chuyện gì?

- Đây là... Lôĩ Vũ?

Triệu Phong dò xét bốn phía, trời đất hôn ám, sấm sét chớp giạt, phong bạo càn quét, khí tức và thanh thể vô hình cuộn trào, áp lực cực kỳ.

Hạt mưa nện lên người Triệu Phong, phát ra âm thanh bạo hưởng ùng ùng.

Ầm...

Một đạo lôi điện dữ tợn đánh xuống, tựa như Thần Tôn đến thế gian, kinh quỷ khiếp thần.

Chỉ đứng tại nơi này, thân thể và linh hồn của Triệu Phong đã cảm nhận được khí tức áp bách không gì sánh kịp.

Đạo Thiên Lôĩ Thái Cổ này càng khiến thể xác và tinh thần Triệu Phong chấn động, thần sắc ngốc trệ, âm thanh sấm sét không ngừng vang vọng trong đầu.

Nếu như bị đạo thiên lôi kia chính diện đánh trúng, cho dù là Thánh Chủ, cũng sẽ tan thành mây khói.

- Đây là Lôĩ Vũ Phong Bạo thời kỳ Thái Cổ ư?

Tâm thần Triệu Phong rung động, hồi lâu sau mới lên tiếng.

923. Chương 924: Lực Lượng Cổ Lôĩ

- Đây chính là Lôĩ Vũ Phong Bạo thời kỳ Thái Cổ ư?

Tâm thần Triệu Phong rung động, hồi lâu sau mới lên tiếng.

Trên trời mây đen cuộn cuộn, như Cự Long Thái Cổ uốn lượn vặn vẹo, lôi văn như lân giáp, rậm rạp chằng chịt. Một đạo lôi điện ngẫu nhiên đánh xuống, lộ ra nanh vuốt dữ tợn, trấn áp hết thủy sinh linh.

Triệu Phong không ngờ thời tiết tự nhiên, lại có được uy năng như vậy.

Đối mặt với trận Lôĩ vũ Phong Bạo này, trong lòng Triệu Phong thâm sinh ra kính sợ, cảm giác sâu sắc sức mạnh to lớn của thiên nhiên và sự nhỏ bé của bản thân.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôĩ Thễ, vốn là dùng Lôĩ để luyện thể.

Nhưng hiện nay, đối mặt với “Cổ Lôĩ” Mộng cảnh Thái Cổ, hẳn lại không dám hấp thu.

Đạo Cổ Lôĩ vừa rồi hẳn nhìn thấy, e rằng ngay cả Thánh Chủ cũng có thể trực tiếp bị miểu sát.

Hơn nữa, ngay cả luồng khí tức Cổ Lôĩ còn lại trong không khí, Triệu Phong cũng không dám tùy tiện hấp thu.

Thánh Lôi Thể của hắn, tại phương diện nhất định, cũng tương đương với Dẫn Lôi Châm.

Một khi Triệu Phong đứng ở nơi này, hấp thu khí tức Cổ Lôi, nói không chừng một đạo Cổ Lôi sẽ bị dẫn dắt mà đánh lên người hắn.

- Lực lượng Lôi Điện như thế, thật là đáng tiếc.

Trong lòng Triệu Phong cảm thán, bản thân mình tu luyện công pháp dùng Lôi luyện thể vô thượng, vậy mà bây giờ lại không dám dẫn Lôi lên người.

Chẳng qua, ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, cảm ngộ khí tức Phong, Lôi, Vũ Thái Cổ trong không khí, cũng có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong.

Lôi, Phong, Vũ nguyên thủy, khiến Triệu Phong chậm rãi tiếp xúc sâu sắc với lực lượng quy tắc.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, cũng có thể tự hấp thu một ít khí tức Lôi Điện.

Một lúc sau...

Triệu Phong thi triển năng lực mắt trái, đem một tia khí tức Cổ Lôi phân giải.

Kết cấu phức tạp của nó, so với Lôi Điện trên Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, có hiệu quả tương đồng.

Thế cho nên, Triệu Phong mới cảm thấy “Lôi” mà mình tu luyện, chính là phiên bản đơn giản hóa của Thái Cổ Chi Lôi.

Ầm...

Một đạo Cổ Lôi ầm ầm nện xuống, rơi cách Triệu Phong không xa.

Đại địa rung động mãnh liệt, vô số cổ mộc đứt gãy, kèm theo đó là tiếng gào thét của Yêu Linh cường đại.

Khí tức Cổ Lôi cường hãn, mang theo vô số Lôi Điện, lần lượt trùng kích thân hình Triệu Phong, khiến Thánh Lôi Thể cũng cảm thấy tê dại một trận.

- Lúc này ta không thể vận chuyển Thánh Lôi Thể để hấp thu Lôi Điện, nhưng ta có thể dùng vật dẫn Lôi Điện để mang về.

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang, nhìn về phía sét đánh, tâm thần chấn động.

Đầu lâu Lôi Kiếp trong không gian mắt trái, chính là một loại vật dẫn Lôi Kiếp.

Chẳng qua, lực lượng Lôi Kiếp trên đó chỉ còn lại hai thành, đã sắp hao tổn hết.

Vật dẫn Lôi Điện cường đại, Triệu Phong từ trước tới nay đều không gặp được.

Mặc dù cường độ Thái Cổ Chi Lôi vẫn kém hơn lực lượng Lôi Kiếp, nhưng loại Lôi Điện này, dù sao vẫn là tinh túy, là lực lượng Lôi Điện tuyệt hảo để tôi luyện Thánh Lôi Thể và Hồn Thể.

Thậm chí, Triệu Phong còn phỏng đoán, làm thế nào để đem Lôi Điện trong cơ thể mình chuyển hóa thành Cổ Lôi.

Khi đó, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể sẽ đạt tới loại trình độ nào.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, lập tức đi tới chỗ sét đánh.

Trên đường nhìn thấy một vài dã thú bình thường, bị hắn tiện tay giải quyết.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới chỗ sét đánh.

Bốn phía xung quanh cháy đen, mặt đất bị tạc thành một hố sâu, không ít rễ cây vẫn bị lửa đốt cháy.

Vừa tới gần một chút, liền có một số Lôi Điện quán lấy lên người Triệu Phong.

Triệu Phong tới gần chỗ một miếng gỗ cháy đen, cẩn thận cảm nhận, liền phát hiện khí tức Lôi Điện trong đó vô cùng yếu ớt, hơn nữa đang chậm rãi biến mất.

- Không ổn, cây cối ở này còn chưa đủ tư cách làm vật dẫn Cổ Lôi, không thể nào dung nạp được lực lượng Cổ Lôi.

Triệu Phong thoáng thở dài, cũng không từ bỏ mà tiếp tục tìm kiếm.

-Ồ, chất liệu của gốc cây này dường như có chút bất đồng, trong đó ẩn chứa lực lượng Cổ Lôi tương đối nhiều.

Trên mặt Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ, nhìn về phía gốc cây trước mặt, mặc dù toàn thân cháy đen, nhưng bên trong vẫn còn tương đối nguyên vẹn, bên ngoài ẩn hiện lôi văn cực nhỏ.

Không nói hai lời, Triệu Phong liền trực tiếp đem gốc cây cháy đen này ném vào Mê Không Giới.

Sau đó, Triệu Phong lại tìm được một vài gốc cây cùng loại, trong gỗ ẩn chứa khá nhiều lực lượng Lôi Điện.

Sau khi tìm kiếm vài lần, Triệu Phong đã xác định không còn bỏ sót nữa.

Chờ đợi hồi lâu mà khu vực gần hẻm, vẫn không có Cổ Lôi đánh xuống.

Dù sao đi nữa, phạm vi của trận Lôi Vũ Phong Bạo này, cực kỳ khổng lồ, không thấy cuối cùng.

Khoảng cách sét đánh quá xa, Triệu Phong sẽ không tùy tiện tiếp cận.

Mức độ nguy hiểm trong Mộng cảnh Thái Cổ, còn cao hơn Không Gian Thần Huyền gấp mấy chục lần.

Năm xưa Triệu Phong thăm dò đến rừng cây, cũng phải đi từng bước một, thời gian cũng tương đối lâu.

Một khắc sau...

Triệu Phong trở lại Hoàng cung, tiến vào Mê Không Giới.

- Thử lực lượng Cổ Lôi xem.

Triệu Phong không thể chờ đợi được nữa, thúc dục Thánh Lôi Thể, ý niệm tập trung vào một khối gỗ cháy đen.

Sau đó, Triệu Phong đem Viêm Chi Phong Lôi, tạo thành một sợi xúc tu, chạm vào miếng gỗ cháy đen đang làm vật dẫn.

Ầm...

Ngay lập tức, hai loại lực lượng Lôi Điện liền sinh ra sự hấp dẫn.

Từ trong miếng gỗ cháy đen, một tia Bạch Lôi phong cách cổ xưa bị dẫn dẫn ra, quấn quanh trên Viêm Chi Phong Lôi.

Một tia Cổ Lôi, bị Viêm Chi Phong Lôi làm phân tán, chậm rãi truyền vào trong thân thể Triệu Phong.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Triệu Phong dưới trạng thái Thánh Lôi Thể, toàn thân rực rỡ lôi văn, bộc phát lôi quang sáng ngời.

Sau đó, Triệu Phong vận chuyển yếu quyết công pháp, đem những Cổ Lôi này, chậm rãi dung nhập vào trong Thánh Lôi Thể.

Cổ Lôi và Lôi Điện của bản thân hắn, vẫn chưa phát sinh xung đột.

Triệu Phong còn phát hiện, Lôi Điện bên ngoài thân thể hắn, dường như chạy theo Lôi Điện.

Thánh Lôi Thể khiến Lôi thuộc tính tăng cường, như vậy Triệu Phong có thể thừa nhận được càng nhiều lực lượng Lôi Điện.

Tương ứng, cũng có thể gia tăng tốc độ tiến cấp của Thánh Lôi Thể.

Mặt khác, thi triển Thánh Lôi Thể giúp hắn tăng cường lực phòng ngự và phản chấn, cũng khiến lực lượng Lôi Điện tăng cường.

Nửa ngày trôi qua, Triệu Phong đã đem toàn bộ Cổ Lôi trong miếng gỗ dung nhập vào trong Thánh Lôi Thể.

- Thử đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào chân nguyên xem.

Tâm niệm Triệu Phong chợt động.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết vốn lấy Phong Lôi làm chủ, Viêm Chi Phong Lôi trong không gian chân nguyên còn ẩn chứa lực lượng Lôi Kiếp.

Chẳng qua, lực lượng Lôi Kiếp vẫn chưa dung hợp với Lôi lực bình thường, mà là cả hai cùng tồn tại.

Bất đồng so với trước kia, Triệu Phong quyết định trước hết đem Cổ Lôi dẫn vào trong Viêm Chi Phong Lôi, tăng cường tính công kích của bản thân.

Phốc...

Triệu Phong chậm chạp dẫn dắt, đem lực lượng Cổ Lôi đi theo Viêm Chi Phong Lôi, thu vào trong không gian tinh hạch.

Bất đồng so với Thánh Lôi Thể, lực lượng Cổ Lôi dẫn vào trong không gian chân nguyên, dưới sự vận chuyển của Viêm Chi Phong Lôi, bị tách nhỏ ra, chậm rãi dung nhập, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng Triệu Phong có thể cảm giác được, thuộc tính Viêm Chi Phong Lôi đã nhận được sự tăng cường cực kỳ vi diệu.

Dưới tình huống vận dụng năng lực phân tích của mắt trái, Triệu Phong phát hiện, trong khu vực Viêm Chi Phong Lôi, có hạt kết cấu Lôi Điện cực nhỏ, xuất hiện biến hóa rất nhỏ.

Trong kết cấu hạt nhỏ, số lượng hạt hơi gia tăng một chút.

- Xem ra phỏng đoán của ta có thể thực hiện được, đem lực lượng Lôi Điện bên trong chân nguyên chuyển hóa thành lực lượng Cổ Lôi.

Tim Triệu Phong đập thành thịch, nếu như mình có thể vận dụng Thái Cổ Chi Lôi.

Thánh Lôi Thể tăng thứ năm cực hạn, hoàn toàn có thể chống lại hình chiếu Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ.

Chẳng qua, Triệu Phong phải tìm đủ vật dẫn Cổ Lôi.

Mà số lượng hiện nay thì hoàn toàn không đủ.

Bởi vậy, chỉ có thể đem Viêm Chi Phong Lôi bên trong lực lượng Lôi Điện, tiến hành chuyển hóa.

Hơn nữa, bản thân của những loại cây này, cũng không phải là vật dẫn ưu tú, mà lực lượng Cổ Lôi trên đó, cũng đang dần dần xói mòn.

- Phải nắm chặt thời gian, kéo dài càng lâu thì lực lượng Cổ Lôi tiêu tán càng nhanh.

Sắc mặt Triệu Phong có chút gấp gáp.

Hơn nữa hắn vẫn không thể cam đoan có thể tìm được vật dẫn Cổ Lôi khác trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Mấy ngày sau...

Triệu Phong đem phần lớn lực lượng Cổ Lôi mà mình có, dẫn dắt vào trong không gian chân nguyên Viêm Chi Phong Lôi.

Lúc này, Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong, ẩn chứa khí tức nguyên thủy cổ xưa, lực lượng Lôi Điện càng thêm tinh tú.

Đồng thời, lực lượng Cổ Lôi đối với Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong, cũng có tác dụng tinh luyện nhất định.

Hiện nay cảnh giới Viêm Chi Phong Lôi tiểu thành của Triệu Phong, đã được củng cố triệt để.

Lúc Viêm Chi Phong Lôi phóng xuất, khí tức bên trong Tiểu Thế Giới của Mê Không Giới lập tức xuất hiện hỗn loạn, mơ hồ có dấu hiệu không ổn định.

Đồng thời, Triệu Phong còn có thể đem Viêm Chi Phong Lôi và huyết mạch Huyết Ma Dương dung hợp, tạo thành Xích Lôi Huyết Viêm, vừa tăng uy lực vừa tăng lực bộc phát.

Nếu như kèm theo lực lượng Lôi Kiếp, uy lực đủ tạo thành tổn thương đối với Thánh Chủ.

Sắc mặt Triệu Phong tràn ngập kinh hãi, có chút không thể chờ đợi được, liền muốn thử uy lực.

Hắn còn nhớ rõ, lúc giao chiến với Cửu U Ma Chủ, chân nguyên Xích Lôi Huyết Viêm của mình còn chưa thể công kích được Cửu U Ma Chủ, đã bị Huyền Quang Thánh Lực cường đại chấn văng.

Hiện nay, lại bất đồng.

Triệu Phong phát hiện có gì đó khác thường, ý niệm chợt động.

Đoạn thời gian gần đây, hắn vẫn một mực tham tu lực lượng Cổ Lôi.

Nhưng vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết phân tách thần niệm, cho nên Phong Lôi Linh Vực của Triệu Phong vẫn được đắp nặn cùng lúc.

- Phải chăng có thể đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào trong Phong Lôi Linh Vực để tăng cường uy năng linh vực?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, vật dẫn Cổ Lôi trong tay hắn quá ít, không thể không cẩn thận lựa chọn.

Rất nhanh, ý nghĩ này liền bị hắn phủ quyết.

Hắn vốn định sau khi đắp nặn Phong Lôi Linh Vực thành công, sẽ chọn ra một loại từ trong Huyền Thành Linh Vực hoặc Phong Lôi Linh Vực để đắp nặn Tiểu Thế Giới.

Nếu làm vậy, còn không bằng chờ sau khi đắp nặn Tiểu Thế Giới thành công, lại đem lực lượng Cổ Lôi dung nhập vào bên trong Tiểu Thế Giới.

- Tạm thời gác qua một bên, trước hết nên nghĩ nên lựa chọn Phong Lôi Linh Vực hay là Huyền Thành Linh Vực.

Đối với Tiểu Thế Giới, trong ký ức của Triệu Phong có rất nhiều thông tin.

Tiểu Thế Giới chính là được thành lập dựa trên nguồn suối lực lượng nào đó, dùng để thực chất hóa, vật chất hóa tinh thần lực lượng hư ảo.

Hơn nữa hắn đã giao thủ với vô số Đại Đế, cho nên cũng không còn xa lạ gì đối với lực lượng Tiểu Thế Giới.

Trong đó, Tiểu Thế Giới của Tà Thần Nam Cung Thánh và Thánh Chủ Cửu U Ma Chủ, là khiến hắn có cảm thụ sâu sắc nhất.

Chính vì vậy, hắn vô cùng khát vọng đối với lực lượng của Tiểu Thế Giới.

Nhưng không thể qua loa, phải chứng thực suy nghĩ, giữa hai loại này, nhất định có một loại thích hợp với mình nhất.

- Năng lực mới của mắt trái lột xác, lại không thuộc về phương diện tinh thần, mà ta gần đây lại tham tu khá nhiều Phong Lôi, trong tay còn có vật dẫn Phong Lôi, thậm chí còn...

Lúc đang tự hỏi, bỗng nhiên, sắc mặt Triệu Phong lập tức chấn động.

Hắn đột nhiên nảy ra một ý nghĩ, bây giờ, chính là thời cơ tốt nhất để đắp nặn Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Lôi Vũ Phong Bạo trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, hắn không dám vận chuyển Thánh Lôi Thể để hấp thu Thái Cổ Chi Lôi.

Nhưng nếu như ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, bắt chước phục chế Lôi Vũ Phong Bạo, đắp nặn thành Tiểu Thế Giới thì sao?

Đắp nặn một Tiểu Thế Giới cùng loại với Lôi Vũ Phong Bạo cỡ nhỏ.

- Vẫn có tính nguy hiểm nhất định.

Ánh mắt của Triệu Phong hoàn toàn tỉnh táo, Thái Cổ Chi Lôi cũng không phải là nói giỡn.

Chẳng qua tính nguy hiểm rất thấp.

Mặt khác, Triệu Phong có thể đem hình ảnh Mộng cảnh Thái Cổ thu vào trong không gian mắt trái, tạm gác lại để ngày sau sử dụng.

- Trước tiên cứ thử xem.

Về mặt Triệu Phong trở nên trịnh trọng, ý thức tiến vào không gian mắt trái.

Một khắc sau.

Triệu Phong lại xuất hiện trong “Mộng cảnh Thái Cổ” giả tưởng, cảnh tượng thiên địa hôn ám, Lôi Vũ Phong Bạo vẫn đang tàn phá bờ bãi như trước.

924. Chương 925: Chống Lại

Năng lực của mắt trái có thể thu lại cảnh tượng, mô phỏng tái hiện vô cùng chân thật.

Mặc dù giống như hư ảo, nhưng lại khiến bản thân Triệu Phong lại cảm thấy vô cùng chân thật.

Hơn nữa năng lực của mắt trái, sau khi dị biến, dường như đã đạt được thêm một bước tăng trưởng.

Sau khi thân hình Triệu Phong xuất hiện trong “Mộng cảnh Thái Cổ”, ngay cả cảm giác tại Mộng cảnh Thái Cổ ngày trước cũng thức tỉnh lại, tiếp đó là Mộng cảnh Thái Cổ chân thật, khác biệt không lớn.

Bầu trời vẫn tràn ngập Lôi Vũ Phong Bạo như trước.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, đem không gian Phong Lôi Linh Vực phóng thích ra, chồng lên cảnh tượng xung quanh.

Thời gian chậm chạp trôi qua.

Lợi dụng năng lực của mắt trái, Triệu Phong không ngừng thay đổi Phong Lôi Linh Vực của mình, khiến cho Lôi Vũ Phong Bạo trong thiên địa, hoàn toàn tương đồng.

Trong Mộng cảnh Thái Cổ xuất hiện biến hóa như thế nào, thì trong Linh Vực của Triệu Phong, lại biến hóa tương ứng như vậy.

- Làm như vậy, có thể thực hiện đồng bộ rất cao.

Lúc Triệu Phong đang mô phỏng, trong đầu lại suy tính tiếp tình huống sau đó.

Đây là một Tiểu Thế Giới sử dụng tinh hạch không gian và lực lượng Phong Lôi.

Đã như vậy, thì đến không gian Mộng cảnh Thái Cổ chính thức thử xem.

Nếu như thật sự gặp nguy hiểm, liền lập tức trở về là được.

Ngay lập tức, Triệu Phong thu lại Phong Lôi Linh Vực, ý thức dần chìm vào trong kim cầu.

Một khắc sau...

Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

- Thời tiết?

Triệu Phong khẽ giật mình, lập tức cảm thấy đáng tiếc.

Khí trời của Mộng cảnh Thái Cổ đã khôi phục lại như thường, không có Lôi Vũ Phong Bạo.

Bản thân mình tu luyện quên mất thời gian, mà thời tiết đông tố bình thường, có lẽ vẫn tiếp tục diễn ra.

Chỉ có thể iên nhẫn chờ đợi, thế nào cũng sẽ có cơ hội.

Cũng may lúc đó hắn đã vận chuyển Kim Đồng thu lại phần lớn hình ảnh, thậm chí phân tích cả hiện tượng hạt biến hóa.

Hơn nữa, trong tay Triệu Phong còn có vật dẫn Cổ Lôi còn lại.

- Không bằng ở ngay trong Mộng cảnh Thái Cổ này, đắp nặn thành Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong thoáng suy nghĩ một chút, nơi mà hắn đang ở, tương đối an toàn, còn có Cự mãng và Yêu điều thủ hộ.

Trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, đắp nặn Tiểu Thế Giới, sẽ bị không gian Mê Không Giới ảnh hưởng nhất định.

Lôi Vũ Phong Bạo chỉ là một loại hiện tượng, được thành lập dựa trên thế giới thực sự.

Triệu Phong trước tiên có thể tham chiếu Mộng cảnh Thái Cổ, đắp nặn thành một khung Mộng cảnh Thái Cổ cơ bản, sau đó đem Phong Lôi Lĩnh Vực dung nhập vào trong đó.

Loại phương pháp đắp nặn Tiểu Thế Giới này, có lẽ sẽ càng dễ dàng hơn.

Sau khi hạ quyết tâm, Triệu Phong liền khoanh chân ngồi xuống.

Lần đầu trùng tu, Triệu Phong dung nhập một lượng lớn khí tức Thái Cổ, phục dựng không ít Linh quả Mộng Cảnh, tăng cường cảnh giới và khí tức của hắn.

Cho nên Triệu Phong hiện tại đã có thể ở lại trong không gian Mộng cảnh Thái Cổ rất lâu.

Hơn nữa.

Tiểu Thế Giới cũng không phải tùy tiện là có thể đắp nặn ra, cần hao tổn rất nhiều tinh lực và thời gian.

Mắt trái của Triệu Phong, có trợ giúp rất lớn đối với việc đắp nặn Tiểu Thế Giới.

Hắn đã quyết định phải ở lại một thời gian dài.

Mặt khác, Triệu Phong đã từng nghĩ rằng, hắn có thể đem vật chất nguyên vẹn, phân giải thành vô số hạt nhỏ.

Sau đó liệu hắn có thể đem vô số hạt nhỏ này kết hợp lại thành vật chất vốn có như cũ hay không?

Quá trình này cũng tương đương với việc phá hỏng một thứ, vô cùng đơn giản, nhưng muốn sửa lại thành nguyên dạng, thì lại rất phức tạp.

Nếu như có thể làm được việc này, Triệu Phong nhất định có thể đắp nặn thành thế giới càng chân thật hơn.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là ý nghĩ, mà trước mắt lại không thể thực hiện.

Triệu Phong đắm chìm trong Tiểu Thế Giới, bắt đầu đắp nặn và tham ngộ.

Tại một nơi khác trên Đại lục.

Bốn đạo nhân ảnh, đứng lặng lẽ trên một tòa núi khổng lồ.

Bốn đạo nhân ảnh u ám này, toàn thân phát ra một luồng sức mạnh to lớn Ma đạo, che khuất bầu trời.

Trong đó, có một ma nữ tuyệt mỹ, toàn thân đắm chìm trong tử hắc diễm, khí tức áp bách vô hình, khiến cho ba vị Đại Đế đỉnh phong bên cạnh, thậm chí không dám hô hấp, sức mạnh to lớn vô cùng của thiên địa, khiến một phương hư không, chìm vào trong sự thiêu đốt của tử hắc diễm.

- Bẩm U Liên Thánh Chủ, Nam Cung Thánh đang ở trong đó.

Một vị Đại Đế, cúi người bên cạnh ma nữ tuyệt mỹ, cung kính nói.

Sự cường đại của Nam Cung Thánh, đã không phải là tồn tại mà Đại Đế Hư Thần Cảnh có thể ngăn cản được nữa.

Mấy lần trước, dưới tình huống không có Thánh Chủ, Cửu U Cung đã tổn thất bốn vị Đại Đế vô địch.

Mà Nam Cung Thánh dường như có thể đoán trước nguy cơ.

Mỗi lần Thánh Chủ đến, đều sớm bỏ chạy.

Hơn nữa hẳn lại am hiểu Không Gian Linh Vực, muốn đào thoát thì Đại Đế căn bản không thể ngăn cản được.

Nhưng lần này, dường như hắn đang bế quan tu luyện.

- Lực lượng Tà Thần của tiểu bối này, xâm phạm uy nghiêm của Cửu U Cung ta, quả là không biết sống chết.

U Liên Thánh Chủ ngồi xếp bằng trong tử hắc liên diễm, sức mạnh to lớn của Thánh Chủ vây khốn cả một ngọn núi.

- Nam Cung Thánh, lần này ngươi có chạy trốn đằng trời.

Một vị Đại Đế bị cụt tay, trong mắt tràn ngập tia sáng hung tợn, phần nộ quát.

Một cánh tay của hắn, chính là bị Nam Cung Thánh chặt đứt trong lần vây quét đầu tiên, mà lực lượng tà dị trên miệng vết thương, lại không thể khép lại, trừ phi là Y đạo Thánh Chủ ra tay, như vậy mới có thể trị liệu được.

Ầm...

Đang lúc thành viên của Cửu U Cung chuẩn bị xông vào ngọn núi.

Trên đỉnh ngọn núi đột nhiên nổ tung, một đạo Tử Huyết tà quang phóng lên trời, nhiễm cả không trung, xung quanh tràn ngập hoa văn tử huyết rực rỡ, như ẩn như hiện.

Lực lượng tà ác khủng bố tuyệt luân, khiến cho U Liên Thánh Chủ đang ngồi ngay ngắn trong tử hắc liên diễm, đột nhiên cảm thấy một trận áp lực.

Ba vị Đại Đế lại càng cảm thấy tâm thần rung động mãnh liệt, lực lượng toàn thân không bị khống chế, nhưng lại không phát giác ra bản thân đã lui về sau mấy bước.

Phốc...

Chỉ thấy một thanh niên có mái tóc tử huyết sắc yêu dị, toàn thân tràn ngập hoa văn tử huyết, kéo động lưu quang, liên tiếp xuất hiện từng chuỗi tàn ảnh tím bạc, xuất hiện ngay trước mặt đám người U Liên Thánh Chủ.

Hào quang màu tím tà dị, khiến cho ba vị Đại Đế ở đây, đều cảm thấy một luồng áp lực đến mức hít thở không thông, chân nguyên trong cơ thể mất đi khống chế, không ngừng run rẩy.

- Hừ!

U Liên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, dùng sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, ngăn cản phần lớn khí tức cho đám thuộc hạ, hai mắt cẩn thận dò xét Nam Cung Thánh.

- Nửa bước Thánh Chủ?

Trong lòng U Liên Thánh Chủ thâm kinh hãi, trong lúc Nam Cung Thánh bị Cửu U Cung đuổi giết, không ngờ tốc độ tiến cấp lại kinh người như thế.

- Xem ra tinh thần của ngươi đã hoàn toàn bị lực lượng Tà Thần bóp méo biến dị rồi.

Trên mặt U Liên Thánh Chủ lộ vẻ chắc chắn.

Nam Cung Thánh quả thật đã đánh mất bản thân, bị luồng lực lượng Tà Thần khống chế, cho nên mới có thể tiến cấp thần tốc như vậy.

- Ha ha...

Gương mặt lãnh khốc tà dị Nam Cung Thánh nhìn về phía U Liên Thánh Chủ, cười lạnh một hồi.

- Lực lượng Tà Thần, không phải là thứ mà người có thể không chế được.

Toàn thân U Liên Thánh Chủ đột nhiên bùng lên Tử Hắc Ma Diễm, khí thể Thánh Chủ bộc phát triệt để, tựa như một đóa Ma Diễm Tử Liên cực lớn, lao thẳng về phía Nam Cung Thánh.

Đồng thời, ba vị Đại Đế cũng lập tức lùi ra sau.

U Liên Thánh Chủ đã ra tay, bọn hắn tất nhiên đều không dám tham gia vào trận chiến của Thánh Chủ.

Ba người đều giữ vững vị trí của mình, phòng ngừa Nam Cung Thánh bỏ chạy.

Nam Cung Thánh nhếch miệng cười, toàn thân bộc phát hào quang màu tím bạc, sau lưng xuất hiện hoa văn tử huyết yêu dị khổng lồ.

Ngay lập tức, hoa văn huyết sắc trên da hắn, chợt lóe lên hào quang tà dị, một tầng ánh sáng màu tím bạc, kéo động từng trận tàn ảnh, bao trùm lấy hắn, tựa như Cự Ma gào thét, trực tiếp xông tới U Liên Thánh Chủ.

Ầm...

Nam Cung Thánh và U Liên Thánh Chủ va chạm vào nhau, từng tầng tàn ảnh tím bạc kéo động, không ngờ lại khiến cho Huyền Quang Thánh Lực của Thánh Chủ tản ra.

Nam Cung Thánh dưới sự bao trùm của tàn ảnh tím bạc, tựa như đầu lâu Cự ma điên cuồng gào thét, xông thẳng vào sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, xé rách và chấn vỡ toàn bộ lực lượng.

- Cái gì?

Thần sắc U Liên Thánh Chủ khê biến, mặc dù Nam Cung Thánh chỉ là Nửa bước Thánh Chủ, nhưng cường độ Huyền Quang Thánh Lực của hắn, lại vượt qua Huyền Quang Thánh Lực của nàng.

- U Ma Chi Liên.

Chỉ thấy một đóa Tử Hắc Liên Diễm u ám, từ trong tay U Liên Thánh Chủ bắn ra, trên đó kèm theo Thánh lực Ma đạo chấn động kinh người, phóng thẳng đến chỗ Nam Cung Thánh.

- Ha ha...

Nam Cung Thánh không lùi mà tiến tới, nở nụ cười lãnh khốc, tàn ảnh tím bạc xung quanh lập tức tăng lên vài phần.

- Tà Ma Trao!

Nam Cung Thánh duỗi ra cánh tay phải, hoa văn huyết hồng trên tay hắn bùng lên, mọc ra vô số cành lá hoa huyết hồng, tạo thành một bàn tay Cự Ma vô hình, chụp tới phía trước.

Ầm... Ầm... Ầm...

Hai luồng lực lượng Tà Ma lập tức va chạm, khí tức cuồng bạo kinh thể hãi tục, chôn vùi hết thảy.

Nam Cung Thánh bị đẩy lui trăm trượng, toàn thân chìm đắm trong hoa văn Tử Huyết, lộ ra nụ cười tà lãnh khốc, giống như Viễn Cổ Tà Ma.

U Liên Thánh Chủ cũng lui ra sau mấy trượng, khóe miệng tràn ra máu tươi, nhìn về phía Nam Cung Thánh với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

- Hừ!

U Liên Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, trong mắt thiêu đốt Ma Diễm phần nộ, quát:

- Tà ma tặc tử, đây là ngươi muốn chết!

Ma diễm vô tận lại lần nữa bốc cháy, Tử U ma diễm thẩm thấu vào hư không, trong phương viên nghìn dặm, đều bị Tử U ma diễm thiêu đốt, vô số Hắc Liên nở rộ, phẳng phất có thể nuốt chửng hết tất cả.

- Hình chiếu Tiểu Thế Giới.

- Không ngờ U Liên Thánh Chủ lại sử dụng lực lượng Tiểu Thế Giới.

Ba vị Đại Đế đều cảm thấy bản thân đang nằm trong địa vực lạnh lẽo, bị áp chế và trói buộc gắt gao, khiến bọn hắn không thể động đậy, ngay cả việc hít thở cũng vô cùng thống khổ. Đây còn là dưới tình huống lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ, không nhằm vào bọn hắn.

Lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ đang dần dần triển khai.

Lực lượng của Nam Cung Thánh, lập tức bị quy tắc vô tận của Tiểu Thế Giới bài xích và nghiền ép.

- Hôm nay, không chơi với các ngươi nữa.

Khóe miệng Nam Cung Thánh chợt nhếch lên một nụ cười tà dị.

Một luồng hào quang màu tím bạc khổng lồ từ sau lưng hắn lóe lên, rót vào hư không, ầm ầm va chạm với hình chiếu Tiểu Thế Giới của U Liên Thánh Chủ, hơn nữa còn chiếm đoạt gần một nửa không gian.

Sắc mặt U Liên Thánh Chủ thoáng cái cứng đờ.

Nam Cung Thánh cũng thi triển lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, chứng minh lực lượng Tiểu Thế Giới của hắn, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, không thể tồn tại ở không gian thật.

Mà lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của hắn, lại không hề kém mình chút nào.

Thậm chí, còn tản mát ra một luồng khí tức khủng bố siêu việt Thánh Chủ.

Nam Cung Thánh triển khai lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, thân ảnh hóa thành một đạo hư ảnh tím bạc, sau đó hoàn toàn biến mất.

Trong Tiểu Thế Giới của mình, thiên phú Không Gian của Nam Cung Thánh, giống như cá gặp nước, cho dù là Thánh Chủ, nếu không đánh vỡ được lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của hắn, thì cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn rời đi mà thôi.

- A...

Hư quang tím bạc chớp động, Nam Cung Thánh đột nhiên xuất hiện sau lưng Đại Đế cụt tay, một chương vỡ lên đầu đối phương, lực lượng linh hồn yêu dị, lập tức thôn phệ linh hồn của gã.

- Nam Cung Thánh, ngươi...

U Liên Thánh Chủ tức giận quát lớn.

Nhưng Nam Cung Thánh lại ẩn vào hình chiếu Tiểu Thế Giới, sau đó phi độn biến mất.

Hai vị Đại Đế còn lại đều ngây người tại chỗ, toàn thân thấm ướt mồ hôi lạnh, linh hồn không ngừng run rẩy.

Nam Cung Thánh không ngờ lại có thể chính diện chống lại U Liên Thánh Chủ, thậm chí bình yên đào thoát, trước khi đi còn giết chết một Đại Đế Ma đạo khác.

Thực lực của hắn, không ngờ đã trưởng thành đến trình độ này.

Sau khi viễn độn vạn dặm, Nam Cung Thánh lại ngừng bước.

Trong cơ thể, thanh âm của Tà Thần ý niệm thể lại vang lên:

- Thế nào, hiện nay cho dù là Thánh Chủ cũng không cách nào bắt được ngươi, ngươi đã sớm vượt qua Triệu Phong rồi.

- Hừ, trong ký ức của tên Đại Đế kia, Triệu Phong đã từng giết chết Cửu U Ma Chủ của Cửu U Cung.

Nam Cung Thánh hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt lạnh lẽo như băng, thần sắc thoáng trầm xuống.

- Làm sao có thể...

Tà Thần ý niệm thể kinh ngạc vô cùng.

- Xem ra không thể lừa dối được, phải nhanh chóng dung hợp, khống chế luồng lực lượng này.

Trong đôi mắt tím bạc của Nam Cung Thánh, lộ vẻ kiên định dị thường.

925. Chương 926: Chờ Đã Lâu

Trong Mộng cảnh Thái Cổ, lấy không gian tinh hạch của Triệu Phong làm nguồn suối căn cơ, hư ảnh Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu mơ hồ, dần dần xuất hiện, cùng chồng điệp với hư không.

Hình thái bên trong hư ảnh này và cảnh vật xung quanh đều giống như, như ẩn như hiện.

Đồng thời, khí tức trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng bắt đầu chậm chậm dung nhập vào trong đó.

Thoạt nhìn, không ngờ lại là sản phẩm trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt trái của Triệu Phong nổi lên một tuồng tinh trạch kim quang, một đạo gợn sóng kim sắc nhàn nhạt xuyên thấu hết tất cả.

- Hư ảnh của Tiểu Thế Giới, trước mắt vẫn là lực lượng tinh thần, chẳng qua lực lượng vật chất trong không gian lại liên hệ chặt chẽ với nó.

Mắt trái của Triệu Phong, có thể nhìn thấy rõ tất cả.

Đồng thời, Triệu Phong cũng hiểu tại sao sự vật trong Tiểu Thế Giới, lại có chút khác biệt so với sự vật thực tế.

Sự vật bên trong Tiểu Thế Giới, là do lực lượng nguồn suối làm căn cơ, cấu tạo mà thành.

Nguồn suối căn cơ hoặc là lực lượng không gian trong tinh hạch Đại Đế, thuộc tính khá là đơn giản.

Bởi vậy, vật chất cấu tạo thành cũng có thuộc tính đơn điệu, chỉ là đồ trưng bày mà thôi.

Tựa như Đoan Mộc Thanh là Mộc hệ Thánh Chủ, bên trong Tiểu Thế Giới của ông ta, tất nhiên lấy Mộc thuộc tính làm chủ, mà Hỏa thuộc tính tương phản, lại gần như không có.

- Không gian tinh thạch của ta và người khác bất đồng, nói chính xác hơn thì Tiểu Thế Giới của ta có lẽ càng chân thật và vững chắc hơn.

Suy nghĩ Triệu Phong lập tức trở nên thông suốt.

Trước mắt, trong không gian tinh hạch của Triệu Phong, ẩn chứa các loại thuộc tính Phong, Lôi, Thủy, Mộc, Hỏa...

Thậm chí, Triệu Phong từng nghĩ, lúc hắn đạt được Ngũ Hành, liệu Tiểu Thế Giới của hắn có thể biến thành không gian chân thật hay không?

Trước mắt, hết thảy những điều này, dường như có chút xa xôi.

Ngũ Độc Kỳ Phong chỉ mới tu luyện tới tầng thứ tám tiểu thành, khoảng cách đến Ngũ Hành viên mãn vẫn còn rất xa.

Hiện nay, trước mắt cứ đắp nặn Tiểu Thế Giới Phong Lôi, sau này có thời gian, sẽ dần hoàn thiện tăng cường sau.

- Đến lúc rồi, đem Phong Lôi Linh Vực tiến hành dung hợp.

Xung quanh Triệu Phong, liền xuất hiện một tầng hư ảnh Phong Lôi, sấm sét phong bạo không ngừng nổ vang.

Ầm...

Triệu Phong khống chế Phong Lôi Linh Vực, biến hóa trạng thái và phương vị.

Dưới sự khống chế chuẩn xác của mắt trái, Phong Lôi Linh Vực và hư ảnh Tiểu Thế Giới, càng dung hợp hoàn mỹ.

- Tiếp theo là dung hợp và củng cố.

Triệu Phong nắm rõ toàn bộ trình tự như lòng bàn tay.

Đem không gian tinh hạch, Phong Lôi Linh Vực và hư ảnh Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu dung hợp lại.

Điều này cần tiến hành dựa trên chất lượng, phải kiên trì không ngừng dẫn dắt.

Khoảng cách đến cuộc tranh đoạt Thái Tử, vẫn còn nửa năm nữa.

Mà Hải Yên Các ở biên hải Đại lục xa xôi, hiện nay vẫn còn đang trên đường chạy đến.

- Bích Các chủ, có phải chúng ta sẽ tới hơi trễ không?

Từ lão quái cười hỏi.

Hiện nay, Hải Yên Các và Vạn Thánh Tông liên hợp, lại thêm U Dạ Thánh Quân âm thầm phát triển tổ chức ám sát.

Cho dù là Tông môn Tam Tinh bình thường, cũng không dám chọc vào bọn họ.

Vùng biên hải hiện nay, cơ bản đã nằm trong tầm khống chế của Hải Yên Các, Địa Linh Điện cũng không có hành động gì.

Sau đó, thế lực tình báo của Hải Yên Các, lại tiến thêm một bước, khuếch trương thế lực vào trong lục địa, phát triển quá nhanh, khiến ọi người bận rộn vô cùng.

- Ta tin rằng chủ nhân đã trải tốt con đường tiếp theo của chúng ta rồi.

Đôi mắt nhu hòa của Bích Thanh Nguyệt, mang theo hoài niệm, khẳng định.

- Chủ nhân rời đi cùng Đoan Mộc Thánh Chủ, hẳn là đến Đoan Mộc gia, gia nhập phe phái Thập Tam hoàng tử rồi.

U Dạ Thánh Quân phỏng đoán.

Hôn ước giữa Triệu Vũ Phi và Thập Tam hoàng tử, đã qua một thời gian dài, cho dù thân tại biên hải, nhưng những tin tức tình báo này, cũng phải nắm rõ.

Hơn nữa, phe phái sau lưng Thập Tam hoàng tử khuếch trương so với thế lực của Hải Yên Các khuếch trương còn nhanh hơn.

- Ta tin tưởng vào ánh mắt của chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt lập tức nói.

Về mặt U Dạ Thánh Quân có chút xấu hổ, hẳn biết Bích Thanh Nguyệt không muốn rời xa Triệu Phong, lại thêm ảnh hưởng của Minh Tâm Ấn, cho nên nàng đã tự nguyện trở thành tù binh của Triệu Phong rồi.

U Dạ Thánh Quân lại bất đồng, hẳn vẫn hi vọng trăm năm sau, sẽ thoát ly sự khống chế của Triệu Phong, nhưng hẳn sẽ vẫn ở lại tổ chức ám sát để trợ giúp Triệu Phong.

- Thập Tam hoàng tử mặc dù còn trẻ tuổi, nhưng lại được Thánh Hoàng và Thánh Hậu sủng ái, lại thêm thế lực sau lưng khổng lồ, có cơ hội chiến thắng rất lớn, thậm chí không thua kém Tứ hoàng tử có thực lực chính thể mạnh nhất.

Trong lòng Từ lão quái thầm phỏng đoán, nếu như chủ nhân có thể tiến vào trong lăng mộ Hoàng tộc, trợ giúp Thập Tam hoàng tử, như vậy thì phần thắng sẽ càng lớn hơn.

- Hiện nay chúng ta đang ở Càn Châu, chỉ cách Đại Càn Hoàng tộc một tòa thành mà thôi.

Bích Thanh Nguyệt vô cùng mừng rỡ, không lâu nữa là nàng có thể đoàn tụ với chủ nhân rồi.

Trong đội ngũ Hải Yên Các lần này, ngoại trừ ba người bọn họ ra, còn có Chiêm Khiết Nhi và thanh niên Đại Đế áp đen của Vạn Thánh Tông và mấy vị Vương Giả.

Đột nhiên, một trận cười lạnh từ xa giáng lâm, xuyên thấu phương diện linh hồn, vật chất, mọi người liền cảm thấy tâm thần mãnh liệt rung động, lập tức dừng lại.

- Các ngươi muốn đi Đại Càn Hoàng tộc? Bốn tọa chờ ở đây đã lâu rồi.

Chỉ thấy một nhân ảnh hắc bào, toàn thân bao trùm trong hắc quang, tựa như một ngôi sao màu đen lao thẳng tới.

Nói cách khác, chỉ cần mình không gây tổn hại cho Mạc Đông Dao, không có tâm tư với Cổ Thần Khí, thì Thánh Chủ sau lưng Thiên Kiếm Các, cũng sẽ không xuất thủ.

- Như vậy thì dễ giải quyết rồi.

Ma Uyên Thánh Chủ chợt lộ ra nụ cười nham hiểm tà ác, nhìn về phía Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân, trong mắt chợt hiện lên sát ý.

Cho dù có Cổ Thần Khí ngăn cản thì hắn cũng không sợ hãi chút nào, nhất định phải diệt sát đám người Hải Yên Các.

Nhưng bỗng nhiên...

Cổ Thần Tàn Kiếm lại kéo động một đạo kiếm quang rực rỡ chói mắt, vừa lóe lên, đã rơi vào trong tay Nam Phong vương.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thần sắc Nam Phong vương thoáng sững sờ, lập tức hiểu rõ ý của Tiểu Kiếm Thánh.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hào quang long văn quanh người lập tức bốc lên, Nam Phong vương tay cầm Cổ Thần Khí, lập tức bộc phát ra kiếm quang thần uy kinh thể hãi tục, hào quang thanh u cổ xưa, bay thẳng lên trời cao, xuyên phá hết thấy.

Khí tức sức mạnh to lớn của Ma Uyên Thánh Chủ, dưới sự trùng kích cường đại của Kiếm Ý bất hủ, lập tức sụp đổ.

Sau lưng Nam Phong vương, trong hào quang lấp lánh trăm trượng, thân ảnh tóc bạc, bắn ra một đạo áo nghĩa Hồn Kiếm xuyên thấu linh hồn.

Hai thứ này dung hợp thành một, thiên địa biến sắc, tựa như tuyệt thế Kiếm Thánh.

- Cái này... Làm sao có thể?

Ma Uyên Thánh Chủ nhất thời ngây dại.

Như vậy cũng được sao?

Nam Phong vương tăng thêm lực lượng Long vận gia trì, vốn đã có chiến lực Huyền Quang Cảnh tiểu thành, nếu lại thêm Cổ Thần Khí nữa, chiến lực của hắn tuyệt đối sẽ siêu việt Huyền Quang Cảnh đại thành.

Đủ để tạo thành uy hiếp trí mạng với hắn rồi.

U Dạ Thánh Quân và Từ lão quái ở đằng xa, trong lòng tràn ngập phấn chấn.

Nam Phong vương lúc này, toàn thân bắn ra uy thế tuyệt thế, chấn động một phương.

- Không hổ là Cổ Thần Khí...

Từ lão quái không nhịn được cảm thán một phen.

- Thánh Chủ đại nhân, ta chỉ muốn trả nhân tình của Triệu Phong, không muốn kết thành địch nhân với người.

Hư ảnh màu trắng bên trong hào quang, thanh âm uy nghiêm mà tang thương của Tiểu Kiếm Thánh, chợt vang lên tại phương diện linh hồn.

- Ma Uyên Thánh Chủ, cuộc tranh đoạt Thái Tử sắp bắt đầu, toàn bộ thế lực của Đại Càn Vương triều đều bị cuốn vào trong đó, sau này phát sinh biến hóa như thế nào, không ai có thể đoán trước được.

Nam Phong vương với uy thế ngập trời, lạnh nhạt nói.

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn về phía đám người Nam Phong vương, lập tức hiểu rõ ý tứ trong lời nói của bọn hắn.

Cửu U Cung vì đối phó với Tử Phát Song Tà, đã tổn thất một lượng lớn chiến lực trung tầng, thậm chí còn chết một vị Thánh Chủ.

Nếu như mình vì một tiểu bối Hư Thần Cảnh mà bị thương, sau đó tin này truyền đi thì cũng không ổn, thậm chí còn có thể ảnh hưởng tới thể cục phát triển tiếp theo của Cửu U Cung.

Hiện nay, đại Tông Tam Tinh đỉnh phong Thiên Kiếm Các, đã đạt được lực lượng Cổ Thần Khí, hết thấy thể cục, đều trở nên khó nắm bắt.

- Được, nể mặt Nam Phong vương và Thiên Kiếm Các, hôm nay bốn tọa sẽ thả cho các người một con đường sống.

Thanh âm của Ma Uyên Thánh Chủ vang vọng khắp nơi, tựa như đang tìm kiếm một cái bậc thang.

- Hừ!

Xúc tu ma quang trong hư không, đột nhiên co rút, hóa thành ma quang hắc lưu, bao trùm Ma Uyên Thánh Chủ bên trong, thoáng cái đã rời đi xa.

Uy áp Thánh Chủ Ma đạo khổng lồ, dần dần nhạt nhòa.

- Đa tạ Thiên Kiếm Các tương trợ.

Mọi người của Hải Yên Các, đều đồng loạt nói lời cảm tạ.

- Lão phu vẫn còn thiếu nợ nhân tình của Triệu Phong, nếu không còn chuyện gì khác, lão phu xin cáo từ trước.

Cổ Thần Tàn Kiếm lóe lên một đạo quang ảnh thanh u, rơi vào trong tay Mạc Đông Dao, sau đó rời đi.

....

Lúc này, trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thời tiết trong xanh nắng ấm, đã có một mảnh rừng cây, bị bao trùm trong Lôi Vũ Phong Bạo.

- Khung cơ bản của Tiểu Thế Giới đã hoàn thành rồi.

Triệu Phong ngồi ngay ngắn tại trung tâm Tiểu Thế Giới, thiên địa xung quanh đều là mây đen che trời, Phong Lôi tàn sát gào thét bừa bãi, vậy mà không tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với hắn.

Chân nguyên trong không gian tinh hạch, đang chậm rãi trôi về phía Tiểu Thế Giới, tựa như khí huyết của trái tim trong cơ thể con người, chảy về phía tứ chi bách骸.

Hắn có thể cảm giác được, trong không gian Tiểu Thế Giới này, bản thân chính là chúa tể, khống chế hết tất cả.

Thậm chí đối với lực lượng quy tắc của không gian Thái Cổ, cũng có một tia lực lượng khống chế.

Vận dụng Tiểu Thế Giới, chính là khiến cho nó chồng lên không gian thực tế, do đó phải khống chế được lực lượng quy tắc tại không gian thực tế, đến một trình độ nhất định.

Mà lúc này, Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, chẳng qua chỉ chừng trăm trượng mà thôi.

So với hình chiếu Tiểu Thế Giới phạm vi ngàn dặm của Cửu U Ma Chủ ngày trước, quả là chênh lệch một trời một vực.

- Uy năng của Tiểu Thế Giới còn chưa đủ, xem ra Phong Lôi Lĩnh Vực và không gian tinh hạch, không đủ liên hệ chặt chẽ.

Mắt trái của Triệu Phong, lập tức quan sát rõ ràng.

Khung cơ bản của Tiểu Thế Giới, phải nguyên vẹn chắc chắn, bằng không thì sau này điều chỉnh sẽ cực kỳ khó khăn.

Một ngày nọ.

Trên không trung Mộng cảnh Thái Cổ, chợt hình thành từng đám mây đen dày đặc, bầu trời đột nhiên trở nên âm trầm, một tia lói quang như ẩn như hiện.

- Tới rồi sao?

Triệu Phong mở ra hai mắt.

928. Chương 928: Yếu Thế

Trên không trung của Mộng cảnh Thái Cổ, một tầng mây đen đè xuống, bầu trời đột nhiên trở nên âm trầm, một tia lói quang như ẩn như hiện.

- Tới rồi sao?

Trong lòng Triệu Phong kích động, mở ra hai mắt đang nhắm chặt.

Đây chính là nguyên nhân mà hắn đáp nặn Tiểu Thế Giới trong Mộng cảnh Thái Cổ, hắn vẫn một mực chờ đợi trận Lôi Vũ Phong Bạo tiếp theo.

Triệu Phong đã từng nghĩ ra ý nghĩ này, cho nên nhất định phải thử nghiệm một phen, đó là: tìm hiểu Phong Lôi Tiểu Thế Giới trong Lôi Vũ Phong Bạo tại không gian Mộng cảnh Thái Cổ.

Tách tách tách...

Bầu trời tối dần, từng hạt mưa nhỏ từ trên trời rơi xuống.

Những giọt mưa này, lập tức tiến vào không gian Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Triệu Phong cảm thấy, Tiểu Thế Giới của mình, dưới sự trùng kích không ngừng của trận mưa, không ngờ lại xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn.

Những giọt mưa Thái Cổ này tiến vào Tiểu Thế Giới của hắn, khiến hắn không cách nào khống chế được.

- Trước mắt chỉ có thể khống chế bên trong Tiểu Thế Giới, sáng tạo ra vật chất trong đó, còn vật chất đến từ bên ngoài, gần như không chịu sự ảnh hưởng của ta, thậm chí nó còn ảnh hưởng tới sự ổn định của Tiểu Thế Giới của ta.

Triệu Phong nhíu mày, Tiểu Thế Giới của hắn, quả thật quá yếu ớt rồi.

Nhưng Triệu Phong không biết rằng, hắn đang ở trong Mộng cảnh Thái Cổ, nếu như trở lại không gian hiện thực, khả năng khống chế và ảnh hưởng của Tiểu Thế Giới của hắn đối với không gian, tuyệt đối vượt xa Tiểu Thế Giới hình thức ban đầu của Đại Đế bình thường.

Mưa trong Mộng cảnh Thái Cổ, cũng là hình thái nguyên thủy nhất, là giọt mưa ẩn chứa khí tức Thái Cổ khổng lồ, so với mưa tại không gian của Triệu Phong, hoàn toàn bất đồng, muốn khống chế những giọt mưa này, cần phải có cấp độ lý giải càng sâu hơn.

Mà muốn ảnh hưởng tới quy tắc áo nghĩa của Mộng cảnh Thái Cổ, cần phải hiểu biết nhất định về bản chất của toàn bộ Mộng cảnh Thái Cổ.

Mà khoảng cách của Triệu Phong đến một bước này, vẫn còn rất xa.

Ầm... Ầm...

Mưa rơi càng lúc càng lớn, ngẫu nhiên có một đạo sấm sét xẹt qua.

Triệu Phong ngẩng đầu nhìn thoáng qua, khẽ lẩm bẩm:

- Lôi Vũ lần này, so với lần trước dường như yếu hơn rất nhiều.

Mà Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, dưới sự tẩy rửa của trận mưa, lại càng trở nên trong suốt, phẳng phất không lâu nữa sẽ biến mất.

Hai mắt Triệu Phong hiện lên một đạo tinh quang, thúc dục không gian tĩnh lặng.

Lập tức, Phong Lôi chân nguyên bành trướng, vận chuyển ra ngoài, chảy về phái Tiểu Thế Giới.

Xung quanh Triệu Phong, hình dáng Tiểu Thế Giới đã rõ ràng hơn một chút.

Phía trên Mộng cảnh Thái Cổ, mây đen dày đặc, mưa to như trút nước, ngẫu nhiên có một đạo sấm sét xẹt qua, còn không gian bên dưới, mây đen u ám trôi nổi giữa không trung, Phong Lôi tàn sát bữa bãi.

Cảnh tượng như thế, vô cùng kỳ dị, tựa như một thế giới có hai tầng trời vậy.

Triệu Phong cứ như vậy đắm chìm trong trận mưa của Mộng cảnh Thái Cổ, cảm thụ khí tức Phong Lôi yếu ớt trong đó.

Tiểu Thế Giới xung quanh hắn, cũng theo tâm cảnh của hắn mà chậm rãi biến hóa, thoát nhìn càng có xu hướng chân thực hơn.

Ầm... Ầm...

Đột nhiên, một tiếng sấm sét nổ mạnh, vang lên trong đầu Triệu Phong, bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, xuất hiện rất nhiều lôi điện, bộc phát ra lôi quang.

Uy áp bao trùm khiến vạn vật hít thở không thông, ầm ầm giáng xuống, cảm giác nguy cơ mãnh liệt, khiến ắt trái của Triệu Phong nhảy lên một hồi.

- Không tốt.

Rầm rầm rầm...

Một đạo Lôi Điện to lớn đánh lên vị trí của Triệu Phong, phá hủy vạn vật, chỉ để lại một cái hố than đen kịt.

Trong hố than phương viên ba trượng, không còn vật gì khác.

Cây cối xung quanh cháy đen, vẫn còn tia lửa cháy nhen nhóm.

Trên cổ mộc che trời phía xa, Yêu diểu và Cự mãng run rẩy một trận, ánh mắt mơ hồ nhìn về phía hố than.

Một khắc sau.

Một thiếu niên tóc vàng, chợt xuất hiện tại chính giữa hố than.

Cự mãng và Yêu diểu nhìn mãi nên đã tập thành thói quen, rõ ràng cảnh giới của chủ nhân bọn chúng không cao, nhưng lại luôn luôn xuất quỷ nhập thần như vậy.

- Nguy hiểm thật.

Trong lòng Triệu Phong vẫn còn sợ hãi, vừa rồi hắn ở trong trạng thái tìm hiểu, cảm giác đối với ngoại giới rất yếu kém.

Nếu không phải mắt trái cảnh giác, khiến hắn bình tĩnh thì e rằng đã trực tiếp bị sét đánh chết rồi.

- Loại thời tiết này, theo lý thuyết thì sẽ không đánh xuống Lôi Đình, xem ra là vì Phong Lôi Tiểu Thế Giới hấp dẫn.

Trong lòng Triệu Phong hoàn toàn sáng tỏ, từ khi mây đen kéo đến cho tới bây giờ, đây là đạo Cổ Lôi đầu tiên đánh xuống.

Mà Phong Lôi Tiểu Thế Giới lúc đầu, khả năng hấp dẫn Lôi Điện, còn kém xa so với Thánh Lôi Thế.

Nếu như vận chuyển Thánh Lôi Thế ở đây, đoán chừng sẽ lập tức dẫn xuống mấy đạo Cổ Lôi.

Mặt khác, thời tiết đang dần trở nên xấu hơn, xác suất Cổ Lôi đánh xuống tiếp theo sẽ càng lớn hơn.

Như vậy, cho dù Triệu Phong có thể tùy thời ra vào Mộng cảnh Thái Cổ, cũng không dám triển khai Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Cuối cùng, Triệu Phong đi dạo xung quanh một vòng, thu lại một vài mảnh gỗ ẩn chứa lực lượng Cổ Lôi, sau đó khoanh chân ngồi trong hầm.

- Chỉ còn lại hai tháng là đến cuộc tranh đoạt Thái Tử, ta phải nhanh chóng hoàn thành Tiểu Thế Giới sơ thành.

Triệu Phong trầm quyết tâm.

Đại Đế có thể hấp thụ Tiểu Thế Giới trong vòng một năm, tuyệt đối có thể xưng là tuyệt thế thiên tài.

Vốn dĩ, lấy năng lực học tập và phân tích của Triệu Phong, Tiểu Thế Giới bình thường, chỉ cần bốn tháng là hoàn thành.

Nhưng hắn muốn hấp thụ một Phong Lô Tiểu Thế Giới ẩn chứa áo nghĩa Mộng cảnh Thái Cổ, bởi vậy độ khó rất cao.

Một khi Tiểu Thế Giới sơ thành của Triệu Phong hoàn thành, uy năng tuyệt đối không tầm thường, nghiền áp Tiểu Thế Giới sơ thành của Đại Đế cũng không phải vấn đề.

Tựa như lúc trước, lần đầu Triệu Phong tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ, chỉ ba nhịp hô hấp cũng không chống đỡ nổi.

Trong cung điện của Cửu hoàng tử, đại biểu thế lực khắp nơi đều đang tụ tập.

Ở đây có không ít Vương Giả Đại Đế, đều đứng ở bên cạnh.

Chỉ có một vài cường giả có tước vị và Thánh Chủ của những thế lực Tam Tinh, mới có quyền nói chuyện nhất định.

Trong đó, U Dạ Thánh Quân, Từ lão quái, Nam Phong vương và Chu Tổ Nhi cũng ở trong số này.

Nhưng bầu không khí hiện nay, lại có chút áp lực trầm thấp.

- Cửu hoàng tử, thật sự đem danh ngạch thân phận của Tuần Thú Sư giao cho Triệu Phong?

Một tên tráng hán trung niên dáng người khô ngô, thần sắc trên mặt lộ vẻ bất mãn.

Nhất cử nhất động của hắn, đều tản mát khí lực áp bách cường đại, đây còn là dưới tình huống vẫn tận lực thu liễm.

Sắc mặt Cửu hoàng tử thoáng trầm xuống, kỳ thực hắn cũng chuẩn bị đem vị trí thành viên chiến đấu hệ linh hồn giao cho Triệu Phong.

Không ngờ, lúc Triệu Phong ở trong Hoàng cung lại chủ động tiếp nhận danh ngạch Tuần Thú Sư.

Hơn nữa, Cơ gia vốn ủng hộ hắn, sau khi biết Triệu Phong là thành viên của Cửu hoàng tử, lập tức rời đi, gia nhập trận doanh của Bát hoàng tử, tạo thành tổn thất cực lớn.

Lúc Cửu hoàng tử tiến vào hỏi thăm, Trưởng lão của Cơ gia lại trả lời rằng:

- Có Triệu Phong ở đó, Cơ gia bọn hắn khó có thể lấy được danh ngạch thành viên chiến đấu hệ linh hồn.

Cửu hoàng tử cũng cảm thấy bất đắc dĩ một phen, chẳng qua, Cơ gia đã gia nhập phe phái của Bát hoàng tử, cho nên Cửu hoàng tử có giải thích cái gì cũng vô dụng.

Nhưng sự ủng hộ của Triệu Phong, đồng dạng cũng mang đến cho Cửu hoàng tử rất nhiều trợ lực.

Ví dụ như Nam Phong vương và Hải Yên Các.

Thậm chí, ngay cả việc Chu Tổ Nhi trợ giúp hắn, tại phương diện nhất định, cũng là nhờ Triệu Phong.

- Triệu Phong chính là Tuần Thú Sư hết sức xuất sắc.

Cửu hoàng tử mỉm cười trả lời, hắn tin rằng Triệu Phong sẽ xuất ra bản lĩnh, không phải hơi hợt với hắn.

Thành viên của Hải Yên Các và Nam Phong vương cũng cảm thấy nghi hoặc, Triệu Phong quả thật có thiên phú thuần thú.

Nhưng còn xa mới kịp sức chiến đấu của bản thân hắn, thậm chí còn có cả Đồng thuật thần bí khó lường kia.

Chẳng qua, đối với quyết định của Triệu Phong, thành viên của Hải Yên Các cũng không có tư cách hỏi đến.

Mà tráng hán khôi ngô cũng không nói gì thêm nữa, Thạch gia hấn chính là một trong Bát đại thế gia duy nhất đứng sau lưng Cửu hoàng tử.

Hắn cũng không muốn tranh giành danh ngạch Tuần Thú Sư này, chẳng qua là suy nghĩ cho toàn đội, nên hi vọng thành viên trong đoàn đội, có thể đứng tại vị trí mà mình am hiểu nhất.

Bởi vì, đối thủ quá mức cường đại.

Vốn dĩ, tổ chức tình báo đã tiến hành xếp hạng thực lực chính thể của các hoàng tử, mà Cửu hoàng tử lại chỉ xếp hạng thứ sáu.

Hiện nay, đã bị thấp đến vị trí thứ bảy.

Nói cách khác, trong đoạn thời gian này, kỳ ngộ của các hoàng tử khác, đều vượt xa Cửu hoàng tử.

Mà bài danh trước kia của Bát hoàng tử là thứ bảy, bây giờ lại đứng hàng thứ tư, mơ hồ có xu thế tranh đoạt Thái Tử rồi.

Đối diện với những thành viên đoàn đội khủng bố trong hàng ngũ của các vị hoàng tử này, trong lòng mọi người đều có chút không nắm chắc.

- Thạch Vũ Lôi, chỉ cần đoàn đội chúng ta đoàn kết, lại thêm mưu lược của Thần Cơ Tử, cũng không phải là không có sức liều mạng.

Ở bên cạnh, thanh âm chậm chậm của Ứng lão vang lên.

- Hiện nay lão phu vẫn không thể vọng kết luận, tất cả mọi chuyện, đều có quá nhiều biến số không xác định.

Ở bên dưới, có một lão giả râu trắng tay cầm quả trứng, chậm rãi lên tiếng.

Thần Cơ Tử, chính là Trí Giả nổi danh Đại Càn Vương triều, đã mai danh ẩn tích nhiều năm.

Sự xuất hiện của hắn, khiến cho những lão bối ở đây đều kinh ngạc không thôi.

Hai vị lão bối, mỗi người một câu, lập tức bình ổn quân tâm.

- Ngày mai chính là trận chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, tại sao Triệu Phong còn chưa xuất quan?

Một thanh âm trầm thấp bất mãn, từ trong miệng của một Trưởng lão thế lực Tam Tinh bình thường truyền ra.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, chính là khâu xác định danh ngạch cuối cùng.

Thế nhưng, khâu này, thật ra không lãng phí bao nhiêu thời gian lắm.

Ví dụ như ở chỗ Cửu hoàng tử, tổng cộng có bảy danh ngạch.

Chu Tổ Nhi thân là y sư, y đạo nổi danh hàng đầu, căn bản sẽ không có người tới cướp danh ngạch này, huống hồ e rằng cũng không có lá gan này.

Còn có Thạch Vũ Lôi của Thạch gia, là một tuyệt thế thiên tài đã thức tỉnh thiên phú huyết mạch của thế hệ trước.

Thế lực của Thạch gia, có thể nói là thế lực lớn nhất sau lưng Cửu hoàng tử, căn bản không có người nào dám nhúng tay vào danh ngạch của Thạch Vũ Lôi.

Thậm chí, nếu Thạch gia muốn chiếm thêm một danh ngạch, thì cũng không có thế lực nào dám lên tiếng.

Hơn nữa, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, còn có hai quy định hết sức đặc thù.

Thứ nhất, chỉ có thế lực sau lưng hoàng tử đó, hoặc là thế lực không thuộc về bất kỳ người nào, mới có quyền tranh đoạt danh ngạch.

Thứ hai, bất kể tranh đoạt danh ngạch nào đi nữa, cảnh giới của bản thân, đều không thể cao hơn người có được danh ngạch.

Nói cách khác, một vị Tuần Thú Sư muốn tranh đoạt danh ngạch của Triệu Phong, như vậy thì vị Tuần Thú Sư đó không thể là thể lực sau lưng hoàng tử khác, cảnh giới vốn có cũng không thể cao hơn Triệu Phong.

Dưới nhiều loại hạn chế như vậy, cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, cũng không kịch liệt phức tạp như trong tưởng tượng.

- Nếu như ngày mai Triệu Phong còn không xuất quan, lúc đó cũng chỉ có thể quấy rầy mà thôi.

Cửu hoàng tử có chút bất đắc dĩ, còn nhớ rõ lần trước mình đi bái phỏng Triệu Phong, hắn vẫn đang bế quan ở trong đó.

Chẳng qua, Cửu hoàng tử cũng có chút chờ mong.

Triệu Phong chính là thành viên chủ yếu mà hắn tán thành, nếu như thực lực tăng trưởng, thì tự nhiên chính là chuyện tốt.

Phốc...

Bỗng nhiên, một luồng khí tức to lớn ập tới.

Thần sắc của toàn bộ cường giả tại đây đều ngưng tụ, nhìn về phía bên ngoài điện.

- Cửu hoàng tử, Thiết mạo quấy rầy rồi.

Chỉ thấy, một vị lão giả uy nghiêm mặc đại bào đỏ sẫm, đứng bên ngoài điện, trên người tỏa ra khí thế uy hiếp vô hình, khiến cho hô hấp của toàn bộ cường giả trong điện, đều trở nên ngưng trệ.

Bên cạnh hắn còn có mấy người, đều là người của Thiết gia, trong đó có một vị nữ tử tao nhã tú lệ, ánh mắt đảo nhanh một lượt trong đại điện.

- Hồng Nam tiền bối, ngày mai chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, hôm nay đến chỗ ta là có gì chỉ giáo?

Cửu hoàng tử mỉm cười tiến lên.

Thiết gia chính là tồn tại đỉnh phong trong Bát đại thế gia, không hề kém thế lực gia tộc cự phách Tam Tinh đỉnh phong nào, hiện nay là phe phái đứng sau lưng Tứ hoàng tử.

- Lão phu tới tìm Triệu Phong.

Thanh âm rõ to của Thiết Hồng Nam vang vọng khắp toàn bộ đại điện.

Đối với hành vi hoàn toàn vô lễ này, không người nào ở đây dám ra tay ngăn cản.

Ngay cả Trưởng lão đại biểu của Thạch gia, cũng chỉ cúi đầu không nói.

Mặc dù đều là Bát đại thế gia, nhưng Thạch gia lại kém xa so với Thiết gia trấn thủ dị tộc phía Tây Bắc.

Hơn nữa, vị Thiết Hồng Nam này, còn là một vị Thánh Chủ cực kỳ cổ xưa của Thiết gia.

- Hồng Nam tiền bối, Triệu Phong còn đang bế quan.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ áy náy.

- Ồ? Hắn không phải là cố ý trốn tránh Thiết gia ta chứ?

Trên mặt Thiết Hồng Nam lộ ra thần sắc giận dữ, một luồng khí tức cực nóng vô cùng bá đạo, ầm ầm tỏa ra, khiến cho thể xác và tinh thần của vô số cường giả khác trong điện đều cảm thấy áp lực, linh hồn khẽ run rẩy, khí huyết chân nguyên trong cơ thể phảng phất như bị thiêu đốt.

929. Chương 929: Xuất Quan

- Ô? Hắn không phải là cố ý trốn tránh Thiết gia ta chứ?

Trên mặt Thiết Hồng Nam lộ ra thần sắc giận dữ, một luồng khí tức cực nóng vô cùng bá đạo, ầm ầm tản ra, khiến cho thể xác và tinh thần của vô số cường giả khác trong điện đều cảm thấy áp lực, linh hồn khẽ run rẩy, khí huyết chân nguyên trong cơ thể phảng phất như bị thiêu đốt.

Trong lòng Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân thoáng chấn động, khí tức mà Thiết Hồng Nam bày ra, hoàn toàn tương xứng với Ma Uyên Thánh Chủ ngày trước.

Đối mặt với sự chất vấn áp bách của Thánh Chủ Thiết gia, tất cả mọi người ở đây đều giữ im lặng...

- Thái Thượng Trưởng lão, Triệu Phong quả thật không có ở đây.

Bên cạnh Thiết Hồng Nam, ánh mắt Thiết Li Thiên quét qua một lượt, lập tức lên tiếng.

Thiết gia cũng biết Triệu Phong đang bế quan, bởi vậy một mực chờ đợi đến lúc này.

Nhưng ngày mai sẽ bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch, vậy mà không ngờ Triệu Phong vẫn còn đang bế quan.

Điều này khiến cho hắn hoài nghi Triệu Phong liệu có phải đang cố ý né tránh Thiết gia hay không.

- Gọi Triệu Phong đi ra, lão phu muốn nói chuyện với hắn.

Ánh mắt Thiết Hồng Nam trầm xuống, trong lời nói mang theo uy thế không thể chống lại.

Khí tức khủng bố vô hình, lại một lần nữa tản ra, lan khắp toàn bộ đại điện, giống như địa ngục hỏa nhiệt.

- Hồng Nam tiền bối, như vậy không tốt lắm đâu, người là thế lực sau lưng Tứ hoàng huynh, vậy mà lại quấy rầy thành viên của ta tu luyện...

Cửu hoàng tử kiên trì đáp, chỉ nói một nửa, nhưng tin rằng Thiết Hồng Nam đã hiểu rõ ý tứ trong đó.

Quy định của cuộc chiến tranh đoạt Thái Tử.

Chính là thế lực sau lưng hoàng tử, không được quấy nhiễu thủ hạ thành viên thuộc thế lực của hoàng tử khác.

Cửu hoàng tử không khuất phục dưới uy thế áp bách của Thiết gia, khiến cho vô số cường giả trong điện đều cảm thấy trong lòng khoan khoái dễ chịu.

Đồng thời, bọn hắn lại lần nữa cảm nhận được sâu sắc sự chênh lệch giữa hai bên.

Sau lưng Tứ hoàng tử, không chỉ có một mình Thiết gia là Tam Tinh đỉnh phong, mà còn có Đồng gia và hai Công Phủ, thậm chí ngay cả đại Tông Tứ Tinh Thiên Huyền Cung, cũng đều đứng sau lưng Tứ hoàng tử.

Hơn nữa, một vài thế lực Nhị Tinh Tam Tinh lớn nhỏ, lại càng nhiều không kể hết.

Hiện nay, chỉ cần một cái Thiết gia, cũng đủ chấn nhiếp toàn bộ thế lực của Cửu hoàng tử rồi.

- Thái Thượng Trưởng lão, không bằng chúng ta chờ một chút, ngày mai chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, Triệu Phong nhất định sẽ xuất quan.

Thần sắc Thiết Li Thiên khẽ biến, vội vàng nói.

Cho dù là Thiết gia, cũng không dám vi phạm quy củ mà Hoàng tộc định ra.

- Được, nếu như ngày mai Triệu Phong không xuất quan, ta xem như hắn không tham dự cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, như vậy thì hắn cũng không phải thành viên của Cửu hoàng tử a.

Thiết Hồng Nam nhìn về phía Cửu hoàng tử với ánh mắt hân thưởng, sau đó ánh mắt đảo qua một lượt cường giả ở đây, trong lời nói lộ ra ý tứ uy hiếp.

Sau khi Thiết Hồng Nam và những người khác của Thiết gia rời đi.

Nhiệt độ của đại điện lại khôi phục như thường, bầu không khí trở nên im lặng một cách quái dị.

Cửu hoàng tử cũng cảm thấy bất lực, nếu như lúc này có Cơ gia, mặc dù khí thế vẫn còn thua kém, nhưng tuyệt đối sẽ không yếu thế hay ảnh hưởng đến sĩ khí.

Lúc này, một nam tử hiền lành mặc hoàng bào Long văn đi tới, nói:

- Từ Hàng, không nên tức giận, mặc dù thế lực sau lưng ngươi không nhiều lắm, nhưng thành viên trong đoàn đội, không ai không phải là tinh nhuệ cường đại, tiềm lực vô cùng.

- Thập Tam thúc...

Thần sắc Cửu hoàng tử có chút ngây ngẫn, trong lòng phát ra mãnh liệt không cam lòng.

Thân là người cầm đầu đoàn đội, tất cả mọi người đều vì hắn mà đến đây, hắn tuyệt đối không thể hiện ra một tia dao động nào.

Ánh mắt Cửu hoàng tử lập tức sáng ngời, hắn không thể cô phụ sự cố gắng của mình được.

Đồng thời, những người đạt được danh ngạch ở đây, cũng cảm thấy trong lòng tràn ngập tự tin và căm phẫn.

- Ta tin tưởng các vị đều là những người cực kỳ ưu tú, trong trận chiến tranh đoạt danh ngạch ngày mai, sẽ không bị người khác thay thế.

Cửu hoàng tử nhìn về phía bảy người ở đây, vẻ mặt trở nên nghiêm túc.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, cường giả không thuộc về bất kỳ thế lực nào, đều có thể tham dự tranh đoạt.

Mà những cá thể này, phần lớn không dám cướp đoạt danh ngạch của những thế lực lớn, chỉ có thể ra tay với những thế lực nhỏ, hoặc là không có thế lực mà thôi.

Ngày thứ hai...

Toàn bộ Đại Càn Vương triều, lực lượng Long vận phun trào, phẳng phất có một đầu Kim Long đang tiềm phục sắp thức tỉnh.

Long vận mệnh mông cuộn cuộn, uy chấn bát phương.

Trong Hoàng cung Đại Càn, trên Diển Võ Trường lớn nhất.

Mười tòa Lô đài đều được sắp xếp ngay ngắn.

Đại diện cho bốn góc của Diển Võ Trường, theo thứ tự là những hoàng tử có thế lực cực mạnh ngồi vào.

Phía trên Hoàng cung, không trung trong vòng nghìn dặm, tụ tập vô số cường giả vây xem.

- Bích Các chủ, hãy đi gọi Triệu Phong xuất quan đi.

Cửu hoàng tử khẽ lắc đầu, Triệu Phong này sẽ không thật sự quên cuộc tranh đoạt Thái Tử chứ?

Bích Thanh Nguyệt thân là Các chủ Hải Yên Các, mặc dù nàng cũng không muốn đi quấy rầy Triệu Phong, nhưng đây là chuyện phải do chính nàng đi thực hiện.

Bích Thanh Nguyệt khẽ gật đầu, lập tức rời đi, tiến đến nơi Triệu Phong bế quan.

Lúc này, Thiết Li Thiên của Thiết gia cũng đã tới, mở miệng hỏi thăm:

- Cửu hoàng tử, Triệu Phong còn chưa xuất quan?

Trong lòng những thế lực ở đây, đều thoáng trầm xuống.

Không ngờ người của Thiết gia lại đến nhanh như vậy.

Nếu như Thiết Hồng Nam lại giống như hôm qua, ở trước mặt toàn bộ thế lực của Vương triều, bức hỏi bọn hắn, vậy thì nên làm thế nào cho phải?

- Cửu hoàng tử, ta đã tới chậm.

Triệu Phong chậm rãi bước đến, áy náy nói.

Ngay lập tức, ánh mắt của các đại biểu thế lực xung quanh Cửu hoàng tử, đều đồng loạt tập trung lại.

Tà danh của Triệu Phong, từ bốn năm trước đã lan truyền khắp Đại Càn Vương triều.

Mà từ khi bọn hần gia nhập phe phái của Cửu hoàng tử, tiến vào Hoàng cung, thì Triệu Phong vẫn đang bế quan, mãi không xuất hiện.

Cũng không có người nào nhìn thấy bản lĩnh của Triệu Phong, vậy mà hần lại chiếm được một danh ngạch trọng yếu.

Hôm qua, Thánh Chủ của Thiết gia đến đây áp bách, cũng chính là vì Triệu Phong.

Hết thấy những điều này, lại càng tăng thêm thanh danh xấu cho Triệu Phong, khiến bọn hần đều hết sức bất mãn.

Nếu không phải Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của Hải Yên Các, có giao hảo với Nam Phong vương, bọn hần đã sớm tập thể khuyên Cửu hoàng tử lấy lại danh ngạch của Triệu Phong rồi.

- Triệu Phong, người đến là tốt rồi.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ ra nụ cười, cùng mọi người cẩn thận dò xét Triệu Phong.

Trong con mắt đục ngầu của Ứng lão, hiện ra một đạo tinh mang, nói:

- Tốt, khí tức thật ngưng luyện trầm trọng.

Thần sắc của Trưởng lão Thạch gia có chút kinh ngạc:

- Thể chất sinh mạng của kẻ này, không ngờ lại sánh ngang với Thạch Vũ Lôi.

Phải biết rằng, Thạch gia bọn hần, tại một phương diện nhất định, chính là gia tộc Luyện Thể truyền thống.

Thạch Vũ Lôi còn là tuyệt thể thiên tài đã thức tỉnh huyết mạch của thể hệ trước.

- Triệu Phong, Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia mời người qua nói chuyện.

Thiết Li Thiên lại lần nữa dò xét Triệu Phong, ánh mắt có chút phức tạp, lại không che giấu ánh mắt tán thưởng chút nào.

Lúc này, Triệu Phong đã tu vi Hư Thần Cảnh hậu kỳ, khiến hần cảm thấy thâm bất khả trắc, khí tức trầm ổn, vượt xa Đại Đế cổ xưa, Kim Đồng thâm thúy hoàn mỹ, khiến lòng người kinh ngạc bất an.

Nhưng khiến hần phần chấn nhất chính là, hần có thể cảm ứng được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể Triệu Phong, hình như càng thêm tinh thuần hơn.

- Giữa ta và Thiết gia, không có gì để nói cả.

Triệu Phong nhìn thấy Thiết Li Thiên, đã biết rõ hần muốn nói gì, liền trực tiếp cự tuyệt.

Ngày trước, hần đã từng nói, ân oán giữa hần và chủ nhân của cái thân xác này, đã nhất đao lưỡng đoạn.

- Triệu Phong, thân thể của người dù sao vẫn là của Thiết gia, trên người người chảy xuôi huyết mạch của Thiết gia, đây là sự thật, người không thể trốn tránh.

Thiết Li Thiên cố gắng khuyên bảo, nếu như Triệu Phong có thể trở về Thiết gia, ngày sau sẽ trở thành nhân vật chí tôn của Vương triều Đại lục.

Huyết mạch trên người hần, rất có khả năng khiến Thiết gia trở thành đại Tông Tam Tinh đỉnh phong cao cấp nhất, thậm chí còn có một tia hi vọng đạt đến Tứ Tinh.

- Trốn tránh?

Triệu Phong không cho là đúng, bản thân hần chưa bao giờ trốn tránh.

Chỉ là ân oán quá khứ, nếu truy cứu thì sẽ vĩnh viễn không dứt.

“Trốn tránh” chỉ là cách nhìn của Thiết gia, bọn hắc vốn cho rằng Triệu Phong đang tránh né.

- Tốt, ta đi theo người.

Triệu Phong thở dài, trong mắt lộ vẻ kiên định, chuyện này nhất định phải có một kết thúc.

Thiết gia, chính là gia tộc đỉnh cao trong Bát đại thế gia, thế lực khổng lồ, có ngàn vạn mối liên hệ với Hoàng tộc.

Nếu không giải quyết, ngày sau vẫn sẽ dây dưa không dứt.

Phốc...

Thấy Triệu Phong theo Thiết Li Thiên rời đi, những cường giả thuộc thế lực Cửu hoàng tử đều nhẹ nhàng thở ra.

Bọn hắc cũng không muốn lại đối mặt Thiết Hồng Nam cường bức một lần nữa.

Về chuyện của Triệu Phong, bọn hắc để biết rõ đại khái.

Không chỉ ghen ghét ao ước, mà bọn hắc cũng rất nghi hoặc, tại sao Triệu Phong lại không gia nhập Thiết gia?

Triệu Phong xuất hiện.

Đồng thời khiến cho vô số cường giả trong đại điện của Thập Tam hoàng tử chú ý.

Thái Thượng Trưởng lão của Đoan Mộc gia, Đoan Mộc Thanh, đều nhìn về phía Triệu Phong với ánh mắt phức tạp.

Mà trong mắt đám người Thập Tam hoàng tử và Cửu U Cung, thì lại ẩn hiện sát khí.

Tại đại điện của Tứ hoàng tử, bầu không khí vô cùng yên tĩnh lạnh lẽ.

Rất nhiều tồn tại khủng bố trong đó, khiến ột vài đại biểu thế lực Nhị Tinh Tam Tinh, cũng không dám hô hấp mạnh.

Lúc này, Thiết Li Thiên và Triệu Phong đã xuất hiện bên ngoài điện.

- Triệu Phong.

Ánh mắt Tứ hoàng tử ngưng tụ, nhìn về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy Triệu Phong lúc này, so với ngày trước, lại càng thêm thâm trầm ổn trọng hơn.

Đồng thời, chỗ đại điện của Tứ hoàng tử, có vô số cường giả đều tập trung thăm dò thiếu niên tóc vàng Kim Đồng trước mặt.

- Triệu Phong, chúng ta lại gặp mặt.

Tân Vô Ngân mặc áo xanh, trên mặt nở nụ cười hòa ái.

Hắn và Triệu Phong xuất thân từ cổ hương, có thể gặp lại ở Đại Lục Vực, tự nhiên khiến hắn rất cao hứng.

- Là Triệu Phong.

Ánh mắt Hiên Viên Văn lóe lên, chiến ý cường đại theo đó mà bộc phát.

Hiện nay, hắn đã sơ bộ nắm giữ Thứ Thần Khí, sẽ không giống như ở trong Không Gian Thần Huyền ngày trước, không kịp trở tay, cuối cùng chịu thiệt trong tay Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Tại vị trí của Thiết gia, một nam tử tóc đỏ sậm, ánh mắt nghiêm túc, cẩn thận dò xét.

Hắn đã sớm nghe nói, Trưởng lão của gia tộc, ở bên ngoài phát hiện ra huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia.

Hơn nữa, biểu hiện của Triệu Phong ở trong Không Gian Thần Huyền, cũng khiến hắn vô cùng coi trọng, không ngờ ngay cả Hiên Viên Văn, cũng thua thiệt trong tay hắn.

- Người chính là Triệu Phong?

Mắt Thiết Hồng Nam như đuốc, lấp lóe hồng quang kỳ dị, ngưng mắt nhìn Triệu Phong.

- Phong nhi...

Sau lưng Thiết Hồng Nam, nữ tử tú lệ có chút tái nhợt khe cau mày, phát ra tiếng khóc.

Nhất thời, dường như tất cả mọi người đều gọi tên Triệu Phong.

Hiện tượng này, khiến cho những đại biểu thế lực Nhị Tinh, Tam Tinh bình thường ở đây, đều trợn mắt há hốc mồm.

Triệu Phong này, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Ngay cả Trưởng lão Thiên Huyền Cung vẫn một mực khép hờ hai mắt, cũng chậm rãi mở mắt ra, hứng thú quan sát Triệu Phong.

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, sắc mặt không hề để tâm, Kim Đồng nhàn nhạt đảo qua tất cả mọi người, thoát nhìn giống như bỏ qua hết thấy, nhưng lại ghi nhớ toàn bộ lời nói.

Cuối cùng, ánh mắt Triệu Phong dừng lại trên người Thiết Hồng Nam.

- Thật mạnh.

Triệu Phong chỉ có thể đánh giá như vậy, so với Cửu U Ma Chủ ngày trước, còn mạnh hơn gấp mấy chục lần.

Khí tức tùy ý của Thiết Hồng Nam áp bách, khiến toàn thân hắn cảm thấy trầm trọng, tựa như bị trói buộc áp chế, thậm chí không thở nổi.

- Đây là Thánh Chủ mà lần này Thiết gia cử đến?

Thánh Lô Thể của Triệu Phong âm thầm vận chuyển.

Ánh mắt như đuốc của Thiết Hồng Nam nhìn về phía Triệu Phong, âm thầm thúc dục bí pháp.

Triệu Phong tức thì cảm thấy toàn thân như bị lửa đốt, huyết mạch Huyết Ma Dương trong cơ thể sôi trào, như muốn bộc phát.

Ầm...

Thân thể Triệu Phong bùng lên hào quang lưu ly huyết hồng yếu ớt, quanh quẩn khắp toàn thân.

- Được, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Trên mặt Thiết Hồng Nam tràn ngập kinh hỉ, hai mắt lấp lánh, lập tức đứng dậy, uy áp khí tức cực nóng khủng bố, vô hình tỏa ra.

930. Chương 929: Xuất Quan

- Ô? Hắn không phải là cố ý trốn tránh Thiết gia ta chứ?

Trên mặt Thiết Hồng Nam lộ ra thần sắc giận dữ, một luồng khí tức cực nóng vô cùng bá đạo, ầm ầm tỏa ra, khiến cho thể xác và tinh thần của vô số cường giả khác trong điện đều cảm thấy áp lực, linh hồn khẽ run rẩy, khí huyết chân nguyên trong cơ thể phẳng phất như bị thiêu đốt.

Trong lòng Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân thoáng chấn động, khí tức mà Thiết Hồng Nam bày ra, hoàn toàn tương xứng với Ma Uyên Thánh Chủ ngày trước.

Đối mặt với sự chất vấn áp bách của Thánh Chủ Thiết gia, tất cả mọi người ở đây đều giữ im lặng...

- Thái Thượng Trưởng lão, Triệu Phong quả thật không có ở đây.

Bên cạnh Thiết Hồng Nam, ánh mắt Thiết Li Thiên quét qua một lượt, lập tức lên tiếng.

Thiết gia cũng biết Triệu Phong đang bế quan, bởi vậy một mực chờ đợi đến lúc này.

Nhưng ngày mai sẽ bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch, vậy mà không ngờ Triệu Phong vẫn còn đang bế quan.

Điều này khiến cho hấn hoài nghi Triệu Phong liệu có phải đang cố ý né tránh Thiết gia hay không.

- Gọi Triệu Phong đi ra, lão phu muốn nói chuyện với hấn.

Ánh mắt Thiết Hồng Nam trầm xuống, trong lời nói mang theo uy thế không thể chống lại.

Khí tức khủng bố vô hình, lại một lần nữa tản ra, lan khắp toàn bộ đại điện, giống như địa ngục hỏa nhiệt.

- Hồng Nam tiền bối, như vậy không tốt lắm đâu, người là thế lực sau lưng Tứ hoàng huynh, vậy mà lại quấy rầy thành viên của ta tu luyện...

Cửu hoàng tử kiên trì đáp, chỉ nói một nửa, nhưng tin rằng Thiết Hồng Nam đã hiểu rõ ý tứ trong đó.

Quy định của cuộc chiến tranh đoạt Thái Tử.

Chính là thế lực sau lưng hoàng tử, không được quấy nhiễu thủ hạ thành viên thuộc thế lực của hoàng tử khác.

Cửu hoàng tử không khuất phục dưới uy thế áp bách của Thiết gia, khiến cho vô số cường giả trong điện đều cảm thấy trong lòng khoan khoái dễ chịu.

Đồng thời, bọn hấn lại lần nữa cảm nhận được sâu sắc sự chênh lệch giữa hai bên.

Sau lưng Tứ hoàng tử, không chỉ có một mình Thiết gia là Tam Tinh đỉnh phong, mà còn có Đồng gia và hai Công Phủ, thậm chí ngay cả đại Tông Tứ Tinh Thiên Huyền Cung, cũng đều đứng sau lưng Tứ hoàng tử.

Hơn nữa, một vài thế lực Nhị Tinh Tam Tinh lớn nhỏ, lại càng nhiều không kể hết.

Hiện nay, chỉ cần một cái Thiết gia, cũng đủ chấn nhiếp toàn bộ thế lực của Cửu hoàng tử rồi.

- Thái Thượng Trưởng lão, không bằng chúng ta chờ một chút, ngày mai chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch rồi, Triệu Phong nhất định sẽ xuất quan.

Thần sắc Thiết Li Thiên khẽ biến, vội vàng nói.

Cho dù là Thiết gia, cũng không dám vi phạm quy củ mà Hoàng tộc định ra.

- Được, nếu như ngày mai Triệu Phong không xuất quan, ta xem như hấn không tham dự cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, như vậy thì hấn cũng không phải thành viên của người là y Th- lão, của

Thần sắc của Cửu hoàng tử cũng sáng ngời, biểu hiện và chiến lực của Tô Thanh Linh, quả thật không tầm thường.

Ở bên cạnh, người cầm quyền của Lan Công Phủ, nhìn về phía Tô Thanh Linh, thoáng nở nụ cười vui mừng.

Bí pháp Ấn phù linh hồn, chính là Tô Thanh Linh đạt được truyền thừa thần bí trong Không Gian Thần Huyền, trước mắt, Tô Thanh Linh cũng chỉ mới hiểu được một bộ phận trong đó.

Sau khi Kinh Khải và Tô Thanh Linh thể hiện chiến lực, nhất thời, những thành viên trong thế lực sau lưng Cửu hoàng tử, không còn người nào đứng ra khiêu chiến nữa.

Đặc biệt là đối với bí pháp linh hồn đặc thù của Tô Thanh Linh, lại càng khiến cho những thành viên khác trên Lôi đài xem trọng hơn.

Mặc dù thế lực sau lưng Cửu hoàng tử bạc nhược yếu kém, nhưng thành viên thủ hạ, vẫn tương đối ưu tú.

Sau khi trận chiến kết thúc, Triệu Phong lại chuyển lực chú ý đến Lôi đài khác.

Lôi đài tỷ thí nhiều lần nhất, chủ yếu là thuộc về những Hoàng tử xếp hạng thấp, không có ý tranh đoạt Thái Tử vị.

Thành viên trên những Lôi đài đó, thực lực chính thể đều kém vài phần, nhưng danh ngạch đông đảo, cho nên tranh đoạt đều vô cùng kịch liệt.

Nhưng những hoàng tử này, cũng không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, cho nên uy hiếp cũng không lớn.

Triệu Phong đem ý niệm, tập trung tại Lôi đài của bốn hoàng tử xếp hạng trên cùng.

Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, thoáng nhìn về phía Lôi đài của thành viên Thập Tam hoàng tử.

- Đường Trạch của Địa Ma Giáo, xin mời thành viên chiến đấu chủ lực đi ra đánh một trận.

Trên Lôi đài, một vị lão giả mặc tử hắc bào, ánh mắt âm trầm, nhìn về phía một bóng người toàn thân bao trùm trong hắc quang trước mặt.

Địa Ma Giáo, chính là siêu cấp đại Tông Tam Tinh sau lưng Thập Tam hoàng tử.

Còn hắc bào nhân kia, lại là thành viên do một mình Thập Tam hoàng tử mời chào, trực tiếp chiếm được một cái danh ngạch thân phận thành viên chiến đấu.

Thế nhưng, những thành viên còn lại, ngay cả tính danh của hắc bào nhân cũng không rõ, chỉ biết cảnh giới của hắn là Nửa bước Thánh Chủ mà thôi.

Bởi vậy, rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử, đều chú ý đến cái danh ngạch này.

Nhân ảnh hắc bào chậm rãi đứng lên, một luồng khí tức Tử Vong âm trầm, lập tức tràn ngập đến.

- Đến đây đi!

Một thanh âm khàn khàn, vang vọng tại phương diện linh hồn.

- Cường giả hệ linh hồn?

Trong lòng Đường Trạch thầm giật mình, mặc dù hắn không am hiểu phương diện linh hồn, nhưng ý chí linh hồn, tuyệt đối không phải là sở đoản của hắn.

Đối phương đã am hiểu linh hồn, như vậy thì tại phương diện vật chất, khẳng định vô cùng yếu ớt.

Trên mặt Đường Trạch lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, trực tiếp triển khai Tiểu Thế Giới.

Tiểu Thế Giới của Nửa bước Thánh Chủ, chính là cực hạn mà thế giới hiện thực có thể thừa nhận được.

Sau lưng Đường Trạch, một luồng vật chất hắc ám âm trầm, lập tức tuôn ra, thẩm thấu khắp toàn bộ Lôi đài, áo nghĩa quy tắc vô hình áp chế, trói buộc quanh người hắc bào nhân.

- Chịu chết đi!

Trong Tiểu Thế Giới của mình, chiến lực của Đường Trạch tăng lên gấp đôi, mang theo một luồng khí màu đen cuồng bạo, trực tiếp lao tới, tựa như Ma Tôn Địa Ngục.

- Hừ!

Chỉ nghe thấy hắc bào nhân hừ lạnh một tiếng, trong khoảnh khắc Đường Trạch xuất thủ, ống tay áo màu đen vung lên, một cánh tay quần đầy vải bằng thò ra, lực lượng linh hồn Tử Vong u ám lập tức bốc lên.

Vụt... Vụt...

Áo bào của hắc bào nhân quét qua người Đường Trạch, áo nghĩa Tử Vong cường đại chợt hiện, linh hồn cảm kích lập tức hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người.

Áo bào của hắc bào nhân vừa vung lên, Đường Trạch lập tức ngưng trệ giữa không trung, toàn bộ chân nguyên, sinh mệnh, linh hồn, đều bị một cái vòng xoáy Tử Vong bên trong áo bào đen hút lấy, nhanh chóng trôi đi.

Khí tức Tử Vong khủng bố, bao trùm lấy Đường Trạch, xâm nhập vào từng lỗ chân lông khắp toàn thân của hắn.

- A, không... Đừng...

Đường Trạch lập tức phát ra tiếng gào thét bén nhọn thảm thiết.

Tiểu Thế Giới hắc ám trên Lôi đài, chậm rãi biến mất.

Phù...

Hắc bào nhân chậm rãi thu tay, áo bào hạ xuống.

Một bộ da bọc xương trực tiếp lộ ra.

Hít...

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, hết thảy thành viên, lập tức kinh hồn khiếp đảm.

Những cường giả chuẩn bị tranh đoạt danh ngạch của hắc bào nhân, lại càng cảm thấy sau lưng lạnh buốt, tựa như mình vừa dạo một vòng quanh Quỷ Môn Quan.

Hắc bào nhân kia là ai?

Đây là thủ đoạn gì? Tại sao lại quỷ dị cường đại như vậy?

Vừa vung tay một cái, liền giết chết cường giả lão bối của Địa Ma Giáo, hơn nữa tử trạng còn vô cùng thê thảm.

Không hề lưu tình chút nào.

Xung quanh Lôi đài, trong đại điện, rất nhiều cường giả và thế lực, cũng đều bị một màn này khiến cho kinh ngạc đến ngây người.

Lúc nhìn về phía hắc bào nhân, mọi người đều cảm thấy linh hồn run rẩy một trận.

Cùng là Chuẩn Thánh Chủ, nhưng không ngờ hắc bào nhân lại cường đại đến tình trạng như vậy.

Mà ngay cả đám người Tân Vô Ngân, Hiên Viên Văn trên Lôi đài của Tứ hoàng tử, cũng đều lộ ra vẻ mặt trầm trọng, khi nhìn về phía hắc bào nhân, cũng nhiều hơn một tia kiêng dè.

Thần sắc khó coi nhất chính là những thành viên chiến đấu hệ linh hồn, sau khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, khi đối mặt với công kích linh hồn, tất cả đều do bọn họ xuất thủ.

Nhưng chính vì bọn họ am hiểu lĩnh vực linh hồn, cho nên mới càng hiểu rõ sự khủng bố của hắc bào nhân kia.

- Ý chí linh hồn Tử Vong thật mạnh.

Trên gương mặt thanh tú của Tô Thanh Linh, thoáng lộ vẻ kinh ngạc.

- Áo nghĩa Tử Vong.

Triệu Phong âm thầm thúc dục mắt trái, nhưng không thể nào nhìn xuyên được tầng hắc bào kia, tựa như bị một luồng lực lượng kỳ dị nào đó ngăn cản vậy.

Ý chí linh hồn của hắc bào nhân này, không hề thua kém hẳn chút nào.

Áo nghĩa Tử Vong mà hắn nắm giữ, khiến Triệu Phong nhớ đến Tử Vong Đại Đế năm xưa, thế nhưng hắc bào nhân này lại càng cường đại và khủng bố hơn.

- Quả nhiên, hoàng tử xếp hạng càng cao, thì thành viên thế lực của hắn, lại càng không đơn giản.

Trưởng lão của Địa Ma Giáo lập tức đứng lên, uy áp Thánh Chủ vô hình tản ra, mở mắt trừng trừng, nhìn chăm chăm về phía hắc bào nhân, thanh âm lạnh lùng vang lên:

- Các hạ hành sự quá tuyệt tình rồi, sau khi tranh đoạt Thái Tử kết thúc, nếu không cho Địa Ma Giáo ta một lời giải thích, e rằng không xong đâu, hừ!

Mặc dù hắc bào nhân cường đại quý dị, nhưng đối phương chỉ đơn độc một mình.

Còn Địa Ma Giáo dù sao cũng là siêu cấp đại Tông Tam Tinh, há có thể nhịn được cơn giận này?

Hắc bào nhân không để ý đến đối phương, lại quay về chỗ ngồi của mình.

Hai thành viên bên cạnh hắn, lập tức run rẩy một hồi.

933. Chương 932: Chiến Thiên Vô Song

Sự xuất hiện của hắc bào nhân, khiến cho cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch vốn kịch liệt, trở nên an tĩnh.

Hắn khủng bố tàn nhẫn, lại không hề sợ hãi uy thế của Địa Ma Giáo, trực tiếp miểu sát đại năng Chuẩn Thánh Chủ.

Hành vi này khiến cho thành viên trong đội ngũ của những hoàng tử không muốn tranh đoạt Thái Tử vị, đều cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Thực lực của bọn họ không cao, nếu như ở trong lăng mộ Hoàng tộc gặp phải hắc bào nhân, nhất định chỉ có con đường chết.

Một vài thiên tài chuẩn bị tiến lên tranh đoạt danh ngạch, cũng lập tức chùn bước.

Lăng mộ Hoàng tộc chính là nơi nghỉ ngơi của cao tầng Hoàng tộc, cũng là nơi tạo ra Thái Tử.

Thí luyện Thái Tử, tỉ lệ tử vong khá thấp, nếu không phải thế lực sau lưng có cừu oán, thì song phương giao chiến sẽ không hạ sát thủ, để tránh xảy ra tranh chấp giữa Tông môn.

Mà hoàng tử đi vào thí luyện, thì tính nguy hiểm lại càng thấp hơn.

Nhưng hắc bào nhân này, phẳng phất không có lý trí, không thèm cố kỵ điều gì, vẻ ngoài thì sát khát máu âm lãnh, ngay cả siêu cấp đại Tông Tam Tinh như Địa Ma Giáo cũng không để vào mắt, trực tiếp giết chết Đường Trạch ngay trên Lôi đài.

Thế nhưng, thực lực của hắc bào nhân thậm chí còn khiến ột vài vị Thánh Chủ tại đây, đều nảy sinh lòng kiêng kỵ.

Trong vô hình, tỉ lệ tử vong trong cuộc chiến tranh đoạt Thái Tử, lại gia tăng.

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, nam tử uy nghiêm sau lưng Thập Tam hoàng tử, sau khi sững sờ, lập tức khôi phục lại, truyền âm cho Thập Tam hoàng tử:

- Thần nhi, đây là thành viên mà người mời chào?

- Bá phụ, hắn cũng không tệ lắm phải không?

Trên mặt Thập Tam hoàng tử lộ vẻ đắc ý, hắc bào nhân chính là thành viên chiến đấu chủ lực khiến hắn cực kỳ hài lòng.

- Rất mạnh, nhưng ngươi cũng phải đề phòng những kẻ như vậy.

Tâm tư của nam tử uy nghiêm rất kín đáo, sắc mặt âm tình bất định.

Hắc bào nhân này thần bí khủng bố như vậy, ngay cả uy thế của Địa Ma Giáo cũng không sợ, tại sao lại trợ giúp Chu Thần?

Đối với lời nhắc nhở của bá phụ, Thập Tam hoàng tử cũng không rõ ràng lắm, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm Triệu Phong, thầm nghĩ:

- Lần thí luyện Thái Tử này, sẽ để ngươi chôn thân trong đó.

Những Lôi đài khác lại bắt đầu tiến hành tỷ thí, tiêu điểm của mọi người, dần dần dịch chuyển khỏi hắc bào nhân.

Dù sao thì nơi này cũng là nơi mà những tuyệt thế thiên tài nổi danh mấy trăm năm, thậm chí cả ngàn năm hội tụ, mỗi người, đều có được thực lực cực kỳ cường hãn.

Ngược lại, tại Lôi đài của Cửu hoàng tử, lại tương đối quanh quẩn, không có người nào đến khiêu chiến.

Mọi người cũng tương đối trầm mặc.

Thiên phú linh hồn mà vừa rồi Tô Thanh Linh thể hiện ra, khiến những thành viên của Cửu hoàng tử, đều mừng rỡ vô cùng.

Nhưng khi nhìn thấy hắc bào nhân, trái tim của mọi người lại lần nữa chìm xuống đáy vực.

Ý chí linh hồn Tử Vong mà hắc bào nhân bày ra, hoàn toàn siêu việt ý chí linh hồn của Tô Thanh Linh một bậc.

Mạnh như Kinh Khải, cũng chỉ có nước đường tử vong trước mặt hắc bào nhân.

- Mọi người không nên bị tràng diện vừa rồi làm o hờ, mặc dù ý chí linh hồn của người này thông thiên, nhưng phương diện vật chất của hắn chính là nhược điểm, chỉ cần chúng ta giữ khoảng cách xa với hắn, sau đó sử dụng công kích từ xa là được.

Thần sắc Ứng lão lộ vẻ thâm trầm, chậm rãi lên tiếng.

Lời nói của hắn, tựa như liều thuốc an thần, khiến nỗi sợ hãi trong lòng mọi người giảm xuống.

Theo như lời của Ứng lão, quả thật đây chính là phương pháp đối phó với cường giả hệ linh hồn.

Mặt khác, cường giả hệ linh hồn, lúc thi triển bí thuật linh hồn, bản thân sẽ lộ ra nhược điểm, rất dễ bị đánh lén.

Ví dụ như khi Triệu Phong thi triển những bí thuật Đồng lực cường đại như “Linh hồn Tỏa Liên”, “Thần Mâu Ngưng Thệ”, tính cơ động của thân thể sẽ giảm xuống, gần như không thể làm chuyện gì khác, nếu không, bí thuật Đồng lực sẽ bị gián đoạn.

Tựa như vừa rồi, khi hắc bào nhân thi triển bí thuật áo nghĩa Tử Vong giết chết Đường Trạch, thực ra là một quá trình tương đối dài.

Trong thời gian đó, nếu như có người ở bên cạnh đánh lén, nhất định có thể đánh trọng thương hắc bào nhân hoặc là cứu Đường Trạch.

Bởi vậy, lần “thí luyện Thái Tử” lần này, tính hợp tác đoàn đội là rất quan trọng.

Bỗng nhiên, Triệu Phong lộ ra nụ cười mỉm, ý niệm chuyển hướng về phía Lôi đài của Bát hoàng tử.

- Tào Lăng của Tào gia, khiêu chiến thiên tài Vũ Thiên Ngộ của Vũ gia.

Chỉ thấy trên Lôi đài, một nam tử trung niên dáng người cân đối, trong mắt hiện lộ chiến ý, nhìn thẳng về phía một thanh niên anh tuấn đang nhắm mắt đả tọa.

- Vũ Thiên Ngô ra sân rồi.

- Trong số thành viên của Bát hoàng tử, Tào gia chỉ có một danh ngạch, nhưng Vũ gia lại có hai danh ngạch, đây tất sẽ diễn ra một hồi tranh đoạt.

- Vũ Thiên Ngô thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, Vũ gia chiếm hai danh ngạch cũng là lẽ dĩ nhiên.

- Chẳng lẽ là huyết mạch Chiến Thiên Vô Song?

Trên bầu trời, chợt nổi lên một hồi nghị luận.

Về việc Vũ Thiên Ngô thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, mọi người cũng chỉ nghe đồn chứ chưa tận mắt nhìn thấy.

Bởi vậy, trong mắt mọi người, vị trí của Vũ Thiên Ngô, tương đối dễ tranh đoạt hơn so với các thành viên khác, dù sao thì Vũ Thiên Ngô cũng còn quá trẻ.

Nhưng chẳng qua e ngại uy danh của Vũ gia thuộc Bát đại thế gia, nên không người nào dám tranh đoạt.

Mặc dù Tào gia có chút xuống dốc, nhưng dù sao cũng là Bát đại thế gia, tuyệt đối có tư cách tranh đoạt.

Vũ Thiên Ngô đột nhiên đứng dậy, chậm rãi mở mắt, trong mắt bắn ra một luồng chiến ý càng thêm bành trướng.

Xung quanh Lôi đài, mọi người chỉ cảm thấy một luồng ý niệm chiến đấu kinh người, đột nhiên xông thẳng lên trời.

Ý chí chiến đấu trong lòng bọn họ, phảng phất cũng bị thức tỉnh.

Tào Lăng nở nụ cười thỏa mãn, xem ra Vũ Thiên Ngô cũng không phải là người không có thực lực chỉ biết dựa vào uy thế của gia tộc.

Một chân của Tào Lăng khẽ đạp, toàn thân liền trực tiếp nhảy lên, hóa thành một đạo bóng đen, mang theo khí thế như cuồng phong bạo vũ, trực tiếp lao thẳng tới.

- Thiên Hạ Vô Song.

Trên người Vũ Thiên Ngô xuất hiện một loại ý chí tinh thần bề ngỗ, mạnh mẽ tuyệt đối, bỗng nhiên xuất thủ.

Chỉ thấy một đạo chưởng quang mỹ lệ, tựa như cực quang thần bí quét ngang, từ trong chưởng thế của Vũ Thiên Ngô phát ra.

- Lăng Phong Quyền.

Một khắc sau, quyền ảnh màu đen, bá đạo vô song của Tào Lăng, đã va chạm.

Hai người đều lùi về sau mấy bước mới ổn định được thân hình.

Thân ảnh của Tào Lăng lại lần nữa hóa thành một đạo ánh sáng đen kịt, thoáng chốc xuất hiện trên đầu Vũ Thiên Ngô, một chân trực tiếp đạp xuống.

- Cái Sơn Thối.

Vô số ý cảnh đại thế, mang theo uy áp thiên địa, từ trong một cước này bộc phát ra, tựa như Thái Sơn áp đỉnh, khiến tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy hô hấp khó khăn, lập tức vận chuyển chân nguyên hộ thể.

- Cái Thế Vô Song.

Trên người Vũ Thiên Ngô chợt hiện lên một luồng ý chí cường đại, cái thế độc tôn, quét ngang thiên hạ.

Phốc... Âm...

Một đạo cự chưởng cực quang thần bí sáng rực, xung quanh tràn ngập hào quang, uy năng nguyên khí thiên địa mênh mông cuộn cuộn, đẩy lên trên không trung.

Những nơi nó đi qua, hào quang che trời lấp đất đều nuốt chửng hết tất cả.

Rầm rầm...

Trọng kích như lời đình của Tào Lăng, liên trực tiếp nát bấy, nhưng không nhìn thấy thân ảnh Tào Lăng đâu cả.

- Bá Thiên Chưởng.

Tào Lăng tựa như tia chớp, đã xuất hiện bên trái Vũ Thiên Ngô, một đạo chưởng phong sắc bén bá đạo vô ngang mà ra, thổi tan toàn bộ bụi bặm xung quanh.

- Không hổ là Tào gia, hành động như sấm, công kích như núi.

- Nghe nói yêu cầu thấp nhất để trở thành đệ tử hạch tâm của Tào gia, chính là tu luyện mười môn chiến kỹ Địa cấp trung phẩm đến đỉnh phong.

- Tào gia có thể nói là thế gia võ học cận chiến, còn có thể chất Luyện Thể nhất định.

Mọi người đều không khỏi tán thưởng trước một loạt thế công như lời đình và ý chí võ học cường đại của Tào Lăng.

- Kim Quang Liệt Chỉ.

- Hồn Nguyên Khai Thiên Chưởng.

Chiến kỹ cận chiến của Tào Lăng, tầng tầng lớp lớp.

- Không hổ là Bát đại thế gia, không xuất ra bản lĩnh thật sự, quả thật không được.

Trong mắt Vũ Thiên Ngô lóe lên hào quang, huyết mạch trong cơ thể đột nhiên bộc phát.

Chỉ thấy một đạo hư ảnh băng lãnh tự cổ chí kim, xuất hiện chong diệp trên thân thể Vũ Thiên Ngô.

Bỗng nhiên, bên ngoài thân thể Vũ Thiên Ngô, liên xuất hiện một đạo hào quang màu cam, cực kỳ chói mắt, ý chí chiến đấu xông thẳng tận trời cao.

Hành động của Vũ Thiên Ngô, hoàn toàn hô ứng nhất thể với hư ảnh băng lãnh sau lưng.

Nhất cử nhất động của hắn, đều có một luồng ý chí chiến đấu kinh khốc quỷ thần, diệt sát toàn bộ lực lượng hư vô xung quanh.

Tào Lăng ở trước mặt, cảm giác như bị Thần Linh quan sát, tất cả lực lượng toàn thân đều giống như bị áp chế.

Một vài vị Vương Giả Đại Đế ở đây, đều tựa như bị sét đánh, hít thở không thông, thân hình trầm xuống, lập tức vận chuyển chân nguyên toàn lực để chống cự.

Trên Lôi đài, thần quang ý chí kinh thiên va chạm một hồi kịch liệt với kết giới không gian.

Thánh Chủ lão bối của Vũ gia, lập tức phóng xuất ra lực lượng chiến đấu tương tự, tạo thành một kết giới bên trong Lôi đài, bảo hộ mọi người.

Trên mặt ông ta lộ ra nụ cười mỉm, khi nhìn thấy hư ảnh băng lãnh sau lưng Vũ Thiên Ngô, khí huyết cũng không khỏi sôi trào.

- Trời đất, thật sự là huyết mạch Chiến Thiên Vô Song.

- Nghe nói loại huyết mạch này, có thể xếp vào mười hạng đầu trong Hoàng Đạo Huyết Mạch bảng.

- Ý chí chiến đấu thật mạnh, e rằng ngay cả ta đứng ở trước mặt hắn cũng không chống cự nổi.

Trên bầu trời, vô số cường giả đều cảm thấy tâm thần rung động.

Bọn hắn từ cách ngoài ngàn dặm, đã cảm giác được một luồng ý chí chiến đấu tuyệt cường phát ra.

Trong đại điện của Tứ hoàng tử, sắc mặt đám người Thiết gia và Thiết Hồng Nam, đều thoáng trầm xuống.

Thiết gia và Vũ gia đều là thế gia trấn thủ biên thùy Tây Bắc, giữa hai đại thế gia thường xuyên xuất hiện va chạm, tranh chấp không ngừng.

Huyết mạch Chiến Thiên của Vũ gia, hơi kém hơn huyết mạch Huyết Ma Dương một chút.

Nhưng huyết mạch Chiến Thiên Vô Song trong truyền thuyết, lại là độc nhất vô nhị, uy năng vô cùng, ngay cả huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, cũng hơi kém hơn một chút.

Hiện nay, Vũ gia lại xuất hiện loại huyết mạch tuyệt thế này, mà huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia, lại nằm trong tay người khác.

Trong đại diện của Bát hoàng tử, gương mặt của phần đông thế lực đều trướng hồng.

Vũ gia, chính là một trong những thế lực lớn nhất sau lưng Bát hoàng tử, Vũ Thiên Ngô với huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, lại càng là thành viên chiến đấu chủ lực, hết sức cường đại.

Lúc Bát hoàng tử nhìn về phía Lôi đài, trong lòng không khỏi nhiệt huyết sục sôi.

Hắn vào thời khắc cuối cùng mới thuyết phục Vũ gia thành công, lại thêm Cơ gia gia nhập ngoài dự liệu, khiến cho thực lực chính thể của hắn, lập tức tăng vọt.

Trên Lôi đài.

Đối diện với Vũ Thiên Ngô thực lực tăng vọt, chiến ý kinh thiên, Tào Lăng đứng lặng giữa không trung, không hề yếu thế chút nào, toàn thân bao trùm trong một tầng ý cảnh thiên địa đại thế, miễn cưỡng ngăn cản được ý chí của Vũ Thiên Ngô trấn áp.

- Thần Uy Bá Quyền.

Tào Lăng mượn nhờ đại thế vô hình của thiên địa, lướt qua hư không, lập tức tiếp cận Vũ Thiên Ngô, khí tức chân nguyên vô cùng tụ tập trong một quyền, trực tiếp đánh ra.

- Thiên Hạ Vô Song.

Vũ Thiên Ngô lại lần nữa thi triển Thiên Hạ Vô Song, dưới sự tăng phúc của huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, uy lực lập tức tăng vọt vài lần, hư ảnh băng lãnh sau lưng cùng hợp làm một với động tác của Vũ Thiên Ngô, bộc phát một cuồng phong.

Chỉ thấy một đạo cuồng quang bá đạo, xuyên qua hư không, nghiền nát hết tất cả, trực tiếp đánh bay Tào Lăng ra khỏi sân.

Trận chiến chấm dứt.

Huyết mạch chiến lực cường đại hung hãn tuyệt luân như vậy, khiến cho thành viên của mười tòa Lôi đài, đều lộ vẻ rung động.

Trên Lôi đài của Cửu hoàng tử, sắc mặt Thạch Vũ Lôi thoáng trở nên nặng nề, Kinh Khái thì cúi đầu trầm ngâm.

Hư ảnh sau lưng Vũ Thiên Ngô dần trở nên nhạt nhòa, khi nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử, thần sắc tràn ngập hưng phấn, nghiêm túc nói:

- Giữa ta và ngươi, vẫn còn một trận chiến a.

Ngay lập tức, rất nhiều ánh mắt đều nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử.

Rốt cuộc là người phương nào, lại khiến cho kẻ thân mang huyết mạch Chiến Thiên Vô Song, mạnh miệng tuyên chiến?

Bên phía Cửu hoàng tử, có thành viên chiến đấu chủ lực nào có thực lực tương đương sao?

Đám thành viên của Cửu hoàng tử, lập tức kinh ngạc một phen, nhìn nhau kinh nghi bất định, Vũ Thiên Ngô đang tuyên chiến với ai?

Vô duyên vô cớ bị Vũ Thiên Ngô với chiến lực khủng bố như vậy nhìn chằm chằm vào, cũng không phải là chuyện tốt.

Thạch Vũ Lôi và Kinh Khải cũng lập tức lắc đầu, tỏ vẻ chưa bao giờ gặp Vũ Thiên Ngô.

Màn chiến đấu đặc sắc tuyệt luân vừa chấm dứt, mọi người còn chưa phục hồi lại từ trong hưng phấn.

Bên phía Thập Tam hoàng tử, Hề Bằng – tuyệt thế thiên tài thế hệ trước của Cửu U Cung khiêu chiến với một người của Công Phủ, bắt đầu khai chiến, tình hình cuộc chiến vẫn kịch liệt như lửa.

Trên Lôi đài của Thập Nhị hoàng tử, hai vị cơ quan Trận Pháp Sư, cũng bắt đầu độ sức.

Trận chiến tranh đoạt danh ngạch, đang trở nên kịch liệt hừng hực.

Chỉ có một số ít thành viên là vẫn bình tĩnh ngồi yên, vẻ mặt tỉnh táo, quan sát hết thấy.

Xung quanh đại diện, trên bầu trời, vô số thế lực đều cảm thấy trận chiến tranh đoạt danh ngạch này, đã sắp đến khâu cuối cùng rồi.

Trong đại diện, mười vị hoàng tử, không hề phát giác ra, trong lòng có một loại dã tâm đang bành trướng.

Bên cạnh Triệu Phong, Kinh Khải lập tức cảm thấy toàn thân tê dại, nhưng khi nhìn về phía Triệu Phong, lại không phát hiện có gì khác thường.

Triệu Phong mỉm cười, trong lòng thầm mừng rỡ:

- Không ngờ lực lượng Cổ Lôi còn có thể dung nhập vào Lôi Kiếp Hồn Thể, xem ra linh hồn của ta, có thể gọi là Lôi Hồn Thể được rồi.

934. Chương 933: Ra Tay

Vốn dĩ, trong linh hồn của Triệu Phong, chỉ có lực lượng Lôi Kiếp.

Triệu Phong chỉ thử một chút, không ngờ lại thành công, lực lượng Cổ Lôi trong mảnh gỗ cháy đen, liền bị linh hồn hấp thu.

Nhưng lực lượng Cổ Lôi, cũng không phải là tồn tại giống như lực lượng Lôi Kiếp.

Mà là hòa vào bên trong bản chất linh hồn, phẳng phất như linh hồn của Triệu Phong, có thể thông qua hấp thu lực lượng Cổ Lôi, càng trở nên ngưng luyện hơn, đồng thời lực lượng Lôi Kiếp, cũng tăng cường.

Nhất thời, Triệu Phong cảm giác linh hồn của mình, càng trở nên ngưng luyện, phẳng phất như khí tức Thái Cổ hòa vào trong linh hồn.

Triệu Phong lại chú ý đến những trận tỷ thí trên mười cái Lôi đài.

- Ồ? Đem hai luồng lực lượng cực đoan dung hợp với nhau?

Triệu Phong thoáng có chút kinh ngạc, liếc nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử, tại đó, Lạc Tôn đang chiến đấu.

Lạc Tôn đã hoàn thành Tiểu Thế Giới, hơn nữa lại vô cùng đặc biệt.

Tiểu Thế Giới này, phía dưới là băng, phía trên là hỏa, vậy mà hai trạng thái đó lại không ảnh hưởng đến nhau.

Có thể làm được điều này, chứng tỏ Lạc Tôn đã vượt qua tuyệt đại đa số Đại Đế lão bối.

Hơn nữa, nhìn dáng vẻ Lạc Tôn hiện nay, xem ra trong Không Gian Thần Huyền, hẳn dựa vào Thông Linh Thủ, đã thu hoạch được rất nhiều thứ.

Một bên khác, trên Lôi đài của Thất hoàng tử, chỉ thấy một nho sinh dùng trận pháp kỳ diệu, thành công vây khốn một Trận Pháp Sư khác, giành được thắng lợi.

- Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch sắp kết thúc, tiếp đó ta sẽ nói qua một lượt về “thí luyện Thái Tử”.

Thanh âm của Ưng lão bỗng nhiên vang lên, hấp dẫn sự chú ý của mọi người khỏi những Lôi đài khác.

Tất cả mọi người đều biết, trong tay Ứng lão có nắm giữ rất nhiều tin tức tình báo về cuộc tranh đoạt Thái Tử trong lăng mộ Hoàng tộc.

- Đầu tiên, Long vận khí, chính là yếu tố mấu chốt trong thí luyện Thái Tử, cũng là thứ dùng để phán xét thắng lợi cuối cùng, có lẽ mọi người đều biết điều này.

Mọi người đều biết, kẻ thống trị Vương triều, có thể tập trung toàn bộ số mệnh bên trong phạm vi thống trị, và kẻ thống trị sẽ sử dụng nó để làm vững chắc địa vị thống trị.

Đương nhiên, chỉ cần tiếp nhận phong thưởng tước vị của Hoàng tộc, cũng có thể nhận được một phần số mệnh.

Nhưng người bình thường, chỉ có thể phát huy được một phần sức mạnh số mệnh.

Lực lượng số mệnh, ở trong tay người có huyết thống Hoàng tộc, sẽ trở thành lực lượng Long vận, phát huy được rất nhiều uy lực và thủ đoạn.

- Cường giả của Hoàng tộc, trước khi chết, đều đem Long vận khí của mình, dịch chuyển vào dị không gian, trải qua lắng đọng ngàn vạn năm, dị không gian đó đã biến thành không gian “Long Văn chi khí”.

Trong mắt Ứng lão tràn ngập kính ngưỡng, chậm rãi kể lại.

Ngoại trừ Thạch Vũ Lô và Thần Cơ Tử, những người còn lại đều giết mình, không ngờ thời gian thống trị của Đại Càn Vương triều lại lâu dài như vậy.

Ngoài ra, không gian “Long Văn chi khí”, lại càng khiến mọi người chờ mong hơn.

- Chúng ta trợ giúp Cửu hoàng tử, chỉ cần đội ngũ của chúng ta tìm đủ “Long Văn chi khí”, Cửu hoàng tử liền có thể đưa vào những “Long Văn chi khí” này mà thu được sức mạnh gia trì tương ứng.

Thần sắc Ứng lão tràn ngập trịnh trọng, nhấn mạnh lời này.

Bảy thành viên bọn họ, đều đến để trợ giúp Cửu hoàng tử.

Điều này, tất cả mọi người đều rõ, nhưng bản thân lại không đủ giác ngộ.

Đại đa số mọi người, đều vào nơi này để tìm kiếm cơ duyên truyền thừa, hoặc là lợi dụng không gian Thái Cổ để đột phá.

Đồng thời, bọn họ cũng biết rõ, đây mới chính là trọng điểm trong lời nói của Ứng lão.

Chỉ cần kiếm được nhiều Long Văn chi khí nhất, Cửu hoàng tử liền có thể thu được sức mạnh gia trì.

Nói cách khác, khi Cửu hoàng tử cấp bậc Đại Đế, nhận được sự gia trì của Long Văn chi khí, sẽ có thể đạt tới cấp độ Thánh Chủ, thậm chí là càng cao hơn.

Đồng dạng, các hoàng tử khác cũng có thể.

- Nhớ kỹ, đây là cuộc tranh đoạt Thái Tử, chỉ cần Cửu hoàng tử thành công đoạt được vị trí Thái Tử, thế lực và vị trí sau lưng các người, sẽ nhận được chỗ tốt cuối cùng, việc Bát đại thế gia có thể quật khởi, đều là nhờ vào ảnh hưởng của “thí luyện Thái Tử”.

Ứng lão có thể nói là dụng tâm lương khổ, dùng đủ loại kỹ xảo khuyên nhủ kỳ diệu, khiến mọi người đều cam nguyện bán mạng vì Cửu hoàng tử.

Thạch Vũ Lô dường như nghĩ đến một số chuyện trong gia tộc, liền khẽ gật đầu.

Triệu Phong cũng tương đối nắm rõ về quy tắc thí luyện Thái Tử.

Không cần nghĩ cũng biết, đoàn đội thu được nhiều Long Văn chi khí nhất, sẽ chính là kẻ chiến thắng.

- Lê nào, việc chúng ta tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, cũng có liên quan đến số mệnh?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến chuyện gì đó.

Trong cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch, có một hạng mục quy định, đó là: Người khiêu chiến, cảnh giới không thể cao hơn người nắm trong tay danh ngạch.

Cửu hoàng tử chỉ có bảy danh ngạch, hơn nữa tu vi của thành viên lại khá thấp.

Mà Thập Tam hoàng tử lại có đến mười hai danh ngạch.

Mọi người nghe vậy, lập tức im lặng, không biết phải nói gì, bởi vì những tình báo đơn giản này, từ lâu đã truyền ra ngoài, vậy mà Triệu Phong lại không biết gì.

- Không sai, tiến vào dị không gian, cần tiêu hao lực lượng số mệnh, tu vi càng cao, tiêu hao càng nhiều, đây là quy tắc mà Hoàng tộc định ra.

Ứng lão cũng sửng sốt một chút, đành phải giải thích cho Triệu Phong một lượt.

Thể lực sau lưng hoàng tử càng lớn, đại biểu số mệnh càng mạnh, cũng có thể đưa vào nhiều nhân thủ hơn, tu vi và cảnh giới của nhân thủ cũng có thể cao hơn một chút.

Mà phe phái sau lưng Cửu hoàng tử, lại vô cùng yếu kém.

Bởi vậy, danh ngạch sẽ không quá nhiều, hơn nữa chỉ có Ứng lão và Thạch Vũ Lôi là hai vị Chuẩn Thánh Chủ, cũng chính là Nửa bước Thánh Chủ.

Mà hoàng tử xếp hạng thứ năm, trong đoàn đội, hầu như đều có Thánh Chủ.

- Đàm phán và chiêu mộ, chính là thử thách đối với các hoàng tử.

Ứng lão lại thở dài một phen.

Mặc dù nói vậy, nhưng phe phái sau lưng cường đại, phần lớn đều liên quan đến bối cảnh và mối quan hệ.

Cửu hoàng tử sinh ra thân phận thấp kém, lại không được Thánh Hoàng xem trọng, tất nhiên phe phái sau lưng sẽ không cường đại.

- Còn một số chuyện khác, sau khi vào rồi nói.

Sau đó, Ứng lão chỉ giảng qua một vài thứ đơn giản cho những người không nắm rõ.

Giống như Triệu Phong và Chu Tổ Nhi, cuối cùng cũng đại khái nắm rõ quy tắc thí luyện Thái Tử.

Mấy người còn lại đều trợn mắt nhìn hai người, hai người này tham gia thí luyện Thái Tử, vậy mà ngay cả những quy tắc cơ bản cũng không nắm rõ.

- Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch kết thúc rồi.

Tô Thanh Linh lạnh nhạt nói.

Lúc này, trong đại điện, mười vị hoàng tử đều đã đi ra.

Bởi vì những lời nói vừa rồi của Ứng lão, cho nên mọi người đều không khỏi cảm thấy có vài phần nặng nề.

Triệu Phong cũng cảm thấy, bản thân bất tri bất giác, đã bị cuốn vào vòng tranh đấu của Vương triều.

Có điều, nếu như Cửu hoàng tử có thể thật sự chiến thắng, như vậy thì sẽ có rất nhiều chỗ tốt đối với thể lực Hải Yên Các của hắn.

Cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch đã kết thúc, đoàn đội hoàng tử xếp hạng cao, chỉ thay đổi hai, ba danh ngạch.

Mà danh ngạch thay đổi lớn nhất, lại là từ những hoàng tử có xếp hạng đếm ngược.

Bọn họ hoàn toàn không có ý nghĩ tranh đoạt ngôi vị Thái Tử, cho nên cũng khá là tùy ý đối với việc sàng lọc thành viên.

Cửu hoàng tử xếp hạng bảy, lại là trường hợp đặc biệt.

Chỉ có Ứng lão là biết Cửu hoàng tử đã bắt tay chuẩn bị từ lâu, vô cùng nỗ lực, cho đến bây giờ vẫn kiên trì.

Mặc dù thực lực tổng hợp vẫn rất yếu, nhưng hắn vẫn chọn ra được những thành viên tinh anh nhất từ trong những thể lực nhỏ yếu này, thậm chí còn đích thân đi khắp nơi thuyết phục nhân thủ cường lực.

Giống như Triệu Phong, cách đây bốn năm, Cửu hoàng tử đã đi đến biên hải một chuyến, tự mình mời chào.
Ầm...

Toàn bộ Hoàng cung, Long vận khí khổng lồ bỗng nhiên phun trào, phong vân thiên địa đột biến.

Tất cả mọi người ở đây, đều chỉ cảm thấy một luồng sức mạnh kinh khủng, không chế tất cả, bao gồm cả sinh tử của bọn họ.

- Hoan nghênh chư vị, tham dự thí luyện Thái Tử, tranh đoạt danh ngạch kết thúc, thí luyện lập tức mở ra.

Trước chính điện phía sau Hoàng cung, một nam tử vĩ đại mặc Kim Long đại bào, toàn thân được Long vận khí bao trùm, lời nói của hắn không ngừng vang vọng khắp Hoàng cung.

Bên cạnh Thánh Hoàng là một nữ tử diễm lệ tuyệt sắc, đầu đội Kim Phong Ngọc Quan, thân mang Phượng bào.

Trong đại điện, một vài luồng khí tức mờ mịt, như ẩn như hiện.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đột nhiên, từ trong cung điện, bay ra một cái bàn đá cổ điển màu xám trắng, xung quanh tràn ngập hào quang, bay thẳng đến Diển Võ Trường.

Sau đó, hào quang xung quanh bàn đá, chậm rãi hạ xuống.

Hạ xuống Lôi đài, trước mặt mọi người.

Khi đoàn hào quang rơi vào trong tay Triệu Phong, liền lập tức hóa thành một cái ngọc búi hình rồng u ám.

Trong tay thành viên bên cạnh, cũng là một ngọc búi tương tự.

Mà trong tay của mười vị hoàng tử bên trong Diển Võ Trường, thì lại cầm một khối ngọc tỷ, tỏa ra hào quang bạch kim, mơ hồ phát ra Long Văn chi khí.

- Đây là Long ngọc, Long vận khí, có được sẽ tự động chuyển đến “Thái Tử ngụy ấn” trong tay mỗi hoàng tử, chỉ có một cái ngụy ấn mới có thể lột xác thành “Thái Tử chi ấn”.

Ứng lão biết, trong đoàn đội sẽ có người không biết, nên lập tức chủ động giải thích.

- Long ngọc trong tay chúng ta, có mối liên hệ nhất định với “Thái Tử ngụy ấn” trong tay hoàng tử.

;Vụt...

Bàn đá cổ điển trôi nổi trên bầu trời, nhất thời xoay tròn.

Long vận khí khắp toàn bộ Vương triều, đều tụ tập tới.

Trên bàn đá có rất nhiều phù văn thần bí tối nghĩa, từ từ sáng lên, một luồng khí tức Hồng Hoang Thái Cổ, từ trong đó, mơ hồ tỏa mát ra.

- Thí luyện mở ra.

Trong chính điện, một thanh âm hư vô tựa như từ thiên ngoại vang lên, không dựa vào lực lượng Long vận, mà truyền khắp cả toàn bộ tòa Hoàng cung.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Nhất thời.

Từ chính giữa bàn đá, bắn ra một đạo hào quang màu bạc, từng trận không gian chấn động khủng bố tràn ngập khắp nơi.

Những Long vận khí này, lại lần nữa bị hút vào trong bàn đá.

Hào quang màu bạc đột nhiên vỡ ra, tạo thành một mảnh ánh sáng hỗn độn vận vẹo.

- Đi!

Tứ hoàng tử cùng các thành viên khác trong đoàn đội, đều nhảy lên.

Trong đó có Hiên Viên Văn và một Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung, tốc độ bọn họ cực nhanh, ánh sáng vừa lóe lên, đã trực tiếp tiến vào.

- Mẫu hậu, ta sẽ đoạt được Thái Tử vị.

Thập Tam hoàng tử nhìn về phía nữ tử trước đại diện ở đằng xa, trực tiếp tiến vào trong màn ánh sáng.

- Đi vào!

Cửu hoàng tử lập tức xông tới màn ánh sáng hỗn độn vụn vụn phía trước.

Những hoàng tử còn lại, cũng đồng loạt nhảy lên.

Đồng thời, đông đảo đoàn đội thành viên trên Lô đài cũng nhảy lên, tiến vào trong màn ánh sáng.

- Hồng Nam Trưởng lão, ta sẽ đánh bại cái gọi là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Tên nam tử tóc đỏ thần sắc nghiêm nghị, ánh mắt lạnh lùng, hóa thành một đạo hỏa diễm, lướt qua toàn bộ thành viên, tiến vào trong màn ánh sáng.

Triệu Phong cũng theo mọi người bay về phía màn ánh sáng vụn vụn kia.

Nhưng bỗng nhiên.

Một luồng khí tức âm u chết chóc, chợt xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

- Hả?

Triệu Phong ngẩn ra, sắc mặt khê biến.

Hắn không triển khai bí pháp tốc độ giành tiến vào trước, mà là đi cùng đám đông.

Không ngờ, có người lại chen ngang, tiến thẳng đến chỗ Triệu Phong, bộ dạng như muốn giành xông vào trước.

Hơn nữa, luồng khí tức này lại khiến Triệu Phong vô cùng căm khét, không khỏi làm hắn nhớ tới Tử Vong Đại Đế năm xưa.

Người khác sợ hãi bả nhân kia, nhưng Triệu Phong lại không hề úy kỵ đối phương.

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thánh Lô Thể, mang theo thể phách Lô Điện, đánh ra một quyền về phía bên cạnh.

Nếu như hắc bào nhân kia cố ý chen ngang, nhất định phải tiếp lấy một quyền này của Triệu Phong.

Thân là cường giả hệ linh hồn, phòng ngự thể phách không mạnh, tin rằng hắc bào nhân kia sẽ thức thời mà lui ra.

Phốc...

Hắc bào nhân tựa như không nhìn thấy, cũng không e ngại, tiếp tục tiến tới.

- Kẻ này...

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Hắc bào nhân này khiến cho người khác có cảm giác như muốn chen ngang, bên trong bộ hắc bào lại phát ra một luồng sóng linh hồn mờ mịt.

Một luồng áo nghĩa linh hồn Tử Vong mơ hồ, đột nhiên tấn công tới.

935. Chương 933: Ra Tay

Vốn dĩ, trong linh hồn của Triệu Phong, chỉ có lực lượng Lôi Kiếp.

Triệu Phong chỉ thử một chút, không ngờ lại thành công, lực lượng Cổ Lôi trong mảnh gỗ cháy đen, liền bị linh hồn hấp thu.

Nhưng lực lượng Cổ Lôi, cũng không phải là tồn tại giống như lực lượng Lôi Kiếp.

Mà là hòa vào bên trong bản chất linh hồn, phẳng phất như linh hồn của Triệu Phong, có thể thông qua hấp thu lực lượng Cổ Lôi, càng trở nên ngưng luyện hơn, đồng thời lực lượng Lôi Kiếp, cũng tăng cường.

Nhất thời, Triệu Phong cảm giác linh hồn của mình, càng trở nên ngưng luyện, phẳng phất như khí tức Thái Cổ hòa vào trong linh hồn.

Triệu Phong lại chú ý đến những trận tỷ thí trên mười cái Lôi đài.

- Ồ? Dem hai luồng lực lượng cực đoan dung hợp với nhau?

Triệu Phong thoáng có chút kinh ngạc, liếc nhìn về phía Lôi đài của Cửu hoàng tử, tại đó, Lạc Tôn đang

Chẳng qua, nghĩ đến việc Triệu Phong có thể xuất ra Linh sủng chiến đấu, trong lòng của Chu Tổ Nhi cũng ổn định hơn.

- Ha ha, các người có chút nhầm lẫn thì phải, ta mới là phía đánh cướp, mau giao ra toàn bộ tài nguyên, kể cả Hộ Long Ngọc của các người cho ta.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Nghe xong lời nói hùng hồn của Triệu Phong, thiên tài trẻ tuổi và nam tử áo vàng, đều lập tức sững sờ.

Sau đó là một trận cười vang.

- Ha ha ha...

- Chỉ là một tên Tuần Thú Sư, không ngờ lại dám nói như vậy.

Cướp của ba người bọn họ?

Bọn họ đã từng nghe nói Triệu Phong có Linh sủng vô cùng cường đại.

Nhưng chỉ cần tránh né Linh sủng, sau đó khống chế chủ nhân, như vậy thì những Linh sủng đó còn có uy hiếp gì nữa?

Lão giả hắc y khẽ giật mình, trong mắt lộ vẻ lo lắng.

- Các người không muốn lấy ra bảo vật, vậy thì các người cũng chỉ có thể lãng phí Hộ Long Ngọc, thứ ở trong đó chính là cơ hội duy nhất để bảo vệ tính mạng các người.

Thiên tài trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, có chút khó chịu.

Trên mỗi một khối Hộ Long Ngọc, đều có một cái trận pháp che giấu, có thể giúp cho thành viên thoát được một lần nguy cơ.

Sau khi sử dụng, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh hoàng tử của mình.

Nói cách khác, Triệu Phong khởi động trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc, sẽ trực tiếp được truyền tống đến bên cạnh Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, trong lăng mộ Hoàng tộc, tỉ lệ tử vong là tương đối thấp.

Cho dù thành viên bị nhốt trong hiểm địa, hoặc trong truyền thừa, cũng có thể dùng phương pháp này để truyền tống đến bên cạnh hoàng tử.

Nhưng chỉ có thể sử dụng được một lần mà thôi.

- Động thủ.

Ánh mắt nam tử áo vàng trở nên sắc bén, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, toàn thân khảm nạm long văn kim sắc, khí thế凛冽.

Nếu như đối phương đã không muốn giao đồ vật, vậy thì buộc bọn hắn sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để bảo vệ tính mạng vậy.

Thiên tài trẻ tuổi, cũng lập tức vận chuyển chân nguyên.

Lão giả hắc y có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng đành động thủ, hi vọng ba người bọn họ liên hợp, có thể đánh lui Triệu Phong.

Ba gã Đại Đế, toàn lực bộc phát.

Nhưng sức mạnh to lớn hình thành lại không quá phương viên trăm trượng, hơn nữa chân nguyên dao động cũng vô cùng yếu ớt.

Tất cả lực lượng của mọi người, đều bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế cực lớn, trong giai đoạn ban đầu, chỉ có thể phát huy một phần hai mươi chiến lực mà thôi.

- Huyễn Thành Linh Vực.

Triệu Phong trực tiếp đánh ra một quyền, tâm thần của ba vị Đại Đế lập tức rung lên, chìm vào trong một tòa Cổ Thành mê cung, sương mù lượn lờ, bất kể là giác quan hay ý thức, đều mất phương hướng, hoàn toàn mất đi không chế đối với lực lượng của bản thân.

Đồng thời, khí lực cường đại của Triệu Phong công kích, lập tức đánh cho ba người thổ huyết.

- Linh Hồn Tỏa Liên.

Mắt trái của Triệu Phong, phát ra một luồng ý chí Đồng lực cực kỳ kinh người.

Linh hồn của hắn, xuất hiện một luồng lực lượng linh hồn màu tím nhạt, dung nhập vào mắt trái.

Thoáng chốc, điện xích màu tím trong suốt như thủy tinh, xuyên qua phương diện linh hồn, quấn quanh thân thể của ba vị Đại Đế.

Dưới sự trói buộc của Linh Hồn Tỏa Liên, ba tên Đại Đế đều không thể nhúc nhích nổi.

- Đừng mà...

Trong đó, lão giả hắc y vẫn còn chống cự được, liền chuẩn bị thi triển bí pháp.

Ngay lập tức, bên trong điện xích màu tím, chợt nổi lên một trận lực lượng Lôi Kiếp, khiến cho ba vị Đại Đế không ngừng rên rỉ, chậm rãi mất đi ý thức.

Bịch...

Ba người đồng loạt ngã xuống đất.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, thi triển bí kỹ linh hồn, thậm chí còn có thể tạo thành thương tổn và uy hiếp cực lớn đối với Thánh Chủ.

Ba tên Đại Đế này, bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế, chỉ có thể phát huy được một phần thực lực mà thôi.

Bởi vậy, dưới bí thuật Đồng lực mà Triệu Phong thi triển, bọn họ không hề có chút sức chống cự nào.

Chu Tổ Nhi ngồi yên trên Cự măng đốm trắng, nàng vốn cho rằng Triệu Phong sẽ thả ra Linh sủng để chiến đấu.

Nhưng không ngờ chỉ cần một quyền đơn giản, đã lập tức đánh bại ba vị Đại Đế tuyệt thế.

Khó trách Ứng lão và Cửu hoàng tử lại để Triệu Phong dẫn đội, thì ra Triệu Phong không chỉ là Tuần Thú Tông Sư, mà thực lực của bản thân hắn, cũng đã cường đại đến mức không tưởng tượng nổi.

Kết hợp với tình huống diễn ra trước màn ánh sáng, khi đó Triệu Phong giao chiến với hắc bào nhân, càng khiến Chu Tổ Nhi tin chắc vào suy đoán của mình.

Thực lực thật sự của Triệu Phong, ít nhất tương đương với hắc bào nhân.

Triệu Phong không giết những kẻ này, chỉ khiến cho ba vị Đại Đế mất đi ý thức.

Ngay lập tức, Triệu Phong tiến lên, bắt đầu vơ vét toàn bộ mọi thứ trong Không Gian Trữ Vật của ba người.

Ba người đều là tuyệt thế cường giả của các thế lực lớn, cho nên trên người cũng có không ít bảo vật.

- Người cần Hộ Long Ngọc của bọn họ làm gì?

Chu Tổ Nhi thấy Triệu Phong lấy đi Hộ Long Ngọc của ba người, cũng không khỏi hiếu kỳ.

Trên Lãnh Nguyệt Đại Đế có ẩn chứa trận pháp, có thể truyền tống đến bên cạnh hoàng tử chỉ định.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong kích hoạt trận pháp bên trong khối ngọc bội này, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh Lục hoàng tử.

- Chỉ một khối Hộ Long Ngọc, không đủ chứa Long vận khí a.

Triệu Phong trực tiếp trả lời.

Lượng Long vận khí chứa đựng trong một cái Hộ Long Ngọc, có giới hạn nhất định.

Nhưng nhìn chung trong lịch sử, cũng có rất ít người đạt tới mức giới hạn cao nhất của Hộ Long Ngọc.

Bởi vì, bản thân ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại, nếu như không ngừng tiêu hao Long vận khí để triệt tiêu áp chế của không gian, thì trong chiến đấu sẽ càng lãng phí nhiều Long vận khí hơn, như vậy mới có thể phát huy được sức chiến đấu mạnh mẽ.

- Mặt khác, Lục hoàng tử cũng là mục tiêu có thể đánh cướp.

Triệu Phong nghĩ một chút, sau đó bổ sung.

Câu nói đầu tiên của Triệu Phong, mặc dù có chút tự đại, nhưng vẫn có đạo lý.

Nhưng câu nói tiếp theo, lại khiến Chu Tổ Nhi suýt nữa ngã xuống từ trên lưng Cự mãng đốm trắng.

- Người muốn cướp của hoàng tử?

Chu Tổ Nhi không thể tin nổi, lại hỏi lần nữa.

Phải biết rằng, trong những người ở bên cạnh hoàng tử, khẳng định có thành viên chiến đấu mạnh nhất bảo hộ.

Hơn nữa hoàng tử còn có thể trực tiếp sử dụng Long vận khí để gia trì thực lực của bản thân.

- Trước mắt ta còn chưa nghĩ đến chuyện này.

So với Long vận khí, Triệu Phong càng chú ý đến tài nguyên hơn.

Tài nguyên trong truyền thừa Thánh Chủ, tuyệt đối phong phú hơn nhiều so với tài nguyên trong tay Đại Đế, huống chi, những Thánh Chủ mai táng tại nơi này, đều là thành viên của Hoàng tộc.

Sau khi vợ vét hết sạch, hai người liền nhanh chóng rời đi.

Chỉ chốc lát sau...

Ba tên Đại Đế, mới từ mặt đất đứng dậy, dáng vẻ vô cùng chật vật.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao hần lại mạnh như vậy?

Tên thiên tài trẻ tuổi, không khỏi kinh ngạc.

- Chỉ một quyền thì bí thuật linh hồn đã đánh bại ba người chúng rồi?

Nam tử áo vàng cũng không thể tin nổi.

Tuần Thú Tông Sư cường đại như thế, quả thật là khủng bố.

- Các người chẳng lẽ còn không phát hiện hay sao? Công kích linh hồn của Triệu Phong vô cùng cường đại, gần như không bị lãng mộ Hoàng tộc áp chế.

Lão giả hắc y thở dài một hơi.

Hai người còn lại cũng ngây người.

Điều này sao có thể?

Nhưng cẩn thận nghĩ lại thì những lời mà lão giả hắc y nói đều là sự thật, ý chí linh hồn của Triệu Phong, không bị lãng mộ Hoàng tộc áp chế, dùng ưu thế đó để đánh với bọn hần.

938. Chương 935: Hộ Long Ngọc

Sau khi xác định vị trí của mình hiện tại và nắm rõ những tồn tại nguy cơ xung quanh, Triệu Phong liền nhảy xuống.

- Vị trí của chúng ta trước mắt, là tại khu vực biên giới lãng mộ Hoàng tộc, tính nguy hiểm khá thấp, gần đây chính là vùng truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ.

Triệu Phong kết hợp những tin tức trong đầu với địa đồ, liền nhanh chóng phán đoán chính xác.

Theo lý thuyết, truyền thừa càng gần biên giới, thì lại càng thấp.

Nhưng mục tiêu của bọn họ, không chỉ hoàn toàn là truyền thừa.

Mà còn có Long vận khí.

Trong vùng truyền thừa, có Long vận khí của bản thân Thánh Chủ Hoàng tộc, nếu như có thể triệt để phá được truyền thừa, thậm chí còn có thể đạt được toàn bộ Long vận khí của người bố trí.

Nhưng thứ mà Triệu Phong chân chính coi trọng, chính là những tài nguyên bồi táng còn sót lại của cường giả Hoàng tộc.

- Đi, trước hết đến truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ.

Dứt lời, Triệu Phong liền nhanh chóng tiến về phía trước.

Chu Tổ Nhi còn đang nghĩ đến địa đồ trong đầu, tìm kiếm thông tin về Thiên Minh truyền thừa.

- Đây, người chờ ta một chút.

Chu Tổ Nhi lúc này đã có chút hối hận.

Triệu Phong phi tốc về phía trước, tự nhiên không có vấn đề gì.

Nhưng nàng lại có cảm giác bản thân giống như đang đi ngược trong trận cuồng phong, khí tức nguyên thủy cổ xưa xung quanh, không ngừng đè ép nàng.

Hoàn toàn không thể theo kịp bước chân của Triệu Phong.

Triệu Phong nghe vậy, thoáng quay đầu nhìn thoáng qua nàng.

Chu Tổ Nhi chính là công chúa Hoàng tộc, trong quá trình tu luyện, khẳng định chưa từng chịu khổ, cho nên căn cơ rất bạc nhược yếu kém.

Hơn nữa, thân phận của nàng là Yêu Linh, bởi vậy thân thể so với Đại Đế bình thường, thậm chí còn yếu ớt hơn.

Triệu Phong vung tay trái lên, phóng xuất Cự mãng đốm trắng.

Đây chính là điều mà Triệu Phong đã sớm chuẩn bị, đưa hai đầu sinh linh nguyên thủy trong Mộng cảnh Thái Cổ, vào Mê Không Giới.

- Ngồi lên đi.

Triệu Phong thần nhiên nói.

Sắc mặt Chu Tổ Nhi lộ vẻ nghiêm túc, đầu Cự mãng đốm trắng này, mặc dù tu vi chỉ là Vương Giả đại thành, thế nhưng khí tức hung lệ phát ra từ khắp người nó, lại khiến nàng có chút kinh hãi.

Không ngờ đầu Cự mãng này lại cường hãn như vậy.

Chu Tổ Nhi cũng chỉ có thể ngồi lên nó.

Khoảnh khắc ngồi lên Cự mãng đốm trắng, Chu Tổ Nhi bỗng nhiên cảm thấy áp lực không gian xung quanh, lập tức giảm đi vài phần, không khỏi cảm thấy vô cùng thần kỳ.

Tốc độ của Cự mãng đốm trắng rất nhanh, suốt dọc đường đi, Chu Tổ Nhi cũng vô cùng thoải mái.

Xem ra, hợp tác với Tuần Thú Sư, cũng không phải là tệ.

- Triệu Phong, người còn tọa kỵ nào khác không? Đổi cho ta một đầu đi.

Chu Tổ Nhi bắt đầu được nước lấn tới.

Tốc độ của Cự mãng đốm trắng rất nhanh, thậm chí so với Triệu Phong chạy nhảy còn nhanh hơn vài phần.

Rất nhanh, hai người đã tiến đến một khu rừng rậm rạp.

Triệu Phong phát hiện, cây cối ở nơi này, có rất nhiều hoa quả bình thường.

Tùy ý hái xuống vài trái, sau đó dùng mắt trái quan sát, Triệu Phong liền phát hiện công hiệu của những trái cây này, còn kém xa so với Linh quả Mộng Cảnh.

Ước chừng chỉ có hiệu quả bằng 1% so với Linh quả Mộng Cảnh.

- Ăn vài trái đi.

Triệu Phong ném cho Chu Tổ Nhi một ít trái cây.

Mặc dù công hiệu của trái cây này không lớn, ẩn chứa rất ít khí tức Thái Cổ, thậm chí còn pha tạp không tinh khiết.

Nhưng dù sao vẫn có thể tăng cường một chút sức chống cự cho Chu Tổ Nhi.

Mà lúc này, ngọc bội trên người Chu Tổ Nhi, lại hiện ra hào quang lấp lánh.

Hẳn là trong lúc hành tẩu, nàng đã hấp thu được không ít Long vận khí.

- Triệu Phong, lộ tuyến của chúng ta, có phải có chút sai lệch hay không?

Chu Tổ Nhi cũng không phải là người không biết gì, lập tức hỏi.

- Không sai, có chút chênh lệch nhất định.

Triệu Phong cũng không phủ nhận.

- Vì sao?

Chu Tổ Nhi cảm thấy nghi hoặc, vô duyên vô cớ, tại sao phải tránh khỏi địa điểm mục tiêu.

- Đi cướp.

Triệu Phong chợt lộ ra nụ cười tà dị.

Bỗng nhiên.

Bên cạnh có ba đạo nhân ảnh nhảy ra, đối mặt với Triệu Phong và Chu Tổ Nhi.

Triệu Phong lộ ra nụ cười, còn Chu Tổ Nhi thì lại có chút sững sờ.

Ba người này, đầu tiên là bảo trì cảnh giác, nhưng sau khi nhìn thấy Chu Tổ Nhi và Triệu Phong, liền nhẹ nhàng thở phào.

- Thì ra là thành viên của Cửu hoàng tử.

Một tên trung niên nam tử, mặc áo bào vàng, thần sắc khảng khái trên mặt lập tức giãn ra.

Bọn họ là thành viên của Lục hoàng tử, xếp hạng thứ tám, không chênh lệch so với Cửu hoàng tử lắm.

Bọn họ chỉ e ngại những thành viên của năm hoàng tử xếp hạng trên cùng mà thôi.

- Đây không phải là Tuần Thú Tông Sư Triệu Phong và Y Sư của đoàn đội Cửu hoàng tử hay sao? Tại sao Cửu hoàng tử lại để các người hợp tác với nhau?

Trong đó có một tên thiên tài trẻ tuổi, đi đến trước mặt Triệu Phong và Chu Tổ Nhi, vẻ mặt tràn đầy đắc ý, trong mắt lóe lên một tia tham lam.

Lục hoàng tử không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, bởi vậy toàn bộ thành viên, đều là thành viên chiến đấu.

Lúc tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, chỉ có một mục đích là tìm kiếm kỳ ngộ truyền thừa.

Cho nên, cả ba người bọn họ, đều là cường giả am hiểu chiến đấu.

Tên nam tử áo vàng, nghe thấy lời nói của đồng bạn, lập tức hiểu ra ý tứ của hắn.

- Giao tài nguyên bảo vật và Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của các người ra, các người mới có thể đi tiếp.

Nam tử áo vàng trực tiếp quát.

Trong ba người, lão giả áo đen còn lại, lập tức truyền âm cho hai vị đồng bạn:

- Tên Triệu Phong này không phải loại lương thiện đâu, hơn nữa Chu Tổ Nhi đã từng là công chúa Hoàng tộc, chúng ta cứ trực tiếp đến “Thiên Minh truyền thừa” thôi.

Lão giả hắc y tiến vào lăng mộ chậm chậm trể, bởi vậy cũng tận mắt nhìn thấy Triệu Phong và hắc bào nhân giao phong, trong lòng vẫn luôn có chút sợ hãi đối với Triệu Phong.

Thế nhưng nam tử áo vàng và người trẻ tuổi kia, lại cười nhạo.

Cho dù Triệu Phong có mạnh hơn thì cũng chỉ là một tên Tuần Thú Sư, mà Chu Tổ Nhi thân là Y Sư Tông Sư, sức chiến đấu của nàng, gần như có thể bỏ qua.

Mà bọn họ chỉ hợp tác với nhau để cướp đoạt, lại không làm gì đối phương, cho nên cũng không cần e ngại bối cảnh của Chu Tổ Nhi.

Chu Tổ Nhi liếc nhìn Triệu Phong, trong mắt có vài phần oán trách.

Biết rõ sẽ gặp nguy hiểm, còn chạy đến đây.

Hơn nữa ba người đối phương, mặc dù đều là cảnh giới Đại Đế, nhưng thực chất chính thì ít nhất cũng là Đại Đế vô địch.

Chỉ một Đại Đế như ngươi, lại muốn đánh cướp ba tên Đại Đế?

Chẳng qua, nghĩ đến việc Triệu Phong có thể xuất ra Linh sủng chiến đấu, trong lòng của Chu Tổ Nhi cũng ổn định hơn.

- Ha ha, các ngươi có chút nhầm lẫn thì phải, ta mới là phía đánh cướp, mau giao ra toàn bộ tài nguyên, kể cả Hộ Long Ngọc của các ngươi cho ta.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Nghe xong lời nói hùng hồn của Triệu Phong, thiên tài trẻ tuổi và nam tử áo vàng, đều lập tức sững sờ.

Sau đó là một trận cười vang.

- Ha ha ha...

- Chỉ là một tên Tuần Thú Sư, không ngờ lại dám nói như vậy.

Cướp của ba người bọn họ?

Bọn họ đã từng nghe nói Triệu Phong có Linh sủng vô cùng cường đại.

Nhưng chỉ cần tránh né Linh sủng, sau đó khống chế chủ nhân, như vậy thì những Linh sủng đó còn có uy hiếp gì nữa?

Lão giả hắc y khẽ giật mình, trong mắt lộ vẻ lo lắng.

- Các ngươi không muốn lấy ra bảo vật, vậy thì các ngươi cũng chỉ có thể lãng phí Hộ Long Ngọc, thứ ở trong đó chính là cơ hội duy nhất để bảo vệ tính mạng các ngươi.

Thiên tài trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, có chút khó chịu.

Trên mỗi một khối Hộ Long Ngọc, đều có một cái trận pháp che giấu, có thể giúp cho thành viên thoát được một lần nguy cơ.

Sau khi sử dụng, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh hoàng tử của mình.

Nói cách khác, Triệu Phong khởi động trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc, sẽ trực tiếp được truyền tống đến bên cạnh Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, trong lăng mộ Hoàng tộc, tỉ lệ tử vong là tương đối thấp.

Cho dù thành viên bị nhốt trong hiểm địa, hoặc trong truyền thừa, cũng có thể dùng phương pháp này để truyền tống đến bên cạnh hoàng tử.

Nhưng chỉ có thể sử dụng được một lần mà thôi.

- Động thủ.

Ánh mắt nam tử áo vàng trở nên sắc bén, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, toàn thân khảm nam long văn kim sắc, khí thế lâm liệt.

Nếu như đối phương đã không muốn giao đồ vật, vậy thì buộc bọn hắn sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để bảo vệ tính mạng vậy.

Thiên tài trẻ tuổi, cũng lập tức vận chuyển chân nguyên.

Lão giả hắc y có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng đành động thủ, hi vọng ba người bọn họ liên hợp, có thể đánh lui Triệu Phong.

Ba gã Đại Đế, toàn lực bộc phát.

Nhưng sức mạnh to lớn hình thành lại không quá phương viên trăm trượng, hơn nữa chân nguyên dao động cũng vô cùng yếu ớt.

Tất cả lực lượng của mọi người, đều bị lãng mộ Hoàng tộc áp chế cực lớn, trong giai đoạn ban đầu, chỉ có thể phát huy một phần hai mươi chiến lực mà thôi.

- Huyền Thành Linh Vực.

Triệu Phong trực tiếp đánh ra một quyền, tâm thần của ba vị Đại Đế lập tức rung lên, chìm vào trong một tòa Cổ Thành mê cung, sương mù lượn lờ, bất kể là giác quan hay ý thức, đều mất phương hướng, hoàn toàn mất đi không chế đối với lực lượng của bản thân.

Đồng thời, khí lực cường đại của Triệu Phong công kích, lập tức đánh cho ba người thổ huyết.

- Linh Hồn Tỏa Liên.

Mắt trái của Triệu Phong, phát ra một luồng ý chí Đồng lực cực kỳ kinh người.

Linh hồn của hắn, xuất hiện một luồng lực lượng linh hồn màu tím nhạt, dung nhập vào mắt trái.

Thoáng chốc, điện xích màu tím trong suốt như thủy tinh, xuyên qua phương diện linh hồn, quấn quanh thân thể của ba vị Đại Đế.

Dưới sự trói buộc của Linh Hồn Tỏa Liên, ba tên Đại Đế đều không thể nhúc nhích nổi.

- Đừng mà...

Trong đó, lão giả hắc y vẫn còn chống cự được, liền chuẩn bị thi triển bí pháp.

Ngay lập tức, bên trong điện xích màu tím, chợt nổi lên một trận lực lượng Lôi Kiếp, khiến cho ba vị Đại Đế không ngừng rên rỉ, chậm rãi mất đi ý thức.

Bịch...

Ba người đồng loạt ngã xuống đất.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã đạt tới cấp độ Thánh Chủ, thi triển bí kỹ linh hồn, thậm chí còn có thể tạo thành thương tổn và uy hiếp cực lớn đối với Thánh Chủ.

Ba tên Đại Đế này, bị lãng mộ Hoàng tộc áp chế, chỉ có thể phát huy được một phần thực lực mà thôi.

Bởi vậy, dưới bí thuật Đồng lực mà Triệu Phong thi triển, bọn họ không hề có chút sức chống cự nào.

Chu Tổ Nhi ngồi yên trên Cự măng đóm trắng, nàng vốn cho rằng Triệu Phong sẽ thả ra Linh sủng để chiến đấu.

Nhưng không ngờ chỉ cần một quyền đơn giản, đã lập tức đánh bại ba vị Đại Đế tuyệt thế.

Khó trách Ứng lão và Cửu hoàng tử lại để Triệu Phong dẫn đội, thì ra Triệu Phong không chỉ là Tuần Thú Tông Sư, mà thực lực của bản thân hắn, cũng đã cường đại đến mức không tưởng tượng nổi.

Kết hợp với tình huống diễn ra trước màn ánh sáng, khi đó Triệu Phong giao chiến với hắc bào nhân, càng khiến Chu Tổ Nhi tin chắc vào suy đoán của mình.

Thực lực thật sự của Triệu Phong, ít nhất tương đương với hắc bào nhân.

Triệu Phong không giết những kẻ này, chỉ khiến cho ba vị Đại Đế mất đi ý thức.

Ngay lập tức, Triệu Phong tiến lên, bắt đầu vơ vét toàn bộ mọi thứ trong Không Gian Trữ Vật của ba người.

Ba người đều là tuyệt thế cường giả của các thế lực lớn, cho nên trên người cũng có không ít bảo vật.

- Người cần Hộ Long Ngọc của bọn họ làm gì?

Chu Tổ Nhi thấy Triệu Phong lấy đi Hộ Long Ngọc của ba người, cũng không khỏi hiếu kỳ.

Trên Lãnh Nguyệt Đại Đế có ẩn chứa trận pháp, có thể truyền tống đến bên cạnh hoàng tử chỉ định.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong kích hoạt trận pháp bên trong khối ngọc bội này, sẽ lập tức truyền tống đến bên cạnh Lục hoàng tử.

- Chỉ một khối Hộ Long Ngọc, không đủ chứa Long vận khí a.

Triệu Phong trực tiếp trả lời.

Lượng Long vận khí chứa đựng trong một cái Hộ Long Ngọc, có giới hạn nhất định.

Nhưng nhìn chung trong lịch sử, cũng có rất ít người đạt tới mức giới hạn cao nhất của Hộ Long Ngọc.

Bởi vì, bản thân ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại, nếu như không ngừng tiêu hao Long vận khí để triệt tiêu áp chế của không gian, thì trong chiến đấu sẽ càng lãng phí nhiều Long vận khí hơn, như vậy mới có thể phát huy được sức chiến đấu mạnh mẽ.

- Mặt khác, Lục hoàng tử cũng là mục tiêu có thể đánh cướp.

Triệu Phong nghĩ một chút, sau đó bổ sung.

Câu nói đầu tiên của Triệu Phong, mặc dù có chút tự đại, nhưng vẫn có đạo lý.

Nhưng câu nói tiếp theo, lại khiến Chu Tổ Nhi suýt nữa ngã xuống từ trên lưng Cự mãng đốm trắng.

- Người muốn cướp của hoàng tử?

Chu Tổ Nhi không thể tin nổi, lại hỏi lần nữa.

Phải biết rằng, trong những người ở bên cạnh hoàng tử, khẳng định có thành viên chiến đấu mạnh nhất bảo hộ.

Hơn nữa hoàng tử còn có thể trực tiếp sử dụng Long vận khí để gia trì thực lực của bản thân.

- Trước mắt ta còn chưa nghĩ đến chuyện này.

So với Long vận khí, Triệu Phong càng chú ý đến tài nguyên hơn.

Tài nguyên trong truyền thừa Thánh Chủ, tuyệt đối phong phú hơn nhiều so với tài nguyên trong tay Đại Đế, huống chi, những Thánh Chủ mai táng tại nơi này, đều là thành viên của Hoàng tộc.

Sau khi vơ vét hết sạch, hai người liền nhanh chóng rời đi.

Chỉ chốc lát sau...

Ba tên Đại Đế, mới từ mặt đất đứng dậy, dáng vẻ vô cùng chật vật.

- Chuyện gì xảy ra? Tại sao hắc bào nhân lại mạnh như vậy?

Tên thiên tài trẻ tuổi, không khỏi kinh ngạc.

- Chỉ một quyền thì bí thuật linh hồn đã đánh bại ba người chúng rồi?

Nam tử áo vàng cũng không thể tin nổi.

Tuần Thú Tông Sư cường đại như thế, quả thật là khủng bố.

- Các người chẳng lẽ còn không phát hiện hay sao? Công kích linh hồn của Triệu Phong vô cùng cường đại, gần như không bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế.

Lão giả hắc y thở dài một hơi.

Hai người còn lại cũng ngây người.

Điều này sao có thể?

Nhưng cẩn thận nghĩ lại thì những lời mà lão giả hắc y nói đều là sự thật, ý chí linh hồn của Triệu Phong, không bị lăng mộ Hoàng tộc áp chế, dùng ưu thế đó để đánh với bọn hắn.

939. Chương 936: Trực Tiếp Hủy Diệt

- Triệu Phong, không gian Thái Cổ còn sót lại này, không tạo thành áp chế đối với người?

Chu Tổ Nhi vốn dĩ rất hoài nghi, trải qua trận chiến vừa rồi, nàng mới càng thêm chắc chắn.

Trong Tiên Dược Các, nàng đã từng cảm nhận được ý chí linh hồn của Triệu Phong, so với tình huống vừa rồi, cũng không chênh lệch lắm.

- Có áp chế nhất định.

Triệu Phong thần nhiên trả lời.

Lăng mộ Hoàng tộc này, nói thế nào đi nữa cũng là không gian Thái Cổ còn sót lại.

Cho dù Triệu Phong thân mang khí tức Thái Cổ, nhưng cuối cùng vẫn không phải là sinh linh Thái Cổ, cho nên chỉ có sức đề kháng vô cùng mạnh đối với nơi này mà thôi.

Quy tắc thiên địa bên trong lăng mộ Hoàng tộc, khiến thực lực tổng hợp của Triệu Phong, chỉ có thể phát huy được một nửa.

Mà những Đại Đế vừa mới tiến vào nơi này, ở giai đoạn ban đầu, chỉ có thể phát huy được 5% sức chiến đấu mà thôi.

Cần trải qua một quãng thời gian, dung hợp với không gian thiên địa Thái Cổ này, như vậy mới có thể phát huy được thực lực càng mạnh hơn.

Người có cảnh giới càng cao, càng thích ứng nhanh.

Bởi vậy, trong khoảng thời gian này, Triệu Phong ở trong lăng mộ Hoàng tộc, cũng gần như vô địch.

- Đến Thiên Minh truyền thừa rồi.

Triệu Phong và Chu Tổ Nhi lại dừng bước.

Phía trước cách đó không xa, có một lối vào lòng đất bằng đá, phụ cận lối vào, còn có dấu vết người đến cách đây không lâu.

Long vận khí trong không khí ở nơi này, đột nhiên trở nên dày đặc.

Sức hút Hộ Long Ngọc đối với Long vận khí, nhất thời tăng lên.

Thiên Minh truyền thừa.

Cách đây rất lâu, truyền thừa tại nơi này đã bị phát hiện, mặc dù là truyền thừa cấp thấp, nhưng không ngờ bảo lưu đến nay mà vẫn không bị người khác khai quật.

Triệu Phong và Chu Tổ Nhi, liền trực tiếp tiến vào.

Hiện tại, Chu Tổ Nhi đã có thể ung dung đi lại trong này.

Trái cây bên trong lăng mộ Hoàng tộc, lại thêm miễn nhiễm khí tức Thái Cổ của Cự măng đốm trắng.

Trong thời gian ngắn, Chu Tổ Nhi đã có sức đề kháng nhất định đối với nơi này.

Hai người nhanh chóng đi xuống dưới nền đất.

Triệu Phong biết rằng, tất cả mọi thứ xung quanh, đều là không gian hư huyền và chân thực.

Hai người đang ở trong truyền thừa mà Thánh Chủ trước khi lâm chung đã bố trí Tiểu Thế Giới tạo thành.

Hết thấy mọi thứ trước mắt, biến hóa lúc sáng lúc tối, một đường Triệu Phong và Chu Tổ Nhi đi tới, đều là không gian u ám.

Trong không gian có bốn bức tượng to lớn, đột nhiên mở mắt, một luồng uy thế Đại Đế lập tức tản ra.

- Chỉ mới bắt đầu đã phải đối mặt với bốn tên Đại Đế, mà dường như còn ẩn chứa áo nghĩa trận pháp kỳ diệu nữa.

Mắt trái của Triệu Phong quét qua một lượt, lập tức thấy rõ tất cả.

Bốn bức tượng đá cấp bậc Đại Đế này, đối với cường giả mới tiến vào, chỉ có thể phát huy được 5% thực lực mà nói, quả thật có chút khó khăn.

Chẳng trách trên bản đồ mà Ưng lão đưa cho hắn.

Tại biên giới lăng mộ Hoàng tộc, truyền thừa khá nhiều, mà càng tới gần trung tâm, thì truyền thừa lại càng ít.

Thứ nhất, những truyền thừa càng gần trung tâm, lại càng cao cấp, bởi vậy rất ít ỏi.

Thứ hai, lúc những thành viên tới được trung tâm, đã chậm rãi thích ứng hoàn cảnh, có thể phát huy được thực lực càng mạnh hơn, thậm chí còn có thể liên hợp với những tiểu đội khác, dễ dàng đánh hạ truyền thừa.

- Triệu Phong, truyền thừa ở đây vẫn tương đối khó, người có nắm chắc có thể xông qua hay không?

Chu Tổ Nhi thoáng có chút nghi hoặc, nàng cũng không hiểu rõ lắm về thực lực chân chính của Triệu Phong.

- Xông qua? Ta không chắc chắn lắm.

Triệu Phong nói thật.

Chu Tổ Nhi gật đầu, một người có lẽ hơi khó, nhưng nếu mình có thể giúp đỡ, không biết có thể thành công hay không?

Nhưng tiếp đó, Triệu Phong lại khiến nàng lần thứ hai ngây dại.

- Thế nhưng, ta chắc chắn có thể hủy diệt được.

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia hưng phấn.

Rầm rầm...

Bốn bức tượng cự nhân, với bước tiến kỳ dị, chậm rãi tiến lên, mặt đất không ngừng chấn động.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp bay lên giữa không trung.

- Cũng nên thử Tiểu Thế Giới của ta xem sao.

Triệu Phong nhếch miệng cười nhạt.

Nhất thời, Triệu Phong vận chuyển ý chí mạnh mẽ, sức mạnh to lớn khủng bố thẩm thấu khắp hư không, bốn phía nhất thời xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn.

Ầm...

Một không gian Phong Lôi u ám, bắt đầu xuất hiện trong hư không.

Phải biết rằng, Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ, hoàn toàn không phải là không gian chân thực, nhưng trong đó lại xuất hiện một Tiểu Thế Giới.

Giữa hai không gian, không những xâm thực lẫn nhau, tranh đoạt lãnh địa trong hư không.

Ầm... Ầm...

Hư không bốn phía không ngừng phát sinh tiếng nổ lớn, mặt đất nứt toác.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, chính là ngưng tụ thành trong Mộng cảnh Thái Cổ, cho nên tại một phương diện nhất định, cũng có thể tính là sản phẩm của Mộng cảnh Thái Cổ.

Bởi vậy, Tiểu Thế Giới Phong Lôi, ở trong lăng mộ Hoàng tộc, gần như không bị áp chế chút nào.

Vụt...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, chân nguyên Phong Lôi trong không gian tinh hạch, điên cuồng vận chuyển vào trong Tiểu Thế Giới.

Hai luồng sức mạnh Tiểu Thế Giới, ở trong hư không va chạm vào nhau.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong bay lên không trung, đánh ra một đạo quyền quang kim sắc về phía Tiểu Thế Giới truyền thừa.

Ầm...

Quyền kinh Lôi lực mạnh mẽ của Triệu Phong, cùng Tiểu Thế Giới Phong Lôi đồng loạt tiến công, phía trên hư không, lập tức xuất hiện một đạo vết rách cực lớn, sau đó từ từ lan ra.

Rầm rầm rầm...

Nhất thời, Tiểu Thế Giới u ám liền trực tiếp bị phá nát, Thánh lực linh hồn mạnh mẽ, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ lòng đất.

Thế nhưng, Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, lại cùng chồng điệp với hư không, không chế quy tắc ảo nghĩa.

Cho nên toàn bộ thương tổn đều bị cản lại bên ngoài Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

- Uy lực cũng không tệ lắm.

Triệu Phong hết sức hài lòng.

Tiểu Thế Giới của Thiên Minh Thánh Chủ, trải qua một thời gian dài, căn cơ bên trong đã bạc nhược, lại không có ý chí điều khiển, cho nên không khác gì vật chết.

Nhưng dù sao Thánh Chủ đã đắp nặn Tiểu Thế Giới gần vạn năm, vẫn vững chắc hơn so với Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ bình thường rất nhiều.

Chu Tổ Nhi ngơ ngác nhìn Triệu Phong đứng trong Tiểu Thế Giới.

Thiên địa cuồng phong tàn phá, lôi minh oanh tạc, cây cối trên mặt đất cháy đen, Lôi Điện lập lòe.

Đây chính là Tiểu Thế Giới của Triệu Phong ư?

Bởi vì ý chí của Triệu Phong, cho nên nàng không bị Tiểu Thế Giới ảnh hưởng.

Nhưng Chu Tổ Nhi rõ ràng cảm nhận được sự khủng bố của Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong tạo ra.

Đây tuyệt đối không thể là Tiểu Thế Giới của Đại Đế bình thường được.

Phía trên Thiên Minh truyền thừa.

- Thập Nhất điện hạ, chúng ta sắp đến Thiên Minh truyền thừa rồi.

Một lão giả áo xám, hưng phấn nói.

- Được rồi, đến lúc đó phải nhờ vào người rồi.

Thập Nhất hoàng tử thân mặc hoàng bào, tốc độ lại tăng nhanh thêm vài phần.

- Thập Nhất diện hạ yên tâm, lần thí luyện Thái Tử trước đây, tiền bối của Thiên La Tông chúng ta đã gặt hái được nhiều kinh nghiệm tâm đắc, truyền thừa tại nơi này đã sớm bị Thiên La Tông nghiên cứu triệt để, cho nên ta nắm chắc đến tám phần có thể công phá.

Trên mặt lão giả áo xám, chợt lộ vẻ kiêu ngạo.

Cùng đồng hành với bọn họ, còn có một cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Xếp hạng tổng thực lực của Thập Nhất hoàng tử, là thứ hai đếm ngược.

Hắn cũng không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, chỉ dự định mang theo thành viên ở khu vực bên ngoài tìm kiếm kỳ ngộ truyền thừa.

- Đến rồi, Thập Nhất hoàng tử.

Trong mắt lão giả áo xám lộ vẻ mừng rỡ, Thiên Minh truyền thừa vẫn còn ở đây, chưa bị công phá.

Nhưng bỗng nhiên...

Rầm rầm rầm...

Toàn bộ mặt đất, đột nhiên nứt ra, linh hồn Thánh lực khủng bố cuồng bạo, mang theo một luồng khí thể thiên địa khủng bố bá đạo, ầm ầm nổ tung.

Sau đó, một luồng lực lượng Lôi Điện khủng bố chợt lóe lên.

- Khí tức thật khủng bố, mau rời đi.

Lão giả áo xám rít lên một tiếng.

- Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thiên Minh Thánh Chủ, cũng bị trực tiếp vỡ nát, bên dưới chắc chắn là cường giả cấp bậc Thánh Chủ.

Tên cường giả Chuẩn Thánh Chủ đi theo Thập Nhất hoàng tử, nhất thời giật mình.

Ngay lập tức, hắn dẫn theo Thập Nhất hoàng tử, trực tiếp lui về phía sau.

Phải biết rằng, đoàn đội nắm giữ cường giả Thánh Chủ, hầu như đều là hoàng tử xếp hạng trong năm hạng đầu.

Hơn nữa, vừa mới tiến vào không gian này, thực lực của tất cả mọi người đều bị hạn chế, ngay cả Thánh Chủ cũng sẽ bị áp chế.

Dưới tình huống như vậy mà còn có thể phát huy được thực lực cường đại như vậy, trực tiếp nghiền nát Tiểu Thế Giới truyền thừa, thật không biết người này mạnh mẽ đến mức nào.

Lúc này, trong Hoàng cung Đại Càn.

Cái bàn đá cổ điển khắc đầy phù văn kỳ dị, vẫn trôi nổi trên không trung, năng lực kỳ dị chấn động từ bên trong lan ra.

Mà xung quanh bàn đá, lại chập chờn mười bức màn ánh sáng màu trắng khổng lồ.

Hình ảnh tại trung tâm các màn ánh sáng, không ngờ lại là mười vị hoàng tử.

- Tứ hoàng tử đã tìm được một truyền thừa cao cấp rồi.

Trên bầu trời, một tên cường giả kinh ngạc thốt lên.

Dựa theo cảnh tượng trong màn ánh sáng, truyền thừa tại nơi đó, ít nhất cũng là nơi Huyền Quang Cảnh đại thành tọa hóa.

- Rất tốt, hắc bào nhân không đồng hành với Thần nhi, lúc này Thần nhi cũng đang trực tiếp đi tới truyền thừa mà ta nhắc đến.

Trong đại điện của Thập Tam hoàng tử, một nam tử uy nghiêm, chợt mỉm cười.

- Lục hoàng tử đi lung tung xung quanh, gặp phải một bầy yêu thú.

Không ít cường giả, trong lòng đều cười thầm.

Thí luyện Thái Tử, từ khi Đại Càn bắt đầu cho đến nay, đã có ngàn vạn năm lịch sử.

Thí luyện Thái Tử do chính Thái Hoàng Điện quản lý, thậm chí nghe đồn, cao tầng của Thái Hoàng Điện, có thể từ bên ngoài ảnh hưởng đến lăng mộ Hoàng tộc.

- Thái Tử nguy ẩn, trải qua cải tạo của thành viên Hoàng tộc, có thể sản sinh mối liên hệ với không gian bên ngoài.

Bởi vậy, toàn bộ tình huống xung quanh Thái Tử nguy ẩn, trong phạm vi nhất định, đều có thể truyền ra ngoài.

Chẳng qua, hình ảnh lại tương đối mơ hồ.

Cho dù Thái Tử nguy ẩn tăng thêm loại năng lực này, thì cũng là vì muốn bảo vệ an toàn cho hoàng tử mà thôi.

Mặt khác, cũng giúp cho những Tông môn thế gia ở ngoại giới, hiểu rõ tình huống phát sinh bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

- Thập Nhất hoàng tử cũng tìm thấy một truyền thừa rồi.

Có người quát.

Mọi người lập tức nhìn lại.

Nhưng bỗng nhiên, bên trong màn ánh sáng của Thập Nhất hoàng tử.

Khu vực truyền thừa đó, đột nhiên nổ tung, tạo thành vô số khí lưu cuồng bạo, tràn ngập khắp thiên địa, khiến cho hình ảnh trở nên mơ hồ.

Thập Nhất hoàng tử và hai thành viên, đều vội vàng tránh ra xa.

Xung quanh đại điện và cường giả trên bầu trời, đều hít một hơi thật sâu.

- Thực lực thật là mạnh mẽ, trực tiếp đánh nát Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thánh Chủ, rốt cuộc là vị Thánh Chủ nào?

- Liệu có phải là nguồn năng lượng của Tiểu Thế Giới truyền thừa đã khô cạn hay không?

- Không thể nào, rõ ràng là hai loại sức mạnh bất đồng, ta còn nhìn thấy cả sấm chớp nữa.

- Thật hung bạo, trực tiếp phá hủy thử thách bên trong Tiểu Thế Giới, cướp đoạt Long vận khí và truyền thừa.

- Thực lực như vậy, cũng chỉ có thể là Vạn Lôi Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung mà thôi.

Mọi người nhất thời dấy lên một trận chấn phục.

Dựa vào hình ảnh, tất cả mọi người đều có sự hiểu biết nhất định đối với lăng mộ Hoàng tộc.

Trong không gian Thái Cổ còn sót lại, áp lực rất lớn, người vừa mới tiến vào, thực lực sẽ bị áp chế rất mạnh.

Dưới tình huống như vậy, không ngờ cường giả bí ẩn kia vẫn có thể trực tiếp hủy diệt Tiểu Thế Giới truyền thừa của Thánh Chủ.

- Chỉ tiếc là Thập Nhất hoàng tử chạy trốn quá vội vàng, không thể nhìn thấy trong đó là người nào.

Sau khi Tiểu Thế Giới của Thiên Minh Thánh Chủ bị phá hủy.

Bên dưới lòng đất, một tòa lăng mộ liền xuất hiện trước mặt hai người.

Nhất thời, Hộ Long Ngọc trên người Triệu Phong và Chu Tổ Nhi, đều phát ra một trận lực hút, hấp thu toàn bộ Long vận khí vô hình xung quanh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng bắt đầu cướp đoạt những tài vật mà Thiên Minh Thánh Chủ lưu lại.

- Đồ vật bên trong không gian Thánh Chủ Hoàng tộc, quả nhiên không tầm thường.

Triệu Phong dùng ý thức thăm dò Không Gian Trữ Vật của Thiên Minh Thánh Chủ, lập tức nở nụ cười.

-Ồ? Vẫn còn một gốc Kỳ Thảo thời kỳ Thái Cổ.

Trên mặt Triệu Phong chợt lộ vẻ vui náo Cổ.

Hơn nữa, Triệu Phong đã xâm nhập được vài dặm, nhưng vẫn như cũ ở trong Tiểu Thế Giới, phía trước có lẽ vẫn còn hơn mười dặm, thậm chí là vài trăm dặm.

Như vậy đủ để chứng minh, Hoàng Thiên Thánh Chủ đã đem quy tắc không gian của mình vận dụng đến tình trạng vô cùng tinh diệu, dung nhập vào bên trong Tiểu Thế Giới.

Chỉ tiếc, Triệu Phong lại không hiểu gì về áo nghĩa không gian.

- Ồ? Tốc độ chậm hơn rồi.

Mắt trái của Triệu Phong, liền nhìn thấy tình huống của ba người phía trước.

Hình thể của quái vật sa thạch hình người, so với lúc đầu đã lớn hơn vài phần, có lẽ đã từ Nửa bước Vương Giả, tăng lên đến Vương Giả tiểu thành rồi.

- Có người.

Triệu Phong lập tức biến sắc.

Mắt trái của hắn, chỉ nhìn thấy ở lối vào của Hoàng Thiên truyền thừa, xuất hiện bốn đạo nhân ảnh.

Bởi vì bị quy tắc của Tiểu Thế Giới ảnh hưởng, cho nên dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không thể nhìn thấy rõ được người đến là ai.

Nhưng có thể từ đội ngũ bốn người mà đoán được, có lẽ đội ngũ của hoàng tử này có số lượng danh ngạch rất nhiều, rất có khả năng là tiểu đội của hoàng tử xếp hạng trước năm.

Nếu như vừa rồi là tiểu đội của Bát hoàng tử, vậy thì không may rồi.

- Đã như vậy, xem ra chỉ có thể giải quyết ba người phía trước mà thôi.

Ánh mắt Triệu Phong chợt trở nên kiên định.

Nơi này là truyền thừa của Huyền Quang Cảnh đại thành, hắn cũng không thể dễ dàng từ bỏ được.

Hơn nữa khu vực truyền thừa này, đã bị công phá đến tận đây, có lẽ khoảng cách cũng không còn xa nữa.

Sau lưng Triệu Phong chợt xuất hiện một đôi Xích Lô Quang Dực dài đến mấy trượng, lập tức tốc độ bạo tăng, hóa thành một đoàn hồng quang, cấp tốc lóe lên.

Rầm rầm rầm...

- Liệt Thiên Bá Quyền.

- Bá Hoàng Chỉ.

Lấy Bách Luyện Thánh Chủ làm chủ, còn hai người Cơ Đăng Thiên và Cơ Bạch phụ trợ.

Tiểu đội ba người, liền đẩy nhanh tiến độ.

Nhưng càng đi về phía sau, thực lực của những quái vật sa thạch này, rõ ràng đã tăng lên.

Cho dù là ba người bọn họ tiếp tục tiêu hao, nhưng việc đẩy nhanh tốc độ cũng dần trì hoãn lại.

- Xem ra chúng ta đã khinh thường cái truyền thừa này rồi.

Cơ Bạch cau mày nói.

Những Linh sủng mà hắn đã chuẩn bị ở ngoài, hiện nay đã tổn thất một thành.

Hơn nữa, mặc dù Yêu thú ở đây rất mạnh, nhưng cũng rất khó thuần phục.

Nếu như không phải bên cạnh có cường giả trợ giúp, e rằng xác suất thành công rất thấp.

Nhưng cũng bởi vậy, mới làm chậm trễ thời gian của tất cả mọi người.

Cho nên tiểu đội của Bách Luyện Thánh Chủ, mới đặt mục tiêu chủ yếu là khu vực truyền thừa.

- Hết cách rồi, dù sao thì chúng ta cũng không sở trường công kích phương diện vật chất.

Cơ Đăng Thiên bất đắc dĩ nói, hiện nay, tác dụng mà hắn phát huy được vẫn là thấp nhất.

Nếu như hai người bọn họ đều là thành viên chiến đấu hệ vật chất, như vậy thì đã sớm công phá khu vực truyền thừa này rồi.

Cũng may là sức chiến đấu của Bách Luyện Thánh Chủ rất mạnh, giống như một đạo cuồng màu đen lướt qua, những nơi hắn đi qua, khắp nơi đều là cát đá rơi lả tả trên mặt đất.

-Ồ? Đằng sau.

Cơ Bạch đột nhiên phát giác có gì đó khác thường, liền quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy phía sau có một đạo hào quang đỏ thẫm, mang theo uy thế kinh người, cấp tốc lướt đến.

- Triệu Phong? Thật nhanh... Điều này sao có thể?

Cơ Bạch khẽ giật mình, tốc độ của Triệu Phong lúc này, thậm chí còn vượt qua cả Bách Luyện Thánh Chủ.

- Triệu Phong đến rồi, Tào Chương tiền bối, theo kế hoạch làm việc.

Cơ Đăng Thiên âm thầm truyền âm.

- Triệu Phong, người...

Cơ Bạch chuẩn bị tiến lên chào hỏi, lại chợt phát hiện có chút không đúng.

Tốc độ của Triệu Phong không giảm chút nào, hơn nữa hắn đang cấp tốc lao đến, chân nguyên cường đại dao động, chính là dấu hiệu muốn ra tay.

Chuyện gì xảy ra?

Cơ Bạch thoáng sửng sốt, xem tình huống lúc này thì có lẽ Triệu Phong đang chuẩn bị ra tay với hắn.

Đây là tình huống gì? Không ngờ lại hoàn toàn bất đồng so với kế hoạch trong tưởng tượng của hắn.

Triệu Phong không ngờ lại dám chủ động ra tay với hắn?

Nhất thời, kế hoạch do ba người bố trí, liền bị phá hỏng, tất cả mọi người đều cảm thấy khó ứng phó.

Phản ứng tự vệ đến từ bản năng, khiến Cơ Bạch lập tức khống chế một bộ phận Phỉ Thúy Cự Mãng, thay đổi thể công, công kích Triệu Phong.

- Triệu Phong, người có ý gì?

Cơ Bạch giận dữ mắng nhỏ một tiếng.

- Ha ha.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên một tia cười lạnh.

- Thánh Lô Bá Quyền.

Trong lúc phi hành, thân hình Triệu Phong đột nhiên khuếch trương, tách ra một tầng điện văn kim lam sắc, hóa thành một đoàn cự quang kim lôi, bay thẳng về phía Cơ Bạch.

Trên mặt đất, Phỉ Thúy Cự Mãng còn chưa tiếp cận Triệu Phong, đã bị Thánh Lô Thể Phách cường đại trấn áp không góc đầu nổi, chỉ có thể nằm phủ phục trên đất, không thể nhúc nhích.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Cơ Bạch tràn ngập vẻ khiếp sợ.

Những Phỉ Thúy Cự Mãng này, đều là do hắn thu mua, mất rất nhiều công sức tích súc, mỗi một đầu Phỉ Thúy Cự Mãng đều là Yêu thú hiếm có, tu vi Vương Giả đại thành, thân thể cực kỳ cường hãn.

Lúc này, vậy mà lại không thể đến gần Triệu Phong được.

Toàn bộ quá trình, diễn ra trong thời gian không đến hai nhịp hô hấp.

Ngay lúc Triệu Phong sắp lao tới, Cơ Bạch vội vàng đưa tay mở ra một cái Túi Linh Sủng.

Ầm... Ầm...

Một đầu Sơn Khâu cự quái, rơi xuống chính giữa cổ đạo, toàn bộ cổ đạo mơ hồ bị ngăn cản, đứng chắn giữa Triệu Phong và Cơ Bạch.

Thân hình của đầu Sơn Khâu cự quái này, có một bộ phận đã tinh thể hóa, hiển nhiên là Yêu Linh biến dị.

Hai tay Sơn Khâu cự quái hợp lại, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong huy động nắm quyền, đánh ra từng đạo quyền quang kim lôi sắc cực lớn, giống như Lôi Sơn, cực kỳ bá đạo bề ngạnh, đánh thẳng lên Sơn Khâu cự quái.

Ầm...

Hai cánh tay của Sơn Khâu cự quái, lập tức bị Triệu Phong đánh cho vỡ nát.

Ầm...

Triệu Phong lại lần nữa vung nắm quyền, nhắm ngay đầu của Sơn Khâu cự quái, oanh kích một hồi.

Chỉ thấy từng đạo quyền ảnh kim lôi sắc lóe lên, cực kỳ bá đạo bề ngạnh.

Đồng thời, Triệu Phong còn vận chuyển Thánh Lôi Thể, hóa thành một đạo quang trụ Viêm Lôi xích bạch giao thoa, từ trên cao ép xuống.

Ầm...

Cơ Bạch vốn tưởng rằng, khi xuất ra “Sơn Khâu cự quái”, Triệu Phong chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng không ngờ, chỉ sau một khắc, đầu Sơn Khâu cự quái trước mặt hắn đã nổ tung.

Một đạo kim quang xích lôi, từ trong cơ thể Sơn Khâu cự quái bay ra, lao thẳng về phía hắn.

Còn chưa đến gần, nhưng uy áp khí lực cường đại và Lôi Điện dày đặc, đã khiến cho sắc mặt của Cơ Bạch trắng bệch.

Chưa bao giờ nguy cơ tử vong lại tràn ngập khắp toàn thân như vậy, thân thể Cơ Bạch cứng đờ tại chỗ, không biết phải làm gì.

- Tiểu bối, ngươi quá can rở rồi.

Thanh âm trầm thấp của Bách Luyện Thánh Chủ truyền đến.

Vốn dĩ, Bách Luyện Thánh Chủ định theo kế hoạch ban đầu của Cơ Bạch, tiếp tục bỏ qua Triệu Phong.

Nhưng không ngờ Triệu Phong lại đột nhiên đột kích, còn chủ động ra tay.

Nhất thời, hắn cũng có chút ngầy người, dù sao thì ba người bọn họ cũng mưu đồ Vân Tầm Tiên Điện trong tay Triệu Phong, cho nên đã thương lượng toàn bộ kế sách, không để cho Triệu Phong có cơ hội sử dụng Hộ Long Ngọc để chạy trốn.

Nhưng lúc này, sinh mệnh Cơ Bạch gặp phải nguy cơ, mặc dù hắn cũng không rõ tại sao sự tình lại biến thành như vậy, nhưng hắn nhất định phải ra tay ngăn cản.

Phốc...

Bách Luyện Thánh Chủ đập ra bộ pháp kỳ diệu, tựa như một đạo hắc quang, di chuyển đến bên cạnh Cơ Bạch.

- Liệt Thiên Bá Quyền.

Một luồng khí thể bạo tạc, kèm theo đó là một đạo quang quyền hắc viêm, có xu thế phân thiên liệt địa, lập tức đánh thẳng ra.

- Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong dung nhập lực lượng Phong Lôi vào Thánh Lôi Phách Thể, bên ngoài thân thể bỗng nhiên ngưng kết một tầng lôi trảo cổ xưa, kim quang rực rỡ, kèm theo đó là từng trận Phong Lôi nổ vang.

Ầm ầm ầm...

Quang quyền hắc diễm vừa đụng lên người Triệu Phong, lại bị Hộ Thể Lôi Cương ngăn cản, nhất thời Lôi Điện oanh tạc, từng vòng hào quang bảo vệ lập tức nổi lên.

Không chỉ có vậy.

Rắc rắc...

Bên ngoài Lôi trảo hộ thể cổ xưa, chợt kích xạ ra từng đạo lôi văn rực rỡ, đem quang quyền hắc viêm uy thế ngập trời kia, đánh cho rách tả tơi.

Triệu Phong đánh giá, Bách Luyện Thánh Chủ hiện nay có thể phát huy được bốn thành thực lực.

Dựa vào Thánh Lôi Thể và bí kỹ phòng ngự của mình, vẫn dư sức ngăn cản một kích này.

- Cái gì? Tiểu bối này...

Bách Luyện Thánh Chủ giật mình, trên mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

Không ngờ Triệu Phong còn tu luyện bí pháp phòng ngự cường đại như vậy, có thể dung hợp Lôi Cương và lực phách, hoàn toàn ngăn cản được một kích của hắn.

Điều này sao có thể?

Công kích chiến kỹ của Thánh Chủ, không ngờ lại bị bí kỹ phòng ngự của một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ ngăn cản hoàn toàn.

- Tử Tinh Huyền Vực.

Sau lưng Cơ Bạch, hai mắt Cơ Đăng Thiên đột nhiên lóe lên một đạo ánh sáng Tử Tinh mê huyền, Đồng lực linh hồn tuyệt cường liền phóng thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Chỉ trong chớp lát.

Xung quanh Triệu Phong, từng bức tường màu tím dâng lên, thiên địa u ám, trên không trung treo một vầng tà nguyệt, xung quanh lượn lờ sương mù màu tím.

Thế nhưng, Kim Đồng của Triệu Phong lại không hề thay đổi, phẳng phất như hết thấy mọi thứ chỉ xuất hiện bên cạnh Triệu Phong, nhưng lại không tồn tại trong mắt của hắn vậy.

Uy thế của Triệu Phong không hề giảm chút nào, trực tiếp đánh thẳng về phía bức tường cao lớn trước mặt.

Ầm... Ầm...

Bức tường màu tím ầm ầm sụp đổ, một tòa lầu các cực lớn, liền hiện ra trước mặt Triệu Phong.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên nụ cười.

Ở trước mặt hắn mà thi triển Huyền thuật, quả thật là không biết trời cao đất rộng.

Người ở bên ngoài nhìn vào, thì đây là một tòa lầu các.

Nhưng ở trong mắt trái của Triệu Phong, thì đây chính là Cơ Bạch.

Triệu Phong mang theo lực phách lôi quang kinh thiên, lao thẳng tới.

Nhìn Triệu Phong nở nụ cười lao đến, Cơ Bạch lập tức vận chuyển chân nguyên toàn thân.

Ồ...ô...ô...n...g!

Bên trên Hộ Long Ngọc, một cái trận pháp huyền ảo phức tạp tới nghía, lập tức khuếch tán ra.

Toàn thân Cơ Bạch được bao trùm trong hào quang Long Vãn, thân hình lấp lóe, liền biến mất không thấy gì nữa.

- Người tự mình qua đây, hay là để ta tiễn người một đoạn.

Triệu Phong một kích thất bại, đứng giữa không trung, khóe miệng nhếch lên nụ cười, nhìn về phía Cơ Đăng Thiên.

Mà lúc này, Cơ Đăng Thiên vẫn đang còn ngẩn người.

Hắn không rõ tại sao Huyền thuật Hồn đạo của mình thi triển lên người Triệu Phong, lại không hề có tác dụng gì.

Điều này sao có thể?

Thân ở bên trong Huyền thuật, nhưng vẫn có thể nhìn thấu toàn bộ.

- Triệu Phong, người chọc giận ta rồi, ta sẽ đích thân chôn vùi người.

Ở bên dưới, Bách Luyện Thánh Chủ lộ ra thần sắc phần nộ, ánh mắt trở nên thâm trầm, sát cơ chợt hiện.

943. Chương 940: Cận Chiến Giao Chiến

- Triệu Phong, người chọc giận ta, ta sẽ đích thân chôn vùi người.

Ở bên dưới, Bách Luyện Thánh Chủ lộ vẻ phần nộ, ánh mắt trở nên thâm trầm, sát cơ chợt hiện.

Hắn ngăn cản ở bên dưới, nhưng Cơ Bạch vẫn gặp phải uy hiếp tính mạng, bị ép phải kích hoạt trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để rời đi.

Hơn nữa, đối thủ còn là một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ, loại uất ức như vậy, bất kỳ Thánh Chủ nào, cũng không thể nhìn được.

Cho dù lần này Triệu Phong kích hoạt trận pháp rời đi, nhưng hắn vẫn sẽ tiếp tục đuổi giết, rửa sạch mối sỉ nhục này.

Lúc này, Cơ Đăng Thiên ở bên cạnh cũng tĩnh lại, trên mặt xuất hiện một tia hoảng hốt.

- Người tự mình qua đây, hay là để ta tiễn người một đoạn.

Triệu Phong lặp lại câu nói vừa rồi, cho thấy bản thân chính là mục tiêu tiếp theo của đối phương.

Tuy rằng hắn không tin Triệu Phong có năng lực này, nhưng trong lòng lại đột nhiên dấy lên một luồng cảm giác bất an.

- Bách Luyện Thánh Chủ, nhanh giết hắn!

Phốc.

Bách Luyện Thánh Chủ bước ra một loạt bộ pháp mãnh liệt kỳ diệu, lao thẳng tới chỗ Triệu Phong, uy thế Thánh Chủ âm âm bạo phát, khiến cho vách tường xung quanh nhất thời nứt toác.

- Bá Hoàng Chỉ.

- Phi Thăng Thích.

Bách Luyện Thánh Chủ đồng thời đánh ra hai đòn công kích, chỉ thấy vô số thói ảnh xung kích, xuất hiện quanh người Triệu Phong, kết cấu kỳ diệu, giống như phong tỏa toàn bộ hành động của hắn.

Đồng thời, một đạo chỉ ảnh lấp lánh hào quang, mang theo khí thế bá đạo, đâm thẳng tới trước mặt.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong lợi dụng Xích Lô Quang Dực, biến đổi thân hình, chân nguyên đột nhiên bạo phát, đẩy ra phía trước, song quyền vung lên, oanh kích một trận.

Vô số quyền quang kim sắc to lớn đan xen, ngưng tụ dày đặc, bá đạo bề ngỗ, va chạm với chiêu thức của Bách Luyện Thánh Chủ.

Mượn lực đẩy lực, tốc độ của Triệu Phong tăng lên, Xích Lô Quang Dực chấn động, lao thẳng về phía Cơ Đăng Thiên.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Cơ Đăng Thiên đã lộ ra một chút sợ hãi.

Triệu Phong triển khai chiến kỹ quyền áp, uy năng không chênh lệch Bách Luyện Thánh Chủ bao nhiêu.

Hơn nữa, Triệu Phong còn nắm giữ kỹ xảo phi hành cực kỳ cao thâm.

Tuyệt đối không người nào có thể tiếp cận được hắn.

- Tử Tinh Mê Loạn.

Đôi Tử Tinh Đồng của Cơ Đăng Thiên chợt lóe lên, Đồng lực linh hồn khổng lồ, lại lần nữa tập trung về phía Triệu Phong.

Cơ Đăng Thiên là tuyệt đỉnh thiên tài thể hệ trước của Cơ gia, kỹ xảo đối với Huyền thuật và huyết mạch đồng tử, tất nhiên không phải bàn cãi.

Nếu như Huyền thuật đã vô dụng với đối phương, vậy thì đổi thành một loại phương thức khác.

Nhất thời, Triệu Phong lập tức phát hiện có chút dị dạng, trong suy nghĩ linh hồn, chợt xuất hiện một tia hỗn loạn, năng lực khổng lồ chế đối với huyết mạch và thân thể, cũng từ từ giảm xuống.

Thậm chí cảm xúc với ngoại giới cũng trở nên mơ hồ dị thường, Xích Lô Quang Dực sau lưng lúc sáng lúc tối, hiển nhiên là chân nguyên đã vận chuyển sai lầm.

- Không ngờ là Huyền thuật tinh thần gây hỗn loạn linh hồn.

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Loại Huyền thuật này, có chút tương đồng với Băng Hồn Chi Mâu của hắn, chẳng qua trọng điểm thì lại không giống.

Băng Hồn Chi Mâu là tập trung ý chí vào linh hồn đối thủ, đồng thời tạo thành ảnh hưởng nhất định tại phương diện vật chất, ngoài ra cần có thuộc tính huyết mạch tương ứng.

Mà Tử Tinh Mê Loạn, lại có thể khiến cho ý chí linh hồn của đối thủ trở nên hỗn loạn, càng thâm ảo hơn, là công kích linh hồn thuần túy.

Đến tận lúc này, trọng điểm của Triệu Phong vẫn đặt tại Thánh Lô Thể và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Huyết mạch Băng Thủy đã lạc hậu, bởi vậy tác dụng của Đồng thuật Băng hệ, đã không theo kịp với bước tiến của Triệu Phong nữa.

Thế nhưng, Tử Tinh Mê Loạn của Cơ Đăng Thiên, lại rất thích hợp với Triệu Phong.

Cơ Đăng Thiên nhìn thấy tốc độ của Triệu Phong thoáng dừng lại, khóe miệng chợt nhếch lên một tia đắc ý.

- Người này chỉ có sức đề kháng nhất định đối với Huyền thuật, nhưng loại Huyền thuật tinh thần hỗn loạn cao thâm này, có lẽ hắn còn chưa từng gặp a.

Cơ Đăng Thiên thầm khinh bỉ một phen.

Trúng phải Tử Tinh Mê Loạn của hắn, tiếp đó, Bách Luyện Thánh Chủ sẽ trừng trị Triệu Phong dễ dàng vô cùng.

Nhưng bỗng nhiên, khắp toàn thân Triệu Phong chợt nổi lên một tia Lôi Điện trong suốt.

Trong linh hồn tử sắc của Triệu Phong, ngưng tụ vô số ẩn ký Lôi Kiếp rực rỡ, không khác gì thiên thạch lưu tinh trong bầu trời đêm.

Rầm rầm rầm...

Đồng lực linh hồn màu tím nhạt vừa xâm nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong, lập tức bị Thần uy Lôi Kiếp bắt hủ bắt diệt, đánh cho nát bầy.

Đồng thời, mắt trái của Triệu Phong chợt chuyển động một tầng kim trạch hổ phách, tốc độ vận chuyển của mắt trái, đã đạt đến cực hạn.

Đột nhiên, trong mắt trái của Triệu Phong, chợt lóe một đạo u trạch ám kim như mộng ảo.

- Linh Hồn Mê Loạn.

Lực lượng linh hồn tử sắc, thông qua ý chí Đồng lực của Triệu Phong, trực tiếp bao trùm toàn thân Cơ Đăng Thiên.

Phốc...

- Đây là?

Cơ Đăng Thiên cảm thấy bước tiến có phần bất ổn, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập kinh hãi và nghi hoặc.

- Đây là Tử Tinh Mê Loạn của ta...

Cơ Đăng Thiên ngơ ngác thất thanh, trên mặt lộ vẻ kinh hoảng.

- Làm sao có khả năng, người sao có thể biết được bí thuật của Cơ gia?

Cơ Đăng Thiên đột nhiên nói năng có chút lộn xộn.

Chân nguyên vận chuyển trong cơ thể hắn hoàn toàn hỗn loạn, thậm chí trong thời gian ngắn, không thể nào thi triển được Đồng thuật.

Cơ Đăng Thiên vội vã vận chuyển ý chí linh hồn và ý chí Đồng lực, phá giải bí thuật này.

- Hiệu quả không tệ.

Triệu Phong khẽ mỉm cười.

Tử Tinh Mê Loạn cũng là một loại Huyền thuật, cho nên Triệu Phong phục chế cũng không có gì khó khăn.

Loại Huyền thuật tinh thần này, lại thêm vào Đồng lực linh hồn mạnh mẽ của hắn, uy năng lại càng tăng lên.

Phốc...

Một luồng kinh phong cuồng bạo mãnh liệt quét tới.

- Không tốt.

Vừa rồi Triệu Phong phục chế bí thuật, đã tập trung quá mức, cho nên lúc này, quyền phong của Bách Luyện Thánh Chủ đã đánh tới.

Mặc dù khoảng cách còn xa, nhưng Triệu Phong vẫn cảm thấy bên ngoài Thánh Lôi Thể, cảm thấy đau nhói một trận, kim lam lôi quang có chút lơ mơ.

- Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Phong Lôi, bên ngoài thân thể vội vàng ngưng tụ một tầng Lôi trảo ngưng thực cổ xưa, hào quang kim sắc lấp lánh.

Ầm...

Lôi cương vỡ nát, thân thể Triệu Phong bị đánh về phía vách tường, cảm giác đau đớn như bị xé rách lan khắp toàn thân.

Phốc...

Một đạo bóng đen tiếp tục lao tới, ý cảnh khí thế bề ngễ uy mãnh, ép tới Triệu Phong, không cho hắn chút cơ hội thở dốc.

- Hừ!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lùng, vận chuyển Phong Lôi chân nguyên, Xích Lôi Quang Dực sau lưng bỗng nhiên chấn động, Triệu Phong hóa thành một đạo lôi quang đỏ sậm, hung hăng va chạm với Bách Luyện Thánh Chủ.

Vừa rồi nếu không phải Cơ Đăng Thiên thi triển bí thuật tinh thần, tạo thành ảnh hưởng nhất định với hắn, dẫn đến chân nguyên trong cơ thể hỗn loạn, lực phòng ngự của Thánh Lôi Thể giảm mạnh, thì sao có thể để cho Bách Luyện Thánh Chủ thực hiện được một đòn vừa rồi.

Có điều, như vậy cũng không đáng kể.

Hắn cũng đang muốn học tập bí thuật Tử Tinh Đồng của Cơ gia.

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và Mộc Chi Phong Lôi, đem thương thế do một quyền vừa rồi tạo thành, cấp tốc chữa trị.

- Bá Hoàng Chỉ.

- Liệt Thiên Bá Quyền.

- Thiên Tầm Vô Ảnh Cước.

Bách Luyện Thánh Chủ dùng cả tay lẫn chân, không hề dừng lại chút nào, thế tiến công như nước chảy mây trôi, bá đạo đến cực điểm.

Quyền chưởng thổi ảnh, bao phủ khắp bốn phía Triệu Phong.

Uy mãnh bá đạo, lực phá núi sông.

- Thánh Lôi Bá Thể, Hộ Thể Lôi Cương.

Triệu Phong đem Thánh Lôi Thể thúc đẩy đến cực hạn, bên ngoài thân thể lóe lên một trận hào quang kim mang rực rỡ, vờn quanh toàn thân, Phong Lôi nổ vang không ngừng.

Triệu Phong mặc kệ Bách Luyện Thánh Chủ triển khai bất kỳ loại chiêu thức nào.

Hắn đều chống đỡ được toàn bộ.

Rầm rầm rầm...

Hộ Thể Lôi Cương bên ngoài thân thể Triệu Phong ầm ầm nổ tung, hào quang kim sắc rực rỡ chói mắt, sản sinh lực phản chấn cường đại, đem toàn bộ Thánh lực chân nguyên xung quanh đẩy lui.

Phốc...

Bách Luyện Thánh Chủ chợt nở nụ cười gần, hắn đã gặp phải bí kỹ phòng ngự của Triệu Phong một lần, há có thể bị lừa lần nữa.

Bách Luyện Thánh Chủ hóa thành một đạo hắc ảnh, bộ pháp vô cùng xảo diệu, xen lẫn vào kẽ hở phản chấn, không hề bị Lôi lực phản chấn của Hộ Thể Lôi Cương ảnh hưởng chút nào.

- Băng Thiên Thần Quyền.

Ý cảnh khí thế khắp toàn thân Bách Luyện Thánh Chủ tập trung tại quyền phải, một luồng uy thế như cuồng phong chấn động bốn phương, quyền ảnh mang theo Huyền Quang Thánh Lực vô thượng, như cự sơn áp đỉnh, oanh kích tới trước.

Triển khai một chiêu này xong, rõ ràng khí tức của Bách Luyện Thánh Chủ đã suy yếu, ý cảnh đại thể đều suy giảm.

- Thánh Lô Bá Quyền.

Triệu Phong vận chuyển ấn ký Lô Kiếp trong không gian tinh hạch, đồng thời thúc dục lực lượng Cổ Lô bên ngoài Thánh Lô Thể.

Hào quang Lô Điện bá đạo nguyên thủy, tập trung tại song quyền của Triệu Phong, một đạo kim quang cự lô bá đạo khổng lồ, tựa như núi cao, ầm ầm tràn ra.

Rầm rầm rầm...

Phong bạo hủy diệt mãnh mẽ, đánh bay Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ, cả hai đều đập mạnh lên vách tường.

Cơ Đăng Thiên ở phía xa, sắc mặt trắng bệch, trong trận chấn động kinh thiên động địa vừa rồi, hắn đã lui về sau mấy trượng, vẻ mặt hoàn toàn ngây dại.

- Giao chiến cận thân với Bách Luyện Thánh Chủ, không ngờ lại không rơi xuống hạ phong.

Cơ Đăng Thiên quả thật không thể nào tin nổi, thanh âm trở nên run rẩy.

Lần đầu tiên giao thủ, có lẽ Bách Luyện Thánh Chủ vẫn còn bảo lưu, khiến Triệu Phong lợi dụng kỹ xảo phi hành và bí thuật chiến kỹ, cho nên mới đỡ được công kích của Bách Luyện Thánh Chủ.

Nhưng vừa rồi, Bách Luyện Thánh Chủ đã bạo phát toàn bộ uy thế, sử dụng tới chiến kỹ Thiên cấp, vậy mà vẫn khó phân thắng bại với Triệu Phong.

Phải biết rằng, Bách Luyện Thánh Chủ chính là người của Tào gia thuộc Bát đại thể gia.

Mà Tào gia lại chính là thể gia chiến kỹ, lại thêm có tính chất Luyện Thể nhất định, nghiên cứu sâu sắc đối với các chiến kỹ vật chất, là thể gia cận chiến mạnh nhất trong Bát đại thể gia.

- Đây không phải là sự thật, có huyết mạch đồng tử kinh khủng như vậy, tại sao công kích thể phách lại có thể đối kháng được với cả Thánh Chủ cận chiến chứ?

Cơ Đăng Thiên toàn thân run rẩy.

Trong mắt của hắn mơ hồ lộ ra một tia sợ hãi, lúc này, hắn thật sự không dám ra tay.

Hắn sợ làm cho Triệu Phong chú ý, như vậy thì kết cục của hắn và Cơ Bạch sẽ giống như.

Rầm rầm rầm...

Bên trong vách tường, hai đạo thân ảnh lại lần nữa đan xen vào nhau.

- Triệu Phong, ta xem ngươi còn có thể kiên trì được bao lâu.

Bách Luyện Thánh Chủ cắn răng hừ lạnh một tiếng, tiện tay triển khai ra chiến kỹ.

Bây giờ, hắn đã xem Triệu Phong như cường giả cùng thể hệ.

Triệu Phong nắm giữ thể phách phòng ngự quá mức biến thái, thậm chí còn vượt xa Thạch gia, nhất thời, ngay cả hắn cũng không làm gì được Triệu Phong.

Nhưng chênh lệch giữa Hư Thần Cảnh và Huyền Quang Cảnh rất lớn.

Thánh Thể của Huyền Quang Cảnh, nắm giữ năng lực tự khôi phục cường đại, hơn nữa Huyền Quang Thánh Lực còn có khả năng công kích, ảnh hưởng đến linh hồn.

Cho dù nội tình Triệu Phong thâm hậu, nhưng hắn ngoại trừ công kích, còn phải duy trì Thánh Lô Thể, trị liệu thương thể trong cơ thể, tiêu hao chân nguyên sẽ như nước chảy.

- Ha ha...

Khóe miệng Triệu Phong, chợt nhếch lên nụ cười hưng phấn.

Ác chiến cận thân với Bách Luyện Thánh Chủ, khiến toàn thân Triệu Phong cảm thấy thoải mái, sâu bên trong cơ thể, một luồng nhiệt huyết chiến đấu đột nhiên sôi trào.

Bách Luyện Thánh Chủ bởi vì bị không gian Thái Cổ áp chế, cho nên chỉ có thể phát huy được bốn phần mười thực lực, cũng không phải là toàn bộ thực lực.

Nhưng Triệu Phong đồng dạng cũng không sử dụng Đồng thuật linh hồn, mà chỉ cận chiến với hắn.

Ầm...

Bỗng nhiên trên người Triệu Phong chợt nổi lên một tầng diễm khí lưu ly, một luồng khí thể nóng rực khủng bố bá liệt, ầm ầm nổ tung, tựa như một tầng huyết dương bốc cháy hùng hực, bùng nổ vô số tia lửa huyết diễm diệu thể.

Bên trong cổ đạo, bầu không khí đột nhiên trở nên nóng rực.

- Đây là? Huyết mạch Huyết Ma Dương?

Trên mặt Bách Luyện Thánh Chủ lập tức lộ vẻ kinh ngạc vô cùng.

Tại sao Triệu Phong lại mang huyết mạch của Thiết gia?

Rầm rầm rầm...

Triệu Phong giống như một vị Huyết Diễm ma Tôn, toàn thân thiêu đốt hỏa diễm đỏ tươi, Lôi Dực phi chấn, quyền chưởng công kích bộc phát, đạt đến tình trạng cực kỳ dọa người.

Triệu Phong đánh ra một quyền, huyết diễm nổ tung, lôi quang chấp chờn, chí cương chí liệt, một luồng cảm giác thiêu đốt không ngừng ăn mòn.

Uy lực bùng nổ, không phân cao thấp với chiến của Bách Luyện Thánh Chủ.

Trong khoảnh khắc giao chiến, Bách Luyện Thánh Chủ đột nhiên có cảm giác, tinh lực tinh nguyên của bản thân, đang bị Triệu Phong rút đi.

Ngược lại, Triệu Phong càng đánh thì huyết khí càng khôi phục.

Tinh nguyên tinh lực của Huyền Quang Thánh Thể không phải bình thường, mặc dù chỉ bị rút đi một phần nhỏ.

Nhưng đối với Vương Giả Hư Thần Cảnh mà nói, lại có hiệu quả bổ dưỡng rất lớn.

- Đây là, huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia ngày xưa.

Trong lòng Bách Luyện Thánh Chủ cực kỳ kinh ngạc, vội vàng kéo dài khoảng cách với Triệu Phong.

Đều là Bát đại thể gia, cho nên hắn hiểu rất rõ về uy lực của loại huyết mạch này.

944. Chương 941: Đình Chiến

Đều là Bát đại thể gia, cho nên hắn hiểu biết rất rõ về huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ. Đây chính là huyết mạch khắc tinh của tất cả chiến kỹ cận chiến.

Bây giờ cuối cùng hắn đã rõ, tại sao trong trận chiến tranh đoạt danh ngạch lúc trước, Thiết Hồng Nam lại mời Triệu Phong đến đại diện của Tứ hoàng tử để nói chuyện.

Thì ra, trên người Triệu Phong mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Đây chính là huyết mạch chiến đấu có thể xếp vào mười hạng đầu trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng.

Chiến đấu với huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, Thánh Thể của hắn sẽ bị khắc chế ở một mức nhất định.

Cho dù Tào Chương tu luyện chiến kỹ Thiên cấp tới cảnh giới viên mãn, phát huy hơn xa người thường, nhưng Triệu Phong vẫn có thể dựa vào huyết mạch Huyết Ma Dương và thể phách phòng ngự mà độ sức với hắn.

Nói cách khác, cứ hao tổn như vậy, người thua vẫn sẽ là Tào Chương.

Hơn nữa, Triệu Phong còn có huyết mạch đồng tử thần bí chưa sử dụng với hắn.

Huyền thuật của Cơ Đăng Thiên không có tác dụng với Triệu Phong, ngược lại còn bị linh hồn Đồng thuật của Triệu Phong dọa cho kinh hãi không dám ra tay.

Bởi vậy có thể thấy được, linh hồn Đồng thuật của Triệu Phong, tuyệt đối có thể uy hiếp đến Thánh Chủ.

Mặt khác, Triệu Phong còn là một Tuần Thú Sư, trong tay nhất định có không ít Linh sủng, thậm chí là chủng tộc có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng như Vân Tầm Tiên Điệp.

Nghĩ tới đây, Tào Chương liền mất sạch chiến ý.

Huống hồ, thực lực của bản thân hắn hiện nay, chỉ có thể phát huy được bốn phần mười, vô cùng bó tay bó chân.

Tại sao tiểu bối này lại khó chơi như vậy?

Mà thành viên trong tiểu đội của mình là Cơ Bạch và Cơ Đăng Thiên, lại không dùng được.

- Triệu Phong, trước hết chúng ta ngừng tay đã.

Tào Chương đưa tay ra ngăn lại, ra hiệu tạm dừng.

Cho dù hắn có thể phát huy toàn bộ sức chiến đấu, nhưng bây giờ hắn biết được sự tồn tại của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, hắn cũng không dám giết Triệu Phong.

Thiết gia chính là thể gia mạnh nhất trong Bát đại thể gia.

Nếu như mình giết chết kẻ nắm giữ huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, vậy thì hai đại thể gia còn không trực tiếp khai chiến hay sao?

Huống hồ, nếu Triệu Phong tiếp tục đánh, e rằng thắng bại còn chưa biết.

Bất luận thắng thua, đều là hắn giúp Triệu Phong tạo nên danh tiếng.

- Truyền thừa ở đây, phía trước còn chưa biết rõ sẽ gặp nguy cơ gì, không bằng chúng ta liên thủ, chờ đến lúc tới chỗ truyền thừa hãy nói.

Bách Luyện Thánh Chủ có chút lúng túng, liền lấy cớ này để đình chiến.

Bây giờ, sự tồn tại của Triệu Phong, gần như có thể sánh ngang với một vị Thánh Chủ, so với hai người kia trong tiểu đội của hắn, còn hữu dụng hơn nhiều.

Ở đằng xa, Cơ Đăng Thiên vẫn còn chìm đắm trong chấn động.

Bất kể là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ mà Triệu Phong thể hiện ra, hay là việc Bách Luyện Thánh Chủ tạm thời đình chiến.

Hắn không ngờ rằng một tiểu bối Hư Thần Cảnh hậu kỳ, lại có thể bức cho bọn họ đến mức này.

Tuần Thú Sư Cơ Bạch, bị ép phải kích hoạt trận pháp để đào tẩu.

Còn huyết mạch đồng tử của mình lại không có tác dụng với Triệu Phong, thậm chí còn bị đối phương học trộm, làm nhục mình một phen.

Mà Thánh Chủ trong đội ngũ, không ngờ lại vứt bỏ mặt mũi, đưa ra đề nghị đình chiến.

Hắn cũng có thể nhìn ra, nếu như tiếp tục chiến đấu, e rằng Bách Luyện Thánh Chủ cũng không có bao nhiêu phần thắng.

Bây giờ, hắn đã có chút hối hận rồi.

Có thể là từ trước tới nay hần tu luyện đã quá mức thông thuận, thậm chí ngay cả lời nói của Thái Thượng Trưởng lão mà hần cũng không tin.

Triệu Phong thoáng sững sờ, bây giờ hần đang đánh đến sảng khoái, không ngờ Bách Luyện Thánh Chủ lại mất đi chiến ý.

Chẳng qua, nghĩ đến bốn nhân ảnh vừa tiến vào, Triệu Phong cũng trầm mặc trong chốc lát.

- Truyền thừa, ta muốn bảy phần mười.

Triệu Phong kiên định nói.

Bách Luyện Thánh Chủ khẽ nhíu mày, khóe miệng co quắp một trận.

Khẩu vị của tiểu bối này, quả thật không phải bình thường.

Phía bên mình có hai người, vậy mà Triệu Phong vẫn muốn độc chiếm bảy phần mười.

- Vậy ta ba phần mười.

Tào Chương cắn răng đáp ứng, lập tức liếc nhìn Cơ Đăng Thiên.

Cơ Đăng Thiên bất đắc dĩ cười khổ, tất nhiên hiểu rõ ý tứ của Bách Luyện Thánh Chủ, chính là trong Hoàng Thiên truyền thừa này, không có phần của hần.

- Ta đi mở đường.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Hần muốn bảy phần mười truyền thừa, chính là bởi vì Bách Luyện Thánh Chủ đối với hần mà nói, cũng không có tác dụng lớn lắm.

Chẳng qua vì phòng ngừa bốn người vừa tiến vào, cho nên Triệu Phong cũng không được nước lấn tới, tránh việc ép đối phương liên thủ với bốn người kia, như vậy thì được không bằng mất.

- Ồ? Tốt lắm.

Bách Luyện Thánh Chủ có chút sững sờ.

Ầm... Ầm...

Phía trước cổ đạo, quái vật sa thạch không ngừng cuộn cuộn tràn tới như nước thủy triều.

Lúc Triệu Phong và Bách Luyện Thánh Chủ giao chiến, quái vật sa thạch vẫn không ngừng tấn công tới.

Chẳng qua, trận chiến của hai người quá mức kịch liệt, chỉ một ít dư âm cũng có thể giết chết quái vật sa thạch muốn tiếp cận, bởi vậy cho nên mới không để bọn chúng vào mắt.

Bây giờ hai người vừa đình chiến, những quái vật này lại tiếp tục giết tới.

Triệu Phong đứng thẳng tại trung tâm cổ đạo, đối mặt với từng đàn quái vật sa thạch, ý thức chợt tiếp xúc với kim cầu thần bí trong không gian mắt trái.

Mắt trái của Triệu Phong, chợt lóe lên một tầng kim trạch hồ phách, một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường, kèm theo đó là lực lượng linh hồn khiến người ta sợ hãi, dũng mãnh tràn ra.

Cơ Đăng Thiên và Bách Luyện Thánh Chủ ở bên cạnh, lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

Cơ Đăng Thiên kinh hãi thốt lên.

Hần không biết không gian Thái Cổ tạo thành áp chế với Triệu Phong, rốt cuộc lớn đến mức nào.

Bởi vậy không thể phán đoán chính xác được ý chí linh hồn của Triệu Phong, rốt cuộc mạnh ra sao.

- Giải quyết quái vật sa thạch, tại sao lại lựa chọn Đồng thuật? Chẳng lẽ là Đồng thuật thiên hướng vật chất?

Trong lòng Bách Luyện Thánh Chủ có chút kinh ngạc.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo gọn sóng màu vàng nhạt khổng lồ, phẳng phát ản chứa quy tắc vạn vật kỳ diệu, từ trong mắt trái của Triệu Phong bắn ra.

Chùm sáng màu vàng nhạt, từ chính giữa cổ đạo bắn ra, xuyên qua thân thể của toàn bộ quái vật sa thạch trên cổ đạo, không biết là kéo dài đến đâu.

Hồi lâu sau, vẫn không phát sinh bất cứ chuyện gì.

- Xuyên qua quái vật sa thạch, là công kích linh hồn ư?

Bách Luyện Thánh Chủ mặc dù không hiểu gì về linh hồn, nhưng có thể xuyên thấu vật chất, thì chỉ có linh hồn.

- Đây là Đồng thuật gì, lẽ nào là như Cơ Vô Dã đã nói...

Với sự từng trải của Cơ Đăng Thiên, vậy mà vẫn không thể nhìn ra được loại Đồng thuật mà Triệu Phong đang triển khai, rốt cuộc có tác dụng gì.

Nhưng một khắc sau, một màn khiến cho người khác chấn động, đột nhiên xuất hiện.

Trong cổ đạo, toàn bộ quái vật sa thạch bị chùm tia sáng vàng nhạt khổng lồ kia xuyên qua, đều biến mất không còn tăm hơi.

Một con đường lớn, lập tức bị Triệu Phong trực tiếp mở ra.

Chẳng qua, giữa đường lại tràn ngập cát vàng.

Triệu Phong khép mắt trái lại, giảm bớt tâm thần tiêu hao.

Những quái vật sa thạch này, đều là do Tiểu Thế Giới của Thánh Chủ tạo ra, đều chỉ là những hạt kết cấu vô cùng thô ráp đơn sơ.

Triệu Phong chỉ cần phân tích thấu triệt kết cấu của những hạt này, lập tức có thể phân giải hết sức dễ dàng.

Thế nhưng phân giải một lần với số lượng khổng lồ như vậy, cũng là lần đầu tiên của hắn, với ý chí linh hồn Đồng lực của Triệu Phong, mà vẫn cảm thấy một mỏi, ủ rũ một phen.

Có điều, mục đích của hắn, cũng đã đạt được.

Thứ nhất, nhanh chóng công phá truyền thừa, sau khi đạt được tài nguyên và Long vận khí của truyền thừa, lập tức rời đi, không ai có thể ngăn được hắn.

Thứ hai, chấn nhiếp Bách Luyện Thánh Chủ.

Mặc dù Bách Luyện Thánh Chủ tạm thời hợp tác với hắn, nhưng dù sao

Hai đoạn ánh sáng âm u đen kịt còn lại, tách ra làm hai, một trái một phải lướt quan thân thể Triệu Phong, bay sượt qua người.

- Hư Không Chuyển Vật, loại vận dụng không gian này...

Hắc Ma Thánh Chủ có chút sững sờ.

Trong tình báo của hắn, không hề có miêu tả Triệu Phong có loại năng lực này.

Đột nhiên, hắn dường như cảm ứng được thứ gì đó, đột nhiên biến sắc.

Phốc phốc...

Đoàn ánh sáng đen kịt vừa mới biến mất, lại vừa vụn xuyên qua đầu hắn, mơ hồ bắn ra một tia hắc huyết rục rở.

- Lý nào lại như vậy...

Hắc Ma Thánh Chủ thấp giọng gầm rú, mặc dù chiêu này đối với Thánh Thể Ma đạo của hắn, tổn thương không lớn.

Thế nhưng, bị công kích tuyệt kỹ của mình đả thương, lại là một loại sỉ nhục mà trước đây hắn chưa từng gặp.

- U Ma Thánh Quang.

Ngay lập tức, song chưởng của Hắc Ma Thánh Chủ vung lên, vô số đoàn ánh sáng âm u đen kịt tản ra, phảng phất như có sinh mạng, vây quanh lấy Triệu Phong.

Hắc Ma Thánh Chủ không phải kẻ ngu, chỉ suy nghĩ một chút, liền nhận ra Hư Không Chuyển Vật của Triệu Phong, chỉ có thể nhằm vào những công kích thể tích nhỏ bé.

- Một chiêu này là đủ mức cho người sử dụng Truyền Tống Trận rồi, lần sau sẽ là tử kỳ của người.

Hắc Ma Thánh Chủ mỉm cười tà dị, đứng lặng trong thế giới hắc ám, tựa như tuyệt thế Ma Thần.

Mà đúng lúc này, trong cung điện Hoàng Thiên truyền thừa, ba tên thành viên của tiểu đội Hắc Ma Thánh Chủ, cũng từ bên trong cổ đạo chạy ra.

- Thật mạnh.

Y đạo Tông Sư của Đoan Mộc gia, lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

- Hừ, đây chính là kết cục của việc xem nhẹ Cửu U Cung ta, chỉ có một con đường chết mà thôi.

Hề Bằng mặc vận bào tử hắc, hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía Triệu Phong đang bị Hắc Ma Thánh Chủ vây khốn.

947. Chương 944: Hắc Phong Cốc

- Một chiêu này là đủ bức người sử dụng Truyền Tống Trận, lần tiếp theo sẽ là tử kỳ của người.

Hắc Ma Thánh Chủ cuồng tiếu âm tà, đứng lặng trong thế giới hắc ám cuồng bạo, tựa như tuyệt thế Hắc Viêm Ma Thần.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, hắn quả thật không ngờ trên người của Hắc Ma Thánh Chủ, lại có trân bảo có thể thích ứng với không gian Thái Cổ.

Thí luyện Thái Tử cũng không phải là lần đầu tiên cử hành.

Đối mặt với không gian Thái Cổ, khoảng thời gian đầu có sự áp chế rất lớn.

Thế lực đỉnh phong Đại lục, có lẽ trước đây rất lâu, đã nghiên cứu ra đối sách. Loại trân bảo có thể thích ứng với không gian Thái Cổ này, đoán chừng cũng chỉ mới xuất hiện trong vài lần thí luyện Thái Tử gần đây.

Hơn nữa, cũng không phải tùy tiện thế lực nào, cũng đều có được nó.

Những thiên tài của các thế lực đỉnh phong như Vũ gia, Thiết gia, có lẽ cũng có người mang loại bảo vật này, trong đầu Triệu Phong lập tức vang lên một sự cảnh báo vô hình.

Đối mặt với Thánh Chủ Ma đạo phát huy tám thành thực lực cực hạn, cho dù Triệu Phong có xuất ra nhiều lá bài tẩy hơn, thì cũng khó mà phân thắng bại được.

Bên trong Hoàng Thiên truyền thừa, hắc và Bạch Luyện Thánh Chủ đối chiến, đã tiêu hao quá nhiều chân nguyên, sau đó công phá Hoàng Thiên truyền thừa, ý chí Đồng lực của Triệu Phong cũng tiêu hao rất nhiều.

Hướng hồ, nội tình của Cửu U Cung, không thể khinh thường được, có lẽ Hắc Ma Thánh Chủ còn chuẩn bị rất nhiều thủ đoạn, ví dụ như trận bảo phòng ngự linh hồn đỉnh cấp, trận bảo thích ứng với không gian Thái Cổ.

Ở bên dưới, tiểu đội của Cửu U Cung, còn có ba tên Chuẩn Thánh Chủ đỉnh phong.

Tình huống lúc này, đối với Triệu Phong mà nói, quả thật rất không thuận lợi.

Thân hãm trong lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của Hắc Ma Thánh Chủ, không thể nào sử dụng địa điểm truyền tống xác định của Mê Không Giới.

Triệu Phong không chút do dự, kích hoạt trận pháp ẩn giấu bên trong Hộ Long Ngọc.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bên trong Hộ Long Ngọc, lập tức truyền đến một loạt trận pháp phức tạp tối nghĩa, sau đó khuếch tán ra.

Toàn thân Triệu Phong bị bao phủ trong một tầng hào quang Long Văn nhàn nhạt, hư ảnh thân thể lập lòe, biến mất không thấy gì nữa.

- Hừ, lần sau gặp lại bổn tọa, sẽ là tử kỳ của ngươi.

Trên mặt Hắc Ma Thánh Chủ, lộ vẻ lãnh đạm.

Ba người bên dưới cổ đạo, cũng đồng thời cảm thấy đáng tiếc.

Loại chuyện như vậy, cũng không có cách gì khác, bởi vì tất cả mọi người ở đây, đều có một trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc.

Trận pháp này, chính là tấm phù bảo vệ tính mạng bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

....

Trong lăng mộ Hoàng tộc, bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc, trong một dãy cự thạch, có bốn đạo nhân ảnh đang ẩn nấp.

- Ứng lão, chúng ta làm sao bây giờ?

Cửu hoàng tử hỏi thăm.

- Đợi Hắc Am chi phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc trở nên yếu đi đã.

Kinh Khải lập tức truyền linh thức ra.

Đồng thời còn phát hiện, lại có một tiểu đội ba người tiến vào trong đó.

Con mắt đục ngầu của Ứng lão, quét qua mọi người, lập tức lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Hiện nay, bọn họ mặc dù có bốn thành viên, nhưng sức chiến đấu của Chu Tổ Nhi hơi thấp, Kinh Khải thoát nhìn thì trầm ổn, nhưng dưới áp lực cực lớn, cũng đã mất đi lòng tin đối với bản thân.

Cho nên, Cửu hoàng tử không thể tùy tiện theo bọn họ tiến vào được.

Mặc dù hoàng tử có thể dựa vào Long vận khí để tăng cường thực lực, vượt cấp chiến đấu.

Thế nhưng, trong “Thái Tử ngục ấn”, lại không có trận pháp Truyền Tống để bảo vệ tính mạng.

Thái Tử ngự ấn, chỉ có thể câu thông liên hệ với Thái Hoàng Điện ở ngoại giới mà thôi.

Nếu như hoàng tử thông qua “Thái Tử ngự ấn” cầu cứu nhận thua, như vậy thì toàn bộ thành viên của hoàng tử, cũng sẽ mất đi tư cách thí luyện Thái Tử, đồng loạt rời khỏi ngay lập tức.

Bởi vậy, hoàng tử chính là đối tượng mà phần đông tiểu đội đều tích cực liên hợp đối phó.

Chỉ cần hoàng tử sử dụng Thái Tử ngự ấn cầu cứu, như vậy thì toàn bộ thành viên đều sẽ rời khỏi đây.

- Cứu điện hạ, ngài không thể tiến vào được.

Ứng lão ngay lập tức quyết định.

- Ta biết rõ điều này.

Cứu hoàng tử tự nhiên cũng hiểu điều này, vì vậy không khỏi cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Hoàng tử chính là nhân vật chính trong “thí luyện Thái Tử”, có thể sử dụng Long vận khí, đồng thời cũng là đối tượng công kích của những tiểu đội khác.

Nếu như ở nơi ít người, hắn cùng với tiểu đội của Ứng lão chiến đấu, cũng là chiến lực mạnh nhất, có thể đánh đâu thắng đó.

Nhưng tại nơi nhiều người, thì hắn lại trở thành mục tiêu trọng điểm của mọi người.

- Độ nguy hiểm của cấm địa Hắc Phong Cốc mặc dù giảm xuống, nhưng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc của Chu Tổ Nhi công chúa cũng đã sử dụng mất, cũng không thể tiến vào.

Ứng lão lại lần nữa phân tích.

Trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc chính là thứ duy nhất bảo vệ tính mạng, nếu như sử dụng mất, thì khi tiến vào khu vực cấm địa, chẳng khác gì tìm chết.

Huống chi, Chu Tổ Nhi còn là Y Sư.

L Như vậy, chỉ còn lại ta và Ứng lão thôi.

Sắc mặt Kinh Khảm trầm xuống, trong lòng có chút không tự tin.

Chỉ bằng vào hai người hắn và Ứng lão, chiến lực quá thấp, không nói có thể ứng phó được nguy cơ trong Hắc Phong Cốc, e rằng gặp phải những tiểu đội khác, cũng không có lực mà đánh một trận.

Như vậy, khi tiến vào cấm địa, cũng không có bất kỳ ý nghĩa nào.

- Không bằng, chúng ta từ bỏ cấm địa Hắc Phong Cốc này đi, không cần thiết phải mạo hiểm như vậy.

Chu Tổ Nhi đề nghị.

Hắc Ám chi phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, bỗng nhiên yếu bớt, nhưng mức độ nguy hiểm thì vẫn rất cao.

Đội ngũ có thực lực chính thể yếu kém, cũng không thể để Cứu hoàng tử lộ diện được.

Đang lúc mọi người không biết phải giải quyết thế nào.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt Cứu hoàng tử, bỗng nhiên lập lòe hào quang, hư ảnh trận pháp kim sắc vô hình khuếch tán ra.

Sắc mặt mọi người trầm xuống, liền biết có người sắp sửa truyền tống tới.

- Triệu Phong.

Tiểu đội của Ứng lão, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Chuyện tiểu đội của Triệu Phong tạo ngộ Cứu U Cung, thông qua Chu Tổ Nhi, bọn họ đã biết.

Nếu như truyền tống tới là đội viên của Thần Cơ Tử, vậy thì tình huống quá là không lạc quan rồi.

- Triệu Phong, người cũng tới ư, ta bị người của Cửu U Cung bức bách, đành phải sử dụng trận pháp Truyền Tống.

Chu Tổ Nhi lập tức kể lể, sau đó trong mắt hiện lên một tia hận ý.

Cửu U Cung chính là thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử.

- Ủm, ta gặp phải Hắc Ma Thánh Chủ, cho nên mới sử dụng Truyền Tống Trận.

Triệu Phong nói thẳng.

- Hắc Ma Thánh Chủ?

Ba người Ung lão, đồng thời khê rùng mình.

Hắc Ma Thánh Chủ chính là thiên tài Huyền Quang Cảnh của Cửu U Cung, thực lực chân chính tiếp cận Thánh Chủ tiểu thành, chính là một trong những đối thủ cường đại nhất trong thí luyện Thái Tử.

Nếu như gặp phải hắn, Triệu Phong và Chu Tổ Nhi cũng chỉ có thể bị ép sử dụng Truyền Tống Trận mà thôi.

Nếu như tiểu đội của Ung lão gặp phải Hắc Ma Thánh Chủ.

E rằng cho dù Cửu hoàng tử được “Long vận khí” tăng phúc, cũng không có phần thắng.

- Đây cũng là chuyện không có cách nào khác, chẳng qua tại sao các người phải đến những truyền thừa nguy hiểm như vậy?

Kinh Khải tỏ vẻ như đã hiểu, nhưng đồng thời cũng cảm thấy Triệu Phong có chút tự đại.

Nếu như Triệu Phong không tham dự Hoàng Thiên truyền thừa, cũng sẽ không gặp phải những chuyện này.

Một Tuần Thú Sư và một Y Sư, lại chủ động đi truyền thừa Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, như vậy còn không phải là đi tìm chết sao?

- Không nói chuyện này nữa, Triệu Phong, người cảm thấy khu vực cấm địa này thế nào?

Ung lão lập tức cắt ngang câu hỏi của Kinh Khải, nhìn Triệu Phong với vẻ trưng cầu ý kiến.

Đối với thực lực của Triệu Phong, Ung lão cũng không thể nào ước định cụ thể được, nhưng có lẽ cũng không kém gì Chuẩn Thánh Chủ.

Hơn nữa, những phương diện khác của Triệu Phong, cũng đều thập phần ưu dị.

Hắn và Kinh Khải, lại thêm Triệu Phong, thực lực tổng thể cũng không tệ lắm.

Triệu Phong nhìn về phía xa, nơi đó hắc phong vờn quanh khắp nơi, trong lòng lập tức sáng tỏ, đây chính là cấm địa nguy hiểm Hắc Phong Cốc.

Thân là cấm địa, nơi này tuyệt đối là khu vực có rất ít người thăm dò, kỳ ngộ trong đó, không cần nói cũng biết.

- Ba người chúng ta tiến vào, Chu Tổ Nhi và Cửu hoàng tử lưu lại ở bên ngoài, chẳng qua, nơi này không đủ ẩn nấp.

Triệu Phong rất nhanh đề xuất ý kiến.

Ánh mắt Ung lão sáng lên, cách nghĩ của hắn và Triệu Phong, cũng giống nhau.

Lúc Triệu Phong và Chu Tổ Nhi đi cùng nhau, còn có thể xông vào Hoàng Thiên truyền thừa.

Bây giờ cấm địa Hắc Phong Cốc ở trước mắt, hắn chắc chắn sẽ không lùi bước.

- Còn có nơi bí mật hơn?

Ánh mắt Ung lão thoáng có chút nghi hoặc, nơi này là nơi hắn cần thận phân tích mới tìm ra, trong mắt Ung lão, thì nơi này đã là nơi ẩn nấp vô cùng an toàn rồi.

Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi nấp ở bên ngoài, nhất định phải ẩn nấp ở nơi an toàn tuyệt đối.

Sức chiến đấu của Chu Tổ Nhi rất thấp, nói cách khác, lúc Cửu hoàng tử tự bảo vệ mình, còn phải bảo vệ cả Chu Tổ Nhi.

- Đúng, là ở chỗ này.

Triệu Phong đưa một ngón tay ra chỉ.

Ứng lão vừa nhìn lập tức tán đồng:

-Ồ, quả thật là nơi tốt.

Trong con mắt đục ngầu của Ứng lão, lập tức lóe lên tinh quang.

Địa phương Triệu Phong vừa chỉ, chính là tại biên giới của cấm địa Hắc Phong Cốc.

Khu vực này hơi lõm, bởi vì địa hình đặc thù, cho nên bên trong không hề có Hắc Âm chi phong.

Ngoài ra.

Người bình thường cũng sẽ không tới gần Hắc Phong Cốc, thậm chí càng không có người nào nghĩ đến việc ẩn nấp ở trong đó. Hắc Âm chi phong ở bên ngoài, còn có tác dụng ngăn cản linh thức, sẽ trở thành vật che giấu Cửu hoàng tử tốt nhất.

Là một nơi ẩn nấp vô cùng an toàn.

Ánh mắt Ứng lão nhìn về phía Triệu Phong, càng thêm âm trầm, hẳn không nghĩ ra Triệu Phong làm cách nào lại tìm được nơi ẩn nấp tuyệt hảo như vậy trong giấy lát.

-Được, quyết định như vậy đi, Kinh Khải và Triệu Phong theo ta tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi thì tới đó ẩn nấp.

Ứng lão rất nhanh quyết định.

Nếu đã lựa chọn tiến vào cấm địa Hắc Phong Cốc, như vậy thì phải làm thật sớm, nắm giữ tiên cơ.

Kinh Khải có chút chần chờ khó quyết, muốn nói gì đó, nhưng thấy Ứng lão tự tin như vậy, cũng không tiện lên tiếng.

Trong mắt hắn, thêm một gã Tuần Thú Sư thì toàn bộ đội ngũ cũng không tăng thêm bao nhiêu ưu thế.

Mặc dù Tuần Thú Sư có Linh sủng trợ giúp, nhưng đồng thời bọn hắn cũng phải bảo vệ sự an toàn cho Tuần Thú Sư.

- Triệu Phong, trước hết đem Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của ngươi giao cho Cửu điện hạ đi.

Lúc sắp hành động, Ứng lão bỗng nhiên nói.

-Được.

Triệu Phong cũng không có ý kiến gì.

Long vận khí đối với hắn mà nói, tác dụng cũng không lớn.

Giao cho Cửu hoàng tử, cũng có thể đề cao tỉ lệ sinh tồn của Cửu hoàng tử hơn.

- A... Hộ Long Ngọc của ngươi...

Kinh Khải lập tức giật mình.

Hộ Long Ngọc trong tay Triệu Phong lóe lên hào quang sáng ngời, Long Văn chi khí lấp lánh, hiển nhiên là biểu hiện số lượng Long vận khí vô cùng sung túc.

Lúc Chu Tổ Nhi trở về, hào quang trên Hộ Long Ngọc của nàng, đã khiến cho ba người Ứng lão kinh ngạc một phen.

Không ngờ rằng, hào quang trên Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, lại càng kinh người hơn.

- Ừm, vận khí tốt, công phá được vài cái truyền thừa Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Triệu Phong cười đáp, từ khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, hẳn chưa bao giờ tiêu hao “Long vận khí”, cho nên cũng có nhiều Long vận khí hơn Hộ Long Ngọc của Chu Tổ Nhi.

Cửu hoàng tử nhìn Triệu Phong, trong lòng liền cảm thấy an tâm, lập tức xuất ra Thái Tử ngụy ấn, thu lấy Long vận khí.

Sắc mặt Kinh Khải tái xanh, hắn đi theo Ứng lão, thuận lợi công phá hai truyền thừa, vốn cho rằng thu hoạch phong phú nhất trong ba tiểu đội.

Không ngờ Triệu Phong và Chu Tổ Nhi, một Tuần Thú Sư một Y Sư, lại có thể công phá được vài cái truyền thừa.

Vận khí như vậy, cũng không khỏi quá khủng bố rồi.

- Được, bắt đầu hành động.

Ứng lão dẫn theo Triệu Phong và Kinh Khải, đầu tiên xông ra, quan sát bốn phía, phát hiện không có thành viên nào khác, còn Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi thì lập tức di chuyển đến nơi ẩn nấp theo lời Triệu Phong.

Rầm rầm rầm...

Toàn bộ cấm địa Hắc Phong Cốc, từng đợt Hắc Ám chi phong dữ dội, tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Tiến vào bên trong, lập tức cảm nhận được khí tức vô cùng âm u, toàn thân áp lực, thiên địa phẳng phất biến đổi, từ ban ngày tiến vào ban đêm.

- Hắc Ám chi phong còn có hiệu quả ăn mòn, vận chuyển chân nguyên hộ thể đi.

Ứng lão lập tức nói.

Nếu như không phải cấm địa Hắc Phong Cốc đã suy yếu, e rằng hắc Ám chi phong có thể trực tiếp diệt sát cả Vương Giả đỉnh phong, nếu như càng xâm nhập vào sâu, Hắc Phong lại càng mạnh hơn, cho dù là Thánh Thể của Thánh Chủ, cũng không chịu nổi.

948. Chương 945: Dễ Dàng

- Hắc Ám Âm Phong, có hiệu quả ăn mòn, nhanh vận chuyển chân nguyên hộ thể.

Ứng lão lập tức nói.

Nếu như lúc đầu, Hắc Ám Âm Phong bên ngoài Hắc Phong Cốc có thể trực tiếp diệt sát Vương Giả đỉnh phong, thì càng xâm nhập vào sâu, Hắc Phong lại càng mạnh mẽ hơn, cho dù là Thánh Thể của Thánh Chủ cũng không chịu nổi.

Toàn bộ Hắc Phong Cốc tràn ngập Hắc Ám Âm Phong càn quét, tựa như tiếng gào khóc thảm thiết.

Lúc Hắc Ám Âm Phong chạm vào chân nguyên hộ thể, một phần Hắc Phong sẽ xuyên qua chân nguyên, xẹt qua thân thể Triệu Phong.

- Hắc Ám Âm Phong này có một luồng khí Âm Sát, đánh thẳng vào linh hồn.

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hãi.

Cấm địa trong không gian Thái Cổ còn sót lại, quả nhiên không phải bình thường, không biết ngoại trừ Hắc Ám Âm Phong ra, trong này còn có nguy cơ nào.

- Không sai, nếu như là người có tâm trí không kiên định, rất dễ bị khí Âm Sát này khiến cho dục vọng, tà ác trong lòng nổi lên, nhân cách vận vẹo.

Ứng lão bổ sung thêm một câu.

- Không ngờ Hắc Ám Âm Phong còn có năng lực này.

Toàn thân Kinh Khải run rẩy, cảm thấy nơi này có chút tà môn.

Trong Hắc Phong Cốc, ba người cực kỳ cẩn thận, từng bước xâm nhập.

Bởi vì Hắc Âm Âm Phong, cho nên tầm nhìn rất thấp, cho dù là mắt trái của Triệu Phong, cũng không ngoại lệ, tầm mắt bị cản trở nghiêm trọng.

Trừ phi Triệu Phong khởi động năng lực Kim Đồng, nhưng như thế thì tiêu hao quá lớn.

- Âm Phong Thảo.

Kinh Khải bỗng nhiên hét lên.

Ba người nhìn kỹ, quả nhiên cách đó không xa, có một gốc Âm Phong Thảo trong kẽ đá.

Âm Phong Thảo mặc dù phẩm cấp không cao, nhưng lại vô cùng hiếm có, là trân tài tuyệt hảo để tu luyện công pháp thuộc tính Âm Hàn, Phong.

Tại Đại Lục Vực, dược liệu vừa có tính Phong và Âm Hàn, cực kỳ hiếm thấy.

Triệu Phong đi tới trước, trực tiếp ngắt lấy.

- Triệu Phong, gốc Âm Phong Thảo này đã bị Hắc Âm Âm Phong ảnh hưởng, bên trong ẩn chứa lực lượng Âm Sát, mặc dù người tu luyện Phong thuộc tính, nhưng khí Âm Sát này không dễ khu trừ đâu.

Ứng lão vội nhắc nhở một câu.

Trong Tiên Dược Các, Ứng lão đã tận mắt nhìn thấy phương pháp trừ độc thần kỳ của Triệu Phong.

Chẳng qua, Thiên Hồng Hỏa Phong Sào lúc đó là trúng độc ngoài dự liệu.

Còn Âm Phong Thảo trong Hắc Phong Cốc, lại bị Hắc Âm Âm Phong quanh năm suốt tháng ảnh hưởng, đã biến đổi bản chất, muốn khu trừ khí Âm Sát trong đó, quả thật rất khó.

- Ta biết rồi.

Triệu Phong đáp một tiếng, nhìn thấy phía trước lại có những gốc dược liệu này, liền trực tiếp ngắt lấy.

Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, lại thêm lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt, hẳn thật sự không sợ hãi khí Âm Sát này.

Nếu như khí Âm Sát này đủ mạnh, còn có thể phát ra tác dụng ma luyện tâm thần.

- Ứng lão, hẳn không nghe khuyên nhủ thì thôi.

Kinh Khải khẽ lắc đầu, Triệu Phong hời hợt với Ứng lão như vậy, khiến hắn rất không thích.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, suốt cả chặng đường, Ứng lão dẫn đầu Cửu hoàng tử và Kinh Khải, hoàn mỹ phá được hai khu vực truyền thừa, tránh thoát hết toàn bộ nguy cơ.

Thực lực, lịch duyệt của Ứng lão, khiến Kinh Khải vô cùng bội phục.

Điều duy nhất khiến hắn khó hiểu chính là: dường như Ứng lão rất tin tưởng Triệu Phong.

Vốn dĩ Ứng lão định rút lui khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc, nhưng bởi vì Triệu Phong đến, mà Ứng lão đã thay đổi chủ ý.

Theo hắn, trong đội ngũ này, có thể Triệu Phong, cũng không đủ ứng phó với nguy cơ trong Hắc Phong Cốc.

- Ồ?

Triệu Phong chợt cảm giác được một tia linh hồn chấn động khác thường, mắt trái không ngờ nhìn thấy trong đám Hắc Phong phía trước, có một bóng đen đang ẩn nấp.

- Cẩn thận.

Ứng lão và Kinh Khải cũng đã nhận ra, lập tức xông lên.

Grào...

Một tiếng gào thét âm lãnh, từ trong Hắc Âm Âm Phong truyền đến.

Chỉ thấy, đạo bóng đen đột nhiên hóa thành một luồng Hắc Âm Âm Phong ngưng thực, lao thẳng đến chỗ Triệu Phong, bên trong Hắc Âm Âm Phong, mở hồ lộ ra một cái miệng lớn dữ tợn.

Ứng lão vận chuyển chân nguyên, nhảy lên không, điểm ra một chỉ.

Vụt...

Ngón tay của Ứng lão phóng ra một chùm tia sáng u ám, xuyên thấu hư không, trực tiếp đánh trúng đoàn Hắc Âm Âm Phong kia.

Phốc...

Hắc Âm Âm Phong hóa thành một quái vật lưng gù màu đen hình người, nằm rạp trên mặt đất, hàm răng trong miệng ma sát, lộ vẻ bị bỏ đói lâu ngày, vô cùng dữ tợn xấu xí.

- Đây là.... Quái vật gì?

Kinh Khái toàn thân run rẩy, lập tức vận chuyển chân nguyên, vô số hào quang màu vàng chập chờn quanh người.

Vụt vụt vụt...

Vô số tia sáng vàng bắn ra, đâm thẳng về phía quái vật màu đen lưng gù.

Vụt... Vụt...

Mấy đạo kim quang cắm vào trong thân hình quái vật lưng lù, nhưng lại không có nhiều hiệu quả lắm.

Grào...

Quái vật có chút phẫn nộ, hướng về phía Kinh Khái gào thét, ngay lập tức, một luồng Hắc Âm Âm Phong cường đại, dung hợp với Hắc Âm Âm Phong xung quanh thành một thể, phóng tới trước mặt Kinh Khái.

- Tại sao lại không hiệu quả?

Kinh Khái kinh hãi hét lớn, tay trái vung lên, lập tức, một sợi dây leo cực lớn từ dưới đất chui lên, ngăn cản Hắc Âm Âm Phong.

Nhưng luồng khí Âm Sát này ảnh hưởng linh hồn, sau khi xuyên qua dây leo, lại đánh thẳng vào linh hồn Kinh Khái, khiến cho hắn đau đớn phát run.

- Đây là Hắc Phong Âm Quỷ, là linh hồn kết hợp với Hắc Âm Âm Phong đặc thù của Hắc Phong Cốc, chỉ có công kích linh hồn mới hữu hiệu.

Ứng lão lập tức dấn dõ, sau đó lại điểm ra mấy chỉ.

Vụt... Vụt...

Chùm tia sáng ẩn vào hư không, lập tức đánh trúng điểm yếu trên Hắc Phong Âm Quỷ.

Sau một trận gào thét gầm rú.

Thân hình Hắc Phong Âm Quỷ chậm rãi tán loạn, hóa thành vô số khí Âm Sát, dung nhập vào hư không.

Triệu Phong thấy Hắc Phong Âm Quỷ bị Ứng lão giải quyết, liền thu hồi Âm Phong Thảo, sau đó mới chậm rãi đứng lên.

Những Hắc Phong Âm Quỷ này có chút kỳ lạ, thực lực chính thể tương đương với Vương Giả bình thường, lại sinh sống ở địa điểm đặc thù như Hắc Phong Cốc, có thể phát huy được uy lực càng mạnh hơn.

- Người là Tuần Thú Sư, không nên cách chúng ta quá xa.

Kinh Khái tiến lên, quát lớn với Triệu Phong.

Theo hẳn, vừa rồi Triệu Phong đã bị Hắc Phong Âm Quỷ dọa cho không dám động đây.

Nếu không phải hẳn và Ứng lão kịp thời ra tay, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

- Ồ? Những khoáng thạch màu đen này, cũng ẩn chứa thuộc tính Âm Phong cường đại.

Mắt trái của Triệu Phong, tập trung về phía một vài khối đá màu đen lộ ra trên vách tường, thản nhiên nói.

- Người.

Thấy Triệu Phong phớt lờ mình, trong mắt Kinh Khải có chút tức giận.

Ầm...

- Những quái vật này, thật khó dây vào.

Cách đó không xa, âm thanh của một trận chém giết vang lên, hiển nhiên là đội ngũ khác cũng bị Hắc Phong Âm Quỷ tập kích.

Những cường giả tiến vào nơi này, đều là những tồn tại đỉnh phong, không có người nào là đèn cạn dầu.

- Sử dụng công kích linh hồn.

Rất nhanh, bọn họ cũng đã phát hiện ra nhược điểm của Hắc Phong Âm Quỷ, lập tức giải quyết bọn chúng.

Trong đó có một vị lão giả, nhìn thấy bên này có vài đạo nhân ảnh, lập tức hô lên:

- Không biết các hạ là thành viên của vị hoàng tử nào, lúc này cùng nhau tìm kiếm kỳ ngộ trong cấm địa của Hắc Phong Cốc mới là trọng điểm, không biết các vị có muốn tạm thời liên kết với chúng ta không?

Ứng lão chậm rãi đi đến, nói:

- Như vậy cũng tốt, mọi người đi cùng, có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Tiểu đội ba người phía trước, là thành viên của Lục hoàng tử, người dẫn đầu là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, cũng là Trưởng lão Chấp Pháp của Tông phái Tam Tinh Lưu Ly Môn, còn hai thành viên kia, một người là Đại Đế trẻ tuổi, còn một người là Chuẩn Thánh Chủ.

- Thì ra là Ứng lão.

Lão giả áo bào tím dẫn đầu, chợt lộ vẻ vui mừng.

- Ồ? Tại sao lại có Vương Giả ở đây?

Trong tiểu đội của lão giả áo bào tím, vị Đại Đế trẻ tuổi đột nhiên lộ vẻ kinh ngạc.

Theo hẳn, thực lực của đội ngũ Ứng lão, dường như có chút yếu kém.

Tên Vương Giả kia có thể tiến vào nơi này, có lẽ trên người có trân bảo phòng ngự linh hồn nào đó.

Một vị Chuẩn Thánh Chủ khác, cũng liếc nhìn Triệu Phong, không nói gì.

- Vừa rồi chúng ta mới phát hiện một cái thạch động, lúc chuẩn bị tiến vào, liền gặp phải rất nhiều Hắc Phong Âm Quỷ.

Lão giả áo bào tím mỉm cười, ý tứ hết sức rõ ràng.

- Chúng ta vào trong một phen đi.

Ứng lão mặt không đổi sắc.

Nếu như kỳ ngộ không có nguy hiểm gì, đối phương há phải mời bọn hắn, trong lòng Ứng lão cũng đã sớm hiểu rõ điều này.

Dưới sự dẫn đường của lão giả áo bào tím, không lâu sau, mọi người đã trông thấy lối vào của một thạch động.

Lúc này không có Hắc Phong Âm Quỷ xông ra, mọi người mới cẩn thận tiến vào.

Khoảnh khắc vừa tiến vào thạch động, một luồng khí Âm Sát cường đại, trực tiếp quét qua linh hồn mọi người.

Trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, tên Đại Đế trẻ tuổi, lập tức rú lên một tiếng thống khổ.

Kinh Khải cũng không tốt lắm, gương mặt vặn vẹo đau đớn.

Linh hồn của ba vị Chuẩn Thánh Chủ còn lại đều khá mạnh, thậm chí có lẽ còn mang theo trân bảo phòng ngự linh hồn, cho nên ảnh hưởng rất nhỏ.

Chẳng qua, tồn tại dị loại như Triệu Phong, lập tức khiến lão giả áo bào tím và vị Chuẩn Thánh Chủ còn lại chú ý.

Lão giả áo bào tím liếc nhìn Triệu Phong, trầm nghĩ:

- Tên tiểu bối này chỉ là Hư Thần Cảnh hậu kỳ, không ngờ bị luồng Âm Sát tà phong vừa rồi quét qua, mà mặt không đổi sắc, xem ra trân bảo phòng ngự linh hồn trong tay hắn, tuyệt đối không tầm thường.

- Đây là lực lượng Tiểu Thế Giới?

Thanh âm nhàn nhạt của Ứng lão vang lên.

- Chẳng lẽ đây là khu vực truyền thừa của một vị Thánh Chủ?

Lão giả áo bào tím liền dời sự chú ý khỏi người Triệu Phong, cẩn thận cảm giác.

Nhưng có thể bố trí truyền thừa Thánh Chủ trong Hắc Phong Cốc, e rằng thực lực của người này không phải là bình thường, độ khó vượt ải truyền thừa, chắc chắn cũng cao hơn một chút.

Tốc độ của mọi người, lập tức nhanh hơn.

Bên trong lăng mộ Hoàng tộc, một vài truyền thừa Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành, gần như đều nằm trong tay những tiểu đội hoàng tử xếp hạng trước năm, thực lực của bọn họ quá yếu, cho nên muốn kiếm một chén canh cũng rất khó.

Ứng lão dẫn đầu đội ngũ cũng nghĩ vậy, cho nên không đi thăm dò truyền thừa Thánh Chủ đại thành.

Đi được không bao lâu, một mảnh băng thiên tuyết địa âm u, đột nhiên xuất hiện trước mắt mọi người.

Tại trung tâm của thế giới băng tuyết này, có một tòa lâu đài băng lục lục.

- Ô? Không có khảo nghiệm vượt ải sao?

Thần sắc Ứng lão trở nên âm trầm, thanh âm khàn khàn.

Tiểu Thế Giới truyền thừa này, có chút bất đồng so với những Tiểu Thế Giới truyền thừa mà bọn hắn vượt qua lúc trước, từ khi bọn hắn tiến vào cho đến bây giờ, ngay cả một chút động tĩnh cũng không có.

- Tiểu Thế Giới của nơi này đã suy sụp không chịu nổi, đoán chừng là cửa khẩu truyền thừa cũng bị phá hư rồi.

Lão giả áo bào tím nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lên tiếng.

Hồi lâu sau, vẫn không có dị thường xuất hiện, sáu người mới bắt đầu cẩn thận tiếp cận tòa lâu đài băng.

- Thánh Khí truyền thừa?

Tên Đại Đế trẻ tuổi, nhìn qua kẻ nứt trên tòa lâu đài băng, chợt nhìn thấy vật phẩm bên trong, lập tức tăng tốc, trực tiếp xông vào.

Sắc mặt lão giả áo bào tím vẫn bình thường, cũng không ngăn cản hắn.

Tiếp đó, mọi người chỉ thấy tên Đại Đế trẻ tuổi kia, dễ dàng đem một thanh cự phủ màu đen, thu vào trong không gian trữ vật.

Ứng lão và lão giả áo bào tím đều nhíu mày, cảm giác có chút không đúng.

Mọi người cũng tăng tốc, tiến vào trong tòa lâu đài băng.

Phía bên phải tòa lâu đài bằng, xếp đặt vô số thư tịch cũ nát, còn bên trái thì đều là thần binh lợi khí.

Tại trung tâm tòa lâu đài bằng, có một cái quan tài bằng bằng làm từ Lam Tinh cực lớn, bên trong có một bộ hài cốt nằm im, bên cạnh hài cốt là một chiếc nhẫn ám kim.

- Tài nguyên của Tiểu Thế Giới truyền thừa.

Trên mặt lão giả áo bào tím, không khỏi lộ vẻ khiếp sợ.

Tất cả mọi chuyện đều quá đơn giản, không hề có bất kỳ trở ngại nào đã tiếp cận với tài nguyên của Thánh Chủ truyền thừa, điều này khiến hắn có chút không thể tin nổi.

Đồng thời hắn cũng hối hận, lẽ ra không nên mời đám người Ứng lão đi theo.

Vốn dĩ, hắn cho rằng trong thạch động này, nguy cơ tràn ngập khắp bốn phía.

- Tiểu Thế Giới truyền thừa này là ta dẫn các ngươi vào, hơn nữa, các ngươi cũng không xuất lực, tài nguyên truyền thừa, chúng ta bảy thành, các ngươi ba thành.

Lão giả áo bào tím nghiêng người, mỉm cười nhìn về phía Ứng lão, ngữ khí khẳng định, hầu như không có ý tứ đàm phán.

Ngay lập tức, hai tiểu đội đều yên lặng nhìn nhau, bầu không khí trở nên tĩnh lặng vô cùng.

Bên phía lão giả áo bào tím, trên mặt ba người đều nở nụ cười lạnh nhạt.

- Ứng lão, đội ngũ của ngươi quá yếu, bằng không thì chúng ta phân chia mỗi bên năm thành, cũng không phải là không được.

Lão giả áo bào tím cũng không che giấu nữa.

Tiểu đội của bọn hắn, có hai Chuẩn Thánh Chủ, một Đại Đế.

Bất luận nhìn thế nào, thì cũng đều mạnh mẽ hơn đội ngũ của Ứng lão.

949. Chương 946: Băng Tinh Cự Hùng

- Ứng lão, đội ngũ của ngươi quá yếu, bằng không thì chúng ta phân chia mỗi đội năm thành, cũng không phải là không được.

Lão giả áo bào tím không hề che giấu ý đồ.

Tiểu đội của hắn, có hai Chuẩn Thánh Chủ, một Đại Đế.

Bất luận nhìn thế nào, thì cũng hoàn toàn mạnh hơn đội ngũ Ứng lão.

- Ứng lão.

Kinh Khải vô thức nhìn về phía Ứng lão, thể cục hiện nay dường như có chút không ổn.

Về mặt Ứng lão vẫn bình thản, không hề lên tiếng.

Hắn thừa nhận, thực lực của tiểu đội bên mình yếu kém, nhưng đó là đối với thành viên của hoàng tử xếp năm hạng đầu.

Ứng lão tin rằng, Triệu Phong đối mặt với một vị Thánh Chủ, có lẽ cũng không phải vấn đề.

Yếu kém nhất trong tiểu đội, chỉ có Kinh Khải mà thôi.

- Nếu như tiếp theo có nguy cơ, các ngươi có biểu hiện tốt, lấy được vật phẩm, chúng ta cũng có thể phân chia công bằng.

Trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, một vị Chuẩn Thánh Chủ khác, đột nhiên lên tiếng.

Nếu như đơn giản, dễ dàng nhận được tài nguyên của Thánh Chủ truyền thừa, bọn hắn sao có thể dễ dàng rời đi như vậy.

Lục hoàng tử không tranh đoạt ngôi vị Thánh Hoàng, vì vậy bọn hắn căn bản không quan tâm đến Long vận khí, tìm kiếm tài nguyên truyền thừa, mới chính là nhiệm vụ duy nhất bọn họ tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vậy, liên hợp với tiểu đội khác, vẫn có chỗ cần thiết.

Triệu Phong cẩn thận dò xét ba người trước mắt, phát hiện cấp độ linh hồn của bọn họ không thấp, hơn nữa còn có trân bảo phòng ngự linh hồn.

Nhưng dưới sự ảnh hưởng của lâu đài của Hắc Âm Âm Phong trong Hắc Phong Cốc, dự vọng trong lòng vẫn bị tiêm nhiễm phần nào, đây chính là điều mà ngay cả bọn hắn cũng không phát giác ra được.

Theo thời gian trôi qua, tính cách của bọn hắn sẽ phát sinh thay đổi nhất định.

Xem ra vùng cấm địa này, không đơn giản như trong tưởng tượng.

Bằng không, sao có thể trong lúc vô tình, liền ảnh hưởng tâm thần của cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

Triệu Phong thoáng nhìn quá Kinh Khái, mặc dù dáng vẻ của hắn nhất gan, không biết phải ứng phó thế nào, nhưng trong lòng lại tràn ngập không cam tâm và phẫn nộ, khát vọng rất lớn đối với truyền thừa, rất dễ dàng nhìn ra được.

- Phân chia như vậy quá phiền toái, không bằng dựa vào thủ đoạn, ai lấy trước thì chính là của người đó.

Triệu Phong tiến lên một bước, khoe miệng khe nhếch lên nụ cười.

- Người nói cái gì?

Lão giả áo bào tím có chút rung động, ngạc nhiên nhìn Triệu Phong.

Đây thật ra là suy nghĩ trong lòng của hắn, nhưng bởi vì muốn duy trì mối quan hệ liên hợp tạm thời, cho nên mới không nói ra.

Nếu như thật sự áp dụng phương pháp phân chia này, tiểu đội của Ứng lão, đoán chừng ngay cả ba thành cũng không lấy được.

- Ha ha, như vậy cũng tốt.

Tên Đại Đế trẻ tuổi nhìn về phía Triệu Phong, cười lạnh một tiếng, hắn đã không thể chờ đợi được nữa, bắt đầu muốn xuất thủ.

- Triệu Phong?

Ứng lão nhất thời ngẩn người, không nghĩ ra trong lời nói của Triệu Phong có thâm ý gì.

Trước mắt hắn cũng không muốn hai tiểu đội trở mặt, nhưng đối với Ứng lão mà nói, mặc dù tài nguyên trong truyền thừa này rất mê người, nhưng tiếp theo cũng không phải là không có cơ hội.

Cái mà hắn càng chú ý hơn, chính là Long vận khí, mà Long vận khí của truyền thừa này, ba người bọn họ đã tranh đoạt được một nửa.

Bởi vậy, Ứng lão mới có ý định thỏa hiệp.

- Người nói cái gì thế Triệu Phong?

Kinh Khái lập tức bùng nổ, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập lạnh lẽo.

Nếu như dựa vào thực lực tranh đoạt, e rằng còn không bằng phân chia 3:7 thành.

- Ứng lão, đây chính là ý kiến mà thành viên đội ngũ của người đưa ra.

Lão giả áo bào tím chợt nở nụ cười âm tà.

Hai bên đột nhiên lâm vào trầm mặc trong giây lát.

Phốc...

Sáu đạo nhân ảnh đồng thời khởi hành, mục tiêu không cần nói cũng biết, chính là cái trử vật giới chỉ bên trong cái quan tài bằng Lam Tinh kia.

Mặc dù những vật phẩm khác trong lâu đài bằng rất nhiều, nhưng rõ ràng đồ vật bên trong trử vật giới chỉ kia, lại càng trân quý hơn.

- Tử Quang Diệt Thiên.

Lão giả áo bào tím trực tiếp ngăn cản trước mặt Ứng lão, bỏ ra một chưởng.

Một đạo hư ảnh thủ chưởng màu tím, đột nhiên hóa thành tử ảnh đầy trời, trực tiếp ập tới.

Hiển nhiên, tiểu đội của lão giả áo bào tím đã thương lượng xong.

Lão giả áo bào tím phụ trách kiềm chế Ứng lão.

Bên kia, tên Đại Đế trẻ tuổi thì phóng tới Kinh Khải, trong tay xuất hiện một thanh trường phủ kim sắc, lúc vung lên, liền bỏ ra một đạo hàn quang màu đỏ, vô cùng hung ác bá đạo.

Đối mặt với tên Đại Đế kia, Kinh Khải không yếu thế chút nào, vô số chùm tia sáng kim sắc, lập tức xoay quanh người, va chạm mãnh liệt với tên Đại Đế trẻ tuổi, biểu hiện thập phần dũng mãnh.

- Ha ha, Ứng lão, nếu như thành viên của các người đã thích loại phương thức phân chia này, vậy thì không hay rồi.

Lão giả áo bào tím đột nhiên chưởng ra một đạo ánh sáng màu tím.

- Lôi Thông, không nên làm bị thương tên Tuần Thú Sư của Cửu hoàng tử, chỉ cần lấy được trử vật giới chỉ là được.

Lão giả áo bào tím giả vờ bày ra bộ dạng của một người tốt, nhưng trên mặt lại nở nụ cười tà dị dữ tợn.

- Yên tâm.

Tên Chuẩn Thánh Chủ còn lại trong đội ngũ lão giả áo bào tím, chợt cười thâm ý.

Đối phó với một tên Vương Giả, còn không phải là dễ như trở bàn tay hay sao?

Chuyện Triệu Phong có được Vân Tầm Tiên Diệp, hẳn đã biết rõ từ lâu, cho nên đã có chuẩn bị.

Cho dù bị phản hoa của Vân Tầm Tiên Diệp phung trùng, hẳn vẫn nắm chắc có thể khống chế được Triệu Phong.

- Lôi Quang Phục.

Song chưởng của Lôi Thông, trực tiếp chém ra một đạo lôi quang xiềng xích, quấn về phía Triệu Phong.

Triệu Phong thông dong lui ra sau vài bước, tay trái vung lên.

Ngay lập tức, một đạo bóng trắng cực lớn, liền ngăn cản trước mặt Triệu Phong, khí tức Yêu thú hung tàn cuồng bạo, liền lao thẳng tới chỗ Lôi Thông.

Đây chính là trân thú mà hắn vô tình thuần phục được trong lúc thuần phục đàn Yêu thú, khi mới vừa tiến nhập lăng mộ Hoàng tộc. Để thuần phục được nó, hắn phải hao tổn rất nhiều tinh lực mới thành công.

- Đây là? Trân thú trong không gian Thái Cổ?

Sắc mặt Lôi Thông thoáng run, chỉ thấy trước mặt là một đầu cự hùng, toàn thân đều là lông trắng bằng băng.

Thực lực của trân thú, vốn vượt qua cảnh giới bản thân, hơn nữa đầu cự hùng bằng tinh này, lại xuất xứ từ không gian Thái Cổ, cho nên không hề bị quy tắc không gian áp chế, chiến lực vô cùng kinh người.

- Làm sao có thể? Tiểu tử kia có thể thuần phục được trân thú Đại Đế trong không gian Thái Cổ sao?

Sắc mặt lão giả áo bào tím thoáng trầm xuống.

Hắn vốn cho rằng Triệu Phong ỷ vào Vân Tầm Tiên Diệp mà Nam Phong vương tặng cho, đạt được một danh ngạch Tuần Thú Sư, còn bản lĩnh thuần phục Yêu thú của đối phương thì rất bình thường.

Kinh Khải vội vàng thúc dục.

- Không có chuyện gì, chỉ là ta chợt phát hiện Hắc Âm Âm Phong đột nhiên mạnh lên.

Sắc mặt Triệu Phong có phần nặng nề.

- Hả? Quả thực là như vậy, xem ra chúng ta phải đi thật nhanh.

Ứng lão sau khi cẩn thận cảm nhận, sắc mặt cũng hơi trầm xuống.

Nếu như Hắc Âm Âm Phong khôi phục lại trạng thái ban đầu, bọn họ nhất định phải sớm rút lui.

Trình độ Hắc Âm Âm Phong như vậy, cho dù là Thánh Chủ, cũng không dám thâm nhập.

- Haizz, cảnh giới của người quá thấp...

Kinh Khải nhìn về phía Triệu Phong, có chút bất mãn.

Trong mắt hắn, Triệu Phong cảnh giới quá thấp, nhất định không thể chống đỡ nổi Hắc Âm Âm Phong xung quanh.

Ba người tăng tốc, bay đến trung tâm khu vực cấm địa của Hắc Phong Cốc.

Càng đi vào sâu, Hắc Âm Âm Phong xung quanh lại càng mạnh, ngay cả Kinh Khải cũng cảm thấy một trận âm u lạnh lẽo.

Rất nhanh, phía trước tầm mắt đã xuất hiện ba người lão giả áo bào tím.

- Ứng lão, hai tiểu đội chúng ta, hẳn là vẫn không giải tán chứ?

Lão giả áo bào tím quay đầu nhìn lại, chợt lộ ra nụ cười.

Hắn quả thật hi vọng đám người Ứng lão có thể đến đây.

Đến lúc đó, cho dù không chiếm được chí bảo, cũng có thể thu lại tài nguyên truyền thừa trong tay đối phương.

- Tất nhiên rồi.

Tốc độ của Ứng lão lại tăng thêm vài phần.

Dưới sự dẫn dắt của lão giả áo bào tím, mọi người rất nhanh đi tới trung tâm Hắc Phong Cốc, tiếp cận vị trí Bảo Khí trùng thiên.

Đây là một khu vực loạn thạch chồng chất rộng lớn, xung quanh đều là đá tảng lởm chởm quái dị, độ lớn bằng cả căn phòng, màu sắc xám đen.

Mà Bảo Khí chín màu kinh thiên, lại bắn ra từ trung tâm loạn thạch.

Dù còn cách rất xa, nhưng uy thế Bảo Quang mãnh liệt, vẫn khiến mọi người cảm thấy toàn thân ngột ngạt, không dám tới gần.

Phốc...

Bỗng nhiên cột sáng Bảo Khí trùng thiên chậm rãi yếu dần, hào quang chín màu từ từ tối lại, chậm rãi biến mất, trở về lòng đất.

Toàn bộ cấm địa của Hắc Phong Cốc, lại lần nữa biến thành thế giới Hắc Phong tối tăm.

- Uy thế Bảo Quang biến mất rồi?

Lôi Thông kinh ngạc thốt lên.

Sáu người không hẹn mà cùng lúc bay lên, nhìn về phía trên đồng loạn thạch.

Không lâu sau, mọi người đã tới khu vực đại khái phát ra Bảo Quang, có điều bên dưới đều là vô số loạn thạch, linh thức bị Hắc Âm Âm Phong ảnh hưởng, nên không thể thăm dò vào sâu bên trong.

- Tử Quang Diệt Thiên.

Lão giả áo bào tím đột nhiên bỏ ra một chưởng.

Một đạo chưởng quang màu tím rực rỡ, hóa thành tử ảnh đầy trời, trực tiếp đánh lên trên loạn thạch.

Ầm...

Những tảng đá u ám xung quanh, không biết là làm từ loại chất liệu nào, không ngờ công kích của lão giả áo bào tím, lại chỉ có thể lưu lại một vài vết nứt trên đó.

- Xem ra, muốn từ nơi này trực tiếp tiến vào là không thể rồi.

Lão giả áo bào tím có chút không cam lòng.

Bên dưới đều là loạn thạch, che lấp hết toàn bộ, muốn từ nơi này tiến vào, hiển nhiên là không thể.

- Chỉ có thể tìm một lối vào khác mà thôi.

Kinh Khảm thàn than một tiếng.

- Vừa rồi ta có nhìn thấy một cái cửa động.

Âm thanh của Triệu Phong vang lên, dường như chợt nhớ tới, không giác gì tiếng sét vang lên trong lòng mọi người, khiến tất cả đều cảm thấy mừng rỡ vô cùng.

- Ở đâu?

Lão giả áo bào tím lập tức quát lên.

- Ở nơi chúng ta vừa đến, cách đó không xa có một cái cửa động rất nhỏ, giống như thông xuống bên dưới mặt đất.

Triệu Phong thành thật trả lời.

Vừa mới nói xong, thành viên của tiểu đội lão giả áo bào tím, lập tức bay đi.

Không lâu sau, mọi người đã đến nơi Triệu Phong miêu tả.

- Thật sự có lối vào.

Lôi Thông kinh ngạc thốt lên.

Trước mặt mọi người, bên cạnh đồng đá vụn dưới mặt đất, lộ ra một cái động chỉ vừa một người tiến vào, mơ hồ còn có thể nhìn thấy một cái thềm đá.

952. Chương 949: Trụ Đá Thanh Đồng

Hoàng cung Đại Càn.

Lúc này, trong đại điện và trên bầu trời, không ngừng phát ra từng trận xôn xao thảo luận.

Ánh mắt của mọi người, đều tập trung vào bên trên màn ánh sáng của Cửu hoàng tử và Nhị hoàng tử. Trong đó, vị trí của Nhị hoàng tử, lại càng gần Hắc Phong Cốc hơn.

- Đây là... Bên trong cấm địa của Hắc Phong Cốc, rốt cuộc xuất hiện chí bảo gì?

- Hào quang như thế, e rằng chỉ là một phần nhỏ mà chúng ta chứng kiến.

- Đáng tiếc, đại bộ phận tiểu đội đều phân tán khắp nơi trong lăng mộ Hoàng tộc, rất nhiều người thậm chí đã tới khu vực trung tâm, bằng không, nếu đồng tâm hiệp lực, cũng không phải là không có khả năng đoạt được chí bảo.

Lúc này, mức độ quan tâm của mọi người đối với chí bảo, e rằng còn vượt xa cuộc tranh đoạt Thái Tử.

Nếu như có thể đoạt được chí bảo như vậy, cho dù tranh đoạt Thái Tử có gay cấn hơn thì đã sao?

Trong đại điện, Bát đại thế gia, tất cả đại Tông, kể cả Trưởng lão của Thiên Huyền Cung, cũng đều lộ vẻ khiếp sợ, nhìn vào màn ánh sáng trên bầu trời.

Không ít người thì lộ vẻ tiếc hận vì thành viên của Tông môn mình, không xuất hiện tại Hắc Phong Cốc.

- Bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, tại sao lại xuất hiện Bảo Quang tuyệt thế kinh người như vậy? Haizz, Thần nhi lại cách Hắc Phong Cốc quá xa.

Trên mặt bá phụ của Thập Tam hoàng tử, tràn ngập khiếp sợ, lập tức vỗ vỗ trán, có chút ảo não.

Mà kích động nhất, phải kể đến những người bên trong đại điện của Cửu hoàng tử và Nhị hoàng tử.

Dựa vào những tin tức có được thông qua màn ánh sáng, trước mắt chỉ có ba đội ngũ tiến nhập Hắc Phong Cốc.

- Triệu Phong quả thật là người có đại cơ duyên.

Trong lòng Nam Phong vương thầm cảm thán.

Trong chính điện phía sau Hoàng cung, có mấy đạo nhân ảnh truyền âm cho nhau.

- Có chút kỳ quái a, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, tại sao lại xuất hiện Bảo Khí tuyệt thế?

Một tên mặt béo truyền âm.

- Tin tức về cấm địa Hắc Phong Cốc của lịch đại Hoàng tộc quá ít, trong tay bọn họ đều có Hộ Long Ngọc, có lẽ không có vấn đề gì lớn đâu.

Lão giả khô gầy đáp.

Hơn nữa, không có hoàng tử nào tiến vào trong đó.

- Nếu như có người thật sự thành công, mang Bảo Khí ra ngoài, vậy thì quả thật là hạnh vận của Đại Càn chúng ta.

Một đạo nhân ảnh ở đằng sau lên tiếng.

....

Trong cấm địa, mọi người đã tiến nhập vào trong động khẩu, bước lên thềm đá, chậm rãi xâm nhập.

- Nơi này có một thông đạo dẫn xuống dưới mặt đất, rất có thể thông đến nơi tồn tại chí bảo.

Ánh mắt lão giả áo bào tím lóe lên.

Trong thông đạo, Hắc Âm Âm Phong so với ngoại giới, lại càng dày đặc hơn, gần như đen đặc cả thông đạo.

Hơn nữa, chất liệu vách đá ở đây lại đặc thù, rất cứng rắn, linh thức giác quan của mọi người, lại càng bị ảnh hưởng mạnh hơn.

Grào...

Trong bóng tối, bỗng nhiên vang lên một tiếng gầm rú âm trầm.

Một đạo hắc ảnh cực lớn, hóa thành một trận Hắc Phong, lao thẳng tới trước mặt mọi người.

- Không tốt, là Hắc Phong Âm Quỷ cấp bậc Đại Đế.

Sắc mặt mọi người thoáng trầm xuống.

Quả nhiên, nơi kỳ ngộ, tất sẽ kèm theo nguy cơ.

Mọi người thăm dò bên ngoài lâu như vậy, cũng chỉ gặp được Hắc Phong Âm Quỷ cấp Vương Giả.

Nhưng vừa tiến nhập thông đạo bên dưới mặt đất, không ngờ đã gặp được Hắc Phong Âm Quỷ cấp Đại Đế.

Có thể thấy được, bọn họ không đi sai đường.

- Lên!

Lão giả áo bào tím ngang nhiên xuất kích, một luồng lực lượng kinh hồn, lập tức phát ra.

Lão giả áo bào tím tùy ý đánh ra một chưởng, tử quang ngập trời lập tức tràn ra, thương tổn cả vật chất lẫn linh hồn, lập tức đánh thẳng tới Hắc Phong Âm Quỷ.

Lôi Thông cũng lập tức xuất ra một viên Lôi Châu, lực lượng linh hồn nhập vào, một đạo Lôi Điện linh hồn liền trực tiếp bắn ra, nổ tung trên đầu Hắc Phong Âm Quỷ.

Công kích linh hồn thuộc tính Lôi, đối với tà ma oán linh, có tính khắc chế nhất định, hiệu quả cũng vô cùng rõ ràng.

Ứng lão thì ở sau lưng hai người, thỉnh thoảng bắn ra mấy chùm tia sáng u ám, lập tức đánh trúng nơi yếu hại trên người Hắc Phong Âm Quỷ.

Hắc Phong Âm Quỷ cấp Đại Đế, mặc dù có linh trí, nhưng lại rất thấp, dưới sự liên hợp công kích của ba vị Thánh Chủ, chỉ trong chớp lát đã biến mất khỏi thông đạo.

- Tiếp tục.

Mang theo lòng tin không đi sai đường, mọi người càng kích động hơn, tốc độ tăng lên, đồng thời cũng vô cùng cẩn thận.

Càng không ngừng xâm nhập, thông đạo cũng dần dần mở rộng, đủ cho nhiều người có thể cùng đi một lúc, đồng thời, Hắc Âm Âm Phong dày đặc, cũng gần như che mờ tầm mắt, hai tên Đại Đế trong đội ngũ, đã có chút không thể ngăn cản nổi.

- Chất liệu của những vách tường này, so với những tảng đá ở bên trên, còn cứng rắn hơn.

Lão giả áo bào tím đưa tay chạm vào, trong lòng thâm cảm thán.

Công kích toàn lực của mình, cũng chỉ lưu lại một vài vết nứt trên đồng loạn thạch đó.

Mà lúc này, vách tường xung quanh lại cứng đến mức vượt qua khoáng thạch để luyện chế Thần binh Địa cấp.

- Ồ? Lối rẽ.

Mọi người lập tức dừng bước, lão giả áo bào tím và Ứng lão có chút khó xử.

Trước mắt bỗng nhiên xuất hiện hai lối đi, mà ngũ quan của bọn họ đều bị che kín, không thể nào phân biệt được.

- Chúng ta tốt nhất vẫn không nên tách ra.

Ứng lão cẩn thận nói.

Bản thân ở trong cấm địa của lăng mộ Hoàng tộc, lại đi vào thông đạo dưới đất mà mình không biết, nếu như hai tiểu đội tách ra, xác suất sinh tồn sẽ lập tức giảm xuống, gần như bằng không.

- Chúng ta cứ lựa chọn một con đường để đi thôi!

Lão giả áo bào tím cũng đồng ý với đề nghị của Ứng lão.

Vụt... Vụt...

Đang lúc lão giả áo bào tím và Ứng lão do dự.

Bên trong một cái thông đạo, nhảy ra hai đầu Hắc Phong Âm Quỷ, uy thế chưa đến Đại Đế, nhưng lại mạnh hơn Hắc Phong Âm Quỷ cấp Vương Giả ở ngoại giới rất nhiều.

- Ha ha, hẳn là bên này, cơ duyên và nguy cơ vẫn luôn tồn tại song song mà.

Lão giả áo bào tím lập tức cười lớn, sau đó, song chưởng bổ ra một đạo hào quang màu tím.

Lôi Thông và Ứng lão cũng lập tức ra tay, đối với loại phương pháp phán định này, cho dù không đồng ý cũng không được.

- Nhìn một lần nữa xem.

Triệu Phong lui ra phía sau nửa bước, mở mắt trái ra quan sát.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một trận sóng kim sắc nhàn nhạt, tràn ngập bên trong Kim Đồng.

Triệu Phong cúi đầu, nhìn thẳng về phía trước.

Trong nháy mắt, mắt trái của Triệu Phong, đã nhìn xuyên qua vách tường với vô số hạt kết cấu phức tạp.

Nhưng vẫn như cũ, không phát hiện ra có điểm nào đặc biệt.

Chỉ có thể nói, nơi này nhất định có bí mật gì đó, nhưng ở rất sâu trong lòng đất, với năng lực nhìn xuyên thấu của mắt trái, cũng không đủ quan sát.

Hồi lâu sau, tầng gợn sóng kim sắc trong mắt trái của Triệu Phong mới biến mất.

Phù...

Bỗng nhiên, sau lưng Triệu Phong, chẳng biết từ lúc nào lại xuất hiện một đầu Hắc Phong Âm Quỷ.

- Triệu Phong, cẩn thận!

Ưng lão vừa mới đánh chết Hắc Phong Âm Quỷ phía trước, lập tức quát lớn.

Vụt... Vụt...

Đầu Hắc Phong Âm Quỷ này, hóa thành một đạo Hắc Phong, trực tiếp lao tới sau lưng Triệu Phong.

Triệu Phong dường như không nhận ra, ấn ký Lôi Kiếp sâu bên trong linh hồn, đột nhiên lóe lên.

Ầm ầm ầm...

Chỉ trong nháy mắt, đoàn Hắc Phong đánh tới sau lưng Triệu Phong, đã bị Lôi Kiếp cổ xưa vờn quanh, bị Lôi Điện đánh thành cặn bã.

- Hít...

Lôi Thông vừa mới quay đầu, nhìn thấy một màn như vậy, cũng không khỏi run sợ một phen.

Lúc này, hần chợt nghĩ đến một màn khi mình giao thủ với Triệu Phong ở trong tòa lầu gỗ.

Hần tin rằng, Triệu Phong tuyệt đối không phải đơn giản như những gì hần đang biểu hiện ra ngoài.

Nhưng hần lại không thể nói ra điều này, chẳng lẽ hần lại nói với lão giả áo bào tím, lúc ở trong lầu gỗ, mình đánh lên Triệu Phong, nhưng ngược lại bị Triệu Phong đánh lui?

- Tiểu tử, không phải ngươi không biết bí pháp công kích linh hồn sao?

Lão giả áo bào tím lập tức bay tới, trực tiếp chất vấn.

Vừa rồi toàn thân Triệu Phong xuất hiện lực lượng Lôi Điện linh hồn, cho dù cách hần rất xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được một tia khí tức Hủy Diệt khủng bố.

- Trên người của ngươi, chẳng lẽ không có đạo cụ phòng ngự linh hồn?

Thần sắc Triệu Phong vẫn tự nhiên như cũ, bật cười trào phúng.

Sắc mặt lão giả áo bào tím biến đổi bất định, cuối cùng không nói gì thêm, tiếp tục lên đường.

Trên người hần đương nhiên có bí bảo phòng ngự linh hồn, thế nhưng công hiệu còn lâu mới đạt tới loại trình độ kinh khủng như vậy.

Mọi người tiếp tục tiến về phía trước.

Grào...

Phía trước bỗng nhiên truyền đến tiếng gào thét của Hắc Phong Âm Quỷ và âm thanh đánh nhau.

- Cái gì? Không ngờ lại có người đến trước chúng ta.

Lão giả áo bào tím lập tức kinh hãi, trên mặt đầy vẻ thận trọng.

Xem ra, lần này không chỉ có một mình bọn họ xâm nhập thông đạo dưới đồng loạn thạch.

Mọi người vừa mới đi qua một khúc ngoặt, lập tức phát hiện một luồng Hắc Âm Âm Phong mang theo khí Âm Sát cực kỳ dày đặc, trực tiếp ập tới.

Ầm...

Lão giả áo bào tím huy động song chưởng, chưởng ảnh màu tím rực rỡ, liền đánh thẳng tới trước.

Chỉ thấy phía trước là một đại sảnh, tại đó có ba vị Chuẩn Thánh Chủ đang chém giết với mấy chục đầu Hắc Phong Âm Quỷ, ngoài ra còn có một tên Đại Đế không am hiểu công kích linh hồn núp ở đằng sau.

Mà những Hắc Phong Âm Quỷ này, không ngờ đều là cảnh giới Đại Đế.

- Đội ngũ của Nhị hoàng tử.

Lúc bọn họ tranh đoạt tài nguyên truyền thừa trong lâu đài băng, mọi người đã nhìn thấy tiểu đội này.

Lão giả áo bào tím lập tức giật mình, không ngờ thành viên của tiểu đội Nhị hoàng tử lại tới đây trước bọn họ.

Lúc này, ba vị Chuẩn Thánh Chủ vẫn lâm vào yếu thế, bị mấy chục đầu Hắc Phong Âm Quỷ bức ra đại sảnh, đồng thời, lại có thêm Hắc Phong Âm Quỷ cảnh giới Vương Giả, từ trong đại sảnh nhảy ra.

- Các vị đồng đạo, mục tiêu của chúng ta đều giống nhau, mau tới giúp chúng ta một tay, trong đại sảnh này chắc chắn có trọng bảo.

Cầm đầu là một lão giả râu dê, toàn thân bộc phát một tầng linh hồn Băng Diễm, đột nhiên hướng về phía sáu người, lên tiếng cầu cứu.

- Đại sảnh phía trước?

Ánh mắt lão giả áo bào tím chớp động.

Hắn vốn định rút đi, trở lại lối rẽ lúc trước, lựa chọn một thông đạo khác thử xem.

Dù sao thì tiểu đội của Nhị hoàng tử mặc dù chỉ có bốn người, nhưng thực lực chính thể thì lại mạnh hơn bọn họ.

- Lên đi, Ưng lão, trong đại sảnh phía trước, chắc chắn có bí mật.

Lão giả áo bào tím nhìn về phía Ưng lão.

Nếu như Ưng lão không muốn hỗ trợ, tiểu đội của hắn và đội ngũ cường hãn của Nhị hoàng tử thăm dò nơi này, nhất định sẽ gặp phải hạn chế rất lớn.

- Được.

Ưng lão nhìn về phía trước, nơi đó có một lối vào bị vô số Hắc Phong Âm Quỷ che chắn, lập tức đáp ứng.

- Triệu Phong, người cũng lấy ra Hắc Văn Độc Hạt đi!

Lão giả áo bào tím nhìn về phía Triệu Phong vẫn đang đứng ở phía sau.

Sau khi Ưng lão và lão giả áo bào tím gia nhập, thế công cường đại của sáu vị Chuẩn Thánh Chủ, dần dần áp bách Hắc Phong Âm Quỷ vào trong đại sảnh.

- Đa tạ các vị.

Trong lúc lão giả râu dê chiến đấu, cũng vội tỏ lòng biết ơn với ba người, đồng thời liếc nhìn Triệu Phong đánh giá.

Chỉ có cảnh giới Vương Giả, không ngờ có thể xâm nhập đến nơi này, hơn nữa còn bảo trì thần trí thanh tỉnh, quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Bỗng nhiên.

Trong lúc toàn bộ Hắc Phong Âm Quỷ đang chém giết, đột nhiên một trận gầm rú sợ hãi vang lên, tất cả run rẩy, sau đó hóa thành vô số đạo hắc ảnh, lui về phía sau, chạy đến một thông đạo khác.

- Ồ? Đều rút lui hết?

Lão giả râu dê cảm thấy có chút kỳ lạ.

- Trong đó có lẽ có Hắc Phong Âm Quỷ có linh trí tương đối cao, gặp phải đối thủ không địch nổi, sẽ lập tức rút đi.

Trong đội ngũ của lão giả râu dê, một tên thành viên cười lớn.

Khi tất cả Hắc Phong Âm Quỷ trong đại sảnh rút đi, toàn bộ diện mạo của tòa đại sảnh, liền lộ ra trước mặt mọi người.

Đây là một đại sảnh cổ xưa trống trải, tản mát khí tức tà dị tang thương cổ xưa.

Trên vách tường xung quanh đại sảnh, dày đặc vô số phù văn trận pháp phức tạp, bên trên phù văn còn thỉnh thoảng lóe lên ánh sáng.

Chính giữa trung tâm đại sảnh, có một trụ đá thanh đồng cực lớn, bên trên điêu khắc vô số cự thú dữ tợn, thậm chí còn có không ít chủng tộc cường đại trong truyền thuyết thần thoại, khí thế mênh mông bá đạo, khiến người khác nhìn qua một lần, cảnh tượng trước mắt liền sinh ra ảo giác, hăm nhập vào trong đó thật sâu.

- Kinh Khải.

Ứng lão vỗ một chưởng lên lưng Kinh Khải, ý chí linh hồn cường đại nhập vào, lay tỉnh hẳn lại.

- Trụ đá thanh đồng này thật là khủng khiếp.

Kinh Khải thở hổn hển, toàn thân ứa ra mồ hôi lạnh, nếu không phải Ứng lão kịp thời lay tỉnh hẳn, nói không chừng hẳn đã chế trong thế giới ảo giác kia rồi.

Triệu Phong cẩn thận tập trung nhìn hung thú bên trên trụ đá thanh đồng, cảm thấy những phù văn này rất giống với những chủng tộc Hồng Hoang trong trí nhớ của hắn, thậm chí càng chi tiết sống động hơn.

Mà bên trên trụ đá thanh đồng trước mặt mọi người, có một khối Hắc Thiết cực lớn, do vô số khối sắt nhỏ tạo thành, thuộc về một loại cơ quan nào đó.

Xung quanh trụ đá thanh đồng và khối Hắc Thiết, có vô số phù văn trận pháp bạch kim lập lòe ánh sáng, xem ra nó chính là đầu mối then chốt của toàn bộ trận pháp bên trong đại sảnh.

Mặt khác, tầng trận pháp bạch kim huyền diệu này, còn phát ra tác dụng như kết giới, nếu không phải có phù văn trận pháp này ngăn cách, cho dù là Chuẩn Thánh Chủ, chỉ cần liếc nhìn Hồng Hoang cự thú trên thạch bích, e rằng tâm thần sẽ lâm vào trong thế giới ảo giác Hồng Hoang mãnh thú, khó có thể tự kiềm chế được bản thân.

953. Chương 950: Bày Ra Thực Lực

Ba tiểu đội, tổng cộng mười người, nhất thời đứng lặng trước trụ đá thanh đồng, bầu không khí vô cùng tĩnh lặng.

- Đội ngũ của các người, có ai am hiểu trận pháp hoặc là “Thiên Cơ bí pháp” không?

Lão giả râu dê cười hỏi.

Mọi người đều cúi đầu không nói, hiển nhiên là không có.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, có một số truyền thừa, đều cần đại sư Trận Pháp hoặc là Cơ Quan, thì mới có thể công phá.

Nhưng dù sao thì số lượng cũng rất ít.

Mặc dù, cường giả ở nơi này, cũng từng trải qua nhiều loại trận pháp phức tạp khổng lồ tại những nơi nguy hiểm.

Nhưng so với trận pháp ở đại sảnh này, thì lại hoàn toàn không phải cùng một đẳng cấp.

Tin rằng, những Trận Pháp Sư tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, cũng không có mấy người có thể phá giải được cấm chế ở đại sảnh này.

- Chúng ta có thể phá hư trận pháp ở đây được không?

Trong đội ngũ của lão giả râu dê, một tên Chuẩn Thánh Chủ khẽ nói.

Mọi người đều trầm mặc.

Đối với một người bình thường hoàn toàn không biết gì về trận pháp, làm sao có thể biết có thể phá trận pháp hay không.

- Thử một lần xem, dùng công kích từ xa.

Lão giả áo bào tím suy nghĩ trong chốc lát, sau đó nói.

Trên thế gian này có rất nhiều trận pháp đều có khả năng cản trở, lúc công kích sẽ bị phản phệ trọng thương.

- Được.

Ứng lão cũng biểu thị đồng ý.

Liều mạng tiến sâu vào cấm địa, tìm được nơi kỳ dị này, nếu như không tìm hiểu ngọn ngành, mọi người quả thực không cam lòng.

Hiển nhiên, tất cả mọi người đều tán thành cách làm này.

Mọi người thương lượng xong, đều lui trở ra ngoài đại sảnh.

- Âm Chưởng.

Lão giả râu dê vận chuyển chân nguyên, một luồng lực lượng âm hàn hiện lên quanh người, sau đó đánh ra một chưởng huyền diệu.

Phốc...

Một cái thủ chưởng hàn băng trong suốt, mang theo một luồng kinh khí âm hàn, đánh thẳng lên phù văn trận pháp trên bề mặt trụ đá thanh đồng.

Thủ chưởng của lão giả râu dê phóng ra rất chậm, khoảnh khắc vừa đánh ra một chưởng này, lão giả râu dê cũng lập tức lùi về sau mấy bước.

Chưởng ảnh hàn băng, trực tiếp đánh lên phù văn trận pháp cực kỳ phức tạp.

Ầm...

Cùng lúc đó, vách tường bên cạnh mọi người, bỗng nhiên xuất hiện một cái thủ chưởng.

- Chuyện này... Làm sao có thể?

Lão giả râu dê lộ ra thần sắc kinh hãi, trái tim giật thót.

Nếu không phải hắn cực kỳ cẩn thận, e rằng đã bị chưởng phong cực kỳ mạnh mẽ của mình đánh trúng.

Khoảnh khắc công kích của hắn va chạm, hắn liền trực tiếp bị phản kích, thậm chí ngay cả một tia quỹ tích, cũng không nắm bắt được.

Triệu Phong ở phía sau, cũng thở gấp một phen.

Thông qua mắt trái, hắn có thể nhìn thấy rõ toàn bộ hình ảnh vừa rồi.

Lúc hắn quay chậm thời gian lại tới năm lần, mới mơ hồ bắt được một cái tàn ảnh, với quỹ tích tương tự bản ngược trở lại.

Mà lão giả áo bào tím từng trải phong phú, nên đã sớm lùi lại mấy bước, cho nên đạo chưởng phong này mới đánh lên vách tường.

Xem ra, kinh nghiệm và sự từng trải của lão bối, quả thật rất hữu hiệu, đây là thứ mà Triệu Phong hiện nay vẫn thiếu.

Những người còn lại cũng trợn trừng mắt, không thể tin nổi.

- Quả nhiên, không ngờ chí bảo như vậy lại hoàn toàn vô duyên với chúng ta.

Ưng lão thở dài.

Từ cảnh tượng vừa rồi, liền có thể phán đoán được, trận pháp ở đây, đã vượt qua cấp độ Huyền Quang Cảnh rồi.

- Các người xem... Trên vách tường kia.

Kinh Khải bỗng nhiên thốt lên kinh ngạc.

Ánh mắt của mọi người đều di chuyển từ trận pháp trên trụ đá thanh đồng, đến dấu vết thủ chưởng trên vách tường.

Chỉ thấy ở trên dấu thủ chưởng đó, có một vết nứt cực nhỏ.

Đây là?

Mắt trái của Triệu Phong thông qua vết nứt, có thể nhìn thấy rõ ràng tình huống bên trong, vẻ mặt đột nhiên biến đổi.

- Khí tức Thứ Thần Tinh?

Lão giả áo bào tím thoáng nhếch mũi, sau đó khẳng định.

- Mọi người cùng nhau công kích vách tường này.

Trên mặt lão giả râu dê cũng lộ vẻ kinh hãi.

Không thể đoạt chí bảo được trận pháp che chở, nhưng có thể thu hoạch được những đồ vật khác, như vậy cũng tốt rồi.

Rầm rầm rầm...

Nhất thời, quyền ảnh chưởng phong, băng hỏa lôi, đồng loạt đánh về phía vách tường.

Ầm...

Dưới sự hợp lực công kích của mọi người, vách tường liền ầm ầm vỡ nát.

Phốc...

Đột nhiên, một luồng lực lượng Phong Lôi cực nóng xuất hiện sau lưng mọi người.

Sau lưng Triệu Phong, một đôi Xích Lôi Quang Dực, bỗng nhiên ngưng tụ mà thành, khí tức Viêm Lôi cường hãn, chấn cho ba tên Đại Đế còn lại đều lùi về sau mấy bước.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một trận gió, giành trước xông lên, trực tiếp bay đến bên cạnh vách tường.

- Triệu Phong, làm sao có thể?

Lão giả áo bào tím vừa kinh vừa sợ.

Thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra lúc này, hầu như đã vượt qua cấp bậc Đại Đế trong lăng mộ Hoàng tộc.

Không ngờ, cả chặng đường này, hắn lại ẩn giấu sâu như thế, ngay cả bản thân cũng không phát hiện ra.

Mà bây giờ, Triệu Phong bại lộ thực lực, làm người đầu tiên xông vào, hiển nhiên đã phát hiện có bảo vật gì đó.

Vụt vụt vụt...

Sau Triệu Phong, các Chuẩn Thánh Chủ cũng tiến vào trong vách tường.

- Tên Triệu Phong này, quả nhiên rất mạnh.

Tên Đại Đế trẻ tuổi trong đội ngũ của lão giả áo bào tím, không khỏi kinh hãi.

Từ Tiểu Thế Giới truyền thừa lúc trước, hắn đã mơ hồ phát hiện ra điều này, khi đó, Lôi Thông và Triệu Phong giao thủ trong giây lát, không ngờ lại chịu thiệt.

Lôi Thông là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, thực lực chân chính, có thể so với Thánh Chủ bình thường.

Ba vị Đại Đế cũng không cam lòng yếu thế, cũng nhanh chóng xông vào.

- Đây là?

Một vị Chuẩn Thánh Chủ lập tức đứng ngậy ra tại chỗ.

Chỉ thấy toàn bộ không gian này, tràn ngập một luồng khí tức Thái Cổ, khiến cho cả đám không khỏi rung động, cảm thấy ngọt ngào khó thở.

Không gian xung quanh lấp lánh đủ loại mảnh vỡ, khoáng thạch, Thứ Thần Tinh, tỏa ra hào quang chói mắt, chiếu sáng cả một vùng không gian.

Mà những thứ này, lại tùy tiện rơi vãi trên mặt đất, khiến người ta có cảm giác như là rác rưởi đầy đất.

- Đây là... Thần Văn Thiết, Thiên Tinh Hỏa Quang, Tử Kim Tiên Ngọc...

Một vài lão bối ở đây, cũng chỉ có thể nhận ra được một vài loại vật phẩm, toàn thân đều khẽ run, kích động vô cùng.

Những mảnh vỡ hoặc khoáng thạch luyện khí này, chỉ tùy tiện một hai thứ truyền ra ngoài, e rằng cũng có thể đẩy lên một hồi tranh đoạt giữa các Tông phái Tam Tinh, Tứ Tinh.

Những thứ như Thần Văn Thiết, thậm chí còn bị Đại Càn Hoàng tộc cất giấu cực kỳ thận trọng.

Mà đại đa số những vật phẩm còn lại, thậm chí bọn họ còn chưa từng gặp, ví dụ như da thú màu nâu hoặc là những lọ thuốc không biết tên.

- Nhanh đoạt.

Nhất thời, tên Chuẩn Thánh Chủ đó cũng quăng đi cái tư thái cao cao tại thượng hàng ngày, vội vàng đem toàn bộ vật phẩm trên mặt đất nhét vào trong không gian trữ vật.

Nhiều bảo bối như vậy, chỉ cần ba tên Đại Đế đến sau tùy ý thu lấy vài thứ, cũng đủ cảm thấy chuyến này đi không uổng công rồi.

Rất nhanh, toàn bộ vật phẩm trong không gian này, đã bị cướp đoạt sạch sẽ, ngay cả cận bã cũng không dư thừa.

- Triệu Phong, hãy giao ra một nửa những thứ mà ngươi vừa đoạt được ra đây!

Lão giả áo bào tím đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong, khí thế mạnh mẽ hoàn toàn bộc phát, ép thẳng tới trước.

Nhất thời, Lôi Thông và tên Đại Đế còn lại cũng vội chạy tới.

Đối diện với uy áp to lớn của lão giả áo bào tím, vẻ mặt Triệu Phong vẫn trấn định tự nhiên, lúc nhìn về phía lão giả áo bào tím, ánh mắt vẫn bình thản.

- Đây là ý gì? Chúng ta đã giao kèo, ai tới trước thì thuộc về người đó.

Ứng lão lập tức đứng ra.

- Hừ, lúc hai tiểu đội chúng ta liên thủ, hắc hắc giấu thực lực, để chúng ta làm tay sai tiên phong, bây giờ chỉ bảo hắc giao ra một nửa mà thôi.

Ánh mắt lão giả áo bào tím chột lóe.

Hắc vừa rồi đã mơ hồ nhìn thấy Triệu Phong thu lấy một khối Thần Tinh.

Thần Tinh chứ không phải Thứ Thần Tinh.

Đây chính là sức mạnh kết tinh của Thiên Giai Thần Vị, cũng là Thần Linh Vực.

- Tiểu bối, cảnh giới của ngươi chỉ là Vương Giả, liệu có thể gánh nổi những vật phẩm quý giá này chẳng?

Lúc này, lão giả râu dê cũng mỉm cười đi tới.

Triệu Phong là người đầu tiên xông vào, có thu được trân bảo có giá trị hay không, không cần nói cũng biết.

Mặc dù đối phương có thể dùng trận pháp rời đi, nhưng nếu bây giờ ép hắc dùng trận pháp Hộ Long Ngọc, thì lần sau hắc sẽ không thể chạy thoát được.

Sắc mặt Ứng lão thoáng trầm xuống, không ngờ ngay cả lão giả râu dê cũng chen chân tham dự.

Ứng lão không hề e ngại tiểu đội của lão giả áo bào tím, nhưng nếu thêm đội ngũ của lão giả râu dê, cũng có nghĩa là sẽ có ba tên Chuẩn Thánh Chủ gia nhập, mà thực lực của mỗi tên Thánh Chủ, đều vượt xa lão giả áo bào tím.

Nếu như thật sự không có cách nào, e rằng chỉ có thể sử dụng trận pháp trong Hộ Long Ngọc để rời đi, Triệu Phong nắm giữ Mê Không Giới, hắc là cũng có thể đào tẩu.

Được nhiều trân bảo, khoáng thạch như vậy, cũng không uống công chuyển này rồi.

- Hừ, thật mà Triệu mỗ đã ăn, còn chưa từng nhổ ra bao giờ.

Triệu Phong khinh thường cười.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt lão giả áo bào tím và lão giả râu dê đều đột biến, những người còn lại, cũng đều trợn trừng hai mắt.

- Tiểu bối ngông cuồng, ngươi không có thói quen nhổ ra, thì ta sẽ dạy ngươi phải nhổ như thế nào.

Sắc mặt lão giả áo bào tím tái mét, chân nguyên màu tím bắt đầu vận chuyển.

- Dừng tay!

Ứng lão vội quát.

Phốc...

Lão giả râu dê liền trực tiếp xuất hiện trước mặt Ứng lão, ra tay ngăn cản.

- Thánh Lôi Bá Thể

Triệu Phong bước ra một bước, thân thể đột nhiên khuếch trương, toàn thân tản mát thể phách lôi văn rực rỡ, uy thế Thánh Lôi Thể tầng thứ năm cực hạn, nhất thời bộc phát.

Ầm...

Lão giả áo bào tím đang vận chuyển chân nguyên, nhất thời bị gián đoạn, khí huyết trong cơ thể sôi trào, suýt nữa hộc máu.

Mà tên Đại Đế trẻ tuổi bên cạnh hắc thì trực tiếp ngã xuống đất, toàn thân run rẩy, ngay cả đứng dậy cũng không nổi.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắc sao?

Sắc mặt Lôi Thông có chút vận vẹo, hiển nhiên cũng không dễ chịu lắm.

Đội ngũ thành viên của lão giả râu dê, cũng giật mình một phen.

Áp lực thể phách mà Triệu Phong bày ra lúc này, cho dù bọn họ ở khoảng cách xa, vẫn cảm thấy toàn thân đột nhiên nặng nề, huyết dịch gần như ngưng trệ.

- Hừ, Triệu Phong, hôm nay nếu người không giao ra một nửa bảo vật, vậy thì ta sẽ khiến cho toàn bộ tiểu đội của người đều phải sử dụng Truyền Tống Trận để rời đi.

Lão giả áo bào tím vừa kinh vừa sợ.

Cho dù Triệu Phong tu luyện công pháp Luyện Thể cao thâm, nhưng dù sao cũng chỉ là Vương Giả. Chỉ là một Vương Giả cũng dám phản kháng uy nghiêm của hắn, thật sự là không thể tha thứ.

- Triệu Phong, người hãy giao ra một phần ba đi.

Kinh Khải ở bên cạnh lộ vẻ kinh hoảng, đối diện với sự áp bách từ tiểu đội của Nhị hoàng tử và lão giả áo bào tím, hắn thậm chí ngay cả hô hấp cũng cực kỳ khó khăn.

- Muốn chết!

Lôi văn trên Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đột nhiên tràn ra, vận chuyển Viêm Phong Lôi, trực tiếp đánh tới một quyền.

Thánh Lôi Thể Phách trấn áp bốn phía, xen lẫn Viêm Phong Lôi hủy diệt bạo liệt, giống như một trận Lôi Viêm Phong Bạo nổ vang, ép tới lão giả áo bào tím.

Trận pháp trong đại sảnh không thể phá giải được, chuyển thăm dò Hắc Phong Cốc đến đây là kết thúc, cũng chính là lúc để giải quyết rồi.

- Cái gì?

Lão giả áo bào tím vụn vụn lần không ngờ rằng Triệu Phong lại dám chủ động xuất kích.

Mà một quyền này, mang theo uy năng Lôi Viêm cực lớn, khiến cho hắn trong nháy mắt cảm nhận được nguy cơ sống còn mãnh liệt.

Phốc...

Trên tay lão giả áo bào tím trực tiếp xuất hiện một tấm khiên màu xanh lam.

Ầm...

Một quyền của Triệu Phong, trực tiếp nện lên tấm khiên màu xanh lam, Viêm Hỏa Phong Bạo kinh thiên, trực tiếp nổ tung.

Rắc rắc...

Tấm khiên nhất thời xuất hiện một loạt vết nứt, ầm ầm nổ tung, lão giả áo bào tím lập tức lùi về sau mấy chục bước, hai tay tê dại run rẩy.

- Làm sao có thể, chỉ là một tên Vương Giả, làm sao có thể có được sức mạnh kinh khủng như thế?

Lão giả áo bào tím không thôi, quang thuẫn của hắn, không ngờ lại bị trực tiếp phá nát.

Mất thấy tình cảnh này, tất cả mọi người đều ngây ra tại chỗ.

Triệu Phong chỉ dựa vào sức mạnh thể phách, không ngờ có thể sánh ngang với Chuẩn Thánh Chủ.

- Giao ra toàn bộ bảo vật, nếu không thì dùng Truyền Tống Trận cút đi!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn lạnh nhạt, chậm rãi đi thẳng tới chỗ lão giả áo bào tím.

- Ha ha, mặc dù Khương mỗ đến chậm, nhưng có lẽ cũng có thể phân được một ít bảo vật a.

Tại lối ra vào, có một tiếng cười lớn vang lên, kèm theo đó là một luồng lực lượng cực hàn tràn ngập...

954. Chương 951: Bảo Quang Tái Hiện

- Ha ha, mặc dù Khương mỗ đến chậm, nhưng có lẽ cũng có thể phân được một ít bảo vật a.

Tại lối ra vào, có một tiếng cười lớn vang lên, kèm theo đó là một luồng lực lượng cực hàn tràn ngập.

Thế cục phát triển quá nhanh, mọi người vừa rồi còn đang khiếp sợ trước thực lực của Triệu Phong, lại đột nhiên cảm thấy có vài luồng khí tức mạnh mẽ, từ phía trên ép xuống.

- Là Khương Hào.

Gương mặt lão giả râu dê lập tức chấn động.

Khương Hào chính là người của Khương gia trong Bát đại thế gia, là thiên tài tuyệt đỉnh đã thức tỉnh sức mạnh huyết mạch.

Đều là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, nhưng thực lực tổng hợp của Khương Hào, lại vượt xa lão giả râu dê rất nhiều, so với Thánh Chủ bình thường còn mạnh hơn.

- Là tiểu đội của Thất hoàng tử.

Lôi Thông liền cảm thấy trong lòng nặng nề.

Trong thí luyện Thái Tử, Khương gia chính là thế lực đứng sau Thất hoàng tử.

Thất hoàng tử trong lần thí luyện Thái Tử lần này, thực lực tổng hợp xếp tại vị thứ ba trong những ứng cử viên hàng đầu.

Đi cùng Khương Hào là ba vị Chuẩn Thánh Chủ, khí tức của mỗi một người, đều không phân cao thấp với lão giả râu dê.

Ba tiểu đội ở đây, mặc dù vừa rồi đã có xu thế tan rã, nhưng đối diện với tình huống trước mắt, lập tức đứng cùng một chiến tuyến.

Thế nhưng, chỉ có hai người lão giả áo bào tím và Triệu Phong là vẫn trong tình trạng giằng co.

- Triệu Phong, trước tiên dừng tay, bây giờ tiểu đội ba người chúng ta tạm thời liên hợp lại đã.

Kinh Khải vội vàng truyền âm với Triệu Phong.

Mặc dù hấn khiếp sợ thực lực chân chính của Triệu Phong, nhưng cho dù thế phách phòng ngự của Triệu Phong kinh người, thậm chí có thể so với Chuẩn Thánh Chủ, nhưng cũng không thể là đối thủ của Khương Hào.

Huyết mạch Băng Ma của Khương gia, chính là huyết mạch hiếm có xếp thứ hai mươi trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, tỉ lệ thức tỉnh rất thấp.

Khương Hào tuyệt đối là tồn tại vô địch dưới Thánh Chủ của Khương gia, cho dù là Thánh Chủ bình thường, cũng chưa chắc là đối thủ của Khương Hào.

- Triệu Phong, trước tiên chúng ta ngừng tay, Khương Hào này chính là thiên tài tuyệt đỉnh lão bối của Khương gia, thân mang huyết mạch Băng Ma.

Con mắt lão giả áo bào tím khẽ đảo, lập tức truyền âm.

Bản thân vừa thể nghiệm một quyền của Triệu Phong, lão giả áo bào tím lập tức biết rõ, bản thân tuyệt đối không thể là đối thủ của Triệu Phong.

Mà Khương Hào đến, lại vừa vặn giúp hấn có cơ đình chiến.

Đợi khi Triệu Phong không chú ý, liền âm thầm trốn đi, trong cảm địa Hắc Phong Cốc, linh thức ngũ quan đều bị hạn chế, cho dù Triệu Phong có muốn tìm hấn, thì cũng khó như lên trời.

- Khương Hào?

Triệu Phong nghiêng người quan sát nam tử tóc bạc tuấn lãng phía trước.

Nhớ tới lúc còn ở trong Không Gian Thần Huyền, Triệu Phong cũng từng tiếp xúc với người của Khương gia, kỷ ức đậm nhất lúc đó chính là Khương Thần.

Khi đó Khương Thần cũng không phải tầm thường, nhưng so với Khương Hào trước mặt, quả thực là cách biệt một trời một vực.

- Người là Triệu Phong?

Ánh mắt Khương Hào lạnh lẽo như băng, nhìn về phía Triệu Phong với vẻ hứng thú.

Chuyện trong Không Gian Thần Huyền, hắn đã từng nghe đệ tử trong gia tộc thảo luận, ân oán giữa đám tiểu bối, hắn tất nhiên sẽ không quan tâm.

Chẳng qua, hắn lại cảm thấy hứng thú với Triệu Phong này.

Chỉ là cảnh giới Vương Giả, không ngờ lại dám xâm nhập vào trung tâm cấm địa Hắc Phong Cốc.

Đổi lại là Vương Giả bình thường khác, e rằng đã bị Hắc Ám Âm Phong ăn mòn gần như không còn, hóa thành Hắc Phong Âm Quỷ rồi.

Hơn nữa, hiện nay tên Chuẩn Thánh Chủ đối đầu với Triệu Phong, lại đang rơi vào hạ phong.

Cảnh giới Vương Giả lại nắm giữ thực lực Chuẩn Thánh Chủ, điều này quả thật là không bình thường.

- Người muốn chia bảo vật?

Triệu Phong không quan tâm đến lời nói của Khương Hào mà hỏi ngược lại.

Khương Hào có chút kinh ngạc, nhìn về phía Triệu Phong, cười nói:

- Đúng, là khônO

Từng đạo cự quyền Kim Lôi đan xen, giống như Lôi Sơn, áp bách mà đến.

Trong mỗi một quyền, đều ẩn chứa Huyền thuật Hồn đạo tuyệt cường.

Ngay lập tức, đám Hắc Phong Âm Quỷ đông nghịt, liền dần dần giảm tốc độ.

Triệu Phong không muốn giết đám Hắc Phong Âm Quỷ này, chỉ vận dụng Huyền Thành Linh Vực, khiến cho chúng mất đi phương hướng mà thôi.

- Khắc khắc, lão già, giao thân thể của ngươi cho ta mượn đi!

Lúc Triệu Phong đang công kích, trong đoàn gió lốc đông nghịt đen kịt, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đột nhiên nhảy ra, phóng tới chỗ Ứng lão.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Không ngờ rằng ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, lại từ bỏ việc đoạt xá một tên Vương Giả như hắn, mà đuổi ma trảo về phía Ứng lão.

Tạo nghệ linh hồn của Ứng lão mặc dù khá cao, nhưng khẳng định không phải là đối thủ của ý chí Thánh Chủ bị tà hóa này.

- Cái gì?

Lúc này Ứng lão đang chạy trốn, lại trực tiếp bị ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đuổi theo.

Một luồng áp bách linh hồn tà sát cường đại, lập tức ập tới, khiến cho toàn thân Ứng lão trì trệ, áp lực linh hồn khiến hắn hít thở không thông, thân thể như rơi vào hầm băng.

Ngay lập tức, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, liền muốn chui vào thân thể Ứng lão.

- Thần... Máu... Ngưng... Thì!

Triệu Phong ở cách đó không xa, trong Kim Đồng, chợt dâng lên một luồng Đồng lực tím vàng kim người.

Trong khoảnh khắc.

Trong mắt trái xuất hiện một vòng xoáy tím vàng sâu không thấy đáy, giống như một vực sâu kéo dài vô hạn, sương mù lượn lờ.

Trong mơ hồ, một luồng lực lượng cấm kỵ linh hồn, bao phủ toàn bộ những nơi mà mắt trái của Triệu Phong quét qua.

- Sao có thể như vậy?

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, lập tức cảm thấy một luồng lực hút cường đại, kéo nó về hướng đó.

Mà Ứng lão ở gần ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cũng cảm thấy một luồng lực hút linh hồn khủng bố, khiến linh hồn của hắn, phảng phất như muốn thoát ly ra khỏi cơ thể.

- Đồng thuật thật là khủng khiếp.

Tâm thần Ứng lão run lên, vội vàng thoát ly phạm vi ánh mắt của Triệu Phong, cấp tốc bỏ chạy.

Hắn biết Triệu Phong đang hạn chế ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, là để cho hắn có cơ hội chạy trước.

- Đáng giận, tên tiểu bối này.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cảm thấy vô cùng phẫn nộ và bất lực, không ngừng gào rú.

Toàn thân nó gần như đều là ý chí linh hồn, ngay cả một chút sức lực cũng không có, nhanh chóng bị Triệu Phong hút về.

Nếu như Triệu Phong rút linh hồn của thường nhân ra khỏi cơ thể, linh hồn của hắn còn có thể dựa vào nhục thân mà giãy dụa một phen.

Nhưng linh hồn thể thuần túy, dưới Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong tập trung, sức chống cự lại cực kỳ yếu ớt.

Cho dù là vậy, nhưng nếu ý chí Thánh Chủ bị tà hóa ra sức giãy dụa, thì Triệu Phong cũng rất khó có thể hút nó vào trong không gian mắt trái.

Chỉ có thể nói là bản thân ý chí Thánh Chủ bị tà hóa này rất cường đại, dục vọng cầu sinh cực kỳ điên cuồng, sức phản kháng mạnh mẽ chưa từng có.

- Thả ta ra!

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa điên cuồng gào thét, nhưng lại không thể điều khiển được bản thân, không cách nào tiến thêm được nửa bước.

Thậm chí, hắn còn mơ hồ nhìn thấy trước mắt là một tòa cổ thành mê huyền, cảnh tượng trước mắt bắt đầu hỗn loạn.

- Phương pháp rút hồn của tên tiểu tử này, không ngờ còn ẩn chứa kỹ xảo Huyền đạo.

Trong lòng ý chí Thánh Chủ bị tà hóa sợ hãi vô cùng.

- Thả ta ra, tiểu tử, ta đáp ứng người sẽ không đoạt xá đồng bạn của người.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đã cảm thấy ý thức của bản thân dần trở nên mơ hồ, gần như bị một luồng tà niệm hoàn toàn thay thế.

Nếu như tiếp tục giằng co, cuối cùng chịu thiệt vẫn là nó.

Bởi vậy, nó chỉ có thể bỏ gần tìm xa, từ bỏ Ứng lão và Triệu Phong, tìm kiếm những người còn sống khác, cố gắng tìm một đường sinh cơ.

Triệu Phong thấy Ứng lão đã phi độn rất xa, liền đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị.

Thu lấy linh hồn cấp độ càng cao, tiêu hao lại càng lớn, mà lúc này, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa giãy dụa cực kỳ điên cuồng, rất khó có thể thu lấy nó.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Vụt...

Triệu Phong hóa thành một đạo Xích Diệt Phong Lôi, cấp tốc bay ra khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc.

Bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc.

Ứng lão vừa thoát ra khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc u ám, lập tức cảm thấy toàn thân nhẹ nhõm.

- Cửu hoàng tử, đi mau!

Ứng lão chạy thẳng tới chỗ Cửu hoàng tử đang ẩn nấp.

- Ứng lão, Triệu Phong và Kinh Khải đâu?

Cửu hoàng tử vẫn một mực ở bên ngoài dò xét tình huống cấm địa Hắc Phong Cốc, từ đầu đến cuối chỉ cảm thấy cực kỳ quỷ dị.

Những tiểu đội tiến vào trong đó, trước mắt chưa có người nào đi ra, mà Hắc Ám Âm Phong bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, cũng đang nhanh chóng khôi phục lại như cũ.

Lúc này thấy Ứng lão đi ra, hắn mới thả lỏng tinh thần, nhưng không nhìn thấy những người khác, trái tim của Cửu hoàng tử lại nhảy lên tới tận cổ.

- Chúng ta đi mau, Triệu Phong rất nhanh sẽ đuổi kịp!

Ứng lão vội vàng thúc dục, sau đó mang theo hai người bỏ chạy.

Ứng lão tin chắc, cho dù là Triệu Phong, cũng không có khả năng tiêu diệt ý chí Thánh Chủ bị tà hóa.

Hắn mạo hiểm nguy cơ ngăn cản ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, chính là vì để cho Ứng lão đi trước, thuận tiện dẫn Chu Tổ Nhi và Cửu hoàng tử rời đi.

Bằng không, nếu như ý chí Thánh Chủ bị tà hóa đó xông tới, Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi sẽ trở thành những tấm bia thịt tốt nhất.

Lúc đó cho dù Triệu Phong có bản lĩnh, cũng không có khả năng cùng lúc bảo vệ ba người bọn họ.

Sau khi ba người rời đi được chốc lát, Triệu Phong liền từ trong cấm địa Hắc Phong Cốc xông ra.

Mắt trái của hắn, trực tiếp nhìn thấy ba người Ứng lão đang đào tẩu, liền đuổi theo hướng đó.

Cùng lúc đó...

Bên ngoài cấm địa Hắc Phong Cốc mấy ngàn dặm, tiểu đội bốn người hắc bào nhân cũng đang cấp tốc chạy đến.

- Hắc Bào tiền bối, phía trước là cấm địa Hắc Phong Cốc.

Một tên thành viên sau khi phát hiện ra phương hướng mục tiêu của hắc bào nhân, trong lòng vô cùng sợ hãi, liền vội vàng nhắc nhở.

Chẳng lẽ hắc bào nhân muốn dẫn bọn hắn đi vào cấm địa để tìm kiếm tài nguyên truyền thừa?

Nhưng cho dù là cơ duyên trong cấm địa vô hạn, thì bọn hắn cũng không có mạng mà lấy.

Hành động và tư duy của hắc bào nhân, hoàn toàn trái ngược với người thường, quả thật không thể nắm bắt được.

Hai gã thành viên còn lại, cũng lập tức lộ ra ánh mắt hoảng sợ.

- Triệu Phong!

Bỗng nhiên, trong thân thể hắc bào nhân, chợt phát ra một thanh âm âm trầm mà hưng phấn.

Vụt...

Hắc bào nhân lập tức hóa thành một đoàn hắc ảnh bay đi, cấp tốc lao tới cấm địa Hắc Phong Cốc.

957. Chương 954: Trung Tâm

Triệu Phong vừa rời khỏi cấm địa Hắc Phong Cốc, một khắc sau, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, cũng trực tiếp xông ra.

- Đáng giận, trong Hắc Phong Cốc, không ngờ lại không có người.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa có chút bối rối, ý thức của hắn đã xuất hiện dấu hiệu hỗn loạn, ý chí linh hồn của bản thân trở nên mờ nhạt, hiện nay đã có tới chín phần bị hắc hóa, trở thành tồn tại tương tự như thân thể của Hắc Phong Âm Quý.

- Có người tới.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa giống như bắt được cọng cỏ cứu mạng, toàn thân hưng phấn đến run rẩy, liều mạng lao về phía hắc ảnh vừa xuất hiện ở phía xa.

- Khắc khắc, giao thân thể của người... Cho ta!

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa trực tiếp đánh về phía hắc bào nhân đang phi hành.

- Ồ?

Hắc bào nhân từ xa chạy đến, thần sắc khê biến đổi.

Đây là thứ gì?

- Hừ!

Cảm nhận được địch ý của đối phương, hắc bào nhân hừ lạnh một tiếng, không hề sợ hãi chút nào, trực tiếp đánh tới đoàn ý chí linh hồn màu đen này.

Phốc...

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa lập tức xông vào trong cơ thể hắc bào nhân.

Ầm...

Không lâu sau, ý chí Thánh Chủ bị tà hóa liền hét thảm một tiếng, từ trong cơ thể hắc bào nhân bay ra, lực lượng trong thân thể dần bị xói mòn.

- Người... Đây không phải là thân hình nhân loại.

Ý chí Thánh Chủ bị tà hóa kinh hãi rú lên.

Khoảnh khắc hần vừa lao vào thân hình hắc bào nhân, liền bị một luồng khí tức khủng bố tuyệt luân vô cùng cường hãn, trực tiếp chấn ra.

Luồng lực lượng to lớn mà cường đại này, thậm chí còn vượt qua cả chủ nhân của hần khi còn sống.

Trong đó ẩn chứa quy tắc áo nghĩa, khiến hần hoàn toàn không thể nhìn thấu.

- Làm sao có thể? Lực... Lượng... Cường đại... Như thế...

Thần trí của ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, đã triệt để mơ hồ, lảo đảo một chuỗi những câu chữ đứt đoạn không rõ.

Phốc...

Thân thể của nó đã bị hắc hóa toàn bộ, biến thành một đầu Hắc Phong Âm Quỷ cực lớn, toàn thân bộc phát ra tà khí hung tàn.

Grào...

Hắc Phong Âm Quỷ cấp Thánh Chủ, hóa thành một đạo phong nhân Âm Sát đen kịt khổng lồ, phóng tới hắc bào nhân.

- Tử Vong Ngưng Thệ!

Âm thanh lạnh lẽo như băng, kèm theo một luồng ý chí Tử Vong thông thiên triệt địa, từ trong cơ thể hắc bào nhân phát ra.

Những nơi ánh mắt hần đi qua, thiên địa đều trở nên u ám, hoa cỏ héo rũ, triệt để mất đi sinh cơ.

Hắc Phong Âm Quỷ cực lớn trước mắt hần, lập tức bị luồng lực lượng cấm kỵ này bao trùm, bị giam cầm tại chỗ.

Grào...

Hắc Phong Âm Quỷ lộ ra vẻ mặt sợ hãi, không ngừng gầm rú gào thét.

Chỉ thấy, lực lượng Âm Sát tà ác bên ngoài Hắc Phong Âm Quỷ, đang dần dần tiêu tán.

Đối diện với áo nghĩa Tử Vong, sinh cơ đều bị diệt sạch, tất cả vật chất đều chậm rãi biến mất, đây chính là lực lượng cuối cùng trong thiên địa, không thể nghịch chuyển.

Lúc này, vài tên thành viên trong tiểu đội của hắc bào nhân, cũng đã đuổi tới.

Ngay lập tức, một luồng bóng ma tử vong bao trùm lấy tâm linh của ba người, một luồng lực lượng mạnh mẽ không thể trái nghịch, dường như đang cướp đoạt tất cả mọi thứ của bọn hần.

- Áo nghĩa... Tử Vong!

- Mau lùi về phía sau!

- Đây là thực lực của Hắc Bào tiền bối?

Ba tên thành viên nhanh chóng lui lại phía sau, đồng loạt hít sâu một hơi.

Đây chỉ là một tia dư uy áo nghĩa Tử Vong của hắc bào nhân, không ngờ lại khủng bố đến mức này, khiến bọn hắn đều không dám tới gần.

Thậm chí, bọn hắn còn cảm thấy sinh cơ trong cơ thể, đang dần biến mất, kể cả tuổi thọ linh hồn.

Phốc...

Lực lượng Hắc Phong Âm Quỷ dần suy yếu, trong cơ thể Hắc Phong Âm Quỷ bay ra một luồng hư ảnh linh hồn cực kỳ mơ nhạt, giống như bị kéo ra.

- Người là... Hậu duệ của Thần Mâu!

Đoàn hư ảnh linh hồn này, chính là ý chí Thánh Chủ trước kia.

Hắn không ngờ rằng bản thân sau khi biến thành Hắc Phong Âm Quỷ, còn có thể khôi phục lại ý thức.

Thế nhưng, cuối cùng vẫn không tránh được cái chết.

Vụt...

Ý chí Thánh Chủ mờ nhạt, dưới sự bao trùm của áo nghĩa Tử Vong, không những suy yếu, mà còn dần dần già đi, sau đó trực tiếp bị hút vào trong tấm hắc bào.

Đồng thời, đoàn vật chất màu đen trước mặt, cũng hóa thành một đoàn Âm Sát khí, dung nhập vào hư không.

Một lát sau, hắc bào nhân nhìn về phía mảnh cấm địa hắc ám trước mặt, lại quay người rời đi.

- Hắc Bào tiền bối, bây giờ chúng ta đi đâu?

Một tên thành viên lập tức tiến lên cười nhạo.

Hiện nay, hắn cuối cùng đã biết tại sao hắc bào nhân lại trở thành người dẫn đội.

Với thực lực của hắc bào nhân, cho dù là Thánh Chủ bình thường, cũng chỉ có một con đường chết.

- Đi trung tâm!

Hắc bào nhân trả lời rất đơn giản.

Sau đó, tất cả mọi người đã biến mất khỏi Hắc Phong Cốc.

Không người nào phát hiện, ở sâu bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc, trong mơ hồ, có một trận cười gian vang lên.

- Ha ha, không uổng công ta lãng phí hai phần khí bốn nguyên, hấp thu những bộ huyết nhục cấp thấp này, có lẽ cũng đủ rồi...

....

- Triệu Phong đến rồi!

Ba người Cửu hoàng tử đang phi độn, chợt nhìn thấy một đoàn Xích Diệt Phong Lô sau lưng, liền ngừng lại.

- Không có việc gì là tốt rồi.

Sắc mặt Ưng lão có chút xấu hổ.

Thân là người lĩnh đội, cuối cùng lại để Triệu Phong kiềm chế ý chí Thánh Chủ bị tà hóa, còn bản thân thì chạy trước.

Cũng may là Triệu Phong có thể bình yên trở về.

- Trước hết chúng ta tìm một chỗ thương nghị, xem làm thế nào cứu được Kinh Khải.

Sắc mặt Ứng lão trầm xuống, mặc dù thực lực của Kinh Khải không được tốt lắm, nhưng hẳn dù sao cũng là thành viên chiến đấu chủ lực trong đội ngũ, không thể cứ như vậy mà tổn thất được.

Không lâu sau, mọi người lại đi tới một nơi dưới vách núi.

Vụt...

Ứng lão thả Kinh Khải từ trong Tiểu Thế Giới ra.

Toàn thân Kinh Khải lúc này là một màu đen, khí tức Âm Sát vô hình, mơ hồ tiết ra ngoài.

- Bị khí Âm Sát ăn mòn, còn bị một luồng lực lượng linh hồn cường đại, ảnh hưởng tới tâm tính.

Chu Tổ Nhi liếc qua vài lần, lập tức đưa ra phán đoán.

Triệu Phong thoáng sững sờ, chỉ liếc chìn vài lần cũng có thể nhận ra, y thuật của nàng quả nhiên không đơn giản.

Đổi lại là Triệu Phong, ít nhất cũng phải dùng lực lượng linh hồn cảm nhận một phen, hoặc là sử dụng năng lực của mắt trái.

- Không sai, chính là như vậy, ngươi có biện pháp nào trị liệu không?

Ứng lão khẽ gật đầu, hẳn cũng tương đối hiểu rõ y thuật của Chu Tổ Nhi.

- Khí Âm Sát, có thể khu trừ trị liệu, nhưng trong linh hồn của hắn, còn lưu lại một luồng lực lượng linh hồn thần bí, rất khó khu trừ.

Chu Tổ Nhi suy nghĩ một chút, liền cho ra đáp án.

Lúc này, Kinh Khải đã khôi phục ý thức, đôi mắt mê man từ từ mở ra.

- A... Ứng lão, chúng ta đã thoát ra rồi sao?

Kinh Khải bật dậy, nhìn xung quanh một lượt.

- Haizz, đáng tiếc là nơi chôn giấu chí bảo có Yêu Linh thủ hộ.

Kinh Khải vẫn lưu luyến không quên đối với chí bảo trong Hắc Phong Cốc.

Mọi người nhìn Kinh Khải, thoáng im lặng, suýt nữa phải chết trong Hắc Phong Cốc rồi, không ngờ hắn vẫn còn nhớ đến chí bảo.

Hơn nữa Ứng lão và Triệu Phong còn phải mạo hiểm tính mạng, cứu hắn ra ngoài, vậy mà ngay cả một chút lòng biết ơn cũng không có.

- Ngoài ra, tâm tính của hắn cũng đã bị biến chất quá nhiều, cho dù có thể khu trừ được lực lượng linh hồn thần bí, thì cũng không bảo đảm có thể khiến cho hắn trở lại thành Kinh Khải trước kia.

Chu Tổ Nhi nhìn Kinh Khải một lúc, sau đó lại bổ sung thêm một câu.

- Chu Tổ Nhi, ngươi nói ta ư?

Thần sắc Kinh Khải đột nhiên thay đổi, ánh mắt trở nên âm trầm.

Bầu không khí xung quanh, lập tức trở nên yên tĩnh.

Chu Tổ Nhi, trước hết ngươi hãy khu trừ khí Âm Sát trong cơ thể hắn ra đã.

Ứng lão nhìn Kinh Khải một cách xa lạ, phá vỡ sự trầm mặc.

- Ủm, trước tiên khu trừ khí Âm Sát và lực lượng linh hồn đã, sau đó lại nghĩ biện pháp tiếp.

Chu Tổ Nhi cũng đồng ý với cách nhìn của Ứng lão.

Trước tiên khu trừ khí Âm Sát và luồng lực lượng linh hồn trong cơ thể Kinh Khải, nếu như Kinh Khải có chuyển biến, thì vẫn có cơ hội cứu được.

- Kinh Khải, không có gì, để Chu Tổ Nhi khu trừ khí Âm Sát trong cơ thể ngươi đi.

Ứng lão bình thần khuyên nhủ.

- Được, ta cũng cảm thấy thân thể có chút không khỏe.

Trong lòng Kinh Khải, Ứng lão vẫn còn có chút địa vị.

Mặc dù nói là như thế, nhưng Kinh Khải vẫn nghi thần nghi quỷ như trước, vô cùng cảnh giới đối với Chu Tổ Nhi.

- Ứng lão, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tổng cộng có bốn tiểu đội tiến vào, tại sao chỉ có các người là đi ra?

Cửu hoàng tử không nhận được sự hiếu kỳ trong lòng, lên tiếng hỏi.

- Chúng ta cũng không rõ lắm, trong lăng mộ Hoàng tộc, bất luận là cấm địa nào cũng là nơi cực kỳ nguy hiểm, cho dù là Hoàng tộc trước kia, cũng đều không dám thăm dò, dù sao thì nơi này vẫn là không gian Thái Cổ còn sót lại mà.

Ứng lão trịnh trọng trả lời, sau đó lại cảm thán:

- Những người còn lại, rất có thể đều lượm dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để đào tẩu rồi.

Tâm thần Cửu hoàng tử thoáng run, đã có thể ý thức được sự nguy hiểm bên trong cấm địa Hắc Phong Cốc.

Ngoại trừ Ứng lão và Triệu Phong ra, những người còn lại đều lợi dụng trận pháp truyền tống để rời đi, hoặc là đã chết ở bên trong.

- Chẳng qua, lần này, thu hoạch của chúng ta vẫn tương đối phong phú, có hai Tiểu Thế Giới truyền thừa đã bị phá hư, không có khảo nghiệm, tiến vào là trực tiếp nhận được tài nguyên Thánh Chủ và Long vận khí.

Ứng lão cố ý chuyển hướng đề tài.

Sau đó, Ứng lão và Triệu Phong, lại đem toàn bộ Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc, chuyển vào trong “Thái Tử ngự ấn” của Cửu hoàng tử.

Thế nhưng, chuyển đi cấm địa Hắc Phong Cốc lần này, Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc của Ứng lão, lại không bằng một nửa của Triệu Phong.

- Triệu Phong, người không tiêu hao lực lượng Long vận khí để bảo vệ mình sao?

Ứng lão lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Vừa mới tiến vào không gian này, tất cả mọi người đều dùng đến Long vận khí để triệt tiêu áp lực không gian, đồng thời dần thích ứng với không gian này.

Vì vậy, cho nên cũng dần giảm bớt tiêu hao Long vận khí.

Bình thường chỉ sử dụng như phòng hộ vận năng, bảo vệ bản thân, ngăn cản các loại lực lượng áo nghĩa cường đại xâm nhập, giống như Hắc Âm Âm Phong chẳng hạn.

Trong cấm địa Hắc Phong Cốc, hẳn gần như lúc nào cũng phải tiêu hao một phần Long vận khí để bảo hộ bản thân, ngăn cản các loại quy tắc áo nghĩa, thế mà vẫn bị khí Âm Sát xâm nhập.

Còn Triệu Phong, từ đầu đến cuối đều không tiêu hao Long vận khí, vậy mà vẫn có thể bảo trì thanh tĩnh.

- Tiếp theo, chúng ta hãy đến trung tâm lăng mộ Hoàng tộc thôi.

Hiện nay có Triệu Phong gia nhập, Ứng lão đã cảm thấy có một tia cảm giác an toàn.

Hơn nữa, vì phải trị liệu Kinh Khải, cho nên Chu Tổ Nhi cũng đi theo.

- Triệu Phong, tiếp theo, hi vọng người hãy xem nhẹ tài nguyên truyền thừa một chút, tận lực trợ giúp Cửu hoàng tử.

Ánh mắt Ứng lão vô cùng thành khẩn.

- Ừm.

Triệu Phong đơn giản đáp ứng, sau khi cướp đoạt tài nguyên của hai truyền thừa và bên dưới mặt đất trong Hắc Phong Cốc, thu hoạch của Triệu Phong đã rất phong phú rồi.

Tiếp theo, trừ phi gặp được những thứ hần cần, nếu không, cho dù là tài nguyên Huyền Quang Cảnh sơ thành, Triệu Phong cũng lười nhìn.

- Triệu huynh đệ đã giúp ta hết sức rồi.

Cửu hoàng tử lập tức cười nói.

Hai lần Triệu Phong giao Long vận khí cho hắn, gần như là cá nhân đóng góp nhiều nhất rồi.

- Tốt, chúng ta vẫn cách trung tâm lăng mộ Hoàng tộc một khoảng rất dài, trong thời gian này, chúng ta hãy giúp Triệu Phong thuần phục những Yêu thú ở đây thì hơn.

Ứng lão tuyên bố hành trình tiếp tục.

Lấy việc lên đường làm chủ, còn thuần phục Yêu thú là phụ.

Công phá truyền thừa cần hao tổn thời gian mới có thể đạt được Long vận khí, còn thuần phục Yêu thú, lại có thể gia tăng thực lực của hoàng tử, đồng thời còn có thể đạt được một phần Long vận khí.

Trong lộ trình năm ngày này, Triệu Phong lại thu phục được hai đàn Yêu thú không tầm thường.

Đồng thời, khí Âm Sát trong linh hồn của Kinh Khải, cũng đã được khu trừ.

Lực lượng linh hồn thần bí ẩn trong linh hồn quá mức thâm ảo cường đại, nhất thời, Chu Tổ Nhi cũng không có cách gì.

Mà lúc này, tâm tính của Kinh Khải, vẫn không cải thiện được bao nhiêu.

- Nếu tiếp tục như vậy, Kinh Khải sẽ trở thành một cái tai họa ngầm cực lớn trong đoàn đội của chúng ta.

Ứng lão có chút lo lắng.

- Hiện nay hắn đã không tin tưởng chúng ta nữa, đều cho rằng chúng ta tham lam tài nguyên trong tay hắn.

Mọi người đều tránh Kinh Khải mà truyền âm trao đổi.

- Không bằng giao hắn cho ta đi!

Thanh âm của Triệu Phong, bỗng nhiên vang lên.

958. Chương 955: Thiết Lăng Vân

Mọi người đều nhìn về phía Triệu Phong với vẻ kinh dị.

- Người có biện pháp khu trừ lực lượng linh hồn thần bí trong linh hồn của hắn?

Ánh mắt Chu Tổ Nhi hiện lên một tia nghi hoặc.

Trong Tiên Dược Các, phương pháp trừ độc thần bí của Triệu Phong, đến tận bây giờ nàng vẫn không nghĩ ra.

Hơn nữa, tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, quả thật rất phi phàm.

Ứng lão thoáng trầm ngâm, tựa như đang suy nghĩ.

Trong lòng đất bên dưới Hắc Phong Cốc, linh hồn của hắn bị Bảo Quang chín màu xâm nhập, cũng là do Triệu Phong khu trừ.

Nhưng tình huống của Kinh Khải thì lại khác, Chu Tổ Nhi bỏ ra năm ngày, mới có thể khu trừ được khí Âm Sát trong linh hồn của hắn, từ đó có thể thấy được linh hồn của Kinh Khải “trúng độc” nặng đến mức nào.

Phương pháp khu trừ của Triệu Phong, rõ ràng cần sự phối hợp của người trị liệu, trong đầu không thể có bất kỳ ý niệm phản kháng nào.

Nhưng hiện nay Kinh Khải đã nổi lên lòng nghi ngờ với tất cả mọi người, làm sao có thể để cho ý chí linh hồn của Triệu Phong, xâm nhập vào sâu trong linh hồn của hắn được.

- Thuận tiện, ta cũng có thể thay đổi tâm tính của hắn.

Triệu Phong lại bổ sung thêm một câu.

Thực ra, đây mới là ý tứ ban đầu của Triệu Phong.

Mọi người nghe xong, đều hít vào một hơi, nhìn Triệu Phong với vẻ nghi hoặc sâu sắc.

- Người còn có bản lĩnh giáo hóa người khác?

Chu Tổ Nhi hỏi.

Hiện nay tâm tính của Kinh Khải đã biến chất như vậy, theo Chu Tổ Nhi thấy, cũng chỉ có thể cho hắn gia nhập những Tông phái Phật giáo, đi theo tăng nhân Phật đạo, như vậy mới có thể chậm rãi thay đổi được.

Cửu hoàng tử và Ung lão cũng vô cùng kinh ngạc và nghi hoặc, Triệu Phong tuyệt đối không phải hạng người từ bi mềm lòng, cho nên bọn hắn cũng không tưởng tượng nổi Triệu Phong sẽ truyền thụ cho Kinh Khải loại triết lý nhân sinh gì.

- Dù sao thì các người cũng không có biện pháp, ta có thể bảo đảm, hắn vẫn sẽ thành viên của đoàn đội, hơn nữa còn tận tâm tận lực.

Triệu Phong trợn mắt nhìn đám người.

Đối với thực lực của Kinh Khải, Triệu Phong cũng không xem trọng lắm, nhưng đúng như lời Ung lão đã nói, đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật không thể ít người hơn được nữa.

- Vậy thì giao cho Triệu Phong đi.

Ung lão trực tiếp đồng ý, trước mắt, bọn hắn quả thật cũng không có biện pháp nào khác.

Mặc dù hắn nghi hoặc, nhưng vẫn có một loại niềm tin khó hiểu đối với Triệu Phong.

Hơn nữa, lời Triệu Phong vừa nói, cũng không khác cách nghĩ của hắn lắm, dù không biết Triệu Phong sẽ dùng biện pháp gì, chẳng qua chuyện này cũng không phải là vấn đề.

Lúc này Kinh Khải đang ở bên cạnh nghỉ ngơi, phát hiện sắc mặt của những người khác có chút không đúng, chợt sinh lòng hoài nghi.

Bỗng nhiên.

Triệu Phong đứng dậy, đi về phía hắn.

- Người muốn làm gì?

Kinh Khải lập tức lộ vẻ bối rối.

Trong lòng đất bên dưới Hắc Phong Cốc, thực lực và thủ đoạn mà Triệu Phong bày ra, vẫn còn rất mới mẻ trong ký ức của Kinh Khải, khiến hắn hết sức e ngại.

Vụt...

Triệu Phong vung tay lên, trực tiếp thu Kinh Khải vào trong Mê Không Giới.

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong chính là chúa tể nơi này, lực lượng quy tắc của Tiểu Thế Giới bên trong Mê Không Giới, hoàn toàn trói buộc Kinh Khải.

Triệu Phong đi thẳng tới chỗ Kinh Khải, một luồng ý chí linh hồn tuyệt cường, đột nhiên ép tới.

A...

Thân hình và linh hồn của Kinh Khải, đều đã bị áp chế, ngay cả chân nguyên, ý chí linh hồn cũng không thể vận chuyển được.

- Minh Tâm Ấn.

Bên trong huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, nổi lên một cái Lôi ấn tử kim hư thực bất định, kèm theo đó là một tia khí tức Lôi Kiếp dao động, khắc sâu vào trong linh hồn Kinh Khải.

Mặc dù Kinh Khải có thực lực Đại Đế vô địch, nhưng ý chí linh hồn chính là sở đoản của hắn.

Với ý chí linh hồn tương đương với Thánh Chủ của Triệu Phong hiện nay, rất dễ dàng khắc xuống ấn ký Minh Tâm Ấn.

Chốc lát sau...

- Chủ nhân, dụng tâm lương khổ của ngài, ta đã hiểu, xin hãy trị liệu cho ta đi.

Kinh Khải nửa quỳ xuống trước mặt Triệu Phong.

Sau khi Kinh Khải bị gieo xuống Minh Tâm Ấn, mặc dù tâm tính bản thân không hề cải thiện, nhưng lại hoàn toàn tin tưởng không nghi ngờ gì đối với lời nói của Triệu Phong, trong đầu cũng không có bất kỳ ý niệm gì.

Nếu như Triệu Phong có năng lực giáo hóa người khác, có lẽ không mất bao nhiêu thời gian, liền có thể giáo hóa Kinh Khải thành một người có nhân phẩm tốt đẹp.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không có thời gian rảnh rỗi như vậy.

- Trước hết ta sẽ khu trừ lực lượng linh hồn thần bí trong linh hồn của ngươi, không được phản kháng.

Triệu Phong đặt một tay lên đầu Kinh Khải, một luồng ý chí linh hồn thông thiên triệt địa, từ trong cơ thể Triệu Phong phát ra.

- Được, Triệu Phong.

Kinh Khải buông lỏng tâm thần, bộ dạng như mặc cho Triệu Phong xử trí, đồng thời thay đổi cách xưng hô từ “chủ nhân” thành “Triệu Phong”.

Dù sao thì Triệu Phong vẫn là một thành viên trong đoàn đội, nếu như một thành viên trong đó gọi hắn là chủ nhân, vậy thì sẽ khiến cho những thành viên khác sinh lòng sợ hãi đối với Triệu Phong.

Vụt...

Thông qua cánh tay, ý chí linh hồn của Triệu Phong, mang theo lực lượng linh hồn cường đại, chậm rãi rót vào trong linh hồn của Kinh Khải.

Bởi vì hắn là Lôi Hồn Thể, cho nên lực lượng linh hồn của Triệu Phong, có thể tự động bổ sung lực lượng Lôi Kiếp.

Đồng thời, thêm vào năng lực nhìn thấu của Thần Linh Nhãn, hắn có thể nhìn thấy rõ những lực lượng linh hồn tà ác tiềm phục bên trong linh hồn của Kinh Khải, hơn nữa, còn cẩn thận khu trừ nó.

Nhưng Kinh Khải bị luồng lực lượng này xâm lấn quá sâu, cho dù là Triệu Phong, cũng phải tốn không ít thời gian.

Đương nhiên, hết thấy những điều này, đều là tiến hành trong lúc nghỉ ngơi trên đường.

Dù sao thì giai đoạn thứ nhất trong thí luyện Thái Tử, cũng sắp kết thúc rồi.

Mọi người phải mau chóng chạy tới trung tâm lăng mộ Hoàng tộc.

Mà trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng không để cho Kinh Khải lộ diện, chỉ để hắn chuyên tâm tu hành bên trong Mê Không Giới.

Trải qua hành trình Hắc Phong Cốc, ý chí linh hồn của Kinh Khải, đã ngưng luyện đến một trình độ nhất định.

Nhưng Triệu Phong vẫn không hài lòng đối với thực lực của Kinh Khải.

Thân là thành viên chiến đấu, đội ngũ của Cửu hoàng tử lại kém đối ngũ khác quá xa, ít nhất, ngay cả một vị chiến lực Thánh Chủ cũng không có.

Sau khi việc trị liệu Kinh Khải hoàn toàn kết thúc.

Triệu Phong cũng có thời gian để củng cố thực lực của mình.

Sau khi tiến vào thí luyện Thái Tử, trải qua nhiều trận chiến đấu lớn nhỏ, Triệu Phong vẫn không có thời gian để tổng kết cảm ngộ.

Kinh nghiệm chiến đấu của đám lão bối, phi thường phong phú thực dụng, giống như kỹ xảo cận chiến của Bách Luyện Thánh Chủ, tuyệt đối là tuyệt kỹ độc môn của Tào gia.

Đồng thời, Triệu Phong cũng thỉnh thoảng tiến vào trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong phát hiện, năng lực thích ứng của hắn đối với Mộng cảnh Thái Cổ, đã tiến thêm một bước.

Một ngày nọ, Triệu Phong hành tẩu trong khu rừng Thái Cổ, đã thành công nô dịch một đầu Yêu Linh phi hành.

Một đầu Hùng Ưng màu đen phát ra khí tức Đại Đế, hạ xuống trên vai Triệu Phong.

Vụt...

Rời khỏi Mộng cảnh Thái Cổ, trở lại bên trong lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đứng trên đỉnh một vách núi, thả đầu Hùng Ưng bay lượn trên không trung.

- Đầu thứ năm rồi.

Triệu Phong có chút vui vẻ, khẽ lắc đầu.

Dưới đáy vách núi.

Tất cả mọi người đều tiến vào trạng thái tu luyện, bọn hắn cũng có thể cảm giác được sự nhỏ yếu của bản thân trong thí luyện Thái Tử.

Hiện nay, chỉ có thể nắm chặt lấy thời gian rảnh rỗi.

Trong đó, Cửu hoàng tử lại càng thêm khắc khổ, cộng thêm thiên phú của bản thân hắn, cho nên tiến bộ rất nhanh chóng.

Thời gian tiếp theo, mọi người ngoại trừ lên đường và nghỉ ngơi ra, cũng chỉ có một nhiệm vụ là trợ giúp Triệu Phong thuần phục Yêu thú.

- Triệu Phong, lần trước chúng ta đã thuần phục một đàn Sí Dực Lang và một đàn Dạ Lang, bây giờ trong tay ngươi, đã đủ đàn Yêu thú công kích có tính nhanh nhẹn rồi.

Ứng lão phân tích.

Thông qua hai lần thuần phục Yêu thú tước, Ứng lão đã triệt để nhận thức được bản lãnh thuần thú của Triệu Phong.

Hắn chỉ có thể nói rằng, các phương diện của Triệu Phong đều cường đại đến mức không thể bắt bẻ, quả thực là phi nhân loại.

Một người gần như có thể đảm đương nhiều loại chức trách trong đội ngũ, thậm chí, vị trí của Ứng lão, Triệu Phong cũng có thể thay thế được.

Phương diện cảnh báo nguy cơ, phân tích nhược điểm của Triệu Phong cường đại đến mức, ngay cả bản thân hắn cũng phai mờ cảm.

- Tiếp theo, chúng ta cần đàn Yêu thú có tính lực lượng.

Sau khi biết được năng lực thuần thú của Triệu Phong, Ứng lão liền thay đổi chiến lược.

Lần thí luyện Thái Tử này, đàn Yêu thú của Triệu Phong, chính là một điềm mầu chốt rất lớn.

Ứng lão rất xem trọng hần, không tiếc hao tổn một lượng lớn thời gian và nhân lực, để củng cố đàn Yêu thú của Triệu Phong.

- Tính sức mạnh?

Triệu Phong chợt nhớ tới Cự Hùng Băng Tinh của mình.

Nhưng hiển nhiên, cái mà Ứng lão cần chính là một lượng lớn Yêu thú có tính sức mạnh.

Triệu Phong quả thật không muốn tham gia cuộc thi thí luyện Thái Tử phức tạp như vậy.

Xem ra, vị tí Tuần Thú Sư cũng không phải dễ dàng.

- Chính là chỗ này.

Mọi người dừng lại trước một mảnh rừng cây cao lớn che trời, trong khu rừng có chút u ám.

Khí tức cuồng dã nguyên thủy, kèm theo mùi huyết tinh nồng đậm, lập tức ập tới.

Grào...

Ngẫu nhiên, có âm thanh rít gào của dã thú từ bên trong truyền ra.

Mọi người đều cảm nhận được sự bất phàm của nơi này.

- Chúng ta đã đi tới khu vực trung tâm của lăng mộ Hoàng tộc rồi, nơi này chính là nơi mà Yêu thú tập kết, trong đó tập trung rất nhiều đàn Yêu thú cường đại.

Ứng lão giới thiệu với mọi người.

Vụt...

Bên cạnh Triệu Phong, hư ảnh lóe lên, một đạo nhân ảnh xuất hiện, chính là Kinh Khải.

- Kinh Khải?

Ánh mắt mọi người đều có chút đề phòng, cẩn thận thăm dò Kinh Khải.

Lúc này, bọn hần không cảm nhận được chút nào lực lượng tà dị trên người Kinh Khải, hiển nhiên là Triệu Phong đã thành công khu trừ rồi.

- Ủm, ta vẫn một mực tu luyện bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Kinh Khải cũng không có cảm giác gì với mọi người, nhưng dựa theo yêu cầu của Triệu Phong lúc trước, lại cùng trao đổi với những thành viên trong đội.

Triệu Phong thả hần ra ngoài, cũng là vì sự an toàn của đoàn đội.

Sau đó, nhóm năm người, lại bắt đầu xâm nhập vào trong khu rừng.

Sâu trong rừng, dưới một gốc cổ mộc che trời, có một hốc cây u ám.

Mà bên trong hốc cây này, lại là một mảnh thiên địa khác biệt, giống như một thế giới hoàn toàn khác.

Sa mạc cát vàng, bão cát bay đầy trời, tại trung tâm sa mạc, có một tòa lâu đài cát khổng lồ, rộng lớn nguyên thủy.

- Thạch Vũ Lôi, giao ra tài nguyên truyền thừa và Long vận khí, ta sẽ tha cho các ngươi rời đi.

Một tên nam tử tóc đỏ, toàn thân là kim thiết hồng viêm, chiến lực ngạo nghễ, trong tay cầm một thanh trường thương, khí thế lẫm liệt.

Bên cạnh tên nam tử tóc đỏ, còn có ba gã thành viên.

Mà trước mặt mọi người, là một tầng thạch bích do cát vàng tạo thành, bên trên còn có ấn phù trận pháp.

Ầm...

Thanh trường thương đỏ thắm của nam tử tóc đỏ quét ra, một đoàn cự quang hỏa diễm trực tiếp bắn ra, giống như một đầu Viêm Long Huyết Hồng, mang theo một luồng khí tức nóng bức bạo liệt vô cùng bá đạo, trực tiếp ập tới.

Ầm...

Trên thạch bích, cát vàng chấn động, tản ra như gợn sóng, đầu Viêm Long Huyết Hồng bạo liệt này, dung nhập vào trung tâm, sau đó phát ra vài tiếng nổ trầm đục.

Sau đó, tường đá lại khôi phục nguyên trạng.

- Không có tác dụng đâu, Thiết Lăng Vân, lực lượng huyết mạch của Thạch gia, lại thêm thủ hộ truyền thừa của nơi này, chúng ta nhất thời cũng không công phá vào được.

Một lão giả tóc đỏ, đứng ở bên cạnh, hai người khác ở sau lưng thì lộ ra dáng vẻ vô cùng nhu thuận.

- Phòng ngự của trận pháp này cũng cực kỳ thâm ảo, không hổ là Thần Cơ Tử.

Sau lưng lão giả tóc đỏ, một tên Trận Pháp Tông Sư, ánh mắt lóe lên tinh quang, mỗi lần Thiết Lăng Vân công kích, đều sẽ bị một tầng trận pháp thần bí trên vách tường khiến cho suy yếu.

Bên trong bức tường do cát vàng tạo thành.

Hai tay Thạch Vũ Lôi cầm một cái cự thuẫn ố vàng, bên trên có khắc hình vẽ một đầu Cự Long.

Mặt thuẫn này, ở ngay tại trung tâm của bức tường đá, không thể nào di động.

- Công kích thật mạnh, không hổ là tuyệt thế thiên kiêu thế hệ trẻ của Thiết gia, không ngờ huyết mạch Huyết Ma Dương lại khủng bố như thế.

Thạch Vũ Lôi rên lên một tiếng.

Nếu không phải trong tay hắn có Thánh Khí truyền thừa, lại mượn một phần lực lượng của Tiểu Thế Giới truyền thừa, thì tiểu đội của bọn hắn, làm sao có thể giằng co với tiểu đội của Tứ hoàng tử được.

- Thần Cơ Tử tiền bối, không bằng chúng ta sử dụng trận pháp bên trong Hộ Long Ngọc để rời đi.

Tô Thanh Linh ở bên cạnh, vẻ mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên bản thân đã trọng thương.

- Không cần, đã có người tới cứu chúng ta rồi.

Lão giả tái nhợt ngồi tại trung tâm, đột nhiên mở ra đôi mắt thâm thúy như sao, phảng phất ẩn chứa vô tận triết lý.

959. Chương 956: Va Chạm Lửa Nhiệt

- Nếu như các ngươi không chịu giao ra tài nguyên truyền thừa và Long vận khí, cũng có thể lựa chọn nói cho ta biết vị trí của Triệu Phong hiện nay.

Thiết Lăng Vân nhíu mày, có chút mất kiên nhẫn.

Không gian truyền thừa này bảo tồn rất hoàn hảo.

Thạch Vũ Lôi phối hợp với Thánh Khí truyền thừa sở trường phòng ngự, cấu thông với lực lượng ở nơi này, hình thành một bức tường bằng cát vàng, ngay cả trường bối Thiết gia như hắn, nhất thời cũng không có biện pháp gì.

Nếu cứ ở mãi tại nơi này, thì cũng chỉ lãng phí thời gian của hai bên.

Chẳng qua, tiểu đội của Cửu hoàng tử, có lẽ sẽ không quan tâm tới chút thời gian này, bởi vì Cửu hoàng tử căn bản không có hi vọng tranh đoạt được Thái Tử vị.

Tứ hoàng tử thì lại khác, chỉ là lần này tranh đoạt Thái Tử, thoát nhìn thì rất có khả năng đoạt được Thái Tử vị, nhưng thực ra lại bị các hoàng tử khác liên hợp nhằm vào, bởi vậy, thời gian của bọn họ, thập phần quý giá.

- Thần Cơ Tử tiên bối, tin rằng ngài mới có thể tính toán được nơi hấn xuất hiện a.

Thiết Lăng Vân lại lên tiếng, Triệu Phong và Hiên Viên Văn, chính là hai người mà hấn muốn đánh bại nhất khi tiến vào lăng mộ Hoàng tộc.

Tiếp đó còn có Vũ Thiên Ngô, huyết mạch Chiến Thiên Vô Song của hấn, trải qua mấy năm thời gian, đã trưởng thành đến mức khiến người khác không thể coi thường.

- Vị trí của hấn, người chỉ cần quay đầu lại là biết.

Thanh âm già nua của Thần Cơ Tử, từ một phía khác của tường cát truyền ra.

- Quay đầu?

Thiết Lăng Vân vẫn không hiểu đây là ý gì.

Nhưng bỗng nhiên, huyết mạch trong cơ thể hấn, lại đột nhiên khẽ run, phảng phất như có cảm ứng, Thiết Lăng Vân lập tức quay đầu.

Chỉ thấy, bên ngoài lâu đài cổ, có một đoàn người đang cấp tốc bay tới.

- Triệu Phong!

Toàn thân Thiết Lăng Vân chợt dâng lên một tầng diễm khí Huyết Dương như lưu ly, chiến ý dạt dào.

Trong bức tường cát.

- Ung lão, Cửu hoàng tử và Triệu Phong đều đến cả rồi.

Tô Thanh Linh lập tức cảm nhận được tình huống ngoại giới.

- Thật tốt quá.

Thạch Vũ Lô thở dài, nếu còn tiếp tục giằng co như vậy, cuối cùng người thật sự không chịu được vẫn là hấn.

Đồng thời, Thạch Vũ Lô cũng nhìn về phía Thần Cơ Tử với ánh mắt sùng bái, không hổ là Toán Mệnh đại sư, ngay cả chuyện này cũng có thể tính ra được.

Thạch Vũ Lô không thể không bội phục vị lão tiên bối đã từng danh chấn Đại Càn này.

Vốn dĩ, tiểu đội của hấn đang bị tiểu đội của Tứ hoàng tử vây khốn.

Nhưng bây giờ, toàn bộ số thành viên của tiểu đội Cửu hoàng tử, đều đã đến đây, tình huống lập tức xoay chuyển hoàn toàn.

Giống như bọn hấn trước sau giáp kích tiểu đội của Tứ hoàng tử vậy.

Ầm ầm ầm...

Thạch Vũ Lô triệt tiêu phòng ngự.

- Thiết Lăng Vân, đừng vội!

Lão giả tóc đỏ truyền âm.

Mặc dù bên phía hấn có một vị Thánh Chủ và ba Chuẩn Thánh Chủ.

Nhưng bên phía Cửu hoàng tử, đội ngũ có đến tám người, trong đó, Cửu hoàng tử lại càng có thể tiêu hao Long vận khí để dễ thắng chiến lược.

Hoàng tử, chính là những tồn tại đặc thù trong đợt “thí luyện” này.

Đối diện với phần đông tiểu đội, hoàng tử chính là đối tượng mà tất cả mọi người đều nhằm vào.

Nếu như hấn đối mặt với Thiết Lăng Vân, e rằng chỉ có thể bị đồng chịu đòn, nhưng tình huống hiện nay, thoát nhìn giống như Thiết Lăng Vân đang bị động phản kích.

Trong đám thế hệ trẻ, có thể làm được đến trình độ như vậy, e rằng cũng chỉ có Tân Vô Ngân mà thôi.

- Triệu Phong đang tôi luyện lực lượng huyết mạch của mình.

Ung lão khẽ gật đầu, cuối cùng đã hiểu tại sao Triệu Phong không sử dụng huyết mạch Đồng thuật.

Hắn có thể nhận ra năng lực sử dụng và khống chế huyết mạch Huyết Ma Dương của Triệu Phong, đã càng thêm thành thạo, hơn nữa tiêu hao cũng rất thấp.

Nếu như Triệu Phong có thể học được bí thuật huyết mạch của Thiết gia và kỹ xảo khống chế huyết mạch của Thiết Lăng Vân, tất nhiên muốn khống chế cũng không có gì khó khăn.

Hơn nữa, khả năng nắm bắt tình huống đối chiến của Triệu Phong, lại vô cùng cường đại.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ rất không ổn.

Thiết Văn Hỏa hai mắt nhìn thấy tình huống cuộc chiến, phát hiện bí thuật Lôi Dực của Triệu Phong phối hợp với bí pháp khác, tính linh hoạt lập tức tăng mạnh, tốc độ phát huy tới đỉnh cao.

Mà Thiết Lăng Vân mượn lực lượng của Dực Long hỏa diễm, lại không thể tạo thành uy thế, bởi vậy mới lâm vào bị động.

Hiện nay mặc dù còn chưa có xu thế bị thua, nhưng Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân cũng đã đến cực hạn rồi.

Phía bên kia, Triệu Phong mặc dù có thể hấp huyết hồi nguyên, nhưng vẫn không đủ cho hấn hồi ngục nguyên khí bị tiêu hao.

Nếu cứ kéo dài như thế thì mấu chốt quyết định thắng bại, chính là xem nguyên khí của Triệu Phong và Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân, người nào không duy trì nổi trước.

Mọi người ở bên dưới quan sát trận chiến huyết mạch gay cấn vô cùng này, trong vô hình, một luồng ý chí chiến đấu chôn sâu trong cơ thể cũng dần tỉnh lại.

Phành...

Thiết Lăng Vân lại lần nữa cảm được công kích của Triệu Phong, lập tức cảm nhận được một luồng lực lượng trùng kích bộc phát cường đại.

Thế nhưng, không có người nào biết được chỗ khó xử của hấn.

Điểm công kích của Triệu Phong hết sức kỳ quái đặc thù.

Mỗi lần giao phong, hấn đều có cảm giác như công kích sẽ đánh vào nơi gây ra thương tổn.

Phản phát như công kích của Triệu Phong, đều nhắm vào điểm yếu của hấn.

- Chân nguyên thật hùng hậu.

Đây chính là cảm thụ thứ hai của Thiết Lăng Vân.

Từ khi Triệu Phong bắt đầu đến bây giờ, hấn vẫn duy trì trạng thái phi hành và Thánh Lôi Thể Phách.

Mặc dù có huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, nhưng tinh huyết nguyên khí mà đối phương hấp thu được để bổ sung chân nguyên, lẽ ra cũng nên tiêu hao hết rồi.

Thế nhưng, hấn không biết rằng, kể từ khi Triệu Phong trùng tu, đều tôi luyện trụ cột vô cùng vững chắc, thậm chí còn áp chế cảnh giới để củng cố chất lượng chân nguyên.

Hơn nữa, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng rất đặc thù, chất lượng chân nguyên của Triệu Phong cực kỳ hùng hậu, cho dù là Đại Đế cũng không thể sánh bằng.

Phành phành phành...

Viêm Hỏa quanh người Thiết Lăng Vân lại lần nữa tăng vọt, Cự Long hỏa diễm người cơ thể hắn đã có chút mệt mỏi.

Xích Ngọc Lưu Ly Thể của hắn sắp đạt đến cực hạn, nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ tạo thành tổn thương đối với huyết mạch bản nguyên.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân trầm tĩnh lại, chuẩn bị tìm cơ hội bộc phát một kích xoay chuyển tình thế.

Phành phành phành...

Dưới tình huống liên tục đón đỡ bạo kích kinh thiên, đột nhiên, thiên địa sa mạc xung quanh chợt chấn động kịch liệt.

Rắc rắc...

Tiểu Thế Giới trên không trung đột nhiên vỡ vụn.

Lực lượng của Tiểu Thế Giới vô cùng hỗn loạn, Hủy Diệt Phong Bạo sắp bùng nổ.

- Không tốt, Tiểu Thế Giới ở đây, không ngờ lại bị trận chiến của hai người ảnh hưởng, sắp bị nghiền nát rồi.

Bên phía đám người Thiết Vãn Hỏa, một vị Chuẩn Thánh Chủ đột nhiên hét lên.

- Giao phong giữa Triệu Phong và Thiết Lăng Vân quá mức kịch liệt, hơn nữa, phần lớn đều tập trung trong một phạm vi nhất định, tạo thành hư tổn rất lớn đối với kết cấu không gian Tiểu Thế Giới.

Theo lý thuyết, Tiểu Thế Giới ở nơi này vẫn tương đối nguyên vẹn ổn định, bây giờ lại xuất hiện loại tình huống vỡ nát, cho nên Ứng lão liền lập tức phân tích ra nguyên nhân.

- Còn muốn đánh tiếp?

Thạch Vũ Lôi có chút kinh ngạc.

Tiểu Thế Giới cũng đã rách nát rồi, nếu cứ tiếp tục như vậy, hai người rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm đến tính mạng.

Ầm...

Bỗng nhiên, một đoàn khí tức Viêm đạo che trời lấp đất, phóng tới nơi Triệu Phong và Thiết Lăng Vân giao chiến.

Một luồng Viêm Hỏa mệnh mông mãnh liệt, lập tức hoàn toàn bao phủ lấy hai người.

Huyết mạch Huyết Ma Dương dù sao cũng không thích hợp để đánh lâu dài, hai người đã là nỗ lực hết đà, cho nên khả năng chống cự đối với lực lượng Huyết Ma Dương cấp bậc Thánh Chủ, đều tương đối yếu ớt.

Phốc...

Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết Lăng Vân, lập tức bị áp chế.

- Đến đây là kết thúc thôi, Hộ Long Ngọc của lão phu, tặng cho các người.

Thiết Vãn Hỏa vứt bỏ Hộ Long Ngọc của mình, liếc nhìn Triệu Phong một cái thật sâu, sau đó mang theo Thiết Lăng Vân và hai gã đệ tử khác, cuối cùng phóng tới chỗ kẽ nứt của Tiểu Thế Giới.

- Vãn Hỏa Trưởng lão, ngài có thể nhìn ra Triệu Phong còn thừa lại bao nhiêu chân nguyên không?

Thiết Lăng Vân có chút không cam lòng, trận chiến này còn gian nan hơn so với tưởng tượng của hắn.

Các phương diện thực lực của Triệu Phong, đều vượt xa dự đoán của hắn.

Hắn cũng nhìn ra được, mấu chốt quyết định thắng bại cuối cùng, chính là Xích Ngọc Lưu Ly Thể của hắn và số lượng chân nguyên của Triệu Phong.

- Ta không thể nhìn ra được, chẳng qua, người đã dốc hết toàn lực, còn hắn thì rất có thể vẫn còn bảo lưu.

Lúc xông về phía chiến trường, hắn liền phát hiện Triệu Phong lập tức cảnh giác với hắn, thế nhưng vẫn vô cùng bình tĩnh.

Giống như cho dù lúc đó ra tay, thì Triệu Phong vẫn nắm chắc có thể chống đỡ được.

Thiết Lăng Vân nghe Trưởng lão nói vậy, liền có chút không cam lòng, vừa muốn phản bác thì lại bị cắt ngang.

- Hắn còn có huyết mạch Đồng thuật.

Thanh âm của Thiết Lăng Vân Trưởng lão, nhẹ nhàng truyền vào trong đầu Thiết Lăng Vân.

Sau đó, ánh mắt của Thiết Lăng Vân, lập tức trầm tĩnh lại.

Đánh quá thống khoái, cho nên hắn đã quên mất Triệu Phong vẫn còn một loại huyết mạch đồng tử không hề thua kém huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

- Chẳng qua, trận chiến này cũng giúp cho huyết mạch của người thức tỉnh phần nào...

Thiết Lăng Vân dẫn đầu tiểu đội, nhanh chóng biến mất khỏi Tiểu Thế Giới này.

- Đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, tiếp lấy Hộ Long Ngọc hào quang lấp lánh, từ một kẽ nứt khác xông ra.

Đồng thời, đám người Ưng lão cũng theo lối cũ rời đi.

Trước mặt mọi người lại xuất hiện khu rừng rậm che trời, nhưng đã không nhìn thấy thân ảnh của tiểu đội Thiết Lăng Vân đâu nữa.

- Cửu hoàng tử.

Triệu Phong trực tiếp đưa Hộ Long Ngọc ra.

- Triệu huynh đệ...

Hai tay Cửu hoàng tử khẽ run.

Mặc dù từ khi tiến vào nơi này, hắn đã nhận được rất nhiều Hộ Long Ngọc từ trong tay các thành viên khác.

Nhưng đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy Hộ Long Ngọc lại nặng nề như vậy.

- Chúng ta trước tiên nghỉ ngơi tại đây một chút.

Ưng lão nhìn trạng thái của Triệu Phong lúc này, lập tức chủ động đề nghị.

Dù sao thì những hoạt động tiếp theo cũng đều lấy Triệu Phong làm chủ, như tìm kiếm đàn Yêu thú để tăng cường thực lực chẳng hạn.

Nếu như bản thân Triệu Phong trọng thương, không ở trạng thái tốt thì làm sao làm được?

Lúc này, Triệu Phong đã trở thành nhân vật cực kỳ trọng yếu trong đội ngũ, tuyệt đối không thể xuất hiện bất cứ sai lầm nào.

- Cũng tốt, tất cả thành viên của chúng ta đã tập trung, tốt nhất nên thương lượng kế hoạch hành động tiếp theo một chút.

Thạch Vũ Lô cũng lập tức đồng ý.

Thực lực của Triệu Phong, khiến hắn cảm thấy an tâm một cách khó hiểu, thậm chí còn mơ hồ cảm thấy Cửu hoàng tử đã có đủ tư cách tranh phong với những hoàng tử xếp hạng trước năm.

Sâu trong khu rừng, tiểu đội Cửu hoàng tử bắt đầu tạm thời nghỉ ngơi.

Triệu Phong tất nhiên hiểu ý của mọi người, cũng không chút do dự khoanh chân ngồi xuống, phục dụng một ít Bách Nguyên chi mật, trị liệu thương thể và khôi phục những tiêu hao của bản thân.

Huyết mạch Huyết Ma Dương là loại huyết mạch bạo phát, về sau rất dễ lưu lại ản hoạn, đặc biệt là dưới tình huống thúc dục quá độ.

Đánh một trận với Thiết Lăng Vân, Triệu Phong đã thu hoạch được rất nhiều thứ.

Không chỉ năng lực khống chế và kỹ xảo vận dụng huyết mạch Huyết Ma Dương, mà hắn còn phục chế được loại bí thuật phụ trợ huyết mạch Huyết Ma Dương tuyệt hảo như Huyết Ma Trùng Kích.

Đồng thời, Triệu Phong cũng phát giác ra, Thiết Lăng Vân đã giúp hắn kích thích, nhất định huyết mạch sẽ tiến thêm một bước thức tỉnh, thực lực của hắn sẽ xuất hiện một bước nhảy vọt về chất.

962. Chương 959: Chấn Thiên Kim Viên

- Thí luyện Thái Tử, sắp tiến vào vòng thứ hai.

Ngữ khí Ung lão trở nên trầm trọng.

- Ung lão có kế sách gì sao?

Ánh mắt của Thạch Vũ Lô có chút ảm đạm.

Thí luyện Thái Tử chính là một loại rèn luyện, tôi luyện đối với Thái Tử.

Cũng là một trò chơi được nắm trong tay Hoàng tộc và Thái Hoàng Điện.

Trò chơi này, từ khi bắt đầu thí luyện Thái Tử đầu tiên, phát triển đến ngày nay, đã dần dần hoàn thiện.

Trò chơi đại khái có thể chia làm bốn vòng: tranh đoạt khí vận, công thành chiếm đất, hoàng tử đánh cuộc, tranh đoạt Thái Ấn.

Đương nhiên, người tham gia trò chơi này, nếu như quá ít, sẽ không thể tiếp tục tiến hành, bởi vậy mới cần hoàng tử đi “chiêu mộ nhân thủ”.

Nói đúng ra, “chiêu mộ nhân thủ” trước khi bắt đầu trò chơi, cũng có thể được xem là một vòng.

Lúc mọi người tiến vào không gian Thái Cổ, công chiếm truyền thừa, tranh đoạt số mệnh, chính là tiến hành vòng “tranh đoạt khí vận” này.

- Vốn dĩ, trong vòng công thành chiếm đất này, chúng ta chỉ có thể đục nước béo cò, chờ đợi thời cơ, nhưng bây giờ, ta đã có sách lược mới rồi.

Trong mắt Ung lão chợt hiện lên vẻ mừng rỡ, liếc nhìn Triệu Phong.

Với tạo nghệ linh hồn và bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, Ung lão đã có chút tin tưởng hơn đối với vòng thi này.

Đối với sách lược của Ung lão, đám người Cửu hoàng tử và Chu Tổ Nhi cũng biết được đôi chút.

Thạch Vũ Lô và Tô Thanh Linh thì cũng theo ánh mắt của Ung lão, nhìn về phía Triệu Phong, thoáng có chút suy ngẫm.

- Chẳng lẽ bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, còn vượt xa những Tuần Thú Tông Sư khác?

Thạch Vũ Lô không khó để liên tưởng, trong lòng chấn động vô cùng.

Hắn vốn cho rằng, Triệu Phong dựa vào quan hệ với Nam Phong vương, mượn được Vân Tầm Tiên Điện, cho nên mới có thể chiếm lấy vị trí Tuần Thú Sư.

Không ngờ, Triệu Phong thực sự có một thân bản lĩnh thuần thú không tầm thường.

- Đúng vậy.

Chu Tổ Nhi khẽ gật đầu, bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong, đúng là có quyền lên tiếng nhất.

- Cho nên, tiếp theo chúng ta chỉ cần dốc sức giúp đỡ Triệu Phong thu phục Yêu thú và đàn yêu thú, là có thể chiếm được ưu thế nhất định trong vòng “công thành chiếm đất”.

Ứng lão nói thẳng ra.

“Công thành chiếm đất”, đúng là lúc để thể hiện lực lượng đoàn đội.

Trong đó, tác dụng của Tuần Thú Sư và Y Sư là không gì sánh nổi, cả hai phối hợp, có thể phát huy ra chiến lược tuyệt cường.

Tô Thanh Linh nhìn về phía Triệu Phong, ánh mắt có chút ngốc trệ.

Ngay từ đầu, mọi người đều phớt lờ, thậm chí là chán ghét thiếu niên này, nhưng trải qua mười ngày vừa rồi, liền trở thành nhân vật trọng yếu trong trò chơi.

Nàng và mọi người trao đổi với nhau, liền biết tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, quả thực không phải tầm thường.

- Tiếp theo, chúng ta phải đi tìm Yêu thú hệ sức mạnh.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ mừng rỡ, nhìn về phía Triệu Phong, thoát nhìn giống như hắn đã trở thành mấu chốt quyết định thành công của lần thí luyện này.

Ngoài Triệu Phong, bảy người còn lại đều tranh luận nghiên cứu kịch liệt, không ngừng phát biểu ý kiến.

Triệu Phong vẫn đang chưa trị thương thế, đồng thời cảm ngộ tu luyện, nhưng vẫn có thể nghe thấy rõ ràng những lời đối thoại của mọi người.

- Trò chơi? Công thành chiếm đất? Nơi này tuyệt đối không phải là nơi công chiếm.

Có phe công thành, thì tất phải có phe thủ thành.

Mà cái gọi là “thành”, sẽ bị mọi người tranh đoạt, nhất định phải có chỗ nào đó đặc biệt.

Cho dù là những vị hoàng tử không có ý tranh đoạt Thái Tử vị, nhưng chắc chắn cũng sẽ cố chen một chân tham dự.

- Dựa vào bốn sự thuần thú của ta? Như vậy thì càng thích hợp.

Triệu Phong có chút kích động.

Vạn Niệm Thần Quyết của hắn đã tu luyện tới trình độ nhất niệm tám ngàn.

Nhưng sau khi phân hóa ra tám ngàn ý niệm, lại muốn khống chế mỗi một luồng ý niệm như ý, thì còn lâu mới đủ.

Hơn nữa, Vạn Niệm Thần Quyết vẫn có chút không hoàn chỉnh, tối đa chỉ có thể giúp Triệu Phong tu luyện tới nhất niệm hóa chín ngàn mà thôi.

Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn, cho dù là Đoan Mộc Thanh cũng chưa chắc đã có.

Hơn nữa, cho dù Đoan Mộc gia có Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn, thì với tình trạng của hai bên hiện nay, Triệu Phong cũng không có khả năng đoạt được.

Bởi vậy, sau khi tu hành Vạn Niệm Thần Quyết nhất niệm hóa chín ngàn, chỉ có thể dựa vào bản thân Triệu Phong suy nghĩ mà thôi.

Mà khống chế một lượng lớn Yêu thú, lại vừa vặn là thời cơ tốt để Triệu Phong tập luyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Triệu Phong tin rằng, nếu như hắn tu luyện pháp quyết này đến trình độ nhất định, thông suốt đạo lý, cũng không khó để nghĩ ra Vạn Niệm Thần Quyết nguyên vẹn.

Nửa ngày trôi qua, Triệu Phong chợt mở mắt.

Thương thế nghiêm trọng trên người, đã không còn gì đáng ngại, dựa vào Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi và Thánh Lôi Thể, liền có thể chậm rãi khôi phục.

- Có thể hành động rồi.

Triệu Phong nhẹ nhàng thở hắt ra.

Bảy người khác đang thương nghị kế sách hành động, lập tức dừng sờ, nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, người nhanh như vậy đã khôi phục trị liệu xong rồi?

Chu Tổ Nhi trực tiếp chạy tới.

Ngay từ đầu, nàng đã chủ động tới giúp Triệu Phong trị liệu, thế nhưng lại bị hấn cự tuyệt.

Mọi người còn cho rằng, bọn họ phải ngồi ở đây thêm mấy ngày nữa mới xong.

Nhưng chỉ mới nửa ngày trôi qua, không ngờ Triệu Phong đã trị liệu xong rồi.

- Đúng vậy, cũng không sai biệt lắm...

Chu Tổ Nhi cẩn thận dò xét Triệu Phong, phát hiện trên người Triệu Phong quả thật không có thương thế hay ẩn hoạn gì nghiêm trọng.

Chu Tổ Nhi không khỏi liên tưởng: Triệu Phong không có khả năng còn là một tên Y đạo Tông Sư chứ?

Nếu thật sự là như vậy, có vẻ như thí luyện Thái Tử lần này, hai người Cửu hoàng tử và Triệu Phong đã có thể tạo thành một đội rồi.

- Công pháp mà ta tu luyện có chút đặc thù, có năng lực trị liệu.

Triệu Phong đại khái giải thích một câu.

- Tốt lắm, chúng ta nhanh hành động thôi.

Ung lão cũng lập tức đứng dậy.

Sớm hành động một bước, có thể làm được càng nhiều công tác chuẩn bị hơn.

Kế hoạch hành động tạm thời, vừa rồi cũng đã thương lượng xong.

Mục tiêu của bọn hắn, chính là bá chủ trong khu rừng này – Chấn Thiên Kim Viên.

Chấn Thiên Kim Viên không chỉ lực lượng khủng bố, mà lực phòng ngự cũng là số một, hơn nữa lại có tính linh hoạt nhất định, so với loại Yêu Linh như Sơn Khâu Cự Nhân, còn thực dụng hơn nhiều.

Thạch Vũ Lô và Tô Thanh Linh đều nhìn về phía Triệu Phong.

Chấn Thiên Kim Viên đối với Tuần Thú Tông Sư của Vương triều mà nói, chính là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Chấn Thiên Kim Viên không phải Yêu thú sống bầy, nhưng lại có năng lực quần chiến, tính tình hung bạo, ý chí linh hồn cũng vô cùng kiên cường bất khuất.

Nếu không có thành viên chiến đấu mạnh mẽ ở bên cạnh trấn áp, Tuần Thú Sư bình thường cũng không tiếp cận được Chấn Thiên Kim Viên.

Cho dù là bây giờ, bọn họ cũng không tin Triệu Phong có loại bản lĩnh này.

Thế nhưng đây là mục tiêu mà Ung lão định ra, bọn họ tin rằng, Ung lão sẽ không đánh giá sai bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong.

- Chấn Thiên Kim Viên thường sống ở nơi sâu nhất trong khu rừng.

Sau đó, tám người bắt đầu đi sâu vào trong khu rừng phía trước.

Trên đường, có rất nhiều Yêu thú hung tàn ẩn nấp trong bóng tối.

Cho dù là Yêu thú cực kỳ hung bạo trong lăng mộ Hoàng tộc, cũng sẽ không tùy tiện phát động công kích với tám người.

Mà thêm bí thuật cảm giác của Ung lão, mọi người cũng tận lực tránh đi một vài đàn Yêu thú.

...

Trung tâm khu rừng, ánh sáng mờ mờ, mỗi một gốc cổ mộc, hầu như đều có vài chục người vây quanh.

Rầm rầm...

- Hoa Huy, nhanh lên, đầu Chấn Thiên Kim Viên Đại Đế này có lực lượng rất mạnh.

Một lão giả áo xám, vội vàng hét lên.

Dứt lời, một tên cường giả Chuẩn Thánh Chủ, mang theo lực phách kim quang khổng lồ, trực tiếp xông lên.

Mà trước mặt hắn, có một đầu Viên Hầu cực lớn, toàn thân lông vàng, hai mắt kim hồng sắc, khí tức hung thú tàn bạo chấn nhiếp bốn phương.

Cho dù Hoa Huy là cường giả Luyện Thể cấp Chuẩn Thánh Chủ, cũng không dám chính diện đối kháng, chủ yếu là dựa vào khí lực phòng ngự cường đại để dây dưa, hấp dẫn lực chú ý, giúp công kích của những thành viên khác trong đoàn đội đạt được hiệu quả.

Phốc...

Hai vị Đại Đế, đồng thời bộc phát công kích Băng Hỏa tuyệt cường, đánh lên lưng Chấn Thiên Kim Viên.

Vụt...

Phía bên kia, một lão bà âm trầm đứng trên cành cây, từ linh hồn bộc phát ra vài đạo quang tiễn u ám, bắn về phía đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Phía sau, còn có mấy vị Đại Đế, thi triển công kích từ xa, tiến hành quấy nhiễu.

Grào... grào...

Chấn Thiên Kim Viên phần nộ gào thét một hồi, lông vàng dựng thẳng lên, uy thế chợt tăng, cự quyền như núi vung lên, khiến không khí phát ra từng trận nổ liên tục.

Ầm...

Một gốc cự mộc cực lớn, bị nó trực tiếp đánh gãy, bay tứ tung.

- Yêu thú cường đại như vậy, nếu như Trúc huynh thành công, chắc chắn sẽ trở thành trợ lực cường đại đối với chúng ta.

Trên một gốc cây cách xa nơi giao chiến, một nam tử áo bào vàng trẻ tuổi chợt cười, hai mắt lấp lánh tinh quang.

- Ha ha, Thập Nhất điện hạ, chờ sau khi ta thu phục đầu Chấn Thiên Kim Viên này, có thể dựa vào nó để thuần phục những đầu Chấn Thiên Kim Viên khác, không ngừng mở rộng quy mô đàn Yêu thú.

Bên cạnh Thập Nhất hoàng tử, Trúc Long cũng hưng phấn không thôi.

Yêu thú khủng bố cường đại như vậy, phải dựa vào một lượng lớn thành viên chiến đấu thì mới có thể đạt được.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Yêu thú cấp Đại Đế có lực lượng cường đại như vậy.

Nếu như thuần phục nó, sau khi trở về Đại Lục Vực, cũng có thể khoe khoang với những Tuần Thú Tông Sư khác một chút.

- Trúc huynh, nhanh động thủ đi!

Thập Nhất hoàng tử có chút vội vàng, không thể kìm được kích động.

- Điện hạ, chuyện này không thể gấp, cứ để cho bọn hắn dốc thêm chút sức đi.

Ánh mắt Trúc Long thoáng run, thuần phục Yêu thú cường đại như vậy, nếu không dốc tận sức, e rằng rất khó có thể thuần phục.

Nếu như tùy tiện động thủ, nói không chừng còn mất mạng.

- Có người! Là ai?

Trúc Long bỗng nhiên có cảm ứng, chợt nhìn về phía khu rừng u ám đằng sau.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo nhân ảnh, đột nhiên xuất hiện trước mặt Thập Nhất hoàng tử.

- Cửu hoàng huynh?

Thập Nhất hoàng tử thoáng thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Hoàng tử xếp hạng thấp, thực lực đoàn đội cũng không chênh lệch nhiều.

Hơn nữa, nhân số đoàn đội của Cửu hoàng tử hơi ít, chẳng qua nhờ vào thiên phú và phẩm hạnh của bản thân, cho nên mới được tổ chức tình báo xếp vào vị trí thứ bảy.

Thế nhưng, ba tên Đại Đế ở trong đội ngũ chiến đấu của Thập Nhất hoàng tử, lại đều kinh hãi hét lên.

- Là hắn!

- Là Triệu Phong!

Bỗng nhiên, đám người còn lại trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, cũng vô thức liếc nhìn Triệu Phong.

Trong đó, ánh mắt Trúc Long là tràn ngập hứng thú nhất.

Đồng thời, bên phía Cửu hoàng tử cũng nhìn Triệu Phong, không biết lúc hắn và Chu Tổ Nhi ở cùng nhau, đã làm ra chuyện “người người oán trách” gì.

- Triệu Phong, đây là ba người mà lúc trước ngươi đã cướp đoạt.

Chu Tổ Nhi thấy Triệu Phong hoàn toàn không có ấn tượng, liền nhắc nhở một câu.

Lúc nàng tổ đội với Triệu Phong, tổng cộng đã đánh cướp hai chi tiểu đội, tiểu đội thứ nhất là của Lục hoàng tử, tiểu đội thứ hai là của Thập Nhất hoàng tử.

- Không biết Cửu hoàng huynh đến đây là có chuyện gì?

Sắc mặt Thập Nhất hoàng tử vẫn không đổi.

Đối với chuyện lúc trước, hắn đã nghe ba người kể lại rất nhiều lần.

Trong mắt mọi người, chỉ có một khả năng duy nhất để giải thích, đó là trên người Triệu Phong có bảo vật thích ứng không gian.

Bằng không, trừ phi là Thánh Chủ, nếu không tuyệt đối không thể khủng bố như lời của ba người kia.

- Chúng ta cũng đến thuận phục Chấn Thiên Kim Viên, không ngờ lại trùng hợp như vậy, Thập Nhất hiền đệ cũng ở đây a.

Cửu hoàng tử thật thà nói.

Nhưng những thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, lại khẽ biến sắc.

Lúc bọn hắn nghe ra ý tứ khiêu khích trong lời nói của Cửu hoàng tử, liền biết rõ những người này muốn tranh phong với bọn họ rồi.

Tuần Thú Sư Trúc Long bên cạnh Thập Nhất hoàng tử, ánh mắt khẽ chuyển, lập tức truyền âm với Thập Nhất hoàng tử.

Khóe miệng Thập Nhất hoàng tử chợt nhếch lên nụ cười, nói:

- Nếu như Cửu hoàng huynh cũng đến để thuận phục Chấn Thiên Kim Viên, vậy thì chúng ta có thể liên thủ, trước hết chế trụ đầu Chấn Thiên Kim Viên này, sau đó hãy quyết định quyền sở hữu.

963. Chương 960: Trực Tiếp Ra Tay

Khóe miệng Thập Nhất hoàng tử chợt nhếch lên nụ cười, nói:

- Nếu như Cửu hoàng huynh cũng đến để thuận phục Chấn Thiên Kim Viên, vậy thì chúng ta có thể liên thủ, trước hết chế trụ đầu Chấn Thiên Kim Viên này, sau đó hãy quyết định quyền sở hữu.

- Không có vấn đề, Trúc Long!

Thập Nhất hoàng tử thấy Cửu hoàng tử không lập tức đáp ứng, liền truyền âm trao đổi với thủ hạ.

- Yên tâm, Thập Nhất điện hạ, bọn hần chắc chắn sẽ không cự tuyệt, loại Yêu thú Đại Đế đỉnh phong như Chấn Thiên Kim Viên, chiến lực rất cường đại, ý chí cứng cỏi, chỉ một đoàn đội mà muốn chế trụ thì sẽ hao tổn rất nhiều thời gian.

Ánh mắt Trúc Long nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Theo hần được biết, Triệu Phong không hề thông qua khảo hạch Tuần Thú Sư, chỉ ỷ vào Vân Tầm Tiên Diệt mượn được mà chiếm lấy danh ngạch Tuần Thú Sư trong đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, sau khi giải quyết đầu Chấn Thiên Kim Viên này, bọn hần sẽ dùng bốn sự thuận thú để tranh đoạt quyền sở hữu Chấn Thiên Kim Viên.

Hần sẽ không phạm sai lầm giống như Tuần Thú Tông Sư Lương Tang, không ngờ lại quyết đấu Linh sủng với Triệu Phong.

- Thập Nhất đệ, đầu Chấn Thiên Kim Viên này, chúng ta quyết phải có được.

Bỗng nhiên, thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên.

- Cái gì?

Trúc Long lập tức sững sờ, hần không ngờ đoàn đội của Cửu hoàng tử lại trực tiếp cự tuyệt như vậy.

Bất kể nhìn thế nào đi nữa, thực lực của đoàn đội Cửu hoàng tử, vẫn tương đối thấp.

Có chiến lực thực sự, cũng chỉ có Ưng lão và Thạch Vũ Lôi mà thôi.

Tại sao bọn hần lại cự tuyệt? Hơn nữa lời nói còn ngông cuồng bá đạo như thế?

- Cửu hoàng huynh, chúng ta đều không có khả năng tranh đoạt Thái Tử vị, không cần phải tranh đấu lẫn nhau, chẳng bằng liên hợp đối phó với Thất hoàng tử hoặc Bát hoàng tử, như vậy ở trong Thiên Cơ thành, vẫn sẽ đạt được một ít chỗ tốt.

Sắc mặt Thập Nhất hoàng tử có chút tái nhợt.

Cửu hoàng tử hiện nay có chút khác thường, không ngờ lại có biểu hiện bá đạo như vậy.

- Thập Nhất hoàng tử, cho người hai lựa chọn, một là rời đi, hai là lưu lại Long vận khí, sau đó rời đi.

Ưng lão đột nhiên đứng ra, lời nói vô cùng quyết đoán.

Nghe thấy câu này, thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, liền cảm thấy sáng khoái.

- Hừ, Cửu hoàng huynh, người cũng quá tự tin rồi.

Mặc dù thực lực chính thể của hần chỉ xếp hạng thứ chín, nhưng thực lực đoàn đội của hần, tuyệt đối không kém hơn của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, những thành viên khác của đoàn đội Thập Nhất hoàng tử, cũng phát hiện ra có gì đó không đúng, liền dẫn Chấn Thiên Kim Viên về phía Cửu hoàng tử.

- Nói nhảm nhiều quá!

Thạch Vũ Lôi tức giận quát lớn, dẫn đầu xông lên, toàn thân lập lòe kim quang, thân tình lập tức bành trướng, toàn thân hóa đá, một vài bộ phận thậm chí còn xuất hiện trạng thái hóa kim loại, khí lực uly áp vô hình mạnh mẽ tràn ra.

Phía sau, đám thành viên chiến đấu như Ưng lão và Triệu Phong cũng theo sát.

Thành viên của Cửu hoàng tử, đều trực tiếp ra tay.

Nếu đối mặt với Thập Nhất hoàng tử mà còn sợ hãi rụt rè, vậy thì khi đối mặt với Bát hoàng tử, Thất hoàng tử, thậm chí là Tứ hoàng tử thì còn làm được gì?

- Các người...

Trong lòng Thập Nhất hoàng tử có chút giật mình, tay chân luống cuống.

Biểu hiện đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật có chút khác thường, không ngờ lại chủ động công kích.

- Thập Nhất hoàng tử đừng nóng vội, cứ để bọn hắc kiến thức một chút sức mạnh của Yêu thú trong lăng mộ Hoàng tộc đi.

Trúc Long tức giận nói, vỗ vào Túi Linh Sủng.

Ngay lập tức, khí tức cuồng bạo của một đàn Yêu thú, liền xuất hiện trong khu rừng.

Chỉ thấy có gần trăm đầu Tử Văn Hắc Báo lập tức vây quanh bên cạnh Trúc Long và Thập Nhất hoàng tử.

-Ồ? Không ngờ còn có đàn Yêu thú.

Ánh mắt Triệu Phong chợt liếc qua Tử Văn Hắc Báo Vương trong đó.

Không khó để nhìn ra, Trúc Long cũng là thông qua việc thuần phục Tử Văn Hắc Báo mà khống chế cả đàn Yêu thú này.

Khóe miệng Triệu Phong chợt nhếch lên nụ cười, Kim Đồng chợt nổi lên một tia sáng tử kim, Đồng lực cường đại âm thầm dâng lên.

Một khắc sau, dị biến phát sinh.

Hai mắt Tử Văn Hắc Báo Vương chợt lộ ra tia sáng đỏ thẫm, gương mặt có chút vặn vẹo thống khổ, giống như phát cuồng.

- Chuyện gì xảy ra? Tử Văn Hắc Báo Vương!

Sắc mặt Trúc Long chợt biến.

Tính tình Tử Văn Hắc Báo Vương đột nhiên biến đổi, mà mối liên hệ giữa hắn và Tử Văn Hắc Báo Vương cũng dần biến mất.

Grào...

Tử Văn Hắc Báo Vương thoát ly sự khống chế của Trúc Long, hóa thành một đạo hắc ảnh, mang theo khí kinh hung bạo, trực tiếp tấn công về phía Trúc Long ở gần hắn nhất.

Ngay đúng lúc đó, toàn bộ đàn Tử Văn Hắc Báo cũng không khống chế được nữa, hiển nhiên, mối liên hệ giữa bọn chúng và Tử Văn Hắc Báo Vương cũng biến mất.

Thế nhưng, thấy Tử Văn Hắc Báo Vương tấn công đám người Trúc Long, toàn bộ Tử Văn Hắc Báo còn lại cũng lập tức phát động tiến công.

- Trúc đại sư, có chuyện gì vậy?

Về mặt Thập Nhất hoàng tử vô cùng kinh hoàng, lập tức hét lớn, hai người bọn hắn đang ở trung tâm của đàn Tử Văn Hắc Báo, lúc này lại không khống chế được, hiển nhiên đàn Tử Văn Hắc Báo sẽ tấn công bọn hắn đầu tiên.

Đối mặt với sự phản công của đàn Yêu thú, trên mặt Thập Nhất hoàng tử và Trúc Long đều tràn ngập sợ hãi.

Vụt... Vụt...

Những thành viên còn lại trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, lập tức tiến đến bên cạnh Thập Nhất hoàng tử.

Hoa Huy đánh ra một quyền, mang theo lực đạo vô cùng cương mãnh, trực tiếp chấn lui Tử Văn Hắc Báo Vương.

Những thành viên còn lại cũng tản mát ra khí thế uy áp vô cùng cường đại, ngăn cản công kích của đám Tử Văn Hắc Báo.

- Điện hạ đừng nóng vội, ta sẽ lập tức khống chế được Tử Văn Hắc Báo Vương.

Trúc Long thoáng đỏ mặt, lập tức thi triển nhiều loại phương pháp để trấn an và câu thông Tử Văn Hắc Báo Vương.

- Trúc Long đại sư, cẩn thận!

Lão giả áo xám chợt hét lớn, bổ ra một đạo chưởng quang, ngăn cản công kích của đám người Ứng lão.

- Hừ, Thạch Vũ Lôi, đối thủ của ngươi là ta!

Hoa Huy trực tiếp phóng tới chỗ Thạch Vũ Lôi.

Lúc này, trận doanh của đám người Thập Nhất hoàng tử đang rất hỗn loạn.

Vụt vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong, Xích Lôi Quang Dực đột nhiên mở ra.

Vụt...

Triệu Phong cũng không quan tâm đến Thập Nhất hoàng tử và đàn Tử Văn Hắc Báo, chỉ trong chớp mắt đã hóa thành một đạo Xích Lôi điện quang, trực tiếp lướt tới sau lưng Chấn Thiên Kim Viên.

- Kim Lôi Bá Thế!

Thân hình Triệu Phong lập tức phủ lên một tầng điện văn thể phách kim lam, mang theo khí lực Lôi Điện vô cùng, tựa như một tòa cự sơn Kim Lôi, đánh thẳng tới Chấn Thiên Kim Viên.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong, chợt nổi lên một tia lửa Đồng lực kinh người, hào quang tử kim lưu chuyển, hiện động một tia ẩn ký Lôi Kiếp u ám.

Ầm...

Một đoàn Lôi Hỏa tử kim sắc trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, nổ tung trên đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Grào...

Vốn dĩ vết Chấn Thiên Kim Viên đã chồng chất vết thương, bây giờ lại trúng phải hai đợt công kích của Triệu Phong, lập tức liên tục hết phẩm.

Đặc biệt là Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong, có bổ sung tổn thương Lôi Kiếp khủng bố, không ngừng lan tràn trên linh hồn và thể xác của Chấn Thiên Kim Viên.

Ầm...

Triệu Phong nhắm ngay đầu Chấn Thiên Kim Viên, lại đánh ra một quyền.

Đồng thời, trong mắt trái của Triệu Phong, cũng đã ngưng tụ thành Minh Tâm Ấn, trực tiếp khắc sâu vào trong linh hồn của Chấn Thiên Kim Viên.

Toàn bộ quá trình đều diễn ra vô cùng nhanh chóng, chỉ trong vài nhịp hô hấp mà thôi.

- Tiểu tử kia muốn làm gì?

- Không ngờ hẳn lại một mình chiến đấu với Chấn Thiên Kim Viên.

Lúc tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử ứng phó với Tử Văn Hắc Báo, chợt phát hiện tình huống của Triệu Phong và Chấn Thiên Kim Viên.

- Lực lượng của hắn thật mạnh, làm sao có thể?

Sắc mặt Hoa Huy đột nhiên chấn động.

Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng hắn vẫn cảm nhận được uy năng và khí lực cường đại của Triệu Phong.

- Tiểu tử kia điên rồi.

Trúc Long nhìn về phía Triệu Phong đang giao chiến cùng Chấn Thiên Kim Viên, lập tức lộ vẻ hãi hùng khiếp vía.

Trong lòng hắn, Triệu Phong là một tên Tuần Thú Sư giả.

Nhưng chiến lực cường đại như vậy, cũng không phải chỉ cấp bậc Vương Giả mà có thể làm được.

Thế nhưng, theo tiếng gào rú thảm thiết của Chấn Thiên Kim Viên, hắn liền có thể nhìn ra được công kích của Triệu Phong mạnh đến mức nào.

- Thập Nhất diện hạ dừng nóng vội, cảm xúc của Tử Văn Hắc Báo Vương đã dần ổn định lại rồi.

Lúc cảm xúc của Tử Văn Hắc Báo Vương trở nên hỗn loạn, Trúc Long liền thông qua nhiều loại bí thuật thuần thú, không ngừng tiến hành trấn an, chậm rãi câu thông với Tử Văn Hắc Báo Vương.

Thời gian dần trôi qua, cuối cùng đàn Tử Văn Hắc Báo cũng ổn định trở lại.

Áp lực bên phía tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử, lập tức suy giảm.

- Hừ, đây là các người muốn chết!

Trúc Long lại một lần nữa không chế được Tử Văn Hắc Báo Vương, liền nhìn về phía những thành viên của Thập Nhất hoàng tử đang giao chiến với đám người Ưng lão, chuẩn bị chỉ huy đàn Tử Văn Hắc Báo.

Nhưng một khắc sau...

Ầm...

Một trận nổ mạnh vang lên sau lưng bọn hắn, ngay lập tức, một luồng khí tức hung lệ khủng bố, liền khiến cho lưng đám người Thập Nhất hoàng tử ứa mồ hôi lạnh.

Grào...

Chấn Thiên Kim Viên gào thét phẫn nộ một trận, trực tiếp đánh tới chỗ đám người Thập Nhất hoàng tử, thân thể nó vô cùng to lớn, tựa như một tòa núi lớn đang ép tới.

- Làm sao có thể như vậy?

- Không ngờ truyền thừa kia đã thuần phục được Chấn Thiên Kim Viên rồi.

Đám thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, đều ngây ra như phỗng.

Không ngờ bên đối phương lại có Tuần Thú Sư hung hãn cường đại như vậy.

- Làm sao có thể? Đây là Chấn Thiên Kim Viên ư?

Trúc Long ngây người tại chỗ, trong đầu tựa như trống rỗng.

Chỉ trong mấy nhịp hô hấp, ngay lúc hắn đang trấn an Tử Văn Hắc Báo Vương, không ngờ Triệu Phong đã thành công thuần phục được Chấn Thiên Kim Viên.

Grào...

Đàn Tử Văn Hắc Báo vừa bị Trúc Long không chế, nhìn thấy Chấn Thiên Kim Viên tựa như Thái Sơn đè xuống, lập tức gào rú thảm thiết, chạy tứ tán.

Ầm ầm ầm...

Chấn Thiên Kim Viên đứng trước mặt tiểu đội của Thập Nhất hoàng tử, bên ngoài thân thể tràn ngập Mộc Chi Phong Lôi.

Trên đỉnh đầu của Chấn Thiên Kim Viên, Triệu Phong ngạo nhiên đứng thẳng, nhìn xuống chúng nhân.

- Giao ra toàn bộ Long vận khí, bằng không thì trực tiếp rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử đều âm thầm rung mình, nhất thời, không người nào dám phản kháng.

Ba gã Đại Đế đã từng bị Triệu Phong cướp đoạt, lập tức bị hù dọa đến mức toàn thân run rẩy.

- Triệu Phong, người...

Thập Nhất hoàng tử trong cơn giận dữ, lập tức trong tay xuất hiện một cái ngọc tỷ hào quang lấp lánh.

- Thập Nhất diện hạ, chậm đã!

Trúc Long lập tức ngăn cản:

- Thập Nhất diện hạ, cho dù ngươi mượn Long vận khí để tăng cường chiến lực, nhưng Cửu hoàng tử cũng có thể làm vậy a.

Thập Nhất hoàng tử nghe thấy lời nói của Trúc Long, liền nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại không thể làm gì được.

- Cửu hoàng huynh thật có bản lĩnh.

Thập Nhất hoàng tử cố nén giận dữ, ném Thái Tử ngọc ấn ra.

Thành viên trong đoàn đội của Thập Nhất hoàng tử, cũng lục tục giao ra Hộ Long Ngọc, dù sao thì bọn họ cũng không tận sức thu thập Long vận khí.

...

Trong lăng mộ Hoàng tộc, có bốn tòa thành thị bằng kim loại, chiếm giữ bốn phương.

Trong tòa thành thị kim loại, từng tòa kiến trúc kỳ lạ bằng kim loại mọc lên san sát, gồm có một cái gác chuông cao tận trời xanh, một cái Chiêm Tinh lâu cổ xưa, và một quảng trường tĩnh lặng có đài phun nước...

Trước cửa mỗi tòa thành, đều tập trung một lượng lớn Yêu thú.

Lúc này, phía trước một tòa thành kim loại ở phía Tây.

Hai đàn Yêu thú đang chém giết kịch liệt, Băng Lang, Liệt Hồ, Cự Hùng, Cự Mãng,... Chiến trường vô cùng hỗn loạn, lệ khí hung thú trùng thiên.

- Đáng giận, Bát hoàng tử cố thủ trong tòa thành yếu nhất trong bốn tòa thành kim loại, không ngờ lại khó giải quyết như vậy.

- Quá không công bằng, bọn hắc có thể tùy thời dịch Yêu thú bên trong Thiên Cơ thành.

Phải trước cửa thành, có hơn mười người đang đứng, trong đó có hai vị Tuần Thú Sư, mọi người đều cắn chặt răng, cố gắng khống chế một lượng lớn Yêu thú đang không ngừng trùng kích tòa thành kim loại.

- Không tốt, người của Vũ gia ra rồi!

- Đó là Vũ Thiên Ngô và Vũ Lãnh Hoa.

Chỉ thấy, phía trên tường thành, xuất hiện hai đạo nhân ảnh.

- Vô Song chiến ý!

Vũ Thiên Ngô và Vũ Lãnh Hoa – Trưởng lão thế hệ trước của Vũ gia, trong mắt chợt bắn ra một luồng chiến ý kinh thiên quỷ khóc, sau lưng hai người mơ hồ xuất hiện một đạo hư ảnh lạnh lẽo như băng, năng lực ý chí vô hình khiến cho toàn bộ hư không vận vẹo một hồi.

- Ha ha, tất nhiên, ba phe chúng ta liên hợp, thậm chí đủ để đánh hạ cả Bát hoàng tử.

Rất nhanh, mọi người liền có chung một cách nghĩ.

Ngũ hoàng tử cười lạnh không thôi.

Với sự ủng hộ của Nhị hoàng tử, rất có thể sẽ để Cửu hoàng tử gia nhập.

Mà trước mắt, ba vị hoàng tử liên hợp, đã đem lợi ích Thiên Cơ thành chia thành ba phần, Ngũ hoàng tử tất nhiên sẽ không muốn để cho Cửu hoàng tử gia nhập.

Bên trong tường thành kim loại của Bát hoàng tử.

Toàn bộ thành viên của Bát hoàng tử đều cảm thấy nghi hoặc, nhìn đám người Cửu hoàng tử đang bay về Thiên Cơ thành ở phía Tây.

- Tại sao bọn hắc lại làm vậy?

Hắc vốn cho rằng, Cửu hoàng tử cũng sẽ nhập trận doanh của Nhị hoàng tử, để đánh bọn hắc.

Bởi như vậy, cho dù đội ngũ của hắc có cường thịnh hơn, cũng không giữ được tòa Thiên Cơ thành này.

Hai đại thiên tài của Cơ gia và Bách Luyện Thánh Chủ cũng cảm thấy vô cùng khó hiểu.

- Triệu Phong.

Trong mắt Vũ Thiên Ngô có chút mất mát, sau đó nhìn về phía mọi người ở sau lưng, chân thành nói:

- Hắc các ngươi đều từng thất bại trong tay Triệu Phong, cho nên Triệu Phong cảm thấy đánh tòa Thiên Cơ thành này cũng không có gì thú vị.

Lời này vừa ra, sắc mặt đám người Bát hoàng tử, Lạc Tôn, Bách Luyện Thánh Chủ và thiên tài của Cơ gia, đều có chút mất tự nhiên, khóe miệng run rẩy, nhưng cũng không phản bác được, bởi vì sự thật chính là như thế.

Sự cường đại của Triệu Phong đã xâm nhập vào tâm linh của mọi người, nhất là Bát hoàng tử.

Từ khi bắt đầu tiếp xúc với Triệu Phong, trải qua Không Gian Thần Huyền, cho đến bây giờ, mọi người đã biết Triệu Phong thân mang huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Bát hoàng tử cũng đã nhiều lần hối hận tại sao lúc trước không duy trì mối quan hệ tốt đẹp với Triệu Phong, nếu vậy thì bây giờ Triệu Phong đã trở thành trợ lực cường đại của bọn hắc rồi.

Lúc này, tại Thiên Cơ thành phía Tây.

- Thất hoàng tử, đoàn đội của Cửu hoàng tử đã tới.

Một tên nho sinh ngọc diện khê nói.

- Ha ha, thật là không biết trời cao đất rộng.

Một lão giả gầy trơ xương, hai mắt quắc thước hữu thần, phảng phất có thể nhìn xuyên vạn vật, bên cạnh lão giả còn có một nam tử trung niên, trong mắt bắn ra một luồng ý chí Kiếm Đạo vô hình.

Hai người chính là cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các, cũng là Tông phái Kiếm Đạo đệ nhất của Đại Càn Vương triều.

- Thất điện hạ, Triệu Phong ở trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, quả thật là nhân vật không đơn giản.

Khương Hào thấp giọng nói.

- Cho dù là không đơn giản thì hắc chẳng qua cũng chỉ là một tên Vương Giả Hư Thần Cảnh, hơn nữa thân phận của hắc còn là Tuân Thú Sư, là mấu chốt trọng yếu nhất trong quá trình công thành.

Thất hoàng tử cũng không để ý đến Khương Hào, trong mắt lộ vẻ khinh thường.

Nếu như đoàn đội liên hợp của Nhị hoàng tử, Ngũ hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử đánh đến đây, có lẽ hắc sẽ lo lắng một chút.

Nhưng chỉ một Cửu hoàng tử thì không đáng để hấn đặt trong lòng.

- Cũng đúng.

Khương Hào khẽ gật đầu.

Ngày trước trong cấm địa Hắc Phong Cốc, thủ đoạn khủng bố của Triệu Phong, đã để lại ấn tượng rất sâu trong lòng hần.

Nhưng trong chiến đấu công thành, Tuần Thú Sư là quan trọng nhất, Triệu Phong tuổi còn nhỏ, tại phương diện thuần thú, thì có được bao nhiêu tạo nghệ chứ?

- Khương Hào, người yên tâm, bổn đại sư sẽ không để cho sủng thú của hần tới gần tòa Thiên Cơ thành này, cho nên, người cũng không cần phải sợ hãi như vậy.

Một lão giả mặc áo xám, nở nụ cười tự tin nói.

Sắc mặt Khương Hào thoáng trầm xuống, cũng không nói gì.

Tiểu đội mà hần dẫn đầu, ở trong cấm địa Hắc Phong Cốc đã tổn thất hai người, trong đó còn có cả Trận Pháp Đại Sư Ô Du.

Mà hần và một Chuẩn Thánh Chủ khác, đều phải sử dụng trận pháp Hộ Long Ngọc, mới có thể trở về bên cạnh Thất hoàng tử, có thể nói là tổn thất thảm trọng, mất hết mặt mũi.

Bởi vậy, cho nên Khương Hào đã hoàn toàn mất đi quyền lên tiếng trong đoàn đội của Thất hoàng tử.

- Ủm, vậy phải nhờ Tuần Thú Tông Sư Trương Ích rồi.

Thất hoàng tử lại cười.

Trương Ích chậm rãi đi ra khỏi tòa kiến trúc kim loại, bay về phía trên tường thành, trên mặt nở nụ cười châm chọc, nhìn về phía đoàn đội của Cửu hoàng tử đang bay tới.

Ngay lập tức, phía trước tòa thành kim loại, mấy trăm đầu Yêu thú hung ác khủng bố, đều mở to hai mắt, một luồng lệ khí Yêu thú kinh khủng, lập tức phóng lên tận trời cao.

Phần lớn những Yêu thú này, đều là do hần chuẩn bị từ khi còn ở Đại Lục Vực, số còn lại là trân thú thu phục được trong lăng mộ Hoàng tộc.

Bởi vì không có người đến đánh Thiên Cơ thành của Thất hoàng tử, cho nên đoàn đội của Thất hoàng tử cũng không tiến hành đối Yêu thú bên trong Linh Sủng Viên.

- Đến đây đi, để lão phu xem các người có bao nhiêu bản lĩnh.

Trương Ích liếc nhìn đám người, sau đó ánh mắt dừng lại trên thân Triệu Phong.

Mặc dù nghe nói Triệu Phong thân mang Vân Tầm Tiên Diệp, nhưng đây dù sao cũng là chiến đấu đàn Yêu thú, chỉ một đầu Linh sủng cũng không phát huy được bao nhiêu tác dụng.

Hơn nữa, biện pháp để đối phó với Vân Tầm Tiên Diệp cũng có rất nhiều.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng tập trung ánh mắt trên người Triệu Phong.

Bản lĩnh thuần thú của Triệu Phong đã khiến bọn họ mở rộng tầm mắt, tuy nhiên còn chưa biết được bản lĩnh khổng thú của hần như thế nào.

Thế nhưng Triệu Phong đã chủ động đề nghị đánh Thất hoàng tử, cho nên mọi người vẫn tin hần cũng có bản lĩnh nhất định.

Hơn nữa, số lượng Yêu thú trong tay Triệu Phong, cũng vượt xa số lượng Yêu thú của Thất hoàng tử.

Đây cũng là nguyên nhân mà đoàn đội của Cửu hoàng tử dám trực tiếp khai chiến.

Triệu Phong tiến lên phía trước, cánh tay vung lên, một lượng lớn Yêu thú lập tức xuất hiện.

- Ô? Đàn Hắc Văn Độc Hạt, đàn Phong Lang, còn có hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, quả thật khiến ta giật mình a.

Trương Ích cười ha hả.

Trương Ích vừa liếc nhìn, liền biết hai đàn Yêu thú của Triệu Phong đều là Yêu thú trong lăng mộ Hoàng tộc.

Có thể thuần phục được hai đàn Yêu thú nguyên vẹn, xem ra đoàn đội của Cửu hoàng tử cũng đã bỏ ra không ít công sức.

Thế nhưng chỉ bằng vào hai đàn Yêu thú này, cho dù thêm hai đầu Chấn Thiên Kim Viên, thì cũng khó mà đánh tan được đàn Yêu thú của hắn.

Đầu tiên là tại phương diện số lượng, có sự chênh lệch không nhỏ, tiếp đó là chênh lệch cực lớn giữa hai Tuần Thú Sư.

Triệu Phong cũng không để ý đến Trương Ích, trong mắt trái nổi lên một tia kim trạch nhàn nhạt.

Đồng thời, ở sâu trong linh hồn, Vạn Niệm Thần Quyết vận chuyển, mấy trăm đạo ý niệm nhanh chóng dung nhập vào trong cơ thể của mỗi một đầu Yêu thú.

Tâm thần của Triệu Phong, hoàn toàn dung nhập vào bên trong đàn Yêu thú trước mặt, cảm giác như những Yêu thú này đều là tay chân của mình, điều khiển hết sức tự nhiên.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

Trương Ích cũng cảm nhận được Triệu Phong sắp phát động thể công.

Mà cường độ ý chí linh hồn do Triệu Phong bày ra lúc này, thậm chí không kém gì hắn, khiến Trương Ích không khỏi cẩn thận hơn vài phần.

Vụt vụt vụt...

Yêu thú bên dưới tường thành, lập tức bạo động, tạo thành trận hình.

- Lên!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Xông lên đầu tiên chính là hai đầu Chấn Thiên Kim Viên.

Rầm rầm...

Thân hình của hai đầu Chấn Thiên Kim Viên cực lớn, động tác mau lẹ vô cùng, chạy trên mặt đất rộng lớn hai bước, sau đó nhảy lên, tựa như một tòa núi lớn kim sắc ép tới.

Sau đó, đàn Phong Lang và Hắc Văn Độc Hạt cũng theo sát phía sau.

- Sơn Khâu Cự Nhân, xông lên cho ta!

Trương Ích cũng hiểu rất rõ về đặc tính của Chấn Thiên Kim Viên, chỉ có loại Yêu Linh có lực phòng ngự siêu cường như Sơn Khâu Cự Nhân mới có thể sánh bằng.

Ầm ầm ầm...

Bốn đầu cự nhân, hung hăng va chạm với nhau.

- Hừ, vẫn còn yếu.

Mắt trái Triệu Phong vận chuyển, đồng thời đem càng nhiều ý niệm tập trung vào trong cơ thể Chấn Thiên Kim Viên, liên tục công kích về phía chân phải của một đầu Sơn Khâu Cự Nhân.

Một đầu Chấn Thiên Kim Viên khác thì lại tập trung công kích vào vai của một đầu Sơn Khâu Cự Nhân còn lại.

- Làm sao có thể? Chấn Thiên Kim Viên của Triệu Phong, làm sao có thể biết được nhược điểm Sơn Khâu Cự Nhân của ta?

Trái tim Trương Ích lập tức giật thót, Sơn Khâu Cự Nhân trong tay hắn đã theo hắn chinh chiến nhiều năm, trên người tất nhiên có một vài vết thương ngầm.

Thế nhưng, Yêu thú của Triệu Phong làm sao có thể thông minh như vậy cơ chứ?

Hơn nữa, phương thức công kích của hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này cũng hết sức lưu loát, thậm chí còn mơ hồ có bóng dáng của chiến kỹ.

Trương Ích thậm chí còn hoài nghi rằng, hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này liệu có phải bị một vị Vương Giả Đại Đế nào đó đoạt xá hay không.

Những kỹ xảo chiến đấu này, khổng chế công kích vô cùng chuẩn xác, giống như là nhân loại chiến đấu vậy.

Ngay lập tức, hai đầu Sơn Khâu Cự Nhân liền bị đánh cho liên tiếp thối lui.

- Các người cũng lên hỗ trợ cho ta, Hắc Tông Cự Hùng!

Tuần Thú Tông Sư Trương Ích thoáng trầm mặt.

Lần đầu giao phong, Yêu thú mà hắn phái ra, không ngờ lại bị Chấn Thiên Kim Viên của Triệu Phong dễ dàng đánh bại như vậy.

Vụt vụt vụt...

Hai đầu Hắc Tông Cự Hùng, động tác linh mãnh hơn Sơn Khâu Cự Nhân rất nhiều, vội vàng xông lên, cự trảo màu đen mang theo một trận vòi rồng cương liệt đánh xuống.

- Lui!

Triệu Phong mỉm cười, khổng chế Chấn Thiên Kim Viên lùi lại mấy bước, đồng thời nghiêng đầu, một trảo của Hắc Tông Cự Hùng chỉ thoáng lướt qua bộ lông của Chấn Thiên Kim Viên.

- Làm sao có thể?

Trương Ích thiếu chút nữa học máu.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này không ngờ đã có linh trí, tư duy vô cùng mau lẹ, động tác tiêu chuẩn thành thạo, né tránh công kích mạnh mẽ của Hắc Tông Cự Hùng vô cùng hoàn mỹ.

Yêu thú bình thường, làm sao có thể đạt được tâm tính như vậy?

Đoàn đội của Cửu hoàng tử đang xem chiến, cũng triệt để ngăn người.

Lúc bắt hai đầu Yêu thú này, bọn chúng rất ngốc, chỉ biết tiến công một cách lỗ mãng mà thôi.

- Đây chính là Chấn Thiên Kim Viên mà chúng ta bắt được sao?

Thạch Vũ Lôi sờ lên đầu, vô cùng kinh ngạc.

- Có lẽ Triệu Phong đã huấn luyện đặc biệt cho bọn chúng.

Về mặt của Tô Thanh Linh có chút cứng đờ.

Hai đầu Yêu thú này, giống như có tư duy của nhân loại, không ngờ còn biết cả một ít kỹ xảo chiến đấu.

967. Chương 964: Hắc Bào Tập Kích

- Ta không nhìn lầm chứ?

- Đàn Yêu thú của Triệu Phong, trong đợt công kích đầu tiên, không ngờ lại đánh bại đàn Yêu thú của Trương Ích Tông Sư.

- Làm sao có thể? Bản lĩnh khổng thú của Triệu Phong, thật sự mạnh như vậy sao?

Đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, dùng linh thức quan sát tình huống giao chiến tại Thiên Cơ thành phía Tây, thanh âm khiếp sợ không ngừng vang lên.

- Điều này là không có khả năng a.

Ngũ hoàng tử phóng ra linh thức, kiểm tra tình huống, nhưng lại không thể tin được cảnh tượng mà mình vừa trông thấy.

Sắc mặt của Nhị hoàng tử và Thập Nhị hoàng tử cũng có chút nặng nề, hơi hối hận vì lúc đầu không chủ động mời chào Cửu hoàng tử.

Nếu vậy thì bây giờ có lẽ đã chiếm được Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử rồi.

Ngoại trừ ba vị hoàng tử ra.

Những cường giả trong Thiên Cơ thành cũng đang quan sát tình huống bên phía Thất hoàng tử.

- Quả nhiên là thế.

Bát hoàng tử nở nụ cười bất đắc dĩ, biểu hiện của Triệu Phong, lại lần nữa khiến cho người khác phải khiếp sợ.

- Không có khả năng...

Sắc mặt Cơ Bạch lập tức tái nhợt.

Hắn bị Triệu Phong ép phải dùng trận pháp trở về, vốn dĩ bản thân hắn là Tuần Thú Sư, sức chiến đấu rất kém, một khi bị tiếp cận thì hoàn toàn không hề có lực hoàn thủ.

Nhưng không ngờ Triệu Phong tại phương diện thuần thú và khống thú, còn vượt xa hắn.

Trong Thiên Cơ thành phía Tây, Thất hoàng tử và đám thành viên khác, cũng đều sửng sốt, nhưng không hề lên tiếng.

Thần sắc mọi người đều trở nên nghiêm túc, cẩn thận quan sát chiến trường.

Lúc này, Tuần Thú Tông Sư Trương Ích cũng đã tỉnh táo lại.

- Tiểu tử này có vấn đề.

Trương Ích đã phát hiện ra vấn đề.

Từ khi bắt đầu chiến đấu, Triệu Phong vẫn đứng yên tại chỗ, ngay cả nói chuyện cũng không có, có lẽ đang thi triển bí pháp nào đó để điều kiện hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này.

Bởi vậy cho nên hành vi và động tác của hai đầu Yêu thú này mới khác thường như vậy, thậm chí tập tính cũng có phần tương tự như nhân loại.

- Hừ, ta không tin ngươi có thể điều khiển Yêu thú đến mức tinh tế như vậy.

Trương Ích hừ lạnh một tiếng.

Bí thuật này, hắn cũng đã nghe nói qua, nhưng chỉ thích hợp dưới tình huống điều khiển Yêu thú số lượng ít mà thôi.

Trương Ích mở hai tay ra, đem toàn bộ tâm thần khuếch tán ra khắp chiến trường.

- Đội một, đội hai, từ hai bên đánh bọc Chấn Thiên Kim Viên, đội tám, đội chín tạo thành trận hình phòng ngự, chuẩn bị ngăn cản Hắc Văn Độc Hạt và Phong Lang trùng kích.

Tuần Thú Tông Sư chuyên nghiệp, đều tiến hành phân đội và điều khiển Yêu thú cùng loại, như vậy rất dễ khống chế.

Triệu Phong mỉm cười, giống như đang đánh cờ, lập tức có biện pháp ứng phó.

Một bộ phận Phong Lang thì trực tiếp ngăn cản Yêu thú trợ giúp Sơn Khâu Cự Nhân.

Đồng thời, Hắc Văn Độc Hạt thì dùng mãnh lao tới chỗ tường thành, cùng chém giết với Yêu thú của Trương Ích.

- Phản ứng thật nhanh.

Trên trán Trương Ích đã ứa ra mồ hôi lạnh.

Hắn vừa chỉ huy Yêu thú thì Triệu Phong đã làm ra kế sách ứng phó với Yêu thú của hắn.

Sau lưng Triệu Phong, đám người Cửu hoàng tử đang theo dõi trận chiến, cũng nở nụ cười vui vẻ.

- Bản lĩnh của Triệu Phong còn lợi hại hơn cả Trương Ích.

Thạch Vũ Lô biết rõ, danh vọng Tuần Thú Tông Sư Trương Ích tại Đại Càn Vương triều.

Hắn vốn cho rằng, Triệu Phong có thể quyết đấu ngang tài ngang sức với Trương Ích cũng đã rất giỏi rồi.

- Tại sao Triệu Phong không đem toàn bộ Yêu thú thả ra?

Trên mặt Tô Thanh Linh lộ vẻ nghi hoặc.

Số lượng đàn Yêu thú trong tay Triệu Phong nhiều như thế nào, bọn hắn là người biết rõ nhất.

Thậm chí cho dù không cần khống chế, chỉ dựa vào số lượng, cũng đủ đánh lui đám Yêu thú của Thất hoàng tử đang phòng thủ trước cửa thành rồi.

- Có thể là giữ lại thực lực, vào thời khắc mấu chốt, sẽ phát huy hiệu quả tập kích bất ngờ.

Ứng lão suy nghĩ một lát, liền nói ra lời giải thích của mình.

Mặc dù tại phương diện Yêu thú, bọn hắn chiếm ưu thế nhất định.

Thế nhưng sức chiến đấu của thành viên giữa hai bên, lại chênh lệch quá lớn, chỉ có thể thông qua Yêu thú để bù đắp.

Cho nên, nếu như Triệu Phong dùng Yêu thú hiện có trên chiến trường đánh bại Trương Ích, như vậy thì những Yêu thú còn lại, có thể trở thành chiến lực để đối phó với thành viên của Thất hoàng tử.

Nghe xong lời phân tích của Ứng lão, mọi người đều gật đầu đồng ý.

Chiến lực của đội ngũ của Thất hoàng tử, quả thật không thể xem nhẹ, trong đó phải chú ý nhất là hai đại cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các và một vị Thánh Chủ Hồn đạo.

Ngoài ra, thành viên trong đội ngũ của Thất hoàng tử, còn có tuyệt thế thiên tài của Khương gia là Khương Hào, mà những chiến lực Chuẩn Thánh Chủ còn lại, cũng là cường giả nổi danh đã lâu trên Đại lục.

Nhưng tất cả mọi người đều không biết rằng, Triệu Phong bây giờ đang đùa giỡn rất vui vẻ.

Hắn lần đầu tiên phát hiện, bản thân ở phía sau màn khống chế toàn bộ chiến trường, cảm giác rất không tệ.

Hơn nữa, loại phương thức khống chế Yêu thú như vậy, quả thật rất có lợi cho việc tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết.

Trên chiến trường hiện nay, số lượng Yêu thú mà Triệu Phong khống chế, cũng có hơn 500 đầu.

Còn Yêu thú bên phía Trương Ích thì có đến 700 đầu, thế nhưng Triệu Phong vẫn chiếm ưu thế vượt trội.

- Đáng giận, chuyện gì thế này? Yêu thú của Triệu Phong, lần nào cũng đều nhằm vào nơi yếu nhược nhất trong đội hình mà ta bày bố.

Trương Ích bắt đầu cảm thấy mệt mỏi, năng lực phản ứng của đàn Yêu thú do Triệu Phong điều khiển, thật sự quá nhanh.

Hiện nay hắn đã lâm vào cục diện bị động, chỉ có thể không ngừng ứng phó, phòng bị đàn Yêu thú của Triệu Phong.

Triệu Phong vùng tay trái lên, 50 đầu Dạ Lang lập tức xuất hiện.

Đồng thời, Triệu Phong lại phân hóa ra 50 đạo ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể bọn chúng.

Sau đó, 50 đầu Dạ Lang cũng bắt đầu gia nhập chiến trường.

Năng lực khống chế Yêu thú của Triệu Phong và Trương Ích, hoàn toàn khác nhau về bản chất.

Trương Ích là chỉ huy và khống chế Yêu thú, còn Triệu Phong thì tự mình gia nhập chiến trường, trong mỗi một đầu Yêu thú, đều có ý thức của hắn, cứ như là phân thân của Triệu Phong vậy.

- Cái gì? Còn có Yêu thú khác?

Trương Ích lập tức giật mình, chỉ huy trận hình Yêu thú co cụm lại, toàn lực phòng thủ.

Sau lưng Trương Ích, trong tòa kiến trúc kim loại trong thành.

- Ta đã nói rồi, tên Triệu Phong này tuyệt đối không đơn giản.

Khương Hào cuối cùng đã có thể ưỡn ngực lên tiếng.

Lúc trước, hắn đã nhắc nhở một lần.

Đáng tiếc là Tuần Thú Tông Sư Trương Ích lại hoàn toàn không để Triệu Phong vào mắt, cho nên bây giờ mới chật vật như thế.

- Có cần đến Linh Sủng Viên đổi lấy một ít Yêu thú cường đại hay không?

Hai đầu lông mày của Thất hoàng tử nhíu lại, có chút bối rối.

Hắn cũng có thể nhìn ra, bản lĩnh khống chế Yêu thú chiến đấu của Triệu Phong lợi hại đến mức nào.

- Thất điện hạ, không cần đầu, có cho Trương Ích nhiều Yêu thú hơn cũng vô dụng, chiến đấu giữa các đàn Yêu thú, mấu chốt là ở người khống chế chỉ huy, trừ phi đổi lấy vài đầu Yêu thú cấp Thánh Chủ, bằng không, Trương Ích tuyệt đối không thể là đối thủ của Triệu Phong.

Nho sinh ngọc diện lên tiếng, hai mắt lấp lánh tinh quang, cẩn thận cảm nhận tình hình chiến đấu bên ngoài tường thành.

Từ những chi tiết mà hắn quan sát được trên chiến trường, có thể thấy bản lĩnh khống chế của Trương Ích hoàn toàn kém xa Triệu Phong.

Có cho Trương Ích nhiều Yêu thú hơn, nhưng nếu đối phương khống chế không tốt, thì cũng chỉ có thể làm rối loạn trận cước.

- Vậy phải làm thế nào?

Thất hoàng tử vội vàng hỏi thăm.

- Cần gì phải lằng nhằng như vậy, Yêu thú của chúng ta tổn thất nhiều như vậy, còn không bằng trực tiếp xuất chiến.

Nho sinh ngọc diện trầm nghĩ sách lược, cuối cùng nói ra quyết định.

Ngay lập tức, hai đại cường giả Kiếm Đạo của Thiên Kiếm Các đều mở mắt, ý chí Kiếm Đạo vô hình, khiến cho đám người ở đây đều kinh hãi một phen.

- Cũng được, trong đoàn đội ngay cả Thánh Chủ cũng không có mà cũng dám tới phạm chúng ta.

Một nam tử cao gầy, trực tiếp đứng lên, khí tức âm u vô hình, khiến cho những người đứng gần hắn, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

Trong đoàn đội của Thất hoàng tử, ngoại trừ hai gã Chuẩn Thánh Chủ là Trương Ích và nho sinh ngọc diện ra, còn có hai vị Thánh Chủ, ba vị Chuẩn Thánh Chủ.

Cửu hoàng tử có năng lực gì có thể chống lại bọn họ?

- Lỗ Thiên Tử, Triệu Phong giao cho người, chỉ cần quấy rầy ý niệm tinh thần của hắn là được.

Nho sinh ngọc diện nhìn về phía nam tử trung niên của Thiên Kiếm Các.

- Quá dễ.

Lập tức nhanh chóng đáp ứng.

Vụt...

Sáu vị cường giả, liền trực tiếp bay ra khỏi tường thành.

- Bảo vệ Triệu Phong và đàn Yêu thú.

Sắc mặt Ứng lão đột nhiên biến đổi.

Đồng thời, thành viên trong đội của Cửu hoàng tử cũng trực tiếp xông ra.

Thần Cơ Tử đứng ở phía sau, sớm đã chuẩn bị trận kỳ, đột nhiên ném ra ngoài một đạo kim phù lấp lánh, ngay lập tức, xuất hiện một màn hào quang trên chiến trường, bao phủ lấy Triệu Phong và một bộ phận Yêu thú.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử sớm đã thương lượng sách lược chiến đấu, không chọi cứng với phe của Thất hoàng tử, chỉ cần tận lực kiềm chế cường giả của đối phương, ngăn cản bọn hắn công kích, sau đó chờ đàn Yêu thú của Triệu Phong tạo nên ưu thế, toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử sẽ đồng loạt vây công.

- Nếu các người đã vội vàng như thế, vậy thì chấm dứt thôi.

Triệu Phong thu hồi tâm tư đùa giỡn, tay phải chợt vung lên.

Rầm rầm rầm...

Năm đầu thân ảnh lấp lánh kim quang, giống như những tòa núi nhỏ, trực tiếp xuất hiện trên chiến trường, lệ khí hung thú khủng bố, bốc lên kinh người.

- Cái gì, vẫn còn Chấn Thiên Kim Viên?

Trương Ích đã sợ hãi tột độ.

Không ngờ Triệu Phong quyết đấu với hắn, mà vẫn còn giữ lại thực lực.

Phải biết rằng, Chấn Thiên Kim Viên là loại Yêu thú Đại Đế đỉnh phong, mà ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại này, sức chiến đấu của chúng còn mạnh hơn cả Chuẩn Thánh Chủ bình thường.

- Làm sao có thể?

Nho sinh ngọc diện cũng cảm thấy khiếp sợ.

Cứ như vậy, chiến cuộc liền trở nên hỗn loạn khó bề phân biệt, cho dù toàn bộ mọi người xuất kích, cũng không có khả năng chiếm được ưu thế ngay lập tức.

Ánh mắt của nho sinh ngọc diện nhìn Triệu Phong thật sâu.

Giữ lại át chủ bài, có thể phát ra hiệu quả không thể tưởng tượng nổi, làm rối loạn bố trí của địch nhân.

Không biết trong tay Triệu Phong còn cất giấu át chủ bài nào nữa.

- Hừ, năm đầu Chấn Thiên Kim Viên này, cứ giao cho lão phu.

Một lão giả gầy trơ xương chậm rãi bước ra, Kiếm Ý vô hình, sáng rực quanh thân thể hắn.

- Được, vậy xin nhờ Kinh Phong Thánh Chủ.

Nho sinh ngọc diện thầm cảm thấy may mắn, còn may là trong đoàn đội của Thất hoàng tử có hai vị Thánh Chủ.

Một là Kinh Phong Thánh Chủ sở trường công kích vật chất, còn một vị Âm Hồn Thánh Chủ thì sở trường công kích linh hồn.

Vụt...

Kinh Phong Thánh Chủ trực tiếp bước ra, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm bạch ngọc, lúc vung lên phát ra từng trận kiếm khí sắc bén kinh người.

Thánh Chủ vừa ra, khí tức vô hình áp chế, liền khiến cho chiến lực của đàn Yêu thú bên phía Triệu Phong, giảm mạnh.

Bốn thành viên chiến đấu còn lại, cũng lập tức xông lên.

Kinh Phong Thánh Chủ bỗng nhiên vung kiếm, vô số cơn lốc kiếm khí sinh ra, lập tức tạo thành một vòi rồng kiếm khí.

Thế nhưng Kinh Phong Thánh Chủ lại không đánh xuống, cho nên bốn tên thành viên cũng đành dừng bước theo.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo quỷ ảnh màu đen, từ phía xa phiêu hốt mà đến.

Một luồng áo nghĩa Tử Vong khiến cho vạn vật sợ hãi, từ trong bóng đen tràn ra, khiến cho tất cả mọi người trên chiến trường, đều cảm thấy linh hồn run rẩy.

- Thành viên của Thập Tam hoàng tử?

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, sắc mặt Âm Hồn Thánh Chủ liền trở nên âm trầm, luồng khí tức linh hồn này khủng bố đến mức ngay cả hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Là hắn?

Triệu Phong chột nhướn mày.

Từ khi mới bắt đầu thí luyện Thái Tử, người này đã đột nhiên ra tay với hắn.

Lúc sắp tiến vào kết giới lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong cũng cảm thấy hắc bào nhân này rất quỷ dị, quả thật không đơn giản.

Về sau, trong cấm địa Hắc Phong Cốc, hắn cũng cảm nhận được địch ý của hắc bào nhân.

Hiện nay, hắc bào nhân không ngờ lại trực tiếp nhúng tay vào cuộc chiến của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử, mục đích là gì thì không cần nói cũng biết, chính là Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Hắc bào nhân giống như một đoàn quỷ ảnh phiêu hốt, hàng lâm trên chiến trường.

Áo nghĩa Tử Vong khủng bố, khiến cho hai bên Yêu thú đang giao chiến cũng run rẩy sợ hãi, sinh mệnh không ngừng xói mòn, linh hồn dần dần héo rũ.

Năm thành viên bên phía Thất hoàng tử vừa xông ra, lập tức lùi lại phía sau.

- Người là ai?

Sắc mặt Kinh Phong Thánh Chủ có chút nặng nề, chỉ trong chớp mắt, hắn đã phát hiện tuổi thọ linh hồn của mình giảm mất mấy năm.

968. Chương 965: Tử Vong Chi Liêm

Cùng lúc đó.

Ba thành viên cùng trở về với hắc bào nhân, thấy hắc bào nhân lao thẳng tới chiến trường của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử, liền trực tiếp chạy về phía Thiên Cơ thành phía Nam.

- Thập Tam hoàng tử, chúng ta trở về rồi.

- Thập Tam điện hạ, hắc bào nhân này có vấn đề.

- Hắn không ngờ lại can thiệp vào trận chiến của hai vị hoàng tử.

Ba tên thành viên đi theo hắc bào nhân, sau khi trở lại Thiên Cơ thành, liền kể lại chi tiết cho Thập Tam hoàng tử, kể cả những hành vi không bình thường của hắc bào nhân trong suốt chặng đường.

- Thập Tam hoàng tử, người này rốt cuộc là ai?

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ vẫn bình tĩnh.

Mùi vị chết chóc tỏa ra từ trên người hắc bào nhân, khiến cho hắn cũng không muốn trêu chọc.

- Không cần phải để ý đến hắn.

Thập Tam hoàng tử cười khẩy nói.

Với sự cường đại của hắc bào nhân, căn bản không sợ đoàn đội của Cửu hoàng tử, cho dù chiến thuật biến người hoặc đàn Yêu thú, cũng không có hiệu quả với hắc bào nhân.

Mà đây cũng là giao dịch giữa hắn và hắc bào nhân, hắn cho hắc bào nhân tư cách tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, đồng thời cũng không ràng buộc hắc bào nhân.

Còn hắc bào nhân thì giúp hắn giết chết Triệu Phong.

Lúc này, tại bên ngoài tường thành của Thất hoàng tử.

Chiến dịch vốn đang kịch liệt sôi trào, trong nháy mắt đã trở nên yên tĩnh.

Áo nghĩa linh hồn Tử Vong mà hắc bào nhân tản mát ra, lập tức tạo thành uy hiếp trí mạng đối với đàn Yêu thú bên dưới.

- Các hạ là ai?

Nho sinh ngọc diện khê chất vất.

Hắc bào nhân này mang đến cho hắn cảm giác vô cùng quý dị, không thể nhìn thấu.

- Các hạ tùy tiện tiến vào chiến trường của chúng ta, dường như có chút không ổn.

Một tên Chuẩn Thánh Chủ vừa chuẩn bị ra tay, lập tức trầm mặt nói.

- Đừng tưởng rằng ngươi là thành viên của Thập Tam hoàng tử mà chúng ta không dám ra tay với ngươi.

Trương Ích tức giận quát lớn, áo nghĩa Tử Vong mà hắc bào nhân cố ý phát ra, tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với đàn Yêu thú của hắn.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, cũng lập tức dừng lại, hắc bào nhân cường đại như thế nào, mọi người đã tận mắt nhìn thấy lúc bắt đầu trận chiến tranh đoạt danh ngạch.

Công kích linh hồn của hắc bào nhân vô cùng mạnh mẽ, cho dù là Ứng lão am hiểu về linh hồn, sức chiến đấu không tầm thường, mà cũng không dám tùy tiện ra tay.

Hiện nay, hắc bào nhân bỗng nhiên nhúng tay vào, khiến bọn họ không nắm rõ tình huống, tất nhiên không thể mạnh động.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi vẫn còn sống sót.

Đối với sự chất vấn của đoàn đội Thất hoàng tử, hắc bào nhân vẫn ngoảnh mặt làm ngơ, từ đầu đến cuối chỉ nhìn Triệu Phong, âm thanh âm u truyền đến.

- Ngươi là...

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, một luồng sát cơ chợt hiện.

Vốn dĩ hắn cảm thấy khí tức của hắc bào nhân rất quen thuộc, mà đối phương còn nắm giữ áo nghĩa Tử Vong.

Hiện nay, hắc bào nhân vừa nói ra câu đầu tiên, không ngờ lại là thân phục mình vẫn còn sống sót.

Nếu đã như vậy, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ đến thân phận chân chính của hắc bào nhân chính là Tử Vong Đại Đế đã bức hắn phải đoạt xá trùng sinh.

Nhưng chuyện này là tuyệt đối không có khả năng.

Tử Vong Đại Đế đã dùng Tử Vong để đánh đổi việc gieo rắc Vong Ngữ trở chú cho Triệu Phong.

Một khi Vong Ngữ trở chú đã phát động, Tử Vong Đại Đế làm sao có thể không chết?

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, nhưng vẫn như cũ không thể nhìn xuyên qua bộ áo bào kia, kể cả tay chân lộ ra ngoài của hắc bào nhân.

Nghe xong lời nói của hắc bào nhân, sắc mặt của những thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử cũng thoáng hòa hoãn bớt.

Xem ra, mục tiêu của hắc bào nhân là Triệu Phong.

Cho dù hắn là thành viên của Thập Tam hoàng tử, thì cũng không có vấn đề gì lớn.

Áo nghĩa Tử Vong của hắc bào nhân, đối với những tồn tại có cảnh giới sinh mệnh thấp hơn, có năng lực áp chế vô cùng cường đại, nếu như hắc bào nhân đồng ý giúp đỡ bọn họ, vậy thì bọn họ cũng không cần sợ hãi đàn Yêu thú của Triệu Phong nữa.

- Tử Vong Chi Liêm.

Bỗng nhiên, hư không quanh người hắc bào nhân, chợt dao động áo nghĩa linh hồn Tử Vong, trong lòng bàn tay của hắn xuất hiện một thanh cự liêm lượn lờ khói đen, giống như Tử Sát khí trong thiên địa.

Khoảnh khắc Tử Vong Chi Liêm xuất hiện, áo nghĩa linh hồn Tử Vong mạnh mẽ chấn động, khiến linh hồn của tất cả mọi người ở đây, đều cảm thấy run rẩy.

- Áo nghĩa Tử Vong thật mạnh, còn thuộc về Linh Hồn hệ.

Kinh Phong Thánh Chủ thán phục một câu.

Hắn còn chưa gặp qua người nào có áo nghĩa Tử Vong mạnh mẽ như vậy.

- Không tốt.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, cánh tay trái vung lên, trong nháy mắt liền thu hết toàn bộ Yêu thú vào Mê Không Giới.

Hắc bào nhân vung Tử Vong Chi Liêm lên, bỗng nhiên chém xuống Triệu Phong, bổ ra một đạo bán nguyệt màu đen cực lớn, một luồng áo nghĩa linh hồn Tử Vong ngưng tụ như thực chất, mang theo Tử Sát khí tuyệt cường tản ra.

Phốc...

Trận pháp phòng ngự của Thần Cơ Tử, chỉ ngăn cản được công kích vật chất trên Tử Vong Chi Liêm, còn công kích linh hồn thì lại xuyên thấu qua.

- Lui!

Triệu Phong lui về phía sau, lực lượng Phong Lôi mạnh mẽ tràn ra, đẩy lui toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử về phía sau.

Công kích Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân rơi xuống mặt đất, trên mặt đất liền lưu lại một đạo khe nứt rất dài, sinh cơ của cây cỏ xung quanh, chỉ trong nháy mắt đã tuyệt diệt.

Triệu Phong và những thành viên của Cửu hoàng tử đều hữu kinh vô hiểm, né tránh được công kích phạm vi của Tử Vong Chi Liêm.

Dù sao thì Triệu Phong cũng hết sức quen thuộc với một chiêu này.

Thế nhưng Trương Ích thì lại không may mắn như thế, Tử Vong Chi Liêm của hắc bào nhân vừa vung lên, đã ảnh hưởng cả một phạm vi rộng lớn, một phần dư âm của áo nghĩa Tử Vong đã rơi lên đàn Yêu thú của hắn.

Nhất thời, sinh cơ của vài chục đầu Yêu thú cấp Vương Giả, lập tức bị rút đi, linh hồn thoát ra, trực tiếp bỏ mạng.

- Người có ý gì?

Trương Ích gầm lên, nơi này là địa bàn của Thất hoàng tử.

Hắc bào nhân cuồng vọng lao đến, không hề khống chế công kích, thậm chí còn làm thương tổn đến Yêu thú của hắn.

Áo nghĩa Tử Vong mạnh mẽ, tạo thành thương tổn rất lớn đối với sinh mệnh, sánh ngang với áo nghĩa Hủy Diệt, những Yêu thú cấp độ thấp hơn, đối diện với loại sức mạnh này, đều không có khả năng chống cự.

Hắc bào nhân trực tiếp ra tay, khiến cho toàn bộ thành viên trong đội của Cửu hoàng tử đều lộ ra vẻ mặt âm trầm, trong lòng nặng nề.

Hắc bào nhân vừa đến đã trực tiếp ra tay với Triệu Phong, thậm chí, sức mạnh của hắc bào nhân còn có khả năng khắc chế rất mạnh đối với đàn Yêu thú.

May mà Triệu Phong đã sớm dự liệu, thu lại đàn Yêu thú đúng lúc, cho nên không gặp phải tổn thất to lớn nào.

Chẳng qua, tình huống trước mắt cũng không tốt đẹp lắm.

Hắc bào nhân mặc dù cảnh giới chỉ là Chuẩn Thánh Chủ, thế nhưng lại nắm giữ áo nghĩa Tử Vong, khắc chế phần lớn sức mạnh, hơn nữa còn am hiểu công kích linh hồn, khiến ọi người đều cảm thấy vướng tay vướng chân.

- Triệu Phong, người này là ai?

Ứng lão lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Rất hiển nhiên, hắc bào nhân là nhắm vào Triệu Phong mà đến.

Hắc bào nhân hoàn toàn không đặt đoàn đội của Thất hoàng tử vào mắt, cho nên hắn đương nhiên sẽ không đi chất vấn hắc bào nhân làm gì.

- Có lẽ là một kẻ địch trước đây của ta.

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Năng lực khống chế Tử Vong của hắc bào nhân hiện nay, so với Tử Vong Đại Đế trước kia, không biết còn mạnh hơn bao nhiêu lần.

Nhưng hắc bào nhân lại khiến Triệu Phong có cảm giác, đối phương chính là Tử Vong Đại Đế.

- Cái gì?

Ứng lão lập tức giật mình khiếp sợ.

Kẻ địch trước đây của Triệu Phong, hẳn là trước khi chưa đoạt xá.

Trước khi Triệu Phong đoạt xá, làm sao có khả năng trêu chọc phải kẻ địch mạnh mẽ như vậy?

- Các người tránh xa hắn một chút, áo nghĩa Tử Vong của kẻ này quá mạnh mẽ, hơn nữa còn am hiểu cả công kích linh hồn.

Triệu Phong trực tiếp truyền âm ọi người trong đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Sức mạnh Tử Vong không phải là nói đùa.

- Ừm.

Thạch Vũ Lôi nhìn chằm chằm vào hắc bào nhân.

Mặc dù huyết mạch của Thạch gia am hiểu phòng ngự, nhưng nhiều nhất chỉ có thể chống lại công kích vật chất của hắc bào nhân.

Mà công kích của hắc bào nhân, phần lớn đều thiên về linh hồn.

Cường độ linh hồn là sở đoản của Thạch Vũ Lôi, mặc dù đều là Chuẩn Thánh Chủ, nhưng ngay cả hắn cũng không dám mạnh động.

Đồng dạng, Tô Thanh Linh dù am hiểu công kích linh hồn, nhưng cảnh giới lại quá thấp.

Như đám người Chu Tổ Nhi và Kinh Khải, thì lại càng không có sức giao chiến.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, lập tức chậm rãi lui về phía sau.

- Ta chỉ giết Triệu Phong, các người rút đi!

Hắc bào nhân từ đầu tới cuối đều nhìn chăm chăm vào Triệu Phong, âm thanh truyền ra, nhưng lại vang vọng trong linh hồn của mọi người.

- Vị bằng hữu này, nếu như kẻ thù của ngươi là Triệu Phong, không bằng chúng ta hãy cùng liên thủ.

Nho sinh ngọc diện khẽ mỉm cười, kẻ địch của kẻ địch đều là bằng hữu.

Chỉ cần hắc bào nhân giết được Triệu Phong, đoàn đội của Cửu hoàng tử không có sức mạnh của đàn Yêu thú, như vậy cũng chẳng khác gì để mặc cho bọn họ xâu xé.

- Ha ha...

Hắc bào nhân cười lớn một tiếng, một trận khói đen linh hồn từ quanh người khuếch tán ra, thoát nhìn giống như Tử Thần Địa Ngục, vô cùng âm u khủng bố.

Vụt...

Hắc bào nhân không trả lời nho sinh ngọc diện, ngược lại phóng thẳng đến chỗ Triệu Phong, lực lượng linh hồn Tử Vong tuyệt cường, lập tức ngưng tụ thành Tử Vong Chi Liêm.

- Các người cũng xông lên.

Nho sinh ngọc diện lập tức truyền âm.

Nhất thời, thành viên trong đoàn đội của Thất hoàng tử liền chuẩn bị xông lên.

- Mau lui lại.

Ứng lão thấy thành viên của Thất hoàng tử chuẩn bị ra tay, liền hét lớn một tiếng.

Toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử, kể cả Triệu Phong, đều lập tức thối lui, rời khỏi tòa thành của Thất hoàng tử.

Hiện nay, đàn Yêu thú của Triệu Phong đã bị hắc bào nhân khắc chế, tuyệt đối không thể công thành.

Nếu như bọn họ lùi lại, thành viên của Thất hoàng tử cũng không thể đuổi theo toàn bộ, bọn họ nhất định phải ở lại thủ thành.

Nếu như một lượng lớn thành viên rời đi, tòa Thiên Cơ thành sẽ bị ba vị hoàng tử khác chiếm lĩnh.

- Triệu Phong, bây giờ ngươi sợ sao?

Hắc bào nhân cười một trận âm u, ép sát đến Triệu Phong, khí tức linh hồn Tử Vong ngọt ngào khủng bố, bao trùm tâm linh toàn đội ngũ của Cửu hoàng tử.

- Làm sao bây giờ? Đuổi hay không?

Ám Hồn Thánh Chủ hỏi.

- Ám Hồn Thánh Chủ, ngươi đi đi, lấy thực lực của ngươi và hắc bào nhân, cũng không phải e ngại đoàn đội của Cửu hoàng tử.

Nho sinh ngọc diện suy nghĩ trong chốc lát, liền lên tiếng.

Ám Hồn Thánh Chủ rời đi, trong đoàn đội của Thất hoàng tử vẫn còn một vị Thánh Chủ, cho dù là ba vị hoàng tử khác tấn công, cũng sẽ không bị công phá ngay lập tức.

Nếu như đàn Yêu thú của Trương Ích không bị tổn thất, rất có khả năng còn phái ra thêm một thành viên chiến đấu nữa.

- Được.

Ám Hồn Thánh Chủ lập tức hóa thành một chùm ánh sáng u ám, rời khỏi tường thành.

- Người là Tử Vong Đại Đế?

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh, lần đầu chất vấn.

Nghe thấy lời này, Tô Thanh Linh, Kinh Khải và Chu Tố Nhi đều khiếp sợ không thôi, danh tiếng của Tử Vong Đại Đế, bọn họ đã từng nghe qua, đây là Đại Đế cổ xưa nắm giữ Tử Vong Chi Mâu, chẳng lẽ thực lực của hắn đã phát triển đến trình độ này rồi ư?

Thế nhưng, đám người Ung lão, Cửu hoàng tử đều biết Tử Vong Đại Đế thực sự đã sớm bị Triệu Phong giết chết từ lâu.

- Ta là người sẽ giết ngươi.

Hắc bào nhân chợt bỏ ra một đạo Tử Vong Chi Liêm, một đạo bán nguyệt màu đen nhất thời bao trùm lấy đoàn đội của Cửu hoàng tử.

- Thánh Lôi Bá Thể.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân lấp lánh Kim Lôi quang, sau đó vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, song quyền đột nhiên đánh ra.

Viêm Chi Phong Lôi của Triệu Phong ẩn chứa ẩn ký Lôi Kiếp, sức mạnh Hủy Diệt cũng kinh khủng tương đương với sức mạnh Tử Vong.

Ầm ầm ầm...

Kim Lôi quyền quang mà Triệu Phong đánh ra, hoàn toàn đánh ra công kích vật chất của hắc bào nhân.

Bên trong phong bạo u ám đầy trời, một đạo lưới liềm bán nguyệt phóng tới, đây là công kích linh hồn, không hề bị công kích vật chất ngăn cản.

Phốc...

Triệu Phong sớm đã chuẩn bị, một luồng ý chí linh hồn tuyệt cường, bỗng nhiên lao ra, mang theo vô số lực lượng Lôi Kiếp, bỗng nhiên nổ tung.

- Ý chí linh hồn của ngươi?

Trong lòng hắc bào nhân thoáng kinh ngạc, một chiêu ý chí linh hồn mà Triệu Phong vừa bày ra, không ngờ đã vượt qua

Làm sao có thể?

- Cho dù hôm nay ngươi tiêu diệt linh hồn của hắn, thì Tử Vong Đại Đế vẫn có thể từ trong “Tử Chi Luân Hồi” bò ra.

Thanh âm của Ứng lão có chút run rẩy, nhìn về phía Tử Vong Đại Đế.

- Ứng lão? Ngươi có nhớ nhầm không, làm sao có thể có chuyện đó được?

Thạch Vũ Lô ở bên cạnh có chút không dám tin, khi nhìn về phía Tử Vong Đại Đế, toàn thân run rẩy không ngừng.

Linh hồn và thể xác bất tử bất diệt, làm sao có thể?

Đây chính là năng lực của Luân Hồi Chi Mâu ư? Như vậy cũng quá khó tin rồi.

- Thạch Vũ Lô, ngươi lý giải sai rồi.

Ứng lão cảm thán một câu, liếc nhìn Tử Vong Đại Đế, trong mắt có chút thương hại.

- Linh hồn rơi vào Tử Chi Luân Hồi, vĩnh viễn không được siêu sinh, muốn chết cũng không chết được, muốn chống lại cũng không được, cứ lớn vồn tại ranh giới Luân Hồi. Thân thể mà Tử Vong Đại Đế đang ký túc bây giờ, chẳng qua là thân thể Luân Hồi do Luân Hồi Chi Mâu tạo ra, hắn có muốn đoạt xá cũng không làm được.

Thần sắc Ứng lão trở nên trịnh trọng, chậm rãi nói ra một vài thông tin cổ xưa.

- Chuyện này...

Thạch Vũ Lô nghe xong cảm thấy vô cùng hãi hùng khiếp vía.

Muốn chết cũng không chết được, muốn chống lại cũng không được, vĩnh viễn không thể yên nghỉ, vĩnh viễn không thể siêu sinh, vĩnh viễn lớn vồn tại ranh giới Luân Hồi.

Triệu Phong tất nhiên cũng nghe thấy lời nói này của Ứng lão, tâm thần cực kỳ chấn động.

Hắn dù thế nào cũng không nghĩ ra, việc Tử Vong Đại Đế phục sinh, lại phải đánh đổi một cái giá khủng bố như vậy.

Nói như vậy thì linh hồn của Tử Vong Đại Đế là bất tử bất diệt, cho nên Vong Ngữ trở chú cũng không thể có hiệu quả được.

Ngay cả người muốn chết cũng không chết được, thì làm sao có thể phát động “Vong Ngữ trở chú”?

- Hơn nữa, linh hồn đã rơi vào Tử Chi Luân Hồi, tiềm lực trưởng thành sẽ giảm mạnh, Tử Vong Đại Đế có lẽ là dựa vào Tử Vong Chi Mâu, lĩnh ngộ được từ trong Tử Vong, điều này cũng giúp cho hắn đạt được một bước tiến bộ cuối cùng.

Ứng lão cũng kinh hãi không thôi, lĩnh ngộ từ trong Tử Vong, phỏng chừng cũng chỉ có kẻ nắm giữ Tử Vong Chi Mâu mới làm được.

Nhưng cho dù Tử Vong Đại Đế dừng lại tại cấp độ này, thì thực lực mạnh mẽ và áo nghĩa Tử Vong cũng đủ hoành hành Đại Càn Vương triều rồi.

- Triệu Phong, ta vĩnh viễn sẽ không chết, còn ngươi, cuối cùng sẽ chết trong tay ta.

Nhìn thấy bộ dạng khiếp sợ của Triệu Phong, Tử Vong Đại Đế lại ngửa mặt lên trời rít gào, phát tiết ra vô tận oán hận.

- Đồng thuật Tử Vong cuối cùng.

Biểu tình của Tử Vong Đại Đế đột nhiên biến đổi, phát ra một trận cười âm u dữ tợn.

Phốc...

Hai mắt của Tử Vong Đại Đế đột nhiên cấp tốc xoay tròn, áo nghĩa linh hồn Tử Vong vô cùng vô tận, hòa vào trung tâm vòng xoáy đen kịt.

Xung quanh thân thể Tử Vong Đại Đế biến thành một màu đen kịt, giống như vực sâu Tử Vong, sinh cơ tuyệt diệt.

- Tử Vong Ngưng Thị.

Thanh âm lạnh lẽo như băng, vang vọng trong linh hồn, khắp phương viên ngàn dặm, đều trở nên cực kỳ tĩnh mịch.

Tấm hắc y trên đầu Tử Vong Đại Đế đột nhiên rơi xuống, lộ ra một cái đầu lâu quần đầy băng vải khủng bố, một đôi Tử Vong Đại Đế đen kịt sâu thẳm, tản ra mùi vị chết chóc hủy diệt vạn vật, lạnh lùng như Thiên đạo, lẳng lẳng “Ngưng Thị” Triệu Phong.

Vào thời khắc này, trong phạm vi ngàn dặm.

Vô số sinh linh phảng phất như bị bóng đen Tử Vong bao trùm, sâu trong tâm linh phát ra sự bất an sợ hãi, không thể nào ngăn cản luồng sức mạnh pháp tắc như Thiên đạo kia, chỉ có thể mặc cho nó ăn mòn.

- Ha ha, lại là chiêu này? Cấp độ linh hồn của ngươi và ta đều đạt đến Huyền Quang Cảnh sơ thành, một chiêu này chẳng lẽ có thể hữu hiệu với ta hay sao?

Về mặt Triệu Phong có chút ngờ vực, nhưng ngoài mặt vẫn cười châm chọc.

Tử Vong Ngưng Thị là một chiêu hoàn toàn vô dụng đối với Triệu Phong.

Tử Vong Đại Đế hẳn là không ngu xuẩn đến mức dùng chiêu này để đối phó với mình.

Triệu Phong cẩn thận phòng bị, vận chuyển ý chí Đồng lực, chuẩn bị chống lại Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

- Ha ha, Triệu Phong, trải qua sinh tử Luân Hồi, áo nghĩa Tử Vong của ta càng mạnh mẽ hơn, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết.

Tử Vong Đại Đế thấy dáng vẻ Triệu Phong vẫn ung dung nhàn nhã, lập tức cười gằn.

Ầm...

Một luồng Đồng thuật linh hồn Tử Vong thông thiên triệt địa, giáng lâm lên người Triệu Phong.

Áo nghĩa Tử Vong vô cùng vô tận, gắt gao trói buộc lấy thân thể và linh hồn của Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức cứng đờ, cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

- Đây không phải là Tử Vong Ngưng Thị.

Triệu Phong nhất thời giật thót, Tử Vong Ngưng Thị mà Tử Vong Đại Đế đang thi triển, hoàn toàn khác xa so với trước kia.

Tử Vong Ngưng Thị hiện nay, không hề tạo thành lực hút đối với ý thức linh hồn.

Mà là không ngừng ăn mòn sinh cơ trong cơ thể và tuổi thọ linh hồn của hắn.

Trong phạm vi ngàn dặm, hết thảy mọi sinh linh, đều bị dư uy của Tử Vong Ngưng Thị mà Tử Vong Đại Đế thi triển ảnh hưởng, sinh cơ dần chậm rãi biến mất.

Hoa cỏ khô héo, Yêu thú già yếu, chậm rãi tử vong, hoá thành cát bụi.

Kể cả đá tảng núi cao, cũng giống như bị sự ăn mòn vô tận của năm tháng, tróc ra từng mảng lớn, cuối cùng biến mất.

Toàn bộ thế giới, phảng phất biến thành một vùng không gian Tử Vong tuyệt diệt tất cả.

Cuối cùng, không lưu lại bất kỳ thứ gì.

- Đây là? Thạch Vũ Lôi, mau rời khỏi đây!

Ứng lão nhất thời hét lớn, dù cách xa ngoài mấy chục dặm, nhưng hắn vẫn cảm nhận được một luồng sức mạnh Tử Vong khủng bố, cấp tốc bao trùm và khóa chặt lấy hắn, sinh cơ trong cơ thể cấp tốc tiêu hao, còn tuổi thọ linh hồn thì đã bị rút đi mấy chục năm.

Vụt...

Thạch Vũ Lôi và Ứng lão, vội vàng tránh xa phạm vi Đồng thuật của Tử Vong Đại Đế, trong lòng kinh hoàng tốt độ.

- Đồng thuật Tử Vong kinh khủng như vậy, Triệu Phong phải làm sao bây giờ?

Sắc mặt Thạch Vũ Lôi tái nhợt, hắn là cường giả Luyện Thể, sinh cơ trong cơ thể dồi dào, cho nên càng cảm nhận được sâu sắc sự khủng bố của Đồng thuật mà Tử Vong Đại Đế thi triển.

Bọn họ chỉ bị dư uy của Tử Vong Ngưng Thị ảnh hưởng.

Còn Triệu Phong thân nằm trong Tử Vong Ngưng Thị, phải chịu đựng áo nghĩa Tử Vong cường đại đến mức nào?

- Ha ha, người có Thần Mâu che chở, nhưng Tử Vong Ngưng Thị của ta, căn bản không cần phải rút linh hồn của người ra, áo nghĩa Tử Vong hoàn toàn mới mà ta lĩnh ngộ được, chính là vì người mà ra đời.

Tử Vong Đại Đế cười một trận âm trầm đặc ý, hai con mắt lại vận chuyển, áo nghĩa Đồng thuật Tử Vong càng mạnh mẽ hơn, lập tức tràn ra.

Tử Vong Ngưng Thị hoàn toàn mới, chính là Đồng thuật Tử Vong mạnh nhất của hắn hiện nay.

Mục tiêu bị “Ngưng Thị” bắt kể là thân thể hay linh hồn, đều sẽ bị áo nghĩa Tử Vong khiến cho dần dần tử vong, cuối cùng hóa thành cát bụi.

Thế nhưng, Thần Mâu sẽ không chịu sự ảnh hưởng của áo nghĩa Tử Vong do Tử Vong Chi Mâu phát ra.

- Sau khi thân thể và linh hồn của người hoàn toàn biết mất, cuối cùng chỉ còn sót lại Thần Mâu.

Âm thanh âm lãnh của Tử Vong Đại Đế, lại lần nữa tiến vào trong đầu Triệu Phong.

Tử Vong Ngưng Thị hoàn toàn mới là chuẩn bị dành riêng cho Triệu Phong, cũng là chuẩn bị cho việc cướp đoạt “Thần Mâu thứ chín”.

Mục tiêu của Tử Vong Đại Đế, vẫn là Tử Vong Chi Mâu.

- Áo nghĩa Tử Vong thật mạnh, xem ra Tử Vong Đại Đế đã đặt cược tất cả vào trong chiêu này rồi.

Tâm thần Triệu Phong đều vô cùng sợ hãi.

Tử Vong Đại Đế dốc toàn bộ lực lượng linh hồn và áo nghĩa Tử Vong, tập trung vào trong Tử Vong Ngưng Thị mới.

Mà lúc này, sinh cơ trong cơ thể Triệu Phong, đang cấp tốc biến mất, hào quang của Thánh Lôi Thể cũng dần trở nên u ám.

Đồng thời, tuổi thọ linh hồn của Triệu Phong cũng giảm mạnh.

Cho dù linh hồn của Triệu Phong đã lột xác thành Lôi Kiếp Hồn Thể, ẩn chứa trong đó vô số lực lượng Lôi Kiếp, nhưng cũng không cách nào chống lại được Tử Vong Ngưng Thị hiện nay.

- Không được, không thể ngồi chờ chết như vậy.

Toàn thân Triệu Phong, bao gồm cả linh hồn, đều không thể động đậy, đều bị áo nghĩa Tử Vong trói buộc.

Thế nhưng, mắt trái của hắn lại là ngoại lệ.

Triệu Phong hít sâu một hơi, trong mắt trái lóe lên một tia Đồng lực kim sắc chói mắt.

Trong mắt trái của Triệu Phong, xuất hiện một vòng xoáy tử kim sắc sâu không thấy đáy, sương mù lượn lờ, giống như một Huyền thế giới tử kim sắc.

- Thần Mâu Ngưng Thị.

Một luồng lực hút trí mạng, từ trong Thần Linh Nhân của Triệu Phong truyền đến.

Đây là việc duy nhất mà Triệu Phong có thể làm được hiện nay.

Chỉ cần lợi dụng Thần Mâu Ngưng Thị, hút linh hồn của Tử Vong Đại Đế vào không gian mắt trái.

Như vậy thì Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế, sẽ trực tiếp biến mất.

Trong hư không, một luồng linh hồn trong cơ thể của Tử Vong Đại Đế, lập tức chậm rãi thoát ly ra ngoài.

- Vô dụng thôi Triệu Phong, cấp độ linh hồn của người và ta đều tương đồng.

Tử Vong Đại Đế phát ra một trận cười tà âm hiểm.

Đối mặt với sức hút trong Thần Mâu của Triệu Phong, ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế vẫn dốc sức ngăn cản.

- Sau khi có được Thần Mâu của người, ta sẽ có thể thoát được “Tử Chi Luân Hồi”, đạt được trùng sinh.

972. Chương 969: Thần Mâu Phân Giải

- Sau khi có được Thần Mâu của người, ta sẽ có thể thoát được “Tử Chi Luân Hồi”, đạt được trùng sinh.

Tử Vong Đại Đế chợt lộ ra gương mặt hưng phấn dữ tợn.

Đây chính là cơ hội duy nhất của hắn.

Ô...ô...ô...n...g!

Tử Vong Ngưng Thị mới và Thần Mâu Ngưng Thị, hai loại ý chí Đồng lực kinh khủng vô hình và chạm vào nhau, tầng sương mù tử kim sắc xung quanh vận vẹo, khí tức khủng bố đến từ phương diện linh hồn, lập tức khiến cho phạm vi ngăn dậm xung quanh trở thành Cấm khu.

Ầm ầm ầm...

Trong linh hồn của Triệu Phong, tất cả Lôi Kiếp đồng loạt sát lên, toàn bộ linh hồn tràn ngập Lôi Điện, từng tia Lôi Điện mỏng manh tràn ngập trong linh hồn, toàn lực chống lại áo nghĩa Tử Vong ăn mòn.

Đồng thời, Triệu Phong càng bất chấp tất cả thúc dục Thánh Lôi Thể.

Hiện nay, hắn đang so đấu sức bền với Tử Vong Đại Đế.

Nếu như hắn hút linh hồn của Tử Vong Đại Đế vào không gian mắt trái trước, thì hắn thắng.

Còn nếu như trước đó, Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế ăn mòn toàn bộ sinh cơ, thậm chí là linh hồn của hắn, thì Tử Vong Đại Đế thắng.

Thế nhưng, tình huống lại cực kỳ không ổn.

Ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng tương đương với Triệu Phong.

Mà Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, lại là học trộm phục chế từ chỗ Tử Vong Đại Đế.

Bởi vậy, sức chống cự của Tử Vong Đại Đế đối với Thần Mâu Ngưng Thị, vô cùng mạnh mẽ.

Lúc này, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng chỉ lộ ra phần đầu là bị kéo ra.

Còn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, thì đã sắp không chống đỡ nổi, hoa văn Lôi Điện trên thân càng ngày càng mờ nhạt.

Còn may là Triệu Phong có “Lôi Kiếp Hồn Thể”, cho nên linh hồn suy yếu tương đối chậm, dù sao thì trong linh hồn của Triệu Phong, cũng tràn ngập vô số lực lượng Lôi Kiếp, suốt một thời gian dài ảnh hưởng lẫn nhau, linh hồn của Triệu Phong thậm chí còn nhiễm phải một chút áo nghĩa Hủy Diệt.

- Cấp độ sinh mệnh và linh hồn của người đều cường đại hơn so với dự liệu của ta, nhưng điều đó cũng chỉ giúp người vùng vẫy giữa ranh giới sợ hãi Tử Vong lâu hơn một chút mà thôi.

Thanh âm của Tử Vong Đại Đế, vang lên trong linh hồn.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế đã bị lôi ra một phần, nhưng hai mắt của hắn vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, áo nghĩa Tử Vong vô cùng vô tận, vờn quanh người Triệu Phong, chậm rãi cắn nuốt.

Ngay cùng lúc đó, cách ngoài ngàn dặm.

- Cửu điện hạ, cẩn thận hành sự.

Ứng lão lo lắng nhắc nhở.

- Triệu Phong, ta tới giúp người.

Cửu hoàng tử thấy việc nghĩa không chùn bước, đột nhiên hét lớn.

Chỉ thấy trong tay Cửu hoàng tử cầm Thái Tử ngụy ấn hào quang lấp lánh, từ bên trong tràn ra một luồng hào quang màu vàng vô hình, vờn quanh người Cửu hoàng tử, tạo thành một đoàn Long Vãn quang khí.

Chính là dựa vào lực lượng Long Vãn thủ hộ, cho nên Cửu hoàng tử mới có thể tiến vào khu vực Tử Vong Đại Đế và Triệu Phong đang giao chiến.

- Cửu hoàng tử.

Triệu Phong thoáng sửng sốt.

Hiện nay Triệu Phong đang toàn lực thi triển Tử Vong Ngưng Thị, vẫn mơ hồ cảm giác được Cửu hoàng tử và Thái Tử ngụy ấn trong tay đối phương.

Hào quang của Thái Tử ngụy ấn giảm bớt một phần, hẳn là trong lúc đối kháng với Âm Hồn Thánh Chủ, đã tiêu hao không ít, bằng không thì trận chiến giữa đám người Ứng lão, Cửu hoàng tử và Âm Hồn Thánh Chủ cũng không thể chấm dứt nhanh như vậy được.

- Cửu hoàng tử, không được qua đây.

Triệu Phong tiết kiệm ý chí linh hồn, thanh âm yếu ớt truyền ra.

Long vãn khí ở trong tay huyết mạch Hoàng tộc, có thể chuyển hóa thành lực lượng Long vãn, tăng cường chiến lực của bản thân.

Nhưng bản thân Cửu hoàng tử không am hiểu về linh hồn, cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với cục diện trận chiến, ngược lại còn lãng phí Long vãn khí.

- Hừ, bản thân không am hiểu phương diện linh hồn, chỉ dựa vào lực lượng Long Vãn để tăng cường chiến lực, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng đối với ta.

Tử Vong Đại Đế lạnh lùng cười, hoàn toàn không để Cửu hoàng tử vào mắt.

Cửu hoàng tử giống như không nghe thấy lời nói của hai người, dựa vào lực lượng Long Vãn phòng hộ, vẫn chậm rãi tới gần, chỉ còn cách Triệu Phong khoảng trăm dặm.

Bỗng nhiên, từ trong Thái Tử ngụy ấn của Cửu hoàng tử bắn ra một đạo bạch quang thủ hộ lấp lánh, trong lúc bay đi để lại một đoạn dấu vết Kim Sắc Long Vãn, sau đó dung nhập vào trong người Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng hào quang màu vàng, kèm theo một chuỗi Long Vãn quang khí mỏng manh, vờn quanh người Triệu Phong.

- Triệu Phong, ta chỉ có thể giúp người đến đây thôi.

Làm xong hết thấy, Cửu hoàng tử lại lần nữa cầm Thái Tử ngụy ấn đã mờ nhạt, cấp tốc rút lui.

- Đáng giận, tên tiểu tử này.

Tử Vong Đại Đế chửi ầm lên.

Tầng lực lượng Long Vận này, có thể sánh với những loại lực lượng kỳ dị như Hủy Diệt, Tử Vong, cho nên lập tức giảm mạnh uy lực Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

Hai mắt Triệu Phong lập tức trở nên kiên định vô cùng, toàn lực thúc dục ý chí Đồng lực, hút lấy linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Đáng tiếc, luồng lực lượng Long Vận này chỉ có thể tạm thời thủ hộ, nếu như Triệu Phong có thể vận dụng được lực lượng Long Vận, như vậy thì hẳn đã có thể gia tăng uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị rồi.

- Hừ, cho dù là có lực lượng Long vận thì cũng sẽ đến lúc phải diệt vong thôi.

Tử Vong Đại Đế hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt u ám, Đồng thuật linh hồn áo nghĩa Tử Vong, lại lần nữa tăng cường.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Tầng lực lượng Long Vận phòng hộ bên ngoài thân thể Triệu Phong, cũng bắt đầu trở nên ảm đạm.

Mà lúc này, thân thể và linh hồn của Triệu Phong, cũng đã bị ăn mòn một ít.

- Không được, Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế đã vận dụng áo nghĩa Tử Vong đến cực hạn, còn Thần Mâu Ngưng Thị của ta chỉ sáp nhập với Huyền đạo đặc thù, với ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, hoàn toàn không để vào mắt loại Huyền thuật nhỏ nhỏ của ta.

Triệu Phong lợi dụng khoảnh khắc an toàn ngắn ngủi này, nhanh chóng suy nghĩ đối sách.

Trong lăng mộ Hoàng tộc, cho dù là Thánh Vương cũng không thể tiến vào, uy lực của Lục Thần Tiên đạt tới cấp độ Thánh Vương, tất nhiên là không thể thi triển.

Huống hồ, cho dù sử dụng Lục Thần Tiên, cũng không phải là thực sự giết được Tử Vong Đại Đế, như vậy cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng Triệu Phong lúc này, còn có biện pháp nào có thể giải quyết được nguy cơ sinh tử trước mắt?

- Thế nào? Từ bỏ chống cự ư? Ha ha.

Tử Vong Đại Đế cảm thấy lực hút của Thần Mâu Ngưng Thị do Triệu Phong thi triển đã yếu bớt, liền bật cười vô cùng cuồng vọng.

- Phá!

Thanh âm lạnh lẽo như băng của Tử Vong Đại Đế chợt vang lên.

Phốc...

Lực lượng Long Vận xung quanh Triệu Phong, cũng bị áo nghĩa Tử Vong ăn mòn hầu như không còn.

Lập tức, vô cùng vô tận lực lượng Tử Vong, giống như ngàn vạn đầu Cự Mãng độc xà, lại lần nữa quần quanh Triệu Phong.

Sinh cơ biến mất, linh hồn héo rũ...

- Tử Vong Chi Mâu có được áo nghĩa Tử Vong, còn Thần Mâu của ta thì sao?

Triệu Phong cảm nhận xung quanh có vô cùng vô tận lực lượng Tử Vong, trong lòng chợt nổi lên một nghi vấn.

- Đã như vậy...

Mắt trái của Triệu Phong đột nhiên lóe lên một tia ánh sáng thần bí rực rỡ như hổ phách, mái tóc vàng không gió tự lay động.

Trong không gian mắt trái, khối kim cầu thần bí đột nhiên chấn động một hồi, một tầng gợn sóng kim sắc thần bí ảo diệu, giống như ẩn chứa bản chất vạn vật, xuyên thấu hết tất cả, tràn ngập ra ngoài.

- Thần... Mâu... Phân... Giải!

Trong mắt trái của Triệu Phong, một luồng hào quang tử kim sắc xoay tròn, tốc độ cực nhanh, phảng phất đem toàn bộ kết cấu hạt mà lúc trước Triệu Phong phân giải được, hiện lên một lượt.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Luồng lực hút đối với linh hồn của Tử Vong Đại Đế do mắt trái của Triệu Phong phát ra, đột nhiên biến mất.

Một tầng gợn sóng kim sắc trong suốt hư vô, từ trong mắt trái của Triệu Phong tràn ra, lập tức xuyên thấu qua Tử Vong Đại Đế.

- Cái gì? Đây là gì?

Lực hút từ mắt trái của Triệu Phong biến mất, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, lại trở về trong cơ thể.

Nhưng tầng gợn sóng kim sắc thần bí ảo diệu này, không biết là loại lực lượng gì, lại khiến cho hần cảm thấy vô cùng không thoải mái.

Bỗng nhiên.

Tử Vong Đại Đế chợt phát hiện thân thể của hần đang chậm rãi biến mất.

Dùng mắt trái cũng không thể nhìn ra được những hạt kết cấu cực nhỏ đang chậm rãi biến mất, phảng phất như nó vốn dĩ không tồn tại vậy.

Đồng thời, linh hồn của Tử Vong Đại Đế, cũng bắt đầu dần dần biến mất.

Tất cả mọi thứ của Tử Vong Đại Đế, đều đang dần biến mất.

- Đây... Đây là loại lực lượng gì?

Tử Vong Đại Đế hoảng sợ hét lên.

Áo nghĩa Tử Vong của hần, khiến cho toàn bộ vật chất, linh hồn chậm rãi già yếu, hướng đến diệt vong.

Nhưng lực lượng thần bí mà Triệu Phong bày ra lúc này, lại khiến cho Tử Vong Đại Đế hoàn toàn không thể nhìn ra được nguyên lý.

Thật giống như một người, đột nhiên không nhìn thấy cánh tay của mình, chân cũng bỗng nhiên biến mất, tất cả mọi thứ liên quan đến mình, đều tan biến khỏi thể gian.

Cuối cùng, tất cả những thứ mà Tử Vong Đại Đế biết, đều triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trong không gian mắt trái, mỗi thời mỗi khắc, kim cầu thần bí đều phát ra vô số luồng ánh sáng kim sắc, dung nhập vào mắt trái của Triệu Phong.

- Ý chí Đồng lực tiêu hao thật nhanh.

Triệu Phong lại càng hoảng sợ hơn.

Thần Mâu Phân Giải thúc dục lực lượng bên trong kim cầu thần bí, hoàn toàn phân giải toàn bộ phân thân của Tử Vong Đại Đế.

Theo lý thuyết, uy lực của nó cũng tương đương với Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế.

Thế nhưng đối mặt với lực lượng Tử Vong, thân thể và linh hồn của Triệu Phong, đều có biện pháp chống cự.

Còn Tử Vong Đại Đế thì chỉ có thể trơ mắt ra mà nhìn tất cả mọi thứ của hần đang chậm rãi biến mất.

Rất nhanh.

Thân hình của Tử Vong Đại Đế đã hoàn toàn bị phân giải, chỉ còn lại linh hồn Tử Vong Đại Đế đang trôi nổi giữa không trung.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn tiếp tục nhìn, hạt kết cầu của Luân Hồi Bất Diệt Thể đã bị phân giải, vẫn đang chậm rãi tụ tập, có ý đồ khôi phục lại thân hình nguyên vẹn.

Chỉ có điều, dưới Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong, tốc độ khôi phục của Luân Hồi Bất Diệt Thể vẫn không nhanh bằng tốc độ phân giải.

- Tử Vong Đại Đế, người hãy chậm rãi biến mất khỏi thế giới này đi.

Âm thanh lạnh lùng như băng của Triệu Phong truyền đến.

- Điều này sao có thể? Thần Mâu của người cho dù có thức tỉnh một lần nữa, thì cũng không có khả năng đạt được lực lượng quý dị như thế.

Tử Vong Đại Đế hoảng sợ gào thét.

Sở dĩ hấn sợ hãi, chính là vì “Luân Hồi Bất Diệt Thể” đang biến mất không có dấu hiệu khôi phục rõ ràng.

Tử Vong Đại Đế thậm chí còn hoài nghi, việc hấn đang chậm rãi biến mất, liệu có thể sống lại một lần nữa từ trong “Tử Chi Luân Hồi” hay không.

Còn Triệu Phong, đối diện với Tử Vong Ngưng Thị, nhưng vẫn có năng lực chống cự nhất định.

Mặc dù lúc này, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã hoàn toàn biến mất, thân thể cũng có chút khô héo, mà tuổi thọ linh hồn cũng đã giảm bớt mấy ngàn năm.

Thế nhưng, toàn bộ thân hình của Tử Vong Đại Đế đều biến mất, linh hồn dần trở nên trong suốt.

Linh hồn biến mất, khiến cho lực lượng linh hồn yếu đi, uy lực của Tử Vong Ngưng Thị cũng dần dần giảm xuống.

- A...

Triệu Phong cảm thấy sự cường đại của ý chí Đồng lực của mình, không ngờ sắp tiêu hao sạch sẽ, một trận cảm giác đau đớn từ mắt trái ập đến.

Nếu cứ tiếp tục kéo dài như vậy, tổn thất của Triệu Phong sẽ càng lớn hơn, mà cho dù Tử Vong Đại Đế có bị phân giải hoàn toàn, thì vẫn sẽ phục sinh lại trong “Tử Chi Luân Hồi”.

Ô...ô...ô...n...g!

Ý chí Đồng lực của Triệu Phong, lại lần nữa tiếp xúc với kim cầu thần bí.

Từ trong mắt trái, tốc độ gợn sóng kim sắc tràn ra đột nhiên gia tăng.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế càng nhanh chóng biến mất hơn.

- Đây, đây...

Tử Vong Đại Đế có được thân thể, linh hồn bất tử bất diệt, nhưng chưa bao giờ cảm thấy sợ hãi như bây giờ.

- Luân Hồi Bất Diệt Thể vẫn không khôi phục.

Cặp đồng tử của Tử Vong Đại Đế, đột nhiên đình chỉ Tử Vong Ngưng Thị.

- Chạy.

Linh hồn mờ nhạt của Tử Vong Đại Đế, hóa thành một đạo ánh sáng u ám, chuẩn bị cấp tốc viễn遁.

- Muốn đi? Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, bất chấp ý chí Đồng lực tiêu hao, lại lần nữa thi triển “Thần Mâu Ngưng Thị”.

Một luồng lực hút cường đại, từ trong mắt trái của Triệu Phong sinh ra.

Triệu Phong sớm đã có chuẩn bị, sẽ không để xảy ra tình huống như lần trước, để cho nguyên hồn của Tử Vong Đại Đế dễ dàng trốn thoát.

Một khi Tử Vong Đại Đế tiến vào không gian mất trái, Triệu Phong sẽ nhốt hẳn lại mãi mãi, không để cho linh hồn của hắn chết đi, cũng không để Tử Vong Đại Đế phục sinh từ trong “Tử Chi Luân Hồi”.

Nhưng bỗng nhiên, trong hư không mơ hồ sinh ra một tia chấn động, tản mát ra một luồng lực lượng cuối cùng không thể trái nghịch.

Trước mặt linh hồn đã bị suy yếu của Tử Vong Đại Đế, một đôi mắt giống như Địa Ngục hoàng hôn, chậm rãi xuất hiện, sau đó, một vòng tròn màu đen giống như sinh tử Luân Hồi, đang lẳng lặng xoay tròn, vĩnh viễn không dừng lại.

- Sinh tử của hắn, thuộc về Tử Chi Luân Hồi nắm giữ.

973. Chương 970: Đoạt Mâu

- Sinh tử của hắn, thuộc về Tử Chi Luân Hồi nắm giữ.

Lúc linh hồn của Tử Vong Đại Đế suy yếu, một đôi mắt giống như Địa Ngục hoàng hôn chậm rãi xuất hiện, trong đó, một vòng xoáy màu đen giống như sinh tử Luân Hồi, lẳng lặng xoay tròn, vĩnh viễn không kết thúc.

Trong phạm vi ngàn dặm, Thần Mâu của Triệu Phong vừa mới thoát khỏi sự tàn phá của áo nghĩa Tử Vong, lại lần nữa rơi vào vực sâu Luân Hồi, toàn bộ thể giới trở nên tối tăm, phẳng phất như vĩnh viễn bị giam cầm vào trong đó.

Lúc Triệu Phong chạm phải một đôi mắt vàng u ám, lập tức cảm thấy bản thân mình ở kiếp này và kiếp sau, vòng xoáy của con mắt đó giống như quỹ tích sinh mệnh của hắn, ẩn chứa triết lý sinh tử không thể nhìn thấu.

- Đây chính là Luân Hồi Chi Mâu?

Tâm thần Triệu Phong lập tức chấn động.

Nắm giữ năng lực khiến cho linh hồn bất tử bất diệt, nắm giữ Luân Hồi Bất Diệt Thể, thậm chí còn có những năng lực mà Triệu Phong không biết được.

Lúc này, Luân Hồi Chi Mâu vượt qua không gian, giáng lâm vào bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

Nhưng mục tiêu của Luân Hồi Chi Mâu, lại không phải là Triệu Phong, mà là Tử Vong Đại Đế.

Bỗng nhiên, bên trong Luân Hồi Chi Mâu bắn ra một luồng ý chí Đồng lực siêu cường, mạnh đến mức khiến cho ý chí linh hồn của Triệu Phong cũng run rẩy sợ hãi.

Trong Luân Hồi Chi Mâu, một luồng lực hút Luân Hồi, bỗng nhiên sản sinh.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế, chậm rãi thoát ly lực hút của Thần Mâu Ngưng Thị mà Triệu Phong đang thi triển, bị một luồng lực hút càng mạnh mẽ hơn kéo đi.

Luồng lực hút Luân Hồi này, hoàn toàn vượt qua Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong.

Dù sao thì lúc trước Triệu Phong sử dụng Thần Mâu Phân Giải cũng đã gần như tiêu hao sạch sẽ ý chí Đồng lực.

Cho nên, Triệu Phong lúc này đang ở trong trạng thái cạn kiệt ý chí Đồng lực.

Vụt... Vụt...

Đồng thời, Luân Hồi Bất Diệt Thể của Tử Vong Đại Đế cũng bắt đầu ngưng tụ trên không trung, chậm rãi khôi phục, bao trùm lên linh hồn của Tử Vong Đại Đế.

Dù sao thì Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong cũng đã dừng lại từ lâu.

Mà Tử Vong Đại Đế thấy tình huống như vậy, liền thở phào nhẹ nhõm, vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Luân Hồi Bất Diệt Thể sẽ không xuất hiện nữa.

Nhưng nhìn tình huống hiện nay, cho dù là lực lượng Thần Mâu của Triệu Phong sau khi lột xác, cũng không cách nào giết được hắn sau khi tiến vào Tử Chi Luân Hồi.

- Triệu Phong, ta sẽ vĩnh viễn truy sát ngươi không ngừng, chờ sau khi ngươi rời khỏi lăng mộ Hoàng tộc, ta sẽ đem Luân Hồi Bất Diệt Thể ký túc vào Thánh Chủ, lúc đó chờ ngươi.

Tử Vong Đại Đế thuận theo lực hút của Luân Hồi Chi Mâu, chậm rãi thoát ly khỏi Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong, tiến vào trong Tử Chi Luân Hồi.

Sắc mặt Triệu Phong trở nên âm trầm, trong mắt ẩn chứa phần nộ.

Cấp độ linh hồn của Tử Vong Đại Đế đã đạt đến Huyền Quang Cảnh sơ thành, nếu như hấp thu được Luân Hồi Bất Diệt Thể Huyền Quang Cảnh sơ thành, sức chiến đấu sẽ tăng mạnh.

Khi đó, Tử Vong Đại Đế không chỉ có cường độ linh hồn vô cùng mạnh mẽ, mà áo nghĩa Tử Vong tại phương diện vật chất, cũng sẽ đạt đến tình trạng có thể uy hiếp Triệu Phong.

Dù sao thì Thánh Lôi Thể của Triệu Phong vẫn chưa đạt đến thể chất bất diệt, một khi bị hủy diệt, Triệu Phong chỉ đoạt xá trùng tu lại.

Chỉ thấy linh hồn Tử Vong Đại Đế và Luân Hồi Bất Diệt Thể chậm rãi tiến vào trong Luân Hồi Chi Mâu.

Về mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc không thể tưởng tượng nổi.

Phốc...

Mắt trái của Triệu Phong lại vận chuyển, Thần Mâu Ngưng Thị đình chỉ, chậm rãi nhắm lại.

- Ha ha...

Tử Vong Đại Đế thấy Triệu Phong đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thị, không khỏi nở nụ cười trào phúng.

Hắn vốn thuộc về Tử Chi Luân Hồi, cho dù Triệu Phong ở trạng thái hoàn chỉnh, dùng Thần Mâu Ngưng Thị cũng không thể địch lại lực hút của Tử Chi Luân Hồi.

Nhưng bỗng nhiên.

Triệu Phong mở ra mắt trái, một chùm ánh sáng màu vàng nhạt, đột nhiên bắn ra, chiếu rọi vào phần đầu của linh hồn Tử Vong Đại Đế, đồng thời xuyên thấu linh hồn.

- Đây là cái gì?

Tử Vong Đại Đế thoáng sửng sốt, luồng sức mạnh này không phải vật chất, lại không giống linh hồn, nhưng có thể xuyên thấu tất cả, cũng không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, phẳng phất như không tồn tại trong vùng không gian này.

Nhưng cho dù có ảnh hưởng, thì có thể ảnh hưởng như thế nào?

Tử Vong Đại Đế hoàn toàn không để tâm tới nỗ lực của Triệu Phong, khẽ cười gượng.

Linh hồn của Tử Vong Đại Đế rơi vào trong Tử Chi Luân Hồi, sau khi nhận được Luân Hồi Bất Diệt Thể, đã vĩnh viễn bất diệt, Triệu Phong làm sao có thể bắt được hắn?

- Phân giải.

Triệu Phong khẽ thốt ra hai chữ, chùm sáng màu vàng nhạt trong mắt trái mà hắn bắn ra, đột nhiên di động, từ vị trí mắt phải của linh hồn Tử Vong Đại Đế, xoay tròn một vòng.

Lúc trước đã sử dụng Thần Mâu Phân Giải đối với Tử Vong Đại Đế, cho nên bây giờ, sử dụng năng lực phân giải, lại không hề gặp chút trở ngại nào.

- Ồ?

Về mặt khinh thường của Tử Vong Đại Đế đột biến, bỗng nhiên phát hiện trong linh hồn truyền đến một loại cảm giác khác thường.

- Đây là?

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế lập tức đại biến.

Mắt trái của hắn nhìn thấy một hình ảnh rất quỷ dị khủng bố.

Hắn thấy mắt phải của mình đang bay ra ngoài.

Tử Vong Chi Mâu của hắn là thông qua linh hồn truyền thừa, bởi vậy linh hồn phục sinh thì hắn vẫn nắm giữ Tử Vong Chi Mâu.

Lúc này, trên linh hồn của Tử Vong Đại Đế, lại có một cái lỗ, ở ngay tại vị trí mắt phải của hắn.

Mà trước mặt linh hồn của hắn, một cái Tử Vong Chi Mâu đang trôi nổi trong không trung.

- Hư Không Chuyển Vật.

Xung quanh mắt phải Tử Vong đang trôi nổi trong không trung, đột nhiên xuất hiện một tầng gợn sóng.

Tử Vong Đại Đế phảng phất nghĩ đến một chuyện đáng sợ nào đó, trên mặt đầy vẻ khiếp đảm.

Mặc dù Tử Vong Chi Mâu thoát ly khỏi linh hồn của hắn, nhưng trên đó vẫn còn lưu lại ý chí linh hồn của hắn.

- Bạo, tự bạo!

Tử Vong Đại Đế vẫn còn liên lạc với mắt phải Tử Vong.

Chỉ cần mắt phải Tử Vong hủy diệt, nó sẽ lại lần nữa xuất hiện trong Tử Chi Luân Hồi.

Nhưng một khắc sau đó...

Mắt phải Tử Vong đã biến mất không còn tăm hơi.

Liên hệ giữa Tử Vong Đại Đế và Tử Vong cũng biến mất trong nháy mắt.

- Triệu Phong, mắt phải Tử Vong của ta, người đem mắt phải Tử Vong của ta giấu đi đâu rồi?

Tử Vong Đại Đế sau khi tự bạo Tử Vong Chi Mâu thất bại, đột nhiên rít gào, khuôn mặt vặn vẹo giống như người điên.

Cho tới bây giờ, đều là hắn truy sát Triệu Phong, nghĩ trăm phương ngàn kế cướp đoạt “Thần Mâu thứ chín”.

Nhưng bây giờ, mắt phải Tử Vong của hắn, lại bị Triệu Phong cướp đi, hắn không thể chịu nổi loại đả kích này.

Hắn biết Thần Mâu của Triệu Phong có năng lực dịch chuyển, mắt phải biến mất, nhất định là bị Triệu Phong giấu ở nơi nào đó.

- Sao có thể có chuyện đó? Người đem mắt phải Tử Vong của ta móc ra? Điều này là không thể.

Tử Vong Đại Đế gần như rơi vào trạng thái điên cuồng, linh hồn và thân thể đều điên cuồng giãy dụa, muốn thoát ly khỏi lực hút của Luân Hồi Chi Mâu, lao thẳng đến Triệu Phong, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống Triệu Phong.

Hắn không thể nào hiểu được, chùng sáng thần bí này rốt cuộc là loại sức mạnh gì, không ngờ lại có thể khiến cho Tử Vong Chi Mâu của hắn tách ra khỏi linh hồn.

Tử Vong Đại Đế liều mạng giãy dụa, gần như vận chuyển áo nghĩa Tử Vong để chống lại Luân Hồi Chi Mâu.

Thế nhưng, Tử Vong Đại Đế làm sao có thể thoát khỏi Luân Hồi Chi Mâu được.

- Triệu Phong, trả ta Tử Vong Chi Mâu...

Tử Vong Đại Đế hoàn toàn bị hút vào bên trong Luân Hồi Chi Mâu.

- Ha ha, lần sau gặp lại, nhớ đem con mắt Tử Vong còn lại giao cho ta.

Âm thanh sung sướng của Triệu Phong truyền ra, biểu đạt cảm ơn đối với Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Đại Đế mất đi một con mắt Tử Vong, uy năng Tử Vong Ngưng Thị sẽ giảm mạnh, cho dù lần sau nắm giữ Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Huyền Quang Cảnh sơ thành, thì Triệu Phong cũng không phải e ngại. Phốc...

Sau khi Luân Hồi Chi Mâu hút Tử Vong Đại Đế vào, lại nhìn Triệu Phong một lúc, sau đó mới chậm rãi khép lại, biến mất trong hư không.

- Luân Hồi Chi Mâu.

Triệu Phong khẽ thốt ra bốn chữ, sau đó từ trên không trung hạ xuống, xếp bằng trên mặt đất.

Ý chí Đồng lực của hắn và sức mạnh bên trong kim cầu thần bí, đã tiêu hao sạch sẽ từ lâu, nhưng cuối cùng, Triệu Phong còn triển khai một lần Thần Mâu Ngưng Thị và Thần Mâu Phân Giải.

Lúc này, trong mắt trái của Triệu Phong, cảm giác mệt mỏi đau nhói ập tới.

Triệu Phong lập tức sử dụng một ít trân bảo được liệu.

Lúc này, hắn vô cùng yếu ớt, bị áo nghĩa Tử Vong ăn mòn, bất kể là cấp độ linh hồn hay là sinh cơ, đều hao hụt rất nhiều.

Cũng may là hai phương diện này của Triệu Phong đều vô cùng vững chắc, chỉ cần điều trị thỏa đáng, thì trong thời gian ngắn liền có thể khôi phục.

Triệu Phong cấp tốc vận chuyển Mộc Chi Phong Lô, phối hợp với trân bảo được liệu để điều trị thân thể và linh hồn.

Chỉ chốc lát sau, thân thể khô gầy của hắn đã chậm rãi khôi phục như thường.

Năng lực khôi phục của Triệu Phong cực mạnh, chỉ cần có đủ sinh cơ, liền có thể tự mình khôi phục.

- Không biết Tử Vong Chi Mâu này có tác dụng gì đối với ta.

Ý thức của Triệu Phong, trong nháy mắt tiến vào không gian mắt trái.

Bên trên kim cầu thần bí, lơ lửng trôi nổi một con mắt Tử Vong ở trạng thái linh hồn.

Trên đó còn có ý chí linh hồn của Tử Vong Đại Đế, chẳng qua là đã bị áp chế hoàn toàn.

- Chờ sau khi khôi phục, ta sẽ dùng lực lượng Lô Kiếp loại bỏ ý chí Tử Vong trên đó, thế nhưng, trạng thái linh hồn của Tử Vong Chi Mâu thì...

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Triệu Phong đã từng chiếm được “Đoạt Mục Cẩm Thuật” không trọn vẹn từ trong nhãn trử vật của Tam Nhân Thánh Tử, phía trên có một số tri thức lý luận còn chưa trải qua khảo cứu thực tiễn.

Mà những tri thức lý luận này, chỉ phân tích “Đoạt Mục” ở cấp độ vật chất, là cấp độ tương đối thấp.

Mà Triệu Phong hiện nay, lại có Tử Vong Chi Mâu ở trạng thái linh hồn.

- Một khi thất bại, có thể sẽ phá hủy Tử Vong Chi Mâu, như vậy thì không khác gì đem Tử Vong Chi Mâu trả lại cho Tử Vong Đại Đế.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Cho dù Triệu Phong có phương pháp “Đoạt Mục” hoàn chỉnh thì cũng không dám tùy tiện thực hành.

Cuối cùng, Triệu Phong cũng chỉ có thể tạm thời để Tử Vong Chi Mâu vào trong không gian Thần Mâu.

Ít nhất, xem như đã giải quyết được phiền toái đến từ Tử Vong Đại Đế. Tử Vong Đại Đế chỉ còn lại một con mắt Tử Vong, cũng khó có thể tạo thành uy hiếp đối với Triệu Phong.

Trong một rừng trúc xanh biếc...

Trước mặt một lão giả, xuất hiện một cái Luân Hồi Chi Mâu hư huyền.

Bỗng nhiên, bên trong Luân Hồi Chi Mâu rơi xuống một thân thể hắc bào.

- Sự tự do của người, đến đây là kết thúc.

Lão giả lẳng lặng nói.

- Không, đừng mà, Triệu Phong đã cướp đi Tử Vong Chi Mâu của ta, ta phải đi đoạt lại, còn phải cướp đi Thần Mâu của hắn.

Tử Vong Đại Đế quỳ trên mặt đất, thống khổ khẩn cầu.

- Người không thể thành công.

Sắc mặt lão giả vẫn bình thản, đôi mắt u ám thâm trầm nhìn về phương xa.

- Không, nếu như lúc đầu người ban cho ta Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Huyền Quang Cảnh sơ thành, ta đã không thua.

Tử Vong Đại Đế đột nhiên rít gào, trong lòng tràn ngập phẫn hận và không cam lòng.

- Hừ!

Trong mắt lão giả đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy màu đen xoay tròn.

- A... Đừng mà...

Nhất thời, phù văn chú ấn trên thân thể và linh hồn của Tử Vong Đại Đế, đều lấp lóe hào quang, một luồng lực lượng Luân Hồi không thể chống cự đột nhiên bạo phát.

Thân thể, linh hồn của Tử Vong Đại Đế vụn vụn một trận, sau đó chậm rãi vỡ ra.

Ầm...

Bất kể là thể hay linh hồn của Tử Vong Đại Đế, đều gặp phải sự dày vò không thể tưởng tượng nổi, lập tức tan nát.

Một khắc sau, trong Luân Hồi Chi Mâu của lão giả mơ hồ xuất hiện một cái bóng đen.

Sau đó, lão giả chậm rãi đi vào trong gian nhà trúc, khẽ nói:

- Đồ nhi, nói cho sư phụ nghe về giấc mộng của người ngày hôm qua đi.

- Được.

Trong gian nhà trúc, một thiếu nữ mặc thanh sam màu lục, đôi mắt trong suốt như thu thủy thanh đàm, mái tóc như lá liễu lẳng lặng phát phơ, khẽ mỉm cười, có cảm giác khiến cho người ta cảm thấy điềm tĩnh, yên bình.

- Trong giấc mộng, phụ thân của ta là Thành chủ, để ta tỷ vô kén rể, lúc sắp kết thúc kén rể, đột nhiên có một thiếu niên tóc xanh độc nhãn xuất hiện, nhưng ta lại không nhớ ra được tên của hắn.

974. Chương 971: Toàn Lực Xuất Kích

Lúc luồng lực lượng cảm kị kia biến mất.

Thành viên đoàn đội của Cửu hoàng tử đang lo lắng chờ đợi ở bên ngoài, lập tức tiến đến.

- Triệu Phong.

Mọi người phát hiện Triệu Phong đang khoanh chân ngồi trên mặt đất hoang vu, tâm thần lập tức thả lỏng.

Xem ra Triệu Phong thắng rồi.

- Chúng ta ở đây chờ một chút đi!

Ứng lão đề nghị.

Những thành viên còn lại đều không phản đối.

Cách xa ngoài ngàn dặm, bọn họ cũng cảm ứng được khu vực giao chiến của Triệu Phong và Tử Vong Đại Đế, từng đợt khí tức dao động cực kỳ khủng bố, chỉ cần hơi tiếp cận, sinh cơ trong cơ thể sẽ tự động xói mòn.

Khô động v

- Âm Hồn Thánh Chủ, xảy ra chuyện gì thế?

Lúc này, nho sinh ngọc diện đang chất vấn Âm Hồn Thánh Chủ.

Công kích của Âm Hồn Thánh Chủ, dường như không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Triệu Phong.

- Hừ, tên tiểu tử này cứ giao cho ta!

Sắc mặt Âm Hồn Thánh Chủ trầm xuống, cũng không giải thích, tiếp tục đánh tới Triệu Phong.

Lần này, hắn sẽ không chủ quản nữa.

Công kích của hắn bị Triệu Phong dễ dàng ngăn cản như vậy, còn không phải làm hắn mất sạch thể diện hay sao?

Mà lúc này, Triệu Phong cũng đang thoát ly phong ấn ý cảnh từ trong chưởng pháp của nho sinh ngọc diện.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, nhìn về phía Âm Hồn Thánh Chủ đang đánh tới, mắt trái đột nhiên lóe lên một luồng ánh sáng ám kim như mộng ảo.

- Linh Hồn Mê Loạn!

Lực lượng linh hồn cường đại thông qua ý chí Đồng lực của Triệu Phong, trực tiếp bao trùm lên người Âm Hồn Thánh Chủ.

- Ý chí Đồng lực thật mạnh.

Âm Hồn Thánh Chủ đột nhiên kinh hãi, Âm Hồn Thánh Chủ biết rõ, bản thân vẫn còn đánh giá thấp Triệu Phong.

Âm Hồn Thánh Chủ bị Đồng thuật của Triệu Phong đánh trúng, lập tức cảm thấy thân thể có chút mơ hồ, Thánh lực và ý chí linh hồn đều lâm vào hỗn loạn, không chịu sự khống chế.

Còn Triệu Phong, sau khi cấp tốc vượt qua Âm Hồn Thánh Chủ, lại phóng tới nho sinh ngọc diện.

- Đồng thuật của tên tiểu tử kia, không ngờ lại có hiệu quả đối với ta.

Âm Hồn Thánh Chủ cảm thấy toàn thân không nghe sự điều khiển của mình, nhìn Triệu Phong lướt qua bên cạnh, mặc dù muốn thi triển công kích, nhưng tiết tấu đã chậm đi nửa nhịp.

- Người đang làm gì đó Âm Hồn Thánh Chủ?

Sắc mặt nho sinh ngọc diện lập tức trở nên âm lệ.

Không ngờ Âm Hồn Thánh Chủ đối mặt với Triệu Phong, lại không công kích lẫn nhau.

Nếu không phải nho sinh ngọc diện phát hiện Đồng lực của Triệu Phong dao động, thậm chí còn cho rằng Âm Hồn Thánh Chủ là gian tế cài vào đoàn đội của Thất hoàng tử.

Nhưng Đồng thuật của Triệu Phong, tại sao lại có thể ảnh hưởng với Âm Hồn Thánh Chủ?

- Nói Thất hoàng tử nhận thua đi!

Trong lúc nho sinh ngọc diện đang suy nghĩ, thanh âm của Triệu Phong đã trực tiếp vang lên trong đầu hắn.

Nho sinh ngọc diện lập tức cảm thấy phương diện linh hồn giống như bị vạn lôi đánh trúng, lập tức cảm thấy tê dại đau đớn.

Lúc hắn khôi phục lại ý thức thì một luồng thể phách Thánh Lôi đã trực tiếp ép đến, khiến cho hắn cảm thấy toàn thân áp lực, hô hấp khó khăn.

Sắc mặt nho sinh ngọc diện tái mét, lập tức cảm nhận được tạo ngộ linh hồn của Triệu Phong.

Hắn rốt cuộc đã hiểu tại sao Âm Hồn Thánh Chủ lại bị Đồng thuật của Triệu Phong ảnh hưởng.

Nho sinh ngọc diện lập tức lui về phía sau, trong tay xuất hiện một tấm phù chú thanh sắc, bên trên khắc họa vô số phù văn quỷ dị, Thánh lực dao động cường đại, khiến cho Triệu Phong cũng chấn động một phen.

Thế nhưng, từ đầu đến cuối, hết thấy tình huống của nho sinh ngọc diện, đều nằm trong mắt hấn.

Lúc nho sinh ngọc diện lấy ra tấm phù chú thanh sắc này, Triệu Phong đã có chuẩn bị.

- Tinh Thần Thứ!

Bên trong huyết mạch mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên bắn ra một đạo gai nhọn trong suốt, đánh thẳng vào linh hồn của nho sinh ngọc diện.

- A...

Linh hồn đau đớn mãnh liệt, lập tức gián đoạn hành động của nho sinh ngọc diện, phù chú cũng không kịp xuất ra.

Ầm...

Triệu Phong vỗ mạnh Lôi Dực, một quyền đánh tới, khí lực lực đạo khủng bố trực tiếp đánh bay nho sinh ngọc diện vào trong tường thành, sinh tử không rõ.

Sau đó, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, móng vuốt bắt lấy tấm phù chú thanh sắc, giống như đang điều võ giương oai.

- Cái gì?

Đám người Thất hoàng tử đang ở trong tường thành ngăn cản Yêu thú, trực tiếp nhìn thấy nho sinh ngọc diện bay xẹt qua bên cạnh, tâm thần lập tức chấn động, lập tức nhìn về phía nơi giao chiến đằng xa.

Kinh Phong Thánh Chủ thì bị thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử cuốn lấy, trong đó, lấy Thạch Vũ Lôi phòng ngự là chủ, lại thêm bị mọi người vây đánh, Kinh Phong Thánh Chủ nhất thời liền lâm vào cục diện bị động.

Còn Khương Hào và Lỗ Thiên Tử thì bị bảy đầu Chấn Thiên Kim Viên vây quanh.

Mà sau khi bị Vân Tầm Tiên Diệp tập kích thành công, hai người cũng dần dần lâm vào yếu thế.

Như vậy, người đánh bay nho sinh ngọc diện, chỉ có thể là Triệu Phong mà thôi.

- A, Triệu Phong, ta giết ngươi!

Ám Hồn Thánh Chủ đột nhiên phẫn nộ gào thét.

Triệu Phong không ngờ ở ngay trước mắt hấn, giết chết nho sinh ngọc diện, đây là loại sỉ nhục bậc nào?

- Hừ!

Tp hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía Ám Hồn Thánh Chủ.

Gãii quyết xong kẻ mưu trí nhất trong đoàn đội của Thất hoàng tử, tiếp theo sẽ không xuất hiện tình huống xấu nữa rồi.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên một tia hỏa diễm Đồng lực kinh người, ánh sáng tử kim sắc lưu chuyển, hiện động một tia ẩn ký Lôi Kiếp ám kim.

Phốc...

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, bắt đầu oanh tạc bừa bãi trên người Ám Hồn Thánh Chủ.

Ám Hồn Thánh Chủ cảm thấy như bị vạn lôi tai kiếp oanh tạc cơ thể, hơn nữa, Đồng Hỏa linh hồn dung nhập với Lôi Kiếp, vẫn tiếp tục thiêu đốt toàn thân hấn.

Thế nhưng Ám Hồn Thánh Chủ dù sao cũng là Thánh Chủ am hiểu Linh Hồn hệ, thân có Thánh Thể, bất kể là thân thể hay linh hồn, đều có sức kháng cự rất mạnh đối với Phong Lôi Đồng Hỏa của Triệu Phong.

Trong nháy mắt hấn khôi phục, liền trực tiếp huy động đoản kiếm u ám trong tay, ý đồ cắt đứt thể công của Triệu Phong.

Chỉ thấy từng đạo sóng nhận u ám mỏng manh đến cực điểm, xuyên thấu hư không, từ khắp bốn phương tám hướng ập đến Triệu Phong.

Ầm...

Đối mặt với công kích toàn lực của Âm Hồn Thánh Chủ, ý chí linh hồn của Triệu Phong đột nhiên đánh tươis, mang theo Lôi Điện cường đại, va chạm với công kích của Âm Hồn Thánh Chủ.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong vừa xuất hiện, liền khiến cho những người đang giao chiến xung quanh, cảm thấy tại phương diện linh hồn có vô số Lôi Điện đang nổ vang, tâm thần đều run rẩy.

- Đây... Đây là ý chí linh hồn của Triệu Phong?

Khương Hào vẫn đang liều mạng giữ chân Chấn Thiên Kim Viên, không khỏi thối lui mấy bước.

- Thật mạnh, chẳng lẽ Triệu Phong thật sự tự mình giải quyết hắc bào nhân ư?

Tâm thần Lỗ Thiên Tử rung động, lúc này, ý chí linh hồn mà Triệu Phong bày ra, thậm chí cũng không kém gì Âm Hồn Thánh Chủ.

Vụt...

Khoảnh khắc ý chí linh hồn của Triệu Phong xuất hiện, Vân Tầm Tiên Điệp bên cạnh hấn bỗng nhiên vỗ đôi cánh trong suốt, một đám phấn hoa màu sắc rực rỡ, lập tức tạo thành một cơn lốc, cuốn tới chỗ Âm Hồn Thánh Chủ.

- Không tốt, Huyền Quang Thánh Lực và linh hồn của ta...

Đối diện với phấn hoa bao trùm diện rộng của Vân Tầm Tiên Điệp, Âm Hồn Thánh Chủ không thể nào tránh được.

Phấn hoa của Vân Tầm Tiên Điệp có thể xuyên thấu vật chất và linh hồn, tạo thành hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh.

Vụt...

Sau khi phấn hoa tạo thành uy hiếp đối với Âm Hồn Thánh Chủ, thân hình Triệu Phong lại lóe lên, xuất hiện trước mặt Âm Hồn Thánh Chủ.

- Âm Hồn Trùng Kích!

Lúc Triệu Phong đến gần, Âm Hồn Thánh Chủ đột nhiên cười lạnh một tiếng, ý chí linh hồn cấp Thánh Chủ, hóa thành bóng dáng một đầu lệ quỷ, cấp tốc vọt tới.

Hiển nhiên, ảnh hưởng của phấn hoa đối với Âm Hồn Thánh Chủ rất ít, mà hấn thì đang cố ý để cho Triệu Phong tiếp cận.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, đối diện với công kích linh hồn của Âm Hồn Thánh Chủ, hấn không hề quan tâm, trực tiếp đánh ra một quyền bá đạo.

Tại phương diện linh hồn, ấn ký Lôi Kiếp bên trong Lôi Kiếp Hồn Thể của Triệu Phong lại lần nữa lóe sáng, nhanh chóng đánh tan bí thuật linh hồn của Âm Hồn Thánh Chủ, khiến cho những ý chí linh hồn còn sót lại rơi lên Lôi Kiếp Hồn Thể của Triệu Phong, tạo thành thương tổn rất nhỏ.

Ầm...

Âm Hồn Thánh Chủ bị một quyền của Triệu Phong đánh trúng, thân hình rơi mạnh xuống đất.

- Làm sao có thể? Không ngờ lại một lần nữa ngăn cản được công kích linh hồn của ta.

Ám Hồn Thánh Chủ có Thánh Thể, cho nên một quyền của Triệu Phong không thể tạo thành thương thế quá lớn đối với hắn.

Thế nhưng, tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong, đã thật sự khiến cho Ám Hồn Thánh Chủ kinh hãi, mặc dù “Ám Hồn Trùng Kích” của hắn vừa rồi cũng không phải là trong trạng thái hoàn chỉnh nhất.

Vụt...

Lúc Ám Hồn Thánh Chủ rơi xuống đất, Triệu Phong liền xuất hiện trước mặt hắn, song quyền mang theo Thánh Lôi Thể Phách vô cùng, lại lần nữa đánh ra.

- A...

Ám Hồn Thánh Chủ lập tức liên tục hét thảm.

Ám Hồn Thánh Chủ am hiểu lĩnh vực linh hồn, cho nên cấp độ sinh mệnh tự nhiên là sở đoản.

- Có thể kết thúc được rồi a.

Thanh âm của Triệu Phong giống như tiếng sét nổ vang, lập tức chấn nhiếp phương diện linh hồn của mọi người trên chiến trường.

Toàn bộ chiến trường, lập tức an tĩnh lại.

Mà tiếng hét thảm thiết của Ám Hồn Thánh Chủ, cũng trở nên rõ ràng hơn.

977. Chương 974: Vào Thành

- Có thể kết thúc được rồi a.

Thanh âm của Triệu Phong giống như tiếng sét nổ vang, lập tức chấn nhiếp phương diện linh hồn của mọi người trên chiến trường.

Toàn bộ chiến trường, lập tức an tĩnh lại.

Mà tiếng hét thảm thiết của Ám Hồn Thánh Chủ, cũng trở nên rõ ràng hơn.

- Ám Hồn Thánh Chủ.

Về mặt Khương Hào tràn ngập kinh hãi, nhìn vào trong hố sâu, thấy Ám Hồn Thánh Chủ đã bị Triệu Phong đánh cho biến dạng.

- Ám Hồn Thánh Chủ cũng thua rồi.

Thất hoàng tử đứng trên tường thành, ánh mắt trở nên ngốc trệ.

Dưới tường thành, lệ khí khủng bố che trời kín đất, giống như từng trận sóng lớn ập đến.

Cho dù Ám Hồn Thánh Chủ không bị Triệu Phong đánh bại thì đám người Thất hoàng tử trên tường thành, cũng sắp không thể ngăn cản nổi thế công hung mãnh của đàn Yêu thú này.

- Tên tiểu bối này...

Kinh Phong Thánh Chủ cũng đình chỉ việc công kích, nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

Dưới tình huống số lượng Yêu thú chênh lệch cực lớn, đoàn đội của Thất hoàng tử sở dĩ dám liều mạng với đoàn đội của Cửu hoàng tử, chính là y vào trong đội ngũ của mình có hai chiến lực cấp bậc Thánh Chủ.

Mà bây giờ, hai người Ám Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện liên thủ, không ngờ lại bị Triệu Phong nhanh chóng đánh bại.

Trận chiến giữa ba người xảy ra như thế nào, mọi người trên tường thành đều không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng mục tiêu của mọi người lại chậm rãi di chuyển đến Vân Tầm Tiên Diệp và Tiểu Tặc Miêu ở bên cạnh Triệu Phong.

Mọi người đều biết rằng Vân Tầm Tiên Diệp có năng lực phụ trợ, thậm chí còn có hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ.

Có lẽ con mèo xám bên cạnh, cũng không phải là Linh sủng tầm thường.

Có lẽ trong lúc chiến đấu, Triệu Phong còn lấy ra Linh sủng nào đó khác.

Bằng không thì chỉ dựa vào một mình Triệu Phong, tuyệt đối không có khả năng đánh bại Âm Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện.

Nhưng cho dù là vậy, thì thực lực của bản thân Triệu Phong, cũng đã đạt tới tình trạng cực kỳ khủng bố rồi.

- Triệu Phong.

Về mặt Thạch Vũ Lôi tràn ngập kinh ngạc và bội phục.

- Việc này...

Ưng lão nhất thời cũng không biết phải nói gì.

Bọn họ ban đầu đều dựa theo chỉ thị của Triệu Phong mà hành động.

Trong suy nghĩ của bọn hắn, thực lực của Triệu Phong cường hãn mới có thể kiềm chế được Âm Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện, sau đó chỉ cần đợi đàn Yêu thú công phá tường thành kim loại là xong.

Nhưng không ngờ rằng, bọn hắn chỉ ngăn cản Kinh Phong Thánh Chủ trong giây lát, thì Triệu Phong đã giải quyết Âm Hồn Thánh Chủ và nho sinh ngọc diện rồi.

Cho dù thương thế của Triệu Phong đã triệt để khôi phục, nhưng cũng không có khả năng kết thúc nhanh như vậy a.

- Không có định rồi đi sao? Vậy ta phải đại khai sát giới rồi.

Ánh mắt của Triệu Phong quét về phía thành viên của Thất hoàng tử, Lôi quang trên Thánh Lôi Thể bỗng nhiên tăng vọt.

Trong hố sâu trước mặt Triệu Phong, Âm Hồn Thánh Chủ vẫn còn ý thức, lập tức lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Rất rõ ràng, đại khai sát giới theo như lời Triệu Phong, sẽ bắt đầu từ hắn.

Mà thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, khi nghe thấy những lời này, trong lòng lại cảm thấy kích động sôi trào.

Sắc mặt các thành viên của Thất hoàng tử thì đều cực kỳ khó coi, Triệu Phong tuyệt đối có tư cách đại khai sát giới.

Bầu không khí trên chiến trường, tĩnh lặng tới cực điểm.

- Đi thôi, Thất điện hạ.

Phía sau tường thành, nho sinh ngọc diện chậm rãi bay lên, quần áo trước ngực vỡ tan, lộ ra một cái hộ giáp phòng ngự trong người.

Nhưng cho dù có hộ giáp phòng ngự thì lực lượng trùng kích của một quyền mà Triệu Phong đánh ra, cũng khiến nho sinh ngọc diện cảm thấy không dễ chịu chút nào.

- Mất đi chiến lực của một vị Thánh Chủ, chúng ta không có khả năng chiến thắng Cửu hoàng tử, vẫn còn ba ngày nữa mới kết thúc vòng thứ hai, bây giờ bảo tồn thực lực, có lẽ vẫn còn cơ hội.

Thanh âm của nho sinh ngọc diện, vang vọng trong đầu những thành viên còn lại.

- Lỗ Thiên Tử, đi thôi!

Trường kiếm bạch ngọc trong tay Kinh Phong Thánh Chủ lập tức biến mất.

Lỗ Thiên Tử xấu hổ cúi đầu, rời khỏi chiến trường.

Đám người Thất hoàng tử, Trương Ích cũng rời khỏi tường thành kim loại.

Thực ra, lúc Âm Hồn Thánh Chủ bị đánh bại, bọn hắn liền biết rõ, đã không còn hi vọng nữa.

Chẳng qua mọi người lại không muốn tiếp nhận sự thật là đã bị đoàn đội của Cửu hoàng tử đánh bại.

Phải biết rằng, xếp hạng của Cửu hoàng tử trong tổ chức tình báo, chỉ xếp thứ bảy, còn Thất hoàng tử thì lại xếp thứ ba.

- Thắng lợi rồi.

Cửu hoàng tử nhìn về phía tường thành kim loại và những tòa kiến trúc kỳ dị bên trong, vô cùng mừng rỡ.

Những kỳ ngộ bên trong bốn tòa Thiên Cơ thành này, hắn đã nghe các Hoàng thúc nói qua rất nhiều lần, thế nhưng những người đó cũng chưa có cơ hội tiến vào.

Mặt khác, bốn tòa Thiên Cơ thành này, cũng là địa điểm tiến hành vòng thứ ba, “Hoàng tử đánh cuộc”.

Nói cách khác, trước mắt, Cửu hoàng tử đã có tư cách tham gia “Hoàng tử đánh cuộc” rồi.

- Đi, nhanh tiến vào!

Ứng lão tham dự thí luyện Thái Tử, chủ yếu là để trợ giúp Cửu hoàng tử, nhưng bây giờ, hắn lại có chút nôn nóng không thể chờ đợi được.

Hắn cũng chưa bao giờ tiến vào những tòa thành thị còn sót lại của Thiên Cơ thành, trong đó tất nhiên có rất nhiều tin tức tư liệu bí mật không muốn người khác biết được, thậm chí là bí mật Viễn Cổ.

Sau đó, thành viên của Cửu hoàng tử đều hưng phấn kích động tiến vào Thiên Cơ thành.

Bố cục của bốn tòa Thiên Cơ thành, lần đầu tiên phát sinh biến hóa.

Thất hoàng tử rời đi, còn Cửu hoàng tử thì tiến vào.

- Không ngờ đoàn đội của Thất hoàng tử lại thua.

- Đàn Yêu thú của Triệu Phong, có ưu thế mang tính quyết định.

- Không đúng, quan trọng là Âm Hồn Thánh Chủ bị Triệu Phong đánh bại.

Bên phía đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, có không ít cường giả đều khiếp sợ không thôi, kết quả như vậy, tuyệt đối không có người nào nghĩ đến.

Cho tới bây giờ, bọn hắn còn chưa đánh hạ được tòa Thiên Cơ thành của Bát hoàng tử.

Mà đoàn đội của Cửu hoàng tử, lại đánh bại được đoàn đội của Thất hoàng tử, xếp hạng còn cao hơn Bát hoàng tử.

- Nhị hoàng huynh, hay là chúng ta thay đổi mục tiêu, tiến đánh Cửu hoàng tử?

Ngũ hoàng tử thử thăm dò.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử và Thất hoàng tử vừa mới trải qua đại chiến, Yêu thú đã bị thương tổn, thậm chí có một số thành viên còn bị trọng thương.

- Không được, số lượng Yêu thú của bọn chúng quá nhiều, mà thực lực của Triệu Phong lại hoàn toàn không thua kém gì Thánh Chủ.

Nhị hoàng tử khẽ lắc đầu.

Lúc người thay thế tiến vào Thiên Cơ thành, sẽ được ở trong Thiên Cơ thành một ngày, trong khoảng thời gian này, đoàn đội của Cửu hoàng tử có thể đối được càng nhiều Yêu thú hơn, thậm chí là cả trận pháp phòng ngự.

Hơn nữa, đoàn đội của Thất hoàng tử đã rời khỏi Thiên Cơ thành, bọn hắn tất sẽ không chịu từ bỏ dễ dàng như vậy.

Đám người Nhị hoàng tử không thể khinh suất hành động được.

- Hừ, như vậy cũng tốt, dù sao thì vòng thứ ba cũng không phải so đầu đàn Yêu thú, lực uy hiếp của Cửu hoàng tử đối với chúng ta sẽ nhỏ hơn.

Bên trong Thiên Cơ thành, Thập Tam hoàng tử giả vờ bày ra bộ dạng không thèm để tâm, hừ lạnh một tiếng.

- Thực lực thật mạnh!

Ánh mắt của Vũ Thiên Ngô từ đầu đến cuối đều tập trung trên người Triệu Phong.

Biểu hiện của Triệu Phong trong chiến đấu, hẳn đều quan sát rõ ràng.

Triệu Phong đoạt xá trùng tu, mặc dù chỉ là cảnh giới Vương Giả, nhưng thực lực lại càng tăng lên kinh khủng.

...

Bên trong bức tường kim loại, cách đó không xa có rất nhiều kiến trúc phòng ốc, chính là chỗ ở cho những thành viên tiến vào.

Cửu hoàng tử đi vào một gian phòng ốc, sau đó đi tới trước một cái thạch đài, đặt Thái Tử ngụy ấn lên.

Ngay lập tức, tường thành của tòa Thiên Cơ thành liền tự động vận hành.

- Loại cơ chế bảo hộ này, chỉ duy trì trong một ngày, nhưng vẫn còn ba ngày nữa mới kết thúc vòng thứ hai, mọi người không nên khinh suất.

Lúc này Ứng lão mới lên tiếng.

Triệu Phong khẽ gật đầu, quy tắc này, ngược lại rất có tính người, khiến cho đoàn đội của hoàng tử mới trải qua đại chiến, có thời gian nghỉ ngơi chuẩn bị.

- Được rồi, tiếp theo, mọi người hãy tự đi kiểm cơ duyên của mình đi, ngày hôm sau phải tới nơi này tập trung.

Thần sắc Ứng lão trở nên kích động, sau khi nói xong, hắn cũng nhanh chóng rời đi.

Sau đó, mọi người đều tự rời đi, thăm dò tòa thành thị kỳ diệu này.

Bên ngoài Thiên Cơ thành và bên trong tường thành, hoàn toàn là hai thế giới.

Trong này yên tĩnh hài hòa, thần bí phồn vinh, không xuất hiện cảnh tượng chiến tranh, vĩnh viễn đều không gặp nguy hiểm.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu rất hưng phấn, dẫn đường cho Triệu Phong.

Cũng giống như lần trước, hai người trước tiên đi vào một gian thư phòng, mua một tấm địa đồ trong thành.

Mơ hồ quét qua một lượt, Triệu Phong liền phát hiện tòa Thiên Cơ thành này, quy mô dường như hơi nhỏ hơn so với Thiên Cơ thành ở Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác.

Nhưng nghĩ đến việc bốn tòa Thiên Cơ thành ở đây đều như vậy, liền không để tâm tới chuyện này nữa.

- Trước hết đi Linh Sủng Viên đã.

Triệu Phong nói với Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu có chút bất đắc dĩ, toàn bộ tài nguyên đạt được trong không gian Thái Cổ còn sót lại, đều bị Triệu Phong khống chế, nó cũng chỉ có thể đi theo Triệu Phong mà thôi.

- Xin hỏi ngài cần chăm sóc sủng vật hay là bồi dưỡng, mua sắm?

Một con rối lão giả thấp béo, chậm rãi đi tới.

Triệu Phong thoáng sửng sốt, chăm sóc Linh sủng thì hắn còn có thể hiểu được, chính là để sủng vật lại chỗ này, giao cho Linh Sủng Viên trị liệu, chăm sóc.

Nhưng “bồi dưỡng” là gì?

- Bồi dưỡng Linh sủng, chính là thông qua phương thức đặc thù, huấn luyện cho sủng vật của ngài, cường hóa năng lực ở phương diện khác, hoặc là giao cho nó năng lực mới.

Lão giả mỉm cười, chậm rãi giải thích.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Bồi dưỡng chính là kích phát tiềm lực bên trong Linh sủng.

Nhưng Triệu Phong cảm thấy, làm vậy còn không bằng cấy vào sủng vật huyết mạch cường đại, như thế thì hiệu quả còn tốt hơn so với “bồi dưỡng”, hơn nữa cũng không mất nhiều thời gian.

- Ta cần ba con Linh sủng phi hành cấp Đại Đế.

Triệu Phong liền nói rõ ý đồ.

- Được.

Lão giả đột nhiên đưa tay ra, trong hư không xuất hiện một cái màn hình bạch sắc, bên trên có vô số ô biểu tượng Yêu thú, những ô biểu tượng này đều phát sáng, sau đó, bên trên chỉ còn lại những loại Linh sủng phi hành cấp bậc Đại Đế.

- Giá tiền này...

Triệu Phong thoáng nhíu mày.

Yêu thú trên màn hình, chủng loại cực kỳ hiếm có, nhưng về phần giá tiền thì còn cao hơn rất nhiều so với Thiên Cơ thành mà lần trước Triệu Phong tiến vào.

Nhưng tài nguyên trong tay Triệu Phong hiện nay cực kỳ phong phú, phí tổn của ba con Linh sủng cấp Đại Đế này, cũng không đáng để hấn làm khó lão giả thấp béo trước mặt.

Cuối cùng, Triệu Phong liền chọn ra ba con Yêu thú phi hành bình thường một chút.

Sau khi rời khỏi Linh Sủng Viên, Triệu Phong liền cầm ra ba khối Hộ Long Ngọc.

Sau đó, ba đầu Yêu thú phi hành này, mỗi một đầu đều dùng chân quắp lấy một khối Hộ Long Ngọc.

Vụt...

Ba đầu Yêu thú lập tức bay lên trời, rời khỏi phạm vi Thiên Cơ thành.

- Đây là ba khối Hộ Long Ngọc cuối cùng rồi.

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Từ khi bắt đầu tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đã đoạt được tám khối Hộ Long Ngọc từ những tiểu đội khác.

Lúc cùng đội với Chu Tổ Nhi, lúc Triệu Phong rảnh rỗi, liền đem bốn khối Hộ Long Ngọc giao cho đám Yêu điều Thương Cổ, sau đó hấn còn thuần phục thêm ba đầu Yêu thú phi hành bên trong lăng mộ Hoàng tộc.

Tiếp đó, khi hội hợp với Ưng lão, Triệu Phong lại thuần phục được một đầu Hùng Ưng bên trong Thánh Chủ, lại đưa cho nó thêm một khối Hộ Long Ngọc.

Về sau, khi hội hợp với tiểu đội của Thần Cơ Tử, do thời gian cấp bách, cho nên Triệu Phong cũng không đi tìm Yêu thú phi hành.

Hôm nay tiến vào Thiên Cơ thành, Triệu Phong đã xử lý xong ba khối Hộ Long Ngọc cuối cùng.

- Tin rằng đến lúc cuối, Linh sủng của ta sẽ khiến ta ngạc nhiên không nhỏ a.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, sau đó mỉm cười.

Hộ Long Ngọc có thể tự động hấp thu Long vận khí quanh người, một mình Triệu Phong cầm chín khối Hộ Long Ngọc thì tổng số lượng hấp thu Long vận khí cũng sẽ không tăng lên.

Bởi vậy, vừa bắt đầu, Triệu Phong đã có ý định lợi dụng Yêu thú phi hành để thu thập Long vận khí.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu nhảy tới trước mặt Triệu Phong.

- Nên đi Đoán Tạo Lâu?

Triệu Phong liền hiểu ý Tiểu Tặc Miêu.

Thời gian còn lại rất nhiều, cho nên trước mắt Triệu Phong liền nghe theo ý của Tiểu Tặc Miêu.

Meo ô...

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng nhảy lên một tòa tháp cao.

Đoán Tạo Lâu, chủ yếu là định chế khí giới và cường hóa.

- Không biết có gì có thể phục vụ ngài?

Một con rối trung niên cao to ngăm đen, nhàn nhạt mở miệng nói.

978. Chương 975: Đại Tiêu Phí

- Không biết có gì có thể phục vụ ngài?

Một con rối trung niên cao to ngăm đen, nhàn nhạt mở miệng nói, khi nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu, liền có chút hứng thú.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu gỡ cái dây chuyền ám kim trên cổ xuống.

Dây chuyền ám kim lập tức hóa thành một cái Long Xà Tiên ám kim, vặn vẹo uốn lượn giữa không trung.

Ánh mắt của nam tử trung niên ngăm đen hơi sáng lên, cẩn thận dò xét sợi Long Xà Tiên ám kim này.

- Muốn kiện vũ khí này dung hợp với một sợi gân rồng?

Nam tử trung niên ngăm đen liền hiểu ý Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu tiến vào trong Mê Không Giới, lấy ra mấy thứ tài liệu mà Triệu Phong thu hoạch được trong không gian Thái Cổ còn sót lại.

Khóe mắt Triệu Phong khẽ giật, những khoáng thạch tài liệu mà Tiểu Tặc Miêu lấy ra, đều là thứ giá trị xa xỉ a.

- Đoán Tạo Lâu của chúng ta cũng có một ít gân rồng, đây là giá cả.

Ngón tay của nam tử ngăm đen điểm vào không trung, trong hư không liền xuất hiện một cái màn hình, bên trên có rất nhiều loại gân rồng, giá cả ghi kèm đủ khiến Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh bình thường phải phá sản.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra ánh mắt cầu xin đáng thương.

Triệu Phong tất nhiên hiểu ý của Tiểu Tặc Miêu.

Gân rồng để cường hóa Long Xà Tiên ám kim, chính là tài liệu chủ yếu, giá trị của nó vượt xa những tài liệu trân quý mà Tiểu Tặc Miêu vừa lấy ra từ trong Mê Không Giới.

Triệu Phong bắt đầu, khẽ gật đầu.

Tiếp đó, Tiểu Tặc Miêu lại tiến vào trong Mê Không Giới, lựa chọn một lượng lớn tài nguyên và nguyên tinh thạch, dùng để trả phí tổn ột sợi gân rồng.

Triệu Phong có chút khiếp sợ, tổng giá trị của những tài nguyên này, gần như gấp mười lần phí tổn cường hóa Ảnh Sát Đế Nhận trước kia.

Chẳng qua, tài nguyên trong tay Triệu Phong hiện nay cũng không giống như lúc trước, hùng hậu hơn rất nhiều lần.

Mấy canh giờ sau...

Trung niên ngăm đen, lấy Long Xà Tiên ám kim trong một cái lò thần bí cực lớn.

Nhiệt độ bên ngoài Long Xà Tiên ám kim nóng đến đỏ rực, dần dần tản đi, sau đó bên ngoài nổi lên một tầng hoa văn kim sắc, thoát nhìn sợi Long Xà Tiên càng linh hoạt hơn.

Meo ô...

Tiểu Tặc Miêu nắm chặt lấy nó, một luồng ánh sáng màu xám liền dung nhập vào bên trong.

Ngay lập tức, sợi Long Xà Tiên ám kim ở trong không trung biến hóa liên tục, vặn vẹo thành một thanh trường cung ám kim.

Tiểu Tặc Miêu nhắm trường cung ám kim về phía Triệu Phong, khẽ kéo dây cung, giống như đang thị uy.

Triệu Phong có chút sững sờ, thoát nhìn, Long Xà Tiên ám kim sau khi cường hóa, tính biến hóa đã tăng lên rất nhiều.

Triệu Phong do dự một chút, sau đó trực tiếp rời khỏi Đoán Tọa Lâu.

Trước mắt, hắn còn chưa cần cường hóa trang bị, vũ khí.

Trước mắt, Triệu Phong còn chưa hoàn toàn khống chế được Tỏa Thiên Cung, Bằng Hoàng Thương cũng đã đến cực hạn rồi.

Mà phí tổn để định chế vũ khí và trang bị cũng cao đến mức khiến cho Triệu Phong hiện nay tài phú hùng hậu cũng phải thổ huyết.

- Trước hết ta phải xử lý những chuyện cần giải quyết, nếu như còn thừa, có lẽ có thể cân nhắc cường hóa Tỏa Thiên Cung một phen.

Triệu Phong liền quyết định.

Dù sao cũng không biết lần tiếp theo tiến vào văn minh Thiên Cơ thành, sẽ là khi nào.

Tài nguyên trong tay hắn hiện nay vô cùng phong phú, có rất nhiều thứ đối với Triệu Phong mà nói, công dụng cũng không lớn, nếu như tiêu phí toàn bộ ở nơi này, thì tất nhiên là tốt nhất.

Tiếp đó, Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu lại tiến vào “Thần Pháp Cung”.

Thần Pháp Cung có bán các loại bí quyết công pháp, cung cấp các loại phương pháp tu luyện.

Lần trước, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, chính là dung hợp tại Thiên Cơ thành.

- Khách phương xa ghé thăm, các ngài có công pháp gì có nhu cầu định chế?

Một lão giả bạch quang mỉm cười nho nhã hiền lành, ánh mắt có chút kinh ngạc liếc nhìn Tiểu Tặc Miêu.

- Ta cần “Đoạt Mục chi thuật”, dung hợp đồng tử loại linh hồn.

Triệu Phong nói rõ ý đồ đến đây.

Tử Vong Chi Mâu là đồng tử loại linh hồn, năng lực của nó cường đại vô cùng.

Nếu như có thể lợi dụng được Tử Vong Chi Mâu, Triệu Phong tất nhiên sẽ rất hài lòng.

- Xem ra vị khách nhân này đã nhận được đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu rồi.

Ánh mắt lão giả nho nhô chợt lóe lên.

- Đúng.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Lão giả này có lẽ chỉ là con rối máy móc trong “Thần Pháp Cung”, không ngờ lại có thể đoán ra hắn đang nắm trong tay đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu.

- Khách nhân không cần kinh ngạc, đồng tử truyền thừa có liên quan đến Bát Đại Thần Mâu, đều là truyền thừa linh hồn, hơn nữa, ta còn cảm nhận được từ trên người khách nhân, có một luồng khí tức đồng tử không tầm thường.

Lão giả bạch quang nhô nhô nở nụ cười hòa ái.

- Khách nhân, mời xem cần loại nào.

Lão giả nhô nhô điểm ngón tay một cái, trong hư không liền xuất hiện một cái màn hình, bên trên có rất nhiều hình vẽ bí thuật công pháp, ánh sáng lóe lên rồi biến mất.

Rất nhanh, chỉ còn lại những loại liên quan đến Đoạt Mực chi thuật loại linh hồn.

- Đắt quá.

Triệu Phong lập tức bị giá trị của những bí thuật này dọa cho khiếp sợ.

Ở nơi này tổng cộng có tám loại Đoạt Mực chi thuật, giá trị của mỗi một loại, đều vượt xa tài nguyên cường hóa Long Xà Tiên ám kim của Tiểu Tặc Miêu.

- Khách nhân, nhu cầu đối với loại bí thuật này khá thấp, bởi vậy không dễ bán ra ngoài, đây đã là giá thấp nhất rồi.

Lão giả nhô nhô khẽ lắc đầu.

Đoạt Mực chi thuật đồng tử linh hồn, cho dù là đặt tại Đại Lục Vực, thì người cần nó cũng cực kỳ thưa thớt.

Lão giả nhô nhô cũng không lừa gạt Triệu Phong.

Trước hết không nói đồng tử huyết mạch vốn dĩ cực kỳ ít ỏi, hơn nữa phần lớn đồng tử huyết mạch, đều là tiến hành cướp đoạt, dung hợp thông qua vật chất.

Còn phương diện linh hồn thì quá mức hung hiểm, cho dù có người đạt được loại đồng tử này, thì cũng không dám tùy tiện sử dụng.

Triệu Phong cẩn thận xem xét màn hình, bên trên có rất ít thông tin.

Bí thuật này có thể đảm bảo xác xuất thành công và tính khả thi, cho nên, Triệu Phong quyết định không nhìn giá cả của nó.

- Ta chọn Linh Hồn Luyện Máu Thuật.

Ánh mắt Triệu Phong, cuối cùng dừng lại tại một điểm.

Sau đó, Triệu Phong vừa nhìn xuống phần đề giá, lập tức hít vào một hơi.

Thử tính toán một chút, Triệu Phong liền phát hiện nó sẽ tiêu hao gần ba phần tài nguyên.

Phải biết rằng, những tài nguyên này của Triệu Phong, đều là tích lũy được từ trong Không Gian Thần Huyền và lăng mộ Hoàng tộc, trong đó, phần trân quý nhất, chính là từ bên dưới lòng đất trong cấm địa Hắc Phong Cốc.

Cho dù là toàn bộ tài nguyên của Thánh Vương bình thường, có lẽ cũng không bằng Triệu Phong.

Mà loại bí thuật này, lại tiêu hết ba phần tài nguyên, Triệu Phong quả thật không thể tưởng tượng nổi giá trị của bản “Linh Hồn Luyện Máu Thuật” này.

Chẳng qua, nếu như có thể sử dụng được Tử Vong Chi Mâu hoàn mỹ, như vậy thì tiêu hao những tài nguyên này cũng đáng.

- Khách nhân, Linh Hồn Luyện Mâu Thuật mà ngài chọn, vừa vặn là thứ tốt nhất trong những loại bí thuật này.

Lão giả nho nhã cười tươi rói, đồng thời khích lệ Triệu Phong có mắt nhìn hàng.

Cuối cùng, Triệu Phong cũng thanh toán Linh Hồn Luyện Mâu Thuật.

Còn lão giả nho nhã thì lấy ra một bản “Quang sách” từ trong trận pháp phong ấn trên giá sách, giao cho Triệu Phong.

Lúc chuẩn bị rời đi, Triệu Phong chợt nghĩ đến bản Vạn Niệm Thần Quyết còn chưa hoàn chỉnh của mình.

Nếu như có thể mua được “Vạn Niệm Thần Quyết” trọn vẹn, Triệu Phong tất nhiên sẽ không lãng phí thời gian để suy nghĩ đến phần tiếp theo của công pháp.

Hơn nữa, Vạn Niệm Thần Quyết có lẽ thuộc về công pháp Thiên cấp Hạ phẩm, giá trị hẳn là sẽ không quá cao.

- Nơi này có Vạn Niệm Thần Quyết không?

Triệu Phong lại mở miệng.

- Thật trùng hợp, chỗ ta có “Vạn Niệm Thần Quyết” mà khách nhân cần.

Lão giả cười rất tự tin.

Từ bên trong giá sách sau lưng, lão giả lại lấy ra một bản “Quang sách”, đồng thời ra giá.

- Giá tiền này thật là mắc quá.

Triệu Phong trực tiếp mở miệng.

“Vạn Niệm Thần Quyết” bản đầy đủ, giá trị còn vượt xa chỗ tài nguyên mà lúc trước Tiểu Tặc Miêu dùng để cường hóa Long Xà Tiên ám kim.

Về điểm này, Triệu Phong thật sự là nghĩ không ra.

- Tiểu huynh đệ, người đã biết về bộ công pháp này, hẳn cũng biết rõ giá trị của nó, đây chính là pháp quyết Thiên cấp Trung phẩm, giá tiền này, hoàn toàn xứng đáng a...

Lão giả lại giảng giải cho Triệu Phong cả buổi, cuối cùng đề xuất một cái giá “thấp nhất”.

- Thiên cấp Trung phẩm?

Triệu Phong sững sờ, không ngờ Vạn Niệm Thần Quyết trọn vẹn, lại đạt tới Thiên cấp Trung phẩm.

Ngay lập tức, Triệu Phong chợt nhớ đến lúc trước, Đoan Mộc Thanh cũng không thể xác định cụ thể phẩm cấp của “Vạn Niệm Thần Quyết”, chỉ nói rằng nó có thể đạt tới Thiên cấp mà thôi.

Nếu như thật sự là phẩm cấp đó, vậy thì giá tiền này quả thật không tính là đắt.

Đồng thời, Triệu Phong cũng nghĩ đến Thiên Cơ thành trong Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, có nhu cầu rất lớn với nguyên tinh thạch và tài nguyên, bởi vậy, tất cả những vật phẩm và phí phục vụ, đều đã giảm giá, tương đối khá thấp.

Mà Thiên Cơ thành bên trong lăng mộ Hoàng tộc, lại hoàn toàn không thiếu tài nguyên.

Cứ năm trăm năm lại có bốn vị hoàng tử và rất nhiều cường giả tiến vào nơi này, mỗi lần gần như đều tiêu hao sạch toàn bộ tài nguyên trên người.

Điều này cũng khiến cho giá cả của những vật phẩm trong này, dần dần tăng lên.

Nói cách khác, tiêu phí trong tòa Thiên Cơ thành này, còn cao gấp mười Thiên Cơ thành ở Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, hơn nữa nói không chừng sau này còn cao hơn.

- Được, ta mua.

Triệu Phong cắn răng nói.

Sau đó, Triệu Phong lại lấy ra một lượng lớn tài nguyên, giao dịch “Vạn Niệm Thần Quyết” trọn vẹn.

- A, tiểu huynh đệ, chỗ ta còn có phần pháp quyết tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, ngươi có muốn xem thử hay không?

Lão giả thấy Triệu Phong hào sảng như vậy, liền tiếp tục chào hàng với Triệu Phong.

Thật vất vả mới gặp người cần công pháp đỉnh cấp, hắn tất nhiên sẽ không để Triệu Phong dễ dàng rời đi như vậy.

- Cái gì? Phần pháp quyết tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết?

Triệu Phong hơi sững sờ, hắn ngược lại chưa từng nghe sư tôn nhắc đến chuyện này.

Thế nhưng, Vạn Niệm Thần Quyết có lẽ là pháp quyết mà Đoan Mộc gia vô tình có được, cho nên có lẽ ngay cả người của Đoan Mộc gia cũng không biết có phần pháp quyết tiếp theo.

- Đúng vậy, đây là pháp quyết tu luyện linh hồn do cường giả biên soạn “Vạn Niệm Thần Quyết”, sáng tạo ra sau này.

Lão giả lại dốc lòng giới thiệu với Triệu Phong.

- Pháp quyết tu luyện linh hồn?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thoáng lâm vào trầm tư.

Theo lý thuyết, không lâu nữa, Triệu Phong lập tức có thể tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết tới tình trạng nhất niệm hóa vạn, lúc đó nhất định phải cân nhắc đến việc lựa chọn pháp quyết tu luyện linh hồn khác.

Ngoài ra, Vạn Niệm Thần Quyết là pháp quyết tu luyện linh hồn đỉnh cao nhất mà hắn từng gặp.

Nếu như có phần pháp quyết tu luyện tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, phẩm cấp của nó, có lẽ còn cao hơn, nhưng về phương diện giá tiền, Triệu Phong cũng không dám tưởng tượng.

Lại nói, Triệu Phong vẫn muốn khai thác công dụng khác của Lôi Kiếp Hồn Thể, cho nên, thông qua pháp quyết tu luyện linh hồn, hắn là phương pháp trực tiếp nhất.

Triệu Phong không khỏi có chút động tâm.

- Có thể giới thiệu cho ta một chút nội dung bên trong không?

Triệu Phong bỗng nhiên cảm thấy, tài nguyên phong phú của hắn, lại không đủ xài ở chỗ này.

- Pháp quyết này gọi là “Phân Hồn Quyết”, là pháp quyết tu luyện và ngưng tụ linh hồn, trong đó còn có cả bí thuật linh hồn, những tin tức khác thì thật sự là không tiện tiết lộ.

Lão giả cũng không lộ ra quá nhiều tin tức, chỉ nhìn về phía Triệu Phong rồi nở nụ cười thần bí.

Đồng thời, lão giả nho nhã còn báo cho Triệu Phong biết giá của “Phân Hồn Quyết”.

- Cái giá này hình như rất rẻ?

Trong mắt Triệu Phong thoáng lộ vẻ hoài nghi.

Nếu là cường giả biên soạn Vạn Niệm Thần Quyết, vậy thì Phân Hồn Quyết mà sau này hắn biên soạn, tất không thể kém hơn.

Nhưng giá tiền này, dường như còn thấp hơn so với Vạn Niệm Thần Quyết trọn vẹn một chút.

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu chợt ném Đồng tiền cổ trong tay lên trời.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu rất ủng hộ Triệu Phong mua Phân Hồn Quyết.

- Được, ta muốn mua Phân Hồn Quyết.

979. Chương 976: Phân Hồn Quyết

Triệu Phong cắn răng một cái, xuất ra một lượng lớn tài nguyên, để đổi Phân Hồn Quyết.

Sau đó, lão giả nho nhã lại đưa một bản “Quang sách” cổ xưa cho Triệu Phong.

Ô...ô...ô...n...g!

Nội trung trong bản quang sách này, nhanh chóng dung nhập vào trong đầu Triệu Phong.

Triệu Phong mơ hồ liếc qua một lượt, sau đó sắc mặt lập tức trầm xuống.

Bị lão nhân này lừa rồi.

Phân Hồn Quyết và Vạn Niệm Thần Quyết quả thật do cùng một người làm ra.

Chẳng qua, Phân Hồn Quyết này cũng là bí pháp tu luyện linh hồn không trọn vẹn, mà trong đó, quả thật có một ít bí thuật liên quan đến linh hồn.

Thế nhưng, khiến cho Triệu Phong không biết phải nói gì, đó là không ngờ Phân Hồn Quyết này chỉ có pháp quyết tu luyện tầng thứ nhất.

Cứ cho là pháp quyết tu luyện linh hồn này không trọn vẹn, nhưng như thế này cũng quá là “không trọn vẹn” rồi.

Triệu Phong quả thật bị lừa, nhưng lão giả lúc bán ra bản pháp quyết này, lại không lừa gạt Triệu Phong.

Chỉ có thể nói, Triệu Phong đã đánh giá quá thấp con rối máy móc trước mặt mà thôi.

Mà lúc này, toàn bộ nội dung đã khắc sâu vào trong đầu Triệu Phong, nói là “hàng giả” cũng không được.

Lúc này Triệu Phong đã hiểu, tại sao giá cả của Phân Hồn Quyết này còn thấp hơn cả Vạn Niệm Thần Quyết.

Về mặt của Triệu Phong có vài phần phẫn nộ, dò xét vị lão giả bạch quang nho nhã trước mặt, quả nhiên, trong thiên hạ đều là hắc thương, ngay cả con rối máy móc cũng không ngoại lệ.

Lão giả nho nhã nhìn thấy vẻ mặt của Triệu Phong, lập tức lộ ra nụ cười áy náy, an ủi:

- Khách nhân, mặc dù Phân Hồn Quyết này không trọn vẹn, nhưng nếu bổ sung đầy đủ thì phẩm cấp của nó ít nhất cũng là Thiên cấp đỉnh phong, bởi vậy, Phân Hồn Quyết này mặc dù chỉ có một tầng, nhưng về mặt giá cả thì nó cũng thấp nhất rồi.

Triệu Phong có chút bán tín bán nghi đối với lão giả này.

Phân Hồn Quyết chỉ có tầng thứ nhất, với năng lực suy diễn của Triệu Phong, rất khó có thể bổ sung trọn vẹn.
 có 13 cuốn. y tá y

Cứ như vậy, Triệu Phong không khỏi cảm thấy việc bản thân tiêu phí trong Thần Pháp Cung, quả thật có chút thiệt thòi.

Phân Hồn Quyết chỉ có tầng thứ nhất, có thể tu luyện hay không cũng khó mà xác định được.

Còn Tử Vong Chi Mâu thì lại bị Thần Linh Nhân bài xích, không thể nào dung nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong, nói cách khác, giá trị của Linh Hồn Luyện Mâu Thuật cũng chưa được thể hiện rõ.

- Chỉ có thể tạm thời bỏ qua thôi.

Trước mắt, Triệu Phong cũng không nghĩ ra biện pháp giải quyết.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không am hiểu áo nghĩa Tử Vong, cho nên tác dụng của Tử Vong Chi Mâu đối với Triệu Phong, kỳ thật cũng không lớn.

Bởi vậy, Triệu Phong cũng không phiền não lắm.

Ngày hôm sau...

Triệu Phong rời khỏi gian phòng kim loại, đi thẳng tới Đoán Tạo Lâu.

- Khách nhân, đây là thứ ngài cần.

Đại hán ngăm đen đã sớm hoàn thành Tỏa Thiên Cung và ba mũi tên, sau đó đưa cho Triệu Phong.

Triệu Phong trực tiếp nhận lấy Tỏa Thiên Cung, cảm thấy cấu tạo bên trong dường như đã có chút khác biệt.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Phong, lại càng thêm như ý, dung nhập vào bên trong Tỏa Thiên Cung, ở một trình độ nhất định, Triệu Phong có thể càng phát huy được nhiều lực lượng của Tỏa Thiên Cung hơn.

Mặt khác, ba mũi tên này gồm một mũi hoàng kim, hai mũi ám kim, trên đó tản mát ra khí tức sắc bén kinh tâm động phách, ngoài ra, hoa văn và kết cấu của chúng, cũng có chút tương tự với Lục Thần Tiên.

- Khách nhân cần bỏ ra một khoảng thời gian, dùng lực lượng linh hồn để tế luyện cây cung này, như vậy mới có thể vận dụng tốt năng lực “Linh Hồn truy tung”.

Đại hán ngăm đen cười nói.

Sau khi rời khỏi Đoán Tạo Lâu, Triệu Phong lại trở về gian phòng kim loại, tiến vào tu luyện.

- Cũng may việc cường hóa Tỏa Thiên Cung và luyện chế mũi tên, đều rất thành công.

Trong lòng Triệu Phong cũng trở nên cân bằng hơn.

Sau đó, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, một bên lợi dụng lực lượng linh hồn, tế luyện Tỏa Thiên Cung, đồng thời cũng chuẩn bị đột phá Đại Đế chi cảnh.

Cảnh giới linh hồn của Triệu Phong đã vượt qua cảnh giới tu vi rất nhiều, khiến cho tiến độ trở nên cực kỳ chậm chạp.

Mà nội tình tu vi của Triệu Phong, cũng đã cực kỳ vững chắc.

Hắn xuất ra một ít dược liệu thuộc tính Phong, Lôi, Hỏa, bắt đầu hấp thu tinh hoa thiên địa bên trong.

Một ngày sau...

Trên gian phòng ốc của Triệu Phong, ngưng hiện một vòng xoáy ba màu thanh, lam, hồng, vô cùng khổng lồ.

Rầm rầm rầm...

Vòng xoáy này phát ra khí tức vô cùng bạo ngược, Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi và Viêm Chi Phong Lôi, điên cuồng chuyển hóa không ngừng.

Tinh khí thiên địa nồng đậm xung quanh, kèm theo một ít khí tức Thái Cổ bị hút vào bên trong.

Năng lực thuộc tính Phong, Lôi, Viêm, trong kỳ trận dị bảo của Triệu Phong, đều bị Triệu Phong hút ra, dùng mãnh tiến vào không gian Chân Nguyên Hải.

- Triệu Phong đang đột phá?

Trong gian phòng bên cạnh, Thạch Vũ Lôi bị thanh thế to lớn của Triệu Phong kinh động.

Trong những gian phòng kim loại còn lại, các thành viên thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử, đều lục tục đi ra, trong lòng thầm cảm khái.

- Công pháp Phong Lôi cao thâm như thế, dường như bên trong còn ẩn chứa một loại thuộc tính lực lượng nào đó.

Toàn thân Kinh Khải cảm thấy áp lực.

- Chất lượng và số lượng chân nguyên của Triệu Phong, đều vượt xa Đại Đế bình thường, có lẽ sẽ rất dễ dàng đột phá cảnh giới.

Ung lão có thể cảm nhận được nội tình thâm hậu của Triệu Phong.

- Không tốt, đây là ngày cuối cùng của vòng công thành chiếm đất.

Ung lão bỗng nhiên ý thức được chuyện gì đó.

- Có người đến.

Ánh mắt Tô Thanh Linh chợt lóe lên, lập tức nói.

- Nhanh đến chỗ tường thành.

Sắc mặt Ung lão có chút khó coi, lập tức quát lớn.

Đoàn đội của Thất hoàng tử, còn có đoàn đội do ba vị hoàng tử khác liên hợp.

Nên biết rằng, Triệu Phong mới là trụ cột lớn nhất trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, hơn nữa bản thân hắn còn là Tuần Thú Sư.

Mà thanh thế đột phá cường đại của Triệu Phong, bọn hắn tất nhiên cũng có thể cảm nhận được.

Chẳng lẽ lại bỏ qua cơ hội tuyệt hảo như vậy?

Đàn Yêu thú của Triệu Phong, mặc dù vẫn còn canh giữ trên tường thành, nhưng không có Tuần Thú Sư khống chế, chiến lực của đàn Yêu thú này, ít nhất cũng sẽ giảm xuống bốn thành.

Hơn nữa, Linh sủng cường đại nhất của Triệu Phong là Chấn Thiên Kim Viên, vẫn còn đang ở lại trong Vạn Huyết Điện để cường hóa huyết mạch, không thể nào tham chiến.

- Triệu Phong làm sao bây giờ?

Trong mắt Tô Thanh Linh lập tức hiện lên vẻ phức tạp.

- Tạm thời cứ mặc kệ hắn, Thần Cơ Tử, toàn lực khống chế trận pháp.

Sắc mặt Ung lão lộ vẻ kiên định, ánh mắt nhìn ra ngoài tường thành.

Chỉ thấy từng đàn Yêu thú che trời kín đất chậm rãi xông tới, phía sau đàn Yêu thú, còn có gần 30 tên tuyệt thế cường giả.

- Nhanh lên, Trương đại sư, nhanh khống chế Yêu thú của người.

Ngũ hoàng tử gấp gáp nói.

- Triệu Phong đang đột phá, trong thời gian ngắn không thể chấm dứt, trước hết cứ giải quyết những thành viên khác, nếu chiếm lĩnh được tòa Thiên Cơ thành này, chúng ta sẽ thắng.

Trong lòng Thập Nhị hoàng tử vô cùng mừng rỡ.

- Đây là ngày cuối cùng của vòng thứ hai, phải nắm chặt lấy thời gian này.

Nhị hoàng tử quát lớn một tiếng, tinh quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Người công thành, chính là đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử.

Ngày cuối cùng của vòng công thành chiếm đất, thường là một trong những ngày phát sinh chiến tranh kịch liệt nhất.

Chỉ cần hoàng tử tiến vào trong gian phòng kim loại, đóng xuống Thái Tử ngục ần, như vậy Thiên Cơ thành sẽ tự động phòng thủ một ngày.

Đợi đến ngày hôm sau thì vòng thi cũng kết thúc, lúc đó bọn hắn sẽ trực tiếp thắng lợi, cũng không cần lo lắng bị người khác công thành nữa.

982. Chương 979: Nghịch Chuyển Cục Diện

- Toàn lực phòng thủ.

Ánh mắt Ung lão đầy vẻ lo lắng, vội vàng chỉ huy.

Những thành viên còn lại, đều đứng trong trận pháp phòng ngự của Thần Cơ Tử, tiến hành phòng thủ.

Cũng may là đàn Yêu thú bên ngoài tường thành vẫn nghe theo mệnh lệnh của Triệu Phong lúc trước, giữ vững vị trí này.

Lúc đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử công tới, chúng sẽ lập tức phản kích.

Thế nhưng, không có Tuần Thú Sư khống chế đàn Yêu thú, chiến lực của bọn chúng hiển nhiên đã giảm đi nhiều.

Những Yêu thú này không có sự khống chế của Tuần Thú Sư, đều trực tiếp xông ra khỏi trận pháp.

- Ung lão, những Yêu thú này, không chịu sự khống chế của chúng ta.

Thạch Vũ Lôi nhìn thấy tình huống như vậy, không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Cũng may là những Yêu thú này, sau nhiều lần chịu thiệt, đã biết phải canh giữ bên trong trận pháp.

- Có thể thủ được bao lâu thì thủ.

Ánh mắt Ung lão thoáng trầm xuống, lời nói vô cùng kiên định.

- Xem ra Triệu Phong thật sự đang đột phá rồi.

Cách ngoài tường thành không xa, Nhị hoàng tử khẽ vuốt cằm.

- Các người cũng lên đi.

Sau khi xác định Triệu Phong thật sự bế quan đột phá, Nhị hoàng tử lập tức ra lệnh.

- Toàn bộ xông lên tấn công đi!

Về mặt Thập Nhị hoàng tử tràn ngập hưng phấn, lập tức ra lệnh.

Vụt vụt vụt...

Đoàn đội liên hợp của ba vị hoàng tử, có đến gần ba mươi tên cường giả, tất cả đều trực tiếp bay lên, tấn công tới chỗ tường thành kim loại của Cửu hoàng tử.

- Nhị hoàng tử, hắn là vẫn không quên Huyết khế ước mà chúng ta đã ký kết.

Sắc mặt Ngũ hoàng tử vẫn trầm tĩnh.

Thiên Cơ thành bị công phá, chỉ có một vị hoàng tử có thể tiến vào.

Mà vòng thứ hai chỉ còn lại một ngày cuối cùng, cho nên việc ba vị hoàng tử muốn thay nhau tiến vào Thiên Cơ thành, cũng không thể thực hiện được.

Bởi vậy, cho nên ba vị hoàng tử đều ký kết Huyết khế ước.

Quyển trục Huyết khế ước là do Thiên Cơ tộc tạo ra, hiện nay truyền lưu trên thế gian đã rất thưa thớt.

Bình thường, chỉ có dưới tình huống đặc thù thì mới sử dụng quyển trục này.

Nội dung ba vị hoàng tử ký kết là: Nhị hoàng tử tiến vào Thiên Cơ thành, phải giúp đỡ tất cả thành viên của những hoàng tử còn lại, giúp bọn họ giao dịch thứ bọn họ muốn bên trong Thiên Cơ thành, hơn nữa không được nuốt riêng bất cứ tài nguyên nào.

- Tất nhiên.

Sắc mặt Nhị hoàng tử vẫn trấn định.

Đây là cơ hội cuối cùng, chỉ cần có thể tiến vào Thiên Cơ thành là được.

- Mặt khác, các người phải phòng bị Thất hoàng đệ cho ta, một khi đội ngũ của Thất hoàng đệ bất ngờ đánh tới, các người phải trực tiếp sử dụng Long vận khí để ngăn cản bọn chúng.

Nhị hoàng tử mặt không đổi sắc, truyền âm cho hai vị hoàng tử.

Cách ngoài Thiên Cơ thành trăm dặm, trong một khu rừng nhỏ, đoàn đội của Thất hoàng tử đang tập trung tại nơi này.

- Chúng ta đã không còn năng lực tự mình công thành, chỉ có thể đợi sau khi ba vị hoàng tử và Cửu hoàng tử đánh nhau lưỡng bại câu thương, sau đó mới ra tay.

Nho sinh ngọc diện chậm rãi phân tích.

Linh hồn và Thánh thể của Âm Hồn Thánh Chủ, đều đã bị Triệu Phong đánh cho trọng thương.

Thương thế tại phương diện Thánh thể thì còn dễ dàng chữa trị, nhưng tổn thương do lực lượng Lôi Kiếp tạo thành, thì lại không có biện pháp.

Hơn nữa, đàn Yêu thú của Trương Ích cũng tổn thất vô cùng nghiêm trọng

- Nếu Triệu Phong không xuất quan, có lẽ ba vị hoàng tử sẽ rất dễ dàng công phá tường thành, như vậy thì chúng ta phải xử lý thế nào?

Khương Hào đột nhiên lên tiếng.

Thành viên trong đoàn đội do ba vị hoàng tử liên hợp, mặc dù thực lực chênh lệch lớn, nhưng nhân số lại rất đông.

Nếu Thất hoàng tử độ sức với ba vị hoàng tử, đến cuối cùng thì phần thắng của ba vị hoàng tử vẫn lớn hơn.

Bên trong đoàn đội, những thành viên còn lại cũng đều nhìn về phía nho sinh ngọc diện, bọn họ cũng có nghi hoặc như vậy.

- Nếu đổi lại là các người, chẳng lẽ lại lựa chọn đột phá vào lúc này sao?

Ánh mắt nho sinh ngọc diện trở nên thâm trầm.

Mọi người đều trầm mặc, chỉ cần không phải kẻ ngốc, chắc chắn sẽ không lựa chọn đột phá vào lúc này.

- Việc Triệu Phong đột phá, có lẽ không mất bao lâu nữa.

Kinh Phong Thánh Chủ lên tiếng.

Với thực lực cường đại của Triệu Phong, có thể thấy được nội tình trụ cột của hắn rất vững chắc.

Thậm chí, Kinh Phong Thánh Chủ còn hoài nghi, nếu như Triệu Phong tận lực áp chế tu vi, thì có lẽ việc đột phá cũng không mất quá nhiều thời gian.

- Chúng ta vẫn còn hi vọng.

Lỗ Thiên Tử lập tức nói.

Chỉ khi Cửu hoàng tử và ba vị hoàng tử toàn lực giao chiến, mới có thể xảy ra tình huống lưỡng bại câu thương.

Bởi vì Cửu hoàng tử đã chiếm lĩnh một tòa Thiên Cơ thành, cho nên áp lực lên phía Bát hoàng tử cũng lập tức yếu đi.

- Cuối cùng hẳn cũng đột phá Đại Đế rồi.

Vũ Thiên Ngô thầm nghĩ, huyết mạch trong cơ thể đột nhiên chấn động.

Mặc dù hẳn biết thực lực cảnh giới Vương Giả của Triệu Phong cực kỳ thâm bất khả trắc.

Nhưng Vũ Thiên Ngô càng hi vọng có thể đo sức với Triệu Phong khi cảnh giới tương đương.

- Chắc chắn, ta thấy Triệu Phong nhất định là cố ý lựa chọn lúc này để đột phá, đoán chừng là muốn thử xem thu hoạch bên trong Thiên Cơ thành.

Bách Luyện Thánh Chủ mỉm cười, hẳn cũng không tin Triệu Phong lại ngu xuẩn, lựa chọn đột phá vào lúc này.

Trong gian phòng kim loại ở bên dưới vòng xoáy Phong Lôi.

Mặc dù Triệu Phong đang đột phá, nhưng hẳn vẫn phân ra một phần ý niệm để quan sát tình hình chiến đấu bên ngoài tường thành, còn một phần ý niệm khác thì vẫn không ngừng tế luyện Tỏa Thiên Cung.

- Tệ luyện hoàn thành.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động.

Lúc này, Tỏa Thiên Cung và ý chí linh hồn của Triệu Phong, đã có một tia liên hệ.

Cùng lúc đó.

Đoàn lốc xoáy Phong Lôi trong gian phòng của Triệu Phong, liền rất nhanh thu liễm rồi biến mất.

Nội tình của Triệu Phong rất mạnh, lại thêm có nhiều loại dược liệu quý hiếm, cho nên rất dễ dàng đột phá Đại Đế.

Trong không gian Chân Nguyên Hải của Triệu Phong, chân nguyên Phong Lôi ba màu càng thêm tinh thuần, chân nguyên ba màu này cấp tốc chuyển hóa bên trong không gian Chân Nguyên, giống như một đoàn lốc xoáy phong bạo.

Không lâu sau, Triệu Phong đã củng cố khí tức vững chắc.

Sau khi đột phá cảnh giới Đại Đế, thực lực của Triệu Phong cũng không tăng trưởng rõ ràng lắm.

Chẳng qua số lượng và chất lượng chân nguyên, đều có tăng trưởng.

Vốn dĩ, chất lượng chân nguyên của Triệu Phong có thể sánh ngang Chuẩn Thánh Chủ.

Bây giờ, cường độ chân nguyên trong không gian Chân Nguyên Hải của Triệu Phong, đã vượt xa Chuẩn Thánh Chủ, gọi là chân nguyên mạnh nhất cũng không quá đáng.

Bởi vì trên Thánh Chủ, chân nguyên sẽ chuyển hóa thành Huyền Quang Thánh Lực.

Meo meo...

Lúc này, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên xuất hiện trước mặt Triệu Phong, giao Mê Không Giới cho hắn.

Vụt...

Đeo Mê Không Giới vào, Triệu Phong liền hóa thành một đạo lưu quang, trực tiếp xông ra.

Trên tường thành kim loại.

Vô số Yêu thú và ba mươi tên cường giả, gồm Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, đều áp bách tới.

Trận pháp phòng ngự do Thần Cơ Tử khống chế, cũng không chịu nổi sự tiêu hao, liền trực tiếp bị nghiền nát.

Tô Thanh Linh trong đội ngũ của Cửu hoàng tử đã bị thương, đang tiếp nhận sự trị liệu của Chu Tổ Nhi.

Thạch Vũ Lô tay cầm cự thuẫn ố vàng, ngăn cản phía trước, nhưng tác dụng không lớn, nhân số của đối phương quá đông, không ngừng quần công.

Phần lớn Yêu thú của Triệu Phong, bị ba vị Tuần Thú Sư tập trung nhắm vào, thương vong vô cùng nghiêm trọng.

Cửu hoàng tử nâng Thái Tử ngự ấn đã ảm đạm hào quang lên. Chuẩn bị phóng thích Long vận khí.

- Ta tới chậm rồi.

Thanh âm của Triệu Phong, trực tiếp vang lên trong linh hồn của mọi người.

Ngay lập tức, Cửu hoàng tử liền thu hồi Thái Tử ngự ấn, mà mọi người xung quanh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Bọn hắn cố thủ đến tận bây giờ, chính là đợi Triệu Phong xuất quan.

- Triệu Phong, nhanh khống chế đàn Yêu thú.

Ứng lão mừng rỡ, lập tức nói.

Triệu Phong đột phá Đại Đế nhanh như vậy, hoàn toàn vượt xa dự liệu của hắn.

Nhưng lúc này, hắn cũng không quan tâm nhiều, chỉ cần Triệu Phong lại khống chế đàn Yêu thú, cộng thêm thực lực cường đại của hắn, vẫn có khả năng giữ vững được Thiên Cơ thành.

- Triệu Phong, cho dù bây giờ ngươi đột phá cũng vô dụng, tất cả chúng ta đã đánh tới rồi.

Tiết Viễn cười lớn từ xa.

Thành viên của ba vị hoàng tử, cơ bản đã đến trên tường thành kim loại, hơn nữa những thành viên còn lại của Cửu hoàng tử, cũng tiêu hao rất nhiều, thậm chí còn có mấy người bị thương.

Một mình Triệu Phong, chẳng lẽ có thể đối kháng với gần 30 tên Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ?

- Hừ, vậy ta sẽ cho các ngươi rơi xuống.

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, sắc mặt trở nên lạnh lùng.

Phốc...

Tay trái của Triệu Phong vung lên, Vân Tầm Tiên Điệp liền trực tiếp xuất hiện.

Huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng khổng lồ, liền khiến cho tâm thần mấy vị Đại Đế tại đây run lên, huyết mạch trong cơ thể bị áp chế, hô hấp cực kỳ khó khăn.

Không đợi mọi người kịp phản ứng, Vân Tầm Tiên Điệp liền há miệng phun ra, chỉ thấy một loạt tơ tằm ngũ sắc, chỉ trong giây lát đã bắn đầy hư không, bao phủ phương viên mấy trăm trượng xung quanh.

- Nực cười, Vân Tầm Tiên Ti của Vương triều, há có thể vây khốn được nhiều người của chúng ta như vậy.

Một gã Đại Đế, không nhịn được mà bật cười trước hành vi ngu xuẩn của Triệu Phong.

Gần 30 tên thành viên, đều trực tiếp phóng tới chỗ Triệu Phong và những thành viên khác trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, mà năng lực trói buộc của Vân Tầm Tiên Ti bị phân hóa quá mức, cho nên ngay cả mọi người cũng không thể trói được.

Một vài vị cường giả bị Vân Tầm Tiên Ti dính lên người, liền bộc phát chân nguyên, chấn vỡ nó.

Nhưng ngay sau đó, Vân Tầm Tiên Điệp đột nhiên vỡ cảnh, một loạt phấn hoa màu sắc rực rỡ, liền tạo thành một trận lốc rực rỡ nhiều màu sắc, quét qua phương viên mấy trăm trượng.

Triệu Phong vốn chỉ định dùng Vân Tầm Tiên Ti để hấp dẫn lực chú ý của địch quân, như vậy thì Thái Mộng Phần Hoa mới có thể phát huy được tác dụng nhất định.

Dù sao thì mọi người cũng đã biết việc Triệu Phong có Vân Tầm Tiên Điệp, cho nên đối phương nhất định đã có phòng bị.

Mà trước đó, Triệu Phong đã truyền âm cho các thành viên khác trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, để mọi người kịp thời rời khỏi phạm vi công kích của Thái Mộng Phần Hoa.

- Không tốt, mau lùi lại.

- Là Thái Mộng Phần Hoa.

Thái Mộng Phần Hoa có thể xuyên qua tầng vật chất, thậm chí còn có hiệu quả nhất định đối với Thánh Chủ, năng lực phụ trợ còn mạnh hơn Vân Tầm Tiên Ti rất nhiều.

Đối diện với Thái Mộng Phần Hoa, gần 30 tên thành viên đều có chút luống cuống, chỉ có thể không ngừng tránh né.

Cũng may là không có bao nhiêu người vì Thái Mộng Phần Hoa này mà tạm thời mất đi năng lực chiến đấu.

Còn Triệu Phong, lại lợi dụng kẽ hở này để vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, phân hóa ra gần ngàn đạo ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể Yêu thú.

Ngay lập tức, đàn Yêu thú bên dưới tường thành của Triệu Phong, liền bắt đầu xoay chuyển tình thế.

Dưới sự khống chế tinh tế của Triệu Phong, rất nhanh đã đánh lui đám Yêu thú đối diện, hơn nữa còn phân ra một bộ phận Yêu thú để ngăn cản đám cường giả Đại Đế ở trên tường thành.

Áp lực lên những thành viên còn lại trong đội ngũ của Cửu hoàng tử, liền giảm đi vài phần.

Mỗi lần Triệu Phong ra tay, đều có chuẩn bị cho tình huống tiếp theo.

- Các người cũng ra ngoài phá phách một phen đi.

Triệu Phong khẽ lăm bắm, tay trái vung lên.

Rầm rầm rầm...

Ba đạo thân ảnh kim quang cực lớn, tựa như Thái Sơn, hàng lâm trên tường thành kim loại.

Lệ khí hung thú khủng bố không gì sánh nổi, khiến ột vài thành viên ở gần đó, đều cảm thấy tâm thần kinh hãi, vội vàng rút lui.

Ầm...

Ngay sau đó, bộ lông trên người ba đầu Chấn Thiên Kim Viên, liền trực tiếp dựng thẳng lên, cứng rắn như cương châm, cực kỳ sắc bén, một luồng khí tức cổ thú Thái Cổ Hồng Hoang, ầm ầm tản ra.

Một vài Đại Đế ở gần đó, bất ngờ không kịp phòng bị, liền bị luồng khí tức huyết mạch kinh khủng này, trực tiếp chấn cho thổ huyết.

Những Đại Đế ở cách xa hơn cũng cảm thấy tâm thần bối rối, huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy bất an.

- Yêu thú trong không gian Thái Cổ còn sót lại có huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bằng?

- Làm sao có thể chứ?

- Không ngờ Triệu Phong lại cường hóa cho Linh sủng của hắc loại huyết mạch trân quý như thế.

Những Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ công thành, đều kinh hãi không thôi.

Phải biết rằng, nơi này là không gian Thái Cổ còn sót lại, Yêu thú ở trong này đều có ẩn chứa huyết mạch Thái Cổ nhất định.

Một khi có được huyết mạch Thái Cổ, uy lực của nó thậm chí còn tiếp cận với những chủng tộc có huyết mạch trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Triệu Phong nhìn ba đầu Chấn Thiên Kim Viên của mình, hết sức hài lòng.

Lúc Triệu Phong đột phá, đã ra lệnh cho Tiểu Tặc Miêu cầm Mê Không Giới đến Vạn Huyết Điện để thu hồi những Chấn Thiên Kim Viên đã hoàn thành cường hóa.

Do thời gian có hạn, cho nên chỉ có ba đầu Chấn Thiên Kim Viên là hoàn thành cường hóa.

983. Chương 980: Sức Một Người

Những thành viên khác trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, cũng khiếp sợ không thôi.

Bọn hắn đều cảm thấy, sau khi tiến vào Thiên Cơ thành, tài nguyên trong tay thiếu thốn nghiêm trọng, rất nhiều thứ mình cần đều không thể đạt được.

- Không ngờ Triệu Phong lại cường hóa huyết mạch Thái Cổ cho Chấn Thiên Kim Viên.

Về mặt của Thạch Vũ Lôi có chút ngưng trệ.

Lúc hắn tiến vào Vạn Huyết Điện, hắn đã từng gặp Triệu Phong.

Lúc đó, hắn còn cho rằng Triệu Phong chỉ muốn cường hóa cho Linh sủng của hắn một vài loại huyết mạch bình thường.

Lúc này cẩn thận cảm nhận biến hóa của Chấn Thiên Kim Viên, mới biết đây là huyết mạch xếp hạng 421 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, là huyết mạch Bá Lực Kim Cương tộc.

Mà thành viên của địch quân, thậm chí còn nghĩ cách để bắt sống ba đầu Chấn Thiên Kim Viên này.

Nhất là ba gã Tuần Thú Sư ở đằng sau, ánh mắt nhìn về phía Chấn Thiên Kim Viên, nóng bỏng dị thường.

- Lên!

Triệu Phong chia ra ba luồng ý niệm, dung nhập vào trong cơ thể của Chấn Thiên Kim Viên.

Thể tích của Chấn Thiên Kim Viên vô cùng khổng lồ, lại am hiểu lực lượng phòng ngự, thích hợp cho việc quần chiến thủ thành.

Grào...

Ba đầu Chấn Thiên Kim Viên, lập tức gào thét xông lên, lực phách Kim Cương vô cùng tạo thành quyền ảnh giống như phong bạo, quét ngang hết tất cả.

Có không ít Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ muốn xông lên, nhưng chỉ có thể lùi ra sau né tránh.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, Xích Lô Quang Dực sau lưng mở ra, trực tiếp nhảy vào chiến trường.

- Xích Lô Phong bạo!

Triệu Phong nhảy vào trung tâm chiến trường, Xích Lô Quang Dực sau lưng chấn động cuồng vũ, vô số Phong Lô chân nguyên bắt đầu nổi lên, tạo thành một trận Xích Lô Phong Bạo cực lớn.

Trung tâm của Xích Lô Phong Bạo, bắn ra một đoàn Liệt quang Huyết Dương, giống như một vầng Huyết Nhật bạo ngược.

Huyết Ma Dương và Viêm Chi Phong Lô, hai luồng lực lượng này có thuộc tính tương tự, trộn lại thành một đoàn, tạo thành Xích Lô Huyết Viêm lực, dung nhập vào bên trong phong bạo.

Rầm rầm rầm...

Chỉ trong nháy mắt, Lôi quang nổ vang trong phong bạo xích sắc, niễm lên một tầng Huyết Dương, uy năng lập tức tăng lên vài lần.

Bao trùm toàn bộ địch nhân bên trong.

Chất lượng và số lượng chân nguyên của Triệu Phong hiện nay, đã vượt xa trước kia.

Loại chiêu thức công kích phạm vi lớn này, không có gì thâm ảo, nhưng lại phô bày ra đầy đủ uy lực chân nguyên mạnh nhất của Triệu Phong.

- Chân nguyên thật khủng khiếp, còn có đặc tính của Huyết Ma Dương nữa.

- Đây chẳng lẽ là chân nguyên mà một kẻ vừa tấn chức Đại Đế có thể đạt tới?

Phần đông Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ của địch quân, thân ở trong luồng Xích Lôi phong bạo này này, đều vận chuyển chân nguyên chống cự lại lực lượng xung quanh.

Phải biết rằng, chiêu thức công kích phạm vi lớn, rất hao tổn chân nguyên.

Mà lúc này, một chiêu của Triệu Phong lại đồng thời bao trùm tất cả bọn hắn.

- Nhanh, trước tiên hợp lực giải quyết Triệu Phong đã.

- Hắn là Tuần Thú Sư, giải quyết hắn xong, ba đầu Chấn Thiên Kim Viên kia cũng sẽ giảm mạnh sức chiến đấu.

- Không ngờ hắn lại chủ động xông tới, mọi người cùng lên đi!

Đối với thực lực của Triệu Phong, đám người Tiết Viễn, lão giả râu dê đều hiểu rất rõ.

Nhưng lúc này, bọn hắn người đông thế mạnh, trong gần 30 tên thành viên ở đây, có quá nửa là Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, tất cả đều trực tiếp phóng tới chỗ Triệu Phong.

Đương nhiên, trong số những thành viên này, Đại Đế chiếm đa số, Chuẩn Thánh Chủ trong đoàn đội của những hoàng tử xếp hạng thấp này, cũng rất ít.

- Không tốt, bọn hắn đang vây công Triệu Phong.

Thạch Vũ Lôi giật mình, cảm thấy hành vi của Triệu Phong quá mức kích động, lỗ mãng rồi.

- Nhanh đi trợ giúp Triệu Phong!

Tô Thanh Linh vung tay một cái, một đạo ẩn phù linh hồn lập tức xuất hiện.

Sau đó, tấm ẩn phù linh hồn này liền hóa thành mấy đạo mũi tên linh hồn, phóng thẳng tới chỗ địch nhân đang hỗn loạn.

Sắc mặt Chu Tổ Nhi đầy vẻ lo lắng, nhưng cũng không làm gì được, chỉ có thể ở phía sau trợ liệu cho đàn Yêu thú.

Bọn hắn không biết tại sao Triệu Phong lại tùy tiện nhảy vào trung tâm chiến trường.

Chỉ cần không chế được Yêu thú, như vậy là có thể chống lại Thánh Chủ rồi.

Nhưng nhân số của quân địch quá nhiều, tất cả đều là tinh anh trong Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ, cho dù là Thánh Chủ cũng chỉ có thể tránh lui mà thôi.

- Đây là kẻ sách của Triệu Phong.

Kinh Khái bị Triệu Phong nô dịch thì lại không chút biến sắc, ngược lại ánh mắt nhìn Triệu Phong càng trở nên sùng kính hơn.

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một nụ cười.

Một luồng Lôi Điện phong bạo xa xưa từ thời Hồng Hoang, từ sau lưng hắn mở ra, dung nhập vào trong hư không.

Trong phương viên gần trăm trượng, tất cả khủng bố xung quanh liền trở nên u ám mờ mịt, phong bạo tàn sát bừa bãi, vài tia áo nghĩa quy tắc của không gian Thái Cổ còn sót lại, đều bị Triệu Phong khống chế.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong muốn đồng thời vây khốn nhiều người, thì vẫn có chút khó khăn, bởi vậy, cho nên hắn mới dốc sức thu nhỏ phạm vi của Tiểu Thế Giới, tăng cường uy lực của nó.

Cho nên, hắn mới phải lao tới làm mồi nhử.

Hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ phóng tới chỗ Triệu Phong, đều lập tức lâm vào Tiểu Thế Giới Phong Lôi của hắn.

Trong không gian này, lực lượng quy tắc trói buộc vô hình, lại tăng lên gấp mấy lần, uy áp Phong Lôi khủng bố, bỗng nhiên hàng lâm.

Hơn mười tên địch nhân vọt tới, lập tức lâm vào trong Tiểu Thế Giới, khoảng cách càng gần Triệu Phong thì bị áp chế càng mạnh.

- Đây là Tiểu Thế Giới? Không phải hắn chỉ mới đột phá Đại Đế hay sao?

- Làm sao có thể? Tiểu Thế Giới của hắn không ngờ có thể hoàn toàn dung nhập vào không gian Thái Cổ còn sót lại này.

- Không ngờ Triệu Phong có thể khống chế được vài tia áo nghĩa không gian Thái Cổ.

Phần đông cường giả địch quân bị vây khốn trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, đều cảm thấy cực kỳ khiếp sợ.

Bọn hắn lúc này như hãm vào bùn sâu, tiếp nhận càng nhiều áp chế của không gian Thái Cổ hơn.

Không gian Thái Cổ đối với thực lực của cường giả bên ngoài mà nói, có tính áp chế rất lớn, hiện nay, quy tắc áo nghĩa của không gian Thái Cổ, đã bị Triệu Phong khống chế vài tia, cho nên tính áp chế của không gian này, cũng cường đại hơn nhiều.

Không ít Chuẩn Thánh Chủ trực tiếp triển khai Tiểu Thế Giới của mình, chuẩn bị phá tan lực lượng Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Nhưng Tiểu Thế Giới của bọn hắn tối đa chỉ có thể thi triển ra để bảo hộ bản thân, không cách nào dung nhập vào không gian Thái Cổ, lại càng không nói tới việc ảnh hưởng đến Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Đồng thời, bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi còn có vô số Lôi Điện phong bạo không ngừng hàng lâm, bọn hắn còn phải phân ra một phần tinh lực để ngăn cản.

- Nhanh, chúng ta hợp lực công phá Tiểu Thế Giới của Triệu Phong!

Lão giả râu dê lập tức hét lớn.

Tiểu Thế Giới của Triệu Phong ở trong không gian Thái Cổ còn sót lại, uy năng không phải tầm thường.

Ngay lập tức, hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, liền phóng xuất ra đủ loại công kích.

Nhưng bỗng nhiên, Triệu Phong lập tức đánh ra vại đạo Xích Lôi quang quyền.

Công kích của Triệu Phong ở trong Tiểu Thế Giới của hắn, uy năng tăng lên gấp đôi.

Nhưng Xích Lôi quang quyền mà Triệu Phong đánh ra lúc này, lại lấy Huyền thuật làm chủ, trong đó có dung hợp với lĩnh vực Hỗn đạo của Triệu Phong, trực tiếp vây khốn địch nhân trong Tiểu Thế Giới.

Đồng thời, Vân Tầm Tiên Diệp lại lần nữa vỗ động đôi cánh, một tầng phấn hoa màu sắc rực rỡ, lập tức tạo thành một trận lốc nhiều màu sắc, sau đó quét qua phương viên mấy trăm trượng.

Thải Mộng Phấn Hoa và Lĩnh Vực Huyền đạo của Triệu Phong, đồng thời tác dụng lên người địch nhân, lại thêm lực lượng áp chế của Tiểu Thế Giới.

Đám người lão giả râu dê, Tiết Viễn bị vây khốn, lập tức cảm thấy bản thân như chìm vào trong thế giới Phong Lôi mê huyền, tâm thần kiệt quệ, lực bất tòng tâm.

Cũng chính vì vậy mà công kích của mọi người cũng tứ tán ra, không hề tập trung tại một điểm, cũng không tạo thành thương tổn thực chất đối với Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

- Giao ra Hộ Long Ngọc, nếu không ta sẽ không khách khí đâu.

Triệu Phong phóng thích ý chí linh hồn, thanh âm vang vọng trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Mọi người chỉ cảm thấy thân thể và linh hồn lập tức bị vạn lôi oanh tạc, toàn thân tê liệt, nhất là tại phương diện linh hồn, chỉ cảm thấy một trận đau nhức tê dại kịch liệt.

- Ý chí linh hồn thật mạnh.

- Chúng ta không ra được rồi.

- Làm sao có thể?

Đám người Tiết Viễn, lão giả râu dê đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi, thần sắc khủng hoảng.

Hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, dưới sự phối hợp của lực lượng Tiểu Thế Giới, Huyền thuật Hồn đạo, Thái Mộng Phần Hoa và ý chí linh hồn của Triệu Phong, liền bị vây khốn triệt để.

Mà ở xung quanh Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, những đầu Chấn Thiên Kim Viên và đoàn đội của Cửu hoàng tử đang giao chiến với quân địch, cũng lập tức ngưng trệ.

Không ngờ Triệu Phong lại dùng sức một mình, chế trụ gần một nửa số thành viên trong đoàn đội của bọn chúng.

Cho dù là Thánh Chủ, cũng không thể làm được như vậy.

- Không phải Triệu Phong chỉ mới đột phá Đại Đế hay sao? Tại sao hắn lại có thể ngưng tụ ra Tiểu Thế Giới?

Thạch Vũ Lôi ngậy ra như phồng, nhìn về phía Tiểu Thế Giới Phong Lôi, thấy Triệu Phong giống như chúa tể thiên địa.

Hơn nữa, Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong bày ra lúc này, tuyệt đối không tầm thường.

- Không ngờ lại thành công chế trụ hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ.

Tô Thanh Linh đứng ở phía sau, trên mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

Hơn nữa, lúc này Triệu Phong vẫn còn dư lực đối với đám địch nhân bị vây khốn, bắt đầu tiến hành vơ vét tài sản.

- Tốt.

Ứng lão không nhịn được mà khen ngợi.

Lúc Triệu Phong đột phá, Ứng lão đã nghĩ rằng Triệu Phong có lẽ có kế hoạch riêng của hắn.

Lúc này xem ra, hắn là Triệu Phong muốn tranh thủ thu hồi một lượng Long vận khí nhất định cho Cửu hoàng tử, trước khi vòng thứ hai kết thúc.

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Phần đông Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ đều bị áp chế chiến lực, trên mặt đầy vẻ oán giận.

Bản thân bọn hắn cũng không có tận lực đi thu thập Long vận khí.

Mà vòng thí luyện Thái Tử thứ hai sắp chấm dứt, Hộ Long Ngọc đối với bọn hắn mà nói, cũng gần như không có tác dụng gì.

Cho dù bọn hắn có thể tiến vào Thiên Cơ thành, thì những hoàng tử sau lưng bọn hắn cũng không có ý định tranh đoạt Thái Tử vị.

Thế nhưng, bọn hắn nhiều người như thế, lại bị một mình Triệu Phong vây khốn, vơ vét tài sản. Mà lúc này, vô số thế lực cường giả ở ngoại giới đều đang quan sát bọn họ.

Nếu như bọn họ khuất phục Triệu Phong, giao ra Hộ Long Ngọc, vậy thì ngày sau làm sao còn có thể lẫn lộn ở Đại Càn Vương triều nữa?

- Hừ, Triệu Phong, chúng ta sẽ không giao Hộ Long Ngọc ra đâu!

- Có bản lĩnh thì cứ giết hết chúng ta đi!

Những cường giả bị Triệu Phong vây khốn, đều cự tuyệt giao ra Hộ Long Ngọc.

Tất cả bọn hắc đều đến từ những môn phái thế lực bất đồng, bọn hắc tin chắc Triệu Phong cũng không dám đồng thời đắc tội với mười cái thế lực cường đại trong Vương triều.

- Ô? Hộ Long Ngọc của ta đâu?

- Hộ Long Ngọc trên người của ta cũng không thấy nữa.

- Hộ Long Ngọc trong không gian trữ vật của ta cũng không thấy đâu nữa, thậm chí còn có một vài tài nguyên trân quý đã biến mất.

Ngay lập tức, đông đảo cường giả bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, bắt đầu nhao nhao hét lên.

Meo meo...

Bên cạnh Triệu Phong, một tia hư ảnh lóe lên, Tiểu Tặc Miêu đem về rất nhiều Hộ Long Ngọc, giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong có chút chết lặng, hắc chỉ nói Tiểu Tặc Miêu cố gắng đi cướp một ít Hộ Long Ngọc, không ngờ lúc Tiểu Tặc Miêu tiến vào không gian trữ vật của bọn hắc, còn thuận tiện cầm theo cả một số trân bảo thiên địa.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu khoa tay múa chân với Triệu Phong một hồi, giống như đang nói, đây đều là những chiến lợi phẩm của mình.

Triệu Phong cười có chút bất đắc dĩ.

Thực ra, vừa rồi lúc phóng thích Linh Vực Huyền đạo và Thái Mộng Phấn hoa, Triệu Phong đã để Tiểu Tặc Miêu hành động.

Lúc đó, chính là lúc địch nhân lơ là, bất lực, cảm thấy yếu kém nhất.

Sau đó, Triệu Phong vì muốn để Tiểu Tặc Miêu thuận lợi đắc thủ, cho nên đã phóng xuất ra ý chí linh hồn, trùng kích phương diện linh hồn của đám người, nhưng xem ra là đã phí công vẽ vờ rồi.

Lúc này.

Ba vị hoàng tử đang quan sát trận chiến ở đằng sau, đều lộ ra vẻ mặt âm trầm.

Thế cục đang tốt, không ngờ lại lập tức nghịch chuyển.

- Chúng ta cũng lên đi!

Thanh âm trầm thấp của Nhị hoàng tử vang lên.

Nếu như ba người bọn họ còn không ra tay, e rằng trận chiến này, nhất định sẽ thua.

- Được, chúng ta ngăn thành viên của Cửu hoàng tử lại, Nhị hoàng tử hãy nhanh tiến vào trong tường thành kim loại, đóng xuống Thái Tử ngục ấn.

Ngũ hoàng tử lập tức xuất ra Thái Tử ngục ấn lập lòe hào quang.

Phốc...

Ba vị hoàng tử cuối cùng cũng không kìm nén nổi, tay cầm Thái Tử ngục ấn, hào quang Long Văn bao phủ quanh người, sau đó đồng loạt bay về phía tường thành kim loại.

984. Chương 981: Chấn Nhiếp

- Không tốt, ba vị hoàng tử đến rồi.

Thạch Vũ Lô nhìn về phía phương xa, thần sắc trầm trọng.

- Triệu Phong.

Ứng lão vội hét lên.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, người có thực lực mạnh nhất là Triệu Phong.

Mà lúc này, Triệu Phong dùng sức một mình, chế trụ hơn mười vị Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ, tin rằng Triệu Phong có lẽ có thực lực giải quyết bọn chúng.

Bởi vậy, đối mặt với ba vị hoàng tử.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử vẫn có thực lực đánh một trận.

Ồ...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử bước ra một bước, Thái Tử ngụy ẩn trong tay lấp lánh hào quang.

Ba vị hoàng tử phái đối diện, tất cả đều là cảnh giới Đại Đế.

Trong đó, thực lực của Nhị hoàng tử là tiếp cận Cửu hoàng tử nhất.

Nhưng nếu các hoàng tử sử dụng Long vận khí, vậy thì lại hoàn toàn bất đồng.

Ba vị hoàng tử, thậm chí có thể trực tiếp đề thăng chiến lực tới Chuẩn Thánh Chủ, thậm chí cao hơn.

Cũng may, lượng Long vận khí mà ba vị hoàng tử thu được, cũng không nhiều lắm.

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lô của Triệu Phong.

- Triệu Phong, người thật hèn hạ, không ngờ lại sử dụng loại thủ đoạn trộm cướp như vậy.

- Triệu Phong, người có vậy khốn chúng ta cũng vô dụng, các người nhất định sẽ thua.

- Ba vị hoàng tử, sử dụng Long vận khí, trong thời gian ngắn, chiến lực liền tiếp cận Thánh Chủ.

Mười mấy người bị Triệu Phong vây khốn, phát hiện ba vị hoàng tử tiến vào chiến trường, trong lòng lập tức mừng rỡ.

Lúc bọn hắn bị Triệu Phong vây khốn, tất cả Hộ Long Ngọc trên người đều bị lấy đi, thù này nhất định phải báo.

- Ha ha, Hộ Long Ngọc đã tới tay rồi, các người còn không chịu rời đi thì ta cũng không khách khí nữa!

Triệu Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng.

Vụt...

Một luồng diễm quang đỏ tươi lưu ly đột nhiên bùng lên, giống như một đoàn huyết sắc, vây quanh người Triệu Phong.

Toàn bộ thân hình của Triệu Phong, giống như bị một ngọn lửa thiêu đốt, màu sắc đỏ tươi, cộng thêm Thánh Lô Thể Phách phụ trợ, càng giống một Huyết Diễm Ma Tôn.

- Đây là? Huyết Ma Dương c, cũng không TÔN.sMa n? g thần ư g gggg ắc, vây quanh người

- Chẳng lẽ sau này, người định ngưng tụ phân thân Ma đạo?

Chu Tổ Nhi thử thăm dò.

Triệu Phong ở trong lăng mộ Hoàng tộc, rất có thể đã nhận được bí kỹ phân thân Ma đạo thập phần trân quý nào đó.

- Không có, tùy tiện hỏi thôi.

Thần sắc của Triệu Phong vẫn bình thản như trước.

Xem ra Tam Sinh Ác Quỷ Hoa đối với Ma tu, chính là trân tài vô cùng quý giá.

Bí kỹ phân thân, chính là thủ đoạn thần thông đặc biệt của Thánh Chủ.

Bình thường, đạt tới cảnh giới Huyền Quang Cảnh tiểu thành, mới có thể tu luyện được loại bí kỹ này, thế nhưng Huyền Quang Cảnh sơ kỳ có Thánh Thể tương đối mạnh, cũng có thể sớm tu luyện được bí kỹ phân thân này.

Thực lực phân thân có liên quan đến phẩm cấp bí kỹ, mà được thảo có thể tăng cường uy lực của phân thân, tất nhiên cũng rất trân quý, tương đương với việc tăng cường phẩm cấp của bí kỹ phân thân.

Sau khi biết rõ tác dụng của Tam Sinh Ác Quỷ Hoa, Triệu Phong ngược lại cảm thấy như này càng vô dụng với mình hơn.

Đi ra khỏi gian phòng kim loại, Triệu Phong lại lần nữa đi đến “Linh Sủng Viên”.

- Xin hỏi ngài cần chăm sóc sủng vật, hay là bồi dưỡng, mua sắm?

Một lão giả máy móc thấp lùn, chậm rãi đi tới.

- Ta cần mười đầu Yêu thú phi hành cấp bậc Đại Đế!

Lần này.

Triệu Phong lại chọn mười đầu “Long Dực Ưng”, cũng xem như có được một đàn Yêu thú phi hành quy mô nhỏ.

Sau khi đi ra khỏi Linh Sủng Viên, Triệu Phong lại đem mười khối Hộ Long Ngọc ánh sáng ảm đạm, giao ổi một đầu “Long Dực Ưng”.

Mười khối Hộ Long Ngọc này, chính là do Tiểu Tặc Miêu cướp đoạt của đám Đại Đế, Thánh Chủ bị rơi vào trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Long vận khí trên đó, hẳn đã giao cho Cửu hoàng tử.

Phốc...

Mười đầu Long Dực Ưng, mang theo Hộ Long Ngọc bay lên trời, phân biệt bay về phía nhiều hướng.

- Cũng không biết còn bao lâu nữa mới chấm dứt thí luyện Thái Tử, có thể thu hoạch được bao nhiêu Long vận khí thì tốt bấy nhiêu.

Triệu Phong đã đồng ý với lời mời chào của Cửu hoàng tử, một khi có được danh ngạch, tất nhiên sẽ dốc hết sức để giúp đối phương.

Sau khi tiến vào Thiên Cơ thành.

Trên cơ bản sẽ không có người nào rời khỏi Thiên Cơ thành để thu nhập Long vận khí.

Tất cả mọi người đều lợi dụng những kỳ ngộ đạt được trong Thiên Cơ thành mà tăng cường thực lực của mình.

Việc lợi dụng Yêu thú ra ngoài thu thập Long vận khí, đã từng có Tuần Thú Sư thực hiện.

Nhưng tính nguy hiểm rất lớn, lỡ như trong lúc Yêu thú đang thu thập Long vận khí, gặp phải nguy cơ, làm Hộ Long Ngọc mất, như vậy thì cũng không ổn.

Nhưng Triệu Phong thì lại khác, hắn có thể thông qua Minh Tâm Ấn, thu nhận hình ảnh từ mắt của Yêu thú phi hành truyền lại.

Một khi gặp phải nguy hiểm, hắn sẽ ra lệnh cho Linh sủng rời đi, hoặc thi triển Di Thiên Chi Mâu để khóa không tương trợ.

Tất cả những việc này, đều phải nhờ vào sự giúp đỡ của Vạn Niệm Thần Quyết, bằng không, Triệu Phong rất khó có thể cùng lúc nhận được hình ảnh từ gần hai mươi đầu Yêu thú phi hành, mặt khác, Triệu Phong cũng còn rất nhiều chuyện muốn làm khác.

Thời gian mười ngày, thoáng cái đã trôi qua.

Thánh Lô Thể của Triệu Phong, đã có một tia thể chất Bất Diệt.

Việc cường hóa huyết mạch cho Chấn Thiên Kim Viên, cũng rất thành công.

Mặt khác, cảnh giới của Kinh Khải đã đạt tới cấp độ Chuẩn Thánh Chủ, có thể nói chính là chuyện đáng vui mừng trong đoàn đội.

Một ngày nọ.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, đi đến quảng trường trung tâm của Thiên Cơ thành.

Trước một đài phun nước hoa mỹ, có một bậc thang làm bằng kim loại hết sức đặc thù, trên bậc thang có một bệ đá màu xám trắng.

Toàn bộ thành viên trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, đều đi trên bậc thang kim loại này.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cửu hoàng tử lấy Thái Tử ngụy ẩn ra, trực tiếp khảm lên bệ đá màu xám trắng.

Trên khoảng không của Đại Càn Vương triều.

Màn ánh sáng u ám, cuối cùng cũng xuất hiện hình ảnh.

Trong Thiên Cơ thành, cho dù trong Thái Tử ngụy ẩn có trận pháp quan sát, thì cũng không có tác dụng.

Chỉ khi vòng thứ ba chính thức bắt đầu, các hoàng tử bay lên không trung, rời khỏi Thiên Cơ thành thì bên ngoài mới có thể nhìn thấy hình ảnh lại.

- Cuối cùng cũng thấy hình ảnh rồi.

- Trò chơi của vòng thứ ba, sắp bắt đầu rồi.

- Không biết lần này Thiên Cơ thành sẽ mở ra trò chơi gì?

Tất cả mọi người ở bên ngoài, đều rất mong chờ đối với vòng thứ ba, không biết sẽ tiến hành với phương thức nào.

Chỉ thấy, trong lăng mộ Hoàng tộc.

Bốn vị hoàng tử đứng trên bậc thang, trôi nổi trong không trung, chiếm cứ bốn phương, tạo thành một cái hình vuông.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bỗng nhiên, tại khu vực trung tâm của bốn vị hoàng tử, bỗng xuất hiện một đạo hư ảnh lão giả, từ hình thái của lão giả này, có thể thấy được, hắn vẫn là con rối máy móc mà thôi.

- Bốn vị hoàng tử, tiếp theo chính là thời gian của vòng “hoàng tử đánh cuộc”.

Thanh âm của lão giả hư ảo, truyền khắp tám phương.

- Còn ta, chính là người làm chứng cho trò chơi này.

Trong tay lão giả hư ảo, xuất hiện một khối kim loại màu đen không rõ hư thực.

- Lần này, trò chơi mở ra là...

Lão giả bỗng nhiên ném khối kim loại ra ngoài, từ trên đó bỗng nhiên phóng ra những tia đồ án thần bí mờ mịt.

Ầm...

Khối kim loại màu đen trôi nổi trong hư không, đột nhiên nổ tung, nhanh chóng khuếch tán.

Cuối cùng, vật thể do khối kim loại màu đen biến thành, đã lấp đầy khu vực trung tâm của bốn vị hoàng tử.

Sân bãi của trò chơi, đã hình thành.

- Mê cung di động.

987. Chương 984: Đường

Đoàn đội của bốn vị hoàng tử, đứng trên bậc thang kim loại, tập trung nhìn vào mê cung vô cùng phức tạp trước mặt.

Chỗ mê cung này, là từ khối kim loại màu đen tạo thành, phiêu phù tại trung tâm của bốn vị hoàng tử, giống như một cái bàn cờ.

Nhưng thực ra, tòa mê cung này, lại là một thế giới khác.

- Đầu tiên, đoàn đội của mỗi vị hoàng tử, đều phải dựa theo tổng nhân số, chọn lựa ra vài người tiến vào mê cung.

Thanh âm của lão giả hư ảo, đột nhiên vang lên.

Ồ...ô...ô...n...g!

Nhất thời, trên bậc thang của bốn vị hoàng tử, chợt lóe lên một loạt trận pháp phức tạp cổ xưa, một luồng năng lực không gian kỳ dị, tập trung bao quanh mấy người trong đó.

Trên bậc thang của Cửu hoàng tử, toàn thân Ứng lão, Tô Thanh Linh, Kinh Khải và Triệu Phong, đều lập lòe ánh sáng, lần lượt lóe lên.

Vụt vụt vụt...

Bốn người trực tiếp biến mất trên bậc thang của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, đám người Cửu hoàng tử, Chu Tổ Nhi, cũng phát hiện, bốn người biến mất trong đội ngũ của bọn họ, lại xuất hiện tại những nơi bất đồng trong mê cung.

- Thủ đoạn thật kỳ dị!

Chu Tổ Nhi không khỏi kinh thán.

Đồng dạng, trong đoàn đội của những hoàng tử còn lại, một vài thành viên, cũng bị truyền tống đến các góc ngách trong mê cung.

- Bọn họ chính là quân cờ của các vị hoàng tử, chỉ có các vị hoàng tử, mới có thể thông qua Thái Tử ngục ẩn để trao đổi với thành viên trong mê cung, chỉ huy bọn họ hành động.

Lão giả hư ảo bắt đầu nói rõ quy tắc trò chơi.

- Trong mê cung này, nếu trường hợp hai người gặp nhau, sẽ tiến hành “cảnh tượng đối quyết”, người thắng sẽ nhận được một thành Long vận khí trong Hộ Long Ngọc của người bị thua.

Nói cách khác, chiến đấu may rủi, chỉ cần hai người trong mê cung gặp nhau, sẽ phải tiến hành một trận đối quyết đặc thù.

Lão giả hư ảo nhìn xuống mê cung bên dưới, mỉm cười nói:

- Tiếp theo, mời các vị hoàng tử, đem Long vận khí chuyển vào trong tay các thành viên trong mê cung.

- Thú vị!

Triệu Phong đứng trong mê cung, ánh mắt dò xét khắp bốn phía.

Ở nơi này, ngũ quan và linh thức đều bị hạn chế rất lớn, cho dù là sự vật ở ngay vách tường bên cạnh, cũng không thể cảm giác được.

Phía trên mê cung, cũng là vách tường kim loại.

Thế nhưng hoàng tử lại có thể ở bên ngoài quan sát được tình huống bên trong mê cung.

Trong mắt người bên ngoài, mê cung này chỉ là một cái bàn cờ rộng chừng trăm trượng, còn người bên trong, chính là quân cờ.

Còn đám hoàng tử thì dùng tư thái của người quan sát toàn cục, chỉ huy hành động của mọi người.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hộ Long Ngọc trên người Triệu Phong, phát ra hào quang sáng ngời, Long vận khí chậm rãi dung nhập đầy vào bên trong.

- Các vị, tình huống của chúng ta rất tốt, ít nhất là Chu Tổ Nhi cũng không tiến vào mê cung.

Thanh âm của Cửu hoàng tử, thông qua Hộ Long Ngọc, vang lên trong đầu của mọi người.

- Nói như vậy, đoàn đội của những hoàng tử khác, có Y Sư tiến nhập vào trong này?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Quả thật là vậy.

Cửu hoàng tử đáp.

Trong đoàn đội của Cửu hoàng tử, bốn người tiến vào mê cung, lần lượt là Ứng lão, Triệu Phong, Tô Thanh Linh, Kinh Khải.

Người có thực lực mạnh mẽ như Thạch Vũ Lôi không tiến vào, nhưng người có năng lực chiến đấu cực kém là Chu Tổ Nhi cũng không bị lựa chọn.

Loại tình huống này, quả thật tương đối tốt.

Mà trong đoàn đội của Bát hoàng tử, Y Sư không am hiểu chiến đấu, lại tiến nhập mê cung, nếu muốn rời khỏi, trừ phi thua hết sạch mười thành “Long vận khí”.

Quả nhiên, vòng thứ ba này, vận khí cũng quyết định một phần thành bại.

- Tiếp theo phải làm gì đây?

Thanh âm lạnh lẽo như băng của Tô Thanh Linh vang lên.

Thực lực của nàng cũng không tính là mạnh lắm, cho nên trong lòng cũng có chút sợ hãi.

- Nếu như xung quanh các người xuất hiện địch nhân nguy hiểm, ta sẽ báo cho các người.

Thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên.

- Không đơn giản như vậy đâu.

Triệu Phong có chút hoài nghi.

Bốn vị hoàng tử đều có thể nhìn thấy tình huống trong tòa mê cung này, những người trong mê cung, không phải muốn tránh là có thể tránh được.

Trò chơi này, chính là khảo nghiệm tâm trí và năng lực phán đoán của hoàng tử.

Nếu như Cửu hoàng tử chỉ huy hợp lý, có thể giúp Tô Thanh Linh tránh khỏi chiến đấu, còn Triệu Phong và Ứng lão thì có thể gặp được những người có thực lực chênh lệch để quyết đấu.

- Triệu Phong, Hắc Mặc Thánh Chủ đang di chuyển về phía người, chắc là Thập Tam hoàng tử đã vạch rõ lộ tuyến cho Hắc Mặc Thánh Chủ.

Thanh âm của Cửu hoàng tử vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Ứng lão, bên trái phía trước của người có một tên thực lực Chuẩn Thánh Chủ, người hãy đi về bên trái, sau đó vòng qua bên phải...

- Tô Thanh Linh, người đi về phía bên phải, ở nơi đó có ít thành viên, người hãy tận lực né tránh chiến đấu.

Trên bậc thang kim loại.

Bốn vị hoàng tử đều cực kỳ chăm chú, nhìn vào mê cung bên dưới, hai tay vung Thái Tử ngụy ấn lên, trao đổi với thành viên trong mê cung, chỉ huy bọn họ hành động, đoạt lấy Long vận khí của những thành viên khác.

- Như vậy, trò chơi bắt đầu!

Thanh âm của lão giả hư ảo, lại vang lên trong tai của mọi người.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, trong mê cung, vách tường kim loại, đột nhiên di động.

Có vách tường thì chìm xuống lòng đất, có một vài nơi thì lại đột nhiên trôi lên vách tường.

- Mê cung di động này, tại một trình độ nhất định, sẽ tăng độ khó chỉ huy cho các vị hoàng tử.

Triệu Phong thần nhiên nói.

Bởi vì địa hình không ngừng biến hóa, bởi vậy đám hoàng tử cần phải luôn luôn chú ý tình huống của mỗi thành viên, sau đó vạch rõ lộ tuyến.

Mà địa hình biến hóa, còn có thể tránh cho những thành viên khác có thể nhớ được cấu tạo của tòa mê cung này.

- Khả năng nhìn xuyên của Thần Linh Nhân cũng vô dụng.

Mắt trái của Triệu Phong tập trung nhìn về phía vách tường bên cạnh, nhưng lại không thể nhìn xuyên qua.

- Triệu Phong, Hắc Mặc Thánh Chủ đang từ phía bên trái của người mà tiến đến.

Cửu hoàng tử đột nhiên lên tiếng.

Hiển nhiên, vừa rồi Cửu hoàng tử đã vạch rõ lộ tuyến cho những người khác, nhưng lại quên mất tình huống của Triệu Phong.

- Cửu hoàng tử, người không cần quan tâm ta và Kinh Khải, hãy chuyên tâm chỉ huy Ứng lão và Tô Thanh Linh đi!

Triệu Phong truyền âm cho Cửu hoàng tử.

Đột nhiên, một luồng uy áp Ma đạo âm trầm khủng bố, từ bên cạnh xuất hiện.

Vụt...

- Triệu Phong, tử kỳ của người đến rồi!

Hắc Mặc Thánh Chủ lộ ra nụ cười dữ tợn, tiến tới gần Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, vừa nhìn về phía Hắc Mặc Thánh Chủ, đồng thời cũng quan sát bốn phía.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc hai người còn cách nhau ba trượng, cảnh tượng bốn phía đột nhiên vặn vẹo biến mất.

Vụt...

Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ, lại xuất hiện ở một mảnh thiên địa khác.

- Lúc hai người gặp nhau, sẽ tiến hành một lần “cảnh tượng đối quyết”.

Triệu Phong chợt nhớ lại quy tắc trò chơi theo như lời của lão giả hư ảo từng nói.

Đây là một mảnh bình nguyên, trên bình nguyên có rất nhiều cây cối kỳ dị cao tới nghìn trượng.

Hắc Mặc Thánh Chủ và Triệu Phong, cùng lúc xuất hiện trong một mảnh rừng cây.

- Thúc thúc, thúc thúc, con điều của ta mắc ở trên cái cây kia, có thể lấy xuống giúp ta được không?

Bên cạnh Triệu Phong và Hắc Mặc Thánh Chủ, có một hài đồng nhỏ tuổi đang chơi đùa vui vẻ.

- Cút ngay, tiểu thí hài!

Hắc Mặc Thánh Chủ lộ vẻ giận dữ, ống tay áo phất lên.

Một luồng Ma lực u ám với uy áp vô cùng, vụn vụn thành một đầu Cự Long màu đen, bay đến phía tiểu hài tử nhỏ tuổi.

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, xung quanh tiểu hài tử xuất hiện một màn chắn năng lượng vô hình.

Công kích của Hắc Mặc Thánh Chủ, liền trực tiếp bị phản chấn lại, đánh lên người Hắc Mặc Thánh Chủ.

Hắc Mặc Thánh Chủ giật thót, nhất thời lại đánh ra một chiêu để triệt tiêu công kích.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, ngươi và Triệu Phong lúc này đang ở trong cảnh tượng của trò chơi, ngươi không được làm tổn thương tiểu nam hài kia, ngược lại còn phải làm theo lời của nó.

Thanh âm của Thập Tam hoàng tử, lập tức vang lên trong đầu Hắc Mặc Thánh Chủ.

- Đáng giận, tiểu thí hài này...

Hắc Mặc Thánh Chủ trợn trừng mắt, nhưng lại không thể làm gì được.

Hắn vốn cho rằng, sau khi gặp Triệu Phong, liền có thể quyết đấu với đối phương.

Không ngờ, đột nhiên tiến vào trong “cảnh tượng trò chơi” kỳ quái này, lại còn phải làm theo quy định, tiến hành trò chơi.

- Triệu Phong?

Hắc Mặc Thánh Chủ đột nhiên phát hiện Triệu Phong đã bay về phía gốc cây trước mặt, mà trên ngọn cây đó còn có một con điều màu đỏ.

Phốc...

Hắc Mặc Thánh Chủ nhất thời tung người nhảy lên, đuổi theo Triệu Phong.

- Ô? Áp chế trọng lực thật mạnh.

Toàn thân Triệu Phong chợt cảm thấy có một luồng trọng lực vô hình áp chế lấy hắn, càng bay về phía trước thì trọng lực càng mạnh.

Mà gốc cây này, lại cao đến nghìn trượng.

Triệu Phong triệt để cảm lạnh, tiểu hài tử này sao có thể thả điều bay cao như vậy chứ?

Xem ra, cảnh tượng ở đây, chắc là hư ảo, mà nội dung bên trong, là do Thiên Cơ tộc đặt ra, không thể dùng lẽ thường để suy xét.

Ầm...

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, toàn thân bộc phát ra một luồng Lô quang kim sắc.

Dưới tác dụng của Thánh Lôì Thễ, khả năng kháng lại áp lực của Triệu Phong lập tức đề thăng, đồng thời, tốc độ cũng được tăng phúc.

Vụt...

Chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong đã bay cao hơn trăm trượng.

- Không ngờ còn có trọng lực áp chế!

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ trở nên âm trầm, chẳng qua, hắn có Thánh Thễ, cho nên sức chống cự lại càng mạnh hơn.

- Hắc Mặc Độn.

Toàn thân Hắc Mặc Thánh Chủ lóe lên diễm quan u ám, từng trận sóng khí hắc diễm cường đại, vờn quanh hai chân hắn.

Phốc...

Một luồng hỏa diễm u ám từ dưới chân hắn đột nhiên bạo phát, Hắc Mặc Thánh Chủ giống như trượt đi trong không trung, trực tiếp phóng về phía trước.

- Hừ!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Ầm ầm ầm...

Dưới từng trận Xích Viêm nổ vang, tốc độ của Triệu Phong tăng vọt đến cực hạn, phóng thẳng về phía ngọn cây.

Bởi vì Triệu Phong xuất thủ trước Hắc Mặc Thánh Chủ, cho nên Triệu Phong cũng thuận lợi lấy được con điều màu đỏ.

- Triệu Phong, điều là của ta!

Hắc Mặc Thánh Chủ hét lớn một tiếng, lao lên.

- Huyết Ma Trùng Kích!

Huyết Ma Viêm Dương khắp toàn thân Triệu Phong đột nhiên bùng cháy, truyền đến từng trận hỏa diễm nổ vang.

Sau lưng hắn, một vầng hư ảnh huyết dương, dần dần hiện lên, hoa văn bên trong lóe xoáy, không ngừng vận vẹo luân chuyển.

Phốc...

Dưới trạng thái “Huyết Ma Trùng Kích”, đôi Huyết Dực đỏ sẫm của Triệu Phong kéo động một chuỗi hư ảnh huyết sắc, hư ảnh Huyết Dương đỏ rực sau lưng, nhất thời nở rộ từng đợt hào quang kim huyết sắc, tựa như Thái Cổ Kim Ô hàng lâm.

Rầm rầm rầm...

Trở ngại trọng lực lúc bay lên, hiện tại lại trở thành trợ lực cho Triệu Phong, khiến tốc độ và khả năng bạo phát của hắn, thúc đẩy đến trình độ trước nay chưa từng có.

- Không tốt!

Sắc mặt Hắc Mặc Thánh Chủ biến đổi, Triệu Phong đáp xuống, uy năng cực kỳ khủng bố, mặc dù khoảng cách còn rất xa, nhưng cũng khiến hắn tim đập chân run không thôi.

Hắc Mặc Thánh Chủ không phải là cường giả Luyện Thễ, tất nhiên là sẽ không ngạnh kháng với Triệu Phong.

Hắn lập tức trở mình, né được công kích của Triệu Phong.

- Ha ha, gặp lại sau!

Triệu Phong cũng mặc kệ Hắc Mặc Thánh Chủ, vẫn nương theo thể lao xuống, tốc độ cực nhanh, thoáng cái đã hạ xuống mặt đất.

Phốc...

Triệu Phong lộn một vòng, bay về phía tiểu nam hài, đưa điều cho hắn.

- Cảm ơn thúc thúc, ta có đường cho thúc thúc ăn nè!

Tiểu nam hài cao hứng nhận lấy con điều, vươn bàn tay mập mạp ra, trên đó có một viên Thứ Thần Tinh lấp lánh.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng run, nhanh chóng lấy đi Thứ Thần Tinh.

- Đáng giận, Triệu Phong!

Lúc này Hắc Mặc Thánh Chủ mới phóng tới, chuẩn bị ra tay với Triệu Phong.

Nhưng đột nhiên, một thanh âm giống như máy móc vang lên:

- Người chiến thắng, Triệu Phong!

Sau đó, một thành Long vận khí trong Hộ Long Ngọc trên người Hắc Mặc Thánh Chủ, bắt đầu lưu động, dừng mảnh tràn vào trong Hộ Long Ngọc của Triệu Phong.

Vụt...

Cảnh tượng bốn phía, lại vặn vẹo một trận, sau đó biến mất.

Triệu Phong trở lại mê cung, chẳng qua vị trí xuất hiện lại không giống vị trí biến mất, xem ra là xuất hiện tại một vị trí ngẫu nhiên nào đó trong mê cung.

- Thì ra là vậy.

Sau khi thể nghiệm một lần, Triệu Phong đã hiểu rõ quy tắc trò chơi “mê cung di động” này.

988. Chương 985: Người Ăn Gian

Trên Thiên Cơ thành, bốn vị hoàng tử đều hết sức chăm chú quan sát mê cung, đồng thời thông qua Thái Tử ngục ấn, chỉ huy thành viên trong mê cung.

Mà phía trên tòa “mê cung di động”, thỉnh thoảng lại xuất hiện vài quả cầu hư vô.

Bên trong viên cầu, chính là hình ảnh đang tiến hành “hoàn cảnh quyết đấu”.

Bên trong một viên cầu, Triệu Phong bay thẳng lên ngọn cây, lấy được một con điều hồng sắc.

- Không hổ là Thiên Cơ thành, loại năng lực sáng tạo này, thật khó có thể tưởng tượng nổi, trò chơi này không biết ẩn chứa bao nhiêu không gian bí cảnh.

Tâm thần Thạch Vũ Lô rung động, thậm chí cảm thấy tiếc nuối vì không thể chủ động thể nghiệm một phen.

Thần Cơ Tử nhìn bên dưới mê cung, hai mắt không có tiêu cự, phảng phất như đang suy diễn cái gì đó.

- Tốt, Triệu Phong chiến thắng Hắc Mặc Thánh Chủ, đạt được một thành Long vận khí của hắn rồi.

Thạch Vũ Lô kinh ngạc hô lên.

Sau đó, viên cầu hư vô của Triệu Phong, biến mất ngay trên mê cung.

- Triệu huynh đệ quả thật trí dũng song toàn.

Cửu hoàng tử lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì hần nhất thời sơ sẩy, cho nên mới để cho Hắc Mặc Thánh Chủ tiếp cận Triệu Phong.

Cũng may, kết quả cuối cùng vẫn là Triệu Phong thắng lợi.

Năng lực thích ứng hoàn cảnh của Triệu Phong, hoàn toàn vượt xa thường nhân.

- Cứ nghe theo lời Triệu Phong vậy, chỉ chuyên tâm vào Ứng lão và Tô Thanh Linh thôi.

Cửu hoàng tử liền tin tưởng quyết sách của Triệu Phong.

Trong mê cung di động.

Kinh Khải và một lão giả áo bào xanh trong đoàn đội của Tứ hoàng tử gặp nhau.

- Ha ha, là Kinh Khải trong đội ngũ của Cửu hoàng tử.

Lão giả áo bào xanh lộ ra nụ cười hung ác nham hiểm, mạnh mẽ xông về phía trước.

Lúc hần và Kinh Khải tiếp cận.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cảnh vật bốn phía, bỗng nhiên vạn vật thay đổi, hai người đều xuất hiện trong một không gian khác.

Giữa rừng núi, Kinh Khải và lão giả áo bào xanh từ xa nhìn nhau.

Sau lưng Kinh Khải, mấy trăm thôn dân đều quỳ trên mặt đất, khóc lóc cầu xin.

- Hiệp sĩ, nhanh cứu thôn trang chúng ta, đám cường đạo kia lại tới nữa rồi!

- Van xin ngài, hãy giúp chúng ta đuổi đám cường đạo này đi!

Mà sau lưng lão giả áo bào xanh, lại là mấy chục tên đạo phủ hung thần ác sát, trên tay cầm đại đao trường phủ, trên mặt nở nụ cười tà ác.

- Đại ca, chúng ta lên đi!

- Đúng vậy, các huynh đệ mấy tháng nay đã không đại khai sát giới rồi.

Lão giả áo bào xanh trợn mắt, tức giận đến vẻn râu.

Mặc dù hần biết rõ, hoàn cảnh ở đây là ngẫu nhiên, mà nội dung tình tiết cũng là giả, nhưng hần đường đường là Trưởng lão Chấp Pháp của Tông phái Tam Tinh, không ngờ trong cảnh tượng này lại là thủ lĩnh của đạo phủ.

- Kinh Khải, trực tiếp chấm dứt đi!

Lão giả áo bào xanh không nhịn được mà xông lên.

- Bích Hải Tam Thức!

Lão giả áo bào xanh phát tay, từng đạo hào quang rực rỡ, cương nhu phối hợp, tạo thành một vòng xoáy lực sắc đường kính trăm trượng, ập tới chỗ Kinh Khải.

Kinh Khải bày sẵn trận địa đón địch, quanh người xuất hiện một trận hào quang kim sắc, vờn quanh hần theo một quy luật nào đó.

Phốc...

Hào quang kim sắc và lực sắc đan xen nhau, uy năng vô cùng, hủy diệt toàn bộ núi sông xung quanh.

- Ha ha, Kinh Khải ngươi vừa mới tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ phải không?

Lão giả cười lớn một trận.

Ầm...

Vòng xoáy lực sắc bao trùm lấy toàn thân Kinh Khải, giống như muốn nuốt chửng hần hoàn toàn.

Bỗng nhiên, trên đầu hai người đang giao chiến, chợt xuất hiện một cái Di Thiên Chi Mâu nhàn nhạt.

Một luồng ý chí Đồng lực thông thiên triệt địa, đột nhiên ập đến chỗ lão giả áo bào xanh.

- A...

Lão giả áo bào xanh hét thảm thiết, tại phương diện linh hồn như bị vạn lời oanh tạc, thân thể cứng đờ.

Kinh Khải lập tức lướt qua chỗ lão giả áo bào xanh, vung tay lên, vô số kim quang phóng ra, giết chết toàn bộ đạo phi.

- Người thắng, Kinh Khải!

Thanh âm giống như máy móc vang lên.

- Làm sao có thể, con mắt kia...

Lão giả áo bào xanh lập tức lộ vẻ sợ hãi.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một luồng Long vận khí trên người lão giả áo bào xanh, liền tiến vào trong Hộ Long Ngọc của Kinh Khải.

- Cảm ơn chủ nhân.

Kinh Khải thấp giọng nói.

Đồng thời, thôn dân phía sau cũng hoan hô mừng rỡ một trận.

- Anh hùng, cảm tạ người đã cứu thôn trang chúng ta, đây là một chút tâm ý!

...

Trên bậc thang của Tứ hoàng tử, sắc mặt mọi người đều khẽ run.

Lão giả áo bào xanh tại sao lại thất bại?

Con mắt kim sắc vừa rồi xuất hiện trong không gian kia, rốt cuộc là chuyện gì?

- Tứ hoàng tử, ta cũng không biết, lúc ta và Kinh Khải đang giao chiến, trên bầu trời bỗng nhiên giáng xuống một luồng ý chí Đồng lực cực kỳ cường đại...

Lão giả áo bào xanh bất đắc dĩ giải thích, hẳn cũng cảm thấy mình thua quá oan uổng rồi.

- Con mắt kim sắc này, chẳng lẽ là... Triệu Phong?

Tứ hoàng tử chợt nhớ tới Triệu Phong tóc vàng Kim Đồng, trong lòng có chút hoài nghi.

Trong mê cung, Triệu Phong mở mắt ra.

- Thi triển Di Thiên Chi Mâu, ý chí Đồng lực tiêu hao nhiều quá.

Triệu Phong khẽ lắm bầm.

Người bị Triệu Phong gieo xuống Minh Tâm Ấn, Triệu Phong có thể thông qua Minh Tâm Ấn mà trao đổi với hắn, đồng thời còn có được tầm mắt của hắn, thậm chí Triệu Phong còn có thể khóa không tương trợ.

Thế nhưng, vượt qua một tầng không gian để thi triển Di Thiên Chi Mâu, thì đây vẫn là lần đầu tiên.

Cũng may, không gian bí cảnh của “hoàn cảnh đối chiến”, lại cách mê cung di động không xa, hơn nữa kết cấu của không gian bí cảnh lại rất đơn giản.

Bởi vì Triệu Phong trợ giúp Kinh Khải, nên việc chỉ huy của Cửu hoàng tử cũng thuận lợi hơn nhiều.

Mà lúc này, Cửu hoàng tử chỉ toàn tâm chỉ uy Ứng lão và Tô Thanh Linh, nên hiệu suất lại càng cao hơn.

Tiếp đó, Triệu Phong cũng bắt đầu hành động.

Thế nhưng, di chuyển trong mê cung hồi lâu, Triệu Phong cũng không gặp được người nào.

- Xem ra sau khi thực lực bại lộ, người bình thường đều trốn tránh ta.

Triệu Phong bắt đầu dĩ thử dài.

Thực lực mà hắn bày ra ở vòng công thành chiếm đất, thậm chí còn vượt qua những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh sơ thành lâu năm.

Mà trong trò chơi “mê cung di động” này, phần lớn đều là Chuẩn Thánh Chủ, cho nên bọn hắn tất nhiên sẽ cố gắng tránh né Triệu Phong.

- Xem ra ta chỉ có thể gặp Thánh Chủ mà thôi.

Triệu Phong nhíu mày.

Mặc dù lúc này hắn hoàn toàn không sợ Thánh Chủ, nhưng trong “hoàn cảnh quyết đấu” có rất nhiều biến số, phương diện lịch duyệt và nội tình của Thánh Chủ, vẫn cường đại hơn hắn rất nhiều.

Triệu Phong cũng không muốn dây dưa với Thánh Chủ, tốt nhất vẫn là giải quyết Chuẩn Thánh Chủ và Đại Đế, như vậy thì nhẹ nhàng hơn nhiều.

- Đã như vậy, không bằng dựa vào vận khí đi.

Xung quanh Triệu Phong, khí tức Phong Lôi khổng lồ bắt đầu dâng tràn.

Vụt...

Sau lưng hắn, một đôi Xích Lôi Quang Dực đột nhiên mở ra.

Vụt...

Triệu Phong tùy tiện chọn một phương hướng, hóa thành một đạo hư ảnh Phong Lôi, biến mất không thấy đâu nữa.

Những người khác trong mê cung, đều cẩn thận hành tẩu dưới sự chỉ huy của hoàng tử.

Mà lúc này, Triệu Phong lại thi triển bí pháp tốc độ, xuyên qua hàng loạt mê cung biến hóa không ngừng.

Gặp phải ai thì chọn người đó.

- Lạc Tôn, không tốt, Triệu Phong đang tiếp cận chỗ ngươi.

Lạc Tôn đang hành tẩu trong mê cung, trong đầu chợt vang lên thanh âm của Bát hoàng tử.

Lạc Tôn thoáng sửng sốt, mặc dù hắn biết mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, thế nhưng lần này, hắn lại không muốn trốn tránh.

Hơn nữa, “hoàn cảnh chiến đấu” trong mê cung, không phải chỉ hoàn toàn dựa vào thực lực.

- Triệu Phong!

Lạc Tôn đột nhiên nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, liền trực tiếp xông tới.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai người trực tiếp xuất hiện tại một mảnh thế giới băng thiên tuyết địa.

- Hai vị, bây giờ ta có nhu cầu cấp bách đối với “Huyền Thiết Hàn Băng” bên dưới Huyền Băng ngàn năm này, trong các ngươi, có ai có thể giúp ta khai thác một ít không?

Một trung niên mặc áo bông chống lạnh, nhìn về phía Triệu Phong và Lạc Tôn.

- Triệu Phong, thật không may, hàn băng chính nơi mà ta sở trường.

Lạc Tôn ưỡn ngực, lộ ra nụ cười đắc ý.

Mặc dù hắn đánh bại Triệu Phong tại lĩnh vực mà mình sở trường cũng không có gì đáng nói, nhưng vận khí cũng là một phần của thực lực.

Tay trái của Triệu Phong, chợt xuất hiện một luồng lực lượng cực hàn, thời tiết lạnh lẽo xung quanh, dưới khí tức cực hàn cường đại của hắn, lại lần nữa giảm xuống mấy chục độ, ngay cả không khí cũng hoàn toàn ngưng kết.

Lạc Tôn đặt một tay trên tầng hàn băng, hàn lực bắt đầu vận chuyển.

Rắc rắc rắc...

Lớp hàn băng trên mặt đất đột nhiên vỡ ra, bắt đầu hạ xuống, nhưng như vậy thì còn lâu mới đủ, “Huyền Thiết Hàn Băng” mà người trung niên cần, không biết ở sâu dưới đất đến mức nào.

Triệu Phong nhìn xuống tầng hàn băng bên dưới, khẽ lẩm bẩm:

- Huyền Thiết Hàn Băng ở sâu dưới lòng đất đến ngàn trượng.

Hắn cũng có huyết mạch Băng Thủy, nhưng chỉ sở trường phòng ngự trị liệu, còn đối với chuyện đào khoáng như vậy, có lẽ thật sự không sánh bằng Lạc Tôn.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu lập tức xuất hiện trên vai Triệu Phong, lấy ra một thanh xẻng sắt, bày ra bộ dạng như đến lượt nó biểu diễn.

Tiểu Tặc Miêu nhảy lên trên tầng băng, bắt đầu vung động xẻng sắt, hung hăng đào xuống tầng băng.

Keng... Rầm rầm rầm...

Bỗng nhiên, mặt đất chấn động mãnh liệt một phen.

Mắt trái của Triệu Phong nhìn thấy tầng băng đang sụp đổ xuống dưới, còn khối Huyền Thiết Hàn Băng ở sâu dưới tầng băng thì lại đang chậm rãi di động lên trên.

Lạc Tôn lộ ra vẻ mặt kỳ dị, nhìn về phía Triệu Phong và Tiểu Tặc Miêu, vừa rồi, hắn đột nhiên cảm thấy sâu trong tầng băng đột nhiên truyền đến chấn động kịch liệt.

Hắn không rõ Triệu Phong và Linh sủng của mình đang làm gì.

Vụt vụt vụt...

Tiểu Tặc Miêu nhanh chóng vung động xẻng sắt, không ngừng đào sâu xuống mặt đất.

Rầm rầm rầm...

Toàn bộ tầng băng dưới lòng đất, kịch liệt rung động một hồi, sau đó ầm ầm sụp đổ, phảng phất như có một đầu Hồng Hoang mãnh thú từ dưới lòng đất xông ra.

Rầm rầm rầm...

Ầm thanh chấn động dưới lòng đất, càng lúc càng lớn, cuối cùng khiến cho toàn bộ mặt đất đều rung chuyển.

Lạc Tôn lộ vẻ kinh ngạc, không biết Linh sủng của Triệu Phong đang làm trò gì, không ngờ lại khiến cho tầng băng sâu mấy ngàn trượng ầm ầm nổ tung.

Rắc rắc...

Nơi bị Tiểu Tặc Miêu đào xuống, đột nhiên nổ tung, xuất hiện một cái hố cực lớn, mơ hồ có thể nhìn thấy tầng băng bên dưới đã hoàn toàn bị phá hủy, xuất hiện từng khúc đứt gãy.

Còn khối bạch thiết kim thì đang nằm trong một cái khe nứt.

Vụt...

Triệu Phong lập tức xông vào trong khe nứt, lấy ra “Huyền Thiết Hàn Băng”.

- Làm sao có thể?

Lạc Tôn đang vận chuyển lực lượng hàn băng để phá băng, lập tức ngưng đại.

Hắn đến bây giờ vẫn không rõ Triệu Phong và sủng vật của hắn đang làm gì, nhưng cuối cùng lại khiến cho khối Huyền Thiết Hàn Băng sâu dưới mấy nghìn trượng tự mình bật ra.

- Cảm ơn người người trẻ tuổi, đây chính là thù lao của người.

Nam tử trung niên mặc áo bông lộ ra nụ cười, đưa lên vài khối khoáng thạch lấp lánh.

- Người chiến thắng, Triệu Phong!

Thanh âm hư vô, lại vang lên trong không gian.

Hào quang trên Hộ Long Ngọc của Triệu Phong, lại tăng lên.

Một khắc sau, Triệu Phong trở lại mê cung.

- Như vậy vẫn chưa được.

Triệu Phong đứng yên tại chỗ.

Vừa rồi, nếu không phải Lạc Tôn chủ động xông lên, Triệu Phong thậm chí còn không phát hiện nơi đó có người.

Ngũ quan và linh thức, thậm chí năng lực nhìn xuyên của mắt trái, đều không tác dụng, quả thực có chút phiền phức.

- Năng lực nhìn xuyên của mắt trái không thể nhìn xuyên vách tường mê cung này, vậy nếu làm thế này thì sao?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Một tia gọn sóng kim sắc tràn ngập trong Kim Đồng hồ phách của Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong có năng lực nhìn thấu, nhưng năng lực mới của Kim Đồng, cũng có năng lực xuyên thấu rất mạnh.

- Hữu dụng.

Trong lòng Triệu Phong lập tức mừng rỡ.

Lần này, nơi mà mắt trái của hắn nhìn vào, đều chậm rãi biến thành thế giới hạt kết cấu, cho nên tầm mắt của hắn liền có thể xuyên qua hơn mười vách tường.

Kết cấu vách tường kim loại hết sức phức tạp, so với Thần binh Địa cấp cực phẩm, còn phức tạp hơn vài lần.

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm mà Triệu Phong quan sát.

- Nếu như vậy, người trong phạm vi mười bức tường, đều sẽ nằm trong lòng bàn tay của ta!

Triệu Phong mừng thầm, làm thế này thì sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng bỗng nhiên, lão giả hư ảo bên trên mê cung di động, toàn lập tức lóe sáng hào quang.

- Phát hiện người ăn gian nghiêm trọng, trừng phạt!

989. Chương 986: Trừng Phạt Của Trò Chơi

- Phát hiện người ăn gian nghiêm trọng, trừng phạt!

Lời nói của lão giả hư ảo, liền vang vọng trong tai tất cả mọi người.

- Ai ăn gian?

Có người lập tức lên tiếng.

Bốn vị hoàng tử chỉ có thể trao đổi với thành viên trong mê cung, những người còn lại bên ngoài mê cung, cũng không làm gì được.

Nếu vậy, người ăn gian, rất có thể là thành viên trong mê cung.

- Sẽ cho ra trừng phạt thế nào đây?

Trong những lần thí luyện Thái Tử trước kia của Vương triều, cũng từng xuất hiện tình huống như vậy, có lẽ trừng phạt là nhằm vào người ăn gian trong trò chơi, hoặc là lâm vào cục diện bất lợi, hoặc là bị ước thúc gì đó.

Một Chuẩn Thánh Chủ tư lịch nhiều, đôi mắt thoáng chớp động.

Thế nhưng, người ăn gian là ai thì bọn họ vẫn chưa biết, cũng không biết “lão giả hư ảo” dùng tiêu chuẩn gì đến phán đoán người ăn gian.

Trong mê cung di động.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên xuất hiện trên vai Triệu Phong, chỉ vào mắt trái của hắn, lộ ra dáng vẻ có chút hả hê.

- Ồ?

Triệu Phong lập tức dùng mắt trái quan sát Tiểu Tặc Miêu.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu lập tức né tránh ánh mắt của Triệu Phong, hóa thành một đạo hư ảnh, trốn vào trong Mê Không Giới.

- Xem ra người ăn gian là ta rồi.

Thông qua biểu hiện của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền cho ra kết luận.

Hắn cũng không ngờ sử dụng năng lực của mắt trái, lại xuất hiện tình huống như vậy.

Bị Thiên Cơ thành trừng phạt, cảm giác vô cùng không ổn.

Cùng lúc đó, thanh âm máy móc lạnh lẽo mà uy nghiêm, lại xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

- Bởi vì trên người người có mang theo dụng cụ hoặc đạo cụ phóng thích “Thấu Giải chi quang”, phá hoại nghiêm trọng bản chất của trò chơi “mê cung di động”, ảnh hưởng tới tính công bình của trò chơi này, bởi vậy, người sẽ bị trừng phạt như sau.

- Thứ nhất, phương vị của người bị bại lộ, bây giờ, tất cả thành viên trong mê cung, đều có thể cảm ứng được phương vị của người.

- Thứ hai, không được giữa chừng rời khỏi trò chơi, trừ phi người thua hết gấp ba lần số lượng Long vận khí theo quy tắc của trò chơi.

- Thứ ba, trong hoàn cảnh quyết đấu, người sẽ gặp sự kỳ thị của những nhân vật không phải người chơi (*), thậm chí tất cả nhân vật phản diện, đều sẽ do người sắm vai.

(*) nhân vật NPC trong game

Triệu Phong sững sờ tại chỗ, hồi lâu sau mới lên tiếng:

- Đây là trừng phạt ư?

Triệu Phong lập tức thở ra, hắn vốn cho rằng, Thiên Cơ thành sẽ tiến hành phán quyết gì đó với hắn.

- Xem ra là ta đã nghĩ nhiều rồi.

Ba trừng phạt vừa rồi, đều là nhằm vào trò chơi.

Khiến cho “người ăn gian” ở trong trò chơi, lâm vào thế yếu.

Triệu Phong thoáng sửng sờ.

Tân Vô Ngân không chỉ vận dụng Thủy chi áo nghĩa đến tình trạng lô hỏa thuần thanh, mà Mộc chi áo nghĩa cũng đã đạt tới trạng thái đăng phong tạo cực.

Triệu Phong còn nhớ rõ, lúc ở trong Không Gian Thần Huyền, Tân Vô Ngân đã ngưng tụ ra Ngũ Hành Không Gian Linh Vực.

Nói vậy thì khả năng vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa của Tân Vô Ngân, đều có khả năng đạt đến trình độ này.

Đối mặt với một đối thủ như vậy, Triệu Phong tất nhiên sẽ không giấu diếm.

Phốc...

Một luồng diễm quang lưu ly đỏ rực, giống như một đoàn huyết sắc, bao phủ khắp toàn thân Triệu Phong.

Chỉ trong thoáng chốc, toàn bộ thân hình của Triệu Phong, giống như bị một ngọn lửa thiêu đốt, toàn thân như trong suốt, cộng thêm Thánh Lôi Thể Phách phụ trợ, càng giống một Ma Tôn Huyết Diễm hơn.

Một luồng khí tức khủng bố bá liệt thiêu đốt, tọa thành từng đoàn Liệt Diễm trùng kích, khuếch tán khắp bốn phía, khiến nhiệt độ giữa sơn đạo đột nhiên tăng lên.

Ầm ầm ầm...

Dưới sự xúc tiến của huyết mạch Huyết Ma Dương, tốc độ tiến lên của Triệu Phong liền tăng gấp đôi, hóa thành một đoàn Huyết Diễm lôi cầu, xông thẳng vào đám khô lâu hộ vệ.

Viêm Chi Phong Lôi và lực lượng Huyết Ma Dương của Triệu Phong kết hợp cùng một chỗ, tạo thành lực lượng Xích Lôi Huyết Viêm.

Ngay lập tức, Lôi Quang Phong Bạo xích sắc xung quanh thân thể Triệu Phong, chợt nhiễm lên một tầng Dương Viêm huyết sắc, uy năng thoáng cái tăng lên gấp vài lần.

Ầm...

Chỉ trong thoáng chốc, hơn mười bộ khô lâu hộ vệ xung quanh người Triệu Phong, đã bị một luồng lực lượng Xích Lôi Huyết Viêm bá đạo bao phủ, toàn thân bị đốt cháy, lực lượng nhanh chóng xói mòn.

Phốc...

Những kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng Triệu Phong, cũng nhanh chóng đuối kịp, dễ dàng giải quyết toàn bộ khô lâu hộ vệ xung quanh.

Ầm...

Triệu Phong để lại sau lưng một chuỗi Xích Lôi huyết quang, còn bản thân thì hóa thành một đạo Huyết Viêm tàn quang, phóng xa hơn mười trượng, để lại một đám khô lâu hộ vệ đã bị hủy diệt hoặc thiêu cháy.

Thế nhưng, đặc tính hấp huyết hồi nguyên của huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong đối với những khô lâu hộ vệ này, lại không thể phát huy. Bởi vậy, Triệu Phong chỉ thúc dục trong thời gian ngắn, lập tức đình chỉ, phục dụng một ít trân tài để khôi phục chân nguyên tinh khí.

Chẳng qua, dưới trạng thái Huyết Ma Dương hoàn mỹ, tốc độ và khả năng bạo phát của Triệu Phong cũng tăng lên mạnh mẽ, nhanh chóng kéo giãn khoảng cách với Tân Vô Ngân, thậm chí đã vượt xa đối phương mấy trăm mét.

- Quả nhiên. loại huyết mạch khủng bố bá đạo này, có lẽ là huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Tân Vô Ngân thấy Triệu Phong với xu thế mạnh mẽ không gì ngăn cản được, đã nhanh chóng bỏ xa hắn.

Loại tốc độ và năng lực bộc phát khủng bố này, cũng không phải là loại huyết mạch Huyết Ma Dương bình thường.

Hơn nữa, hắn cũng nhìn ra được, 100 tên kiếm sĩ tinh nhuệ của Triệu Phong, hành động cực kỳ mau lẹ, công kích gọn gàng mà linh hoạt, đều nhằm vào chỗ hiểm trên thân khô lâu hộ vệ, đây tất cả là nhờ Triệu Phong hỗ trợ không chế.

- Huyết mạch dù mạnh, nhưng cũng không thể kéo dài.

Tân Vô Ngân lạnh nhạt nói, thay phiên sử dụng Thủy chi áo nghĩa và Mộc chi áo nghĩa, cũng không vội vàng đẩy nhanh tốc độ.

Hắn tin rằng, sau khi Triệu Phong thúc dục huyết mạch, nhất định cần nghỉ dưỡng, lúc đó tốc độ tự nhiên sẽ chậm lại thôi.

- Ha ha, không hổ là Tân Vô Ngân, bị ta vượt qua mà vẫn có thể bảo trì tâm thái như vậy.

Triệu Phong mỉm cười.

Phương thức đẩy nhanh tốc độ của Tân Vô Ngân vô cùng ổn trọng, tốc độ không nhanh không chậm, cũng không tiêu hao nhiều thể lực và chân nguyên.

- Đã như vậy, ta sẽ cứu công chúa ra trước khi hắn tiến vào Long quật.

Ngữ khí của Triệu Phong cực kỳ kiên quyết, nếu như Tân Vô Ngân không nóng nảy, vậy thì hắn cứ thừa thắng xông lên thôi.

Bên ngoài thân thể của Triệu Phong, Lôi Quang Viêm Khí không ngừng lóe lên.

Vụt...

Thi triển Lôi Dực Phi Độn thuật, tốc độ của Triệu Phong lại đẩy mạnh, đồng thời còn khống chế kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng đuổi kịp bước tiến của hắn.

Chẳng lâu sau, tinh khí thần của Triệu Phong đã khôi phục gần như hoàn hảo, hắn lại lần nữa thúc dục huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, đẩy mạnh tốc độ.

- Tên Triệu Phong này...

Tân Vô Ngân có chút sợ hãi thán phục, xem ra hắn đã đánh thấp năng lực khôi phục của Triệu Phong rồi.

Chỉ chốc lát sau, không ngờ Triệu Phong đã lần nữa thúc dục huyết mạch, mà khoảng cách giữa hai người, cũng càng ngày càng xa.

Với tốc độ này, không lâu sau, Triệu Phong sẽ xông lên đỉnh núi, tiến vào trong động quật u ám kia.

- Không thể như vậy!

Sắc mặt Tân Vô Ngân đột nhiên thay đổi.

Khí tức trầm ổn hàm súc trên người hắn, đột nhiên tản mát ra một luồng khí tức siêu nhiên bề ngỗ.

Chỉ thấy, xung quanh Tân Vô Ngân, một luồng hào quang năm màu không ngừng vờn quanh, chậm rãi ngưng tụ thành một cái Tiểu Thế Giới, bao trùm lấy Tân Vô Ngân.

Trong Tiểu Thế Giới này, có đủ sơn thủy cây cối như thế giới thực tế, chẳng qua quy mô rất nhỏ, hơn nữa Tiểu Thế Giới vận chuyển cũng không đủ ổn định.

Phốc...

Một luồng lực lượng quy tắc siêu nhiên, từ trong Tiểu Thế Giới của Tân Vô Ngân, chấn động mà ra.

- Lên!

Tân Vô Ngân chỉ thốt ra một chữ đơn giản, mang theo Tiểu Thế Giới do hào quang ngũ sắc tạo thành, dẫn đầu xông lên.

Vụt vụt vụt...

Mấy chục đầu khô lâu hộ vệ, lập tức nhảy lên, bao vây lấy Tân Vô Ngân.

Phành phành phành...

Lúc những khô lâu hộ vệ này vừa va chạm vào Tiểu Thế Giới của Tân Vô Ngân, liền trực tiếp bị một luồng quy tắc áo nghĩa khủng bố tập trung khổng chế, toàn bộ thân hình lập tức bị nghiền nát.

Tân Vô Ngân cũng vút bỏ 500 kiếm sĩ tinh nhuệ sau lưng, xông lên cực nhanh.

Phành phành phành...

Một đường di chuyển, toàn oboj khô lâu hộ vệ lúc tiếp cận Tân Vô Ngân, đều bị nghiền thành phấn vụn.

Dị tượng như thế, Triệu Phong tất nhiên nhìn thấy rất rõ.

- Đây là... Đây là Tiểu Thế Giới do Ngũ Hành áo nghĩa tạo thành.

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ không thôi.

Hắn đã sớm đoán ra, muốn tạo thành không gian Tiểu Thế Giới có thể sánh ngang với thế giới thật, thì nhất định phải tìm hiểu Ngũ Hành áo nghĩa, dung nhập nó vào trong Tiểu Thế Giới.

Không ngờ, Tân Vô Ngân đã làm được đến trình độ này.

Tiểu Thế Giới của hắn vẫn là hình thái ban đầu, không ổn định lắm, quy mô cũng rất nhỏ.

Nhưng tuyệt đối không phải là thứ mà Tiểu Thế Giới một thuộc tính có thể so sánh.

Lúc này, Tân Vô Ngân đang lợi dụng Tiểu Thế Giới của hắn, trực tiếp xông lên.

- Huyết Ma Trùng Kích!

Triệu Phong trực tiếp thi triển bí thuật Huyết Ma Dương, huyết diễm lưu ly khắp toàn thân tăng vọt, không ngừng thiêu đốt sôi trào, phát ra từng đợt âm thanh hỏa diễm nổ tung.

Sau lưng hắn, một đạo hư ảnh Huyết Dương đỏ tươi, dần dần hiển hiện, bên trên xuất hiện từng đợt hoa văn vòng xoáy vận vẹo xoay tròn.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong hóa thành một đạo thiên thạch xích huyết, mạnh mẽ xông lên, lực lượng Huyết Viêm bá đạo thiêu đốt, gần như hủy diệt hết thảy mọi thứ cản đường.

Phành...

Triệu Phong hai chân đạp mạnh, dẫn đầu xông thẳng vào động quật.

Một khắc sau, Tân Vô Ngân cũng xuất hiện tại một phía khác.

992. Chương 989: Tiểu Thế Giới Va Chạm

Tại hắc ám cự sơn, trước động quật u ám, một luồng tà sát khí bá đạo, chấn động bốn phương.

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cùng đứng song song trước động quật.

Rất nhanh, hai đội kiếm sĩ tinh nhuệ từ phía sau, cũng đã đuổi tới kịp.

- Tân Vô Ngân, Tiểu Thế Giới của ngươi...

Triệu Phong cố ý tìm hiểu nội tình của Tân Vô Ngân.

Chỉ mới cảnh giới Đại Đế, đã có thể khống chế Ngũ Hành áo nghĩa đến tình trạng như thế, thậm chí còn dung nhập Tiểu Thế Giới vào trong.

- Sau khi ngươi đoạt xá trùng sinh, nội tình cũng không phải bình thường.

Tân Vô Ngân khách sáo một câu, nhưng không đề cập đến việc liên quan tới Tiểu Thế Giới của hắn.

Triệu Phong cũng không miễn cưỡng, cũng giống như bí mật Thần Linh Nhân của hắn, hắn tất nhiên không muốn nói cho người khác biết.

Vụt...

Gần như cùng một lúc, hai người đều nhảy vào trong động quật.

- Kẻ nào? Dám xâm nhập vào lãnh địa của ta.

Sâu trong động quật, một tiếng gào thét đinh tai nhức óc truyền ra.

Ầm ầm ầm...

Một đạo thân ảnh Hắc Long cực lớn, mang theo vô số tà sát lệ khí, trực tiếp hàng lâm.

- Hai con sâu cái kiến này, là do tên Quốc vương ngu xuẩn kia phái tới sao?

Hắc Long cực lớn vờn quanh trên đầu Triệu Phong và Tân Vô Ngân, tà sát khí vô tận, kèm theo khí lực áp bách, bao trùm lấy hai người.

Đồng thời, vách tường trong động quật cũng có khô lâu hộ vệ không ngừng nhảy ra.

Những khô lâu hộ vệ này, thực lực chính thể so với những khô lâu hộ vệ trên sơn đạo kia, còn mạnh hơn một chút.

Trên mắt trái của Triệu Phong, lập tức tràn ra một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt, xuyên thấu qua thân ảnh trùng trùng điệp điệp, liền nhìn thấy “công chúa” ở sâu trong động quật.

- Giết bọn chúng!

Hắc Thiết Cự Long gầm lớn một tiếng.

Khô lâu hộ vệ ở khắp xung quanh, lập tức triển khai công kích.

- Lên!

Triệu Phong và Tân Vô Ngân cũng dẫn theo vô số kiếm sĩ tinh nhuệ, đồng thời xuất kích.

Vụt...

Triệu Phong triển khai Xích Lôi Quang Dực, trực tiếp phóng tới chỗ đầu Hắc Thiết Cự Long kia.

Phành...

Triệu Phong và quyền trảo của Hắc Thiết Cự Long va chạm vào nhau.

- Khí lực thật cường đại, còn ẩn chứa tà sát khí.

Triệu Phong khẽ thốt lên.

Thực lực của đầu Hắc Thiết Cự Long này, hơi thấp hơn Hắc Mặc Thánh Chủ một bậc.

Lúc này, Tân Vô Ngân cũng trực tiếp xông lên, tiện tay đánh ra hai đạo chưởng ảnh hàn băng, đánh trúng chỗ hai cánh của Hắc Thiết Cự Long.

- Quốc vương kia chính là phái các ngươi đến chịu chết!

Hắc Thiết Cự Long phần nộ gào thét, hai cánh nhanh chóng chấn động, một luồng cương khí tà sát, liền chấn khai chưởng phong của Tân Vô Ngân.

Đồng thời, trong động thuật, rất nhiều khí âm tà, cũng tập trung tới chỗ Hắc Thiết Cự Long.

- Tân Vô Ngân, xuất ra bản lĩnh thật sự đi, không giải quyết được nó, chúng ta làm thế nào có thể cứu người đây?

Triệu Phong mỉm cười.

Đầu Hắc Thiết Cự Long này cũng không phải là thứ có thể giải quyết dễ dàng.

Đối thủ chân chính của hắn là Tân Vô Ngân, Triệu Phong không thể khinh thường.

- Được.

Tân Vô Ngân khẽ gật đầu, hơi hạ thấp thân hình giữa không trung, bày ra một cái tư thế kỳ dị, một luồng khí thể ý cảnh vô hình, lập tức tản ra.

Ầm...

Triệu Phong cũng trực tiếp thúc dục huyết mạch Huyết Ma Dương, bạo liệt Lôi Viêm chi lực, gần như muốn hủy diệt toàn bộ khí Âm Sát trong động quật này.

Ầm...

Hai người đồng thời phóng tới chỗ Hắc Thiết Cự Long, chấn động bạo tạc không ngừng vang vọng khắp toàn bộ động quật.

Thế công tùy tiện của Tân Vô Ngân, đều ẩn chứa lực lượng ý cảnh vô cùng, phẳng phất như mượn nhờ quy tắc không gian, đem uy năng áo nghĩa công kích, phát huy đến cực hạn.

Thánh Lôi Bá Quyền của Triệu Phong cũng ẩn chứa ý cảnh bá đạo vô cùng cao thâm, nhưng Triệu Phong vẫn chưa tìm hiểu đủ.

Lúc này, Triệu Phong vẫn âm thầm thúc dục mắt trái, sao chép lại chiêu thức ý cảnh của Tân Vô Ngân vào không gian mắt trái, tạm gác lại để sau này thể ngộ.

- Viêm Hàn Băng Chước!

Tân Vô Ngân vung hai tay lên, một đoàn vòng xoáy Băng Hỏa kỳ dị, liền đánh thẳng lên đầu Hắc Thiết Cự Long.

- Thánh Lôi Bá Quyền.

Triệu Phong dung hợp huyết mạch Huyết Ma Dương và lực lượng Phong Lôi, thi triển tuyệt kỹ trong Kim Khôn Thánh Lôi Thể, đánh ra vài đạo Lôi Quang Dương Viêm.

Ầm ầm ầm...

Lúc Triệu Phong và Tân Vô Ngân liên thủ với nhau, Hắc Thiết Cự Long liền bị đánh cho không còn sức hoàn thủ.

Phốc...

Thân hình của Hắc Thiết Cự Long cũng rơi xuống dưới.

- Công chúa?

Lúc đánh bại Hắc Thiết Cự Long, Tân Vô Ngân thoáng đảo mắt nhìn xung quanh, liền phát hiện công chúa vốn dĩ trong động quật, đã không thấy đâu nữa.

- Ở đó!

Thanh âm của Tân Vô Ngân lại lần nữa vang lên.

Lúc này công chúa đang ở cùng với một đầu tộc miêu lông xám.

Dưới chân của công chúa có một thanh phi kiếm ám kim, chở nàng cấp tốc bay ra khỏi động quật.

- Triệu Phong.

Sắc mặt Tân Vô Ngân khẽ đổi, từ lúc bắt đầu, không ngờ Triệu Phong đã phái Linh sủng đi cứu công chúa rồi.

Hơn nữa, lúc hai người bọn họ đang cùng đối chiến với Hắc Thiết Cự Long, Triệu Phong còn cố ý tạo ra thanh thế to lớn, chân nguyên chấn động cường đại, chính là để che giấu cho hành động của Tiểu Tặc Miêu.

Vụt...

Lôi Dực sau lưng Triệu Phong liền lóe lên Phong Lôi dực quang chói mắt, tốc độ đạt tới cực hạn, hóa thành một đạo thiểm điện, xuyên thấu hư không, vừa lóe lên liền biến mất.

- Muốn đi?

Tân Vô Ngân lập tức đuổi theo, dưới chân của hắn, lập tức xuất hiện một dòng nước.

Vụt vụt vụt...

Tân Vô Ngân trượt trên dòng nước, thân hình dựa nước mà dần dần tăng tốc, sau đó cấp tốc phi hành.

Nhưng đó cũng không phải là bí pháp tốc độ, chẳng qua là một loại vận dụng khác của Tân Vô Ngân đối với Thủy chi áo nghĩa, cho nên, tại phương diện tốc độ, hắn vẫn không đuổi kịp Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Sau khi Triệu Phong xông ra khỏi động quật, không lâu sau liền đuổi theo Tiểu Tặc Miêu và công chúa.

Triệu Phong không nói hai lời, liền ôm lấy vị công chúa này, dùng tốc độ phi hành cao nhất quay về. Mà thanh trường kiếm ám kim kia, cũng vụn vụn biến thành vòng cổ, đeo lên cổ Tiểu Tặc Miêu.

Chẳng qua, chuyện khiến Triệu Phong thật sự lo lắng đã xuất hiện.

- Người là ai? Người muốn làm gì? Người nhanh buông ta xuống!

Vị công chúa này, lập tức hét lên, ra sức giãy giụa trong lòng Triệu Phong.

Quả nhiên, vẫn bị nhân vật không phải người chơi kỳ thị.

- Lên!

Tân Vô Ngân ở đằng sau đuổi tới, lập tức quát lớn.

Ầm ầm ầm...

Mặt đất trước mặt Triệu Phong, đột nhiên trồi lên hàng loạt mộc đằng trắng kiệu, quấn quanh người Triệu Phong.

- Tiểu Tặc Miêu, giao cho người đấy!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thế, chấn khai một ít mộc đằng, trực tiếp ném công chúa ra ngoài.

Thân ảnh của Tiểu Tặc Miêu, lập tức xuất hiện bên dưới công chúa, nhẹ nhàng tiếp lấy nàng, vòng cổ lại hóa thành trường kiếm ám kim, mang theo công chúa, cấp tốc bay đi.

- Triệu Phong, để ta kiến thức Tiểu Thế Giới của người đi!

Sau lưng Triệu Phong, thanh âm của Tân Vô Ngân vang lên.

Triệu Phong lập tức cảm thấy một luồng lực lượng quy tắc áo nghĩa ngưng thực, trực tiếp áp bách đến.

Triệu Phong biết rõ, Tân Vô Ngân đã phóng xuất ra Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của hắn rồi.

Ầm...

Sau lưng Triệu Phong, một luồng lực lượng Lôi Điện Phong Bạo cổ xưa Hồng Hoang, điên cuồng tràn ra, chậm rãi dung nhập vào hư không.

Trong phương viên gần trăm trượng, lập tức biến thành một cái không gian phong bạo càn quét bừa bãi, vài tia quy tắc áo nghĩa không gian Thái Cổ còn sót lại, cũng bị Triệu Phong khống chế.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Tốc độ trùng kích đến của Tân Vô Ngân, lập tức giảm bớt.

Nhưng trong Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, lại không bị ảnh hưởng chút nào.

Hơn nữa, Triệu Phong cảm thấy, Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, có sức chống cự rất mạnh đối với Tiểu Thế Giới của hắn.

Phốc...

Xích Lô Hỏa Dực của Triệu Phong, chợt lóe lên một trận Lô quang lấp lánh, thúc đẩy tốc độ của hắn đến cực hạn.

Triệu Phong trực tiếp phóng tới chỗ Tân Vô Ngân, súc thể một quyền, đột nhiên đánh ra, Huyết Viêm Lô Quang vô cùng, bộc phát ra một trận hào quang lóa mắt.

Lực lượng Phong Lô trong Tiểu Thế Giới Phong Lô cũng dũng mãnh tràn vào trong quyền thể của Triệu Phong.

Trong Tiểu Thế Giới của mình, tốc độ và lực bộc phát của Triệu Phong, đều được tăng phúc.

- Ngừng!

Tân Vô Ngân khẽ thốt ra một chữ.

Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của hắn, lập tức thu liễm luồng áo nghĩa quy tắc thâm ảo kia, sau đó vận dụng một loại áo nghĩa kì diệu nào đó, vận chuyển lại.

Ầm ầm ầm...

Cả hai đột nhiên va chạm vào nhau, Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân chấn động mãnh liệt, sau đó lập tức xoay tròn.

Một luồng lưu quang ngũ sắc, lóe lên bên ngoài Tiểu Thế Giới của hắn, nhanh chóng chuyển dời và phân hóa đi uy lực quyền thể của Triệu Phong.

Phốc...

Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân được vận chuyển tới cực hạn, uy năng quyền thể của Triệu Phong cũng chậm rãi biến mất.

Rắc rắc...

Phía trên Tiểu Thế Giới Ngũ Hành của Tân Vô Ngân, chợt xuất hiện một tia vết rách.

Đồng thời, một luồng uy năng phản chấn tuyệt cường, từ bên cạnh tràn ra.

Vụt...

Triệu Phong mặc dù đã cảm thấy, nhưng vẫn rút lui chậm nửa bước, một cái Xích Lô Hỏa Dực đã bị phá hủy.

Triệu Phong thoáng sửng sờ.

Không ngờ, Tân Vô Ngân ở trong Tiểu Thế Giới của hắn, lại có thể ngăn cản được một kích toàn lực của Triệu Phong.

- Tiểu Thế Giới của Triệu huynh cũng không phải bình thường à.

Lực lượng Tiểu Thế Giới quanh người Tân Vô Ngân, lập tức biến mất.

Tân Vô Ngân từ trước tới nay đều rất tin tưởng vào Tiểu Thế Giới của mình.

Nhưng Tiểu Thế Giới của Triệu Phong cũng thập phần bất phạm, không ngờ lại dung nhập với không gian Thái Cổ, nắm giữ quy tắc không gian Thái Cổ.

Đây chính là điều mà trong nhất thời, hắn cũng không thể làm được.

Đối kháng bằng Tiểu Thế Giới, hắn chưa từng ném qua thiệt thòi như vậy.

- Cho đến bây giờ, ta vẫn chưa chính diện đả thương Tân huynh a.

Triệu Phong khẽ cười.

- Người thắng, Triệu Phong!

Lúc này, thanh âm máy móc, lại vang lên trong đầu hai người.

- Thế nhưng, lần này ta đã thua rồi.

Tân Vô Ngân cười nhạt một tiếng, thân ảnh chậm rãi biến mất trong không gian này.

Vụt...

Triệu Phong cũng lập tức trở lại chỗ vị đại thần lúc trước, nhận lấy ban thưởng.

Trận quyết đấu của Triệu Phong và Tân Vô Ngân, tất nhiên khiến cho rất nhiều hoàng tử và thế lực ngoại giới đều chú ý.

Nghiêm khắc mà nói thì hai người không phân cao thấp.

Chẳng qua Triệu Phong thủ đoạn rất nhiều, lại có Linh sủng tương trợ, cho nên mới dành được thắng lợi.

Cái tên Triệu Phong và Tân Vô Ngân, lại lần nữa kinh động toàn bộ thế lực trong Vương triều.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lại lần nữa trở lại mê cung.

- Tiếp theo, không thể ham chiến được nữa.

Thần sắc của Triệu Phong lại khôi phục như thường.

Độ sức cùng Tân Vô Ngân, khiến hắn lãng phí rất nhiều thời gian và sức lực, cũng may cuối cùng đã thắng lợi.

Ô...ô...ô...n...g!

Mắt trái của Triệu Phong, chợt tràn ngập một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt huyền bí.

Sau khi quét qua một lượt, hắn liền tập trung vào một tên thành viên bên phía Thập Tam hoàng tử.

Mà tên thành viên này, dường như cũng được Thập Tam hoàng tử nhắc nhở, liền nhanh chóng tránh xa Triệu Phong.

Nhưng hắn có thể chạy thoát sao?

Xích Lô Quang Dục của Triệu Phong cấp tốc chấn động, bắt đầu lao đi trong mê cung.

...

Mê cung di động vẫn tiếp tục tiến hành, có không ít hoàng tử đã không chống đỡ nổi tâm lực, nên liên tiếp xuất hiện sai lầm.

Trước mắt, đã có hai người thua đủ mười trận, chủ động rời khỏi mê cung di động.

Mà số trận thắng cao nhất, vẫn là Triệu Phong, đã đạt tới 16 trận thắng liên tiếp, chưa một lần bại.

Đạt được số trận thắng thứ hai, vẫn là Vạn Lô Thánh Chủ, liên tiếp mười trận thắng.

Lúc này Thập Tam hoàng tử đã thay đổi sách lược, không nhằm vào Triệu Phong nữa.

Để phán định thắng bại của vòng thứ ba, chính là số trận thắng.

Nhưng hiện nay, tổng số trận thắng của đoàn đội Cửu hoàng tử, đã rất gần hắn và Tứ hoàng tử rồi.

Phải biết rằng, trong đoàn đội của Cửu hoàng tử chỉ có bốn người đang tiến hành trò chơi, trong đó, Tô Thanh Linh chỉ có một trận chiến.

Có thể ghi được thành tích như vậy, đã khiến người khác không thể tưởng tượng nổi rồi.

Mà lúc mọi người đang kinh ngạc cảm thán thì Triệu Phong đã thắng 17 trận liên tiếp rồi.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, phía bên trái hướng phải...

Hiện nay, Thập Tam hoàng tử chỉ toàn tâm toàn ý chỉ huy hai tên Thánh Chủ trong mê cung, gần như đã từ bỏ những thành viên khác.

Long vận khí của Thập Tam hoàng tử rất nhiều, cũng không sợ thua trận.

Bây giờ hắn chỉ cần đảm bảo số trận thắng không bị Cửu hoàng tử vượt qua, như vậy mới có thể giành được chiến thắng tại vòng thứ ba.

Phía bên kia, Bát hoàng tử cũng đã nhận ra, ở vòng này, hắn không thể nào thắng được, nhưng hắn vẫn toàn tâm chỉ huy thành viên trong mê cung, thỉnh thoảng lại liếc nhìn Triệu Phong.

Mà Cửu hoàng tử, lại là người kích động nhất trong bốn vị hoàng tử.

Thái Tử ngự ấn của hắn đã khôi phục hào quang lấp lánh như trước.

Ưng lão dưới sự chỉ huy của hắn, chiến tích cũng vô cùng khả quan.

- Ta lựa chọn rút lui!

Trong đoàn đội của Tứ hoàng tử, một tên Tuần Thú Sư cuối cùng cũng lên tiếng.

Vừa rồi hắn đã thua trận thứ mười, thế nhưng cũng thắng được năm trận, xem như biểu hiện không tệ.

- Chỉ còn một canh giờ cuối cùng là kết thúc vòng thứ ba.

Lúc này, thanh âm hư ảo của lão giả trên bầu trời cũng vang lên.

993. Chương 990: Thời Khắc Cuối Cùng

- Còn một canh giờ cuối cùng là chấm dứt vòng thứ ba.

Lúc này, trên bầu trời, thanh âm của lão giả hư ảo lại vang lên.

Ngay lập tức, bốn vị hoàng tử và các thành viên trong mê cung dị động, đều cảm thấy trái tim bị xiết chặt.

Thí luyện Thái Tử, đã sắp tới giai đoạn cuối cùng rồi.

- Đùng hoảng hốt!

Tứ hoàng tử lập tức truyền âm ọi người.

Tứ hoàng tử chỉ cần có thể tranh đoạt được nhiều Long vận khí hơn, là cam đoan ở vòng cuối cùng có thể chiến thắng không ngoài dự liệu rồi.

Còn Thập Tam hoàng tử, sắc mặt lại tràn ngập phần hận, nhìn chăm chăm vào Triệu Phong trong mê cung, quát:

- Cho dù ta không đoạt được Thái Tử vị, cũng sẽ không để cho Cửu hoàng tử chiến thắng!

Vốn dĩ, Thập Tam hoàng tử rất có lòng tin đoạt được Thái Tử vị.

Thế nhưng, trong “thí luyện Thái Tử”, không ngờ hắc bào nhân lại bị Triệu Phong đánh bại, khiến hắn tổn thất một tên chiến lực siêu cấp.

Đồng thời, trong mê cung di động, Triệu Phong còn nhằm vào thành viên của hắn mà ra tay, cướp đoạt của hắn một lượng lớn Long vận khí, khiến chênh lệch của hắn và Tứ hoàng tử càng lúc càng lớn hơn.

Phía bên kia, Bát hoàng tử thì đã từ bỏ việc tranh đoạt, trong số thành viên của hắn, có một vị Thánh Chủ tiến vào mê cung di động, nhưng đồng thời cũng có một vị Y Sư.

Hơn nữa, Long vận khí của hắn vốn đã không đủ, bởi vậy, hắn sớm đã nhận ra sự thật này, không chỉ vòng thứ ba khó có thể thắng được, mà vòng thứ tư cũng càng không có hi vọng.

Mà lúc này, ba vị hoàng tử, gần như đều đã biết rõ, Triệu Phong chính là người ăn gian.

Nhưng Triệu Phong ăn gian được chỗ tốt nào, thì bọn hắn lại không biết.

Bởi vậy, ba vị hoàng tử đều tận lực điều khiển thành viên của mình tránh xa Triệu Phong.

- Triệu Phong, số trận thắng của chúng ta, chỉ còn kém Thập Tam hoàng tử bảy trận mà thôi.

Cửu hoàng tử lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Cửu hoàng tử cũng mặc kệ mình có thể đoạt được Thái Tử vị hay không, hắn chỉ muốn bản thân cố hết sức, kiên trì đến lúc cuối, được các vị trưởng bối của Hoàng tộc và Thánh Hoàng tán thành.

- Để nhanh chóng kết thúc trò chơi, nên tiếp theo sẽ thu nhỏ “mê cung di động” lại.

Thanh âm của lão giả hư ảo, đột nhiên vang lên.

Cửu hoàng tử lập tức sững sờ.

Nếu như địa đồ thu nhỏ lại, vậy thì Tô Thanh Linh muốn né tránh người khác, lại càng trở nên khó khăn hơn.

Nhưng cùng lúc đó, Triệu Phong cũng càng nhanh chóng tiến hành “hoàn cảnh quyết đấu”, đạt đủ số trận thắng.

- Như vậy thì ta vẫn còn hi vọng!

Sắc mặt Thập Tam hoàng tử chợt biến đổi.

Phạm vi mê cung di động thu nhỏ lại, điều này đối với hắn mà nói, chính là một tin tức tốt.

Thực lực những thành viên của hắn, phần lớn đều vượt qua Bát hoàng tử, Cửu hoàng tử.

Chẳng qua là vì hắn chỉ huy không tốt, cho nên chiến tích mới tương đối thấp.

Nếu như địa hình thu nhỏ lại, thành viên của hắn, sẽ càng dễ mở ra “hoàn cảnh quyết đấu” với những thành viên của thế lực khác hơn.

Tiếp theo, chỉ cần cam đoan đủ số trận thắng, tận lực cắt giảm Long vận khí của Tứ hoàng tử, thì việc tranh đoạt Thái Tử vị cũng không phải là không có khả năng.

- Hắc Mặc Thánh Chủ, mặc kệ Triệu Phong đi, lấy mục tiêu số trận thắng làm chủ, còn Lý Hối, thua đủ mười trận thì lập tức trực tiếp nhận thua...

Thập Tam hoàng tử lập tức truyền âm ọi thành viên, lại một lần nữa bố trí sách lược.

Ầm ầm ầm...

Địa hình mê cung di động trước mắt bốn vị h Tiểu Tặc Miêu, lại bắt đầu thu nhỏ.

Trong mê cung, những vách tường kim loại màu đen di động, đang chậm rãi phong bế một phần địa hình ở bên ngoài.

Lúc này, xung quanh Triệu Phong, có thể nhìn thấy thân ảnh của ba bốn người, mặc dù bọn hắn đều tránh né Triệu Phong, nhưng hiện nay, không gian trong mê cung đã quá mức nhỏ hẹp rồi.

- Mê cung thu nhỏ lại như vậy, tốt nhất là sau khi Tô Thanh Linh thua đủ mười trận, liền trực tiếp rời khỏi.

Triệu Phong truyền âm cho Cửu hoàng tử.

Nhân lúc mê cung di động đang thu hẹp, Tô Thanh Linh nội tình thực lực yếu kém, vẫn có cơ hội giành được vài trận thắng.

Vụt...

Triệu Phong tập trung vào một thành viên thuộc đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, cấp tốc di chuyển trong mê cung, phóng đến mục tiêu.

Liên tục chiến đấu, cũng khiến Triệu Phong cảm thấy có chút mỏi mệt.

Hắn không chỉ tiến vào "hoàn cảnh quyết đấu", mà còn phải phân hóa một phần ý niệm, quan sát tình huống Linh sủng phi hành bên ngoài Thiên Cơ thành, mặt khác, hắn còn phải chỉ huy và trợ giúp Kinh Khải.

Cũng may là tinh thần ý chí và lực lượng tâm hồn của hắn tương đối mạnh.

- Không ổn rồi.

Sau lưng Tứ hoàng tử, Gia Cát Vân lập tức lên tiếng.

Sau khi mê cung thu nhỏ, không chỉ các hoàng tử chỉ càng thêm phiền toái.

Mà mỗi thời khắc, đều sẽ phát sinh "hoàn cảnh quyết đấu".

Liên tục chiến đấu, cũng khiến cho thành viên mệt mỏi không chịu nổi, trạng thái suy giảm.

- Vạn Lôi Thánh Chủ thua một trận rồi.

Một tên thành viên hét lên.

Vạn Lôi Thánh Chủ chính là Thánh Chủ có thực lực, nội tình, lịch duyệt phong phú nhất trong đoàn đội của Tứ hoàng tử.

Sau khi thắng 12 trận liên tiếp, cuối cùng cũng thất bại.

- Tên Triệu Phong này, tại sao còn chưa thua một trận nào?

Một tên Chuẩn Thánh Chủ, nhìn về phía Triệu Phong với thần sắc khiếp sợ.

Triệu Phong đã thắng 18 trận liên tiếp, không ngờ vẫn không chiến bại.

Hắn cũng biết, bởi vì số trận thắng của Triệu Phong, cho nên Cửu hoàng tử mới có thể tranh phong cùng các vị hoàng tử khác ở vòng này.

- Không chỉ có vậy, Cửu hoàng tử chỉ huy các thành viên còn lại, cũng cực kỳ chính xác.

Gia Cát Vân bổ sung một câu.

Tứ hoàng tử trong bốn vị hoàng tử, là người có thực lực nội tình mạnh nhất, nhưng ở phương diện chỉ huy, vẫn không bằng Cửu hoàng tử.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

- Ta lựa chọn rời khỏi!

Tô Thanh Linh từ trong mê cung biến mất, trở lại bên cạnh bậc thang của Cửu hoàng tử.

- Không sao, tốt xấu gì người cũng thắng ba trận.

Thạch Vũ Lôi cười nói.

Tô Thanh Linh dù sao cũng chỉ là tân bối, vẫn chênh lệch rất lớn với những cường giả trong mê cung.

- Triệu Phong đã thắng liên tiếp 23 trận rồi, chúng ta sẽ thắng lợi!

Chu Tổ Nhi bỗng nhiên cười nói.

- Cái gì? 23 trận thắng liên tiếp?

Mặc dù Cửu hoàng tử đã nói cho nàng biết chiến tích của Triệu Phong rất tốt, bọn họ vẫn còn hi vọng.

Nhưng sau khi biết rõ chiến tích thực sự của Triệu Phong, Tô Thanh Linh vẫn khiếp sợ không thôi.

23 trận thắng liên tiếp, chưa một lần bại, thiếu niên này rốt cuộc là người thế nào?

- Triệu Phong lại thắng, 24 trận thắng liên tiếp.

Thạch Vũ Lôi kinh hãi hét lên, không nhận được mà sùng bái.

- Ta rời khỏi!

Một tên thành viên trong đoàn đội của Thập Tam hoàng tử, bị Triệu Phong một mực nhằm vào, sau khi thua đủ mười trận, liền trực tiếp rời khỏi trò chơi.

...

Đại Càn Vương Cung, toàn bộ thế lực, đều cực kỳ căng thẳng.

Vòng thứ ba của thí luyện Thái Tử, đã đến thời khắc cuối cùng.

Phạm vi mê cung di động thu nhỏ lại.

Cũng khiến cho chiến cuộc của trò chơi thay đổi trong nháy mắt.

Đối với thốt hắc mã thuộc đoàn đội của Cửu hoàng tử, trong lòng mọi người đều vô cùng chờ mong.

Thậm chí, vào một thời điểm nào đó, số trận thắng của Cửu hoàng tử, chỉ kém ba trận là có thể vượt qua Thập Tam hoàng tử.

Phải biết rằng, bên phía Thập Tam hoàng tử có 5 thành viên hành động trong mê cung.

Mà bên Cửu hoàng tử, chỉ có Triệu Phong, Ứng lão, Kinh Khải, gồm một Đại Đế, hai Chuẩn Thánh Chủ.

- Tứ hoàng tử vẫn vượt lên dẫn đầu, ta đoán, lần này, nhất định là Tứ hoàng tử đoạt được Thái Tử vị.
- Chưa chắc, đoàn đội của Thập Tam hoàng tử rất cường đại, chỉ cần số trận thắng vượt qua Cửu hoàng tử, vẫn hoàn toàn có khả năng chiến thắng Tứ hoàng tử.
- Ha ha, ta ngược lại cho rằng, đoàn đội của Cửu hoàng tử nhất định sẽ tiếp tục tạo ra kỳ tích, còn chưa biết chắc Thái Tử vị sẽ rơi vào tay ai.

Rất nhiều thế lực, đều phát biểu ý kiến riêng của mình.

- Thần nhi...

Bá phụ của Thập Tam hoàng tử và rất nhiều thế lực sau lưng hắn, đều lo lắng không thôi.

Cho dù Thập Tam hoàng tử chiến thắng Cửu hoàng tử, thì muốn tranh phong với Tứ hoàng tử, cũng cực kỳ khó khăn.

Bọn hắn cũng biết, tuổi của Thập Tam hoàng tử còn quá nhỏ, các phương diện đều chưa đủ.

Bằng không thì với đoàn đội của hắn, tuyệt đối có thể đối kháng với Tứ hoàng tử một phen.

- Tên Triệu Phong này...

Thanh âm trầm thấp của Ma Uyên Thánh Chủ thuộc Cửu U Cung truyền ra.

Nếu không phải Triệu Phong nhằm vào Thập Tam hoàng tử, có lẽ vẫn còn hi vọng rất lớn.

Trước chính diện của Hoàng cung.

Sắc mặt Thánh Hoàng biến hóa liên tục, hiển nhiên, tình hình chiến đấu hiện nay, đã vượt xa dự liệu của hắn.

Mà ánh mắt Thánh Hậu, lúc nhìn Triệu Phong thì lại tràn ngập oán độc.

Bỗng nhiên.

Trong đại điện của Vương triều, trên bầu trời chợt vang lên một hồi chấn động.

- Triệu Phong cuối cùng cũng thất bại một trận!
- Không ngờ hắn lại thất bại trong tay Trưởng lão Ngọc Hải Tông.
- Chuyện này cũng không có cách nào, vừa vặn "hoàn cảnh quyết đấu" kia là khảo nghiệm lịch duyệt, mà Triệu Phong dù sao vẫn còn quá trẻ.

Rất nhiều thế lực cường giả, đều nhao nhao nghị luận.

Trong đại diện của Cửu hoàng tử.

- Ta thấy bọn hán chú ý Triệu Phong còn hơn cả mấy vị hoàng tử nữa.

Nam Phong vương thoáng nở nụ cười.

Triệu Phong chỉ thua một trận, đã khiến cho rất nhiều thế lực khắp toàn bộ Vương triều chú ý.

- Không ngờ, Cửu hoàng tử lại có thể đi đến một bước này.

Đại biểu của một Tông môn Nhị Tinh, không khỏi kích động cảm khái.

Quả thật, quá nửa thế lực ủng hộ Cửu hoàng tử đều chưa từng nghĩ rằng Cửu hoàng tử lại có biểu hiện như vậy.

Thậm chí lúc này, Cửu hoàng tử chỉ cần có số trận thắng vượt qua Thập Tam hoàng tử, là có thể tiến vào vòng thứ tư.

Cho dù cuối cùng thất bại, thì địa vị của Cửu hoàng tử, ở trong Vương triều Hoàng tộc, cũng sẽ được đề cao không ít.

- Tốt, chỉ còn thiếu hai trận nữa là số trận thắng của Cửu hoàng tử sẽ vượt qua Thập Tam hoàng tử.

Lại một Trưởng lão của một thế lực nào đó quát lớn một tiếng.

Sau khi địa đồ mê cung di động thu nhỏ lại, số trận thắng của Triệu Phong, với tốc độ kinh người, tăng trưởng nhanh chóng.

- Kinh Khải cũng thắng một trận rồi.

Số trận thắng của Cửu hoàng tử lại lần nữa gia tăng.

- Ứng lão cũng may mắn chiến thắng đối thủ.

Toàn bộ Vương triều, đều lập tức phát ra âm thanh chấn động sôi trào, âm thanh truyền đi khắp ngàn dặm.

Số trận thắng của Cửu hoàng tử, đã ngang bằng với Thập Tam hoàng tử.

Trong mê cung.

- Làm sao có thể, thành viên của Cửu hoàng huynh rõ ràng yếu như vậy, tại sao có thể liên tục thắng lợi?

Thập Tam hoàng tử lập tức ngửa mặt lên trời gào thét.

Từ khi mê cung di động tiến hành cho đến nay, tâm thần Thập Tam hoàng tử đã sắp hỏng tới nơi.

Việc chỉ huy của hán, không ngừng xuất hiện rối loạn.

Những thành viên ở trong mê cung tiến hành trao đổi với hán, cũng càng hiểu rõ điều này hơn.

- Tốt, Ứng lão, bây giờ quẹo trái, tiến lên, lại quẹo trái!

Cửu hoàng tử và Ứng lão lại càng hưng phấn không thôi.

Bởi vì Tô Thanh Linh đã rời khỏi, cho nên Cửu hoàng tử chỉ cần chỉ huy một mình Ứng lão.

Như vậy, Ứng lão liền giống như được mượn tầm mắt của Cửu hoàng tử, có thể nhìn bao quát địa hình mê cung, thậm chí thấy rõ toàn bộ phân bố của các thành viên.

So với năng lực nhìn thấu của Triệu Phong, còn thuận tiện và toàn diện hơn.

- Triệu Phong, chiến với ta một trận!

Trong mê cung, thanh âm của Vũ Thiên Ngô bỗng nhiên vang lên.

Vũ Thiên Ngô tất nhiên biết rõ Triệu Phong chính là người ăn gian, Triệu Phong không muốn quyết đấu với hán, hán gần như ngay cả bóng dáng của Triệu Phong cũng không nhìn thấy.

Triệu Phong vừa mới từ trong "hoàn cảnh quyết đấu" đi ra, liền nghe thấy những lời này của Vũ Thiên Ngô.

- Vậy thì tới đây!

Triệu Phong khẽ nói.

Hiện nay, số trận thắng của Cửu hoàng tử đã vượt qua Thập Tam hoàng tử, nếu không xuất hiện tình huống ngoài dự liệu, sẽ không có gì thay đổi.

Đã như vậy, Triệu Phong cũng thỏa mãn yêu cầu của Vũ Thiên Ngô.

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía nơi phát ra thanh âm, rất nhanh đã phát hiện thân ảnh của Vũ Thiên Ngô.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong tránh né mấy người trên đường, lao tới chỗ Vũ Thiên Ngô.

- Triệu Phong, người cuối cùng cũng tới.

Hai mắt Vũ Thiên Ngô lập tức lóe lên, bắn ra một luồng chiến ý kinh người.

Ô...ô...ô...n...g!

Hoàn cảnh bốn phía đột nhiên biến hóa, hai người liền xuất hiện tại một mảnh sa mạc hoang vu.

994. Chương 991: Huyết Mạch Khủng Bố

Sau lưng Triệu Phong, hơn mười đạo thân ảnh đen kịt đang lơ lửng, một luồng sát khí kinh thiên ngưng tụ như thực chất.

- Ma Chủ đại nhân, người trước mắt chính là địch nhân lớn nhất của chúng ta.

- Giết hắn đi, chúng ta có thể xưng bá, tất cả phải khuất phục dưới chân chúng ta.

Trong lòng Triệu Phong lập tức sáng tỏ, trong hoàn cảnh này, hắn thân là một nhân vật phản diện của một Đại Đảo Vực, có ý đồ chinh phục toàn bộ nơi này.

Mà Vũ Thiên Ngô đối diện với hắn, tất nhiên là anh hùng cứu thế rồi.

Sau lưng Vũ Thiên Ngô, có mấy đạo thân ảnh thánh khiết lơ lửng.

- Chiến Vương đại nhân, nhanh đánh chết tên ma đầu kia!

- Chỉ có như vậy mới có thể cứu vớt được thiên hạ muôn dân trăm họ.

Trong đôi mắt thâm thúy của Vũ Thiên Ngô, lập tức lóe lên một tia ý chí chiến đấu kinh thiên.

Tràng quyết đấu như vậy, quả thật quá hợp ý hắn rồi.

Hơn nữa, hoàn cảnh ở nơi này, so với địa phương mà hắn chiến đấu với Triệu Phong ở Thanh Hoa Vực, cũng cực kỳ tương tự.

Vũ Thiên Ngô thậm chí còn có loại ảo giác như vậy.

Hắn và Triệu Phong, chợt nhớ tới lúc trước, đã quyết chiến một trận cuối cùng tại Thanh Hoa Vực.

Chẳng qua lúc đó, chênh lệch của hai người cũng không có lớn như bây giờ, lúc đó cả hai đều là cảnh giới Đại Đế.

- Triệu Phong, hãy để ta kiến thức một chút về huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ đi!

Huyết mạch trong cơ thể Vũ Thiên Ngô, bị chiến ý ảnh hưởng, lập tức sôi trào.

Ô...ô...ô...n...g!

Chỉ thấy một đạo “thân ảnh băng lãnh” khổng lồ thần bí từ cổ chí kim. Hình thái đạo thân ảnh này bắt đầu cùng trọng điệp với thân thể Vũ Thiên Ngô.

Chỉ trong thoáng chốc.

Động tác của Vũ Thiên Ngô và đạo thân ảnh băng lãnh kia đã hô ứng nhất thể, giống như như đúc.

Nhất cử nhất động của hắn, đều tản mát ra một luồng ý chí Thần Quỷ, tiêu diệt hết thủy sức mạnh trong hư không.

Trong khoảnh khắc đó.

Vũ Thiên Ngô giống như Chiến Thần phụ thể, hư không bốn phía lâm vào trong hào quang mỹ lệ bá đạo, xông thẳng tới tận trời xanh.

- Thiên Hạ Vô Song!

Trên người Vũ Thiên Ngô hiện lên một luồng ý chí tinh thần bề ngỗ, lừng không xuất thủ.

Chỉ thấy một đạo chưởng quang mỹ lệ giống như cực quang thần bí quét ngang bốn phương, từ trong chưởng thể của Vũ Thiên Ngô phát ra.

Ầm ầm ầm...

Đạo chưởng quang này nghiền nát hết tất cả, lập tức đánh tới trước mặt Triệu Phong, trực tiếp đánh lên người hắn.

Ầm ầm ầm...

Một đám phong bạo hình tròn xuất hiện giữa sa mạc, khuếch tán ra khắp bốn phía.

Phành...

Một đạo hào quang màu đỏ rực rỡ kinh thiên động địa, đột nhiên từ vị trí đó bắn ra.

Vù vù...

Phong bạo sa mạc, trực tiếp bị một luồng khí lực Kinh Lôi Viêm Dương chấn tan.

Vô số tấm kim loại nhỏ từ bên dưới mọc lên, cuối cùng hình thành một khu vực quyết chiến hình tròn.

- Ứng lão!

Cửu hoàng tử liếc nhìn Tứ hoàng tử, sau đó hô lên.

- Điện hạ, chúng ta không có phần thắng.

Ứng lão cúi đầu thở dài.

Lúc lão giả hư ảo tuyên bố tiến vào vòng cuối cùng.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử, lập tức từ kích động biến thành yên lặng.

Mặc dù Cửu hoàng tử đã thắng hiểm Thập Tam hoàng tử.

Nhưng Long vận khí trong Thái Tử ngục ấn của Cửu hoàng tử, lại ít Long vận khí hơn cả Thập Tam hoàng tử, càng không nói đến Tứ hoàng tử.

- Chúng ta đã tận sức rồi.

Thạch Vũ Lôi khó tránh khỏi lộ vẻ không cam lòng.

Ở vòng cuối cùng này, đoàn đội của Cửu hoàng tử mặc dù số trận thắng xếp vị trí thứ hai, nhưng số trận thua, lại là thấp nhất trong bốn vị hoàng tử.

Nói cách khác, biểu hiện của đoàn đội Cửu hoàng tử, đã cực kỳ tốt rồi.

Nhưng chênh lệch do “chiêu mộ nhân thủ”, đã tạo nên kết quả chênh lệch rất lớn.

Cho dù về sau đoàn đội của Cửu hoàng tử biểu hiện rất tốt, nhưng cũng không thể hoàn toàn bù đắp được chênh lệch của hai đoàn đội.

- Bắt đầu Thái Ấn chi tranh, hai phe hoàng tử, tiến hành trận quyết chiến cuối cùng.

Lão giả hư ảo trình trọng tuyên bố.

- Thành viên của hai phe hoàng tử, có thể trợ giúp cho hoàng tử của mình, nhưng không thể ra tay tạo thành bất kỳ thương tổn nào đối với hoàng tử đối địch.

Quy củ của trận chiến cuối cùng, chỉ có một.

Đó là thành viên sau lưng Cửu hoàng tử, chỉ có thể trị liệu, phòng hộ, gia trì sức mạnh cho Cửu hoàng tử.

Nhưng lại không thể ra tay tạo thành bất kỳ thương tổn nào đối với Tứ hoàng tử, hoặc là ảnh hưởng tới trạng thái chiến đấu của Tứ hoàng tử.

- Đến đây nào Cửu hoàng đệ, người có thể đi đến bước này, cũng là điều mà vi huynh chưa bao giờ nghĩ tới.

Tứ hoàng tử bước ra, thần sắc uy nghiêm trấn định, một luồng khí thể Vô giả vô hình, đột nhiên tản ra.

Với hấn mà nói, Thái Tử vị đã tới tay rồi.

Mà hấn, trước kia vốn luôn xem nhẹ Cửu hoàng đệ, thì bây giờ đã có một tia tán thành.

- Mục tiêu của ta, cũng chính là chiến thắng Tứ hoàng huynh.

Cửu hoàng tử hít sâu một hơi, trực tiếp bước ra.

Hai vị hoàng tử, một tay cầm Thái Tử ngục ấn, đi đến trung tâm đài quyết chiến hình tròn.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thái Tử ngục ấn trong tay hai vị hoàng tử, đồng thời run lên.

Long vận khí khổng lồ, nương theo hào quang ngũ sắc mà trực tiếp bay lên.

Bên trên toàn bộ đài quyết chiến hình tròn, mơ hồ có thể nhìn thấy một đầu cự long hoàng kim khổng lồ, đang uốn lượn gào thét, chấn động lòng người.

Rầm rầm rầm...

Hai luồng Long vận khí bay lên trời, trực tiếp rót vào trong người hai vị hoàng tử.

Chỉ thấy, quanh người hai vị hoàng tử, vô số Long Văn kim sắc, bắt đầu lan tràn.

Hào quang Long Văn, lấp lánh rực rỡ, chiếu rọi cả một phương thiên địa.

- Hào quang Long Văn bảy trượng.

Ánh mắt Gia Cát Vân lóe lên.

Lực lượng Long Văn gia trì quanh người Tứ hoàng tử, bộc phát hào quang Long Văn cao tới bảy trượng, nói chính xác hơn là bảy trượng bốn thước.

Phải biết rằng, trong lịch sử thí luyện Thái Tử của Đại Càn Vương triều, hào quang Long Văn của người bộc phát mạnh nhất, cũng chỉ là tám trượng ba thước.

- Đáng tiếc, Cửu hoàng tử nhất định phải thua, hào quang Long Văn chỉ có sáu trượng hai thước.

Bên cạnh Gia Cát Vân, một vị lão giả lên tiếng.

So với hào quang Long Văn của Tứ hoàng tử, hào quang Long Văn bên phía Cửu hoàng tử lại có chút ảm đạm.

- Chênh lệch đến một trượng.

Ứng lão nhìn về hai vị hoàng tử, khẽ nói.

- Chuẩn bị xuất thủ.

Ứng lão lập tức quát lớn.

Thành viên đoàn đội của hoàng tử, có thể ở sau lưng trợ giúp hoàng tử.

Mặc dù trận chiến này, thắng bại không thể hoài nghi, nhưng Cửu hoàng tử lại không nhận thua, cho nên bọn hắn cũng không thể từ bỏ.

- Triệu Phong, Yêu thú phi hành của ngươi đâu rồi?

Lúc này, Chu Tổ Nhi đột nhiên hỏi.

Lúc nàng và Triệu Phong cùng tổ đội, nàng đã biết Triệu Phong cướp được rất nhiều Hộ Long Ngọc, đều giao tất cả cho Yêu thú phi hành.

Cũng không biết những Hộ Long Ngọc ấy rốt cuộc góp nhặt được bao nhiêu Long vận khí, nhưng như vậy cũng có thể giảm bớt chênh lệch giữa hai bên, phần thắng của bọn họ cũng tăng lên một chút.

- Không vội.

Triệu Phong nhẹ nhàng đáp.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc Long vận khí chuyển hóa thành lực lượng Long Văn, chiến lực của hai vị hoàng tử cũng tăng lên, trực tiếp siêu việt tất cả mọi người ở đây.

Mà, Tứ hoàng tử ở trong lăng mộ Hoàng tộc, thậm chí đã đột phá đến Thánh Chủ.

Dưới lực lượng Long Văn gia trì, chiến lực thậm chí đột phá Huyền Quang Cảnh tiểu thành, đạt đến Huyền Quang Cảnh đại thành.

Long Uy mệnh mỏng cuộn cuộn khôn cùng, trực tiếp không chế một phương hư không.

Ở trước mặt hắn, chiến lực của Cửu hoàng tử, thấp hơn một đại cảnh giới, cho dù chống lại uy áp của Tứ hoàng tử, cũng cảm thấy hết sức khó khăn.

997. Chương 994: Long Vận Tranh Phong

Chỉ chống lại uy áp Long Văn của Tứ hoàng tử, mà Cửu hoàng tử cũng đã cảm thấy cổ hết sức rồi.

Bỗng nhiên, vô số sức mạnh ý chí từ phía sau tràn tới, trợ giúp Cửu hoàng tử giảm bớt luồng áp lực này.

- Hồn Cảm linh thuật!

Ứng lão đánh ra một đạo pháp quyết phức tạp tối nghĩa, tầng tầng linh hồn mờ mịt chấn động, trùng kích đến linh hồn của Cửu hoàng tử.

Ngay lập tức, Cửu hoàng tử liền cảm thấy lực lượng linh hồn của mình đã tăng lên, cảm giác đối với ngoại vật cũng rõ ràng tinh tế hơn.

- Bồ Đề Chung!

Chu Tổ Nhi vung tay lên, một khối hạt giống lục sắc, liền chậm rãi bay tới bên cạnh Cửu hoàng tử.

- Thuật này có thể trị liệu kéo dài, đồng thời còn có tác dụng đối với tổn thương ở phương diện linh hồn.

Chu Tổ Nhi liền nói cho Cửu hoàng tử biết về tác dụng của nó.

- Hoàng Long Thủ Hộ!

Thạch Vũ Lô cũng kích phát ra huyết mạch, thúc dục bí thuật.

Ngay lập tức, xung quanh Cửu hoàng tử, một tầng sương mù liền chậm rãi hiển hiện, hoa văn trên đó không ngừng biến hóa.

Hiển nhiên, đây chính là bí thuật phòng ngự của Thạch gia.

Toàn bộ thành viên của Cửu hoàng tử, đều tận hết khả năng, trợ giúp Cửu hoàng tử.

- Đồng lực gia trì!

Triệu Phong cũng không keo kiệt, lập tức vận chuyển mắt trái, gieo xuống ấn ký linh hồn lên người Cửu hoàng tử.

Thông qua ấn ký này, Cửu hoàng tử có thể nhận được ý chí Đồng lực của Triệu Phong, thậm chí còn được một phần năng lực của Thần Linh Nhân gia trì.

Trong nháy mắt, Cửu hoàng tử liền cảm thấy trước mắt trở nên rõ ràng gấp mười lần, cảm giác đối với vật thể cũng chính xác đến cực hạn.

Thậm chí, Tứ hoàng tử trước mặt hắn, cũng có chút trong suốt, giống như hắn có thể trực tiếp nhìn thấy rõ ràng tình huống trong cơ thể Tứ hoàng tử, kể cả nơi phân bố Huyền Quang Thánh Lực.

Cửu hoàng tử cảm giác rằng, thực lực chính thể của hắn đã trực tiếp tăng lên một bậc.

Ầm...

Cửu hoàng tử ưỡn ngược, đưa mắt nhìn Tứ hoàng tử.

Uy thế vô hình đối kháng lẫn nhau, trong hư không phát ra một hồi va chạm kịch liệt.

- Tốt, thành viên của người rất ưu tú.

Trong mắt Tứ hoàng tử chợt hiện lên một tia tán thưởng.

Cửu hoàng tử dựa vào sự trợ giúp của thành viên trong đoàn đội, đã gần như sánh ngang hắn ở phương diện khí thế.

Trong tay Tứ hoàng tử xuất hiện một thanh trường kiếm Long Văn kim sắc, trên kiếm có hoa văn Long Văn, phát ra hào quang lấp lánh.

- Tiếp của ta một kiếm.

Tứ hoàng tử vung kiếm lên, đột nhiên chém xuống.

Thành viên ở sau lưng Cửu hoàng tử, lập tức cảm thấy một luồng uy áp Thánh Chủ vô cùng ập tới, khí thế che trời lấp đất.

Uy lực của một kiếm này, còn kèm theo áo nghĩa Kiếm Đạo vô cùng cao thâm.

Chu Tổ Nhi và Tô Thanh Linh thậm chí còn trực tiếp lui về sau mấy bước, đứng sau lưng các thành viên khác.

- Thật là khủng khiếp, đây là lực lượng Long Vãn mà Hoàng tộc khổng chế.

Kinh Khải sợ hãi thán phục một tiếng.

Luồng Long Uy vô hình này, tập trung toàn bộ vào Cửu hoàng tử.

Mà hiện nay Tứ hoàng tử lại chiến đấu một mình, thành viên thủ hạ của hắn đều không cần ra tay trợ giúp.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Cửu hoàng tử cũng lập tức rút ra một thanh Lôi kiếm cổ xưa, Lôi quang rực rỡ, lập tức chém ra.

Xung quanh, toàn bộ Long vãn khí đều tập trung trên hai thanh kiếm.

Phành phành phành...

Cửu hoàng tử cấp tốc lui ra sau mấy chục bước, khó khăn lắm mới ổn định được bước chân.

Trong khoảnh khắc vừa rồi, nếu không phải có bí thuật phòng ngự của Thạch Vũ Lôi và bí thuật trị liệu của Chu Tổ Nhi, cộng thêm năng lực phản ứng gia trì của Ứng lão và Triệu Phong, e rằng hắn đã trọng thương rồi.

Mà Tứ hoàng tử, sau va chạm khủng bố vừa rồi, không ngờ chỉ lui ra sau nửa bước, không hề chật vật chút nào.

- Thật mạnh, một người có thể đối chiến với toàn bộ đoàn đội chúng ta.

Thạch Vũ Lôi có chút sợ hãi thán phục, đó là dưới tình huống những thành viên bên phía đối phương còn không chính thức ra tay.

- Nội tình của Tứ hoàng tử, vốn dĩ vô cùng cường đại, lại thêm số lượng Long vãn khí vượt xa Cửu hoàng tử...

Ứng lão chậm rãi nói, chênh lệch giữa hai vị hoàng tử, quả thật rất lớn.

Hơn nữa, những thành viên bên phía Tứ hoàng tử, cho tới bây giờ vẫn chưa ra tay.

- Tiểu Thế Giới Phong Lôi.

Triệu Phong bỗng nhiên phóng thích Tiểu Thế Giới Phong Lôi của mình.

Thế nhưng, Tiểu Thế Giới của hắn, chỉ xuất hiện xung quanh Cửu hoàng tử.

Ầm ầm ầm...

Trong Tiểu Thế Giới Phong Lôi, vô số lực lượng Lôi Điện, lập tức dũng mãnh tràn vào trong thanh Lôi kiếm cổ xưa của Cửu hoàng tử.

Đồng thời, lực lượng của Tiểu Thế Giới còn tạo thành hộ thuẫn cho Cửu hoàng tử.

- Lôi lực thật cường đại.

Cửu hoàng tử thán phục một phen.

Trong tay hắn là Thánh Khí truyền thừa, có kèm theo Lôi thuộc tính, nhưng Cửu hoàng tử lại không tu luyện Lôi thuộc tính, cho nên rất khó có thể phát huy được uy năng của nó.

Nhưng bây giờ, dưới lực lượng Phong Lôi của Triệu Phong gia trì, lực lượng Lôi Điện bên trong Thánh Khí truyền thừa của hắn, đã bị kích phát ra đến cực hạn.

Thậm chí Cửu hoàng tử còn cảm thấy, Lôi lực bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, còn vượt xa lực lượng Lôi thuộc tính trong Thánh Khí truyền thừa của hắn.

Ầm ầm ầm...

Nhất thời, Long Văn vô hình quanh người Cửu hoàng tử, liên lập lòe vô số Lôi Điện.

- Không tồi, khí thế lại mạnh lên, chẳng qua cũng chỉ vậy mà thôi.

Thanh âm của Tứ hoàng tử vẫn bình thản như cũ, chiến lực của Cửu hoàng tử có tăng lên, cũng không thay đổi được gì.

Giao thủ với Cửu hoàng tử một lần, chính là sự tán thành đối với Cửu hoàng tử, nếu vẫn tiếp tục đánh, vậy thì quả thực là hành hạ, vũ nhục Cửu hoàng tử rồi.

Sau khi thanh âm của Tứ hoàng tử vang lên, rất nhiều thành viên sau lưng hắn, đều vận chuyển ý chí Đại Đế, Thánh Chủ, thi triển bí pháp gia trì lên người Tứ hoàng tử.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Hư không xung quanh Tứ hoàng tử, lập tức tràn ngập uy năng vô cùng, ngay cả không gian cũng không chịu nổi, o ngừng phát ra tiếng nổ ầm ầm.

- Đến đây đi!

Thanh âm của Tứ hoàng tử vang vọng trong hư không, xông lên tận trời cao.

Ầm...

Cửu hoàng tử đánh ra một kích, một đạo Lôi quang kèm theo vô số hào quang Long Văn, cũng lập tức bạo phát ra.

Tứ hoàng tử đem Long Văn trường kiếm kim sắc chắn ngang trước ngực.

Ầm...

Một đạo công kích của Cửu hoàng tử, liền bị hắn dễ dàng cản lại.

Lôi lực vô tận như vậy, không ngờ ngay cả phòng ngự của Tứ hoàng tử cũng không phá nổi.

Dưới sự phụ trợ của các thành viên bên phía đoàn đội của Tứ hoàng tử, uy năng công kích của Cửu hoàng tử cho dù có tăng thêm một cấp bậc, thì cũng không thể thương tổn đến Tứ hoàng tử được.

- Kết thúc đi!

Tứ hoàng tử huy động trường kiếm, trực tiếp chém nát công kích của Cửu hoàng tử.

Keng...

Tứ hoàng tử nâng cao Long Văn trường kiếm kim sắc, toàn bộ Long vận khí trong hư không, giống như bị một kiếm này dẫn dắt, vô tận uy năng đều dừng mãnh tràn vào bên trong.

Thanh trường kiếm kim sắc này, giống như một vầng Thái Dương kim sắc, tỏa ra kim quang lấp lánh, bên trên mơ hồ xuất hiện hình ảnh một đầu Cự Long hoàng kim, miệng phun ra kim viêm.

Phốc...

Tứ hoàng tử còn chưa vung kiếm xuống thì Cửu hoàng tử và tất cả mọi người, đã phải thừa nhận áp lực nặng nề giống như núi cao đè xuống.

Bỗng nhiên...

Trên bầu trời chợt truyền đến một tiếng ưng khiếu.

Ứng bình thường, tuyệt đối không có khả năng đến gần chiến trường của hai đại hoàng tử.

Lúc mọi người ngẩng đầu lên, chỉ thấy một đoàn hào quang lấp lánh đang chậm rãi hạ xuống.

- Đó là Hộ Long Ngọc.

Bên phía Tứ hoàng tử, lập tức truyền đến một tiếng hét kinh hãi.

Đinh...

Một khối Hộ Long Ngọc, chuẩn xác rơi lên người Cửu hoàng tử, sau đó rơi xuống.

Thế nhưng, Long vận khí bên trong Hộ Long Ngọc, lại bị Cửu hoàng tử thu lấy.

Hào quang Long Văn sau lưng hắn, lại đột nhiên tăng lên một thước.

- Hộ Long Ngọc từ đâu tới?

Thạch Vũ Lôi cũng cảm thấy rất hiếu kỳ, hơn nữa khối Hộ Long Ngọc này lại trùng hợp rơi lên người Cửu hoàng tử, chẳng lẽ ông trời đang giúp bọn hắn?

Kéc...

Lại vài tiếng ưng khiêu truyền đến.

Đinh...

Chỉ thấy, lại có ba đạo ánh sáng lấp lánh, một lần nữa rơi lên người Cửu hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Cửu hoàng tử lập tức thu lấy Long vận khí trong Hộ Long Ngọc, hào quang Long Văn sau lưng lại tăng thêm hai thước.

- Đây là thủ đoạn của Triệu Phong, lợi dụng năng lực Tuần Thú Sư để cho Yêu thú mang Hộ Long Ngọc ra ngoài hấp thu Long vận khí.

Sau lưng Tứ hoàng tử, Gia Cát Vân lập tức giải đáp nghi hoặc ọi người.

- Thế nhưng, Long vận khí trong những Hộ Long Ngọc này đều có hạn, cũng không thay đổi được đại thế.

Gia Cát Vân lại lần nữa khẳng định.

Tứ hoàng tử sẽ thắng lợi, chắc chắn không thể thay đổi.

- Đúng, bốn khối Hộ Long Ngọc mà thôi, tối đa cũng chỉ thêm được một chút Long vận khí.

Vài thành viên khác lại nói.

Hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử cũng chỉ tăng lên ba thước, đạt tới sáu trượng năm thước, so với hào quang Long Văn của Tứ hoàng tử, vẫn chênh lệch như trời với đất.

Nhưng hắn vừa dứt lời.

Phương xa lại lần nữa truyền đến vài tiếng ưng khiêu.

Đinh đinh đinh...

Trên bầu trời, lại có năm khối Hộ Long Ngọc rơi xuống, rơi lên người Cửu hoàng tử.

Mặc dù Long vận khí trong mỗi khối Hộ Long Ngọc đều không nhiều lắm, nhưng lúc này tổng cộng đã có chín khối Hộ Long Ngọc rồi.

Đạo lý góp gió thành bão, bất kỳ ai cũng hiểu.

Lúc này, hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử đã sắp tới gần bảy trượng rồi.

- Làm sao có thể? Sao có thể có nhiều Hộ Long Ngọc như vậy?

Sau lưng Tứ hoàng tử, một tên thành viên lập tức kinh thán.

Nhiều Hộ Long Ngọc như vậy, nhất định là cướp đoạt từ những hoàng tử khác.

Thế nhưng, sau khi hoàng tử thông qua “Thái Tử ngục án” cầu cứu rồi đi, những Hộ Long Ngọc liên quan cũng sẽ kích hoạt trận pháp, bị truyền tống ra ngoài, làm sao Hộ Long Ngọc có thể ở lại trong lăng mộ Hoàng tộc được?

- Long vận khí của Cửu hoàng tử đã sắp tiếp cận Tứ hoàng tử rồi.

Một tên thành viên trầm giọng nói.

Phía bên kia.

Cửu hoàng tử và những thành viên khác, cũng kinh ngạc không thôi, đồng thời cực kỳ hưng phấn kích động, không biết chuyện này là vì sao.

Tại sao có thể có nhiều Hộ Long Ngọc như vậy rơi lên người Cửu hoàng tử?

Nhưng ngay sau đó, những Long Dực Ưng kia bay đến bên cạnh Triệu Phong, liền biến mất không thấy đâu nữa.

- Triệu huynh đệ!

Tâm thần Cửu hoàng tử khẽ chấn động, không ngờ Triệu Phong lại còn chuẩn bị cho hắn chiêu này.

Hiện nay, Long vận khí của hắn đã tiếp cận Tứ hoàng tử, cũng không phải là không có sức đánh một trận.

Khí huyết toàn thân Cửu hoàng tử đều chấn động.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản, vốn dĩ là mười đầu Long Dực Ưng, nhưng một đầu trong đó, lúc thu thập Long vận khí đã gặp nạn rồi.

Tứ hoàng tử nhìn thấy tất cả mọi thứ, nhưng lại không nói gì.

Cho dù Long vận khí của Cửu hoàng tử tăng lên nhờ chín khối Hộ Long Ngọc này, thì hắn vẫn không hề sợ hãi.

Sau lưng Tứ hoàng tử, một người đột nhiên kinh hô:

- Vẫn còn Hộ Long Ngọc.

Ngay lập tức, ánh mắt của mọi người, đều nhìn về phương xa.

Thần sắc của Tứ hoàng tử lập tức khẽ biến đổi.

Lần này không phải là Long Dực Ưng, mà là mấy đầu Yêu thú phi hành khác.

Đỉnh đỉnh đỉnh...

Ba khối Hộ Long Ngọc, rơi lên người Cửu hoàng tử, hào quang Long Văn sau lưng hắn, lại lần nữa tăng vọt thêm vài thước.

Không ngờ hào quang Long Văn đã sánh ngang của Tứ hoàng tử, đều đạt đến bảy trượng bốn thước.

Ba đầu Yêu thú phi hành này, chính là do lúc đầu Triệu Phong phái ra, bởi vậy số lượng Long vận khí thu được, cũng nhiều hơn một chút.

- Chấm dứt đi!

Thanh âm trầm thấp của Tứ hoàng tử vang lên, bỗng nhiên chém xuống một khí.

Long vận khí của Cửu hoàng tử và hắn đã bằng nhau.

Nhưng hắn vẫn nắm giữ ưu thế thực lực tuyệt đối.

Chỉ thấy một đạo kiếm quang rực rỡ, giống như một đầu Viên Cổ Kim Long, ầm ầm lao xuống, phóng tới trước mặt Cửu hoàng tử.

Grào... grào...

Lúc một kiếm này chém xuống, từ xa lại có hai đầu Yêu thú phi hành, thả Hộ Long Ngọc lên người Cửu hoàng tử.

Vốn dĩ phải là ba đầu Yêu thú phi hành, nhưng một đầu trong đó, trong lúc thu thập Long vận khí, đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Ầm... Ầm...

Vô cùng vô tận Long vận khí khuếch tán ra.

Cửu hoàng tử quét ngang một kiếm, uy năng tuyệt thế, phá vỡ một kích tự lực của Tứ hoàng tử.

- Tốt, như vậy mới thú vị.

Chiến ý của Tứ hoàng tử cũng lập tức bùng lên.

Hiện nay, Long vận khí của Cửu hoàng tử, còn nhiều hơn hẳn không ít.

Nhưng thực lực của Tứ hoàng tử cực kỳ thâm sâu, lại thêm sau lưng có rất nhiều thành viên trợ lực.

Chiến lực của hắn, vẫn nhỉnh hơn Cửu hoàng tử một tia.

Kéc...

Tứ hoàng tử vừa mới dứt lời, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng ưng khiếu, trái tim của hắn lập tức run lên.

998. Chương 995: Thái Ấn

Không riêng gì trái tim Tứ hoàng tử khẽ run, mà những thành viên sau lưng hắn, cũng kinh hãi không thôi.

Vụt...

Chỉ thấy một đầu điều hâu màu đen bình thường, tản mát khí tức Thái Cổ trầm trọng, thả xuống một khối Hộ Long Ngọc.

Hào quang lấp lánh tỏa ra từ trên đó, giống như một khối bạch tinh.

Đầu điều hâu này, chính là Yêu Linh mà Triệu Phong nô dịch được trong Mộng cảnh Thái Cổ, bởi vì nó sinh ra trong không gian Thái Cổ, cho nên có ưu thế độc nhất vô nhị, có thể xâm nhập các nơi hiểm địa, thu thập Long vận khí.

Cho nên, khối Long vận khí này, chính là ẩn chứa nhiều Long vận khí nhất.

Đình...

Hào quang Long Văn sau lưng Cửu hoàng tử, lại lần nữa tăng trưởng, đột nhiên phát ra một tiếng long khiếu rung trời.

Sau lưng hắn, Lôi quang Cự Long kim sắc chậm rãi dâng lên, uy thế càng lớn.

Đoàn đội của Cửu hoàng tử phần chấn trước nay chưa từng có.

Loại trải nghiệm được quật khởi sau khi bị chèn ép, khiến bọn họ có cảm giác huyết dịch sôi trào, xúc động giống như muốn toàn lực đánh một trận.

- Tám triệu...

Sau lưng Tứ hoàng tử, một tên thành viên kinh hãi thốt lên.

- Điều này làm sao có thể...

Trong thanh âm trầm thấp của Gia Cát Vân, chợt mang theo một tia nghi vấn.

Đây đã là khối Hộ Long Ngọc thứ mười lăm rồi.

Đó là vì bọn hắn không nhìn thấy lúc ở vòng “công thành chiếm đất”, Triệu Phong đã cướp đoạt được hơn mười khối Hộ Long Ngọc từ trong tay thành viên của ba vị hoàng tử.

Rất có thể là vì Thần Cơ Tử am hiểu trận pháp đã khiến cho trận pháp trong Hộ Long Ngọc mất đi hiệu lực, bởi vậy những Hộ Long Ngọc này mới có thể ở lại nơi này.

Tuy vậy, số lượng Hộ Long Ngọc vẫn không thể nhiều như thế được.

Hơn nữa, Hộ Long Ngọc mà đầu điều hâu màu đen kia ném xuống, ẩn chứa rất nhiều Long vận khí, cho dù Triệu Phong có đoạt được Hộ Long Ngọc, sau đó để cho Yêu thú mang Hộ Long Ngọc đi thu thập Long vận khí, cũng không có khả năng thu thập được nhiều như vậy.

Điểm đáng ngờ, thật sự rất nhiều.

- Hào quang Long Văn tám trượng, còn cao hơn của Tứ hoàng tử sáu thước.

Vạn Lôi Thánh Chủ khê lăm lăm.

Nhưng cho dù Long vận khí của Cửu hoàng tử nhiều hơn Tứ hoàng tử sáu thước.

Thì Cửu hoàng tử cũng không có bao nhiêu ưu thế.

Đầu tiên, thực lực của bản thân hai vị hoàng tử, vốn dĩ đã chênh lệch rất lớn, mà chênh lệch của thành viên hai bên, lại càng lớn hơn.

- Lập tức kết thúc đi!

Thanh âm của Gia Cát Vân lập tức vang lên trong đầu Tứ hoàng tử và các thành viên trong đoàn đội.

Những biến cố này, bắt đầu từ khi “công thành chiếm đất” đến “mê cung di động”, cuối cùng là đến “Thái Ấn chi tranh”.

Tất cả những biến cố này, đều là vì một người Triệu Phong, hơn nữa những biến cố này, đều vô cùng to lớn, đủ để thay đổi thế cục.

Gia Cát Vân nhìn về phía gương mặt vạn năm không đổi sắc của Triệu Phong, trong lòng liền có chút bất an, không nắm chắc.

- Thái Ấn là của ta!

Tứ hoàng tử nâng Long Văn kim kiếm lên, hiệu triệu toàn bộ Long vận khí.

Đồng thời, xung quanh hắn còn có rất nhiều thiên địa dị tượng, những thành viên sau lưng hắn, đều gia trì cho hắn đủ loại thủ đoạn phòng hộ và phụ trợ.

Phốc...

Tứ hoàng tử bỗng nhiên xông lên, Long vận khí vô hình từ khắp bốn phương thiên địa, theo đó mà vạn vọt tập trung.

Vụt...

Cửu hoàng tử cũng trực tiếp nhảy lên cao, lúc này, Long vận khí của hắn đã nhiều hơn Tứ hoàng tử, cho nên hắn không hề e ngại chút nào.

Đình...

Song kiếm giao phong, Lôi Điện kim quang kinh thiên động địa.

Trên đỉnh đầu của hai người, mơ hồ có hai đầu Cự Long hoàng kim đang uốn lượn gào thét, tranh đấu lẫn nhau.

- Hoàng đệ, người quả thật khiến cho vi huynh kinh ngạc.

Sắc mặt Tứ hoàng tử vẫn bình thản.

Tập trung đối chiến với Cửu hoàng tử, mới khiến hắn nhận ra năng lực khống chế lực lượng Long Văn của Cửu hoàng tử đã đạt tới tình trạng cực kỳ tinh tế.

Hơn nữa, phương thức công kích của Cửu hoàng tử cũng thập phần cao thâm.

- Tại sao có thể như vậy?

Sau lưng Tứ hoàng tử, trong lòng rất nhiều cường giả đều sợ hãi thán phục.

Số lượng Long vận khí của Cửu hoàng tử chỉ nhiều hơn Tứ hoàng tử sáu thước, không ngờ lại có thể đánh một trận với Tứ hoàng tử mà không phân cao thấp.

Phải biết rằng, bản thân Tứ hoàng tử là cảnh giới Thánh Chủ, còn Cửu hoàng tử thì chỉ tiếp cận Chuẩn Thánh Chủ mà thôi.

- Tứ hoàng huynh, người vẫn là mục tiêu mà ta muốn vượt qua.

Ánh mắt Cửu hoàng tử lóe lên, trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

Triệu Phong cung cấp cho hắn phụ trợ đặc thù, khiến cho hắn có khả năng khống chế vô cùng tinh tế đối với tất cả sự vật.

Bởi vậy, hắn càng có thể khống chế lực lượng Long Văn càng thêm như ý, bù đắp chênh lệch giữa hắn và Tứ hoàng tử.

Hơn nữa, thông qua quan sát tất cả hành động của Tứ hoàng tử, hắn thậm chí còn có thể sớm biết trước chiêu thức của Tứ hoàng tử, tìm kiếm biện pháp hóa giải.

- Năng lực chiến đấu của Cửu hoàng tử, dường như lập tức tăng lên rồi.

Trong lòng Ưng lão khẽ giật mình.

Hắn cực kỳ hiểu rõ Cửu hoàng tử, tất nhiên cũng nhìn ra được chiêu thức bất phạm của Cửu hoàng tử, thậm chí còn có thể tạo thành khắc chế nhất định đối với Tứ hoàng tử.

- Triệu Phong, người thật giỏi!

Lúc này Thạch Vũ Lô mới tán thưởng Triệu Phong một phen.

Chiến cuộc hôm nay, phát sinh nghịch chuyển kinh thiên, Cửu hoàng tử ít nhất có năm thành hi vọng đoạt được Thái Tử vị.

Mà lúc này, trong Đại Càn Vương triều, lại càng nổi lên từng trận sóng to gió lớn.

Vô số thế lực cường giả, tất cả đều không thể tin được tất cả những gì mình thấy được trước mắt.

Chỉ huy thực lực của Cửu hoàng tử xếp hạng thứ sáu, không ngờ giao phong với Tứ hoàng tử mà vẫn không rơi vào thế yếu.

Mà phương pháp thu thập Long vận khí của Triệu Phong, cũng khiến cho rất nhiều cường giả nghi vấn.

Đầu tiên, muốn thu thập nhiều Hộ Long Ngọc như vậy, bản thân nó cũng là một đại nan đề rồi.

Tiếp đó, Yêu thú đi thu thập Long vận khí, thì Tuần Thú Sư sẽ không thể khống chế nó chuẩn xác, khả năng xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, lên cao tới tám thành.

Hơn nữa, làm cho trận pháp truyền tống trong Hộ Long Ngọc biến mất, cũng là một nan đề, Trận Pháp Sư dưới tình huống không làm hư tổn đến Hộ Long Ngọc, thì phải mất rất nhiều thời gian mới có thể phá được trận pháp trong đó.

Thế nhưng, Triệu Phong lại có thể giải quyết được vấn đề này một cách hoàn mỹ.

...

- Tứ hoàng tử.

Sau lưng Tứ hoàng tử, hai vị Thánh Chủ bỗng nhiên đứng ra.

Cho dù bọn hắc, cũng không cách nào chấp nhận nổi hiện thực bày ra trước mắt.

Bọn họ là đoàn đội cường đại nhất.

Tứ hoàng tử nhất định phải thắng lợi.

Ồ...ô...ô...n...g!

Vạn Lô Thánh Chủ và một vị Thánh Chủ khác, trực tiếp vận chuyển bí pháp, phóng thích ra một lượng lớn Huyền Quang Thánh Lực cao thâm.

Trong đó, Vạn Lô Thánh Chủ của Thiên Huyền Cung, lại càng phóng thích ra năng lượng dày đặc hơn, kèm theo đó là một tia tinh quang, đây là thứ mà chỉ có Thiên Huyền Cung mới có thể tu luyện.

Trận chiến giữa Tứ hoàng tử và Cửu hoàng tử, đã tiếp cận Huyền Quang Cảnh đại thành rồi.

Cường giả bình thường, ngoại trừ thi triển một vài bí thuật phụ trợ ra, cũng không trợ giúp được gì nhiều.

Nhưng Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh thì lại khác, bọn hắc có thể phóng thích ra một lượng lớn Huyền Quang Thánh Lực tinh luyện.

Ồ...ô...ô...n...g!

Tứ hoàng tử cảm thấy Thánh lực trong cơ thể cuộn cuộn không dứt, bành trướng sâu sắc, nhưng có chút thiếu hụt là quá lộn xộn.

Chẳng qua, như vậy cũng đủ rồi.

Phành...

Mỗi cái gơ tay nhắc chân của Tứ hoàng tử, đều phát ra năng lượng chấn động siêu cường, thậm chí phóng thích ra cả Huyền Quang Thánh Lực.

Phành...

Cửu hoàng tử ngăn được một kích mãnh liệt của Tứ hoàng tử, hai tay lập tức run lên, bí thuật phòng ngự của Thạch Vũ Lô cũng trực tiếp sụp đổ.

- Huyền Quang Thánh Lực...

Cửu hoàng tử khẽ lẩm bẩm.

Hiện nay hắc đang sử dụng chân nguyên, còn đối phương thì dùng Thánh lực, đây chính là chênh lệch lớn nhất giữa hắc và Tứ hoàng tử.

Bằng không, chỉ dựa vào hào quang Long Vãn của hắc nhiều hơn sáu thước, thì đã có thể đánh bại Tứ hoàng tử một cách dễ dàng rồi.

- Triệu Phong, đầu Yêu điều mà lúc mới đầu ngươi không chế đâu?

Chu Tổ Nhi ngạc nhiên hỏi.

Nàng nhớ rõ, lúc mới tiến vào lăng mộ Hoàng tộc, Triệu Phong đã có thể trực tiếp phi hành, hơn nữa còn thả ra một đầu Yêu điều Thái Cổ.

Sau khi vợ vét Hộ Long Ngọc, hắc lại bắt đầu cho Yêu thú đi thu thập Long vận khí.

- Cái gì? Còn có Yêu thú?

Thần sắc Ưng lão lập tức chấn động, trong mắt mang theo vẻ mừng rỡ.

Nếu như vẫn còn một khối Hộ Long Ngọc, vậy thì hoàn toàn có thể bù đắp chênh lệch giữa Cửu hoàng tử và Tứ hoàng tử rồi.

- Không tốt, Tứ hoàng tử, nhanh giải quyết!

Sắc mặt Vạn Lô Thánh Chủ đột nhiên biến đổi, liền trực tiếp truyền âm.

Đám người Chu Tổ Nhi và Ứng lão nói chuyện, không phải sử dụng linh thức để truyền âm, bởi vậy bọn hắn cũng nghe thấy.

Ngay lập tức, hắn và một vị Thánh Chủ khác, liền tăng cường độ Thánh lực thêm vài lần.

Thần sắc Tứ hoàng tử cũng trở nên nghiêm trọng.

Hắn tất nhiên cũng nghe thấy đám người Chu Tổ Nhi và Ứng lão nói chuyện.

- Thua đi!

Hư không xung quanh Tứ hoàng tử nổ mạnh, toàn bộ hào quang Long Văn, đều co rút vào trong kim kiếm Long Văn.

Vừa rồi, hắn đã đem toàn bộ Huyền Quang Thánh Lực rót vào trong Thánh Khí truyền thừa.

Đình đình đình...

Thanh trường kiếm Long Văn kim sắc này, dường như không chịu nổi lực lượng kinh thể hãi tục như vậy, lập tức phát ra tiếng run hễ.

- Kim Long Thánh Trảm!

Hai tay Tứ hoàng tử nâng kiếm, đột nhiên kéo lê trên mặt đất.

Ô...ô...ô...n...g!

Một đạo ánh sáng kim bạch tuyệt thế, mang theo kiếm thể khổng lồ, bỗng nhiên ập tới, những nơi nó đi qua, tất cả mọi thứ đều bị hủy diệt, hư không cũng vặn vẹo.

- Không tốt, Cửu hoàng tử...

Ứng lão lập tức hét lên.

Một kiếm này của Tứ hoàng tử, bộc phát ra uy năng vượt xa công kích của Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh đại thành bình thường.

- Tập hợp Huyền Quang Thánh Lực của ba vị Thánh Chủ.

Thanh âm Thạch Vũ Lô khẽ run.

Hơn nữa, Huyền Quang Thánh Lực mà hai vị Thánh Chủ sau lưng Tứ hoàng tử, phóng thích ra, đều là đã trải qua thủ đoạn ngưng luyện đặc thù.

- Đến rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên, chợt thấp giọng quát.

Chẳng qua, tất cả mọi người lúc này đều bị một trảm kinh thể của Tứ hoàng tử hấp dẫn.

Uy năng bộc phát của một trảm đó, đủ để bao trùm hết tất cả.

Chỉ có Cửu hoàng tử, mới cảm nhận được một luồng Long vận khí cường đại đang tiếp cận gần hắn.

- Nhိếp!

Lúc Hộ Long Ngọc còn chưa đến gần Tứ hoàng tử, hắn đã cưỡng ép vận chuyển bí thuật Hoàng tộc, thu lấy Long vận khí trong đó.

Ô...ô...ô...n...g!

Lúc đạo trảm kích Kim Long kinh thiên động địa chém trúng Cửu hoàng tử, một tiếng long khiếu rung trời cũng âm âm vang lên.

Chỉ thấy, hào quang Long Văn sau lưng Cửu hoàng tử, lại lần nữa tăng vọt.

Tám thước một thước... hai thước... ba thước...

Năm thước.

Ầm ầm ầm...

Lực lượng Long Văn quanh người Cửu hoàng tử, nương theo thanh Lôi kiếm cổ xưa, đột nhiên mạnh mẽ quét ngang ra ngoài.

Ầm ầm ầm...

Trảm kích tuyệt sát vừa đến gần hần, ngay lập tức bị nghiền nát thành mảnh vụn.

Lực lượng Long Uy vô cùng, từ trước mặt Cửu hoàng tử, đột nhiên khuếch tán ra.

Phốc...

Tứ hoàng tử vừa rồi dốc toàn lực thi triển một kích, cho rằng sẽ tất thắng, nhưng không ngờ lại lập tức bị đánh lui mấy trượng, không chống đỡ nổi mà ngã xuống đất.

Giờ khắc này, lực lượng của Cửu hoàng tử đã triệt để siêu việt hần.

Tứ hoàng tử cố gắng chống cự luồng uy áp ý chí này, nhưng lại chật vật vô cùng.

Ầm ầm ầm...

Cửu hoàng tử chém ra một kiếm, liền trực tiếp đánh nát Thái Tử ngụy ẩn sau lưng Tứ hoàng tử.

Ô...ô...ô...n...g!

Mà Thái Tử ngụy ẩn trong tay hần, lập tức bộc phát ra hào quang kim sắc vô cùng chói lọi.

Kim quang thu lại, phát ra vô số mật văn kim sắc, vô Long Văn vờn khắp xung quanh, một luồng năng lực thần thánh khổng lồ, lập tức thu vào trong Long Ẩn.

- Thái Ẩn kết thành!

Lão giả hư ảo lập tức lên tiếng.

Đồng thời, bậc thang trên bầu trời và đài quyết chiến hình tròn, cũng huyền hóa thành một trận pháp bạch quang khổng lồ.

Ô...ô...ô...n...g!

Một khắc sau, hai vị hoàng tử và thành viên của hần, đã trở lại Hoàng cung Đại Càn.

Thí luyện Thái Tử, chính thức chấm dứt.

Hoàng cung Đại Càn đều trở nên tĩnh mịch, sau đó bộc phát thanh âm nghị luận vang trời.

- Không ngờ Cửu hoàng tử lại chiến thắng.

- Đại nghịch chuyển cuối cùng, ta còn chưa kịp nhìn rõ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Ta chỉ thấy hào quang Long Văn của Cửu hoàng tử đột nhiên tăng vọt...

Bởi vì hình ảnh tương đối mơ hồ, lại thêm hào quang, dị tượng của một kích tuyệt thế mà Tứ hoàng tử đánh ra, nên gần như mọi người đều không thấy rõ Cửu hoàng tử đã chiến thắng như thế nào.

Trong đại điện, những hoàng tử đã bị truyền tống ra ngoài, vẫn đang ngẩn người tại chỗ.

- Cửu hoàng tử, không ngờ lại thắng Tứ hoàng huynh.

- Làm sao có thể, Cửu hoàng tử thắng rồi, đáng hận, tên Triệu Phong kia...

Toàn thân Thập Tam hoàng tử run rẩy, sắc mặt cực kỳ dữ tợn.

- Hay lắm Cửu hoàng tử, Triệu Phong.

Nam Phong vương trực tiếp đứng lên, vỗ tay hét lớn.

Toàn bộ Vương triều, cường giả thế lực trên bầu trời, có người phẫn nộ, có người bàn tán, cũng có rất nhiều cường giả và hoàng tử thì không cam lòng hoặc thở dài...

Nhưng không người nào chú ý, ở một nơi hẻo lánh khác, lại ẩn tàng một luồng sát cơ tà dị.

- Ha ha, không ngờ lại là Cửu hoàng tử...

999. Chương 996: Âm Sát Trong Hoàng Cung

Trên bầu trời, thành viên đoàn đội của Cửu hoàng tử và Tứ hoàng tử, đều xuất hiện trên thạch đài.

Khoảnh khắc Thái Tử chỉ ẩn xuất hiện, liền khuấy động Long vận khí một phương.

Sau đó, ánh sáng trên cái bàn đá phong cách cổ xưa, liền chậm rãi nhạt dần, màn ánh sáng gần đó cũng trực tiếp biến mất.

Vụt...

Bàn đá hóa thành một đạo lưu quang, trở lại trong chính điện của Hoàng cung.

- Thí luyện Thái Tử, chấm dứt, Cửu hoàng tử tạm thời được chỉ định làm đương kim Thái Tử.

Sâu trong đại điện, chợt vang lên âm thanh Không Minh.

- Không ngờ, người chiến thắng lại là đứa con thứ chín của ta – Tử Hàng.

Đương kim Thánh Hoàng lúc này vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Hắn cố ý giúp Thập Tam hoàng tử, kết quả lại bị Cửu hoàng tử đánh bại, mà đứa con thứ tư có thực lực mạnh nhất, cũng bị Cửu hoàng tử đánh bại.

Thậm chí, Thánh Hoàng cũng không quá quen thuộc với đứa con thứ chín của mình.

Mà trong mắt phượng của Thánh Hậu lại hiện lên một tia tức giận, nhìn về phía Cửu hoàng tử và Triệu Phong.

Thí luyện Thái Tử kết thúc.

Nhưng Hoàng cung Đại Càn, lại càng thêm náo nhiệt sôi trào.

Trong ngày hôm đó, Hoàng cung bắt đầu tổ chức lễ mừng Thái Tử.

Toàn bộ thế lực, Tông môn, đều có được danh ngạch nhất định tiến vào Hoàng cung.

Trong lễ mừng Thái Tử, Cửu hoàng tử cực kỳ bận rộn.

Đại biểu của vô số thế lực thuộc Đại Càn Vương triều, đều không ngừng vấn an Cửu hoàng tử, dâng lên một vài lễ mọn.

Ngày thường, những thành viên Hoàng tộc vốn đối xử lạnh nhạt với Cửu hoàng tử, cũng đều lộ ra vẻ mặt tươi cười.

- Tử Hàng a, ta đã sớm biết trước người nhất định sẽ nổi danh mà.

Một vị Trưởng lão trong Hoàng tộc, lập tức tiến đến, nói.

- Chúc mừng Cửu hoàng đệ, không đúng, bây giờ có lẽ nên gọi là Thái Tử rồi.

Thất hoàng tử tiến tới, kính lên một ly rượu.

Cho dù là những hoàng tử còn lại, cũng đều tỏ vẻ với Cửu hoàng tử một phen.

Nói không chừng, ngày sau Cửu hoàng tử sẽ leo lên ngôi vị Hoàng Đế, những hoàng tử khác muốn ở lại trong Hoàng tộc, cũng phải nhìn sắc mặt của hắn.

Bận rộn nhất trong lễ mừng lần này, ngoại trừ Cửu hoàng tử ra, tất nhiên còn có cả những thế lực ủng hộ hắn và những thành viên đã trợ giúp Cửu hoàng tử đạt được Thái Tử vị.

Lúc này, một vài đại biểu của Thạch gia đều cao hứng đến không khép miệng lại được, vội vàng ứng phó với rất nhiều thế lực.

Thạch gia quật khởi là chuyện không thể tránh khỏi rồi.

- Thạch huynh, biểu hiện của người ở trong thí luyện Thái Tử, quả thật khiến chúng ta bội phục vô cùng a. Thiên tài của các thế lực lớn, đều vô cùng nhiệt tình chào hỏi Thạch Vũ Lôi.

Phía bên kia, Tô Thanh Linh thuộc Lan Công Phủ cũng được đại biểu của rất nhiều Công Phủ tiến tới chúc mừng.

Càng có không ít người đề cập tới chuyện hôn nhân của Tô Thanh Linh.

Mặc dù Triệu Phong vừa mới tiến vào Đại Lục Vực, thanh danh cũng không nhỏ, nhưng những thế lực biết hắn thì chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng lúc này, vẫn có vô số cường giả thế lực chủ động tiến tới giao hảo.

Dù sao, bất luận kẻ nào cũng đều có thể nhìn ra được, sở dĩ Cửu hoàng tử có thể đoạt được Thái Tử vị, đều là vì có Triệu Phong trợ giúp.

Ngoại trừ thực lực của bản thân Triệu Phong, khiến mọi người giật mình, hắn còn xây dựng cả thế lực cho riêng mình.

- Triệu Phong, người quả thật không tệ.

Tân Vô Ngân mỉm cười đi tới.

- Vận khí tốt mà thôi.

Triệu Phong mỉm cười, tránh đi những người mình không quen biết, đi thẳng tới chỗ Tân Vô Ngân.

- Triệu huynh, người quá khiêm tốn rồi.

Tân Vô Ngân liên tục lắc đầu.

Ý tứ của hắn rất rõ ràng, đó là Bát hoàng tử không cần giúp đỡ Cửu hoàng tử, đồng thời nên ngăn cản Cơ gia và Triệu Phong lui tới với nhau.

Bát hoàng tử chỉ cần đợi thời cơ tốt, đoạt lại Thái Tử vị là xong.

- Việc này, ta tự có chủ trương.

Sắc mặt của Bát hoàng tử vẫn trấn định, lời nói vô cùng quyết đoán.

- Vâng.

Lão giả kia thoáng kinh ngạc, nhưng cũng không nói gì thêm.

Thân là mưu sĩ, hắn chỉ có thể cung cấp ý kiến, còn người chủ đạo chính thức, vẫn là hoàng tử.

Mà Lạc Tôn thì chỉ sững sờ trong giây lát, sau đó lập tức hiểu ý của Bát hoàng tử.

Hiện nay, hắn cũng không muốn đứng ở phía đối lập với Triệu Phong.

Nếu Triệu Phong đã có thể giúp Cửu hoàng tử đoạt được Thái Tử vị, vậy thì há có thể không giúp hắn ngồi yên vị trí Thái Tử, thậm chí trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng?

1002. Chương 999: Đồng Thuật Tư Tàng

Bốn tháng sau, Triệu Phong theo Tinh Ma Thánh Chủ tiến vào lãnh địa của Cơ gia tại Vũ Châu.

Cơ gia tọa lạc trong một mảnh núi rừng, xung quanh đều là sông nước, bên trên là sương mù màu tím mông lung.

Nếu không có bí pháp đặc thù hoặc người của Cơ gia dẫn đường, người bình thường thậm chí còn không thể tìm ra được sơn môn của Cơ gia.

- Quả nhiên là chốn thế ngoại đào nguyên.

Triệu Phong khẽ tán thưởng.

Vài nghị dặm xung quanh Cơ gia đều trôi nổi sương mù màu tím, không chỉ mông lung rực rỡ, mà còn có tác dụng thôi miên, khiến cho người thị giác của người nhìn sinh ra ảo giác nhất định.

Đồng thời, đệ tử của Cơ gia sinh sống trường kỳ trong hoàn cảnh như vậy, cho nên năng lực ngăn cản Huyền thuật của bản thân đều rất mạnh.

- Triệu tiểu hữu, lần này đến đây hẳn là để trao đổi huyết mạch đồng tử a?

Tinh Ma Thánh Chủ cười hỏi.

Mặc dù hắn dùng trần tâng huyết mạch đồng tử của Cơ gia để mời Triệu Phong đến đây. Nhưng nếu Triệu Phong đã đến thì Cơ gia tất nhiên cũng không có khả năng lộ ra nội tình cho Triệu Phong mà không có điều kiện.

Nói trắng ra, bản thân Triệu Phong cũng phải xuất ra một vài Đồng thuật trân quý, ví dụ như Đồng thuật thần bí của hắn.

- Văn bối là tới thỉnh giáo học tập.

Triệu Phong xấu hổ cười.

Hắn biết rõ Tinh Ma Thánh Chủ rất hứng thú với năng lực “phân giải” của hắn. Đồng thời, Triệu Phong cũng biết rằng năng lực mắt trái của hắn rất đặc biệt, bằng không thì cũng không thể phát sinh sự kiện ăn gian trong “mê cung di động”.

Về bí thuật phân giải này, Triệu Phong tất nhiên không muốn lộ ra ngoài, cho dù có nói ra, thì đoán chừng trong Đại Lục Vực này, cũng không có huyết mạch đồng tử nào có thể thi triển ra được.

Gọn sóng kim sắc bắt nguồn từ kim cầu thần bí, cuối cùng lại bị máy móc của Thiên Cơ thành phán định là “Thấu Giải chi Quang”.

Đối với “Thấu Giải Chi Quang”, Triệu Phong cũng là lần đầu tiên nghe nói, mà đối với những thứ hắn không biết, thì tốt nhất không nên để lộ ra.

- Triệu tiểu hữu quá khiêm tốn rồi, trong đám trẻ tuổi của Cơ gia, cũng không có người nào là đối thủ của người a.

Về mặt Tinh Ma Thánh Chủ thoáng biến đổi.

Thái độ không muốn bỏ vốn của Triệu Phong, khiến hắn có chút không vui.

Cho dù Đồng thuật của Triệu Phong cực kỳ trân quý, nhưng chẳng lẽ có thể vượt qua cả trân tàng của Cơ gia?

Cơ Lan và Cơ Vô Dã nghe thấy lời này, đều không khỏi cúi đầu.

Sắc mặt của Cơ Đăng Thiên và Cơ Bạch ở phía sau, lại càng u ám hơn.

Không riêng gì đám trẻ tuổi của Cơ gia, mà ngay cả đám người thế hệ trước của Cơ gia, cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Mặt khác, lần này ta tới đây, còn có một việc muốn nhờ tiền bối hỗ trợ.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, sau đó nói thẳng.

- Chuyện gì? Nói nghe xem?

Thần sắc của Tinh Ma Thánh Chủ vẫn không đổi.

Hắn cho rằng Triệu Phong đến Cơ gia, chính là vì học tập Đồng thuật, nhưng không ngờ Triệu Phong còn có chuyện khác.

- Ta muốn tìm một người ở Vũ Châu này.

Triệu Phong nói thẳng.

- A? Một người?

Tinh Ma Thánh Chủ và đám người của Cơ gia, đều lộ vẻ hiếu kỳ.

Với địa vị và thế lực của Cửu hoàng tử sau lưng Triệu Phong, lại thêm Ứng lão, thậm chí cả thế lực tình báo của bản thân Triệu Phong mà cũng không tìm ra được người này, e rằng người này không phải tầm thường.

- Người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu.

Triệu Phong lạnh nhạt nói.

Đám người Cơ gia đều lập tức giật mình.

Không ngờ người mà Triệu Phong muốn tìm, lại là người thừa kế Bát Đại Thần Mâu.

Chuyện liên quan tới Luân Hồi Chi Mâu, bọn họ cũng đã từng nghe nói, vài ngàn năm trước, người này đã từng hiện thân, sau đó lập tức biến mất vô ảnh vô tung.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ cũng khẽ biến đổi, hồi lâu sau mới mở miệng, nói:

- Việc này, lão hủ có thể giúp người.

- Vậy xin đa tạ.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Rất nhanh, mọi người đã tới Cơ gia, Tinh Ma Thánh Chủ trực tiếp dẫn Triệu Phong từ hậu sơn tiến vào nội tộc.

- Triệu tiểu hữu, nếu người đã muốn tìm người, không bằng trước tiên cứ ở lại Cơ gia đã.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

- Như vậy thì làm phiền rồi.

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng.

Tìm người cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai là có kết quả.

Hơn nữa, muốn học hỏi huyết mạch Đồng thuật của Cơ gia, hẳn rất nhiên không thể biểu hiện năng lực quá siêu việt người khác, bởi vậy, tốc độ đương nhiên phải chậm một chút, mất nhiều thời gian hơn, nên Triệu Phong mới đồng ý.

- Cơ Lan, người hãy bố trí chỗ ở cho Triệu tiểu hữu và những bằng hữu khác đi.

Tinh Ma Thánh Chủ phân phó, sau đó lập tức biến mất tron màn sương mù màu tím.

- Làm phiền rồi.

Triệu Phong khách khí nói.

Sau đó, Cơ Lan lại dẫn Triệu Phong và đám người Bích Thanh Nguyệt đi vào một lâm viên cảnh sắc tú lệ.

- Các vị trước hết hãy ở lại nơi này đi.

Cơ Lan nói xong liền trực tiếp rời khỏi.

- Chủ nhân, Thanh Nguyệt cho rằng, Tinh Ma Thánh Chủ hẳn có biết một ít sự tình về Luân Hồi Chi Mâu.

Sau khi Cơ Lan rời đi, Bích Thanh Nguyệt liền trực tiếp mở miệng.

- Ta cũng nhìn ra việc này.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Chẳng qua, Tinh Ma Thánh Chủ không muốn nói, cho nên hẳn cũng không có biện pháp khác.

Trước khi rời đi, Triệu Phong sẽ hỏi thăm một lần nữa, tranh thủ moi được một ít thông tin từ trong miệng Tinh Ma Thánh Chủ.

- Các người cũng tạm thời ở lại đây đi, có thời gian có thể dạo chơi xung quanh một chút, thuận tiện làm quen với một số cao tăng của Cơ gia.

Triệu Phong phân phó xong, liền đi vào một gian phòng.

Sáng ngày hôm sau, Cơ Lan chủ động đến thăm.

- Triệu Phong, Tinh Ma Thánh Chủ ời người!

Sau đó, Cơ Lan lại dẫn Triệu Phong đến một mật điện trong rừng.

- Vào cả đi!

Trong mật điện, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ vang lên.

Tâm thần Cơ Lan lập tức rung động, Tinh Ma Thánh Chủ nói là “vào cả đi”, có nghĩa là nàng cũng có thể đi vào.

Nơi này là nơi ở riêng của Tinh Ma Thánh Chủ, có một số thứ tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, thậm chí còn quý giá hơn cả điện tàng trân quý trong gia tộc.

Thậm chí còn có thể nhìn thấy những Đồng thuật cao thâm vẫn chưa hoàn thiện của Tinh Ma Thánh Chủ.

Ánh sáng trong điện các mờ mờ, bố trí rất đơn giản.

- Nơi này là tư tàng của lão phu, ở giá sách bên trái, Triệu tiểu hữu có thể tùy ý đọc, còn bên phải... thì phải dừng lại rồi.

Tinh Ma Thánh Chủ có chút kiêu ngạo mà nói.

Ở đây mặc dù chỉ có hai giá sách, nhưng nội dung bên trong, đều vô cùng hiếm gặp ở bên ngoài.

Triệu Phong nhìn thoáng qua giá sách bên phải, chỉ thấy có một màn ánh sáng bao quanh, trên màn ánh sáng lưu chuyển những phù văn đặc biệt.

Triệu Phong cũng không nói gì, bắt đầu xem qua những thứ trên giá sách bên trái.

- Người cũng có thể xem.

Tinh Ma Thánh Chủ nói với Cơ Lan.

Tinh Ma Thánh Chủ đã cho phép, Cơ Lan lập tức cùng Triệu Phong xem qua những thư tịch trên giá sách.

Thế nhưng, mỗi một thư tịch ở đây đều ẩn chứa tri thức vô cùng mênh mông, e rằng muốn ghi nhớ được cũng phải mất một khoảng thời gian.

Triệu Phong tùy ý lấy ra một bản, hần phát hiện phân tích nguyên lý phát động Đồng thuật trên thư tịch cực kỳ tinh tế tỉ mỉ, nếu như lúc Triệu Phong vừa mới tiếp xúc Đồng thuật, có thể được xem thư tịch này, như vậy thì tạo nghệ của hần tại phương diện Đồng thuật chắc chắn sẽ vượt xa hiện nay.

- Xem ra tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, quả thật đều là bí điển Đồng thuật trân quý.

Trong lòng Triệu Phong thoáng kinh ngạc.

Mặc dù nội dung thư tịch đều kém điển tịch của Tà Dương Cổ Thần trong bí phủ Cổ Thần.

Nhưng những thư tịch này, đều ghi chép lại những nội dung liên quan đến huyết mạch đồng tử, có tác dụng rất lớn đối với Triệu Phong.

Nội dung trong mỗi một thư tịch ở đây, Đại Đế bình thường muốn ghi nhớ một bản cũng phải mất một canh giờ.

Mặc dù Triệu Phong có thể trực tiếp phục chế nội dung vào mắt trái, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ và Cơ Lan đều ở đây, cho nên hần vẫn chậm rãi xem, không thể biểu hiện quá mức khác thường được.

- Không biết có tiến triển gì đối với tin tức người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu không?

Triệu Phong vừa xem thư tịch vừa hỏi.

- Thật ra, vài ngàn năm trước, Luân Hồi Chi Mâu đã tới Cơ gia ta.

Tinh Ma Thánh Chủ vừa nói ra lời này, liền khiến Cơ gia kinh ngạc không thôi.

Thân là đệ tử của Cơ gia, ngay cả nàng cũng không biết chuyện này.

Triệu Phong thoáng sửng sốt, hần không ngờ rằng lần này chỉ dò hỏi một chút mà Tinh Ma Thánh Chủ đã trả lời.

Xem ra lúc mới tới, có quá nhiều ngoại nhân ở đó, cho nên Tinh Ma Thánh Chủ mới không tiết lộ ra.

- Lúc ấy, hần cũng đến mượn đọc điển tàng huyết mạch Đồng thuật của Cơ gia ta, thậm chí còn để lại một số lý luận và Đồng thuật của hần.

Tinh Ma Thánh Chủ lại tiết lộ thêm một ít thông tin.

- Lý luận và Đồng thuật về Luân Hồi Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong khẽ giật mình.

Lý luận và Đồng thuật về Luân Hồi Chi Mâu, cũng tương đương với Minh Đồng Bí Điển mà Triệu Phong có được từ chỗ của Đoan Mộc Thanh.

Nhưng không phải nghi ngờ, những thứ mà Cơ gia có được từ kẻ thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, lại càng trân quý hơn.

- Chẳng qua, tin tức liên quan đến hần, Cơ gia cũng không rõ ràng lắm, nói không chừng hần vẫn còn ở Vũ Châu.

Tinh Ma Thánh Chủ lại bổ sung thêm một câu.

- Đa tạ Tinh Ma Thánh Chủ đã cho biết.

Triệu Phong ôm quyền đa tạ.

Tinh Ma Thánh Chủ không chỉ cho hắn xem tư tàng, mà còn nói cho Triệu Phong biết những tin tức bí mật như vậy.

- Vật mà hắn lưu lại, ở ngay bên giá sách bên phải của người.

Tinh Ma Thánh Chủ chợt lộ ra một nụ cười gian xảo.

Triệu Phong bật cười bất đắc dĩ, lại tập trung xem thư tịch trong tay.

Phía bên kia, Cơ Lan cũng không để ý đến Triệu Phong, toàn tâm toàn ý xem sách, tận lực ghi nhớ nội dung thư tịch, đợi sau khi trở về sẽ từ từ tìm hiểu.

Thời gian dần trôi qua, sắc trời dần tối, vậy mà hai người ở trong phòng vẫn không phát hiện ra.

- Được rồi, lão hủ muốn nghỉ ngơi, Cơ Lan, dẫn Triệu tiểu hữu về đi!

Bên cạnh phòng, chợt truyền đến thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Vâng.

Cơ Lan cực kỳ không đành lòng trả lại thư tịch trong tay vào giá sách.

- Triệu công tử, mời đi theo ta!

Cơ Lan nhìn về phía Triệu Phong, đã không còn tâm tình băn khoăn như lúc trước nữa.

Nếu không có Triệu Phong, nàng cũng không có khả năng được xem tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên nàng còn phải cảm tạ Triệu Phong.

Phải biết rằng, cho dù là Cơ Vô Dã, cũng chỉ được Tinh Ma Thánh Chủ ượng đọc một ngày mà thôi.

- Người tìm Luân Hồi Chi Mâu là vì chuyện gì?

Trên đường đi, Cơ Lan chợt hỏi.

Lần đầu tiên Luân Hồi Chi Mâu xuất hiện là chuyện cách đây ngàn năm, theo lý thuyết, Triệu Phong không có khả năng có bất kỳ liên hệ gì với hắn mới đúng.

- Luân Hồi Chi Mâu có thể giúp ta tìm được một người rất quan trọng.

- Ồ?

Cơ Lan khẽ gật đầu, cái hiểu cái không.

Lúc này, phía trước lại có ba người của Cơ Gia đi tới.

- Cơ Lan, người trở về rồi.

Trong đó, một thiếu niên tóc tím, dáng vẻ tuấn tú lập tức kích động, vội vàng đi tới.

- Ủm, vừa trở về.

Cơ Lan có chút bất đắc dĩ.

- Ồ? Vị này là?

Cơ Liên chợt nhìn qua Triệu Phong, ánh mắt có chút bất thiện.

Hai tên đệ tử của Cơ gia ở đằng sau, cũng nhìn Triệu Phong với bộ dạng như chờ xem kịch hay.

Mọi người đều biết Cơ Liên rất ái mộ Cơ Lan, bởi vậy, mặc dù Cơ Lan là mỹ nữ, nhưng trong đám trẻ tuổi của Cơ gia, không hề có người nào theo đuổi nàng.

Không ngờ, một kẻ từ bên ngoài đến, lại rất thân cận với Cơ Lan.

- Hắn là khách nhân của Cơ gia, Triệu Phong.

Cơ Lan thành thật trả lời.

Về mặt của ba tên đệ tử Cơ gia đều trở nên cổ quái.

Triệu Phong? Không phải là Tử Phát Song Tà trong Không Gian Thần Huyền sao?

Chính hắn là ác tặc đã cướp đoạt rất nhiều trân bảo tài nguyên của Cơ gia, tại sao lại trở thành khách nhân của Cơ gia? Lại còn thân cận với Cơ Lan?

Nhìn thấy vẻ mặt của bọn hắn, Cơ Lan mới chợt hiểu ra.

Chuyện liên quan đến thí luyện Thái Tử, rất có khả năng là chưa đến tai đám người này.

Trước mắt, khắp mười tám Châu cũng chỉ mới biết trong đợt thí luyện Thái Tử lần này, Cửu hoàng tử đã thành công đoạt được Thái Tử vị.

- Triệu Phong? Ở trong Không Gian Thần Huyền, người đã cướp đoạt không ít tài nguyên trân bảo của Cơ gia, ta cũng mặc kệ, nhưng từ nay về sau, người không được phép thân cận với Cơ Lan như vậy.

Ngữ khí của Cơ Liên đột nhiên biến đổi, cảnh cáo Triệu Phong.

1003. Chương 1000: Tử Tinh Tháp

- Triệu Phong? Ở trong Không Gian Thần Huyền, người đã cướp đoạt không ít tài nguyên trân bảo của Cơ gia, ta cũng mặc kệ, nhưng từ nay về sau, người không được phép thân cận với Cơ Lan như vậy.

Ngữ khí của Cơ Liên đột nhiên biến đổi, cảnh cáo Triệu Phong.

Cho dù hiện nay Triệu Phong là khách nhân của Cơ gia, hắn cũng không cần phải khách khí với Triệu Phong, đây chính là sự kiêu ngạo của Bát đại thế gia.

Cơ Lan thoáng sững sờ, định mở miệng ngăn cản Cơ Liên.

Với địa vị của Triệu Phong hiện nay, lại thêm thế lực sau lưng hắn, cho dù là Cơ gia cũng không muốn trở mặt với hắn.

Nếu như Cửu hoàng tử thuận lợi trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng, vậy thì thế lực sau lưng Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn, chỉ cần mấy trăm năm là có thể siêu việt Cơ gia.

Thế nhưng, theo Cơ Lan chợt nghĩ, có lẽ Triệu Phong sẽ giúp nàng thoát khỏi sự đeo bám của Cơ Liên.

- Vậy ta đi trước!

Triệu Phong mặt không đổi sắc, trực tiếp cáo biệt Cơ Lan.

Cơ Lan giật mình, nàng không ngờ Triệu Phong vẫn có thể tâm bình khí hòa mà trực tiếp rời đi như vậy.

Nàng không muốn một mình đối mặt với Cơ Liên, định nói gì đó với Triệu Phong, nhưng chợt phát hiện ra, chính nàng cũng không thật sự quen biết Triệu Phong.

Triệu Phong thoáng nhìn qua Cơ Liên rồi rời đi.

Nơi này là địa phương của Cơ gia, lại thêm Triệu Phong còn thiếu nhân tình của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên Triệu Phong cũng không muốn gây chuyện thị phi.

- Những gì ta vừa nói, người đã nghe rõ chưa?

Cơ Liên thấy Triệu Phong vẫn bình thản, trực tiếp rời đi, giống như không thèm nhìn hắn, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, quát lớn.

- Chuyện của Triệu mỗ, không cần người quản.

Thanh âm của Triệu Phong vẫn lãnh đạm, tiếp tục đi tới.

- Cái gì? Người.

Sắc mặt Cơ Liên lập tức đỏ bừng.

Những lời này của Triệu Phong, chính là không hề để hấn vào mắt.

- Ở Cơ gia này, người làm gì có quyền tự do?

Cơ Liên lập tức quay người, đôi mắt màu tím chợt phát ra Đồng lực chấn động.

- Đứng!

Cơ Lan lập tức cản lại, nàng không ngờ Cơ Liên lại trực tiếp ra tay như vậy.

Nhưng hiển nhiên đã không kịp nữa rồi, phát động Đồng thuật chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Chỉ thấy, một tầng sương mù vô hình màu tím, lập tức bao trùm xung quanh Triệu Phong.

Thế nhưng Triệu Phong vẫn chậm rãi rời đi, phảng phất như hoàn toàn không hề bị ảnh hưởng chút nào.

- Hừ!

Sắc mặt Cơ Liên lập tức tái nhợt, mặc dù hấn tu luyện không cần mất lắm, thế nhưng, không ngờ hấn ra tay mà lại không đạt được hiệu quả gì. Bên cạnh hấn còn có vài tên thiếu niên đang đứng nhìn, như vậy thử hỏi hấn còn mặt mũi nào mà sống nữa.

Cơ Liên lập tức phóng thích toàn bộ ý chí Đồng lực.

Cơ Liên vốn dĩ là cảnh giới Đại Đế, mặc dù tạo nghệ Đồng thuật trong Cơ gia rất bình thường, nhưng nếu đặt ở ngoại giới, thì một chiêu Đồng thuật này, tuyệt đối có thể nhốt một tên Đại Đế đỉnh phong vào trong thế giới Huyền thuật.

Triệu Phong chợt nhíu mày, mặc dù hấn không hề bị Đồng thuật của Cơ Liên ảnh hưởng, nhưng Cơ Liên không ngừng cản trở, quả thật khiến hấn có chút bức bối.

Cho dù bây giờ Triệu Phong rời đi, cũng không bảo đảm sau này Cơ Liên không tới tìm hấn gây phiền toái. Mà dù sao thì Triệu Phong cũng phải ở lại Cơ gia một thời gian.

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người, mắt trái chợt lóe lên một tia sáng tử kim sắc, biến thành vực sâu vô tận, phát ra một luồng lực hút chí mạng.

Chỉ trong khoảnh khắc, Huyền thuật của Cơ Liên lập tức sụp đổ.

- Cái gì?

Cặp đồng tử của Cơ Liên đột nhiên nhoáng lên, vô thức nhìn về phía ánh mắt của Triệu Phong.

Một khắc sau, Cơ Liên đã tiến vào một mê cung Tử sắc, trong mê cung này sương mù dày đặc, phía trên còn có âm thanh Phong Lôi nổ vang.

- Cơ Liên, người làm sao vậy?

Một tên đệ tử Cơ gia ở bên cạnh Cơ Liên, liền phát hiện Cơ Liên ngẩn ra, đứng nguyên tại chỗ không nhúc nhích.

Đối với lời nói của bọn hấn, Cơ Liên không hề phản ứng chút nào.

Hai người thử thi triển đủ loại Đồng thuật, nhưng vẫn không hề có hiệu quả.

- Người đã làm gì Cơ Liên?

Trong lòng hai tên đệ tử này có chút kinh hoảng.

Từ một màn này, hiển nhiên bọn hấn đã nhìn ra được thực lực của Triệu Phong.

Nhưng dù là vậy, nếu Triệu Phong đã dám ra tay với Cơ Liên, thì hấn nhất định cũng không thể bình yên rời đi được.

Triệu Phong quay người rời đi, không hề để ý.

Lúc này, Cơ Lan cũng lập tức đuổi theo Triệu Phong.

- Người không làm gì hấn chứ?

Cơ Lan nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Cho dù là với tạo nghệ Huyền thuật của nàng, cũng hết sức kinh ngạc, không biết Triệu Phong rốt cuộc đã thi triển Huyền thuật gì mà lại sinh ra hiệu quả như vậy đối với Cơ Liên.

Phải biết rằng, đệ tử của Cơ gia đều có Tử Tinh Đồng, có năng lực miễn dịch rất mạnh đối với Huyền thuật, hơn nữa, đệ tử của Cơ gia còn am hiểu Hồn đạo Huyền thuật, cho nên có thể phá giải được rất dễ dàng.

- Một lát nữa hấn sẽ tự động khôi phục.

Triệu Phong suy nghĩ một chút rồi nói.

Huyền thuật vừa rồi là Triệu Phong sử dụng Huyền Cẩm Chi Nhân kết hợp với Tử Tinh Mê Loạn mà hấn học trộm được từ chỗ Cơ gia, cộng thêm một ít cảm ngộ trong mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ, cho nên mới nghĩ ra loại Huyền thuật này.

Không chỉ đem ý thức tinh thần của địch nhân hút vào trong không gian Huyền thuật, mà còn có thể thay đổi linh thức và ngũ giác của địch gian, giả tạo ra một thế giới ảo giác chân thực, khiến cho địch nhân hoàn toàn lâm vào thế giới Huyền thuật.

Nếu một người lâm vào Huyền thuật bình thường, đều biết rõ tất cả mọi thứ trước mắt đều là hư ảo, vậy thì còn có thể vùng vẫy được.

Nhưng nếu là người lâm vào Huyền thuật, cho rằng tất cả mọi thứ xung quanh là chân thực thì sao?

Đương nhiên, Huyền thuật vừa rồi của Triệu Phong, chỉ là thử đại khái một chút, còn cần học hỏi nhiều thư tịch Huyền thuật hơn thì mới có thể hoàn thiện được nó.

Triệu Phong cảm giác, chuyến đi này, phải cải tổ lại Hồn đạo Huyền thuật mà trước kia hấn đã bỏ đi.

- Ồ!

Cơ Lan khẽ gật đầu.

Mặc dù nàng biết Đồng thuật của Triệu Phong rất kỳ dị cường đại, nhưng không ngờ tại phương diện Huyền thuật, hấn cũng có tạo nghệ cao thâm như vậy.

- Chẳng qua, người phải cẩn thận với Cơ Liên, rất có thể hấn sẽ còn đến tìm người làm phiền nữa.

Cơ Lan nhắc nhở một câu, liền cảm thấy có chút không đúng.

Triệu Phong là do Tinh Ma Thánh Chủ mời đến, lại thêm thực lực của bản thân Triệu Phong, Cơ Liên có thể làm gì được Triệu Phong chứ?

Cho dù là cao tăng của Cơ gia, thì cũng sẽ không vì Cơ Liên mà gây khó dễ cho Triệu Phong.

Sau khi trở về, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu những nội dung mà hôm nay xem được.

Mặt khác, hấn tất nhiên vẫn phân ra một phần ý niệm, tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, cảm ngộ ảo nghĩa Hủy Diệt bên trong Lôi Kiếp,...

Huyền đạo, chủ yếu có hai phương hướng phát triển, thứ nhất là công kích Huyền đạo, tạo thành ảnh hưởng nhất định đối với linh hồn và tinh thần, thứ hai là Huyền đạo bắt nhốt, lấy Huyền thuật làm phụ, phối hợp với các loại thủ đoạn công kích khác.

Chẳng qua, Cơ gia đều phổ biến loại Huyền đạo công kích.

- Trong tàng thư của Cơ gia, lý giải về Huyền thuật, tuyệt đối là cao cấp nhất.

Trong lòng Triệu Phong thầm than.

Hắn còn nhớ rõ về Mộng Hi của Thiên U Thánh Tông, nàng ta có huyết mạch Mộng Yểm tộc, xếp hạng thứ 339 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, dùng lực lượng Huyền thuật, tạo thành ảnh hưởng đối với không gian chân thực.

Đó là năng lực đặc thù của huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng vẫn có thể quy về Huyền thuật.

Nếu như tu hành Huyền đạo đến cảnh giới nhất định, thì cũng có thể có được lực lượng Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Chủ nhân!

Ở gần đó, chợt truyền đến thanh âm của Bích Thanh Nguyệt.

- Chuyện gì?

Triệu Phong có thể thông qua Minh Tâm Ấn để trực tiếp trao đổi với Bích Thanh Nguyệt.

- Nếu như chủ nhân muốn nghiên cứu Huyền đạo, có thể đến Tử Tinh Tháp của Cơ gia một chuyến xem. Bích Thanh Nguyệt đề nghị.

Tử Tinh Tháp của Cơ gia nổi danh là nơi tu hành Huyền thuật, linh hồn.

Không ít đệ tử của Cơ gia, đều dùng điểm cống hiến gia tộc để đổi lấy thời gian tiến vào Tử Tinh Tháp.

Nhưng nàng tin rằng, Triệu Phong nhất định không biết gì về Tử Tinh Tháp.

- Tử Tinh Tháp?

Triệu Phong thoáng sửng sốt, hắn quả thật không biết gì về việc này.

Ngay lập tức, Bích Thanh Nguyệt liền giảng giải những tình báo có liên quan đến Tử Tinh Tháp cho Triệu Phong.

Sáng sớm hôm sau...

Cơ Lan lại lần nữa đến:

- Triệu Phong, Tinh Ma Thánh Chủ ời!

Sau đó, hai người lại đến chỗ mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ, bắt đầu tìm hiểu học tập giống như hôm qua.

Trong lòng Cơ Lan cực kỳ kích động, không ngờ ngờ hôm nay nàng lại có thể đến đây, cùng Triệu Phong xem những diễm tàng trân quý này.

Đồng thời, Cơ Lan cũng đã suy đoán được dụng ý của Tinh Ma Thánh Chủ.

Nàng biết rõ, Tinh Ma Thánh Chủ làm vậy là muốn nàng và Triệu Phong có cơ hội ở chung.

Trong lòng Cơ Lan có chút bất đắc dĩ, không thể phủ nhận, tuyệt thế thiên tài giống như Triệu Phong, tuyệt đối có thể khiến bất kỳ nữ tử nào động tâm.

Nhưng nàng không nắm chắc là có thể khiến Triệu Phong thích nàng.

Mặt khác, Cơ Lan cũng hết sức kinh ngạc, không biết tại sao Tinh Ma Thánh Chủ lại coi trọng Triệu Phong như thế.

Ánh sáng dần tối đi, trong phòng cũng trở nên tối mịt.

- Tinh Ma tiên bối, vân bối muốn xem một ít nội dung bên giá sách bên phải!

Triệu Phong chợt truyền âm cho Tinh Ma Thánh Chủ ở trong phòng.

- Ồ?

Thân ảnh Tinh Ma Thánh Chủ, chỉ trong chớp lát đã đến bên cạnh Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia chờ mong.

Triệu Phong đã sớm ghi chép lại Minh Đồng Bí Điển, giao cho Tinh Ma Thánh Chủ.

- Minh Đồng Bí Điển? Tử Vong Minh Đồng?

Tinh Ma Thánh Chủ iếp nhận lấy điển tịch trong tay Triệu Phong, đọc qua một lượt.

- Triệu tiểu hữu, những tri thức lý luận tại phương diện linh hồn, Tử Vong trong này đều rất mơ hồ, mà nội dung trong đó cũng không có nhiều tác dụng lắm đối với đệ tử của Cơ gia.

Tinh Ma Thánh Chủ mỉm cười, lời nói rất uyển chuyển.

Triệu Phong cũng cười, hẳn vốn dĩ không ôm nhiều hi vọng lắm.

Ngày trước hẳn đạt được Minh Đồng Bí Điển lúc chỉ mới Tiểu Đan Nguyên Cảnh, cho dù tạo nghệ Đồng thuật của Tử Vong Đại Đế cao thâm, nhưng dù sao vẫn kém hơn so với thế gia huyết mạch đồng tử mạnh nhất.

Tinh Ma Thánh Chủ không xem trọng Minh Đồng Bí Điển, cũng đã nằm trong dự liệu của Triệu Phong.

Thế nhưng, nguyên lý của Thần Mâu Phân Giải, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không tiết lộ.

Vậy còn Linh Hồn Luyện Mâu Thuật thì sao?

Triệu Phong suy nghĩ một chút, cũng không lấy nó ra.

Linh Hồn Luyện Mâu Thuật ở trong Thiên Cơ thành, là một trong những phương pháp Đoạt Mục Cấm Thuật loại linh hồn trân quý nhất.

Hơn nữa, bản thân Đoạt Mục Cấm Thuật gây tốt hại đến thiên đạo, mà bản thân Triệu Phong còn thân mang Thần Linh Nhân.

Cho nên Triệu Phong lại lấy một loại bí pháp tu luyện linh hồn khác ra.

- Phân Hồn Quyết?

Tinh Ma Thánh Chủ có chút tò mò, tiếp nhận lấy đồ vật trên tay Triệu Phong.

- Tốt!

Tinh Ma Thánh Chủ bỗng nhiên lên tiếng, khiến Cơ Lan ở bên cạnh giật mình không nhẹ.

- Rốt cuộc là bí thuật gì, không ngờ lại khiến Tinh Ma Thánh Chủ kích động như thế.

Trái tim Cơ Lan nhảy lên thình thịch, càng thêm khâm phục Triệu Phong.

Hồi lâu sau, Tinh Ma Thánh Chủ mới khép lại bí điển trong tay, cười nói:

- Triệu tiểu hữu có ba ngày tiến vào giá sách bên phải.

Triệu Phong mỉm cười, mặc dù Phân Hồn Quyết chỉ là pháp quyết có một tầng không trọn vẹn, nhưng dù sao cách nghĩ của pháp quyết này cũng rất lớn mật, sáng tạo ra phương pháp không ai ngờ tới, phá vỡ truyền thống.

Hơn nữa, con rối máy móc trong Thiên Cơ thành, còn đánh giá nó rất cao, tin rằng Tinh Ma Thánh Chủ cũng là người có nhãn lực.

Ở bên cạnh, tâm thần Cơ Lan thoáng rung động, trong ký ức của nàng, Tinh Ma Thánh Chủ còn chưa từng cho người nào tiến vào giá sách bên phải.

Những thư tịch trân tàng trong đó rất ít, nhưng không phải nghi ngờ đều có giá trị cực cao, vô cùng hiếm thấy.

- Mặt khác, Triệu tiểu hữu nếu muốn hoàn thiện Phân Hồn Quyết, có lẽ trong đó có thứ mà ngươi cần đấy!

Tinh Ma Thánh Chủ nhắc nhở một câu, sau đó liền trực tiếp rời đi.

...

Tại một cung điện cảnh sắc hoa lệ khác trong Cơ gia.

- Tầng tổ phụ, tên Triệu Phong kia dám ra tay với ta, khiến Liên nhi mất hết thể diện rồi.

Cơ Liên quỳ gối tại bên ngoài đại điện, nói.

- Người mới làm mất mặt của Cơ gia.

Một thanh âm già nua mông mông lung lung, vang lên trong hư không.

- Vâng, Liên nhi biết mình sai, thế nhưng... thế nhưng tên Triệu Phong kia...

Trái tim Cơ Liên đập mạnh một cái, tiếp tục nói.

- Hẳn là khách nhân mà Tinh Ma mang đến.

Thanh âm già nua kia, trực tiếp cắt ngang lời nói của Cơ Liên.

Cơ Liên lập tức ngẩn người, ánh mắt hiện lên một tia thất vọng, không nói gì thêm nữa.

- Chẳng qua, Cơ gia ta là thế lực sau lưng Bát hoàng tử, Tinh Ma không thương lượng với ta mà đã giao hảo với thế lực sau lưng Cửu hoàng tử...

Thanh âm già nua lại lần nữa truyền đến.

1004. Chương 1001: Luân Hồi Tử Đồng

Lúc này, trước giá sách bên phải, đạo kết giới trận pháp bạch sắc đã biến mất.

Triệu Phong trực tiếp bước vào, trái tim Cơ Lan đập mạnh một cái, mặc dù kết giới đã không còn, nhưng không được Tinh Ma Thánh Chủ cho phép, nàng cũng không dám tiến vào.

Triệu Phong tùy ý cầm lấy một bản điển tịch đọc qua.

- Phân tích Viêm lực Đồng thuật?

Triệu Phong thoáng sững sốt.

Nội dung trong giá sách bên trái, phần lớn đều là thư tịch lấy Huyền đạo làm chủ, trợ giúp đệ tử Cơ gia tu luyện Tử Tinh Đồng.

Còn bên phải, thì lại bao hàm toàn diện, tất cả chủng loại hình thái Đồng thuật và tri thức lý luận, đều có một ít.

Triệu Phong vừa đọc vừa tìm kiếm thứ mình cảm thấy hứng thú.

- Tìm được rồi, Luân Hồi Tử Đồng!

Trong những thư tịch ít ỏi này, Triệu Phong liền rất nhanh tìm được thứ mà hắn cần tìm.

- Luân Hồi Chi Mâu, ẩn chứa ảo nghĩa đồng tử Thiên Địa Luân Hồi, có thể rút lấy linh hồn của người sắp chết đang tiêu tán trong Thiên Địa Luân Hồi, cải tạo phục sinh trong Tử Chi Luân Hồi...

Triệu Phong liền xem kỹ trọn vẹn quyển thư tịch này.

Luân Hồi Chi Mâu có liên quan đến quy tắc bản nguyên trong thiên địa, mà Tử Chi Luân Hồi là tồn tại đặc biệt, càng không thể phục chế.

Bởi vậy, đối với sự đặc thù của Đồng thuật Luân Hồi Chi Mâu, cho dù lý luận phân tích có kỹ càng chính xác đến đâu thì đồng tử khác cũng không thi triển được.

- Muốn “phục sinh” một người nào đó, trước hết phải gieo xuống ấn ký Luân Hồi lên người kẻ đó.

Triệu Phong lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Chỉ có linh hồn bị gieo xuống ấn ký Luân Hồi, thì Luân Hồi Chi Mâu mới có thể rút lấy linh hồn đang tiêu tán, phục sinh theo quy tắc Thiên Địa Luân Hồi.

Mà lực lượng Luân Hồi, thì không đâu không có, năng lực Khóa Không rất mạnh, cho dù xa đến mấy ức dặm, cũng có thể hoàn thành được.

Bởi vậy, mặc dù thời điểm Tử Vong Đại Đế tự bạo rất xa Đại Lục Vực, nhưng vẫn có thể “phục sinh” được.

- Như vậy cũng có nghĩa là không phải bất kỳ người nào bị chết thì cũng có thể thông qua Luân Hồi Chi Mâu mà phục sinh.

Thần sắc Triệu Phong thoáng ảm đạm, tiếp tục xem.

- Linh hồn thể phục sinh từ trong Tử Chi Luân Hồi, không thể đoạt xá hay tiến vào sinh mạng thể khác, chỉ có thể ký túc trong Luân Hồi Bất Diệt Thể mà Luân Hồi Chi Mâu tạo ra. Luân Hồi Bất Diệt Thể cũng là do Tử Chi Luân Hồi tạo ra, cho nên mới bất tử bất diệt...

Trong lòng Triệu Phong thầm khiếp sợ, dường như đã hiểu được một chút.

Thiên Địa có Luân Hồi, mà Luân Hồi Chi Mâu lại nắm giữ quy tắc Thiên Địa Luân Hồi.

Như vậy có nghĩa là Luân Hồi Chi Mâu có một hệ thống thế giới độc lập.

Tất cả mọi thứ trong Tử Chi Luân Hồi, đều thoát ly khỏi thế giới này.

Mà kẻ có được Luân Hồi Chi Mâu, cũng chính là chúa tể Tử Chi Luân Hồi.

- Trong Thần Mâu của ta, dường như cũng có một thế giới riêng.

Triệu Phong suy nghĩ một chút, đột nhiên nhớ tới Mộng cảnh Thái Cổ.

Thế nhưng, Mộng cảnh Thái Cổ cũng không chịu sự khống chế của Triệu Phong.

Có lẽ lúc Thần Mâu của Triệu Phong triệt để thức tỉnh thì hắn mới có thể trở thành chúa tể của thế giới đó.

Mặt khác, Triệu Phong cũng từng phát hiện trong Tử Vong Chi Mâu, dường như có một không gian Tử Vong, nhưng hắn còn chưa hiểu rõ năng lực của nó lắm.

- Nói vậy có lẽ Bát Đại Thần Mâu và huyết mạch truyền thừa của nó, dường như đều có một thế giới quy tắc riêng.

Thông qua lý giải về Luân Hồi Chi Mâu, Triệu Phong lại càng tăng thêm nhận thức của bản thân.

Hắn cũng có nhận thức càng sâu hơn đối với Bát Đại Thần Mâu.

Một lúc lâu sau, Triệu Phong đã xem xong toàn bộ.

- Toàn bộ bản thư tịch Luân Hồi Tử Đồng này đều giới thiệu về Tử Chi Luân Hồi, còn về Sinh Chi Luân Hồi thì chỉ nhắc đến một chút, đó là: Sau khi Tử Vong trong một thời gian nhất định, Sinh Chi Luân Hồi sẽ có biện pháp khiến cho người đó Luân Hồi trùng sinh.

Tâm thần Triệu Phong lập tức rung động.

Quả thật, Luân Hồi Chi Mâu trong truyền thuyết có năng lực “Khởi tử hồi sinh”.

Nhưng cũng không phải là cứu sống lại, mà là dùng một phương thức khác để phục sinh.

- Loại phương thức này, dường như hoàn toàn giống với cách mà Liễu Cẩm Hâm tân sinh.

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Nói tóm lại, Triệu Phong đã hiểu rõ nhất định về năng lực của Luân Hồi Chi Mâu.

Không cần phải bàn cãi, Triệu Phong không muốn đối địch với Luân Hồi Chi Mâu.

Sau khi đọc xong Luân Hồi Tử Đồng, Triệu Phong liền dùng thời gian còn lại tập trung vào những thư tịch khác.

Độ quý hiếm của mỗi bản thư tịch ở đây, đều không kém hơn Luân Hồi Tử Đồng.

Không lâu sau...

Triệu Phong lại nhìn về phía một bản cổ tịch trong tay – Phục Hồn Thần Quyết.

Triệu Phong còn chưa xem nội dung bên trong, thì đã bị tên của người biên soạn Phục Hồn Thần Quyết hấp dẫn sự chú ý.

- Không ngờ lại là người biên soạn Vạn Niệm Thần Quyết và Phân Hồn Quyết.

Lúc này, Triệu Phong xem như đã hiểu ý của Tinh Ma Thánh Chủ, chỉ hi vọng là bản cổ tịch này đầy đủ.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu lật xem.

- Thật kỹ càng...

Triệu Phong sợ hãi thán phục một câu.

Phục Hồn Thần Quyết này không chỉ là một pháp quyết tu luyện, mà còn bao hàm rất nhiều tâm đắc tu luyện và phân tích lý luận.

Bản pháp quyết này có thể ngưng luyện linh hồn, nhưng tác dụng chủ yếu, lại là tăng cường năng lực tự phục hồi của linh hồn.

Linh hồn và thân thể bình thường, đều có năng lực tự phục hồi nhất định, lúc bị thương thì mới biểu hiện ra, chẳng qua, tốc độ phục hồi của linh hồn rất chậm.

Bởi vậy, đa số người đều mang theo những được liệu trị liệu linh hồn.

- Tác dụng thực tế của bản Phục Hồn Thần Quyết này cũng không lớn lắm.

Triệu Phong lập tức đánh giá.

Cho dù có tu luyện Phục Hồn Thần Quyết, thì năng lực tự khôi phục của nó vẫn kém hơn so với một số trân tài trị thương linh hồn.

Hơn nữa, tu luyện Phục Hồn Thần Quyết còn rất khó, cho dù là người am hiểu lĩnh vực linh hồn, cũng chưa chắc có thể làm được.

Thế nhưng, hàng chữ cuối cùng của bản pháp quyết này, lại hấp dẫn sự chú ý của Triệu Phong.

- Tu luyện Phục Hồn thần Quyết, có thể đề cao xác suất thành công khi tu luyện Phân Hồn Quyết.

Triệu Phong vẫn hết sức coi trọng đối với Phân Hồn Quyết.

Thậm chí, sau khi đọc xong bản cổ tịch này, Triệu Phong còn phát hiện tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết, có thể tăng cường xác suất tu luyện Phục Hồn Thần Quyết.

- Xem ra, Phân Hồn Quyết cũng không phải là phần tiếp theo của Vạn Niệm Thần Quyết, ở giữa không ngờ còn có bản Phục Hồn Thần Quyết. này.

Triệu Phong lập tức ghi nhớ toàn bộ nội dung của Phục Hồn Thần Quyết.

Cũng may là phẩm cấp của bản pháp quyết này không cao, với tạo nghệ linh hồn của Triệu Phong hiện nay, cộng thêm năng lực học tập siêu cường, tin rằng không lâu sau là có thể hoàn toàn luyện thành nó.

- Có lẽ, trước khi người kia biên soạn ra Phân Hồn Quyết, lại phát hiện người bình thường căn bản không thể tu luyện được, cho nên mới sáng tạo ra Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết.

Như vậy, Triệu Phong xem như đã hiểu được sự trân quý của Phân Hồn Quyết.

Khó trách là con rối máy móc trong Thiên Cơ thành lại nói rằng, Phân Hồn Quyết nguyên vẹn ít nhất cũng là Thiên cấp đỉnh phong.

Trước khi tu luyện Phân Hồn Quyết, còn phải tu luyện hai quyển pháp quyết trụ cột, mà yêu cầu đối với hai quyển pháp quyết trụ cột này, đều cao tới dọa người. Ví dụ như Đoan Mộc Thanh đã tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết mấy ngàn năm, còn chưa tu luyện được tới tầng thứ tư.

Cũng may mà Triệu Phong đã gần tu thành Vạn Niệm Thần Quyết, đồng thời cũng tin chắc có thể tu thành Phục Hồn Thần Quyết trong thời gian ngắn.

Triệu Phong không khỏi càng thêm coi trọng Phân Hồn Quyết hơn.

- Khó trách Tinh Ma Thánh Chủ lại cảm thấy hứng thú với Phân Hồn Quyết như vậy, có lẽ Tinh Ma Thánh Chủ cũng hiểu rõ nhất định về Vạn Niệm Thần Quyết, mà chính hắn còn có cả Phục Hồn Thần Quyết.

Triệu Phong không khỏi tự hỏi, không biết có phải Tinh Ma Thánh Chủ cũng muốn tu luyện Phân Hồn Quyết hay không.

Lúc Triệu Phong đang ghi nhớ toàn bộ nội dung của Phục Hồn Thần Quyết, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ chợt vang lên:

- Xem ra tiểu hữu hôm nay thu hoạch được rất nhiều, ngày mai lại đến tiếp đi!

Cơ Lan thoáng nhìn qua giá sách trước mặt Triệu Phong, trong mắt lộ ra một tia khát vọng.

Triệu Phong đặt cổ thư trong tay xuống, khiêm tốn nói:

- Nghe nói Tử Tinh Thập của Cơ gia rất nổi danh, có tác dụng trợ giúp rất lớn đối với việc tu hành Huyền thuật và ngưng luyện linh hồn.

- Ha ha, cũng được, để lão phu tặng ngươi một khối Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

Nói xong, liền có một khối lệnh bài Lục Tinh tử sắc bay tới trước mặt Triệu Phong.

- Tử Tinh Thông Hành Lệnh.

Cơ Lan lập tức giật mình.

Phải biết rằng, tại Cơ gia, đệ tử đều phải thông qua cống hiến cho gia tộc thì mới có thể tiến nhập Tử Tinh Thập, hơn nữa thời gian cũng rất có hạn.

Vốn dĩ hắn cũng chỉ nắm chắc năm thành, không ngờ Triệu Phong lại thật sự có thể kiên trì ở tầng thứ tám lâu như vậy.

Bởi vậy, đánh cược giữa hắn và lão giả đội tử quan, xem như Tinh Ma Thánh Chủ đã thắng.

- Tạo nghệ linh hồn của kẻ này, sao có thể cao thâm đến vậy?

Lão giả đội tử quan cũng thầm khiếp sợ.

Diễn tịch Đồng thuật thua cuộc cho Tinh Ma Thánh Chủ cũng không đáng là gì.

Mấu chốt chính là, tiềm lực kinh người của Triệu Phong, đã bị bọn hắn phát hiện.

Kết giao với nhân vật thiên tài như vậy, tuyệt đối là có lợi mà không có hại đối với Cơ gia.

Còn may là lúc đó hắn không vì Cơ Liên mà ra tay đối phó với tên tiểu bối này, chỉ để Nhị đệ tử là Cơ Thịnh Danh đi theo Cơ Liên, bởi vậy cũng không tạo thành phiền toái gì đáng nói.

- Người đừng quên lời nói của mình.

Tinh Ma Thánh Chủ lại lần nữa nhắc nhở, ánh mắt tập trung nhìn về phương xa.

- Người thật sự trông cậy hắn có thể đi vào tầng thứ chín?

Lão giả đội tử quan không khỏi bật cười.

Có đánh chết thì hắn cũng không tin Triệu Phong có thể đi vào tầng thứ chín.

Hắn và Tinh Ma Thánh Chủ đều là Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, nhưng thực quyền chính thức, đều nằm trong tay hắn.

Bên ngoài Tử Tinh Tháp.

- Đã mười canh giờ rồi.

- Cho dù thực sự có người đột phá ý chí linh hồn đến cấp độ Thánh Chủ, thì cũng không có khả năng ở lại trong đó lâu như vậy.

- Để ta vào xem!

Cơ Đăng Thiên cuối cùng cũng không kìm nén được hiếu kỳ trong lòng.

Hắn cũng không biết từ lúc nào mà Cơ gia lại xuất hiện một vị thiên tài như vậy.

Dứt lời, Cơ Đăng Thiên lại một lần nữa tiêu hao công hiến để tiến và Tử Tinh Tháp.

- Chúng ta ở chỗ này đợi Triệu Phong là được rồi.

Cơ Thịnh Danh trầm giọng nói.

Lúc Cơ Đăng Thiên tham gia thí luyện Thái Tử, hắn đã dùng hết công hiến gia tộc rồi, lúc này hắn cũng muốn tiến vào Tử Tinh Tháp, nhưng lại không đủ công hiến để tiến vào.

- Được, không thể để Triệu Phong trốn thoát được!

Cơ Liên cũng đồng ý.

Những đệ tử còn lại ở bên ngoài Tử Tinh Tháp, cũng đều lựa chọn đứng ngoài chờ đợi.

Dù sao đi nữa, lãng phí một lượng lớn công hiến gia tộc trân quý, chỉ vì đi vào xem mặt một người, thì thật sự có chút không đáng.

Trong Tử Tinh Tháp.

Triệu Phong đang tiến vào hành lang thông đến tầng thứ chín.

- Trên đầu chính là phạm vi của tầng thứ chín rồi.

Triệu Phong nhìn lên phía trên.

Sương mù màu tím dày đặc giống như bùn, chật kín trong không khí.

Hai bên vách tường của hành lang, có khắc một hàng chữ.

- Cảnh giới không đủ, chớ tiến vào, bằng không sẽ lập tức mất đi ý thức, không thể xuống được.

Xem ra, người hiếu kỳ như Triệu Phong cũng có không ít.

Ầm...

Ý chí linh hồn của Triệu Phong đột nhiên tràn ra, lập tức gạt ra một ít sương mù màu tím dày đặc xung quanh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, khống chế lực lượng ý chí càng thêm tinh tế, ngăn cản sương mù màu tím tiếp cận.

Mà Phục Hồn Thần Quyết có thể đề cao được phòng ngự linh hồn của Triệu Phong, tạo thành năng lực chống cự nhất định đối với sương mù màu tím.

Phành...

Triệu Phong trực tiếp bước vào tầng thứ chín.

Ngay lập tức, vô cùng vô tận sương mù màu tím dày đặc, liền ép tới Triệu Phong, giống như muốn triệt để chôn vùi Triệu Phong.

Không đến nửa nhịp hô hấp, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã bị ép cho biến hình.

- Lên!

Triệu Phong bước lên một bước nhỏ.

Ầm...

Ý chí linh hồn đã bị ép vào trong linh hồn của Triệu Phong, đám sương mù màu tím dày đặc kia, lập tức xâm nhập vào trong linh hồn của Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong lập tức vận chuyển ấn ký Lôi Kiếp trong Lôi Hồn Thể.

Hơn một ngàn đạo ấn ký Lôi Kiếp còn lại, lập tức phát ra lôi quang lấp lánh, lực lượng Lôi Kiếp ầm ầm tản ra.

Ầm ầm ầm...

Không ít sương mù màu tím dày đặc đang đè nén bên ngoài linh hồn của Triệu Phong, lập tức bị lực lượng Lôi Kiếp hủy diệt.

Áp lực lên người Triệu Phong giảm xuống, lại lần nữa bước ra một bước.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong mắt trái của Triệu Phong lập tức tràn ngập một tầng kim trạch nhàn nhạt.

Vận dụng “Thấu Giải Chi Quang”, tầm mắt của Triệu Phong gần như không hề bị ảnh hưởng, lập tức xuyên qua tất cả, bởi vậy, ý thức của Triệu Phong mới có thể bảo trì ở trạng thái thanh tĩnh.

Khoảng cách đến tầng thứ chín càng lúc càng rút ngắn.

- Ô? Ta có lẽ có thể phân giải được những sương mù màu tím dày đặc này?

Triệu Phong đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Thế nhưng, mật độ dày đặc của sương mù màu tím quả thật vượt qua tưởng tượng của Triệu Phong, giống như là thực chất, bắt đầu tràn ngập khắp toàn bộ không gian.

Hơn nữa, hạt kết cấu của sương mù màu tím cũng cực kỳ phức tạp, muốn phân giải thì có chút không thực tế.

- Không bằng ta đổi một phương thức khác, vận dụng “phân giải”.

Trong đầu Triệu Phong lại nảy ra một suy nghĩ.

Cho tới nay, chùm sáng phân giải của Triệu Phong đều phóng ra theo dạng đường thẳng.

Nhưng kỳ thật, việc vận dụng “phân giải” không hề có giới hạn, dường như có thể vận dụng cho rất nhiều chiêu thức, mấu chốt chính là người sử dụng có thể làm được hay không mà thôi.

Bỗng nhiên.

Trong mắt trái của Triệu Phong lập tức bắn ra một tầng gợn sóng kim trạch nhàn nhạt, bao trùm trên không trung, sau đó bao quanh Triệu Phong, tạo thành một vòng phòng hộ kim sắc nhàn nhạt.

Phốc...

Những sương mù màu tím dày đặc không ngừng thâm nhập, lúc tiếp xúc với vòng phòng hộ kim sắc, sẽ bị phân giải một phần, uy lực của sương mù màu tím cũng giảm mạnh.

Phành phành...

Triệu Phong đột nhiên bước ra hai bước, trực tiếp xông lên trên tầng thứ chín.

Ngay lập tức, tầng thứ chín liền lóe ra tử sắc mơ hồ.

Thế nhưng Triệu Phong đã đứng trên bờ đoàn tu luyện rồi.

Bởi vậy, uy lực của sương mù màu tím, lại càng mạnh hơn.

- Cố chịu đựng!

Mắt trái của Triệu Phong không ngừng phát ra hào quang kim sắc, một tầng gợn sóng kim sắc nhàn nhạt không ngừng tràn ra, bao trùm lấy Triệu Phong.

Mà trên linh hồn của Triệu Phong, vô số ấn ký Lôi Kiếp đều đồng loạt sáng lên, kích phát toàn bộ lực lượng Lôi Kiếp.

...

Giờ khắc này, Triệu Phong đã dốc cạn át chủ bài, thi triển toàn bộ, vận dụng đến cực hạn.

Ầm...

Màn hào quang kim sắc nhàn nhạt bên ngoài thân thể Triệu Phong biến mất, ấn ký Lôi Kiếp bên trong Lôi Hồn Thể cũng chậm rãi ảm đạm dần.

Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết cũng dần mất đi tác dụng.

Hắn chỉ đứng được trên bờ đoàn ba nhịp hô hấp.

- Rời đi!

Ý thức của Triệu Phong vẫn bảo trì thanh tỉnh nhất định.

Mặc dù hắn vẫn còn có thể kiên trì được một nhịp hô hấp, nhưng sau đó, hắn rất có thể mất đi năng lực khống chế, như vậy thì có lẽ cũng không đi xuống nổi.

Triệu Phong bắt đầu vận chuyển Phong Lôi chân nguyên, lập tức tiến vào hành lang, đi xuống tầng thứ tám.

Bởi vì Triệu Phong đã vận dụng các phương diện đến cực hạn, cho nên bây giờ, Triệu Phong đã không còn năng lực chống đỡ những sương mù màu tím xung quanh nữa.

Bởi vậy, sương mù màu tím dày đặc của Tử Tinh Tháp tầng thứ chín ép tới, cũng khiến Triệu Phong không chống cự nổi nữa, ý thức dần trở nên hỗn loạn.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong cấp tốc phi hành trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám, trực tiếp vượt qua hành lang thông xuống dưới, tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ bảy.

Tử Tinh Tháp tầng thứ bảy là nơi thích hợp cho cảnh giới Đại Đế tu luyện.

Lúc tới đây, Triệu Phong cuối cùng cũng khẽ thở phào một hơi, chỉ cần hắn vẫn còn một tia ý chí linh hồn, thì vẫn có thể bình yên vô sự đứng ở đây.

- Triệu Phong?

Mà ở phía bên kia, Cơ Đăng Thiên vừa nhìn thấy Triệu Phong từ trong hành lang thông đến tầng thứ tám xông ra, lập tức ngăn người tại chỗ.

Không phải đệ tử Cơ gia, nào ngờ lại là Triệu Phong đang tu luyện ở tầng thứ tám.

Triệu Phong cũng không để ý đến Cơ Đăng Thiên, hắn chỉ tu luyện ở tầng thứ tám một ngày, có lẽ cũng không có ảnh hưởng gì.

Hắn nhanh chóng phục dụng một vài trân tài tẩm bổ linh hồn, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết để chữa trị thương thế tại phương diện linh hồn.

- Phục Hồn Thần Quyết đạt tới tầng thứ sáu rồi.

Triệu Phong không khỏi mỉm cười.

Xem ra mạo hiểm tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, vẫn rất đáng giá.

- Triệu Phong, không ngờ ngươi lại có thể kiên trì trong Tử Tinh Tháp tầng thứ tám suốt một thời gian dài như vậy.

Cuối cùng Cơ Đăng Thiên cũng lên tiếng.

Nếu là Triệu Phong tu luyện ở tầng thứ tám, vậy thì tất cả mọi chuyện đã rõ rồi.

Dù sao thì Cơ Đăng Thiên cũng đã tận mắt chứng kiến thực lực của Triệu Phong, thậm chí còn cam bái hạ phong trước đối phương.

Ngoài ra, đủ loại biểu hiện của Triệu Phong ở trong thí luyện Thái Tử, cũng khiến cho hắn giật mình không nhỏ.

Bởi vậy, những chuyện liên quan đến Triệu Phong, đã không còn khiến Cơ Đăng Thiên dễ dàng chần chừ như trước nữa.

- Ủm, Tử Tinh Tháp của Cơ gia quả nhiên danh bất hư truyền.

Triệu Phong tán thán.

Đáng tiếc là Tử Tinh Thông Hành Lệnh chỉ có cơ hội sử dụng một lần.

- Triệu huynh về trước tỉnh dưỡng đi, lần đầu tiên tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ tám mà có thể kiên trì được thời gian lâu như vậy, cũng đã vượt xa Thánh Chủ bình thường rồi.

Cơ Đăng Thiên cũng nhìn ra được Triệu Phong đang rất suy yếu.

Nếu như Triệu Phong từ tầng thứ tám đi xuống mà không có vấn đề gì thì mới là bất thường.

- Ủm.

Triệu Phong chậm rãi hấp thu được liệu của trân bảo vừa mới phục dụng, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết, sau đó chậm rãi rời khỏi Tử Tinh Tháp.

Mà Cơ Đăng Thiên thì vẫn ở lại trong tầng thứ bảy.

Dù sao cũng đã tốn nhiều công hiến gia tộc như vậy, nếu rời đi ngay thì quả thật có chút lãng phí.

Ở bên ngoài Tử Tinh Tháp.

- Ta không nhìn lầm chứ? Vừa rồi hình như Tử Tinh Tháp tầng thứ chín đã sáng lên.
- Làm sao có thể? Trong Cơ gia làm gì có người nào có thể tu luyện ở tầng thứ chín?
- Không phải là Tử Tinh Tháp thực sự có vấn đề chứ?

Những người vây xem xung quanh đều ngốc trệ cả buổi, sau đó mới bắt đầu ồn ào nghị luận.

Phải biết rằng, Tử Tinh Tháp tầng thứ chín chính là nơi tu hành của Thánh Vương.

Tử Tinh Tháp tầng thứ chín của Cơ gia, đã hơn vạn năm qua chưa từng sáng lên rồi.

Mà mới vừa rồi, rõ ràng Tử Tinh Tháp tầng thứ chín đã lóe lên trong khoảnh khắc.

Mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng lực ảnh hưởng của nó cũng đủ vượt qua mười canh giờ ở tầng thứ tám.

- Việc này có cần đi bẩm báo với Tầng tổ phụ không?

Cơ Liên đột nhiên ý thức được chuyện này e rằng không phải đơn giản.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng xuất hiện trước cửa Tử Tinh Tháp.

- Cơ Thịnh Danh, hẳn chính là Triệu Phong.

Cơ Liên lập tức ném mọi chuyện qua một bên.

- Ha ha, chỉ là Đại Đế, lần đầu tiên tiến vào Tử Tinh Tháp, không ngờ đã trở nên suy yếu như vậy rồi.

Cơ Thịnh Danh nhìn thấy Triệu Phong đi ra, liền không khỏi cười nhạo.

- Triệu Phong, không ngờ người có thể trốn ở trong Tử Tinh Tháp lâu như vậy.

Cơ Liên lập tức bước tới, bày ra bộ dạng hung ác, lần này có Cơ Thịnh Danh giúp đỡ hẳn, hẳn cũng không tin là không thu thập được Triệu Phong.

Từ xa, Cơ Lan nhìn thấy Triệu Phong, mới lập tức giật mình tỉnh lại.

Mặc dù không tin, nhưng nàng biết rõ, người có thể tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, chỉ có thể là Triệu Phong.

Nhưng lúc này, bộ dạng của Triệu Phong thoát nhìn hết sức yếu nhược, có lẽ là vì tiến vào tầng thứ chín cho nên mới trở thành như vậy, Triệu Phong ở trạng thái hiện nay làm sao có thể là đối thủ của Cơ Thịnh Danh?

Xung quanh, đám đệ tử của Cơ gia cũng lập tức vây đến xem, bọn hắn chờ đợi lâu như vậy, còn không biết là người nào tu luyện ở tầng thứ tám, bây giờ có kịch hay, cũng không uống công chờ đợi rồi.

- Triệu Phong, nếu người có thể tiếp được ba chiêu của ta, hôm nay ta sẽ bỏ qua cho người!

Cơ Thịnh Danh từ trên cao nhìn xuống, khinh thường nói.

Hắn cũng không thích gánh trên người tội danh ỷ lớn hiếp nhỏ, bởi vậy mới nói như thế.

Mặc dù nói là ba chiêu, nhưng nếu Cơ Thịnh Danh dốc toàn lực đối phó, tuyệt đối có thể tra tấn Triệu Phong sống không bằng chết.

- Cút, bây giờ ta rất bận!

Triệu Phong có chút không kiên nhẫn liếc nhìn hai người trước mặt.

Triệu Phong trải qua Tử Tinh Tháp một chuyến, thu hoạch được rất nhiều, bây giờ cần phải vội vàng trở về trị liệu và tu hành, làm gì có thời gian ở đây lãng nhăng với bọn hắn?

- Hừ, rượu mời không uống, thích uống rượu phạt!

Cơ Thịnh Danh lập tức lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Hắn không ngờ một tên tiểu bối lại có thể lãnh ngạo và bất kính với hắn như vậy.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Đôi đồng tử của Cơ Thịnh Danh bỗng nhiên lóe lên một tia tinh trạch tử sắc.

Nhưng chỉ một khắc sau, Kim Đồng của Triệu Phong chỉ liếc hai người một cái, một luồng ý chí Đồng lực kinh tâm động phách tản ra, sau đó nhanh chóng thu liễm lại.

Hít...

Xung quanh Tử Tinh Tháp, bầu không khí lập tức trở nên tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

Chỉ trong nháy mắt, Triệu Phong bộc phát ra ý chí Đồng lực đã khiến cho huyết mạch đồng tử của bọn hắn run rẩy, ý chí linh hồn giống như bị một tòa núi lớn áp chế.

Còn hai người Cơ Liên và Cơ Thịnh Danh thì ngốc trệ tại chỗ, hai mắt ảm đạm vô quang, chìm vào ảo giác.

1008. Chương 1005: Nghĩ Cách Cứu Viện

Triệu Phong ở trong Tử Tinh Tháp, không chỉ tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết, mà còn đồng thời tiến hành tu luyện Huyền đạo Huyền thuật.

Mặc dù linh hồn của hắn bị thương nghiêm trọng, ý chí linh hồn còn chưa khôi phục, nhưng cũng đủ thu thập hai người kia rồi.

Triệu Phong vận chuyển một ít lực lượng ý chí vừa khôi phục, thi triển một cái “Huyền Cẩm Mê Vực” đơn giản hóa, liền khiến hai người lâm vào thế giới Huyền cảnh.

- Triệu Phong, người không sao chứ?

Cơ Lan lập tức tiến lên, vẻ mặt có chút kinh dị, không biết nói gì.

Trong đầu của nàng có chút trống rỗng, Triệu Phong đã suy yếu, bất kỳ người nào cũng có thể cảm nhận được tính hướng này, vậy mà không ngờ chỉ cần liếc mắt một cái, cũng có thể thu thập được Cơ Thịnh Danh.

Mặc dù chỉ có nàng biết rõ, người leo lên tầng thứ chín là Triệu Phong.

- Hôm nay ta không đến chỗ Tinh Ma tiền bối nữa.

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó bay về nơi ở của mình.

Cơ Lan sững sờ, sau đó lập tức dậm chân.

Mặc dù chỉ khi Triệu Phong đến chỗ Tinh Ma Thánh Chủ thì nàng mới có thể vào đó xem sách.

Nhưng nàng chờ ở đây, cũng không phải vì muốn cùng Triệu Phong đến chỗ ở của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Cơ Liên, Cơ Thịnh Danh, các người làm sao vậy?

Sau khi Triệu Phong rời đi, lại có không ít đệ tử đến vây xem, nhìn hai gã thành viên vừa mới khiêu khích Triệu Phong.

- Trúng Hồn đạo Huyền thuật, dùng Huyền thuật gì phá giải cũng vô dụng.

Một gã Đại Đế của Cơ gia, sau nhiều lần thử đủ loại phương pháp, nhưng đều không có tác dụng.

Không lâu sau, trên mặt Cơ Thịnh Danh chợt lộ vẻ giãy dụa, sau đó nhanh chóng tỉnh táo lại, còn Cơ Liên thì vẫn ngây ngẩn đứng tại chỗ.

- Cơ Liên.

Cơ Thịnh Danh lập tức truyền ý chí linh hồn của mình vào linh hồn của Cơ Liên, liền nhanh chóng thức tỉnh hẳn.

- Tên Triệu Phong này...

Sau khi Cơ Liên tỉnh lại, toàn thân lập tức run rẩy.

Mặc dù đây là lần thứ hai Triệu Phong đối mặt với Huyền thuật của Triệu Phong, thế nhưng lần này Triệu Phong bộc phát ra ý chí Đồng lực quá mức cường đại, đã hoàn toàn chấn nhiếp hắn rồi.

Còn trong lòng Cơ Thịnh Danh thì sợ hãi không thôi, Triệu Phong dưới tình trạng suy yếu như vậy, không ngờ vẫn có thể dễ dàng thu thập bọn họ, khó có thể tưởng tượng nổi, Triệu Phong ở trạng thái toàn thịnh thì sẽ mạnh đến mức nào.

- Phục Hồn Thần Quyết tầng thứ sáu, hiệu quả cũng không tệ lắm.

Trên đường bay về nơi ở, Triệu Phong liền phát giác thương tổn linh hồn của hắn đã khôi phục được hai thành.

- Tại sao đám người Bách Nguyên Thánh Tương và Từ lão quái đều bỗng nhiên trở về? Phải chăng đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong trầm nghĩ.

Lúc tu luyện trong Tử Tinh Tháp, Bích Thanh Nguyệt đã thông qua Minh Tâm Ấn, thông báo bọn họ muốn trở về.

Có thể là Bích Thanh Nguyệt không muốn làm Triệu Phong đang tu luyện phân tâm, cho nên mới không nói rõ tình huống cụ thể, mà lúc đó Triệu Phong cũng đang tu luyện đến thời điểm mấu chốt, cho nên cũng không hỏi thăm.

Lúc này, đám người Bích Thanh Nguyệt đã vượt qua phạm vi liên hệ của Minh Tâm Ấn.

Lúc này, đám người Bích Thanh Nguyệt đã vượt qua phạm vi liên hệ của Minh Tâm Ấn rồi.

Sau khi trở lại nơi ở, một mình Triệu Phong liền bắt đầu bế quan.

Trong Mê Không Giới, Vân Tầm Tiên Điệp vỗ đôi cánh trong suốt bay đến bên cạnh Triệu Phong.

- Đã có thể chuẩn bị đột phá Thánh Chủ rồi?

Tâm thần Triệu Phong khẽ động.

Vân Tầm Tiên Điệp trải qua trận đại chiến trước kia đã bị trọng thương, trải qua sự trị liệu của Triệu Phong, sớm đã khôi phục tới trạng thái đỉnh phong, hơn nữa được một lượng lớn tài nguyên của Triệu Phong tài bồi, thực lực của Vân Tầm Tiên Điệp đã sớm đạt tới đỉnh phong rồi.

Bản thân Vân Tầm Tiên Điệp có xác suất đột phá Thánh Chủ nhất định, nhưng cũng không lớn lắm.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu đi tới bên cạnh Triệu Phong.

- Một phần Bách Nguyên Thánh Tương, ta giao Vân Tầm Tiên Điệp cho người.

Triệu Phong liền giao chuyện này cho Tiểu Tặc Miêu đi làm.

Vân Tầm Tiên Điệp có tác dụng trợ giúp rất lớn đối với Triệu Phong, nếu như nó đột phá Thánh Chủ, giá trị của nó sẽ lại một lần nữa tăng lên.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu không ngừng vẫy miêu trảo trước mặt Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ gật đầu, Tiểu Tặc Miêu muốn nói nó chăm sóc đàn Yêu thú và dược liệu trân quý của Triệu Phong rất cẩn thận, thu hoạch rất tốt, nên yêu cầu Triệu Phong ban thưởng.

Sau đó, Triệu Phong đi theo Tiểu Tặc Miêu dạo quanh một vòng trong Mê Không Giới.

Phương diện quản lý Yêu thú của Tiểu Tặc Miêu quả thật cực kỳ chính xác.

Nó có thể câu thông với Yêu thú, thập phần hiểu rõ tình huống của mỗi đầu Yêu thú, cho nên có thể lợi dụng tài nguyên ít nhất mà phát hu được tác dụng lớn nhất.

Thực lực của mỗi đàn Yêu thú đều tăng lên không nhỏ.

Bởi vậy, đối với yêu cầu đòi hỏi tài nguyên của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền trực tiếp cho phép.

Sau khi xử lý xong chuyện của Tiểu Tặc Miêu, Triệu Phong liền chuyên tâm chữa trị thương thế linh hồn của hắn.

Hai ngày sau...

Thương thế của Triệu Phong đã được chữa trị triệt để, linh hồn càng thêm ngưng thực, lực lượng tâm hồn đều có chỗ tinh tiến, Phục Hồn Thần Quyết cũng thuận lợi đột phá đến tầng thứ bảy.

- Đợi đến khi Phục Hồn Thần Quyết tu luyện tới tầng thứ tám thì có thể thử tu luyện Phân Hồn Quyết rồi.

Triệu Phong không kìm nén được kích động trong lòng.

Dựa vào lý giải của Phân Hồn Quyết, thì đây chính là một bộ pháp quyết tương đương với phân thân.

Bí kỹ phân thân chính là thủ đoạn chuyện dụng của Thánh Chủ, nguyên lý chính là lợi dụng Thánh Thể để chế tạo phân thân.

Mà Phân Hồn Quyết chính là phân liệt linh hồn, tách linh hồn ra cũng tương đương với một cái phân thân, đồng thời bản thân Phân Hồn Quyết còn có tác dụng tu luyện linh hồn.

Bởi vậy, Triệu Phong càng ngày càng động tâm với Phân Hồn Quyết này, thậm chí cực kỳ muốn hoàn thiện bản pháp quyết này.

Muốn làm được điều này, Triệu Phong cần đọc một lượng lớn trí thức lý luận về linh hồn để mở rộng kiến thức của bản thân.

Một ngày nọ, Triệu Phong rời khỏi nơi ở của mình, tiến đến mật điện của Tinh Ma Thánh Chủ.

Thư tịch ở giá sách bên phải, Triệu Phong còn chưa xem hết, mà hắn vẫn còn hai ngày để mượn đọc.

- Triệu tiểu hữu, cuối cùng cũng tới rồi...

Lúc còn cách điện các của Tinh Ma Thánh Chủ hơn mười trượng, thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ đã từ xa truyền đến.

- Đa tạ tiền bối đã tặng Tử Tinh Thông Hành Lệnh, giúp cho văn bối đạt được lợi ích không nhỏ.

Triệu Phong ôm quyền, tỏ vẻ biết ơn.

Tu hành bốn ngày trong Tử Tinh Tháp, Triệu Phong đã thu hoạch được rất nhiều.

Triệu Phong cũng biết rằng, tất cả mọi việc hắn làm trong Tử Tinh Tháp, đều bị Tinh Ma Thánh Chủ cảm ứng được.

Chuyện này cũng không có gì đáng nói, biểu hiện của hắn càng mạnh, càng có thể thu được nhiều chỗ tốt từ chỗ Tinh Ma Thánh Chủ.

- Ha ha, nếu đã như vậy, sau này Triệu tiểu hữu muốn vào Tử Tinh Tháp thì cứ trực tiếp tiến vào là được.

Tinh Ma Thánh Chủ niềm nở cười.

Triệu Phong thoáng sửng sốt, cho dù biểu hiện của hắn bày ra thực lực nhất định, nhưng Tinh Ma Thánh Chủ cũng không cần đối xử tốt với hắn như vậy mới đúng.

Tùy ý ra vào Tử Tinh Tháp, đối với những đệ tử của Cơ gia phải tốn điểm cống hiến mới có thể tiến nhập mà nói, chính là cực kỳ bất công, rất có thể tạo thành ảnh hưởng cực xấu.

Chẳng qua, nhìn thấy bộ dạng cực kỳ cao hứng của Tinh Ma Thánh Chủ, có thể là đã gặp được chuyện tốt gì đó, cho nên Triệu Phong cũng không cự tuyệt.

- Mặt khác, mấy ngày qua lão phu đã nghiên cứu rất nhiều về Phân Hồn Quyết, tổng kết ra được một bản bút ký này, nếu như Triệu tiểu hữu muốn tu luyện Phân Hồn Quyết thì có thể xem qua, không biết tiểu hữu có hứng thú hay không?

Tinh Ma Thánh Chủ tiếp tục nói.

Lần này Triệu Phong lại càng giật mình hơn, cảm thấy Tinh Ma Thánh Chủ hôm nay có chút khác thường, không khỏi quá tốt bụng với Triệu Phong, chẳng lẽ trong chuyện này có gì đó mờ ám?

Triệu Phong tất nhiên không biết rằng, bởi vì hắn tiến vào Tử Tinh Tháp tầng thứ chín, chống đỡ được thời gian ba nhịp hô hấp, cho nên toàn bộ quyền lực Cơ gia đã đổi chủ rồi.

- Chuyện này... có thể mượn đọc bút ký của tiền bối chính là vinh hạnh của văn bối!

Đối với sự mời mọc đầy hấp dẫn của Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong cũng không thể cự tuyệt được, nhưng hắn cũng bày tỏ lập trường là mình sẽ không lấy ra bất cứ thứ gì để giao dịch.

- Lão hủ cũng rất muốn kiến thức “Phân Hồn Quyết” trọn vẹn, nếu như sau này Triệu tiểu hữu có thể hoàn thiện nó, nhất định phải đưa cho lão hủ xem qua a!

Tinh Ma Thánh Chủ thoáng trêu đùa.

Sau khi đi vào tư tàng của Tinh Ma Thánh Chủ, Tinh Ma Thánh Chủ liền lấy ra một quyển sách giao cho Triệu Phong.

Sau đó, Triệu Phong lại đi tới giá sách bên phải, tâm thần chìm vào hải dương điển tịch.

Tinh Ma Thánh Chủ quả không hổ là bách khoa toàn thư về huyết mạch đồng tử của Cơ gia, lịch duyệt vô cùng sâu rộng, kinh nghiệm cũng cực kỳ phong phú. Trong bản bút ký này viết lên một phần quan điểm của hắn đối với việc phân tích lộ tuyến phát triển của bộ pháp quyết Phân Hồn Quyết này.

Dựa theo lý giải của Tinh Ma Thánh Chủ, xác suất tu thành Phân Hồn Quyết vẫn rất cao, điều kiện tiên quyết là phải tu luyện Vạn Niệm Thần Quyết và Phục Hồn Thần Quyết.

Bản bút ký này, tại một phương diện nhất định, đã chỉ rõ cho Triệu Phong biết rõ đại khái lộ tuyến tiếp theo của Phân Hồn Quyết.

Sau khi xem xong bản bút ký này, Triệu Phong càng nắm chắc vài phần có thể tu luyện Phân Hồn Quyết.

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu mượn đọc những điển tịch khác.

Triệu Phong tin rằng, nhất định sẽ có một ngày, lịch duyệt và lý giải của hắn sẽ vượt xa Tinh Ma Thánh Chủ.

Thời gian thoáng cái đã trôi qua, Triệu Phong đã hết thời gian mượn đọc sách ở giá sách bên phải.

Triệu Phong bày ra bộ dạng vô cùng tiếc hận, thực ra, có đến bảy thành những điển tịch khiến hắn cảm thấy hứng thú ở giá sách này, đều đã bị hắn nhớ kỹ.

Sau đó, Triệu Phong lại đặt mục tiêu vào những điển tịch ở giá sách bên trái.

- Thái Thượng Trưởng lão, Cơ Lan cầu kiến.

Mấy ngày nay, đây là lần đầu tiên xuất hiện thanh âm của Cơ Lan.

- Nói!

- Bích Các chủ muốn ta truyền tin cho Triệu Phong: thỉnh Triệu Phong mau chóng quay trở về.

Cơ Lan liền bấm báo chi tiết.

Tại Cơ gia, Bích Thanh Nguyệt và Cơ Lan cũng thường xuyên gặp gỡ, cho nên đã truyền tin cho Cơ gia thì phải truyền cho Cơ Lan, để tránh làm mọi chuyện trễ nãi.

Trong điện các, Triệu Phong thoáng nhíu mày, hắn biết chắc chắn có nguyên nhân gì đó khiến đám người Bích Thanh Nguyệt đang vội vàng trở về.

- Tinh Ma tiền bối, văn bối cáo từ trước.

Triệu Phong lập tức nói.

Từ trong lời nói của Cơ Lan, Triệu Phong cũng nhìn ra được có lẽ tình thế rất cấp bách.

- Cơ Lan, mang theo một vài đệ tử nội tộc của Cơ gia, đi cùng với Triệu Phong.

Thanh âm của Tinh Ma Thánh Chủ đột nhiên truyền đến.

- Cơ Lan tuân lệnh!

Cơ Lan đáp.

Sau đó, Triệu Phong dẫn theo phần đông đệ tử Cơ gia, một đường chạy trở về viên hải Vụ Nguyệt Đảo Vực, lúc rời đi, Triệu Phong còn sử dụng Mê Không Giới lưu lại một ấn ký tại Cơ gia.

Mà những đệ tử của Cơ gia đi theo Cơ Lan, có chừng mười lăm người, gần như đều là cấp bậc Đại Đế, tâm thần bọn hắn đều cực kỳ phấn chấn, nhân vật lần này, gia tộc trả cho hắn thù lao rất hậu hĩnh.

Tại Vụ Nguyệt Đảo Vực, trước đại môn của Hải Yên Các.

Từ lão quái, U Dạ Thánh Quân cùng với các thành viên của Hải Yên Các, đều bị nhốt trong một cái đại trận Thánh Lực.

Trong đó, quanh người Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân tràn ngập một loạt tinh điểm tử sắc, thương thế tương đối nghiêm trọng, những thành viên còn lại đều đang chăm sóc hai người.

- Đợi đến khi Thái Thượng Trưởng lão trở lại, tất cả sẽ được giải quyết!

Thanh âm kiên định của Chiêm Khiết Nhi vang lên.

- Yên tâm, Triệu Phong sắp đến rồi!

Thanh âm của Từ lão quái vang lên hết sức yếu ớt.

Thông qua Minh Tâm Ấn, Từ lão quái đã bắt được liên lạc với Triệu Phong, biết được Triệu Phong đang chạy đến đây.

Trong Hải Yên Các, khung cảnh đã triệt để biến đổi.

Trong một tòa đại điện âm u, có hai đạo thân ảnh.

Một người trong đó mặc chiến giáp kim sắc, trên bề mặt chiến giáp khắc đầy ấn ký ngân sắc, lấp lánh rạng rỡ, còn người còn lại thì mặc đại bào đỏ thẫm, toàn thân tràn ngập lệ khí Ma đạo.

- Chúng ta cố ý để cho ả ta chạy thoát, nàng hẳn là sẽ không tham sống sợ chết mà mặc kệ các người a, ha ha ha...

Trên thân ảnh đại bào đỏ thẫm, chợt truyền ra một tiếng cười bén nhọn.

Bọn hắn cố ý để cho Bích Thanh Nguyệt chạy thoát, để nàng truyền tin cho Triệu Phong nhanh chóng quay về.

- Năm ngày sau, nếu Triệu Phong còn chưa về, các người hãy xuống Địa Ngục mà truyền tin!

Nam tử mặc chiến giáp kim sắc đột nhiên hét lớn.

- Ta đến rồi, các người cứ xuống Địa Ngục truyền tin đi!

Một thanh âm lạnh lùng như Không Minh, quanh quẩn khắp Vụ Nguyệt Đảo Vực.

1009. Chương 1006: Thực Lực Cường Hãn

Trong Hải Yên Các, lão giả mặc đại bào đỏ thẫm và nam tử Kim Giáp lập tức xông ra.

Đồng thời, từ các phương vị khác xung quanh Hải Yên Các, có hơn mười đạo nhân ảnh đồng loạt phóng tới.

- Triệu Phong!

Thân hình Từ lão quái khẽ run lên, lập tức đứng dậy.

- Thái Thượng Trưởng lão!

Ánh mắt Chiêm Khiết Nhi tràn ngập sùng kính.

Rất nhiều thành viên trong Hải Yên Các đều lộ ra thần sắc kích động, nhìn lên bầu trời.

Phảng phất như chỉ cần có Thái Thượng Trưởng lão ở đây thì cơn ác mộng này sẽ chấm dứt.

- Chủ nhân, trước hết hãy cứu Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân đã!

Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, trao đổi với Triệu Phong.

Hai người bọn họ lúc này đã trúng kịch độc, phải lập tức nhanh chóng cứu chữa.

Triệu Phong thoáng nhìn qua những thành viên của Hải Yên Các đang bị vây trong trận, sắc mặt liền thoáng trầm xuống.

Thông qua Bích Thanh Nguyệt, đã hiểu rõ tình huống nơi này rồi.

Chiếm lĩnh Hải Yên Các chính là hai đại thế lực Tam Tinh, “Bát Tinh Lâu” và Tông môn Quỷ đạo “Quỷ Hỏa Môn”.

Hai đại thế lực này nhân lúc Triệu Phong và cao tăng của Hải Yên Các rời đi, liền chiếm lĩnh lấy Hải Yên Các, đồng thời còn bố trí mai phục, đánh cho đám người Từ lão quái và Bách Nguyên Thánh Tương không kịp trở tay.

Nhưng rõ ràng là hai đại thế lực này muốn chiếm đoạt thế lực của Triệu Phong, cho nên mới không trắng trợn tàn sát, hoặc có thể nói là bọn chúng còn có mục đích khác.

- Người chính là Triệu Phong?

Nam tử Kim Giáp thấp giọng quát, một phương thiên địa lập tức phát ra tiếng chấn vang ầm ầm.

- Người nói nhảm nhiều quá, trực tiếp tiêu diệt hắn là được rồi!

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm lập tức phát ra thanh âm âm trầm, có chút mất kiên nhẫn.

Mục tiêu của hai đại Tông môn bọn hắn, chỉ có Triệu Phong mà thôi.

Chỉ cần tiêu diệt được Triệu Phong, những thế lực như Hải Yên Các, Vạn Thánh Tông, ám sát đội, kể cả bảo vật trên người Triệu Phong, đều sẽ là của bọn hắn.

- Người không thấy sao? Bên cạnh Triệu Phong là đệ tử của Cơ gia.

Nam tử Kim Giáp lập tức truyền âm.

Trong tình báo của bọn hắn, Triệu Phong có lẽ có chút liên hệ với Đoan Mộc gia, nhưng Đoan Mộc gia xếp hạng trong Bát đại thế gia tương đối thấp, khoảng cách biên hải này lại vô cùng xa xôi, cho dù bọn hắn thâm tóm thế lực của Triệu Phong, đoán chừng Đoan Mộc gia cũng không làm gì được bọn hắn.

Nhưng Cơ gia thì lại khác, Cơ gia rất gần biên hải, thực lực của Cơ gia trong Bát đại thế gia cũng thuộc hạng trung đẳng.

- Thật sự ngu xuẩn, cứ mặc kệ người của Cơ gia, trực tiếp tiêu diệt Triệu Phong là được rồi.

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm khinh thường nói.

Nếu như Triệu Phong một mình đến đây, có lẽ còn có vấn đề.

Nhưng Triệu Phong cho rằng mang theo người của Cơ gia là có thể dọa bọn hắn bỏ chạy, vậy thì mười phần sai lầm rồi.

- Nói đi, người phía sau màn của các ngươi là ai, nể mặt các ngươi không giết hại thành viên của Hải Yên Các, có thể cho hai người các ngươi toàn thân.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

Bát Tinh Lâu và Quỷ Hỏa Môn đều là thế lực Tam Tinh ở biên hải, cũng khá gần lục địa.

Hai đại Tông môn này và Hải Yên Các, xưa này không hề có thù oán.

Cho dù ở trong Không Gian Thần Huyền, Triệu Phong đã từng cướp đoạt tài nguyên của Bát Tinh Lâu, thì cũng không có khả năng khiến cho Hải Yên Các bị Bát Tinh Lâu dòm ngó.

Hai Tông môn một chín một tà này, vô cớ liên hợp cùng nhau để công chiếm thế lực của hắn, đằng sau chắc chắn còn có ẩn tình.

- Ha ha, sắp chết đến nơi mà còn nói năng bấy bạ.

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm khinh thường nói.

Chỉ là một tên Đại Đế, không ngờ lại dám nói như vậy với hai vị Thánh Chủ.

Hai người bọn họ mặc dù đều chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ kỳ, nhưng thực lực so với Huyền Quang Cảnh mới tấn thăng như Từ lão quái thì lại mạnh hơn không ít.

Hướng hồ, bọn hắn còn mang theo thế lực Tông môn của mình, là hai gã Chuẩn Thánh Chủ.

Vụt...

Thân ảnh áo đỏ thẫm và nam tử Kim Giáp lập tức xông ra, theo sau là đồng đảng Đại Đế và Chuẩn Thánh Chủ.

- Không nên gây thương tổn cho người của Cơ gia, giết Triệu Phong là được rồi.

Thanh âm của lão giả mặc đại bào đỏ thẫm vang lên trong linh hồn của mọi người.

Đám người của Cơ gia lập tức bối rối, nếu như nhiệm vụ này không phải do Tinh Ma Thánh Chủ đích thân dẫn dắt, e rằng bọn hắn đã sớm bỏ chạy rồi.

Mặt khác, bên ngoài Tử Tinh Tháp, chuyện Triệu Phong chỉ liếc mắt một cái đã miểu sát Cơ Thịnh Danh, đã lan truyền ra ngoài, một vài đệ tử của Cơ gia cũng không khỏi tán thưởng đối với thực lực của Triệu Phong.

- Không cần sợ, hãy nghe lệnh của Triệu Phong, Bát Tinh Lâu và Quỷ Hỏa Môn không dám làm gì Cơ gia chúng ta đâu!

Thanh âm của Cơ Lan vang lên trong đầu toàn bộ thành viên của Cơ gia.

Cơ Lan tin tưởng thực lực của Triệu Phong, dưới trạng thái toàn thịnh, lại thêm người của Cơ gia tương trợ, chắc chắn có thể ứng phó được tình huống trước mắt.

Sắc mặt Triệu Phong vẫn không đổi, nhìn về phía hai đại thế lực đang lao tới.

Mắt trái của hắn đột nhiên bắn ra một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Bên trong Lôi Hồn Thể, vô số lực lượng linh hồn tràn ngập vào trong mắt trái.

Mắt trái của Triệu Phong liền biến thành một thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản mát ra một luồng lực hút chí mạng.

Ô...ô...ô...n...g!

Trước mặt Triệu Phong, toàn bộ cường giả đều không tự chủ được mà nhìn về phía đồng tử của hắn, ngay lập tức, ý thức và tinh thần đều không thể khống chế được, chỉ có thể cố gắng giãy dụa.

Nhưng cuối cùng vẫn vô dụng, chỉ chớp lát sau, ánh mắt của bọn hắn đã trở nên u ám vô quang.

Phốc...

Chỉ trong chớp mắt, hai mươi mấy thành viên đi theo nam tử Kim Giáp và lão giả mặc đại bào đỏ thẫm xông ra, đều cứng đờ người, đứng yên một chỗ, phẳng phất như mất hồn.

Mà nam tử Kim Giáp và lão giả mặc đại bào đỏ thắm thì phải vận chuyển toàn bộ ý chí linh hồn, mới có thể ngăn được Đồng thuật khủng bố này.

- Chuyện... Chuyện gì xảy ra?

Lão giả mặc đại bào đỏ thắm lập tức cảm thấy không đúng, trong lòng đột nhiên rét lạnh.

Hắn nhìn về phía thiếu niên Kim Đồng trước mặt, toàn thân không khỏi run rẩy.

- Điều này làm sao có thể? Ý chí linh hồn thật cường đại...

Sau lưng nam tử Kim Giáp cũng ứa ra mồ hôi lạnh.

Hắn như thế nào cũng không ngờ rằng, chiến đấu còn chưa bắt đầu thì đã kết thúc như vậy.

Triệu Phong chỉ cần liếc mắt một cái, liền miểu sát toàn bộ cường giả của hai người bọn họ.

Điều này làm sao có thể? Không phải hắn chỉ mới là cảnh giới Đại Đế thôi sao?

Đồng thuật của cảnh giới Đại Đế, làm sao có thể có tác dụng đối với Thánh Chủ?

Mà sau lưng Triệu Phong, rất nhiều đệ tử của Cơ gia đều lâm vào ngốc trệ, cực kỳ kinh hãi.

Không ngờ, bọn hắn căn bản không cần ra tay.

- Đây...

Cơ Lan cũng nghẹn lời.

Mặc dù nàng sớm đã đoán được, thực lực của Triệu Phong ở trạng thái toàn thịnh sẽ khiến cho nàng cực kỳ kinh ngạc, nhưng tuyệt đối không phải là như thế này.

Mười mấy tên Đại Đế và hai tên Chuẩn Thánh Chủ, dưới Đồng thuật của Triệu Phong, không hề có chút sức phản kháng nào.

Triệu Phong nhìn về phía chiến trường, trầm nghĩ:

- Lực lượng của Đồng thuật phân tán ra, sẽ không có sức uy hiếp đối với Thánh Chủ.

Đương nhiên, một chiêu Đồng thuật này của Triệu Phong, vốn dĩ là thuật vây khốn, có thể lập tức làm tan rã một phần chiến lực của địch quân, còn tính công kích thì cũng không lớn lắm.

- Nhanh lên, linh hồn của tiểu tử này quá cường đại rồi.

Thần sắc nam tử Kim Giáp không đổi, lập tức truyền âm cho lão giả mặc đại bào đỏ thắm.

- Linh Vực linh hồn của tiểu tử này mạnh như vậy, người chỉ cần ngăn cản được công kích linh hồn của hắn, còn ta sẽ cho hắn một kích trí mạng tại phương diện vật chất.

Nam tử Kim Giáp tiếp tục truyền âm.

- Được!

Lão giả mặc đại bào đỏ thắm cắn răng một cái, hóa thành một đạo Quỷ Hỏa đỏ thắm, lao thẳng tới chỗ Triệu Phong.

Nếu như hai đại Thánh Chủ như bọn hắn bị Triệu Phong đánh bại, vậy thì Tông môn của bọn hắn còn mặt mũi nào nữa?

Đồng thời, thanh âm của lão giả mặc đại bào đỏ thắm cũng vang lên trong linh hồn của nam tử Kim Giáp:

- Tên Âm Ảnh Thánh Chủ kia chắc chắn là đang đùa giỡn chúng ta.

Sắc mặt nam tử Kim Giáp cũng thoáng trầm xuống, nhưng lúc này, bọn hắn đã không còn đường lui nữa rồi.

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong trở nên sắc bén, lập tức thốt ra hai chữ.

Mắt trái của hắn hiện lên tia lửa Đồng lực kinh người, một tia hào quang tử kim sắc lóe lên, liền hiện ra một đám ẩn ký Lôi Kiếp ám kim sắc.

Phốc...

Một đoàn Tử Kim Lôi Hỏa trong suốt, mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, đánh thẳng lên đoàn Quỷ Hỏa đỏ thẫm.

- Á... á...

Lão giả mặc đại bào đỏ thẫm lập tức hét lên, linh hồn và thân thể của hắn đồng thời bị Lôi Hỏa xâm nhập, thiêu đốt không ngừng.

Trải qua một chuyến trong Tử Tinh Tháp, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã cường đại hơn, khả năng vận dụng Đồng thuật cũng đạt đến một cảnh giới khác.

Đối diện với Thánh Chủ bình thường không bị áp chế thực lực, Triệu Phong chỉ cần một chiêu Phong Lôi Đồng Hỏa thì cũng đã có thể khiến bọn chúng trọng thương rồi.

Triệu Phong bỗng nhiên bay ra.

Phành...

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Thánh Lôi Thể Phách, một quyền đánh lên lão giả mặc đại bào đỏ thẫm, máu tươi lập tức phun trào.

Chuẩn Thánh Chủ đối mặt với một quyền như vậy của Triệu Phong, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Nhưng Thánh Thể của Thánh Chủ thì lại bất đồng, đối diện với tổn thương cảnh giới thấp hơn, thì lại có sức phòng ngự rất mạnh, năng lực khôi phục của thân thể cũng cực kỳ kinh người.

- Hừ!

Triệu Phong lại lần nữa đánh ra một quyền, ẩn chứa một lượng lớn lực lượng Lôi Kiếp, đánh thẳng lên quang quyền Thánh Lực của lão giả này.

Lúc Đại Đế đột phá Thánh Chủ, không gian tinh hạch trong cơ thể sẽ lột xác thành quang quyền Thánh Lực.

Ầm...

Thân ảnh của lão giả mặc đại bào đỏ thẫm bắt đầu tiêu tán trong thiên địa, linh hồn của hắn bị ý chí linh hồn của Triệu Phong nghiền ép, liền triệt để nát bấy.

Chỉ lưu lại một cái thủ trạc trũ vật, lập tức bị Triệu Phong thu vào Mê Không Giới.

Mặc dù đều H ntúckx

Về phần mục đích chuyến này của Nam Phong vương, Triệu Phong cũng đã đoán ra.

- Triệu Phong, Đại Càn Vương triều và U Nguyệt Vương triều đã khai chiến rồi.

Nam Phong vương nói thẳng.

- Có lẽ lúc thí luyện Thái Tử, đã bắt đầu rồi.

Triệu Phong nói.

Dị tộc đã có hành động trong lúc thí luyện Thái Tử, lúc đó Long vận khí vô cùng bạc nhược, liền tiến hành công kích, phá vỡ biên phòng.

- Đúng vậy.

Nửa năm trước, trong Hoàng cung Đại Càn phát sinh chuyện ám sát, đã khiến rất nhiều cường giả và thế lực lớn đoán được chuyện này.

Nhưng phần lớn mọi người đều cho rằng, đây chỉ là va chạm giữa hai Vương triều, Long vận của Đại Càn Vương triều vẫn hưng thịnh, nhất định sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Nhưng không ngờ rằng, lần này lại triệt để khai chiến.

Chẳng qua, cho dù Đại Càn và U Nguyệt khai chiến với nhau, thì Nam Phong vương cũng không cần phải đến đây, một mực chờ Triệu Phong xuất quan mới đúng.

Triệu Phong thoáng nhíu mày, lộ vẻ nghi hoặc.

- Chiến tranh sơ kỳ, Đại Càn Vương triều liền lâm vào thế yếu.

Nam Phong vương biết rõ sự nghi hoặc của Triệu Phong, liền giải thích tiếp.

- Xem ra dị tộc đã sớm có dự mưu, chuẩn bị rất kỹ lưỡng.

Sắc mặt của Triệu Phong thoáng biến đổi.

Theo Triệu Phong được biết, trấn thủ phía Tây Bắc chính là hai đại gia tộc cường đại Thiết gia và Vũ gia.

Vừa mới bắt đầu khai chiến, Đại Càn Vương triều đã lâm vào thế yếu, từ đó có thể thấy được bên phía Vương triều dị tộc cường đại đến mức nào.

Một khi Đại Càn Vương triều lâm vào thế yếu, chắc chắn sẽ phải mượn thêm lực lượng của các Tông môn.

- Bởi vậy, Đại Càn Vương triều đã hạ xuống “Tông môn chiêu mộ lệnh”.

Nam Phong vương lại nói.

“Tông môn chiêu mộ lệnh”, chính là chính sách cưỡng ép chiêu mộ của Đại Càn Vương triều, tất cả thế lực, Tông môn trong phạm vi Đại Càn, đều phải phái ra chiến lực nhất định, tiến về tiền tuyến để trợ giúp chiến tranh.

Thanh âm của Bích Thanh Nguyệt liên vang lên trong đầu Triệu Phong.

Trong phạm vi của Đại Càn Vương triều, phần đông thế lực đều được số mệnh của Đại Càn phù hộ, tại một phương diện nhất định, Đại Càn Vương triều cũng có quyền chi phối nhất định đối với bọn họ.

Sau khi Triệu Phong nghe xong, cũng không nói gì.

Chuyện này, chắc chắn không phải chỉ đơn giản như bề ngoài.

Hiện nay, vị trí Thái Tử đã được xác lập, tất cả thế lực lớn đều đứng sau lưng những phe phái bất đồng.

Tất nhiên là bao gồm cả những thế lực trên tiền tuyến chiến trường, ví dụ như Thiết gia của Tứ hoàng tử, Vũ gia của Bát hoàng tử.

Mà thế lực sau lưng Cửu hoàng tử thì lại rất bạc nhược, sau khi lên chiến trường, sẽ lâm vào cục diện một thân một mình, thậm chí bị những hệ phái khác nhằm vào.

Cuộc chiến Vương triều đối với Cửu hoàng tử mà nói, có thể nói là cực kỳ không ổn.

- Thế lực Tông môn sau khi lên chiến trường, sẽ phân phối như thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Đại khái là những người thuộc Vương triều sẽ do Vũ Linh Thánh Vương chỉ huy, còn những chuyện nhỏ nhặt thì đều giao cho thuộc hạ, lần này ta đến đây, cũng là vì chuyện này.

Nam Phong vương chính là thế lực đứng sau Cửu hoàng tử, tất nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn những hoàng tử khác mượn cơ hội này mà ra tay với Cửu hoàng tử.

Nam Phong vương cũng là thành viên trong Hoàng tộc, bản thân vẫn có mối liên hệ nhất định trong Hoàng tộc.

- Ở bên ta vẫn còn một chút mối quan hệ, đến lúc đó, thành viên thế lực của người sẽ đi cùng với hộ vệ của ta.

Nam Phong vương lại nói.

Thân là kẻ thống trị một Đại Đảo Vực, Nam Phong vương cũng phải phái thành viên của mình lên chiến trường.

- Vậy thì giao cho Vương gia rồi.

Triệu Phong cười đáp.

Đã có Nam Phong vương bảo đảm, đội ngũ của Hải Yên Các, ít nhất cũng sẽ không lâm vào khốn cảnh.

- Ta cũng sẽ tận lực liên hệ với các thế lực khác sau lưng Cửu hoàng tử, tranh thủ tập trung lại cùng một chỗ.

Trên mặt Nam Phong vương chợt lộ vẻ uy nghiêm.

Nếu như Cửu hoàng tử thuận lợi trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng, quyền lực của Hoàng thúc như hắn sẽ tăng thêm vài phần, đến lúc đó, sẽ không chỉ là kẻ thống trị một Đại Đảo Vực mà thôi.

Hơn nữa, đây cũng là biện pháp tốt nhất để giúp Triệu Phong hóa giải nguy cơ, hắn cũng hiểu đại khái ân oán giữa Triệu Phong và Cửu U Cung.

- Như vậy là tốt nhất.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Không thể để thế lực sau lưng Cửu hoàng tử bị suy yếu quá nghiêm trọng.

Nếu như thế lực sau lưng Cửu hoàng tử toàn quân bị diệt, một thân một mình hắn, cho dù không phạm phải bất kỳ sai lầm nào đi nữa, thì cũng không thể thuận lợi ngồi lên ngôi vị Thánh Hoàng được.

Hiện nay, Triệu Phong và Cửu hoàng tử lại đang ngồi chung một thuyền.

Nếu như Cửu hoàng tử thất bại, thế lực của Triệu Phong cũng không đủ sức chống đỡ Cửu U Cung.

Mà nếu như các thế lực của Cửu hoàng tử như Hải Yên Các và Thạch gia bị suy yếu, thì xác suất trèo lên ngôi vị Thánh Hoàng của Cửu hoàng tử, cũng sẽ giảm mạnh.

- Bích Thanh Nguyệt, nhanh chóng triệu tập nhân thủ.

Triệu Phong trực truyền lệnh.

Nếu chuẩn bị sớm, sẽ có ưu thế nhất định.

- Bên phía Cửu hoàng tử, tạm thời không có tình huống gì chứ?

Triệu Phong hỏi.

- Yên tâm, trải qua sự kiện lần trước, hiện nay phòng bị trong Hoàng cung đã rất kín kẽ, ngay cả một con ruồi cũng không thể bay lọt.

Nam Phong vương cười nói.

- Ngược lại, bên phía thể lực của người, hình như phát triển rất không tệ a.

Nam Phong vương cảm thán.

Về chuyện Quỷ Hỏa Môn và Bát Tinh Lô, hẳn tất nhiên cũng đã nhận được tin tức.

Thể lực của Triệu Phong lại lần nữa khuếch trương, bản thân hắn cũng phát triển theo nhiều phương diện, tiêu chuẩn chỉnh thể đã vượt qua Tông môn Tam Tinh bình thường, chỉ kém đỉnh phong ở số lượng cường giả và tài nguyên mà thôi.

Mà Hải Yên Các đang trên đà phát triển, lại gặp phải “Tông môn chiêu mộ lệnh” của Đại Càn Vương triều, quả thật là một chuyện rất không tốt.

- Mặt khác, người đứng sau lưng kích động Quỷ Hỏa Môn và Bát Tinh Lô, chính là Cửu U Cung.

Nam Phong vương đã điều tra ra được, kỳ thật Quỷ Hỏa Môn và Cửu U Cung có mối liên hệ vô cùng mật thiết.

Nam Phong vương cũng rất lo lắng cho Triệu Phong, đặc biệt với thể lực Ma đạo khổng lồ như Cửu U Cung, nếu không phải vì trải qua sự kiện thí luyện Thái Tử, e rằng Triệu Phong đã sớm bị Cửu U Cung đuổi giết đến chết rồi.

Mà hắn đồng thời cũng rất bội phục Triệu Phong, có thể giằng co với Cửu U Cung đến bây giờ mà còn có thể phát triển thể lực đến mức này.

- Việc này ta đã biết rõ.

Ánh mắt Triệu Phong chợt lóe lên một tia âm lãnh.

Một ngày sau...

Một gã Chuẩn Thánh Chủ của Hải Yên Các, dẫn theo một lượng lớn thành viên, đi cùng Nam Phong vương, rời khỏi Vụ Nguyệt Đảo Vực.

Triệu Phong lại tiếp tục bế quan.

Trong Mê Không Giới.

Triệu Phong và Triệu Vong khoan chân ngồi đối diện nhau.

- Bắt đầu dung luyện Tử Vong Chi Mâu.

Mắt trái của Triệu Phong, chợt lưu chuyển một tia kim trạch, một cái Tử Vong Chi Mâu ở trạng thái linh hồn, lập tức xuất hiện trong hư không.

Bởi vì cảnh giới của Tử Vong Chi Mâu rất cao, cho nên Triệu Phong vẫn phải đích thân dung luyện.

Thần sắc Triệu Phong chợt thay đổi, ý chí linh hồn cường đại bao trùm lấy Tử Vong Chi Mâu, dung nhập vào vị trí mắt phải trên linh hồn của Triệu Phong.

Bên trong Tử Vong Chi Mâu, bỗng nhiên phát ra một hồi rung động.

- Hừ!

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, lập tức trùng kích tới.

Lần dung luyện đầu tiên, Thần Linh Nhân dị biến, khiến việc dung luyện thất bại, đồng thời khiến cho Tử Vong Chi Mâu sinh ra một tia sợ hãi đối với linh hồn thể của Triệu Phong.

Thế nhưng, dưới uy áp ý chí cường đại của Triệu Phong, cuối cùng nó cũng phải khuất phục.

- Dung luyện!

Trong linh hồn của Triệu Phong tràn ra một luồng lực lượng linh hồn tuyệt cường, dựa theo bí pháp trong “Linh Hồn Luyện Mâu Thuật”, chuyển hóa thành một đoàn u hỏa màu tím.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một đoàn hỏa diễm màu tím, lập tức thiêu đốt tại vị trí mắt phải của Triệu Vong.

Linh hồn của Triệu Vong, lập tức phát ra một trận gầm nhẹ.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Quá trình dung luyện thập phần thuận lợi, chỉ thấy màu sắc xung quanh Tử Vong Chi Mâu không ngừng thay đổi, bắt đầu dung hợp với linh hồn của Triệu Phong.

Cuối cùng, ngay cả ấn ký Lôi Kiếp, cũng lưu chuyển xung quanh Tử Vong Chi Mâu.

Lúc màu sắc linh hồn xung quanh Tử Vong Chi Mâu đại khái tương đồng với màu sắc linh hồn của Triệu Vong, Triệu Phong liền đình chỉ việc trợ giúp.

Tiếp theo, chỉ cần Triệu Vong vận chuyển Linh Hồn Luyện Mâu Thuật, theo pháp quyết dẫn đường linh hồn của mình, dần dần sẽ kết hợp được với Tử Vong Chi Mâu.

Chỉ cần Tử Vong Chi Mâu triệt để dung hợp với linh hồn của Triệu Vong.

Triệu Vong sẽ có thể sử dụng được năng lực Tử Vong Chi Mâu.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra, sau khi phân phó một chuyện, liền lập tức rời khỏi Hải Yên Các.

Thông qua tọa độ mà Mê Không Giới lưu lại, Triệu Phong liền đi thẳng tới Vương Hầu phủ.

Lúc này, Nam Phong vương không có ở đây, Triệu Phong liền trực tiếp bay đến Hải Ly Châu.

Lúc Triệu Phong tiến vào Hải Ly Châu, hắn liền sử dụng Mê Không Giới, lưu lại một không gian ấn ký ở nơi này.

Một ngày nọ, bên ngoài khu rừng của Cơ gia.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u, chồng lên hư không, hiện ra một thân ảnh tóc vàng, kèm theo đó là một trận không gian chấn động.

Lúc Triệu Phong rời khỏi Cơ gia, hắn đã lưu lại nơi này ấn ký không gian.

Vừa tiến vào Cơ gia, đôi mắt Triệu Phong lập tức khê động.

- Tử Vong Chi Mâu triệt để dung hợp rồi?

Triệu Phong đi vào Mê Không Giới, vận chuyển Thần Linh Nhân, quan sát Triệu Vong.

- Quả thật là dung hợp hoàn mỹ.

Tốc độ dung hợp Tử Vong Chi Mâu, còn nhanh hơn cả tưởng tượng của Triệu Phong.

Thế nhưng, Triệu Phong lại không thể thi triển Tử Vong Chi Mâu.

Với ý chí linh hồn cấp bậc Đại Đan Nguyên Cảnh của hắn, làm sao có thể khống chế được Tử Vong Chi Mâu cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ?

E rằng, chỉ cần một Đồng thuật Tử Vong tùy tiện nào đó, cũng đủ hút cạn lực lượng linh hồn của hắn rồi.

Chẳng qua, nhờ có Lôi Hồn Thể cường đại, ý chí của Triệu Vong đã dần dần thai nghén ra.

Không mất bao lâu, sẽ có thể đạt tới cấp bậc Đại Đế, đuổi kịp trình độ của Triệu Phong.

Mặt khác, Triệu Vong lúc này còn thu được một ít hiệu quả mà Tử Vong Chi Mâu mang lại.

Ví dụ như khí tức Tử Vong, áo nghĩa Tử Vong,...

Giống như lúc trước Triệu Phong dung hợp Thần Linh Nhân, hắn liền có được thị lực siêu cường, năng lực nửa nhìn xuyên, năng lực phản ứng...

Những năng lực này đều là truyền thừa của đồng tử.

Đã có được Tử Vong Chi Mâu, vấn đề cảm ngộ áo nghĩa Tử Vong và tài nguyên thuộc tính của Triệu Vong, cũng được giải quyết hoàn toàn, tốc độ tu luyện Âm Lôi Tử Quyết, sẽ càng nhanh hơn.

Đồng thời, Triệu Phong còn thông qua Triệu Vong, phát hiện ra, bên trong Tử Vong Chi Mâu, quả nhiên có một cái không gian Tử Vong, chẳng qua, trước mắt Triệu Vong không thể mở ra mà thôi.

Triệu Vong vẫn nhớ rõ ngày trước đối mặt với Tử Vong Truy Sát, lúc chiến đấu tại Thánh Địa hải tặc Thập Bát Giác, Tử Vong Đại Đế đã thông qua không gian Tử Vong, triệu hồi ra ba đầu oán linh cấp bậc Đại Đế.

Đó chính là một trong những năng lực của không gian Tử Vong.

- Không bằng người hãy đến Đại lục, gia nhập những Tông môn Quỷ đạo, ví dụ như những thế lực phụ thuộc Cửu U Cung chẳng hạn.

Đôi mắt Triệu Phong bỗng xoay chuyển, đột nhiên bật cười.

1013. Chương 1010: Đồng Tiền Phản Ứng

- Không bằng người hãy đến Đại lục, gia nhập những Tông môn Quỷ đạo, ví dụ như những thế lực phụ thuộc Cửu U Cung chẳng hạn.

Đôi mắt Triệu Phong bỗng xoay chuyển, đột nhiên bật cười.

Đầu tiên, Triệu Phong cũng không am hiểu lắm hệ thống tu luyện của Triệu Vong, hẳn chỉ có thể giải quyết giai đoạn tu luyện ban đầu của Triệu Vong mà thôi.

Tiếp đó, tài nguyên thuộc tính Âm Lôi, Tử Vong trong tay Triệu Phong cũng rất ít, mà thậm chí Triệu Phong còn không đủ tài nguyên cho chính mình sử dụng.

Mà hai phương diện này, Tông môn Quỷ đạo lại có thể giải quyết thay Triệu Vong.

Tốc độ tu luyện của Triệu Vong cũng rất nhanh, không lâu nữa, chắc chắn có thể trà trộn vào cao tầng trong Tông môn, nói không chừng còn thu thập được cả những tin tức mật của Cửu U Cung.

Đây là phương thức tuyệt hảo đánh vào nội bộ địch nhân, hiện này đang là thời kỳ chiến tranh, có lẽ rất dễ dàng vượt qua vòng kiểm tra.

Sau khi quyết định, Triệu Phong liền trực tiếp rời đi.

Lúc gần đi, Triệu Phong còn đưa cho Triệu Vong một ít tài nguyên, lợi khí Thần binh, át chủ bài để bảo vệ tính mạng.

Sau khi Triệu Vong rời đi, Triệu Phong liền đi vào Cơ gia.

Người của Cơ gia lập tức tiến lên nghênh đón, sau đó dẫn Triệu Phong vào trong.

- Là Triệu Phong đó, nghe đồn chính hắn đã tiến nhập Tử Tinh Tháp tầng thứ chín.

- Điều này làm sao có thể? Hắn vẫn chỉ là cảnh giới Đại Đế a.

- Cái này ta cũng không rõ, có lẽ hắn có bí bảo linh hồn nào đó, thế nhưng, rất nhiều đệ tử của Cơ gia đều tận mắt nhìn thấy hắn liếc mắt một cái đã miểu sát Cơ Thịnh Danh rồi.

Trên đường đi, ánh mắt đám đệ tử Cơ gia đều tập trung lên người Triệu Phong.

Đặc biệt là những đệ tử đi theo Cơ Lan đến Hải Yên Các lần trước, khi nhìn thấy Triệu Phong đến, trên mặt lập tức lộ vẻ tôn kính sùng bái.

Triệu Phong còn chưa tới gần điện các của Tinh Ma Thánh Chủ, thì bên trong đã truyền ra thanh âm.

- Vào đi Triệu Phong!

Tên đệ tử Cơ gia dẫn Triệu Phong đến đây, liền tự giác thối lui.

- Triệu tiểu hữu, ngươi bị thương sao?

Tinh Ma Thánh Chủ vừa nhìn thấy Triệu Phong, liền phát hiện có chút không đúng.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong lúc này, yếu hơn rất nhiều so với lúc mới rời đi.

Sau khi đệ tử Cơ gia trở về, đã đem toàn bộ tình huống chi tiết báo lại, Triệu Phong đối phó với hai tên Thánh Chủ cực kỳ dễ dàng, tại sao lại bị thương?

- Không dám giấu tiền bối, lúc ta trở về, đã tu luyện “Phân Hồn Quyết”.

Đối với điều này, Triệu Phong cũng không hề giấu diếm.

Dù sao thì Tinh Ma Thánh Chủ cũng đã sớm đoán ra Triệu Phong chắc chắn sẽ thử tu luyện Phân Hồn Quyết.

- Ngươi thành công rồi?

Trên mặt Tinh Ma Thánh Chủ lập tức lộ vẻ mừng rỡ.

Đối với loại pháp quyết này, hắn đã nghiên cứu rất sâu, nhưng vẫn không nắm chắc có thể luyện thành.

Sau khi Thánh Chủ ngưng tụ ra phân thân, thân thể sẽ chịu thương tổn, Triệu Phong phân hồn thành công, ý chí linh hồn cũng bị hao tổn là chuyện tất nhiên.

Nếu như thất bại, e rằng cũng không chỉ một chút thương thế như vậy mà thôi, bởi vậy trong lòng Tinh Ma Thánh Chủ lập tức khẳng định, Triệu Phong nhất định đã thành công rồi.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đối với việc luyện thành Phân Hồn Quyết tầng thứ nhất, hắn cũng rất mừng rỡ.

Thần sắc Tinh Ma Thánh Chủ trở nên kích động, liền tới gần Triệu Phong, nói:

- Nhanh cho ta xem phân thân của ngươi đi!

Hắn không ngờ Triệu Phong mới đạt được Phục Hồn Thần Quyết mấy tháng thì đã đạt tới yêu cầu, tu luyện thành công Phục Hồn Thần Quyết.

Đây là do số mệnh Triệu Phong nghịch tề, hay là hắn có thiên phú độc nhất vô nhị ở phương diện này?

- Phân thân của ta hiện nay đang ở nơi khác.

Triệu Phong thoáng lộ ra nụ cười áy náy.

Trùng hợp là lúc tiến vào Cơ gia, Triệu Phong đã để Triệu Vong đi đến Đại lục, gia nhập Tông môn Quỷ đạo.

Sắc mặt Tinh Ma Thánh Chủ thoáng biến đổi, sau đó khôi phục nguyên dạng.

Thánh Chủ tu luyện bí kỹ phân thân, chính là vì có thể nhất tâm đa dụng, làm nhiều chuyện một lúc.

Phân thân của Triệu Phong không ở bên cạnh hắn, cũng là chuyện rất hợp tình hợp lý.

Sau đó, Triệu Phong lại kể cho Tinh Ma Thánh Chủ nghe những chuyện liên quan đến linh hồn phân thân.

Sau khi nghe được những thông tin cần thiết, Tinh Ma Thánh Chủ có lẽ sẽ giúp hắn suy diễn ra được tầng thứ hai của Phân Hồn Quyết.

- Không ngờ lại thần diệu như vậy.

Tinh Ma Thánh Chủ cũng rất kinh ngạc.

Thông qua miêu tả của Triệu Phong, hắn đã hiểu rõ nhất định về năng lực của linh hồn phân thân.

Nếu không phải xác suất quá thấp, chắc chắn Tinh Ma Thánh Chủ sẽ thử luyện.

Nhưng hắn không thể lơ đãng làm việc được, hiện nay đã nổ ra đại chiến, không biết chính xác sẽ phát triển đến mức nào, thân là Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia, tính mạng của hắn cũng không chỉ của riêng hắn.

- Tầng thứ hai của Phân Hồn Quyết, Triệu tiểu hữu suy diễn thế nào rồi?

Tinh Ma Thánh Chủ dò hỏi.

Bản pháp quyết này không phải bình thường, hơn nữa cũng không cách nào tìm được pháp quyết cùng loại để tham khảo, cho nên việc suy diễn cực kỳ khó khăn.

- Tiến triển không lớn.

Triệu Phong vừa tu luyện tầng thứ nhất, không ngờ ý chí linh hồn thiếu chút nữa đã rơi xuống cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ.

Cho dù suy diễn ra tầng thứ hai thì Triệu Phong cũng sẽ không luyện vào thời điểm này.

Bởi vậy, trong thời gian tới, Triệu Phong đều thông qua đọc sách, tăng trưởng tầm mắt và trụ cột lý luận của mình, nhằm chuẩn bị để ngày sau suy diễn ra tầng thứ hai.

- Vậy thì tiểu hữu cứ ở lại đây, ta với người cùng nghiên cứu thảo luận một chút, ngoài ra, ta còn một việc muốn nói với người.

Tinh Ma Thánh Chủ tạm thời gác chuyện “Phân Hồn Quyết” sang một bên.

- Bát hoàng tử đã truyền tin cho ta, hắn sẽ đứng cùng trận doanh với Cửu hoàng tử, trợ giúp Cửu hoàng tử.

Tinh Ma Thánh Chủ cười nói.

Điều này cũng là điều mà hắn rất hi vọng, bởi vì hắn không muốn để Cơ gia rời bỏ Bát hoàng tử mà gia nhập Cửu hoàng tử.

Mặc dù thí luyện Thái Tử đã chấm dứt, chọn lựa lại phe phái cũng rất bình thường, nhưng vẫn sẽ ảnh hưởng nhất định tới thanh danh của Cơ gia.

- Bát hoàng tử?

Triệu Phong thoáng sửng sốt.

Không ngờ thí luyện Thái Tử vừa mới chấm dứt, Bát hoàng tử đã làm ra quyết định rồi.

Triệu Phong tất nhiên cũng có thể cảm nhận được, Bát hoàng tử làm ra quyết định như vậy, chắc chắn có quan hệ rất lớn đến Triệu Phong.

Chẳng qua, như vậy cũng tốt, thế lực của Cửu hoàng tử đơn bạc, nếu có Bát hoàng tử trợ giúp, thực lực chính thể cũng sẽ tiếp cận với Thập Tam hoàng tử.

Mặt khác, ngoài mặt thì Vũ gia cũng là thế lực của Bát hoàng tử, đây chính là một luồng chiến lực chủ yếu trong chiến tranh ở tiền tuyến.

Bởi vậy, thế lực những thành viên trong Tông môn sau lưng Cửu hoàng tử, lúc tiến lên tiền tuyến chiến trường, cũng không đến mức bị những thế lực hệ phái khác nhằm vào.

- Tin tức về người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, không biết Tinh Ma tiên bối có điều tra được gì không?

Triệu Phong nói sang chuyện khác, nhẹ giọng hỏi thăm.

Đây cũng chính là một trong những mục đích chủ yếu mà hắn đến đây lần này, đó là: tìm nơi hạ lạc của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu.

Đã hơn hai tháng rồi, nếu có thể tìm ra thì có lẽ cũng tìm được rồi.

- Hiện tại còn chưa tìm được tung tích của hắn.

Tinh Ma Thánh Chủ thở dài một hơi.

Thần sắc của Triệu Phong có chút ảm đạm, hắn cũng đã sớm có tâm lý chuẩn bị.

Quả nhiên, cứ độc hành hiệp như vậy, sẽ rất khó tìm ra, huống chi, thực lực của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu cũng rất thâm bất khả trắc.

- Chẳng qua, ta đã tra được một nơi, hoài nghi rằng người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu đã từng ở đó.

Tinh Ma Thánh Chủ lại nói.

- Xin tiền bối cho biết!

Triệu Phong lập tức giật mình, vội vàng hỏi.

- Người hãy đi theo ta!

Tinh Ma Thánh Chủ bỗng nhiên bước ra khỏi điện các, xuyên qua sương mù tử sắc, Triệu Phong cũng theo sát phía sau.

Không đến một ngày sau, hai người đã tới một rừng trúc xanh biếc.

Nơi này không có người ở, chỉ có một gian phòng trúc đơn giản, có giếng nước, có bàn cờ, có ghế trúc,...

- Ý cảnh ở nơi này, quả nhiên phi phàm.

Triệu Phong vừa đến đây, liền cảm thấy có chút bất đồng.

Mặc dù ở đây chỉ có những vật phẩm cực kỳ đơn giản, nhưng lại phát ra khí tức áo nghĩa mờ mịt thâm ảo không nói nên lời.

- Người ở trong đó, có lẽ vừa rời đi được một thời gian ngắn.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

Nếu như sớm điều tra được đến đây, có lẽ đã có thu hoạch gì đó rồi.

Triệu Phong nhẹ nhàng hạ xuống, đi về phía phòng trúc.

Bố trí trong phòng trúc đơn giản mà sạch sẽ, đều là những vật phẩm gia dụng bình thường của phàm nhân.

- Thu dọn vô cùng sạch sẽ.

Tinh Ma Thánh Chủ nói.

Người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu muốn giấu diếm tung tích, tất nhiên sẽ không để lại bất kỳ dấu mồi gì.

Nếu đổi lại là Tinh Ma Thánh Chủ, nhất định sẽ hủy diệt hết toàn bộ nơi này.

Chẳng biết tại sao, lúc Triệu Phong tiến vào gian phòng trúc này, liền cảm thấy một luồng hương khí tinh mịch vờn quanh người hắn, khiến ạch suy nghĩ của hắn sinh ra một tia biến hóa.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo qua căn phòng, quan sát mỗi một kiện vật phẩm, nhưng cuối cùng vẫn không phát hiện được gì.

Xem ra Luân Hồi Chi Mâu là một người rất tự tin và cẩn thận.

Hắn giữ lại mọi thứ nguyên vẹn, nhưng lại không để lại một tia manh mối nào, ngay cả Thần Linh Nhãn của Triệu Phong cũng không tìm được bất kỳ dấu vết gì.

Lúc vào, Triệu Phong tiến vào cửa trước, nhưng lại đi ra bằng cửa sau.

- Cầm?

Triệu Phong đột nhiên nhìn thấy một cây cổ cầm Thất Huyền thanh sắc.

Trong đầu của hắn, bỗng nhiên hiện ra một nữ tử thanh nhã điềm tĩnh, giống như tiên nữ trong tranh vẽ, dung nhan của nàng xinh đẹp không chút tỳ vết, nét đẹp tinh mịch mà tự oán.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu từ trong Mê Không Giới nhảy ra, trong móng vuốt cầm một đồng tiền.

Đồng tiền này cũng không phải là đồng tiền cổ mà Tiểu Tặc Miêu dùng để xem bói, mà là đồng tiền do Liễu Cầm Hâm lưu lại cho Triệu Phong ở tầng cuối cùng của Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Lúc này, đồng tiền đột nhiên lóe lên một tia tinh quang bạch sắc, phẳng phất như tùy thời sẽ biến mất.

Thần sắc Triệu Phong lập tức đại chấn.

Đồng tiền này vẫn luôn được hẩn cất giữ trong Mê Không Giới, tại sao lại vô duyên vô cớ sáng lên?

Triệu Phong nắm chặt nó trong tay, một luồng lực lượng mơ hồ dẫn dắt, lập tức bị hẩn phát hiện ra.

- Cây cầm này...

Triệu Phong đi tới gần cây cổ cầm Thất Huyền thanh sắc, khẽ nhàng vuốt ve.

Đáng tiếc là hẩn hoàn toàn không hiểu âm luật, chỉ có thể phát ra vài tiếng âm hưởng.

Trong tay Tiểu Tặc Miêu bỗng nhiên xuất hiện mấy đồng tiền cổ, sau đó ném lên trời.

- Đây rốt cuộc là có ý gì?

Triệu Phong khép hờ hai mắt, khẽ hỏi.

Tại sao hẩn tìm được nơi mà Luân Hồi Chi Mâu từng ở thì đồng tiền này lại phản ứng.

Hơn nữa đồng tiền còn tự sinh ra phản ứng với một cây cổ cầm bình thường.

Có lẽ đây là cầm của người thừa kế Luân Hồi Chi Mâu, phải chăng đồng tiền này muốn nói cho Triệu Phong biết rằng, Luân Hồi Chi Mâu có thể giúp hẩn tìm được Liễu Cầm Hâm? Hay là còn nguyên nhân nào khác?

Triệu Phong nắm chặt đồng tiền trong tay, trầm tư hồi lâu, nhưng nghĩ mãi mà không rõ.

Bỗng nhiên, đồng tiền trong lòng bàn tay Triệu Phong chợt lóe lên hào quang bạch sắc yếu ớt, Triệu Phong đột nhiên cảm thấy trên đồng tiền này phẳng phất như có một sợi dây vận mệnh, đang kéo dài đến phương xa.

Triệu Phong vươn cánh tay ra, chậm rãi di động, một lúc sau, ánh trên đồng tiền lại lóe lên một cái, sau đó triệt để biến mất.

Lực lượng trong đồng tiền này, dường như đã hoàn toàn tiêu hao hết.

- Nơi đó là... phương Bắc...

Triệu Phong lập tức thu hồi đồng tiền, sau đó nhìn về phía Bắc.

Tinh Ma Thánh Chủ vẫn đứng sau lưng Triệu Phong, hẩn cũng nhìn ra cảm xúc khác thường của Triệu Phong, trong lòng dường như nghĩ đến điều gì đó, không khỏi thở dài một hơi, cũng không quấy rầy.

- Tinh Ma tiền bối, chúng ta trở về thôi!

Một lúc lâu sau, Triệu Phong liền trực tiếp bay lên.

Sau khi trở lại Cơ gia, Triệu Phong vẫn ở trong viện tử mà lần trước hẩn ở, mỗi ngày đều đến điện các của Tinh Ma Thánh Chủ.

Hiện nay, Tinh Ma Thánh Chủ đã hoàn toàn rộng mở tư tàng của hẩn đối với Triệu Phong.

Mỗi ngày Triệu Phong đều chìm đắm trong thế giới bí pháp và lý luận Đồng tử, Tinh Ma Thánh Chủ thỉnh thoảng lại nghiên cứu thảo luận về việc suy diễn Phân Hồn Quyết với Triệu Phong.

Một ngày nọ, Triệu Phong lại lần nữa đi vào Tử Tinh Tháp.

Hiện nay, Triệu Phong đã lấy được tư cách thông hành Tử Tinh Tháp vĩnh viễn.

Phải biết rằng, tư cách này, chỉ có Thái Thượng Trưởng lão của Cơ gia mới được hưởng.

1014. Chương 1011: Tiến Về Chiến Trường

- Triệu công tử, mời!

Trưởng lão trước cửa Tử Tinh Tháp, cung kính nói.

Sau đó, Triệu Phong liền tiến vào Tử Tinh Tháp, xung quanh không ngừng vang lên thanh âm nghị luận của phần đông đệ tử Cơ gia.

Lần này, Triệu Phong không cần phải lo lắng số lần tiến vào Tử Tinh Tháp nữa, thời gian không gấp, vì vậy hắn đi thẳng tới tầng thứ tám, thích hợp cho Thánh Chủ tu luyện.

Đương nhiên, ảnh hưởng của tầng thứ tám đối với Triệu Phong hiện nay, thì càng lớn hơn so với trước kia.

Tầng thứ tám là nơi thích hợp để Thánh Chủ tu luyện, tất nhiên bao gồm Huyền Quang Cảnh sơ thành, tiểu thành, đại thành.

Ý chí linh hồn của Triệu Phong, sau khi phân liệt linh hồn, đã rơi xuống Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Mà uy lực của tầng thứ tám Tử Tinh Tháp, còn có tác dụng với Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Trong tầng thứ tám, tổng cộng có năm cái bồ đoàn, nhưng lúc này lại không có bóng người nào.

- Cũng may có Tử Tinh Tháp, có thể giúp ta ngưng luyện ý chí linh hồn.

Triệu Phong tùy ý ngồi lên một cái bồ đoàn.

Phân Hồn Quyết là pháp quyết ngưng luyện linh hồn, vốn dĩ pháp quyết này là phân liệt thành hai linh hồn, cũng tương đương với việc tăng gấp đôi tốc độ tu luyện, mà sau khi dung hợp hai linh hồn lại, có thể khiến ý chí linh hồn tăng cường lên một cấp độ càng cao hơn.

Thế nhưng, Triệu Phong sau khi phân liệt linh hồn, đã dung nhập Tử Vong Chi Mâu, cho nên không thể dung nhập lại vào linh hồn bản thể của Triệu Phong.

Ý tưởng ban đầu của Phân Hồn Quyết là ngưng luyện linh hồn, chỉ có điều vào tay Triệu Phong, đã bị hấn xem như bí kỹ phân thân.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết viên mãn, ngưng luyện ý chí linh hồn, đồng thời nhất tâm đa dụng, tham ngộ thứ khác.

Trong không gian mắt trái, lực lượng Lôi Kiếp bên trong đầu lâu Bán Thần, chỉ còn lại hai thành.

Bởi vì Triệu Phong ngưng luyện linh hồn, cho nên ấn ký Lôi Kiếp cũng bị phân ra một bộ phận.

ấn ký Lôi Kiếp chính là một chiêu sát thủ của Triệu Phong, bây giờ đã bị suy yếu, nên cũng ảnh hưởng rất lớn đến Triệu Phong.

Trong không gian mắt trái, Triệu Phong phân hóa ra rất nhiều ý niệm, bắt đầu dẫn dắt Lôi Kiếp, dung nhập vào trong linh hồn.

Đồng thời, trong tay Triệu Phong còn cầm một khối gỗ cháy đen ẩn chứa lực lượng Cổ lôi, chẳng qua là chỉ còn lại hai thành mà thôi, bởi vì thời gian quá dài, cộng thêm vật dẫn Lôi lực không tốt, nên năng lượng bên trong đã gần như tiêu tán hết.

Triệu Phong không nói hai lời, liền vận chuyển ý niệm, đem lực lượng Cổ Lôi bên trong dẫn vào Lôi Hồn Thể.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, lần này, Triệu Phong ở tại tầng thứ tám được mười giờ, sau đó hắn liền đứng dậy rời đi.

Sau khi trở về, Triệu Phong nghỉ ngơi một thời gian, sau đó liền tiến nhập Mộng cảnh Thái Cổ.

- Nếu đã diễn hóa Huyền Thành Tiểu Thế Giới, như vậy thì nhất định là diễn hóa ở Mộng cảnh Thái Cổ sẽ tốt hơn.

Triệu Phong đã từng trải nghiệm sự lợi hại của Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Cho dù là ở trong lăng mộ Hoàng tộc không phải là không gian Thượng Cổ còn sót lại thì Thượng Cổ Phong Lô Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, cũng cường đại hơn Tiểu Thế Giới của Đại Đế bình thường rất nhiều.

Thế nhưng, hiện nay nhân vật mà Triệu Phong phải giao thủ, phần lớn đều là Thánh Chủ, dưới lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới của bọn hắn, chỉ có Phong Lô Tiểu Thế Giới của Triệu Phong mới có thể ngăn cản được.

Cho nên, cấp độ của Huyền Thành Tiểu Thế Giới có thể sánh ngang với Phong Lô Tiểu Thế Giới là tốt nhất.

Lần đầu tiên Triệu Phong tu luyện tại Tử Tinh Tháp, đã suy diễn ra Huyền Thành Tiểu Thế Giới.

Bây giờ, Triệu Phong liền bắt đầu trực tiếp diễn hóa Tiểu Thế Giới.

- Lấy người làm hạch tâm của Huyền Thành Tiểu Thế Giới vậy.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên tinh châu màu trắng lấp lánh, bên trong thâm thúy mênh mông, tản mát ra năng lượng kỳ dị chấn động lòng người.

Viên Thần Tinh này chính là do Triệu Phong đoạt được trong cấm địa Hắc Phong Cốc. Chỉ có điều, năng lực bên trong viên Thần Tinh này đã có chút hao tổn.

Nhưng cho dù bên trong chỉ còn một nửa năng lượng thì đối với Triệu Phong mà nói, đây cũng là trân bảo thiên địa.

Thần Tinh, đây chính là kết tinh lực lượng của Thần.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên trong Mộng cảnh Thái Cổ, trong phạm vi trăm trượng xung quanh Triệu Phong, mơ hồ xuất hiện một mảnh sương mù màu tím, trong đó có đủ loại mê cung, thành lũy, sông suối và các loại kiến trúc, bên trên mê cung là mây đen dày đặc, Lôi Điện cuộn cuộn.

Huyền Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong phóng xuất ở bên ngoài, lập tức sẽ ở trạng thái cực kỳ ngưng thực, nhưng trong Mộng cảnh Thái Cổ thì lại ở trạng thái trong suốt.

Ô...ô...ô...n...g!

Đầu tiên, Triệu Phong hết sức cẩn thận khảm nạm Thần Tinh vào bên trong.

Tiếp theo là khảm những thứ khác. Những vật phẩm là Triệu Phong lấy được ở dưới cấm địa Hắc Phong Cốc, đều là bảo vật cực kỳ trân quý, Triệu Phong còn chọn ra một khối hắc thạch u ám.

Hắc thạch này cụ thể là gì thì Triệu Phong cũng không rõ lắm, nhưng nó lại tản mát ra lực lượng tinh thần cực kỳ kinh người, sau khi Triệu Phong nhiều phen nghiên cứu nó, cũng không phát hiện có chỗ nào không ổn.

Vì vậy, Triệu Phong liền khảm viên hắc thạch này vào bên cạnh Thần Tinh.

Có rất nhiều thứ lấy được trong cấm địa Hắc Phong Cốc, mà ngay cả Triệu Phong cũng không biết tên của chúng là gì.

Giá trị của những bảo vật này, thậm chí khiến Triệu Phong còn không dám lấy ra kiểm tra, bởi vậy chỉ có thể tạm thời để ở đó.

...

Cứ như vậy, Triệu Phong chỉ thường xuyên lui tới ba khu vực là nơi ở của mình, điện các của Tinh Ma Thánh Chủ, Tử Tinh Tháp.

Thực lực và nhân giới tại phương diện linh hồn của Triệu Phong cũng dần dần tăng lên, đồng thời tiến hành diễn hóa Tiểu Thế Giới.

Hơn một tháng sau.

Phục Hồn Thần Quyết của Triệu Phong đã tu luyện tới tầng thứ tám, nhưng hình thức ban đầu của Huyền Thành Tiểu Thế Giới thì vẫn chưa hoàn thành.

Tiểu Thế Giới là một công trình vô cùng phức tạp, ngay cả Phong Lôi Tiểu Thế Giới mà lúc trước Triệu Phong diễn hóa, cũng phải mất đến một năm rưỡi.

Theo Triệu Phong đánh giá, muốn diễn hóa xong Huyền Thành Tiểu Thế Giới này, ít nhất cũng phải mất một năm.

Ý thức của Triệu Phong bỗng nhiên khê động.

- Tốt lắm, Triệu Vong đã trà trộn vào Minh Quỷ Môn rồi.

Triệu Phong và Triệu Vong dù cách xa mấy Châu, nhưng vẫn có thể trực tiếp liên hệ, thậm chí, Triệu Vong còn có thể trực tiếp truyền hình ảnh mà mình nhìn thấy cho Triệu Phong.

Ở mọi phương diện, linh hồn phân thân đều cường đại hơn so với Minh Tâm Ấn.

Hiện nay, Triệu Vong dùng tư chất kinh người của mình, đã thành công trở thành đệ tử nội môn của Minh Quỷ Môn.

Tông môn Quỷ đạo đều phụ thuộc vào thế lực Tam Tinh Cửu U Cung, cho nên việc xét duyệt gia nhập môn phái rất qua loa, Triệu Vong gần như không bị hoài nghi chút nào.

Nhưng chế độ Tông môn Quỷ đạo lại thập phần tàn khốc lãnh huyết, Tông môn cũng mắt nhắm mắt mở với những tranh đấu của đệ tử trong Tông môn, chỉ cần không giết chết đối phương là được.

- Triệu công tử, Cơ Lan cầu kiến.

Một ngày nọ, bên ngoài nơi ở của Triệu Phong, chợt vang lên thanh âm của Cơ Lan.

Rất nhanh, Triệu Phong liền mở cửa đi ra.

- Triệu công tử, thư của người!

Cơ Lan đưa lên một phong thư, sau đó thối lui, sắc mặt có vài phần phức tạp.

Hiện nay, Triệu Phong là Thái Thượng Trưởng lão của một thế lực Tam Tinh bình thường, là người được đương kim Thái Tử xem trọng nhất, thậm chí địa vị sánh ngang với Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia.

Nàng chưa từng nghĩ rằng, Triệu Phong từ một người chưa tới cảnh giới Vương giả, lại biến thành như ngày hôm nay, biến hóa quả thật quá nhanh.

Cơ Lan chỉ có thể thầm khuyên nhủ chính mình, nhất định phải cố gắng tu hành.

Tiếp xúc với Triệu Phong một thời gian, nàng đột nhiên phát hiện Triệu Phong chưa bao giờ lười biếng, cho dù đã đạt tới địa vị ngày hôm nay, có được thực lực vượt xa đám cùng cấp, nhưng vẫn tu luyện, tham ngộ ngày đêm không biết mệt mỏi.

Triệu Phong xé mở phong thư, bên trong chỉ có một tờ giấy trắng, ý thức linh hồn của Triệu Phong liền dung nhập vào trong đó, một luồng tin tức liền xuất hiện trong đầu Triệu Phong.

- Tin tức của Ứng lão.

Thần sắc Triệu Phong khê thay đổi.

Cuộc chiến Vương triều đã kéo dài mười tháng, Đại Càn Vương triều đã phát ra Tông môn chiêu mộ lệnh, san bằng chênh lệch giữa hai Vương triều, thế nhưng cũng không xuất hiện ưu thế lớn nào.

Loại tình huống này, khiến cho Cửu hoàng tử thân là Thái Tử, liền bị Thánh Hoàng và Thánh Hậu phái lên chiến trường.

Thứ nhất, Thái Tử đại biểu cho Đại Càn Vương triều, sẽ tăng cường sĩ khí tiền tuyến, thứ hai là tôi luyện ý chí và mưu lược quân sự của Thái Tử.

- Ha ha, đúng là giỏi tìm cớ.

Triệu Phong không khỏi trào phúng.

Nếu như Cửu hoàng tử ở yên trong Hoàng cung thì sẽ không xảy ra bất kỳ sơ sót nào, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, xác suất leo lên ngôi vị Thánh Hoàng là rất lớn.

Nhưng nếu như đưa hấn lên tiền tuyến chiến trường, sẽ có khả năng phát sinh rất nhiều biến cố.

- Hết thấy chuyện này, có lẽ là do thể lực của những hoàng tử còn lại, cùng với Thánh Hoàng cố ý bày ra, tốt lắm.

Thanh âm của Triệu Phong trở nên trầm thấp.

Sau khi Cửu hoàng tử bị phái lên chiến trường, những hoàng tử còn lại đều chủ động xin đi giết giặc, tiến lên chiến trường giết địch, vì nước mà lập công.

Vốn dĩ, chỉ có một mình Cửu hoàng tử ở tiền tuyến, có lẽ còn tương đối an toàn.

Nhưng bây giờ, mấy vị hoàng tử khác đều lên tiền tuyến.

Trận chiến này, đã không chỉ là cuộc chiến giữa hai Vương triều, mà còn là một hồi tranh đấu nội bộ của Đại Càn Vương triều.

Mà Ứng lão truyền thư tín đến cho Triệu Phong, tất nhiên là hi vọng Triệu Phong có thể lên tiền tuyến, trợ giúp Cửu hoàng tử.

- Vừa vặn, ta cũng cần tôi luyện từ trong giết chóc một phen.

Thư tín trong tay Triệu Phong, liền hóa thành tro tàn.

Từ khi trùng sinh đến nay, Triệu Phong đã trải qua rất nhiều giết chóc, nhưng thực lực của hấn bây giờ đã vượt qua kiếp trước, cho nên vẫn phải lên chiến trường để chính thức tôi luyện một phen.

Hơn nữa, Triệu Phong còn nghe nói, trên chiến trường có thể dùng quân công để đổi lấy Thần binh, Linh đan hoặc bí bảo.

Một ngày nọ, Triệu Phong tiến vào nơi ở của Tinh Ma Thánh Chủ.

- Không ngờ lại xảy ra loại chuyện như vậy.

Ba tên đệ tử Cơ gia liền cảm thấy chán nản.

Triệu Phong thoáng trầm tư, nơi này cách Hoàng cung không xa, nhưng hắn cũng không hề quen biết người nào trong Hoàng cung.

- Cái này được không?

Trong tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một khối Kim Long Lệnh, hai mắt Kim Long lập lòe hào quang, ngay lập tức, Long vận khí vô hình từ khắp bốn phương tám hướng, liền hội tụ về phía hắn.

Sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, Cửu hoàng tử đã tặng lệnh bài này cho Triệu Phong, còn nói rằng cho dù là vào thời kỳ đặc thù của Hoàng cung thì vẫn có thể tùy ý ra vào.

Triệu Phong lấy nó ra, vốn chỉ định cầu may mà thôi.

- Đây là Hoàng Thiên Lệnh.

Thần sắc của nam tử mặc giáp đen thoáng rung động.

- Không ngờ Triệu tiên bối lại có Hoàng Thiên Lệnh.

Cơ Thiên Minh cũng khiếp sợ không thôi.

Cơ Lan và Cơ Vô Dã thì lộ ra vẻ mặt kinh dị, nhìn về phía Hoàng Thiên Lệnh trong tay Triệu Phong.

- Xem ra lệnh bài này còn quý trọng hơn so với tướng tượng của ta.

Triệu Phong lập tức cảm thấy sự giá trị của lệnh bài này.

- Nếu người đã có Hoàng Thiên Lệnh, có lẽ có quyền sử dụng trận pháp này.

Nam tử mặc áo giáp đen liền dẫn đám người Triệu Phong vào đại điện.

Trên đường đi, Cơ Thiên Minh cũng giải thích lai lịch của Hoàng Thiên Lệnh cho Triệu Phong.

Chỉ có Thánh Hoàng mới có quyền ban phát Hoàng Thiên Lệnh, đều là ban cho những người quyền cao chức trọng trong Hoàng tộc hoặc là hoàng tử, ý nghĩa phi phàm.

Mà Hoàng Thiên Lệnh có một tác dụng nhỏ khác, đó là khiến cho người đeo nó, có khả năng vận dụng lực lượng Long Vãn, tăng thêm một thành.

Mà khối Hoàng Thiên Lệnh trong tay Triệu Phong, chính là Hoàng Thiên Lệnh của Cửu hoàng tử, cũng tương đương với ý nguyện của bản thân Cửu hoàng tử.

Vốn dĩ, cho dù có được Hoàng Thiên Lệnh thì cũng không thể sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

Nhưng Cửu hoàng tử hiện nay lại có chút bất đồng, hắn đã leo lên được Thái Tử vị, cho nên giá trị của Hoàng Thiên Lệnh lại tăng thêm một bậc.

- Bẩm Trưởng lão, Triệu Phong giữ Hoàng Thiên Lệnh của Cửu hoàng tử, muốn sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

- Chuẩn!

Một đạo thanh âm già nua, quanh quẩn trong đại điện.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, nhìn về phía gian điện các phía sau đại điện, chỉ thấy có một lão giả đang khoanh chân ngồi.

- Mời theo ta làm thủ tục!

Nam tử mặc áo giáp đen nói.

Bản thân không có quyền lợi sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, mà là thông qua thủ đoạn khác để sử dụng trận pháp, thì cần phải làm thủ tục.

Làm xong thủ tục, đồng thời chi trả một lượng Cực phẩm nguyên tinh thạch trên trời, đám người Triệu Phong cuối cùng cũng có thể sử dụng trận pháp này.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên trận pháp đài khổng lồ cổ xưa, chợt lóe lên một luồng hư quang màu trắng, vô số hoa văn trận pháp khuếch tán ra, tràn ngập khắp toàn bộ trận pháp đài.

Thân ảnh của mọi người đều bị hư quang màu trắng bao trùm, dần trở nên nhạt nhòa.

Cùng lúc đó, trong một tòa đại thành ở Phong Châu.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên trận pháp đài cổ xưa, đám người Triệu Phong xuất hiện.

Lúc vừa xuất hiện, Quỷ Lâm Đại Đế và đám đệ tử Cơ gia đều cảm thấy bủn rủn một mối, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, áp lực do khoảng cách không gian thay đổi, thật sự rất lớn.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy có chút khó chịu.

Nơi mọi người xuất hiện là một tòa đại linh điện ở Phong Châu, Truyền Tống trận đài dưới chân là một tòa Vượt Thành Truyền Tống trận bình thường.

- Xem ra Vượt Châu Truyền Tống đại trận chỉ có thể di chuyển một chiều mà thôi.

Cơ Vô Dã thấp giọng nói.

Nói cách khác, Vượt Châu Truyền Tống đại trận có thể truyền tống đến đại châu bình thường, nhưng mọi người lại không thể thông qua Truyền Tống trận này để truyền tống đến Vượt Châu Truyền Tống đại trận.

- Phong Châu.

Triệu Phong khẽ nhắm đọc hai chữ này.

Nơi này là địa bàn của Đoan Mộc gia, mặc dù Đoan Mộc gia căm ghét Triệu Phong, nhưng cũng không thể ngăn cản hẳn sử dụng Truyền Tống trận.

Về chuyện hôn ước, Triệu Vũ Phi vẫn còn rất mơ hồ, nhưng Triệu Phong tin rằng, Đoan Mộc gia cũng không thể giấu diếm được bao lâu nữa.

- Xuất phát!

Mọi người cười Phong Diễm Phi Xa, để lại sau lưng một tầng khí diễm bảy màu, dùng tốc độ cực nhanh rời đi.

Trước khi rời khỏi linh điện, cánh tay Triệu Phong khẽ rung một cái, lợi dụng Mê Không Giới lưu lại một cái tọa độ.

Trên thực tế, mỗi khi đến một châu, Triệu Phong đều làm như vậy.

Như vậy thì sau này Triệu Phong không cần sử dụng Truyền Tống trận, mà có thể trực tiếp lợi dụng Mê Không Giới để vượt qua tất cả các Châu.

Chẳng qua, với thực lực của Triệu Phong bây giờ, muốn trực tiếp vượt qua khoảng cách một Châu thì vẫn có chút khó khăn, huống chi còn có người đồng hành.

Bởi vì sử dụng Vượt Châu Truyền Tống đại trận, cho nên lộ tuyến tiến đến tiền tuyến cũng lập tức được rút ngắn.

Với tốc độ cực hạn của Phong Diễm Phi Xa hiện nay, không đến ba tháng là mọi người có thể đến nơi.

Tất cả mọi người đều cảm thấy kích động một cách khó hiểu.

...

Trên đường đi, những người còn lại được Triệu Phong chỉ điểm, đều có tiến bộ không ít.

Trong đó, tiến bộ nhất chính là Quỷ Lâm Đại Đế.

Trong Thánh Chủ mộ địa, hắn đã đạt được một Thánh Khí truyền thừa, còn Thần Phủ Môn thì lấy được công pháp, bí kỹ truyền thừa, nhưng hiện nay, tất cả mọi thứ đều thuộc về hắn.

Lại thêm Triệu Phong còn xuất ra một ít tài nguyên tu luyện cho hắn, nên Quỷ Lâm Đại Đế hiện nay đã có thể phát huy được một nửa uy năng Thánh Khí truyền thừa, chiến lực lập tức tăng mạnh.

Trong Mê Không Giới, thân ảnh Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện, bên cạnh hắn là một đồng khối gỗ và thân cây cháy đen.

Trong quá trình diễn hóa Huyền Thành Tiểu Thế Giới trong Mộng cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đã trùng hợp gặp được thời tiết đông tố.

- Vận khí thật không tệ.

Triệu Phong lộ vẻ mừng rỡ.

Lực lượng Lôi Kiếp trong đầu lâu Bán Thần đã tiêu hao gần như cạn sạch.

Còn may là Triệu Phong đã thu hoạch được một nguồn cung cấp Lôi lực khác, chính là lực lượng Cổ Lôi trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Chẳng qua, thời tiết trong Mộng cảnh Thái Cổ biến đổi rất bất thường, vận khí cực tốt thì mới có thể gặp được thời tiết đông tố, hơn nữa, lực lượng Cổ Lôi cũng không thể giữ được trong thời gian dài.

Không nói hai lời, Triệu Phong lập tức ngồi xếp bằng trên đất, bắt đầu hấp thu lực lượng Cổ Lôi trong khối gỗ cháy đen, dẫn dắt vào bên trong Lôi Hồn Thể của mình.

- Sắp đến rồi!

Cơ Lan không chế Phong Diễm Phi Xa, ánh mắt nhìn về phương xa.

Lúc này, mọi người chỉ cách tiền tuyến không đến một Châu nữa.

Vụt...

Một lúc sau, có âm thanh xé gió vang lên từ phía chân trời, một đạo khí tức Chuẩn Thánh Chủ vượt qua trên đầu mọi người.

Người đến làm một trung niên mặc áo bào tím, ánh mắt thoáng nhìn xuống đám người ngồi trên Phong Diễm Phi Xa bên dưới, tốc độ phi hành thoáng giảm xuống.

Nhưng người này không dừng lại, vẫn phá không mà đi.

Không lâu sau, mọi người lại nhìn thấy một đầu Linh sủng phi hành cực lớn, bên trên có ba nam tử, trong đó có hai người là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ.

-Ồ?

Trong đó, ánh mắt của một gã nam tử tóc đỏ vừa quét qua Phong Diễm Phi Xa, không khỏi lộ ra một tia dị sắc.

Bên trong Phong Diễm Phi Xa, chỉ có bốn người, có lẽ cũng chỉ là Đại Đế đỉnh phong tiêu chuẩn, nhưng tốc độ phi hành của Phong Diễm Phi Xa kia, thậm chí còn vượt qua Linh sủng của bọn hắn.

Mọi người đều biết rằng giá trị của đạo cụ phi hành còn cao hơn Linh sủng phi hành, bởi vì tải trọng của đạo cụ phi hành cao hơn, hơn nữa chỉ tiêu hao nguồn năng lực hạch tâm, không cần nghỉ ngơi, đạo cụ phi hành cỡ lớn thì lại càng trân quý vô cùng.

- Lão đại, có cần động thủ không?

Một tên nam tử khác, thoáng lộ ra thần sắc tàn nhẫn, nhe răng cười một tiếng.

Bỗng nhiên, bên trong Phong Diễm Phi Xa, Triệu Phong từ trong hư không xuất hiện, mái tóc vàng đón gió tung bay, Kim Đồng có chút thâm trầm mà bí ẩn.

- Không nên gây chuyện thị phi, nơi này có rất nhiều cao thủ ẩn giấu.

Nam tử tóc đỏ nhìn về phía Triệu Phong vừa mới xuất hiện, trong lòng vẫn có chút e ngại.

Mấy trăm năm hành tẩu trên mũi đao lưỡi kiếm, kinh nghiệm và trực giác mách bảo với hắn rằng, thiếu niên này tuyệt đối bất phàm.

Vụt vụt vụt...

Đầu Linh sủng phi hành cực lớn này liền chậm rãi bay xa.

Trên Phong Diễm Phi Xa.

- Xem ra nơi này có chút hỗn loạn a.

Quỷ Lân Đại Đế liếm môi dưới, trong mắt chợt hiện lên một tia hưng phấn.

Khung cảnh này khiến hắn có chút tưởng niệm lại thời gian từng làm hải tặc trước kia.

- Phía trước chính là linh điện rồi.

Mọi người nhanh chóng đi tới một tòa đại điện cực lớn.

Còn chưa tới gần, đã trông thấy hai đao người đang lao vào chém giết nhau, trong đó yếu nhất cũng là Vương Giả cấp Linh Vực.

- Không phải là loạn bình thường đâu.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng quét qua, liền phát hiện những tiểu thương, chủ quầy bên trong linh điện này, đều là đám hung thần ác sát.

Lúc vào thành, ngay cả phí tổn cũng không cần giao, Linh sủng phi hành và đạo phi hành cũng không cấm, có thể nói là một tòa linh điện không có người quản lý.

Khoảnh khắc đám người Triệu Phong tiến vào nơi này, tốc độ của Phong Diễm Phi Xa đã hấp dẫn không ít ánh mắt tham lam.

Vụt vụt vụt...

Vài đạo thân ảnh từ phía trước chậm rãi bay tới.

- Haizz, không ngờ Truyền Tống đại trận bị hư mất rồi.

- Đây cũng là chuyện hiển nhiên, Truyền Tống đại trận gần chiến trường, bị sử dụng quá nhiều, lần sau đến linh điện ở Đồ Hải Thành đi.

Ba người này lắc đầu thở dài, tự nhận không may.

- Triệu tiền bối, Truyền Tống trận hư mất rồi, không bằng chúng ta trực tiếp phi hành băng qua?

Cơ Lan đang khổng chế Phong Diễm Phi Xa, lập tức dừng lại.

Tốc độ của Phong Diễm Phi Xa rất nhanh, cho dù trực tiếp bay thẳng đến chiến trường, cũng không mất bao nhiêu thời gian.

Ánh mắt Triệu Phong thoáng nhìn về phía Truyền Tống đại điện xa xa.

Cửa điện đóng kín, bốn phía thủ vệ nghiêm ngặt.

Xem ra toàn bộ thế lực của Thành Chủ, đều tụ tập đến Truyền Tống đại điện rồi.

- Cũng tốt!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Cơ Lan vừa mới chuẩn bị khổng chế Phong Diễm Phi Xa thay đổi phương hướng.

Meo meo...

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, lấy Hoàng Thiên Lệnh ra.

Lúc này, bên trên Hoàng Thiên Lệnh, Long vận khí tán loạn, trong miệng Kim Long mơ hồ phát ra tiếng long ngâm yếu ớt, hoàn toàn khác biệt so với trước kia.

- Ồ?

Triệu Phong nhận lấy Hoàng Thiên Lệnh, linh thức vừa quét qua, một luồng cảm ứng bỗng nhiên hiện ra trong đầu Triệu Phong.

- Đây là... Không tốt!

Triệu Phong lập tức ngừng đầu, Kim Đồng tập trung nhìn về phía linh điện Truyền Tống phía xa.

Kết giới ngăn cách bên ngoài linh điện, liền bị ánh mắt của Triệu Phong xuyên qua, bất ngờ chính là Ứng lão và Cửu hoàng tử lúc này đang ở ngay bên trong linh điện.

1018. Chương 1015: Mai Phục Trong Cung Điện

Trong đại điện Truyền Tống trận.

Cửu hoàng tử và Ứng lão, đang bị năm tên hắc y nhân vây khốn.

Xung quanh Cửu hoàng tử tràn ngập lực lượng Long Vãn, chiến lực đề thăng tới cấp độ Thánh Chủ, Thanh Lôi Cổ Kiếm trong tay chém ra một đạo lôi mang kinh thiên, phá không lao ra.

- Chút tài mọn!

Một gã nam tử mang mặt nạ màu đen, trong tay xuất hiện một thanh chủy thủ màu xanh, vẽ lên không trung một đường, một đạo Thánh Lực tà sát u ám lập tức nghiền nát đạo lôi mang kinh thiên.

- Thế cục không ổn rồi!

Ứng lão đứng sau lưng Cửu hoàng tử, máu tươi trước ngực chảy ròng ròng, trên mặt đất xung quanh, có hơn mười cái thi thể hộ vệ nằm xuống.

Mặc dù Cửu hoàng tử dựa vào lực lượng Long Vãn, đề thăng chiến lực lên tới tiêu chuẩn Thánh Chủ, nhưng vẫn không phải là đối thủ của nam tử mang mặt nạ này.

Ngoại trừ nam tử mang mặt nạ ra, những hắc y nhân còn lại đều là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, đều là sát thủ ưu tú xếp hạng trước hai mươi của Hắc Mạc Giác.

Mà trên bầu trời của đại điện.

Huyền Quang Thánh Lực cuồng bạo tản ra khắp nơi, phát ra thanh âm ầm ầm bạo hưởng không dứt.

Xung quanh đại điện, có một tầng đại trận ngăn cách hết tất cả, chống đỡ toàn bộ lực lượng khủng bố va chạm.

- Khung Không Thánh Chủ, hôm nay người sẽ mai táng tại nơi này!

Một gã nam tử mặc áo giáp ám tro, trong tay cầm một thanh trường thương màu đen, đột nhiên vùng động hắc thương.

Phành phành phành...

Thương ảnh màu đen khổng lồ liên tục lóe lên trong đại điện.

- Hắc Sa Thánh Chủ, rốt cuộc là kẻ nào phái người tới ám sát Cửu hoàng tử?

Khung Không Thánh Chủ cầm Tinh Kiếm bạch sắc trong tay, lập tức chém ra từng đạo kiếm quang bạch sắc, nhắm thẳng về phía thương ảnh của Hắc Sa Thánh Chủ.

Hắc Sa Thánh Chủ chính là sát thủ cấp Thánh Chủ xếp hạng thứ mười trên sát thủ bảng của Hắc Mạc Giác, bất đồng với những sát thủ khác, Hắc Sa Thánh Chủ tàn bạo thị sát khát máu, mỗi lần đều dùng thủ đoạn bạo lực hung mãnh để giải quyết mục tiêu nhiệm vụ.

- Nói nhảm nhiều quá!

Hắc Sa Thánh Chủ khinh thường hừ lạnh một tiếng, đột nhiên trường thương đâm ra ngoài, chỉ thấy một đạo quang trụ màu đen bạo ngược, tản mát ra khí tức âm u khủng bố, chấn động hư không, lập tức trùng kích tới trước mặt Khung Không Thánh Chủ.

Ầm ầm ầm...

Khung Không Thánh Chủ bị đánh bay, đụng vào kết giới trận pháp sau lưng.

- Khung Không Thánh Chủ.

Thần sắc Ứng lão thoảng có chút ảm đạm.

Trên đường đến đây cũng không xuất hiện tình huống gì, không ngờ nguy cơ chính thức, lại ẩn tàng ở chặng cuối cùng.

Hoặc có thể nói, những sát thủ này đã sớm mai phục tại nơi này, khống chế triệt để tòa đại điện Truyền Tống trận này, chờ đợi Cửu hoàng tử đến.

Đội hộ vệ đi theo, ngoại trừ Khung Không Thánh Chủ ra, tất cả đều trúng phải độc thủ.

Mà tòa đại điện này, lại được bố trí kết giới trận pháp cao cấp, che giấu hết thấy toàn bộ uy năng, thanh thế. Cho nên người ở ngoại giới cũng không biết gì.

- Bạch Lưu Kiếm Pháp!

Khung Không Thánh Chủ lại lần nữa xông lên, thi triển ý cảnh kiếm thế cao thâm, đồng thời lực lượng hình chiếu Tiểu Thế Giới, cũng dung nhập vào không gian.

Cả tòa đại điện phảng phất như bao trùm trong thế giới quang ảnh màu trắng vô tận, kiếm ý ngập trời.

Vụt vụt vụt...

Vô số kiếm ảnh bạch sắc, từ trong kiếm thế của Khung Không Thánh Chủ bắn ra, đồng loạt nhằm về phía Hắc Sa Thánh Chủ mà phóng tới.

- Phá!

Sau lưng Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên tràn ra một luồng khí lưu màu đen, vô cùng bạo ngược, hủy diệt toàn bộ kiếm ảnh bạch sắc trước mặt, ngay cả hình chiếu Tiểu Thế Giới của Khung Không Thánh Chủ cũng bị hủy hoại nhất định.

- Không tốt, Khung Không Thánh Chủ sắp thất bại rồi.

Tâm tình của Ứng lão càng trở nên nặng nề.

Khung Không Thánh Chủ không phải là đối thủ của Hắc Sa Thánh Chủ, mà Cửu hoàng tử đối diện với nam tử mang mặt nạ, cũng sắp không ngăn cản được bao lâu nữa.

- Ứng lão, đừng lo lắng, chúng ta được cứu rồi.

Cửu hoàng tử đột nhiên lộ vẻ vui mừng.

Ứng lão khẽ giật mình, bọn hắn đã bị vây khốn ở đây rất lâu rồi, nếu như có người đến thì sớm nên tiến vào rồi.

- A, không ngờ còn trông chờ có người đến cứu các ngươi.

Nam tử mang mặt nạ không khỏi cười mỉa mai.

Trận pháp xung quanh đại điện, có thể ngăn cách được toàn bộ thanh thế và linh thức, hơn nữa kết hoạch của bọn hắn cũng vô cùng chu đáo chặt chẽ, không có khả năng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Nam tử mang mặt nạ bỗng nhiên xông lên, chủ thủ màu xanh thẫm lóe lên hàn ý trí mạng, vô thanh vô tức bao phủ quanh người Cửu hoàng tử.

Nhưng một khắc sau...

Ầm ầm ầm...

Phía trước lối vào đại điện, đột nhiên bị đánh tan.

Vài tên thủ vệ mặc giáp đen, bị khí lực khủng bố tuyệt luân đánh cho biến dạng.

Ầm...

Một mình Triệu Phong đánh tan kết giới, trực tiếp giết vào.

Bên ngoài Đại Đế, đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế, lập tức kiềm chế đám thủ vệ mặc giáp đen.

- Người nào?

Đám hắc y nhân trước mặt Cửu hoàng tử liền giật mình hét lên một tiếng.

Hắc Sa Thánh Chủ và nam tử mang mặt nạ cũng thoáng dừng lại.

- Triệu Phong.

Cửu hoàng tử lập tức mừng rỡ.

Ngay khoảnh khắc vừa rồi, hắn đã cảm ứng được sự tồn tại của Hoàng Thiên Lệnh, Hoàng Thiên Lệnh là hân tặng cho Triệu Phong, chính vì vậy hắn mới biết mình đã được cứu rồi.

Ứng lão cũng giật mình không thôi, tại sao Triệu Phong lại xuất hiện ở chỗ này?

Đồng thời, hắn cũng chú ý tới trận pháp, dường như từ bên ngoài, trận pháp rất dễ bị phá hư.

- Hừ, chủ động xông vào thì người cũng không có cơ hội ra ngoài nữa rồi.

Hắc Sa Thánh Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng, đồng thời truyền âm cho những người khác.

Ngay lập tức, nam tử mang mặt nạ và đám hắc y nhân đang vây khốn Ứng lão và Cửu hoàng tử, đều bỏ qua Ứng lão đã bị trọng thương và Cửu hoàng tử đã hao sạch Long vận khí, giết thẳng tới Triệu Phong.

Bọn hắn tất nhiên biết rõ thực lực chân chính của Triệu Phong, nhưng bọn hắn gồm có một vị Thánh Chủ và bốn vị Chuẩn Thánh Chủ, tuyệt đối tự tin có thể áp chế được Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên bạo phát lực lượng, khí lưu hắc sắc bá đạo khủng bố, điên cuồng trùng kích về phía Khung Không Thánh Chủ, giống như muốn nhanh chóng giải quyết đối phương.

- Triệu Phong, người cũng là một cái tên nằm trong danh sách ám sát của Hắc Mạc Giác, bởi vậy, chúng ta sẽ cùng lúc hoàn thành hai cái nhiệm vụ ám sát trong mười hạng đầu này.

Nam tử mang mặt nạ thoáng có chút kích động, hét lên.

Đám hắc y nhân cũng có vẻ cực kỳ phấn chấn, chỉ cần bọn hắn có thể chế trụ được Triệu Phong, như vậy thì sau khi Hắc Sa Thánh Chủ giải quyết Khung Không Thánh Chủ, tất cả mọi chuyện cũng sẽ kết thúc.

- Chỉ bằng vào các người?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mắt trái đột nhiên tràn ra một luồng ý chí Đồng lực kinh người.

- Huyền Cẩm Mê Vực.

Trong Lôi Hồn Thể, vô tận lực lượng linh hồn, từ trong mắt trái tràn ra.

Mắt trái của Triệu Phong biến thành một thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản mát ra một luồng lực hút trí mạng.

Ô...ô...ô...n...g!

Năm người trước mặt Triệu Phong, vô thức nhìn về phía đồng tử của hắn, một khắc sau, bọn hắn liền cảm giác ý thức tinh thần không còn nằm trong tầm kiểm soát, đều cố gắng giãy dụa thoát ra.

Bịch...

Tên nam tử mang mặt nạ đột nhiên thối lui về phía sau mấy chục bước, ý chí linh hồn toàn lực vận chuyển.

Còn bốn tên Chuẩn Thánh Chủ thì sau khi giãy dụa trong chốc lát, hai mắt liền mất đi ánh sáng, ngay người đứng yên tại chỗ không nhúc nhích.

- Đây...

Thân hình tên nam tử mang mặt nạ chấn động, lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù hắn đã cấp tốc thối lui, rời khỏi phạm vi Đồng thuật của Triệu Phong, nhưng một phần tác dụng của Huyền thuật, vẫn tạo thành ảnh hưởng rất lớn đối với hắn.

Mà bốn gã Chuẩn Thánh Chủ kia, lại giống như trở thành kẻ ngốc, đứng yên tại chỗ.

- Làm sao có thể?

Linh hồn nam tử mang mặt nạ run lên.

Phải biết rằng, những Chuẩn Thánh Chủ cùng theo bọn hắn đến đây, đều là siêu cấp sát thủ của Hắc Mạc Giác, cũng không kém bao nhiêu so với Chuẩn Thánh Chủ trong thí luyện Thái Tử.

Lúc này, không ngờ chỉ một cái liếc mắt của Triệu Phong, đã trực tiếp miểu sát bọn hắn.

- Hắc Sa, nhanh lên!

Trong mắt nam tử mang mặt nạ lập tức lộ vẻ hoảng sợ, trực tiếp truyền âm.

- Một đám rác rưởi!

Hắc Sa Thánh Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng, hắn tất nhiên cũng đã nhìn thấy tình huống chiến đấu bên kia.

Thực lực của Triệu Phong, dường như còn mạnh hơn so với lúc ở trong thí luyện Thái Tử, Huyền thuật cường đại đến mức này, lại chưa từng nghe tình báo đề cập đến.

Mặc dù Hắc Sa Thánh Chủ lực ép Khung Không Thánh Chủ, nhưng muốn triệt để đánh bại đối phương, thì cũng không thể nhanh như vậy.

- Thật mạnh.

Sắc mặt Khung Không Thánh Chủ lộ vẻ mừng rỡ, toàn lực vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, thề nhất định phải ngăn cản được Hắc Sa Thánh Chủ trong chốc lát.

- Thực lực của Triệu Phong lại tiến bộ rồi.

Ứng lão khê mỉm cười, nhìn tình huống này, xem ra bọn hắn được cứu rồi.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Bá Thể, thân hình đột nhiên khuếch trương, toàn thân tràn ngập Lôi Điện, mang theo một luồng Thánh Lôi Lực Phách khủng bố, lập tức xông ra.

Phành phành phành phành...

Bốn gã hắc y nhân trước mặt, lập tức bị Triệu Phong đánh bay, sinh tử không rõ.

- Dạ Quang Âm Ảnh!

Nam tử mang mặt nạ huy động chủ thể màu xanh thẫm, lập tức tầng tầng hư quang màu xanh liền chém thẳng tới Triệu Phong, đồng thời, nam tử mang mặt nạ còn toàn lực vận chuyển ý chí linh hồn, phòng ngừa Triệu Phong sử dụng linh hồn Đồng thuật.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Sau lưng Triệu Phong, lập tức mở ra một đôi Xích Lôì Quang Dực.

Thực lực của nam tử mang mặt nạ rất mạnh, Triệu Phong còn chưa đột phá Thánh Lôì Thể đến tầng tầng thứ sáu, cho nên cũng không dám ngạnh kháng công kích của hắn.

Vụt...

Triệu Phong xẹt qua không trung, để lại sau lưng một đạo tàn ảnh Phong Lôì hình vòng cung, tránh né công kích, lao thẳng tới chỗ nam tử mang mặt nạ.

Vụt vụt vụt...

Thân hình nam tử mang mặt nạ đột nhiên trở nên mờ nhạt, kéo theo từng đạo hư quang màu xanh thấp, nhanh chóng thối lui.

Nhưng bỗng nhiên, hắn cảm thấy sau lưng truyền đến một trận hàn ý.

Meo meo...

Một thanh chủy thủ u ám, từ phía sau đâm vào thân thể của nam tử mang mặt nạ.

- Cái gì? Ảnh Sát Đế Nhận...

Nam tử mang mặt nạ lập tức lộ ra thần sắc khiếp sợ.

Ảnh Sát Đế Nhận, cho dù là đối với Thánh Thể của Huyền Quang Thánh Chủ, cũng có khả năng khắc chế nhất định.

Mà khoảnh khắc hắn kinh ngạc giây lát, thì lập tức có một luồng lực lượng linh hồn trí mạng ập tới, đồng thời, Tiểu Tặc Miêu cũng hóa thành một đạo tàn ảnh màu xám, trốn vào hư không.

- Phong Lôì Đồng Hỏa!

Phốc...

Một đoàn hỏa diễm tử kim sắc trong suốt, mang theo vô số ấn ký Lôì Kiếp, đánh thẳng lên người nam tử mang mặt nạ.

Phương diện vật chất lẫn linh hồn của nam tử mang mặt nạ, đều bị một đoàn Lôì Hỏa hủy diệt, không ngừng oanh tạc tàn phá.

Vụt...

Đôi cánh sau lưng Triệu Phong phát ra ánh sáng đỏ thẫm, liên thúc dục tốc độ của hắn đến mức tận cùng, trực tiếp tông vào thân thể nam tử mang mặt nạ.

Toàn bộ quá trình nhip nhàng như nước chảy mây trôi, không quá hai nhip hô hấp.

Rầm rầm rầm...

Tiếp đó, Triệu Phong áp sát nam tử mang mặt nạ, toàn lực huy động song quyền, không ngừng đánh lên Thánh Thể của nam tử mang mặt nạ.

Bên trong Viêm Chi Phong Lôì chân nguyên của Triệu Phong, ẩn chứa ấn ký Lôì Kiếp, đồng thời trong Thánh Lôì Thể cũng có lực lượng Cổ Lôì, có thể tạo thành lực phá hủy rất mạnh đối với Thánh Thể.

Phành...

Dưới Thánh Lôì Bá Quyền uy mãnh bá đạo của Triệu Phong, nam tử mang mặt nạ liền bị đánh rơi xuống đất.

Chỉ trong khoảnh khắc, Triệu Phong liền trực tiếp bay lên không trung, phóng tới chỗ Hắc Sa Thánh Chủ, đối mặt với tình huống tràn ngập nguy cơ như vậy, Triệu Phong tất nhiên sẽ không hạ thủ lưu tình.

- Quả thật là một đám phế vật!

Hắc Sa Thánh Chủ hoàn toàn áp chế Khung Không Thánh Chủ, chỉ cần cho hắn thời gian mười nhịp hô hấp, hắn hoàn toàn nắm chắc có thể đánh bại được đối phương.

Nhưng đồng bọn của hắn, thậm chí còn không kiềm chế Triệu Phong được năm nhịp hô hấp.

- Thật tốt quá.

Khung Không Thánh Chủ lập tức mừng rỡ.

Thực lực của Triệu Phong nằm ngoài dự liệu của hắn, không ngờ lại giải quyết những người khác nhanh chóng như vậy.

- Hừ!

Diện mục Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên trở nên dữ tợn, hừ lạnh một tiếng, sau đó quay người, lựa chọn bỏ chạy.

Cục diện phát triển quá nhanh, với thực lực mà Triệu Phong bày ra, nếu lại liên thủ với Khung Không Thánh Chủ, e rằng ngay cả hắn cũng không chống đỡ nổi.

- Cút!

Lúc Hắc Sa Thánh Chủ bỏ chạy, còn đột nhiên quét về phía Triệu Phong một thương, một đoàn ánh sáng màu đen bạo ngược, giống như một đầu cá mập hung mãnh, chọt phóng tới Triệu Phong.

- Chặn hắn lại!

Triệu Phong vận chuyển ý chí Đại lục, ngưng kết ra một đạo Tinh Thần Thứ tứ kim sắc, đâm về phía Hắc Sa Thánh Chủ.

Đồng thời, công kích của Hắc Sa Thánh Chủ cũng rơi lên người Triệu Phong, tạm thời đẩy lui hắn.

- A...

Hắc Sa Thánh Chủ hét thảm một tiếng, chiếc vòng tay màu xanh thẫm trên cổ tay, lập tức lóe lên một tầng hào quang lóa mắt, giảm bớt công kích linh hồn ảnh hưởng lên Hắc Sa Thánh Chủ.

Vụt...

Hắc Sa Thánh Chủ hóa thành một đạo quang mang u ám, nhằm về phía lối ra mà bỏ chạy, Khung Không Thánh Chủ đã bị thương nghiêm trọng, cũng không có năng lực cản trở.

- Không tốt!

Triệu Phong lập tức biến sắc.

Đám đệ tử Cơ gia đi theo hắn vẫn còn ở bên ngoài, nếu như Hắc Sa Thánh Chủ đào tẩu, thuận thể ra tay, e rằng với thực lực cấp bậc Đại Đế đỉnh phong của đám người Cơ Lan, ngay cả sức chống đỡ cũng không có.

1019. Chương 1016: Khoảnh Khắc Thoáng Qua

Bên ngoài đại điện, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đang cùng giao thủ với mười mấy tên hộ vệ mặc giáp đen.

Triệu Phong không đỉnh để bọn họ tiến vào, bởi vậy mới lưu lại hơn mười tên hộ vệ mặc giáp đen, để bọn họ có cơ hội thử sức.

Những hộ vệ mặc giáp đen này, đều là cảnh giới Vương Giả hoặc Đại Đế, là thủ hạ của Hắc Sa Thánh Chủ, cũng là sát thủ vô cùng chuyên nghiệp, kinh nghiệm chiến đấu so với đám người cùng hung cực ác ở nơi này, còn phong phú hơn.

- Thử một chiêu này của ta, Hắc Phong Quỷ Trảo.

Cự trảo trên tay Quỷ Lân Đại Đế, đột nhiên lóe lên hàn mang quỷ dị, tản mát ra sát khí Quỷ đạo khủng bố.

Vụt vụt vụt...

Mấy chục đạo vết trảo màu đen bỗng nhiên xuất hiện, giống như đao phong, cực kỳ sắc bén, từ trong hỗn loạn bay ra.

Ầm ầm ầm...

Bốn tên hộ vệ mặc giáp đen liền bị một chiêu này của Quỷ Lâm Đại Đế đánh cho luống cuống tay chân, hắc khải trên người bị cắt phá tơi tả.

- Hà hà, Thánh Khí truyền thừa này quả thật không tệ.

Quỷ Lâm Đại Đế đã tìm hiểu kiện Thánh Khí truyền thừa này rất lâu, bây giờ là lần đầu tiên thực chiến, cho nên hắn mới không ngừng thử nghiệm nhiều loại bí pháp và phương thức công kích.

Mặt khác, ba tên đệ tử Cơ gia thì phối hợp với nhau, đối kháng với đám hộ vệ mặc giáp đen còn lại.

Trong đó, Cơ Lan thì phụ trách phụ trợ vây khốn và Huyền thuật quấy nhiễu, còn Cơ Vô Dã và Cơ Thiên Minh thì triển khai các loại Huyền thuật công kích linh hồn.

- Tử Tinh Huyền Vực.

Đôi mắt Cơ Lan tràn ra một tầng tử tinh huyền vụ, đem đám hộ vệ mặc giáp đen ở xung quanh, bao phủ bên trong.

Nhất thời, ý chí tinh thần của những hộ vệ khải giáp này, liền bị ảnh hưởng quấy nhiễu, liên tiếp mắc phải sai lầm.

- Văn Lạc Tinh Thần.

Trong đôi mắt của Cơ Vô Dã, đột nhiên lóe lên một tia sáng, giống như liệt viêm ngập trời.

Rầm rầm rầm...

Tại phương diện linh hồn, vô số hỏa diễm tinh thần lam tử sắc thiêu đốt, che ngập cả bầu trời, âm thanh nổ vang không dứt, thanh thế vô cùng, khiến cho tâm thần đối phương tan rã, vô lực phản kháng.

Tử Tinh Đồng biến dị của Cơ Vô Dã, là mạnh nhất trong ba người.

Chiến đấu bên ngoài đại điện Truyền Tống, tất nhiên nhanh chóng hấp dẫn toàn bộ cường giả vây quanh linh điện.

- Trong đại điện Truyền Tống đã phát sinh chuyện gì?

- Ta cảm thấy có mấy vị Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh giao chiến, chúng ta không nên tới gần thì hơn.

Sợ bị Huyền Quang Thánh Lực kinh thiên trong đại điện ảnh hưởng, cho nên không ít cường giả đều chỉ dám đứng ở bên ngoài vây xem, dùng linh thức quan sát tình huống trong đại điện, cũng không dám bước chân vào bên trong.

Thế nhưng, có một vị lão giả mặc áo bào xám, vẻ mặt an tường, lại chậm rãi đi tới trước đại điện Truyền Tống.

- Không biết Truyền Tống trận còn có thể sử dụng hay không.

Vẻ mặt của lão giả áo xám vẫn như thường, thoáng nhìn qua đám đệ tử Cơ gia và hộ vệ mặc giáp đen đang chiến đấu.

Lúc này, tại lối ra vào của đại điện, Hắc Sa Thánh Chủ đang điên cuồng lao ra.

- Chuẩn bị rút!

Thanh âm Hắc Sa Thánh Chủ vang lên, đám thủ vệ mặc giáp đen ở bên ngoài lập tức lùi về sau, chuẩn bị rời đi cùng Hắc Sa Thánh Chủ.

- Các người đều là đồng bọn của Triệu Phong, chết hết đi cho ta!

Hắc Sa Thánh Chủ nhìn về phía ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế, còn có cả lão giả mặc áo xám đứng cách đó không xa, hai mắt chợt hiện lên một tia hung ác.

Ầm...

Sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, đột nhiên hàng lâm, khiến cho cả tòa cung điện đều chấn động mạnh.

Dưới sức mạnh to lớn của Thánh Chủ, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều cảm thấy huyết dịch, chân nguyên toàn thân ngưng trệ, không thể lưu động, áp lực kinh khủng giống như muốn nghiền bọn họ thành mảnh vụn.

Nhưng bỗng nhiên, luồng sức mạnh to lớn của Thánh Chủ này lại đột nhiên biến mất, ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều giống như trút được gánh nặng.

- Truyền Tống trận vẫn còn có thể sử dụng được.

Về mặt của lão giả áo xám vẫn hờ hững, bỗng nhiên lên tiếng.

- Đây...

Thần sắc Hắc Sa Thánh Chủ lập tức chấn động, trái tim đập mạnh một cái, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Lão giả này không ngờ lại bình thản ung dung phá tan sức mạnh Thánh Chủ của hắn.

Hắn vừa rồi không cẩn thận cảm ứng cảnh giới của lão giả, chỉ cho rằng đối phương là cùng một nhóm với Triệu Phong, nếu đã đứng bên ngoài thì khẳng định cảnh giới cũng không cao lắm.

Nhưng lúc này, hắn cẩn thận cảm ứng thì mới phát hiện ra, mình hoàn toàn không thể nhìn thấu được cảnh giới của lão giả này.

Ba tên đệ tử của Cơ gia và Quỷ Lân Đại Đế đều nín thở, nhìn về phía lão giả áo xám.

Bọn họ chỉ biết Hắc Sa Thánh Chủ là Huyền Quang Cảnh sơ thành, mà lão giả này dường như còn mạnh hơn cả Hắc Sa Thánh Chủ.

Về mặt Hắc Sa Thánh Chủ cực kỳ phức tạp, nếu lúc này còn không đi, bị Triệu Phong và Khung Không Thánh Chủ đuổi tới thì sẽ chết chắc.

- Bạo!

Hắc Sa Thánh Chủ cũng không ngờ, Triệu Phong còn mang đến cao nhân cường đại như vậy, trong mắt chợt lóe lên một tia tàn nhẫn.

Nhất thời, thân thể và linh hồn của hơn mười tên thủ hạ đi theo hắn, đều bắt đầu bành trướng, tản mát ra một luồng khí tức hủy diệt.

Ầm ầm ầm...

Hơn mười tên thủ vệ mặc giáp đen đều nổ tung, uy năng khủng bố lập tức phá tan cả lối vào đại điện.

- Lão đại sẽ báo thù cho các người!

Hắc Sa Thánh Chủ dứt lời liền hóa thành một đạo ánh sáng u ám, phi độn về phương xa.

- Quay lại!

Tại trung tâm vụ nổ, thanh âm già nua đột nhiên vang lên.

Ầm...

Thiên địa bỗng nhiên trở nên u ám, một luồng ý chí sức mạnh to lớn vô hình, lập tức xuyên thấu hư không.

- Làm sao... có thể?

Thân thể Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên dừng lại giữa không trung, không cách nào tiến thêm được nửa bước, thân thể của hắn cũng bị một luồng sức mạnh vô hình vây khốn.

Bụi khói tản đi, lão giả áo xám vẫn bình an vô sự, ánh mắt như nước đọng, nhìn về phía Hắc Sa Thánh Chủ.

Mà trước mặt của ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lâm Đại Đế, thì lại có một thân thể kim lam sắc cực lớn chắn ngang.

- Triệu Phong, đa tạ.

Quỷ Lâm Đại Đế mừng rỡ nói.

Thì ra, lúc những tên hộ vệ kia nổ tung, Triệu Phong đã đuổi ra ngoài, đồng thời vận chuyển Thánh Lôi Thể Phách và Lôi Cương hộ thể, che chắn trước mặt mọi người, ngăn cách uy năng của vụ nổ.

Linh hồn của hơn mười tên Vương Giả, Đại Đế tự bạo, cho dù là Triệu Phong cũng có chút không chịu nổi.

Lúc này, Triệu Phong nhìn về phía lão giả áo xám cách đó không xa, trong lòng không khỏi chấn động.

Lão giả áo xám đó dễ dàng vây khốn Hắc Sa Thánh Chủ như vậy, e rằng thực lực chân chính, ít nhất cũng là Thánh Chủ đại thành hoặc Thánh Vương.

Phốc...

Hắc Sa Thánh Chủ bị trói buộc bên trong sức mạnh to lớn của lão giả áo xám, thân thể không nghe theo sự khống chế, liền chậm rãi hạ xuống đất.

Trên mặt Hắc Sa Thánh Chủ lộ vẻ tuyệt vọng, hẳn không ngờ Triệu Phong còn có trợ thủ cường đại như vậy, nhiệm vụ ám sát thất bại, hẳn cũng không còn đường trốn thoát nữa.

- Ha ha, cùng chết đi.

Gương mặt Hắc Sa Thánh Chủ đột nhiên vặn vẹo, sức mạnh toàn thân áp súc tại một điểm, trong nháy mắt lập tức nổ tung.

- Không tốt, cẩn thận...

Đối diện với Hắc Sa Thánh Chủ tự bạo, ngay cả Triệu Phong cũng không dám lơ đãng.

Triệu Phong lập tức triển khai song dực và Phong Lôi Tiểu Thể Giới, đem theo ba tên đệ tử Cơ gia và Quỷ Lâm Đại Đế, phóng thẳng lên trời.

Ầm ầm ầm...

Phụ cận Truyền Tống đại trận, lập tức hóa thành một đồng phế tích, không ít Đại Đế tới góp vui, đều bị dư âm của vụ nổ đả thương.

Ngay cả Thánh Chủ cũng phải tự bạo, đám cường giả vây xem không khỏi sợ hãi mà bỏ chạy.

Còn lão giả áo xám thì vẫn đứng yên tại chỗ, sức mạnh vô hình bảo vệ quanh người hắn, không bị chút thương tổn nào.

- Đa tạ tiền bối ra tay ngăn cản tên sát thủ này.

Triệu Phong chủ động cảm tạ.

Bất kể lão giả này là vô tình hay cố ý, nhưng nếu như hắn không ra tay, rất có thể Hắc Sa Thánh Chủ đã đào tẩu thành công rồi.

- Tiểu huynh đệ, Truyền Tống trận trong đại điện, có thể sử dụng được không?

Lão giả áo xám hỏi.

Mắt trái của Triệu Phong quét về phía Truyền Tống trận, phụ cận đại trận có một trận pháp phòng ngự, mặc dù đã bị phá hỏng, nhưng kết cấu hoa văn của Truyền Tống trận dường như cũng không hề hư hao chút nào.

- Trận pháp không hư tổn, có lẽ vẫn có thể sử dụng được.

Triệu Phong đáp xuống đất, thả đám đệ tử Cơ gia và Quỷ Lâm Đại Đế từ trong Phong Lôi Tiểu Thế Giới ra ngoài.

- Triệu Phong, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi đây.

Ứng lão truyền âm.

Đám người Ứng lão, Cửu hoàng tử cách trung tâm vụ nổ khá xa, cho nên cũng không bị ảnh hưởng lớn lắm.

Chẳng qua, lúc này trên người Ứng lão, Cửu hoàng tử, Khung Không Thánh Chủ đều có thương tích, hơn nữa hành tung cũng bại lộ, ở lại nơi này sẽ cực kỳ không an toàn, chỉ riêng lão giả áo xám ở bên ngoài cũng đã có thực lực sâu không lường được rồi, nếu đối phương là kẻ địch thì bọn họ sẽ chết chắc.

Bọn họ nhất định phải lập tức chạy tới chiến trường, báo chuyện này lên cho Hoàng tộc.

- Tiền bối, nếu không ngại thì có thể rời đi cùng chúng ta.

Triệu Phong cảm thấy vị lão giả này không hề có ác ý, liền chủ động đưa ra lời mời.

- Không cần, ta còn phải chờ đồ nhi của ta.

- Triệu công tử nhanh như vậy đã ghét bỏ Hồng Lăng rồi sao?

Thiết Hồng Lăng thoáng ra lộ nụ cười trêu chọc, nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu tiểu hữu không cần khiêm tốn, chuyện này cứ quyết định vậy đi!

Lão giả áo trắng vui vẻ nói.

Nhưng sắc mặt Triệu Phong thì lại rất kém, bộ dạng Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia, đột nhiên khiến Triệu Phong nhớ tới Hồng Hồ Thành chủ ở Thanh Hoa Vực.

Đối nghịch với Thái Thượng Trưởng lão của Thiết gia, rõ ràng sẽ không có được kết quả tốt gì.

- Thiết gia chỉ muốn tác hợp cho ta và Thiết Hồng Lăng mà thôi, chỉ cần ta cứ lạnh nhạt với nàng, thậm chí phớt lờ nàng, tin rằng Thiết Hồng Lăng cũng sẽ dần dần chán ghét ta thôi...

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ đối sách, chỉ cần Thiết Hồng Lăng chán ghét Triệu Phong, như vậy thì chuyện này cũng nhất định sẽ không thành.

Cuối cùng, Triệu Phong không nói gì thêm, chuyện này cứ như vậy mà định ra rồi.

Sau khi Triệu Phong rời đi, trong đại điện dần dần xuất hiện một vài đạo nhân ảnh.

- Hồng Lăng, có cảm tình với Triệu Phong không?

Lão giả áo trắng cười hỏi.

- Gia gia, tâm tư của Hồng Lăng, người còn không nhìn ra sao?

Gương mặt Thiết Hồng Lăng đỏ bừng, đáng vẻ có chút cấp bách.

- Ha ha, ta đã nói rồi, tiềm lực của Triệu Phong tuyệt đối vượt qua bất kỳ vị thiên tài nào trên Hoàng Đạo Huyết Mạch Bảng, căn bản là không cần thăm dò.

Thanh âm Thiết Hồng Nam vang lên.

...

Sau khi trở lại chỗ đám người Cửu hoàng tử, Triệu Phong liền đem toàn bộ sự tình nói ra.

- Triệu huynh đệ, đây chính là chuyện tốt a, nghe nói tư chất Thiết Hồng Lăng không kém gì Thiết Lăng Vân, chẳng qua quyền thế của hắn tại Thiết gia quá lớn, cho nên Thiết Hồng Lăng mới không tranh đoạt được danh ngạch thí luyện Thái Tử mà thôi.

Ứng lão lộ vẻ mừng rỡ, lập tức nói.

- Ha ha, mặt khác, Thiết Hồng Lăng cũng có chiến lực không tệ, việc này cũng trợ giúp cho người rất nhiều a.

Khung Không Thánh Chủ cười ha ha nói.

Rất nhiều thiên tài trong Bát đại thế gia và các thế lực lớn, theo đuổi Thiết Hồng Lăng, nhưng đều không đắc thủ, hôm nay không ngờ Thiết gia lại giao Thiết Hồng Lăng cho Triệu Phong, điều này thử hỏi đám thiên tài trẻ tuổi của Đại Càn Vương triều, làm sao mà chịu nổi?

- Đúng vậy, Thiết Hồng Lăng chiến lực không tồi a.

Ứng lão rất đồng ý với nhận xét này.

Sau đó, Triệu Phong lại từ trong miệng Ứng lão biết được, Khung Không Thánh Chủ là do Hoàng tộc phái tới để bảo hộ sự an toàn cho Cửu hoàng tử, cũng không cần phải chinh chiến vì Cửu hoàng tử.

Bởi vậy, chiến lực bên phía Cửu hoàng tử, quả thật là thấp tới cực điểm.

Cũng may, sau khi đến Lan Châu, Cửu hoàng tử có thể điều động được thành viên của thế lực sau lưng.

Ví dụ như thành viên Hải Yên Các của Triệu Phong, nếu như đã ở Lan Châu, như vậy thì liền có thể trực tiếp được điều động đến cứ điểm của Cửu hoàng tử.

Mặt khác, Triệu Phong cũng biết nhiệm vụ chủ yếu của Cửu hoàng tử - chính là đoạt thành.

Ba Châu của Đại Càn, đã có một nửa lãnh thổ rơi vào tay giặc, bây giờ tất nhiên phải tới đoạt lại.

Thủ thành dễ, công thành khó, mỗi một tòa thành hoặc là cứ điểm nào đó, gần như đều có chiến lực cấp bậc Thánh Chủ tọa trấn, muốn đoạt thành thì tất nhiên cần phải có chiến lực cường đại hơn.

Nói như vậy, Thiết Hồng Lăng quả thật rất hữu dụng, mặc dù nàng là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, nhưng thực lực đã có thể chống lại Thánh Chủ bình thường, cho dù không thể chiến thắng được những Thánh Chủ dị tộc, nhưng ít nhất cũng có thể kìm chế dây dưa đối phương.

Ngày thứ hai, Thiết Hồng Lăng cùng theo mọi người xuất phát, tiến về Lan Châu.

- Đây không phải là Thái Tử điện hạ sao?

Mọi người còn chưa rời khỏi cung điện, thì bên dưới đã truyền đến một thanh âm.

- Thì ra là Thập Tam hoàng tử.

Trên mặt Cửu hoàng tử lộ vẻ tươi cười.

Đi theo Thập Tam hoàng tử, có tổng cộng 100 tên tùy tùng, bên cạnh Thập Tam hoàng tử, còn có năm đạo khí tức cực kỳ cường đại.

- Nghe nói điện hạ muốn đi Lan Châu, có lẽ ta và Hoàng huynh sẽ gặp nhau trên chiến trường, đến lúc đó vẫn mong sẽ chiếu cố lẫn nhau nhiều hơn.

Thập Tam hoàng tử ngoài mặt thì cười nhưng trong lòng thì không cười.

Trong lòng mọi người đều thoáng run, Thập Tam hoàng tử vừa đến đây, đã biết được mục tiêu của đám người Cửu hoàng tử, vừa vặn Thập Tam hoàng tử cũng đi Lan Châu, điều này có ý nghĩa gì, không cần nói thì mọi người cũng biết.

- Đây là chuyện tất nhiên, đều là người trong Hoàng tộc cả, chúng ta nhất định phải cố gắng đoạt lại lãnh thổ Đại Càn đã rơi vào tay giặc.

Cửu hoàng tử lập tức đáp.

Sau khi lên làm Thái Tử, Cửu hoàng tử cũng học được rất nhiều điều, có đôi khi ở trước mặt người khác, nhất định phải khoác lên một tấm mặt giả dối.

- Chúc Thái Tử điện hạ thuận buồm xuôi gió.

Thập Tam hoàng tử dứt lời liền rời đi.

Sau đó, mọi người lại cười Phong Diễm Phi Xa, chạy tới Lan Châu.

Vì nhiều hơn một người, cho nên trên phi xa có chút chật chội, Thiết Hồng Lăng tất nhiên quần quýt bên cạnh Triệu Phong, còn Triệu Phong thì vẫn bề quan tâm hiểu, không hề để ý tới nàng.

- Định lực của Triệu huynh đệ quả thật rất mạnh a.

Trong lòng Quỷ Lân Đại Đế thầm than.

Mấy chục ngày sau...

Mọi người đã tới một tòa thành trì ở Lan Châu, Gia Bảo thành.

- Điện hạ, nơi này xinh giao cho người.

Thánh Chủ trấn thủ Gia Bảo thành, liền mang toàn bộ tâm phúc rời khỏi nơi này, chạy về “Chiến Điện” ở Lan Châu.

“Chiến Điện” cũng giống như nơi mà mọi người dừng chân ở Lĩnh Châu, đều là Tổng bộ của tất cả chiến sự tại một Châu.

Đương nhiên, Chiến Điện ở Lĩnh Châu là có quyền lợi cao nhất.

Thánh Chủ trấn thủ Gia Bảo thành vừa rời đi, liền có rất nhiều Thống lĩnh và binh sĩ đều có chút không nỡ, dù sao thì vị Thánh Chủ này cũng đã chinh chiến nhiều năm cùng bọn họ.

Đẳng cấp của thành viên trong thành trì cũng rất đơn giản, chia làm Tướng quân, Thống lĩnh và binh sĩ, Tướng quân tất nhiên là Cửu hoàng tử.

Thống lĩnh thì từ cảnh giới Đại Đế cho đến Chuẩn Thánh Chủ, dựa theo chiến tích mà chia làm ba Tinh, cấp Tinh càng cao thì càng có thể thống lĩnh được nhiều binh sĩ.

Mà binh sĩ tiêu chuẩn thấp nhất là Chân Linh Cảnh.

- Haizz, như vậy là xong rồi, Thái Tử điện hạ làm sao có thể chiến đấu được?

- Hừ, người nói nhỏ một chút, chủ yếu là người bên cạnh Thái Tử điện hạ không có cường giả cấp Thánh Chủ tọa trấn, có lẽ là có người bày mưu tính kế.

- Người nói rất đúng, Nguyệt Long Thành có hai gã Thánh Chủ dị tộc, xem ra muốn công chiếm nó là không thể nói, nói không chừng chúng ta còn bị mất thành.

Không ít Thống lĩnh và binh sĩ thủ thành, đều không xem trọng Thái Tử mới nhậm chức lắm, thậm chí còn có thái độ tiêu cực.

Ngày hôm sau.

Cửu hoàng tử liền tổ chức hội nghị, triệu tập rất nhiều Thống lĩnh, một là để quen thuộc lẫn nhau, hai là hiểu rõ tình thế chiến đấu hiện nay, ba là để thương nghị đối sách.

Mặc dù nhóm Thống lĩnh cũng không xem trọng Thái Tử lắm, nhưng cũng không có người nào dám biểu hiện ra ngoài.

Rất nhiều thống lĩnh vừa mới tiến vào trong điện, liền bị Thiết Hồng Lăng hấp dẫn.

Có một vài Thống lĩnh tất nhiên nhận ra thân phận của Thiết Hồng Lăng, liền bỏ đi ý niệm trong đầu, đồng thời trong lòng bọn hắn cũng cảm thấy nghi hoặc, tại sao Thiết Hồng Lăng của Thiết gia lại đi theo Cửu hoàng tử?

- Mục tiêu công chiếm chủ yếu của Gia Bảo thành, chính là Nguyệt Long thành, trong Nguyệt Long thành có 43 vị Thống lĩnh, hai vị Thánh Chủ...

Hội nghị bắt đầu, một Thống lĩnh tam tinh bá đầu giới thiệu tình huống hiện nay với đám người Cửu hoàng tử.

Trái ngược với chiến lực của Nguyệt Long thành, sau khi vị Thánh Chủ và mấy vị Chuẩn Thánh Chủ cùng trấn thủ Gia Bảo thành rời đi, chiến lực ở nơi này liền giảm đi rất nhiều, chỉ còn 32 Thống lĩnh, trong đó chỉ có 4 vị Thống lĩnh tam tinh.

Sau khi hiểu rõ tình huống, Cửu hoàng tử lại lần nữa bổ nhiệm thêm 4 vị Thống lĩnh, lần lượt là Ung lão, Triệu Phong, Quỷ Lâm Đại Đế và Thiết Hồng Lăng.

Dựa theo quy định, bốn người đều chỉ có thể từ Thống lĩnh nhất tinh mà thăng tiến, lúc bọn họ có năng lực thống soái, đạt đủ chiến tích, thì mới có thể thăng Tinh.

- Ung tiên bối, mong rằng sau này chiêu cố nhiều hơn.

- Hồng Lăng cô nương, không ngờ lại có thể một lần nữa chứng kiến tư thái phong độ của người.

Những Thống lĩnh còn lại, đều nhao nhao trao đổi với những Thống lĩnh mới nhậm chức.

Thống lĩnh mới nhậm chức, gần như đều là chiến lực cường đại mà Cửu hoàng tử mang đến, thăng lên tam tinh cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn, trong đó, nóng lòng nhất hiển nhiên là Thiết Hồng Lăng.

Nhưng Thiết Hồng Lăng vẫn luôn giữ thái độ xa cách với những Thống lĩnh khác, ánh mắt từ đầu tới cuối đều chỉ tập trung lên người Triệu Phong, khiến một vài Thống lĩnh lộ ra vẻ mặt không vui.

Sau khi hội nghị kết thúc, Triệu Phong và đệ tử Cơ gia, Quỷ Lâm Đại Đế, đều rời khỏi đây.

Vốn dĩ đám người Cơ gia, Cơ Vô Dã cũng có thể nhậm chức Thống lĩnh, thế nhưng ba người vẫn còn quá trẻ, đảm nhiệm chức Thống lĩnh thì không khỏi quá mạo hiểm.

Hơn nữa, Triệu Phong có trách nhiệm phụ trách an toàn với ba người, cho nên ba người của Cơ gia đều được phân vào trong tiểu đội của Triệu Phong.

- Quỷ Lân Đại Đế, không lâu nữa, người cũng sẽ thăng lên thành Thống lĩnh tam tinh.

Triệu Phong an ủi.

Trên hội nghị, Quỷ Lân Đại Đế không có tiếng tăm gì, cho nên biểu hiện của những Thống lĩnh khác đều rất lạnh nhạt.

Sau khi trở về chỗ ở, Triệu Phong lập tức bế quan.

Trong Mê Không Giới, trong tay Triệu Phong xuất hiện một bình quỳnh tương màu sắc rực rỡ.

- Có thể đề thăng Thánh Lôi Thể lên tầng thứ sáu rồi.

Sau khi thí luyện Thái Tử kết thúc, Triệu Phong rất bận rộn, vừa tu luyện linh hồn và huyết mạch đồng tử, sau đó lại diễn hóa Huyền Thành Tiểu Thể Giới, cuối cùng là lặn lội một quãng hành trình rất dài.

Hôm nay, cuối cùng cũng ổn định lại.

Mặt khác, trước khi thí luyện Thái Tử, Triệu Phong đã phục dựng một phần Bách Nguyên Thánh Tương, nếu như lần thứ phục dựng trong thời gian quá ngắn, sẽ giảm đi được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương.

Vì vậy, muốn giữ được được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương tốt nhất, Triệu Phong mới phải kéo dài đến tận bây giờ.

- Sau khi đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, chỉ bằng vào lực lượng khí lực, ta cũng có thể chống lại Thánh Chủ.

Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, cũng tương đương với cấp độ Thánh Chủ. Lực lượng cấp độ thì đạt đến Chuẩn Thánh Chủ.

Mặc dù một vài phương diện ý cảnh, thậm chí có thể sánh ngang với Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, nhưng cấp độ thoát biến lại không đủ, cho nên mới không hoàn toàn tấn chức Thánh Chủ.

Thực lực của Triệu Phong, đã sớm vượt qua Chuẩn Thánh Chủ, một khí phương diện khí lực chạm tới cánh cửa Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong liền có thể được xưng là Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong lập tức ăn vào một phần “Bách Nguyên Thánh Tương”, chợt cảm thấy một luồng khí tức thánh khiết thẩm thấu vào trong lục phủ ngũ tạng, tứ chi bách hải, dung nhập vào không gian tinh hạch, trong Lôi Hồn Thể.

Triệu Phong cảm giác toàn thân được Bách Nguyên Thánh Tương thẩm thấu, vô cùng thoải mái, đạt được trạng thái thăng hoa trong giây lát.

Thế nhưng, hiệu suất hấp thu và được liệu của phần Bách Nguyên Thánh Tương này, đã thấp hơn lần thứ nhất.

Triệu Phong liền lập tức vận chuyển Thánh Lôi Thể.

Phốc...

Thân hình của hắn đột nhiên cao lên, toàn thân rực rỡ kim lam sắc, từng đạo lôi văn tinh diệu như ẩn như hiện bên ngoài thân thể, ngẫu nhiên phát ra Lôi quang.

Sau khi vận chuyển Thánh Lôi Thể, tốc độ hấp thu Bách Nguyên Thánh Tương liền tăng lên gấp đôi, hơn nữa, được liệu cũng phát huy tác dụng lớn nhất tại phương diện tôi luyện khí lực.

Lúc này, Triệu Phong dự định sẽ dùng toàn bộ được hiệu của Bách Nguyên Thánh Tương, để đề thăng cấp độ sinh mệnh.

Hai mắt Triệu Phong nhắm chặt, toàn thân nổi lên một tầng Viêm Chi Phong Lôi, không ngừng phát ra thanh âm “tách tách”.

Rắc rắc rắc...

Một lúc nào đó, cốt cách toàn thân Triệu Phong, đột nhiên phát ra một trận âm hưởng, hoa văn xích kim trên da lưu chuyển, phát ra một tầng ánh sáng rực rỡ.

Phốc...

Cốt cách khí lực của Triệu Phong, chỉ trong khoảnh khắc đã trực tiếp đề thăng, khuếch trương hơn một nửa, giống như một cự nhân, tại phương diện thể trạng, đã vượt qua nhân loại bình thường.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một tầng quang văn lực phách xích kim, hiển hiện quanh người Triệu Phong, Lôi Điện lực phách vô hình, cũng theo đó mà khuếch tán ra.

Ầm ầm ầm...

Phạm vi mấy trượng xung quanh Triệu Phong, đều biến thành một mảnh cháy đen.

Cũng may là Triệu Phong đang ở trong Mê Không Giới, bằng không thì nơi ở của hắn đã hoàn toàn bị hủy rồi.

Ồ...ô...ô...n...g!

Điện văn lực phách hiện lên quanh người Triệu Phong, càng lúc càng sáng ngời, gần như thực chất hóa, cuối cùng, những điện văn xích kim này mới hoàn toàn co rút lại, ngưng tụ bên ngoài thân thể Triệu Phong.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Trên mặt Triệu Phong, lộ vẻ mừng rỡ vô cùng.

1023. Chương 1020: Dị Tộc Tiến Công

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu.

Trên mặt Triệu Phong, lộ vẻ mừng rỡ vô cùng.

Một lúc sau...

Triệu Phong đã khôi phục lại như cũ, thân hình to lớn của hắn trở lại bình thường, lực phách điện văn quanh người, cũng nhanh chóng thu liễm.

Sau khi đột phá Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu, Triệu Phong không sử dụng chân nguyên, huyết mạch đồng tử, chỉ bằng vào lực lượng thân thể thuần túy, cũng có thể chống lại Thánh Chủ bình thường.

Nếu như tu luyện Bất Diệt Thánh Lôi Thể đến mức đại thành, Thánh Lôi Thể Phách của Triệu Phong sẽ càng cường đại hơn, phương diện lực lượng, phòng ngự, trị thương, đều không thể chê vào đâu được.

Mặt khác, sau khi Kim Khôn Thánh Lôi Thể đạt tới t sáu, những bí pháp chiến kỹ có thể tu luyện gồm có: “Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng” và “Lực Phách Lôi Vực”.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng lại càng bá đạo hơn Thánh Lôi Bá Quyền, lực công kích phá hoại rất mạnh, thậm chí còn có khả năng khắc chế rất mạnh đối với các năng lực Linh Vực, Tiểu Thể Giới.

Lực Phách Lôi Vực thì chủ yếu là vận dụng Thánh lôi Lực Phách và Phong Lôi Chân Nguyên, có thể khiến cho quanh người hình thành một tầng Linh Vực Thánh Lôi Lực Phách, có khả năng khắc chế và trói buộc địch nhân, tăng phúc rất lớn đối với Thánh Lôi Thể của Triệu Phong.

Lực Phách Lôi Vực là thủ đoạn cũng tương tự như Linh Vực và Tiểu Thể Giới, một khi tu luyện thành, cũng tương đương với việc Triệu Phong lại có thêm một đại Linh Vực.

Mặt khác, theo Triệu Phong được biết, hiện nay có lẽ hắn đã đủ điều kiện tu luyện “Tích Huyết Trọng Sinh”, chẳng qua là Kim Khôn Thánh Lô Thể, cũng không có phương pháp tu luyện trọn bộ.

- Trước hết tu luyện Phá Thiên Thánh Lô Chưởng đã...

Trong lòng Triệu Phong liền có quyết định.

Mặc dù Thánh Lô Bá Quyền đã sớm tu luyện đến cực hạn, nhưng đối mặt Thánh Thể cường hãn của Thánh Chủ, quyền pháp này cũng rất khó tạo thành bao nhiêu tổn thương. Còn nếu gặp phải Thánh Chủ Luyện Thể, Thánh Lô Bá Quyền của Triệu Phong, đoán chừng cũng không có tác dụng gì.

Đương nhiên, yêu cầu ở mọi phương diện của Phá Thiên Thánh Lô Chưởng, đều hơn xa Thánh Lô Bá Quyền, Phá Thiên Thánh Lô Chưởng càng chú trọng vào chữ “phá”, phá hoại tất cả mọi thứ, đối với những vật thể khổng lồ, thì hiệu quả phá hoại lại càng mạnh mẽ hơn.

Mà Phá Thiên Thánh Lô Chưởng và Viêm Chi Phong Lô thuộc tính của Triệu Phong hiện nay, đều rất tương thích, có thể phát huy yếu quyết chữ “phá” đến trình độ vô cùng tinh thâm.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong áp chế Thánh Lô Thể đến trình độ nhất định, không ngừng diễn luyện Phá Thiên Thánh Lô Chưởng.

Ầm ầm ầm...

Chỉ thấy một đạo chưởng ẩn kim hồng sắc cực lớn bị Triệu Phong đánh ra, xung quanh chưởng ẩn tràn ngập Lô Điện, áp lực lực phách vô hình, chấn động mạnh trong hư không.

Thân là chủ nhân Mê Không Giới, Triệu Phong có thể cảm giác được bất kỳ biến hóa rất nhỏ nào của Tiểu Thể Giới này.

- Quả nhiên là tính phá hoại rất mạnh đối với không gian Linh Vực.

Trong lòng Triệu Phong thầm giật mình.

Chưởng pháp có tính phá hoại rất lớn đối với Linh Vực, Tiểu Thể Giới. Mặc dù tính phá hoại đối với Thánh Thể của Thánh Chủ cũng rất mạnh, chẳng qua vẫn không bằng cái trước.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong không dám toàn lực diễn luyện chưởng pháp này, bằng không thì sẽ tạo thành ảnh hưởng đối với Tiểu Thể Giới trong Mê Không Giới.

Vừa tu luyện Phá Thiên Thánh Lô Chưởng, Triệu Phong cũng triệt để thích nghi với Thánh Lô Thể tăng thứ sáu.

Trong khoảng thời gian này, ba gã đệ tử Cơ gia và Thiết Hồng Lăng đều từng tới tìm hắn, nhưng sau khi phát hiện Triệu Phong bế quan, liền không quấy rầy nữa.

- Tên Triệu Phong này, cả ngày chỉ biết tu luyện.

Thiết Hồng Lăng đứng trước chỗ ở của Triệu Phong, tức giận giẫm chân một cái rồi bỏ đi.

Từ Linh Châu tới Lan Châu, Triệu Phong đều tu luyện, sau khi tới Lan Châu, Triệu Phong vẫn chỉ bế quan tu luyện, điều này khiến nàng hoàn toàn không có cơ hội tiếp xúc với Triệu Phong.

Một ngày nọ, Triệu Phong cảm thấy ở chỗ của hắn, có một luồng lực lượng ý chí đang quấy nhiễu.

Triệu Phong từ trong Mê Không Giới đi ra.

- Triệu tiên bối, tập hợp!

Cơ Thiên Minh lập tức nói.

Người khác quấy rầy bế quan là chuyện cực kỳ nguy hiểm, chẳng qua vì tình huống lúc này cực kỳ khẩn cấp.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong thoáng ngạc nhiên.

Hắn còn nhớ rõ, lần trước sau khi tan họp, Cửu hoàng tử đã nói là sẽ điều một ít thành viên binh sĩ cường đại từ nơi khác đến.

Những binh sĩ này gần như đều thuộc phe phái thế lực của Cửu hoàng tử.

Theo Triệu Phong được biết, thành viên của Hải Yên Các đến chiến trường, cũng vừa vận tập trung ở Lan Châu, đây quả là một tin tức tốt, ít nhất là Triệu Phong vẫn có thể bảo hộ được thành viên thuộc thế lực của mình.

Từ lúc hắn bế quan đến bây giờ, cũng chỉ mới ba ngày, hắn là việc điều động binh lực cũng sẽ không nhanh đến vậy.

- Quân địch đột kích.

Trong mắt Cơ Thiên Minh lộ vẻ vừa hưng phấn vừa ngưng trọng.

- Ồ?

Triệu Phong mỉm cười.

Cách ngoài Gia Bảo thành mấy vạn dặm, chính là Nguyệt Long thành – nơi trú quân của dị tộc.

Thực lực chính thể của Nguyệt Long thành mặc dù cao hơn Gia Bảo thành, nhưng dị tộc vẫn luôn án binh bất động, ở trạng thái phòng thủ.

Dựa theo tin tức trên địa đồ, cứ điểm của Cửu hoàng tử bị dị tộc xâm lược thập phần nghiêm trọng, mà Nguyệt Long thành thì hình như là “một mình xâm nhập”.

Bởi vậy, những dị tộc xung quanh Nguyệt Long thành, đều chậm rãi tập trung, sau đó tiến công.

Cho nên, bên phía Nguyệt Long thành mới có hai chiến lực Thánh Chủ.

Bởi vậy có thể thấy được, nhiệm vụ phân phối cho Cửu hoàng tử là gian nan đến mức nào.

Chẳng qua, đối với Triệu Phong mà nói thì đây lại là chuyện tốt.

- Hai tên Thánh Chủ dị tộc này, chính là bốn vạn chiến công.

Triệu Phong nhếch miệng cười.

Một gã Đại Đan Nguyên Cảnh là mười điểm chiến công, Vương Giả là một trăm điểm chiến công, Đại Đế là một ngàn điểm chiến công, Thánh Chủ là hai vạn điểm chiến công.

Hơn nữa, hai đại Vương triều đều không có nhiều Thánh Chủ, một tòa thành trì có hai vị Thánh Chủ, cũng là điều cực kỳ hiếm thấy.

Thực lực của những Thánh Chủ này, so với Vạn Lôi Thánh Chủ, Hắc Mặc Thánh Chủ trong thí luyện Thái Tử, thì yếu hơn một chút.

- Binh lực của Nguyệt Long thành trước kia đã mạnh hơn chúng ta, nhưng bọn hắn vẫn một mực không tiến công.

- Xem ra dị tộc của Nguyệt Long thành đã biết Gia Bảo thành thay thế Tướng quân rồi.

Trong Gia Bảo thành, tất cả Võ giả Chân Linh Cảnh phụ trách hậu cần, đều nhao nhao nghị luận.

Trên tường thành của Gia Bảo thành, Cửu hoàng tử và những Thống lĩnh khác đều tập trung.

Bên ngoài Gia Bảo thành, dày đặc binh sĩ dị tộc, tản mát ra chiến ý tà sát kinh thiên.

Điện hạ, chúng ta phải làm gì bây giờ?

Một gã Thống lĩnh nhị tinh, lộ ra vẻ mặt nặng nề.

Dị tộc Nguyệt Long thành đánh tới, tất nhiên đã biết tin tức Thánh Chủ duy nhất của Gia Bảo thành rời đi.

Không có chiến lược cấp bậc Thánh Chủ, tình thế của Gia Bảo thành sẽ cực kỳ nguy cấp.

Nhưng Tướng quân lại không hạ lệnh rút lui, nếu bọn họ rời đi, sẽ bị xem là đào binh.

- Lấy thủ làm công.

Cửu hoàng tử kiên định nói.

Trong mắt người khác, Gia Bảo thành không có chiến lược Thánh Chủ, nhưng đối với Cửu hoàng tử và đệ tử Cơ gia, thì lại biết rõ chiến lược của Triệu Phong không hề thua kém Thánh Chủ chút nào.

Thủ thành dễ, công thành khó, Cửu hoàng tử vốn cho rằng, dù bên mình có được Triệu Phong, thì cũng không nắm chắc là có thể đánh hạ được Nguyệt Long thành.

Bây giờ dị tộc Nguyệt Long thành lại tiến công quy mô đến đây, điều này khiến Cửu hoàng tử và Ứng lão đều rất mừng rỡ.

- Triệu Phong, người trước tiên đừng bại lộ thực lực.

Ứng lão và Cửu hoàng tử đều truyền âm cho Triệu Phong.

Lúc này, bọn họ cũng không vội xuất ất chủ bài là Triệu Phong ra.

Trước tiên có thể phòng thủ, không ngừng tiêu hao thực lực của dị tộc, đợi đến khi thời cơ phù hợp, sẽ nhất cử hành động, triệt để đánh hạ Nguyệt Long thành.

Triệu Phong khẽ gật đầu, đồng thời, hắn cũng từ trong miệng mọi người biết được hai vị Thánh Chủ Nguyệt Long thành, lần lượt là Cuồng Lực Thánh Chủ của Ngạc Nhân tộc và Thuấn Ảnh Thánh Chủ của Hại Nhân tộc.

Trong đó, Thuấn Ảnh Thánh Chủ chính là Tướng quân của quân địch.

- Lấy thủ làm công?

Rất nhiều Thống lĩnh nghe Cửu hoàng tử nói vậy, thiếu chút nữa đã ngã từ trên tường thành xuống.

Hiện nay, tình cảnh của bọn họ rất xấu, hẳn là phải toàn lực phòng thủ, còn tiến công được sao?

- Haizz...

Không ít Thống lĩnh đều thở dài bi thán, Thái Tử điện hạ còn quá trẻ, vẫn chưa hiểu rõ thực lực của hai bên.

Trận chiến này, bọn hắn rất có thể sẽ mất thành.

- Hồng Lăng cô nương, trận chiến này xin nhờ vào người.

Một vị Thống lĩnh ở bên cạnh Thiết Hồng Lăng, nói với nàng.

Thiết Hồng Lăng là chiến lược cấp Chuẩn Thánh Chủ, hơn nữa còn có một ít nhân thủ, có lẽ có thể kiềm chế được một vị Thánh Chủ phía đối diện.

- Triệu Phong, trận chiến này, chúng ta thử so chiến công xem!

Thiết Hồng Lăng không để bất kỳ vị Thống lĩnh nào vào mắt, đôi mắt xinh đẹp thoáng nhìn về phía Triệu Phong.

Tên Thống lĩnh kia lập tức trầm mặt, cũng không dám nói gì, nhưng lại khinh thường liếc nhìn Triệu Phong, trong lòng thầm cười lạnh.

Cường giả trấn thủ dị tộc phía Tây Bắc, cũng không hiểu rõ tình hình bên phía Vương triều, cho nên cũng không có bao nhiêu người biết được biểu hiện của Triệu Phong trong thí luyện Thái Tử.

- Được.

Triệu Phong đáp.

- Lần này ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình nữa.

Thiết Hồng Lăng cười vũ mị, nói.

Mặc dù lần trước thăm dò ba chiêu, nàng đã chịu thiệt.

Nhưng Thiết Hồng Lăng cho rằng, nếu như chiến đấu thực sự, người thua sẽ là Triệu Phong.

Mà bây giờ, cũng chính là cơ hội tốt để nàng biểu hiện trước mặt Triệu Phong.

Ầm ầm ầm...

Quân địch phía trước bỗng nhiên chấn động.

- Đánh hạ Gia Bảo thành cho ta, đem toàn bộ người trong thành nghiền nát.

Bên trận doanh của địch quân, một gã nam tử dị hình cao hơn, toàn thân lân giáp màu xanh, đột nhiên rống lên.

Dị tộc này chính là một trong những chiến lực Thánh Chủ của Nguyệt Long thành, Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Giết!

Vô cùng vô tận binh sĩ và Thống lĩnh dị tộc, đều lộ vẻ khát máu điên cuồng, giống như một đám mây đen, mạnh mẽ xông lên.

- Ha ha, các người cho rằng bốn tọa sẽ không đánh Gia Bảo thành sao? Không ngờ lại đổi Thánh Chủ đi, đưa đến một Tướng quân Chuẩn Thánh Chủ.

Cuồng Lực Thánh Chủ không khỏi cười lớn.

Mặc dù nhiệm vụ chủ yếu của bọn hắn là giữ vững vị trí Nguyệt Long thành, chờ đợi dị tộc xung quanh tập trung.

Nhưng không ngờ Gia Bảo thành lại đổi đi Tướng quân chiến lực Thánh Chủ, sau khi hắn và Thuần Ảnh Thánh Chủ biết được tình huống, lập tức báo lên cấp trên, sau đó liền trực tiếp tiến công.

Tiếp tục xâm chiếm địa bàn, có thể sẽ gặp phải nguy cơ, cho nên lần này bọn hắn, chỉ muốn giết sạch toàn bộ cường giả trong Gia Bảo thành mà thôi.

- Phòng thủ!

Bên phía Gia Bảo thành, toàn bộ Thống lĩnh đều bay ra ngoài, vừa kiểm chế Thống lĩnh bên phía đối phương, vừa chỉ huy suất lĩnh binh sĩ của mình.

Triệu Phong mang theo đám người Quỷ Lân Đại Đế, đồng loạt bay ra.

Ầm ầm ầm...

Đại quan dị tộc lập tức ép tới, giống như một đầu Hồng Hoang Mãnh Thú, mạnh mẽ phóng tới phòng tuyến Gia Bảo thành.

Binh sĩ và Thống lĩnh của Gia Bảo thành đều toàn lực phòng thủ, nhân loại và dị tộc chém giết nhau kịch liệt.

Vừa giao chiến, băng hỏa thủy lôi đã bay đầy bốn phía.

Lúc này, Triệu Phong đã áp chế Thánh Lôi Thể xuống năm thành, chém giết với một tên Xà Nhân cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ.

- Tiểu oa nhi, còn trẻ như vậy đã đạt tới cảnh giới Đại Đế, chắc chắn là thiên tài của một đại gia tộc nào đó, thật đáng tiếc, người không nên tới chiến trường này.

Đây là một xà nhân lân giáp đỏ sậm, cuồng tiếu dữ tợn một hồi.

Triệu Phong cũng không nói gì, sau khi áp chế Thánh Lôi Thể xuống còn năm thành, người bên ngoài chỉ thấy hắn là cảnh giới Đại Đế.

Thánh Lôi Bá Quyền.

Song quyền của Triệu Phong không ngừng đánh ra, từng đoàn Lôi Sơn lập tức ép thẳng tới dị tộc xà nhân.

- Ý cảnh quyền pháp của tiểu tử này thật cao thâm.

Sắc mặt xà nhân lập tức trở nên âm trầm.

Giao thủ với Triệu Phong, không ngờ lại không hoàn toàn chiếm được tiện nghi, thậm chí còn có cảm giác bó tay bó chân, chiêu thức của mình bị thiếu niên này khắc chế, không cách nào phát huy được uy lực.

Bỗng nhiên, trên bầu trời phía xa tràn tới một đám mây âm u, một luồng sát khí hung lệ âm âm ập tới.

- Ha ha, người nào trong Gia Bảo thành dám chiến một trận với ta!

Cuồng Lực Thánh Chủ đứng trên mây xanh, quan sát Gia Bảo thành.

Thánh Chủ trấn thủ đã rời đi, hắn cũng rất muốn biết trong Gia Bảo thành còn người nào có thể đánh với hắn một trận.

- Theo ta lên.

Thiết Hồng Lăng bỗng nhiên xông lên, huyết mạch toàn thân thiêu đốt, tựa như vàng thái dương xuất hiện trên chiến trường, chói mắt dị thường.

Thấy Thiết Hồng Lăng dũng mãnh như thế, Thống lĩnh bên Gia Bảo thành cũng thở phào một hơi, hai gã Thống lĩnh tam tinh cũng phóng lên trời, đứng cùng một chỗ với Thiết Hồng Lăng, khiêu chiến chiến lực Thánh Chủ.

1024. Chương 1021: Đánh Chết Trong Nháy Mắt

Bên phía Gia Bảo thành, Thiết Hồng Lăng và hai vị Thống lĩnh cấp Chuẩn Thánh Chủ, đều bay lên trời.

- Ha ha, nhân loại các ngươi không ngờ lại phái một nữ tử đến độ sức cùng ta.

Cuồng Lực Thánh Chủ cười nhạt, thanh âm chấn vàng bầu trời.

- Chẳng qua, vị nữ tử nhân loại này lại rất phù hợp với khẩu vị của bản tọa.

Ánh mắt nóng bỏng của Cuồng Lực Thánh Chủ chột hướng về phía Thiết Hồng Lăng.

Cho dù là dị tộc, nhưng hắn cũng cảm thấy Thiết Hồng Lăng còn xuất sắc hơn mỹ nữ dị tộc rất nhiều.

- Chỉ dựa vào người sao? Quái vật xấu xí.

Ánh mắt Thiết Hồng Lăng rất lạnh ngạo, loan đao huyết sắc trên tay rực cháy, một luồng sóng nhiệt nóng bức, quét ngang tám phương.

- Không hổ là huyết mạch Huyết Ma Dương, thật mạnh.

- Thiết Hồng Lăng ở Thiết gia, cũng tiếp cận với tuyệt thế thiên tài Thiết Lăng vân.

Sau lưng Thiết Hồng Lăng, hai gã Thống lĩnh tam tinh đều cảm thấy sợ hãi thán phục.

Ầm...

Sau lưng Thiết Hồng Lăng nổi lên một màn huyết diễm, dung nhập vào thiên địa, hình thành một Tiểu Thế Giới tràn ngập viêm hỏa huyết sắc.

Từ xa nhìn lại, tựa như một vầng diệp nhật huyết hồng, hỏa quang bao trùm, chấn nhiếp thiên địa.

Đối diện với Thánh Chủ dị tộc, Thiết Hồng Lăng cũng không dám khinh thường.

Phốc...

Thiết Hồng Lăng mang theo lực lượng Tiểu Thế Giới, thi triển thân pháp bí kỹ, nhanh chóng xuất hiện trước mặt Cuồng Lực Thánh Chủ, loan đao huyết sắc được sự tăng phúc của Tiểu Thế Giới, càng phát huy uy năng cường đại hơn, hai đạo huyết diễm hình trăng lưỡi liềm không lồ giao nhau bổ ra.

Đồng thời, hai gã Chuẩn Thánh Chủ khác cũng lao tới hai bên Cuồng Lực Thánh Chủ, phóng xuất Tiểu Thế Giới, phát động tiến công toàn lực với Cuồng Lực Thánh Chủ.

- Hồn Nguyên Bá Thể.

Cuồng Lực Thánh Chủ cũng nhìn ra được Thiết Hồng Lăng bắt phạm, lập tức phóng xuất một luồng lực phách bá tuyệt, thân thể lớn hơn gấp đôi, lân giáp màu xanh thẫm trên người hắn, nổi lên hoa văn kim sắc huyền diệu, uy áp khí lực khủng bố tuyệt luân, khiến cho Tiểu Thế Giới của ba người Thiết Hồng Lăng, đều run rẩy một hồi.

- Đến đây!

Sau khi Cuồng Lực Thánh Chủ vận chuyển “Hồn Nguyên Bá Thể”, lực lượng khí lực cực kỳ kinh người, va chạm vào Tiểu Thế Giới của ba vị Chuẩn Thánh Chủ.

Ầm ầm ầm...

- Lực đạo thật mạnh.

Sau khi Thiết Hồng Lăng thi triển bí pháp luyện thể Xích Ngọc Lưu Ly Thể của Thiết gia, lực đạo phòng ngự cũng chỉ kém Cuồng Lực Thánh Chủ chút.

Cuồng Lực Thánh Chủ được ưu thế thân thể độc nhất vô nhị, càng có thể bộc lộ ra uy năng bí pháp luyện thể.

- Nữ tử Thiết gia, người rất không tồi.

Cuồng Lực Thánh Chủ cười dữ tợn, dị tộc và nhân loại va chạm không ngừng, cho nên bọn hắn tất nhiên rất quen thuộc với huyết mạch Huyết Ma Dương của Thiết gia.

Nữ tử Thiết gia trước mắt, quả thực rất cường đại, nhưng vẫn không phải là đối thủ của hắn.

Ầm...

Cuồng Lực Thánh Chủ bỏ ra một trảo thánh quang vờn quanh, trực tiếp đánh lên Tiểu Thế Giới của Thiết Hồng Lăng.

Ầm ầm ầm...

Thánh Chủ ở trên không trung giao chiến, chỉ cần một chút dư âm rơi xuống chiến trường bên dưới, cũng đủ dẫn phát một hồi phong bạo.

Vốn dĩ nhân số của Gia Bảo thành ít hơn dị tộc, bây giờ hai gã Thống lĩnh tam tinh đều đã theo Thiết Hồng Lăng kiềm chế Cuồng Lực Thánh Chủ, cho nên thế cục chiến trường bên dưới, thoáng cái đã nghiêng về một phía.

Cửu hoàng tử đứng trên tường thành, ánh mắt nhìn về phương xa.

- Tướng quân trong dị tộc, Thuấn Ảnh Thánh Chủ vẫn không ra tay.

Thuấn Ảnh Thánh Chủ mới chính là người cầm quyền của Nguyệt Long thành, tên Thánh Chủ Hạc Nhân tộc này, thực lực còn mạnh hơn Cuồng Lực Thánh Chủ một bậc, am hiểu tốc độ, một kích trí mạng, phương diện phòng ngự cũng rất không tệ.

Cửu hoàng tử cũng không sợ Thuấn Ảnh Thánh Chủ, ngược lại càng hi vọng có thể hốt trọn một mẻ hai vị Thánh Chủ dị tộc này, đương nhiên đây là tình huống lý tưởng nhất đối với hắn.

Bên trong Gia Bảo thành, Khung Không Thánh Chủ vẫn che giấu khí tức, thu toàn bộ thế cục chiến trường vào mắt.

Hắn chỉ tới đây để bảo hộ sự an toàn cho Cửu hoàng tử, cũng không cần thiết phải chinh chiến vì Cửu hoàng tử.

Chẳng qua, cho dù hắn không xuất chiến, thì trận chiến này, Cửu hoàng tử cũng không thua.

- Cửu hoàng tử làm không tệ.

Khung Không Thánh Chủ mỉm cười.

Để Thiết Hồng Lăng thể hiện chiến lược Chuẩn Thánh Chủ cường đại, cũng sẽ khiến cho dị tộc bớt nghi ngờ.

Trong mắt Khung Không Thánh Chủ, đợi đến khi Triệu Phong ra tay, ít nhất cũng có thể lưu lại Cuồng Lực Thánh Chủ, về phần Thuần Ảnh Thánh Chủ thì không thể đánh chết được rồi.

- Chẳng qua, nếu chiến trường lâm vào thế yếu, sẽ tổn thất một lượng lớn binh lực.

Khung Không Thánh Chủ nhìn về phía Thống lĩnh chiến đấu.

- Đáng giận, tên tiểu tử người...

Tên xà nhân dị tộc giao thủ với Triệu Phong, bị Triệu Phong áp chế toàn diện, toàn thân đều là thương tích.

Ngược lại Triệu Phong vẫn hết sức nhàn nhã, khí tức mạnh mẽ.

- Thống lĩnh của chúng ta thật mạnh!

- Không ngờ Thống lĩnh chỉ là cảnh giới Đại Đế, vậy mà lại có thể áp chế được Chuẩn Thánh Chủ.

Trong những binh sĩ được Triệu Phong suất lĩnh, có không ít cường giả lưu ý tình cảnh chiến đấu của Triệu Phong, trong lòng rung động không thôi.

Vốn dĩ bọn hắn cũng không xem trọng vị Thống lĩnh mới nhậm chức này lắm, bởi vì dù sao Triệu Phong cũng còn quá trẻ, không có uy danh lớn như Thiết Hồng Lăng.

Bây giờ, sau khi nhìn thấy thực lực của Triệu Phong, bọn hắn cũng không oán hận một câu nữa.

- Lão Giáp, nhanh tới giúp ta!

Xà nhân này cũng không biết làm thế nào, liền mở miệng cầu cứu.

- Thật là vô dụng, không ngờ lại bị một Đại Đế nhân loại đánh thành như vậy.

Một gã dị tộc da dày thịt thô, trên mũi có một cái sừng nhọn, lập tức chạy đến.

Ầm ầm ầm...

Sau khi hai gã dị tộc Chuẩn Thánh Chủ liên thủ với nhau, lập tức văn hồi cục diện.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bỗng nhiên, xích kim lôi văn bên ngoài thân thể Triệu Phong sáng ngời lên, hiện tại, lực lượng Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã phát huy ra sáu thành.

-Ồ... Lực lượng của tiểu tử này...

Tên dị tộc có sừng nhọn trên mũi, lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Triệu Phong lại lần nữa đánh ra một quyền.

Ầm ầm ầm...

Hai gã thống lĩnh dị tộc, vận chuyển bí pháp phòng ngự, nhưng vẫn bị đánh lui, trong đó, Thống lĩnh xà nhân tộc thì trực tiếp trọng thương.

- Làm sao có thể? Đây mới là thực lực chân chính của tiểu tử này sao?

Thống lĩnh xà nhân tộc có chút khiếp sợ.

Hắn gọi một gã đồng bạn tới, thế nhưng vẫn bị Triệu Phong gắt gao áp chế, trong lòng uất ức khó mà nói hết.

Phành phành phành...

Triệu Phong mang theo Thánh Lô Lực Phách khủng bố, hung hăng va chạm với hai gã Chuẩn Thánh Chủ..
Công kích của hai gã Chuẩn Thánh Chủ, rơi lên người Triệu Phong, đều bị một luồng Phong Lô Lực Phách chấn ra, thân thể không hề thương tổn chút nào.

- Hai người các ngươi thật ngu xuẩn, hắc là cường giả luyện thể, mau kéo giãn khoảng cách với hắc.

Dù sao thì Triệu Phong lúc trước diễn luyện chưởng pháp này trong Tiểu Thế Giới Mê Không Giới, luôn phải áp chế tu vi lực lượng, hết sức khắc chế, cho nên không thể lãnh hội được ý cảnh, tinh úy trong loại chưởng pháp này.

Nhưng bây giờ thì khác, sau khi Triệu Phong thu hoạch được toàn bộ, hoặc tích lũy được kiến thức nhất định, sẽ rời khỏi Nguyệt Long thành, đi vào nơi hoang vu không có người ở, toàn lực diễn luyện Phá Thiên Thánh Lô Chưởng.

Lãnh thổ của ba châu đều là khu vực chiến trường, ở đây ngoại trừ binh sĩ của hai Vương triều ra, rất khó có thể nhìn thấy bóng dáng gì khác.

Ầm ầm ầm...

Triệu Phong nhắm mắt đánh ra một chưởng, đạo chưởng ảnh hồng sắc này tràn ngập Lô Điện, hoa văn trên chưởng ảnh giống như thực, lực lượng Lô Điện và Thánh Lô Lực Phách, dung hợp vô cùng hoàn mỹ.

Ầm ầm ầm...

Một ngọn núi phía xa, lập tức bị một chưởng của Triệu Phong san bằng.

Sau đó, Triệu Phong lại bắt đầu tu hành “Lực Phách Lô Vực”.

Lần đầu tu luyện Lực Phách Lô Vực, sau mấy lần thất bại, Triệu Phong đã có thể thi triển được.

Ầm ầm ầm...

Lấy Thánh Lô Thể của Triệu Phong làm trung tâm, trong phương viên hơn mười dặm, lập tức lâm vào trọng áp lực phách khủng bố và Lô Điện đan xen.

Địch nhân ở trong khu vực này, sẽ phải thừa nhận trọng áp của Thánh Lô Thể Phách tầng thứ sáu và Lô Điện quấy nhiễu.

Hiện nay, Lực Phách Lô Vực mà Triệu Phong tu luyện, chỉ e là có thể tạo thành ảnh hưởng đối với một vài Đại Đế bình thường.

- Hôm nay đến đây thôi!

Triệu Phong thu Lực Phách Lô Vực vào trong Thánh Lô Thể, liền quay trở về Nguyệt Long thành.

Hơn mười ngày sau, chiến báo của Cửu hoàng tử đã truyền đến Lan Châu Chiến Điện, lập tức khiến mọi người chấn động vô cùng.

Không ít cao tăng đều cho rằng Cửu hoàng tử văn võ song toàn, dựa vào đội quân không có chiến lực Thánh Chủ, mà lại có thể đột phá được Nguyệt Long thành, quả thật rất ỳnh.

Còn có một số cao tăng thì lại không cho là đúng.

Mọi người đều biết, các hoàng tử tiến vào chiến trường đều là để lập chiến công, Thái Tử cũng là như thế.

Bởi vậy, các phe phái sau lưng hoàng tử, đều sẽ phái ra một ít cường giả, trợ giúp hoàng tử lập chiến công.

Ví dụ như Tứ hoàng tử, Thập Tam hoàng tử, Thất hoàng tử, Bát hoàng tử, lên chiến trường, chiến tích của bọn họ cũng đều hết sức ưu tú.

Mặc dù thế lực của Cửu hoàng tử trong quân đội không có chiến lực cấp Thánh Chủ, nhưng lại tập trung rất nhiều thiên tài của Đại Càn Vương triều, ví dụ như Thiết Lăng Vân, Vũ Thiên Ngô, Hiên Viên Văn,.. rất nhiều thiên tài cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ, đều có chiến lực cấp Thánh Chủ.

Ô...ô...ô...n...g!

Một ngày nọ, trên bảng Lan Châu chiến công, cái tên Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện tại vị trí 1982.

1027. Chương 1024: Mạch Nước Ngầm Bắt Đầu Khởi Động

Khu vực dị tộc giáp giới Lan Châu là một dãy núi u ám, quanh năm bị sương mù bao trùm.

Dãy núi này yêu khí ngập trời, chấn nhiếp bát hoang.

Nơi này là khu vực Tổng bộ Chiến Điện của dị tộc phá được Lan Châu.

Trong một tòa mật điện hạch tâm, có một vị nam tử thân hình hùng tráng, mắt như chuông đồng, đỉnh đầu mọc cự giác màu đen, trước mặt hắn có một trang giấy màu xám đang trôi lơ lửng.

- Nguyệt Long thành bị công phá rồi!

Thanh âm hùng hậu của nam tử cự giác vang lên.

Ngay đúng lúc đó, bốn phía đại điện xuất hiện từng đạo thân ảnh hình dạng kỳ dị.

- Nguyệt Long thành có hai vị Thánh Chủ tọa trấn mà lại bị công phá?

Một thanh âm yêu dị vang lên, tràn ngập nghi vấn.

Nguyệt Long thành là địa phương mà dị tộc công chiếm sâu nhất, cao tầng của Chiến Điện dị tộc thập phần xem trọng nơi này, bởi vậy mới phái ra hai vị Thánh Chủ tọa trấn.

- Hai vị Thánh Chủ, đều bị đánh chết.

Nam tử cự giác bổ sung thêm một câu.

- Ma Ngưu Thánh Chủ, điều này làm sao có thể? Chẳng lẽ bên phía nhân loại đã phái ra chiến lực Thánh Chủ cổ xưa?

Lại một thanh âm già nua vang vọng trong đại điện.

- Không ngờ đều chết cả, việc này nhất định có gì đó kỳ quái!

Trong đại điện, có rất nhiều thanh âm nghi hoặc.

Cho dù thực lực của hai vị Thánh Chủ này chênh lệch rất xa Thánh Chủ cổ xưa, nhưng cũng không thể dễ dàng bị giết chết như vậy được.

Mà hiện nay, hai vị Thánh Chủ của Nguyệt Long thành đều bị vẫn lạc, trừ phi bên phía nhân loại để cho chiến lực Huyền Quang Cảnh tiểu thành, gia nhập vào chiến trường.

- Từ tin tức mà Mông thành truyền đến, dường như bên phía đối phương không có cường giả Thánh Chủ, rất có thể là một tuyệt thế thiên kiêu của Đại Càn.

Mã Ngưu Thánh Chủ tiếp tục nói.

Mông thành chính là thành trì của dị tộc trước Nguyệt Long thành.

Nơi đó không chỉ tụ tập dị tộc cường đại của Mông thành, mà còn có một bộ phận chiến sĩ dị đào thoát của Nguyệt Long thành.

- Hừ, Đại Càn Vương triều không ngờ lại bất chấp sống chết của thiên kiêu.

Một đạo thanh âm nghiêm nghị tràn ngập sát ý vang lên.

Hiển nhiên, vị cao tầng này muốn đích thân ra tay, diệt sát những thiên kiêu này của Đại Càn.

- Không cần, vừa vặn có một vị Giao tử của Giao Nhân tộc cũng ở đây, cứ để cho hắn đi trợ giúp Mông thành đi.

Mã Ngưu Thánh Chủ hạ quyết định.

Giao Nhân tộc, chính là dị tộc thống trị U Nguyệt Vương triều, Giao tử cũng tương đương với hoàng tử của Đại Càn Vương triều.

- Hơn nữa, lần này có năm Giao tử đến đây, có lẽ cũng mang đến không ít nhân thủ dị tộc lợi hại.

Mã Ngưu Thánh Chủ bổ sung một câu.

Hiện nay vẫn là lúc đại chiến mới bắt đầu, bên phía dị tộc, vẫn phải chuẩn bị hậu thủ.

Hiện tại, dị tộc chỉ cần ổn định, chờ đến khi thời cơ chín muồi, mới tiến công quy mô lớn.

Chiến lược cấp Thánh Chủ vốn dĩ khan hiếm, không đến thời khắc tất yếu thì không thể phát động chiến lược cường đại hơn, như vậy chỉ càng đẩy nhanh bước chân chiến tranh hơn.

Lúc này, bên ngoài điện vang lên một giọng nói:

- Tin tức chiến trường tiền tuyến.

Vụt...

Sương mù màu đen trong đại điện bắt đầu lưu động, một tờ giấy màu xám, từ bên ngoài bay vào, rơi vào trong tay Mã Ngưu Thánh Chủ.

- Vạn Tượng Thánh Chủ lại phá được một tòa thành trì rồi...

Mã Ngưu Thánh Chủ mơ hồ nói.

- Ha ha, không hổ là Vạn Tượng Thánh Chủ, không ngờ đến bây giờ mà vẫn còn đạt được chiến tích như vậy.

- Bát Đại Thần Mâu chính là hậu duệ truyền thừa, cho nên tất nhiên...

...

Nguyệt Long thành.

Binh lực mà lúc trước Cửu hoàng tử điều động đã đến rồi.

Trong những binh lực này, có thành viên thế lực Hải Yên Các, Nam Phong vương, còn có Lan Công Phủ trợ giúp cường giả tinh nhuệ, ngoài ra còn có một vài thành chiến của các thế lực lớn nhỏ tiến vào chiến trường.

- Có những binh lực này rồi, xem ra đánh hạ Mông thành cũng không còn là nói chơi nữa.

Cửu hoàng tử mãn nguyện nói.

Bên phía Mông thành chỉ có một vị Thánh Chủ tọa trấn, cộng thêm những binh sĩ của Nguyệt Long thành đào tẩu sang, mặc dù vẫn cường đại hơn binh sĩ của Cửu hoàng tử vài phần.

Nhưng chỉ cần chiến lực đỉnh cao của Mông thành bị chém giết, như vậy thì chiến cuộc cũng kết thúc rồi.

- Báo!

Bên ngoài đại điện của Cửu hoàng tử, có một tên nhân viên tình báo vội vàng tiến vào.

Cửu hoàng tử tiếp nhận mật báo, sắc mặt thoáng trầm xuống.

- Điện hạ, làm sao vậy?

Ứng lão lập tức hỏi thăm.

- Mông thành phái tới tiếp viện, là Giao tử dị tộc.

Cửu hoàng tử trầm giọng nói.

- Đây cũng là chuyện tất nhiên, cho dù Giao tử không đến, có lẽ cũng sẽ có nhân thủ khác tới tiếp ứng.

Ứng lão lập tức nói.

Bọn họ công phá Nguyệt Long thành, đánh chết hai vị Thánh Chủ, tất nhiên sẽ khiến cho dị tộc chú ý.

Chẳng qua, Giao tử của Giao Nhân tộc, có lẽ vẫn dễ đối phó hơn Thánh Chủ cổ xưa một chút.

- Xem ra tạm thời chúng ta không thể đụng vào Mông thành được, cần phải bàn bạc kỹ hơn.

Cửu hoàng tử bình tĩnh lại.

Ít nhất phải phải thám tử thăm dò, xem chính thể thực lực của Giao tử Giao Nhân tộc như thế nào, tăng cường đến mức nào, lúc đó mới có thể làm ra quyết định.

Lúc này, Triệu Phong đang ở trong giao dịch phường của Nguyệt Long thành.

Giao dịch phường này chính là do binh lực trú đóng thành trì tự xây dựng.

Cuộc chiến giữa hai Vương triều, bất kể là binh sĩ hay Thống lĩnh, đều có thể đạt được chiến lợi phẩm trên người địch nhân.

Nhưng những chiến lợi phẩm này, phần lớn đều không có lợi ích gì.

Nơi đầu chỉ là giữa những tiểu đội giúp nhau giao dịch, đổi lấy thứ cần thiết, về sau không ngừng mở rộng, liền tạo thành một thị trường giao dịch.

Triệu Phong đánh chết hai vị Thánh Chủ và rất nhiều Thống lĩnh Đại Đế, nên thu hoạch rất phong phú.

Những tài nguyên này so với tài nguyên trong Mê Không Giới của Triệu Phong, tất nhiên kém xa rất nhiều.

Nhưng thể lực của Triệu Phong phát triển tới hiện nay, đã rất thiếu hụt tài nguyên. Nếu cứ tiếp tục tích lũy những tài nguyên này trong thời gian dài, sẽ trở thành một lượng tài nguyên khổng lồ.

Chẳng qua, Triệu Phong có thể lợi dụng khoản chiến lợi phẩm này để đổi lấy những vật phẩm, tài nguyên trong giao dịch phường.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lô Thể và Ngũ Hành Phong Lô Quyết, cần một lượng tài nguyên cực kỳ khổng lồ, hơn nữa thuộc tính không đồng nhất, rất lộn xộn.

Mặt khác, lúc trước tu luyện Phân Hồn Quyết tầng thứ nhất, đã khiến cho ý chí linh hồn của Triệu Phong giảm thấp, sau một thời gian bồi bổ, mặc dù hiện nay ý chí linh hồn đã khôi phục gần như hoàn toàn, nhưng tài nguyên tu luyện linh hồn thì đã sắp tiêu hao hết rồi.

- Triệu Phong huynh đệ, người cần gì, ta có thể giảm giá cho người.

- Thống lĩnh Triệu Phong, chỗ ta cái gì cũng có, chỉ cần người muốn, như vậy thì dễ xử lý rồi.

Thấy Triệu Phong đi vào thị trường giao dịch, rất nhiều chủ quán, đều lập tức mở miệng.

Trên chiến trường, Triệu Phong đánh chết hai vị Thánh Chủ và mười mấy vị Đại Đế, tích lũy trong tay rất hùng hậu, hơn nữa đây cũng là một cơ hội tốt để giao hảo với Triệu Phong, có sao lại không làm?

Cuối cùng, Triệu Phong liền dễ dàng mua được những tài nguyên mà mình cần.

Sau khi đổi lấy tài nguyên, Triệu Phong liền đi vào nơi binh sĩ trú đóng.

Nơi này là những gian phòng đơn giản, Triệu Phong liền tiến vào một gian mà mình được sắp xếp.

- Thái Thượng Trưởng lão.

Khoảnh khắc Triệu Phong vừa tiến vào, bên trong liền có rất nhiều thân ảnh đồng thanh hô lên.

Cầm đầu là một Vương Giả đỉnh phong, lập tức đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Những tài nguyên này, các người tự phân phối đi!

Triệu Phong đưa cho tên Vương Giả cầm đầu một cái Trữ Vật Giới Chỉ.

- Đa tạ Thái Thượng Trưởng lão.

Người này lập tức quỳ xuống, những thành viên Hải Yên Các ở phía sau cũng cảm động đến rơi nước mắt.

Biểu hiện của Thái Thượng Trưởng lão ở trên chiến trường, khiến bọn họ đạt được chỗ ở và đãi ngộ vô cùng tốt.

Bây giờ, Thái Thượng Trưởng lão vẫn không quên bọn hắn, còn đích thân đem tài nguyên tu luyện tới.

- Đợi sau khi chiến dịch kết thúc, những người muốn trở về có thể trở về Hải Yên Các, mặt khác, nói với Các chủ, điều thêm một ít thành viên có tiềm lực đến.

Triệu Phong truyền âm ột lão giả cầm đầu.

Chiến trường là một nơi rất tốt để tu luyện, hiện nay Triệu Phong ở nơi này, thì tất nhiên phải lợi dụng tốt chiến trường, tôi luyện ra một nhóm đệ tử có tiềm lực.

Mặt khác, số lượng lớn thành viên tích lũy chiến công, cũng có thể đổi lấy tài nguyên tương ứng, cung cấp cho sự phát triển của thế lực.

- Vâng!

Lão giả cung kính nói.

Sau đó, Triệu Phong rời khỏi, trở về nơi ở của mình, bắt đầu tu luyện.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong liền tiến vào trạng thái nhất tâm đa dụng.

- Phân Hồn Quyết tầng thứ hai, sắp được suy diễn ra rồi.

Triệu Phong chợt nghĩ.

Phân Hồn Quyết tầng thứ hai có thể nhanh chóng suy diễn ra như vậy, tất cả là nhờ có Tinh Ma Thánh Chủ giúp đỡ.

Chẳng qua, cho dù suy diễn ra Phân Hồn Quyết tầng thứ hai thì Triệu Phong cũng sẽ không vội vã tu luyện.

Đầu tiên, tầng thứ hai dù sao cũng là do hắn và Tinh Ma Thánh Chủ suy diễn ra, Triệu Phong phải cân nhắc cẩn thận, để tránh xuất hiện sai lầm.

Mặt khác, ý chí linh hồn của Triệu Phong hiện nay, chỉ mới khôi phục, nếu như lại tu luyện tầng thứ hai, như vậy chẳng phải tu vi sẽ thụt lùi một bước sao?

Hơn nữa, Triệu Phong cũng không cần vội phân tách linh hồn.

- Trước mắt, Triệu Phong ở trong Minh Quỷ Môn, đã là người nổi bật trong hàng ngũ đệ tử nội môn, tu vi đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh trung kỳ rồi.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Hắn cũng cố ý áp chế tiến độ tu vi của Triệu Phong, để tránh khiến người khác hoài nghi, bằng không, với tư chất của Triệu Phong, cộng thêm Tử Vong Chi Máu và tài nguyên tu luyện mà Triệu Phong cho hắn, bây giờ có lẽ hắn đã đạt tới Đại Đan Nguyên Cảnh đỉnh phong rồi.

Ngoài ra, Tiểu Tặc Miêu lợi dụng một lượng lớn tài nguyên mà Triệu Phong đưa cho nó, vẫn luôn ở trong Mê Không Giới, rất ít khi ra ngoài.

- Thực lực của Tiểu Tặc Miêu, lại tiến thêm một bước rồi.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Thực lực của Tiểu Tặc Miêu cũng là nương theo Triệu Phong mà phát triển.

Đại Đế và Thánh Chủ chênh lệch quá lớn, nếu như Tiểu Tặc Miêu không tăng cường thực lực thì cũng không thể đuổi kịp được bước chân của Triệu Phong, như vậy thì cũng khó mà kiếm được lợi ích.

Phức...

Trong Mê Không Giới, một đồng tài nguyên tu luyện xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

- Âm Lôi Huyết Thảo, Thiên Phong Linh Trúc, Cửu Thiên Bích Hỏa Quả.

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, vừa hấp thu những lực lượng thuộc tính bên trong những dược liệu trân quý này, vừa bài trừ những tạp chất trong đó.

Ba ngày qua đi, bên trong tinh hạch của Triệu Phong, Viêm Chi Phong Lôi chân nguyên lưu chuyển càng tinh thuần hơn, thỉnh thoảng còn xuất hiện lôi văn.

- Viêm Chi Phong Lôi đại thành!

Triệu Phong mở mắt ra.

Trước đây rất lâu, Viêm Chi Phong Lôi của hắn đã củng cố tại trình độ tiểu thành, hôm nay không ngờ đã nhất cử đột phá.

- Tầng thứ tám là Viêm Chi Phong Lôi, như vậy thì tầng thứ chín là Thổ Chi Phong Lôi rồi...

Triệu Phong đã bắt đầu quyết định tu luyện Thổ Chi Phong Lôi tầng thứ chín.

Tại Lan Châu, bên cạnh thành trì của Cửu hoàng tử, chính là cứ điểm của Thập Tam hoàng tử.

Thập Tam hoàng tử dựa vào một lượng lớn thành viên ưu dị và một gã chiến lực Thánh Chủ mà hắn mang theo, cuối cùng cũng công phá một tòa thành trì.

Mà khi hắn biết được Cửu hoàng tử đã công phá xong Nguyệt Long thành trước hắn, thì vẻ vui mừng trên mặt cũng lập tức tắt hẳn.

Cửu hoàng tử không có chiến lực Thánh Chủ, muốn công phá thành trì còn khó hơn hắn rất nhiều.

- Dị tộc Nguyệt Long thành đúng là một đám ngu xuẩn.

Thập Tam hoàng tử cười ầm lên.

- Thập Tam hoàng tử, bên Cửu hoàng tử chẳng qua là dựa vào Triệu Phong và Nguyệt Long thành quá khinh địch, cho nên mới có thể công phá được thành trì.

Bên cạnh Thập Tam hoàng tử, Hề Bằng của Cửu U Cung lên tiếng.

Hề Bằng cũng là Chuẩn Thánh Chủ cường đại theo Thập Tam hoàng tử từ lúc thí luyện Thái Tử, sau khi trải qua thí luyện Thái Tử, thực lực của hắn lại có phần tinh tiến, không bao lâu nữa là sẽ thử trùng kích Thánh Chủ.

- Tên Triệu Phong này, quả thật là một phiền toái lớn.

Thập Tam hoàng tử nghe thấy cái tên của Triệu Phong, trong lòng liền dấy lên lửa giận vô tận.

- Đúng vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là Triệu Phong, nếu như Triệu Phong không thể ở lại chiến trường... hắc hắc...

Hề Bằng của Cửu U Cung lộ ra một tia cười âm hiểm.

- Hề Bằng, ngươi có biện pháp gì?

Trên mặt Thập Tam hoàng tử lộ ra nụ cười mừng rỡ.

- Thập Tam hoàng tử đắc tội Cửu U Cung chúng ta, làm sao có thể có được kết cục tốt chứ? Còn có tên Nam Cung Thánh kia nữa.

1028. Chương 1025: Thu Hoạch Ngoài Ý Muốn

- Thổ Chi Phong Lôi, sở trường phòng ngự và khống chế...

Có Viêm Chi Phong Lôi và huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, công kích phương diện vật chất của Triệu Phong đã hoàn thiện rồi.

Bởi vậy, đối với Triệu Phong, sau Viêm Chi Phong Lôi thì Thổ Chi Phong Lôi là phù hợp nhất.

- Trân tài ẩn chứa Thổ thuộc tính, vẫn tương đối dễ kiếm.

Triệu Phong thoáng an tâm.

Trong phần lớn khoáng thạch trân quý, phần lớn đều ẩn chứa một ít lực lượng Thổ thuộc tính.

Chẳng qua, hấp thu lực lượng Thổ thuộc tính trong khoáng thạch thì cũng tương với làm hao tổn giá trị của khối khoáng thạch đó, cho nên, sử dụng thiên tài địa bảo Thổ thuộc tính thì vẫn tốt hơn.

Triệu Phong chấm dứt bế quan, ra khỏi phòng.

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Bên ngoài nơi ở của Triệu Phong, có một tên thủ vệ đi theo Cửu hoàng tử.

- Có chuyện gì?

Triệu Phong hỏi.

Xem tình huống thì có lẽ người thủ vệ này đã đợi ở đây đã rất lâu rồi, cho tới hôm nay mới gặp được Triệu Phong xuất quan.

- Tướng quân ời!

Sau đó, tên thủ vệ này lại dẫn Triệu Phong đi vào điện các của Cửu hoàng tử.

- Triệu huynh đệ, lần này có một nhiệm vụ trọng yếu muốn giao cho người, đương nhiên, nếu người không muốn thì ta cũng sẽ không miễn cưỡng.

Cửu hoàng tử nói thẳng.

Hắn biết Triệu Phong không thích quanh co lòng vòng.

- Khoảng thời gian trước, thám tử của bên ta tìm hiểu tin tức về Mông thành của địch quân, sau đó đều không trở lại.

Ứng lão nói ra một tin mật.

Mông thành chính là tòa thành trì đang giằng co với Nguyệt Long thành của Cửu hoàng tử.

Thám tử hai quân, gần như đều là cường giả sở trường cảm giác, nghe trộm, ẩn nấp...

Mà thám tử tình báo lại không trở về, kết quả không cần nói cũng biết, tất nhiên là bị địch quân phát giác, trực tiếp diệt trừ.

- Lúc trước thu được tin tức, bên phía Mông thành có một “Giao tử” Giao Nhân tộc, cũng tương đương với hoàng tử của Đại Càn, thế nhưng chúng ta vẫn chưa biết vị Giao tử này mang đến bao nhiêu cường giả.

Ứng lão tiếp tục nói.

Biết mình biết người thì mới có phần thắng.

Nếu như Cửu hoàng tử tùy tiện đánh tới Mông thành, bên phía đối phương lại nhảy ra một vị Huyền Quang Cảnh tiểu thành, vậy thì thảm rồi.

Bởi vậy, trước khi hai quân giao chiến, đều có thám tử tiến hành dò xét tình báo.

- Hơn nữa lần này, trong phương viên vạn dặm của Mông thành, đều có dị tộc tuần tra, cho nên dò xét tình báo lại càng khó khăn hơn!

Ứng lão thở dài một tiếng, nói cho Triệu Phong biết tình huống rõ ràng.

- Không biết Triệu huynh đệ có thể đảm nhiệm vị trí thám tử, xâm nhập phụ cận thành trì dị tộc để dò xét tình báo hay không?

Cửu hoàng tử nói thẳng.

Mọi người đều biết, vị trí thám tử thập phần nguy hiểm, có lẽ bên phía địch quân đang bố trí bẫy rập gì đó, chờ đợi các thám tử nhảy vào.

Một khi thám tử thăm dò được tình báo giả, sẽ bị đối phương khiến cho lâm vào khốn cảnh.

Bởi vậy, chức trách này, vừa nguy hiểm, mà lại vừa trọng yếu.

Người không trải qua huấn luyện chuyên nghiệp mà đảm nhiệm chức trách này, không khác gì đẩy hấn vào hổ lửa.

Chẳng qua, đối với Triệu Phong mà nói thì lại là ngoại lệ.

- Nếu như Triệu huynh đệ không đồng ý thì ta cũng không miễn cưỡng, chúng ta cứ lấy thủ làm công, đợi đối phương xuất kích là sẽ biết được hư thực thôi.

Cửu hoàng tử nói.

Vốn dĩ Triệu Phong đích thân lên tiền tuyến trợ giúp, đã là trợ giúp rất lớn rồi.

Nếu như ngay cả chức trách thám tử, cũng giao cho Triệu Phong làm, vậy thì Cửu hoàng tử quả thật có chút áy náy.

Chẳng qua, hắc và Ứng lão nảy ra ý nghĩ này, cũng là trải qua thương nghị hồi lâu.

Đầu tiên, Triệu Phong có được Thứ Thần Khí Mê Không Giới, nếu như gặp tình huống ngoài dự liệu, có thể trực tiếp vượt qua không gian đào tẩu.

Tiếp theo, Triệu Phong có huyết mạch đồng tử, việc đánh cắp tình báo có lẽ rất dễ dàng.

- Nhiệm vụ thám tử, cứ giao cho ta đi!

Sau khi Triệu Phong hiểu rõ tình huống, liền trực tiếp đáp ứng.

Hắc cũng đang cảm thấy kỳ quái, tại sao Cửu hoàng tử không tiếp tục tiến công, thì ra là vì chuyện này.

Triệu Phong tất nhiên chủ trương chiến tranh, bởi vì như vậy vừa có thể tôi luyện bản thân, mà lại còn có thể thu hoạch chiến công đổi lấy tài nguyên.

Hắc cũng hi vọng lúc hai bên khai chiến, sẽ hiểu rõ được tình huống quân địch hơn một chút.

- Triệu huynh đệ đồng ý đi tiền tuyến tìm hiểu tình báo?

Cửu hoàng tử và Ứng lão sững sốt.

Không ngờ Triệu Phong lại dứt khoát đáp ứng như vậy.

- Triệu Phong, ngươi cần giúp đỡ không?

Ứng lão dò hỏi.

- Một mình ta là đủ rồi.

Triệu Phong dứt lời, liền rời khỏi cung điện.

Lợi dụng Mê Không Giới, lưu lại một cái tọa độ không gian tại Nguyệt Long thành, Triệu Phong liền trực tiếp rời khỏi Nguyệt Long thành, trực tiếp tiến về phía lãnh địa của Mông thành.

Phi hành không được bao lâu, Thần Linh Nhân của Triệu Phong đã phát hiện có chỗ khác thường.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng tiếp cận nơi đó.

Nơi này là một địa phương dày đặc loạn thạch, gần đó còn có vài cái thi thể, tản ra mùi tanh hôi.

Lúc này, có một tên dị tộc đang nấp trong một tảng đá lớn, hai tay chống xuống đất, phóng xuất một luồng tinh thần chấn động mơ hồ.

- Không tốt, có người tiếp cận.

Tên dị tộc này đột nhiên giật mình, cảm thấy trong phạm vi của hắc, có một tên nhân loại xông vào.

- Hắc không thể nào phát được ta, có lẽ chỉ đi ngang qua nơi này mà thôi.

Tên dị tộc lẩm bẩm.

Từ đầu tới cuối, hắc đều không phát hiện tinh thần chấn động, cho nên mới tin chắc Triệu Phong không phát giác ra hắc.

Hắn dù sao cũng là thám tử ưu tú nhất trong Mông thành, dựa vào huyết mạch kỳ dị trong cơ thể, hắn dò xét tình báo chưa bao giờ thất bại.

Vụt...

Triệu Phong bay thẳng về phía hắn, tốc độ cực nhanh, thoáng cái đã tiếp cận.

Ầm...

Triệu Phong đánh ra một chưởng, nghiền nát đám loạn thạch dày đặc, lộ ra một thân ảnh màu vàng, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

- Người chính là thám tử dị tộc sao?

Triệu Phong thoáng vui vẻ, Kim Đồng đột nhiên lóe lên.

- Tinh Thần Thứ!

Trong mắt trái của Triệu Phong, đột nhiên phóng ra một mũi Tử Kim Lôi Thủy Tinh, trực tiếp đâm vào linh hồn của tên dị tộc này.

Phốc...

Tên dị tộc này chẳng qua cũng chỉ mới đạt tới cảnh giới Đại Đế, cho nên lập tức bị một chiêu Đồng thuật của Triệu Phong miểu sát ngay tại chỗ.

Triệu Phong vung tay lên, đầu và nhãn trử vật của tên dị tộc, đều bị Triệu Phong trực tiếp thu lấy.

- Một tên Đại Đế, một ngàn chiến công, không thể lãng phí được.

Triệu Phong có chút mừng rỡ, vận khí cũng thật là tốt, vừa ra khỏi cửa thì có dị tộc dâng lên điểm chiến công.

Dù sao thì Đại Đế cũng không phải là cải trắng, trong một tòa thành trì cũng không có nhiều, thậm chí còn có một số Đại Đế dị tộc làm Thống lĩnh.

Vụt...

Sau khi đánh chết tên thám tử dị tộc này, Triệu Phong tiếp tục xuất phát.

Khoảng cách giữa hai tòa thành, cũng không xa lắm.

Năm ngày sau, Triệu Phong đã tiến vào phạm vi cách Mông thành vài chục dặm.

- Nhiệm vụ này, có lẽ có thể thi triển Di Thiên Chi Mâu để trực tiếp hoàn thành.

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ.

Thế nhưng làm vậy thì cũng bại lộ một lá bài tẩy của Triệu Phong trong mắt dị tộc, làm vậy cũng không có chỗ tốt gì.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục tiếp cận Mông thành.

Tại một khu rừng bên ngoài Mông thành.

Ầm ầm ầm...

Trong rừng chợt phát ra từng trận nổ mạnh, sau đó là chân nguyên cuồng bạo chấn động.

- Ha ha, thiên kiêu của Báo Nhân tộc cũng chẳng có gì ghê gớm.

Một tên nam tử dị tộc có cánh dơi tử sắc, đột nhiên cấp tốc lướt qua khu rừng.

Vụt vụt vụt...

Mỗi lần nam tử cánh dơi tử sắc này vỗ cánh, liền có hai đạo lưỡi đao tử sắc quét ra, nghiền nát tất cả mọi thứ trong hư không.

- Người cũng càng lúc càng yếu rồi!

Một thanh âm hùng hậu từ giữa rừng núi truyền ra.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh kim sắc bay ra, phóng tới chỗ nam tử cánh dơi, một cái trảo ảnh kim sắc bỗng nhiên vồ ra.

Ầm ầm ầm...

Cự trảo kim sắc đi qua nơi nào, đều phát ra thanh âm phá không khiến lòng người kinh hãi, yêu khí cường đại chấn nhiếp nhân tâm.

Vụt...

Nam tử dị tộc cánh dơi cấp tốc vỗ cánh, né tránh công kích của nam tử Báo Nhân tộc.

Ầm ầm ầm...

Cự trảo cào lên ngọn núi lớn sau lưng nam tử cánh dơi, trực tiếp lưu lại bốn đạo vết nứt lớn.

- Tử Dực Long Quyển.

Nam tử cánh dơi cũng không hề yếu thế, lập tức thi triển tuyệt kỹ.

Hai tên dị tộc Chuẩn Thánh Chủ này đều bày ra chiến lực đủ khiến Thánh Chủ bình thường phải kinh ngạc.

Hai người bọn họ chính là thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ, đi theo Giao tử của Giao Nhân tộc đến Mông thành.

Sau khi tới Mông thành, vì quá mức nhàm chán, nên thường xuyên ra ngoài luận bàn, lúc trước, thám tử nhân loại cũng là do bọn hắn vô tình phát hiện, cho nên mới tiện tay giết chết.

- Chậm đã, ta phát hiện phía trước có một tia khí tức khác thường.

Nam tử cánh dơi lập tức truyền âm.

- Hừ, chẳng lẽ là thám tử nhân loại, thật là ngu xuẩn, lần trước bị chúng ta giết rồi, bây giờ còn dám tới.

Nam tử Báo Nhân tộc mặt không đổi sắc.

- Hắc hắc, nếu không thì chúng ta tỷ thí xem người nào đánh chết thám tử nhân loại trước?

Nam tử cánh dơi lộ ra một tia cười tà.

- Được!

Nam tử Báo Nhân tộc lộ ra một tia chiến ý.

Vụt...

Chỉ thấy hai đạo quang mang một tím một vàng, bay thẳng tới một phía.

Hai người là thiên kiêu của Bức Nhân tộc và Báo Nhân tộc, đều sở trường tốc độ.

- Ha ha, thám tử lần này là Chuẩn Thánh Chủ, khó trách nhân loại lại dám đến lần nữa.

Nam tử cánh dơi nhìn về phía một nam tử tóc vàng đang chậm rãi tiến về phía trước, khẽ liếm môi một cái, trên mặt lộ vẻ hưng phấn.

- Không ngờ lại câu được hai con cá lớn!

Thần sắc Triệu Phong có chút kích động, hai vị Chuẩn Thánh Chủ, đây chính là 1 vạn 2000 chiến công a.

- Chết đi, nhân loại!

Nam tử Báo Nhân tộc hóa thành một đạo báo ảnh kim sắc, giống như một tia sét lao tới, chỉ trong chớp lát đã giết về phía Triệu Phong.

Triệu Phong mặt không đổi sắc, vận chuyển Thánh Lôi Thể.

Phành...

Lúc cự trảo kim sắc của Báo Nhân dị tộc đánh tới trước ngực của Triệu Phong, liền cảm thấy giống như một khối đầu hủ đánh lên khối sắt, không thể phá vỡ được Thánh Lô Thể Phách, ngược lại Báo Nhân dị tộc còn bị phản chấn lui mấy ngàn dặm, đồng thời giữa hai móng vuốt còn xuất hiện mấy đạo vết nứt.

Phải biết rằng, Thánh Lô Thể Phách của Triệu Phong, có thể ngạnh kháng được cả công kích của Thánh Chủ bình thường, công kích của nam tử Báo Nhân tộc này, sao có thể tạo thành ảnh hưởng với Triệu Phong được.

- Điều này... Làm sao có thể?

Tốc độ của nam tử cánh dơi thoáng chậm lại, thiếu chút nữa bị dọa rơi từ trên trời xuống.

Vụt...

Nam tử cánh dơi lập tức quay người bỏ chạy, hẳn không rõ tình huống như thế nào, thế nhưng thực lực của nam tử tóc vàng này quả thật quá kinh khủng, còn cường đại hơn cả thiên kiêu Giao Nhân tộc mà hắn từng gặp.

- 1 vạn 2000 điểm chiến công, không thể để các người thoát được.

Xích Lô Quang Dực sau lưng Triệu Phong mở ra, hóa thành một đạo thiểm điện, lập tức xuất hiện trước mặt nam tử cánh dơi và Báo Nhân dị tộc.

Ầm ầm ầm...

Một luồng lực lượng Lô Điện Phong Bạo khí tức cổ xưa, từ sau lưng Triệu Phong phóng ra, dung nhập vào hư không.

Trong vòng nghìn dặm, lập tức biến thành một mảnh không gian mơ hồ, thân hình hai tên dị tộc rơi vào trong đó, lập tức bị áp chế mạnh.

- Lực lượng Tiểu Thế Giới thật cường đại.

Tâm thần của nam tử cánh dơi vô cùng khiếp sợ, cảm thấy huyết mạch chân nguyên bị áp chế rất mạnh.

Phốc...

Nam tử cánh dơi lập tức phóng thích ra Tiểu Thế Giới, bao quanh cơ thể, giảm bớt áp chế từ Tiểu Thế Giới mà Triệu Phong phát ra.

Vụt vụt vụt...

Bên trong Tiểu Thế Giới Phong Lô, tốc độ của Triệu Phong vượt xa bình thường, lập tức xuất hiện trước mặt nam tử cánh dơi, trực tiếp đánh ra một chưởng.

Một chưởng tùy ý của Triệu Phong, chính là phiên bản đơn giản hóa của Phá Thiên Thánh Lô Chưởng, ẩn chứa tinh túy của Phá Thiên Thánh Lô Chưởng.

Ầm ầm ầm...

Một đạo chưởng ảnh xích kim sắc, trực tiếp đánh vào trong Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi.

Phành...

Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi, lập tức xuất hiện mấy đạo vết nứt, không ngừng lan tràn ra.

- Làm sao có thể, Tiểu Thế Giới của ta...

Nam tử cánh dơi kinh hãi, toàn thân run rẩy.

Chỉ trong nháy mắt, Tiểu Thế Giới của hắn đã xuất hiện rất nhiều khe nứt, ngay cả kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới, cũng bị phá hỏng một phần.

1029. Chương 1026: Hành Động Ngụy Hiểm

- Làm sao có thể, Tiểu Thế Giới của ta.

Nam tử cánh dơi kinh hãi, toàn thân run rẩy.

Khoảnh khắc đó, Tiểu Thế Giới của hắn không chỉ xuất hiện rất nhiều khe nứt, mà kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới cũng bị phá hỏng một phần.

Kết cấu cơ bản của Tiểu Thế Giới bị phá hỏng, khiến cho việc vận hành Tiểu Thế Giới bị hỗn loạn, ảnh hưởng tới hiệu quả của Tiểu Thế Giới.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng, Phá Giới Chưởng!

Chỉ thấy một đạo hư ảnh chưởng lực kim hồng sắc như một tòa núi lớn, lập lòe Lôi Điện đánh về phía trước, trên đường chưởng ảnh đi qua, tất cả mọi thứ đều bị nghiền nát gần như không còn.

Ầm...

Chưởng pháp của Triệu Phong, trực tiếp đánh lên Tiểu Thế Giới của nam tử cánh dơi.

Ầm ầm ầm...

Thánh Lôi Lực Phách và lực lượng Phong Lôi cường đại, thông qua áo nghĩa “Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng”, đánh lên kết cấu Tiểu Thế Giới.

Mặc dù uy năng của một chưởng này không bằng một chưởng lúc đối kháng với Thuấn Ảnh Thánh Chủ, nhưng cũng đủ để đối phó với thiên kiều dị tộc cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ này rồi.

Rầm rầm rầm...

Nam tử cánh dơi cảm thấy kết cấu Tiểu Thế Giới của hắn thoáng cái đã bị phá hủy hơn phân nửa, Tiểu Thế Giới bắt đầu sụp đổ.

Đồng thời, một luồng dư uy chưởng pháp cũng đánh lên người nam tử cánh dơi.

- Ốc... Tiểu Thế Giới của ta!

Nam tử cánh dơi phun ra một ngụm máu tươi, kinh hãi hét lên.

Nên biết rằng, Tiểu Thế Giới bắt đầu từ Linh Vực của Vương Giả, từng bước tăng cường, cho đến khi biến hóa thành Tiểu Thế Giới, quãng thời gian đó không biết đã hao tổn bao nhiêu thời gian và tinh lực.

Nam tử cánh dơi hoảng sợ nhìn về phía Triệu Phong, đối phương không chỉ tốc độ, phòng ngự mà lực lượng thủ đoạn cũng cường đại đến mức không thể tưởng tượng nổi.

- Nhân loại làm sao có thể có thiên kiều cường đại như thế?

Trong lòng nam tử cánh dơi cực kỳ kinh hãi, hắn tuyệt đối không ngờ rằng hắn và thiên kiều của Báo Nhân tộc lại gặp phải loại sự tình như vậy.

- Bức Ảnh Động!

Sắc mặt nam tử cánh dơi lộ vẻ kiên định, lập tức thiêu đốt chân nguyên, toàn thân nổi lên một trận hào quang màu tím, đồng thời đôi cánh dơi của hắn cũng lớn thêm một vòng, bao trùm toàn bộ thân thể của hắn, phát ra một luồng lực lượng không gian chấn động quỷ dị.

Vụt...

Thân ảnh của nam tử cánh dơi vừa lóe lên ánh sáng tím, lập tức biến mất khỏi bên trong Tiểu Thế Giới của Triệu Phong.

Chỉ trong chớp mắt, ngay cả Tiểu Thế Giới của Triệu Phong cũng không phát hiện được tung tích của nam tử cánh dơi.

- Bí pháp huyết mạch ẩn ẩn?

Triệu Phong mặt không đổi sắc, mắt trái quét qua một lượt, liền phát ra một tầng gợn sóng màu vàng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Vừa quét qua một lượt, thân ảnh của nam tử cánh dơi cũng lập tức xuất hiện trong tầm mắt của Triệu Phong.

Mắt trái của Triệu Phong chính là khắc tinh của bí pháp ẩn độn, đặc biệt là sau khi Kim Đồng lộ xác, tất cả mọi sự vật đều không thể lọt qua được mắt hắn.

Ngay lập tức, Triệu Phong đã tập trung khóa chặt nam tử cánh dơi.

- Chuyện này... Làm sao có thể?

Nam tử cánh dơi ẩn vào hư không, cũng không lộ ra bất kỳ khí tức nào, bỗng nhiên lại cảm thấy một luồng lực lượng tinh thần tập trung lên người hắn.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Một đoàn Tử Kim Lôi Quang Diễm, lập tức xuất hiện trong không gian, sau đó nổ tung.

Ầm ầm ầm...

Thân hình nam tử cánh dơi hiện ra, thân thể, linh hồn đều bị một luồng hỏa diễm Lôi Kiếp hủy diệt thiêu đốt.

Đồng thời, dưới ý chí của Triệu Phong, bên trong Phong Lôi Tiểu Thế Giới, vô cùng vô tận lực lượng Lôi Điện đồng loạt hàng lâm, nổ tung trên người nam tử cánh dơi.

- Muốn trốn?

Ý niệm Triệu Phong khẽ động.

Vụt vụt vụt...

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên, lập tức biến mất, sau đó xuất hiện tại một vị trí khác trong Tiểu Thế Giới.

Tên nam tử Báo Nhân tộc vừa muốn thoát khỏi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong, liền bị Triệu Phong trực tiếp chặn đường.

Nam tử Báo Nhân tộc vừa nhìn thấy Triệu Phong, trong mắt ngoại trừ sợ hãi vô tận ra, còn có chút căm hận.

Hắn biết rằng, đối diện với nhân loại, cho dù cầu xin thế nào cũng vô dụng.

Grào...

Huyết mạch trong cơ thể nam tử Báo Nhân tộc thiêu đốt, thân hình đột nhiên khuếch trương, bộ lông kim sắc như kim châm dài ra, hóa thành một đầu quái vật đầu báo thân người, một luồng lực lượng hung lệ cường đại lập tức bộc phát.

Ầm...

Nam tử Báo Nhân tộc bộc phát tốc độ tuyệt cường, đột nhiên thay đổi phương hướng, chuẩn bị đột phá bằng đường khác.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, cánh tay vươn ra một trảo.

Ngay lập tức, một luồng sức mạnh thiên địa to lớn, cộng thêm lực lượng áp chế của Tiểu Thế Giới, liền bao trùm trên người nam tử Báo Nhân tộc.

Xẹt xẹt xẹt...

Đột nhiên, một đạo quang trảo xích sắc cực lớn từ trên trời giáng xuống, xích lôi phong điện vườn quanh, một trảo bắt lấy nam tử Báo Nhân tộc.

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, mắt trái ngưng tụ.

Chỉ trong khoảnh khắc.

Một luồng ý chí Đồng lực tuyệt cường đã giam cầm linh hồn của nam tử Báo Nhân tộc vào trong hư không.

- Cái gì... Ý chí linh hồn của hắn...

Nam tử Báo Nhân tộc quả thật đã mất đi quyền khống chế thân thể, ngay cả ý thức tư duy cũng cảm thấy vô cùng khó khăn.

- Sư Hồn!

Trong mắt trái của Triệu Phong lóe lên một tia linh hồn chấn động tà dị, tiến vào trong linh hồn của nam tử Báo Nhân tộc.

Với cấp độ linh hồn của Triệu Phong, cộng thêm tạo nghệ tại phương diện Hồn đạo và thiên phú huyết mạch đồng tử, việc thi triển Sư Hồn thuật quả thật quá dễ dàng.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Cửu hoàng tử dám chiếm lĩnh Mông thành, đủ khả năng quyết chiến với binh lực dị tộc càng cường đại hơn.

Đàn Yêu thú của Triệu Phong có chiến lực tổng thể rất mạnh, trong đó chiến lực ngoài cấp bậc Đại Đế có rất nhiều, Vân Tầm Tiên Diệp thậm chí còn có năng lực ảnh hưởng nhất định đến Thánh Chủ.

Chẳng qua, Cửu hoàng tử cũng không biết rằng Vân Tầm Tiên Diệp của Triệu Phong đã chìm vào ngủ say.

....

Phía trước Mông thành 30 dặm, bên trong một tòa sơn mạch.

- Ám Vưu Thánh Chủ, chúng ta cứ như vậy mà dâng tặng Mông thành cho tên nhân loại vô sỉ đó ư?

Nữ tử Ứng Nhân tộc lộ ra vẻ mặt căm hận không cam lòng.

- Nếu cứ như vậy mà tặng cho hắn, chúng ta còn lưu lại nơi này làm gì?

Ở một bên, Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc lộ ra thần sắc lãnh đạm.

Lần đầu hắn xuất chinh, không ngờ lại gặp phải loại chuyện này, Ngũ Giao tử thập phần tức giận, hắn quyết tâm nhất định phải đoạt lại Mông thành.

- Không lâu nữa sẽ có người tới trợ giúp, Mông thành vẫn là của chúng ta, lần này, nhất định phải giết chết tên nhân loại có bảo vật “xuyên qua không gian”.

Ám Vưu Thánh Chủ nhìn về phía xa, thần sắc vẫn bình thản.

Lúc Triệu Phong sử dụng pháp bảo xuyên qua không gian rời đi, hắn cũng đã phản ánh về cao tầng, thỉnh cầu trợ giúp.

Chẳng qua động thái của nhân loại quá nhanh, vì cân nhắc nhiều phương diện, cho nên Ám Vưu Thánh Chủ mới lựa chọn tạm thời rút lui, đến lúc đó sẽ dùng trạng thái cường thịnh nhất mà tiêu diệt nhân loại.

- Ai sẽ đến trợ giúp đây?

Nữ nữ Xà Nhân tộc không khỏi hiếu kỳ.

Mông thành tổn thất hai gã thiên tài Chuẩn Thánh Chủ và rất nhiều Đại Đế, còn binh lực cấp thấp cũng không tổn thất bao nhiêu.

Hơn nữa đường xá rất xa, cho nên có lẽ lần này sẽ có chiến lực đỉnh cao tới trợ giúp.

...

- Tiếp theo, có lẽ sẽ là một hồi đại chiến.

Treong Mê Không Giới, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm.

Ám Vưu Thánh Chủ chủ động rút lui, nếu như không có cường lực trợ giúp thì bọn họ nhất định sẽ không công thành.

Ít nhất cũng sẽ thêm một vị Thánh Chủ hoặc là vài tên Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ.

- Tranh thủ trước khi khai chiến, phải hoàn thành Huyền Thành Tiểu Thế Giới.

Dứt lời, Triệu Phong liền tiến vào Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi trên mặt đất, phóng thích Huyền Thành Tiểu Thế Giới ra.

Ồ...ô...ô...n...g!

Phương diện trăm trượng lập tức bao trùm một tầng sương mù màu tím, trong đó có một mảnh mê cung vô tận, trong mê cung còn có các loại kiến trúc như cung điện, khách điếm, Thiên Cơ thành, cung điện Ngư Nhân,... Đây phần lớn đều là những kiến trúc mà Triệu Phong đã từng gặp.

Việc miêu tả Huyền Thành Tiểu Thế Giới hoàn toàn bất đồng so với Phong Lôi Tiểu Thế Giới.

Phong Lôi Tiểu Thế Giới của Triệu Phong đã từng tham khảo Vũ Lôi Phong Lôi trong Mộng cảnh Thái Cổ, nhưng Huyền Thành Tiểu Thế Giới thì không thể bắt chước được, chỉ có thể hấp thu khí tức Thái Cổ đơn thuần mà thôi.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, phân hóa thành mấy ngàn đạo ý niệm, rót vào trong Huyền Thành Tiểu Thế Giới, bắt đầu kiến tạo hoàn thiện.

Mấy chục ngày qua đi.

Trong điện các của Cửu hoàng tử, một gã thám tử lập tức tiến vào.

- Báo, có dị tộc đột kích!

Ứng lão, Cửu hoàng tử và những Thống lĩnh khác đều thoáng biến đổi thần sắc.

- Không ngờ lại tới nhanh như vậy.

Sắc mặt Ứng lão trở nên nặng nề.

- Toàn thành xuất binh!

Cửu hoàng tử trực tiếp tuyên bố, sau đó nói với tên thám tử:

- Người đi thông báo cho Triệu Phong Thống lĩnh!

...

Cách ngoài Mông thành chừng 10 vạn dặm.

Đại quân dị tộc giống như đàn thú khổng lồ bị kích giận, lệ khí ngập trời, cuộn cuộn tràn đến.

Phía trước đại quân là ba đạo nhân ảnh dẫn đầu, trong đó có một vị là Ngũ Giao tử, còn một vị khác là Âm Vưu Thánh Chủ.

Còn chính giữa là một tên dị tộc hình người khổng lồ, tản ra khí tức siêu việt hết tất cả, những nơi mà hắn đi qua, phong vũ gào thét, băng tuyết lôi điện, vô số dị tượng xuất hiện trong thiên địa, khiến lòng người rung động.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, không ngờ là ngài lại tự mình đến đây.

Âm Vưu Thánh Chủ lộ ra thần sắc tôn kính.

- Hừ, các người cũng quá vô năng rồi!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ cực kỳ lãnh đạm, lập tức nói thẳng.

Âm Vưu Thánh Chủ và Ngũ Giao tử đều trầm mặt xuống, không hề phản bác.

- Nhất thời chủ quan, không ngờ là thiên tài nhân loại kia lại có bí bảo “xuyên qua không gian”, mặt khác, thiên kiêu nhân loại kia dường như còn có huyết mạch đồng tử bất phàm.

Âm Vưu Thánh Chủ vừa cười vừa nói.

- Tất cả huyết mạch đồng tử đều từ Bát Đại Thần Mâu diễn hóa ra, huyết mạch đồng tử của hắn ở trước mặt ta thì có ý nghĩa gì?

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ vẫn bình thản, lập tức xuất hiện hào quang kỳ dị, một chuỗi văn tự từ trong mắt phóng ra.

Một tầng Huyền Quang Thánh Lực rực rỡ quay quanh người hắn, trên người hắn xuất hiện khí tức chấn động và lực lượng quy tắc khủng bố, khiến cho Âm Vưu Thánh Chủ kinh hãi đến lạnh người, thầm nghĩ:

- Đây là lực lượng của Vạn Tượng Chi Mâu ư?

1032. Chương 1029: Thiên Địa Vạn Tượng

Khoảnh khắc xuất hiện luồng Huyền Quang Thánh Lực rực rỡ, quay quanh người Vạn Tượng Thánh Chủ, toàn bộ nguyên khí trong thiên địa đều bị hấp dẫn đi, không tản mát ra chút nào.

Sau lưng Vạn Tượng Chi Mâu, hai vị thiên chi kiều nữ dị tộc, đều cảm nhận được luồng lực lượng thiên địa không thể kháng cự, huyết mạch, chân nguyên đều bị áp bức cực lớn, toàn bộ thiên địa trở nên vô cùng lạ lẫm.

- Nghe nói Vạn Tượng Chi Mâu mặc dù chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ thành, nhưng ngay cả những Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh tiểu thành cũng không làm gì được hắn.

Nữ tử Ứng Nhân tộc truyền âm nói.

- Ta cảm thấy khí tức của hắn không giống Huyền Quang Cảnh sơ thành chút nào.

Nữ nữ Xà Nhân tộc ngưng trọng nói.

- Lần này, hãy để cho Nhân tộc biết sự lợi hại của chúng ta, tên thiên kiều nhân loại kia nhất định phải chết không thể nghi ngờ.

Ánh mắt nữ tử Ứng Nhân tộc rất âm lệ, thiên kiều nhân loại mà nàng nhắc đến, tất nhiên là chỉ Triệu Phong.

- Đến rồi!

Trên mặt Âm Vưu Thánh Chủ lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, nhìn về phía trước.

Ngay lập tức, bên phía dị liên dừng bước.

Lúc này, bên ngoài Mông thành, binh lực của Cửu hoàng tử đã tập kết đầy đủ.

Vạn Tượng Chi Mâu khẽ ngẩng đầu, con ngươi tràn ngập văn tự nhìn thẳng về phía trước.

Vụt vụt vụt...

Ngay lập tức, trên bầu trời Mông thành, phong vân bắt đầu cuộn trào, Lôi Điện càn quét bờ bãi, lực lượng khủng bố vô hình áp chế tất cả nhân loại bên trong Mông thành.

- Hắn là...

Bên trên Mông thành, một tên Thống lĩnh tam linh lộ ra ánh mắt ngưng trọng, nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Chỉ một cái liếc mắt có thể ảnh hưởng đến thiên địa vạn tượng, chẳng lẽ là kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu trong dị tộc?

Một tên Thống lĩnh khác lộ vẻ kinh hãi.

Vạn Tượng Chi Mâu suất lĩnh dị tộc, chính là đại quân dị tộc cường đại nhất trên chiến trường, đối diện với Thánh Chủ có được hậu duệ truyền thừa Thần Mâu, Lan Châu và Hoàng tộc phải phái ra hai gã Thánh Chủ có thực lực siêu cường và rất nhiều Trận Pháp Đại Sư, Tuân Thú Sư thì mới có thể giữ vững được thành trì.

Nhưng tất cả mọi người đều tuyệt đối không ngờ rằng kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu lại đến nơi này.

- Vạn Tượng Chi Mâu...

Sắc mặt Ứng lão trở nên u ám vô cùng.

- Không ngờ Vạn Tượng Thánh Chủ lại tới trợ giúp.

Cửu hoàng tử hơi sững sờ, có chút hối hận.

Vạn Tượng Thánh Chủ là tồn tại mà ngay cả những Thánh Chủ cổ xưa vạn năm cũng không phải là đối thủ của hắn.

Nghe nói, Huyền Quang Cảnh tiểu thành của dị tộc, đều từng thua trong tay Vạn Tượng Thánh Chủ.

Một luồng áp lực nặng nề giống như cự sơn bao trùm lên tất cả mọi người.

Cho dù là Thiết Hồng Lăng, cũng lộ vẻ ngưng trọng, thành thành thật thật im lặng không nói một câu.

Lúc này, trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong khoanh chân ngồi tại trung tâm một cái mê cung màu tím, bốn phía sương mù lượn lờ, bầu trời dày đặc mây đen, Phong Lô cuộn cuộn.

- Miêu tả Huyền Thành Tiểu Thế Giới thành công, uy lực có thể so sánh với Phong Lô Tiểu Thế Giới.

Triệu Phong khẽ nói.

Mặc dù Phong Lô Tiểu Thế Giới của Triệu Phong đã miêu tả lực lượng Lô Vũ Phong Bạo trong Mộng cảnh Thái Cổ.

Thế nhưng suối nguồn năng lực của Huyền Thành Tiểu Thế Giới là một khối Thần Tinh và một khối hắc thạch vô danh, còn suối nguồn năng lực của Phong Lô Tiểu Thế Giới chính là tinh hạch không gian của Triệu Phong, chênh lệch giữa hai bên không cần nói cũng biết.

- Còn thiếu một chút nữa là có thể hoàn thành!

Triệu Phong cảm thấy có chút tiếc nuối, bởi vì hắn đã cảm thấy khác thường ở ngoại giới, có lẽ dị tộc đã tấn công tới rồi.

Vụt...

Thân ảnh của Triệu Phong xuất hiện trong Mê Không Giới.

-Ồ, có hai đầu Chấn Thiên Kim Viên đột phá đến Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong dường như phát giác được điều gì đó, thần sắc thoáng lộ vẻ mừng rỡ.

Mặc dù Triệu Phong còn chưa rõ tình huống bên ngoài như thế nào, nhưng hắn cũng cảm thấy có chút không ổn, mà hai đầu Chấn Thiên Kim Viên này tấn chức Chuẩn Thánh Chủ, vừa vặn sẽ có tác dụng không nhỏ.

Vụt...

Triệu Phong rời khỏi Mê Không Giới, trực tiếp xuất hiện tại gian phòng bên ngoài.

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Bên ngoài gian phòng của Triệu Phong, một tên thám tử lộ ra thần sắc giật mình, vừa chuẩn bị nói gì đó.

Vụt vụt vụt...

Phong Lô chân nguyên lập tức khởi động, Triệu Phong đã bay về phía tường thành rồi.

- Triệu Phong, người đến rồi.

Gương mặt của Cửu hoàng tử có chút giãn ra.

Mặc dù bên phía dị tộc phái tới Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng hắn vẫn có một tia hi vọng, nguồn gốc của hi vọng đó tất nhiên là đến từ Triệu Phong.

Ngay lập tức, những Thống lĩnh còn lại, kể cả Ứng lão, Thiết Hồng Lăng, Quỷ Lâm Đại Đế, đều không hẹn mà cùng nhìn về phía Triệu Phong.

Đầu tiên, Triệu Phong là người có chiến lực mạnh nhất trong bọn họ, nếu như hắn không thể ngăn cản được Vạn Tượng Chi Mâu, vậy thì bọn họ cũng không còn bất kỳ hi vọng nào nữa rồi.

Hướng hồ, ngoại trừ Vạn Tượng Chi Mâu ra, còn có một vị Âm Vụ Thánh Chủ thực lực siêu quần, Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc cũng không thể khinh thường, ngoài ra còn có hai thiên kiêu dị tộc khác.

Lần này sẽ là một cuộc ác chiến.

Chẳng qua Cửu hoàng tử đã truyền thư cầu cứu ra ngoài, chỉ cần mọi người có thể cố thủ thành trì thì vẫn còn hi vọng.

- Hẳn là...

Mắt trái của Triệu Phong cẩn thận dò xét Vạn Tượng Thánh Chủ, lúc chạm vào đôi mắt tràn ngập văn tự màu sắc rực rỡ của đối phương, Triệu Phong đã hiểu rõ mọi chuyện.

Hậu duệ truyền thừa Thần Mâu.

- Triệu Phong, hẳn chính là Vạn Tượng Thánh Chủ của dị tộc, là người thừa kế Vạn Tượng Chi Mâu, mặc dù chỉ là Huyền Quang Cảnh sơ kỳ, nhưng chiến lực lại cường đại không kém gì Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Ứng lão truyền âm cho Triệu Phong.

- Huyền Quang Cảnh sơ thành?

Triệu Phong khẽ lắc đầu, Vạn Tượng Thánh Chủ cũng không phải chỉ đơn giản như biểu hiện bên ngoài vậy đâu.

Chẳng qua, hẳn quả thật không ngờ lần này đối thủ của mình sẽ là một trong tám đại hậu duệ truyền thừa Thần Mâu.

Trước mắt, Triệu Phong chỉ mới chiến đấu với Tử Vong Chi Mâu, Mệnh Vạn Chi Mâu và Luân Hồi Chi Mâu cũng chỉ mới tiếp xúc mà thôi.

- Vạn Tượng Chi Mâu có thể không chế tuyệt đối với áo nghĩa thiên địa tự nhiên.

Trong trí nhớ của Triệu Phong, xuất hiện một số tin tức liên quan đến Vạn Tượng Chi Mâu.

Bên phía dị tộc, ánh mắt Âm Vưu Thánh Chủ khẽ động, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Vạn Tượng Thánh Chủ, chính là kẻ đó, hẳn thân mang bí bảo “xuyên qua không gian”, còn có huyết mạch đồng tử không tầm thường.

Âm Vưu Thánh Chủ nhắc nhở với vẻ bất thiện.

- Ô? Chính kẻ này đã tới thành trì mà người trấn thủ, đánh giết một phen, sau đó bình yên thoát đi?

Hai mắt Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức tập trung vào Triệu Phong.

Sắc mặt đám người Âm Vưu Thánh Chủ và Ngũ Giao tử đều trầm xuống, không nói gì thêm, bởi vì đó là sự thật không thể chối cãi.

Vụt...

Triệu Phong và Vạn Tượng Thánh Chủ liếc nhìn nhau.

Triệu Phong cảm thấy một luồng áp lực thiên địa vô hình đột nhiên ập tới, phảng phất như toàn bộ thế giới đều đang đối nghịch với hắn.

Thịch thịch thịch...

Đôi mắt Vạn Tượng Thánh Chủ khẽ nháy lên.

- Ô? Huyết mạch đồng tử của nhân loại này, dường như rất không bình thường.

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ có chút kinh ngạc.

Cho tới bây giờ, đây là lần thứ hai có loại huyết mạch đồng tử khác có thể khiến cho Vạn Tượng Chi Mâu của hắn chấn động.

Chẳng qua, cho dù có không bình thường thì nó cũng không thuộc vào hàng ngũ Bát Đại Thần Mâu, chỉ là huyết mạch đồng tử tàn khuyết, há có thể đánh đồng với Vạn Tượng Chi Mâu của hắn?

- Nhân loại, các ngươi không ngờ thật sự dám chiếm lĩnh Mông thành.

Ám Vưu Thánh Chủ lộ ra thần sắc ngạo nghễ, nhếch lên một nụ cười trào phúng.

- Nơi này vốn dĩ chính là lãnh thổ của Đại Chu Hoàng tộc chúng ta.

Khí thế của Cửu hoàng tử hơi yếu, nhưng vẫn dũng dạc đáp trả.

- Không lâu nữa, nhân tộc sẽ biến mất khỏi thế giới này, tại sao lại là của Đại Chu Hoàng tộc?

Trên mặt Ngũ Giao tử của Giao Nhân tộc lộ vẻ châm biếm.

- Hừ, nhân loại vô tri, để các ngươi kiến thức một chút lực lượng khủng bố của thiên địa vạn tượng.

Đôi mắt của Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện một tia năng lượng chấn động.

Vụt vụt vụt...

Toàn bộ thế giới lập tức tràn ngập bạo tuyết tung bay, trên mặt đất bắt đầu xuất hiện vô số nước băng.

Chỉ trong vài nhịp hô hấp, phương viên mấy vạn dặm xung quanh Mông thành đã biến thành một thế giới hàn băng, nhiệt độ vẫn không ngừng hạ thấp, thiên địa trở nên hôn ám, ánh mắt bị che mờ không nhìn rõ cảnh tượng phía trước.

Bên phía dị tộc giống như đã sớm chuẩn bị, trên thân mỗi binh sĩ đều có bí bảo hoặc phù triện để chống lạnh.

Ánh mắt Triệu Phong khê động.

Thiên địa tự nhiên thay đổi thời tiết, điều này cũng không ảnh hưởng gì đến hắn, nhưng đối với Vương Giả và binh sĩ dưới Vương Giả thì lại có ảnh hưởng rất lớn.

Ngay lập tức, binh sĩ bên phía Cửu hoàng tử liền lâm vào hoàn cảnh xấu trước nay chưa từng có, một vài cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh thậm chí có chút không thể chống cự nổi bạo tuyết băng hàn.

Tất cả Thống lĩnh chuẩn bị điều động ý chí, thay đổi thế giới bạo tuyết sông băng này.

- Không tốt, lực lượng ý chí không thể rót vào không gian này được.

Tâm thần một gã Thống lĩnh nhị tinh khê chấn động.

Thay đổi thời tiết tự nhiên, bình thường đều là Đại Đế làm, thế nhưng thiên địa sau khi bị Vạn Tượng Chi Mâu thay đổi, đã trở nên rất khó thẩm thấu vào.

Nói cách khác, năng lực nắm giữ quy tắc thiên địa và lực lượng sức mạnh to lớn đều bị suy yếu đến cực hạn, không phải là Tiểu Thế Giới hệ Thủy thì thậm chí còn không thể dung nhập vào khu vực không gian này.

- Thiên địa vạn tượng đều thuộc sự chưởng quản của Vạn Tượng Chi Mâu!

Thanh âm lãnh đạm từ bên trong Vạn Tượng Chi Mâu phát ra.

Cả mảnh thiên địa, phảng phất giống như Tiểu Thế Giới của hắn, thân hình Vạn Tượng Thánh Chủ liên tục biến đổi trong băng thiên tuyết địa, thoáng cái đã tiếp cận Mông thành.

Ngay lập tức, đại quân dị tộc liền vượt qua băng thiên tuyết địa, áp sát Mông thành.

- Khởi động đại trận phòng ngự, phòng thủ!

Cửu hoàng tử hét lớn một tiếng.

- Không thể để cho Vạn Tượng Thánh Chủ tiếp cận thành trì!

Triệu Phong trực tiếp nhảy ra.

Nếu như để Vạn Tượng Chi Mâu tới gần thành trì, e rằng chỉ trong nháy mắt, đại trận phòng ngự của Mông thành sẽ bị phá hỏng.

Đồng thời, Ưng lão và Thiết Hồng Lăng, cùng những nhân vật cấp bậc Thống lĩnh còn lại cũng đều trực tiếp xông ra.

- Vạn Tượng Thánh Chủ giao cho ta đối phó!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Tại nơi này, không có người nào là đối thủ của Vạn Tượng Thánh Chủ.

Hơn nữa, đối với hậu duệ truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, Triệu Phong lại cảm thấy rất hứng thú.

Phốc...

Triệu Phong phát tay một cái, một đàn Yêu thú khổng lồ liền xuất hiện trong thiên địa.

Những đầu Yêu thú này đều là đàn Yêu thú cường đại mà Triệu Phong thu phục được trong thí luyện Thái Tử, trải qua một khoảng thời gian bồi dưỡng, thực lực chính thể đều tăng mạnh, số lượng Yêu thú tấn chức Đại Đế cũng không ít.

Hiện nay, binh lực của Cửu hoàng tử bị thế giới cực hàn này ảnh hưởng, thực lực suy yếu rất lớn, nếu không có đàn Yêu thú của Triệu Phong, e rằng còn không thể chống đỡ nổi thời gian một chén trà.

- Đàn Yêu thú...

Rất nhiều Thống lĩnh và binh sĩ nhìn thấy Triệu Phong thả ra một lượng lớn đàn Yêu thú, mới thoáng an tâm một chút.

- Đúng rồi, còn các người nữa!

Mê Không Giới trên tay Triệu Phong lại thoáng chớp động.

Rầm rầm rầm...

Hai đạo thân ảnh kim quang cực lớn, tựa như Thái Sơn, hàng lâm trong thiên địa.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên toàn thân là một bộ lông vàng, sắc bén tựa như cương châm, phát ra hào quang rực rỡ, một luồng khí tức Hồng Hoang Thái Cổ, mạnh mẽ tràn ra.

Bên phía Mông thành, có rất nhiều Thống lĩnh, Đại Đế cảm nhận được luồng trọng áp khủng bố đột nhiên xuất hiện, huyết mạch thể nội đều run rẩy bất an.

- Chấn Thiên Kim Viên đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ...

Cửu hoàng tử thoáng lộ vẻ mừng rỡ.

Chấn Thiên Kim Viên được Triệu Phong cường hóa huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bổng, cộng thêm bản thân có sẵn huyết mạch Thái Cổ, cho nên chiến lực rất mạnh.

Hai đầu Chấn Thiên Kim Viên hoàn toàn có thể cầm chân hai vị thiên kiêu chi nữ Chuẩn Thánh Chủ của dị tộc, hoặc phối hợp với Thiết Hồng Lăng để kiềm chế Âm Vưu Thánh Chủ.

- Hừ, chỉ bằng vào các người mà cũng vọng tưởng chống lại lực lượng thiên địa tự nhiên.

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức hét lớn, một luồng Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ, lập tức bộc phát ra.

Khoảnh khắc Huyền Quang Thánh Lực xuất hiện, thiên địa giống như chấn động, bạo tuyết tựa như hải khiếu cuộn cuộn trong thiên địa, nuốt chửng hết tất cả mọi thứ.

Bên phía Mông thành, toàn bộ cường giả đều bị áo nghĩa hàn băng vô tận xâm nhập, một vài người cảnh giới khá thấp, đều cảm thấy chân nguyên huyết dịch suy kiệt nữa trực tiếp đông cứng.

Dưới lực lượng tự nhiên khủng bố như vậy, cho dù là Đại Đế Hư Thần Cảnh cũng trở nên nhỏ bé tới cực điểm.

- Đây là Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Bên phía nhân loại, có không ít Thống lĩnh kinh ngạc thốt lên.

1033. Chương 1030: Vạn Tượng Chi Lực

- Đây là, Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Bên phía nhân loại, có không ít Thống lĩnh kinh ngạc thốt lên.

- Không ngờ lại là Huyền Quang Cảnh tiểu thành.

Ứng lão khiếp sợ nói.

Rất nhiều cường giả cấp Thống lĩnh đều cảm thấy trái tim bị bóp chặt, thân hình thoáng run.

- Triệu Phong.

Thiết Hồng Lăng nhìn về phía Triệu Phong.

Vừa rồi Triệu Phong đã nói để hắn đi đối phó với Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng đối phương là Huyền Quang Cảnh tiểu thành hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong liệu có thể ứng phó được không?

Nhưng Thiết Hồng Lăng lại phát hiện Triệu Phong không hề sợ hãi chút nào, cũng không hề kinh ngạc, giống như hắn đã sớm biết rõ thực lực chân chính của Vạn Tượng Thánh Chủ vậy.

- Quả nhiên là vậy.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Lúc nhìn thấy Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong đã cảm giác được ý chí linh hồn và Huyền Quang Thánh Lực cường đại của hắn, dường như đã vượt qua phạm trù Huyền Quang Cảnh sơ thành.

Bởi vậy, ngoại trừ Triệu Phong ra, tất cả những người ở đây đều không có khả năng giao thủ với Vạn Tượng Thánh Chủ.

Vạn Tượng Chi Mâu là lực lượng vật chất, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong đã đột phá tầng thứ sáu, có lẽ có sức chống cự nhất định, cho nên Triệu Phong mới dám giao thủ cùng Vạn Tượng Chi Mâu.

Bên phía dị tộc, Âm Vụ Thánh Chủ, Ngũ Giao tử và rất nhiều Thống lĩnh Đại Đế đều kinh hãi không thôi.

Hiển nhiên việc Vạn Tượng Thánh Chủ đột phá đến Huyền Quang Cảnh tiểu thành, ngay cả dị tộc bọn hắn cũng không biết.

- Vạn Tượng Thánh Chủ đột phá thành Huyền Quang Cảnh tiểu thành từ lúc nào?

Tâm thần Âm Vụ Thánh Chủ trở nên kích động.

Lúc Vạn Tượng Thánh Chủ là Huyền Quang Cảnh sơ thành thì hắn đã có thể chống lại Huyền Quang Cảnh tiểu thành, hiện nay, Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá đến Huyền Quang Cảnh tiểu thành, vậy thì chiến lực của hắn sẽ cường đại đến mức nào?

- Không hổ là hậu duệ Thần Mâu.

Trên mặt nữ tử Ứng Nhân tộc lộ vẻ sùng bái.

- Xem kìa, không ngờ thiên kiêu nhân loại kia lại chủ động lao tới Vạn Tượng Thánh Chủ, quả thật là không biết sống chết!

Trên mặt Nữ nữ Xà Nhân tộc lộ vẻ chế nhạo, lúc nhìn Triệu Phong, trong mắt tràn ngập khinh thường.

Xẹt xẹt xẹt...

Khoảnh khắc Triệu Phong bay ra, liền trực tiếp vận chuyển Thánh Lôi Thể, mặt ngoài thân thể bùng sáng lên từng đạo lôi văn xích kim cổ xưa, thân hình của hắn cũng lập tức khuếch trương vài phần, khí lực Lôi Điện vô cùng đánh tan toàn bộ thiên địa bạo tuyết xung quanh.

- Chỉ bằng vào người cũng muốn ngăn cản ta?

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ trầm xuống, liếc nhìn Triệu Phong.

Lực lượng tự nhiên vô hình lập tức tập trung quanh người Triệu Phong.

Trên thân thể Triệu Phong xuất hiện một tầng băng ngưng, khiến cho không gian xung quanh đều đông cứng lại.

- Ta lại càng muốn đánh bại ngươi hơn!

Trong mắt Triệu Phong sôi trào chiến ý.

Phành...

Tất cả băng phong xung quanh Triệu Phong đều bị nghiền nát, một luồng lực lượng Lôi Điện chấn động mà ra.

- Ha ha, nhân loại vô tri.

Vạn Tượng Thánh Chủ cười lớn một tiếng.

Triệu Phong đột nhiên bộc phát lực phách Lôi Điện, lúc lan đến trước người Vạn Tượng Thánh Chủ thì vô số bạo tuyết lập tức ngưng tụ, tạo thành một bức tường băng.

Ầm ầm ầm...

Khoảnh khắc tường băng xuất hiện, thân hình Triệu Phong đã trực tiếp xông tới, vận chuyển Thánh Lôi Thể Phách và Viêm Chi Phong Lôi, mạnh mẽ đánh xuống.

Ầm...

Tường băng trước mặt Vạn Tượng Thánh Chủ bị nghiền nát, thế nhưng bên ngoài thân thể Vạn Tượng Thánh Chủ lại xuất hiện một tầng điện văn Phong Lôi, tựa như áo giáp Phong Lôi, ngăn cản toàn bộ lực phách uy áp và dư âm công kích của Triệu Phong.

- Ngươi không thể làm tổn thương đến ta, còn ta bây giờ lại có thể chôn ngươi!

Toàn thân Vạn Tượng Thánh Chủ bao trùm văn tự khải giáp, tập trung nhìn Triệu Phong.

- Cực Băng Chi Thương!

Vụt...

Trước mặt Vạn Tượng Thánh Chủ, đột nhiên xuất hiện một đạo vòng xoáy màu sắc rực rỡ, lập tức hấp thu hết thủy lực lượng thiên địa tự nhiên, tản mát ra một luồng lực lượng hàn băng đông cứng tất cả.

Vụt vụt vụt...

Ngay lập tức, vô số băng thương trắng như tuyết, mang theo một luồng hàn lực kinh người, từ trong vòng xoáy phóng ra.

Những nơi băng thương đi qua, tất cả bạo tuyết và không khí đều bị đông cứng, nhưng Cực Băng Chi Thương lại có thể xuyên qua hàn băng, không hề chịu chút ảnh hưởng nào.

- Lực lượng Băng Hàn thật mạnh.

Ngay trong khoảnh khắc đó, huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong liền vận chuyển cực kỳ chậm chạp, ngay cả hành động cũng bị trở ngại nhất định.

- Thủy Chi Phong Lôi, Băng Hoàng Thương.

Triệu Phong bỗng nhiên vận chuyển huyết mạch Băng Thủy ẩn tàng trong cơ thể, đồng thời vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi chân nguyên trong không gian tĩnh lặng.

Một tầng chất lỏng băng lam bao trùm bên ngoài thân thể Triệu Phong, xuất hiện một kiện băng thủy chiến giáp u lam.

Chiến giáp băng thủy này rung động lôi văn nhộn nhạo, không ngừng biến đổi, kết hợp với Thánh Lôi Thể, khả năng chống cự đối với lực lượng cực hàn cũng lập tức tăng mạnh.

- Tiểu tử này, không ngờ còn có huyết mạch Băng Thủy.

Vạn Tượng Thánh Chủ nhíu mày.

Lúc giao thủ với Triệu Phong, hắn đã phát hiện Triệu Phong sở trường áo nghĩa Phong, Lôi, Hỏa.

Nói cách khác, Triệu Phong có sức chống cự rất mạnh đối với ba loại thuộc tính thiên nhiên này, vì vậy cho nên Vạn Tượng Thánh Chủ mới lựa chọn tiếp tục sử dụng lực lượng hàn băng.

Thật không ngờ Triệu Phong còn có huyết mạch Băng Thủy, thậm chí bên trong còn ẩn chứa Thủy Chi Phong Lôi chân nguyên.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Sức chống cự đối với lực lượng băng hàn của Thánh Lôi Thể mà Triệu Phong thi triển đã tăng lên tới cực hạn, hắn vận chuyển Thánh Lôi Thể, sau đó đánh ra một quyền, nghênh đón với vô số băng thương bay tới.

Phành...

Một luồng lực lượng cực hàn lập tức nổ tung.

- Đây là?

Triệu Phong vội vàng thối lui về phía sau.

Mặc dù Cực Băng Chi Thương đã bị hắn phá hỏng, thế nhưng lực lượng cực băng bộc phát ra, vẫn khủng bố vô cùng.

Băng thủy chiến giáp u lam bên ngoài thân thể Triệu Phong lập tức đông cứng, một luồng lực lượng cực hàn liền xâm nhập vào trong Thánh Lôi Thể Phách của hắn.

- Băng Lực Hóa Thủy!

Triệu Phong vận chuyển Thủy Chi Phong Lôi và huyết mạch Băng Thủy, chiến giáp u lam bị đông cứng bên ngoài liền chậm rãi hấp thu luồng lực lượng cực hàn này, biến thành một tầng chiến giáp dạng lỏng.

- Nhân loại Chuẩn Thánh Chủ mà có thể tiếp được một chiêu của ta, như vậy đã tốt lắm rồi, bây giờ ngươi có thể an tâm đi chết được rồi.

Trong mắt Vạn Tượng Thánh Chủ lộ ra một tia hung ác.

Trong số những thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ của Nhân tộc, không ai có thể hóa giải được một chiêu này của hắn.

Thực lực của Triệu Phong, khiến cho sát ý của Vạn Tượng Thánh Chủ lại càng mạnh hơn.

- Nói nhảm nhiều quá!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, trong mắt trái hiện lên một luồng ý chí Đồng lực kinh người.

Bên trong Lôi Hồn Thể, một lượng lớn lực lượng linh hồn tràn ra dung nhập vào mắt trái.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một tia lửa Đồng lực kinh người, hào quang màu tím lưu chuyển, nổi lên một tia văn lạc Lôi Kiếp u ám.

Phốc...

Một đoàn Lôi Hỏa u ám trong suốt mang theo khí tức Lôi Kiếp hủy diệt, bùng nổ trên đầu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Chiêu “Phong Lôi Đồng Hỏa” này của Triệu Phong là công kích linh hồn đơn thuần, lấy Lôi lực Thần Kiếp làm chủ, bởi vì hắn biết rõ tại phương diện vật chất quả thật rất khó tạo thành tổn thương đối với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- A...

Vạn Tượng Thánh Chủ hét thảm một tiếng.

Hắn không ngờ Triệu Phong lại đột nhiên thi triển linh hồn đồng thuật, hơn nữa bên trong còn ẩn chứa lực lượng Lô Kiếp, tạo thành tổn thương nhất định đối với linh hồn của hắn.

- Tiểu tử ngươi...

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức lộ vẻ giận dữ.

Không ngờ hắn lại bị Triệu Phong đả thương, đây là chuyện mà hắn tuyệt đối không thể tha thứ được.

- Hiệu quả cũng không lớn lắm.

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống.

Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá Huyền Quang Cảnh tiểu thành, với nội tình Thần Mâu và thiên phú của hắn, ý chí linh hồn tất nhiên không tệ, nếu không phải Triệu Phong sử dụng công kích linh hồn, e rằng không thể tạo thành chút thương tổn nào cho hắn.

- Không tốt!

Triệu Phong đột nhiên phát hiện một luồng khí tức nguy hiểm.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong lập tức thi triển Lô Dực Phi Độn Thuật, phóng về phía xa.

- Tặc tử nhân loại, trốn đi đâu?

Vạn Tượng Thánh Chủ hét lớn một tiếng, lực lượng thiên địa tự nhiên đồng loạt chấn động.

- Thật mạnh, chỉ một ý niệm ảm có thể ảnh hưởng tới thiên địa vạn tượng.

Tốc độ của Triệu Phong bị lực lượng của thiên địa vạn tượng gây trở ngại, lập tức bị ngăn trở, tốc độ chỉ bằng bầy thành lúc bình thường.

Còn Vạn Tượng Thánh Chủ thì được lực lượng tự nhiên trợ giúp, liền cấp tốc lao về phía Triệu Phong.

Sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ rời đi, rất nhiều binh sĩ, Thống lĩnh trên chiến trường, đều cảm thấy nhiệt độ thiên địa tăng lên một chút, mới thở phào ra một hơi.

Ngay cả những dị tộc đã sớm chuẩn bị, cũng không chống đỡ nổi luồng lực lượng cực hàn này.

- Tiểu tử nhân loại này, không ngờ có thể đả thương Vạn Tượng Thánh Chủ.

Sắc mặt Âm Vưu Thánh Chủ thoáng giật mình.

Phành...

Một đạo cự ảnh kim sắc đột nhiên phóng tới Âm Vưu Thánh Chủ, khí tức huyết mạch Hồng Hoang khủng bố, khiến cho vẻ mặt Âm Vưu Thánh Chủ trở nên ngưng trọng, phát ra một luồng Thánh lực u ám.

- Huyết Diễm Bạo Liệt Trảm!

Phốc...

Phía bên kia, Thiết Hồng Lăng chém ra một đạo nguyệt quang huyết sắc, phóng thẳng về phía Âm Vưu Thánh Chủ.

- Không ngờ tiểu tử kia lại không chết?

Trên mặt thiên kiêu chi nữ Ưng Nhân tộc, lộ vẻ vô cùng kinh ngạc.

Thực lực mà Vạn Tượng Thánh Chủ bày ra, khiến nàng kinh hãi vô cùng, thậm chí còn không dám đối mặt.

Vậy mà thiên kiêu Chuẩn Thánh Chủ nhân loại lại có thể giao thủ với Vạn Tượng Thánh Chủ, thậm chí còn dẫn hắn rời đi.

- Triệu Phong đã dẫn dắt Vạn Tượng Thánh Chủ rời đi rồi!

Ứng lão cũng hiểu ra dụng ý của Triệu Phong.

Chiến đấu với Vạn Tượng Thánh Chủ gần chiến trường, sẽ tạo nên bất lợi rất lớn đối với binh lực bên phía Cửu hoàng tử.

Thế nhưng, Triệu Phong làm sao có thể chống đỡ nổi Vạn Tượng Thánh Chủ?

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong chặt vật xuyên qua lực lượng cực hàn.

- Uy lực của Vạn Tượng Thánh Chủ, quả nhiên mạnh mẽ.

Triệu Phong toàn lực phi độn, âm thầm thở dài một phen.

Mỗi cái giơ tay nhắc chân của Vạn Tượng Thánh Chủ, đều có thể dẫn động lực lượng thiên địa tự nhiên.

Nếu không phải Triệu Phong dẫn hấn rời đi, e rằng không lâu sau, lực lượng cực hàn tự nhiên có thể gián tiếp giết chết binh sĩ nhân loại.

- Hừ, toàn bộ thiên địa đều là lực lượng của ta, người chạy không thoát đâu!

Vạn Tượng Thánh Chủ hừ lạnh một tiếng, vỗ ra một chưởng.

Vụt...

Một đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong dựa vào năng lực của Thần Linh Nhân, đã sớm dự đoán được, nên rất nhanh đã tránh khỏi công kích.

Thế nhưng, đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ lướt qua người Triệu Phong, sau đó đột nhiên biến thành màu xanh biếc, mọc ra vô số dây leo thô to, lập tức phân hóa vô số dây leo nhỏ, quấn quanh người Triệu Phong.

- Đây là lực lượng Vạn Tượng ư?

Triệu Phong giật mình hốt hoảng lên.

Nghe nói lực lượng Vạn Tượng của Vạn Tượng Chi Mâu có thể lập tức chuyển hóa bất kỳ lực lượng thiên nhiên nào.

- Không tốt, nó còn hấp thu cả nguyên khí sinh mệnh của ta.

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thế, nhưng lại phát hiện mình không thể gãy thoát khỏi sự trói buộc của Mộc chi áo nghĩa cường đại này, hơn nữa, dây leo còn có thể hấp thu tinh khí sinh mệnh của hấn, không ngừng suy yếu lực lượng của Triệu Phong.

- Mộc Chi Phong Lôi.

Triệu Phong lại lần nữa dẫn động một luồng lực lượng Phong Lôi bên trong không gian tĩnh hạch.

Ngay lập tức, một tầng gợn sóng Mộc Chi Phong Lôi liền xuất hiện bên ngoài thân thể Triệu Phong, trị liệu thương thể của hấn.

Triệu Phong đem lực lượng Mộc Chi Phong Lôi truyền vào trong dây leo, lực lượng thuộc tính của Mộc Chi Phong Lôi liền khiến cho những dây leo này bị tê liệt.

Ầm...

Lúc này, Triệu Phong mới chặt vật thoát khỏi vây khốn của đám dây leo này.

- Mộc chi áo nghĩa.

Hàng lông mày của Vạn Tượng Thánh Chủ nhíu lại thật chặt.

Hấn là hậu duệ truyền thừa của Vạn Tượng Chi Mâu, lực lượng thiên địa tự nhiên đều nằm trong sự khống chế của hấn.

Nhưng tiểu tử trước mắt, không ngờ lại có thể khống chế nhiều loại thuộc tính lực lượng như vậy, chẳng lẽ muốn tranh đoạt quyền khống chế tự nhiên với hắn sao?

Con người Vạn Tượng Thánh Chủ co rút lại, những lực lượng Mộc thuộc tính bị Triệu Phong phá hư, lập tức chuyển hóa thành một trận biển lửa, vây quanh người Triệu Phong.

Phốc...

Vạn Tượng Thánh Chủ lại lần nữa đánh ra một đạo Vạn Tượng Thánh lực, đạo Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ cũng chuyển hóa thành màu vàng, hình thành một tầng bụi đất, tràn ngập không trung.

Triệu Phong bị biển lửa vây quanh, lập tức cảm thấy nặng nề như có một tòa Thái Sơn ép xuống.

Nhưng ngoại trừ trọng lực, Triệu Phong còn cảm thấy một luồng lực cản siêu cường, khiến Triệu Phong giống như bị đè chặt trong tầng nham thạch, ngay cả nhúc nhích cũng mất rất nhiều sức lực, cố gắng giãy giụa thoát khỏi trọng lực trói buộc.

Mặt khác, Hỏa sinh Thổ, hỏa lực cực nhiệt còn tăng phúc cho lực lượng của đất, khiến cho trọng lực và uy năng trói buộc đều tăng lên rất mạnh.

1034. Chương 1031: Không Gian Vạn Tượng

Thổ Chi Áo Nghĩa, tại phương diện năng lực trói buộc, còn cao hơn Mộc Chi Áo Nghĩa một chút.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ khống chế Thổ Chi Áo Nghĩa đã gần tiếp cận bản nguyên, tinh thuần cường đại, hơn nữa cảnh giới hắn lại là Huyền Quang Tiểu thành, cộng thêm Hỏa Chi Áo Nghĩa tăng phúc, Triệu Phong lâm vào trong đó, liền ngay cả di động thân thể cũng thập phần khó khăn.

Bất quá, nếu đổi lại là Chuẩn Thánh Chủ khác, chỉ sợ đã sớm bị Thổ Chi Áo Nghĩa ẩn chứa trong Âm Hoàng Trần Thổ này triệt để mai táng rồi.

Triệu Phong vẫn là dựa vào Thánh Lô Thể tầng thứ sáu, mới có thể tiếp nhận được của trọng áp Thổ Chi Áo Nghĩa này.

- Thổ Chi Áo Nghĩa, có chỗ liên quan đến với Ngũ Hành Phong Lô Quyết tầng tiếp theo!

Triệu Phong cũng không am hiểu Thổ Chi Áo Nghĩa, lập tức bị Thổ Chi Áo Nghĩa thi triển bởi Vạn Tượng Chi Mâu áp chế.

- Hừ! Lần này xem ngươi trốn như thế nào?

Vạn Tượng Thánh Chủ vẫn như cũ là một bộ tư thái cao cao tại thượng, ngăm nhìn Triệu Phong bên dưới.

- Lợi kiếm kim quang!

Vạn Tượng Thánh Chủ vung tay lên, một đạo Huyền Quang Thánh lực màu sắc rực rỡ lập tức biến thành kim quang sáng ngời, sau đó biến thành hàng ngàn hàng vạn lợi kiếm kim quang sắc bén, trực tiếp đâm về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Nếu như bị đâm trúng, nhất định sẽ xong rồi!

Triệu Phong cảm nhận được nguy cơ trước giờ chưa từng có.

Thánh Lô Thể của hắn tu luyện tới tầng thứ sáu, tối đa cũng chỉ miễn dịch công kích của Huyền Quang Sơ thành bình thường.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ lại đạt tới Huyền Quang Tiểu thành, mà Kim Chi Áo Nghĩa do hắn phóng thích, lại tiếp cận bản nguyên, tinh thuần cường đại, càng có thể đạt tới uy lực Huyền Quang Đại thành!

Cường độ công kích Huyền Quang Đại thành, trong khoảnh khắc có thể khiến cho Triệu Phong tan thành mây khói.

- Meo meo!

Lúc này, Tiểu tặc miêu cầm theo một cái xẻng sắt từ trong Mê Không Giới đi ra, nhưng nó cũng gặp phải trọng lực cùng trói buộc của Thổ Chi Áo Nghĩa.

- Hửm? Một con mèo nhỏ?

Vạn Tượng Thánh Chủ kêu khê một tiếng.

Hắn không biết thời điểm này Triệu Phong thả ra một con mèo là có ý tứ gì, nhưng bản thân con mèo này cũng không có cách nào giãy giụa khỏi Thổ Chi Áo Nghĩa của hắn, lại có thể làm được gì.

- Meo meo!

Cặp mắt Tiểu tặc miêu lộ ra vẻ khinh thường, nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đông!

Tiểu tặc miêu có chút gian nan huy động xẻng sắt.

Lập tức, Âm Hoàng Trần Thổ quanh thân Triệu Phong có chút rung rung, lực lượng Thổ Chi Áo Nghĩa có chút buông lỏng ra.

Áp lực trên người Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu nhất thời suy giảm.

Vù vù!

Lúc này Tiểu tặc miêu đã có thể hơi động một chút, vì vậy nó huy động cái xẻng, hung hăng đào xuống vài cái, sau đó xông vào trong Mê Không Giới.

Thành thịnh!

Âm Hoàng Trần Thổ trôi nổi trong không gian lập tức lay động mãnh liệt.

- Cái gì? Cái xẻng kia!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ khiếp sợ.

Không nghĩ tới cái xẻng sắt bình thường trong tay con mèo kia không ngờ có thể làm tan rã Âm Hoàng Trần Thổ, từ đó ảnh hưởng tới uy lực Thổ Chi Áo Nghĩa.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lôi Thể, phối hợp Viêm Chi Phong Lôi, lập tức giãy giụa ra, đem Âm Hoàng Trần Thổ bốn phía đánh cho tan tác.

Hừu hừu hừu!

Mà lúc này, mấy ngàn mấy vạn đạo lợi kiếm sắc bén kim quang lập lòe kia đã phi tốc đâm tới.

- Hộ Thể Lôi Cương!

Triệu Phong không nói hai lời, vận chuyển chiến kỹ Thánh Lôi Thể phòng hộ, đồng thời phối hợp phòng ngự của Băng Hoàng Thương, tiến hành ngăn cản.

Đỉnh! Phốc phốc!

Lợi kiếm kim quang đục lên trên Hộ Thể Lôi Cương, lập tức xuyên thấu vào luôn.

- Lực xuyên thấu thật mạnh!

Triệu Phong kêu lên kinh dị, không hổ là công kích Kim Chi Áo Nghĩa, thuần túy cường đại, đem tính chất Kim thuộc tính phát huy đến mức tận cùng.

Oanh! Âm ầm!

Hộ Thể Lôi Cương trên người Triệu Phong vỡ tan, một cỗ Lôi cương phản chấn cường đại, lập tức điên cuồng phun ra.

Vạn Tượng Thánh Chủ thể nhưng đã đột phá Huyền Quang Tiểu thành, không ngờ ngay cả hắn cũng đều thất bại.

Không ít Dị tộc đều nhìn về phía phương xa, chờ mong thân ảnh Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện...

- Ngao!

Đàn Yêu thú của Triệu Phong nhìn thấy hắn trở lại, lập tức ngửa mặt lên trời gào thét.

Ầm...

Bên phía nhân loại cũng lập tức bộc phát ra thanh âm ủng hộ kinh thiên.

- Triệu Phong không ngờ còn sống trở về rồi!

- Đúng vậy! Không ngờ Triệu Phong lại có thể chiến thắng Vạn Tượng Thánh Chủ!

- Triệu Phong Thống lĩnh!

Tất cả binh sĩ nhân loại đều tận mắt nhìn thấy Triệu Phong trở lại, cũng có chút không dám tin tưởng đây là sự thật.

- Triệu tiền bối!

Bọn người Cơ Thiên Minh lập tức hô lớn, trong nội tâm kích động khó có thể nói hết.

- Ha ha... thâm bất khả trắc a!

Ung lão chỉ có thể dùng cái này để đánh giá Triệu Phong. Từ đầu đến cuối, hắn đều chưa bao giờ nhìn thấu qua Triệu Phong.

- Đánh lui Dị tộc!

Triệu Phong nhìn về phía Dị tộc trên chiến trường, vẻ mặt lạnh nhạt, hô lớn một tiếng.

Mặc dù lúc này Triệu Phong thoát nhìn có vẻ rất yếu ớt, nhưng đã có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, coi như là trong trạng thái suy yếu, bọn hắn cũng không dám tới chém giết.

Dị tộc quá mức ỷ lại vào Vạn Tượng Thánh Chủ, vì thế cho nên vừa mới mất đi cái trụ cột này, tâm linh bọn hắn đã sớm thất bại rồi.

- Có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, ít nhất phải có thực lực Huyền Quang Đại thành!

Ám Vưu Thánh Chủ nhẹ giọng lẩm bẩm.

Một vị Huyền Quang Đại thành cho dù trọng thương, cũng ít nhất có được thực lực Huyền Quang Sơ thành, hơn nữa tên Triệu Phong này, lại khiến cho Ám Vưu Thánh Chủ không dám kết luận một cách vội vàng.

- Toàn lực lui lại!

Ám Vưu Thánh Chủ lập tức hạ đạt quân lệnh.

Đám Dị tộc trong lúc ngốc trệ khiếp sợ, lập tức đánh lên loạn xạ, liều lĩnh lui về phía sau.

- Đi nhanh a, Điện hạ!

Ám Vưu Thánh Chủ nhìn về phía Ngũ Giao tử.

Phốc...

Lập tức, toàn bộ Dị tộc đều toàn diện lui lại.

- Triệu Phong Thống lĩnh, người như thế nào đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ vậy?

- Triệu Phong Thống lĩnh, mau xuống đây trị liệu thương thế a!

- ...

Không ít Đại Đế Thống lĩnh nhân loại lập tức nhìn về phía Triệu Phong, thập phần nhiệt tình, ánh mắt sùng kính.

- Triệu huynh đệ, người không sao chứ?

Cửu Hoàng tử lập tức đi tới bên cạnh Triệu Phong, không tiếp tục truy đuổi đám Dị tộc đang chạy trốn kia.

Triệu Phong có thể đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, bản thân nhất định cũng đã bị thương thể không nhẹ.

Trong suy nghĩ của bên phía nhân loại, trận chiến này có thể đạt được thắng lợi, đã là kinh hỉ ngoài ý liệu, cho nên đối với việc Dị tộc đào tẩu, bọn hắn cũng không thêm quan.

Thần sắc Triệu Phong bình tĩnh, trong mắt trái hiện lên một tia tinh thần ba động.

Lập tức, hắn đã đánh hạ xuống Thần Mâu ấn ký tại trên người hơn mười gã Đại Đế bên phía Dị tộc chạy ở sau cùng.

Một khắc sau, trong tay hắn chợt xuất hiện một cây cung ám ngân sắc.

Bằng...

Triệu Phong bỗng nhiên chấn động dây cung, một mũi quang tiễn xích lói xuyên thấu qua một phương thiên địa, trực tiếp xỏ xuyên qua lồng ngực một gã Đại Đế Dị tộc.

- Bị Vạn Tượng Thánh Chủ khiến cho chậm trễ một hồi, cuối cùng lại không thể giết chết hắn! Hiện tại cần phải lấy lợi nhuận một chút điểm chiến công mới được!

Triệu Phong thấp giọng nói.

Đám Thống lĩnh đang hướng về phía Triệu Phong chào hỏi kia lập tức sững sờ tại chỗ.

Bọn hắn đều cho rằng bản thân Triệu Phong đã bị trọng thương, cho dù hiện tại còn có thể miễn cưỡng chiến đấu, nhiều lắm cũng chỉ là phát huy ra hai ba thành thực lực mà thôi.

Nhưng bây giờ, Triệu Phong tiện tay bắn ra một kích, đã lấy đi tính mạng một gã Đại Đế Dị tộc!

- Triệu Phong Thống lĩnh, quả nhiên dũng mãnh vô song a!

Một gã Thống lĩnh hồi lâu mới lên tiếng.

- Ha ha... thắng hướng Dị tộc!

Cửu Hoàng tử cười to một tiếng.

Lập tức, dưới sự đả kích không ngừng của Triệu Phong, bên phía nhân loại lập tức xuất động, khí thế hung mãnh, thẳng truy Dị tộc.

- Tiểu tử kia vẫn còn có năng lực chiến đấu?

Tâm thần Âm Vụ Thánh Chủ sợ hãi.

Sau khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong không ngờ còn chủ động xuất kích, biểu hiện ra chiến lực không tầm thường. Cái này lại để cho trong nội tâm Dị tộc bịt kín một tầng bóng mờ nặng nề.

Bằng...

Triệu Phong lại một lần nữa kéo động dây cung, diệt sát một gã Đại Đế nữa.

Lúc chiến đấu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, bản thân Triệu Phong quả thật đã bị trọng thương, nhưng cũng không nghiêm trọng như trong tưởng tượng của mọi người vậy.

Hơn nữa bằng vào khả năng khôi phục của Thánh Lô Thể tầng thứ sáu của Triệu Phong, tăng thêm các loại Bất Diệt Chi Thể Tiểu thành, Mộc Chi Phong Lô... chỉ cần không phải suy giảm tới căn bản, tốc độ khôi phục chính là hết sức nhanh chóng.

Phương diện linh hồn, Triệu Phong cũng tu luyện Phục Hồn Thần Quyết.

- Triệu huynh đệ, Vạn Tượng Thánh Chủ hấn...

Cửu Hoàng tử đi tới bên cạnh Triệu Phong, truyền âm hỏi.

- Chạy thoát!

Triệu Phong trả lời đơn giản một tiếng.

Nghe Triệu Phong trả lời, Cửu Hoàng tử khẽ gật đầu. Nếu như Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Triệu Phong giết, vậy thì thật không thể tin nổi rồi. Cho dù hấn có đem tin tức này báo cáo cho Lan Châu Chiến Điện, đoán chừng cũng không người nào chịu tin a.

- Triệu Phong, lần này điểm chiến công của ngươi tuyệt đối không ít a!

Cửu Hoàng tử vừa cười vừa nói.

Cửu Hoàng tử tự nhiên là đã nghe được câu nói muốn kiếm lấy điểm chiến công Triệu Phong vừa rồi mới nói kia.

- Đầu tiên, dàn Yêu thú của ngươi trong chiến đấu ở tầng dưới chót, cùng cao tầng đều có được biểu hiện thập phần ưu dị!

Chiến công của Yêu thú Thuần Thú Sư, tự nhiên là tích lũy lên trên người của chủ nhân Triệu Phong. Triệu Phong vừa rồi ngược lại đã không để ý đến điểm này.

- Tiếp theo, mặc dù ngươi không có đánh chết Vạn Tượng Thánh Chủ, nhưng lại mạnh mẽ đem hấn bức đi, khiến cho toàn bộ trận chiến đạt được thắng lợi! Điểm số chiến công này, không chút nào thấp hơn việc đánh chết một gã có chiến lực Thánh Chủ!

Cửu Hoàng tử tiếp tục nói.

Dù sao Vạn Tượng Thánh Chủ đã đột phá Huyền Quang Tiểu thành, chiến lực càng là cường đại không cách nào cân nhắc.

Nghe xong Cửu Hoàng tử nói, Triệu Phong thoáng chút sững sờ, nếu tính toán như vậy, tựa hồ cũng không tệ cho lắm.

Xem ra trên chiến trường, phương thức thu hoạch chiến công cũng có rất nhiều. Loại biểu hiện không có đánh chết Vạn Tượng Thánh Chủ như Triệu Phong vậy, cũng có thể đạt được điểm số chiến công giống như đánh chết Thánh Chủ vậy.

oOo

Bên phía nhân loại, cũng không đuổi giết bao lâu đã quay trở về Mông Thành.

Dù sao ở trên chiến trường này, binh lực Cửu Hoàng tử chính là ở vào yếu thế, trạng thái của mỗi người cũng không thể nào quá tốt.

Sau khi trở lại Mông Thành, Cửu Hoàng tử lập tức đem toàn bộ nội dung chiếm lĩnh Mông Thành cùng với trận chiến này, báo cáo lại cho Lan Châu Chiến Điện.

Ba ngày sau, cổ lực lượng mà ngày đó Cửu Hoàng tử thỉnh cầu trợ giúp, đã tới Mông Thành.

- Thái tử Điện hạ, các ngươi đã chiến thắng Dị tộc?

Người tới là Thánh Chủ thuộc thành trì Thập Tam Hoàng tử.

Lúc ấy tình huống nguy cấp, nếu như truyền tin đến Lan Châu Chiến Điện, không biết phải mất bao lâu mới có người chạy tới, bởi vậy Cửu Hoàng tử chỉ có thể hướng các cứ điểm xung quanh Mông Thành tiến hành cầu cứu.

- Ha ha... may mắn thôi!

Cửu Hoàng tử mỉm cười, sau đó biểu hiện ra bộ dạng hiện tại bề bộn nhiều việc, không có thời gian cùng vị Thánh Chủ này trao đổi.

Cửu Hoàng tử cũng không có truyền thư cầu cứu cho bên phía Thập Tam Hoàng tử, nhưng các thành trì khác đều không có phái người đến, hiển nhiên các thư cầu cứu này đã bị thế lực Thập Tam Hoàng tử chặn lại rồi.

Mà Thập Tam Hoàng tử tự nhiên cũng sẽ không nhanh như vậy phái người đến trợ giúp Cửu Hoàng tử.

- Không hổ là Thái tử Điện hạ, vận may tề thiên a!

Vị Thánh Chủ này lấy lòng một câu, nhưng trong lòng thì lại kinh nghi bất định.

Căn cứ theo thư cầu cứu lúc đó Cửu Hoàng tử phát ra, Dị tộc công tới hẳn là do Vạn Tượng Thánh Chủ dẫn đầu, làm sao Cửu Hoàng tử có thể giữ vững được thành trì đây?

Nhưng vị Thánh Chủ này cũng không có hỏi nhiều, mang theo các nhân mã chạy đến lập tức quay trở về cứ điểm Thập Tam Hoàng tử.

1037. Chương 1034: Nửa Đường Chặn Giết

Sau khi trận chiến này kết thúc, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan.

Giao chiến cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong chân chính lâm vào nguy cơ trước giờ chưa từng có, hẳn cảm giác các phương diện của mình dưới sự nghiền ép của nguy cơ, đã có chỗ tăng lên.

Đầu tiên là phương diện linh hồn ý chí, đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong nhất, có lẽ không bao lâu nữa, linh hồn ý chí của hắn sẽ có thể đạt tới Huyền Quang Tiểu thành.

Một phương diện khác, Triệu Phong đối với các loại lực lượng thuộc tính trong Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng có sự lý giải ở cấp độ càng sâu hơn.

Đem các phương diện của bản thân đều củng cố lại một phen, Triệu Phong ly khai nơi ở, đi tới điện các của Cửu Hoàng tử.

- Điện hạ, tình huống Dị tộc bên kia như thế nào rồi?

Triệu Phong chủ động dò hỏi.

Sau khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ, thành công chiếm lĩnh Mông Thành, hết thảy tất cả cũng sẽ không đơn giản như lúc trước nữa.

Thử nghĩ, ngay cả Vạn Tượng Thánh Chủ cũng đều thất bại, Dị tộc không có khả năng không có hành động phản ứng gì.

- Trước mắt, trong cứ điểm Dị tộc phía trước Mông Thành chỉ mới tăng thêm mấy vị cao tăng, cùng rất nhiều Đại sư Trận pháp nữa mà thôi, hẳn là bọn hắn đã cải biến sách lược, toàn lực phòng thủ!

Cửu Hoàng tử chậm rãi nói. Trong khoảng thời gian này, hắn cũng luôn một mực phái thám tử đi tìm hiểu tình huống xung quanh.

Bởi vì nguyên nhân Triệu Phong, khiến cho địch quân Dị tộc đối với đại quân Cửu Hoàng tử thập phần sợ hãi, do đó áp dụng chiến lược toàn lực phòng thủ.

Bất quá cái này cũng là chuyện đương nhiên, Triệu Phong đánh lui Vạn Tượng Thánh Chủ, chiến lực mạnh nhất trên Chiến khu Lan Châu, nếu Dị tộc không phải lựa chọn phòng thủ, trừ phi bọn hắn có thể điều đến được cường giả có chiến lực đồng cấp với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Như vậy thì tốt rồi!

Triệu Phong hơi chút an tâm.

Nhưng đây chỉ là tạm thời. Hiện tại chiến tranh vẫn là giai đoạn sơ kỳ, không có khả năng xuất hiện chiến lực cường đại cỡ nào.

Thế nhưng nếu như thế cục chiến tranh tiếp tục phát triển, hai Đại Vương triều phát động chiến lực tăng thứ càng cao hơn, như vậy tại Chiến khu Lan Châu, Dị tộc đầu tiên nhằm vào có lẽ chính là chỗ thành trì của Cửu Hoàng tử.

- Mặt khác, ta cũng đã hướng Lan Châu Chiến Điện xin tăng thêm số lượng chiến lực cấp bậc Thánh Chủ! Cửu Hoàng tử bổ sung nói.

Dùng chiến tích gần đây của Cửu Hoàng tử, đại quân do Cửu Hoàng tử suất lĩnh đã trở thành cái đình trong mắt Dị tộc.

Một khi lại một lần nữa phát sinh chiến tranh, bằng vào binh lực hiện tại của Cửu Hoàng tử đối mặt với Dị tộc, đó chắc chắn là thua không thể nghi ngờ.

Đối với thỉnh cầu của Cửu Hoàng tử, Lan Châu Chiến Điện đã đồng ý, không bao lâu nữa, chiến lực cấp Thánh Chủ mới sẽ gia nhập vào trong thế lực Cửu Hoàng tử.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Nếu như có chiến lực cấp Thánh Chủ liên minh, vậy hắn cũng an tâm hơn một chút.

- Báo! Thư tín của Nam Phong Vương!

Ngoài điện truyền đến thanh âm của một thị vệ.

- Vào đi!

Cửu Hoàng tử lập tức nói.

Sau đó, một gã thị vệ đem một phong thư giao cho Cửu Hoàng tử.

- Triệu Phong, là chuyện của người!

Sau khi Cửu Hoàng tử xem xong, đem bức thư giao cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ sững sờ, linh thức thăm dò bên trong bức thư. Lời nói của Nam Phong Vương lập tức vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Hải Yên Các phát triển thế lực tại Đại Lục Vực, phát sinh xung đột cùng Cửu U Cung!

Ngắn ngủn mấy chữ, lại khiến cho thần sắc Triệu Phong đại biến.

Chuyện tình mà hắn vẫn luôn lo lắng, rốt cuộc vẫn đã xảy ra.

Mặc dù Triệu Phong thân là thế lực sau lưng Thái tử, Cửu U Cung sẽ không công khai ra tay với hắn, nhưng mà Cửu U Cung hoàn toàn có thể chế tạo cơ hội, tìm cớ, dùng cái này để nhằm vào Hải Yên Các.

- Điện hạ, xem ra ta cần phải ly khai một chuyến!

Triệu Phong lập tức lên tiếng từ chối.

Hải Yên Các, Vạn Thánh Tông còn có cơ cấu ám sát của U Dạ Thánh Quân, đều là do Triệu Phong tổn hao đại lượng tài nguyên tài bồi ra, hắn có thể nào mặc kệ không để ý được.

- Người đi đi!

Cửu Hoàng tử trực tiếp đồng ý.

Mặc dù hắn thật sự không muốn Triệu Phong ly khai đại quân, nhưng Triệu Phong đã có chuyện riêng của mình, hắn không thể cưỡng lưu Triệu Phong được.

- Điện hạ, cái này cho người!

Triệu Phong chợt lấy ra một cái Túi Linh sủng.

Cửu Hoàng tử dùng linh thức quan sát một chút, thần sắc nhất thời khiếp sợ, trong Túi Linh sủng này, bắt gặp có hai đầu Chân Thiên Kim Viên cấp Chuẩn Thánh Chủ, còn có hai đàn Yêu thú.

Triệu Phong tùy thân mang theo những đàn Yêu thú này, tác dụng cũng không lớn lắm, hơn nữa hẳn đối với chuyện của Cửu Hoàng tử ở đây cũng có chút lo lắng.

- Đàn Yêu thú, thì giao cho Thuần Thú Sư mà Điện hạ tín nhiệm a!

Triệu Phong đề nghị.

Mà Chấn Thiên Kim Viên, đã được Triệu Phong hạ đặt mệnh lệnh, chỉ có Cửu Hoàng tử mới có thể trực tiếp sử dụng, coi như là cho Cửu Hoàng tử một cái Hộ Thân Phù.

Sau đó, Triệu Phong cùng một ít người quen trong đại quân cáo biệt, còn đặc biệt dặn dò một ít Thống lĩnh, để ý giúp đỡ một chút ba gã thiên tài Cơ gia còn có Quỷ Lân Đại Đế.

- Triệu Phong, ta cùng đi với người!

Thiết Hồng Lăng tràn đầy thâm ý nói.

- Gia gia của người để cho người lên chiến trường tôi luyện, nếu như người ly khai chiến trường, vậy liền trở về Thiết gia đi!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt.

o0o

Ngày ngày hôm đó Triệu Phong liền rời khỏi Mông Thành, xuất phát về phía Lan Châu Chiến Điện.

- Đầu tiên đi đổi điểm chiến công cái đã!

Mục tiêu Triệu Phong rất minh xác.

Căn cứ Triệu Phong suy đoán, hiện tại điểm số chiến công của hắn tại trên bảng Chiến công Lan Châu, có lẽ cũng ở vị trí rất cao rồi.

Dùng điểm chiến công hối đoái vật tư cũng thập phần thuận tiện, ví dụ như Triệu Phong cần trân bảo Thổ thuộc tính, trong chợ giao dịch bình thường rất khó tìm được, nhưng ở chỗ hối đoái chiến công tại Chiến Điện, có thể trực tiếp hối đoái!

o0o

Triệu Phong vừa rời khỏi Mông Thành, đã có người âm thầm đem tin tức chuyển tới chỗ cứ điểm của Thập Tam Hoàng tử.

- Triệu Phong rốt cuộc đã ly khai chiến trường rồi!

Thần sắc Thập Tam Hoàng tử bật cười dữ tợn.

- Một khi hắn ly khai chiến trường, sẽ vĩnh viễn không về được nữa rồi!

Bên cạnh Thập Tam Hoàng tử, Cửu U Cung Hề Bằng lộ ra nụ cười âm u.

Hai người liếc nhìn nhau, trong nội tâm đắc ý một trận.

- Điện hạ!

Bên ngoài điện các Thập Tam Hoàng tử, bỗng nhiên truyền đến thanh âm một gã thị vệ.

- Chuyện gì?

Thập Tam Hoàng tử nhướng mày, tại thời điểm này lại bị người quấy rầy, khiến cho hắn thập phần không vui.

- Trưởng lão Đoan Mộc gia còn có Triệu Vũ Phi, đang ở bên ngoài cầu kiến!

Gã thị vệ ngoài điện bẩm báo.

- Cái gì? Vũ Phi đến rồi?

Thần sắc Thập Tam Hoàng tử kinh hãi, lại có chút không biết phải làm sao.

Sau đó, Thập Tam Hoàng tử tại trong một tòa cung điện, gặp mặt các thành viên Đao Mộc gia.

- Vũ Phi, người tới đây là để giúp ta sao?

Ánh mắt Thập Tam Hoàng tử rơi vào trên người nữ tử áo tím mà hắn mong ngày nhớ đêm.

Nhiều năm không gặp, dung nhan tuyệt mỹ của Triệu Vũ Phi vẫn khiến cho Thập Tam Hoàng tử càng thêm tâm động, ánh mắt không cách nào rời đi.

- Điện hạ, chúng ta đến là muốn cùng người nói chuyện!

Bên cạnh Triệu Vũ Phi, Đao Mộc Thanh một thân thanh bào mở miệng nói.

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử hơi trầm xuống. Hắn biết rõ Đao Mộc Thanh là sư huynh của Triệu Vũ Phi, hơn nữa luôn nghe theo ý tứ của Triệu Vũ Phi, vẫn luôn phản đối hôn ước giữa hắn cùng với Triệu Vũ Phi do Thánh Chủ Đao Mộc gia hứa hẹn.

- Mời nói!

Sắc mặt Thập Tam Hoàng tử âm trầm.

Hắn cũng biết rõ, trong Thí luyện Thái tử không thể diệt trừ được Triệu Phong, kế tiếp nhất định sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Trong đại điện một mảnh tĩnh mịch, Đao Mộc Thanh đem ý tứ của Triệu Vũ Phi, trần thuật lại một lần.

- Vũ Phi, ta thật tâm thích người a!

Thân hình Thập Tam Hoàng tử có chút run run, diện mục có chút thất thố.

Hắn nghĩ mãi cũng không hiểu, vì sao Triệu Vũ Phi lại đối với Triệu Phong khăng khăng một mực như thế. Hắn thân là một vị Hoàng tử, thậm chí còn có khả năng trở thành Đại Càn Thánh Hoàng tương lai, có điểm nào kém hơn Triệu Phong đâu?

- Ta muốn đi tìm Phong ca!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi lạnh nhạt, căn bản chẳng thêm liếc nhìn Thập Tam Hoàng tử lấy một cái.

Triệu Vũ Phi cũng là sau khi xuất quan mới biết được hết thấy những chuyện này. Nếu như không phải là vì Đao Mộc Thanh cùng Tử Dạ Thánh Chủ, nàng sớm đã cùng Đao Mộc gia trở mặt rồi.

Về sau, sau khi bị nàng cực lực phản đối, Thái thượng Trưởng lão Đao Mộc gia mới miễn cưỡng đồng ý cho Triệu Vũ Phi cùng Đao Mộc Thanh đi nói chuyện cùng Thập Tam Hoàng tử.

- Vũ Phi, Triệu Phong vừa mới rời khỏi chiến trường rồi!

Thập Tam Hoàng tử không khỏi cười cười, nói.

- Hắn đi đâu?

Triệu Vũ Phi lập tức hỏi.

- Ta cũng không biết rõ cho lắm!

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử âm thầm cười lạnh.

- Sư huynh, chúng ta đi!

Triệu Vũ Phi lập tức đứng dậy.

- Vũ Phi, chẳng lẽ người muốn đi chỗ Cửu hoàng huynh sao?

Thập Tam Hoàng tử lập tức hỏi.

Hắn không nói ra hướng đi của Triệu Phong, chính là vì không muốn để cho Triệu Vũ Phi gặp mặt Triệu Phong.

- Vũ Phi, chúng ta trước hết cứ lưu lại trên chiến trường đi!

Đoan Mộc Thanh lập tức khuyên bảo.

Đoan Mộc gia thân là phe phái sau lưng Thập Tam Hoàng tử, lại chạy đến trận doanh của Cửu Hoàng tử, khó tránh khỏi có chút không tốt.

- Vũ Phi, Triệu Phong nhất định sẽ quay lại chiến trường, thừa dịp trong khoảng thời gian này, ngươi cũng đi thực chiến ma luyện thoáng một phát a!

Thanh âm Tử Thánh Tàn Linh truyền đến.

Dù sao Vương triều Đại Càn rộng lớn như thế, muốn tìm kiếm một người, thật sự không dễ dàng chút nào.

Cuối cùng, dưới sự khuyên bảo của Đoan Mộc Thanh cùng Tử Thánh Tàn Linh, Triệu Vũ Phi cũng ở lại trong thành trì của Cửu Hoàng tử.

Sau khi Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh rời đi, thần sắc Thập Tam Hoàng tử đại biến.

- Triệu Phong!

Thập Tam Hoàng tử trợn mắt nghiêng răng, lửa giận trong lòng dâng lên ngàn ngút.

Hắn thật hận chính mình lúc trước ở Không gian Thần Huyền, đã không có ra tay giết chết Triệu Phong.

Thập Tam Hoàng tử cũng không thể nào ngờ tới, Triệu Phong lại trở thành chướng ngại vật lớn nhất trên con đường tiền đồ của chính mình.

- Điện hạ, Triệu Phong căn bản không thể nào quay lại chiến trường được nữa!

Thanh âm lạnh lẽo của Hề Bằng vang lên.

- Hừ! Cũng đúng! Bỏ lỡ lần này, sau này bọn hắn tuyệt đối không còn cơ hội gặp mặt nữa!

Tâm tình Thập Tam Hoàng tử chậm rãi bình phục lại.

oOo

Bên kia, Triệu Phong cười trên Phong Diễm Phi Xa, phi tốc chạy tới Lan Châu Chiến Điện.

Trên đường đi, vô số những cường giả cùng các thế lực tiểu đội đi tới đi lui trên đường giữa chiến trường cùng Chiến Điện.

Tại trong Cuộc chiến Vương triều, bất luận cường giả hoặc là thế lực lớn nhỏ nào từ bên ngoài đến, chỉ cần đăng ký tại Chiến Điện, liền có thể đi tới một ít thành trì tiến hành tác chiến, đạt được chiến công.

Mà khí thế cùng tốc độ kinh người của Phong Diễm Phi Xa của Triệu Phong, vẫn như trước khiến cho không ít người lui tới trông thấy mà thêm.

Bỗng nhiên, một đầu Quái điểu Long dực khổng lồ chợt nhảy ra chặn đường ngay trước mặt Triệu Phong. Trên Quái điểu, có gần mười người ánh mắt hung thần nhìn chằm chằm về phía này.

Ba cổ Đại Đế vĩ lực lập tức bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Nhìn thấy một màn này, một ít những người khác đang lui tới ở phụ cận, lập tức tránh đi thật xa. Hiển nhiên bọn họ đối với thanh danh của tiểu đội cười Quái điểu này đều từng nghe qua, đối với bọn họ thập phần sợ hãi.

- Tiểu tử, đạo cụ phi hành của ngươi, bản Đại Đế coi trọng rồi!

Một gã trung niên Đầu lĩnh tóc xanh lên tiếng, thần sắc khinh miệt, nói.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng nhìn phía trước, thần sắc không chút thay đổi.

- Tiểu tử ngươi còn ngây người gì nữa? Lão đại chúng ta đang nói chuyện với người đó!

Một gã Vương giả đỉnh phong nhìn thấy ánh mắt Triệu Phong ngốc trệ, một câu không nói, lập tức khởi động một cổ chân nguyên nóng bỏng, muốn lập tức ra tay.

- Thánh Chủ?

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu qua những người này, nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang từ đằng xa bay tới.

Trên đường trở về Chiến Điện, Triệu Phong cũng đã từng gặp qua một gã Thánh Chủ, nhưng lần này thoáng cái gặp được một lúc hai gã Thánh Chủ, khiến cho hắn cảm giác có chút kỳ quái.

Bỗng nhiên, hai đạo nhân ảnh phía trước chợt gia tăng tốc độ, hướng về phía Triệu Phong bay tới.

Mà lúc này, sau lưng Triệu Phong, cũng có hai đạo nhân ảnh xông tới.

- Một vị Thánh chủ cùng một vị Chuẩn Thánh Chủ! Ba vị Thánh Chủ!

Triệu Phong ý thức được có chuyện không ổn.

Bỗng nhiên, trong tay mỗi người bọn họ chợt xuất hiện một thanh Trận kỳ màu đen, quăng ra phía trước.

Bốn thanh Trận kỳ màu đen tứ phía kia đứng sừng sững trong hư không, mỗi một thanh đều thiêu đốt lên, phát ra lực lượng Quỷ đạo hắc sắc, truyền đến thanh âm quỷ khóc lệ gào kinh thiên địa, khiến cho người ta sởn hết cả gai ốc.

Phốc!

Trong chốc lát, bốn thanh Trận kỳ tứ phía kia đã phát ra hắc quang rạng rỡ, tăng vọt đến cao gần ngàn trượng, giống như bốn thanh kinh thiên đại trụ.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Phương viên gần trăm dặm bị một mảnh quang mang hắc huyết thẩm thấu, bên ngoài mơ hồ có thể nhìn thấy được một cái quang tráo hắc điểm không ngừng thiêu đốt.

Triệu Phong cùng hơn mười người trên Quái đỉu lập tức lâm vào một mảnh Địa ngục hắc ám âm trầm khủng bố.

1038. Chương 1035: Tử Sát Âm Linh Trận

Hơn mười người trên Quái đỉu Long dực cảm nhận được khí tức âm sát Quỷ đạo khủng bố tại bốn phía, tâm thần phát lạnh, lập tức vận chuyển chân nguyên tiến hành chống cự.

Mấy tên Tôn giả, nửa bước Vương giả trong đó cật lực ngăn cản cỗ tà khí Quỷ Sát ăn mòn khủng bố kia. Nhưng chỉ trong chốc lát, toàn thân bọn hắn trắng bệch, huyết nhục dần dần biến mất, chỉ còn lại một bộ khung xương khô lâu nhẹ nhàng rơi xuống.

- Thánh Chủ... Thánh Chủ đại nhân tha mạng!

Nam tử trung niên dẫn đầu kia lập tức quỳ gối giữa không trung, toàn thân không ngừng run rẩy.

- Thánh Chủ đại nhân, không biết chúng ta khi nào đã đắc tội qua các người...

Mấy tên Đại Đế, Vương giả còn lại cũng lập tức phủ phục trên mặt đất, không ngừng cầu xin tha thứ.

Trong âm thầm, mấy người bọn chúng không ngừng truyền âm trao đổi, phân tích rốt cuộc là bọn hắn đã làm chuyện xấu tày trời gì, dẫn tới Huyền Quang Thánh Chủ tự mình ra tay đối phó bọn hắn.

Dưới chân mọi người, đầu Quái đỉu Long dực kia hí lên một tiếng, sinh cơ bàng bạc trong cơ thể dần dần biến mất.

- Tử Sát Âm Linh Trận đã thành, người có chạy đằng trời!

Một gã Thánh Chủ Quỷ đạo mặc áo giáp màu đen, ngửi khí âm trầm, nói.

Hơn mười người trên Quái đỉu Long dực kia lập tức sững sờ. Vị Thánh Chủ Quỷ đạo kia nói là người, mọi người chợt nghĩ đến cái gì, lập tức quay đầu nhìn về thiếu niên tóc vàng sau lưng kia.

- Thánh Chủ đại nhân, chúng ta cũng đang muốn đối phó hắn a!

Đầu lĩnh tóc xanh lập tức nói.

- Thánh Chủ đại nhân, xin hãy thả chúng ta ra ngoài, chúng ta giúp các vị đại nhân đối phó tiểu tử này!

Những người còn lại lập tức phụ họa.

Bốn phía Tử Sát Âm Linh Trận, ba vị Thánh Chủ một vị Chuẩn Thánh Chủ, không thèm nhìn tới hơn mười người này, ánh mắt từ đầu tới cuối gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Cửu U Cung phái các người tới hay sao?

Triệu Phong thu hồi Phong Diễm Phi Xa, phiêu phù tại trung tâm trận pháp, thần sắc lạnh nhạt.

Hắn vừa mới nhận được thư tín của Nam Phong Vương, ly khai Mông Thành, liền gặp phải chặn giết. Hiển nhiên, hết thảy đều là sớm có dự mưu.

- Cửu U Cung?

Nghe được ba chữ kia, mấy người còn lại bên cạnh Triệu Phong nhất thời cảm thấy lạnh cả người, một cỗ hàn khí từ dưới lòng bàn chân dâng lên, giống như lâm vào hầm băng vậy.

Quy tắc Cửu U Cung làm việc, Vương triều Đại Càn không người nào không biết.

Bọn hắn không thể nào tưởng tượng nổi, gã thiếu niên này đến cùng đã làm chuyện gì, khiến cho Cửu U Cung phải xuất động đến ba vị Thánh Chủ tiến hành vây giết như vậy.

- Kẻ đã sắp chết, biết nhiều hơn nữa cũng vô dụng mà thôi!

Một lão bà toàn thân bao phủ khí tức âm hàn, sắc mặt trắng bệch giống như bạch cốt, ngũ khí âm trầm dị thường chọt lên tiếng.

Tử Sát Âm Linh Trận, là khốn sát trận Quỷ đạo do cao tăng Cửu U Cung sáng tạo ra. Nếu do bốn gã Vô địch Đại Đế chủ trì trận này, liền có năng lực chiến một trận cùng Thánh Chủ.

Mà hôm nay, bọn hắn có ba vị Thánh Chủ, một gã Chuẩn Thánh Chủ chủ trì trận này, diệt sát Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành cũng rất dễ dàng.

- Thúc giục sát trận!

Thánh Chủ hắc giáp thấp giọng quát một tiếng.

Ba gã Thánh Chủ cùng một gã Chuẩn Thánh Chủ, ngay ngắn vận chuyển pháp môn đặc thù, một chương đánh lên trên bốn thanh Trận kỳ thiêu đốt hắc diễm.

Vù vù vù!

Trong không gian Địa ngục hắc huyết lập tức xuất hiện vô số âm sát quỷ vật, khuôn mặt dữ tợn, hai móng vuốt trắng bệch âm trầm đánh về phía hết thảy sinh linh trong sát trận.

Một người trên Quái diệu Long dực kia bị một đầu âm sát quỷ vật xâm nhập, huyết nhục toàn thân lập tức lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được biến mất, hóa thành một cỗ bạch cốt.

Đồng thời, linh hồn của hắn bay ra, dưới sự ảnh hưởng của Tử Sát Âm Linh Trận, nhanh chóng biến thành một đầu âm sát quỷ vật nhỏ yếu.

- Lão tử!

Đại Đế tóc xanh Đầu lĩnh lập tức kinh hãi hét lên một tiếng.

Ngay cả cường giả Đại Đế đều chịu không được một đầu quỷ vật bên trong sát trận này xâm nhập.

Mà âm sát quỷ vật như vậy, trong toàn bộ đại trận này có chừng tới sáu bảy trăm đầu! Khó có thể tưởng tượng, đại trận này đã từng đánh chết qua bao nhiêu Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ rồi.

Vù vù vù!

Triệu Phong không nói hai lời, lập tức vận chuyển Thánh Lô Thể, chống cự âm sát quỷ khí trong đại trận này.

- Thật mạnh! Thiếu niên này...

Gã Đại Đế tóc xanh kia lập tức cảm thụ được lực phách cường đại vô cùng, chân nguyên huyết mạch gần như ngưng trệ.

Lúc này hắn mới hiểu được, đối tượng mà bọn hắn muốn ăn cướp này cường đại đến cỡ nào!

Cho dù đám người Cửu U Cung không đến, bọn hắn cũng sẽ bị thiếu niên này thu thập sạch sẽ! Tóm lại bọn họ nói thế nào cũng phải chết không chút nghi ngờ.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua, ngưng mắt nhìn về phía gã Chuẩn Thánh Chủ bên phải kia.

Trong mắt trái Triệu Phong hiện lên một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Trong Lô Hồn Thể, đại lượng lực lượng linh hồn tuôn ra, tiến nhập bên trong mắt trái.

- Phong Lô Đồng Hỏa!

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện lên một tia hỏa diễm đồng lực kinh người, tử tinh sáng bóng lưu chuyển, hiển động một tia Lô kiếp văn lạc u ám.

Phốc oanh!

Một đoàn lôi hỏa u ám vô cùng trong suốt, mang theo khí tức Lô kiếp hủy diệt oanh kích lên trên đầu vị Chuẩn Thánh Chủ kia.

- A!

Vị Chuẩn Thánh Chủ kia lập tức kêu lên sợ hãi.

Đồng thời, ngọc quan hắc sắc trên đỉnh đầu hắn tách ra một tầng quang mang tối tăm mờ mịt, chống cự linh hồn công kích của Triệu Phong.

Cuối cùng nhất, vị Chuẩn Thánh Chủ kia sau khi giãy dụa một phen, đã khôi phục lại nguyên dạng.

- Điều này sao có thể?

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Cho dù vị Chuẩn Thánh Chủ này có Bí bảo phòng ngự linh hồn, cũng tuyệt đối không có khả năng ngăn cản được Phong Lô Đồng Hỏa của hắn.

- Ha ha... người cũng đừng uống phí tâm cơ rồi! Tử Sát Âm Linh Trận này thế nhưng chính là chuyên môn vì người mà chuẩn bị a!

Một vị Thánh Chủ tóc bạc khác âm trầm cười to, tản mát ra một cỗ năng lượng không gian âm hàn chấn động.

- Thì ra là thế!

Triệu Phong nhìn xuống mặt đất nơi gã Chuẩn Thánh Chủ kia đứng, tựa hồ như hiểu ra.

Thanh Trận kỳ vị Chuẩn Thánh Chủ này cầm trong tay, xung quanh bộc phát ra một tầng quang diễm đỏ thẫm, liên tiếp với cả tòa đại trận bên dưới.

Khi linh hồn đồng thuật của Triệu Phong oanh kích lên trên thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia, tòa trận pháp này cũng sẽ giúp hắn chia sẻ bớt một phần tổn thương, cộng thêm Bí bảo phòng ngự linh hồn, mới có thể bình yên sống sót.

Mặt khác, trong Tử Sát Âm Linh Trận này còn ẩn chứa một cỗ Không Gian Áo Nghĩa nữa! Nói cách khác, năng lực xuyên toa không gian của Mê Không Giới trên tay Triệu Phong cũng không có cách nào sử dụng.

Quả nhiên, Cửu U Cung xuất động ba vị Thánh Chủ, bố trí hồi chận giết này, có thể nói là đã chuẩn bị thập phần đầy đủ. Bọn hắn đối với toàn bộ chiêu số của Triệu Phong, đều có chỗ đề phòng.

- Chết đi, Triệu Phong!

Bốn phương Tử Sát Âm Linh Trận, bốn vị cường giả chủ trận lập tức thúc giục Trận kỳ, khống chế âm sát quỷ vụ trong đại trận, toàn lực công kích về phía Triệu Phong.

- Nếu như ngươi vẫn còn lưu lại Lục Thần Tiên, có lẽ còn có thể sống thêm một hồi, thật sự là ngu xuẩn a!

Thánh Chủ hắc giáp cười lạnh một tiếng.

Căn cứ theo rất nhiều tình báo trên chiến trường, rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử đã phản định, Triệu Phong hiển nhiên là đã phải sử dụng tới Lục Thần Tiên, mới có thể đánh lui được Vạn Tượng Thánh Chủ.

Phải biết rằng Triệu Phong sở dĩ còn có thể sống sót đến bây giờ, phần lớn nguyên nhân chính là nhờ có Lục Thần Tiên chấn nhiếp.

- A?

Triệu Phong dường như có chút suy nghĩ.

Từ sau khi Triệu Phong đánh chết Cửu U Ma Chủ, Cửu U Cung liền không phái ra thêm chiến lực Thánh Chủ nào đến đối phó hắn nữa, mà hôm nay lại bỗng nhiên xuất hiện ba vị Thánh Chủ, một gã Chuẩn Thánh Chủ...

Hóa ra bọn hắn đều đã nhầm lẫn Lục Thần Tiên thứ phẩm của Triệu Phong, xem như là Lục Thần Tiên chân chính.

Triệu Phong không khỏi cười khế. Mặc dù hắn vẫn còn lại hai mũi Lục Thần Tiên thứ phẩm, nhưng dùng để đối phó những tiểu nhân vật này cũng quá lãng phí rồi.

- A!

Tử Sát Âm Linh Trận toàn lực phát động, mấy vị Vương giả, Đại Đế cách Triệu Phong không xa, căn bản không thể giãy dụa thêm được bao lâu nữa, liền biến thành chất dinh dưỡng của trận pháp này.

- Lực Phách Lôi Vực!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lập tức bắn ra lôi điện lực phách khủng bố, phương viên hơn mười dặm xung quanh liền lâm vào trong vô hình trọng áp cùng lôi điện oanh kích.

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cũng sáp nhập vào một tia Lực lượng Cổ lôi, đối với âm sát quỷ vật trong Tử Sát Âm Linh Trận có sự khắc chế nhất định.

Phốc! Vù vù!

Triệu Phong lập tức thu hồi Lực Phách Lôi Vực, phòng hộ bản thân, ngăm phát ra hiệu quả chống cự tốt nhất.

Dù sao Triệu Phong còn chưa có hoàn toàn luyện thành Lực Phách Lôi Vực này, uy năng cũng không lớn.

Mắt trái của Triệu Phong lại một lần nữa nhìn về phía gã Chuẩn Thánh Chủ đằng kia.

- Linh hồn đồng thuật của ngươi đối với ta vô dụng!

Vị Chuẩn Thánh Chủ kia lập tức quát lên.

Tuy nói như vậy, nhưng hắn vẫn toàn lực vận chuyển linh hồn ý chí, tiến hành phòng thủ.

- Ha ha... ai nói ta muốn dùng linh hồn đồng thuật?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia cười lạnh.

Một đám gọn sóng đồng lực kỳ dị, bao phủ tại vị trí vị Chuẩn Thánh Chủ này đang đứng.

Phốc!

Một thanh hư nhận mờ ảo dài đến hai trượng, ngoài mặt mang theo một tia khí tức Lôi kiếp hủy diệt khủng bố, từ trong thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia mạnh mẽ chém ra.

Trong khoảnh khắc, huyết quang phun trào ra!

Thân thể vị Chuẩn Thánh Chủ kia trực tiếp bị chém thành hai nửa.

Ngay sau đó, trong thân thể bị chém thành hai nửa kia, một đạo Nguyên hồn hắc ám đột nhiên hiện ra.

Nhưng mà, đạo Nguyên hồn hắc ám này lại lập tức bị hút vào trong Trận kỳ, dung nhập vào trong Tử Sát Âm Linh Trận.

- Hư Không Đồng Trảm!

Đồng lực chấn động trong mắt trái của Triệu Phong lại khôi phục như thường.

Hư Không Đồng Trảm này, sau khi Triệu Phong đoạt xá trùng sinh, chưa từng sử dụng qua trước mặt mọi người, Cửu U Cung tự nhiên không biết Triệu Phong còn có một chiêu này.

Dùng thực lực của Triệu Phong hiện tại, phát động ra Hư Không Đồng Trảm, dưới Thánh Chủ cơ hồ là trực tiếp miếu sát.

Thế nhưng đối phó với Thánh Chủ, lại là một chút tác dụng đều không có! Thánh thể của Thánh Chủ, cơ hồ là khắc tinh của Hư Không Đồng Trảm, bởi vậy, hiện tại Triệu Phong rất ít khi sử dụng tới chiêu này.

- Đây là...

Ba gã Thánh Chủ chủ trì đại trận còn lại, sắc mặt lập tức kinh hãi, thể xác và tinh thần đồng thời phát lạnh.

- Hẳn như thế nào lại có công kích đồng thuật Không Gian hệ phương diện vật chất?

Thần sắc gã Thánh Chủ tóc bạc kia nhất thời kinh hãi.

Tử Sát Âm Linh Trận cần có bốn người tiến hành chủ trận, đã chết đi một người, uy năng trận pháp lập tức đại giảm, đồng thời hiện ra xu thế không ổn định.

- Đi!

Trên người Thánh Chủ hắc giáp lập tức xuất hiện một cỗ hư ảnh nam tử khí tức Thánh Chủ, diện mạo cùng Thánh Chủ hắc giáp có chút tương tự.

- Bí kỹ phân thân!

Sắc mặt Thánh Chủ tóc bạc lập tức vui mừng.

Không nghĩ tới nội tình của Thánh Chủ hắc giáp của Cửu U Cung lại mạnh như thế, không ngờ chỉ mới là Huyền Quang Sơ thành, lại tu luyện được Bí kỹ phân thân.

Chỉ cần phân thân vị Thánh Chủ hắc giáp này thay thế vị trí gã Chuẩn Thánh Chủ kia là được! Hơn nữa phân thân Thánh Chủ cũng không cần sợ hãi đồng thuật Không Gian hệ của Triệu Phong.

Trong bốn người bọn họ, chỉ có Thánh Chủ hắc giáp là đến từ Cửu U Cung, ba người còn lại phân biệt đến từ các thể lực còn lại sau lưng Thập Tam Hoàng tử.

Triệu Phong khẽ giật mình, mắt trái đột nhiên tập trung ở vị trí thanh Trận kỳ còn trống vắng kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Phía dưới Trận kỳ lập tức xuất hiện một đạo gợn sóng không gian.

Vụt...

Một đạo hư quang ám ngân sắc hiện lên, thân ảnh Tiểu tặc miêu xuất hiện, một phát bắt lấy Trận kỳ, về mặt lộ ra nụ cười xấu xa.

- Cái gì? Linh sủng của Triệu Phong!

Mà loại hiện tượng bỗng nhiên nổi tiếng, điểm số chiến công vượt qua Thánh Chủ giống như Triệu Phong này, tự nhiên dẫn tới vô số người vây xem.

Triệu Phong cũng nhìn thoáng qua một cái, sau đó liền đi theo gã thủ vệ, đi vào chỗ hồi đoái tài nguyên.

o0o

Tại chỗ hồi đoái tài nguyên, dòng người lui tới đông đúc vô cùng. Ngoại trừ cường giả dùng điểm chiến công hồi đoái tài nguyên ra, còn lại đều là nhân viên nội bộ tiến hành công tác thống kê, phân phát, sửa sang lại các điểm chiến công cùng tài nguyên.

- Tên gì?

Trước một cái bàn sổ sách chồng chất như núi, một lão giả tóc bạc trắng hỏi.

- Triệu Phong!

Triệu Phong trực tiếp trả lời.

Vị lão giả kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó liền lấy ra một bảng danh sách dày cộm, chuẩn bị truy tìm tên của Triệu Phong.

Thế nhưng vị lão giả kia bỗng nhiên ngừng động tác, hai mắt tròn tròn, nhìn chăm chăm Triệu Phong, không nói lời nào.

Các nhân viên nội bộ lui tới hồi đoái chiến công cùng bận rộn khắp bốn phía cũng lập tức ngừng lại, ánh mắt kinh nghi nhìn về phía Triệu Phong.

- Hắn chính là Triệu Phong, kẻ trực tiếp nhảy lên vị trí thứ ba bảng chiến công?

- Thật không biết hắn ở trên chiến trường đã làm cái gì, không ngờ đạt được nhiều điểm chiến công như thế!

- Thoạt nhìn trẻ tuổi như vậy, cũng không biết có phải là đúng người hay không?

Bên cạnh Triệu Phong, một ít Vương Giả, Đại Đế đang hồi đoái tài nguyên, nhỏ giọng nghị luận.

Mặc dù bọn hắn hết sức tò mò đối với Triệu Phong, nhưng phần lớn vẫn là hoài nghi thân phận chân thật của người trước mắt.

- Xin hãy chứng minh thân phận của người!

Vị lão giả tóc bạc trước mặt Triệu Phong kia mang theo thần sắc trịnh trọng, nói.

Điểm số chiến công của Triệu Phong hồi đoái tài nguyên, cũng không phải là một con số nhỏ, bởi vậy vị lão giả kia không dám khinh thường. Bọn hắn chưa từng tiếp xúc qua Triệu Phong, không loại trừ có người giả mạo Triệu Phong đến đây hồi đoái tài nguyên.

- Chứng minh thân phận?

Triệu Phong khẽ sững sờ, hắn phải chứng minh thân phận mình như thế nào đây?

Vụt...

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một khối Kim Long Lệnh hình vuông.

Vị lão giả kia tiếp nhận lệnh bài trong tay Triệu Phong, thoáng cảm giác một phen.

- Hoàng Thiên Lệnh của Thái tử Điện hạ!

Hai tay vị lão giả khẽ run lên, sau đó đem lệnh bài trả lại cho Triệu Phong.

- Mời theo ta vào bên trong!

Vị lão giả kia đứng dậy, nói.

Sau đó, Triệu Phong liền theo sau vị lão giả kia, đi tới tầng trên của Chiến Điện.

Triệu Phong hơi có chút nghi hoặc. Chẳng phải là chỉ hồi đoái tài nguyên thôi sao, cảm giác có chút phức tạp không cần thiết rồi.

- Chiến công xếp hạng càng cao, vật phẩm có thể hồi đoái cũng càng thêm hi hữu a!

Lão giả giải thích.

- Với xếp hạng của ngươi, thậm chí có thể hồi đoái được một ít vật phẩm không trong phạm vi hồi đoái bình thường! Chỉ có điều cần điểm chiến công càng nhiều hơn một chút!

Lão giả tiếp tục giải thích với Triệu Phong, giống như là đang hướng dẫn Triệu Phong vậy.

Triệu Phong theo sau vị lão giả kia đi vào trong một tòa điện các khí tức phong bế.

Trong tay lão giả bỗng nhiên xuất hiện một quyển kim thư.

Vụt...

Bên trong kim thư bắn ra mấy đạo Lưu quang Kim long, đan xen với nhau giữa không trung, hình thành nên một màn sáng cực lớn. Trên màn sáng kia, có chẳng biết vô số những vật phẩm cùng với điểm số chiến công hồi đoái cần có.

Vật phẩm càng xếp ở phía trước, cần điểm số chiến công càng nhiều hơn.

Triệu Phong nhìn thoáng qua. Trong danh sách vật phẩm hồi đoái, những vật phẩm liệt kê ở trước nhất cơ bản đều là một ít Bí bảo hiếm thấy hoặc là Thần binh Thiên giai, nếu như hồi đoái những thứ này, cơ hồ sẽ tiêu hết bảy thành chiến công của Triệu Phong!

Mà trước mắt hắn, xếp hạng đầu tiên, chính là tước vị Công tước Vương triều, tựa hồ cho dù sử dụng hết toàn bộ điểm số chiến công của Triệu Phong, cũng không đủ để hồi đoái.

Công Tước vị, tước vị cao nhất dưới Thánh Hoàng tại Vương triều Đại Càn, cơ bản đều là kẻ thống trị một Châu.

- Nếu như chiến tranh cứ tiếp tục, vật phẩm có thể hồi đoái cũng sẽ tăng thêm nữa!

Vị lão giả kia nhìn thấy vẻ mặt Triệu Phong kinh ngạc, lập tức cười nói.

- Thì ra là thế!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thời gian hai Đại Vương triều tiến hành chiến tranh, cũng không phải ngắn như Triệu Phong tưởng tượng vậy, có thể sẽ kéo dài đến mấy chục năm thậm chí là cả trăm năm!

Mà mấy trăm năm đối với một vị Đại Đế hoặc là Thánh Chủ mà nói, chỉ là một đoạn thời gian rất ngắn ngủi, nhưng chiến công tích lũy trong mấy trăm năm lại dị thường phong phú.

Sau khi nhìn qua danh sách các vật phẩm tài nguyên có thể hồi đoái, trong lòng Triệu Phong lại càng thêm chấp nhất đối với chiến công rồi.

Trải qua một thời gian ngắn sàng chọn, Triệu Phong đem toàn bộ điểm chiến công của mình đều tiêu hao hết.

Hắn hồi đoái tài nguyên, phần lớn đều là tài nguyên tu luyện Thổ thuộc tính, các loại trân tài tinh luyện linh hồn, tăng lên cấp độ sinh mệnh...

Những trân tài như vậy, phục dụng càng nhiều, được hiệu sẽ giảm xuống rất lớn. Nếu như là một ít trân tài được hiệu hơi thấp một chút, chỉ có lần đầu phục dụng, mới có thể đạt tới hiệu quả tốt nhất, những lần sau căn bản chẳng có chút tác dụng gì nữa.

Vị lão giả kia đem tài nguyên Triệu Phong cần hồi đoái, toàn bộ báo cáo lên trên.

Ngày hôm sau, vị lão giả kia đưa đến một Giới chỉ Trữ vật:

- Triệu Phong, những đồ vật ngươi muốn, toàn bộ đều ở trong này!

Thần niệm Triệu Phong quét qua, đem toàn bộ vật phẩm để vào trong Mê Không Giới, sau đó liền rời khỏi Lan Châu Chiến Điện.

Vụt...

Triệu Phong cười Phong Diễm Phi Xa, bắt đầu chạy đi.

Sau khi phi hành một thời gian ngắn, Triệu Phong ngừng lại, trong đầu hiện ra một bản địa đồ của Vương triều Đại Càn.

- Khoảng cách này, có lẽ có thể sử dụng Mê Không Giới xuyên toa không gian rồi!

Thời điểm Triệu Phong tiến về chiến trường, dọc theo đường đi đã để lại rất nhiều ký hiệu không gian.

Vụt...

Thủ trục thủ hộ trong tay Triệu Phong khẽ vung lên, thân ảnh của hắn dưới một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, bỗng nhiên dần dần nhạt đi, cuối cùng biến mất không thấy đâu nữa.

Một khắc sau, bên ngoài một tòa Linh điện.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u trọng điệp tại trong hư không, bên trong hiện ra một đạo thân ảnh tóc vàng, nương theo một hồi không gian chấn động xuất hiện.

Tại nháy mắt Triệu Phong xuất hiện tại nơi này, liền khiến cho rất nhiều cường giả, thế lực... đang có mặt xung quanh nơi này kinh nghi một trận.

- Tiêu hao linh lực khá lớn!

Triệu Phong tiến hành đánh giá suy đoán đối với khoảng cách cùng tiêu hao.

Trước mắt, Triệu Phong ước chừng có thể trực tiếp truyền tống vượt qua hai tòa đại thành. Nghĩ muốn vượt qua một Châu, vẫn có độ khó rất lớn.

Chẳng qua, trực tiếp vượt qua hai tòa đại thành, cũng tương đương với tiết kiệm mấy chục ngày lộ trình rồi.

Cứ như vậy, Triệu Phong lợi dụng Truyền tống Linh điện cùng năng lực xuyên toa không gian của Mê Không Giới, nhanh chóng chạy tới mục tiêu.

Thời điểm trên đường phi hành, Triệu Phong cũng sẽ tiến hành khôi phục chân nguyên tiêu hao.

Thánh Chủ hắc giáp trong không gian mất trái, trải qua Triệu Phong trường kỳ tra tấn giày vò, dần dần cũng đã khuất phục, bị Triệu Phong gieo xuống Minh Tâm Ấn.

Sau khi bị Triệu Phong nô dịch, Thánh Chủ hắc giáp liền đem tiền căn hậu quả lần hành động chặn giết này, toàn bộ nói cho Triệu Phong biết.

- Không ngờ lại có nhiều thế lực như vậy...

Trong lòng Triệu Phong khẽ kinh hãi.

Lần hành động chặn giết nhằm vào Triệu Phong này, người chủ đạo là Thập Tam Hoàng tử cùng Cửu U Cung, nhưng rất nhiều thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử cơ hồ đều tham dự vào, nhưng tựa hồ không có Đoan Mộc gia!

Những thế lực này đều cho rằng Triệu Phong đã sử dụng Lục Thần Tiễn rồi, bởi vậy tạo ra tình cảnh các thế lực liên hợp áp chế Hải Yên Các, khiến cho Triệu Phong ly khai chiến trường, sau đó ở trên đường về thiết hạ mai phục.

Ba vị Thánh Chủ, một vị Chuẩn Thánh Chủ này, phân biệt đều đến từ các thế lực bất đồng.

Mặc dù lúc này hai Vương triều đại chiến, nhưng một tòa thành trì cũng tối đa chỉ có hai vị Thánh Chủ mà thôi.

Ba vị Thánh Chủ tiến hành chặn giết, đã xem như rất kinh thế hãi tục rồi.

Mà bốn vị cường giả này, còn có Tử Sát Âm Linh Trận của Cửu U Cung, đánh chết Huyền Quang Tiểu thành tuyệt đối là chuyện dễ dàng.

- Mỗi thù này, Triệu mỗ tuyệt đối ghi nhớ trong lòng!

Thần sắc Triệu Phong lạnh như băng.

Thế lực sau lưng hắn cần phải phát triển, cần có tài nguyên quá mức khổng lồ, huống hồ mục tiêu Triệu Phong cũng không hề tầm thường.

Nếu như có cơ hội, Triệu Phong tuyệt đối không ngại đi tới chỗ những thế lực đối địch này, thu hoạch một ít tài nguyên phí tổn.

- Dùng tốc độ của chủ nhân, có lẽ có thể nhân dịp trước khi Cửu U Cung kịp hành động, chạy trở về Liên Châu!

Sau khi Thánh Chủ hắc giáp bị Triệu Phong nô dịch, liền chân tâm thật ý phục vụ Triệu Phong.

Hiện tại, hắn xem như đã phản bội Cửu U Cung, một khi Triệu Phong thất bại, hắn cũng sẽ đối mặt với sự nghiêm trị của Cửu U Cung.

Nhưng mà, trong khoảng thời gian này cùng Triệu Phong một chỗ lên đường, Thánh Chủ hắc giáp đã kiến thức qua rất nhiều bản lĩnh cùng át chủ bài của Triệu Phong, đối với hắn có lòng tin nhất định.

- Cũng đúng!

Triệu Phong khẽ gật đầu, gia tăng thêm tốc độ, chạy trở về Liên Châu.

Hành động chặn giết Triệu Phong thất bại, lão giả Thánh Chủ tóc bạc đã đào tẩu. Nhưng cho dù hắn có dùng tốc độ nhanh nhất chạy trở về, hoặc là truyền về thư tín, đều khó có khả năng nhanh hơn so với Triệu Phong.

Mà Liên Châu kia, đúng là đại châu xa nhất mà Hải Yên Các khuếch trương về phía Đại Lục Vực, nhưng lại bị thế lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử ngăn cản.

oOo

Liên Châu, Phân các Hải Yên Các!

Mười mấy tên cường giả Quỷ đạo đang vây bên ngoài Phân các Hải Yên Các.

Người cầm đầu là một gã nam tử trung niên khô gầy như qua củi, hai mắt lóe ra Quỷ hỏa xanh sẫm.

- Hiện tại, nếu Phân các Hải Yên Các các người không đưa ra một lời giải thích hợp lý, vậy thì đừng trách Âm Thiên Môn chúng ta không khách khí!

Thanh âm nam tử trung niên khô gầy như que củi kia lạnh đậm, nói.

Trong điện các, rất nhiều cao tăng Hải Yên Các đang tề tụ tại đây.

- Âm Quỷ Thánh Chủ, chuyện này, Âm Thiên Môn các người lòng dạ biết rõ, còn cần chúng ta nói cái gì?

Người cầm quyền Phân các Hải Yên Các, một vị lão giả lục bào, đạm mạc nói.

Liên Châu cách biên hải quá xa, Bích Thanh Nguyệt cùng Từ lão quái muốn chạy tới, cũng phải cần thời gian mấy tháng.

Thế nhưng coi như là hai người chạy đến, tác dụng cũng không được bao nhiêu.

Âm Thiên Môn này, chính là một trong những thế lực phụ thuộc cỡ lớn của Cửu U Cung, chương quản lĩnh vực tìm hiểu tình báo cho Cửu U Cung.

Thực lực Âm Quỷ Thánh Chủ không cần phải nói tới, quan trọng là Cửu U Cung ở đằng sau. Nếu như Hải Yên Các tùy tiện ra tay, Cửu U Cung liền có cơ trực tiếp nhúng tay vào việc này rồi.

- Ha ha... thành viên Hải Yên Các các người âm thầm lén vào Âm Thiên Môn ta đánh cắp tình báo, lại còn ra tay giết hại đệ tử hạch tâm Âm Thiên Môn ta, cái này là sự thật!

Ám Quỷ Thánh Chủ ha ha cười lạnh, khuôn mặt dữ tợn.

- Thái thượng Trưởng lão, chúng ta lúc nào động thủ?

Bên cạnh Ám Quỷ Thánh Chủ, một gã Trưởng lão không nhịn được, mở miệng hỏi.

Hiện tại nguyên nhân của sự kiện này, chủ yếu chính là muốn bức bách Triệu Phong gấp trở về, sau đó tại nửa đường đem hắn chặn giết.

Một khi Triệu Phong chết đi, như vậy thế lực sau lưng hắn, đều sẽ quy về Cửu U Cung rồi.

- Bên trên còn chưa có truyền đến tin tức!

Ám Quỷ Thánh Chủ truyền âm nói.

Triệu Phong còn chưa chết, bọn hắn lại tùy tiện giải quyết Phân các Hải Yên Các, một khi truy cứu xuống, sự tình nào lớn liền không ổn rồi.

Bất quá trong mắt Ám Quỷ Thánh Chủ, Triệu Phong khẳng định là chết chắc rồi. Chỉ có điều bên phía Cửu U Cung đã nói, chỉ khi nào xác định Triệu Phong thật sự đã chết, mới có thể động thủ.

- Chẳng qua, chúng ta có thể chơi đùa trước một chút!

Ánh mắt Ám Quỷ Thánh Chủ hung ác nham hiểm, một cỗ Thánh Chủ vĩ lực đột nhiên triển khai, rót vào không gian phía dưới.

Chỉ thấy, trong màn trời phương viên vài ngàn dặm, chậm rãi lâm vào thế giới hắc ám tràn ngập Quỷ hỏa xanh sẫm phiêu đảng.

Trong điện các, mọi âm thanh đều tĩnh mịch, vô số các đệ tử, thành viên đều cảm giác được một cỗ áp lực hít thở không thông, huyết mạch, chân nguyên lâm vào bế tắc, hoàn toàn nói không ra lời.

1042. Chương 1039: Bá Đạo Cường Ngạnh

- Ám Quỷ Thánh Chủ không ngờ dám trực tiếp động thủ!

Trong điện các, toàn thân vị lão giả lục bào kia run lên, thần sắc tràn đầy khiếp sợ.

Nhìn thấy cử động kia của Ám Quỷ Thánh Chủ, lão giả lục bào đã có dự cảm bất hảo.

Theo lý thuyết, Hải Yên Các là thế lực sau lưng đương kim Thái tử, Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong càng là người cực kỳ tín nhiệm của Thái tử Điện hạ. Ám Quỷ Thánh Chủ lại dám trực tiếp động thủ, chẳng lẽ không sợ Triệu Phong cùng Thái tử Điện hạ chất vấn sao?

Cho dù là Cửu U Cung, cũng phải cấp cho Hoàng tộc một ít mặt mũi!

- Trưởng lão, một ít thành viên sắp sửa chống cự không được cỗ Thánh Chủ vĩ lực này rồi!

Một gã trung niên hắc y nói.

Mặc dù Ám Quỷ Thánh Chủ chỉ là thi triển một bộ phận Thánh Chủ vĩ lực, nhưng các thành viên trong Phân các Hải Yên Các phần lớn đều là Chân Linh Cảnh, Tiểu Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

- Ám Quỷ Thánh Chủ, người dám dă thương thành viên Hải Yên Các?

Lão giả lục bào lập tức quát lớn.

Trên bầu trời, mười mấy tên cao tăng Âm Thiên Môn đều cười to một trận.

- Ha ha... Hải Yên Các có thể gây tổn thương cho đệ tử hạch tâm Âm Thiên Môn ta, ta vì sao không thể dă thương thành viên Hải Yên Các?

Về mặt Ám Quỷ Thánh Chủ tràn ngập trào phúng.

Ầm...

Đạo Thánh Chủ vĩ lực đang bao phủ diện các kia đột nhiên tăng cường lên một chút.

- Kẻ nào?

Ám Quỷ Thánh Chủ tựa hồ như có cảm ứng, bỗng nhiên quay đầu lại.

Vù vù!

Chỉ thấy một đạo xích lô phong hồ trực tiếp hướng về phía hắc trùng kích mà đến. Thời điểm tiếp cận, đạo Thánh Lô Lực Phách kinh khủng kia lại khiến ười mấy cao tầng Âm Thiên Môn nhất thời thổ huyết, thân hình lui về phía sau.

- U Hoa Quỷ Hỏa!

Ám Quỷ Thánh Chủ cảm giác được khí tức cường đại của đối phương, lập tức ra tay.

Vô số Quỷ hỏa xanh sẫm bốn phía tụ tập lại, hình thành một đóa quỷ hoa xanh thẫm thâm trầm cực lớn, mang theo lực lượng Quỷ đạo âm tà khủng bố, thổi mạnh về phía trước.

- Cút cho ta!

Tốc độ Triệu Phong không giảm, vận chuyển Phong Lô chân nguyên cùng Thánh Lô Lực Phách ngưng tụ trong tay, trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ảnh xích kim lô văn khổng lồ.

Ầm ầm ầm...

Đối diện Thánh Lô Lực Phách cùng lực lượng lô diện tuyệt cường, đóa hoa xanh thẫm ảm chứa lực lượng tà quỷ kia trong khoảnh khắc liền bị đập tán.

Ầm... Phành...

Chưởng uy còn lại của Triệu Phong, đem Ám Quỷ Thánh Chủ trực tiếp đập bay ra vài dặm.

Trong diện các phía dưới, thành viên Hải Yên Các cũng đã phát giác được tình huống ngoại giới.

- Đây là... Thái thượng Trưởng lão!

Vị lão giả lục bào kia trầm ngâm một lát, trên mặt lộ vẻ kinh hãi.

Theo như hắc biết, Triệu Phong hẳn là đã đến chiến trường tiền tuyến, theo Cửu Hoàng tử chinh chiến Di tộc. Cho dù hắc biết được mâu thuẫn giữa nơi này với Âm Thiên Môn, cũng không có khả năng nhanh như vậy liền kịp trở về a.

- Người là... Triệu Phong?

Ám Quỷ Thánh Chủ phun ra một ngụm máu tươi, diện mục kinh hãi, chăm chăm vào Triệu Phong.

- Làm sao có thể? Triệu Phong như thế nào lại xuất hiện ở chỗ này?

Trong lòng Ám Quỷ Thánh Chủ lật lên sóng gió ngập trời.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lực phách cường đại lập tức triển khai.

Thành viên Âm Thiên Môn quanh thân Triệu Phong chợt cảm thấy một cỗ áp lực hít thở không thông, trên người phảng phất như đang đè nặng một tòa cự sơn nguy nga, không thể động đậy nổi.

- Trông thấy ta, rất kinh ngạc sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

- Không phải! Chỉ là nghe nói các hạ đang chinh chiến tại chiến trường Tam Châu, không nghĩ tới lại đã trở về rồi!

Ám Quỷ Thánh Chủ thiếu chút nữa lộ ra sơ hở, trong lòng rung mình một cái.

Bất quá, cho dù Triệu Phong biết được chuyện ở nơi đây, làm sao có thể nhanh như vậy chạy đến rồi?

Hơn nữa, thể lực sau lưng Thập Tam Hoàng tử tiến hành chặn giết hắn, chẳng lẽ đã thất bại rồi sao?

Theo như hắn biết, tròng chặn giết kia, thể nhưng đã xuất động tới ba vị Thánh Chủ a!

Đủ loại nghi vấn xuất hiện trong lòng Âm Quỷ Thánh Chủ, thể xác và tinh thần của hắn không khỏi phát lạnh một trận.

- Hiện tại, Âm Thiên Môn đã làm tổn thương đệ tử Hải Yên Các ta, nếu không cho ta một lời giải thích hợp lý, các người cũng không cần trở về nữa!

Triệu Phong lực phách cùng sức mạnh to lớn áp chế mười mấy thành viên Âm Thiên Môn, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Âm Quỷ Thánh Chủ.

- Triệu Phong, là như thế này! Đoạn thời gian trước, thành viên tình báo Hải Yên Các cùng thành viên Âm Thiên Môn ta phát sinh xung đột, hơn nữa đã đánh chết đệ tử hạch tâm Âm Thiên Môn ta...

Âm Quỷ Thánh Chủ chậm rãi tự thuật, mang theo một cỗ ngữ khí dằn phán.

Đương nhiên, vài tên thành viên Hải Yên Các đánh chết đệ tử hạch tâm Âm Thiên Môn kia, sớm đã bị Âm Thiên Môn tru sát rồi, bởi vậy chính là chết không có đối chứng.

- Nếu như Triệu Phong người đã trở lại rồi, ta tin tưởng người nhất định sẽ cho Âm Thiên Môn ta một cái công đạo!

Âm Quỷ Thánh Chủ bày ra bộ dáng ngữ khí hùng hồn, thập phần tín nhiệm Triệu Phong.

Chiến lược Triệu Phong biểu hiện ra, lại khiến cho Âm Quỷ Thánh Chủ hết sức kiêng kỵ.

Ở chỗ này động thủ cùng Triệu Phong, chính là tổn sức mà không có lợi ích gì. Chờ sau khi hắn trở về, lập tức đem chuyện này báo cáo cho Cửu U Cung! Hắn tin tưởng, Cửu U Cung nhất định sẽ không bỏ qua cho Triệu Phong.

- Thái thượng Trưởng lão, đây đều là Âm Thiên Môn đặt điều vu khống, căn bản không có việc này!

Thời điểm này, trong điện các phía dưới, vị lão giả lực bào kia lập tức bay tới, cung kính nói.

- Ta cũng chỉ nghe Trưởng lão trong môn nói lại! Có khả năng tình huống chân thật, cùng với lời nói vừa rồi của ta có chỗ không khớp!

Tại dưới tình huống không có bằng chứng như thế này, Âm Quỷ Thánh Chủ liền tiếp tục bịa đặt.

- Đã có chỗ không khớp, vì sao người không tiến hành điều tra, lại chạy tới nơi này ra tay với thành viên Hải Yên Các?

Sắc mặt Triệu Phong đầy vẻ phẫn nộ, lập tức chất vấn.

- Triệu Phong, vậy người muốn như thế nào?

Sắc mặt Âm Quỷ Thánh Chủ ngưng trọng, trực tiếp hỏi.

Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại biểu hiện cường ngạnh như thế, chẳng lẽ hắn không biết Âm Thiên Môn là thể lực phụ thuộc Cửu U Cung sao?

- Hừ!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thánh Lô Thể, một cỗ lực phách Hồng Hoang bá đạo ầm ầm tản ra.

Hơn mười thành viên Âm Thiên Môn gặp phải uy áp của khí lực Triệu Phong, khớp miệng chảy ra máu tươi, trong thân thể truyền ra thanh âm xương cốt vỡ vụn.

- Người dám?

Âm Quỷ Thánh Chủ lập tức quát lớn.

Hắn chủ động hướng Triệu Phong cúi đầu, không nghĩ tới Triệu Phong lại không nể tình như thế, không ngờ dùng những thành viên này để uy hiếp hắn.

Mười mấy người này đều là cao tăng trong Âm Thiên Môn, nếu như toàn bộ chết đi, những tổn thất này đủ để khiến Âm Thiên Môn suy sụp cả ngàn năm.

- Trí nhớ của người thật đúng là không tốt lắm!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển Viêm Chi Phong Lôi, ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Ầm ầm ầm...

Chỉ thấy, một đạo quang chưởng xích kim lôi văn cự đại như một tòa điện các, ầm ầm đẩy về phía trước.

Sắc mặt Âm Quỷ Thánh Chủ đại biến. Uy lực một chưởng lần này của Triệu Phong càng khủng bố hơn vừa rồi gấp bội.

Vụt...

Trong tay Âm Quỷ Thánh Chủ xuất hiện một cái tấm chắn màu đen khắc đầy mặt quỷ.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên tấm chắn màu đen lập tức bắt đầu khởi động hắc mang kinh thiên, ngưng kết ra một cái khuôn mặt dữ tợn khổng lồ.

Ầm... Phành...

Mặt quỷ màu đen cùng chưởng ảnh xích kim của Triệu Phong va chạm với nhau.

- Lực lượng rất mạnh!

Âm Quỷ Thánh Chủ cảm thụ được một cỗ lực đạo kinh khủng, hai tay khẽ run, mặt quỷ dữ tợn trên tấm chắn màu đen kia cũng dần dần ảm đạm xuống.

Ầm...

Mặt quỷ dữ tợn lập tức bị nghiền nát, Âm Quỷ Thánh Chủ lại một lần nữa bị đánh bay xa hơn mười dặm, toàn thân một hồi cháy đen.

- Triệu Phong, người mạnh mẽ như thế, không biết giảng đạo lý sao?

Âm Quỷ Thánh Chủ lập tức bò lên, diện mục hung ác gào thét.

- Người cũng biết giảng đạo lý à?

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên xông tới, lực phách trọng áp cùng Phong Lôi Chi Lực khủng bố đồng thời vận chuyển lên.

Phía dưới, toàn thân Âm Quỷ Thánh Chủ nhất thời áp lực, nhìn về phía Triệu Phong uy mãnh bá đạo đằng kia, trong nội tâm dâng lên một cỗ sợ hãi.

Chỉ ngần ngừ hai lần giao thủ, Âm Quỷ Thánh Chủ liền biết rõ, chính mình tuyệt đối không có khả năng là đối thủ Triệu Phong!

- Triệu Phong, chuyện này sai tại Âm Thiên Môn! Âm Thiên Môn ta nguyện ý gánh chịu hết thảy tổn thất của Hải Yên Các!

Âm Quỷ Thánh Chủ lập tức nói.

Đối mặt với Triệu Phong cường hãn như vậy, Âm Quỷ Thánh Chủ chỉ có thể ra hạ sách này.

Bất quá, chờ sau khi hắn trở lại tông môn, nhất định sẽ đem việc này báo cáo lên Cửu U Cung.

- Hừ! Người sẽ phải hối hận, Triệu Phong!

Trong lòng Âm Quỷ Thánh Chủ nghiêng răng nghiêng lợi.

- Tổn thất liền dùng tài nguyên Nguyên Tinh Thạch đến đền bù! Mặt khác, người vu oan thành viên Hải Yên Các đánh cắp tình báo của Âm Thiên Môn, như vậy, liền để cho vị Trưởng lão Hải Yên Các này đi tới chỗ tình báo Âm Thiên Môn thăm thú một chút đi!

Triệu Phong lời nói cực kỳ cường ngạnh, nói thẳng ra nội dung bồi thường, không cho phép Âm Quỷ Thánh Chủ phản bác.

- Được!

Âm Quỷ Thánh Chủ lập tức nghẹn lời, một hồi lâu sau, mới cắn răng đáp ứng.

- Đa tạ Thái thượng Trưởng lão!

Lão giả lục bào ôm quyền tạ ơn.

Để ột nhân viên tình báo chuyên nghiệp như hắn tiến vào chỗ tình báo của Âm Thiên Môn, tự nhiên có thể từ trong đó lấy được rất nhiều tình báo cơ mật.

oOo

Sau đó, lão giả lục bào liền theo Âm Quỷ Thánh Chủ đi tới Âm Thiên Môn.

Mà Triệu Phong tạm thời ở lại Phân các Liên Châu của Hải Yên Các. Bởi vì hắn biết rõ, Cửu U Cung nhất định rất nhanh sẽ có hành động.

Trong Mê Không Giới, trong tay Triệu Phong xuất hiện vô số dược liệu trân quý. Ba loại lực lượng thuộc tính Hỏa, Phong, Lôi từ trong những dược liệu này lan tràn ra, bị Triệu Phong dung nhập vào tinh hạch không gian.

Bất luận một gã Chuẩn Thánh Chủ nào, đều có đủ năng lực trùng kích Thánh Chủ! Chân nguyên không gian của Triệu Phong, cấp độ sinh mệnh đều đã có đủ yêu cầu trùng kích Thánh Chủ, nhưng duy chỉ có cảnh giới ý cảnh là vẫn còn chênh lệch một tia.

Bất quá, nếu như thành tựu hai phương diện còn lại của Triệu Phong đều đạt tới cấp độ phi thường cao, Triệu Phong liền có thể bỏ qua cảnh giới ý cảnh, trực tiếp phục dụng Bách Nguyên Thánh Tương, trùng kích cảnh giới Thánh Chủ.

Đồng thời tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong vẫn tiếp tục nghiên cứu đồng thuật, linh hồn lý luận, hấp thu cảm ngộ Lôi kiếp chi lực.

- Lôi kiếp chi lực bên trong Bán Thần đầu lâu chỉ còn lại không đến một thành rồi!

Triệu Phong khe khẽ thở dài.

Lôi kiếp chi lực vẫn là đòn sát thủ của Triệu Phong, từng giúp hắn vượt qua vô số nguy cơ.

oOo

Mấy ngày sau, lão giả lục bào mang theo vẻ mặt mừng rỡ trở về.

- Có thu hoạch gì?

Sau khi Triệu Phong xuất quan, liền chủ động tới hỏi thăm.

Âm Thiên Môn với tư cách là tổ chức tình báo chuyên chú của Cửu U Cung, cho dù các thành viên bên trong cố ý che giấu, che lấp đi một ít tình báo cơ mật nhất, nhưng thời gian quá mức gấp gáp, lão giả lục bào vẫn có thể đạt được không ít tình báo quan trọng.

- Về tình huống phân bố thế lực của Cửu U Cung, rất nhiều cứ điểm ngầm, còn có một số hoạt động trước mắt của Cửu U Cung... đều đã nhận được một chút tình báo tương quan...

Lão giả lục bào không có phụ kỳ vọng của Triệu Phong, đánh cắp được tình báo tương đối phong phú.

- Mặt khác, Cửu U Cung vào một năm trước, tựa hồ đã từng phái ra hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành đi tới vùng Thương Hải!

Lão giả lục bào tiếp tục nói.

Phải biết rằng, Thập Tam Hoàng tử ở sau lưng tiến hành chặn giết Triệu Phong, cũng chỉ phái ra ba gã Huyền Quang Sơ thành mà thôi.

Chẳng qua, Cửu U Cung phái ra hai gã Thánh Chủ này, đến tột cùng là muốn làm gì, hắn cũng không biết được.

- Thương Hải...

Triệu Phong thoáng trầm tư.

- Đoán chừng là đã tra được lai lịch của Nam Cung Thánh! Cửu U Cung đối với Tà Thần Chi Lực, chính là tình thế bất buộc...

Lúc này, từ trong Mê Không Giới, thanh âm của Thánh Chủ hắc giáp chợt truyền đến.

- Không tốt! Chân Vũ Thánh Địa!

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

oOo

Thương Hải, Quần vực Chân Vũ...

Hai đạo thân ảnh đen kịt lạnh như băng, phiêu phù trên hư không vụ hải.

- Cái này là Quần vực Chân Vũ rồi!

Một gã nam tử tóc đỏ áo đen, ánh mắt lạnh như băng, tản ra linh thức.

- Không nghĩ tới tại vùng biển cấp thấp này, lại xuất hiện một Nam Cung Thánh thiên tài như vậy!

Một nàng nữ tử lãnh diễm toàn thân váy đen còn lại, lạnh nhạt nói.

- Nếu không phải tên tiểu tử Triệu Phong kia nuốt chiếm Hải Yên Các, xưng bá vùng biên hải, thế lực Cửu U Cung cũng đã có thể khuếch trương, kéo dài đến nơi đây rồi...

1043. Chương 1040: Hàng Lâm Chân Vũ

Chân Vũ Thánh Địa, Chủ Linh Phong, trong một gian điện các u tĩnh.

Một gã nam tử tóc dài tử huyết tà dị, đặt mình bên trong một đoàn bóng ảnh ngân tử sắc.

- Nam Cung Thánh, cảnh giới của ngươi đã triệt để củng cố rồi, có thể tiếp tục hấp thu Tà Thần Chi Lực!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, truyền đến thanh âm hưng phấn của Tà Thần Ý Niệm Thể.

Hiện tại mặc dù Nam Cung Thánh vẫn là Huyền Quang Sơ thành, nhưng chỉ cần hấp thu Tà Thần Chi Lực, tu vi cảnh giới của hắn có thể nhanh chóng kéo lên, rất nhanh sẽ đạt tới Huyền Quang Tiểu thành.

- Không biết thực lực Triệu Phong hiện tại đã đạt tới loại trình độ nào rồi?

Nam Cung Thánh mở ra hai con ngươi huyết sắc, nhìn ra phương xa.

- Cho dù tên tiểu tử kia đã đột phá đến Thánh Chủ, cũng không có khả năng là đối thủ của ngươi!

Tà Thần Ý Niệm Thể truyền đến thanh âm bất mãn.

Có được Tà Thần Chi Lực, nhưng Nam Cung Thánh lại đem một gã nhân loại bình thường coi như là đối thủ, cái này khiến cho Tà Thần Ý Niệm Thể thập phần khinh thường.

Ầm ầm ầm...

Bỗng nhiên, từ ngoại giới chợt truyền đến một hồi ầm ầm nổ mạnh, một cỗ Ma đạo vĩ lực bá đạo khủng bố rót vào một phương thiên địa.

Sau đó, hai đạo thân ảnh âm hàn tối tăm, trực tiếp xâm nhập trong Thánh địa.

Trong Chân Vũ Thánh Địa, toàn bộ cường giả trong hai đại Chủ Linh Phong cùng ba mươi ba tòa Linh Phong bên cạnh đều bị kinh động, một cỗ linh thức cường đại từ đó quét ra.

- Người phương nào cả gan dám xông vào Thánh địa!

Bên trong Huyền Chân Thánh Tông, một gã Đại Đế cổ lão, lập tức quát lớn.

Lập tức, một lão giả đầu tóc bạc trắng mang theo một cỗ Đại Đế vĩ lực tuyệt thế, trực tiếp dâng trào lên.

Bên trong Thiên U Thánh Tông, một nàng nữ tử áo đen từ bên trong một vầng sáng màu đen lập tức bay ra.

- Đây là...

Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông nhìn về phía hai bóng người âm hàn đen kịt đang phiêu phù trên bầu trời, toàn thân khẽ run lên một cái.

Hắn chỉ cảm thấy, đối mặt hai đạo thân ảnh cao ngạo to lớn vô thượng kia, chính mình giống như một con sâu con kiến nhỏ bé! Đối phương chỉ cần một cái ý niệm, liền có thể đem hắn chôn vùi.

Một vị Trưởng lão chứng quyền khác của Thiên U Thánh Tông cũng lập tức dừng lại thân hình. Hắn phát hiện mình chỉ có thể dừng bước tại nơi này, chỉ có thể phủ phục dưới hai đạo nhân ảnh đằng kia mà thôi!

- Không biết tiền bối đến từ phương nào? Đi vào Chân Vũ Thánh Địa có chuyện gì quan trọng?

Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông lập tức cung kính hỏi.

Thân là Đại Đế đỉnh tiêm trong tông môn, hắn có thể cảm giác được hai người này khủng bố đến mức nào, chỉ có khả năng là Huyền Quang Thánh Chủ siêu nhiên thế ngoại kia mà thôi!

Cho dù lúc hắn đối mặt với Thái thượng Trưởng lão bên trong tông môn, hắn cũng không có cảm nhận được ý chí uy áp khủng bố như thế này.

- Cửu U Cung, đuổi bắt Nam Cung Thánh!

Nam tử trung niên tóc đỏ áo đen, giống như yêu ma khát máu kia chợt lãnh đạm nói.

Ngay khi ba chữ Cửu U Cung truyền ra, toàn bộ Chân Vũ Thánh Địa, toàn bộ các Vương giả Đại Đế thế lực tông môn, kể cả Đại Đế cổ lão quanh năm bế quan kia, đều là thần sắc kinh hãi, lập tức xông ra, trong mắt xuất hiện một tia hoảng sợ nồng đậm.

Khoảnh khắc này, toàn bộ các cường giả của Chân Vũ Thánh Địa đều tiến lên giữa không trung, phảng phất như muốn triều bái vậy, cúi đầu lộ ra vẻ kính sợ.

Cửu U Cung, tông môn Ma đạo truyền kỳ bên trong Đại Lục Vực, thời kỳ đỉnh phong, đã từng là đại tông Tứ Tinh uy chấn Vương triều.

Ba chữ Cửu U Cung kia, cơ hồ chính là cấm kỵ của các tông môn Nhị Tinh thậm chí Tam Tinh trong Thương Hải!

Bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới, hiện tại lại có thể tận mắt nhìn thấy Thánh Chủ Ma Đạo của Cửu U Cung!

- Cửu U Cung!

Tại một chỗ địa phương Tiên cảnh mây mù lượn lờ trong Huyền Chân Thánh Tông, một gã cường giả Chuẩn Thánh Chủ mặt mũi tràn đầy nếp nhăn cùng đôi mắt lăm lăm, lập tức mở ra hai mắt, ánh mắt khẽ run lên.

- Tông môn Đại Lục Vực!

Tại một chỗ đen kịt dưới mặt đất của Thiên U Thánh Tông, một lão giả tóc bạc toàn thân thiêu đốt ma diễm lập tức đứng lên.

- Nam Cung Thánh!

Về mặt Huyền Chân Thánh Tông Di Không Đại Đế nhất thời bối rối.

Di Không Đại Đế, sư tôn chính thức của Nam Cung Thánh trong Huyền Chân Thánh Tông.

- Thật không nghĩ tới, Cửu U Cung các người vậy mà lại truy sát ta đến tận nơi đây!

Bên trong Huyền Chân Thánh Tông, một cỗ thân ảnh tử huyết kinh khủng tà dị bỗng nhiên xông ra.

- Nam Cung Thánh hấn...

Về mặt Di Không Đại Đế tràn đầy khiếp sợ, nhìn về phía đạo tà ảnh tử huyết đang bay thẳng về phía chân trời kia.

- Huyền Quang Thánh Chủ!

Một gã Đại Đế cổ lão của Huyền Chân Thánh Tông thốt lên.

Có thể bỏ qua uy áp của hai vị Cửu U Cung Thánh Chủ, cũng chỉ có Thánh Chủ mới có thể làm được.

Lần này, Nam Cung Thánh trở lại, toàn bộ các Trưởng lão Huyền Chân Thánh Tông cũng có thể cảm giác được hấn có chỗ nào đó bất đồng. Nhưng trong tông ngoại trừ Thái thượng Trưởng lão bề quan không xuất ra, không có người nào có thể nhìn thấu tu vi của hấn, chỉ là cảm giác Nam Cung Thánh dị thường cường đại, thâm bất khả trắc.

Nhưng không có người nào nghĩ tới, Nam Cung Thánh lại đã đột phá Thánh Chủ!

Huyền Quang Thánh Chủ trẻ tuổi như vậy, nhìn khắp sử sách Thương Hải, đều là chưa từng nghe nói tới.

Toàn bộ Vương giả Đại Đế Huyền Chân Thánh Tông lập tức đều vui vẻ lên.

Mà khi bọn hấn chứng kiến hai đạo nhân ảnh tựa như Thần Tôn trên bầu trời kia, toàn thân bọn hấn nhất thời phát lạnh, trong lòng chìm vào đáy cốc.

- Làm sao có thể? Nam Cung Thánh hấn...

Đệ nhất thiên tài Thiên U Thánh Tông Mộng Hi, nhìn về phía Nam Cung Thánh cùng dĩ vãng hoàn toàn bất đồng kia, sự khiếp sợ trong nội tâm thật lâu cũng không thể bình phục.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Nam Cung Thánh sau khi từ Đại Lục Vực trở về, vậy mà đã là cảnh giới Thánh Chủ rồi!

Lúc này, chênh lệch giữa hai người bọn họ, cho dù Mộng Hi có cố gắng đuổi theo mấy trăm năm, thậm chí cả ngàn năm, đều khó có khả năng đuổi kịp.

Hơn nữa nghe những lời Nam Cung Thánh nói, hấn tựa hồ là một đường bị Cửu U Cung đuổi giết, mới trở lại Chân Vũ Thánh Địa.

Có thể đối mặt với sự đuổi giết của đại tông Ma đạo đỉnh tiêm Đại Lục Vực, còn có thể nhiều lần sống sót, Mộng Hi đã không dám tưởng tượng thực lực lúc này của Nam Cung Thánh.

Khó trách thời điểm Nam Cung Thánh trở lại, chỉ cần một ánh mắt, liền khiến cho nàng hoàn toàn đánh mất chiến ý.

- Nam Cung Thánh!

Hai đại Thánh Chủ của Cửu U Cung khê rùng mình, ánh mắt tập trung về phía Nam Cung Thánh, sắc mặt nhất thời ngưng trọng lên.

Đối mặt với Cửu U Cung vây giết, Nam Cung Thánh rất nhiều lần lâm vào hoàn cảnh cực kỳ nguy hiểm, thậm chí còn đánh trọng thương U Liên Thánh Chủ của Cửu U Cung nữa.

Lần này, hai người bọn họ ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, tuyệt không cho phép thất bại!

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm trọng. Đối mặt hai đại Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành, hấn cũng không nắm chắc bao nhiêu phần.

- Không biết Nam Cung Thánh tộ tông đã làm sai chuyện gì, lại khiến cho Trưởng lão Cửu U Cung tự mình giá lâm Chân Vũ Thánh Địa?

Lúc này, từ Cẩm địa phía sau núi Huyền Chân Thánh Tông, một lão giả mặt mũi tràn đầy nếp nhăn cùng đôi mắt chậm rãi bay ra, cung kính cúi đầu hỏi.

Thân là Thánh Chủ, hẳn có thể cảm nhận được thực lực khủng bố của hai đại cao tăng Cửu U Cung.

- Thái thượng Trưởng lão!

Toàn bộ cao tăng đệ tử Huyền Chân Thánh Tông đều cúi đầu hành lễ.

Bên trong một tòa Chủ Linh Phong khác, một lão giả tóc bạc trắng thân mặc hắc y xuất hiện bên ngoài đại điện, lẳng lặng nhìn xem tình huống bên ngoài ngoại giới.

- Khí tức này...

Ma Uyên sau khi chấn kinh lập tức phát giác được điều gì đó.

Trong tia u quang âm hàn bắn ra từ Triệu Phong ẩn chứa khí tức ma đạo rất cường đại.

Dựa vào khí tức này, Ma Uyên Thánh Chủ đoán chủ nhân của nó tu luyện bí quyết công pháp của Cửu U Cung.

Lẽ nào Cửu U Cung có nội gián của Triệu Phong?

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tối lại, chẳng trách chiến dịch lần trước thất bại.

Theo lý, ba vị Thánh Chủ ra mặt cộng với Tử Sát Âm Linh Trận, Triệu Phong tuyệt đối không thể thoát được.

- Triệu Phong, giao kẻ đó ra đây!

Ánh mắt Ma Uyên Thánh Chủ sắc lạnh, huyền quang thánh lực mạnh mẽ trong cơ thể dâng lên như sắp bạo phát.

Trong hình ảnh kia, các thế lực chỉ bàn bạc cách đối phó Triệu Phong chứ không nhắc tới thái tử.

Nhưng nếu tên nội gián đó nắm được chứng cứ Cửu U Cung muốn đối phó với thái tử thì không hay rồi.

Thần sắc trấn tĩnh của Triệu Phong lần đầu tiên khiến Ma Uyên Thánh Chủ bất an.

- Ma Uyên Thánh Chủ, những người tham gia chiến dịch ám sát lần này, dường như đều là thế lực đằng sau Thập Tam hoàng tử thì phải nhỉ?

Triệu Phong bỏ qua lời Ma Uyên Thánh Chủ nói, giọng nói mang một chút uy hiếp.

- Hừ, đây là ân oán riêng giữa Cửu U Cung và ngươi, những thế lực đó đều là do Cửu U Cung ta lôi kéo.

Ma Uyên Thánh Chủ nói.

Chỉ cần không dính dáng tới hoàng tộc thì trong Đại Lục Vực này Cửu U Cung không sợ gì cả.

- Nếu ngươi đã thừa nhận tất cả đều là kế hoạch của Cửu U Cung thì chuyện này không thể cứ thế là kết thúc được.

Triệu Phong cười.

- Ha ha, ngươi không có tư cách đàm phán với ta.

Ma Uyên Thánh Chủ cười lớn.

Lời nói của Triệu Phong giống như đang đàm phán với Ma Uyên Thánh Chủ, và hàm ý chính là yêu cầu Cửu U Cung bồi thường.

- Ngoài ra, ta nói lại lần nữa, giao kẻ đó ra đây!

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ lạnh băng, sát ý lan tỏa.

Từ hiện tượng vừa rồi hẳn có thể nhận ra, nội gián trong Cửu U Cung lúc này đang ở trong Mê Không Giới của Triệu Phong.

Nếu Triệu Phong không giao Mê Không Giới ra thì hẳn chỉ có thể ra tay đoạt lấy, hoặc giết Triệu Phong.

Trong điện các áp lực nặng nề đến cực điểm.

- Ma Uyên Thánh Chủ, Cửu U Cung các ngươi có phải đều cho rằng ta đã dùng hết Lục Thần Tiên rồi?

Triệu Phong lạnh băng nhìn thẳng vào Ma Uyên Thánh Chủ, hỏi.

Ma Uyên Thánh Chủ khựng người.

Theo rất nhiều tin tình báo và phân tích, cao tăng của rất nhiều thế lực đều suy đoán Triệu Phong đã dùng hết Lục Thần Tiên rồi.

Nhưng không một ai từng tận mắt thấy nên kết luận này không chắc chắn tuyệt đối.

- Dựa vào thực lực của người không thể đánh lui được Vạn Tượng Thánh Chủ.

Ma Uyên Thánh Chủ không trả lời câu hỏi của Triệu Phong.

Vạn Tượng Thánh Chủ là Thánh Chủ dị tộc có Vạn Tượng Chi Mâu, thực lực của hắn thậm chí có thể ngang ngửa với Ma Uyên Thánh Chủ với thực lực Huyền Quang đại thành.

- Vậy người động thủ thử xem.

Triệu Phong cười gian tà.

Trong điện các không gian tĩnh lặng như tờ.

Nếu không phải Triệu Phong nhắc nhở thì Ma Uyên Thánh Chủ đã ra tay lâu rồi.

Nhưng Triệu Phong chỉ nhắc tới Lục Thần Tiên, tuy hắn không thừa nhận mình thực sự vẫn còn Lục Thần Tiên nhưng Ma Uyên Thánh Chủ lúc này đã rất hỗn loạn, không biết thế nào mới phải.

Khó khăn lắm mới tu luyện tới Huyền Quang đại thành, thậm chí có khả năng chạm tới Thần Vị, Ma Uyên Thánh Chủ không muốn lấy tính mạng ra đùa.

- Triệu Phong, chống đối Cửu U Cung, người không sống được bao lâu đâu...

Ngay sau đó Ma Uyên Thánh Chủ biến mất, chỉ còn lại giọng nói vang vọng trong Hải Yên Các.

Trong Mê Không Giới, Hắc Giáp Thánh Chủ cũng toát mồ hôi thay cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, ngài thật sự vẫn còn Lục Thần Tiên sao?

Hắc Giáp Thánh Chủ hỏi.

- Còn.

Triệu Phong cũng không giấu diếm.

Hắc Giáp Thánh Chủ cũng yên tâm hơn một chút.

- Thời gian này, Cửu U Cung sẽ không tới gây rắc rối cho chủ nhân. Nếu ngài có thể nhanh chóng đột phá Thánh Chủ thì sẽ thêm phần chắc chắn ứng phó được với Cửu U Cung.

Hắc Giáp Thánh Chủ nói. Hắn tin sau khi Ma Uyên Thánh Chủ quay về, chỉ cần điều tra triệt để chuyện này là biết hắn chính là nội gián.

Dù gì hồi đó thành viên tham gia hội nghị không nhiều, mà hắn từ sau khi thất bại đã không trở về Cửu U Cung.

- Hừ, giờ ta muốn tới gây rắc rối cho Cửu U Cung đây.

Hải Yên Các hiện nay đã không phải nhị tinh thế lực nhỏ bé hồi xưa nữa rồi.

Lúc này, thế lực của Hải Yên Các bao gồm Vạn Thánh Tông, thế lực ám sát của U Dạ Thánh Quân, Quỷ Hỏa Môn. Ngoài ra, thế lực ven biển ở một mức nào đó cũng bị Hải Yên Các khống chế.

Cộng với Triệu Phong không ngừng cung cấp tài nguyên, hoàng tộc long vận chi khí bảo vệ, chỉ trong vài năm Hải Yên Các đã phát triển vô cùng khủng khiếp, thực lực trải rộng từ biên hải cho tới gần trung tâm lục địa.

Hơn nữa tổng thế lực của Hải Yên Các đã từ ven biển di chuyển vào trong lục địa, xây dựng tại Cơ gia Vũ Châu.

Hải Yên Các và vùng biên hải có Vạn Thánh Tông đã thực sự trở thành hậu phương lớn.

Hải Yên Các hiện nay có thể được coi là thế lực lớn nhất nhì tại Đại Lục Vực rồi.

Mấy chục ngày nữa Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân tới, Từ Lão Quỷ ở lại Vũ Châu.

- Không ngờ chủ nhân đã tới giải quyết xong từ lâu rồi.

Bích Thanh Nguyệt lộ vẻ áy náy.

Mục đích ban đầu Triệu Phong xây dựng thế lực này chính là phục vụ cho bản thân.

Nhưng cho tới bây giờ, thế lực mà Triệu Phong đã tiêu tốn lượng lớn tài nguyên này dường như lại là gánh nặng chực chờ, luôn phải để hắn tới giải cứu.

- Chủ nhân, tổ chức ám sát của ta đang dần nổi danh, lấy tên là “Tịch Sát Đường”...

U Dạ Thánh Quân báo cáo tình hình của tổ chức ám sát.

Trên cơ sở tình báo của Hải Yên Các, tổ chức ám sát này rất dễ phát triển.

Cộng với sự điều khiển của sát thủ chức nghiệp Hắc Mộ Giác, và cả tài nguyên mà Triệu Phong cung cấp, rất nhanh đã nổi trội giữa vô số thế lực khác.

Tiếp đó Bích Thanh Nguyệt cũng giải thích cho Triệu Phong một chút về tình hình phát triển gần đây và mục tiêu tương lai của Hải Yên Các.

- Không tồi.

Triệu Phong nghe xong nói.

Vì thái tử thí luyện nên Hải Yên Các bắt đầu nổi danh, lương triều đại chiến cũng khiến phần lớn các thế lực đều tập trung vào chiến trường, Hải Yên Các nhân cơ hội đó mà nhanh chóng phát triển.

Những gì Bích Thanh Nguyệt nói còn chính xác tỉ mỉ hơn hai vị lục bào trưởng lão nói.

- Về sau thế lực này gọi là Chúa Tế Điện.

Triệu Phong nghĩ một lúc nói.

Mục tiêu ban đầu của hắn là xây dựng một siêu cấp thế lực trải khắp thiên hạ, thống trị thế gian, uy hiếp thiên cổ.

- Vâng, chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân nghe cái tên là cảm nhận được tham vọng lớn của Triệu Phong.

Ngoài ra, thế lực mà họ đang tiếp quản quá tạp loạn, đúng là rất cần một tên gọi thống nhất hoặc tầng quản lý cao hơn.

- Bích Thanh Nguyệt, điện chủ vẫn là người.

Triệu Phong khá hài lòng với biểu hiện của Bích Thanh Nguyệt.

- Vâng.

Bích Thanh Nguyệt hơi giật mình, nàng không ngờ Triệu Phong lại tin tưởng nàng như vậy, gần như gửi gắm mục tiêu cuối cùng của hắn vào nàng cả.

Vì thế Bích Thanh Nguyệt vô cùng xúc động, nguyện toàn tâm toàn ý phục vụ Triệu Phong.

- Hắc Giáp Thánh Chủ, sau này người làm sát thủ, phát triển Tịch Sát Đường.

Tay trái Triệu Phong vung lên.

Một nam tử cao lớn mặt lân giáp đen xuất hiện.

- Thánh Chủ!

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân chấn động.

Hơn nữa vị Thánh Chủ này họ đều biết, là Hắc Giáp Thánh Chủ của Cửu U Cung, chiến lực còn mạnh hơn U Dạ Thánh Quân.

Không ngờ chủ nhân của họ ngay cả Thánh Chủ của Cửu U Cung cũng không chế được.

Thế lực của Chúa Tế Điện sẽ càng ngày càng mạnh.

- Đa tạ chủ nhân.

U Dạ Thánh Quân nói.

Tuy tổ chức ám sát phát triển nhanh nhưng muốn quật khởi thêm một bước thì đúng là rất thiếu cường giả đỉnh cấp như thế này.

- Nhiệm vụ tiếp theo sẽ càng khó khăn hơn.

Triệu Phong nhìn về xa xăm.

Thế lực mà hắn muốn cũng đang dần thành hình, nhưng muốn đạt tới mục tiêu cuối cùng thì không phải cứ chú ý đầu phát triển là được.

Một thế lực lớn phát triển chắc chắn đi kèm đó là sự suy yếu của một thế lực khác.

- Xin chủ nhân phân phó.

Ba người còn lại trong điện các đồng thanh nói.

Họ đều cảm nhận được Triệu Phong đang chơi một ván cờ rất lớn.

Hơn nữa họ cũng thấp thoáng nhận thức được phương hướng sắp tới của hắn.

- Đây là phần thưởng cho sự nỗ lực của các người nhiều năm qua.

Triệu Phong ném ra hai chiếc nhẫn trữ vật.

U Dạ Thánh Quân và Bích Thanh Nguyệt đều rất có tiềm lực, nên Triệu Phong cùng với việc lợi dụng thì cũng đang bồi dưỡng họ.

Còn Hắc Giáp Thánh Chủ mới gia nhập trận doanh của Triệu Phong, cống hiến còn chưa nhiều nên không có thưởng.

- Đa tạ chủ nhân.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân cúi người thật sâu.

Trong nhẫn của Bích Thanh Nguyệt chỉ có một thứ, nhưng khiến nàng xúc động vô cùng.

Đó chính là một phần Bách Nguyên Thánh Tương, có thể tăng vài phần tỷ lệ đột phá Huyền Quang Cảnh.

Còn của U Dạ Thánh Quân cũng là một số tà công bí pháp và tài nguyên tu luyện đỉnh cấp.

Nét mặt của Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân khiến Hắc Giáp Thánh Chủ vô cùng tò mò, rốt cuộc Triệu Phong cho họ cái gì mà khiến họ xúc động đến vậy?

- Bích Thanh Nguyệt, sau này tổ chức tình báo phải tập trung vào Cửu U Cung...

Muốn đối phó với Cửu U Cung bắt buộc phải theo sát chúng, tìm hiểu nhiều hơn tin tình báo bí mật.

Sau đó thì Bích Thanh Nguyệt rời khỏi đây để về Vũ Châu.

- U Dạ Thánh Quân, nhiệm vụ của người sẽ quan trọng hơn Bích Thanh Nguyệt.

Triệu Phong mỉm cười.

Tiếp đó là Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân nói chuyện riêng.

Tổ chức ám sát Tịch Sát Đường muốn lớn mạnh hơn một là cần sát thủ mạnh, hai là cần danh tiếng.

Với quy mô của Chúa Tế Điện đủ để làm hậu thuẫn cho Tịch Sát Đường. Vậy thì giờ phải bắt đầu từ danh tiếng.

- Ta cần người âm thầm cướp mỗi làm ăn.

Triệu Phong nói.

Hắc Mộ Giác là một trong ba tổ chức lớn nhất thế giới dưới lòng đất, cũng là thế lực ám sát lớn nhất Đại Lục Vực.

U Dạ Thánh Quân bị suy nghĩ của Triệu Phong dọa cho giật thót, nhưng chỉ là cướp mối làm ăn chứ không phải động vào Hắc Mộ Giác là vẫn còn tốt.

Là thành viên của Hắc Mộ Giác, hẳn biết rõ tổ chức đó khủng khiếp đến mức nào.

- Mục tiêu này...

U Dạ Thánh Quân đoán ra suy nghĩ của Triệu Phong, tổ chức ám sát cướp mối làm ăn, vậy thì đương nhiên là cướp các vụ ám sát.

Vậy thì mục tiêu ám sát của Tịch Sát Đường đương nhiên là Cửu U Cung và các thế lực liên quan.

Triệu Phong đối địch với Cửu U Cung, tự thân phải phát triển, còn phải không ngừng làm suy yếu Cửu U Cung.

Sau đó Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân bàn bạc một số phương pháp thực hiện kế hoạch.

- Ta sẽ phát ra rất nhiều nhiệm vụ ám sát với giá cao ở Tịch Sát Đường nhưng nặc danh. Đồng thời cũng phát ra những nhiệm vụ đó ở Hắc Mạc Giác, thu hút sự chú ý của các sát thủ...

Nếu đã là cướp mối làm ăn thì phần thưởng của những nhiệm vụ này bắt buộc phải đủ nhiều để thu hút phần lớn cường giả.

Mặt này thì Triệu Phong đã nghĩ tới một thứ rất tuyệt.

1047. Chương 1044: Ngọc Linh Thánh Y

Cướp mối làm ăn của Hắc Mạc Giác, phần thưởng của nhiệm vụ ám sát mới là trọng điểm.

Phần thưởng nhiệm vụ Triệu Phong đưa ra phải là những gì những thế lực khác không thể đưa ra nổi, đồng thời cũng là thứ vô số cường giả mong muốn.

Sau khi U Dạ Thánh Quân và Hắc Giáp Thánh Chủ rời đi, Triệu Phong cũng biến mất.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong thận trọng tiếp cận trung tâm khu rừng.

Với khả năng thấu thị vốn có của mắt trái, Triệu Phong cũng gặp trở ngại rất lớn trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nhưng nay mắt trái của hắn đã biến dị thành màu kim, cộng với khả năng của thấu giải chi quang, Triệu Phong có thể xuyên qua mọi trở ngại của thực vật Thái cổ, nhìn thấy được vô số cảnh tượng.

Trung tâm khu rừng có một hồ nước, tạo nên từ dòng nước trong vắt chảy ra từ khe núi phía sau.

Xung quanh hồ có vài chục con Kim Dực Xích Hồ sinh sống.

Lúc này Triệu Phong mới phát hiện, con Kim Dực Xích Hồ lần trước hắn giết có thể coi là loại yếu nhất trong Kim Dực Xích Hồ tộc này.

Hai con Kim Dực Xích Hồ có thể hình lớn nhất, Triệu Phong nhìn từ xa cũng cảm nhận được bá khí khủng bố của chúng.

Một con dường như phát giác được điều gì đó, quay phắt về hướng của Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức nhìn sang hướng khác, thu khí tức về.

- Thực lực con Kim Dực Xích Hồ này ít nhất cũng tương đương Huyền Quang đại thành.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Nhưng thực ra cảnh giới của nó mới chỉ là Huyền Quang sơ thành.

Triệu Phong đi quan sát quanh khu vực sinh sống của Kim Dực Xích Hồ rồi bắt đầu hành động.

Hắn nhắm mục tiêu là một con Kim Dực Xích Hổ rời khỏi bầy.

Hắn để lộ ra một chút khí tức. Ngay lập tức con Kim Dực Xích Hổ đó phát giác ra, lao nhanh về hướng của Triệu Phong, càng ngày càng cách xa bầy.

- Lần này chính là người rồi.

Triệu Phong vận Thánh Lôi Thể, kích hoạt Huyết Ma Dương hoàn mỹ, lao về phía con Kim Dực Xích Hổ.

Có kinh nghiệm lần trước, lần này Triệu Phong dễ dàng đối phó với Kim Dực Xích Hổ hơn, nắm bắt được tiết tấu chiến đấu, đồng thời tấn công nhằm vào nhược điểm của nó.

Khi Kim Dực Xích Hổ nhận ra sự cường địa của Triệu Phong, định bỏ chạy thì mắt trái của Triệu Phong đã bắn ra đồng lực.

- Phong Lôi Đồng Lực.

Trong mắt Triệu Phong hiện lên ngọn lửa đồng lực kinh người, ánh tử kim quang lưu động thành hình hoa văn u ám.

Phùng!

Hoả lôi màu tử kim trong suốt đem theo khí tức huỷ diệt của lôi kiếp oanh kích lên đỉnh đầu Kim Dực Xích Hổ.

Đây chính là lúc Kim Dực Xích Hổ yếu nhất, Triệu Phong lập tức xông tới, tung một đòn chí mạng.

Xoẹt!

Triệu Phong kéo theo con Kim Dực Xích Hổ đã chết quay lại Mê Không Giới.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đang ngủ lập tức nhảy lên, hai mắt loé sáng, nước miếng chảy dài.

- Không được, đây là Kim Dực Xích Hổ, dùng vào việc khác.

Triệu Phong lập tức dập tắt mơ ước của Tiểu Tặc Miêu.

Cuối cùng Triệu Phong bảo Tiểu Tặc Miêu cắt con Kim Dực Xích Hổ thành từng miếng, rồi thưởng cho nó một cái cánh của Kim Dực Xích Hổ.

Còn Triệu Phong thì rời khỏi phân các Hải Yên Các.

Trên đường đi, Triệu Phong dùng Mê Không Giới và truyền tống trận trong thành nên rất nhanh đã tới nơi.

Trường Hồng Thành, Tiên Dược Các.

- Hoan nghênh quý khách, xin hỏi ngài cần được tài hay đan dược gì?

Một nữ tử nhỏ nhắn mặc trường sam lụa xanh ra nghênh tiếp.

Triệu Phong lên thẳng tầng tám Tiên Dược Các.

Trên này có một số Đại Đế đang chọn được tài và đan dược...

- Chu Tổ Nhi, ta lên đây.

Triệu Phong nói rồi bước lên cầu thang dẫn lên tầng chín.

- Người trẻ tuổi này là ai mà có thể trực tiếp lên tầng chín?

- Các chủ ở đây là dù sao cũng là người trong Hoàng tộc a.

- Tóc vàng, mắt cũng màu vàng, lẽ nào là Triệu Phong?

Mấy vị Đại Đế trong lòng chấn kinh.

Hiện nay đang lưỡng triều đại chiến, tất cả thế lực, cường giả trong vương triều gần như đều quan tâm tới tiền tuyến, phần lớn cũng đã từng tham gia chiến dịch.

Vì thế danh tiếng mà Triệu Phong có được khi đánh bại Vạn Tượng Thánh Chủ còn cao hơn biểu hiện của hắn trong cuộc thí luyện thái tử.

Triệu Phong lên tầng chín, giọng nói của Chu Tổ Nhi vọng lại.

- Ta còn tưởng sau này ngươi không tới chỗ ta nữa.

Giọng nói của Chu Tổ Nhi có phàn trách móc.

- Lần này tới có việc nhờ ngươi giúp.

Triệu Phong nói.

Chu Tổ Nhi nhíu mày, nhìn chăm chăm Triệu Phong. Rõ ràng câu nói đó của Triệu Phong đã đả kích nàng.

- Việc gì?

Chu Tổ Nhi khẽ thở dài.

Nàng biết Triệu Phong là thái thượng trưởng lão của một thế lực lớn thì rất bận rộn, gần đây còn phải chinh chiến ngoài chiến trường.

Mà Triệu Phong và Cửu U Cung có thù, thời gian rảnh rỗi của hắn thật sự cũng không nhiều.

- Ta có huyết nhục của một loài yêu thú, muốn luyện chế thành đan dược.

Triệu Phong nói.

- Chuyện nhỏ.

Chu Tổ Nhi đáp.

Thứ quý nhất trên người phần lớn yêu thú chẳng qua chỉ là một số tài liệu và tinh hạch.

Nhưng cũng có một số yêu thú huyết nhục đặc biệt, chứa tinh nguyên khí huyết cường đại, thích hợp luyện thành đan dược hơn là cho người tu hành dùng.

- Ta cũng có yêu cầu về phẩm chất của đan dược.

Triệu Phong định dùng đan dược luyện chế từ huyết nhục Kim Dực Xích Hổ làm phần thưởng nhiệm vụ.

Đối tượng nhắm tới của nhiệm vụ này khá rộng, bao gồm từ Vương Giả tới Thánh Chủ, vì thế phẩm chất đan dược phân cấp là tốt nhất.

- Thật phiền phức, giao con yêu thú đấy cho ta đi.

Chu Tổ Nhi rất tò mò Triệu Phong có được loài yêu thú hiếm có nào.

Dù sao thì Triệu Phong cũng là luyện thể cường giả, cấp bậc sinh mệnh đã tới ngưỡng Huyền Quang Cảnh, huyết nhục của yêu thú bình thường gần như không có tác dụng gì với hắn.

Triệu Phong đưa ra một cái nhăn trăn.

Nếu trực tiếp lấy huyết nhục Kim Dực Xích Hổ ra, khí tức Thái Cổ toả ra từ nó rất có thể sẽ bị các cường giả khác phát giác ra.

Chu Tổ Nhi thấy Triệu Phong đầy vẻ thần bí, dùng linh thức chui vào trong nhần.

- Đây là...

Chu Tổ Nhi lập tức sống người.

Thân là y sư, đương nhiên nàng cảm nhận được khí tức cường đại toả ra từ Kim Dực Xích Hổ.

Nhưng con yêu thú này đã bị cắt thành nhiều miếng nên nàng không đoán được thân phận của nó.

- Khí tức Thái Cổ thật đậm đặc ...

Chu Tổ Nhi thốt lên.

Thứ khí tức Thái Cổ này còn hơn mấy lần khí tức trong lăng mộ hoàng tộc.

- Trên đó còn khí tức của huyết mạch Thái Cổ, người giết được chủng tộc nguyên hình có huyết mạch Thái Cổ?

Chu Tổ Nhi kinh ngạc hỏi, cảm giác như huyết mạch trong cơ thể cũng run lên.

Chủng tộc nguyên hình của huyết mạch Thái Cổ, giống như Vân Tàn Tiên Điệp, giá trị của nó là không thể nghi ngờ, làm gì có ai lại giết loài thú quý hiếm này để luyện đan?

- Chỉ là chủng tộc Thái Cổ xếp hạng hơn 9000 mà thôi.

Triệu Phong giải thích.

Chu Tổ Nhi bình tĩnh lại, chủng tộc nguyên hình Thái Cổ xếp hạng thấp như vậy cũng không có nhiều tác dụng, nhưng thứ huyết mạch Thái Cổ đậm đặc và tinh nguyên khí huyết cường đại thể này vẫn khiến nàng kinh ngạc không thôi.

- Người cứ ở đây một thời gian, ta chưa bao giờ luyện chế chủng tộc nguyên hình của Thái Cổ vạn tộc, hơn nữa ở đây còn có huyết mạch Thái Cổ, ta phải đi hỏi sư tôn.

Chu Tổ Nhi giải thích rồi rời khỏi Tiên Dược Các.

Triệu Phong gật đầu, hắn chỉ lấy đi một phần nhỏ huyết mạch của con Kim Dực Xích Hổ này, phần lớn vẫn để lại trong cơ thể nó, như thế cũng là để nâng cao phẩm chất đan dược.

Sau khi Chu Tổ Nhi rời đi, Triệu Phong cũng tạm ở lại tầng chín Tiên Dược Các.

- Một con Kim Dực Xích Hổ vẫn chưa đủ.

Đan dược luyện được từ một con Kim Dực Xích Hổ có lẽ tạm thời thu hút sự chú ý của các sát thủ, nhưng không thể giữ họ được.

Vì thế Triệu Phong thỉnh thoảng lại vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tìm cơ hội hoặc thử dẫn dụ một hai con Kim Dực Xích Hổ.

Nửa tháng trôi qua...

Triệu Phong lại bắt thành công hai con Kim Dực Xích Hổ.

Nhưng lúc này, đám Kim Dực Xích Hổ đã phát hiện ra hành vi của Triệu Phong. Tất cả Kim Dực Xích Hổ gần như đều tập trung lại quanh hồ, đi ra ngoài cũng có vài con đi cùng nhau, Triệu Phong gặp nhiều khó khăn hơn.

- Không biết hồ nước đó có gì thần kỳ?

Triệu Phong dùng năng lực thấu thị nhìn về hồ nước trong vạt lấp lánh kia.

Mấy chục con Kim Dực Xích Hổ sinh sống quanh đó, hồ nước chắc chắn có điểm không tầm thường.

Đột nhiên Triệu Phong dường như có phát hiện gì đó, rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ trở về Tiên Dược Các.

Rất nhanh hai thân ảnh theo cầu thang lên tầng chín của Tiên Dược Các.

Một người là Chu Tổ Nhi, bên cạnh là một lão bà tóc trắng, gương mặt hiền hậu.

- Triệu Phong, đan dược luyện xong rồi.

Trong tay Chu Tổ Nhi xuất hiện hai cái bình ngọc.

Triệu Phong nhận lấy mở ra, dùng mắt trái nhìn.

Hai bình đan dược này đúng là có phân cao thấp, nhưng phẩm chất của số đan dược này vẫn vượt qua dự liệu của Triệu Phong.

- Một bình là Linh Huyết Tinh Đan, luyện chế từ huyết nhục, bình kia là Tĩnh Huyết Đan, huyết mạch là chính, có pha thêm một lượng nhỏ huyết nhục.

Lão bà tóc trắng giải thích.

- Đây là sư tôn của ta, Ngọc Linh Thánh Y.

Chu Tổ Nhi giới thiệu.

- Không biết lần này tiền bối tới có việc gì không?

Triệu Phong mỉm cười, nhìn về phía lão bà.

Triệu Phong mỉm cười, nhìn về phía lão bà.

Ngọc Linh Thánh Y là một trong những y đạo thánh giả hàng đầu đại lục. Tu hành y đạo là chính, nhưng cảnh giới tu vi vẫn đạt tới Thánh Chủ, từ đó có thể thấy thiên phú về hai mặt này cao tới mức nào.

Nếu không có việc thì nhất đại y đạo thánh giả sao có thể đích thân tới.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đoán được, số đan dược này có thể do Ngọc Linh Thánh Y đích thân luyện chế, nếu không phẩm chất sẽ không cao như vậy.

- Không biết Triệu Phong tiểu huynh đệ còn loại huyết mạch này không? Lão thân đồng ý đổi bằng giá cao.

Ngọc Linh Thánh Y nói.

Phải biết là ân tình của y đạo thánh giả trong Đại Lục Vực là rất quý giá.

Phía sau một y đạo thánh giả cũng liên quan tới vô số thế lực và cường giả.

Chu Tổ Nhi chép miệng, nàng biết số huyết nhục của Triệu Phong không đơn giản như bề ngoài.

- Chúng tộc nguyên hình của Thái Cổ vạn tộc rất hiếm có.

Triệu Phong đáp, nhưng cũng không từ chối.

- Lễ nào Triệu tiểu hữu có yêu cầu nào khác?

Ngọc Linh Thánh Y hỏi.

Bà đích thân luyện chế đan dược, đương nhiên có thể cảm nhận được trong chỗ huyết nhục đó còn có một phần huyết mạch bị Triệu Phong lấy đi.

Tuy bà cũng tinh luyện được một số huyết mạch, nhưng rất ít. Dù sao thì Ngọc Linh Thánh Y nổi danh đại lục, không thể nào lại làm ra cái trò bớt xén nguyên liệu.

Nhưng chỉ một chút huyết mạch tinh luyện này cũng khiến Ngọc Linh Thánh Y kinh ngạc không thôi.

Nồng độ của huyết mạch Thái Cổ thực sự cao đến khó tin, dù con yêu thú đó là chủng tộc nguyên hình Thái Cổ vạn tộc còn sót lại cũng không thể có huyết mạch Thái Cổ thuần chủng như vậy được.

- Có, ta muốn nhờ Ngọc Linh Thánh Y luyện đan cho Chúa Tể Điện mười năm.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Giá trị mười năm của Y đạo thánh giả cao hơn nhiều so với giá trị trăm năm của một cường giả cấp Thánh Chủ.

Chu Tổ Nhi sau khi kinh ngạc thì khẽ lắc đầu, sư tôn Ngọc Linh Thánh Y đến này không thua kém bất cứ thế lực nào, ngay cả Hoàng tộc mời bà cũng từ chối thẳng.

- Ha ha, không biết Triệu tiểu hữu sẽ đưa ra được thù lao thế nào?

Ngọc Linh Thánh Y cười.

Bà chưa từng nghe tới Chúa Tể Điện, nhưng cũng không sao.

Chu Tổ Nhi khựng người, nếu là người bình thường đương nhiên Ngọc Linh Thánh Y sẽ từ chối ngay, thậm chí sau này sẽ không luyện đan cho hắn nữa.

Nhưng lần này sư tôn của nàng lại không hề từ chối, mà có vẻ còn khá hứng thú.

Triệu Phong đưa ra một chiếc nhẫn, hỏi:

- Chắc tiền bối biết huyết nhục đó lấy từ loài yêu thú nào đúng không?

Ngọc Linh Thánh Y nhận lấy chiếc nhẫn, dùng linh thức nhìn, lập tức sững người, hai mắt thất thần, rõ ràng toàn bộ ý thức của bà đã tiến vào trong không gian trữ vật.

1048. Chương 1045: Chiến Dịch Âm Sát

Ý thức của Ngọc Linh Thánh Y đã chui hết vào không gian trữ vật, quan sát thứ đặt bên trong đó.

Đó là thi thể của một yêu thú Thái Cổ vạn tộc, tuy đã chết nhưng vẫn toả ra khí tức mạnh mẽ.

- Sức mạnh thể phách cường hãn như vậy, còn cả huyết mạch Thái Cổ vạn tộc đậm đặc như thế, khí tức cổ phác của thiên địa bản nguyên...

Ngọc Linh Thánh Y chỉ hận không thể nghiền cứu mọi mặt con Kim Dực Xích Hồ này, nhưng ý thức của bà vẫn ngay lập tức quay lại bản thể.

Trong Tiên Dược Các, hai mắt Ngọc Linh Thánh Y lập tức lấy lại ánh sáng:

- Cứ vậy đi.

Chu Tổ Nhi đang đợi nhìn bộ dạng mất mặt của Triệu Phong nhưng không ngờ sư tôn của mình lại nói vậy.

- Sư tôn, sao người lại đồng ý?

Chu Tổ Nhi vội hỏi.

Đồng thời Chu Tổ Nhi cũng rất tò mò Triệu Phong đã dùng cái gì mà khiến Ngọc Linh Thánh Y từ chối cả hoàng tộc cũng đồng ý hẳn.

- Sao? Con không muốn sư tôn giúp hẳn?

Ngọc Linh Thánh Y hỏi ngược lại, rồi nheo mắt cười nhìn Chu Tổ Nhi.

Chu Tổ Nhi hơi đỏ mặt, nhưng không nói gì.

- Vậy thì làm phiền tiền bối rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn cũng không ngờ chuyến đi lần này lại gặp được Ngọc Linh Thánh Y, Chúa Tể Điện vừa thành lập, Ngọc Linh Thánh Y gia nhập có thể tăng không ít danh tiếng.

Hơn nữa sau này Triệu Phong muốn luyện chế đan dược cũng có thể trực tiếp tìm vị thánh y này.

- Tiền bối cần chuẩn bị gì không?

Triệu Phong hỏi.

Nếu Ngọc Linh Thánh Y đã đồng ý phục vụ cho Chúa Tể Điện mười năm vậy thì chắc chắn phải đi giá tới Chúa Tể Điện rồi.

- Xuất phát đi.

Ngọc Linh Thánh Y nói.

Chỉ là mười năm, với một vị Thánh Chủ mà nói chẳng qua chỉ là cái búng tay.

Đến Chúa Tể Điện thì mọi nguyên liệu luyện đan sẽ do Chúa Tể Điện phụ trách.

- Chu Tổ Nhi, vậy bọn ta đi đây.

Triệu Phong cười.

Tuy nói chỉ có mười năm, nhưng Triệu Phong chắc chắn sau mười năm Ngọc Linh Thánh Y sẽ ở lại.

- Ta cũng đi.

Chu Tổ Nhi thấy sư tôn và Triệu Phong chuẩn bị rời đi thì nói.

Triệu Phong khựng lại, không biết Chu Tổ Nhi đang nghĩ gì.

- Ta phải ở bên sư tôn.

Chu Tổ Nhi lập tức tiến sát bên cạnh Ngọc Linh Thánh Y.

- Tiên Dược Các người không quản nữa sao?

Triệu Phong hỏi.

- Tiên Dược Các cũng gia nhập Chúa Tể Điện.

Chu Tổ Nhi không nghĩ nhiều, lập tức đáp.

- Vậy được, cùng đi thôi.

Triệu Phong không hiểu Chu Tổ Nhi làm sao nữa.

Nhưng Tiên Dược Các cũng có thể coi là nơi giao dịch được tài nhất nhì Vân Châu, gia nhập Chúa Tể Điện đương nhiên là việc tốt.

Như vậy, Chúa Tể Điện cũng có người chuyên về dược tài, luyện đan, lĩnh vực Chúa Tể Điện liên quan tới cũng được mở rộng hơn.

Triệu Phong tiến tới cạnh hai người, tay trái vung lên.

Xoẹt!

Một quãng sáng bạc bọc lấy ba người, rồi đột nhiên nhạt dần và biến mất.

Sau đó họ xuất hiện bên ngoài một toà linh điện.

- Đây là khả năng xuyên qua không gian?

Ngọc Linh Thánh Y khá kinh ngạc.

Rõ ràng bà không quan tâm nhiều tới những việc xảy ra ở thế giới bên ngoài, không biết Triệu Phong có được Mê Không Giới.

- Tiêu hao nhiều quá.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Lần này Triệu Phong đem theo hai người dùng khả năng truyền tống của Mê Không Giới, gánh nặng sẽ tăng nhiều hơn, huống hồ Ngọc Linh Thánh Y còn là cường giả cấp Thánh Chủ.

Sau đó ba người vào trong linh điện dùng truyền tống đại trận.

Khi cả ba đã vào tới phân các Hải Yên Các, Triệu Phong cũng căn dặn:

- Cho Tiên Dược Các vào phạm vi quản lý.

Rồi ba người tiếp tục tới Vũ Châu.

Trên đường đi, sau khi dùng hai lần khả năng xuyên qua không gian thì Triệu Phong dừng lại nghỉ một lúc để hồi phục chân nguyên.

Vài chục ngày sau ba người tới Chúa Tể Điện ở Vũ Châu.

Đây cũng là lần đầu tiên Triệu Phong thấy Chúa Tể Điện mới xây dựng.

Chúa Tể Điện đứng sừng sững trong một dãy núi trùng điệp, mây mù giăng phủ, cung điện đơn giản nhưng hùng vĩ, toạ lạc trên đỉnh hoặc sườn núi.

Trước đó Triệu Phong đã liên lạc với Bích Thanh Nguyệt qua Minh Tâm Ẩn. Bích Thanh Nguyệt lúc này đang đợi ở ngoài sơn môn rồi.

- Thái thượng trưởng lão, Ngọc Linh Thánh Y tiền bối, mời!

Bích Thanh Nguyệt nhìn Triệu Phong đầy ngưỡng mộ, không ngờ chỉ trong một hai tháng ngắn ngủi mà hắn đã mời được một vị Thánh Chủ, hơn nữa còn là Ngọc Linh Thánh Y vang danh khắp đại lục.

- Bích Thanh Nguyệt, sắp xếp một được các đệ Ngọc Linh Thánh Y ở.

Triệu Phong căn dặn.

Rồi tất cả cùng vào trong Chúa Tể Điện.

Sau khi sắp xếp cho Ngọc Linh Thánh Y và Chu Tổ Nhi, Triệu Phong, Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân tập trung trong mật điện.

- Chủ nhân, đây là tư liệu về Cửu U Cung, còn có một số tin tức về Hắc Mạc Giác.

Bích Thanh Nguyệt xếp ra được một chồng tư liệu cao như núi, nhưng với đôi mắt mình, Triệu Phong rất nhanh đã nhớ và hiểu hết.

- Chủ nhân, ta kiến nghị coi những nhân vật sau là đối tượng ám sát hàng đầu...

Bích Thanh Nguyệt báo cáo.

Triệu Phong gật đầu, Bích Thanh Nguyệt phân tích rất kỹ càng. Ám sát các thành viên Cửu U Cung, ban đầu thì khá dễ dàng, nhưng về sau càng ngày sẽ càng khó.

Vì thế, loạt đối tượng đầu tiên không thể lãng phí ở những nhân vật không có ích lợi gì.

Sau khi đưa ra quyết sách, Triệu Phong giao việc phát ra nhiệm vụ ám sát tại Tịch Sát Đường cho U Dạ Thánh Quân.

- Chủ nhân, ngài muốn đích thân tới Hắc Mạc Giác?

U Dạ Thánh Quân hỏi.

Trước đó Triệu Phong đã bàn bạc xong phương án hành động lần này với U Dạ Thánh Quân rồi.

Chỉ phát ra nhiệm vụ tại Tịch Sát Đường là chưa đủ, còn cần phát ra tại Hắc Mạc Giác, thu hút sự chú ý của nhiều sát thủ và các cao nhân ẩn mình.

Triệu Phong tin chắc phần thưởng hắn đưa ra có thể khiến các sát thủ hứng thú.

Đến khi họ ăn được chút lợi lộc rồi, Triệu Phong sẽ chỉ phát ra nhiệm vụ như vậy tại Tịch Sát Đường.

- Không, ta cho người khác đi thay.

Triệu Phong vốn định tự mình tới Hắc Mạc Giác, nhưng Hắc Mạc Giác cách Vũ Châu khá xa, cũng không trong phạm vi truyền tống của Mê Không Giới nên hắn sẽ giao nhiệm vụ cơ mật này cho người khác.

Nhưng vì không thật yên tâm nên hắn chỉ giao ột trong những thành viên từng bị hắn nô dịch.

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân rời đi một lúc thì một thân ảnh cao gầy tới.

- Chủ nhân có gì căn dặn?

Người vừa tới là Vô Ảnh Đại Đế.

Vô Ảnh Đại Đế là sát thủ từng ám sát Từ lão quái, sau đó bị Triệu Phong nô dịch, trở thành cao tầng của tổ chức ám sát.

- Vô Ảnh Đại Đế, người thay ta tới Hắc Mạc Giới phát bộ nhiệm vụ.

Sau khi căn dặn hết mọi việc Triệu Phong và Vô Ảnh Đại Đế đều biến mất khỏi mặt điện.

Hôm đó.

Khắp các nơi tiếp nhận nhiệm vụ của Tịch Sát Đường tại Vũ Châu xuất hiện rất nhiều nhiệm vụ ám sát mới, cơ bản đều liên quan tới Cửu U Cung.

Tại một căn nhà gỗ bí mật trong rừng tụ tập rất nhiều cường giả khí tức lạnh lẽo, sát khí đằng đằng, trong đó phần lớn đều mặc hắc y.

- Đây có lẽ là nhiệm vụ của thế lực đối địch với Cửu U Cung.

- Ha ha, ta chỉ cần biết phần thưởng, mặc kệ đối tượng là ai.

Một sát thủ lãnh khốc với sắc mặt trắng bệch liếm môi nói.

- Linh Huyết Tinh Đan? Tinh nguyên khí huyết trong nó còn có thể tăng sắc mạnh huyết mạch bản thân, ở một mức nhất định còn có thể thúc đẩy huyết mạch thức tỉnh... Cái này có phải là lừa người không?

Một sát thủ đọc phần chú thích phần thưởng thì có vẻ không tin.

Phần chú thích phần thưởng này nói về hiệu quả của Linh Huyết Tinh Đan ở mức quá khó tin. Đặc biệt là tăng sức mạnh huyết mạch lại còn có thể thúc đẩy sự thức tỉnh của huyết mạch khiến người ta khó lòng tin nổi.

Linh được như vậy đều là bảo bối vô giá.

- Nhưng Tịch Sát Đường không thể phát ra nhiệm vụ có phần thưởng giả. Hơn nữa Linh Huyết Tinh Đan hình như còn do y đạo Thánh Giả luyện chế.

Một lão giả khác khí tức hơi yếu nói.

Đan được mà y đạo Thánh Giả luyện chế vô hình trung đã nâng lên một bậc phẩm chất.

Đan được giống nhau nhưng luyện chế bởi y đạo Tông Sư thông thường và y đạo Thánh Giả, cho dù loại sau giá cao hơn nhưng mọi người cơ bản đều sẽ chọn mua.

- Hề hề, nhiệm vụ này ta nhận.

Sát thủ mặt trắng bệch kia nhận một nhiệm vụ rồi vội vàng rời đi.

Tại một khu phía sau Chúa Tế Điện được coi là cấm khu, đây chính là nơi ở tạm thời của Triệu Phong.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đi lại trong rừng.

- Sau khi giết được mấy con Kim Dực Xích Hồ giờ chúng đã có biện pháp phòng tránh, căn bản sẽ không đi một mình.

Triệu Phong có chút buồn bực.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng chỉ có Yêu Điểu, Hắc Ưng và Cự Mãng có thể trở thành chiến lực của hắn, nhưng với chiến lực của chúng thì không đủ để chiến đấu với Kim Dực Xích Hồ.

- Xem ra ta phải bồi dưỡng thêm lực lượng tranh đoạt tài nguyên cho ta trong Mộng Cảnh Thái Cổ này.

Lúc này Triệu Phong mới nhận ra điều đó.

Nhưng giờ Triệu Phong phải đi đâu để tìm đây. Kim Dực Xích Hồ giờ đã rất khó để hạ thủ rồi.

- Vậy chỉ đành hạ thủ với bầy yêu thú trong Mê Không Giới vậy.

Tặng hai đàn yêu thú cho cửu thái tử, giờ Thuần Dương Kim Thân chỉ còn lại hai đàn yêu thú và Ngũ Độc Kỳ Phong.

Hai đàn yêu thú này với sự bồi dưỡng của Triệu Phong chiến lực tăng mạnh nhưng vẫn không đủ đối kháng với Kim Dực Xích Hồ.

Vậy thì chỉ còn lại Ngũ Độc Kỳ Phong.

Cuối cùng Triệu Phong chọn vài chục con Phong Vương và mười con Phong Hoàng đưa chúng vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Đây là lần đầu tiên hắn đem sinh vật khác vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Đương nhiên số Ngũ Độc Kỳ Phong này sau này cũng chỉ có thể sống tại đây.

Ban đầu Ngũ Độc Kỳ Phong có phần không thích ứng được.

Nhưng dù sao chúng cũng là thượng cổ kỳ trùng, hơn nữa những con Triệu Phong chọn đều là Phong Vương, Phong Hoàng nên chúng thích nghi rất nhanh.

Sau khi sống trong Mộng Cảnh Thái Cổ một thời gian, khí tức của chúng đã tăng một cách rõ rệt.

- Cho chúng thích nghi với môi trường trước rồi chuẩn bị đoạt hồ nước kia.

Triệu Phong đã có quyết định của mình.

Lúc này, ở Hải Yên Các biên hải.

Một bóng tử huyết quét qua chân trời.

- Đây hình như là một thể lực tình báo.

Nam Cung Thánh ánh mắt ngưng đọng, nhìn xuống Hải Yên Các bên dưới.

- Đây là thể lực Chúa Tể Điện, tiền bối có việc gì không?

Từ trong Hải Yên Các bay ra một lão giả.

- Chúa Tể Điện?

Nam Cung Thánh khẽ lắc đầu, không có ấn tượng gì.

Vút!

Nam Cung Thánh đáp xuống Hải Yên Các.

Uỳnh!

Trận pháp phòng ngự quanh Hải Yên Các lập tức nổ tung, Nam Cung Thánh nháy mắt đã tới trước mặt lão giả kia.

- Cho ta biết Triệu Phong ở đâu?

Nam Cung Thánh sắc mặt lạnh lùng tà dị, khí tức khủng khiếp khiến toàn thân lão giả kia cứng đờ không thể động đậy.

- Ngài tìm thái thượng trưởng lão của bọn ta có việc gì?

Lão giả kia toàn thân đầm mồ hôi.

Lúc này hắn mới biết sự khủng bố của người thanh niên kia không hề thua kém Từ lão quái và U Dạ Thánh Quân.

- Chúa Tể Điện, Thái Thượng Trưởng lão Triệu Phong?

Mắt Nam Cung Thánh lóe ánh tử quang.

1049. Chương 1046: Nam Cung Thánh Xuất Hiện

Một tháng sau khi nhiệm vụ ám sát được công bố, tin về phần thưởng nhiệm vụ là Linh Huyết Tinh Đan liền được truyền đi trong giới sát thủ Tịch Sát Đường.

Các tổ chức sát thủ khác, sau khi nghe về Linh Huyết Tinh Đan, phần nhiều là không tin, cho rằng đó chỉ là mồi nhử mà Tịch Sát Đường đưa ra để phát triển mà thôi.

Vài ngày sau, Khô Ảnh Đại Đế cũng nặc danh công bố một vài nhiệm vụ ám sát tại Hắc Mạc Giác.

Sát thủ ở Hắc Mạc Giác đương nhiên là mạnh và chuyên nghiệp hơn, trong vòng mười ngày khi Khô Ảnh Đại Đế công bố nhiệm vụ thì đã có hai nhiệm vụ được hoàn thành.

- Người đã nghe tin gì chưa? Quý Sát xếp hạng 148 Hắc Mạc Giác đột nhiên đột phá cảnh giới Đại Đế, thăng thăng lên thứ hạng 82 đấy.

- Ta cũng nghe qua. Nghe nói hắn hoàn thành một nhiệm vụ ám sát, có được thứ gọi là Linh Huyết Tinh Đan.

- Linh Huyết Tinh Đan từng xuất hiện trong phần thưởng nhiệm vụ ở Tịch Sát Đường.

Tại một nơi tiếp nhận nhiệm vụ chính của Hắc Mạc Giác, rất nhiều chức nghiệp sát thủ thần sắc lạnh lùng qua lại, trao đổi tin tức.

Một vị sát thủ nào đó bỗng đột phá, thực lực đại tăng, đương nhiên sẽ thu hút sự chú ý của các sát thủ khác.

Hơn nữa các sát thủ nhận nhiệm vụ ám sát đương nhiên là chọn nhiệm vụ phần thưởng lớn nhất mà độ khó thì không quá lớn.

- Lão đại, chỉ còn bốn nhiệm vụ ám sát liên quan tới Linh Huyết Tinh Đan, chi bằng chúng ta thử xem sao? Trong một góc tối, một thanh niên dáng người nhỏ thó nói.

Bên cạnh hắn còn có ba người, hai nam một nữ, sát khí lạnh thấu xương, khiến người khác không dám lại gần.

- Được, tuy đối phương là Cửu U Cung, nhưng nếu chúng ta thành công thì cứ ẩn mình một thời gian trước đã.

Đầu lĩnh ám sát cũng không cưỡng lại được sức mê hoặc của Linh Huyết Tinh Đan.

Tại Chứa Tế Điện.

- Chủ nhân, nhiệm vụ ám sát công bố ở Hắc Mạc Giác đã hoàn thành hết.

U Dạ Thánh Quân ánh mắt lộ sự hưng phấn.

Gần đây, vì nhiệm vụ mà Triệu Phong công bố mà lượng sát thủ đi lại tăng gấp đôi trước kia. Cũng có nhiều tổ chức ám sát nhỏ xung quanh đã bị Tịch Sát Đường thôn tính.

Thậm chí có một lượng nhỏ sát thủ Hắc Mạc Giác cũng chuyển tới đây.

- Tiếp theo mới là màn chính.

Triệu Phong nhếch mép cười.

- Tiếp tục công bố, đồng thời nâng cấp nhiệm vụ.

Triệu Phong dẫn dò.

Hôm đó, Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân cùng Triệu Phong bàn bạc đối tượng ám sát đợt hai.

Phần lớn đối tượng trong đợt đầu đều là cấp Vương Giả và rất ít Đại Đế. Còn lần này, độ khó tăng lên, thậm chí còn xác định mục tiêu là một Chuẩn Thánh Chủ.

- Ủa, thái thượng trưởng lão của Minh Quỷ Môn.

Triệu Phong tình cờ phát hiện được một tin.

Minh Quỷ Môn và Âm Thiên Môn cùng là một trong những siêu cấp thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, Triệu Vong cũng gia nhập Minh Quỷ Môn.

Mà Triệu Phong phát hiện thái thượng trưởng lão của Minh Quỷ Môn chính là lão giả tóc trắng lần trước cùng Hắc Giáp Thánh Chủ đuổi giết Triệu Phong. Lão giả này tinh thông các kỹ xảo chiến đấu không gian,

V k p p O Giáp dái O tF O 1 V

Nước này trong vắt không chút tạp chất, toả ra thứ hàn ý khiến người ta tỉnh tâm. Khí tức Thánh Chủ tác dụng tới cũng chỉ khiến nó gọn lăn tăn.

- Có thể uống thử.

Triệu Phong nói.

Muốn dùng thứ nước này luyện đan thì Ngọc Linh Thánh Y chắc chắn phải hiểu hết được nó trước đã.

Sau khi uống một ngụm, Ngọc Linh Thánh Y nhắm mắt lại, toàn thân toát lên cảm giác mát lạnh, giống như bước vào ý cảnh kỳ diệu.

1052. Chương 1049: Đột Phá Thánh Chủ (thượng)

Một lúc lâu sau Ngọc Linh Thánh Y mở mắt với đầy vẻ kinh hãi.

Tác dụng của thứ nước thần bí này thực sự khó tin, muốn một ngụm nhỏ mà tầng thứ sinh mệnh đã được nâng lên, tăng cường một lượng thọ mệnh nhất định, linh hồn ý cảnh cũng được ngưng luyện, sức mạnh tâm hồn cũng trầm tĩnh chưa từng thấy.

Nếu bây giờ luyện đan ngay, Ngọc Linh Thánh Y đảm bảo có thể luyện ra đan dược phẩm chất cao hơn.

- Thứ này cộng với huyết mạch của Kim Dực Xích Hồ, lão thân có vài phần chắc chắn có thể luyện chế ra thứ đan dược tiểu hữu cần.

Ngọc Linh Thánh Y bình tĩnh lại, nói.

Lúc này bà mới phát hiện ra mình đã coi thường tiểu bối này. Triệu Phong lần nào cũng đưa ra thứ khôi bảo mà Đại Lục Vực chưa từng xuất hiện, ngay cả bà cũng rất động tâm.

- Tiền bối luyện đan cho Chúa Tế Điện, cũng giống như các thành viên khác, ta sẽ căn cứ biểu hiện của tiền bối để có những phần thưởng tương xứng.

Triệu Phong biết Ngọc Linh Thánh Y rất hứng thú với nước hồ thần bí kia, mỉm cười nói.

Tuy trong Mộng Cảnh Thái Cổ có cả một hồ nước nhưng hẳn không thể tùy tiện đưa ra, nếu không sẽ chỉ khiến Ngọc Linh Thánh Y đòi hỏi nhiều hơn mà thôi.

Sau đó Triệu Phong rời khỏi Luyện Dược Các trở về điện các của mình.

- Bích Thanh Nguyệt, cho người đưa tin tức về tình hình tiền tuyến và tài liệu trùng kích Thánh Chủ tới cho ta.

Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn hạ lệnh.

Ngày hôm sau có người đưa những thứ hắn cần tới.

Triệu Phong dùng Vạn Niệm Thần Quyết, tất cả tài liệu lơ lửng xung quanh, tự động lật giở từng trang một.

- Vạn Tượng Thánh Chủ trở lại chiến trường, Thánh Chủ từ các cứ điểm ở bốn phía Mông Thành tập hợp lại tạm thời chặn được hắn. Sau đó Thánh Chủ đại thành ở Lan Châu Chiến Điện tới đánh lui hắn...

Thần sắc Triệu Phong khê động.

Quả nhiên Vạn Tượng Thánh Chủ sau khi hồi phục thương thế, trở lại chiến trường mục đích chính là tìm Triệu Phong báo thù.

Lần này Lan Châu Chiến Điện dường như đã có phát giác từ trước, ngầm ngầm hạ lệnh nên các Thánh Chủ từ các thành lớn xung quanh mới tập trung về Mông Thành tạm thời chặn được Vạn Tượng Thánh Chủ, Thập Tam hoàng tử muốn giở trò cũng không được.

Cuối cùng Thánh Chủ Huyền Quang đại thánh tới đánh lui Vạn Tượng Thánh Chủ, nên Mông Thành mới không bị thất thủ.

Nhưng cả chiến trường vì trận chiến giữa Vạn Tượng Trương Vĩnh và Huyền Quang đại thành và đẳng cấp chiến tranh bắt đầu được nâng lên. Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành bắt đầu xuất hiện trên chiến trường, cường giả Tiểu Đan Nguyên Cảnh rút dần khỏi chiến trường, trở thành hậu cần.

- Vũ Phi cũng tới chiến trường sao?

Triệu Phong giật mình.

Đọc kỹ một chút, Triệu Phong phát hiện khi Vũ Phi tới chiến trường chính là lúc hắn rời đi.

Triệu Vũ Phi lúc này, vì lý do huyết mạch, tu vi tăng cấp rất nhanh, đã đột phá Huyền Quang Cảnh.

Mà Triệu Vũ Phi ở lại trong thành trì của Thập Tam hoàng tử tuy chỉ là muốn bồi dưỡng thực lực nhưng cũng vô hình trung tạo rất nhiều chiến công cho Thập Tam hoàng tử...

Chiến tranh phát triển đến gần đây, chiến lực của cả hai vương triều đều tổn thất nghiêm trọng, số người trên chiến trường bắt đầu giảm dần, đẳng cấp chiến tranh lại tăng lên một phần. Những nhân vật cấp cao trong các đại tông môn ở Đại Càn vương triều cũng bắt đầu ra chiến trường.

Ví dụ như các đỉnh cấp thiên tài từng tham gia thí luyện của thái tử như Hiên Viên Văn, Lạc Tôn, Thạch Vũ Lôi, Cơ Bạch, Khương Hào cũng bắt đầu xuất hiện.

Sau đó Triệu Phong đọc tới tình hình chiến trường Lương Châu, cơ bản cũng giống như Lan Châu.

Sau khi xem hết tin tức về chiến trường, Triệu Phong bắt đầu đọc tài liệu về xung kích Huyền Quang Cảnh.

Những tài liệu này cơ bản đều là những bút ký cảm ngộ mà những cường giả đã xung kích thành công để lại, nhìn chung nhiều điểm tương đồng.

Sau khi đọc hết, Triệu Phong cũng tiếp nhận được không ít thông tin mới, tiếp theo hắn phải chuẩn bị cho xung kích Huyền Quang Cảnh.

Trước tiên Triệu Phong lấy ra một vài loại nguyên liệu quý thuộc tính Hỏa cuối cùng, dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết củng cố lại Viêm Chi Phong Lôi tăng thứ tám một lần nữa.

Tinh hạch trong đan điền sáng lấp lánh, vững chắc, trong không gian tinh hạch, tam sắc Phong Lôi Chân Nguyên Đan lưu chuyển tuần hoàn giống như sóng triều mạnh mẽ.

Ngày hôm sau, Triệu Phong mở mắt, khí tức trên người tăng cường thêm vài phần.

- Viêm Chi Phong Lôi đã đến cực hạn rồi.

Triệu Phong vẻ mặt đầy mừng rỡ.

Xoẹt!

Tiếp đó ý thức của Triệu Phong tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Kim Dục Xích Hồ giờ đã quen với việc Triệu Phong đột nhiên biến mất, đột nhiên xuất hiện rồi.

Triệu Phong tới bên hồ, uống vài ngụm nước rồi mở Thần Linh Nhãn, bước vào trạng thái tu luyện.

Triệu Phong có thể áp chế sinh mệnh thể phách, mở rộng linh hồn, cố gắng để nước hồ có tác dụng toàn bộ tới linh hồn. Hắn mở Thần Linh Nhãn cũng là để nâng cao hiệu quả của loại ý cảnh cảm ngộ này.

- Hiệu quả không đủ rõ.

Một lúc lâu sau Triệu Phong mở mắt.

Nước hồ vẫn tác dụng lên sinh mệnh thể phách trước rồi một ít năng lượng mới tác dụng tới linh hồn ý cảnh.

- Chi bằng thế này...

Triệu Phong đột nhiên nói.

Từ trong cơ thể hần, một cái linh hồn thể màu tím thẫm, phủ đầy hoa văn sấm sét trắng xuất hiện, chui xuống hồ.

Linh hồn và thân thể Triệu Phong tách rời, chỉ linh hồn chui xuống hồ nước, như vậy nước hồ sẽ không tác dụng lên sinh mệnh thể phách.

- Có tác dụng!

Vào khoảnh khắc Lôi Hồn Thể chui xuống hồ nước Triệu Phong lập tức có thể nhận ra nước hồ thần kỳ này có tác dụng tới linh hồn thể.

Ngay lập tức, một cảm giác u lãnh lan tỏa khắp linh hồn Triệu Phong.

Vào giây phút ấy, khả năng cảm tri linh thức và khả năng phản ứng ý niệm của hần tăng gấp mấy lần, dường như bước vào một thế giới thủy lưu mà tại đó thời gian trôi đi rất chậm.

Triệu Phong cảm giác linh hồn ý thức của mình dần mở rộng, dung nhập vào một khoảng trời bao la, nắm bắt được mọi động tĩnh, thay đổi dù là nhỏ nhất.

Vô vàn thiên địa quy tắc hòa vào tâm thần ý thức của Triệu Phong.

Triệu Phong đắm chìm trong sự cảm ngộ ý cảnh, cảm giác cả thân và tâm càng ngày càng lạnh lẽo thâm trầm, giống như chìm xuống đáy biển sâu vạn trượng, tâm thần nặng trĩu nhưng cảm ngộ được ý cảnh, quy tắc.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một vài con Kim Dực Xích Hổ ngồi yên bên hồ nhìn Lôi Hồn Thể của Triệu Phong.

Khí tức linh hồn Triệu Phong tỏa ra ngày một yếu đi, tốc độ của những tia lôi điện cũng chậm dần, dường như sắp dừng lại vậy.

Thậm chí lúc này Minh Tâm Ấn của hai con Kim Dực Xích Hổ lớn nhất cũng có phần thả lỏng.

Thịch thịch thịch.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong đột nhiên đập, một luồng khí tức của Thái Cổ hồng hoang tỏa ra, Lôi Thần Thể của hần cũng bùng phát khí tức cường đại.

Mười mấy con Kim Dực Xích Hổ gần đó mặt lộ vẻ sợ hãi, rạp mình dưới đất, thân thể run rẩy.

Nhưng thứ khí tức đó cũng chỉ xuất hiện trong chốc lát rồi biến mất.

- Chủ nhân quả nhiên có huyết mạch Thái Cổ.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ kinh ngạc nghĩ.

- Nguy hiểm thật.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt, linh hồn lập tức bay ra khỏi hồ nước trở về thân thể hần.

Sau khi tỉnh lại hần mới hiểu vừa rồi nguy hiểm tới mức nào, suýt nữa linh hồn đã bị ngủ quên rồi.

Vào thời khắc quan trọng Thần Linh Nhân lại cứu hần một mạng.

- Xem ra làm vậy quá nguy hiểm.

Triệu Phong có chút lo lắng.

Khi linh hồn rời khỏi cơ thể sẽ yếu dần với tốc độ rất chậm, trừ phi linh hồn thể của hần đạt được cảnh giới trước nay chưa từng có.

Mà năng lượng kỳ lạ trong hồ lại quá lớn, thứ sức mạnh ý cảnh u tĩnh kia không ngừng xâm nhập linh hồn ý thức, suýt chút nữa đã khiến linh hồn Triệu Phong dừng hoạt động, ý thức ngủ quên.

- Nhưng hình như sức mạnh ý cảnh của ta sắp chạm tới Huyền Quang Cảnh rồi.

Họa phúc luôn đồng hành, trạng thái gần như có thể chết đi ấy khiến sức mạnh ý cảnh của Triệu Phong được phi thăng chưa từng thấy.

- Như vậy có thể bắt đầu xung kích Huyền Quang Cảnh rồi?

Triệu Phong biến mất khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

Xung kích Huyền Quang Cảnh là một quá trình lâu dài, nhanh cũng một hai tháng, lâu thì cũng mất nửa năm.

Vì thế trước khi bế quan hần phải bàn giao lại hết mọi thứ cho rõ ràng.

Trước tiên cho Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân biết việc hần bảo Ngọc Linh Thánh Y luyện chế đan dược hoàn toàn mới. Khi đan dược luyện chế xong có thể phát bố nhiệm vụ ám sát cao cấp hơn.

Việc bế quan xung kích Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong cũng chỉ nói với Bích Thanh Nguyệt nắm quyền Chúa Tế Điện, yêu cầu không được làm phiền trong mọi trường hợp.

Trong điện các, Triệu Phong nhắm mắt lại, tâm thần ý thức thả lỏng sự khống chế với thân thể, bước vào một khoảng không xa vời khác.

Tại nội phủ u ám tối tăm trong Minh Quỷ Môn.

Triệu Vong với vẻ mặt lãnh khốc, tà khí nồng nặc, hai mắt đột nhiên lóe ánh tử kim.

Khi ý niệm của Triệu Phong tới cơ thể của Triệu Vong thì hần có thể biết mọi tình hình ở đây.

Nay Triệu Vong đã là đệ tử nòng cốt nhất trong Minh Quỷ Môn, vừa đột phá Vương Giả Cảnh, nhưng thực chất linh hồn ý chí của Triệu Vong đã đạt tới Hư Thần Đại Đế. Hư Thần Đại Đế bình thường cũng không thể nhìn ra bất cứ manh mối gì trên người hần.

Ngoài ra, thái thượng trưởng lão Minh Quỷ Môn cũng chính là lão giả tóc bạc ám sát Triệu Phong. Lần trước sau khi trở về ở lại vài ngày rồi lại đi, vì thế Triệu Vong bây giờ chỉ cần không để lộ nhiều thì sẽ không bị Minh Quỷ Môn phát giác ra điều gì.

Ngược lại, trên dưới Minh Quỷ Môn đều rất coi trọng Triệu Vong, dưới sự đệ sự muội đều không ngừng lấy lòng hần, trên thì các chấp sự, trưởng lão cũng quan tâm Triệu Vong hết mực. Trong mắt họ sau này Triệu Vong chắc chắn sẽ là trưởng lão Minh Quỷ Môn, thậm chí có khả năng đột phá Huyền Quang Cảnh, dẫn dắt Minh Quỷ Môn tiến tới đỉnh cao.

Sau khi xác định xong tình hình của Triệu Vong, Triệu Phong khởi động trận pháp bảo vệ quanh điện các, tách biệt với mọi thứ.

Triệu Phong lấy ra Bích U Linh Hồ, uống vài ngụm nước hồ.

Một luồng năng lượng u tĩnh mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể và cả linh hồn ý thức của hần.

- Hình như không đủ.

Triệu Phong khựng người.

Có thể là do linh hồn thể của hần từng ở dưới hồ nên hiệu quả lúc này không rõ ràng lắm.

Ừ ừ...

Hần lại uống thêm vài ngụm nước nữa, lúc này linh hồn ý thức của hần mới dần rơi vào trạng thái kỳ diệu.

Năm ngày sau, Ngọc Linh Thánh Y dùng Thái Cổ huyết mạch và nước hồ luyện chế xong đan dược mới, U Dạ Thánh Quân đích thân tới lấy.

- Ha ha, ở đây, trình độ đan đạo của lão thân dường như lại tăng tiến rồi.

Ngọc Linh Thánh Y rất hài lòng về Tịnh Huyết Thánh Linh Đan mà mình luyện chế lần này.

Một vài ngày sau, nhiệm vụ ám sát mới được phát bố tại Tịch Sát Đường, giờ số lượng sát thủ thích khách tới Tịch Sát Đường chỉ thua kém Hắc Mộ Giới, trở thành tổ chức sát thủ đứng thứ hai Đại Càn vương triều.

Khi loạt nhiệm vụ lần này xuất hiện, cả giới sát thủ lập tức náo loạn, ngay cả những sát thủ truyền thuyết ẩn mình trăm năm, nghìn năm, thậm chí vạn năm cũng bị kinh động, xuất hiện tại thế gian.

Phần thưởng nhiệm vụ lần này là loại đan dược có tên Tịnh Huyết Thánh Linh Đan, có khả năng tăng cường tăng thứ sinh mệnh, thúc đẩy huyết mạch thể hiện đặc tính tổ tiên, cũng có tác dụng nhất định với linh hồn ý cảnh, thậm chí tăng một chút ít tỉ lệ đột phá Huyền Quang Cảnh.

Vì đã biết tác dụng của Linh Huyết Tinh Đan và Tịnh Huyết Đan, mọi người không ai nghi ngờ gì hiệu quả của Tịnh Huyết Thánh Linh Đan cả.

Nhưng chỉ có ba nhiệm vụ có phần thưởng này, là ám sát ba cường giả Chuẩn Thánh Cấp thực lực cao thâm hoặc có khả năng đột phá Thánh Chủ.

Đây cũng là được U Dạ Thánh Quân và Bích Thanh Nguyệt thương lượng xong rồi quyết định, nhiệm vụ ở đẳng cấp này có ba nhiệm vụ cũng là cực hạn rồi.

1053. Chương 1050: Đột Phá Thánh Chủ (trung)

Cấm địa sau Chúa Tể Điện có rất nhiều trận pháp để ngăn cách, bảo vệ nghiêm ngặt, bên trong vô cùng yên tĩnh, giống như không có tồn tại bất cứ thứ gì vậy.

Một tòa mật điện trong đó chốc chốc lại bắn ra một tia lưu quang tam sắc phong lôi.

Lúc này.

Bên trong không gian tinh hạch ở đan điền Triệu Phong, tam sắc chân nguyên đang vận chuyển với tốc độ cực nhanh.

Bỗng nhiên, phía trên không gian tinh hạch xuất hiện một khe nứt nhỏ.

Vô số tia tam sắc chân nguyên từ bên trong bay ra, chui vào cơ thể Triệu Phong. Nhưng phần lớn chân nguyên vẫn chìm bên dưới không gian tinh hạch, không ngừng xoay chuyển theo một quy luật kỳ diệu nào đó.

- Trước tiên, phá vỡ không gian tinh hạch, dẫn một phần chân nguyên ra rồi cho thiên địa quy tắc tự thân nhập vào chân nguyên hải...

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn, thực hiện từng bước vô cùng chuẩn xác.

Trước khi Triệu Phong bế quan, nhiệm vụ ám sát mới đã khiến Tịch Sát Đường trở thành tâm điểm chú ý của tất cả các thế lực ám sát trong đại lục.

Tại một điểm phát nhiệm vụ dưới Tịch Sát Đường.

- Cuối cùng cũng có vài nhiệm vụ thú vị.

Nam Cung Thánh khẽ cười tà dị.

Được Khô Ảnh Đại Đế hướng dẫn, hắn cũng đã nắm bắt được trình tự hành động của một sát thủ, chỉ là hoàn toàn không hứng thú gì với những nhiệm vụ ám sát bình thường kia.

Sau khi Nam Cung Thánh rời đi, sát thủ, thích khách ở xung quanh lập tức thở phào.

- Người này rốt cuộc là ai mà thực lực cao thâm khó dò vậy?

- Lẽ nào hắn là siêu cường sát thủ của Đại Lục Vực? Nếu không không thể có sát khí nặng như vậy được.

- Xem ra hắn đã nhắm trúng ba nhiệm vụ mới này rồi.

Một vài sát thủ, thích khách vừa kinh ngạc vừa sợ hãi trước Nam Cung Thánh.

Nhưng rồi rất nhanh sự chú ý của họ lại chuyển sang Tịnh Huyết Thánh Linh Đan.

Nhiệm vụ mà thể lực thần bí kia phát bố, từ Linh Huyết Tinh Đan tới Tinh Huyết Đan, giờ tới Tinh Huyết Thánh Linh Đan, thứ nào cũng gây nên chấn động, đặc biệt là Tinh Huyết Thánh Linh Đan vừa xuất hiện, dù là Thánh Chủ thông thường cũng khó lòng cưỡng lại sự hấp dẫn.

Nhưng phần thưởng lớn như vậy đương nhiên phải đi kèm với sự nguy hiểm vạn phần.

Ba nhiệm vụ này đủ để khiến hơn chín phần sát thủ bỏ cuộc.

Hơn nữa gần đây Cửu U Cung cũng đã có biện pháp bảo vệ những đối tượng có tên trong danh sách ám sát.

Trước đây không lâu có một sát thủ đã giết một nhân vật quan trọng của thể lực phụ thuộc Cửu U Cung, sau khi nhận Tinh Huyết Đan liền bị cao tầng của Cửu U Cung đuổi giết, Tinh Huyết Đan còn chưa dùng đã rơi vào tay Cửu U Cung.

Mà đối tượng lần này vốn đã có thực lực không tầm thường, lại là thành viên cấp à Cửu U Cung vô cùng coi trọng, độ khó không nghĩ cũng biết.

Nhưng phần thưởng hậu hĩnh chắc chắn sẽ có dũng phu, những Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ đang cần đột phá có thể sẽ thử, dù gì thì những món trân bảo tăng tỉ lệ xung kích Huyền Quang Cảnh cũng rất hiếm.

Khi nhiệm vụ mới ở Tịch Sát Đường được công bố, không lâu sau, tại một nơi khác trên đại lục, trong Cửu U quần sơn, Cửu U Cung chấn nộ.

Trong tòa mật điện Cửu U Cung, khí tức nặng nề đến đáng sợ.

- Chúa Tể Điện quá ngông cuồng, lần này dám công bố nhiệm vụ ám sát cao tầng của Cửu U Cung.
- Hừ, được đăng chân lân đăng đầu, một thể lực mới thành lập lại không biết sống chết chống đối Cửu U Cung.

Trong đại điện đột nhiên vang lên vài tiếng phẫn nộ. Nhưng người này ít nhất là Đại Đế Chuẩn Thánh Chủ, không ít người là cường giả Huyền Quang Cảnh, khó có thể hình dung được Cửu U Cung phẫn nộ đến mức nào.

- Không biết Tinh Huyết Thánh Linh Đan có thật sự tác dụng như vậy không.

Một Chuẩn Thánh Chủ nói nhỏ.

- Hừ!

Phía trước, Ma Uyên Thánh Chủ đột nhiên hừ lạnh một tiếng, cả không gian lập tức tĩnh lặng.

Với hành động này của Chúa Tể Điện, Cửu U Cung cũng công bố rất nhiều nhiệm vụ tương tự, nhưng vì phần thưởng không bằng nên hiệu quả không rõ rệt.

Nhưng đến giờ, Tinh Huyết Thánh Linh Đan xuất hiện, ngay cả các Chuẩn Thánh Chủ của Cửu U Cung tại đây cũng có chút thêm muốn.

- Báo Ma Uyên trưởng lão.

Phía dưới, một vị Đế Đế nửa quỳ nói.

- Căn cứ tin tình báo, Triệu Phong đã hơn một tháng không xuất hiện, hơn nữa cấm địa phía sau Chúa Tể Điện được phòng bị vô cùng nghiêm ngặt...

Các trưởng lão trầm tư.

Lẽ nào Chúa Tể Điện lại có hành động gì mới?

- Căn cứ một vài manh mối thuộc hạ phán đoán có thể Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh.

Hắn nói tiếp.

Ngay lập tức, vô số cường giả không thể giấu nổi khí tức, cả điện các như nghẹt thở, dường như đến không gian cũng đông cứng lại, một số Đại Đế bình thường cảm thấy hô hấp khó khăn, ý thức mơ hồ.

Nếu không phải thám tử này nhấc lại cảnh giới của Triệu Phong thì rất nhiều người ở đây đã quên Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thánh Chủ mà thôi.

Một Chuẩn Thánh Chủ lại xây dựng được thế lực lớn như vậy, ép Cửu U Cung tới mức này.

Hơn nữa chiến lực của Triệu Phong mọi người ở đây đều đã biết rõ.

Nếu để Triệu Phong đột phá Thánh Chủ thì sau này sẽ càng rắc rối hơn.

- Hẳn liệu có thành công không?

Một nam tử tóc đỏ mặc hắc bào trầm giọng nói.

Mọi người khựng người, tuổi thân thể Triệu Phong chỉ hơn hai mươi còn linh hồn cũng chỉ hơn ba mươi, một Huyền Quang Thánh Chủ trẻ như vậy, có thể không?

- Vị trưởng lão nào nguyện ý theo ta tới Chúa Tế Điện một chuyến?

Ma Uyên Thánh Chủ lên tiếng.

Nếu Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, Ma Uyên Thánh Chủ tin ít nhất Triệu Phong có sáu phần thành công. Phải biết là Đại Đế, Chuẩn Thánh Chủ bình thường có bốn năm phần chắc chắn đã là khó tin rồi.

- Ma Uyên trưởng lão, ta sẽ đi cùng người.

Một lão ông tóc trắng nói.

- Ma Uyên, ta nữa.

Nam tử tóc đỏ mặc hắc bào kia nói.

Chuyến tới Chân Võ Thánh Địa truy sát Nam Cung Thánh thất bại khiến hắn rất bức bối.

- Được, Ác Lai Thánh Chủ, Tà Chân Thánh Chủ, các người cùng ta đi san bằng Chúa Tế Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ cười khẩy.

Hắn vốn rất dè chừng Lục Thần Tiễn của Triệu Phong, nhưng nếu Triệu Phong thật sự đang bế quan tu luyện, đến giai đoạn cuối cùng đột phá Huyền Quang Cảnh, dù Triệu Phong có Lục Thần Tiễn hay không thì cũng chỉ có đường chết.

Nhiệm vụ ám sát ở Tịch Sát Đường không chỉ khiến Cửu U Cung chấn động.

Tại một nơi khác, Hắc Mạc Giác cũng mở cuộc họp bí mật.

Trong một tòa cung điện dưới lòng đất, một vài hắc ảnh lơ lửng quanh mật điện.

- Hành động gần đây của Tịch Sát Đường đã gây ảnh hưởng rất lớn tới Hắc Mạc Giác.

Giữa điện các, một lão giả thân bọc trong hư quang màu xám, giọng khàn khàn nói.

Xung quanh tĩnh lặng, rõ ràng họ cũng đã đưa ra nhiều đối sách nhưng hiệu quả không lớn.

Mấy ngày trước nhiệm vụ mới ở Tịch Sát Đường đã lôi kéo mất một lượng lớn đội ngũ ám sát đóng quân ở Hắc Mạc Giác.

- Bẩm trưởng lão, lẽ nào chúng ta phải ra tay với Chúa Tế Điện?

Một hắc ảnh nhân khí tức mạnh mẽ, thận trọng hỏi.

- Ngu xuẩn! Hắc Mạc Giác vẫn luôn là thế lực trung lập, sao có thể tùy tiện ra tay với các thế lực khác. Như vậy rất nhiều thế lực trong vương triều sẽ cho rằng chúng ta và Cửu U Cung ngầm cấu kết với nhau.

Lão giả kia hơi phẫn nộ.

Một trong những lý do Hắc Mạc Giác hồi đó lớn mạnh như vậy chính là vì nó giữ thái độ trung lập.

Nếu Hắc Mạc Giác tùy tiện ra tay với một đối thủ cạnh tranh thì chắc chắn sẽ là tự đào hố chôn mình.

Mọi người đều biết Chúa Tể Điện chính là đối tượng gần đây có mâu thuẫn lớn nhất với Cửu U Cung. Vì thế có thể đoán những nhiệm vụ ám sát này chính là do Chúa Tể Điện phát bộ tại Tịch Sát Đường dưới mình.

Bốn bề điện các tỉnh lặng.

- Vừa hay, tôn nhi của ta cần một số Tịnh Huyết Thánh Linh Đan, vài ngày nữa ta sẽ đích thân tới Chúa Tể Điện.

Vị lão giả kia đột nhiên nói, rồi biến mất.

- Không ngờ U Mộ Thánh Vương sẽ đích thân xuất mã.

- Như vậy có lẽ khó khăn của Hắc Mạc Giác sẽ được giải quyết rồi.

Lúc này, trong Chúa Tể Điện, Bích Thanh Nguyệt chỉnh lý xong rất nhiều tin tình báo, lông mày nhăn lại.

- Xem ra tin tức chủ nhân đột phá Thánh Chủ vẫn bị lộ rồi.

Bích Thanh Nguyệt cảm thấy toàn thân nặng nề.

- Người đâu.

Bích Thanh Nguyệt gọi lớn.

Rất nhanh một thị vệ tới.

- Đưa sổ thư này đi.

Bích Thanh Nguyệt đưa ra một vài chiếc phong bì.

Mấy ngày sau, khí tức khủng bố ở cấm địa sau Chúa Tể Điện càng ngày càng lớn. Thiên địa nguyên khí trong bán kính vạn dặm quanh Chúa Tể Điện tụ về một nơi, một luồng khí tức vô hình khiến cả trời đất nặng nề bức bối khó hiểu.

Không một trận pháp nào có thể ngăn cản được dị tượng khi xung kích Huyền Quang Cảnh.

Vút vút!

Hôm đó trên bầu trời Chúa Tể Điện vọng lại rất nhiều âm thanh xé gió, vô vàn luồng khí tức mạnh mẽ tới trước Chúa Tể Điện.

- Chúa Tể Điện, Âm Thiên Môn tới bái phỏng.

Ám Quỷ Thánh Chủ dẫn đầu lộ nụ cười gian xảo.

Còn chưa được Chúa Tể Điện cho phép, Ám Quỷ Thánh Chủ đã dẫn người của Âm Thiên Môn tiến thẳng vào phạm vi Chúa Tể Điện.

Thị vệ Chúa Tể Điện cũng không ngăn nổi Ám Quỷ Thánh Chủ với chiến lực Thánh Chủ, huống hồ Âm Quỷ Môn còn nói là tới bái phỏng.

Lúc này phía xa cũng bay tới vài thân ảnh.

- Đây không phải Ám Quỷ Thánh Chủ sao?

Một giọng cười lạnh leo vang lên.

Chỉ thấy một lão giả đầu trọc khí tức không tầm thường đem theo một vài Đại Đế bay tới.

- Đây không phải thái thượng trưởng lão của Hắc Diệu Tông sao?

Ám Quỷ Thánh Chủ cười.

Hắc Diệu Tông cũng là thế lực phụ thuộc Cửu U Cung, vừa hay ở Vũ Châu. Một thời gian trước Hắc Diệu Tông cũng rất lo lắng, ba vị cao tăng đều nằm trong danh sách ám sát, nay đã chết một người rồi.

Ba hôm sau...

- Bích điện chủ, Nam Phong Vương đã tới.

Kim giáp hộ vệ bên cạnh Nam Phong Vương nói lớn.

Nam Phong Vương dùng linh thức phát hiện một vài khí tức cường đại dị thường, đồng thời hắn cũng tin chắc Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh.

Nếu không phải Bích Thanh Nguyệt gửi thư hắn cũng thật không dám tin Triệu Phong đã xung kích Huyền Quang Cảnh.

- Vương gia, mời.

Một vị thủ vệ lập tức cung kính nói.

Lại một vài ngày nữa qua đi

Rất nhiều cường giả, thế lực trong Chúa Tể Điện đều cảm thấy một luồng khí tức ma đạo kinh người đang ập tới.

- Chúa Tể Điện, hôm nay các người phải giải thích với ta!

Ma Uyên Thánh Chủ ngạo nghễ toàn thân bạo trong hắc quang, ma uy hiển hiện.

- Gọi thái thượng trưởng lão của các người ra đây!

- Đừng bảo nhiệm vụ ám sát cao tầng Cửu U Cung không liên quan tới Chúa Tể Điện các người!

Phía sau Ma Uyên Thánh Chủ, Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ quát lớn, bá khí ma đạo lập tức xung kích về phía Chúa Tể Điện.

Đúng lúc đó...

Uỳnh uỳnh.

Phía trên bầu trời chỗ Triệu Phong bế quan, trời đất rung chuyển, ngưng tụ ra một quang thánh quang ba màu lấp lánh, rồi dần dần tạo thành một vòng xoáy khổng lồ với ba màu lam, lục, đỏ.

1054. Chương 1051: Đột Phá Thánh Chủ (hạ)

Thiên địa khu cấm địa phía sau Chúa Tể Điện rung chuyển, ngưng tụ ra một quang thánh quang ba màu lấp lánh chiếu sáng chói cả bầu trời, rồi dần dần tạo thành một vòng xoáy khổng lồ.

Uy thế ma đạo mà ba người Cửu U Cung tỏa ra, lập tức khiến luồng bá khí nhỏ bé kia tan biến.

Vòng xoáy ba màu không ngừng mở rộng che khuất cả bầu trời, trung tâm vòng xoáy giống như cái động không đáy điên cuồng hấp thụ thiên địa nguyên khí trong bán kính vài vạn dặm.

Bên trong Chúa Tể Điện lúc này tập trung gần mười thế lực lớn nhỏ, trong đó có Cửu U Cung, cũng có cả thế lực phục thuộc Chúa Tể Điện

- Chủ nhân sắp đột phá Thánh Chủ rồi.

Bích Thanh Nguyệt tâm thần rung động.

- Triệu Phong cuối cùng cũng sắp đột phá Thánh Chủ rồi.

U Dạ Thánh Quân kinh thán.

Dau khi Triệu Phong đột phá Thánh Chủ sẽ dẫn dắt Chúa Tể Điện tới mức nào?

- Uy thế thật khủng khiếp!

Ám Quỷ Thánh Chủ thầm giật mình.

Hắn thân là Thánh Chủ lại bị uy thế Huyền Quang Cảnh của kẻ khác chấn nhiếp.

Như vậy mới thú vị.

Nam Cung Thánh ẩn trong bóng tối mỉm cười tà dị.

Vút!

Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân sắc mặt trầm xuống, bay ra ngoài đại điện.

- Ma Uyên trưởng lão, Cửu U Cung vô căn cứ buộc tội các thế lực tông môn khác sao?

Bích Thanh Nguyệt đối mặt với áp lực của bọn Ma Uyên Thánh Chủ đến thở cũng khó khăn, nhưng nàng vẫn cố gắng truyền âm đi.

Công bố nhiệm vụ ám sát vẫn là do nàng, U Dạ Thánh Quân và Khô Ảnh Đại Đế phụ trách.

Ba người này đều là cường giả bị Triệu Phong đặt Minh Tâm Ấn, tuyệt đối không thể phản bội Triệu Phong, trừ phi bị Cửu U Cung bắt mất linh hồn.

Ngoài ra, Ngọc Linh Thánh Y luyện chế linh dược ở trong cấm địa, Cửu U Cung cũng không dám tùy tiện bắt Ngọc Linh Thánh Y đi, nếu không sẽ đắc tội với nhiều thế lực hơn nữa.

- Tại sao những nhiệm vụ này đều công bố tại Tịch Sát Đường?

Ác Lai Thánh Chủ tóc trắng lập tức chất vấn.

- Trong Hắc Mạc Giác cũng có nhiệm vụ ám sát nhằm vào Cửu U Cung.

U Dạ Thánh Quân bên cạnh Bích Thanh Nguyệt nói.

Lần đó khi U Dạ Thánh Quân và Triệu Phong thương lượng phương án hành động đã dự đoán được trước điều này nên cũng công bố một số nhiệm vụ ở Hắc Mạc Giác.

- Hừ, đương nhiên Cửu U Cung sẽ có bằng chứng.

Ma Uyên hừ lạnh một tiếng, mây đen phía sau lập tức cuộn cuộn tạo thành hình một con cự thú hồng hoàng, phát ra uy thế bá đạo.

Chỉ cần đối phó với Bích Thanh Nguyệt và U Dạ Thánh Quân, sao có thể không lấy được chứng cứ?

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt hung dữ, chuẩn bị động thủ.

- Ma Uyên Thánh Chủ, ngươi muốn làm gì?

Luc này, đột nhiên Nam Phong Vương bay ra từ trong đại điện.

Đồng thời cũng có rất nhiều cường giả các thế lực xuất hiện bên ngoài đại điện.

- Nam Phong Vương, lại là ngươi!

Ma Uyên Trưởng Vinh chau mày, huyền quang thánh lực vẫn tỏa ra, không hề có ý dừng lại.

Lần trước, khi hắn tiêu diệt các thế lực Hải Yên Các, bị Nam Phong Vương cản trở, cuối cùng người của Thiên Kiếm Các tới đẩy lui hắn.

Lần này cũng là Nam Phong Vương xuất hiện.

- Nam Phong Vương, lát nữa có khiến ngươi bị thương thì Cửu U Cung cũng không chịu trách nhiệm đâu đấy.

Phía sau Ma Uyên Thánh Chủ, Tà Chân Thánh Chủ tóc đỏ mặc hắc bào gương mặt lạnh băng.

Ngoài Nam Phong Vương ra, những thế lực nhỏ bé khác, Tà Chân Thánh Chủ cũng lười để mắt tới.

Đột nhiên phía sau Ma Uyên Thánh Chủ xuất hiện một luồng khí tức năng lượng tinh thần mạnh mẽ.

- Ma Uyên Thánh Chủ, ngươi tới Vũ Châu gây chuyện sao?

Giọng nói của Tinh Ma Thánh Chủ vọng tới.

Vút vút!

Tinh Ma Thánh Chủ và hai vị Chuẩn Thánh Chủ khác cùng tới bên cạnh Bích Thanh Nguyệt.

Tinh Ma Thánh Chủ sắc mặt thâm trầm nhìn Ma Uyên Thánh Chủ với đôi mắt màu tím thẫm.

Hắn không ngờ lần này lại là Ma Uyên Thánh Chủ của Cửu U Cung tới, còn có hai cường giả Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành nữa.

- Tinh Ma Thánh Chủ, Cơ gia chắc chắn muốn quản chuyện này?

Ma Uyên Thánh Chủ ánh mắt sắc lạnh, nhìn Tinh Ma Thánh Chủ.

- Đây là Vũ Châu, Triệu Phong tiểu hữu lại là khách quý của Cơ gia.

Ma Uyên Thánh Chủ cảm nhận được một luồng xung kích vô hình nhưng vẫn nói.

Ma Uyên Thánh Chủ chỉ là Huyền Quang sơ thành, nhưng linh hồn ý chí của hắn lại cường đại dị thường, cộng với linh hồn đồng thuật cao thâm nên có thực lực của Huyền Quang tiểu thành.

Ma Uyên Thánh Chủ không thông thạo về linh hồn nhưng tinh thần xung kích của hắn vẫn khiến linh hồn của Tinh Ma Thánh Chủ run lên.

- Xem ra Cơ gia muốn đi theo con đường của Đoan Mộc gia thì phải.

Giọng nói lạnh lùng của Ma Uyên Thánh Chủ vang lên, ma uy vô hình chấn nhiếp tám phương.

Ma Uyên Thánh Chủ không lo lắng vì sự có mặt của Tinh Ma Thánh Chủ, Cơ gia chỉ tới một Thánh Chủ là Tinh Ma Thánh Chủ, không ảnh hưởng gì được tới hành động của hắn.

Sau khi Ma Uyên Thánh Chủ giải quyết xong Chúa Tế Điện, còn có thể dựa vào lý do này mà tới tìm Cơ gia.

Thần sắc Tinh Ma Thánh Chủ hơi khựng lại, Đoan Mộc Gia năm đó chính vì đắc tội Cửu U Cung, bị giết liền hai vị Thánh Chủ, cho nên mới sa sút như ngày nay.

- Hai người chặn Nam Phong Vương và Cơ gia...

Ma Uyên Thánh Chủ truyền âm.

Chỉ dựa vào chiến lực hiện nay của Chúa Tế Điện sao có thể chặn được bước đi của Cửu U Cung.

Vù!

Ba Thánh Chủ của Cửu U Cung động thân, một luồng khí tức ma đạo khủng khiếp lập tức bao trùm cả Chúa Tế Điện.

Tất cả những người đứng xem có cảnh giới thấp, lập tức lùi về sau, ngay cả Bích Thanh Nguyệt cũng phải tránh ra xa. Vì nàng biết nếu bị sư hồn thì Cửu U Cung sẽ danh chính ngôn thuận tiêu diệt Chúa Tế Điện.

Vút vút!

Ác Lai Thánh Chủ và Tà Chân Thánh Chủ xông về phía Tinh Ma Thánh Chủ và Nam Phong Vương.

Một vài thế lực, tông môn trước đó tới Chúa Tế Điện như Âm Quỷ Thánh Chủ và Hắc Diệu Tông thái thượng trưởng lão lập tức chặn U Dạ Thánh Quân, Từ lão quái, các chiến lực cấp cao của Chúa Tế Điện.

Vù!

Ma Uyên Thánh Chủ bay thẳng về cấm địa phía sau Chúa Tế Điện, khí thế cường hoành, không ai chặn được.

Ma Uyên Thánh Chủ sắp tới được điện các của Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Một ngọn núi đột nhiên nổ tung, chỉ thấy một đạo tà quang màu tím đỏ bắn lên trời, xuyên thủng tầng mây, trên đó ẩn hiện hoa văn yêu dị.

Năng lượng tà ác khủng bố bùng phát, bắn thẳng về phía Ma Uyên Thánh Chủ.

Luồng năng lượng tà ác đột ngột xuất hiện này khiến các Chuẩn Thánh Chủ, Thánh Chủ gần đó đều khẽ run lên, tâm thần hoảng loạn khó hiểu.

Vù!

Chỉ thấy một thanh niên yêu dị với mái tóc tím đỏ, toàn thân cũng là hoa văn tím đỏ chập chờn, kéo theo một dải ảo ảnh chặn trước mặt Ma Uyên Thánh Chủ.

- Nam Cung Thánh.

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức kinh ngạc thốt lên, nộ khí đột ngột nổi lên.

Lúc trước, Cửu U Cung phái ra hai vị cao tăng từ nghìn dặm xa xôi tới Chân Võ Thánh Địa ở Thương Hải để bắt Nam Cung Thánh, nhưng lại bị Bán Thần Côn Vân trong truyền thuyết dọa lui.

Vốn dĩ, chỉ cần Nam Cung Thánh ở trong Chân Võ Thánh Địa thì Cửu U Cung tuyệt đối sẽ không tới tìm hắn.

Nhưng lúc này Nam Cung Thánh lại xuất hiện trong Chúa Tế Điện ở Đại Lục Vực.

- Nam Cung Thánh... ở đây.

Tà Chân Thánh Chủ ở phía sau hai mắt đỏ rực, mái tóc đỏ cũng xỏa ra bay theo gió.

Hắn chính là một trong hai Thánh Chủ hồi đó tới Chân Võ Thánh Địa bắt Nam Cung Thánh và bị Côn Vân dọa trở về.

- Cũng tốt, hôm nay cùng tiêu diệt “tử phát song tà” các ngươi.

Huyền Quang thánh lực màu đen trào ra từ cơ thể Ma Uyên Thánh Chủ, hắc quang xung quanh đột nhiên tan đi, biến thành vô số cái xúc tu hắc quang như có linh tính. Uy thế ma đạo khủng bố giống như cự thú phần nộ bùng nổ.

Cảm tưởng như đây chính là trận đại chiến ở ngoại giới.

Phía trên nơi Triệu Phong bế quan, tốc độ vận chuyển của vòng xoáy ba màu bỗng tăng nhanh đồng thời mở rộng. Vòng xoáy bỗng chốc như biến thành bầu trời của thế giới này, nguyên khí trong cơ thể của tất cả cường giả ở phía dưới đều như đang dần biến mất.

Uỳnh uỳnh!

Một luồng khí tức chấn áp vạn vật thiên địa tràn ra từ trong vòng xoáy, phong vân cuộn cuộn biến hóa không ngừng.

Bùm!

Từ trong vòng xoáy ba màu khổng lồ, ba đạo thánh quang ngưng tụ với nhau chiếu xuống đỉnh một ngọn núi, nguyên khí tám phương như bị thứ gì đó dẫn dụ, điên cuồng tụ lại về hướng ba đạo thánh quang.

- Vòng xoáy thánh lực liên kết thành công rồi. Không được, tuyệt đối không được để Triệu Phong đột phá.

Ma Uyên Thánh Chủ bay ra từ nơi vụ nổ ban nãy, lao về nơi thánh quang chiếu xuống.

Lúc này chính là thời điểm mấu chốt để Triệu Phong đột phá.

- Tà Ma Trảo!

Nam Cung Thánh giơ cánh tay phải ra, hoa văn đỏ chói trên đó nở rộ, kéo ra thành vô số cành hoa lá màu đỏ, tạo nên một cái ma trảo rất lớn.

- Nam Cung Thánh, rút đi!

Ma Uyên Thánh Chủ lập tức quát lên, xúc tu xung quanh lao tới tấn công Nam Cung Thánh.

Hai luồng sức mạnh tà ma lao vào nhau, sức mạnh khủng khiếp trong đó như nuốt chửng tất cả.

Ma Uyên Thánh Chủ hơi khựng lại.

Ma Uyên Thánh Chủ không thể ngờ Nam Cung Thánh lại tiến bộ đáng sợ như vậy. Hắn có sức mạnh Tà Thần, có thể ngang ngửa với Huyền Quang đại thành.

Đương nhiên nếu Ma Uyên Thánh Chủ toàn lực ra tay thì chắc chắn Nam Cung Thánh sẽ thua. Chỉ là bây giờ ngăn chặn việc Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh mới là quan trọng nhất.

Một khi Triệu Phong đột phá thành công, với thực lực kinh người, hắn ta có thể xoay chuyển cục diện.

Nếu Triệu Phong có Lục Thần Tiên thật thì bản thân Ma Uyên Thánh Chủ cũng sẽ gặp phải nguy hiểm.

Nghĩ vậy, Ma Uyên Thánh Chủ liền thi triển bí pháp, xúc tu ma quang quanh người biến thành những dải hắc quang bảo vệ hắn bên trong.

Vút!

Ma Uyên Thánh Chủ quyết định mặc kệ Nam Cung Thánh, trước hết phải giải quyết Triệu Phong đã.

- Đừng mơ!

Hai mắt Nam Cung Thánh trở nên thâm sâu, trong đó ẩn hiện một đóa hoa màu máu.

- Tiếp theo giao cho ngươi đấy.

Nam Cung Thánh nói trong đầu.

- Khắc khắc khắc, để ta chơi với ngươi.

Giọng nói của Nam Cung Thánh đột nhiên thay đổi, tà khí toàn thân trào dâng.

Một luồng sáng màu tím đỏ bắn về phía Ma Uyên Thánh Chủ.

Rầm ụp!

Ma Uyên Thánh Chủ lùi sau mấy bước, tầng hắc quang bảo vệ của hắn vỡ tan.

- Tà Thần chi lực!

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt đầy kinh hãi nhìn Nam Cung Thánh.

Trong luồng thánh lực Huyền Quang đó tuy chỉ có chút Tà Thần chi lực nhưng cũng đủ để uy năng của thánh lực Huyền Quang có sự thay đổi hoàn toàn về chất.

- Xem ra bị tà niệm xâm chiếm rồi.

Ma Uyên Thánh Chủ nghĩ.

Nam Cung Thánh bị tà niệm xâm chiếm, không có lý trí, mặc kệ hậu quả sử dụng sức mạnh mà mình không thể khống chế.

- Hừ, không kẻ nào có thể ngăn được ta!

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ trở nên lạnh băng, vận Huyền Quang Thánh Lực đến mức tận cùng.

Đồng thời phía sau Ma Uyên Thánh Chủ cũng xuất hiện một vòng xoáy đen, trong đó đột nhiên nhảy ra một đạo hắc ảnh.

Uỳnh!

Sau khi Ma Uyên Thánh Chủ phân thân, trực tiếp xông tới Nam Cung Thánh, xúc tu quanh người giống như ý niệm của Ma Uyên Thánh Chủ, nhanh như chớp di chuyển trong không gian.

Dù ở xa như vậy hấn vẫn cảm nhận được uy năng khủng khiếp đó vẫn kém một chút so với hấn tưởng tượng, hơn nữa thuộc tính cũng khác.

Vút!

Chỉ thấy, trong cơn bão kia, thân ảnh thảm hại của Địa Quỷ Thánh Vương bay ra, mặt đầy sát ý trừng trừng nhìn Triệu Phong.

- Tiểu tử dám dọa ta! Căn bản không phải Lục Thần Tiên!

Địa Quỷ Thánh Vương nộ khí phùng phùng, quỷ khí bùng nổ giống như quỷ thần dưới địa ngục giáng lâm.

Ma Uyên Thánh Chủ cũng khựng người, rồi phần nộ xông tới. Thì ra Triệu Phong căn bản không có Lục Thần Tiên mà chỉ ra vẻ dọa chúng.

Đúng lúc Địa Quỷ Thánh Vương chuẩn bị ra tay thì Triệu Phong lên tiếng.

- Địa Quỷ Thánh Vương, đó chỉ là cảnh cáo với ngươi.

Triệu Phong giọng nói lạnh lùng với chút ý cười nhìn Địa Quỷ Thánh Vương.

- Cảnh cáo?

Địa Quỷ Thánh Vương và Ma Uyên Thánh Chủ khựng lại.

Thật ra, mũi tên vừa rồi tuy không kích sát Địa Quỷ Thánh Vương, hấn thoát nhìn có vẻ không bị thương thế gì lớn. nhưng Triệu Phong biết linh hồn Địa Quỷ Thánh Vương đã bị tổn thương nặng nề.

Hôm đó Triệu Phong tạo ra thứ phẩm Lục Thần Tiên cũng đã suy nghĩ chọn lựa kỹ càng. Ba mũi tên, một mũi lượng kim, hai mũi ám kim, thuộc tính của hai loại hoàn toàn khác nhau.

Mũi tên lượng kim nhằm vào vật chất, còn ám kim nhằm vào linh hồn.

Nhưng thứ phẩm Lục Thần Tiên thì tuyệt đối không có khả năng giết được Địa Quỷ Thánh Vương.

- Lẽ nào tên tiểu tử này vẫn còn loại tên đó, hoặc có thể nói hấn chưa sử dụng tới Lục Thần Tiên thật sự...

Địa Quỷ Thánh Vương cứng người, có chút muốn phát điên.

Hấn đường đường là Thánh Chủ, đã bao giờ phải chịu sự ủy khuất này.

Nhưng nếu Triệu Phong vẫn còn loại tên này hoặc Lục Thần Tiên thì lần này thật sự có thể lấy mạng hấn.

Ma Uyên Thánh Chủ cũng có phần hối hận, đáng nhẽ không nên quay lại.

- Nếu Địa Ma Giáo và Cửu U Cung đã có quan hệ tốt như vậy thì cũng cùng Cửu U Cung đích thân tới Chúa Tế Điện xin lỗi đi.

Triệu Phong lên tiếng phá vỡ im lặng.

Đối mặt với một Triệu Phong cường thế như vậy, Địa Quỷ Thánh Vương và Ma Uyên Thánh Chủ bị trọng thương trong lòng càng thêm khẳng định Triệu Phong còn con át chủ bài.

Hai bọn chúng nhìn nhau, khóc không ra nước mắt, cũng chẳng nói gì, bỏ đi.

- Không nên giúp tiểu tử Ma Uyên này, ài.

Địa Quỷ Thánh Vương thảm thở dài, nhưng cũng chẳng còn cách nào.

Tuy là Ma Uyên Thánh Chủ kéo hấn vào, nhưng hấn cũng không dám tới Cửu U Cung lý luận.

Triệu Phong đứng tại chỗ nhìn hai kẻ đó rời đi.

- Tiên bối cũng nên hiện thân đi.

Triệu Phong nhìn về phía xa.

Đột nhiên trên bầu trời một khoảng biến dạng xong một thân ảnh hiện ra.

Triệu Phong đã hiểu rõ về Hắc Mạc Giác, lập tức nhận ra vị lão giả này chính là thái thượng trưởng lão của Hắc Mạc Giác, U Mục Thánh Vương.

Vù!

Thiên địa xung quanh lại tối sầm lại.

- Không hổ là thái thượng trưởng lão Chúa Tế Điện, người là văn bối có tiềm lực nhất lão phu từng gặp.

U Mục Thánh Vương vuốt râu nhìn Triệu Phong.

- Tiên bối theo tại hạ tới đây, chắc là không phải chỉ để nói câu này chứ?

Triệu Phong thần sắc không hề thay đổi, ánh mắt trầm xuống, nhìn U Mục Thánh Vương.

Khi ở Chúa Tế Điện, Thần Linh Nhân của Triệu Phong đã phát giác ra U Mục Thánh Vương.

Nhưng cục diện khi đó không tốt lắm, nếu U Mục Thánh Vương đã muốn ẩn mình thì hẳn cũng không tiện vạch trần.

Nhưng Triệu Phong không ngờ hẳn truy sát Ma Uyên Thánh Chủ mà U Mục Thánh Vương vẫn theo phía sau.

Triệu Phong cũng khâm phục sự kiên nhẫn của U Mục Thánh Vương, đồng thời cũng có đề phòng.

- Ha ha, lão phu cũng không có việc gì làm, chỉ tiện đường muốn xem thực lực của thái thượng trưởng lão Chúa Tế Điện thế nào mà thôi.

U Mục Thánh Vương cười.

Thực ra U Mục Thánh Vương cũng kinh ngạc, hẳn không ngờ Triệu Phong đã phát hiện ra mình từ khi ở Chúa Tế Điện.

Một Huyền quang sơ thành phát hiện được cường giả cấp Thánh Vương thành thạo ẩn mình, nói ra cũng không ai tin được.

- Triệu Phong tiểu hữu, gần đây danh tiếng của Tịch Sát Đường đã vượt qua Hắc Mạc Giác rồi. Lần này lão phu tới đây là muốn cùng Chúa Tế Điện thương lượng vài thứ.

U Mục Thánh Vương chậm rãi nói.

Triệu Phong thần sắc không thay đổi, nhìn U Mục Thánh Vương đợi hẳn nói tiếp.

Vừa rồi hẳn dùng Lục Thần Tiễn phỏng chế cũng là muốn chấn nhiếp U Mục Thánh Vương.

Dù sao Tịch Sát Đường cũng mượn danh tiếng của Hắc Mạc Giác để nổi lên, mà đối phương là Thánh Vương, đương nhiên không thể khách khí gì với Triệu Phong.

- Nghe nói Chúa Tế Điện có loại kỳ đan Tịnh Huyết Thánh Linh Đan. Vừa hay tôn nhi của ta đột phá Huyền Quang Cảnh không chắc chắn lắm. Vì thế lão phu tới muốn có loại linh đan này.

U Mục Thánh Vương cuối cùng cũng nói xong.

Sở dĩ U Mục Thánh Vương vẫn ẩn mình và theo Triệu Phong tới đây vốn là muốn đợi xem kết quả cuối cùng của trận đấu giữa Triệu Phong và Ma Uyên Thánh Chủ.

Nếu Ma Uyên Thánh Chủ thắng, hẳn đột nhiên hiện thân chắc chắn có thể được một số lợi ích.

Nếu hai bên lưỡng bại câu thương thì càng tốt, U Mục Thánh Vương gần như có thể có lợi lớn từ cả hai bên.

Nhưng hẳn không ngờ Triệu Phong lại luôn chiếm ưu thế, thậm chí còn dọa cho Ma Uyên Thánh Chủ và Địa Quỷ Thánh Vương phải bỏ chạy, đồng thời còn chấn nhiếp được hẳn.

- Tịch Sát Đường phát triển được tới giờ cũng là nhờ phúc Hắc Mạc Giác. Chút lễ bạc này Chúa Tế Điện sẽ đưa tới Hắc Mạc Giác.

Triệu Phong mỉm cười nói.

U Mục Thánh Vương chắc chắn là Thánh Vương mạnh hơn Địa Quỷ Thánh Vương, trừ phi dùng tới Lục Thần Tiên, nếu không Triệu Phong sẽ không có bất kỳ khả năng chiến thắng nào.

Lúc này U Mục Thánh Vương cũng không biểu hiện vẻ uy hiếp hấn, cũng không quá tham lam. Triệu Phong đương nhiên sẽ không ky bo vài viên Tịnh Huyết Thánh Linh Đan làm gì.

1058. Chương 1055: Phân Giải Và Phục Chế

Tịnh Huyết Thánh Linh Đan chỉ là luyện chế từ huyết mạch Kim Dực Xích Hồ và nước hồ, những tài nguyên đó với Triệu Phong mà nói thì rất nhiều.

Hơn nữa sau khi Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, tác dụng của hai loại tài nguyên này đối với hấn đã giảm mạnh.

- Nếu vậy thì lão phu về Hắc Mạc Giác đợi trước.

U Mục Thánh Vương quan sát Triệu Phong rồi thân hình hòa vào hư không, biến mất.

Hắc Mạc Giác sẽ không tùy tiện ra tay với một thể lực lớn, hơn nữa biểu hiện của Chúa Tể Điện cũng khiến U Mục Thánh Vương có chút mong đợi.

Nếu Chúa Tể Điện có thể sống sót trước sự đàn áp của Cửu U Cung thì chắc chắn sẽ trở thành thể lực hàng đầu của đại lục.

Với một thể lực như vậy, kết giao tốt lúc này, về sau sẽ có lợi ích vô cùng.

Phù!

Sau khi U Mục Thánh Vương đi, Triệu Phong thở phào một hơi dài.

Cho dù Triệu Phong đã đột phá Thánh Chủ thì hấn cũng không tự tin đấu với Thánh Vương.

Soạt!

Triệu Phong vung tay lên, thân thể hấn được bọc trong tầng ngân ảnh, rồi nhạt dần, biến mất.

Sau khi đột phá Thánh Chủ Triệu Phong tin chắc mình có thể dùng Mê Không Giới truyền tống với khoảng cách xa hơn.

Lần này hấn truyền tống thẳng qua bốn tòa thành lớn.

Ầm!

Một tầng ngân ảnh xuất hiện trong hư không, thân ảnh Triệu Phong dần dần xuất hiện.

Lập tức uy lực của một Thánh Chủ gây nên dị tượng trong thiên địa.

- Thánh Chủ!

Một Vương Giả đỉnh phong ở bên cạnh Triệu Phong lập tức quỳ xuống, chân nguyên huyết mạch bị áp chế không thể vận chuyển.

- Vẫn chưa kiểm soát được hoàn toàn sức mạnh.

Triệu Phong khẽ nói.

- Vẫn có thể tăng khoảng cách truyền tống.

Triệu Phong mặc kệ người kia, tay vung lên, thân ảnh hấn lại biến mất.

Ngay sau đó hấn trở về trước sơn môn Chúa Tể Điện.

Lần này hấn truyền tống khoảng cách một châu, Huyền Quang thánh lực nháy mắt đã cạn.

- Xem ra sau này mỗi lần có thể truyền tống một châu.

Triệu Phong có phần kinh hỷ, đột phá Huyền Quang Cảnh lại đem tới tiện lợi lớn như vậy.

Thứ thần khí thì khác, Triệu Phong luôn mang theo truyền tống đại trận vượt châu.

Lúc này trong Chúa Tế Điện, những thế lực được Bích Thanh Nguyệt mời tới Chúa Tế Điện vẫn ở đó.

- Thái thượng trưởng lão!

- Triệu Phong!

Tất cả đều đứng dậy nhìn Triệu Phong, trong lòng có chút chấn động.

Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ cũng qua gần mười ngày, mọi người ít nhiều đều lo lắng.

Thần sắc Triệu Phong rất thản nhiên, đi lên trên ngai.

Qua Minh Tâm Ấn, hắn đã được Bích Thanh Nguyệt báo cáo tình hình. Nam Phong Vương đã tới hoàng cung, định báo chuyện này lên Thái Hoàng Điện.

Việc này là tự Bích Thanh Nguyệt quyết định, Triệu Phong rất hài lòng.

Sở dĩ hắn truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, còn định đánh hắn trọng thương là định sau đó báo lên Thái Hoàng Điện chuyện này.

Hắn tin chắc Thái Hoàng Điện cũng không mong muốn trong khi lưỡng triều đại chiến mà vương triều lại có nội chiến.

Cửu U Cung là một tam tinh tông môn hàng đầu, Chúa Tế Điện cũng coi là một nửa tam tinh, hai bên mà khai chiến thì không biết bao nhiêu tông môn lớn nhỏ sẽ dính líu tới. Việc này sẽ gây tổn thất cực lớn cho Đại Càn vương triều.

- Lần này các vị đã giúp đỡ Chúa Tế Điện, Triệu mỗ khắc ghi trong lòng...

Triệu Phong đã đột phá Huyền Quang Cảnh, nay càng có sức uy nhiếp hơn.

- Việc này sau khi báo lên Thái Hoàng Điện, Cửu U Cung tạm thời sẽ không thể làm gì Chúa Tế Điện. Đây cũng là lúc để Chúa Tế Điện phát triển...

Lúc này, Bích Thanh Nguyệt đứng ra chậm rãi nói, đồng thời cũng giải thích về kế hoạch phát triển sau này.

Phần lớn có mặt ở đây là những thế lực phụ thuộc hoặc có quan hệ rất tốt với Chúa Tế Điện.

Bích Thanh Nguyệt nói xong, Triệu Phong và Tinh Ma Thánh Chủ rời đi.

- Triệu Phong, lần này ngươi oai phong thật rồi!

Tinh Ma Thánh Chủ cười.

Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ gần mười ngày, vượt qua cả một châu lớn, vụ truy sát này đã lan khắp đại lục.

Vì chuyện này danh tiếng Triệu Phong cũng tăng lên, danh vọng của Chúa Tế Điện cũng được nâng lên đỉnh cao chưa từng có.

Giờ chính là thời cơ tốt để Chúa Tế Điện phát triển, mở rộng.

- Ma Uyên Thánh Chủ chẳng qua chỉ là một trong các cao tăng của Cửu U Cung.

Triệu Phong lắc đầu.

Chúa Tế Điện muốn ngang ngửa với Cửu U Cung với căn cơ trăm vạn năm thì còn chưa đủ. Phải biết là thời kỳ đỉnh cao của Cửu U Cung thậm chí là tứ tinh đại tông.

Triệu Phong không vì truy sát Ma Uyên Thánh Chủ mà tự tin đến mức đó.

- Tinh Ma tiền bối, lần này ta muốn giao lưu một chút với ngài về Phân Hồn Quyết tầng thứ hai.

Triệu Phong chủ động nói.

Phân Hồn Quyết tầng thứ hai Triệu Phong đã suy diễn ra được, nhưng hắn không chắc lắm, vì thế muốn để Tinh Ma Thánh Chủ thẩm duyệt lại.

Sau khi đưa Phân Hồn Quyết tầng thứ hai cho Tinh Ma Thánh Chủ, Triệu Phong trở về cấm địa sau Chúa Tể Điện. Tinh Ma Thánh Chủ cũng cần thời gian để thẩm duyệt tính thực dụng của Phân Hồn Quyết tầng thứ hai.

Sau khi về điện các, Triệu Phong lập tức vào trong không gian mắt trái của mình.

Khi đột phá Huyền Quang Cảnh, kim cầu thần bí đã có chút biến dị, cũng chính vì thế mới cứu được Triệu Phong một mạng vào thời khắc quan trọng.

- Đây là...

Triệu Phong bỗng dừng suy nghĩ, ý thức nhìn chăm chăm lên vật thể phía trên kim cầu thần bí với vẻ không thể tin nổi.

Trong không gian mắt trái vốn chẳng có gì ngoài kim cầu thần bí, đầu lâu Bán Thần.

Nhưng lúc này phía trên kim cầu thần bí lại xuất hiện hai cái đầu lâu Bán Thần. Cấu tạo, hình dạng của chúng hoàn toàn giống nhau, thậm chí đến sức mạnh lõi kiếp cũng là một.

- Sao lại xuất hiện một cái đầu lâu Bán Thần nữa?

Triệu Phong kinh ngạc.

Tuy có thêm một cái đầu lâu nữa cũng là sức mạnh, là chuyện tốt, nhưng mọi thứ quá quỷ dị rồi.

Triệu Phong bắt đầu nhớ lại lúc mắt trái có biến dị.

Trước tiên là trong kim cầu thần bí tỏa ra vô số hoa văn kim sắc, qua qua lại lại, xuyên thủng đầu lâu Bán Thần vô số lần.

Đương nhiên đầu lâu Bán Thần cũng có kết cấu hạt của thần kiếp lõi lực, cũng được phân tích, ghi lại trong kim cầu thần bí.

Sau đó trong kim cầu thần bí trào lên một luồng năng lượng hồng hoang bản nguyên, dần hình thành một thứ vật thể đen méo mó, cuối cùng biến thành cái đầu lâu Bán Thần thứ hai.

- Lẽ nào...

Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, thần sắc kinh hoàng, ý thức trở lại thân thể.

Vù!

Triệu Phong lấy ra một món địa giới thần binh phổ thông từ Mê Không Giới.

Xoẹt!

Mắt trái nhìn cố định lên món thần binh đó, hút nó vào không gian trong mắt.

Sau đó ý thức của Triệu Phong lại quay vào không gian.

Triệu Phong dịch chuyển hai cái đầu lâu Bán Thần ra bên ngoài, đặt món địa giới thần binh lên trên kim cầu thần bí.

Hắn vận chuyển ý niệm, thận trọng tiếp xúc kim cầu thần bí.

Uỳnh!

Kim cầu thần bí đột nhiên xoay tít, từ bên trong bắn ra hoa văn kim sắc, không ngừng xuyên thấu món thần binh.

Không lâu sau, trong kim cầu thần bí trào ra khí tức hồng hoang bản nguyên, ngưng kết giữa không trung.

Vù vù!

Thứ vật chất màu đen đó không ngừng biến dạng, vài giờ sau hình thành một món địa giới thần binh hoàn chỉnh hiện lên phía trên kim cầu thần bí.

- Đúng là có thể phục chế vật thể?

Triệu Phong chấn kinh.

Hiện tượng này đã hoàn toàn chứng minh được phỏng đoán của hắn.

Rồi ý niệm của Triệu Phong trở lại thân thể.

- Đồng lực ý chí và nguyên khí bị tổn hao.

Triệu Phong kết luận.

Xem ra lần phục chế đầu lâu Bán Thần đó, vì Triệu Phong đang đột phá Huyền Quang Cảnh nên không chú ý tới.

Như vậy cũng đã giải thích được tại sao năng lượng của phân thân Ma Uyên Thánh Chủ sau khi bị phân giải lại bị hút vào không gian mắt trái của hắn. Vì đúng lúc đó đang phục chế đầu lâu Bán Thần, cần năng lượng.

- Biến dị lần này lại đem lại cho ta khả năng này.

Triệu Phong vui mừng.

Đến đầu lâu Bán Thần mà thần kiếp lôi lực cũng phục chế được, có thể thấy khả năng phục chế này biến thái đến mức nào.

- Xem ra đây mới là khả năng hoàn chỉnh của kim mâu.

Triệu Phong nghiêm nghị nói.

Con mắt trái chỉ có khả năng phân tích vẫn chưa phải trợ lực lớn lắm, nhưng nếu có thêm khả năng phục chế này thì thật hoàn hảo!

Nhưng khi phát hiện ra khả năng này Triệu Phong cũng bắt đầu phân tích điểm thiếu sót của nó.

Thứ nhất, tốn thời gian. Phục chế đầu lâu Bán Thần mất gần mười ngày. Tuy địa giới thần binh chỉ mất vài giờ, nhưng tầng thứ của Triệu Phong ít nhất cũng phải dùng tới truyền thừa thánh binh hoặc thiên giới thần binh.

Thứ hai, tiêu hao khá nhiều. Khi phục chế đầu lâu Bán Thần Triệu Phong đang đột phá, bổ sung liên tục năng lượng, có thể không phát hiện ra, nhưng khi phục chế địa giới thần binh thì hắn đã có kết luận này.

Trước mắt, Triệu Phong phát hiện phục chế vật thể cần tiêu hao linh hồn đồng lực, tiếp đó là nguyên khí.

Hai thứ này đối với Triệu Phong khá quan trọng, nếu sau khi tiêu hao mà không được bổ sung kịp thời thì có thể có hậu quả nghiêm trọng.

- Nhưng có khả năng phục chế này ta có thể tự mình sản xuất tài nguyên tu luyện rồi.

Triệu Phong giật mình, có chút khó tin.

Nhưng Triệu Phong tiêu hao linh hồn đồng lực và nguyên khí phục chế tài nguyên mà mình cần. Mặt khác hắn cũng cần thời gian hồi phục đồng lực và nguyên khí, hoặc dùng những thứ tài nguyên quý giá khác.

Giữa hai cái này dường như vẫn phải xem xét.

- Cứ đặt nó qua một bên đã.

Suy nghĩ nhiều như vậy, tác dụng lại không lớn, vẫn nên sau này dần dần thử nghiệm sau.

Lúc này quan trọng là phải củng cố cảnh giới Thánh Chủ.

Triệu Phong mới đột phá Huyền Quang Cảnh, vẫn chưa thật kiểm soát được sức mạnh một cách thành thực, đến cả khí tức cũng chưa ẩn giấu được.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng đột phá tầng thứ chín, Thổ Chi Phong Lôi.

Một khi tu luyện Thổ Chi Phong Lôi thì thực lực của Triệu Phong sẽ lại được tăng lên một tầng thứ.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai miếng tinh thạch màu vàng thẫm, chính là tài nguyên tu luyện thuộc tính thổ mà hắn đổi được ở Lan Châu Chiến Điện.

Hắn lập tức dùng phương pháp tu luyện Thổ Chi Phong Lôi trong Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, bắt đầu hấp thụ sức mạnh thuộc tính thổ trong tinh thạch.

Ngoài a hắn cũng dùng tới Vạn Niệm Thần Quyết, làm quen với Huyền Quang thánh lực sau khi đột phá và cả xoáy ánh sáng thánh lực trong cơ thể.

Sau khi đột phá Thánh Chủ, tinh hạch trong cơ thể vỡ vụn hưng hợp quy tắc thiên địa, biến thành xoáy ánh sáng thánh lực.

Lúc này, xoáy ánh sáng thánh lực trong cơ thể Triệu Phong có bốn màu, từ lam tới lục tới hồng rồi thành vàng thẫm.

Đột phá Huyền Quang Cảnh, tất cả sức mạnh tự thân sẽ có thay đổi nhất định.

Vì thế quá trình làm quen dần dần này rất dài. Nhưng con mắt trái cho Triệu Phong khả năng quan sát và suy đoán rất mạnh, vì thế hắn chỉ mất một tháng là nắm bắt được.

Vào một ngày nào đó, Triệu Phong mở mắt.

Khoảnh khắc ấy, Triệu Phong cảm giác ý chí của hắn có thể nhanh chóng dung nhập thiên địa và nắm bắt sức mạnh. Chỉ một hành động tùy ý cũng có thể dẫn động sức mạnh tự nhiên.

- Đây chính là sức mạnh thật sự của Huyền Quang Cảnh.

Cơ thể Triệu Phong lấp lánh ánh sáng, xung quanh hiện lên một tầng ánh sáng màu vàng thẫm, thiên địa đột nhiên đông cứng, xuất hiện một luồng áp lực khủng khiếp đến mức khó mà hô hấp nổi.

1059. Chương 1056: Cấm Địa Tiềm Tu

- Đây chính là sức mạnh thật sự của Huyền Quang Cảnh!

Toàn thân Triệu Phong lấp lánh tinh quang, trên người hiện ánh điện lôi vàng thẫm, thiên địa xung quanh như đông cứng, xuất hiện một áp lực đè nặng khiến người ta nghẹt thở.

Thổ Chi Phong Lôi không đem lại cho Triệu Phong sức mạnh lớn đến vậy, nhưng lại khiến sức phòng ngự của hắn tăng vài lần, đồng thời còn dung hợp với lực phách của Thánh Lôi Thể khiến thiên địa bị bao trùm một tầng áp lực khủng bố trong phạm vi nhất định.

Huyền Quang sơ thành có căn cơ thực lực yếu một chút muốn đứng thẳng trước mặt Triệu Phong cũng rất khó khăn.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín còn có rất nhiều thổ hệ chiến kỹ, bí pháp, phần lớn là trợ giúp phòng ngự, Triệu Phong cũng tìm hiểu một chút.

- Lúc này có lẽ một mình ta có thể ngang tài với Ma Uyên Thánh Chủ rồi.

Triệu Phong cười tự tin.

Một người đột nhiên có được sức mạnh lớn như vậy không có gì khủng khiếp. Chỉ khi hắn vận dụng được triệt để sức mạnh ấy mới là khủng khiếp nhất.

Khi mới đột phá Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong và Nam Cung Thánh lúc bị thương đều không phải đối thủ của Ma Uyên Thánh Chủ. Nhưng giờ Triệu Phong chắc chắn có thể một mình đối mặt với Ma Uyên Thánh Chủ.

Nhưng cũng chỉ là ngang tài, muốn chiếm ưu thế hoặc đánh bại Ma Uyên Thánh Chủ, trừ phi có được một vài tuyệt chiêu nữa.

- Chủ nhân, người của Cửu U Cung tới.

Bích Thanh Nguyệt dùng Minh Tâm Ấn truyền âm cho Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười rồi đi ra.

Trong đại điện là ba vị trưởng lão Cửu U Cung, dẫn đầu chính là Ma Uyên Thánh Chủ.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, Minh Tâm Ấn lập tức lên tiếng.

- Triệu Phong, hôm nay ta tới xin lỗi Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ vẻ mặt bối rối, nói nhanh.

- Ta thân là trưởng lão Cửu U Cung lại lạm dụng tư quyền, lôi kéo các trưởng lão khác hạ thủ với Chúa Tể Điện, ta xin được xin lỗi với các thành viên Chúa Tể Điện.

Ma Uyên Thánh Chủ rất không cam lòng nói.

Nhưng sự việc này đã kinh động tới Thái Hoàng Điện, kết quả thái thượng trưởng lão Cửu U Cung đích thân ra mặt, nghiêm trị Ma Uyên Thánh Chủ đồng thời bắt hẩn tự tới Chúa Tể Điện xin lỗi, giải quyết chuyện này.

Triệu Phong vẫn giữ nụ cười đó nhìn Ma Uyên Thánh Chủ, đợi hẩn nói tiếp.

Chỉ xin lỗi không thì sao Triệu Phong chấp nhận?

- Cửu U Cung ta nguyện ý giao hết tài nguyên của các thế lực như Âm Thiên Môn và Hắc Diệu Môn cho Chúa Tể Điện. Hy vọng Triệu Phong người thả họ ra.

Ma Uyên Thánh Chủ nói ra sự bồi thường của Cửu U Cung.

Bích Thanh Nguyệt khẽ giật mình, Âm Thiên Môn là tam tinh đại tông, Hắc Diệu Tông và các thế lực khác cũng là từ nhị tinh rưỡi trở lên. Vậy mà Cửu U Cung đồng ý giao hết cho ctd.

Triệu Phong trầm mặc một lúc, lễ như vậy vẫn chưa thể khiến hẩn hài lòng.

- Triệu Phong, ngươi không hài lòng?

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn ra tâm tư Triệu Phong, giọng nói có chút châm chọc.

Cửu U Cung không phản đối Ma Uyên Thánh Chủ ra tay với Chúa Tể Điện, chỉ là hành động của Ma Uyên Thánh Chủ đã thất bại.

Ma Uyên Thánh Chủ tin chắc thái thượng trưởng lão tuyệt đối sẽ không buông tha Chúa Tể Điện.
vậy.

Theo hẩn, Triệu Phong lòng tham lớn đến vậy, sớm muộn gì cũng phải chết.

- Với số tài nguyên đó, ta chỉ có thể thả người. Còn với hành vi ngươi hạ thủ với Chúa Tể Điện thì không thể thế là xong.

Triệu Phong nói thẳng, ánh mắt quét qua Ma Uyên Thánh Chủ.

Hai vị trưởng lão bên cạnh Ma Uyên Thánh Chủ đều có vẻ phẫn nộ.

Cửu U Cung chưa từng phải chịu thiệt thòi như vậy. Lần này là vì hết cách, chủ động bồi thường, như vậy mà Triệu Phong còn chưa biết đủ.

- Triệu Phong, ngươi đừng ức hiếp người quá đáng!

Ma Uyên Thánh Chủ mặt lạnh tanh.

Cửu U Cung chỉ dùng số tài nguyên đó bồi thường, nếu Triệu Phong không hài lòng thì Ma Uyên Thánh Chủ chỉ có thể cắt bớt lợi ích của mình mà thôi.

- Đây là Chúa Tế Điện.

Triệu Phong giận dữ quát lên, sức mạnh ý chí vô hình đột nhiên giáng lâm.

Đồng thời, thân thể Triệu Phong lấp lánh một tầng thánh quang, trong đó là ánh lôi điện, một luồng áp lực mạnh mẽ bùng phát.

Đây là Chúa Tế Điện, Ma Uyên Thánh Chủ tới bồi thường xin lỗi mà còn ra cái vẻ đó.

- Cái gì, đây...

Hai vị Thánh Chủ bên cạnh Ma Uyên Thánh Chủ lập tức cảm thấy không khí vô cùng nặng nề, giống như cả ngọn núi sừng sững đè xuống khiến Huyền Quang thánh lực trong cơ thể như đông cứng lại.

- Sức mạnh này...

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ tối lại.

Sức mạnh Triệu Phong tạo ra lúc này chỉ có hơn chứ không kém Ma Uyên Thánh Chủ.

Còn hai Thánh Chủ bên cạnh hắn thì hoàn toàn không thể chống cự được sự chấn áp của Triệu Phong.

Ngay cả Ma Uyên Thánh Chủ cũng cảm thấy khó thở, nhưng thân ở Chúa Tế Điện giờ hắn không thể ra tay nữa.

Bích Thanh Nguyệt bên cạnh Triệu Phong vẻ mặt đầy chấn kinh, rồi chuyển thành vui mừng.

- Triệu Phong, về bồi thường có thể từ từ nói chuyện.

Ma Uyên Thánh Chủ xuống nước.

Vù!

Triệu Phong thu lại áp lực.

Sức mạnh ý chí của hắn vừa rồi chủ yếu ảnh hưởng tới quy tắc thuộc tính thổ nên có hiệu quả trọng lực siêu mạnh. Cộng thêm uy lực lực phách của Thánh Lôi Thể, Thánh Chủ bình thường trước mặt hắn gần như không có khả năng phản kháng.

- Thực lực của Triệu Phong...

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ thâm trầm.

Mới hơn một tháng Triệu Phong đã hoàn toàn nắm bắt được sức mạnh của Huyền Quang Cảnh, đồng thời thực lực đã vượt xa hắn tưởng.

Rồi người của hai bên cùng đàm phán. Ma Uyên Thánh Chủ sẽ dùng một phần tài nguyên của mình, và hai Thánh Chủ còn lại gần như cũng dốc sạch túi.

Cuối cùng Ma Uyên Thánh Chủ đầy vẻ ức chế dẫn đoàn người rời khỏi Chúa Tế Điện.

- Bích Thanh Nguyệt, hãy tận dụng tối đa số tài nguyên này, ngoài ra tặng ba viên

Tinh Huyết Thánh Linh Đan cho thái thượng trưởng lão hmg...

Triệu Phong căn dặn xong thì rời đi.

Lần này tài nguyên có được từ Cửu U Cung rất dồi dào, hoàn toàn có thể sánh với tài sản của một tam tinh đại tông trăm vạn năm. Tận dụng tốt thì tốc độ phát triển của Chúa Tế Điện sẽ tăng lên một bậc.

Triệu Phong cũng hiểu thực lực của bản thân cũng phải tăng nhanh mới được.

Sự mạnh yếu của một thể lực có liên quan tới hai yếu tố: một là nguồn nhân lực, hai là cường giả tọa trấn.

Khi trở về điện các khu cấm địa, Triệu Phong quét mắt nơi của Nam Cung Thánh.

Điện các của Nam Cung Thánh đang bao bọc trong một tầng năng lượng tà dị khiến ai nhìn cũng sợ hãi. Đó không phải khu vực cấm địa nhưng cũng như cấm địa, không ai lại gần.

Có thể vì Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh đồng thời thể hiện chiến lực siêu cường nên Nam Cung Thánh bị chịu đả kích, sau khi hồi phục thương thể bèn lập tức hấp thụ sức mạnh Tà Thần.

Theo Triệu Phong biết, Tà Dương là “Cổ Thần” có địa vị hàng đầu trong thiên giới thần vị.

Chỉ cần không có gì bất trắc, Nam Cung Thánh kế thừa và nắm bắt luồng sức mạnh này, đột phá thiên giới thần vị không có gì khó, có lẽ còn được thần vị cấp cao.

- Thiên giới thần vị.

Triệu Phong cũng rất mong chờ có được nó, nhưng trước mắt, hắn còn cách thần vị quá xa.

Sau khi về cấm địa Chúa Tể Điện, Triệu Phong bước vào trạng thái tu luyện.

Đột phá Huyền Quang Cảnh, sức mạnh về vật chất của Triệu Phong vượt trội rõ rệt, nhưng về linh hồn thì không tăng được bao nhiêu.

Chỗ dựa lớn nhất của hắn vẫn là Thần Linh Nhân, nên hắn quan tâm đến mặt linh hồn hơn. Vì thế hắn luyện thể cũng là vì đối phó với Chân Thần Lôi Kiếp sau này.

Ngoài ra, khả năng phục chế mới tiêu hao rất nhiều đồng lực ý chí, không có linh hồn thể cường đại thì tác dụng của năng lực này sẽ bị giảm mạnh.

Triệu Phong bắt đầu vận Vạn Niệm Thần Quyết tu luyện.

Trước tiên hắn uống nước hồ, tác dụng của nước hồ hiện nay tới thân thể hắn không được nhiều, vì thể phần lớn năng lượng đều sẽ chuyển sang phần linh hồn.

Sau đó một phần ý niệm Triệu Phong bắt đầu tham tu một số chiến kỹ, bí pháp trong Thổ Chi Phong Lôi.

Một phần ý niệm cuối cùng ở lại trong không gian thần mâu.

Đến nay, Triệu Phong có hai cái đầu lâu thần kiếp, cũng có nghĩa là lượng thần kiếp lôi lực còn lại sẽ nhiều hơn gấp đôi. Tuy vẫn ít nhưng tốt hơn là không có.

Dù sao thì thần kiếp lôi lực cũng là thứ không thể cầu cũng không thể gặp.

Nhưng Triệu Phong không vội hấp thụ thần kiếp lôi lực mà bắt đầu thử sử dụng kim cầu thần bí tiến hành phục chế.

Hắn trước tiên phục chế những tài nguyên tu luyện hắn cần, sau đó tăng dần phẩm chất. Hắn muốn biết cực hạn của khả năng phục chế.

Cứ thế, Triệu Phong bắt đầu thời kỳ bế quan lâu dài, nâng cao thực lực về các mặt của mình.

Đồng thời Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên lạc liên tục với Bích Thanh Nguyệt để nắm tình hình bên ngoài.

Trong thời gian này, trưởng lão Địa Ma Giáo cũng đích thân tới xin lỗi và bồi thường.

Ngoài ra, sự kiện Chúa Tể Điện tranh đấu với Cửu U Cung cũng khiến danh tiếng Chúa Tể Điện vang xa. Giờ lại có được một lượng lớn tài nguyên, Chúa Tể Điện có thể nhanh chóng phát triển vào trong lục địa.

Nhưng nhiệm vụ Tịch Sát Đường ám sát cao tăng của Cửu U Cung vẫn tiếp tục Dù sao thì Cửu U Cung cũng không có bất cứ chứng cứ nào chứng minh là do Chúa Tể Điện làm cả.

Với tình hình này, trước mắt Cửu U Cung chỉ có thể thực hiện biện pháp bảo vệ và uy hiếp. Không lâu trước đó, sát thủ xếp hạng mười chín của Tịch Sát Đường đã bị Cửu U Cung bắt và giết chết.

Ngoài ra, Hắc Mạc Giác cũng không lên tiếng gì về Tịch Sát Đường đang phát triển nhanh chóng.

Chớp mắt đã qua nửa năm.

Ngũ Hành Lô Phong Quyết tầng thứ chín và Kim Khôn Thánh Lô Thể tầng thứ sáu của Triệu Phong đều được công cố tại sơ thành đỉnh phong. Linh hồn ý chí cũng được tăng trưởng, thực lực chính thể tăng lên rõ rệt.

- Chủ nhân, Bán Thần Côn Vân sau khi tới chiến trường không bỏ đi.

Hôm đó, Bích Thanh Nguyệt truyền một tin tức tới cho Triệu Phong.

Cục diện chiến trường hiện nay phát triển rất nhanh. Bán Thần Côn Vân sau khi tới chiến trường phát hiện mình bị lừa cũng không vội trở về mà ở lại chiến trường.

Triệu Phong nghĩ, có lẽ Côn Vân muốn tích lũy chiến lực, đổi lấy tài nguyên nâng cao thực lực.

Vốn trên chiến trường còn chưa xuất hiện cường giả Huyền Quang đại thành, kết quả Côn Vân gây rối như vậy, đã đẩy nhanh tiến độ của trận chiến. Đẳng cấp chiến lực trên chiến trường lại được nâng lên.

- Không được, ta phải tới chiến trường.

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Vốn dĩ Triệu Phong dự Côn Vân ra chiến trường hấn tướng Côn Vân sau khi phát hiện Triệu Phong không có ở đó thì sẽ trở về ngay.

Như vậy phần lớn thời gian Côn Vân đều tiêu tốn vào di chuyển, thực lực sẽ không tăng lên.

Nhưng kết quả đã vượt sự dự liệu của hắn. Nếu vậy Triệu Phong đành nhân lúc thực lực của Côn Vân chưa tăng nhiều, chủ động tìm tới hấn giải quyết ân oán giữa hai bên.

Dù sao thì thực lực Triệu Phong bây giờ đã củng cố lên đỉnh phong, cũng tương đương Côn Vân

Nếu không thực lực Côn Vân mà trở về Bán Thần thì Triệu Phong xong đời.

- Nam Cung Thánh, có ra chiến trường không?

Triệu Phong chủ động truyền âm cho Nam Cung Thánh.

Nửa năm nay Nam Cung Thánh ngoài việc hấp thụ Tà Thần chi lực còn thường nhận một số nhiệm vụ thích sát, lúc này hắn đã là Huyền Quang tiểu thành, xếp hạng sát thủ khủng bố nhất Tịch Sát Đường.

1060. Chương 1057: Quay Lại Chiến Trường

- Chiến trường?

Nam Cung Thánh đột nhiên mở mắt, sức mạnh tà dị dần tan đi.

- Ta muốn đi gặp Côn Vân.

Triệu Phong truyền âm nói.

Một là nói chuyện với Bán Thần Côn Vân, tiếp theo Triệu Phong cũng muốn gặp Vũ Phi.

Còn nữa, thời gian Triệu Phong trở về, Triệu Vũ Phi ở lại trận doanh của thập tam thái tử, tạo rất nhiều thành tựu cho hắn, Triệu Phong cũng phải ngăn lại.

- Ta sẽ đi, Tịch Sát Đường không phù hợp với ta.

Nam Cung Thánh hạ giọng nói.

Cảnh giới Nam Cung Thánh quá cao, Tịch Sát Đường trong một tháng có được một hai nhiệm vụ đạt tới tầng thứ của hắn đã là không tồi rồi.

Ngoài ra, đi lại trong Tịch Sát Đường, Nam Cung Thánh cũng nghe được không ít tin ở tiền tuyến. Cục diện chiến trường gần đây phát triển rất nhanh, đẳng cấp chiến đấu không ngừng tăng lên, đến Thánh Chủ đại thành cũng xuất hiện rồi.

Như vậy tới chiến trường thú vị hơn nhiều ở Tịch Sát Đường.

- Được, vậy chuẩn bị một chút, một tháng sau xuất phát.

Triệu Phong thần nhiên nói.

Nam Cung Thánh cũng biết chút ít về mâu thuẫn giữa Triệu Phong và Nam Cung Thánh.

Triệu Phong cũng có ý thăm dò Nam Cung Thánh, kết quả Nam Cung Thánh nghe Triệu Phong muốn đi gặp Côn Vân cũng không thể hiện ý muốn giúp hắn mà có hứng với kẻ địch hơn.

Xem ra lần đối đầu với Cửu U Cung này ảnh hưởng rất nhiều tới Nam Cung Thánh. Thời gian này hấp thụ một lượng lớn Tà Thần chi lực nâng cao thực lực khiến lý trí và tâm tính vốn có thể coi là ổn định của hắn bắt đầu có dấu hiệu lung lay rồi.

Trong một tháng này Triệu Phong cũng phải chuẩn bị một chút.

Ý niệm khê động, Triệu Phong vào trong không gian mắt trái.

- Thành công rồi!

Triệu Phong vui mừng.

Lần này Triệu Phong chọn vật phẩm phục chế là tài liệu có phẩm chất cực cao, Thổ Linh Kim Văn Chi.

Không ngờ sau năm ngày kim cầu thần bí đã phục chế được hoàn toàn.

Nhưng tương ứng thì những ngày này đồng lực ý chí của hắn luôn ở mức trung bình và thấp, nguyên khí tiêu hao khá lớn.

Đồng lực ý chí ảnh hưởng tới uy lực đồng thuật của Triệu Phong, nguyên khí thì ảnh hưởng tới mọi thứ thuộc về vật chất. Nếu tổn hao nghiêm trọng có thể gây tổn hại cho căn cơ, rất khó trị liệu.

Căn cứ giá trị của Thổ Linh Kim Văn Chi, Triệu Phong tính sơ qua, vật phẩm tăng thêm một đẳng cấp nữa có lẽ là cực hạn phục chế của hắn rồi.

- Cũng tương đương khoảng một món thiên giới trung phẩm thần binh.

Triệu Phong thầm thấy giật mình.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong đã xác nhận, muốn tận dụng khả năng này phục chế Lục Thần Tiễn là không thể, dù là phỏng chế cũng rất khó khăn.

Tiếp theo ý thức của Triệu Phong chìm vào kim cầu thần bí, rồi tới Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, gần hồ nước chỉ có vài con Kim Dực Xích Hồ.

Triệu Phong đã hạ lệnh cho những con Kim Dực Xích Hồ khác tìm hiểu địa hình của cả khu rừng này.

- Chủ nhân, trong rừng ngoài một đàn Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc và Thiên Hỏa Lôi Viên ra không phát hiện thêm sự uy hiếp nào khác.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hồ báo cáo tình hình gần đây.

- Chủ nhân, đây là tài nguyên tìm được.

Kim Dực Xích Hồ lấy ra rất nhiều tài liệu kỳ lạ, quý giá. Dược hương nồng nặc tỏa ra.

- Rất tốt!

Triệu Phong thu hết chỗ tài liệu đó lại.

Trong Mê Không Giới của hắn cất trữ rất nhiều trân bảo không biết tên, tất cả đều có được từ đáy Hắc Phong Cốc.

Những món trân bảo không rõ lai lịch này Triệu Phong không dám tùy tiện đưa ra cho người khác nhận biết mà chỉ có thể cất trữ.

- Chúng ta có bao nhiêu phần có thể thắng Băng Thổ Cuồng Ngưu tộc?

Triệu Phong hỏi.

Băng Thổ Cuồng Ngưu xếp hạng trên Kim Dực Xích Hổ hơn ba mươi hạng trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Thực lực của chủ nhân đã tăng, chúng ta có năm phần thắng.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ nghĩ một chút rồi đáp.

- Năm phần?

Triệu Phong nhú mày.

Hồi trước hần và năm con Phong Hoàng dốc hết sức mới đánh bại con Kim Dực Xích Hổ này. Giờ Triệu Phong đã đột phá Huyền Quang Cảnh, một mình có thể đánh bại thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ.

Thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ đương nhiên cũng hiểu điều này, nhưng vẫn nói vậy, có thể thấy Băng Thổ Cuồng Ngưu cũng không phải tầm thường.

- Xem ra ta cần phải bồi dưỡng các người.

Triệu Phong chậm rãi nói.

Triệu Phong muốn khai thác tài nguyên Mộng Cảnh Thái Cổ, chủ yếu là dựa vào Thái Cổ yêu thú nô dịch.

Từ khi nô dịch số Kim Dực Xích Hổ này thì hần lại quên mất bồi dưỡng chúng.

Phải biết là con thủ lĩnh Kim Dực Xích Hổ này thực tế chỉ là Huyền Quang tiểu thành, nhưng lại có thực lực tương đương Huyền Quang đại thành.

Linh hồn ý chí của nó thực ra vẫn là Huyền Quang tiểu thành, vì thế khi Triệu Phong chỉ là Chuẩn Thánh Chủ phải dựa vào sự cường thế về linh hồn mới đánh bại được nó.

Nhưng muốn bồi dưỡng Kim Dực Xích Hổ thì thật là làm khó Triệu Phong rồi.

Kim Dực Xích Hổ ở đây gần như đều đã là Thánh Chủ, chúng sống trong Mộng Cảnh Thái Cổ, về các phương diện đều rất mạnh, Triệu Phong lấy gì bồi dưỡng chúng đây?

Cuối cùng Triệu Phong quyết định.

- Cho tất cả Kim Dực Xích Hổ tiêu hao hết năng lượng của nước hồ rồi tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu.

Triệu Phong lấy một ít nước xong nói.

Muốn bồi dưỡng Kim Dực Xích Hổ chỉ có thể dựa vào tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Đồng thời Triệu Phong cũng quyết định dùng khả năng phục chế bắt đầu phục chế tài nguyên Thái Cổ, tăng cường chiến lực cho Kim Dực Xích Hổ.

- Sau khi đánh bại Băng Thổ Cuồng Ngưu sẽ bắt đầu tiến vào khu vực phía sau khu rừng.

Muốn có thêm tài nguyên chỉ có không ngừng tìm kiếm.

Kim Dực Xích Hổ gật đầu, nó đã hiểu tham vọng của Triệu Phong.

Nói xong Triệu Phong liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Bích Thanh Nguyệt, sau một thời gian nữa ta sẽ ra chiến trường...

Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn nói chuyện với Bích Thanh Nguyệt, bắt đầu căn dặn mọi thứ.

Sau đó Triệu Phong cùng U Dạ Thánh Quân thảo luận một số phương án phát triển Tịch Sát Đường.

Tiếp đó hần tới luyện được các của Ngọc Linh Thánh Y, giao cho bà ta một con Kim Dực Xích Hổ và ba bình nước hồ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi về cấm địa Triệu Phong lấy ra Thái Cổ dược tài có được trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Tụ Linh Luyện Hồn Thảo có thể ngưng luyện linh hồn ý chí, trị thương linh hồn, là dược tài tốt chế một số loại hồn đạo linh đan...

Tụ Linh Luyện Hồn Thảo là loại hồn đạo khôi bảo quý nhất trong số đó.

Sau khi sử dụng Triệu Phong liền cảm thấy trong linh hồn có một luồng hồn lực mộc hệ chậm chậm lan tỏa, nuôi dưỡng linh hồn hắn, đồng thời cũng xuất hiện một luồng sức mạnh của mộc hệ ý cảnh trong tâm thần Triệu Phong.

Một tháng sau, Triệu Phong mở mắt, tỏa ra một luồng năng lượng tinh thần vô hình.

- Linh hồn ý chí có tăng tiến, vượt xa Huyền Quang tiểu thành thông thường.

Triệu Phong có phần vui mừng.

Lần đầu dùng linh hồn khôi bảo trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiệu quả vượt xa dự liệu.

Những vật phẩm quý thông thường trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhiều nhất Triệu Phong mất năm ngày là hấp thụ hết. Nhưng Tụ Linh Luyện Hồn Thảo lại mất nhiều thời gian như vậy, có thể thấy tác dụng của nó lớn thế nào.

Ngoài ra phía trước Triệu Phong cũng xuất hiện một vài thứ tài nguyên quý Thái Cổ. Đây đều được phục chế ra tron một tháng bế quan của hắn.

Vù!

Thân ảnh Triệu Phong trực tiếp xuất hiện ngoài đại điện, Nam Cung Thánh cũng đã đợi ở đây từ lâu.

- Xuất phát!

Triệu Phong nói.

Vụt!

Triệu Phong vung tay, hai người được một tầng ngân ảnh bọc quanh rồi biến mất.

Cao Hoàng Thánh Chủ kinh ngạc không thôi, hấn cảm giác mình căn bản không cần ra tay mà Nam Cung Thánh đã có thể đối phó với Đạp Thiên Thánh Chủ rồi.

- Huyết Ma Trảo!

Nam Cung Thánh lộ nụ cười khát máu, ngưng tụ ra một cái cự trảo màu đỏ tím nhằm Đạp Thiên Thánh Chủ giáng xuống.

Đạp Thiên Thánh Chủ sắc mặt tối lại, kích phát sức mạnh huyết mạch trong cơ thể, sát khí hung bạo bùng nổ.

- Đạp Địa Băng Thiên!

Chỉ thấy trên người Đạp Thiên Thánh Chủ xuất hiện thân ảnh của một con cự tượng viễn cổ. Cự tượng nhấc chân giậm mạnh xuống đất.

Một luồng sức mạnh lực phách khủng bố tuyệt luân mang theo thuộc tính thổ nặng nề oanh kích tám phương, trời long đất lở.

- Nam Cung Thánh, ta giúp ngươi!

Cao Hoàng Thánh Chủ tay cầm trường kích vung ra một đạo kim long quang ảnh xông tới.

Uỳnh uỳnh bùm!

Nam Cung Thánh và Cao Hoàng Thánh Chủ liên thủ luôn chiếm được ưu thế, áp chế Đạp Thiên Thánh Chủ.

- Xem ra, sau khi cảnh giới được nâng lên, Nam Cung Thánh cũng không chế tốt hơn sức mạnh Tà Thần.

Triệu Phong khẽ nói.

- Tên tiểu tử ngươi còn phân tâm chú ý tới việc khác...

Vạn Tượng Thánh Chủ bạo nổ.

Triệu Phong khi đang chiến đấu với hấn mà lại còn quan tâm tới tình hình của nơi khác.

Vù!

Vạn Tượng chi mâu của Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên xoay một vòng.

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy nhiều màu sắc, rồi một bóng người bay ra từ bên trong.

Linh hồn của Vạn Tượng Thánh Chủ bị Triệu Phong áp chế, hấn không thể thích phóng Vạn Tượng Không Gian, chỉ có thể phóng ra phân thân.

- Phân thân?

Triệu Phong căng thẳng.

Khi thi triển Thần Mâu Ngưng Thị hấn không thể phân tâm thi triển công kích khác, nếu không Thần Mâu Ngưng Thị sẽ bị gián đoạn.

Nhưng Thánh Chủ từ Huyền Quang tiểu thành trở lên gần như đều có phân thân. Ở một mức độ nhất định, sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh, tác dụng của Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong đã giảm mạnh.

- Chết đi!

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ, toàn thân lấp lánh thánh lực, xông thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong cho dừng Thần Mâu Ngưng Thị, tung một quyền ra.

Rầm!

Sức mạnh bá đạo đánh lên phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ.

Trước skhi công kích tới, phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ đã biến thành kết cấu nam thạch. Bên trong mang thuộc tính kim, nâng cao khả năng phòng ngự.

Rầm!

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ bị đánh bay, trước ngực xuất hiện một cái lỗ lớn.

Cho dù Vạn Tượng Thánh Chủ có toàn lực phòng ngự cũng không đỡ được một quyền của Triệu Phong.

Vạn Tượng Thánh Chủ nhân cơ hội này cho linh hồn trở về cơ thể, đồng thời nhanh chóng rời xa khoảng cách với Triệu Phong, thu phân thân về.

Phân thân của Vạn Tượng Thánh Chủ trong Vạn Tượng Không Gian lĩnh ngộ nhiều loại thuộc tính, có khả năng cảm ngộ các loại thuộc tính vượt xa người thường. Nhưng một quyền vừa rồi của Triệu Phong vẫn khiến phân thân của hắn bị thương nặng, suýt chút nữa đã bị hủy diệt.

- Sao có thể như vậy? Hắn ta trưởng thành nhanh như vậy sao...

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ đầy vẻ sợ hãi.

Trong hai năm, một kẻ từng bị hắn tùy ý chèn ép giờ lại ngang ngửa, thậm chí còn chiếm ưu thế so với hắn?

- Đó là?

Dường như Vạn Tượng Thánh Chủ cảm ứng được điều gì.

Con mắt trái của Triệu Phong cũng khê động.

Chỉ thấy bên phải cửa hoàng tử, cách đó không xa có một tiểu đội con người đang bay tới, trong đó có một vài khí tức vô cùng cường đại.

- Đạp Thiên Thánh Chủ, con người có chi viện, mau rút lui!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức truyền âm, đồng thời toàn thân bùng phát phong lôi chi lực, bay thẳng đi xa.

Đến giờ, chỉ một tiểu đội của cửa hoàng tử mà đội của Vạn Tượng Thánh Chủ đã không phải đối thủ. Nếu tiểu đội đang tới cũng không phải tầm thường, không chạy ngay bây giờ thì sẽ không còn cơ hội nữa.

Bên kia Đạp Thiên Thánh Chủ cũng hiểu cục thế, lập tức rút lui, dựa vào thuộc tính thổ xung quanh, tốc độ trốn chạy cực nhanh.

- Muốn chạy sao?

Nam Cung Thánh đang đánh sướng tay, thấy Đạp Thiên Thánh Chủ bỏ chạy thì lập tức đuổi theo.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên trời đất biến sắc, phía trước Nam Cung Thánh nổi trận bão lạnh lẽo khiến tốc độ của Nam Cung Thánh chậm lại.

- Nam Cung Thánh, đừng đuổi theo!

Triệu Phong gọi lại.

Cứ cho là Triệu Phong đích thân đuổi theo Vạn Tượng Thánh Chủ thì cũng không chắc chắn lắm.

Ý chí của Vạn Tượng chỉ mâu có thể tùy ý thay đổi tự nhiên, lúc này lạnh cóng, lúc khác lại như trong đầm lầy, thiên lôi, địa hỏa, bão tố, tất cả đều thay đổi dễ như trở bàn tay.

Bản thân Vạn Tượng chỉ mâu lại giỏi thuộc tính phong lôi, tốc độ vô cùng kinh người.

Cũng có nghĩa là, muốn truy sát Vạn Tượng Thánh Chủ bắt buộc phải có tốc độ nhanh hơn hắn ngay cả trong hoàn cảnh phải chống lại thiên địa vạn tượng.

- Thái tử điện hạ, công tích gần đây thật trác việt.

Lúc này, tiểu đội kia đã tới gần, một giọng nói chậm chậm vọng tới..

- Thập tam hoàng đệ, vi huynh còn thua đệ xa lắm.

Cửu hoàng tử bình tĩnh nói.

Người đến chính là tiểu đội của Thập Tam hoàng tử.

Phía trước đội ngũ là một nữ tử thanh lệ thoát tục mặc trang phục tím, ngay lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

- Phong ca...

Triệu Vũ Phi hai mắt long lanh, nhìn Triệu Phong phía dưới, trong mắt không còn bất cứ thứ gì khác.

Đã chín năm kể từ khi cách Thần Huyền Không Gian gặp mặt Triệu Phong. Đến nay cuối cùng Triệu Vũ Phi cũng được gặp lại Triệu Phong.

- Phong ca, cuối cùng cũng gặp được huynh...

Một bóng hình giống như làn khói tím lao vào lòng Triệu Phong.

Khóe mắt Triệu Vũ Phi đỏ hoe, cùng với niềm vui sướng còn có cả nỗi xúc động muốn khóc, nàng có quá nhiều điều muốn nói.

Trước mắt Triệu Phong bỗng lóa lên một cái, rồi hần cảm nhận một thân hình mềm mại lao vào lòng, những giọt nước ấm nóng thấm ướt cả má.

- Vũ Phi.

Lòng Triệu Phong lúc này vừa xúc động vừa bi thương, hần không rõ giờ mình đang nghĩ gì.

- Vũ Phi muội...

Thập Tam hoàng tử bên cạnh mặt đỏ tía tai, thần sắc phấn nộ.

Đương kim thánh hoàng và thái thượng trưởng lão của Đoan Mộc gia đã đồng ý hôn sự giữa hai người họ.

Nhưng giờ nữ tử mà hần yêu đang ở trong lòng một nam tử khác, nộ hỏa trong hần đang muốn bùng nổ.

- Sư tôn.

Triệu Phong nhìn về phía Đoan Mộc Thanh trong đội ngũ của Thập Tam hoàng tử.

Bên cạnh Đoan Mộc Thanh còn có một vị ma đạo Thánh Chủ, vị này nhìn Triệu Phong với ánh mắt lạnh lùng.

Lúc này trong đội ngũ của cửu hoàng tử, các thành viên rời xa chiến trường đã trở lại.

Cơ Lan nhìn băng ngọc tiên tử thanh lệ khuynh thành trong lòng Triệu Phong, trong lòng khẽ dao động, cúi đầu không nói gì.

Xung quanh càng ngày càng nhiều người, không ít người đều thấy kinh ngạc, bàn tán xôn xao. Mặt Triệu Vũ Phi đỏ lên, buồng Triệu Phong ra.

- Vạn Tượng Thánh Chủ đã bỏ chạy, chúng ta công chiếm cứ điểm phía trước xong rồi nói.

Cửu hoàng tử có thể nhận ra chắc chắn không phải Thập Tam hoàng tử tới để chi viện mà là có chuyện khác cần nói.

Rồi đội của cửu hoàng tử và tam hoàng tử tiến về phía trước.

Dọc đường không phát hiện thêm bất cứ tiểu đội dị tộc nào, rõ ràng dị tộc đã từ bỏ cứ điểm này.

Rất nhanh tất cả đã tới một tòa thành trống.

Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Thanh tập trung trong một tòa điện các.

- Phong ca, muội...

Triệu Vũ Phi định nói những phiền muộn và rắc rối trong lòng, nhưng lại không biết nói từ đâu, nói thế nào.

Tâm trạng nàng giờ rất hỗn loạn, tuy có huyết mạch cao quý, thực lực tuyệt cường nhưng về tình cảm thì nàng chỉ là một thiếu nữ bình thường.

- Ta biết cả rồi... Yên tâm, việc muội không muốn thì không ai ép buộc được muội.

Triệu Phong vẻ mặt trịnh trọng, ngữ khí kiên định.

Từ rất lâu trước đây Triệu Phong đã muốn giết Thập Tam hoàng tử, chỉ là không có cơ hội.

Nhưng sau đó, Thập Tam hoàng tử liên tiếp khiêu khích giới hạn của Triệu Phong, hắn đã quyết tâm, chỉ cần có chút cơ hội là hắn sẽ động thủ.

Chỉ cần Thập Tam hoàng tử chết thì hôn ước còn có hiệu lực gì được?

- Triệu Phong, ta và Vũ Phi muội tới chiến trường cũng là vì thương nghị hôn ước với Thập Tam hoàng tử.

Đoan Mộc Thanh nói.

Nhưng đến giờ đã nói chuyện mấy lần với Thập Tam hoàng tử nhưng hắn vẫn nói sẽ khiến Vũ Phi thích hắn.

Vì thế mỗi lần nói chuyện đều kết thúc không có kết quả.

- Ta sẽ không đồng ý hủy hôn ước.

Lúc này Thập Tam hoàng tử từng bước tiến vào điện các, ánh mắt sắc bén nhìn Triệu Phong.

Hắn thật sự vô cùng tức giận, tại sao khi ấy kế hoạch của nhiều thế lực vạch ra như vậy mà lại thất bại.

Nếu khi đó giết được Triệu Phong thì đã không xảy ra chuyện này.

Nữ tử có hôn ước với hắn vừa rồi bị Triệu Phong ôm trong lòng, đây đã là lần thứ hai hắn nhìn thấy cảnh đó. Điều này khiến sự đố kỵ, căm hận, sát ý của hắn đối với Triệu Phong lên tới cực điểm.

Nhưng hắn biết, thực lực của Triệu Phong hiện nay rất mạnh, hắn chỉ có thể dựa vào các thế lực và mẫu hậu ở phía sau mới giải quyết được Triệu Phong.

Chỉ cần hắn không đồng ý hủy hôn thì Đoan Mộc gia không thể yêu cầu thánh hoàng giải trừ lời hứa khi đó được.

- Thập tam điện hạ, ta sẽ không thích ngài đâu.

Triệu Vũ Phi nhìn Thập Tam hoàng tử, ngữ khí chắc chắn cùng với một chút tức giận vô hình.

- Nàng...

Thập Tam hoàng tử thẹn quá hóa giận.

Nữ tử hắn yêu, nhiều lần gây tổn thương tâm hồn hắn, không quan tâm tới tấm lòng và tình yêu của hắn, trước mặt bao nhiêu người chui vào lòng một nam tử khác.

Lúc này, Thập Tam hoàng tử cảm thấy nữ tử hắn từng yêu cũng thật đáng ghét!

Hắn lúc này chỉ muốn giết chết Triệu Phong, thậm chí muốn hành hạ Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong ánh mắt bình thản nhìn thập tam hoàng tử, một luồng sức mạnh tinh thần bí ẩn hiện ra rồi biến mất, tất cả những người ở đây đều không phát hiện ra.

Đúng lúc ấy, một thứ áp lực khủng khiếp đè xuống đại điện.

- Chuyện gì vậy? Lễ nào dị tộc phản công?

Hai chân Thập Tam hoàng tử bỗng mềm nhũn, cuống cuống chạy ra ngoài.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, xảy ra chuyện gì vậy?

Thập Tam hoàng tử tới bên cạnh Hắc Thiết Thánh Chủ, vẻ mặt đầy sợ hãi.

Vị Hắc Thiết Thánh Chủ này chính là ma đạo Thánh Chủ trong đội ngũ Thập Tam hoàng tử, là chiến lực mà Cửu U Cung phái tới cho Thập Tam hoàng tử. Một là bảo vệ, hai là kiến công lập nghiệp cho hắn.

Hắc Thiết Thánh Chủ là Huyền Quang tiểu thành. Phải biết là trên chiến trường Lan Châu, tất cả chỉ xuất hiện một vài Huyền Quang đại thành. Sự xuất hiện của họ cũng là để khống chế các chiến lực lớn của dị tộc.

Ngay cả bên cạnh thái tử hiện nay cũng chỉ có một Cao Hoàng Thánh Chủ là Huyền Quang tiểu thành.

Nếu thế lực sau lưng Thập Tam hoàng tử phái ra Thánh Chủ Huyền Quang đại thành giúp Thập Tam hoàng tử thì dù có được chiến tích lớn, cũng không được đánh giá tốt từ hoàng tộc.

Trong thành trì, vô số đạo linh thức quét ra. Các Chuẩn Thánh Chủ, Thánh Chủ nhanh chóng xuất hiện.

- Những kẻ nên tới đều đã tới rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

- Triệu Phong, ngươi ra đây cho ta!

Một giọng nói oang oang vọng lại, cả tòa thành trì chấn động như sắp sụp đổ.

Vút!

Triệu Phong xuất hiện phía trên điện các, nhìn về phía thanh niên tóc ngắn gương mặt tuấn lãng phía trước.

- Lâu rồi không gặp, Tiểu Côn Vân!

1064. Chương 1061: Thái Cổ Bản Nguyên

- Đã lâu không gặp, Tiểu Côn Vân!

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện trên không trung tòa thành, nhìn về thanh niên tóc ngắn diện mạo tuấn lãng phía trước.

Sau khi Côn Vân đột phá Huyền Quang Cảnh, tự nhiên đã giải trừ hiệu quả của Bất Lão Tuyền, Vĩnh Nhan Thảo, đã không còn là thân thể đứa bé nữa.

- Triệu Phong, ngươi muốn chết!

Cặp mày Côn Vân nhú lại.

Không ngờ Triệu Phong lại dám gọi hắn là Tiểu Côn Vân! Tiền thân của hắn đường đường chính Bán Thần, cho dù là hiện tại, cảnh giới của hắn cũng đã là Huyền Quang Đại Thành.

Chẳng qua, cảnh giới tu vi của Triệu Phong, cũng khiến cho Côn Vân thất kinh.

Không nghĩ tới Triệu Phong sau khi Đoạt xá trùng tu, nhanh như vậy đã đột phá Huyền Quang Cảnh. Bất quá, chênh lệch giữa Huyền Quang Sơ Thành cùng Huyền Quang Đại Thành cũng không phải lớn bình thường.

Mà Côn Vân thân là Huyền Quang Đại Thành, cũng đã có thể sử dụng một tia Thần lực. Trong ký ức truyền thừa của hắn cũng có rất nhiều thủ đoạn, bí pháp... coi như là đối mặt với Thánh Vương, hắn đều có sức đánh một trận.

Vụt vụt vụt...

Đám người Cửu Hoàng tử, Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh cũng xuất hiện ở phụ cận.

- Nam Cung Thánh? Không nghĩ tới ngươi cũng tới đây!

Côn Vân khẽ kinh ngạc.

Nam Cung Thánh so với hắn sớm rời khỏi Chân Vũ Thánh Địa hơn nửa năm, lúc này không ngờ lại lẫn lộn cùng với Triệu Phong ở đây.

- Côn Vân!

Cửu Hoàng tử, Hắc Thiết Thánh Chủ nhất thời kêu lên kinh hãi.

Chỉ cần nhắc tới cái tên này, tất cả mọi người đều nghĩ tới đại danh đã từng danh truyền Đại Lục Vực năm xưa, Bán Thần Côn Vân!

Mà vị Côn Vân trước mắt này là mấy tháng trước đã đi tới chiến trường, sau đó liền trực tiếp gia nhập vào chiến trường, điên cuồng chém giết Dị tộc, đổi lấy chiến công.

Bởi vì sức chiến đấu của hắn vô cùng cường đại, thậm chí dẫn tới Thánh Vương Dị tộc xuất thủ. Hai người giao thủ một phen, cuối cùng Côn Vân bị bức lui.

- Bán Thần Côn Vân?

Ánh mắt Đoan Mộc Thanh ngẩn ra, nhìn về phía thân ảnh kim sắc trên bầu trời kia, ý nghĩ có chút không rõ ràng.

- Triệu Phong làm sao lại có quan hệ cùng Côn Vân?

Trong lòng Cửu Hoàng tử kinh nghi bất định. Hơn nữa nhìn hình dạng, tựa hồ Côn Vân lần này tìm đến Triệu Phong là muốn gây phiền phức.

- Hắc hắc... thật là đi đến chỗ nào đều có thể đắc tội với người! Không nghĩ tới Triệu Phong ngay cả Côn Vân cũng đắc tội!

Tâm tình Thập Tam Hoàng tử đột nhiên khá lên rất nhiều.

Trong lòng Hắc Thiết Thánh Chủ cũng rất vui vẻ, chờ xem kịch vui.

- Côn Vân, tốt xấu gì người cũng là nhờ ta mà phục sinh, người có thể nào lấy oán trả ơn như vậy?

Thần sắc Triệu Phong bất biến, trực tiếp hỏi.

- Cái gì? Bán Thần Côn Vân là do Triệu Phong phục sinh?

Phía dưới, hai vị Hoàng tử, Hắc Thiết Thánh Chủ, Đoan Mộc Thanh, còn có rất nhiều thành viên khác, đều hít một ngụm khí lạnh, khiếp sợ không thôi.

Bán Thần Côn Vân tái hiện Đại Lục Vực, cao tăng rất nhiều thế lực Tam tinh, thậm chí Tứ tinh đều vô cùng rung động.

Lại không nghĩ rằng, Bán Thần Côn Vân, đúng là do Triệu Phong một tay phục sinh, đây là chuyện tình kinh thế hãi tục cỡ nào?

- Quả thật là người giúp ta phục sinh, bất quá...

Cặp mày Côn Vân nheo lại cùng một chỗ.

Muốn nói vì sao hắn lại cừu hận Triệu Phong như vậy, tự nhiên là bởi vì Triệu Phong thừa dịp thời điểm hắn suy yếu, tiến hành nô dịch hắn.

Sau khi Triệu Phong nô dịch hắn, vẫn luôn bóc lột sức lao động của hắn, chiếm lấy Bán Thần Đầu Lâu, Bán Thần Chi Huyết trong tay hắn. Còn xem hắn trở thành tay đắc lực của mình, đi đối kháng nhân vật nguy hiểm Tử Vong Đại Đế kia nữa.

Đường đường Bán Thần, lại bị một con kiến hôi trói buộc, hắn làm sao cam tâm?

- Hơn nữa, ta thân là chủ nhân của người, cũng đã cung cấp cho người vô số tài nguyên tu luyện quý giá!

Triệu Phong đem những lời Côn Vân không có nói ra, bổ sung hoàn chỉnh.

- Người...

Bán Thần Côn Vân tức đến sùi bọt mép, một cỗ Thánh Thể uy áp kinh khủng khuếch tán ra, lan tràn khắp thiên địa, khắp nơi một mảnh áp lực, không khí gần như đọng lại.

Quả nhiên, chủ nhân trước đây của hắn, bất kể lúc nào, đều có thể khiến cho hắn không chịu nổi như vậy! Không ngờ lại trước mặt nhiều người như vậy, nói ra sỉ nhục năm đó của hắn.

Phía dưới, hai đội thành viên trong thành trì, mỗi một người đều ngậy ra như phồng, tâm thần kinh hoảng.

Đem kẻ đã từng là Bán Thần làm nô bộc, chỉ cần nghĩ thôi cũng đã cảm thấy không thể tin nổi rồi.

- Triệu Phong từng là chủ nhân của Côn Vân?

Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh cũng cả kinh một trận.

Không nghĩ tới kỳ ngộ của Triệu Phong trong Bán Thần Di Viên lại to lớn như thế, không chỉ phục sinh Bán Thần Côn Vân, còn nô dịch hắn nữa.

Cứ như vậy, mọi người liền rõ ràng, vì sao Côn Vân đối với Triệu Phong lại cừu hận như vậy.

Ầm ầm!

Thân thể Côn Vân nhất thời lấp lánh kim quang, từng đạo từng đạo phù văn kim sắc thần bí khó lường phiêu đảng bốn phía, tản mát ra lực lượng lực phách kinh khủng.

- Côn Vân, ngươi nhất định phải giết ta sao?

Ngay khi Côn Vân định động thủ, Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Đừng mơ tưởng thương tổn Phong ca!

Triệu Vũ Phi lập tức đi tới bên cạnh Triệu Phong, làn da trắng tuyết toàn thân chợt nổi lên từng tia từng tia quang trạch tử oánh như thủy tinh vậy. Một cỗ huyết mạch chi uy cường đại nhất thời tản ra.

Chỉ một thoáng, nguyên khí một phương thiên địa đột nhiên cuộn cuộn nổi lên giống như sóng to gió lớn.

Đông đảo cường giả ở đây, huyết mạch chân nguyên trong cơ thể đều sản sinh ra sự sợ run kỳ dị.

- Vũ Phi, mau trở về!

Thập Tam Hoàng tử lập tức kêu lên.

Nhìn thấy Côn Vân cùng Triệu Phong có cừu oán, trong lòng Thập Tam Hoàng tử không biết vui vẻ đến thế nào.

Mà ngay lúc Bán Thần Côn Vân chuẩn bị xuất thủ, Triệu Vũ Phi lại đột nhiên chạy tới.

Bên kia, Cửu Hoàng tử cũng không biết làm thế nào. Đầu tiên, hắn căn bản không thể giúp nổi Triệu Phong. Thứ hai, đặc tội một người rất có thể trở thành Bán Thần, coi như là Hoàng tộc, cũng đều bảo vệ không nổi hắn.

Cao Hoàng Thánh Chủ cũng là không dám nhúc nhích, không dám động thủ.

Bán Thần, đây chính là cường giả đỉnh phong nhất của cả Đại Lục Vực, coi như là Thái Hoàng Điện, cũng sẽ không cho phép hắn đi đắc tội một vị Bán Thần.

Tuy rằng Côn Vân hiện tại mới chỉ là Huyền Quang Đại Thành, nhưng nếu như bản thân hắn chính là trọng sinh, sợ là không bao lâu nữa, liền có thể khôi phục lại thực lực đỉnh phong.

- Loại huyết mạch này...

Ánh mắt Côn Vân liếc nhìn Triệu Vũ Phi một cái, tâm thần không khỏi kinh động.

Lực lượng huyết mạch trong cơ thể Triệu Vũ Phi, coi như là hắn cũng đều bị chút ảnh hưởng nhất định.

Nếu như đoán không sai, đây tuyệt đối là huyết mạch Linh Tộc, bài danh thứ mười chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Ánh mắt Côn Vân nhìn về phía Triệu Phong không khỏi có thêm chút ghen tỵ, lại có nữ tử huyết mạch cao quý như vậy, tại trong lúc nguy cấp đứng ra vì Triệu Phong.

- Giết người thì sao?

Trong lòng Côn Vân bùng nổ nộ khí, mang theo một cỗ lực phách ngạo nghễ bát phương, trấn áp chư thiên, trực tiếp đụng thẳng về phía Triệu Phong.

- Ha ha... Côn Vân, đừng nóng vội! Giữa ta và ngươi cũng không có thâm thù đại hận gì, giết ta đối với ngươi có chỗ tốt gì?

Triệu Phong cười ha ha, lập tức vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực.

Ồ...ồ...ồ...n...g! Rầm rầm!

Nháy mắt, toàn thân Triệu Phong trở nên trong suốt lấp lánh, trên thân thể hiện lên một tầng lôi văn ám hoàng sắc lấp lánh thánh huy.

- Lực Phách Lôi Vực!

Đồng thời, trong thân thể Triệu Phong bắn ra ra một cỗ lực lượng lực phách lôi điện tuyệt cường, bao phủ cả một phương thiên địa.

Côn Vân vừa nhảy vào trong lĩnh vực của Triệu Phong, lập tức chịu sự áp chế cùng ảnh hưởng nhất định.

Sau đó, Triệu Phong toàn lực vận chuyển Thổ Chi Phong Lôi, ngưng tụ Huyền Quang Thánh Lực, tiến hành phòng thủ.

Bên kia, Triệu Vũ Phi trực tiếp đánh ra một chưởng, chỉ thấy tinh ảnh tử sắc ngập trời, tản ra nguyên khí ba động kinh khủng, nhằm về phía Côn Vân công kích tới.

- Hừ!

Côn Vân hừ lạnh một tiếng, phù văn kim sắc kỳ dị bên ngoài thân thể hần bỗng nhiên nổ rộ ra từng tia từng tia lôi quang, trực tiếp đụng nát công kích của Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch Linh Tộc dĩ nhiên đáng sợ, nhưng thủ đoạn ý cảnh của Côn Vân cao đến thế nào?

Ầm! Phanh!

Thể phách cường đại của Côn Vân đánh tới bên ngoài thân thể Triệu Phong, chấn lên tầng phòng hộ do Thổ Chi Phong Lôi ngưng tụ ra.

Hai cỗ lực phách cực đoạn kinh khủng oanh kích lẫn nhau, khắp thiên địa đột nhiên chấn động một trận, xuất hiện một tia vụn vụn.

- Lực lượng thật kinh khủng!

Các thành viên phía dưới cảm giác thân thể, huyết mạch của mình đều mơ hồ run rẩy, đều bị áp chế vô hạn.

Ầm!

Triệu Phong bị Côn Vân đẩy lùi về sau mấy trăm bước mới đứng lại được thân hình.

- Ngươi tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể?

Thần sắc Côn Vân tràn đầy khiếp sợ.

Trước đây Bán Thần Côn Vân chính là Thể tu, hiện tại hần trùng tu, cũng đi theo con đường luyện thể, đồng thời trên phương diện thành tựu còn viễn siêu tiền thân.

Nhưng lúc này, Triệu Phong chỉ dựa vào lực lượng thể phách, lại có thể ngăn cản thể phách trùng kích của hần.

Côn Vân lập tức nghĩ đến loại công pháp ban đầu ở trong Thiên Cơ Thành, Triệu Phong đã tiến hành dung hợp ra, Kim Khôn Thánh Lôi Thể!

Chân chính khiến Côn Vân không nghĩ tới chính là, không tới mười năm, Triệu Phong dường như đã tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể đến tầng thứ sáu!

Điều này sao có thể?

Hiện tại Kim Khôn Thánh Thể của Côn Vân hẳn cũng chỉ mới tu luyện đến tầng thứ sáu mà thôi!

Hơn nữa căn cứ theo Lục Phách Lôi Vực vừa rồi Triệu Phong thi triển ra, hẳn có thể suy đoán, công pháp Triệu Phong tu luyện sau khi trùng tu, tất nhiên cũng là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết!

- Côn Vân, người trưởng thành, trái lại trở nên ngu xuẩn à! Giết ta có ích lợi gì? Lẽ nào người không muốn biết, nguyên nhân vì sao ta tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể tốc độ nhanh như vậy sao?

Trên mặt Triệu Phong lộ ra nụ cười xảo trá.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể so với Kim Khôn Thánh Thể còn cao hơn một cấp bậc, mà tốc độ tiến giai của Triệu Phong, không ngờ lại có thể đuổi kịp Côn Vân!

Triệu Vũ Phi thấy Côn Vân không xuất thủ nữa, nàng cũng lập tức ngừng tay.

Dù sao, cho dù nàng toàn lực xuất thủ, tựa hồ cũng chỉ có thể tạo thành một ít trở ngại đối với Côn Vân mà thôi. Hơn nữa, nhìn bộ dáng Triệu Phong, tựa hồ không chút nào lo lắng, Triệu Vũ Phi cũng yên tâm.

- Loại huyết nhục kia, người còn có thứ càng cao cấp hơn sao?

Tâm thần Côn Vân khẽ động.

Từng đi theo Triệu Phong một thời gian, hẳn từ chỗ của Triệu Phong, chiếm được rất nhiều huyết nhục tinh nguyên khí huyết cường đại, trong đó còn ẩn chứa một tia khí tức thiên địa bản nguyên nữa.

Những huyết nhục này, đối với việc khôi phục thực lực của hắn lúc đó, có tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Nhưng đẳng cấp những huyết nhục khi đó, đối với thể chất huyết mạch Côn Vân hiện tại, không có bất kỳ tác dụng gì, trừ phi Triệu Phong còn có loại huyết nhục càng cao cấp hơn.

Côn Vân không cách nào nghĩ nổi làm sao Triệu Phong lại có tài nguyên khổng lồ như vậy, nhưng cũng chỉ có Triệu Phong mới có khả năng có được mà thôi.

- Vì biểu đạt ý tứ hòa hảo của ta, ta có thể trước cho người một chút chỗ tốt!

Triệu Phong mỉm cười, lập tức đưa ra một cái Trữ vật giới chỉ vật.

Côn Vân nửa tin nửa ngờ, tiếp nhận Trữ vật giới chỉ vật của Triệu Phong, dưới trạng thái bảo trì Kim Khôn Thánh Thể, linh thức tiến vào thăm dò trong đó.

- Đây là...

Tâm thần Bán Thần Côn Vân chấn động, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Triệu Phong, tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

- Bên trong rốt cuộc là cái gì?

- Nghe Côn Vân tiên bối nói, là loại huyết nhục gì đó...

- ...

Trong thành trì, tất cả mọi người đều muốn biết trong cái Trữ vật giới chỉ vật kia rốt cuộc có cái gì, không ngờ lại có thể khiến cho kẻ đã từng là Bán Thần cũng khiếp sợ như vậy.

- Trong này sợ rằng có trân bảo tuyệt thế à!

Ánh mắt Thập Tam Hoàng tử lộ ra vẻ tham lam, gắt gao nhìn chăm chăm Trữ vật giới chỉ vật kia.

Từ trong tay Bán Thần Côn Vân cướp đi cái này, hiển nhiên không có khả năng. Nhưng trên người Triệu Phong nhất định còn có bảo vật như vậy! Nếu không, Triệu Phong làm sao có thể tùy tiện xuất ra loại bảo vật có thể làm cho Bán Thần đều khiếp sợ như vậy.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, tin tưởng Cửu U Cung các người, đối với đồ vật bên trong Trữ vật giới chỉ kia, hẳn là cảm thấy hứng thú à...

Thập Tam Hoàng tử bắt đầu cùng Hắc Thiết Thánh Chủ giao lưu.

Triệu Phong mỉm cười tự tin. Trong Trữ vật giới chỉ vật, hắc cốt giữ chính là huyết nhục một con Băng Thổ Cuồng Ngưu.

Huyết mạch Băng Thổ Cuồng Ngưu so với Kim Dực Xích Hồ còn mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa chính thể thực lực Băng Thổ Cuồng Ngưu phi thường cao, tinh nguyên khí huyết ẩn chứa trong thể phách tràn đầy dị thường.

Huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu ẩn chứa lực lượng Thổ thuộc tính, bởi vậy Triệu Phong thời điểm tấn công Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc, bọn chúng phản công thập phần hung mãnh, không để ý tới tử thương.

Hắc tin tưởng, Bán Thần Côn Vân cũng sẽ không cự tuyệt loại tài nguyên như vậy, cho dù Bán Thần Côn Vân chê ít, hắc cũng có thể xuất ra những loại tài nguyên Thái Cổ khác.

Chỉ cần có thể đàm phán liền dễ nói chuyện, Triệu Phong thật sự không muốn cùng lúc phải đối mặt với hai đại địch nhân cường đại Cửu U Cung cùng Côn Vân này.

Bất quá, sắc mặt Bán Thần Côn Vân khiếp sợ như vậy, khiến cho Triệu Phong cũng có chút giật mình.

Lẽ nào huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu này, còn có công dụng khác mà hắc không biết sao?

- Đây chính là chủng tộc Thái Cổ, huyết mạch lại nồng đậm như vậy, tinh nguyên khí huyết cực kỳ cường đại, có lợi cho khôi phục việc lực lượng huyết mạch của ta! Quan trọng nhất là trong cơ thể đầu Băng Thổ Cuồng Ngưu này, còn tản ra một tia khí tức Thái Cổ Bản Nguyên...

Sắc mặt Côn Vân vô cùng trầm trọng.

Hắc đã thức tỉnh trí nhớ của đời trước, tự nhiên biết muốn chứng Thần vị, quan trọng nhất là cái gì.

Bản thân hắc tích huyết trọng sinh, vốn cũng đang sầu khổ, làm thế nào kiếm được khí tức Thái Cổ Bản Nguyên!

Không nghĩ tới, trong huyết nhục chủng tộc Thái Cổ mà Triệu Phong xuất ra, không ngờ lại ẩn chứa một tia khí tức Thái Cổ Bản Nguyên!

1065. Chương 1062: Triệu Phong Âm Sát

- Triệu Phong, nếu như ngươi thành tâm như vậy, vậy thì tất cả dễ bàn!

Bán Thần Côn Vân thu liễm khí tức, sắc mặt hơi chút ôn hòa lại.

Quả thật, giữa hắc cùng Triệu Phong cũng không có thâm cừu đại hận gì, mà lúc này Triệu Phong tựa hồ có thể giúp hắc giải quyết nan đề đột phá Thần giai!

Côn Vân cần gì phải suy nghĩ không giết chết Triệu Phong không được chứ?

Siêu việt tiền thân, chứng đạo Thần vị, chính là nguyện vọng lớn nhất cả đời Côn Vân.

Thần vị, là cảnh giới mà toàn bộ cường giả đỉnh cao Đại Lục Vực đều hướng tới. Vì Thần vị, bọn họ đều có thể liều mạng!

Từ xưa tới nay, không biết có bao nhiêu cường giả Huyền Quang Cảnh bị chặn lại dưới cảnh giới Thần vị. Thậm chí ngay cả cánh cửa Thần vị đều không thể chạm đến. Lại có bao nhiêu Bán Thần, dừng lại tại chỗ mấy vạn năm đằng đằng, thủy chung không thể đột phá?

Có người nói, một vị cường giả chứng được Thần vị gần nhất tại Đại Lục Vực, cũng đã là chuyện mười vạn năm trước rồi.

Mà một khi đột phá được Thần vị, thọ mệnh sẽ lập tức gia tăng gấp mấy chục lần. Quan trọng nhất chính là, có thể tiến nhập địa phương trung tâm vạn vật trong Phạm Trụ kia, Thần vực Man Hoang!

Nghe đồn, tại chỗ đó có thể chứng kiến tất cả những thứ trong truyền thuyết thần thoại. Nơi đó có Cự Thần Tộc thân cao ngàn vạn trượng! Có Thái Cổ Kim Ô cung cấp quang cùng nhiệt cho toàn bộ không

gian Phạm Trù! Cũng có các loại chủng tộc Cấm kỵ đã diệt tuyệt từ lâu: Thiên Cơ Tộc, Cổ Vu Tộc... còn có Bát Đại Thần Mâu thể gian độc nhất vô nhị...

Hô!

Vô số cường giả trong thành trì phía dưới, trong đầu một trận nổ vang ầm ầm.

Đường đường Bán Thần Côn Vân, đối mặt với cừu địch Triệu Phong, không ngờ lại trong nháy mắt biến thành hình dạng thập phần hữu hảo.

Trong Giới chỉ Trữ vật kia, đến tột cùng là cất giữ vật phẩm gì, không ngờ lại có thể hấp dẫn kẻ đã từng là Bán Thần như vậy!

Ngay cả đám người Cửu Hoàng tử, Nam Cung Thánh, Cao Hoàng Thánh Chủ đều hết sức tò mò, không kịp chờ đợi, muốn lập tức hỏi rõ Triệu Phong.

- Tại sao có thể như vậy?

Về mặt Thập Tam Hoàng tử tràn ngập khiếp sợ.

Côn Vân không ngờ lại cứ như vậy khuất phục Triệu Phong?

Cho dù thứ trong Giới chỉ Trữ vật vật phẩm kia thập phần mê người, Côn Vân cũng hoàn toàn có thể nuốt riêng, sau đó giết chết Triệu Phong, đạt được tất cả mọi thứ lợi ích trên người Triệu Phong, như vậy mới là tốt nhất!

Vì sao Côn Vân lại không làm như vậy? Trong Giới chỉ Trữ vật kia, đến tột cùng là cất giữ cái gì?

Mắt thấy bộ dáng Triệu Phong cùng Côn Vân tựa hồ như đã liên thủ, trái tim Thập Tam Hoàng tử đột nhiên trầm xuống.

- Vũ Phi, chúng ta rời khỏi nơi này thôi!

Thập Tam Hoàng tử lập tức nói.

- Ta muốn ở lại chỗ này!

Triệu Vũ Phi căn bản cũng không liếc nhìn Thập Tam Hoàng tử một cái, trực tiếp nói.

- Người...

Trong lòng Thập Tam Hoàng tử tràn ngập nộ khí, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng lại dừng lại.

Hiện tại, Triệu Vũ Phi cùng Đoan Mộc Thanh rõ ràng cho thấy đứng ở Cửu Hoàng tử bên kia, hơn nữa bộ dáng Côn Vân cũng cùng Triệu Phong hòa hảo liên thủ.

Nếu hắn ở chỗ này phát hỏa, chẳng phải là tự tìm phiền toái sao.

- Chúng ta đi!

Thập Tam Hoàng tử hung hăng liếc nhìn Triệu Phong một cái, mang theo các thành viên tiểu đội trực tiếp rời đi.

Sau đó, Côn Vân đáp xuống tiến nhập tòa thành trì này.

Rất nhiều thành viên, nhìn thấy Triệu Phong cùng Côn Vân tiến nhập một gian điện các, tất cả cũng đều kinh hãi không thôi.

oOo

- Con Yêu thú vừa rời người cho ta, là Băng Thổ Cuồng Ngưu chủng tộc Thái Cổ sao?

Côn Vân nghi hoặc hỏi.

Con Băng Thổ Cuồng Ngưu trong Giới chỉ Trữ vật kia, ẩn chứa khí tức Thái Cổ cùng tinh nguyên khí huyết thập phần nồng nặc. Nồng độ huyết mạch càng cao không thể tưởng tượng nổi, giống như là Băng Thổ Cuồng Ngưu Thời kỳ Thái Cổ.

Nhưng điều này sao có thể? Hiện tại Đại Lục Vực, coi như là Không gian Thái Cổ di lưu, cũng không thể còn tồn trữ sinh vật Thời đại Thái Cổ nữa.

Trừ phi là, Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Côn Vân.

- Trong tay ngươi còn bao nhiêu huyết nhục loại Yêu thú này nữa?

Côn Vân thấy Triệu Phong như vậy, liền biết hắn sẽ không nói. Côn Vân đối với vấn đề kia cũng không phải rất quan tâm, vì vậy hỏi tiếp một vấn đề khác.

- Loại huyết nhục này, thập phần hiếm có, tin tưởng ngươi cũng nhìn ra được!

Triệu Phong bắt đầu thừa nước đục thả câu.

Nguyên bản Triệu Phong vốn nghĩ, tối thiểu còn phải xuất ra vài loại tài nguyên nữa, mới có thể cùng Côn Vân giảng hòa.

Nhưng hắn dường như đã đánh giá thấp giá trị của huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu. Đã như vậy, thì cần phải tính toán tỉ mỉ lại một chút.

- Nói đi, ngươi có yêu cầu gì?

Sắc mặt Côn Vân trầm xuống, hắn biết Triệu Phong cố ý nói như vậy là có ý gì.

Nhưng hắn quan sát huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu, có thể suy đoán ra thực lực con Băng Thổ Cuồng Ngưu này quả thật không dễ dàng đối phó như vậy.

- Cửu U Cung!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Không có khả năng! Coi như là ta tại thời kỳ toàn thịnh, muốn đối kháng Cửu U Cung cũng không được!

Côn Vân lập tức cự tuyệt.

Sau khi gia nhập chiến trường, hắn cũng đã nghe nói qua mâu thuẫn giữa Triệu Phong cùng Cửu U Cung.

Theo hắn biết, Cửu U Cung đã từng là Đại Tông phái Tứ tinh, hiện tại mặc dù rơi xuống Tam tinh, nhưng trong tông quả thật vẫn có Bán Thần tọa trấn.

Côn Vân thật vất vả có cơ hội sống lại, nếu như hiện tại lại đi đối kháng cùng Cửu U Cung, chẳng phải là tự đem mình đẩy vào hố lửa sao?

Côn Vân cũng là bội phục, Triệu Phong thật biết gây phiền toái. Trước đây chọc tới Tử Vong Đại Đế coi như xong, hiện tại không ngờ lại đắc tội Cửu U Cung có Bán Thần trấn giữ nữa!

- Cũng không phải bảo ngươi đi san bằng Cửu U Cung! Ngươi chỉ cần tại thời khắc mấu chốt giúp ta một tay là được! Căn cứ vào cống hiến của ngươi, ta sẽ cho ngươi tài nguyên tương ứng!

Triệu Phong nói ra ý nghĩ của chính mình.

Cứ như vậy, cũng không sợ Côn Vân giấu diếm tâm cơ. Côn Vân vì muốn thu được càng nhiều huyết nhục Băng Thổ Cuồng Ngưu, nhất định sẽ tận lực trợ giúp Triệu Phong.

Hai người trước đây, từng có thời điểm hợp tác, lẫn nhau đều có lý giải nhất định.

- Một lời đã định!

Côn Vân chỉ suy tư chốc lát, lập tức đáp ứng.

Dưới tình huống không chọc giận Bán Thần Cửu U Cung, bang trợ Triệu Phong, thu được tài nguyên, cái này hoàn toàn không có vấn đề!

Một khi Bán Thần Cửu U Cung xuất thủ, Côn Vân không giúp Triệu Phong nữa là được.

- Cầm cái này! Gặp phải phiền phức gì, đem Huyền Quang Thánh Lực quán nhập trong đó!

Côn Vân ném cho Triệu Phong một khối lệnh bài vuông vức phong cách cổ xưa.

Dù sao Côn Vân không có khả năng bất cứ lúc nào cũng đi theo bên người Triệu Phong, đảm nhiệm bảo tiêu tay chân.

Côn Vân hiện tại thật sự hy vọng, Triệu Phong đi đến chỗ nào đều cũng sẽ gặp phải phiền phức mới tốt.

Sau đó, Côn Vân vội vội vàng vàng rời khỏi nơi này.

- Những tinh khí huyết nhục, lực lượng huyết mạch này, có thể khiến cho huyết mạch trong cơ thể ta tiến thêm một bước thức tỉnh! Còn có khí tức Thái Cổ Bản Nguyên...

Sau khi Côn Vân rời đi, đám người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Đoan Mộc Thanh đều tới tìm Triệu Phong, thăm hỏi cùng một sự tình.

Đối với việc Triệu Phong rốt cuộc đã cho Côn Vân cái gì, tất cả mọi người không hẹn mà cùng thăm dò. Triệu Phong chỉ nói là các loại tài nguyên có tác dụng tương tự như Tinh Huyết Đan, Tinh Huyết Thánh Linh Đan... mà thôi.

Đương nhiên, một con Băng Thổ Cường Ngưu có thể luyện chế ra bao nhiêu khóa đan dược như vậy, Triệu Phong cũng không rõ lắm.

Sau đó, Triệu Phong liền tiến nhập trạng thái bế quan, không gặp người khác.

- Phong ca, nỗ lực lên!

Trước khi rời đi, Triệu Vũ Phi nói.

Nàng cũng minh bạch, Triệu Phong hiện tại đang đối mặt với địch nhân như thế nào.

Mặt khác, bản thân Triệu Vũ Phi cũng như vậy. Nếu như nàng đầy đủ mạnh mẽ, cũng sẽ không có bất kỳ cái gì có thể ràng buộc được nàng, Hoàng tộc cũng không được! Cho nên, nàng cũng cần khắc khổ tu luyện, đề thăng thực lực.

Trong mật điện, tả mâu Triệu Phong đảo qua một vòng, không phát hiện ra chuyện gì dị thường, liền nhắm mắt lại.

Hô!

Rất nhanh, Triệu Phong liền cảm giác được vị trí của Thập Tam Hoàng tử.

Trước khi Côn Vân đến, Triệu Phong đã hạ xuống Thần Máu Tiêu Ký trên người Thập Tam Hoàng tử.

oOo

Tại một mảnh sơn mạch liên miên vô tận, Thập Tam Hoàng tử sắc mặt âm trầm, cùng các thành viên tiểu đội khác chạy nhanh về cứ điểm của hắn.

- Hiện tại Vũ Phi không còn, ta muốn báo cáo lên Lan Châu Chiến Điện, yêu cầu phái thêm chiến lực cấp Thánh Chủ!

Thập Tam Hoàng tử phần nộ nói.

- Hắc Thiết Thánh Chủ, Cửu U Cung cũng sẽ không sợ hãi Côn Vân chỉ có cảnh giới Huyền Quang Đại Thành a?

Thập Tam Hoàng tử truyền âm hỏi.

- Chuyện này, ta trước phải báo cáo lên phía cao tầng mới biết được c Châ Th -Thập b c c C nÀ ềlộ c

oOo

á t ken ! T tầO lượT lện t ken ! r TT cò T
Thành a?

ạ Th tử h

Lúc này, thân thể Vân Tầm Tiên Điệp càng thêm trong suốt thấu triệt, toàn thân lóe ra quang huy đậm lục sắc. Trong nháy mắt nó xuất hiện, khí tức huyết mạch kinh khủng vô hình kia, trong nháy mắt đã hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Vân Tầm Tiên Điệp há miệng phun ra một cái. Một đạo tơ tằm đủ màu ngũ thải ban lan, trong thời gian cực ngắn xuyên kích hư không, phong tỏa phương viên trăm trượng xung quanh.

Vân Tầm Tiên Điệp sau khi phụt ra Vân Tầm Tiên Ti, trực tiếp vẩy động cặp cánh, thả ra Thái Mộng Hoa Phần, xuyên thấu không gian, tràn ngập đến trên người Khiếu Thiên Thánh Vương.

Có lẽ Vân Tầm Tiên Ti cũng không thể tạo thành trở ngại gì cho Khiếu Thiên Thánh Vương, nhưng Thái Mộng Hoa Phần đối với hắn khẳng định có hiệu quả nhất định.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm Khiếu Thiên Thánh Vương, rút ra lực lượng linh hồn cường đại, phóng xuất Phong Lôi Đồng Hỏa cường đại nhất ra từ trước đến nay.

Triệu Phong chỉ có thể nhìn thấy, thân hình cứng đờ của Khiếu Thiên Thánh Vương bỗng nhiên nổ rộ ra một đoàn đồng hỏa tử sắc.

- Ý chí linh hồn thật cường đại!

Triệu Phong có thể cảm nhận được, linh hồn của Khiếu Thiên Thánh Vương thập phần ngưng thực, cứng như sắt thép, chắc chắn giống như không thể phá vỡ. Cho dù Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng lực lượng lôi kiếp, vẫn như cũ khó có thể tạo thành thương tổn đối với hắn.

Ầm!

Sau khi thả ra xong chiêu này, Triệu Phong thôi động Phong Lôi Chi Dực, nhất thời đuổi theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi cùng Cao Hoàng Thánh Chủ.

Tốc độ của Triệu Phong nhanh nhất trong bốn người, nếu như lại thi triển Lôi Dực Thiểm Không, tuyệt đối có thể vượt qua Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành.

Lúc này, Triệu Phong phóng xuất ra Phong Lôi Huyền Quang Thánh Lực khổng lồ, mang theo ba người còn lại, nhanh chóng bỏ chạy ra xa.

- Đáng ghét! Đám nhân loại khốn kiếp này!

Trong lòng Khiếu Thiên Thánh Vương bùng nổ nộ khí.

Thủ đoạn phòng ngự cùng quấy nhiễu của bốn gã nhân loại Thánh Chủ này ùn ùn không ngớt, vừa có Vân Tầm Tiên Điệp, lại còn có Thứ Thần khí phòng ngự nữa.

- Kinh Lãng Bạo Phá!

Ánh mắt Khiếu Thiên Thánh Vương ngưng đọng, nhìn về phía mấy người phóng chạy ngoài mấy vạn dặm kia, trực tiếp phóng ra trường kích mặc lục sắc trong tay.

Ừng ừng!

Thanh trường kích mặc lục sắc này còn mang theo Thủy Chi Áo Nghĩa kinh thiên. Những nơi nó đi qua, toàn bộ thiên địa đều biến thành hải dương.

Một khắc này, phẳng phất toàn bộ lực lượng thiên địa đều hướng về phía mọi người áp bách mà đến. Thiên địa một mảnh xanh lam, tất cả mọi người phẳng phất đều đặt mình trong một vòng xoáy sóng biển khôn cùng.

- Không tốt! Khiếu Thiên Thánh Vương quá cường đại!

Cao Hoàng Thánh Chủ lắc đầu than thở.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi cũng vô lực chống lại, vươn ra ngọc thủ, nắm lấy bàn tay Triệu Phong.

Phốc...

Lúc này, Nam Cung Thánh dứt khoát đứng ra. Đối mặt tuyệt chiêu của Khiếu Thiên Thánh Vương, chỉ có thể dựa vào Thứ Thần khí phòng ngự của hắn.

- Không cần đâu, Nam Cung Thánh!

Thần sắc Triệu Phong lạnh nhạt, nói.

Nam Cung Thánh sửng sốt, lẽ nào Triệu Phong còn có kế sách gì nữa.

Nhưng bỗng nhiên... Một cỗ uy áp Long vận kinh khủng chợt hàng lâm thiên địa. Chỉ thấy một đạo kiếm quang long văn kim sắc từ sau lưng mọi người vạch ra, cùng trường kích mặc lực sắc do Khiếu Thiên Thánh Vương phóng ra đụng mạnh vào nhau.

Ầm! Phanh! Oành!

Quy tắc Thánh lực kinh khủng va chạm lẫn nhau, khiến cho thiên địa có chút nhoáng lên, chấn động vang vọng vô hình xẹt qua bốn phương.

- Các người lui ra!

Một đạo thân ảnh Kim Long vĩ ngạn, chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở trên đầu mọi người.

- Đa tạ Vũ Long tiên bối xuất thủ!

Trên mặt Cao Hoàng Thánh Chủ lộ vẻ tôn kính, lập tức hướng phía thân ảnh kim sắc kia cúi đầu thật sâu.

Sau đó, đám người Triệu Phong lập tức lui về phía sau.

Khiếu Thiên Thánh Vương ở phương xa, nhìn thấy công kích của mình bị đánh tan, ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú về phía Vũ Long Thánh Vương.

- Cao tăng Thái Hoàng Điện cũng đã tới chiến trường sao?

Khiếu Thiên Thánh Vương hỏi.

- Cao tăng U Đô Giáo cũng không phải đang trên đường chạy tới chiến trường sao?

Vũ Long Thánh Vương cười nhạt một tiếng.

Đám người Triệu Phong, Nam Cung Thánh đã lui ra phía sau vài dặm, tâm thần cả kinh.

Triệu Phong cũng cảm thấy kỳ quái, vị Thánh Vương Thái Hoàng Điện này cứu viện, sao lại có thể nhanh chóng như vậy?

Không nghĩ tới thế lực đỉnh phong của hai Đại Vương triều, Thái Hoàng Điện cùng U Đô Giáo, cũng đều đã sớm xuất động.

Vốn dĩ, chiến tranh trong khoảng thời gian ngắn còn không có khả năng phát triển đến loại trình độ này.

Chỉ là, trong thời gian vừa rồi, Bán Thần Côn Vân đi tới chiến trường, sau đó đám người Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Triệu Phong... biểu hiện cực kỳ cường đại, dẫn tới sự chú ý của cao tầng Dị tộc.

Mặt khác, trên chiến trường tại Linh Châu cùng Sương Châu, những thiên tài tuần kiệt trẻ tuổi ví dụ như đám người Vũ Thiên Hạo, Hiên Viên Văn, Thiết Lăng Vân... thực lực đều đề thăng nhanh chóng, cũng là nhân vật nổi bật trên Chiến Công Bảng.

Một điểm cuối cùng, chính là cái chết của Thập Tam Hoàng tử, khiến cho Hoàng tộc phái ra đại lượng thành viên chạy tới chiến trường tiền tuyến.

Những nguyên nhân này, trong vô hình đã thôi động thế cục chiến tranh.

Cuối cùng, thế lực Tứ tinh cực mạnh trong hai Đại Vương triều, cũng bắt đầu gia nhập chiến trường.

1068. Chương 1065: Thiên Hỏa Lô Viên

Hai đại thế lực Tứ tinh tham chiến, cái này biểu thị, chiến tranh đã nghênh đón thời khắc thắng bại mấu chốt nhất.

Lúc này, đám người Triệu Phong, Nam Cung Thánh lại một lần nữa cảm giác bản thân nhỏ bé, trong đại chiến giữa hai Vương triều, chính là nhỏ bé không đáng kể cỡ nào!

- Hừ! Hôm nay tạm thời bỏ qua cho các người!

Khiếu Thiên Thánh Vương liếc mắt nhìn đám người Triệu Phong, Triệu Vũ Phi, trong lòng thập phần không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể rời đi.

Hắn không thể không thừa nhận, bốn gã Thánh Chủ này tuy rằng cảnh giới còn thấp, nhưng thực lực hơn xa Thánh Chủ phổ thông nhiều lắm. Nếu như lại tăng thêm Vũ Long Thánh Vương, Khiếu Thiên Thánh Vương không có bất kỳ phần thắng nào.

Hơn nữa, hắn cũng cần phải trở lại, đem sự tình cao tăng Thái Hoàng Điện gia nhập chiến trường, báo cáo lên trên.

- Không bao lâu nữa, toàn bộ Đại Lục Vực đều sẽ không còn chỗ cho Nhân Tộc đặt chân!

Khiếu Thiên Thánh Vương nói giọng kiên định, sau đó liền đạp trên một tầng thủy lưu, trong nháy mắt đi xa.

- Cao Hoàng Thánh Chủ, ngày sau hành sự phải cẩn thận một chút!

Vũ Long Thánh Vương cũng không ngăn cản Khiếu Thiên Thánh Vương rời đi, mà là nói với Cao Hoàng Thánh Chủ.

- Vâng, Vũ Long tiên bối!

Cao Hoàng Thánh Chủ nhất mực cung kính.

Sau đó, ánh mắt Vũ Long Thánh Vương, dừng lại tại trên người Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi. Hai người này, một kẻ có Tà Thần Chi Lực, vẫn còn bảo tồn lý trí cùng nhân tính. Kẻ còn lại mang trong người huyết mạch kinh khủng, bài danh thứ mười chín trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Nếu như hai người này có thể lớn lên, Dị tộc tuyệt không có ngày kiêu ngạo!

Cuối cùng, Vũ Long Thánh Vương sâu đậm liếc nhìn Triệu Phong một cái.

Mang trong người huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia! Thái thượng Trưởng lão của đại tông Tam tinh cấp Chúa Tế Điện! Cùng Cửu U Cung giằng co cho tới bây giờ vẫn còn sống sót! Trên chiến trường đẩy lùi Vạn Tượng Thánh Chủ! Sau khi đột phá Huyền Quang Cảnh, liền trọng thương cùng truy sát Ma Uyên Thánh Chủ!

Nhiều thành tựu như vậy, khiến cho lực ảnh hưởng của Triệu Phong, còn muốn vượt qua hai người Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi.

Phốc...

Vũ Long Thánh Vương hóa thành một đạo quang ảnh Kim Long, trực tiếp biến mất.

- Đi thôi! Tập hợp cùng Cửu Hoàng tử!

Sau khi Vũ Long Thánh Vương rời đi, Triệu Phong trực tiếp nói.

Vì vậy, bốn người lập tức chạy đi, đi tới một tòa thành trì cứ điểm hậu phương.

Trong cứ điểm này, hiện tại hầu như tụ tập toàn bộ cường giả trong chiến khu này. Dù sao Thánh Vương Dị tộc đã xuất thủ, bọn họ không có khả năng còn lẩn lộn khắp nơi trên chiến khu.

- Là Cao Hoàng Thánh Chủ!

- Còn có Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi!

- Bọn họ đều trở về!

- ...

Trong thành trì, toàn bộ các cường giả đều mang theo vẻ mặt vui sướng kích động.

Dù sao cũng nhờ bốn người này kèm chế Khiếu Thiên Thánh Vương, bọn họ mới có thể chạy trốn thoát một mạng.

oOo

Trong mật điện, mấy vị cường giả có danh vọng trong chiến khu đều tề tụ một chỗ.

- Không nghĩ tới Thái Hoàng Điện cùng U Đô Giáo đều đã gia nhập chiến trường!

Cửu Hoàng tử sợ hãi than một tiếng.

Hai đại thế lực Tứ tinh này, có thể nói chính là chương khổng giả chân chính của hai Đại Vương triều.

- Kể từ đó, các thế lực khác trong Vương triều, cơ bản cũng phải tập trung đến trên chiến trường!

Một gã lão giả, ánh mắt khẽ nhấp nháy.

Chiến tranh tựa hồ đã đến thời khắc máu chốt. Một khi Thái Hoàng Điện thất bại, như vậy toàn bộ Vương triều cũng sẽ triệt để rơi vào tay giặc. Bởi vậy, toàn bộ các thế lực trong Vương triều, trên cơ bản cũng sẽ tham dự vào chiến trường, nhằm đạt được thắng lợi cuối cùng.

- Ta cũng nhận được một ít tin tức, các thế lực phụ thuộc của Thái Hoàng Điện, từ lúc ba tháng trước, cũng đã khởi hành tiến đến chiến trường...

Trong điện các, một ít thành viên trao đổi tình hình chiến tranh phát triển cùng thế cục hiện tại.

Bất quá, tại Triệu Phong xem ra, chân chính ảnh hưởng thắng bại chiến tranh, là chiến lực Thần Cấp!

Mà hần thân là Huyền Quang Sơ Thành, trong đại chiến giữa hai Vương triều, tác dụng cực kỳ nhỏ bé.

- Thừa dịp thời cơ này, đề thăng thực lực, mới là quan trọng nhất!

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Mặc kệ đại chiến giữa hai Vương triều cuối cùng ai thắng ai thua, chỉ cần bản thân có thực lực tuyệt cường, cũng không cần phải lo lắng cái gì.

oOo

Sau khi hội nghị kết thúc, Triệu Phong chuẩn bị trở về, bế quan đề thăng thực lực.

- Nam Cung Thánh, gần đây vẫn nên ít lộ diện cho thỏa đáng!

Trên đường trở về, Triệu Phong nói.

Hiện tại đại chiến giữa hai Vương triều đã tiến nhập giai đoạn cuối cùng, chân chính quyết định thắng bại cuối cùng chính là chiến lực Thần Cấp, như vậy Bán Thần của Cửu U Cung nhất định sẽ đi tới chiến trường.

Bán Thần của Cửu U Cung có thể sẽ không xuất thủ với Chúa Tế Điện, nhưng Nam Cung Thánh mà nói, lại không nhất định.

Hơn nữa, Triệu Phong cũng không có ý định thường xuyên xuất nhập chiến trường. Bằng không, hần cùng đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, nhất định sẽ lại hấp dẫn đến chiến lực Thánh Vương của Di tộc.

Với thực lực trước mắt của mọi người, đối mặt với Thánh Vương, vẫn không có chút lực lượng chống lại nào, một chút sơ xảy có khả năng sẽ bị mất mạng.

Về các phương diện khác, tiến hành khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ, cộng với năng lực phục chế của Tả Mâu, giai đoạn hiện tại Triệu Phong cũng không cần lo lắng vấn đề tài nguyên.

- Ta biết!

Về mặt Nam Cung Thánh lãnh khóc, trở lại chỗ ở của mình.

- Vũ Phi, người tốt nhất vẫn nên trở lại trận doanh Đoan Mộc gia!

Triệu Phong đề nghị.

Hiện tại, Triệu Phong không dự định thường xuyên xuất nhập chiến trường, mà Thập Tam Hoàng tử đã chết, Triệu Vũ Phi cũng không cần lo lắng vấn đề hôn ước nữa.

- Ta muốn ở lại bên người Phong ca!

Ánh mắt Triệu Vũ Phi kiên định. Nàng sợ lần này từ biệt, không biết phải thêm bao nhiêu năm nữa mới có thể gặp lại được Triệu Phong.

- Ta cũng ở lại nơi này!

Đoan Mộc Thanh mỉm cười nói.

Tuy rằng thực lực Đoan Mộc Thanh không bằng Triệu Vũ Phi, nhưng hai vị Thánh Chủ ở cùng nhau, tự nhiên càng thêm an toàn.

- Được rồi! Nếu như phát sinh chuyện gì, trước nói cho ta biết!

Triệu Phong nhìn về phía Triệu Vũ Phi, ôn hòa nói.

oOo

Sau khi trở lại nơi ở, Triệu Phong bắt đầu tiến nhập trạng thái tu luyện.

Vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong tiến hành nhất tâm đa dụng.

Bộ phận ý niệm thứ nhất, dùng tiến hành củng cố tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi. Hiện tại Triệu Phong nhu cầu cấp bách đề thăng cảnh giới. Mà Thổ Chi Phong Lôi vừa đạt tới tiêu chuẩn Tiểu thành, không tiến hành củng cố, sẽ có ảnh hưởng đối với tu luyện cùng đột phá về sau.

Bộ phận ý niệm thứ hai, tiến hành tu luyện Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu. Triệu Phong phục dụng nhiều loại tài nguyên Thái Cổ trân quý, chuẩn bị đem tầng thứ sáu đột phá đến tiêu chuẩn Tiểu thành.

Một bộ phận ý niệm cuối cùng, dùng để hấp thu lực lượng lôi kiếp từ Bán Thần Đầu Lâu trong Không gian Tả Mâu.

Lực lượng lôi kiếp không chỉ có thể tăng lên uy lực linh hồn đồng thuật của Triệu Phong, đồng thời còn có thể ngưng luyện ý chí linh hồn của Triệu Phong.

Lả tả!

Đồng thời, trong tay Triệu Phong xuất hiện vài cọng Tụ Linh Luyện Hồn Thảo. Một cỗ năng lượng tinh thần u ám sâu thẳm chảy vào bên trong linh hồn Triệu Phong.

Hiện nay, Triệu Phong chú trọng hơn vào việc đề thăng ý chí linh hồn.

Tài nguyên phương diện sinh mệnh thể phách, Triệu Phong thập phần đầy đủ, chỉ cần đem ý chí linh hồn đề thăng lên, Triệu Phong có thể ném thử dùng kim cầu thần bí, tiến hành phục chế những thứ phẩm chất càng cao hơn.

Trong lúc tu luyện, Triệu Phong thỉnh thoảng còn có thể tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ, cung cấp tài nguyên, tiến hành đề thăng thực lực Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu.

oOo

Hai tháng sau...

Thành viên Thái Hoàng Điện đi tới chiến trường, chủ yếu tập trung ở Linh Châu. Trong đó bộ phận cao tầng Thiên Huyền Cung cùng với thể lực Tam tinh của nó, cũng đều đã tới chiến trường.

Mà bên kia, U Đô Giáo cùng một ít thể lực đỉnh cấp của Ma Thiên Cung tụ tập cùng một chỗ, cùng bên phía nhân loại hình thành cục diện giằng co.

Từ Lĩnh Châu, chiến đấu dưới tầng thấp từ từ hướng về phía Lan Châu cùng Sương Châu di chuyển tới. Bởi vì tất cả mọi người đều biết, tại nơi này sắp sửa sẽ phát sinh một hồi đại chiến kinh thiên động địa

Một ngày này, hai Đại Vương triều ở tại Lĩnh Châu, phát sinh ra một hồi chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò.

Thành viên chiến đấu tuy ít, nhưng hầu như đều là chiến lực mạnh mẽ cấp Vô Dịch Đại Đế, Thánh Chủ... còn có Thánh Vương lãnh đạo.

Cuối cùng, trong tràng chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò lần này đây, bên phía nhân loại hơi chiếm ưu thế, đã đánh bại Dị tộc.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong vẫn bế quan tu luyện, nhưng hần lại thông qua Minh Tâm Ấn, cùng Từ lão quái tại chiến trường Lĩnh Châu giao lưu, thu được tin tức.

- Không nghĩ tới đã triển khai chiến tranh kinh khủng như vậy!

Triệu Phong có chút sợ hãi than.

Trong chiến tranh mang tính thăm dò tại Lĩnh Châu, thực lực thấp nhất hầu như đều là Đại Đế đỉnh phong. Những thành viên này, gần như tập kết toàn bộ các thể lực cường đại trong hai Đại Vương triều.

Trong Hải Yên Các, vài vị Đại Đế cùng Từ lão quái, cũng gia nhập chiến trường Lĩnh Châu.

Đương nhiên, thành viên hai Đại Vương triều tham chiến cộng hết lại, cũng không đến trăm người. Dù sao cấp bậc chiến tranh cũng rất cao.

oOo

Ba tháng sau, Triệu Phong kết thúc bế quan. Trong thời gian này, trên chiến trường Lĩnh Châu, tựa hồ lại triển khai vài lần chiến tranh cỡ nhỏ.

- Thánh Lô Thể tầng thứ sáu, cũng đã đạt tới tiêu chuẩn Tiểu thành!

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong lại đề thăng một cấp bậc nhỏ.

Vụt...

Sau một khắc, Triệu Phong tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Mục tiêu, bá chủ rừng rậm, Thiên Hỏa Lô Viên!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh.

Lập tức, Triệu Phong suất lĩnh Băng Thổ Cuồng Ngưu cùng Kim Dực Xích Hổ, trực tiếp công hướng về phía một chỗ địa phương Cẩm kỳ trong rừng rậm.

Ừng ừng!

Thiên địa đột nhiên chấn động, một đầu viên hầu hỏa hồng sắc khổng lồ, trực tiếp hàng lâm tại trước mặt Triệu Phong. Lực phách uy áp khủng bố giống như bá chủ tuyệt đối vậy, nhất thời khuếch tán ra.

- Ngao!

Ầm ầm!

Hai đàn Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu nhất thời rối loạn một trận. Hiển nhiên huyết mạch Thiên Hỏa Lô Viên cao hơn chúng nó nhiều lắm, đối với chúng nó có uy hiếp tuyệt đối.

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lô Thể, ngành kháng uy áp kinh khủng của Thiên Hỏa Lô Viên.

- Thực lực đầu Thiên Hỏa Lô Viên này, đã đạt tới cấp bậc Thánh Vương!

Từng tiếp xúc qua rất nhiều Thánh Vương, Triệu Phong có thể tiến hành ước định đối với thực lực của Thiên Hỏa Lô Viên.

Thế nhưng, Triệu Phong có đàn Yêu thú Thái Cổ cường đại, không chút nào sợ hãi Thiên Hỏa Lôi Viên thực lực Thánh Vương!

Nếu như Triệu Phong có thể đem các chủng tộc Thái Cổ bắt được tại nơi này đưa ra ngoại giới, Khiếu Thiên Thánh Vương lúc trước, tuyệt đối không dám truy sát đám người Triệu Phong như vậy.

- Đây là địa bàn của ta, các ngươi muốn chết!

Thiên Hỏa Lôi Viên truyền ra một cỗ năng lượng tinh thần.

- Thiên Hỏa Lôi Viên, ngược lại nếu ngươi trở thành thuộc hạ của ta, ngươi mới có thể bảo toàn tính mạng! Triệu Phong mỉm cười tự tin.

- Nhân loại hạ cấp, dám nô dịch chủng tộc huyết mạch Thái Cổ!

Thiên Hỏa Lôi Viên nhất thời cuồng nộ.

Nó chỉ liếc mắt nhìn một cái, liền có thể nhìn ra, đám Yêu thú bên cạnh Triệu Phong, đều là bị Triệu Phong nô dịch. Đồng thời nó còn đoán được, trên người Triệu Phong cũng không có huyết mạch Thái Cổ.

- Lên!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Nhất thời, Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu chia làm hai đội, phân biệt từ dưới đất cùng trên không tiến hành công kích.

- Điều chết đi cho ta!

Đối mặt thanh thế khổng lồ như vậy, Thiên Hỏa Lôi Viên không chút do dự, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch.

Ồ...ô...ô...n...g! Âm!

Toàn thân Thiên Hỏa Lôi Viên bốc cháy lên liệt hỏa cực nóng, đồng thời song quyền, đôi mắt cùng trong miệng của nó đều phun ra nuốt vào lôi điện đậm lam sắc.

Ầm! Đông!

Lôi Quyền to lớn của Thiên Hỏa Lôi Viên nương theo xích viêm cuộn trào mãnh liệt oanh kích ra, hình thành một đạo lôi quang hỏa trụ to lớn, uy mãnh bá đạo, ngạo nghễ bất phượng.

- Thực lực thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ.

Cũng may đàn Yêu thú trong tay hắn đều là do ý niệm của hắn khống chế, bởi vậy tại thời điểm Thiên Hỏa Lôi Viên công kích, Triệu Phong liền phát giác được, có thể sớm dự phán, khống chế đám Yêu thú Thái Cổ nhanh chóng tránh né khỏi phạm vi công kích.

Ầm!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, cũng tham dự vào trong chiến đấu.

Đối mặt đối thủ kinh khủng như vậy, Triệu Phong không có chút nào bảo lưu, toàn lực xuất thủ.

Triệu Phong trong nháy mắt phóng xuất ra Lực Phách Lôi Vực cùng hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới. Mỗi một lần công kích, đều là dốc hết toàn lực, phối hợp hư ảnh Tiểu Thế giới tăng phúc cùng Lực Phách Lôi Vực.

Hư! Âm!

Băng Thổ Cuồng Ngưu điên cuồng xuyên toa tại dưới chân Thiên Hỏa Lôi Viên, mà Kim Dực Xích Hổ ở trên không trung phi hành, lợi dụng cặp cánh cùng móng vuốt tiến hành công kích.

Triệu Phong cùng hai đàn Yêu thú phối hợp ăn ý, không ngừng tiêu hao Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Tử Hồn Mê Hoặc!

Triệu Phong thỉnh thoảng phóng xuất ra linh hồn huyền thuật, tuy rằng hiệu quả thập phần yếu ớt, nhưng có thể khiến cho Thiên Hỏa Lôi Viên phân tâm liên tục.

Chiến đấu chỉ trong chớp lát, Thiên Hỏa Lôi Viên dưới sự phối hợp tiến công của Triệu Phong cùng hai đàn Yêu thú, đã rơi vào yếu thế.

- Nhân loại hèn hạ!

Lực lượng huyết mạch của Thiên Hỏa Lôi Viên cũng từ từ phai nhạt xuống.

Ầm! Phanh!

Thiên Hỏa Lôi Viên đột nhiên phóng người thẳng lên, hóa thành một đạo lôi quang xích hồng sắc, chạy vội viễn phương.

Thiên Hỏa Lôi Viên chấp nhận bỏ qua địa bàn, trực tiếp thoát đi. Bởi vì nó biết, một trận chiến này nó nhất định phải thua! Nếu tiếp tục ở lại chỗ này, nó có thể sẽ giống như những Băng Thổ Cuồng Ngưu, Kim Dực Xích Hổ kia vậy, trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Đuổi theo!

Triệu Phong làm sao có thể để cho chiến lực cường đại như vậy dễ dàng rời đi?

Cho dù nó dịch thất bại, giết chết Thiên Hỏa Lôi Viên, huyết nhục của nó cũng là tài nguyên trân quý không gì sánh được!

1069. Chương 1066: Phá Diệt Chi Mâu

- Mau đuổi theo! Không thể để cho nó cứ như vậy chạy thoát!

Triệu Phong lập tức khống chế Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu truy kích theo.

Thiên Hỏa Lôi Viên cũng không am hiểu tốc độ, rất nhanh liền bị Triệu Phong cùng đàn Yêu thú đuổi kịp.

Thế nhưng, Thiên Hỏa Lôi Viên không thèm đếm xỉa tới, vẫn như cũ phóng chạy. Triệu Phong cùng đàn Yêu thú cũng không ngăn cản được bước tiến của nó, chỉ có thể không ngừng tiến hành công kích nó, làm nặng thêm thương thế của nó.

Rất nhanh, Triệu Phong cùng đàn Yêu thú đã truy kích Thiên Hỏa Lôi Viên ly khai phạm vi rừng rậm, đi tới một chỗ sơn mạch loại nhỏ liên miên bất tận.

- Tinh Thần Thứ!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phụt ra một cây tiêm thứ lôi quang tử kim sắc, vọt vào bên trong linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên.

Bản thân Thiên Hỏa Lôi Viên hiện tại đã bị trọng thương, linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đối với nó cũng có hiệu quả nhất định.

Một cái linh hồn công kích của Triệu Phong thời cơ vừa đúng, khiến cho Thiên Hỏa Lôi Viên vừa nhảy lên, nhất thời rơi xuống mặt đất.

Rầm rầm!

Hơn mười đầu Băng Thổ Cuồng Ngưu, cái sừng ám kim sắc to lớn trên đỉnh đầu chọt lấp lánh quang huy, đánh về phía Thiên Hỏa Lôi Viên.

Phốc...

Trên bầu trời, toàn bộ Kim Dực Xích Hổ nhất thời phát động tiến công mãnh liệt. Hơn nữa, điểm công kích đều là miệng vết thương vốn có của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Triệu Phong cũng không có đình chỉ, không ngừng thả ra linh hồn đồng thuật, suy yếu ý chí linh hồn của Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Đáng ghét! Nhân loại hèn hạ!

Toàn thân Thiên Hỏa Lôi Viên tổn thương rất nhiều chỗ, máu tươi chảy xuôi đầy đất.

- Đến lúc rồi!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ngưng đọng, bên trong hiện lên đồng lực ba động kinh người, hình thành một cái vòng xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, phẳng phát như vực sâu tử huyệt kéo dài vô hạn vậy.

Một cỗ lực lượng Cấm kỵ cấm cố, hút ra linh hồn, nhất thời bao phủ tại trên thân thể Thiên Hỏa Lôi Viên.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Triệu Phong toàn lực thả ra Thần Mâu Ngưng Thị, đem lực lượng linh hồn cùng ý chí đồng lực vận chuyển tới cực hạn.

Dù sao lúc này đây, đối tượng hấn rút ra linh hồn là Thiên Hỏa Lôi Viên cấp Thánh Vương!

- Nhân loại, người đừng mơ tưởng!

Thiên Hỏa Lôi Viên tựa hồ biết Triệu Phong muốn làm gì, linh hồn của hắn liều mạng giãy dụa.

- Quả nhiên rất khó khăn!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia khó khăn.

Tại dưới tình huống đã trọng thương hư nhược, linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên không ngờ lại không có rời khỏi thân thể một phần một tấc nào.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, khiến cho Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu tiếp tục phát động tiến công Thiên Hỏa Lôi Viên.

Công kích của Huyền Quang Cảnh, lại lan đến gần phương diện linh hồn, coi như là một loại suy yếu đối với ý chí linh hồn của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Lúc này, ý chí đồng lực Triệu Phong cường đại không gì sánh được, thi triển Thần Mâu Ngưng Thị, có thể kiên trì thời gian rất lâu.

Mà Thiên Hỏa Lôi Viên bị Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong áp chế, không ngừng bị thương nặng, linh hồn dần dần suy yếu, bắt đầu phiêu phù ra bên ngoài thân thể.

- Tốt! Tiếp tục!

Tâm thần Triệu Phong vui vẻ, tăng mạnh cường độ của Thần Mâu Ngưng Thị, rút ra linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên.

Nếu như có thể nô dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, Triệu Phong tiến hành đào móc tài nguyên tại Mộng Cảnh Thái Cổ, càng dễ dàng hơn rất nhiều.

Ầm! Phành...

Dưới sự khống chế của ý niệm Triệu Phong, Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu không ngừng công kích Thiên Hỏa Lôi Viên.

Rất nhanh, Thiên Hỏa Lôi Viên dưới song trọng đả kích phương diện linh hồn cùng vật chất, đã nguyên khí đại thương, bộ dáng uể oải không chịu nổi, linh hồn từ từ thoát ly ra.

Thế nhưng vào lúc này, trong sườn núi nhỏ phía trước, bỗng nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm nổ vang.

Ngay sau đó, một đạo cự ảnh hôi sắc khổng lồ chợt từ trong lòng đất lao ra. Mặt đất bỗng nhiên run lên, một cỗ trọng áp khủng bố trầm trọng như núi nhất thời tản ra.

Thời điểm nhìn thấy cự ảnh hôi sắc khổng lồ này, thần sắc Băng Thổ Cuồng Ngưu, Kim Dực Xích Hổ và Thiên Hỏa Lôi Viên đều lộ ra vẻ sợ hãi, cả người khẽ run lên.

Sức chống cự của Thiên Hỏa Lôi Viên, cũng bởi vì vậy mà hạ thấp tới cực hạn.

- Tốt!

Triệu Phong một lần nữa tăng mạnh hấp lực của Thần Mâu Ngưng Thị, nhất thời đem linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên hút vào Không gian Tả Mâu.

Mà ánh mắt đạo cự ảnh hôi sắc khổng lồ kia nhìn về phía Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Lôi Viên, nhất thời một tiếng gầm lên.

- Ngao!

Một cỗ sóng xung kích khí lưu tuyệt cường oanh kích mà đến.

Triệu Phong nhất thời cảm thụ được một cỗ nguy cơ mãnh liệt, tay trái vung lên, thu hồi lại thân thể Thiên Hỏa Lôi Viên, đồng thời khổng chế Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu nhanh chóng triệt thoái.

- Chỉ gầm lên một tiếng đã có uy năng như thế?

Trong lòng Triệu Phong kinh hoàng, mang theo Kim Dực Xích Hổ cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu, nhanh chóng trở lại rừng rậm, để tránh cho chủng tộc Thái Cổ toàn thân nam thạch hôi sắc kia truy kích đến.

Dù sao, lúc này lực lượng linh hồn cùng ý chí đồng lực Triệu Phong đã tiêu hao cực lớn, hai đàn Yêu thú trong cuộc chiến cùng Thiên Hỏa Lôi Viên, đã tử thương vô cùng thảm trọng.

- Chủ nhân, đó là Thổ Tinh Tộc!

Đầu lĩnh Kim Dực Xích Hổ nói với Triệu Phong.

- Thổ Tinh Tộc?

Thần sắc Triệu Phong đại chấn, vẻ mặt không thể tin nổi.

Trong trí nhớ của hắn, cũng không có hình dạng miêu tả của Thổ Tinh Tộc, thế nhưng có lại có ghi lại rõ ràng đặc tính của chủng tộc này.

Thổ Tinh Tộc, bài danh thứ 9136 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Trong cơ thể loại chủng tộc Thái Cổ này, ấu niên có thể tự sinh ra Nguyên Tinh thạch Cực phẩm, mà Thổ Tinh Tộc thành niên, càng có thể dựng dục ra Thứ Thần Tinh! Truyền thuyết, nếu như Thổ Tinh Tộc đột phá Thần vị, thậm chí có thể trực tiếp sản sinh ra Thần Tinh!

Hiện tại, Triệu Phong vừa mới đột phá Huyền Quang Cảnh, còn chưa có vội vã sử dụng Thứ Thần Tinh. Nhưng Triệu Phong yêu cầu phi thường hà khắc đối với hạn độ tu luyện của mình, ngày sau nhất định sẽ sử dụng Thứ Thần Tinh để tu luyện Huyền Quang Thánh Lực.

Cường giả Huyền Quang Cảnh trong Đại Lục Vực, thường ngày đều là không nỡ sử dụng Thứ Thần Tinh để tu luyện, mà chờ lại đến lúc trùng kích bình cảnh mới đem sa sử dụng. Bởi vậy có thể thấy được, Thứ Thần Tinh trong Đại Lục Vực khan hiếm đến thế nào.

Tuy rằng Triệu Phong ở trong Thí luyện Thái tử đã thu được một ít Thứ Thần Tinh, nhưng những Thứ Thần Tinh đó, tuyệt đối không đủ để chống đỡ nhu cầu tu luyện của Triệu Phong sau này.

- Chẳng qua, tạm thời vẫn không thể đánh chủ ý Thổ Tinh Tộc được!

Triệu Phong cố gắng áp chế khát vọng trong lòng mình.

Chỉ mới là con Thổ Tinh Tộc vừa rồi kia, đã có thực lực tương đương với Thiên Hỏa Lôi Viên rồi! Hơn nữa phương diện lực lượng huyết mạch, còn cao hơn Thiên Hỏa Lôi Viên rất nhiều lần, có sự áp chế nhất định. Chủ yếu nhất chính là, Thổ Tinh Tộc là chủng tộc quần cư!

Sau khi rút về rừng rậm, Triệu Phong hao tổn khá nhiều thời gian, tiến hành nô dịch Thiên Hỏa Lôi Viên, cuối cùng may mắn thành công.

Sau đó, Triệu Phong đem linh hồn Thiên Hỏa Lôi Viên trả vào trong thân thể của nó, bằng vào Thánh Thể cường đại của Thiên Hỏa Lôi Viên, không bao lâu sau, nó liền có thể tự động phục hồi như cũ.

Đồng thời, Triệu Phong yêu cầu Thiên Hỏa Lôi Viên giao ra tài nguyên tích súc của nó.

Mặc dù có chút không cam tâm, nhưng Thiên Hỏa Lôi Viên vẫn phải dựa theo yêu cầu của Triệu Phong mà làm.

Rầm!

Thiên Hỏa Lôi Viên đem tài nguyên trong Tiểu Thế giới chính mình lấy hết ra ngoài.

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Thiên Hỏa Lôi Viên không hổ là bá chủ rừng rậm, tài nguyên cất chứa phi thường nhiều, hơn nữa phẩm chất phổ biến khá cao.

Triệu Phong nhìn chằm chằm một gốc dược thảo đỏ sậm trong đó, cảm thụ được khí tức linh hồn không tầm thường từ đó phát ra.

- Chủ nhân, đây là Hỏa Linh Chức Hồn Thảo!

Thiên Hỏa Lôi Viên giới thiệu cho Triệu Phong.

Hỏa Linh Chức Hồn Thảo, thông qua hỏa diễm linh hồn, thiêu đốt tra tấn linh hồn, nhằm để lớn mạnh lực lượng tâm hồn, ý chí linh hồn của người dùng. Nhưng đại đa số tình huống, Hỏa Linh Chức Hồn Thảo đều là dùng để luyện chế Độc đan.

- Thế gian lại có trân thảo linh hồn thần kỳ như vậy!

Triệu Phong thoáng cảm khái. Hiện tại hắn thiếu thốn nhất chính là tài nguyên tu luyện phương diện linh hồn. Hỏa Linh Chức Hồn Thảo mặc dù có chút đặc thù, nhưng Triệu Phong không cần suy nghĩ nhiều, trực tiếp lấy đi.

Sau đó, Triệu Phong lại chọn lựa rất nhiều dược liệu trân quý, cuối cùng ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vừa ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ, Từ lão quái thông qua Minh Tâm Ấn, đem tình huống trên chiến trường Linh Châu, báo cáo lại cho Triệu Phong.

- Cái gì? Cường giả Bán Thần đã hiện thân chiến trường!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Đoạn thời gian trước, vẫn đều là cường giả Thánh Vương dẫn đầu, phát động chiến tranh cỡ nhỏ mang tính thăm dò. Không nghĩ tới hiện tại, cường giả Bán Thần cũng đã xuất động!

Bán Thần, từng từng đỉnh phong Đại Lục Vực, vạn người kính ngưỡng, chiến lực đỉnh cao cường đại nhất Đại Lục Vực.

Hiện tại, một hồi đại chiến Bán Thần, đang triển khai trên không trung chiến trường Linh Châu.

Bên phía nhân loại, xuất động chính là Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, Tùng Thái Hoàng, được xưng Bán Thần Thái Cực.

Mà bên phía Dị tộc, xuất mã chính là Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung, Bán Thần Phá Diệt.

Đương nhiên, hai vị cường giả Bán Thần này xuất thủ, cũng vẫn chỉ là đang thăm dò lẫn nhau. Dù sao đây là đại chiến giữa hai Vương triều, song phương đều đang thử thăm dò thực lực của đối phương, một khi có chút nào khinh suất, có thể sẽ bỏ ra một cái giá thăm trọng khó có thể văn hồi.

oOo

Hậu phương khu giao chiến Linh Châu, có một tòa điện các to lớn được kiến tạo, bao phủ trong một tầng hư quang Cẩm ky, trở thành Cẩm địa trong chiến trường, ngăn cách với tất cả.

Trong điện các to lớn...

- Dị tộc rốt cuộc có gì nắm chắc, dám chủ động tuyên chiến với chúng ta?

Giữa một đám người, một vị sắc lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch, toàn thân không hề phát ra một tia khí tức, nhàn nhạt nói.

- Dị tộc không có át chủ bài, tuyệt đối không có khả năng xuất thủ với chúng ta!

Một vị lão giả gầy gò cặp mày như kiếm, khẳng định nói.

- Chúng ta cũng phải chuẩn bị một phen, nhằm phòng ngừa vạn nhất!

Lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch sắc trực tiếp nói.

- Một trận chiến này, phần thắng của Thái Cực không lớn...

Lão giả thân khoác áo choàng long văn bạch sắc ngẩng đầu nhìn lên, ánh mắt phẳng phất như xuyên thấu tất cả.

oOo

Trên bầu trời chiến trường Linh Châu, hai đại cường giả Bán Thần đang mạnh mẽ đối chiến. Một kích tùy ý của bọn họ, liền có uy năng hủy thiên diệt địa, dẫn tới hư không vạn vẹo nghiêng nát.

- Thái Cực, ngươi không phải là đối thủ của ta!

Bán Thần Phá Diệt toàn thân lân giáp hắc sắc, đỉnh đầu có một cái sừng đỉnh ốc, cười dữ tợn nói.

- Vậy ngươi thử cái này xem!

Bán Thần Thái Cực huy động song chưởng, lực lượng Áo nghĩa khôn cùng nhanh chóng biến hóa, xoay chuyển thành một khóa viên cầu hư vô, tản mát ra khí tức Cấm kỵ.

- Thiên Địa Vô Cực!

Bán Thần Thái Cực đem khóa viên cầu hư vô này trực tiếp đẩy dời về phía trước.

- Phá Diệt Chi Quang!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt đột nhiên biến đổi, lấp lánh sáng rọi kim quang sáng ngời. Trong hai tròng mắt giống như hai khóa thái dương kim sắc kia, phóng ra quang tuyến kim sắc sáng rọi, kinh diệu thiên hạ, lan tỏa ra lực lượng hủy diệt khiến người sợ hãi.

Ầm! Phốc...

Quang tuyến kim sắc trong đồng tử Bán Thần Phá Diệt lao ra kia, chiếu xạ trên viên cầu hư vô do Bán Thần Thái Cực đẩy dời ra.

Nhất thời, nơi mà khóa viên cầu hư vô cùng quang tuyến kim sắc kia tiếp xúc, bắt đầu từ từ nát bấy tan biến.

- Đây là... Ngũ Hành Âm Dương Áo Nghĩa!

Bán Thần Phá Diệt kinh ngạc thốt lên.

Có thể đem Ngũ Hành Âm Dương Áo Nghĩa dung hợp hoàn mỹ như vậy, giống như một thể, cũng chỉ có Bán Thần Thái Cực mới có thể làm được.

Bằng không, những vật chất bình thường, bị Phá Diệt Chi Quang của hắn chiếu trúng, đã sớm nát bấy không còn chút nào.

- Hừ! Vạn vật thế gian tại trước mặt Phá Diệt Chi Mâu, đều phải hóa thành tro bụi!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt hiện lên ý chí đồng lực kinh người, từ đó lao ra quang tuyến kim sắc, kim hoàng rực rỡ, phẳng phất là tồn tại thu hút tâm mắt nhất trong thiên địa này.

Những nơi Phá Diệt Chi Quang chiếu qua, tựa hồ ngay cả không gian đều từng điểm từng điểm tan vỡ nát bấy.

Rầm rầm! Long!

Bầu trời lúc sáng lúc tối, năng lượng Áo nghĩa kinh khủng tựa hồ có thể khiến cho thiên địa thay đổi, nhật nguyệt diên đảo.

Tại khu giao chiến phía dưới, các cường giả Thánh Chủ cùng Chuẩn Thánh Chủ, một đám trong lòng hồi hộp, toàn lực vận chuyển vĩ lực, mới có thể chống lại cỗ dư uy chiến đấu khủng bố này, đã hoàn toàn không có tâm tư chiến đấu.

Bỗng nhiên, nguyên khí thiên địa bắt đầu khởi động, một đạo bạch quang bay vút xuống.

- Lui!

Chỉ thấy Bán Thần Thái Cực, thân thể đã nghiền nát hơn phân nửa, cấp bách trốn về đại bản doanh hậu phương.

- Đi mau!

- Lui lại!

Nhìn thấy cường giả Bán Thần phe mình đã bị thua, các Thánh Chủ, Vô Địch Đại Đế trên chiến trường nhất thời kinh hoàng tháo chạy.

Mà bên phía Dị tộc, tâm huyết sôi trào, lập tức truy sát theo.

- Chạy đi đâu?

Từ trên bầu trời, Bán Thần Phá Diệt trực tiếp hàng lâm xuống.

Ô...ô...ô...n...g! Âm!

Hai tròng mắt hần đột nhiên lao ra một mảnh Phá Diệt Chi Quang phạm vi lớn, tản ra Áo nghĩa chung cực hủy diệt hết thảy.

Những nơi Phá Diệt Chi Quang bao phủ, toàn bộ Thánh Chủ, Vô Địch Đại Đế... thân thể cùng linh hồn đều ầm ầm tan vỡ nổ tung, từng đám từng đám phá diệt biến mất.

Không ít cường giả trực tiếp thi triển bí pháp phòng ngự, hoặc là lợi dụng lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới tiến hành phòng ngự.

Cũng mặc kệ là phương diện vật chất, phương diện linh hồn hay là quy tắc Áo nghĩa, tại trước mặt Phá Diệt Chi Mâu, đều chỉ có kết cục nát bấy tan biến.

- Chạy mau! Đây là Phá Diệt Chi Mâu, hậu duệ truyền thừa một trong Bát Đại Thần Mâu!

Lúc này đây, cường giả Bán Thần bên phía nhân loại đã bị thua!

1070. Chương 1067: Diệt Thế Hắc Giao Long Xuất Hiện

Triệu Phong thông qua Từ lão quái trên chiến trường Linh Châu, trực tiếp đạt được tình hình chiến cuộc mới nhất, toàn diện nhất.

Bán Thần Thái Cực, Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, cùng Bán Thần Phá Diệt, Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung Dị tộc, hai đại cường giả Bán Thần độ sức, cuối cùng bên phía nhân loại thua.

- Không nghĩ tới, Dị tộc lại có hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cấp Bán Thần!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Bán Thần Phá Diệt, đúng là hậu duệ truyền thừa của Phá Diệt Thần Mâu.

Phá Diệt Thần Mâu, là Thần Mâu có tính công kích cường đại nhất trong Bát Đại Thần Mâu, chủng khổng Hủy Diệt Áo Nghĩa chung cực, có uy năng khủng bố hủy thiên diệt địa.

Về Bán Thần Thái Cực, Triệu Phong cũng từng iệ đ đ a.

Thần... đều không thể chống lại cổ mê hoặc này. Cho dù biết rõ chín phần mười là sẽ chết, nhưng bọn họ cũng sẽ không chút do dự, muốn nhắm tới trong đó.

Nhưng lúc này, Triệu Phong ngay cả đạo khe rãnh trên mặt đất kia đều không thể tới gần, lại càng đừng nói tới thâm nhập vào lòng đất, tiếp cận thân thể Thần linh chôn giấu dưới mười vạn dặm kia.

Triệu Phong lập tức cảm ứng Minh Tâm Ấn, đem tầm mắt chuyển hoá đến trên người Từ lão quái bên kia.

- Quả nhiên, địa phương Bán Thần giao chiến cũng bị kinh động!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

oOo

Trên mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một đạo vết rách, vắt ngang qua Lan Châu cùng Linh Châu, chiều dài khoảng chừng ức vạn dặm...

Lúc này, trên bầu trời Linh Châu, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều đều lui về phía sau, ngay cả Thánh Vương, Bán Thần đều không ngoại lệ.

Cường giả hai Vương triều đang giao chiến trên chiến trường cũng lập tức đình chỉ chiến đấu, cấp tốc triệt thoái.

Mà một ít cường giả cảnh giới hơi thấp, tốc độ hơi chậm, cuối cùng dưới khí tức lực lượng Thần quang chiếu rọi, toàn bộ tan thành mây khói.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Bên phía Đại Càn, một vị Bán Thần Thái Hoàng Điện cảm thụ được cỗ lực lượng Thần quang cường hãn vô cùng kia, tâm thần nhất thời chấn động.

Trên mặt đất làm sao lại đột nhiên dâng lên lực lượng Thần quang khủng bố như vậy?

- Dưới lòng đất chiến trường, tựa hồ có vật gì đó!

Sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung âm hàn, hai mắt lấp lánh u quang tử sắc.

Bên kia, đám người Di tộc cũng cấp tốc triệt thoái, lui về phía sau khoảng chừng mười vạn dặm.

Trong đám người, một gã Di tộc toàn thân lân giáp hắc sắc, thân hình bán trong suốt, đứng sừng sững giữa không trung, một cỗ uy áp khủng bố tinh thần uy chấn bát phương.

Người này đúng là cường giả đỉnh cấp U Đô Giáo Vương triều U Nguyệt, Bán Thần U Long! Nhưng lúc này, hẳn so sánh với cỗ khí tức Thần quang hư vô tại trung tâm chiến trường kia, liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể tới.

- Lẽ nào đây chính là nguyên nhân mà Diệt Thế Hắc Giao Long thôi động ta tấn công Đại Càn?

Hai mắt Bán Thần U Long âm trầm.

Đối với Diệt Thế Hắc Giao Long, Bán Thần U Long vẫn luôn có phòng bị.

Bán Thần U Long phóng thích ra thần thức, xuyên nhập trong lòng đất, thế nhưng còn chưa thâm nhập bao xa, đã bị đạo Thần quang bạch tinh hư vô khủng bố kia hủy diệt mất.

- Phía dưới này, đến tột cùng là chôn giấu cái gì?

Một gã Bán Thần thể lực Tam tinh đỉnh phong khác của Vương triều U Nguyệt, mang theo ngữ khí thất kinh hỏi.

Cuộc chiến giữa hai Vương triều đã đến thời kỳ cuối cùng, lại bị tình huống bất ngờ phát sinh này cắt đứt.

Lúc này, toàn bộ mọi người trên chiến trường, ý thức toàn thân đều tập trung tại cỗ lực lượng Thần vị cường đại kia, căn bản không nghĩ đến những sự tình liên quan chiến tranh nữa.

oOo

Tại một chỗ xa xôi trên bầu trời, Bán Thần Long Hoàng đang truy kích Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng nhất thời ngừng lại.

Phía trước cách hần không xa, chính là Diệt Thế Hắc Giao Long. Lúc này thân thể to lớn của hần đã nghiền nát không chịu nổi.

- Làm sao có thể? Lực lượng trong Thần Thi không ngờ lại tiết lộ ra ngoài!

Hai mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập khiếp sợ, có chút nghi ngại không ra.

Căn cứ những gì hần quan sát trước đây, Thần Thi chôn giấu dưới mười vạn dặm trong lòng đất Đại Càn kia, sinh cơ đã triệt để diệt tuyệt, chắc chắn là vật chết.

Nhưng lúc này, lực lượng trong cỗ Thần Thi này lại vô duyên vô cớ tiết lộ ra ngoài!

Hần cất lực thôi động Vương triều U Nguyệt tấn công Vương triều Đại Càn, cũng chính là hy vọng đem khối lãnh địa này tranh đoạt vào trong tay, sau đó hần sẽ tìm một cơ hội, một thân một mình lẻn vào trong lòng đất thu lấy bảo vật.

Nếu như có thể đạt được lực lượng trong Thần Thi kia, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn triệt để khôi phục lại lực lượng thời kỳ toàn thịnh, đều không có bất kỳ vấn đề gì.

Nhưng hôm nay, lực lượng trong Thần Thi tiết lộ ra ngoài, hầu như toàn bộ Đại Lục Vực đều biết được sự tồn tại của Thần Thi.

Phốc...

Thừa dịp Bán Thần Long Hoàng khiếp sợ ngây người, Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo khói đen, trực tiếp biến mất ở chân trời.

- Lực lượng Thần vị!

Toàn thân Bán Thần Long Hoàng khẽ run lên, đã không thềm quán Diệt Thế Hắc Giao Long nữa.

Long Hoàng dừng lại tại cảnh giới Bán Thần đã tám vạn năm đằng đằng, thủy chung không có khả năng chứng Thần vị.

Mà hiện tại, cả vùng đất phương xa tuôn ra Thần quang bạch tinh hư vô kia, không phải chính là lực lượng của Thần sao?

Đây chính là cơ hội cuối cùng của hần!

Bán Thần Long Hoàng thấy Diệt Thế Hắc Giao Long đã đào tẩu, liền không thềm quán nữa, gấp gáp vội vàng, trực tiếp phản hồi trận doanh Đại Càn.

oOo

- Khốn kiếp!

Diệt Thế Hắc Giao Long trốn thoát một mạng, nhưng trong lòng thiêu đốt lửa giận.

Kế hoạch ban đầu đã không thể thực hiện được nữa, hiện tại lại bị Bán Thần Long Hoàng của Vương triều Đại Càn đánh cho trọng thương.

Bất quá, hần còn có hy vọng báo thù, đó chính là Thần Thi sâu bên trong lòng đất.

Thế nhưng, hiện tại Thần Thi đã bại lộ, Vương triều U Nguyệt cũng hiểu ý đồ của Diệt Thế Hắc Giao Long. Lúc này, bất kể là Vương triều U Nguyệt hay là Vương triều Đại Càn, nhìn thấy Diệt Thế Hắc Giao Long đều sẽ trực tiếp xuất thủ.

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy thập phần đau đầu. Loại thế cục này, hần phải làm thế nào thâm nhập lòng đất, tiếp cận Thần Thi? Hiện tại thương thế hần rất nặng, nếu như gặp phải cường giả đỉnh cao nào đó của hai Đại Vương triều, khả năng cũng sẽ bị đánh chết không chút nghi ngờ.

- Đó là...

Đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang trọng thương, vẻ mặt kinh nghi nhìn về phía trước.

Nơi này vẫn còn thuộc khu vực chiến trường, nhưng trong này lại có một nữ tử cao gầy, bộ dáng không có gì đặc sắc, đại khái chỉ có cảnh giới Đại Đan Nguyên.

Phải biết rằng, hiện tại đã là hậu kỳ chiến tranh, coi như là Vương giả bình thường, cũng không dám đơn giản đi tới chiến trường, huống chi là Tôn Chủ Đan Nguyên Cảnh?

- Diệt Thế Hắc Giao Long?

Bạch Lâm cũng ngây người sững sờ.

Căn cứ vận mệnh thôi diễn, nàng đi tới nơi này đợi người, lại không nghĩ rằng đợi tới lại là Diệt Thế Hắc Giao Long!

Nhưng sau một khắc, khuôn mặt nàng lộ ra vẻ mỉm cười.

- Vận Mệnh Chi Mâu?

Kiến thức Diệt Thế Hắc Giao Long cao đến thế nào, rất nhanh liền đoán được thân phận chân thật của tiểu nữ hài kia.

- Muốn hợp tác không?

Bạch Lâm lộ ra nụ cười thập phần đơn giản.

Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sững sờ. Cho dù lúc này bản thân hắn đã bị trọng thương, nhưng giết chết một Đan Nguyên Cảnh phổ thông, cũng chỉ là trong nháy mắt mà thôi.

Thế nhưng, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng nghiêm túc suy tư trong chốc lát.

- Đi thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long vận chuyển một cỗ ý chí vĩ lực, cuốn lấy Bạch Lâm, rất nhanh liền biến mất phía chân trời.

oOo

Tin tức lực lượng Thần vị từ trong lòng đất chiến trường tiền tuyến dâng lên, lập tức thổi quét khắp cả hai Đại Vương triều.

Mà địa phương trung tâm lực lượng Thần vị bạo phát, vẫn là khu vực Cấm kỵ ngay cả cường giả Bán Thần đều không thể đến gần.

Phiến khu vực Cấm kỵ này, vắt ngang mấy ức dặm trên chiến trường, giống như một đạo lạch trời, đem hai Đại Vương triều ngăn cách ra.

Tại đây đất khu vực Cấm kỵ xa xôi này, hai Đại Vương triều phân biệt phái ra vô số cường giả trấn thủ.

Về phương diện khác, hai Đại Vương triều cũng thành lập cơ cấu nhân viên chuyên môn thăm dò, hy vọng tận khả năng đào móc ra bí mật sâu bên trong lòng đất này!

Lúc này, hai Đại Vương triều làm gì còn có tâm trí đi khai chiến?

Kể nắm quyền chân chính hai Đại Vương triều đều là nhân vật Bán Thần cấp, mà nguyện vọng cả đời cường giả Bán Thần cấp, chính là chứng được Thần vị, tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Hiện tại Đại Lục Vực hiện ra lực lượng Thần vị khổng lồ khủng bố như vậy, khó có thể tưởng tượng, sâu bên trong lòng đất đến tột cùng cất giấu bí mật quý giá đến thế nào.

Nhưng bất kể như thế nào, toàn bộ các Thánh Vương cùng với Bán Thần đều tin tưởng vững chắc, sâu bên trong lòng đất tuyệt đối có kỳ ngộ đột phá Thần vị!

Lúc này quan trọng nhất chính là đợi lực lượng Thần vị trong khe rãnh mặt đất này, từ từ tiêu tán đi, hai Đại Vương triều mới có thể xác nhận tình huống bên trong, hoặc là tiến nhập trong đó tìm bảo.

oOo

Chiến trường Lan Châu, cũng có một bộ phận khu vực rất lớn thuộc phạm vi mà lực lượng Thần vị bao phủ.

Mà Triệu Phong ngay ngày hôm đó, liền biết được chiến tranh giữa hai Vương triều đã đình chỉ, hẳn liền trực tiếp quay trở lại Lan Châu.

Lúc này, Triệu Phong đang du hành trên chiến trường Lan Châu, quan sát phạm vi ánh sáng Cẩm kỵ bao phủ ở xa xa.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tầng sóng gợn đậm kim sắc. Ánh mắt hắn quét về phía Thần quang bạch tinh hư vô nồng nặc viễn phương kia.

- Quả thật là lực lượng cao đẳng phức tạp!

Triệu Phong dự định tiến hành phân tích đối với Thần lực.

Nhưng kết cấu của những hạt căn bản Thần lực này phi thường phức tạp, khiến cho Triệu Phong nhìn tới mức da đầu tê dại, hoàn toàn không thể thấu hiểu nổi, không biết phải bắt đầu lý giải từ chỗ nào.

Không thể lý giải thấu triệt được Thần lực, Triệu Phong một lần nữa cúi đầu xuống, xuyên qua mặt đất cùng lực lượng Thần vị, xuyên thấu cự ly mười vạn dặm, nhìn về phía chỗ sâu nhất trong lòng đất.

Tuy rằng Triệu Phong xuyên thấu được Thần lực cùng mặt đất, nhìn thấy cảnh vật mười vạn dặm dưới mặt đất, nhưng hắn có thể thấy cũng thập phần hữu hạn, hơn nữa cảnh tượng cũng không rõ ràng cho lắm.

Bất quá cho dù tầm mắt không rõ, nhưng Triệu Phong cũng đã thập phần thỏa mãn.

Phải biết rằng, ở trong hai Đại Vương triều, sợ rằng chỉ có mỗi mình Triệu Phong biết được sâu dưới mười vạn dặm trong lòng đất này, đến tột cùng là cái gì.

Về điểm này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không nói ra.

- Đây là phần đầu của Thần Thi!

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, chặt vật đem đại lượng chương ngại vật xuyên thấu qua, bằng vào rất nhiều cảnh tượng không rõ ràng, đoán ra được thứ mình nhìn thấy.

Mà cái đầu cổ Thần Thi này, càng là vô cùng to lớn, khiến kẻ khác khó có thể tưởng tượng nổi, thể gian này không ngờ lại sẽ có chủng tộc khổng lồ như vậy.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm cái đầu Thần Thi. Trong kim cầu thần bí, từng tia từng tia sóng gợn kim sắc không ngừng tuôn ra, tràn ngập ngoài mặt Tả Mâu Triệu Phong.

Một lúc sau, ánh mắt Triệu Phong mơ hồ xuyên thấu qua mặt ngoài cái đầu Thần Thi.

- Bên trong, có động tĩnh!

Triệu Phong kinh hãi thốt lên.

1073. Chương 1070: Rời Đi

- Bên trong, có động tĩnh!

Triệu Phong không thể tin nổi, kinh hãi thốt lên.

Trên chiến trường, cỗ lực lượng Thần vị Cẩm kỵ kia có thể đơn giản đánh giết cường giả Bán Thần trong Đại Lục Vực, thì càng không cần nói đến nguồn suối cỗ lực lượng Thần vị sâu bên trong lòng đất này, chỉ sợ ngay cả cường giả Thần vị cũng đều không thể tới gần.

Mà hiện tại, Triệu Phong lại phát hiện, trong cái đầu Thần Thi kia lại có động tĩnh!

- Không có khả năng!

Triệu Phong lắc đầu.

Cường giả Thần vị, tuyệt đối không cách nào tồn tại ở không gian Đại Lục Vực! Nói cách khác, Thần Thi này tuyệt đối đã tử vong rồi!

Thế nhưng động tĩnh vừa rồi Triệu Phong thấy không rõ kia, đến tột cùng là cái gì?

Tuyệt thể thần binh? Thiên địa trần bảo?

Tâm thần Triệu Phong kích động, cảm thấy hiếu kỳ cùng khát vọng không gì sánh được đối với Thần Thi mười vạn dặm trong lòng đất kia.

- Lực lượng Thần vị đang từ từ yếu bớt!

Triệu Phong chính là đã tận mắt chứng kiến cổ lực lượng Thần vị này xuất hiện.

Lúc này, cổ lực lượng Thần vị đang phun trào trên chiến trường này, so sánh với trước đây, rõ ràng đã yếu đi rất nhiều.

Cuối cùng sẽ có một ngày, cổ Thần quang Cẩm kỳ bạch tinh hư vô này sẽ triệt để biến mất! Khi đó, các cường giả trong Đại Lục Vực liền có thể thâm nhập vào lòng đất, tiến hành thăm dò.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tung lên mấy khóa đồng tiền cổ, huy động móng vuốt khoa tay múa chân.

- Kỳ ngộ? Có nhiều chỗ tốt?

Nội tâm Triệu Phong chấn động, tâm huyết sôi trào.

Ngay cả Tiểu tặc miêu bói toán, đều cho thấy Thần Thi trong lòng đất kia tuyệt đối là bảo tàng có nhiều kỳ ngộ.

- Bất quá, bằng vào thực lực của ta hiện tại...

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Thời điểm cổ lực lượng Thần vị này hiện lên, liền khiến cho chiến tranh giữa hai Đại Vương triều trực tiếp bỏ ngang giữa chừng.

Triệu Phong biết rõ, khát vọng của cường giả Thánh Vương cùng Bán Thần đối với bí mật trong lòng đất kia, so với Triệu Phong hẳn còn cường liệt hơn vài lần.

Nếu như một ngày kia, cổ lực lượng Thần vị này biến mất, có thể thâm nhập trong lòng đất tiến hành thăm dò, toàn bộ cường giả đỉnh cấp Đại Lục Vực hầu như cũng sẽ tiến nhập trong đó, bao quát Bán Thần, Thánh Vương của hai Đại Vương triều.

Với thực lực Triệu Phong hiện tại, tại trước mặt Thánh Vương, muốn tự bảo vệ mình, cũng chỉ có thể dựa vào Lục Thần Tiên thứ phẩm phòng chế mà thôi.

Mà đối mặt với Bán Thần, cho dù Triệu Phong tế xuất ra Lục Thần Tiên chân chính, cũng không có chút khả năng nào. Hẳn căn bản không thể phát huy ra uy năng chân chính của Lục Thần Tiên! Tại trước mặt Bán Thần, Triệu Phong tựa như một hạt bụi bậm, nhỏ bé như vậy, bé nhỏ không đáng kể!

Vụt...

Hột tí trong tay Triệu Phong khẽ vung lên, thân ảnh của hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, chợt biến thành nhạet dân, cuối cùng biến mất.

Sau một khắc, Triệu Phong đã trở lại chỗ ở cứ điểm thành trì của hắn.

Lúc này, trong cứ điểm phụ cận chiến trường đã tụ tập đại lượng thành viên các thế lực, trong đó chủ yếu nhất vẫn là các thành viên tinh bảo.

Một khi Thần quang Cẩm kỳ trên chiến trường xuất hiện bất cứ biến hóa gì, bọn họ cũng sẽ trước tiên đem tin tức chuyển về thế lực tông môn phía sau.

Nhưng là có một chút Thái thượng Trưởng lão các thế lực, đối với bí tàng trong lòng đất chiến trường cảm thấy hứng thú quá lớn, liền tiến hành định cư tại phụ cận chiến trường luôn.

Triệu Phong vừa xuất hiện, lập tức dẫn phát một phen chú ý.

Tuy rằng tâm tư đại đa số mọi người đều đặt tại khu vực Cấm kỵ trên chiến trường, nhưng đoạn thời gian trước Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, khiến cho uy danh của hắn vẫn như cũ truyền xa Đại Lục Vực.

Vụt...

Triệu Phong không thèm để ý tới đám người, trực tiếp trở lại nơi ở.

- Triệu Phong, đối với bí mật dưới cổ lực lượng Thần vị này, có cảm thấy hứng thú không?

Triệu Phong mới vừa vào nơi ở, thanh âm lạnh như băng của Nam Cung Thánh liền truyền ra. Hiển nhiên, Nam Cung Thánh đã ở chỗ này đợi hắn rất lâu rồi.

- Đây là tự nhiên!

Triệu Phong trả lời khẳng định.

Hiện tại trong cả Đại Lục Vực, bất luận kẻ nào cũng đều cảm thấy hứng thú đối với chỗ đó, Triệu Phong tự nhiên minh bạch ý tứ những lời này của Nam Cung Thánh.

- Cho dù ta và người liên thủ, muốn thăm dò bí mật trong lòng đất kia, đều quá mức khó khăn!

Nam Cung Thánh nói một lần nữa.

Triệu Phong gật đầu. Điểm này, Nam Cung Thánh nói rất đúng.

Gần đây khí tức Nam Cung Thánh đã tăng cường rất nhiều, nhưng đối mặt với Thánh Vương, vẫn như cũ không hề có chút lực lượng chống lại.

Huống chi, ngày sau thăm dò bí mật Thần Thi kia, không chỉ là Thánh Vương, còn có Bán Thần đỉnh phong nhất Đại Lục Vực nữa!

- Cổ lực lượng Thần vị kia muốn tiêu tán, còn cần một ít thời gian nữa! Ta có nắm chắc trong khoảng thời gian này, đem thực lực tăng lên một tầng thứ nữa! Không biết đến lúc đó, có cơ hội cùng người hợp tác hay không?

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ ra một tia tiểu ý lãnh khốc cuồng vọng.

Tâm thần Triệu Phong thoáng ngẩn ra. Nam Cung Thánh có Tà Thần Chi Lực, thực lực đề thăng tự nhiên nhanh chóng vô cùng. Trước khi cổ Thần quang kia triệt để tiêu tán, muốn đề thăng tới cảnh giới Huyền Quang Đại Thành cũng không thành vấn đề.

Nhưng cái này cũng kèm theo sự phiêu lưu nhất định! Thứ nhất là cảnh giới bất ổn, thứ hai là tâm tính sẽ một lần nữa bị vặn vẹo nhất định.

Đồng thời, nội tâm Triệu Phong cũng kinh nghi một trận.

Nam Cung Thánh vì thăm dò bí tàng trong lòng đất, nguyện ý chủ động hấp thu Tà Thần Chi Lực, đề thăng cảnh giới. Tại trình độ nhất định, nhất định là do Tà Thần Ý niệm thể đầu độc.

Mà chủ nhân của Tà Thần Ý niệm thể vốn là Tà Dương, chính là Chân Thần Lục giai trở lên trong chín giai Chân Thần, ngay cả Tà Thần Ý niệm thể đều cất lực thôi động Nam Cung Thánh đi thăm dò bí tàng trong lòng đất. Bởi vậy có thể thấy được, cổ Thần Thi mai táng trong lòng đất kia tuyệt đối không đơn giản, thậm chí còn muốn vượt qua dự đoán của Triệu Phong.

Lúc này, ý tứ câu nói kia của Nam Cung Thánh, đã hết sức rõ ràng.

Nam Cung Thánh có nắm chắc đem thực lực đề thăng lên một tầng thứ. Nhưng nếu thực lực Triệu Phong không có đạt được tiến bộ vượt bậc mà nói, ngay cả khả năng hợp tác cùng Nam Cung Thánh cũng không có.

Triệu Phong trầm mặc trong chốc lát.

Hắn có thể thấu thị trong lòng đất, nhìn thấy Thần Thi dưới mười vạn dặm, hơn nữa bói toán của Tiểu tặc miêu, Tà Thần Ý niệm thể trong cơ thể Nam Cung Thánh thôi động... đã chứng minh Thần Thi trong lòng đất kia tuyệt đối không giống tầm thường.

Để cho Triệu Phong buông tha kỳ ngộ trong cổ Thần Thi kia, điều này sao có thể?

Hơn nữa, hiện tại chiến tranh giữa hai Đại Vương triều đã tạm thời bỏ ngang giữa chừng, Bán Thần Cửu U Cung cũng đã xuất sơn.

Triệu Phong cảm giác, ngày Bán Thần Cửu U Cung xuất thủ với Chúa Tế Điện cũng không còn xa nữa.

Kỳ ngộ trong Thần Thi, có lẽ đúng là một cái cơ hội của Triệu Phong, một cái cơ hội nghịch tập Cửu U Cung!

- Ta nhất định sẽ đi thăm dò Thần Thi!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, trực tiếp trả lời.

Với tài nguyên trong tay Triệu Phong, hơn nữa năng lực phục chế của Tả Mâu, muốn đề thăng cảnh giới, cũng không tính là quá khó khăn.

Hơn nữa, vì thăm dò bí mật Thần Thi kia, Triệu Phong cũng nguyện ý nhanh hơn tốc độ đề thăng cảnh giới, cho dù căn cơ bất ổn cũng không có vấn đề gì.

Thế nhưng, cho dù cảnh giới Triệu Phong đề thăng một cấp bậc nhỏ, muốn thăm dò bí mật Thần Thi kia, vẫn như cũ xa xa không đủ.

Bởi vậy, Triệu Phong hết sức vui vẻ hợp tác cùng Nam Cung Thánh, đồng mưu kỳ ngộ trong Thần Thi kia.

Nam Cung Thánh thoáng sững sờ, không nghĩ tới Triệu Phong sẽ cho ra câu trả lời khẳng định như vậy.

- Tốt!

Nam Cung Thánh cười tà dị một tiếng.

Tiêu diệt Cửu U Cung, đó chính là thời điểm hắn cùng với Triệu Phong quyết chiến.

Nếu như Triệu Phong không thể đuổi kịp bước tiến của hắn, như vậy quyết chiến kia sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì nữa.

Phốc!

Nam Cung Thánh lưu lại một đoàn khí tức tà dị, lập tức biến mất trong điện các của Triệu Phong.

- Hắc hắc... tiểu tử này thật đúng là đồng dạng! Hắn có cái gì nắm chắc có thể đuổi kịp bước tiến của người?

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, Tà Thần Ý niệm thể cười khinh miệt, nói.

- Meo meo!

Nam Cung Thánh đi rồi, Tiểu tặc miêu liền xuất hiện, hướng về phía Triệu Phong khoa tay múa chân một trận.

- Có thể! Phương diện tài nguyên không phải là vấn đề!

Triệu Phong không chút do dự, đáp ứng thỉnh cầu đòi tài nguyên của Tiểu tặc miêu.

Ở trong Thần Thi, khó có thể dự liệu sẽ gặp phải những nguy cơ cùng khó khăn gì. Thực lực Tiểu tặc miêu đề thăng, đối với Triệu Phong không thể nghi ngờ là có sự trợ giúp cực lớn.

Nhớ lại lúc ban đầu, một ít kỳ ngộ của Triệu Phong trong Không gian Thần Huyền, chủ yếu đều là dựa vào Tiểu tặc miêu.

- Ta cũng nên trở về một chuyến rồi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Căn cứ tình huống hiện tại, phiên Thần quang Cẩm kỵ này nhất thời nửa khắc cũng sẽ không hoàn toàn biến mất.

Hai Đại Vương triều vô tâm khai chiến, chiến tranh đã biến tướng kết thúc, hoặc là nói, diễn biến thành một loại hình thức khác, biến thành cuộc chiến tranh đoạt Thần Thi trong lòng đất!

Dựa vào thu hoạch của hai Đại Vương triều, trên cơ bản đã có thể quyết ra thắng bại cuối cùng.

Cho nên, Triệu Phong tiếp tục lưu lại trên chiến trường cũng không có bất kỳ tác dụng gì, còn có thể có thể gặp phải một ít nguy cơ.

Hiện tại, về nguyên nhân cái chết của Thập Tam Hoàng tử, Thánh Hoàng cùng Thánh Hậu vẫn còn đang cật lực lôi kéo quan hệ, tiến hành lục soát. Mà Bán Thần Cửu U Cung cũng đã ở trên chiến trường.

Hơn nữa, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới xuyên tới xuyên lui trên chiến trường thập phần đơn giản, bởi vậy Triệu Phong quyết định quay về Chúa Tế Điện một chuyến.

Trước khi đi, Triệu Phong đi tới chỗ ở của Triệu Vũ Phi.

Trên chiến trường, ba động của Thần Thi quá mức to lớn, đem Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi đang bế quan, tất cả đều giật mình tỉnh giấc.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi lập tức cảm ứng được Triệu Phong đến.

Triệu Phong tiến nhập điện các, phát hiện sư tôn Đoan Mộc Thanh cũng đang ở nơi đây.

- Vũ Phi, ta có việc phải về Chúa Tế Điện một chuyến!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Ta đi cùng người!

Triệu Vũ Phi suy tư trong chốc lát, trực tiếp nói.

- Không được! Hiện tại Chúa Tế Điện cùng Cửu U Cung đã kết thành hận thù, người vẫn nên ở lại chỗ này cho thỏa đáng!

Triệu Phong lập tức nói.

Theo như Triệu Phong biết, Đoan Mộc gia mãi cho đến lúc này còn chưa đến đây, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì Cửu U Cung.

Cho nên, Cửu U Cung hẳn là không hy vọng Triệu Vũ Phi có thể quật khởi. Chỉ bất quá huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi đối với Vương triều Đại Càn mà nói, có ý nghĩa vô cùng trọng đại, Cửu U Cung cũng không dám dễ dàng hạ thủ.

- Mặt khác, nếu như ta đoán không sai mà nói, ở chỗ này, tốc độ tu luyện của Vũ Phi hẳn là nhanh hơn rất nhiều a!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Huyết mạch Linh Tộc dùng tinh nguyên thiên địa làm thức ăn, tại địa vực càng cao cấp, tốc độ tu luyện lại càng nhanh.

Hiện tại trên chiến trường, bởi vì cổ lực lượng Thần vị kia, khiến cho nguyên khí thiên địa đạt được cải thiện, dị thường nồng nặc, có thể nói là chỗ tu luyện tuyệt hảo của Triệu Vũ Phi. Trình độ nhất định, cổ lực lượng Thần vị cổ xưa này, có lẽ còn có thể xúc tiến huyết mạch Triệu Vũ Phi phản tổ.

Nếu như Triệu Vũ Phi ở tại Thần Giới, bằng vào huyết mạch Linh Tộc, hiện tại thấp nhất cũng đã là Thánh Vương, hoặc là đã chứng được Thần vị rồi.

- Vũ Phi, đây là một ít tài nguyên ta ngoài ý muốn có được!

Triệu Phong xuất ra một cái Giới chỉ Trữ vật, bên trong chứa một ít nước ao trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bộ phận huyết mạch Bằng Thổ Cuồng Ngưu, còn có một gốc trân tài Thái Cổ hẳn không nhận rõ.

Triệu Phong tin tưởng, những tài nguyên Thái Cổ trân quý này đối với tu luyện của Triệu Vũ Phi có trợ giúp lớn lao nhất định.

Mặt khác, Triệu Phong xuất ra những thứ này, so sánh với tài nguyên khổng lồ trong tay hắn, thật sự là bé nhỏ không đáng kể! Chỉ là Triệu Phong không thích hợp xuất ra nhiều lắm.

Sau đó, sau khi Triệu Phong cáo biệt cùng Triệu Vũ Phi, Đoan Mộc Thanh, liền trực tiếp rời khỏi chiến trường.

- Vũ Phi sư muội, ngươi vẫn là an tâm tu luyện đi a! Bằng vào huyết mạch Linh Tộc của ngươi, chứng đạo Thần vị chỉ là vấn đề thời gian! Không cần đi vào nơi nguy hiểm này!

Triệu Phong đi rồi, Đoan Mộc Thanh lập tức khuyên bảo.

Trên chiến trường, cổ Thần lực Cấm kỵ kia đang từ từ yếu bớt, tất cả mọi người đều biết, cổ lực lượng này chung quy sẽ có một ngày biến mất.

Mà khi đó, chính là thời khắc cường giả Đại Lục Vực thăm dò phiến bảo tàng dưới lòng đất chiến trường này.

Nhưng đến lúc đó, ngay cả Bán Thần hai Đại Vương triều đều sẽ đích thân xuất động, độ nguy hiểm thật sự rất cao.

Đoan Mộc gia căn bản không có đủ cường giả Huyền Quang Cảnh cường đại tiến hành hộ giá hộ tống cho Triệu Vũ Phi được.

Bởi vậy, Đoan Mộc Thanh kiên quyết không đồng ý quyết định này của Triệu Vũ Phi.

- Không! Ta nhất định phải tiến nhập!

Triệu Vũ Phi trực tiếp cự tuyệt, ngôn ngữ khẳng định.

Nàng biết, đến lúc đó Triệu Phong nhất định sẽ tiến nhập trong đó, nàng muốn giúp Triệu Phong một tay.

- Vũ Phi, ngươi hà tất phải như vậy!

Thanh âm Tử Dạ Thánh Chủ vang lên tại phương diện linh hồn của nàng.

- Trong khoảng thời gian này, ta sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó sẽ có sức tự vệ mà thôi!

Toàn thân Triệu Vũ Phi thanh linh thấu triệt, lấp lánh tinh trạch đậm tử sắc. Một cỗ thiên địa tinh nguyên vô hình dung nhập bên trong thân thể nàng.

Huyết mạch Linh Tộc, huyết mạch khủng bố bài danh thứ mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Ngoài tốc độ tu luyện ngạo thị cổ kim, chỉ cần có đầy đủ thiên địa tinh nguyên, Linh Tộc liền có thể trực tiếp thôn phệ, cấp tốc đề thăng lực lượng phương diện vật chất.

1074. Chương 1071: Liên Hợp Khủng Bố

- Trong khoảng thời gian này, ta sẽ cố gắng tu luyện, đến lúc đó thì có sức tự vệ rồi!

Toàn thân Triệu Vũ Phi thanh linh thấu triệt, lấp lánh tinh trạch đậm tử sắc, một cỗ thiên địa tinh nguyên vô hình, dung nhập vào trong thân thể Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch Linh Tộc, huyết mạch khủng bố bài danh mười chín Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, tốc độ tu luyện của nó ngạo thị cổ kim, chỉ cần có đầy đủ thiên địa tinh nguyên, Linh Tộc liền có thể trực tiếp thôn phệ, cấp tốc đề thăng lực lượng cảnh giới phương diện vật chất.

- Đây là...

Linh thức Triệu Vũ Phi thăm dò trong Không gian Trữ vật mà Triệu Phong đưa cho.

Triệu Vũ Phi mở một cái bình lưu ly trong đó ra. Nhất thời, khí tức huyết mạch Thái Cổ nồng nặc tản ra, khiến cho huyết mạch Linh Tộc của nàng rung động một trận, một ít ước số huyết mạch vốn đang ngủ say trong nháy mắt được kích hoạt trở lại.

Trong cơ thể Triệu Vũ Phi bắn ra uy áp huyết mạch Linh Tộc Thái Cổ cường đại, thiên địa nguyên khí một phương không ngừng run rẩy, lấp lánh quang trạch tử sắc, giống như sóng to gió lớn cuộn cuộn nổi lên.

Đoan Mộc Thanh ở một bên, Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể hồi hộp run rẩy một trận, phảng phất như bị áp chế vậy, không thể nào vận chuyển.

- Làm sao vậy, Vũ Phi?

Đoan Mộc Thanh cảm giác trên người Triệu Vũ Phi phát sinh đột biến, lập tức hỏi.

Khoảnh khắc này, Đoan Mộc Thanh cảm giác huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi trong nháy mắt đã tăng cường vài phần, uy nghiêm thuộc về Linh Tộc Thái Cổ bộc phát, khiến cho Đoan Mộc Thanh bỗng nhiên cảm giác bản thân cực kỳ nhỏ bé hèn mọn.

- Là cái này! Thứ mà Phong ca cho ta...

Triệu Vũ Phi lấy ra một bình lưu ly trong suốt, bên trong chứa đựng một ít huyết dịch ám hoàng sắc, lấp lánh quang trạch nhàn nhạt. Một cỗ khí tức huyết mạch Bản Nguyên Hồng Hoang chậm rãi lan tràn ra.

- Khí tức Thái Cổ thật nồng đậm! Cái này tựa hồ còn là một loại huyết mạch Thái Cổ, hơn nữa nồng độ huyết mạch của nó...

Linh thức Đoan Mộc Thanh tiến nhanh vào trong bình lưu ly, sắc mặt kinh hãi không gì sánh được.

Chỉ bằng một chút huyết dịch này, hần căn bản không thể đoán được đây đến tột cùng là loại huyết mạch nào. Nhưng khí tức huyết mạch Thái Cổ trong loại huyết dịch này, không ngờ lại có thể khiến cho huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi có ích lợi to lớn đến như vậy. Có thể thấy được loại huyết dịch trong bình lưu ly này bất phàm đến thế nào.

Phốc!

Đoan Mộc Thanh vùng tay lên, bốn phía nhất thời xuất hiện một cái Kết giới ngăn cách hết thảy, tận lực phong bế cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này.

- Vũ Phi, nếu như hấp thu toàn bộ ước số Thái Cổ cùng khí tức Thái Cổ trong huyết mạch Thái Cổ này, có lẽ độ dày huyết mạch Linh Tộc của ngươi có thể lại tăng tiến thêm một tầng thứ!

Thanh âm Tử Dạ Thánh Chủ xuất hiện trong đầu Triệu Vũ Phi.

- Tại sao Triệu Phong có thể có được đồ vật trân quý như thế này?

Đoan Mộc Thanh kinh ngạc hỏi.

- Còn có cái này!

Triệu Vũ Phi ngăn người, từ trong Không gian Trữ vật xuất ra một gốc dược thảo.

Gốc dược thảo này, Triệu Vũ Phi cũng không nhận ra, bởi vậy lấy ra để cho Tử Dạ Thánh Chủ cùng Đoan Mộc Thanh xem xét một chút.

- Đây là Thánh Linh Bích Ngọc Thảo! Trân tài truyền thuyết Thời đại Thái Cổ, có thể độc hữu Quy tắc Mộc Chi Áo Nghĩa, dung nhập vào Thánh lực quang toàn trong cơ thể Huyền Quang Thánh Chủ...

Tử Dạ Thánh Chủ kiến thức rộng rãi, liền nhận ra gốc trân tài này.

Mọi người đều biết, thực lực mạnh yếu của Huyền Quang Thánh Chủ có quan hệ với Thánh lực quang toàn trong cơ thể, mà Thánh lực quang toàn thì lại là thể hiện sự cường tráng của Thánh Chủ đối với lực lượng Quy tắc Áo nghĩa thiên địa.

Gốc trân tài Thái Cổ này, tương đương với có thể trực tiếp đề thăng cường độ Huyền Quang Thánh Lực của Thánh Chủ. Quan trọng nhất chính là, trong gốc Thánh Linh Bích Ngọc Thảo này ẩn chứa khí tức Thái Cổ thập phần nồng nặc, đối với huyết mạch của Triệu Vũ Phi cũng có lợi ích nhất định.

- Triệu Phong này thật là có lòng a! Không ngờ lại tặng cho người tài nguyên quý giá như vậy!

Tử Dạ Thánh Chủ cảm thán một tiếng.

- Phong ca, Vũ Phi sẽ không cô phụ kỳ vọng của người!

Ngọc thủ Triệu Vũ Phi nắm chặt hai loại trân tài, trong lòng kích động dị thường.

Không ngờ Triệu Phong lại cung cấp cho nàng trân bảo trân quý như thế! Triệu Vũ Phi cảm giác toàn thân tràn ngập một cỗ tình cảm ấm áp, thanh mâu lưu chuyển một tia hơi nước nhàn nhạt.

Trong Không gian Trữ vật vẫn còn có một hồ thủy lưu u hàn trong trẻo nhưng lạnh lẽo. Triệu Vũ Phi tin tưởng, vật phẩm này hẳn là cũng thập phần bất phàm.

Cứ như vậy, Triệu Vũ Phi lợi dụng thiên địa tinh nguyên nồng nặc trong thiên địa cùng tài nguyên Triệu Phong cung cấp, bắt đầu bế quan tu luyện.

- Thủy dịch này, tựa hồ có thể tăng phúc tinh thần ý cảnh của ta!

Triệu Vũ Phi phục dụng một ít thủy lưu trong thủy hồ kia, cảm thụ được công hiệu của nó, phi thường kinh hỉ.

Cảnh giới phương diện vật chất của Triệu Vũ Phi vẫn luôn cao hơn tinh thần ý cảnh, nếu như cảnh giới ý cảnh nàng có thể cấp tốc đề thăng, cảnh giới thực lực của nàng không thể nghi ngờ sẽ tăng trưởng nhanh hơn.

oOo

Bên kia, Triệu Phong lợi dụng năng lực của Mê Không Giới, cấp tốc xuyên toa giữa các Đại châu, chạy về Chúa Tế Điện tại Vũ Châu.

Giữa đường đi, Triệu Phong thoáng dừng lại trong chốc lát.

- Ba trăm vạn dặm phía trước, chính là Minh Quỷ Môn!

Minh Quỷ Môn, đúng là chỗ tông môn Quỷ Đạo của Triệu Vong hiện tại.

Lúc này, mối liên hệ giữa Triệu Phong cùng Triệu Vong đã rõ ràng vô cùng, phẳng phất như Triệu Phong đang tự đặt mình trong Minh Quỷ Môn vậy.

oOo

Minh Quỷ Môn...

- Triệu Vong sư huynh!

- Chúc mừng a! Thực lực Triệu sư huynh lại có tăng trưởng!

- Triệu sư huynh quả thật là tuyệt thế thiên kiêu của Minh Quỷ Môn, ngày sau nhất định là danh chấn Đại Càn a!

Dọc đường, không ít Đệ tử Nội môn, thậm chí một ít Đệ tử Hạch tâm Minh Quỷ Môn, đều nhất mực cung kính Triệu Vong.

Triệu Vong hiện tại đã là Vương Giả cấp Linh Vực, Thủ tịch Đại đệ tử của Minh Quỷ Môn, kỳ tài Quỷ Đạo vạn năm khó gặp của Minh Quỷ Môn, được Đại Trưởng lão, quyền lực tiếp cận Thái thượng Trưởng lão của Minh Quỷ Môn thu làm Đệ tử Chân truyền.

Về mặt Triệu Vong lãnh khốc thần nhiên, không để ý đến tất cả, trực tiếp rời khỏi Minh Quỷ Môn.

Sau khi Triệu Vong đi về phía trước một khoảng cách khá xa, hắn đứng lại tại chỗ, ánh mắt đảo qua bốn phía, không phát hiện bất cứ dị trạng gì.

Sau một khắc, trước người Triệu Vong xuất hiện một đạo vòng xoáy thủy văn, từ đó hiện ra rất nhiều thiên địa trân tài.

Trong nháy mắt những thứ thiên địa trân tài này xuất hiện, liền bị Triệu Vong thu vào Không gian Trữ vật.

Sau đó, Triệu Vong liền hướng về một phía khác bước đi, rời xa Minh Quỷ Môn.

Sắc mặt Triệu Phong thản nhiên. Hiện tại, hẳn thập phần hy vọng thực lực Triệu Vong có thể cấp tốc tăng trưởng.

Sau khi đột phá Thánh Chủ, Triệu Phong từng nhiều lần giao thủ cùng chiến lực Thánh Chủ, cũng cảm giác được tầm quan trọng của phân thân, tại thời khắc mấu chốt, hoàn toàn có khả năng nghịch chuyển nguy cơ sinh tử.

Mà phân thân Triệu Phong hiện nay còn quá mức nhỏ yếu, đương nhiên, đây cũng là bởi vì Triệu Vong đang ở Minh Quỷ Môn, không thể biểu hiện quá mức thái quá được.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong đã không thể đợi thêm được nữa.

Lần này đây Triệu Phong đưa cho Triệu Vong rất nhiều trân tài Thái Cổ trân quý chí cực, đại đa số đều là trân bảo tu luyện thậm chí đều có chỗ ích lợi đối với Huyền Quang Thánh Chủ.

Sách lược của Triệu Phong chính là, để cho Triệu Vong rời khỏi Minh Quỷ Môn một đoạn thời gian, sau khi trở lại tông môn, tự xưng là chính mình đã gặp được một chỗ địa phương truyền thừa, đạt được rất nhiều tài nguyên tu luyện.

Cứ như vậy, Triệu Vong có thể nhờ vào đám tài nguyên này, khiến cho thực lực đột tăng lên một đại cấp bậc.

Sau khi giao cho Triệu Vong một ít tài nguyên, thân ảnh Triệu Phong trong một tầng âm ảnh không u, chậm rãi nhạt dần, cuối cùng biến mất.

oOo

Một ngày sau, Triệu Phong đã trở về đến Chúa Tế Điện.

Triệu Phong không kinh động bất luận kẻ nào, trực tiếp tiến nhập nội bộ Chúa Tế Điện.

Trong một gian điện các bí mật, U Dạ Thánh Quân cùng Bích Thanh Nguyệt đã ở chỗ này chờ sẵn.

Đầu tiên là Bích Thanh Nguyệt báo cáo cho Triệu Phong một ít tình huống phát triển gần nhất của Chúa Tế Điện, còn có một vài tình báo quan trọng.

Sau đó lại đến U Dạ Thánh Quân nói rõ một chút tình huống gần nhất của Tịch Sát Đường, tình huống ám sát nhằm vào cao tầng quan trọng của Cửu U Cung.

Đến lúc đó thăm dò bảo tàng dưới lòng đất chiến trường, có thể sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng! Bởi vậy Vũ Linh Thánh Vương hiện tại phải lập tức chạy trở về, triệt để chữa trị thương thế linh hồn của mình mới được.

Nhưng mà, khiến cho hắn không nghĩ tới chính là, Triệu Phong mới là Huyền Quang Sơ Thành, làm sao có thể phóng xuất ra công kích linh hồn cường đại như vậy?

Lúc này, Vũ Linh Thánh Vương rốt cuộc đã phải trực tiếp nhìn thẳng Triệu Phong, trong ánh mắt sinh ra một tia cẩn thận.

- Triệu Phong, người thật là bản lĩnh!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương trầm xuống.

- Đi!

Vũ Linh Thánh Vương cùng lão giả thanh bào rời khỏi Chúa Tể Điện.

oOo

- Vũ Linh tiên bối, cứ như vậy buông tha cho Triệu Phong sao?

Sau khi rời khỏi Chúa Tể Điện, lão giả thanh bào lập tức hỏi.

Tuy rằng không thể tin nổi, nhưng mà Vũ Linh Thánh Vương trấn thủ Hoàng cung Đại Càn, quả thật đã bị thua thiệt trong tay Triệu Phong!

- Haizzz... không nghĩ tới, Triệu Phong đã trưởng thành đến trình độ như vậy!

Lão giả thanh bào âm thầm thở dài.

Thật không nghĩ tới, Triệu Phong không ngờ lại có thể ép cho cường giả Thánh Vương phải rời đi! Cứ như vậy, mối thù này sẽ rất khó báo rồi.

- Hừ! Lúc này ánh mắt của cao tăng Thái Hoàng Điện đều đặt trên chiến trường tiền tuyến. Đợi sau khi thăm dò xong bảo tàng trong lòng đất kia, trở lại xử quyết hắn cũng không muộn! Mặt khác, nếu như Triệu Phong dám đến thăm dò bảo tàng trong lòng đất kia, thì càng tốt hơn!

Vũ Linh Thánh Vương cười dữ tợn, cấp tốc rời đi.

Bị một cái linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đánh cho trọng thương, loại sự tình này, Vũ Linh Thánh Vương tự nhiên sẽ không nói ra.

Nếu như đến lúc đó Triệu Phong cũng tới thăm dò bảo tàng trong lòng đất kia, Vũ Linh Thánh Vương có thể mượn hơi một ít Thánh Chủ quan hệ cực tốt, báo mối thù sỉ nhục lần này.

oOo

Trong Chúa Tể Điện...

- Chủ nhân, người đã ép Vũ Linh Thánh Vương rời đi?

Bích Thanh Nguyệt kinh nghi vấn hỏi.

Vũ Linh Thánh Vương thế nhưng chính là cao tăng của Thái Hoàng Điện, Thái Hoàng Điện càng là người thống trị sau lưng cả Vương triều Đại Càn, tông môn Tứ tinh cực mạnh của Vương triều Đại Càn!

- Không có việc gì!

Triệu Phong đơn giản nói.

Một mình Vũ Linh Thánh Vương, không có khả năng đại biểu toàn bộ ý tứ của Thái Hoàng Điện.

Một vị Thánh Vương, Triệu Phong còn không sợ hãi. Thế giới này, thủy chung là dựa vào thực lực mà nói chuyện, thực lực chính là tất cả.

- Uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm, quả thật là không sai!

Triệu Phong mừng rỡ cười.

Vừa rồi, Triệu Phong phóng xuất ra toàn bộ lực ẩn lôi kiếp, kết quả đánh trọng thương linh hồn Vũ Linh Thánh Vương, khiến cho hắn không dám động thủ cùng Triệu Phong.

- Chỉ là quá tiêu hao lực ẩn lôi kiếp!

Triệu Phong một lần nữa bình luận.

Vừa rồi một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm kia, hầu như đã tiêu hao toàn bộ lực ẩn lôi kiếp của Triệu Phong. Triệu Phong muốn thi triển phát Lôi Kiếp Đồng Diễm thứ hai, cần phải đợi một khoảng thời gian ngắn, đợi lực lượng lôi kiếp chậm rãi khôi phục lại.

Bất quá ngược lại, Lôi Kiếp Đồng Diễm không cần thiết hao tổn lực lượng linh hồn, cho dù ý chí linh hồn Triệu Phong hết sức yếu ớt, vẫn như cũ có thể thi triển được Lôi Kiếp Đồng Diễm.

oOo

Sau khi nghỉ ngơi mấy ngày, Triệu Phong bắt đầu phục chế Thần Kiếp Đầu Lâu.

Khi lực lượng lôi kiếp ẩn chứa trong Lôi Hồn Thể Triệu Phong càng ngày càng nhiều, uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng sẽ không ngừng tăng cường.

Trong lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm tu luyện, hy vọng sớm ngày đột phá Huyền Quang Tiểu Thành.

Trong lòng Triệu Phong có dự cảm, không bao lâu sau, cỗ lực lượng Thần vị kia sẽ biến mất.

Đến lúc đó, chính là thời điểm Thần Thi xuất hiện trên Đại Lục Vực.

Bởi vậy, trong lúc tu luyện, Triệu Phong thường xuyên thông qua Minh Tâm Ấn cùng Bích Thanh Nguyệt liên hệ, lý giải tình huống cỗ lực lượng Thần vị trên chiến trường kia.

Bốn tháng sau, Thánh Hoàng Vương triều Đại Càn sẽ đổi vị, Cửu Hoàng tử chính thức leo lên Hoàng vị.

Thế nhưng coi như là phát sinh chuyện lớn như vậy, tất cả các thế lực trong toàn bộ Vương triều, cũng không có bao nhiêu người quan tâm đến tân Thánh Hoàng, vẫn như cũ đưa mắt đặt trên lực lượng Thần vị trên chiến trường.

Trên thực tế, cao tầng thế lực Tam tinh trong toàn bộ Vương triều đều biết, Hoàng tộc hiện tại, bất quá là người quản lý tại bề nổi Vương triều Đại Càn, chúa tể chân chính của Vương triều Đại Càn, là Thái Hoàng Điện!

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt truyền đến tin tức cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, hiện tại đã có Bán Thần thâm nhập chín vạn dặm dưới lòng đất!

1077. Chương 1074: Tích Sức Chờ Phát Động

- Chủ nhân, hiện tại đã có Bán Thần, thâm nhập chín vạn dặm dưới lòng đất!

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt truyền đến tin tức cho Triệu Phong.

- Nhanh như vậy?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Chỉ có hắn biết, Thần Thi vốn là nằm tại mười vạn dặm dưới lòng đất. Mà hiện tại, lại có Bán Thần đi tới chín vạn dặm dưới lòng đất!

Xem ra, lực lượng Thần vị Thần Thi tản ra, càng về sau, tốc độ giảm bớt lại càng nhanh.

- Tiếp tục như vậy, thời gian có khả năng không đủ!

Triệu Phong nghiêm túc nói.

Những này qua, hần vẫn luôn lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm để tu luyện, lúc này cự ly Huyền Quang Tiểu Thành, chỉ còn có một bước nhỏ nữa.

Nhưng mà trên chiến trường, tốc độ cổ Thần quang kia biến mất có thể sẽ càng lúc càng nhanh. Nếu như Triệu Phong lại trì hoãn, sẽ tương đương với mất đi tiên cơ.

- Không được! Phải trước chạy tới đó!

Trong lòng Triệu Phong có quyết định.

Sau đó, Triệu Phong liên hệ cùng Bích Thanh Nguyệt, lý giải về tình báo tương quan trên chiến trường.

- Về chuyện Thần Thi, cao tăng hai Đại Vương triều tựa hồ đã gặp mặt nhau, cuối cùng định ra hiệp nghị, tạm thời đình chiến, cộng đồng thăm dò bí mật ẩn giấu...

Bích Thanh Nguyệt báo cáo tình huống cho Triệu Phong.

Hai Đại Vương triều chỉ nói là, tạm thời cộng đồng thăm dò bí tàng dưới lòng đất, giữa song phương cũng không có những ước thúc nào khác. Nói cách khác, nếu như thành viên hai Đại Vương triều ở trong bí tàng gặp nhau, nhất định sẽ trực tiếp xuất thủ.

Vô hình trung, chiến trường trên mặt đất đã chuyển dời đến trong bí tàng dưới lòng đất.

Mặt khác, từ phạm vi của cổ lực lượng Thần vị trên chiến trường kia liền có thể nhìn ra, bí tàng dưới lòng đất này thật phần khổng lồ.

Bởi vậy, hai Đại Vương triều cũng không tiến hành bất luận hạn chế gì, cũng chính là nói, bất luận kẻ nào cũng đều có thể xuống dưới tìm kỳ ngộ.

- Quả nhiên sẽ biến thành loại hình dạng này!

Triệu Phong đã sớm đoán được.

Bởi vì bí tàng dưới lòng đất không phải là bí cảnh hoặc là không gian đơn độc, mà là một cổ Thần Thi vô cùng to lớn.

Đến lúc đó, tối cường giả của hai Đại Vương triều hầu như cũng đều sẽ tiến nhập vào trong đó, bởi vậy không có cách nào hạn chế nhân số cùng danh ngạch tiến vào.

Mặc dù nói không có hạn chế nhân số cùng danh ngạch, nhưng mà Thánh Chủ bình thường, sợ rằng cũng không dám tiến nhập vào đó.

Bởi vì Thánh Vương, Bán Thần hai Đại Vương triều cũng sẽ tiến nhập bí tàng trong lòng đất, như vậy thực lực Thánh Chủ bình thường tiến nhập vào đó, nếu như gặp phải Thánh Vương hoặc là Bán Thần Vương triều đối địch, liền chỉ có một con đường chết.

Thần vị, đối với một ít Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành hoặc là Tiểu Thành mà nói, vẫn còn quá mức xa xôi! Bởi vậy, rất nhiều Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, có lẽ sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

Sau khi lý giải xong tất cả, Triệu Phong đi tới chỗ ở của Ngọc Linh Thánh Y.

Lần này đây, Triệu Phong lấy ra huyết nhục cùng huyết mạch càng thêm trân quý, cùng với số ít trân tài Thái Cổ mà Triệu Phong có thể nhận ra, để cho Ngọc Linh Thánh Y luyện chế ra đan dược càng cao cấp hơn.

o0o

Bảy ngày sau, Triệu Phong đến lấy những đan dược này, triệu hồi U Dạ Thánh Quân đến.

- U Dạ Thánh Quân, lập tức tuyên bố đại lượng nhiệm vụ ám sát cao tăng Cửu U Cung!

Triệu Phong lập tức phân phó.

Lần này đây số lượng nhiệm vụ ám sát phi thường khổng lồ, hơn nữa độ khó cùng đẳng cấp nhiệm vụ đều thập phần cao.

Trong đó, Triệu Phong còn đặc biệt chỉ rõ một người, người này chính là Thái thượng Trưởng lão của Minh Quỷ Môn.

Hiện tại, lực lượng Thần vị trên chiến trường từ từ biến mất, chiến lực cao tăng cùng với Bán Thần Cửu U Cung, cũng đều không thể rời khỏi chiến trường, cho nên đây là thời cơ tốt nhất để Chúa Tể Điện suy yếu thực lực Cửu U Cung.

Triệu Phong phi thường rõ ràng, cho dù hắn không chủ động nhằm vào Cửu U Cung, đợi sau khi thăm dò bí tàng trong Thần Thi hoàn tất, cao tăng Cửu U Cung, kể cả Bán Thần trong đó, cũng có thể sẽ trực tiếp xuất thủ với Chúa Tể Điện.

oOo

Một ngày sau, trong Tịch Sát Đường liền ban bố đại lượng nhiệm vụ ám sát cùng phần thưởng phong phú, mà đối tượng ám sát, tất cả đều là cao tăng cùng thành viên cực kỳ trọng yếu của các thế lực phụ thuộc Cửu U Cung.

Đám sát thủ cũng biết nhìn thời cơ. Thời điểm này, đại bộ phận lực chú ý của Cửu U Cung đều bị bí tàng trong lòng đất chiến trường hấp dẫn. Bởi vậy, rất nhiều sát thủ cũng đều tiếp nhận nhiệm vụ, thử mạo hiểm một lần.

Sau khi giao phó xong tất cả, cũng là thời điểm Triệu Phong ly khai.

Bá!

Bao cổ tay trong tay Triệu Phong ở tại chỗ vung lên, thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, trở nên nhạt dần, cuối cùng biến mất.

Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, cấp tốc chạy tới chiến trường Lan Châu.

Giữa đường đi, Triệu Phong bỗng nhiên ngừng lại, đồng thời ẩn nấp thân hình khí tức, đi tới một chỗ tông môn Quỷ Đạo, Minh Quỷ Môn!

Dùng cảnh giới gần đột phá Huyền Quang Tiểu Thành của Triệu Phong, hắn liền thần không biết quỷ không hay lẫn vào Minh Quỷ Môn.

Minh Quỷ Môn, là tông môn hiện tại của Triệu Vong! Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn, chính là lão giả tóc bạc ngày đó cùng với đám người Hắc Giáp Thánh Chủ, bố trí Tử Sát Âm Linh Trận vây giết Triệu Phong, cuối cùng thành công đào tẩu.

- Đã tới thời điểm lấy đi tính mạng của ngươi!

Triệu Phong cười âm lãnh một tiếng.

Trên người lão giả tóc bạc kia, vẫn có Thần Mâu Tiêu Ký của Triệu Phong, bởi vậy, Triệu Phong có thể cảm giác được chính xác vị trí của hắn.

Một khắc sau, Triệu Phong cùng Triệu Vong tại trong Minh Quỷ Môn gặp thoáng qua, hai người đối diện cười một cái.

Triệu Vong dựa theo kế hoạch lúc trước của Triệu Phong, ra ngoài lịch lãm một đoạn thời gian, sau khi trở lại tông môn, tự xưng chính mình đạt được đại kỳ ngộ, sau đó khiến cho cảnh giới cực nhanh đột phá.

Hắn hôm nay đã là Vương Giả đỉnh phong, nhưng mà ý chí linh hồn của Triệu Vong, lại đạt tới cấp bậc Chuẩn Thánh Chủ!

Triệu Vong có được Tử Vong Chi Mâu, tuy rằng hắn vẫn chưa công khai ra ngoài, nhưng mà Tử Vong Chi Mâu khiến cho hắn trên việc tu hành tử khí Quỷ Đạo thuận lợi không gì sánh được. Hiện tại một ít Trưởng lão thực lực Đại Đế đỉnh phong của Minh Quỷ Môn, có lẽ đều không phải là đối thủ của Triệu Vong.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới một cái sơn cốc u ám quỷ khí vờn quanh.

Ông! Chi chi!

Triệu Phong nhất thời vận chuyển Thánh Lô Thể, toàn thân lấp lánh thánh lô kim quang. Lập tức một tầng lô văn âm hoàng sắc hiện lên tại bên ngoài thân thể hắn. Một cỗ trọng áp lực phách vô hình bao phủ cả một phương thiên địa.

Ầm! Phanh!

Triệu Phong một quyền oanh phá trận pháp Kết giới trước cửa sơn cốc, trực tiếp xông vào.

- Là ai?

Lão giả tóc bạc bế quan tu luyện bên trong sơn cốc nhất thời giật mình tỉnh giấc.

- Lô Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, vừa lên đến chính là sát chiêu.

Ầm! Chi chi!

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lô kiếp văn vẹo, giống như hỏa diễm vậy vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên trên linh hồn lão giả tóc bạc.

- A! Là người...

Lão giả tóc bạc nhất thời thét thảm chói tai.

Hô!

Chỉ trong chốc lát, linh hồn lão giả tóc bạc dưới lực lượng lô kiếp cuồng oanh bạo tạc, đã triệt để yên diệt.

Phải biết rằng, ý chí linh hồn Triệu Phong hiện tại đã cao tới Huyền Quang Đại Thành, ngay cả Vũ Linh Thánh Vương đều bị thua thiệt dưới Lô Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong. Chỉ là Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, làm sao có thể chống lại lô kiếp linh hồn đồng thuật của Triệu Phong.

Ngay khi Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn gặp phải chuyện không may, toàn bộ Minh Quỷ Môn nhất thời rung chuyển.

- Người nào? Dám xông vào khu vực Cấm địa Minh Quỷ Môn?

- Thật to gan! Không biết Minh Quỷ Môn là một trong những thế lực phụ thuộc lớn nhất của Cửu U Cung sao?

Trong Minh Quỷ Môn, một ít Đại Đế nhất thời quát lớn dẹp đường, lập tức linh thức quét ra.

Thế nhưng, sau khi Triệu Phong đánh chết Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn, liền trực tiếp lợi dụng Mê Không Giới truyền tống rời đi.

oOo

Một chỗ Ngoại Linh điện trung tâm Đại Lục Vực, thân ảnh Triệu Phong chậm rãi hiện lên.

- Kế tiếp tất cả, liền giao cho người!

Triệu Phong cười nói.

Triệu Phong làm tất cả những chuyện này, đều là để lót đường cho Triệu Vong.

Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn vừa chết, cao tầng Cửu U Cung đều tập trung ở trên chiến trường, không rảnh quản lý. Bởi vậy, trong nội bộ Minh Quỷ Môn nhất định sẽ tuyển ra một vị Thái thượng Trưởng lão mới, đồng thời còn có thể thay đổi một nhóm Trưởng Lão Đoàn mới.

Sau khi giao tất cả cho Triệu Vong, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, cấp tốc chạy tới chiến trường Lan Châu.

oOo

Mấy ngày sau...

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ở phụ cận một tòa thành trì tại chiến trường Lan Châu.

Nhưng mà lúc này, tòa thành trì này thập phần trống trải, những cường giả từng ở nơi này, hơn phân nửa đã tiến đến chiến trường trên dưới lòng đất.

Ầm!

Một đoàn bóng dáng tử huyết yêu dị, bỗng nhiên từ nơi nào đó trong thành trì lao ra, một cỗ lực lượng tà ác bá đạo kinh khủng lan tràn ra, khiến cho rất nhiều cường giả trong thành trì cũng đều tâm thần hồi hộp.

- Ta còn tưởng rằng người sẽ không tới đây a!

Nam Cung Thánh thoáng chút hứng thú đánh giá Triệu Phong.

Tuy rằng hắn biết Triệu Phong có Mê Không Giới, chạy tới chiến trường hết sức dễ dàng. Nhưng mà, bí tàng bên dưới chiến trường này nguy hiểm vạn phần, Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành, Tiểu Thành bình thường, cũng không dự định tiến nhập vào đó.

Mà Triệu Phong cùng Cửu U Cung có cừu oán, nếu như gặp phải Thánh Vương hoặc là Bán Thần Cửu U Cung, đó hẳn là phải chết không chút nghi ngờ.

- Thực lực của người...

Cặp mày Nam Cung Thánh khẽ nhíu lại. Cảnh giới thực lực Triệu Phong, tựa hồ không có tiến bộ gì quá mức rõ ràng.

- Phong ca, mang theo ta!

Lúc này, thanh âm Triệu Vũ Phi trực tiếp vang lên.

Nguyên khí thiên địa đột nhiên chấn động, chỉ thấy một đạo thân ảnh tử tinh sáng lạn, lóe ra quang mang lấp lánh đi tới bên cạnh Triệu Phong. Một cỗ uy áp huyết mạch kinh khủng tuyệt luân, nhất thời lan tràn ra.

Triệu Vũ Phi hiện tại đã là Huyền Quang Tiểu Thành, da thịt toàn thân nàng lấp lánh tử tinh sáng bóng óánh ngọc, giống một vị băng ngọc tiên tử vô cùng cao quý.

Mạnh mẽ như Nam Cung Thánh đều cảm giác được Thánh lực, huyết mạch trong cơ thể mơ hồ run rẩy.

- Thực lực Vũ Phi...

Triệu Phong cũng có chút kinh hãi.

Không nghĩ tới trước đây hắn đưa cho Triệu Vũ Phi chút ít tài nguyên, thực lực Triệu Vũ Phi lại có biến hóa to lớn như thế.

- Không hổ là huyết mạch Linh Tộc!

Nam Cung Thánh tự nhiên biết Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc.

Nhưng mà lúc này, huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi không ngờ lại có thể mang đến cho hắn uy áp kinh khủng như vậy, có thể thấy được độ dày huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi tựa hồ lại có chỗ tinh tiến.

- Nếu như cộng thêm hai người các người, vậy thì còn không sai biệt lắm!

Về mặt Nam Cung Thánh lãnh đạm, tùy ý nói.

Thực lực Triệu Phong không có đột phá, điều này khiến cho hắn có chút thất vọng. Nhưng mà huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi, khiến hắn thập phần coi trọng.

- Vậy thì đi đi!

Triệu Phong cũng không nói nhiều.

Sưu sưu sưu!

Ba người trực tiếp đi xa.

Cả vùng đất rộng lớn đột nhiên xuất hiện một cái vực sâu khổng lồ, chiều rộng vực sâu ước chừng cả vạn dặm, vắt ngang qua trên cả chiến trường.

Phụ cận vực sâu tụ tập vô số cường giả vây xem. Dùng Vương Giả, Đại Đế làm chủ, cũng không có thiếu Thánh Chủ Huyền Quang Sơ Thành.

Mà những người vây xem ở đối diện vực sâu, tất cả lại đều là Dị tộc.

- Đó là Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, còn có Triệu Phong!

- Tử Phát Song Tà năm xưa, lại một lần nữa liên thủ sao?

- Triệu Phong này thật là không biết sống chết! Chỉ là một tên Huyền Quang Sơ Thành, lại muốn nhúng chàm bí tàng trong lòng đất!

Rất nhiều cường giả phụ cận vực sâu, hoặc khiếp sợ hoặc trào phúng.

Tại một chỗ, một gã nam tử hắc giáp nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, lập tức thông qua pháp bảo truyền tin đặc thù, truyền ra một cái tin tức:

- Vũ Linh tiền bối, Triệu Phong đã tới!

Còn có một vị lão giả thân mặc hắc bào, toàn thân ma khí đằng đằng. Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện một tấm ngọc phù, lập tức trốn vào hư không, biến mất.

Hừ hừ hừ!

Triệu Phong, Triệu Vũ Phi còn có Nam Cung Thánh trực tiếp chui vào trong vực sâu, tiến nhập vào trong lòng đất.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc.

- Lực lượng Thần vị còn chưa biến mất, cường giả hai Đại Vương triều cũng còn chờ đợi tầng giữa trong lòng đất!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thủng tất cả.

Phụ cận Thần Thi, còn có rất nhiều cường giả của hai Đại Vương triều.

Những cường giả này, phần lớn đều là do một cái thể lực dẫn đầu, tụ tập cùng một chỗ.

Mà thể lực có thể chờ đợi trong lòng đất, hầu như đều là thể lực khủng bố nội tình thâm hậu, thực lực cường đại trong Đại Lục Vực.

1078. Chương 1075: Tiến Nhập Thần Thi

- Thì ra là thể!

Triệu Phong thông qua Tả Mâu thấu thị, quan sát tình huống trong lòng đất, rất nhanh liền đạt được một ít tin tức.

Cường giả sâu bên trong lòng đất, phần lớn là do một cái thể lực cường đại dẫn đầu, tụ tập lại cùng một chỗ.

Những thể lực trú đóng ở trong lòng đất này, ngoại trừ các thành viên bản thân thể lực mình ra, còn có thể thu nạp các cường giả khác.

Một ít Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, Đại Thành bình thường, lẻ loi một mình, không dám thâm nhập thăm dò bí tàng trong lòng đất, bởi vậy tạm thời gia nhập vào trong các thể lực cường đại, tông môn trong Vương triều, tìm kiếm che chở.

Đồng dạng, những thế lực cường đại, tông môn này hấp thu cường giả ngoại lai, mở rộng chính thể thực lực chính mình, dùng để bảo đảm có thể thu hoạch càng nhiều hơn lợi ích.

Ngoại trừ những thế lực này ra, cũng có một vài độc hành hiệp, hoặc là các tiểu đội Thánh Chủ lâm thời tổ chức.

Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, chính là tiểu đội lâm thời tổ chức.

Cảnh giới Nam Cung Thánh hiện tại đã đạt tới Huyền Quang Đại Thành, thực lực có lẽ còn không có củng cố, nhưng mà đối mặt với Thánh Vương tuyệt đối có sức đánh một trận.

Triệu Vũ Phi tuy rằng chỉ có cảnh giới Huyền Quang Tiểu Thành, nhưng mà nàng thân mang huyết mạch Linh Tộc, chiến đấu tại trong Thần Thi tinh nguyên thiên địa nồng nặc như vậy, chiến lực không thua kém Nam Cung Thánh chút nào.

Bởi vậy, chiến lực tiểu đội ba người Triệu Phong vẫn là phi thường cường đại. Chỉ cần không gặp phải đội ngũ Bán Thần, cơ bản không có chuyện gì ngoài ý muốn. Cũng chính là như vậy, Triệu Phong mới yên tâm để cho Triệu Vũ Phi cùng tới.

Hơn nữa, Triệu Phong vẫn còn một lá bài tẩy, Bán Thần Côn Vân!

Thông qua lệnh bài vương vực phong cách cổ xưa trong tay, Triệu Phong có thể đại khái cảm giác được vị trí của Côn Vân.

Tin tưởng đã trải qua thời gian lâu như vậy, thực lực Côn Vân hẳn phải có tăng trưởng không nhỏ.

- Đi theo ta!

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ẩn chứa Thổ Chi Phong Lôi, bao bọc Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh lại, trực tiếp dung nhập vào trong vách đá hơi nghiêng của vực sâu.

- Triệu Phong, ngươi còn biết độn thổ nữa?

Nam Cung Thánh kinh ngạc hỏi.

Nhớ lại lúc ban đầu ở Không gian Thần Huyền, Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đối mặt với Thiên Biển Huyền Long cùng Lam Giao Long độn thổ đào tẩu, có chút thúc thủ vô sách, cuối cùng vẫn là Tiểu tặc miêu xuất thủ, bức ra hai tên kia.

Triệu Phong không trả lời câu hỏi của Nam Cung Thánh, mang theo hai người cấp tốc xuyên toa vào trong lòng đất.

- Thế lực của Cửu U Cung, không ở phụ cận nơi này!

Triệu Phong âm thầm cảm thấy may mắn.

Nếu như thế lực của Cửu U Cung ở phụ cận gần đây, Triệu Phong chỉ có thể đánh đường vòng đi xuống.

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn một mảnh địa phương, dừng lại.

- Tạm thời dừng lại ở chỗ này, đợi lực lượng Thần vị triệt để biến mất, mới lại hành động!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Triệu Phong hết sức rõ ràng dưới lòng đất đến tột cùng là cái gì, phạm vi cổ lực lượng Thần vị kia bao phủ lớn đến bao nhiêu.

Đối với lời nói của Triệu Phong, Triệu Vũ Phi không có bất kỳ nghi vấn, lập tức dung nhập vào trong Tiểu Thế giới của chính mình, bắt đầu tu luyện.

Lúc này, Triệu Vũ Phi thập phần tiếp cận cổ lực lượng Thần vị kia, nơi này càng có lợi cho huyết mạch Linh Tộc của nàng tu luyện.

Nam Cung Thánh mặc dù có nghi vấn, nhưng lại không nói thêm gì.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp tiến nhập Mê Không Giới.

Tiểu tặc miêu đang vùi đầu ngủ say một bên Mê Không Giới, bộ lông màu xám toàn thân lóe ra sáng bóng khác thường. Trong cơ thể nó, tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch cường đại khiến cho Triệu Phong cũng phải tim đập nhanh.

- Lẽ nào trong cơ thể Tiểu tặc miêu ẩn chứa huyết mạch nào đó trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng?

Triệu Phong kinh nghi nói.

Kiến thức Triệu Phong rất rộng rãi, đặc biệt tiếp xúc thập phần nhiều cùng huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

Căn cứ suy đoán của hắn, nếu như Tiểu tặc miêu thân mang huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, như vậy bài danh huyết mạch của nó, ít nhất là ba mươi hạng đầu trên Vạn Tộc Bảng.

Thế nhưng, bằng vào cỗ khí tức huyết mạch phức tạp hỗn loạn này, Triệu Phong không thể phán định được Tiểu tặc miêu rốt cuộc có loại huyết mạch gì.

Sự nghi hoặc của Triệu Phong đối với Tiểu tặc miêu nhiều vô cùng, lúc này lại có thêm một cái nữa.

Hô!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai khối Thần Tinh Thứ phẩm.

- Khoảng cách lực lượng Thần vị biến mất, còn có một đoạn thời gian! Tranh thủ trước đó đột phá Huyền Quang Tiểu Thành!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hấp thu năng lượng tinh thuần trong Thần Tinh Thứ phẩm.

Cho dù lúc này Triệu Phong cùng hai người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi hợp thành đội, Triệu Phong vẫn như cũ cảm thấy, dùng cảnh giới Huyền Quang Sơ Thành thăm dò Thần Thi, thật sự quá mức nguy hiểm!

Đồng thời, Triệu Phong đem một cây Lục Thần Tiên thứ phẩm hút vào Không gian Tả Mâu, bắt đầu phục chế!

Dùng thực lực của Triệu Phong hiện tại, phát động Lục Thần Tiên thứ phẩm ám kim sắc, có thể tạo thành thương tổn nghiêm trọng đối với Thánh Vương. Uy lực của nó không sai biệt lắm giống như Lôi Kiếp Đồng Diễm mà Triệu Phong dùng toàn bộ lực ẩn lòi kiếp phát động.

Nhưng mà, Triệu Phong làm sao có thể thoả một cái liền đem toàn bộ lực ẩn lòi kiếp đều tiêu hao hết? Bởi vậy, Triệu Phong cần phục chế một ít Lục Thần Tiên thứ phẩm.

oOo

Trong lòng đất, lực lượng Thần vị vẫn tiếp tục chậm rãi phai nhạt dần.

Ngoại trừ ba người Triệu Phong ra, các thể lực tông môn hoặc là tiểu đội đơn độc còn lại, đều là theo lực lượng Thần vị yếu bớt, từng chút một thâm nhập xuống.

Bởi vì bọn họ không biết, nguồn suối tản mát ra cỗ lực lượng Thần vị này, đến tận cùng là sâu bao nhiêu trong lòng đất.

oOo

Trung tâm phạm vi thể lực Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Long Hoàng tay cầm long đầu kim trượng, thân hình lù lù bất động, khí tức khủng bố vô hình lại chấn nhiếp phương viên vạn dặm xung quanh.

Chỗ sát biên giới của thể lực Thái Hoàng Điện, ánh mắt Vũ Linh Thánh Vương khẽ động, ý niệm tiến nhập Không gian Trữ vật. Lúc này, một loại vật phẩm nào đó trong Không gian Trữ vật của hắn đột nhiên chớp động quang mang.

Ý niệm Vũ Linh Thánh Vương khẽ động, thu hoạch tin tức trong đó.

- Hắc hắc... không ngờ lại dám đi tới nơi này!

Trên mặt Vũ Linh Thánh Vương lộ ra một tia tiểu dung trào phúng.

- Hi Hải Thánh Vương, tiểu tử kia đã tới! Đến lúc đó người giúp ta một tay, ngày sau ta chắc chắn sẽ thâm tạ!

Vũ Linh Thánh Vương nói với một gã nam tử trung niên tóc xanh ở một bên.

Chỗ của thế lực Thái Hoàng Điện, phân biệt do Bán Thần, Thánh Vương làm Đội trưởng, đại lĩnh thành viên bọn họ, thăm dò bí tàng dưới lòng đất.

Mà Vũ Linh Thánh Vương cùng Hi Hải Thánh Vương, ở tại cùng một tiểu đội, Vũ Linh Thánh Vương thân là Đội trưởng.

Trong đội ngũ, trừ hai Thánh Vương bọn họ ra, còn có một tên Huyền Quang Đại Thành, hai tên Huyền Quang Tiểu Thành!

Tiểu đội kinh khủng như vậy, đặt tại ngoại giới, hầu như có thể hủy diệt một cái đại tông Tam tinh siêu cấp.

Nhưng mà hiện tại, tiểu đội do Vũ Linh Thánh Vương suất lĩnh, tại trong tất cả các đội ngũ ở đây, phỏng chừng ngay cả bài danh hai mươi hạng đầu đều không thể tiến vào.

- Với giao tình giữa ta và người, thâm tạ cũng không cần!

Hi Hải Thánh Vương vừa cười vừa nói.

Quanh thân hần hiển động Quy tắc Thủy Chi Áo Nghĩa vô hình, khiến bùn đất bốn phía hóa thành thủy lưu, quanh thân phảng phất trở thành thế giới hải dương ba đào cuộn trào mãnh liệt.

o0o

Trong lòng đất bên kia, trong một chỗ mê vụ ma khí mù mịt.

- Bẩm Thái thượng Trưởng lão, đã xác nhận, Triệu Phong đi vào trong lòng đất!

Một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành nửa quỳ cung kính nói.

Trong mê vụ ma khí, bỗng nhiên xuất hiện một đoàn quang ảnh hư vô.

- Triệu Phong, hẳn là đi tìm cái chết!

Thái thượng Trưởng lão Cửu U Cung, Bán Thần U Hải, trong mắt lấp lánh ma diễm u tử sắc.

Đối với Triệu Phong, toàn bộ cao tầng Cửu U Cung đều hận hần thấu xương.

Kể từ thời điểm Cửu U Cung cùng Triệu Phong đối lập, Triệu Phong liền chém giết không biết bao nhiêu cường giả Cửu U Cung, tóm thâu vô số thế lực cùng với tài nguyên Cửu U Cung, đồng thời còn mượn danh vọng của Cửu U Cung, cấp tốc quật khởi.

Sĩ nhục như vậy, Cửu U Cung tự nhiên sẽ không tiếp tục chịu đựng!

Vốn dĩ, Bán Thần U Hải dự định đợi sau khi thăm dò xong bí tàng trong lòng đất, liền tự mình giải quyết việc này. Không nghĩ tới Triệu Phong không ngờ lại chủ động đưa tới cửa.

- Gặp phải Triệu Phong, trực tiếp giết chết!

Thanh âm Bán Thần U Hải vang lên trong phiên mê vụ ma khí này.

- Vâng!

Trong mê vụ ma khí, một ít Tiểu Đội trưởng khí tức cường đại, trực tiếp trả lời.

o0o

Một chỗ trong lòng đất...

Một gã nam tử toàn thân đầy long lân hắc sắc, cùng một nữ tử áo trắng không có gì đặc thù, đang đứng cùng một chỗ với nhau.

- Không hổ là Vận Mệnh Chi Mâu! Trốn ở chỗ này, dám cường giả thế lực lớn bọn chúng đều không phát hiện được sự tồn tại của ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười dữ tợn.

Địa phương lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long ẩn nấp, vừa vịn cách xa toàn bộ thế lực cường đại của hai Đại Vương triều.

Cặp mắt trắng bạch của Bạch Lâm đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng linh hồn huyền ảo, cuối cùng hình thành một màn hình ảnh trừu tượng màu sắc sáng lạn.

- Không thể dự đoán được tất cả của Triệu Phong!

Bạch Lâm ai thán một tiếng, cặp mắt trắng bạch không ngừng vận chuyển.

Mỗi một khắc, trong màn hình ảnh kia đều xuất hiện một tia biến động, cuối cùng hình thành một cái thân ảnh tử huyết yêu dị, bốn phía bắt đầu xuất hiện một ít cảnh tượng mơ hồ.

- Mục tiêu, phần đầu Thần Thi! Ở nơi đó sẽ gặp được Triệu Phong!

Bạch Lâm nhàn nhạt nói.

Không thể dự đoán hành động của Triệu Phong, như vậy thì tiến hành dự đoán từ những người liên quan với Triệu Phong.

- Phần đầu Thần Thi?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lóe lên.

Cho dù Bạch Lâm không nói những lời này, mục tiêu cuối cùng của hắn, cũng là phần đầu Thần Thi.

- Chuẩn bị tiến nhập!

Bạch Lâm bỗng nhiên nói.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ chấn động.

Sau một khắc, cỗ lực lượng Thần vị hủy diệt tất cả sâu bên trong lòng đất kia, triệt để tiêu tán.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long đem Bạch Lâm cuốn vào trong Tiểu Thế giới của chính mình, nhất thời hướng xuống dưới phóng đi.

Hiện ra trước mắt Diệt Thế Hắc Giao Long chính là một mảnh vật chất bạch tinh.

- Thần thể cùng Thần lực kết hợp!

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức minh bạch trạng thái của cỗ Thần Thi này.

Cảnh giới Chân Thần có Thần thể, bất tử bất diệt, mà Thần thể cùng Thần lực kết hợp với nhau, càng thêm khủng bố biến thái.

Hiện tại, cỗ Thần Thi này đã cùng Thần lực kết hợp với nhau, toàn thân tinh thể hóa, có thể nói là cứng rắn không gì phá nổi.

Coi như là tất cả Bán Thần trong Đại Lục Vực liên thủ, phỏng chừng cũng không thể đem nó phá hư.

- Chỗ hổng?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long ngưng đọng, trong lòng càng thêm bội phục đối với Vận Mệnh Chi Mâu.

Cỗ Thần Thi vô cùng to lớn, muốn tìm đến một cái chỗ hổng trên đó, khó khăn đến thế nào? Nhưng mà trước mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liền có một chỗ hổng thật nhỏ, hết thấy cái này, tất nhiên đều nằm trong sự chường không của Vận Mệnh Chi Mâu.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long, từ một cái chỗ hổng ngoài mặt Thần Thi, chui vào trong đó.

o0o

Sâu bên trong lòng đất...

Thời điểm cổ lực lượng Thần vị kia triệt để tiêu tán, cổ Thần Thi này liền triệt để bại lộ tại trong mắt tất cả mọi người.

- Lại là một cổ Thần Thi!

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng ngẩn ra.

- Thần Thi khổng lồ như vậy, người này khi còn sống, rốt cuộc có thực lực như thế nào? Mà thi thể của hắn, tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Thần thức Tùng Thái Hoàng đảo qua, phát hiện ra cổ Thần Thi vô cùng to lớn này, nội tâm chấn động không gì sánh được.

Ầm! Vù vù!

Nhất thời, toàn bộ các thể lực hai Đại Vương triều nhất tề khởi hành, nhằm phía cổ Thần Thi khổng lồ toàn thân tinh thể hóa kia lao tới.

Ầm! Phanh!

Một gã Thánh Vương đánh ra một đạo lôi điện hồng sắc hủy diệt, nhưng cũng không thể lưu lại bất cứ dấu vết gì tại ngoài mặt Thần Thi.

- Không ngờ lại không hư hao chút nào!

Gã Thánh Vương này kinh hãi không gì sánh được. Không còn cách nào, chỉ có đại lĩnh tiểu đội của mình tìm kiếm lối vào.

o0o

Một chỗ khác trong lòng đất...

- Triệu Phong!

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ vẻ thị huyết tức giận, nhất thời quát lớn.

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong lập tức xuất hiện bên cạnh hắn, trên khuôn mặt lộ ra một tia mỉm cười thản nhiên.

- Phong ca, người đã đột phá?

Triệu Vũ Phi phát hiện ra khí tức Triệu Phong biến hóa, chúc mừng nói.

- Đúng vậy!

Triệu Phong miễn cưỡng cười.

Tại thời điểm tối hậu quan đầu, Triệu Phong đột phá đến Huyền Quang Tiểu Thành. Nhưng mà không ai biết được, trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã tiêu hao bao nhiêu trân tài cùng Thần Tinh Thứ phẩm.

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ẩn chứa Thổ Chi Phong Lôi, cuốn lấy hai người, trực tiếp hướng xuống phía dưới phóng đi.

- Đây là một cổ Thần Thi!

Triệu Phong không tiếp tục giấu diếm nữa, trực tiếp nói ra chân tướng.

Hưu!

Ba người Triệu Phong trực tiếp lao xuống phía dưới, thông qua một chỗ lỗ hổng ngoài mặt Thần Thi, tiến nhập vào cơ thể Thần Thi.

- Làm sao lại trùng hợp như vậy? Ngay tại phía dưới liền có một lối vào?

Ánh mắt Nam Cung Thánh trầm xuống.

Hắn lại một lần nữa cảm giác được Triệu Phong thần bí khó lường. Cổ ảo giác không thể vượt qua kia bỗng nhiên lại kéo tới.

1079. Chương 1076: Huyết Tinh Yêu Linh

Ngay khi ba người vừa tiến nhập vào cơ thể Thần Thi, liền chợt cảm thấy một cỗ nguyên khí thiên địa vô cùng sung túc xông vào mũi.

Mọi người cảm giác toàn thân thư sướng một trận, tốc độ Huyền Quang Thánh Lực lưu động trong cơ thể càng nhanh hơn, Thánh Thể tự động hấp thu nguyên khí thiên địa bốn phía.

- Nếu như ở nơi này tu hành, tốc độ tu luyện ít nhất là gấp chục lần ngoại giới!

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Nguyên khí thiên địa bên trong Thần Thi thật sự là cực kỳ sung túc, đây là bất kỳ địa phương ngoại giới nào đều không cách nào so sánh được.

Hơn nữa ở trong Thần Thi tràn đầy một cỗ khí tức Thần thánh uy nghiêm tĩnh lặng, rất nhiều Quy tắc Áo nghĩa có thể càng thêm dễ dàng lục lợi đến, thật sự là địa phương tu luyện tuyệt hảo.

Ông! Hô!

Trong lúc Triệu Vũ Phi đi lại, nguyên khí thiên địa bốn phía dường như toái quang tử tinh, nhất tề bắt đầu khởi động, phảng phất như thần phục cúng bái nàng vậy, quay chung quanh bốn phía Triệu Vũ Phi. Còn có một cỗ tinh nguyên thiên địa, rất nhanh dung nhập vào trong cơ thể nàng.

- Ở chỗ này, ta không cần tu luyện! Tốc độ hấp thu nguyên khí thiên địa, liền có thể đạt tới trạng thái bế quan tu luyện tại ngoại giới!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi khiếp sợ, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Sắc mặt Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong cứng đờ, nhìn chằm chằm Triệu Vũ Phi, miệng há hốc.

Không cần tu luyện, liền có thể đạt tới trạng thái bế quan tu luyện tại ngoại giới?

Phải biết rằng, tốc độ tu luyện của Triệu Phong cho dù có lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm, so ra đều kém xa Triệu Vũ Phi.

Mà lúc này, Triệu Vũ Phi chỉ là lợi dụng huyết mạch Linh Tộc tự động hấp thu năng lượng bốn phía, tốc độ tu luyện của nàng đều viễn siêu tốc độ Triệu Phong lợi dụng Thần Tinh Thứ phẩm tu luyện.

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong, không thể không thừa nhận, bọn họ vẫn luôn đánh giá thấp huyết mạch của Triệu Vũ Phi.

Huyết mạch khủng bố xếp trong hai mươi hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, không phải đơn giản như bọn hắn nghĩ vậy.

- Vũ Phi, hay là, ngươi liền ở lại chỗ này, chuyên tâm tu luyện?

Triệu Phong đề nghị.

Cổ Thần Thi này, quả thật chính là chỗ tu luyện tuyệt hảo của huyết mạch Linh Tộc.

Vách tường tinh thể bốn phía, mỗi một tắc đều ẩn chứa năng lượng thiên địa viễn siêu Thần Tinh Thứ phẩm! Không ít địa phương, năng lượng thiên địa càng tương đương với Thần Tinh chân chính.

Nói cách khác, toàn bộ cỗ Thần Thi chính là tương đương với một khối Thần Tinh Thứ phẩm dài đến ngàn vạn trượng.

Bất quá, cấu tạo của cỗ Thần Thi này thập phần hoàn chỉnh, cộng thêm đó độ cứng rắn không thể nào tưởng tượng nổi, căn bản không có khả năng phá hư.

Thế nhưng huyết mạch Linh Tộc, nhưng lại có thể phi thường nhanh chóng hấp thu tinh nguyên thiên địa trong cơ thể Thần Thi. Nếu như Triệu Vũ Phi ở tại chỗ này chuyên tâm tu luyện, sợ là không bao lâu, liền có thể chạm tới cấp bậc Thần vị.

- Không! Ta muốn đi chung Phong ca, thám hiểm những kỳ ngộ chân chính trong Thần Thi!

Triệu Vũ Phi lập tức cự tuyệt.

Nếu như nàng một mình ở lại chỗ này, hai người Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong thăm dò Thần Thi, độ nguy hiểm sẽ gia tăng thật lớn.

Hơn nữa Triệu Vũ Phi đến đây thăm dò Thần Thi, ước nguyện ban đầu của nàng cũng không phải là vì kỳ ngộ trong Thần Thi.

- Tốt lắm! Chúng ta xuất phát!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, lập tức nói.

Băng ca!

Phong Lôi Cương Tráo phong cách cổ xưa quanh thân Triệu Phong lao nhanh ra lôi văn ám kim sắc rực rỡ chói mắt, trực tiếp chấn vỡ vô số đạo kiếm quang kim sắc kia.

Đồng thời, một bộ phận Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi hướng về phía Vạn Tượng Thánh Chủ mà đi.

Ông! Vù vù!

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng. Tại trước người hắn nhất thời xuất hiện một mặt Phong Lôi Chi Thuần, ngăn cản những thương tổn do lôi cương hộ thể của Triệu Phong phản chấn lại kia.

- Cảnh giới của ngươi đề thăng nhanh chóng như vậy, làm sao còn có thể cự bị chiến lực trình độ này?

Cặp mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Thời điểm lần đầu tiên Vạn Tượng Thánh Chủ giao thủ cùng Triệu Phong, Triệu Phong vẫn chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ. Lúc này chỉ mới cách mấy năm, cảnh giới Vạn Tượng Thánh Chủ không tăng, nhưng thực lực Triệu Phong lại bay vọt đến Huyền Quang Tiểu Thành.

Mặt khác, Vạn Tượng Thánh Chủ vốn cho rằng Triệu Phong là vì để thăm dò kỳ ngộ nơi này, mạnh mẽ đề thăng cảnh giới lên tới Huyền Quang Tiểu Thành, thực lực cũng không tăng trưởng bao nhiêu.

Nhưng lúc này, lực lượng mà Triệu Phong thể hiện ra, ngay cả hắn cũng có chút e ngại.

- Không nên nói nhảm nhiều như vậy!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, phóng xuất ra hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới, phối hợp Lực Phách Lôi Vực, hướng về phía Vạn Tượng Thánh Chủ áp bách tới.

Cảnh giới Triệu Phong tăng lên quả thật rất nhanh, nhưng mà ai biết được, Triệu Phong vì đề thăng cảnh giới, đã phục dụng bao nhiêu dược liệu trân bảo trân quý, tiêu hao bao nhiêu khối Thần Tinh Thứ phẩm?

Lúc này, cảnh giới Triệu Phong cùng Vạn Tượng Thánh Chủ ngang bằng nhau, phương diện vật chất công kích, Triệu Phong cũng không sợ hãi Vạn Tượng Thánh Chủ chút nào. Trên phương diện linh hồn, Triệu Phong lại càng nghiền ép Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Hắc Độc, Tử Độc đại nhân!

Vạn Tượng Thánh Chủ nhìn thấy Triệu Phong cường thế như vậy, chuẩn bị hướng về phía hai gã cường giả Thánh Vương trong đội ngũ cầu viện.

Nhưng khi ánh mắt của hắn nhìn về phía bên cạnh, lại một lần nữa gây ngạc nhiên cả người.

Chỉ thấy, hai đại Thánh Vương Xà Nhân Tộc, không ngờ lại cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi đánh nhau đến không phân cao thấp, khó phân thắng bại.

Ở bên kia, Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia đã bị Tiểu tặc miêu triệt để áp chế, không còn sức đánh trả chút nào.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong thừa dịp thời điểm Vạn Tượng Thánh Chủ phân tâm, vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất ra một cái đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Lôi quang diễm miêu tử kim sắc nhất thời bùng nổ ra trên đầu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Dùng ý chí linh hồn Huyền Quang Đại Thành của Triệu Phong, thi triển ra một cái Phong Lôi Đồng Hỏa, cũng không phải Vạn Tượng Thánh Chủ có thể chịu được.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Triệu Phong lại một lần nữa thi triển huyền đạo cấm thuật.

Trong nháy mắt, cặp mắt Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Tả Mâu Triệu Phong hấp dẫn, rơi vào trong mê cung huyền cảnh vô tận.

- Vạn Tượng Chi Mâu, ta muốn!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có một tia mừng rỡ.

Triệu Phong hiện tại hoàn toàn có thể dùng ưu thế áp đảo, nghiền ép Vạn Tượng Thánh Chủ, phối hợp linh hồn công kích đánh chết hắn.

Nhưng mà nếu làm vậy, linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ bị hủy diệt, Vạn Tượng Chi Mâu cũng sẽ triệt để biến mất.

Từ sau khi tầng thứ hai Phân Hồn Quyết hoàn thành, trong lòng Triệu Phong đã có một ý nghĩ: Để cho cỗ phân thân thứ hai của hắn dung luyện một cặp mắt truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu!

Bởi vì, phân thân của Thánh Chủ bình thường, sau khi chế tạo ra liền trực tiếp có được mấy thành chiến lực của bản thể, mà linh hồn phân thân của Triệu Phong, cũng là cần thời gian để trưởng thành.

Nhưng nếu như Triệu Phong đem cặp mắt truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, dung luyện vào trong phân thân, không thể nghi ngờ có thể giúp tăng trưởng tốc độ trưởng thành thực lực của phân thân.

Triệu Phong thoáng đo lường một chút. Nếu như Triệu Phong không có Tử Vong Chi Mâu mà nói, tốc độ tu luyện của hắn ít nhất phải giảm xuống sáu thành trở lên.

Cho nên, Triệu Phong mới thiết lập dự định cho cỗ phân thân thứ hai của hắn, vì hắn mưu chiếm một loại truyền thừa của Bát Đại Thần Mâu, dùng để đề thăng tốc độ tăng trưởng thực lực của phân thân.

Về phương diện khác, linh ngộ tu luyện cùng kinh nghiệm của phân thân, cũng sẽ chuyển dời vào trong ý thức của Triệu Phong.

Nếu như cỗ phân thân thứ hai của Triệu Phong có được Vạn Tượng Chi Mâu, như vậy, Triệu Phong hoàn toàn không cần lo lắng việc cảm ngộ Ngũ Hành Áo Nghĩa! Cái này có lợi ích vô cùng to lớn đối với việc tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong.

Nhưng mà vào lúc này, gã Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ kia lại hướng về phía Triệu Phong đánh tới.

- Viêm Long Chi Nộ!

Toàn thân Thánh Chủ Dị tộc tóc đỏ bộc phát ra Huyền Quang Thánh Lực chói mắt đỏ bừng, cấu thành một đầu quang long hỏa diễm vô hình, áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngao!

Đầu quang long hỏa diễm kia phun trào ra quang diễm Thánh lực kinh khủng, thiêu đốt bức tường tinh thể bốn phía, phát ra nhiệt độ cực nóng.

- Lực lượng Hỏa thuộc tính thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh. Quả nhiên, bất luận một gã Thánh Chủ Huyền Quang Đại Thành nào cũng đều không thể khinh thị.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, trực tiếp đánh ra một đạo thánh chưởng lôi quang xích kim sắc khổng lồ.

Gã Thánh Chủ Dị tộc này tại thời khắc mấu chốt nhất, đã ra tay quấy rối Triệu Phong, làm sao hắn lại hạ thủ lưu tình được chứ?

Ầm! Phanh!

Hai cỗ lực lượng Hỏa thuộc tính kinh khủng, mãnh liệt oanh kích lẫn nhau.

Thành thạch! Ầm!

Chưởng ảnh lôi quang xích kim sắc do Triệu Phong đánh ra, nhất thời bộc phát ra lôi điện xích kim sắc chói mắt, chấn nát đầu quang long hỏa diễm kia.

Sau khi phá hủy quang long hỏa diễm, uy năng còn dư lại của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng lại hướng về phía Thánh Chủ Dị tộc kia nghiền ép tới.

Ầm! Phanh!

Gã Thánh Chủ Dị tộc này bị một chưởng Triệu Phong đánh văng thẳng lên bức tường tinh thể phía sau. Trên Thánh Thể xuất hiện vô số vết rách, một cổ dương viêm xích huyết sắc cháy bỏng ăn mòn lan tràn ra, tại trên miệng vết thương không ngừng thiêu đốt mãnh liệt.

Sau khi giải quyết xong gã Thánh Chủ này, Triệu Phong lại một lần nữa nhìn về phía Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đúng lúc này, trong Vạn Tượng Chi Mâu của Vạn Tượng Thánh Chủ chợt hiện lên một tia kinh dị.

Rất nhanh, Vạn Tượng Thánh Chủ đã mạnh mẽ giãy thoát khỏi Huyền Cẩm Mê Vực của Triệu Phong, để một thân mồ hôi lạnh, vẻ mặt kinh hoàng nhìn về phía Triệu Phong.

Ông!

Vạn Tượng Thánh Chủ đạp lên một cổ Phong Lôi Áo Nghĩa, cấp tốc lui nhanh về phía sau.

Hắn tự nhiên biết, vừa rồi mình đã trúng phải huyền thuật của Triệu Phong, bị khống chế thời gian mấy hơi thở. Nếu không phải hắn có Vạn Tượng Chi Mâu, sức chống cự phương diện linh hồn cực kỳ mạnh mẽ, chỉ sợ vĩnh viễn cũng sẽ không tỉnh lại.

Hắn không dám nghĩ tới, Triệu Phong không chỉ là cảnh giới tăng lên nhanh chóng như vậy, phương diện ý chí linh hồn cũng gia tăng không chậm hơn chút nào.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ cũng bỗng nhiên nghĩ đến, bằng vào ý chí linh hồn cường đại như vậy của Triệu Phong, muốn đối phó hắn, căn bản không cần hao phí công phu lớn như vậy.

Sợ rằng, Triệu Phong là đang mưu đồ vật gì đó trên người của hắn.

- Hắc Độc, Tử Độc đại nhân! Nhanh lui lại a!

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức truyền âm cho hai vị Thánh Vương.

Vạn Tượng Thánh Chủ biết rõ, mình đã không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Cái gì? Ba người các người...

Ánh mắt Hắc Độc Thánh Vương âm trầm.

Hắn vốn cho là, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, chính là mạnh nhất trong ba người này. Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai gã Thánh Chủ khác có thể thập phần dễ dàng giải quyết được Triệu Phong.

Không ngờ chỉ trong chốc lát, tên Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia, đã bị một con mèo nhỏ đánh bại! Mà một gã Thánh Chủ Dị tộc Huyền Quang Đại Thành còn lại, thì lại bị Triệu Phong đánh thành trọng thương.

- Tử Độc, đi thôi!

Cặp mắt Hắc Độc Thánh Vương khẽ chuyển, truyền âm cho Tử Độc Thánh Vương.

Dựa vào tình huống hiện tại mà xem, thực lực của Triệu Phong không kém Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi chút nào!

Một khi Vạn Tượng Thánh Chủ bị thua, hai người bọn họ sẽ đối diện với sự vây công của ba người Triệu Phong.

- Đáng ghét! Ba tên Nhân loại này!

Thần sắc Tử Độc Thánh Vương oán độc.

Vốn cho là thắng lợi dễ như trở bàn tay, lại biến thành một hồi chiến đấu gian nan như vậy, cuối cùng, bọn họ còn phải lui lại!

Hừ hừ!

Hai vị Thánh Vương Xà Nhân Tộc lập tức thi triển đòn thuật, cùng với Vạn Tượng Thánh Chủ xoay người thoát đi.

- Đuổi theo!

Triệu Phong trực tiếp quát lớn.

Vừa rồi thiếu chút nữa Vạn Tượng Chi Mâu đã tới tay.

Mất đi cơ hội này, không biết sau này còn có thể gặp phải Vạn Tượng Thánh Chủ nữa hay không?

Sưu sưu sưu!

Triệu Phong, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi lập tức truy kích theo.

Ấm Kim Long Xà Tiên trong tay Tiểu tặc miêu hóa thành một sợi dây thừng ám kim sắc, trói hai gã Thánh Chủ kia lại, kéo vào trong Mê Không Giới.

- Hừ! Không ai có thể đuổi kịp ta!

Sắc mặt Vạn Tượng Thánh Chủ lộ ra vẻ tươi cười.

Đơn độc một mình đào tẩu, Vạn Tượng Thánh Chủ không có bao nhiêu nắm chắc có thể thoát khỏi Triệu Phong. Thế nhưng cùng hai vị Thánh Vương cùng nhau rút lui, lại là bất đồng.

Ánh mắt Vạn Tượng Thánh Chủ ngưng đọng, Vạn Tượng Thánh Lực màu sắc rực rỡ nhất thời bay ra sau lưng đám người bọn họ! Bên trong không gian đột nhiên xuất hiện một cỗ phong bạo cực băng khủng bố.

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng dịch thể băng lam sắc xuất hiện tại không gian bốn phía, vặn vẹo thành một tầng băng mạc u lam sắc, bao vây Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi bên trong.

Hô!

Đám người Triệu Phong thông suốt xuyên toa tại trong chỗ cực băng phong bạo kia.

1082. Chương 1079: Đồng Mưu Lợi Ích

- Băng Hoàng Thương!

Một tầng dịch thể băng lam sắc xuất hiện tại không gian bốn phía, vặn vẹo thành một tầng băng mạc u lam sắc, bao phủ ba người Triệu Phong vào trong đó.

Cỗ phong bạo cực băng kia vốn dĩ ảnh hưởng với tất cả mọi người, nhất thời bị ngăn cản lại bên ngoài. Ba người Triệu Phong thông suốt xuyên toa trong đó, đuổi theo ba gã Dị tộc đang phóng chạy ở phía trước.

- Đáng ghét! Tên tiểu tử này!

Cặp mày Vạn Tượng Thánh Chủ khế nhủ lại một cái.

Hắn đã quên mất Triệu Phong cũng cực kỳ am hiểu Thủy Chi Áo Nghĩa.

Mặc dù là như vậy, nhưng đám người Triệu Phong muốn đuổi kịp Vạn Tượng Thánh Chủ cùng hai vị Thánh Vương, vẫn còn một chút độ khó.

- Hừ! Còn dám truy kích chúng ta!

Hắc Độc Thánh Vương thấy mấy người Triệu Phong đuổi theo không bỏ, không khỏi cười nhạt một tiếng.

Hắn cùng với Tử Độc Thánh Vương chỉ là sợ sau khi Vạn Tượng Thánh Chủ chiến bại, ba người Triệu Phong quay sang đối phó bọn họ. Nếu là vậy, phần thắng của hai người bọn họ sẽ không lớn. Bởi vậy, hai vị Thánh Vương Dị tộc mới tuyển chọn lui lại.

- Tử Cực Độc Nhận!

Tử Độc Thánh Vương bỗng nhiên xoay người một cái, đoản nhận tử sắc trong tay nhất thời chém ra một đạo đao mang tử sắc khổng lồ. Trên đó lóe ra lưu quang u tử sắc, chỉ cần thoáng liếc mắt nhìn qua, liền có thể cảm giác được trên đó tràn đầy độc tố trí mạng.

Ông! Hò!

Ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi sớm có kinh nghiệm liên thủ, liền trực tiếp phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới.

Chỉ thấy, ba cỗ hư ảnh Tiểu Thế giới kinh khủng bá đạo vùn vèo cùng một chỗ, cùng chống lại công kích phía trước.

Đạo lưu mang đao quang tử sắc kia bị hư ảnh Tiểu Thế giới của mọi người ngăn cản, chỉ trong khoảnh khắc đã tiêu hao hết đám Huyền Quang Thánh Lực trên đao đao mang tử sắc kia.

Nhưng mà bởi vì vậy, tốc độ của đám người Triệu Phong đã chậm lại một chút.

- Phong ca, chính diện chiến đấu, tuy rằng chúng ta chiếm ưu thế, nhưng mà muốn đuổi giết bọn chúng, độ khó gia tăng không chỉ gấp đôi!

Lúc này Triệu Vũ Phi mới truyền âm nói.

- Triệu Phong, chúng ta không cần phải đuổi theo không bỏ a!

Nam Cung Thánh nghi hoặc nói.

Cường giả đồng giai chiến đấu, bình thường đều sẽ không xuất hiện tình huống tử vong. Đánh bại cùng đánh chết, hoàn toàn không phải là cùng một cấp bậc.

Nam Cung Thánh cho rằng, bọn họ tuyệt đối không có khả năng truy sát giết chết được cường giả Thánh Vương, huống hồ bọn chúng truy sát còn là một cái tiểu đội, độ khó càng lớn hơn.

- Giúp ta bắt lấy Vạn Tượng Thánh Chủ, sau này phân phối tài nguyên, ta có thể để cho các người ưu tiên tuyển chọn trước!

Triệu Phong nói ra mục đích của mình.

Ánh mắt Nam Cung Thánh trầm xuống. Điều kiện Triệu Phong đưa ra quả thật rất mê hoặc.

Nam Cung Thánh cùng Triệu Phong đã từng hợp tác qua rất nhiều lần, mỗi một lần đều là Triệu Phong phát hiện tài nguyên cùng kỳ ngộ trước. Hơn nữa mỗi một lần đều là Triệu Phong đạt được thu hoạch lớn nhất! Một phương diện có quan hệ cùng huyết mạch đồng tử của Triệu Phong, mà phương diện khác thì có quan hệ cùng Tiểu tắc miếu.

Thế nhưng, Triệu Phong chỉ nói là muốn bắt giữ Vạn Tượng Thánh Chủ.

Độ khó khi bắt giữ một người, so với đánh chết thì cao hơn rất nhiều.

Triệu Vũ Phi thì căn bản không cần suy nghĩ, lập tức gật đầu. Nếu như Triệu Phong điểm danh mục tiêu chính là Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Vũ Phi ngầm liền minh bạch, Triệu Phong chắc hẳn là cảm thấy hứng thú đối với Vạn Tượng Chi Mâu.

Đã như vậy, Triệu Vũ Phi nhất định sẽ dốc hết toàn lực giúp đỡ Triệu Phong.

Cuối cùng ba người đạt thành hiệp nghị, quyết định tiếp tục truy kích, đồng thời phải trong khoảng thời gian ngắn lưu lại đối phương. Dù sao ở trong Thần Thị nguy cơ tứ phía này, nếu không phải là vì Vạn Tượng Chi Mâu, Triệu Phong cũng không có ý định truy kích bọn chúng như vậy.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp lấy ra Tỏa Thiên Cung. Bỗng hơi một tiếng, bắn ra một đạo Thánh Quang Tiến xích lồi.

Nam Cung Thánh vận chuyển thánh quang tử huyết sắc, trong lúc phát tay, liền khởi động ra mấy đạo trọng ảnh tử huyết sắc, hướng về phía trước đánh tới.

Triệu Vũ Phi trực tiếp không chế nguyên khí thiên địa, tiến hành trở ngại đối với ba người đang phi độn phía trước.

- Nhân loại, đừng không biết tốt xấu! Các người căn bản là đuổi không kịp chúng ta, như vậy chỉ sẽ lãng phí thời gian của mọi người mà thôi!

Hắc Độc Thánh Vương chém ra một đạo quang mạc thủy lưu ngăm đen, suy yếu một bộ phận công kích của ba người Triệu Phong.

Sau đó, Tử Độc Thánh Vương liền đón đỡ hết hoàn toàn công kích của đám người Triệu Phong.

Hắc Độc Thánh Vương thập phần phần nộ. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, vừa mới tiến nhập Thần Thi, bọn chúng liền phải đối mặt với tình huống này: Bị tiểu đội Nhân loại truy sát! Hơn nữa người đuổi giết, còn là ba gã Thánh Chủ nữa!

Đây là sỉ nhục mà hắn chưa bao giờ gặp phải.

- Đáng ghét! Những tên Nhân loại này!

Vạn Tượng Thánh Chủ nổi giận mắng lớn.

Kỳ ngộ trong Thần Thi vô số, vì sao đám người Triệu Phong lại cố chấp như thế, mãi vẫn đuổi giết bọn chúng không thôi.

- Hừ! Nếu như gặp được tiểu đội Phi Nhân loại chúng ta, liền chính là tử kỳ của bọn chúng!

Tử Độc Thánh Vương hừ lạnh một tiếng. Tuy là nói như thế, nhưng mà nếu như gặp phải tiểu đội Nhân loại, như vậy bọn chúng liền không ổn.

Triệu Phong đang truy kích phía sau, cũng khẽ nhíu mày một cái.

Hai gã Thánh Vương cộng thêm Vạn Tượng Thánh Chủ, một lòng muốn chạy trốn, hắn căn bản không có bất cứ biện pháp nào.

Thậm chí cho dù lúc này Triệu Phong có sử dụng tới Lục Thần Tiến thứ phẩm, nhưng mà Lục Thần Tiến thứ phẩm, hiện tại hắn cũng chỉ có bốn thanh, Triệu Phong còn đang do dự.

Ầm! Hô!

Nam Cung Thánh ngưng kết ra một cỗ thánh huy tử huyết sắc, đánh ra một đạo cự ma chi thảo hoa văn tử huyết sắc, trên đó còn ẩn chứa một tia Thần lực yếu ớt, khiến cho cự ma chi thảo yêu dị này lan tràn ra một cỗ uy thế khủng bố làm cho người ta kinh hãi.

Hai gã Thánh Vương Dị tộc thấy thế, nhất tề vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, cộng đồng đánh ra một đạo công kích, chống lại thế tiến công của Nam Cung Thánh.

Ầm! Phanh!

Một cỗ sóng xung kích Thánh lực khổng lồ nhất thời khuếch tán ra.

Băng ca!

Đột nhiên, một bức tường tinh thể sáng rực cách đó không xa, sau khi bị làn sóng Thánh lực xung kích kia lan tới, nhất thời nghiền nát ra.

Hô!

Một cỗ khí tức khủng bố uy chấn thiên địa từ đó trong xung kích ra. Nguyên khí thiên địa bốn phía nhất tề rung động sợ hãi.

- Đây là...

Cước bộ Triệu Phong dừng phắt lại, ánh mắt nhìn về phía bức tường tinh thể nghiền nát kia, tiến hành nội trắc.

- Không ngờ lại có thể vỡ tan ra?

Đám người Vạn Tượng Thánh Chủ trốn chạy phía trước cũng ngừng lại.

Tất cả mọi người đều biết, các vách tường tinh thể bên trong Thần Thi đều chắc chắn không thể nào phá vỡ. Coi như là tất cả cường giả Bán Thần liên thủ, muốn ở trên đó lưu lại một chút vết tích gì đó, đều là vạn phần khó khăn.

Mà lúc này, dư ba chiến đấu của mấy người bọn họ, không ngờ lại có thể khiến cho bức tường tinh thể bên cạnh kia nghiền nát, hết thảy chuyện này quá mức ly kỳ.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc, xuyên thấu tất cả, nhìn về phía bên trong bức tường tinh thể nghiền nát kia.

- Đó là...

Thần sắc Triệu Phong chấn động, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Bên trong bức tường tinh thể nghiền nát kia, là một phiến không gian thật lớn. Trong không gian đứng lặng mười cây thạch trụ tinh thể sáng rọi. Mà ở trung tâm đỉnh không gian này, Triệu Phong nhìn thấy một đoàn tinh quang bạch tinh hư vô, chiết xạ ra vô số Thần quang hư vô, chiếu xạ bốn phương.

Trong nháy mắt khi đám người Triệu Phong vừa xuất hiện, từ trên vô số thạch trụ tinh thể đứng lặng bên trong, nhất thời lan tràn ra một cỗ khí thể uy áp cường đại. Sau đó, từng cỗ từng cỗ ý niệm cường đại từ trong đó dần dần tỉnh lại.

Ầm! Phanh!

Một cây tinh thể thạch trụ trong đó đột nhiên biến hóa thành một đầu Tinh Thể Cự Nhân, trực tiếp lao ra.

Ầm! Phanh! Oành!

Sau đó, vô số tinh thể thạch trụ bên trong đột nhiên thức tỉnh, bắt đầu hành động.

- Bất đồng với Huyết Tinh Yêu Linh lúc trước, khí tức huyết mạch ẩn chứa trong Tinh Thể Cự Nhân này thì yếu hơn một chút, nhưng khí tức Thần lực ẩn chứa trong đó lại nhiều hơn rất nhiều!

Ánh mắt Triệu Phong quan sát những Tinh Thể Cự Nhân này, lập tức đưa ra kết luận.

- Tựa hồ so với Huyết Tinh Yêu Linh trước đây, còn cường đại hơn!

Nam Cung Thánh cảm thụ được khí tức trên người đối phương, sắc mặt hơi trầm xuống.

Đám Huyết Tinh Yêu Linh vừa rồi cũng không có đạt tới cảnh giới Thánh Vương, chỉ là công kích cường đại, đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương mà thôi.

Mà lúc này, những Tinh Thể Cự Nhân này, hiển nhiên chính là Yêu linh cấp Thánh Vương chân chính.

- Nam Cung Thánh, bên trong có khí tức Thần lực!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm Tà Thần Ý niệm thể vang lên.

Sắc mặt Nam Cung Thánh lộ ra vẻ tham lam điên cuồng. Cỗ khí tức Thần lực kia, hẳn tự nhiên cũng cảm giác được.

Cỗ khí tức Thần lực kia cường chính bá đạo, tựa hồ còn mạnh hơn Tà Thần Chi Lực rất nhiều. Quan trọng nhất chính là, nếu như hắn có thể lấy được cỗ Thần lực này, có lẽ có thể trung hòa Tà Thần Chi Lực trong cơ thể mình.

- Nhân loại, chúng ta tạm thời liên thủ, đồng mưu phương diện lợi ích trong này!

Hắc Độc Thánh Vương thân là Thánh Vương, tự nhiên có thể cảm giác được khí tức Thần lực bên trong. Nếu như hắn có thể lấy được đoàn Thần lực cường đại kia, đột phá Thần vị cũng không phải là vấn đề.

- Cổ khí tức Thần lực này tiết ra ngoài, rất nhanh sẽ hấp dẫn đến càng nhiều tiểu đội tầm bảo khác nữa!

Tử Độc Thánh Vương nở nụ cười âm tà.

Vạn Tượng Thánh Chủ thoáng chút chần chừ. Trong lúc bị ba người Triệu Phong truy kích, Vạn Tượng Thánh Chủ liền minh bạch, đối tượng mà đám người Triệu Phong muốn truy sát chính là hắn. Mà thứ Triệu Phong muốn lấy được từ trên người hắn, chỉ sợ chính là Vạn Tượng Chi Mâu!

- Hai vị Thánh Vương đại nhân, xin hãy chú ý Triệu Phong một chút!

Nếu như hai vị Thánh Vương muốn liên hợp cùng đám người Triệu Phong, Vạn Tượng Thánh Chủ tự nhiên không có khả năng rời đi một mình.

- Được! Thu hoạch liền bằng bản lĩnh của mình!

Triệu Phong trầm tư trong chốc lát, trực tiếp nói.

Đương nhiên, khi đưa ra quyết định này, Triệu Phong đã trải qua sự đồng ý của Triệu Vũ Phi cùng Nam Cung Thánh.

Cổ khí tức Thần lực này bỗng nhiên hiện ra, tất nhiên sẽ hấp dẫn đến càng nhiều tiểu đội tầm bảo hơn. Còn không bằng thừa dịp hiện tại cổ khí tức Thần lực này còn chưa có hấp dẫn đến những tiểu đội khác, bọn họ mau chóng đào móc lợi ích trong này.

Đám người Hắc Độc Thánh Vương cũng đều hết sức rõ ràng điểm này.

Một khi cường giả Bán Thần tới, đám người bọn họ, khả năng ngay cả một chút canh thừa cũng đều khó có khả năng phân đến.

- Như vậy rất tốt!

Hắc Độc Thánh Vương lộ ra dáng tươi cười âm hiểm.

Vì đoàn Thần Chi Lực kia, cho dù Hắc Độc Thánh Vương có sử dụng ra những át chủ bài đã chuẩn bị thật lâu kia cũng không phải là không thể.

- Cùng tiến lên!

Triệu Phong lập tức quát lớn một tiếng.

Sưu sưu sưu!

Lập tức, sáu người trực tiếp thông qua động khẩu bị nghiền nát kia, phóng vọt vào.

Sau đó, Hắc Độc Thánh Vương phóng xuất ra một cỗ lực lượng Tiểu Thế giới tế ti hắc sắc dừng động, ngăn chặn cái động khẩu bị nghiền nát kia lại.

Làm như vậy, tự nhiên là vì muốn làm yếu bớt cổ khí tức Thần lực tiết ra ngoài, giúp cho chính bọn họ tranh thủ thời gian.

Hai tiểu đội đều tự kết thành một đoàn riêng rẽ. Rõ ràng, giữa hai nhóm bọn họ không có khả năng hoàn toàn tín nhiệm lẫn nhau.

Ầm! Phan! Oành!

Ba người Triệu Phong, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi liên thủ, nghênh đón hai Tinh Thể Cự Nhân. Ba người nhất thời xuất ra chiến lực cực mạnh, đồng thời công kích cùng một đầu Tinh Thể Cự Nhân. Chỉ có như vậy, mới có thể nhanh nhất tiêu diệt đám Tinh Thể Cự Nhân này.

Mà lực phòng ngự của Triệu Phong, Triệu Vũ Phi vô cùng cường đại, Nam Cung Thánh càng có Thứ Thần khí phòng ngự! Ba người trong khoảng thời gian ngắn, mạnh mẽ gánh chịu công kích của một đầu Tinh Thể Cự Nhân, toàn lực tiến công một con còn lại.

- Huyết Ma Trảo!
- Tử Ngọc Trùng Kích!
- Phá Thiên Thánh Lô Chưởng!

Đám người Triệu Phong nắm chặt thời gian, thi triển ra tuyệt kỹ, công kích một đầu Tinh Thể Cự Nhân trong đó.

Quang mang Thánh lực ngập trời cuồng oanh bạo tạc trên người Tinh Thể Cự Nhân.

- Nhân loại hèn hạ!

Đầu Tinh Thể Cự Nhân kia đồng thời đối diện công kích của ba người Triệu Phong, làm sao có thể chịu đựng nổi, xoay người muốn rút lui.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Cũng tại thời khắc Tinh Thể Cự Nhân kia chuẩn bị thoát đi, Triệu Phong bỗng nhiên thi triển huyền đạo đồng thuật, hấp dẫn đi tâm thần của nó.

Cùng thời khắc đó, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, phát động công kích trí mạng.

- Tà Thiên Chi Thủ!
- Tử Thánh Lưu Quang Kích!

Ầm! Phanh!

Đầu Tinh Thể Cự Nhân này dưới phối hợp tuyệt hảo của ba người Triệu Phong, thân hình nhất thời nghiêng nát, ầm ầm nổ tung.

Đồng thời, trong cơ thể hấn rơi tán loạn ra mấy khóa tinh châu sáng chói.

- Đây là... Thần Tinh Thứ phẩm!

Đám người Triệu Phong đồng thời lên tiếng.

Sau khi đánh chết đầu Tinh Thể Cự Nhân kia, tổng cộng rơi ra ba khóa Thần Tinh Thứ phẩm. Đám người Triệu Phong, mỗi người nhặt một khóa.

Một bên khác, tiểu đội Hắc Độc Thánh Vương cũng thành công đánh chết một đầu Tinh Thể Cự Nhân, chiếm được mấy khóa Thần Tinh Thứ phẩm.

- Phẩm chất đám Thứ Thần Tinh này, không giống tầm thường!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Triệu Phong đã từng sử dụng qua rất nhiều Thần Tinh Thứ phẩm để tu luyện, liếc mắt liền có thể nhìn ra phẩm hai cái bất đồng.

Năng lượng ẩn chứa trong Thần Tinh Thứ phẩm trong cơ thể Tinh Thể Cự Nhân này càng thêm thuần túy cường đại, thậm chí còn có một tia khí tức Thần lực yếu ớt nữa.

- Mau giải quyết a! Càng có thêm nhiều Tinh Thể Cự Nhân hơn tới rồi!

Nam Cung Thánh lập tức nói.

Đánh chết một đầu Tinh Thể Cự Nhân, liền có thể đạt được phần thưởng Thần Tinh Thứ phẩm.

Nhưng Tinh Thể Cự Nhân bên trong cái huyết động này lại nhiều tới hơn mười đầu, chúng nó đều đang từ từ thức tỉnh.

Hai tiểu đội tự nhiên đều ý thức được vấn đề này. Hiện tại bọn họ vẫn chỉ là đối mặt với hai ba đầu Tinh Thể Cự Nhân. Nhưng mà nếu như tất cả Tinh Thể Cự Nhân nơi này thức tỉnh, cùng nhau lao lên, bọn họ cũng chỉ còn cách rút lui.

Ầm! Phanh! Oành!

Mọi người càng thêm ra sức công kích Tinh Thể Cự Nhân. Ngay cả Triệu Phong cũng thỉnh thoảng thi triển ra một ít công kích đồng thuật.

Tuy rằng tất cả mọi người đều đang tận lực công kích Tinh Thể Cự Nhân, nhưng mà sự chú ý của tất cả mọi người hầu như đều đặt tại đạo quang đoàn Thần lực bạch kim hư vô trên nóc huyết động kia.

1083. Chương 1080: Đắc Thủ

- Những kẻ xâm nhập, đều phải chết ở chỗ này!

Bên trong huyết động, lại có thêm một đầu Tinh Thể Cự Nhân to lớn thức tỉnh.

Đội ngũ Triệu Phong cùng tiểu đội của Vạn Tượng Thánh Chủ, bắt đầu cảm giác được áp lực nặng nề.

- Phong ca, cứ tiếp tục như vậy, tình huống không ổn!

Ngọc diện Triệu Vũ Phi ngưng đọng.

Toàn thân nàng quanh quẩn trong một tầng quang ảnh tử tinh sắc, trong lúc giờ tay nhấc chân, kéo động một đạo hà quang tử tinh sắc, đánh lên trên người Tinh Thể Cự Nhân.

Chiến lực của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi, đã đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương, thậm chí có thể chế trụ hai Thánh Vương Dị tộc Hắc Độc, Tử Độc.

Nhưng mà vào lúc đó, hai người cũng đều đã dốc hết toàn lực. Nam Cung Thánh sử dụng Tà Thần Chi Lực, Triệu Vũ Phi cũng đã thúc giục huyết mạch Linh Tộc.

Coi như là như vậy, bọn họ cũng không thể chiếm được chút tiện nghi nào từ trong tay hai vị Thánh Vương, ngược lại còn phải đợi Triệu Phong đánh bại đám cường giả Thánh Chủ, ở trình độ nhất định xoay chuyển chiến cuộc.

Mà lúc này, mọi người muốn đánh chết Tinh Thể Cự Nhân có chiến lực cấp Thánh Vương, độ khó không thể nghĩ ngờ là càng lớn hơn nữa.

Cộng thêm đám Tinh Thể Cự Nhân mới tham chiến, ngay cả Triệu Phong cũng đều cảm giác được một tia nguy cơ.

Trái lại Nam Cung Thánh càng đánh càng mạnh, nhưng chỉ có Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi biết được, Nam Cung Thánh đã sử dụng quá nhiều Tà Thần Chi Lực, tâm tính đã bị vẩn vơ nghiêm trọng, bị tham dục mê muội. Kỳ thật hiện tại Nam Cung Thánh đã sức cùng lực kiệt.

- Ta sử dụng linh hồn đồng thuật tiến hành kèm chế, hai người các người công kích bộ vị trái tim của bọn chúng!

Triệu Phong lập tức phân phó.

Lực lượng phương diện vật chất của Triệu Phong so ra kém hơn Nam Cung Thánh của Triệu Vũ Phi, còn không bằng giao cho bọn họ vị trí chủ công.

Mà Triệu Phong thì trong lúc đó sử dụng linh hồn đồng thuật làm nhiễu Tinh Thể Cự Nhân, tiến hành các loại thủ đoạn phương diện khác, ngăn cản công kích của hai đầu Tinh Thể Cự Nhân còn lại.

Suy yếu, ngành kháng công kích của Yêu linh cấp Thánh Vương, đối với Triệu Phong mà nói, cũng là một loại nhiệm vụ vô cùng gian khổ.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Trong Lôi Hồn Thể, lực lượng linh hồn khôn cùng tiến nhập vào trong Tả Mâu Triệu Phong.

Tả Mâu Triệu Phong diễn biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng, làm nhiễu, che chắn linh hồn ý thức của Tinh Thể Cự Nhân.

- Linh Quang Thánh Kích!

Toàn thân Triệu Vũ Phi toát ra quang trạch tử tinh lấp lánh, ngưng tụ ra một cỗ Huyền Quang Thánh Lực khổng lồ, trực tiếp đánh lên trước ngực một đầu Tinh Thể Cự Nhân.

- Tà Thiên Toái Ma Trảo!

Hai tròng mắt Nam Cung Thánh lấp lánh hồng quang tử huyết sắc. Một cỗ Thánh lực tà dị tử huyết kinh khủng, ngưng tụ ra một cái cự ma chi trảo khổng lồ thập phần ngưng thực, kéo động theo một đoàn trọng ảnh ngân tử sắc, dùng thế sét đánh trực tiếp xé rách trước ngực Tinh Thể Cự Nhân một đạo vết thương.

Đầu Tinh Thể Cự Nhân này đã bị công kích mãnh liệt, ý thức đột nhiên khôi phục lại, phần nộ quát lớn một tiếng, huy động hai cánh tay khổng lồ, chuẩn bị tiến công.

- Linh Hồn Mê Loạn!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa ngưng động, phóng xuất ra một cỗ năng lượng huyền cảnh tinh thần, quanh quẩn tại bốn phía linh hồn ý thức Tinh Thể Cự Nhân, tạo thành một ít quấy nhiễu đối với nó.

Đồng thời, công kích của Tinh Thể Cự Nhân bên kia cũng bỗng nhiên hàng lâm.

Triệu Phong dung quán Lực Phách Lôi Vực cùng Phong Lôi Tiểu Thế Giới, tiến hành suy yếu, ngăn cản nó lại.

Nam Cung Thánh cũng tế xuất ra Kim Trì Thuần, đón đỡ một đạo công kích khủng bố tuyệt luân khác.

- Tiếp tục công kích!

Triệu Phong vội vàng nói.

Cứ như vậy, ba người bọn họ phối hợp mật thiết, phân công minh xác, công kích vào nhược điểm của Tinh Thể Cự Nhân, khiến cho đầu Tinh Thể Cự Nhân này bị trọng thương.

Mà thời điểm mỗi khi đầu Tinh Thể Cự Nhân này chuẩn bị phát động công kích, Triệu Phong cũng sẽ sử dụng linh hồn đồng thuật, tiến hành quấy nhiễu nó.

- Nó sắp chết rồi!

Nam Cung Thánh hét lớn một tiếng, thôi động một tia Thần lực, phát động tiến công mãnh liệt.

Bên kia, tiểu đội Hắc Độc Thánh Vương, đồng thời đối mặt với ba đầu Tinh Thể Cự Nhân, cũng là áp lực khổng lồ.

Vạn Tượng Thánh Chủ trốn ở sau lưng hai vị Thánh Vương, vận dụng Vạn Tượng Chi Mâu, không ngừng gây trở ngại cho Tinh Thể Cự Nhân, đồng thời cấp cho hai vị Thánh Vương sự trợ giúp nhất định.

Vạn Tượng Chi Mâu am hiểu bất luận loại Tự Nhiên Áo Nghĩa gì, hơn nữa lực lượng Áo nghĩa ngưng tụ ra tinh thuần đơn nhất, có thể trực tiếp cung cấp cho hai vị Thánh Vương.

- Lực phòng ngự của đám Tinh Thể Cự Nhân này quá mạnh mẽ!

Tử Độc Thánh Vương cũng cảm giác được một chút vướng tay vướng chân.

Nhưng mà lúc này, còn chưa tới thời điểm mấu chốt nhất, át chủ bài của hắn cũng không thể đơn giản sử dụng.

Về phương diện khác, còn phải đề phòng một chút đám người Triệu Phong nữa.

- Tiểu đội bọn chúng có cường giả am hiểu linh hồn đồng thuật, so với chúng ta thì dễ dàng hơn một chút!

Sắc mặt Hắc Độc Thánh Vương âm trầm, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Những Tinh Thể Cự Nhân này, ý chí linh hồn đại đa số đều yếu kém, lực lượng phòng ngự thì cường hãn.

- Phong Lôi Đồng Hóa!

Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh diêm miêu tử tinh sắc, nương theo một cỗ đồng lực ba động kinh khủng.

Ầm! Phốc!

Sau một khắc, đầu Tinh Thể Cự Nhân đã trọng thương chuẩn bị đào tẩu kia, phần đầu trực tiếp bùng nổ. Một đoàn lôi hỏa tử kim sắc tàn sát bừa bãi, oanh tạc lan tràn trên người nó.

Sau đó, đầu Tinh Thể Cự Nhân này liền nghênh đón một trận đón đầu truy kích của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi.

Ầm! Phanh!

Nam Cung Thánh một trảo xé rách trái tim Tinh Thể Cự Nhân, móc ra Thần Tinh Thứ phẩm trong đó.

- Đầu thứ hai!

Triệu Phong thoáng cảm thấy uể oải.

Chiến đấu cho đến bây giờ, Triệu Phong đã tiêu hao cực đại, bất kể là Thánh lực hay là ý chí đồng lực.

Tình huống Nam Cung Thánh lúc này, cùng Triệu Phong cũng chênh lệch không bao nhiêu. Tuy rằng hắn đã đột phá đến Huyền Quang Đại Thành, nhưng mà cảnh giới cũng không vững chắc, ý cảnh công kích không đủ, bằng không thực lực của hắn cũng không chỉ có như vậy.

Ngược lại thì Triệu Vũ Phi, mặc dù chỉ là Huyền Quang Tiểu Thành, nhưng khí tức lại bình ổn dị thường, công kích liên miên bất tuyệt, vẫn có thể duy trì tiết tấu nhất định.

- Thời gian không nhiều lắm, nhanh giải quyết những Tinh Thể Cự Nhân này!

Về mặt Nam Cung Thánh thị huyết điên cuồng, quát lớn một tiếng.

- Nhân loại, không bằng như vậy! Tất cả mọi người xuất ra một ít át chủ bài, nhanh một chút giải quyết đám phiền phức này!

Bên kia, Hắc Độc Thánh Vương bỗng nhiên nói.

Hai tiểu đội đều phòng bị lẫn nhau, giảm xuống thật lớn hiệu suất chiến đấu.

Sáu người ở đây đều tiêu hao thật lớn, lại đều có thương thế nhất định. Hơn nữa cứ như vậy tiếp tục xuống, còn có thể hấp dẫn đến các đội ngũ khác.

Tại thời điểm Triệu Phong còn đang tự hỏi, bên ngoài bức tường tinh thể đột nhiên truyền đến một trận khí tức ba động.

- Có tiểu đội khác tới!

Tâm thần Nam Cung Thánh thoáng cái căng thẳng.

- Là tiểu đội Phi Nhân loại hay là Nhân loại?

Tâm thần Hắc Độc Thánh Vương cũng chấn động.

Chỉ có sáu người, thu hoạch cuối cùng nhiều lắm cũng là hai chi đội ngũ chia đều.

Nhưng mà lúc này lại có đội ngũ khác tiếp cận, như vậy Hắc Độc Thánh Vương chỉ có một tia hy vọng, người tiếp cận chính là đội ngũ Phi Nhân loại bọn chúng.

- Là Dị tộc!

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua mấy tầng vách tường tinh thể, nhìn thấy một đám cường giả Dị tộc đang cấp bách bay tới.

Hơn nữa, nếu như hắn không nhìn lầm, một người trong đó đúng chính là Thái thượng Trưởng lão Ma Thiên Cung của Dị tộc, Bán Thần Phá Diệt!

Hậu duệ truyền thừa Bát Đại Thần Mâu Dị tộc!

Con người Triệu Phong co rụt lại, cảm giác được một cỗ nguy cơ trí mạng truyền tới.

Mà những người khác ở nơi này lại còn hoàn toàn không biết gì cả, đợi đến khi chi đội ngũ kia tới đây...

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị nói tin tức này cho đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi biết.

Ông! Rầm rầm!

Nhưng đột nhiên vào lúc này, quang đoàn hư vô phía trên huyết động kia chợt truyền đến một cỗ ý thức ba động mãnh liệt, một cỗ khí tức khủng bố trấn áp hoàn vũ đột nhiên ba động ra.

Toàn bộ các Tinh Thể Cự Nhân trong huyết động kia lập tức run rẩy, đình chỉ tiến công.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Hắc Độc Thánh Vương cả kinh, nhìn về phía cỗ quang đoàn Thần lực kia.

- Làm sao có thể? Chẳng lẽ là...

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, Tả Mâu nhìn chăm chăm đoàn Thần quang bạch tinh hư vô kia, lập tức ngược lại hít một hơi lạnh khí.

- Cỗ quang đoàn hư vô này, không ngờ lại có ý thức! Lẽ nào nó cũng giống như những Tinh Thể Cự Nhân này, đã trở thành Yêu linh sao?

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi không gì sánh được, Tả Mâu của hắn nhìn thấy được những đồ vật mà người khác không nhìn thấy được.

Nếu như chỉ là một cỗ Thần lực, mọi người còn có biện pháp thu lấy. Nhưng cỗ Thần lực này đã dẫn sinh ra ý thức, đó chính là Yêu linh!

Yêu linh có thể vận dụng được cỗ Thần lực này, thực lực sẽ kinh khủng đến thế nào?

- Bán Thần Phá Diệt! Yêu linh Thần lực!

Lúc này, chỉ có mỗi mình Triệu Phong là phát hiện ra hai cỗ nguy cơ trí mạng này, nhưng hắn vẫn như cũ biểu hiện ra bộ dáng thái độ bình thường.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong vận chuyển ý niệm, cùng Tiểu tặc miêu vẫn luôn ẩn núp ở một nơi bí mật gần đó tiến hành giao lưu.

Bên kia, đội ngũ của Dị tộc, mấy người bọn Hắc Độc, Tử Độc Thánh Vương, Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị đoàn thần lực dị dạng ba động phía trên huyết động kia hấp dẫn.

Dù sao mọi người tạm thời liên hợp tiến công nơi này, cũng chính là vì cỗ Thần lực kia.

Bỗng nhiên, phía sau lưng Vạn Tượng Thánh Chủ chợt hiện ra một đạo hư mang ngân sắc.

- Meo meo!

Hai bàn tay Tiểu tặc miêu cầm một cái xẻng sắt phổ thông, trực tiếp đánh lên đỉnh đầu Vạn Tượng Thánh Chủ một cái.

Tiểu tặc miêu sử dụng xẻng sắt, có thể đem hiệu quả đánh hôn mê trên thủ trảo của nó truyền sang cái xẻng sắt trên, cùng bộ phận năng lực của cái xẻng sắt kết hợp lại, đạt tới hiệu quả khổng lồ chế càn mạnh hơn.

Nhất thời, thần trí Vạn Tượng Thánh Chủ hoảng hốt rung động một trận.

Vèo! Phốc!

Sáu người cùng xông tới.

Uỳnh! Bùm!

Nam Cung Thánh bùng phát thánh quang màu đỏ tím, nhằm vào nam tử cầm rìu.

Đồng thời năm người khác giao chiến ác liệt với các cường giả khác.

- Đây là huyết mạch linh tộc.

Nữ tử dị tộc thân thể màu xanh trong suốt giao đấu với Triệu Vũ Phi là lập tức nhận ra thân phận của nàng.

Mỗi động tác của Triệu Vũ Phi đều dẫn động thiên địa nguyên khí, trợ lực thêm cho uy năng của chiêu thức.

- Linh Diệu Thánh Kích.

Bàn tay ngọc của Triệu Vũ Phi tung ra một tầng tử ngọc tinh quang, bắn về phía nữ tử Thánh Vương dị tộc.

Bên kia, nam tử dị tộc cầm rìu và Nam Cung Thánh cũng tạo nên trận chiến kinh thiên động địa.

Lưỡi rìu trong tay Thánh Vương dị tộc kia phát ra thứ năng lượng bá đạo trấn áp vạn vật, chém ra một đạo sóng công kích mạnh mẽ.

Nam Cung Thánh cũng không thua kém, dùng Tà Thần chi lực, ngưng tụ thành hai cự trạo tà ma chặn đứng công kích của Thánh Vương dị tộc.

- Tà Thần chi lực, Nam Cung Thánh?

Nam tử dị tộc kia giật mình, cũng nhận ra thân phận của Nam Cung Thánh.

Còn Triệu Phong giao chiến với các Thánh Vương khác của dị tộc.

Đây là chiến lược mà ba người Triệu Phong đã định sẵn từ trước.

Nếu gặp tiểu đội Thánh Vương, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi sẽ giữ chân các cường giả cấp Thánh Vương.

Nam Cung Thánh có Tà Thần chi lực, cộng thêm thứ thần khí Kim Trì Thuẫn, giữ chân một Thánh Vương rất dễ dàng. Còn huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi trong Thần Thi, chiến lực cũng được tăng lên đáng kể.

Còn Triệu Phong nhìn có vẻ yếu nhất, dễ bị bỏ qua, vì thế hắn sẽ là người nhanh chóng kích bại các Thánh Vương khác trong đội ngũ dị tộc. Như vậy có thể xoay chuyển cục diện.

Đương nhiên, chiến lược này chỉ thích hợp với những tiểu đội chỉ có hai Thánh Vương.

Nhưng dù vậy, mấy người Triệu Phong cũng chỉ dựa vào chiến lược này chiếm một chút ưu thế, muốn đánh bại đối phương thì vẫn rất khó, trừ phi ba người họ dùng một số tuyệt chiêu.

Nhưng nếu gặp tiểu đội dị tộc có từ ba Thánh Vương trở lên hoặc số người đông và thực lực tổng thể rất mạnh thì bọn Triệu Phong chỉ có thể rút lui.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong dung hợp phong lôi chi lực và Lực Phách Lôi Vực tung ra một đạo lôi quang xích kim thánh chưởng.

Uỳnh!

Chỉ thấy một cái chưởng ảnh màu đỏ kim chói lòe lòe điện lao tới.

Chưởng này của Triệu Phong còn dung hợp áp lực và sức mạnh của Lực Phách Lôi Vực.

Uỳnh! Bùm!

Đứng trước Triệu Phong, một Thánh Vương Huyền Quang đại thành và một Thánh Chủ tiểu thành đều không thể chống đỡ được uy năng tuyệt thế của chưởng pháp này. Cả hai đều bị đánh bay đập vào bức vách tinh thể phía sau.

Thánh Chủ dị tộc Huyền Quang tiểu thành suýt chút nữa bị chưởng của Triệu Phong đánh chết.

- Tiền bối, chúng ta không phải đối thủ của hắn.

Thánh Vương đại thành còn lại bị thương thể nhất định, có phần sợ hãi trước Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy, thực lực của tên tiểu tử đó sao lại mạnh đến như vậy?

Nữ tử dị tộc toàn thân xanh trong suốt vẻ mặt đầy kinh hãi.

Thực lực của ba Huyền Quang Thánh Vương này đã vượt xa tưởng tượng của họ.

- Thực lực thật mạnh!

Bích Quang Thánh Vương giật mình.

Hắn không ngờ Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đã trưởng thành tới mức này, có thể giữ chân được cường giả cấp Thánh Vương.

Mà thực lực của Triệu Phong cũng không thể coi thường.

Như vậy xem ra hai bên kia liên thủ thật sự có thể dễ dàng đánh lui dị tộc.

- Tốt quá rồi!

Cao Hoàng Thánh Chủ vô cùng vui mừng.

Ngay hắn cũng không ngờ thực lực ba người Triệu Phong lại tiến bộ đến vậy.

Nhớ hồi mới gặp, thực lực Triệu Phong chỉ tương đương Vạn Tượng Thánh Vương, Nam Cung Thánh cũng chỉ có thể đối kháng với Đạp Thiên Thánh Vương mà thôi.

- Phân thân!

Hai Thánh Vương của dị tộc thích phóng phân thân trợ giúp Thánh Vương đại thành kia đối phó Triệu Phong.

Phân thân của hai Thánh Vương có một nửa chiến lực bản thể, liên thủ với Thánh Vương Huyền Quang đại thành có thể áp chế được Triệu Phong.

- Bích Quang Thánh Vương, phân thân của người?

Cao Hoàng Thánh Vương vội hỏi.

- Phân thân của ta vừa rồi bị trọng thương, không thể chiến đấu.

Bích Quang Thánh Vương từ chối chi viện cho Triệu Phong.

Vù vù vù!!

Triệu Phong thấy cục diện không ổn, lập tức thích phóng Huyền Thành Tiểu Thế Giới để làm giảm thực lực của ba cường giả dị tộc.

Trong đó hai phân thân ý thức yếu ớt, trong Huyền Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong bị suy nhược hẳn.

Hơn nữa trong tiểu thế giới này Huyền Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong phát huy được uy lực lớn hơn.

- Tử Tinh Loạn Hoặc!

- Linh Hồn Mê Loạn!

Triệu Phong thi triển một số Huyền Đạo Đồng Thuật đơn giản học được ở Cơ gia.

Thiên phú của Triệu Phong về Huyền Đạo thật ra còn hơn đồng thuật, chỉ là hắn không dụng tâm nghiên cứu mà thôi.

- Nguy rồi, tên tiểu tử này rất khó đối phó.

Tên Thánh Vương dị tộc cảm rù cảm giác cục thế không ổn.

Có sự chi viện của hai phân thân bọn hắn mà Triệu Phong vẫn có thể chiến đấu thoải mái, mà còn dần chiếm được ưu thế.

Hơn nữa bên nhân loại, chiến lực của ba cao tầng Thái Hoàng Điện cũng không thể coi thường.

Tuy Bích Quang Thánh Vương bị trọng thương nhưng cũng là Huyền Quang đại thành,

- Rút lui!

Nữ tử dị tộc toàn thân màu xanh trong suốt lập tức truyền âm ọi người.

Chiến cục rõ ràng bất lợi thì không cần thiết phải cố sống cố chết mà đấu tiếp.

Vút vút vút!

Ngay lập tức, tất cả dị tộc cùng rút lui

Bên nhân loại cũng không truy sát.

- Đa tạ Triệu Phong tiểu huynh đệ!

Cao Hoàng Thánh Chủ cảm ơn.

Triệu Phong mỉm cười với Cao Hoàng Thánh Chủ rồi nhìn sang Bích Quang Thánh Vương.

- Vị tiền bối đây hãy thực hiện lời hứa.

Triệu Phong thản nhiên nói.

Trận chiến vừa rồi nếu hai vị cao tầng Thái Hoàng Điện toàn lực ra tay thì có thể kết thúc nhanh hơn rồi.

Nhưng Bích Quang Thánh Vương thấy hai Thánh Vương dị tộc dùng phân thân lại không ra tay tương trợ.

- Việc này Bích Quang Thánh Vương ta đương nhiên sẽ thực hiện.

Bích Quang Thánh Vương vô cùng không tình nguyện lấy ra một cái nhẫn chứa đồ.

Bích Quang Thánh Vương tốt xấu gì cũng là một Thánh Vương, là người quyền cao chức trọng trong Thái Hoàng Điện, đương nhiên không thể nuốt lời.

Triệu Phong nhận lấy chiếc nhẫn, sau khi kiểm tra vẻ mặt lộ sự vui mừng.

- 43 gốc linh dược quý giá, 16 viên thứ phẩm thần tinh, còn có ba viên thần tinh thật sự.

Triệu Phong chắc chắn Bích Quang Thánh Vương không đưa đủ số, nhưng số này cũng đã vượt qua dự liệu của Triệu Phong rồi. Hắn cũng không tính toán với Bích Quang Thánh Vương nữa.

- Các vị, tạm biệt!

Giao dịch xong, Triệu Phong lập tức từ biệt.

Sau đó Triệu Phong cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi rời khỏi nơi đây.

Ba người rời đi không lâu thì phía sau Bích Quang Thánh Vương xuất hiện vài luồng khí tức mạnh mẽ.

- Bích Quang Thánh Vương, xảy ra chuyện gì vậy? Người bị thương?

Chính là Vũ Linh Thánh Vương.

Vừa rồi hắn cũng ở gần đây, sau khi nhận được tín hiệu cầu cứu của Bích Quang Thánh Vương thì lập tức tới đây.

- Gặp phải dị tộc, nhưng vừa rồi bọn ta gặp tiểu đội của Triệu Phong, bọn ta liền thủ đánh lui dị tộc.

Bích Quang Thánh Vương thở dài.

Nếu Vũ Linh Thánh Vương đến sớm một chút thì hẳn đã không bị mấy tiểu bối kia sách nhiễu rồi.

- Cái gì? Triệu Phong?

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương chấn động, vẻ mặt có phần vui mừng.

Hy Hải Thánh Vương bên cạnh hần ánh mắt cũng loé sáng.

- Bích Quang huynh, Triệu Phong đi đâu rồi? Mau cho ta biết!

Vũ Linh Thánh Vương kích động.

- Vũ Linh huynh, người tìm Triệu Phong có việc gì?

Bích Quang Thánh Vương thấy Vũ Linh Thánh Vương như vậy thì rất ngạc nhiên.

- Bích Quang huynh, huynh không biết, Triệu Phong chính là hung thủ sát hại thập tam hoàng tử Đại Châu hoàng tộc, hơn nữa hắn còn ra tay với cao tăng của Thái Hoàng Điện...

Vũ Linh Thánh Vương nói.

Đương nhiên việc mình bị Triệu Phong đánh cho trọng thương thối lui thì hẳn bỏ qua.

- Tên tiểu bối này lại đáng ghét như vậy, hẳn vừa tranh thủ cơ hội đoạt lấy tài nguyên quý giá bọn ta có được trong Thần Thi. Ta sẽ cùng Vũ Linh huynh cùng đi bắt hắn.

Bích Quang Thánh Vương phấn chấn, còn vui hơn Vũ Linh Thánh Vương.

1087. Chương 1084: Cẩn Chặt Không Buông

- Không ngờ hã lại đáng ghét đến vậy. Vừa rồi hắn cũng sách nhiễu đòi tài nguyên quý giá ta có được trong Thần Thi. Ta cùng Vũ Linh huynh đi bắt hắn.

Nhìn Bích Quang Thánh Vương còn cao hứng hơn cả Vũ Linh Thánh Vương.

- Vũ Linh tiền bối, sao Triệu Phong lại là hung thủ sát hại thập tam hoàng tử?

Cao Hoàng Thánh Chủ kinh ngạc.

Hôm đó người của Lan Châu Chiến Điện và hoàng tộc tới cứ điểm của cửu hoàng tử điều tra, xác định Triệu Phong không thể mưu sát thập tam hoàng tử. Nhưng giờ Vũ Linh Thánh Vương lại nói hung thủ là Triệu Phong, điều này khiến Cao Hoàng Thánh Chủ hần cảm thấy rất khó hiểu.

Ngoài ra, hành vi của Bích Quang Thánh Vương cũng khiến hắn rất căm ghét.

Rõ ràng bọn Triệu Phong đã giúp đỡ họ, Bích Quang Thánh Vương cũng là tự mình đưa ra tài nguyên, giờ còn định đòi lại.

Nhưng hai người này đều là Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh, ở Thái Hoàng Điện quyền cao chức trọng, đương nhiên không phải đối tượng mà Cao Hoàng Thánh Chủ có thể đắc tội.

- Hừ, người nghi ngờ kết quả điều tra của ta?

Vũ Linh Thánh Vương chau mày nhìn Cao Hoàng Thánh Chủ.

Lập tức năng lượng vô hình ở xung quanh vây lấy Cao Hoàng Thánh Chủ. Huyết mạch, huyết mạch của Cao Hoàng Thánh Chủ bị áp chế tới cực hạn, gần như thành con cừu non tùy ý người ta giết hại.

Đây chính là khoảng cách giữa Huyền Quang tiểu thành và Thánh Vương. Cao Hoàng Thánh Chủ đứng trước Vũ Linh Thánh Vương chẳng đáng nhắc đến.

Huống hồ, giữa các cường giả Thánh Vương thì Vũ Linh Thánh Vương cũng đã tồn tại từ rất lâu rồi.

- Ta đi cùng ba vị tiền bối.

Một Thánh Chủ tiểu thành khác liền nói.

Hắn nghĩ bất luận thế nào Triệu Phong cũng không thể thoát khỏi sự truy sát của ba vị Thánh Vương. Mà hắn còn muốn tiếp tục khám phá Thần Thi, nên đi theo ba vị Thánh Vương sẽ an toàn hơn.

- Vũ Linh huynh, chúng ta đi. Vừa rồi chúng đi hướng này.

Bích Quang Thánh Vương uống một số thánh dược trị thương rồi nói.

- Đi!

Sau đó tiểu đội của Vũ Linh Thánh Vương cùng hai người đội Bích Quang Thánh Vương nhập vào nhau, bảy cường giả Huyền Quang Cảnh lập tức đuổi theo hướng Triệu Phong vừa đi.

- Ài, Triệu Phong, ta cũng lực bất tòng tâm.

Cao Hoàng Thánh Chủ thở dài.

Giờ hắn rời đội ngũ rồi, còn một mình đương nhiên cũng không dám tiếp tục ở lại Thần Thi.

Hơn nữa hắn cũng đã thu hoạch được khá khá, nên Cao Hoàng Thánh Chủ quyết định lập tức rời khỏi nơi này.

Vút!

Cao Hoàng Thánh Chủ dựa vào trí nhớ quay lại đường cũ.

Tại một nơi khác trong Thần Thi.

Mấy người Triệu Phong đi trong những thông đạo nhằng nhịt.

- Có lẽ chúng ta đã tới khu trung tâm Thần Thi rồi.

Triệu Phong nói.

Dọc đường tới đây, xung quanh càng ngày có càng nhiều những loại dược tài quý, vách tinh thể cũng sáng hơn.

- Phong ca, phía sau...

Triệu Vũ Phi dường như phát giác ra điều gì đó.

Triệu Phong nghe vậy, con mắt trái xuất hiện một tầng kim quang, rồi quét về phía sau.

- Không hay rồi, mau đi thôi.

Hắn liền nói.

- Chuyện gì vậy?

Nam Cung Thánh hỏi.

- Bích Quang Thánh Vương và hai Thánh Vương khác của Thái Hoàng Điện đuổi tới rồi.

Triệu Phong đáp.

Hắn có thể khẳng định bảy cường giả Huyền Quang Cảnh phía sau là tới đối phó hắn. Vì trong đó có Vũ Linh Thánh Vương.

Nếu chỉ phải đối mặt với Vũ Linh Thánh Vương thì đương nhiên Triệu Phong sẽ không sợ.

Nhưng giờ phía sau có tới bảy người đuổi tới, trong đó có đến ba Thánh Vương.

Với thực lực của Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh, mỗi người giữ chân một Thánh Vương đã là cực hạn rồi. Đối phương người đông thế mạnh, Triệu Phong chỉ có thể tránh đi mà thôi.

Nam Cung Thánh nghe vậy, biết tình hình không ổn. Hơn nữa hắn cũng tin vào phán đoán của Triệu Phong.

Vút vút vút!

Ba người lập tức thi triển bí thuật, nhanh chóng di chuyển, cũng không quản một vài cơ ngộ gặp trên đường. Không xa đằng sau...

- Phát hiện thánh lực của chúng rồi, bên này.

Hy Hải Thánh Vương với mái tóc màu lam, ánh mắt lấp lánh rồi lao đi.

Ba Thánh Vương dùng sức mạnh ý chí bọc quanh đội ngũ khiến tốc độ mỗi thành viên đều nhanh nhất có thể.

- Phong ca, chúng càng ngày càng tới gần.

Sắc mặt Triệu Vũ Phi đầy lo lắng, nằng dựa vào nguyên khí trong trời đất để cảm ứng tình hình phía sau.

Trong đội ngũ Triệu Phong, tốc độ của hắn là nhanh nhất, nếu thi triển Lôi Dực Thiểm Không, thậm chí có thể vượt qua một Thánh Vương phổ thông, thứ đến là Nam Cung Thánh, cuối cùng là Triệu Vũ Phi.

Nhưng tốc độ của một mình Triệu Phong có nhanh hơn cũng vô ích, hắn không thể bỏ lại Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi được.

Ngoài ra, Triệu Phong có thể cho Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi vào trong Mê Không Giới, một mình hắn chạy sẽ có hy vọng hơn.

Nhưng trong Mê Không Giới có rất nhiều bí mật của Triệu Phong, để Nam Cung Thánh vào đó hắn rất không yên tâm. Dù sao thì Nam Cung Thánh lúc này, bất kể là tâm trí hay lý trí cũng đều bị bóp méo rồi.

- Phong ca, hay là dùng Mê Không Giới?

Triệu Vũ Phi có chút áy náy nói.

- Không được.

Triệu Phong gạt ngay.

Triệu Phong chỉ để lại tọa độ khi vào.

Nếu dùng Mê Không Giới truyền tống thì sẽ trở lại điểm cũ, cả ba đã mất rất nhiều thời gian mới tới được trung tâm Thần Thi.

- Các người chạy đi đâu!

Lúc này giọng của Vũ Linh Thánh Vương vọng tới.

Một luồng áp lực khủng bố ập về phía bọn Triệu Phong.

Cả ba người Triệu Phong đã rất hiểu nhau, cùng lúc phóng thích tiểu thể giới.

Ba luồng sức mạnh cường hân xuất hiện phía sau bọn Triệu Phong, chặn lại năng lượng của ba Thánh Vương.

- Tiểu tử này còn có một tiểu thể giới?

Bích Quang Thánh Vương kinh ngạc nhìn Phong Lôi Tiểu Thể Giới của Triệu Phong.

Hắn nhớ, trong trận chiến vừa rồi Triệu Phong dùng là loại Huyền Đạo tiểu thể giới khác.

Hơn nữa, Phong Lôi Tiểu Thể Giới Triệu Phong đang thể hiện cũng không tầm thường.

- Hừ, tiểu thể giới bản thân cường đại thì có ích gì, ý cảnh không đủ thì khó lòng phát huy được sức mạnh của nó.

Vũ Linh Thánh Vương cười chế giễu.

Lập tức cả ba Thánh Vương không hẹn mà cùng phóng thích tiểu thể giới.

Ba vị Thánh Vương thủ đoạn phi phạm, nháy mắt đã khiến sức mạnh của ba tiểu thể giới kết hợp thành sức mạnh không gian thực chất hơn, trấn áp mọi thứ mà ập tới.

Uỳnh! Bùm!

Cả không gian bị sức mạnh vô hình làm chấn động.

Tuy tiểu thể giới của ba người Triệu Phong khá mạnh, nhưng đúng như Vũ Linh Thánh Vương đã nói, cảnh giới ý cảnh của họ đều không đủ, đương nhiên không thể sánh được với ba vị Thánh Vương.

Nhưng ba người Triệu Phong lại mượn lực của vụ va chạm mà tăng tốc.

Đồng thời trong tay Triệu Phong xuất hiện một đốm sáng màu phỉ thúy, chính là Vân Tầm Tiên Điệp.

Trong cơ thể Vân Tầm Tiên Điệp có mang một luồng thánh lực vô cùng mạnh mẽ.

Vù vù.

Vân Tầm Tiên Điệp đồng thời phóng thích ra Thái Mộng Hoa Phần và Vân Tầm Tiên Tơ.

Trên con đường phía sau Triệu Phong bỗng bị bao phủ bởi quang tuyến và phần hoa.

Sau khi xong việc, Triệu Phong thu Vân Tầm Tiên Điệp về, cho Vạn Tượng Thánh Chủ trong Mê Không Giới ra ngoài một chuyến.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ ánh mắt ngưng đọng, thay đổi vạn tượng và thuộc tính trời đất.

Lập tức, sức mạng mang thuộc tính phong lôi công kích xung quanh, hơn nữa nó vô cùng thuần chính, rất dễ nắm bắt.

Triệu Phong khống chế Phong Lôi Tiểu Thể Giới, cho năng lượng thuộc tính phong lôi dung nhập vào cơ thể mình.

Uỳnh!

Đôi cánh thánh quang sau lưng Triệu Phong đột nhiên lóe sáng, quang thánh quang bao phủ quanh người hắn.

- Đi!

Triệu Phong dùng phong lôi chi lực cuốn Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh và Vạn Tượng Thánh Chủ lên nhanh chóng biến mất trong thông đạo.

- Đúng là sự trợ giúp đắc lực.

Triệu Phong không kịp được khen một câu.

Vạn Tượng chỉ mâu quả thực rất hữu dụng.

Lúc này, cả tiểu đội của Triệu Phong đều di chuyển với tốc độ của Triệu Phong.

Có điều, nếu Triệu Phong không thi triển Lôi Dực Thiểm Không thì tốc độ vẫn không thể nhanh hơn Thánh Vương.

Nhưng Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong chỉ là bí thuật di chuyển trong không gian đơn thể, gần như không thể đem theo người khác.

Ngoài ra, địa hình ở đây phức tạp, còn có khí tức của thần gây nhiễu, bí thuật không gian như Lôi Dực Thiểm Không không chỉ bị hạn chế mà thậm chí căn bản không thể sử dụng.

Uỳnh! Bùm!

Tiểu đội của ba vị Thánh Vương đột phá được sự cản trở của Vân Tầm Tiên Tơ và Thái Mộng Hoa Phần.

- Đó là Vạn Tượng Thánh Chủ.

Trong đội ngũ, một Thánh Vương kêu lên.

- Triệu Phong, người lại câu kết với dị tộc!

Vũ Linh Thánh Vương phần nộ quát lên.

Tất cả những người trong Thái Hoàng Điện đều đã thấy Vạn Tượng Thánh Chủ trợ giúp Triệu Phong.

- Đuổi theo!

Dắc mặt Bích Quang Thánh Vương có phần khó coi.

Nếu cứ thế bị Triệu Phong cắt đuôi thì ba Thánh Vương bọn hắn còn thể diện gì nữa?

Huống hồ, cứ cho là có Vạn Tượng chỉ mưu trợ giúp bọn Triệu Phong thì họ cũng không thoát được.

Vút!!

Ba Thánh Vương dùng võ lực cuốn cả tiểu đội truy kích.

- Gây nhiễu!

Triệu Phong nói với Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Vâng, chủ nhân.

Vòng xoáy trong hai mắt Vạn Tượng Thánh Chủ đột nhiên xoay chuyển.

Ngay lập tức phía sau bọn Triệu Phong, thứ năng lượng phong lôi kia biến thành sức mạnh thuộc tính thổ nặng nề.

Uỳnh uỳnh!

Tốc độ của tiểu đội ba Thánh Vương chậm lại một chút.

Trong ba Thánh Vương có người thành thạo thuộc tính phong, có người là thủy, chỉ là không có ai thành thạo thổ.

Nhưng cảnh giới của Vạn Tượng Thánh Chủ thực sự quá thấp, ba Thánh Vương dùng một chút Huyền Quang thánh lực là có thể phá vỡ lực cản.

- Chủ nhân, cảnh giới của ta quá thấp không thể chặn chúng được.

Vạn Tượng Thánh Chủ nói.

- Tại sao chúng lại truy sát chúng ta?

Sắc mặt Nam Cung Thánh tối lại, gương mặt đầy sát ý, rất muốn xông ra xử lý chúng.

Nhưng hắn biết mình không phải đối thủ của bọn chúng.

Triệu Phong ho khan một tiếng, Vũ Linh Thánh Vương và một Thánh Vương tóc lam kia dường như chỉ truy sát Triệu Phong. Nói vậy thì hắn đã liên lạc tới Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh rồi.

- Vũ Linh Thánh Vương, ngươi có chắc là muốn truy sát mãi không?

Triệu Phong nói lớn.

Lãng phí thời gian truy sát đối phương trong Thần Thị là lựa chọn rất ngu xuẩn.

- Hừ, ám sát hoàng tử hoàng tộc, sỉ nhục bản tọa, ngươi không có đường thoát!

Vũ Linh Thánh Vương do dự một chút rồi nói.

Ba Thánh Vương bọn hắn đã truy sát lâu như vậy, nếu cứ thế từ bỏ, việc này mà truyền ra ngoài không phải sẽ thành trò cười cho thiên hạ?

- Vậy thì đừng trách ta!

Triệu Phong lạnh lùng nói, sát ý bắt đầu lan tỏa.

Xoẹt!

Hai tay Triệu Phong xuất hiện một cây cung cổ màu bạc và một mũi tên ám kim.

Uỳnh!

Triệu Phong trực tiếp đặt thứ phẩm Lục Thần Tiễn lên dây rồi kéo cung.

Một luồng sức mạnh ám kim khủng bố tỏa ra, một đạo hư ảnh thần tiễn dài trăm trượng hiện ra.

Sức mạnh xuyên thấu linh hồn lập tức xung kích lên bảy cường giả Huyền Quang Cảnh.

- Lục Thần Tiễn?

Khi thấy Triệu Phong lấy ra mũi tên đó, Vũ Linh Thánh Vương bị dọa cho không nhẹ.

Ba Thánh Vương lập tức dừng lại, tim đập thình thịch.

Những Thánh Chủ còn lại sức chống đỡ yếu ớt, cảm giác linh hồn như bị xuyên thấu, cảm giác đau đớn không ngừng lan tỏa.

Khi nghe thấy Vũ Linh Thánh Vương nói ra ba chữ Lục Thần tiễn thì hai chân mềm nhũn, sắc mặt tái nhợt, bị bao trùm bởi sự sợ hãi cực điểm.

1088. Chương 1085: Cơ Ngộ Trong Khu Trung Tâm

- Không đúng, đó không phải Lục Thần Tiễn.

Vũ Linh Thánh Vương cảm nhận uy thế của mũi tên rồi lắc đầu nói.

Hắn đã từng thấy Lục Thần Tiễn thật sự khi Bán Thần Long Hoàng chiến đấu với Hắc Giao Long. Uy năng đó tuyệt đối là hủy thiên diệt địa, những người dưới Bán Thần chắc chắn không thể sống.

Nhưng mũi tên giống Lục Thần Tiễn mà Triệu Phong đang đưa ra căn bản không tạo cảm giác nguy hiểm cho Vũ Linh Thánh Vương.

- Tiểu tử thôi, còn định dọa chúng ta!

Bích Quang Thánh Vương chửi bới.

Phía sau ba Thánh Vương, những Huyền Quang Thánh Chủ kia nghe thế liền thở phào.

- Tiểu tử đó lấy đâu ra loại Lục Thần Tiễn phồng chế đó?

Hy Hải Thánh Vương nghi hoặc.

Xem ra Lục Thần Tiễn phồng chế trong tay Triệu Phong cũng không hề kém cỏi. Trong Đại Càn vương triều có vị luyện khí đại sư nào có thể luyện chế ra thứ vũ khí có đẳng cấp này?

Đúng lúc ấy, Triệu Phong buông dây cung.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh khổng lồ màu ám kim xuyên qua mọi thứ, kéo theo một cơn bão năng lượng ám kim khủng khiếp.

- Phòng ngự!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương ngưng đọng, nói.

Hai Thánh Vương kia lập tức vận chân nguyên, phóng thích tiểu thế giới.

Trong thông đạo không gian nhỏ hẹp, mấy cường giả Huyền Quang Cảnh bọn họ không có chỗ tránh, trừ phi rút lui.

Nhưng bức vách tinh thể có thể chặn linh thức, hơn nữa thông đạo lại chằng chịt phức tạp, một khi rút lui, Triệu Phong có thể nhân cơ hội này tháo chạy, muốn tìm được hắn thì rất khó.

Quan trọng nhất là khoảng cách với Triệu Phong đang rất gần, vô hình trung đã khiến uy lực của mũi tên Lục Thần Tiễn phồng chế kia tăng lên.

Nhưng ba vị Thánh Vương đều tràn ngập lòng tin, nếu cả ba toàn lực phòng ngự thì chắc chắn có thể chống đỡ được uy năng của Lục Thần Tiên phỏng chế.

Uỳnh! Vù!

Ba Thánh Vương dung hợp sức mạnh tiểu thể giới thành không gian phòng ngự màu lam thẫm.

Trong không gian này, cả ba đều thi triển bí kỹ phòng ngự.

Uỳnh! Bùm!

Tiền ảnh ám kim khổng lồ xuyên qua, cơn bão năng lượng kim lôi khủng khiếp phát nổ.

Trên những bức vách tinh thể xung quanh đều xuất hiện vết rạn nứt.

- Không hay rồi, mũi Lục Thần Tiên phỏng chế này công kích linh hồn là chính.

Lúc này Vũ Linh Thánh Vương mới nhận ra điều không ổn.

Tuy thần lực công kích đều là xuyên thấu vật chất linh hồn, nhưng nếu chú trọng mặt linh hồn hơn thì hiệu quả công kích chắc chắn sẽ khác.

- Lôi kiếp chi lực thật khủng khiếp. Tiểu tử này sao lại có được lôi kiếp chi lực?

Bích Quang Thánh Vương vốn đã bị trọng thương, người đầu tiên không chống cự được chính là hắn.

Tuy ba vị Thánh Vương đã ngăn được phần lớn uy năng của Lục Thần Tiên phỏng chế, nhưng công kích linh hồn có tính xuyên thấu, các Thánh Chủ phía sau cũng bị tác động nhất định, linh hồn chịu sự xuyên thấu của một luồng sức mạnh sắc bén thuộc tính kim và một vụ nổ của lôi kiếp chi lực.

Sau khi vụ nổ tan đi, sắc mặt của ba Thánh Vương đều rất khó coi.

Bích Quang Thánh Vương vốn đã bị trọng thương, giờ lại càng thêm nghiêm trọng.

Thương thế nhẹ nhất là Hy Hải Thánh Vương, hắn tương đối am hiểu về linh hồn, sức đề kháng khá mạnh, nhưng cũng không chịu nổi sức nổ của lôi kiếp chi lực và năng lượng thuộc tính kim.

- Đáng hận, bị tên tiểu tử đó giở trò!

Vũ Linh Thánh Vương chửi.

Ban đầu, Triệu Phong lấy ra Lục Thần Tiên phỏng chế dọa họ không nhẹ, vì thế không phán đoán ngay ra được thuộc tính công kích của nó.

Mà uy năng của mũi Lục Thần Tiên phỏng chế này cũng vượt xa dự liệu của tất cả mọi người.

Ba Thánh Vương tự biết đã không thể đuổi kịp Triệu Phong nữa rồi, vì thế ngồi lại tại chỗ hồi phục thương thế.

- Giờ không truy sát tên tiểu tử đó nữa, cơ ngộ trong Thần Thi rất nhiều, không thể lãng phí thời gian với hắn được.

Vũ Linh Thánh Vương nói.

Dù sao ban đầu chủ trương truy sát bọn Triệu Phong cũng là hắn.

Những người còn lại gật đầu đồng ý.

- Nhưng nếu gặp lại hắn thì bản toạ nhất định phải chặt hắn thành trăm mảnh!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương tối sầm, nghiêng răng nói.

Tại một nơi khác trong Thần Thi.

Khi bắn ra Lục Thần Tiên thì Triệu Phong lập tức cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi rút lui.

Hơn nữa hắn còn lệnh cho Vạn Tượng Thánh Chủ thay đổi thuộc tính nguyên khí trong không gian trên đường di chuyển để xoá bỏ khí tức mà bọn hắn để lại.

Triệu Phong biết thứ phẩm Lục Thần Tiên không thể ngăn được ba Thánh Vương, nhưng muốn Triệu Phong lấy ra Lục Thần Tiên thật sự lại càng không thể. Phải biết rằng, Triệu Phong vẫn còn kẻ thù ở cấp Bán Thần.

Vì thế, vừa rồi hắn truyền hết lôi kiếp lạc ấn vào trong mũi thứ phẩm Lục Thần Tiên ban này.

Ngoài ra, thứ phẩm Lục Thần Tiên chú trọng công kích linh hồn, Triệu Phong không chế dễ dàng hơn, có thể phát huy được uy lực vượt trội.

- Nghỉ ngơi một lát đã.

Sau khi hoàn toàn thoát được ba Thánh Vương, Triệu Phong nói.

Sau khi tiêu hao hết lôi kiếp lạc ấn, Triệu Phong bắt buộc phải nhanh chóng hồi phục nó, nếu không công kích linh hồn của hắn sẽ không còn ưu thế nữa, thực lực của tiểu đội sẽ giảm mạnh.

- Được!

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đồng ý.

Dù sao lần này cũng là Triệu Phong đã cứu họ.

Hơn nữa, nếu Triệu Phong không ở vào trạng thái tốt nhất thì hai người họ không thể đối phó được với vô số nguy cơ trong Thần Thi.

Triệu Phong lấy ra một số nguyên liệu quý về linh hồn, có mấy món là của Bích Quang Thánh Vương đưa. Nguyên liệu về linh hồn của Triệu Phong đều lấy cả, còn lại cho Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong lấy ra nguyên liệu có ích nhất với mình, cho vào không gian mắt trái tiến hành phục chế.

Rồi hắn dùng vài loại thuốc, cuối cùng sử dụng Phục Hồn Thần Quyết.

Phục Hồn Thần Quyết của Triệu Phong đã tu luyện tới cảnh giới viên mãn, khả năng phòng ngự và tự trị liệu của linh hồn hắn tăng mạnh.

Mà linh hồn của Triệu Phong là Lôi Hồn Thể, lôi kiếp lạc ấn trong đó dung hợp với linh hồn thành một, cũng coi như một phần của linh hồn Triệu Phong.

Vì thế khởi động Phục Hồn Thần Quyết còn có lợi cho việc hồi phục lôi kiếp lạc ấn.

Lúc này Triệu Phong càng cảm nhận được tác dụng của Phục Hồn Thần Quyết đối với bản thân.

Đương nhiên, song song với hồi phục lôi kiếp lạc ấn, Triệu Phong vẫn dùng tới Vạn Niệm Thần Quyết.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên thứ phẩm thần tinh, còn có những loại nguyên liệu thuộc tính phong, lôi, thổ khác.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín tiểu thành của Triệu Phong đã được củng cố hoàn toàn, cộng với việc gần đây Triệu Phong tu luyện toàn dùng thứ phẩm thần tinh và những nguyên liệu quý huyết tinh trong Thần Thi, hiệu quả phi phàm, khiến Thổ Chi Phong Lôi tầng thứ chín của hắn đã sắp cung kích đại thành rồi.

Cũng như vậy, huyết tinh trong Thần Thi có tác dụng thúc đẩy rất mạnh đối với sinh mệnh thể phách.

Triệu Phong khi tu luyện cũng quan sát Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Trong sức mạnh tiểu thể giới của Nam Cung Thánh ngưng kết một đạo quang ảnh màu đỏ tím, tỏa ra thứ khí tức tà dị.

- Nam Cung Thánh dường như đang tạo phân thân.

Triệu Phong xuyên qua tiểu thể giới của Nam Cung Thánh nhìn thấy tình hình bên trong.

Với cảnh giới của mình, Triệu Phong đã có thể tạo phân thân từ rất lâu, chỉ là trước giờ hắn đang bận tăng thực lực và củng cố cảnh giới.

Bên kia Triệu Vũ Phi vẫn đang không ngừng ngừng luyện Huyền Quang thánh lực của bản thân, đồng thời chốc chốc lại dùng một số được tài, cảm ngộ thiên địa ý cảnh.

Ưu thế của linh tộc chính là ở nguồn gốc sức mạnh hơn hẳn so với những người cùng cấp, tuy Triệu Vũ Phi chỉ là Huyền Quang tiểu thành, nhưng Huyền Quang thực lực của nàng lại có thể sánh ngang cường giả Thánh Chủ.

Khi Huyền Quang thánh lực đủ mạnh thì khả năng phòng ngự của huyết mạch linh tộc của nàng càng thêm cường hãn.

Ngày hôm sau, Triệu Phong mở mắt.

- Xuất phát nhé?

Tuy cả ba người đều thu hoạch được khá phong phú, cần vội bế quan tu luyện, cảm ngộ nhưng thời gian trong Thần Thi rất quý giá, không cho phép họ tu luyện.

Trong một ngày, tuy lôi kiếp lạc ấn của Triệu Phong chưa hồi phục hoàn toàn nhưng cũng khá khá rồi.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh rất không tình nguyện kết thúc bế quan.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, sau khi ném ra vài đồng xu, hươ tay chỉ về một hướng.

- Phong ca, ta cũng cảm thấy hướng này có một luồng nguyên khí không tầm thường.

Triệu Vũ Phi hàm tiếu nói.

Vút vút vút!

Ba người liền lập tức lên đường.

Giờ họ đã tới khu vực trung tâm Thần Thi, một số khu vực và vách tinh thể ở đây đều rất kiên cố, khó lòng phá vỡ, vì thế cơ ngộ khá ít.

Nhưng một khi đã phát hiện cơ ngộ thì tuyệt đối khiến người ta động tâm hơn nhiều so với vùng ngoại vi. Có thể còn có cơ ngộ đột phá thần vị mà biết bao Thánh Chủ, Bán Thần mơ ước.

- Luồng nguyên khí này càng ngày càng mạnh.

Triệu Vũ Phi tin chắc họ không chọn sai mục tiêu.

Sau khi cả bọn đi qua vô số thông đạo nhỏ hẹp, phía trước đột ngột mở rộng, dường như tới một khoảng không gian hoàn toàn khác. Cả thân lẫn tâm cảm nhận được một luồng sức mạnh kỳ dị lan toả khắp trời đất.

Ở trung tâm khu vực này là một khối tinh thể khổng lồ màu đỏ nhạt, nhìn không thấy điểm tận cùng.

Phía dưới khối tinh thể khổng lồ này là vô số dị tộc và nhân loại đang vây quanh, trong đó có cả cường giả Bán Thần.

- Đây chắc là phần nội tạng nào đó của Thần Thi.

Triệu Phong sử dụng thị giác đến cực hạn, đồng thời dùng cả khả năng thấu thị, rút ra kết luận.

- Đi!

Ba người trực tiếp tiến lại phía nhóm nhân loại.

Bên dưới khối tinh thể này có hai bên nhân mã của dị tộc và nhân loại hạ trại.

Bên dị tộc đứng đầu là Bán Thần Diệt Pháp của U Đô Giáo... Bên nhân loại là Bán Thần Khô Túc trưởng lão của Thiên Huyền Cung.

Nói chung thể lực bên nhân loại mạnh hơn một chút.

Nhưng dù như vậy, phía nhân loại muốn tiêu diệt dị tộc cũng phải trả cái giá rất đắt.

Hơn nữa, việc quan trọng bây giờ là khai thác cơ ngộ trong Thần Thi.

- Có đội ngũ khác tới rồi.
- Là tiểu đội nhân loại.

Không ít Thánh Chủ nhân loại thấy mấy người Triệu Phong tới thì vui mừng nói.

Nhưng khi họ nhìn rõ bọn Triệu Phong, cảm nhận được thực lực của ba người họ thì lại lắc đầu.

Bán Thần Khô tức phía trước khối tinh thể lại nhìn bọn Triệu Phong một cái.

Ba người họ rất âm thầm tiến lại gần khối tinh thể, không quan tâm đến những việc khác.

Càng tới gần, Triệu Phong liền cảm thấy luồng linh hồn ý cảnh hồng hoang cổ xưa càng thêm đậm đặc, không ngừng thẩm thấu linh hồn hắn.

- Trong đó có khí tức ý cảnh linh hồn rất mạnh mẽ.

Triệu Phong nhìn chăm chăm khối tinh thể, vẻ mặt vui mừng nói.

Ba người chậm chậm tiến gần, ngồi phía dưới khối tinh thể cảm nhận sức mạnh ý cảnh thần kỳ.

Còn những người và dị tộc khác ở đây đều đang tận dụng luồng sức mạnh này nâng cao linh hồn ý cảnh của bản thân.

- Bên trong rốt cuộc có thứ gì?

Triệu Phong quan sát khối tinh thể.

Chỉ thấy bề mặt tinh thể có rất nhiều vết nứt và lan ra bốn phía.

Từ trong khe nứt toả ra vô số tia linh hồn khí tức màu đỏ nhạt, càng tới gần tinh thể càng cảm nhận được rõ ràng luồng sức mạnh đó.

Trong mắt trái Triệu Phong bao phủ một tầng hoa văn màu kim nhạt, ánh mắt hắn xuyên qua bức vách tinh thể nhìn vào bên trong.

1089. Chương 1086: Hợp Lực Công Phá

- Rốt cuộc bên trong có thứ gì?

Trong mắt trái Triệu Phong bao phủ một tầng hoa văn màu kim nhạt, ánh mắt hắn xuyên qua bức vách tinh thể nhìn vào bên trong.

Vào khoảnh khắc ấy, Triệu Phong dường như nhìn thấy một khoảng không gian khác, ở đó có một sợi dây leo khổng lồ, đường kính của nó còn lớn hơn cả Đại Càn hoàng cung.

Sợi dây leo có màu đỏ lấp lánh, leo từ vòng xoáy dưới đất lên tới đỉnh của bức vách.

Trên dây leo kết các loại quả nhiều màu giống như bầu trời sao, lan toả khắp cả không gian.

Chỉ có điều, bề mặt của những loại quả đó đều có một tầng tinh thể, ngay cả ánh sáng trên mặt quả cũng không xuyên qua được.

Ngoài cái dây leo khổng lồ đó ra, xung quanh còn có khối tinh thể khổng lồ khác, bên trong dường như có tồn tại một thứ gì đó.

Đương nhiên đây đều là những gì Triệu Phong nhìn thấy, Triệu Phong không cảm nhận được bất cứ khí tức hoặc áp lực nào khác.

- Đúng là một tiểu thế giới.

Triệu Phong hít vào một hơi.

Sợi dây leo kia có thể nói là loại thực vật lớn nhất mà Triệu Phong từng thấy. Nơi đó quả thực giống như một vương quốc thần bí.

- Sức mạnh linh hồn ý cảnh màu đỏ nhạt kia có lẽ toả ra từ trong sợi dây leo đó.

Triệu Phong kết luận.

Nhưng trên bề mặt sợi dây leo ngưng kết một tầng tinh thể màu trắng, luồng sức mạnh kia có lẽ rỉ ra từ khe hở nào đó.

Nhưng chỉ khí tức rò rỉ cũng đã kinh người như vậy, khiến cường giả Huyền Quang Cảnh chìm đắm trong đó cảm ngộ sức mạnh ý cảnh. Khó có thể tưởng tượng cảm ngộ ở bên trong đó sẽ có hiệu quả thế nào, thậm chí những loại quả trên dây leo kia sẽ có công hiệu thần kì ra sao.

Nhưng trên bề mặt quả cũng ngưng kết tầng tinh thể màu trắng, ngay cả Bán Thần cũng rất khó phá vỡ.

Đúng lúc đó, Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung ngẩng đầu lên, ánh mắt có chút nghi hoặc nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong lập tức thu lại ánh sáng thấu giải của con mắt trái, không quan sát bên trong khối tinh thể đó nữa.

- Sao vậy? Khô Tức tiền bối?

Bên cạnh Bán Thần Khô Tức, một vị Thánh Vương của Thiên Huyền Cung hỏi.

Đương nhiên, hắn cũng chú ý Bán Thần Khô Tức đang nhìn Triệu Phong, chỉ là không hiểu một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành tại sao lại khiến Bán Thần chú ý tới.

Ánh mắt Triệu Phong lập tức nhìn sang hướng khác.

- Đó là?

Triệu Phong khựng lại, neho mắt nhìn về phía xa.

Hắn phát hiện ở vùng ven phía xa cũng có một khối tinh thể khổng lồ như vậy.

- Xem ra ở đây có rất nhiều những khối vật thể lớn thế này. Chỉ là vừa hay khối này có vết nứt.

Triệu Phong lại có một cái nhìn mới.

Đại cơ ngộ trong Thần Thi này nhiều vô số kể, chỉ có điều mọi người trong này đều không có thực lực để khai thác mà thôi.

Lần này Triệu Phong quyết định ở lại cùng hai bên nhân mã chờ đợi thời cơ.

Đại cơ ngộ ở trung tâm Thần Thi chắc chắn gấp nhiều lần so với tài nguyên, bảo vật ở vùng ven.

Cứ cho là không có được quả trên dây leo, nếu vào được bên trong, cảm nhận khí tức toả ra ở cự ly gần thì đó cũng là cơ ngộ tu hành hiếm có đối với Triệu Phong.

Triệu Phong chậm chậm nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái tu luyện.

Khó khăn lắm mới có thời gian tĩnh tâm tu luyện, đương nhiên Triệu Phong không thể để lãng phí. Cùng với việc cảm ngộ sức mạnh ý cảnh, Triệu Phong cũng khởi động cả Vạn Niệm Thần Quyết tham tu cái khác nữa.

Triệu Phong lấy ra thứ phẩm thần tinh và tài nguyên quý hiếm có được trong Thần Thi ra để tu luyện.

- Chỉ một Huyền Quang tiểu thành lại dùng thứ phẩm thần tinh tu luyện.

- Tên tiểu tử này sa xỉ như vậy không sợ chết sao?

Một số Thánh Chủ thấy Triệu Phong lãng phí như thế không kìm được nói.

Họ đều không nỡ sử dụng những tài nguyên lấy được trong Thần Thi mà giữ lại để dành khi tu luyện tới giai đoạn bình cảnh mà tăng tỉ lệ đột phá thành công.

Thậm chí có cả Thánh Chủ và Thánh Vương cũng đều chú ý tới Triệu Phong.

Còn hẳn thì vẫn tu luyện như xung quanh không có ai.

Thực ra Triệu Phong còn có tài nguyên hiếm có, đặc biệt như nguyên liệu, huyết mạch Thái Cổ, chỉ là chúng không có trong Thần Thi nên không tiện đem ra.

Thời gian dần trôi đi, thứ phẩm thần tinh và nguyên liệu quý của Triệu Phong đã tiêu hao hết.

Vòng xoáy thánh quang trong cơ thể Triệu Phong đã lớn hơn vài phần, ánh sáng thêm chói lòe.

Lúc này, từ một đường thông đạo phía xa lại tới một tiểu đội nữa.

Thân là Thánh Vương, hơn nữa quả này còn là hắc phát hiện, giờ lại phải cùng chia ột Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành, điều này khiến hắc không thể chịu đựng nổi.

Nhưng hình như đây cũng là cách duy nhất hiện nay.

Nếu không thì quả này cả hắc và Triệu Phong đều không ai có được.

Tuy Địa Quỷ Thánh Vương rất hận Triệu Phong nhưng hắc muốn có được thứ quả này hơn. Nếu một nửa quả có thể giúp hắc chạm tới thần vị, đến lúc đó giết Triệu Phong cũng dễ như trở bàn tay.

- Được!

Cuối cùng Địa Quỷ Thánh Vương đồng ý với đề nghị của Triệu Phong.

Được một nửa vẫn hơn không được gì.

- Ta che cho ngươi, ngươi lấy quả.

Triệu Phong chủ động đưa ra kế hoạch.

Nếu hai người cùng lấy nhất định sẽ thu hút sự chú ý của các cường giả ở đây, đến lúc đó thì phiền phức rồi.

- Được, cứ vậy đi.

Địa Quỷ Thánh Vương hơi khựng lại rồi cười nói.

Nếu Triệu Phong nói bảo Địa Quỷ Thánh Vương che chắn để hắc lấy quả thì ít nhiều Địa Quỷ Thánh Vương sẽ không yên tâm.

- Bắt đầu đi, càng ngày càng nhiều người vào đây rồi.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía đường vào, lại có thêm hai Thánh Chủ.

Lượng lớn Thánh Chủ ngất bên ngoài đang dần hồi phục ý thức và tỉnh lại, hơn nữa vừa hay còn có thêm những tiểu đội khác đi qua đây liền vào trong.

Giờ trong không gian này tuy chỉ có hơn mười người nhưng rất nhanh sẽ càng ngày càng đông.

Nếu không nhanh chóng lấy được quả thì sẽ bị các cường giả khác phát hiện, như thế sẽ xảy ra một trận đại loạn.

Triệu Phong đứng cách xa Địa Quỷ Thánh Vương một chút, dựa vào dây leo bắt đầu cảm ngộ năng lượng ý cảnh phát ra từ đó.

Nếu đã đánh lạc hướng cho Địa Quỷ Thánh Vương thì thanh thế của hắc phải lớn một chút thì mới che đậy được động tĩnh của Địa Quỷ Thánh Vương.

Ầm!

Triệu Phong dùng Vạn Niệm Thần Quyết tỏa ra vô số ý niệm dung nhập vào không gian, cảm nhận năng lượng ý cảnh hồng hoang bá đạo kia.

Ngay lập tức năng lượng ý cảnh trong không khí quanh đó bị Triệu Phong khuấy đảo.

Chỉ thấy, một cái vòng xoáy đồ nhạ lấy Triệu Phong là trung tâm chậm chậm xoay chuyển, vô vàn luồng năng lượng ý cảnh vô hình tràn vào ý thức linh hồn Triệu Phong.

- Năng lượng ý cảnh thật mạnh!

Triệu Phong vận hết mười hai phần tinh thần cảnh giác, đồng thời vận chuyển Phục Hồn Thần Quyết.

Một Thánh Chủ dị tộc khá gần Triệu Phong thấy quanh Triệu Phong có động tĩnh như vậy, hơi khựng người rồi cười khẩy.

- Tiểu tử này đúng là không cần mạng nữa rồi. Lại đi điên cuồng hấp thụ năng lượng ý cảnh như vậy...

Các Thánh Vương khác ở đây đều vận ngưng hồn ý chí ngăn chặn sự ảnh hưởng của luồng năng lượng ý cảnh đó. Vì nó quá cao thâm khiến người ta không tìm được chìm đắm vào cảm ngộ mà quên đi thế giới bên ngoài.

- Ta thấy hắc không thể rời khỏi đây rồi.

Lại một Thánh Chủ khác chú ý tới hành động của Triệu Phong, cười nói.

Việc làm của Triệu Phong lúc này giống như một Vương Giả lại sử dụng thứ nguyên liệu có tác dụng với Thánh Chủ. Tác dụng của nó không phải chỉ một Vương Giả là chịu đựng nổi.

- Đúng là không sợ chết. Nhưng như vậy cũng tốt.

Địa Quỷ Thánh Vương cười chế giễu hành động của Triệu Phong.

Nếu ý thức của Triệu Phong không cẩn thận rơi vào và hoàn toàn chìm đắm trong ý cảnh hồng hoang đó thì thứ quả này là của mình hắc rồi.

Có điều, Triệu Phong là đương sự đương nhiên biết sự khủng khiếp của luồng năng lượng ý cảnh này.

Nhưng đồng thời hắc cũng nhanh chóng cảm ngộ được một thứ ý cảnh quy tắc hoàn toàn mới. Thứ năng lượng nhanh chóng ngưng luyện linh hồn ý chí của Triệu Phong, còn có một phần có thể dung nhập vào xoáy thánh lực của hắc, tăng cường uy năng của Huyền Quang thánh lực.

Triệu Phong kích hoạt lôi kiếp lạc ẩn trong Lôi Hồn Thể để linh hồn duy trì hoạt tính cao độ. Như vậy vừa giữ được tỉnh táo vừa tăng cường được trình độ cảm ngộ tự thân.

Đương nhiên, khi tu hành Triệu Phong vẫn có thể phân ra một phần ý niệm quan sát tình hình xung quanh.

Trên bầu trời, hai đại Bán Thần đang quần thảo vì một thứ quả, cũng chính vì thế không có nhiều cường giả dám lên đó tìm kiếm bảo vật.

- Bán Thần Khô Túc, quả này chúng ta mỗi người một nửa, nếu không thì không ai có được gì cả.

Bán Thần Diệt Pháp dị tộc nói.

Tuy về thực lực hắc có yếu hơn Bán Thần Khô Túc, nhưng hắc cũng không mong đánh bại Bán Thần Khô Túc. Chỉ cần giữ chân, gây nhiễu đối phương là được.

- Bán Thần Diệt Pháp, ngươi vốn còn có cơ hội tìm cơ ngộ khác ở đây. Nhưng giờ thì ngươi hết rồi.

Đôi mắt Bán Thần Khô Túc đột nhiên bắn ra dị quang.

Thần sắc Bán Thần Diệt Pháp sững lại, cảm giác được sự bất ổn.

Thiên Huyền Cung từng là bá chủ trong giới tông môn của Đại Càn vương triều. Sau đó Thái Hoàng Điện quật khởi, liên kết rất nhiều thế lực xây dựng nên vương triều khiến Thiên Huyền Cung dần yếu thế. Nhưng dù vậy Thiên Huyền Cung vẫn là tứ tinh tông môn, đại thế lực đứng thứ hai Đại Càn vương triều, căn cơ của nó có thể sánh ngang Thái Hoàng Điện.

Uỳnh!

Bỗng nhiên, trên cánh tay phải gầy guộc như cành cây khô của Bán Thần Khô Túc xuất hiện một cái găng tay màu trắng, trên đó có phù văn rất kỳ dị.

Vào khoảnh khắc chiếc găng tay này xuất hiện, nguyên khí trong trời đất lập tức dồn về phía nó.

Những đợt sóng không khí cuộn trào, ngưng kết thành một bàn vuốt khổng lồ, tỏa ra thiên uy chấn áp thiên địa.

- Thứ thần khí, Thiên Chi Ngấn!

Bán Thần Diệt Pháp trợn mắt.

Nếu Bán Thần có một món thứ thần khí thì thực lực được nâng lên ít nhất bốn năm phần.

Cùng là Bán Thần nhưng Bán Thần Diệt Pháp lại không có thứ thần khí.

Bán Thần Khô Tức sau khi có thêm Thiên Chi Ngấn, vung tay phải lên, ngay lập tức tạo nên một cơn cuồng phong với thể trấn áp tất cả xung kích về phía Bán Thần Diệt Pháp.

Khoảnh khắc này, trên bầu trời cũng như toác một đường, uy thế khủng bố như tới từ thuở hồng hoang, uy nhiếp cả vũ trụ.

- Nguy rồi!

Bán Thần Diệt Pháp lập tức lấy ra một món thiên giới thần binh phòng ngự, đồng thời dùng thần lực thi triển bí pháp phòng ngự.

- Thiên Địa Hư Hoàn!

Xung quanh Bán Thần Diệt Pháp xuất hiện vô số ánh vũ quang màu đen, tạo thành một tầng phòng hộ...

Một số Thánh Chủ bên dưới lập tức dừng người đứng nhìn trận chiến Bán Thần dùng thứ thần khí.

Một số Thánh Chủ đang cảm ngộ sức mạnh ý cảnh ở đây cũng bị áp lực mạnh mẽ làm gián đoạn.

- Sức mạnh của thứ thần khí hoàn chỉnh!

Triệu Phong thầm cảm thán.

Thứ thần khí trong tay một Bán Thần mới phát huy được hết uy lực. Bán Thần có được thứ thần khí thì chiến đấu lực sẽ được nâng lên tầm ới.

Lần này Triệu Phong có thể coi là được chứng kiến trận đấu của Bán Thần ở khoảng cách gần rồi.

Nhưng lúc này xem Bán Thần chiến đấu cũng không có lợi bằng việc hấp thụ cảm ngộ năng lượng ý cảnh tại đây.

Trong trạng thái này, không lâu sau thì linh hồn ý chí của Triệu Phong đã được nâng cao rõ rệt.

Nhưng ý thức Triệu Phong lúc này bắt đầu mơ hồ, dường như sắp chìm vào đại địa, hoàng sơn mà năng lượng ý cảnh kia tạo nên...

- Năng lượng ý cảnh ở đây quá mạnh mẽ!

Nếu là một Thánh Chủ bình thường khác mà làm giống Triệu Phong thì đã mất ý thức hoàn toàn lâu rồi.

Đột nhiên con mắt trái của Triệu Phong khởi động, bắn ra chùm sáng màu hổ phách.

Sau khi dùng tới Thần Linh Nhãn, đầu óc Triệu Phong nhanh chóng tỉnh táo, hơn nữa hiệu quả cảm ngộ cũng càng ngày càng cao.

Ầm!

Ánh kim quang bắn ra từ mắt Triệu Phong có thể phân tích mọi thứ, có tác dụng giúp Triệu Phong thêm khả năng lý giải quy tắc, thuộc tính.

Xoẹt!

Triệu Phong cảm giác tâm thần ý thức của mình như hoàn toàn dung nhập vào không gian, cảm tri được rõ ràng hơn sức mạnh của thiên nhiên.

- Tên tiểu tử này có năng lượng ý chí mạnh thật...

Địa Quỷ Thánh Vương cách Triệu Phong không xa về mặt đầy kinh ngạc.

Tuy phần lớn mọi người đều bị trận đấu trên không trung thu hút, nhưng Địa Quỷ Thánh Vương ở gần chỗ Triệu Phong như vậy đương nhiên sẽ cảm nhận được trạng thái của Triệu Phong lúc này.

Sau khi sử dụng sức mạnh của Thần Linh Nhãn, Triệu Phong vô cùng tỉnh táo, tiếp tục dùng ý niệm quan sát xung quanh.

Trên không trung, Bán Thần Diệt Pháp đã không phải đối thủ của Bán Thần Khô Tức, hoàn toàn rơi vào thế bị động. Nhưng Bán Thần Diệt Pháp toàn lực phòng ngự thì Bán Thần Khô Tức cũng tạm thời chưa làm gì được hắn.

Sau đó Bán Thần Khô Tức mặc kệ Bán Thần Diệt Pháp, dùng Thiên Chi Ngấn công kích trái quả được phủ tinh thể kia.

Bán Thần Khô Tức chuyển công thành thủ, khi Bán Thần Diệt Pháp tấn công thì hắn sẽ chống đỡ vừa đủ, phần lớn tâm thần thì đặt vào trái quả kia.

Bùm! Rắc!

Rất nhanh vết nứt trên bề mặt tinh thể của quả màu đỏ kia lan rộng thêm vài phần.

1092. Chương 1089: Tiểu Tặc Miêu Hành Động

Đối mặt với Bán Thần Khô Tức chuyển công thành thủ, Bán Thần Diệt Pháp nhất thời không biết phải làm sao mới được.

Bán Thần Diệt Pháp có thể phòng thủ trước Bán Thần Khô Tức dùng thứ thần khí, thì Bán Thần Khô Tức đương nhiên cũng có thể phòng thủ trước những đòn tấn công của hắn.

Rắc rắc...

Thấy vết rạn trên thứ quả màu đỏ kia càng ngày càng rộng, Bán Thần Diệt Pháp càng ngày càng cuống nhưng lại không có cách nào.

Hai Thánh Vương dị tộc duy nhất ở đây cũng không dám tiến tới giúp Bán Thần Diệt Pháp, vì so với cường giả dị tộc thì cường giả con người đông hơn.

- Bán Thần Diệt Pháp trước sau vẫn không bằng Bán Thần Khô Tức.

Triệu Phong có nhận thức hoàn toàn mới.

Giữa các Bán Thần cũng có khoảng cách thực lực rõ rệt. Mà Trang Kính thân là thái thượng trưởng lão của Thiên Huyền Cung có lẽ chỉ đứng sau Bán Thần Long Hoàng của Thiên Hoàng Điện.

- Nếu không có gì bất ngờ thì trái quả màu đỏ kia là của Bán Thần Khô Tức rồi.

Triệu Phong nói, rồi nhìn về hướng khác.

Triệu Vũ Phi lúc này đang ở trong một góc tường tu luyện. Trên bức vách tinh thể phía sau nàng có một tấm thạch bàn, trên đó có rất nhiều vòng sáng đang chậm rãi chuyển động, tỏa ra khí tức của thần mỏng manh rồi chui vào cơ thể Triệu Vũ Phi.

Uỳnh!

Trong thân thể không tì vết của Triệu Vũ Phi tỏa ra ánh sáng màu tím nhạt, nguyên khí trong trời đất bị ảnh hưởng, nhanh chóng chui vào cơ thể nàng.

- Khí tức của thần?

Cách Triệu Vũ Phi không xa, một Thánh Chủ Huyền Quang đại thành con người vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Hắn biết thân phận và huyết mạch của Triệu Vũ Phi, đương nhiên cũng không tới quấy rối.

- Xem ra Triệu Vũ Phi cũng tìm được cơ ngộ rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

Huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi có cảm ứng đặc biệt đối với thiên địa nguyên khí và các loại năng lượng.

Tuy nàng không thể lấy được bảo vật trong bức vách tinh thể nhưng cách một tầng tinh thể huyết mạch linh tộc của Triệu Vũ Phi vẫn có thể hấp thụ năng lượng trong tấm thạch bàn.

Có lẽ tám thạch bàn đó cũng có liên hệ với linh tộc.

Rồi Triệu Phong chuyển ánh nhìn sáng Nam Cung Thánh.

Điều khiến Triệu Phong kinh ngạc đó là Nam Cung Thánh lại tìm được một nơi củng cố ý cảnh, tạo phân thân.

Đúng lúc ấy Nam Cung Thánh đột nhiên kết thúc tu luyện.

Năng lượng tiểu thể giới xung quanh hắn biến mất, để lộ ra một phân thân chưa hoàn chỉnh.

- Tà Thần Ý Niệm Thể, nhờ cả vào ngươi!

Nam Cung Thánh sốt ruột nói.

Rồi thấy trong cơ thể Nam Cung Thánh lóe một đạo quang ảnh màu đỏ tím. Đạo quang ảnh này phân ra một phần chui vào phân thân của hắn.

- Khắc khắc, bắt đầu đi.

Đôi mắt của phân thân Nam Cung Thánh lóe dị quang, cười nham hiểm.

Phân thân của Nam Cung Thánh chưa hoàn chỉnh nên sức mạnh ý chí của nó cũng bị tàn khuyết.

Nhưng lúc này, một phần ý niệm của Tà Thần Ý Niệm thể chui vào phân thân, kết hợp với năng lượng ý chí của phân thân, ảnh hưởng tới suy nghĩ của năng lượng ý chí đồng thời truyền tới một luồng năng lượng tinh thần mạnh mẽ.

Uỳnh! Bùm!

Sau đó Nam Cung Thánh và phân thân cùng lúc tấn công về phía tảng cự thạch Nam Cung Thánh vừa tu luyện.

Có thể thấy, trên vách tường tinh thể mà Nam Cung Thánh và phân thân công kích có vết rạn. Mà trong đó có thể thấp thoáng thấy một trái quả màu đen. Nhưng nó khác những trái quả khác, không hề tỏa ra bất cứ tia sáng nào.

Uỳnh! Bùm!

Năng lượng của Nam Cung Thánh và phân thân là như nhau, hơn nữa cả hai đều sử dụng năng lượng của thần.

- Nam Cung Thánh sau khi vào đây cảnh giới ý cảnh đã có tiến bộ nên thực lực chính thể tăng tiến rất nhanh.

Triệu Phong phân tích.

Hơn nữa lúc này Nam Cung Thánh còn có phân thân trợ giúp, phân thân của hắn dưới sự ảnh hưởng của Tà Thần Ý Niệm Thể cũng rất bất phàm.

Cũng như Nam Cung Thánh, các cường giả khác ở đây cũng bắt đầu chú ý tới những miếng tinh thể.

Vì họ phát hiện trong những miếng tinh thể này dường như đều có phong ấn thần binh hoặc trân bảo. Chỉ là tầng tinh thể đã ngăn khí tức lại, không ai xác định được phẩm chất đẳng cấp của những thứ thần binh, nguyên liệu kia.

Đột nhiên ý niệm của Triệu Phong cảm nhận được một dao động dị thường, hơn nữa nó chỉ có Triệu Phong mới cảm nhận được.

- Tiểu Tặc Miêu!

Triệu Phong nhìn sang chỗ Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu lúc này ẩn mình trong hư không, người thường không nhìn thấy được.

Phía trước mặt Tiểu Tặc Miêu có một tảng tinh thể khổng lồ.

Con mắt trái của Triệu Phong lại hiện ánh kim quang, xuyên thấu mọi thứ.

Lúc này hắn nhìn rõ vật thể trong tảng tinh thể trước mặt Tiểu Tặc Miêu. Là một thanh đoản đao màu đen, còn có một khối tinh thể đỏ tím.

Trên thanh đoản đao, Triệu Phong chỉ nhìn thấy hoa văn lưu động, một phần của khối tinh thể đỏ tím kia còn ẩn trong tinh thể, dường như nối liền với thứ năng lượng đó dưới đất.

- Tiểu Tặc Miêu muốn làm gì vậy?

Triệu Phong nghi hoặc.

Đương nhiên hắn biết Tiểu Tặc Miêu đã nhắm trúng thanh đoản đao và khối tinh thể đỏ tím trong tảng tinh thể kia.

Nhưng hai món vật phẩm này đều ở giữa tảng tinh thạch, mà bề mặt của nó lại không có bất cứ vết rạn nào. Dù là mười vị Bán Thần liên thủ cũng không thể phá vỡ được.

Meo!

Tiểu Tặc Miêu khẽ mở mồm, chỉ có Triệu Phong mới hiểu được ý của nó.

- Chỉ có một cơ hội?

Trong đầu Triệu Phong hiện ra câu nói này, cũng không hiểu ý của nó.

Đột nhiên trong cơ thể Tiểu Tặc Miêu tràn ra một luồng sáng màu bạc thần bí, sau khi xoay quanh người nó một vòng, thân hình Tiểu Tặc Miêu càng thêm trong suốt, giống như thuật ẩn thân của nó bỗng chốc tăng lên vài tầng thứ vậy.

Với Triệu Phong thì Tiểu Tặc Miêu lúc này không đơn giản chỉ ẩn mình trong không gian mà là ẩn trong quy tắc bản nguyên sâu xa hơn.

Ngay cả Triệu Phong nếu không dùng khả năng thấu thị thì cũng không thể phát giác sự tồn tại của Tiểu Tặc Miêu. Chỉ có điều hắn có thể căn cứ theo kế ước linh sủng cảm nhận phương vị của Trương Tiến.

Phụt!

Tiểu Tặc Miêu trong trạng thái ẩn mình, biến thành một đạo hư quang vô hình, lướt trong hư không rồi biến mất.

Rồi Triệu Phong kinh ngạc phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu lại có thể chui vào bên trong khối tinh thạch đó.

Lúc này Tinh Ma Thánh Chủ đang ngồi trên khối tinh thể đỏ tím, móng bên trái giơ lên bám vào lưỡi đoản đao.

- Sao có thể?

Triệu Phong vô cùng kinh ngạc, suýt chút nữa đã thoát ly khỏi trạng thái linh ngộ.

- Sao vậy?

Địa Quỷ Thánh Vương cảm thấy lạ nhìn về tảng tinh thạch mà Triệu Phong đang nhìn chăm chăm nhưng hắn chẳng thấy gì lạ cả.

Triệu Phong nhìn Địa Quỷ Thánh Vương, hắn ta vẫn chưa chặt đứt được sợi tinh thể kia.

Nhưng việc này cũng là có nguyên nhân, dù sao Địa Quỷ Thánh Vương cnxg không thể nh Bán Thần Khô Túc công kích mà không cần e dè điều gì.

Để tránh người khác phát hiện, Bán Thần Khô Túc phải công kích vô cùng thận trọng, không dám dùng quá nhiều sức mạnh. Hơn nữa từ khi hai người đồng ý hợp tác tới giờ cũng chưa phải lâu lắm.

Triệu Phong mặc kệ Địa Quỷ Thánh Vương, lại nhìn về phía Tiểu Tặc Miêu.

Tiểu Tặc Miêu không biết dùng phương pháp gì mà có thể chui vào trong tảng tinh thạch.

Nhưng thân thể nó không thể di động mà hoàn toàn bị cố định trong đó.

Tiểu Tặc Miêu nhìn Triệu Phong.

Tuy nó không thể nói nhưng Triệu Phong cũng cảm nhận được ý của Tiểu Tặc Miêu, nó đang khoe khoang với hắn.

Tiểu Tặc Miêu ở trong tinh thể, thân thể lại tràn ra một dòng ánh quang, thông qua chân trái chui vào đoản đao.

Uỳnh!

Hoa văn kỳ diệu trên thanh đoản đao đen đột nhiên lóe ngân quang.

- Người cẩn thận cả đời không ra được đây!

Triệu Phong nói.

Lúc này Triệu Phong nhận ra hắn lại đánh giá thấp Tiểu Tặc Miêu rồi. Không ngờ nó lại có thủ đoạn thần bí mà cường đại tới vậy.

Nhưng con linh sủng đáng ghét này lại không mưu lợi cho chủ nhân mà chỉ nghĩ mình.

Thanh đoản đao mà Tiểu Tặc Miêu nhắm trúng chắc chắn không phải vật tầm thường. Phải biết Tiểu Tặc Miêu vốn đã có các món thần binh như Ảnh Sát Đế Nhãn, Âm Kim Long Xà Tiên.

Tiểu Tặc Miêu liếc nhìn Triệu Phong, truyền đạt một dòng thông tin lúc này sắc mặt Triệu Phong mới dịu lại rồi gạt đầu đồng ý kế hoạch của Tiểu Tặc Miêu.

Rồi hắn nhìn sang chỗ đường vào.

Chỉ thấy lại có bảy người nữa.

Bảy người này chính là tiểu đội của Vũ Linh Thánh Vương, Hy Hải Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương truy sát bọn Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Bích Quang Thánh Vương lập tức phát hiện ra Triệu Phong.

Dù gì vị trí của Triệu Phong cũng rất dễ thấy, hơn nữa còn tỏa ra năng lượng tinh thần mạnh mẽ như vậy.

- Chúng ta tới muộn rồi, những món bảo vật dễ lấy đều đã bị người khác lấy. Chi bằng giết hắn đi.

Vũ Linh Thánh Vương quan sát tình hình xung quanh rồi nói.

- Đi!

Hy Hải Thánh Vương nhìn quanh, cũng tán đồng ý kiến của Vũ Linh Thánh Vương.

Mấy vị Thánh Chủ còn lại tuy cũng thèm muốn bảo vật và năng lượng ý cảnh ở đây, muốn tìm bảo vật hoặc tu luyện nhưng họ cũng không dám làm trái ý của ba vị Thánh Vương.

Vút vút vút!

Bảy người trực tiếp bay tới chỗ Triệu Phong.

- Địa Quỷ Thánh Vương, người của Thái Hoàng Điện đang nhằm vào ta. Người bắt buộc phải dừng lại cùng ta dụ chúng ra chỗ khác.

Triệu Phong truyền âm cho Địa Quỷ Thánh Vương.

- Cái gì? Tiểu tử ngươi lại còn đắc tội với Thái Hoàng Điện nữa?

Địa Quỷ Thánh Vương khổ não.

Nhưng Triệu Phong cũng rất có lý. Lúc này buộc phải dụ chúng đi, nếu không thứ quả kia sẽ bị bại lộ.

- Triệu Phong, xem hôm nay ngươi chạy đi đâu.

Vũ Linh Thánh Vương cười gằn.

Vù!

Triệu Phong lập tức kết thúc bế quan, bay về phía xa.

Bảy vị cao tăng Thái Hoàng Điện lập tức đuổi theo, đầy vẻ chắc chắn có thể giết chết Triệu Phong.

Đến khi dự được bảy người đi, Địa Quỷ Thánh Vương trốn phía sau đột nhiên đuổi theo.

- Không biết tại sao Vũ Linh huynh, Hy Hải huynh tại sao lại truy sát Triệu Phong tiểu huynh đệ?

Địa Quỷ Thánh Vương đột nhiên hỏi.

Mấy người Thái Hoàng Điện quye lại nhìn Địa Quỷ Thánh Vương với vẻ kinh ngạc.

Tất cả đều biết Địa Ma Giáo và Chúa Tể Điện đáng lẽ có mâu thuẫn, vậy mà Địa Quỷ Thánh Vương lúc này lại đứng ra nói thay cho Triệu Phong?

- Là thế này, khi tới đây đội của ta tạm thời liên kết với đội Triệu Phong, cùng mưu cầu lợi ích...

Địa Quỷ Thánh Vương đành giải thích một cách khiên cưỡng.

Đúng là hần và Triệu Phong có cùng mưu cầu lợi ích, có điều chỉ một thứ đó là thứ quả màu vàng kia.

Địa Quỷ Thánh Vương thân là thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo, Địa Ma Giáo còn là siêu cấp đại tông nhất nhì Đại Càn vương triều, có mối quan hệ liên minh với Cửu U Cung.

Còn ba đại Thánh Vương này tuy là cao tăng Thái Hoàng Điện nhưng không thể đại diện cho ý tứ của Bán Thần Thái Hoàng Điện. Đối với Địa Quỷ Thánh Vương cũng không thể quá bá đạo.

- Địa Quỷ Thánh Vương, tiểu tử Triệu Phong sách nhiễu tài nguyên của Thái Hoàng Điện bọn ta, còn là hung thủ mưu sát thập tam hoàng tử...

Lúc này Vũ Linh Thánh Vương chậm rãi nói.

Hần tin, chỉ cần Thái Hoàng Điện thể hiện quyết tâm muốn giết Triệu Phong thì thái thượng trưởng lão Địa Ma Giáo cũng sẽ biết khó mà lui.

Nhưng Triệu Phong lúc này không quan tâm Thái Hoàng Điện và Địa Quỷ Thánh Vương đang nói gì, chỉ phân ra một phần ý niệm quan sát tình hình của Tiểu Tặc Miêu.

1093. Chương 1090: Dây Leo Biển Đổi

Tiểu Tặc Miêu lúc này bị cố định trong tảng tinh thạch không thể động đậy.

Nhưng trong cơ thể nó không ngừng tỏa ra ngân quang, truyền vào thanh đoản đao thông qua bàn vuốt của nó.

Hoa văn kỳ diệu trên đoản đao càng ngày càng tỏa sáng hơn.

Bỗng nhiên, thanh đoản đao khẽ rung lên.

Triệu Phong kinh ngạc, không biết Tiểu Tặc Miêu đã dùng cách gì để vào trong khối tinh thể nhưng lúc này nó cũng không động đậy được, nhưng lại có thể khiến thanh đoản đao rung lên.

Điều khiến Triệu Phong kinh ngạc hơn đó là tinh thể quanh phạm vi dao động của thanh đoản đao lại vỡ ra.

Phải biết là tinh thể trong Thần Thi mang sức mạnh thể phách và thần lực của Thần Thi khi còn sống. Dù rất nhiều Bán Thần liên thủ cũng khó lòng phá hủy.

Nhưng lúc này thanh đoản đao chỉ khẽ động đậy đã khiến tinh thể xung quanh vỡ vụn.

Vì tinh thể xung quanh bị vỡ ra nên móng vuốt của Tiểu Tặc Miêu nắm được thanh đoản đao.

Tiếp đó xảy ra việc khiến Triệu Phong không thể thốt nên lời.

Tiểu Tặc Miêu cầm thanh đoản đao, truyền dòng ngân quang vào trong, nhẹ nhàng khoét một động nhỏ trong khối tinh thể khổng lồ.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu ở trong động hươu chân múa tay đắc ý, rồi cầm trong tay thanh đoản đao với vẻ rất yêu thích.

- Thần binh Tiểu Tặc Miêu có được dường như có thể tùy ý cắt đứt tinh thể ở đây. Như vậy không phải có thể đào được bất cứ bảo tàng nào ở đây sao?

Triệu Phong cảm thấy chấn động không tin nổi.

Trong Thần Thi có rất nhiều bảo tàng khiến người ta phát điên, nhưng chúng lại bị phong bế trong bức tường tinh thể, ngay cả Bán Thần cũng lực bất tòng tâm.

Nhưng lúc này, Tiểu Tặc Miêu dùng thanh đoản đao kia lại có thể đào thủng khối tinh thể.

Nhưng người ngoài đều không phát giác ra những việc này, trừ phi là thần niệm của Bán Thần có thể xuyên thấu bức tường tinh thể.

Ở đây chỉ có hai vị Bán Thần, đều đang đại chiến trên không trung, căn bản không thể phát hiện ra Tiểu Tặc Miêu trong một khối tinh thạch nào đó ở không gian lớn thể này.

Tiểu Tặc Miêu sau khi lấy được đoản đao ánh mắt có vẻ mệt mỏi nhưng vẫn rất vui mừng.

Rồi nó bắt đầu nhắm tới khối tinh thể đỏ tím chân mình.

Keng keng.

Tiểu Tặc Miêu dùng đoản đao gọt đi lớp tinh thể bên ngoài, dần dần lộ ra hình dạng quý dị của khối tinh thể kia.

Triệu Phong không đoán được nó là gì, nhưng thứ được Tiểu Tặc Miêu xem trọng thì sao có thể là vật tầm thường?

Keng keng!

Một phần khối tinh thể đỏ tím chôn sâu dưới đất, Tiểu Tặc Miêu tiếp tục đào xuống dưới.

Lúc này tiếng của Địa Quỷ Thánh Vương truyền tới.

- Triệu Phong, những gì Vũ Linh Thánh Vương nói là sự thật?

Địa Quỷ Thánh Vương quát lớn.

Thật ra hắn cũng thấy rất bất lực, hắn cũng không dám đối đầu với Thánh Vương của Thái Hoàng Điện.

Nhưng lúc này hắn không thể không giúp Triệu Phong, khi Triệu Phong bị Vũ Linh Thánh Vương truy sát, trước khi chết nhất định Triệu Phong sẽ nói ra bí mật về trái quả kia.

Sau khi mấy người Thái Hoàng Điện nói về tội ác của Triệu Phong ra, Địa Quỷ Thánh Vương cảm thấy đây cũng không phải chuyện gì lớn. Nhưng quan trọng là hắn nhận ra quyết tâm muốn giết Triệu Phong từ lời của Vũ Linh Thánh Vương.

- Triệu Phong, mau xin lỗi và bồi thường cho họ...

Địa Quỷ Thánh Vương ngậm truyền âm cho Triệu Phong.

Thánh Vương của Thái Hoàng Điện chỉ muốn giữ thể diện, chỉ cần Triệu Phong thành tâm xin lỗi bồi thường, cộng với Địa Quỷ Thánh Vương khuyên giải, có lẽ Thái Hoàng Điện sẽ tha cho Triệu Phong.

- Vũ Linh Thánh Vương, các người thật không biết xấu hổ.

Triệu Phong nói thẳng.

- Cái gì?

Địa Quỷ Thánh Vương xuyên nữa thì ngã ngửa.

Hắn không thể ngờ Triệu Phong không những không xin lỗi mà còn cuồng ngôn như vậy.

Đồng thời Địa Quỷ Thánh Vương cũng cảm thấy điều bất ổn.

Theo lý mà nói, việc quan trọng nhất lúc này là thoát được khỏi bọn người Thái Hoàng Điện và lấy trái quả kia. Nhưng dường như Triệu Phong lại không muốn giải quyết ân oán giữa mình với Thái Hoàng Điện.

- Địa Quỷ Thánh Vương, đây không phải bọn ta không nể mặt ngươi, mà là tên tiểu tặc vô sỉ này không thể không giết!

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương tối sầm, kể cả mấy Thánh Vương, Thánh Chủ phía sau cũng cảm thấy một sự sỉ nhục.

- Để xem lần này ngươi thoát thế nào!

Vũ Linh Thánh Vương cười nham hiểm.

Hai vị Thánh Vương còn lại cũng đứng ra, cả ba Thánh Vương thích phóng tiểu thể giới, quấy đảo hư không đề phòng Triệu Phong dùng Mê Không Giới trốn mất.

Triệu Phong đứng trên không trung, sắc mặt có phần sốt ruột, một phần ý niệm của hắn vẫn đang quan sát tình hình của Tiểu Tặc Miêu.

Lúc này khối tinh thể màu đỏ tím đã bị Tiểu Tặc Miêu đào hết lên, bên dưới khối tinh thạch ấy dường như còn liên kết một số đường mạch màu đỏ.

Tiểu Tặc Miêu không nói lời nào, ngay lập tức dùng đoản đao chặt đứt chúng.

Rồi Tiểu Tặc Miêu ôm lấy khối tinh thạch đỏ tím nuốt xuống bụng.

Uỳnh! Bùm!

Đúng lúc ấy cả không gian rung chuyển.

Cây dây leo khổng lồ đột nhiên chấn động, một luồng năng lượng ý cảnh được thích phóng .

Một số cường giả đang tận dụng năng lượng ý cảnh để tu luyện lập tức bị xung kích, đầu óc mơ hồ.

Năng lượng ý chí bọn Vũ Linh Thánh Vương thích phóng cũng bị nghiền nát.

- Chuyện gì vậy?

Hai Bán Thần trên không trung cũng giật mình.

Họ đang tranh đoạt quả trên cây này, mà giờ nó lại đang chấn động.

- Tình hình không ổn.

Bán Thần Khô Túc thần sắc tối lại.

Uỳnh! Bùm!

Huyền Quang thánh lực của Bán Thần Khô Túc hòa vào một chút thần lực, toàn lực tấn công lớp tinh thể bên ngoài quả.

Bùm! Rắc!

Sau vài lần công kích, lớp tinh thể vỡ ra.

Ngay lập tức, một luồng năng lượng ý cảnh như thiêu đốt cả trời đất được thích phóng. Ngay cả linh hồn của hai vị Bán Thần cũng thấy đau đớn.

- Sao có thể như vậy? Dễ dàng phá vỡ thế sao...

Bán Thần Khô Túc có phần không tin.

Ban đầu hắn tốn nhiều sức như vậy cũng không thể phá vỡ lớp tinh thể, vậy mà giờ lại dễ dàng như vậy.

Nhưng lúc này không cho phép hấn nghĩ nhiều, Bán Thần Khô Tức lập tức hái quả xuống.

Uỳnh uỳnh!

Vào khoảnh khắc quả bị hái xuống, cây dây leo càng chấn động kịch liệt hơn.

Bên kia, Nam Cung Thánh đang công kích tinh thạch ứng cảm thấy nó dường như mỏng manh hơn rất nhiều.

Rất nhanh Nam Cung Thánh cũng hái được quả màu đen trong khối tinh thể.

Cùng lúc đó, tất cả cường giả đang tìm kiếm bảo vật cũng rất dễ dàng phá được tinh thể lấy bảo vật.

Ngay cả Vũ Linh Thánh Vương đang chuẩn bị ra tay với Triệu Phong cũng do dự.

Vì dường như tinh thể lúc này dường như không còn chắc chắn như trước nữa, sẽ dễ dàng có được bảo vật hơn.

- Nhanh lên, sức mạnh của lớp tinh thể này đột nhiên yếu đi, mau tấn công quả trên cây.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy? Ta cảm thấy thần chi lực trong lớp tinh thể dường như đang dần biến mất.

Trong không gian tất cả cường giả đều trở nên hỗn loạn.

Hai Bán Thần sắc mặt cũng thay đổi, nhanh chóng tấn công lớp tinh thể trên bề mặt quả trước mặt mình.

Uỳnh!

Bán Thần Khô Tức rất nhanh có được một quả.

- Ủa, năng lượng ý cảnh của quả này dường như yếu hơn nhiều?

Bán Thần Khô Tức cảm thấy nghi hoặc.

Bán Thần Diệt Pháp cuối cùng cũng có được một quả, nhưng hấn cũng cảm thấy nó không bằng quả của Bán Thần Khô Tức.

- Lê nào năng lượng trong những quả này đang mất dần?

Bán Thần Khô Tức nói.

Thánh Vương, Thánh Chủ phía dưới cũng làm theo hai Bán Thần, công kích quả trên cây. Nhưng đúng lúc đó, tinh thể trên bề mặt cây vỡ vụn toàn bộ.

Bùm!

Cả không gian rung chuyển dữ dội, năng lượng ý cảnh vô cùng vô tận giống như con mãnh thú hồng hoang từ trong cây xông ra, ngay cả không gian cũng biến dạng.

Không ít cường giả đang định giành lấy quả bị luồng sức mạnh đột ngột bạo phát kia đánh vỡ tan linh hồn thần thức.

Ngay cả hai vị Bán Thần trên không trung cũng phải nhanh chóng lùi về sau, không dám tới gần cây dây leo khổng lồ nữa.

- Nó hồi sinh sao?

Một số Thánh Chủ bị trọng thương hoặc thực lực yếu bị dọa cho tháo chạy tán loạn.

Uỳnh! Vù!

Cây dây leo uốn éo vặn vẹo rất nhanh, tỏa ra khí tức hồng hoang cổ lão, vô số sợi dây leo nhỏ hơn quấy động không gian.

- Á!

Một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành đang chạy trốn bị dây leo quật phải, cả thân thể lẫn linh hồn đều như nát vụn.

Uỳnh! Bùm!

Những khối tinh thể trên nóc không gian lập tức vỡ ra và rơi xuống dưới, bên trong những tầng tinh thể cũng như sắp sụp xuống.

- Mau chạy đi!

Vút vút!

Tất cả cường giả đều cuống cuồng tháo chạy.

Nam Cung Thánh sau khi lấy được quả màu đen thì cũng chọn cách rời đi.

Triệu Vũ Phi cũng ra khỏi trạng thái bế quan, nhanh chóng rời đi.

Vèo!

Triệu Phong biến thành một cơn gió bay ra chỗ cửa vào.

- Rời khỏi đây trước đã.

Vũ Linh Thánh Vương sắc mặt tối lại.

Mấy người hấn tới đây còn chưa kịp tìm bảo vật thì nơi đây đã thành cấm khu rồi.

- Đừng để tên tiểu tử đó chạy thoát.

Bích Quang Thánh Vương vẻ mặt hung dữ.

- Quả của ta!

Địa Quỷ Thánh Vương vẻ mặt khó xử, nhưng cũng đành phải bỏ đi.

Lúc này đến Bán Thần cũng phải rút lui, hấn chỉ là một Thánh Vương đầu dám vào sâu hơn.

Tiểu Tặc Miêu ở trong khối tinh thể ở bên kia, dùng lưỡi đao dễ dàng khoét ra.

Vút!

Tiểu Tặc Miêu biến thành ngân quang bay trong không gian.

Rồi bên cạnh quả Địa Quỷ Thánh Vương đang công kích xuất hiện một đạo hư quang màu đen chặt đứt sợi tinh thể kia.

Tiếp đó trái quả màu đỏ kia biến mất.

Uỳnh uỳnh!

Bên ngoài khối tinh thể khổng lồ, tất cả cường giả đều chạy ra nhưng không ai bỏ đi.

Thần niệm của hai đại Bán Thần chui vào trong khối tinh thể quan sát tình hình.

Không ai phát hiện ra ở một nơi nào đó, có một đạo ngân quang xuyên qua lớp tinh thể thoát ra ngoài.

Con mắt trái của Triệu Phong lại hiện kim quang thấu thị tình hình bên trong.

Chỉ thấy, cây dây leo khổng lồ và vô số quả trên đó dần trở nên trong suốt rồi biến mất.

khí tức của thần ở xung quanh cũng không ngừng tiêu biến, ngay cả thần binh, nguyên liệu quý giá, năng lượng trong nó cũng không ngừng biến mất, phẩm chất đẳng cấp giảm nhanh.

1094. Chương 1091: Nguy Cơ Lớn Hơn

- Năng lượng mất đi đều chui xuống dưới lòng đất rồi.

Triệu Phong nhìn ra được tất cả.

Chỗ năng lượng chui vào lòng đất ưu động trong vách tinh thể đang chảy về phía sau Triệu Phong.

Hương đó dường như là phần đầu của Thần Thi.

- Quá quý dị!

Triệu Phong nhíu mày.

Sau khi dây leo trong khối tinh thể khổng lồ này hồi sinh, năng lượng của nó lại hoàn toàn mất đi, ngay cả vách tinh thể xung quanh và bảo vật bên trong đó cũng không ngoại lệ.

Rốt cuộc là thứ gì đã hút mất năng lượng ở đây?

Triệu Phong không thể tưởng tượng được năng lượng lớn như vậy sau khi tập hợp lại sẽ xảy ra chuyện gì.

Khí tức năng lượng bên trong vách tinh thể ở ngoài kia cũng đang dần mất đi.

Lúc này, không biết ai đó nói.

Lập tức mọi người đều nhìn ra xung quanh.

Quả nhiên khí tức của thần trong những bức vách tinh thể ở xung quanh đang không ngừng yếu dần, thiên địa nguyên khí trong không khí cũng đang dần biến mất.

Phẩm chất của những vật phẩm bên trong vách cũng đang giảm xuống, không còn quý giá như ban đầu nữa.

- Lẽ nào tất cả năng lượng của Thần Thi đang dần tiêu tan?

Lúc này tất cả mọi người đều có một nghi vấn.

- Chúng ta phải tranh thủ lúc Thần Thi chưa mất hết cơ ngộ tìm bảo vật.

Một Thánh Chủ nhân loại nói.

Rồi vị Thánh Chủ này dẫn tiểu đội của hắn nhanh chóng rời khỏi đây.

Tốc độ mất năng lượng trong Thần Thi có chỗ nhanh chỗ chậm. Như mọi thứ trong khối tinh thể khổng lồ mất rất nhanh, còn năng lượng trong vách tinh thể ở bên ngoài thì rất chậm, có thể ở nơi nào đó không có động tĩnh gì.

Trên trời, sắc mặt của hai vị Bán Thần đều tối lại.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bán Thần Khô Túc có phần u sầu trầm lắng.

Năng lượng khủng khiếp như vậy đang dần biến mất, tin chắc không lâu nữa sẽ xảy ra chuyện gì đó.

Vèo!

Bán Thần Diệt Pháp rời khỏi đây trước, dù sao thì vừa rồi khi ở trong không khối tinh thể khổng lồ hắn từng ra tay ngăn cản Bán Thần Khô Túc.

Giờ cơ ngộ ở đây đã không còn, thể lực nhân loại ở đây khá mạnh, nếu Bán Thần Khô Túc liên thủ với cường giả ở đây đối phó hắn thì phiền phức to.

Bán Thần Diệt Pháp dẫn một số thành viên bay về hướng đằng sau, đương nhiên hắn cảm nhận được hướng đi của năng lượng.

Sau khi Bán Thần Diệt Pháp rời đi, có nhiều dị tộc cũng bắt đầu bỏ đi.

Trong đó Tiêu Thiên Thánh Vương đứng tại chỗ một lúc, giờ hắn rất muốn giết Triệu Phong nhưng Bán Thần của nhân loại cũng có mặt đương nhiên hắn không dám động thủ, chỉ có thể rời đi.

- Triệu Phong, chúng ta cũng đi thôi.

Nam Cung Thánh chủ động nói.

Nam Cung Thánh đã có được một trái quả màu đen, so với người khác cũng là nhiều rồi.

- Hừ, các người muốn đi đâu!

Lúc này, từ phía sau vang lên tiếng của Vũ Linh Thánh Vương.

- Giao hết những thứ các người có được ra đây!

Sắc mặt Bích Quang Thánh Vương thâm trầm.

Bọn chúng cho rằng, nếu không phải Triệu Phong ở đây, ba Thánh Vương có lẽ còn có thể tìm được một số bảo vật trong này.

Giờ toàn bộ khối tinh thể đều đã bị hủy, đương nhiên chúng sẽ không để Triệu Phong thoát.

Một số Thánh Chủ, Thánh Vương thấy vậy liền tránh đi thật xa.

- Rốt cuộc Triệu Phong đã làm gì mà đắc tội Thái Hoàng Điện vậy?

- Hơn nữa còn là ba Thánh Vương, bốn Thánh Chủ.

Một số Thánh Chủ và Thánh Vương đều thấy kinh ngạc.

Với trận thế của bọn Vũ Linh Thánh Vương, dù là Thiên Huyền Cung cũng không dám động vào, trừ phi có Bán Thần Khô Túc xuất mã.

- Phong ca, làm thế nào đây?

Triệu Vũ Phi lo lắng nói.

Tuy trong không gian tinh thể này, Huyền Quang thánh lực và cảnh giới ý cảnh của nàng đều được tăng cường rõ rệt nhưng vẫn chưa hoàn toàn củng cố. Với thực lực của ba người họ đối mặt với trận dung thể này vẫn không có cơ hội thắng.

- Triệu Phong, món nợ giữa chúng ta cũng nên tính đi nhĩ?

Địa Quỷ Thánh Vương cũng đứng ra.

Không có được trái quả kia khiến hắn vô cùng bức bối.

Nếu không phải Triệu Phong đắc tội người của Thái Hoàng Điện dẫn mấy vị Thánh Vương kia tới, buộc Địa Quỷ Thánh Vương hắn phải tạm thời buông trái quả kia thì chưa biết chừng hắn đã thành công rồi.

Thái Hoàng Điện

Địa Quỷ Thánh Vương đương nhiên không dám động vào Thái Hoàng Điện, nhưng lúc này Triệu Phong bị ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện truy sát, nếu hắn gia nhập thì dù Triệu Phong có dùng Lục Thần Tiên hắn cũng không sợ.

Cho dù Triệu Phong có Lục Thần Tiên thật thì với thực lực của hắn cũng không phát huy được bao nhiêu uy lực. Bốn Thánh Vương cộng với nhiều Thánh Chủ có thể chống đỡ.

Hơn nữa Địa Quỷ Thánh Vương cũng có một tiểu đội tới đây, trong đội ngũ của hắn còn có một vài Thánh Chủ của Địa Ma Giáo.

- Địa Quỷ Thánh Vương?

Vũ Linh Thánh Vương hơi khựng lại.

Vừa rồi bên trong khối tinh thể Địa Quỷ Thánh Vương còn đứng về phía Triệu Phong, sao giờ lại quay mũi giáo rồi?

- Ta và tiểu tử này chỉ tạm thời hợp tác, giờ ra ngoài rồi, đương nhiên quan hệ hợp tác cũng không còn nữa.

Địa Quỷ Thánh Vương cười nham hiểm.

Ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện khề gật đầu.

Lần này Triệu Phong có mọc cánh cũng khó thoát, có thêm một Địa Quỷ Thánh Vương cũng không có ảnh hưởng gì lắm.

- Ngay cả Địa Ma Giáo cũng tham gia rồi.

- Nghe nói lần đó Triệu Phong truy sát Ma Uyên Thánh Chủ, từng có mâu thuẫn với Địa Ma Giáo.

Một số Thánh Chủ nhân loại ở đây bàn tán, nhiều người đều muốn xem kịch hay.

Thái thượng trưởng lão Thiên Huyền Cung, Bán Thần Khô Túc nhìn Triệu Phong, rồi dẫn cường giả của Thiên Huyền Cung bay về phía sau.

Hướng đó là hướng năng lượng trong Thần Thi đang dồn về, tuy Bán Thần Khô Túc có cảm giác không ổn nhưng hần buộc phải đi xem thế nào.

- Không ai có thể cứu các ngươi nữa rồi.

Vũ Linh Thánh Vương thấy người của Thiên Huyền Cung bỏ đi thì cười nói.

Lúc này ba người Triệu Phong phải đối mặt với bốn Thánh Vương, còn có vài Thánh Chủ. Trận dung khủng bố như vậy, đủ để hủy diệt cả một tam tinh siêu cấp đại tông ở Đại Lục Vực.

Nam Cung Thánh cũng có phần lo lắng.

Vốn dĩ, ba người họ tuy có yếu thế trước một đội ngũ ba Thánh Vương, nhưng nếu dùng hết tuyệt chiêu thì vẫn có thể liều mạng. Nhưng giờ đối mặt với bốn Thánh Vương và rất nhiều Thánh Chủ, ngay cả Nam Cung Thánh cũng cảm thấy chẳng có hy vọng gì.

Nhưng hần vẫn bắt giác nhìn sang Triệu Phong.

Hần nhìn thấy vẫn là một gương mặt bình tĩnh.

Nam Cung Thánh thầm kinh ngạc, cục thế nguy hiểm thế này mà Triệu Phong vẫn giữ được bình tĩnh như chẳng có chuyện gì xảy ra vậy. Rốt cuộc hần có cách gì?

- Hừ, cố ra vẻ bình tĩnh.

Vũ Linh Thánh Vương nhìn Triệu Phong chế giễu.

Uỳnh!

Bốn vị Thánh Vương lập tức thích phóng năng lượng ý chí, dung nhập vào hư không, khóa chặt ba người Triệu Phong.

Làm vậy còn đề phòng bọn Triệu Phong dùng Mê Không Giới trốn thoát.

Đúng lúc bốn Thánh Vương định ra tay thì Triệu Phong lên tiếng.

- Trợ thủ của ta tới rồi.

Triệu Phong mỉm cười.

- Trợ thủ?

Vũ Linh Thánh Vương khựng lại, Triệu Phong còn có trợ thủ?

- Hừ lúc này ai có thể cứu ngươi?

Bích Quang Thánh Vương cười châm chọc.

Ở đây có ba Thánh Vương Thái Hoàng Điện, còn có thái thượng trưởng lão của Địa Ma Giáo.

Trong Đại Lục Vực, ngoài Thiên Huyền Cung và cường giả Bán Thần ra còn ai cứu được Triệu Phong?

Hơn nữa theo hần biết, Triệu Phong không có quan hệ gì với Bán Thần ở Đại Lục Vực.

Vù!

Đúng lúc ấy, từ một thông đạo bay ra một đạo kim ảnh.

- Côn Vân!

Vũ Linh Thánh Vương lập tức kêu lên.

Ba Thánh Vương còn lại sắc mặt đều chấn kinh,

Đương nhiên họ đều nghe nói về tình hình của Côn Vân, tin đồn là Bán Thần Côn Vân năm đó hồi sinh.

- Không ngờ Triệu Phong lại có quan hệ với Côn Vân.

- Côn Vân không đơn giản đâu.

Một số Thánh Chủ xung quanh đang đợi kịch hay cũng vô cùng chấn kinh.

Côn Vân từng là Bán Thần, ngay cả Thái Hoàng Điện cũng không dám tùy tiện đắc tội một vị Bán Thần, huống hồ những Thánh Vương này đều không thể đại diện cho ý tứ của Thái Hoàng Điện.

- Là hần!

Nam Cung Thánh cũng sửng người.

Cuối cùng hần cũng hiểu tại sao Triệu Phong lại bình tĩnh như vậy. Thì ra Triệu Phong đã liên lạc với Côn Vân rồi.

Hơn nữa Côn Vân giờ đã là Thánh Vương, thực lực của hần có lẽ là cường giả Thánh Vương mạnh nhất của Đại Lục vương triều.

Nếu ba người họ cộng thêm Côn Vân thì không phải sợ kẻ địch trước mặt.

Triệu Vũ Phi cũng thở phào.

- Cuối cùng người cũng tới!

Triệu Phong nhìn Côn Vân.

Khi ra khỏi khối tinh thể khổng lồ Triệu Phong đã dùng thông qua tám lệnh bài Côn Vân để lại cho hần biết được Côn Vân đang ở gần đây.

Vì thế sau khi ra ngoài Triệu Phong không vội bỏ đi ngay.

- Cút hết đi! Kẻ nào trong các ngươi dám đả thương hần!

Bán Thần Côn Vân bay tới, một luồng lực phách khủng bố, bá đạo ập tới.

Năng lượng ý chí của bốn vị Thánh Vương kia lập tức bị hóa giải.

- Côn Vân tiền bối, tại hạ trưởng lão Thái Hoàng Điện. Triệu Phong sách nhiễu lợi ích của thành viên Thái Hoàng Điện, hơn nữa còn mưu sát thập tam hoàng tử...

Vũ Linh Thánh Vương cung kính giải thích.

- Người nói vớ vẩn gì đấy, mau cút hết, người không nghe thấy sao?

Côn Vân bực bội nói.

Sắc mặt bốn vị Thánh Vương vô cùng khó coi.

Tuy cùng là Thánh Vương, nhưng Côn Vân lúc này lại tạo ra áp lực cực lớn.

Triệu Phong hơi khựng người, thấy Côn Vân nôn nóng như vậy hần thấy rất lạ.

Hần nghĩ cùng lắm Côn Vân giải vây cho hần, chứ không thể vì hần mà mâu thuẫn với Thái Hoàng Điện. Vậy mà lúc này Côn Vân lại không hề nể mặt cao tăng Thái Hoàng Điện như thế.

Khi Triệu Phong đang suy nghĩ.

Trong thông đạo Côn Vân vừa ra lại một thân ảnh nữa xuất hiện.

Uỳnh!

Áp lực khủng bố khiến trời đất rung chuyển, tất cả cường giả ở đây tâm thần đều bị đè nén, huyết mạch và thánh lực đều bị áp chế.

- Bán Thần dị tộc.

Một Huyền Quang Thánh Chủ lên tiếng.

- Côn Vân, ngươi chạy đi đâu!

Bán Thần dị tộc quát lớn, thiên địa nguyên khí rung lên.

Sau khi hắn thấy Triệu Phong khựng lại một lúc thì cười lớn.

- Ngươi chính là Triệu Phong đúng không?

Bán Thần dị tộc nhìn Triệu Phong đầy sát ý.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Triệu Phong sững người, nuốt một ngụm nước bọt.

Cuối cùng hắn cũng hiểu tại sao Côn Vân lại có vẻ lo lắng như vậy, thì ra đang bị một Bán Thần truy sát.

Nhưng điều khiến Triệu Phong hắn chán nản đó là kẻ truy sát Côn Vân lại chính là Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc.

Biết sớm thì Triệu Phong đã cùng Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi tháo chạy luôn cho rồi.

Kết quả, Triệu Phong đợi Côn Vân hóa giải nguy cơ trước mắt nhưng lại dẫn tới một nguy cơ lớn hơn

1095. Chương 1092: Bán Thần Truy Sát

- Ngươi chính là Triệu Phong?

Bán Thần Cự Mãnh nhìn Triệu Phong đầy vẻ sát ý.

Nhưng hắn không vội vàng hành động, vì ở đây còn có rất nhiều cường giả con người, trong đó có mấy Thánh Vương Thái Hoàng Điện mà hắn biết. Nếu những cường giả này liên thủ thì Bán Thần Cự Mãnh cũng không làm gì được Côn Vân và Triệu Phong.

Dù sao Bán Thần cũng thuộc phạm trù Thánh Vương, chẳng qua là chạm tới sức mạnh thần vị hoặc ý cảnh đạt tới tiêu chuẩn của chân thần.

- Triệu Phong, người và Bán Thần Cự Mãnh có mâu thuẫn?

Côn Vân hơi khựng người nhìn Triệu Phong.

- Côn Vân, lần này ngươi đừng mong có trả công nữa.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

Côn Vân cũng bất lực, hắn không biết chuyện này.

Ngoài ra, tuy ở trong Thần Thi này Côn Vân cũng có được không ít cơ ngộ nhưng chúng không giải quyết được việc hắn đột phá thần vị. Vì thế hắn vẫn rất cần những tài nguyên mà chỉ Triệu Phong có.

Thánh Chủ con người ở quanh đó cảm thấy tình hình không ổn, lập tức tụ tập lại.

Ở đây cũng chỉ có cường giả cấp Thánh Vương mới có thể chống đỡ với vị Bán Thần Dưỡng Tâm Chân Đỉnh này. Cũng may Thánh Vương con người ở đây có không ít, trong đó Thái Hoàng Điện đã có ba người rồi.

Vì thế về cơ bản các Thánh Chủ con người đều lại gần nhóm Thái Hoàng Điện mong được che chở.

Ba Thánh Vương của Thái Hoàng Điện và Địa Quỷ Thánh Vương chìm vào trầm tư, đương nhiên họ có thể nhận ra Bán Thần Cự Mãnh có thù với Triệu Phong.

Cùng là con người, về lý mấy người họ nên cùng những cường giả con người khác liên thủ chống lại Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng như thế thì thành giải quyết nguy cơ cho Triệu Phong. Quan trọng là sau khi giải quyết thì ba người vẫn không dám động thủ với Triệu Phong.

- Rút lui!

Vũ Linh Thánh Vương trực tiếp dẫn đội ngũ lùi về sau, kéo giãn khoảng cách với Triệu Phong.

- Thái Hoàng Điện và bọn Triệu Phong có thù, thế là định mặc kệ bọn hần rồi.

- Mặc kệ hần, chỉ cần chúng ta sống được là được. Đó là Bán Thần dị tộc, chúng ta buộc phải dựa vào sức mạnh của Thái Hoàng Điện.

Các đội ngũ Thánh Chủ con người ở xung quanh đương nhiên hiểu cách nghĩ của Thánh Vương Thái Hoàng Điện. Tuy họ cảm thấy lúc này con người nên đoàn kết chống lại dị tộc, nhưng họ lại không dám thuyết giáo Thái Hoàng Điện.

- Ha ha, Thái Hoàng Điện đúng là hiểu chuyện.

Bán Thần Cự Mãnh cười.

Khi đến đây đương nhiên hần nhận ra dường như Triệu Phong và cường giả Thái Hoàng Điện có mâu thuẫn không nhỏ.

Nhưng xem tình hình thì mâu thuẫn dường như không phải to bình thường đâu. Vào lúc quan trọng Thái Hoàng Điện lại bỏ mặc bọn Triệu Phong.

- Hai người chịu chết đi!

Bán Thần Cự Mãnh bỗng bước ra.

Uỳnh! Rầm!

Trời đất rung chuyển một trận, uy năng khủng bố của thánh lực cùng với một chút thần lực phát nổ trong hư không.

Bán Thần Cự Mãnh sau khi bước ra lập tức tới trước mặt Triệu Phong và Côn Vân, một luồng áp lực khủng khiếp không thể kháng cự ập xuống hai người.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Côn Vân lập tức lóe kim quang, vô số đạo phù văn kim sắc thần bí bay ra xung quanh, phát ra năng lượng thể phách mạnh mẽ.

Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh không phải đối tượng Bán Thần Cự Mãnh nhắm tới nên không chịu nhiều áp lực, nhưng cũng cảm thấy toàn thân như chìm trong đầm lầy, tựa như có ngọn núi đè xuống, ngay thở thôi cũng khó khăn.

- Đây chính là cường giả Bán Thần.

Triệu Phong kích hoạt Huyết Ma Dương, toàn lực khởi động Thánh Lôi Thể, khó khăn nói.

Tuy ở trong khối tinh thể khổng lồ kia, ba người họ đều có tiến bộ, đặc biệt là về ý cảnh.

Nhưng lúc này đối mặt với áp lực ý chí từ Bán Thần, họ vẫn cảm giác bản thân vô cùng nhỏ bé.

- Mau chạy đi!

Triệu Phong liền nói.

Vù!

Sau lưng Triệu Phong lập tức triển khai hai luồng năng lượng của hai tiểu thể giới chống đỡ áp lực của vị Bán Thần này.

Triệu Vũ Phi đương nhiên biết Bán Thần Cự Mãnh chỉ nhằm vào Triệu Phong và Côn Vân, nhưng nàng cũng sẽ không bỏ Triệu Phong lại.

Phùng!

Quanh người Triệu Vũ Phi đột nhiên bùng cháy, giống như một ngôi sao cháy lửa tím, chấn động thiên địa nguyên khí.

- Đáng ghét!

Nam Cung Thánh hết cách, tuy Bán Thần Cự Mãnh chỉ nhằm vào Triệu Phong và Côn Vân nhưng hắn lại không thể tách khỏi Triệu Phong, nếu không một mình hắn làm sao đối mặt được với cường giả Thái Hoàng Điện.

Uỳnh!

Từ trong cơ thể Nam Cung Thánh cùng tràn ra quang ảnh màu đỏ tím quỷ dị.

Ba người thích phóng bốn tiểu thể giới, vô cùng kinh thế hãi tục, đủ để khiến cường giả Thánh Vương cổ lão cũng phải lui bước.

Bùm!

Áp lực ý chí của Bán Thần Cự Mãnh bị bốn luồng sức mạnh cường hãn kia đẩy lùi một phần.

Côn Vân ở phía trước đang phải chống đỡ Bán Thần Cự Mãnh liền cảm thấy thoải mái hơn hẳn.

- Phong Thiên Chưởng!

Côn Vân vận thể pháp thần lực, chậm rãi đánh ra vài chục chưởng!

Vù vù!

Vài chục đạo quang chưởng kim sắc uốn éo chui vào không gian, dường như biến mất vậy.

Nhưng thật ra ý cảnh của những đòn chưởng pháp này đều đánh lên áp lực ý chí vô hình của Bán Thần Cự Mãnh, phong ấn một phần sức mạnh, đồng thời cắt đứt mối liên hệ giữa sức mạnh ý chí và Bán Thần Cự Mãnh.

- Đi!

Tranh thủ khoảnh khắc đó, Côn Vân lập tức cùng bọn Triệu Phong bỏ chạy.

- Hừ, lần này các người đừng hòng thoát!

Bán Thần Cự Mãnh có chút kinh ngạc, bốn người liên thủ lại phá được năng lượng ý chí cường đại của hắn.

Nhưng lúc này hắn vẫn khá mừng, không ngờ Thái Hoàng Điện và cả những người khác đều không giúp Côn Vân và Triệu Phong.

Như vậy, hắn vừa có thể giết Côn Vân và Triệu Phong vừa có thể cứu Vạn Tượng Thánh Chủ.

Sau khi Côn Vân, Triệu Phong và Bán Thần Cự Mãnh rời đi, những Thánh Chủ ở đây vẫn còn sững người tại chỗ.

- Hắn có thể chống đỡ được Bán Thần!

Một người hét lên.

Đúng vậy, vừa rồi Côn Vân và ba Thánh Chủ khác liên thủ có thể thoát được khỏi tay của Bán Thần.

- Đó không phải vì có Côn Vân sao. Người phải biết Côn Vân là Bán Thần hồi sinh.

Một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành khác không đồng ý nói.

Ba người Triệu Phong và Côn Vân thoát được, trong việc này Côn Vân mang tính quyết định. Ý cảnh của bản thân Côn Vân đã rất cường đại, nhưng chống lại Bán Thần thì còn yếu một chút.

Sức mạnh ba người Triệu Phong tuy nhỏ nhưng có thể khiến Côn Vân có thời gian thi triển chiến kỹ Phong Thiên Chưởng.

- Hừ, bị Bán Thần truy sát, ta không tin chúng sống được.

Vũ Linh Thánh Vương hừ một tiếng.

Hắn chỉ là không cam tâm để Triệu Phong chết mà không phải bởi tay mình.

- Ta cáo từ.

Địa Quỷ Thánh Vương có chút bất an, từ biệt các Thánh Vương Thái Hoàng Điện.

Hắn vốn nghĩ mình liên thủ với Thái Hoàng Điện chắc chắn sẽ giết được Triệu Phong nhưng kết quả lại xảy ra biến cố này.

Tuy hắn cũng cho rằng đối mặt với sự truy sát của Bán Thần, Triệu Phong chắc chắn sẽ chết, nhưng Địa Quỷ Thánh Vương hừ không đích thân xác nhận Triệu Phong đã chết thì vẫn có chút bất an.

Trong thông đạo.

Ba người Triệu Phong và Côn Vân nhanh chóng di chuyển.

- Côn Vân, người chặn hậu.

Triệu Phong nói.

Triệu Phong rất muốn chửi Triệu Phong nhưng cũng đành làm theo.

Bốn người lúc này chỉ có Côn Vân là người duy nhất chặn được công kích của Bán Thần đằng sau.

Hơn nữa Côn Vân phát hiện thực lực của ba người Triệu Phong tăng rất nhanh. Nếu bốn người liên thủ chưa chắc đã không chống lại được Bán Thần Cự Mãnh. Nhưng nếu một trong ba người Triệu Phong gặp chuyện thì sẽ hỏng hết.

Vì tránh trường hợp đó Côn Vân bắt buộc phải chặn hậu.

- Thiên Sát Xung Kích!

Toàn thân Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên trào dâng Huyền Quang thánh lực, đồng thời trợn một chút thần lực.

Uỳnh uỳnh!

Quanh người hắn bỗng chốc xuất hiện một hư ảnh khổng lồ của một con cự tượng. Cự tượng rống lên một tiếng, sóng xung kích khủng bố xuyên qua tầng vật chất tinh thần, ập tới.

Uỳnh! Bùm! Rắc!

Sóng xung kích để lại trong thông đạo tinh thể một loạt vết rạn.

- Phong Thiên Thập Bát Chưởng!

Côn Vân hét lớn, huyết mạch hồn lực được kích phát toàn bộ.

Phùng phùng!

Toàn thân hắn phát kim quang, Bán Thần ý chí và linh hồn dung hợp vào nhau, dùng một thứ ý cảnh kỳ diệu nào đó đánh ra mười tám đạo chưởng ảnh, nhằm thẳng đợt sóng xung kích kia.

- Tên Côn Vân đáng ghét!

Bán Thần Cự Mãnh cảm giác được uy lực công kích của hắn bị giảm mạnh.

Lần nào Côn Vân cũng dùng chưởng pháp huyền diệu này làm giảm đi uy năng công kích của hắn, rồi dựa vào thể phách và ý cảnh cường悍, cộng với bí pháp phòng ngự đỡ công kích của hắn, nếu không thì Côn Vân đã chết trong tay hắn lâu rồi.

Uỳnh! Bùm!

Công kích sau khi bị Phong Thiên Ẩn làm cho suy yếu, sau khi bị tiểu thế giới của bọn người làm cho yếu thêm một lần nữa, Côn Vân thi triển bí pháp phòng ngự trực tiếp hứng đòn của Bán Thần Cự Mãnh.

- Tiểu Tặc Miêu!

Lúc này Triệu Phong mới liên lạc với Tiểu Tặc Miêu đang lén vào trong Mê Không Giới.

Triệu Phong từng chứng kiến sự lợi hại của thanh đoản đao của Tiểu Tặc Miêu, ngay cả bức vách tinh thể Bán Thần cũng không phá vỡ được mà nó cũng dễ dàng xử lý. Chắc chắn thanh đoản đao đó có uy năng giết Bán Thần.

Tiểu Tặc Miêu lập tức quơ quơ móng vuốt, lắc đầu lia lịa.

Ý của Tiểu Tặc Miêu là nó đã tiêu hao quá nhiều, không thể sử dụng sức mạnh của đoản đao nữa. Đồng thời nó cũng từ chối việc giao ra đoản đao.

Triệu Phong bất lực, Tiểu Tặc Miêu lúc này đúng là có phần hư nhược, không giống như đang lừa hắn.

Uỳnh uỳnh!

Bên ngoài, công kích của Bán Thần Cự Mãnh tuy đã bị bốn người chặn lại nhưng tốc độ của Bán Thần Cự Mãnh nhanh hơn nên rất nhanh đã đuổi tới nơi.

- Cùng công kích đánh lui hắn!

Triệu Phong nói.

Công kích Bán Thần?

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi đều bị chấn động.

- Đấng Thiên Quyền!

Côn Vân cười hề hề, kích phát thể phách huyết mạch, nén sức mạnh thể phách lên hai tay rồi tung quyền.

Chỉ thấy, vô số đạo quang quyền chói lòa kim sắc tỏa ra uy năng ý cảnh khiến trời đất rung chuyển bay về phía Bán Thần Cự Mãnh.

- Tà Ma Loạn Thiên!

- Linh Diệu Tử Quang!

Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi cũng thi triển tuyệt kỹ công kích mạnh nhất của mình.

Một đạo huyết ảnh màu tím đỏ lao về phía trước.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong cho sức mạnh của Phong Lôi Tiểu Thế Giới và Thể Phách Lôi Vực dung nhập vào song quyền, đánh ra một đạo thánh chưởng lôi quang.

Hắn nén đạo Thánh Lôi Chưởng này thành rất nhỏ để tránh chạm vào vách tinh thể hai bên khiến uy năng của nó bị giảm.

- Còn dám chống trả!

Bán Thần Cự Mãnh khựng lại.

Xoẹt!

Trong tay Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện một lưỡi rìu lớn, nhìn rất tàn tạ nhưng tỏa ra sát khí kinh thiên.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh phần nộ vụng thần binh trong tay chém ra vô số đạo hồng quang khổng lồ đánh tan công kích của bọn Triệu Phong.

Hắn vốn tưởng một Triệu Phong Huyền Quang tiểu thành có thể nháy mắt là giết chết, nhưng nào ngờ Triệu Phong còn có hai người trợ giúp.

Hơn nữa thực lực của ba người Triệu Phong mạnh đến bất ngờ, cộng với Côn Vân, bốn người liên thủ cũng có chút khả năng.

1096. Chương 1093: Đầu Lâu Thần Thi

Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc tay cầm rìu tàn khuyết đánh tan công kích của bọn Triệu Phong.

Rìu của hắn vốn là thứ thần khí, chỉ có điều bị tổn hại một chút, vì thế uy năng không còn như khi hoàn chỉnh, nhưng dù vậy uy năng của lưỡi rìu này vẫn hơn xa thiên giai đỉnh cấp thần binh phổ thông.

- Phong Thiên Thập Bát Chương.

Nhân cơ hội đó Côn Vân lại thi triển Phong Thiên Thập Bát Chương.

Phùng phùng!

Toàn thân hắn phát kim quang, kích phát ra Bán Thần ý chí, với một loại ý cảnh kỳ diệu nào đó tung ra mười tám đạo chuồng ảnh kim sắc, đánh về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Cho dù chuồng pháp của Côn Vân không thể uy hiếp được Bán Thần Cự Mãnh nhưng có thể hạn chế được hắn.

Vèo vèo!

Ba người Triệu Phong và Côn Vân nhân cơ hội đó bỏ chạy được một đoạn.

Để tăng tốc độ Triệu Phong gọi Vạn Tượng Thánh Chủ ra.

- Vạn tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ hai mắt ngưng đọng, lập tức thay đổi thiên địa vạn tượng, đồng thời truyền cho Triệu Phong năng lượng phong lôi thuần túy.

Vù!

Đôi cánh thánh quang của Triệu Phong tỏa ra ánh sáng chói lòa, tốc độ tăng lên vài lần, Triệu Phong đưa Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi bay đi.

Còn ý cảnh của Côn Vân rất cao, tốc độ không hề thua kém Triệu Phong.

- Thì ra là vậy, người đã khống chế Vạn Tượng Thánh Chủ.

Côn Vân nhận ra ngay Triệu Phong dùng Minh Tâm Ấn khống chế Vạn Tượng Thánh Chủ, dù sao hồi đó hắn cũng vì thế mà bị Triệu Phong khống chế.

Với huyết mạch và thiên tư của Vạn Tượng Thánh Chủ, chắc chắn Tượng Nhân Tộc rất coi trọng, vì thế Bán Thần Cự Mãnh truy sát Triệu Phong là để cứu Vạn Tượng Thánh Chủ.

- Người dám lợi dụng vạn tượng!

Bán Thần Cự Mãnh thấy thế quát lên, năng lượng vô hình khiến vách tinh thể ở xung quanh rung chuyển.

- Thần Quang Độn!

Bán Thần Cự Mãnh vung hai tay lên, thần lực quán quanh người hắn.

Vút!

Bán Thần Cự Mãnh được thần quang bao bọc có thể không bận tâm đến mọi trở ngại, giống như một đạo cực quang, lao đi vun vút trong thông đạo.

- Phong Thiên Thập Bát Chương!

Côn Vân lại tung ra chưởng ảnh kim sắc nửa trong suốt.

Nhưng lần này Phong Thiên Chưởng của Côn Vân khi đánh lên Bán Thần Cự Mãnh chẳng tạo được bất cứ tác dụng nào.

- Chịu chết đi Côn Vân!

Bán Thần Cự Mãnh vung lưỡi rìu lên, truyền vào Huyền Quang thánh lực và thần lực chém ra một vết sáng đỏ thẫm.

Uỳnh! Bùm!

Vách tinh thể phía trên vỡ ra một khoảng, xung quanh cũng rung chuyển dữ dội, vết sáng đỏ thẫm lao vút tới trước mặt bọn Triệu Phong.

- Không hay rồi, Bán Thần Cự Mãnh dùng toàn lực!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh còn chưa tới, Triệu Phong đã cảm nhận được một luồng năng lượng khủng khiếp có thể hủy thiên diệt địa, thân thể hắn cũng cảm thấy một trận đau đớn.

Trong đòn công kích này của Bán Thần Cự Mãnh có lượng lớn thần lực, hơn nữa lưỡi rìu trong tay hắn cũng bắt phạm.

- Lão bất tử nguời! Sẽ có một ngày ta hồi phục tới cảnh giới Bán Thần...

Côn Vân cũng cảm thấy một nguy cơ chí mạng.

Uỳnh!

Thần quang kim sắc trong cơ thể Côn Vân chảy vào hộ oản trên cánh tay trái của hắn.

- Hỗn Thiên Hộ Thể!

Côn Vân đứng ra, hộ oản trên tay trái phát ánh bạch kim.

Vù vút vút!

Xung quanh cơ thể Côn Vân xuất hiện một quang sáng bạch kim, trên đó lấp lánh vô số phù văn kỳ diệu, di chuyển tất cả năng lượng lại gần.

Uỳnh! Bùm!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh đánh lên quang sáng bạch kim quanh Côn Vân, phát ra tiếng nổ trầm đục.

Uỳnh! Phụt phụt!

Quang sáng phù văn quanh người Côn Vân xoay chuyển với tốc độ cực nhanh dần dần phân tán uy năng công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng công kích của Bán Thần Cự Mãnh uy mãnh bá đạo tới mức nào chứ, tốc độ xoay chuyển của quang sáng phù văn của Côn Vân chậm dần, dường như sắp dừng lại đến nơi.

- Thứ thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh nhìn hộ oản trên tay Côn Vân ánh mắt loé lên sự thèm thuồng.

Tuy là thứ thần khí nhưng chỉ có thần lực mới phát huy được uy lực của thần khí.

Mà Côn Vân giờ mới chỉ là Thánh Vương, thần lực vận dụng được có hạn, vì thế không tới lúc quan trọng hắn sẽ không tùy tiện dùng thần lực.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh lại vung rìu chém ra một đạo hồng quang, hắn đang sát ruột lấy được thứ thần khí kia trong tay Côn Vân.

Đúng lúc đó, phía sau Côn Vân, trong tay Nam Cung Thánh xuất hiện một tấm lá chắn thanh đồng hoa văn hình thú.

Nam Cung Thánh dùng Tà Thần chi lực truyền vào Kim Trì Thuần trong tay mình.

Uỳnh uỳnh!

Bỗng chốc trên tấm lá chắn thanh đồng vọng ra tiếng gầm rú, chỉ thấy hư ảnh của một cái đầu thú bao trùm xung quanh quang sáng phù văn bạch kim của Côn Vân.

Uỳnh!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh bị thứ thần khí phòng ngự của Nam Cung Thánh làm cho suy yếu, khi chạm tới tầng phòng hộ của Côn Vân thì bị chặn đứng hoàn toàn.

- Còn có thứ thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh chấn kinh, hấn bị đả kích rất nặng nề.

Hắn đường đường là Bán Thần, cũng chỉ có một món thứ thần khí tàn khuyết, mà trước mắt hắn một Thánh Vương, một Thánh Chủ đại thành mỗi người lại đều có một món thứ thần khí phòng ngự.

Hai món thứ thần khí phòng ngự chặn được công kích của hắn cũng là bình thường.

- Cứ cho là các người có thứ thần khí thì hôm nay cũng không thoát được!

Bán Thần Cự Mãnh vẻ mặt có phần điên cuồng, chỉ cần giết những kẻ này là hắn có được hai món thứ thần khí.

Chỉ có thần lực mới phát huy hết được uy năng của thứ thần khí, mà khả năng vận dụng thần lực của Côn Vân và Nam Cung Thánh có hạn, chắc chắn không thể sử dụng hết được sức mạnh của thứ thần khí.

Vì thế, cho dù những cường giả nhân loại này có thứ thần khí thì cũng chỉ là vùng vẫy được thêm một lúc mà thôi.

Nhưng đúng lúc đó.

Một quang thần quang xuyên cả linh hồn, qua thân thể Bán Thần Cự Mãnh khiến linh hồn hắn chấn động.

- Cái gì vậy?

Bán Thần Cự Mãnh hơi khựng lại, nhìn về phía Triệu Phong đang ở sau Nam Cung Thánh và Côn Vân.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ánh kim khổng lồ xuyên qua mọi thứ, kéo theo một cơn bão năng lượng ánh kim khủng khiếp đang bắn tới.

Nam Cung Thánh và Côn Vân đã được Triệu Phong nhắc trước nên tránh khỏi phạm vi công kích của thứ phẩm Lục Thần Tiễn.

Uỳnh! Bùm!

Thứ phẩm Lục Thần Tiễn công kích Bán Thần Cự Mãnh một cách chuẩn xác. Bùng phát ra một luồng khí tức lôi kiếp khủng khiếp.

- Đi!

Triệu Phong khê hô, hắn không mong thứ phẩm Lục Thần Tiễn có thể tạo được thương thế gì lớn cho Bán Thần Cự Mãnh.

- Triệu Phong, không ngờ người lại có tuyệt chiêu này.

Côn Vân cười.

Phải biết là giờ Triệu Phong chỉ là Huyền Quang tiểu thành, uy năng của một tiền vừa rồi đủ để giết một Huyền Quang đại thành. Vì thế đối với một Thánh Chủ Huyền Quang đại thành mà nói, đây chính là sát chiêu cực kỳ khủng bố.

Triệu Phong không nói gì, thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, cuốn lấy Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi bỏ chạy.

Thật ra muốn cắt đuôi Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong hoàn toàn có thể sử dụng tới Lục Thần Tiền hoặc Mê Không Giới.

Chỉ có điều, Lục Thần Tiền là tuyệt chiêu mạnh nhất, Triệu Phong không tới thời khắc cuối cùng sẽ không tùy tiện sử dụng. Còn sử dụng Mê Không Giới truyền tống thì sẽ rời xa khỏi mục tiêu hiện nay của hắn.

- Giờ chúng ta tới thẳng phần đầu của Thần Thi. Ở đó có lẽ tập trung rất nhiều nhân loại và dị tộc. Đến lúc đó Bán Thần Cự Mãnh cũng không dám động thủ với chúng ta.

Triệu Phong nói.

Côn Vân cũng cảm nhận được, năng lượng của một số khu vực trong Thần Thi đang dần mất đi, mà hướng tập trung của chúng chính là phần đầu của Thần Thi.

Nhưng từ đây tới đầu là một chặng đường rất xa.

- Trên đường đi nếu gặp Bán Thần nhân loại cường đại thì cũng có thể nhờ họ giúp đỡ.

Triệu Phong nói tiếp.

Tuy hắn chẳng có quan hệ gì với Bán Thần của Đại Càn vương triều, nhưng cùng là nhân loại, họ đương nhiên sẽ không giương mắt nhìn bọn Triệu Phong bị Bán Thần dị tộc truy sát.

Con mắt trái của Triệu Phong phủ một tầng kim quang, quét qua những bức vách tinh thể ở xung quanh.

Năng lượng trong vách tinh thể đang yếu dần, Thát Đát có thể nhìn xuyên được nhiều hơn.

Nhưng dù như vậy đến giờ Triệu Phong cũng không phát hiện ra Bán Thần nhân loại nào, còn tiểu đội bình thường thì có một vài. Nhưng những tiểu đội nhân loại này đâu có gan giúp Triệu Phong chặn lại Bán Thần dị tộc.

Mặt khác Triệu Phong cũng chọn những con đường tránh cường giả dị tộc càng nhiều càng tốt.

Uỳnh!

Lúc này, áp lực tựa thiên uy từ phía sau đuổi tới gần bọn Triệu Phong.

Cùng lúc đó tại một nơi khác ở Thần Thi.

Một lão giả áo xám trong đôi mắt tối tăm hiện lên một vòng sáng đen, bên trong là sức mạnh đồng lực kinh người.

Bên cạnh là vài chục hắc bào nhân, những người này ai cũng khí tức vô cùng mạnh mẽ, tất cả đều là cường giả Huyền Quang Cảnh, trong đó có hai người là Thánh Vương.

Phía trước những người này là một yêu linh thân hình to lớn, trong cơ thể đầy tia máu, toàn thân phát ra ánh sáng đỏ kim.

Trong tay của huyết tinh yêu linh đang cầm một viên ngọc bạch kim chói sáng, bên trong viên ngọc có phù văn kim sắc huyền ảo.

- Dựa vào các người cũng muốn có được món thứ thần khí này?

Từ trong viên ngọc bạch kim bỗng trào ra một dải ánh sáng bạch kim cuộn cuộn về phía đám hắc bào nhân.

Ngay lập tức, tất cả hắc bào nhân đều bị dải sáng bạch kim toả ra khí tức của thần kia đánh nổ tan tành.

Ngay sau đó, trong hư không, những hắc bào nhân đã nổ tung kia lại dần ngưng tụ lại.

Đột nhiên con mắt trái của lão giả áo xám giật mấy cái, dường như có cảm ứng.

- Triệu Phong? Đừng chết quá sớm!

Lão giả cười nhạt rồi nhìn huyết tinh yêu linh.

Trong Thần Thi.

Bên trong mộ sơn động tinh thể bên ngoài đầu lâu của Thần Thi có một cái hồ màu đỏ.

Trong hồ có một con quái vật yêu ngư tạo thành từ thủy lưu màu đỏ.

- Chịu chết đi yêu ngư!

Xung quanh yêu ngư màu đỏ trong suốt đó là năm tân ảnh mặt mày hung dữ, khí tức khủng bố.

Uỳnh! Bùm!

Năm ma đạo cường giả vây quanh con yêu ngư, không ngừng phát động những đòn công kích khủng khiếp.

Grào!

Con yêu ngư phát ra tiếng kêu bi phẫn, một luồng sức mạnh linh hồn ý cảnh khiến người ta phải run rẩy lập tức bùng phát khiến những ma đạo cường giả xung quanh linh hồn cũng run lên.

- Tránh ra!

Lúc này, phía sau năm người là một lão giả quanh người phủ đầy ma diễm lạnh lùng lên tiếng.

- Thái thượng trưởng lão!

- U Hải trưởng lão!

Năm vị ma đạo cường giả kia lập tức lùi về sau.

- Cửu U Ma Quang.

Bán Thần U Hải hừ lạnh một tiếng, vận một luồng thần lực u tối, tung một chưởng.

Chỉ thấy một đạo u quang đen như mực đem theo uy thế bá đạo xuyên qua hư không, xuyên qua cả người con yêu ngư.

Năm cường giả ma đạo kia đều thấy lạnh toát toàn thân, nhìn con yêu ngư cứ thế chìm xuống đáy hồ, rồi nhìn Bán Thần U Hải với sự kính sợ.

- Giờ tới khu vực đầu của Thần Thi.

Mắt Bán Thần U Hải loé tia sáng u ám lạnh lẽo.

- Không gặp Triệu Phong cũng có chút đáng tiếc. Hy vọng hắn có thể sống mà tới đầu của Thần Thi.

Bán Thần U Hải lộ ra nụ cười nham hiểm.

1097. Chương 1094: Hợp Tác

Tại một nơi khác trong Thần Thi, mấy người Triệu Phong, Côn Vân đang nhanh chóng di chuyển trong những thông đạo.

Phía sau họ là áp lực khủng khiếp từ Bán Thần Cự Mãnh đang đuổi tới.

- Triệu Phong, hắn đuổi tới rồi!

Côn Vân nói.

Cho dù Côn Vân và Nam Cung Thánh đều có thứ thần khí, có thể chống đỡ công kích của Bán Thần Cự Mãnh, nhưng cả hai đều không vận dụng được nhiều thần lực nên đây cũng không phải kế lâu dài.

Hơn nữa cứ chỉ phòng ngự cũng chẳng có bất cứ lợi ích gì, chỉ cần Bán Thần Cự Mãnh bám dính không chịu buông tha thì cũng có thể khiến bọn họ tiêu hao tới chết.

Sắc mặt Triệu Phong tối lại, nếu cứ thế này cuối cùng hẳn không thể không dùng tới Lục Thần Tiên. Nhưng dù có sử dụng Lục Thần Tiên thì cùng lắm cũng chỉ khiến Bán Thần Cự Mãnh trọng thương mà thôi.

- Ủa, tiểu đội nhân loại kia...

Ánh mắt Triệu Phong xuyên qua mấy chục lớp vách tinh thể, phát hiện đằng trước hướng bên phải có một tiểu đội.

Theo lý mà nói Triệu Phong và Thánh Vương trong Đại Càn vương triều không có bất cứ quan hệ gì, hơn nữa tiểu đội Thánh Vương bình thường cũng không dám giúp Triệu Phong chống lại Bán Thần dị tộc.

Nhưng đội trưởng của tiểu đội này lại là U Mộ Thánh Vương, thái thượng trưởng lão của Hắc Mộ Giác.

Triệu Phong cảm thấy U Mộ Thánh Vương rất có khả năng sẽ giúp hắn, hơn nữa U Mộ Thánh Vương cũng giống Vũ Linh Thánh Vương, có đẳng cấp rất cao giữa những người có cùng cảnh giới Thánh Vương.

- Đi!

Triệu Phong dẫn theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi thay đổi phương hướng.

- Thái thượng trưởng lão, ở chỗ đầu lâu Thần Thi đều đã thập trung siêu cấp thể lực của hai đại vương triều, e là chúng ta khó lòng được chia chác gì.

Một vị lão giả trong hàng ngũ Hắc Mộ Giác nói.

- Không có việc gì là tuyệt đối cả.

U Mộ Thánh Vương dẫn đầu nhóm, kiên định nói.

Năng lượng ở khu vực giữa Thần Thi đều tập trung về phần đầu. Chắc chắn tại đó có bí mật gì đó, nếu Hắc Mộ Giác bỏ lỡ cơ ngộ ở đó thì chính là tội lỗi của U Mộ Thánh Vương.

Hơn nữa Hắc Mộ Giác là thể lực trung lập, không đắc tội với bất cứ tông môn, thế lực nào. Đến lúc đó rất dễ liên thủ với những thế lực cường đại.

Đúng lúc đó U Mộ Thánh Vương đột nhiên cảm nhận được gì đó, quay phắt người lại.

- Triệu Phong?

Linh thức U Mộ Thánh Vương xuyên qua mấy bức vách tinh thể nhìn thấy thân ảnh của Triệu Phong.

- Triệu tiểu hữu cũng định tới khu vực đầu của Thần Thi?

U Mộ Thánh Vương lộ vẻ thích thú.

Triệu Phong vào Thần Thi sống được tới giờ đã khiến hắn vô cùng kinh ngạc rồi.

Vậy mà lúc này Triệu Phong còn muốn tới đầu Thần Thi tìm kiếm cơ ngộ, đúng là có một chút không biết sống chết!

- Côn Vân!

U Mộ Thánh Vương khựng lại nhìn thân ảnh kim quang phía sau Triệu Phong.

Hắc Mộ Giác chủ yếu kinh doanh ám sát, tình báo, nên nắm rất rõ về lai lịch của Côn Vân, không ngờ trong Thần Thi, Triệu Phong và Côn Vân lại hợp tác với nhau.

- U Mộ tiên bối, hãy giúp ta!

Triệu Phong còn chưa tới đã nói lớn.

- Nếu có thể đương nhiên lão phu sẽ không thoái thác.

U Mộ Thánh Vương vuốt chòm râu..

Dù nói thế nào thì hôm đó Triệu Phong đã cho hắn Tịnh Huyết Thánh Linh Đan vô cùng quý giá, lúc này đội ngũ Triệu Phong lại có Côn Vân, như vậy thực lực chính thể cũng không thua kém đội của U Mộ Thánh Vương bao nhiêu, hai bên chưa chắc không thể hợp tác.

U Mộ Thánh Vương vừa dứt lời thì tiểu đội của U Mộ Thánh Vương liền cảm nhận được một luồng áp lực hủy thiên diệt địa đang dần ập tới.

- U Mộ tiên bối, giúp ta đối phó với Bán Thần dị tộc.

Lúc này Triệu Phong mới tới bên cạnh U Mộ Thánh Vương nói nốt câu.

Tiếp đó là một chuỗi tiếng nổ lớn, Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện trước mặt mọi người, khí tức nặng nề khiến tất cả cường giả ở đây đều khó thở. Những Thánh Chủ trong đội ngũ U Mộ Thánh Vương thực lực yếu một chút đến việc đứng thẳng cũng không nổi.

- Bán Thần Cự Mãnh của dị tộc!

Một Thánh Chủ trong đội ngũ U Mộ Thánh Vương sững sờ kêu lên, nằm lăn ra đất.

Ngay cả U Mộ Thánh Vương cũng đứng như trời trồng, trong lòng vô cùng chấn kinh.

Điều khiến hắn chấn kinh đương nhiên là vì bọn Triệu Phong bị Bán Thần truy sát mà vẫn sống mà chạy tới đây. Cho dù trong đội Triệu Phong có Côn Vân thì cũng không thể chặn nổi Bán Thần trong truyền thuyết chứ!

- Hề hề, còn tưởng các người tìm được trợ thủ thế nào, chẳng qua là một đàn kiến.

Bán Thần Cự Mãnh liếc nhìn nhóm người Hắc Mộ Giác, vẻ mặt đầy coi thường.

Các Thánh Chủ trong tiểu đội kia ngay đến sức mạnh ý chí của Bán Thần Cự Mãnh cũng không chống đỡ nổi, cũng chỉ có U Mộ Thánh Vương lọt vào mắt hắn.

U Mộ Thánh Vương nghe vậy, sắc mặt đanh lại, ánh mắt thâm trầm:

- Người có cách gì?

Bọn Triệu Phong bị Bán Thần truy sát mà vẫn có thể chạy tới đây, điều này cho thấy họ có cách chống lại Bán Thần dị tộc này.

Hơn nữa trong đội của Triệu Phong còn có Côn Vân. Côn Vân là Bán Thần hồi sinh, giờ đã hồi phục tới cảnh giới Thánh Vương, nhưng thực lực của hắn chắc chắn vô cùng cường đại.

Ngoài ra U Mộ Thánh Vương cũng mong muốn một lần giao chiến với Bán Thần.

- Đương nhiên là có cách.

Triệu Phong mỉm cười, lấy ra bốn lá trận kỳ màu đen.

- Tử Sát Âm Linh Trận của Cửu U Cung.

U Mộ Thánh Vương kiến thức rộng, nhận ra ngay lai lịch của trận kỳ trong tay Triệu Phong.

Soạt soạt soạt!

Triệu Phong ném ba lá cờ cho U Mộ Thánh Vương, Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Tử Sát Âm Linh Trận chính là đại trận mà Thánh Chủ Cửu U Cung bố trí để giết Triệu Phong. Nhưng bốn cường giả truy sát Triệu Phong đều bị hắn giết chết. Vì thế trận pháp này rơi vào tay hắn.

- Các người lùi ra sau.

U Mộ Thánh Vương nói với những thành viên Hắc Mộ Giác khác trong đội.

Thánh Chủ phổ thông hoàn toàn không có tác dụng gì khi đứng trước Bán Thần.

Vèo vèo vèo!

Nghe thái thượng trưởng lão nói vậy, các thành viên lập tức lùi ra sau vài dặm.

Rồi bốn người Triệu Phong cùng dùng Huyền Quang thánh lực triển khai đại trận.

Vù!

Bốn lá trận kỳ dựng thẳng đứng trong hư không, mỗi lá đều bùng cháy năng lượng quỷ đạo màu đen, truyền ra tiếng quỷ khóc kinh thiên khiến ai cũng phải lạnh gáy.

Nháy mắt, hắc quang trên bốn lá trận kỳ bùng nổ, chiếu thẳng lên đến óc tinh thể, giống như bốn cái cột chống trời.

Uỳnh!

Trong vòng bán kính vài dặm, xung quanh mấy người Triệu Phong, U Mộ Thánh Vương ngưng tụ ra một quầng khí diễm đen.

- Côn Vân, người giữ chân Bán Thần, bọn ta trợ giúp cho người.

Triệu Phong lập tức nói.

Người duy nhất trong đội ngũ có thể chống đỡ được với Bán Thần Cự Mãnh chính là Côn Vân và U Mộ Thánh Vương. So sánh giữa hai người thì thực lực Côn Vân mạnh hơn một chút.

- Được!

Côn Vân đồng ý.

Hắn cũng không ngờ Triệu Phong lại có đại trận cao thâm thể này. Sức mạnh của đại trận có thể tập trung sức mạnh bốn người lại, tiêu diệt một Thánh Vương phổ thông dễ như trở bàn tay. Đại trận khủng bố đến mức này cộng với Côn Vân chưa chắc đã không thể đối kháng chính diện với Bán Thần Cự Mãnh.

- U Mộ tiên bối, Tử Sát Âm Linh Trận do ngài chủ trận nhé.

Sau đó Triệu Phong nói với U Mộ Thánh Vương.

Tử Sát Âm Linh Trận là đại trận ma đạo, U Mộ Thánh Vương chủ trận có thể phát huy nhiều hơn uy lực của trận pháp.

- Khởi động công kích sát trận!

Triệu Phong nói.

Chỉ cần ý thức dung nhập vào trận kỳ tự nhiên sẽ biết cách khởi động.

Bốn người bắt đầu dùng pháp môn đặc biệt, một chuỗi đánh lên trận kỳ.

Phùng phùng phùng!

Trong không gian địa ngục bỗng xuất hiện vô số âm sát quái vật hung dữ, giương ra những cái móng vuốt trắng toát.

Đám quái vật này dần dung hợp với nhau tạo thành một con quỷ bằng xương thể hình khổng lồ bao trùm cả đại trận.

- Trận pháp rách nát như vậy cũng muốn ngăn cản ta?

Bán Thần Cự Mãnh vẻ mặt đầy coi thường, vung rìu đánh ra một đạo hồng quang khổng lồ.

- Phong Thiên Chuông!

Côn Vân lập tức ra tay làm yếu đi công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Rồi bốn người điên cuồng kích hoạt Huyền Quang thánh lực, quỷ khí của đại trận phùng phùng, móng vuốt của con quỷ xương trắng chặn đứng xung kích của hồng quang.

Uỳnh uỳnh!

Đại trận rung chuyển dữ dội, tất cả sức mạnh của đại trận trào lên không trung.

Cuối cùng bốn người vẫn là chặn được công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Tuy lần trước bốn người Triệu Phong, Côn Vân liên thủ cũng chặn được công kích của Bán Thần Cự Mãnh, nhưng lần đó là dùng sức mạnh của thứ thần khí.

- Tử Sát Âm Linh Trận nổi tiếng vì sự vây giết, nhưng cũng có thể trở thành đại trận liên hợp công kích. Hơn nữa những cầm trận kỳ còn được sức mạnh đại trận bảo hộ.

U Mộ Thánh Vương đã nghe về đại trận này của Cửu U Cung.

- Hừ, nếu thiếu một người thì đại trận sẽ vô dụng phải không.

Bán Thần Cự Mãnh thấy công kích của mình bị chặn đứng, thần sắc đại nộ.

- Thiên Sát Trảm!

Lần này Bán Thần Cự Mãnh không công kích đại trận mà công kích một người cầm trận kỳ.

- Vũ Phi!

Trước khi Bán Thần Cự Mãnh ra tay, Triệu Phong đã đoán ra đối tượng tấn công của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Một đạo hồng quang khổng lồ mang theo khí tức bá đạo có thể nghiền nát mọi thứ chém về phía Triệu Vũ Phi.

Cho dù Triệu Vũ Phi có huyết mạch linh tộc, sức phòng ngự kinh người, nhưng công kích của Bán Thần có thần lực, cho dù là thân thể của linh tộc cũng có thể bị phá hủy.

- Nam Cung Thánh, cho ta mượn Kim Trì Thuần!

Triệu Phong nói.

Nam Cung Thánh do dự một chút nhưng vẫn đưa Kim Trì Thuần cho Triệu Phong.

Soạt!

Triệu Phong vung tay trái lên, Vạn Tượng Thánh Chủ xuất hiện tại vị trí của Triệu Phong chủ trì đại trận. Còn Triệu Phong nhận lấy Kim Trì Thuần, đôi cánh sau lưng vô mạnh, lao tới bên cạnh Triệu Vũ Phi.

Uỳnh phùng!

Trong không trung, đột nhiên xuất hiện một cái đầu thú khổng lồ, đồng thời con quỷ trong Tử Sát Âm Linh Trận cũng giờ vượt, phối hợp với sức mạnh của thứ thần khí trong tay Triệu Phong, chặn đứng công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

- Đãng Thiên Quyền!

Côn Vân nhân cơ hội đó kích phát thể phách huyết mạch, đồng thời điều động một chút thần lực vào hai nắm đấm rồi oanh kích.

Chỉ thấy vô số đạo quang quyền kim sắc chói lòa tỏa ra uy năng rung chuyển trời đất, bắn về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Uỳnh bùm!

Triệu Phong sử dụng thứ thần khí phối hợp với sức mạnh của Tử Sát Âm Linh Trận chống đỡ được công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Phụt!

Triệu Phong phun ra một ngụm máu tươi, toàn thân đau đớn, Triệu Phong không có thần lực khó lòng phát huy được uy năng thật sự của thứ thần khí.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh bị công kích của Côn Vân đánh lui vài chục bước, chìm vào vách tinh thể phía sau.

Tuy Côn Vân chỉ là Thánh Vương nhưng ý cảnh của hắn cao thâm, kết hợp với thần lực vẫn có thể đả thương Bán Thần Cự Mãnh.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi hai mắt lờng tròn, giọng nghẹn lại.

- Không sao.

Triệu Phong lập tức vận Thủy Chi Phong Lô và Mộc Chi Phong Lô để chữa thương.

- Tốt, khiến lão bắt tử đó bị thương rồi.

Côn Vân đắc ý.

Từ khi bị Bán Thần Cự Mãnh truy sát đến giờ đây là lần đầu tiên hắn khiến Bán Thần Cự Mãnh bị thương.

Bên kia, U Mộ Thánh Vương mỉm cười. Chống đỡ với Bán Thần, đồng thời khiến Bán Thần bị thương, đây có thể coi là chiến tích tốt nhất của hắn cho tới lúc này rồi.

Các Thánh Chủ Hắc Mộ Giác tránh ở phía sau ai cũng trở mắt.

Trong tâm trí họ, Bán Thần luôn là truyền thuyết vô địch của Đại Lục Vực.

Nhưng lúc này thái thượng trưởng lão U Mộ Thánh Vương của họ và bọn Triệu Phong liên thủ lại có thể khiến Bán Thần bị thương. Điều này thật khó có thể tin được.

1098. Chương 1095: Trốn Thoát

- Ta sẽ giết hết các ngươi!

Bán Thần Cự Mãnh phấn nộ đến cực điểm.

Uỳnh bùm!

Toàn thân Bán Thần Cự Mãnh bùng phát một quang sáng vàng thẫm nặng nề đến cực điểm, khiến cả trời đất tối sầm lại, bốn bề bị một luồng áp lực mạnh mẽ đè nén.

Vù!

Côn Vân lập tức thích phóng tiểu thể giới, sức mạnh tiểu thể giới màu ngọc bích lập tức lan tỏa, chống lại sức mạnh ý cảnh của Bán Thần Cự Mãnh một cách khó khăn.

Triệu Phong trực tiếp kích hoạt Huyết Ma Dương huyết mạch hoàn mỹ, toàn lực khởi động Thánh Lô Thể mới kháng cự lại được ảnh hưởng từ sức mạnh khủng khiếp kia.

Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh và Vạn Tượng Thánh Chủ trong đại trận được Tử Sát Âm Linh Trận bảo hộ nên không bị ảnh hưởng nhiều.

- Đi chết đi!

Bán Thần Cự Mãnh phấn nộ trừng mắt nhìn Triệu Phong.

Lúc này hắn mới biết Triệu Phong là nhân vật quan trọng nhất trong đội, tất cả mọi hành động dường như đều do hắn phát hiệu lệnh.

- Thiên Trảm Sát.

Lần này công kích của Bán Thần Cự Mãnh được trợ lực từ tiểu thể giới, uy năng khủng khiếp hơn nhiều.

Uỳnh uỳnh!

Đạo đạo quang đường như có thể nghiền nát mọi thứ, đem theo sức nặng không gì sánh được ập về phía Triệu Phong.

Côn Vân ở bên cạnh thấy công kích khủng khiếp như vậy toàn thân cũng run lên.

- Phong Thiên Thập Bát Chương!

Hơn chục đạo quang chương kim sắc bắn ra, chui vào khu vực quanh đòn công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Sức mạnh của đạo quang bị giảm bớt vài phần, tốc độ cũng chậm lại.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi lo lắng hét lên.

Triệu Phong có thứ thần khí nhưng e là cũng không thể đỡ nổi công kích khủng khiếp đó của Bán Thần Cự Mãnh.

U Mộ Thánh Vương và Nam Cung Thánh cũng căng thẳng.

Nhưng lúc này tiếng của Triệu Phong lại vang lên trong đầu họ:

- Toàn lực công kích Bán Thần Cự Mãnh, tìm chuẩn thời cơ, chuẩn bị...

- Cái gì?

Bốn người đang giữ đại trận, bao gồm cả Côn Vân cũng chấn động, không dám tin.

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh đã sắp tới trước mặt Triệu Phong, nhưng hắn lại bảo họ tìm cơ hội tấn công Bán Thần Cự Mãnh.

Lẽ nào Triệu Phong có cách chống đỡ được công kích của Bán Thần Cự Mãnh?

Vù!

Đối mặt với công kích của Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong lại giơ Kim Trì Thuần lên.

Uỳnh!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên huyết sắc tinh châu, bên trong trào ra thần quang chui vào Kim Trì Thuần.

Viên huyết sắc tinh châu này chính là Huyết Thần Tinh mà Triệu Phong có được trong hồ nước khi mới vào Thần Thi.

Triệu Phong cũng là bây giờ mới nhớ ra, trong cơ thể hắn tuy không có thần lực nhưng hắn lại có thể mượn thần lực ở ngoại giới.

Ầm ầm!

Bỗng chốc tám khiên cổ vọng ra tiếng gầm rú như từ thời nguyên thủy. Chỉ thấy một cái hư ảnh đầu thú khổng lồ màu đỏ xuất hiện, bao trùm quanh Triệu Phong.

- Sao có thể? Tên tiểu tử đó cũng có thần lực?

Bán Thần Cự Mãnh kinh hãi, cảm giác không thể tin nổi.

Côn Vân có thần lực vì hắn là Bán Thần hồi sinh, mà Nam Cung Thánh là vì hắn kế thừa Tà Thần lực.

Khi Bán Thần Cự Mãnh kinh ngạc tới cực điểm, U Mộ Thánh Vương chủ trì Tử Sát Âm Linh Trận khổng lồ chế con quái vật khổng lồ bên trên đại trận, phát động tấn công Bán Thần Cự Mãnh.

Nam Cung Thánh không chút do dự truyền Tà Thần lực vào trận kỳ.

Ngay lập tức bề mặt con quỷ khổng lồ kia hiện lên hoa văn huyết sắc tà dị.

Đồng thời Bán Thần Côn Vân kích phát huyết mạch thể phách, dung hợp năng lượng ý cảnh, mạnh mẽ vùng hai quyền lên.

- Quyền Động Càn Khôn.

Côn Vân thi triển tuyệt kỹ tất sát Đãng Thiên Quyền. Đánh ra vô số kim sắc quyền ảnh.

Chúng như hoà vào làm một, thanh thế chấn động trời đất, oanh kích tới chỗ của Bán Thần Cự Mãnh.

Bên kia, đao quang đỏ thẫm khổng lồ chìm vào trong cái đầu thú quanh Triệu Phong, dường như sắp chặt đứt hư ảnh đầu thú hung dữ đó.

- Mạnh thật!

Triệu Phong đã sớm dự đoán được cho dù hấn điều động thần lực thì cũng không thể chống đỡ được công kích bá đạo đó của Bán Thần Cự Mãnh.

- Thổ Lô Thánh Khải, Hộ Thể Lô Canh!

Triệu Phong lập tức thi triển bí kỹ phòng ngự Thánh Lô Thể và Phong Lô Quyết. Trong đó Thổ Lô Thánh Khải là bí kỹ phòng ngự đối ứng trong Thổ Chi Phong Lô tầng thứ chín.

Uỳnh!

Bề mặt cơ thể Triệu Phong tràn ra phong lô thánh lực màu vàng thẫm, cấu thành một bộ khải giáp được bọc quanh bởi phong lô. Bề mặt bộ khải giáp còn có một tầng trọng lực vô hình.

Đồng thời Triệu Phong dung hợp Thổ Chi Phong Lô và thể phách thánh lực, hình thành một tầng năng lượng phong lô màu bạch kim trùm xung quanh cơ thể.

Bùm! Rắc!

Đạo đạo quang màu đỏ phá vỡ sự phòng ngự của Kim Trì Thuẫn, oanh kích lên hai chiến kỹ phòng ngự của Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Triệu Phong bị đánh bay vài dặm, đập mạnh lên vách tinh thể.

Cùng lúc đó.

Công kích toàn lực của Tử Sát Âm Linh Trận và Côn Vân cũng rơi lên người Bán Thần Cự Mãnh.

- Chuẩn bị!

U Mộ Thánh Vương lập tức hô lớn.

Nam Cung Thánh, tvc và Vạn Tượng Thánh Chủ gạt đầu.

Uỳnh!

Trên Tử Sát Âm Linh Trận, con quỷ phỉ trên tiên cuồng tiếp nhận sức mạnh của bốn người, thân thể không ngừng biến to lên.

- Nổ!

Bốn người ném trận kỳ trong tay về phía Bán Thần Cự Mãnh.

Cả đại trận đột nhiên ụp xuống quanh người Bán Thần Cự Mãnh, con quỷ khổng lồ lao về phía Bán Thần Cự Mãnh rồi nổ tung.

Lúc này bọn Nam Cung Thánh, Côn Vân đã rút lui từ lâu.

Uỳnh! Bùm!

Vô số làn sóng xung kích huỷ thiên diệt địa kèm với các loại năng lượng khủng bố ập tới.

- Á!

Tiếng kêu thảm thiết của Bán Thần từ xa vọng tới tai mọi người.

- Còn chưa hết đâu.

Ở phía xa, Triệu Phong toàn thân đầy máu, kéo dây cung.

Uỳnh!

Rẹt rẹt!

Trong Lô Hồn Thể của Triệu Phong tràn vào cô số dòng lô kiếp chi lực.

Đồng thời Triệu Phong cũng điều động huyết mạch thần lực trong Huyết Thần Tinh.

Vút!

Chỉ thấy một đạo tiễn ảnh khổng lồ xuyên qua tất cả, kéo theo một cơn bão năng lượng khủng bố lao vào trung tâm luồng năng lượng vừa phát nổ.

Uỳnh! Bùm!

Cơn bão thuộc tính kim, lôi khủng bố kèm theo khí tức của thần lại bùng nổ.

- Mau đi thôi!

Sau khi bắn ra thứ phẩm Lục Thần Tiễn, tất cả cùng co giò chạy.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới.

Vạn Tượng Thánh Chủ lập tức thay đổi thuộc tính của tự nhiên.

Hai người Triệu Phong và Vạn Tượng Thánh Chủ khổng lồ chế thuộc tính phong lôi dẫn theo Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và một số Thánh Chủ của Hắc Mạc Giác nhanh chóng rút lui.

Còn U Mộ Thánh Vương và Côn Vân tốc độ cực nhanh, thậm chí còn vượt cả Triệu Phong đang bị trọng thương.

Chỉ cần mọi người rút lui được một khoảng cách nhất định, Bán Thần Cự Mãnh muốn tìm được họ trong Thần Thi đầy các vách tinh thể này cũng không dễ dàng gì.

- Lần này lão bất tử hứng đủ rồi.

Côn Vân cười đắc ý, rồi sắc mặt trịnh trọng nhìn Triệu Phong.

Họ có thể khiến Bán Thần Cự Mãnh trọng thương đồng thời trốn thoát, tất cả là nhờ tuyệt chiêu và kế hoạch của Triệu Phong.

- Không hổ là công kích của Bán Thần.

Triệu Phong nhận ra, cho dù hấn tận dụng Mộc Chi Phong Lôi thì thương thế cũng hồi phục rất chậm.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cái lọ nhỏ.

Ưc ực.

Triệu Phong uống một lọ Bách Nguyên Thánh Tương.

Một luồng khí tức thánh khiết toả ra khắp cơ thể Triệu Phong, len lỏi tới mọi góc ngách, cuối cùng hoà vào linh hồn hấn.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Mộc Chi Phong Lôi, tốc độ hồi phục thương thế lập tức tăng nhanh.

Triệu Phong mở mắt thì thấy mọi người xung quanh đang sững sờ nhìn hấn.

- Triệu tiên bối, vừa rồi là Bách Nguyên Thánh Tương?

Một vị Thánh Chủ của Hắc Mạc Giác nuốt một ngụm nước bọt.

Phải biết Bách Nguyên Thánh Tương là khôi bảo có thể tăng tỉ lệ đột phá Thánh Chủ, ngoài ra nó còn có tác dụng thúc đẩy, ngưng luyện rất lớn đối với tầng thứ sinh mệnh, linh hồn cũng như Huyền Quang thánh lực.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại dùng thứ khôi bảo quý giá đó để trị thương.

- Biểu hiện của Triệu tiên bối thật khiến người ta khâm phục!

Một vị Thánh Chủ Hắc Mạc Giác khác nói.

Vốn dĩ họ rất hận Triệu Phong vì đã kéo họ xuống nước.

Nhưng giờ Triệu Phong chỉ huy mọi người chạy thoát và đánh trọng thương Bán Thần dị tộc, thái độ của họ với Triệu Phong lập tức thay đổi.

Tại một động huyệt nào đó trong Thần Thi.

Triệu Phong và đội ngũ của U Mộ Thánh Vương tạm thời dừng lại nghỉ.

Sau một trận đại chiến, tất cả mọi người gần như đã sức tàn lực kiệt.

Trong Mê Không Giới.

Triệu Phong thi triển Phục Hồn Thần Quyết và Mộc Chi Phong Lôi hồi phục thương thể ở thân thể và linh hồn.

Sau đó trong tay hắn xuất hiện một quả màu vàng được bọc trong tinh thể.

Đây chính là quả trên cây dây leo mà Tiểu Tặc Miêu giúp Triệu Phong lấy trong Thần Thi.

- Cho ta mượn vũ khí.

Triệu Phong nói với Tiểu Tặc Miêu.

Lớp tinh thể bên ngoài khá kiên cố, Triệu Phong không thể phá được.

Nhưng Triệu Phong cũng muốn thử thanh đoản đao mà Tiểu Tặc Miêu có được.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu rất thông minh nên hiểu ý của Triệu Phong, nhưng nó cũng rất cảm khái đưa thanh đao cho Triệu Phong.

Triệu Phong quan sát thanh đao rất bình thường, không có bất cứ khí tức gì này.

Ầm!

Triệu Phong truyền Huyền Quang thánh lực vào nhưng đoản đao không có bất cứ phản ứng gì.

Meo meo!

Triệu Phong nhảy lên vai Triệu Phong, chân tay khua khoắng.

- Ta không thể sử dụng...thần khí?

Mặt Triệu Phong đầy vẻ chán kinh.

Nếu không phải hắn từng thấy Tiểu Tặc Miêu dễ dàng khoét được bức vách tinh thể thì Triệu Phong tuyệt đối không tin lời của nó.

Triệu Phong từng thấy thần binh cao cấp nhất, cũng chính là tàn khuyết cổ thần khí từng xuất hiện trong Cổ Thần bí phủ lần đó.

Mà bây giờ, thanh đoản đao màu đen tầm thường này lại chính là thần khí trong truyền thuyết.

Phải biết là cả Đại Lục Vực này đều chưa từng xuất hiện một món thần khí thật sự.

Keng keng!

Triệu Phong cầm thanh đao cửa vài cái lên bề mặt quả, lập tức một lớp tinh thể rơi ra.

- Không thúc đẩy thêm, chỉ dựa vào năng lượng bản thân nó mà đã có hiệu quả như vậy.

Triệu Phong một lần nữa tin thanh đoản đao là một món thần khí thật.

- Giao cho người. Bỏ hết tinh thể bên ngoài quả cho ta.

Triệu Phong trợn mắt, đưa quả và đoản đao cho Tiểu Tặc Miêu.

Vốn dĩ Triệu Phong rất vui mừng, Tiểu Tặc Miêu giúp mình lấy được một quả, nhưng giờ mới biết Tiểu Tặc Miêu lại lấy ình được một món thần khí.

Cho dù quả của Triệu Phong có quý giá thế nào cũng không thể sánh được với thần khí trong truyền thuyết.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cười cười, tiến lại chỗ Triệu Phong với vẻ nịnh nọt.

Vù!

Tiểu Tặc Miêu dứt tay vào mồm rồi lôi ra hai quả nữa.

Triệu Phong giật mình, lập tức cầm lấy, phát hiện đây đúng là quả trên cây dây leo.

Triệu Phong nhìn chăm chăm vào bụng Tiểu Tặc Miêu, hẳn lúc này thật sự muốn đề Tiểu Tặc Miêu ra mổ, xem có còn bảo vật gì nữa không.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu dường như hiểu suy nghĩ của Triệu Phong, lập tức giải thích đây là nó tiện tay lấy được hai quả này khi tháo chạy, tuyệt đối chỉ có hai quả.

1099. Chương 1096: Tác Dụng Của Huyết Thần Tinh

Giờ Triệu Phong đã có ba loại quả trên cây dây leo, màu vàng, màu lam và màu kim.

Năng lượng ý cảnh của chúng có sức hấp dẫn chí mạng với Bán Thần chứ chưa nói tới Triệu Phong mới chỉ là Huyền Quang tiểu thành.

Hơn nữa bên trong loại quả này còn chứa thần lực tinh thuần, chúng đều hơn hẳn thần lực của Bán Thần.

Từ cuộc tranh đoạt ác liệt giữa Bán Thần Khô Tức và Bán Thần Diệt Pháp có thể nhận ra mức độ quý giá của thứ quả này.

Cũng chính vì thế ở giai đoạn hiện nay, Triệu Phong chưa thể hấp thụ được chúng.

Nhớ lúc đó khi các Thánh Chủ phổ thông cảm nhận năng lượng ý cảnh ở gần cây dây leo, không cẩn thận là linh hồn ý thức đã mất phương hướng. Nếu Triệu Phong liều lĩnh ăn một quả thì chẳng khác nào tự sát.

Cuối cùng Triệu Phong giao ba quả này cho Tiểu Tặc Miêu để nó khoét mỗi quả một lỗ nhỏ trên bề mặt tinh thể.

Soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên huyết sắc tinh châu, chính là Huyết Thần Tinh.

Nếu không phải có thần lực mạnh mẽ trong viên Huyết Thần Tinh này thì Triệu Phong căn bản không chống đỡ nổi công kích của Bán Thần Cự Mãnh.

Nhưng thật ra trong Huyền Thành Tiểu Thế Giới của Triệu Phong còn có một viên Thần Tinh nữa.

Nhưng cho dù hẳn dùng tới huyết mạch thần lực trong Huyết Thần Tinh với Kim Trì Thuần thì cũng không thể đỡ được công kích. Thần lực trong Thần Tinh phổ thông lại càng không thể.

Tuy Thần Tinh là kết tinh sức mạnh của Chân Thần nhưng trong đó còn lẫn một lượng lớn thiên địa tinh nguyên chứ không phải hoàn toàn là thần lực.

Hơn nữa Triệu Phong cũng chỉ điều động thần lực bên trong chứ không thể ngưng tụ thần lực, càng không thể phát huy được sức mạnh thật sự của thần lực.

Nam Cung Thánh có thể vận dụng thần lực là vì hẳn có sự chỉ đạo và phối hợp của Tà Thần ý niệm thể. Còn Côn Vân đương nhiên là vì bản thân có ý chí Bán Thần, cộng với ký ức truyền thừa kiếp trước có lẽ cũng đã thức tỉnh hoàn toàn.

- Ài...

Triệu Phong thở dài.

Hắn vốn định hấp thụ thần lực trong Huyết Thần Tinh nhưng giờ xem ra muốn lợi dụng thần lực không hề đơn giản.

Ngoài ra, trong viên Huyết Thần Tinh chứa khá nhiều năng lượng huyết mạch có mức độ quý giá không hề thua kém thần lực trong nó.

- Có lẽ có thể lợi dụng Huyết Thần Tinh thể này...

Ánh mắt Triệu Phong lóe tinh quang, rõ ràng hắn đã nghĩ ra được cách gì đó hay ho.

- Ta có thể dùng năng lượng huyết mạch tạo ra phân thân thứ hai.

Triệu Phong vui mừng nói.

Linh hồn phân thân thứ nhất của Triệu Phong được tạo từ Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu, cảnh giới khá thấp. Vì thế Triệu Phong mất khá nhiều thời gian để tu luyện.

Với cảnh giới hiện nay của Triệu Phong thì Linh Nhục Tuyết Ngọc Ngẫu không còn giá trị như trước nữa.

Lúc này, Phân Hồn Quyết tầng thứ hai của Triệu Phong đã thành, Triệu Phong cũng có thể nói đã đoạt được thành công Vạn Tượng Chi Mâu. Vậy thì hắn có thể nghĩ tới phân thân thứ hai rồi.

Triệu Phong vung tay, từ trong Mê Không Giới bay ra một bọc dịch thể màu đỏ, dừng lại trước mặt Triệu Phong.

Trong bọc dịch thể đó còn có một con huyết tinh yêu linh chưa hoàn toàn trưởng thành.

Theo cảm tri của Triệu Phong thì con huyết tinh yêu linh này đã có sức mạnh cấp Vương Giả.

- Nếu tận dụng con huyết tinh yêu linh chưa thành hình này dung hợp chỗ dịch thể này đồng thời lấy viên Huyết Thần Tinh làm nguồn năng lượng cho nó, có lẽ có thể tạo ra một phân thân cường đại mà đặc biệt,...

Trong lòng Triệu Phong vô cùng kích động.

Hơn nữa chỗ dịch thể và huyết tinh yêu linh này, bao gồm cả Huyết Thần Tinh đều chứa năng lượng huyết mạch của Thần Thi

Nếu bồi dưỡng tốt, thậm chí Triệu Phong có thể tạo ra thân thể của hậu duệ huyết mạch Cự Thần Tộc.

Phải biết là trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, Cự Thần Tộc xếp thứ mười lăm, còn cao hơn Linh Tộc. So với nó, thân thể của Triệu Phong không biết thua kém bao nhiêu tầng thứ.

Đương nhiên tất cả chỉ là Triệu Phong vừa nghĩ ra, có thành công hay không thì hắn cũng không rõ.

- Cần tìm một số tư liệu chắc chắn phương án tạo phân thân mới được.

Triệu Phong trầm tư một lúc.

Đến giờ hắn vẫn chưa từng tham tu bí kỹ phân thân nên không có kinh nghiệm về mặt này. Vì thế việc này đành tạm thời gác lại.

Sau đó Triệu Phong bắt đầu củng cố và tăng cường cảnh giới tu vi.

Soạt soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện vài món nguyên liệu quý giá có được trong Thần Thi. Chúng ngoài tác dụng được tính của bản thân ra còn chứa tinh nguyên huyết khí và cả khí tức thần lực Thái Cổ.

Triệu Phong thi triển Vạn Niệm Thần Quyết phân hóa một vài đạo ý niệm, lần lượt tham tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Dược tính của những loại tinh huyết được tài này được Triệu Phong dẫn tới xoáy thánh lực, ngưng luyện thần lực Thổ Chi Phong Lôi. Còn tinh huyền huyết khí và khí tức thần lực, hắn dẫn tới Thánh Lôi Thể.

Luồng tinh nguyên huyết khí thuần chính này không chỉ có tác dụng cực lớn đối với thể phách, còn có thể cường hóa huyết mạch hoàn mỹ Huyết Ma Dương của hắn ở một mức độ nào đó.

- Không lâu sau Thổ Chi Phong Lôi có thể đột phá tới cảnh giới đại thành, còn Kim Khôn Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu cũng được củng cố tại tiểu thành đỉnh phong...

Triệu Phong mừng rỡ.

Từ sau khi vào Thần Thi, Triệu Phong không ngừng giao đấu với các cường giả hàng đầu của hai đại vương triều. Trong thời gian đó hắn cũng sử dụng không ít tài nguyên quý giá trong Thần Thi. Vì thế hai môn công pháp của hắn đều đã được củng cố và nâng cao.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng đã hấp thụ một lượng lớn năng lượng ý cảnh của cây dây leo, rồi chiến đấu với Bán Thần Cự Mãnh, khiến hắn hoàn toàn cảm ngộ được thiên địa quy tắc. Linh hồn ý chí và năng lượng ý cảnh của hắn cũng được ngưng luyện và tăng cường rất nhiều.

Nhưng giao đấu với Bán Thần Cự Mãnh trong thời gian quá ngắn, hơn nữa tình hình nguy cấp, Triệu Phong không dám dùng ý chí Bán Thần để rèn luyện bản thân.

Vì thế hắn ghi nhớ hết cảnh tượng giao đấu với Bán Thần Cự Mãnh lúc đó vào trong con mắt trái.

Xoẹt!

Một phần ý niệm cuối cùng của Triệu Phong chui vào không gian mắt trái.

Trong này, ngoài đầu lâu thần kiếp còn có một số tài nguyên quý Triệu Phong đang phục chế.

Đột nhiên, cảnh tượng trong thần mâu thay đổi, biến thành tình hình lúc bọn Triệu Phong giao chiến với Bán Thần Cự Mãnh.

Cảnh tượng con mắt trái ghi lại được vô cùng chân thực, khả năng này càng ngày càng được nâng cao cùng với ý chí đồng lực của Triệu Phong.

Triệu Phong lúc này vô cùng tỉnh táo cũng cảm thấy vô cùng chân thực, giống như hắn đang quay lại thời điểm giao chiến vậy.

Nhưng lần này Triệu Phong không có bất cứ cảm giác cấp bách, nguy hiểm nào. Hắn có thể quan sát vô cùng kỹ lưỡng cách vận dụng năng lượng và ý cảnh của Bán Thần Cự Mãnh trong từng chiêu thức.

- Bán Thần kiểm soát năng lượng vô cùng chuẩn xác, có thể dung nhập toàn bộ năng lượng ngoại giới có thể lợi dụng vào trong đòn công kích của mình...

Triệu Phong không ngừng quay lại mỗi lần xuất chiêu của Bán Thần Cự Mãnh, quan sát mọi loại năng lượng mà Bán Thần Cự Mãnh đã gây ra trong mỗi hành động.

Điều này cũng như một Bán Thần đang đích thân thị phạm cho Triệu Phong cách khống chế năng lượng trong cơ thể, cách vận dụng linh hồn ý chí, cách khống chế ý cảnh.

Kỹ xảo và kiến thức của Triệu Phong được nâng cao nhanh chóng.

Một ngày sau, trong Mê Không Giới.

Uỳnh!

Thổ Chi Phong Lôi bao quanh cơ thể Triệu Phong đột nhiên bùng phát một tầng lôi quang chói lòa, lan tỏa lực trường vô hình mạnh mẽ.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín, Thổ Chi Phong Lôi đạt tới tiêu chuẩn đại thành!

Ý thức của Triệu Phong rời khỏi không gian thần mâu, trở về cơ thể.

- Thánh Lôi Thể cũng hoàn toàn củng cố được cảnh giới tiểu thành, có thể xung kích đại thành bất cứ lúc nào.

Triệu Phong cảm nhận được sự thay đổi trong sức mạnh thể phách.

Nhưng khi thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, phần lớn ý niệm của hắn dừng lại trong không gian thần, học tập Bán Thần Cự Mãnh.

Vì thế sự tiến bộ về ý cảnh và kỹ thuật thực chiến của Triệu Phong mới là quan trọng nhất.

- Với thực lực hiện nay của mình, dù không sử dụng Thần Kiếp Đồng Diệm cũng có thể chống lại Thánh Vương phổ thông rồi.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Chuyến đi trong Thần Thi đến lúc này Triệu Phong đã có thu hoạch vô cùng lớn.

Tuy trên đường có vô số nguy cơ nhưng nếu Triệu Phong cứ chỉ bế quan trong Chúa Tể Điện thì cho dù con mắt trái có khả năng phục chế cũng không thể có được sự tiến bộ lớn thế này.

Có điều thời gian cấp bách, trong tay Triệu Phong còn có rất nhiều thành công chưa có thời gian cảm ngộ.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện ở bên ngoài.

Triệu Vũ Phi cách đó không xa, quanh người có năng lượng tiểu thể giới bảo hộ.

Nhưng Triệu Phong vẫn có thể cảm nhận rõ ràng được luồng Huyền Quang thánh lực vô cùng mạnh mẽ.

Uỳnh!

Năng lượng tím trên người Triệu Vũ Phi dần tan đi, nàng giống như một vị băng ngọc tiên tử không dính chút bụi trần xuất hiện trong tiên cảnh.

- Phong ca.

Triệu Vũ Phi mừng rỡ.

- Đột phá Huyền Quang đại thành rồi?

Triệu Phong nhìn là nhận ra cảnh giới của Triệu Vũ Phi hiện nay.

Triệu Vũ Phi gật đầu cười.

Triệu Phong hít vào một hơi khí lạnh, huyết mạch của Linh Tộc, tộc người xếp thứ mười chín trong Thái Cổ Vận Tộc quả nhiên không phải hư danh, tốc độ tu luyện khủng bố như vậy, đến cả Triệu Phong cũng không mơ tới.

Bên kia, Côn Vân mới đột phá Thánh Vương không lâu cũng dần quen với sức mạnh trong cơ thể, nắm bắt được một số chiến kỹ, bí pháp trong ký ức.

Còn thực lực Nam Cung Thánh cũng được củng cố ở Huyền Quang đại thành, một luồng năng lượng quỹ dị bao phủ xung quanh khiến người ta không dám lại gần.

- Triệu Phong, lần này nhờ có ngươi, thực lực lão phu cũng có tăng tiến.

U Mục Thánh Vương cười nói.

Giao chiến với cường giả Bán Thần, U Mục Thánh Vương có được lợi rất nhiều, có tác dụng rất lớn cho việc xung kích thiên giới thần vị.

Nếu không phải có Triệu Phong thì U Mục Thánh Vương đâu dám đối đầu với Bán Thần.

- Vậy chuẩn bị xuất phát thôi. Muộn thì có thể chẳng còn gì đâu.

Triệu Phong cười.

Rồi tất cả cùng kết thúc bế quan, bắt đầu xuất phát tới vị trí đầu của Thần Thi.

Càng tiến về phía trước, mọi người càng cảm thấy khí tức thần lực từ vách tinh thể xung quanh càng ngày càng mạnh. Trên đường cũng gặp nhiều tiểu đội khác hơn, trong đó đương nhiên cũng có dị tộc.

Nhưng khi thực lực hai bên không chênh lệch nhau nhiều thì cả hai bên đều không tùy tiện động thủ.

Dù sao lúc này quan trọng nhất chính là tìm kiếm cơ ngộ.

Dần dần, thông đạo càng ngày càng rộng hơn, cuối cùng mở rộng thành thông đạo khổng lồ không biên giới. Các tiểu đội khác tới phần đầu Thần Thi đều dần tụ tập tại thông đạo khổng lồ này.

- Đến rồi.

Ánh mắt Nam Cung Thánh lóe dị quang.

Mọi người cũng giảm tốc độ.

Chỉ thấy phía cuối thông đạo này là một vùng không gian tinh thể rộng lớn, trong đó đều là những đồng tinh thể phế tích.

Cường giả các thế lực của hai vương triều hạ trại ở khắp nơi giữa các đồng phế tích này.

1100. Chương 1097: Phương Án Giải Quyết

Trong không gian tinh thể rộng lớn, tại một sơn động trên vách núi bên phải.

Vũ Linh Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương, Hy Hải Thánh Vương sắc mặt đầy vẻ không tin nhìn mấy người xuất hiện tại đường vào.

- Triệu Phong.

- Còn cả Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và Côn Vân.

Bích Quang Thánh Vương mặt đầy vẻ chấn kinh.

- Sao chúng có thể tới được đây?

Vũ Linh Thánh Vương sững người tại chỗ, trong đầu như bùng nổ.

Mấy người Triệu Phong rõ ràng bị Bán Thần dị tộc truy sát, sao có thể xuất hiện ở đây?

- Sao vậy?

Lúc này, từ sâu trong sơn động vọng ra một giọng nói già nua.

- Bẩm Thái Cực trưởng lão, văn bối phát hiện lúc đó bọn Triệu Phong đang bị Bán Thần dị tộc truy sát, giờ lại thấy chúng xuất hiện nên có phần kinh ngạc.

Vũ Linh Thánh Vương lập tức trả lời.

Bán Thần Thái Cực có chút liên quan với tổ tiên Vũ Linh Thánh Vương. Nếu không phải Bán Thần Thái Cực nhiều lần đề bạt thì Vũ Linh Thánh Vương cũng không trưởng thành và có địa vị như bây giờ.

Nhưng Vũ Linh Thánh Vương không dám nhắc tới mâu thuẫn giữa hắn và Triệu Phong. Những việc đó trong mắt Bán Thần quá vụn vặt không đáng nhắc tới.

Nhưng sau khi Vũ Linh Thánh Vương nói vậy, tất cả những người của Thái Hoàng Điện có mặt tại đây đều chấn kinh, rồi cho linh thức quét một vòng.

- Đó là U Mục Thánh Vương và Côn Vân.

Một Thánh Vương nói.

Những người khác lập tức hiểu ra, bọn Triệu Phong có thể thoát được sự truy sát của Bán Thần chắc chắn là nhờ nhóm người Hắc Mạc Giác và Côn Vân trợ giúp.

Lúc này, khí tức của Côn Vân và U Mục Thánh Vương đã mạnh hơn rất nhiều, thực lực không như trước nữa, vì thế các thành viên Thái Hoàng Điện càng tin chắc vào lý do này.

Triệu Phong đương nhiên cũng phát hiện ra chỗ của Thái Hoàng Điện.

- Chắc Thái Hoàng Điện sẽ không ra tay với ta.

Triệu Phong cảm giác được một chút dị thường.

Tất cả những việc Triệu Phong làm không hề ảnh hưởng gì tới Bán Thần của Thái Hoàng Điện, vì thế hắn mới làm những việc đó.

Bên Đại Càn vương triều, Thái Hoàng Điện là kẻ thống trị tối cao, nhất cử nhất động đều thu hút sự chú ý của tất cả thế lực và tiểu đội nhân loại quanh đó.

Trong sơn động gần vách núi, trong đồng phế tích dưới mặt đất, quét ra vô số đạo linh thức.

Đương nhiên phần lớn đều tập trung trên người thành viên Hắc Mạc Giác và Côn Vân.

Hắc Mạc Giác là thế lực trung lập, rất nhiều thế lực, tiểu đội ở đây đều muốn lôi kéo.

Còn Côn Vân là Bán Thần hồi sinh, việc này đã lan truyền khắp hai vương triều, đương nhiên cũng là đối tượng muốn lôi kéo của các thế lực.

Trong một đám phế tích, Bán Thần U Hải, Ma Uyên Thánh Chủ của Cửu U Cung hơi sững người nhìn Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy?

Địa Quỷ Thánh Vương đi cùng Cửu U Cung cũng kinh ngạc.

Bán Thần U Hải định lên tiếng thì...

Uỳnh!

Trong thông đạo tỏa ra một luồng năng lượng ý chí uy nhiếp thiên địa.

Các tiểu đội quanh đó đều đứng im tại chỗ không thể di chuyển nổi nửa bước, hai mắt kinh hãi nhìn thân ảnh như thần linh xuất hiện trên không trung.

- Bán Thần Cự Mãnh?

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

- Lão bất tử, ngươi vẫn còn theo sau bọn ta?

Côn Vân cười ha hả.

U Mục Thánh Vương thì lắc đầu, dẫn các thành viên Hắc Mạc Giác đi vào không gian phía trước.

- Đi chết đi cho ta!

Bán Thần Cự Mãnh phần nộ đến cực điểm, mái tóc dài bay trong hư không, biến thành một đạo ám quang uy mãnh bắn thẳng về phía bọn Triệu Phong.

Triệu Phong, Nam Cung Thánh mấy người lập tức vào trong không gian tinh thể phía trước rồi bay về phía bên phải.

Bán Thần Cự Mãnh đuổi theo, chớp mắt đã tới trước mặt bọn Triệu Phong, chuẩn bị ra tay.

- Cút!

Trong sơn động có người của Thái Hoàng Điện, đột nhiên vọng ra một tiếng quát giận dữ.

Cả không gian lập tức lặng như tờ, khí tức đè nén vô hình khiến các Thánh Chủ phổ thông cũng thấy căng thẳng, thở cũng không dám.

Đồng thời, âm thanh đó biến thành luồng năng lượng ý cảnh bắn lên người Bán Thần Cự Mãnh.

Vù!

Tiếng quát đó chui sâu vào linh hồn Bán Thần Cự Mãnh, đồng thời đánh lui sức mạnh ý chí của hắn.

Cùng lúc đó, khu vực bên phải của không gian này như ẩn như hiện vô số luồng khí tức cường đại.

Bán Thần Cự Mãnh chấn kinh, cuối cùng thu sức mạnh về.

- Quay lại.

Trong một sơn động phía bên trái, vọng ra một giọng nói u lãnh khiến người ta phải hoảng hốt.

Bán Thần Cự Mãnh lập tức bay về phía bên trái, đó mới chính là địa bàn của U Nguyệt vương triều.

Mấy người bọn Triệu Phong bình an vô sự, cười cười rồi tiếp tục tiến về phía trước.

Mấy người họ đã dám tùy ý như vậy đương nhiên là tin chắc Bán Thần Cự Mãnh không thể giết họ tại đây.

Trong không gian này mỗi vương triều chiếm cứ một bên.

Nếu Bán Thần Cự Mãnh xông vào địa bàn của Đại Càn vương triều, giết Triệu Phong, thì Thái Hoàng Điện còn mặt mũi nào nữa, làm sao thống nhất được vương triều?

Nhưng lúc này Triệu Phong và đội của U Mục Thánh Vương lập tức bị tất cả thế lực của hai vương triều chú ý tới.

Bên nhân loại, trưởng lão của một tam tinh thế lực nào đó vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Bọn Triệu Phong tìm một góc nào đó dừng lại, còn đội của U Mục Thánh Vương thì cách xa đội Triệu Phong, tiếp tục tiến vào phía trong.

Trên đường tới khu vực đầu của Thần Thi, hai bên đã thương lượng, Triệu Phong biểu thị sẽ không liên thủ với thế lực khác, vì thế mối quan hệ hợp tác giữa U Mục Thánh Vương và bọn Triệu Phong đã kết thúc từ lâu.

Ba người Triệu Phong cùng với Côn Vân tập trung lại rồi bố trí một tầng kết giới ở xung quanh.

Mọi người còn chưa nói gì thì bên ngoài kết giới đã tới một vị khách không mời.

- Triệu Phong, thái thượng trưởng lão Cửu U Cung mời người qua.

Sắc mặt Ma Uyên Thánh Chủ vô cùng phức tạp nhìn Triệu Phong.

Ma Uyên Thánh Chủ từng tấn công Chúa Tể Điện vốn cho rằng sau khi hấn trị khỏi thương thế, lần sau gặp Triệu Phong sẽ có thể báo thù.

Nhưng Triệu Phong lúc này lại khiến hắn có chút sợ hãi.

- Cửu U Cung.

Triệu Phong không ngờ thái thượng trưởng lão Cửu U Cung lại trực tiếp như vậy, thấy hắn liền chuẩn bị động thủ.

Chỉ cần hấn vào địa bàn của Cửu U Cung, Bán Thần U Hải giết Triệu Phong xong tìm bữa một lý do là có thể cho lấp liếm qua việc này.

Bán Thần dị tộc ở đây, muốn giết một ai đó bên nhân loại gần như là không thể. Nhưng Bán Thần nhân loại muốn giết một Thánh Chủ nhân loại nào đó thì lại vô cùng đơn giản.

Khi Triệu Phong đang suy nghĩ cách giải quyết thì trong sơn động nào đó vọng ra một giọng nói già nua:

- Thiết gia thái thượng trưởng lão muốn gặp Triệu Phong tiểu hữu.

Trong sơn động, một lão giả mặc bạch bào với mái tóc đỏ, lộ nụ cười hiền hòa.

- Thiết gia.

Triệu Phong dừng người nhìn về phía phát ra giọng nói.

Lần trước tiếp xúc với Thiết gia, Thiết gia phái ra Thiết Hồng Lăng, muốn tác hợp hai người nhưng Triệu Phong lạnh nhạt với Thiết Hồng Lăng mọi mặt, cuối cùng một mình rời đi.

Vốn dĩ Triệu Phong tưởng Thiết gia sẽ phần nộ, ít nhất cũng sẽ không thể hiện thái độ hữu hảo.

Nhưng lúc này, vào thời khắc quan trọng Thiết gia lại ra tay cứu viện, thật khiến Triệu Phong ngạc nhiên.

Mà người nói ra câu này còn là gia gia của Thiết Hồng Lăng, thái thượng trưởng lão của Thiết gia, Xích Dương Thánh Vương.

Tại doanh địa Cửu U Cung, sắc mặt Bán Thần U Hải lập tức tối lại.

- Quay lại!

Bán Thần U Hải truyền âm cho Ma Uyên Thánh Chủ.

Thiết gia đã lên tiếng thì cho dù có mời Triệu Phong tới thì cũng không thể ra tay với Triệu Phong.

Tuy Cửu U Cung và Thiết gia đều là tam tinh thế lực, nhưng quan hệ giữa Thiết gia và Thái Hoàng Điện tốt hơn là chắc chắn.

- Vậy Triệu tiểu hữu tới chỗ Thiết gia trước đi.

Ma Uyên Thánh Chủ cười.

Nói xong hắn lập tức rời khỏi đó.

Còn Triệu Phong một lần nữa lại được tất cả thế lực, cường giả của hai vương triều chú ý tới.

Một Thánh Chủ phổ thông, trước tiên gây nên sát ý cho Bán Thần, rồi dẫn tới sự tranh giành vô hình giữa hai thế lực hàng đầu của Đại Càn vương triều, rốt cuộc hẳn là thần thánh phương nào?

Đương nhiên bên Đại Càn vương triều gần hầu như ai cũng biết Triệu Phong, cũng biết quan hệ của Triệu Phong và Cửu U Cung, Thiết gia.

Triệu Phong lập tức rời khỏi kết giới, đi về phía địa bàn Thiết gia.

Tuy Triệu Phong có chút bài xích Thiết gia nhưng Bán Thần Thiết gia có mặt ở đó, hơn nữa lần này Thiết gia lại giúp hắn, đương nhiên hắn không thể không nể mặt.

Ầm!

Kết giới ở cửa sơn động Thiết gia xuất hiện một lỗ hổng cho Triệu Phong đi vào.

Bên trong sơn động, vô số Thánh Chủ, Thánh Vương đều quan sát hắn.

- Đa tạ Xích Dương tiên bối giúp đỡ.

Triệu Phong ôm quyền bái tạ.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ đừng coi mình là người ngoài. Mời lại đây.

Xích Dương Thánh Vương chủ động mời Triệu Phong vào bên trong.

Ở giữa sơn động là một vị lão giả toàn thân tỏa hồng quang đang ngồi khoanh chân, trong phạm vi nhất định quanh đó là cấm khu.

- Thiết gia Bán Thần Xích Huyết.

Triệu Phong chấn động.

Nhưng lúc này vị Bán Thần đó đang nhắm mắt, cảm giác như hoàn toàn không để ý tâm tới ngoại giới.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, không ngờ ngươi cũng đã có người trong lòng rồi.

Xích Dương Thánh Vương cười lớn.

Triệu Phong bối rối, đương nhiên hắn biết Xích Dương Thánh Vương đang nói tới Triệu Vũ Phi.

- Hồi đó lão phu muốn ghép tiểu nữ với Triệu tiểu hữu. Xem ra tiểu nữ không đủ phúc phận rồi.

Xích Dương Thánh Vương nói tiếp.

So với Triệu Vũ Phi, đệ nhất nữ tử Thiết gia Thiết Hồng Lăng đúng là thua kém rất nhiều.

- Đâu có, Hồng Lăng cô nương phong tư trác việt...

Triệu Phong cũng khách sáo vài câu.

Ấn tượng của Triệu Phong về Xích Dương Thánh Vương rất tốt, thân là Thánh Vương, nhưng không hề có ngạo khí, gương mặt hiền hòa, rất dễ gần.

Cuối cùng Xích Dương Thánh Vương cũng nói vào chủ đề chính.

- Lễ nào Triệu tiểu hữu không thể thành toàn cho Thiết mạo, để huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trở về Thiết gia?

Xích Dương Thánh Vương thở dài.

Thần sắc Triệu Phong tối lại, vấn đề này hắn cũng đã suy nghĩ nhiều lần. Một khi gia nhập Thiết gia, hắn sẽ được Thiết gia bảo vệ, Cửu U Cung cũng tuyệt đối không gây rắc rối cho hắn.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn từ chối gia nhập Thiết gia. Cửu U Cung không gây rắc rối cho Triệu Phong nhưng hắn lại rất muốn gây rắc rối cho Cửu U Cung.

Nghĩ nhiều về vấn đề này Triệu Phong liền nghĩ ra một cách giải quyết, nhưng cũng có rất nhiều yếu tố thực sự không thể không kể.

- Dương nhiên văn bối nguyện ý thành toàn Xích Dương tiền bối.

Triệu Phong thần nhiên nói.

Cả sơn động kinh ngạc, một luồng khí tức nóng bỏng vô hình tỏa khắp sơn động.

Ngay cả Bán Thần Xích Huyết đang ngồi ở giữa sơn động cũng khẽ nhíu mày.

- Triệu tiểu hữu đồng ý gia nhập...

Xích Dương Thánh Vương có chút kích động.

Hắn không ngờ Triệu Phong sẽ đồng ý dứt khoát như vậy, hơn nữa Triệu Phong cũng không giống như đang đùa.

- Văn bối đúng là có một số cách đặc biệt. Nếu tiền bối không ngại có thể đưa một vài đệ tử tới Chúa Tế Điện, văn bối sẽ tận lực giúp họ thức tỉnh hoàn mỹ Huyết Ma Dương thật sự. Kết quả cuối cùng văn bối không dám đảm bảo hoàn toàn.

Triệu Phong ngắt lời Xích Dương Thánh Vương, nói ra phương án giải quyết mà hắn đã nghĩ tới từ rất lâu.

1101. Chương 1098: Luân Hồi Hiện Thân

- Văn bối có một số phương pháp đặc biệt, nếu tiền bối không ngại, có thể đưa một vài đệ tử tới Chúa Tế Điện. Văn bối sẽ cố gắng hết sức giúp họ giác tỉnh huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thật sự. Nhưng kết quả cuối cùng văn bối không dám đảm bảo hoàn toàn.

Triệu Phong nói ra cách mà hắn đã nghĩ từ rất lâu.

- Phương pháp đặc biệt?

Các thành viên Thiết gia đều kinh ngạc.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể Triệu Phong đã vượt qua huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ xuất hiện ở Thiết gia hôm đó. Vì thế cao tăng Thiết gia vẫn luôn suy đoán rằng Triệu Phong có phương pháp gì đó có thể không ngừng tăng cường huyết mạch.

Giờ chính miệng Triệu Phong nói ra như vậy, họ càng tin chắc vào phán đoán đó.

Đồng thời, một số trưởng lão Thiết gia đã nổi lòng tham, nếu có được phương pháp này không phải Thiết gia sẽ có thể bồi dưỡng một lượng lớn huyết mạch huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ sao?

Giữa các cao tăng Thiết gia lập tức truyền âm trao đổi với nhau.

Đối với phương án Triệu Phong đưa ra, họ có hai thái độ.

Một là đồng ý với Triệu Phong, vẫn có thể giữ quan hệ tốt với Chúa Tế Điện.

Tất cả thế lực trong Đại Càn vương triều đều đã chứng kiến sự phát triển của Chúa Tế Điện trong thời gian gần đây, không lâu nữa Chúa Tế Điện sẽ có thể trở thành đại thế lực nhất nhì vương triều.

Hai là giết Triệu Phong, cướp lấy phương pháp đặc biệt mà hắn nói.

Chỉ cần Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia ra tay, chắc chắn không tốn bao nhiêu công sức để giết Triệu Phong.

Khi Thiết gia bồi dưỡng được một lượng lớn huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ thì không lâu sau Thiết gia chắc chắn sẽ trở thành tam tinh thế lực mạnh nhất đại lục, thậm chí có thể tới tứ tinh.

Nhưng lúc này Xích Dương Thánh Vương lên tiếng.

- Vậy xin nhờ cậy Triệu tiểu hữu.

Xích Dương Thánh Vương mỉm cười.

Ban đầu hắn chỉ định tác hợp Triệu Phong và tiểu nữ Thiết gia, sinh vài đứa con, như vậy sẽ khả năng lớn trong đó sẽ có đứa mang huyết mạch huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Nhưng giờ Triệu Phong thừa nhận hắn có phương pháp đặc biệt, đồng ý giúp đệ tử Thiết gia giác tỉnh huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

So với cách trước đó của cao tăng Thiết gia, phương pháp của Triệu Phong không phải nghi ngờ sẽ khiến Thiết gia nhận được nhiều lợi ích hơn.

Có điều, lợi ích này vẫn có thể mở rộng hơn, đó chính là có được phương pháp này từ Triệu Phong.

Nhưng cuối cùng Xích Dương Thánh Vương vẫn gạt suy nghĩ đó đi.

Thứ nhất: hắn không tin có cách gì có thể giác tỉnh huyết mạch cường đại như vậy một cách không hạn chế.

Thứ hai: sự trưởng thành hiện nay của Triệu Phong thực sự khiến hắn chấn kinh. Lần đó khi hai người gặp nhau Triệu Phong vẫn chỉ là cảnh giới Đại Đế, nhưng giờ đã là Thánh Chủ tiểu thành. Với thiên tư tiềm lực của mình, Triệu Phong rất có khả năng sẽ đột phá thần vị.

Thứ ba: Triệu Phong không e ngại mà nói mình có phương pháp đặc biệt, điều này khiến Xích Dương Thánh Vương có chút kinh ngạc, rốt cuộc Triệu Phong lấy đâu ra tự tin cho rằng Thiết gia sẽ không ra tay với mình.

Thứ tư: Đây cũng là suy nghĩ của Bán Thần Xích Huyết.

Sau khi Xích Dương Thánh Vương nói ra câu này, các cường giả khác trong Thiết gia đành từ bỏ ý định bắt giết Triệu Phong.

Vì quyết định của Xích Dương Thánh Vương chắc chắn đã bàn bạc với thái thượng trưởng lão Bán Thần Xích Huyết rồi.

- Nhưng việc này còn phải đợi văn bối trở về Chúa Tế Điện mới thực hiện được.

Triệu Phong cười giảo hoạt.

Ý câu này của Triệu Phong rất rõ ràng, chính là bảo Thiết gia bảo vệ mình không điều kiện, nếu hắn xảy ra bất trắc gì thì phương án hắn nói sẽ không thể thực hiện.

- Dương nhiên rồi.

Xích Dương Thánh Vương hiểu ý của Triệu Phong.

Được Thiết gia bảo vệ Cửu U Cung tuyệt đối không dám công khai làm gì Triệu Phong.

Mà Triệu Phong cùng với Côn Vân, còn có thứ thần khí Mê Không Giới, chỉ cần không cố tình mạo hiểm thì chắc sẽ không có vấn đề gì.

- Văn bối xin cáo từ.

Triệu Phong khẽ cúi người chào rồi rời khỏi sơn động.

Đồng thời tiếng của Bán Thần Xích Huyết cũng vang lên.

- Sau chuyến đi trong Thần Thi này lão phu sẽ thử đột phá thần vị, có thể thành công, mà cũng có thể thất bại. Vì thế thời gian này Thiết gia không được gây hấn với các thế lực khác...

Cao tăng Thiết gia đều trầm mặc.

Xung kích Thiên Giai Thần Vị, nếu thành công sẽ tiến vào Man Hoang Thần Vực, thất bại có thể sẽ vạn kiếp bất phục.

Cũng có nghĩa là, đến lúc đó Thiết gia không còn cường giả Bán Thần tọa trấn. Mà Chúa Tế Điện là đại thế lực rất có tiềm lực, Thiết gia cố gắng hết sức giữ mối quan hệ tốt, không đắc tội Chúa Tế Điện.

Triệu Phong bình an rời khỏi doanh địa Thiết gia.

Tại một góc nào đó ở bên dưới, Triệu Vũ Phi mừng rỡ, quan tâm hỏi.

- Phong ca, Thiết gia không làm gì huynh chứ?

- Họ sẽ không động thủ với ta.

Triệu Phong tự tin nói.

Giờ Triệu Phong đã có sự bảo hộ của Thiết gia, ít nhất không phải lo lắng về Bán Thần của Cửu U Cung. Như vậy có thể giữ mũi Lục Thần Tiễn cuối cùng để ứng phó với nguy cơ khác.

Rồi Triệu Phong nhìn về phía trước không gian tinh thể rộng lớn này.

Cuối tầm nhìn là một màn sáng bạch kim khổng lồ được tạo từ thần lực cấp cao vô cùng tinh thuần. Khí tức khủng khiếp của nó khiến bất cứ ai cũng không dám tiến tới quá gần.

Ngoài ra, ngay cả thần thức của Bán Thần cũng không thể xuyên qua được tấm màn bạch kim đó.

Nhưng từ lúc tới đây đến bây giờ, Triệu Phong phát hiện năng lượng trong nó đang yếu dần đi.

Chắc hẳn người của hai vương triều cũng nhận ra điều đó nên mới hạ trại ở đây.

Khi thần lực của tấm màn đó hoàn toàn mất đi là mọi người có thể tiến vào bên trong rồi.

- Đây có lẽ là nơi quan trọng nhất. Không biết phía sau rốt cuộc có thứ gì?

Tâm thần Triệu Phong không thể bình tĩnh được.

Cơ ngộ trong Thần Thi này là không có gì để nghi ngờ, tuyệt đối là bí tàng lớn nhất từng xuất hiện trên Đại Lục Vực cho tới lúc này.

Nếu không Tiểu Tặc Miêu cũng sẽ không có được món thần khí thật sự kia.

Nhưng phần lớn mọi người trong vương triều đều không có bản lĩnh như Tiểu Tặc Miêu, không thể đào ra những món bảo vật quý giá, khiến Bán Thần cũng phải phát điên.

Ngay cả Triệu Phong cũng là nhờ Tiểu Tặc Miêu mới có được ba quả kia.

Triệu Phong không tự chủ dùng tới sức mạnh của mắt trái, lập tức mắt trái của hắn được phủ một tầng hoa văn màu kim huyền diệu.

- Thử xem sao.

Tầm mắt Triệu Phong khó khăn xuyên qua màn sáng bạch kim đầy thần lực kia, đồng thời ý chí đồng lực của hắn cũng tiêu hao nhanh chóng.

Vù!

Tầm mắt Triệu Phong bỗng nhiên trở nên tối đen, dường như từ ban ngày chuyển thành ban đêm, sự chuyển biến đột ngột đó khiến tim Triệu Phong giật thót.

- Đây chính là cảnh tượng đằng sau tấm màn sáng kia?

Triệu Phong căng thẳng.

Trời đất tối đen một màu.

Nhưng không gian u tối này có một thứ vô cùng nổi bật, ngay lập tức thu hút sự chú ý của Triệu Phong.

Đó là một con đường bạch kim trải dài tới vô tận, cuối cùng thông tới một quả cầu ánh sáng khổng lồ lấp lánh. Quả cầu đang chậm rãi xoay tròn, toả ra thứ ánh sáng chói lòa khiến người ta không thể rời mắt.

- Cơ ngộ thật sự có lẽ nằm trong quả cầu ánh sáng này rồi. Nhưng hình như chỉ có một con đường.

Triệu Phong chau mày.

Con đường ánh sáng đó rất hẹp, cùng lắm khoảng bốn người cùng đi.

Nhưng ở đây tập trung vô số cường giả đỉnh cấp của hai đại vương triều, chỉ một con đường đủ cho bốn người đi qua đồng thời thì sao đủ được?

Như thế không phải buộc hai vương triều phải trực tiếp ra tay hay sao? Nếu vậy, những người chịu tai ương đương nhiên là những Thánh Chủ thực lực yếu rồi, căn bản không thể tiếp cận quả cầu ánh sáng kia.

Nhưng những điều này chỉ là suy đoán của Triệu Phong, rốt cuộc sẽ xảy ra chuyện gì chưa ai có thể biết được.

- Còn một khoảng thời gian nữa mới tới lúc bí tàng cuối cùng khai khởi, hãy cố gắng tăng cường thực lực đi.

Triệu Phong nói với Nam Cung Thánh và Triệu Vũ Phi.

Nhưng đến lúc đó, nếu đúng như Triệu Phong suy đoán, hai vương triều tranh đoạt một con đường, Triệu Phong sẽ trực tiếp rời đi tìm cơ ngộ ở nơi khác trong Thần Thi.

Đúng lúc đó, Triệu Phong cảm nhận được trong hai vương triều, linh thức của rất nhiều thế lực cũng quét ra, sắc mặt ai cũng rất phức tạp, kinh ngạc có, e dè cũng có.

- Luân Hồi Thánh Vương.

- Là Luân Hồi Chi Mâu trong Bát Đại Thần Mâu truyền thừa.

Triệu Phong không kìm được nhìn về phía đường vào.

- Luân Hồi Chi Mâu truyền thừa.

Triệu Phong kinh ngạc.

Không ngờ người có Luân Hồi Chi Mâu cũng tới đây, nhưng Triệu Phong không phát hiện thấy thân ảnh của Liễu Cẩm Âm. Nghĩ lại cũng đúng, với cảnh giới của Liễu Cẩm Âm, dù có sự bảo hộ của sư phụ thì vẫn rất nguy hiểm.

Luân Hồi Thánh Vương một mình đứng trên thông đạo, nhưng những tiểu đội qua lại đều có vẻ e dè, không ai dám hoài nghi thực lực của hắn.

Đồng thời Triệu Phong cũng cảm nhận được rất nhiều sự phẫn nộ từ hai vương triều.

Nhưng nghĩ một chút hắn cũng hiểu.

Luân Hồi Chi Mâu khổng lồ chế người đã chết khiến họ mãi mãi chìm đắm trong luân hồi, không được siêu sinh.

Mà người được Luân Hồi Thánh Vương tạo thành Luân Hồi Bất Diệt Thể đương nhiên cũng không phải hạng tầm thường, chắc chắn là cường giả đỉnh cấp của hai đại vương triều, vì thế vô hình trung Luân Hồi Thánh Vương đã đắc tội rất nhiều thế lực.

Nhưng năng lực luân hồi của Luân Hồi Thánh Vương cũng từng giúp rất nhiều siêu cấp thế lực.

Cộng với việc bản thân hắn rất thâm lặng, khó lòng đánh giá được chiến lực của hắn. Cho dù Luân Hồi Thánh Vương có đặc tội rất nhiều thế lực nhưng vẫn bình an vô sự tồn tại ở Đại Lục Vực.

Một mình Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi tiến vào không gian tĩnh thể rộng lớn.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, chúng ta lại gặp nhau rồi.

Luân Hồi Thánh Vương chậm bước tiến lại gần Triệu Phong.

Tất cả thế lực, cường giả của hai đại vương triều một lần nữa chấn động.

- Tiểu tử này rốt cuộc là ai, sao chuyện gì cũng liên quan tới hắn?

- Không ngờ Triệu Phong lại quen biết Luân Hồi Thánh Vương, xem ra ta đã đánh giá thấp hắn rồi.

Sắc mặt Xích Dương Thánh Vương trở nên thâm trầm, bởi vì trong tay Luân Hồi Thánh Vương cũng có linh hồn của Thiết gia.

- Tên tiểu tử này thật không tầm thường.

Ánh mắt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung tối lại.

- Hừ bất cứ thứ gì trước mặt ta cũng chỉ có một kết cục là bị huỷ diệt.

Bán Thần Phá Diệt của dị tộc mắt loé chiến ý kim quang.

Bên cạnh Triệu Phong, Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh đều kinh ngạc. Lão giả mặc áo xám nhìn bình thường kia khiến họ cảm nhận thấy sự cường đại không thể chống lại, còn cả ảo giác không muốn lại gần.

Trong mắt Côn Vân cũng xuất hiện sự dè chừng hiếm thấy.

- Đúng vậy, không ngờ tiền bối cũng tới nơi náo nhiệt thế này.

Triệu Phong mỉm cười.

Triệu Phong lập tức bỏ kết giới để Luân Hồi Thánh Vương bước vào.

- Ta không thích náo nhiệt, nhưng ta thích nơi có nhiều cường giả.

Luân Hồi Thánh Vương quét mắt nhìn quanh với vẻ mặt hiền hoà.

Sắc mặt của tất cả Thánh Vương, Thánh Chủ ở đây đều thay đổi, bất giác trở nên thận trọng.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ đúng là tiến bộ thần tốc. Mấy năm không gặp đã đạt tới trình độ này rồi.

Luân Hồi Thánh Vương ngồi khoanh chân, dường như chuẩn bị ngồi lì ở đây rồi.

1102. Chương 1099: Tất Cả Tiến Vào Trong

- Triệu Phong tiểu huynh đệ tiến bộ thật thần tốc. Mấy năm không gặp mà đã tới trình độ này.

Luân Hồi Thánh Vương khoanh chân ngồi xuống, dường như chuẩn bị ở lì đây.

Nhưng Triệu Phong thấy Luân Hồi Thánh Vương chỉ là ngồi đây mà thôi. Với thực lực của Luân Hồi Thánh Vương có lẽ không phải tới liên kết với Triệu Phong.

- Một mình tiền bối tới được đây, thực lực thật khiến người ta kinh ngạc.

Triệu Phong miễn cưỡng nói vài câu khách sáo với Luân Hồi Thánh Vương.

Luân Hồi Thánh Vương từng nhiều lần giúp đỡ Triệu Phong, về lý thì Triệu Phong nên vô cùng nhiệt tình với một vị cường giả như vậy mới phải.

Nhưng không biết vì sao Triệu Phong cứ có cảm giác nội tâm hắn có sự bài xích đối với Luân Hồi Thánh Vương.

- Lễ nào là vì việc của Tử Vong Đại Đế?

Trong lòng Triệu Phong có suy nghĩ.

Có thể vì sự việc của Tử Vong Đại Đế mà Triệu Phong vẫn có chút không hài lòng về Luân Hồi Thánh Vương.

Sau đó Triệu Phong nói chuyện vài câu với Luân Hồi Thánh Vương rồi mỗi người đều bắt đầu tu luyện.

Thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong phân ra rất nhiều ý niệm đồng thời tham tu nhiều loại.

Luồng ý niệm đầu tiên tu luyện Ngũ Hành Lô Phong Quyết, tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lô đã tu luyện tới đại thành, cần mất thêm tinh lực để củng cố. Như thế sau này tiến giai mới không gặp trở ngại.

Luồng ý niệm thứ hai dùng để hấp thụ tinh huyết nguyên liệu trong Thần Thi, tu luyện Kim Khôn Thánh Lô Thể. Công pháp luyện thể này Triệu Phong đã tu luyện tới tiểu thành đỉnh phong, có thể đột phá đại thành bất cứ lúc nào.

Để ứng phó với tình huống sắp tới, Triệu Phong đương nhiên sẽ nâng Thánh Lô Thể tầng thứ sáu lên đại thành.

Tài nguyên cần cho hai môn công pháp này Triệu Phong có rất nhiều, dù là trong Mộng Cảnh Thái Cổ hay trong Thần Thi, Triệu Phong còn có thể dùng con mắt trái phục chế những thứ mình cần.

Chỉ có điều lúc này Triệu Phong không dám tiêu hao nguyên khí và đồng lực ý chí để phục chế. Hắn cần đảm bảo mình luôn ở trạng thái tốt nhất.

Số ý niệm còn lại của Triệu Phong, toàn bộ đều tiến vào trong không gian mắt trái.

Luồng ý niệm thứ ba dùng để hấp thụ lôi kiếp chi lực trong đầu Thần Thi.

Số lượng lôi kiếp trong Lô Hồn Thể càng về sau càng khó tăng.

Triệu Phong bèn xuất phát từ phương diện khác, bắt đầu cường hóa từng đường lôi kiếp lạc ấn để chúng có thể chứa được nhiều sức mạnh lôi kiếp hơn và phát huy được uy năng lớn hơn.

Khi sức mạnh lôi kiếp được tăng cường thì đương nhiên Lôi Kiếp Đồng Diệm cũng sẽ mạnh hơn.

Luồng ý niệm thứ tư Triệu Phong dùng để cảm ngộ trận chiến đầu với Bán Thần Cự Mãnh.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ cảnh tượng lại thay đổi thành trận chiến hôm đó, giống như Triệu Phong trở lại quá khứ vậy.

Hắn quan sát trận đấu với toàn bộ sự chú tâm cao độ.

Càng hiểu Triệu Phong càng phát hiện ra nhiều kỹ xảo có thể khai thác.

Đương nhiên Triệu Phong còn rất nhiều tiểu ý niệm làm những việc khác, ví dụ như tham ngộ đồng thuật, nghiên cứu Phân Hồn Quyết tầng thứ ba, còn phải quan sát tình hình ngoại giới, vân vân.

Gần như toàn bộ cường giả đang ở trạng thái tu luyện, muốn hoàn thiện thực lực ở thời khắc cuối cùng để mưu cầu lợi ích lớn nhất.

Tám màn ánh sáng cuối không gian càng ngày càng tối dần.

- Năng lượng của cả Thần Thi đang yếu đi, ngay cả thần lực trong tám màn ánh sáng kia mạnh như vậy cũng đang mất dần, chúng đi đâu được?

- Có thể là để duy trì truyền thừa trong đầu Thần Thi thì cần rất nhiều năng lượng.

Năng lượng trong màn sáng kia lại yếu thêm vài phần, thế này không cần mấy ngày nữa là chúng ta có thể vào trong rồi.

Những cường giả ở trạng thái bán tu luyện vẫn luôn quan sát tình hình ngoại giới.

Hai ngày sau, một phần ý niệm của Triệu Phong rời khỏi không gian mắt trái.

Bên trong Mê Không Giới, xung quanh người Triệu Phong là ba thứ quả bọc trong tinh thể, mỗi quả đều đã bị Tiểu Tặc Miêu khoét một lỗ nhỏ ở tầng tinh thể.

Từ ba quả tỏa ra luồng năng lượng ý cảnh cổ xưa.

- Lần lượt là thổ, lôi, kim ý cảnh.

Tuy Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong chưa tu luyện tới Kim Chi Phong Lôi nhưng không có nghĩa là hắn không thể cảm ngộ thuộc tính kim.

Nếu giờ hắn cảm ngộ được thuộc tính kim ở một trình độ nhất định, khi tu luyện Kim Chi Phong Lôi sẽ thuận lợi hơn rất nhiều.

Ba luồng năng lượng ý cảnh giống như ngọn núi lớn đè linh hồn Triệu Phong bên trong, tấn công vào linh hồn hắn.

Ý thức của Triệu Phong dường như tới một thế giới man hoang được tạo nên từ ba loại năng lượng thuộc tính thổ, lôi, kim.

Bên dưới là lớp đất nặng nề, trong không khí lan tràn kim quang, trên bầu trời là sấm sét kinh thiên.

Để tăng nâng cao trình độ cảm ngộ ý cảnh, Triệu Phong khởi động Thần Linh Nhân.

Ngay lập tức đầu óc hắn trở nên vô cùng tỉnh táo, tốc độ phản ứng và khả năng tư duy cũng được tăng nhanh, hiệu quả cảm ngộ không ngừng được nâng lên.

Nhưng khi càng có nhiều năng lượng ý cảnh tấn công linh hồn thì dù có Thần Linh Nhân hắn cũng không thể giữ được tỉnh táo nữa.

- Đây là cực hạn rồi!

Triệu Phong mở mắt, dịch ba trái quả kia sang một bên và phong ấn lại.

- Linh hồn ý chí vượt xa Thánh Chủ đại thần, dùng thứ quả này cảm ngộ thêm một thời gian, chắc chắn linh hồn ý chí có thể đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương.

Triệu Phong vui mừng.

Linh hồn ý chí của hắn được tăng cường không chỉ là cơ ngộ trong thời gian gần đây, năng lượng ý cảnh trong quả dây leo, còn có cả thành tựu của bản thân hắn về linh hồn thiên phú.

- Năng lượng trong màn ánh sáng đã giảm sáu phần trở lên so với ban đầu.

Triệu Phong quan sát và tính toán.

Rồi hắn nhìn sang những người khác.

- Nam Cung Thánh có được một quả, linh hồn ý chí của hắn cũng đang dần đuổi kịp cảnh giới bản thân, khí tức hắn tỏa ra cũng càng thêm yêu dị tà ác.

Triệu Vũ Phi bên kia chỉ ngồi tại đó cũng có thể trực tiếp hấp thụ nguyên khí và khí tức của thần trong trời đất. Khí tức mà Huyền Quang thánh lực nâng tỏa ra cũng càng ngày càng mạnh.

- Thần lực trong màn ánh sáng đang mất đi càng ngày càng nhanh.

Côn Vân đột nhiên nói.

Triệu Phong nhìn Côn Vân, có lẽ Côn Vân đoạt được thứ gì đó rất quý từ Bán Thần Cự Mãnh, nếu không Bán Thần Cự Mãnh cũng không truy đuổi dai dẳng như vậy.

Lúc này Triệu Phong phát hiện trong thể phách Côn Vân có chứa một luồng lôi lực đặc biệt rất cường đại.

Cảm giác này trước kia hắn không có, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được.

Rồi Triệu Phong chuyển hướng nhìn sang tấm màn ánh sáng bạch kim.

- Đúng là nhanh hơn rồi.

Triệu Phong ngữ khí khẳng định, trong lòng có phần mong chờ.

Dần dần càng ngày càng nhiều cường giả không kìm được phải rời khỏi trạng thái tu luyện.

- Sắp vào trong được rồi.
- Bên trong đó chắc chắn có tuyệt thể bảo vật, thậm chí có thể tồn tại thần khí trong truyền thuyết.
- Chưa biết chừng còn có bí pháp để có thần vị.

Lúc này gần như tất cả cường giả đều đã dừng tu luyện, nhìn chăm chăm về bức màn ánh sáng bạch kim kia.

Đặc biệt là Bán Thần, có thể cảm nhận được rõ ràng thần lực trong đó còn bao nhiêu.

Rồi đến một lúc, màn sáng kia tối hẳn lại.

Vù!

Trên vách núi bên phải, trong sơn động của Thái Hoàng Điện, Bán Thần Long Hoàng dẫn những cường giả còn lại bay ra.

Bên kia, Bán Thần U Đô Giáo là U Long cũng bay ra, hắn nhìn Bán Thần Long Hoàng cười nham hiểm,

Hai đại vương triều, các Bán Thần đều cùng xuất động, áp lực kinh thiên động địa tỏa ra khiến các Thánh Chủ, Thánh Vương khác nhất thời không dám động thân.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ hãy cẩn thận!

Luân Hồi Thánh Vương hàm tiếu, nói rồi rời đi.

- Tiền bối cũng vậy.

Triệu Phong khách sáo một câu.

Khi tất cả Bán Thần đã vào trong tám màn tối kia, những Thánh Vương, Thánh Chủ còn lại cũng động thân.

Bọn Triệu Phong không vào đầu tiên, cũng không phải sau cùng.

- Mọi người cẩn thận.

Trước khi vào, Triệu Phong nhắc liền nhỏ.

Ầm!

Cảnh tượng trước mặt sau một trận méo mó, dần hồi phục lại bình thường.

- Đây là?

Triệu Phong nhìn cảnh tượng trước mặt, thần sắc chấn động.

Giờ hắn đang đứng trên con đường ánh sáng bằng thần lực, xung quanh hắn, trong không gian tối om này có rất nhiều con đường như vậy nữa.

Một lúc sau, cách Triệu Phong không xa, Ma Uyên Thánh Chủ xuất hiện, dưới chân hắn cũng xuất hiện một con đường ánh sáng trải dài tới quả cầu ánh sáng ở trung tâm.

- Triệu Phong.

Ma Uyên Thánh Chủ nhìn thấy Triệu Phong, sự không cam tâm và phẫn nộ bùng nổ.

Nhưng Triệu Phong thì vẫn chấn kinh kia, hoàn toàn không để tâm Ma Uyên Thánh Chủ.

- Sao có thể như vậy? Mỗi người một đường?

Trước khi vào đây Triệu Phong đã nhìn xuyên vào thế giới này, khi ấy hắn chỉ thấy một con đường.

Cũng có nghĩa là trước khi cường giả hai đại vương triều tới đây thì đã có người vào trong rồi.

Mà trên đường không có ai, Triệu Phong không biết người tới đây đã vào quả cầu ánh sáng kia hay đã chết rồi.

- Sao có thể như vậy? Tấm màn ánh sáng bạch kim ngoài kia được tạo nên từ thần lực, dù là Chân Thần phổ thông cũng không thể xông vào được.

Triệu Phong thầm suy đoán, sự chấn kinh trong lòng vẫn chưa thể dịu lại.

- Giờ cứ mặc kệ đi.

Triệu Phong bỏ qua nghi vấn này.

Nếu mỗi người có một đường thì Triệu Phong không cần lo sẽ gặp kẻ thù truy sát, ngăn cản, cũng không cần lo lắng cho Triệu Vũ Phi và Nam Cung Thánh.

- Ủa, con đường này sao không có ai?

Thiên Vương Điện kinh ngạc nhìn con đường dưới chân mình.

Trong không gian tĩnh thể ở ngoại giới, gần như tất cả cường giả đều đã vào trong màn ánh sáng kia.

Đột nhiên, trong thông đạo khổng lồ bay vút ra một hắc giáp nam tử toàn thân phủ đầy long lân.

- Chắc chắn vào trong không vấn đề gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long nghi hoặc hỏi.

Dù sao hắn cũng đã tận mắt chứng kiến tất cả cường giả đã vào trong, nên Diệt Thế Hắc Giao Long cũng có chút lo lắng.

- Không sao.

Tại không gian Hủy Diệt Bản Nguyên trong cơ thể Hắc Giao Long, một bạch y nữ tử nói.

Trước mặt nàng có vô số tấm màn ánh sáng nhiều sắc màu, trên đó là rất nhiều cảnh tượng khác nhau.

- Tốt!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lóe lên sự phấn khích, rồi xông thẳng vào trong.

Tiếp đó, Diệt Thế Hắc Giao Long xuất hiện trong thế giới đen tối tề tựu cường giả của hai vương triều. Dưới chân hắn cũng trải dài một con đường ánh sáng.

- Diệt Thế Hắc Giao Long!

Bên cạnh Hắc Giao Long, một Thánh Chủ của dị tộc thần sắc lộ vẻ chấn động mạnh.

- Hừ, người cũng tới đây?

Phía xa hơn một chút, một Bán Thần dị tộc hừ lạnh.

- Không ngờ Hắc Giao Long vẫn luôn ẩn trong bóng tối.

Bên phải, sắc mặt Bán Thần Khô Túc của Thiên Huyền Cung cũng tối lại.

Lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ là Thánh Vương, nhưng có thể qua mặt được Bán Thần của hai đại vương triều. Đằng sau đó chắc chắn có bí mật.

1103. Chương 1100: Ngụy Cơ Dồn Dập

Sự xuất hiện bất ngờ của Diệt Thế Hắc Giao Long khiến tất cả cường giả, thế lực của hai đại vương triều kinh ngạc, cũng có cả những ánh nhìn thù địch.

Nhưng lúc này không ai tùy tiện hành động, tất cả đều quan sát môi trường xa lạ này.

Bốn bề là một vùng tối đen, dưới chân chỉ có một con đường ánh sáng, ở trung tâm thế giới này có một quả cầu ánh sáng đang xoay chuyển, từ trong quả cầu toả ra quang sáng chói loà khiến người ta không thể nhìn rõ tình hình bên trong.

- Cơ ngộ thật sự có lẽ ở trong quả cầu đó rồi.

- Con đường cuối chân này nhất định sẽ có manh mối gì đó.

Các cường giả đều suy đoán và tiến hành một loạt sự do thám.

Xoẹt!

Triệu Phong lấy từ trong Mê Không Giới ra một con Sí Dực Lang cấp Vương Giả, để nó ở khu vực bên ngoài con đường ánh sáng.

Ngay lúc đó, Sí Dực Lang rơi xuống liền mất tích.

- Cái gì?

Ma Uyên Thánh Chủ ở bên cạnh thấy thế chấn kinh.

Ma Uyên Thánh Chủ tưởng con yêu thú Triệu Phong lấy ra đã chết rồi.

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương xung quanh Triệu Phong đều nhìn thấy sự thử nghiệm đó của Triệu Phong, lòng lập tức trùng xuống.

- Ủa, chưa chết?

Triệu Phong khựng người.

Hắn có đặt Minh Tâm Ấn trên người Sí Dực Lang nên biết rõ tình hình của nó.

Sau khi Sí Dực Lang rơi xuống không gian tối đen kia, nó không chết mà bị truyền tống tới một nơi khác trong Thần Thị.

- Cũng có nghĩa là rời khỏi con đường ánh sáng này có nghĩa là thất bại, nhưng sẽ không nguy hiểm mà chỉ bị truyền tống ra ngoài.

Triệu Phong thầm thấy yên tâm hơn.

Ít nhất gặp nguy hiểm có thể rời khỏi con đường này là được truyền tống ra ngoài.

Đồng thời, Triệu Phong còn thông qua Sí Dực Lang cảm tri được nhiều tin tình báo hơn.

Khu vực bên ngoài con đường ánh sáng thuộc khu vực cấm, ngay cả Bán Thần rời khỏi con đường ánh sáng cũng sẽ bị rơi xuống.

Vì thế, Sí Dực Lang thuộc phi hành yêu thú, ở khu vực bên ngoài con đường ánh sáng chẳng làm được gì, chỉ đành chịu rơi xuống.

Ngay khi Triệu Phong thử thăm dò tình hình thì trong không gian tối đen có một số cường giả đã động thân.

Đúng lúc đó, phía trên không gian loé lên ánh sáng dị thường.

Ầm ầm ầm!

Chỉ thấy vô số quãng sáng bạch kim lớn nhỏ rơi xuống, lan tràn khắp không gian.

Một luồng khí tức thần lực vô hình lập tức đè nén xuống khiến các cường giả đều run lên.

- Đó là thần lực.

Triệu Phong giật mình.

Nếu bị quãng sáng bạch kim đó rơi trúng thì ngay cả Bán Thần cũng sẽ tan thành tro bụi.

- Đi thôi.

Triệu Phong không muốn bị tụt lại sau, nhanh chóng bước đi.

Ngay lập tức hắn cảm thấy Huyền Quang thánh lực của hắn đang dần mất đi theo hai chân.

- Huyền Quang thánh lực trong cơ thể đang mất dần.

Triệu Phong lại kinh hãi.

Rồi hắn nhìn các cường giả khác, từ nét mặt của họ hắn có thể biết tình hình của ai cũng vậy.

- Xem ra thử thách của không gian này còn khó hơn ta tưởng.

Triệu Phong chau mày.

Vào trong không gian này, những cường giả đối mặt với thử thách sẽ không bị cường địch khác uy hiếp, hơn nữa có thể rời khỏi con đường ánh sáng truyền tống ra ngoài bất cứ lúc nào. Có thể nói là độ nguy hiểm rất thấp.

Nhưng thử thách trong này lại khiến mọi người phải đề cao tinh thần cảnh giác cao độ, toàn lực đối phó.

Mới bắt đầu mà tất cả đã phải đối mặt với hai tầng nguy cơ.

Bên trên có quang sáng thần lực, rơi trúng người thì chính là chết, còn bên dưới là con đường ánh sáng không ngừng hút đi thánh lực, thần lực.

- Mau đi thôi!

Triệu Phong giang rộng đôi Xích Lô Thánh Quang Vũ Dực bay bay phía trên con đường.

Trong tình hình này, mau chóng đi hết con đường này tới khu trung tâm mới là cách tốt nhất.

Nhưng hắn vừa bay được một đoạn thì cảm thấy có một tầng trọng lực vô hình đang giáng xuống.

- Lại vẫn còn trở ngại.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm thấy phần nộ.

Thử thách trên con đường này không phải đã quá nhiều rồi đấy chứ.

Cũng may Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lô Thể, thể phách phòng ngự rất tốt, hơn nữa Ngũ Hành Phong Lô Quyết của hắn cũng tu luyện tới tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lô, cũng có linh ngộ nhất định về trọng lực.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Thổ Chi Phong Lô, quanh người hình thành lĩnh vực trọng lực tương phản, chống lại trọng lực của con đường ánh sáng.

Vút!

Tốc độ của Triệu Phong vẫn như cũ, nhanh chóng bay đi.

Đột nhiên hắn dừng lại.

Ngay lúc ấy, một quang sáng thần lực rơi ngay trước mặt hắn.

Quang sáng xuyên qua con đường và tiếp tục rơi xuống dưới.

Phía dưới Triệu Phong là một Thánh Chủ dị tộc đang phi hành.

Hắn ta cảm nhận được giao động lạ phía trên nhưng lúc này đã muộn.

Bùm!

Quang sáng thần lực xuyên qua khu vực của Thánh Chủ đó, huỷ diệt mọi thứ.

- Năng lượng thật khủng khiếp!

Triệu Phong lạnh người.

Thánh Chủ dị tộc đó là Huyền Quang đại thành, vậy mà trước quang sáng kia không có bất cứ khả năng phản kháng nào, bị huỷ diệt hoàn toàn không còn lại gì.

Đồng thời Triệu Phong cũng nhìn thấy cách đó không xa có một Thánh Chủ tiểu thành trước khi bị rơi trúng đã thoát ra bên ngoài con đường ánh sáng rồi rơi xuống, được truyền tống ra ngoài.

- Đi nào!

Triệu Phong tăng tốc.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong nắm bắt toàn cục, những quãng sáng thần lực tới quanh người hắn đều trong phạm vi khống chế của hắn.

Triệu Phong bay càng xa thì trọng lực càng tăng lên.

Để không bị ảnh hưởng bởi trọng lực, để di chuyển được nhanh hơn, Triệu Phong đã toàn lực thi triển lĩnh vực trọng lực.

Vô hình trung sự lĩnh ngộ của hắn về lĩnh vực trọng lực lại càng thêm cao thâm, lĩnh vực trọng lực tự thân hắn cũng được tăng cường.

- Tên tiểu tử này sao lại nhanh như vậy?

Ma Uyên Thánh Chủ đầy vẻ chấn kinh.

Triệu Phong lúc này phi hành trên con đường ánh sáng với tốc độ cực nhanh, thỉnh thoảng dừng lại tránh quãng sáng thần lực, đã bỏ lại Ma Uyên Thánh Chủ rất xa phía sau.

- Sao có thể như vậy?

Cường giả ở xung quanh cũng vô cùng chấn kinh.

Những cường giả đi bộ trên đường ánh sáng gần như đều cảm thấy phi hành với tốc độ càng nhanh thì độ khó của thử thách càng lớn.

Vì thế phần lớn họ đều rất thận trọng đi bộ để đảm bảo an toàn.

Chỉ cần cuối cùng tới được mục tiêu là được.

Nghe thấy một số cường giả ở xung quanh nói, Triệu Phong dừng lại một chút quan sát xung quanh.

Trong phạm vi nhất định quanh Triệu Phong, có hai cường giả Bán Thần, lần lượt là Bán Thần Khô Túc của Thiên Huyền Cung và Bán Thần Cự Mãnh dị tộc.

Nhưng tốc độ di chuyển của hai người đó cũng chỉ nhanh hơn Triệu Phong một chút.

- Lẽ nào, thử thách của mỗi người đều căn cứ vào cảnh giới bản thân họ?

Triệu Phong bỗng hiểu ra.

Cũng có nghĩa là trên con đường ánh sáng này áp lực mà Bán Thần phải chịu có thể gấp mấy chục lần Triệu Phong.

- Như vậy thì ở đây ta càng có ưu thế rồi.

Triệu Phong mừng thầm.

Thử thách trên con đường này dường như đang tuyển chọn cường giả cùng cảnh giới vậy.

Mà cảnh giới của Triệu Phong chỉ là Huyền Quang tiểu thành nhưng lại có thể vô địch trong cảnh giới đại thành, thậm chí có thể chống lại cả cường giả Thánh Vương.

Vì thế Triệu Phong có thể phi hành trên con đường này với tốc độ hơn hẳn người thường.

- Biến mất rồi?

Phi hành không bao lâu, trọng lực đè lên Triệu Phong bỗng nhiên biến mất.

Trên con đường phía trước hắn xuất hiện một luồng năng lượng cường đại rồi dần chuyển thành một cơn bão băng hàn.

Vù!

Triệu Phong kích hoạt huyết mạch Băng Thủy thi triển Thủy Chi Phong Lô thánh lực, xông thẳng vào cơn bão băng hàn lạnh thấu xương kia.

Ầm vù vù!

Một luồng năng lượng cực hàn không ngừng tấn công thân thể Triệu Phong, đồng thời làm đóng băng thánh lực của hắn.

Nhưng tốc độ của Triệu Phong cũng chỉ bị giảm một chút.

Con đường ánh sáng bên dưới vẫn không ngừng hút Huyền Quang thánh lực của Triệu Phong, tốc độ của Triệu Phong càng nhanh thì sức hút kia càng lớn.

Cùng lúc chống lại hai sự quấy nhiễu, Triệu Phong vẫn luôn đề phòng những quãng sáng thần lực từ phía trên rơi xuống.

Rất nhanh Triệu Phong càng bỏ xa những cường giả khác.

Cùng lúc đó ở những con đường khác cũng có một số cường giả nổi trội hơn hẳn.

Nhưng những cường giả này không phải Bán Thần cũng là Thánh Vương.

Cường giả dần tới gần quả cầu ánh sáng thần bí.

Bên phải cách Triệu Phong không xa, Bán Thần Cự Mãnh đang xuyên qua cơn bão băng hàn đột nhiên quay lại nhìn Triệu Phong phía sau.

- Triệu Phong!

Bán Thần Cự Mãnh mặt đầy sát ý.

Nhưng lúc này hắn cách Triệu Phong khá xa, không thể động thủ với Triệu Phong được.

Bán Thần Khô Tứ của Thiên Huyền Cung cũng chỉ chú ý Triệu Phong một chút rồi dồn hết tinh lực chú ý tới con đường ánh sáng.

- Cứ thế này thì tình hình sẽ không ổn.

Triệu Phong sắc mặt hơi tối lại.

Vốn dĩ hắn và Bán Thần Cự Mãnh cách rất xa. Nhưng càng gần với quả cầu ánh sáng kia, khoảng cách giữa các con đường ánh sáng cũng ngày một dần.

Triệu Phong phán đoán, khi hắn tới mục tiêu thì có lẽ Bán Thần Cự Mãnh cũng ở ngay bên cạnh.

Sau một lúc, ảnh hưởng của cơn bão băng hàn kia biến mất, phía trước con đường lại mù mịt tầng sương mù trắng.

- Huyền cảnh?

Khi tới gần đám sương mù, Triệu Phong liền phát giác được thử thách lần này là gì.

Nhưng huyền cảnh cấp thấp thế này không ảnh hưởng gì được tới Triệu Phong.

Triệu Phong lao đi vun vút trong đám sương mù mịt mù, khi tốc độ của hắn tăng thì cường độ huyền cảnh cũng tăng lên. Nhưng hắn vẫn coi như nhìn mà không thấy, hoàn toàn không chịu bất cứ ảnh hưởng gì.

Rất nhanh Triệu Phong đã đuổi kịp Bán Thần Cự Mãnh.

- Tiểu tử đáng ghét.

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh tối sầm lại.

Hắn đường đường là Bán Thần, nay lại bị một Thánh Chủ Huyền Quang tiểu thành đuổi kịp.

Nhưng mặt linh hồn ý chí và huyền cảnh đúng là điểm yếu của Bán Thần Cự Mãnh.

- Nếu ta tới mục tiêu trước một bước thì Bán Thần Cự Mãnh khó lòng gây được uy hiếp tới ta.

Triệu Phong đột nhiên nghĩ ra một cách.

Chỉ cần vào trong quảng sáng đó, Triệu Phong tìm thấy Côn Vân hoặc Bán Thần của Thiết gia là hẳn không cần phải sợ Bán Thần Cự Mãnh nữa.

Hơn nữa, người vào quảng sáng kia trước sẽ có tiên cơ nhất định.

Chắc hẳn nếu Bán Thần vào trước một bước thì những Thánh Chủ, Thánh Vương khác hầu như không dám nghĩ tới nữa.

Nhưng Triệu Phong có khả năng đó, lúc này hẳn đuổi kịp Bán Thần Cự Mãnh đó chính là minh chứng tốt nhất.

Hơn nữa Triệu Phong bắt buộc phải tới trước Bán Thần Cự Mãnh, nếu không hẳn sẽ phải đối mặt với sự truy sát của Bán Thần Cự Mãnh.

Vút!

Trong thử thách huyễn cảnh, tốc độ của Triệu Phong hơn Bán Thần Cự Mãnh.

Càng tiến về phía trước, khoảng cách giữa các con đường càng gần hơn, Triệu Phong có thể nhìn thấy nhiều hơn các bậc đại năng của hai vương triều.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long gườm gườm nhìn Triệu Phong.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhớ rõ mọi việc Triệu Phong đã làm trong Thần Huyền Không Gian.

Cứ cho là không giao dịch với Bạch Lâm thì Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không thể tha cho Triệu Phong.

Mà bây giờ Diệt Thế Hắc Giao Long biết Triệu Phong có đệ cửu Thần Mâu, vậy thì càng không thể tha cho hắn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long!

Triệu Phong nhú mày, hẳn có thể cảm nhận được sát ý mạnh mẽ từ Diệt Thế Hắc Giao Long.

Trong cảnh giới Thánh Vương, Diệt Thế Hắc Giao Long gần như có thể coi là vô địch, các mặt đều không có khuyết điểm, vì thể tốc độ cực nhanh.

Ngoài ra Diệt Thế Hắc Giao Long còn đối mặt với thái độ thù địch của hai đại vương triều, vì sự an toàn của mình, hắn phải tới quảng sáng trung tâm càng nhanh càng tốt.

1104. Chương 1101: Chạy Nước Rút Cuối Cùng

Trước đây Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Bán Thần Long Hoàng đánh trọng thương, chắc là đã đạt được kỳ ngộ nào đó trong Thần Thi này, mới khôi phục đến cảnh giới Thánh Vương.

Thế nhưng mặc dù là như vậy, nhưng thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đủ để ngạo thị tuyệt đại đa số cường giả Thánh Vương.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long dốc hết tốc lực tiến về phía trước trên Quang lộ, tốc độ của hắn khiến cho ngay cả Triệu Phong cũng đều hết sức kinh ngạc.

Thế nhưng, những Đại năng khác ở đây nhìn thấy tốc độ của Triệu Phong, lại càng thêm khiếp sợ!

Có thể từ trong đám người số lượng khổng lồ mạnh mẽ bức lên, có ai không phải là cường giả tuyệt thế nổi danh Đại lục đã lâu, chỉ ít cũng phải là cường giả Thánh Vương.

Ngay cả Bán Thần cực mạnh của Vương triều Đại Càn, Bán Thần Long Hoàng, ánh mắt cũng thoáng chút kinh ngạc liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Hảo tiểu tử, xem ra lão phu tuyển chọn không sai a!

Cách Triệu Phong một khoảng không xa, Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia khẽ cười nói.

Tốc độ tiến lên của Triệu Phong lúc này, liền chứng minh được thực lực cùng tiềm lực của hắn.

- Nhân loại này, thật không đơn giản a!

Bên phía Dị tộc, một vị Bán Thần của U Đô Giáo thoáng chút thâm ý nhìn về phía Triệu Phong.

Vương triều đối địch tồn tại hậu bối có tiềm lực như vậy, nếu như có cơ hội, hắn tự nhiên không ngại đem Triệu Phong xử lý.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này!

Phía sau Triệu Phong một quãng, Bán Thần Cự Mãnh nghiêng răng nghiêng lợi một trận, nhưng lại cũng không thể làm gì được.

Phương diện linh hồn là nhược điểm của Bán Thần Cự Mãnh, nếu như hắn cứng rắn muốn đuổi kịp Triệu Phong, như vậy rất có khả năng sẽ bị huyền cảnh bốn phía ảnh hưởng. Một khi bị quang đoàn Thần lực trên không trung đập trúng thì xong rồi.

Đương nhiên, mạnh mẽ xông lên cũng không chỉ có một mình Triệu Phong.

Bên kia, thực lực khủng bố của Nam Cung Thánh cũng khiến cho rất nhiều cường giả kinh hãi không thôi.

Hiện tại, Nam Cung Thánh đã đạt tới cảnh giới Huyền Quang Đại Thành, cảnh giới ý cảnh cũng đã theo kịp, có thể điều động càng nhiều hơn Tà Thần Chi Lực, chiến lực cường đại không gì sánh được. Hắn dùng phương thức hung mãnh bá đạo, xông thẳng về phía trước.

Đồng dạng, tốc độ tiến lên của Côn Vân cũng không thua kém Bán Thần bình thường.

Côn Vân tiền thân là cường giả Luyện thể, phương diện linh hồn là điểm yếu của hắn, bởi vậy sau khi trọng sinh, Côn Vân phi thường chú ý đề thăng cùng củng cố phương diện linh hồn.

Còn có Luân Hồi Thánh Vương, U Mạc Thánh Vương, vài gã Thánh Vương cường đại bên phía Dị tộc... biểu hiện cũng thập phần xuất chúng.

Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công thông qua khảo nghiệm huyền cảnh.

- Đã thông qua một nửa quãng đường đạo Quang lộ này!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh, nhìn về phía trước.

Đám cường giả bốn phía khác của hai Đại Vương triều, sắc mặt cũng ngưng trọng, thả chậm lại tốc độ.

- Khảo nghiệm chân chính, hiện tại mới bắt đầu!

Một gã Đại năng Dị tộc ngưng trọng nói.

Khu vực phía trước của Quang lộ, quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống phi thường to lớn, khí tức rõ ràng, tốc độ không nhanh lắm, phạm vi lại phân tán, tương đối dễ tránh thoát.

Mà lúc này, trước mặt mọi người, quang đoàn Thần lực đang không ngừng rơi xuống kia, kích thước lớn cỡ nắm tay, tốc độ rơi xuống tăng lên gấp bội, phạm vi thập phần dày đặc, độ khó gia tăng không chỉ gấp đôi.

Nếu như nói, một đoạn lộ trình phía trước là đang khiêu khích cường giả mạnh nhất trong cảnh giới đồng giai. Như vậy một đoạn lộ trình phía sau, hầu như chính là đang khiêu khích những cường giả có thể chiến đấu vượt cấp.

Hơn nữa, thời điểm khi mọi người bắt đầu tiến lên, trên Quang lộ còn có thêm một đám khảo nghiệm nữa hàng lâm.

Vụt vụt vụt...

Trước mặt Triệu Phong, xuất hiện một đám quang kiếm kim sắc rậm rạp chằng chịt, chính diện bắn thẳng về phía hắn.

Mỗi một chuỗi quang kiếm kim sắc đều ẩn chứa Kim Chi Áo Nghĩa tinh thuần, đều có thể trực tiếp miểu sát bất luận Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành nào.

Ồ...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, trực tiếp ngăn kháng những quang kiếm kim sắc này.

Đình! Âm!

Hơn mười thanh quang kiếm kim sắc trùng kích lên trên người Triệu Phong, trực tiếp bị chấn cho nát bấy.

- May là trước khi tiến nhập nơi này, ta đã đem Thánh Lô Thể tầng thứ sáu đột phá đến cảnh giới Đại thành! Hiện tại, cho dù công kích của Huyền Quang Đại Thành bình thường, cũng khó có thể tạo thành thương tổn cho ta!

Trong lòng Triệu Phong tràn ngập tự tin.

Cho dù những đạo kiếm quang trước mặt là do Kim Chi Áo Nghĩa tinh thuần ngưng tụ mà thành, cũng khó mà xuyên thấu phòng ngự của Triệu Phong.

Mà sự chú ý của hắn, chủ yếu tập trung trên những quang đoàn Thần lực đang từ trên thiên không rơi xuống kia.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh vừa mới thông qua khảo nghiệm huyền cảnh, đảo mắt nhìn tình huống những người khác gặp phải ở bốn phía, sắc mặt càng thêm trầm trọng.

- Nhất định phải đuổi kịp và vượt qua tiểu tử kia!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh ngoan lệ, trực tiếp lao lên.

Mà ở trước mặt của hắn, đồng dạng bay vụt ra hơn mười đạo quang kiếm kim sắc, mỗi một thanh kiếm đều có thể miểu sát Bán Thần bình thường.

Mặc dù Bán Thần Cự Mãnh am hiểu phòng ngự, nhưng cũng không dám chính diện chống lại công kích của những đạo quang kiếm này, chỉ có thể tiến hành né tránh.

Trên một đám Quang lộ khác nhau, rất nhiều Đại năng đều đại triển thần thông, ứng phó những nguy cơ trước mắt.

Khảo nghiệm trên Quang lộ là nhằm vào các loại phương diện phòng ngự, tốc độ phản ứng, tốc độ di chuyển, ý chí, lực lượng Ngũ Hành... Bởi vậy, những khảo nghiệm này đối với mỗi một người mà nói, đều là tương đối công bằng.

Cho dù có một vài cường giả, khi khảo nghiệm tại phương diện mình không am hiểu, tiêu hao thời gian nhiều hơn một chút, như vậy kế tiếp khi đến lĩnh vực hắn am hiểu, cũng có thể tăng thêm một chút tốc độ để bù lại.

Chỉnh thể tốc độ của Triệu Phong so với Bán Thần mà nói thì hơi chậm hơn một bậc, nhưng mà hầu như không có bất cứ khảo nghiệm gì có thể khiến cho Triệu Phong phải thả chậm lại tốc độ.

Cho dù quang đoàn Thần lực trên không trung dày đặc vô cùng, tốc độ rơi rất nhanh, tràn ngập toàn bộ không gian, Triệu Phong cũng có thể dựa vào Thần Linh Nhãn dễ dàng tránh thoát.

- Khốn kiếp! Không đuổi kịp!

Khoảng cách giữa Bán Thần Cự Mãnh cùng Triệu Phong càng kéo càng xa, chỉ có thể nhìn theo bóng lưng của Triệu Phong.

Thời khắc nào đó, bước tiến của Triệu Phong đã đuổi kịp Bán Thần Khô Túc của Thiên Huyền Cung.

- Huyết mạch nhân đồng của ngươi rất tốt a!

Bán Thần Khô Túc nhìn về phía Triệu Phong, thoáng có một tia tán thưởng nói.

- Tiền bối quá khen rồi!

Từ sau khi tiến nhập đoạn lộ trình phía sau của Quang lộ, Triệu Phong vẫn luôn thúc giục lực lượng Tả Mâu. Chính bởi vì như vậy, hắn mới có thể dễ dàng tránh thoát tất cả quang đoàn Thần lực từ trên rơi xuống, đuổi theo kịp bước tiến của Bán Thần Khô Tức.

Lại đi tới thêm một khoảng cách nữa, Triệu Phong chợt ngừng lại.

Mà kiếm quang nhanh phóng chính diện bay tới kia, tốc độ cũng nhất thời rơi chậm lại.

- Trước khôi phục một chút thể lực tiêu hao!

Triệu Phong ngồi xếp bằng xuống trên Quang lộ. Hắn lấy ra rất nhiều dược liệu khôi phục nguyên khí cùng linh hồn tiêu hao, trực tiếp ăn vào.

- Ta chuẩn bị không được đầy đủ a! Lúc trước hẳn là nên phục chế nhiều thêm mấy phần Bách Nguyên Thánh Tương!

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Bách Nguyên Thánh Tương ngoại trừ có thể tăng lên xác suất đột phá Thánh Chủ ra, còn có thể cấp tốc chữa trị thương thế phương diện sinh mệnh, khôi phục tiêu hao nguyên khí, đối với linh hồn cũng có tác dụng tắm bổ nhất định.

Lúc này, trong tay Triệu Phong chỉ còn lại có một phần Bách Nguyên Thánh Tương, một khi phục dụng, ngày sau liền không thể tiến hành phục chế nữa.

Một đường đi tới, Triệu Phong tiêu hao cực đại! Hiện tại, Quang lộ dưới chân cũng còn đang hấp thu Huyền Quang Thánh Lực trong cơ thể hắn. Nếu như Triệu Phong có được đại lượng Bách Nguyên Thánh Tương, có thể trực tiếp phục dụng, nhanh chóng khôi phục nguyên khí tiêu hao.

Nghỉ ngơi một lát sau, Triệu Phong lại một lần nữa xuất phát.

- Triệu Phong, đợi đến lúc đi tới điểm cuối, sẽ chính là tử kỳ của ngươi!

Bên cạnh hắn, đột nhiên truyền đến thanh âm Bán Thần Cự Mãnh.

Bởi vì Triệu Phong dừng lại nghỉ ngơi một đoạn thời gian, cho nên Bán Thần Cự Mãnh mới có thể một lần nữa đuổi kịp bước tiến của Triệu Phong.

- Đó là...

Triệu Phong căn bản không thèm nhìn Bán Thần Cự Mãnh, ánh mắt nhìn về phía thập phần xa xôi phía trước.

Chỉ thấy, trên một đầu Quang lộ, Luân Hồi Thánh Vương không thèm để ý tới những quang kiếm kim sắc phía trước bay tới, tùy ý để cho kiếm quang xuyên thấu cơ thể mình. Mà bản thân hắn thì lại cấp tốc xuyên toa tại trên Quang lộ, tốc độ nhanh chóng vô cùng.

Những người hơi chút lý giải đối với Luân Hồi Thánh Vương đều biết, Luân Hồi Thánh Vương có Luân Hồi Bất Diệt Thể, loại khảo nghiệm này đối với hắn mà nói, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Bất quá, đối mặt những quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống kia, Luân Hồi Thánh Vương vẫn là dựa vào lực quan sát cường đại của hắn, tiến hành né tránh.

Dù sao khi lực lượng cường đại tới một trình độ nhất định, ngay cả Luân Hồi Áo Nghĩa cũng đều có thể phá hủy.

Đồng thời, Triệu Phong còn phát hiện, tốc độ tiến tới của Diệt Thế Hắc Giao Long, không ngờ lại đặt song song cùng các Bán Thần đỉnh cao của hai Đại Vương triều.

Diệt Thế Hắc Giao Long dường như có thể dự liệu được phương vị quang đoàn Thần lực rơi xuống, thập phần dễ dàng đem tất cả nguy cơ đẩy sang chỗ khác.

- Cá chạch đen, ngươi thật đúng là không sợ chết!

Bên cạnh Diệt Thế Hắc Giao Long, Bán Thần Long Hoàng nhàn nhạt nói.

- Hai lần giao thủ đều không thể giết chết ta, ngươi còn có mặt mũi nói lời này sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long chậm chọc cười.

- Hừ! Chờ đến điểm cuối, nhìn xem ngươi làm sao chạy?

Bán Thần Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng không thể động thủ với Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ khi nào đến điểm cuối, cường giả hai Đại Vương triều đều sẽ không bỏ qua cho hắn.

- Vậy chờ xem a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ không quan tâm.

Có Vận Mệnh Chi Mâu trợ giúp, cộng thêm bản lĩnh bản thân hắn, Diệt Thế Hắc Giao Long tin tưởng, hắn có thể thuận lợi tại trong kẽ hở giữa hai Đại Vương triều, đạt được kỳ ngộ tốt nhất.

Triệu Phong ngẩng nhìn bốn phía một vòng.

- Không nhìn thấy Vũ Phi!

Triệu Phong không nhìn thấy thân ảnh của Triệu Vũ Phi. Cái này có thể nói rõ tốc độ của Triệu Vũ Phi không tốt lắm, có khả năng đã lãng phí một ít thời gian trên khảo nghiệm nào đó.

Triệu Phong tin tưởng, dùng thực lực của Triệu Vũ Phi, dùng nhiều thêm một chút thời gian, thông qua đầu Quang lộ này tuyệt không có vấn đề.

Vụt...

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi xích lôi thánh quang vũ dực, một lần nữa cấp tốc phi hành tại trên Quang lộ. Hắn dựa vào Lôi Dực Phi Độn Thuật cùng Thần Linh Nhân, tránh né những nguy cơ trên đường.

Rất nhanh, Triệu Phong đã một lần nữa bỏ Bán Thần Cự Mãnh lại phía sau.

oOo

Dần dần, rất nhiều cường giả đã không ngừng tiếp cận quang đoàn sáng lạn tại trung tâm kia.

Cự ly giữa các Quang lộ cũng từ từ rút ngắn lại, cự ly Triệu Phong cách Bán Thần Khô Túc, bất quá chỉ chừng vài chục trượng mà thôi.

Cũng may, khu vực bên ngoài Quang lộ có năng lực ngăn cách tất cả, năng lượng ba động trên người Bán Thần Khô Túc tản ra, không thể tạo thành ảnh hưởng gì với Triệu Phong.

- Cách điểm cuối, chỉ còn có một ngàn trượng!

Ánh mắt Triệu Phong gắt gao tập trung vào quang đoàn to lớn khôn cùng phía trước kia. Mơ hồ, Triệu Phong xuyên qua những quang mang sáng lạn kia, đã có thể nhìn thấy được những tòa kiến trúc bên trong quang đoàn.

Thế nhưng, càng đến gần điểm cuối, độ khó của các loại khảo nghiệm lại càng tăng thêm một bậc.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong nhìn thấy một gã Bán Thần Dị tộc bị quang đoàn Thần lực đập trúng, ly khai khu vực Quang lộ, sau đó rời khỏi phiến không gian này.

- Triệu Phong!

Nam Cung Thánh nhìn về phía Triệu Phong đang cấp tốc phi hành trên Quang lộ, tâm thần khiếp sợ. Hắn vốn dĩ mong muốn, nhất định phải nhanh hơn Triệu Phong, chạy đến điểm cuối trước! Hiện tại xem ra đã là không thể nào rồi.

Triệu Phong hiện tại đang chạy song song cùng những cường giả đỉnh cao trong hai Đại Vương triều, thuộc về nhóm những cường giả nhanh nhất trong khảo nghiệm Quang lộ.

Nhóm người này có Bán Thần Long Hoàng, Bán Thần U Long, Bán Thần Khô Túc, Bán Thần Phá Diệt, Diệt Thế Hắc Giao Long, Luân Hồi Thánh Vương, cuối cùng chính là Triệu Phong!

Ngay cả những Bán Thần cường đại của một ít thế lực khác như Bán Thần U Hải của Cửu U Cung, Bán Thần Ngự Không của Thiên Kiếm Các, Bán Thần Cự Mãnh, Bán Thần Xích Huyết... cũng là một nhóm người thứ hai, đang cố gắng theo sát nhóm người đầu tiên.

Sự tồn tại của Triệu Phong, không thể nghi ngờ chính là một cái dị loại, bị vô số cường giả chú ý.

Mà toàn bộ những Đại năng bên phía Vương triều U Nguyệt, đều nổi lên sát ý với Triệu Phong.

- Sắp tới rồi!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Hắn cũng phát hiện ra sát ý đến từ đám cường giả Dị tộc!

Bởi vì biểu hiện quá vượt trội, hắn cơ hồ bị toàn bộ những cường giả Dị tộc để ý. Bất quá, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Ầm ầm!

Trên Quang lộ, mấy đạo lôi điện hồng sắc đột nhiên bổ mạnh về phía Triệu Phong.

Trong những lôi điện hồng sắc này có lực lượng thiêu đốt Hỏa thuộc tính, thậm chí còn ẩn chứa một tia Hủy Diệt Áo Nghĩa nữa.

Đây chính là khảo nghiệm cuối cùng trên Quang lộ!

Vụt...

Đối mặt lôi điện đặc thù ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa, Triệu Phong cũng không dám ngạnh kháng, mà lợi dụng Lôi Dực Phi Độn Thuật tiến hành né tránh. Đồng thời chuẩn bị cho cuộc chạy nước rút sau cùng.

1105. Chương 1102: Phát Hiện Tân Vô Ngân

Tại thời khắc tối hậu quan đầu này, những cường giả khác trên Quang lộ cũng đều toàn lực ứng phó, thậm chí xuất ra một ít át chủ bài, chuẩn bị cho cuộc chạy nước rút sau cùng.

Ầm...

Diệt Thế Hắc Giao Long chạy ở trước nhất, cả người bao phủ trong một tầng Long Viêm Hủy Diệt Bản Nguyên thiêu đốt hùng hực, mặc kệ tất cả, xông lên phía trước nhất.

- Xông lên!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Ồ...ô...ô...n...g!

Trong cơ thể Triệu Phong tuôn ra một cỗ Phong Lôi Chi Lực kinh khủng. Trong những Phong Lôi Chi Lực này còn ẩn chứa đại lượng lực lượng Lôi kiếp, có thể chống lại đám lôi điện hồng sắc trên Quang lộ.

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, giống như một đạo kim quang xích hồng sắc, xuyên toa tại trên Quang lộ, trong nháy mắt đem vài tên Bán Thần quăng lại phía sau.

Kháng tính của Thánh Lôi Thể Triệu Phong đối với lôi điện có thể nói là mạnh nhất. Hơn nữa lúc này, Triệu Phong còn điều động Thánh Lôi Thể cùng toàn bộ lực lượng Lôi kiếp trong Thánh lực quang toàn, chống lại lôi điện hồng sắc trên Quang lộ.

Đồng thời, Triệu Phong vận chuyển Thần Linh Nhân tới cực hạn, thân hình ở trên Quang lộ không ngừng lấp lánh, tránh né đám quang đoàn Thần lực từ trên không trung rơi xuống kia.

Càng tiếp cận quang cầu to lớn phía trước, quang đoàn Thần lực trên không trung rơi xuống lại càng dày đặc. Những cường giả am hiểu tốc độ, ưu thế liên từ từ biểu hiện ra.

- Diệt Thế Hắc Giao Long am hiểu Hủy Diệt Áo Nghĩa, tốc độ thật nhanh!

-Ồ? Nhân loại này không ngờ lại cũng am hiểu Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Đám cường giả xông lên trước nhất kia không khỏi sợ hãi than thở.

- Lực lượng Lôi kiếp?

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt lộ ra một tia vui mừng.

- Phá Diệt Chi Quang!

Hai tròng mắt Bán Thần Phá Diệt lấp lánh kim quang chói mắt. Trong hai tròng mắt giống như hai vầng thái dương kim sắc kia, chợt bộc phát ra kim quang tuyến sáng rọi kinh diệu thiên hạ, tản mát ra lực lượng hủy diệt khiến cho người ta sợ hãi.

Thế nhưng, đám lôi điện hồng sắc trên Quang lộ của hắn, đồng dạng vô cùng kinh khủng.

Ầm!

Đám quang tuyến kim sắc từ trong đồng tử Bán Thần Phá Diệt bộc phát ra, cùng lôi điện hồng sắc không ngừng rút xuống phía trước đụng mạnh vào nhau.

Bất đồng với phương thức tiến tới của những cường giả khác, Bán Thần Phá Diệt có được Phá Diệt Chi Mâu, lại áp dụng phương thức hủy diệt cực đoan! Đem tất cả những chương ngại vật phá hủy hết. Bất quá, bản thân Bán Thần Phá Diệt cũng không am hiểu tốc độ cùng phòng ngự cho lắm.

Một đường tiến lên, Bán Thần Phá Diệt vẫn luôn chọn dùng phương pháp này. Cái này dẫn đến đồng lực của hắn tiêu hao thập phần nghiêm trọng! Bởi vậy, uy năng của Phá Diệt Chi Mâu giảm xuống, tốc độ tiến tới xa xa không bằng Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Tên Hắc Long cùng tiểu tử nhân loại kia...

Sắc mặt Bán Thần Phá Diệt lộ vẻ không cam lòng.

Bán Thần Phá Diệt am hiểu nhất Hủy Diệt Áo Nghĩa, không ngờ lại bị Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong vượt qua, điều này khiến cho trong lòng hắn cực kỳ khó chịu.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long là kẻ đầu tiên đến nơi, thông qua quang mạc bạch sắc ngoài mặt quang cầu, tiến nhập vào trong quang cầu to lớn kia.

Sau đó, Triệu Phong từ một chỗ khác, thân hình lóe lên, liền tiến vào bên trong quang cầu kia.

- Để cho nhân loại kia trước tiên tiến nhập vào trong đó, thật ra cũng không có gì! Quan trọng là Diệt Thế Hắc Giao Long!

- Súc sinh kia biểu hiện có chút khác thường! Chẳng lẽ hắn ở trong Thần Thi đã thu được Thứ Thần khí loại phụ trợ nào đó sao?

- Nếu để cho Hắc Giao Long ở bên trong đạt được kỳ ngộ càng lớn hơn nữa, như vậy liền không ổn!

- ...

Cường giả hai Đại Vương triều đối với việc Diệt Thế Hắc Giao Long đầu tiên tiến nhập quang cầu thần bí đều thập phần lưu ý.

o0o

Ồ...ô...ô...n...g!

Sau khi xuyên qua quang mạc bạch sắc, cảnh tượng trước mắt Triệu Phong liền phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Đập vào mắt Triệu Phong chính là các loại kiến trúc kỳ lạ: Phòng ốc, điện các, tòa thành, đình đài, vãn vân...

Tất cả các kiến trúc đều tồn tại hỗn loạn ở trong không gian. Liền giống như trên đỉnh đầu Triệu Phong đang có một tòa điện các thật lớn đứng chống ngược. Trong điện các có đủ các loại kiến trúc phong cách kỳ lạ.

- Đó là... Cửu Tinh Vãn Thiết!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chăm chăm vào bậc thang của một gian phòng ốc ở phía trước.

Cửu Tinh Vãn Thiết, trân bảo truyền thuyết trong Đại Lục Vực, khoáng thạch chuyên dùng để luyện chế Thần binh Thiên giai Cực phẩm! Tục truyền, trong bảo khố của Vương triều Đại Càn cũng chỉ có một khối lớn cỡ nắm tay mà thôi.

Mà cái bậc thang hiện tại Triệu Phong đang nhìn chăm chăm này, đúng là do Cửu Tinh Vãn Thiết rèn thành, độ lớn mỗi bậc đều tương đương với thân thể một người bình thường.

- Khoáng thạch trân quý như thế, chỉ là bậc thang của gian phòng ốc!

Trong lòng Triệu Phong bỗng nhiên chấn động, vội vận chuyển Tả Mâu, quan sát những địa phương khác.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện mỗi một vật trang sức, mỗi một hòn đá khối gạch... ở nơi này, hầu như đều là do những khoáng thạch trân quý phẩm chất không chút thua kém Cửu Tinh Vãn Thiết chế tạo mà thành.

Mà tỷ như tài liệu chủ yếu của những kiến trúc phòng ốc, điện các, tòa thành... này, Triệu Phong căn bản cũng không nhận ra. Nhưng từ những khí tức kinh người cùng quang huy kỳ dị tản ra ngoài mặt chúng nó, liền có thể biết được giá trị của những tài liệu này viễn siêu Cửu Tinh Vãn Thiết gấp mấy lần.

- Hóa ra quang mang sáng ngời ngoài mặt quang cầu to lớn kia, đều là do những tòa kiến trúc này phát ra!

Triệu Phong sợ hãi than một tiếng.

Thời điểm hành tẩu trên Quang lộ trước lúc, mọi người chỉ có thể thông qua tầng quang mang sáng ngời kia, nhìn thấy những cảnh tượng mơ hồ bên trong.

Mà những đạo quang mang này, kỳ thật đều là do những tòa kiến trúc bên trong phát ra.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong, đôi mắt giống như hai hòn hắc bảo thạch lấp lánh tinh quang.

- Ở trong bảo địa này, tùy tiện gỡ xuống một cái vật phẩm trang sức nào đó trên những tòa kiến trúc nơi đây, đặt tại ngoại giới đều là trân bảo tuyệt thế!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, kinh hãi không thôi.

Nhưng mà rất nhanh, Triệu Phong liền vứt bỏ ý nghĩ đó trong lòng, bình phục tâm tình kích động của mình.

Trải qua kỳ ngộ tại Cổ Thần Bí Phủ lúc trước, Triệu Phong liền minh bạch, những thứ nhìn như trân quý hiện tại hắn nhìn thấy này, ở trong mắt của chủ nhân Thần Thi, có lẽ chỉ là một ít vật phẩm bình thường không hề có giá trị gì.

Còn bảo vật, kỳ ngộ chân chính, khẳng định là ẩn giấu trong những tòa kiến trúc này.

- Rời khỏi nơi này trước rồi tính tiếp!

Triệu Phong lập tức nói.

Hắn và Diệt Thế Hắc Giao Long là hai người đầu tiên tiến nhập nơi này, không bao lâu nữa, những cường giả khác cũng sẽ lục tục đi vào phiến bảo địa này.

Lúc này, hầu như tất cả cường giả Dị tộc đều đang nhìn chăm chăm Triệu Phong, chỉ cần gặp được hắn, nhất định sẽ liền xuất thủ giết chết hắn!

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng phi hành giữa vô số những tòa kiến trúc kỳ lạ.

Vì để ứng phó những nguy cơ kế tiếp có khả năng xuất hiện, Triệu Phong lợi dụng Mê Không Giới, lưu lại tọa độ không gian tại rất nhiều địa phương khác nhau.

- Nhiều kiến trúc như vậy, trong mỗi một tòa kiến trúc hẳn đều ẩn chứa kỳ ngộ không tầm thường!

Triệu Phong cũng có chút hoa cả mắt.

Thời gian quý giá, Triệu Phong phải từ trong những tòa kiến trúc này, chọn lựa ra tòa kiến trúc có khả năng cất chứa bảo vật cùng kỳ ngộ lớn hơn nữa.

Nhưng mà những tòa kiến trúc nơi đây thật sự rất nhiều, khiến cho Triệu Phong trong lúc nhất thời không thể đưa ra lựa chọn chính xác.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu chợt tung lên mấy đồng tiền cổ, sau đó chỉ về phía một phương hướng.

Mà lúc này, ánh mắt Triệu Phong cũng nhìn về phía một hướng khác, hoàn toàn tương đồng cùng phương hướng mà Tiểu tặc miêu bói toán chỉ ra.

- Nơi đó là...

Cách Triệu Phong một khoảng cực xa phía trước, có một tòa cung điện khổng lồ do một loại khoáng thạch màu bạch kim tạo thành, phát ra khí tức tuyên cổ xa xôi, khí thế rộng rãi.

Tòa cung điện bạch kim kia oánh nhuận trong suốt, toàn thân phóng quang huy đủ màu vô cùng sáng lạn, khiến cho người ta nhìn không thấy rõ tình huống bên trong tòa kiến trúc trong suốt này.

Vụt...

Triệu Phong bay thẳng về phía tòa cung điện bạch kim vô cùng to lớn này. Cũng không bao lâu sau, Triệu Phong đã đi tới phụ cận tòa cung điện bạch kim vô cùng to lớn này.

- Khí tức Thần lực thật cường đại!

Còn chưa tiếp cận, một cỗ khí tức Thần lực cuộn trào mênh mông mãnh liệt liền đập mặt mà tới, khiến Triệu Phong không thể nào tiếp cận.

- Kỳ ngộ bên trong tòa cung điện này tuyệt đối không tầm thường!

Tâm thần Triệu Phong rung động, cất lực tiếp cận tòa cung điện bạch kim này.

Các tòa kiến trúc bên trong phiến không gian này nhiều đến bất tận, Triệu Phong ở chỗ này cũng đã đi dạo một đoạn thời gian, nhưng chưa từng bao giờ phát hiện ra một tòa kiến trúc nào cụ bị khí thế khủng bố đến như vậy, tản mát ra khí tức Thần lực cường đại như vậy.

Hơn nữa quy mô tòa cung điện này, cũng là tòa kiến trúc khổng lồ nhất mà từ trước đến nay Triệu Phong từng gặp qua. Mỗi một hòn đá khối gạch trên đó, đều là loại khoáng thạch kỳ dị mà Triệu Phong không hề nhận ra. Nếu nói là bên trong không có bảo vật, kỳ ngộ gì, đánh chết Triệu Phong cũng không tin.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, chợt tiến về phía trước một đoạn nữa.

- Cửa vào cung điện!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, tiếp cận về phía cửa vào cung điện bạch kim trong suốt kia.

Trải qua một khoảng thời gian nỗ lực, Triệu Phong cũng thành công đi tới cửa vào.

Thành thịch!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng toàn thân, đánh vào trên cánh cửa bạch kim sắc.

- Cửa không mở ra?

Tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên trầm xuống.

Sau đó, Triệu Phong lại thử nhiều loại phương pháp khác nhau, cũng không có hiệu quả.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một viên tinh châu huyết sắc.

Triệu Phong từ trong đó điều động ra một ít huyết mạch Thần lực, dung nhập trong bàn tay, đánh lên trên cánh cửa bạch kim sắc.

Nhưng cánh cửa tòa cung điện này, thủy chung cũng không chút cử động, không hề xuất hiện bất kỳ một tia biến hóa nào.

- Ngay cả Thần lực cũng đều không được!

Trong lòng Triệu Phong có chút thất lạc.

Trở thành nhóm người đầu tiên đi tới chỗ này, hẳn có tiên cơ mà những cường giả khác không có.

Triệu Phong vốn tưởng rằng, hẳn sẽ tìm được một cái địa phương kỳ ngộ to lớn! Nhưng hiện tại, cánh cửa tòa cung điện này lại là đóng chặt không mở! Cái này chính là tương đương với hẳn đã lãng phí tiên cơ của chính mình.

- Xem ra kỳ ngộ, cũng cần phải chú ý cơ duyên a!

Triệu Phong rất nhanh khôi phục tâm tình.

Bằng vào cấu tạo, khí thế của tòa cung điện này, cho dù Triệu Phong có thể tiến nhập trong đó, cũng chưa chắc đã có thể lấy được bảo vật bên trong.

- Bên trong rốt cuộc có cái gì?

Triệu Phong quyết định từ bỏ tòa cung điện này. Nhưng mà trước khi rời đi, Triệu Phong muốn nhìn một chút, trong tòa cung điện này đến tột cùng là cảnh tượng như thế nào, có bảo vật nghịch thiên gì?

Ô...ô...ô...n...g!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc.

Phốc!

Ánh mắt Triệu Phong bắt đầu xuyên thấu đám khí tức, quang huy bên ngoài tòa cung điện bạch kim, mạnh mẽ rót vào bên trong cung điện.

Bất quá, tầm mắt Triệu Phong sau khi xuyên thấu một đoạn khoảng cách, liền không thể tiếp tục xuyên thấu được nữa.

- Dường như không có bảo vật gì đặc biệt trân quý!

Triệu Phong hơi chút kinh ngạc. Bên trong tòa cung điện này tựa hồ không có vật phẩm gì đặc biệt, chỉ có trên vị trí trung tâm cung điện, mới có một đoàn quang đoàn Thần lực khủng bố khiến người ta sợ hãi, phát ra quang mang vô cùng chói mắt.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong toàn lực thôi động kim cầu thần bí trong Không gian Tả Mâu.

Trên hai tròng mắt hẳn, một lần nữa tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc càng thêm huyền diệu. Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm quang đoàn Thần lực bên trong cung điện, tiến thêm một bước thấu thị vào trong đó.

Thời khắc nào đó, toàn thân Triệu Phong chấn động, đồng tử hai mắt co rút lại.

- Một bóng người!

Triệu Phong không thể tin nổi. Trong tòa cung điện này, bên trong quang đoàn Thần lực kia, lại có một đạo nhân ảnh mơ hồ!

Điều này sao có thể? Lẽ nào người này là này chủ nhân của Thần Thi?

Toàn thân Triệu Phong toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng suy tư ngàn vạn.

Thời điểm Triệu Phong chuẩn bị rời đi, ánh mắt đạo nhân ảnh kia bỗng nhiên mở ra.

- Ồ? Triệu Phong!

Một đạo thanh âm kỳ diệu vang lên trong đầu Triệu Phong.

- Tân Vô Ngân!

Về mặt Triệu Phong kinh hãi, đứng ngẩn người tại chỗ.

Đạo thanh âm này, Triệu Phong vô cùng quen thuộc!

Nhưng bóng người bên trong quang đoàn Thần lực kia, tại sao có thể là Tân Vô Ngân?

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt nhớ lại. Trước đây, khi cổ Thần Thi này xuất hiện, dường như chính là bởi vì Tân Vô Ngân đã làm ra chuyện gì.

Từ sau lúc đó, Triệu Phong vẫn cho là Tân Vô Ngân đã bị cổ Thần lực đột nhiên hiện lên trong lòng đất kia hủy diệt mất.

Không nghĩ tới, không ngờ Tân Vô Ngân lại đang ở chỗ này!

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, đầu Quang lộ trước đây hắn nhìn thấy, rất có thể là Tân Vô Ngân đã đi qua.

Hóa ra, Tân Vô Ngân còn tới nơi này sớm hơn tất cả mọi bước.

- Triệu Phong, thời gian không còn nhiều lắm! Mỗi một gian kiến trúc ở nơi này, đều có một hồi kỳ ngộ! Bằng cảm giác của ngươi, hãy đi chọn một cái đi!

Thanh âm Tân Vô Ngân nhàn nhạt vang lên trong đầu Triệu Phong.

Nhưng ngay tại lúc này, cách đó không xa, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện.

- Bán Thần U Long của Dị tộc!

Toàn thân Triệu Phong chấn động, da đầu tê dại.

Bán Thần cực mạnh của Dị tộc, Thái thượng Trưởng lão của U Đô Giáo, Bán Thần U Long! Nghe đồn hắn có huyết mạch khủng bố Đệ nhất Hoàng Đạo Vạn Tộc Bảng!

- Gặp lại sau!

Lúc này, Triệu Phong cũng không có thời gian tiếp tục hàn huyên cùng Tân Vô Ngân.

Nếu như bị Bán Thần U Long bắt được, cho dù Triệu Phong có Mê Không Giới cùng Lục Thần Tiên, cũng đều rất khó chạy thoát.

Vụt...

Triệu Phong huy động Mê Không Giới trên cánh tay trái, thân ảnh bao phủ trong một tầng ngân ảnh không u, nhanh chóng biến mất.

- Tai nạn sắp sửa hàng lâm, cái này xem như một ít bồi thường của ta đối với các ngươi a! Điều tự tìm kiếm kỳ ngộ của mình đi!

Sau khi Triệu Phong đi rồi, bên trong cung điện bạch kim, Tân Vô Ngân thở dài một tiếng.

1106. Chương 1103: Trình Tự Tranh Đoạt

Bên cạnh một tòa bình đài hình dáng cổ xưa.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một tầng ngân ảnh không u trọng điệp bên trong hư không, thân ảnh Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu, nương theo một cỗ không gian ba động, chậm rãi hiện lên.

- Nguy hiểm thật! Hiện tại cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều, không sai biệt lắm đều đã vào trong này!

Triệu Phong cảm giác được một tia gấp gáp.

Nếu như Triệu Phong gặp phải cường giả Bán Thần của Vương triều Đại Càn, không thể nghi ngờ có thể được bọn họ che chở! Đương nhiên, ngoại trừ Bán Thần U Hải!

Thế nhưng cùng hành động với Bán Thần của Vương triều Đại Càn, kỳ ngộ của Triệu Phong cũng sẽ bị hạ thấp đến cực hạn. Dù sao Bán Thần nhân loại có thể sẽ ra tay bảo hộ Triệu Phong, nhưng tuyệt sẽ không đem kỳ ngộ tốt, bảo vật trân quý tặng không cho Triệu Phong!

Bởi vậy, Triệu Phong quyết định vẫn là một mình hành động.

Hơn nữa trước đây, Triệu Phong đã để lại rất nhiều tọa độ không gian ở trong phiên không gian này, chỉ cần cẩn thận một chút, vấn đề cũng sẽ không lớn.

Lúc này, Triệu Phong mới hồi tưởng lại một màn hình ảnh gặp mặt Tân Vô Ngân vừa rồi.

Bóng người trong cung điện bạch kim là Tân Vô Ngân, điều này vẫn khiến cho Triệu Phong thập phần khiếp sợ, không thể tin được.

Đồng thời, Triệu Phong bắt đầu suy nghĩ câu nói mà Tân Vô Ngân đã nói với hắn:

- Triệu Phong, thời gian không nhiều lắm! Mỗi một gian kiến trúc ở nơi này, đều có một hồi kỳ ngộ! Bằng cảm giác của người, hãy đi chọn một cái đi!

Những lời này mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác giống như là, toàn bộ kỳ ngộ nơi này, đều là do đích thân Tân Vô Ngân bố trí vậy.

Đương nhiên đây không phải là trọng điểm. Trong những lời này, chân chính khiến cho Triệu Phong suy nghĩ sâu xa có hai điểm.

Điểm thứ nhất: Tân Vô Ngân nói, thời gian không nhiều lắm! Triệu Phong suy đoán, kỳ ngộ nơi này có khả năng sẽ chỉ tồn tại một đoạn thời gian, hoặc là bởi vì nguyên nhân nào khác, sẽ phải bỏ ngang giữa chừng!

Điểm thứ hai: Tân Vô Ngân nói kỳ ngộ nơi này rất nhiều, bảo Triệu Phong hãy đi lựa chọn một cái!

Kỳ ngộ nơi này nhiều như vậy, vì sao Tân Vô Ngân lại nói Triệu Phong hãy đi chọn một cái? Hoặc là nói, chỉ có thể chọn một cái!

- Lẽ nào nơi này có hạn chế nào đó, một người chỉ có thể tiến vào một tòa kiến trúc, thu được một hồi kỳ ngộ?

Triệu Phong suy đoán ra kết luận này.

Nếu thật sự là như vậy, Triệu Phong thật đúng là phải cao hứng một phen.

Lúc vừa mới vào nơi này, Triệu Phong đã có thể kháng trụ mê hoặc, không tùy tiện đi vào bất cứ tòa kiến trúc nào tại nơi này, mà là đi khắp nơi chung quanh quan sát, lợi dụng Mê Không Giới lưu lại tọa độ không gian.

Mặc kệ Tân Vô Ngân nói là thật hay không, để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Phong nhất định phải xem những gì hắn nói đều là thật.

Mặt khác, Triệu Phong còn muốn suy nghĩ cẩn thận một chút.

Nếu như Tân Vô Ngân đã ở trong tòa điện các bạch kim kia, điều này nói rõ, nơi đó chính là kỳ ngộ của Tân Vô Ngân.

Về phương diện khác, điều này cũng chứng minh ánh mắt của Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu không sai! Tòa điện các bạch kim kia, chính là kỳ ngộ lớn nhất trong chỗ này, nhưng nó chỉ thuộc về Tân Vô Ngân mà thôi.

Sau đó, Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, quan sát bốn phía xung quanh.

- Trong mỗi một tòa kiến trúc, đều có một hồi kỳ ngộ, ta tự nhiên không thể chọn cái quá kém được!

Triệu Phong kiên định nói.

Ồ...ô...ô...n...g!

Trên Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc.

Những tòa kiến trúc bị Triệu Phong liếc mắt liền nhìn xuyên thấu, trực tiếp bị Triệu Phong bỏ qua không nhìn tới.

Vụt...

Triệu Phong thận trọng phi hành trên không trung giữa các tòa kiến trúc san sát, đồng thời quan sát mỗi một tòa kiến trúc bốn phía xung quanh.

Thời khắc nào đó, Triệu Phong nhìn xuyên thấu vào trong một gian nhà gỗ nhỏ, bên trong có một gã Bán Thần U Đồ Giáo.

Vị Bán Thần này sau khi tiến nhập gian nhà gỗ nhỏ kia, đem gần như toàn bộ những thứ có thể cướp đoạt, lấy đi sạch sẽ.

Mà thời điểm khi vị Bán Thần này rời khỏi gian nhà gỗ, thân thể hắn liền bị một cỗ Quy tắc Không Gian cường ngạnh cưỡng ép, biến mất không thấy đâu nữa.

- Quả nhiên, một người chỉ có thể đạt được một hồi kỳ ngộ!

Triệu Phong một lần nữa cảm thấy may mắn.

Căn cứ tình huống trên Quang lộ, Triệu Phong suy đoán, vị Bán Thần này chắc là đã bị mạnh mẽ truyền tống rời khỏi nơi này, chuyển đến những địa phương khác trong Thần Thi.

Đồng thời, Triệu Phong cũng thập phần nghi hoặc, làm sao Tân Vô Ngân lại biết được những thứ này?

Leng keng!

Tiểu tắc miêu một lần nữa quăng lên mấy đồng tiền cổ trong tay, tiến hành bói toán.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu huy động thủ trảo, chỉ dẫn cho Triệu Phong một phương hướng.

- Được! Tin người!

Triệu Phong vẫn luôn hết sức tín nhiệm khả năng bói toán của Tiểu tắc miêu.

Hơn nữa, thời điểm vừa rồi Triệu Phong nhìn thấy tòa điện các bạch kim kia, Tiểu tắc miêu bói toán, cũng chỉ về phía hướng kia.

Vụt...

Triệu Phong hướng về phía theo như lời Tiểu tắc miêu chỉ, thận trọng tiến tới.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng nhìn thấy Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia, nhưng Triệu Phong vẫn bất động thần sắc, đợi sau khi đối phương rời đi, mới tiếp tục khởi hành.

- Dường như không có tòa kiến trúc nào đặc biệt rộng rãi hoặc kỳ lạ!

Sau khi Triệu Phong phi hành một quãng đường khá xa, mới lẩm bẩm nói.

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt ngừng bước lại.

- Tòa tháp chuông này!

Ánh mắt Triệu Phong tập trung vào một tòa tháp chuông thật lớn trước mặt.

Thể tích cùng quang huy của tòa tháp chuông phát ra thanh quang này, so sánh với những tòa kiến trúc khác ở nơi này, còn muốn vượt trội hơn rất nhiều. Nhưng mà, so sánh với tòa cung điện bạch kim rộng rãi kia, ngược lại kém hơn rất nhiều.

Nhưng mà nguyên nhân chân chính tòa tháp chuông này hấp dẫn Triệu Phong chính là, tầm mắt Tả Mâu của Triệu Phong, không ngờ lại không thể nhìn xuyên thấu nó được!

Ồ...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem năng lực thấu thị của Tả Mâu vận chuyển tới cực hạn, cũng chỉ có thể xuyên thấu một bộ phận khu vực vòng ngoài của tòa tháp chuông kia mà thôi.

- Tòa tháp chuông này cũng không bình thường! Hơn nữa cấu tạo của nó, có chút giống như sản phẩm của Thiên Cơ Tộc!

Ngữ khí Triệu Phong khẳng định nói.

Sau đó, Triệu Phong đi tới bên cạnh tòa tháp chuông này, chuẩn bị quan sát gần một chút.

Nhưng ngay tại lúc này, phía bên kia tháp chuông lại đi ra một đạo thân ảnh.

- Triệu Phong!

Sắc mặt đạo thân ảnh Dị tộc to lớn kia cả kinh, kích động nói.

Vốn dĩ Bán Thần Cự Mãnh cũng đang quan sát tòa tháp chuông này. Tòa tháp chuông này hết sức đặc thù, có khả năng ngăn cách thần thức, bởi vậy vừa mới bắt đầu hắn còn chưa phát hiện ra Triệu Phong cũng đang tại phía bên kia tháp chuông.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Thanh âm Triệu Phong chợt run lên.

Năng lực thấu thị của Triệu Phong không thể nhìn xuyên thấu được tòa tháp chuông này. Mà linh thức của Triệu Phong cũng bị ngăn trở, cho nên, Triệu Phong đồng dạng không phát hiện ra Bán Thần Cự Mãnh ở phía bên kia tháp chuông.

- Cự ly quá gần, không thể nào sử dụng Mê Không Giới được!

Tâm thần Triệu Phong căng thẳng, cảm giác được một cỗ nguy cơ tử vong.

Đầu tiên, Mê Không Giới cần phải dưới tình huống không gian ổn định mới có thể truyền tống! Thứ hai, Mê Không Giới không phải là truyền tống trong nháy mắt, mà cần có thời gian nửa hơi thở.

Khoảng cách gần như vậy, lại mất thời gian nửa hơi thở, Bán Thần Cự Mãnh đã có thể giết chết Triệu Phong hơn mười lần.

- Chỉ có thể như vậy!

Triệu Phong dẫn theo Tiểu tặc miêu, trực tiếp phóng vọt vào bên trong đại môn tháp chuông đang mở rộng kia.

Sau khi Triệu Phong tiến nhập tòa tháp chuông này, đại môn tháp chuông liền lập tức đóng lại.

- Ha ha... người trốn chỗ nào?

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn một tiếng, hóa thành một đạo ám quang, từ trong khe cửa sắp sửa khép lại chui nhanh vào.

Hắn cũng không nghĩ tới vận khí của mình lại tốt như vậy, vừa mới tiến nhập nơi này liền gặp được người mà hắn nếu muốn giết.

- Khốn kiếp! Hắn cũng vào được!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn động, có chút kinh nghi.

Triệu Phong vốn cho là, một khi mình tiến nhập trong tòa kiến trúc này, đại môn tháp chuông sẽ triệt để đóng lại, không cho phép người thứ hai tiến nhập. Giống như tòa cung điện bạch kim kia vậy, thời điểm Tân Vô Ngân ở bên trong, Triệu Phong bất luận thế nào cũng đều không xông vào được.

Hiện tại xem ra, là Triệu Phong đã nghĩ sai rồi.

Triệu Phong rất nhanh phóng chạy trong tầng trệt tháp chuông, ven đường nhìn thấy rất nhiều bảo vật, hắn đều không có thời gian đi nhặt.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc, một mũi tên ám kim sắc.

Triệu Phong trực tiếp kéo động dây cung, bắn ra Lục Thần Tiễn thứ phẩm.

Vụt...

Chỉ thấy một đạo tiến ảnh ám kim sắc khổng lồ, xỏ xuyên qua tất cả, kéo theo năng lượng phong bạo ám kim sắc kinh khủng, bay thẳng xuống phía dưới.

- Loại đồ chơi vật vãnh này, còn muốn đả thương ta?

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn dữ tợn.

Hắn thấy, lúc này đây Triệu Phong có chạy đằng trời! Đợi giết xong Triệu Phong, lại tìm kiếm kỳ ngộ cũng không trễ.

Vụt...

Trong tay Bán Thần Cự Mãnh xuất hiện một thanh cự phủ tàn khuyết ám hồng sắc.

Thần lực mạnh mẽ chấn động, Bán Thần Cự Mãnh cầm Thần binh trong tay, ngăn lại ở trước người.

Ầm! Phành!

Năng lượng phong bạo khủng bố trong nháy mắt thổi quét ra.

Mà những vật phẩm còn lại trong tháp chuông, lại không hư hao chút nào.

- Đi tìm chết!

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn một tiếng, huy động cự phủ tàn khuyết trong tay, bắn ra một đạo ba nhận ám hồng sắc.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong cấp tốc trốn đến phía sau một cái lan can màu trắng.

Ầm! Phành!

Công kích của Bán Thần Cự Mãnh bị lan can màu trắng trước mặt Triệu Phong ngăn cản lại, ngay cả một tia vết tích cũng đều không lưu lại.

- Tiểu tặc miêu!

Dưới tình huống nguy cấp này, Triệu Phong phải cầu cứu Tiểu tặc miêu.

Bởi vì Triệu Phong biết, trong tay Tiểu tặc miêu đã có thêm một thanh Thần khí! Nếu như Tiểu tặc miêu sử dụng thanh Thần khí này, có lẽ đánh trọng thương Bán Thần Cự Mãnh cũng không thành vấn đề!

Chỉ cần có thể đánh trọng thương Bán Thần Cự Mãnh, Triệu Phong liền có thể có được một chút cơ hội thở dốc, lợi dụng Mê Không Giới rời đi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu lắc đầu, khoa tay múa chân một trận, ý nói hiện tại nó vẫn không thể sử dụng được lực lượng Thần khí.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống. Đồng thời hắn cũng một lần nữa minh bạch, yêu cầu để sử dụng Thần khí thập phần nghiêm khắc.

Đầu tiên, Thần khí cần phải nhận chủ! Một khi đã nhận chủ, trừ phi xóa đi ý chí lạc ấn trên đó, nếu không những người khác sẽ không có cách nào sử dụng được.

Thứ hai, Thần khí phải cần một khoảng thời gian tiến hành tế luyện, mới có thể triệt để phát huy ra uy năng của nó.

Cuối cùng, Thần khí cần có Thần lực thuần khiết mới có thể thôi động!

- Chẳng lẽ phải sử dụng Lục Thần Tiễn sao?

Triệu Phong có chút không cam lòng.

Cho dù sử dụng Lục Thần Tiễn, Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể đánh chết Bán Thần Cự Mãnh. Đến lúc đó còn phải sử dụng Mê Không Giới rời đi, cái này chính là tương đương với Triệu Phong triệt để bỏ qua những kỳ ngộ nơi này.

- Xem người còn có thể trốn đến lúc nào?

Bán Thần Cự Mãnh nở nụ cười đắc ý, không ngừng tiếp cận Triệu Phong.

Vụt... Vụt...

Hai đạo thân ảnh ở bên trong tháp chuông thật lớn, không ngừng bay nhanh thẳng lên trên đỉnh tháp.

Lúc này, Triệu Phong đã lên tới đỉnh tháp.

- Đây là...

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng.

Trên tầng cao nhất đỉnh tháp, chỉ có một cái bục kim loại! Trên mặt bục kim loại phiêu phù một khối sắt màu đen hình tam giác. Trên khối sắt phác họa vô số tế văn thanh trạch, lấp lánh quang mang nhàn nhạt lượn lờ.

- Đây chính là bảo vật trân quý nhất trong toàn bộ tòa tháp chuông?

Triệu Phong hoàn toàn nhìn không ra đây là vật gì, nhưng cũng có thể đại khái đoán được, đây là bảo vật trân quý nhất ở nơi đây.

- Liều mạng! Tối thiểu phải lấy được chút gì đó!

Triệu Phong vươn tay về phía khối sắt tam giác trên bục kim loại kia. Mà ý niệm của hắn thì lại tiến nhập vào trong Mê Không Giới, chuẩn bị bất cứ lúc nào lấy ra Lục Thần Tiễn.

Tối thiểu, trước khi sử dụng Mê Không Giới rời đi, Triệu Phong phải lấy được một vài thứ gì đó mới được.

Thế nhưng, ngay khi bàn tay Triệu Phong chạm đến khối sắt đen hình tam giác này, một đạo Thần mang thanh sắc kinh thiên chợt từ trong đó bùng phát ra.

Quang mang thanh sắc lóng lánh sáng ngời, chiếu sáng toàn bộ không gian, đồng thời cũng đem tất cả những thứ khác che khuất dưới quang mang sáng ngời của nó.

Đồng thời, một đạo thanh âm máy móc lạnh như băng, chợt từ trong khối sắt màu đen hình tam giác kia truyền ra:

- Phát hiện có hai loại sinh vật tiếp cận! Mở ra Trình tự Tranh đoạt!

- Tình huống gì đây?

Bán Thần Cự Mãnh cảm thụ được sự kinh khủng của cỗ khí tức Thần thánh này, sắc mặt lộ ra một tia sợ hãi.

Vụt...

Thần quang thanh sắc tan đi, Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đã xuất hiện tại một phiên không gian khác.

Bầu trời một mảnh hư vô, mà dưới đất là tòa thành kim chúc đủ màu sắc sắc sỡ, phía xa xa còn có thể nhìn thấy thật nhiều tòa kiến trúc kim loại kỳ lạ.

Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng trên một bình đài thiết bản thanh sắc rộng đến mấy trăm trượng. Ngay trung tâm bình đài có một cái bực kim loại, trên đó vẫn như cũ lơ lửng một khối sắt màu đen hình tam giác.

- Mở ra Trình tự Tranh đoạt! Người chiến thắng mới có tư cách thử Thần khí nhận chủ!

1107. Chương 1104: Chiến Đấu Với Khôi Lỗi Cơ Giới

Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng trên một bình đài thiết bản thanh sắc rộng đến mấy trăm trượng. Ngay trung tâm bình đài có một cái bực kim loại, trên đó vẫn như cũ lơ lửng một khối sắt màu đen hình tam giác.

- Mở ra Trình tự Tranh đoạt! Người chiến thắng mới có tư cách ném thử Thần khí nhận chủ!

Thanh âm cơ giới từ trong khối sắt tam giác màu đen phiêu phù kia truyền ra.

- Thần khí?

Trong lòng Bán Thần Cự Mãnh bỗng nhiên chấn động, hai mắt mở trừng trừng nhìn chăm chăm khối sắt tam giác màu đen phiêu phù trên bực kim loại kia.

Ngay cả Triệu Phong, giờ phút này cũng quên mất nguy cơ hiện tại của bản thân.

Tuy rằng Triệu Phong xem không hiểu đây là loại Thần khí gì, nhưng mà nếu như đã là Thần khí, khẳng định có chỗ độc đáo của nó! Cho dù không có công dụng gì, cũng không phải Thần binh Thiên cấp có thể so sánh.

- Ha ha... vận khí thật không tệ! Vừa có thể giết người, còn có thể đạt được một kiện Thần khí!

Bán Thần Cự Mãnh bỗng nhiên cười ha hả, theo như hắn thấy, kiện Thần khí này nhất định là của hắn.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống. Tuy rằng không biết Trình tự Tranh đoạt kia là cái gì, nhưng mà phần thắng của Triệu Phong, nhất định là thấp hơn một chút.

- Tiến hành kiểm tra đo lường!

Trên bực kim loại kia đột nhiên bộc phát ra hai đạo kim quang trong suốt, tại trên người Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh phân biệt đảo qua một cái.

- Cấp bậc ý chí linh hồn, Huyền Quang Thánh Lực, thể phách phòng ngự đều đạt tới Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong! Huyết mạch cường đại, huyết mạch Viêm thuộc tính! Huyết mạch nhân đồng... không thể xác định!

Thanh âm cơ giới đều đều vang lên.

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng. Không nghĩ tới bực kim loại này còn có thể đem thực lực của chính mình kiểm tra đo lường chính xác như vậy.

Bên kia, sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh cả kinh một trận. Thực lực của Triệu Phong quả thật vượt xa cùng giai. Nhưng hắn không nghĩ tới, Triệu Phong tại trên cả ba phương diện không ngờ lại đều đạt tới tiêu chuẩn Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong!

- Huyền Quang Thánh Lực, ý chí linh hồn đạt tới Thánh Vương đỉnh phong! Thể phách phòng ngự hơi mạnh mẽ! Thân mang huyết mạch cao đẳng, dựng dục ra Thần lực, tiêu chuẩn Bán Thần Hạ cấp!

So sánh với Triệu Phong, kết quả đánh giá kiểm tra đo lường của Bán Thần Cự Mãnh lại không có điểm nổi bật nào, thậm chí còn khiến cho Bán Thần Cự Mãnh cảm thấy có chút mất mặt nữa.

Sau một khắc, từ bên dưới thiết bản thanh sắc nơi Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng, đều tự tuôn lên ba cỗ vật chất bất minh thanh sắc. Đoàn vật chất thanh sắc kia vụn vụn biến hình một trận, cuối cùng biến thành ba cỗ khôi lỗi cơ giới hình người.

Ba cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Triệu Phong, cỗ thứ nhất đứng ngay trước mặt Triệu Phong. Cỗ thứ hai đứng ở trung gian thiết bản thanh sắc, cỗ thứ ba lại tiếp cận bọc kim loại chỗ khối sắt đen Thần khí kia.

- Không được mượn dùng ngoại lực cùng phân thân, kẻ nào đánh bại cả ba khôi lỗi cơ giới trước, tức là người chiến thắng!

Bọc kim loại kia truyền ra một câu nói cuối cùng.

Triệu Phong thoáng quan sát một chút cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất trước mặt mình. Ý chí linh hồn, Huyền Quang Thánh Lực cùng thể phách phòng ngự, cơ bản đều đạt đến tiêu chuẩn Đại thành, còn có một loại lực lượng nhân đồng không tầm thường.

Nói tóm lại, cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt này, có thực lực tương đồng Triệu Phong.

Bên kia, cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, thực lực cũng thập phần tương tự bản thân hắn.

- Đây là cái khảo nghiệm quỷ quái gì vậy?

Bán Thần Cự Mãnh nhất thời mắng lớn một câu.

Đánh bại ba cường giả cùng cấp, độ khó khăn quả thật không nhỏ, người bình thường căn bản không có khả năng hoàn thành được.

Đúng lúc này, cỗ khôi lỗi cơ giới trước mặt Triệu Phong trực tiếp khởi động, thi triển ra bộ pháp cao thâm kỳ diệu, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Xem tình huống, là lần lượt đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới, chứ không phải đồng thời chiến đấu cùng ba cỗ khôi lỗi cơ giới!

Trong ba cỗ khôi lỗi cơ giới, chỉ có cỗ khôi lỗi cơ giới gần Triệu Phong nhất hành động.

Chỉ cần Triệu Phong lần lượt đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới này, hơn nữa nếu nhanh hơn so với Bán Thần Cự Mãnh, hắn sẽ chính là người chiến thắng!

Lúc này Triệu Phong có chút hối hận, trước đây hẳn là nên gia tăng thời gian, phục chế nhiều một chút Lục Thần Tiên thứ phẩm.

Nếu như sử dụng Lục Thần Tiên thứ phẩm, Triệu Phong sẽ có thể dễ dàng đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới này. Thế nhưng hiện tại toàn bộ Lục Thần Tiên thứ phẩm trong tay Triệu Phong đã dùng hết.

Tuy rằng lợi dụng Lục Thần Tiên có thể trực tiếp đánh bại ba cỗ khôi lỗi cơ giới, thu được thắng lợi cuối cùng! Thế nhưng, bọc kim loại kia lại nói là:

- Người thắng có tư cách thử Thần khí nhận chủ!

Nếu như Triệu Phong sử dụng Lục Thần Tiên, cuối cùng Thần khí nhận chủ thất bại, như vậy chẳng phải là lỗ chết người sao?

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lập tức thôi động Thánh Lô Thể, phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Phong Lô Tiểu Thể Giới.

Ầm! Phanh!

Lần đầu giao thủ, Triệu Phong ôm tâm tính thử dò xét, kết quả bị cỗ khôi lỗi cơ giới kia đánh cho lùi lại mấy bước.

- Thực lực khôi lỗi cơ giới, tương đương với ta tại trạng thái đỉnh phong!

Triệu Phong lập tức đưa ra kết luận.

Hơn nữa quy tắc phiến không gian này hết sức đặc thù, Triệu Phong không thể câu thông Thiên Địa Áo Nghĩa! Đối chiến cùng khôỉ lỗi cơ giới, cũng không có kinh thiên động địa như trong tưởng tượng vậy, mà là bị đè thấp đến cực hạn.

- Ta trước tiên giết chết Triệu Phong, người chiến thắng cũng chỉ có mình ta!

Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên phát sinh ý tưởng kỳ diệu, trực tiếp phóng thẳng người lên, tiếp cận về phía Triệu Phong.

Nhưng hắn vừa bay qua đỉnh đầu cổ khôỉ lỗi cơ giới thứ hai, cặp mắt cổ khôỉ lỗi cơ giới thứ hai đột nhiên lấp lánh quang mang, cùng cổ khôỉ lỗi cơ giới thứ nhất đồng thời phát động công kích về phía Bán Thần Cự Mãnh.

- Tại sao lại như vậy?

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh hoảng hốt.

Xem ra, nếu như hắn bay đến chỗ Triệu Phong bên kia, chẳng phải là sẽ đồng thời đối mặt công kích của ba cổ khôỉ lỗi cơ giới trên thiết bản thanh sắc sao?

Bán Thần Cự Mãnh nhanh chóng bay trở về chỗ cũ. Cổ khôỉ lỗi cơ giới thứ hai kia cũng trở về chỗ cũ, quang mang trong đôi mắt lại ảm đạm như cũ.

Bất đắc dĩ, Bán Thần Cự Mãnh cũng chỉ có thể thành thành thật thật chiến đấu cùng cổ khôỉ lỗi cơ giới thứ nhất.

Bên kia, Triệu Phong tự nhiên nhìn thấy tất cả ở trong mắt.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán Phong Lôi Thánh Lực, bỗng nhiên đánh ra một đạo chưởng ảnh xích lôi kim sắc.

Mà cổ khôỉ lỗi cơ giới kia đồng dạng cũng thi triển một môn Chiến kỹ Thiên cấp, đánh ra một đạo hỏa quyền xích hồng sắc.

Ầm! Phành!

Lần này, Triệu Phong toàn lực ứng phó, cùng cổ khôỉ lỗi cơ giới không phân cao thấp.

- Thủ đoạn bình thường thì căn bản không có khả năng đánh bại khôỉ lỗi cơ giới này!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh cũng ý thức được vấn đề này.

Những khôỉ lỗi cơ giới này, các phương diện năng lực tương đương với hai người, hơn nữa tư duy của bọn chúng càng không thua kém người bình thường. Thậm chí năng lực phân tích tại phương diện chiến đấu càng thêm chuẩn xác hơn người thường rất nhiều.

Bất quá thứ duy nhất bọn chúng thiếu hụt chính là át chủ bài, đòn sát thủ!

- Người đoán sai huyết mạch đồng tử của ta!

Triệu Phong mỉm cười.

Cổ khôỉ lỗi cơ giới trước mặt này hiển nhiên có ý chí linh hồn, cũng có lực lượng nhân đồng đặc thù, nhưng mà Triệu Phong không tin nhân đồng cổ khôỉ lỗi cơ giới này, có thể đánh đồng cùng Thần Linh Nhân của mình.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Triệu Phong đầu tiên thi triển huyền thuật cực mạnh của hắn, thăm dò một chút.

Vụt...

Tả Mâu Triệu Phong diễn biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng.

Bên kia, cỗ khôi lỗi cơ giới vận chuyển lực lượng nhân đồng, đồng dạng thi triển ra một loại công kích huyền thuật.

Hai cỗ lực lượng tinh thần huyền thuật vô hình đan vào một chỗ.

Sau một khắc, tinh thần huyền thuật của Triệu Phong đã đẩy lùi huyền thuật của khôi lỗi cơ giới.

- Thành công!

Sắc mặt Triệu Phong mừng rỡ.

Lực lượng nhân đồng của cỗ khôi lỗi cơ giới này, tại trong huyết mạch Hoàng Đạo Vạn Tộc Bảng có lẽ có thể xếp vào hai mươi hạng đầu, đã tính là huyết mạch nhân đồng phi thường cường đại, nhưng tuyệt đối không có khả năng đánh đồng cùng Thần Linh Nhân của Triệu Phong.

Đã bị huyền đạo đồng thuật của Triệu Phong ảnh hưởng, các phương diện năng lực của cỗ khôi lỗi cơ giới này nhất thời giảm xuống.

- Phá Thiên Thánh Lôی Chưởng!

Triệu Phong một lần nữa thi triển chưởng pháp Thánh Lôی Thể vô cùng cường hãn, trực tiếp đánh một chưởng lên trên người cỗ khôi lỗi cơ giới này.

Bất quá thể phách phòng ngự của cỗ khôi lỗi cơ giới này tương đương với Triệu Phong, một chưởng này của Triệu Phong vẫn chưa thể tạo thành thương tổn trí mạng cho nó.

Mà bị một chưởng này trùng kích, cỗ khôi lỗi cơ giới này nhanh chóng tỉnh táo lại từ trong huyền đạo đồng thuật của Triệu Phong.

- Huyền Hồn Trùng Kích!

Triệu Phong một lần nữa thả ra một cái huyền đạo đồng thuật, đồng thời xông lên, chém ra mấy đạo chưởng ảnh xích kim sắc.

Ầm! Phanh! Oành!

Rất nhanh, cỗ khôi lỗi cơ giới thứ nhất đã bị Triệu Phong thuận lợi đánh bại.

Cách đó không xa, hai tròng mắt cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai đột nhiên lấp lánh quang mang, một cỗ khí thế vô hình mạnh mẽ tản ra.

- Đến đây đi!

Triệu Phong không yếu thế chút nào, nhắm phía cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai.

Lần này đây, Triệu Phong tiếp tục sử dụng chiến thuật vừa rồi, vừa lên đến liền thi triển một cái huyền đạo đồng thuật đơn giản.

- Ồ? Cỗ khôi lỗi cơ giới này đối với huyền thuật, dường như có sức chống cự nhất định!

Triệu Phong hơi chút giật mình.

- Chẳng lẽ là cỗ khôi lỗi cơ giới đầu tiên vừa rồi bị huyền thuật đánh bại, bởi vậy cỗ khôi lỗi cơ giới thứ hai này liền tăng cường năng lực tại phương diện này?

Trong lòng Triệu Phong suy đoán.

Bên kia, Bán Thần Cự Mãnh nhìn thấy Triệu Phong nhanh chóng như vậy đánh bại một cỗ khôi lỗi cơ giới, khuôn mặt xuất hiện vẻ lo lắng.

- Liều mạng!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh lộ vẻ ngoan lệ, trong tay xuất hiện một viên tinh đan huyết hồng sắc sát khí đằng đằng.

Đây chính là một trong những lá bài tẩy mà Bán Thần Cự Mãnh chuẩn bị cho việc thăm dò kỳ ngộ trong Thần Thi lần này: Huyết Sát Phong Ma Đan! Loại đan dược này có thể khiến cho các phương diện năng lực của Bán Thần Cự Mãnh trong nháy mắt mạnh thêm mấy thành, đồng thời trong Thánh lực còn dung nhập một cỗ lực lượng sát khí, khiến cho lực sát thương càng mạnh hơn một bậc.

Ầm!

Sau khi ăn vào viên thuốc này, khí thể của Bán Thần Cự Mãnh đột nhiên biến đổi, một cỗ sát khí ám hồng sắc chấn động nhân tâm tràn ngập quanh thân thể hắn. Thoạt nhìn giống như một vị Địa Ngục Ma Thần vậy.

- Giết!

Sau khi phục dụng Huyết Sát Phong Ma Đan, Bán Thần Cự Mãnh huy động Thần binh trong tay, thi triển ra tuyệt chiêu Thiên Sát Trảm.

Ầm! Ong ong!

Ba nhận hồng sắc khổng lồ kia mang theo sát khí ngập trời, dùng tư thái xé rách tất cả, hướng về phía cỗ khô lôi cơ giới nghiền áp thẳng tới.

Cỗ khô lôi cơ giới trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, chỉ có thể chống cự trong chốc lát, liền bị Bán Thần Cự Mãnh đánh bại.

- Đầu thứ hai!

Về mặt Bán Thần Cự Mãnh điên cuồng thống khổ, trực tiếp nhằm về phía cỗ khô lôi cơ giới thứ hai.

Lúc này chiến lực Bán Thần Cự Mãnh tuy mạnh, nhưng hắn vẫn còn có lý trí mạnh mẽ. Hắn minh bạch loại trạng thái này của bản thân không thể duy trì liên tục quá lâu, bởi vậy nhất định phải tốc chiến tốc thắng.

Bên kia, Triệu Phong nhìn thấy Bán Thần Cự Mãnh liều mạng như vậy, hắn cũng không thể tiếp tục ẩn giấu thực lực nữa.

- Tinh Thần Thứ!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Lần này đây, Triệu Phong vừa đối diện cỗ khô lôi cơ giới trước mặt này, trực tiếp thi triển ra công kích đồng thuật cường đại nhất.

Cỗ khô lôi cơ giới này đồng dạng cũng thi triển công kích linh hồn đồng thuật đối với Triệu Phong. Nhưng mà Triệu Phong thân mang Thần Linh Nhãn, đối với công kích phương diện linh hồn có lực miễn dịch cực mạnh, tự nhiên sẽ không bị bao nhiêu ảnh hưởng.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong vận chuyển một bộ phận lạc ấn lôi kiếp, thi triển Lôi kiếp đồng thuật.

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn lôi kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm vận vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, ở trên đầu cỗ khô lôi cơ giới bùng nổ ra.

Ầm! Phành!

Triệu Phong đánh tới một quyền, mạnh mẽ đánh bay cỗ khô lôi cơ giới này.

Cùng thời khắc đó, Bán Thần Cự Mãnh cũng đánh bại xong cỗ khô lôi cơ giới thứ hai, hai người đồng thời nhằm về phía cỗ khô lôi cơ giới thứ ba.

Ầm! Phành! Oành!

Giao thủ trong chốc lát, Triệu Phong phát hiện, cỗ khô lôi cơ giới thứ ba này đối với linh hồn huyền thuật cùng công kích đồng thuật của Triệu Phong, đều có sức chống cự nhất định.

- Thực lực cổ khô lôi cơ giới này, chỉ sợ tương đương với Bích Quang Thánh Vương!

Triệu Phong đưa ra đánh giá.

Bích Quang Thánh Vương, Thánh Vương Trung đẳng trong cảnh giới Thánh Vương, lợi hại hơn một ít Thánh Vương phổ thông, nhưng lại không bằng những Thánh Vương cường đại như Vũ Linh Thánh Vương, U Mạc Thánh Vương...

Lúc này, chiến trường giữa Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh bất quá chỉ cách có mấy chục trượng. Nếu không phải phiến không gian này có sự áp chế cường đại đối với Áo nghĩa cùng lực lượng, Triệu Phong chỉ sợ rằng ngay cả dư ba của trận chiến bên phía Bán Thần Cự Mãnh cũng đều không thể chống đỡ được.

- Được hiệu của Huyết Sát Phong Ma Đan chống đỡ không được lâu lắm, thực lực cổ khô lôi cơ giới này lại càng mạnh hơn!

Bán Thần Cự Mãnh phi thường rõ ràng tình huống lúc này.

- Đã như vậy, ta liền trước hết giết chết người!

Sắc mặt Bán Thần Cự Mãnh lộ vẻ ngoan sắc.

Lúc này, hắn đã đánh bại được hai cổ khô lôi cơ giới, không cần sợ đồng thời bị nhiều cổ khô lôi cơ giới vây công.

Hơn nữa theo như Bán Thần Cự Mãnh nghĩ, đánh chết Triệu Phong cũng không phải chuyện khó gì.

Chỉ cần hắn giết chết Triệu Phong, kế tiếp từ từ mài chết cổ khô lôi cơ giới cuối cùng, hắn liền có thể trực tiếp đạt được thắng lợi.

Nghĩ tới đây, Bán Thần Cự Mãnh mạnh mẽ đón đỡ công kích của cổ khô lôi cơ giới thứ ba, tiếp cận về phía Triệu Phong, huy động Thần binh trong tay, chuẩn bị phát động công kích về phía Triệu Phong.

1108. Chương 1105: Thần Khí Nhận Chủ

Lúc này, sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ tuyệt lệ nói.

- Ha ha... con kiến hôi vô tri!

Bán Thần Cự Mãnh cười lớn, bộ dáng chẳng quan tâm.

Nếu như Triệu Phong có thủ đoạn gì ngăn cản chính mình, trước đây thời điểm bị chính mình truy sát, hắn là đã thi triển ra rồi.

Khi đó, Triệu Phong cùng mấy vị Thánh Chủ khác, cộng thêm Côn Văn, U Mạc Thánh Vương... không phải là vẫn bị Bán Thần Cự Mãnh truy sát đó sao? Hiện tại, chỉ còn lại có một mình Triệu Phong, hắn lại có biện pháp gì đây?

Thế nhưng sau một khắc, cả người Bán Thần Cự Mãnh triệt để ngưng ngẩn.

Trong tay Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một mũi tên xích kim sắc.

Khoảnh khắc mũi tên xích kim sắc kia xuất hiện, liền tản mát ra một cỗ Thần huy kim duệ xuyên thủng vạn vật không gì không phá nổi. Ngay cả khoáng thạch Kim thuộc tính trong phiến không gian này, cũng đều thoáng run rẩy một chút.

Cổ khô lôi cơ giới trước mặt Triệu Phong phát hiện ra một cỗ nguy cơ tử vong, bỗng nhiên lui nhanh về phía sau, trong lúc nhất thời không dám xuất thủ với Triệu Phong nữa.

Trên bực kim loại phía trước, tể văn thanh sắc trên khối sắt màu đen hình tam giác kia, chợt hiện lên một tia quang trạch sáng ngời, nhưng đã lập tức thu lại.

- Lục Thần Tiến!

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh đại chấn, trên trán ứa ra mồ hôi lạnh.

Nếu như đổi lại lúc bình thường, Triệu Phong xuất ra Lục Thần Tiên, hẳn cũng nắm chắc có thể đón đỡ được.

Nhưng mà lúc này, hắn còn đang đối diện một cỗ khô lôi cơ giới cấp Bán Thần! Một khi hắn bị Lục Thần Tiên bắn trọng thương, chẳng phải là sẽ chết trong tay cỗ khô lôi cơ giới cấp Bán Thần này sao?

Mà tại thời điểm Bán Thần Cự Mãnh còn đang thất kinh, trong Tả Mâu Triệu Phong, một cỗ ý chí đồng lực khổng lồ bắt đầu vận chuyển.

Trong Tả Mâu Triệu Phong dần dần xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp. Trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn linh hồn hỏa diễm lôi kiếp tử tinh.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm vẹo, vận vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bỗng nhiên đánh lên trên linh hồn Bán Thần Cự Mãnh.

- A!

Lần này đây, Bán Thần Cự Mãnh kêu thét lên một tiếng đau đớn.

Linh hồn thể của hắn phảng phất như bị lôi điện hủy diệt vô cùng vô tận không ngừng xỏ xuyên qua. Từng cỗ từng cỗ đau đớn xuyên thấu xương cốt, từ sâu bên trong linh hồn của hắn lan tỏa ra khắp toàn thân.

- Hừ! Dọa người một chút mà thôi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, thu hồi lại Lục Thần Tiên.

Tuy rằng Triệu Phong công kích ra được Lôi Kiếp Đồng Diễm, nhưng mà Bán Thần Cự Mãnh mặc kệ nói như thế nào cũng là Bán Thần! Ý chí linh hồn của hắn cho dù hơi thấp, nhưng cũng sẽ không kém đến đâu. Bởi vậy Lôi Kiếp Đồng Diễm cũng không có tạo thành thương tổn cường đại gì cho Bán Thần Cự Mãnh.

Bất quá lúc này, hiệu quả Huyết Sát Phong Ma Đan của Bán Thần Cự Mãnh đã bắt đầu biến mất. Mà tại thời điểm hắn bị Lôi Kiếp Đồng Diễm đánh trúng, còn gặp phải công kích của cỗ khô lôi cơ giới Bán Thần kia nữa.

Những yếu tố này cộng lại, đủ để tạo thành thương thế nghiêm trọng cho hắn.

Thế nhưng, đối phương thân là Bán Thần, sẽ không bởi vì một cái đồng thuật của Triệu Phong liền triệt để thất bại. Chỉ cần hắn khôi phục lại, vẫn như cũ có thể xoay chuyển thế cục.

Chỉ là, Triệu Phong sẽ không cho hắn cơ hội này!

Thi triển hoàn tất Lôi Kiếp Đồng Diễm, công kích đồng thuật tiếp theo của Triệu Phong, đã bắt đầu tích súc.

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên lấp lánh quang trạch thần bí giống như hổ phách tinh tú vậy, mái tóc vàng của hắn cũng không gió mà tự phiêu động.

Bên trong Không gian Tả Mâu, kim cầu thần bí không ngừng xoay tròn. Từng tầng từng tầng sóng gợn kim sắc ảo diệu thần bí, giống như ẩn chứa bản chất vạn vật thế gian, tiến nhập vào trong Tả Mâu Triệu Phong.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh một cỗ quang ba tử kim sắc kỳ dị. Sau đó, từng tầng từng tầng sóng gợn kim sắc hư vô trong suốt từ trong đó tràn ngập ra, trong nháy mắt đem Bán Thần Cự Mãnh xuyên thấu ngàn vạn lần, đem kết cấu toàn thân hắn toàn bộ phân tích ra.

Triệu Phong đem mục tiêu phân giải tập trung tại trên người Bán Thần Cự Mãnh, bắt đầu tiến hành phân giải.

Bán Thần Cự Mãnh vừa mới khôi phục lại từ trong đau đớn do Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong gây ra, liền có một cỗ cảm giác quái dị đánh ập tới.

Bỗng nhiên, Bán Thần Cự Mãnh phát hiện, thân thể của hắn đang từng điểm từng điểm một biến mất!

Những điểm lốm đốm thật nhỏ mà mắt thường không nhìn thấy được, đang từ từ chậm rãi biến mất, phảng phất như là trước giờ chưa từng tồn tại vậy.

Đồng thời, linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh cũng bắt đầu từ từ biến mất, hết thấy mọi thứ của hắn đều đang chậm rãi biến mất.

Bên kia, Triệu Phong đang toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể cùng thủ đoạn phòng hộ, mạnh mẽ chống đỡ công kích của cổ khô lồi cơ giới thứ ba, duy trì liên tục việc thi triển Thần Mâu Phân Giải. Hắn cố gắng hết sức suy yếu Bán Thần Cự Mãnh, phối hợp cổ khô lồi cơ giới Bán Thần, đánh bại Bán Thần Cự Mãnh!

Đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thụ được, ý chí đồng lực của hắn đang nhanh chóng biến mất.

Quả nhiên, phân giải Bán Thần, không phải là chuyện đùa!

- Người đang làm cái gì?

Bán Thần Cự Mãnh thốt lên sợ hãi.

Lúc này hắn cảm giác, linh hồn, thân thể, Thánh lực... của hắn đều đang từ từ biến mất.

Mà vừa rồi khi hắn bị linh hồn đồng thuật của Triệu Phong bắn trúng, được hiệu của Huyết Sát Phong Ma Đan cũng đã biến mất. Lúc này hắn đối diện cổ khô lồi cơ giới cấp Bán Thần thôi cũng đều cảm thấy gian nan, lại càng không nói đến chuyện xuất thủ với Triệu Phong.

Mặt khác, vừa rồi Thần khí đã nói rõ quy tắc, không thể mượn dùng ngoại lực cùng phân thân! Cho nên, Bán Thần Cự Mãnh cũng không thể phóng xuất phân thân, cũng giống như Triệu Phong không thể để cho Tiểu tặc miêu hổ trợ vậy.

Ầm! Phanh!

Bán Thần Cự Mãnh vừa ứng phó với cổ khô lồi cơ giới, lực lượng lại đang không ngừng yếu đi, cộng thêm sự sợ hãi dâng lên trong lòng hắn, khiến cho hắn dần dần rơi vào thế yếu.

Tại phương diện vật chất, Bán Thần Cự Mãnh đã không rảnh xuất thủ với Triệu Phong.

- Đã như vậy, ta sẽ dùng công kích linh hồn!

Tuy rằng Bán Thần Cự Mãnh không am hiểu lĩnh vực linh hồn, nhưng mà phối hợp ý chí linh hồn, thi triển ra một ít công kích linh hồn phổ thông vẫn là không có vấn đề.

Bán Thần Cự Mãnh tin tưởng, dùng ý chí linh hồn cường đại của hắn, cho dù thi triển công kích linh hồn bình thường nhất, cũng có thể tạo thành thương tổn mang tính hủy diệt đối với linh hồn Triệu Phong.

Ồ...ô...ô...n...g! Ầm!

Ý chí linh hồn hơi chút hư nhược của Bán Thần Cự Mãnh, phối hợp với một chút lực lượng linh hồn, hóa thành cự ảnh một đầu Mãnh Tượng hư huyền, hướng về phía Triệu Phong nghiền ép tới.

- Hừ!

Triệu Phong kêu lên một tiếng đau đớn, linh hồn trong đầu bị hung hăng đánh mạnh một cái. Nhưng hắn vẫn không có đình chỉ Thần Mâu Phân Giải.

Mặc dù công kích linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh không có bất kỳ kỹ xảo gì, nhưng mà quả thật vẫn thập phần cường đại.

Bất quá, Triệu Phong tại trên phương diện phòng ngự linh hồn, may mắn có ưu thế nhất định. Bất kể là lực miễn dịch công kích linh hồn của Thần Linh Nhãn, hay là lực phòng ngự linh hồn của Lôi Hồn Thể, đều là thể gian độc nhất vô nhị, vô cùng cường đại.

- Cái gì? Không ngờ hắn lại đón đỡ được!

Bán Thần Cự Mãnh một lần nữa khiếp sợ không thôi.

Hắn không cách nào tưởng tượng nổi, một gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, không ngờ lại có thể ngăn cản ý chí linh hồn của hắn trùng kích! Cho dù ý chí linh hồn của Triệu Phong đạt tới Thánh Chủ Đại Thành đỉnh phong, đây cũng là chuyện không thể nào a!

- Một lần nữa!

Bán Thần Cự Mãnh một bên chống đỡ công kích của khôilỗi cơ giới, một bên khởi động ý chí linh hồn, một lần nữa phát động công kích linh hồn về phía Triệu Phong.

- Tình huống không ổn!

Thần sắc Triệu Phong trầm xuống.

Phân giải Bán Thần, mức độ tiêu hao vượt xa tưởng tượng của hắn! Tuy rằng lực lượng Bán Thần Cự Mãnh dưới Thần Mâu Phân Giải của hắn cũng đang không ngừng suy yếu.

Nhưng mà Triệu Phong có thể sẽ không chịu nổi trước so với Bán Thần Cự Mãnh! Hắn vừa thừa nhận công kích của cỗ khôilỗi cơ giới, ý chí đồng lực còn đang nhanh chóng tiêu hao, còn phải chống lại ý chí linh hồn trùng kích của Bán Thần Cự Mãnh nữa.

Khả năng linh hồn trùng kích lần này đây của Bán Thần Cự Mãnh, liền có thể cắt đứt Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong thất bại.

Nhưng mà Triệu Phong vẫn như cũ điều động ý chí linh hồn, tiến hành chống lại.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, truyền đến thanh âm nhảy lên dồn dập.

- Hằng Cổ nghiền nát! Thái Cổ Thần vẫn! Hóa thành ức triệu hạt bụi bậm...

Một tiếng thở dài trống trải thê lương, tựa hồ xuyên thủng thời không cổ kim, quanh quẩn ở bên tai Triệu Phong.

Trong Không gian Tả Mâu, kim cầu thần bí chấn động mãnh liệt, huyết mạch đồng lực của Triệu Phong thiêu đốt sôi trào.

Chợt một tầng hư diễm đậm kim sắc bùng nổ, bao phủ toàn thân Triệu Phong.

Trong Thần Linh Nhân, bắn ra một cỗ khí tức Bản Nguyên Thái Cổ bá đạo, ngạo thị hoàn vũ, ngạo nghễ man hoang!

Bỗng nhiên, Triệu Phong phảng phất như hóa thân thành một tôn Cự Thần Thời đại Thái Cổ vô cùng to lớn. Nhất cử nhất động đều chấn động nhật nguyệt càn khôn!

Ầm! Phốc...

Biến cố bất thành linh xảy ra, khiến cho ý chí đồng lực Triệu Phong đột nhiên kéo lên một tầng thứ mới. Mặt khác, Thần Mâu Phân Giải của hắn cũng bởi vì vậy mà bị cắt đứt.

Bên kia, công kích ý chí linh hồn do Bán Thần Cự Mãnh thả ra, va chạm đến cỗ ý chí khí tức Bản Nguyên Thái Cổ kia, lập tức lọt vào một cỗ phản phệ kinh khủng bá đạo.

Linh hồn Bán Thần Cự Mãnh lập tức bị trọng thương, phun ra một ngụm tiên huyết.

- Đây là... Khí tức Thời đại Thái Cổ, còn có khí tức Bản Nguyên Thái Cổ...

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh kinh hoàng không gì sánh được.

Biến hóa đột ngột trên người Triệu Phong, khiến cho hắn kinh hoảng không gì sánh được. Đồng thời hắn cũng vạn phần khát vọng khí tức Bản Nguyên Thái Cổ trên người Triệu Phong! Đây chính là then chốt đột phá Thần vị a!

Mà cỗ khôilỗi cơ giới cấp Bán Thần trước người Bán Thần Cự Mãnh kia, lúc này đã đình chỉ công kích về phía hắn, ngược lại đang thần phục trước mặt Triệu Phong.

- Trực tiếp giết người!

Ánh mắt Bán Thần Cự Mãnh vừa chuyển, mặt lộ vẻ hung lệ.

Bán Thần Cự Mãnh vốn đã tuyệt vọng, nhưng hần chột phát hiện, đồng thuật của Triệu Phong đã đình chỉ, cổ khô lồi cơ giới cấp Bán Thần kia cũng đang thần phục trên mặt đất, không có động thủ với hần nữa.

Lúc này, Triệu Phong bắt quá là ý chí linh hồn được một cỗ lực lượng khủng bố gia trì mà thôi.

Đã như vậy, Bán Thần Cự Mãnh liền trực tiếp phá hủy thân thể Triệu Phong là được.

- Thiên Sát Trảm!

Bán Thần Cự Mãnh cố chịu đựng thương thế, huy động cự phủ trong tay, chém mạnh ra một đạo ba nhận ám hồng sắc.

- Không tốt!

Thần sắc Triệu Phong khê biến.

Lúc này ý chí linh hồn của hần vô cùng cường đại, thi triển linh hồn đồng thuật cường đại liền có thể trọng thương Bán Thần Cự Mãnh. Nhưng mà tại phương diện vật chất, hần không thể nào chống lại công kích của Bán Thần.

Trừ phi Triệu Phong mặc kệ tất cả, thi triển công kích linh hồn, vận khí tốt có thể triệt để giết chết Bán Thần Cự Mãnh, đạt được thắng lợi. Nhưng làm như vậy, thân thể của Triệu Phong có khả năng liền triệt để bị hủy diệt!

Nhưng mà vào lúc này, dị biến tái sinh!

Trên bục kim loại bên cạnh nơi Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh đang đứng, những tế văn thanh sắc trên khối thép màu đen hình tam giác kia, đột nhiên toát ra Thần quang thanh sắc mãnh liệt.

Vụt vụt vụt...

Những đạo tế văn trên khối sắt, dùng một loại lộ tuyến nào đó, ở trên khối sắt tam giác nhanh chóng lưu chuyển không ngừng.

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm cơ giới chột vang lên:

- Thần khí nhận chủ, thành công!

P/s:

1. Tin vui là nhóm dịch đã đuổi kịp tác giả
2. Tin buồn là các đạo hữu sẽ phải đợi tác giả ra chương mới, không còn mỗi ngày 5 chương nữa nha

1109. Chương 1106: Hần Nhất Định Phải Chết

Trong một gian phòng tràn ngập sách vở, Luân Hồi Thánh Vương đang từ trên một cái bàn sách, cầm lấy mấy cây bút lông kim sắc hết sức đặc thù.

- Những cây bút lông này, phẩm giai cao tới Thiên giai Cao cấp, có thể tăng phúc lực lượng ý cảnh, tổ hợp lại còn có thể hình thành một bộ sát trận...

Cặp mắt của Luân Hồi Thánh Vương đánh giá mấy cây bút lông trong tay, sau đó lại đưa mắt chuyển sang các vật phẩm khác trên bàn sách.

Nhưng đúng vào lúc này, hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương bỗng nhiên lóe sáng một cái.

Hai tròng mắt bình thường không có gì lạ của hần nhất thời biến thành một mảnh hôn ám, trên đó hiện lên một vòng tế văn hắc ti nhỏ bé.

- Khí tức Thần Mâu, một lần nữa thức tỉnh thêm một phần...

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương lộ ra một tia kinh ngạc.

- Lại trưởng thành thêm một chút a! Như vậy mới có giá trị trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể!

Luân Hồi Thánh Vương lập tức mỉm cười.

o0o

Trong một gian miếu thờ cổ xưa...

Một gã nam tử toàn thân bao trùm long lân hắc sắc, khoanh chân ngồi trên một cái tể đàn hắc diễm đăng đăng.

- Khí tức Thần Mâu, lại tăng cường thêm một chút!

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long truyền ra thanh âm của Bạch Lâm.

- Đợi ta khôi phục lại thực lực, giết chết hắn dễ như trở bàn tay!

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, nói.

- Dùng thực lực của người hiện tại, giết chết hắn đúng là không quá khó khăn!

Bạch Lâm tiếp tục nói.

Sự trưởng thành của Triệu Phong, Bạch Lâm vẫn luôn để ở trong mắt.

Độ khó của việc đánh chết Triệu Phong, Bạch Lâm phi thường rõ ràng. Nếu không, Bạch Lâm đã sớm diệt sát Triệu Phong trong vô hình rồi, cũng sẽ không tìm đến hợp tác cùng Diệt Thế Hắc Giao Long.

Lúc này, nàng không thể bỏ qua bất luận một tia cơ hội nào, bằng không, nàng sẽ không có bất kỳ cơ hội nào nữa.

- Mau nhanh rời khỏi địa phương truyền thừa này, sớm đi giết Triệu Phong!

Thanh âm kiên định của Bạch Lâm một lần nữa truyền đến.

- Được!

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút không nhịn được, lập tức đáp ứng.

Tuy rằng địa phương truyền thừa này thập phần trân quý khó có được, nhưng mà đánh chết Triệu Phong, hủy diệt không gian bản nguyên của Thần Mâu, đối với Diệt Thế Hắc Giao Long mà nói, cũng là một cỗ mê hoặc khó có thể bỏ qua.

o0o

Trong một phiến không gian kim chúc hư vô...

- Thần khí nhận chủ, thành công!

Bục kim loại kia sau khi truyền ra đạo thanh âm này, liền triệt để chui xuống mặt đất, biến mất.

Ô...ô...ô...n...g!

Toàn thân khối sắt màu đen hình tam giác kia lấp lánh vô số phù văn thanh sắc thần bí, chủ động bay đến trước người Triệu Phong.

- Cái gì?

Hai tròng mắt Bán Thần Cự Mãnh trợn to, vẽ mặt kinh hãi.

Rõ ràng còn chưa có phân ra thắng bại, làm sao Thần khí lại nhận chủ rồi?

Hơn nữa trong truyền thuyết, Thần khí nhận chủ thập phần khó khăn, Triệu Phong từ đầu đến cuối đều chưa từng tiếp xúc qua Thần khí, Thần khí nhận chủ như thế nào có thể hoàn thành?

Ngay cả Triệu Phong cũng kinh nghi bất định, cảm giác có chút không hiểu ra sao. Bỗng nhiên, trong đầu của hắn chợt hiện lên một đạo tin tức:

- Thần khí Cổ Thần Ẩn!

Leng keng!

Trước người Triệu Phong, bốn phía khối sắt tam giác màu đen kia chợt mọc ra những phiến sắt màu đen hình dạng khác nhau, trong nháy mắt hóa thành một mặt thuẫn bài kim chúc hắc sắc, trên đó trải rộng vô số tế văn thanh sắc phức tạp.

Ầm! Phanh!

Thiên Sát Trảm của Bán Thần Cự Mãnh đã bị mặt thuẫn bài hắc sắc này trực tiếp đỡ lấy.

Đồng thời, trên thuẫn bài hắc sắc còn xuất hiện một cỗ lực phản chấn kỳ diệu.

Ầm!

Uy năng Thiên Sát Trảm của Bán Thần Cự Mãnh nhất thời bị bắn ngược trở lại, một cỗ năng lượng ám hồng sắc kinh khủng, đánh thẳng về phía Bán Thần Cự Mãnh!

- Phốc!

Bán Thần Cự Mãnh vẫn còn trong khiếp sợ chưa thể khôi phục lại, thân thể đã phải thừa nhận thêm một bộ phận thương tổn, phun ra một ngụm lớn máu tươi.

Leng keng!

Thuần bài hắc sắc kia, lại vặn vẹo biến hình một trận, hóa thành một khối sắt tam giác màu đen như cũ, cuối cùng rơi vào trong tay Triệu Phong.

- Thần khí chủ động bảo vệ ta?

Thần sắc Triệu Phong đại ra, vẫn không nhúc nhích, đứng lặng tại chỗ. Tả Mâu của hắn co rút lại bất định, cỗ khí tức Bản Nguyên Thái Cổ cường đại kia chậm rãi tán đi.

- Thần khí không ngờ lại chủ động nhận chủ, còn tự hành kích phát lực lượng bảo hộ ta?

Đến lúc này Triệu Phong vẫn còn không thể tin nổi, lại có loại sự tình như thế này.

Phải biết rằng, Thần khí tại trong mắt cường giả toàn bộ Đại Lục Vực, đều là Thần binh Cầm kỵ trong truyền thuyết.

Cẩn thận ngẫm lại, Triệu Phong như thế nào có cảm giác, Thần khí này chính là chủ động tìm tới để lấy lòng chính mình?

Ô...ô...ô...n...g!

Đột nhiên, cảnh tượng chung quanh bắt đầu mơ hồ vặn vẹo.

Sau một khắc, Triệu Phong cùng Bán Thần Cự Mãnh trực tiếp xuất hiện tại một chỗ nào đó bên trong Thần Thi.

- Đây là có chuyện gì? Ta như thế nào lại đi tới nơi này?

Thần sắc Bán Thần Cự Mãnh đại chấn.

Hắn cho rằng, cho dù Thần khí đã bị Triệu Phong thu đi, hắn cũng còn có cơ hội ở bên trong tìm kiếm những bảo tàng, kỳ ngộ khác thuộc về hắn. Hiện tại, hắn không ngờ lại bị cưỡng ép ly khai phần đầu Thần Thi, chuyển tới một nơi nào đó trong Thần Thi.

- Quả nhiên, kỳ ngộ kết thúc, sẽ quay trở lại trong Thần Thi!

Triệu Phong đối với điểm này sớm đã có lý giải.

Sau đó, ánh mắt Triệu Phong gắt gao nhìn chằm chằm Bán Thần Cự Mãnh, một cỗ sát ý lạnh như băng tràn ngập ra.

- Không tốt!

Bán Thần Cự Mãnh cảm thụ được cổ sát ý này, toàn thân lạnh run một trận.

Vốn dĩ, cho dù bản thân hắn bị trọng thương, muốn đánh chết Triệu Phong cũng là chuyện hết sức dễ dàng. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong đã đạt được kiện Thần khí thần bí kia, hơn nữa hắn còn biết, trên người Triệu Phong còn có Lục Thần Tiên!

Hai loại thủ đoạn khủng bố này, khiến cho Bán Thần Cự Mãnh không còn chút chiến ý nào.

- Chạy!

Bán Thần Cự Mãnh không chút nghĩ ngợi, co chân bỏ chạy.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tại thời điểm Bán Thần Cự Mãnh chuẩn bị rời đi, Triệu Phong liền thi triển một cái linh hồn đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn tử kim lôi hỏa ở trên đầu Bán Thần Cự Mãnh bùng nổ ra, một cổ tử kim sắc lôi viêm, không ngừng thiêu đốt lan tràn.

- A!

Bán Thần Cự Mãnh kêu một tiếng đau đớn.

Đổi lại là thời kỳ toàn thịnh, loại linh hồn đồng thuật trình độ này đối với hắn mà nói, căn bản chẳng khác nào gãi ngứa cho hắn cả. Nhưng mà vừa rồi, ý chí linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh đã bị khí tức khủng bố trong Thần Mâu Triệu Phong phản phệ. Cộng thêm Lôi Kiếp Đồng Diễm, Thần Mâu Phân Giải của Triệu Phong trước đó, khiến cho lúc này, ý chí linh hồn của Bán Thần Cự Mãnh có thể nói là suy yếu trước giờ chưa từng có.

- Thần khí!

Triệu Phong ném thử câu thông khối sắt tam giác trong tay mình, lại phát hiện những tế văn thanh sắc trên đó ảm đạm không chút ánh sáng, hoàn toàn không có phản ứng gì.

- Quên mất! Bản thân cần phải có Thần lực mới có thể sử dụng Thần khí được!

Triệu Phong vỗ vỗ đầu.

Bất quá bản thân Triệu Phong căn bản không có Thần lực, Thần lực từ ngoại giới điều động tới cũng không cách nào thôi động Thần khí.

- Bất quá, tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh trốn thoát!

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, sát ý đã định.

Đầu tiên, ngày đó Bán Thần Cự Mãnh một đường truy sát đám người Triệu Phong, đẩy bọn người Triệu Phong vào tuyệt cảnh, thậm chí thiếu chút nữa đã giết chết Triệu Vũ Phi.

Thứ hai, chuyện tình chính mình thu được Thần khí, tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh tiết lộ ra ngoài.

Hiện tại thực lực Triệu Phong còn chưa đủ để bảo trụ kiện Thần khí đặc thù này, bởi vậy, Bán Thần Cự Mãnh nhất định phải chết!

- Tỏa Thiên Cung!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc. Bỗng nhiên một tiếng, đã bắn ra một cây quang tiễn tử kim sắc.

Sau một khắc, cây quang tiễn tử kim sắc do lực lượng linh hồn này tạo thành đã xuyên qua trong ngực Bán Thần Cự Mãnh.

Lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong đã tiêu hao hết, bởi vậy chỉ có thể dựa vào lực lượng linh hồn, tiến hành công kích linh hồn hư nhược của Bán Thần Cự Mãnh.

- Chạy!

Bán Thần Cự Mãnh vận chuyển lực lượng, trực tiếp phi độn đào tẩu.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong lập tức thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật, nhanh chóng đuổi theo.

Bản thân Bán Thần Cự Mãnh đã bị trọng thương, nhưng mà phương diện tốc độ vẫn như cũ nhanh hơn một bậc so với Triệu Phong.

Bất quá Triệu Phong đuổi theo không buông, đồng thời không ngừng dùng Tỏa Thiên Cung thả ra linh hồn quang tiễn. Trong công kích những quang tiễn này còn ẩn chứa lý giải của Triệu Phong đối với huyền đạo, có tác dụng trở ngại nhất định đối với Bán Thần Cự Mãnh.

oOo

Một chỗ nào đó trong Thần Thi...

Ô...ô...ô...n...g!

Một tầng u ảnh bạch kim sắc bỗng nhiên tràn ngập hư không, sau đó bên trong nhảy ra một đạo nhân ảnh.

- Thất bại!

Ma Uyên Thánh Chủ thở dài chán nản.

Hắn ngay cả Quang lộ cũng không thể thông qua, cuối cùng tại nguy cơ trước mắt, hắn đành ly khai Quang lộ, bị truyền tống đi ra.

Ầm! Hô!

Đúng lúc này, một cổ uy áp kinh khủng kinh thiên động địa từ cách hắn không xa nhanh chóng xẹt qua.

- Bán Thần Cự Mãnh!

Thần sắc Ma Uyên Thánh Chủ đại chấn, lập tức ẩn nấp khí tức, hy vọng chính mình không nên bị vị Bán Thần Dị tộc này phát hiện.

Đúng lúc này, phía sau lại bay vụt đến một đạo xích lô quang hồ, theo sát Bán Thần Cự Mãnh.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong hét lớn một tiếng, kéo động Tỏa Thiên Cung.

Vụt...

Linh hồn Bán Thần Cự Mãnh một lần nữa bị một cây linh hồn quang tiễn xỏ xuyên qua.

- Cái này... Làm sao có thể?

Ma Uyên Thánh Chủ đứng ngây người tại chỗ, chờ người như tượng.

Triệu Phong không ngờ lại đang đuổi giết Bán Thần Cự Mãnh! Hơn nữa hiện tại bản thân Bán Thần Cự Mãnh đã bị trọng thương, căn bản không dám phản kháng, chỉ là một đường phóng chạy.

Cũng giống như Ma Uyên Thánh Chủ, dọc đường cũng có rất nhiều Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc bị cổ khí tức kinh thiên khổng lồ kia kinh động, phát hiện một màn kinh người này.

Bất quá, những Thánh Chủ Dị tộc bình thường kia nhìn thấy ngay cả Bán Thần Cự Mãnh cũng bị gã thanh niên tóc vàng kia truy sát, bọn chúng tự nhiên là lần trốn thật xa.

- Triệu Phong, không nên khinh người quá đáng!

Bán Thần Cự Mãnh cảm thấy vô cùng sỉ nhục, phần nộ quát một tiếng. Hắn đường đường là một Bán Thần Dị tộc, hiện tại lại bị một gã Thánh Chủ nhân loại truy sát!

Ánh mắt Triệu Phong hơi trầm xuống, không nói gì.

Nếu đổi lại bình thường, cho dù đối phương là một gã Bán Thần đã trọng thương, Triệu Phong cũng sẽ không đuổi theo không buông như vậy. Nhưng mà lúc này, Triệu Phong tuyệt không thể bỏ qua Bán Thần Cự Mãnh! Hắn không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh đem bí mật trong tay mình có Thần khí tiết lộ ra ngoài.

- Không tốt! Thánh Vương Dị tộc!

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện ở cực xa phía trước, có một gã Thánh Vương Dị tộc!

Nếu như Bán Thần Cự Mãnh liên thủ cùng gã Thánh Vương Dị tộc này, tuyệt đối có thể chống lại Triệu Phong, thuận lợi chạy trốn.

- Đã như vậy, vẫn phải dùng đến người rồi!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, trong tay xuất hiện một mũi tên xích kim sắc.

Vốn dĩ, tại thời điểm tranh đoạt Thần khí, Triệu Phong đã dự định sử dụng Lục Thần Tiên, nhưng mà Triệu Phong lại sợ cuối cùng không đạt được Thần khí, như vậy quá thua thiệt rồi.

Vừa rồi thời điểm truy sát, Triệu Phong cũng từng nghĩ tới sử dụng Lục Thần Tiên, nhưng mà vẫn như cũ có chút không nỡ.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng phải sử dụng Lục Thần Tiên! Tuyệt không thể để cho Bán Thần Cự Mãnh đào tẩu!

Vụt...

Ánh mắt Triệu Phong băng lãnh, không chút do dự đem Lục Thần Tiên đặt lên trên Tỏa Thiên Cung.

Ô...ô...ô...n...g!

Nháy mắt khi Thánh lực quán nhập vào, Lục Thần Tiên phảng phất như thức tỉnh lại, toát ra Thần huy kim duệ thông thiên triệt địa. Một cỗ vĩ lực khôn cùng Thần quý kinh hãi chột hàng lâm thiên địa, dung nhập vào trong Thần tiên xích kim sắc.

- Loại cảm giác này...

Bán Thần Cự Mãnh đang phóng chạy, nhìn thấy Thánh Vương Dị tộc xuất hiện, cho rằng có thể thuận lợi chạy trốn. Nhưng đột nhiên thân thể cùng linh hồn hắn chột cảm giác một cỗ khí tức bén nhọn đau đớn truyền tới.

- Lục Thần Tiên!

Thần thức Bán Thần Cự Mãnh đảo qua, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Phốc...

Thần quang kim duệ vô cùng vô tận, cắt ngang trời cao, xé rách tất cả, trong nháy mắt liền đi tới trước mặt Bán Thần Cự Mãnh, đem thân thể hắn trực tiếp thôn phệ sạch sẽ.

Đồng thời, cỗ năng lượng phong bạo khủng bố này tiếp tục đẩy mạnh về phía trước, đem một gã Thánh Vương Dị tộc khác, cũng trực tiếp bao phủ thôn phệ luôn.

Bên kia, tại chỗ xa xôi vô cùng sau lưng Triệu Phong, vài gã Thánh Chủ nhân loại đuổi theo muốn xem kịch vui, triệt để trọn tròn mắt.

- Triệu Phong đánh chết Bán Thần Dị tộc!

- Triệu Phong đã có được thực lực kinh khủng như thế rồi sao?

- ...

Tại một góc, Ma Uyên Thánh Chủ vẫn chưa tỉnh hồn, thần sắc đại ra, nói:

- Đây là Lục Thần Tiên chân chính!

Ma Uyên Thánh Chủ không nghĩ tới Triệu Phong thật sự có Lục Thần Tiên! Lúc này hắn đang hồi tưởng lại hành vi lúc trước của mình, cảm giác mình quả thật là rất nhiều lần muốn chết.

Ồ...ô...ô...n...g!

Trung tâm phong bạo nơi Lục Thần Tiên bạo tạc chậm rãi yếu bớt, thân hình Triệu Phong ngao nghể phiêu lập nơi đó, bao quát mảnh vụn thân thể Bán Thần Cự Mãnh phía dưới.

- Bán Thần Cự Mãnh đã chết!

Triệu Phong thản nhiên nói.

- Không gian Trữ vật!

Triệu Phong phát hiện một cái Không gian Trữ vật không gian bất ổn, sắp sửa tạc liệt. Hắn không nói hai lời, đem toàn bộ tích trữ của Bán Thần Cự Mãnh để vào Mê Không Giới.

Lúc này, uy năng khí tức của Lục Thần Tiên mới từ từ biến mất.

-Ồ? Nơi đó là...

Triệu Phong bỗng nhiên cảm giác được một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ kinh người, hai tròng mắt chợt ngưng đọng, nhìn về một phía gần đó.

Chỉ thấy, nơi đó có một bức tường tinh thể tương đối ngưng thực, nhưng hiện tại đã bị Lục Thần Tiên của Triệu Phong phá hư, lộ ra một tầng tinh thể huyết hồng sắc bên trong.

Mà bên trong tinh thể huyết hồng sắc kia, có một giọt huyết dịch lưu ly tử kim sắc!

1110. Chương 1107: Hắc Giao Long Tiếp Cận

Một bức tường tinh thể ngưng thực dày nặng, đã bị Lục Thần Tiên của Triệu Phong phá hư, lộ ra tầng tinh thể huyết hồng sắc bên trong.

Mà bên trong tinh thể huyết hồng sắc kia, có một giọt huyết dịch lưu ly tử kim sắc!

Thời điểm tiếp cận khối tinh thể huyết hồng sắc này, huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong bắt đầu không ngừng run rẩy! Bản thân Triệu Phong càng thừa nhận một cỗ huyết mạch Thái Cổ áp chế to lớn vô biên.

Đây còn là dưới tình huống giọt huyết dịch này đã bị bức tường tinh thể Thần lực phong ấn lại. Nếu như giọt huyết dịch này hoàn toàn bại lộ tại ngoại giới, Triệu Phong chỉ sợ ngay cả tiếp cận cũng vô cùng khó khăn.

- Đây chẳng lẽ là huyết dịch của Thần Thi? Hơn nữa nhìn kỹ một chút, tựa hồ không phải là huyết dịch bình thường, mà rất có thể là tinh huyết của Thần Thi!

Tinh thần Triệu Phong đại chấn.

Không nghĩ tới sử dụng Lục Thần Tiên đánh chết Bán Thần Cự Mãnh, lại ngoài ý muốn mở ra cái kỳ ngộ này.

Lúc này, khí tức Thần lực cùng năng lượng trong các bộ vị khác của Thần Thi vẫn còn đang lưu động về phía bộ vị phần đầu Thần Thi.

Các bức tường tinh thể trong Thần Thi so với lúc ban đầu, đã xem như là thập phần mỏng yếu. Cường giả Thánh Vương hơi chút mạnh mẽ đều có thể phá vỡ một ít bức tường tinh thể bình thường rồi.

Bởi vậy, Lục Thần Tiên của Triệu Phong mới có được lực tàn phá kinh khủng như vậy, đơn giản liền phá hủy được một bức tường tinh thể.

- Ta phải làm thế nào mới thu được giọt Thần huyết này?

Lúc này Triệu Phong gặp phải một nan đề.

Tuy rằng lúc này bức tường tinh thể các nơi, so với lúc ban đầu đều thập phần yếu đuối. Nhưng mà bức tường tinh thể bao vây giọt Thần huyết này lại cứng rắn dị thường! Trừ phi lực thương tổn phương diện vật chất của Triệu Phong có thể đạt tới tiêu chuẩn Bán Thần, bằng không rất khó phá vỡ tầng tinh thể huyết hồng sắc này.

Lúc này, trong mảnh phế tích tinh thể này, hủy diệt phong bạo do Lục Thần Tiên tạo thành đã dần dần biến mất.

Bên ngoài, một ít cường giả cảm thụ được một cỗ khí tức huyết mạch kinh người, liền bắt đầu tiếp cận về phía này.

- Không tốt! Giọt Thần huyết này, nhất định sẽ bị những cường giả khác phát hiện!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

- Đều cút hết cho ta!

Triệu Phong đột nhiên vận chuyển Thánh Lô Thể, thôi động huyết mạch Huyết Ma Dương, đồng thời phóng xuất ra ý chí đồng lực tuyệt cường.

Những cường giả nhân loại hoặc Dị tộc bên ngoài chuẩn bị tiếp cận nơi này quan sát tình huống, nhất thời bị dọa cho kinh sợ thối lui.

- Khí phách cùng ý chí đồng lực thật mạnh! Chỉ sợ hắn đã có thực lực Thánh Vương!

- Hắn ngay cả Bán Thần cũng có thể giết, trong tay nhân loại này khẳng định còn có át chủ bài cường đại khác!

- ...

Những Thánh Chủ phổ thông này nhất thời bị một tiếng quát lớn của Triệu Phong đẩy lui.

Kể duy nhất thực lực mạnh một chút ở chỗ này, chính là Ma Uyên Thánh Chủ! Nhưng mà, hiện tại Ma Uyên Thánh Chủ nào dám tiếp cận Triệu Phong?

Quan hệ giữa hắn cùng Triệu Phong xem như là thù sâu như biển. Vừa rồi Triệu Phong vì truy sát Bán Thần Cự Mãnh mới không nhìn thấy hắn, lúc này nếu như hắn chủ động chạy tới, chẳng phải là muốn chết sao?

- Tạm thời dọa lui bọn chúng!

Triệu Phong hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng mà khí tức giọt Thần huyết này thật sự quá mức khủng bố, không có khả năng vẫn mãi tiếp tục giấu diếm xuống nữa. Hơn nữa, nếu như có Thánh Vương hoặc là Bán Thần vô tình đi tới phụ cận nơi này, giọt Thần huyết này cũng sẽ bị phát hiện ra!

Cho nên, lúc này quan trọng nhất chính là, Triệu Phong phải giấu đi giọt Thần huyết này, hoặc là trực tiếp sử dụng nó luôn.

- Tiểu tắc miêu!

Triệu Phong triệu hoán Tiểu tắc miêu ra.

Hai tròng mắt Tiểu tắc miêu sáng ngời, nhìn chăm chăm giọt huyết dịch tử kim sắc giống như thủy tinh huyết hồng sắc kia, nước bọt đều nhanh chảy ra.

Leng keng!

Tiểu tắc miêu nắm lấy một thanh chủy thủ hắc sắc, đâm mạnh xuống. Thoáng cái, Tiểu tắc miêu đã đâm ra một cái lỗ hồng sâu chừng nửa phân.

Thế nhưng, càng xuống dưới, đào móc lại càng khó khăn hơn.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu giải thích cho Triệu Phong, hiện tại nó không thể thôi động chuỗi Thần khí này! Lúc này, nó hoàn toàn là đang lợi dụng trình độ sắc bén của bản thân chuỗi Thần khí này, tiến hành đào quật.

Rất nhanh, Tiểu tặc miêu đã đào ra một cái lỗ nhỏ sâu hai tấc, cự ly cách giọt Thần huyết phía dưới, chỉ còn không tới nửa phân nữa.

Thế nhưng bức tường tinh thể dày chỉ nửa phân này, tựa hồ như ẩn chứa lực lượng giọt Thần huyết này, cứng rắn dị thường.

Leng keng!

Tiểu tặc miêu một lần nữa đào xuống phía dưới thêm vài cái.

Ầm!

Một cỗ khí tức huyết mạch Hồng Hoang khủng bố bá đạo nhất thời bùng phát ra.

Triệu Phong đang khoanh chân ngồi một bên, sắc mặt nhất thời cả kinh.

Ồ...ô...ô...n...g!

Triệu Phong lập tức không nói hai lời, trực tiếp thôi động Thánh Lôi Thể cùng Huyết Ma Dương hoàn mỹ. Đồng thời, hắn cũng vận chuyển một cỗ Thánh lực tuyệt cường, tận lực che lấp khí tức của Thần huyết.

Một ít Thánh Chủ ở xa xa, nhất thời bị động tĩnh của Triệu Phong bên kia hấp dẫn.

- Vừa rồi xảy ra chuyện gì? Khí tức huyết mạch cổ xưa thật là khủng khiếp!

- Chẳng lẽ là Triệu Phong thân mang bảo bối nào đó, khiến cho huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của hắn lại một lần nữa biến dị?

- ...

Đám Thánh Chủ ở xa xa đằng kia, sắc mặt kinh nghi bất định, nhìn về phía chỗ của Triệu Phong, nhưng lại không dám tiếp cận.

Mà nơi này cách chỗ của Triệu Phong quá xa, trung gian lại có quá nhiều bức tường tinh thể ngăn trở, khiến cho linh thức bọn họ không có cách nào xuyên thấu đi qua.

Chỗ bên cạnh giọt Thần huyết, trái tim Triệu Phong đập mạnh.

Hiện tại, những cường giả sinh lòng nghi ngờ bên ngoài, đều chỉ là mới cảnh giới Thánh Chủ, bị Triệu Phong dọa cho khiếp sợ, không dám tiếp cận.

Chỉ khi nào hấp dẫn đến những cường giả càng cường đại hơn, giọt Thần huyết này mới bị phát hiện ra!

- Dường như ta đã có thể hấp thu lực lượng Thần huyết!

Triệu Phong mừng rỡ nói.

- Đã như vậy, liền trực tiếp hấp thu a!

Triệu Phong dứt khoát quyết định.

Ngay cả Tiểu tặc miêu cũng đều không thể đem giọt Thần huyết này hoàn toàn đào móc ra, như vậy Hư Không Na Vật của Triệu Phong cũng không cách nào sử dụng được.

Như vậy hắn đơn giản trực tiếp tiến hành hấp thu lực lượng Thần huyết. Cho dù đến lúc đó dẫn tới một đám cường giả khác, Triệu Phong cũng xem như thu được một ít chỗ tốt.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu chui trở về Mê Không Giới.

Triệu Phong vươn ra một ngón tay, đặt vào trong huyết động tinh thể nhỏ bé kia.

Ồ...ô...ô...n...g!

Một luồng khí tức tử kim sắc yếu ớt, bị Triệu Phong chậm rãi dẫn đạo ra, dung nhập trong thể chất huyết mạch của hắn.

Vù vù!

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong đang không ngừng run rẩy, điên cuồng vận chuyển, hấp thu cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này.

Trong chốc lát, thể chất huyết mạch, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đều đề thăng ở một trình độ nhất định.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Lúc này, một luồng tia máu tử kim sắc thật nhỏ bị Triệu Phong rút ra, dung nhập toàn thân hắn.

Vụt...

Triệu Phong thôi động Thánh Lô Thể, tiêu hóa luồng tia máu tử kim sắc này.

Phốc...

Lôi văn ám kim sắc phong cách cổ xưa ngoài mặt Thánh Lô Thể của Triệu Phong, nhất thời lấp lánh một trận Thần huy xích kim sắc. Một cỗ khí tức vô hình uy nghiêm bá đạo từ trong cơ thể Triệu Phong tản ra.

- Còn có thể nhanh hơn một chút!

Triệu Phong gia tăng cường độ rút ra.

Ong ong!

Càng nhiều tia máu tử kim sắc hơn bị Triệu Phong rút ra!

Trong chốc lát, Thánh Lô Bá Thể, Huyền Quang Thánh Lực, huyết mạch thể chất của Triệu Phong đều đề thăng cực nhanh, thậm chí ngay cả lực lượng tâm hồn Triệu Phong, cũng theo đó mà không ngừng tăng lên.

- Không bằng, lợi dụng giọt Thần huyết này, đột phá Huyền Quang Đại Thành!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ điên cuồng.

Cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong tại quá trình lịch lãm trong Thần Thi, từ lâu đã đạt tới tiêu chuẩn đột phá Huyền Quang Đại thành.

Mặt khác, lợi dụng giọt Thần huyết này đề thăng cảnh giới, không chỉ không hề có bình cảnh, căn cơ vững chắc, còn có thể khiến cho Triệu Phong hấp thu lực lượng Thần huyết nhanh hơn nữa.

Đã có quyết định, Triệu Phong liền bắt đầu chuẩn bị.

Đồng thời, vì che giấu của khí tức giọt Thần huyết này, Triệu Phong toàn lực thôi động huyết mạch, Thánh Lô Thể, có thể nói thanh thế mênh mông cuộn cuộn.

Ầm...

Tinh, khí, thần của Triệu Phong cấp tốc dâng cao lên. Khí tức vô hình khủng bố, không ngừng hướng bốn phía lan tràn ra.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thánh Lô Thể của Triệu Phong lại càng phát sáng rực rỡ, một cỗ lực lượng khủng bố áp bách bao phủ thiên địa bốn phía xung quanh.

Mặc dù Triệu Phong đang vận chuyển Ngũ Hành Phong Lô Quyết, trợ giúp chính mình đột phá Huyền Quang Đại Thành. Nhưng mà lực lượng giọt Thần huyết này, trong vô hình không ngừng làm dịu thể chất huyết mạch của Triệu Phong, ích lợi đối với Thánh Lô Thể của Triệu Phong cũng thập phần to lớn.

o0o

Khu vực bên ngoài...

- Chuyện gì xảy ra? Khí tức huyết mạch Hồng Hoang cửu viễn như vậy!

Lúc này, một gã nam tử Dị tộc đầu mọc song giác, làn da toàn thân mặc lục sắc, chợt đi tới nơi này.

- Bích Tích Thánh Vương, đó là Triệu Phong! Cách đây không lâu, hắn vận dụng một át chủ bài, đánh chết Bán Thần Cự Mãnh, sau đó vẫn luôn dừng ở chỗ này!

Một gã Thánh Chủ Dị tộc lập tức nói rõ đầu đuôi sự tình.

- Cái gì?

Thần sắc Bích Tích Thánh Vương kinh hãi, không thể tin nổi. Bán Thần Cự Mãnh không ngờ lại bị Triệu Phong giết chết?

- Tiểu tử kia thi triển át chủ bài có thể giết chết Bán Thần, lúc này nhất định là đã cực kỳ suy yếu! Mà hắn vẫn luôn ở lại chỗ đó, chỉ sợ là đã phát hiện ra bảo vật gì đó!

Ánh mắt Bích Tích Thánh Vương vừa chuyển, lập tức ánh mắt sáng quắc, nhìn về phía xa xa.

Vụt...

Bích Tích Thánh Vương trực tiếp bay nhanh về phía Triệu Phong.

- Khí tức huyết mạch Thái Cổ thật cường đại!

Bích Tích Thánh Vương cảm giác huyết mạch bản thân đều run rẩy một trận.

Hắn thậm chí còn hoài nghi, trong người Triệu Phong có thể nào ẩn chứa một loại huyết mạch Thái Cổ thấp phần cao cấp hay không?

Bỗng nhiên, khí thể toàn thân Triệu Phong đột nhiên đại tăng. Thánh lực Thổ Chi Phong Lô dĩng động thiên địa bốn phía, một cỗ trọng lực to lớn vô biên bỗng nhiên hàng lâm trong thiên địa.

Bích Tích Thánh Vương kêu lên một tiếng đau đớn, bị cỗ trọng lực bá đạo đột nhiên phủ xuống này áp cho không thở nổi.

- Hắn vừa đột phá...

Thần sắc Bích Tích Thánh Vương kinh hãi.

Cùng thời khắc đó, Triệu Phong bỗng nhiên mở mắt ra. Một cỗ tinh thần ý niệm cường đại bá đạo mạnh mẽ phóng thích ra ngoài.

Bích Tích Thánh Vương một lần nữa bị một cỗ lực lượng vô hình trùng kích, tâm thần ý thức hoảng hốt một trận.

- Đi!

Bích Tích Thánh Vương còn chưa có tiếp cận Triệu Phong, liền trực tiếp đường cũ trở về.

Vốn dĩ, hắn cho rằng hiện tại Triệu Phong đã cực kỳ suy yếu, nhưng không nghĩ tới, Triệu Phong lúc này không ngờ lại đột phá! Hơn nữa lực lượng, khí thể mà Triệu Phong thể hiện ra không ngờ lại kinh khủng như vậy, cũng không phải hắn có thể chống lại.

- Bích Tích Thánh Vương hắn...

Một gã Dị tộc có chút không biết nói gì.

Bích Tích Thánh Vương mang theo khí thể hùng hực đi qua, còn chưa có tiếp cận mục tiêu, liền trực tiếp chạy trở về.

- Hô!

Triệu Phong thở dài một hơi.

Vừa rồi, hấn lợi dụng khí thể khi đột phá, cùng Thần huyết dưới lòng đất phối hợp với nhau, phóng xuất ra khí phách, lực lượng tuyệt cường, thành công đem một gã Thánh Vương Dị tộc hù dọa cho bỏ chạy. Nhưng mà kế tiếp, biện pháp này phỏng chừng sẽ không có hiệu quả nữa.

- Hiện tại, lực lượng giọt Thần huyết này đã bị ta tiêu hao hai thành!

Khó có thể tưởng tượng, chỉ có hiệu quả của hai thành Thần huyết, đã đủ để Triệu Phong đột phá một cái cấp bậc nhỏ.

Mặt khác, Thánh Lô Thể của Triệu Phong cũng có tiến bộ thật lớn, trực tiếp phi thăng đến cảnh giới Đại thành đỉnh phong!

Nếu như Triệu Phong có thể lưu trữ giọt huyết dịch này, đợi đến lúc hấn đạt tới cảnh giới Thánh Chủ Đại Thành mới sử dụng, chỉ sợ liền có thể trực tiếp đột phá đến Bán Thần!

Khó có thể tưởng tượng, lực lượng ẩn chứa trong giọt Thần huyết này khủng bố đến thế nào?

- Lực lượng Thần huyết còn thừa lại này, ta nên hấp thu như thế nào?

Triệu Phong có chút không biết làm sao.

Hiện tại, trước mặt hấn có bảo vật trân quý như vậy, nhưng hấn lại cầm không đi, hấp thu cũng vô cùng chậm chạp.

- Mặc kệ! Có thể hấp thu bao nhiêu tính bấy nhiêu!

Trong lòng Triệu Phong tính toán như vậy, lợi dụng ngón tay, một lần nữa hấp thu lực lượng giọt Thần huyết phía dưới.

Lực lượng Thần huyết bị Triệu Phong hấp thu, không ngừng yếu bớt, khí tức Thần lực trong khối tinh thể huyết hồng sắc đang từ từ xói mòn đi.

Có lẽ chỉ một lát nữa thôi, Tiểu tặc miêu liền có thể triệt để đem giọt Thần huyết này đào móc ra.

oOo

Tại một chỗ cách bức tường tinh thể hơn mấy vạn dặm, một đạo thân ảnh màu đen bỗng nhiên xuất hiện.

- Tìm được rồi!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tàn nhẫn, nhìn về phía Triệu Phong đang tu luyện ở xa xa.

- Đó là... một giọt Thần huyết!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng nhiên đại chấn.

- Một đám ngu xuẩn! Không ngờ lại bị Triệu Phong dọa cho khiếp sợ! Đây chính là một giọt tinh huyết của Thần Thi a!

Diệt Thế Hắc Giao Long chửi ầm lên.

Căn cứ theo Diệt Thế Hắc Giao Long suy đoán, cỗ Thần Thi này khẳng định có huyết mạch Cự Thần Tộc! Hơn nữa cỗ Thần Thi này khi sinh tiền, nhất định là một vị Thần linh còn cường đại hơn so với hấn, kể cả Cổ Thần Tà Dương nữa!

- Tuy rằng giọt tinh huyết này trải qua thời gian không biết bao lâu, năng lượng xói mòn đi rất nhiều, còn bị lực lượng thân bí tại phần đầu Thần Thi hấp thu đi một bộ phận năng lượng, nhưng mà một giọt tinh huyết như vậy, cũng đủ để giúp ta khôi phục lại cảnh giới Chân Thần Nhất giai!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long sáng quắc, nhìn về phía Triệu Phong, lập tức lộ ra một tia tươi cười âm ngoan.

Theo như hấn thấy, giọt Thần huyết này, đã nhất định là của hấn rồi!

Mà Triệu Phong, hấn phải chết không thể nghi ngờ!

Phốc...

Diệt Thế Hắc Giao Long chuẩn bị khởi hành.

Mà đúng lúc này, trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long chợt truyền đến thanh âm gấp gáp của Bạch Lâm.

- Không được! Hiện tại giết không được Triệu Phong nữa rồi! Đi mau! Nếu không, ta và ngươi cũng đều phải chết ở chỗ này!

Bạch Lâm truyền ra một câu nói kinh hoàng thất thố, phảng phất như nàng dự đoán được một sự kiện cực kỳ kinh khủng gì vậy.

1111. Chương 1108: Cường Giả Hàng Lâm

- Không được! Hiện tại giết không được Triệu Phong nữa rồi! Đi mau! Nếu không, ta và ngươi cũng đều phải chết ở chỗ này!

Bạch Lâm truyền ra một câu nói kinh hoàng thất thố, phảng phất như nàng dự đoán được một sự kiện cực kỳ kinh khủng gì vậy.

- Hừ! Vừa rồi ngươi khiến cho ta buông tha kỳ ngộ truyền thừa tại chỗ kia, hiện tại lại ngăn cản ta giết Triệu Phong?

Cặp mày Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ nhíu lại, trong mắt hiện lên một tia quang mang ngoan lệ.

Trong địa phương truyền thừa kia còn có rất nhiều kỳ ngộ, Diệt Thế Hắc Giao Long chưa có thăm dò xong, đã liên vội vã rời đi. Kết quả, bây giờ đã tìm được Triệu Phong, còn phát hiện một giọt tinh huyết Thần Thi, Bạch Lâm lại bảo hắn phải rời đi.

- Yên tâm đi! Giết hắn rất dễ dàng!

Về mặt Diệt Thế Hắc Giao Long đầy hưng phấn, trong mắt hiện lên một tia tham lam.

Bán Thần Tinh Huyết, Thần Máu thứ chín!

Nhìn thấy hai loại trọng bảo gần trong gang tấc, thu được dễ như trở bàn tay, Diệt Thế Hắc Giao Long làm sao có thể buông tha?

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo diễm quang hắc sắc, lao nhanh về phía Triệu Phong.

oOo

Trong phế tích tinh thể, Triệu Phong đang đem ngón trỏ đặt vào trong huyết động tinh thể, toàn lực hấp thu lực lượng Thần huyết.

- Thân thể đã không thể hấp thu lực lượng trong Thần huyết này nữa rồi!

Triệu Phong cảm thấy thập phần đau đầu.

Từ đầu đến giờ, Triệu Phong cũng chỉ mới hấp thu hơn hai thành lực lượng Thần huyết mà thôi, nhưng mà thân thể hắn cũng đã đạt tới trạng thái bão hòa.

Có thể hấp thu nhiều lực lượng Thần huyết như vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là do Triệu Phong lợi dụng lực lượng Thần huyết đột phá Huyền Quang Đại Thành, đồng thời ở trình độ cực lớn tăng lên cấp bậc sinh mệnh, ngưng luyện Thánh Lôi Thể.

Đột phá Huyền Quang Đại Thành, Thánh Lôi Thể đạt tới Đại thành đỉnh phong, cho dù lúc này đối diện Vũ Linh Thánh Vương, không cần sử dụng Lôi Kiếp Đồng Diễm, Triệu Phong cũng có phần thắng rất lớn.

Tuy rằng, Triệu Phong còn có thể đem cỗ lực lượng này dung nhập vào trong Tả Máu. Nhưng mà hiện tại tình cảnh của hắn cũng không tốt lắm, một khi lực lượng Thần huyết tiến nhập Tả Máu, khiến cho Tả Máu phát sinh đột biến nào đó, như vậy thì không ổn rồi.

Dù sao, sau khi sử dụng xong Lục Thần Tiễn, Thần Linh Nhân trở thành chỗ dựa lớn nhất của Triệu Phong, hiện tại ở thời khắc quan trọng này, Triệu Phong làm sao có thể dùng Thần Linh Nhân đến hấp thu lực lượng Thần huyết?

- Người nào?

Triệu Phong còn đang suy tư, bỗng nhiên phát hiện ra dị biến.

Vụt...

Một đạo diễm quang mơ hồ không nhìn rõ đã phóng tới trước mặt Triệu Phong.

- Thật nhanh! Là Diệt Thế Hắc Giao Long!

Thần sắc Triệu Phong kinh hãi.

Diệt Thế Hắc Giao Long quả nhiên vẫn luôn để mắt tới hắn! Hơn nữa thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long hiện tại so sánh với trước đây thì cường đại hơn rất nhiều.

Thánh Chủ Đại Thành bình thường, phỏng chừng ngay cả một chiêu của hắn đều đỡ không nổi! Thánh Vương bình thường cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

- Không kịp nữa rồi!

Thần sắc Triệu Phong tràn ngập lo lắng.

Hiện tại lạc ấn lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể của hắn chỉ mới khôi phục được chút ít, không thể nào tạo thành thương tổn cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong thôi động Thánh Lôi Thể ở trình độ lớn nhất, đồng thời thi triển bí pháp phòng ngự trong tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi.

Ô...ô...ô...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong dừng động một cổ Phong Lôi Thánh Lực ám hoàng sắc, trong nháy mắt cấu thành một bộ khải giáp tinh oánh phong lôi vờn quanh, bốn phía áo giáp còn quấn quanh một tầng trọng lực áp chế vô hình.

- Hắc hắc... một chiêu liền phế đi người!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lạnh một tiếng, ánh mắt tham lam nhìn chăm chăm Triệu Phong.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long xuất ra thủ trảo hắc sắc vờn quanh Long viêm đen như mực. Một cổ Long viêm Cẩm kỵ hủy diệt tất cả đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Triệu Phong chấn động.

Đối diện một kích cường đại như vậy của Diệt Thế Hắc Giao Long, Thổ Lôi Thánh Khải không có khả năng đón đỡ được.

Đồng thời, hắn từ trong ánh mắt của Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn ra, Diệt Thế Hắc Giao Long đã phát hiện ra Thần huyết.

- Thánh Lôi Thuần!

Triệu Phong bỗng nhiên đưa tay phải ra, khởi động một cổ Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi khổng lồ, ở trước người hình thành nên một mặt lôi thuần ám hoàng sắc đầy nặng.

Ầm...

Thủ chảo vờn quanh Long viêm đen như mực của Diệt Thế Hắc Giao Long cùng cánh tay phải của Triệu Phong đụng mạnh vào nhau.

Thình thịch...

Thánh Lô Thuần do tay phải Triệu Phong ngưng tụ nhất thời vỡ vụn ra.

Đồng thời, Thổ Lô Thánh Khải quanh thân thể Triệu Phong đã bị một cỗ lực lượng vô hình trùng kích.

Nhưng mà sau một khắc, từ ngón trỏ tay phải của Triệu Phong đột nhiên phóng xuất ra một cỗ lực lượng huyết mạch cường đại to lớn vô cùng, men theo Thánh lực của Triệu Phong, oanh kích thẳng về phía trước.

Ầm! Phành!

Diệt Thế Hắc Giao Long vốn tưởng rằng một kích này liền có thể phá hủy phòng ngự của Triệu Phong, lại bị cỗ lực lượng huyết mạch đột nhiên xuất hiện này đánh bay đi.

- Chuyện gì xảy ra?

Diệt Thế Hắc Giao Long bị đánh bay xa mười mấy trượng, thân thể cũng bị thương thế nhất định, sắc mặt kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

- Ngón tay của ta...

Triệu Phong cũng đồng dạng không thể tin nổi nhìn lại ngón trỏ của mình.

Một cỗ lực lượng phong lôi ám hoàng sắc lưu chuyển khắp toàn thân Triệu Phong, duy chỉ có ngón trỏ tay phải của hắn, hiện ra một tia tử huyết kim trạch.

Từ trong ngón trỏ, từng tia từng tia máu tử kim sắc, lan tràn lên trên bàn tay của Triệu Phong, đã thông lên toàn thân.

- Ngón trỏ của ta, tụ tập quá nhiều lực lượng Thần huyết!

Triệu Phong trong nháy mắt liền hiểu được tiền căn hậu quả.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong vẫn luôn lợi dụng ngón trỏ, chậm rãi hấp thu lực lượng Thần huyết trong bức tường tinh thể màu đỏ kia.

Mà hiện tại, thân thể Triệu Phong đã không thể hấp thu thêm lực lượng Thần huyết dư thừa nữa, bởi vậy cỗ lực lượng này không sai biệt lắm liền ngưng tụ ở trong ngón trỏ của hắn.

Trong hồi giao phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long vừa rồi, Triệu Phong trong lúc vô tình đã phóng xuất ra lực lượng Thần huyết trong ngón trỏ.

- Tiểu tử này, không ngờ lại lãng phí như thế!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn về phía Triệu Phong, cũng hiểu được nguyên do trong đó, không khỏi nổi giận mắng lớn.

Đây chính là Thần huyết của cỗ Thần Thi này, coi như là đối với Chân Thần, cũng đều có ích lợi to lớn! Mà Triệu Phong không ngờ lại đem này cỗ lực lượng Thần huyết cứ như vậy trực tiếp thả ra ngoài, dùng để chiến đấu!

Tại một chỗ cách mảnh phế tích tinh thể khá xa, một ít Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc bị năng lượng ba động khủng bố nơi của Triệu Phong hấp dẫn.

- Đó là... Diệt Thế Hắc Giao Long!

Một gã Thánh Chủ Dị tộc thốt lên sợ hãi, toàn thân lạnh run một trận.

- Trời ạ! Diệt Thế Hắc Giao Long đã tới nơi này!

- Mau nhìn xem! Trong bức tường tinh thể bên cạnh Triệu Phong, có phải là có bảo vật gì hay không?

Một gã Thánh Chủ ánh mắt sắc bén, phát hiện ra giọt Thần huyết bên cạnh Triệu Phong kia.

Nhất thời, ánh mắt mọi người đều bị cổ khí tức huyết mạch khủng bố khổng lồ bên cạnh Triệu Phong hấp dẫn.

Bất quá, Diệt Thế Hắc Giao Long đang ở nơi đó, Triệu Phong cũng không phải kẻ hiền lành gì. Cho dù phát hiện ra trọng bảo, bọn chúng cũng căn bản không dám đến gần.

oOo

Tại trung tâm phế tích tinh thể...

- Hắc hắc... Thần huyết đã bại lộ! Triệu Phong, người vẫn nên giao nó cho ta a!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười âm hiểm ngoan lệ.

Cho dù trong ngón trỏ Triệu Phong ẩn chứa một ít lực lượng Thần huyết, nhưng mà Triệu Phong chung quy không cách nào khống chế, lợi dụng cổ lực lượng này, chỉ là đơn thuần đem nó thả ra ngoài mà thôi.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ cần cẩn thận một chút, giết chết Triệu Phong vẫn là rất dễ dàng.

Nhưng mà ngay vào lúc này, trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long lại một lần nữa truyền ra thanh âm lo lắng của Bạch Lâm:

- Đi mau a! Tên ngu ngốc nhà ngươi, người muốn chết ở chỗ này sao?

Bạch Lâm thân ở trong không gian bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, cái gì cũng đều không làm được, chỉ có thể không ngừng hô lớn.

- Khí tức hậu duệ Thần Mâu?

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, phát hiện ra một cổ khí tức quen thuộc.

- Trên người Diệt Thế Hắc Giao Long, tại sao có thể có khí tức Thần Mâu?

Cặp mày Diệt Thế Hắc Giao Long nhíu chặt. Hắn hoàn toàn không rõ nơi này còn có nguy cơ gì có thể uy hiếp được hắn.

Nhưng mà Bạch Lâm lại khẩn trương sợ hãi như vậy, có lẽ thật sẽ có biến số gì sắp sửa phát sinh.

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long có chút mâu thuẫn. Thật sự là sức hấp dẫn của Thần Mâu thứ chín cùng tinh huyết Thần Thi đối với hắn quả thật quá lớn.

Nhưng bỗng nhiên, Diệt Thế Hắc Giao Long tựa hồ cảm thụ được cái gì, toàn thân bất ngờ run lên.

- Làm sao có thể?

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên lộ ra thần sắc vô cùng kinh hãi.

Diệt Thế Hắc Giao Long liếc mắt nhìn Triệu Phong cùng Thần huyết một cái, hung hăng nhắm hai mắt lại, trực tiếp xoay người phóng chạy.

- Chuyện gì xảy ra?

Thần sắc Triệu Phong khẽ run lên.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ cần toàn lực ứng phó, rất có thể sẽ giết chết chính mình.

Nhưng tại thời khắc quan trọng này, Diệt Thế Hắc Giao Long lại buông tha trọng bảo, lựa chọn rời đi! Điều này khiến cho Triệu Phong thập phần khiếp sợ.

Triệu Phong tựa hồ cũng phát hiện ra một cổ cảm giác không ổn.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên từ trong Mê Không Giới chui ra, hai móng không ngừng vọt vả khoa tay múa chân.

- Người vừa tiến hành qua bói toán, phát hiện nguy hiểm tới gần?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời căng thẳng.

Trước giờ Tiểu tặc miêu bói toán chưa từng bao giờ sai, hơn nữa Tiểu tặc miêu cố ý chạy ra nhắc nhở chính mình, đủ thấy nguy cơ này tuyệt đối không nhỏ.

- Chẳng lẽ có Bán Thần Dị tộc sắp sửa tới đây?

Bất quá, bảo Triệu Phong cứ như vậy buông tha cho giọt Thần huyết này, hẳn thập phần không cam lòng.

- Tiểu tặc miêu, giúp ta!

Triệu Phong trực tiếp quát lên.

Tiểu tặc miêu minh bạch ý tứ của Triệu Phong, xuất ra chủy thủ hắc sắc, hướng về phía động khẩu tinh thể thật nhỏ kia, đục mạnh vài cái.

Lúc này, lực lượng của Thần huyết cùng bức tường tinh thể so với lúc trước đã yếu hơn rất nhiều. Bởi vậy Triệu Phong muốn thử một chút, cố gắng lấy giọt Thần huyết này đi.

Mặt khác, Triệu Phong cũng quan sát một chút tình huống chung quanh. Một khi có Bán Thần Dị tộc tiếp cận, Triệu Phong cũng chỉ có thể buông tha Thần huyết, lợi dụng Mê Không Giới thoát đi.

- Diệt Thế Hắc Giao Long đã đi rồi!

- Chỗ của Triệu Phong có bảo vật! Nó hẳn là một giọt Thần huyết a!

- ...

Nhất thời, đám Thánh Chủ vốn dĩ đã bị Triệu Phong chấn nhiếp, lúc này lập tức phóng vọt tới. Ngay cả Ma Uyên Thánh Chủ đều không thể chống lại sự hấp dẫn của giọt Thần huyết kia.

Nhưng vào lúc này, dị biến phát sinh!

oOo

Trên không trung chiến trường hai châu, thiên địa hư không bỗng nhiên vặn vẹo, một cỗ khí tức không gian ba động cường đại khủng bố trực tiếp tản ra.

Ông! Ào ào!

Bỗng nhiên, hư không trực tiếp bị xé rách ra, hình thành một cái hư không hắc động sâu không thấy đáy.

Hô! Vù vù!

Từng cỗ từng cỗ năng lượng không gian phong bạo kinh khủng từ trong mảnh vỡ không gian bên cạnh hắc động thổi quét ra.

Ầm! Hô!

Những nơi bị cỗ khí tức không gian Thần lực này thổi quét tới, tất cả vật chất đều bị hủy diệt sạch sẽ.

Hư không bốn phía hắc động chấn động kịch liệt.

Ông! Rầm rầm!

Cát bay đá chạy, thiên địa hôn ám! Một cỗ khí tức Thần lực Cấm kỵ khiến người ta sợ hãi đột nhiên hàng lâm, ngạo thị thiên địa hoàn vũ.

- Đó là cái gì?

- Bầu trời xuất hiện một cái hắc động, chuyện gì xảy ra?

- ...

Trên mặt đất, có rất nhiều cường giả các thế lực hai Đại Vương triều. Bọn họ đều ở đây đợi các cường giả Huyền Quang Cảnh trong Thần Thi trở về. Nhưng không ngờ, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện loại dị biến này.

Hô!

Trong hắc động, bỗng nhiên đi ra một gã nam tử toàn thân lấp lánh Thần quang.

Sắc mặt gã nam tử này băng lãnh, thân mặc áo giáp Hắc Kim Long Vãn, một cỗ khí tức khủng bố uy hiếp thiên địa, giống như Thần Linh Chí Tôn, đột nhiên hàng lâm trong thiên địa.

Ồ...ô...ô...n...g!

Khu vực nơi nam tử Hắc Kim Long Giáp xuất hiện, hư không vặn vẹo, hiện ra xu thế không ổn định.

- Phốc!

Trên chiến trường hai châu, mấy vạn cường giả các thế lực lớn, bất luận là Tôn Chủ, Vương Giả, Đại Đế hay là Chuẩn Thánh Chủ, hoặc là một số ít các Thánh Chủ, toàn bộ đều phun ra một ngụm tiên huyết, hai chân mềm nhũn, phủ phục trên mặt đất, dường như đang cúng bái Thần Linh Chí Tôn vậy.

Ong ong!

Không gian hắc động trên bầu trời dần dần co rút lại, cuối cùng tiêu tán.

- Còn phải lại áp chế thêm một ít lực lượng nữa!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp lẩm bẩm nói.

Lập tức, khí tức vĩ lực trong thiên địa chợt phai nhạt xuống một chút, không gian bốn phía cũng chậm rãi khôi phục bình ổn trở lại.

Nhưng mà trên mặt đất, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, huyết mạch toàn thân, chân nguyên, linh hồn... đều bị áp chế gắt gao. Toàn thân bọn họ run rẩy, ngay cả cái đầu cũng không thể ngẩng lên được.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp chậm rãi phiêu nhiên đáp xuống, ánh mắt lấp lánh một tia kim quang, nhìn xuống phía dưới.

- Vô Ngân đại nhân, không ngờ ngươi lại chết ở địa phương bụi bặm thấp kém như thế này!

Nam tử thân mặc Hắc Kim Long Giáp phì cười một tiếng.

oOo

Phần đầu Thần Thi, trong một tòa cung điện bạch kim, ý thức Tân Vô Ngân khẽ động:

- Cuối cùng cũng đã tới!

Thần sắc Tân Vô Ngân bất đắc dĩ, thở dài một tiếng.

1112. Chương 1109: Chân Thần

Phần đầu Thần Thi, trong một tòa cung điện bạch kim, ý thức Tân Vô Ngân khẽ động:

- Cuối cùng cũng đã tới!

Thần sắc Tân Vô Ngân có chút bất đắc dĩ, thở dài một tiếng.

Vụt vụt vụt...

Trong tòa cung điện bạch kim to lớn khổng lồ này hiện lên rất nhiều quang tuyến bạch kim sắc thật nhỏ, lưu thông đến toàn bộ các địa phương trong phần đầu Thần Thi.

Sau một khắc, những cường giả đang tìm kiếm kỳ ngộ bên trong các tòa kiến trúc nào đó, hoặc là còn đang kiên trì trên Quang lộ, toàn bộ đều bị một cỗ lực lượng cường ngạnh, trực tiếp truyền tống đến khu vực bên ngoài phần đầu Thần Thi.

oOo

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương lộ vẻ nghi hoặc.

Mới vừa rồi hắn còn đang ở trong gian thư phòng kia cảm ngộ lực lượng ý cảnh trong một bức tranh sơn thủy, sau một khắc, hắn đã ly khai chỗ đó.

- Ta như thế nào lại đi ra?

Một gã Thánh Vương Dị tộc phần nộ quát lớn.

Hắn vừa mới tiến nhập một gian điện các bạch ngân, chuẩn bị lấy đi một kiện bảo vật trong đó, lại bỗng nhiên bị truyền tống đi ra.

- Quá không công bằng! Ta vừa mới thông qua đầu Quang lộ kia!

Một gã Thánh Chủ Đại Thành nhân loại không cam lòng nói.

oOo

Trong phé tích tinh thể...

Rất nhiều Thánh Chủ nhân loại, Dị tộc ở bốn phía phóng vọt về phía Triệu Phong, ý đồ muốn cướp đoạt giọt Thần huyết kia.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Chỉ có những địch nhân này, hắn chỉ cần phóng xuất ra Vân Tầm Tiên Diệp hay là Vạn Tượng Thánh Chủ, liền đủ có thể chống cự rồi. Một ít Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành, Triệu Phong chỉ cần một chiêu linh hồn huyền thuật phạm vi rộng, liền có thể trực tiếp giải quyết!

- Hửm? Phụ cận dường như bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều cường giả!

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên thay đổi.

Thần Linh Nhân của hắn đột nhiên quan sát được phụ cận cách đó không xa xuất hiện rất nhiều bóng người. Chỉ là cường giả Thánh Vương cũng đã có ba người, trong đó còn có một người quen nữa.

- Tình huống không ổn!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Những cường giả kia, cơ hồ cũng là trong khoảnh khắc đã bị truyền tống đến phụ cận nơi đây.

Triệu Phong rốt cuộc phát hiện ra một cỗ nguy cơ thật lớn, giống như muốn hàng lâm.

- Tránh ra, Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong trực tiếp quát lên.

Lúc này, trong lỗ tinh thể nhỏ kia, cự ly cách giọt Thần huyết phía dưới kia, hầu như chỉ có khoảng cách một tầng giấy mỏng nữa mà thôi.

Triệu Phong đem ngón trỏ tay phải đặt vào bên trong huyết động tinh thể, vận chuyển lực lượng, trực tiếp hấp thu giọt Thần huyết kia.

Đồng thời, Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương, tụ tập lực lượng đến trên tay phải.

- Lấy!

Khoảng cách gần như vậy, Triệu Phong dùng lực lượng mạnh nhất, rút ra giọt tinh huyết của Thần Thi kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Mấy đạo tia máu tử kim sắc tiến nhập trong ngón trỏ của Triệu Phong.

Triệu Phong cảm giác, ngón trỏ của mình giống như muốn nổ tung vậy. Đồng thời cỗ năng lượng cường đại kia, bắt đầu hướng về phía bàn tay, cánh tay của mình lan tràn lên.

- Băng Hoàng Phong Ân!

Triệu Phong vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, thôi động Băng Hoàng Ân, đem kinh mạch, huyết nhục bên trong ngón trở của mình triệt để đóng băng lại. Trong ngón trở, cỗ lực lượng huyết mạch bạo động kia hơi chút hòa hoãn xuống.

Nhưng mà Triệu Phong lại lập tức bắt đầu rút ra thêm lực lượng trong Thần huyết.

Mỗi khi lấy thêm được một thành lực lượng huyết mạch, Triệu Phong sẽ thôi động huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương, tiến thêm một bước băng hóa phong ấn.

Triệu Phong dự định chính là, đem tất cả Thần huyết đều rút ra, trước đóng băng lại bên trong ngón trở tay phải này, sau này trở về từ từ tính tiếp.

- Nhanh lên!

- Triệu Phong đang rút ra lực lượng giọt Thần huyết kia!

- ...

Gần mười gã Thánh Chủ nhanh chóng chạy tới trước mặt Triệu Phong.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cầm chủy thủ hắc sắc, hóa thành một đạo ngân mang xám đen, lẩn trốn vào hư không. Sau một khắc, nó đã vọt tới trong đám người Thánh Chủ kia.

Xuy!

Một đạo hư tuyến ám ngân sắc, nương theo một tia phong nhận thê hàn u ám, ở trong hư không lóe lên rồi biến mất.

- A!

Một gã Thánh Chủ Tiểu Thành, Thần lực quang toàn trong cơ thể trực tiếp bị chém thành hai mảnh. Đồng thời linh hồn của hắn cũng bị đâm bị thương trí mạng.

Phù phù!

Sau khi một gã Thánh Chủ bỗng nhiên ngã xuống đất, đám Thánh Chủ còn lại nhất thời giật mình tỉnh giấc.

Nhưng đã quá muộn! Lại là một đạo phong mang ám ngân sắc ở trong đám người xẹt qua. Một gã Thánh Chủ vô thanh vô tức ngã xuống.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu quay trở lại bên cạnh Triệu Phong, vẻ mặt đắc ý nhìn về phía những Thánh Chủ khác.

- Triệu Phong, người gặp có phần!

- Đừng hòng nuốt Thần huyết một mình!

Lúc này, hai gã Thánh Vương nhân loại ở phụ cận đã chạy tới. Một người trong đó đúng là Bích Quang Thánh Vương!

Hai người bọn họ mới vừa ở trong phần đầu Thần Thi tìm kiếm kỳ ngộ, lại vô duyên vô cớ bị truyền tống ra ngoài, trong lòng tức giận đến cực điểm.

Nhưng sau khi bọn chúng đi tới nơi này, liền phát hiện ra một giọt tinh huyết của Thần Thi, hai người làm sao chịu bỏ qua kỳ ngộ như vậy?

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong đã đứng lên!

Ngón trở tay phải của hắn triệt để trở thành màu tử kim, phiếm động một cỗ khí tức huyết mạch kinh người. Mặt khác, ngoài mặt ngón tay trở của Triệu Phong còn bao phủ một tầng băng màng nhàn nhạt. Ngoài mặt băng màng không ngừng xuất hiện vết rách, nhưng lại lập tức khép lại.

- Tiểu tặc miêu, đi!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Tay trái vung lên, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu trong một tầng ngân ảnh không u, chậm rãi biến mất.

- Khốn kiếp! Thần huyết đã bị hắn lấy đi!

Bích Quang Thánh Vương cực kỳ tức giận, hét lớn một tiếng.

Hắn cách Triệu Phong quá xa, căn bản không kịp ngăn cản Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới bỏ chạy.

oOo

Vụt...

Bộ vị bên cạnh lồi vào Thần Thi, thân ảnh Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu trong một tầng ngân ảnh không u, chậm rãi hiện lên.

- A!

Triệu Phong kêu lên một tiếng đau đớn, lập tức vận chuyển huyết mạch Băng Thủy, không ngừng tiến nhập trong ngón trỏ, phong ấn cổ lực lượng huyết mạch kia.

- Tạm thời cứ như vậy đi!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong thở phào nhẹ nhõm, lộ ra một tia vui mừng.

Giọt Thần huyết kia đã bị Triệu Phong hấp thu hoàn toàn.

Hiện tại Triệu Phong chỉ có thể đem lực lượng dư thừa của giọt Thần huyết này đóng băng lại, đợi đến lúc cần thiết, liền trực tiếp tiến hành rút ra là được.

Nếu như có biện pháp khác đem giọt Thần huyết này tách ra, vậy thì càng tốt hơn!

Nhưng mà, hiện tại Triệu Phong cũng không có thời gian lo lắng cái này.

- Trước rời khỏi Thần Thi đã!

Trong lòng Triệu Phong đã có dự định.

Ở trong Thần Thi, Triệu Phong đã thu được đủ nhiều bảo vật. Quan trọng nhất chính là, Triệu Phong có một loại cảm giác cực kỳ bất an! Hình như đang có đại sự gì sắp sửa phát sinh vậy! Mặt khác, Tiểu tặc miêu cũng bói toán được có chuyện không tốt sắp sửa xảy ra.

Nhưng ngay tại lúc này, trong Mê Không Giới, chợt xuất hiện tình huống ngoài ý muốn.

Ý niệm Triệu Phong trong nháy mắt tiến nhập Mê Không Giới.

- Làm sao vậy, Cổ Thần Ấn?

Triệu Phong quát lớn một tiếng.

Lúc này, Cổ Thần Ấn đang phiêu phù ở giữa không trung Mê Không Giới, không ngừng lay động kịch liệt. Tế văn thanh sắc trên thân thể nó phát ra quang trạch tinh oánh lấp lánh.

Ầm!

Một cỗ khí tức Thần lực kinh khủng từ trong thân thể nó khuếch tán ra, đem không gian phụ cận phá hư cho rối tinh rối mù.

- Không thể tiến hành câu thông! Cứ tiếp tục như vậy, Cổ Thần Ấn có thể sẽ phá hủy Mê Không Giới mất!

Triệu Phong có chút phiền não. Thần khí của hắn làm sao lại xuất hiện loại biến cố này?

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, tập trung vào Cổ Thần Ấn.

Sau một khắc, quanh thân Cổ Thần Ấn liền xuất hiện một trận thủy văn không gian rung động.

Vụt...

Cổ Thần Ấn bị hút vào Không gian Tả Mâu!

Sau khi tiến nhập Không gian Tả Mâu, Cổ Thần Ấn bị triệt để áp chế, rốt cuộc đình chỉ run rẩy. Quang mang trên thân thể nó cũng từ từ ảm đạm xuống.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lúc này, Triệu Phong mới phát giác được có chút không thích hợp.

Đã trở thành chủ nhân của kiện Thần khí này, Triệu Phong cảm giác được, Cổ Thần Ấn là bởi vì thứ gì đó, mới phát sinh ra biến cố như vậy.

Đúng lúc này, một cỗ tinh thần linh thức vô cùng cường hãn chợt từ phía trên đảo quét xuống.

Triệu Phong cảm giác được thời điểm cỗ linh thức này đảo qua thân thể hắn, toàn bộ những bí mật trên người của hắn, trong nháy mắt liền bộc lộ ra hết.

- Là Thần thức!

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Đã từng cùng Bán Thần giao tiếp qua nhiều lần, Triệu Phong có thể phát giác ra được bản chất của cỗ linh thức cường đại kia.

Nhưng mà cỗ Thần thức này cấp cho Triệu Phong một loại cảm giác, càng cao hơn Thần thức của Bán Thần một bậc, tiết lộ ra một cỗ khí tức tôn quý không thể đối nghịch.

Đồng thời, Triệu Phong còn cảm giác, cỗ Thần thức này đã đánh xuống một cái tiêu ký tại trên người chính mình.

Cùng thời khắc này, toàn bộ cường giả bên trong không gian Thần Thi hầu như đều phát hiện ra cỗ Thần thức cường hãn này.

Một chút Thánh Vương ý chí linh hồn hơi chút mạnh mẽ cũng phát hiện ra, linh hồn của chính mình đã bị cỗ Thần thức này đánh xuống một cái tiêu ký.

oOo

Một chỗ nào đó trong Thần Thi...

Bán Thần U Long cùng Bán Thần Long Hoàng đang giằng co cùng một chỗ. Trên thân thể hai người đều có một chút thương thể nhỏ.

- Đây là... U Long, so với Thần thức của ngươi còn mạnh hơn a!

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng đột nhiên trầm xuống.

- Làm sao có thể? Đại Lục Vực làm sao lại cất giấu cường giả khủng bố như vậy?

Thần sắc Bán Thần U Long cũng chấn động.

Bán Thần U Long am hiểu Linh Hồn hệ, nhưng mà Thần thức của hắn so ra lại còn kém xa cỗ Thần thức vừa rồi kia.

oOo

Rầm rầm!

Tầng đất đá bên trên Thần Thi kịch liệt lay động, một cỗ khí tức Thần lực khủng bố độc tôn thiên hạ hàng lâm xuống.

Tầng đất đá cứng rắn tự động hướng về phía hai bên đè ép qua, mở ra một con đường rộng rãi.

- Haizzz... Ta đã đến chậm! Vô Ngân đại nhân đã bắt đầu tiếp thu lực lượng!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thở dài một tiếng.

- Bất quá, không ngờ Vô Ngân đại nhân lại đem thứ kia giao cho người khác!

Sắc mặt nam tử Hắc Kim Long Giáp cũng có chút kinh dị.

Ở trong tay hắn, đang phiêu phù một khối sắt màu đen không trọn vẹn, mặt trên còn mang theo một ít tế vắn thanh trạch nhàn nhạt.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thu hồi khối sắt màu đen lại.

- Như vậy cũng tốt! Ta chỉ phụ trách lấy đi thứ kia, Vô Ngân đại nhân thì cứ giao cho những đại nhân khác a!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp mỉm cười nói.

Rất nhanh, gã nam tử thân mặc Hắc Kim Long Giáp kia đã hàng lâm bên trên Thần Thi.

- Mọi người, ai cũng không được phép rời đi!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp bỗng nhiên quát lớn một tiếng.

Ông! Ầm!

Một cỗ năng lượng tinh thần khổng lồ nhất thời khuếch tán xuống Thần Thi phía dưới.

Trong Thần Thi, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, phương diện tinh thần đều vang lên cỗ thanh âm uy nghiêm bá đạo này.

- Cường giả phương nào?

Sắc mặt Bán Thần Khô Túc thoáng trầm xuống.

Gã cường giả thần bí kia, vậy mà lại có thực lực như thế! Dem một câu nói này, truyền vào phương diện linh hồn tất cả mọi người ở đây.

- Đi cũng vô dụng a! Đã bị hắn đánh xuống tiêu ký rồi!

Bán Thần Linh Hư của Thiên Huyền Cung trực tiếp nói.

Chủ nhân của đạo Thần thức này, so với Bán Thần Long Hoàng tuyệt đối còn mạnh hơn rất nhiều! Hắn cũng không muốn đắc tội một nhân vật như vậy.

Giờ phút này, toàn bộ cường giả trong Thần Thi đều đứng lặng tại chỗ, nhìn lên đạo thân ảnh lấp lánh Thần quang phía trên kia.

o0o

- Chuyện gì xảy ra?

Tâm thần Nam Cung Thánh chấn động không gì sánh được.

- Cẩn thận, Nam Cung Thánh! Đó là Chân Thần!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm Tà Thần Ý niệm thể vang lên.

- Chân Thần?

Toàn thân Nam Cung Thánh chấn động, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía trên.

Bằng vào cấu tạo không gian của Đại Lục Vực, căn bản không đủ để chịu tải Thần lực của Chân Thần! Bởi vậy, sau khi chứng đạo Thần vị, cường giả Chân Thần đều sẽ ly khai nơi này.

Cho nên, tông phái Tứ tinh trong Đại Lục Vực cũng không phải là Tứ tinh chân chính, mà chỉ là tông môn Ngụy Tứ tinh mà thôi! Thế lực Tứ tinh chân chính nhất định phải có Chân Thần tọa trấn.

Thế nhưng, Chân Thần từ Thần vực Man Hoang phủ xuống lại bất đồng. Thực lực chân chính của bọn họ căn bản không thể đo lường! Phía sau khẳng định có thể lực dị thường cường đại, có thủ đoạn đặc thù nào đó, để cho cường giả Thiên Giai Thần Vị sau khi áp chế thực lực nhất định, thích ứng những không gian đề đẳng khác, mới có thể hàng lâm xuống.

Tà Thần Ý niệm thể đem một ít tình huống hẩn biết được, nói cho Nam Cung Thánh.

- Cho nên, ngàn vạn lần không thể đắc tội vị Chân Thần này!

Tà Thần Ý niệm thể lòng đầy kính nể, một lần nữa cường điệu với Nam Cung Thánh.

oOo

- Lão phu là Thái thượng Trưởng lão Thái Hoàng Điện, các hạ là người nào?

Từ bộ vị trong ngực Thần Thi, Bán Thần Long Hoàng cao giọng nói.

Thực lực đối phương cường đại, khiến cho Bán Thần Long Hoàng vạn phần khiếp sợ. Mặc dù thân là cường giả mạnh nhất Vương triều Đại Càn, hẩn cũng không dám khinh thường.

- Mọi người, mở Không gian Trữ vật của các người ra, để cho bản tọa kiểm tra một phen!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp không thềm để ý tới lời nói của Bán Thần Long Hoàng, thần nhiên nói, giống như hạ đặt mệnh lệnh thẩm phán vậy.

Toàn bộ cường giả trong Thần Thi, thể xác và tinh thần bỗng nhiên chấn động.

Vốn dĩ, bọn chúng đối với vị cường giả bỗng nhiên hàng lâm này, vẫn luôn duy trì một tia kính sợ trong lòng. Nhưng mà, vị cường giả này lại muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của bọn họ! Điều này làm ọi người trong Thần Thi đều dâng lên một tia địch ý với hẩn.

Vụt...

Nam tử Hắc Kim Long Giáp vung tay lên, bốn cây Trần kỳ tử sắc trong suốt bay thẳng ra.

Hưu hưu hưu hưu!

Bốn cây Trần kỳ phân biệt bay về bốn phía Thần Thi, cắm xuống mặt đất, hình thành một đạo kết giới tử sắc u quang khổng lồ, đem tất cả mọi người trong Thần Thi giam lại trong đó.

- Thứ Thần khí!

Đồng tử Bán Thần U Long đột nhiên co rút..

Đối phương tùy ý xuất thủ, chính là bốn kiện Thứ Thần khí, đây rốt cuộc là Thần thánh phương nào?

Hơn nữa đối phương nói những lời như thế, hành vi càng kiêu ngạo bá đạo như vậy! Lẽ nào hẩn dự định dùng lực lượng một người, chống lại cả hai Đại Vương triều sao?

1113. Chương 1110: Thiên Phạt Chân Thần

Giờ phút này, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều trong Thần Thi đều không cách nào bình tĩnh được nữa.

Vị cường giả thần bí kia, vừa mới xuất thủ liền xuất ra bốn kiện Thứ Thần khí, bày kết giới bốn phía xung quanh Thần Thi.

Kết giới do Thứ Thần khí tạo thành, cho dù là Bán Thần muốn đột phá ra ngoài, cũng phải phí một phen công phu, thì càng không nói đến những Thánh Vương, Thánh Chủ khác.

- Người này đến tột cùng là người phương nào? Tại sao muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của chúng ta?

- Hẩn lại dám đem chúng ta vây khốn ở chỗ này!

- ...

Trong Thần Thi, rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương đều tức giận rít gào.

o0o

Tại một địa phương sát biên giới Thần Thi, sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trở nên thâm trầm vô hạn.

- Hiện tại, có muốn chạy đi cũng không được nữa!

Thanh âm oán trách của Bạch Lâm vang lên trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật là một kẻ hợp tác cường đại, nhưng mà hắn quá tự đại! Có chút thời điểm không chịu hoàn toàn nghe theo lời nói của Bạch Lâm.

- Không nghĩ tới Chân Thần tại Thần vực Man Hoang lại đi tới nơi này! Xem ra cổ Thần Thi này lúc sinh tiền cũng không phải cường giả bình thường, khẳng định cất chứa đại bí mật gì đó!

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc nói.

- Bạch Lâm, kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?

Diệt Thế Hắc Giao Long chủ động hỏi.

Hiện tại, hắn cũng bị vây trong kết giới do vị Chân Thần này thả ra. Vừa rồi Thần thức vị Chân Thần này ở trong Thần Thi đảo qua một lần, có thể là bởi vì người bên trong này nhiều lắm, cho nên hắn mới không chú ý tới thân phận đặc thù của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long tùy tiện phát động trùng kích đối với kết giới, không thể nghi ngờ là đem chính mình bại lộ tại trước mặt mọi người! Đến lúc đó, vị Chân Thần này rất có thể sẽ chính tay tru diệt hắn.

Bởi vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên trên người Bạch Lâm, hy vọng nàng ta còn có biện pháp.

- Đợi!

Bạch Lâm đơn giản nói ra một chữ.

o0o

Bên kia, Triệu Phong đứng lặng tại chỗ. Chỉ mới nhìn về phía gã nam tử Hắc Kim Long Giáp kia, hắn đã cảm thụ được một cỗ uy nghiêm không thể trái nghịch.

- Người này nếu như muốn giết ta, có lẽ chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, chỉ trong nháy mắt mà thôi...

Tâm thần Triệu Phong vô cùng khiếp sợ.

Hắn tuyệt đối sẽ không đem Không gian Trữ vật giao cho vị cường giả này kiểm tra. Nhưng nếu như vậy, chẳng phải Triệu Phong sẽ chỉ có một con đường chết thôi sao?

Đại Lục Vực làm sao lại xuất hiện cường giả khủng bố như vậy? Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, hoàn toàn không sợ cường giả của hai Đại Vương triều vậy.

Triệu Phong không nghĩ tới, giữa lúc tối hậu quan đầu hắn rời khỏi Thần Thi, không ngờ lại xuất hiện loại biến cố này.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu tại bên tai Triệu Phong nói chút gì đó.

- Người là nói, ở cùng một chỗ với cường giả Bán Thần trong Vương triều, sẽ tương đối an toàn sao?

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng.

Hắn rất nhanh minh liên bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu.

Vị cường giả này ngông cuồng như thế, muốn kiểm tra Không gian Trữ vật của toàn bộ các cường giả nơi đây, ngay cả Bán Thần cũng không ngoại lệ.

Bất luận cường giả Bán Thần nào cũng giống như Triệu Phong vậy, bên trong Không gian Trữ vật khẳng định có ẩn chứa những bí mật không thể bại lộ! Bởi vậy các cường giả Bán Thần trong Vương triều nhất định sẽ cùng nhau tiến hành chống lại gã cường giả thần bí kia.

Một mình Triệu Phong nhỏ bé như vậy, chỉ cần trốn ở sau người cường giả Bán Thần Vương triều Đại Càn, tìm kiếm sự che chở là được.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp thi triển Lô Dịch Phi Độn Thuật, hướng về phía phương vị Bán Thần Long Hoàng đang đứng phóng tới.

Vừa rồi Bán Thần Long Hoàng đã truyền ra một câu nói, bởi vậy vị trí của hắn cũng liền bạo lộ ra.

Trên đường phi hành, Triệu Phong cũng phát hiện, phụ cận có một vài cường giả cũng đều đang tụ tập về phía thế lực của Thái Hoàng Điện.

Lúc này, lực lượng các bộ vị toàn bộ Thần Thi đều đã tiêu hao đi không còn được bao nhiêu. Ngoài mặt Thần Thi càng có trăm ngàn lỗ thủng, lực lượng mọi người cũng không còn bị đến áp chế, linh thức cũng có thể dễ dàng xuyên qua các bức tường tinh thể.

- Nam Cung Thánh?

Triệu Phong phát hiện ra một đạo thân ảnh quen thuộc.

- Triệu Phong, nhanh đi đến chỗ của Thái Hoàng Điện!

Nam Cung Thánh trực tiếp nói.

- Tên cường giả bỗng nhiên xuất hiện kia, rốt cuộc có lai lịch gì?

Triệu Phong cảm thấy Nam Cung Thánh tựa hồ như biết được chút gì đó.

- Đó là do thế lực cường đại tại Thần vực Man Hoang đã thông không gian bí lịch, mở ra thông đạo không gian, để cho vị Chân Thần này hàng lâm nơi đây!

Nam Cung Thánh đem tin tức này truyền âm cho Triệu Phong.

- Thần vực Man Hoang? Chân Thần?

Triệu Phong nghe được câu này, sắc mặt đột nhiên ngẩn ra, ở trên không trung dừng lại trong chốc lát.

Lại là Chân Thần của Thần vực Man Hoang, thảo nào lớn lối như thế! Ngay cả Bán Thần Long Hoàng của Vương triều Đại Càn đều không để vào mắt.

Bất quá, sau khi biết được những thứ này, Triệu Phong trái lại càng thêm lo lắng.

Bên kia, nam tử Hắc Kim Long Giáp tiến nhập vào trong kết giới, hạ xuống tại ngay phần chân của Thần Thi.

- Chủ động dâng ra Không gian Trữ vật a!

Thần sắc nam tử Hắc Kim Long Giáp thần nhiên, nói.

Một ít cường giả tại phụ cận hắn bị áp chế không thể động đậy, ngay cả muốn chạy trốn cũng không thể.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp thấy những người này không phản ứng chút nào, liền vung tay lên, một cỗ Quy tắc Áo nghĩa cường đại giống như thực chất, hình thành một đầu cự thủ hắc sắc, đem hai gã Thánh Chủ gần đó nắm lên.

- Buông ra!

- Người muốn làm gì?

Hai gã Thánh Chủ liều mạng giãy dụa, nhưng ngay cả một tia Huyền Quang Thánh Lực cũng đều không cách nào vận chuyển.

Thần thức nam tử Hắc Kim Long Giáp trực tiếp tiến nhập vào Không gian Trữ vật cùng Tiểu Thế giới của hai người.

Sau khi triệt để lục soát một lần, nam tử Hắc Kim Long Giáp trực tiếp quăng hai gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu Thành kia xuống.

- Vô tri! Lo lắng ta muốn đám rác rưởi trong Không gian Trữ vật các ngươi sao?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp cười chẳng quan tâm.

- Đại nhân, đây là Không gian Trữ vật của ta!

Một ít Thánh Chủ phụ cận còn lại thấy nam tử Hắc Kim Long Giáp cường đại như vậy, thậm chí so với Bán Thần trong ấn tượng của bọn chúng còn cường hân hơn nhiều, liền chủ động giao ra Không gian Trữ vật.

- Các hạ là người nào? Chúng ta là người của Ma Thiên Cung thuộc Vương triều U Nguyệt! Các hạ làm như thế, dường như có chút không ổn a!

Xa xa, một gã Thánh Vương Dị tộc trực tiếp hỏi. Tại bên cạnh hắn, còn có một gã Thánh Vương, ba gã Thánh Chủ.

Chính là bởi vì như vậy, gã Thánh Vương Dị tộc Ma Thiên Cung này mới xóc lên dũng khí, hỏi.

Nam tử Hắc Kim Long Giáp khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía gã Thánh Vương này.

- Ngươi cũng xứng nói chuyện với ta?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp nhướn mày.

Ầm!

Một cỗ lực lượng tinh thần vô hình khuấy động năng lượng thiên địa, trực tiếp nhằm vào trong cơ thể gã Thánh Vương này.

- Phốc!

Gã Thánh Vương Dị tộc kia còn chưa kịp phản ứng, linh hồn liền triệt để tiêu vong, thân thể ngã nhào xuống đất.

- Cửu Ma Thánh Vương!

Bên cạnh hắn, một gã Thánh Vương Dị tộc khác, toàn thân run rẩy, thanh âm run run.

Nhẹ nhàng hơi hợt như vậy, một cái ý niệm trong đầu liền đánh chết một gã Thánh Vương, người này đến tột cùng là cường giả phương nào?

Đám Thánh Chủ còn lại thì sợ hãi đến mức ngay cả thanh âm cũng không dám thốt ra. Linh hồn, thân thể của bọn họ phẳng phất như đọng lại vậy, không thể di động lấy chút nào.

Vụt...

Gã Thánh Vương Dị tộc kia lập tức triệt thoái về phía sau.

- Hội hợp cùng Thái thượng Trưởng lão Bán Thần Phá Diệt!

Gã Thánh Vương này chỉ có thể đem hy vọng đặt trên người Thái thượng Trưởng lão, còn có trên người những Bán Thần khác của Vương triều U Nguyệt.

- Đi mau!

Những Thánh Chủ khác có khoảng cách nhất định với nam tử Hắc Kim Long Giáp, cũng liền trực tiếp phóng chạy về phía hậu phương.

- Ha ha... ngu xuẩn! Các ngươi ai cũng chạy không thoát!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp cười lạnh một tiếng.

Hắn không thèm để ý tới những Thánh Chủ, Thánh Vương đang đào tẩu kia, mà là không chút vội vã, kiểm tra Không gian Trữ vật những người khác ở bốn phía xung quanh.

oOo

Bộ vị trong ngực Thần Thi, sắc mặt Bán Thần Phá Diệt cực kỳ khó nhìn.

- Các hạ cứ như vậy giết một gã Thánh Vương của Ma Thiên Cung ta, tựa hồ có chút không tốt lắm a!

Bán Thần Phá Diệt đè nén cơn tức giận trong lòng, sắc mặt lạnh lẽo nói.

- A? Phá Diệt Chi Mâu?

Nam tử Hắc Kim Long Giáp hơi chút liếc mắt nhìn về phía Bán Thần Phá Diệt một cái.

- Những kẻ trái lại ý chí của ta, toàn bộ đều phải chết!

Lập tức, vẻ mặt nam tử Hắc Kim Long Giáp băng lãnh, toàn thân phóng xuất ra thiên uy vô thượng vô cùng vô tận, Quy tắc thiên địa nhất tề rung động, hư không vặn vẹo.

- Tha mạng!

- Đại nhân tha mạng!

- ...

Phụ cận nam tử Hắc Kim Long Giáp, rất nhiều cường giả Thánh Chủ, thể xác và tinh thần linh hồn bị áp chế gắt gao, dường như sắp bị xé rách vậy, quỳ rạp trên mặt đất cầu xin tha thứ.

Những lời này của nam tử Hắc Kim Long Giáp truyền vào phương diện linh hồn tất cả mọi người trong Thần Thi.

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, tâm thần đều bị chấn động mạnh, ngay cả Bán Thần Long Hoàng, Bán Thần U Long, sắc mặt đều là cực kỳ khó coi.

- Các hạ đây chính là đang khiêu chiến Vương triều U Nguyệt!

Thần sắc Bán Thần U Long lạnh như băng, nói.

Bán Thần U Long biết mình không phải là đối thủ của nam tử này. Nhưng mà gã nam tử thần bí kia, lẽ nào có thể chống lại toàn bộ cường giả Bán Thần của một cái Vương triều?

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng cùng Bán Thần U Long gắt gao nhìn chằm chằm gã nam tử Hắc Kim Long Giáp kia. Nhìn thấy đối phương không phản ứng chút nào, quả thật giống như không nghe thấy vậy.

- Triệu tập toàn bộ cường giả Vương triều Đại Càn!

- Triệu tập toàn bộ Thánh Vương, Bán Thần Vương triều U Nguyệt!

Hai cường giả mạnh nhất hai Đại Vương triều trực tiếp ra lệnh.

Nhất thời, toàn bộ cường giả tại các bộ vị khác trong Thần Thi đều hưởng ứng lời triệu tập, tụ tập đến chỗ lồng ngực của Thần Thi.

oOo

- Nam Cung Thánh, hắn có biện pháp chống lại nhiều Bán Thần như vậy sao?

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ, truyền âm hỏi.

- Ta làm sao biết?

Nam Cung Thánh cũng truyền âm lại một tiếng.

Hai người đều chưa bao giờ nhìn thấy qua Chân Thần chân chính. Theo lý thuyết, cho dù người này là Chân Thần của Thần vực Man Hoang hàng lâm, cũng không thể nào là đối thủ của nhiều Bán Thần như vậy.

- Phong ca!

Lúc này, Triệu Vũ Phi cũng đi tới nơi này.

- Vũ Phi!

Triệu Phong đánh giá Triệu Vũ Phi một chút, thần sắc khẽ run lên.

Triệu Vũ Phi hiện tại biến hóa cực lớn. Toàn thân nàng tử tinh thấu triệt, giống như Băng Ngọc Tiên Tử, tản ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cao quý. Mọi cử động của nàng cũng đều dẫn dắt nguyên khí thiên địa bốn phía. Xem ra nàng tại trong phần đầu Thần Thi, đã đạt được kỳ ngộ không tệ!

Triệu Vũ Phi đến đây, liền hấp dẫn các cường giả Vương triều Đại Càn bốn phía. Nhưng mà lúc này, mọi người không thể nghi ngờ đều quan tâm nam tử Hắc Kim Long Giáp kia hơn.

- Trước cũng cố cảnh giới một chút!

Triệu Phong vừa mới đột phá Huyền Quang Đại Thành, phương diện cảnh giới có khả năng bất ổn, đối với lực lượng cũng chưa quen thuộc cho lắm.

Sau đó, Triệu Phong tìm đến một góc vắng vẻ, bắt đầu bế quan củng cố cảnh giới.

Mặc dù hần đang đối diện nguy cơ to lớn, nhưng mà thực lực của hần quá mức nhỏ yếu, căn bản không có bất cứ tác dụng gì. Còn không bằng thừa dịp thời cơ này, củng cố, đề thăng thực lực, nhằm đảm bảo chính mình ở trong nguy cơ kế tiếp, có thể tiếp tục sinh tồn xuống.

Ý thức của Triệu Phong, tiến vào trong Mê Không Giới.

- Gia sản của Bán Thần Cự Mãnh ngược lại cũng không tệ lắm!

Triệu Phong bắt đầu thanh lý tài nguyên lấy được từ trong Không gian Trữ vật của Bán Thần Cự Mãnh.

Tuy rằng phần lớn thời gian của Bán Thần Cự Mãnh đều dùng để đuổi giết đám người Triệu Phong. Nhưng lúc hần mới tiến vào Thần Thi, khẳng định đã có kỳ ngộ thật lớn, sau đó còn từng phát sinh qua tranh chấp với Côn Ván nữa.

Mặt khác, tích súc của Bán Thần Cự Mãnh vốn dĩ cũng hết sức kinh người! Thứ Thần Tinh đạt tới hơn một trăm khối! Khiến cho Triệu Phong mừng rỡ là, hần còn phát hiện hai khóa Thần Tinh chân chính! Tuy rằng Thần lực trong đó cũng đã có chút tiêu hao.

- Hóa Thần Quyết!

Triệu Phong từ trong một cái hộp gỗ, phát hiện một quyển bí pháp. Lập tức, Triệu Phong bắt đầu lật xem nội dung bên trong.

- Lại là bí pháp có thể đem Thần lực ngoại giới, dung luyện thành lực lượng bản thân!

Triệu Phong kinh hỉ không gì sánh được.

Hiện tại, hần có một kiện Thần khí, nhưng không cách nào khu động lực lượng của nó! Mà quyển Hóa Thần Quyết này lại có thể dễ dàng giải quyết sự khổ não của Triệu Phong.

Bất quá, Hóa Thần Quyết cũng có tai hại thật lớn!

Tuy rằng Hóa Thần Quyết có thể khiến cho Triệu Phong sớm có được Thần lực, thế nhưng sau khi Triệu Phong đột phá Thần vị, lại cần phải hao phí đại lượng thời gian, đem cỗ Thần lực này bài trừ đi, hoặc là toàn bộ dung luyện vào trong Thần lực mới của bản thân.

oOo

Nhưng vào lúc này, ở trong Thần Thi, nam tử Hắc Kim Long Giáp đã phát hiện ra cường giả hai Đại Vương triều tựa hồ tụ tập lại cùng một chỗ, dường như muốn liên hợp phản kháng hần.

- Hành vi ngu xuẩn cỡ nào a? Lại dám đối nghịch ý chí của Cổ Hồn Điện!

Nam tử Hắc Kim Long Giáp phát hiện ra loại tình huống này, nhất thời lạnh giọng cười.

- Như vậy cũng chớ trách Thiên Phật Chân Thần ta không khách khí!

Thiên Phật Chân Thần nhìn về phía hai Đại Vương triều, nở nụ cười chẳng quan tâm.

1114. Chương 1111: Nghiền Ép Tất Cả

- Như vậy cũng chớ trách Thiên Phật Chân Thần ta không khách khí!

Thiên Phật Chân Thần nhìn về phía hai Đại Vương triều, nở nụ cười khinh thường.

Đối với mấy chữ Cổ Hồn Điện, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều trong Thần Thi đều thoáng sững sờ, chưa từng nghe nói qua.

Nhưng gã nam tử Hắc Kim Long Giáp này lại tự xưng Chân Thần, cái này khiến cho toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhất thời đại chấn, về mặt không thể tin nổi nhìn về phía gã nam tử kia.

- Hẳn lại là cường giả Thiên giai Thần vị?

- Chân Thần? Điều này sao có thể?

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương đều lớn tiếng nghi vấn.

Tuy rằng sau khi đột phá Thiên giai Thần vị, chỉ cần áp chế tu vi, quả thật có thể ở lại Đại Lục Vực một đoạn thời gian. Nhưng mà bọn họ căn bản chưa từng nghe nói qua có vị cường giả nào sắp sửa thành công chứng đạo Thần vị. Còn Cổ Hồn Điện mà Thiên Phật Chân Thần kia vừa mới nhắc tới, bọn họ cũng hết thấy đều không biết.

- Hóa ra là cường giả Thần vị!

Nghi hoặc trong lòng Bán Thần Long Hoàng rốt cuộc cũng biến mất, nhưng đáp án chân chính lại khiến cho tâm trạng hắn càng thêm nặng nề.

- Thái thượng Trưởng lão, lẽ nào hắn là cường giả Thần vị Thần vực Man Hoang hàng lâm?

Một vị cường giả Thái Hoàng Điện khác, thần sắc khẩn trương, truyền âm hỏi.

- Có lẽ vậy!

Bán Thần Long Hoàng trả lời.

Trong lịch sử Vương triều Đại Càn cũng từng xuất hiện qua một vị cường giả Thiên giai Thần vị Thượng giới hàng lâm, cho nên các Bán Thần cổ xưa của hai Đại Vương triều, đều có hiểu biết một chút đối với khả năng này.

Cường giả Thần vị Thần vực Man Hoang quả thật có biện pháp đi tới những không gian cấp thấp khác! Về phần các chi tiết khác, thì không phải bọn họ có thể biết được.

Cường giả hai Đại Vương triều nhất thời rơi vào trầm mặc.

Trực giác nói với bọn họ, tuyệt đối không thể đối kháng cùng vị Chân Thần này.

Nhưng mà vị Chân Thần này lại mạnh mẽ giam cầm bọn họ tại nơi này, đồng thời ý đồ lục soát Không gian Trữ vật mỗi người, điều này đã xúc phạm nghiêm trọng đến lợi ích của bọn họ.

- A!

Một gã Thánh Chủ phổ thông bên cạnh Thiên Phật Chân Thần, bị một cái ý niệm của hắn giết chết.

- Chỉ cần không chủ động dâng ra Không gian Trữ vật, liền giết không tha!

Thần sắc Thiên Phật Chân Thần lãnh đạm, chậm rãi hành tẩu bên trong Thần Thi. Những nơi hắn đi qua, hoặc là kẻ thần phục, hoặc là người chết!

Cường giả hai Đại Vương triều tụ tập cùng một chỗ, tâm thần đều rung mình một cái.

Đối thủ chỉ có một người, nhưng đối phương khinh thường tất cả, thái độ hoành hành khắp nơi, lại hoàn toàn chấn nhiếp bọn họ.

- Long Hoàng, liên thủ a!

Bán Thần U Long của Vương triều U Nguyệt truyền âm nói.

- Đang có ý đó!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp đáp ứng.

Hiện tại thời điểm mấu chốt này, nếu hai Đại Vương triều vẫn mâu thuẫn lẫn nhau, đó chính là tự chịu diệt vong!

Sau khi hai vị Thái thượng Trưởng lão hai thế lực Tứ tinh đạt thành hiệp nghị, liền cấp tốc đem tin tức này truyền cho những cường giả khác.

Triệu Phong đang trong bế quan cũng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ khi nào hai Đại Vương triều liên thủ, mới có hy vọng sống sót.

Nhưng vào lúc này, Bích Quang Thánh Vương cùng một gã Bán Thần của Thái Hoàng Điện chợt đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Triệu Phong, Thần huyết không phải là thứ mà ngươi có thể bảo trụ được!

Bán Thần Thái Cực dùng ánh mắt trên cao nhìn xuống, khinh thường nhìn Triệu Phong, truyền âm nói. Bích Quang Thánh Vương bên cạnh hắn, vẻ mặt tràn đầy đắc ý, nhìn về phía Triệu Phong.

Hắn biết chính mình có khả năng không phải là đối thủ của Triệu Phong, một khi sự tình náo loạn hơn, giọt Thần huyết kia cũng vẫn sẽ rơi xuống trong tay người khác. Chẳng thà bán cái nhân tình này ột vị Bán Thần Thái Hoàng Điện. Bởi vậy, hắn tìm tới Bán Thần Thái Cực.

- Muốn lấy Thần huyết, phải nhìn xem ngươi có bản lĩnh này không!

Triệu Phong mỉm cười, lớn tiếng nói.

Nhất thời, toàn bộ cường giả bên phía Vương triều Đại Càn bị những lời này của Triệu Phong hấp dẫn, ngay cả mấy vị Bán Thần đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Vương triều U Nguyệt bên kia, cũng có ánh mắt vài vị cường giả quét tới.

Bích Quang Thánh Vương ngậy người tại chỗ. Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại đem bí mật này công khai ra như vậy! Hắn đây là muốn làm gì?

- Ý ngươi nói, ta không có bản sự này?

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực cực kỳ âm trầm, lời nói của Triệu Phong khiến cho hắn thập phần không vui.

Lúc này, Triệu Phong trực tiếp công khai ra bí mật của Thần huyết, cho dù Bán Thần Thái Cực đạt được giọt Thần huyết kia, cũng phải phí một phen công phu.

Hô!

Quy tắc Áo nghĩa trong thiên địa dừng động, một cỗ áp chế khủng bố vô hình hàng lâm hư không bốn phía.

- Ngươi dám!

Triệu Phong bỗng nhiên đứng lên, trực tiếp quát lớn.

Đồng thời trong lúc này, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi còn có Côn Vân càng xa hơn, đột nhiên đi thẳng tới bên cạnh Triệu Phong.

Hiện tại Nam Cung Thánh tuy rằng vẫn là cảnh giới Huyền Quang Đại Thành, nhưng mà cảnh giới của hắn đã triệt để củng cố, toàn thân hắn tràn ngập khí tức tà dị cường đại, khiến ột ít Thánh Vương cũng không muốn đơn giản trêu chọc vào.

Mà Triệu Vũ Phi càng tiến bộ lớn hơn nữa. Toàn thân nàng lấp lánh tử tinh oánh nhuận, nguyên khí trong thiên địa, nhất thời điên cuồng tụ tập đến. Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương ở phụ cận, huyết mạch, Thánh lực trong cơ thể không tự chủ bắt đầu chuyển động.

Bên kia, khí tức thể phách của Côn Vân càng cường hãn tuyệt luân, áp lực lực phách lôi điện vô hình khiến ột phương hư không bắt đầu run rẩy.

- Các người...

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực vô cùng phần nộ.

Hắn không nghĩ tới, chính mình tự thân xuất thủ, hướng một gã Thánh Chủ đòi bảo vật, không ngờ lại diễn biến thành loại tình huống này.

Lúc này, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, Côn Vân cộng thêm Triệu Phong, coi như là chính diện đối kháng, hẳn cũng không dám đơn giản động thủ.

Trong bốn người này, hẳn kiêng kỵ nhất tự nhiên là Côn Vân. Tiên thân Côn Vân chính là Bán Thần, trải qua kỳ ngộ trong Thần Thi, khôi phục thực lực đỉnh phong ở trong tầm tay.

Bên phía Vương triều Đại Càn, rất nhiều cường giả các thế lực, thần sắc đều chấn động.

Chẳng biết lúc nào, Triệu Phong đã có được lực lượng chống lại Bán Thần!

- Xem ra, muốn diệt trừ Triệu Phong, cần phải áp dụng một ít thủ đoạn mới được!

Cách đó không xa, sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung cũng trở nên âm trầm.

Cũng tại thời điểm Bán Thần Thái Cực cùng đám người Triệu Phong giằng co...

- Dừng tay, Thái Cực!

Thanh âm lạnh như băng của Bán Thần Long Hoàng truyền tới.

Cử động phản kháng Thái Hoàng Điện của Triệu Phong khiến cho hắn có chút không vui, nhưng mà thực lực của đám người Triệu Phong, quả thật không thể bỏ qua.

Tuy rằng Thái Hoàng Điện hoàn toàn không sợ, nhưng mà lúc này bọn họ đang đối diện với một địch nhân càng cường đại hơn, làm sao có thể tại thời khắc mấu chốt này mà xảy ra nội chiến, tự tổn hại chiến lực của mình?

Bán Thần Thái Cực hừ lạnh một tiếng, chỉ có lui ra.

Một bên, Bán Thần Xích Huyết của Thiết gia, sắc mặt âm trầm bất định.

Đám người Triệu Phong trưởng thành vượt xa dự liệu của hắn, Chúa Tể Điện nhất định sẽ trở thành một cỗ thế lực siêu cường, cái này chứng minh tuyển chọn lúc đó của hắn là chính xác.

Nhưng mà Triệu Phong lại hiện lộ phong mang quá mức rồi! Hắn không nên chống đối Bán Thần của Thái Hoàng Điện a!

- Côn Vân, sau khi rời khỏi nơi này, ta sẽ đưa thù lao tương xứng cho người!

Triệu Phong truyền âm nói.

Lúc này đây, tác dụng uy hiếp mà Côn Vân tạo thành tuyệt không phải bình thường, bởi vậy Triệu Phong quyết định dựa theo ước định ban đầu, cung cấp thù lao tương ứng.

Mặt khác, ngày sau Triệu Phong nói không chừng còn cần Côn Vân trợ giúp, cho nên tạm thời vẫn không thể xích mích cùng hắn.

- Thật không nghĩ tới, vận khí tiểu tử Triệu Phong này lại tốt như vậy, không ngờ lại đạt được tinh huyết của Thần Thi!

Trong lòng Côn Vân hết sức ghen tỵ, nhưng cũng không có cách nào.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống, ánh mắt đảo qua đám người Thái Hoàng Điện, cảm giác sâu sắc áp lực thật lớn.

Đắc tội Thái Hoàng Điện, cũng không phải là chuyện hấn mong muốn. Nhưng mà Bán Thần Thái Cực không khỏi khinh người quá đáng, dựa vào uy nghiêm của Bán Thần, muốn trực tiếp đòi tinh huyết của Thần Thi.

Vụt...

Triệu Phong tiến nhập vào Mê Không Giới.

Lúc này, vẫn là củng cố thực lực mới là quan trọng nhất. Bất kể là ứng đối nguy cơ do cường giả Thiên giai Thần vị trước mắt mang đến, hay là uy áp của Thái Hoàng Điện sau này. Chỉ cần hấn đủ cường đại, những nguy cơ này liền có thể giải quyết dễ dàng!

Mà hôm nay Triệu Phong, cũng hoàn toàn không thiếu tài nguyên!

- Tinh huyết của Thần Thi!

Trái tim Triệu Phong mạnh mẽ đập nhanh, nhìn xuống ngón trở tay phải của mình.

- Hoặc là có thể như vậy!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến một điểm quan trọng.

Hiện tại, Triệu Phong đã sử dụng hết Lục Thần Tiên, thiếu đi một át chủ bài lớn nhất.

Nhưng mà ngón trở này, có lẽ có thể trở thành một át chủ bài khác của Triệu Phong.

Nhớ lại lúc trước, Diệt Thế Hắc Giao Long đánh lên Triệu Phong, hấn trong lúc vô tình đã phóng xuất ra lực lượng huyết mạch yếu ớt trong ngón trở, liền đẩy lui được Diệt Thế Hắc Giao Long.

Mà hiện tại, trong ngón trở Triệu Phong càng ẩn chứa một giọt tinh huyết của Thần Thi! Nếu như Triệu Phong có biện pháp biến nó thành đòn sát thủ, như vậy uy lực kia có khả năng không kém gì Lục Thần Tiên chân chính.

Chỉ bất quá, giọt tinh huyết Thần Thi này lại có quá nhiều nhân tố không thể khống chế, sử dụng quá mức hung hiểm.

- Có thể thử xem theo phương hướng này!

Sau khi làm tốt quyết định, Triệu Phong liền vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, nhất tâm đa dụng.

Cổ ý niệm thứ nhất, dùng để củng cố cảnh giới vừa đột phá.

Cổ ý niệm thứ hai, dùng để tìm hiểu Hóa Thần Quyết lấy được từ trong gia sản của Bán Thần Cự Mãnh.

Phẩm cấp pháp quyết này cao tới Thiên giai Cao cấp, trong khoảng thời gian ngắn rất có khả năng không thể học được, nhưng mà một khi có chút tiến triển, thực lực Triệu Phong sẽ đề thăng cực nhanh.

Cổ ý niệm thứ ba, dùng để cân nhắc phương án đem giọt Thần huyết này bồi dưỡng thành đòn sát thủ.

Triệu Phong minh bạch, nguyên nhân chủ yếu trong chuyện này, chính là ngón trở của mình không thể thừa nhận nổi lực lượng giọt Thần huyết này, nếu không thì vấn đề cũng rất dễ dàng giải quyết rồi.

oOo

Ngoại giới, Thiên Phật Chân Thần đã đi tới trước mặt các cường giả hai Đại Vương triều.

- Các ngươi là những người phản kháng à?

Thiên Phật Chân Thần phì cười một tiếng.

Trong Thần Thi, hầu như chín thành cường giả trở lên đều là những người phản kháng. Nhưng mà những cường giả Thánh Chủ trong đó, Thiên Phật Chân Thần căn bản là lười xem.

- Không biết Chân Thần đại nhân hàng lâm chuyến này là có chuyện quan trọng gì? Xin hãy nói ra, chúng ta biết đâu có thể giúp được một tay?

Sắc mặt Bán Thần Long Hoàng bình tĩnh, nói.

Hắn tin tưởng Thiên Phật Chân Thần kiểm tra Không gian Trữ vật của mọi người, khẳng định là có mục đích gì đó. Nếu như bọn họ có thể giúp vị Chân Thần này đạt thành mục đích đó, có lẽ cũng không cần đứng ở phương diện đối lập cùng vị Chân Thần này.

- Không cần! Ta sẽ tự mình kiểm tra một lần Không gian Trữ vật của tất cả mọi người các người!

Thần sắc Thiên Phật Chân Thần lãnh đạm.

Hô!

Quy tắc Áo nghĩa thiên địa bắt đầu vô hình vận chuyển, ngưng tụ ra một đầu cự thủ hắc sắc, hướng về phía một gã cường giả Thánh Vương bên phía Vương triều Đại Càn chụp tới.

- Như vậy Thái Hoàng Điện cũng không khách khí nữa!

Bán Thần Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Hô!

Bên phía Vương triều Đại Càn, toàn bộ Bán Thần Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung trực tiếp xuất thủ. Vô số cỗ Thần lực kinh khủng ngưng tụ cùng một chỗ, đánh tan thủ đoạn của Thiên Phật Chân Thần.

Bên kia, toàn bộ cường giả Bán Thần của Vương triều U Nguyệt cũng trực tiếp lao ra.

Hô!

Bán Thần Thiết gia, Bán Thần Vũ gia, Bán Thần Cửu U Cung, còn có Bán Thần một chút thể lực cường đại, toàn bộ đều động thân.

Ầm! Phanh! Oành!

Rất nhiều Bán Thần đồng thời phát động công kích về phía Thiên Phật Chân Thần.

Trong thiên địa, Thần lực công kích cuộn trào mãnh liệt, dường như biển gầm ba đào cuộn trào khủng bố, nghiền ép về phía Thiên Phật Chân Thần.

Lực lượng kia kinh khủng như vậy, khiến cho thiên địa cũng phải thay đổi, nhật nguyệt biến sắc, ngạo thị hoàn vũ, ngạo nghễ bất hoang.

Cường giả còn lại của hai Đại Vương triều, tâm thần rung động, sắc mặt kính sợ nhìn về phía vòng tiền công của toàn bộ Bán Thần.

- Vô tri!

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần tĩnh lặng như mặt giếng cổ.

Vụt...

Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện một cây trường thương màu đen, đầu thương phiếm động hàn mang kinh người, chùy tua trên thân thương u tử trong suốt.

Xoẹt! Xuy xuy!

Thiên Phật Chân Thần tay cầm hắc thương, chợt chém mạnh một cái.

Khoảnh khắc này, tất cả lực lượng Quy tắc trong thiên địa, phẳng phất giống như đều bị hắn đánh tan hầu như không còn.

Hưu! Vù vù!

Trong hư không xuất hiện một đạo vết rách thật lớn, từ trong đó bộc phát ra lực lượng không gian Cấm kỵ, đem toàn bộ Thần lực công kích bốn phía hút vào trong đó, đánh nát hầu như không còn.

- Đây chính là lực lượng hai Đại Vương triều các người liên thủ sao?

Thiên Phật Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Toàn thân hần tản ra khí thể khổng bố kinh thiên, khiến cho tâm thần toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều đột nhiên trầm xuống.

Dùng lực lượng một người, chống lại cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều, rốt cuộc kinh khủng đến mức nào?

- Làm sao có thể? Đây là loại lực lượng gì?

Một gã Thánh Chủ thốt lên sợ hãi. Hần không thể nào tin nổi tất cả những gì mình nhìn thấy.

- Làm sao lại cường đại như vậy?

- Không có khả năng! Coi như là Chân Thần, cũng không có khả năng cường đại như vậy!

- Lực lượng của Thần khí!

Bán Thần Long Hoàng trầm giọng thốt lên.

Tự trước khi xuất hiện kỳ ngộ trong Thần Thi, trong Đại Lục Vực liền chưa bao giờ xuất hiện qua một kiện Thần khí chân chính.

Tuy rằng cách đây không lâu Thiên Huyền Cung tại trong Không gian Thần Huyền đã đạt được một kiện Cổ Thần khí tàn phá. Nhưng mà Bán Thần của Thiên Kiếm Các cho đến nay đều không cách nào hoàn toàn phát huy ra lực lượng kiện Cổ Thần khí tàn phá đó.

Mà lúc này, trong tay Thiên Phật Chân Thần lại đang nắm giữ một kiện Thần khí chân chính! Một kiện Thần khí hoàn toàn bị Thiên Phật Chân Thần chưởng khống!

1115. Chương 1112: Biện Pháp Của Luân Hồi Thánh Vương

Lúc này, trong tay Thiên Phật Chân Thần lại đang nắm giữ một kiện Thần khí chân chính! Một kiện Thần khí hoàn toàn bị Thiên Phật Chân Thần chưởng khống!

Thiên Phật Chân Thần đem lực lượng bản thân cùng Thần khí, phát huy đến cực hạn lớn nhất mà phiến không gian này có thể thừa nhận. Một kích tùy ý của hắn đều có thể khiến cho không gian nghiền nát, trong vô hình còn lợi dụng uy năng của khe nứt không gian để tấn công kẻ địch.

Công kích của mọi người còn không đạt được cái tiêu chuẩn kia, dĩ nhiên là dễ dàng bị hắn hoàn toàn phá hủy.

Phốc...

Sau khi đánh tan công kích của mọi người, Thiên Phật Chân Thần dùng tốc độ như sét đánh, ngưng tụ ra một bàn tay Hắc Văn Áo Nghĩa, bắt đi một gã Thánh Vương Dị tộc.

Vụt...

Ý chí linh hồn Thiên Phật Chân Thần trong nháy mắt tiến nhập trong cơ thể gã Thánh Vương này, nhìn thấy rõ tất cả bí mật trên người hắn.

Một lát sau, Thiên Phật Chân Thần đem gã Thánh Vương này vứt qua một bên.

Toàn bộ Bán Thần hai Đại Vương triều ngậy ngấn ở tại chỗ, kinh hãi không thôi. Bọn họ chẳng bao giờ nghĩ tới, kiếp này sẽ gặp phải đối thủ kinh khủng như vậy!

Dùng lực lượng một người, đón đỡ công kích của mười mấy tên Bán Thần, đồng thời bắt lấy một gã cường giả Thánh Vương!

Phía sau, Thánh Vương cùng Thánh Chủ hai Đại Vương triều, sắc mặt đều lộ vẻ thất vọng, trắng bệch vô sắc.

Cuộc chiến trước mắt này, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

- Không ngờ lại cường đại như vậy!

Tâm thần Triệu Phong cũng kinh hãi. Hắn không nghĩ tới song phương tiến hành giao thủ, không ngờ lại là tình hình như thế này.

- Các vị, nên xuất ra toàn bộ thực lực a!

Thanh âm bình tĩnh của Bán Thần Long Hoàng vang lên.

Tuy rằng hai Đại Vương triều tạm thời liên hợp, nhưng mà trong lòng mọi người vẫn còn lưu lại một chút phòng bị. Vòng tiến công thứ nhất, cũng hoàn toàn là công kích mang tính thăm dò mà thôi.

Phốc...

Sắc mặt toàn bộ Bán Thần hai Đại Vương triều đều khê biến.

Vụt...

Nháy mắt, liền có quang mang vài món Thứ Thần khí lấp lánh tại trong thiên địa.

Vụt vụt vụt...

Bán Thần của Vương triều Đại Càn cùng Vương triều U Nguyệt, phân biệt phiêu lập tại hai bên Thiên Phật Chân Thần, hình thành nên thế gọng kềm.

- Vô ích mà thôi!

Đối mặt toàn bộ Bán Thần của cả Đại lục liên thủ, Thiên Phật Chân Thần chỉ cười nhạt một tiếng.

Cường giả hai Đại Vương triều, nghe được câu này, cảm giác bản thân bị vũ nhục cực lớn.

- Thánh Long Kích!

Bán Thần Long Hoàng huy động long đầu kim trượng trong tay mình.

Lực lượng Long vận vô hình phiêu phù bốn phía hư không, tiến nhập vào Long trượng Thứ Thần khí trong tay Bán Thần Long Hoàng.

Ô...ô...ô...n...g!

Long đầu kim trượng nhất thời đại phóng quang mang, từ trong đó bay ra một đầu Kim Long trông rất sống động cùng dữ tợn.

- Thiên Chi Ngân!

Bán Thần Khô Túc của Thiên Huyền Cung tay phải chém ra một đạo tinh ngân cụ phong.

- Băng Hồn U Long!

Trong tay Bán Thần U Long xuất hiện một cái U Tử Long Ấn, từ trong đó thôi phát ra một đầu linh hồn Cự long Băng Hàn thuộc tính.

- Thiên Địa Vô Cực!

- Hồn Kiếm Áo Nghĩa!

- Phá Diệt Chi Quang!

- ...

Lúc này đây, cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều hầu như đều xuất ra toàn bộ chiến lực, thi triển các loại chiến kỹ cường đại.

Trong thiên địa ầm ầm một mảnh, năng lượng hủy diệt vô cùng vô tận nghiền ép về phía Thiên Phật Chân Thần.

- Hừ! Xem ra phải cho các người mở rộng tầm mắt một chút!

Thiên Phật Chân Thần đối mặt tiến công của toàn bộ Bán Thần, chỉ hừ lạnh một tiếng.

Phốc...

Thiên Phật Chân Thần thi triển bộ pháp kỳ diệu, trong nháy mắt hướng về phía đội ngũ Bán Thần Vương triều Đại Càn phóng tới.

- Cái gì? Hắn không ngờ lại chủ động nghênh đón công kích của chúng ta?

Một vị Bán Thần của Thái Hoàng Điện, thần sắc khiếp sợ, không dám tin nổi.

Ầm! Phan! Oành!

Thiên Phật Chân Thần phóng thẳng về phía đội ngũ Bán Thần của Vương triều Đại Càn, chủ động nghênh đón công kích của mọi người.

Ông! Ầm!

Áo giáp Hắc Kim Long Vãn trên người Thiên Phật Chân Thần nhất thời lấp lánh Thần quang. Một cỗ thủy trạch hắc kim sắc từ trong đó chảy xuôi ra, tại bốn phía Thiên Phật Chân Thần, hình thành nên một cỗ lực lượng trầm trọng thâm thúy tựa như biển khơi.

Công kích của rất nhiều Bán Thần đều rơi xuống trên áo giáp của Thiên Phật Chân Thần, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng, liền bị thôn phệ diệt sạch.

- Chỉ bằng công kích của các ngươi, căn bản không cách nào phá nổi phòng ngự của Thất Hải Ma Long Giáp!

Thiên Phật Chân Thần cười lạnh một tiếng, huy động trong trường thương màu đen tay.

- Lui về phía sau, hợp lực chống lại!

Bán Thần Long Hoàng nhất thời hét lớn.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, Thiên Phật Chân Thần chủ động nghênh đón công kích toàn lực của tất cả mọi người, nhưng vẫn như cũ không tổn hao chút nào.

Một kiện Thần khí công kích, một kiện Thần khí phòng ngự! Thiên Phật Chân Thần quả thật không hề có nhược điểm, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!

- Nhân cơ hội công kích hắn, tiến hành quấy rối!

Phía sau, Bán Thần U Long hạ đạt mệnh lệnh.

Nếu như chiến lực bên phía Vương triều Đại Càn tổn thương nghiêm trọng, còn dư lại một mình Vương triều U Nguyệt, càng không thể nào là đối thủ của Thiên Phật Chân Thần.

Lúc này, số phận của hai Đại Vương triều đã cột chung vào một con thuyền!

- U Hồn Tịch Hải!

- Phá Diệt Trùng Kích!

- ...

Cách khu giao chiến một khoảng không xa, Thánh Chủ, Thánh Vương của hai Đại Vương triều đều ngoác nhìn thấy tất cả.

Ầm! Phan! Oành!

Cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều căn bản khó có thể tạo thành thương tổn cho Thiên Phật Chân Thần, hầu như ngay cả phòng ngự của hắn cũng không cách nào phá khai.

Mà đối mặt với công kích của Thiên Phật Chân Thần, cường giả hai Đại Vương triều cũng chỉ có thể né tránh, thậm chí còn có mấy vị Bán Thần đã bị thương thể nhất định nữa.

- Chiến lực Thánh Vương, đều tham chiến!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đồng thời hạ đạt mệnh lệnh.

Nhất thời, các cường giả Thánh Vương bắt đầu hành động.

Tuy rằng chiến lực của bọn họ tại trước mặt Thiên Phật Chân Thần có chút bé nhỏ không đáng kể. Nhưng mà toàn bộ Thánh Vương hai Đại Vương triều tụ tập cùng một chỗ, cũng là một cỗ chiến lực khủng bố không thể bỏ qua.

Hơn nữa, toàn bộ cường giả nơi này đều hy vọng mình có thể xuất ra một phần lực lượng cho cuộc chiến kinh thiên này.

Côn Vân, U Mạc Thánh Vương, Bích Quang Thánh Vương, Vũ Linh Thánh Vương, Luân Hồi Thánh Vương,... toàn bộ đều lao ra.

Cường giả Thánh Vương hai Đại Vương triều trốn ở phía sau cường giả Bán Thần, tiến hành công kích mang tính quấy nhiễu.

- Đấng Thiên Quyền!

- U Quang Thứ!

- Bích Thiên Nhất Kích!

- ...

- Hắc Giao Long, người còn ẩn núp trong bóng tối?

Bán Thần U Long bỗng nhiên phần nộ quát lớn một tiếng.

Bán Thần U Long sớm đã phát hiện ra Diệt Thế Hắc Giao Long đang ẩn nấp ở một bên, chỉ bất quá tình huống trước mắt nghiêm trọng, cho nên mới không hề quản tới.

Nhưng mà tới thời điểm này, phải đem Diệt Thế Hắc Giao Long lôi kéo ra cùng một chỗ. Vừa lúc có thể tăng lên chiến lực bản thân, về phương diện khác cũng có thể suy yếu một chút thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc đều chấn kinh. Bất quá so với Thiên Phật Chân Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long hoàn toàn có thể bỏ quên.

Tại một nơi hẻo lánh bên cạnh Thần Thi, thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

- Được! Lần này ta cùng các người chiến đấu một trận!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp lao ra.

Thân phận của hắn đã bại lộ, lại trốn tránh cũng không có ý nghĩa gì nữa. So sánh với hai Đại Vương triều, hắn càng không hy vọng bị vị Chân Thần này truy sát.

- Không nghĩ tới, nơi này còn ẩn chứa hậu duệ huyết mạch Diệt Thế Long Tộc!

Thiên Phật Chân Thần thoáng chút hứng thú nhìn thoáng qua Diệt Thế Hắc Giao Long một cái.

- A? Trong cơ thể có vẻ như còn có gia hỏa khó lường nữa a!

Mi mắt Thiên Phật Chân Thần hơi nhướng lên, khẽ cười nói.

Thần sắc Bạch Lâm hơi trầm xuống, ánh mắt cực kỳ âm đạm. Vị Chân Thần này liếc mắt liền nhìn thấu sự tồn tại của nàng, có thể thấy được thực lực của hắn cao thâm vô cùng.

Mà đối với vị Chân Thần này, Bạch Lâm càng là không thể nào tiến hành dự đoán bất cứ thứ gì.

Bất quá, quỹ tích vận mệnh trong chỗ u minh nói cho nàng biết, bên phía nhân loại còn có một đường sinh cơ. Chỉ bất quá sinh cơ này ở nơi nào, nàng cũng không cách nào đoán ra được.

Theo toàn bộ Thánh Vương hai Đại Vương triều tham chiến, chiến cuộc hơi chút ổn định lại. Dù sao trong những cường giả Thánh Vương này cũng không thiếu một ít chiến lực đỉnh cao, tiếp cận Bán Thần. Ví dụ như Côn Vân, Hắc Giao Long, Luân Hồi Thánh Vương...

Hơn nữa, Luân Hồi Bất Diệt Thể của Luân Hồi Thánh Vương, nhân số đông đảo, lại càng không sợ sinh tử.

- Cứ như vậy, không ngừng kèm chế hành động của hắn, tiến hành tổn hao!

Bán Thần Long Hoàng hét lớn một tiếng.

Rất nhiều Bán Thần toàn lực xuất thủ, mặc dù không cách nào phá vỡ phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp của Thiên Phật Chân Thần, nhưng mà tiến hành công kích trường kỳ, nhất định có thể mài mòn tính năng kiện Thần khí phòng ngự này.

Trong đó, Hủy Diệt Áo Nghĩa của Bán Thần Phá Diệt cùng Hắc Giao Long càng có tác dụng hết sức rõ ràng.

- Hừ! Cùng các người vui đùa một chút, các người thật sự cho là mình rất giỏi sao?

Thiên Phật Chân Thần hừ lạnh khinh thường. Trong cơ thể hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng huyết mạch Thái Cổ khiến người ta sợ hãi.

Ồ...ô...ô...n...g!

Màu da toàn thân Thiên Phật Chân Thần nhất thời ảm đạm xuống, thâm thúy giống như là đêm tối vậy, trên đó di động vô số phù văn u tử sắc.

- Huyết mạch Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ tám mươi hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Thần sắc Bán Thần U Long chấn kinh.

- Khí tức huyết mạch thật là khủng khiếp!

- Đây chính là huyết mạch Thái Cổ tại Thần vực Man Hoang sao?

Ánh mắt Bán Thần Long Hoàng trầm xuống, cảm giác được một cỗ áp lực cường đại.

Thiên Phật Chân Thần thân mang huyết mạch Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ tám mươi hai Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Hơn nữa độ dày huyết mạch của hắn hoàn toàn viễn siêu nhận thức của tất cả mọi người tại Đại Lục Vực.

Lúc này, toàn bộ chiến lực hai Đại Vương triều đều bị Thiên Phật Chân Thần cỗ lực lượng huyết mạch tuyệt cường này chấn nhiếp. Coi như là Bán Thần U Long, có được huyết mạch đệ nhất Hoàng Đạo Bảng, đều không cách nào trực diện Thiên Phật Chân Thần hiện tại.

- Đến đây! Ha ha...

Toàn thân Thiên Phật Chân Thần ngăm đen như mực, thân mặc Thất Hải Ma Long Giáp, thân ảnh như thần quỷ mị ảnh, xuyên toa tại trong chiến trường.

Thiên Phật Chân Thần sau khi kích phát huyết mạch Thái Cổ cường đại, giống hệt một vị Sát Thần, thể không thể đỡ!

Ầm! Phan! Oành!

Cường giả hai Đại Vương triều, dưới huyết mạch áp chế tuyệt cường cùng Thần khí công kích của hắn, liên tiếp bại lui về phía sau.

- Phốc! Quá mạnh mẽ!

Thân hình Bán Thần Thái Cực bay ngược về phía vài dặm, đụng lên bức tường tinh thể.

- Lui!

- Mau để cho chiến lực cấp Thánh Chủ tham chiến!

Tâm thần cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đều khiếp sợ không thôi.

Phía sau, cường giả Thánh Chủ hai Đại Vương triều, sắc mặt đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Đối mặt đối thủ cường đại như vậy, bọn họ những Thánh Chủ này, có thể làm được gì?

- Nồng độ huyết mạch thật mạnh! Độ dày huyết mạch cùng Thiên Hỏa Lôi Viên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chênh lệch không bao nhiêu!

Về mặt Triệu Phong kinh hải.

Phải biết rằng, Thiên Hỏa Lô Viên chính là huyết mạch chủng tộc nguyên gốc, mà Thiên Phật Chân Thần lại chỉ là huyết mạch hậu duệ Hắc Yêu Tộc mà thôi.

- Thần vực Man Hoang, đến tột cùng là thế giới như thế nào?

Triệu Phong bỗng nhiên sản sinh khát vọng mãnh liệt đối với Thần vực Man Hoang.

Nhưng mà lúc này, vẫn là chiến cuộc trọng yếu nhất. Toàn bộ cường giả bên phía hai Đại Vương triều liên thủ lại, không ngờ cũng không thể nào ngăn trở bước tiến của Thiên Phật Chân Thần!

Thậm chí còn có một gã cường giả Bán Thần bị Thiên Phật Chân Thần bắt được, trực tiếp giết chết!

Bán Thần vẫn lạc!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều tham chiến, tâm thần đột nhiên trầm xuống.

- Chư vị Bán Thần, lão phu có một biện pháp, có lẽ có thể phát ra công dụng!

Lúc này, Luân Hồi Thánh Vương ẩn giấu tại hậu phương, bỗng nhiên truyền âm cho các cường giả Bán Thần.

Luân Hồi Thánh Vương có được Luân Hồi Chi Mâu, chiến lực bản thân rất mạnh, coi như là cường giả Bán Thần bình thường, cũng không dám bỏ qua sự hiện hữu của hắn.

Mà Luân Hồi Thánh Vương càng là một trong những Thánh Vương thọ mệnh lâu dài, cổ xưa nhất.

- Đã đến thời khắc này rồi, cứ việc nói thẳng a!

Thần sắc Bán Thần Long Hoàng ngưng trọng. Hiển nhiên, hắn cũng không có đem hy vọng ký thác vào biện pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

- Biện pháp này, cần mượn lực lượng toàn bộ hậu duệ Bát Đại Thần Mâu trong hai Đại Vương triều!

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm ột ít cao tăng hai Đại Vương triều.

- Hậu duệ Thần Mâu?

Thần sắc các Bán Thần đỉnh phong hai Đại Vương triều nhất thời ngưng đọng.

Bát Đại Thần Mâu, chỉ ít có thể đứng vào hai mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, thậm chí có thể so sánh với những huyết mạch đặc thù đứng mười hạng đầu nữa. Huyết mạch hậu duệ của bọn chúng tự nhiên cũng sẽ không kém đến đâu.

Bất quá, về Bát Đại Thần Mâu, còn có vô số những truyền thuyết không thể tưởng tượng nổi, khiến cho người ta không thể đo lường lực lượng huyết mạch chân chính của Bát Đại Thần Mâu.

- Cần ta làm cái gì?

Bên phía Dị tộc, Bán Thần Phá Diệt lộ ra một tia nghi vấn.

- Lão phu có một loại bí pháp, một khi thi triển thành công, có thể tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, sản sinh ra uy năng hủy thiên diệt địa! Có lẽ có thể uy hiếp được vị Chân Thần này! Đương nhiên, bí pháp này lão phu chưa từng thí nghiệm qua, bởi vậy không dám cam đoan...

Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi nói.

1116. Chương 1113: Lực Lượng Hậu Duệ Thần Mâu

- Lão phu có một loại bí pháp, một khi thi triển thành công, có thể tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, sản sinh ra uy năng hủy thiên diệt địa! Có lẽ có thể uy hiếp được vị Chân Thần này! Đương nhiên, bí pháp này lão phu chưa từng thí nghiệm qua, bởi vậy không dám cam đoan...

Luân Hồi Thánh Vương chậm rãi nói.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc ngưng đọng.

Ngay cả Bán Thần Long Hoàng vốn dĩ không có bao nhiêu hy vọng, lúc này cũng đã có hứng thú thật lớn.

Từng có một cái truyền thuyết nói rằng, một khi tề tụ Bát Đại Thần Mâu, có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng, có thể thay trời đổi đất, trùng kiến lại trật tự vũ trụ!

Đương nhiên, đây chỉ là một cái truyền thuyết! Trong Đại Lục Vực càng không có khả năng xuất hiện Bát Đại Thần Mâu, tính chân thực không thể nào chứng minh được.

Nhưng mà lúc này, biện pháp theo như lời Luân Hồi Thánh Vương nói, tựa hồ có một tia tương tự cùng truyền thuyết này.

Chỉ bất quá, biện pháp của Luân Hồi Thánh Vương là tụ tập lực lượng hậu duệ Thần Mâu, hơn nữa con số hậu duệ Thần Mâu là không giới hạn.

- Luân Hồi Thánh Vương, thật có phương pháp này?

Bán Thần Phá Diệt vô cùng khiếp sợ. Hắn cũng là lần đầu tiên nghe nói loại bí pháp này.

- Lão phu không có thí nghiệm qua, có thể thành công hay không, lão phu cũng không xác định...

Thần sắc Luân Hồi Thánh Vương trở nên trầm trọng.

- Vậy thì thử xem a!

Bán Thần U Long trực tiếp nói.

Tuy rằng Luân Hồi Thánh Vương không dám cam đoan xác xuất thành công, nhưng mà một khi thành công, có lẽ thật có thể cụ bị đủ uy năng hủy thiên diệt địa. Đây chính là biện pháp duy nhất mà bọn họ có thể làm để đối phó Thiên Phật Chân Thân. Bằng không, hai Đại Vương triều chỉ có bị diệt vong.

Bán Thần Long Hoàng cũng gật đầu.

Không ít cường giả hai Đại Vương triều đều có chút mong đợi.

Đương nhiên, mọi người giao lưu, chỉ là trong phạm vi nhỏ vài vị Bán Thần. Đám người còn lại của hai Đại Vương triều cùng Thiên Phật Chân Thân cũng đều không biết đến biện pháp này của Luân Hồi Thánh Vương.

- Mời toàn bộ hậu duệ Thần Mâu hai Đại Vương triều hiện thân a!

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm ọi người.

- Ô? Vạn Tượng Thánh Chủ của Tượng Nhân Tộc đâu rồi?

Thần thức Bán Thần U Long đảo qua, phát hiện Vạn Tượng Thánh Chủ không có ở trong Thần Thi.

- Bẩm Bán Thần đại nhân, Vạn Tượng Thánh Chủ đã bị Triệu Phong bắt đi rồi!

Đạp Thiên Thánh Chủ của Tượng Nhân Tộc lập tức nói.

- Triệu Phong, giao Vạn Tượng Thánh Chủ ra đây!

Bán Thần Phá Diệt trực tiếp quát lên.

- Hửm?

Triệu Phong đang ở một bên, vừa tu luyện vừa quan sát chiến cuộc, thần sắc chợt ngẩn ra.

Như thế nào Bán Thần Phá Diệt của Vương triều U Nguyệt bỗng nhiên hướng mình đòi Vạn Tượng Thánh Chủ?

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, tạm thời phóng xuất Vạn Tượng Thánh Chủ a! Làm như vậy, cũng là vì để đối phó Thiên Phật Chân Thân...

Luân Hồi Thánh Vương truyền âm cho Triệu Phong, giảng thuật đầu đuôi sự tình.

- Lại có bí pháp này? Có thể tập hợp lực lượng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu?

Triệu Phong đối với bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương cũng cảm thấy hứng thú.

- Vạn Tượng Thánh Chủ sẽ do ta điều khiển!

Triệu Phong lạnh giọng nói.

Muốn hấn cứ như vậy giao ra Vạn Tượng Thánh Chủ, điều này sao có thể?

Cũng là bởi vì Vạn Tượng Thánh Chủ, Triệu Phong mới bị Bán Thần Cự Mãnh của Tượng Nhân Tộc truy sát thảm như vậy, hiện tại hấn sao lại có thể đơn giản giao ra?

Thái độ của Triệu Phong khiến cho Bán Thần cao tăng hai Đại Vương triều có chút không vui. Nhưng mà lúc này bọn họ cũng không tiện nói cái gì, bằng không sẽ khiến cho Thiên Phật Chân Thần phát hiện ra cái gì thì không ổn.

Vụt...

Triệu Phong phóng xuất Vạn Tượng Thánh Chủ, đồng thời vận chuyển đại bộ phận ý niệm, tiến nhập đầu óc của Vạn Tượng Thánh Chủ, tiến hành điều khiển toàn diện.

- Toàn diện điều khiển Vạn Tượng Thánh Chủ, như vậy cũng tương đương với ta dùng thân phận của Vạn Tượng Thánh Chủ, tham dự lần hành động này...

Tâm thần Triệu Phong hơi có vẻ kích động.

Vụt...

Trong Tả Mâu của Luân Hồi Thánh Vương, vòng xoáy hắc ti kia đột nhiên xoay tròn mãnh liệt. Sau đó, một đạo nhân ảnh hắc bào đột nhiên xuất hiện! Sắc mặt tái nhợt của hấn dữ tợn, tâm thần có chút bất định, hơn nữa một con mắt cũng không còn.

- Triệu Phong!

Vừa mới xuất hiện, Tử Vong Đại Đế lập tức gào thét kêu lên.

Nhưng tất cả của hấn đều bị Luân Hồi Chi Mâu trói buộc, không thể nào tùy tiện hành động, cũng như không cách nào vận chuyển bất kỳ lực lượng nào.

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long, một cỗ khí tức hậu duệ Thần Mâu đột nhiên bùng phát ra.

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều phát hiện ra cỗ khí tức này, thần sắc khê chấn động. Vì sao trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long lại có khí tức hậu duệ Thần Mâu?

- Hắc Giao Long, để cho Vận Mệnh Chi Mâu ra đi!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long còn không biết là xảy ra chuyện gì. Nhưng mà Bạch Lâm trong cơ thể hấn, lại căn cứ vào các loại dấu hiệu, suy đoán ra sự tình người bên ngoài không biết.

Vụt...

Một nữ tử áo trắng bộ dáng bình thường không có gì bất mắt, chợt từ trong không gian bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long nhảy ra.

- Sư tôn!

Bạch Lâm trực tiếp kêu lên.

- Bạch Lâm!

Thần tình hơi chút điên cuồng của Tử Vong Đại Đế xuất hiện một tia thần sắc hồi ức thương cảm.

- Hết thảy những chuyện này, đều là do vì sự lựa chọn!

Ngữ khí Tử Vong Đại Đế có chút hối hận nói.

Bạch Lâm hiển hiện ra chân diện mục, vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía Triệu Phong, sát ý biểu lộ rõ ràng không chút nào che giấu.

- Vận Mệnh Chi Mâu!

Rất nhiều cường giả hai Đại Vương triều, thần sắc cũng đều chấn động.

Vận Mệnh Chi Mâu, Thần Mâu có sức chiến đấu thấp nhất, lại huyền diệu không thể nắm bắt nhất trong Bát Đại Thần Mâu.

Từ trước đến nay, rất nhiều cường giả ở đây cũng chưa từng nghe nói qua sự tồn tại của hậu duệ Vận Mệnh Chi Mâu, nhưng mà hậu duệ Vận Mệnh Chi Mâu, lại đang ở bên cạnh bọn họ.

Rất nhiều cường giả cũng rút cuộc nghĩ thông suốt, vì sao Diệt Thế Hắc Giao Long có thể ở trong Thần Thi thuận buồm xuôi gió, tránh né toàn bộ nguy cơ như vậy.

Thần sắc Triệu Phong ngưng đọng, tại thời điểm hắc giao thủ với Diệt Thế Hắc Giao Long, hắc đã phát hiện sự tồn tại của Vận Mệnh Chi Mâu.

Đối với Bạch Lâm, Triệu Phong cũng có ý nghĩ sát, bất quá lúc này lại không có biện pháp nào giết nàng.

Mà Tử Vong Đại Đế, Triệu Phong nhưng thật ra không thêm để ý tới. Đối phương đã không thể nào tạo thành bất cứ uy hiếp gì với mình nữa. Huống hồ, tình huống Tử Vong Đại Đế hiện tại cũng thập phần thương cảm.

- Phá Diệt Chi Mâu, Vạn Tượng Chi Mâu, Tử Vong Chi Mâu, Vận Mệnh Chi Mâu, Luân Hồi Chi Mâu! Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đã tề tụ!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhìn thấy một màn này, tâm thần dâng trào không thôi.

Lực lượng hậu duệ Thần Mâu kết hợp với nhau, đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì?

- Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu?

Trong lòng Thiên Phật Chân Thần cảm giác được một tia không ổn.

Về sự tình Bát Đại Thần Mâu, hắc thân là cường giả Thần vực Man Hoang, đối với cái này hiểu càng rõ ràng hơn so với bất cứ kẻ nào ở đây. Mà Bát Đại Thần Mâu tại trong Thần vực Man Hoang, càng là Chúa tể bất khả xâm phạm!

- Chỉ là hậu duệ Thần Mâu, các người có thể làm được cái gì?

Thiên Phật Chân Thần hét lớn một tiếng.

Vụt...

Thân hình Thiên Phật Chân Thần nhoáng lên rồi biến mất, trong nháy mắt liền hướng về trận doanh phía hai Đại Vương triều bức tới.

- Ngăn cản hắc!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp thốt lên.

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều lập tức động thân. Tuyệt không thể để cho Thiên Phật Chân Thần gây tổn thương cho các hậu duệ Thần Mâu!

- Ta sẽ đem pháp quyết truyền cho các người!

Luân Hồi Thánh Vương âm thầm truyền âm cho những hậu duệ Thần Mâu còn lại.

Mọi người thu được pháp quyết, lập tức dựa theo yêu cầu bên trong, phối hợp với Luân Hồi Thánh Vương.

- Dẫn động lực lượng không gian bản nguyên?

Triệu Phong khổng chế linh hồn Vạn Tượng Thánh Chủ, tiến nhập Không gian Vạn Tượng.

- Lực lượng bản nguyên!

Lực lượng bản nguyên của Vạn Tượng Chi Mâu, chính là lực lượng Vạn Tượng Bản Nguyên, là hóa thân của tất cả lực lượng Tự Nhiên Vạn Tượng trong thiên địa.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một cỗ lực lượng màu sắc rực rỡ, không nhìn linh hồn vật chất, Quy tắc Không Gian, bị Triệu Phong dẫn dắt ra.

Đồng thời, những hậu duệ Thần Mâu khác cũng đều dẫn dắt ra lực lượng bản nguyên bất đồng.

Sau khi phóng xuất ra cỗ lực lượng bản nguyên này, cặp mắt mọi người đồng thời ảm đạm xuống một phần. Hiển nhiên, tiêu hao lực lượng bản nguyên tạo ảnh hưởng thập phần to lớn đối nhân mâu của mọi người.

- Cỗ lực lượng kia... Bọn chúng muốn làm gì?

Thiên Phật Chân Thần cảm thụ được cỗ lực lượng kinh người phía trước, trong lúc nhất thời cũng không hiểu nổi ngọn nguồn.

Tuy rằng những lực lượng còn có chút thập phần nhỏ yếu, nhưng mà mỗi một cỗ lực lượng, đều là Áo nghĩa Chung cực của thiên địa mà thường nhân khó có thể lường không.

Một khi những lực lượng Áo nghĩa này tổ hợp cùng một chỗ, đến tột cùng sẽ phát sinh cái gì, Thiên Phật Chân Thần cũng không biết! Nhưng hẳn có một loại cảm giác xấu.

- Giết sạch các người, không phải được rồi sao?

Thiên Phật Chân Thần hừ lạnh một tiếng.

- Đừng mơ tưởng!

- Ngăn cản hẳn!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều lập tức thi triển các loại thủ đoạn ngăn cản Thiên Phật Chân Thần.

Nhìn thấy Thiên Phật Chân Thần lưu ý lực lượng do hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên thủ như vậy, trong lòng mọi người lại càng thêm có chút chờ mong.

Vù vù! Hô!

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đồng thời vận chuyển thủ ấn phức tạp.

- Ngưng!

Luân Hồi Thánh Vương hét lớn một tiếng, mở ra Luân Hồi Chi Mâu.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trên đỉnh đầu hắn, năm cỗ lực lượng bản nguyên, dùng lực lượng Luân Hồi của hắn làm chủ, vận vẹo lại cùng một chỗ. Một cỗ lực lượng kỳ dị khiến cho người ta phán đoán không ra nhưng lại kinh hãi không thôi, hiện lên tại trong thiên địa.

Bỗng nhiên, cỗ lực lượng vận vẹo thành một đoàn này, tựa hồ phát sinh sự thăng hoa nào đó.

Ầm!

Một cỗ lực lượng chung cực kinh khủng nhất thời hiện lên trong thiên địa!

Cỗ lực lượng này một mảnh hư vô, phẳng phất như không tồn tại, nhưng lại ảnh hưởng đến thiên địa vạn vật, dường như là chúa tể thế gian vậy!

- Khí tức Thần Mâu!

Toàn bộ hậu duệ Thần Mâu, tại thời khắc này, đột nhiên cảm giác được khí tức đặc biệt trong cỗ lực lượng này.

- Đi!

Luân Hồi Thánh Vương quát nhẹ một chữ.

Ầm! Phanh!

Nhưng mà ngay vào lúc này, đội ngũ cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều đã bị Thiên Phật Chân Thần đánh văng ra.

Rất nhiều cường giả Bán Thần bị một cỗ Thần lực huyết mạch cường hãn đánh cho trọng thương.

- Cỗ lực lượng kia...

Ánh mắt Thiên Phật Chân Thần ngưng đọng.

Thời điểm khi hấn đối mặt cỗ lực lượng kia, thân thể, huyết mạch, linh hồn của hấn phảng phất như buông tha chống cự, cam nguyện thần phục dưới cỗ lực lượng này vậy.

- Đây là loại lực lượng gì?

- Phán đoán không ra!

Cường giả Bán Thần hai Đại Vương triều, cũng giống như Thiên Phật Chân Thần vậy, trong lòng tràn ngập kính sợ, phảng phất như phải thần phục dưới cỗ lực lượng này vậy.

- U Vân Thiểm!

Trong lòng Thiên Phật Chân Thần cảm thụ được một cỗ cảm giác nguy cơ, lập tức thi triển bộ pháp Thần cấp.

Ào!

Thiên Phật Chân Thần kéo động một chuỗi thân ảnh u quang ở trong hư không, trong nháy mắt đã na di đi, ly khai đến một khoảng cách cực xa.

Nhưng thời điểm khi thân ảnh của hấn dừng lại, ngay trước mặt hấn, cỗ lực lượng hư vô thần bí, chúa tể tất cả kia đã trực tiếp hiện lên.

- Làm sao có thể?

Thần sắc Thiên Phật Chân Thần chấn động không thôi.

Cỗ lực lượng này, đơn giản là phá diệt thời không, không nhìn tất cả, trực tiếp hàng lâm tại trên người hấn!

Ầm! Phanh!

Tại trung tâm bạo tạc, hình thành nên một cỗ lực lượng chúa tể chưởng khống thiên địa! Năng lượng phong bạo khủng bố từ trong đó lan tràn rộng ra.

Vụt vụt vụt...

Ngay trung tâm bạo tạc, trong hư không hình thành nên một cái không gian hắc động, đem tất cả vật chất, thiên địa hư không, năng lượng linh hồn ở phụ cận toàn bộ hấp thu vào!

- Lực lượng thật kinh khủng!

- Hấn đã chết chưa?

Rất nhiều cường giả Bán Thần, tâm thần đều rung động, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trung tâm hắc động phong bạo kia.

Mà lúc này, hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đều ngây ngẩn ở tại chỗ.

Một khắc kia, bọn họ tựa hồ cũng thể ngộ đến một cỗ lực lượng thần bí mà tất cả mọi người đều không thể phát giác! Đó đến tận cùng là loại lực lượng gì, ai cũng nói ra được! Bọn họ chỉ có thể phát hiện ra một cỗ khí tức Thần Mâu ẩn chứa trong đó mà thôi.

Nhưng mà Triệu Phong lại có phát hiện kinh người! Một khắc kia, kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu của hắn, chợt bắt đầu chuyển động kịch liệt. Bên trong nó tựa hồ như có cái gì muốn lan tràn ra vậy.

- Thành công!

Hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương cực kỳ mừng rỡ.

Bí pháp này muốn thi triển ra, phải cần có ít nhất ba loại lực lượng hậu duệ Thần Mâu. Bởi vậy, đây cũng là lần đầu hắn thi triển nó!

Vốn dĩ, hắn cũng không muốn đem bí mật này công bố ra, chỉ bất quá hai Đại Vương triều hoàn toàn không phải là đối thủ của Thiên Phật Chân Thần. Nếu như bọn họ thua mất, như vậy sinh tử của toàn bộ cường giả trong này, lại đều do Thiên Phật Chân Thần chưởng khống.

Cho nên, Luân Hồi Thánh Vương cũng là thập phần bất đắc dĩ.

- Cổ lực lượng này, nếu như để cho ta chưởng khống...

Về mặt Luân Hồi Thánh Vương trở nên kích động phần chấn.

Ầm! Phanh!

Bỗng nhiên, tại trung tâm hắc động bạo tạc đang dần dần bình phục kia, chợt truyền đến một tiếng nổ điếc tai nhức óc.

- Các người, đây là đang muốn chết!

Thanh âm gào thét cực kỳ tức giận của Thiên Phật Chân Thần truyền ra.

Vụt...

Thân thể Thiên Phật Chân Thần, trực tiếp lao thẳng ra khỏi khu vực phong bạo.

Trên thân thể hắn xuất hiện một lỗ hồng thật lớn, ngay cả Thần khí phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp cũng đều vỡ nát hơn phân nửa, ảm đạm không chút ánh sáng.

- Phốc!

Thiên Phật Chân Thần phun ra một ngụm máu đen.

Rắc rắc!

Bộ phận Thần thể vỡ nát của Thiên Phật Chân Thần từ từ nhúc nhích, gian nan khép lại.

1117. Chương 1114: Triệu Phong Tham Gia

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần cực kỳ khó coi.

Bất kể là tại Gia tộc hay là trong Cổ Hồn Điện, hắn đều luôn là thiên chi kiêu tử. Từ khi bắt đầu tu hành đến nay cũng chưa từng bị qua thương thể thảm trọng như vậy.

Mà thực lực của bản thân hắn cao tới Chân Thần Tam giai, cho dù áp chế cảnh giới, chỉ bằng Thần thể cộng với huyết mạch cường hãn, phòng ngự của hắn cũng là cường hãn vô cùng.

Mà hiện tại, không chỉ có Thần thể cùng huyết mạch của hắn bị hao tổn, ngay cả Thần khí phòng ngự Thất Hải Ma Long Giáp cũng bị tổn thương cực lớn.

Càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, Thần thể sau khi bị cổ lực lượng thần bí kia đánh trọng thương, tốc độ khôi phục cực kỳ thông thả.

Hắn cũng không nghĩ tới, vài tên hậu duệ Thần Mâu bình thường, sau khi liên thủ với nhau, không ngờ lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy.

- Như vậy cũng chưa chết nữa?

Vẻ mặt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập thần sắc khiếp sợ.

Cổ lực lượng hư vô kỳ dị vừa rồi kia, coi như là hắc cũng hoàn toàn nhìn không thấu.

- Thực lực thật là mạnh!

Tâm thần Bán Thần U Long cũng kinh hãi.

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên thủ, lực lượng bộc phát ra thật là mạnh mẽ, nhưng mà như vậy cũng đều không có cách nào hoàn toàn đánh chết vị Chân Thần này.

Bởi vậy có thể thấy được, thực lực chân chính của vị Chân Thần này tất nhiên không phải tầm thường, phẩm chất Thần khí trên người có khả năng cực cao.

- Bất quá, với thương thế hiện tại của vị Chân Thần này, hẳn không phải là đối thủ của chúng ta!

Bán Thần Long Hoàng nói.

- Đây chính là lực lượng Chân Thần sao?

Triệu Phong nhìn về phía Thiên Phật Chân Thần, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Chênh lệch giữa Chân Thần cùng Bán Thần, không khỏi quá lớn rồi a.

Loại kết quả này chỉ có thể nói rõ, vị Chân Thần này tại trong Thần vực Man Hoang, cũng là tồn tại cực kỳ cường đại, nội tình cùng thủ đoạn phi phàm.

- Các người, cao hứng quá sớm rồi!

Những phù văn tử sắc trên làn da u hắc sắc của Thiên Phật Chân Thần kịch liệt phập phồng, một cỗ Thần lực huyết mạch Thái Cổ kinh khủng khuếch tán ra.

- Không tốt!

Bán Thần Long Hoàng quát lớn một tiếng.

Toàn bộ cường giả Bán Thần lập tức cảnh giác. Đám Thánh Vương, Thánh Chủ phía sau Bán Thần càng là một lần nữa lui về phía sau mấy trăm dặm.

Bạch Lâm tựa hồ dự đoán được cái gì, trực tiếp tiến nhập không gian bản nguyên Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Thần pháp, U Hồn Ba!

Ý chí linh hồn tuyệt cường của Thiên Phật Chân Thần dừng động, phóng xuất ra một cỗ sóng linh hồn trùng kích cuồng bạo u ám.

Ô...ô...ô...n...g!

Cỗ công kích linh hồn huyền ảo âm u kia dùng tốc độ cực nhanh, quán nhập bốn phương, quét ngang không gian mấy vạn dặm xung quanh.

Thiên địa phẳng phất như rơi vào một mảnh tối tăm hôn ám. Toàn bộ cường giả trong Thần Thi đều thừa nhận một cỗ lực lượng linh hồn công kích kinh khủng! Ngay cả Bán Thần đều cảm giác phương diện linh hồn của mình phẳng phất như rơi vào vực sâu Địa Ngục, thừa nhận sự dày vò tàn phá vô tận.

Đám Thánh Vương, Thánh Chủ ở phía sau, tuy rằng cách Thiên Phật Chân Thần cự ly rất xa, nhưng vẫn như cũ không thể nào chống lại cỗ Linh Hồn Áo Nghĩa công kích kinh khủng này.

Trong nháy mắt, liền có hơn mười gã Thánh Chủ, năm gã Thánh Vương bị chết dưới công kích linh hồn của Thiên Phật Chân Thần. Mà rất nhiều Bán Thần, thương thế cũng tiến thêm một bước tăng lên, một số ít Bán Thần đã mất đi năng lực chiến đấu.

Bất quá, năm vị hậu duệ Thần Mâu thân mang huyết mạch truyền thừa Bát Đại Thần Mâu, đối với công kích linh hồn có sức chống cự bẩm sinh mạnh mẽ.

Bán Thần Phá Diệt xem như chỉ thụ thương rất nhẹ, mà Bạch Lâm trốn trong cơ thể Hắc Giao Long, Vạn Tượng Thánh Chủ cũng bị Triệu Phong đứng lúc thu hồi lại, nên đều không có vấn đề gì.

- Chiến lược kinh khủng như vậy!

Một gã Bán Thần đau đầu muốn chết, lớn tiếng hét lên.

Dùng sức một mình, thi triển Thần pháp linh hồn, quét ngang toàn bộ chiến trường!

Nếu như vị Chân Thần này ngay từ đầu liền dốc ra toàn lực, trực tiếp thi triển đòn sát thủ, chỉ sợ tất cả mọi người tại nơi này, cũng không có một ai may mắn tránh khỏi.

Phốc...

Ánh mắt Thiên Phật Chân Thần tập trung phụ cận Luân Hồi Thánh Vương, lại phát hiện toàn bộ hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu đều còn bình yên sống sót.

Hiển nhiên, Thần pháp của Thiên Phật Chân Thần vừa rồi có ý định nhằm vào hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, nhưng mà kết quả lại không được như ý muốn của hắn.

Vụt...

Thiên Phật Chân Thần hóa thành một đạo u quang ảm đạm, ánh mắt lộ ra sát ý hung ác tàn nhẫn lạnh liệt, trực tiếp phóng nhanh về phía các hậu duệ Thần Mâu.

- Ta sẽ tàn sát sạch sẽ toàn bộ mọi người ở đây!

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần dữ tợn hung tàn.

Bất quá, trước khi thực hiện mục tiêu này, hắn trước hết phải giải quyết các hậu duệ Thần Mâu đã.

- Ngăn cản hắn!

Bán Thần Long Hoàng hét lớn một tiếng.

Hiện tại, át chủ bài lớn nhất của hai Đại Vương triều, có thể nói chính là hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

Đối mặt Thiên Phật Chân Thần đã triệt để trở mặt, bọn họ tuyệt không thể để cho các hậu duệ Thần Mâu có gì ngoài ý muốn. Bằng không, toàn bộ Đại Lục Vực cũng sẽ đều gặp phải tai ương ngập đầu.

- Lên!

Toàn bộ Bán Thần, Thánh Vương cũng đều biết rõ đạo lý này.

Bởi vậy, bọn họ mặc dù thân đã chịu trọng thương, nhưng vẫn như cũ đứng ra, liên hợp lại cùng một chỗ.

- Cút!

Thần sắc Thiên Phật Chân Thần âm trầm băng lãnh, ánh mắt thủy chung tụ tập tại trên người hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

Vù vù!

Thiên Phật Chân Thần huy động trường thương màu đen, trực tiếp vạch ra một đạo lực lượng khủng bố tuyệt luân, xé rách hư không.

Ầm! Phanh!

Mấy vị Bán Thần cùng Thánh Vương mặc dù đã liên thủ lại, nhưng vẫn như cũ không thể nào chống lại uy năng khủng bố của hắn.

Ừng ùng!

Thân thể Thần Thi bị nghiền nát, thiên địa sụp đổ.

Tuy rằng bản thân đã bị trọng thương, nhưng Thiên Phật Chân Thần mặc kệ tất cả, toàn lực công kích, uy lực có thể nói là hủy thiên diệt địa!

- Các vị, lại thi triển một lần nữa bí pháp vừa rồi a!

Bán Thần Long Hoàng truyền âm cho năm vị hậu duệ Thần Mâu.

Đây là hy vọng cuối cùng của bọn họ!

Hơn nữa Thiên Phật Chân Thần đã bị trọng thương, tất nhiên không có khả năng thừa nhận tấn công lần thứ hai của Ngũ Đại Thần Mâu! Bởi vậy, Thiên Phật Chân Thần mới toàn lực ứng phó, nhằm vào hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

- Hẳn là không có vấn đề gì chứ?

Luân Hồi Thánh Vương câu thông cùng những người khác.

- Có thể!

Những hậu duệ Thần Mâu khác cũng không từ chối.

Dù sao, đây là quan hệ tới vận mệnh sinh tử của mình, bọn họ phải toàn lực ứng phó, ra sức đánh một trận.

- Triệu Phong, lần này, ngươi cũng tham dự luôn đi!

Luân Hồi Chi Mâu thoáng suy nghĩ trong chốc lát, đột nhiên nói.

- Vì sao?

Về mặt Bán Thần Phá Diệt kinh dị.

Mà Bạch Lâm, Tử Vong Đại Đế thì lại không nói lời nào.

- Nhân mâu của hắn, có một tia khí tức Thần Mâu, có tiềm lực và xu thế trở thành Thần Mâu thứ chín...

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp mở miệng.

- Cái gì?

Sắc mặt Bán Thần Phá Diệt kinh hãi.

Lúc này hắn mới nghĩ đến, lúc trước tại trong phần đầu Thần Thi, Phá Diệt Chi Mâu của hắn bỗng nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức Thần Mâu!

Lúc đó hắn còn tưởng rằng đó là ảo giác, lẽ nào đó là do nhân mâu Triệu Phong phát ra?

- Bắt đầu đi! Nếu như cần thiết, ta sẽ tham dự vào!

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống.

Luân Hồi Thánh Vương cứ như vậy đem bí mật của mình nói cho Dị tộc, khiến cho hắn có chút khó chịu.

Bất quá, Dị tộc bên kia hình như nói thế nào cũng sẽ không bỏ qua cho Triệu Phong hắn.

Vù vù!

Hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, kể cả Triệu Phong, đồng thời tay vẽ pháp quyết.

- Lực lượng bản nguyên!

Vù vù vù!

Năm vị hậu duệ Thần Mâu, một lần nữa dẫn xuất lực lượng bản nguyên trong Không gian Thần Mâu.

- Ân? Ta phải làm thế nào để điều động lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhân đây?

Triệu Phong ngây người tại chỗ.

Từ khi hắn bắt đầu tu hành cho đến nay, Thần Linh Nhân cũng đã từng bạo phát qua vài lần lực lượng ngủ say bên trong nó.

Bất quá những lực lượng này tựa hồ cũng không phải là lực lượng bản nguyên chân chính của Thần Linh Nhân, mà Triệu Phong cũng không biết lực lượng bản nguyên của Thần Linh Nhân, đến tột cùng là cái gì, ẩn giấu ở nơi nào?

- Hừ! Thần Mâu thứ chín? Bất quá chỉ là suy đoán, truyền thuyết mà thôi!

Bán Thần Phá Diệt thấy Triệu Phong nửa ngày cũng không có phản ứng, không khỏi cười lạnh một tiếng. Lực lượng bản nguyên của các hậu duệ Thần Mâu đều là do trời sinh, những loại huyết mạch nhân đồng bình thường không có khả năng có được.

Bên kia, ánh mắt Thiên Phật Chân Thần cũng ngưng đọng lại.

- Chiêu số đồng dạng, làm sao có thể lần thứ hai hữu dụng với ta được?

Ánh mắt Thiên Phật Chân Thần hung lệ.

Lần đầu tiên, Thiên Phật Chân Thần sơ xảy khinh suất, mới có thể bị lực lượng liên hợp của hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu khiến cho trọng thương.

Mà lần này, Thiên Phật Chân Thần sẽ không cho hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu có cơ hội thi triển chiêu này nữa.

- Chết đi cho ta!

Thiên Phật Chân Thần dừng động Thần lực huyết mạch, rót vào Thần khí trong tay mình.

Ầm!

Từ trong trường thương màu đen đột nhiên bộc phát ra một đạo cực quang khủng bố, giống như pháo năng lượng bắn thẳng ra ngoài, xuyên thấu mấy vạn dặm, phá hủy tất cả.

Ầm! Phanh! Oành!

Năm vị Bán Thần liên hợp, trực tiếp bị cỗ năng lượng kinh khủng này trực tiếp đánh bay. Một vị Bán Thần trong đó còn bị trọng thương, trực tiếp chết đi.

Huu!

Đánh văng đám Bán Thần trở ngại, Thiên Phật Chân Thần liền thi triển thân pháp kỳ diệu, trực tiếp nhắm về phía hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu.

- Không tốt! Thiên Phật Chân Thần đã xông phá phòng tuyến!

Bán Thần Khô Tức lớn tiếng kêu lên sợ hãi.

- Ngưng!

Luân Hồi Thánh Vương cảm thụ được một cỗ nguy cơ trí mạng, vội vàng kháp động pháp quyết.

Ông!

Trên đỉnh đầu hắn, năm cỗ lực lượng bản nguyên, dùng lực lượng Luân Hồi của hắn làm chủ, vạn vẹo lại cùng một chỗ...

- Chậm rồi! Chết đi cho ta!

Thiên Phật Chân Thần nở nụ cười dữ tợn, huy động hắc thương trong tay.

Nhưng mà ngay vào lúc này, khóa kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong kia, đột nhiên bắt đầu chuyển động càng thêm kịch liệt.

Phảng phất giống như là lực lượng bản nguyên các hậu duệ Thần Mâu dung hợp, có thể dẫn động lực lượng bản nguyên trong Thần Linh Nhân của Triệu Phong vậy.

Triệu Phong thuận theo di động của kim cầu thần bí kia, đem lực lượng rục rịch muốn xuất động bên trong nó, dẫn dắt ra ngoài.

Ông! Hô!

Hai tròng mắt Triệu Phong đột nhiên mở ra, từ trong đó hiện ra một cỗ thái sắc mê ly như mộng như ảo.

Trong nháy mắt cỗ lực lượng kia hiện ra, năm cỗ lực lượng bản nguyên vạn vẹo cùng một chỗ trên bầu trời kia, nhất thời ngừng vận chuyển, run rẩy kinh hãi.

- Lực lượng bản nguyên Thái Cổ!

Thiên Phật Chân Thần không thể nào phán đoán cổ lực lượng kia là cái gì, nhưng hẳn từ trong đó cảm nhận được lực lượng bản nguyên Thái Cổ cực kỳ nồng đậm!

- Cổ lực lượng này...

Trong lòng Thiên Phật Chân Thần vô cùng kinh hãi khiếp đảm.

Khoảnh khắc kia, Thần thể, linh hồn, Thần lực của hắn phẳng phất đều bị áp chế đến tận cùng, không thể vận chuyển được chút nào.

Đối diện cổ lực lượng thần bí mông ảo này, hắn cảm giác chính mình giống như là biến thành phàm phu tục tử bình thường, nhỏ bé đến cực điểm! Hết thấy toàn thân hắn cũng đều cam tâm tình nguyện thần phục dưới cổ lực lượng này.

- Đây là có chuyện gì?

- Hoàn toàn bất đồng vừa rồi!

Rất nhiều Bán Thần, Thánh Vương phía trước đều kinh hãi không thôi, hoàn toàn phủ phục trên mặt đất, suy nghĩ trống rỗng.

- Khí tức bản nguyên Thái Cổ!

Bán Thần Long Hoàng gian nan thoát lên.

Phốc...

Cổ lực lượng thần bí như mông ảo này, trực tiếp nhằm về phía lực lượng bản nguyên của hậu duệ Thần Mâu.

Ô...ô...ô...n...g!

Năm cổ lực lượng bản nguyên hậu duệ Thần Mâu, bị cổ lực lượng thần bí như mông ảo này trực tiếp thôn phệ hết.

Bầu trời vụn vỡ một mảnh, lấp lánh quang mang thải sắc thần bí rực rỡ, Quy tắc Áo nghĩa thiên địa cũng bị ảnh hưởng cực hạn, hỗn loạn thành một đoàn.

- Đây là...

Triệu Phong mở ra hai tròng mắt.

Khoảnh khắc này, hắn phẳng phất như hóa thành bản thân phiến thiên địa này, chưởng khống Quy tắc Áo nghĩa, vạn vật thế gian! Một tia ý niệm của hắn, có thể ảnh hưởng đến toàn bộ thế gian.

Phẳng phất chỉ cần một cái ý nghĩ của Triệu Phong, toàn bộ tại nơi này đều sẽ biến mất sạch sẽ, không còn tồn tại!

- Thần pháp, U Hồn Động!

Thiên Phật Chân Thần tâm can chấn động, linh hồn kinh hãi, thiêu đốt toàn bộ Thần lực cùng ý chí linh hồn, toàn thân bành trướng, hóa thành một đám khói đen như mực.

- Đi!

Lúc này, Triệu Phong đã trở thành người chủ đạo của cổ lực lượng thần bí này, dẫn động cổ lực lượng Cấm kỵ này, nhằm về phía Thiên Phật Chân Thần.

Ông! Rầm rầm ầm!

Một khắc này, phương viên ngàn vạn dặm nhất tề rung động lên một trận. Toàn bộ sinh linh đều phủ phục triều bái dưới cổ lực lượng kinh khủng giống hệt chúa tể độc tôn thế gian này.

- Đây là loại lực lượng gì?

Toàn bộ cường giả Bán Thần, Thánh Vương trong Thần Thi đều tâm can lạnh ngắt, buông tha phòng ngự chống cự, liều mạng hướng triệt hồi sang hai bên.

Ừng ùng!

Những nơi cổ lực lượng Cẩm kỵ mộng ảo này bao phủ, thiên địa một mảnh hư vô, hết thấy toàn bộ sự vật đều mất đi bản chất vốn có.

Đất đá trong lòng đất vỡ vụn, thiên địa phẳng phất như thiếu đi một bộ phận, nửa phần phía sau Thần Thi bị phá hủy sạch sẽ.

Trong hư không thiên địa, xuất hiện vô số khe nứt hư không, uy năng mỗi một đạo khe nứt đều có thể giết chết Bán Thần bình thường!

1118. Chương 1115: Thực Lực Đề Thăng

Mười vạn dặm dưới lòng đất, xuất hiện một khoảng trống to lớn kinh khủng. Bên trong nó hết thấy đều bị phá hủy sạch sẽ, kể cả cấu tạo không gian đều bị ảnh hưởng nhất định.

Trong Thần Thi tàn phá, toàn bộ một mảnh tĩnh mịch.

- Thiên Phật Chân Thần đã chết chưa?

Một hồi lâu sau, không biết là người nào hỏi một câu.

- Đây đến tột cùng là loại lực lượng gì?

Hai tròng mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tròn như cái trống, vẻ mặt không thể tin nổi.

Với nhãn giới của hắn, cũng hoàn toàn nhìn không thấu cổ lực lượng phá diệt tất cả, thay trời đổi đất kia đến tột cùng là loại lực lượng gì.

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long, địa vị các hậu duệ Bát Đại Thần Mâu lại một lần nữa tăng lên một tầng thứ.

Đồng thời, ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ đổi, quan sát bốn phía, sau đó dừng lại trên người Bạch Lâm.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long cuốn lấy Bạch Lâm, hóa thành một đạo diễm quang hắc sắc, cấp tốc bay đi.

- Diệt Thế Hắc Giao Long bỏ chạy rồi!

Lúc này, có người lớn tiếng kinh hô.

- Không quản được hắn!

Một gã Bán Thần của U Đô Giáo đột nhiên nói.

Trải qua một trận chiến cùng Thiên Phật Chân Thần, toàn bộ các cường giả hai Đại Vương triều hầu như đều đã bị trọng thương rất nặng. Tuyệt đại đa số đều tổn thương đến căn cơ, ốc còn không mang nổi mình ốc, nào còn có tâm tư đi quản Diệt Thế Hắc Giao Long nữa?

Dần dần, toàn bộ các cường giả còn sống ở đây đều đưa mắt nhìn về phía hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, cùng với trên người Triệu Phong.

Thời điểm tới hậu quan đầu, hầu như tất cả mọi người đều tận mắt chứng kiến cổ lực lượng thần bí kia xuất hiện, phá diệt tất cả, không thể địch nổi!

Hậu duệ Thần Mâu hai lần liên thủ, uy lực lại khác nhau một trời một vực, nguyên nhân chân chính trong đó, tất cả mọi người ở đây hầu như đều hiểu rõ trong lòng.

Mà lúc này, Triệu Phong thân là nhân vật chính, còn có những hậu duệ Thần Mâu khác, lại vẫn còn đang ở trong một loại trạng thái cảm ngộ ý cảnh thiên địa.

Loại cảm quan ý cảnh thân là chúa tể thiên địa trong lòng Triệu Phong, lúc này đã chậm rãi biến mất. Ý thức của hắn từ từ trở lại trong cơ thể của mình.

- Đây chính là lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhân của ta sao?

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Cổ lực lượng kia, không nhìn tất cả, phá hư vạn vật, không thể nào ngăn cản.

Đương nhiên, cổ lực lượng này trong Thần Linh Nhân của Triệu Phong, mặc dù có thể kích thích ra được, còn phải nhờ vào lực lượng bản nguyên hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu dẫn dắt.

Mặt khác, Triệu Phong còn cảm giác, thời điểm lực lượng Thần Mâu của chính mình cùng lực lượng hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu tương dung với nhau, tựa hồ đã xảy ra biến hóa vi diệu nào đó.

Lúc này, Triệu Phong bắt đầu kiểm tra Tả Mâu của chính mình.

- Ô? Ý chí linh hồn đã đột phá Thánh Vương!

Triệu Phong vừa vận chuyển ý thức, liền phát hiện ý chí linh hồn của mình đã có sự lột xác kinh người.

Mặt khác, vừa rồi thời điểm nằm trong loại cảm quan ý cảnh chúa tể thiên địa kia, Triệu Phong đối với Áo Nghĩa toàn bộ thiên địa đều có sự linh ngộ ở trình độ rất lớn, cảnh giới ý cảnh cũng có tăng trưởng cực lớn.

- Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhân, tựa hồ cũng trải qua một hồi lột xác!

Một lần nữa nắm giữ Thần Linh Nhân trở lại, Triệu Phong liền phát giác, Thần Linh Nhân của chính mình so với trước đây đã hoàn toàn bất đồng. Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhân cũng đạt được sự đề thăng hoàn toàn bất đồng.

Liên ví dụ như, lúc đầu Triệu Phong nhiều lắm chỉ có thể phục chế được Lục Thần Tiên thứ phẩm. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong phục chế Lục Thần Tiên thứ phẩm, tiêu hao có khả năng rất thấp! Mà cộng thêm ý chí linh hồn đột phá, có lẽ ngay cả Lục Thần Tiên chân chính, Triệu Phong đều có thể ném thử tiến hành phục chế.

Mà năng lực phục chế, chẳng qua là một loại trong đông đảo các năng lực của Thần Linh Nhân Triệu Phong mà thôi.

Cùng lúc đó, Triệu Phong còn phát giác, toàn thân mình cùng với trước đây tựa hồ cũng có một chút bất đồng.

Cụ thể là cái gì, Triệu Phong lại nói không nên lời.

Hiển nhiên, lực lượng bản nguyên Thần Linh Nhân kích phát ra, cùng với lực lượng hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu giao hòa, đối với các phương diện của Triệu Phong đều có sự xúc tiến thật lớn, trong đó lấy linh hồn cùng Thần Linh Nhân là có sự xúc tiến lớn nhất.

- Phá Diệt Chi Mâu của ta!

Bên kia, chợt truyền đến thanh âm kinh hô của Bán Thần Phá Diệt.

Ồ...ô...ô...n...g!

Bán Thần Phá Diệt mở ra hai tròng mắt, một cổ Hủy Diệt Áo Nghĩa vô hình lan tỏa ra.

- Năng lực của Bán Thần Phá Diệt, tựa hồ cũng tăng lên rất nhiều!

Một bên, sắc mặt Bán Thần U Long hơi trầm xuống.

Thiên phú huyết mạch bản thân Bán Thần Phá Diệt thật tốt, hiện tại năng lực của Phá Diệt Chi Mâu lại có chút tăng lên, thực lực của hắn đã xếp vào nhóm Bán Thần đỉnh cao của Vương triều U Nguyệt.

Bên kia, Luân Hồi Thánh Vương thủy chung vẫn luôn nhắm mắt, lực lượng Luân Hồi vô hình khiến cho Thánh Vương, Thánh Chủ bốn phía, toàn thân đều không khỏe, xa xa tránh né.

Mà Tử Vong Đại Đế, tuy rằng đã trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà thực lực của hắn vẫn có sự tăng trưởng rõ rệt.

Hơn nữa vừa rồi, Tử Vong Đại Đế thậm chí còn có cảm giác, chính mình tựa hồ như có thể thoát khỏi sự khống chế của Tử Chi Luân Hồi.

Triệu Phong đem tất cả những cái này đều nhìn thấy trong mắt. Hiển nhiên, không chỉ là Thần Linh Nhân của hắn có sự biến hóa cực lớn, những hậu duệ Thần Mâu khác cũng có thu hoạch không nhỏ.

Bỗng nhiên, hai tròng mắt toàn bộ các hậu duệ Thần Mâu đều mở ra, ánh mắt nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, sắc mặt tràn ngập phức tạp.

Bọn họ tự nhiên minh bạch, lực lượng nhân mầu bọn họ có thể tăng cường, đều là bởi vì Triệu Phong, bởi vì lực lượng bản nguyên không biết tên bỗng nhiên xuất hiện kia, kích phát lực lượng huyết mạch nhân đồng của bọn họ.

Ngay cả Bán Thần Phá Diệt, lúc này đối với Triệu Phong đều có một loại kiêng kỵ bản năng, tựa hồ như không muốn trở thành đối địch.

Lúc này, toàn bộ các cường giả hai Đại Vương triều bốn phía vẫn còn nằm trong chấn động, giống như không thể nào tin nổi hết thảy chuyện này.

Lực lượng các hậu duệ Thần Mâu liên thủ bộc phát ra, đã triệt để khiến cho bọn họ kinh hãi.

Lực lượng kinh khủng như vậy, chỉ sợ hai Đại Vương triều đều khó có thể là đối thủ của nó.

- Lần này, nhờ có các vị rồi!

Hồi lâu sau, Bán Thần Long Hoàng mới mở miệng nói chuyện.

- Đúng vậy! Nhờ có bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương a!

Một ít Bán Thần bắt đầu khách sáo vài câu.

- Triệu Phong...

Mà đám người Thái Hoàng Điện, Bích Quang Thánh Vương, Vũ Linh Thánh Vương đều đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không thể nào thừa nhận hết thảy những chuyện này.

Triệu Phong hiện tại, ở trong lòng bọn họ giống như một tòa cự sơn, trầm trọng, to lớn đến mức không thể vượt qua.

- Một mình hắn không có khả năng sản sinh ra lực lượng kinh khủng như vậy, hết thảy chuyện này đều phải quy công cho những hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu khác...

Sắc mặt Bán Thần U Hải thâm trầm, trong lòng lẩm bẩm.

Ấn oán giữa Cửu U Cung cùng Triệu Phong đã không thể nào hóa giải được nữa. Nếu Bán Thần U Hải bởi vì chuyện này mà kiêng kỵ Triệu Phong, như vậy một khi Triệu Phong chân chính lớn lên, Cửu U Cung nhất định sẽ bị diệt vong.

- Nhân mầu của Triệu Phong, đến tột cùng là tồn tại như thế nào?

Về mặt Nam Cung Thánh kinh nghi bất định. Lúc trước hắn ở trong Thần Thi thu được đại kỳ ngộ, nhưng mà lúc này lại một lần nữa bị Triệu Phong hoàn toàn chấn nhiếp.

- Có thể là... Thần Mâu thứ chín!

Trong cơ thể Nam Cung Thánh, thanh âm thận trọng của Tà Thần Ý niệm thể truyền ra.

- Hi hi hi...

Bên cạnh hắn, tiểu dung Triệu Vũ Phi xán lạn.

Từ từ, càng ngày càng nhiều ánh mắt đều tụ tập đến trên người Triệu Phong.

Trải qua một trận chiến này, tất cả mọi người không thể nào bỏ qua sự hiện hữu của hắn.

- Không biết Cổ Hồn Điện tại Thần vực Man Hoang, có thể nào bởi vì chuyện này, một lần nữa phá tới cường giả Chân Thần hay không...

Cách đó không xa, một gã Thánh Vương có chút lo lắng, cảm thán một câu.

Phốc...

Trong Thần Thi, bầu không khí vốn dĩ hòa hoãn, nhất thời một lần nữa trầm trọng trở lại, nhiệt độ bốn phía chợt giảm xuống.

Điểm này, đồng dạng cũng là điều mà tất cả mọi người ở đây lo lắng.

Thế nhưng mỗi người đều cất lực thuyết phục chính mình, Chân Thần không dễ dàng hàng lâm như vậy! Hoặc là nói, cho dù Chân Thần lại có hàng lâm nữa, bên phía bọn họ có hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu, cũng sẽ có biện pháp ứng đối.

Nhưng mà trong lòng bọn họ, đúng là vẫn còn thập phần lo lắng.

Nhưng đột nhiên vào lúc này, từ trong phần đầu Thần Thi, đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm linh hoạt kỳ ảo.

- Các vị không cần lo lắng, không bao lâu nữa, ta sẽ trở về Thần vực Man Hoang, Cổ Hồn Điện cũng sẽ không lại phá người đến nữa!

Toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều nhất thời ngẩn ra, ánh mắt nhìn chăm chú về phía phần đầu Thần Thi, vẻ mặt kinh hoàng.

Tuy rằng tất cả mọi người đều dự liệu, trong phần đầu Thần Thi khẳng định tồn tại cái gì thần bí. Nhưng mà, bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, trong đó đang có một vị cường giả!

Khó có thể tưởng tượng, vị cường giả ngụ tại trong phần đầu Thần Thi này, cụ bị thực lực kinh khủng đến bậc nào?

Mặt khác, từ trong lời nói của vị cường giả thần bí này, tất cả mọi người hầu như đều có thể nghe ra, sở dĩ Thiên Phật Chân Thần hàng lâm Đại Lục Vực, tựa hồ là bởi vì vị cường giả trong phần đầu Thần Thi này.

Bằng không, vị cường giả thần bí này cũng sẽ không nói lời nói như vậy!

Bất quá, cho dù biết được điểm ấy, hai Đại Vương triều cũng không dám đắc tội vị cường giả thần bí trong phần đầu Thần Thi.

- Vậy làm phiền tiên bối rồi!

Bán Thần Long Hoàng cung kính nói.

Cường giả hai Đại Vương triều rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ ít bọn họ biết được, Cổ Hồn Điện sẽ không lại phá cường giả đến đây báo thù nữa.

oOo

Trong cung điện bạch kim, tất cả Thần quang toàn bộ đều tiến nhập trong cơ thể Tân Vô Ngân. Tân Vô Ngân mở ra hai tròng mắt.

- Cuối cùng cũng kết thúc!

Tân Vô Ngân chậm rãi đứng lên.

- Nơi này lập tức liền sẽ trở thành một mảnh tuyết địa, đều rời khỏi đi!

Tân Vô Ngân lớn tiếng nói. Đồng thời, hắc vụ tay lên.

Vụt...

Tất cả những tòa kiến trúc bốn phía toàn bộ đều biến mất. Những bảo vật trân quý trong đó đều tiến nhập vào một cái Không gian Trữ vật trong cơ thể Tân Vô Ngân.

Ngoại giới, Triệu Phong thông qua Tả Mâu, đem hết thấy chuyện này nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

- Hóa ra, toàn bộ kỳ ngộ nơi đó, đều là do Tân Vô Ngân bố trí!

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Về phần tại sao Tân Vô Ngân phải làm như vậy, có thể là bởi vì Tân Vô Ngân đã sớm dự liệu được sẽ có cường giả Chân Thần hàng lâm. Trong lòng hắn có hổ thẹn, bởi vậy bày ra những kỳ ngộ như vậy, mặc cho cường giả hai Đại Vương triều thăm dò.

Phốc...

Một cỗ Thần lực bàng bạc ôn hòa hiền hậu, từ trong phần đầu Thần Thi tràn ngập ra, trực tiếp đem mọi người tống xuất lên trên mặt đất.

- Triệu Phong, ta tại Thần vực Man Hoang chờ ngươi!

Thời điểm rời khỏi lòng đất, trong đầu Triệu Phong chợt hiện lên một câu như vậy.

oOo

Sau khi rời khỏi Thần Thi, Triệu Phong liền trực tiếp sử dụng Mê Không Giới, truyền tống đến một điểm tọa độ phụ cận.

- Tuy rằng đã chấn nhiếp hai Đại Vương triều, nhưng mà đồng dạng cũng bị toàn bộ thế lực hai Đại Vương triều chú ý tới!

Thần sắc Triệu Phong hơi trầm xuống.

oOo

Trên chiến trường ba châu, thành viên hai Đại Vương triều trong khoảnh khắc xuất hiện, liền dẫn tới một phen oanh động.

Tuy rằng lúc này bọn họ đã bị truyền tống ra ngoài, nhưng mà mọi người cũng có thể cảm giác được, mười vạn dặm dưới lòng đất đang xảy ra biến động thật lớn.

- Thái thượng Trưởng lão!

- Long Hoàng tiền bối!

- ...

Các thành viên thế lực lớn chờ đợi bên ngoài, phân biệt nghênh đón cao tăng các thế lực đột nhiên đi ra kia. Những kẻ còn chưa có đi ra, tự nhiên cũng đều đã bỏ mạng trong Thần Thi.

- Vị tiền bối kia nói tuyệt địa là có ý gì?

Một gã Thánh Vương nghi hoặc hỏi.

- Vị cường giả kia, chắc hẳn là sắp sửa độ kiếp!

Bán Thần Long Hoàng đột nhiên nói.

Vị cường giả thần bí kia nói hẳn sắp sửa trở về Thần vực, như vậy dĩ nhiên là muốn lập tức độ kiếp.

- Chân Thần Lôi Kiếp!

Rất nhiều cường giả ở đây, nội tâm bỗng nhiên chấn động.

- Toàn bộ các thế lực Vương triều Đại Càn, không được đến gần nơi này!

Bán Thần Long Hoàng trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh.

Đầu tiên, Lôi kiếp của vị cường giả thần bí kia, khẳng định là không bình thường. Hơn nữa, cũng không thể để cho những người khác quấy rối vị cường giả thần bí này độ kiếp.

Bên kia, Bán Thần U Long của Vương triều U Nguyệt cũng hạ mệnh lệnh đồng dạng.

Bất quá, Chân Thần Lôi Kiếp, không ai muốn bỏ qua một phen cảnh tượng như vậy.

Cường giả đỉnh cao hai Đại Vương triều, tuy rằng đều đã bị tổn hại nghiêm trọng, nhu cầu cấp bách bề quan chữa thương, nhưng mà bọn họ cũng không muốn bỏ lỡ một màn này.

Có lẽ, cái này đối với ngày sau bọn họ đột phá Chân Thần, độ Lôi kiếp cũng có sự trợ giúp nhất định.

Vì vậy, rất nhiều thế lực cao tầng hai Đại Vương triều sau khi lui lại khoảng chừng mười vạn dặm, liền bắt đầu dựng trại trú đóng.

oOo

Không người nào phát hiện ra, tại một nơi âm u hẻo lánh cách chiến trường khoảng chừng mười hơn vạn dặm, đột nhiên lóe lên một đạo u quang tử hắc sắc.

- Trên người kẻ này, nhất định là có bí mật kinh thiên!

Tàn hồn của Thiên Phật Chân Thần truyền ra một đạo tinh thần ba động âm trầm.

- Vì để bù đắp lại sai lầm, Thiên Phật Chân Thần ta nhất định phải giết chết hắn!

Thiên Phật Chân Thần quyết định.

Đồng thời, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú với nhãn mâu của Triệu Phong.

Thân là cường giả Thần vực Man Hoang, hắn lý giải đối với Bát Đại Thần Mâu tự nhiên vượt xa tất cả mọi người ở nơi này.

Lúc này, từ phương xa đột nhiên bay qua một gã Vương Giả thân hình gầy gò.

- Chính là người!

Tàn hồn của Thiên Phật Chân Thần trực tiếp nhắm về phía cơ thể tên Vương Giả kia.

- A!

Sau một hồi hét lên thống khổ, hai tròng mắt tên Vương Giả kia chợt lóe lên u quang, lộ ra nụ cười âm lãnh.

Sau khi tiếp thu ký ức tên Vương Giả này, Thiên Phật Chân Thần tìm được một ít tin tức liên quan tới Triệu Phong.

- Triệu Phong? Ta sẽ đích thân giết chết người!

1119. Chương 1116: Chân Thần Lôi Kiếp

Bên phía Vương triều U Nguyệt, tại một khu vực Cấm địa...

- Luân Hồi Thánh Vương nắm giữ bí pháp đem lực lượng hậu duệ Thần Mâu hợp nhất. Hơn nữa hiện tại, đã có hậu duệ Tứ Đại Thần Mâu, đều đang ở bên phía Vương triều Đại Càn!

- Mặt khác, còn có Triệu Phong, tên tồn tại đặc thù này!

- Giữa hai người Luân Hồi Thánh Vương cùng Triệu Phong, nhất định phải diệt trừ một tên!

Ở đây, đều là những cường giả đỉnh cao còn sống sót trong Thần Thi. Lúc này, sắc mặt đông đảo cường giả Dị tộc đều thâm trầm, ai nấy phát biểu ý kiến của mình.

Trải qua một trận chiến trong Thần Thi, toàn bộ thực lực đỉnh cao hai Đại Vương triều đều đã tổn thương nghiêm trọng, trong vòng mấy trăm năm không có khả năng khai chiến.

Nhưng mà lúc này, Vương triều U Nguyệt nào còn dám khai chiến cùng Vương triều Đại Càn nữa? Lực lượng hậu duệ Thần Mâu, đã triệt để chấn nhiếp bọn họ.

- Luân Hồi Thánh Vương dường như khó đối phó hơn một chút!

Một gã Thánh Vương phát biểu ý kiến của mình.

Năng lực của Luân Hồi Chi Mâu, tất cả mọi người đều biết rõ.

Tuy hẳn chỉ là cảnh giới Thánh Vương, nhưng mà chính thể thực lực, tuyệt đối có thể sánh ngang với Bán Thần bình thường! Quan trọng nhất chính là, năng lực sinh tồn của Luân Hồi Thánh Vương vô cùng mạnh mẽ.

- Đối phó Triệu Phong, cũng cần phải bàn bạc kỹ hơn!

Một gã Bán Thần của U Đô Giáo nói.

Hiện tại không phải là thời điểm hai Đại Vương triều giao chiến, bên phía Dị tộc rất khó lên vào trung tâm Vương triều Đại Càn.

- Hừ! Trong Vương triều Đại Càn, cũng không phải là không có người muốn giết Triệu Phong! Tin tưởng bọn chúng sẽ không cự tuyệt sự trợ giúp của chúng ta...

Bán Thần U Long lộ ra dáng tươi cười nham hiểm hung ác.

oOo

Khoảng chừng hơn mười vạn dặm sâu bên trong lòng đất, Triệu Phong lâm thời mở ra một tòa động phủ.

- Nếu như có thể đạt được vật dẫn Lôi kiếp không tệ thì tốt rồi!

Trong lòng Triệu Phong có một dự định.

Mỗi lần Triệu Phong phục chế một cái đầu lâu Thần kiếp, chỉ có thể đạt được rất ít lực lượng Lôi kiếp trong đó, thập phần không có lời. Cho nên, hẳn mới thập phần khát vọng đối với vật dẫn Lôi kiếp mới.

Sau khi khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, bắt đầu củng cố thực lực.

Trong thời gian ngắn, dưới tác dụng của tinh huyết Thần Thi cùng lực lượng Thần Mâu, các phương diện tăng trưởng của Triệu Phong đều quá mức cấp tốc. Mặc dù còn chưa có xuất hiện tình huống căn cơ bất ổn, nhưng mà Triệu Phong vẫn cần phải làm quen một chút lực lượng hiện tại. Như vậy mới có thể phát huy ra thực lực mạnh nhất.

Cổ ý niệm thứ nhất, dùng để nghiên cứu Thần Linh Nhân sau khi toàn diện đề thăng.

Các phương diện năng lực của Thần Linh Nhân đều đạt được đề thăng. Ví dụ như các năng lực viễn thị, thấu thị, linh hồn đồng thuật, linh hồn phòng ngự, phân giải, phục chế... đều hoàn toàn bất đồng so với trước đây.

Cổ ý niệm thứ hai, dùng để tu luyện Hóa Thần Quyết.

Một khi tu luyện thành công Hóa Thần Quyết, Triệu Phong liền cụ bị Thần lực, không riêng gì thực lực đề thăng, hơn nữa còn có thể sử dụng Thần khí Cổ Thần Ấn.

Cổ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để nghiên cứu lực lượng Thần huyết còn lại trong ngón trỏ tay phải.

Lúc này, Triệu Phong đã thoát khỏi nguy cơ. Trong đầu hẳn đang suy nghĩ, là đem giọt Thần huyết này coi như là tài nguyên tu luyện, hay là biến nó thành thủ đoạn công kích.

Mặt khác, giọt Thần huyết này tồn tại ở trong ngón trỏ Triệu Phong, thời thời khắc khắc đều tiến hành nuôi dưỡng ngón tay, bàn tay thậm chí toàn thân Triệu Phong. Trong vô hình không ngừng tiến hành tăng trưởng cấp bậc sinh mệnh cùng thể chất của hắn.

Cổ ý niệm còn lại, Triệu Phong dùng để chú ý tình huống ngoại giới, đồng thời câu thông cùng thể lực Hải Yên Các trên chiến trường.

- Bích Thanh Nguyệt, phái người đi sưu tập một ít bí pháp phân thân!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, trực tiếp giao lưu cùng Bích Thanh Nguyệt.

- Nên bắt đầu tiến hành đắp nặn thân thể cổ phân thân thứ hai rồi!

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động.

Nếu như đắp nặn thân thể thành công, như vậy cỗ phân thân thứ hai kia chỉ ít sẽ có được cảnh giới Chuẩn Thánh Chủ, không giống như cỗ phân thân đầu tiên vậy, phải tổn hao đại lượng thời gian đi tu luyện lại.

Sau khi phân phó xong, một bộ phận ý niệm cuối cùng của Triệu Phong liền thi triển năng lực thấu thị, quan sát tình huống của Tân Vô Ngân tại mười vạn dặm trong lòng đất.

oOo

Ba ngày sau, Triệu Phong không sai biệt lắm đã triệt để quen thuộc thực lực hiện tại của chính mình.

Thánh Lô Thể đạt tới cường giả Huyền Quang Đại Thành đỉnh phong, công kích dưới Thánh Vương, căn bản không thể tạo thành chút tổn thương nào cho Triệu Phong.

Mặt khác, sau khi ý chí linh hồn tăng cường, Triệu Phong cũng đem toàn bộ năng lực của Tả Mâu, ném thử quen thuộc qua một lần.

- Hiện tại, coi như cường giả Thánh Vương đỉnh phong như U Mạc Thánh Vương, cũng không phải là đối thủ của ta!

Sau khi triệt để quen thuộc các phương diện của bản thân, Triệu Phong đưa ra đánh giá đối với thực lực của chính mình.

- Hừm? Đây là...

Ý chí linh hồn Triệu Phong cường đại, tại ngoài mặt Lô Hồn Thể, phát hiện ra một tia khí tức linh hồn khác thường.

- Đây là lực lượng Luân Hồi?

Triệu Phong từng tiếp xúc qua lực lượng bản nguyên Luân Hồi, hết sức quen thuộc đối với cỗ lực lượng này.

- Trên người của ta, tại sao lại có khí tức linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương?

Triệu Phong sinh lòng nghi hoặc.

Nhưng ngay tại lúc này, khắp thiên địa chợt hàng lâm một cỗ uy áp hủy diệt khủng bố.

- Chân Thần Lô Kiếp sắp hàng lâm!

Thần sắc Triệu Phong đột nhiên chấn động.

Cùng thời khắc này, trên toàn bộ chiến trường, cường giả hai Đại Vương triều toàn bộ đều mạnh mẽ mở mắt ra, nhìn lên vòm trời.

Ừng ừng!

Thiên địa đột biến, một mảnh đen nhánh, lôi điện bạch sắc khổng lồ ở trong đó cuộn cuộn vặn vẹo, giống như Cự Thú Hồng Hoang, tản ra khí tức vô hình khủng bố, thanh thế hạo hạo đặng đặng giống hệt như Thiên uy hàng lâm vậy.

Phương viên mấy trăm vạn dặm, tất cả sinh vật đều bị áp chế vô hạn, trong lòng kính sợ, đứng lặng tại chỗ, phảng phất giống như đang triều bái vậy.

Ầm!

Bỗng nhiên, một đạo lôi điện bạch sắc khổng lồ ầm ầm giáng xuống, phảng phất đem toàn bộ thế giới đen như mực xé mở ra một đạo vết thương.

Trên đạo lôi điện bạch sắc phiếm động Hủy Diệt Áo Nghĩa kinh người, những nơi nó đi qua, tất cả đều yên diệt.

Ầm! Phanh!

Mặt đất trên chiến trường ầm ầm vỡ nát.

- Lực lượng Lôi kiếp kinh khủng như vậy!

Về mặt Triệu Phong tràn ngập khiếp sợ.

Ẩn sâu hơn mười vạn dặm trong lòng đất, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể cảm nhận được uy lực của cỗ lực lượng Lôi kiếp khủng bố kia.

Cỗ lực lượng này, Bán Thần bình thường tuyệt đối không có khả năng thừa nhận.

Đương nhiên, Tân Vô Ngân cũng không phải nhân vật bình thường.

Ánh mắt Triệu Phong lập tức chuyển hướng xuống dưới, nhìn chăm chăm tại trên người Tân Vô Ngân.

Tân Vô Ngân hiện tại, hai tay chấp ở sau lưng, toàn thân lấp lánh quang mang nhàn nhạt, sắc mặt thản nhiên, ngẩng đầu nhìn lên không trung.

- Không ngờ lại bình tĩnh như thế!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Tân Vô Ngân đối với Chân Thần Lôi Kiếp khủng bố kia, bộ dáng giống như hoàn toàn không quan tâm tới vậy.

Bỗng nhiên, sắc mặt Triệu Phong chợt cứng đờ.

Chỉ thấy Tân Vô Ngân đưa tay phải ra, nhẹ nhàng phất một cái, đã đem đạo Lôi kiếp kinh khủng kia trực tiếp đón đỡ được.

Ầm! Phanh!

Thế giới dưới lòng đất, một mảnh lòi quang nhất thời đan xen.

- Thực lực chân chính của Tân Vô Ngân, sợ rằng đã vượt qua Chân Thần bình thường!

Tâm thần Triệu Phong khiếp sợ, đưa ra suy đoán.

Ừng ừng!

Đạo Lôi kiếp thứ nhất qua đi, đạo thứ hai nhanh chóng hàng lâm, đồng thời uy năng càng lớn hơn nữa.

Nhưng mà, Tân Vô Ngân vẫn như cũ hờ hợt liền đón đỡ được lực lượng Lôi kiếp kia.

Ừng ừng!

Trong thiên địa, sau khi lại phủ xuống vài đạo Lôi kiếp nữa, mây đen trên bầu trời đột nhiên trở nên dày đặc hơn một bậc nữa.

Ầm ầm!

Lần này, trên bầu trời đồng thời đánh xuống ba đạo lực lượng Lôi kiếp. Uy năng của ba đạo Lôi kiếp này, càng cực kỳ kinh khủng, trực tiếp đem không gian xé rách ra một mảng lớn.

Hiển nhiên, lực lượng Lôi kiếp đã hoàn toàn vượt qua cực hạn chịu tải của phiến không gian này!

Sâu bên trong lòng đất, hai mắt Tân Vô Ngân ngưng đọng, dẫn động một cỗ Thần lực bàng bạc từ chỗ sâu trong cơ thể.

Ừng ừng!

Thiên địa không ngừng chấn động, mặt đất run rẩy băng liệt.

Trên chiến trường, toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, kể cả các Bán Thần, đều hoàn toàn trợn tròn mắt.

Trong đó một ít Bán Thần, thu được đại kỳ ngộ trong Thần Thi, sau khi trở về liền chuẩn bị trùng kích Thiên giai Thần vị, lại càng kinh hoàng không ngớt.

- Lôi kiếp làm sao lại kinh khủng như vậy?

Một vị Bán Thần Thái Hoàng Điện, trong lòng sợ hãi thốt lên.

- Chắc là thực lực của bản thân vị tiền bối này quá mạnh mẽ, cho nên mới dẫn tới Lôi kiếp đặc thù a!

Bán Thần Long Hoàng khiếp sợ nói.

Dần dần, mây đen Lôi kiếp trên bầu trời từ từ tán đi.

Trên chiến trường phía trước xuất hiện một cái hố khổng lồ chiều rộng vài vạn dặm, bên trong hố du tẩu vô số lôi quang điện xà, tản ra Hủy Diệt Áo Nghĩa vô cùng kinh khủng.

Vù vù!

Một ít Bán Thần của hai Đại Vương triều trực tiếp động thân, tiếp cận địa phương bị Lôi kiếp oanh tạc kia.

- Lực lượng Lôi kiếp thật kinh khủng!

Bán Thần cùng Thánh Vương đỉnh cao của hai Đại Vương triều, chỉ có thể ở phía trên cái hố kia nhìn xuống, căn bản không thể nào thâm nhập vào được.

Một ít Thánh Vương nắm chặt thời gian, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống tại phụ cận, dùng cổ lực lượng Lôi kiếp này rèn luyện Thánh thể.

Không ai biết được, mười vạn dặm dưới lòng đất, nơi trung tâm Lôi kiếp oanh tạc, bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh ám kim sắc.

Ừng ừng!

Trong nháy mắt Triệu Phong xuất hiện ở nơi này, lực lượng Lôi kiếp lưu lại khắp nơi trong không gian nhất thời hướng về phía Triệu Phong nghiền áp tới.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong từ lâu đã vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn lực chống lại cổ lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại tại phiến không gian này.

- Lực lượng Lôi kiếp cường đại như vậy!

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong, kháng tính đối với lôi điện cực kỳ mạnh, lại còn trải qua lực lượng Cổ Lôi rèn luyện nữa.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ cảm giác, chính mình sắp không chịu nổi lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại trong phiến không gian này.

Ầm!

Triệu Phong kích phát huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, tăng lên lực phòng ngự của thân thể.

Hồi lâu sau, lực lượng Lôi kiếp ở nơi đây mới dần dần ảm đạm xuống, Triệu Phong cũng thoáng dễ dàng hơn một chút.

- Trước hết tìm kiếm vật dẫn Lôi kiếp a!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên.

Nhưng mà tại lúc này, Triệu Phong nhìn thấy một đạo nhân ảnh toàn thân lấp lánh Thần quang hư vô, chậm rãi tiếp cận hắn.

- Tân Vô Ngân!

Triệu Phong sững sờ ngay tại chỗ.

Tân Vô Ngân hiện tại đã thuận lợi vượt qua Lôi kiếp, thân thể của hắn dưới sự tẩy lễ của Lôi kiếp, hoàn toàn bất đồng so với trước đây, trong cơ thể càng sản sinh ra một cổ lực lượng kỳ dị.

Đã trải qua nhiều như vậy, đối với lai lịch Tân Vô Ngân, Triệu Phong cũng đại khái đoán được một chút.

- Triệu huynh, ta chờ ngươi tại Thần vực Man Hoang!

Tân Vô Ngân bình hòa nói.

- Người khẳng định là ta nhất định có thể đột phá Thiên giai Thần vị sao?

Triệu Phong mỉm cười.

Thật ra, trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc, những lời này đã là lần thứ hai Tân Vô Ngân nói ra khỏi miệng.

Vì sao đối phương lại hy vọng chính mình tiến tới Thần vực Man Hoang như thế?

- Với người mà nói, nhất định là có thể!

Tân Vô Ngân khẳng định nói.

Vụt...

Bàn tay Tân Vô Ngân khẽ nhúc nhích, một khối Tinh thạch toàn thân lôi điện bạch sắc vờn quanh chọt bay tới trước mặt Triệu Phong.

- Đây là...

Thần sắc Triệu Phong kinh hãi.

Số lượng lực lượng Lôi kiếp trong khối Tinh thạch này, còn gấp mấy lần trong đầu lâu Bán Thần mà Triệu Phong đã từng lấy được, hơn nữa lực lượng Lôi kiếp trong tảng đá này càng thêm tinh thuần cường đại.

Cái này hiển nhiên chính là một khối Lôi kiếp Thần Tinh!

Tân Vô Ngân không ngờ lại chuẩn bị cho Triệu Phong một cái đại lễ như vậy, Triệu Phong trong lúc nhất thời cũng có chút ngượng ngùng.

Lúc này, Triệu Phong quan sát Tân Vô Ngân, mới phát hiện thân thể của hắn đang chậm rãi nhạt dần, đồng thời bốn phía xuất hiện một cỗ không gian ba động cực kỳ ổn định.

- Tân huynh, ta muốn thỉnh giáo người một vấn đề!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên sáng ngời, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lập tức nói.

- Có biện pháp gì, có thể nhận biết một Luân Hồi Trọng Sinh Giả hay không?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

Lúc này hắn mới minh bạch, một câu nói trước đây Lục Vu Trí giả từng nói qua. Kể từ luân hồi sống lại, giống như Liễu Cẩm Hâm vậy, có lẽ chính là Tân Vô Ngân!

- Người hắn là nên đi hỏi Luân Hồi Thánh Vương a!

Thân ảnh từ từ trong suốt của Tân Vô Ngân nói.

- Bất quá, người người muốn tìm có khả năng cũng đang ở bên người Luân Hồi Thánh Vương! Có người nói, Luân Hồi Chi Mâu có thể thông qua giết chết Luân Hồi Trọng Sinh Giả, từ trong thiên địa luân hồi đánh cắp lực lượng bản nguyên Luân Hồi! Người mà người muốn tìm, có lẽ cũng là người mà Luân Hồi Thánh Vương muốn tìm!

Nói xong câu đó, Tân Vô Ngân liền triệt để biến mất tại phiên thể giới lôi điện này, biến mất khỏi Đại Lục Vực.

Mà thần sắc của Triệu Phong, cũng đột nhiên chấn động, trong tròng mắt lóe lên quang mang lãnh lệ kinh thiên.

1120. Chương 1117: Hạ Lạc Của Liễu Cẩm Hâm

- Người mà người muốn tìm có khả năng cũng đang ở bên người Luân Hồi Thánh Vương! Có người nói, Luân Hồi Chi Mâu có thể thông qua giết chết Luân Hồi Trọng Sinh Giả, từ trong thiên địa luân hồi đánh

cấp lực lượng bản nguyên Luân Hồi! Người mà ngươi muốn tìm, có lẽ cũng là người mà Luân Hồi Thánh Vương muốn tìm!

Tân Vô Ngân đã biến mất khỏi Đại Lục Vực, nhưng mà những lời này của hắn, lại không ngừng quanh quẩn tại trong đầu của Triệu Phong.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Toàn thân Triệu Phong tản mát ra một cỗ sát ý kinh thiên.

Trước khi Tân Vô Ngân độ Lôi kiếp, Triệu Phong cũng đã phát hiện trên người mình có linh hồn ẩn ký ẩn chứa lực lượng Luân Hồi.

Nếu như Triệu Phong đoán không sai, đây chính là Ẩn ký Luân Hồi trong truyền thuyết.

Tác dụng của Ẩn ký Luân Hồi, tự nhiên là dùng để hồi sinh lại linh hồn của người đã chết, đem nó kéo vào trong Tử Chi Luân Hồi của Luân Hồi Chi Mâu.

Nói cách khác, từ lúc mới bắt đầu, Luân Hồi Thánh Vương đã luôn hy vọng Triệu Phong chết đi, sau đó đem Triệu Phong chế tác thành Luân Hồi Bất Diệt Thể!

Trước đây Luân Hồi Thánh Vương không có giết chết mình, có khả năng chính là hy vọng chính mình lại trưởng thành thêm một đoạn thời gian, như vậy Luân Hồi Thánh Vương mới có thể thu được Luân Hồi Bất Diệt Thể cường đại hơn.

- Nói như vậy, hắn hữu hảo đối với ta, toàn bộ đều là giả vờ!

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo.

Đồng thời, hắn nhớ lại một câu nói khác trước đây của Lục Vu Trí giả:

- Nếu muốn xác định hạ lạc cụ thể của Liễu Cầm Âm, trừ phi tìm được Luân Hồi Chi Mâu!

Những lời này của Lục Vu Trí giả, kỳ thật là đã nói rõ với Triệu Phong, tìm được Luân Hồi Chi Mâu, liền có thể xác định hạ lạc của Liễu Cầm Âm.

Triệu Phong tin chắc, Lục Vu Trí giả bói toán tuyệt đối không có khả năng xuất hiện sai lầm.

- Vì sao đến bây giờ ta mới hiểu được chứ?

Triệu Phong thoáng có chút hối hận nói.

- Cầm Âm... Cầm Âm!

Cặp mắt Triệu Phong vô cùng kiên định.

Luân Hồi Thánh Vương có được Luân Hồi Chi Mâu, tu luyện Luân Hồi Chi Đạo. Nhưng khi đó, thời điểm Triệu Phong gặp mặt Liễu Cầm Âm, nhưng lại không cảm giác được lực lượng Luân Hồi ở trên người Liễu Cầm Âm. Nói cách khác, Luân Hồi Thánh Vương căn bản không xem nàng như đồ đệ chân chính của mình.

Kết hợp với lời nói của Tân Vô Ngân, Triệu Phong có thể xác định, Liễu Cầm Âm chính là Liễu Cầm Âm!

Trong đầu hắn, hai đạo thân ảnh màu trắng tuyết mỹ kia, dần dần trọng điệp lại với nhau.

Triệu Phong không nghĩ tới, chính mình đã gặp được Liễu Cầm Âm, mà hắn lại một lần nữa bỏ qua!

Luân Hồi Thánh Vương khẳng định biết rõ, Liễu Cầm Âm chính là người mà Triệu Phong muốn tìm, mà hắn lại lừa gạt chính mình.

Hết thấy những chuyện này, cũng đều phù hợp với thuyết pháp của Tân Vô Ngân: Luân Hồi Thánh Vương muốn lợi dụng Liễu Cầm Âm, để tăng cường thực lực của chính mình.

- Luân Hồi Thánh Vương vừa mới ly khai Thần Thi, cũng sẽ không động thủ với Liễu Cầm Âm nhanh như vậy!

Thần sắc Triệu Phong bỗng nhiên chấn động.

Trước sau hai lần tiếp xúc cùng Luân Hồi Thánh Vương, Triệu Phong có thể cảm giác được, thực lực Luân Hồi Thánh Vương không có tăng trưởng bao nhiêu, điều này cũng có thể chứng minh Liễu Cầm Âm còn chưa có chết.

Triệu Phong nhìn thoáng qua mảnh hải dương lôi điện mệnh mông này, giận dữ huy động cánh tay trái một cái, thân hình trong một tầng ngân ảnh không u biến mất.

Sau khi biết rõ hết thấy chuyện này, Triệu Phong đã không thể nào ở lại chỗ này, lợi dụng tài nguyên phiến Lôi kiếp này nữa.

Sau một khắc, Triệu Phong đã xuất hiện ở trên chiến trường.

Lúc này, đại bộ phận mọi người trên chiến trường đều tụ tập tại phụ cận tuyệt địa Lôi kiếp. Cường giả Bán Thần cùng với Thánh Vương đã bắt đầu xuất phát về phía sâu bên trong hố lôi điện kia.

- Cái tên Triệu Phong này, vừa ra tới đã không thấy tăm hơi! Thù lao hán hứa vẫn còn chưa có đưa cho ta! Côn Vân nổi giận mắng lớn.

Hắn vận chuyển Kim Khôn Thánh Thể, sức chống cự đối với Lôi kiếp rất mạnh, so với toàn bộ Bán Thần ở đây, đều dễ dàng thâm nhập phiến Lôi kiếp tuyệt cảnh này hơn.

- Phong ca, người đi đâu rồi?

Trong lòng Triệu Vũ Phi cũng hiện lên một cỗ bất an không thể nói rõ.

Ong ong!

Tả Mâu Triệu Phong tràn ngập một tầng sóng gợn đậm kim sắc, đảo qua phía trước, cũng không có phát hiện thân ảnh của Luân Hồi Thánh Vương.

- Bích Thanh Nguyệt, điều động toàn bộ thành viên tình báo, lục soát hạ lạc của Luân Hồi Thánh Vương! Mặt khác, trước khi tiến vào Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương đã từng đi qua những địa phương nào, cũng đều tra rõ một lần cho ta...

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn, trực tiếp liên hệ cùng Bích Thanh Nguyệt.

Trước đây, Luân Hồi Thánh Vương thay tên đổi họ, mai danh ẩn tích, Triệu Phong muốn tìm hắn, chỉ có thể dựa vào vận khí.

Nhưng mà hiện tại, Luân Hồi Thánh Vương đã từng hiện thân trong Thần Thi, cũng tương đương với có được đầu mối cùng mục tiêu, liền có thể tìm hiểu nguồn gốc, bắt đầu tra xét, tìm kiếm tung tích của hắn.

- Vâng!

Bên kia, Bích Thanh Nguyệt đang tụ tập xung quanh tuyệt địa Lôi kiếp, lập tức suất lĩnh toàn bộ thành viên, rời khỏi nơi này.

Căn cứ giọng điệu của chủ nhân, nàng tự nhiên có thể đoán được tính nghiêm trọng của sự tình.

Vụt...

Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới, cấp tốc rời khỏi chiến trường.

oOo

Thời khắc nào đó, Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền cho Triệu Phong một ít tin tức tình báo tương quan.

Thần sắc Triệu Phong khê ngưng trọng, sau đó khôi phục lại bình tĩnh, tiếp tục chạy đi.

Một ngày sau, Triệu Phong đi tới một phiến rừng cây xanh biếc. Sâu bên trong rừng cây có một gian nhà gỗ đơn giản. Trước gian nhà gỗ có một dòng suối nhỏ lẳng lặng chảy xuôi.

Phía trước dòng suối, trước đây từng có một nàng thiếu nữ bạch y, nhẹ nhàng khảy động huyền cầm.

Nơi này, đúng là địa phương trước đây Triệu Phong gặp mặt Liễu Cầm Âm.

- Cầm Hâm, người đang ở đâu? Ta còn muốn nghe người lại khảy một bản nữa!

Tâm tình Triệu Phong kích động, nhẹ giọng lầm bầm.

Suy nghĩ của Triệu Phong đắm chìm tại nơi đây, chung quanh hần chợt xuất hiện một cỗ lực lượng huyền cảnh.

Giờ khắc này, Triệu Phong bằng vào trí nhớ của mình, đem hình ảnh thời điểm trước đây mình cùng Liễu Cầm Âm gặp nhau, hoàn chỉnh tái hiện lại.

Bên cạnh dòng suối kia, chậm rãi xuất hiện một nàng nữ tử áo trắng, một thanh cổ cầm, một cổ âm thanh thiên nhiên u tĩnh thản nhiên chậm rãi vang lên.

Ầm!

Bỗng nhiên, Triệu Phong mạnh mẽ phá tan cỗ huyền cảnh này.

- Phải tìm được Cầm Hâm! Hiện tại nàng vẫn còn trong nguy cơ, bất cứ lúc nào cũng có khả năng chết!

Thần sắc Triệu Phong chấn động, xua tan tâm tình trong lòng.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Triệu Phong nghiêng răng nghiêng lợi một trận.

- Được rồi, Ấn ký Luân Hồi!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Trong cơ thể Triệu Phong còn có Ấn ký Luân Hồi do Luân Hồi Thánh Vương chẳng biết trồng xuống từ lúc nào.

Sở dĩ Triệu Phong không có xóa đi Ấn ký Luân Hồi, là vì sợ Luân Hồi Thánh Vương phát hiện, có điều phòng bị. Bởi vì Luân Hồi Thánh Vương có thể thông qua Ấn ký Luân Hồi cảm giác được vị trí đại khái của Triệu Phong.

Nhưng mà kỳ thật, Triệu Phong cũng có thể lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, ngược lại xác định vị trí của Luân Hồi Thánh Vương.

Chỉ bất quá nếu là như vậy, liền sẽ bại lộ ra chuyện tình Triệu Phong đã phát hiện ra Ấn ký Luân Hồi. Mà thời điểm Triệu Phong tiếp cận Luân Hồi Thánh Vương, cũng sẽ bị Luân Hồi Thánh Vương phát hiện.

Bất quá lúc này, Triệu Phong đâu để ý được nhiều như vậy.

Vụt...

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập sâu bên trong linh hồn, dựa vào năng lực cường đại do Tả Mâu mang tới, Triệu Phong rất nhanh liền tìm được Ấn ký Luân Hồi.

Phốc...

Triệu Phong khởi động lực lượng linh hồn, bỗng nhiên kích thích Ấn ký Luân Hồi.

Ong ong!

Từ trong Ấn ký Luân Hồi truyền đến một cỗ ý niệm phản kháng.

Mà trong nháy mắt này, ý thức của Triệu Phong liền phát hiện ra, trong thương mang Đại lục, tại một chỗ phương vị nào đó, liền xuất hiện một tia linh hồn ba động yếu ớt, cùng Ấn ký Luân Hồi trong Lôi Hồn Thể Triệu Phong hô ứng lẫn nhau.

- Tìm được người rồi!

Trong mắt Triệu Phong hiện lên một tia quang mang ngoan lệ, sau đó lập tức khởi hành.

Triệu Phong thông qua Ấn ký Luân Hồi, xác định địa phương hiện tại của Luân Hồi Thánh Vương, Luân Hồi Thánh Vương khẳng định cũng đã phát hiện ra hắn điều tra mình.

Cho nên, Triệu Phong phải tận lực nhanh chóng chạy tới, để tránh cho Luân Hồi Thánh Vương thay đổi vị trí.

Vụt...

Bao cổ tay trong tay Triệu Phong, ở tại chỗ vung lên, thân ảnh hắn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, trở nên nhạt dần cuối cùng biến mất.

Sử dụng Mê Không Giới, liên tục truyền tống hai lần, Triệu Phong đã xuyên qua cự ly một cái đại châu.

- Ngay ở đại châu này!

Triệu Phong lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, chỉ có thể nhận biết vị trí đại khái của Luân Hồi Thánh Vương.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Triệu Phong lợi dụng Lôi Dực Phi Độn Thuật, bay nhanh trong phiên thiên địa này.

- Luân Hồi Thánh Vương phát hiện hành động của ta, có khả năng đã bắt đầu rời khỏi vị trí cũ!

Về mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

- Thử thêm một lần nữa!

Ý thức của Triệu Phong chìm vào sâu bên trong linh hồn, hắn quyết định lại một lần nữa kích thích Ấn ký Luân Hồi.

- Đang ở...

Thần sắc Triệu Phong thoáng rung mình, đứng ngây người tại chỗ.

Một lát sau, trước mặt Triệu Phong, dần dần xuất hiện một đạo nhân ảnh áo xám.

- Luân Hồi Thánh Vương!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, hiện lên một cỗ sát ý.

- Triệu Phong, tìm ta gấp như vậy, có chuyện gì sao?

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, mỉm cười.

- Người ngay từ đầu, liền biết rõ người mà ta muốn tìm, chính là Liễu Cầm Âm!

Triệu Phong thấp giọng dò hỏi.

- Không sai! Nhưng mà nàng là mục tiêu của ta, cho nên không thể để cho người mang nàng đi!

Ánh mắt Luân Hồi Thánh Vương lộ ra vẻ kiên định.

Từ khi bắt đầu tu hành đến nay, Luân Hồi Thánh Vương lợi dụng năng lực của Hữu Mâu, tổng cộng tìm được bốn người Luân Hồi Trọng Sinh Giả.

Cái chết của Luân Hồi Trọng Sinh Giả đầu tiên, giúp cho hắn đột phá Huyền Quang Cảnh. Cái chết của Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ hai, giúp cho hắn đột phá đến cảnh giới Thánh Vương.

Tại trong Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương không tìm được cơ hội đột phá Thiên giai Thần vị, như vậy hắn cũng chỉ có thể lợi dụng Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ ba, Liễu Cầm Âm, để giúp hắn đột phá Thiên giai Thần vị.

Huống hồ, Luân Hồi Áo Nghĩa ẩn chứa trong linh hồn Liễu Cầm Âm hết sức cường đại, bản thân Liễu Cầm Âm còn có thiên phú Mệnh Đạo cực kỳ cao siêu.

Nếu không phải là bởi vì cái cự hạm Thiên giai Thần vị này, Luân Hồi Thánh Vương thật đúng là không nỡ giết chết nàng đồ đệ thứ ba này của hắn.

Mặt khác, Luân Hồi Trọng Sinh Giả thứ tư mà Luân Hồi Thánh Vương tìm được, tự nhiên chính là Tân Vô Ngân. Nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương lại có cảm giác, trong chỗ u minh có một cỗ lực lượng kỳ dị, đang ngăn cản hắn tiếp cận Tân Vô Ngân.

- Hiện tại, người chính là mục tiêu của ta, cho nên người phải chết!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Hiện tại, Luân Hồi Thánh Vương đã thừa nhận tất cả, Triệu Phong tuyệt sẽ không bỏ qua cho hắn.

- Với thực lực của người, căn bản không giết được ta!

Luân Hồi Thánh Vương tự tin nói.

Tuy rằng nói như thế, nhưng mà trải qua trận chiến trong Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương quả thật có chút kiêng kỵ đối với Triệu Phong.

Bất quá, Liễu Cẩm Âm sắp sửa tử vong, thực lực của hắn cũng sẽ đạt được sự bay vọt về chất, Triệu Phong căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.

- Không thử một chút làm sao biết được?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng.

- Người không muốn biết hạ lạc của Liễu Cẩm Âm sao?

Về mặt Luân Hồi Thánh Vương đặc ý, cười ha hả một tiếng.

Liễu Cẩm Âm có thiên phú tạo nghệ cực cao tại Mệnh Đạo, có thể dự đoán trước được nguy cơ của bản thân.

Nhưng mà Liễu Cẩm Âm cũng chỉ có thiên phú tại phương diện này mà thôi, Luân Hồi Thánh Vương từ trước đến nay chưa bao giờ để cho Liễu Cẩm Âm tiếp xúc với bất luận tri thức Mệnh Đạo gì, tu luyện bất luận bí thuật Mệnh Đạo gì. Cho nên năng lực của Liễu Cẩm Âm tại phương diện Mệnh Đạo, cũng chỉ thấp phần bình thường.

Trước khi tiến vào Thần Thi, Luân Hồi Thánh Vương cũng đã an trí một Luân Hồi Bất Diệt Thể tại phụ cận Liễu Cẩm Âm. Đương nhiên, Luân Hồi Thánh Vương không có nói rõ ràng nhiệm vụ cụ thể cho Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Mà lúc này, Luân Hồi Thánh Vương đã thông qua liên hệ tinh thần ra lệnh, để cho Luân Hồi Bất Diệt Thể kia động thủ, giết chết Liễu Cẩm Âm.

oOo

Tại một khu vực biên giới, bên cạnh đại châu mà Triệu Phong đang đứng, có một cái khe núi cảnh sắc tú lệ.

Bên cạnh khe núi có một cái sơn động, bên trong động bố trí giống như một căn nhà bình thường vậy.

Lúc này, tại chỗ cửa động chợt đi ra một đạo thân ảnh tuyết trắng xinh đẹp.

- Làm sao bây giờ? Cỗ cảm giác nguy cơ kia càng ngày càng mãnh liệt! Nhưng sư phụ nói, bảo ta nhất định phải ở chỗ này chờ hắn...

Sắc mặt Liễu Cẩm Âm hơi có chút lo lắng.

1121. Chương 1118: Đối Chiến Luân Hồi Chi Mâu

- Hóa ra ý đồ chân chính của Luân Hồi Thánh Vương, chính là giết chết nữ nhân này!

Tử Vong Đại Đế cấp tốc bay tới chỗ khe núi phía trước.

Phốc...

Linh thức Tử Vong Đại Đế đảo qua, sắc mặt chợt kịch biến.

- Chủ nhân, Liễu Cầm Âm không có ở đó!

Tử Vong Đại Đế lập tức liên hệ cùng Luân Hồi Thánh Vương.

- Cái gì? Ta chỉ dẫn phương hướng cho ngươi, nhanh đi giết nàng!

Thanh âm lo lắng của Luân Hồi Thánh Vương vang lên trong linh hồn Tử Vong Đại Đế.

Trên người Liễu Cầm Âm cũng có Ấn ký Luân Hồi của Luân Hồi Thánh Vương, bởi vậy hắn muốn biết vị trí hiện tại của Liễu Cầm Âm, là rất dễ dàng.

Lập tức, Tử Vong Đại Đế dựa theo chỉ thị của Luân Hồi Thánh Vương, hướng về một phía phương hướng nhanh chóng đuổi theo.

oOo

Xa xôi tại phía trước, Liễu Cầm Âm cũng đang cấp tốc phi hành.

- Tựa hồ tại phương hướng này, có tồn tại một tia sinh cơ! Là sư phụ trở về sao?

Ánh mắt Liễu Cầm Âm có chút mê man.

Sau một lát, Liễu Cầm Âm bỗng nhiên quay đầu nhìn lại.

- Hắc hắc... Liễu Cầm Âm, ngươi trốn nơi nào?

Tử Vong Đại Đế mang theo một cỗ ý chí uy áp khủng bố, hàng lâm mà đến.

Liễu Cầm Âm tại trước mặt Tử Vong Đại Đế, đã bị áp chế đến không thể động đậy, phẳng phất như bất cứ lúc nào cũng có khả năng hóa thành tro bụi.

- Tử Vong Đại Đế, tại sao ngươi lại muốn giết ta?

Liễu Cầm Âm kinh hoàng hỏi.

- Ha ha... nếu như ngươi suy nghĩ cho sư phụ ngươi, hắn là nên lập tức tự sát a!

Tử Vong Đại Đế cười ha hả một tiếng.

- Không có khả năng!

Liễu Cầm Âm không tin Tử Vong Đại Đế giết nàng là do sư phụ nàng ra lệnh.

Vị sư phụ đã dưỡng dục nàng mấy chục năm, làm sao có thể phái người tới giết nàng? Nhất định là sư phụ đã xảy ra điều gì ngoài ý muốn, khiến cho Tử Vong Đại Đế thoát khỏi sự chướng khố của sư phụ...

Vụt vụt vụt...

Đúng lúc này, sau lưng Liễu Cầm Âm đột nhiên bay tới mấy đạo thân ảnh màu đen.

- Cuối cùng cũng đuổi kịp!

Một gã nam tử diện mục lãnh khốc tà dị, cảm thán một câu.

Thời điểm ánh mắt Liễu Cầm Âm nhìn về phía gã nam tử này, đầu óc của nàng bỗng nhiên chấn động.

Gã nam tử trước mắt này, không phải là gã nam tử không ngừng quanh quẩn tại trong giấc mộng của nàng, đuổi mãi cũng không tiêu tan kia sao?

Tuy rằng thần sắc của hai người có hơi chút không tương đồng, nhưng mà Liễu Cầm Âm cảm giác được, người này có lẽ chính là người mà nàng ở trong giấc mộng vẫn luôn đang tìm kiếm kia.

- Triệu Phong? Không đúng!

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế thoáng ngẩn ra, lập tức phủ định.

Người trước mắt này tuy rằng bộ dáng cùng với tiền thân Triệu Phong trước kia giống hệt như là một người, nhưng mà cảnh giới cùng khí tức lại hoàn toàn bất đồng.

- Vậy giết hắn!

Ánh mắt Triệu Vong lạnh lùng nhìn chằm chằm Tử Vong Đại Đế, sau đó đầy thâm tình nhìn về phía Liễu Cẩm Hâm.

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão!

Vài vị Trưởng lão của Minh Quỷ Môn tế xuất ra một bộ đại trận Quỷ Đạo, trực tiếp thi triển ra.

- Hừ! Các người muốn chết!

Tử Vong Đại Đế tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố tuyệt cường.

Hắn thân mang Tử Vong Chi Mâu, lại có được Luân Hồi Bất Diệt Thể, sao lại e ngại vài tên Vô Địch Đại Đế trước mắt này?

Hơn nữa, đã trải qua một trận chiến trong Thần Thi, năng lực Tử Vong Chi Mâu của hắn so với trước đây càng mạnh hơn rất nhiều.

- Vậy thì nhìn xem, rốt cuộc là kẻ nào muốn chết!

Triệu Vong hừ lạnh một tiếng, trực tiếp lao ra.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong vận chuyển Hữu Mâu, ánh mắt dừng lại tại bốn phía Tử Vong Đại Đế.

Ô...ô...ô...n...g!

Một cỗ lực lượng Tử Vong tuyệt cường, hình thành nên một khối viên cầu hắc sắc, tản mát ra một cỗ hấp lực kinh khủng tuyệt luân, không ngừng hấp xả Tử Vong Đại Đế.

Tử Vong Hắc Động, là một loại tử vong đồng thuật hoàn toàn mới mà Triệu Vong căn cứ bí pháp vô thượng của Minh Quỷ Môn, phối hợp với bí pháp Tử Vong Ngưng Thị của Tử Vong Đại Đế, sáng tạo ra. Trong này, tự nhiên cũng có sự trợ giúp của Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Bên kia, những Trưởng lão khác của Minh Quỷ Môn đã khổng chế đại trận Quỷ Đạo, đem Tử Vong Đại Đế giam lại ở trong đó.

- Tử Vong Chi Mâu!

Sắc mặt Tử Vong Đại Đế nhất thời trở nên điên cuồng.

Đây chẳng phải là Tử Vong Chi Mâu của hắn, đã bị Triệu Phong cướp đi sao?

- Trả Tử Vong Chi Mâu lại cho ta!

oOo

Bên kia, Triệu Phong cùng Luân Hồi Thánh Vương đã khai chiến.

Bên cạnh Luân Hồi Thánh Vương, phiêu phù một Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

- Luân Hồi Thánh Vương, người không phải muốn nói cho ta biết chỗ của Liễu Cẩm Âm sao?

Triệu Phong nhịn không được, cười nói.

Trên thực tế, trước đây khi hắn để cho Bích Thanh Nguyệt đi điều tra tung tích của Luân Hồi Thánh Vương. Không mất bao nhiêu thời gian, Bích Thanh Nguyệt cũng đã tra ra được, trước khi Luân Hồi Thánh Vương tiến vào Thần Thi, đã từng ở tại một chỗ.

Mà địa phương đó, trùng hợp cũng ngay tại phụ cận Minh Quỷ Môn, cho nên, lúc đó Triệu Phong liền phái Triệu Vong chạy đi nhìn xem một chút.

Cho đến về sau, Triệu Phong lợi dụng Ấn ký Luân Hồi, cảm giác được vị trí đại khái của Luân Hồi Thánh Vương, Triệu Phong liền đoán ra được, địa điểm Bích Thanh Nguyệt điều tra được, khả năng chính là nơi Liễu Cầm Âm đang ở.

Nhưng mà trên người Triệu Phong cũng có Ấn ký Luân Hồi, bởi vậy hắn không thể trực tiếp đi tìm Liễu Cầm Âm, để tránh khỏi bị Luân Hồi Thánh Vương phát hiện, hoàn toàn phản tác dụng.

Cho nên, Triệu Phong liền chủ động truy tìm Luân Hồi Thánh Vương, mà để cho Triệu Vong đi cứu giúp Liễu Cầm Âm.

Đây là lần đầu tiên Triệu Vong phát ra công dụng, hơn nữa còn là tác dụng to lớn như thế.

Mặt khác, hiện tại Triệu Vong đã có được thực lực cực mạnh.

Tại thời điểm hai Đại Vương triều tiến hành thăm dò Thần Thi, Triệu Vong liền điều động những người ủng hộ mình trong nội bộ tông môn, đạt được vị trí Thái thượng Trưởng lão Minh Quỷ Môn.

Sau khi trở thành Thái thượng Trưởng lão, Triệu Vong liền không tiếp tục che giấu nữa, lớn mật lợi dụng tài nguyên do Triệu Phong cung cấp, điên cuồng tu luyện, hiện tại đã có được thực lực Đại Đế vô địch.

Mà ý chí linh hồn của Triệu Vong, là chính từ chỗ của Triệu Phong phân chia ra, nội tình, tiềm lực đều thật lớn, từ lâu đã tiến giai cấp bậc Thánh Chủ.

- Tử Vong Chi Mâu, là người của người?

Luân Hồi Thánh Vương nghe xong tin tức do Tử Vong Đại Đế truyền đến, liền minh bạch, kẻ có được Tử Vong Chi Mâu kia, là người do Triệu Phong phái qua.

- Triệu Phong, người lại dám cướp đi đệ tử của ta!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời gầm lên rít gào.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trong Tả Mâu mờ tối của Luân Hồi Thánh Vương, vòng xoáy hắc ti kia bỗng nhiên bắt đầu xoay tròn lên.

Vù vù! Hô!

Từng đạo từng đạo nhân ảnh hắc bào nhanh chóng lao ra, xuất hiện tại trước người Triệu Phong.

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua, thần sắc thoảng sững sờ.

Hai gã Thánh Vương, bốn gã Thánh Chủ Đại Thành, còn lại Thánh Chủ cũng có hơn mười tên.

Tuy rằng hắn sớm đã đoán được Luân Hồi Thánh Vương có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà hiện tại số lượng cùng chất lượng này, vẫn như cũ khiến cho hắn có chút khiếp sợ.

Bá!

Tay trái Triệu Phong vung lên, cũng triệu hồi ra vài tên giúp đỡ.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cùng Vân Tầm Tiên Điệp xuất hiện trong phiên không gian này, bên cạnh còn có Vạn Tượng Thánh Chủ, mấy con Chấn Thiên Kim Viên từ lâu đã đột phá Thánh Chủ.

- Lên!

Triệu Phong khê quát một tiếng.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Triệu Phong thi triển Lô Dực Phi Độn Thuật, trực tiếp nhảy vào địa phương trận doanh, mục tiêu nhắm thẳng về phía Luân Hồi Thánh Vương.

- Giết hắn cho ta!

Luân Hồi Thánh Vương hét lớn một tiếng.

Kỳ thật, chỉ cần cho Luân Hồi Thánh Vương thêm một ít thời gian, hẳn còn có thể chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể hơn nữa.

Trong Thần Thi, ở trên người rất nhiều Thánh Chủ Đại Thành, Thánh Vương đều bị hắn gieo trồng qua Ấn ký Luân Hồi.

Mà trong cuộc chiến cùng Thiên Phật Chân Thần, số cường giả chết đi nhiều vô số kể.

Bất quá, Luân Hồi Thánh Vương trong cuộc chiến đầu đó, cũng tiêu hao rất nhiều lực lượng bản nguyên Luân Hồi, cần một ít thời gian khôi phục lại, mới có thể đem những cường giả chết đi này chế tạo thành Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Nếu như Triệu Phong lại qua một đoạn thời gian nữa mới tìm tới cửa, Luân Hồi Thánh Vương liền có nắm chắc, trực tiếp có thể giết chết Triệu Phong.

Ầm!

Hơn hai mươi Luân Hồi Bất Diệt Thể trực tiếp phóng về phía Triệu Phong, động thủ.

Hưu!

Triệu Phong xuyên toa tại trong thiên địa, tận lực tránh né công kích của hai gã Thánh Vương.

Ầm! Phanh! Oành!

Công kích của những Luân Hồi Bất Diệt Thể khác, oanh kích thẳng lên trên người Triệu Phong, ngay cả một tia vết tích cũng không thể lưu lại.

- Thánh Lô Thể đạt đến Đại thành đỉnh phong, công kích dưới Thánh Vương, căn bản không thể gây thương tổn được chút nào cho ta!

Triệu Phong đối với Thánh Lô Thể của chính mình, có lòng tin cực lớn.

Đồng thời, Chấn Thiên Kim Viên cùng Vân Tầm Tiên Điện cũng cấp tốc gia nhập vào chiến trường, trong nháy mắt không chế toàn bộ Luân Hồi Bất Diệt Thể dưới Huyền Quang Đại Thành.

Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ, dễ dàng kèm chế những Thánh Chủ Đại Thành khác.

- Làm sao có thể? Thực lực của người!

Luân Hồi Thánh Vương vô cùng kinh hãi.

Hắn không nghĩ tới, thực lực Triệu Phong lại tiến bộ nhanh như vậy, tu luyện công pháp luyện thể cũng là cao thâm vô cùng.

Nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể như vậy công kích, đều khó có thể tạo thành tổn thương gì cho hắn.

- Hai người các người, không chế hắn cho ta!

Luân Hồi Thánh Vương hạ đạt mệnh lệnh cho hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

Đồng thời, Luân Hồi Thánh Vương vận chuyển ý chí lực lượng, tiến hành ràng buộc đối với Triệu Phong.

Bản thân sức chiến đấu của Luân Hồi Chi Mâu rất thấp, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương đầu gù cũng là cường giả Thánh Vương.

- Hừ!

Triệu Phong tức giận hừ một tiếng, ý chí linh hồn kinh khủng phóng ra, trực tiếp chống lại ý chí vĩ lực của ba gã Thánh Vương.

- Ý chí linh hồn, không ngờ cũng đạt tới cảnh giới Thánh Vương!

Trong lòng Luân Hồi Thánh Vương một lần nữa cả kinh.

Triệu Phong trong khoảng thời gian ngắn như vậy, đột phá đến cường giả Huyền Quang Đại Thành, có thể nhờ vào thu được đại lượng tài nguyên tu luyện trong Thần Thi.

Nhưng Luân Hồi Thánh Vương không nghĩ tới, ý chí linh hồn của Triệu Phong, không ngờ lại cũng tăng nhanh đến loại trình độ này.

Trong Thần Thi, các loại tài nguyên có lợi cho tu luyện sinh mệnh thể phách khá nhiều, nhưng tài nguyên hữu ích đối với phương diện linh hồn lại thập phần thưa thớt.

- Phá Thiên Thánh Lô Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh lực Viêm Chi Phong Lô, đánh thẳng tới hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương.

- Kẻ này, thực lực thật là kinh khủng!

- Vương triều Đại Càn không ngờ lại xuất hiện thiên kiêu kinh khủng như vậy!

Hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương vô cùng khiếp sợ.

Ầm! Phanh!

Hai gã Thánh Vương đồng thời xuất thủ, vận chuyển nhiều loại thủ đoạn, mới đỡ được công kích của Triệu Phong.

- Lực lượng Lô kiếp?

Một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể trong đó, thần sắc cả kinh thốt lên.

Bộ phận thân thể bị lực lượng Lô kiếp tổn thương, coi như là thể chất Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng rất khó khôi phục lại.

- Phong Lô Đồng Hỏa!

Đánh ra được một tia khe hở, Tả Mâu của Triệu Phong liền nhìn chăm chăm Luân Hồi Thánh Vương, từ trong đó bắn ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn diễm miêu lôi quang tử kim sắc, bùng nổ ra tại trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

Trong công kích Phong Lô Đồng Hỏa này, ẩn chứa khá nhiều lực lượng Lô kiếp, bởi vậy mới có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho Luân Hồi Thánh Vương, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể!

- A!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời hét lên một tiếng.

Lúc này, một chuỗi hạt liên đeo trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, chợt bắn ra một đạo quang mang nhu hòa như nước, cấp tốc trợ giúp Luân Hồi Thánh Vương chống lại uy lực của cỗ Phong Lô Đồng Hỏa này.

- Bí bảo phòng ngự linh hồn Thiên giai Cực phẩm!

Thần sắc Triệu Phong cả kinh.

Bí bảo phòng ngự linh hồn, so sánh với những Thần binh khác thì càng thêm trân quý. Kiện Bí bảo này của Luân Hồi Thánh Vương, đặt ở cả Đại Lục Vực đều là Bí bảo cực kỳ hi hữu.

Vụt...

Luân Hồi Thánh Vương cấp tốc lui về phía sau vài dặm, kéo dài khoảng cách cùng Triệu Phong.

Tuy rằng hắn có Bí bảo phòng ngự linh hồn, nhưng mà linh hồn đồng thuật của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Lô kiếp, tổn thương cực lớn đối với Bí bảo.

- Sử dụng Thứ Thần khí, giết chết hắn!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp nói.

Luân Hồi Thánh Vương cũng có thu hoạch cực lớn tại trong Thần Thi.

Vụt...

Trong tay hai gã Thánh Vương cấp Luân Hồi Bất Diệt Thể kia đều xuất hiện một kiện Thứ Thần khí.

Trong đó có một kiện Thứ Thần khí là một viên quang châu bạch kim sắc tản ra quang huy sáng ngời, bên trong quang châu tràn ngập những phù văn kim sắc kỳ diệu huyền ảo, một cỗ khí tức Thần lực yếu ớt từ trong đó tản ra.

Kiện Thứ Thần khí còn lại, là một cây thước ngọc lam sắc. Bốn phía cây thước phiêu phù một tầng thủy vụ mờ lung, dẫn động Thủy Chi Áo Nghĩa trong thiên địa.

- Triệu Phong, nếu như Liễu Cẩm Âm đã bị người cứu đi, như vậy người sẽ phải thay thế nàng!

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương tràn đầy âm lệ.

1122. Chương 1119: Luân Hồi Khởi Điểm

- Triệu Phong, nếu như Liễu Cẩm Âm đã bị người cứu đi, như vậy người sẽ phải thay thế nàng!

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương tràn đầy âm lệ.

Tuy rằng không thể giết Liễu Cẩm Âm, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương toàn lực ứng phó, cũng đủ để giết chết Triệu Phong. Sau đó sẽ chậm rãi tìm kiếm lại Liễu Cẩm Âm, kết quả vẫn là giống nhau mà thôi.

- Thứ Thần khí sao?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng trọng.

Hóa Thần Quyết của hắn còn chưa có nhập môn, bây giờ Triệu Phong còn chưa thể nào sử dụng lực lượng Thần khí Cổ Thần Ấn! Thứ Thần khí, Triệu Phong cũng chỉ có Mê Không Giới loại phụ trợ mà thôi.

Bởi vậy, đối mặt hai gã cường giả Thánh Vương có được Thứ Thần khí loại công kích, Triệu Phong vẫn là hết sức kiêng kỵ.

Ô...ô...ô...n...g!

Quang châu bạch kim sắc trong tay một gã Thánh Vương, nhất thời tuôn ra một đạo quang đối bạch kim sắc, tản ra một tia khí tức Thần lực yếu ớt, phóng vọt về phía Triệu Phong.

Một gã Thánh Vương khác, cũng lập tức huy động cây thước lam ngọc trong tay.

Rầm rầm!

Trong thiên địa đột nhiên tuôn ra vô số vòng xoáy lam sắc, phẳng phất trong nháy mắt, khắp không gian đã biến thành một mảnh thế giới hải dương vậy.

Trong phiên thế giới hải dương đầy những vòng xoáy lam sắc này, bản thân Triệu Phong đã bị áp chế cực lớn, năng lực hành động cũng bị hạ thấp đến cực hạn.

Vốn dĩ, Triệu Phong thân mang huyết mạch Băng Thủy, có lẽ còn không đến mức bị cỗ Thủy Chi Áo Nghĩa này áp chế đến thành bộ dáng như thế.

Nhưng mà huyết mạch Băng Thủy cùng Băng Hoàng Thương của Triệu Phong, đều đã dùng để đóng băng lực lượng giọt Thần huyết kia.

Ô...ô...ô...n...g!

Thời khắc mấu chốt, Triệu Phong trực tiếp phóng xuất ra hình chiếu Phong Lôi Tiểu Thế Giới, cùng thế giới hải dương bốn phía đối kháng lẫn nhau.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán Phong Lôi Lực Phách cùng Huyền Quang Thánh Lực, đánh ra một đạo chưởng ảnh lôi quang xích kim sắc to lớn.

Thánh Lô Chưởng đánh lên trên thế giới hải dương bốn phía, nhất thời lôi quang nhấp nháy, phá hủy đi Thủy Chi Áo Nghĩa bốn phía xung quanh.

Sau đó, Phong Lô Tiểu Thế Giới nhân cơ hội phát lực, giúp cho Triệu Phong giãy thoát khỏi sự ràng buộc.

Nhưng mà đồng thời trong lúc này, đạo quang đối bạch kim sắc kia cũng đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Ầm! Phanh! Oành!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lô Thế, phối hợp Phong Lô Tiểu Thế Giới, trực tiếp chống lại đạo công kích Thứ Thần khí này.

Phốc...

Quang đối bạch kim sắc xuyên thấu tầng phòng hộ của Phong Lô Tiểu Thế Giới, nhưng mà, đến khi lực lượng còn thừa lại rơi lên trên người Triệu Phong, cũng đã không đủ để tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn nữa.

- Hoàn hảo hai gã Thánh Vương này không có Thần lực!

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy may mắn.

Không có Thần lực, căn bản không thể nào phát huy ra toàn bộ uy năng của Thứ Thần khí, bởi vậy bản thân Triệu Phong am hiểu phòng ngự, có thể dễ dàng phản kháng chống lại.

- Tiếp tục công kích!

Trong lòng Luân Hồi Thánh Vương tràn ngập nộ khí, trực tiếp gầm lên.

Hai gã Luân Hồi Bất Diệt Thế cấp Thánh Vương một lần nữa vận chuyển Thứ Thần khí, công kích về phía Triệu Phong.

Nhưng mà, ngay vào lúc này, bên cạnh hai gã Thánh Vương chợt hiện lên một tia u quang ngân hôi sắc nhàn nhạt.

- Muốn chết!

Hai gã Thánh Vương phát hiện ra một tia dị dạng này.

Một gã Thánh Vương trong đó trực tiếp tế xuất Thần khí Thứ phẩm, chuẩn bị chém giết Tiểu tặc miêu đang âm thầm muốn đánh lén.

Đình...

Tiểu tặc miêu huy động một đạo ba nhận hắc mang lưu động, cùng khỏa quang châu bạch kim sắc kia đụng mạnh vào nhau.

Răng rắc!

Ngoài mặt khỏa quang châu bạch kim sắc kia chợt xuất hiện một tia vết rách, sau đó rất nhanh lan tràn ra rất nhiều khe nứt thật nhỏ khác.

- Cái này... Làm sao có thể? Thứ Thần khí của ta!

Gã Thánh Vương kia nhìn lại Thứ Thần khí trong tay mình, nhất thời thốt lên sợ hãi.

- Tuyệt không có khả năng này!

Phương xa, thần sắc Luân Hồi Thánh Vương đại chấn, không thể tin nổi nhìn chằm chằm một màn này.

Thần khí Thứ phẩm trong truyền thuyết, làm sao có thể dễ dàng bị phá hư như vậy?

Sau đó, Luân Hồi Thánh Vương nhìn thoáng qua chiến trường của Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ.

Đám Luân Hồi Bất Diệt Thế Huyền Quang Đại Thành kia, không ngờ toàn bộ đều đã bị chém thành vô số mảnh vụn nhỏ, hơn nữa tốc độ khép lại cực kỳ chậm chạp.

- Lễ nào... là Thần khí?

Luân Hồi Thánh Vương gắt gao nhìn chăm chăm thanh đoản nhận hắc sắc trong tay Tiểu tặc miêu.

Nghĩ lại lúc ban đầu, Thiên Phật Chân Thần mặc dù có thể chống lại toàn bộ cường giả hai Đại Vương triều, ở trình độ rất lớn đều là dựa vào hai kiện Thần khí, bởi vậy có thể thấy được uy năng cùng giá trị của Thần khí.

- Tốt lắm, Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong mừng rỡ kêu lên.

Trải qua thời gian khôi phục dài như vậy, Tiểu tặc miêu rốt cuộc đã có năng lực sử dụng Thần khí trong tay mình.

Thế nhưng, cảnh giới Tiểu tặc miêu lại không đủ, thời điểm tiếp cận Thánh Vương liền bị đối phương phát hiện ra. Bằng không, nó có khả năng tạo thành thương thế trí mạng đối với Luân Hồi Bất Diệt Thể, hoặc là triệt để phá hủy luôn món Thứ Thần khí đó.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu hướng về phía Triệu Phong khoa tay múa chân một trận, biểu thị nó chỉ mới vừa khôi phục lại Thần lực, hơn nữa lại đã tiêu hao hết, trong thời gian ngắn không thể nào lại thôi động Thần khí nữa.

- Được! Cùng tiến lên!

Triệu Phong chiến ý dạt dào, một kích toàn lực của Tiểu tặc miêu, đã phá vỡ cục diện bế tắc của Triệu Phong.

Mặt khác, cho dù Tiểu tặc miêu không thể thôi động Thần khí, nhưng mà thuộc tính cùng sự sắc bén nguyên bản của món Thần khí đó, cũng không kém gì Thần binh Thiên giai Cực phẩm bình thường.

- Trước giải quyết người!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn về phía gã Thánh Vương đang cầm kiện Thần khí Thứ phẩm hư hại kia.

- Thánh Lôi Phách Quyền!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng, đánh ra vô số quyền ảnh lôi quang xích kim sắc, che lại đường lui của gã Thánh Vương này.

Đồng thời, Tiểu tặc miêu âm thầm lợi dụng Thần khí tiến hành công kích hấn.

Ầm! Phanh! Oành!

Dưới sự phối hợp của một người một con mèo, trong nháy mắt đã tạo thành thương thế thật nặng cho gã Thánh Vương này.

Cho dù hấn là Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng mà thương tổn do lực lượng Lôi kiếp cùng Thần khí tạo thành, tốc độ khôi phục lại cực kỳ chậm chạp.

- U Lam Cự Lãng!

Một gã Thánh Vương khác lập tức thôi động Thứ Thần khí, tiến hành công kích cản trở đối với Triệu Phong.

- Lực Phách Lôi Vực!

Triệu Phong vận chuyển Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi, một lần nữa phóng xuất ra một cỗ lĩnh vực trọng lực lôi điện cường đại.

Lĩnh vực này cùng lực lượng hư ảnh Phong Lôi Tiểu Thế Giới kết hợp với nhau, chính diện cùng với vô số vòng xoáy trong thế giới hải dương bốn phía đụng mạnh vào nhau.

- Phá!

Triệu Phong chém ra một đạo Thánh Lôi Chưởng, đơn giản liền phá tan sự ràng buộc của gã Thánh Vương này.

Sau đó, Triệu Phong thi triển ra một cái Phong Lôi Đồng Hỏa, phối hợp với Tiểu tặc miêu, triệt để giết chết gã Thánh Vương trọng thương kia.

- Hừ! Hắn căn bản không chết được!

Phương xa, Luân Hồi Thánh Vương vận chuyển Tả Mâu, phóng xuất ra Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại. Trước mặt hắn, gã Luân Hồi Bất Diệt Thể đã bị Triệu Phong triệt để giết chết kia, đang chậm rãi ngưng tụ trở lại.

Luân Hồi Bất Diệt Thể chỉ cần không bị triệt để giết chết, đều có năng lực tự hành phục hồi như cũ. Chỉ khi nào bị triệt để giết chết, mới cần Luân Hồi Thánh Vương vận dụng Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại, mới có thể đem hắn hồi sinh trở lại.

- Chính là đang đợi ngươi hồi sinh lại hắn!

Triệu Phong vận chuyển vũ dực xích lôi thánh quang, trực tiếp đánh mạnh về phía Luân Hồi Thánh Vương.

Luân Hồi Thánh Vương vẫn luôn bảo trì khoảng cách nhất định cùng Triệu Phong, mà Triệu Phong còn đang bị hai gã Thánh Vương dây dưa, căn bản không thể nào tiếp cận Luân Hồi Thánh Vương được. Nếu như vẫn cứ như vậy tiếp tục mài mòn xuống, kẻ thua cuộc cuối cùng nhất định là Triệu Phong.

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong phối hợp Tiểu tặc miêu, triệt để tiêu diệt một con Luân Hồi Bất Diệt Thể. Một gã Thánh Vương còn lại cũng khó có thể tạo thành bao nhiêu uy hiếp cho Triệu Phong. Mà Luân Hồi Thánh Vương thì đang bận thi triển đồng thuật, hồi sinh lại gã Thánh Vương đã chết đi kia, sự phòng bị đối với Triệu Phong giảm xuống rất nhiều.

Bởi vậy, Triệu Phong dùng tốc độ cực nhanh, thoát khỏi sự dây dưa của một gã Thánh Vương còn lại, phóng thẳng về phía Luân Hồi Thánh Vương.

- Không tốt! Trúng kế!

Thần sắc Luân Hồi Thánh Vương cả kinh, lập tức đình chỉ hồi sinh gã Thánh Vương này, xoay người bỏ chạy.

Bản thân hắn chiến lực vốn không mạnh, mà ý chí linh hồn của Triệu Phong cao tới Thánh Vương, linh hồn đồng thuật có sự uy hiếp cực đại đối với hắn.

Vụt...

Triệu Phong nhanh chóng đuổi theo, trong Tả Mâu hiện lên một cỗ lực lượng linh hồn cùng khí tức Lôi kiếp tuyệt cường.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp, trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp, hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn tinh tử linh hồn hỏa diễm lôi kiếp.

Ầm! Phanh!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm vậy, không ngừng vận vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, oanh kích lên trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

- A!

Luân Hồi Thánh Vương nhất thời hét thảm một tiếng, cảm giác linh hồn cực kỳ thống khổ, dường như muốn bị xé rách ra vậy.

Ong ong!

Hạng liên hắc kim sắc trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, nhất thời phóng xuất ra quang mang nhu hòa như nước, cấp tốc trợ giúp Luân Hồi Thánh Vương chống lại uy năng một cái linh hồn đồng thuật này.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Sau một khắc, lực lượng Lôi kiếp cường hãn tuyệt luân liền chuyển dời lên trên cái hạng liên kia.

Oanh! Rắc!

Hạng liên hắc kim sắc trên cổ Luân Hồi Thánh Vương, trực tiếp nổ tung!

- Bí bảo phòng ngự linh hồn của ta!

Trái tim Luân Hồi Thánh Vương nhất thời nhảy lên.

Ngay cả Bí bảo phòng ngự linh hồn Thiên giai Cực phẩm cũng bị trực tiếp phá hủy, bởi vậy có thể thấy được, một chiêu linh hồn đồng thuật này của Triệu Phong khủng bố đến thế nào.

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Thời điểm Luân Hồi Thánh Vương chạy trốn, vội vàng phát động một cái Luân Hồi Đồng Thuật khác.

Chỉ thấy, Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương kia đang ở phía sau đuổi theo Triệu Phong, thân hình chậm rãi biến mất.

Sau một khắc, trong Tả Mâu Luân Hồi Thánh Vương chợt tuôn ra một đạo thân ảnh hắc bào, gã Thánh Vương này, không ngờ lại trực tiếp xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Triệu Phong có chút không biết nói gì.

Năng lực của Luân Hồi Chi Mâu này cũng quá phiền phức rồi, không chỉ có thể khống chế được khôi lỗi nhiều đến bất tận, hơn nữa những khôi lỗi này còn có được thân thể bất tử.

Hiện tại, Luân Hồi Chi Mâu còn thể hiện ra một cái năng lực khác của nó! Có thể đem khôi lỗi ở bên ngoài, trực tiếp triệu hồi vào trong Luân Hồi Chi Mâu, lại một lần nữa thả ra ngoài. Cái này chính là tương đương với, bên cạnh Luân Hồi Thánh Vương vĩnh viễn luôn có Luân Hồi Bất Diệt Thể bảo hộ.

Một khi Triệu Phong bị gã Thánh Vương có được Thứ Thần khí này ngăn trở trong chốc lát, Luân Hồi Thánh Vương liền có thể thoát được ra xa.

Hiện tại Luân Hồi Thánh Vương cũng không phải ở trong thời kỳ toàn thịnh, là thời cơ tuyệt hảo để Triệu Phong chém giết hắn. Một khi bỏ qua cơ hội này, đợi Luân Hồi Chi Mâu chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp Thánh Vương hơn nữa, như vậy Triệu Phong càng khó có thể giết chết Luân Hồi Thánh Vương rồi.

- Tuyệt không thể để cho người chạy!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời hiện lên đồng lực ba động kinh người, hình thành một vòng xoáy tử sắc sâu không thấy đáy, đi thông tới một cái vực sâu tử huyệt sương mù dày đặc lượn lờ, kéo dài vô hạn.

Thoáng chốc, một cỗ lực lượng Cầm kỵ cầm cố, hút ra linh hồn chợt bao phủ tại trên người gã Thánh Vương này.

- Đây là cái gì?

Gã Thánh Vương này cảm thụ được linh hồn của chính mình giống như không bị khống chế, muốn thoát ly ra ngoài, hai mắt nhất thời vô cùng hoảng sợ.

Hắn cất lực giãy dụa, nhưng vẫn như cũ không thể nào thoát khỏi số phận linh hồn bị rút ra.

Luân Hồi Thánh Vương ở phía sau, thời điểm Tả Mâu của hắn cùng Tả Mâu của Triệu Phong đụng vào nhau, liền cảm giác tâm thần mình cứng đờ, linh hồn cơ hồ muốn bị rút ra luôn vậy.

- Không thể kiên trì nổi!

Chỉ thấy, trong cơ thể gã Thánh Vương này, một cỗ nguyên hồn nhân hình màu lam đậm chậm rãi thoát ly ra.

Nhưng ngay vào lúc này, Tiểu tặc miêu đã hóa thành một đạo hư tuyến ngân hôi sắc, nhằm thẳng về phía gã Thánh Vương này, cướp đoạt lấy thanh Thần khí Thứ phẩm trong tay hắn.

- Làm tốt lắm!

Triệu Phong khen một câu.

Hô!

Cái nguyên hồn nhân hình màu lam đậm kia, rất nhanh bị Triệu Phong lôi kéo ra.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong trải qua một lần lột xác, các phương diện năng lực đều có tăng cường. Mà ý chí linh hồn của gã Thánh Vương này chênh lệch không bao nhiêu với Triệu Phong, tự nhiên không chống đỡ được Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong.

Vụt...

Triệu Phong đem linh hồn gã Thánh Vương này hút vào Không gian Tả Mâu.

- Ha ha... thật là ngu xuẩn!

Luân Hồi Thánh Vương phì cười một tiếng.

Triệu Phong vừa mới thấy qua hấn trực tiếp triệu hồi Luân Hồi Bất Diệt Thể, hiện tại lại còn lãng phí ý chí đồng lực, rút ra linh hồn của Luân Hồi Bất Diệt Thể.

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Luân Hồi Thánh Vương một lần nữa thi triển ra đồng thuật này, chuẩn bị đem linh hồn cùng thân thể gã Thánh Vương kia toàn bộ triệu hồi về.

Nhưng mà sau một khắc, Luân Hồi Thánh Vương nhất thời ngây ngẩn cả người. Hấn phát hiện ra, chính mình triệu hồi trở về, không ngờ lại chỉ là một cỗ thân thể không có linh hồn!

- Luân Hồi Thánh Vương, hiện tại ngươi đã cùng đường mặt lộ a!

Triệu Phong không khỏi cười nhạt một tiếng.

Hấn đối với Không gian Thần Mâu của mình, vẫn là rất có lòng tin.

Quả nhiên, linh hồn đã bị hút vào Không gian Thần Mâu, coi như là Luân Hồi Chi Mâu, cũng không cách nào mạnh mẽ đem nó lấy đi.

1123. Chương 1120: Chung Kết Luân Hồi

- Điều này sao có thể?

Luân Hồi Thánh Vương quá mức kinh hãi.

Từ khi bắt đầu tu hành cho tới bây giờ, hấn chưa bao giờ gặp phải loại tình huống này.

Lúc này, đã không còn Luân Hồi Bất Diệt Thể bảo vệ hấn, làm sao có thể là đối thủ của Triệu Phong?

Nếu như Luân Hồi Thánh Vương tại thời kỳ toàn thịnh, có được vài Thánh Vương, Thánh Chủ Đại Thành, nhiều đến bất tận những cường giả Huyền Quang Cảnh khác, còn có hai kiện Thần khí Thứ phẩm, thì cho dù là Bán Thần, cũng không thể nào giết chết hấn.

Hơn nữa bản thân Luân Hồi Thánh Vương có Luân Hồi Chi Mâu, năng lực bảo mệnh rất mạnh. Nếu không, hấn đắc tội nhiều thế lực hai Đại Vương triều như vậy, làm thế nào có thể còn sống cho tới bây giờ?

Nhưng mà vào lúc này, Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng dâng lên một tia sợ hãi.

- Triệu Phong, ngươi căn bản giết không chết ta! Liễu Cầm Âm ngươi đã cứu đi, Thần khí Thứ phẩm cũng thuộc về ngươi! Nhiều hơn một địch nhân không bằng nhiều hơn một người bạn a!

Luân Hồi Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, cắn răng nói.

Thần sắc Triệu Phong lạnh lùng. Sát ý đối với Luân Hồi Thánh Vương, chẳng chút nào giảm xuống.

Lừa gạt mình, thật ra cũng không tính là cái gì, nhưng Luân Hồi Thánh Vương lại còn dám mê muội Liễu Cầm Hâm, hồng muốn mưu sát, để mà đột phá cảnh giới! Điểm này, Triệu Phong tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ cho hắn.

Liễu Cầm Hâm thật vất vả mới nghịch sửa khí số vận mệnh, thu được tân sinh, lại thiếu chút nữa dưới tình huống cái gì cũng không biết, đã bị Luân Hồi Thánh Vương giết chết!

- Luân Hồi Khởi Điểm!

Luân Hồi Thánh Vương thấy Triệu Phong không chút động lòng, một lần nữa thi triển ra Luân Hồi Đồng Thuật. Lần này đây, Luân Hồi Thánh Vương triệu hồi chính là tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể còn lại.

Sau một khắc, trong Tả Mâu Luân Hồi Thánh Vương bay vụt ra từng đạo từng đạo thân ảnh hắc bào. Những Luân Hồi Bất Diệt Thể này có đến hơn bảy tám chục đầu, trong đó chỉ riêng cường giả Huyền Quang Cảnh đã có hơn hai mươi đầu, còn lại toàn bộ đều là Hư Thần Cảnh.

Những Luân Hồi Bất Diệt Thể này, có rất nhiều đều là mới vừa rồi bị Tiểu tặc miêu cùng Vạn Tượng Thánh Chủ chế trụ, còn có giao chiến cùng Chấn Thiên Kim Viên, còn có rải rác khắp nơi tại ngoại giới, thay Luân Hồi Thánh Vương đi chấp hành nhiệm vụ nào đó.

Trong những người này, Triệu Phong nhìn thấy được Tử Vong Đại Đế, còn có Hắc Sa Thánh Chủ, kẻ trước đây từng ám sát Cửu Hoàng tử nữa...

- Kẻ chuyên gây tội ác!

Triệu Phong nhìn về phía Luân Hồi Thánh Vương, ngữ khí băng lãnh.

Khó có thể tưởng tượng, cả đời này của Luân Hồi Thánh Vương, đến tột cùng đã giết hại bao nhiêu cường giả rồi.

Nhưng mà đồng thời, Triệu Phong cũng đề cao cảnh giác. Tuy rằng Triệu Phong hoàn toàn không sợ những tiểu lâu la này, nhưng mà Luân Hồi Thánh Vương chắc chắn sẽ không làm ra sự tình vô nghĩa.

- Luân Hồi Trói Buộc!

Hai tròng mắt Luân Hồi Thánh Vương nhanh chóng vận chuyển, phóng xuất ra một cỗ Luân Hồi Áo Nghĩa cường đại, tiến nhập bên trong thân thể những Luân Hồi Bất Diệt Thể này.

Vù vù!

Tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể, thân hình cùng linh hồn bắt đầu tán loạn, hóa thành một đoàn khí vụ hôn ám, vờn quanh bốn phía thân thể Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Hao phí tâm huyết mấy vạn năm của ta!

Luân Hồi Thánh Vương thập phần không đành lòng.

Thi triển Luân Hồi Trói Buộc, đồng thời với việc ràng buộc địch nhân của mình, cũng đồng thời khiến cho những linh hồn bị hãm giam cầm này, triệt để giải thoát!

- Âm Ảnh Thuấn Thân!

Luân Hồi Thánh Vương thi triển bí pháp bỏ chạy, hóa thành một đạo quang tuyến hơi sắc, biến mất tại trong thiên địa.

- Cỗ lực lượng này...

Bốn phía Triệu Phong bị một cỗ khí vụ hôn ám đuổi mãi không tiêu tan bao phủ.

Cỗ khí vụ hôn ám này ngăn cách tất cả, đem lực lượng, linh thức cùng ý chí của Triệu Phong, toàn bộ đều ràng buộc ở bên trong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong đánh ra một đạo chưởng ảnh thánh lôi xích quang, lại phát hiện công kích của mình, sau khi đánh vào cỗ khí vụ hôn ám kia, liền triệt để biến mất không còn nữa.

Sau một khắc, sau lưng Triệu Phong lại bộc phát ra một đạo chưởng ảnh xích lô, hướng về phía Triệu Phong oanh kích thẳng tới.

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng, đem đạo công kích kia hóa giải đi.

- Lực lượng Luân Hồi, không thuộc về phương diện linh hồn, cũng không thuộc về phương diện vật chất, có chút tương đồng với lực lượng Vận Mệnh, là lực lượng kỳ lạ trong cõi u minh, khó có thể chạm đến!

Thần sắc Triệu Phong hơi trầm xuống.

- Hừ! Như vậy ta liền dùng lực lượng tuyệt cường, phá vỡ tất cả ràng buộc!

Triệu Phong hôm nay thề phải giết chết Luân Hồi Thánh Vương, hắn quyết không cho phép chính mình bị vây ở chỗ này.

Triệu Phong nâng tay phải lên, xuất ra ngón tay tử kim huyết sắc kia. Trên ngón tay còn quanh quẩn hàn khí nhàn nhạt.

Hô!

Triệu Phong phóng thích một bộ phận lực lượng bằng phong, bỗng nhiên đánh ra một chỉ.

Ầm! Phanh!

Một cỗ Thần lực huyết mạch Hồng Hoàng cửu viễn bá đạo, hóa thành một đạo hư ảnh quang trụ tử huyết sắc, giống như một ngón tay to lớn khôn cùng, xỏ xuyên qua tất cả.

Khí vụ hôn ám bốn phía Triệu Phong, trong nháy mắt liền bị thổi tiêu tán mất!

Triệu Phong cũng có chút đau lòng. Một kích vừa rồi kia, đã khiến hắn tiêu hao hơn một thành năng lượng Thần huyết.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Triệu Phong thôi động Phong Lôi Thánh Lực, hóa thành một đạo xích lô phong hồ, biến mất tại trong thiên địa.

oOo

Trên không trung, Luân Hồi Thánh Vương đang liều mạng phóng chạy.

- Trong Thần Thi chết đi nhiều cường giả như vậy, chờ ta khôi phục lại nguyên khí, không bao lâu sau, liền có thể chế tạo ra càng nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể càng cường đại hơn! Đến lúc đó, nhất định phải đem tất cả đám người có liên quan đến Triệu Phong, toàn bộ luyện chế thành Luân Hồi Bất Diệt Thể! Để cho bọn chúng đời đời kiếp kiếp, vĩnh viễn không được giải thoát...

Luân Hồi Thánh Vương cảm giác ủy khuất cùng sỉ nhục trước giờ chưa từng có.

Trở thành kẻ có được hậu duệ Thần Mâu, Huyền Quang Thánh Vương đỉnh phong Đại lục, hắn từ lúc nào chật vật qua như vậy chứ.

Nhưng sau một khắc, Luân Hồi Thánh Vương đã chạy ra hơn mười vạn dặm, thân hình chợt phát lạnh một cái, phẳng phất như bị một cỗ duệ khí vô hình tập trung.

Vụt...

Một đạo quang tiễn xích kim sắc, phẳng phất từ trong khe hở không gian nhảy ra, trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Luân Hồi Thánh Vương.

- Chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Luân Hồi Thánh Vương cả kinh.

Ừng ừng!

Một cỗ Phong Lôi Áo Nghĩa uy nghiêm bá đạo, hướng về phía hắn nghiền ép mà đến.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Nháy mắt Triệu Phong vừa tiếp cận, liền lập tức thi triển ra một cái đồng thuật.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lôi lực diễm miêu tử kim sắc, nổ tung ở trên đầu Luân Hồi Thánh Vương. Cảm giác đau đớn kịch liệt khiến cho hắn thoáng dừng lại trong chốc lát.

- Không ngờ người lại trốn ra được!

Luân Hồi Thánh Vương hoảng sợ thất sắc.

Không ngờ lại trong thời gian ngắn ngủi như vậy mà Triệu Phong đã phá khai được Luân Hồi Trối Buộc của hắn!

- Tinh Thần Thứ!

- Huyền Hồn Trùng Kích!

Triệu Phong nhìn thấy hiệu quả linh hồn đồng thuật của chính mình đối với Luân Hồi Thánh Vương quá nhỏ, trực tiếp vận chuyển ý chí đồng lực, liên tục không ngừng thi triển những linh hồn đồng thuật khác.

- A! Triệu Phong, hãy khoan dung độ lượng!

Luân Hồi Thánh Vương bị linh hồn đồng thuật của Triệu Phong dần vặt cho chết đi sống lại, căn bản không có khả năng chạy trốn.

Nhưng mà linh hồn đồng thuật của Triệu Phong cũng khó mà gạt bỏ hắn được! Có được Luân Hồi Chi Mâu, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, lực phòng ngự phương diện linh hồn cùng sức khôi phục của Luân Hồi Thánh Vương đều vượt qua phạm trù Thánh Vương bình thường.

- Quả thật rất khó giết được người!

Năng lực phòng ngự linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương mặc dù không bằng Triệu Phong có được Thần Linh Nhân, nhưng mà năng lực khôi phục linh hồn của hắn, cũng vô cùng cường đại.

Ồ...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem toàn bộ lực lượng Lôi kiếp còn thừa lại, toàn bộ dung nhập vào trong Tả Mâu.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong xuất hiện một đoàn lạc ấn lôi kiếp, trên mỗi một đầu lạc ấn lôi kiếp, hiện lên một tia linh hồn đồng diễm, cuối cùng hình thành một đoàn tinh tử linh hồn hỏa diễm lôi kiếp.

Ầm! Phanh!

Một đoàn lạc ấn lôi kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm vậy, không ngừng vận vẹo thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, oanh kích lên trên đầu Luân Hồi Thánh Vương.

- A!

Luân Hồi Thánh Vương phát ra tiếng kêu thảm thiết thống khổ.

Đã mất đi Bí bảo phòng ngự linh hồn, lần này hắn phải thừa nhận toàn bộ lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong oanh tạc tập kích. Coi như là sức khôi phục của Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn, cũng không cách nào chống lại nổi.

Luân Hồi Thánh Vương sau khi hoàn toàn thừa nhận Lôi Kiếp Đồng Diễm, thân hình nhất thời rách nát, cực kỳ suy yếu.

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Ta nguyện ý đem phương pháp khiến cho lực lượng hậu duệ Thần Mâu hợp nhất giao cho người!

Luân Hồi Thánh Vương tin tưởng, Triệu Phong nhất định sẽ không cự tuyệt yêu cầu này.

Hiện tại, Triệu Phong đã có được Vạn Tượng Thánh Chủ, Tử Vong Chi Mâu, chỉ cần hấn lại đạt được một loại huyết mạch hậu duệ Thần Mâu nữa, liền có thể vận dụng loại bí thuật đó.

Loại lực lượng kinh khủng hủy thiên diệt địa đó, bất luận cường giả nào trong Đại Lục Vực, đều không cách nào cự tuyệt được!

Triệu Phong vốn có ý nghĩ sát đối với Luân Hồi Thánh Vương, lúc này thần sắc cũng hơi chút động dung.

- Hừ! Chết đi cho ta!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Tuy rằng hấn thập phần muốn lấy được bí pháp trong tay Luân Hồi Thánh Vương. Nhưng hấn là một người có nguyên tắc! Người cần phải giết, nhất định phải giết!

Rầm rầm!

Triệu Phong liên tục không ngừng thi triển linh hồn đồng thuật, dần vặt tổn hao linh hồn Luân Hồi Thánh Vương.

Nếu như là người bình thường, vào lúc này, Triệu Phong chỉ cần trực tiếp thi triển Thần Mâu Ngưng Thệ, đem linh hồn của hấn hút đi là được.

Nhưng mà lần này đối thủ lại là Luân Hồi Thánh Vương, có được Luân Hồi Chi Mâu, ý chí linh hồn cường đại. Nếu tại thời điểm hút kéo linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, đối phương trực tiếp tự bạo, dưới khoảng cách gần như thế, ngay cả Triệu Phong cũng có khả năng ngã xuống.

- A! Đi tìm chết a!

Khuôn mặt Luân Hồi Thánh Vương vặn vẹo một trận. Luân Hồi Áo Nghĩa, linh hồn cùng Thánh lực toàn thân hấn đều toàn bộ tiến nhập trong Luân Hồi Chi Mâu.

Ầm!

Luân Hồi Thánh Vương trực tiếp đem lực lượng áp súc lại, phối hợp với Luân Hồi Chi Mâu, toàn bộ kíp nổ ra.

Trong thiên địa, năng lượng Áo nghĩa kinh khủng thổi quét ra, thiên địa dao động, sơn hà vỡ tan.

Vụt...

Triệu Phong sớm đã có phòng bị, thi triển Lô Dực Phi Độn Thuật, né tránh phạm vi bạo tạc.

- Hừ! Còn muốn chạy trốn nơi nào?

Thần Linh Nhân của Triệu Phong tập trung vào một dạng vật thể, nhanh chóng đuổi theo.

Triệu Phong đã sớm phát hiện ra, Luân Hồi Thánh Vương chỉ là dẫn bạo một cái nhân đồng mà thôi.

Luân Hồi Chi Mâu chia làm Sinh Chi Luân Hồi cùng Tử Chi Luân Hồi. Cái nổ tung là nhân mâu Tử Chi Luân Hồi. Mà nhân mâu Sinh Chi Luân Hồi lại ở thời khắc mấu chốt, mang theo bộ phận ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, phóng chạy ra ngoài.

Triệu Phong lấy ra Tỏa Thiên Cung, liên tục bắn ra mấy mũi tên.

Vụt vụt vụt...

Từng đạo từng đạo phong lôi xích kim sắc bắn ra, mang theo một cỗ lực lượng linh hồn, xỏ xuyên qua đoàn linh hồn thể mờ tối kia.

- Triệu Phong, ta thừa nhận ngươi rất mạnh! Nhưng mà, ngươi giết không chết ta được!

Luân Hồi Thánh Vương thấy Triệu Phong đã đuổi kịp, bỗng nhiên cuồng thanh nói.

- Luân Hồi Chuyển Thế!

Ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương, tiến nhập vào nhân mẫu Sinh Chi Luân Hồi.

Luân Hồi Thánh Vương vừa hận lại vừa hối. Hắn hận Triệu Phong ép hắn đến tuyệt lộ như vậy, lại hối chính mình trước đây không nên trêu chọc vào Triệu Phong.

Hiện tại, hắn phát động bí thuật cuối cùng của nhân mẫu Sinh Chi Luân Hồi, đem tất cả những thứ mất đi của hắn, trọng hoạt trở lại, chuyển thể sống lại.

- Loại tội nhân như ngươi, còn muốn sống lại sao?

Triệu Phong trực tiếp phóng tới gần, vận chuyển ý chí đồng lực.

- Thần Mẫu Ngưng Thị!

Luân Hồi Thánh Vương hiện tại chỉ còn lại có ý chí linh hồn suy yếu tàn phá. Cho dù hắn tự bạo, cũng không cách nào sản sinh ra bao nhiêu uy năng, bởi vậy Triệu Phong trực tiếp thi triển Thần Mẫu Ngưng Thị.

Mặt khác, lúc này Triệu Phong thi triển Thần Mẫu Ngưng Thị, lại cùng huyền đạo đồng thuật Huyền Cẩm Mê Vực kết hợp với nhau, năng lực mê hoặc cùng không chế càng mạnh hơn một bậc!

- Không nên!

Ý chí linh hồn của Luân Hồi Thánh Vương mới vừa tiến vào trong Sinh Chi Luân Hồi, liền mất đi sức chống cự.

Vụt...

Nhân mẫu Sinh Chi Luân Hồi, đã bị Triệu Phong hút vào Không gian Tả Mâu.

Mà một tia ý chí linh hồn rách nát hư nhược của Luân Hồi Thánh Vương kia, tại thời khắc mấu chốt luân hồi sống lại, đã mất đi liên hệ cùng nhân mẫu Sinh Chi Luân Hồi. Cuối cùng sống lại thất bại, bị một cỗ quy tắc Thiên Địa Luân Hồi tiêu diệt mất.

- Nguy hiểm thật!

Triệu Phong cảm thấy có chút may mắn.

Nếu như vừa rồi hắn chậm thêm một chút nữa, hoặc là uy lực Thần Mẫu Ngưng Thị yếu bớt một phần, Luân Hồi Thánh Vương có khả năng thành công luân hồi sống lại rồi.

Cũng may, lúc này hắn đã triệt để tiêu diệt Luân Hồi Thánh Vương, còn chiếm được Sinh Chi Luân Hồi của Luân Hồi Chi Mẫu!

Nhưng vào lúc này, ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, phát hiện ra cái gì, ánh mắt liền nhìn về phía xa xôi.

Chỉ thấy, tại một nơi xa xôi đằng kia, đang đứng một nàng nữ tử dung nhan tuyệt mỹ, giống hệt như một đoá thanh liên trong bức tranh sơn thủy vậy.

- Ngươi giết sư phụ ta!

Khuôn mặt Liễu Cầm Âm đại ra, trong thanh mâu lưu chuyển một tầng hơi nước, mang theo vẻ bi thương cùng bất lực.

1124. Chương 1121: Sự Lựa Chọn Của Liễu Cầm Âm

- Ngươi giết sư phụ ta!

Khuôn mặt Liễu Cầm Âm ngây ngốc, trong cặp mắt lưu chuyển hơi nước, mang theo một tia bi thương cùng bất lực.

Từ khi Liễu Cầm Âm bắt đầu hiểu chuyện cho đến nay, nàng vẫn luôn ở cùng một chỗ với sư phụ.

Đối với nàng mà nói, sư phụ chính là thân nhân duy nhất trên đời này của nàng, giống như là phụ thân của nàng vậy.

Mặc dù Tử Vong Đại Đế đã từng nói, chính là Luân Hồi Thánh Vương đã phái hắc tới giết mình, thế nhưng Liễu Cẩm Âm vẫn không hề tin. Nàng không hiểu nổi vì sao sư phụ lại phải làm như vậy.

- Hắc muốn giết ta, cũng muốn giết ngươi, cho nên ta phải giết hắc!

Triệu Phong không biết phải bắt đầu nói từ chỗ nào, chỉ có thể giải thích đơn giản như vậy.

Liễu Cẩm Âm cô đơn lẻ loi một mình sống sờ tại nguyên chỗ, không nói lời nào.

Lúc này, nàng lại nghe Triệu Phong nói Luân Hồi Thánh Vương muốn giết mình, Liễu Cẩm Âm không biết phải làm thế nào, rất muốn tin tưởng đây là sự thật.

Bởi vì nàng không hy vọng nam tử trước mắt này đang dối gạt chính mình!

Thế nhưng nếu như đây là sự thật, như vậy trên thế giới này, chính mình chẳng phải là ngay cả một người thân cũng không có sao?

Cảm giác bị thương cùng bất đắc dĩ trước nay chưa có không ngừng bồi hồi trong lòng Liễu Cẩm Âm.

- Tất cả đều là thật! Ta sẽ không lừa dối ngươi nữa!

Triệu Phong tưởng rằng Liễu Cẩm Âm không tin, lại lần nữa nói.

Thật ra, đối lại bất kỳ một người bình thường nào, gặp phải loại tình huống này, khẳng định cũng sẽ không tin tưởng.

- Trước kia ngươi đã từng lừa gạt ta sao?

Hai mắt Liễu Cẩm Âm nhìn chằm chằm Triệu Phong, mang theo một tia u oán.

Triệu Phong sống sờ tại chỗ, ngơ ngác nhìn Liễu Cẩm Âm.

Liễu Cẩm Âm giờ phút này cùng Liễu Cẩm Hâm trong trí nhớ Triệu Phong, hoàn toàn trọng điệp cùng một chỗ!

Cả hai nàng hoàn toàn giống hệt nhau! Bất luận là dung mạo, khí chất, hay là thần sắc trong đôi mắt kia.

Giờ phút này, tâm tình Triệu Phong bị xúc động thật sâu.

- Trong kiếp trước của ngươi, ta đã từng lừa gạt ngươi!

Triệu Phong quyết đoán nói.

Mặc kệ Liễu Cẩm Âm có tin hay không, hắc cũng thành thật trả lời. Triệu Phong sẽ không lừa gạt nàng một lần nữa, cũng không muốn lừa gạt nàng nữa.

Triệu Phong có thể cảm nhận được, cả đời này của Liễu Cẩm Âm, đã bị đát đến cỡ nào, hắc mơ hồ có thể cảm nhận được cảm thụ lúc này của Liễu Cẩm Âm.

Triệu Phong vô cùng đau lòng, muốn giúp Liễu Cẩm Âm trị liệu vết thương trong tâm hồn, muốn bảo hộ nàng. Mặc kệ nàng có nhớ những sự tình trước đây hay không, hắc đều không muốn lại để cho Liễu Cẩm Âm bị thêm một điểm thương tổn nào nữa.

- Trong kiếp trước?

Thân hình Liễu Cẩm Âm khẽ chấn động.

- Đây chính là kiếp trước của ngươi! Khi đó, ngươi tên là Liễu Cẩm Hâm!

Triệu Phong cảm giác lời nói của chính mình lúc này có chút hơi khó hiểu, giống như là nói chuyện không đầu. Bởi vậy hắc mới vung tay lên, từ trong trí nhớ, rút ra một đoạn ký ức đã phủ đầy bụi.

Vù vù vù!

Bốn phía xung quanh Liễu Cầm Âm, xuất hiện từng cái từng cái màn sáng tử kim sắc, trong màn sáng xuất hiện vô số hình ảnh.

Bên trong mỗi một màn sáng đều có một nàng nữ tử bạch y, bộ dáng giống hệt như nàng vậy.

Lúc này, ngay cả Triệu Phong cũng hoàn toàn đắm chìm trong đoạn ký ức cũ xưa này.

- Cái này là những hình ảnh trong trí nhớ của ta, không có khả năng làm giả!

Triệu Phong một lần nữa nói.

- Đây là trí nhớ của người?

Liễu Cầm Âm nhìn đám hình ảnh xung quanh, cặp mắt lệ quang lập lòe.

Những hình ảnh này đều là trí nhớ của Triệu Phong, thế nhưng đây cũng chính là những hình ảnh từng xuất hiện qua trong giấc mộng của nàng a!

Liễu Cầm Âm nhất thời minh bạch, gã thiếu niên bên trong hình ảnh này những chính là Triệu Phong, chính là gã thiếu niên trong giấc mộng mà nàng thủy chung không nhớ nổi tên kia.

- Hóa ra, tất cả đều là tồn tại chân thật, là kiếp trước của ta!

Liễu Cầm Âm nhẹ giọng lẩm bẩm.

Thật ra, đối với kết luận này, trong lòng nàng sớm đã có dự cảm.

Sắc mặt Triệu Phong chấn động, Liễu Cầm Âm tựa hồ đối với chuyện kiếp trước của mình, giống như cũng có một chút thấu hiểu.

- Liễu Cầm Âm, cùng đi với ta!

Triệu Phong trịnh trọng nói.

Từ nay về sau, Triệu Phong quyết nhất định phải bảo vệ tốt Liễu Cầm Âm, không để cho nàng phải chịu khổ nữa.

- Ta không thể đi theo người!

Ánh mắt Liễu Cầm Âm, đột nhiên trở nên thanh minh.

- Vì sao? Người không tin những cái đó là sự thật sao?

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động.

- Ta tin! Nhưng hiện tại ta đã không phải là Liễu Cầm Âm nữa! Người cũng không cần phải thực hiện lời hứa lúc trước!

Liễu Cầm Âm kiên định nói.

Thật ra, ngay cả chính bản thân Liễu Cầm Âm cũng không rõ ràng lắm, nàng nên đối mặt với Triệu Phong như thế nào đây?

Là dùng thân phận hiện tại, hay là dùng thân phận kiếp trước?

Sau khi nói xong, Liễu Cầm Âm liền lướt qua bên cạnh Triệu Phong, bình thản bỏ đi.

- Người muốn đi đâu?

Triệu Phong lập tức hỏi.

Hiện tại Liễu Cầm Âm đã không còn chỗ nương tựa, nàng có thể đi nơi nào?

- Ta muốn đi tìm giấc mơ cuối cùng của ta!

Ánh mắt Liễu Cầm Âm kiên định, nói.

Tại một khắc khi trí nhớ của nàng hoàn toàn tỉnh tường, thức tỉnh trở lại, nàng tựa hồ còn thấy được một chút gì khác nữa. Nàng bất luận như thế nào cũng muốn tự mình đi tìm hiểu hết thấy chân tướng sự tình.

Triệu Phong ngây người đứng nguyên tại chỗ. Hắn không biết địa phương Liễu Cầm Âm nói là chỗ nào, mà hắn cũng không có quyền ngăn cản Liễu Cầm Âm đi tìm.

Cứ như vậy, Triệu Phong chỉ có thể nhìn theo bóng lưng Liễu Cầm Âm chậm rãi đi xa.

- Bích Thanh Nguyệt, để cho tất cả nhân viên tình báo tại Đại Lục Vực chú ý hành tung của người này!

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ với Bích Thanh Nguyệt, đem vị trí hiện tại cùng hình vẽ của Liễu Cầm Âm truyền cho Bích Thanh Nguyệt.

- Như vậy vẫn chưa được!

Triệu Phong lại lẩm bẩm.

- Từ Lão quái, hiện tại ta giao cho ngươi một nhiệm vụ! Thay ta bảo hộ một người!

Triệu Phong lập tức liên hệ với Từ Lão quái ở cự ly càng xa hơn.

Hiện tại, linh hồn ý chí của Triệu Phong đã cao tới cảnh giới Thánh Vương, phạm vi Minh Tâm Ấn có thể cảm giác đã rất lớn.

Trong rất nhiều thủ hạ của Triệu Phong, nhiệm vụ của Bích Thanh Nguyệt cùng U Dạ Thánh Quân tương đối quan trọng, mà Triệu Phong cũng không thể tùy tiện để ột người không quá tin cậy âm thầm đi bảo hộ Liễu Cầm Âm, bởi vậy Triệu Phong lựa chọn Từ Lão quái.

Sau khi an bày xong xuôi tất cả, Triệu Phong liền phản hồi Chúa Tể Điện.

Vốn dĩ, nếu như không có Cửu U Cung cùng một vài địch nhân âm thầm theo dõi hắn, Triệu Phong sẽ đích thân âm thầm đi theo bảo hộ Liễu Cầm Âm.

Bá!

Triệu Phong sử dụng Mê Không Giới, thân hình biến mất trong một tầng ngân ảnh không u.

Không lâu sau đó, Triệu Phong đã trở lại Chúa Tể Điện.

- Hiện tại, đại bộ phận thế lực của hai Đại Vương triều cơ hồ đều đang tập trung tại chiến trường Lôi kiếp Tuyệt Địa. Sự tình ta đánh chết Luân Hồi Thánh Vương, đoán chừng phải cần một khoảng thời gian mới có thể truyền ra!

Triệu Phong âm thầm phỏng đoán.

Chuyện tình đánh chết Luân Hồi Thánh Vương này, đối với Triệu Phong mà nói, ngược lại là chuyện xấu.

Tất cả các thế lực của hai Đại Vương triều nhất định sẽ cho rằng, Triệu Phong vì muốn chiếm lấy cái Bí pháp có thể tập hợp lực lượng hậu duệ Thần Mâu trong tay Luân Hồi Thánh Vương kia, mới giết chết Luân Hồi Thánh Vương.

Kể từ đó, hai Đại Vương triều nhất định sẽ hoài nghi, có phải Triệu Phong đã nhận được cái Bí pháp kia rồi không?

Tầm quan trọng của cái Bí pháp kia thật sự quá lớn, đoán chừng Thái Hoàng Điện nhất định là đứng ngồi không yên, rất nhanh sẽ có hành động.

Bất tri bất giác, Triệu Phong lại đẩy chính mình lên đầu sóng ngọn gió.

Nhưng đồng thời, bọn hắn cũng sẽ không dám đơn giản đụng tới Triệu Phong!

- Thực lực mới là tất cả! Nếu như thực lực của ta cường đại đến trình độ cả hai Đại Vương triều đều phải kiêng kỵ, ta làm cái gì cũng không cần phải băn khoăn!

Quyết tâm không ngừng trở nên mạnh mẽ của Triệu Phong, lại càng thêm kiên định.

Nhưng thực lực của một người, muốn cường đại đến trình độ cả hai Đại Vương triều đều phải kiêng kỵ, quả thật quá khó khăn!

Cho nên, giai đoạn hiện tại, Triệu Phong cần phải cường hóa thế lực của mình.

Bá!

Triệu Phong hút lọ Bách Nguyên Thánh Tương cuối cùng vào trong Không gian Tả Mâu, trực tiếp tiến hành phục chế.

Sau khi Thần Linh Nhân tăng cường biên độ nhỏ, năng lực phục chế của Triệu Phong cũng tăng lên thật lớn.

o0o

Năm ngày sau...

- Người cầm lấy những tài nguyên này! Trong khoảng thời gian ngắn, cố gắng bồi dưỡng ra một đám Thánh Chủ có tiềm lực!

Triệu Phong giao cho Bích Thanh Nguyệt một cái Giới chỉ Trữ vật.

Trong Giới chỉ Trữ vật, ngoại trừ có Bách Nguyên Thánh Tương, có tác dụng gia tăng xác suất đột phá Thánh Chủ ra, còn có một chút tài nguyên đạt được trong Mộng Cảnh Thái Cổ cùng trong Thần Thi.

Đương nhiên, những tài nguyên này, cơ hồ là những thứ mà Triệu Phong không dùng được, nhưng đối với Đại Đế đỉnh phong cùng Thánh Chủ bình thường lại là trân bảo có lợi ích cực lớn.

Triệu Phong tin tưởng, Bích Thanh Nguyệt sẽ xử lý tốt những cái này.

Sau khi phân phó xong những chuyện cần thiết, Triệu Phong liền lập tức bế quan.

- Chuyến đi Thần Thi này, thu hoạch của ta thật lớn, nếu như tiêu hóa hết toàn bộ những thu hoạch kia, chính thể thực lực nhất định sẽ đề thăng thật lớn!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định nói.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong nhất tâm đa dụng, tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Cổ ý niệm thứ nhất dùng để tu luyện Hóa Thần Quyết. Môn bí quyết này, Triệu Phong đã tu luyện đến nhập môn, không bao lâu nữa, Triệu Phong đã có thể đem Thần lực ngoại lai dung luyện thành Thần lực của mình.

Sau khi có được Thần lực, lực lượng phương diện vật chất của Triệu Phong, đã tăng lên về chất, đồng thời hần cũng có thể sử dụng lực lượng Thần khí Cổ Thần Ấn.

Triệu Phong thập phần chờ mong chứng kiến uy lực chính thức của kiện Thần khí đầu tiên của chính mình!

Cổ ý niệm thứ hai, Triệu Phong dùng để cân nhắc phương pháp luyện chế phân thân thứ hai.

Cách đây không lâu, Bích Thanh Nguyệt đã truyền đến cho Triệu Phong rất nhiều bí kỹ phân thân cùng một vài sách vở lý luận. Triệu Phong tin tưởng, không bao lâu nữa, cổ phân thân thứ hai của hần sẽ có thể đáp nặn thành công. Hơn nữa chiến lực của cổ phân thân này, nhất định có thể lập tức phát huy công dụng.

Cổ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để hấp thu dung hợp lực lượng Lôi kiếp.

Đầu tiên, Triệu Phong cần đem lực lượng Lôi kiếp bên trong đầu lâu Thần Thi, toàn bộ xử lý hết đã.

- Lôi Thần Tinh!

Triệu Phong lấy ra một khối tinh châu bạch kim lôi quang lấp lánh.

Trong nháy mắt Lôi Thần Tinh vừa xuất hiện, một cỗ lực lượng Lôi kiếp kinh khủng như thiên uy hủy diệt đã mạnh mẽ bùng phát ra.

Một khắc này, tất cả mọi người trong Chúa Tể Điện, từ thân thể cho tới linh hồn đều khê chấn động một cái.

Bá!

Triệu Phong lập tức hút khóa Thần Tinh này vào trong Không gian Tả Mâu.

- Đa tạ rồi, Tân Vô Ngân!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Hắn có cảm giác, khóa Lôi Thần Tinh này là do Tân Vô Ngân cố ý chuẩn bị cho chính mình!

Lực lượng Lôi kiếp ẩn chứa trong khóa Lôi Thần Tinh này, cũng không phải Lôi Thần Tinh bình thường có thể so sánh được.

Hơn nữa, số lượng cùng chất lượng lực lượng Lôi kiếp trong khóa Lôi Thần Tinh này, đều vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong, đầy đủ cho Triệu Phong sử dụng trong thời gian dài.

oOo

Trong thời gian Triệu Phong bế quan, lực lượng Lôi kiếp trong Lôi kiếp Tuyệt Địa trên chiến trường cũng dần dần tiêu tán đi.

Toàn bộ Thần Thi cơ hồ đã bị Lôi kiếp đánh thành cặn bã, bởi vậy cũng không lưu lại bảo vật trân quý gì. Ngược lại có một số vật dẫn Lôi kiếp không tệ, đã bị cường giả hai Đại Vương triều chia nhau lấy đi.

Sau đó, toàn bộ các cường giả đỉnh cao của hai Đại Vương triều, mỗi người đều phản hồi hang ổ của chính mình, khôi phục thương thế hoặc là đột phá cảnh giới.

Nhưng ngay vào lúc này, một cái tin tức kinh thiên giống như cuồng phong đã thổi quét khắp cả Đại Lục Vực: Luân Hồi Thánh Vương, kẻ lập công lớn nhất trong cuộc chiến chống cự cường giả Chân Thần, đã bị Triệu Phong diệt sát rồi!

Tin tức này lập tức khiến cho tất cả những thế lực đỉnh cao hai Đại Vương triều đều chấn động vô cùng.

Cùng lúc đó, trong Chúa Tể Điện, Bích Thanh Nguyệt đã chọn lựa ra một vài thành viên có tiềm lực, hơn nữa đã lập được công lao lớn, cấp cho tài nguyên đột phá Thánh Chủ.

Trong lúc nhất thời, nhiệt huyết của tất cả những thành viên, đệ tử cao thấp Chúa Tể Điện đều bị kích thích lên, càng thêm sùng bái kính nể vị Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong này.

Mà những cường giả muốn đột phá Thánh Chủ kia, dưới sự che chở của trân bảo tuyệt thế Bách Nguyên Thánh Tượng cùng khí tức Long vận, xác xuất đột phá Thánh Chủ thành công cao tới hơn tám thành!

Chinh thể thực lực Chúa Tể Điện lại một một lần nữa phi tốc tăng trưởng!

oOo

Mấy chục ngày sau, Triệu Phong mở mắt ra.

Ô...ô...ô...n...g!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một đám thần quang bạch kim chói mắt, tản ra thần uy vô thượng uy hiếp thiên địa.

Đây chính là thứ mà Triệu Phong vừa lợi dụng Hóa Thần Quyết sơ thành cùng Thần Tinh bình thường dung luyện ra, cỗ Thần lực đầu tiên thuộc về chính mình!

Bá!

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen.

Hắn đã không đợi thêm được nữa, muốn lập tức thử một chút kiện Thần khí này của chính mình!

1125. Chương 1122: Tiến Công Thổ Tinh Tộc

Để thí nghiệm uy năng của Thần khí, Triệu Phong cố ý tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau đó, Triệu Phong đem cỗ Thần lực đầu tiên, trong khoảng thời gian này dung luyện ra, truyền vào trong Thần khí Cổ Thần Ấn.

Trong nháy mắt, ý thức của Triệu Phong giống như là tiến vào bên trong Cổ Thần Ấn, đi tới một cái thế giới cương thiết hắc sắc vận chuyển. Vô số tin tức về kiện Thần khí này liền dũng mãnh tiến vào trong đầu Triệu Phong.

- Hơn mười loại hình thái biến hóa! Đủ các loại tính năng cận chiến, công kích từ xa, phòng ngự, phụ trợ...

Trong lòng Triệu Phong rung động. Không nghĩ tới cái mà mình lấy được lại là một kiện Thần khí toàn năng như vậy!

Leng keng!

Khối thép tam giác trong tay Triệu Phong đột nhiên nhanh chóng phân liệt ra, rất nhanh biến thành một thanh trường kiếm màu đen.

- Hình thái kiếm!

Tay Triệu Phong cầm thiết kiếm màu đen, cảm giác nặng nề dị thường, khó có thể chống đỡ lực lượng trong đó.

Vù! Soạt!

Triệu Phong chợt chém ra một kiếm. Một đạo ba nhận màu đen mang theo uy áp Thần lực sắc bén bá đạo bay thẳng ra ngoài.

Đạo ba nhận màu đen kia bay xuyên qua toàn bộ mảnh rừng, đem tất cả mọi thứ trên đường đi hầu như phá hủy sạch sẽ, oanh kích đến một ngọn núi nhỏ ở xa xa, trực tiếp chém ngọn núi nhỏ kia ra làm đôi!

- Lực lượng thật cường đại!

Triệu Phong không khỏi thốt lên một câu.

Phải biết rằng, không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ và Đại Lục Vực bất đồng. Ở nơi này, bất kỳ lực lượng nào cũng sẽ bị Quy tắc Không Gian Thái Cổ mạnh mẽ áp chế.

Mà lúc này, một kích này của Triệu Phong lại trực tiếp bay xuyên qua toàn bộ mảnh rừng, chém làm đôi một ngọn núi nhỏ cách xa mấy dặm!

- Grào!

Đúng lúc này, trong dãy núi non liên miên không dứt phía sau ngọn núi nhỏ vừa bị chém làm đôi kia, chợt truyền ra từng đợt gầm rú đinh tai nhức óc.

Sau đó, mặt đất đột nhiên chấn động, mấy đầu Tinh Thạch Cự Nhân màu xám khổng lồ chợt từ trong đám sơn mạch liên miên bất tận phía sau kia chui ra, phát ra thanh âm rít gào phẫn nộ.

- Ngao!

Mấy đạo lưu ba xung kích cực mạnh oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Lần sau mới trở lại thu thập bọn người!

Triệu Phong nhìn về phía đám Thổ Tinh Tộc kia, trực tiếp ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tài nguyên trong tay Triệu Phong tuy nhiều, hơn nữa còn có thể không ngừng tiến hành phục chế, nhưng muốn trong thời gian ngắn đề thăng trên diện rộng chính thể chiến lực toàn bộ Chúa Tế Điện, vẫn còn có chút không đủ.

Chính vì vậy, Triệu Phong nhất định phải cướp đoạt tài nguyên trong Mộng Cảnh Thái Cổ! Mà Thổ Tinh Tộc, không thể nghi ngờ, chính là mục tiêu tốt nhất.

Leng keng!

Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong lại biến trở lại thành một khối thép tam giác.

- Sâu bên trong kiện Thần khí này, tựa hồ còn có một đạo phong ấn!

Với năng lực quan sát cường đại của Thần Linh Nhân, Triệu Phong đã phát hiện ra điểm nghi hoặc này.

- Bất quá, với uy lực và tính năng hiện tại của kiện Thần khí này, cũng đã đủ rồi!

Triệu Phong đem điểm nghi ngờ này đặt qua một bên.

Một thời gian nữa, đợi thực lực của mình đạt đến trình độ nhất định, mới triệt để thăm dò kiện Thần khí này cũng không trễ.

Sau khi thí nghiệm xong Cổ Thần Ấn, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan.

Thần lực do Hóa Thần Quyết dung luyện ra, sau khi tiêu hao xong, sẽ không cách nào tự động khôi phục lại, bởi vậy Triệu Phong cần phải tận hết khả năng tích lũy nhiều Thần lực thêm một chút.

Về phần phương pháp sử dụng Thần lực, Triệu Phong cũng cần phải luyện tập nhiều hơn.

Hiện tại đối với Triệu Phong mà nói, Thần lực vẫn là một át chủ bài cực kỳ cường đại.

- Nếu như sử dụng Thần khí, chỉ sợ Bán Thần bình thường cũng không phải là đối thủ của ta!

Trong lòng Triệu Phong hưng phấn không gì sánh được.

Thu hoạch bên trong Thần Thi, khiến cho thực lực Triệu Phong phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Thế nhưng bởi vì Triệu Phong giết chết Luân Hồi Thánh Vương, đã bị hai Đại Vương triều nhìn chằm chằm. Bởi vậy, chuyện tình hắn có được Thần khí, vẫn là tận lực không nên tiết lộ ra mới tốt.

Bên kia, trong Không gian Thần Mâu, Triệu Phong không lúc nào không tập trung tinh thần vào nơi này, cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp.

Bởi vì có được Lôi Thần Tinh, cho nên Triệu Phong không cần lo lắng lực lượng Lôi kiếp không đủ, bởi vậy hắn mới có thể yên tâm hấp thu.

Lực lượng Lôi kiếp, đồng dạng cũng là một át chủ bài cường đại của Triệu Phong.

Mặt khác, cảm ngộ lực lượng Lôi kiếp, cũng rất có lợi cho việc ngày sau Triệu Phong độ Lôi kiếp.

oOo

Lại trôi qua hơn mười ngày, Triệu Phong một lần nữa mở mắt ra.

- Bí pháp luyện chế thân thể phân thân, đã thôi diễn ra!

Triệu Phong cũng có chờ mong.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu đắp nặn thân thể phân thân.

Sau khi hoàn thành xong việc đắp nặn thân thể, hắn mới tiến hành Phân hồn cũng không trễ.

Loạt soát!

Một đầu Huyết Tinh Yêu Linh toàn thân thấm đẫm dịch thể huyết hồng sắc, tứ chi vẫn chưa hoàn toàn mọc đủ, chậm rãi đi tới trước mặt Triệu Phong.

- Đầu tiên, phải xóa đi ý chí sơ thành vốn có của Huyết Tinh Yêu Linh!

Triệu Phong dựa theo biện pháp chính mình thôi diễn ra, từng bước tiến hành.

oOo

Sáu ngày sau...

Trong Mê Không Giới, đang đứng thẳng một cỗ thân thể toàn thân tinh bạch thấu hồng, tỏa ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Hạch tâm cỗ thân thể này, chính là Huyết Thần Tinh, trước đây Triệu Phong lấy được từ trong Thần Thi.

- Không tệ! Cấp bậc sinh mệnh, đã vượt xa cấp bậc Thánh Chủ bình thường!

Triệu Phong hết sức hài lòng đối với cỗ thân thể này.

Lượng tài nguyên hao tổn cho việc đắp nặn cỗ thân thể này, vượt xa thân thể cỗ phân thân đầu tiên vô số lần, nhưng tất cả đều đáng giá!

Mặt khác, Triệu Phong cảm thấy, giữa bản thể và phân thân, hình dạng không có khả năng hoàn toàn tương đồng.

Bởi vậy, Triệu Phong liền một hơi cải biến một chút dung mạo của cỗ thân thể này, tạo thành hình dáng một nam tử thô lỗ cường tráng.

- Phân thân đã thành, tiếp theo chính là Phân hồn!

Sắc mặt Triệu Phong rất ngưng trọng.

Phân hồn mặc dù sẽ làm suy yếu đi linh hồn ý chí của Triệu Phong, nhưng một khi phân thân thứ hai chế tạo thành công, Triệu Phong sẽ tương đương với có thêm một trợ lực chiến lực vượt xa Thánh Chủ phổ thông.

Hơn nữa, thân thể cỗ phân thân thứ hai này tương đối đặc thù, chỉ cần không ngừng bổ sung tài nguyên tinh khí huyết mạch cường đại, liền có thể nhanh chóng đề thăng thực lực.

Mặt khác, sau khi trải qua một lần Phân hồn, Triệu Phong đã có kinh nghiệm, có thể bảo chứng sau lần Phân hồn này, linh hồn ý chí của chính mình sẽ không bị suy yếu quá nhiều.

Sau khi kiểm tra mọi thứ cẩn thận xong, Triệu Phong mới vận chuyển Phân Hồn Quyết bắt đầu Phân hồn.

Có kinh nghiệm lần trước, lần Phân hồn này, thời gian không tới hai mươi ngày liền hoàn thành.

Linh hồn ý chí của cái Phân hồn này đạt tới cấp bậc Thánh Chủ, bất quá so sánh với linh hồn ý chí cấp bậc Thánh Vương của Triệu Phong mà nói, hoàn toàn không đáng nhắc tới.

- Linh hồn ý chí cũng không bị suy yếu bao nhiêu!

Triệu Phong tỉ mỉ kiểm tra, sau đó mới nhận xét.

Lần Phân hồn này đối với linh hồn ý chí Triệu Phong suy yếu cũng không lớn, hơn nữa Triệu Phong còn có đẳng mạn quả thực lấy được từ trong Thần Thi, rất nhanh liền có thể hoàn toàn khôi phục lại.

Bá!

Một đạo linh hồn thể u tử sắc tiến vào trong thân thể Triệu Phong mới đắp nặn ra.

- Mau chóng đột phá Thánh Chủ Tiểu thành a!

Triệu Phong chỉnh lý ra một chút tài nguyên, giao cho phân thân thứ hai.

Cấp bậc Vạn Tượng Thánh Chủ cao tới Tiểu thành đỉnh phong, chính vì vậy, đợi sau khi các mặt cấp bậc của phân thân thứ hai đều đạt tới cảnh giới Thánh Chủ Tiểu thành, mới dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu mà nói, xác xuất thành công sẽ càng cao hơn.

Sau khi phân phó xong, Triệu Phong mới bắt đầu tiến hành khôi phục linh hồn ý chí.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện ba mảnh lá cây trong suốt tinh hồng sắc.

Những mảnh lá cây này, chính là trước đây Triệu Phong lấy được từ trên sợi dây leo khổng lồ bên trong Thần Thi, ẩn chứa lực lượng ý cảnh và khí tức huyết mạch Thần lực cường đại.

- Đám lá cây này, hiệu quả mặc dù thua xa đẳng mạn quả thực, nhưng thập phần thích hợp với cấp bậc hiện tại của ta!

Sau đó, Triệu Phong đem một mảnh lá cây trong tay để vào trong Không gian Tả Mâu, tiến hành phục chế. Đồng thời hấn lại hấp thu, cảm ngộ hiệu quả hai mảnh lá cây còn lại.

- Hô!

Một cỗ lực lượng Thổ, Mộc thuộc tính và lực lượng ý cảnh ngưng thực liền dừng mãnh tiến vào tâm thần của Triệu Phong.

Đồng thời, một cỗ mùi hương thơm ngát và tinh khí huyết mạch thanh mát tâm thần truyền tới, khiến cho sự uể oải trước đây của Triệu Phong nhất thời tiêu tán không còn.

oOo

Hai tháng sau...

Triệu Phong tiêu hao hơn mười mảnh lá cây tinh hồng sắc, đem linh hồn ý chí suy yếu sau khi Phân hồn, khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

Đồng thời, cảm ngộ những lực lượng ý cảnh trong đám lá cây tinh hồng sắc này, cũng khiến cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong tăng lên không ít.

Mà lúc này, mấy người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi và Côn Vân cũng đã về tới Chúa Tế Điện. Đồng hành cùng bọn họ còn có đám người của Thiết gia.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi sẽ không quyệt nợ đó chứ?

Côn Vân vội vã chạy tới trước mặt Triệu Phong. Nhưng nhớ tới biểu hiện của Triệu Phong trong Thần Thi, hắn vẫn nhìn xuống lửa giận trong lòng.

Hơn nữa trên đường quay trở lại, hắn còn nghe nói, Luân Hồi Thánh Vương đã bị Triệu Phong giết chết!

Điều này khiến cho Côn Vân càng thêm e ngại Triệu Phong hơn.

- Chỉ là có chút việc gấp, vì thế ta mới vội chạy về đây trước!

Triệu Phong đem Giới chỉ Trữ vật đã chuẩn bị sẵn từ trước giao cho Côn Vân.

Thần sắc Côn Vân nhất thời ngưng lại. Việc gấp mà Triệu Phong nói này, hắn chính là giết chết Luân Hồi Thánh Vương, thu lấy môn Bí pháp đặc thù kia!

Sau đó, ý thức Côn Vân tiến nhập vào Giới chỉ Trữ vật, thần sắc nhất thời đại hỉ, chuẩn bị rời đi, tiến hành tu luyện.

- Côn Vân, có muốn đạt được tài nguyên càng cao cấp hơn không?

Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho Côn Vân.

Hiện tại thể cục của Chúa Tế Điện cũng không tốt, chủ yếu là Chúa Tế Điện thiếu khuyết chiến lực đỉnh cao, mà Côn Vân chính là một lựa chọn tốt.

- Côn Vân ta trước giờ sợ ai chứ? Chỉ cần ngươi cấp ra thù lao đủ cao, ta liền theo ngươi lăn lộn!

Thần sắc Côn Vân đại hỉ, thoỉ phòng thực lực của chính mình.

Triệu Phong cười khổ. Trước đây, lần đầu tiên Triệu Phong trao đổi với Côn Vân, khi Côn Vân nghe được đối thủ là Cửu U Cung, liền trực tiếp cự tuyệt Triệu Phong.

Bất quá, hiện tại thực lực Côn Vân quả thật rất cường hãn, sợ rằng đã có thực lực Bán Thần phổ thông.

Sắc mặt Nam Cung Thánh trở nên âm trầm, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, trong lòng thập phần không cam lòng.

Hắn dùng tâm trí và lý tính làm cái giá lớn, đổi lấy Tà Thần lực, nhưng vẫn như cũ không cách nào đuổi kịp bước tiến của Triệu Phong.

- Phong ca, ngươi gặp phiền toái gì sao?

Lúc này Triệu Vũ Phi chợt tiến lên. Nàng cảm giác được Triệu Phong giết chết Luân Hồi Thánh Vương, khẳng định còn có nguyên nhân khác.

Triệu Phong thoáng do dự trong chốc lát. Chuyện tình Liễu Cầm Hâm, hắn không biết phải bắt đầu nói với Triệu Vũ Phi từ chỗ nào.

Trong đám người Thiết gia, Thiết Hồng Lăng khẽ nhìn về phía Triệu Vũ Phi, tâm thần thoáng run lên.

Bên cạnh Triệu Phong đã có một vị Tiên tử tao nhã cao quý tuyệt đại như vậy, thảo nào hắn không động lòng với nàng.

Đúng lúc này, một vị Trưởng lão Thiết gia ở một bên chợt tiến lên một bước.

- Lão phu Bát Đại Thế Gia Thiết gia Thiết Khôn, dựa theo ước định ban đầu, đưa tới năm gã đệ tử Thiết gia thiên phú cực tốt, kính nhờ Triệu huynh đệ giúp Thiết gia tài bồi bọn họ một chút!

Sau đó, năm gã đệ tử thiên tài của Thiết gia tiến lên, khẽ cúi đầu với Triệu Phong.

Trong năm người này, Triệu Phong biết được Thiết Lăng Vân và Thiết Hồng Lăng. Ba gã đệ tử Thiết gia còn lại cảnh giới hơi thấp hơn một chút, nhưng tiềm lực huyết mạch không kém hai người kia chút nào.

Ánh mắt Thiết Lăng Vân nhìn về phía Triệu Phong, tâm tình phi thường phức tạp.

Trước đây, sau khi đánh với Triệu Phong một trận, hắn đã quyết tâm, lần sau gặp lại nhất định phải quyết phân thắng bại với Triệu Phong.

Nhưng chỉ ngần ngừ mấy năm, Triệu Phong cũng đã đạt tới độ à hắn không cách nào sánh bằng! Hơn nữa nghe đồn, ngay cả Luân Hồi Thánh Vương bản thân có được Luân Hồi Chi Mâu, cũng đã bị Triệu Phong đánh chết!

Ba gã đệ tử Thiết gia còn lại càng trẻ tuổi hơn, biết rõ mục đích lần này mình tới Chúa Tế Điện, tâm tình cũng khó giấu nổi vẻ khẩn trương cùng kích động.

- Đây là tự nhiên!

Triệu Phong gật đầu.

Hiện tại Chúa Tế Điện đang bị hai Đại Vương triều chăm chăm dò xét, có thể giao hảo với thế lực lớn Thiết gia này, tuyệt đối là đáng giá!

Sau đó, Triệu Phong phân phó thành viên Chúa Tế Điện an bài chỗ ở cho đám người Thiết gia, Côn Vân và Triệu Vũ Phi.

Phương pháp trợ giúp đệ tử Thiết gia thức tỉnh Huyết Ma Dương hoàn mỹ, Triệu Phong còn cần phải tỉ mỉ suy ngẫm cùng định chế, bởi vậy cũng không vội vã tiến hành.

oOo

Bá!

Triệu Phong tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trong rừng rậm, Kim Dực Xích Hổ, Băng Thổ Cuồng Ngưu, Ngũ Độc Kỳ Phong và Thiên Hỏa Lôi Viên đã nhận được cảm ứng, lập tức chạy tới bên cạnh Triệu Phong.

Trong lúc Triệu Phong lợi dụng những chủng tộc Thái Cổ cướp đoạt tài nguyên, đồng thời cũng không quên việc bồi dưỡng bọn chúng.

Lúc này, thực lực đám Linh sủng Triệu Phong cũng đã đề thăng trên diện rộng.

- Tiến công, Thổ Tinh Tộc!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng, dẫn theo đội ngũ khổng lồ, rầm rầm rộ rộ lao ra khỏi phạm vi rừng rậm.

1126. Chương 1123: Phân Thân Thứ Hai

Bên ngoài phạm vi rừng rậm cách đó không xa, phía trước đám sơn mạch liên miên bất tận kia, đã xuất hiện sẵn mấy tên Thổ Tinh Cự Nhân.

Bởi vì trước đây Triệu Phong vô tình khiêu khích, Thổ Tinh Tộc vẫn luôn thập phần chú ý động tĩnh của khu vực rừng rậm. Khi chúng phát giác được sự tình có biến, liền lập tức tập kết tộc nhân nghênh đón.

- Mười hai đầu Thổ Tinh Cự Nhân!

Triệu Phong từ sớm đã nắm chắc trong tay tình huống của địch nhân.

Chiến lược phổ biến của Thổ Tinh Tộc, đạt tới tiêu chuẩn Thánh Vương, trong đó có một con đã đạt tới Thánh Vương đỉnh phong.

Triệu Phong không sợ hãi bất luận một đầu Thổ Tinh Cự Nhân nào ở nơi này. Nhưng giờ phút này là quân chiến, cho dù Triệu Phong cường thịnh đến đâu cũng không có khả năng một mình ngăn cản toàn bộ đám Thổ Tinh Cự Nhân này.

- Các người chính là muốn chết!

Trong đám Thổ Tinh Tộc, một đầu Thổ Tinh Cự Nhân thân hình đặc biệt hùng tráng phát ra thanh âm gầm rống khủng bố.

- Tấn công!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Ngũ Độc Kỳ Phong, Thiên Hỏa Lôi Viên, Kim Dực Xích Hồ Tộc cùng Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc, không chút chùn bước xông lên.

- Đối thủ của người là ta!

Triệu Phong trực tiếp phóng tới đầu Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất kia.

Với thực lực hiện tại của Triệu Phong, đám Thánh Vương phổ thông kia hoàn toàn không cách nào kích khởi chiến ý của Triệu Phong.

- Nhân loại ti tiện, cũng dám xâm phạm Thổ Tinh Tộc ta!

Thổ Tinh Cự Nhân đối với huyết mạch cùng cảnh giới Triệu Phong căn bản chẳng thèm ngó tới.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lôi Thể, dung nhập Phong Lôi Thánh Lực, lập tức đánh ra một đạo chưởng ảnh thánh quang xích kim sắc.

Oanh! Phanh!

Thánh Lôi Chưởng đánh thẳng lên thân thể cao lớn của Thổ Tinh Cự Nhân, lập tức chấn động ra vô số lôi điện xích kim sắc.

- A! Nhân loại khốn kiếp!

Thổ Tinh Cự Nhân nhất thời khiếp sợ. Thực lực của gã nhân loại trước mắt này, đã vượt xa tưởng tượng của nó!

- Ngao!

Thổ Tinh Cự Nhân nhìn thẳng về phía Triệu Phong, quát lớn một tiếng.

Một cỗ sóng xung kích mạnh mẽ ngưng thực nặng nề lập tức oanh kích về phía Triệu Phong.

Đồng thời, Thổ Tinh Cự Nhân huy động cánh tay, ngưng tụ ra một thanh cự phủ ám hoàng sắc, chém mạnh về phía Triệu Phong.

Vụt vụt vụt...

Triệu Phong vận dụng ưu thế về tốc độ, né tránh công kích của Thổ Tinh Cự Nhân.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong luân phiên sử dụng hai chủng chiến kỹ Thánh Lôi Thể, không ngừng oanh kích Thổ Tinh Cự Nhân.

- Grào!

Tốc độ của Thổ Tinh Cự Nhân xa xa không theo kịp Triệu Phong, nhất thời tức giận vô cùng. Nó gầm lên một tiếng phẫn nộ, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Thân hình của nó lập tức cao lên thêm mấy trượng, lực lượng phòng ngự đột nhiên tăng mạnh, bốn phía hình thành một phiến không gian trọng lực kinh khủng.

Oanh!

Sau khi kích hoạt lực lượng huyết mạch, Thổ Tinh Cự Nhân huy động cự phủ, dẫn động Thổ Chi Áo Nghĩa trong thiên địa, chém mạnh về phía Triệu Phong.

Cự phủ còn chưa tới gần, Triệu Phong đã cảm giác được một cỗ trọng lực nặng nề trước giờ chưa có, hung hăng trời buộc hẳn lại.

Thổ Tinh Tộc có thiên phú cực cao trong Lĩnh vực Trọng Lực, hiệu quả Lĩnh vực Trọng Lực của bọn chúng so với của Triệu Phong còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Bá!

Trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một khối sắt đen tam giác.

Leng keng!

Đem Thần lực quán chú vào trong đó, khối sắt đen tam giác trong tay Triệu Phong nhanh chóng biến hình, trở thành một tấm thuẫn kim chúc màu đen.

Tay cầm hộ thuẫn do Cổ Thần Ấn biến thành, Triệu Phong cảm giác trọng lực áp chế trong thiên địa giống như lập tức tan thành mây khói vậy.

Oanh! Ông!

Một kích khí thể bằng bạc của Thổ Tinh Cự Nhân nện lên trên tấm chắn của Triệu Phong, phát ra một thanh âm kim chúc va chạm chói tai.

Choeng! Âm!

Cự phủ ám hoàng sắc trong tay Thổ Tinh Cự Nhân trực tiếp vỡ vụn, hóa thành một đồng bụi đất.

- Làm sao có thể? Không ngờ người lại có Thần khí!

Thổ Tinh Cự Nhân phi thường sợ hãi.

Chỉ có Thần khí, mới có thể có được uy năng khủng bố như thế.

Leng keng!

Sau khi ngăn cản công kích của Thổ Tinh Cự Nhân, hộ thuẫn màu đen trong tay Triệu Phong lập tức biến hóa thành một cây hắc thương.

Vù!

Triệu Phong dùng sức quét ra. Một đạo lốc xoáy màu đen mênh mông bá đạo thổi quét ra, đem Thổ Tinh Cự Nhân bao phủ bên trong.

Chỉ thấy khắp nơi trên thân thể đầu Thổ Tinh Cự Nhân này đã bị đâm ra vô số lỗ hổng sâu vài thước.

- Mượn người luyện tập một chút a!

Triệu Phong cười khê một tiếng.

Hiện tại đang ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cho nên Triệu Phong không cần lo lắng bí mật Thần khí sẽ bị tiết lộ ra ngoài, có thể không kiêng nể gì cả, làm quen uy năng của kiện Thần khí này.

Mặt khác, Triệu Phong cũng không có dốc hết toàn lực, mà lực phòng ngự của Thổ Tinh Tộc cũng cường hãn vô cùng, không đến mức thoáng cái đã bị Thần khí của Triệu Phong diệt sát được.

Leng keng!

Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong lại biến hóa thành một thanh đại đao.

Oanh! Phanh!

Một đạo đao mang màu đen bổ thiên liệt địa lập tức bay ra, oanh kích về phía Thổ Tinh Cự Nhân.

- Nhân loại... vô sỉ!

Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc, đối diện Thần khí của Triệu Phong, chỉ có thể bị động phòng ngự!

Cho dù là Thổ Tinh Tộc am hiểu phòng ngự nhất, cũng như trước không cách nào ngăn cản được uy năng của Thần khí.

Cuối cùng, tại thời điểm Thổ Tinh Cự Nhân đã suy yếu không chịu nổi nữa, Triệu Phong in dấu Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn của nó.

Sau đó, Triệu Phong nhìn về phía chiến cuộc xung quanh.

Số lượng Yêu thú của Triệu Phong tuy nhiều, nhưng huyết mạch của Thổ Tinh Tộc lại mạnh hơn hẳn, cảnh giới cũng rất cao, chiến lực của hai bên cơ hồ tương đương nhau.

Nhưng sau khi Triệu Phong cùng đầu Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc đã bị nô dịch này gia nhập chiến đấu, chiến cuộc liền lập tức phát sinh cải biến.

Không mất bao nhiêu thời gian, Triệu Phong đã thuận lợi chiếm lấy địa bàn của Thổ Tinh Tộc!

Trong hành động tiến công lần này, đàn Yêu thú của Triệu Phong bị tổn thương thảm trọng.

Nhưng đây cũng là do Triệu Phong cố tình tạo thành. Một phương diện, là hắn muốn chọn mạnh loại yếu, đào thải những Linh sủng thực lực yếu kém, tiềm lực khá thấp trong tay mình. Một mặt khác là để tiết kiệm những tài nguyên không cần thiết.

Sau khi công chiếm địa bàn Thổ Tinh Tộc, Triệu Phong liền bắt đầu vơ vét tài nguyên của Thổ Tinh Tộc.

- Chủ nhân, đây là toàn bộ tích trữ của ta!

Tất cả những Thổ Tinh Cự Nhân đều đem toàn bộ tích súc của bọn chúng giao cho Triệu Phong.

Thổ Tinh Tộc Thái Cổ, thân thể có khả năng tự động sản sinh ra Nguyên Tinh Thạch hoặc là Thần Tinh Thứ phẩm. Bọn chúng đều lưu trữ lại những tài nguyên tu luyện này, tiến hành giao dịch cùng các chủng tộc khác.

Mặt khác, tại nơi ở của Thổ Tinh Tộc, phần lớn đều ẩn chứa những tài nguyên khoáng sản cực kỳ phong phú.

- Chủ nhân, hiện bên trong lòng đất của Thổ Tinh Tộc chúng ta có một đầu Tinh mạch...

Thổ Tinh Cự Nhân mạnh nhất Thổ Tinh Tộc nói với Triệu Phong.

- Tinh mạch?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động.

Tinh mạch, chính là mạch khoáng thừa thải Nguyên Tinh Thạch hoặc là Thần Tinh.

Nguyên khí thiên địa tại Đại Lục Vực vô cùng mỏng manh, rất khó có thể hình thành được Tinh mạch, cho dù là có, cũng là Tinh mạch cấp bậc cực thấp.

Sau đó, Triệu Phong thi triển Thổ độn, cùng một gã Thổ Tinh Cự Nhân tiến vào trong lòng đất.

- Thần Tinh Mạch Thứ phẩm!

Trong mắt Triệu Phong lập lòe tinh quang.

Thần Tinh Mạch Thứ phẩm, Tinh mạch chuyên sản xuất ra Thần Tinh Thứ phẩm. Nếu như là Thần Tinh Mạch Thứ phẩm tương đối cao cấp, còn có thể ngưng tụ ra Thần Tinh nữa!

Phải biết rằng, ngay cả những Huyền Quang Thánh Chủ phổ thông tu luyện, cũng đều không nỡ sử dụng tới Thần Tinh Thứ phẩm. Mà lúc này, Triệu Phong lại trực tiếp đạt được một đầu Thần Tinh Mạch Thứ phẩm.

Thu hoạch lần công chiếm Thổ Tinh Tộc này, hoàn toàn vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Có được những tài nguyên này, Triệu Phong sẽ có thể nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình cùng Chúa Tế Điện.

Bá!

Mang theo đại lượng tài nguyên, Triệu Phong rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Những tài nguyên này, chủ yếu là dùng để khen thưởng các cường giả Thánh Chủ có công hiển to lớn cho Chúa Tế Điện!

Triệu Phong sửa sang lại một bộ phận tài nguyên, giao cho Bích Thanh Nguyệt xử lý.

Thời gian gần đây, Chúa Tế Điện đã có thêm rất nhiều cường giả Huyền Quang Cảnh, nhưng thực lực của bọn hắn vẫn còn rất yếu.

Mặt khác, những cường giả Thánh Chủ cấp bậc nguyên lão như Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, Hắc Giáp Thánh Chủ... cũng cần đại lượng tài nguyên gia tăng thực lực.

- Chủ nhân, Liễu Cầm Âm đã đi tới khu vực biên hải, tựa hồ có ý định rời khỏi Đại Lục Vực!

Bích Thanh Nguyệt báo cáo cho Triệu Phong hướng đi của Liễu Cầm Âm.

- Rời khỏi Đại Lục Vực? Chẳng lẽ nàng muốn trở về Thanh Hoa Vực sao?

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán.

Bất quá như vậy cũng tốt. Với cảnh giới hiện tại của Liễu Cầm Âm, sau khi rời khỏi Đại Lục Vực, trên cơ bản cũng sẽ không gặp phải nguy cơ gì đáng ngại.

Sau đó, Triệu Phong lựa chọn ra một chút tài nguyên, chuẩn bị tiến hành kế hoạch thức tỉnh Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

oOo

Một ngày nọ, Triệu Phong đi tới chỗ của Ngọc Linh Thánh Y.

- Ngọc Linh Thánh Y, làm phiền ngươi rồi!

Triệu Phong đem trân tài đã lựa chọn ra, giao cho Ngọc Linh Thánh Y.

- Triệu Phong, ta hiện tại cũng coi như thành viên Chúa Tế Điện rồi a!

Ngọc Linh Thánh Y lộ ra một bộ dáng không chút quan tâm.

Thời gian gần đây, Triệu Phong đại lực ban thưởng cho trên dưới Chúa Tế Điện, có một vài loại tài nguyên, cho dù là Ngọc Linh Thánh Y, cũng thập phần khát vọng.

Hiện tại, Ngọc Linh Thánh Y đã thập phần hối hận, lúc trước chính mình vì sao lại chỉ bởi vì mấy thứ chẳng đáng tiền bao nhiêu, bị lừa gạt đến Chúa Tế Điện như vậy.

- Đây là ban thưởng thêm cho những gì mà tiền bối đã phục vụ cho Chúa Tế Điện!

Triệu Phong một lần nữa giao cho Ngọc Linh Thánh Y mấy món dược liệu Thái Cổ trân quý.

Trong lòng Ngọc Linh Thánh Y vốn dĩ có chút bất mãn với Triệu Phong, lúc này mặt mày lập tức hớn hở, không nói thêm gì nữa, trực tiếp vui đầu vào luyện đan.

Mấy ngày sau, Triệu Phong tới lấy đám đàn dược này, cầm đi cho đám đệ tử Thiết gia phục dụng, đồng thời mật thiết chú ý tình huống huyết mạch của bọn hắn.

o0o

- Chủ nhân, căn cứ theo tình báo của các thám tử tán lạc tại khắp nơi trong Đại Lục Vực, tất cả thế lực lớn của Vương triều Đại Càn dạo gần đây hoạt động thập phần sinh động, lui tới lẫn nhau mật thiết dị thường! Nhất là Cửu U Cung!

Một ngày nọ, Bích Thanh Nguyệt đem một vài tin tức tình báo cùng suy đoán của mình, bẩm báo lại cho Triệu Phong.

- Ta biết rồi!

Về mặt Triệu Phong lạnh nhạt, sau khi nói xong, liền bắt đầu bế quan.

o0o

Trong Mê Không Giới...

- Cấp bậc sinh mệnh đã đạt tới Thánh Chủ Tiểu thành, cảnh giới cũng tăng nhanh!

Triệu Phong nhìn thoáng qua phân thân thứ hai bên cạnh mình.

Bá bá!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện mấy chục khối Thần Tinh Thứ phẩm cùng rất nhiều tài nguyên trân quý.

Sau khi vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong nhất tâm đa dụng, tu luyện các loại công pháp đỉnh cấp Kim Khôn Thánh Lô Thể, Ngũ Hành Phong Lô Quyết, Hóa Thần Quyết...

Sau khi công chiếm Thổ Tinh Tộc, tài nguyên trong tay Triệu Phong đã thập phần đầy đủ.

Hiện tại trong Vương triều Đại Càn, các mạch nước ngầm đã bắt đầu khởi động, áp lực vô hình đổ ập xuống trên người Triệu Phong. Cho nên hắn phải nắm chặt mỗi một phút mỗi một giây, gia tăng lên thực lực cùng thể lực của mình.

o0o

Một tháng sau...

Bên ngoài thân thể Triệu Phong đang lưu chuyển vô số văn lạc lôi điện ám hoàng sắc, bỗng nhiên bắn ra quang mang mãnh liệt.

- Thánh Lô Thể đã đạt tới cấp độ đỉnh phong!

Triệu Phong lợi dụng tài nguyên đầy đủ trong tay, đột phá tiểu bình cảnh Thánh Lô Thể tầng thứ sáu.

Sau khi Thánh Lô Thể đạt tới cấp độ đỉnh phong, coi như công kích của Thánh Vương phổ thông, cũng khó có thể tạo thành tổn thương gì cho Triệu Phong.

- Rất tốt! Thực lực ngươi cũng đến Thánh Chủ Tiểu thành rồi, hiện tại để cho ngươi dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu!

Triệu Phong cùng phân thân thứ hai đồng thời lộ ra dáng tươi cười kích động.

Mặc dù ngoại trừ Vạn Tượng Chi Mâu, Triệu Phong vẫn còn Luân Hồi Chi Mâu. Nhưng hiện tại cái Triệu Phong cần chính là chiến lực cường đại, cặp mắt Luân Hồi Chi Mâu lại là Sinh Chi Luân Hồi, không có tác dụng lớn bằng Vạn Tượng Chi Mâu.

Mà Vạn Tượng Thánh Chủ nói sao cũng là Dị tộc, tại Vương triều Đại Càn hành động hết sức bất tiện, cho nên Triệu Phong không chút do dự, giết chết hắn, cướp đoạt Vạn Tượng Chi Mâu.

- Sau khi dung hợp Vạn Tượng Chi Mâu, thực lực của ngươi sẽ đạt được bay vọt về chất!

Triệu Phong nhàn nhạt nói.

Sau khi dung hợp Vạn Tượng Chi Mâu, phân thân thứ hai không sai biệt lắm hẳn sẽ có được chiến lực Thánh Chủ Đại thành, cộng thêm Vạn Tượng Chi Mâu đề cao phòng ngự linh hồn của hắn, lại càng gia tăng lên tốc độ tu luyện của hắn.

Đã có kinh nghiệm lần đầu tiên trước đó, chỉ mất thời gian một ngày, Triệu Phong đã đem Vạn Tượng Chi Mâu dung luyện vào trong linh hồn của phân thân thứ hai.

- Phân thân thứ hai, Triệu Vạn!

Triệu Phong đặt tên cho phân thân thứ hai.

Sau khi thành công giúp Triệu Vạn dung luyện Vạn Tượng Chi Mâu, Triệu Phong lại tuyển chọn ra một vài Bí pháp cùng công pháp đồng thuật đặc thù, giao cho Triệu Vạn đi tu luyện.

Chỉ có đồng thuật cường đại, mới có thể phát huy ra uy lực của huyết mạch nhân đồng.

oOo

Một ngày này, Bích Thanh Nguyệt lại một lần nữa truyền đến Triệu Phong một tin tức:

- Chủ nhân, thời gian gần đây Cửu U Cung thường xuyên lui tới mật thiết cùng rất nhiều thế lực cường đại trong Vương triều Đại Càn. Thậm chí còn có Bát Đại Thế Gia nữa! Mặt khác, Thái Hoàng Điện tựa hồ cũng có hành động!

Bích Thanh Nguyệt ngưng trọng nói.

1127. Chương 1124: Thẳng Tiến Cửu U Cung

- Chủ nhân, thời gian gần đây Cửu U Cung thường xuyên lui tới mật thiết cùng rất nhiều thế lực cường đại trong Vương triều Đại Càn. Thậm chí còn có Bát Đại Thế Gia nữa! Mặt khác, Thái Hoàng Điện tựa hồ cũng có hành động!

Bích Thanh Nguyệt ngưng trọng nói.

Theo như Bích Thanh Nguyệt nghĩ, tình huống lúc này đã phi thường nguy cấp, nếu như Chúa Tể Điện vẫn không có hành động gì, liền khó có thể chống cự được nguy hiểm sắp tới.

- Ta biết rồi!

Triệu Phong lạnh nhạt nói, sau đó tiếp tục bế quan.

- Thời gian gần đây, tốc độ tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cũng có chút tăng lên!

Triệu Phong mừng rỡ nói.

Tất cả tự nhiên là bởi vì công pháp Triệu Vạn tu luyện cũng là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết! Những cảm ngộ, kinh nghiệm lúc Triệu Vạn tu luyện, tự nhiên cũng sẽ tiến vào ý thức của Triệu Phong.

Chỉ có điều lúc này cảnh giới công pháp Triệu Vạn vẫn còn rất thấp, hiệu quả đối với Triệu Phong cũng không lớn lắm.

Bất quá Triệu Vạn cũng có thể trực tiếp từ chỗ của Triệu Phong, đạt được kinh nghiệm tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, cộng thêm tài nguyên cung cấp vô cùng vô tận, tốc độ tu luyện của hắn phi thường nhanh.

Đợi đến sau này, khi tu vi tiến độ của hai người đạt tới cấp độ tương đương, cảm ngộ cùng kinh nghiệm mà cả hai tu luyện đạt được, đều sẽ có thể xức tiến lẫn nhau! Nói cách khác, lúc đó Triệu Phong chính là tương đương có được tốc độ tu luyện gấp đôi.

Mặt khác, phân thân thứ nhất Triệu Vong mặc dù là tham tu Quỷ Đạo, không có cách nào xức tiến tốc độ tu luyện của Triệu Phong. Nhưng cảm ngộ tu luyện Quỷ Đạo của Triệu Vong, đồng dạng cũng có thể trở thành lịch duyệt của Triệu Phong, tăng trưởng kiến thức của Triệu Phong.

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng cảm giác được chỗ cường đại của Phân Hồn Quyết.

Sau đó, Triệu Phong lại nhất tâm đa dụng, tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Hiện tại hắn tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trong vô hình có thể tăng lên tốc độ tu luyện của Triệu Vạn.

Một phương diện khác, Triệu Phong cũng suy nghĩ xem, nên lợi dụng sức mạnh Thần huyết phong ấn tại bên trong ngón trở tay phải của hắn như thế nào.

Giọt Thần huyết này phong ấn bên trong ngón trở Triệu Phong cũng đã một đoạn thời gian rồi. Lực lượng bên trong giọt Thần huyết này, một bộ phận đã bị Triệu Phong sử dụng mất, một bộ phận khác thì trong vô hình tiến hành cường hóa sinh mạng thể phách của hắn.

Mà Triệu Phong trong lúc vô tình phát hiện, một chút lực lượng của Thần huyết, chẳng biết từ lúc nào đã dung hợp cùng huyết nhục ngón trở của hắn.

- Nếu như ta đem lực lượng giọt Thần huyết này, triệt để dung luyện vào trong toàn bộ ngón tay này, không biết sẽ có hiệu quả như thế nào?

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động.

Hiện tại tài nguyên tu luyện của Triệu Phong thập phần đầy đủ, nếu như có thể đem giọt Thần huyết này biến thành thủ đoạn công kích cường đại, vì sao lại không làm chứ?

Đã có cách nghĩ, Triệu Phong liền bắt đầu thực hành!

Triệu Phong đầu tiên cởi bỏ một bộ phận phong ấn Bằng Hoàng Ấn cực nhỏ, phóng xuất ra một tia năng lực Thần huyết.

Đồng thời, Triệu Phong khống chế huyết nhục trong ngón tay trở, trắng trợn điên cuồng hấp thu lực lượng Thần huyết.

Toàn bộ quá trình mặc dù tốn nhiều một chút thời gian, nhưng cuối cùng cũng may là đã thành công.

Sau đó, Triệu Phong tiến hành thêm hai lần hấp thu như vậy nữa.

- Đây đã là cực hạn mà cấp độ sinh mệnh hiện tại của ta có thể thừa nhận được!

Triệu Phong rốt cuộc ngừng lại.

Nếu như lại miễn cưỡng mạnh mẽ để cho ngón trở hấp thu lực lượng Thần huyết, chỉ sợ huyết mạch Thần lực cường đại sẽ trực tiếp tiết ra ngoài, xói mòn một cách uống phí.

Lúc này, ngón trở tay phải Triệu Phong đã hoàn toàn bất đồng cùng các bộ vị khác trên thân thể.

Bá!

Trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện áo giáp phòng ngự Thiên cấp bình thường.

Soạt!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng lên ngón tay trở, mạnh mẽ đâm một cái.

Phụp!

Ngón tay Triệu Phong trực tiếp xuyên thủng kiện áo giáp phòng ngự này, sau đó vô số vết nứt như mạng nhện xuất hiện, lan tràn ra bốn phía trên mặt kiện áo giáp.

Rắc! Phanh!

Kiện áo giáp phòng ngự này phốc một tiếng, đã biến thành vô số mảnh vụn.

- Không ngờ lại có uy năng mạnh mẽ như vậy!

Triệu Phong cả kinh.

Uy lực của ngón trở sau khi dung hợp lực lượng Thần huyết, đã vượt xa tưởng tượng của Triệu Phong.

Cho đến lúc này, ngón trỏ của Triệu Phong cũng chỉ mới dung hợp một phần mười năng lượng bên trong giọt Thần huyết này mà thôi.

Sau này, theo cấp bậc sinh mệnh Triệu Phong tăng lên, độ dung hợp giữa ngón tay cùng Thần huyết cũng sẽ tăng lên nữa, lúc đó Triệu Phong sẽ có thể đem càng nhiều lực lượng Thần huyết hơn dung nhập vào trong huyết nhục ngón tay.

Triệu Phong thập phần chờ mong, đợi đến khi giọt Thần huyết này hoàn toàn dung nhập vào trong ngón trỏ tay phải của mình, lúc đó ngón tay này sẽ có uy năng đáng sợ như thế nào.

- Nếu như tu luyện một môn chiến kỹ chỉ pháp, uy lực có lẽ sẽ càng mạnh hơn nữa!

Sau đó, Triệu Phong đặc biệt sưu tầm các môn chiến kỹ chỉ pháp trong trí nhớ cùng trong kho chiến kỹ của Chúa Tế Điện, chọn lựa một môn thích hợp nhất với chính mình.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Cuối cùng, Triệu Phong đã chọn môn chiến kỹ chỉ pháp này.

Phong Lôi Cuồng Chỉ này vừa có chiêu thức công kích phạm vi lớn, cũng có chiêu thức công kích ngưng tụ lại một điểm, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của Triệu Phong.

Với tạo nghệ Phong Lôi của Triệu Phong, hao tổn thời gian mấy chục ngày, liền hoàn toàn thuần thục Phong Lôi Cuồng Chỉ, hơn nữa còn tu hành đến tầng thứ năm.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong phong ấn lại uy năng chính thức của ngón trỏ, dùng ngón tay bình thường không ngừng diễn luyện Phong Lôi Cuồng Chỉ.

Chỉ thấy vô số chỉ ảnh Phong Lôi, hoặc lớn hoặc nhỏ, tràn ngập cả một phiên thiên địa bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Thời khắc nào đó, bốn phía xung quanh Triệu Phong bắt đầu khởi động lực lượng Phong Lôi, sau đó đột nhiên bắn ra một tầng quang huy ám kim sắc.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ chín đạt đến Đại thành đỉnh phong rồi!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, nhìn về phía Triệu Vạn ở xa xa.

Thời gian cấp bách, trong lúc Triệu Phong diễn luyện chiến kỹ mới, khó có thể tham tu các môn công pháp khác, bởi vậy hắn mới để cho Triệu Vạn toàn tâm toàn ý tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Thời gian một tháng này, Triệu Phong chỉ vận chuyển Phong Lôi Thánh Lực tu luyện chỉ pháp. Lúc này lại đột phá một tiểu bình cảnh, công lao này tự nhiên là nhờ Triệu Vạn!

- Đã tới thời điểm hành động!

Một ngày này, Triệu Phong bắt động thanh sắc rời khỏi địa phương bế quan.

oOo

Vù vù vù vù!

Trong đêm tối, bốn đạo nhân ảnh chột tụ tập tại một chỗ phía hậu sơn Chúa Tế Điện.

- Triệu Phong, mau đi nhanh đi!

Nam Cung Thánh sớm đã không thể chờ đợi được nữa, trên mặt tràn đầy sát ý thị huyết.

- Triệu Phong, ngươi có nắm chắc không?

Sau khi Côn Vân biết được nhiệm vụ lần này, vẫn như trước có chút do dự.

- Hiện tại sợ rồi sao?

Ngữ khí Triệu Phong hơi chút trào phúng, hỏi.

- Côn Vân ta có bao giờ sợ kẻ nào chứ?

Côn Vân lập tức ưỡn ngực, mạnh mẽ nói.

Bá!

Bốn người chậm rãi biến mất trong một tầng không u ngân ảnh, không thấy đâu nữa.

Sâu bên trong Đại Lục Vực, trong Sơn mạch Cửu U Quần...

Trong một gian mật điện, lúc này đang tụ tập rất nhiều cường giả của Vương triều Đại Càn.

Phía sau mỗi một người trong đám cường giả này ít nhất cũng là một cái thể lực Tam tinh, lại càng không thiếu một ít Tông môn, thể lực siêu cấp Tam tinh.

- Thời gian gần đây, thể lực Chúa Tể Điện phát triển cực kỳ nhanh chóng, xuất hiện rất nhiều cường giả Huyền Quang Cảnh!

- Nếu không phải Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong chỉ là Thánh Chủ Đại thành, với quy mô của Chúa Tể Điện, chỉ sợ có thể xem là đệ nhất thể lực dưới Tam tinh đỉnh phong rồi!

- Bất quá, là quan trọng nhất chính là, trong tay Triệu Phong có khả năng nắm giữ Bí pháp có thể ngưng tụ lực lượng hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu!

Cao tăng rất nhiều thể lực đều biểu đạt ý nghĩ của mình.

Đối với khối thịt mỡ Chúa Tể Điện này, bọn họ đều biểu hiện ra hứng thú nồng đậm.

- Căn cứ theo tình báo của Cửu U Cung đánh giá, tài nguyên mà Chúa Tể Điện có được, ít nhất có thể so sánh với một cái đại Tông phái siêu cấp Tam tinh cổ xưa!

Một gã Thánh Vương của Cửu U Cung nói.

Địa Ma Giáo đều là đại Tông phái siêu cấp Tam tinh, nhưng nó cũng không tính là Tông phái cổ xưa, bởi vậy có thể thấy được, Chúa Tể Điện này có được tài nguyên phong phú đến thế nào.

- Lão phu thập phần đồng tình với lời nói của Tà Thiên Thánh Vương!

Bên cạnh hắn, một vị Trưởng lão của Hắc Tà Giáo lập tức nói.

Ngay trước nhất của mật điện, đang phiêu phù một đạo quang ảnh tối đen.

- Lần này chính là cơ hội quật khởi trọng đại của chúng ta!

Bán Thần U Hải trịnh trọng nói.

- Hắc Tà Giáo, nguyện toàn lực trợ giúp Cửu U Cung!

- Khương gia cũng nguyện tham gia hành động lần này!

- Địa Ma Giáo cùng Cửu U Cung luôn đứng trên cùng một trận tuyến!

Rất nhiều cường giả các thể lực ở đây đều thể hiện thái độ.

Lấy Cửu U Cung dẫn đầu, cộng thêm mấy chục cái Tông môn Tam tinh ở đây, chẳng lẽ còn không đối phó được một cái Chúa Tể Điện vừa mới quật khởi sao?

- Tốt! Sau khi chuyện này thành công, Cửu U Cung sẽ không bạc đãi các người!

Bán Thần U Hải cười ha hả.

Mâu thuẫn giữa Cửu U Cung cùng Chúa Tể Điện căn bản không thể hóa giải, mà thực lực hiện tại Triệu Phong thể hiện ra, lại khiến cho Bán Thần U Hải cũng có chút không thể nắm chắc.

Bởi vậy, hắn tổn hao một cái giá cực lớn, lôi kéo rất nhiều thể lực đến hỗ trợ.

- Các vị chờ trong chốc lát, người của Thái Hoàng Điện rất nhanh sẽ đến đây!

Bán Thần U Hải tiếp tục nói.

Các thể lực ở đây nhất thời trầm mặc.

Hành động lần này của Cửu U Cung, không thể nghi ngờ chính là khơi mào chiến tranh giữa hai đại thế lực đỉnh phong trong Vương triều Đại Càn. Các tông môn lớn nhỏ bị ảnh hưởng bởi chuyện này, có khả năng lên đến mấy trăm cái.

Dưới tình huống bình thường, có lẽ Thái Hoàng Điện sẽ nhúng tay ngăn cản loại tình huống này phát sinh.

Thế nhưng bản thân Thái Hoàng Điện cũng cực kỳ khát vọng đối với Bí pháp trong tay Triệu Phong.

Bởi vậy, Thái Hoàng Điện liền ngầm đồng ý loại tình huống này phát sinh. Nhưng yêu cầu tiên quyết chính là, sau khi Cửu U Cung diệt đi Chúa Tế Điện, nếu như đạt được Bí pháp trong tay Triệu Phong, nhất định phải giao lại cho Thái Hoàng Điện.

Nhưng đúng vào lúc này, bên ngoài Cửu U Cung đột nhiên chấn động một trận. Một cỗ ý chí uy áp kinh khủng thiên địa trực tiếp hàng lâm xuống.

Không gian trong mật điện vốn dĩ là ngăn cách hết thảy với bên ngoài, bởi vậy các Đại năng cường giả ở đây chỉ có thể phát giác được chấn động dị thường phi thường nhỏ.

- Người của Thái Hoàng Điện đã đến sao?

Một gã Thánh Chủ nghi hoặc hỏi.

Các thành viên Cửu U Cung ở đây, sắc mặt đều âm trầm bất định.

Vụt vụt vụt...

Một gã Trưởng lão của Cửu U Cung giải trừ kết giới của mật điện.

Oanh! Phanh! Bồng!

Thanh âm hủy diệt kinh thiên cùng ý chí uy áp khủng bố lập tức truyền vào trong mật điện.

- Bán Thần U Hải, đi ra nhận lấy cái chết!

Một tiếng gầm đồm tai nhức óc lập tức truyền vào.

- Làm sao có thể? Người của Chúa Tế Điện đã đánh tới rồi sao?

Một gã Trưởng lão thế lực ở đây kinh hãi thốt lên.

- Không có khả năng! Thám tử của Cửu U Cung vẫn luôn toàn diện giám thị Chúa Tế Điện. Nếu như bọn hắn giết qua đây, chúng ta nhất định sẽ nhận được tin tức trước tiên!

Sắc mặt Tà Thiên Thánh Vương khê trầm xuống.

Vụt...

Bán Thần U Hải cùng tất cả các thành viên Cửu U Cung dẫn đầu lao ra.

Oanh! Phanh! Bồng!

Lúc này Cửu U Cung đã bị phá hủy hơn phân nửa, vô số đệ tử Ma đạo đã bị chôn sâu bên dưới đồng phế tích.

- Giỏi lắm! Mấy người các ngươi đã chủ động tới đây chịu chết, cũng miễn cho ta phải tự thân xuất mã!

Hai mắt Bán Thần U Hải bắn ra lửa giận ngút trời, nhìn chăm chăm về phía bốn người trước mặt.

Bán Thần U Hải không thể nào ngờ tới, Chúa Tế Điện không ngờ lại chủ động công kích Cửu U Cung bọn hắn! Hơn nữa đến đây tấn công cũng chỉ có mấy người như vậy.

Lúc này, từ trong mật điện, rất nhiều Trưởng lão các thế lực khác cũng đã lao ra.

- Các vị, hôm nay hãy trợ giúp Cửu U Cung, giết chết mấy tên cuồng vọng này a!

Tà Thiên Thánh Vương của Cửu U Cung quát lớn một tiếng.

- Chỉ có bốn người, cũng dám trực tiếp giết đến đây!

Một gã Thánh Chủ thế lực Ma đạo không khỏi trào phúng một tiếng.

- Mọi người cùng nhau xông lên, trực tiếp giết chết bốn người này, Chúa Tể Điện liền triệt để xong đời rồi! Rất nhiều cường giả các thế lực ở đây vừa kinh hãi lại vừa mừng rỡ.

Theo bọn họ nghĩ, với thực lực của Chúa Tể Điện, tuyệt đối không có khả năng ngăn cản rất nhiều thế lực ở đây liên thủ.

Mà hôm nay, cao tăng Chúa Tể Điện lại trực tiếp xông đến đây chịu chết, chính hợp tâm ý của bọn hắn.

- Sao có thể như vậy? Tên Triệu Phong này!

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương của Địa Ma Giáo vô cùng thâm trầm. Theo hắn biết, cây Lục Thần Tiên thứ hai trong tay Triệu Phong cũng đã sử dụng rồi.

- Tên Triệu Phong này đến cùng còn có chỗ dựa gì? Không ngờ lại dám trực tiếp giết đến đại bản doanh Cửu U Cung như vậy? Chẳng lẽ hắn thật sự đã chiếm được Bí pháp trong tay Luân Hồi Thánh Vương?

Trong lòng Địa Quỷ Thánh Vương lăm lăm, sau đó liền phủ nhận ý nghĩ này.

Nếu như Triệu Phong thật sự có được ba vị hậu duệ Thần Mâu trở lên, hơn nữa trong tay nắm giữ Bí pháp này, hắn hoàn toàn có thể trực tiếp lật đổ Thái Hoàng Điện, nhất thống Vương triều Đại Càn!

Bá bá bá!

Tất cả các cường giả trong mật điện, toàn bộ đều đã lao ra.

- Không nghĩ tới ở đây còn có nhiều thế lực cấu kết cùng Cửu U Cung như vậy, đúng lúc có thể một lưới hết gọn!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, dùng một loại tư thái bao quát chúng sinh, trêu tức nói.

1128. Chương 1125: Chiến Bán Thần

- Không nghĩ tới ở đây còn có nhiều thế lực cấu kết cùng Cửu U Cung như vậy, đúng lúc có thể một lưới hết gọn!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, dùng một loại tư thái bao quát chúng sinh, trêu tức nói.

Lời này vừa nói ra, cường giả Cửu U Cung cùng rất nhiều các thế lực ở đây, sắc mặt nhất thời sững sờ.

Mà sau khi linh thức bọn hắn cẩn thận đảo qua phương viên mấy vạn dặm xung quanh, cũng không phát hiện ra bất luận cái gì khác thường, tất cả những cường giả ở đây toàn bộ đều cất tiếng cười to.

- Ha ha... thật sự không biết sống chết!

- Ta xem trước khi mấy người các ngươi đến đây, căn bản không có nghe ngóng qua a! Hiện tại rất nhiều thế lực chúng ta đã liên thủ cùng Cửu U Cung, các ngươi căn bản chính là tự tìm cái chết!

Rất nhiều Thánh Chủ, Thánh Vương ở đây đều cười nhạo, mỉa mai, xem lời nói của Triệu Phong như lời chê cười lớn nhất thiên hạ vậy.

Sắc mặt Bán Thần U Hải của Cửu U Cung thâm trầm, ánh mắt đảo qua đám người Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong, hắn đánh giá không ra, nhưng Côn Vân thì ít nhất là có được thực lực Bán Thần phổ thông. Thực lực của Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi bên kia chênh lệch không bao nhiêu, tương đương với cường giả Thánh Vương cao đẳng.

- Bắt lấy tất cả bọn chúng!

Sắc mặt Bán Thần U Hải âm lãnh, trực tiếp quát lớn.

Bộ dáng ung dung bình thản kia của Triệu Phong, lại khiến cho hần thủy chung không cách nào yên lòng. Hôm nay, mấy người Triệu Phong lại chủ động tấn công tới, Cửu U Cung không còn đường khác để đi, nhất định phải xử lý toàn bộ đám người Triệu Phong, không cho phép xảy ra bất luận sơ xuất gì.

- Hừ! Bán Thần U Hải, sắp chết đến nơi, giấy dựa thì có tác dụng gì?

Triệu Phong cười cười trêu tức, sau lưng triển khai một đôi Xích Lô Thánh Quang Vũ Dực, quang mang phong lôi lập lòe, trong nháy mắt đánh thẳng về phía Bán Thần U Hải.

Vụt vụt vụt...

Bên kia, Côn Vân, Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh nhận được mệnh lệnh của Triệu Phong, trực tiếp động thủ.

- Triệu Phong, người chủ động tìm chết, ta đây sẽ thành toàn cho người!

Bán Thần U Hải vốn dĩ chuẩn bị xuất thủ kèm chế Côn Vân, nhưng không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp công kích về phía hắn.

Như vậy càng hợp ý hắn hơn. Chỉ cần Bán Thần U Hải trước giết chết Triệu Phong, tất cả cũng sẽ kết thúc.

- Đón đánh Côn Vân!

Các Trưởng lão Cửu U Cung còn lại nhìn thấy Thái thượng Trưởng lão cùng Triệu Phong quần lấy nhau, chỉ có thể chủ động đón đánh Côn Vân.

Cửu U Cung nói thế nào cũng là một trong những thế lực Tam tinh mạnh nhất trong Vương triều Đại Càn, nội tình thâm hậu. Ngoại trừ Bán Thần U Hải ra, còn có hai gã cường giả Thánh Vương, bốn gã Thánh Chủ Đại thành.

- Các người, đều là con mồi của ta!

Nam Cung Thánh kéo động một chuỗi trọng ảnh ngân tử sắc, trực tiếp công kích về phía đám Trưởng lão Cửu U Cung.

Trong đám Trưởng lão Thánh Chủ này, có mấy người chính là lúc trước từng đuổi giết qua hắn, mục tiêu hàng đầu của Nam Cung Thánh chính là những gã Thánh Chủ này!

- Nam Cung Thánh, hôm nay người hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Tà Chân Thánh Chủ cả kinh, lập tức quát lớn một tiếng.

Tà Chân Thánh Chủ chính là Thánh Chủ Cửu U Cung lúc trước đã đuổi giết đến Chân Vũ Thánh Địa.

- Hắc Tà Giáo, trợ giúp Cửu U Cung!

Thái thượng Trưởng lão Hắc Tà Giáo trực tiếp quát lên.

- Lên!

Địa Quỷ Thánh Vương cũng quát lớn một tiếng, cùng vài tên thành viên Địa Ma Giáo trực tiếp xông lên.

Sau đó, rất nhiều cao tầng thế lực Tam tinh khác, kể cả Khương gia cùng Đồng gia trong Bát Đại Thế Gia, đều trực tiếp đầu nhập vào trong chiến đấu.

- Kim Khôn Thánh Thể!

Côn Vân vận chuyển Kim Khôn Thánh Thể, kim thân rực rỡ lập lòe phù văn lôi điện, một cỗ áp bách khủng bố bá đạo tuyệt luân, hàng lâm thiên địa.

Đám cường giả Thánh Chủ Cửu U Cung cùng thế lực bốn phía khác đang chuẩn bị tiếp cận Côn Vân, lập tức bị cỗ lôi uy lực phách này chấn trụ.

- Tử Linh Thánh Pháp!

Triệu Vũ Phi thúc giục pháp quyết, toàn thân kim quang rực rỡ, hô ứng nguyên khí thiên địa quảng đại.

Hô! Ông ông!

Toàn bộ nguyên khí thiên địa bốn phía đều hội tụ đến xung quanh Triệu Vũ Phi, hóa thành một tầng quang vụ tử tinh sắc, vờn quanh bốn phía thân thể Triệu Vũ Phi.

Triệu Vũ Phi không chế phiên quang vụ tử tinh sắc khổng lồ này, trực tiếp đón đánh một đám cường giả.

- Phá Thiên Thánh Lô Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, kích phát lực lượng Huyết Ma Dương, toàn lực ứng phó, đánh ra một đạo Phong Lô chưởng ảnh thiêu đốt diễm quang xích kim sắc.

- Cửu U Ma Quang!

Bán Thần U Hải hừ lạnh một tiếng, khởi động một cỗ chí cực Thánh lực đen như mực, bàn tay lẳng không vỗ mạnh một cái.

Chỉ thấy một đạo u quang khổng lồ đen kịt như mực, mang theo bá uy Ma đạo khủng bố, xuyên thấu hư không, trực tiếp đánh lên trên chưởng ảnh do Triệu Phong đánh ra.

Oanh! Phanh!

Sau khi cả hai va chạm với nhau, u quang đen như mực từ trong đó lao ra, nhanh chóng đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hổ là cường giả Bán Thần! Không sử dụng một ít át chủ bài, hoàn toàn không phải là đối thủ của hần!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Vốn dĩ, hần chuẩn bị thử xem thực lực của chính mình sau khi tăng lên, triệt để củng cố.

Lúc này, sau một kích giao thủ, Triệu Phong liền minh bạch, giữa hần cùng cường giả Bán Thần vẫn còn một khoảng chênh lệch nhất định.

Bất quá Bán Thần U Hải so với Bán Thần Cự Mãnh lúc trước, quả thật cường đại hơn một chút.

- Thổ Lô Thánh Khải!

Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thổ Chi Phong Lô, thi triển bí kỹ phòng ngự, ngăn cản uy năng công kích còn lại của Bán Thần U Hải.

- Tiểu tử này!

Sắc mặt Bán Thần U Hải thâm trầm, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Thân là cường giả Huyền Quang Đại thành, lại có thể giao thủ cùng Bán Thần. Nếu không phải trước kia Triệu Phong đã biểu hiện quá mức kinh thể hải tặc bên trong Thần Thi, lúc này Bán Thần U Hải nhất định sẽ kinh ngạc vạn phần.

Nhưng hiện tại, hần lại càng cẩn thận hơn nữa!

Đám người Triệu Phong dám trực tiếp tấn công tới đại bản doanh Cửu U Cung, nhất định không phải chưa từng trải qua bất luận suy tính gì, mà nhất định là có chỗ dựa!

Nhưng giờ phút này, Cửu U Cung tụ tập rất nhiều cường giả thế lực Tam tinh, cho dù đám người Triệu Phong còn có các át chủ bài khác nữa, cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

- Ma Ngân!

Bán Thần U Hải chính là hận Triệu Phong thấu xương, lúc này cũng chẳng thèm để ý sự chênh lệch cảnh giới giữa hai bên, trực tiếp tế ra Thứ Thần khí.

Chỉ thấy trong tay Bán Thần U Hải xuất hiện một cánh tay khô lâu hắc sắc, trên năm ngón tay xương xẩu tại phần đầu cánh tay khô lâu còn vờn quanh khí tức Ma đạo kinh tâm động phách.

- Thứ Thần khí!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng trọng. Hắn không nghĩ tới Bán Thần U Hải lại coi trọng mình như thế, nhanh như vậy đã xuất ra Thứ Thần khí.

Đối mặt Thứ Thần khí do cường giả Bán Thần thi triển, Triệu Phong không dám có chút chủ quan.

- Huyền Hồn Trùng Kích!

Tả Mâu Triệu Phong lưu chuyển quang trạch tử kim sắc, một cỗ yên vụ tử kim sắc mang theo ý chí đồng lực cường đại trực tiếp oanh kích lên trên linh hồn Bán Thần U Hải.

Trong nháy mắt Bán Thần U Hải hoảng hốt, cánh chim sau lưng Triệu Phong chợt bắn ra Phong Lôi thánh quang sáng chói. Phốc một tiếng, Triệu Phong đã xuyên thẳng qua sau lưng Bán Thần U Hải.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong phóng xuất ra Lực Phách Lôi Vực cùng hình chiếu Tiểu Thế giới Phong Lôi, đem hai cỗ lực lượng dung nhập vào trong chưởng phong, bỗng nhiên mạnh mẽ oanh kích ra.

- Đồng thuật thật cường đại!

Trong nội tâm Bán Thần U Hải thất kinh. Không nghĩ tới chính mình lại bị đồng thuật của một gã hậu bối làm ảnh hưởng.

Giờ phút này hắn mới phát hiện, linh hồn ý chí của Triệu Phong không ngờ đã đạt tới cảnh giới Thánh Vương.

- Cửu U Ma Trảo!

Bán Thần U Hải bắt đầu khởi động lực lượng Ma đạo, nắm chặt cánh tay khô lâu, trực tiếp quét ngang qua.

Hô! Xuy xuy!

Chỉ thấy năm đạo ma ngân đen kịt xé rách hết thấy, xuyên thấu hư không, trực tiếp oanh kích lên trên chưởng quang của Triệu Phong.

Oanh! Phanh!

Thánh Lôi Chưởng của Triệu Phong trực tiếp bị đánh cho nát bấy.

Nhưng Triệu Phong sớm đã dự đoán loại kết quả này, thời điểm Bán Thần U Hải thi triển ra đạo công kích này, hắn sớm đã nhanh chóng lao ra, một lần nữa vận chuyển Tả Mâu.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Chỉ thấy một đạo diễm miêu tử kim lôi quang chợt nổ tung ngay trên đầu Bán Thần U Hải, tản ra khí tức Lôi kiếp hủy diệt khủng bố.

- A!

Bán Thần U Hải rống lớn một tiếng, thân thể cùng linh hồn đều bị một cỗ hỏa diễm Lôi kiếp tàn sát bừa bãi, không ngừng oanh tạc.

Mặt mũi Bán Thần U Hải vạn vẹo, cực kỳ phẫn nộ. Lần này đây, uy lực công kích đồng thuật của Triệu Phong cùng đồng thuật vừa rồi chênh lệch thật lớn, khiến cho Bán Thần U Hải phán đoán sai lầm, chịu thiệt thòi dưới tay Triệu Phong.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón trỏ tay phải Triệu Phong tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ tuyền cổ xa xôi. Đồng thời, một cỗ Phong Lôi Thánh Lực cũng xỏ xuyên vào trong đó.

Vụt...

Một đạo kim mang xích hồng sắc, mang theo lực lượng Phong Lôi khủng bố, bắn thẳng ra, đánh trúng lồng ngực của Bán Thần U Hải.

- Không tốt!

Bán Thần U Hải đang bị hỏa diễm Lôi kiếp thiêu cháy, đột nhiên cảm giác được một cổ nguy cơ trí mạng truyền tới.

Hô!

Bán Thần U Hải vận chuyển Thánh lực Ma đạo cùng một tia Thần lực, ở trước người hình thành một mảnh hào quang đen như mực thiêu đốt ma diễm khủng bố.

Xùy!

Chỉ quang do Triệu Phong thi triển ra, đánh thẳng lên trên tầng màn hào quang ma diễm đen như mực kia, lập tức đem nó xuyên thấu qua!

Hưu!

Chỉ quang do Triệu Phong bắn ra điên cuồng phóng lên, xỏ xuyên qua lồng ngực Bán Thần U Hải.

- Lực xuyên thấu cường đại, nhưng tạo thành tổn thương có hạn!

Lần đầu tiên vận dụng Phong Lôi Cuồng Chỉ, Triệu Phong đưa ra tổng kết đối với loại chỉ pháp này.

- Thái thượng Trưởng lão!

Đám Trưởng lão Cửu U Cung đang giao chiến cùng Nam Cung Thánh và Côn Vân, mỗi một tên cũng đều kinh hãi không thôi, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Thái thượng Trưởng lão Bán Thần U Hải bọn hắn, không ngờ lại bị Triệu Phong đánh bị thương rồi!

Phải biết rằng, hai người đang đối chiến kia, một người là Bán Thần còn một người chỉ là Huyền Quang Thánh Chủ Đại thành a!

Không ngờ kết quả cuối cùng lại là như thế! Đây là điều khiến bọn hắn hoàn toàn bất ngờ!

- Thực lực của hắn, đã có thể đối kháng với Bán Thần rồi!

Bên kia, trong lòng Địa Quỷ Thánh Vương kinh hãi không thôi, thậm chí còn suy nghĩ, lúc trước có phải chính mình đã lựa chọn sai lầm rồi không?

Mặc dù lúc trước Triệu Phong ở trong Thần Thi cũng từng đánh chết qua Bán Thần, thế nhưng lúc đó là do hắn lợi dụng Thứ Thần khí Lục Thần Tiên, cùng tình huống hiện tại hoàn toàn bất đồng!

- Làm sao có thể? Bán Thần U Hải không ngờ lại không thể giải quyết được tiểu tử kia!

Cường giả các thế lực ngoài Cửu U Cung khác, lúc này mới chú ý tới chiến cuộc của Bán Thần U Hải. Tất cả bọn họ đều kinh hãi không thôi, không thể tin nổi cảnh tượng chính mình đang chứng kiến.

Bọn hắn vốn cho là Bán Thần U Hải sẽ có thể hết sức nhanh chóng giết chết Triệu Phong, sau đó chấm dứt tình hình chiến đấu.

Không ai có thể nghĩ đến chiến cuộc sẽ trở thành như thế này. Khai chiến không được bao lâu, Bán Thần U Hải đã bị Triệu Phong đánh bị thương trước rồi.

Lúc này, một vài người trong bọn hắn mới lơ mơ hiểu được, có lẽ Cửu U Cung chính là không nắm chắc có thể đối phó được Chúa Tế Điện, cho nên mới lôi kéo thế lực bốn phía!

Bất quá hiện tại biết rõ những cái này đã không còn kịp nữa! Hiện tại bọn hắn duy nhất có thể làm, chính là dốc hết khả năng giết chết bốn người này.

- Triệu Phong!

Côn Vân cùng Nam Cung Thánh ở trên không trung cũng đồng dạng sửng sờ.

Hai người bọn họ cũng đều không nghĩ tới, Triệu Phong đã có được loại thực lực này! Khó trách hắn dám mang theo mọi người, trực tiếp tấn công Cửu U Cung!

Sau khi đánh bị thương Bán Thần U Hải, ánh mắt Triệu Phong đảo qua bốn phía, quan sát chiến cuộc xung quanh.

Chiến lực ba người Côn Vân, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi mặc dù cường đại vô cùng, nhưng đồng thời chống lại nhiều cường giả như thế, vẫn như trước có chút miễn cưỡng.

- Đi thôi!

Triệu Phong vung tay lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp xuất hiện trong không trung.

- Còn có trợ thủ?

Sắc mặt một gã thành viên Cửu U Cung kinh hãi, thốt lên.

Nhưng khi mọi người nhìn thấy Triệu Vạn chỉ có cảnh giới Huyền Quang Tiểu thành, rất nhiều cường giả ở đây liền trực tiếp xem nhẹ hắn.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới!

Tả Mâu Triệu Vạn ngưng tụ, cải biến vạn tượng tự nhiên, thuộc tính cùng áo nghĩa thiên địa.

Lập tức, Phong Lôi Áo Nghĩa vô cùng vô tận liền tràn ngập không gian thiên địa.

- Đây là, năng lực của Vạn Tượng Chi Mâu!

Thần sắc Thái thượng Trưởng lão Hắc Tà Giáo đột nhiên kinh hãi, ánh mắt ngưng nhìn chằm chằm đôi mắt Triệu Vạn.

- Làm sao có thể? Người này là ai? Ta như thế nào chưa từng bao giờ gặp qua?

Trưởng lão Cửu U Cung cùng thành viên các thế lực khác, trong lòng đều chấn động không thôi.

Nhưng ngay lúc này, từ bên kia chợt truyền đến một cỗ lực lượng Ma đạo to lớn kinh thiên.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ băm thây ngươi vạn đoạn, thiêu hồn đốt phách ngươi!

Bán Thần U Hải xấu hổ và phẫn nộ không thôi, ngửa mặt lên trời hét lớn. Thánh lực Ma đạo vô biên xen lẫn một chút Thần lực bá đạo khôn cùng từ trong cơ thể hắn tuôn trào ra.

Ầm! Hô!

Thiên địa nhất thời trở nên tối tăm, phẳng phất như đã biến thành Hắc Ám Địa Ngục vậy!

Trong thiên địa, Ma lực vô tận tụ tập lại bốn phía xung quanh Bán Thần U Hải.

Trưởng lão Cửu U Cung cùng thành viên các thế lực khác ở đây lập tức trong lòng rung mình một cái, cảm nhận được áp chế khủng bố vô cùng, tự động rời xa Bán Thần U Hải.

Cường giả Bán Thần toàn lực ứng phó, uy năng hủy thiên diệt địa, bọn hắn những Thánh Chủ phổ thông này căn bản không dám tiếp cận.

Bán Thần U Hải triển khai lực lượng hình chiếu Tiểu Thế giới, vận chuyển Bí pháp Cửu U Cung, trực tiếp huy động Thứ Thần khí trong tay mình.

Ồ...ô...ô...n...g! Oanh!

Chỉ thấy, năm đạo diễm quang u hắc sắc khủng bố dùng tốc độ sét đánh, oanh kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Vậy phải nhìn xem ngươi có bản sự này không?

Đôi mắt Bán Thần U Hải đang vô cùng phẫn nộ, sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, hiển nhiên không chút sợ hãi chút nào.

1129. Chương 1126: Mười Kế Của Cửu U Cung

Trong thế giới Địa ngục lơ lửng, năm đạo hắc mang sắc bén khủng bố, cuốn thẳng về phía Triệu Phong.

Đây là công kích tuyệt cường do Bán Thần U Hải, dưới sự tăng phúc của lực lượng Tiểu Thế giới bản thân, sử dụng Thứ Thần khí thi triển ra. Cường giả dưới Bán Thần tuyệt đối không có khả năng sống sót.

- Bán Thần U Hải triệt để phần nộ rồi!

- Chiêu thức cường đại như thế, cho dù Triệu Phong có Thứ Thần khí phòng ngự, hẳn cũng phải chết không thể nghi ngờ!

- Thánh Chủ cuối cùng cũng là Thánh Chủ, làm sao có thể chống lại cường giả Bán Thần?

Các cường giả khác ở đây nhìn thấy Bán Thần U Hải thi triển ra chiêu thức khủng bố như thế, lập tức yên tâm trở lại.

Xem ra, vừa rồi Bán Thần U Hải chỉ lơ là sơ xuất, mới bị Triệu Phong làm cho bị thương mà thôi.

Một khi cường giả Bán Thần đã toàn lực ứng phó, Thánh Chủ Đại thành làm sao có thể ngăn cản được chứ?

- Hừ! Các người còn rảnh rỗi nhìn địa phương khác nữa sao?

Triệu Vạn khinh thường hừ lạnh một tiếng, hẳn tự nhiên vô cùng tinh tường đối với thực lực Triệu Phong.

- Phong Lôi Bạo Phá!

Triệu Vạn khống chế tất cả lực lượng Phong Lôi trong thiên địa, ngưng tụ tại trong tay, thôi động ra một đạo Phong Lôi long quyền khủng bố, điên cuồng oanh áp về phía trước.

- Uy năng thật là khủng khiếp!

- Gã Thánh Chủ Huyền Quang Tiểu thành này, cũng không thể khinh thường!

Đến lúc Triệu Vạn ra tay, đám cường giả ở đây mới phát hiện, kẻ có được Vạn Tượng Chi Mâu trước mắt này cũng không phải nhân vật đơn giản.

Bên kia, mặc dù Côn Vân, Nam Cung Thánh cùng Triệu Vũ Phi cũng có chút lo lắng cho Triệu Phong, nhưng bọn họ nhìn thấy Triệu Vạn đang dốc toàn lực chiến đấu, bộ dáng không có vẻ gì lo lắng, liền hơi chút yên tâm lại.

Bên kia, đối mặt công kích tuyệt cường của Bán Thần U Hải, sắc mặt Triệu Phong cũng có chút nghiêm túc, thúc giục lực lượng Thần huyết trong ngón trở tay phải.

Lần này, Triệu Phong đã hoàn toàn phóng thích uy năng huyết mạch trong ngón trở.

Hô!

Một cỗ Thần lực huyết mạch Thái Cổ kinh khủng từ trong ngón trở Triệu Phong lan tỏa ra. Đồng thời, Triệu Phong còn đem lực lượng Phong Lôi Tiểu Thế giới cùng Lực Phách Lôi Vực đều dung nhập vào trong chiêu thức sắp thi triển ra kia.

- Diệt Địa Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong bắn ra lực lượng Phong Lôi dị thường khổng lồ, dùng ý cảnh cực kỳ bá đạo, trực tiếp oanh kích thẳng ra.

Oanh!

Một đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống hệt như là một cây cột chống trời, mạnh mẽ oanh áp ra.

Oanh! Phanh!

Thiên địa biến sắc, toàn bộ thế giới phẳng phát như là sắp sửa hủy diệt, một cỗ hủy diệt phong bạo lan tràn ra, tàn sát bừa bãi cả một phiên thiên địa.

- Cỗ hơi thở này... là khí tức huyết mạch Thái Cổ! Còn kèm theo một tia Thần lực nữa!

Bán Thần U Hải cảm thụ được uy năng bạo tạc, thần sắc đại chấn.

Vụt...

Nhưng đúng vào lúc này, bên trong cổ hủ diệt phong bạo khủng bố kia chợt hiện ra một đạo hào quang xích kim sắc.

Phốc...

Trong nháy mắt, đạo hào quang xích kim sắc kia đã bắn xuyên qua lồng ngực Bán Thần U Hải!

Lồng ngực Bán Thần U Hải xuất hiện thêm một cái động nhỏ, huyết dịch ám hồng sắc không ngừng chảy ra.

- Lại là chiêu vừa rồi!

Sắc mặt Bán Thần U Hải vô cùng âm trầm.

Dựa theo cục diện ngày hôm nay, vẫn như cũ là Cửu U Cung chiếm ưu thế, cuối cùng nhất định cũng là Cửu U Cung đạt được thắng lợi! Thế nhưng trên chiến trường lại có một cái nhân tố không xác định, đó chính là Triệu Phong!

Một khi Triệu Phong còn có át chủ bài gì nữa, tình huống nhất định sẽ phát sinh nghịch chuyển!

- Tà Thiên Thánh Vương, dẫn đi một tên trong đó, sau đó giết chết hắn!

Sắc mặt Bán Thần U Hải bất động, âm thầm truyền âm cho Tà Thiên Thánh Vương.

- Vâng, Thái thượng Trưởng lão!

Trong lòng Tà Thiên Thánh Vương cả kinh, biết rõ ý đồ chân chính của Thái thượng Trưởng lão, tâm thần có chút khẩn trương.

- Hừ! Cửu U Cung các người cũng chỉ có chút bổn sự đó mà thôi!

Phương diện linh hồn Tà Thiên Thánh Vương vang lên một đạo thanh âm trào phúng. Nhưng Tà Thiên Thánh Vương cũng không dám phản bác những lời này.

Dần dần, một đám cao tăng Cửu U Cung bắt đầu chuyển dời chiến trường.

- Trốn chỗ nào?

Toàn thân Triệu Vũ Phi lập lòe thánh quang tử tinh, giống như Băng Tinh Tiên Tử, mang theo nguyên khí thiên địa khủng bố, nhanh chóng truy kích theo.

- Xem ra gần đây Đoan Mộc gia quá an bình rồi, giáo huấn lúc trước Cửu U Cung cấp cho vẫn không đủ a!

Tà Thiên Thánh Vương lạnh giọng trào phúng, vung trộm trao đổi cùng những thành viên Cửu U Cung bốn phía khác, bố trí chiến lược.

- Hôm nay, Cửu U Cung các người sẽ xóa tên khỏi Đại lục!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi lạnh lẽo, đánh ra mấy đạo quang mang tử kim sáng ngời.

Trước khi Triệu Phong tiến hành kế hoạch này, đã nói rõ mục tiêu cuối cùng nhất: Hoàn toàn diệt trừ Cửu U Cung!

Chính vì vậy, Triệu Vũ Phi mới không sợ liên lụy tới Đoan Mộc gia, trực tiếp tham dự vào hành động lần này.

Phụ cận Sơn mạch Cửu U diễn ra năm cuộc chiến đấu, tràng cảnh kinh thiên động địa.

Côn Vân, Nam Cung Thánh còn có Triệu Vạn đều thập phần miễn cưỡng ứng phó địch nhân trước mắt, không phát giác ra chiến trường của Triệu Vũ Phi đang cách cách bọn hắn càng lúc càng xa.

Bên kia...

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Lúc này, Triệu Phong đang chiếm thế thượng phong. Hắn đồng thời thi triển linh hồn đồng thuật cùng công kích siêu cường, trong lúc nhất thời đã hoàn toàn áp chế Bán Thần U Hải.

- Đáng giận! Uy năng đồng thuật của tiểu tử này quá mạnh mẽ!

Sắc mặt Bán Thần U Hải cực kỳ khó nhìn, trong nội tâm không ngừng chửi bới.

Triệu Phong không ngừng lợi dụng công kích đồng thuật tiến hành quấy nhiễu hắn, đồng thời thi triển Xuyên Thiên Chỉ. Mà tốc độ Xuyên Thiên Chỉ cực nhanh, chỉ hơi chút sơ xuất liền sẽ bị trúng chiêu.

Lúc này, trên người Bán Thần U Hải đã có hơn mười cái động nhỏ.

Hơn nữa, tổn thương do Xuyên Thiên Chỉ tạo thành, cho dù là Bán Thần U Hải, trong thời gian ngắn cũng không thể trị liệu được.

Mà lúc này Triệu Phong đã thúc giục huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ, thỉnh thoảng tiếp cận Bán Thần U Hải, hút đi một tia nguyên khí huyết dịch của hắn.

- Có chút không đúng! Tựa hồ Bán Thần U Hải không định đánh bại ta, mà đã đổi công làm thủ rồi!

Lúc này, Triệu Phong chợt phát hiện có chút không đúng.

Cho dù Triệu Phong biểu hiện ra chiến lực siêu cường, nhưng đối thủ dù sao cũng là cường giả Bán Thần, như thế nào có thể nén giận chậm rãi quần nhau với Triệu Phong như vậy?

- Không tốt, Vũ Phi!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Lúc này, cuộc chiến giữa Triệu Vũ Phi cùng một ít thành viên Cửu U Cung đã triệt để rời xa phạm vi của Cửu U Cung.

Nhưng thời điểm này, cho dù Triệu Phong phát hiện ra không đúng, cũng không thể trực tiếp chạy qua đó.

Một khi hắn chạy đi nghĩ cách cứu viện Triệu Vũ Phi, Bán Thần U Hải nhất định sẽ đánh bại Nam Cung Thánh, Côn Vân còn có Triệu Vạn ở nơi này, đến lúc đó bên phía Triệu Phong hẳn phải thua không thể nghi ngờ.

- Ha ha... hiện tại mới phát hiện? Đã muộn rồi!

Bán Thần U Hải lạnh giọng cười lớn. Theo như hắn nghĩ, một khi Triệu Vũ Phi chết đi, đám người Triệu Phong cũng sẽ chạy không thoát.

- Nếu đã như vậy, vậy thì trực tiếp tiêu diệt người!

Khí thể trên người Triệu Phong đột nhiên biến đổi. Một cỗ sát khí lạnh lẽo ác liệt đột nhiên bùng phát ra.

Huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi chính là công phòng nhất thể, cho dù cao tầng Cửu U Cung còn có thủ đoạn đặc thù nào khác, Triệu Vũ Phi cũng có thể chống đỡ thêm một thời gian ngắn nữa.

Bởi vậy, trước đó, Triệu Phong nhất định phải diệt sát Bán Thần U Hải!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong lập tức lóe lên vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, nương theo linh hồn chấn động cường đại, bắt đầu khởi động lên.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vận vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên linh hồn Bán Thần U Hải!

- A!

Bán Thần U Hải kêu thảm một tiếng. Hắn cảm giác linh hồn của mình phẳng phất như bị xé nứt ra vậy, phi thường thống khổ.

Hưu!

Cánh chim sau lưng Triệu Phong lấp lánh hào quang kinh người, thôi động thân ảnh của hắn lập tức phóng tới bên cạnh Bán Thần U Hải.

- Diệt Địa Chỉ!

Dưới khoảng cách gần như thế, Triệu Phong không chút do dự, thúc giục huyết mạch Thần lực trong ngón trở tay phải, thi triển ra chiến kỹ cường đại.

Oanh! Phanh!

Bên trong đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, vô số Viêm Chi Phong Lôi oanh tạc tàn sát bừa bãi, hoàn toàn bao phủ thân hình Bán Thần U Hải vào bên trong.

Bán Thần U Hải còn đang bị ảnh hưởng mạnh mẽ của Lôi Kiếp Đồng Diễm, thân hình lại một lần nữa bị Viêm Chi Phong Lôi cùng Thần lực huyết mạch chí ạnh mẽ tàn phá.

- Thần Mâu Phân Giải!

Thi triển xong chiến kỹ, Triệu Phong liền không chút do dự, thúc giục Tả Mâu, thi triển đồng thuật Cẩm kỵ.

Tả Mâu Triệu Phong lóe ra một cỗ quang mang tử kim kỳ dị, ngay sau đó, một tầng gợn sóng kim sắc hư vô trong suốt từ trong đó lan tràn ra, lập tức xuyên thấu thân thể Bán Thần U Hải ngàn vạn lần, đem kết cấu toàn thân hoàn toàn phân tích.

Hô!

Những nơi tầm mắt Triệu Phong nhìn tới, Bán Thần U Hải cùng với hết thảy mọi thứ xung quanh đều dần dần tiêu tán vô hình.

Đến khi Bán Thần U Hải khôi phục được ý thức, hắn kinh hãi phát giác, thân thể, linh hồn, Thánh lực, kể cả Thần lực của mình đều đang chậm rãi dần dần biến mất, thực lực của hắn cũng đang dần dần hạ thấp xuống.

Mà không gian thiên địa chung quanh hắn cũng đã biến thành một mảnh chân không. Hết thảy mọi thứ trong mảnh không gian này, đều đã triệt để biến mất!

Bán Thần U Hải biến sắc, dự định lập tức ra tay, cắt ngang đồng thuật Cẩm kỵ của Triệu Phong.

Bỗng nhiên, sau lưng Bán Thần U Hải chợt hiện lên một đạo quang mang ám ngân sắc.

Choeng! Bốp!

Hai tay Tiểu tặc miêu cầm lấy một cây xẻng sắt, hung hăng đập thẳng lên trên đầu Bán Thần U Hải!

Đồng thời, Vân Tầm Tiên Diệp cũng từ trong miệng Tiểu tặc miêu bay ra, nhanh chóng phóng xuất ra Vân Tầm Tiên Tì cùng Thái Mộng Hoa Phần!

Bán Thần U Hải đầu váng mắt hoa một trận, mất hồn trong khoảnh khắc, đã hoàn toàn mất đi khống chế đối với thân thể.

Ngay trong lúc này, Triệu Phong toàn lực thúc giục Thần Mâu Phân Giải, làm suy yếu lực lượng của Bán Thần U Hải.

- Không tốt!

Bán Thần U Hải cảm nhận được một cỗ nguy cơ trước giờ chưa từng có, rốt cuộc ý thức được tình huống không ổn.

Bản thân hắn đã có chút khinh địch, rất có thể sẽ bị Triệu Phong giết chết!

Trong chiến đấu lúc trước, hắn đã không ngừng bị Triệu Phong đánh bị thương, đồng thời còn bị Triệu Phong hấp thu đi một bộ phận tinh huyết.

Hiện tại, dưới Thần Mâu Phân Giải, chính thể thực lực của hắn lại trực tiếp suy yếu xuống thêm hai thành nữa!

- Đi chết đi!

Triệu Phong thấy Bán Thần U Hải đã triệt để thanh tỉnh, liền trực tiếp đình chỉ Thần Mâu Ngưng Thụ.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Một đoàn hỏa diễm tử kim sắc oanh kích lên trên đầu Bán Thần U Hải.

Lúc này, linh hồn Bán Thần U Hải đã bị suy yếu vô cùng, sức chống cự đối với linh hồn đồng thuật của Triệu Phong đã giảm đi nhiều.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không để cho Bán Thần U Hải có bất cứ cơ hội thở dốc nào, đem một bộ phận lực lượng Lôi kiếp cuối cùng, toàn bộ phóng thích ra.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vận vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên trên linh hồn Bán Thần U Hải.

- A!

Linh hồn Bán Thần U Hải một lần nữa lọt vào linh hồn đồng thuật cường đại khủng bố oanh kích.

Bắt đầu từ khi Triệu Phong phát ra công kích Lôi Kiếp Đồng Diễm, Bán Thần U Hải liền không ngừng gặp phải các loại công kích tàn phá của Triệu Phong, hơn nữa ngay cả cơ hội hoàn thủ cũng đều không có.

- Triệu Phong, người trong lòng người, đã không còn khả năng sống sót a!

Sắc mặt Bán Thần U Hải trắng bệch, khí tức suy yếu, nhưng hắn vẫn lộ ra bộ dáng tươi cười âm trầm, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Hắn lúc này đã không phải là đối thủ của Triệu Phong, thậm chí muốn đào thoát từ trong tay hắn cũng có chút khó khăn.

Bởi vậy, Bán Thần U Hải định dùng sự tình khác, khiến cho Triệu Phong phân tâm.

- Cửu U Cung không ngờ lại cấu kết cùng Dị Tộc!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên qua gần mười vạn dặm, nhìn về phía chiến trường giữa Triệu Vũ Phi cùng Tà Thiên Thánh Vương.

Chỉ thấy toàn thân Tà Thiên Thánh Vương bắt đầu khởi động ma quang yêu dị, tản mát ra thần uy khủng bố uy chấn thiên địa.

Không ai biết Tà Thiên Thánh Vương như thế nào lại đột nhiên có được chiến lực cường đại như thế, chỉ có Tả Mâu Triệu Phong có thể xuyên thấu qua thân thể Tà Thiên Thánh Vương, chứng kiến một đạo thân ảnh Dị Tộc trong Tiểu Thế giới của hắn.

- Hắc hắc... đi chết đi!

Tà Thiên Thánh Vương đánh ra một trảo, một cỗ ma quang đen kịt xen lẫn một tia Thần lực, ngưng tụ thành một thanh trường mâu hắc sắc.

Nguy cơ lâm đầu, Triệu Vũ Phi chỉ đành phải thúc giục huyết mạch trong thân thể. Toàn thân da thịt nàng bỗng nhiên trở nên tinh quang rạng rỡ, giống như một Nữ Thần băng tinh ngọc thể vậy. Trên thân thể chấp chờn một tầng tử lưu nhàn nhạt.

Đình! Phốc!

Thanh trường mâu hắc sắc kia xuyên thẳng qua thân thể Triệu Vũ Phi, kích khởi lên một tầng tinh quang sáng ngời.

Ông!

Trên thân thể tinh oánh như tử thủy tinh kia của Triệu Vũ Phi Tử, đạo lỗ hổng do thanh trường mâu kia gây ra đã nhanh chóng khép lại.

- Phốc!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi thoáng ảm đạm lại một chút, ngọc thủ ôm chặt trước ngực, trong miệng phun ra một ngụm huyết dịch tử kim sắc.

Cho dù là huyết mạch cường đại của Linh Tộc, cũng không có khả năng chống lại công kích của Bán Thần!

- Ha ha... huyết mạch Linh Tộc Thái Cổ, hôm nay cũng phải bỏ mạng trong tay ta a!

Tà Thiên Thánh Vương thoáng giật mình một cái, sau đó liền lộ ra nụ cười hưng phấn điên cuồng dữ tợn.

Hô!

Bàn tay hấn vung lên, lực lượng Ma đạo trong hư không lại một lần nữa ngưng tụ, hình thành vài thanh trường mâu thiêu đốt điểm quang đen kịt.

1130. Chương 1127: Cửu U Cung Không Còn

- Bán Thần U Hải, không ngờ nổi người lại có thể cấu kết với Dị Tộc!

Sắc mặt Triệu Phong khê biến. Bán Thần Dị Tộc xuất hiện bên trận doanh Cửu U Cung, là chuyện hấn tuyệt đối không ngờ tới.

- Ha ha... vì thắng lợi cuối cùng, bất luận thủ đoạn gì ta cũng dám dùng!

Bán Thần U Hải thấy ánh mắt Triệu Phong đã bị bên kia hấp dẫn, cười lạnh một tiếng, nhanh chóng lui về phía sau.

- Muốn chạy? Nằm mơ!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng lại, cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm Bán Thần U Hải, sát ý lạnh như băng vô hình lan tràn ra, tràn ngập hư không.

Hô!

Sau lưng Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện một tầng sương mù u tử sắc, tràn ngập không gian bốn phía xung quanh, đem Bán Thần U Hải bao khóa vào bên trong.

- Cái gì đây?

Sắc mặt Bán Thần U Hải sững sờ.

Đã đến lúc này, Triệu Phong không ngờ lại còn tỉnh táo như vậy, không để ý an nguy của Triệu Vũ Phi bên kia, trực tiếp ra tay với hấn?

Thế nhưng, khi ánh mắt của hấn đảo quét về phía Tà Thiên Thánh Vương bên kia một cái, cả người Bán Thần U Hải triệt để ngây ngẩn.

Chỉ thấy trên hư không ngay trên đầu Tà Thiên Thánh Vương, đã xuất hiện một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phẳng phất như là được khảm nạm bên trong thiên địa, ba động kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát chúng sinh bên dưới.

Tà Thiên Thánh Vương đang chuẩn bị ra tay, đột nhiên toàn thân cao thấp chợt cảm nhận được một cỗ áp lực chưa từng có, linh hồn run rẩy một cách vô cớ.

Linh thức Tà Thiên Thánh Vương đảo quét qua, sau đó nhìn về phía đầu Di Thiên Chi Mâu đang bao quát chính mình kia.

- Chuyện gì xảy ra? Đây là cái gì?

Thể xác và tinh thần Tà Thiên Thánh Vương nhất thời kinh hãi, ngây người tại chỗ, linh hồn ý chí hoàn toàn bị áp chế nặng nề.

Bán Thần Dị Tộc bên trong Tiểu Thế giới của Tà Thiên Thánh Vương bất quá cũng chỉ là đem lực lượng của mình cấp cho Tà Thiên Thánh Vương mà thôi, kẻ chủ yếu khống chế thân thể cùng linh hồn này, vẫn như cũ là Tà Thiên Thánh Vương!

Linh hồn ý chí của Tà Thiên Thánh Vương lại bị Tỏa Không Chi Mâu của Triệu Phong bao quát, triệt để bị áp chế, ngay cả ý niệm phản kháng trong đầu cũng khó có thể dâng lên nổi.

- Vũ Phi, đi mau!

Triệu Phong tranh thủ một tia cơ hội cho Triệu Vũ Phi.

Nhưng lúc này, Triệu Vũ Phi vẫn đứng yên tại chỗ, giống như hoàn toàn không có phản ứng vậy.

- Hừ! Ngủ xuẩn! Không có tác dụng gì đâu!

Trong Tiểu Thế giới của Tà Thiên Thánh Vương, gã Bán Thần Dị Tộc kia hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra ý chí linh hồn tuyệt cường.

Oanh!

Một cỗ ý chí linh hồn tuyệt cường thuộc về Bán Thần đột nhiên bùng phát ra.

Bán Thần Dị Tộc đã toàn diện áp chế linh hồn Tà Thiên Thánh Vương, tạm thời khống chế cỗ thân thể này của hắn.

Hô!

Mấy cây trường mâu hắc sắc trong hư không kia lập tức bị hắn khống chế.

- Đi chết đi, kẻ có huyết mạch Linh Tộc!

Trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương chợt truyền ra một cỗ thanh âm tà dị âm lãnh khác thường.

Thế nhưng đúng vào lúc này, đầu Di Thiên Chi Mâu đang bao quát Tà Thiên Thánh Vương kia chợt bắn ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường. Toàn bộ không gian thiên địa đều mơ hồ chấn động một cái.

Bên trong Di Thiên Chi Mâu kia đột nhiên lóe ra một cái vòng xoáy tử kim sắc sâu không thấy đáy, phẳng phát như thông suốt tới một cái thế giới mê cung huyền cảm vĩnh viễn không có điểm cuối cùng vậy.

Trong thoáng chốc, một cỗ lực lượng Cấm kỵ giam cầm, hút ra linh hồn, bao phủ trên thân thể Tà Thiên Thánh Vương!

Cỗ lực lượng Cấm kỵ này giống như lực lượng chúa tể vạn vật, không thể trái nghịch, không cách nào ngăn chặn được.

Bán Thần Dị Tộc đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên linh hồn trực tiếp bị cỗ lực lượng Cấm kỵ này giam cầm khống chế lại, căn bản không thể động đậy nổi.

- Làm sao có thể? Đồng thuật của tiểu tử này!

Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, sắc mặt nhất thời kinh hãi, tâm thần run rẩy không thôi.

Phải biết rằng, đầu Di Thiên Chi Mâu trên bầu trời kia, chính là đang đồng thời giam cầm linh hồn của hai người. Một cường giả Thánh Vương cùng một cường giả Bán Thần!

Chỉ là một tên Thánh Chủ Đại thành, làm sao có thể làm được chuyện này?

Nhưng hắn không biết chính là, mỗi khi Triệu Phong dùng Tỏa Không Chi Mâu thi triển đồng thuật, uy lực càng cường đại hơn rất nhiều.

Hơn nữa, Triệu Phong thân ở trong hình chiếu Tiểu Thế giới Huyền Thành, sức mạnh cùng linh hồn đồng thuật của hắn đạt được Tiểu Thế giới Huyền Thành tăng phúc, có thể nói là cường đại chưa từng có.

Mà lúc này, Triệu Phong cũng không phải lợi dụng Thần Mâu Ngưng Thị rút ra linh hồn của hai người, chỉ là triệt để giam cầm linh hồn của bọn hắn, bởi vậy lực lượng giam cầm càng cường đại hơn nhiều.

Bốn phía Sơn mạch Cửu U, tất cả các thành viên Cửu U Cung khác cùng cường giả các thế lực lớn ở đây, tâm thần đều tràn ngập chấn động, sắc mặt phi thường kinh hãi nhìn chằm chằm một màn này.

Lúc này, bọn hắn tự nhiên minh bạch, trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương tựa hồ đang ẩn giấu một gã cường giả Bán Thần!

Nhưng khiến cho bọn hắn không cách nào tưởng tượng chính là, Triệu Phong dùng sức một người, đồng thời kèm chế hai vị cường giả Bán Thần.

Sức mạnh hình chiếu trong Tiểu Thế giới Huyền Thành của Triệu Phong, làm suy yếu Bán Thần U Hải, linh hồn ý chí bị một cỗ Huyền thuật cường đại tiếp tục mê hoặc. Cộng thêm Tiểu tặc miêu cùng Vân Tầm Tiên Điệp quấy nhiễu, Bán Thần U Hải căn bản không cách nào đột phá cỗ lực lượng Huyền cảnh Tiểu Thế giới này.

Cách đó hơn mười vạn dặm, gã cường giả Bán Thần bí ẩn trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương kia, lại bị Triệu Phong dùng thần thông đồng thuật nào đó không thể tưởng tượng nổi giam cầm lại.

Giờ phút này, tất cả những cường giả ở đây đều không cách nào ổn định lại sóng to gió lớn trong lòng mình, hai mắt mở lớn trừng trừng nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Sao lại trở nên như vậy?

Gã Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, phương diện linh hồn không ngừng cất lực giãy dụa, nhưng vẫn không cách nào thoát ly khỏi cỗ lực lượng giam cầm này.

Thế nhưng đúng vào lúc này, dị biến lại một lần nữa!

Trước mặt Tà Thiên Thánh Vương, trong thân thể Triệu Vũ Phi đột nhiên tản mát ra một cỗ Thần lực chấn động tuyệt cường.

Ông ông!

Ngay trên mi tâm Triệu Vũ Phi, mơ hồ có thể nhìn thấy một khóa tinh thể hình thoi lóe sáng.

Khóa tinh thể hình thoi này chính là Triệu Vũ Phi đạt được tại trong phần đầu Thần Thi. Cho tới nay, nàng cũng không biết sử dụng lực lượng khóa tinh thể hình thoi này như thế nào.

Nhưng vừa rồi, tại thời điểm nguy cơ sinh tử kia, khóa tinh thể hình thoi này đã liên kết cùng huyết mạch Triệu Vũ Phi.

Xoạt!

Toàn thân Triệu Vũ Phi lập tức bắn ra hào quang tử kim sắc kinh diệu thiên địa.

Phương viên mấy vạn dặm xung quanh, tất cả nguyên khí thiên địa đều đồng thời chấn động, nhanh chóng tụ tập về phía Triệu Vũ Phi, phảng phất như là đang triều bái một vị Thần linh vậy!

Dị tượng thiên địa như vậy, một lần nữa khiến cho tất cả mọi người ở đây khiếp sợ.

- Hẳn là, huyết mạch Linh Tộc của nàng đã tiến thêm một bước giác tỉnh rồi!

Bán Thần Dị Tộc trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương, khoảng cách gần với Triệu Vũ Phi nhất, cảm thụ được khí tức huyết mạch kinh người trong thân thể Triệu Vũ Phi, tâm thần nhất thời rung động.

Bỗng nhiên, Triệu Vũ Phi chợt mở mắt ra, một cỗ uy áp Thần lực kinh khủng hướng về phía Tà Thiên Thánh Vương trước mặt mạnh mẽ nghiền áp tới.

Hô!

Ngọc thủ của Triệu Vũ Phi khê vung lên, một cỗ lực lượng vô hình tuyệt cường đánh thẳng về phía Tà Thiên Thánh Vương.

Két xẹt!

Huyền Quang Thánh Lực trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương trực tiếp đình chỉ vận chuyển, hơn nữa lại còn hoàn toàn đông cứng lại.

Sau đó, toàn bộ thân hình Tà Thiên Thánh Vương bị đông kết lại bên trong một tầng nguyên khí kết tinh đông cứng.

- Lực lượng huyết mạch của Vũ Phi lại tiến thêm một bước Phản tổ rồi!

Triệu Phong cảm nhận được cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ kinh người này, trong lòng nhất thời mừng rỡ.

Vừa rồi, hắn cũng là trải qua cẩn thận quan sát, mới phát hiện ra dị biến khác thường trong thân thể Triệu Vũ Phi. Bởi vậy hắn mới toàn lực giam cầm linh hồn hai người kia, để tránh cho bọn hắn phát ra một tia ý chí lực lượng nào đó, ảnh hưởng đến Triệu Vũ Phi.

Oanh! Phanh!

Sau khi Huyền Quang Thánh Lực bị một tầng nguyên khí kết tinh phong ấn, từ trong thân thể Tà Thiên Thánh Vương đột nhiên lao ra một đạo thân ảnh u hắc sắc.

Hừ!

Đạo thân ảnh u hắc sắc kia sau khi lao ra, liền hóa thành một đạo quang mang u ám, lập tức phóng ra xa hơn ngàn vạn dặm, biến mất tại phía chân trời.

- Đó là... Bán Thần Dị Tộc!

Phụ cận Cửu U Cung, các thành viên thế lực Tam tinh khác nhất thời khiếp sợ thốt lên.

- Cửu U Cung không ngờ lại cấu kết với Dị Tộc!

Sắc mặt Địa Quỷ Thánh Vương hết sức nặng nề.

Nếu gã Bán Thần Dị Tộc này không bại lộ thì còn tốt, thế nhưng bởi vì Triệu Vũ Phi xuất hiện, gã Bán Thần Dị Tộc này đã hoàn toàn bại lộ ra trước mặt mọi người. Như vậy, hôm nay Cửu U Cung xem như đã xong!

- Hừ! Bán Thần U Hải, hôm nay, Cửu U Cung sẽ hoàn toàn xóa tên tại Vương triều Đại Càn!

Sau khi giải trừ nguy cơ của Triệu Vũ Phi bên kia, Triệu Phong nhìn về phía Bán Thần U Hải đang chìm trong Huyền Cẩm Mê Cung, hừ lạnh một tiếng.

Thể xác và tinh thần Bán Thần U Hải nhất thời chấn động một trận.

Thời điểm Triệu Phong thi triển ra đầu Di Thiên Chi Mâu này, Bán Thần U Hải đã ý thức được tình huống không ổn. Hiện tại gã Bán Thần Dị Tộc này đã triệt để bại lộ, Cửu U Cung tuyệt đối khó thoát khỏi quan hệ.

Nếu như thế cục tốt một chút, Cửu U Cung triệt để diệt sát Triệu Phong, ngược lại có thể đem hết thảy mọi chuyện đổ lên trên người Tà Thiên Thánh Vương, sau đó đem Bí pháp trong tay Triệu Phong giao cho Thái Hoàng Điện, có lẽ có thể tránh được một kiếp này.

Nhưng mà lúc này đại thế của Cửu U Cung đã mất, những thế lực kia phát hiện ra Cửu U Cung cấu kết với Dị Tộc, cũng sẽ không dám tiếp tục hiệp trợ Cửu U Cung nữa.

Cửu U Cung đã triệt để xong rồi!

- Vậy thì cùng chết a! Triệu Phong!

Sắc mặt Bán Thần U Hải ngoan tuyệt, cặp mắt gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, mang theo oán hận vô cùng.

Một cỗ nguy cơ hủy diệt trí mạng từ trong thân thể Bán Thần U Hải bùng phát ra.

- Không tốt! Khoảng cách quá gần!

Triệu Phong mơ hồ ý thức được không ổn.

Với khoảng cách giữa hần và Bán Thần U Hải, chỉ sợ không có cách nào tránh thoát uy năng tự bạo của Bán Thần U Hải.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen, những vân lộ thanh trạch huyền ảo trên khối sắt kia bỗng nhiên lóe lên quang trạch thanh sắc.

Ồng! Oanh!

Tất cả lực lượng trong thân thể Bán Thần U Hải lập tức nổ tung lên.

Trong thiên địa, năng lượng hủy diệt khủng bố lan tỏa ra khắp nơi. Toàn bộ Cửu U Cung dưới uy năng tự bạo của Bán Thần U Hải, triệt để biến thành tro bụi!

Cách đó không xa, một ít thành viên Cửu U Cung cũng không ít cao tăng các thế lực Tam tinh khác không kịp trốn tránh, bị cỗ lực lượng tự bạo này trực tiếp diệt sát.

- Đường đường Bán Thần Cửu U Cung, cuối cùng lại gặp phải kết cục như thế này!

- Muốn trách cũng chỉ có thể trách hần cấu kết Dị Tộc!

Các thế lực Tam tinh khác ở đây lập tức phủi sạch quan hệ với Cửu U Cung.

- Bất quá đáng tiếc, Triệu Phong cách Bán Thần U Hải gần như vậy, không có khả năng tránh thoát uy năng tự bạo của cường giả Bán Thần!

Một gã Trưởng lão thế lực Tam tinh giả mù sa mưa thở dài nói.

Nhưng sau một khắc, gã Trưởng lão này trực tiếp ngất người, sắc mặt thoáng một cái trở nên trắng bệch, ánh mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm vào trung tâm bạo tạc kia.

Khi bụi mù tiêu tan đi, ngay trung tâm bạo tạc kia, thân ảnh Triệu Phong phiêu nhiên đứng đó, toàn thân cao thấp không tổn thương chút nào.

- Điều này sao có thể? Hần không ngờ lại bình yên vô sự!

- Đây chính là Bán Thần tự bạo a!

Đại đa số mọi người, kể cả bọn người Côn Vân, Nam Cung Thánh, vẻ mặt đều không thể tin nổi, ánh mắt giống như đang nhìn quái vật vậy, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh nhạt. Nếu không phải có Thần khí Cổ Thần Ấn, cho dù hần toàn lực bỏ chạy, ít nhiều cũng sẽ phải bị một ít ảnh hưởng.

- Từ nay về sau, Vương triều Đại Càn sẽ không còn Cửu U Cung nữa!

Thân ảnh Triệu Phong đứng thẳng giữa không trung, giống hệt một vị chúa tể. Thanh âm trong trẻo vang dội lan truyền khắp thiên địa.

Tất cả mọi người ở đây, tâm thần đồng thời chấn động, ngơ ngác nhìn về phía Triệu Phong, ngay cả thở mạnh một cái cũng không dám.

- Người của Cửu U Cung, kẻ nào không quy thuận, giết chết không tha!

Sau đó, Triệu Phong đảo mắt quan sát phía dưới, ánh mắt lừng lững đảo qua tất cả mọi người bên dưới.

Bịch!

Một ít thành viên Cửu U Cung còn sống ở đây trực tiếp quỳ rạp xuống đất.

Nam Cung Thánh, Côn Vân, Triệu Vũ Phi nhìn về phía Triệu Phong, lộ ra vẻ mỉm cười.

Thành viên các thế lực Tam tinh khác ở đây đều đứng lặng tại chỗ, phảng phất như Triệu Phong chưa mở miệng, bọn hần cũng không dám có bất kỳ hành động gì.

Nhưng ngay lúc này, từ phía chân trời xa xa chợt xẹt qua mấy đạo quang mang kim sắc.

Dẫn đầu đoàn người kia chính là Vũ Linh Thánh Vương! Lúc này ánh mắt hắn cực kỳ ngưng trọng, linh thức đảo qua Sơn mạch Cửu U bên dưới.

Hôm nay bọn hắn tới đây chính là để tham gia hội nghị bí mật do Bán Thần U Hải cử hành.

Thế nhưng nhìn tình huống trước mắt, Chúa Tể Điện tựa hồ đã khai chiến với Cửu U Cung rồi.

Mà giờ phút này, các thành viên Cửu U Cung ở đây chỉ còn lại một phần nhỏ, mà Bán Thần U Hải cũng lại không thấy bóng dáng.

Trong đầu Vũ Linh Thánh Vương cực kỳ chấn động:

- Chẳng lẽ Cửu U Cung đã bại dưới tay Chúa Tể Điện sao? Điều này sao có thể?

Cửu U Cung nói thế nào cũng là thế lực Tam tinh đỉnh phong của Vương triều Đại Càn, nội tình vô cùng thâm sâu. Cho dù không phải là đối thủ của Chúa Tể Điện, cũng không có khả năng bại một cách nhanh chóng như vậy. Hơn nữa ở đây còn có rất nhiều cường giả của các thế lực, tông môn Tam tinh liên hợp cùng Cửu U Cung nữa.

Bất quá, nếu như Cửu U Cung đã thất bại, như vậy hiệp nghị giữa Thái Hoàng Điện cùng Cửu U Cung cũng sẽ không có bất kỳ tác dụng gì nữa.

- Triệu Phong, ngươi không ngờ lại dám công khai tấn công Cửu U Cung!

Vũ Linh Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, lạnh giọng chất vấn.

1131. Chương 1128: Bối Cục Vương Triều Đại Càn

- Triệu Phong, ngươi không ngờ lại dám công khai tấn công Cửu U Cung!

Vũ Linh Thánh Vương nhìn về phía Triệu Phong, lạnh giọng chất vấn.

- Phải thì như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, lạnh giọng hỏi lại.

Thần sắc Vũ Linh Thánh Vương sững sờ, thái độ Triệu Phong lãnh đạm khinh thường như vậy, khiến cho trong lòng hắn chợt sinh một tia sợ hãi nhàn nhạt.

Vũ Linh Thánh Vương biết rõ, chính mình không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng sau lưng hắn chính là Thái Hoàng Điện! Có chỗ dựa này, hắn cần gì e ngại Triệu Phong?

- Hiện tại hai Đại Vương triều đang không ngừng đối chọi, bất cứ lúc nào cũng có khả năng khai chiến một lần nữa! Chúa Tể Điện lại ở thời điểm này, phá hủy một thế lực Tam Tinh đỉnh phong của Vương triều Đại Càn, làm suy yếu thực lực của Vương triều, chẳng lẽ trong lòng lại có dị tâm sao?

Sắc mặt Vũ Linh Thánh Vương lạnh lẽo như băng, một lần nữa ép hỏi.

Hiện tại Cửu U Cung đã bị tiêu diệt, Thái Hoàng Điện muốn đạt được Bí pháp trong tay Triệu Phong, chỉ có thể áp đặt tội danh cho Chúa Tể Điện mà thôi.

Nếu như Triệu Phong lại dám phản kháng, đến lúc đó Thái Hoàng Điện có thể danh chính ngôn thuận ra tay với Chúa Tể Điện.

- Vũ Linh Thánh Vương có chỗ không biết rồi! Kẻ trong lòng có dị tâm thật ra lại chính là Cửu U Cung a!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

- Có ý gì?

Ánh mắt Vũ Linh Thánh Vương lộ ra một tia nghi hoặc.

- Thời điểm vừa rồi chúng ta tấn công Cửu U Cung, phát hiện bên trong Tiểu Thế giới một gã Trưởng lão của Cửu U Cung, ẩn giấu một gã Bán Thần Dị Tộc! Điều này, tất cả mọi người ở đây đều có thể làm chứng!

Triệu Phong mỉm cười, nhàn nhạt nói.

- Vũ Linh Thánh Vương, điều này ta có thể làm chứng!

- Không nghĩ tới Cửu U Cung lại có thể cấu kết với Dị Tộc! Chúng ta thật là mắt bị mù rồi, không nhìn rõ Cửu U Cung a!

Một ít thể lực ở đây lập tức phải sạch quan hệ cùng Cửu U Cung, chính khí lẫn nhiên nói.

Bán Thần Dị Tộc lên vào Vương triều Đại Càn, đây cũng không phải việc nhỏ. Hơn nữa những người làm chứng ở đây quả thật quá nhiều, bọn hắn có muốn không thừa nhận cũng không được.

- Cái này...

Vũ Linh Thánh Vương sững sờ tại chỗ, trong lúc nhất thời như lâm vào giấc mộng. Hắn cũng không cách nào tưởng tượng nổi, Cửu U Cung lại có thể cấu kết với Dị Tộc!

Nếu là như vậy, Cửu U Cung quả thật đúng là tội đáng tru diệt. Chúa Tế Điện hủy diệt một thể lực phản bội như vậy, Thái Hoàng Điện chẳng những không thể có bất kỳ trách cứ gì, ngược lại cần phải ngợi khen nữa mới đúng.

- Vũ Linh Thánh Vương, ngài như thế nào lại trùng hợp tới đây?

Lúc này, Triệu Phong chợt mang theo dáng tươi cười nghiền ngẫm, hỏi.

- Bồn tọa là trùng hợp đi qua nơi này mà thôi!

Trong lòng Vũ Linh Thánh Vương lập tức chợt dạ.

- Chuyện này... Bồn tọa phải nhanh chóng đem chuyện này báo cáo lên Thái Hoàng Điện a!

Vũ Linh Thánh Vương nói xong câu đó, liền trực tiếp mang theo các thành viên khác của Thái Hoàng Điện rời đi.

- Thái Hoàng Điện nhất định phải bắt giữ được tên Bán Thần Dị Tộc đã lên vào Đại Càn kia a!

Trước khi Vũ Linh Thánh Vương rời đi, thanh âm của Triệu Phong đột nhiên vang lên sau lưng hắn.

- Triệu Phong!

Vũ Linh Thánh Vương nghiêng răng nghiêng lợi một trận. Lần này, hắn lại một lần nữa không có kết quả gì quay trở về.

Sau khi thành viên Thái Hoàng Điện rời đi, không khí tại nơi này lại một lần nữa ngưng trọng trở lại.

Rất nhiều thành viên các thể lực khác, mỗi khi nhìn về phía Triệu Phong, trên mặt tràn ngập ý nịnh nọt.

- Các người đều là các thể lực liên hợp cùng Cửu U Cung, mà Cửu U Cung lại có hiềm nghi cấu kết với Dị Tộc! Vì để tẩy rửa hiềm nghi của mình, các người chỉ có một con đường duy nhất, đó chính là trở thành thể lực phụ thuộc của Chúa Tế Điện ta!

Sắc mặt Triệu Phong uly lẫm, nhìn chằm chằm chúng nhân bên dưới, lời nói khẳng định, không cho phép có một tia ý kiến phản bác nào cả.

Rất nhiều Thể lực Tam tinh ở đây trầm mặc một hồi. Bọn hắn không bao giờ nghĩ tới, sau khi giải quyết Cửu U Cung, Triệu Phong còn cường ngạnh như thế, áp chế gần hai mươi thể lực Tam tinh, tổng môn bọn hắn ở đây! Trong đó còn có cả một ít Siêu cấp Đại Tông phái Tam tinh, Bát Đại Thể Gia Khương gia cùng Đồng gia nữa.

Nhưng trong mắt tất cả mọi người, lại lộ ra sự bất đắc dĩ thật sâu.

Nếu như Chúa Tế Điện sau khi công phá Cửu U Cung, nguyên khí đại thương, bọn hắn tự nhiên sẽ dám phản kháng.

Nhưng lần này, Chúa Tế Điện tới đây công kích Cửu U Cung cũng chỉ có năm người mà thôi! Hơn nữa năm người này tựa hồ cũng không có bao nhiêu thương tổn gì đáng kể. Hơn nữa Chúa Tế Điện tóm thâu thể

lực còn sót lại của Cửu U Cung, có thể nói là lớn mạnh chưa từng có, trở thành cái thế lực Tam tinh đỉnh phong khác hoàn toàn siêu việt Cửu U Cung!

Trở thành thế lực phụ thuộc của một thế lực Tam tinh cường đại như vậy, ngược lại cũng không có gì đáng nói! Thế nhưng quan trọng nhất chính là, giữa Chúa Tế Điện cùng Thái Hoàng Điện, tựa hồ cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

- Nếu như các người không đồng ý, như vậy sau này Chúa Tế Điện chỉ có thể đến cửa bãi phóng từng nhà rồi!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong lại một lần nữa vang lên.

Tất cả các thành viên ở đây, tâm thần nhất thời mãnh liệt run lên.

Cửu U Cung sau khi bị năm người Chúa Tế Điện bãi phóng, đã rơi vào kết quả như vậy, ngay cả Bán Thần U Hải cũng không thoát khỏi kết cục tự bạo. Đám môn phái nhỏ bọn hắn, làm sao có thể chống lại Triệu Phong đến “bãi phóng” đây?

- Sơn Hải Môn nguyện ý trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tế Điện!

Lúc này, một gã Thái thượng Trưởng lão thế lực Tam tinh bình thường ở phía sau đột nhiên tiến lên, nói.

- Địa Hỏa Tông cũng nguyện ý trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tế Điện!

Lại một giọng nói nữa vang lên.

Đám người dẫn đầu chấp nhận thuận phục với Chúa Tế Điện này, đều là một ít thế lực Tam tinh bình thường.

Sau khi kiến thức thực lực của Triệu Phong cùng kết cục của Cửu U Cung, bọn hắn nào dám không thuận theo?

- Địa Ma Giáo, nguyện ý phối hợp Chúa Tế Điện!

Lúc này, thanh âm Địa Quỷ Thánh Vương chợt vang lên.

Các thế lực lớn khác ở đây đều nhao nhao khiếp sợ, không nghĩ tới Địa Quỷ Thánh Vương lại trực tiếp khuất phục Chúa Tế Điện như thế.

Nhưng không ai biết được, hiện tại Địa Quỷ Thánh Vương quả thật là đã cực kỳ khiếp sợ Triệu Phong.

Ban đầu ở trong Thần Thi, Địa Quỷ Thánh Vương đã từng liên hợp với bọn người Vũ Linh Thánh Vương, bức bách qua Triệu Phong. Hôm nay, Địa Quỷ Thánh Vương lại càng liên hợp với Cửu U Cung đối phó Chúa Tế Điện.

Mãi đến lúc này, trái tim của Địa Quỷ Thánh Vương vẫn còn đang treo lơ lửng giữa không trung, sợ Triệu Phong chủ động tìm hắn gây phiền phức.

Nhìn thấy Địa Quỷ Thánh Vương cũng đã thần phục Triệu Phong, các thế lực khác ở đây cũng không còn bất cứ dị nghị gì, toàn bộ đều tiếp nhận đề nghị của Triệu Phong.

- Đi thôi!

Triệu Phong bay về phía đám người Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi, huy động Mê Không Giới, biến mất khỏi phiền không gian này.

Hơn mười ngày sau, thành viên thế lực Chúa Tế Điện phụ cận Cửu U Cung đã nhanh chóng chiếm lĩnh Sơn mạch Cửu U, xây dựng lên một Phân điện Chúa Tế Điện. Mà kẻ chống không tòa Phân điện này, chính là Minh Quỷ Môn, một đại thế lực đã từng phụ thuộc Cửu U Cung.

Mà tin tức Cửu U Cung bị diệt này, cũng nhanh chóng lan truyền ra khắp cả Vương triều Đại Càn.

Chúa Tế Điện dùng lực lượng năm người, hoàn toàn nghiền áp Cửu U Cung và mười thế lực Tam tinh lớn nhỏ. Bán Thần U Hải của Cửu U Cung không địch lại Triệu Phong, cuối cùng tự bạo, nhưng vẫn như cũ không thể khiến cho Triệu Phong bị thương chút nào.

Sự kiện này liên triệt để oanh động toàn bộ Vương triều Đại Càn, trở thành chủ đề nóng bỏng nhất sau chiến tranh giữa hai Vương triều cùng sự kiện Thần Thi lúc trước.

Thực lực cao tăng Chúa Tế Điện khiến cho thế nhân triệt để khiếp sợ. Mà sau khi chiếm đoạt thế lực còn sót lại của Cửu U Cung cùng với mười cái thế lực Tam tinh phụ thuộc khác, thế lực Chúa Tế Điện càng điên cuồng khuếch trương, lớn mạnh chưa từng có.

Sau đó, lại có thêm càng nhiều các thế lực nữa trong Vương triều Đại Càn quăng ném cành ô-liu về phía Chúa Tế Điện. Ví dụ một ít thế lực lớn như Thiết gia, Cơ gia, Hắc Mạc Giác...

Chúa Tế Điện hiện tại, không hề nghi ngờ đã trở thành đệ nhất thế lực dưới thế lực Tứ tinh. Trở thành thế lực to lớn có thể đánh đồng với hai đại thế lực Tứ tinh Thái Hoàng Điện và Thiên Huyền Cung!

Ba tháng sau, gã Bán Thần Dị Tộc lên vào Vương triều Đại Càn kia, cũng đã bị rất nhiều thế lực, với cường giả Thái Hoàng Điện làm chủ, tiến hành bao vây diệt sát!

oOo

Càn Châu, Thái Hoàng Điện...

Trong một tòa điện các cực lớn vàng son lộng lẫy, một bầu không khí vô cùng ngưng trọng.

- Đại thế Chúa Tế Điện đã thành, nếu đợi thêm mấy ngàn năm nữa, tu vi Triệu Phong tấn thăng lên Bán Thần, Đại Lục Vực sẽ sản sinh ra thêm một thế lực Tứ tinh nữa!

Một gã Thánh Vương uy tín lâu năm cảm thán nói.

Thật ra, với quy mô hiện tại của Chúa Tế Điện, đã có thể so sánh với Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung, chỉ là chưa có cường giả Bán Thần tượng trưng mà thôi.

- Trong tay Triệu Phong khẳng định đang nắm giữ Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương! Ngày sau Chúa Tế Điện tất nhiên sẽ chống lại Thái Hoàng Điện ta, tranh đoạt quyền khống chế Vương triều Đại Càn!

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực trầm xuống, nói.

Lời này vừa ra, bên trong điện các lại một lần nữa lâm vào trầm mặc.

Trong trận chiến với Chân Thần lần trước, chiến lực của cao tăng Thái Hoàng Điện đều đã bị trọng thương nghiêm trọng. Mà lúc trước, bởi vì gã Bán Thần Dị Tộc lên vào Vương triều Đại Càn kia, Bán Thần của Thái Hoàng Điện cũng không tránh khỏi phải tự thân xuất mã, lại càng chậm trễ đối phó Chúa Tế Điện thêm một thời gian nữa.

Hiện tại, Bán Thần của Thái Hoàng Điện, không có người nào ở trạng thái toàn thịnh cả.

Mà nghe đồn, trong chiến đấu giữa Chúa Tế Điện cùng Cửu U Cung, Triệu Phong đã dùng sức một mình lực áp Bán Thần U Hải cùng một gã Bán Thần Dị Tộc khác. Cho dù thương thế Bán Thần U Hải cùng Bán Thần Dị Tộc vẫn chưa hoàn toàn khỏi hẳn, nhưng cử động lần này của Triệu Phong cũng lộ ra chiến lực khủng bố không thể tưởng tượng nổi.

Nói cách khác, cho dù Thái Hoàng Điện tìm được cơ ra tay hoàn hảo, muốn nhắm vào Chúa Tế Điện, ít nhất cũng cần phải xuất động ba gã cường giả Bán Thần!

Hơn nữa, làm như vậy còn có thể tổn thương nghiêm trọng đến thực lực của Vương triều Đại Càn! Một khi Vương triều U Nguyệt thừa cơ phản công, Vương triều Đại Càn chắc chắn sẽ lâm vào nguy cơ.

- Thái Hoàng Điện cần tính dưỡng một thời gian ngắn! Chờ thời cơ chín muồi, ta sẽ tự thân xuất mã!

Lúc này, tại phía trước nhất của điện các, Bán Thần Long Hoàng đang bao phủ trong một tầng Long văn kim quang, đột nhiên lạnh nhạt lên tiếng.

Vốn dĩ Bán Thần Long Hoàng chuẩn bị sau khi chữa trị thương thế hoàn tất, liền bế quan trùng kích Thiên giai Thần vị, nhưng hiện tại hẳn không thể không trì hoãn ý định trùng kích Thần vị.

- Bán Thần Long Hoàng trực tiếp xuất mã?

Sắc mặt rất nhiều cao tăng ở đây đều khiếp sợ, nhưng lại không có bất cứ dị nghị gì.

o0o

Chúa Tể Điện...

Lần này, Triệu Phong chính diện chiến đấu cùng cường giả Bán Thần, trong lòng có rất nhiều cảm ngộ.

Trong Cẩm địa, Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, đồng thời tham tu nhiều phương diện cùng một lúc.

Hai cố ý niệm đầu tiên, Triệu Phong dùng để tu luyện Ngũ Hành Phong Lô Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lô Thể.

Hai cố ý niệm thứ ba, thứ tư, hắn dùng để tham tu Hóa Thần Quyết cùng Phong Lô Cuồng Chỉ.

Trong chiến đấu với Bán Thần U Hải, nếu như Triệu Phong không có Thần lực tương trợ, công kích của hắn cũng khó có thể tạo thành loại tổn thương trình độ này cho Bán Thần U Hải.

Mà uy năng của Phong Lô Cuồng Chỉ phối hợp với lực lượng Thần huyết trong ngón trở, cũng tuyệt đối kinh thế hãi tục, chứng minh con đường Triệu Phong lựa chọn không hề sai.

Cố ý niệm thứ năm, hắn dùng để suy diễn Phân Hồn Quyết.

Triệu Phong đã tu luyện thành công tầng thứ hai Phân Hồn Quyết, mà trong tay hắn còn có một đầu Luân Hồi Chi Mâu, bởi vậy hắn cần phải nhanh một chút suy diễn ra tầng thứ ba. Chờ đến thời cơ chín muồi, lại một lần nữa đắp nặn ra cỗ phân thân thứ ba.

Cố ý niệm cuối cùng của Triệu Phong thì chìm vào trong Không gian Tả Mâu, quan sát quá trình chiến đấu giữa hắn cùng với Bán Thần U Hải lúc trước, học tập những địa phương đáng giá tham khảo trên người Bán Thần U Hải.

o0o

Mặt khác, Triệu Vũ Phi sau khi cùng Triệu Phong quay trở lại Chúa Tể Điện, cũng trực tiếp tiến hành bế quan.

Khỏa tinh thể hình thoi Triệu Vũ Phi đạt được tại trong Thần Thi kia thập phần thần bí, khiến cho huyết mạch Linh Tộc của nàng càng tiến thêm một bước thức tỉnh.

Ngoài ra, nàng tựa hồ còn lấy được những thứ hữu ích khác nữa, cần có thời gian lý giải cùng tiêu hóa.

Mà Nam Cung Thánh cùng Côn Vân, tựa hồ như đã bắt đầu chuẩn bị cho quá trình trùng kích Thần vị.

Từ xưa đến nay, không biết đã có bao nhiêu cường giả Huyền Quang Cảnh bị ngăn cản dưới cánh cửa Thần vị này, thậm chí ngay cả cánh cửa Thần vị cũng đều không thể chạm tới! Lại có không biết bao nhiêu cường giả Bán Thần, dừng lại tại chỗ hơn mấy vạn năm, thủy chung không cách nào đột phá!

Cho dù Côn Vân đã từng có kinh nghiệm trùng kích Thần vị, lần này cũng cần phải chuẩn bị đầy đủ, toàn lực ứng phó.

o0o

Một năm sau...

Trong Mê Không Giới bỗng nhiên xuất hiện một cỗ khí tức Thái Cổ ngưng thực cường đại, khiến cho Triệu Phong từ trong bế quan cũng phải bừng tỉnh lại.

Một cỗ Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ quay tròn bốn phía chung quanh Triệu Vạn, cải biến thiên địa tự nhiên trong Mê Không Giới.

- Cảnh giới cùng ý chí đều đạt đến tiêu chuẩn Huyền Quang Đại thành!

Trong mắt Triệu Phong lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới tốc độ tiến giai của Triệu Vạn lại nhanh như vậy, đã đuổi theo kịp chính mình.

- Xem ra, ta vẫn đã đánh giá thấp cổ thân thể này!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Thân thể Triệu Vạn chính là do rất nhiều trân tài Huyết tinh trân quý cùng Huyết Thần Tinh trong Thần Thi đắp nặn tạo thành. Hơn nữa lúc trước, Triệu Phong còn sáp nhập vào trong đó một chút lực lượng Thần huyết nữa.

Mặc dù Triệu Vạn không tính là hậu duệ huyết mạch Cự Thần Tộc, nhưng huyết mạch cũng có thể nhắc lên một ít quan hệ với Cự Thần Tộc.

Đồng thời, ý niệm Triệu Phong chuyển dời về phía Triệu Vong bên kia.

Sau khi Triệu Vong khống chế các thế lực còn lại của Cửu U Cung, lợi dụng tài nguyên khổng lồ cùng một ít Bí cảnh đặc thù của Cửu U Cung, đã thành công đột phá cảnh giới Thánh Chủ.

- Hai cổ phân thân của ta đã triệt để phát triển lên!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ.

Nhưng ngay lúc này, Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền đến một câu:

- Chủ nhân, đã có một chút tình báo về tung tích của Diệt Thế Hắc Giao Long!

1132. Chương 1129: Ngụy Cơ Của Liễu Cầm Âm

- Chủ nhân, đã có một chút tình báo về tung tích của Diệt Thế Hắc Giao Long!

Bích Thanh Nguyệt thông qua Minh Tâm Ấn, truyền đến một đạo tin tức.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời chấn động. Đã trôi qua lâu như thế, rốt cuộc cũng có tin tức của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Bất quá, Triệu Phong cũng không quá hy vọng đây là tin tức tình báo phi thường tin cậy gì.

Bằng không, tổ chức tình báo của Thái Hoàng Điện có khả năng cũng đã nắm giữ tin tức tình báo này! Thái Hoàng Điện không có khả năng không quan tâm tới Diệt Thế Hắc Giao Long! Nếu như phát hiện ra tung tích của hắn, nhất định sẽ lập tức tiến hành vây quét.

- Tại khu vực biên hải, mơ hồ có dấu vết Diệt Thế Hắc Giao Long từng đi qua!

Bích Thanh Nguyệt trực tiếp nói.

Khu vực biên hải, là khu vực ban đầu của Chúa Tể Điện. Mỗi một tấc đất trong phiên khu vực này cơ hồ đều nằm trong sự khống chế của Chúa Tể Điện. Ngay cả tổ chức tình báo Hắc Mạc Giác, Hoàng Thiên Vong cũng rất khó có thể thâm thấu vào nổi.

- Từng đi qua khu vực biên hải?

Trong lòng Triệu Phong chấn động, ánh mắt khê ngưng lại.

- Chủ nhân, tin tức tình báo này cũng không phải rất chính xác! Dù sao cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long rất cao, thường nhân khó có thể phát giác sự tồn tại của hắn!

Bích Thanh Nguyệt một lần nữa nói.

Tổ chức tình báo bình thường yêu cầu vô cùng nghiêm khắc đối với sự chính xác của tin tình báo, Bích Thanh Nguyệt không dám đưa tin tình báo không quá chính xác cho Triệu Phong.

Chỉ là Triệu Phong đối với chuyện này đã từng dằn dò rất nhiều lần, bởi vậy Bích Thanh Nguyệt mới đem tin tức tình báo còn chưa quá xác định này nói lại cho Triệu Phong.

- Khu vực biên hải? Chẳng lẽ...

Sắc mặt Triệu Phong đại biến.

Diệt Thế Hắc Giao Long liên hợp với Bạch Lâm, mục tiêu tất nhiên chỉ có một, đó chính là Triệu Phong!

Nhưng mà danh tiếng Triệu Phong trong Vương triều Đại Càn gần đây quá vang vọng, hơn nữa hắn vẫn luôn ở trong Chúa Tể Điện, Diệt Thế Hắc Giao Long khẳng định không dám tới đây tìm Triệu Phong gây phiền toái.

Bất quá, Diệt Thế Hắc Giao Long lại có Bạch Lâm tương trợ! Bạch Lâm nhất định sẽ tìm kiếm phương pháp, hoặc cửa đột phá nhằm để có thể giết chết chính mình.

Với năng lực của Vận Mệnh Chi Mâu, không khó có thể điều tra ra được Liễu Cẩm Âm!

Cho nên, Diệt Thế Hắc Giao Long nhất định là muốn bắt giữ Liễu Cẩm Âm, sau đó dùng nàng để uy hiếp chính mình.

- Nếu như Liễu Cẩm Âm quay trở lại cố hương, chẳng phải Đại lục Thanh Hoa sẽ sắp sửa gặp phải một hồi tai họa ngập đầu sao!

Trong lòng Triệu Phong chấn động, không cách nào bình tĩnh được.

Căn cứ theo như Triệu Phong phỏng đoán, Liễu Cẩm Âm rất có thể sẽ quay về Thanh Hoa Vực! Nếu là như vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long nhất định sẽ dưới sự chỉ dẫn của Bạch Lâm, chạy tới nơi đó gây náo loạn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long! Bạch Lâm!

Trong mắt Triệu Phong toát ra một tia quang mang hung lệ.

Từ sau khi rời khỏi Thanh Hoa Vực, Triệu Phong chưa từng bao giờ đề cập qua với bất cứ kẻ nào về lai lịch của chính mình.

Đó là bởi vì cấp bậc của Thanh Hoa Vực quá thấp, bên trong Thương Hải hoặc là Đại Lục Vực, tùy tiện phái ra một gã Đại Đế nào, cũng có thể triệt để hủy diệt Thanh Hoa Vực.

- Bích Thanh Nguyệt, tin tức tình báo này đã phát hiện được bao lâu rồi?

Triệu Phong vội vàng hỏi.

- Từ mười ngày trước!

Bích Thanh Nguyệt trả lời.

- Có lẽ vẫn còn kịp chặn đường Diệt Thế Hắc Giao Long!

Triệu Phong lâm vào trầm tư.

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long đi qua khu vực biên hải chỉ mới nửa tháng trước, như vậy Triệu Phong muốn đuổi kịp hắn cũng không khó lắm.

Thế nhưng quan trọng chính là, Thương Hải vô cùng mênh mông, chính mình không biết Diệt Thế Hắc Giao Long hội sẽ đi theo con đường nào tiến về Thanh Hoa Vực.

- Bất quá, chỉ cần tranh thủ trước khi Diệt Thế Hắc Giao Long tới nơi, quay trở về Đại lục Thanh Hoa là được rồi!

Triệu Phong đột nhiên đứng lên, trong cặp mắt bắn ra tinh quang lẫm liệt ác liệt.

- Cũng nên trở về Đại lục Thanh Hoa một chuyến rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng lẩm bẩm.

Nếu như sau này chứng được Thần vị, hắn nhất định sẽ tiến vào Thần vực Man Hoang, có khả năng cả đời cũng không thể lại trở về Đại lục Thanh Hoa nữa.

Sau đó, Triệu Phong phân phó một vài sự tình cho Bích Thanh Nguyệt.

- Năm gã đệ tử của Thiết gia, sau này giao cho người tiếp tục theo dõi!

Triệu Phong đem một ít đan dược cùng tài nguyên dự bị đều giao cho Bích Thanh Nguyệt.

- Không biết Triệu Vũ Phi có định trở về Đại lục Thanh Hoa một chuyến không?

Dù sao, chỗ đó cũng là cố hương của Triệu Vũ Phi.

Linh thức Triệu Phong quét về phía địa phương Triệu Vũ Phi đang bế quan.

Bất quá, Triệu Vũ Phi tựa hồ như đang tu luyện đến giai đoạn thập phần quan trọng, đối với tình huống ngoại giới hoàn toàn không có bất cứ liên hệ gì.

Đã như vậy, Triệu Phong chỉ đành một mình trở về.

Bá!

Cánh tay trái Triệu Phong vung lên, thân ảnh hấn trong một tầng ngân ảnh không u trọng điệp, nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Sau một khắc, Triệu Phong đã rời khỏi Vũ Châu, Tổng bộ của Chúa Tế Điện.

Bất quá, sử dụng Mê Không Giới chạy đi, Triệu Phong nhiều lắm cũng chỉ có thể trở lại tới Phân điện Hải Yên Các tại khu vực biên hải mà thôi.

oOo

Một ngày sau, Triệu Phong triển khai một cặp quang dực Xích Lôi, cấp tốc phóng chạy như bay trong Hư Không Vụ Hải.

Rất nhanh, Triệu Phong đã rời khỏi khu vực biên hải, tiến vào phạm vi Nam Lâm Hải.

Với tốc độ hiện tại của Triệu Phong, ở trong Hư Không Vụ Hải, trong chớp mắt đã phóng đi được hơn vạn dặm.

Đương nhiên, Triệu Phong chủ yếu vẫn là dựa vào các Hư Hải Linh Điện rải đều trong Hư Không Vụ Hải, tiến hành truyền tống.

Với cảnh giới hiện tại của Triệu Phong, chỉ cần tùy tiện phát ra một tia khí tức, liền có thể hù cho đám Điện chủ Hư Hải Linh Điện kinh hồn táng đảm, đích thân nghênh đón Triệu Phong đi sử dụng Đại trận Truyền tống.

Đương nhiên, trên đường đi, Triệu Phong cũng lợi dụng rất nhiều tọa độ không gian Mê Không Giới để lại trước đây mà phản hồi.

oOo

Mấy chục ngày sau, Triệu Phong đã xuất hiện tại một cái Hư Hải Linh Điện gần sát biên giới Linh vực Phù Mộng.

- Hửm?

Thần Linh Nhân của Triệu Phong bỗng nhiên cảm ứng được cái gì.

- Chủ nhân, người đã tới?

Trong đầu hần chột truyền đến thanh âm kinh hãi của Từ Lão quái.

Triệu Phong thoáng cảm ứng đại khái một chút, liền phát hiện Từ Lão quái đang ở ngay tại phụ cận Linh vực Phù Mộng.

- Liễu Cẩm Âm không phản hồi Đại lục Thanh Hoa sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Đúng vậy! Từ nửa năm trước, nàng đã đến nơi này, sau đó tiến vào trong Thánh địa truyền thừa của Thiên Thánh Cẩm Cung, mãi cho đến bây giờ vẫn chưa đi ra!

Từ Lão quái bầm báo hết thấy lại cho Triệu Phong.

- Cái gì?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Không ngờ Liễu Cẩm Âm lại tiến vào trong Phạm Luân Cổ Âm Điện!

Lúc trước, Liễu Cẩm Âm chính là chết bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện này, ở trên tầng thứ bốn mươi chín.

Hiện tại, Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, giấc mơ cuối cùng theo như lời Liễu Cẩm Âm, chính là điểm cuối cùng trong trí nhớ của nàng, đó chính là bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện này. Trí nhớ kiếp trước của nàng, chính là kết thúc bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện!

Bất quá, chính thức khiến cho Triệu Phong lo lắng chính là, Liễu Cẩm Âm có thể thuận lợi xông đến tầng thứ bốn mươi chín hay không?

Lúc trước Triệu Phong đã từng cùng đám người Thiên Thánh Cẩm Cung cùng nhau xông lên Phạm Luân Cổ Âm Điện, độ khó trong đó, hẳn tự nhiên phi thường rõ ràng.

- Nguy rồi!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, sắc mặt nhất thời biến đổi.

Nếu như mục tiêu cuối cùng của Diệt Thế Hắc Giao Long là Đại lục Thanh Hoa, Triệu Phong nhất định có thể tranh thủ trước khi Diệt Thế Hắc Giao Long tới, kịp chạy trở về.

Thế nhưng nếu mục tiêu của Diệt Thế Hắc Giao Long lại là Thiên Thánh Cẩm Cung, vậy thì không nhất định rồi!

- Từ Lão quái, ẩn nấp khí tức! Tình huống phi thường nghiêm trọng!

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Từ Lão quái.

Vụt...!

Nghĩ tới đây, cặp cánh chim sau lưng Triệu Phong lập tức phát ra quang mang Phong Lôi sáng chói.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Bá!

Thân hình Triệu Phong nương theo một đạo xích lôi phong hồ lóe sáng, chui thẳng vào trong hư không, biến mất không thấy đâu nữa.

oOo

Thiên Cẩm Vực, một gã nam tử toàn thân Long lân hắc sắc đang đứng thẳng trên hư không, nhìn xuống bên dưới.

- Người muốn tìm đang ở chỗ này sao?

Trên gương mặt âm trầm của Diệt Thế Hắc Giao Long mang theo một dáng tươi cười lạnh lẽo.

- Địa phương người này đang ở, tựa hồ đã bị một cỗ lực lượng kỳ dị che chắn lại rồi!

Trong thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên thanh âm của Bạch Lâm.

- Cái gì? Đến lúc này người mới nói, người không có cách nào xác định vị trí chính xác của người này?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời phần nộ.

- Hửm? Khí tức thời đại Thái Cổ?

Diệt Thế Hắc Giao Long chợt phát hiện ra cái gì, linh thức đảo quét tới.

Linh thức của hắn xuyên qua Thiên Cẩm Thánh Cung, quét tới một phiến vực sâu.

Sau đó, một tòa cung điện khổng lồ cổ xưa thần bí liền hiện lên trong đầu của hắn.

Tòa cung điện này tráng lệ rộng rãi, cao khoảng chừng bốn mươi chín tầng, toàn thân được bao phủ bởi một tầng quang thải mờ lung, phát ra một cỗ khí tức Thái Cổ nồng đậm.

Cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long, trong lúc nhất thời cũng không cách nào nhìn ra hư thực của tòa kiến trúc này.

- Hẳn chính là nơi này a!

Diệt Thế Hắc Giao Long đem hình ảnh của tòa kiến trúc này truyền cho Bạch Lâm.

Trong toàn bộ Thiên Cầm Vực này, địa phương duy nhất Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn không thấu được, chính là Phạm Luân Cổ Âm Điện này!

- Có lẽ là ở trong đó!

Bạch Lâm thấp giọng nói.

oOo

Cuộc sống của Thiên Cầm Thánh Cung vẫn đang thông thả an bình, lầu các mọc lên san sát như rừng, khí tức cổ vận xa xưa. Trong không gian mơ hồ truyền đến tiếng đàn du dương.

Bỗng nhiên, một cỗ ý chí sức mạnh to lớn khủng bố chợt hàng lâm xuống nơi này.

Vô số sinh linh trong vòng ngàn dặm xung quanh Thiên Cầm Thánh Cung đều bị bao phủ bên trong cỗ ý chí sức mạnh to lớn tựa như chúa tể thiên địa này. Thể xác và tinh thần tất cả sinh linh đều lạnh lẽo, trực tiếp phủ phục trên mặt đất.

Mà ngay cả Cung chủ Thiên Cầm Thánh Cung, đường đường là Hư Thần Đại Đế, dưới uy áp của cỗ ý chí sức mạnh to lớn này, cũng phải quỳ rạp xuống đất, không thể động đậy.

- Sư tôn!

Bên cạnh nàng, Lý Tuyết Di kinh hãi hét lớn.

Bá!

Sau một khắc, trên không trung Thiên Cầm Thánh Cung trực tiếp xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Không biết tiền bối đến Thiên Cầm Thánh Cung có chuyện quan trọng gì?

Thiên Cầm Cung chủ gian nan lên tiếng.

Nàng có thể cảm giác được, người này chỉ cần một cái ý niệm, chỉ sợ liền có thể hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Thánh Cung! Nàng không cách nào tưởng tượng nổi, gã nam tử này đến tột cùng là tồn tại cường đại cỡ nào.

Diệt Thế Hắc Giao Long không thèm để ý đến Thiên Cầm Cung chủ, thân hình lóe lên, đi tới phía trước Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Chẳng lẽ, người này có quan hệ cùng nàng nữ tử lúc trước kia?

Trên mặt Thiên Cầm Cung chủ lộ ra một tia bất đắc dĩ đáng ghét.

Nửa năm trước, một nàng nữ tử tuyệt mỹ đã hàng lâm Thiên Cầm Thánh Cung. Sau khi đánh bại tất cả các cường giả trong Thiên Cầm Thánh Cung, dưới tình huống không có lệnh bài trợ giúp, nàng đã trực tiếp tiến vào Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Hôm nay, gã nam tử thần bí kinh khủng này, có lẽ chính là tới đây tìm nàng ta!

- Hửm? Không có cách nào mở ra!

Diệt Thế Hắc Giao Long đứng ngậy người trước cửa Phạm Luân Cổ Âm Điện, thần sắc sững sờ, không thể nào tin nổi.

Với lực lượng của hắn, trong khoảnh khắc liền có thể hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Thánh Cung, lúc này không ngờ lại không có cách nào mở ra đại môn tòa cung điện này!

- Tiền bối, Phạm Luân Cổ Âm Điện, cần phải có tấm lệnh bài này mới có thể mở ra!

Thiên Cầm Cung chủ chủ động giao ra một tấm lệnh bài cổ ngân sắc.

Bá!

Tấm lệnh bài kia lập tức bay tới trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ông!

Lực lượng ý chí Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp rót vào tấm lệnh bài này.

Trên tấm lệnh bài cổ ngân sắc kia lập tức bắn ra một cỗ thải quang trùng thiên.

Ầm ầm!

Đại môn kim loại của Phạm Luân Cổ Âm Điện liền trực tiếp mở ra.

Linh thức Diệt Thế Hắc Giao Long quét vào trong đó, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

- Còn phải xông quan nữa?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập phẫn nộ.

Ầm ầm!

Toàn bộ thiên địa mơ hồ chấn động, trong vòng ngàn dặm xung quanh, tất cả những sinh linh, kể cả các cường giả Hư Thần Đại Đế, trong đầu chấn động một trận, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Với cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long, tự nhiên có thể nhìn ra được nội dung khảo nghiệm bên trong tòa Điện Vũ Truyền Thừa chính là Nhạc đạo!

Mà Diệt Thế Hắc Giao Long đối với Nhạc đạo hoàn toàn không thông, tuyệt đối không có khả năng thuận lợi xông lên.

- Đã như vậy, ta liền đào nó đi luôn!

Trong đầu Diệt Thế Hắc Giao Long khê nhúc nhích.

Ông! Rầm rầm!

Lập tức, toàn bộ toàn Phạm Luân Cổ Âm Điện đều bị Diệt Thế Hắc Giao Long nhổ lên tận gốc.

- Không nên!

Thiên Cầm Cung chủ vừa mới thốt lên một tiếng, nhưng đã lập tức ngừng lại.

Suy nghĩ cho toàn bộ tông môn, nàng tuyệt đối không thể khiến cho vị tiền bối này có bất cứ một chút khó chịu nào.

Nhưng ngay vào lúc này, tại khu vực biên giới cực kỳ xa xôi của Thiên Cầm Thánh Cung, chợt bắn ra một cỗ lực lượng ý chí tuyệt cường.

- Hửm? Ở đây còn có một tên Thánh Chủ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ kinh nghi, linh thức mạnh mẽ quét tới.

Một cái Đảo vực cấp thấp như thế này, làm sao có thể xuất hiện một tên Huyền Quang Thánh Chủ? Trong này tất có kỳ quái!

Mà lúc này, Từ Lão quái đã hóa thành một đạo bạch mang, trực tiếp xoay người bỏ chạy.

Bá!

Diệt Thế Hắc Giao Long cuốn đi Phạm Luân Cổ Âm Điện, hóa thành một đạo u quang hắc sắc, lập tức đuổi theo Từ Lão quái.

- Đường đường một tên Thánh Chủ, lại ẩn nấp ở chỗ này! Ngươi có mục đích gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long quát lớn một tiếng, ý chí khí tức to lớn khôn cùng, đem Từ Lão quái mạnh mẽ giam cầm tại trên hư không, khiến hắn không thể động đậy chút nào.

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, một ít Trưởng lão cùng cao tăng, sắc mặt phi thường kinh hãi, tâm thần chấn động, nhìn một màn tại chân trời xa xa kia.

- Không ngờ lại là cường giả Huyền Quang Thánh Chủ!

- Đây chính là tuyệt thế Đại năng chỉ có tông môn Tam tinh mới có a!

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, rất nhiều Trưởng lão đều kinh hãi cảm thán.

Cường giả Huyền Quang Thánh Chủ, như thế nào lại ẩn nấp tại phụ cận Thiên Cầm Thánh Cung?

- Nhưng vị cường giả Huyền Quang Thánh Chủ này, đối diện với gã nam tử Dị Tộc kia, không ngờ lại không hề có lực chống cự nào!

Toàn thân Thiên Cầm Cung chủ run lên, hít mạnh một ngụm lãnh khí.

Lý Tuyết Di ở bên cạnh nàng, đồng dạng cũng kinh hãi run rẩy nhìn một màn này.

Cách đó mấy vạn dặm...

- Diệt Thế Hắc Giao Long, người chính là đã chán sống rồi! Không ngờ lại muốn đối phó với chủ nhân của ta!

Từ Lão quái đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long hoàn toàn giam cầm, chợt cười to, nói.

- Cái gì? Chủ nhân của người... Triệu Phong?

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

Nhưng đúng lúc này, trên đỉnh đầu Từ Lão quái, trong hư không thật cao, đột nhiên hiện ra một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phẳng phất như được khảm nạm vào trong thiên địa, lóe ra kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát phía dưới.

1133. Chương 1130: Diệt Thế Long Tức

Trong hư không thật cao, đột nhiên hiện ra một đầu Di Thiên Chi Mâu hổ phách kim sắc, phẳng phất như được khảm nạm vào trong thiên địa, lóe ra kim mang huyền ảo thâm thúy, lạnh lùng quan sát phía dưới.

Ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long, khi nhìn lên đầu Di Thiên Chi Mâu kia, thể xác và tinh thần đều thoáng rung động một cái, cảm giác được một cỗ áp lực mạnh mẽ đè ép xuống.

- Trời ạ! Đó là...

Bên trong Thiên Cầm Thánh Cung, tất cả các cường giả đều kinh hãi hoảng sợ, giống như là đã hóa đá, thanh âm run rẩy, sợ hãi.

Bên trong Thiên Cầm Vực, càng ngày có thêm càng nhiều cường giả nhìn thấy đầu Di Thiên Chi Mâu kia, toàn bộ thể xác và tinh thần đều phi thường kinh hãi, ngây người tại chỗ.

- Con mắt kia đến tận cùng là tồn tại như thế nào?

Trong lòng Thiên Cầm Cung chủ cùng Lý Tuyết Di đều đột nhiên chấn động.

Ngoại trừ Diệt Thế Hắc Giao Long ra, tất cả những cường giả nhìn thấy đầu Di Thiên Chi Mâu kia, đều có loại cảm giác hít thở không thông mãnh liệt, khiến cho thần hồn cũng phải vô cùng run sợ.

- Sư tôn, gã cường giả Dị Tộc kia vừa nói tới... Triệu Phong!

Tâm thần Lý Tuyết Di khẽ động.

Ngày đó Triệu Phong ghé qua Thiên Cầm Vực, thể hiện ra thực lực phi thường cường đại, ngay trên đại hội Nhạc đạo, nghiền áp toàn bộ thiên tài của Thiên Cầm Vực, lại mạnh mẽ cưỡng ép đem nàng mời đi...

Một màn kia, cho đến bây giờ, trong ký ức Lý Tuyết Di vẫn còn rất mới mẻ.

- Điều đó không có khả năng! Người này chính là cường giả Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh siêu nhiên thế ngoại, chủ nhân của hắc, làm sao có thể là Triệu Phong được?

Thiên Cầm Cung chủ trực tiếp phủ nhận.

Mặc dù Thiên Cầm Cung chủ cũng thập phần khâm phục thực lực thiên phú của Triệu Phong. Nhưng từ khi Triệu Phong rời khỏi Thiên Cầm Thánh Cung đến bây giờ, cũng chỉ mới có thời gian mấy chục năm mà thôi! Làm sao Triệu Phong có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế, trở thành cường giả Huyền Quang Cảnh Thánh Chủ, hơn nữa còn có được người hầu là cường giả Huyền Quang Cảnh chứ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trầm xuống, truyền âm cho Bạch Lâm.

- Triệu Phong đang chạy đến, vì sao ngươi không nói cho ta biết?

Khoảng thời gian trước, lời đồn về Triệu Phong trong Vương triều Đại Càn quá mức khủng bố. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ mới khôi phục đến cảnh giới Bán Thần, không nắm chắc được bao nhiêu phần có thể giết chết nổi Triệu Phong.

- Đã nói với ngươi nhiều lần rồi, ta không cách nào tiến hành dự đoán đối với Triệu Phong được! Bất quá, nếu như ta đã không phát giác được nguy cơ, cái này có lẽ chứng minh ngươi có thể thành công giết chết Triệu Phong a!

Bạch Lâm trầm tư một lát mới nói.

Dưới bình thường tình huống, thời điểm có nguy cơ tiếp cận, Vận Mệnh Chi Mâu của nàng sẽ có thể sớm phát giác, còn lần này tựa hồ cũng không có loại cảm giác này.

Bạch Lâm không phát hiện, từ bên trong Phạm Luân Cổ Âm Điện cách nàng không xa, đang tản ra một cỗ lực lượng huyền diệu không cách nào chạm đến, xuyên thấu hết thảy mọi thứ, dung nhập vào thiên địa Phạm Trụ.

- Thật vậy sao?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long sửng sồ, bán tín bán nghi.

Nếu đúng theo như lời Bạch Lâm nói, lần này Diệt Thế Hắc Giao Long có lẽ có thể chính diện giết chết Triệu Phong.

- Hừ! Triệu Phong, một khi ngươi đã rời khỏi Chúa Tế Điện, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn về phía Di Thiên Chi Mâu trên không trung, sắc mặt dữ tợn, lớn tiếng quát.

Vốn dĩ, sau khi thăm dò Thần Thi kết thúc, Diệt Thế Hắc Giao Long đã chuẩn bị diệt trừ Triệu Phong. Thế nhưng Triệu Phong vẫn luôn một mực ở trong Chúa Tế Điện, đám người Côn Vân, Nam Cung Thánh, Triệu Vũ Phi đều ở trong đó, bởi vậy hắn vẫn một mực không dám hành động.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ngươi chính là chủ động tìm chết!

Bên trong Di Thiên Chi Mâu đậm kim sắc kia truyền ra một hồi tinh thần ba động, mang theo sát ý băng lãnh ngập trời.

- Nực cười! Lúc trước ngay cả Tà Dương cũng giết không được ta! Cường giả hai Đại Vương triều muốn giết ta cũng không ít, thế nhưng hiện tại chẳng phải ta vẫn còn sống đó sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi cười nhạo.

Cho dù hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, nhưng nếu hắn muốn chạy trốn, trong cùng cảnh giới, tuyệt đối không ai có thể lưu hắn lại!

- Hiện tại, ta liền để cho người hầu của ngươi chôn thây ở chỗ này a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long dữ tợn, ánh mắt hung lệ nhìn về phía Từ Lão quái.

Hắn tự nhiên nhìn ra được, Triệu Phong vẫn còn cách nơi đây một quãng đường, chẳng qua là dựa vào ấn ký trên người Từ Lão quái, thi triển một loại tỏa không đồng thuật nào đó.

Ông hô!

Thiên địa chấn động, một cỗ Hủy Diệt Hắc Viêm khủng bố chợt hiện lên trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng ngay lúc này, Di Thiên Chi Mâu trên bầu trời kia chợt hiện lên ý chí đồng lực kinh người, trong đó lóe ra hỏa diễm tử kim sắc khiến cho lòng người kinh hãi chấn động.

- Quên mất! Con mắt này còn có thể công kích!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khê trầm xuống, vận chuyển linh hồn ý chí cùng Thần lực tiến hành phòng ngự.

Sau một khắc, một đoàn lôi hỏa tử kim sắc cực lớn đã oanh kích lên trên thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Oanh! Phanh!

Lực lượng linh hồn khủng bố khiến cho tất cả sinh linh trong vòng ngàn dặm, phương diện linh hồn đều nổ vang một trận, kinh hãi chấn động không thôi.

Vụt...

Từ Lão quái thoát ly khống chế của Diệt Thế Hắc Giao Long, xoay người bỏ chạy.

- Đáng giận! Con mắt này!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long âm lệ, nhanh chóng dập tắt hỏa diễm Lôi kiếp trên thân thể cùng linh hồn của mình. Nhưng một vài tổn thương do lực lượng Lôi kiếp tạo thành, lại không thể dễ dàng chữa trị được.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một đạo hắc diễm u ám, xuyên thấu hư không, đuổi theo Từ Lão quái.

Nhưng vào lúc này, trong thiên địa xa xa đột nhiên hiện ra một cỗ lực lượng Phong Lôi kinh khủng, dẫn tới bốn phía Thương Hải cũng phải thiên hôn địa ám, núi sông nghiêng nát.

Chỉ thấy một đạo lôi quang đỏ thẫm xuất hiện, xuyên thấu hư không, trực tiếp nghênh tiếp trên lộ tuyến Diệt Thế Hắc Giao Long phi độ.

Oanh! Phanh!

Hai đạo thân ảnh hung hăng giao kích cùng một chỗ, sau đó cùng bắn ra xa vài dặm.

Vai trái Diệt Thế Hắc Giao Long có chút vỡ vụn, nhưng ngay sau đó đã trực tiếp khôi phục lại nguyên trạng.

Bên kia, Triệu Phong cũng đã khu trừ đi Hủy Diệt Hắc Viêm trên người mình.

Trải qua một năm bế quan, Thánh Lôi Thể của Triệu Phong lại có chỗ tinh tiến, hơn nữa Bất Diệt Thánh Lôi Thể của hắn cũng đã đại thành.

Lúc này Thánh Lôi Thể của hắn đã có được thể chất Bất Diệt, chỉ cần thương thể không suy giảm tới căn bản thân thể, đều có thể nhanh chóng chữa trị. Cũng giống như là Diệt Thế Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long vậy.

- Thể chất của hắn...

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long cả kinh.

Từ lần va chạm vừa rồi cùng hiện tượng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long có thể nhìn ra được thể chất Triệu Phong bất phạm. Bất luận là phòng ngự, kháng tính, lực khôi phục... đều đạt tới tình trạng không thể tưởng tượng nổi.

- Giao Phạm Luân Cổ Âm Điện ra!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh như băng, trực tiếp mở miệng.

Thông qua Từ Lão quái, Triệu Phong tự nhiên đã biết được mọi chuyện phát sinh ở đây.

Hiện tại, Phạm Luân Cổ Âm Điện đang ở trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long, hẳn nhất định phải cướp lại. Nếu không, cuối cùng cũng sẽ có một ngày, Liễu Cầm Âm sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long hãm hại.

- Người đang nói đùa sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long cười mỉa mai một tiếng.

Hắn đến đây vốn dĩ là muốn bắt giữ người có thể uy hiếp được Triệu Phong, nhưng người này lại trốn bên tòa cung điện kỳ dị này! Càng khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long ngạc nhiên chính là, tòa cung điện này ngay cả hắn thân là cường giả Bán Thần cũng không thể hủy diệt nổi! Nói cách khác, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là không cách nào bắt được người trốn bên trong tòa cung điện.

Chính vì thế, hắn tuyệt đối không có khả năng trả tòa cung điện này lại cho Triệu Phong!

Oanh!

Trên thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long dâng lên một tầng diễm quang hắc sắc, tản mát ra một cỗ Diệt Thế Long Uy cảm kỳ băng lãnh.

Ngay cả Triệu Phong cũng cảm giác huyết mạch mình khẽ run lên, bị áp chế thật lớn.

Dù sao trên người Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mang theo một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung trào lên, một đạo lưu diễm khí hắc sắc nhàn nhạt lan ra, vắn vẹo thành một đầu Hắc Long, công kích về phía Triệu Phong.

Oanh!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong cũng dâng lên một cỗ Phong Lôi Xích Viêm cực nóng.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong dung quán lực phách cùng Thánh lực, ngưng tụ trong lòng bàn tay, đánh ra một chưởng mang theo ý cảnh kỳ diệu, khí thế bàng bạc.

Oanh! Phanh!

Hai cỗ lực lượng Viêm thuộc tính hủy thiên diệt địa, ở trong thiên địa bùng nổ ra.

Toàn bộ sinh linh trong Thiên Cầm Vực đều cảm thụ được một cỗ lực lượng khủng bố uy chấn thiên địa, tâm thần nhất thời kinh hãi không thôi.

Nếu như địa phương hai người này giao chiến cách Thiên Cầm Vực gần hơn một chút, chỉ sợ sẽ tạo thành đả kích hủy diệt đối với toàn bộ Đảo vực này.

- Bọn hắn đến tột cùng là cường giả cấp bậc gì?

- Chỉ sợ bọn họ có muốn hủy diệt toàn bộ Thiên Cầm Vực cũng chỉ trong nháy mắt a!

Bên trong Thiên Cầm Vực, một số ít Vương giả Đại Đế đỉnh phong cũng không dám tiếp cận chiến trường quá gần, chỉ có thể đứng đằng xa nhìn trộm một chút cảnh tượng mơ hồ.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón trở tay phải Triệu Phong tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cổ lão xa xưa. Đồng thời, một cỗ Phong Lôi Thánh Lực cũng quán xuyên vào trong đó.

Vụt...

Một đạo kim mang xích hồng sắc mang theo lực lượng Phong Lô khủng bố, xuyên thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Dưới khoảng cách gần như vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long không cách nào né tránh được, lồng ngực bị xuyên qua một cái động nhỏ.

- Cổ khí tức huyết mạch này...

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long trở nên ngưng trọng.

Trong Thần Thi, hắc từng đánh lên Triệu Phong, lúc ấy Triệu Phong cũng đã lợi dụng cổ huyết mạch Thần lực kinh khủng này đem hắc đánh lui.

Nhưng hiện tại, Triệu Phong tựa hồ đã đem cổ lực lượng này dung nhập vào thân thể, vận dụng càng thêm thuận tiện như ý. Hơn nữa, tổn thương do cổ lực lượng này tạo thành, cho dù là Diệt Thế Long Thể của hắc, cũng phải cần một khoảng thời gian mới có thể khôi phục được.

- Bạch Lâm, người đùa bỡn ta!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long âm trầm, thập phần phần nộ truyền âm nói.

Hiện tại, thực lực mà Triệu Phong thể hiện ra đã tương đương Bán Thần phổ thông, mà hắc lại còn có huyết mạch đồng tử khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phải sợ hãi.

Tình huống tốt nhất chính là, Diệt Thế Hắc Giao Long còn có thể đánh thành ngang tay với Triệu Phong. Còn nếu là xấu nhất...

- Điểm này, ta cũng không rõ ràng lắm! Vận Mệnh Chi Mâu của ta, hiện tại vẫn không hề phát giác ra bất cứ nguy cơ gì cả!

Bạch Lâm thân ở trong Không gian Bồn nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, đối với tình huống hiện tại cũng không rõ ràng cho lắm.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long dữ tợn, viêm quang xích hắc sắc toàn thân lại một lần nữa nâng cao thêm một cấp độ.

- Diệt Thế Long Tức!

Trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long uẩn nung ra một cổ khí tức Hủy Diệt Cấm kỵ.

- Không tốt! Là Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh.

Hủy Diệt Áo Nghĩa, khắc tinh của hết thủy thể chất Bất Diệt!

Cho dù lực lượng Lô kiếp cũng mang theo Hủy Diệt Áo Nghĩa, nhưng cuối cùng cũng không phải là Hủy Diệt Áo Nghĩa thuần túy.

Với thể chất hiện tại của Triệu Phong, nếu như trúng phải một kích này, chỉ sợ sẽ bị trọng thương mang tính hủy diệt.

- Hừ! Hiện tại đang ở Nam Lâm Hải, ta cũng không cần phải tiếp tục che giấu nữa!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi, trong tay xuất hiện một khối sắt tam giác màu đen.

Đồng thời, Tả Mâu Triệu Phong cũng lóe sáng mấy đạo lôi quang bạch tinh. Một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa nương theo linh hồn chấn động cường đại, bắt đầu khởi động lên.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lô kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm thiêu đốt, mang theo khí tức linh hồn vô cùng khủng bố, bỗng nhiên oanh kích lên trên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng ngay lúc này, từ trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phụt ra một đoàn Thần viêm Cấm kỵ xích hắc sắc khủng bố.

Trong thiên địa hiện ra một đoàn hỏa cầu xích hắc sắc cực lớn, phẳng phất một vầng mặt trời xích hắc sắc, tản ra khí tức Cẩm kỵ hủy diệt vạn vật!

- A!

Diệt Thế Hắc Giao Long thừa nhận một kích Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong, liên tục kêu la thảm thiết.

Đợi sau khi cơn đau đớn của hắn hơi chút giảm bớt, trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra một tia tươi cười trào phúng:

- Hắc hắc... tiểu tử này rõ ràng không tránh né! Đúng là ngu xuẩn!

Mặc dù hắn đã trúng phải một kích hủy diệt đồng thuật của Triệu Phong, nhưng nếu so sánh cường độ Hủy Diệt Áo Nghĩa, Diệt Thế Long Túc của hắn vẫn là mạnh hơn một chút.

Nhưng ngay một khắc sau, bên trong hỏa cầu xích hắc sắc trước người Diệt Thế Hắc Giao Long, đột nhiên lao ra một đạo thân ảnh!

Vèo!

Thân ảnh Triệu Phong nhảy mắt đã tiếp cận Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong điểm một ngón tay lên trên đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

Phốc! Xùy!

Một đạo kim mang xích hồng sắc tản ra khí tức huyết mạch Thần lực Tuyên Cổ xa xôi, mang theo lực lượng Phong Lôi khủng bố, xuyên thủng đầu lâu Diệt Thế Hắc Giao Long.

- A! Làm sao có thể?

Diệt Thế Hắc Giao Long đau đớn kêu lên một tiếng, sau đó nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong hoàn toàn bình yên vô sự đứng trước mặt mình.

Triệu Phong rõ ràng đã trúng phải công kích ẩn chứa lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên của hắn, tuyệt đối không có khả năng không bị chút tổn thương nào!

Hủy Diệt Áo Nghĩa, chính là lực lượng có thể hủy diệt hết thảy mọi thứ!

- Đây là... Thần khí!

Sau một khắc, cặp mắt Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn chăm chăm về phía tấm hộ thuẫn hắc thiết phủ kín phù văn thanh trạch huyền diệu trong tay Triệu Phong.

1134. Chương 1131: Thần Khí Chi Uy

Nếu so sánh về vết thương thì chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long chiếm ưu thế.

Nhưng lúc này Diệt Thế Hắc Giao Long lại phát hiện, Triệu Phong tận dụng phòng ngự Thần khí, chặn đứng được Diệt Thế Long Túc của hắn. Cũng có nghĩa là Diệt Thế Hắc Giao Long đã chịu một đòn Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong mà chẳng có ích gì.

Hơn nữa, Triệu Phong sau khi xông ra đã nhanh như chớp thi triển Xuyên Thiên Chỉ, lại tạo thêm một vết thương khá nặng với hắn.

- Triệu Phong có phòng ngự Thần khí, với sức mạnh của ta hiện tại căn bản không thể đả thương được hắn.

Diệt Thế Hắc Giao Long nghĩ.

Món Thần khí phòng ngự này của Triệu Phong không dọa cho Diệt Thế Hắc Giao Long sợ mà ngược lại càng khiến hắn muốn giết Triệu Phong hơn.

Với nhãn quang của Diệt Thế Hắc Giao Long, hẳn cho rằng món phòng ngự Thần khí trong tay Triệu Phong tuyệt đối không phải món Thần khí bình thường.

- Hừ, Thần khí cần Thần lực để sử dụng, để xem ngươi còn có bao nhiêu Thần lực.

Diệt Thế Hắc Giao Long phần nộ gầm lên.

Uỳnh uỳnh!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long bùng lên Thao Thiên Hắc Diệm, một đạo thân ảnh của hắc long vài trăm trượng hiện lên.

Một luồng khí tức hủy thiên diệt địa lấy Hắc Giao Long làm tâm, uy nhiếp không không gian bán kính vài vạn dặm.

Cường giả của cả Thiên Cầm Vực đều có thể mơ hồ nhìn thấy một con Hắc Giao Long khổng lồ không thấy điểm tận cùng.

- Trời ạ...đó là cái gì?

- Quái vật quá khủng bố!

Những cường giả cách Hắc Giao Long một khoảng cách rất xa mà cũng sợ đến run rẩy, đứng sững ra như phỗng. Kiếp này họ chưa từng thấy một quái vật nào to đến khủng bố như vậy.

- Triệu Phong!

Còn Lý Tuyết Di thì lo lắng cho người đang chiến đấu với Hắc Giao Long.

Bạch y nữ tử tới đây nửa năm trước, cũng rất giống với bạch y nữ tử tăng bốn mươi tám bốn mươi chín hồi đó.

Vì thế Lý Tuyết Di đoán, Triệu Phong mà cường giả dị tộc vừa nói chính là Triệu Phong mà nàng từng biết. Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên một tiếng rồi lao thẳng về phía Triệu Phong.

Hắn hồi phục bản thể nên thân hình cực kỳ khổng lồ, tác động của đồng thuật và Xuyên Thiên Chỉ của Triệu Phong đối với hắn vô hình trung giảm đi rất nhiều.

Ý định của Diệt Thế Hắc Giao Long chính là dùng Diệt Thế Long Thể, lấy cứng chọi cứng, buộc Triệu Phong phải dùng tới món phòng ngự Thần khí để tiêu hao hết Thần lực.

Phụt phụt!

Cự trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long được bao bọc trong Xích Hắc Long Viêm có thể hủy diệt mọi thứ, nhằm Triệu Phong mà tấn công.

Triệu Phong thấy Diệt Thế Hắc Giao Long trở về bản thể và xông thẳng về phía mình thì đã đoán ra ý đồ của hắn.

Với thân hình to lớn của Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này, Xuyên Thiên Chỉ của Triệu Phong căn bản gần như không tác động được gì tới hắn.

Nhưng chiến kỹ dùng với phạm vi rộng thì không phải Triệu Phong không có.

Vù!

Một luồng Thái Cổ huyết mạch Thần lực khủng bố bắn ra từ đầu ngón trỏ Triệu Phong. Đồng thời hắn cũng cho sức mạnh của Phong Lôi Tiểu Thể Giới và Lực Phách Lôi Vực hòa ào chiều thức.

- Diệt Thế Chỉ!

Từ ngón tay Triệu Phong bắn ra sức mạnh phong lôi dị thường với một loại ý cảnh cực kỳ bá đạo.

Uỳnh!

Trong đạo chỉ quang khổng lồ đó là cơn bão tố lôi điện vô cùng vô tận, giống như cột chống trời, nuốt chửng cự trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long, một phần uy lực còn tác động lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đồng thời công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng như ngọn núi khổng lồ đè về phía Triệu Phong.

Keng!

Triệu Phong giơ tấm lá chắn trong tay lên chặn công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Phạm vi lớn như vậy mà vẫn có uy lực lớn thế này.

Diệt thế Hắc Giao Long nét mặt có chút kinh hãi nhìn Triệu Phong.

Nhưng để tiêu hao hết Thần lực của Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long bắt buộc phải lấy cứng chọi cứng với Triệu Phong.

Vuốt trảo rách nát của Diệt Thế Hắc Giao Long chậm chậm lạnh lại.

- Hủy Diệt Long Kích!

Trên song trảo của Hắc Giao Long bùng lên một ngọn Xích Hắc Hủy Diệt Long Viêm.

Vù vù!

Hai luồng Hủy Diệt Long Viêm bay lượn biến thành hai con cự long bằng lửa tấn công Triệu Phong từ hai hướng.

- Không thể cứ tiêu hao cùng hần như vậy được. Phải nhanh chóng hủy diệt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống.

Hắc Giao Long trong trạng thái hiện giờ, uy năng linh hồn đồng thuật của Triệu Phong giảm mạnh. Nếu dùng Di Thiên Chi Mâu thi triển linh hồn đồng thuật thì thân thể của Triệu Phong rất có thể sẽ bị Diệt Thế Hắc Giao Long hủy diệt mất.

Xoẹt!

Tay phải Triệu Phong vung lên, Triệu Vạn xuất hiện ở bên cạnh.

- Tuyệt Đối Thổ Vực!

Ánh mắt Triệu Vạn ngưng đọng, thiên địa vạn tượng bỗng chốc thay đổi. Vô vàn những đợt năng lượng thuộc tính Thổ nặng nề tràn về phía Triệu Phong, đồng thời nhanh chóng chuyển hóa thành những tầng đất vàng.

Nhưng với tầng thứ của Triệu Vạn hiện giờ thì rất khó chống đỡ được công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Phong Lôi thánh lực nhanh chóng chống đỡ được những tầng đất ở xung quanh.

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong thi triển chiến kỹ, biến lượng đất xung quanh thành một cái hộ giáp khổng lồ.

Uỳnh! Bùm! Rầm!

Công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long đập lên tầng hộ giáp được tạo ra bởi sự hợp lực của Triệu Phong và Triệu Vạn, hoàn toàn bị chặn lại ở bên ngoài.

- Vạn Tượng Chi Mâu!

Diệt Thế Hắc Giao Long hơi kinh hãi.

Vạn Tượng Chi Mâu có công kích và phòng ngự mạnh nhất về mặt vật chất, đồng thời còn có thể trợ giúp cho cường giả có tầng thứ cao.

- Tiểu tử này tại sao không dùng Thần khí để phòng ngự?

Diệt Thế Hắc Giao Long không kìm được chửi thề.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long rất mong Triệu Phong dùng Thần khí để hấn tiêu hao hết Thần lực.

Nhưng rồi sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long đã sững sờ.

Sau khi đất quanh người Triệu Phong biến mất, tám lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức biến hình.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một cái quạt sắt đen, những đường hoa văn tinh tế trên đó tỏa sáng giống như bức tranh sơn thủy vậy.

Triệu Phong động ý niệm, Triệu Vạn ở bên cạnh lập tức hiểu ý hấn.

- Vạn Tượng Phong Lôi Giới!

Ánh mắt Triệu Vạn ngưng đọng, thiên địa vạn tượng một lần nữa lại biến đổi.

Vù vù!

Cuồng phong, lôi điện thi nhau nổi lên.

Triệu Phong truyền một chút Thần lực vào trong chiếc quạt sắt trên tay.

Vù vù!

Nháy mắt, năng lượng phong lôi trong trời đất bị hút hết vào trong món Thần khí.

- Món Thần khí này...

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần kinh hãi.

Hắn liền biết rằng Thần khí trong tay Triệu Phong có thể sử dụng theo nhiều cách, có thể tùy ý biến hình.

- Phong Lôi Chi Nộ!

Triệu Phong vung món Thần khí lên.

Vù vù!!

Một luồng năng lượng phong lôi hìn dể quạt hiện lên trong trời đất, lao thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Năng lượng phong lôi giống như cơn sóng thần kinh hoàng, tỏa ra thứ khí tức của Thần lực uy chấn thiên địa.

- Thần khí mang tính công kích, hơn nữa còn có phạm vi rộng đến vậy!

Nhìn luồng năng lượng phong lôi này, Diệt Thế Hắc Giao Long sững sờ.

Với Diệt Thế Long Thể của hắn nếu hứng trọn công kích này thì chắc chắn sẽ bị trọng thương.

Bất lực, hắn đành biến thành hình người.

Phụt!

Sau khi biến thành hình người, công kích của Triệu Phong chỉ tác động một phần rất nhỏ lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Rồi Diệt Thế Hắc Giao Long biến thành một đạo hắc quang biến mất trong hư không.

- Đuổi theo!

Triệu Phong cùng Triệu Vạn lập tức đuổi theo.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Lôi dực đằng sau lưng Triệu Phong phát sáng chói lóa, biến thành một đạo điện quang dài biến mất trong trời đất.

Trên đường, Triệu Vạn không ngừng biến đổi thiên địa vạn tượng để Triệu Phong có thể tận dụng được hoàn toàn năng lượng trong trời đất, đẩy tốc độ lên tới cực hạn.

Sau khi Triệu Phong và Hắc Giao Long đi, cường giả cả Thiên Cầm Vực cùng thở phào.

- Cuối cùng cũng đi rồi.

- Nếu hai người đó đánh tiếp thì sóng năng lượng thừa của trận chiến cũng đủ để hủy cả Thiên Cầm Vực rồi.

- Nhưng người kia rốt cuộc là thần thánh phương nào mà đánh bại được Giao Long quái vật khủng bố đến vậy?

Cao tăng các đại thế lực Thiên Cầm Vực đều chấn kinh vô cùng.

Trong Thiên Cầm Thánh Cung, Lý Tuyết Di khẽ thở phào, nàng đã nhận định chính xác đó là Triệu Phong đang chiến đấu với Hắc Giao Long.

Lúc này, sau khi thấy Triệu Phong truy đuổi Hắc Giao Long thì nàng cũng yên tâm được một chút.

Trong biển sương mù, một đạo hắc quang u ám lóe qua rồi nhanh chóng biến mất.

- Bạch Lâm, ta chết thì ngươi cũng không sống được đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên giận dữ.

Khi chiến đấu, Hắc Giao Long mới phát hiện Vận Mệnh Chi Mâu không có chút tác dụng gì.

Trong không gian bản nguyên, sắc mặt Bạch Lâm tối sầm lại.

Tới tận lúc này, Vận Mệnh Chi Mâu của nàng ta vẫn không cảm nhận được khí tức nguy hiểm.

Lẽ nào Vận Mệnh Chi Mâu đã mất đi khả năng dự báo nguy hiểm?

- Ủa, tòa cung điện kia.

Ánh mắt Bạch Lâm dừng lại trên Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Nhưng nàng phát hiện Vận Mệnh Chi Mâu không thể thăm dò được bất cứ bí mật nào từ đó, giống như hai bên hoàn toàn không thuộc một tầng thứ vậy.

- Từ sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long thu tòa điện này vào, Vận Mệnh Chi Mâu của ta liền có vấn đề.

Nghĩ vậy, Bạch Lâm càng cảm thấy tòa điện này quỷ dị tới đáng sợ.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, chi bằng giao nó cho Triệu Phong, ta tìm cơ hội khác.

Bạch Lâm kiến nghị.

- Hừ, tòa điện này đến ta cũng không thể phá vỡ. Nếu ta đoán không nhầm thì đó chắc chắn là một món Thần khí.

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, gạt đi đề nghị của Bạch Lâm.

Nếu gọi được người trong tòa điện này ra, Diệt Thế Hắc Giao Long không chỉ uy hiếp được Triệu Phong mà còn có thể có được món Thần khí này.

Đúng lúc đó!

Vút!

Trong hư không bỗng bay tới một mũi tên màu đỏ kim, xuyên thẳng qua ngực Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét, tiểu tử hần có Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp, tốc độ tăng lên rất nhiều.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt thảm hại, không kìm được chữ.

Vút vút!

Lại có hai mũi quang tiễn nữa xuyên qua hư không xuyên qua người hắn.

- Bạch Lâm, người đứng là phế vật!

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy vô cùng âm ức.

Hắn làm theo chỉ dẫn của Bạch Lâm tới đây, kết quả lại không gọi được người có thể uy hiếp được Triệu Phong mà Bạch Lâm nói.

Hơn nữa trước khi Triệu Phong tới đây, Vận Mệnh Chi Mâu của Bạch lâm cũng chẳng dự báo được nguy hiểm trước.

Nếu không phải trong Thần Thi, Bạch Lâm đã giúp Diệt Thế Hắc Giao Long có rất nhiều tài nguyên, nhanh chóng hồi phục thực lực thì chắc chắn hắn đã cho rằng Bạch Lâm cố tình hại hắn.

Đột nhiên!

Một đạo quang tiễn màu bạch kim đem theo khí tức Thần khí khủng bố bắn tới.

- Nguy rồi!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kịch biến.

Vút! Phập!

Đạo quang tiễn bạch kim nay xuyên qua giữa ngực hắn, để lại một cái lỗ lớn.

Vút!

Phía sau là Triệu Phong và Triệu Vạn đuổi tới.

Cây cung đen trong tay Triệu Phong sau khi biến hóa, trở thành một miếng sắt tam giác.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ tuyệt vọng.

Muốn tiêu hao hết Thần lực của Triệu Phong là không thể.

Vì Thần khí trong tay Triệu Phong, công thủ là một, trừ phi Diệt Thế Hắc Giao Long có thể chống đỡ được công kích của Thần khí của Triệu Phong.

Hơn nữa, so về tốc độ, Triệu Phong có Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp, chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long không thoát được.

Một số bí thuật trốn chạy cũng hoàn toàn bị huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong khắc chế.

- Triệu Phong, ta đồng ý giao tòa điện cho người, nhưng người phải cho ta đi.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này đã bất lực, đành làm theo đề nghị của Bạch Lâm.

- Không cần, ta tự lấy.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh băng đầy sát khí.

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long có thể uy hiếp được Liễu Cẩm Âm thì sẽ không bị hắn truy sát thảm hại thế này.

Vì thế Triệu Phong chỉ cần giết Diệt Thế Hắc Giao Long là có thể đoạt được Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Thả Diệt Thế Hắc Giao Long đi? Sao có thể chứ.

Còn có Bạch Lâm trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng phải trừ bỏ tận gốc mới được.

1135. Chương 1132: Vận Mệnh Của Bạch Lâm

- Không cần, ta tự lấy.

Thần sắc Triệu Phong lạnh băng đầy sát khí.

Đây là thời cơ rất tốt để tiêu diệt Diệt Thế Hắc Giao Long và Bạch Lâm. Lẽ nào Triệu Phong lại tha cho chúng?

Triệu Phong cũng cảm giác Diệt Thế Hắc Giao Long không phải khó giết bình thường. Với cảnh giới linh hồn của Triệu Phong, cộng với Thần Linh Nhân, lời kiếp chi lực cũng chỉ có thể khiến linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long trọng thương. Muốn giết được hắc thì rất khó.

Sau khi thi triển hai lần Lôi Kiếp Đồng Diệm, Lôi Kiếp Lạc Ẩn trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong cũng không còn nhiều nữa.

Đối mặt với một kẻ địch khủng bố như Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong vẫn luôn phải cảnh giác, không thể tùy tiện tiêu hao lời kiếp chi lực.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

- Tấn Tật Chi Nhẫn!

Ở bên cạnh, Triệu Vạn dùng Vạn Tượng Chi Mâu liên tiếp thi triển công kích mang các loại thuộc tính khác nhau, để khiến Diệt Thế Long Thể của Diệt Thế Hắc Giao Long yếu dần.

- Á... Triệu Phong, đây là người ép ta!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long loé lên một tia điên cuồng, một luồng hắc diệm chi lực bạo ngược bùng phát từ trong lớp vảy rồng trên người hắc.

Trên cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên toả ra một luồng sức mạnh huỷ diệt cổ xưa, vô số hắc diệm thần quang điên cuồng phát tiết.

Trời đất dưới sự tác động của thần lực trở nên biến dạng, một số vùng hư không còn bị xé toạc.

- Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực.

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng sắc sảo nghênh chiến.

Cuối cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã liều chết, bất chấp mọi giá dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, thực lực của hắc lập tức tăng mạnh.

Nhưng tất cả chỉ trong thời gian ngắn, Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực là căn bản của Diệt Thế Hắc Giao Long, tiêu hao mất bao nhiêu thì sẽ mất đi vĩnh viễn như vậy.

Theo lý thì gặp tình huống này Triệu Phong nên tránh xa Diệt Thế Hắc Giao Long ra, đợi khi hắc tiêu hao hết Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực rồi mới lại gần.

Nhưng Triệu Phong khẳng định rằng lần này nếu lại để Diệt Thế Hắc Giao Long thoát nữa thì chắc chắn khi nào hắc hồi phục được thực lực đỉnh cao sẽ lại tìm tới Triệu Phong.

- Triệu Phong, người ép được ta dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên, như vậy có thể yên tâm đi chết rồi.

Mặt Diệt Thế Hắc Giao Long biến dạng lộ vẻ đau đớn, điên cuồng, dữ dằn.

Hắc diệm thần quang cháy trên người hắc toả ra thứ khí thể huỷ thiên diệt địa, tác động vùng không gian bán kính vạn dặm.

Ngọn hắc diệm này thiêu cháy cả không gian, đồng thời không ngừng lan rộng, dường như muốn thiêu đốt mọi thứ vậy.

Dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, uy năng của công kích từ Diệt Thế Hắc Giao Long mạnh lên gấp đôi, đồng thời Diệt Thế Long Thể cũng cường đại hơn.

Cũng có nghĩa là, để ứng phó với Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong buộc phải dùng thời Thần khí.

Mà Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này, khả năng chống đỡ công kích của Thần khí cũng đã tăng lên một mức nhất định.

Xoẹt!

Triệu Vạn nhận được lệnh của Triệu Phong, lập tức lùi về sau vạn dặm, dùng Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp cho Triệu Phong.

Bùm!

Diệt Thế Hắc Giao Long biến thành một đạo hắc diễm tàn ảnh, lao vút tới trước mặt Triệu Phong.

- Thổ Lôi Thánh Khải.

Triệu Phong dùng Phong Lôi Thánh Lực, phối hợp với Triệu Vạn thi triển bí kỹ phòng ngự.

Uỳnh! Rầm!

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long lao thẳng vào nhau.

Uỳnh! Phùng!

Ngay lập tức Diệt Thế hắc diễm thiêu mất hơn nửa chiếc khải giáp của Triệu Phong và vẫn không ngừng lan rộng.

Mà Huyết Ma Dương của Triệu Phong lại không tạo được nhiều thương tích cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

Keng keng!

Miếng sắt tam giác trong tay Triệu Phong bỗng biến thành một thanh thần kiếm.

Thần lực truyền vào trong, hoa văn trên thanh kiếm chợt loé sáng kim quang.

Triệu Phong chém kiếm xuống, một đường kiếm khí màu đen mang theo thần lực bá đạo bay ra.

Xoẹt xoẹt!

Diệt Thế Hắc Giao Long bị đòn của Triệu Phong đánh bay vài dặm, trên thân thể xuất hiện vết thương rất lớn, kéo dài tới cả phần hông.

Vù vù!

Từ trong vết thương của Diệt Thế Hắc Giao Long phun ra Diệt Thế hắc diễm rồi dần hồi phục.

- Người còn gắng gượng được bao lâu? Khi thần lực tiêu hao hết thì chính là lúc người phải chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười gằn.

Tuy Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không ngừng bị tiêu hao, có lẽ đến cuối cùng cảnh giới của hắn sẽ rơi xuống còn Thánh Chủ, thậm chí là Đại Đế. Nhưng nếu giết được Triệu Phong, lấy được mọi thứ của Triệu Phong thì cũng đáng.

Nhưng đúng lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long phát hiện ánh mắt Triệu Phong có phần kỳ lạ, dường như mất đi thần sắc.

Ngay sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy trên trời hiện ra một ra Di Thiên Chi Mâu màu hổ phách được bọc trong thứ kim quang huyền ảo, lạnh lùng nhìn xuống.

Một luồng áp lực tinh thần áp xuống người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Trong Di Thiên Chi Mâu ngay lập tức xuất hiện một vòng xoáy sâu hun hút không thấy đáy, dường như thông tới mê cung vô tận.

Bống chốc, một luồng sức mạnh cắm cổ, kéo rút linh hồn áp xuống người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Sức mạnh đó giống như sức mạnh của chúa tể, không thể kháng cự.

- Chiêu này...

Diệt Thế Hắc Giao Long thần sắc đại kinh.

Hắn từng thấy chiêu này của Triệu Phong ở trong thần huyền không gian.

- Triệu Phong, cho dù ngươi có dùng Di Thiên Chi Mâu thì triển thứ thuật rút linh hồn đó cũng khó rút được linh hồn của ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng tự tin.

Khi dùng tới Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, khí thể tinh thần của hắn cũng được tăng lên, có khả năng kháng cự nhất định đối với Di Thiên Kim Mâu.

- Ủa, không đúng!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động, hắn phát hiện linh hồn của mình không hề bị thứ năng lượng nào kéo đi mà là bị trói buộc lại.

Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng chốc hiểu ra dụng ý của Triệu Phong.

Triệu Phong đang muốn giam cầm hắn, đợi hắn tiêu hao Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực tới một mức độ nào đó.

Đến lúc đó, tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long giảm mạnh, Triệu Phong có thể dễ dàng tiêu diệt.

- Nhưng thì triển Di Thiên Chi Mâu thì lực phòng ngự của ngươi sẽ giảm tới mức cực hạn.

Diệt Thế Hắc Giao Long nheo mắt, nhìn bản thể của Triệu Phong.

Trong trạng thái thi triển Di Thiên Chi Mâu, bản thể của Triệu Phong chỉ có ba bốn phần chiến lực.

Lúc này cuối cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng hiểu được tại sao vừa rồi Triệu Phong lại dùng Thần khí đánh bật hắn văng vài dặm.

- Hừ!

Diệt Thế Hắc Giao Long hừ lạnh, ý chí linh hồn phát động toàn diện chống lại Di Thiên Kim Mâu trên trời.

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long di chuyển về phía trước một đoạn.

Những nơi hắn đi qua đều để lại một tầng hắc diễm thiêu cháy hư không.

- Con Hắc Giao Long này...

Triệu Phong hơi thất kinh.

Uy năng thần mâu của Triệu Phong lúc này có thể nói là cường đại chưa từng có. Nhưng thực lực đỉnh cao của Hắc Giao Long đã là Cổ Thần, ý cảnh cao thâm, kết hợp với linh hồn cường đại của hắn, cộng với Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực, khả năng phòng ngự là cực lớn.

Vút!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại di chuyển về phía trước một đoạn ngắn nữa, đồng thời thích phóng một đòn công kích trong trạng thái linh hồn bị trói buộc.

- Tuyệt Đối Thổ Vực.

Triệu Vạn ở sau Triệu Phong lập tức dùng Vạn Tượng Chi Mâu trợ giúp Triệu Phong chống lại công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Công kích sau khi gặp phải phòng ngự của Triệu Vạn, khi rơi lên người Triệu Phong thì không tạo ra thương tích gì nhiều.

- Vẫn phải tới gần thêm nữa.

Diệt Thế Hắc Giao Long toát mồ hôi hột, khí thể đã yếu hơn ban đầu rất nhiều.

Để chống đỡ Di Thiên Chi Mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long đã phải trả giá cực đắt, tâm hồn ý chí và Huỷ Diệt Bản Nguyên đều đang tiêu hao cực mạnh.

Nhưng lúc này hắn không còn cách nào khác. Hắn buộc phải chống đỡ đồng thuật của Triệu Phong, tới gần tiêu diệt Triệu Phong.

Vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại khó khăn di chuyển về phía trước một đoạn ngắn nữa.

- Diệt Thế Long Kích.

Hai tay Diệt Thế Hắc Giao Long bùng phát Huỷ Diệt hắc diễm, chuẩn bị phát động tấn công Triệu Phong. Nhưng đúng lúc đó, phía sau hắn lại loé lên một tia ngân quang.

Phập!

Một đạo khí tức thần lực xuyên qua Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Con mèo này...

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long đầy sự kinh hoàng.

Hắn biết Triệu Phong có sủng vật, nhưng hắn không ngờ con mèo này lại có khả năng công kích lớn đến vậy.

Phụt!

Diệt Thế Hắc Giao Long phun ra một ngụm máu đen, khí tức toàn thân hắn lập tức giảm mạnh.

- Làm tốt lắm!

Ngay từ đầu Triệu Phong cho Tiểu Tặc Miêu trốn ở quanh đấy, khi cần thì tấn công Diệt Thế Hắc Giao Long.

Uỳnh!

Khi Diệt Thế Hắc Giao Long yếu đi, thần mâu của Triệu Phong tập trung là có thể khống chế hắn hoàn toàn.

Tiểu Tặc Miêu đã gây tổn thương cho Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long ở một mức nhất định.

Lúc này, Huỷ Diệt Bản Nguyên chi lực trong cơ thể Diệt Thế Hắc Giao Long dần rò rỉ ra ngoài. Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long lại bó tay không thể khống chế, không thể cứu vãn.

Vù vù!

Không gian bị những ngọn hắc diễm thiêu sạch mọi thứ, xuất hiện một vài vết nứt không gian lan rộng bốn phía.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ngươi không còn đường thoát đâu.

Trong sự thần nhiên của Triệu Phong có đầy tự tin.

Lúc này hắn chỉ cần giữ trạng thái này, cầm cố linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long là có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

- Ta thừa nhận ta chết trong tay ngươi. Nhưng ngươi cũng đừng tưởng sẽ được như mong muốn.

Diệt Thế Hắc Giao Long mặt vô cùng hung dữ.

Đột nhiên Huỷ Diệt Bản Nguyên Không Gian phình to.

- Nguy rồi, hắn định cho phát nổ toàn bộ sức mạnh còn lại.

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhận ra tất cả.

Nhưng linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong cầm cố hoàn toàn, muốn cho phát nổ cũng phải mất công sức. Nếu Triệu Phong lúc này loại bỏ Di Thiên Chi Mâu và trốn đi thì hoàn toàn có thể tránh được phạm vi phát nổ của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng mục đích chính của Diệt Thế Hắc Giao Long là huỷ diệt Phạm Luân Cổ Âm Điện, và cả Liễu Cầm Âm trong đó. Hắn muốn Triệu Phong phải hối hận cả đời.

Nhưng rồi ngay sau đó Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều sống người.

Chỉ thấy trong Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long, Bạch Lâm dùng một món phòng ngự Thứ Thân khí, thần sắc kinh hoàng trốn ra khỏi khe hở không gian.

- Mệnh Vận Chi Mâu, đồ ngu nhà ngươi, cũng chết đi cho ta!

Diệt Thế Hắc Giao Long thấy Bạch lâm thì nộ hoả bùng phát.

Hắn rơi vào tình cảnh này, tại một góc độ nào đó cũng là do Bạch Lâm.

Vì thế trước khi chết hắn cũng muốn giết cả Bạch Lâm.

Nhưng đúng lúc đó, trong Bản Nguyên Không Gian, Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng bay ra từ khe không gian.

Vù!

Phạm Luân Cổ Âm Điện mở rộng cánh cửa, đột nhiên toả ra luồng hấp lực mạnh mẽ nhằm chuẩn Bạch Lâm.

- Không!

Bạch Lâm sợ hãi.

Khi Bản Nguyên Không Gian của Diệt Thế Hắc Giao Long vỡ ra, Bạch Lâm đột nhiên cảm nhận được sự dị thường của toà điện này.

Bạch Lâm bỗng nhận ra vận mệnh của mình đã không thể khống chế được nữa. Đây là lần đầu tiên nàng ta có cảm giác này.

Sự mất khống chế này khiến nàng ta sợ hãi chưa từng có, cảm nhận được nguy cơ tử vong!

Vút!

Bạch Lâm sức mạnh yếu đuối không thể làm được gì, bị Phạm Luân Cổ Âm Điện hút vào trong.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này cùng với Triệu Phong đều sống sờ, kinh ngạc nhìn cảnh tượng đó.

- Cơ hội!

Triệu Phong thần sắc khê động.

Trên hư không, Di Thiên Thần Mâu bỗng loé lói quang, toả ra khí tức lôi kiếp mang tính huỷ diệt.

1136. Chương 1133: Trở Về Thanh Hoa Vực

Trên hư không, Di Thiên Kim Mâu toả ra vô số lôi quang chói lòà, khí tức lôi kiếp mang tính huỷ diệt bùng nổ mạnh mẽ.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Triệu Phong thích phòng toàn bộ lôi kiếp chi lực.

Uỳnh!

Phùng!

Lôi kiếp bùng nổ ở bề mặt linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long, gây ra sự huỷ diệt tàn khốc.

- Á!!!

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm giác được bề mặt linh hồn mình như đến một thế giới lôi điện chịu sự giày vò của vạn lôi.

Vù!!!

Sau khi thi triển công kích đồng thuật mang tính huỷ diệt, Di Thiên Chi Mâu trên không trung biến mất, mắt của Triệu Phong cũng trở lại bình thường.

- Vẫn chưa chết!

Tâm thần Triệu Phong bỗng chùng xuống.

Sinh mệnh lực của Diệt Thế Hắc Giao Long quả thực khiến Triệu Phong phải chấn kinh.

Giờ cuối cùng Triệu Phong cũng hiểu ra tại sao Cổ Thần Tà Dương năm đó lại phong ấn Diệt Thế Hắc Giao Long. Vì hắn căn bản không giết chết được con Hắc Giao Long này.

Dù sao Hắc Giao Long cũng có một chút huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc.

Tuy thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long giờ đã giảm mạnh nhưng muốn giết hắn thì Triệu Phong vẫn còn rất khó khăn.

Vút!

Triệu Phong chớp mắt lại gần Diệt Thế Hắc Giao Long thêm một đoạn.

- Huyền Cẩm Mê Vực.

Con mắt trái của Triệu Phong phát ra đồng lực ý chí kinh người, diễn biến thành thế giới mê cung màu tử kim, có sức hấp dẫn chí mạng.

Diệt Thế Hắc Giao Long vừa thoát khỏi sự đau đớn do Lôi Kiếp Đồng Diệm gây ra, tinh thần ý thức của hắn liền bị mắt trái của Triệu Phong hút vào một thế giới huyền cảnh.

Nhưng không lâu sau Diệt Thế Hắc Giao Long liền xuất hiện nét mặt vùng vẫy.

Hơn nữa vết thương trên người Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã cơ bản hồi phục.

Ngay cả Hủy Diệt Bản Nguyên Không Gian trong cơ thể hắn suýt nữa bị phá vỡ giờ cũng đã tự bình phục.

- Không hổ là Diệt Thế Long Thể.

Triệu Phong không tìm được kinh thần.

Thế chất của Diệt Thế Hắc Giao Long còn mạnh hơn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong gấp mấy lần.

- Triệu Phong...

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long khó khăn lên tiếng.

- Đồng lực ý chí và lôi kiếp chi lực của ngươi đã sắp cạn rồi đúng không. Ngươi không giết được ta đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận được sự thay đổi của đồng lực ý chí của Triệu Phong, vẻ mặt mang sự đắc ý.

Sắc mặt Triệu Phong hơi tối lại, không nói gì.

Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật nói không sai.

Lôi kiếp chi lực của Triệu Phong giờ đã cạn, đồng lực ý chí cũng chẳng còn bao nhiêu.

Khi thi triển Di Thiên Chi Mâu, đồng lực ý chí tiêu hao sẽ cực lớn, hơn nữa Triệu Phong lại thi triển hai lần. Trong trạng thái Di Thiên Chi Mâu, thi triển nhiều loại đồng thuật công kích thậm chí còn phát động thần mâu ngưng thị trong thời gian dài.

Ngoài ra, thần lực của Triệu Phong cũng đã cạn.

Tuy Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này rất yếu, nhưng Triệu Phong muốn giết hắn cũng rất khó khăn.

- Không giết được người, nhưng người cũng không thoát được đâu!

Về mặt Triệu Phong lạnh băng.

Hắn đã sử dụng quá nhiều Diệt Thế Bản Nguyên chi lực, cộng với việc Bản Nguyên Không Gian bị phá vỡ, mất đi rất nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực. Giờ Diệt Thế Hắc Giao Long cũng lâm dừng luồng năng lượng này ổn định thực lực ở mức độ Thánh Vương.

Một khi dừng sử dụng Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực, cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ tụt xuống không phanh.

Vù!

Sau lưng Triệu Phong trào lên một tầng huyền ảnh mê vụ, hòa vào với không gian.

Lập tức Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều nằm ở giữa trung tâm mê cung.

- Với trạng thái hiện nay, người không thể thoát đâu!

Triệu Phong thản nhiên nói.

Linh hồn ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong công kích nhiều lần, lúc này đã rất suy nhược. Chỉ có điều đồng lực ý chí của Triệu Phong cũng đã cạn kiệt, chỉ có thể dựa vào sức mạnh của tiểu thế giới.

- Cùng lên!

Triệu Phong hô lớn.

Ngay lập tức Tiểu Tặc Miêu và Triệu Vạn cùng lao tới.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

- Tấn Tật Chi Nhãn!

Triệu Vạn thi triển Vạn Tượng Chi Mâu, không ngừng phá hủy thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đồng thời Tiểu Tặc Miêu cũng dùng Thần khí trong tay cắt thân thể của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tuy nó không truyền năng lượng thúc đẩy Thần khí, nhưng với độ sắc vốn có của Thần khí thì vẫn tạo được vết thương lớn.

- Á!!!

Dưới sức mạnh của tiểu thế giới, tinh thần ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long bị che khuất gần như hoàn toàn, chỉ có thể bó tay chịu đánh.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong truyền phong lôi chi lực và Thánh Lôi Thể Phách, đánh ra một đạo chưởng ảnh kim lôi.

Uỳnh! Bùm!

Thân thể của Diệt Thế Hắc Giao Long, dưới sự đánh hội đồng đó, một lần nữa lại bị tơi tả.

Công kích cấp Thánh Chủ có thể xuyên qua vật chất linh hồn, vẫn tạo được thương thế nhất định với linh hồn của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét, ta..

Diệt Thế Hắc Giao Long khóc không ra nước mắt.

Bây giờ hắn rất muốn cho tự bạo, nhưng Phạm Luân Cổ Âm Điện và Bạch Lâm đều đã thoát khỏi Bản Nguyên Không Gian của hắn. Triệu Phong cũng có thể nhanh chóng thoát khỏi phạm vi phát nổ của hắn.

Cũng có nghĩa là nếu giờ hắn tự bạo thì coi như tự sát, chẳng có ảnh hưởng gì.

Đúng lúc đó.

Xung quanh không gian xuất hiện một tấm màn ánh sáng bọc lấy tất cả.

- Đây là...Vạn Tượng Không Gian?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi.

Một luồng sức mạnh không thể chống cự lan tỏa khắp không gian.

Bỗng chốc, cả không gian xuất hiện năng lượng thuộc tính Thổ vô cùng vô tận, áp chế hoàn toàn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Luồng năng lượng này khiến Diệt Thế Hắc Giao Long không thể động đậy được dù chỉ một ngón tay.

- Lực Phách Lôi Vực!

Triệu Phong vận dụng Phong Lôi Thánh Lực, thích phóng lực phách trọng lực lĩnh vực, phối hợp với năng lượng Thổ ở xung quanh, tạo nên sự áp chế mạnh mẽ lên Diệt Thế Hắc Giao Long.

Meo!

Trong tay Tiểu Tặc Miêu xuất hiện một cây roi Âm Kim Long Xà Tiên, quấn chặt lấy Diệt Thế Hắc Giao Long.

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long tê dại, đồng thời hắn cũng cảm thấy năng lượng trong cơ thể đang bị hút dần.

- Triệu Phong, ngươi muốn làm gì...

Diệt Thế Hắc Giao Long có dự cảm không lành.

Hắn có thể nhận ra tất cả đều nằm trong dự tính của Triệu Phong.

Vù!

Tiểu Tặc Miêu há mồm, Vân Tầm Tiên Điệp cũng xuất hiện trong không gian.

Vân Tầm Tiên Điệp vội vàng thích phóng Vân Tầm Tiên Tơ và Thái Mộng Hoa Phấn, lại tạo thêm một tầng áp chế với Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đáng ghét...

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long mềm nhũn không chút sức lực, chân nguyên huyết mạch dần mất kiểm soát.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta vừa hay đang thiếu tọa kỵ phi hành.

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long nghe thế suýt nữa đã thổ huyết. Hắn lúc này đến cả suy nghĩ phản kháng cũng khó có thể nghĩ được.

Vù vù!

Vân Tầm Tiên Điệp đáp xuống đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, không ngừng thích phóng Thái Mộng Hoa Phấn.

- Tốt, giờ là lúc thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long yếu nhất, sức phòng ngự cũng thấp nhất.

Triệu Phong nghiêm nghị, vận lực mắt trái.

Vù!

Một đạo đồng lực thủy văn hiện ra xung quanh người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tiếp đó Diệt Thế Hắc Giao Long liền bị Thánh Giáo hút vào không gian thần mâu.

- Đã không giết được Diệt Thế Hắc Giao Long thì chi bằng dần dần hạ thấp giá trị hắn xuống vậy.

Triệu Phong thở phào.

Nhưng Triệu Phong lúc này đã tiêu hao quá lớn, đồng lực ý chí hư nhược, không thể làm gì được Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, chỉ có thể tạm thời nhốt hắc trong không gian thần mâu.

Bỗng chốc tất cả dị tượng trong hư không đều biến mất, mọi thứ trở lại bình thường.

Lúc này Triệu Phong chú ý tới Phạm Luân Cổ Âm Điện.

- Cầm Âm, xin lỗi, ta đến muộn.

Triệu Phong thể hiện ý tạ lỗi với Liễu Cầm Âm.

Dù sao Diệt Thế Hắc Giao Long tới là nhằm vào Liễu Cầm Âm, nguyên nhân cũng là do Triệu Phong.

Vút!

Rồi Triệu Phong đưa Phạm Luân Cổ Âm Điện tới Thiên Cầm Vực.

Sự xuất hiện của Triệu Phong đã gây nên cơn chấn động lớn ở Thiên Cầm Vực.

Cường giả của cả Thiên Cầm Vực không ai là không run rẩy nằm rạp dưới đất, chỉ sợ vị cường giả này không vui.

- Thiên Cầm Cung Chủ, ta tới trả Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong đáp xuống Thiên Cầm Thánh Cung, nói.

- Đa tạ tiền bối đã đoạt lại được truyền thừa thánh địa của bản cung từ tay dị tộc. Ân tình này Thiên Cầm Thánh Cung không biết lấy gì báo đáp...

Thiên Cầm Cung Chủ sợ hãi...

Nàng ta không thể tưởng tượng được nam tử này làm thế nào mà đoạt được Phạm Luân Cổ Âm Điện từ trong tay Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng nàng càng hiếu kỳ việc tại sao Triệu Phong lại giúp Thiên Cầm Thánh Cung hơn.

- Dám hỏi tiền bối có phải Tả Đổng Thiên Quân danh chấn Thương Hải năm đó?

Đúng lúc đó, Lý Tuyết Di trong lòng thấp thỏm, run run hỏi.

Tuy người nam tử này tướng mạo khác với Triệu Phong, nhưng nàng cảm thấy cách ăn mặc và khí chất của hắn rất giống Triệu Phong.

Cả Thiên Cầm Thánh Cung bỗng chốc yên lặng đến đáng sợ.

Sắc mặt Thiên Cầm Thánh Chủ bỗng biến đổi, chuẩn bị giải thích.

- Là ta.

Triệu Phong đáp.

Nghe câu trả lời của Triệu Phong, Thiên Cầm Cung Chủ và Lý Tuyết Di bỗng chấn động, vẫn không dám tin.

Họ không dám tưởng tượng, Triệu Phong hồi đó chỉ là cảnh giới Vương Giả nay đã trưởng thành tới mức này. Ngay cả Huyền Quang Thánh Chủ cũng chỉ là bộc nhân của hắn. Diệt Thế Hắc Giao Long khủng bố đến vậy vẫn bại trong tay hắn.

Uỳnh!

Triệu Phong thả Phạm Luân Cổ Âm Điện về chỗ cũ.

Rồi lấy ra một số thứ quý giá mà cả Huyền Quang Thánh Chủ cũng phát điên, đưa cho Thiên Cầm Cung Chủ.

Dù sao lần đó cũng là Triệu Phong nhờ có Thiên Cầm Thánh Chủ mà hấn gặp Liễu Cầm Hâm. Mà Tử Vong Đại Đế cũng là bị Triệu Phong dẫn tới đây, tạo nên tai họa hủy diệt cho Thiên Cầm Thánh Cung, còn khiến phu quân của vị cung chủ đây mất mạng.

Sau đó Triệu Phong cáo từ Thiên Cầm Thánh Cung, chuẩn bị rời đi.

- Đã tới rồi thì trở về Thanh Hoa Vực một chuyến vậy.

Triệu Phong nhìn về phía xa với một chút hoài niệm.

Đúng lúc đó, cửa vào Phạm Luân Cổ Âm Điện chậm chậm mở ra, một đạo thân ảnh thanh lệ thoát tục, đẹp tựa tiên tử bước ra từ tranh đi ra.

- Ta về cùng người.

Liễu Cầm Âm nói.

- Đi thôi.

Triệu Phong hơi khựng lại rồi mỉm cười.

Liễu Cầm Âm trở về Phạm Luân Cổ Âm Điện nhất định đã trải qua điều gì đó. Mà lúc này nàng có thể tự do rời khỏi Phạm Luân Cổ Âm Điện có lẽ là nó đã chấp nhận sự tồn tại của Liễu Cầm Âm.

Với Phạm Luân Cổ Âm Điện, Triệu Phong cũng từng có tiếp xúc, nhưng cho dù hấn lúc này cũng chưa thể nhìn thấu được nó.

Một tháng sau, Triệu Phong và Liễu Cầm Âm tới Cổ Thanh Quần Đảo Vực.

Hai người vượt qua mọi trở lực, trực tiếp đáp xuống Thanh Hoa Vực.

Lúc này, tại một tòa cổ điện đồ ngụy nga thâm nghiêm trên đại lục trong Thanh Hoa Vực.

Bên trong một tòa lầu các bao phủ bởi quỷ khí, xuất hiện một bộ xương trắng đáng sợ. Trên những cái xương màu kim ngân đan xen tỏa ra khí tức quỷ đạo kinh người.

Bỗng trong mắt đầu lâu đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa u ám.

- Hấn trở lại rồi.

1137. Chương 1134: Từ Biệt

- Đây là Tây Đại Lục của Thanh Hoa Đại Lục, mà cổ hương của người ở Bắc Đại Lục Thiên Phong Đại Quốc.

Triệu Phong nói với Liễu Cầm Âm lúc này sắc mặt có chút mơ hồ.

Rồi hai người mất một giờ để từ Tây Đại Lục bay tới Bắc Đại Lục để tới Thiên Phong Đại Quốc.

Lúc này đôi mắt sáng trong của Liễu Cầm Âm loé lên một tia sáng, giống như có cảm giác dường như đã tới nơi này vậy.

- Ta dùng năng lượng Huyền Đạo thay đổi bề ngoài cho người, người dùng thân phận của Liễu Cầm Hâm sống tại nơi nàng ta đã từng sống một thời gian đi...

Nói rồi con mắt trái của Triệu Phong toả ra mê vụ tinh thần vô hình, bọc lấy toàn thân Liễu Cầm Âm.

Như vậy thì bất cứ ai nhìn Liễu Cầm Âm cũng đều chỉ thấy đó là Liễu Cầm Hâm.

Triệu Phong cũng vậy, ai nhìn thấy hấn cũng thấy là Triệu Phong trước kia.

- Phong, ta đi trước.

Liễu Cầm Âm nói rồi bay đi.

Triệu Phong khựng người. Vào khoảnh khắc ấy, hấn dường như cảm giác đó chính là Liễu Cầm Hâm vậy.

- Đây có lẽ đây là lần cuối cùng ta đứng ở Thanh Hoa Vực.

Triệu Phong cảm khái.

Hắn từng phải vùng vẫy ở vùng đất này nhiều năm trước đây, giờ đã là cường giả đỉnh cao của cả Đại Lục Vực.

Lần này Triệu Phong trở về Thanh Hoa Đại Lục không có ý định gì khác, chỉ là muốn nhìn lại mảnh đất mình từng sống, từng phấn đấu. Muốn ở bên phụ mẫu một chút, gặp sư tôn, bằng hữu một chút. Để trái tim không ngừng phấn đấu của hắn được nghỉ ngơi đôi chút.

Sau khi chia tay Liễu Cẩm Âm, Triệu Phong tới Thiết Huyết Giáo.

- Triệu Phong!

Hồng giáo chủ vui mừng khi thấy nhân ảnh kia.

Lần trước, Triệu Phong dẫn Khô Lâu đường chủ về đã thay đổi vận mệnh của cả Thanh Hoa Đại Lục.

Mà Khô Lâu đường chủ đã chiếm được cả Xích Nguyệt Ma Giáo, xây dựng nên Xích Nguyệt Điện, trở thành thế lực thống trị Thanh Hoa Vực, uy chấn thiên hạ.

Nhưng không ai biết rằng, cường giả mạnh nhất Thanh Hoa Đại Lục Khô Lâu đường chủ lại chỉ là một bộ phận của Triệu Phong.

Mà lần này Hồng giáo chủ quan sát nhưng không thể thăm dò được sự nông sâu của Triệu Phong mà chỉ cảm giác như chỉ là một võ giả bình thường vậy. Nhưng Hồng giáo chủ dám khẳng định Triệu Phong lúc này có lẽ đã đạt tới cảnh giới mà hắn khó có thể tưởng tượng.

Sau đó Thiết Ma cũng tới nơi này, ba người nói chuyện rôm rả suốt một ngày một đêm.

Ngày hôm sau Triệu Phong rời khỏi Thiết Huyết Giáo tới Hoàn Vĩ Địa Vực.

Dọc đường, linh thức của Triệu Phong thỉnh thoảng vẫn nhìn thấy những gương mặt khá quen ở phía dưới.

Khi bay qua Hồng Hồ, Triệu Phong còn thấy Liễu Nguyên, Liễu Đình Ngọc, Thiết Càn đại sư.

Lúc này trong Hồng Hồ Thành, thành chủ Liễu Cửu Thiên mặt đỏ rực, nước mắt giàn giụa.

Cách mấy chục năm cuối cùng hắn cũng đã gặp con gái của mình, tất cả có lẽ là nhờ Triệu Phong.

Hai cha con họ yên bình ngồi trong đình hóng mát bên mặt hồ tĩnh lặng xanh biếc.

Liễu Cẩm Âm khẽ cười, dựa vào những ký ức trong giấc mơ, nói chuyện với Liễu Cửu Thiên về những điều xảy ra sau khi Liễu Cẩm Âm tới Thiên Cẩm Truyền Thừa.

Bỗng nhiên Liễu Cẩm Âm ngẩng lên nhìn trời.

Vút!

Thân ảnh Triệu Phong đã biến mất.

Không lâu sau Triệu Phong đã tới Tương Vĩ Quốc ở Hoàn Vĩ Thập Tam Quốc.

Trên Thiên Nguyệt Sơn, Triệu Phong đứng thẳng tắp trong gió, thần niệm quét qua, liền nhìn thấu được hết tình hình của Hiếu Nguyệt Tông.

Đồng thời, một đoạn ý ức về thời niên thiếu xa xưa xuất hiện trong đầu Triệu Phong. Đường như vừa rồi hắn vẫn đang phấn đấu ở Hiếu Nguyệt Tông.

Vù!

Triệu Phong trực tiếp đáp xuống Hiếu Nguyệt Tông.

- Triệu sư đệ.

Lâm Phạm đang chuẩn bị đi xử lý công việc thì thấy bóng dáng của Triệu Phong.

- Lâm sư huynh.

Triệu Phong mỉm cười.

Lâm Phàm, đệ nhất nhân ngoại môn năm xưa của Hiểu Nguyệt Tông. Sau khi vào nội môn, hai người cũng chăm sóc quan tâm lẫn nhau cùng trưởng thành.

- Nhiều năm không gặp, cuối cùng đệ cũng trở về.

Về mặt Lâm Phàm đầy sự hồi tưởng.

- Mọi người đi trước đi...

Lâm Phàm bảo vài đệ tử trưởng lão đi trước.

Rồi Lâm Phàm và Triệu Phong dạo bước trong Hiểu Nguyệt Tông, nhưng phàm là những sư hữu đã từng gặp, Triệu Phong đều chủ động nói chuyện một lúc.

Cuối cùng Triệu Phong tới phủ đệ của đại trưởng lão.

Triệu Phong vốn định giúp ngừng tụ lại cánh tay thiếu cho sư tôn.

Nhưng đại trưởng lão lại từ chối.

- Cái Hắc Ám Quang Luân này vi sư đã dùng quen rồi, cũng rất thuận tay.

Đại trưởng lão lông mày giãn ra, cười.

Sau khi từ biệt đại trưởng lão, Triệu Phong liền quay về bên phụ mẫu.

Lần này Triệu Phong ở chỗ phụ mẫu, cùng ăn uống trò chuyện, tận hưởng sự đoàn viên trong gia đình.

Một tháng sau, Triệu Phong rời khỏi đây.

Soạt!

Thân ảnh Triệu Phong nháy mắt đã tới một nơi nào đó trên không trung.

Trước mặt hắn là một người bằng xương đầy hoa văn kim ngân đan xen nhau.

Khô Lâu đường chủ hiện nay là điện chủ của Xích Nguyệt Điện, đệ nhất thế lực của đại lục, quét sạch anh hùng đại lục của Xích Nguyệt Ma Giáo, là nhân vật truyền thuyết uy chấn cả Thanh Hoa.

- Triệu... chủ nhân!

Khô Lâu đường chủ cung kính nói.

Cảm giác mà Triệu Phong tạo ra lúc này giống như của một người bình thường vậy.

Nhưng càng như vậy thì Khô Lâu đường chủ lại càng kinh hãi.

Theo những gì hắn hiểu về Triệu Phong thì Triệu Phong lúc này có lẽ đã đột phá Huyền Quang Cảnh, đạt tới tầng thứ Thánh Chủ rồi.

Huyền Quang Thánh Chủ ở cả Thương Hải thì cũng là tuyệt thế đại năng, là nhân vật trong truyền thuyết, là người nắm quyền của thế lực tam tinh.

- Người đã được tự do, không cần gọi ta là chủ nhân nữa.

Triệu Phong bình thản nói.

Khi để Khô Lâu đường chủ ở lại Thanh Hoa Vực, Triệu Phong đã từng nói để hắn trấn thủ Thanh Hoa Vực và cho hắn tự do.

- Vâng.

Khô Lâu đường chủ về mặt mừng rỡ.

Câu nói này của Triệu Phong cũng như đã công nhận những việc hắn làm ở Thanh Hoa Vực.

- Thanh Hoa Vực vẫn là giao cho người.

Triệu Phong tiến lại gần Khô Lâu đường chủ, khẽ vỗ vai hắn.

Soạt!

Triệu Phong biến mất khỏi không gian, với cảm quan của mình, Khô Lâu đường chủ cũng không nắm bắt được bất cứ dấu vết nào.

- Quả nhiên hắn đã mạnh tới mức ta không thể tưởng tượng được...

Khô Lâu đường chủ thất kinh, giờ hắn cảm thấy vô cùng may mắn là hồi đó đã đi theo Triệu Phong.

- Ủa? Bình cảnh bao năm nay của ta?

Khô Lâu đường chủ vẽ mặt chán kinh.

Vốn dĩ hắn bị dừng lại ở Hư Thần Cảnh nhiều năm, vẫn mãi không đột phá được.

Một nguyên nhân rất lớn đó là vì Thanh Hoa Đại Lục có quá ít thiên địa nguyên khí, ngoài ra cũng có vấn đề về căn cơ tự thân hắn.

Nhưng lúc này Khô Lâu đường chủ phát hiện, tinh hạch trong cơ thể hắn đang có sự thay đổi, dường như chỉ cần hắn muốn là có thể lập tức đột phá Hư Thần Cảnh.

Một ngày nào đó, trong Xích Nguyệt Điện trên Thanh Hoa Đại Lục, xuất hiện một luồng Hư Thần vĩ lực thông thiên triệt địa, khí thế mạnh mẽ lan toả bốn phương tám hướng.

Thanh Hoa Đại Lục, Phổ Thiên Đồng Khánh.

Từ đó, Xích Nguyệt Điện bước vào ngưỡng cửa thế lực nhị tinh.

Nhưng chỉ mình Khô Lâu đường chủ thân là Hư Thần Vương Giả mới biết mọi thứ đều là nhờ một cái vỗ nhẹ của Triệu Phong.

Trong Hồng Hồ Thành.

Liễu Cẩm Âm và thành chủ Liễu Cửu Thiên từ biệt trong lưu luyến.

Nhìn bóng Triệu Phong và con gái đi xa, Liễu Cửu Thiên thầm nở một nụ cười nhẹ nhõm.

- Xem ra, con gái ta đã tìm được chân mệnh thiên tử ình rồi...

Con đường trở về Đại Lục Thành nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Triệu Phong dựa vào tọa độ không gian Mê Không Giới để lại để truyền tống.

Hôm nay Triệu Phong và Liễu Cẩm Âm tới Thiên Cẩm Vực.

- Phong, có duyên sẽ gặp lại.

Liễu Cẩm Âm mỉm cười với Triệu Phong.

- Có lẽ.

Thần sắc Triệu Phong có vẻ âm đạm.

Trên đường đi Liễu Cẩm Âm đã nói về dự định của mình, nàng muốn ở lại Phạm Luân Cổ Âm Điện.

Triệu Phong biết sự thần kỳ huyền diệu của Phạm Luân Cổ Âm Điện, hơn nữa dường như Liễu Cẩm Âm và Phạm Luân Cổ Âm Điện cũng có mối liên hệ nào đó. Với Liễu Cẩm Âm mà nói, đây đúng là nơi tu luyện tốt nhất mà cũng an toàn nhất.

Nhưng theo Triệu Phong thấy, lần từ biệt này có lẽ kiếp này khó có thể gặp lại.

Dù sao mục tiêu bây giờ của Triệu Phong là Thiên Giai Thần Vị, vào Man Hoang Thần Vực để trải nghiệm mọi thứ trong Thái Cổ thần thoại.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng không hỏi về Bạch lâm.

Cảnh giới của Triệu Phong đạt tới mức này rồi, ảnh hưởng của Bạch lâm tới hắn càng ngày càng ít.

Ngoài ra, Triệu Phong đoán, Phạm Luân Cổ Âm Điện hoặc Liễu Cầm Âm cũng có chỗ cần dùng tới Bạch Lâm.

Xoẹt!

Thân hình Triệu Phong nhạt dần rồi biến mất.

- Phong, xin lỗi, không thể đi cùng người.

Sắc mặt Liễu Cầm Âm có phần ưu thương, thở dài.

- Nhưng chúng ta sẽ còn gặp lại...

Vù!

Liễu Cầm Âm trực tiếp bay vào trong cấm địa của Thiên Cầm Thánh Cung, không một ai có thể ngăn cản.

Khoảnh khắc vào trong Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cầm Âm đã trực tiếp xuất hiện ở tầng thứ bốn mươi chín.

Ở chính giữa, Bạch Lâm bị một luồng sức mạnh không thể kháng cự trói chặt, không động đậy được chút nào.

- Người muốn gì?

Mệnh Vận Chi Mâu của Bạch Lâm đã hoàn toàn mất đi tác dụng. Điều này khiến nàng ta luôn nằm trong cảm giác sợ hãi.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên cả toà điện bỗng xoay chuyển. trên bầu trời sao bao la dường như cũng có sinh mệnh, vô số ngôi sao lớn nhỏ dường như di chuyển theo một quỹ đạo huyền ảo mà rất hợp lý nào đó.

Một khoảnh khắc nào đó, trên bầu trời tràn ra một luồng năng lượng chung cực tuyệt cường.

- Khí tức này...

Thân thể Bạch Lâm run rẩy, vẻ mặt không thể tin nổi.

Dần dần sao trên trời tụ lại với nhau, hình thành một bức tranh hình con mắt bằng những ngôi sao.

....

Vào một ngày nào đó, Triệu Phong trở về Chúa Tể Điện.

Nơi này so với lúc hắn rời đi vẫn không có gì thay đổi, dù sao thì việc Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện cũng chỉ có Bích Thanh Nguyệt biết.

Triệu Vũ Phi, Nam Cung Thánh, Côn Vân vẫn đang bế quan.

- Xem ra cơ ngộ của Vũ Phi trong Thần Thi không phải tầm thường.

Triệu Phong khẽ lắc đầu, nhìn về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Chỉ thấy, xung quanh một toà điện các khổng lồ bao bọc một tầng mây tím băng tinh, toả ra thứ khí tức kinh tâm động phách.

- Chủ nhân, đan dược đã dùng hết, đồng thời năm đệ tử của Thiết gia toàn bộ đều đã thức tỉnh được huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ.

Khi Triệu Phong trở về, Bích Thanh Nguyệt đã cảm nhận được, trực tiếp truyền âm cho hắn.

- Được, đưa họ về Thiết gia.

Triệu Phong nói.

Năm đệ tử của Thiết gia đều là những anh kiệt trong số các đệ tử Thiết gia, bất kể là luận về thực lực, thiên phú, huyết mạch hay tiềm lực.

Sau khi hết việc, Triệu Phong liền vào khu cấm địa.

Soạt!

Ý thức của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long trong không gian thần mâu bị áp chế hoàn toàn, không làm được bất cứ điều. Ngay cả khả năng tự chữa lành của Diệt Thế Long Thể cũng bị hạn chế.

Triệu Phong không nói lời nào, lập tức phát động công kích linh hồn, làm yếu đi sức mạnh của linh hồn ý thức của Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Làm bậc nhân của ta người mới sống tiếp được, thậm chí có thể hồi phục tới thực lực đỉnh phong.

Triệu Phong nói.

Ừnh!

Triệu Phong ngưng kết một cái Minh Tâm Ấn Ký đánh vào sâu trong linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long không hợp tác, linh hồn ý chí của hắn vô cùng cường đại, cố hết sức phản kháng.

- Muốn ta khuất phục sao, nằm mơ đi!

1138. Chương 1135: Thiên Giai Thần Vị

- Muốn ta khuất phục người sao? Nằm mơ!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười khẩy.

Linh hồn ý chí của Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng vững vàng, cố thủ linh hồn, cực lực phản kháng.

Sau khi thử vài lần, Minh Tâm Ấn của Triệu Phong vẫn không thể đi vào sâu trong linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Cuối cùng Triệu Phong đành tạm thời từ bỏ, trước khi rời đi hắn thi triển một đòn công kích linh hồn với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Khi ý thức của Triệu Phong đi rồi, Diệt Thế Hắc Giao Long một lần nữa chấn kinh quan sát không gian này.

Nằm trong không gian kỳ dị này hắn không làm được bất cứ điều gì, nhưng vẫn có thể dùng mắt quan sát.

Ở chính giữa không gian này là một quả kim cầu thần bí, lặng lẽ xoay chuyển. Bên trên nó là tầng hoa văn màu kim nhật.

Diệt Thế Hắc Giao Long có thể cảm nhận được quả kim cầu thần bí này chính là chúa tể của không gian này, cũng chính là căn nguyên áp chế toàn thân hắn.

Nhưng với nhãn giới của mình, Diệt Thế Hắc Giao Long lại không thể nhìn ra được bất cứ bí mật nào của quả cầu ấy.

Rồi hắn nhìn sang những vật thể khác trong không gian. Ở đây có rất nhiều thứ nguyên liệu quý hiếm đã tuyệt tích trên thế gian, hơn nữa nguyên liệu Thái Cổ là nhiều nhất. Điều này khiến Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng động tâm.

- Nếu ta di chuyển được trong không gian này, lấy được số tài nguyên quý ở đây thì hoàn toàn có thể hồi phục được căn nguyên bị tổn thương, nâng thực lực lên một tầng.

Trong trận chiến với Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao quá nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên chi lực, giờ thực lực tuột dốc không phanh, chỉ còn là Thánh Chủ tiểu thành.

Lúc này hắn bị nhốt trong không gian này không thể động đậy, chỉ có thể dựa vào khả năng tự chữa lành của Diệt Thế Long Thể.

Có điều ý định của hắn thực sự không thể thực hiện được, chỉ có thể giương mắt nhìn không gian này.

Trong cấm địa của Chúa Tể Điện, Triệu Phong cũng bắt đầu bế quan.

Thi triển Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong phân hóa nhiều ý niệm, đồng thời tham tu nhiều thứ.

Hai luồng ý niệm đầu tiên vẫn tu luyện hai môn công pháp.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết và Kim Khôn Lô Thần Thể, Triệu Phong mới đột phá, trong thời gian ngắn không thể có tiến bộ gì nhiều, nhưng hắn vẫn tận dụng nguyên liệu quý để củng cố.

Luồng ý niệm thứ ba và thứ tư dùng tu luyện Hóa Thần Quyết, tham ngộ Phong Lô Cuồng Chỉ.

Thần lực mà Triệu Phong có là hắn dùng Hóa Thần Quyết lấy thần lực từ Thần Tinh.

Hơn nữa, khi thần lực cạn kiệt thì Triệu Phong không thể tự hồi phục, bắt buộc phải dùng tới Hóa Thần Quyết dung luyện thần lực. Nhưng trong chiến đấu thì hắn làm gì có thời gian rảnh để dung luyện thần lực.

Nhưng tầng thứ của Hóa Thần Quyết càng cao, Triệu Phong cất trữ được càng nhiều thần lực trong cơ thể hơn.

Vì thế Triệu Phong tiêu tốn khá nhiều tinh lực để tham ngộ môn pháp quyết này.

Ngoài ra, sau trận chiến với Bán Thần U Hải và Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong càng nhận thức được sâu sắc uy năng cường đại của Phong Lô Cuồng Chỉ. Vì thế hắn không lúc nào quên tham ngộ chiến kỹ này.

Hơn nữa lúc này ngón tay trở của hắn lúc này cũng mới dung hợp được một phần mười sức mạnh của thần huyết.

Vì thế, luồng ý niệm thứ năm hắn dùng để dung hợp sức mạnh thần huyết.

Luồng ý niệm thứ sáu thì Triệu Phong dùng để nâng cao cảnh giới của ý cảnh và lĩnh ngộ thiên địa ảo nghĩa.

Ý niệm cuối cùng Triệu Phong dùng cho suy diễn tầng thứ ba Phân Hồn Quyết, tham ngộ chiến kỹ, đồng thuật khác, phục chế những nguyên liệu mình cần...

Xoẹt!

Một phần nhỏ ý niệm của Triệu Phong chui vào không gian con mắt trái, chọn một hai loại nguyên liệu rồi khởi động quả cầu thần bí bắt đầu phục chế.

Trong không gian này, thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long đầy chấn kinh. Không biết Triệu Phong đang làm gì. Chỉ có thể nhìn quả cầu thần bí với ánh mắt quái dị.

Uỳnh! Vút vút!

Quả cầu thần bí xoay chuyển ngày một nhanh hơn, từ bên trong bắn ra sóng kim sắc, không ngừng xuyên thấu hai thứ nguyên liệu phía trên.

Không lâu sau, bên trong quả cầu dần xuất hiện một luồng khí tức hồng hoang bản nguyên, ngưng tụ trong không khí.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận áp lực càng nặng hơn, dường như đứng trước luồng khí tức kia hắn chỉ bé như con kiến nhỏ nhoi, xuất hiện sự thần phục theo bản năng.

Uỳnh!

Hai ngày sau, hai thứ nguyên liệu kia xuất hiện bên trong quả cầu thần bí.

- Sao có thể như vậy?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc gầm lên.

Ngay cả khi tận mắt chứng kiến cảnh tượng này Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không dám tin nữa.

- Có thể trực tiếp phục chế hai loại nguyên liệu.

Bên trong Mê Không Giới.

Bằng Hoàng Phong Ấn trên ngón tay trở của Triệu Phong lại được mở ra một chút, thích phóng một chút năng lượng thần huyết.

Lập tức một luồng thần uy huyết mạch khủng bố hồng hoang bùng nổ.

Vù!

Triệu Phong khống chế huyết nhục trên ngón tay của mình, lập tức hấp thu thần lực huyết mạch cường đại.

Vì trong ngón tay trở của Triệu Phong vốn đã dung hợp một lượng lớn năng lượng thần huyết, vì thế muốn tiếp tục dung nhập năng lực thần huyết thì có chút khó khăn, mất nhiều thời gian hơn.

Nhưng song song với đó, mỗi khi hấp thu được một sợi năng lượng thần huyết, chỉ pháp chiến kỹ mà hắn thi triển sẽ mạnh hơn.

Phía trước Triệu Phong lơ lửng ba trái quả dây leo, lớp tinh thể bên trên nó đã bị Tiểu Tặc Miêu khoét một cái lỗ nhỏ.

Một luồng năng lực ý cảnh hồng hoang cổ xưa tỏa ra từ bên trong, lan ra xung quanh Triệu Phong.

- Ba quả với ba màu lam, vàng, kim lần lượt tương ứng với ba loại ý cảnh Lôi, Thổ, Kim.

Ba loại năng lượng vô hình, dường như tách biệt Triệu Phong hoàn toàn khỏi ngoại giới. Năng lượng ý cảnh cường đại đè nén lên linh hồn.

Còn ý thức của Triệu Phong dường như tới một thế giới man hoang được tạo thành từ ba luồng năng lượng ý cảnh Thổ, Lôi, Kim.

Trong đầu Triệu Phong không ngừng hiện lên sự lý giải về ba loại năng lượng ý cảnh này.

Để tăng cường mức độ cảm ngộ ý cảnh, thậm chí Triệu Phong còn dùng tới Thần Linh Nhãn để giữ gìn được tỉnh táo, chủ động hấp thụ nhiều năng lượng ý cảnh hơn.

Đương nhiên, hiện nay Triệu Phong cảm ngộ chủ yếu vẫn là năng lượng ý cảnh thuộc tính Thổ, Lôi.

Ba tháng sau.

Ba trái quả trước mặt Triệu Phong chậm chậm rơi xuống.

- Cảnh giới ý cảnh cũng được nâng lên không ít. Lĩnh ngộ về Thổ, Lôi, Kim cũng sâu sắc hơn rồi.

Triệu Phong mừng rỡ.

Rồi hắn bắt đầu truyền những gì mình lĩnh ngộ được vào trong vòng xóa thánh lực.

Cùng với sự tăng tiến của năng lượng ý cảnh và tài nguyên tu luyện, ý cảnh của Triệu Phong được ổn định hoàn toàn ở Huyền Quang đại thành, đồng thời cũng được nâng lên rất nhiều.

Có lẽ không tới mười năm nữa là Triệu Phong có thể đột phá lên Thánh Vương.

- Cảnh giới Thánh Vương.

Trong lòng Triệu Phong nổi lên một chút hào tình nhiệt huyết.

Huyền Quang Thánh Vương cảnh giới đỉnh phong ở Đại Lục Vực, ngay cả Bán Thần cũng thuộc phạm vi Thánh Vương.

Mà bây giờ Triệu Phong đã rất gần với nó rồi.

Thời gian gần đây tốc độ tu luyện của Triệu Phong nhanh như vậy tất cả là nhờ hai điểm.

Thứ nhất, tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Thứ hai, khả năng phục chế của Thần Linh Nhân.

Hai điều kiện này kết hợp gần như giúp Triệu Phong không phải lo lắng về vấn đề tài nguyên, đồng thời cũng tận dụng được tốt đa mỗi loại tài nguyên.

Vì thế tất cả đều bắt nguồn từ Thần Linh Nhân.

Là Thần Linh Nhân đã thay đổi quỹ đạo vận mệnh của hắn. Đồng thời, mỗi sự thay đổi của Thần Linh Nhân đều đem lại lợi ích lớn cho Triệu Phong.

- Ta cũng muốn hiểu tìm hiểu về Thiên Giai Thần Vị rồi.

Khi cảnh giới được nâng cao, Triệu Phong cũng muốn tiếp cận với những thứ trước kia hắn từng không dám mong tới.

Hôm nay hắn tới chỗ ở của Côn Vân.

Côn Vân từng là Bán Thần, có kinh nghiệm chống đỡ lôi kiếp, xung kích Thần Vị. Nếu Triệu Phong biết được hết thì sau này ít nhất cũng tăng được thêm một hai phần tỷ lệ thành công.

- Thiên Giai Thần Vị.

Khi nhắc tới bốn chữ này, thần sắc Côn Vân bất giác trở nên ngưng trọng.

Sau đó dưới sự hỏi han và dùng lợi ích dụ dỗ của Triệu Phong, Côn Vân đã kể một vài kinh nghiệm cho Triệu Phong.

- Về lý thuyết, Huyền Quang Thánh Vương là có thể xung kích Thiên Giai Thần Vị. Nhưng Bán Thần ở Đại Lục Vực xung kích Thiên Giai Thần Vị cũng chỉ chắc chắn được một phần rất nhỏ. Vì thế cường giả Thánh Vương căn bản sẽ không thử.

Côn Vân thở dài.

Không gian của Đại Lục Vực cách Man Hoang Thần Vực rất xa, đẳng cấp cũng khá thấp, cường giả sinh ra đương nhiên cũng không bằng những không gian khác.

Giống như cường giả Bán Thần của Đại Lục Vực có lẽ không phải đối thủ của cường giả Thánh Vương ở Man Hoang Thần Vực.

- Đây cũng là nguyên nhân tỷ lệ đột phá Thần Vị thành công của Đại Lục Vực thấp như vậy.

Tỷ lệ thành công xung kích Thần Vị thấp là do hai nguyên nhân chính.

Thứ nhất, đẳng cấp không gian Đại Lục Vực quá thấp, căn cơ cường giả Huyền Quang Cảnh quá mỏng, trình độ ý cảnh có hạn, không thể ngưng kết ra Thần Thai ổn định.

Thứ hai, thực lực hoặc sự chuẩn bị chưa đủ, không thể chống đỡ được Chân Thần lôi kiếp.

Không thể ngưng kết được Thần Thai thì có thể làm lại, nhưng không chống đỡ được thần kiếp thì coi như tiêu biến khỏi thể gian.

- Ta còn nghe nói, một số tuyệt thế thiên tài của những không gian cao cấp khác khi đột phá Thần Vị là sẽ có được Thần Vị nhị hoặc tam giới. Mà trong lịch sử Đại Lục Vực chưa từng có kỳ tích đó, về cơ bản trở thành nhất giới Chân Thần đã là may mắn lớn rồi.

Côn Vân cảm khái.

Triệu Phong chấn động. Giờ hắn mới biết, không gian của Đại Lục Vực lại có đẳng cấp thấp như vậy trong vũ trụ.

- Nếu ta không tới Đại Lục Vực thì cho dù tu luyện vài nghìn vài vạn năm cũng có thể sẽ không bao giờ chạm tới Thiên Giai Thần Vị.

Triệu Phong trầm nghĩ.

Lúc này thậm chí hẳn cảm thấy mình vô cùng may mắn đã đi được tới mức này.

Triệu Phong, có thể cho ta thêm một ít nguyên liệu có mang Thái Cổ Bản Nguyên chi khí không.

Sau khi nói hết, Côn Vân lập tức hỏi.

- Mang Thái Cổ Bản Nguyên chi khí?

Triệu Phong khựng lại, có phần cảm thấy kinh ngạc.

Đây là lần đầu hẳn nghe thấy từ này.

- Người không biết?

Côn Vân có chút không tin.

- Đột phá Thần Vị, độ lõi kiếp là để lấy Thái Cổ Bản Nguyên chi khí. Chỉ dựa vào Thái Cổ Bản Nguyên chi khí trong cơ thể mới cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực.

Côn Vân giải thích bí mật của Thiên Giai Thần Vị.

- Ngược lại, nếu trong cơ thể vốn dĩ đã có Thái Cổ Bản Nguyên Chi Khí rồi thì khí tức đó có thể vô hình chung thay đổi thể chất, huyết mạch và năng lượng, củng cố căn cơ, tạo ra Thần Thai vô cùng ổn định. Có ích cực lớn cho việc đột phá cảnh giới Chân Thần.

Nghe Côn Vân nói vậy, thần sắc Triệu Phong chấn động.

Đột nhiên hẳn hiểu ra tại sao lần đó Côn Vân lại lập tức đồng ý cầu hòa, bỏ qua hết ân oán.

- Một số tài nguyên trong Mộng Cảnh Thái Cổ có lẽ chứa cái gọi là Thái Cổ Bản Nguyên chi khí mà Côn Vân nói.

Triệu Phong neho mắt, nghĩ thầm.

- Triệu Phong, ta biết chắc chắn ngươi còn có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên.

Côn Vân ra vẻ thấu hiểu.

1139. Chương 1136: Long Hoàng Tới

- Triệu Phong, ta biết chắc chắn ngươi còn có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí.

Dáng vẻ Côn Vân như rất hiểu.

Côn Vân nói vậy rõ ràng là đang muốn vùi tài nguyên của Triệu Phong, thậm chí còn có ý uy hiếp.

Thử nghĩ xem, nếu để các Thánh Vương, Bán Thần khác ở Đại Lục Vực biết Triệu Phong có tài nguyên chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí thì có lẽ cường giả của cả Đại Lục Vực sẽ là kẻ thù của Triệu Phong.

Dù sao, khi đạt tới tầng thứ Thánh Vương, bất cứ ai cũng mong tới Thiên Giai Thần Vị, Man Hoang Thần Vị trong thần thoại Thái Cổ.

Dù là phải hy sinh cả thể lực, tông môn, nhưng vì một tia hy vọng đột phá Thần Vị, họ sẽ bất chấp tất cả.

- Côn Vân, người cũng đánh giá mình quá cao đấy.

Triệu Phong lạnh lùng nói.

Thời gian gần đây tác dụng của Côn Vân đối với Triệu Phong và Chúa Tể Điện đúng là rất quan trọng.

Nhưng Triệu Phong cũng không keo kiệt, đều cho hẳn thù lao xứng đáng.

Thậm chí Côn Vân đột phá Thần Vị nếu cần gì Triệu Phong cũng có thể giúp không so đo.

Nhưng nếu Côn Vân muốn uy hiếp Triệu Phong hẳn thì quá ngây thơ rồi.

Với thực lực của Triệu Phong hiện giờ, thật sự không cần sợ Côn Vân.

- Triệu Phong, thực lực của ta tăng tiến sẽ càng có lợi cho người và Chúa Tế Điện.

Côn Vân nói tiếp.

Giờ tuy Chúa Tế Điện sóng yên bể lặng, nhưng đại thế lực trong đại lục gần như đều có dự cảm Thái Hoàng Điện sẽ không mất nhắm mắt mở như vậy.

- Đúng là ta có những tài nguyên đó, nhưng đó cũng là những món tuyệt chiêu của ta.

Triệu Phong đột nhiên đứng dậy, một luồng khí thể khổng lồ xung kích ra ngoài, trời đất tối sầm lại.

Sau trận đấu với Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong bế quan vài tháng, các mặt đều có sự tiến bộ rõ rệt, trong đó linh hồn ý cảnh và Thánh Lôi Thể là rõ ràng nhất.

Về ý cảnh, Triệu Phong có trái quả của dây leo, về sinh mệnh thể phách thì tài nguyên của Triệu Phong là vô tận.

Huống hồ thần huyết trong ngón tay trở cũng đang vô hình nuôi dưỡng thân thể hắn.

Ngoài ra, câu này của Triệu Phong ý cũng rất rõ ràng, Triệu Phong có tài nguyên quý khiến cả Thánh Vương, Bán Thần cũng phải động tâm. Nếu tận dụng tốt Triệu Phong coi như sẽ có một nhóm trợ thủ.

Đến lúc đó người muốn đi theo giúp Triệu Phong nhiều vô kể, cũng không thiếu một Côn Vân hẳn.

Đương nhiên, nếu không đến lúc vạn bất đắc dĩ thì Triệu Phong cũng không để lộ ra.

- Thể phách mạnh thật...

Bán Thần Côn Vân nghĩ bụng.

Áp lực mà thể phách của Triệu Phong tạo ra lúc này, ngay cả Côn Vân cũng cảm thấy nặng nề.

Tuy luyện thể công pháp của Triệu Phong cao hơn Côn Vân, nhưng Côn Vân là Tích huyết trùng sinh, có kinh nghiệm của kiếp trước, tốc độ tu luyện nhanh vô cùng.

Giờ xem ra tầng thứ luyện thể của Triệu Phong tương đương Côn Vân, nhưng luyện thể công pháp của Triệu Phong lại hơn, vì thể thể phách của hắn lúc này còn cao hơn cả Côn Vân.

Đáng sợ hơn là Côn Vân cảm thấy cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong cũng thua kém hắn.

- Triệu Phong không cần dùng tới huyết mạch nhân đồng cũng đủ thực lực chiến với ta?

Côn Vân thâm kinh ngạc, đồng thời cũng có phần chán nản.

Hắn là Tích huyết Bán Thần trùng sinh lại còn thua một Vương Giả đoạt xác trùng tu.

Nghĩ vậy Côn Vân lại càng cảm thấy mất mặt.

Soạt!

Triệu Phong trực tiếp trở về điện của mình.

- Chỉ e Côn Vân đang chuẩn bị xung kích Thiên Giai Thần Vị, nếu không, với những gì hắn thu được trong Thần Thi thì giờ hắn đã hồi phục tới cảnh giới Bán Thần.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Côn Vân cố tình giảm tốc độ tăng tiến đương nhiên là vì muốn củng cố thực lực, xung kích Thần Vị với tư thế tốt nhất.

Vậy là Triệu Phong cũng từ bỏ suy nghĩ tăng nhanh tu vi mà củng cố thực lực về các mặt trước.

Sau khi khởi động Vạn Niệm Thần Quyết, Triệu Phong tiếp tục tu luyện.

Nhưng lần này Triệu Phong đặt mục tiêu chính vào Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Theo như Côn Vân biết, đột phá Thiên Giai Thần Vị, trở ngại lớn nhất thật ra là Chân Thần Lôi Kiếp.

Xoẹt!

Triệu Phong hút Lôi Thần Tinh vào trong không gian thần mâu.

- Thần Tinh chứa lôi kiếp chi lực... Triệu Phong lại có được thứ kỳ vật này.

Diệt Thế Hắc Giao Long đại kinh.

Có được viên Lôi Thần Tinh này, Triệu Phong ít nhất cũng nâng cao tỷ lệ xung kích thành công Thiên Giai Thần Vị thêm hai phần.

Đương nhiên, đây chỉ là những gì Diệt Thế Hắc Giao Long biết.

Trong không gian thần mâu, Triệu Phong phân ra một luồng ý niệm hấp thụ, cảm ngộ lôi kiếp chi lực trong Lôi Thần Tinh.

Đồng thời hần cũng toàn diện khởi động lôi kiếp lạc ấn bên trong Lôi Hồn Thể, nghịch hướng luyện thể, tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Uỳnh!

Bên trong Lôi Hồn Thể, hơn bốn nghìn năm trăm đạo lôi kiếp lạc ấn, cùng chỉnh tề phát sáng, phát ra lôi kiếp chi lực bất diệt.

Đồng thời, tinh thần ý chí của Triệu Phong nhanh chóng nắm giữ được luồng năng lượng này, dùng nó vào Thánh Lôi Thể.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong vốn có kháng tính cực mạnh với lôi điện, nhưng lôi kiếp chi lực lại khác. Nó mang trong mình năng lượng hủy diệt, gây nên tác động không thể loại bỏ với mọi sự vật.

Vì thế lần đầu dùng lôi kiếp chi lực trong Lôi Hồn Thể để nghịch hướng tôi luyện thân thể, ngay cả Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu đỉnh phong của Triệu Phong cũng có phần không chịu nổi.

Chỉ vài giây mà trên người Triệu Phong đã xuất hiện nhiều vết thâm.

- Nghỉ một lát rồi tiếp tục.

Sắc mặt Triệu Phong có phần kinh hãi, rồi hần dừng lại.

Triệu Phong dùng vài viên thánh dược trị thương, tăng cường sinh mệnh tầng thứ, rồi dùng Bất Diệt Thánh Lôi Thể để hồi phục.

Dùng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể cần phải giữ trong mức độ vừa phải, nếu vượt qua chính là tự sát.

Nửa năm, chớp mắt đã qua.

Bên trong Mê Không Giới.

Uỳnh!

Trên ám kim thánh khu của Triệu Phong xuất hiện những đường vân tia sét mảnh như tơ mà sáng chói.

Trong không gian bán kính vài trượng quanh Triệu Phong, tất cả đều bị phá hủy, gần như không thể phục hồi.

Trong nửa năm, mục tiêu chính của Triệu Phong đều là Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Hần không ngừng thử dùng lôi kiếp chi thể nghịch hướng tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Nhưng kết quả là Thánh Lôi Thể của Triệu Phong không chỉ tăng tính kháng lôi kiếp chi lực mà còn mang thuộc tính của lôi kiếp chi lực.

Ở một mức nào đó thì chiến kỹ bí pháp liên quan tới Thánh Lôi Thể đều được tăng cường.

- Lôi Hồn Thể, Lôi Kiếp Thánh Thể.

Triệu Phong thâm chấn kinh, vẻ mặt đầy sự vui mừng.

Tiếp theo hắn chỉ cần tiếp tục phát triển theo hai hướng này, sau này tỷ lệ đột phá thành công Thiên Giai Thần Vị ít nhất cũng tăng thêm bốn phần.

Xoẹt!

Ý thức của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu.

Uỳnh!

Trước tiên Triệu Phong công kích một đòn lên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long. Rồi hắn ngưng tụ là một cái Minh Tâm Ấn Ký tác động lên linh hồn Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vô ích thôi. Triệu Phong, dựa vào linh hồn ý chí và bí pháp ấn ký con sơ xài của ngươi không thể nô dịch được ta đâu.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn ngoan cố kháng cự.

Nhưng thật ra trong nội tâm của hắn đã dao động.

Trong thời gian ở đây, Diệt Thế Hắc Giao Long đã thấy rất nhiều tuyệt chiêu và một lượng tài nguyên khổng lồ của Triệu Phong.

Lúc này, cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long có bỏ trốn thành công, nhưng nếu không hồi phục thực lực về đỉnh cao thì cũng không dám tìm Triệu Phong báo thù.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, sự nhẫn nại của ta cũng có hạn thôi.

Sắc mặt Triệu Phong lạnh băng, rời khỏi không gian thần mâu.

Thật ra, trong thời gian bế quan tu luyện, Triệu Phong cũng đã nhiều lần thử nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng đều thất bại.

Triệu Phong quyết định, nếu trước khi hắn xung kích Thiên Giai Thần Vị mà Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn không chịu khuất phục thì giết hắn luôn.

Dù sao tới lúc đó có lẽ Triệu Phong đã không còn ở đây nữa, hoặc xung kích thất bại. Để lại Diệt Thế Hắc Giao Long cũng sẽ thành hậu họa.

Uỳnh!

Tại nơi Triệu Vũ Phi bế quan, thiên địa nguyên khí khủng khiếp hình thành nên những vệt tử tinh quang lan tỏa khắp bốn phía.

Thiên địa dị tượng kinh người này khiến rất nhiều cao tăng của Chúa Tế Điện phải thích phóng linh thức thăm dò.

- Vũ Phi dường như chưa từng xuất quan.

Linh thức Triệu Phong quét qua, có phần ngạc nhiên.

Triệu Vũ Phi có tiềm lực của huyết mạch linh tộc. Theo lý thì các mặt phải không thua kém Nam Cung Thánh, Côn Vân và cả Triệu Phong.

Chỉ vì mức độ tái hiện đặc điểm tổ tiên của nàng có hạn nên khi ở cạnh bọn Nam Cung Thánh, Côn Vân không được nổi bật.

Nhưng Triệu Phong tin chắc lần bế quan này thực lực của Triệu Vũ Phi sẽ có sự vượt bậc về chất.

Đúng lúc đó, ý niệm của Triệu Phong khẽ động, vội ngẩng lên nhìn về phía xa.

Vù!

Trong không gian, một luồng áp lực long vận vô hình đang hướng về Chúa Tế Điện.

Trên bầu trời mây nổi lên cuộn cuộn, khí tức vô biên ập tới khiến cường giả của cả Chúa Tế Điện đều sợ hãi.

- Là người của hoàng tộc.

- Cuối cùng người của hoàng tộc cũng tới.

Trong Chúa Tế Điện, rất nhiều cao tăng lập tức rời sự chú ý khỏi thiên địa dị tượng nơi Triệu Vũ Phi đang tu luyện.

- Bán Thần Long Hoàng!

Triệu Phong trực tiếp ngưng thị nhìn một thân thể màu kim ở cách đó vài vạn dặm.

Vù!

Chớp mắt, Bán Thần Long Hoàng dẫn vài thành viên của Thái Hoàng Điện tới phía trên của Chúa Tế Điện.

Áp lực long vận trấn áp cả trời đất, mọi loại năng lượng đều rơi vào sự đình trệ.

- Cung nghênh Thái Hoàng Điện Long Hoàng tiền bối.

Triệu Phong hơi cúi người, cung kính nói.

Rồi hần quét mắt nhìn những thành viên khác.

Những người hoàng tộc tới Chúa Tế Điện lần này, ngoài Bán Thần Long Hoàng ra còn có Bán Thần Thái Cực, Vũ Linh Thánh Vương, còn có một cường giả Thánh Vương, tư thái đoan chính, trên người mặc phong bào khá hoa lệ.

- Ừm.

Bán Thần Long Vệ đáp một tiếng, mắt dừng lại ở chỗ Triệu Vũ Phi bế quan một lúc.

Xoẹt!

Tiếp đó Bán Thần Long Hoàng và vài vị thành viên tới thẳng nơi Triệu Phong đang ở.

Thành viên Thái Hoàng Điện, có người vô ý lẫn cổ tình thích phóng ra một luồng áp lực long vận cực lớn.

Cả tòa mật điện như rơi vào trạng thái đóng băng, năng lượng với mọi thuộc tính bọc quanh lấy tất cả người của Thái Hoàng Điện.

- Không biết Thái Hoàng Điện Thái Thượng trưởng lão đích thân tới Chúa Tế Điện là có việc gì?

Triệu Phong mỉm cười, thần thái, khí tức đều vô cùng bình tĩnh.

Bốn người Thái Hoàng Điện trong lòng có chút kinh ngạc, quan sát Triệu Phong kỹ hơn.

Thật khó tưởng tượng, chỉ một Huyền Quang đại thành nhỏ bé mà có thể thản nhiên như vậy trước hai Bán Thần, hai Thánh Vương.

- Triệu Phong, thời gian trước Chúa Tế Điện đã tiêu diệt được Cửu U Cung, thế lực câu kết với dị tộc. Hoàng triều vốn định thưởng cho Chúa Tế Điện...

Bán Thần Long Hoàng trước tiên thể hiện thái độ với việc Triệu Phong tiêu diệt Cửu U Cung.

Dù sao hành vi của Chúa Tế Điện về mặt công khai thì là tiêu diệt một ẩn họa lớn cho Đại Càn vương triều.

- Đây là việc nên làm thôi.

Triệu Phong và Bán Thần Long Hoàng nói chuyện khách sáo vài câu.

- Triệu Phong, Luân Hồi Thánh Vương bị người giết rồi?

Lúc này, Bán Thần Thái Cực mặt lạnh băng nói.

Khi ở trong Thần Thi, Triệu Phong đã phản kháng Bán Thần Thái Cực nên hắn có sự bài xích khá lớn với Triệu Phong.

- Đúng vậy. Chỉ là chút ân oán riêng tư.

Triệu Phong mỉm cười, không nói gì thêm.

- Triệu Phong, Thái Hoàng Điện lần này tới là vì món bí pháp có thể hội tụ tám loại năng lượng của hậu duệ đại thần mâu.

Bán Thần Long nói thẳng những điều khá hợp lý.

- Bí pháp lúc này... quá kinh thế hãi tục. Nên giao cho Thái Hoàng Điện bảo quản. Nếu không cẩn thận truyền tới tai dị tộc, e là sẽ dẫn đến đại chiến lần thứ hai.

Bán Thần Thái Cực sắc mặt uy nghiêm.

- Vì thế Thái Hoàng điện hy vọng người giao bí pháp đó ra.

1140. Chương 1137: Linh Tộc Chân Thần

- Thái Hoàng Điện hy vọng người giao bí pháp ra.

Bán Thần Thái Cực sắc mặt uy nghiêm nói.

Đây mới chính là mục đích thật sự chuyến đi lần này của Thái Hoàng Điện, còn những lời nói khác cơ bản có thể bỏ qua.

Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương có uy năng quá khủng khiếp, ngay cả cường giả Chân Thần hồi đó cũng không thể chống đỡ.

Còn Triệu Phong có nộ bộc là Vạn Tượng Chi Mâu, thế lực Chúa Tể Điện còn có một vị hậu duệ của Tử Vong Chi Mâu có độc nhân.

Chỉ cần Triệu Phong tìm thấy một vị hậu duệ thần mâu nữa thôi là có thể phát huy được hoàn toàn uy năng của bí pháp, xưng bá cả vương triều, thậm chí cả đại lục.

Sự uy hiếp lớn như vậy, Thái Hoàng Điện sao có thể bỏ qua không quản.

Trong Thái Hoàng Điện tuy không có hậu duệ thần mâu nhưng nếu có được bí pháp này có lẽ sẽ nghiên cứu ra phương pháp phá giải. Thậm chí Thái Hoàng Điện cũng có thể tìm thấy hậu duệ thần mâu ở trong lãnh thổ rộng lớn của vương triều.

Nói chung, chuyến đi lần này Thái Hoàng Điện tới là vì lợi ích tự thân, để duy trì bá quyền tuyệt đối của Thái Hoàng Điện trên đại lục.

Chúa Tể Điện hiện nay chỉ có hai hậu duệ thần mâu, căn bản không thể thi triển được bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

Hơn nữa, với thực lực chính thể hiện tại của Chúa Tể Điện, dù có một nghìn hay vạn năm nữa cũng không phải đối thủ của Thái Hoàng Điện.

Vì thế người của Thái Hoàng Điện tin rằng nhất định Chúa Tể Điện sẽ biết điều mà giao ra.

- Xin lỗi, khi ấy Luân Hồi Thánh Vương tự bạo, ngay cả không gian trụ vật cũng tan thành mây khói.

Triệu Phong đáp, mà sự thật cũng chính là vậy.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt thay đổi, giữa hai hàng lông mày hiện ra sự băng lãnh.

Ngay cả Bán Thần Long Hoàng cũng nhìn Triệu Phong đầy thâm ý, thấp thoáng sự không hài lòng.

Hắn đích thân tới Thái Hoàng Điện mà Triệu Phong cũng không nể mặt, không muốn giao bí pháp ra.

- Triệu Phong, Thái Hoàng Điện cũng biết mức độ quý giá của bí pháp này. Đương nhiên bọn ta cũng không tự nhiên lấy không đồ của Chúa Tể Điện. Về việc này, Thái Hoàng Điện sẽ trả thù lao tương ứng. Sau này ở Đại Càn vương triều, Chúa Tể Điện sẽ được Thái Hoàng Điện bảo vệ ở mức cao nhất...

Vị Thánh Vương mặc phượng bào đứng bên cạnh hai vị Bán Thần mỉm cười nói, giọng nói rất nhẹ nhàng dễ nghe.

Rõ ràng Thái Hoàng Điện tới khi đã có chuẩn bị sẵn sàng, Bán Thần Thái Cực và vị mỹ phụ kia chính là kẻ đâm người xoa.

- Quả thực vẫn bối không có bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương.

Triệu Phong thở dài giải thích.

Sắc mặt của bốn người Thái Hoàng Điện lại tối sầm.

Thậm chí Bán Thần Long Hoàng và phượng bào Thánh Vương còn nghĩ liệu có phải Triệu Phong có cả ba hậu duệ thần mâu rồi không? Nếu không sao có thể không nể mặt Thái Hoàng Điện như vậy?

- Hừ, Triệu Phong, người giữ riêng ỉnh bí pháp này, lẽ nào muốn gây bất lợi cho Đại Càn vương triều?

Lúc này, Bán Thần Thái Cực nổi giận.

Lần trước Bán Thần Thái Cực đòi huyết dịch của Thần Thi bị từ chối, giờ lại dám từ chối cả Bán Thần Long Hoàng, bao gồm cả Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Thái Cực thăm cười khẩy, nhìn Triệu Phong giống như nhìn một cổ tử thi vậy.

- Triệu mỗ đã nói rồi, không có bí pháp đó. Bán Thần Thái Cực vu oan cho tại hạ là có ý gì?

Triệu Phong sắc mặt ngưng đọng, ngữ khí thay đổi.

Triệu Phong phát hiện, hấn càng tỏ ra mềm mỏng thì đối phương càng được đằng chân lân đằng đầu.

- Có phải vu oan hay không, để bản tọa đích thân kiểm tra mới biết được.

Bán Thần Thái Cực nhếch mép.

Cái kiểm tra mà Bán Thần Thái Cực nói đương nhiên là việc sưu hồn.

Bán Thần Long Hoàng ở bên cạnh không nói gì, rõ ràng là thâm cho phép Bán Thần Thái Cực.

- Kiểm tra? Người có tư cách gì mà kiểm tra Chúa Tể Điện của ta?

Ngữ khí của Triệu Phong lạnh băng, gần từng chữ một.

Hiện giờ Chúa Tể Điện tuy không phải đối thủ của Thái Hoàng Điện, nhưng giờ Thái Hoàng Điện chỉ có bốn người, Chúa Tể Điện vẫn chưa đến phải sợ đến mức đó.

- Người..

Thần sắc Bán Thần Thái Cực sưng lại một chút rồi đại nộ, một luồng ý chí Bán Thần vô hình dung nhập vào hư không.

Lần này Bán Thần Thái Cực cố tình gây áp lực nhằm vào Triệu Phong, không chút nể tình.

Nếu là một cường giả Huyền Quang đại thành bình thường khác, trước sức mạnh ý chí của Bán Thần, có lẽ trong giây lát cũng không thể chịu đựng nổi.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh, bề mặt da của hấn lập tức nổi lên vô số đường lồi điện bạch kim sáng lóa.

Vù phụt!

Khi năng lượng ý chí của Bán Thần Thái Cực tới xung quanh người Triệu Phong liền bị một luồng khí tức lồi điện hủy diệt đánh tan thành mây khói.

Trong hư không, quanh người Triệu Phong là một tầng lồi điện mỏng, năng lượng ý chí của Bán Thần Thái Cực căn bản không thể tiếp cận Triệu Phong, chứ đừng nói tới gây ảnh hưởng gì tới hấn.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt đều có chút kinh dị.

Những người ở đây không ai còn xa lạ gì với luồng lồi điện chi lực đó. Đó chính là khí tức của lồi kiếp chi lực.

Cùng lúc đó, trong Chúa Tể Điện xuất hiện hai luồng khí tức cường đại khác.

Nam Cung Thánh và Côn Vân được Triệu Phong gọi tới, trực tiếp xuất hiện trong mật điện.

Nam Cung Thánh hiện nay có mái tóc dài màu đỏ tím yêu dị, sắc mặt lạnh lùng tàn khốc, tỏa ra sát ý khiến ai cũng sợ hãi.

Còn Côn Vân cũng không phải tầm thường. Lúc này hắn chỉ là Thánh Vương, nhưng Bán Thần bình thường đều không phải đối thủ của hắn.

- Nếu không còn việc gì khác, Long Hoàng tiền bối, xin tiễn!

Triệu Phong đứng dậy nói.

Lần này, cho dù phải đắc tội Thái Hoàng Điện hắn cũng chẳng còn cách nào.

Nhưng điều này vẫn chưa tới mức mang họa hủy diệt cho Chúa Tể Điện.

Chúa Tể Điện hiện nay không phải thế lực nhỏ bé hồi xưa nữa, mà đã là thế lực đệ nhất siêu cường chỉ dưới hai tứ tinh thế lực.

Côn Vân ở bên cạnh căng thẳng, hắn không ngờ Triệu Phong lại căng với Thái Hoàng Điện đến vậy.

Nhưng nghĩ tới việc Triệu Phong có số tài nguyên kia có thể dễ dàng lôi kéo các thế lực khác trong vương triều thì hắn yên tâm.

Bốn người Thái Hoàng Điện sắc mặt tối sầm lại.

Một Chúa Tể Điện mới nổi lên lại dám làm cứng với tứ tinh thế lực đã đứng sừng sững ở Đại Càn vương triều hàng nghìn vạn năm nay.

Nếu không phải lo lắng cho U Nguyệt vương triều thì chưa biết chừng Thái Hoàng Điện đã áp dụng biện pháp mạnh với Chúa Tể Điện rồi.

- Triệu Phong, chúa tể của Đại Càn vương triều là Thái Hoàng Điện.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng thần nhiên nói, khí thế vô hình tràn lên bốn phía.

Thái Hoàng Điện thân là thế lực mạnh nhất Đại Càn vương triều sao có thể để Chúa Tể Điện áp chế khí thế của Thái Hoàng Điện?

Ngoài ra, cho dù Triệu Phong có Nam Cung Thánh, Côn Vân thì Bán Thần Long Hoàng cũng không coi là gì, vì hắn là Bán Thần mạnh nhất Đại Càn vương triều rồi.

Lúc này, Bán Thần Long Hoàng thể hiện nộ ý khá rõ ràng.

Trong đại điện không khí vô cùng ngột ngạt, bức bối, không khí giống như đóng băng lại vậy.

Trong không gian, khí tức và long vận chi khí vô hình điên cuồng tăng cao.

Nhưng đúng lúc ấy.

Uỳnh!

Hư không đột nhiên chấn động.

Một cơn bão năng lượng xuất hiện.

Trong phạm vi bán kính vài vạn dặm, tất cả thiên địa nguyên khí đều bị hút đi.

Thiên địa dị tượng lớn thế này khiến Triệu Phong, Côn Vân, và bọn Bán Thần Long Hoàng đều phải quay ra nhìn.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên vỡ ra tạo thành một cái hắc động hư không sâu không thấy đáy.

Vù vút vút!

Vô số cơn bão năng lượng không gian thổi ra từ trong khe hở không gian ở bên cạnh cái hắc động.

- Cho tất cả rút đi!

Triệu Phong lập tức hạ lệnh cho Bích Thanh Nguyệt.

Cũng may cái hắc động không gian này ở xa, nếu không Chúa Tể Điện ở phía dưới có lẽ đã bị hủy diệt rồi.

- Đây là...

Lúc này sắc mặt Bán Thần Long Hoàng cũng tối lại.

- Vũ Phi!

Triệu Phong nhìn về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Khi ý thức của Triệu Phong can thiệp Triệu Vũ Phi vẫn không phát giác ra, không có bất cứ phản ứng gì.

Vút vút!

Triệu Phong và bốn người Thái Hoàng Điện tạm thời lui về sau vài vạn dặm.

Nhưng cho dù thế họ vẫn cảm thấy toàn thân bị áp chế mạnh mẽ, đến hít thở cũng cảm thấy khó khăn.

Uỳnh!

Đột nhiên, một luồng khí tức thần lực đáng sợ ập tới.

Vù!

Từ trong hắc động không gian bay ra hai đạo thân ảnh.

Một thanh niên nam tử trong đó vẻ mặt có phần non nớt nhưng lại có dung mạo khiến nữ tử cũng phải đổ kỵ, sắc mặt lộ vẻ cao ngạo.

Bên cạnh hắn là một lão giả khí tức âm đạm.

Nhưng cả hai có chung một đặc điểm là thân thể trong suốt, tỏa ánh sáng lấp lánh.

Vào khoảnh khắc hai người xuất hiện trong không gian này, cả trời đất rung chuyển dữ dội như muốn sụp đổ vậy.

- Chân Thần của Man Hoang Thần Vực!

Bán Thần Long Hoàng đại kinh.

Dựa vào cảm tri của hắn phán đoán thì thực lực của lão ỉa kia có lẽ còn khủng khiếp hơn cả Thiên Phật Chân Thần.

- Chân Thần tới!

Sắc mặt Triệu Phong hơi tối lại.

Trong thời gian ngắn như vậy lại có Chân Thần của Man Hoang Thần Vực tới.

- Lê nào những người này tới là vì Thiên Phật Chân Thần?

Bán Thần Thái Cực ở bên cạnh sắc mặt kinh hoàng vô cùng.

- Nguyên Long, thay đổi huyết mạch, thân thể, thích ứng kết cấu nguyên khí trong trời đất.

Lão giả nói với người thanh niên bên cạnh.

- Vâng.

Nam tử đó nhắm hờ mắt, trong huyết mạch có ánh dị quang lấp lánh.

Không lâu sau, sự chấn động trong trời đất dần yên ắng.

- Đây là... linh tộc huyết mạch.

Triệu Phong tiếp xúc lâu với Triệu Vũ Phi, khi nam tử kia để lộ ra một chút khí tức huyết mạch là hần lập tức phát giác ra.

- Lẽ nào hần tới vì Vũ Phi?

Triệu Phong đoán.

- Sư phụ, hậu duệ của linh tộc huyết mạch ở đây.

Nguyên Long lập tức chỉ tay về nơi Triệu Vũ Phi bế quan.

Triệu Phong và bọn Thái Hoàng Điện cách đó vài vạn dặm bị hai người đó bỏ qua.

- Ừm.

Lão giả nhìn về nơi có Triệu Vũ Phi, cong ngón tay điểm một cái.

Vút!

Một đạo ánh sáng thần bí chiếu sáng lên người Triệu Vũ Phi.

Uỳnh!

Thân thể sáng lóa của Triệu Vũ Phi lập tức tỏa ra khí tức huyết mạch Thái Cổ tuyệt cường.

- Đột phá rồi.

Côn Vân cảm nhận cảnh giới của Triệu Vũ Phi, hơi sững lại, hít sâu một hơi.

- Đây là năng lực thể nào chứ?

Bán Thần Long Hoàng cũng chấn động.

Vị lão giả thần bí kia chỉ tay một cái đã khiến Triệu Vũ Phi bế quan trực tiếp đột phá lên cảnh giới Thánh Vương.

Lúc này, Triệu Vũ Phi cũng mở mắt.

Dường như nàng cảm nhận được gì đó, nhìn về phía hai người kia.

- Theo ta về Thái Cổ Linh Tộc đi, đó mới là quê hương của con.

Tiếng nói của lão giả kia vang vọng trong không gian.

- Thái Cổ Linh Tộc, Man Hoang Thần Vực?

Triệu Vũ Phi hơi kinh ngạc.

Rõ ràng nàng cũng có hiểu biết về Man Hoang Thần Vực.

Căn cứ vào cảm ứng huyết mạch thì có lẽ hai người này chính là cường giả của linh tộc huyết mạch ở Man Hoang Thần Vực.

Mà mục đích của họ tới đây là để đón nàng trở về Man Hoang Thần Vực Thái Cổ Linh Tộc.

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Vũ Phi xuất hiện một cảm giác ấm áp, giống như khát khao tới Man Hoang Thần Vực, trở về Thái Cổ Linh Tộc.

Cách đó vạn dặm, bọn Thái Hoàng Điện, Côn Vân thần sắc đại kinh.

Không ngờ hai vị Chân Thần của Man Hoang Thần Vực này lại tới đón Triệu Vũ Phi.

Với huyết mạch của mình, nếu Triệu Vũ Phi vào Man Hoang Thần Vực rồi xung kích Thiên Giai Thần Vị thì có lẽ sẽ trực tiếp có được trung đẳng Thần Vị.

- Giờ ta vẫn chưa muốn đi.

Triệu Vũ Phi do dự một lúc, nói.

Rồi Triệu Vũ Phi mơ màng nhìn Triệu Phong với chút thương yêu và giằng xé.

Rõ ràng Triệu Vũ Phi cũng rất mong muốn hướng tới Man Hoang Thần Vực.

- Cái gì?

Côn Vân ghen lời.

Mấy người Thái Hoàng Điện cũng sững lại.

Không ai có thể ngờ Triệu Vũ Phi lại từ chối cường giả Chân Thần của Man Hoang Thần Vực.

Cơ duyên nghịch thiên như vậy mà Triệu Vũ Phi lại từ chối.

Phải biết là cường giả đột phá thành công Thần Vị của Đại Lục Vực đã là của vài vạn năm trước rồi.

- Cái gì, người...

Sắc mặt Nguyên Long biến đổi, hắn không thể tin nổi.

Nữ tử của không gian cấp thấp này lại từ chối sư tôn của hắn.

Lão giả kia có chút dao động, ánh mắt lập tức nhìn Triệu Phong.

Đương nhiên hắn có thể nhận ra Triệu Vũ Phi từ chối hắn chính là vì nam tử này.

- Mạnh thật!

Lúc này Triệu Phong cảm giác toàn thân hắn, ngoài Thần Linh Nhân ra tất cả đều bị lão giả kia nhìn thấu.

- Ủa?

Lão giả kia dừng ánh mắt tại con mắt trái của Triệu Phong, hơi kinh ngạc.

- Nhân loại, người cũng theo bọn ta tới Man Hoang Thần Vực đi.

Thần sắc lão giả rất hòa nhã, mỉm cười nói.

1141. Chương 1138: Sóng Yên Bể Lặng

- Nhân loại, người cũng theo bọn ta tới Man Hoang Thần Vực đi.

Lão giả kia thần sắc hòa nhã, mỉm cười nói.

Sau khi quan sát kỹ, lão giả này phát hiện trong cơ thể Triệu Phong có chứa Thái Cổ Bản Nguyên chi khí, căn cơ ổn định, các mặt thậm chí còn mạnh hơn những người cùng tầng thứ ở Man Hoang Thần Vực.

Hắn thấy, điểm yếu duy nhất của Triệu Phong chỉ là đẳng cấp huyết mạch quá thấp. Nhưng Triệu Phong có dị chủng hồn thể, có thể bù đắp lại được.

Điều khiến linh tộc lão giả kinh ngạc đó là hắn hoàn toàn không nhìn thấu được con mắt của Triệu Phong.

- Cái gì...

Mấy người ở bên cạnh Triệu Phong và cả bản thân hắn cũng sững ra như phỗng.

- Vận khí của Triệu Phong quá tốt rồi thì phải?

Côn Vân không thể tin nổi lão giả của Man Hoang Thần Vực kia lại nói ra lời như vậy.

Đối với mọi sinh linh trên Đại Lục Vực mà nói, vào Man Hoang Thần Vực giống như thần thoại không thể chạm tới. Nhưng nhìn biểu hiện của linh tộc lão giả kia thì việc tới Man Hoang Thần Vực chỉ là chuyện rất nhỏ nhặt không đáng nhắc vậy.

Tất cả mọi người nhìn Triệu Phong, ánh mắt đầy vẻ ngưỡng mộ hoặc đổ kỵ.

Bán Thần Thái Cực rồi như tờ vò, vừa đổ kỵ vừa hận không thể lập tức giết chết Triệu Phong. Với thiên phú của mình, nếu Triệu Phong vào Thần Vực thì tương lai rộng mở vô hạn.

Lúc này, trừ Triệu Phong ra thì ai cũng muốn xin vị lão giả này đưa họ tới Man Hoang Thần Vực.

Nhưng họ không dám, ngay cả nói cũng không dám nói.

- Sư tôn!

Nguyên Long ở bên cạnh lão giả đầy kinh ngạc.

Đưa một người bình thường không có huyết mạch Thái Cổ ở không gian cấp thấp này tới Man Hoang Thần Vực có ý nghĩa gì?

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi mừng rỡ, nở nụ cười tuyệt mỹ có thể khiến mọi nam tử động tâm.

Nhưng khi nhìn Triệu Phong, Triệu Vũ Phi không thấy Triệu Phong có biểu hiện gì vui mừng.

Rồi Triệu Vũ Phi liền hiểu, là nàng đã quá ích kỷ.

- Vũ Phi, muội theo tiền bối đi đi.

Sau khi trầm mặc một lúc, Triệu Phong nhìn Triệu Vũ Phi nói với vài phần xin lỗi.

Nếu lúc này Triệu Phong chỉ quan tâm tới bản thân, bỏ tới Man Hoang Thần Vực thì Chúa Tế Điện mà hấn một tay chăm bẵm không phải sẽ thành cá nằm trên thớt của Thái Hoàng Điện hay sao? Thái Hoàng Điện chắc chắn sẽ không tha cho bất cứ ai có liên quan tới hấn.

Hơn nữa, có rất nhiều thế lực liên minh với Chúa Tế Điện, nếu Triệu Phong đi họ cũng sẽ gặp tai ương.

Ngoài ra, mục đích dựng nên Chúa Tế Điện của Triệu Phong còn là hoàn toàn nắm giữ được Nam Lâm Hải.

Chỉ khi đó mới có thể hoàn toàn bảo vệ được quê hương Thanh Hoa Đại Lục của hấn.

- Cái gì? Triệu Phong hấn..

Vũ Linh Thánh Vương chấn kinh, trở mắt nhìn Triệu Phong, thậm chí còn nghi ngờ hấn vừa nghe nhầm.

- Tiểu tử này biết Thái Hoàng Điện sẽ gây khó dễ cho Chúa Tế Điện nên ở lại.

Bán Thần Hoàng Long ngoài chấn kinh còn có chút hoài nghi.

Làm gì có ai đối mặt với nguy hiểm lại không trốn chạy mà còn lựa chọn đối mặt với nó.

Côn Vân và Nam Cung Thánh cũng đều chấn kinh nhìn Triệu Phong.

- Hửm?

Nguyên Long ngạc nhiên, hấn không ngờ nhân loại ở không gian cấp thấp này lại từ chối lời mời của sư tôn.

Cái này cũng giống như một kẻ ăn mày lại từ chối cả bàn tiệc vậy.

Nguyên Long cười với chút chế giễu, theo hấn thì việc làm đó của Triệu Phong đúng là ngu xuẩn hết thuốc chữa.

- Phong ca, muội đợi huynh ở Man Hoang Thần Vực.

Triệu Vũ Phi quệt đi vết nước nơi khóe mắt, nhìn Triệu Phong đầy thâm tình.

Nàng đã biết trước chắc chắn Triệu Phong sẽ lựa chọn như vậy.

-Tiền bối, rất xin lỗi. Vân bối phải ở lại vì còn một số việc cần làm.

Triệu Phong nhìn lão giả kia, cung kính cúi người, mấy chữ nói rất nhấn mạnh.

Sau khi ngẩng lên hấn nhìn bọn người Thái Hoàng Điện.

Lập tức hai người linh tộc bao gồm cả Triệu Vũ Phi cũng nhìn về bọn Bán Thần Long Hoàng.

Bốn người Thái Hoàng Điện bỗng giật mình, trán toát mồ hôi, cảm giác sợ hãi cái chết bỗng lan tỏa toàn thân.

Cường giả của Man Hoang Thần Vực nhìn những sinh linh bên ngoài như những con kiến nhỏ bé, căn bản không quan tâm sống chết của họ.

Mà lúc này, hai cường giả của Man Hoang Thần Vực kia tới đây là vì Triệu Vũ Phi.

Chỉ cần Triệu Vũ Phi mở lời là bốn người bọn chúng chết là chắc.

- Triệu Phong, có việc gì Thái Hoàng Điện nhất định sẽ toàn lực giúp đỡ người.

Bán Thần Long Hoàng miễn cưỡng cười, giả vờ như quan hệ rất tốt với Triệu Phong.

Ba người còn lại, ngay cả Bán Thần Thái Cực và Vũ Linh Thánh Vương hận Triệu Phong tới tận xương tủy cũng nở nụ cười lấy lòng Triệu Phong.

- Hừ.

Trên không trung, Nguyên Long hừ lạnh một tiếng, đưa cánh tay tinh thể của mình ra.

Uỳnh!

Trời đất bỗng nhiên rung chuyển, một luồng năng lượng ý cảnh khủng khiếp bỗng chốc khổng lồ chế cả không gian.

Xung quanh bốn người Thái Hoàng Điện như đóng băng. Bốn người họ bao gồm cả Bán Thần Long Hoàng đều không thể động đậy nổi, ngay thần thức cũng không thể thoát ra được.

Vào khoảnh khắc đó, mọi vật chất trong cơ thể họ bắt đầu tinh thể hóa, ngay cả không gian xung quanh cũng vậy.

Cảm giác như nếu tiếp tục như vậy, cuối cùng mọi thứ trong không gian này sẽ biến thành tinh thể hết.

- Thực lực khủng bố như vậy, hắc ta...

Bán Thần Long Hoàng kinh hãi đến cực điểm.

Người tên Nguyên Long này còn mạnh hơn Thiên Phật Chân Thần rất nhiều.

Nhưng đây cũng là đương nhiên, hắc là huyết mạch linh tộc xếp thứ mười chín trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, cũng là thiên kiêu nổi trội.

Không thể tưởng tượng được rốt cuộc sư tôn của hắc đạt tới cảnh giới gì.

Một cảm giác nguy hiểm chưa từng có bao trùm lấy cả bốn người Thái Hoàng Điện.

- Nguyên Long, đi thôi.

Lão già kia quét mắt qua một cái, như nhìn một con kiến, một giọt nước, không chút bận tâm.

- Được ạ.

Nguyên Long cười rồi buông tay.

Bùm!

Vùng không gian hoàn toàn bị đóng băng đột nhiên nổ tung, vô số tia sáng tinh thể tan ra trong không gian.

- Đa tạ tiền bối không giết!

Bán Thần Long Thần quỳ dưới đất, nói với vẻ mặt đầy sợ hãi.

Rầm!

Hai vị Bán Thần bên cạnh, Vũ Linh Thánh Vương và một phượng bào Thánh Vương đổ vật ra đất, hoàn toàn không còn hơi thở.

Bán Thần Thái Cực ánh mắt đầy chấn kinh, nhìn hai vị Thánh Vương đã chết ở bên cạnh mình mà kinh hoàng.

Nếu Long Nguyên buông tay muộn một chút nữa có lẽ hắc cũng sẽ rơi vào kết cục như vậy.

Bên Chúa Tế Điện, Côn Vân, Nam Cung Thánh toàn thân dựng đứng gai góc, nhìn hai người kia đầy vẻ kính sợ.

Trên bầu trời, từ người lão giả kia tỏa ra ánh sáng thần lực chói lòa bọc lấy Nguyên Long và Triệu Vũ Phi. Uỳnh!

Trong trung tâm Phạm Trụ truyền ra một trận dao động nhẹ.

U u..

Xung quanh ba người xuất hiện một lớp sóng dao động không gian kỳ dị.

- Phong ca, phải làm xong việc nhanh nhé!

Triệu Vũ Phi môi mím chặt, mi mắt khê động.

Xoẹt!

Ba người nhạt dần trong không gian kỳ dị đó rồi hoàn toàn biến mất.

Cường giả mhtv và Triệu Vũ Phi đi rồi, trời đất lại trở về yên tĩnh.

- Đi!

Bán Thần Long Hoàng thấp giọng hô một tiếng, mang theo xác của hai vị Thánh Vương kia rồi rời khỏi Chúa Tế Điện.

Bán Thần Thái Cực gườm gườm nhìn Triệu Phong, biến thành một đạo bạch quang rồi biến mất.

- Trở về hết đi.

Triệu Phong truyền âm cho Bích Thanh Nguyệt.

Cũng may trước khi cường giả Man Hoang Thần Vực tới hắn đã cho những thành viên khác của Chúa Tế Điện rời đi chỗ khác.

Nếu không những thành viên, đệ tử cảnh giới thấp đó sợ lẽ đã bị khí tức Chân Thần đè nát rồi.

Hôm sau Chúa Tế Điện đã trở lại bình thường.

Việc này cũng nhanh chóng lan truyền khắp Đại Càn vương triều.

Bán Thần Thái Hoàng Điện tới Chúa Tế Điện, bao gồm cả Bán Thần Long Hoàng, thân bị trọng thương ra về tay trắng, còn Vũ Linh Thánh Vương và Phượng Nghi Thánh Vương thì đã chết.

Kết quả này khiến cả vương triều bùng nổ, cường giả của tất cả các thế lực đều không nghi ngờ tính xác thực của tin này.

Nhưng rất nhanh đã có một tin khác dần lan truyền: cường giả linh tộc ở Man Hoang Thần Vực tới Chúa Tế Điện đưa Triệu Vũ Phi đi, tiện tay khiến Bán Thần Thái Hoàng Điện trọng thương, còn giết thêm hai Thánh Vương.

Tin này vừa truyền đi đã gây chấn kinh cả vương triều.

Chỉ trong vài năm ngắn ngủi, lại có cường giả Man Hoang Thần Vực tới.

Vô hình chung, khát vọng của tất cả Bán Thần trong Đại Lục Vực đối với Thiên Giai Thần Vị. với Man Hoang Thần Vực được kích phát triệt để.

- Bích Thanh Nguyệt, nhanh chóng bồi dưỡng những đệ tử có tiềm lực, có thiên phú thành cường giả Huyền Quang Cảnh, đồng thời cũng toàn lực bồi dưỡng cho Huyền Quang Thánh Vương.

Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn truyền tin cho Bích Thanh Nguyệt.

Không lâu sau, Triệu Phong cũng chuẩn bị một số thứ phẩm Thần Tinh, tài nguyên Thái Cổ, Huyết Tinh cho Bích Thanh Nguyệt.

- Trong thời gian ngắn Thái Hoàng Điện sẽ không có bất cứ hành động gì.

Triệu Phong đoán.

Trong Mê Không Giới, Triệu Phong bắt đầu bế quan.

Cường giả Man Hoang Thần Vực cũng tạo kích thích lớn đối với Triệu Phong.

Hắn cũng thêm phần muốn tới Man Hoang Thần Vực xem rốt cuộc đó là nơi thế nào. Muốn xem xem Thái Cổ Vạn Tộc trong đó, càng muốn hơn là tận mắt thấy Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết.

- Phải cố gắng hơn mới được, nếu không sẽ bị Vũ Phi bỏ lại phía sau.

Triệu Phong cười.

Lần này Triệu Vũ Phi về Thái Cổ linh tộc ở Man Hoang Thần Vực, huyết mạch của nàng nhất định sẽ được kích thích hơn một phần.

Lúc ấy tốc độ tu luyện mới hoàn toàn được thể hiện.

Hơn nữa, với tư chất huyết mạch của Triệu Vũ Phi, ít nhất cũng có được tam giai Thần Vị.

Uỳnh!

Trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong phát ra năng lượng lôi kiếp mang tính hủy diệt.

Những đường lôi điện bạch kim cuộn cuộn trên người Triệu Phong, hủy hoại mọi thứ.

Lúc này, trọng điểm tu luyện của Triệu Phong vẫn là dùng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thanh Lôi Thể.

Đương nhiên, cùng với việc tận dụng lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể Triệu Phong vẫn phân ra rất nhiều ý niệm tu luyện các mặt khác nữa.

Nửa ngày sau, Triệu Phong dừng lại nghỉ một chút, dùng một lượng lớn các loại dược tài hồi phục thương thể.

Nhưng hắn không dừng việc tu luyện mà chuyển trọng điểm tu luyện sang việc cảm ngộ sức mạnh của ý cảnh.

Soạt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện ba loại quả, sức mạnh ý cảnh nồng hậu bọc lấy Triệu Phong.

Khi cảm ngộ ý cảnh đạt tới gần giới hạn hắn lại chuyển trọng điểm sang tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Ngoài ra tài nguyên trong tay Triệu Phong do dùng trùng nhau nhiều lần nên tác dụng cũng bị giảm.

Vì thế Triệu Phong thỉnh thoảng vào Mộng Cảnh Thái Cổ tìm kiếm, tăng số lượng sủng thú, mở rộng lĩnh vực.

- Thiên Lôi Luyện Ngục Thảo, Ác Chiếu Thổ Tinh Thạch, Thiên Phong Ngọc Trúc...

Trước mặt Triệu Phong hiện lên những thứ nguyên liệu Thái Cổ phẩm chất cao hơn.

Dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể, Triệu Phong bắt đầu hấp thụ dược lực trong số dược tài đó.

Triệu Phong bế quan trong một năm liền.

Trong thời gian này Triệu Phong không nghĩ tới việc nâng cao cảnh giới mà chỉ củng cố căn cơ, tăng cường thực lực.

Hôm nay Triệu Phong vào trong không gian thần mâu, chuẩn bị phục chế nguyên liệu Thái Cổ hắn cần.

- Triệu Phong, ta muốn thương lượng với ngươi.

Lúc này, trong một góc của không gian thần mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long chủ động lên tiếng.

p/s: tác giả chỉ mới viết tới chương 1140 thôi, sau ngày mai là các đạo hữu sẽ phải hóng lão Điểm từng ngày rồi =.=!

1142. Chương 1139: Thu Phục Hắc Giao Long

- Triệu Phong, ta muốn thương lượng với ngươi.

Trong một góc của không gian thần mâu vọng ra tiếng nói trầm thấp của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ý thức của Triệu Phong khựng lại nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

Một năm nay cơ bản Triệu Phong không thử dùng Minh Tâm Ấn để nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, chỉ mỗi lần vào trong không gian thần mâu là theo thói quen ngược đãi hắn một chút.

- Đồng ý làm tọa kỵ cho ta rồi?

Triệu Phong hỏi thẳng.

Nghe hai chữ “tọa kỵ” sắc mặt của Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức trở nên tối sầm.

- Ta có điều kiện.

Diệt Thế Hắc Giao Long giằng xé một lúc, thở dài rồi nói.

- Nói đi.

Triệu Phong thần nhiên, hắn đã biết, không có điều kiện thì Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ không tìm hắn thương lượng.

Ta đồng ý khuất phục ngươi, nhưng ngươi phải cung cấp tài nguyên để trợ giúp ta hồi phục thực lực đỉnh phong, đồng thời không được có ý làm hại ta.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói điều kiện nhưng hắn cũng lo Triệu Phong sẽ không đồng ý.

Diệt Thế Hắc Giao Long bị nhốt trong này thì sự hồi phục thực lực sẽ bị ảnh hưởng. Mà khi thực lực của Triệu Phong tăng đến một mức nào đó thì việc giết hắn lại càng dễ như trở bàn tay.

Dù sao thì ý định của Triệu Phong cũng là giết chết hắn, chỉ vì không giết được nên mới có ý định nô dịch hắn.

Mà bây giờ Diệt Thế Hắc Giao Long lại thấy được rất nhiều bí mật của Triệu Phong, để giữ an toàn, khả năng Triệu Phong giết hắn là rất lớn.

Vì thế thời gian này Triệu Phong không thử nô dịch Diệt Thế Hắc Giao Long nữa, việc này khiến hắn rất lo lắng, cho rằng Triệu Phong đã quyết ý giết mình.

Ngoài ra, điều kiện Diệt Thế Hắc Giao Long đưa ra cũng không tầm thường. Thân mang một chút huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, mọi mặt của Diệt Thế Hắc Giao Long đều rất cường đại, muốn hồi phục thực lực cần phải tiêu hao một lượng cực lớn tài nguyên.

Nếu không thì Diệt Thế Hắc Giao Long đã hồi phục cảnh giới Chân Thần từ lâu rồi, trong Đại Lục Vực sẽ chẳng còn ai là đối thủ của hắn.

- Giúp ngươi hồi phục thực lực đỉnh phong, e là tích lũy của một Cổ Thần cũng chưa đủ thì phải?

Triệu Phong trợn mắt, hắn ta mơ cũng thật đẹp đi.

Tuy thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long càng mạnh thì càng có lợi cho Triệu Phong, nhưng đừng quên thời kỳ đỉnh phong của Diệt Thế Hắc Giao Long là Chân Thần có thể sánh ngang với Cổ Thần.

Thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long vượt xa Triệu Phong quá nhiều, chắc chắn hắn sẽ nghĩ cách thoát khỏi tay Triệu Phong.

- Dù thế nào, cảnh giới tu vi của ta cũng không thể thấp hơn ngươi.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhượng bộ.

Đương nhiên, theo Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong thân có con mắt có khả năng trở thành thần mâu thứ chín, chắc chắn sẽ gặp không ít phiền phức.

Trước sự đe dọa của nguy cơ, Triệu Phong nhất định sẽ phải giúp hắn hồi phục thực lực.

Còn một điều khác nữa, nếu Triệu Phong thật sự có hy vọng trở thành Thần Mâu thứ chín thì Diệt Thế Hắc Giao Long chẳng có lời oán thán nào, cam tâm tình nguyện vĩnh viễn là nô bộc cho Triệu Phong.

- Vậy còn tạm được.

Triệu Phong đồng ý.

Nếu cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long thấp hơn hắn thì còn có tác dụng gì?

Cuối cùng hai bên đàm phán xong, cùng ký vào quyển trục khế ước.

Sau khi ký kết, Triệu Phong còn buộc Diệt Thế Hắc Giao Long phải để cho hắn đặt Minh Tâm Ấn.

Soạt!

Triệu Phong thả Diệt Thế Hắc Giao Long ra.

Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này chỉ có khí tức của Thánh Chủ bình thường, đồng thời linh hồn bị thương thể rất nặng.

- Nâng cảnh giới lên Thánh Vương trước đã.

Triệu Phong lấy ra một phần tài nguyên trong Mê Không Giới giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Đa tạ...chủ nhân.

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút gượng gạo nói.

- Chủ nhân, khi nào chúng ta tới Man Hoang Thần Vực?

Diệt Thế Hắc Giao Long đang chuẩn bị rời đi thì đột nhiên hỏi.

- Đương nhiên phải đợi ta đột phá Thần Vị.

Triệu Phong khựng lại rồi nói.

Với năng lực của Triệu Phong thì ít nhất hai mươi năm là có thể thử xung kích Thần Vị rồi tới Man Hoang Thần Vực.

Nhưng nếu để đảm bảo an toàn hắn cần củng cố thực lực, thì có thể phải mất ba mươi năm.

- Tại sao chủ nhân không tới Man Hoang Thần Vực xung kích Thiên Giai Thần Vị?

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút ngạc nhiên hỏi.

Ở trung tâm Phạm Trụ là vùng đất bản nguyên của vật chất, đột phá Thần Vị sẽ có tỷ lệ thành công cao hơn.

- Không đột phá Thiên Giai Thần Vị, không dựa vào ngoại lực cũng có thể tới Man Hoang Thần Vực?

Lần này thì đến lượt Triệu Phong chấn kinh.

Tuy không tin được nhưng chưa biết chừng Diệt Thế Hắc Giao Long lại có cách thật.

- Người khác không được, nhưng chủ nhân thì nhất định được.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười đầy thâm ý, nói chắc nịch.

- Lẽ nào chủ nhân không cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi thăm dò.

Triệu Phong trầm ngâm, một thời gian trước đúng là hắn có mơ hồ cảm nhận được trong Phạm Trụ mên không gian này có vùng đất thần bí nào đó có cảm ứng mơ hồ với tâm hồn hắn.

Nhưng sao Diệt Thế Hắc Giao Long biết được?

- Chắc chủ nhân biết, trọng điểm để tới Man Hoang Thần Vực là Man Hoang Bản Nguyên chi khí. Mà xung kích Thần Vị, khi trải qua Chân Thần Lô Kiếp thì sẽ có được luồng khí tức này, cảm nhận được sự tồn tại của Man Hoang Thần Vực, từ đó mới có thể phản cổ dung thần, vào trong Man Hoang Thần Vực.

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần đặc ý giải thích cho Triệu Phong.

- Cũng có nghĩa là, thật ra căn bản không cần xung kích Thiên Giai Thần Vị, chỉ cần trong cơ thể có đủ Man Hoang Bản Nguyên chi khí là có thể vào Man Hoang Thần Vực rồi. Chỉ có điều vùng không gian này có đẳng cấp quá thấp, sinh linh ở đây chỉ có thể trải qua lô kiếp tẩy lễ mới có được Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần cao ngạo, nói.

Nếu là không gian ngoại vực gần Man Hoang Thần Vực thì có thể hấp thụ Man Hoang Bản Nguyên chi khí phát tán ra, nên có thể vào Man Hoang Thần Vực trước khi xung kích Thần Vị, từ đó nâng cao tỷ lệ thành công đột phá Thần Vị, thậm chí có thể được Thần Vị nhất giới trở lên

- Như vậy cũng được sao?

Thần sắc Triệu Phong có phần ngạc nhiên.

Thật ra đây là vấn đề logic vô cùng đơn giản.

Chỉ là mọi người ở Đại Lục Vực đều có chung một tư duy cho rằng chỉ khi đột phá Thiên Giai Thần Vị mới vào Man Hoang Thần Vực được.

Thật ra, nói cho cùng cũng chỉ vì không gian này đẳng cấp quá thấp, sinh linh quá yếu đuối mà thôi.

- Trong cơ thể chủ nhân có Thái Cổ Bản Nguyên chi khí, chắc hẳn rất dồi dào?

Khi ở trong không gian Thần Mâu, Diệt Thế Hắc Giao Long từng thấy Triệu Phong phục chế những loại kỳ trân dị bảo thời Thượng Cổ.

Trong đó phần lớn đều mang Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Vì thế Diệt Thế Hắc Giao Long đoán trong cơ thể Triệu Phong nhất định sẽ có một lượng lớn Man Hoang Bản Nguyên chi khí.

Sau khi giải thích xong, Diệt Thế Hắc Giao Long bay sang một bên, dùng những thứ Triệu Phong đưa hồi phục thực lực.

Thật ra, Diệt Thế Hắc Giao Long dừng lại ở không gian cấp thấp này là muốn phá hủy nó để nhanh chóng hồi phục thực lực.

Nhưng giờ hắn không thể phá hủy được nó, nên dứt khoát theo Triệu Phong, sớm ngày tới Man Hoang Thần Vực, nên hắn mới nói với Triệu Phong những điều này.

Bên kia, Triệu Phong vẫn đang trong trạng thái chấn kinh.

- Nói vậy chỉ cần ta sắp xếp mọi thứ xong xuôi là có thể tới thẳng Man Hoang Thần Vực?

Triệu Phong kích động vô cùng.

Triệu Phong cũng như bất cứ Bán Thần nào đều vô cùng mong ngóng hướng về Man Hoang Thần Vực.

Chỉ là vì hắn còn quá nhiều gánh nặng nên mới từ chối lời mời của cường giả Linh tộc.

- Chủ nhân, ta nhắc một câu, nếu vào Man Hoang Thần Vực trước thì tầng thứ sinh mệnh tốt nhất đạt tới mức của Bán Thần.

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nhớ ra điều gì, nói vọng lại.

Nơi này cách Man Hoang Thần Vực quá xa, tầng thứ sinh mệnh quá thấp thì căn bản không thể chịu đựng được áp lực khi di chuyển trong không gian.

Điểm này vừa rồi Diệt Thế Hắc Giao Long lại quên mất.

Nếu là tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong hiện giờ thì không thể chịu nổi áp lực. Liều lĩnh vào Man Hoang Thần Vực thì chỉ e trên đường đi đã tan thành tro bụi, thân hồn cũng bị hủy diệt, vậy thì Diệt Thế Hắc Giao Long đi theo hắn e là cũng gặp tai ương.

- Tầng thứ sinh mệnh?

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Giờ hắn đã tu luyện Kim Khôn Thánh Lô Thể tới tầng thứ sáu đỉnh phong, đồng thời cũng củng cố hoàn toàn, có thể đột phá lên viên mãn bất cứ lúc nào.

Mà Kim Khôn Thánh Lô Thể tầng thứ bảy tương đương với tầng thứ trên Bán Thần.

- Chỉ còn cách Thánh Lô Thể tầng thứ bảy một khoảng nữa, trong thời gian này ta vừa hay có thể sắp xếp xong xuôi.

Triệu Phong hơi nhếch môi, trong lòng có phần sốt ruột.

Cũng may trước kia hắn vẫn luôn chú trọng luyện thể.

- Bích Thanh Nguyệt, thực lực chính thể của Chúa Tế Điện hiện giờ thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Trừ Côn Vân, Nam Cung Thánh và chủ nhân thì thực lực Chúa Tế Điện tương đương thể lực tam tinh rưỡi. Nhưng nếu tính cả các thể lực liên kết với Chúa Tế Điện thì có thể tăng lên một tầng thứ...

Bích Thanh Nguyệt bầm báp.

Triệu Phong trầm tư.

Thật ra sau khi Chúa Tế Điện thôn tính Cửu U Cung, Thiết gia, Hắc Mác Giác, Cơ gia, quy mô đã đạt tới mức tứ tinh thậm chí hơn.

Chỉ có điều những thể lực đó dù sao cũng chỉ là ngoại lai, không thể toàn tâm toàn ý vì Chúa Tế Điện được.

- Tiếp tục mở rộng thể lực, bồi dưỡng cường giả cấp Thánh Chủ.

Triệu Phong dặn dò xong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

Thật ra trong một năm qua sự phát triển của Chúa Tế Điện đã khiến ai cũng chấn kinh.

Nay trong Đại Càn Vương Triều không có bất cứ thể lực nào ngăn cản được Chúa Tế Điện, ngay cả Thái Hoàng Điện cũng phải giữ im lặng.

Nếu đã vậy thì Triệu Phong cũng mặc kệ, cứ mạnh dạn mở rộng.

Tình huống lý tưởng nhất mà hắn nghĩ tới là: Chúa Tế Điện sẽ thống trị Đại Lục Vực.

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong, Triệu Vạn, Tiểu Tặc Miêu, Diệt Thế Hắc Giao Long mỗi người ở một nơi, dùng một lượng lớn tài nguyên tu luyện, nâng cao thực lực.

Chưa tới nửa năm Triệu Phong phát hiện số tài nguyên quý giá của hắn dường như không đủ.

Một năm sau thì ngay cả khi Triệu Phong thường xuyên dùng tới khả năng phục chế của con mắt trái thì cũng thấy thiếu.

Triệu Phong lườm sang Diệt Thế Hắc Giao Long.

Hắn không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long hồi phục thực lực lại cần nhiều tài nguyên như vậy.

- Chủ nhân, cũng chẳng còn cách nào khác. Tuy tiêu hao nhiều tài nguyên nhưng thực lực của ta đã là Thánh Chủ đại thành rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long đáng vẻ như chẳng có gì quan trọng.

Tài nguyên không đủ, hết cách, Triệu Phong đành dùng thời gian tu luyện để vào Mộng Cảnh Thái Cổ khai thác.

Triệu Phong cũng tốn rất nhiều nguyên liệu nuôi dưỡng đàn yêu thú trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chỉ khi thực lực của chúng mạnh thì Triệu Phong mới giành được nhiều tài nguyên quý hơn.

Trong Mê Không Giới, một ngày nào đó...

Thân thể được bọc quanh bởi ánh lôi quang đột nhiên cao thêm vài phần, một tầng trọng lực lôi vực bao trùm không gian vài dặm.

- Thánh Lôi Thể tầng thứ sáu viên mãn.

Triệu Phong mở mắt, thở ra một hơi khí đục.

Bên kia, Triệu Vạn tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể có kinh nghiệm tu luyện cao thâm nên tiến triển cũng rất thần tốc.

- Chủ nhân, ta đã đạt tới cảnh giới Thánh Vương rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long vui mừng nói.

Hắn cũng không ngờ lần này bị thương thể nặng như vậy nhưng chỉ trong hai năm ngắn ngủi đã hồi phục tới Thánh Chủ.

Đồng thời Diệt Thế Hắc Giao Long lại cảm thấy sự cao thâm khó lường của Triệu Phong.

Triệu Phong cũng như hắn tu luyện trong Mê Không Giới, thỉnh thoảng lại lấy ra những món tuyệt thể khôi bảo khiến cường giả Bán Thần cũng cảm thấy thèm khát.

Đúng lúc ấy Bích Thanh Nguyệt truyền tới một tin cho Triệu Phong.

- Chủ nhân, Thái Hoàng Điện Ngự Thanh Long Hoàng dường như đã bắt đầu xung kích Thiên Giai Thần Vị.

Ngữ khí Bích Thanh Nguyệt có phần trịnh trọng.

Thật ra trong thời gian bế quan Triệu Phong thường xuyên liên hệ với Bích Thanh Nguyệt để biết tình hình bên ngoài.

Nhưng lần này, tin tức mà Bích Thanh Nguyệt truyền tới đã khiến hắn có phần động dung.

1143. Chương 1140: Thiên Phạt Tấn Công

- Bán Thần Long Hoàng đang xung kích Thần Vị?

Triệu Phong khựng lại.

Hắn vốn tưởng Thái Hoàng Điện sau lần về tay không sau này chắc chắn sẽ có hành động với Chúa Tể Điện.

Nhưng giờ Bán Thần Long Hoàng lại bắt đầu xung kích Thần Vị, chuẩn bị tới Man Hoang Thần Vực rồi.

Tuy không hiểu tại sao Thái Hoàng Điện lại nuốt trôi cục tức này, nhưng như vậy gần như Chúa Tể Điện không có bất cứ trở ngại nào nữa. Có thể tự do mở rộng thể lực, thậm chí có thể hoàn thành mục tiêu lý tưởng của Triệu Phong: thống trị cả Đại Càn vương triều.

Sau khi biết tin này, Triệu Phong nhẹ nhõm hẳn, giao cho Bích Thanh Nguyệt một phần tài nguyên rồi tiếp tục bế quan.

Trong không gian Thần Mâu, quả cầu thần bí đang phục chế vài món nguyên liệu Thái Cổ thuộc tính Thổ. Uỳnh!

Hủy diệt lôi kiếp chi lực trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong nghịch luyện Thánh Lôi Thể.

Lúc này Thánh Lôĩ Thể của Triệu Phong có kháng tính cực mạnh đối với lôĩ kiếp chi lực. Trước sự tấn công của lôĩ kiếp chi lực, chỉ có thể kiên trì được một tuần trà.

Lôĩ kiếp chi lực nghịch hướng luyện thể không chỉ có thể tăng cường khả năng chống đỡ của Thánh Lôĩ Thể với lôĩ kiếp mà còn có thể thúc đẩy sự tăng tiến của Thánh Lôĩ Thể.

- Nay Thánh Lôĩ Thể đã đạt tới tầng thứ sáu viên mãn, là cực hạn của Huyền Quang Cảnh, công kích dưới Bán Thần không thể làm được gì ta.

Triệu Phong cười tự tin.

Công kích dưới Bán Thần khó có thể tạo được uy hiếp gì tới Triệu Phong, cũng có nghĩa là Triệu Phong dựa vào sức mạnh thể phách là có thể chống được với Bán Thần bình thường.

Khi Kim Khôn Thánh Lôĩ Thể bước lên tầng thứ bảy thì tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong sẽ bước lên tầng thứ Bán Thần, trong Đại Lục Vực sẽ khó gặp đối thủ.

Nhưng như vậy thì không gian phát triển của Triệu Phong ở Đại Lục Vực cũng giảm mạnh.

Vì cả Đại Lục Vực không còn mục tiêu cho Triệu Phong nữa.

Vì thế Triệu Phong mới nôn nóng tới Man Hoang Thần Vực.

Hai năm bế quan tu luyện, ngoài sự tăng tiến về Thánh Lôĩ Thể thì các mặt khác cũng có tiến bộ không nhỏ.

Phong Lôĩ Cuồng Chỉ đã tu luyện tới viên mãn từ lâu, mà ngón trở của hấn cũng đã dung hợp ba phần năng lượng thần huyết.

Triệu Phong có chút mong chờ, lúc này dùng ngón trở thi triển Phong Lôĩ Cuồng Chỉ sẽ có uy năng như thế nào.

Hóa Thần Quyết cũng thuộc pháp quyết mà Triệu Phong trọng điểm tu luyện. Giờ hấn cũng đã tu luyện tới tầng thứ rất cao. Thần lực còn dự trữ trong cơ thể Triệu Phong cũng đủ để hấn dùng gần hai mươi lần Cổ Thần Ấn.

Cảnh giới ý cảnh của Triệu Phong được sự trợ lực của quả dây leo, đã có thể xung kích Thánh Vương bất cứ lúc nào, nhưng hấn vẫn luôn kìm lại.

Theo như Diệt Thế Hắc Giao Long nói, nếu vào Man Hoang Thần Vực sớm, tu luyện trong đó xung kích Thần Vị thì sẽ có kết quả tốt hơn.

Vì thế Triệu Phong muốn vào Man Hoang Thần Vực rồi mới đột phá Thần Vị.

Hai năm bế quan, lượng tài nguyên tiêu hao là vô cùng lớn, nhưng thành quả đạt được là rất đáng.

Triệu Phong ước lượng số tài nguyên tiêu hao trong hai năm này thậm chí còn nhiều hơn tài nguyên của Thái Hoàng Điện.

Diệt Thế Hắc Giao Long hồi phục tới cảnh giới Thánh Vương, nhưng chiến lực của hấn tuyệt đối hơn Bán Thần bình thường.

Nếu không phải tài nguyên của Triệu Phong lúc này không được dồi dào thì hấn có thể tiếp tục bồi dưỡng Diệt Thế Hắc Giao Long nâng cao thực lực.

Còn cảnh giới của Triệu Vạn đã củng cố từ lâu, thậm chí có thể đột phá Thánh Vương bất cứ lúc nào.

Tình hình Tiểu Tặc Miêu thì Triệu Phong có phần không rõ.

Cảnh giới tu vi của Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn khá thấp, nguyên nhân chính là vì nó giới ám sát, có thần binh ám sát và ý cảnh cực cao nên mới có thể thành công nhất định trong khi chiến đấu với Thánh Vương, Bán Thần.

Nếu chiến đấu chính diện thì e là Tiểu Tặc Miêu không phải đối thủ của một Thánh Vương bình thường.

Nhưng sau hai năm tu luyện, Triệu Phong lúc này không nhìn ra được cảnh giới tu vi của Tiểu Tặc Miêu nữa.

Nhưng Triệu Phong cũng không có gì ngạc nhiên, Tiểu Tặc Miêu có quá nhiều điều thần bí.

- Con mèo này...

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần cảm hận nhìn Tiểu Tặc Miêu.

Khi đó nếu không phải con mèo này nhân cơ hội đánh lén thì hẳn đâu đến nỗi thất bại, cuối cùng bị Triệu Phong bắt sống.

Nhưng với nhân giới của Diệt Thế Hắc Giao Long, hẳn cũng không nhận ra được lai lịch của Tiểu Tặc Miêu.

Cảnh giới thấp như vậy nhưng lại có thần lực, Thần khí.

- Nguy rồi Triệu Phong, có nguy hiểm.

Đúng lúc ấy, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nói.

Hắn bỗng cảm nhận được từ ngoại giới có một luồng khí tức Thái Cổ đang tràn về đây.

- Nguy hiểm?

Triệu Phong có phần không tin.

Đại Lục Vực hiện giờ, người uy hiếp được Triệu Phong, Chúa Tể Điện không nhiều.

Mà dám trực tiếp tới Chúa Tể Điện động thủ với Triệu Phong thì gần như là không thể.

Nhưng nhìn bộ dạng của Diệt Thế Hắc Giao Long thì Triệu Phong bán tin bán nghi rồi khỏi Mê Không Giới.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện trong mật địa ở cấm địa.

Uỳnh!

Linh thức của Triệu Phong lan tỏa trong bán kính vạn dặm, đồng thời khởi động Thần Linh Nhân.

- Ủa, đây là?

Linh thức Triệu Phong không quan sát được tình hình gì, nhưng Thần Linh Nhân của hắn nắm bắt được một đạo u quang màu đen tím.

- Triệu Phong, giao mạng người cho ta đi!

Thân ảnh này thấy Triệu Phong xuất hiện, gương mặt đầy khinh thường, nói.

Vù, uỳnh!

Một luồng khí tức Thái Cổ bạo phát từ cơ thể hắn khiến cả Chúa Tể Điện đột ngột rung chuyển.

- Tặc tử từ phương nào?

- Kẻ nào dám xông vào Chúa Tể Điện?

Trong Chúa Tể Điện một vài luồng khí tức cường đại lập tức bùng phát.

- Tất cả lui xuống!

Triệu Phong đột nhiên quát khiến tất cả cường giả Thánh Vương Chúa Tể Điện đều phải lui xuống.

Sắc mặt Triệu Phong trầm xuống, ánh mắt khóa chặt lấy tia u quang kia.

Từ người này, Triệu Phong cảm thấy không quen, nhưng linh hồn hắn lại khiến Triệu Phong cảm giác rất quen thuộc.

- Thiên Phạt Chân Thần!

Triệu Phong thần sắc đại kinh.

Người này lại là Thiên Phật Chân Thần trong Thần Thi hồi đó. Hắn vẫn sống sau công kích hủy thiên diệt địa đó.

Lúc này Triệu Phong cũng không ngạc nhiên tại sao đối phương lại có thể vào Chúa Tể Điện mà thần không biết quỷ không hay.

- Ha ha, không ngờ ta vẫn sống phải không? Hôm nay ta sẽ lấy cái mạng chó của ngươi!

Thiên Phật Chân Thần đã thay đổi diện mạo cười lên điên cuồng, ánh mắt oán độc nhìn Triệu Phong.

Lần đó nếu không phải vì Triệu Phong xuất hiện khiến bí pháp hợp nhất hậu duệ Thần Mâu biến đổi thì hẳn chắc chắn sẽ không thất bại.

Tuy trong thời gian dưỡng thương ở Đại Lục Vực hắn cũng nghe qua chiến tích đầy rẫy của Triệu Phong, nhưng hắn đã dám chủ động tìm tới đương nhiên là chắc chắn sẽ thắng.

- Đúng là không ngờ ngươi vẫn sống, nhưng ta cũng không ngại giết ngươi một lần nữa.

Triệu Phong cười.

Sau sự quan sát bằng Thần Linh Nhãn, Triệu Phong phát hiện Thiên Phật Chân Thần hiện giờ mới hồi phục tới Thánh Vương, nhưng hắn có thần lực nên có thể coi như bằng Bán Thần.

Sau mấy năm bế quan, thực lực của Triệu Phong cũng đã có những bước nhảy vọt đáng kể.

Hắn đã thấy ngứa ngáy tay chân từ lâu, thật muốn đại chiến một trận xem thực lực của mình thế nào.

- Côn Vân, Nam Cung Thánh, ở lại Chúa Tể Điện.

Triệu Phong truyền âm cho hai người.

Uỳnh!

Phía sau Triệu Phong ngưng kết ra đôi vũ dực thánh quang.

Ánh sáng lóe lên, Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện, biến mất nơi chân trời.

Vút!

Thiên Phật Chân Thần đuổi theo.

- Không biết trời cao đất dày. Cho dù Thần khí của bản thân có bị hủy thì giết ngươi vẫn dễ như trở bàn tay.

Thiên Phật Chân Thần không kìm được chế giễu hành động của Triệu Phong.

Với tài nguyên hắn có, trong số những người cùng tầng thứ ở Cổ Hồn Điện cũng khó gặp đối thủ.

Nhưng lúc này, một sinh linh nhỏ bé của không gian cấp thấp này lại muốn dùng cảnh giới Huyền Quang Cảnh đại thành đối kháng với hắn, đúng là nực cười.

Xoẹt!

Trong tay Thiên Phật Chân Thần xuất hiện một cây Hắc Long Kim Thiết Thương.

Nhưng nó chỉ là thiên giai cực phẩm, dù sao tài nguyên ở Đại Lục Vực thiếu thốn nên Thiên Phật Chân Thần khó lòng tìm được món thần binh vừa tay.

- Lưu lại!

Thiên Phật Chân Thần vung Hắc Long Kim Thiết Thương lên.

Soạt!

Một đạo cự ảnh hình đầu rồng đen sì gầm thét tấn công Triệu Phong.

Với sức mạnh ý cảnh của Thiên Phật Chân Thần chỉ một đòn tùy ý cũng có thể khiến một Bán Thần bị thương, giết chết mọi cường giả Thánh Vương,

Uỳnh!

Triệu Phong bỗng dừng lại, dùng tới Thánh Lô Thể, tung ra một đạo quyền quang bá đạo chói lòa lôi quang.

Uỳnh! Bùm!

Hai luồng năng lượng khủng khiếp đâm sầm vào nhau trên hư không.

Vù!

Công kích của Thiên Phật Chân Thần bị chặn lại, năng lượng thừa chạm tới người Triệu Phong nhưng không gây nên ảnh hưởng gì.

Nhưng sông núi bên dưới thì xuất hiện cả một cái hố khổng lồ to vài trăm dặm.

Đây cũng là lý do Triệu Phong rời khỏi Chúa Tế Điện.

- Ủa, thực lực của hắn...

Trong lúc giao đấu, Thiên Phật Chân Thần đã phát hiện điều không ổn.

Cho dù thực lực của hắn hiện giờ có giảm mạnh, lại không có Thần khí trong tay, nhưng bất cứ cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành nào cũng khó lòng đỡ nổi một đòn tùy ý của hắn.

- Thánh Lô Thể chứa thuộc tính lôi kiếp, uy năng công kích cũng được nâng cao. Tấn công mang tính hủy diệt đối với mọi thứ.

Đây là trận chiến đầu tiên sau hai năm bế quan của Triệu Phong, và uy năng của Thánh Lô Thể cũng khiến hắn chấn kinh vô cùng.

- Tiểu tử, xem ra ngươi đã có được thu hoạch không tồi từ Thần Thi.

Thiên Phật Chân Thần ánh mắt lóe lên chút thèm thuồng.

Thánh Chủ đại thành bình thường sao có thể có thực lực như vậy. Vì thế hắn cho rằng trong Thần Thi, Triệu Phong đã có được cơ ngộ rất lớn.

Tuy hắn là tam giai Chân Thần nhưng hắn cũng rất thèm khát tài nguyên trong Thần Thi.

Dù sao thì Vô Ngân đại nhân cũng là cường giả nghịch thiên mà hắn muốn bắt kịp mà không nổi.

Uỳnh!!

Thiên Phật Chân Thần vận chuyển thần lực truyền vào trường thương.

Uỳnh uỳnh!

Thần binh chỉ có phẩm cấp là thiên giới cực phẩm căn bản không thể chịu nổi thần lực của Thiên Phật Chân Thần, lập tức rung chuyển dữ dội.

Xoẹt xoẹt phụt!

Thiên Phật Chân Thần vung trường thương trong tay, quét ra vài con cự long đen sì.

Bên kia, Triệu Phong sẵn sàng chờ đợi, vận chuyển Viêm chi phong lôi thánh lực.

- Phá Thiên Thánh Lô Chưởng, Phá Diệt Chưởng!

Toàn thân Triệu Phong phát ra thánh quang chói lòa, sau khi dung hợp Thánh Thể Lực Phách, hắn nhanh chóng đánh ra vài đạo chưởng ảnh.

Chỉ thấy Xích Lô Lim Quang Thánh Chưởng giống như ngọn núi lớn ập tới.

Uỳnh! Rầm! Bùm!

Công kích khủng khiếp của hai bên lại đâm vào nhau, lần này hai bên không hề phân được cao thấp.

- Chưởng pháp của hần...

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần tối lại.

Giao đấu với Triệu Phong hai chiêu nhưng hần không hề chiếm được bất cứ lợi thế nào, đây đúng là sỉ nhục đối với hần.

- Cửu Thiên Diệt Long Thương.

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần lạnh băng, vung trường thương lên tấn công Triệu Phong. Một luồng ý cảnh lớn lao kỳ diệu xuất hiện quanh người hần.

- Đây là chiến kỹ của cấp cao hơn thiên cấp.

Từ ý cảnh công thể đó Triệu Phong có thể đoán ra chiến kỹ mà Thiên Phật Chân Thần thi triển chắc chắn hơn thiên cấp.

Còn công pháp, chiến kỹ trên thiên cấp là đẳng cấp gì thì Triệu Phong không biết rồi.

Vù!

Một luồng thần lực huyết mạch Thái Cổ sau khi hấp thụ ba phần thần huyết, ngón tay trở của hần thi triển Phong Lôi Cuồng Chỉ rốt cuộc có uy năng thế nào, hần rất muốn biết.

- Luyện Thần Chỉ.

Quanh người Triệu Phong cũng dần xuất hiện công thể ý cảnh phong lôi bá đạo.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong thi triển chỉ pháp điên cuồng, đâm sầm vào đòn của Thiên Phật Chân Thần vượt qua cả thiên cấp chiến kỹ.

Lúc này, một tia uy năng tỏa ra từ trận chiến cũng có thể hủy diệt một tam tinh đại tông.

- Luồng huyết mạch khí tức này, là của Vô Ngân đại nhân...

Giao đấu một lúc, sắc mặt của Thiên Phật Chân Thần chấn kinh, nhìn ngón tay toàn một màu kim, tỏa ra thứ khí tức hồng hoang khủng khiếp.

p/s: Nhóm dịch đã đuổi kịp Tác giả

1144. Chương 1141: Cường Thế Phản Kích

- Cổ khí tức huyết mạch này... là Vô Ngân đại nhân!

Giao thủ trong chốc lát, sắc mặt Thiên Phật Chân Thần tràn ngập khiếp sợ, nhìn chăm chú về phía ngón tay thuần một màu tử kim sắc, phát ra khí tức Thái Cổ nhàn nhạt khủng bố kia của Triệu Phong.

- Người cái tên ngu xuẩn này, không ngờ lại lãng phí giọt tinh huyết này như vậy!

Thiên Phật Chân Thần chửi ầm lên, ánh mắt lộ rõ vẻ tham lam nhìn chằm chằm ngón trở của Triệu Phong. Giống như đối với hần mà nói, giọt tinh huyết Thần Thi kia chính là một kiện chí bảo tuyệt thế vậy.

Ầm! Phanh! Oành!

Trong ngón trở Triệu Phong hiện tại đã dung hợp được ba thành uy năng Thần huyết, lúc này thi triển chỉ pháp trong Phong Lôi Cuồng Chỉ, uy năng thể hiện ra, không ngờ lại không phân cao thấp với Thiên Phật Chân Thần.

- Xem ra, công hiệu của giọt Thần huyết này, còn vượt xa sự tưởng tượng của ta a!

Tâm thần Triệu Phong rung động.

- Chết đi, Triệu Phong! Bảo vật trên người ngươi đều là của ta!

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần lộ rõ sát ý hung tàn.

Mấy năm nay, Thiên Phật Chân Thần đã tiêu hao gần như tất cả tích súc trong tay, mới đề thăng tới cảnh giới Thánh Vương như hiện tại.

Trong tay không có Thần khí, Thiên Phật Chân Thần không phải là đối thủ của đông đảo Bán Thần trong Vương triều Đại Càn, nhưng nếu chỉ muốn đánh chết một Bán Thần phổ thông, cũng là chuyện khá dễ dàng!

Vốn dĩ hắn muốn trực tiếp giết chết Triệu Phong, sau đó sẽ rời khỏi mảnh không gian này, đợi ngày sau khôi phục lại thực lực, mới quay trở lại báo thù.

Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong lại cường đại vượt quá sự tưởng tượng của hắn! Nếu như Thiên Phật Chân Thần vẫn tiếp tục dây dưa với Triệu Phong, rất có khả năng lại dẫn tới những cường giả Thánh Vương, Bán Thần khác trong Đại Lục Vực!

Bởi vậy, Thiên Phật Chân Thần dự định tốc chiến tốc thắng!

- Thiên Long Phục Kích!

Khí thể trên người Thiên Phật Chân Thần đột nhiên biến đổi, ngưng tụ ra một cỗ khí thể khủng bố uy hiếp thiên địa.

Ầm!

Bỗng nhiên, một đầu quang ảnh Hắc long khổng lồ xuất hiện, há miệng rít gào dữ tợn, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Diệt Địa Chỉ!

Từ trong ngón tay Triệu Phong toát ra lực lượng Phong Lôi dị thường khổng lồ, mang theo ý cảnh cực kỳ bá đạo, trực tiếp đánh ra.

Ầm!

Một đạo chỉ quang vô cùng khổng lồ, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống như một đạo kinh thiên trụ khủng bố, ầm ầm đè ép xuống.

Ầm! Phanh!

Hai cỗ công kích tuyệt thế đụng mạnh vào nhau.

Ầm! Hô!

Diệt Địa Chỉ của Triệu Phong bị quang ảnh Hắc long phá hủy, một bộ phận uy năng còn thừa lại trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Không hổ là chiến kỹ siêu việt Thiên cấp!

Lực lượng huyết mạch mà Triệu Phong cùng Thiên Phật Chân Thần vận dụng vốn không phân cao thấp, nhưng mà so sánh chiến kỹ hai người sử dụng, Phong Lôi Cuồng Chỉ liền thể hiện ra thế yếu rõ rệt!

- Thổ Lôi Thánh Khải!

Triệu Phong trực tiếp thôi động Thánh Lôi Thể, vận chuyển Thánh lực Thổ Chi Phong Lôi.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Bên ngoài thân thể Triệu Phong ba động một cỗ Phong Lôi Thánh Lực ám hoàng sắc, trong nháy mắt cấu thành một bộ khải giáp tinh oánh Phong Lôi vờn quanh. Toàn thân bộ áo giáp còn quán quanh một tầng trọng lực áp chế vô hình.

Thời điểm dư ba công kích của Thiên Phật Chân Thần tiếp cận Triệu Phong, đã bị trọng lực áp chế làm cho suy yếu khá nhiều.

Mà khi luồng dư ba công kích kia oanh kích lên thể phách Triệu Phong, đã trực tiếp bị một cỗ Lôi kiếp thuộc tính phá hủy.

Thánh Lôi Thể của Triệu Phong ẩn chứa thuộc tính Lôi kiếp hủy diệt, bởi vậy tất cả chiến kỹ dựa vào Thánh Lôi Thể thì triển đều sẽ nhận được tăng phúc.

- Làm sao có thể?

Thiên Phật Chân Thần kinh ngạc thốt lên, sắc mặt cực kỳ âm trầm.

Nếu như đổi lại là một Bán Thần phổ thông khác, dưới một kích này của hắn, không chết cũng bị lột một lớp da. Thế nhưng Triệu Phong lại dễ dàng tiếp nhận một chiêu này, bộ dạng không tổn thương chút nào.

Bất quá, Thiên Phật Chân Thần quả thật đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong, đánh giá thấp sự trưởng thành của Triệu Phong!

Phải biết rằng, từ ba năm trước đây, Triệu Phong đã có thể dùng ưu thế tuyệt đối mà đánh bại Bán Thần U Hải rồi!

Hiện tại, Triệu Phong đã có thể hoàn toàn dễ dàng hành hạ đến chết Bán Thần U Hải. Cho dù là Bán Thần Long Hoàng, hắn cũng có thực lực chiến đấu một trận.

- Thần pháp U Hồn Âm Tập!

Sắc mặt Thiên Phật Chân Thần âm trầm, linh hồn trong cơ thể sản sinh ra một cỗ ba động khác thường.

Lúc này, Thiên Phật Chân Thần đã thu hồi lòng khinh thường trước đây.

Nếu như thể phách phòng ngự của Triệu Phong đã kinh người như thế, như vậy, hắn cũng chỉ có thể sử dụng công kích linh hồn, trực tiếp giết chết hắn, để tránh khỏi đêm dài lắm mộng, dẫn tới những cường giả Bán Thần khác của Vương triều Đại Càn.

Trên thực tế, đúng như Thiên Phật Chân Thần dự liệu, thời điểm Triệu Phong bắt đầu khai chiến cùng Thiên Phật Chân Thần, phong ba chiến đấu kinh thiên động địa này đã dẫn tới sự chú ý của rất nhiều nhân viên tình báo các nơi.

Tình huống nơi này đã nhanh chóng truyền về các Đại châu của Vương triều Đại Càn.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một cỗ sóng linh hồn trùng kích u ám cuồng bạo từ trong linh hồn của Thiên Phật Chân Thần mạnh mẽ xung kích ra.

Cỗ công kích linh hồn huyền ảo âm u này dùng tốc độ cực nhanh, mang theo công kích linh hồn yên diệt tất cả, âm âm bao phủ về phía Triệu Phong.

- Ha ha... người cũng nên ném thử một chút linh hồn đồng thuật của ta!

Đối mặt công kích linh hồn tuyệt cường của Thiên Phật Chân Thần, sắc mặt Triệu Phong vô cùng bình tĩnh, lộ ra một tia mỉm cười.

Bể quan lâu như vậy, các phương diện thực lực Triệu Phong đều đột nhiên tăng mạnh. Từ khi khai chiến cho tới bây giờ, hắn cũng chỉ mới thử qua Thánh Lôi Thể cùng Phong Lôi Cuồng Chỉ mà thôi.

- Người còn cười được?

Thiên Phật Chân Thần vốn dĩ tràn đầy tự tin, lúc này lại thấy Triệu Phong lộ ra nụ cười khác thường, chẳng biết tại sao, trong lòng hắn bỗng nhiên cảm thấy có chút bất thường.

- Ý chí linh hồn của ta đã tiếp cận Chân Thần, một cái công kích linh hồn này, toàn bộ Đại Lục Vực không ai có thể thừa nhận! Hắn nhất định là đang phô trương thanh thế!

Thiên Phật Chân Thần mạnh mẽ thuyết phục chính mình.

Nhưng ngay lúc này, bên trong Tả Đồng của Triệu Phong, đột nhiên dâng lên ý chí đồng lực kinh người, khiến cho sắc mặt Thiên Phật Chân Thần cả kinh.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa khủng bố, nương theo linh hồn ba động cường đại, bắt đầu cuộn trào lên.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong rút ra lực lượng Lôi kiếp nhất định từ trong Lôi Hồn Thể, ngưng tụ bên trong Tả Mâu.

Ầm! Phốc!

Chỉ thấy một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vụn vụn, giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn hủy diệt khủng bố, đột nhiên đánh lên linh hồn của Thiên Phật Chân Thần.

Cùng lúc đó, công kích linh hồn của Thiên Phật Chân Thần cũng đánh lên phương diện linh hồn của Triệu Phong.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong, gần năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp nhất tề lấp lánh quang mang bạch kim sắc, tản mát ra lôi lực hủy diệt trấn áp quỷ thần.

Đại bộ phận công kích linh hồn của Thiên Phật Chân Thần trực tiếp bị lạc ấn Lôi kiếp phá hủy. Chỉ còn lại một phần nhỏ rơi vào bên trong Tả Mâu Triệu Phong, giống như đá chìm đáy biển, không dậy nổi nữa điểm gợn sóng!

Mà bên kia, Thiên Phật Chân Thần lại đau đầu muốn chết, kinh hãi kêu thảm thiết.

- Làm sao có thể? Công kích linh hồn của ta vì sao lại không có hiệu quả? Lẽ nào người có Thần khí phòng ngự linh hồn?

Về mặt Thiên Phật Chân Thần kinh hoàng nhìn về phía Triệu Phong.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa hiện lên một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

Ầm! Phốc!

Lại là một đoàn hỏa diễm đồng lực Lôi kiếp bùng nổ trên đầu Thiên Phật Chân Thần.

- A!

Thương thể vừa rồi còn chưa hoàn toàn khép lại, Thiên Phật Chân Thần lại một lần nữa bị đồng thuật của Triệu Phong tàn phá, trong đầu chính là đau đớn tột cùng.

- Chủ nhân, cấp bậc linh hồn của Thiên Phật Chân Thần cao tới Chân Thần Tam giai, tuy rằng lần trước bị người đánh trọng thương, hiện tại ý chí linh hồn chỉ còn tiếp cận Chân Thần Nhất giai, nhưng muốn triệt để đánh chết hắn, vẫn có chút khó khăn!

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

- Chân Thần Tam giai?

Triệu Phong hơi chút kinh ngạc. Không nghĩ tới Thiên Phật Chân Thần ở thời kỳ đỉnh phong lại cường đại như vậy. Hơn nữa, linh hồn cấp bậc Chân Thần, quả thật rất khó giết chết!

- Đã như vậy, lại càng không thể lưu người!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chuyển, trong mắt hiện lên một cỗ ý niệm tuyệt sát.

Sớm muộn gì Triệu Phong cũng phải tiến vào Thần vực Man Hoang, nếu như để cho Thiên Phật Chân Thần quay trở lại Thần vực Man Hoang, nhất định sẽ suất lĩnh thể lực sau lưng hắn đối phó Triệu Phong!

Quay trở lại Thần vực, Thiên Phật Chân Thần liền có thể phát huy đầy đủ thực lực của mình, mà thể lực sau lưng hắn, càng là tồn tại mà Triệu Phong không thể nào chống lại!

- Huyền Hồn Trùng Kích!
- Băng Hồn Chi Mâu!
- Huyền Cẩm Mê Vực!

Triệu Phong vận chuyển Thần Linh Nhân, thi triển các loại linh hồn đồng thuật công kích, không ngừng oanh kích Thiên Phật Chân Thần.

- A! Dừng tay!

Thiên Phật Chân Thần bị thống tru lên.

Hiện tại hân thập phần hối hận, vừa rồi không nên thi triển công kích linh hồn với Triệu Phong. Hân không thể nào ngờ được, Triệu Phong không chỉ phòng ngự linh hồn cường hân tuyệt luân, ở phương diện công kích linh hồn lại càng khiến cho người ta kinh hãi.

Phải biết rằng, tuy rằng cảnh giới hiện tại của Thiên Phật Chân Thần còn thấp, nhưng ý chí linh hồn của hân dù sao cũng đã tiếp cận Chân Thần!

Hiện tại, những công kích linh hồn mà Triệu Phong thi triển này, mặc dù không cách nào giết chết được linh hồn của hân, nhưng quả thật tạo thành thương thế nhất định cho linh hồn của hân, còn tạo thành những đau đớn khó có thể chịu nổi trong linh hồn nữa.

Hô!

Thiên Phật Chân Thần đem trường thương trong tay, hỗn hợp một cổ Thần lực cuồng bạo, trực tiếp ném mạnh ra.

Ầm! Phanh!

Thời điểm thanh Hắc Long Kim Thiết Thương bay tới gần Triệu Phong, liền trực tiếp vỡ tan ra.

Uy năng Thần lực kinh khủng, thôn thiên diệt địa, hướng về phía bốn phương ba động lan tràn ra.

Bá!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một khối thép tam giác.

Ở phương diện linh hồn, Triệu Phong có được ưu thế trời cao ưu ái, có được lực lượng mà Thiên Phật Chân Thần không thể chống đỡ nổi! Nhưng mà trên phương diện vật chất, đối mặt một kích tuyệt sát của Thiên Phật Chân Thần, Triệu Phong không có cách nào khác, chỉ có thể sử dụng Thần khí chống lại.

Leng keng!

Khối thép tam giác trong tay Triệu Phong nhanh chóng biến thành một mặt thuẫn bài hắc thiết, ngăn cản tất cả hủy diệt phong bạo lại bên ngoài.

- U Vân Thiểm!

Toàn thân Thiên Phật Chân Thần hóa thành một đoàn hắc vụ mờ mịt, ẩn nấp vào hư không, lóe lên rồi biến mất.

- Đó là...

Trước khi bỏ chạy, Thiên Phật Chân Thần liếc mắt nhìn thấy thuẫn bài hắc sắc trong tay Triệu Phong, đôi mắt đột nhiên chấn động.

- Không nghĩ tới món đồ này không ngờ lại ở trên tay ngươi!

Thiên Phật Chân Thần nhất thời phun ra một ngụm tiên huyết.

Hân chẳng thể nào ngờ được, vật phẩm hân cần để hoàn thành nhiệm vụ, không ngờ lại ở trong tay Triệu Phong! Hơn nữa nhìn tình huống, tựa hồ Triệu Phong đã có thể thôi động được Cổ Thần Ấn này.

- Trốn chỗ nào?

Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tia tinh thần ba động vô hình, đánh xuống Thần Mâu Tiêu Ký lên trên người Thiên Phật Chân Thần.

- Người đi ra cho ta!

Triệu Phong trực tiếp triệu hồi Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vâng, chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên minh bạch ý tứ của Triệu Phong.

Ồ...ô...ô...n...g!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long bốc lên Long viêm xích hắc sắc kinh thiên, hóa thành một đầu Cự long đen như mực dài đến bốn năm trăm trượng, mang theo Triệu Phong, hóa thành một đạo u diễm kinh thiên, truy kích theo hướng Thiên Phật Chân Thần bỏ chạy.

Cấp bậc của Diệt Thế Hắc Giao Long trước đây hoàn toàn vượt xa Thiên Phật Chân Thần, chỉ bất quá thương thế của hân tương đối thâm trọng, các phương diện căn cơ đều bị hao tổn.

- Tỏa Thiên Cung!

Đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh cổ cung ám ngân sắc.

Bằng hừ một tiếng, một đạo quang tiễn u tử sắc đã xuyên thấu hư không, trực tiếp đâm xuyên trước ngực Thiên Phật Chân Thần!

Có tọa kỵ phi hành cường đại như vậy, Triệu Phong chỉ cần chuyên chú công kích là được!

o0o

Cuối chân trời xa xôi, một vị lão giả đầu trọc cùng vài gã Đại Đế đang cấp tốc bay xẹt qua chân trời.

Lão giả đầu trọc này là Thái thượng Trưởng lão của Thần Phong Lâu, mà Thần Phong Lâu là một đại thể lực Tam tinh của Vũ Châu. Thời điểm tin tức tình báo phụ cận Chúa Tế Điện phát sinh chiến đấu kinh thiên truyền tới Thần Phong Lâu, lão giả đầu trọc liền khởi hành, dự định tới đây xem xét tình hình một chút.

Nhưng ngẫu lúc này, phía chân trời xa xa đột nhiên truyền tới một cỗ khí tức khủng bố kinh thiên động địa.

Vù!

Một đoàn u vân ám mang cấp tốc xẹt qua, lưu lại trong hư không một chuỗi tàn ảnh thật dài.

- Phốc!

Thái thượng Trưởng lão cùng vài gã Đại Đế của Thần Phong Lâu trực tiếp phun ra một ngụm lớn máu tươi, lặn người tại chỗ, thân thể không ngừng run rẩy liên hồi.

- Người này là ai?

Trái tim lão giả đầu trọc nhất thời đập nhanh. Vài gã Đại Đế phía sau hân càng ngậy người như tượng, mãi vẫn chưa tỉnh hồn.

Khoảnh khắc vừa rồi kia, bọn chúng có cảm giác như trời đất đã đổ ụp xuống người bọn chúng vậy!

Đang lúc bọn chúng thở phào nhẹ nhõm, lại có thêm một đạo hắc diễm kinh mang to lớn khôn cùng bay xẹt qua hư không! Khí tức hủy diệt kinh khủng kia đủ để giết chết một vị Thánh Chủ Đại thành.

Chỉ thấy một đầu Cự long đen như mực dài đến bốn năm trăm trượng, toàn thân diễm khí đăng đăng, cấp tốc đuổi theo đạo u mang vừa rồi kia.

Mà ở trên đỉnh đầu của đầu Cự long này, đang đứng thẳng một gã nam tử tóc hoàng kim toàn thân lấp lánh lôi mang ám kim sắc. Sắc mặt hân băng lãnh, ánh mắt lãnh lệ hiện lên sát ý lâm liệt, như một vị Long Ky Chiến Thần!

- Đây là... Diệt Thế Hắc Giao Long!

Lão giả đầu trọc mồm miệng không rõ ràng, toàn thân run rẩy.

Diệt Thế Hắc Giao Long, chính là sinh linh khủng bố có thể mang đến tai nạn hủy diệt cho toàn bộ Đại Lục Vực!

Nhưng hắn không ngờ lại nhìn thấy một đạo nhân ảnh đang đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long!

- Đó không phải là Thái thượng Trưởng lão Triệu Phong của Chúa Tể Điện sao?

Lão giả đầu trọc không thể tin nổi vào ánh mắt của mình. Diệt Thế Hắc Giao Long, trong cơ thể ẩn chứa một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, không ngờ lại cam nguyện thân phục dưới chân Triệu Phong!

1145. Chương 1142: Uy Chấn Đại Càn

- Tỏa Thiên Cung!

Triệu Phong đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, sử dụng Tỏa Thiên Cung, liên tục công kích Thiên Phật Chân Thân.

Hiện tại, Triệu Phong vẫn còn cách Thiên Phật Chân Thân một đoạn khoảng cách, bởi vậy chỉ có thể dựa vào năng lực của Tỏa Thiên Cung, tiến hành công kích tầm xa.

Với cấp bậc hiện tại của Thiên Phật Chân Thân, Tỏa Thiên Cung khó có thể tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hắn. Nhưng mà tích tiểu thành đại, cứ tiếp tục kéo dài như vậy, cuối cùng cũng có thể tạo thành thương thế nặng nề, ảnh hưởng tới tốc độ của Thiên Phật Chân Thân.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong đem một cỗ linh hồn đồng hỏa, dung nhập vào trong mũi tên do Tỏa Thiên Cung hình thành.

Bằng hừ một tiếng, mũi tên kia bay xuyên qua mấy vạn dặm, xuyên qua trước ngực Thiên Phật Chân Thân!

- A! Thương tổn phương diện linh hồn!

Thiên Phật Chân Thân kinh hô một tiếng.

Sau khi phục dụng một ít thánh dược chữa thương, Thiên Phật Chân Thân lập tức thi triển pháp thuật Độn không.

Vụt...

Toàn thân Thiên Phật Chân Thân hóa thành một đoàn hắc vụ mờ lung, ẩn nấp vào trong hư không, lóe lên rồi biến mất.

Rất nhanh, một đạo Cự long hắc diễm, mang theo Long viêm xích hắc sắc ngập trời đã truy kích tới nơi đây.

- Đuổi sát không buông, để xem hắn có thể chạy trốn tới lúc nào?

Sắc mặt Triệu Phong trở nên lạnh lẽo.

Triệu Phong là dùng Diệt Thế Hắc Giao Long làm tọa kỵ, phi hành cực nhanh lại không tốn chút sức lực nào, mà Thiên Phật Chân Thân lại là mang theo thương thế cật lực bỏ chạy. Tình huống của hai người hoàn toàn bất đồng nhau.

oOo

Trong Đại Lục Vực, trận truy sát này bắt đầu từ Vũ Châu, một mạch kéo dài về phía trung tâm Đại Lục Vực. Những nơi hai người đi qua, thiên hôn địa ám, sơn hà nghiền nát!

Đương nhiên, trận chiến đấu này đã sớm lan truyền ra khắp bên trong Đại Lục Vực. Bởi vậy, những địa phương mà hai người sắp sửa đi tới, các thế lực, tông môn ở nơi này cũng đã sớm triệt thoái, để tránh gặp phải tai bay vạ gió.

oOo

Một ngày này, Diệt Thế Hắc Giao Long gào thét băng qua trên không trung địa bàn của Đồng gia, một trong Bát Đại Thế Gia.

Phương xa, ánh mắt đám cao tầng Đồng gia đều kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

- Không nghĩ tới lời đồn lại là sự thật! Không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong thu phục!

Thần sắc Thái thượng Trưởng lão Đồng gia chấn động, cho dù lúc này chính mắt hắn nhìn thấy một màn này, cũng không dám tin vào mắt mình.

Ở trong mắt mọi người, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là tượng trưng cho sự hủy diệt kinh khủng! Mà lúc này, không ngờ Diệt Thế Hắc Giao Long lại trở thành tọa kỵ của một nhân loại!

- Bất quá, kẻ bị Triệu Phong truy sát, rốt cuộc lại là người nào?

- Chưa từng gặp qua! Trong Đại Lục Vực, từ lúc nào lại xuất hiện qua một nhân vật bậc này?

Đám cao tầng Đồng gia tự nhiên không nhận ra thân phận của Thiên Phật Chân Thần.

Bất quá, cho dù tất cả mọi người đều không biết thân phận của kẻ bị Triệu Phong đuổi giết, nhưng chỉ cần tọa kỵ dưới chân Triệu Phong thôi, cũng đã đủ để chấn động toàn bộ Đại Lục Vực rồi!

Nghĩ lại lúc ban đầu, hai đại thế lực Tứ tinh Thiên Huyền Cung và Thái Hoàng Điện liên thủ, mặc dù đánh bại được Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng cũng để cho hắn dễ dàng chạy thoát.

Về sau trong cuộc chiến tranh giữa hai Vương triều, Bán Thần Long Hoàng đích thân đối chiến với Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng vẫn như cũ để cho hắn chạy thoát được.

Khó có thể tưởng tượng nổi, Chúa Tể Điện đến tốt cùng đã cù bị thực lực cùng thủ đoạn kinh khủng đến bậc nào, không ngờ lại có thể bắt giữ được Diệt Thế Hắc Giao Long, lại còn thuần phục hắn làm tọa kỵ nữa!

Chỉ riêng điểm này thôi, trong toàn bộ Đại Lục Vực đã không có bất kỳ thế lực, tông môn nào có thể so sánh được.

- Đợi sau khi việc này bình ổn trở lại, Đồng gia cũng nên tạo quan hệ tốt một chút với Chúa Tể Điện!

Thái thượng Trưởng lão Đồng gia đưa ra một quyết định kinh người. Đối với quyết định này của hắn, trên dưới Đồng gia không có bất cứ người nào phản đối.

oOo

Hiện tại trong Vương triều Đại Càn, sự kiện đang được tất cả mọi người đặc biệt chú ý, ngoại trừ trận truy sát kinh thiên động địa này ra, chính là Chân Thần Lôi Kiếp của Bán Thần Long Hoàng!

Càn Châu, tại một mảnh địa phương hoang vu, trên bầu trời tối tăm lóe ra từng tia từng tia cửu thiên lôi quang.

Mặt đất rầm rầm liên tục, từng cỗ từng cỗ khí tức Lôi kiếp hủy diệt đánh xuống, chấn nhiếp tất cả sinh linh trong phương viên mấy vạn dặm.

Nơi này chính là địa phương Bán Thần Long Hoàng độ kiếp!

Bên ngoài chùng vạn dặm, hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện chia ra trấn thủ hai phương hướng Tây và Bắc. Mà các thành viên còn lại của Thái Hoàng Điện thì chia ra trấn thủ ở hai phương hướng Đông và Nam.

Dần dần, lôi quang trên bầu trời đã ảm đạm xuống, khí tức cỗ hủy diệt tất cả kia cũng từ từ phai nhạt dần.

- Xem ra Bán Thần Long Hoàng đã thành công!

- May là không xuất hiện tình huống gì ngoài ý muốn!

Hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện truyền âm giao lưu với nhau.

Tại trung tâm tuyệt địa Lôi kiếp, Bán Thần Long Hoàng lúc này đã toàn thân cháy đen, bộ dáng chật vật không chịu nổi, chậm rãi mở ra đôi mắt sáng ngời.

- Thành công rồi! Sau khi trải qua Lôi kiếp tẩy lễ, bên trong cơ thể ta đã sản sinh ra khí tức Man Hoang Bản Nguyên!

Trong lòng Bán Thần Long Hoàng vô cùng hưng phấn.

Hiện tại, trong lòng hắn đã có thể mơ hồ cảm thụ được, tại trung tâm Phạm Trụ bát ngát có một khối thổ vực thần bí!

- Mặc dù Thánh thể ở trong Lôi kiếp gặp phải thương tổn mang tính hủy diệt, nhưng không bao lâu sau, thân thể ta liền có thể lột xác thành Thần thể!

Bán Thần Long Hoàng quan sát một chút thân thể nghiền nát không chịu nổi của chính mình, không có nửa phần lo lắng.

Chỉ khi nào Thánh thể hoàn toàn lột xác thành Thần thể, mới là thời điểm an toàn nhất để tiến về Thần vực Man Hoang! Thậm chí đến lúc đó, cho dù Bán Thần Long Hoàng có muốn tiếp tục lưu ở Đại Lục Vực cũng không thể!

- Khoảng cách Thánh thể hoàn toàn chuyển hóa thành Thần thể vẫn còn một đoạn thời gian, chính là thời điểm ta sửa trị Chúa Tể Điện, uy chấn Vương triều Đại Càn!

Trên mặt Bán Thần Long Hoàng lộ ra nụ cười.

Hiện tại, Bán Thần Long Hoàng ngoại trừ Thánh thể chưa có hoàn toàn lột xác thành Thần thể ra, đã hoàn toàn đạt tới tiêu chuẩn Chân Thần Nhất giai!

Thời điểm này, hắn chính là cường giả mạnh nhất tại Đại Lục Vực, ngay cả Bán Thần U Long cũng không dám giao thủ với hắn.

- Triệu Phong, hãy chờ đón sự chế tài của Long Hoàng Chân Thần a!

Long Hoàng Chân Thần không khỏi cười một tiếng dài.

- Hửm?

Nhưng vào lúc này, Long Hoàng Chân Thần bỗng nhiên phát hiện ra một cỗ khí tức Thần lực khác thường.

Bỗng nhiên, một cỗ khí tức Thần lực Thái Cổ kinh thiên động địa mạnh mẽ áp bách đến.

Bên cạnh khu vực biên giới, hai vị Bán Thần Thái Hoàng Điện giống như gặp phải đại địch.

Vù!

Một đoàn u vân ám mang, xẹt qua một đạo tàn ảnh ở trong hư không, cực nhanh đã biến mất cuối chân trời.

- Đó là...

Long Hoàng Chân Thần vừa mới độ xong Lôi kiếp, thần sắc nhất thời kinh hãi.

Với cảnh giới hiện tại của hắn, tự nhiên phát hiện ra đạo thân ảnh vừa mới bay xẹt qua kia, chính là Thiên Phật Chân Thần!

- Không ngờ Thiên Phật Chân Thần vẫn còn chưa chết!

Trong lòng Long Hoàng Chân Thần nhất thời giống như đang ngồi bàn chông. Sự khủng bố cường hãn của Thiên Phật Chân Thần lúc trước, vẫn còn sờ sờ ngay trước mắt hắn.

Bằng sức một người, quét ngang toàn bộ cường giả Bán Thần của hai Đại Vương triều! Thực lực khủng bố bậc này, khiến cho hắn cả đời khó quên!

Nhưng vào lúc này, lại có thêm một đạo khí tức hủy diệt khổng lồ, giống như một phiến thiên mạc hắc sắc, đã gào thét phóng tới.

- Diệt Thế Hắc Giao Long! Triệu Phong!

Thần sắc Long Hoàng Chân Thần một lần nữa chấn động, ánh mắt phi thường kinh hãi.

Hắn hoài nghi có phải mình đã hoa mắt rồi không? Lúc này không ngờ Triệu Phong lại đang đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

Vù vù!

Trong nháy mắt, Diệt Thế Hắc Giao Long đã bay vọt qua phiến tuyệt địa này.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Long Hoàng Chân Thần lập tức hỏi những thành viên Thái Hoàng Điện khác.

- Bẩm Thái thượng Trưởng lão, đây là chuyện từ hai tháng trước! Tựa hồ Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Chúa Tể Điện phục tùng, trở thành tọa kỵ của Triệu Phong! Mà kẻ đang bị Triệu Phong truy sát kia, vẫn chưa thể điều tra rõ lai lịch!

Bên ngoài, một gã cao tăng Hoàng Thiên Vọng lập tức bấm báo cho Long Hoàng Chân Thần.

- Đã truy sát suốt hai tháng rồi?

Thần sắc Long Hoàng Chân Thần nhất thời cứng đờ, trong lòng sóng biển cuộn trào.

Triệu Phong đã thu phục được Diệt Thế Hắc Giao Long, đồng thời đại chiến với Thiên Phật Chân Thần, đã truy sát hắn suốt hai tháng đằng đẳng?

Long Hoàng Chân Thần không ngờ tới, thời điểm chính mình bế quan trùng kích Thiên giai Thần vị, không ngờ lại xảy ra chuyện lớn như vậy.

oOo

- Triệu Phong! Người dám giết ta, Cổ Hồn Điện nhất định sẽ không bỏ qua cho người!

Khí tức Thiên Phật Chân Thần suy nhược, sức cùng lực kiệt.

Bị Triệu Phong truy sát suốt hai tháng trời đằng đẳng, cho dù phục dụng nhiều thánh dược chữa thương hơn nữa, cũng không cách nào khôi phục lại thân thể, linh hồn cũng đã bị thương tổn nghiêm trọng.

Lúc này, khoảng cách giữa Triệu Phong cùng Thiên Phật Chân Thần đã càng ngày càng gần.

- Chịu chết đi!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, trong tay xuất hiện một khối thép tam giác.

Leng keng!

Khối thép tam giác trực tiếp biến thành một thanh thiết cung hắc sắc, trên thân cung phủ đầy tế văn thanh sắc, lấp lánh quang trạch kim sắc nhàn nhạt.

Đem Thần lực quán nhập vào trong đó, Triệu Phong trực tiếp kéo động dây cung hắc sắc.

Ầm! Hô!

Một đạo quang tiễn hắc sắc kinh thiên, kéo theo lốc xoáy cuồng bạo đen như mực, hướng về phía trước lao thẳng tới.

- Không xong! Không thể nào né tránh!

Thiên Phật Chân Thần có cảm giác mình đã bị mũi tên này hoàn toàn tập trung!

Đây chính là công kích của Thần khí a! Tuy rằng cảnh giới của Triệu Phong chỉ mới có Huyền Quang Cảnh Đại thành, Thần lực cũng còn pha tạp không tinh khiết, nhưng lúc này bản thân Thiên Phật Chân Thần đã bị trọng thương, thực lực không còn được bốn thành so với lúc toàn thịnh.

- Hắc Ma Phong Thuần!

Thiên Phật Chân Thần điên cuồng thiêu đốt Thần lực, thi triển bí pháp phòng ngự.

Ồ...ồ...ồ...n...g!

Một đạo ma thuần hắc quang xoay tròn xuất hiện ngay trước mặt Thiên Phật Chân Thần.

Vụt... Phan!

Một khắc sau, mũi tên của Triệu Phong trực tiếp bắn thẳng tới.

Ừng ùng!

Bí pháp phòng ngự của Thiên Phật Chân Thần trong nháy mắt bị bắn nát bấy!

Tuy rằng Thiên Phật Chân Thần đã sớm dự liệu, lui nhanh về phía sau, nhưng vẫn như cũ bị hủy diệt phong bạo kinh thiên kia ảnh hưởng tới.

- Khốn kiếp! Nếu cứ như vậy, chỉ có cách bỏ qua thân thể mà thôi!

Trong lòng Thiên Phật Chân Thần phi thường không nở.

Hắn vô cùng vất vả mới đem cỗ thân thể này tu luyện tới cảnh giới Thánh Vương, hiện tại nếu như sử dụng linh hồn phóng chạy, một lần nữa Đoạt xá sống lại, không biết phải bao lâu mới có thể khôi phục lại thời kỳ đỉnh phong.

Bất quá, như vậy vẫn còn tốt hơn so với tử vong! Cuối cùng, Thiên Phật Chân Thần vẫn lựa chọn Đoạt xá sống lại.

Đường đường Thiên Phật Chân Thần, nếu như bị một gã Thánh Chủ tại không gian cấp thấp giết chết, hẳn có chết cũng không cách nào nhắm mắt được!

Ngay lúc Thiên Phật Chân Thần chuẩn bị linh hồn phóng chạy, Đoạt xá sống lại, thì...

Ong ong!

Bốn phía xung quanh Thiên Phật Chân Thần đột nhiên xuất hiện một tầng Huyền Quang Thánh Lực màu sắc rực rỡ.

Khoảnh khắc này, khắp thiên địa phẳng phất như lâm vào run rẩy, vô số Áo nghĩa các thuộc tính không ngừng ba động hư không.

- Không tốt! Đây là Không gian Vạn Tượng!

Ánh mắt Thiên Phật Chân Thần chấn động, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác sợ hãi.

Bất luận một động tác nào của Thiên Phật Chân Thần, cho dù là nhỏ nhất, đều nằm trong sự quan sát chặt chẽ của Thần Linh Nhân Triệu Phong, làm sao hắn có thể chạy trốn được?

Lúc này, Thiên Phật Chân Thần đã bị nhốt bên trong Không gian Vạn Tượng Bản Nguyên của Triệu Vạn!

Cảnh giới hiện tại của Triệu Vạn tuy là Huyền Quang Cảnh Đại thành, nhưng bất cứ lúc nào hắn cũng có thể tiến giai lên cảnh giới Thánh Vương! Hơn nữa, không gian bản nguyên của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, làm sao có thể dễ dàng đào tẩu như vậy?

- Hôm nay, chính là tử kỳ của ngươi!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong xuyên thấu tất cả, tập trung vào Thiên Phật Chân Thần bên trong Không gian Vạn Tượng.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, nương theo linh hồn ba động cường đại bắt đầu dâng trào lên.

Lúc này, lạc ấn Lôi kiếp trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong đã đạt tới hơn năm ngàn đạo, nếu như đem toàn bộ bọn chúng dùng vào trong Lôi Kiếp Đồng Diễm, sẽ cụ bị uy năng khủng bố như thế nào?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, kích động không thôi.

Ầm! Phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vạn vạn giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy, trực tiếp bắn vào trong Không gian Vạn Tượng, tàn sát oanh tạc bừa bãi trên linh hồn của Thiên Phật Chân Thần!

Mà đồng thời khi phát động Lôi Kiếp Đồng Diễm, cây cung hắc thiết trong tay Triệu Phong cũng đã được hấn kéo căng lên.

Băng... Vụt...

Một đạo tiễn ảnh thần quang hắc sắc nháy mắt bắn thẳng ra.

Bên kia, Triệu Vạn tại thời khắc quan trọng nhất, đã trực tiếp thu hồi không gian bản nguyên, để tránh bị hư hao tổn hại.

Ầm! Phanh!

Thiên Phật Chân Thần vẫn còn đang bị Lôi Kiếp Đồng Diễm oanh tạc, chưa thể phục hồi lại, liền bị một mũi quang tiễn do Cổ Thần Ấn tạo thành trực tiếp xuyên qua thân thể.

- Chắc chắc... đường đường là một Chân Thần Tam giai, không ngờ lại rơi xuống đến nông nỗi này!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười nhạo một trận.

Bị truy sát suốt hai tháng trời đằng đẳng, bản thân Thiên Phật Chân Thần đã bị thương nặng, thực lực hạ thấp. Dưới đồng thuật công kích kinh khủng như vậy của Triệu Phong cùng uy năng của Thần khí Cổ Thần Ấn, tuyệt đối không có khả năng sống sót!

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long thân là tọa kỵ của Triệu Phong, thậm chí cũng có chút tự hào.

Phong bạo tiêu tán đi, sau khi xác định chính xác Thiên Phật Chân Thần đã chết hẳn, lúc này Thần Linh Nhân của Triệu Phong mới đình chỉ vận chuyển.

- Đi!

Tay trái Triệu Phong vung lên, sử dụng Mê Không Giới, trực tiếp truyền tống rời khỏi nơi này.

o0o

Ngay cùng ngày trận truy sát này kết thúc, bên trong Thái Hoàng Điện, các thành viên Hoàng Thiên Vồng đã đem kết quả này báo cáo lại cho Long Hoàng Chân Thần.

- Không ngờ Thiên Phật Chân Thần cũng đã chết dưới tay Triệu Phong!

Hô hấp của Long Hoàng Chân Thần cũng phải đình chỉ trong chốc lát, ánh mắt cơ hồ đại ra, trong đầu hoàn toàn trống rỗng.

Có lẽ Thiên Phật Chân Thần cũng không ở trong trạng thái toàn thịnh, nhưng đối phương dù gì cũng là Chân Thần cường đại của Thần vực Man Hoang, không ngờ lại có thể bị một tên Thánh Chủ Huyền Quang Cảnh giết chết!

Mặt khác, Triệu Phong có thể khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long khuất phục, cam chịu làm tọa kỵ, đây cũng là chuyện tình không thể nào tin nổi!

Có được tài nguyên của Triệu Phong bồi dưỡng, thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ có thể cấp tốc đề thăng!

Vốn dĩ, Long Hoàng Chân Thần còn dự định sau khi đột phá Chân Thần, trước khi tiến vào Thần vực Man Hoang, đích thân ra tay giáo huấn Chúa Tể Điện một trận. Thế nhưng lúc này, Long Hoàng Chân Thần ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ tới chuyện này!

- Trước thả cho hấn một con đường sống, chờ sau khi ta tiến nhập Thần vực Man Hoang, tìm được tổ tông Hoàng tộc, nhất định sẽ khiến cho hấn đẹp mặt!

Long Hoàng Chân Thần hừ lạnh một tiếng.

Từ khi Thái Hoàng Điện thành lập cho tới nay, đã từng có rất nhiều Chân Thần thành công tiến nhập Thần vực Man Hoang. Nhiệm vụ đầu tiên sau khi Long Hoàng Chân Thần tiến nhập Thần vực Man Hoang, chính là tìm kiếm các tổ tông Hoàng tộc!

1146. Chương 1143: Chuẩn Bị Cuối Cùng

Trong nháy mắt khi Triệu Phong quay trở lại Chúa Tể Điện, trong một tòa điện các nào đó tại Cẩm địa hậu sơn.

- Không sai! Trên người hấn thật sự có khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long!

Thanh âm của Tà Thần Ý niệm thể trong cơ thể Nam Cung Thánh đột nhiên chấn động, cơ hồ là hét lên.

Khoảng thời gian trước, trong Vương triều Đại Càn đã lan truyền lời đồn, Diệt Thế Hắc Giao Long đã bị Triệu Phong phục tùng, trở thành tọa kỵ của hấn. Thế nhưng Tà Thần Ý niệm thể không đích thân chứng kiến, hấn nói thể nào cũng không chịu tin chuyện này là sự thật.

Dù sao trước đây, ngay cả Cổ Thần Tà Dương chủ nhân của hấn cũng không có cách nào triệt để đánh chết Diệt Thế Hắc Giao Long, chỉ có thể đem nó phong ấn lại mà thôi.

- Không nghĩ tới thực lực của Triệu Phong đã đạt tới trình độ này! Thuần phục được Diệt Thế Hắc Giao Long, còn đánh chết cả Thiên Phật Chân Thần!

Sắc mặt Nam Cung Thánh trầm trọng, bộ dạng có chút không cam lòng.

Bản thân hấn liên tục dung hợp Tà Thần lực, cố gắng đề thăng thực lực, thế nhưng vẫn như cũ bị Triệu Phong bỏ xa lại phía sau, chỉ có thể không cam lòng nhìn theo bóng lưng của Triệu Phong mà thôi.

- Người cũng không cần vương mắc những thứ này! Bản thân nhân mâu của hấn cụ bị tiềm lực trở thành Thần Mâu thứ chín! Mà một khi Thần Mâu thứ chín hoàn toàn trưởng thành, như vậy...

Toàn thân Tà Thần Ý niệm thể khẽ run lên một cái, trong lòng toát ra một cỗ ý tứ kính sợ.

oOo

- Không gian Trữ vật của Thiên Phật Chân Thần, không ngờ cũng là Thứ Thần khí!

Triệu Phong nghiền cứu chiếc nhẫn màu đen trong tay mình.

Thời điểm đánh chết Thiên Phật Chân Thần, tuy rằng Không gian Trữ vật Thứ Thần khí cũng bị một chút tổn hại nhất định, nhưng vẫn chưa hoàn toàn bị hủy hoại.

Linh thức Triệu Phong tiến hành thăm dò bên trong, phát hiện không gian trong này thập phần rộng rãi, nhưng cũng vô cùng trống trải, chỉ còn lại một ít các loại tài nguyên cấp thấp, Thần binh bình thường cùng một số loại cổ tịch mà thôi.

- Hửm? Đây là...

Ánh mắt Triệu Phong tập trung vào một khối sắt nhỏ màu đen không hoàn chỉnh.

Khối sắt nhỏ màu đen này hết sức bình thường! Sở dĩ nó có thể khiến cho Triệu Phong chú ý, là bởi vì khối sắt nhỏ màu đen này có chút gì đó tương tự với Thần khí Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong.

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, tỉ mỉ quan sát khối sắt nhỏ không hoàn chỉnh này.

- Chỉ là vật phẩm kim loại bình thường!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong đưa ra kết luận.

Khối sắt này chỉ là một khối kim loại bình thường, không có tác dụng lớn lao gì cả, lại được Thiên Phật Chân Thần đặt bên trong Không gian Trữ vật như vậy, chuyện này khiến cho Triệu Phong có chút nghi hoặc.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên nhớ tới hình ảnh khi giao chiến cùng Thiên Phật Chân Thần lúc trước. Thời điểm khi mình xuất ra Cổ Thần Ấn, Thiên Phật Chân Thần tựa hồ vô cùng khiếp sợ.

- Lẽ nào, đồ vật mà Thiên Phật Chân Thần tới đây tìm kiếm, chính là Cổ Thần Ấn của ta?

Kết hợp các bộ phận đầu mối của cuộc chiến Chân Thần trong Thần Thi, Triệu Phong cho ra một cái kết luận kinh người!

Nhớ lại thời điểm khi Thiên Phật Chân Thần hàng lâm, Cổ Thần Ấn tựa hồ đã từng xuất hiện một chút biến hóa nhàn nhạt.

Nếu như vậy, tác dụng của khối sắt màu đen này, có lẽ chính là dùng để cảm ứng vị trí của Cổ Thần Ấn!

Về phần vì sao Thiên Phật Chân Thần cùng với thế lực sau lưng hắn lại coi trọng Cổ Thần Ấn này như vậy, hiện tại Triệu Phong không cách nào biết được.

- Cũng may Thiên Phật Chân Thần đã chết!

Triệu Phong thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như để cho Thiên Phật Chân Thần trốn thoát, quay trở lại Thần vực Man Hoang, như vậy Triệu Phong nhất định sẽ bị thế lực sau lưng hắn để mắt tới.

Sau đó, Triệu Phong lại kiểm tra một chút những vật phẩm còn lại trong Không gian Giới chỉ.

Những tài nguyên tu luyện còn thừa lại trong không gian căn bản không đủ để lọt vào pháp nhãn của Triệu Phong, Triệu Phong chỉ quan sát một ít cổ tích trong đó.

- Toàn bộ đều là công pháp Thiên cấp Đỉnh phong, còn có công pháp Thần cấp nữa!

Đẳng cấp công pháp trên Thiên cấp chính là Thần cấp! Công pháp Thần cấp đồng dạng cũng chia ra làm Sơ giai, Trung giai, Cao giai, Đỉnh phong!

Bất quá, những công pháp Thần cấp ở nơi này, toàn bộ đều không thích hợp với Triệu Phong.

- Xem ra Thiên Phật Chân Thần tiến hành Đoạt xá sống lại, đã tiêu hao hết đại bộ phận tài nguyên tích lũy của hắn rồi!

Triệu Phong thoáng có chút thất vọng. Trong Không gian Trữ vật của Thiên Phật Chân Thần cũng không có vật phẩm gì đặc biệt hấp dẫn Triệu Phong cả.

Bất quá, đây cũng là bởi vì nhãn giới hiện tại của Triệu Phong đã rất cao. Kỳ thật các tài nguyên tu luyện cùng Thần binh Thiên giai trong Không gian Trữ vật của Thiên Phật Chân Thần, cho dù đặt ở Đại Lục Vực, cũng đều là các trân bảo tuyệt thế.

Sau khi thanh lý xong chiến lợi phẩm, Triệu Phong chỉ vừa ý với hai bản công pháp Thần cấp trong Không gian Trữ vật: Cửu Thiên Diệt Long Thương, Hắc Nguyên Thần Công!

Tuy rằng này hai môn công pháp cũng đều không thích hợp với Triệu Phong, nhưng đại đạo ngàn vạn, cuối cùng đều điểm chung tương đồng với nhau.

Chỉ trong chốc lát, Triệu Phong đã đem toàn bộ nội dung của hai bản công pháp Thần cấp này ghi tạc vào trong đầu, sau đó chậm rãi thể ngộ.

Mấy ngày sau, Triệu Phong cũng lĩnh ngộ được rất nhiều kỹ xảo cao thâm từ trong hai bản công pháp Thần cấp này, đồng thời nhãn giới của hắn cũng đạt được không ít đề thăng.

oOo

Một tháng sau, Triệu Phong nhận được tin tức, Thái Hoàng Điện đã có thêm một vị Bán Thần mới tấn cấp, mà Long Hoàng Chân Thần thì đã tiến về Thần vực Man Hoang!

Long Hoàng Chân Thần vừa đi, Hoàng tộc Vương triều Đại Càn cũng trở nên khiêm tốn hơn.

Lại qua thêm mấy ngày nữa, Triệu Phong phát hiện, Chúa Tế Điện so với dĩ vãng càng náo nhiệt hơn rất nhiều.

Các cao tăng rất nhiều thế lực lớn nhỏ trong Vương triều Đại Càn đều lần lượt đi tới Chúa Tế Điện, tựa hồ có ý thỉnh cầu muốn trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tế Điện.

Sau khi Triệu Phong cười Diệt Thế Hắc Giao Long chạy một vòng quanh Đại Lục Vực, lực ảnh hưởng của Chúa Tế Điện trong Đại Lục Vực đã hoàn toàn bằng với hai đại thế lực Tứ tinh, thậm chí mơ hồ còn vượt lên trước một chút nữa.

Một ít thế lực Nhị tinh phổ thông, cho dù muốn trở thành thế lực phụ thuộc của Chúa Tế Điện, cũng cần phải trải qua một phen sàng chọn, khảo sát nghiêm khắc mới được.

Việc này, Triệu Phong tự nhiên sẽ không quản tới, tất cả đều do đám người Bích Thanh Nguyệt xử lý.

- Hiện tại, chính thể thực lực Chúa Tế Điện đã hoàn toàn tương đồng với hai đại thế lực Tứ tinh, nhưng Chúa Tế Điện càng đáng sợ hơn ở tiềm lực phát triển...

Trong mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang. Chỉ cần cho Chúa Tế Điện thêm vài chục năm, thậm chí chỉ cần mười năm thôi, chính thể thực lực Chúa Tế Điện sẽ hoàn toàn vượt qua Thái Hoàng Điện cùng Thiên Huyền Cung!

Thiên Huyền Cung vốn cũng không có bao nhiêu dã tâm, mà Thái Hoàng Điện hiện tại đã thập phần khiêm tốn, đối với bất kỳ cử động nào của Chúa Tế Điện, hầu như đều là có thể nhìn được thì nhìn, mở một mắt nhắm một mắt cho qua.

Chúa Tế Điện hiện tại cách mục tiêu cuối cùng chế phách Đại Lục Vực của Triệu Phong đã không còn xa nữa.

Một ngày nọ, cao tăng của Vũ gia, một trong Bát Đại Thế Gia, cũng đi tới Chúa Tế Điện.

Ánh mắt Vũ Thiên Ngô nhìn chằm chằm vị trí Cấm địa nơi Triệu Phong đang ở, trong lòng dâng lên một cỗ kính nể nồng đậm.

Nhớ lại lúc ban đầu ban đầu, lúc ở trong Lăng mộ Hoàng tộc, hắn cùng với Triệu Phong vẫn là lực lượng ngang nhau. Nhưng hiện tại, Triệu Phong đã trở thành tồn tại hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất nhân của toàn bộ Đại Lục Vực!

- Triệu Phong, ngươi là người mà Vũ Thiên Ngô ta kính nể nhất, nhưng ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi!

Trong ánh mắt Vũ Thiên Ngô toát ra ý chí chiến đấu vô hạn.

oOo

Thời điểm khi Chúa Tế Điện đang cấp tốc mở rộng, đem thế lực phân bố ra toàn bộ lãnh thổ Vương triều Đại Càn, thì Triệu Phong cũng đã bắt tay chuẩn bị cho việc tiến nhập Thần vực Man Hoang.

Một ngày này, Triệu Phong đi tới chỗ Côn Vân đang ở.

- Có chuyện gì?

Ánh mắt Côn Vân ngưng trọng, chằm chằm quan sát Triệu Phong.

- Muốn cùng ngươi làm một khoản giao dịch cuối cùng!

Triệu Phong bình thản ngồi xuống, mỉm cười nói.

- Một khoản giao dịch cuối cùng?

Thần sắc Côn Vân đại ra.

Côn Vân cho rằng, sau này Triệu Phong sẽ không cần sự giúp đỡ của hắn nữa. Bất quá ngẫm lại cũng phải, thực lực Triệu Phong hiện tại, đã là vô địch Vương triều Đại Càn! Sau khi Bán Thần Long Hoàng rời đi, hắn đã chân chính trở thành cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao sau khi Long Hoàng Chân Thần tiến về Thần vực Man Hoang, bên phía Dị Tộc cũng không có bất kỳ hành động gì.

Chúa Tể Điện nhanh chóng quật khởi, khiến cho thực lực của Vương triều Đại Càn mơ hồ đã vượt qua Vương triều U Nguyệt!

- Có lẽ, không bao lâu nữa, ta cũng sẽ tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong cảm khái nói một câu.

- Cái gì? Người sắp sửa trùng kích Thiên giai Thần vị sao?

Đây là ý nghĩ đầu tiên hiện lên trong đầu Côn Vân.

Bất quá sau khi tỉnh táo trở lại, Côn Vân cảm giác mình suy nghĩ quá ngu xuẩn rồi.

Hiện tại cảnh giới của Triệu Phong chỉ mới là Huyền Quang Cảnh Đại thành, cho dù tốc độ tu luyện có nhanh chóng đến đâu đi nữa, trong vòng mười năm, hẳn không cách nào có thể trùng kích được Thiên giai Thần vị!

- Không! Ta muốn sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, trùng kích Thần vị tại nơi đó...

Triệu Phong nói cho Côn Vân nghe quyết định của chính mình.

Kiếp trước cũng đã từng là một Bán Thần cực kỳ tiếp cận Thiên giai Thần vị, sau khi Côn Vân nghe xong hết thấy chuyện này, liền biết rõ, phương pháp này quả thật khả thi!

Chỉ cần trong cơ thể ẩn chứa đủ nhiều khí tức Man Hoang Bản Nguyên, liền có thể cảm ứng được sự tồn tại cùng vị trí của Thần vực Man Hoang!

- Khoản giao dịch cuối cùng giữa hai chúng ta là: Sau khi ta rời đi, người trấn thủ Chúa Tể Điện thêm ba mươi năm nữa! Thù lao chính là, người cũng có thể sớm một chút tiến nhập Thần vực Man Hoang!

Triệu Phong nói ra nội dung giao dịch.

Côn Vân vừa nghe xong liền biết rõ, thù lao mà Triệu Phong nói, chính là cấp cho chính mình đầy đủ lượng khí tức Man Hoang Bản Nguyên, để cho hắn cũng có thể dùng loại phương pháp này tiến nhập Thần vực Man Hoang.

- Được!

Côn Vân lập tức không cần suy nghĩ, trực tiếp đáp ứng đề nghị của Triệu Phong.

Vốn dĩ theo như Côn Vân tính toán, phải hơn một trăm năm sau, hắn mới đủ khả năng trùng kích lên Thiên giai Thần vị.

Mà lúc này, Triệu Phong chỉ yêu cầu hắn trấn thủ Chúa Tể Điện ba mươi năm mà thôi! Ba mươi năm sau, hắn đã có thể trực tiếp tiến về Thần vực Man Hoang.

Ở tại Thần vực Man Hoang, xác suất trùng kích Thiên giai Thần vị thành công lớn hơn bên ngoài rất nhiều, mà thu hoạch được cũng nhiều hơn không ít. Giao dịch có lời như vậy, làm sao Côn Vân lại không làm?

Sau đó, Triệu Phong cùng Côn Vân liền ký kết quyển trục huyết chi khế ước.

- Phân lượng những thứ này, hẳn là cũng đủ rồi!

Triệu Phong đưa cho Côn Vân một cái Không gian Trữ vật.

oOo

Sau khi rời khỏi điện các nơi Côn Vân ở, Triệu Phong đi dạo một vòng bên trong Chúa Tể Điện, gặp mặt đám người Bích Thanh Nguyệt, U Dạ Thánh Quân, Từ Lão quái... những kẻ tử trung trước đây đã theo chính mình.

Bọn họ nói chuyện với nhau rất nhiều, cũng đem chuyện Triệu Phong sắp tiến về Thần vực Man Hoang, nói với bọn họ.

Sau đó, Triệu Phong quay trở lại bên trong Mê Không Giới, bắt đầu bế quan tu luyện.

Muốn sớm tiến nhập Thần vực Man Hoang, còn có một yêu cầu quan trọng nhất, chính là cấp bậc sinh mệnh ít nhất cũng phải đạt tới cảnh giới Bán Thần!

o0o

Bên trong Mê Không Giới, trước mặt Triệu Phong phiêu phù rất nhiều trân tài Thái Cổ khác nhau.

Vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong nhanh chóng hấp thu những dược hiệu trong đám trân tài Thái Cổ này.

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong từ từ chậm rãi tăng lên.

Trong Lôi Hồn Thể, năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp nhất tề lấp lánh, kích thích ra một cỗ lực lượng Lôi kiếp hủy diệt chói mắt, tiến hành nghịch hướng rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Một bên khác, Triệu Vạn cũng đang tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, kinh nghiệm giữa hai người cùng ảnh hưởng lẫn nhau, hiệu quả tu luyện đạt tới độ cao trước giờ chưa từng có!

o0o

Một năm sau, trong Mê Không Giới...

Khí tức Phong Lôi quanh thân Triệu Vạn đột nhiên tăng lên một cấp bậc, một cỗ lôi điện Thánh lực ám hoàng sắc lan tỏa ra, ba động cả một phương thiên địa.

- Không ngờ đã đột phá đến cảnh giới Thánh Vương!

Triệu Vạn thoáng có chút kinh ngạc, ánh mắt khẽ nhìn về phía Triệu Phong.

Chỉ thấy tại địa phương Triệu Phong tu luyện, trong phương viên vạn dặm giống như biến thành một thể giới lôi điện âm đậm. Cho dù chỉ đứng đằng xa nhìn lại, cũng có thể cảm nhận được lôi điện trọng áp kinh khủng từ trên người hắn bộc phát ra.

Rắc rắc!

Thời khắc nào đó, xương cốt toàn thân Triệu Phong đột nhiên kêu vang một trận. trên da dẻ toàn thân hắn toát ra lôi văn ám hoàng sắc cùng quang hoa lôi điện kinh người.

Ô...ô...ô...n...g!

Từng tầng từng tầng lôi điện ám hoàng sắc dày đặc vờn quanh toàn thân Triệu Phong, không ngừng pháp phỏng chớp lóe liên tục.

Ừng ừng!

Mặt đất nơi Triệu Phong đang đứng bỗng nhiên đổ sụp xuống phía dưới, hình thành nên một cái hố lớn khổng lồ sâu tới trăm trượng, bên trong toàn là một mảnh cháy đen, bốc khói nghi ngút.

- Thật cường đại!

Cho dù đang đứng cách xa tới mấy vạn dặm, nhưng Triệu Vạn vẫn có thể cảm nhận được cỗ thể phách uy áp kinh khủng này!

- Thánh Lôi Thể tăng thứ bảy!

Trên mặt Triệu Phong hiện lên một tia kinh hỉ cùng hưng phấn.

Thánh Lôi Thể đạt tới tầng thứ bảy, chính là đã bước chân vào đẳng cấp Chân Thần!

Hiện tại trong Đại Lục Vực hầu như không còn người nào có đủ khả năng có thể gây tổn thương cho Triệu Phong được nữa.

- Chủ nhân, lúc nào chúng ta sẽ xuất phát?

Trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long cũng chớp động vẻ hưng phấn.

Tuy rằng hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long cũng vẫn chỉ mới là cảnh giới Thánh Vương, nhưng Diệt Thế Long Thể của hắn lại vô cùng cường hãn, không kém Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy của Triệu Phong chút nào.

Bởi vậy, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã cụ bị điều kiện tiến nhập Thần vực Man Hoang.

- Người cứ tiếp tục tu luyện đi! Ta cho phép người tiếp tục khôi phục tới cảnh giới Bán Thần!

Sau khi nói xong, Triệu Phong liền bắt đầu củng cố Thánh Lôi Thể vừa mới đột phá.

oOo

Mãi tới một ngày Triệu Vong trở về tới Chứa Tể Điện, ý niệm Triệu Phong khẽ động, đem Triệu Vong kéo vào bên trong Mê Không Giới.

1147. Chương 1144: Mới Đến Thần Vực

Thiên phú tu luyện của Triệu Vong kém hơn Triệu Vạn khá nhiều, bởi vậy mãi cho đến hiện tại vẫn chỉ là cảnh giới Thánh Chủ Tiểu thành mà thôi.

Bất quá theo như Triệu Phong nghĩ, chuyện này ngược lại là chuyện tốt! Như vậy Triệu Vong sẽ có thể tu luyện nhiều hơn ở trong Thần vực Man Hoang, có thể bù đắp lại điều kiện thực lực kém cỏi khi hắn mới sinh ra.

- Chủ nhân, người muốn mang theo bọn chúng cùng tiến nhập Thần vực Man Hoang sao?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long cảnh giác, liếc nhìn một chút về phía Triệu Vạn cùng Triệu Vong.

Kỳ thật, thời điểm tiến nhập Thần vực Man Hoang cũng có thể mang theo người khác cùng nhau tiến nhập. Giống như lão giả Linh Tộc trước đây, đã trực tiếp mang theo Triệu Vũ Phi cùng đi.

Bất quá, làm như vậy sẽ mang đến cho người tiến nhập Thần vực Man Hoang áp lực không gian gấp đôi bình thường!

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong mang theo một sinh linh cùng tiến nhập Thần vực Man Hoang, hắn sẽ phải thừa nhận áp lực không gian xuyên toa của cả hai người.

Cho nên, những Chân Thần từ Đại Lục Vực tiến nhập Thần vực Man Hoang trong lịch sử, đều là một thân một mình mà đi.

Mà cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong hiện tại chỉ mới đạt tới tiêu chuẩn Bán Thần, nếu như mang theo ba người Tiểu tặc miêu, Triệu Vong, Triệu Vạn, tuyệt đối không có khả năng thuận lợi đến được Thần vực Man Hoang!

- Người không cần lo lắng chuyện này!

Triệu Phong tự nhiên minh bạch sự lo lắng của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập Không gian Thần Mâu, khẽ chạm vào một đạo thủy tuyến bên trong kim cầu thần bí.

Sau một khắc, Triệu Phong, Triệu Vong cùng Triệu Vạn bên trong Mê Không Giới đã toàn bộ biến mất không thấy đâu nữa.

- Đi đâu rồi?

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long đại chấn.

Trong khoảnh khắc này, ba người Triệu Phong đã triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này, mà tại ngoại giới cũng không có bất kỳ khí tức nào.

Vụt...

Đột nhiên, Triệu Phong lại một lần nữa xuất hiện bên trong Mê Không Giới, chỉ bất quá lần này Triệu Vong cùng Triệu Vạn cũng không có xuất hiện.

- Chủ nhân, người đặt bọn chúng ở nơi nào rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc vạn phần, mở miệng thăm dò.

Triệu Phong cũng không trả lời, mà trực tiếp rời khỏi Mê Không Giới.

Triệu Vạn, Triệu Vong đều là phân thân do linh hồn Triệu Phong tách ra, để cho bọn chúng biết bí mật của Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không có chuyện gì. Hơn nữa, Triệu Phong tin tưởng, đưa bọn họ vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, thời điểm tiến nhập Thần vực Man Hoang, sẽ không sản sinh bất cứ ảnh hưởng gì tới Triệu Phong cả.

Còn lại, hai người Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cùng nhau tiến vào Thần vực Man Hoang, chỉ mang theo Tiểu tặc miêu, vấn đề cũng sẽ không lớn lắm.

Các đàn Yêu thú khác vốn được dưỡng dục bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong đều giao toàn bộ lại cho Bích Thanh Nguyệt quản lý.

Thực lực hiện tại của những đàn Yêu thú này, đại đa số vẫn là cảnh giới Đại Đế hoặc Thánh Chủ, đối với Triệu Phong đã hoàn toàn không còn tác dụng gì nữa. Bất quá, để lại trong Chúa Tể Điện lại có thể trở thành một cỗ chiến lực cường đại.

Vụt...

Cánh tay Triệu Phong khê vung lên, thân hình chậm rãi nhạc dần trong một tầng ngân ảnh không u.

oOo

Nam Lâm Hải, Đảo vực Phù Mộng, Thiên Cầm Vực...

Một gã nam tử tóc hoàng kim bỗng nhiên hàng lâm bên trên Thiên Cầm Thánh Cung.

Lần này, trên dưới Thiên Cầm Thánh Cung đối với Triệu Phong cũng không còn sợ hãi như trước đây nữa, mà là mang theo ánh mắt kính sợ, sùng bái nhìn về phía hắn.

- Triệu Phong, người lại tới thăm nàng à?

Thiên Cầm Cung chủ khê mỉm cười, hỏi.

Triệu Phong tiến đến Thiên Cầm Thánh Cung, chỉ có một nguyên nhân duy nhất.

Triệu Phong trò chuyện với Thiên Cầm Cung chủ vài câu, sau đó liền đi tới Cẩm địa Thiên Cầm Thánh Cung.

Trong vực sâu Cẩm địa, mây mù lượn lờ, Triệu Phong lẳng lẳng đứng thẳng nơi đó, ánh mắt nhìn chăm chăm một tòa điện các thần bí cổ xưa trước mặt.

Tòa cung điện thần bí này, cho dù là với năng lực thấu thị Thần Linh Nhân của Triệu Phong cũng không có cách nào nhìn xuyên thấu được.

Triệu Phong một lần đứng này, kéo dài suốt ba ngày trời.

Nhưng hắn không biết là, bên trong tầng bốn mươi chín của Phạm Luân Cổ Âm Điện, ánh mắt Liễu Cầm Âm cực kỳ ôn nhu nhìn chăm chăm Triệu Phong, đồng dạng cũng đã đứng đó suốt ba ngày trời!

Thời khắc nào đó, sắc mặt Triệu Phong khê nhúc nhích một cái.

- Cầm Âm, nếu có cơ hội, ta sẽ quay lại gặp nàng!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nhàn nhạt nói.

Nếu như Thiên Phật Chân Thần đã có thể hàng lâm Đại Lục Vực, như vậy đã chứng minh, sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, Triệu Phong vẫn có cơ hội quay trở lại Đại Lục Vực.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

- Hắc hắc... rốt cuộc cũng có thể rời khỏi cái địa phương quỷ quái này!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười nói.

Triệu Phong dựa theo biện pháp Diệt Thế Hắc Giao Long nói, dẫn động khí tức Man Hoang Bản Nguyên sâu bên trong cơ thể, đồng thời phóng thích linh thức, cảm thụ phiến Thần vực Man Hoang hư vô mờ mịt kia.

Ong ong!

Trong chỗ u minh, tại trung tâm Phạm Trụ xa xôi chợt truyền đến một cỗ ba động yếu ớt.

Ông!

Xung quanh thân thể hai người đột nhiên xuất hiện một tầng không gian sóng gợn kỳ dị, phiếm động khí tức Man Hoang Thái Cổ nhàn nhạt.

Thân ảnh Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, trong cỗ không gian ba động kỳ dị này, chậm rãi nhạt dần, cuối cùng phốc một tiếng, liền triệt để biến mất!

Ngoại trừ mấy người đã bị Triệu Phong hạ xuống Minh Tâm Ấn trong linh hồn ra, không người nào phát hiện Triệu Phong, cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực, đã triệt để biến mất khỏi mảnh không gian này!

oOo

Tại một phiến Đảo vực tiếp giáp Thiên Cầm Vực, trên một đỉnh núi cô tịch, một vị lão giả thương cổ cao lớn, đang đứng chấp tay sau lưng, ánh mắt nhìn về phía xa xăm.

Trên người lão giả mặc một thân áo choàng hắc bào tĩnh lặng như bầu trời đêm, hai tròng mắt nhìn giống như đục ngầu, nhưng lại thâm thúy như ánh sao trời, lộ ra sự cơ trí cùng tang thương vô tận.

Ở trên vai của lão giả, một con Đại lại miêu ngân hắc sắc đang nằm trên đó, giống như đang ngủ say vậy.

- Rốt cuộc hắc cũng tới nơi đó!

Lục Vu Trí giả cảm thán một tiếng.

Hai tròng mắt thâm thúy của hắc nhìn về phía xa xăm, chính là phương hướng của Phạm Luân Cổ Âm Điện!

- Cầm Hâm, vận mệnh sau này của ngươi, ngay cả ta cũng khó có thể thôi diễn được...

Thần sắc Lục Vu Trí giả phức tạp, khẽ lắc đầu.

- Đại lại miêu, cũng đã đến lúc chúng ta phải trở về rồi!

- Meo...

Con Đại lại miêu ngân hắc sắc đang ngủ say kia khẽ mở ra hai tròng mắt mệt mỏi, thần tình lười biếng, ngáp dài một cái.

oOo

- Đây chính là áp lực không gian xuyên toa sao?

Triệu Phong gian nan thốt lên.

Lúc này, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều đang nhanh chóng xuyên qua từng tầng từng tầng trọng ảnh ám ngân sắc.

Mỗi khi xuyên qua một tầng trọng ảnh ám ngân sắc, thân thể của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều sẽ gặp phải một lần va đập với không gian ba động kinh khủng.

- Chủ nhân, ta và ngươi mang theo Tiểu tặc miêu cùng đi, bởi vậy áp lực không gian xuyên toa hơi lớn một chút, hơn nữa thời gian duy trì liên tục cũng khá lâu!

Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long lúc này cơ hồ đã nghiền nát không chịu nổi.

Không gian Phạm Trụ mệnh mông vô hạn.

Trong phiên trung tâm Phạm Trụ mệnh mông này có một khối thổ vực vô cùng to lớn, được gọi là Thần vực Man Hoang.

Bốn phía xung quanh Thần vực Man Hoang có vô số các thổ vực lớn lớn nhỏ nhỏ, càng không ngừng lan tỏa mở rộng ra xung quanh.

Toàn bộ khu vực bên ngoài Thần vực Man Hoang đều được gọi chung là Không gian Ngoại vực.

Bên trong Không gian Ngoại vực thường xuyên sẽ không có dấu hiệu xuất hiện một tầng không gian vụn vẹo. Các sinh linh cường đại có thể phát hiện ra một đạo không gian ba động mịt mờ, từ nơi này cấp tốc xẹt qua, bắn nhanh về phía Thần vực Man Hoang.

Bên ngoài Thần vực Man Hoang, trong một phiên sơn lâm thương lão cửu viễn, không gian bỗng nhiên vụn vẹo một trận.

Ô...ô...ô...n...g!

Hai đạo thân ảnh trong suốt từ từ ngưng thực dần, xuất hiện trên mặt đất phiên sơn lâm cổ lão này.

Một người trong đó, một đầu mái tóc hoàng kim phiêu dật như ánh mặt trời rạng rỡ, dưới sự chiếu rọi của vầng thái dương nóng bỏng, trở nên chói mắt dị thường.

Mà một gã nam tử khác thì toàn thân phủ đầy long lân hắc sắc, trên khuôn mặt dữ tợn lộ ra một tia tiểu ý nhàn nhạt.

- Nguyên khí thiên địa thật là nồng nặc!

Trong nháy mắt Triệu Phong xuất hiện tại phiên không gian này, hần liền cảm thụ được nguyên khí thiên địa nồng nặc thậm chí cuồng bạo trong không gian thiên địa.

Nếu như tu luyện ở chỗ này, hiệu quả tu luyện gần như tương đương với việc ngồi trên một mỏ quặng Nguyên Tinh Thạch Cực phẩm, tiến hành tu luyện ở tại Đại Lục Vực.

Hơn nữa, cỗ nguyên khí thiên địa này cực kỳ thuần khiết, lại còn ẩn chứa khí tức Thái Cổ cực kỳ nồng đậm nữa.

Bất quá, nơi này vốn là phiên thổ vực được bảo lưu vô cùng đầy đủ từ Thời đại Thái Cổ cho tới bây giờ.

Thân ở trong phiên thổ vực này, Triệu Phong bỗng nhiên có một loại cảm giác, Đại Lục Vực nơi mình ở trước đây, tựa hồ là một thế giới hư huyền không hề chân thật! Hiện tại đi tới chỗ này, thân thể hắn có một loại cảm giác kiên định trước giờ chưa từng có! Một trận cảm giác thư sướng lan tỏa ra khắp toàn thân hắn.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong bỗng nhiên nhảy lên đồn dập.

Triệu Phong cảm giác được, bên trong Thần Linh Nhân tựa hồ đang phát sinh một loại biến hóa nào đó.

- Được rồi! Xem một chút hai người bọn họ!

Ý thức của Triệu Phong tiến nhập vào Không gian Thần Mâu, sau một khắc liền tiến vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Trước mắt Triệu Phong, đứng lẳng lẳng hai đạo nhân ảnh, đúng là Triệu Vong và Triệu Vạn!

Bất quá vào lúc này, cả ba người đều đồng thời ngây ngẩn tại chỗ, cảm thụ được nguyên khí thiên địa điên cuồng ba động khắp bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nguyên khí thiên địa cùng mật độ của khí tức Man Hoang Bản Nguyên đang không ngừng gia tăng!

Triệu Phong vô cùng khiếp sợ, vẻ mặt mừng rỡ như điên.

Vốn dĩ, nguyên khí thiên địa trong Mộng Cảnh Thái Cổ chỉ nồng đậm hơn một chút so với nguyên khí thiên địa trong Đại Lục Vực mà thôi. Triệu Phong tu luyện ở trong đó, lợi ích lớn nhất cũng chỉ là khí tức Thái Cổ.

Nhưng mà hiện tại, nguyên khí thiên địa trong Mộng Cảnh Thái Cổ đang cấp tốc tăng lên, thậm chí tiếp cận mật độ nguyên khí thiên địa trong Thần vực Man Hoang.

Những nơi ánh mắt Triệu Phong có thể nhìn tới được, tất cả cảnh tượng đều đang lặng lẽ phát sinh biến hóa.

- Trước mặt kệ chuyện này!

Ngay sau đó, Triệu Phong mang theo Triệu Vong cùng Triệu Vạn rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, nơi này là chỗ nào trong Thần vực Man Hoang?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Chủ nhân, chuyện này... Ta không cách nào xác định được!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp trả lời. Đang lúc Triệu Phong chuẩn bị chất vấn, trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long chợt lộ ra một tia sùng kính, tiếp tục nói:

- Địa vực Thần vực Man Hoang rộng lớn vô cùng, cho dù là tất cả những khu vực trước đây ta đã từng đi qua, phỏng chừng cũng không đến một phần vạn của Thần vực Man Hoang!

- Hửm? Phía trước có người!

Ánh mắt Triệu Phong xuyên thấu qua khoảng cách hơn vạn dặm, nhìn thấy một đám người đang nhanh chóng đi về phía này.

Cả đội ngũ cũng chỉ có chừng mười mấy người, phần lớn đều là cảnh giới Vương giả đỉnh phong hoặc Đại Đế Tiểu thành.

Vụt...

Triệu Phong thu Diệt Thế Hắc Giao Long vào bên trong Mê Không Giới, sau đó bay thẳng về phía đội nhân mã kia.

Trên đường phi hành, Triệu Phong có thể cảm giác được, Quy tắc Không Gian của Thần vực Man Hoang này mười phần tương tự với trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Tốc độ của hắn cũng bị áp chế cực lớn, tốc độ phi hành so với trong Đại Lục Vực, giống như tốc độ của rùa so sánh với tốc độ của thỏ vậy.

Hô!

Đội ngũ đang cấp tốc phi hành, vừa nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện trước mặt mình, liền trực tiếp dừng lại.

- Các hạ là người phương nào?

Trên lưng một đầu Thanh Dực Cự Lang, một gã nam tử trung niên đầu dê thân người, sắc mặt hơi chút tái nhợt, lập tức cảnh giác hỏi.

Cảnh giới của gã nam tử trung niên này cao tới Thánh Chủ Tiểu thành, là cường giả mạnh nhất trong cả đội ngũ này.

Sau lưng đầu Thanh Dực Cự Lang này, còn kéo theo một chiếc xe thùng. MÀN vải chiếc xe khê xóc lên, một nữ tử trên đầu có cặp sừng thanh ngọc, mặt trắng như ngọc, lộ đầu ra tỉ mỉ quan sát, đánh giá Triệu Phong.

- Tại hạ sử dụng Truyền Tống Trận di chuyển, không ngờ Truyền Tống Trận gặp phải trục trặc, bị truyền tống đến địa phương không biết tên gần đây! Ta chỉ muốn hỏi thăm các vị một chút, nơi này là địa phương nào?

Triệu Phong thu liễm lại khí tức, vẻ mặt hiền hòa, hỏi.

- Người không phải là người của Cự Linh Lộ Tộc sao?

Trong đội ngũ truyền đến một tiếng thở phào nhẹ nhõm.

- Nơi này là Hồng Phong Lâm Địa dưới sự thống trị của Đảo chủ Thiên Vũ Đảo!

Nam tử trung niên mang theo vẻ mặt nghi ngờ, quan sát từ trên xuống dưới Triệu Phong một cái.

- Chưa nghe nói qua!

Bên trong Mê Không Giới, thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên.

- Không biết gần đây có địa phương nào nhân khẩu tụ tập phồn hoa một chút không? Tại hạ muốn mua một phần địa đồ!

Triệu Phong hỏi lần nữa.

Vừa mới tới đây, Triệu Phong nghĩ muốn tìm một địa phương tạm thời đặt chân trước rồi tính sau.

Hơn nữa phương viên mấy vạn dặm quanh đây đều là một mảnh sơn lâm tang thương, ngoại trừ một ít Yêu thú ra, không có bất cứ nhân ảnh nào khác.

- Vùng này đều là địa phương các mãnh thú thường xuyên lui tới, chúng ta đang muốn đi tới địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tại phía Tây Hồng Phong Lâm Địa! Nếu vị công tử này không ngại, có thể đồng hành cùng chúng ta một đoạn!

Nữ tử đầu mọc cặp sừng thanh ngọc kia chậm rãi nói.

- Lâm Nhi tiểu thư, chúng ta làm sao có thể mang theo người khác được? Huống hồ người này còn trẻ tuổi như vậy, thực lực...

Nam tử trung niên đầu lĩnh lập tức khuyên nhủ.

- Thanh thúc, chúng ta giúp vị công tử này một chút cũng chẳng phiền toái gì! Thoạt nhìn, hắn cũng không giống như hạng người xấu xa gì!

Ngọc Lâm Nhi nhìn về phía Triệu Phong, bộ dáng lúc này đã có chút bất lực.

- Vậy thì đa tạ rồi!

Còn chưa đợi hai người kia thương lượng xong, Triệu Phong đã trực tiếp tiến vào trong đội ngũ.

Thanh thúc hơi có bất mãn liếc nhìn Triệu Phong một cái, thở dài một tiếng. Tiểu thư quả thật tâm tính quá mức thiện lương! Người tốt người xấu không phải mắt nhìn là có thể nhìn ra được!

Hiện tại, hắn chỉ đành cầu trời khấn phật, hy vọng Triệu Phong không phải là hạng người đầu trộm đuôi cướp gì mới tốt.

1148. Chương 1145: Nguy Cơ Trên Đường

- Xuất phát!

Thanh thúc không thể làm gì hơn, chỉ đành cao giọng nói.

Lập tức, toàn bộ chi đội ngũ tiếp tục chạy đi.

- Chủ nhân, đây là Thanh Ngọc Dương Tộc! Là chủng tộc mà huyết mạch chỉ mới vừa đủ đứng vào Thái Cổ Vạn Tộc Bảng! Nhìn tình huống của bọn họ, chắc là đã gặp phải chủng tộc đối địch tập kích, hiện tại chỉ có thể di chuyển về phía khu vực khác, tìm kiếm sự bảo hộ của các chủng tộc cấp bậc cao hơn...

Diệt Thế Hắc Giao Long giảng giải cho Triệu Phong.

Trong Thần vực Man Hoang không có quốc gia, không có Vương triều, chỉ có vô số các chủng tộc, thế lực lớn nhỏ mà thôi.

Quy tắc cá lớn nuốt cá bé trong Thần vực Man Hoang càng thể hiện phi thường rõ ràng. Giữa các chủng tộc trong các khu vực vẫn thường xuyên phát sinh các cuộc chiến tranh đoạt địa bàn lẫn nhau.

Số phận của kẻ yếu, vĩnh viễn luôn bị chưởng khống trong tay của cường giả!

Thanh Ngọc Dương Tộc chính là đã thua trận trong cuộc chiến tranh cùng Cự Linh Lộc Tộc, hiện tại đang phải di chuyển tới khu vực khác để tránh nạn.

Sau khi nghe xong những chuyện này, trong lòng Triệu Phong không khỏi thổn thức.

Trong Đại Lục Vực, thế lực Tam tinh đã tuyệt đối xem như là một tồn tại quái vật khổng lồ. Phân tranh giữa những thế lực, tông môn Tam tinh chính là hiếm thấy vô cùng.

Sau đó, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhìn về chiếc xe thùng ở phía trước.

Người trong buồng xe, rõ ràng chính là huyết mạch chủ hệ của Thanh Ngọc Dương Tộc. Trong đó, Ngọc Lâm Nhi bộ dáng vẫn chưa tới ba mươi tuổi, cũng đã có tu vi Đại Đế rồi!

Bên cạnh Ngọc Lâm Nhi, còn có một gã thiếu niên niên kỷ nhỏ hơn một chút.

- Thiếu niên này tựa hồ chỉ mới mười sáu tuổi, cũng đã có cảnh giới Tiểu Đan Nguyên Cảnh rồi!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuyên thấu thùng xe, trong lòng cũng có chút khiếp sợ.

Nếu như gã thiếu niên này xuất hiện tại Đại Lục Vực, cũng có thể được xem là thiên kiêu, kỳ tích trong toàn bộ Đại Lục Vực!

Phải biết rằng, thời điểm khi Triệu Phong mười sáu tuổi, vẫn còn dừng lại ở cảnh giới Thoát Phàm Cảnh. Trong cảnh giới đồng giai, cũng xem như là thế hệ nổi bật rồi.

Hiện tại xem ra, thành tích trước đây của Triệu Phong, nếu như đặt ở Thần vực Man Hoang, quả thật chính là một loại sỉ nhục!

Sau đó, Triệu Phong quan sát một chút những người khác trong đội ngũ.

Những tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc này trên cơ bản đều là cảnh giới Vương giả, Đại Đế... nhưng khí tức trên người bọn họ lại vô cùng ngưng thực trầm trọng, trong mắt lóe ra quang mang tinh lệ. Hiển nhiên căn cơ của bọn họ thấp phần vững chắc, đồng thời đã từng trải qua đại lượng chém giết, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú.

- Các Vương giả đỉnh phong của Thanh Ngọc Dương Tộc này, so với một số Đại Đế phổ thông trong Đại Lục Vực cũng đều mạnh hơn không ít!

Triệu Phong không khỏi mỉm cười, càng thêm hiếu kỳ đối với Thần vực Man Hoang.

- Ta là Man Tử! Vị huynh đệ này, trước kia ngươi ở đâu?

Lúc này, bên cạnh Triệu Phong, một gã nam tử Thanh Ngọc Dương Tộc chột tiến nhanh lên, chào hỏi hẩn một câu.

- Tại hạ là Triệu Phong, trước đây ở sát biên giới phía Tây của Thần vực Man Hoang!

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, dựa theo chỉ dẫn của Diệt Thế Hắc Giao Long mà trả lời.

Căn cứ theo như Triệu Phong nhận biết, sở dĩ gã Man Tử này chủ động tiếp cận Triệu Phong, hẳn là do Thanh thúc chỉ thị, mục đích tự nhiên là muốn biết rõ ràng một chút thân phận của Triệu Phong.

- Nơi đó thật có chút xa xôi a! Thiên Vũ Đảo chính là nằm ở phía Bắc khu vực biên giới bên cạnh Thần vực Man Hoang!

Man Tử lộ ra thần sắc lo lắng thay cho Triệu Phong.

- Bất quá, Triệu huynh đệ dám một mình ra ngoài xông xáo, thực lực tất nhiên là không tầm thường a!

Man Tử tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

Từ trên người Triệu Phong, hẳn không cảm giác được khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Một kẻ không cụt bị huyết mạch Thái Cổ cường đại, thiên phú tu luyện cũng sẽ kém đi khá nhiều.

Nhưng mà Triệu Phong còn trẻ tuổi như vậy, lại một thân một mình đơn độc ra ngoài, khiến ột ít tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều có chút kinh ngạc.

Trong Thần vực Man Hoang, đại bộ phận các khu vực đều do các đại chủng tộc, đại thế lực chiếm lĩnh. Còn lại các bộ phận khác thì đều là các tuyệt địa hung hiểm, thông thường đều là bị các loại hung cầm mãnh thú thực lực cường đại chiếm giữ, hoặc bản thân chính là địa phương thiên tai hung hiểm, không thích hợp cho các sinh linh tồn tại.

Không có thực lực cường đại, tiến nhập vào phạm vi các chủng tộc, thế lực khác nhất định phải giao ra phí đi đường. Nếu như xông lằm vào địa bàn của Hung thú, liền sẽ trực tiếp bị công kích vây giết.

Đột nhiên vào lúc này, trên không trung chợt truyền đến một trận thanh âm phá không.

Ngay sau đó, một cỗ yêu khí cường đại hung lệ xông thẳng về phía đoàn người.

Chỉ thấy mười mấy con cự đầu thanh sắc khổng lồ, hai cánh hư nát, lộ ra một đám bạch cốt âm sâm, ánh mắt hung lệ, nhìn chăm chăm xuống đám người Thanh Ngọc Dương Tộc bên dưới.

- Là Thanh Minh Điều! Mọi người cẩn thận! Bảo hộ tốt tiểu thư cùng công tử!

Thanh thúc nhất thời quát lớn.

Khí thế toàn bộ chi đội ngũ đột nhiên biến đổi, một cỗ chiến ý khổng lồ nương theo sát ý lạnh lẽo, bắt đầu lan tràn ra.

Thanh thúc dẫn theo tám tộc nhân, trực tiếp giết tới. Mấy người còn lại thì đều thủ hộ ở phụ cận thùng xe.

- Không biết sống chết! Lại dám tập kích Thanh Ngọc Dương Tộc ta!

Thanh thúc quát lớn một tiếng, huy động trường mâu mặc lục sắc trong tay, đánh ra mấy đạo Thánh ảnh kim quang.

- Thanh La Kích!

- Bích Quang Trảm!

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại phối hợp với Thanh thúc, ra sức công kích.

Đại đa số đám Thanh Minh Điều này đều là cảnh giới Đại Đế, tuy rằng số lượng tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc ít, nhưng mà có Thanh thúc ở đây, sẽ không xuất hiện tình huống nguy hiểm gì.

Rất nhanh, đám Thanh Minh Điều đã rơi vào thế yếu, bị chém giết hơn phân nửa, đám Thanh Minh Điều còn lại cũng dần dần thối lui.

- Tiếp tục chạy đi!

Thanh thúc trực tiếp quát lên.

Sau đó, toàn bộ đội ngũ tiếp tục chạy đi.

- Để cho Triệu huynh đệ chê cười rồi! Hiện tại Thanh Ngọc Dương Tộc chúng ta đã luân lạc tới loại tình trạng này! Ngay cả Thanh Minh Điều cũng dám tập kích chúng ta!

Man Tử đi bên cạnh Triệu Phong, khẽ thở dài một tiếng.

- Đâu có! Trong Thanh Ngọc Dương Tộc, không phải cũng có cường giả Huyền Quang Cảnh tọa trấn sao? Dù gì cũng được xem là một chủng tộc Tam tinh a!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Triệu huynh đệ chớ giấu cợt chúng ta! Chủng tộc Tam tinh trong Thần vực Man Hoang, bất quá chỉ là tầng lớp dưới chót mà thôi! Với nhân khẩu hiện tại của Thanh Ngọc Dương Tộc, chỉ sợ chính là tồn tại yếu nhất trong chủng tộc Tam tinh a!

Man Tử hơi có chút phản cảm đối với lời nói vừa rồi của Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Thế lực Tam tinh ở trong Thần vực Man Hoang, chỉ là tồn tại thuộc tầng lớp chót sao?

Tuy rằng Triệu Phong có chút lý giải đối với tình huống của Thần vực Man Hoang, nhưng một cái thế lực Tam tinh ở chỗ này, cũng không có khả năng không có địa vị như vậy a!

- Chủ nhân, đúng là như thế! Trong Thần vực Man Hoang, các chủng tộc Nhị tinh, Tam tinh đều là tồn tại thuộc tầng lớp chót, không sai biệt lắm chỉ là đối tượng để những chủng tộc, thế lực cường đại khác cướp đoạt tài nguyên mà thôi!

Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

Lúc này, Man Tử lại tiếp tục nói:

- Chỉ có chủng tộc Tứ tinh như Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vậy, mới được xem như là một phương cường hào ở trong Thần vực Man Hoang này...

Thời điểm Man Tử nhắc tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong mắt hiện lên một tia sùng kính cùng hâm mộ. Mà mục đích chuyến đi lần này của bọn họ, chính là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống.

Chủng tộc Tam tinh trong Thần vực Man Hoang cũng chỉ là tồn tại thuộc tầng lớp chót, như vậy Triệu Phong nghĩ muốn lấy được một phần địa đồ tương đối chi tiết, cũng chỉ có thể lấy được từ trong tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc theo như lời Man Tử nói mà thôi.

Sau khi đạt được địa đồ, Triệu Phong mới có thể xác định đúng phương hướng. Hiện tại mục tiêu hàng đầu của hắn, tự nhiên chính là tìm kiếm Triệu Vũ Phi!

Mục tiêu kế tiếp chính là, gia nhập một tông môn, thế lực cường đại ở trong Thần vực Man Hoang, đạt được tài nguyên tu luyện, để thăng thực lực.

Dù sao, sau khi tới Thần vực Man Hoang, tuy rằng thực lực hiện tại của Triệu Phong không tính là rất yếu ớt, nhưng tuyệt đối cũng không tính là mạnh mẽ gì.

oOo

Chỉ chớp mắt, đoàn người đã đi được một tháng trời.

Trên đường đi, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đã gặp phải năm sáu đợt Hung thú, Yêu linh tập kích. Một lần nghiêm trọng nhất, bọn họ còn gặp phải một đầu Hắc Bạch Huyền Lân Xà cấp Thánh Chủ.

Cuối cùng, Thanh thúc cùng rất nhiều đệ tử Thanh Ngọc Dương Tộc đã phải tiêu hao một cái giá nhất định mới có thể đẩy lùi được nó.

- Thanh thúc, vào trong xe tĩnh dưỡng một chút đi!

Ngọc Lâm Nhi hơi có chút lo lắng, nói với Thanh thúc.

Trong trận chiến đối kháng cùng Hắc Bạch Huyền Lân Xà, thương thế của Thanh thúc lại càng nặng thêm một trận.

- Không cần lo lắng! Chút tổn thương này còn không làm gì được ta! Chỉ còn năm ngày nữa, liền có thể đến được Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Thanh thúc miễn cưỡng nặn ra dáng vẻ tươi cười.

Chỉ cần đi vào địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc liền có thể nghỉ ngơi lấy lại sức, từ từ khôi phục lại. Ngày sau bọn họ còn có hy vọng tranh đoạt lại thổ vực đã bị Cự Linh Lộc Tộc chiếm lĩnh.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, liếc nhìn về một phía trên bầu trời đêm tối tăm.

- Grào!

Ngay vào lúc này, một cổ yêu khí hung lệ, hàn khí bức người, từ phía Triệu Phong đang nhìn tới, đột nhiên truyền thẳng về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Toàn bộ thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc, trong nháy mắt liền cảm giác như rơi vào trong hầm băng, thân thể không khỏi run lên một trận.

- Cổ khí tức này... là Yêu thú Huyền Quang Cảnh Đại thành!

Thần sắc Thanh thúc đột nhiên chấn động, sắc mặt tái nhợt bất lực.

Vù vù!

Một đầu cự ưng hắc giáp, toàn thân mang theo một cổ hắc phong âm hàn, ầm ầm lao tới.

Toàn bộ đội ngũ dưới uy thế ngập trời của đầu cự ưng hắc giáp kia, giống như một đám cây cỏ trong cơn giông bão, không ngừng lay động bất định.

Cự ưng hắc giáp đảo một vòng trên không trung đám người Thanh Ngọc Dương Tộc, ánh mắt âm lạnh mang theo ý tứ trêu tức, nhìn chằm chằm đám Thanh Ngọc Dương Tộc bên dưới.

- Là Hắc Lân Băng Ưng!

- Làm sao bây giờ, Thanh thúc?

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nhất thời chân tay luống cuống, ánh mắt đều đặt trên người Thanh thúc.

Dù sao, Thanh thúc cũng là cường giả mạnh nhất ở nơi này.

- Thề sống chết cũng phải bảo vệ an toàn cho tiểu thư, công tử!

Sắc mặt Thanh thúc lộ ra vẻ tuyệt lệ, có chút không tình nguyện liếc nhìn về phía Triệu Phong, truyền âm nói:

- Làm phiền Triệu huynh đệ, một lát nữa cưới Thanh Dực Cự Lang, mang theo tiểu thư cùng công tử Thanh Ngọc Dương Tộc chúng ta chạy tới địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Đến lúc đó, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất định sẽ không bạc đãi Triệu huynh đệ!

Thanh Ngọc Dương Tộc gặp phải phiền phức lớn như vậy, hẳn tự nhiên không trông cậy vào một kẻ ngoại lai này, giống như tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc, thề sống chết hăng hái chiến đấu chống lại kẻ địch được.

Bởi vậy, Thanh thúc chỉ đành hy vọng Triệu Phong hộ tống Ngọc Lâm Nhi cùng gã công tử khác đến chỗ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hơn nữa còn dùng trọng thưởng để dụ dỗ.

- Hắc hắc... cho dù hai tên này có là huyết mạch trực hệ của Thanh Ngọc Dương Tộc đi chăng nữa, thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có cấp bậc Tứ tinh, căn bản cũng sẽ không thèm để ý gì đến bọn chúng! Nhiều lắm cũng chỉ cấp ột chỗ ở qua ngày mà thôi...

Diệt Thế Hắc Giao Long cười sảng sắc nói.

Hiển nhiên, Thanh thúc chính là đang lừa gạt Triệu Phong. Cho dù Triệu Phong đem huyết mạch trực hệ Thanh Ngọc Dương Tộc an toàn đưa tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tuyệt đối cũng sẽ không cấp cho Triệu Phong bất cứ thù lao gì.

Triệu Phong cũng không trả lời Thanh thúc, chỉ ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Lân Băng Ưng trên bầu trời.

Thanh thúc thấy Triệu Phong không đáp ứng, liền đoán được Triệu Phong có khả năng đã biết mình đang lừa gạt hắn.

- Lê nào lão thiên gia đã bỏ rơi Thanh Ngọc Dương Tộc ta?

Thần tình Thanh thúc phẫn hận, hai mắt nhìn chằm chằm về phía Hắc Lân Băng Ưng uy thế ngập trời trên không trung.

Nhưng ngay vào lúc này, trong mắt Hắc Lâm Băng Ứng kia đột nhiên hiện lên một tia quang mang tử kim sắc.

- Két!

Hắc Lâm Băng Ứng bỗng nhiên kêu lên một tiếng kinh hoàng.

Hắc Lâm Băng Ứng đang bay lượn giữa không trung, đột nhiên làm ra hình dáng cúi đầu phủ phục phía dưới, giống như là đang quỳ lạy nhận lỗi vậy!

Hô!

Tiếp theo, Hắc Lâm Băng Ứng vỗ mạnh cặp cánh, cặp tốc bay thẳng đi xa.

Mà toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều ngây ngẩn tại chỗ, vẻ mặt hoàn toàn đại ra. Duy chỉ có Thanh thúc cùng Ngọc Lâm Nhi ở bên trong buồng xe, cặp mắt có chút kinh hãi liếc nhìn về phía Triệu Phong.

- Vừa rồi, cổ đồng lực ba động mịt mờ kia...

Trong lòng Thanh thúc kinh hãi khiếp đảm một trận.

Vừa rồi thời điểm đầu Hắc Lâm Băng Ứng kia xuất hiện dị tượng, hẳn ở ngay bên cạnh Triệu Phong, phát hiện một cổ đồng lực ba động tối tăm toát ra từ trên người Triệu Phong.

Cổ đồng lực ba động kia tuy rằng mịt mờ tối tăm, nhưng lại vô cùng cường đại.

Nếu như hẳn đoán không sai, gã nam tử tóc hoàng kim nửa đường gia nhập vào đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc này, có thể chính là một cường giả Huyền Quang Đại viên mãn!

Chỉ có cường giả Huyền Quang Đại viên mãn, mới có thể dùng uy thế vô hình, đẩy lui Hắc Lâm Băng Ứng cảnh giới Thánh Chủ Đại thành như vậy!

- Tiểu thư, ngài có nhận ra không?

Thanh thúc truyền âm cho Ngọc Lâm Nhi.

Trên người Ngọc Lâm Nhi có Bí bảo tổ truyền, hẳn là có thể cảm giác được Triệu Phong đã xuất thủ. Bí mật này chỉ có Thanh thúc cùng tiểu công tử là biết được mà thôi.

- Không cần nói ra! Vị tiền bối này hẳn là không có ác ý!

Ngọc Lâm Nhi nhìn về phía Triệu Phong, trong cặp mắt to tròn đen láy mang theo một tia cảm kích nồng đậm.

- Tiếp tục chạy đi!

Thanh thúc trực tiếp hét lên một tiếng.

Sau đó, đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc chậm rãi chỉnh đốn lại, chuẩn bị tiếp tục đi tới. Chỉ còn có năm ngày nữa, liền có thể đến được mục đích.

- Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Không nghĩ tới Hắc Lâm Băng Ứng lại có thể bỏ qua cho chúng ta!

- ...

Trong đội ngũ, vài gã tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc kinh nghi nói chuyện với nhau mấy câu.

Lúc này, Ngọc Lâm Nhi chợt vén tấm màn cửa thùng xe lên.

- Triệu công tử, không ngại vào trong buồng xe nghỉ ngơi trong chốc lát? Trên đường đi đã có nhiều chỗ sơ sót, mong ngài bỏ qua cho!

Khuôn mặt Ngọc Lâm Nhi khá xinh đẹp, bộ dáng thoảnh chút ngây ngô, trên đỉnh đầu là một cặp sừng ngọc lung linh xanh biếc, toát ra một vầng ánh quang nhân nhật.

1149. Chương 1146: Khách Quý

- Triệu công tử, không ngại vào trong buồng xe nghỉ ngơi trong chốc lát? Trên đường đi đã có nhiều chỗ sơ sót, mong ngài bỏ qua cho!

Sắc mặt Ngọc Lâm Nhi hơi chút ngưng ngừng, nói.

Trong toàn bộ đội ngũ, ngoại trừ Thanh thúc ra, toàn bộ những thành viên còn lại đều ngăn người ngay tại chỗ.

Tiểu thư làm sao lại có thể tùy tiện mời một gã nhân loại tiến nhập vào thùng xe của nàng?

Tuy rằng trước đây, Ngọc Lâm Nhi cũng đã từng mời qua Thanh thúc tiến vào thùng xe nghỉ ngơi một chút. Nhưng Thanh thúc dù sao cũng là cường giả mạnh nhất trong tộc, thậm chí còn một đường hộ tống tiểu thư cùng công tử, tiến về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Có thể nói càng vất vả, công lao cũng càng lớn.

Mà gã nhân loại nửa đường gia nhập vào đội ngũ này, suốt dọc theo đường đi này, không có bất kỳ cống hiến gì cả! Thời điểm Thanh Ngọc Dương Tộc gặp phải Yêu thú tập kích, cũng chưa từng xuất thủ tương trợ lần nào.

Điều này khiến cho những thành viên khác của Thanh Ngọc Dương Tộc có ấn tượng xấu vô cùng với Triệu Phong.

Nhưng mà lúc này, không ngờ tiểu thư lại mời người này tiến vào trong thùng xe, điều này khiến cho những thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc khác trong lúc nhất thời đều không thể hiểu nổi.

- Lê nào tiểu thư đã xem trọng người này?

Một gã tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc trầm suy đoán.

Trong Thần vực Man Hoang, giữa những chủng tộc huyết mạch khác nhau cũng không tồn tại bao nhiêu kỳ thị. Dù sao trong phiên thổ vực này, số lượng các loại huyết mạch chủng tộc nhiều đến bất tận. Có một vài chủng tộc huyết mạch cường đại, nhân khẩu chỉ còn lại có mấy trăm người hoặc thậm chí là chỉ hơn mười người! Bởi vậy các chủng tộc huyết mạch tiến hành thông hôn với bên ngoài cũng thập phần bình thường.

- Được!

Triệu Phong chỉ chần chờ trong chốc lát, liền trực tiếp đáp ứng.

Tài liệu chế tạo của chiếc xe thùng này hết sức đặc thù, bên trong còn bố trí một tầng kết giới trận pháp, hoàn toàn ngăn cách với ngoại giới.

Thời điểm tiến vào trong thùng xe, chớp mũi Triệu Phong liền ngửi được một cỗ mùi thơm ngát thanh u nhàn nhạt, tựa hồ có tác dụng yên tĩnh tâm thần.

- Đa tạ tiền bối vừa rồi đã xuất thủ cứu giúp! Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng cảm kích!

Về mặt Ngọc Lâm Nhi cung kính, khẽ cúi đầu cảm tạ.

Vừa rồi, nếu không phải Triệu Phong chần nể khiến cho Hắc Lâm Băng Ứng bỏ đi, sợ rằng toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đã triệt để diệt vong tại nơi này.

- Lưu Vân, mau chóng bái kiến tiền bối!

Ngọc Lâm Nhi quay sang thúc giục đệ đệ đang ngồi bên cạnh mình.

- Bái kiến tiền bối!

Tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc ngồi ở một bên, vẻ mặt lộ ra thần sắc kính sợ, lập tức cúi đầu hành lễ.

Trong mắt hắn, cảnh giới của tỷ tỷ đã phi thường cao rồi, có thể được tỷ tỷ xưng là tiền bối, thực lực khẳng định là thập phần khủng bố.

- Chuyện nhỏ mà thôi!

Triệu Phong không hề để ý chút nào.

Hết thấy chuyện này đều là nhân quả! Nếu trước đây Ngọc Lâm Nhi không trợ giúp Triệu Phong, lúc này làm sao Triệu Phong có thể giúp bọn họ vượt qua một kiếp này?

- Mục đích chuyến này của tiền bối, là muốn tìm một phần địa đồ chi tiết sao?

Sau đó, Ngọc Lâm Nhi lại quay sang hỏi.

- Không sai!

Triệu Phong trực tiếp nói.

- Nếu tiền bối không chê, có thể nhìn một chút địa đồ mà Thanh Ngọc Dương Tộc ta bảo quản a!

Ngọc Lâm Nhi khẽ bấm tay một cái, bắn một đoàn ánh quang vào trong mi tâm Triệu Phong.

Sau một khắc, trong não hải Triệu Phong liền hiện lên một phần địa đồ khổng lồ.

- Phạm vi mà phần địa đồ này miêu tả, chỉ có một bộ phận khu vực bên ngoài Thiên Vũ Đảo mà thôi! Phong chừng vẫn chưa tới một phần trăm của cái Vực này...

Thanh âm Diệt Thế Hắc Giao Long vang lên.

Địa vực Thần vực Man Hoang mênh mông vô biên, bởi vậy địa đồ của nó thập phần trân quý, đều là vật phẩm trọng yếu của mỗi một chủng tộc huyết mạch, bình thường sẽ không dễ dàng tiết lộ cho người ngoài.

Toàn bộ Thần vực Man Hoang tổng cộng chia làm mười tám Vực, độ lớn của mỗi một cái Vực, ít nhất cũng là gấp trăm ngàn lần Đại Lục Vực!

Lúc này, địa đồ bộ phận khu vực Thiên Vũ Đảo ở trong tay Thanh Ngọc Dương Tộc, cũng đã có độ lớn tương đương với toàn bộ Vương triều Đại Càn rồi.

- Một cái Đảo, đã tương đương với một cái Vương triều Đại Càn!

Nghe xong Diệt Thế Hắc Giao Long giảng thuật, Triệu Phong vẫn như cũ kinh hãi không thôi, không thể nào tin nổi.

Thảo nào, toàn bộ đội ngũ Thanh Ngọc Dương Tộc ngày đêm phóng chạy suốt hai tháng trời, vẫn chưa đi tới được mục tiêu. Hóa ra chỉ một cái Thiên Vũ Đảo này, cũng đã có phạm vi khổng lồ như vậy.

- Không biết Lâm Nhi cô nương có biết được, Thiên Vũ Đảo thuộc Vực nào của Thần vực Man Hoang hay không?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Vực? Trước đây ta chỉ nghe phụ thân nói qua là thuộc về Cổ Lũng Vực, những chuyện khác ta cũng không biết rõ cho lắm!

Tâm thần Ngọc Lâm Nhi tràn ngập khiếp sợ.

Lúc đó phụ thân của nàng cũng từng nói, phạm là kẻ nào nhắc tới Vực, gần như tất cả đều là đại năng giả của Thần vực Man Hoang!

Suốt những năm gần đây, Triệu Phong chính là người đầu tiên nói với nàng chữ Vực này. Ngọc Lâm Nhi không khỏi càng thêm tôn kính hơn với Triệu Phong.

- Hắc hắc... hóa ra là Cổ Lũng Vực a! Tiểu nha đầu này còn biết rõ tên Vực nơi mình đang ở, xem ra cũng không phải là kẻ chưa thấy qua việc đời!

Diệt Thế Hắc Giao Long trêu tức một trận, cười lớn, nói.

Triệu Phong trừng mắt với Diệt Thế Hắc Giao Long một cái. Thanh Ngọc Dương Tộc tốt xấu gì cũng xem như là một thế lực Tam tinh, như thế nào ở trong mắt Diệt Thế Hắc Giao Long, lại trở thành giống như người trong một thôn trấn heo hút nào đó vậy?

Bất quá, căn cứ theo như lời của Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong quả thật cũng khắc sâu hiểu được, Thần vực Man Hoang đến tột cùng là lớn như thế nào.

Một chủng tộc Tam tinh giống như Thanh Ngọc Dương Tộc vậy, khu vực mà cả đời này bọn họ có thể tiếp xúc đến, cũng chỉ cực hạn ở khu vực phụ cận Thiên Vũ Đảo mà thôi! Bởi vậy một phần địa đồ này cũng chỉ có phạm vi lớn như vậy.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, từ nơi này tiến tới chỗ Vực địa bàn của Linh Tộc, đại khái cần mất thời gian bao lâu?

Trong lòng Triệu Phong có một chút dự đoán, nhưng hần vẫn dò hỏi.

- Hắc hắc... với tốc độ hiện tại của ngươi, ít nhất cũng phải mất hơn một ngàn năm...

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lớn, nói.

- Hơn một ngàn năm?

Não hải Triệu Phong nhất thời chấn động một trận.

Từ khi hần bắt đầu tu luyện cho tới hiện tại, cũng chưa tới năm mươi năm! Mà từ nơi này, dưới tình huống không có bất kỳ trở ngại gì ngoài ý muốn mà nói, đi tới Linh Tộc nơi Triệu Vũ Phi đang ở, không ngờ lại cần thời gian hơn một ngàn năm!

- Mặt khác, trong Thần vực Man Hoang nguy cơ trùng trùng, tất cả các địa vực đều đã bị thế lực, chủng tộc cường đại chiếm giữ! Ngươi muốn thông qua cũng đều không có cửa a!

Diệt Thế Hắc Giao Long lại cười ha hả, một lần nữa nói.

- Cho nên, ngươi tốt nhất là gia nhập một chủng tộc, thế lực cường đại trước đã! Nhanh chóng đem thực lực của chính mình đề thăng tới Thiên giai Thần vị! Chỉ có Chân Thần mới có tư cách cơ bản hành tẩu qua lại giữa các đại vực!

Lần này, Triệu Phong xem như là đã thụ giáo.

Chỉ có Chân Thần mới có tư cách cơ bản hành tẩu qua lại giữa các Vực!

Từ trong lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long, hần lại một lần nữa cảm nhận được tầm quan trọng của thực lực! Không có thực lực, đơn giản là nửa bước khó đi!

- Tốt! Vậy thì điểm dừng chân tạm thời, quyết định là ở Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đi!

Từ sau khi Triệu Phong xưng bá Đại Lục Vực, ánh mắt của hần đã có chút cao quá mức, tự đánh giá mình quá cao.

Hiện tại, Diệt Thế Hắc Giao Long đại khái giảng thuật lại một lần tình huống của Thần vực Man Hoang. Triệu Phong một lần nữa cảm giác được bản thân nhỏ bé, phảng phất một lần nữa quay trở về thời điểm bản thân phải cật lực ra sức phấn đấu như trước đây.

- Tiền bối, ngài đã tìm được phương hướng về nhà rồi sao?

Ngọc Lâm Nhi thử thăm dò, hỏi.

- Đã tìm được! Bất quá đường xá hơi có chút xa xôi! Phỏng chừng ta phải dừng lại ở Hỏa Liệt Kim Dương Tộc một đoạn thời gian!

Triệu Phong bắt đầu dĩ cười nói.

Độ lớn của Thần vực Man Hoang hoàn toàn vượt qua sự tưởng tượng của Triệu Phong. Trong Thần vực Man Hoang, cái quy luật cá lớn nuốt cá bé càng được thể hiện rõ ràng ở mỗi một phương diện.

Thần sắc Ngọc Lâm Nhi vốn dĩ hơi có chút thất lạc, lại lập tức khôi phục sáng sủa trở lại.

Vốn dĩ nàng còn có suy nghĩ, thực lực vị tiền bối này tựa hồ còn cường đại hơn Thanh thúc rất nhiều, có lẽ sẽ có thể trợ giúp Thanh Ngọc Dương Tộc đoạt lại lãnh thổ.

Bất quá, nàng lập tức liền suy nghĩ minh bạch. Loại chuyện này, vẫn là bản thân Thanh Ngọc Dương Tộc tự mình làm sẽ thích hợp hơn.

Đột nhiên, trong mắt Triệu Phong chợt hiện lên một tia quang trạch đậm kim sắc.

Mà Ngọc Lâm Nhi ở bên trong buồng xe, tựa hồ cũng phát hiện ra chuyện khác thường.

Vén tấm màn vải lên, chỉ thấy có mười mấy gã cường giả Cự Linh Lộc Tộc đang nhanh chóng truy đuổi về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Một vị lão giả áo vàng cầm đầu, thần sắc cao ngạo, hai mắt lóe sáng như điện, chấp tay đứng trên một con phi cầm thật lớn.

Từ trên người hắn tản ra một cỗ khí tức Huyền Quang Cảnh cường đại. Một cỗ vĩ lực thiên địa vô hình mạnh mẽ bao phủ về phía đám người Thanh Ngọc Dương Tộc. Lúc này mới khiến cho tốc độ của đám người Thanh Ngọc Dương Tộc càng lúc càng chậm, cuối cùng cũng phải ngừng lại.

Trong nháy mắt nhìn thấy vị lão giả này, trong ánh mắt Thanh thúc cùng Ngọc Lâm Nhi liền hiện ra một cỗ huyết sắc tức giận.

Mà đám tộc nhân còn lại, phần lớn chính là kinh hoảng cùng sợ hãi, không biết phải làm sao.

Vị lão giả này chính là Nhị Trưởng lão của Cự Linh Lộc Tộc! Trong cuộc chiến tranh cùng Thanh Ngọc Dương Tộc, thủ đoạn của hắn hung ác tàn nhẫn, tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc chết trong tay hắn chính là nhiều nhất.

- Hắc hắc... Cuối cùng cũng đuổi kịp các ngươi!

Lão giả áo vàng lộ ra dáng tươi cười hưng phấn lãnh khốc.

Chỉ còn thiếu một chút nữa, đã để cho Thanh Ngọc Dương Tộc tiến nhập vào phạm vi của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc rồi!

Bất quá nếu như hiện tại hắn đã kịp đuổi tới, như vậy toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc chắc chắn sẽ phải tử vong.

- Cự Linh Lộc Tộc!

Sắc mặt Thanh thúc hiện rõ sát ý, hận không thể lập tức xông lên, chém giết vị Trưởng lão Cự Linh Lộc Tộc này.

Nhưng hắn đã lặn lội đường xa, phải đối phó rất nhiều Yêu thú hung hiểm, thân bị trọng thương, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn.

Mặt khác, lúc này những thành viên khác của Cự Linh Lộc Tộc cũng đã chạy tới, nhân số đông đảo, chính thể thực lực so với đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn cường đại hơn mấy lần.

- Giết sạch bọn chúng!

Thần sắc lão giả áo vàng cao ngạo, lãnh đạm thét lên.

Nhất thời, đám tộc nhân Cự Linh Lộc Tộc phía sau hắn lập tức thôi động chân nguyên trong cơ thể, chuẩn bị tiến hành tàn sát.

- Thanh Ngọc Dương Tộc ta cùng các ngươi quả thật là có huyết hải thâm thù! Nhưng hiện tại trong buồng xe này còn có một vị khách quý, các ngươi chớ có ép người quá đáng!

Lúc này, Ngọc Lâm Nhi từ bên trong buồng xe đi ra, vẻ mặt oán giận nói.

- Ha ha... sao người không nói, trong buồng xe của người có một gã cường giả Huyền Quang Đại viên mãn, hoặc là Chân Thần luôn đi?

Lão giả áo vàng cười ha hả một tiếng, hoàn toàn không thèm để ý những gì Ngọc Lâm Nhi nói.

Nếu như Thanh Ngọc Dương Tộc thật sự có khách quý gì đó, làm sao có thể bị Cự Linh Lộc Tộc tàn sát gần như toàn tộc, chỉ còn lại mấy người, phải bỏ chạy tới chủng tộc khác cầu xin sự che chở như hiện tại?

Lúc này, các tộc nhân hai tộc đã triệt để khai chiến với nhau.

Lão giả áo vàng còn chưa có xuất thủ, đám tộc nhân Cự Linh Lộc Tộc cũng đã triệt để vây khốn đám người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Mặc dù trong thùng xe này có một tầng trận pháp phòng hộ, nhưng trúng phải dư ba chiến đấu, vẫn như cũ khiến cho nó bị một chút tổn hại, liên tục lay động không ngừng.

Đúng vào lúc này, lão giả áo vàng kia đột nhiên dậm mạnh lên lưng đầu phi cầm dưới chân, toàn thân phóng thẳng lên cao. Một cỗ uy áp Huyền Quang Cảnh nặng nề mạnh mẽ áp bách xuống phía dưới.

- Khẩn cầu tiên bối xuất thủ, giúp Thanh Ngọc Dương Tộc vượt qua kiếp nạn này!

Giờ phút này, sắc mặt Ngọc Lâm Nhi đã vô cùng thất thố, trực tiếp quỳ hai chân xuống, dập đầu về phía thùng xe.

Nàng không còn cách nào khác, chỉ có thể đem hy vọng ký thác lên trên người Triệu Phong.

- Cút!

Ngay lúc này, một đạo thanh âm nhàn nhạt nhưng tràn ngập uy nghiêm, đột nhiên từ bên trong buồng xe truyền ra.

Một cỗ Phong Lôi trọng áp lực phách vô hình nhất thời khuếch tán ra bốn phía thiên địa xung quanh, hoàn toàn che khuất tất cả các thanh âm thiên địa bát phương.

Lão giả áo vàng vừa mới lao lên kia, ngay lập tức bị ép cho phải dừng hẳn lại giữa không trung. Há miệng phun ra một ngụm tiên huyết, sắc mặt kinh hoàng nhìn chằm chằm về phía buồng xe, vẻ mặt không thể nào tin nổi.

Mà đám người Cự Linh Lộc Tộc còn lại, thì toàn thân đều chấn động mạnh, cũng chẳng kịp phun máu tươi, cả người đã bị bắn văng ngược ra bốn phía xung quanh, thân hình trực tiếp bị chấn cho vỡ vụn.

Mà ngược lại, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc hoàn toàn không bị chút ảnh hưởng nào. Cả đám đều ngậy người tại chỗ, trong đầu không ngừng liên tục nổ vang, vẫn còn chưa thể minh bạch đã xảy ra chuyện gì.

Cả thiên địa hoàn toàn là một mảnh tĩnh mịch!

- Tiên... tiên bối tha mạng!

Tâm thần lão giả áo vàng chấn động. Giờ phút này, hắn chợt nhớ lại trước đây Ngọc Lâm Nhi đã từng nói có một vị khách quý ở trong thùng xe, không nghĩ tới vị khách quý này thật sự tồn tại!

Vị khách quý thần bí kia chỉ mới thốt lên một chữ, đã khiến cho thân thể cùng linh hồn hắn bị trọng thương, đem toàn bộ đám người Cự Linh Lộc Tộc còn lại hoàn toàn giết chết hết!

Thực lực khủng bố bậc này, hắn chỉ có thể nghĩ tới cường giả Huyền Quang Đại viên mãn cường đại mà thôi!

Lúc này toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc mới nhớ tới gã nam tử tóc hoàng kim vẫn còn ở bên trong buồng xe. Toàn bộ đều ngậy người tại chỗ, mạnh mẽ hít một hơi lạnh khí.

Ngọc Lâm Nhi rốt cuộc cũng thở phào nhẹ nhõm, vẻ mặt tràn ngập cảm kích nhìn về phía Triệu Phong bên trong buồng xe. Thân sắc hắn vẫn như cũ thần nhiên, hai mắt khép hờ, tựa hồ hoàn toàn không muốn quan tới chuyện ngoại giới.

- Mọi người giết chết kẻ này, báo thù cho tộc nhân!

Sau đó, Ngọc Lâm Nhi quay mặt nhìn chằm chằm về phía lão giả áo vàng, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra một tia thần sắc kiên nghị.

- Giết Nhị Trưởng lão của Cự Linh Lộc Tộc!

- Giết hắn, báo thù cho tộc nhân!

- ...

Nhất thời, toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nhất tề lao ra.

Bản thân lão giả áo vàng đã bị trọng thương, muốn chạy trốn cũng không kịp nữa, rất nhanh đã bị đám người Thanh Ngọc Dương Tộc truy kích. Sau một khoảng thời gian, hắn liền triệt để ngã xuống.

- Tiếp tục chạy đi!

Lúc này, bên trong buồng xe mới truyền ra thanh âm của Triệu Phong.

1150. Chương 1147: Bị Sĩ Nhục

- Tiếp tục chạy đi!

Lúc này, bên trong buồng xe mới truyền ra thanh âm của Triệu Phong.

Tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc Lưu Vân vẫn luôn ngồi ngay bên cạnh Triệu Phong, lúc này hai mắt đều lóe ra quang mang sáng ngời, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong, vẻ cuồng nhiệt biểu lộ không chút bỏ sót.

Tuy hắn vẫn còn nhỏ, nhưng đối với chuyện trong tộc cũng biết không ít. Chính bởi vì đám người Cự Linh Lộc Tộc tàn sát, cho nên phụ mẫu hắn mới bị chết, mà hắn chỉ có thể cùng với tỷ tỷ bỏ chạy, đến nương nhờ vào chủng tộc khác.

Hơn nữa trong Thần vực Man Hoang này, cường giả vi tôn, tất cả các chủng tộc đối với cường giả đều có một loại sùng bái cùng cuồng nhiệt trời sinh.

- Đa tạ tiền bối!

Tâm tình Ngọc Lâm Nhi chậm rãi khôi phục lại, tiến nhập vào trong thùng xe.

Vốn dĩ, với thực lực của vị tiền bối này, hắn hoàn toàn có thể dễ dàng tru diệt Nhị Trưởng lão Cự Linh Lộc Tộc. Nhưng vị tiền bối này cuối cùng cũng chỉ đánh cho hắn trọng thương, để cho tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đích thân động thủ! Đối với chuyện này, Ngọc Lâm Nhi thập phần cảm kích Triệu Phong.

Lúc này, đám người Thanh Ngọc Dương Tộc phụ cận thùng xe mới biết gã nam tử tóc hoàng kim được phép tiến nhập vào thùng xe cùng với tiểu thư, công tử kia, chính là một vị tiền bối thực lực phi thường cường đại!

Kể nào cũng không hề nghĩ tới, gã nam tử giữa đường gia nhập vào đội ngũ kia, nhìn bề ngoài giống như thực lực khá thấp, vô cùng sợ chết, cuối cùng lại là một vị cường giả tuyệt thế!

Những gã tộc nhân trước đây đối đãi mặt lạnh với Triệu Phong, thì lại càng kinh hãi khiếp đảm, hối hận không thôi.

- Triệu tiền bối quả nhiên thực lực phi phàm, nếu không cũng sẽ không một thân một mình ra ngoài xông xáo a!

Sắc mặt Man Tử tràn ngập vẻ kính sợ cùng sùng bái.

- Xuất phát!

Sau khi đội ngũ chỉnh trang hoàn tất, toàn bộ đội ngũ tiếp tục chạy đi.

Bất quá, sau khi trải qua chuyện này, không khí trong toàn bộ đội ngũ thập phần nặng nề. Dọc theo đường đi, cũng không còn thanh âm trò chuyện với nhau như trước đây nữa.

oOo

Thời gian năm ngày trôi qua rất nhanh, bởi vì nơi này đã tiếp cận phạm vi thế lực của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy đoàn người cũng không gặp phải Yêu thú tập kích nữa.

- Tiền bối, đã đến rồi!

Ngữ khí Ngọc Lâm Nhi hơi có chút câu nệ.

Triệu Phong chậm rãi mở mắt ra. Một cỗ khí tức linh hồn cường đại vô hình nhất thời lan tràn ra.

Dọc theo đường đi, mặc dù Triệu Phong cũng không quá tập trung tu luyện, nhưng mà Triệu Vong cùng Triệu Vạn bên trong Mê Không Giới lại chưa từng bao giờ ngừng tu luyện.

Triệu Phong phát giác, một khi ý chí linh hồn của Triệu Vong cùng Triệu Vạn hơi có chút tăng lên, thì ý chí linh hồn của chính mình cũng sẽ tăng trưởng một cách vô hình.

Hơn nữa, chỉ cần ba người cách nhau không phải quá xa, lực lượng linh hồn giữa mọi người đều có thể tiến hành truyền qua lại lẫn nhau.

- Dù sao cũng là pháp quyết tu luyện linh hồn, cho dù ta xem nó như là bí pháp phân thân, nhưng nó vẫn như cũ có sự trợ giúp nhất định đối với linh hồn của ta!

Trong lòng Triệu Phong thầm nói.

Cứ như vậy, sự suy yếu ý chí linh hồn bởi vì tiến hành phân hồn của Triệu Phong, đã có thể hoàn toàn không đáng kể!

- Ta cũng theo các người, cùng tiến nhập Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong thần nhiên nói.

Dù sao, hiện tại Triệu Phong lẻ loi một mình, thân phận rất đáng hoài nghi. Trực tiếp cùng với đám người Thanh Ngọc Dương Tộc tiến nhập Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, sẽ tiện lợi hơn rất nhiều.

Vừa rời khỏi thùng xe, Triệu Phong liền nhìn thấy một mảnh cung điện kim sắc liên miên chập chùng, uy nghiêm đồ sộ, tản ra ý chí tang thương cổ lão.

Toàn bộ tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc đều đang một mực cung kính đứng thẳng tại chỗ, trong mắt lóe ra quang mang hưng phấn cùng sùng bái.

- Kẻ tới là người phương nào?

Lúc này, hai gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên từ trong bay ra.

Hai gã tộc nhân này, thân hình cao lớn vạm vỡ, một đầu tóc dài kim hồng sắc, trên đỉnh đầu mọc một đôi ngọc giác kim hồng sắc, cặp mắt lãnh đạm.

- Chúng ta là người của Thanh Ngọc Dương Tộc, phụng mệnh lệnh trưởng bối trong tộc, cầu kiến Tì Trưởng lão của quý tộc!

Sắc mặt Thanh thúc trịnh trọng, đưa lên một bức thư.

Theo lý thuyết, chủng tộc Tam tinh bình thường, căn bản không có tư cách đầu nhập vào thế lực chủng tộc Tứ tinh tại Hồng Phong Lâm Địa.

Nhưng năm xưa, một vị Tộc trưởng đương thời của Thanh Ngọc Dương Tộc đã có một chút giao tình với một vị cao tăng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Hiện tại, Thanh Ngọc Dương Tộc chính là mang theo tín vật, đi tới địa bàn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đầu nhập vào vị Tì Trưởng lão này, tìm kiếm sự che chở.

Vụt...

Một gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc liền cấp tốc phản hồi trong tộc.

Chỉ trong chốc lát, gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc còn lại đang thủ ở trước mặt mọi người chợt lấy ra một tấm lệnh bài, đọc tin tức được truyền tới trong đó, liền dẫn theo mọi người trực tiếp tiến nhập vào trong tộc.

Dọc đường đi, ánh mắt Triệu Phong không ngừng quan sát bốn phía.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mặc dù cũng là thế lực Tứ tinh, nhưng cũng không phải là tồn tại mà những thế lực Tứ tinh nữa với như Thái Hoàng Điện, Thiên Huyền Cung... trong Đại Lục Vực có thể so sánh được.

Dù sao thể lực Tứ tinh chân chính, cũng cần phải có ít nhất một vị Chân Thần trấn giữ. Chỉ cần một vị Chân Thần của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc này, phỏng chừng cũng đã có thể quét ngang tất cả những thể lực Tứ tinh nửa vời trong Đại Lục Vực rồi.

Hơn nữa, các đệ tử thành niên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, phần lớn cũng đều là cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành, mà tuyệt đại đa số đệ tử Nội tộc, ít nhất cũng là cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn!

Thực lực của cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành ở nơi này cũng đã tương đương với Vương giả phổ thông tại Đại Lục Vực, mà cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn, chính là tương đương với cường giả Hư Thần Đại Đế trong Đại Lục Vực!

Trong Thần vực Man Hoang, không có cách xưng hô Vương giả, Đại Đế, Thánh Chủ! Dù sao, một gã cường giả Hư Thần Cảnh Sơ thành ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng chỉ có thể tính là thành viên hạ tầng. Coi như là cường giả Hư Thần Cảnh viên mãn cũng chỉ là thành viên trung tầng mà thôi.

Thân phận địa vị như vậy, làm sao có thể được xưng hô là Vương giả, Đại Đế đây?

- Các người trước hãy ở lại chỗ này! Ti Trưởng lão có thời gian, sẽ tiếp kiến các người!

Gã đệ tử này căn bản cũng chẳng thèm liếc mắt nhìn mọi người lấy một cái, tùy ý có lẽ nói một câu, sau đó liền xoay người ly khai.

Theo như hắn thấy, cho dù mình chỉ là một gã thủ vệ trong tộc, so với đám cao tầng chủng tộc Tam tinh này cũng còn cao quý hơn nhiều.

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc nhìn về phía mấy căn tiểu viện xiêu vẹo đổ nát trước mắt, trong mắt toát ra thần sắc không cam lòng.

Loại đãi ngộ này, so với hạ nhân trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc căn bản còn tệ hơn một bậc!

- Mọi người trước hãy ở tạm chỗ này a! Ít nhất hiện tại chúng ta cũng đã an toàn!

Thanh thúc vừa cười vừa nói.

Thế giới này, không có thực lực, cũng chỉ có thể nhịn!

Đối diện với chủng tộc Tứ tinh Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, mười mấy người bọn họ có thể nói là nhỏ bé đến cực điểm! Đối phương có thể để cho bọn họ tiến vào, đồng thời an bài ột chỗ ở, cũng coi như đã thập phần khách khí rồi.

- Tiền bối, ủy khuất ngài rồi!

Ngữ khí Ngọc Lâm Nhi có chút áy náy, nói với Triệu Phong.

- Không sao cả!

Triệu Phong đối với chuyện này căn bản không hề để ý chút nào, tùy tiện chọn một gian tiểu viện, bắt đầu tiến hành tu luyện.

- Nguyên khí thiên địa trong Thần vực Man Hoang so với trong Đại Lục Vực thì cao hơn gấp mấy lần, mà nguyên khí thiên địa trong thể lực Tứ tinh này, lại càng nồng nặc hơn gấp đôi bình thường!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái.

Nơi đây, cơ hồ là địa phương tu luyện tốt nhất mà Triệu Phong từng gặp được từ khi bắt đầu tu hành cho đến nay.

- Hắc hắc... trong Thần vực Man Hoang, sơn môn của bất kỳ một cái thể lực Tứ tinh nào, bên dưới nhất định cũng sẽ có một đầu Tinh mạch! Cho nên nguyên khí thiên địa nơi này mới có thể tương đối nồng đậm cùng tinh thuần như vậy.

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long cười nói.

- Thì ra là thế!

Lúc này Triệu Phong mới hiểu ra, vì sao khác biệt giữa chủng tộc Tam tinh cùng chủng tộc Tứ tinh trong Thần vực Man Hoang lại to lớn đến như thế.

Một đầu Tinh mạch khổng lồ, đủ để cải biến số phận của toàn bộ chủng tộc!

Bất quá, không có thực lực cường đại, làm sao có thể giữ được đầu Tinh mạch kia?

Điều này khiến cho trong Thần vực Man Hoang, các chủng tộc cường đại có quyền lực ngập trời, còn các chủng tộc nhỏ yếu chỉ là những con kiến hôi mà thôi! Mà chủng tộc, thế lực Tứ tinh chính là đường phân cách của hai khái niệm này!

Chủng tộc Tam tinh ở trong Thần vực Man Hoang, căn bản là tồn tại tầng dưới chót, còn chủng tộc Nhị tinh càng giống như con kiến hôi không đáng nhắc tới. Chỉ khi nào trở thành chủng tộc Tứ tinh, như vậy mới được xem như là một phương cường hào, thống trị một mảnh lĩnh vực, với rất nhiều chủng tộc Tam tinh, Nhị tinh bên trong.

- Hắc hắc... trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một mình ta đã chiếm lĩnh cả một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút đắc ý.

Hiện tại, đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này chủ yếu được Triệu Phong dùng trong hai phương diện. Thứ nhất, cung cấp tài nguyên inh tu luyện, thứ hai, bồi dưỡng rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong vận chuyển Vạn Niệm Thần Quyết, bắt đầu tu luyện.

Từ trước đến nay, mục tiêu chủ yếu của Triệu Phong vẫn luôn là củng cố thực lực cảnh giới.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, Triệu Phong phát giác các phương diện của chính mình còn có không gian để thăng rất lớn, bởi vậy hắn cũng không nóng lòng đột phá lên Huyền Quang Đại viên mãn.

Mà Thánh Lô Thể của Triệu Phong đã tu luyện tới tầng thứ bảy, tiến vào cấp bậc Chân Thần, trong khoảng thời gian ngắn khó có thể tiếp tục tăng lên nữa.

Triệu Phong lấy ra mấy viên Thần Tinh Thứ phẩm, cùng một ít trân tài Thái Cổ trân quý, vận chuyển Ngũ Hành Phong Lô Quyết, tiến hành hấp thu.

Lần đầu tu luyện bên trong Thần vực Man Hoang, Triệu Phong có cảm giác vô cùng thông thuận, tốc độ tu luyện gia tăng lên gấp bội. Từng cỗ từng cỗ nguyên khí thiên địa nồng nặc dung nhập vào trong thân thể Triệu Phong. Mà Triệu Phong lợi dụng được hiệu quả của những thứ trân tài này cũng càng thêm triệt để hơn.

Về các phương diện khác, nguyên khí thiên địa bên trong Mê Không Giới hoàn toàn đồng nhất cùng ngoại giới, đám người Triệu Vong, Triệu Vạn, Tiểu tặc miêu còn có Diệt Thể Hắc Giao Long đều vui đầu vào tu luyện.

Trong đám người, cảnh giới của Triệu Vong thấp nhất, bất quá như vậy hắn liền có cơ hội đem cơ sở luyện cho càng thêm vững chắc hơn.

Bên kia, Tiểu tặc miêu sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang, vẫn luôn ở trong trạng thái tu luyện. Điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong cảm giác cỗ khí tức huyết mạch cổ xưa mịt mờ khổng lồ trong cơ thể Tiểu tặc miêu kia lại càng thêm rõ ràng hơn. Tu vi cảnh giới Tiểu tặc miêu cũng đang nhanh chóng gia tăng lên.

- Quả nhiên, lai lịch con Tiểu tặc miêu này không hề bình thường, lại còn cụt bị huyết mạch kỳ lạ như vậy!

Trong lúc tu luyện, Triệu Phong cũng phân ra một bộ phận ý niệm, tiến hành quan sát Tiểu tặc miêu.

oOo

Bởi vì quá trình tu luyện thập phần thông thuận, lại vừa không có người khác quấy rối, cho nên Triệu Phong mãi vẫn luôn đóng cửa tu luyện không ra ngoài.

Thời gian trôi qua như nước, một đi không trở lại. Rất nhanh đã trôi qua một tháng, mà đám người Thanh Ngọc Dương Tộc vẫn chưa nhìn thấy được cái gọi là Ti Trưởng lão kia.

Mãi cho đến một ngày, Triệu Phong chợt cảm giác bên ngoài tựa hồ truyền tới khá nhiều thanh âm lo lắng, hẳn mới chậm rãi mở mắt ra.

Kiến trúc bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhiều vô cùng. Ngoại trừ các tiểu viện dùng để ở ra, đại đa số còn lại đều là các Diễn võ trường, Tỷ võ đài...

Lúc này, ở sát biên giới một cái Diễn võ trường rộng lớn, đang tụ tập mấy trăm gã tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Đương nhiên, trong số này cũng có một đám đệ tử chủng tộc khác. Những gã đệ tử này đều là do các thế lực phụ thuộc của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, tốn hao một cái giá thật lớn, đem các đệ tử xuất sắc trong tộc đưa đến Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tu hành công pháp cao thâm.

Trong đám người, tiểu công tử Thanh Ngọc Dương Tộc Lưu Vân, khoe miệng chảy ra một tia máu tươi, vẻ mặt phần nộ bất lực, ánh mắt đảo quét bốn phía.

- Tiểu tử, ngươi thuộc chủng tộc nào? Ta tựa hồ chưa từng gặp qua ngươi a!

Một gã thiếu niên áo trắng, đầu mọc dương giác kim hồng sắc, vẻ mặt cười cợt, hỏi.

- Không biết là tên bá vợ nào trà trộn vào trong này a?

Bên cạnh thiếu niên áo trắng, một gã thiếu niên đầu to áo xanh, cặp mắt lảo liên, giả vờ nghiêm mặt nói.

Vài gã thiếu niên bên cạnh hẳn lập tức cất tiếng phụ họa.

Đám đệ tử này đều là hậu bối của các Trưởng lão hoặc là Chấp sự trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Trong đó, gã thiếu niên áo trắng kia tên là Ti Kim Hoa, càng là hậu bối của Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn trong tộc.

Đám đệ tử có quyền có thế này vẫn thường xuyên ức hiếp những đệ tử chủng tộc khác trong tộc. Trong lúc rảnh rỗi, nhìn thấy ai không vừa mắt, liền tìm người đó gây sự ức hiếp.

Mà hôm nay, bọn chúng lại trùng hợp gặp Lưu Vân.

- Nhìn lên đệ tử tộc ta tập luyện chiến kỹ, đây chính là chuyện tối kỵ a!

Vẻ mặt Ti Kim Hoa cười nhạt, lớn giọng đe dọa.

Đám đệ tử Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xung quanh hẳn nhất thời trào phúng châm biếm. Chỉ có một số ít đệ tử chủng tộc khác thì dùng ánh mắt thoáng có chút thương hại nhìn Lưu Vân.

- Hôm nay ta đặc biệt cao hứng, phá lệ cấp cho ngươi một ít giáo huấn! Miễn cho ngươi ngày sau không hiểu chuyện, lại tái phạm quy củ!

Ti Kim Hoa cười âm trầm.

Rất nhiều đệ tử trong tộc bên cạnh hẳn đều xắn tay áo, chuẩn bị động thủ.

- Dừng tay!

Lúc này, Thanh thúc chợt từ phía đằng xa bay thẳng đến. Một cỗ uy thế cường đại trực tiếp chấn trước mặt đám đệ tử trong tộc.

Sau lưng hẳn, các thành viên Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại cùng với Ngọc Lâm Nhi cũng nhanh chóng chạy tới.

- Lưu Vân, đệ không sao chứ?

Vẻ mặt Ngọc Lâm Nhi tràn ngập lo lắng nhìn về phía Lưu Vân.

Ti Kim Hoa cảm giác được cỗ uy thế của Thanh thúc, sắc mặt khê động, lập tức đánh giá đám người đang chạy tới kia, trên mặt lộ ra tia mỉm cười nhàn nhạt.

- Hóa ra là đám phé vật các người a! Tổ phụ ta chẳng qua là ngại ngừng mở miệng đuổi các người, không nghĩ tới các người lại còn mặt dài ở lý chỗ này không chịu đi!

Ti Kim Hoa không hề thu liễm chút nào, lại càng lớn tiếng cười nói.

Về chuyện tình của Thanh Ngọc Dương Tộc, Ti Kim Hoa từng nghe tổ phụ Ti Sơ Hàn đề cập qua một chút.

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc nghe được lời này của hắn, tự nhiên minh bạch ý tứ trong đó, sắc mặt tất cả đều trầm xuống, vạn phần xấu hổ và giận dữ.

Bất quá, nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, gã thiếu niên áo trắng trước mắt mặc dù chỉ có cảnh giới Đại Đan Nguyên Cảnh, nhưng hắn lại là hậu bối của Ti Trưởng lão. Cho dù cấp cho đám người Thanh Ngọc Dương Tộc một vạn lá gan đi nữa, cũng không dám động đến hắn chút nào.

- Hừm? Dáng dấp của nữ nhân này nhìn qua cũng không tệ a! Nếu như các người tặng nàng cho ta, ta ngược lại có thể cầu tình một chút với tổ phụ, chiếu cố các người nhiều hơn một chút!

Ánh mắt Ti Kim Hoa không chút kiêng kỵ chạy loạn trên thân thể lung linh của Ngọc Lâm Nhi.

- Người!

Sắc mặt Thanh thúc phẫn nộ, tràn ngập sát ý.

- Các người dám đụng đến ta sao?

Ti Kim Hoa ưỡn ngực ra, đối mặt với uy áp của cường giả Huyền Quang Cảnh, căn bản là không sợ hãi chút nào, thậm chí còn mang theo một tia khinh thường.

Hô!

Một gã nam tử hắc giáp vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối, lúc này trực tiếp xuất hiện bên cạnh Ti Kim Hoa. Hắn mạnh mẽ chém ra một đạo hỏa diễm hồng mang, đẩy lùi Thanh thúc về phía sau mấy trượng.

Hiển nhiên, kẻ này chính là cường giả âm thầm đi theo bảo hộ Ti Kim Hoa.

- Hắc Tam, người tới thật đúng lúc! Thay ta hảo hảo giáo huấn bọn chúng! Ngoại trừ nữ nhân kia ra!

Ti Kim Hoa hừ lạnh một tiếng, ánh mắt một lần nữa rơi lên trên người Ngọc Lâm Nhi.

1151. Chương 1148: Thể Hiện Thực Lực

- Thanh thúc!

- Thanh thúc, không bị sao chứ?

- ...

Đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng lo lắng, tụ tập lại bên cạnh Thanh thúc, không ngừng hỏi han.

Sắc mặt Thanh thúc khê trầm xuống, nhìn về phía gã nam tử hắc giáp kia, cặp mày nhíu lại, trong mắt hiện ra vẻ lo lắng.

Cảnh giới của đối phương hắn chỉ là Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, nhưng Hắc Tam thân là cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, lại càng là hộ vệ cận thân của Ti Kim Hoa, thực lực khẳng định mạnh hơn cường giả Huyền Quang Cảnh Tiểu thành bình thường.

Mà thương thế của Thanh thúc trong đoạn thời gian trước vẫn còn chưa lành hẳn, tự nhiên không phải là đối thủ của Hắc Tam.

Nhưng khiến cho Thanh thúc không nghĩ tới chính là, không ngờ Hắc Tam lại trực tiếp xuất thủ với hắn, hơn nữa một chiêu vừa rồi lại vô cùng hung mãnh, không lưu tình chút nào.

Điều này chứng minh, những gì vừa rồi Ti Kim Hoa nói chính là sự thật! Vị Trưởng lão Ti Sơ Hàn mà bọn họ tới nơi này tìm kiếm sự che chở, căn bản không hề để bọn họ vào trong mắt, thậm chí muốn mượn cơ hội khơi mào sự cố, triệt để bóc lột giá trị của Thanh Ngọc Dương Tộc, cuối cùng là đuổi bọn họ đi luôn!

Lúc này, Thanh thúc còn đang suy nghĩ, hôm nay Ti Kim Hoa cố ý tới tìm Thanh Ngọc Dương Tộc gây sự, có phải cũng là do Ti Sơ Hàn chỉ thị hay không?

Bất kể như thế nào, hiện tại Thanh thúc xem như hiểu được một đạo lý, bọn họ căn bản không thể tiếp tục ở lại trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc được nữa!

Thế giới này, không có thực lực, sẽ không có giao tình!

- Thật xin lỗi! Thanh Ngọc Dương Tộc không nên quấy rầy các vị rồi!

Mặc dù bản thân không hề làm gì sai, nhưng Thanh thúc cũng chỉ có thể nói lời xin lỗi với đám người Hắc Tam cùng Ti Kim Hoa.

- Tiểu thư, công tử, đã đến lúc chúng ta nên rời khỏi nơi đây rồi!

Thanh thúc trực tiếp nói.

Đám người Thanh Ngọc Dương Tộc còn lại cũng không phải kẻ ngu. Bọn họ tự nhiên biết rõ, ở lại chỗ này, so với đối mặt với đám người Cự Linh Lộc Tộc cũng không có gì khác nhau.

- Hừ! Vừa rồi người chuẩn bị động thủ với công tử nhà ta, sau khi bị ta ngăn cản, lại muốn cứ như vậy mà rời đi sao?

Hắc Tam cười lạnh một tiếng, ngôn ngữ sắc mùi gây sự.

Đám đệ tử bốn phía xung quanh tựa hồ phát hiện ra cái gì, lập tức lui về phía sau.

- Cái gì?

Sắc mặt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đại chấn.

Từ đầu tới cuối đều là do Ti Kim Hoa làm khó dễ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc, mà hiện tại Thanh thúc đã chủ động xin lỗi, nhưng đối phương lại còn không để cho bọn họ dễ dàng rời khỏi!

- Đi với ta đến nhận tội trước mặt Ti Trưởng lão!

Sắc mặt Hắc Tam lộ vẻ khinh thường, song chưởng ba động một tầng Huyền Quang Thánh Lực hỏa hồng sắc. Nhiệt độ trong thiên địa nhất thời tăng cao lên.

- Hỏa Liệt Kinh Thiên Thủ!

Hai tay Hắc Tam đột nhiên bành trướng, biến thành một cặp cự trảo hung thú hỏa hồng sắc, tràn ngập sát khí cực nóng khiến người ta sợ hãi.

Sắc mặt Thanh thúc hoảng hốt. Cảnh giới của Hắc Tam đã cao hơn hẳn một bậc, mà lúc này chính mình không ở trong trạng thái toàn thịnh, căn bản không phải là đối thủ của Hắc Tam!

Huống hồ, nơi này lại còn là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, một khi hấn động thủ, phỏng chừng toàn bộ Thanh Ngọc Dương Tộc cũng sẽ không thoát được tội liên đới.

Hô!

Thân hình Hắc Tam lóe lên, huy động cặp trảo hỏa hồng sắc tàn bạo, chụp mạnh về phía Thanh thúc.

Nhưng ngay lúc này, trước mặt Thanh thúc lại hiện lên một tia lôi quang ám hoàng sắc.

Ầm!

Một cỗ lôi điện lực phách cường hân ngạo nghễ đột nhiên lan tràn ra.

Tất cả mọi người trong toàn bộ Diễn võ trường đều cảm giác được một cỗ trọng áp khủng bố trầm trọng như núi, toàn thân không thể động đậy nổi, huyết mạch chân nguyên gần như ngưng trệ lại.

- A!

Hắc Tam kêu thảm một tiếng, hai cánh tay trực tiếp bị cổ lực phách bá đạo thuần túy kia chấn nát. Thân hình văng ngược về phía sau, oanh kích lên trên vách tường cách đó mấy trăm trượng phía sau.

- Phốc!

Hắc Tam phun ra một ngụm máu tươi, diện mục kinh hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Tuy rằng hắc thân mang Thánh thể, nhưng lúc này, hai cánh tay hắc lại không có dấu hiệu khôi phục lại!

Phải biết rằng, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Chân Thần, nhưng lại cụ bị thuộc tính Lôi Kiếp Hủy Diệt. Chỉ là Thánh thể cấp bậc Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, dưới công kích của Triệu Phong căn bản không có bất cứ tác dụng gì.

- Triệu... Triệu tiền bối!

Sắc mặt Thanh thúc chấn động, ánh mắt nhìn trừng trừng về phía Triệu Phong. Ngay cả hắc cũng thập phần kinh hãi đối với thực lực của Triệu Phong.

Nhưng ngay lập tức, Thanh thúc lại thở dài một tiếng.

Nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong lại ở chỗ này động thủ với người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đã định trước không thể nào sống sót rời khỏi nơi này! Mà Triệu Phong lại là do Thanh Ngọc Dương Tộc dẫn tới, Thanh Ngọc Dương Tộc cũng sẽ không thoát khỏi quan hệ!

Bất quá, cho dù Triệu Phong không ra tay, hôm nay Thanh Ngọc Dương Tộc cũng đã định trước khó thoát khỏi một kiếp.

- Người là ai? Không ngờ lại dám động thủ với tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Thần sắc Ti Kim Hoa lộ ra vẻ hoảng sợ.

Có thể một chiêu liền đánh bại Hắc Tam, thực lực gã nhân loại trước mắt này, không thể khinh thường được!

Nhưng đúng vào lúc này, bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chợt truyền tới mấy cỗ khí tức cường đại.

Vù vù!

Chỉ nghe mấy đạo thanh âm phá không vang lên, sáu gã cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã phóng thẳng tới cái Diễn võ trường này.

- Là kẻ nào? Dám giương oai tại địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc?

Dẫn đầu đám người là một vị lão giả, diện mục hỏa hồng sắc, hai chòm râu dê thả dài, cặp mắt phần nổi nhìn về phía Triệu Phong.

Có thể một chiêu chế phục được Hắc Tam, gã nam tử tóc hoàng kim trước mắt này ít nhất cũng đã đạt tới Huyền Quang Cảnh Đại thành thậm chí là Viên mãn! Hơn nữa chiến lực tuyệt đối không phải tầm thường.

Bất quá, nơi này là địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bên cạnh hắc còn có năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh, cho dù nam tử tóc hoàng kim này cường đại đến đâu, cũng không thể nào là đối thủ của bọn họ!

- Ngũ Trưởng lão, mau giết chết kẻ này! Hắc lại dám mạo phạm uy nghiêm của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Lúc này, Ti Kim Hoa chỉ thẳng về phía Triệu Phong, cơ hồ hét lên.

Sắc mặt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc nhất thời lộ vẻ tuyệt vọng.

Không nghĩ tới Triệu Phong vừa mới ra tay, liền dẫn tới Tộc sáu đại cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương như vậy. Mà lão giả có chòm râu dê này, lại càng là Ngũ Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn, thực lực sâu không thể lường!

Nhưng khiến cho bọn họ không ngờ tới chính là, Triệu Phong so với Ngũ Trưởng lão lại càng bá đạo hơn.

- Chỉ bằng các người, cũng dám giương oai trước mặt ta sao?

Mái tóc hoàng kim của Triệu Phong bay múa, hai tròng mắt băng lãnh, nhìn thẳng về phía trước.

Đã tới Thần vực Man Hoang được một đoạn thời gian, Triệu Phong cũng đã bắt đầu thích ứng với quy tắc của nơi này.

Thực lực mới là tất cả! Kẻ yếu chỉ có thể bị khi dễ!

Vì vậy, cũng đã tới thời điểm Triệu Phong thể hiện ra thực lực của chính mình, ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, giành lấy cho chính mình những lợi ích cùng quyền lợi nhất định.

Dù sao, Triệu Phong cũng còn nuôi cái động không đáy Diệt Thế Hắc Giao Long này, phương diện tài nguyên đã có chút thiếu thốn.

- Cái gì? Người!

Sắc mặt Ngũ Trưởng lão chấn động, lập tức giận tím mặt.

Những lời này của Triệu Phong, hoàn toàn chính là rập khuôn những lời nói lúc hắn đi ra đã từng nói, hơn nữa lại càng thêm bá đạo cường ngạnh hơn.

Ngay cả đám người Thanh Ngọc Dương Tộc ở một bên cũng đều ngăn người tại chỗ, ánh mắt đều nhìn về phía Triệu Phong.

Đối mặt với sáu vị cường giả Huyền Quang Cảnh, Triệu Phong vẫn như cũ bình tĩnh như thế, mạnh mẽ bá đạo như thế!

Bọn họ không biết Triệu Phong là tên ngu ngốc không biết sống chết, hay là cường giả thực lực sâu không thể lường!

- Kẻ này là ai? Không biết thân mang loại huyết mạch nào? Không ngờ lại cường hãn bá đạo như vậy!

- Bất quá, hắn quá không biết trời cao đất rộng rồi! Lại dám làm càn như vậy trước mặt Ngũ Trưởng lão!

- ...

Một ít đệ tử Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vây xem bên ngoài, hoặc là nghị luận náo nhiệt, hoặc là khiếp sợ, hoặc là trào phúng.

- Tốt! Hôm nay ta để cho người nếm thử cái giá lớn của việc dám giương oai trước mặt ta!

Ngũ Trưởng lão quát mắt nhìn trừng trừng Triệu Phong, giận dữ hết lớn.

Vù vù!

Ngũ Trưởng lão, kể cả năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh còn lại, mạnh mẽ vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, trực tiếp động thủ.

Một cỗ khí tức khủng bố cường hãn tuyệt luân tràn ngập khắp nơi trong cả Diễn võ trường.

Đám người cảnh giới thấp hơn Huyền Quang Cảnh ở bốn phía xung quanh, trực tiếp lui về phía sau mấy trăm trượng, trốn vào trong những tòa kiến trúc xung quanh đó.

Toàn bộ Diễn võ trường nháy mắt chỉ còn lại sáu gã cường giả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xa xa giăng co cùng Triệu Phong.

- Hừ! Nhân loại này chết chắc rồi!

Ánh mắt Ti Kim Hoa tràn ngập khinh thường nhìn về phía Triệu Phong, hừ lạnh một tiếng.

Thế nhưng ngay một khắc sau đó, thần sắc hắn đột nhiên chấn động, thân hình cứng ngắc ngay tại chỗ.

Ầm! Phanh! Oành!

Năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vừa mới tiếp cận Triệu Phong, liền bị một cỗ lôi đình trọng áp nặng như thái sơn đánh cho nằm bẹp xuống đất!

Mặc kệ bọn chúng giãy dụa như thế nào, cũng đều không cách nào nhấc người lên nổi.

Mà ở một bên khác, Ngũ Trưởng lão bị một quyền lôi đình của Triệu Phong đánh bay, phun ra một ngụm huyết vụ.

Sáu vị Trưởng lão Huyền Quang Cảnh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, lại một lần nữa bị Triệu Phong đánh bại trong một chiêu.

Toàn bộ Diễn võ trường bao phủ trong một cỗ lôi điện lực phách ám hoàng sắc, mặt sàn ngọc thạch cứng rắn cũng tắc tắc băng liệt.

Đám đệ tử trong tộc đang ẩn nấp bên trong các tòa kiến trúc bốn phía lại càng trừng mắt há miệng, không thể nào tin nổi mọi chuyện phát sinh trước mắt mình.

- Triệu tiền bối...

Ngọc Lâm Nhi hoa dung thất sắc, ngọc thủ đưa lên che miệng. Bên cạnh nàng, cặp mắt Lưu Vân hừng hực vẻ sùng kính, nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

- Điều này sao có thể? Người?

Ngũ Trưởng lão ôm chặt lấy ngực, mặt đầy vẻ kinh hãi.

Trong nháy mắt xuất thủ, liền hoàn toàn áp chế năm gã cường giả Huyền Quang Cảnh Tiểu thành, một quyền đánh cường giả Huyền Quang Đại viên mãn trọng thương! Điều này sao có thể?

Theo như Ngũ Trưởng lão quan sát, cảnh giới của gã nam tử tóc hoàng kim trước mắt này bất quá cũng chỉ có Huyền Quang Cảnh Đại thành mà thôi.

Lẽ nào cảnh giới chân chính của hắn đã đạt tới Thiên giai Thần vị, vẫn luôn ẩn tàng thực lực sao?

Bất quá, làm sao hắn biết được, từ rất lâu trước đây, Triệu Phong đã có thể dễ dàng nghiền ép Bán Thần Trung đẳng trong Đại Lục Vực rồi.

Mà trước khi tiến vào Thần vực Man Hoang, cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã bước vào cấp bậc Chân Thần. Theo đó, chiến kỹ uy năng thể phách của Triệu Phong cũng đạt được tăng cường nhất định.

Triệu Phong không thèm để ý tới Ngũ Trưởng lão, một cỗ lực lượng ý chí vô hình dung nhập vào hư không. Ông! Hô!

Thiên địa phong vân ba động, một cỗ thiên địa vĩ lực ngưng tụ thành một cánh tay Phong Lôi rực rỡ, bắt lấy Tì Kim Hoa đang run rẩy đứng cách đó không xa.

- Tiền bối... tha mạng!

Lúc này, Tì Kim Hoa đã cảm thụ được nguy cơ tử vong mãnh liệt.

Hơn nữa thực lực khủng bố mà Triệu Phong biểu hiện ra cũng triệt để khiến cho hắn kinh hãi. Dù sao, tu vi của hắn chỉ mới là Đại Đan Nguyên Cảnh mà thôi.

- Người dám động Kim Hoa thử xem!

Ngay vào lúc này, trong một tòa đại điện kim sắc hùng vĩ chợt truyền ra một tiếng quát lớn kinh thiên.

Hô!

Một đạo thân ảnh mặc lục sắc trực tiếp hiện ra ngay chính giữa Triệu Phong cùng Tì Kim Hoa.

Ầm! Phanh!

Đạo thân ảnh mặc lục sắc kia trực tiếp xuất thủ, dự định giải cứu Tì Kim Hoa khỏi sự khống chế của Triệu Phong.

- Nhị Trưởng lão!

Ngũ Trưởng lão ở một bên nhìn thấy đạo thân ảnh mặc lục sắc này, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng.

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ hắc là cường giả Huyền Quang Cảnh ra, bốn vị Trưởng lão bên trên hắc đều đã chạm tới lực lượng Thiên giai Thần vị, đều là cường giả Bán Thần! Mà Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn lại càng là người nổi bật trong các cường giả Bán Thần.

- Ha ha...

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, ý niệm khẽ động.

Ti Kim Hoa vốn cho là tổ phụ đã tới, hắc nhất định là sẽ vô sự.

Ầm! Phanh!

Nhưng ngay một khắc sau, thân thể hắc đã trực tiếp nổ tung! Một màn này, liền chấn động mọi người bốn phía xung quanh.

- Triệu tiền bối...

Thanh âm Thanh thúc không ngừng run rẩy.

Vốn dĩ, Triệu Phong biểu hiện ra thực lực cường hãn tuyệt luân, đánh lui Ngũ Trưởng lão, có lẽ có tư cách đàm phán với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cũng không chừng còn có thể giải thoát được tất cả tộc nhân của Thanh Ngọc Dương Tộc nữa!

Nhưng mà lúc này, thời điểm Ti Sơ Hàn đích thân chạy tới, Triệu Phong lại ở ngay trước mặt hắc, đánh chết hậu bối của hắc!

Loại hành vi này, hoàn toàn chính là đối địch trực tiếp với Ti Sơ Hàn, chính là đang chọc giận hắc! Sao Triệu tiền bối lại làm ra chuyện tình ngu xuẩn như vậy chứ?

Bất quá, tình huống trong dự liệu của Thanh thúc lại không hề phát sinh!

- Các hạ làm như vậy là có ý gì?

Về mặt Ti Sơ Hàn trái lại vô cùng lãnh đạm, ánh mắt cẩn thận quan sát Triệu Phong.

Thời điểm hắc đã chạy tới đây, gã nam tử tóc hoàng kim này vẫn như cũ giết chết Ti Kim Hoa, điều này trái lại khiến cho Ti Sơ Hàn có chút cẩn trọng hơn.

Mặc dù Ti Kim Hoa là hậu bối của hắc, nhưng cuối cùng cũng chỉ là một tên yếu ớt vô dụng, không có bất kỳ trợ giúp nào đối với hắc. Làm sao Ti Sơ Hàn lại có thể bởi vì cái chết của hắc mà làm ra chuyện tình mất lý trí được?

Nhưng ngay vào lúc này, trong một tòa cung điện ám kim sắc tại Cẩm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, chợt truyền ra một đạo thanh âm tang thương cổ lão, giống như một vị chí tôn thiên địa:

- Dẫn hắc tới gặp ta!

1152. Chương 1149: Tôn Kính

- Tộc trưởng!

Toàn bộ các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong Diễn võ trường đều cung kính cúi đầu, phảng phất giống như đang triều bái vậy.

Kể nào cũng không ngờ tới, việc nhỏ tranh chấp giữa hai gã đệ tử Đan Nguyên Cảnh lúc ban đầu, cuối cùng lại phát triển đến mức dẫn phát sự chú ý của Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như vậy.

- Mời các hạ đi theo ta!

Ánh mắt Ti Sơ Hàn đầy thâm ý nhìn về phía Triệu Phong một cái, lập tức nói.

Vụt...

Thân hình hai người liền biến mất tại chỗ.

o0o

Cắm địa phía sau Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong một tòa điện đường kim sắc cao chót vót trong mây.

Nơi này là Cắm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, nhưng bốn phía xung quanh lại không có bất cứ một gã thủ vệ nào, cũng không có trận pháp gì thủ hộ.

Bởi vì, bên trong này chính là nơi ở của Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Bản thân hắn đã là sự uy hiếp cực mạnh rồi!

Trong Thần vực Man Hoang, bất kỳ một thế lực, chủng tộc Tứ tinh nào, ít nhất đều phải có một gã Chân Thần tọa trấn.

Mà cường giả Chân Thần, ở trong mắt thế lực Nhị tinh, Tam tinh, chính là Thần linh chưởng khống tất cả! Một câu nói liền có thể chứa tể vận mạng của bọn họ!

Trong một gian điện các kim sắc rộng lớn vắng vẻ...

- Tộc trưởng, đã dẫn người tới!

Nhị Trưởng lão cung kính đứng sang một bên.

Phía trên cùng của điện các, có một vị lão giả mái tóc bạc trắng, khí tức cô tịch đang ngồi. Người này chính là Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần!

Cặp mắt hắn chợt mở ra, phóng xạ ra hai đạo kim quang, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, mang theo uy nghiêm và chấn nhiếp vô tận.

- Nhân loại, đại náo Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta, đã thương tộc nhân ta, ngươi có mục đích gì?

Thanh âm Thiên Hỏa Chân Thần không minh, không ngừng quanh quẩn bên trong điện các. Bầu không khí khắp đại điện phảng phất như cô đọng lại, cho dù là gờ tay nhắc chân đều phải thừa nhận áp lực cùng uy hiếp cực lớn.

Nhị Trưởng lão cảm giác hô hấp cũng có chút khó khăn, mà Triệu Phong trái lại, vẫn như cũ thần thái tự nhiên, khí tức bình ổn.

- Triệu mỗ chỉ là muốn dựa vào thực lực của chính mình, đổi lấy một ít lợi ích từ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong vô cùng thẳng thắn, trực tiếp nhìn thẳng Thiên Hỏa Chân Thần.

Đã tới Thần vực Man Hoang được một đoạn thời gian, Triệu Phong cũng đã hiểu rõ quy tắc của thế giới này.

Mặt khác, căn cứ theo như hắn suy đoán, Thiên Hỏa Chân Thần hẳn là một vị Chân Thần Nhất giai tương đối cổ lão. Nếu như trong tay Thiên Hỏa Chân Thần có được một kiện Thần khí, như vậy thực lực của hắn sợ rằng so với Thiên Phật Chân Thần sơ lâm Đại Lục Vực lúc trước còn mạnh hơn rất nhiều.

Một vị Chân Thần Nhất giai cũng đã đủ để quét ngang toàn bộ Đại Lục Vực!

Bất quá, Triệu Phong lúc này cũng không phải là Triệu Phong trước đây, nếu như hắn một lòng muốn chạy trốn, cho dù là Thiên Phật Chân Thần cũng không làm được gì hắn!

- Ngươi muốn đổi lấy cái gì?

Cặp mày Thiên Hỏa Chân Thần khẽ nhếch lên.

Bất kỳ một thế lực chủng tộc nào, cũng tuyệt đối sẽ không cự tuyệt cường giả!

Chỉ cần không phải là người của thế lực đối địch, lại cụ bị thực lực cường đại, đều có thể trở thành là kẻ hợp tác!

Mà thực lực vừa rồi Triệu Phong biểu hiện ra, đã hoàn toàn viễn siêu cường giả Bán Thần bình thường! Thực lực chân chính có lẽ không thua kém Đại Trưởng lão trong tộc bao nhiêu.

- Thứ nhất: Tài nguyên tu luyện! Thứ hai: địa đồ mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trân tàng!

Triệu Phong trực tiếp nói rõ nhu cầu của chính mình.

- Tộc trưởng, kẻ này lai lịch không rõ ràng, rất có thể là nội ứng do chủng tộc khác phái tới! Xin hãy tra xét cẩn thận, sau đó mới quyết định!

Ti Sơ Hàn đang đứng một bên, nghe Triệu Phong nói vậy, lập tức nói.

Hiển nhiên, thái độ của Triệu Phong đối với hắn vừa rồi đã khiến cho Ti Sơ Hàn rất không thoải mái.

Hơn nữa, Triệu Phong lại ở trước mặt nhiều người như vậy, trực tiếp giết chết hậu bối của hắn, điều này khiến ặt mũi của hắn trong tộc cũng bị tổn hao rất nhiều.

Mặc dù hắn không nắm chắc có thể chiến thắng được Triệu Phong, nhưng giờ phút này ở trước mặt Tộc trưởng, hắn tự nhiên phải nghĩ biện pháp chấn nhiếp Triệu Phong một chút.

- Tại hạ tới từ địa phương thập phần xa xôi, đối với tình huống chỗ này hoàn toàn không quen thuộc, bởi vậy mới yêu cầu địa đồ của quý tộc!

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, thản nhiên nói.

- Tiểu tử, trong Thần vực Man Hoang, địa đồ cũng xem như là bảo vật vô cùng trọng yếu của một thế lực, càng là một loại tượng trưng cho địa vị! Không phải dễ dàng cầm như vậy!

Ngữ khí Thiên Hỏa Chân Thần thoảng có một tia hứng thú, nói.

Trong Thần vực Man Hoang bình thường nguy cơ trùng trùng, đồng thời thiên địa tự nhiên cũng luôn thay đổi thất thường. Một tấm địa đồ chi tiết có tác dụng vô cùng quan trọng!

Đồng thời Thần vực Man Hoang mỗi thời mỗi khắc, mỗi một tấc đất, hầu như đều có mấy thế lực, chủng tộc không ngừng tranh đoạt, bởi vậy, địa đồ càng được cập nhật mới hơn lại càng trân quý hơn.

- Nếu đã như vậy, Triệu mỗ cũng chỉ đành đi tới các chủng tộc phụ cận khác thử cơ hội một phen!

Về mặt Triệu Phong bình thản, chuẩn bị xoay người rời đi.

- Thăm dò một chút thực lực của hắn!

Thiên Hỏa Chân Thần khẽ truyền âm cho Ti Sơ Hàn.

- Nơi này là địa phương người muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao?

Sắc mặt Ti Sơ Hàn lạnh lẽo, trong tay xuất hiện một thanh trường mâu kim diễm đặng đặng.

- Kim Lưu Cuồng Khiếu!

Ti Sơ Hàn vũ động trường mâu kim diễm trong tay, bốn phía nhất thời xuất hiện một cỗ khí diễm kim sắc tịch luyện tất cả.

Rầm rầm ầm!

Sóng biển kim diễm phô thiên cái địa, giống như một đầu Yêu thú hung lệ có linh tính, nhào thẳng về phía Triệu Phong.

- Thứ Thần khí?

Triệu Phong nhất thời động dung.

Trong Đại Lục Vực, Thứ Thần khí cơ hồ là cả vạn năm cũng khó có thể xuất hiện một kiện. Chỉ có một số ít cường giả Bán Thần tuyệt đỉnh mới có được Thứ Thần khí trong tay. Nhưng mà Thần vực Man Hoang lại bất đồng, tuyệt đại đa số các cường giả Bán Thần đều có Thứ Thần khí, thậm chí không chỉ có một kiện!

Hơn nữa phẩm chất kiện Thứ Thần khí trong tay Ti Sơ Hàn này cũng cực cao.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trực tiếp công kích thẳng về phía Ti Sơ Hàn khí thế uy vũ bên trong đám kim diễm ngập trời kia.

- Cái gì?

Thần sắc Ti Sơ Hàn đại chấn.

Hắn vốn cho là, Triệu Phong ít nhất cũng sẽ xuất ra một kiện binh khí để đón đỡ công kích của hắn. Nhưng lúc này, Triệu Phong chỉ dùng hai bàn tay trần, trực tiếp đánh thẳng về phía công kích của hắn!

Ầm! Phanh!

Kim điểm bốc lên, lôi điện cuộn cuộn! Thân hình Ti Sơ Hàn từ trong đó bay ngược ra ngoài, bắn thẳng lên trên vách tường ở một bên.

Bất quá, tòa điện các này sớm đã được Thiên Hỏa Chân Thần thủ hộ, không tạo thành bất cứ hư tổn gì cả.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Ti Sơ Hàn kinh hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Lúc này Triệu Phong đang nở nụ cười nhàn nhạt quan sát thanh trường mâu trong tay mình.

Thanh trường mâu này, chính là Thứ Thần khí của Ti Sơ Hàn lúc này! Nhưng vừa rồi trong lúc giao phong, hắn vừa mới một chiêu đã bị đánh bại, đồng thời ngay cả Thứ Thần khí trong tay cũng bị Triệu Phong đoạt lấy.

Trong lòng Ti Sơ Hàn vô cùng khiếp sợ, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn vốn dĩ cho rằng, Triệu Phong có thể một kích đánh bại Ngũ Trưởng lão, thực lực nhiều lắm cũng chỉ mạnh mẽ hơn một chút so với chính mình mà thôi.

Nhưng hiện tại sau khi giao thủ qua, Ti Sơ Hàn cùng Ngũ Trưởng lão cũng không có gì khác nhau, chỉ cần một chiêu, liền triệt để thất bại!

Vụt...

Kiện Thứ Thần khí kia đã bị Triệu Phong thu vào trong Mê Không Giới.

- Đa tạ Ti Trưởng lão tặng lễ vật! Tại hạ cáo từ!

Triệu Phong cười ha hả, tiếp tục xoay người rời đi.

Cấp bậc sinh mệnh của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Chân Thần, công kích dưới Chân Thần gần như khó có thể tạo thành tổn thương gì cho Triệu Phong. Cho dù nơi này là Thần vực Man Hoang cũng không ngoại lệ!

- Chậm đã! Tiểu huynh đệ, thực lực của ngươi đã đủ để lấy được địa đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta!

Ngay vào lúc này, Thiên Hỏa Chân Thần ở phía trên điện các chợt mỉm cười, mở miệng.

Vừa rồi, hắn chính là cố ý để Ti Sơ Hàn thăm dò một chút thực lực chân chính của Triệu Phong. Nhưng trong nháy mắt vừa rồi Triệu Phong giao thủ cùng Ti Sơ Hàn, hắn đã nhìn thấu được một chút! Đó chính là: Thần thể!

Triệu Phong chỉ mới có cảnh giới Huyền Quang Cảnh Đại thành, cấp bậc sinh mệnh lại đạt tới cấp bậc Chân Thần! Hơn nữa hắn còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm, chỉ luận thân thể cũng đã hoàn toàn bằng được Thần thể rồi!

Chính bởi vì như vậy, Triệu Phong mới có thể mặc kệ tất cả công kích của Ti Sơ Hàn, trực tiếp cướp đoạt Thứ Thần khí trong tay hắn.

- Ta vừa nhớ ra, ta vẫn còn thiếu mấy kiện thần binh lợi khí!

Triệu Phong dừng bước, lộ ra nụ cười giảo hoạt, nói.

Ti Sơ Hàn xấu hổ và phẫn nộ cúi đầu xuống. Thứ Thần khí của chính mình bị Triệu Phong trực tiếp cướp mất, mà lúc này Triệu Phong lại còn nói mình thiếu binh khí?

- Điều này, Triệu tiểu hữu không cần phải lo!

Thiên Hỏa Chân Thần suy nghĩ trong chốc lát, mỉm cười nói.

- Tốt! Vậy tại hạ liền lưu lại chỗ này!

Triệu Phong mỉm cười, khẽ cúi đầu hành lễ, trực tiếp xoay người rời khỏi.

- Tộc trưởng, kẻ này lai lịch không rõ ràng, lại lòng tham không đáy! Chẳng lẽ chúng ta thật phải mượn lực lượng của hắn sao?

Ngữ khí Ti Sơ Hàn có chút không vui, nói.

Đã mất đi Thứ Thần khí, với thực lực của Ti Sơ Hàn có lẽ cũng không còn là đối thủ của Tam Trưởng lão trong tộc nữa.

- Thực lực của hắn so với người tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều! Mặt khác, tình huống hiện tại của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ta, cũng không lạc quan cho lắm a...

Trong mắt Thiên Hỏa Chân Thần hiện lên một chút bất đắc dĩ, than nhẹ một tiếng.

oOo

Sau khi rời khỏi Cẩm địa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong liền một lần nữa được an bài lại chỗ ở.

Mà đám người của Thanh Ngọc Dương Tộc cũng bình yên vô sự, chính thức gia nhập vào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, được hưởng thụ đãi ngộ cao cấp.

Một ngày này, toàn bộ tộc nhân trên dưới của Thanh Ngọc Dương Tộc, kéo nhau tới bên ngoài điện các của Triệu Phong.

- Ân đức của Triệu tiên bối, trên dưới Thanh Ngọc Dương Tộc không thể báo đáp...

Toàn bộ đám người Thanh Ngọc Dương Tộc đều quỳ hai gối trên mặt đất.

- Đứng lên đi! Ta không có khả năng vĩnh viễn lưu lại ở nơi này! Nếu các người muốn được người khác tôn kính, thì phải dựa vào thực lực của chính mình mới được!

Triệu Phong cảm khái nói một câu.

- Thanh Ngọc Dương Tộc minh bạch...

Ánh mắt đám người Thanh Ngọc Dương Tộc vô cùng kiên định.

Triệu Phong đại náo Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, đánh trọng thương Trưởng lão cao tăng, giết chết hậu bối Trưởng lão Ti Sơ Hàn. Nhưng hắn chẳng những không bị Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trừng phạt nghiêm khắc, trái lại còn được vô cùng trọng dụng, nhận được sự tôn trọng của toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Hết thấy những cái này, đều là do thực lực tranh thủ tới!

Mà Thanh Ngọc Dương Tộc, cái gì cũng không hề làm sai, hơn nữa lại còn chủ động xin lỗi, cuối cùng vẫn bị Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khi dễ!

Hiện tại, Thanh Ngọc Dương Tộc chẳng qua là dính ánh sáng của Triệu Phong. Một ngày nào đó Triệu Phong rời khỏi nơi này, địa vị của bọn họ chỉ sợ cũng sẽ xuống dốc không phanh, một lần nữa trở thành đối tượng bị khi nhục!

Sau khi đám người Thanh Ngọc Dương Tộc rời đi, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

oOo

Bên trong Mê Không Giới, Triệu Phong phân hóa ra rất nhiều ý niệm, tiến hành nhất tâm đa dụng.

Cổ ý niệm đầu tiên tham tu Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, củng cố cảnh giới thực lực bản thân. Không bao lâu nữa, cảnh giới của Triệu Phong đã có thể thuận lý thành chương đạt tới cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn.

Cổ ý niệm thứ hai thì dùng để hấp thu lạc ấn Lôi kiếp, đồng thời lợi dụng lực lượng Lôi kiếp, nghịch hướng rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Lạc ấn Lôi kiếp vẫn luôn là một đòn sát thủ của Triệu Phong. Từ sau khi có được Lôi Thần Tinh, Triệu Phong liền không chút kiêng kỵ hấp thu, dung hợp lực lượng Lôi kiếp.

Vừa có thể đề thăng thực lực của chính mình, về phương diện khác cũng có thể gia tăng hiệu suất rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Cổ ý niệm thứ ba, Triệu Phong dùng để đề thăng cảnh giới ý cảnh.

Vụt vụt vụt...

Trước mặt Triệu Phong, phiêu phù ba trái Đẳng Mạn Quả Thực.

Lúc này, trên những quả thực này đã bị đào ra rất nhiều lỗ nhỏ, lực lượng ý cảnh mệnh mông càng thêm cuộn trào mãnh liệt, giống như thủy triều cuộn cuộn nghiền áp về phía Triệu Phong.

Triệu Vong cùng Triệu Vạn cũng đang tu luyện cách Triệu Phong không xa, cổ lực lượng ý cảnh này cũng có công hiệu thật lớn đối với hai người bọn họ.

- Thực lực mới là tất cả!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định.

Hiện tại, mặc dù hần đang vô cùng ổn thỏa ở trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng mà thể lực, chủng tộc Tứ tinh ở trong Thần vực Man Hoang chỉ có thể tính là tồn tại trung hạ đẳng, căn bản không có bất cứ giá trị gì đáng để cao hứng.

Hơn nữa, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng là thể lực bình thường nhất ở tầng dưới chót nhất trong các thể lực Tứ tinh, chỉ có một gã Chân Thần Nhất giai thọ mệnh sắp hết mà thôi.

Chính bởi vì như vậy, bọn chúng mới có nhu cầu cấp bách đối với những cường giả ngoại lai khác, mới khách khí như vậy với Triệu Phong.

Nếu như đổi thành một thể lực chủng tộc Tứ tinh rưỡi, chút thực lực ấy của Triệu Phong, bọn chúng căn bản là không đặt vào trong mắt.

- Linh Tộc, ít nhất cũng là chủng tộc Ngũ tinh!

Triệu Phong trầm nghĩ.

Nếu như với thực lực hiện tại của hần tiến tới Linh Tộc, phỏng chừng số phận cũng sẽ giống như Thanh Ngọc Dương Tộc đi tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vậy, chỉ có bị kết cục bị sỉ nhục mà thôi.

oOo

Mười ngày sau, Ti Sơ Hàn đi tới chỗ ở của Triệu Phong.

- Triệu Phong, đây là địa đồ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trân tàng mà ngươi muốn!

Ti Sơ Hàn lấy ra một cái ngọc giản đã được thi triển bí pháp đặc thù.

1153. Chương 1150: Hắc Thiệt Tích Tộc

Triệu Phong cầm lấy ngọc giản, thôi động lực lượng Lôi kiếp thuộc tính ẩn chứa trong Thánh Lôi Thể, trực tiếp phá hủy phong ấn trên ngọc giản.

Ý thức vừa mới thăm dò vào trong đó, một cổ tin tức địa đồ chi tiết khổng lồ trong nháy mắt tiến nhập não hải Triệu Phong.

- Hồng Phong Lâm Địa, Thiên Vũ Đảo, Lam Hải Loan...

Phần địa đồ này, so với địa đồ của Thanh Ngọc Dương Tộc thì lớn hơn không chỉ mười mấy lần, hơn nữa nội dung phía trên càng thêm cận kề, niên đại cũng càng gần hơn.

Từ trong này, Triệu Phong mới biết được, bên trong Thiên Vũ Đảo có tổng cộng gần hai mươi thế lực Tứ tinh, mà Thiên Vũ Đảo chỉ là một thành viên trong Lam Hải Loan rộng lớn. Thế lực thống trị toàn bộ Lam Hải Loan, là một thế lực chủng tộc Tứ tinh rười rượi cường đại!

Mặt khác, Triệu Phong cũng biết, bên trong Thiên Vũ Đảo có một tòa Truyền Tống Cổ Trận đại hình, có thể trực tiếp truyền tống đến các nơi khu vực biên giới bên cạnh Lam Hải Loan.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong muốn rời khỏi nơi này, sử dụng Truyền Tống Cổ Trận của Thiên Vũ Đảo chính là con đường thích hợp nhất.

Bất quá, tòa Truyền Tống Cổ Trận này lại nằm trong sự khống chế của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Triệu Phong, phần thưởng thần binh lợi khí ban cho ngươi, đang ở trong tay Đại Trưởng lão, cần ngươi tự mình đi lấy!

Ti Sơ Hàn lạnh nhạt nói.

- Hiện tại Đại Trưởng lão đang ở nơi nào?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

Trước đây thời điểm đi tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ Thiên Hỏa Chân Thần cùng Ti Sơ Hàn, Triệu Phong cũng không cảm giác được có những cường giả nào khác đạt tới tầng thứ này.

- Đang ở Hỏa Hải Lâm! Nơi đó chính là địa phương Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang giao chiến cùng Hắc Thiệt Tích Tộc!

Ti Sơ Hàn mỉm cười nói.

Địa đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng đã thập phần trân quý, nếu như Triệu Phong còn muốn Thứ Thần khí nữa, tự nhiên phải làm chút gì đó mới được.

Bởi vậy, Thiên Hỏa Chân Thần để cho Triệu Phong đi tới địa phương giao chiến để lấy Thứ Thần khí. Đã đi đến chỗ đó, Triệu Phong làm sao có thể không biết xấu hổ mà không xuất lực cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chứ?

- Vậy cũng thật đúng lúc! Cũng tới lúc nên hoạt động gân cốt một chút rồi! Trong khoảng thời gian này, cũng không gặp được kẻ nào có thể thoải mái đánh một trận!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, lập tức đưa tay làm ra thế mời, tiễn Ti Sơ Hàn rời đi.

Về mặt Ti Sơ Hàn âm trầm, xoay người rời khỏi chỗ ở của Triệu Phong.

Những lời này của Triệu Phong, rõ ràng chính là đang nói, Ti Sơ Hàn hẳn ngay cả năng lực so chiêu cùng Triệu Phong cũng không có!

- Cuồng vọng tự đại! Đến lúc đó sẽ khiến cho ngươi biết gì gọi là chật vật!

Trên mặt Ti Sơ Hàn lộ ra nụ cười xảo trá.

oOo

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, có tổng cộng năm vị Trưởng lão. Mà Đại Trưởng lão, Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão đều luôn ở tại địa phương giao chiến. Mặt khác, đại bộ phận các đệ tử thiên tài của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng đều tập trung ở nơi đó.

Thế nhưng cho dù là như vậy, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng chỉ có thể toàn diện phòng thủ, không dám cứng đối cứng cùng Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Hỏa Hải Lâm!

Triệu Phong dựa vào địa đồ ở trong đầu mình, cấp tốc tìm ra địa điểm nơi này.

Hỏa Hải Lâm cũng nằm ngay tại bên trong Hồng Phong Lâm Địa, chỉ bất quá bởi vì chỗ đó sinh trưởng đại lượng trân tài Hỏa thuộc tính, từ xa nhìn lại, giống hệt như một phiến hải dương hỏa diễm liên miên chập chùng, mới có cái tên này.

Mà lần này, nguyên nhân hai đại thế lực chủng tộc Tứ tinh tranh đoạt nơi đây chính là, trong lòng đất của Hỏa Hải Lâm đã phát hiện ra một nhóm trân tài: Thiên Châu Hỏa Sâm!

Thiên Châu Hỏa Sâm là trân tài Thái Cổ ẩn chứa nguyên khí thiên địa Hỏa thuộc tính cường đại, đồng thời đối với cấp bậc sinh mệnh của cường giả Bán Thần cùng cường giả Thần vị cũng có lợi ích thật lớn.

Sau khi xác định mục đích, Triệu Phong một thân một mình xuất phát.

Hỏa Hải Lâm trên thực tế vẫn thuộc về địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy đường xá cũng không tính là xa xôi.

Với tốc độ của Triệu Phong, chỉ mất hai tháng đã chạy tới.

Mặc dù bản thân Triệu Phong nhanh chóng lên đường, nhưng bên trong Mê Không Giới, Triệu Vạn cùng Triệu Vong vẫn luôn không ngừng tu luyện, tìm hiểu. Trong não hải Triệu Phong không ngừng toát ra rất nhiều kinh nghiệm cùng cảm ngộ tu luyện.

- Đã đến nơi!

Triệu Phong dừng lại bước chân.

Từ rất xa đã có thể nhìn thấy một mảnh rừng rậm hỏa hồng sắc dị thường, bên trong phiêu dang một tầng vụ khí màu đỏ nồng nặc.

- Hoàn cảnh nơi này, thập phần có lợi đối với kẻ tu luyện Hỏa đạo!

Triệu Phong cảm thụ được khí tức trân tài Hỏa thuộc tính nồng nặc cùng nguyên khí thiên địa trong không khí. Thánh lực Hỏa Chi Phong Lô trong cơ thể hắn cũng mơ hồ sôi trào lên một trận.

oOo

Tại một phiên địa phương phế tích nào đó, Triệu Phong phát hiện mấy trăm thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Cách bọn họ hơn mấy trăm dặm, đang tụ tập đại lượng tộc nhân Hắc Thiệt Tích Tộc!

- Người mới tới có phải là Triệu Phong không?

Lúc này, trong đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang tụ tập kia, đột nhiên đi ra một vị lão giả chòm râu màu đỏ thật dài, gần như thả xuống tới tận đầu gối!

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp hạ xuống.

Chung quanh phế tích có đại lượng thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phân tán. Sắc mặt bọn họ cực kỳ kém, trong đó đại bộ phận thành viên đều thân chịu trọng thương.

Thời điểm nhìn thấy Triệu Phong mới tới, các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tưởng rằng trong tộc phái cường giả tới chi viện, trên mặt nhất thời lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng sau khi bọn họ cảm giác được cảnh giới tu vi của Triệu Phong, tâm trạng nhất thời chuyển thành thất vọng, khinh thường.

- Tộc trưởng nghĩ thế nào vậy? Như thế nào lại phái tới một gã Huyền Quang Cảnh Đại thành?

- Một gã nhân loại Huyền Quang Cảnh Đại thành thì có ích lợi gì?

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở đây đều liên tiếp thở dài.

Ngay cả Đại Trưởng lão cũng thoáng chút sững sốt, ánh mắt có chút hồ nghi nhìn về phía Triệu Phong.

Thời điểm Thiên Hỏa Chân Thần truyền tin cho hắn, chỉ nói trong tộc mới gia nhập một vị cường giả, hôm nay tới nơi này lấy Thứ Thần khí trong tay hắn, đồng thời sẽ trợ giúp bọn họ đối kháng với Hắc Thiệt Tích Tộc.

Đương nhiên, sau này trong tộc sẽ xuất ra một kiện Thứ Thần khí khác, cấp lại cho Đại Trưởng lão.

Bất quá, Thiên Hỏa Chân Thần cũng không nói cho hắn biết, Triệu Phong chỉ mới có cảnh giới Huyền Quang Cảnh Đại thành!

- Đại Trưởng lão, ta phụng mệnh lệnh của Thiên Hỏa Chân Thần, tới đây lấy Thứ Thần khí!

Triệu Phong đi tới trước mặt Đại Trưởng lão, trực tiếp nói.

- Cái gì? Tiểu tử này tới đây để lấy Thứ Thần khí?

- Hiện tại hai tộc đang giao chiến, hắn lại lấy đi Thứ Thần khí, chúng ta còn hy vọng gì nữa?

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trên mặt không hề che giấu vẻ chán ghét.

- Đại Trưởng lão, làm như vậy thật có chút không thích hợp a!

Lúc này, Tam Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng từ phía sau đi tới.

- Câm miệng!

Đại Trưởng lão đột nhiên quát lớn, khí tức uy áp kinh khủng nhất thời lan tràn ra.

Phụ cận nhất thời biến thành một mảnh tĩnh mịch, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Đại Trưởng lão chính là cường giả Bán Thần cực mạnh trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, thực lực chỉ dưới mỗi mình Tộc trưởng Thiên Hỏa Chân Thần mà thôi! Thời điểm Tộc trưởng bế quan, Đại Trưởng lão chính là tương đương với Tộc trưởng trong tộc! Lời nói của hắn, toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc căn bản không người nào dám cãi lại.

- Đây là mệnh lệnh của Tộc trưởng!

Đại Trưởng lão nghiêm mặt nói lớn, trong tay xuất hiện một kiện trường kiếm toàn thân phủ đầy phù ấn kim sắc.

Triệu Phong trực tiếp cầm lấy kiện Thứ Thần khí này, đặt trong tay, tỉ mỉ ngắm nghía trong chốc lát.

- Không tệ!

Triệu Phong coi như hài lòng. Kiện Thứ Thần khí này chính là Thứ Thần khí có phẩm chất cao nhất từ trước đến nay hắn từng gặp qua.

- Kế tiếp, làm phiền Triệu huynh đệ trợ giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chống đỡ địch tộc!

Thần sắc Đại Trưởng lão thản nhiên, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Tuy nói Triệu Phong chỉ mới có tu vi Huyền Quang Cảnh Đại thành, nhưng Đại Trưởng lão lại có thể nhìn ra Triệu Phong tuyệt đối bất phàm. Mặt khác, hắn cũng tin tưởng quyết sách của Tộc trưởng! Thiên Hỏa Chân Thần làm sao có thể phái một gã nhân loại vô dụng tới nơi này chi viện cho bọn họ.

- Chuyện này là tự nhiên!

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng.

Hắn đi tới nơi này, một là muốn tôi luyện thực lực một chút, hai là nghĩ cách thuận tiện cướp đoạt một ít chiến lợi phẩm.

- Bên dưới lòng đất phía trước chúng ta một quãng không xa có một mảnh Thiên Châu Hỏa Sâm trân quý! Còn đối diện, chính là đám người Hắc Thiệt Tích Tộc...

Đại Trưởng lão giảng giải một ít tình huống đại khái cho Triệu Phong.

Thiên Châu Hỏa Sâm có tác dụng thập phần to lớn đối với đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chủ tu công pháp Hỏa thuộc tính. Bởi vậy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mới có thể coi trọng nhóm tài nguyên này như vậy.

- Hiện tại, chúng ta chỉ cần tử thủ ở chỗ này là được!

Đại Trưởng lão nhắc lại một lần nữa.

Tuy rằng thực lực Hỏa Liệt Kim Dương Tộc yếu hơn địch tộc một bậc, nhưng hoàn cảnh nơi này lại thập phần có lợi đối với tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, bởi vậy bọn họ mới có thể chống đỡ cho tới bây giờ.

- Hiểu rồi!

oOo

Sau khi chuyện trò với Đại trưởng lão xong, Triệu Phong tìm một nơi vắng vẻ, nhanh chóng tiến nhập vào trong Mê Không Giới.

Soạt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện hai kiện Thứ Thần khí, theo thứ tự là trường mâu kim điểm cùng trường kiếm kim văn.

Triệu Phong giao trường mâu kim điểm cho Triệu Vong, giao trường kiếm kim văn cho Triệu Vạn.

- Lực lượng Kim thuộc tính trong chuỗi trường kiếm kim văn này cực kỳ tinh thuần! Ngày sau cũng có thể dùng làm tài nguyên tu luyện Kim Chi Phong Lô!

Trong lòng Triệu Phong tính toán như vậy.

Nếu như đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở đây nghe được những lời này của Triệu Phong, chỉ sợ sẽ thổ huyết mà chết!

Không ngờ Triệu Phong lại chuẩn bị đem một kiện Thứ Thần khí trọng yếu như vậy dùng làm tài nguyên tu luyện! Quả thật là phí của trời mà!

Thật ra, Triệu Phong căn bản không thiếu các loại Thần binh cận chiến. Kim Khôn Thánh Lô Thể của Triệu Phong đã đạt tới tầng thứ bảy, thân thể hắn chính là vũ khí cận chiến tốt nhất. Mà ngón trở dung hợp lực lượng Thần huyết của hắn, lại càng là Thần binh viễn siêu Thứ Thần khí bình thường.

Cái mà Triệu Phong thiếu cũng chỉ là một kiện Thần binh viễn công! Phẩm chất của Tỏa Thiên Cung đã không thể nào thỏa mãn thực lực hiện tại của Triệu Phong.

Mà Thần khí Cổ Thần Ấn, thì Triệu Phong lại không muốn bạo lộ ra quá sớm.

Dù sao kiện Thần khí này cũng là vật phẩm nhiệm vụ mà trước đây Thiên Phạt Chân Thần hàng lâm Đại Lục Vực tìm kiếm. Bởi vậy liền có thể nhìn ra, Cổ Thần Ấn ở trong hàng ngũ Thần khí, cũng là tồn tại cực kỳ trân quý!

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong bắt đầu chìm vào tu luyện.

Đầu tiên, Triệu Phong tiến hành tham tu Ngũ Hành Phong Lô Quyết cùng Hóa Thần Quyết.

Kế tiếp, Triệu Phong bắt đầu thôi diễn tầng thứ ba của Phân Hồn Quyết.

Trong Không gian Thần Mâu, kim cầu thần bí đã bắt đầu phục chế trên tài Thái Cổ, mà bốn phía xung quanh Lô Thần Tinh, tụ tập rất nhiều sợi tơ ý niệm, từ từ rút ra lực lượng Lô kiếp, dung nhập vào trong Lô Hồn Thể.

Đi tới Thần vực Man Hoang, với thực lực hiện tại của Triệu Phong, muốn rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Lam Hải Loạn cũng đều thập phần khó khăn, lại càng không nói tới chuyện Cổ Lũng Vực, Thập Bát Đại Vực...

Hơn nữa Thần vực Man Hoang lại càng tàn khốc, nguy hiểm hơn nhiều. Chỉ khi nào không ngừng tăng lên thực lực, Triệu Phong mới có thể bình yên sống sót, gặp lại Triệu Vũ Phi, còn có Tân Vô Ngân, không biết đã cường đại đến trình độ nào?

Bởi vậy, Triệu Phong cần phải nắm chặt tất cả thời gian, đề thăng thực lực của chính mình.

oOo

Đối diện chỗ của đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, tại địa phương đám người Hắc Thiệt Tích Tộc chiếm cứ.

- Đại Trưởng lão, vừa rồi kẻ kia nhất định là chi viện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Đại Trưởng lão của Hắc Thiết Tích Tộc là một vị lão giả làn da thô dày, màu da lục sẫm, đôi mắt lấp lánh hàn quang.

Vốn dĩ, Hắc Thiết Tích Tộc chỉ cần tiếp tục cường công thêm hai đến ba lần nữa, liền có thể triệt để đánh tan đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Nhóm tài nguyên Thiên Châu Hỏa Sâm này, Hắc Thiết Tích Tộc căn bản không chút coi trọng! Cái mà Hắc Thiết Tích Tộc coi trọng chính là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Hiện tại, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã liên tục suy bại, cô độc. Mà Thiên Hỏa Chân Thần lại là đại nạn sắp tới, thọ mệnh sắp hết, Hắc Thiết Tích Tộc tuyệt không thể để cho bên trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sinh ra một vị cường giả Chân Thần khác!

- Bao Lệ, chỉ là một gã cường giả Huyền Quang Cảnh Đại thành mà thôi! Đừng lo lắng!

Sắc mặt Đại Trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc lãnh đạm, nói.

- Bất quá, vì sao Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại phái tới một gã nhân loại Huyền Quang Cảnh Đại thành như vậy?

Bao Lệ thoáng rơi vào trầm tư.

- Đại Trưởng lão, Bao Lệ nói rất đúng! Việc này chắc chắn có kỳ hoặc!

Lúc này, lại một gã cường giả Bán Thần thân mặc chiến giáp u lam chợt đi tới.

- Vậy thì các người, đi thử thực lực của đám Hỏa Liệt Kim Dương Tộc kia một chút đi!

Ánh mắt Đại Trưởng lão hơi trầm xuống, lập tức nói.

- Được! Vậy chúng ta sẽ đi thăm dò tình huống một chút!

Sau đó, nam tử u giáp cùng Bao Lệ liền điều động ba trăm tộc nhân Hắc Thiết Tích Tộc, lặng yên tiếp cận về phía đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Tới một thời khắc nào đó, đám người Hắc Thiết Tích Tộc mới trực tiếp lao ra.

- Giết! Giết sạch tất cả đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Trong mắt nam tử u giáp lộ ra hung quang, cao giọng quát lớn.

- Định tấn công! Hắc Thiết Tích Tộc tập kích!

- Nhanh chóng chuẩn bị, tiến hành phòng thủ!

Các thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc vội vàng tiến nhập trạng thái chiến đấu.

- Hửm? Đại Trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc không tham gia tấn công?

Đại Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cảm thấy có chút kinh ngạc.

- Rốt cuộc đã bắt đầu đánh nhau?

Triệu Phong mở ra cặp mắt chiến ý dạt dào.

- Triệu Phong, người gia nhập đội ngũ của ta! Nghe theo chỉ thị của ta!

Lúc này, Tam Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên nói.

Tam Trưởng lão có quan hệ rất mật thiết với Nhị Trưởng lão Ti Sơ Hàn. Lúc trước, hắn đã nhận được truyền tin của Nhị Trưởng lão, nhờ hắn hung hăng sửa trị Triệu Phong một phen.

1154. Chương 1151: Sự Nghịch Chuyển Kinh Người

- Triệu Phong, người vào đội ngũ, nghe lệnh của ta.

Tam trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ngạo nghễ nói.

Những thành viên còn lại của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong, cũng cảm thấy vô cùng phản cảm.

- Người là cái thá gì?

Triệu Phong thần sắc lạnh băng, quát lớn.

Tiếng quát này khiến tam trưởng lão khựng người, còn những thành viên khác thì kinh ngạc nhìn Triệu Phong.

Tam trưởng lão phần nộ nhìn Triệu Phong. Nhưng khi ánh mắt hấn gặp ánh mắt Triệu Phong thì tâm thần bất giác run lên.

Tam trưởng lão lúc này cảm thấy toàn thân như rơi xuống hố băng, thân tâm linh hồn bị Triệu Phong áp chế, sống tại chỗ như khuất phục dưới uy thế của Triệu Phong.

Nhưng rồi rất nhanh hấn đã phản ứng lại, sắc mặt vừa ngượng vừa phần nộ nhìn Triệu Phong.

- Người dám mạo phạm? Ta là tam trưởng lão của Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Tam trưởng lão quát lớn.

Triệu Phong dám sỉ nhục hấn trước biết bao tộc nhân của Hoả Liệt Kim Dương Tộc. Nếu không phải vì Hắc Thiệt Tích Tộc đã tấn công tới thì tam trưởng lão đã ra tay với Triệu Phong rồi.

Xung quanh, tộc nhân của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong với thần sắc càng thêm căm ghét.

- Thực lực thấp hơn mà dám ngông cuồng vậy.

- Lát nữa hấn sẽ biết thế nào là khổ.

Tộc nhân Hoả Liệt Kim Dương Tộc bàn tán ngay trước mặt Triệu Phong.

- Hai người muốn chết trong tay Hắc Thiệt Tích Tộc sao?

Lúc này đại trưởng lão lên tiếng.

Hiện giờ Hắc Thiệt Tích Tộc đã tấn công, mà tam trưởng lão bên này lại gây mâu thuẫn với Triệu Phong. Hoả Liệt Kim Dương Tộc vốn không phải đối thủ của Hắc Thiệt Tích Tộc, đây không phải tự tìm cái chết sao?

- Ha ha, một lũ ngu ngốc không biết sống chết, lúc này rồi mà còn lục đục nội bộ.

Trên không trung, một Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc mặc giáp u tối cười chế giễu.

Uỳnh! Rầm!

Nam tử đó vung trường đao trong tay lên, chém ra một đạo hắc sát đao khí kinh thiên.

Đồng thời, những thành viên khác của Hắc Thiệt Tích Tộc cũng phát động công kích.

Uỳnh uỳnh!

Phong hỏa lôi địa giăng đầy trời, giống như tai họa ngày tận thế ập xuống Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

- Phòng thủ!

Sau lệnh của đại trưởng lão, tất cả tộc nhân Hoả Liệt Kim Dương Tộc lập tức vận thánh lực, chống lại xung kích.

- Phản kích!

Ánh mắt đại trưởng lão lóe tinh quang.

Lúc này, đại trưởng lão và một bộ phận các thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc không xuất động. Chiến lược chính thể của Hoả Liệt Kim Dương Tộc cao hơn kẻ địch một chút. Là cơ hội để Hoả Liệt Kim Dương Tộc chủ động xuất kích.

Nếu đại trưởng lão của đối phương xuất động thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ chuyển công thành thủ.

Đại trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chuyển sự chú ý sang đại trưởng lão của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Giết!

Tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc luôn nghe theo mệnh lệnh của đại trưởng lão. Ngay khi đại trưởng lão hạ lệnh là họ lập tức hành động.

- Hề hề, để ta gặp chi viện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc xem thế nào.

Nam tử kia quét mắt tìm Triệu Phong.

Dù sao thì dụng ý lúc này của chúng chính là thăm dò Triệu Phong.

Uỳnh!

Đột nhiên một luồng gió thổi tới trước mặt nam tử đó.

- Tốc độ nhanh thật...

Nam tử kia giật thót.

Tốc độ hiện giờ của Triệu Phong tuyệt đối không phải trình độ mà cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành có được.

Điều khiến nam tử kia thật sự kinh ngạc đó là Triệu Phong lại chủ động tấn công hắn.

Nếu là bình thường hắn sẽ cho rằng Triệu Phong là kẻ ngu ngốc. Nhưng lúc này hắn lại có chút bất an.

Bên kia, một bộ phận Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhìn Triệu Phong cũng với vẻ mặt sững sờ.

Làm gì có cường giả Huyền Quang Cảnh nào chủ động tấn công Bán Thần, đó không phải tự tìm cái chết hay sao?

- Hắn ta...

Sắc mặt đại trưởng lão tối lại, hàng lông mày nhăn tít.

Vốn hắn định chủ động tấn công nam tử kia, nhưng lại bị Triệu Phong nhanh chân hơn.

- Hắc Ma Triều Thiên Trảm!

Toàn thân nam tử kia bùng phát Huyền Quang thánh lực đen sì.

Uỳnh! Vút vút!

Nam tử kia vung trường đao, chém ra vô số đao đao ánh bá đao, chôn vùi Triệu Phong trong đao ảnh.

- Lực Phách Lôi Vực.

Triệu Phong thi triển Thổ chi Phong Lôi Thánh Lực và Thánh Lôi Thể.

Uỳnh uỳnh!

Từ trong cơ thể Triệu Phong bùng phát linh vực lôi điện lực phách khủng khiếp.

Lôi lực và năng lượng lực phách phá hủy toàn bộ công kích ở xung quanh, bao trùm lấy nam tử kia.

- Cái gì?

Hắn cảm giác thánh lực huyết mạch toàn thân sôi trào như muốn tràn ra khỏi cơ thể.

Trọng lực nặng nề trong không gian lại càng áp chế sức mạnh của hắn.

Vèo!

Triệu Phong bay tới bên cạnh nam tử kia, ngón tay trở kích phát huyết mạch chi lực, dung hợp lực phách lôi vực ở xung quanh rồi tung chưởng.

- Thái Cổ huyết mạch...

Nam tử kia kinh hãi. Dưới áp lực của Thái Cổ huyết mạch của Triệu Phong, huyết mạch chi lực trong cơ thể hắn bị áp chế hoàn toàn.

Thân thể hắn cũng run rẩy theo bản năng.

Trước ngực nam tử đó xuất hiện một cái lỗ nhỏ, đồng thời từ bên trong bắn ra một luồng lực phách lôi đình nuốt chửng hắn.

Bùm!

Thân thể của hắn bị chia làm hai, phần ở giữa bị chỉ pháp của Triệu Phong hủy diệt hoàn toàn.

Đầu và hạ thân của hắn cũng đen thui, mất hoàn toàn sức sống.

Vút!

Một đạo nguyên hồn u ám tháo chạy về phía sau.

- Sao có thể? Tiểu tử đó là cường giả Chân Thần sao?

Nam tử kia sắc mặt kinh hãi đến cực hạn.

Chỉ một chiêu đã hủy diệt được hoàn toàn thánh thể của hắn. Việc này chỉ thực lực của cường giả Chân Thần mới làm được.

- Cái gì? Tên tiểu tử nhân loại đó?

Bao Lịch của Hắc Thiết Tích Tộc mắt trố ra nhìn Triệu Phong.

Hắn tin vừa rồi mình không nhìn nhầm, đường đường một Bán Thần lại bị Triệu Phong một chiêu đánh bại.

Tình huống này dường như chỉ xuất hiện trong các thể lực ngũ tinh trong truyền thuyết. Những thể lực ngũ tinh trong Man Hoang Thần Vực này bồi dưỡng thiên tài tuyệt cường của cả Phạm Trụ thì họ mới có khả năng giết vượt cấp như vậy.

Nhưng tuyệt đỉnh thiên tài của ngũ tinh thể lực không thể xuất hiện ở địa bàn của thể lực nhỏ bên cạnh Man Hoang Thần Vực này được.

- Sao có thể như vậy?

Không chỉ có Hắc Thiết Tích Tộc chấn kinh mà ngay cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng kinh hãi vô cùng.

Tam trưởng lão nhìn Triệu Phong, thân thể không kìm được mà run rẩy.

- Chẳng trách tộc trưởng lại phái hắn tới.

Đại trưởng lão cuối cùng cũng yên tâm, mỉm cười.

Từ biểu hiện vừa rồi có thể thấy rõ ràng Triệu Phong đã có thực lực của nhất giới Chân Thần.

Lúc này Hắc Thiết Tích Tộc đã mất một chiến lực Bán Thần, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chắc hẳn sẽ hoàn toàn đánh bại Hắc Thiết Tích Tộc.

- Trữ vật không gian.

Con mắt trái của Triệu Phong ngưng thị nhìn nguyên hồn của nam tử kia.

Nhục thân bị hủy hoại, khi nguyên hồn tháo chạy thường sẽ mang theo trữ vật không gian, giống như lần đó Triệu Phong cất hết tài nguyên vào không gian mắt trái rồi mới đoạt xác.

Lần trước, khi nguyên hồn của Thiên Phật Chân thần tháo chạy cũng mang theo trữ vật không gian, nếu không thực lực của hắn không thể hồi phục nhanh như vậy được.

Ừnh!

Trong mắt trái của Triệu Phong hiện lên một ngọn hỏa diệm màu tử kim, theo đó là đồng lực ý chí khiến người ta phải sợ hãi.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Uỳnh! Phùng!

Một ngọn lửa lôi kiếp trực tiếp bùng nổ trên nguyên hồn.

- Á!!!

Trong tiếng kêu thảm thiết đó, linh hồn của nam tử kia không ngừng yếu đi.

- Nguy rồi!

Bên Hắc Thiệt Tích Tộc, đại trưởng lão thần sắc chấn kinh, lập tức lao về phía Triệu Phong.

Đương nhiên từ thực lực mà Triệu Phong vừa thể hiện, đại trưởng lão biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong. Nhưng chỉ cần chặn Triệu Phong lại, giải cứu nam tử Hắc Thiệt Tích Tộc kia. Dù sao thì trong thế lực tứ tinh, Bán Thần cũng là cường giả hàng đầu, ảnh hưởng tới cả vinh nhục của thế lực.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Phong Lôi Thánh Lực truyền vào bàn tay tung ra một chưởng.

Uỳnh! Bùm!

Một đạo chưởng ảnh thánh quang khổng lồ bắn ra, phong tỏa mọi đường lui của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc.

Đồng thời Triệu Phong cũng đuổi theo nguyên hồn của nam tử kia, lại thi triển một đòn công kích linh hồn.

Phụt!

Nguyên hồn của nam tử kia hoàn toàn biến mất khỏi trời đất.

Triệu Phong lấy đi trử vật không gian của hắn.

Nơi giao chiến của hai tộc bị bao trùm bởi sự yên lặng chết chóc.

Tại ơi giao chiến, Bán Thần không có khả năng kháng cự, chẳng khác gì đã chết.

Lúc này, tất cả thành viên của Hắc Thiệt Tích Tộc sắc mặt đều tái trắng, lông dựng đứng lên cả lên.

Chúng cảm giác như Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thêm một cường giả Chân Thần, như vậy thì chúng làm sao thắng được?

- Chạy!

Lập tức một vài thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc rút về sau.

- Rút lui!

Sau đó là Bao Lịch vội vàng hạ lệnh, vài trăm thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc đều tháo hết khôi giáp.

- Chiến lợi phẩm của một Bán Thần quá ít!

Phía sau Triệu Phong xuất hiện một đôi vũ dực kim quang.

Xoẹt!

Triệu Phong biến thành một đạo ánh sáng lao về phía đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Một lũ ngu ngốc, các ngươi cứ đứng đó nhìn sao?

Triệu Phong liếc nhìn thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Giết! Thừa thắng truy kích!

Lúc này, một số tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc hét lớn xông lên trước.

- Đuổi theo, làm yếu đi thực lực của Hắc Thiết Tích Tộc!

Đại trưởng lão sực tỉnh khỏi sự chấn kinh, lập tức ra hiệu lệnh.

Lập tức sĩ khí của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dâng cao, cùng xông lên truy kích.

- Người đừng có được đằng chân lân đằng đầu.

Đại trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc tự biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong nên bỏ chạy.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ngón tay trở của Triệu Phong phát ra khí tức huyết mạch Thái Cổ, đồng thời Phong Lôi thánh lực cũng truyền vào đó.

Vút!

Một đạo kim quang đem theo phong lôi chi lực khủng khiếp bắn ra.

Phụt!

Vai phải của đại trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc đang bỏ chạy bị xuyên qua, máu tươi bắn tung tóe.

Đồng thời đạo kim quang đó tiếp tục bắn về phía trước, giết chết hai Thánh Chủ của Hắc Thiết Tích Tộc.

Triệu Phong động ý niệm thu hai người bọn chúng vào trong trữ vật không gian.

- Tên tiểu tử đáng ghét!

Sắc mặt của đại trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc vô cùng khó coi.

Tốc độ của Triệu Phong nhanh hơn hẳn một chút, nhưng Triệu Phong lại không vội đuổi theo, mà trong lúc công kích hẳn tiện thể giết vài tên Hắc Thiết Tích Tộc khác.

Không lâu sau Triệu Phong đã giết gần hai trăm cường giả Huyền Quang Cảnh.

- Chạy đi đâu!

Lúc này đại trưởng lão và tam trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đuổi tới.

Đương nhiên họ hiểu phải giết cường giả đỉnh cấp của Hắc Thiết Tích Tộc mới là cách căn bản để làm yếu đi thực lực của Hắc Thiết Tích Tộc.

- Cút! Đó là chiến lợi phẩm của ta.

Triệu Phong nhìn đại trưởng lão và tam trưởng lão, quát lớn.

Hắn giúp chúng giải quyết nguy cơ lần này vậy mà chúng lại cướp chiến lợi phẩm của hắn.

- Người...

Tam trưởng lão phẫn nộ đỉnh chửi nhưng bất giác lại dừng.

- Chúng ta đi giết những kẻ khác của Hắc Thiết Tích Tộc.

Đại trưởng lão nói, ai mạnh kẻ đấy làm chủ.

Trước kia Triệu Phong bị mọi người coi thường, còn giờ thì không một ai dám làm trái ý hắn.

- Cái gì? Lê nào hắn chắc chắn một mình giết được ta?

Đại trưởng lão Hắc Thiết Tích Tộc đang tháo chạy sắc mặt kinh hãi, mồ hôi lạnh túa ra ròng ròng.

Ở Man Hoang Thần Vực,

1155. Chương 1152: Giết Hết Toàn Bộ

- Cái gì? Lẽ nào hần chắc chắn một mình giết được ta?

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đang tháo chạy sắc mặt kinh hãi, mồ hôi lạnh túa ra.

Đánh bại và giết chết là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau, độ khó của việc giết ít nhất khó hơn đánh bại vài lần.

- Lẽ nào hần là thiên kiêu của Kim Ngọc Tộc?

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đoán.

Kim Ngọc Tộc xếp thứ 2532 trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, chủng tộc thống trị cao nhất của Lam Hải Loan, thế lực tứ tinh rười.

Theo truyền thuyết, Kim Ngọc Tộc có thiên tài hàng đầu Lan Hải Loan, gần như có khả năng giết cường giả vượt cấp.

Nhưng những thiên kiêu đó hầu như đều là Bán Thần, đương nhiên không phải họ không thể đột phá thiên giới Thần Vị mà là cố tình áp chế thực lực, tích lũy chuẩn bị trực tiếp xung kích Thần Vị cấp cao.

Nghe nói, thiên tài có được tam đẳng Thần Vị, tỷ lệ thăng lên Cổ Thần cao hơn người thường nhiều lần.

- Tà Quang Thiểm!

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc thiêu đốt Huyền Quang thánh lực, thi triển bí thuật di chuyển trong không gian.

Vù!

Thân thể hần biến thành thuỷ quang đen rồi nhạt dần.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Vũ dực sau lưng Triệu Phong lập tức toả ra xích lôi điện quang, đẩy tốc độ của hần lên đến cực hạn, biến mất khỏi tầm mắt.

- Nhanh thật!

Tam trưởng lão giật mình.

Triệu Phong không chỉ có sức mạnh cường hãn mà về tốc độ cũng có thể hơn cả Bán Thần.

- Nhưng đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc muốn chạy trốn thì Triệu Phong cũng không làm gì được.

Đại trưởng lão Hoả Liệt Kim Dương Tộc thở dài, cho rằng Triệu Phong có phần quá tự kiêu.

Thực lực của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc hơn xa hần, hơn nữa lại giảo hoạt đa đoan. Triệu Phong có lẽ có thể đánh bại kẻ này nhưng muốn giết thì khó rồi.

Dù sao thì ai cũng hiểu rõ mức độ khó khăn của việc đánh bại và giết chết.

- Như vậy cũng tốt, Triệu Phong đuổi theo đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc, chúng ta giết những kẻ còn lại của Hắc Thiệt Tích Tộc.

Tam trưởng lão cười lạnh lẽo.

Hai Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc một đã chết, một thì bỏ trốn.

Giờ đội ngũ Hắc Thiệt Tích Tộc chỉ còn một Bán Thần là Bao Lịch, đương nhiên chúng sẽ không phải đối thủ của Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Vì thế Hoả Liệt Kim Dương Tộc truy sát cực kỳ thuận lợi.

Cả đội ngũ của Hắc Thiệt Tích Tộc bị giết hơn nửa, chỉ có Bao Lịch dẫn một bộ phận nhỏ tộc nhân thoát được.

- Đáng ghét để chúng thoát mất rồi.

Tam trưởng lão có phần không cam lòng.

Thời cơ tốt như vậy, giết được thêm người của tộc đối địch đương nhiên sẽ có thu hoạch nhiều hơn.

Nhưng việc này cũng không có cách nào khác, đánh bại và giết chết có độ khó khác nhau. Trừ phi thực lực Hoả Liệt Kim Dương Tộc hơn đối thủ vài tầng thứ thì mới có khả năng giết được hết người của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Có điều, Hắc Thiệt Tích Tộc giờ đã không phải đối thủ của Hoả Liệt Kim Dương Tộc nữa rồi.

Đại trưởng lão vẻ mặt rất vui mừng.

Kết quả này đã hơn những gì hấn dự liệu rồi.

Sau đó Hoả Liệt Kim Dương Tộc ở lại tại chỗ sắp xếp chiến lợi phẩm và trị thương.

Đương nhiên còn phải đợi Triệu Phong trở lại. Triệu Phong không trở lại thì họ đâu dám tùy tiện quay về.

- Đại trưởng lão, ngài nói xem Triệu Phong có bị đại trưởng lão và bọn Bao Lịch của Hắc Thiệt Tích Tộc vây đánh không?

Tam trưởng lão đột nhiên nói.

Số người Hắc Thiệt Tích Tộc thoát được khỏi tay họ vẫn rất nhiều. Nếu trên đường chúng gặp Triệu Phong đang giao chiến với đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc thì Triệu Phong phải đối mặt với toàn bộ người của Hắc Thiệt Tích Tộc.

- Cái này...cũng có khả năng.

Tam trưởng lão nhắc nhở như vậy khiến sắc mặt đại trưởng lão thay đổi.

Tuy Triệu Phong quá tự cao tự đại nhưng lúc này Hoả Liệt Kim Dương Tộc rất cần hấn.

- Đi xem xem...

Đại trưởng lão đứng dậy, chuẩn bị dẫn đội ngũ đi xem xét tình hình.

Nhưng đúng lúc đó từ phía chân trời truyền tới một luồng sóng dao động khủng khiếp.

Uỳnh!

Triệu Phong chớp mắt đã tới bên trên Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

- Một đám ngu ngốc, để nhiều kẻ địch như vậy thoát mất, còn phải để ta tự tay xử lý.

Triệu Phong đứng bên trên nhìn xuống giống như chí tôn thần linh nhìn xuống chung sinh.

- Cái gì?

Tam trưởng lão kinh hãi kêu lên thất thanh.

Hấn vốn đoán có thể Triệu Phong sẽ bị Hắc Thiệt Tích Tộc bao vây tấn công, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể giết hết toàn bộ bọn Bao Lịch. Hấn rất cuộc là quái vật gì vậy?

Đồng thời hấn cũng nghi ngờ rốt cuộc đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc đã chết chưa?

Tất cả thành viên Hoả Liệt Kim Dương Tộc đều nằm mọp dưới chân Triệu Phong, trong tim đầy sự sùng bái.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, người không sao là tốt rồi. Chúng ta hãy nhanh chóng đi khai thác tài nguyên rồi trở về Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Đại trưởng lão tươi cười.

Thực lực của Triệu Phong càng mạnh thì càng có lợi cho Hoả Liệt Kim Dương Tộc.

Vốn dĩ không lâu nữa Hoả Liệt Kim Dương Tộc có thể sẽ bị hạ xuống còn tam tinh thế lực.

Nhưng giờ có lẽ có thể tận dụng Triệu Phong để Hoả Liệt Kim Dương Tộc củng cố địa vị tứ tinh, thậm chí có thể mạnh hơn.

- Xuất phát!

Đại trưởng lão hạ lệnh, cả đội ngũ quay về đường cũ.

- Không ngờ Triệu tiền bối lại cường đại đến vậy. Lần này chúng ta thắng đều là nhờ công lao của tiền bối.

- Ta chưa từng thấy cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành nào lại mạnh như thế. Lẽ nào Triệu tiền bối là thiên kiêu chi tử của ngũ tinh thế lực nào đó tình cờ tới đây?

Dọc đường người của Hoả Liệt Kim Dương Tộc không ngừng bàn tán về Triệu Phong, ánh mắt đầy phấn khích lẫn sùng kính.

Lúc này, địa vị của Triệu Phong trong lòng họ đã vượt qua ngũ đại trưởng lão trong tộc, trở thành đệ nhất nhân chỉ dưới tộc trưởng.

Không lâu sau, đoàn người đã tới Hoả Hải Lâm.

Việc khai thác tài nguyên đương nhiên giao cho những tộc nhân khác, Triệu Phong ngồi một bên sắp xếp chiến lợi phẩm.

- Tài nguyên của đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc cũng không tồi, còn lại thì không ổn.

Triệu Phong cười.

Đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc tưởng thi triển dùng bí thuật di chuyển trong không gian là có thể chạy thoát, nhưng đó lại là sai lầm lớn nhất của hắn.

Tách xa khỏi đoàn người, Triệu Phong đuổi được đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc liền gọi Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn trợ giúp thì hắn sao thoát được.

- Tiểu Hắc, đây là của ngươi.

Triệu Phong chọn ra một số thứ mình không cần ném cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Vâng...

Diệt Thế Hắc Giao Long cực lực phản đối cách xưng hô của Triệu Phong nhưng hắn lại không có cách nào cãi.

- Triệu Phong tiểu huynh đệ, có thể đi rồi.

Đại trưởng lão tiến lại bên cạnh Triệu Phong, mỉm cười nói.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Giờ trong Hoả Liệt Kim Dương Tộc Triệu Phong đã trở thành đệ nhất nhân chỉ sau tộc trưởng.

Thậm chí Triệu Phong muốn chinh phục chủng tộc tứ tinh này cũng không phải chuyện khó. Chỉ có điều giờ hắn không cần mà thôi, hơn nữa hắn cũng không có thời gian.

Sau khi về Hoả Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong cùng đại trưởng lão tới chỗ của Thiên Hoả Chân Thần.

- Tộc trưởng, đã khai thác thành công Thiên Châu Hoả Sâm, tất cả thành viên Hắc Thiệt Tích Tộc đều đã bị giết, còn ba Bán Thần...

Đại trưởng lão ngừng một chút, vì hắn cũng không rõ đại trưởng lão Hắc Thiệt Tích Tộc rốt cuộc đã chết chưa, vì thế không thể kết luận.

- Ba Bán Thần bên địch đều đã chết.

Triệu Phong mỉm cười, nhìn Thiên Hoả Chân Thần.

- Cái gì?

Thiên Hoả Chân Kinh kinh hãi kêu lên.

Chi dù thực lực của Triệu Phong mạnh hơn phần lớn Bán Thần, gần với Chân Thần rồi nhưng cả ba Bán Thần của Hắc Thiệt Tích Tộc đều chết thì hẳn vẫn không dám tin.

Như vậy, không phải toàn bộ người của Hắc Thiệt Tích Tộc ở Hoả Hải Lâm đều đã chết sao?

- Tốt, Triệu tiểu hữu, lão phu quả nhiên không nhìn nhầm người.

Sau chấn kinh, Thiên Hoả Chân Thần tươi cười khen ngợi.

Nhưng Triệu Phong thì vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như thường.

- Đây là thù lao cho Triệu tiểu hữu.

Rồi Thiên Hoả Chân Thần đưa ra một cái nhẫn trữ đồ.

Kết quả của trận chiến này vượt xa dự liệu của Thiên Hoả Chân Thần, một món thứ thần khí đương nhiên không đủ để làm thù lao.

- Đa tạ, sau này Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có khó khăn gì Triệu mỗ nhất định sẽ toàn lực tương trợ.

Triệu Phong nhận lấy nhẫn rồi từ biệt Thiên Hỏa Chân Thần.

- Tộc trưởng, thực lực của Triệu Phong có lẽ đã đạt tới nhất giới Chân Thần.

Sau khi Triệu Phong rời đi, đại trưởng lão trịnh trọng nói.

- Tầng thứ sinh mệnh của hắn đã đạt tới tầng thứ Chân Thần, hơn nữa còn tu luyện luyện thể công pháp vô cùng tinh, tương đương với việc có thần thể của nhất giới Chân Thần.

Thiên Hỏa Chân Thần nói điều mình được biết.

- Nếu vậy có lẽ có thể nhờ Triệu Phong giúp chúng ta lấy Giao Dịch Linh Điện.

Đại trưởng lão nói.

Giao Dịch Linh Điện ở Man Hoang Thần Vực giống như Hư Hải Linh Điện ở Nam Lâm Hải, Trung Tâm Linh Điện trong Đại Lục Vực, là vùng đất dành cho giao dịch.

Nhưng Giao Dịch Linh Điện ở Man Hoang Thần Vực lại do tất cả thế lực trong một phạm vi nhất định chi tiền xây dựng, hơn nữa người nắm giữ nó cũng được chọn trong các thế lực đó.

Cả Thiên Vũ Đảo có năm tòa Giao Dịch Linh Điện, phân tán ở các nơi trên Thiên Vũ Đảo.

Nhưng Thiên Vũ Đảo có tới gần hai chục tứ tinh chủng tộc.

Cứ cách một nghìn năm, Thiên Vũ Đảo sẽ tổ chức một cuộc tranh quyền Giao Dịch Linh Điện, người chiến thắng sẽ quản lý cả Giao Dịch Linh Điện.

Vì thế các thế lực nắm quyền của năm tòa Giao Dịch Linh Điện gần như là năm thế lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo.

Đương nhiên lợi ích mà một tòa Giao Dịch Linh Điện đem lại cũng vô cùng hấp dẫn, đủ để thay đổi vận mệnh của một thế lực.

Trước kia, đối mặt với những cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc gần như không dám nghĩ, thậm chí không tham gia.

- Để ta suy nghĩ xem...

Thiên Hỏa Chân Nhân trầm tư.

Thật ra, khi Triệu Phong giao đấu với Tam trưởng lão thì Thiên Hỏa Chân Thần đã có suy nghĩ này rồi.

Nhưng việc này vô cùng quan trọng, cần phải suy tính kỹ càng.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong liền bắt đầu bề quan.

Trong Mê Không Giới.

Soạt soạt.

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một vài mảnh thứ phẩm Thần Tinh chất lượng cực cao và lượng lớn khôi bảo dùng để tu luyện.

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lô Quyết hấp thụ năng lượng và tác dụng của các loại dược tài tu luyện tới tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lô.

Đồng thời, Triệu Phong còn phân ra rất nhiều thần niệm tham tu các mặt khác nữa.

Một tháng sau, Triệu Phong mở mắt.

- Trừ phi nâng cao được cảnh giới, nếu không tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lô rất khó có tiến bộ.

Triệu Phong thở ra một hơi khí đục.

Thật ra Triệu Phong có thể đột phá Thánh Vương từ lâu, rồi trực tiếp xung kích thiên giới Thần Vị.

Thực lực của hắn đã đạt tới tiêu chuẩn của Chân Thần, hơn nữa hắn có Lô Kiếp Thánh Thể và Lô Hồn Thể, lô kiếp của Chân Thần không phải vấn đề lớn.

- Nhưng tình hình tốt nhất thì cũng chỉ có thể xung kích nhị giới Chân Thần!

Triệu Phong lắc đầu.

Thật ra, có xung kích được tới nhị giới Chân Thần không Triệu Phong vẫn không chắc chắn được nhiều.

- Theo truyền thuyết, nếu có thể xung kích tới tam giới Chân Thần thì tỷ lệ trở thành Cổ Thần sẽ lớn hơn. Không biết từ cổ chí kim đã có ai xung kích được tứ giới hoặc ngũ giới Chân Thần chưa...

Triệu Phong trong lòng có chút mong chờ.

Trực tiếp xung kích lên cao giới Thần Vị không chỉ bớt được thời gian tu luyện mà tiềm lực sau này cũng lớn hơn.

Nếu có điều kiện, đương nhiên Triệu Phong sẽ cố gắng hết sức xung kích cao giới Thần Vị. Đây cũng là nguyên nhân hắn vẫn áp chế cảnh giới, tích lũy nền tảng.

1156. Chương 1153: Giao Dịch Linh Điện

Đến nay, Ngũ Hành Phong Lô Quyết của Triệu Phong rất khó để tiến bộ, mà tầng thứ sinh mệnh của hắn đã tới trình độ của nhất giới Chân Thần.

Tiếp theo Triệu Phong chuyển mục tiêu sang huyết mạch, huyết mạch cường đại có tác dụng rất lớn đối với việc xung kích thiên giới Thần Vị.

Ví như hai trăm chủng tộc đầu tiên của bảng Thái Cổ Vạn Tộc, cho dù không có dự trữ thì xung kích thiên giới Thần Vị cũng trở thành nhị giới Chân Thần. Đó chính là ưu điểm của huyết mạch cường đại.

Huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Triệu Phong có thể coi là huyết mạch hàng đầu trong Đại Lục Vực, nhưng trong Man Hoang Thần Vực thì lại chẳng đáng nhắc đến.

Vì huyết mạch Thái Cổ trong Man Hoang Thần Vực không phải đậm đặc bình thường, mức độ phản tổ cũng rất cao.

Ngay ví dụ như chủng tộc thống trị tối cao của Lam Hải Loan là Kim Ngọc Tộc, tuy chỉ xếp hạng hơn hai nghìn nhưng với những chủng tộc cùng đẳng cấp, cho dù là Ôn Lạc An có huyết mạch của Thiên Dương Chiến Tộc cũng không phải đối thủ của họ.

Đây chính là sự khác biệt lớn giữa Man Hoang Thần Vực và các không gian cấp thấp.

Ngoài ra, giống như Triệu Vũ Phi, người có huyết mạch Thái Cổ ở không gian ngoại vực, một khi vào Man Hoang Thần Vực, huyết mạch sẽ vô hình trung được cải thiện. Nhưng chỉ giới hạn cho huyết mạch Thái Cổ. Huyết mạch của Triệu Phong đến đây lại chẳng có bất cứ thay đổi gì.

Xoẹt!

Triệu Phong vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Giờ đại quân yêu thú của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ đã rất đông đảo. Trừ Kim Dực Xích Hồ Tộc, Thiên Hỏa Lôi Vượng, Băng Thổ Cuồng Ngưu Tộc và Thổ Tinh Tộc ra, Triệu Phong còn có được một vài đàn đàn chủng tộc xếp hạng hơn tám nghìn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trong đó, mạnh nhất phải kể đến Yêu Hỏa Hồ Tộc, chủng tộc có huyết mạch cường đại, xếp hạng 8030.

Chỉ là, để bồi dưỡng những đàn yêu thú này, Triệu Phong cũng phải tiêu tốn tài nguyên vô cùng kinh người.

- Tiếp tục mở rộng phạm vi thể lực, tấn công Điện Quang Bức Tộc.

Triệu Phong hạ lệnh, rồi dẫn theo vài đàn yêu thú tấn công mục tiêu tiếp theo.

Với sự chiến đấu liều chết của đàn yêu thú, Triệu Phong lại giành thắng lợi, đồng thời Triệu Phong cũng loại bỏ một lượng lớn yêu thú yếu và nô dịch một ít Điện Quang Bức Tộc.

- Mộng Cảnh Thái Cổ có thể còn rộng hơn ta tưởng. Có lẽ bây giờ ta mới đang ở vùng ven của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi chứng kiến sự bao la của Man Hoang Thần Vực, Triệu Phong bất giác nghĩ.

Triệu Phong có cảm giác Mộng Cảnh Thái Cổ và Man Hoang Thần Vực có mối liên hệ nào đó.

- Cứ dần dần mở rộng lãnh thổ như vậy. Không động chạm tới các chủng tộc Thái Cổ quá mạnh, cuối cùng cũng có ngày ta sẽ tiến vào sâu trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Triệu Phong mang đầy tham vọng.

Chỉ ở vùng ven đã có tài nguyên phong phú như thế này, nếu vào sâu nữa thậm chí ở vùng trung tâm, đương nhiên sẽ càng nhiều hơn.

Soạt!

Triệu Phong mang một số huyết mạch và huyết nhục Thái Cổ vào Mê Không Giới.

Mỗi lần tranh đoạt địa bàn lãnh có một lượng lớn chủng tộc chết, mà xác của chúng đều là tài nguyên quý giá.

- Chủ nhân, cho ta thêm một số tài nguyên quý nữa là ta có thể hồi phục tới cảnh giới Bán Thần rồi..

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt hơn hớn tới gần Triệu Phong.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã dùng hết số tài nguyên Triệu Phong đưa lần trước rồi.

Dù sao đó cũng chỉ là những chiến lợi phẩm Triệu Phong lấy được từ các cường giả Huyền Quang, Bán Thần, không phải thứ quá quý giá.

- Đây là của người...

Triệu Phong lấy ra một phần huyết nhục và huyết mạch đưa cho Diệt Thế Hắc Giao Long. Một mình Triệu Phong cũng không dùng hết nhiều như vậy.

Rồi Triệu Phong nhìn sang Triệu Vong và Triệu Vạn.

Triệu Vong vẫn ở cảnh giới Huyền Quang viên mãn, Triệu Phong dặn hắn đừng vội tăng cấp mà nên tích lũy nền tảng xung kích Thần Vị cấp cao.

Triệu Vong giờ vẫn là Huyền Quang đại hành, bằng với Triệu Phong.

Ngoài ra, sau khi hai người vào Man Hoang Thần Vực, huyết mạch hậu duệ bát đại Thần Mâu của họ cũng được cải thiện, năng lực của huyết mạch nhân đồng cũng cường đại hơn.

Cộng với việc khi tu luyện họ sử dụng tài nguyên Thái Cổ, vì thế huyết mạch hậu duệ Thần Mâu của họ lúc này hoàn toàn không thua kém những chủng tộc xếp trong nhóm hai trăm chủng tộc hàng đầu của Thái Cổ Vạn Tộc.

- Mắt ta dường như có thay đổi...

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Sau khi vào Man Hoang Thần Vực thì Mộng Cảnh Thái Cổ và Thần Linh Nhân bắt đầu thay đổi.

Chỉ là, Mộng Cảnh Thái Cổ thay đổi rất nhanh, rồi cũng nhanh chóng kết thúc. Còn Thần Linh Nhân thì thay đổi rất chậm, thậm chí rất khó nhận ra, đến giờ vẫn đang thầm lặng thay đổi.

- Kệ nó vậy, vẫn nên cường hóa huyết mạch trước.

Triệu Phong lấy ra một ít huyết mạch của Điện Quang Bức Tộc bôi lên người.

Ừnh!

Triệu Phong trực tiếp kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương, toàn thân hắn nhanh chóng trở nên đỏ rực, sau lưng xuất hiện một vòng mặt trời đỏ chói.

Ầm!

Triệu Phong tận dụng huyết mạch chi lực tự thân hấp thụ huyết mạch của các chủng tộc Thái Cổ khác.

- Huyết mạch không phải cứ vậy không thay đổi. Chỉ cần ta không ngừng hấp thụ năng lượng của huyết mạch khác. Dù không phải huyết mạch Thái Cổ thì cũng có thể mạnh lên không ngừng, vượt qua huyết mạch Thái Cổ thông thường...

Đây chính là suy nghĩ của Triệu Phong.

Lúc này huyết mạch Huyết Ma Dương hoàn mỹ trong cơ thể hắn từ lâu đã vượt qua phạm trù của Huyết Ma Dương hoàn mỹ của Thiết gia Đại Lục Vực. huyết mạch trong cơ thể hắn không biết đã trộn bao nhiêu huyết mạch Thái Cổ. Có thể gọi đó là biến dị Huyết Ma Dương, nhưng Triệu Phong cảm thấy gọi là Thái Cổ Huyết Ma Dương vẫn hay hơn.

Cứ thế, Triệu Phong tiêu hao một lượng lớn huyết mạch Thái Cổ, dung nhập vào huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương trong cơ thể, không ngừng cường hóa.

Sau một tháng, thân thể Triệu Phong càng thêm đỏ rực. Ngọn Huyết Ma Dương Viêm trên cơ thể cháy càng thêm hung mãnh, bá đạo, tỏa ra thứ khí tức Thái Cổ nồng đậm mà mãnh liệt.

- Huyết mạch đúng là đang mạnh hơn, nhưng hiệu quả rất ít.

Triệu Phong thu Thái Cổ Huyết Ma Dương về.

Bể quan một thời gian lâu, Triệu Phong ra khỏi điện.

Trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc rộng lớn có gần hai mươi diễn võ trường. Ở đó có vô số thành viên, đệ tử đang trao đổi võ công, cùng tu luyện.

Sau khi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đánh bại Hắc Thiết Tích Tộc, đoạt được Thiên Chủ Hỏa Sâm, sĩ khí tăng mạnh, chủng tộc đang dần dần trở nên mạnh hơn.

- Triệu tiền bối.

Cách điện của Triệu Phong không xa, tiếng của Thanh thúc vang lên.

- Lâu như vậy rồi, thật hiếm khi thấy tiền bối lộ diện.

Ngọc Lâm Nhi ở bên cạnh cười tươi như hoa.

Trừ lần ra chiến trường lần trước, phần lớn thời gian Triệu Phong đều bế quan nên người của Thanh Ngọc Dương gần như không được gặp hẳn.

- Triệu tiền bối, bọn ta đang định tới Giao Dịch Linh Điện, tiện thể đổi một số vật phẩm và tài nguyên cần.

Lưu Vân dường như có chút kích động phấn khích, vô tư nói.

- Giao Dịch Linh Điện?

Khi có được bản đồ của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là Triệu Phong đã chú ý tới nơi này, chỉ là chưa nghiên cứu kỹ.

- Giao Dịch Linh Điện là nơi giao dịch được tất cả các thế lực cùng xây dựng. Nhưng trong đó còn có rất nhiều nơi mật dịch đặc biệt. Bọn ta đang định đổi một số vật phẩm không cần lấy thứ mình cần để tu luyện...

Ngọc Lâm Nhi giới thiệu qua cho Triệu Phong vài câu.

Nàng cũng rất ngạc nhiên, thân là người của Man Hoang Thần Vực mà Triệu Phong lại không biết Giao Dịch Linh Điện.

Nếu Triệu Phong từ không gian ngoại vực khác đến, thì ít nhất cũng là Bán Thần hoặc Chân Thần mới đúng.

- Ô, ta cũng đi cùng người xem sao.

Triệu Phong rất hứng thú với nơi Ngọc Lâm Nhi nói.

Thực sự mọi thứ trong Man Hoang Thần Vực đều rất mới mẻ đối với Triệu Phong, hẳn đều muốn đi xem cho biết.

- Triệu tiền bối, mời.

Thanh Thúc mừng rỡ nói.

Ba người họ vốn đi Giao Dịch Linh Điện là có chút lo lắng. Tuy Giao Dịch Linh Điện là nơi duy nhất có công bằng ở Man Hoang Thần Vực nhưng thực lực của họ quá yếu nên vẫn lo sợ.

Trong Thiên Vũ Đảo có tất cả năm Giao Dịch Linh Điện.

Nơi gần Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất do tứ tinh thế lực gần đó là Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Hai tháng sau, Triệu Phong và mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc tới Giao Dịch Linh Điện.

Tòa Giao Dịch Linh Điện trước mặt vô cùng rộng lớn, bên trong có rất nhiều cung điện đặc biệt, nối liền đan xen nhau, cao sừng sững như núi, cá biệt còn có tòa cao chọc trời.

Nơi ngoại vi Giao Dịch Linh Điện có trận pháp kết giới tách biệt mọi thứ. Cho dù là cường giả Chân Thần cũng khó lòng xông vào.

Bốn phía đông tây nam bắc của Giao Dịch Linh Điện đều có đường vào.

Vút vút!

Từ bốn phương tám hướng, các loại hình cường giả tràn về Giao Dịch Linh Điện, nhưng phần lớn là đi theo đoàn.

- Triệu tiền bối, chúng ta cũng đi thôi.

Thanh Thúc dẫn mọi người vào trong.

Phía trước cánh cổng lớn kim sắc.

Có tất cả mười cường giả Huyền Quang đại thành canh giữ, khí tức kinh người tỏa ra xung quang chấn nhiếp những cường giả vào Giao Dịch Linh Điện.

- Đây là lệnh bài của các người, mười viên thứ phẩm Thần Tinh, chỉ được ở lại Giao Dịch Linh Điện một ngày.

Thủ vệ đưa lệnh bài có khắc số cho những cường giả vào Giao Dịch Linh Điện.

- Mười viên thứ phẩm Thần Tinh chỉ được ở một ngày.

Mấy người Thanh Thúc sững người.

Rõ ràng đây là lần đầu họ tới Giao Dịch Linh Điện.

Sự tiêu hao này đối với cường giả từ Huyền Quang đại thành trở lên còn có thể chấp nhận. Nhưng với Huyền Quang sơ tiểu thành thì có chút đắt đỏ rồi.

Nhưng họ cũng rất tò mò về Giao Dịch Linh Điện, hơn nữa còn đưa Triệu Phong tới, đương nhiên không mặt mũi nào trở về, đành tiêu mấy mười viên thứ phẩm Thần Tinh vậy.

Triệu Phong mỉm cười, mười viên thứ phẩm Thần Tinh nếu ở Đại Lục Vực gần như bằng cả tài sản của Huyền Quang sơ tiểu thành rồi.

Rất nhanh đội ngũ phía trước bọn Triệu Phong đi vào trong.

- Hai mươi viên thứ phẩm Thần Tinh mới được ở một ngày.

Tên thủ lĩnh thủ vệ nhìn Thanh Ngọc Dương Tộc và Triệu Phong, lạnh lùng nói.

- Tiền bối, vừa rồi không phải mười viên thứ phẩm Thần Tinh một ngày sao?

Ngọc Lâm Nhi sững người nói.

Mười viên thứ phẩm Thần Tinh đối với Ngọc Lâm Nhi đã là đắt, huống hồ hai mươi viên.

Hơn nữa họ có tất cả bốn người, cũng có nghĩa là muốn ở một ngày phải mất tám mươi viên thứ phẩm Thần Tinh.

- Hừ, ta nói hai mươi viên một ngày là hai mươi viên!

Thủ vệ thân hình cao lớn này lập tức thích phóng khí thể mạnh mẽ khiến mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc cả linh hồn huyết mạch đều bị đè nén, thân thể run rẩy.

Đương nhiên hắn nhận ra những người trước mặt là từ Thanh Ngọc Dương Tộc mà Thanh Ngọc Dương Tộc chỉ là tam tinh thể lực nhỏ bé.

Những người của Thanh Ngọc Dương Tộc này chỉ có một Huyền Quang sơ thành, một Hư Thần Cảnh đỉnh phong, một Đại Đan Nguyên Cảnh, ngoài ra một người tu vi tuy không nhìn ra được nhưng cũng chẳng mạnh gì cho cam.

Những con kiến thực lực thấp kém này hẳn một chiêu là có thể giết hết.

- Ha ha, Đại Đan Nguyên Cảnh cũng dám tới, đúng là không biết sống chết!

- Mau trả phí đi, không có thì rút!

Phía sau mấy người Triệu Phong, rất nhiều cường giả đều mất kiên nhẫn, chế giễu.

Triệu Phong thần sắc vẫn thản nhiên, tiến lên phía trước một bước.

- Triệu tiền bối.

Mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc rất xấu hổ.

Quả nhiên, ngay cả Giao Dịch Linh Điện nơi có chút công bằng thì thực lực quá thấp cũng không được đối xử công bằng.

1157. Chương 1154: Hề Phong

- Tiểu tử, ngươi muốn gì?

Tên thủ vệ cao lớn kia vẻ mặt khinh thường nhìn Triệu Phong.

Tuy Triệu Phong tạo cho hắn cảm giác nhìn không thấu, nhưng đi cùng Thanh Ngọc Dương Tộc thì có thể tài giỏi tới mức nào chứ?

- Hai mươi viên?

Triệu Phong khẽ gầm một tiếng, sắc mặt đột nhiên thay đổi, hai mắt nhìn chăm chăm tên thủ vệ, mắt trái tỏa ra khí tức đồng lực cường đại.

Ngay lập tức, linh hồn tên thủ vệ kia như bị vạn lôi oanh kích. Cảm giác đè nặng lên linh hồn một cách khủng khiếp đó khiến hắn gần như chết ngất.

Xung quanh cổng lớn, những thủ vệ khác phát hiện bất ổn, ngay lập tức tỏa ra khí tức Huyền Quang đại thành.

Nhưng rồi ngay sau đó, từ trong cơ thể Triệu Phong xuất hiện lôi quang, một luồng lực phách khủng bố giáng xuống.

Uỳnh uỳnh!

Tám thủ vệ và cả tất cả những người xếp hàng phía sau bọn Triệu Phong đều rơi vào trạng thái bị lực phách áp chế không thể động đậy nổi.

- Mạnh quá...

- Đây lẽ nào là thần thể?

Trừ mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc, tất cả những người xung quanh đều cố gắng giãy giụa khỏi lực phách khí tức của Triệu Phong.

Dường như chỉ cần một ý nghĩ của Triệu Phong là họ sẽ không chịu nổi áp lực này mà khuất phục.

- Chân Thần...đại nhân, xin hãy nương tay!

Tên thủ vệ cao lớn kia sắc mặt chấn kinh, lập tức cầu xin.

Hắn cho rằng chỉ có cường giả Chân Thần mới có được thực lực khủng khiếp như vậy.

Mà khi đã thành cường giả Chân Thần thì sau lưng chắc chắn có một tứ tinh thể lực.

Cho dù là Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng không thể tùy tiện đắc tội một tứ tinh thể lực. Mà hắn lại chẳng qua chỉ là một thành viên rất bình thường trong tộc.

- Mười viên thứ phẩm Thần Tinh, một ngày mười viên.

Tên thủ vệ lập tức nói lại.

- Mười viên?

Triệu Phong lặp lại hai chữ với ngữ khí hỏi.

- Không...không, một viên là được rồi.

Thủ vệ nghiêng răng nói.

Vù!

Áp lực khủng bố trong không gian lập tức biến mất.

- Mau làm thủ tục!

Triệu Phong lấy ra bốn viên thứ phẩm Thần Tinh, nói.

- Vâng, vâng.

Tên thủ vệ gật đầu lia lịa.

Những người xếp hàng phía sau cũng nín thở không dám thở mạnh.

Trong Giao Dịch Linh Điện cảm ầu ẩu, nhưng họ vẫn chưa vào trong, nếu khiến vị tiền bối Chân Thân đây nổi giận, giết họ thì chẳng ai quản.

Sau khi nhận bốn tấm lệnh bài, mấy người Triệu Phong vào trong Giao Dịch Linh Điện.

Bên trong dường như tách biệt với thế giới bên ngoài. Không khí chứa đầy thiên địa nguyên khí, hoàn toàn có thể gọi là thánh địa tu luyện.

Vút vút!

Tàn ảnh của các loại cường giả xuyên qua không gian, cũng không thiếu một số phi hành sủng vật và đạo cụ phi hành Thiên Cơ Tộc.

Trong tầm mắt, có rất nhiều công trình kiến trúc với những phong cách khác nhau, hùng vĩ nguy nga hoặc cổ phác nhả nhện hoặc thần bí u tối.

Nhưng cũng có rất nhiều khu vực là những sạp bán nhỏ. Những người từ bên ngoài tới chỉ cần đóng một số tiền phí nho nhỏ là có được một chỗ rồi.

- Náo nhiệt thật.

Lưu Vân cười ngây thơ..

- Đây là lệnh bài truyền tin của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Sau khi làm xong việc cứ tới tìm ta là được.

Triệu Phong giao cho Ngọc Lâm Nhi một tấm lệnh bài màu đỏ kim.

Những vật phẩm này đều là Thiên Hỏa Chân Thần đưa cho Thuần Dương Kim Thân, đương nhiên là để liên lạc cho thuận tiện.

- Lần này thật đa tạ Triệu tiền bối.

Ngọc Lâm Nhi nhận lệnh bài rồi cùng mấy người Thanh Thúc, Lưu Vân biến mất trong dòng người.

Mỗi người đều có mục tiêu khác nhau, Triệu Phong cũng có việc cần làm, vì thế đành tạm thời chia tay người của Thanh Ngọc Dương Tộc.

Đúng lúc đó, ở nơi bọn Triệu Phong vừa vào vọng lại âm thanh náo loạn.

- Đây không phải Hề Phong hay sao? Đồ đệ của Thiên Vũ Đảo.

- Đúng là Hề Phong, không ngờ hắn lại tới đây.

Gần đó, rất nhiều cường giả đều nhìn về cửa vào.

Chỉ thấy một người da trắng trẻ, gương mặt tuấn mỹ, đầy vẻ cao ngạo, thủ vệ xung quanh đều quỳ bái. Hắn chậm chậm bước vào trong Giao Dịch Linh Điện.

- Hề Phong, đệ tử dưới trướng Thiên Vũ Đảo chủ tuy chỉ là Bán Thần, nhưng lại có thực lực của nhất giới Chân Thần. Nghe nói hắn cố tình áp chế thực lực để xung kích Thần Vị cấp cao hơn.

- Thiên tài quả nhiên khác biệt. Như chúng ta tới Huyền Quang viên mãi nhưng không thể tiến bộ hơn nửa bước, chỉ có xung kích Thần Vị.

Sự xuất hiện của Hề Phong gây chú ý tới tất cả cường giả quanh đó, họ bắt đầu bàn tán.

Thiên Vũ Đảo chủ, là người thống trị cả Thiên Vũ Đảo, còn đồ đệ của hắn là Hề Phong đương nhiên cũng là đối tượng được tất cả mọi người chú ý tới.

Triệu Phong cũng chăm chú quan sát Hề Phong.

Cảnh giới Bán Thần đã có thực lực của nhất giới Chân Thần, đúng là không tầm thường.

- Đây vẫn chỉ là Thiên Vũ Đảo, không biết Lam Hải Loan thống trị Thiên Vũ Đảo có những thiên kiêu mạnh tới mức nào. Còn thế giới rộng lớn hơn ngoài kia nữa...

Trong lòng Triệu Phong vô cùng mong muốn được tới Man Hoang Thần Vực.

Phải biết là trong phạm vi thống trị của Lam Hải Loan có vài chục khu vực giống như Thiên Vũ Đảo. Nghe Hoả Liệt Kim Dương Tộc nói thì cả Lam Hải Loan cũng chỉ là một góc rất nhỏ bé của Cổ Lũng Vực.

- Rồi cũng có ngày ta phải chạm mặt những thiên tài ở những địa vực rộng lớn hơn.

Triệu Phong ý chí dâng tràn, khẽ nói.

Đương nhiên Triệu Phong muốn thấy nhất vẫn là những thiên tài hậu duệ Thần Mâu, thậm chí là Bát Đại Thần Mâu trong truyền thuyết.

Nhưng tới Man Hoang Thần Vực lâu như vậy Triệu Phong vẫn chưa có bất cứ thông tin gì về Bát Đại Thần Mâu. Mà thiên tài hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cũng sẽ không xuất hiện ở những khu vực ven Man Hoang Thần Vực này.

- Ha ha, ngu xuẩn.

Lúc đang đi, Hề Phong tình cờ nghe được câu nói của Triệu Phong, lắc đầu chế giễu.

Chỉ một Huyền Quang đại thành, hần một ngón tay cũng có thể bóp chết mà lại nói muốn chạm mặt các thiên tài ở địa vực rộng lớn hơn.

Nhắc đến các thiên tài chân chính ở Man Hoang Thần Vực, sắc mặt Hề Phong bất giác trở nên sùng kính.

Nghe sư tôn của hần là Thiên Vũ Đảo chủ nói, các thế lực tứ tinh đỉnh phong, thậm chí ngũ tinh ở Cổ Lũng Vực, Bán Thần đã có chiến lược của tam giới Chân Thần. Mà họ khi xung kích thành công Thần Vị thì chắc chắn sẽ trở thành tam giới Chân Thần hoặc cao hơn.

Triệu Phong không bận tâm lời nói của Hề Phong, quay người đi vào Giao Dịch Linh Điện.

- Điện đấu giá Đỉnh Thịnh?

Triệu Phong dừng ánh mắt tại một nơi đấu giá rất lớn, bước chân cũng khựng lại.

Triệu Phong vốn định dùng một số thứ mình không dùng đổi lấy vật phẩm, tài nguyên cần thiết. Nhưng hần bỗng nhớ ra lần trước kích sát ba trưởng lão của Hắc Thiệt Tích Tộc, có được ba món thứ thần khí. Những món này Triệu Phong giữ cũng chẳng có ích gì, nếu đem đấu giá có lẽ bán được giá không tồi.

Dù sao thì phần lớn người trong Giao Dịch Linh Điện đều là từ Huyền Quang tiểu thành tới viên mãn. Bán Thần cũng thỉnh thoảng thấy, Chân Thần thì rất hiếm gặp. thứ thần khí có lẽ sẽ bán được.

Ngoài ra, với tầng thứ hiện nay, Triệu Phong đều cần những loại vật phẩm, tài nguyên giá trị cực cao, rất khó tìm được ở những sạp bán và nơi giao dịch thông thường. Có lẽ điện đấu giá là lựa chọn không tồi.

Triệu Phong đi vào trong.

- Khách nhân, xin hỏi ngài muốn mua hay bán đấu giá vật phẩm?

Tại cửa vào, một tì nữ xinh đẹp hỏi.

- Bán đấu giá.

Triệu Phong nói.

Rồi tì nữ đó dẫn Triệu Phong tới một gian mật điện.

- Khách nhân, hãy đưa vật phẩm của ngài cho lão hủ kiểm định.

Một lão giả với đôi mắt màu xanh sâu thẳm, toả ra thứ khí lạnh nhàn nhạt mỉm cười nói.

Hội đấu giá thì phải đảm bảo sự thật giả của vật phẩm, đồng thời kiểm định giá trị của vật phẩm, như vậy mới có lợi cho lợi nhuận.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay liền lấy ra ba món thứ thần khí có hình dạng khác nhau.

- Ba món thứ thần khí.

Lão giả kia mắt sáng trưng.

Người có thể lấy ra một lúc ba món thứ thần khí chắc chắn không phải tầm thường.

Dù sao thì với tứ tinh thể lực mà nói, thứ thần khí cũng vô cùng quý giá.

Rồi lão giả đề nghị tách ba món ra để đấu giá, như vậy mới có được giá cao nhất.

- Đấu giá cả số này nữa.

Triệu Phong nghĩ một lúc, quyết định, lấy cả số được tài không dùng tới trong không gian trữ vật.

Số này có rất nhiều là do lần trước Triệu Phong phục chế quá nhiều. Cũng có cái là chiến lợi phẩm trong lần đánh Hắc Thiệt Tích Tộc, cũng có một số là thù lao Thiên Hoả Chân Thần đưa.

Những thứ này với Triệu Phong mà nói thì đẳng cấp quá thấp, cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không để mắt tới.

- Nhiều vậy à...

Lão giả giật mình, rồi lộ vẻ mừng rỡ.

Những loại được tài này đều là thứ quý giá quan trọng mà Huyền Quang Cảnh đại thành cần, không phải quá quý giá nhưng số lượng này thì thật kinh người.

- Khách nhân hãy yên tâm, vì một lần người đấu giá nhiều vật phẩm quý thể này, có thể trực tiếp vào đấu giá lần này, hội đấu giá Đỉnh Thịnh nhất định sẽ có được giá khiến các hạ hài lòng nhất.

Lão giả mắt xanh đầy vẻ nhiệt tình.

Sau khi tiễn Triệu Phong, lão giả lấy ra một tấm thông tấn lệnh.

- Theo dõi sát người này. Huyền Quang Cảnh đại thành nhưng tài sản trên người hẳn ít nhất cũng bằng Chân Thần.

Lão giả kia lộ nụ cười giảo hoạt.

Bên trong nơi đấu giá gần như đã chật cứng người. Triệu Phong nộp phí cao nên được ở riêng một gian.

Không lâu sau hội đấu giá bắt đầu, nhưng vật phẩm lúc đầu đẳng cấp quá thấp, Triệu Phong hoàn toàn không để tâm, chỉ tu luyện.

Hội đấu giá cứ diễn ra như vậy, trong thời gian đó, cho dù có vài người vì tranh giành mà ghi hận thì cũng không động thủ tại Giao Dịch Linh Điện.

Rất nhanh đã bắt đầu đấu giá tới số được tài của Triệu Phong.

Số được tài của Triệu Phong được chia thành nhiều loại, như thế có thể nâng giá lên cao.

- Năm trăm viên thứ phẩm Thần Tinh.

Trong phòng đơn bên cạnh Triệu Phong vọng ra một giọng nói cao ngạo.

- Sáu trăm viên thứ phẩm Thần Tinh.

Phía dưới, ở hàng ghế đầu tiên, một cường giả Bán Thần da đỏ ửng lập tức hét giá.

- Đây không phải Trần Vũ Hải, Bán Thần của Xích Dương Tộc sao?

Một số người nhận ra Trần Vũ Hải.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh chủng tộc khá mạnh ở Thiên Vũ Đảo.

- Hừ, không biết sống chết, ta ra bảy trăm thứ phẩm Thần Tinh.

Người ở phòng bên cạnh Triệu Phong phần nộ lên tiếng.

- Là Hề Phong.

- Đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ.

Lần này một số người nhận ra giọng của Hề Phong.

Trần Vũ Hải lập tức kinh hãi.

- Hề Phong công tử, tại hạ không biết công tử cần số dược tài này, một trăm thứ phẩm Thần Tinh này lát nữa ta sẽ đích thân đưa cho công tử.

Trần Vũ Hải vẻ mặt đầy hối lỗi, nói lớn.

Sau khi thân phận Hề Phong công khai, mọi người không ai đấu giá nữa.

Thế là một phần dược tài của Triệu Phong được Hề Phong mua với giá bảy trăm thứ phẩm Thần Tinh.

Những vật phẩm khác cũng đều được các cường giả tranh nhau mua với giá vượt xa dự liệu của Triệu Phong.

- Tiếp theo là Kim Nguyên Khoáng. Loại khoáng thạch này chứa năng lượng thuộc tính Kim cực kỳ thuần túy. Là khoáng thạch cần phải có để tạo thứ thần khí. Hơn nữa miếng Kim Nguyên Khoáng này phẩm chất cũng rất cao..

Triệu Phong đang bế quan lập tức mở mắt.

Đến giờ cuối cùng cũng xuất hiện vật phẩm hãn cần.

- Kim Nguyên Khoáng, giá khởi điểm năm trăm thứ phẩm Thần Tinh. Bắt đầu đấu giá.

Người chủ trì hàm tiếu nói.

- Một nghìn!

Người chủ trì vừa dứt lời, Triệu Phong lập tức lên tiếng.

- Rộng rãi thật, trực tiếp thêm năm trăm thứ phẩm Thần Tinh.

- Hừ, thể tích nó lớn như vậy, hoàn toàn đáng cái giá đó.

Một vài người bàn tán.

- Một nghìn một trăm.

Một luyện trận đại sư suy nghĩ một chút rồi nói.

- Hai nghìn!

Giọng nói bình thản từ gian bên cạnh Hề Phong lại vang lên.

Lần này, cả hội trường lặng như tờ. Đương nhiên là vì giá của Triệu Phong quá cao. Lần đầu tiên nâng lên một nghìn, lần thứ hai đã là hai nghìn rồi.

Thậm chí có người nghĩ, nếu có người đấu giá tiếp thì người kia sẽ nâng hãn lên ba nghìn không biết chừng.

1158. Chương 1155: Man Hoang Thái Cổ

- Rốt cuộc hãn là ai mà tiêu nhiều thứ phẩm Thần Tinh như vậy để mua Kim Nguyên Khoáng?

- Ba nghìn thứ phẩm Thần Tinh, Bán Thần bình thường cũng không có nhiều như vậy.

Mọi người đoán người trong kia chắc chắn là trưởng lão của một tứ tinh thế lực nào đó ở Thiên Vũ Đảo.

Ngay Hề Phong cũng rất tò mò người ở gian bên cạnh rốt cuộc là ai.

Ba nghìn thứ phẩm Thần Tinh đã vượt xa giá trị của Kim Nguyên Khoáng nên không ai cạnh tranh nữa, Triệu Phong thuận lợi mua được Kim Nguyên Khoáng.

Triệu Phong mua Kim Nguyên Khoáng đương nhiên là để cho tu luyện Kim Chi Phong Lô sau này.

- Trong Mộng cảnh Thái Cổ ta có một dòng thứ phẩm Thần Tinh Mạch, số thứ phẩm Thần Tinh này chỉ là cỏn con.

Triệu Phong bắt giác bật cười.

Một dòng thứ phẩm Thần Tinh Mạch gần như tương đương với một nửa tài sản của một tứ phẩm thể lực cấp thấp. Từ đó có thể thấy Triệu Phong giàu có đến mức nào.

Hơn nữa, Thổ Tinh Tộc cũng sản xuất thứ phẩm Thần Tinh cho Triệu Phong.

Sau đó lại có vài món vật phẩm quý nữa được Triệu Phong mua với giá cực cao..

Lúc này mức độ gây chú ý của Triệu Phong không hề thua kém Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ.

Phải biết là Triệu Phong đã tiêu tốn đến hơn một vạn thứ phẩm Thần Tinh rồi.

Nhiều thứ phẩm Thần Tinh như vậy cũng chỉ có cường giả Chân Thần mới có được.

- Các hạ thật khí phách. Sau khi hội đấu giá kết thúc, Hề Phong rất muốn kết giao với các hạ.

Lúc này, từ gian bên cạnh vọng lại tới tiếng của Hề Phong.

Ngay lập tức cả hội trường im lặng. Giờ Hề Phong chủ động lên tiếng muốn kết giao với cường giả thần bí, đối phương nhất định sẽ báo tên của mình.

Họ rất muốn biết rốt cuộc vị cường giả giàu có kia là ai.

Nhưng đợi mãi lâu mà gian bên cạnh Hề Phong không có tiếng đáp lại.

Tuy ấn tượng của Triệu Phong về Hề Phong không tốt lắm nhưng hắn không bài xích việc đối phương kết giao. Dù sao thì Hề Phong cũng là đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ. Triệu Phong muốn rời khỏi Thiên Vũ Đảo còn phải nhờ truyền tống cổ trăn mà Thiên Vũ Đảo chủ quản lý.

Nhưng vừa rồi Triệu Phong quá ngênh ngang, nếu bại lộ thân phận thì sẽ bị tất cả cường giả ở đây chú ý.

Đương nhiên Triệu Phong không muốn dây vào phiền phức có thể tránh, nên hắn chọn cách im lặng.

- Hắn ta...

Sắc mặt Hề Phong có phần giận dữ.

Đối phương không nói gì đương nhiên nghĩa là không muốn kết giao với hắn.

Hắn là đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ, cho dù đối phương là Chân Thần thật thì cũng phải nể mặt hắn một chút mới phải.

Nhưng lúc này đối phương không đáp lời, hoàn toàn không bận tâm tới hắn. Đây chính là làm mất mặt hắn trước mặt bao nhiêu người.

- Vật phẩm đấu giá tiếp theo, là một món thứ thần khí...

Chủ trì hội đấu giá phá tan sự im lặng.

Hội đấu giá tiếp tục, sự xuất hiện của thứ thần khí gần như đã đẩy không khí lên cao trào.

Nhưng những vật phẩm này cũng khó lòng gây chú ý cho Triệu Phong.

Vật phẩm cuối cùng là một loại khôi bảo dùng để tăng tỷ lệ xung kích thiên giới Thần Vị.

Nhưng Triệu Phong đã rất tự tin để xung kích Thần Vị, chủ yếu là vấn đề xung kích được tầng thứ nào Chân Thần. Vì thế Triệu Phong cũng không tham gia đấu giá.

Sau khi hội đấu giá kết thúc, Triệu Phong vào trong chỗ đấu giá Đỉnh Thịnh, lấy một số thứ phẩm Thần Tinh và vật phẩm mua được.

Tuy vật phẩm Triệu Phong mua giá rất cao nhưng những thứ hắn bán thu về được nhiều Nguyên Tinh Thạch hơn.

Sau khi rời khỏi Đỉnh Thịnh, Triệu Phong tiếp tục đi quanh Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong vào mấy nơi giao dịch thần binh lợi khí, nhưng không tìm được món binh khí nào phù hợp với mình. Vì cung vốn thuộc binh khí lạnh môn (*), cho dù có mua được trong hội đấu giá thì giá cũng thấp hơn các loại binh khí khác nhiều.

(*) binh khí lạnh

Đột nhiên Triệu Phong ngửi thấy có mùi rượu thịt xộc vào mũi.

Ngoài ra còn có tiếng nói chuyện quen thuộc.

- Tiên Trần Lâu.

Triệu Phong nhìn về phía một tòa lầu các cổ.

Lầu các này không hề nhỏ hơn Đỉnh Thịnh, có thể thấy từ lầu này chắc cũng rất nổi tiếng.

Võ giả tu hành hấp thụ thiên địa nguyên khí, căn bản không cần ăn uống. Vậy mà từ lầu này vẫn náo nhiệt như vật, người đông như hội, chắc chắn có điểm bất phạm của nó.

- Vào xem thế nào.

Triệu Phong có chút hứng thú.

Vào trong, Triệu Phong tìm một chỗ không người ngồi xuống.

- Xin hỏi khách nhân cần gì?

Một tiểu nhị thấp bé, nhìn có vẻ trung hậu, đáng yêu nhiệt tình hỏi.

Tay hắn vung lên, lập tức xuất hiện một tấm màn ánh sáng, trên đó là rất nhiều món ăn kèm với giá cả.

Triệu Phong lần đầu tới đây nên cũng không hiểu lắm, liền gọi bữa vài món nhắm.

- Công tử đợi chút nhé.

Tiểu nhị tươi cười.

Những món vị khách nhân này gọi toàn món quý hiếm, giá rất cao, người thường đều không dám ăn.

- Thức ăn ở đây hình như đều được làm từ các loại nguyên liệu quý và huyết nhục các loài thú quý hiếm.

Triệu Phong quan sát các món ăn trên bàn khác.

- Thú vị thật.

Triệu Phong mỉm cười.

Con đường tu hành nguy cơ trùng trùng, gian nan vất vả, thỉnh thoảng hưởng thụ một chút, thả lỏng tâm cảnh cũng tốt.

Hơn nữa đồ ăn ở đây con là những món nguyên liệu quý trong trời đất rất bổ. Cùng với việc thưởng thức mỹ vị, còn có thể đẩy mạnh cảnh giới tu vi.

Rất nhanh các món Triệu Phong gọi đã được đưa lên.

Triệu Phong không nói lời nào, lập tức ném thử.

Meo meo!

Tia sáng bạc lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên bàn.

- Quả nhiên là mèo tham ăn.

Triệu Phong không biết nói gì mới phải.

Từ sau khi vào Man Hoang Thần Vực, Tiểu Tặc Miêu vẫn luôn bế quan tu hành, rất ít khi nói chuyện với Triệu Phong.

Nhưng lúc này Tiểu Tặc Miêu lại chủ động chui ra, vẻ mặt như chết đói chết khát tới nơi.

Quan sát Tiểu Tặc Miêu kỹ một chút, Triệu Phong có phần ngạc nhiên.

Tiểu Tặc Miêu lúc này đã đột phá Bán Thần, hơn nữa căn cơ cũng rất ổn định.

- Con tặc miêu này đã vượt qua ta rồi!

Triệu Phong lầm bầm.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu hươ tay múa chân một hồi với Triệu Phong.

- Người muốn chuẩn bị xung kích thiên giới Thần Vị nên cần lượng lớn tài nguyên?

Triệu Phong thất kinh.

Vừa đạt tới cảnh giới Bán Thần đã chuẩn bị xung kích thiên giới Thần Vị. Con mèo này rốt cuộc là quái thai gì vậy?

Nhưng tài nguyên cho Triệu Phong tu luyện cũng không đủ, chắc chắn không thể đáp ứng được Tiểu Tặc Miêu. Tài nguyên Tiểu Tặc Miêu cần cũng là những món quý giá. Giai đoạn hiện giờ Triệu Phong không cung cấp nổi.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu thở dài, vẻ mặt lộ sự chế giễu.

Triệu Phong ghen lời, ý của Tiểu Tặc Miêu là không có tài nguyên thì nó đành phải đợi, tiện thể đợi tu vi của Triệu Phong đuổi kịp nó.

- Mau ăn đi, bịt mồm người lại.

Triệu Phong khinh bỉ, bất mãn nói.

- Người đã nghe chưa? Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ vạn năm mới mở một lần hình như xuất hiện dị tượng. Rất có khả năng sẽ mở ra trước thời hạn.

- Sao có thể? Cách lần trước mới chỉ một nghìn năm thôi mà.

Trong Tiên Trần Lâu, ngoài việc thưởng thức các món ngon ra thì đây chính là nơi cường giả các thế lực bàn tán đủ mọi chuyện trên đời.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ là bí cảnh nổi tiếng trong Man Hoang Thần Vực, vạn năm mở một lần, từ khi Man Hoang Thần Vực ra đời thì chưa từng thay đổi.

Lai lịch của bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng vô cùng mờ ảo.

Theo truyền thuyết, thời gian đầu của Hỗn Độn, trong trời đất có Man Hoang Đại Lục bao la không biết điểm tận cùng.

Mãi đến một ngày Man Hoang Đại Lục xuất hiện trận chiến giữa thần và ma trong lịch sử chưa từng có. Khiến cho Man Hoang Đại Lục vỡ tan. Còn trời đất Hỗn Độn tiếp tục khai thác hình thành nên Phạm Trụ hiện nay.

Man Hoang Đại Lục bị vỡ biến thành những mảnh vỡ phan tán khắp nơi trong Phạm Trụ.

Mà Man Hoang Thần Vực là vùng thổ vực lớn nhất còn lại khi Man Hoang Đại Lục vỡ ra.

Theo truyền thuyết, bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng là một mảnh thổ vực khá lớn của Man Hoang Đại Lục. Chỉ có điều nó chưa được khai thác, sinh linh ở đó vẫn còn tương mạo của thời Thái Cổ. Tài nguyên thì nhiều vô kể, thậm chí chưa biết chừng còn có truyền thừa của thần ma thời Thái Cổ.

- Ài, nói nhiều như vậy cũng vô ích, bí cảnh Man Hoang Thái Cổ căn bản không phải chuyện của chúng ta.
- Vào được trong đó thấp nhất cũng phải là thể lực tứ tinh rưỡi.

Trong Tiên Trần Lâu mọi người đều thở dài.

Những người ở đây đều chỉ mới nghe nói chứ chưa từng tận mắt chứng kiến.

Thể lực tứ tinh rưỡi chắc chắn phải có Cổ Thần tọa trấn. Cổ Thần chính là thất giới Bán Thần, cả Thiên Vũ Đảo cũng không có một Cổ Thần.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, thể lực tứ tinh rưỡi mới có suất sao?

Triệu Phong giật mình, không ngờ tới đây lại tình cờ nghe được thông tin này.

- Cũng có nghĩa là bí cảnh này cơ bản nằm trong tay các thể lực ngũ tinh ở Man Hoang Thần Vực này.

Triệu Phong chấn kinh.

Thể lực tứ tinh rưỡi bắt buộc có Cổ Thần tọa trấn, vậy thể lực ngũ tinh thì sao? Sẽ có cường giả nghịch thiên tới mức nào?

Nghĩ tới đây Triệu Phong mới cảm giác trong Man Hoang Thần Vực này thật sự hắc quá nhỏ bé.

- Đệ nhất bí cảnh Man Hoang Thần Vực cơ bản là không có duyên với ta.

Triệu Phong lắc đầu tiếc nuối.

Chỉ có Kim Ngọc Tộc, thống trị tối cao Lam Hải Loan mới có thể gọi là thể lực tứ tinh rưỡi. Với thể lực hiện nay của mình, Triệu Phong căn bản không thể tiếp xúc được với Kim Ngọc Tộc, huống hồ là có được suất quý giá đó.

Vì thế Triệu Phong từ bỏ suy nghĩ này, an tâm tu luyện. Sau này rồi hắc sẽ trở lại để chứng kiến thổ vực rộng lớn hơn cả Man Hoang Thần Vực.

- Ha ha, các vị không cần phải ủ rũ như vậy.

Lúc ấy, một bạch y nam tử và một trung niên nam tử da đỏ rực tiến vào Tiên Trần Lâu.

- Hề Phong công tử cũng tới rồi.

- Hôm nay ta bao hết chi phí của Hề Phong công tử.

Ngay lập tức vô số cường giả vội tiến lại chào đón.

Nam tử có làn da đỏ rực bên cạnh Hề Phong cũng chính là Trần Vũ Hải ở hội đấu giá.

- Lần này, gia sư ta Thiên Vũ Đảo chủ đưa ta tới Kim Ngọc Tộc. Chưa biết chừng tại hạ sẽ có vinh hạnh vào trong bí cảnh Man Hoang Thái Cổ.

Hề Phong để lộ nụ cười đắc ý trên gương mặt tuấn mỹ.

Sự thật đúng là như vậy, Thiên Vũ Đảo chủ chuẩn bị đưa Hề Phong tới Kim Ngọc Tộc, nhưng có dành được suất không thì Hề Phong không chắc chắn.

Giờ hắc chỉ hy vọng bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở chậm hơn một chút. Như vậy hắc sẽ có thời gian chuẩn bị tranh giành suất đi với các thiên kiều của Kim Ngọc Tộc.

- Hề Phong công tử thật may mắn.

- Không ngờ Hề Phong công tử có thể đại diện cho Thiên Vũ Đảo vào đệ nhất bí cảnh của Man Hoang Thần Vực.

Mọi người nghe thể càng nhiệt tình.

Hề Phong và Trần Vũ Hải nhìn quanh cả Tiên Trân Lâu, phát hiện tất cả các bàn đều đã có người.

Đột nhiên Hề Phong tiến lại hướng Triệu Phong.

- Vị huynh đài đây có tiện cho ta và bằng hữu ngồi đây không?

Trong nụ cười ôn hòa của Hề Phong ẩn chứa chút lạnh lẽo.

Thật ra ý tứ của hắn rất rõ ràng, chính là bảo Triệu Phong chủ động bỏ đi.

Đương nhiên hắn tìm tới chỗ Triệu Phong một là vì có mỗi mình Triệu Phong, còn các bàn khác đều từ ba người trở lên. Hai là trước khi vào Giao Dịch Linh Điện Hề Phong đã nghe lời nói ngông cuồng của Triệu Phong nên có chút ấn tượng.

- Hề Phong công tử, việc gì phải nhiều lời với hắn.

Trần Vũ Hải mặt tối lại, trừng mắt nhìn Triệu Phong.

Chỉ một Huyền Quang đại thành thì chẳng là gì trong mắt hắn.

Nhưng đúng lúc ấy, Triệu Phong đứng dậy.

- Không cần, ta ăn xong rồi. Bàn này nhường Hề Phong công tử.

Triệu Phong nhắc Tiểu Tặc Miêu lên bỏ đi.

- Hừ, coi như ngươi biết điều.

Trần Vũ Hải hừ lạnh, rồi cười nói:

- Hề Phong công tử, mời ngồi. Bữa này Trần mỗ mời, coi như chuộc lỗi.

Nhưng Triệu Phong lại sững người, gương mặt tuấn mỹ có chút trầm tư:

- Giọng nói của hắn hơi quen, hình như nghe ở đâu rồi...

Đột nhiên Hề Phong nhớ tới giọng nói lạnh lùng không ngừng hét giá ở gian bên cạnh trong hội đấu giá.

1159. Chương 1156: Tiếp Tục Chém Giết

Sau khi rời khỏi Tiên Trân Lâu, Triệu Phong trực tiếp đi ra khỏi Giao Dịch Linh Điện từ cổng Bắc.

Vút!

Triệu Phong biến thành một cơn gió biến mất khỏi tầm mắt.

- Lần này thật không tới công cốc, biết được tin tức quan trọng như vậy, còn được thưởng thức mỹ thực của Tiên Trân Lâu.

Triệu Phong cười.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng rất đồng tình, biểu thị rằng món ăn ở Tiên Trân Lâu rất ngon, bảo Triệu Phong tới đó nhiều một chút.

- Được, lần sau có cơ hội chúng ta lại tới đó.

Triệu Phong đồng ý với đòi hỏi của Tiểu Tặc Miêu.

- Hừ, chỉ sợ sau này ngươi không có cơ hội đó nữa.

Trong khu rừng phía sau Triệu Phong vài nghìn dặm vọng lại một giọng nói lạnh lẽo.

Vút!

Một mũi quang tiễn kim sắc đem theo khí tức băng hàn như lôi điện bắn thẳng tới Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Kim quang phát nổ, một cơn lốc kim sắc chói loà khuếch tán ra bốn phía.

- Không hổ là Lữ Vi tiên bối, tên bắn không bao giờ chệch.

- Lữ Vi tiên bối, có lẽ mũi tên này sẽ giết được hắc nhĩ. Cần bản không cần bọn ta phải động thủ. Cao tăng trong tộc đánh giá cao tiểu tử này quá rồi.

Sâu trong rừng, bên cạnh Lữ Vi thần sắc lạnh lẽo là hai cường giả Huyền Quang Cảnh viên mãn đang cười.

Tướng mạo ba người này có chung đặc trưng là đôi mắt màu lam, da có lớp lông trắng mỏng, toả ra hàn ý lạnh lẽo.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, cơn lốc kim sắc từ phía xa đột nhiên phát nổ.

Chỉ thấy bên trong đó là một thanh niên thân hình cao lớn, bề mặt da hắc phủ một tầng hoa văn màu vàng thẫm, lấp lánh những tia sét màu bạch kim.

- Xem ra người này đã tu luyện một môn công pháp luyện thể.

- Quả nhiên không đơn giản, cùng xông lên giết hắc đi!

Hai người của Lam Nhân Băng Lang Tộc Huyền Quang Cảnh viên mãn hiển hiện, lao ra từ trong rừng.

Chỉ Lữ Vi là có chút chần chừ nhìn Triệu Phong nghi hoặc.

Nhưng tộc nhân của hắc đã xông tới, ánh mắt Lữ Vi trầm xuống, nâng cây cung lớn kim quang trong tay lên.

Ầm!

Một đạo kim tiễn hiện ra, vút một tiếng bắn ra.

- Lần này đúng là không tới công cốc, đã rời khỏi Giao Dịch Linh Điện mà Lam Nhân Băng Lang Tộc vẫn tới đưa lễ. Vậy Triệu mỗ không khách khí nữa.

Triệu Phong cười, khởi động Thánh Lôi Thể, chủ động xông tới nghênh chiến.

- Mạnh miệng gồm nhĩ!

Một người Lam Nhân Băng Lang Tộc thấy Triệu Phong nói lời ngông cuồng như vậy thì châm chọc.

Nhưng rồi ngay sau đó, trước mặt hắc đột nhiên xuất hiện một đạo lôi quang, một luồng lôi điện trọng lực vô cùng khủng bố oanh kích xuống.

Uỳnh! Bùm!

Dưới áp lực thể phách của Triệu Phong, tên Lam Nhân Băng Lang Tộc kia toàn thân bị cháy đen rơi xuống đất.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong khởi động Viêm Chi Phong Lôi, trợn một chút thần lực rồi đánh xuống.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Một chưởng đó giống như ngọn cự sơn đánh lên người tên Lam Nhân Băng Lang Tộc kia, khiến thân thể và cả linh hồn hắc tan thành tro bụi.

- Đây là...

Tên Lam Nhân Băng Lang Tộc còn lại sững người, hai chân run lấy bầy.

Vừa ra đòn đã trực tiếp giết chết cường giả Huyền Quang Cảnh viên mãn. Sao có thể như vậy? Huyền Quang Cảnh đại thành sao có thể làm được điều đó?

Giờ khả năng duy nhất hắn nghĩ được chính là thanh niên trước mặt kia là một cường giả Chân Thần che giấu tu vi thực sự.

- Thực lực của hắn...

Phía xa, sắc mặt Lữ Vĩ biến đổi, lộ ra sự sợ hãi.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong thể hiện thực lực thực sự hắn cảm nhận được một áp lực và nguy hiểm rõ rệt.

Bỏ chạy, đó chính là suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hắn lúc này.

Vút!

Lữ Vĩ biến thành một đạo hàn quang chạy trốn.

- Chỉ cần quay lại Giao Dịch Linh Điện, hắn ta chắc chắn không dám động thủ với ta.

Trong vẻ mặt hoảng loạn của Lữ Vĩ hiện lên chút bình tĩnh.

Ừnh!

Sau lưng Triệu Phong giang rộng đôi thánh quang vũ dực.

Vút!

Triệu Phong thi triển Lôi Dực Phi Độn Thuật đuổi theo Lữ Vĩ.

- Đuổi theo Lữ Vĩ sao?

Tên Lam Nhân Băng Lang Tộc bị dọa cho luống cuống kia thấy Triệu Phong đuổi theo Lữ Vĩ thì thở phào.

Nhưng rồi ngay sau đó trước mặt hắn loé lên một tia sáng bạc.

Vút! Phập!

Một đường sáng hắc ám loé qua, thân thể của tên này bị chia thành hai nửa, ngay cả linh hồn cũng vậy.

- Sao có thể như thế? Con linh sủng này...

Ánh mắt tên Lam Nhân Băng Lang Tộc kia đầy vẻ kinh hãi.

Hắn không ngờ cuối cùng mình lại bị một con linh sủng, có lẽ là chủ nhân của nó không thèm động thủ với hắn.

Rầm!

Thi thể phân làm hai nửa rơi xuống.

Meo meo!

Triệu Phong cất một thanh đoản đao màu đen và một cái không gian trữ vật đi.

- Lôi Dực Thiểm Không.

Hắn thi triển thuật di chuyển trong không gian, nhanh chóng đuổi kịp Lữ Vĩ.

- Tiền bối, xin tha mạng. Ta cũng là bị ép buộc, là do gia tộc sai khiến thôi.

Cảm giác phía sau có một luồng thiên uy tựa thân lôi đang ập tới, Lữ Vĩ liền kêu lên.

Tuy hắn là Bán Thần nhưng lại giỏi ẩn thân, thích sát, tập kích, một khi bị kẻ địch tiếp cận thì chiến lực sẽ giảm mạnh.

Còn Triệu Phong chủ tu Lôi đạo, còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm, gần như là sự phối hợp hoàn hảo cho cận chiến. Lúc này tốc độ của Triệu Phong cũng hơn hắn, vì thế Lữ Vĩ hoàn toàn không có khả năng thắng.

- Ta chỉ biết vừa rồi ngươi muốn giết ta. Với người muốn giết ta, sao ta có thể nương tay?

Triệu Phong cười.

Khi đi giết người thì phải sẵn sàng cho khả năng bị người khác giết.

- Phong Lôi Đồng Hoả.

Trong con mắt trái của Triệu Phong hiện lên ngọn lửa lôi điện đồng thời cũng có cả dao động đồng lực mạnh mẽ.

Uỳnh! Phùng!

Lữ Vĩ hứng trọn đòn chí mạnh linh hồn đồng thuật của Triệu Phong, lập tức kêu lên thảm thiết không chạy trốn nổi nữa.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong thi triển Viêm Chi Phong Lôi, điều động cả thần lực, đánh ra Thánh Lôi Chưởng Ảnh kinh người.

Uỳnh uỳnh! Rầm!

Lữ Vĩ bị đánh bay đi vài dặm, cuối cùng tan thành tro bụi dưới sức mạnh khủng bố của lôi kiếp.

- Thánh Lôi Thể có dung hợp lôi kiếp chi lực mang tính huỷ diệt, như vậy sức mạnh của Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng càng thêm mạnh.

Triệu Phong cảm nhận uy năng của một chưởng vừa rồi, gương mặt lộ sự mừng rỡ.

Thực lực hiện nay của Triệu Phong hoàn toàn tương đương với nhất giới Chân Thần, cho dù là về phòng ngự hay công kích.

Sau khi giết chết Lữ Vĩ, Triệu Phong không đi ngay mà vẫn đứng tại chỗ.

Trong vòng bán kính vạn dặm mọi thứ lặng như tờ giống như bị đông cứng lại vậy.

- Huyền Hồn Xung Kích.

Triệu Phong đột nhiên nhìn chăm chăm vào một điểm cách đó vạn dặm.

Uỳnh uỳnh!

Một đám huyền vụ màu tử kim lao vút đi xuyên vào khu rừng đằng xa.

Vút!

Một đạo huyết diễm đỏ rực bắn lên trời, nhanh chóng bay về phía Giao Dịch Linh Điện.

Người này toàn thân có lửa cháy đỏ rực, chính là Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc.

- Tiền bối tha mạng. Tại hạ chỉ là tình cờ đi qua, không có ý gì khác.

Trần Vũ Hải vừa chạy vừa nói.

Thật ra là Hề Phong bảo hắn theo dõi Triệu Phong, tiện thể giải quyết luôn.

Nhưng khi theo dõi Triệu Phong hắn phát hiện ra người của Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng chuẩn bị hành thích Triệu Phong. Hắn trốn trong bóng tối xem kịch hay, chỉ cần Triệu Phong chết là nhiệm vụ của hắn coi như hoàn thành.

Nhưng không ngờ chỉ trong chớp mắt Triệu Phong đã giết hết được bọn Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Thực lực của Trần Vũ Hải tuy mạnh hơn Lữ Vĩ một chút nhưng hắn tuyệt đối không phải đối thủ của Triệu Phong.

- Vậy thì thật tình cờ quá nhỉ, lại cứ theo ta.

Tiếng của Triệu Phong vọng lại từ phía sau.

Trần Vũ Hải cười khở, thì ra Triệu Phong đã phát hiện ra người của Lam Nhân Băng Lang Tộc và hắn từ lâu rồi.

- Cho dù là người tình cờ thì giờ ta cũng phải giết người diệt khẩu.

Triệu Phong mặt lạnh băng.

Ngay từ sáng hắn đã phát hiện hết những kẻ theo dõi mình. Vì thế sau khi ra khỏi Tiên Trân Lâu hắn liền rời khỏi Giao Dịch Linh Điện là để giết hết những kẻ phiền phức này.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng cảm thấy may mắn Hề Phong không theo tới đây.

Với thực lực hiện tại cộng với tất cả những tuyệt chiêu hắn có, Triệu Phong có thể giết được Hề Phong nhưng với Thiên Vũ Đảo chủ sau lưng Hề Phong thì hắn thật sự không động vào được.

- Phong Lôi Đồng Hỏa.

Triệu Phong rút ngắn khoảng cách với Trần Vũ Hải xong trực tiếp phát động đồng thuật công kích linh hồn.

Uỳnh phùng!

Một ngọn lửa lôi quang nổ trên đầu Trần Vũ Hải.

Nhưng linh hồn ý chí của hắn khá mạnh nên vẫn chống cự được một lúc.

Quan trọng là Trần Vũ Hải đã tìm được mục tiêu cứu mạng, chính là Giao Dịch Linh Điện cách đó không xa.

Một khi vào trong Giao Dịch Linh Điện, trừ phi là Thiên Vũ Đảo chủ, nếu không, cả Thiên Vũ Đảo này không một ai dám giết hắn.

Bên ngoài Giao Dịch Linh Điện có rất nhiều cường giả các tộc đang xếp hàng để vào trong.

Uỳnh uỳnh!

Từ xa vọng lại tiếng chiến đấu, rồi một luồng áp lực khủng khiếp ập tới.

- Đó không phải tiền bối Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc sao?

Một cường giả dị tộc Huyền Quang Cảnh đại thành kinh ngạc kêu lên.

- Hình như tiền bối Trần Vũ Hải đang bị truy sát.

- Cường giả chủng tộc nào lại truy sát tiền bối Trần Vũ Hải?

Không chỉ những người đang xếp hàng mà ngay cả thủ vệ Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng kinh ngạc nhìn về phía xa.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh thế lực, tuy không mạnh bằng Lam Nhân Băng Lang Tộc nhưng cũng thuộc mười tứ tinh thế lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo.

- Xuyên Thiên Chỉ.

Triệu Phong thích phóng sức mạnh của huyết mạch Thái Cổ trong ngón tay trở, dung hợp sức mạnh phong lôi.

Vút!

Một đạo kim quang lóe lên xuyên thủng đầu Trần Vũ Hải.

Vút!

Đạo kim quang đó tiếp tục bắn về phía trước, bắn chết một cường giả của tộc khác đang xếp hàng vào Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong nhanh chóng tới khoảng không phía trên Trần Vũ Hải, đồng thời thích phóng đòn oanh kích linh hồn tuyệt cường.

Linh hồn hư nhược của Trần Vũ Hải đang định chạy trốn thì bị đánh tan tành.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, lấy không gian trữ vật của hắn.

Xung quanh tĩnh lặng như tờ. Tất cả cường giả có mặt đều sững sờ đứng đó.

Nhị trưởng lão của Xích Dương Tộc, Trần Vũ Hải đã bị đánh chết một cách đơn giản như vậy. Người thanh niên tóc kim kia rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Triệu Phong không bận tâm đến mọi người, lấy ra một tấm lệnh bài truyền tin nói:

- Ta đang ở Giao Dịch Linh Điện, cứ ra đây là được.

Không lâu sau, một đạo ngân quang lóe lên, Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trên vai Triệu Phong.

Rồi người của Thanh Ngọc Dương Tộc đi ra.

- Chuyện gì vậy...

Thanh Thúc vừa ra đã thấy không khí không ổn, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

- Đi thôi.

Triệu Phong dùng một luồng năng lượng ý chí bọc lấy mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc.

Ầm!

Một luồng thần lực chui vào Mê Không Giới.

Xoẹt!

Mấy người Triệu Phong dần biến mất trong một quang sáng ngân sắc.

- Hắn rốt cuộc là ai mà dễ dàng giết chết Trần Vũ Hải như vậy?

- Đó lẽ nào là bảo vật dùng để di chuyển trong không gian?

Sau khi mấy người Triệu Phong đi rồi, mọi việc mới dần trở lại bình thường.

Bên cạnh điện các của Triệu Phong trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Uỳnh xoẹt!

Một tầng ngân ảnh hiện ra trong hư không, Triệu Phong và mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc cũng dần xuất hiện.

- Đây là bảo vật xuyên không?

Thanh Thúc vẻ mặt đầy chấn kinh.

Nếu so cùng phẩm chất, món bảo vật này còn quý hơn thứ thần khí và thần khí.

- Triệu tiên bối, bọn ta cáo từ trước.

Mấy người Thanh Ngọc Dương Tộc không làm phiền Triệu Phong nữa.

- Tiêu hao nhiều thật.

Triệu Phong khẽ nói.

Hắn dùng thần lực truyền tống nhưng vẫn tiêu hao rất nhiều.

Tu vi của ba người Thanh Ngọc Dương Tộc thấp nên hoàn toàn có thể không tính đến. Quan trọng là kết cấu không gian của Man Hoang Thần Vực khác với Đại Lục Vực nên tăng lượng tiêu hao.

Nếu ở Đại Lục Vực, Triệu Phong dùng thần lực sử dụng Mê Không Giới, cự ly truyền tống ít nhất cũng gấp vài lần vừa rồi.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, lấy ra tấm lệnh bài truyền tin.

- Triệu tiểu huynh đệ, tới chỗ ta một chuyến, ta có việc muốn thương lượng.
Giọng của Thiên Hỏa Chân Thần vọng ra.

1160. Chương 1157: Xích Dương Tộc

Triệu Phong trực tiếp tới nơi Thiên Hỏa Chân Thần bế quan, đại trưởng lão cũng có mặt ở đó.

- Tộc trưởng tìm ta có việc gì?

Triệu Phong hỏi.

Hắn vừa về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì Thiên Hỏa Chân Thần đã truyền tin tới. Từ đó có thể thấy Thiên Hỏa Chân Thần vẫn luôn chú ý đời hắn trở về.

Vì thế Thiên Hỏa Chân Thần tìm Triệu Phong nhất định là có việc quan trọng.

- Triệu tiểu hữu cảm thấy Giao Dịch Linh Điện thế nào?

Đại trưởng lão ở bên cạnh mỉm cười, lên tiếng hỏi trước.

- Giao Dịch Linh Điện?

Triệu Phong hơi khựng lại, tưởng rằng đại trưởng lão biết hắn rời khỏi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là tới Giao Dịch Linh Điện.

Nhưng theo hắn thì Giao Dịch Linh Điện đúng là nơi phồn hoa, cũng rất được.

Trong Man Hoang Thần Vực rộng lớn, chỉ có ở đó là có một chút gọi là công bằng. Dù là cường giả đi trốn kẻ thù hay tự mình đi du ngoạn thì cũng nên thường xuyên ra vào Giao Dịch Linh Điện.

- Triệu tiểu hữu chắc biết người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện là Lam Nhân Băng Lang Tộc?

Đại trưởng lão nói tiếp.

- Ta biết.

Thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện phần lớn là người của Lam Nhân Băng Lang Tộc, điều này sao Triệu Phong có thể không biết.

Hơn nữa Triệu Phong tới để đấu giá vật phẩm lại bị Lam Nhân Băng Lang Tộc đứng sau ghi hận, phái người thích sát. Điều này Triệu Phong đâu dễ quên như vậy.

Sau này khi có đủ thực lực, Triệu Phong nhất định sẽ quay lại cho Lam Nhân Băng Lang Tộc biết mặt.

- Thật ra, người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện không cố định. Mỗi một nghìn năm lại tổ chức một lần tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện để quyết định người nắm giữ Giao Dịch Linh Điện một nghìn năm sau. Đến giờ thì còn một năm nữa là tới cuộc chiến đó rồi...

Lúc này Thiên Hỏa Chân Thần mở lời, hắn nghĩ đại trưởng lão đã nói như vậy có lẽ Triệu Phong sẽ biết mục đích của hắn là gì. Nhưng Triệu Phong vẫn có vẻ như không hiểu.

Triệu Phong khựng người, hắn thật sự chưa từng nghe về trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

- Ý của tộc trưởng là bảo ta đại diện Hỏa Liệt Kim Dương Tộc để tham gia?

Đến lúc này Triệu Phong liền hiểu ra ý của Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão.

Nhưng Triệu Phong cũng kinh ngạc về tham vọng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ xếp hạng cuối trong số các tứ tinh thế lực ở Thiên Vũ Đảo nhưng lại muốn động vào miếng mồi lớn thế này.

- Không sai.

Thiên Hỏa Chân Thần cười bối rối.

Hắn cũng có chút hoài nghi Triệu Phong có phải sinh linh của Man Hoang Thần Vực không mà đến điều này cũng không biết.

- Triệu tiểu hữu đã tới Giao Dịch Linh Điện có lẽ biết, nơi giao dịch lớn như vậy một năm sẽ sinh ra bao nhiêu lợi ích. Hơn nữa nếu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nắm giữ Giao Dịch Linh Điện thì Triệu tiểu hữu cũng có một số đặc quyền...

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức dùng lợi ích để dụ dỗ.

- Ngoài ra, những người tham gia trận chiến đều là dưới Bán Thần. Với thực lực của Triệu tiểu hữu nhất định sẽ không thành vấn đề.

Lúc này đại trưởng lão cũng lên tiếng, cùng Thiên Hỏa Chân Thần người tung kẻ hù dọa.

Ở Thiên Vũ Đảo đều là tứ tinh thể lực, cường giả Chân Thần gần như là cường giả hạng nhất của các thể lực.

Nếu trận chiến tranh đoạt Chân Thần tham gia thì nếu bị thương rất có thể sẽ khiến cả thể lực rơi vào nguy cơ. Dù sao thì giữa các thể lực trên Thiên Vũ Đảo đều có mâu thuẫn. Khi một chủng tộc nào đó rơi vào thế yếu thì rất có khả năng sẽ bị các thể lực đối địch tấn công.

Vì thế Thiên Vũ Đảo đã có quy định cường giả tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện sẽ là cường giả dưới Bán Thần, không hạn chế tuổi tác.

Theo Thiên Hỏa Chân Thần thì thực lực của Triệu Phong là vô địch trong cảnh giới dưới Chân Thần. Ngoài đệ tử Hề Phong của Thiên Vũ Đảo chủ ra có lẽ khó gặp đối thủ. Giành được một tòa Giao Dịch Linh Điện là không khó.

- Ta rất có hứng thú với Giao Dịch Linh Điện, có thể đồng ý, nhưng mà...

Triệu Phong chậm chậm nói khiến tim của Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão nhảy lên tận cổ.

- Nhưng ta muốn chia sáu phần tổng lợi nhuận của Giao Dịch Linh Điện.

Triệu Phong vừa dứt lời thì Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão suýt nữa đã nhảy lên khỏi ghế.

Mười phần lợi nhuận, Triệu Phong lấy sáu, còn cả tứ tinh thể lực Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại chỉ lấy bốn phần. Triệu Phong đúng là lòng tham vô đáy.

Đại trưởng lão sững tại chỗ, sắc mặt chấn kinh nhìn Triệu Phong, hắn không ngờ Triệu Phong lại ra điều kiện khủng khiếp đến vậy.

- Sáu phần này không phải chỉ là thù lao ta giành Giao Dịch Linh Điện cho các người...

Sắc mặt Triệu Phong lạnh tanh nói.

Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão lập tức trở lại bình thường, đương nhiên họ hiểu ý của Triệu Phong.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ có một cường giả Chân Thần, cho dù có được Giao Dịch Linh Điện thì cũng không có khả năng giữ được nó, mà ngược lại còn dẫn đến họa diệt tộc.

Ngay như Lam Nhân Băng Lang Tộc xếp thứ tư trong số tất cả các thể lực ở Thiên Vũ Đảo cũng chỉ có ba cường giả Chân Thần, tiêu diệt Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dễ như trở bàn tay.

Nhưng thực lực của Triệu Phong rất có khả năng đạt tới nhất giới Chân Thần chỉ cần Triệu Phong chịu toàn lực giúp đỡ, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ giống như có hai cường giả Chân Thần, có thể xếp trong mười thể lực mạnh nhất Thiên Vũ Đảo. Như vậy cũng đủ tính uy hiếp nhất định.

Thật ra, ban đầu Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão đang suy nghĩ điểm này. Nếu không, sau khi chứng kiến thực lực của Triệu Phong đã đưa ra thỉnh cầu này lâu rồi.

Họ chỉ không ngờ Triệu Phong trẻ như vậy mà suy nghĩ sự việc này kỹ lưỡng đến thế.

- Việc này lão hủ có thể đồng ý với Triệu tiểu hữu. Sau này Triệu tiểu hữu đột phá Thần Vị đừng quên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhé.

Thiên Hỏa Chân Thần do dự một chút rồi nói.

Hắn cho rằng Triệu Phong có thần thể, có lẽ có thể đột phá bất cứ lúc nào đồng thời xung kích thiên giới Thần Vị. Nhưng Triệu Phong áp chế cảnh giới cũng cố thực lực chắc chắn là để xung kích Thần Vị cấp cao hơn.

Nếu Triệu Phong đạt tới cảnh giới Bán Thần thì có thể nhận được tên gọi rất mỹ miều – Chuẩn Thần.

Trong Man Hoang Thần Vực có một loại tuyệt đỉnh thiên tài, họ đạt tới cảnh giới Bán Thần, có thể xung kích thiên giới Thần Vị bất cứ lúc nào. Thậm chí có thể chắc chắn thành công, nhưng lại áp chế cảnh giới tu vi, tích lũy thực lực chỉ để xung kích Thần Vị đẳng cấp cao hơn.

Những tuyệt đỉnh thiên tài này trong cảnh giới Bán Thần có thực lực của nhất giới, nhị giới, thậm chí tam giới Chân Thần.

Với những thiên tài này, gọi họ là Bán Thần thì có phần không thỏa đáng nên mọi người đều gọi là Chuẩn Thần.

Theo Thiên Hỏa Chân Thần thì khi Triệu Phong đạt tới cảnh giới Chân Thần sẽ có được tên gọi này.

Đương nhiên hắn sẽ cố gắng để lôi kéo những tuyệt thể thiên tài này. Một khi Triệu Phong đột phá Thần Vị thì thậm chí có thể có nhị đẳng Thần Vị.

- Vậy là thương lượng xong. Khi nào bắt đầu tộc trưởng trực tiếp thông báo cho ta là được.

Thiên Hỏa Chân Thần đồng ý xong, Triệu Phong liền cáo từ.

Những người tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện chỉ là cường giả dưới Bán Thần, với Triệu Phong mà nói chẳng có chút tính thử thách nào.

Nhớ lần đó khi Thiên Phật Chân Thần tới Đại Lục Vực, sau khi áp chế cảnh giới một mình chiến đấu với gần hai mươi cường giả Bán Thần, vài chục Thánh Vương. Như vậy bá đạo, uy phong bá khí đến mức nào chứ.

Tuy cường giả Man Hoang Thần Vực mạnh hơn Đại Lục Vực, nhưng với thực lực nhất giới Chân Thần của Triệu Phong, cho dù là đồng thời đối mặt với bảy tám Bán Thần cũng dễ như ăn kẹo mà thôi.

Sao hắn có thể từ chối việc không nguy hiểm mà lại có được lợi ích cực lớn chứ?

Sau khi về nơi ở của mình, Triệu Phong lại bắt đầu bế quan.

Trong Tiên Trân Lâu, Triệu Phong nghe nói về bí cảnh Thái Cổ, điều này đã kích thích cực mạnh vào mong muốn được mạnh hơn của Triệu Phong.

Cả Thiên Vũ Đảo đều chẳng ai có tư cách vào bí cảnh Thái Cổ. Cả Lam Hải Loan cũng chỉ có Kim Ngọc Tộc mới có tư cách.

Mà những địa vực lớn hơn còn có thể lực tứ tinh rưỡi, tứ tinh đỉnh phong, còn có ngũ tinh thể lực trong truyền thuyết.

- Chỉ khi thực lực mạnh hơn thì ta mới có thể tận hưởng được hào quang ở Man Hoang Thần Vực...

Ánh mắt Triệu Phong trở nên kiên định vô cùng, tâm hồn chi lực của hắn vô hình trung được nâng lên, càng thêm tinh thuần ngưng luyện.

Soạt soạt soạt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một lượng lớn các loại tài nguyên thuộc tính Thổ, Phong, Lôi.

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết điên cuồng hấp thụ sức mạnh thuộc tính trong đó.

Đồng thời hắn cũng cùng lúc tham ngộ Hóa Thần Quyết, Phong Lôi Cuồng Chỉ, Kim Khôn Thánh Lôi Thể, và cường hóa huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương.

Một hôm sức mạnh Thổ Chi Phong Lôi xung quanh Triệu Phong đột nhiên trở nên bạo động, khí thể trên người hắn tăng lên cả một tầng thứ.

Đó chính là dấu hiệu tầng thứ chín Thổ Chi Phong Lôi của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá lên viên mãn.

Đây chính là bình cảnh vẫn luôn ngăn cản Triệu Phong. Theo lý mà nói, chỉ khi Thổ Chi Phong Lôi tu luyện tới viên mãn thì tu vi Triệu Phong sẽ bước lên Huyền Quang viên mãn.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại đột phá Thổ Chi Phong Lôi khi đang áp chế cảnh giới tu vi.

Đột phá bình cảnh, Triệu Phong không dừng lại mà lập tức lấy ra rất nhiều tài nguyên tu luyện, tiếp tục tu luyện Thổ Chi Phong Lôi.

Một tháng sau...

Được sự trợ giúp của lượng lớn tài nguyên, Thổ Chi Phong Lôi của Triệu Phong đã lên một tầng thứ mới.

Thổ Chi Phong Lôi đạt tới cảnh giới viên mãn, căn cơ của Triệu Phong cũng rất ổn định, không lâu nữa hẳn có thể xung kích tầng thứ mười Kim Chi Phong Lôi.

Nhưng Triệu Phong muốn tăng cường thực lực căn cơ của mình để xung kích được Thần Vị đẳng cấp cao. Nên hẳn vẫn dùng rất nhiều tài nguyên Thái Cổ để củng cố Thổ Chi Phong Lôi.

Hôm nay, trong cấm địa của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần sắc mặt thay đổi, đôi mắt đầy sự kinh ngạc.

Hắn lấy lệnh bài truyền tin ra nói một lúc rồi bay đi.

Chỉ thấy phía xa đỏ rực một vùng trời, giống như bị thiêu cháy nhiều ngày vậy.

Ánh lửa đó mang theo cả cái áp lực khủng khiếp ập xuống Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Kẻ dẫn đầu toàn thân đỏ rực, tỏa ra thứ ánh sáng đỏ giống như vàng mặt trời, chói lòa, thu hút mọi sự chú ý, đồng thời phát ra uy thế vô cùng vô tận.

- Thiên Hỏa, người ra đây cho bản tọa!

Lão giả này quá lớn, một cơn sóng nóng bỏng ập về phía Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như muốn làm tan chảy mọi thứ.

Đúng lúc đó Thiên Hỏa Chân Thần và ngũ đại trưởng lão ra.

Vù!

Thiên Hỏa Chân Thần vung tay tạo một đạo kim quang đập tắt khí diễm của lão giả kia.

- Dương Viêm Chân Thần, người làm vậy là có ý gì?

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn Dương Viêm Chân Thần, sắc mặt tối sầm lại.

Dương Viêm Chân Thần là tộc trưởng Xích Dương Tộc, lúc này hắn lại dẫn theo một vị cường giả Chân Thần khác và phần lớn các cường giả cao tầng trong tộc tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Xích Dương Tộc cũng là một trong mười chủng tộc mạnh nhất trong số các tứ tinh thể lực ở Thiên Vũ Đảo. Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tuyệt đối không phải đối thủ.

- Hừ, Thiên Hỏa Chân Thần, giao Triệu Phong ra đây, nếu không hôm nay các người sẽ không yên đâu.

Dương Viêm Chân Thần ánh mắt lạnh băng, vẻ mặt cao cao tại thượng hoàn toàn không coi Thiên Hỏa Chân Thần ra gì.

Hắn tin chỉ một Hỏa Liệt Kim Dương Tộc bé nhỏ nhất định sẽ biết điều mà ngoan ngoãn giao ra người có tên Triệu Phong kia ra.

1161. Chương 1158: Đánh Lui

- Triệu tiền bối?

Tộc nhân của cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều giật mình, không ngờ mục đích tới của Xích Dương Tộc lại là Triệu Phong.

- Triệu Phong.

Thiên Hỏa Chân Thần nhú mày.

Thời gian này Triệu Phong cũng chỉ tới Giao Dịch Linh Điện, nói vậy chắc chắn hẳn đã đắc tội với người của Xích Dương Tộc ở Giao Dịch Linh Điện rồi.

Nếu là trước đây có lẽ Thiên Hỏa Chân Thần sẽ giao Triệu Phong ra trước sự đe dọa của Xích Dương Tộc.

Dù sao thì Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh thể lực trong Thiên Vũ Đảo, còn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chỉ là thể lực xếp cuối trong số các tứ tinh thể lực, đối đầu thì chắc chắn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ chịu thiệt.

Nhưng giờ Triệu Phong vừa mới đồng ý sẽ tham gia trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện. Nếu giao Triệu Phong ra thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc coi như mất cơ hội quật khởi, e là mãi mãi ở tầng lớp dưới của Thiên Vũ Đảo.

- Tộc trưởng, tên Triệu Phong này không biết đã làm việc gì xấu xa, giao hẳn ra đi. Như vậy mới tránh được tai họa.

Nhị trưởng lão Ti Sơ Hàn lập tức nói.

- Tộc trưởng, hãy lấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc làm trọng.

Tam trưởng lão cũng phụ họa.

- Hừ, mau giao hẳn ra đây!

Trên không trung ở phía xa, một trung niên nam tử bên cạnh Dương Viêm Thần có phần bức bối hừ lạnh.

Hắn chính là Cự Hỏa Chân Thần vừa mới tăng cấp mấy nghìn năm trước của Xích Dương Tộc. Chính vì sự xuất hiện của hắn mà Xích Dương Tộc từ tầng lớp dưới trong tứ tinh thể lực lên tầng lớp giữa.

- Triệu Phong là khách quý của tộc ta. Nếu giao hẳn ra sau này những người khác của Thiên Vũ Đảo coi ta ra gì?

Ánh mắt Thiên Hỏa Chân Thần lóe tinh quang, khí thế tăng lên một tầng thứ.

- Hừm?

Cao tăng của Xích Dương Tộc nhìn xuống Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sắc mặt kinh dị.

Rõ ràng không ai ngờ được Thiên Hỏa Chân Thần lại từ chối.

- Tộc trưởng, Triệu Phong chỉ là một người ngoài. Sao ngài lại vì hắn mà không bận tâm đến an nguy của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc...

Nhị trưởng lão Ti Sơ Hàn chấn kinh, ánh mắt vô cùng kinh ngạc, vội khuyên.

- Im mồm!

Thiên Hỏa Chân Thần quát chặn lời của Ti Sơ Hàn.

Đưa ra quyết định này đương nhiên Thiên Hỏa Chân Thần đã suy nghĩ rất kỹ.

Chỉ cần Triệu Phong có khả năng chống lại nhất giới Chân Thần thì nguy cơ này có thể vượt qua được. Sau đó giành lấy Giao Dịch Linh Điện, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ nhanh chóng phát triển quật khởi.

Mà Triệu Phong chính là điểm cốt yếu để giữ được Giao Dịch Linh Điện.

Thiên Hỏa Chân Thần đã đem tất cả đánh cược lên Triệu Phong, cược đúng thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc sẽ hoàn toàn quật khởi, cược sai thì vạn kiếp bất phục.

- Được, người trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc giết hại nhị trưởng lão Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc ta. Hôm nay cho các người biết thế nào là sự phần nộ của Xích Dương Tộc.

Ngọn lửa đỏ rực bùng cháy trên người Dương Viêm Chân Thần, tỏa ra thứ uy nghiêm vô cùng tận.

- Các người tìm ta?

Đúng lúc một trận chiến có thể xảy ra thì đột nhiên có một giọng nói vang lên.

Vút!

Một đạo lôi quang lóe lên, đáp xuống bên cạnh Thiên Hỏa Chân Thần. Trên vai người này có một con tắc miêu màu bạc.

- Triệu Phong.

Dương Viêm Chân Thần thấy Triệu Phong thì thần sắc đầy phần nộ.

Tin tức trong Giao Dịch Linh Điện rất nhanh nhạy, tìm được người có tướng mạo như Triệu Phong rất dễ.

Nhị trưởng lão, tam trưởng lão và một bộ phận người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng lộ sự phần hận.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phải đối mặt với nguy cơ này đều là tại Triệu Phong, chỉ là bây giờ tộc trưởng không muốn giao ra Triệu Phong, họ cũng không dám nói gì.

- Triệu Phong, Xích Dương Tộc có hai nhất giới Chân Thần.

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn Triệu Phong, nói.

Ý của hần rất rõ ràng. Chỉ cần Triệu Phong giữ chân được một Chân Thần thì trận này coi như thắng.

Dù sao Thiên Hỏa Chân Thần cũng mang tới một phần tộc nhân, mà đây là đại bản doanh của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, số lượng người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chiếm ưu thế.

- Chỉ là hai nhất giới Chân Thần thôi, có gì đáng lo.

Triệu Phong thần nhiên, quan sát toàn thể Xích Dương Tộc, mỉm cười.

Lập tức tất cả cường giả của cả hai bên đều chấn kinh.

- Hai nhất giới Chân Thần thì có gì đáng lo?

Nếu câu này được nói ra từ một vị nhị giới Chân Thần hoặc hơn thì cũng chẳng có gì. Nhưng nó lại được phát ra từ miệng của một Huyền Quang đại thành.

Rất nhiều người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc muốn nhưng không cười nổi, vì họ đang phải đối mặt với nguy cơ rất lớn.

Thần sắc Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão cứng đờ, cười gượng gạo. Đương nhiên họ mong Triệu Phong không sợ hai vị nhất giới Chân Thần, nhưng điều này có thể sao?

Còn cao tăng của Xích Dương Tộc ngược lại trở nên trầm ngâm.

Theo tin tình báo khi Triệu Phong giết Trần Vũ Hải, Trần Vũ Hải là Bán Thần nhưng trong tay Triệu Phong lại chẳng có chút khả năng chống cự nào. Điều này cho thấy quả thực Triệu Phong có thực lực rất mạnh.

- Lê nào hần che giấu cảnh giới tu vi?

Dương Viêm Chân Thần thâm nghĩ.

Tên Huyền Quang đại thành này đối mặt với nguy cơ như vậy nhưng vẫn thần nhiên như không, điều này khiến Dương Viêm Chân Thần có phần không được chắc chắn.

Dù sao hần cũng là Chân Thần đã sống vài chục vạn năm, không phải loại lỗ mãng.

- Triệu Phong, biết điều thì theo bọn ta.

Lúc này Cự Hỏa Chân Thần quát lên.

- Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh đó không.

Triệu Phong lộ sự khinh thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu trên vai Triệu Phong cũng làm mặt quỷ với Cự Hỏa Chân Thần, biểu thị coi thường.

- Ngươi... được, hôm nay bản tọa sẽ đích thân trừ bỏ ngươi!

Ngọn lửa trên người Cự Hỏa Chân Thần đột nhiên bùng nổ, cả không gian bán kính nghìn dặm nóng rực.

- Ta cũng muốn lĩnh hội chút thực lực của nhất giới Chân Thần.

Toàn thân Triệu Phong nổi vân bạch kim, thân hình cao hơn vài phần, giống như một ngọn lõi sơn kim loại nặng nề lao tới.

Toàn thể thành viên khác của hai bên chủng tộc đều không hành động gì.

Nhị trưởng lão, tam trưởng lão thì nghĩ, nếu Triệu Phong không biết sống chết bị Cự Hỏa Chân Thần giết thì việc này được giải quyết rồi.

Còn Thiên Hỏa Chân Thần và đại trưởng lão lại muốn mượn cơ hội này để xem thực lực thật sự của Triệu Phong.

- Tiểu tử này lại dám giao đấu với Cự Hỏa Chân Thần.

Dương Viêm Chân Thần sửng người.

Chỉ một Huyền Quang đại thành dám ra tay với nhất giới Chân Thần, việc này không bình thường.

- Liệt Diệm Bạo!

- Thánh Lôi Bá Chưởng!

Một quãng lửa chói lòa và ám lôi bạo liệt đâm sầm vào nhau.

Uỳnh! Bùm!

Tiếng nổ rung chuyển trời đất, năng lượng khủng khiếp bùng phát ra xung quanh.

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức vận thần lực chống lại một phần cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Vút!

Từ giữa vụ nổ, hai đạo quang ảnh bắn ra.

- Thần thể!

Sắc mặt Cự Hỏa Chân Thần chấn kinh.

Chỉ một Huyền Quang đại thành mà lại có thần thể của nhất giới Chân Thần.

Hơn nữa Triệu Phong còn tu luyện công pháp luyện thể rất ỉnh, lực phòng ngự cực lớn. Ngoài ra thể phách và công kích của Triệu Phong còn chứa lôi kiếp hủy diệt chi lực. Cho dù hắn là nhất giới Chân Thần thì cũng không dễ chịu gì.

Bên kia, ngực Triệu Phong nóng ran đau nhói, ngọn hỏa diệm cháy trên ngực đang không ngừng chui vào cơ thể hắn.

- Hừ, đặc trưng huyết mạch của Xích Dương Tộc bọn ta chính là đánh độc hỏa đặc thù vào trong cơ thể kẻ địch.

Cự Hỏa Chân hiện Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ.

Trong Man Hoang Thần Vực, huyết mạch Thái Cổ chính là một loại dấu hiệu cho thân phận. Nếu có huyết mạch khủng bố thậm chí có thể trực tiếp được cường giả của tứ tinh đỉnh phong thậm chí ngũ tinh thể lực đưa đi.

Nhưng đúng lúc đó cơ thể Triệu Phong đột nhiên hiện lên ánh sáng đỏ.

Phùng! Vù!

Toàn thân Triệu Phong được bọc trong diễm khí lưu ly đỏ chói. Thứ khí tức đó điên cuồng bá đạo, nhanh chóng thôn phệ độc hỏa.

Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong sau khi được vô số nguyên liệu quý và huyết mạch Thái Cổ cường hóa đã có thay đổi về chất, không hề thua kém huyết mạch Xích Dương xếp thứ hơn tám nghìn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Cái gì?

Cự Hỏa Chân Thần thất kinh.

Vừa rồi hắn không cảm nhận được huyết mạch Thái Cổ từ Triệu Phong, nhưng giờ Triệu Phong lại thể hiện một loại huyết mạch cường đại, không giống huyết mạch Thái Cổ nhưng vô cùng cường hãn, thậm chí còn hơn cả huyết mạch Xích Dương.

- Thần thể, huyết mạch đặc thù. Chiến lực của hắn có lẽ không hề thua kém Cự Hỏa Chân Thần.

Dương Viêm Chân Thần căn cứ vào sự thay đổi trong giấy lát này, phán đoán.

Cũng có nghĩa là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lúc này có hai cường giả có thực lực nhất giới Chân Thần, tình hình này nếu cứ cố tình khai chiến thì sẽ lưỡng bại câu thương.

- Không ngờ Triệu Phong còn che giấu sức mạnh huyết mạch.

Thiên Hỏa Chân Thần chấn kinh.

Trong Man Hoang Thần Vực, không phải cường giả nào cũng có huyết mạch Thái Cổ, cũng có một số cường giả không có huyết mạch Thái Cổ nhưng dựa vào nỗ lực bản thân tu luyện tới cảnh giới cực cao.

Một nghìn vạn năm trước có một người như vậy. Hắn không có huyết mạch Thái Cổ nhưng quật khởi mạnh mẽ, quét sạch cường giả các địa vực, cuối cùng tu luyện tới đại đạo, trở thành chúa tể Thần Vương chí cao vô thượng của Man Hoang Thần Vực.

Tộc nhân của hai bên đều không thể tin nổi. Huyền Quang đại thành lại có thể đấu với nhất giới Chân Thần, sao lại có chuyện này được?

- Hừ, để ta xem viêm hệ huyết mạch của người thể nào!

Tuy đã biết thực lực thật sự của Triệu Phong nhưng Cự Hỏa Chân Thần cũng rất hứng thú với huyết mạch đặc thù của Triệu Phong.

Ngoài ra, vừa rồi hắn chưa dùng hết sức, lần này nhất định hắn sẽ cho Triệu Phong rơi vào thế yếu, lấy lại thể diện.

Ừnh!

Nghẹn hỏa diễm trên người Cự Hỏa Chân Thần bùng cháy điên cuồng, tỏa ra ánh lửa đỏ rực.

- Vậy thì ta cho người xem!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

Ừnh!

Ngón trỏ của Triệu Phong thào một chút phong ấn Băng Hoàng, đồng thời sức mạnh của huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương truyền vào trong.

- Xích Dương Thần Hỏa!

- Phong Lôi Cuồng Chi!

Uỳnh! Bùm!

Hai đạo thân ảnh đỏ rực giống như vàng thái dương nóng bỏng lao vào nhau.

Lần này chỉ có một đạo quang ảnh bị đánh bật bay ra, kéo theo sau là một dải hỏa diễm.

- Đó là..

Ngực Cự Hỏa Chân Thần xuất hiện một vài lỗ máu, máu tươi từ bên trong trào ra như suối.

- Cự Hỏa.

Dương Viêm Chân Thần thất kinh kêu lên.

Vừa rồi Cự Hỏa Chân Thần thi triển chiến kỹ thần cấp nhưng lại rơi vào thế hạ phong. Điều này khiến Dương Viêm Chân Thần chấn kinh vô cùng.

- Người có thực lực như vậy, Trần Vũ Hải chết trong tay người không oan. Chúng ta đi!

Dương Viêm Chân Thần trực tiếp nói, rồi dẫn Cự Hỏa và những tộc nhân khác nhanh chóng rời khỏi địa bàn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong Man Hoang Thần Vực, cường giả vi tôn, thực lực Triệu Phong thể hiện ra đã không thua nhất giới Chân Thần. Hơn nữa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có hai cường giả có thực lực Chân Thần, Xích Dương Tộc cũng không thể lại tự tìm rắc rối, cố tình lấy đá chọi đá.

Sau khi người của Xích Dương Tộc rời đi, tất cả tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều sững sờ tại chỗ. Cảnh tượng vừa rồi vẫn đang lớn vồn trong đầu họ.

Triệu tiên bối đã đả thương được cả Cự Hỏa Chân Thần.

- Tộc trưởng, không có việc gì nữa thì ta đi trước.

Triệu Phong chào qua loa rồi biến mất.

Thổ Chi Phong Lôi và Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong gần đây tiến bộ rất lớn. Mà Cự Hỏa Chân Thần lại là Chân Thần mới thăng cấp, đả thương được hắn cũng chẳng có gì đáng tự hào.

Nếu Triệu Phong đả thương được Chân Thần lâu năm như Dương Viêm Chân Thần mới đáng mừng.

- Giải tán!

Thiên Hỏa Chân Thần đột nhiên hô lớn, mọi người sực tỉnh rồi dần hồi phục sinh hoạt bình thường.

Không ai có thể ngờ Xích Dương Tộc khí thế hùng hực tới lại rút lui như vậy.

Tất cả tộc nhân của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc gần như đều cảm nhận được Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang dần quật khởi, mà mọi thứ dường như bắt đầu chính từ sau khi Triệu tiên bối tới.

1162. Chương 1159: Kim Chi Phong Lôi

Sau khi đẩy lùi được Xích Dương Tộc, Triệu Phong lại bắt đầu tu luyện.

Với thực lực hiện nay Triệu Phong không tùy tiện đi lại trên Thiên Vũ Đảo được chứ chưa nói tới Lam Hải Loạn hay những nơi rộng lớn hơn như thập bát vực của Man Hoang Thần Vực.

Với sự trợ giúp của tài nguyên, Thổ Chi Phong Lôi vừa đột phá bình cảnh của Triệu Phong không ngừng được tăng cường, mơ hồ có khả năng xung kích tầng tiếp theo của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Còn nhiều nguyên liệu Thổ hệ hiếm thế này, chi bằng hấp thụ hết rồi xung kích Kim Chi Phong Lôi tầng thứ mười.

Triệu Phong tiếp tục áp chế cảnh giới, hấp thụ năng lượng trong tài nguyên.

Triệu Phong chuẩn bị đầy đủ tài nguyên tu luyện cho Thổ Chi Phong Lô nhất, nên khi sắp đột phá hẳn vẫn còn thừa rất nhiều.

Mặt khác, Thánh Lô Thể của Triệu Phong sau một thời gian dài được sức mạnh lôi kiếp trong Lô Hồn Thể tôi luyện đã có kháng tính cực mạnh với lôi kiếp, thậm chí đã trở thành Lô Kiếp Tái Thể.

Đến nay, Triệu Phong có thể trực tiếp dẫn lôi kiếp chi lực trong Lô Thần Tinh vào trong Thánh Lô Thể.

Lúc đó Thánh Lô Thể của Triệu Phong không phải để phòng ngự mà có thể tấn công.

Ngoài ra, lôi kiếp chi lực trong Lô Thần Tinh rất lớn, với khả năng phục chế của con mắt trái Triệu Phong thì chưa chắc đã phục chế được. Vì thế hẳn chuẩn bị hấp thụ một số lôi kiếp chi lực hoặc khi nào linh hồn ý chí mạnh hơn một nấc rồi mới phục chế Lô Thần Tinh.

Đến lúc đó, Lô Kiếp Tái Thể của hắn có thể nói là dùng không hết.

Tuy không thể phục chế Lô Thần Tinh nhưng phục chế Mê Không Giới chắc không thành vấn đề.

Hôm nay Triệu Phong chuyển hết tài nguyên và sinh vật trong Mê Không Giới sang không gian trữ vật đẳng cấp cao khác.

Không gian này được Triệu Phong lấy từ tay Trần Vũ Hải. Phẩm chất cũng không tồi, gần cấp thứ thần khí, có thể dung nạp sinh vật.

Rồi hắn hút Mê Không Giới vào trong không gian con mắt trái, tiến hành phục chế.

Triệu Phong định cho Triệu Vạn, Triệu Vong một cái rồi bảo họ đi nơi khác lịch luyện.

Ngoài ra Triệu Phong cũng muốn giữ lại một cái Mê Không Giới để dự phòng, còn phải phục chế ba cái Mê Không Giới.

Phục chế thứ thần khí rất khó, mất rất nhiều thời gian, nên thời gian này Triệu Phong chỉ bế quan.

Ở bên ngoài, cả Thiên Vũ Đảo thì sôi sục, bốn tòa Giao Dịch Linh Điện dòng người ra vào không ngớt.

- Không biết lần này chủng tộc nào sẽ giành được quyền quản lý Giao Dịch Linh Điện?
- Nghe nói thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc tình cờ có được truyền thừa của Chân Thần, giờ thực lực cường hãn dị thường.
- Thiên tài Sa Xi Tộc là Sâm Vũ đã có thể tiếp vài chiêu của nhất giới Chân Thần rồi.

Trong Tiên Trần Lâu, rất nhiều cường giả các tộc vừa thưởng thức mỹ thực, vừa bàn tán về những thiên tài có khả năng giành chiến thắng.

- Chương huynh, tiết lộ một chút tin về thiên kiêu Xích Dương Tộc các huynh đi.

Lúc này, một thanh niên đang ăn cùng một nam tử có làn da đỏ thẫm tò mò hỏi.

Xích Dương Tộc cũng là tứ tinh chủng tộc xếp trong mười chủng tộc mạnh nhất Thiên Vũ Đảo, tuy không thể thắng được thiên tài của năm thế lực đứng đầu nhưng cũng rất mạnh.

- Xích Dương Tộc... sẽ không tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Vị Chương huynh này bối rối nói, đường đường là Xích Dương Tộc nhưng lại nói vậy, ngay đến hắn cũng cảm thấy mất mặt.

Nhưng lần này đúng là Xích Dương Tộc sẽ không tham gia.

- Chương huynh, vì sao vậy?

Người kia ngạc nhiên hỏi.

Thực khách ở xung quanh cũng rất tò mò.

- Thiên kiêu của Xích Dương Tộc không như trước nữa rồi.

Chương huynh cúi đầu thở dài, hàm hồ nói.

Thật ra không phải vậy, Xích Dương Tộc đã bồi dưỡng một loạt thiên tài chuẩn bị chọn ra một vài người mạnh nhất để tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Nhưng nửa năm trước, sau khi Xích Dương Tộc tấn công Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì đã từ bỏ hoàn toàn ý định.

Tất cả đều là vì người có tên Triệu Phong.

Hắn là Huyền Quang đại thành nhưng lại khiến Cự Hỏa Chân Thần bị thương làm cho thiên kiêu trong tộc mất hết lòng tin.

Khi ấy hắn cũng có mặt nên đã tận mắt chứng kiến tất cả.

Cũng chính vì nguyên nhân này cao tăng Xích Dương Tộc cho rằng tòa Giao Dịch Linh Điện gần đó chắc chắn sẽ rơi vào tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Vì thế Xích Dương Tộc mới không gây chuyện triệt để với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Nhưng về việc Cự Hỏa Chân Thần bị một người vô danh đả thương thì trên dưới Xích Dương Tộc đều phong tỏa tin tức nên người ngoài không biết.

Trong Tiên Trân Lâu, tất cả mọi người đều nhận ra người này không muốn nói.

Tuy rất tò mò nhưng mọi người nhanh chóng bị tin tức khác thu hút.

Ở khu vực cấm kỵ của Giao Dịch Linh Điện, trong một tòa cung điện u ám dưng từ băng.

- Tộc trưởng, lần tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện này chúng ta nên làm thế nào?
- Tên Triệu Phong đó quá khủng bố, giết một Bán Thần, hai Huyền Quang viên mãn của chúng ta.
- Như tin đồn thì Xích Dương Tộc hôm đó tấn công Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhưng không chiến mà bỏ về, mọi việc nhất định vì Triệu Phong.

Rất nhiều cao tăng của Lam Nhân Băng Lang Tộc đều vô cùng lo lắng.

Trong đó một lão giả sắc mặt thâm trầm, người này chính là lão giả đã giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong.

Vì hắn đã sơ ý không phán đoán thực lực thật sự của Triệu Phong nên mới khiến Lam Nhân Băng Lang Tộc đắc tội với hắn.

Nếu không, trước khi cuộc chiến tranh giành Giao Dịch Linh Điện diễn ra lôi kéo Triệu Phong về phía mình thì không phải sẽ chẳng cần lo lắng gì hay sao?

- Ha ha, mọi người không cần phải lo lắng..

Lúc này, ở phía trên, một lão giả mặc lam bào lạnh lẽo cười lớn.

Bên dưới, sắc mặt các vị trưởng lão lập tức đầy kinh ngạc, lẽ nào tộc trưởng có cách?

- Ra đi!

Lam bào lão giả cười nham hiểm.

Rồi một đạo kiếm ảnh băng hàn lóe lên đáp xuống bên cạnh hắn.

Nam tử này còn khá trẻ, toàn thân phát ra kiếm ý khiến người ta lạnh gáy. Ánh mắt hắn ngưng đọng, trong hư không lập tức xuất hiện một thanh quang kiếm băng hàn. Hàn khí sắc nhọn đó khiến tất cả cường giả có mặt đều run rẩy, thân thể linh hồn dường như bị nó xuyên thấu.

- Kiếm ý mạnh thật!
 - Hắn là ai mà chỉ một ánh mắt đã khiến ta hoàn toàn khuất phục?
- Tất cả cường giả, bao gồm cả Bán Thần trưởng lão cũng chấn kinh.
- Được rồi, Cô Lam, đối thủ của ngươi không lâu nữa sẽ xuất hiện thôi.

Lam bào lão giả cười.

Tòa Giao Dịch Linh Điện này mãi mãi là của Lam Nhân Bằng Lang Tộc.

Bên trong Mê Không Giới.

Phía trên Triệu Phong, phong lôi thánh lực bốn màu giống như một vòng xoáy hiện ra, Thủy Chi Phong Lôi, Mộc Chi Phong Lôi, Viêm Chi Phong Lôi, Thổ Chi Phong Lôi bên trong đó đang chuyển hóa.

Thổ Chi Phong Lôi là dồi dào nhất giống như thủy triều không ngừng cuộn cuộn.

Đồng thời, trong vòng xoáy thánh lực của Triệu Phong, phong lôi thánh lực của Triệu Phong cũng dung hợp ý cảnh quy tắc kỳ diệu xoay tròn với tốc độ cực nhanh.

Uỳnh uỳnh!

Ở giữa vòng xoáy phong lôi thánh lực hiện lên một vệt kim quang sắc, tỏa ra thứ khí tức sắc bén như xuyên thủng vạn vật.

Tiếp đó, Thổ Chi Phong Lôi thánh lực lan rộng, thai nghé một luồng phong lôi thánh lực kim sắc.

- Kim Chi Phong Lôi, sức mạnh công kích cao hơn Viêm Chi Phong Lôi một tầng thứ.

Triệu Phong mừng rỡ.

Vào khoảnh khắc Kim Chi Phong Lôi xuất hiện, cảnh giới tu vi của Triệu Phong không thể áp chế được nữa, trực tiếp xung kích lên cảnh giới Huyền Quang đại thành, cũng chính là cấp Thánh Vương ở Đại Lục Vực.

Xoẹt xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một vài loại khoáng thạch, nguyên liệu thuộc tính Kim.

Rất lâu trước đây Triệu Phong đã bắt đầu chuẩn bị tài nguyên tu luyện Kim Chi Phong Lôi. Những thứ hần vừa lấy ra cũng chỉ là những loại đẳng cấp thấp nhất.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong lập tức khống chế năm luồng phong lôi thánh lực phía trước, hấp thụ năng lượng thuộc tính Kim, sinh ra Kim Chi Phong Lôi thánh lực hoàn toàn mới.

Vù vù!

Kim Chi Phong Lôi thánh lực của Triệu Phong tăng lên với tốc độ chóng mặt, rất nhanh đã có tương đương với bốn luồng phong lôi thánh lực còn lại.

Kim Chi Phong Lôi có thể sinh ra nhanh như vậy đương nhiên là vì rất lâu trước đó Triệu Phong đã dùng các loại quả trên dây leo mang năng lượng ý cảnh thuộc tính Kim để tăng cường cảm ngộ của mình.

Vì thế, vừa có được Kim Chi Phong Lôi nhưng hần không có gì ngạc nhiên cả.

Chỉ một lúc sau Triệu Phong đã có thể khống chế Kim Chi Phong Lôi hoàn toàn tự nhiên.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ

Triệu Phong dùng Kim Chi Phong Lôi thánh lực thi triển một chiêu.

Chỉ thấy một đạo kim quang sáng chói lóe lên trong hư không.

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện đâu biết Triệu Phong lại dùng hần để luyện tay, căn bản không kịp tránh.

Vút!

Một đạo kim quang rất mãnh xuyên qua cánh tay hần.

- Tiểu tử giỏi lắm, đột phá Huyền Quang viên mãn đã lợi hại vậy rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long mới hồi phục đến cảnh giới Bán Thần, mà Diệt Thế Long Thể của hắn rất mạnh, tầng thứ càng cao hơn, thậm chí vượt qua nhất giới Chân Thần nhưng vẫn bị một chiêu tùy ý của Triệu Phong xuyên thủng.

Cũng may đòn này của Triệu Phong không chứa lôi kiếp chi lực, Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ một lúc sau thương thể đã lành.

- Tiểu Hắc, cho phép người hồi phục tới cảnh giới nhất giới Chân Thần.

Lúc này Triệu Phong lên tiếng.

- Được, đa tạ chủ nhân!

Oán khí vừa rồi của Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức tan biến, thậm chí còn không bài xích cách gọi của Triệu Phong.

- Hửm? Thành công rồi?

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng.

Con mắt trái của hắn hiện gọn sóng kim sắc.

Vút!

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy đồng lực không gian, rồi bốn cái Mê Không Giới hiện ra.

Vì tu luyện quá chuyên chú nên Triệu Phong giờ mới phát hiện Mê Không Giới đã phục chế thành công.

Triệu Phong lập tức chuyển tất cả vật phẩm từ không gian kia sáng Mê Không Giới.

- Đây là của hai người.

Triệu Phong ném cho Triệu Vong, Triệu Vạn một cái không gian trữ vật.

Sau khi dọn dò một số việc, Triệu Phong chuẩn bị tiếp tục tu luyện.

- Dẫn lôi kiếp chi lực vào trong Kim Chi Phong Lô thì Kim Chi Phong Lô mới càng thêm cường đại, không gì không thể phá hủy.

Đây chính là ý định từ lâu của Triệu Phong.

- Nếu...trực tiếp dung hợp Viêm Chi Phong Lô và Kim Chi Phong Lô thì sao?

Triệu Phong đột nhiên nghĩ.

Vì trong Viêm Chi Phong Lô của hắn vốn đã có lôi kiếp chi lực.

Nếu dung hợp Viêm Chi Phong Lô với Kim Chi Phong Lô vào lôi kiếp chi lực thì sẽ có sức mạnh khủng khiếp tới mức nào.

Tim Triệu Phong bỗng đập mạnh.

Nhưng đúng lúc đó, tám lệnh bài truyền tin cách đó không xa lóe kim quang.

- Bắt đầu rồi?

Triệu Phong đã bế quan một năm, gần như quên mất cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện.

Dù sao thì chiến đấu với Bán Thần cũng không còn ý nghĩa gì với hắn nữa rồi.

Hơn nữa tu vi của Triệu Phong đã cao hơn một tầng thứ, tu luyện ra Kim Chi Phong Lô. Trận chiến này với hắn giống như trò chơi vậy.

Xoẹt!

Triệu Phong rời khỏi Mê Không Giới.

- Triệu tiểu hữu, đến lúc xuất phát rồi.

Bên ngoài, cao tầng của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đang đợi Triệu Phong.

Phía dưới, người của toàn bộ Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tựa như đang ngưỡng vọng thần linh, ánh mắt rực cháy và đầy kính ý.

1163. Chương 1160: Cô Lam

Cả Thiên Vũ Đảo có năm tòa Giao Dịch Linh Điện, trong đó phần hoa nhất là tòa Giao Dịch Linh Điện mặc nhận của Thiên Vũ Đảo chủ, không ai tranh giành.

Vì thế bốn tòa Giao Dịch Linh Điện còn lại được các thế lực khác trên đảo tranh giành.

Trong tất cả thế lực trên Thiên Vũ Đảo, Lam Nhân Băng Lang Tộc xếp thứ tư, vì thế các thế lực quanh tòa Giao Dịch Linh Điện này là yếu nhất.

Nhưng chính vì thế số lượng thế lực tranh giành tòa Giao Dịch Linh Điện này là đông nhất, có tới sáu tứ tinh chủng tộc. Nhưng tình hình lần này có khác một chút.

Xích Dương Tộc từ xưa vẫn tham gia nhưng lần này lại không, còn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trước nay vẫn xếp hạng chót giờ lại bất ngờ tham gia tranh đoạt.

Khi người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc tới Giao Dịch Linh Điện thì rất nhiều cường giả ở xung quanh chế nhạo chọc ngoáy.

- Không ngờ tứ tinh thế lực dưới đáy Thiên Vũ Đảo cũng tới tham gia tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện. Lẽ nào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại bồi dưỡng được thiên tài Bán Thần thực lực cường đại rồi?

- Đùng đùng nữa, ta thấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nhất định sẽ phái đại trưởng lão tham gia đấy.

Xung quanh lúc nào cũng có những loại không có thực lực nhưng lại thích bàn tán chế nhạo người khác.

Nhưng thực tế thì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đúng là không có thiên tài cấp Bán Thần, ngoài bốn vị Bán Thần trưởng lão ra thì căn bản không có cường giả Bán Thần nào khác.

Ví như Lam Nhân Băng Lang Tộc, ngoài sáu vị Bán Thần trưởng lão còn có năm thiên tài Bán Thần, trong đó người mạnh nhất còn mạnh hơn cả sáu vị trưởng lão. Hẳn ta đương nhiên là đang áp chế cảnh giới chuẩn bị xung kích Thần Vị đẳng cấp cao.

Những chủng tộc cường hãn khác cũng cực lực bồi dưỡng thiên tài như vậy. Khi những thiên tài này xung kích thành công Thần Vị thì rất có khả năng trở thành nhị giới Chân Thần, dẫn dắt cả chủng tộc đi tới vinh quang.

Ngay cả trong Xích Dương Tộc xếp thứ mười cũng có ba thiên tài Bán Thần, thực lực hơn xa Bán Thần đời trước.

Vì thế trong cuộc chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện phần lớn là Bán Thần trẻ tuổi, có kém hơn thì cũng là Bán Thần tuổi lớn hơn một chút.

Nếu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phái ra đại trưởng lão hơn chục vạn tuổi mới là nực cười.

- Ta nghĩ lần này chắc chắn là Sa Xỉ Tộc sẽ thắng. Sầm Vũ thời gian trước thực lực lại tiến bộ rồi.

- Không, lẽ nào người không nghe tin đồn? Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc bất ngờ có được một vị thiên tài Bán Thần, đồng thời cho hắn dẫn dắt thiên tài trong tộc tham gia lần tranh đoạt này.

Trong trận chiến tranh đoạt tòa Giao Dịch Linh Điện này, thế lực khá mạnh chỉ có Lam Nhân Băng Lang Tộc và Sa Xỉ Tộc, tiếp đó là Bích Thanh Vũ Tộc, Xích Dương Tộc, nhưng Xích Dương Tộc đã từ bỏ rồi.

Bốn chủng tộc còn lại đều là xếp hàng dưới mười, gần như chẳng ai coi trọng.

Trước khi trận chiến diễn ra, trong Giao Dịch Linh Điện đã dựng một cái đài thí thí khổng lồ. Xung quanh có bốn tòa thạch đài cao.

Trên thạch đài là các thể lực cường đại quanh đó, hoặc là cường giả Chân Thần, những người quan chiến khác thì chỉ tập trung trên không trung ở phía xa.

Trên thạch đài phía đông chỉ lác đác một vài người.

Nhưng mấy người này lại là tâm điểm chú ý của mọi người.

Trong số họ có một người da trắng với gương mặt tuấn mỹ, thần thái cao ngạo. Hắn chính là đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ, Hề Phong.

- Sự thúc cảm thấy lần này ai sẽ chiến thắng?

Hề Phong hơi nghiêng đầu, vẻ mặt đầy kính ý nhìn trung niên nam tử bên cạnh.

- Nghe đồn Lam Nhân Băng Lang Tộc có một thiên tài Bán Thần rất mạnh. Lần này có lẽ lại là Lam Nhân Băng Lang Tộc thắng rồi.

Người này sắc mặt tối tăm, vô cùng hung dữ, thản nhiên nói.

Trên thạch đài bên cạnh, người của Lam Nhân Băng Lang Tộc mặt ai cũng đầy tiêu ý.

Chỉ một thanh niên lạnh lùng như tảng băng, nhắm mắt không để tâm thế giới bên ngoài.

Bên kia, người Sa Xỉ Tộc thì rất bức bối, phần hận bất bình nhưng không dám nói gì.

Người trước mặt kia chính là Quỷ Lịch Chân Thần, tu vi nhị giới Chân Thần.

Hắn và Hề Phong là người làm chứng cho trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện này. Mà người làm chứng này lại ở trước mặt mọi người nói thẳng Lam Nhân Băng Lang Tộc sẽ chiến thắng. Rõ ràng là Quỷ Lịch Chân Thần đứng về phía Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Nhưng Sa Xỉ Tộc tin chỉ cần họ đánh bại Hỏa Liệt Kim Dương Tộc và đưa ra đủ lợi ích thì Quỷ Lịch Chân Thần sẽ đứng về phía họ.

- Sâm Vũ, trước tiên cứ giữ thực lực, phải đặc biệt chú ý Cô Lam của Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Sa Xỉ Tộc tộc trưởng nói với nam tử cao lớn, tỏa ra sát khí kinh người ở bên cạnh.

- Đỉnh Hồ, toàn lực giúp đỡ Lam Vũ.

Rồi Sa Xỉ Tộc tộc trưởng nói với một người khác.

Trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện chia hai vòng. Vòng một hỗn chiến, cường giả của tất cả các thể lực lên đài giao chiến, bốn người còn lại cuối cùng sẽ vào vòng hai.

Vòng hai là vòng quyết chiến, tìm ra người chiến thắng cuối cùng.

Vòng một, mỗi thể lực có thể phái ra hai người, nhưng thực ra nhiệm vụ của người thứ hai là bảo vệ người mạnh nhất để hắn giữ thể lực vào vòng hai.

- Người đã tới đủ thì bắt đầu đi.

Trên thạch đài phía đông, Quỷ Lịch Chân Thần lên tiếng.

- Sắp bắt đầu rồi.

Mọi người đang đợi quan chiến lập tức xao động.

Vút vút vút!

Bỗng hơn chục đạo khí tức cường đại nhảy vào trong đài giao chiến.

Tham dự có tất cả sáu chủng tộc. Theo lý thì có mười hai người, nhưng trên đài lại chỉ có mười một người.

Tất cả mọi người không kìm được nhìn về phía đại diện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Triệu Phong.

- Chỉ một người cũng tham gia? Đó không phải tự chuốc nhục vào mình sao?

- Hỏa Liệt Kim Dương Tộc không phải có vài trưởng lão Bán Thần sao? Ít nhất cũng phải cho thêm một người cho đủ hai chứ? Như vậy không phải cơ hội sẽ lớn hơn sao? Ha ha.

- Tu vi người này thấp như thế, lẽ nào Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cho hắn ra tìm cái chết?

Mọi người xung quanh nhìn Triệu Phong cười lớn.

Trên đài, các thiên tài cũng lộ vẻ mặt khinh bỉ

- Thật không biết chỉ là một Huyền Quang Cảnh viên mãn thì hắn lấy đâu ra dũng khí đứng cùng với chúng ta.

Thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc cười chế giễu.

Bên Lam Nhân Băng Lang Tộc, Cô Lam mở đôi mắt lạnh băng nhìn Triệu Phong.

- Là hắn?

Hề Phong trên đài giao đấu nhướn mày.

- Sao vậy Phong Nhi?

Quỷ Lịch Chân Thần hỏi.

Hề Phong là thiên tài sắp theo đảo chủ tới Kim Ngọc Tộc, đặc biệt là những ngày gần đây Hề Phong sau khi nghe tin về bí cảnh Thái Cổ thì càng khắc khổ tu luyện, thực lực tăng vọt.

Giờ ở Thiên Vũ Đảo, dù là Bán Thần cũng không ai là đối thủ của hắn.

- Không sao.

Hề Phong lắc đầu, bỏ qua Triệu Phong.

Tuy hắn có ấn tượng rất sâu sắc về Triệu Phong, thậm chí lần trước ở Tiên Trân Lâu còn bảo Trần Vũ Hải thâm theo dõi và giết Triệu Phong. Nhưng hắn sắp theo đảo chủ tới Kim Ngọc Tộc, có lẽ còn có thể vào bí cảnh Thái Cổ. Đến lúc đó hắn sẽ đích thân tìm Triệu Phong bắt Triệu Phong quỳ dưới chân hắn tạ tội vì lần ở hội đấu giá phớt lờ hắn.

Trên đài giao chiến, Triệu Phong thản nhiên như mọi cảnh tượng trước mắt không hề tồn tại trong mắt hắn vậy.

Sau khi thực lực đạt tới Huyền Quang Cảnh viên mãn, thánh lực của Triệu Phong về cường độ và chất lượng đều được nâng cao. Đồng thời hắn cũng nắm bắt được Kim Chi Phong Lôi. Những Bán Thần trước mắt này hoàn toàn không kích thích được chiến ý của hắn.

- Vòng một trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện bắt đầu!

Trên thạch đài, Quỷ Lịch Chân Thần lên tiếng.

Ngay lập tức, trên đài giao chiến bùng phát những luồng khí tức huyết mạch cường đại.

- Kết thúc luôn đi!

Ánh mắt Triệu Phong lộ sự băng lãnh kiên nghị.

Chỉ cần đánh bại tất cả là hắn không cần phải có vòng hai nữa, vì vòng một chỉ có hắn vượt qua, hắn chính là kẻ chiến thắng.

- Hề hề, tiểu tử, để ta tiễn ngươi xuống.

Thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc vừa rồi cười nhạo Triệu Phong trực tiếp xông về phía Triệu Phong với vẻ cao cao tại thượng.

Triệu Phong nhìn hắn, nhếch mép cười.

Ầm!

Trên tay Triệu Phong ngưng tụ Kim Chi Phong Lôi chói lòa.

Nhưng đúng lúc đó, bên Lam Nhân Băng Lang Tộc, người thanh niên gầy guộc tỏa ra sự kiên nghị bằng hàn khí lạnh lùng lên tiếng:

- Đánh bại tất cả các người là có thể trực tiếp giành chiến thắng rồi.

Cô Lam quả nhiên nghĩ giống Triệu Phong, điều này khiến Triệu Phong chú ý tới hắn một chút.

Nhưng trên đài giao chiến, các cường giả Bán Thần khác đều kinh ngạc nhìn Cô Lam với đầy địch ý.

- Cô Lam, người nói gì?

Bên cạnh Cô Lam, một thiên tài Bán Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc kinh hãi nói.

Rõ ràng vừa rồi là Cô Lam tự đưa ra quyết định chứ hắn căn bản không biết gì.

Bên ngoài, những người đang quan chiến đều sục sôi.

- Tên Cô lam này...

Lam Nhân Băng Lang Tộc tộc trưởng vẻ mặt bất lực.

Cô Lam là kiếm đạo thiên tài hãn tinh cờ gặp được, đến từ không gian ngoại vực gần Man Hoang Thần Vực.

Hắn chưa đột phá Chân Thần đã vào Man Hoang Thần Vực, điều này đã chứng minh được thiên phú của hắn. Nhưng Cô Lam quá thẳng thừng, trong mắt chỉ có chiến đấu và trở nên mạnh hơn.

- Người này quá cô ngạo!

- Hắn chính là cường giả mà Lam Nhân Băng Lang Tộc chiêu mộ được, là một kiếm đạo thiên tài.

Bên ngoài, rất nhiều người đều tập trung chú ý vào Cô Lam.

- Sâm Vũ, các người liên thủ đánh bại hắn.

Sa Xỉ Tộc tộc trưởng cười.

Các thiên tài Bán Thần còn lại dưới sự ảnh hưởng của câu nói đó mới liên kết với nhau.

Giờ ngoài Triệu Phong ra, tất cả thiên tài Bán Thần đều đứng ở phía đối diện với Lam Nhân Băng Lang Tộc.

- Hắn cũng không tồi.

Hề Phong vẻ mặt cao ngạo khen ngợi, giống như một trưởng bối đánh giá một văn bối vậy.

Với Hề Phong, nếu có một bán thần Lam Nhân Băng Lang Tộc tương trợ thì hắn có thể dễ dàng đánh bại tám vị Bán Thần bên kia.

Vì thực lực của Hề Phong đã hoàn toàn đạt tới nhất giới Chân Thần rồi.

- Giết!

Trừ Triệu Phong thì tất cả thiên tài đều lao về phía hai người Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Ánh mắt Cô Lam đột nhiên thay đổi, kiếm ý vô cùng tận bắn ra, chói lòa băng hàn.

Xoẹt!

Trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm băng hàn, xung quanh lưỡi kiếm luôn bao trùm một tầng hàn khí.

- Băng Diệt Chi Kiếm!

Trên người Cô Lam trào dâng kiếm đạo ý chí, dường như hoàn toàn dung nhập vào băng kiếm trên tay hắn, quét ngang một đường.

Bỗng chốc, một đạo kiếm khí băng hàn hình dẻ quạt bắn về phía các thiên kiêu Bán Thần kia.

Ngay lập tức, tất cả đều cảm thấy thân thể cũng như linh hồn đau đớn, nhìn về hướng Cô Lam bá đạo, trong lòng có ý rút lui.

- Nghịch Sa Kích!

Sâm Vũ của Sa Xỉ Tộc kích phát huyết mạch, cường hân xông tới.

Thủy Lam Đại Đạo của hắn chém ra một con cá mập khổng lồ bằng nước.

- Băng Phách Trảm!

Sắc mặt Cô Lam đột nhiên thay đổi, thanh trường kiếm băng hàn trong tay chém mạnh.

Một cơn lốc xoáy băng kiếm chấn kinh tâm phách xuyên thẳng qua con cá mập và đông cứng nó lại.

Sâm Vũ ở đằng sau bị kiếm ý băng hàn còn dư tấn công, thánh lực toàn thân như đông đặc lại, ánh mắt đầy sợ hãi, không còn chút chiến ý nào nữa.

- Mạnh quá!

Một thiên tài khác của Lam Nhân Băng Lang Tộc thấy Cô Lam bá đạo như vậy thì trong lòng mừng rỡ, trực tiếp xông tới.

- Băng Diệt Chi Kiếm!

Cô Lam vung băng kiếm trong tay, vô số sóng xung kích bắn ra bốn phía.

Cả đài giao chiến bị bao trùm trong một tầng kiếm ý băng hàn tới xương tủy. Thân thể và linh hồn của tất cả dần mất đi chiến lực.

Không lâu sau, được sự trợ giúp của cường giả còn lại Lam Nhân Băng Lang Tộc, Cô Lam đã đánh bại được hết tất cả cường giả, bao gồm cả Sâm Vũ của Sa Xỉ Tộc và thiên tài của Bích Thanh Vũ Tộc.

Nhưng việc gì cũng có ngoại lệ, từ đầu chí cuối Triệu Phong không hề động thủ, chỉ lặng lẽ quan sát tất cả. Phần lớn mọi người đều nghĩ vì Triệu Phong bị dọa cho ngốc rồi nên bỏ qua hắn.

- Như vậy thì ta chỉ cần đánh bại hắn là xong.

Triệu Phong sắc mặt vẫn không hề biến đổi.

1164. Chương 1161: Một Kích Cường Đại

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, mấy vạn cường giả đều lặng lặng nhìn trận chiến trên Đài giao chiến.

Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện lần này hoàn toàn bất đồng với dĩ vãng, hai vị thiên tài Lam Nhân Băng Lang Tộc không ngờ lại trực tiếp đánh bại toàn bộ các cường giả của các chủng tộc còn lại!

Mà trong đó khiến cho người khác chú ý nhất, tự nhiên chính là Cô Lam, vị cường giả Kiếm đạo cô độc ngạo khí kia!

- Kiếm ý thật là mạnh mẽ!

- Đây chính là lực lượng của cường giả Kiếm đạo sao? Hắn đã đạt tới cảnh giới Nhân Kiếm Hợp Nhất rồi!

- ...

Bên ngoài khán đài, trong khu vực quan chiến, vô số cường giả đều kinh ngạc với biểu hiện của Cô Lam.

Trong đó cũng không thiếu những cường giả Kiếm đạo, nhận ra cảnh giới Kiếm đạo hiện tại của Cô Lam.

- Làm sao có thể? Người này...

Về mặt Tộc trưởng Sa Xỉ Tộc vô cùng khiếp sợ, không thể tin nổi nhìn về phía gã nhân loại kia. Trước đây, bọn họ cũng đã biết một ít nội tình của Cô Lam, nhưng một người từ Không gian Vực ngoại mới tới Thần vực Man Hoang, làm sao có thể mạnh như vậy?

Thiên tài do Sa Xỉ Tộc dốc lòng đào tạo, không ngờ ở trong tay hắn lại không chịu nổi một kích!

- Quá mạnh mẽ!

Đám người Bích Thanh Vũ Tộc đều cam nguyện chịu thua.

Xem ra lần này, chủ nhân của tòa Giao Dịch Linh Điện này lại một lần nữa là Lam Nhân Băng Lang Tộc rồi!

Cứ như vậy, Lam Nhân Băng Lang Tộc sẽ càng ngày càng mạnh hơn, bỏ rơi những chủng tộc Tứ tinh còn lại càng ngày càng xa.

- Người này, không tệ!

Quý Lệ Chân Thần nhìn về phía Cô Lam, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Hiển nhiên, tất cả mọi người ở nơi này đã hoàn toàn quên mất Triệu Phong.

Bởi vì Cô Lam thể hiện quá mạnh mẽ, quá chói mắt, trong các thiên tài trẻ tuổi ở đây, có lẽ chỉ có Hề Phong mới có thể ngăn cản được hắn.

Mà Triệu Phong chỉ có Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, chẳng qua bởi vì chưa xuất thủ với Cô Lam, cho nên mới còn có thể đứng ở trên đài. Hoặc có lẽ do Cô Lam căn bản khinh thường xuất thủ với Triệu Phong!

Ngay cả rất nhiều thiên tài các chủng tộc khác cũng không phải là đối thủ một kiếm của hắn, cái tên nhân loại nhỏ yếu của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc này, ngay cả tư cách để hắn xuất kiếm cũng không xứng a!

- Triệu Phong...

Sắc mặt đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc càng lúc càng căng thẳng.

Bọn họ không thể nào nghĩ tới, không ngờ Lam Nhân Băng Lang Tộc lại xuất hiện một cường giả Kiếm đạo cường đại như vậy, không biết Triệu Phong có thể đối phó hay không?

- Xem ra, lần này là Lam Nhân Băng Lang Tộc đạt được thắng lợi rồi!

Trên thạch đài phía Đông, Quý Lệ Chân Thần khẽ gật đầu, cười nói.

- Phải chúc mừng Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc rồi!

- Chúc Lam Nhân Băng Lang Tộc càng ngày càng phồn vinh hưng thịnh!

Mặc dù rất nhiều cường giả các chủng tộc ở đây đều không quen nhìn Lam Nhân Băng Lang Tộc, nhưng lúc này bọn họ vẫn như cũ cố nặn ra khuôn mặt tươi cười bắt chuyện.

- Tranh đoạt chiến vẫn còn chưa kết thúc a!

Lúc này, trên Đài giao chiến đột ngột vang lên một đạo thanh âm nhàn nhạt.

Trong lòng Triệu Phong thập phần không hài lòng. Hiện tại hắn vẫn còn chưa thua, vẫn còn đứng trên Đài giao chiến, không ngờ trận Tranh đoạt chiến này lại đã gián tiếp kết thúc rồi, hơn nữa lại còn phán định Lam Nhân Băng Lang Tộc chiến thắng nữa!

Lời này của Triệu Phong vừa ra, tất cả mọi người bốn phía liền không khỏi nở nụ cười khinh thường.

- Người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc như thế nào lại ngu xuẩn như vậy? Lẽ nào hắn cho rằng mình có thể là đối thủ của Cô Lam sao?

- Chỉ sợ hắn chính là nghĩ muốn vãn hồi một chút mặt mũi của mình a! Dù sao từ khi Tranh đoạt chiến bắt đầu đến giờ, hắn cũng chưa từng ra tay qua!

Bốn phía chiến đài, một ít người xem náo nhiệt hoặc là cường giả các chủng tộc cường đại đều lớn tiếng cười nhạo.

- Triệu Phong, ngươi không phải là đối thủ của Cô Lam! Huống hồ trên Đài giao chiến lại có tới hai thiên tài trẻ tuổi của tộc ta a!

Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc cười trào phúng, nói.

Triệu Phong giết đám người Lam Nhân Băng Lang Tộc của hắn, hiện tại hắn khiến cho Triệu Phong không đánh mà bại, để cho Triệu Phong bị xấu mặt trước mặt mấy vạn người.

Bất quá, trên Đài giao chiến, cặp mắt Cô Lam thủy chung vẫn luôn nhìn chăm chăm Triệu Phong. Thanh kiếm trong tay hắn vẫn như cũ lóng lánh quang mang băng hàn.

- Ha ha... cho dù toàn bộ thiên tài Lam Nhân Băng Lang Tộc đều lên đây, thì có ích lợi gì?

Triệu Phong liếc nhìn Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc một cái, ánh mắt lãnh đạm, cười lạnh một tiếng.

Ngày đó, hắn đến Giao Dịch Linh Điện bán đấu giá vật phẩm, cuối cùng lại gặp phải ám sát của Lam Nhân Băng Lang Tộc! Chuyện này, cho tới bây giờ Triệu Phong vẫn chưa từng quên. Thân là đại diện bán đấu giá, không ngờ lại làm ra chuyện vô sỉ như vậy.

Nếu như thực lực của Triệu Phong không cường đại, sớm đã trở thành vong hồn dưới tên của Lữ Vĩ kia rồi.

Huống hồ, hiện tại cũng là thời điểm Triệu Phong nên dương danh rồi. Hiện tại trong cả Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ ra, không có kẻ nào có thể khiến cho hắn phải kiêng kỵ cả.

- Người nói cái gì?

Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc nhất thời đứng bật dậy, một cổ lệ khí băng hàn kinh khủng bắt đầu lan tràn ra.

Đám người vây xem sau lưng hắn cách đó không xa, trên toàn thân bắt đầu ngưng kết một tầng băng sương, vội vàng triệt thoái về phía sau.

- Người này thật là phách lối a! Lại dám nói toàn bộ thiên tài của Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng không phải là đối thủ của hắn!

- Ta thấy, có lẽ hắn đã bị thực lực của Cô Lam dọa cho sợ choáng váng, hiện tại chỉ là đang nói nhăng nói cuội mà thôi!

Một số người ở đây dùng ngữ khí châm chọc khiêu khích, nói.

Mặc kệ nói như thế nào, Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng là chủng tộc cường đại đứng năm hạng đầu tại Thiên Vũ Đảo, cường giả thiên tài trong tộc nhiều như mây. Mà lúc này Triệu Phong lại ở ngay trước mặt toàn bộ mấy vạn người nói thẳng:

- Cho dù toàn bộ thiên tài Lam Nhân Băng Lang Tộc đều lên đây, thì có ích lợi gì?

Loại kiêu ngạo, tự đại này đã không cách nào hình dung nữa rồi.

- Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc, hiện tại trên Đài giao chiến vẫn còn có ba người, huống chi còn có đại biểu của các chủng tộc khác nữa, người đã cho rằng người đã đạt được thắng lợi rồi sao? Người đây chính là không nhìn sự tồn tại của Công chứng viên Thiên Vũ Đảo a!

Đối mặt với Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc đang vô cùng tức giận, Triệu Phong vẫn không chút sợ hãi, thậm chí còn đem Quỷ Lệ Chân Thần - người có thái độ rõ ràng đã đứng về phía Lam Nhân Băng Lang Tộc, cũng lôi cả vào trong này.

Tuy rằng trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần đã nghiêng về phía Lam Nhân Băng Lang Tộc, bất quá quy củ Tranh đoạt chiến vẫn còn ở chỗ này, hơn nữa lại còn là do đích thân Thiên Vũ Đảo chủ đặt ra, hắn tự nhiên không thể làm trái. Bằng không đó chính là đánh mất mặt mũi của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Ngồi xuống!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo.

Trong lòng Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc phần nộ ngập trời, nhưng cũng chỉ có thể ngồi xuống, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, tràn ngập sát ý âm lãnh.

- Tranh đoạt chiến tiếp tục!

Quỷ Lệ Chân Thần nhàn nhạt nói.

Hắn cũng không nói là chuẩn bị tiến nhập giai đoạn hai, mà nói thẳng là tiếp tục. Ý tứ rất rõ ràng, chính là ý bảo hai gã thiên tài Lam Nhân Băng Lang Tộc giải quyết Triệu Phong nhanh chóng một chút.

Bởi vì đã không cần thiết tiến hành giai đoạn hai nữa!

Lời này của Quỷ Lệ Chân Thần vừa nói ra, toàn bộ Giao Dịch Linh Điện nhất thời an tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều chờ xem, Triệu Phong mới vừa nói ra những lời nói kiêu ngạo kia, đến lúc thất bại sẽ có biểu tình như thế nào?

Ngay cả đám người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng bị các chủng tộc khác ở phụ cận trào phúng.

- Người xuống dưới đi!

Cô Lam liếc mắt, nói với gã thiên tài Lam Nhân Băng Lang Tộc còn lại bên cạnh mình.

- Ừm!

Gã thiên tài này trực tiếp gật đầu, nhanh chóng đi xuống. Mục đích hắn tham gia Tranh đoạt chiến này chỉ là để phụ trợ Cô Lam đạt được thắng lợi mà thôi. Với thực lực của Cô Lam, chỉ cần một kiếm liền có thể giải quyết Triệu Phong rồi, hắn lưu lại trên này cũng vô dụng.

Mà sau khi hắn xuống đài, Cô Lam lại tiếp tục nói một câu, khiến cho hắn cùng với tất cả mọi người ở toàn trường đều giật mình.

- Người rất cường đại! Cho nên ta mới cố tình lưu người lại cuối cùng, để một mình ta làm đối thủ của người mà thôi!

Cô Lam bình thường luôn luôn cao ngạo băng lãnh, cả ngày không nói quá mười chữ, không ngờ lúc này lại đặc biệt nói nhiều như vậy.

Nhưng mà đây không phải trọng điểm! Trọng điểm là ý tứ trong câu nói của hắn!

Bán Thần Cô Lam cao ngạo không ai bì nổi, đã đánh bại đông đảo thiên tài kia, không ngờ lại nói thực lực của Triệu Phong rất mạnh!

Chỉ ít cái từ “cường đại” này, khẳng định là cường đại hơn so với toàn bộ những thiên tài vừa rồi bị đánh bại kia.

- Ta cũng muốn cảm ơn người một tiếng, đã đuổi đi đám người dư thừa vô dụng kia!

Triệu Phong mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Cô Lam trước mặt, khiến cho hắn nhớ lại Vũ Thiên Ngô trong Đại Lục Vực lúc trước. Bất quá Cô Lam lại càng hiểu chiến hơn hắn Vũ Thiên Ngô, trong mắt chỉ có Kiếm hoặc là Chiến, cơ bản không quan tâm đến những vấn đề khác!

- Cái gì? Dư thừa vô dụng?

Bốn phía Đài giao chiến, những gã thiên tài đã bị Cô Lam đánh bại lúc trước nhất thời mặt đỏ tới mang tai.

Bị Cô Lam đánh bại, bọn chúng không có lời nào để nói, nhưng lúc này ngay cả một gã tu vi Huyền Quang Đại viên mãn cũng trào phúng bọn chúng như vậy, điều này làm sao có thể chịu nổi?

- Tiếp ta một kiếm!

Cô Lam huy động băng kiếm trong tay, trong cặp mắt lạnh như băng tản ra chiến ý cường đại.

Vụt vụt vụt...

Bốn phía Cô Lam, từng cổ từng cổ kiếm ý vô hình dung hợp cùng hàn băng, ngưng kết thành băng kiếm chân thật, phát ra Kiếm Chi Áo Nghĩa chém sạch vạn vật!

- Thật cường đại! Đây mới là thực lực chân chính của hần?

- Hóa ra vừa rồi hần vẫn luôn giữ lại thực lực!

Trong lòng đám thiên tài đã bị Cô Lam trực tiếp nghiền ép kia nhất thời kinh hãi chấn động, cảm giác thập phần không biết nói gì.

Bất quá, thực lực Cô Lam cường đại như vậy, Triệu Phong chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ! Cái tên nhân loại này vừa rồi châm chọc bọn chúng, nhất định sẽ thua càng thê thảm hơn so với bọn chúng.

- Bằng Tâm Kiếm!

Tâm niệm Cô Lam vừa động, vô số mũi kiếm bằng hàn trong thiên địa trong nháy mắt đã bị hần khống chế, dung nhập vào trong bằng kiếm trong tay hần.

Vụt...

Thân hình Cô Lam như kiếm, trực tiếp đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Một cổ kiếm ý bằng hàn không gì cản nổi, xuyên thủng tất cả, công kích về phía Triệu Phong.

Đám người quan sát đứng cạnh Đài giao chiến sau lưng Triệu Phong nhất thời cảm giác linh hồn cùng toàn thân đều bị tổn thương, trực tiếp lùi nhanh về phía sau.

- Tốt!

Trong mắt Triệu Phong toát ra một tia tán thưởng.

Trong mắt Triệu Phong, cường giả Bán Thần bình thường quá yếu, hoàn toàn không cách nào tiến nhập pháp nhãn của hần! Vì vậy đối với trận Tranh đoạt chiến này, hần căn bản không hề đặt trong lòng.

Nhưng không nghĩ tới, hần lại ngoài ý muốn gặp được một gã Bán Thần có thiên phú Kiếm đạo cường đại như vậy.

Ông ông!

Trên thân thể Triệu Phong, một cổ lạc ấn lôi điện ám hoàng sắc thâm trầm, nhẹ nhàng xuất hiện. Mà trong tay hần, lại quanh quẩn một tầng Kim Chi Phong Lôi vô cùng chói mắt.

- Phong Lôi Cuồng Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Kim Chi Phong Lôi với lực xuyên thấu cực mạnh, trực tiếp đâm thẳng ra.

Phong Lôi Cuồng Chỉ phối hợp với Kim Chi Phong Lôi, đã đem uy năng của Phong Lôi Cuồng Chỉ tăng trưởng lên gấp bội. Huống hồ Thánh Lôi Thể của Triệu Phong còn ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp, hần cũng vận chuyển một ít lực lượng Lôi kiếp lên trên ngón tay mình.

Vụt...

Trong hư không, Bằng Kiếm Áo Nghĩa vô hình kia đã trực tiếp bị đầu ngón tay kim sắc của Triệu Phong trực tiếp chém ra làm đôi.

Rất cuộc, đầu ngón tay kim sắc của Triệu Phong cùng mũi kiếm bằng hàn của Cô Lam đã đụng mạnh vào nhau.

- Bại!

Trong khoảnh khắc va chạm này, Triệu Phong trực tiếp phóng xuất ra lực lượng Thần huyết Thái Cổ trong ngón trở mình.

Oành!

Một đạo kim quang bằng hàn chói mắt trực tiếp bùng nổ ra.

Rầm!

Thân thể Cô Lam trực tiếp bị đánh văng luôn xuống đài, mà thanh băng kiếm kia, không ngờ lại chấn vỡ thành hai mảnh.

Một chiêu, Cô Lam bại!

Bốn phía Đài giao chiến biến thành một mảnh tĩnh mịch! Tròng mắt tất cả mọi người đều trợn trừng nhìn lên trên đài, không thể tin nổi một màn trước mắt.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, gã Triệu Phong bị mọi người xem nhẹ kia, không ngờ chỉ cần một chiêu đã đánh bại Cô Lam!

Đương nhiên, bọn chúng cũng không thấy rõ rốt cuộc Triệu Phong đã đánh bại Cô Lam như thế nào! Bởi vì hết thấy chuyện này chỉ diễn ra trong một cái chớp mắt mà thôi!

- Cái này... không có khả năng!

- Cô Lam làm sao có thể thua dưới tay một người như thế?

- ...

Phụ cận Đài giao chiến, những gã thiên tài các chủng tộc lúc ban đầu bị Cô Lam nghiền ép, tâm thần phi thường chấn động, ánh mắt đều nhìn chăm chăm Triệu Phong.

Mà gã thiên tài Bích Thanh Vũ Tộc lúc ban đầu định xuất thủ với Triệu Phong kia, lại càng hồn phi phách tán! Nếu lúc đó không phải nhờ có Cô Lam hấp dẫn sự chú ý của mọi người, chỉ sợ hắn đã bị Triệu Phong đánh bại trong nháy mắt rồi.

Dưới Đài giao chiến, Cô Lam chậm rãi đứng lên, cặp mắt băng lãnh cố chấp nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

Cả đời mình chưa từng bao giờ bại trận một cách nhanh chóng như vậy, hơn nữa lại còn là bị một người thấp hơn mình cả một đẳng cấp, đánh bại đơn giản như vậy! Nhưng Cô Lam có muốn không thừa nhận cũng không được, Triệu Phong thật sự rất mạnh!

Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc cũng ngây người khiếp sợ trong chớp lát, bỗng nhiên đứng bật dậy:

- Chuyện này không có khả năng! Người nhất định đã sử dụng thủ đoạn hèn hạ gì đó!

Về mặt Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc cực kỳ âm lãnh.

Thực lực của Cô Lam đã mạnh hơn Chân Thần Nhất giai phổ thông, mà Triệu Phong lại chỉ dùng một chiêu đã đánh bại hắn! Lẽ nào thực lực của Triệu Phong đã đạt tới tiêu chuẩn Chân Thần Nhị giai rồi sao? Điều này tuyệt đối không có khả năng! Cho dù đây là sự thật, hắn cũng tuyệt không tha cho Triệu Phong! Kể này nhất định phải chết!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo nhìn về phía Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc. Chính mình đánh bại Cô Lam là do dùng thủ đoạn hèn hạ sao?

Dưới Đài giao chiến, trong mắt Cô Lam cũng lộ ra vẻ khinh bỉ. Hắn chỉ vừa mới tới Thần vực Man Hoang, đối với cái gì cũng đều chưa quen thuộc, mới đáp ứng giúp Lam Nhân Băng Lang Tộc tham gia Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện. Đối với Lam Nhân Băng Lang Tộc, hắn căn bản không có bất kỳ cảm tình gì.

Trên thạch đài phía Đông, Quỷ Lệ Chân Thần cũng thoáng sững sờ một hồi. Không nghĩ tới lần này hắn đã nhìn lầm, gã thiếu niên tóc hoàng kim không có gì bất mất này, không ngờ mới thật sự là cường giả!

Mà đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại vô cùng kích động. Không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể thắng lợi một cách đơn giản như vậy! Chỉ ngắn ngủi một năm, không ngờ thực lực Triệu Phong lại tăng lên nhanh chóng như vậy!

- Người này...

Trong mắt Hề Phong lóe lên một tia âm lệ. Sự ưu tú cùng cường đại của Triệu Phong khiến cho hắn thập phần khó chịu.

Cũng vào lúc này, Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc lại âm thầm truyền âm cho Quỷ Lệ Chân Thần:

- Quỷ Lệ Chân Thần, nếu như ngài có thể giúp ta đoạt được quyền khống chế Giao Dịch Linh Điện lần này, ta nguyện ý xuất ra sáu thành lợi ích của Giao Dịch Linh Điện trong một ngàn năm này!

Trong mắt Quỷ Lệ Chân Thần lập tức lộ ra một tia tươi cười âm lệ, âm thầm truyền âm cho Hề Phong.

- Được! Những gì sư thúc đáp ứng ta, tuyệt đối đừng quên a!

Trên mặt Hề Phong lộ ra thần sắc hưng phấn, sau đó nhìn chăm chú về phía Triệu Phong, trong mắt hiện ra một tia hung ác tàn nhẫn.

1165. Chương 1162: Hề Phong Chiến Bại

Trong Giao Dịch Linh Điện, mấy vạn người đang xem cuộc chiến vẫn còn chưa hồi phục khỏi sự chấn động vừa rồi.

Thực lực Cô Lam cường đại như vậy, không ngờ lại bị Triệu Phong đánh bại chỉ trong một chiêu!

Không nghĩ tới kẻ chiến thắng sau cùng của trận Tranh đoạt chiến này lại là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc bài danh cuối cùng trong các thế lực, chủng tộc Tứ tinh của Thiên Vũ Đảo!

- Hắn đã mạnh hơn so với lúc trước!

Bên phía Xích Dương Tộc, Cự Hỏa Chân Thần trực tiếp nói.

Trước đây hắn đã từng giao chiến với Triệu Phong. Lúc đó, hắn có lòng tin chính mình sẽ không thua quá thảm. Nhưng mà nhìn thực lực Triệu Phong thể hiện ra khi này, hắn đã không dám giao thủ với Triệu Phong nữa!

- Hừ! Chỉ là một Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nho nhỏ, cho dù chống không Giao Dịch Linh Điện một ngàn năm, thì có ích lợi gì?

Tộc trưởng Sa Xỉ Tộc hừ lạnh khinh thường.

Tuy rằng Sa Xỉ Tộc ở trong kỳ Tranh đoạt chiến này cũng không hề có biểu hiện xuất sắc gì, không đạt được thắng lợi, nhưng ít ra thắng lợi cũng không thuộc về Lam Nhân Băng Lang Tộc!

Chỉ là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cho dù có chống không Giao Dịch Linh Điện một ngàn năm, cũng khó có thành tựu gì đáng kể, bởi vì chủng tộc này thật sự quá yếu!

Thời điểm mọi người cho rằng Nhân chứng viên của Thiên Vũ Đảo sẽ đứng ra tuyên bố Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã đạt được chiến thắng trong kỳ Tranh đoạt chiến này, thì Hề Phong lại đột nhiên đứng lên.

- Chậm đã! Bản công tử nhớ ra rồi! Người là Triệu Phong! Chính là ác nhân trước đây đã sát hại bằng hữu thâm giao Trần Vũ Hải của ta!

Về mặt Hề Phong vô cùng thương tiếc, nhàn nhạt nói. Đồng thời trong mắt lại hiện lên một tia thần sắc âm lệ.

- Bằng hữu thâm giao của người?

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ nghi hoặc.

Tuy rằng ấn tượng của hắn đối với Hề Phong cũng không tốt cho lắm, nhưng không nghĩ tới Hề Phong ngay cả lời nói như vậy cũng dám nói ra.

Ban đầu ở Đấu giá điện, sau khi Trần Vũ Hải của Xích Dương Tộc biết được thân phận của Hề Phong, lập tức cúi đầu nịnh hót cùng bồi tội! Đây là chuyện mà một bằng hữu thâm giao làm với nhau sao?

Hiển nhiên, Hề Phong chỉ là tùy tiện tìm một cái cớ nào đó, tìm một cái cớ để có thể động thủ với Triệu Phong!

Bất quá, ban đầu ở chỗ lối vào của Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong đã chính tay đánh chết Trần Vũ Hải, tất cả mọi người đều nhìn thấy, hắn không thể nào chống chế được.

- Chẳng lẽ không đúng sao?

Hề Phong liếc nhìn về phía Dương Viêm Chân Thần ở một bên.

- Không sai! Hề Phong công tử cùng Trần Vũ Hải chính là tình cảm như thủ túc a!

Sắc mặt Dương Viêm Chân Thần thoáng do dự một chút, cắn răng nói.

Xích Dương Tộc làm sao dám làm trái ý tứ của Thiên Vũ Đảo? Hơn nữa, một khi Hề Phong trùng kích Thiên giai Thần vị thành công, thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ sẽ càng thêm to lớn hơn. Mà ngày sau Hề Phong tuyệt đối sẽ ngồi lên chức vị Thiên Vũ Đảo chủ nữa!

Mặt khác, giữa Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cùng Xích Dương Tộc cũng không có quan hệ thân thiết gì, Xích Dương Tộc tự nhiên sẽ không vì Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mà đi đắc tội Hề Phong.

Đám cường giả các thế lực ở đây cũng dần dần hiểu ra, Hề Phong chính là đang tìm cơ để động thủ với Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng không dám nói gì.

Thế lực cường đại nhất tại nơi này chính là Lam Nhân Băng Lang Tộc, mà Lam Nhân Băng Lang Tộc lúc này còn đang ước gì Hề Phong sớm giải quyết Triệu Phong một chút. Như vậy tòa Giao Dịch Linh Điện này liền thuận lý thành chương thuộc về quyền chưởng khống của Lam Nhân Băng Lang Tộc thêm một ngàn năm nữa.

Đám người Thiên Hỏa Chân Thần thì lại ngây ngẩn tại chỗ, sắc mặt lộ vẻ đáng ghét.

Mặc dù bọn họ đã giành được thắng lợi, nhưng hiện tại Nhân chứng viên của Tranh đoạt chiến lại muốn xuất thủ với Triệu Phong!

Thế giới này, thực lực mới là tất cả! Không có thực lực, lấy đâu ra công chính?

- Người muốn như thế nào?

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lùng, trực tiếp hỏi.

Trước đây, Trần Vũ Hải nhất định là do Hề Phong phái tới ám sát chính mình, cho nên Triệu Phong đối với Hề Phong cũng có cừu hận nhất định.

- Giết người thì đền mạng! Nếu như ngươi đã giết chết bằng hữu thâm giao của Hề Phong ta, ta tự nhiên muốn tiễn ngươi chôn cùng với hắn rồi! Bất quá nể tình thiên phú của ngươi thật tốt, lại đạt được thắng lợi trong Tranh đoạt chiến lần này, chỉ cần ngươi tự phế tu vi, bản công tử liền tha cho ngươi một mạng!

Trên khuôn mặt tuấn mỹ của Hề Phong hiện ra vẻ cười nhạt đắc ý âm hàn.

Tự phế tu vi? Ở trong Thần vực Man Hoang này, một khi không có thực lực, đó chính là sống không bằng chết!

Trong lòng tất cả mọi người ở đây đều sợ hãi than thở một tiếng. Không nghĩ tới Hề Phong lại ác độc như vậy, bắt Triệu Phong phải tuyển chọn hoặc là chết, hoặc là sống không bằng chết!

Thần sắc đám người Lam Nhân Băng Lang Tộc cao ngạo, vẻ mặt không hề che giấu nụ cười đắc ý, ánh mắt cao cao tại thượng nhìn về phía Triệu Phong trên Đài giao chiến.

- Ha ha...

Triệu Phong đột nhiên bật cười ha hả, một cỗ khí tức khủng bố vô hình lan tràn ra.

Sắc mặt Hề Phong lạnh lẽo, không ngờ đến bây giờ Triệu Phong lại còn có thể nở nụ cười cao ngạo như vậy.

- Đã như vậy, ta đây chỉ có thể chọn con đường thứ hai rồi!

Triệu Phong thần nhiên nói.

- Haizzz... đáng tiếc ột thiên tài trẻ tuổi như thế!

- Ai bảo hắn đắc tội Hề Phong chứ?

Rất nhiều cường giả các thế lực ở đây, trong lòng đều có chút tiếc hận. Không nghĩ tới Triệu Phong lại tuyển chọn tự phế tu vi, kéo dài kiếp sống nhục nhã như vậy.

- Tốt!

Ánh mắt Hề Phong cao cao tại thượng, trên mặt lộ ra vẻ nụ cười hài lòng, đắc ý.

Chỉ có hắn mới là thiên tài mạnh nhất trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo! Trong thế hệ trẻ tuổi, bất luận là kẻ nào, nhất định đều phải phục tùng hắn! Ban đầu lúc ở Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong cự tuyệt lời kết giao của hắn, cho tới bây giờ, trong lòng Hề Phong vẫn còn nhớ rõ ràng vô cùng.

Mà hôm nay, Triệu Phong sắp sửa dưới sự ép buộc của Hề Phong hắn, tự phế tu vi! Điều này khiến cho cảm giác tự hào của Hề Phong lại một lần nữa bay vọt lên vài phần.

Tộc trưởng Lam Nhân Bằng Lang tộc cùng Quỷ Lệ Chân Thần liếc nhìn nhau, khẽ mỉm cười đắc ý. Nhưng sau một khắc, nụ cười của hai người bọn họ nhất thời cứng ngắc lại.

- Vậy làm phiền Hề Phong công tử, đến đây phế đi tu vi của Triệu mỗ a!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên hàn ý, mái tóc hoàng kim cuồng vũ trên không trung.

Tĩnh lặng! Toàn trường lại một lần nữa một mảnh tĩnh mịch!

Triệu Phong này căn bản cũng không phải là đang thỏa hiệp! Hắn không phải là tuyển chọn tự phế tu vi! Mà là đang khiêu chiến với Hề Phong! Khiêu chiến với đệ tử thiên tài kiệt xuất nhất trong Thiên Vũ Đảo, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ! Đây là chuyện kiêu ngạo, bá đạo đến thế nào?

Đám người Xích Dương tộc nhìn về phía Triệu Phong ngạo nghễ đứng thẳng ở đằng kia, trong mắt mơ hồ lộ ra một chút thần sắc xấu hổ.

- Người đây là tự tìm chết!

Sắc mặt Hề Phong giận run, lập tức lộ ra lãnh quang hung ác tàn nhẫn. Không ngờ tên Triệu Phong này lại dám đùa giỡn hắn!

Hề Phong nhất thời phóng thẳng người lên, hai mắt âm ngoan nhìn chăm chú về phía Triệu Phong. Một cỗ uy thế vô hình kinh khủng lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Ngay khi Hề Phong đáp xuống trên Đài giao chiến, cuồng phong trong thiên địa không ngừng cuồng vũ. Vô số đạo phong nhận sáng ngời vờn quanh thân thể hắn.

Những cường giả Chân Thần phổ thông khoảng cách hơi gần Đài giao chiến, đều cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm toát ra từ trên người Hề Phong, không khỏi triệt thoái về phía sau mấy thước.

Ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung lên trên người Hề Phong.

Không nghĩ tới hôm nay có thể hữu hạnh nhìn thấy Hề Phong công tử đích thân xuất thủ. Mà đối thủ của hắn là Triệu Phong, nhất định sẽ gặp xui xẻo rồi.

- Để cho người nhìn một chút thực lực của đệ nhất thiên tài Thiên Vũ Đảo!

Cặp mắt âm lãnh của Hề Phong nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong, vô số phong nhận bốn phía đều ba động theo sự chuyển động bởi ý niệm của hắn.

- Nói nhảm nhiều như vậy làm gì?

Triệu Phong lẩm bẩm một câu, thân hình chợt lóe lên, vận chuyển Kim Chi Phong Lô, mang theo một tia kim quang chói mắt, phóng thẳng về phía Hề Phong.

Triệu Phong cũng biết Phong Chi Áo Nghĩa, bởi vậy lúc xoay thiên địa bốn phía xung quanh Hề Phong hoàn toàn không ngăn cản nổi Triệu Phong.

- Phong Lô Cuồng Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong ba động lực lượng Phong Lô khủng bố, trực tiếp đâm thẳng về phía Hề Phong.

Vụt...

Quang mang kim lôi lóa lên, bình chướng phong nhận bốn phía xung quanh Hề Phong trực tiếp bị xuyên thấu, đạo quang tuyến kim sắc kia đã bắn thẳng đến trước ngực Hề Phong.

- Người đánh lên! Đê tiện vô sỉ!

Về mặt Hề Phong cao ngạo, lớn tiếng mắng chửi.

- Phong Hoa Chưởng!

Thủ chưởng Hề Phong vung lên, lực lượng Phong thuộc tính bốn phía xung quanh hần nhất thời ngưng tụ lại, hình thành một đạo phong chưởng bạch sắc, đẩy mạnh về phía trước.

Vụt...

Hai cỗ lực lượng Phong thuộc tính đan xem cùng một chỗ, không gian bốn phía tràn ngập cuồng phong gào thét, phong nhận tung bay tán loạn.

- Thật mạnh! Thực lực của Hề Phong công tử đã hoàn toàn không thua kém cường giả Chân Thần thể hệ trước rồi!

- Mau lui lại! Phong Hoa Thiên Quyết của Hề Phong công tử quá cường đại!

Ngoại trừ các chủng tộc cường đại trên thạch đài ra, đám người quan chiến bốn phía xung quanh đều cấp tốc lui nhanh về phía sau.

- Ta thừa nhận, thực lực của người thật sự không tệ! Nhưng hôm nay người chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong nháy mắt giao thủ với Triệu Phong, Hề Phong liền phát hiện ra thực lực Triệu Phong vô cùng cường đại. Bất quá Hề Phong hần tuyệt đối không có khả năng thua! Hần muốn để cho Triệu Phong nhìn thấy thực lực chân chính của chính mình.

Hô!

Ngoài mặt thân thể Hề Phong nhất thời lưu chuyển một tầng lốc xoáy, cỗ lực lượng Phong thuộc tính này càng lúc càng lớn dần, cuối cùng hình thành một đạo lốc xoáy thật lớn, đẩy thân hình của hần bay thẳng lên cao.

Lúc này Hề Phong đang đứng thẳng ở trung tâm lốc xoáy, phẳng phất như hòa làm một thể cùng cơn lốc xoáy kia. Mái tóc của hần cuồng vũ, khuôn mặt hơi chút dữ tợn bá đạo.

- Ha ha... Không nghĩ tới Hề Phong lại trực tiếp sử dụng đến lực lượng huyết mạch! Tiểu tử này xong đời rồi!

Quý Lệ Chân Thần khẽ mỉm cười một cái, ánh mắt nhìn về phía Hề Phong tràn đầy thâm ý.

Hề Phong thân mang huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, bài danh thứ 3562 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, uy năng cực kỳ khủng bố! Toàn bộ Thiên Vũ Đảo không có người nào có huyết mạch cao hơn Hề Phong cả!

- Không hổ là Hề Phong công tử, đệ tử của Thiên Vũ Đảo chủ, lại ẩn chứa huyết mạch cao cấp như vậy!

Đám người Lam Nhân Băng Lang Tộc, lập tức nín nộ, nói.

Tại khu vực bên ngoài như Lam Hải Loan này, huyết mạch của đại đa số mọi người đều là từ 7000 trở lên, mà Hề Phong lại thân mang huyết mạch bài danh hơn 3000, sự cao quý bất phàm của hần, không cần nói cũng biết.

Đám người quan chiến bốn phía xung quanh, huyết mạch trong cơ thể đều bắt đầu run rẩy nhàn nhạt, nhìn về phía Hề Phong giống hệt Thần linh ở trên Đài giao chiến kia, trong mắt tràn ngập thần sắc sùng bái.

- Huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Hề Phong.

Huyết mạch của Hề Phong, quả thật chính là huyết mạch cường đại nhất mà từ sau khi Triệu Phong đi tới Thần vực Man Hoang gặp được.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Từ trong Thần Linh Nhân của Triệu Phong truyền đến một trận đập nhẹ, khu trừ hoàn toàn sự run rẩy của huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ trong cơ thể Triệu Phong. Đồng thời, một cỗ chiến ý bất khuất cũng từ trong Thần Linh Nhân lan tràn ra.

- Huyết mạch Thái Cổ cường đại, tựa hồ có thể xúc tiến Thần Linh Nhân ta tiến cấp!

Sắc mặt Triệu Phong lộ vẻ vui mừng.

Vụt vụt vụt...

Sau lưng Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một đôi vũ dực Xích Lôi Thánh Quang, hóa thành một đoàn hỏa quang xích lôi, xông thẳng về phía Hề Phong.

- Muốn chết!

Hề Phong cười lạnh một tiếng. Hiện tại chính mình đã kích hoạt lực lượng huyết mạch, Triệu Phong tất nhiên đã không phải là đối thủ của hắn nữa!

Nồng độ huyết mạch trong Thần vực Man Hoang không phải tầm thường, huyết mạch cao đẳng có sự áp chế cực mạnh đối với huyết mạch dê đẳng.

- Phong Bạo Chi Nộ!

Hề Phong nắm trong tay lực lượng Phong thuộc tính trong thiên địa, thổi quét về phía Triệu Phong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong kích hoạt Thánh Lôi Thể, một cỗ uy năng Lôi kiếp nhất thời lan tràn ra. Tất cả lực lượng Phong thuộc tính có ý đồ tiếp cận hắn đều bị đánh tan đi. Đồng thời, Triệu Phong cũng phát ra một đạo kim quang thánh chưởng thật lớn.

Đây là Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng sử dụng Kim Chi Phong Lôi đánh ra, phối hợp với Thánh Lôi Thể cường đại của Triệu Phong, uy năng của nó vô cùng bá đạo, giống như một ngọn thánh sơn kim quang, phá vỡ tất cả!

Oanh!

Trên mặt Hề Phong lộ ra vẻ kinh hãi, bị chưởng phong của Triệu Phong lan đến gần. Bất quá hắn thân mang huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, có khả năng chống lại khá mạnh mẽ đối với lực lượng Phong thuộc tính.

Nhưng bỗng nhiên, Triệu Phong chợt huy động song quyền, đánh ra một đạo quyền ảnh kim quang.

Oanh! Phanh!

Hề Phong lập tức tiến hành phòng ngự, nhưng vẫn như cũ bị Triệu Phong đánh cho bị một chút thương tổn.

- Làm sao có thể?

Hề Phong phun ra một ngụm máu tươi, không thể nào tin nổi.

Triệu Phong làm sao trong nháy mắt lại trở nên mạnh mẽ như vậy? Chính mình đã kích hoạt lực lượng huyết mạch, nhưng vẫn như cũ không phải là đối thủ của hắn!

Không chỉ Hề Phong kinh ngạc, mà tất cả mọi người ở nơi này cũng đều không thể tin nổi, trong đầu như nổ vang.

- Hề Phong công tử đã kích hoạt huyết mạch Thiên Ngục Phong Tộc, lại còn rơi xuống hạ phong? Điều này sao có thể?

- Thiên Vũ!

Hề Phong hét lớn một tiếng, trong tay xuất hiện một cây quạt lông, mỗi một sợi lông chim bạch khiết trên đó đều tản ra Phong Chi Thần Lực vô hình.

Kiện Thần khí Thiên Vũ này chính là một tấm át chủ bài mà Thiên Vũ Đảo chủ đã tặng cho hắn, là một kiện Thần khí Hạ phẩm.

Hắn thân là thiên tài mạnh nhất của Thiên Vũ Đảo, tuyệt đối không thể bại! Hơn nữa, hắn còn muốn dùng ưu thế tuyệt đối mà đánh bại Triệu Phong, hung hăng nhục nhã Triệu Phong một trận.

- Ép ta phải vận dụng Thần khí, người có thể an tâm chết đi!

Bộ dáng Hề Phong hơi chút chật vật, sắc mặt dị thường dữ tợn khủng bố.

Thần khí, ở trong cả Thiên Vũ Đảo cũng chỉ có Chân Thần cường đại mới có được. Cường giả Bán Thần bình thường căn bản không có khả năng đạt được Thần khí! Cho dù chiếm được cũng khó có thể chưởng khống trong tay.

Bất quá thiên phú của Hề Phong thật cao, trải qua thời gian dài làm quen, đã hoàn toàn có thể phát huy ra lực lượng của kiện Thần khí này.

Nhưng mà sau một khắc, ánh mắt của hắn không tự chủ được nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong. Hắn phảng phất nhìn thấy được một mảnh tinh không tử kim sắc, bên trong sương mù dày đặc vờn quanh, không ngừng biến hóa đủ loại hình dạng, khiến cho hắn phảng phất như lâm vào trong mảnh thế giới này, tìm không được lối ra.

Vụt vụt vụt...

Trước mắt hắn đột nhiên hiện lên một đạo xích lồi phong hồ.

Oanh!

Hề Phong chỉ cảm giác được dưới bụng chợt truyền đến một cỗ đau đớn kịch liệt, hắn nhất thời tỉnh táo lại từ trong huyền thuật.

Oanh! Phanh!

Thân thể Hề Phong bay ngược về phía sau, oanh kích bên trên thạch đài to lớn sau lưng.

Mà Triệu Phong thì vẫn đứng ngạo nghễ trên không trung, trong tay cầm Thần khí Thiên Vũ mà vừa rồi Hề Phong mới lấy ra.

Nếu như Hề Phong dưới trạng thái đã kích hoạt huyết mạch, lại sử dụng Thần khí, như vậy liền có chút phiền phức rồi. Cho nên vừa rồi Triệu Phong mới không chút do dự nào, thi triển huyết mạch đồng thuật Huyền Cẩm Mê Vực với Hề Phong.

Với linh hồn cùng ý chí của Hề Phong, tự nhiên là dễ dàng bị huyền thuật của Triệu Phong khống chế.

- Hề Phong cũng chiến bại?

- Người này rốt cuộc có thân phận như thế nào?

- ...

Đám người quan chiến bốn phía nhất thời kinh hãi thốt lên.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, Hề Phong vẫn như cũ không địch lại! Sau khi xuất ra Thần khí, Hề Phong càng một lần nữa bị đánh bại một cách nhục nhã, ngay cả Thần khí cũng bị đoạt mất!

Hề Phong hoàn toàn chiến bại dưới tay của Triệu Phong!

- Thật là cường đại!

Ở một bên, Cô Lam thủy chung vẫn luôn quan sát cuộc chiến đấu của hai người.

Triệu Phong có thể một chiêu đánh bại hắn, cũng không phải là ngẫu nhiên! Triệu Phong có thực lực này!

- Không phải Hề Phong công tử muốn phế tu vi của tại hạ ư? Như thế nào vẫn luôn thủ hạ lưu tình như vậy?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng chậm rãi tự nhiên bước tới, đi về phía Hề Phong.

- Ta... ta muốn giết ngươi!

Hai mắt Hề Phong đỏ như máu, tức giận gầm thét. Nhưng khi hắn nhìn thấy Triệu Phong chậm rãi bước tới, trong lòng lại dâng lên một cỗ sợ hãi.

1166. Chương 1163: Hủy Diệt Viêm Lôi

Lúc này, Hề Phong đang nằm dài bên trong một cái hố rộng giữa thạch đài, vẻ mặt phần hận. Nhưng khi Triệu Phong tiếp cận về phía hắn, trong mắt hắn lại lóe ra vẻ sợ hãi.

- Tặc tử lớn mật! Lại dám đả thương người của Thiên Vũ Đảo!

Trên thạch đài phía Đông, Quỷ Lệ Chân Thần bỗng nhiên đứng dậy, một cỗ khí tức khủng bố kinh sát thiên địa mạnh mẽ lan tràn ra.

Khí thế khủng bố của Chân Thần Nhị giai cộng thêm uy hiếp của bản thân hắn, khiến cho tâm thần tất cả mọi người ở đây đều run lên, không khỏi lui về phía sau vài bước.

- Hắc hắc... Kẻ này hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đám người Lam Nhân Băng Lang Tộc thấy Quỷ Lệ Chân Thần đã tức giận, trong lòng nhất thời cười nhạt.

Tuy rằng việc Triệu Phong đánh bại Hề Phong khiến cho người ta thập phần khiếp sợ, bất quá hắn đã đả thương Hề Phong, Quỷ Lệ Chân Thần nhất định sẽ xuất thủ, cho nên Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cảm thụ được cỗ sát khí kinh khủng này, Triệu Phong khẽ nhíu mày.

Lần này hắn tham gia Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện chỉ muốn giành được thắng lợi, đạt được quyền chưởng khống tòa Giao Dịch Linh Điện này mà thôi. Mặc dù hắn cũng rất muốn giết Hề Phong, bất quá Triệu Phong cũng sẽ không xuống tay, bởi vì Quỷ Lệ Chân Thần đang ở chỗ này, hơn nữa Hề Phong còn là người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Nhưng mà lúc này, Quỷ Lệ Chân Thần lại muốn động thủ với chính mình, điều này khiến cho trong lòng Triệu Phong dâng lên một tia sát ý.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Trong ngón trỏ Triệu Phong tỏa mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại, nương theo một cỗ Kim Chi Phong Lôi sáng lòa chói mắt, phóng thẳng ra.

Tốc độ của Xuyên Thiên Chỉ cực nhanh, lực xuyên thấu rất mạnh, phối hợp với Kim Chi Phong Lôi, đem đặc tính của chỉ pháp này phát huy ra đến cực hạn.

- Lớn mật!

Quỷ Lệ Chân Thần quát lớn một tiếng lớn, trực tiếp phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Quỷ Lệ Chân Thần không nghĩ tới, chính mình đã lên tiếng, thế nhưng Triệu Phong vẫn còn dám động thủ với Hề Phong! Nếu để cho Triệu Phong thật sự đả thương Hề Phong, như vậy mặt mũi của hắn cũng sẽ mất sạch.

Bất quá, đạo chỉ pháp này của Triệu Phong cực kỳ mạnh mẽ, coi như là Chân Thần Nhị giai cũng không thể ngăn cản được!

- Triệu Phong muốn giết Hề Phong!

Trái tim mấy vạn người ở đây nhất thời đập lên bịch bịch! Gã nhân loại Huyền Quang Đại viên mãn này, không ngờ lại dám giết Hề Phong ở trước mặt mọi người như vậy!

- Triệu... Triệu Phong!

Đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng kinh hồn táng đảm một trận.

Triệu Phong lại muốn giết chết Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ!

Bọn họ không thể nào nghĩ tới, một hồi Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện, cuối cùng lại diễn biến thành như vậy!

- Hắn muốn giết ta...

Toàn thân Hề Phong giống như rơi vào hầm băng. Từ sau khi trở thành đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ cho tới nay, hắn chưa từng bao giờ cảm giác được loại sát ý thấu xương như thế này.

Hơn nữa, đạo chỉ pháp này của Triệu Phong rất mạnh, cho dù không giết được hắn, cũng có thể đánh cho hắn trọng thương!

Bất quá, thời khắc mấu chốt, Hề Phong kịp thời xuất ra từ trong Không gian Trữ vật một mặt tiểu thuẫn hình tròn, vận chuyển Thần lực, nhanh chóng khôi phục động nó.

Đinh xuy!

Đạo kim quang lóe lên rồi biến mất kia trùng kích lên trên mặt tiểu thuẫn hình tròn kia.

Hề Phong cảm giác hai tay mình tê dại một trận, trái tim đập bịch bịch không thôi.

- Nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa...

Toàn thân Hề Phong đã thấm ướt mồ hôi lạnh.

- Tiểu tử, hôm nay ta chắc chắn sẽ đánh cho ngươi tan thành tro bụi!

Quý Lệ Chân Thần nhìn thấy Hề Phong không có việc gì, liền thở phào nhẹ nhõm, trực tiếp áp bách về phía Triệu Phong.

Triệu Phong liếc nhìn về phía Quý Lệ Chân Thần, trong mắt hiện lên một tia chiến ý.

Bán Thần hiện tại đối với Triệu Phong mà nói, chỉ giống như một con kiến hôi nhỏ yếu, Chân Thần Nhất giai mới chỉ tương đương với mình, chỉ có Chân Thần Nhị giai mới là mục tiêu mà hắn muốn khiêu chiến!

Chỉ có chiến đấu cùng người mạnh mẽ hơn so với chính mình, mới có thể kích thích ra tiềm lực cùng lực lượng bản thân ở trình độ lớn nhất.

- Hắn lại muốn khiêu chiến với Chân Thần Nhị giai?

Bên dưới Đài giao chiến, trên khuôn mặt lạnh như băng của Cô Lam cũng lộ ra thần sắc chấn động.

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong trên Đài giao chiến. Hắn đối mặt với Chân Thần Nhị giai, không ngờ lại còn có thể bộc phát ra một cỗ chiến ý mênh mông! Chuyện này khiến cho tâm thần bọn chúng vô cùng chấn động, khó có thể rời mắt khỏi trên người Triệu Phong.

- Tiểu bối vô tri! Ta sẽ cho ngươi biết sự cường đại của Chân Thần Nhị giai!

Trong lòng Quý Lệ Chân Thần phẫn nộ. Chỉ là một tên Huyền Quang Đại viên mãn nho nhỏ, không ngờ lại dám khiêu chiến hắn.

- Thiên La Địa Sét Chưởng!

Quý Lệ Chân Thần vận chuyển Thần lực Quý Sát vô hạn, trực tiếp đánh ra một đạo chưởng ảnh hắc sắc uy mãnh kinh khủng.

Hô!

Trong khoảnh khắc này, toàn bộ phiến thiên địa tại đây dưới uy thế của đạo chưởng ảnh kia đều tối sầm xuống! Chưởng ảnh kinh khủng kia phẳng phất giống như một con lệ quỷ hung sát, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Chân Thần Nhị giai, quả nhiên không tầm thường!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn bình tĩnh.

Lực lượng nguồn suối của Chân Thần chính là Thần thai, cường khổng Thần lực, toàn bộ công kích đều là Thần lực thuần túy biến thành. Thần vị đẳng cấp càng cao, Thần lực lại càng tinh thuần cường đại.

Lúc này, Triệu Phong không dám dùng Huyền Quang Thánh Lực đi ứng chiến, bằng không, Huyền Quang Thánh Lực ngũ sắc của hắn ở trước mặt Chân Thần Nhị giai, căn bản là không chịu nổi một kích!

Ông!

Triệu Phong điều động ra một cỗ Thần lực tinh bạch. Đây chính là Thần lực do Triệu Phong dùng Hóa Thần Quyết rút ra, luyện hóa từ trong Thần Tinh.

Đồng thời, huyết mạch Thần lực trong ngón trỏ Triệu Phong cũng được triệt để kích phát.

- Diệt Địa Chỉ!

Ngón tay Triệu Phong toát ra lực lượng Kim Chi Phong Lôi dị thường chói mắt, pha tạp một tia Thần lực nhàn nhạt, dùng ý cảnh cực kỳ bá đạo trực tiếp đánh ra.

Oanh oanh!

Một đạo chỉ quang vô cùng to lớn, mang theo lôi điện phong bạo xích kim sắc vô cùng vô tận, giống như một đạo Kinh thiên trụ, va chạm với công kích của Quỷ Lệ Chân Thần.

Oanh! Phanh!

Một đoàn sóng xung kích kinh khủng oanh kích ra bốn phía xung quanh.

- Chạy mau!

- Lực lượng thật kinh khủng!

Đám người chung quanh Đài giao chiến nhất thời triệt thoái ra xa xa, ngay cả các thế lực cường đại trên thạch đài cũng đều không ngoại lệ.

Bụi bậm tản đi, Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần đứng đối diện nhau trên Đài giao chiến đã sớm tan nát tã tơi.

Từ vị trí đứng của hai người có thể nhìn ra, giao phong giữa hai người vừa rồi chính là không phân cao thấp!

- Làm sao có thể? Không ngờ Triệu Phong lại không chết, cũng không bị thụ thương gì!

Xung quanh nhất thời oanh động một trận. Mọi người đều không nghĩ tới Triệu Phong lại có thể giao thủ không phân cao thấp với Chân Thần Nhị giai! Một thiếu niên có thiên tư trác việt như thế, cứ như vậy bị Quỷ Lệ Chân Thần gạt bỏ, thật sự quá đáng tiếc rồi!

Bất quá, những người có ân oán với Triệu Phong, tâm thần lại là vô cùng căng thẳng, hy vọng Quỷ Lệ Chân Thần có thể lập tức giết chết Triệu Phong.

- Vừa rồi hắn vẫn còn ẩn tàng thực lực!

Sắc mặt trắng bệch của Hề Phong lại càng thêm không chịu nổi.

- Tiểu tử này... lại có được Thần lực!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần trở nên vô cùng âm trầm.

Từ trên cảnh giới, hắn có thể nhìn ra Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá Huyền Quang Đại viên mãn chưa được bao lâu, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có được Thần lực!

Nếu không phải bởi vì Triệu Phong đã đả thương Hề Phong, khiến cho hắn không thể nào xuống đài, Quỷ Lệ Chân Thần quả thật phi thường muốn mời Triệu Phong gia nhập làm môn hạ của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Một chiêu nữa!

Triệu Phong toàn lực thôi động Thánh Lôì Thể, tay phải vờn quanh Kim Chi Phong Lôì, tay trái ngưng tụ Viêm Chi Phong Lôì. Trong hai cỗ Thánh lực Phong Lôì đều ẩn chứa một cỗ Thần lực nhàn nhạt.

- Muốn chết!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo. Cho dù Triệu Phong có ưu tú đến đâu, hôm nay hắn cũng nhất định phải giết!

- La Sát Chưởng!

Song chưởng Quỷ Lệ Chân Thần ngưng tụ lực lượng Thần Sát ngập trời, giống như ác quỷ Địa ngục, phát động công kích hung ác khủng bố về phía Triệu Phong.

- Luyện Thần Chỉ!

- Phá Thiên Thánh Lôì Chưởng!

Hai tay Triệu Phong đồng thời thi triển ra hai môn chiến kỹ cường đại.

Phá Thiên Thánh Lôì Chưởng là chưởng pháp Triệu Phong quen thuộc nhất, vận dụng thuận buồm xuôi gió, hơn nữa lực phá hoại của chưởng pháp này vô cùng mạnh mẽ.

Luyện Thần Chỉ chính là chỉ pháp cực mạnh của Triệu Phong hiện tại, huyết mạch phối hợp với Thần lực Kim Chi Phong Lôì, uy năng cực kỳ siêu phàm.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần lao thẳng vào cùng một chỗ. Xung quanh hai người, tất cả mọi vật đều tan thành mây khói!

- Một chiêu, hai chiêu, ba chiêu... mười chiêu! Không ngờ Triệu Phong lại có thể giao thủ mười chiêu với Quỷ Lệ Chân Thần mà không bị thất bại!

- Đồng thời vận chuyển hai loại lực lượng, thi triển hai loại chiến kỹ cường hãn! Không ngờ Triệu Phong lại cụt bị thiên phú kinh khủng như vậy!

- ...

Khắp các nơi trong Giao Dịch Linh Điện đều truyền đến thanh âm cảm khái không ngớt của đám người quan chiến.

Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, không ngờ lại có thể giao thủ không rơi xuống hạ phong với Quỷ Lệ Chân Thần! Thật sự không thể tin nổi!

Oanh! Phanh!

Triệu Phong bị một chưởng của Quỷ Lệ Chân Thần đẩy lùi!

- Ha ha... tiểu tử, Thần lực của ngươi còn được bao nhiêu?

Quỷ Lệ Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Triệu Phong có thể giao thủ với hắn, hơn phân nửa là dựa vào Thần lực, mà chỉ mới có tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, có thể có được bao nhiêu Thần lực đây?

Thần sắc Triệu Phong khê trầm xuống. Quả thật hiện tại hắn đã không còn dư lại bao nhiêu Thần lực nữa. Hơn nữa Thần lực của hắn so với Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần cũng còn yếu hơn rất nhiều.

Nếu như không có cỗ Thần lực này mà nói, Triệu Phong càng không phải là đối thủ của Quỷ Lệ Chân Thần!

Bất quá, lúc này khóe miệng Triệu Phong lại nở một nụ cười! Tại thời khắc nguy hiểm này, nụ cười này khiến cho người ta có một loại cảm giác quỷ dị.

Chỉ thấy hai tay của Triệu Phong chợt hợp lại, Thánh lực Kim Chi Phong Lôì cùng Thánh lực Viêm Chi Phong Lôì chợt đụng mạnh vào nhau.

Oanh! Phanh!

Hai cổ lực lượng phát ra trận trận thanh âm bạo liệt ầm ầm, cuối cùng không ngờ lại dung hợp cùng một chỗ với nhau!

Phải biết rằng, sự dung hợp này không chỉ có hai cổ Thánh lực Phong Lôi, còn có lực lượng Lôi kiếp nữa!

Ông!

Một đoàn hỏa diễm xích kim sắc lóe lên trên tay Triệu Phong, bên trong còn lóe ra một đạo kim quang chói mắt, phát ra uy năng khủng bố, hoàn toàn không kém gì Thần lực trong cơ thể Triệu Phong!

- Đây là... Không ngờ người lại dùng ta để tôi luyện lực lượng dung hợp!

Quý Lệ Chân Thần nhìn chằm chằm đoàn kim quang lôi hỏa trong tay Triệu Phong, nhất thời giận tím mặt, diện mục dữ tợn cực kỳ kinh khủng.

Chỉ mới có tu vi Huyền Quang Đại viên mãn, không ngờ trong lúc chiến đấu với hắn, lại còn dám tiến hành ma luyện lực lượng của chính mình! Đây quả thật là sỉ nhục lớn nhất của cả đời Quý Lệ Chân Thần.

- Triệu Phong, Quý Lệ Chân Thần ta chắc chắn sẽ bầm thây người thành vạn đoạn!

Trong tay Quý Lệ Chân Thần lóe lên hắc quang, một thanh trường đao hắc sát đã xuất hiện trong tay hắn. Giờ phút này, toàn thân Quý Lệ Chân Thần sát khí ngập trời, giống như một tôn Chiến Quỷ Địa Ngục vậy!

- Ha ha... sau này cứ gọi người là Hủy Diệt Viêm Lôi!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ, đem cổ lực lượng trong tay thu vào trong cơ thể.

Lúc giao chiến với Quý Lệ Chân Thần, sở dĩ hắn vận dụng hai loại lực lượng Phong Lôi, sử dụng hai loại chiến kỹ, tự nhiên là đang tìm cách đem hai loại lực lượng này dung hợp cùng một chỗ.

- Lôi Dực Thiểm Không!

Vũ dực sau lưng Triệu Phong nhất thời bộc phát ra quang huy kim diễm rực rỡ chí cực.

Vụt...

Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong dưới tác dụng của cổ Hủy Diệt Viêm Lôi này, tốc độ càng nhanh hơn dĩ vãng. Thân hình hắn hóa thành một đạo lôi quang xích kim sắc, lóe lên rồi biến mất.

Tuy rằng đã dung hợp được hai cổ lực lượng này, nhưng tâm tình Triệu Phong vẫn như cũ thấp phần bình tĩnh. Lúc này Quý Lệ Chân Thần đã triệt để nổi giận, một Chân Thần Nhị giai vận chuyển Thần lực thôi động Thần khí, nếu không dùng tới át chủ bài, Triệu Phong phỏng chừng ngay cả một chiêu của hắn cũng đỡ không được.

Bởi vậy Triệu Phong không chút do dự, lựa chọn thoát khỏi nơi này.

- Trong địa bàn Thiên Vũ Đảo, người không còn đường có thể trốn!

Quý Lệ Chân Thần cũng hóa thành một tia sát mang, đuổi thẳng theo phía sau.

Giao Dịch Linh Điện, sau một mảnh tĩnh mịch, đột nhiên bộc phát ra thanh âm nghị luận ầm ầm vang dội.

- Thật cường đại! Không ngờ một Huyền Quang Đại viên mãn lại có thể mạnh đến như thế!

- Hơn nữa tốc độ của Triệu Phong cũng thật nhanh! Quý Lệ Chân Thần muốn truy sát được hắn, e rằng cũng phải tốn một chút công phu a!

- ...

Các nơi trong Giao Dịch Linh Điện, vô số người đều nghị luận về cuộc chiến giữa Triệu Phong cùng Quý Lệ Chân Thần, thậm chí đã quên mất thời khắc quan trọng nhất của ngày hôm nay, quên mất cuộc Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện!

Thế nhưng, người khác có thể quên, Lam Nhân Băng Lang Tộc lại sẽ không quên!

- Triệu Phong đã đắc tội Thiên Vũ Đảo chủ, bởi vậy chiến tích của hắn không tính nữa! Cho nên lần này, kẻ chường khổng tòa Giao Dịch Linh Điện này, chính là Lam Nhân Băng Lang Tộc!

Tộc trưởng Lam Nhân Bằng Lang Tộc ở trước mặt tất cả mọi người lớn tiếng tuyên bố. Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc thì bị hấn trực tiếp bỏ qua không thèm để ý tới, một thể lực Tứ tinh nhỏ bé yếu đuối như vậy, hấn hoàn toàn không cần đặt vào trong mắt.

Một bên khác, đám người Sa Xi Tộc cùng Bích Thanh Vũ Tộc muốn nói điều gì, bất quá Hề Phong vẫn còn ở đây, Hề Phong tất nhiên sẽ đứng về phía Lam Nhân Bằng Lang Tộc.

Huống hồ người của bọn họ ngay từ đầu đã bị Cô Lam đánh bại, hoàn toàn tìm không ra lý do phản đối.

- Không ngờ Triệu Phong lại mượn sư thúc để tôi luyện thực lực, dung hợp lực lượng!

Lúc này, Hề Phong vẫn còn đang suy nghĩ về trận chiến đấu vừa rồi, hoàn toàn không để ý đến chuyện tình Giao Dịch Linh Điện.

Lần này, Hề Phong gặp phải đả kích rất lớn, võ đạo chi tâm cao ngạo đã bị Triệu Phong đánh cho sụp đổ.

- Không được! Kẻ này chắc chắn phải chết! Nhất định phải giết chết hấn!

Trên mặt Hề Phong lộ ra thần sắc điên cuồng, trực tiếp phóng người bay theo phương hướng Triệu Phong cùng Quỷ Lệ Chân Thần rời đi.

Hấn nhất định phải tận mắt nhìn thấy Triệu Phong bị giết chết! Bằng không, Hề Phong không thể nào an tâm được.

Nhưng bỗng nhiên Hề Phong chợt dừng lại giữa không trung. Ý hấn niệm khẽ động, trong tay xuất hiện một khối lệnh bài bạch sắc.

- Trở về! Chuẩn bị xuất phát, tiến về Kim Ngọc Tộc!

Từ trong lệnh bài truyền đến thanh âm thần nhiên của Thiên Vũ Đảo chủ.

1167. Chương 1164: Thần Mâu Phục Chế

Thiên Vũ Đảo, trên một dãy sơn mạch liên miên kỳ vĩ không dứt, một đạo lôi quang xích kim sắc lóe lên rồi biến mất. Sau đó, một đạo sát mang kinh thiên đẩu sát theo sau. Những nơi nó đi qua, vạn vật đều run rẩy.

- Ngoan ngoãn chịu chết đi!

Quỷ Lệ Chân Thần cười lạnh một tiếng.

Thân là Chân Thần Nhị giai, tốc độ của hấn tự nhiên Triệu Phong không có khả năng có thể so sánh được! Cho dù Triệu Phong lợi dụng Hủy Diệt Viêm Lôi thi triển Lôi Dực Thiểm Không, Quỷ Lệ Chân Thần vẫn như cũ không ngừng tiếp cận hấn.

Bỗng nhiên, một cổ khí tức Hủy Diệt Long Viêm chợt xuất hiện trong thiên địa.

Vù vù!

Trong mảnh viêm khí xích hắc sắc bùng cháy rào rạt, một đầu Hắc Long thật lớn dài đến mấy trăm trượng đột nhiên xuất hiện dưới chân Triệu Phong.

- Đây là... Huyết mạch hậu duệ của Diệt Thế Long Tộc!

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần chợt run lên. Tuy rằng Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ mang một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc nhàn nhạt mà thôi, nhưng cổ huyết mạch cường đại này đối với Quỷ Lệ Chân Thần mà nói, vẫn như cũ có sự áp chế thật lớn.

Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long là Diệt Thế Long Tộc chân chính, sợ rằng Quỷ Lệ Chân Thần ngay cả dũng khí đứng ở trước mặt hấn cũng không có!

- Hừ! Cho dù ngươi xuất ra Linh sủng phi hành bậc này đi chăng nữa, cũng không có khả năng chạy thoát được!

Quỷ Lệ Chân Thần hừ lạnh một tiếng, đồng thời ánh mắt hắn cũng nhìn chăm chăm về phía Diệt Thế Hắc Giao Long, trong mắt lộ ra một tia tham lam.

Mặc dù trên người con Giao Long này chỉ có một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc nhỏ nhoi, nhưng đối với huyết mạch cấp thấp trên người hắn cũng có tác dụng xúc tiến thật lớn. Huống hồ thực lực thiên phú con Giao Long này cũng không tệ, có thể nô dịch được nó, ở trong Thiên Vũ Đảo cũng đã đủ để uy chấn một phương rồi.

- Ai nói ta muốn chạy trốn?

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người lại, nhìn về phía Quỷ Lệ Chân Thần, trong cặp mắt hiện lên một cỗ chiến ý.

Chân Triệu Phong đập lên Diệt Thế Hắc Giao Long. Thân thể của hắn ở trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long có vẻ nhỏ bé đến cực điểm, nhưng mà khí thế cùng chiến ý của hắn lại mạnh mẽ kinh thiên, khiến cho ánh mắt Quỷ Lệ Chân Thần không thể nào rời khỏi người của hắn được.

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần chấn động, không ngờ Triệu Phong lại không chạy trốn nữa! Hắn xuất ra Linh sủng hiếm có thể gian bậc này, lại là dự định chiến đấu với mình?

- Người cho là xuất ra một con Giao Long ẩn chứa một chút huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh, sẽ có thể là đối thủ của ta?

Quỷ Lệ Chân Thần không khỏi cười khinh thường.

Huyết mạch trên người Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật khiến cho hắn kinh hãi, bất quá cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn quá thấp, không cách nào tạo ra nhiều thương tổn đối cho hắn.

Triệu Phong cuồng ngạo tự đại như vậy, chủ động đưa tới cửa, chính hợp tâm ý của hắn!

- Thử xem chẳng phải sẽ biết sao?

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, sát ý lạnh như băng lan tràn ra.

Hô!

Diệt Thế Hắc Giao Long hóa thành một gã nam tử hắc lân, đứng song song với Triệu Phong.

Hưu hưu!

Sau một khắc, vũ dực sau lưng Triệu Phong chớp động quang mang, trực tiếp lao thẳng về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Hủy Diệt Viêm Lôi!

Trên tay phải Triệu Phong xuất hiện một đoàn hỏa diễm xích kim sắc, tản ra kim quang chói lọi mê người. Trung tâm hỏa diễm còn lấp lánh vô số lôi điện bạch kim sắc.

Hủy Diệt Viêm Lôi, là Thánh lực do ba loại lực lượng khủng bố Viêm Chi Phong Lôi, Kim Chi Phong Lôi, Lôi kiếp hủy diệt dung hợp mà thành. Mặc dù vẫn thuộc về phạm trù Thánh lực, nhưng mà uy năng của nó lại vượt qua phạm trù Thánh lực bình thường, hoàn toàn bằng với Thần lực mà Triệu Phong dung luyện ra.

Bất quá, Hủy Diệt Viêm Lôi là do ba phần lực lượng dung hợp, mỗi khi Triệu Phong sử dụng một phần Hủy Diệt Viêm Lôi, sẽ tương đương với tiêu hao ba phần những lực lượng khác!

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong đánh ra một đạo thánh quang chưởng ảnh thiêu đốt hỏa diễm xích lôi kim quang thật lớn. Đạo chưởng ảnh này tản ra khí tức khủng bố uy chấn thiên địa, đẩy mạnh về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

Tu vi Huyền Quang Đại viên mãn lại chủ động công kích Chân Thần Nhị giai! Hơn nữa công kích của Triệu Phong lại còn cuồng bạo hung mãnh như vậy.

Đồng thời, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đánh ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm.

- Hừ! Vô tri!

Tuy rằng Quỷ Lệ Chân Thần cũng có chút kinh ngạc, nhưng lập tức hừ lạnh khinh thường.

Khẽ vận chuyển Thần lực, thôi động Thần khí, Quỷ Lệ Chân Thần chỉ huy động trường đao một cách vô cùng đơn giản, chém mạnh ra một cái.

Oanh!

Một đạo thiên mạc đen như mực, mang theo lực lượng Thần Sát vô tận, cùng với công kích của Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long va chạm mạnh vào nhau.

Ầm...

Thân thể Triệu Phong đột nhiên bay ra xa vài dặm.

Sau một khắc, một đạo đao mang hắc sát từ vị trí vừa rồi của hắn gào thét lướt qua.

- Thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Tuy rằng hắn nắm trong tay lực lượng Hủy Diệt Viêm Lôi, bất quá cỗ lực lượng này cũng chỉ có thể thay thế lực lượng Thần lực ít ỏi trong cơ thể hắn mà thôi!

Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần so với hắn thì cường đại hơn, lại thôi động Thần khí chân chính, uy năng căn bản không thể chống lại!

- Lấy trứng chọi đá!

Quỷ Lệ Chân Thần cười âm trầm, hừ lạnh khinh thường, lập tức mang theo sát khí ngập trời vọt thẳng về phía Triệu Phong.

Vừa rồi Triệu Phong mượn hắn để tôi luyện thực lực, dung hợp lực lượng, đã tổn hại thể diện của hắn! Hiện tại Quỷ Lệ Chân Thần nhất định phải giết chết Triệu Phong, đem đầu của hắn treo ở trên Giao Dịch Linh Điện mới có thể hả mối giận trong lòng được.

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm Quỷ Lệ Chân Thần, bên trong đồng tử chậm rãi xuất hiện từng tia từng tia văn lạc Lôi kiếp, cùng với đồng lực ba động kinh khủng.

- Tiểu tử này, không ngờ ý chí đồng lực lại đã tiếp cận cấp bậc Chân Thần!

Tâm thần Quỷ Lệ Chân Thần cả kinh, biết rõ Triệu Phong sắp sửa thi triển đồng thuật.

Bất quá linh hồn của Quỷ Lệ Chân Thần cường đại như vậy, đồng thuật của Triệu Phong có thể tạo thành thương tổn gì cho hắn sao?

Nhưng bỗng nhiên, Tả Mâu Triệu Phong chợt từ từ sáng lên, vô số văn lạc Lôi kiếp kia giống như một đoàn hỏa diễm Lôi kiếp vận vẹo. Trên mỗi một đầu văn lạc ẩn đều quán quanh một tia linh hồn đồng diễm nhàn nhạt.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Oanh! Phốc!

Một đoàn văn lạc ẩn Lôi kiếp vận vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, nhất thời bùng nổ ra trên đầu Quỷ Lệ Chân Thần.

- Cao ngạo tự đại!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm.

Hắn tự nhiên biết rõ, với ý chí linh hồn của chính mình, rất khó tạo thành thương tổn cho cường giả Chân Thần Nhị giai!

Bất quá, uy lực của Lôi Kiếp Đồng Diễm không có quan hệ quá lớn với lực lượng linh hồn, mà liên quan tới số lượng của văn lạc ẩn Lôi kiếp!

Lúc này, trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong đã ẩn chứa hơn năm ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp, vừa rồi hắn đã trực tiếp sử dụng phân nửa trong số đó.

Sau khi sử dụng xong đồng thuật, Thần Linh Nhân của Triệu Phong vũ động càng thêm lợi hại hơn so với trước đây. Trong Không gian Thần Mâu, tốc độ xoay tròn của kim cầu thần bí cũng tăng nhanh hơn nhiều.

- Lên!

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức công kích về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Xuyên Thiên Chỉ!

- Hủy Diệt Long Kích!

Công kích của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đồng thời oanh kích về phía người Quỷ Lệ Chân Thần.

Oanh hô!

Quỷ Lệ Chân Thần huy động trường đao trong tay, đón đỡ được công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng lại để ột chỉ cấp tốc kia của Triệu Phong xỏ xuyên qua thân thể!

Bất quá, một cái Xuyên Thiên Chỉ này có lẽ có thể đánh trọng thương hoặc là giết chết được cường giả Chân Thần Nhất giai, lại khó có thể tạo thành bao nhiêu thương tổn cho Chân Thần Nhị giai!

- Muốn chết!

Quỷ Lệ Chân Thần giận tím mặt, thôi động huyết mạch Thái Cổ trong cơ thể.

Huyết mạch của Quỷ Lệ Chân Thần là huyết mạch Quỷ Đạo, khiến cho Thần thể cùng Thần lực của Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời càng cường đại hơn một bậc, toàn thân phát ra sát khí ngập trời.

- Chủ nhân, với thực lực của chúng ta, không phải là đối thủ của Chân Thần Nhị giai này!

Diệt Thế Hắc Giao Long nói.

Thần lực cùng Thần khí của Quỷ Lệ Chân Thần quá mức cường đại, nếu như đợi sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, thì mới có khả năng chiến thắng được hắn.

Nhưng mà, Triệu Phong lại khế lắc đầu một cái!

Cho dù hiện tại Triệu Phong bỏ trốn không đánh nữa thì e rằng Quỷ Lệ Chân Thần cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ!

Hơn nữa, nếu như Triệu Phong trực tiếp sử dụng Mê Không Giới truyền tống rời đi, Quỷ Lệ Chân Thần rất có thể sẽ trực tiếp tàn sát Hỏa Liệt Kim Dương Tộc! Khi đó, hơn mười vạn tộc nhân Hỏa Liệt Kim Dương Tộc toàn bộ đều phải chết!

Tuy rằng Triệu Phong cũng không có bao nhiêu cảm tình đối với chủng tộc này, nhưng hắn không muốn nhìn thấy hơn mười vạn người bởi vì mình mà chết!

Vụt...

Tay trái Triệu Phong vung lên, một gã nam tử toàn thân tinh hồng thấu bạch, tản ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại đột nhiên xuất hiện.

- Còn có trợ thủ khác?

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần lạnh lẽo. Tuy nói thực lực gã nam tử này cũng không mạnh, nhưng khí tức huyết mạch trên người hắn lại khiến cho toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần cũng phải run lên.

- Cùng lên!

Triệu Phong hét lớn một tiếng. Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vạn đồng thời xuất thủ.

- Thổ Mộc Thúc Phược!

- Hủy Diệt Long Kích!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Ba người cùng với Quỷ Lệ Chân Thần quần ẩu với nhau. Trong đó, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long làm tiên phong công kích, Triệu Vạn chủ yếu là phụ trợ cùng kèm chế.

Thánh Lô Thể Tầng thứ bảy Sơ thành Đỉnh phong của Triệu Phong ẩn chứa lực lượng Lô kiếp, Chân Thần Nhất giai phổ thông cũng khó có thể làm gì được hắn. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang Diệt Thế Long Thể, thể phách không phân cao thấp với Triệu Phong.

Nhưng mà Chân Thần Nhị giai thôi động Thần khí lại càng kinh khủng hơn! Từng đạo từng đạo trảm kích hắc sát kinh thiên động địa kia đều khiến cho hai người không dám đón đỡ.

- Hai cổ khí tức huyết mạch Thái Cổ... hậu duệ Thần Mâu...

Quỷ Lệ Chân Thần nhìn về phía Triệu Vạn trốn phía sau lưng Triệu Phong, tâm thần âm thầm chấn động.

Trên người Triệu Vạn, không ngờ lại ẩn chứa tới hai cổ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại! Một loại trong đó lại còn là khí tức của Vạn Tượng Chi Mâu!

Phải biết rằng, trong Thần vực Man Hoang, hậu duệ Thần Mâu đều là những người có thiên tư cực kỳ cường đại! Một khi bị phát hiện, đều sẽ được đưa đến một vài thể lực Tứ tinh đỉnh phong, thậm chí thể lực Ngũ tinh làm Đệ tử Chân truyền!

- Tất cả các người đều phải chết!

Sát ý Quỷ Lệ Chân Thần càng lúc càng nồng đậm hơn.

Nếu để cho Triệu Phong sống sót rời khỏi Thiên Vũ Đảo, với thiên tư tiềm lực của ba người trước mắt, ngày sau nhất định sẽ trở thành một phương cường giả của Thần vực Man Hoang, đến lúc đó, bọn chúng nhất định sẽ trở về báo thù!

- Hắc Sát Diệt Ngục!

Quỷ Lệ Chân Thần thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hai tay nắm chặt trường đao trong tay, một cổ sát khí phóng lên cao.

- Không tốt! Một kích tuyệt sát của Chân Thần Nhị giai!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi.

Lúc này Quỷ Lệ Chân Thần đã không để ý tất cả, mạnh mẽ phát động một kích tuyệt sát.

Triệu Phong dẫn dụ Quỷ Lệ Chân Thần đến nơi hoang vắng này, tự nhiên để tiện sử dụng một vài át chủ bài cường đại. Nhưng Quỷ Lệ Chân Thần cũng có mục đích giống như hắn vậy, không để ý mặt mũi cùng sự chênh lệch cảnh giới, thi triển ra tuyệt chiêu với một cường giả Huyền Quang Đại viên mãn!

Ừng ừng!

Thiên địa nhất thời hôn ám, sát khí hung mãnh khủng bố, lệ quỷ không ngừng rít gào.

Oanh!

Trường đao trong tay Quỷ Lệ Chân Thần quét mạnh ra. Một đạo đao phong tối tăm sát khí thô bạo, hướng về phía ba người chém mạnh tới. Những nơi nó đi qua, vạn vật đều tịch diệt!

Sau khi thi triển ra một chiêu này, trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần đã lộ ra cuồng tiếu thắng lợi. Một kích này của hắn, cho dù là Chân Thần Nhị giai phổ thông cũng không dám đơn giản đón đỡ.

- Triệu Phong!

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi thốt lên.

Một kích kinh khủng như vậy đồng thời công kích về phía ba người bọn họ, cho dù lực lượng phân tán ra đi nữa, cũng có thể đánh trọng thương căn cơ của Diệt Thế Hắc Giao Long, tạo thành đả kích mang tính hủy diệt.

Mà hắn chỉ có thể đem hy vọng đặt lên trên người Triệu Phong. Hắn biết rõ Triệu Phong có một kiện Thần khí phòng ngự cực kỳ cường đại! Thần khí này vừa ra, tất nhiên có thể dễ dàng đón đỡ được một kích này.

- Thần khí?

Tại thời khắc nguy cấp này, Triệu Phong so với bất luận kẻ nào đều tỉnh táo hơn. Đại não suy nghĩ thật nhanh, nhưng cuối cùng hắn cũng không xuất ra Cổ Thần Ấn.

Bởi vì, trong kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu kia, bỗng nhiên tuôn ra một cỗ quang mang thái sắc mộng huyền. Cỗ lực lượng này khiến cho tâm thần Triệu Phong vô cùng rung động! Đây chính là lực lượng bản nguyên Thần Mâu của hắn!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn thấy Triệu Phong ngây người tại chỗ, không hề xuất ra Thần khí, sắc mặt hắn nhất thời lo lắng, không hiểu vì sao Triệu Phong lại không sử dụng Thần khí?

Thời điểm hắn còn đang nghi hoặc, thì từ trong Thần Linh Nhãn của Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho người kinh hãi.

Khoảnh khắc này, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện ra một tia thái sắc mộng huyền, sau đó liền lập tức hóa thành một mảnh kim mang thâm thúy.

- Cỗ khí tức này...

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên chấn động, tâm thần cũng phải run rẩy.

Cỗ khí tức này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng gặp qua! Ban đầu lúc ở bên trong Thần Thi, Triệu Phong chính là đã thi triển ra cỗ lực lượng này, phối hợp với đám người hậu duệ Thần Mâu, thiếu chút nữa đã giết chết Thiên Phật Chân Thần!

Bất quá, lúc này chỉ có một mình Triệu Phong, cỗ lực lượng này của Thần Mâu Triệu Phong lại có uy năng lớn đến như vậy sao?

- Chuyện gì xảy ra?

Nụ cười trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời cứng ngắc, toàn thân không khỏi lạnh run.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong hoàn toàn tập trung đạo công kích kia của Quỷ Lệ Chân Thần. Trong Không gian Thần Mâu, từ trong kim cầu thần bí chợt hiện ra một cỗ thái sắc mộng huyền. Cỗ lực lượng thần bí này trong nháy mắt đã cấp tốc vận biến đổi.

Sau một khắc, một đạo đao phong tối tăm sát khí thô bạo từ trong Tả Mâu Triệu Phong phóng xạ ra!

Đạo công kích này, không ngờ lại giống như đúc một kích tuyệt sát của Quỷ Lệ Chân Thần, kể cả uy lực cũng đều thập phần tiếp cận!

Giống như đã phục chế hoàn toàn tuyệt chiêu của Quỷ Lệ Chân Thần vậy!

Oanh! Phanh!

Hai đạo đao phong quỷ sát giống nhau như đúc đụng mạnh vào nhau, khiến cho thiên địa hôn ám, cát đá tung bay ngập trời!

1168. Chương 1165: Quỷ Lệ Chân Thần Văn Lạc

Thần sắc Triệu Phong chấn động, nhìn chăm chăm một màn trước mắt này. Hết thấy chuyện này mặc dù là do hắn làm, nhưng trước đó hắn cũng không biết mọi chuyện sẽ trở thành như vậy.

Oanh!

Trong hư không, hai đạo đao phong hắc sát giống nhau như đúc đụng mạnh vào nhau, sát khí phong bạo kinh khủng cuộn cuộn lan tràn ra bốn phía thiên địa xung quanh.

- Đây là chuyện gì xảy ra?

Về mặt Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi, không thể nào lý giải nổi.

Không nghĩ tới sau khi Triệu Phong dẫn động lực lượng bản nguyên của Thần Mâu, không ngờ lại phát sinh một màn như vậy.

Thần Mâu thứ chín, đến tột cùng là Thần Mâu như thế nào?

Khí tức hắc sát tản đi, lộ ra bộ dáng trờng mắt há miệng của Quỷ Lệ Chân Thần.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi đã làm cái gì?

Thần sắc Quỷ Lệ Chân Thần chấn động, đột nhiên găm lên.

Hiện tại hắn vẫn không thể nào lý giải nổi một màn vừa rồi kia. Làm sao Triệu Phong có thể thi triển ra Hắc Sát Diệt Ngục? Đây chính là chiến kỹ tối cường của hắn a!

Hơn nữa, cho dù Triệu Phong biết được một chiêu này đi chăng nữa, cũng không có khả năng đạt được uy năng như thế! Một là cảnh giới chênh lệch, hai là Hắc Sát Diệt Ngục chính là một môn chiến kỹ Quỷ Đạo! Trên người Triệu Phong không có chút khí tức Quỷ Đạo nào, tuyệt đối không có khả năng phát huy Hắc Sát Diệt Ngục đến loại trình độ này được!

Nhưng trên thực tế, Triệu Phong quả thật đã thi triển ra một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục! Đồng thời uy năng lại còn không phân cao thấp với một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục của hắn!

Lúc này, Triệu Phong cũng đang chìm trong suy ngẫm, hoàn toàn không để ý đến câu hỏi của Quỷ Lệ Chân Thần.

Trước đây, Tả Mâu Triệu Phong đã có thể trực tiếp phục chế tài nguyên, cho nên Triệu Phong chỉ thoáng kinh ngạc một lát, rất nhanh đã khôi phục lại bình tĩnh.

- Xem ra năng lực phục chế của ta lại một lần nữa đề thăng! Trước đây chỉ có thể phục chế vật phẩm bên trong Không gian Tả Mâu, hiện tại đã có thể phục chế bất cứ vật phẩm gì ở ngoại giới!

Nghĩ tới đây, tâm thần Triệu Phong nhất thời chấn động mạnh, lập tức vô cùng mừng rỡ.

Năng lực phục chế đề thăng, không ngờ lại mang đến cho hắn năng lực kinh khủng như vậy!

Bất quá, trực tiếp phục chế chiêu thức của người khác, mức độ tiêu hao của nó cũng không phải Triệu Phong hiện tại có thể thừa nhận nổi.

Đầu tiên, nguyên khí cùng ý chí đồng lực trong cơ thể Triệu Phong đã tổn hao hơn phân nửa, sau đó lại còn tổn hao không ít lực lượng bản nguyên nữa!

Triệu Phong phát giác, lúc này đây các phương diện năng lực Thần Linh Nhân của hắn đều có sự suy giảm, giống như đang là một gã trung niên, trong nháy mắt đã biến thành lão niên vậy!

Nguyên nhân tạo thành hết thảy những chuyện này, tự nhiên là do Thần Linh Nhân của Triệu Phong đã bị tổn thất đại lượng lực lượng bản nguyên!

Lúc này, Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, mỗi khi phục chế tài nguyên bên trong Không gian Thần Mâu, thứ tiêu hao kỳ thật chính là lực lượng bản nguyên Thần Mâu của chính mình!

Bất quá, phục chế tài nguyên cùng phục chế chiêu thức hoàn toàn không cùng một cấp bậc! Phục chế tài nguyên tổn hao đại lượng thời gian, chậm rãi tiêu hao lực lượng bản nguyên, nhưng số lượng gần như nhỏ bé không đáng kể.

Mà phục chế chiêu thức, chính là rút ra lực lượng bản nguyên trong nháy mắt, đồng thời đem năng lực của Tả Mâu vận dụng đến cực hạn.

Sau khi suy nghĩ thông suốt tất cả, Triệu Phong ngẩng đầu lên, mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt nhìn về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

Tuy rằng vừa rồi Triệu Phong phục chế một chiêu kia, khiến cho năng lực của Tả Mâu tạm thời giảm xuống, nhưng Quỷ Lệ Chân Thần quả thật cũng đã bị Triệu Phong dọa cho sợ hãi không nhẹ!

Bởi vì hắn làm thế nào cũng nghĩ mãi không thông, tại sao Triệu Phong lại có thể thi triển ra một chiêu Hắc Sát Diệt Ngục uy lực mạnh mẽ như thế?

- Tiểu tử, mau trả lời ta, vì sao ngươi lại biết được chiến kỹ của ta?

Mặc dù trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần có một tia sợ hãi, nhưng dù sao Triệu Phong cũng chỉ có cảnh giới Huyền Quang Đại viên mãn. Chỉ chốc lát sau, khí tức cao ngạo của hắn đã một lần nữa hiện ra.

- Ha ha... ngươi đoán xem?

Triệu Phong không khỏi phì cười một tiếng. Bí mật Thần Linh Nhân của chính mình, cho dù là Tiểu tặc miêu và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đều không biết, làm sao có thể nói cho Quỷ Lệ Chân Thần biết được.

- Ngươi muốn chết!

Nghe Triệu Phong trả lời như vậy, trên trán Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời lộ rõ gân xanh.

Ông!

Quỷ Lệ Chân Thần vận chuyển Thần lực, rót vào Thần khí trong tay, chuẩn bị động thủ.

Nhưng ngay vào lúc này, trong Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực kinh người.

- Hắc Sát Diệt Ngục!

Triệu Phong chợt quát lớn.

- Cái gì?

Toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần nhất thời chấn động, không khỏi lùi lại phía sau mấy bước.

Nhưng mà ngay sau đó, hắn liền phát hiện ra, Triệu Phong cũng không có thi triển ra Hắc Sát Diệt Ngục! Vừa rồi không ngờ Triệu Phong chỉ hù dọa hắn mà thôi!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần xấu hổ và cực kỳ phẫn nộ. Hắn đường đường là một vị Chân Thần Nhị giai, không ngờ lại bị một gã cường giả Huyền Quang Đại viên mãn dọa sợ. Chuyện này mà truyền ra, ngày sau hắn còn mặt mũi nào nữa?

Nhưng ngay vào lúc này, trong hư không sau lưng hắn, một tia sáng gợn u hân đen như mực lạng lẽ vạch thẳng về phía hắn.

- Không tốt!

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần đại biến, vội vàng vận chuyển Thần lực tiến hành phòng hộ.

Vụt... Phốc...

Một đạo gợn sóng đen như mực, đột nhiên xỏ xuyên qua lồng ngực của hắn.

Ầm...

Một đạo ngân tuyến hơi sắc hiện lên, Tiểu tặc miêu lập tức xoay người bỏ chạy, quay trở lại bên cạnh Triệu Phong.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhanh chóng thuật lại tình huống ám sát vừa rồi cho Triệu Phong. Tại thời khắc mấu chốt, Quỷ Lệ Chân Thần đã kịp vận dụng Thần lực ngăn cản đại bộ phận thương tổn do Tiểu tặc miêu ám sát.

- Đã đủ rồi!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, cặp mắt nhìn chăm chú về phía Quỷ Lệ Chân Thần, ánh mắt xuyên thấu thẳng vào bên trong linh hồn của hắn.

Từ khi chiến đấu bắt đầu, Triệu Phong đã để cho Tiểu tặc miêu ẩn nấp ở một bên. Như vậy sự phòng bị của Quỷ Lệ Chân Thần mới có thể giảm xuống, Tiểu tặc miêu ám sát sẽ dễ dàng thành công hơn.

Nhưng không nghĩ tới, Quỷ Lệ Chân Thần lại cẩn thận như vậy, không hổ là Chân Thần Nhị giai lâu năm!

- Đáng ghét! Tiểu bối vô sỉ!

Khóe miệng Quỷ Lệ Chân Thần khẽ chảy ra một tia máu tươi.

Hắn không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại giảo hoạt như vậy! Sở dĩ Triệu Phong hù dọa hắn, chính là tạo cho Linh sủng ẩn núp trong bóng tối một cái cơ hội ám sát tuyệt hảo.

Hơn nữa con Linh sủng này lại còn có một kiện Thần khí công kích kinh khủng! Cũng may, cảnh giới của nó không cao lắm, nếu không, Quỷ Lệ Chân Thần có thể thật sự đã ngã xuống ở chỗ này rồi.

- Lên!

Triệu Phong nhất thời quát lớn.

- Luyện Thần Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, trực tiếp công kích về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Các ngươi muốn chết!

Mặc dù Quỷ Lệ Chân Thần đã bị thương thể nhất định, nhưng hắn vẫn như cũ không chút sợ hãi.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long cũng trực tiếp lao tới, huy động song chưởng bao phủ từng tầng từng tầng Long viêm xích hắc sắc kinh khủng.

Mà hiện tại Tiểu tặc miêu đã bại lộ, tự nhiên không có khả năng tiếp tục ẩn nấp ở một bên. Nó lấy ra Âm Kim Long Xà Tiên trên cổ mình, mạnh mẽ quát thẳng về phía Quỷ Lệ Chân Thần.

- Thổ Chi Trầm Trọng! Mộc Chi Triền Nhiễu!

Ở xa xa, Triệu Vạn liên tục áp chế, ảnh hưởng Quỷ Lệ Chân Thần.

Lúc này, mọi người liên thủ công kích, Triệu Phong cũng không dùng tới lá bài tẩy nào nữa, cũng đã dần dần áp chế Quỷ Lệ Chân Thần.

- Khốn kiếp! Các ngươi lấy nhiều khi ít!

Quỷ Lệ Chân Thần tức giận rít gào.

Vừa rồi, Triệu Phong liên thủ cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, hắn căn bản không sợ hãi chút nào.

Nhưng lúc này, Tiểu tặc miêu cũng đã gia nhập vào công kích. Con mèo xám này thập phần xảo trá, am hiểu đánh lén. Phía hậu phương còn có Triệu Vạn không ngừng lợi dụng Vạn Tượng Chi Mâu, liên tục ảnh hưởng khả năng phát huy thực lực của hắn.

- Ha ha... như vậy mà là lấy nhiều khi ít sao? Tiểu Hắc cùng Tiểu tặc miêu là Linh sủng của ta! Mà hắn thì là phân thân của ta!

Triệu Phong không khỏi chế nhạo.

- Ngươi...

Sắc mặt Quỷ Lệ Chân Thần phân hận, nhưng lại không có lời nào để nói.

Hắn chỉ có thể hận! Hận tại sao Triệu Phong lại có hai Linh sủng cường đại như vậy? Hơn nữa chiến lược của phân thân Triệu Phong cũng không bình thường, lại còn có được Vạn Tượng Chi Mâu nữa!

Phân thân của Quỷ Lệ Chân Thần đã để lại trong cung điện, không có mang theo. Hơn nữa thực lực phân thân của hắn cũng rất bình thường, cho dù mang theo, đối với cục diện chiến đấu cũng không ảnh hưởng bao nhiêu.

- Chạy!

Trong lòng Quỷ Lệ Chân Thần bắt đầu nảy sinh ý niệm này. Nếu cứ tiếp tục như vậy nữa, hắn sẽ bị đám người Triệu Phong vây khốn đến chết.

Vụt...

Toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần hóa thành một đạo sát mang kinh người, bỏ chạy về phía phương xa. Đồng thời, trong tay hắn cũng xuất hiện một tấm lệnh bài. Quỷ Lệ Chân Thần trực tiếp truyền vào trong đó một đạo thanh âm.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong vung tay lên, thu Tiểu Hắc, Tiểu tặc miêu cùng Triệu Vạn vào trong Mê Không Giới, phá không đuổi theo.

Vụt...

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường cung kim quang rạng rỡ.

Thanh trường cung này chính là kiện Thứ Thần khí trước đây Lữ Vi đã sử dụng để ám sát Triệu Phong. Sau khi Lữ Vi bị giết, kiện Thứ Thần khí này tự nhiên rơi vào trong tay Triệu Phong.

Thanh trường cung này tên là Thuần Thiên Cung, là một cây cung chuyên dùng để ám sát, lực công kích cường đại, tên bắn ra nhanh chóng như lôi điện.

Tuy rằng đặc tính cây cung này không bằng Tỏa Thiên Cung trước đây, nhưng dù sao cũng là Thứ Thần khí, các phương diện tính năng đều hoàn toàn viên siêu Tỏa Thiên Cung.

Ông!

Triệu Phong dung hợp ra một cỗ Hủy Diệt Viêm Lôi, quán nhập vào trong Thuần Thiên Cung.

Vv8

Kim quang lóe ra, một đạo mũi tên quang diễm xích hồng sắc xuyên thấu mấy vạn dặm, mạnh mẽ xuyên qua bảo vai Quỷ Lệ Chân Thần!

Nếu như Lữ Vi có thể nhìn thấy một màn này, tất nhiên sẽ vô cùng khiếp sợ. Thuần Thiên Cung là cây cung chuyên dùng để ám sát, chỉ thích hợp cho ám sát, không thích hợp để truy sát, huống chi lại là khoảng cách xa xôi như vậy!

- Cây cung này không có năng lực tập trung, cũng may ta có Thần Linh Nhân!

Cây cung này không thích hợp cho truy sát, nhưng mà phối hợp cùng Tả Mâu Triệu Phong, liền có thể bù đắp khuyết điểm của phương diện này.

Tầm mắt của Tả Mâu Triệu Phong rộng lớn bao la, thủy chung vẫn luôn tập trung trên người Quỷ Lệ Chân Thần. Chờ đến cơ hội thích hợp, liền trực tiếp bắn ra mũi tên ẩn chứa Hủy Diệt Viêm Lôi.

Sau khi quen thuộc với Thuần Thiên Cung, những mũi tên Triệu Phong bắn ra càng ngày càng tinh chuẩn hơn.

Dần dần, thương thế của Quỷ Lệ Chân Thần càng ngày càng nặng hơn, tốc độ cũng càng lúc càng chậm lại.

Vù vù!

Triệu Phong triệu hồi ra Tiểu Hắc, để cho hắn chờ theo Triệu Phong truy kích Quỷ Lệ Chân Thần, mà Triệu Phong thì toàn lực lợi dụng Thuần Thiên Cung tiến hành truy kích.

o0o

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Ta đảm bảo sau này không tới tìm ngươi gây phiền phức nữa!

Lúc này, toàn thân Quỷ Lệ Chân Thần đã là một mảnh cháy đen, sắc mặt trắng bệch thập phần chật vật. Tính đến hôm nay, hắn đã bị Triệu Phong truy sát suốt một tháng dài đằng đẳng!

Hắn thân chịu trọng thương, đã không phải là đối thủ của Triệu Phong nữa.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, không nói gì.

Quỷ Lệ Chân Thần không đến tìm Triệu Phong gây phiền phức, nhưng hắn nhất định sẽ để cho những người khác đến tìm mình gây phiền toái. Nói thế nào đi nữa, Quỷ Lệ Chân Thần tuyệt đối không có khả năng buông tha cho chính mình.

- Triệu Phong, chúng ta cách địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ càng ngày càng gần! Nhanh chóng giải quyết hắn, tránh cho đêm dài lắm mộng!

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên nói.

Tuy Quỷ Lệ Chân Thần vẫn luôn bị Triệu Phong truy sát, nhưng mà trên đường chạy trốn, hắn vẫn luôn chạy tới khu vực không người. Bởi vì hắn không muốn người khác nhìn thấy cảnh mình bị Triệu Phong truy sát chật vật như vậy. Mà mục tiêu hắn trốn chạy cuối cùng, tự nhiên chính là địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, ngưng tụ ra gần bốn ngàn đạo lạc ấn Lôi kiếp, thi triển ra Lôi kiếp đồng thuật kinh khủng nhất.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lôi điện hỏa quang đột nhiên nổ tung trên đầu của Quỷ Lệ Chân Thần.

Quỷ Lệ Chân Thần thét lên chói tai, ôm đầu giãy dụa, đau đớn tột cùng.

Nhưng bỗng nhiên, trên mặt Quỷ Lệ Chân Thần chợt lộ ra nụ cười âm trầm.

- Các ngươi xong đời rồi! Nhị ca ta đã tới!

Quỷ Lệ Chân Thần vốn dĩ đã cực kỳ suy yếu, nhưng ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lại tựa như đang nhìn người chết vậy.

Ngay từ lúc bắt đầu chạy trốn, Quỷ Lệ Chân Thần đã truyền tin cầu cứu cho Nhị ca của hắn. Nhưng hắn cũng không nói chuyện này cho Đại ca Thiên Vũ Đảo chủ! Bởi vì chuyện này thật sự quá mất mặt! Bất quá Nhị ca hắn Quỷ Sát Chân Thần cũng là Chân Thần Tam giai, loại bỏ Triệu Phong quả thực cực kỳ dễ dàng.

Hô oanh!

Tại phía chân trời xa xa, mây đen dâng trào cuộn cuộn, quỷ khí kinh thiên mạnh mẽ nghiền ép tới.

- Làm càn! Lại dám động thủ với người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Chỉ thấy một vị lão giả toàn thân giống như bộ xương khô, làn da âm hàn đang nhanh chóng phóng vọt tới.

- Hắn tới, thì ngươi có thể sống sót sao?

Thần sắc Triệu Phong lạnh lẽo, từ trong ngón trỏ lan tràn ra Thần lực huyết mạch mạnh mẽ kinh khủng. Đồng thời, còn có một đoàn Hủy Diệt Viêm Lôi vờn quanh trên đó.

Đồng thời, Diệt Thế Hắc Giao Long dưới chân hắn, cả người cũng đột nhiên thiêu đốt Hủy Diệt Hắc Viêm ngập trời.

- Xuyên Thiên Chỉ!

- Diệt Thế Long Túc!

Một chiêu Diệt Thế Long Tức này của Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng đã vận dụng đến lực lượng bản nguyên Hủy Diệt.

- Người dám giết ta?

Thần sắc Quỷ Lệ Chân Thần phi thường kinh hoàng. Một cổ hàn ý tử vong lan tràn ra toàn thân! Bất quá lúc này hắn đã quá hư nhược rồi, không thể nào chống lại công kích của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long!

Oanh!

Công kích mang tính hủy diệt, trong nháy mắt đã hoàn toàn hủy diệt Quỷ Lệ Chân Thần!

- A! Các người muốn chết! Lại dám giết Tam đệ ta!

Phía chân trời xa xa, sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần vặn vẹo dữ tợn, giống như ác quỷ Địa ngục, trong lúc quát lớn đã phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Chân Thần Tam giai!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ nhăn lại.

Ngay từ khi bắt đầu truy sát Quỷ Lệ Chân Thần, hắn đã biết rõ chắc chắn sẽ đắc tội với thế lực Thiên Vũ Đảo chủ. Bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào khác! Hề Phong kia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn, Quỷ Lệ Chân Thần cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, thế lực Thiên Vũ Đảo chủ cũng sẽ không bỏ qua cho chính mình!

Đã như vậy, Triệu Phong liền hoàn toàn không cần do dự nữa! Người của Thiên Vũ Đảo chủ, giết một tên thì tính một tên!

1169. Chương 1166: Ẩn Nấp

Sở dĩ Thiên Vũ Đảo chủ có thể xưng bá Thiên Vũ Đảo, cũng không phải thế lực của hắn cực kỳ khổng lồ. Mà bọn chúng chỉ có ba gã cường giả, ba vị Chân Thần cường đại! Ngoại trừ ba người này ra, trong cung điện Đảo chủ cũng chỉ còn lại vài gã đệ tử cùng người hầu mà thôi.

Tuy nói chỉ là một cái đảo nhỏ, nhưng mà lãnh địa của cả Thiên Vũ Đảo này cũng đã tương đương với toàn bộ Vương triều Đại Càn! Bởi vậy có thể thấy được, ba người này có thể xưng bá Thiên Vũ Đảo, thì thực lực cường đại khủng bố đến mức nào? Ba người bọn họ ở trong cảnh giới đồng giai, cũng là tồn tại thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Mà kẻ vừa rồi Triệu Phong giết chết, bất quá chỉ là một tên yếu nhất trong đó! Cho dù là như vậy, Triệu Phong cũng phải thi triển ra rất nhiều át chủ bài, đồng thời để cho Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vạn hiệp trợ, lại để cho Tiểu tặc miêu đánh lén, mới có thể làm được.

Lúc này, cường giả thứ hai trong thế lực Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần, đang đánh thẳng về phía Triệu Phong!

Chín giai Chân Thần, chênh lệch giữa mỗi một giai mặc dù không quá mức kinh khủng, nhưng mà Chân Thần Tam giai cũng không phải là tồn tại mà Triệu Phong hiện tại có thể chống lại!

Cho dù Triệu Phong muốn lợi dụng nguy cơ sinh tử để nghiền ép tiềm lực chính mình, cũng sẽ không cùng mạnh mẽ đối kháng Chân Thần Tam giai cường đại như vậy!

Triệu Phong chuẩn bị thôi động Mê Không Giới, nhưng trong chốc lát, hắn lại do dự.

- Một khi ta sử dụng Mê Không Giới rồi đi, người này nhất định sẽ toàn lực sưu tầm tung tích của ta! Rất có thể sẽ xuất thủ với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Tâm thần Triệu Phong hơi trầm xuống.

Tuy rằng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở trong mắt Quỷ Sát Chân Thần chỉ giống như một đám kiến hôi nhỏ bé mà thôi. Nhưng một khi đối phương không tìm được chính mình, nhất định sẽ khai đao với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, vẫn hồi một ít bộ mặt của mình.

Mà tại thời điểm Triệu Phong còn đang do dự, Quỷ Sát Chân Thần đã hàng lâm.

- Tốc độ thật nhanh!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Tốc độ của Quỷ Lệ Chân Thần so với Triệu Phong chỉ hơi nhanh hơn một chút. Mà tốc độ của Quỷ Sát Chân Thần càng là nhanh hơn gấp bội! Mới vừa rồi hắn còn ở cách xa mấy vạn dặm, Triệu Phong chỉ mới ngấm ngấm trong chốc lát, hắn đã hàng lâm!

- Dám giết Tam đệ của ta! Mau nhận lấy cái chết!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần dữ tợn, thần tình phẫn nộ đến cực điểm.

Kỳ thật, thời điểm Quỷ Lệ Chân Thần truyền tin cầu cứu, Quỷ Sát Chân Thần cũng không để ý cho lắm. Theo như hắn nghĩ, trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo này, cũng không có người nào là đối thủ của Quỷ Lệ Chân Thần, huống hồ, cho dù là có, bọn chúng hắn cũng không dám hạ sát thủ với Quỷ Lệ Chân Thần!

Bởi vậy, Quỷ Sát Chân Thần cũng không có dốc toàn lực chạy tới cứu viện.

Nhưng không nghĩ tới, thời điểm hắn chạy tới, lại nhìn thấy một màn Quỷ Lệ Chân Thần vẫn lạc! Nói cách khác, trong cái chết của Quỷ Lệ Chân Thần, Quỷ Sát Chân Thần cũng có một phần trách nhiệm! Nếu như để cho Đại ca biết được, hắn cũng sẽ bị trách phạt!

Cho nên, Quỷ Sát Chân Thần nhất định phải giết chết Triệu Phong!

Oanh hô!

Một đạo quỷ khí bá quyền âm lãnh lạnh thấu xương, giống như một tòa quỷ sơn, nghiền ép thẳng về phía Triệu Phong.

- Chủ nhân, làm sao bây giờ?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long triệt để chấn kinh.

Lần này địch nhân lại là Chân Thần Tam giai! Hơn nữa lại còn là Chân Thần Quỷ Đạo kinh khủng như vậy! Lúc này cảnh giới của Diệt Thế Hắc Giao Long quá thấp, ngay cả năng lực chạy trốn hoặc là phòng ngự cũng đều không có, chỉ có thể đem hy vọng đặt lên trên người Triệu Phong.

Mà Tiểu tặc miêu thì đã sớm len lén trốn vào trong Mê Không Giới.

- Không kịp trốn vào Mê Không Giới! Cũng không kịp truyền tống nữa!

Ánh mắt Triệu Phong khê trầm xuống.

Bất kể là tiến nhập Mê Không Giới hoặc là truyền tống, đều cần có chút thời gian. Nếu như là truyền tống, lại càng cần có không gian ổn định mới được.

Vụt...

Thần sắc Triệu Phong căng thẳng, trong tay xuất hiện một khối thép tam giác. Khối thép kia trong nháy mắt đã biến hóa, hóa thành một mặt thuẫn bài hắc thiết.

Triệu Phong tay cầm Thần khí, trực tiếp nghênh đón công kích của Chân Thần Tam giai.

Từ trong cái thuẫn bài hắc sắc trên tay Triệu Phong chọt bắn ra một đạo quang mang hắc sắc hình vòm tròn, hoàn toàn ngăn cách công kích của Quỷ Sát Chân Thần ra bên ngoài.

Kỳ thật, Triệu Phong còn có thể lợi dụng năng lực phục chế của Thần Mâu để chống lại một chiêu này. Bất quá phục chế công kích của Chân Thần Tam giai, sự tiêu hao có thể sẽ càng lớn hơn nữa! Bởi vậy, Triệu Phong đành lựa chọn sử dụng Thần khí để chống lại.

Một kiện Thần khí cường đại như vậy bạo lộ ra ngoài, sát ý của Quỷ Sát Chân Thần đối với Triệu Phong có thể sẽ càng lớn hơn nữa. Bất quá cái này cũng đã không sao nữa, đối phương vốn dĩ cũng không có khả năng buông tha cho Triệu Phong!

- Đây là... Thần khí phòng ngự?

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần chấn kinh.

Cho dù Triệu Phong có được Thần khí phòng ngự, cũng không có khả năng dễ dàng ngăn cản công kích của hắn như vậy! Nói như thế, Thần khí phòng ngự trong tay Triệu Phong hẳn không phải là Thần khí Hạ phẩm bình thường, rất có thể là Thần khí Trung phẩm, thậm chí càng cao cấp hơn!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần lộ rõ vẻ tham lam.

Mà Triệu Phong sau khi ngăn cản đạo công kích này, liền cấp tốc lui về phía sau một khoảng, ý niệm bao phủ Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vạn.

Vụt...

Thân hình ba người Triệu Phong liền biến mất tại chỗ.

o0o

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sửng sờ trong khoảnh khắc, sau đó lập tức nói:

- Chủ nhân, trốn vào Mê Không Giới cũng vô dụng thôi!

- Trốn vào nơi này cũng vô dụng sao?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

- Đạt đến cảnh giới Chân Thần, linh ngộ đối với bất luận Áo nghĩa thiên địa gì, cũng sẽ đạt tới một tầng thứ hoàn toàn mới! Trong đó liền kể cả Không Gian Áo Nghĩa! Tuy rằng chúng ta đã trốn vào Mê Không Giới, nhưng mà vẫn còn tồn tại trong mảnh hư không này, chỉ là ẩn nấp vào trong Quy tắc Không Gian mà thôi! Kẻ này thực lực phi phàm, khẳng định có thể phát hiện ra chỗ chúng ta ẩn nấp!

Nhân giới của Diệt Thế Hắc Giao Long phi thường cao. Hắn vừa mới nói ra những lời này, Tiểu Thế giới nơi Triệu Phong đang ẩn nấp đã bắt đầu chấn động kịch liệt.

- Đúng là ngu xuẩn! Trốn vào trong không gian Tiểu Thế giới, liền cho rằng ta sẽ tìm không được các người sao? Xem ra, các người nhất định là đám nhà quê mới đến từ Không gian Vực ngoài a!

Quỷ Sát Chân Thần cười to dữ tợn.

Hắn đã tìm được chỗ ẩn nấp của đám người Triệu Phong, hiện tại chỉ cần chờ đợi tại nơi này, liên tục oanh kích mảnh không gian này, liền có thể bức bách bọn chúng đi ra.

Quỷ Sát Chân Thần đã chuẩn bị xong sát chiêu, một khi đám người Triệu Phong xuất hiện, chính là một con đường chết!

Oanh!

Quỷ Sát Chân Thần đánh mạnh một quyền vào hư không. Một quyền này thoát nhìn không cụ bị bất cứ uy năng gì, nhưng lại ẩn chứa lực lượng Quy tắc khổng lồ, rót thẳng vào trong hư không, khiến cho không gian thiên địa mơ hồ chấn động.

Với thực lực của Quỷ Sát Chân Thần, tự nhiên không cách nào phá hỏng được cấu tạo không gian của Thần vực Man Hoang. Nhưng chỉ cần hắn lay động mảnh không gian này, khiến cho không gian không ngừng chấn động, liền có thể tạo thành tổn thương thật lớn cho những người khác ẩn nấp bên trong đó.

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long vội vàng nói:

- Chủ nhân, nếu cứ tiếp tục như vậy, Tiểu Thế giới bên trong Mê Không Giới sẽ bị người này phá hủy!

- Cái gì? Bị phá hủy?

Thần sắc Triệu Phong chấn động, trong lòng cũng thoáng lo lắng.

Một khi Mê Không Giới bị phá hủy, như vậy chẳng phải toàn bộ thiên tài địa bảo trong Mê Không Giới đều sẽ bạo lộ ra ngoài rồi sao?

Bất quá lúc này, ra ngoài cũng chết! Chẳng lẽ mình không còn đường có thể trốn nữa sao?

- Không! Vẫn còn có sinh lộ!

Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười, ý niệm thâm nhập bên trong Tả Mâu.

o0o

Ngoại giới, Quỷ Sát Chân Thần vẫn còn đang không ngừng oanh kích không gian, tạo thành từng trận từng trận chấn động.

- Đi ra cho ta!

Quỷ Sát Chân Thần lộ ra nụ cười âm lãnh, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Hắn có mười phần nắm chắc, một quyền này sẽ có thể ép đám người Triệu Phong xuất hiện.

Oanh!

Một quyền này của Quỷ Sát Chân Thần một lần nữa oanh kích vào trong hư không, đem lực lượng trong đó rót vào bên trong không gian.

Nhưng mà sắc mặt của hắn lại vô cùng giật mình.

- Làm sao có thể? Tại sao không cảm giác được sự tồn tại của bọn họ nữa?

Trong lòng Quỷ Sát Chân Thần nhất thời hoảng hốt.

Ngay tại khoảnh khắc vừa rồi, hắn bỗng nhiên không cảm giác được địa điểm ẩn nấp của đám người Triệu Phong nữa! Mảnh không gian này cũng không tồn tại bất kỳ khác thường gì. Mảnh Dị không gian vừa rồi đám người Triệu Phong ẩn nấp, phẳng phất cứ như vậy tiêu thất trong hư không, bốc hơi biến mất!

o0o

Mộng Cảnh Thái Cổ...

Một đạo thân ảnh tốc hoàng kim bỗng nhiên xuất hiện.

Sau đó, ý niệm Triệu Phong thăm dò vào trong Mê Không Giới, phát hiện không có bất cứ dị dạng gì.

Kỳ thật, từ rất lâu trước đây, ý thức, linh hồn cùng thân thể của Triệu Phong đã có thể toàn bộ tiến nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Rất có thể là bởi vì Triệu Phong đã lấy dính quá nhiều khí tức Thái Cổ, lại còn dựng dục ra khí tức Man Hoang Bản Nguyên.

- Quả nhiên, sau khi tiến nhập Mộng Cảnh Thái Cổ, ta liền triệt để biến mất khỏi Thần vực Man Hoang! Thật không biết Mộng Cảnh Thái Cổ này là một mảnh không gian như thế nào? Mà nó lại ở nơi nào trong Phạm Trụ này?

Triệu Phong mỉm cười mừng rỡ, cảm thán một câu.

- Quỷ Sát Chân Thần sắp sửa rời đi!

Triệu Phong thông qua Mê Không Giới, có thể cảm giác được tình huống ngoại giới.

Bất quá, Triệu Phong sẽ để cho Quỷ Sát Chân Thần cứ như vậy rời đi sao? Tìm không được Triệu Phong, Quỷ Sát Chân Thần nhất định sẽ lục soát toàn bộ Thiên Vũ Đảo, thậm chí sẽ hạ thủ với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Vụt...

Triệu Phong một lần nữa quay trở lại trong Mê Không Giới.

o0o

Ngoại giới, Quỷ Sát Chân Thần mang theo vẻ mặt hồ nghi đang chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên cảm giác được một tia không gian ba động nhỏ bé, liền phát hiện ra vị trí không gian mà Triệu Phong đang ẩn nấp.

- Khốn kiếp! Chúng còn ở nơi này!

Trong lòng Quỷ Sát Chân Thần có chút phẫn nộ.

Thời điểm hắn đang chuẩn bị tiến công, đột nhiên không gian khôi phục lại như bình thường. Mục tiêu vừa rồi hắn tỏa định cũng đã hoàn toàn biến mất!

- Làm sao có thể? Đây là có chuyện gì?

Quỷ Sát Chân Thần không thể nào hiểu nổi, trong lòng xấu hổ và phẫn nộ. Không ngờ đường đường một tên Chân Thần Tam giai như hắn lại không làm gì được một tên tiểu tử Huyền Quang Đại viên mãn.

- Tiểu tử này, khẳng định vẫn còn đang trốn ở chỗ này!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần lộ ra vẻ trầm tư.

Hiện tại, hắn không thể nào bức bách được đám người Triệu Phong đi ra, nhưng nếu như hắn rời khỏi nơi này, Triệu Phong nhất định sẽ nhân cơ hội rời khỏi.

- Ta cũng không tin, các ngươi có thể vĩnh viễn không đi ra!

Quỷ Sát Chân Thần phẫn nộ quát lớn một tiếng, xuất ra một khối lệnh bài thông tin.

- Các ngươi, tất cả đều tới đây cho ta!

Quỷ Sát Chân Thần truyền đi một đạo tin tức.

Nhất thời, trong lãnh địa Thiên Vũ Đảo chủ, tất cả các đệ tử, nô bộc... toàn bộ đều bỏ hết công việc đang làm, lập tức chạy về phía Quỷ Sát Chân Thần.

Hiện tại, Thiên Vũ Đảo chủ đã mang theo Hê Phong tiến về Kim Ngọc Tộc của Lam Hải Loan, toàn bộ Thiên Vũ Đảo là do Quỷ Sát Chân Thần định đoạt.

oOo

Hơn hai tháng sau, hai mươi gã người hầu cùng ba gã đệ tử đã chạy tới nơi này.

Trong hai mươi gã người hầu này, có mười tên Huyền Quang Đại viên mãn, mười tên Bán Thần. Mà ba gã đệ tử còn lại, toàn bộ đều là cảnh giới Bán Thần, nhưng mà thực lực khẳng định là viên siêu Bán Thần phổ thông.

- Thủ vũng nơi này, bày bố Thiên Cương Địa Sát Trận!

Quỷ Sát Chân Thần quát lạnh một tiếng, đoàn người liền bắt đầu hành động.

Hiện tại, trong Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ ra, lại có thêm một cái Cẩm địa.

Toàn bộ phiến Cẩm địa này đã bị người của Thiên Vũ Đảo bày ra một cái đại trận cực kỳ lợi hại, Chân Thần Nhất giai rơi vào trong đó cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Cho dù là Chân Thần Nhị giai cũng khó có thể xông phá.

Bất quá, toàn bộ Thiên Vũ Đảo cũng không có bất cứ thế lực nào dám đi đắc tội người của Thiên Vũ Đảo chủ, tuy rằng Thiên Vũ Đảo chủ đã không còn ở nơi này.

Thế nhưng rất nhiều thế lực của Thiên Vũ Đảo đều hết sức tò mò. Vì sao người của Thiên Vũ Đảo chủ lại phải bày đại trận ở chỗ này? Thậm chí ngay cả Quỷ Sát Chân Thần cũng vẫn luôn ở phụ cận! Nơi này đến tột cùng là có bí mật gì?

oOo

Một chỗ xa xôi khác của Thần vực Man Hoang, có một ngọn núi cực hắc sơn cao vạn trượng, đâm thẳng lên tận trời...

Ngay cả những đám mây xung quanh tòa hắc sơn này cũng thuần một màu đen, cực kỳ nồng đậm. Cho dù là Thần thức cũng không cách nào xuyên thấu đi vào.

Trong một gian đại điện trên đỉnh núi, đang có rất nhiều thân ảnh thần bí khó lường ngồi ở bên trong. Khí tức của những người này cường đại đến cực điểm, không có bất kỳ người nào yếu hơn Quỷ Sát Chân Thần cả!

Phía trên của đại điện là một đoàn thân thể kỳ dị tối tăm như nước, không có ngũ quan, nhìn không ra biểu tình gì.

- Bẩm báo Thần Chủ đại nhân, còn chưa thể tìm ra Tân Vô Ngân!

Một gã nam tử hắc giáp quỳ một gối xuống bên ngoài đại điện, vẻ mặt cung kính, nói.

- Một đám phế vật!

Trong thân thể tối tăm như nước kia truyền đến thanh âm linh hồn vô hình, lại khiến cho toàn bộ các cường giả nơi này tâm thần rét lạnh.

Nhưng ngay vào lúc này, lại có thêm một đạo thân ảnh tiến nhập vào trong đại điện.

- Thần Chủ đại nhân, phát hiện ra ba động của Cổ Thần Ấn, ngay tại Cổ Lũng Vực ở khu vực Tây Bắc Thần vực!

Lời này vừa nói ra, rất nhiều thân ảnh ở đây nhất thời lộ ra thần sắc khiếp sợ, áp lực không khí vừa rồi cũng liền tiêu tán không còn.

- Thần Chủ đại nhân, chuyến này đường xá xa xôi, thuộc hạ nguyện ý đến đó, đoạt lại Cổ Thần Ấn!

Lúc này, một gã nam tử thân mặc vân bào u tử sắc chủ động đứng lên, nói.

Đại công như vậy, tự nhiên là phải cướp trước một bước.

- Ta đi!

Nhưng vào lúc này, một đạo thanh âm âm hàn tận xương chợt vang lên, một gã nam tử diện mục đen như mực, toàn thân phủ đầy tử văn ở phía trước chợt đứng lên.

Người vừa rồi lên tiếng kia nhất thời lộ ra nụ cười khế, sau đó ngồi xuống.

- Được! Hắc Thiên Cổ Thần, chuyến này nhất định phải đoạt lại Cổ Thần Ấn! Kẻ nào dám cản trở, toàn bộ hủy diệt!

Đạo thân ảnh tối tăm như nước kia nói xong câu này, liền trong nháy mắt biến mất, phảng phất như vốn dĩ không hề tồn tại trong mảnh không gian này vậy.

Tất cả các bóng người trong đại điện cũng chậm rãi tản đi.

1170. Chương 1167: Chưởng Khống Mộng Cảnh Thái Cổ

Triệu Phong tự nhiên phát hiện ra sát trận tại ngoại giới, bất quá hắn cũng không vội vàng ra ngoài.

Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang cực kỳ tương tự nhau, Triệu Phong ở chỗ này hay là ở Thần vực Man Hoang cũng không có gì khác nhau! Nếu không phải ở bên ngoài hắn có quá nhiều điều bận tâm, có nhiều chuyện cần phải hoàn thành, Triệu Phong hoàn toàn có thể ở luôn bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ tu luyện.

Trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long cảm thấy phi thường kỳ quái. Vì sao Quỷ Sát Chân Thần không tiếp tục bức bách bọn chúng nữa? Khẳng định không phải là do Quỷ Sát Chân Thần đại phát thiện tâm thu tay lại, mà là Quỷ Sát Chân Thần không thể nào bức bọn chúng ra khỏi Mê Không Giới được!

Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không phải kẻ ngu, vừa thoáng ngẫm lại liền đoán được, người tạo thành kết quả như thế này, nhất định chính là Triệu Phong!

Mỗi lần Triệu Phong quay trở lại Mê Không Giới, cũng chỉ lưu lại trong này một khoảnh khắc, sau đó liền trong nháy mắt biến mất không thấy dấu nữa. Ngay cả Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không biết Triệu Phong đã đi nơi nào! Triệu Phong không muốn nói, hắn cũng không có khả năng biết được.

Bất quá, cái này cũng không quan trọng! Chỉ cần hiện tại bọn chúng an toàn là được! Mà Triệu Phong vì có thể tiếp tục sinh tồn, nhất định sẽ cấp cho Diệt Thế Hắc Giao Long thêm càng nhiều tài nguyên, nhanh chóng đề thăng cảnh giới của hắn, sau đó mạnh mẽ giết ra.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đang đứng trên lưng một con Hắc Viên to lớn khôn cùng. Sắc mặt con Hắc Viên này hung lệ khủng bố, cặp mắt lấp lánh u quang, sau lưng còn có một cặp cánh màu đen, toàn thân tản ra khí tức yêu lệ ngập trời.

Đây là Linh sủng cường đại nhất từ trước đến nay của Triệu Phong, Hắc Dực Ma Viên, cảnh giới cao tới Chân Thần Nhị giai! Bài danh thứ 6312 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Chủ nhân, không thể xem thường Lam Nhân Băng Lang Tộc kia được! Tuy rằng huyết mạch bọn chúng không bằng ta, nhưng mà số lượng lại đông đảo!

Hắc Dực Ma Viên nói với Triệu Phong.

- Ha ha... chúng ta lại sợ bọn chúng sao?

Triệu Phong nở nụ cười tự tin.

Ở sau lưng hắn, vô số đàn Yêu thú, giống như một đợt Thụ Triều kinh khủng, đang nhanh chóng chạy theo bước tiến của Triệu Phong. Tuy rằng trong đó cũng có không ít Yêu thú nhỏ yếu, nhưng mà chiến đấu bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, từ trước đến nay Triệu Phong đều là dùng số lượng để thủ thắng.

Hơn nữa, chiến đấu chém giết có thể đào thải kẻ yếu, càng có thể ma luyện cường giả! Cách sinh tồn của vạn vật chính là như vậy! Kẻ mạnh tồn tại, mạnh còn yếu mất!

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới lãnh địa của Lam Nhân Băng Lang Tộc.

Đây là một mảnh rừng cây rậm rạp che trời, bên trong tràn ngập băng vụ. Trên rất nhiều cây cối đều bao phủ một tầng băng tinh! Tại trung tâm cánh rừng rậm này còn có một cái đầm nước băng tuyết. Đường nhiên, một ít thiên tài địa bảo ở nơi này cũng đều là Băng, Thủy thuộc tính.

Lúc này, Lam Nhân Băng Lang Tộc đã tụ tập ở sát biên giới rừng rậm, giống như là đang thủ vệ lãnh địa của mình vậy. Tuy rằng ánh mắt bọn chúng hung ác tàn nhẫn, nhưng sâu bên trong đáy mắt lại mang theo một tia sợ hãi nhàn nhạt. Bởi vì đàn Yêu thú của Triệu Phong thật sự là quá nhiều rồi.

- Nhân loại, người đây là có ý gì?

Một đầu Lam Nhân Băng Lang hình thể to lớn vô cùng, cả người tản ra hàn ý凛冽, lớn tiếng nói.

Quan sát cẩn thận, Triệu Phong phát hiện cảnh giới của đầu Lam Nhân Băng Lang này đã cao tới Chân Thần Tam giai!

- Quy thuận ta! Bằng không, đừng trách ta không khách khí!

Triệu Phong lãnh đạm nói.

Lam Nhân Băng Lang Tộc, ở trong Thiên Vũ Đảo cũng có một chi Lam Nhân Băng Lang Tộc, hơn nữa bọn chúng lại từng phái người ám sát Triệu Phong nữa.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng thập phần nghi hoặc. Những Yêu thú cường đại trong Mộng Cảnh Thái Cổ, vì sao không chủng tộc nào có thể hóa thành nhân hình? Tất cả các chủng tộc trong Thần vực Man Hoang, cơ bản đều đã hóa thành nhân hình!

- Không có khả năng! Lam Nhân Băng Lang Tộc tuyệt đối không có khả năng khuất phục dưới chủng tộc nhân loại cấp thấp các người!

Đầu Lam Nhân Băng Lang thật lớn kia lạnh lẽo nói.

- Vậy ta đây sẽ khiến cho các người khuất phục!

Triệu Phong vung tay lên, đại quân Yêu thú phía sau ầm ầm nghiền ép tới.

Triệu Phong cũng không nhàn rãi, cùng Hắc Dực Ma Viên trực tiếp phóng vọt vào trong Băng Vụ Sâm Lâm.

Triệu Phong công phạt các chủng tộc trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không phải là để chơi đùa, mà là để tranh đoạt tài nguyên, chiến đấu chém giết, để thắng thực lực! Đợi sau khi có đủ thực lực, Triệu Phong tự nhiên sẽ quay trở lại Thần vực Man Hoang, giết chết Quỷ Sát Chân Thần!

Triệu Phong cùng Hắc Dực Ma Viên trực tiếp nhằm về phía cường giả mạnh nhất của Lam Nhân Băng Lang Tộc.

- Tốc độ thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh.

Lam Nhân Băng Lang am hiểu Băng Thủy Áo Nghĩa, đồng thời tốc độ nhanh nhẹn vô cùng, tương đối khác chế tốc độ của Hắc Dực Ma Viên.

Mà thực lực trước mắt của Triệu Phong còn chưa đủ để chính diện chống lại Lam Nhân Băng Lang cảnh giới Chân Thần Tam giai, chỉ có thể nấp sau người Hắc Dực Ma Viên, phát động tiến công với Lam Nhân Băng Lang.

- Xem ra, đã đến lúc cần phải nghiên cứu Bí kỹ phi hành mới rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khê ngưng trọng.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, ưu thế phương diện tốc độ của Triệu Phong đã chậm rãi yếu hóa! Trong lúc chiến đấu với Quỷ Lệ Chân Thần, tốc độ của Triệu Phong so với Quỷ Lệ Chân Thần vẫn còn hơi chậm hơn một tia. Mà tốc độ của Quỷ Sát Chân Thần lại càng siêu việt Triệu Phong rất nhiều.

Hiện tại, tốc độ của đầu Lam Nhân Băng Lang này cũng là cực nhanh, cho dù Triệu Phong cùng Hắc Dực Ma Viên cộng lại, cũng khó có thể làm gì được nó.

Cấp bậc của Lôi Dực Phi Độn Thuật cùng Lôi Dực Thiểm Không của Triệu Phong hiện tại đã quá thấp, cho dù Thánh lực Phong Lôi của hắn vô cùng cường đại, cũng không bù đắp nổi chỗ thiếu hụt trên phương diện phẩm cấp Bí kỹ phi hành.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, từng tia từng tia lạc ấn Lôi kiếp bắt đầu ngưng tụ lại.

Phương diện tốc độ không làm gì được Lam Nhân Băng Lang, như vậy Triệu Phong cũng chỉ có thể sử dụng thủ đoạn khác.

Mức độ thương tổn của Lôi Kiếp Đồng Diễm có liên quan với số lượng của lạc ấn Lôi kiếp. Cho dù linh hồn ý chí của Triệu Phong không bằng được Lam Nhân Băng Lang, nhưng vẫn như cũ có thể tạo thành tổn thương thật lớn cho hắn.

Bất quá, khiến cho Triệu Phong kinh ngạc chính là, khả năng chống lại của Lam Nhân Băng Lang đối với Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong cũng thập phần mạnh mẽ.

- Cực Quang Huyền Cảnh!

Cặp mắt đầu Lam Nhân Băng Lang này bỗng nhiên nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, tản mát ra đồng lực băng hàn cường đại.

- Không tốt! Huyết mạch của Lam Nhân Băng Lang cũng là huyết mạch Băng Thủy, lại còn là một loại huyết mạch nhân đồng!

Sắc mặt Triệu Phong khê biến.

Tuy rằng huyết mạch nhân đồng của Lam Nhân Băng Lang rất yếu, nhưng mà cảnh giới bản thân của nó rất cao. Nếu như Triệu Phong trúng chiêu, như vậy thì không ổn!

- Thần Mâu Phục Chế!

Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong không chút nào do dự thi triển năng lực mới của Tả Mâu.

Nhất thời, trong Tả Mâu Triệu Phong hiện lên một tia thải sắc mộng huyền, lập tức liền chuyển hóa thành một mảnh lượng quang đậm kim sắc.

Ông!

Một cỗ huyền lực băng hàn tương đồng từ trong Tả Mâu Triệu Phong xung kích ra.

- Điều này sao có thể? Cỗ lực lượng vừa rồi...

Về mặt Lam Nhân Băng Lang tràn ngập khiếp sợ, tốc độ cũng giảm chậm lại. Ánh mắt nó kinh hãi nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, trong mắt hiện ra một cỗ sợ hãi.

- Lên, Hắc Dực Ma Viên!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, lớn tiếng chỉ huy Hắc Dực Ma Viên.

Sau đó, cũng không biết vì nguyên nhân gì, đầu Lam Nhân Băng Lang này không còn cường đại như vừa rồi nữa. Dưới sự công kích của Triệu Phong, Hắc Dực Ma Viên cùng những Yêu thú khác, nó rất nhanh đã mất năng lực chiến đấu, bị Triệu Phong hạ Minh Tâm Ấn, trực tiếp khống chế.

Cường giả mạnh nhất Lam Nhân Băng Lang Tộc đã bị nô dịch, trận chiến này rất nhanh liền kết thúc.

- Các người đi chinh lý chiến lợi phẩm, sau đó hãy bẩm báo với ta!

Triệu Phong phân phó một câu, sau đó liền không quản tới đám Yêu thú này nữa.

Bởi vì, vừa rồi trong lúc sử dụng Thần Mâu Phục Chế, điều động lực lượng bản nguyên, Triệu Phong bỗng nhiên phát giác ra một tia dị dạng.

Cổ dị dạng này ở Thần vực Man Hoang cũng không có, chỉ tại trong Mộng Cảnh Thái Cổ mới có!

Triệu Phong bỗng nhiên có cảm giác, lực áp chế cùng ràng buộc của Mộng Cảnh Thái Cổ đối với mình đã yếu bớt một chút! Cũng có thể nói, Mộng Cảnh Thái Cổ đã đón nhận Triệu Phong! Triệu Phong đã chính thức sáp nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hết thảy mọi thứ xung quanh đều khiến cho Triệu Phong có một loại cảm giác thân thiết tự nhiên.

Ánh mắt Triệu Phong sáng ngời, bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng!

- Nếu như mắt trái của ta có thể trở thành Thần Mâu, như vậy Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ tương đương là không gian bản nguyên Thần Mâu của ta! Hiện tượng lúc này có thể giải thích chính là, ta đã có một chút quyền chưởng khống đối với mảnh không gian này!

Triệu Phong kích động lắm lắm.

Nếu suy đoán của Triệu Phong chính xác, như vậy thời điểm Thần Mâu của mình triệt để thức tỉnh, Mộng Cảnh Thái Cổ này sẽ hoàn toàn chấp nhận cho chính mình chưởng khống! Triệu Phong chính là chúa tể chí cao của Mộng Cảnh Thái Cổ này! Khi đó, tất cả tài nguyên của Mộng Cảnh Thái Cổ sẽ mặc cho Triệu Phong thu lấy! Những chủng tộc cường đại nơi này cũng đều là trợ lực của mình!

Bất quá, đây cũng chỉ là do Triệu Phong suy đoán mà thôi.

- Phải trở nên cường đại hơn, mới có thể đi chứng thực hết thảy chuyện này!

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng kiên định, khát vọng đối với trở nên cường đại lại càng thêm mãnh liệt.

oOo

Cũng không lâu lắm, đàn Yêu thú của Triệu Phong đã đem một ít tình huống của trận chiến này, hồi báo lại cho Triệu Phong. Một trận chiến này, số lượng Yêu thú tổn thất vẫn tương đối nghiêm trọng. Dù sao Lam Nhân Băng Lang Tộc vốn là chủng tộc thập phần hung lệ, am hiểu Băng, Thủy cùng Huyền Đạo.

Đồng dạng, thu hoạch của trận chiến này cũng là một lần lớn nhất từ trước tới giờ của Triệu Phong. Ngoại trừ đại lượng tài nguyên Băng Thủy ra, còn có hai đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch, cộng thêm một địa phương truyền thừa Băng Đạo nữa!

- Nơi này cũng có truyền thừa?

Trong lòng Triệu Phong thoáng khiếp sợ, đây là chuyện dĩ vãng hắn chưa từng bao giờ gặp qua!

Nhưng mà lúc này, Triệu Phong cũng không quá quan tâm tới chỗ truyền thừa này, mà đi tới bên cạnh một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch.

- Thu!

Triệu Phong trực tiếp thu một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch vào bên trong Mê Không Giới!

Bên trong Mê Không Giới, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện bỗng nhiên mở mắt ra.

Ngay sau đó, một đầu mạch khoáng lấp lánh quang mang bạch tinh thật lớn trực tiếp nện xuống tại một chỗ đất trống gần đó. Nhất thời, nguyên khí thiên địa nồng nặc bắt đầu điên cuồng ba động.

- Một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch!

Diệt Thế Hắc Giao Long há hốc miệng, không thể tin được vào mắt mình.

Lần này, không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp thu vào một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch! Phải biết rằng, một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch chính là căn bản của một chủng tộc Tứ tinh, là đồ vật được toàn bộ chủng tộc coi trọng nhất! Không có Tinh mạch, chủng tộc Tứ tinh chắc chắn sẽ càng ngày càng suy thoái, cuối cùng tiêu vong ở trong Thần vực Man Hoang!

Bên này Diệt Thế Hắc Giao Long còn đang khiếp sợ, nhưng Triệu Vạn, Triệu Vong còn có Tiểu tặc miêu thì cũng không cảm thấy ngạc nhiên chút nào.

- Tiểu tử này đến tột cùng đã chạy tới nơi nào? Không ngờ lại có thể trực tiếp thu vào đồ vật hi hữu như vậy!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liên tục chuyển động, hắn muốn đi tới địa phương hiện tại của Triệu Phong, nhưng mà chắc chắn Triệu Phong sẽ không nói cho hắn biết!

Nếu Diệt Thế Hắc Giao Long hiện tại vẫn còn thực lực đỉnh phong, hắn tự nhiên chẳng thèm để ý tới đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này. Nhưng mà với thực lực hiện tại của Triệu Phong, có thể có được một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch, đó chính là kỳ tích!

- Tiểu Hắc, vùi đầu Tinh mạch kia vào trong lòng đất!

Thanh âm Triệu Phong, vang lên trong não hải của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long thập phần bất đắc dĩ, làm theo những gì Triệu Phong nói.

Đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này, chỉ có thể để ấy người bên trong Mê Không Giới lợi dụng. Tác dụng của nó hết sức rõ ràng! Tốc độ tu luyện của Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong, Triệu Vạn cùng Tiểu tặc miêu nhất thời đều tăng lên gấp bội.

oOo

Xung quanh đại trận do đám người Thiên Vũ Đảo chủ bố trí, liên tục có thành viên các chủng tộc trong Thiên Vũ Đảo thường xuyên lui tới. Bọn chúng chẳng qua là muốn biết được vì sao đám người của Thiên Vũ Đảo chủ lại bố trí một đại trận kinh khủng như vậy ở chỗ này.

Tòa đại trận kia huyền phù ở trên hư không, trong đại trận trống rỗng không có bất cứ thứ gì, hơn nữa thời gian đã qua hơn một tháng, mà đám người của Thiên Vũ Đảo chủ vẫn không hề rời đi!

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

- Lê nào đám người Thiên Vũ Đảo chủ sắp sửa khai quật một bảo vật gì đó ở nơi này?

- ...

Toàn bộ các nhân viên tình báo của các thế lực trên Thiên Vũ Đảo đều tập trung lại xung quanh nơi này.

Bất quá, mấy cái chủng tộc ở phụ cận vùng này cũng mơ hồ đoán được một khả năng.

Trước đây, sau khi Quỷ Lệ Chân Thần truy sát Triệu Phong, sau đó cả hai người cũng không hề xuất hiện nữa. Sau đó Quỷ Sát Chân Thần lại bày ra đại trận ở nơi này, đồng thời còn tự thân trấn thủ luôn ở chỗ này!

Bọn chúng đều âm thầm phỏng đoán, có phải Quỷ Sát Chân Thần đang bao vây truy sát Triệu Phong hay không? Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán mà thôi! Bọn chúng đều không biết Triệu Phong đã đi đâu, cũng không hiểu vì sao Quỷ Sát Chân Thần lại bố trí một đạo sát trận bên trong hư không như vậy?

oOo

Trong một sơn động nào đó cách Thiên Cương Địa Sát Trận hơn mấy vạn dặm, Thần thức của Quỷ Sát Chân Thần thủy chung vẫn luôn chú ý tình huống bên trong đại trận.

- Lại xuất hiện rồi!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần bỗng nhiên lóe lên, nhưng lại lập tức ảm đạm trở xuống.

Tia không gian ba động khác thường kia, mỗi một lần xuất hiện cũng chỉ khê lóe lên rồi lập tức biến mất, phảng phất như đang trôi trên cột Quỷ Sát Chân Thần vậy. Mỗi một tháng, tia không gian ba động khác thường kia cũng đều đặn xuất hiện ba lần.

Quỷ Sát Chân Thần đã thề nhất định phải giết chết Triệu Phong! Bằng không, hắn cũng không có cách nào bàn giao với Thiên Vũ Đảo chủ! Hơn nữa, bảo vật trên người Triệu Phong, đối với hắn cũng là thập phần mê người!

Bất quá lúc này, trong thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ, ngoại trừ Quỷ Sát Chân Thần ra, tất cả những người khác cũng không ai có khả năng cảm giác được Dị không gian ẩn giấu trong không gian thiên địa kia. Cho nên, Quỷ Sát Chân Thần nhất định phải thủ tại chỗ này, tránh cho Triệu Phong nhân cơ hội chạy trốn.

- Để xem người có thể ẩn nấp tới khi nào?

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần lộ vẻ âm trầm.

Hắn không tin Triệu Phong có thể vĩnh viễn trốn bên trong Dị không gian không biết tên, không thể nào phát giác kia!

1171. Chương 1168: Kim Lôi Quang Dực Thuật

Mộng Cảnh Thái Cổ, tại trung tâm lãnh địa của Lam Nhân Băng Lang Tộc, có một cái đầm nước băng thủy. Phía dưới hàn đầm còn có một chỗ Băng Thủy Truyền Thừa!

Bất quá, Lam Nhân Băng Lang Tộc bài danh khá thấp trong Thái Cổ Vạn Tộc, địa phương truyền thừa ở nơi này cũng không có khả năng mạnh mẽ bao nhiêu. Mà Triệu Phong lại am hiểu nhất là Viêm đạo, Phong Lôi đạo. Hiện tại hắn chủ yếu tham tu Kim đạo, cho nên Triệu Phong không có thời gian dư thừa lại tiến hành tham tu Băng đạo.

Bất quá, nơi này đối với Triệu Vạn mà nói, lại là một địa phương tu luyện tuyệt hảo!

Sau đó không lâu, Triệu Phong cũng mang Triệu Vạn, Triệu Vong cùng tiến nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lãnh địa của Lam Nhân Băng Lang Tộc biến thành địa phương tu luyện tư nhân của Triệu Vạn. Cảnh giới của hắn tuy vẫn là Huyền Quang Đại viên mãn, nhưng mà chính thể thực lực lại đang nhanh chóng tăng lên.

Vụt...

Triệu Phong cấp tốc xuyên toa bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Áp chế của Mộng Cảnh Thái Cổ đối với ta đã giảm thấp xuống! Ở trong này, tốc độ của ta càng lúc càng nhanh hơn!

Triệu Phong trong lúc suy ngẫm, đã phóng tới một đỉnh núi.

Ngoại trừ tốc độ di chuyển ra, các phương diện năng lực nhận biết, thị lực của Triệu Phong đều được tăng lên!

Triệu Phong có được Thần Linh Nhãn, thị lực vốn đã hết sức kinh người, mà hiện tại lại càng thêm khủng bố! Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hẳn thậm chí có thể nhìn thấy địa phương cách xa hơn mười vạn dặm!

Thế nhưng, nếu như Triệu Phong quay trở lại Thần vực Man Hoang, hết thảy các năng lực này cũng sẽ biến mất.

Khoanh chân ngồi xuống, trước mặt Triệu Phong xuất hiện mấy món trân tài cùng Thần Tinh.

Vì bức thiết đề thăng thực lực của chính mình, Thần Tinh Thứ phẩm đã không thể nào thỏa mãn Triệu Phong nữa!

Tuy rằng Thần Tinh rất thưa thớt, nhưng trong Mộng Cảnh Thái Cổ, một mình Triệu Phong có đến mấy cái Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch! Tại những địa phương tinh tú nhất trong đám Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch này, thỉnh thoảng lại sản xuất ra Thần Tinh! Huống hồ, Triệu Phong lại còn có thể lợi dụng Tả Mâu tiến hành phục chế.

Vù vù!

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hấp thu được hiệu trong trân tài cùng Thần lực, nguyên khí thiên địa tinh thuần nồng nặc trong Thần Tinh.

Đồng thời, Triệu Phong cũng điều động Hủy Diệt Viêm Lôi, phối hợp lực lượng Lôi kiếp trong Thánh Lôi Thể, tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Những thứ này đều là tu luyện bên ngoài, mà thể giới linh hồn của Triệu Phong, thì lại đang thôi diễn Bí kỹ phi hành.

Sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, Triệu Phong từng giết chết rất nhiều cường giả Bán Thần trở lên, trong đó kể cả Quỷ Lệ Chân Thần! Trong Không gian Trữ vật của những cường giả này đều có đại lượng Bí kỹ thân pháp, độn không. Triệu Phong đọc qua tất cả những Bí kỹ này một lượt, tiến hành phân tích lý giải, chuẩn bị thôi diễn ra một môn bí pháp tốc độ thích hợp với mình.

- Lôi Dực Phi Độn Thuật, ẩn chứa Phong Lôi Chi Đạo, nhưng Phong có đặc tính phiêu dật linh động, thích hợp loại thân pháp dùng để tránh né, phương diện tốc độ hoàn toàn không bằng Lôi, bởi vậy có thể bỏ qua Phong ý cảnh!

- Kim, tốc độ nhanh như ánh sáng, xuyên thấu tất cả! Phương diện tốc độ không phân cao thấp cùng Lôi! Nếu như có thể thôi diễn ra Bí kỹ phi hành Kim Lôi Chi Đạo, hiệu quả hẳn là sẽ rất tốt!

Rất nhanh, Triệu Phong liền tổng hợp ra phương hướng đại khái.

Bất quá, tự mình thôi diễn ra một loại Bí pháp tốc độ mới, thật sự quá khó khăn! Nếu như có một ít Kim Lôi Phi Hành Thuật có thể tham khảo thì tốt rồi.

oOo

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt đã qua một tháng, Triệu Phong cũng có được tiến bộ không nhỏ trên Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể, nhưng Bí kỹ phi hành thì thủy chung vẫn không thể thôi diễn ra.

Vụt...

Triệu Phong trực tiếp xuất ra hai trái Đẳng Mạn Quả Thực, một quả màu vàng óng ánh, một quả màu ám lam.

Hai trái Đẳng Mạn Quả Thực này phân biệt ẩn chứa lực lượng Kim, Lôi ý cảnh, bức tường tinh thể bên trên đã hoàn toàn biến mất.

Khoảnh khắc hai quả Đẳng Mạn Quả Thực xuất hiện, Triệu Phong liền rơi vào thế giới ý cảnh kim quang cùng lôi điện đan xen!

Trong phiên thiên địa này, vạn lôi phóng chạy, kim quang bắn ra bốn phía!

oOo

Lại qua thêm một tháng, cặp mắt Triệu Phong đột nhiên mở ra.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một đôi vũ dực xích lôi kim quang, thân thể nhất thời xông lên tận trời!

Rất nhanh, cặp vũ dực sau lưng Triệu Phong đã chậm rãi chuyển hóa thành một đôi kim quang lôi dực vô cùng chói mắt, lực lượng Kim thuộc tính trong thiên địa đều ba động mạnh mẽ, tụ tập về phía Triệu Phong.

Khắp trong thiên địa đều tràn ngập kim quang rạng rỡ!

Vụt...

Triệu Phong đột nhiên cấp tốc lao đi, cặp vũ dực thuần kim sắc sau lưng kéo ra một đường quang mang đậm kim sắc.

Tốc độ của Triệu Phong càng lúc càng nhanh, phẳng phất như xuyên thấu tất cả, không có gì có thể ngăn cản đường phi hành của hắn.

Vụt...

Toàn thân Triệu Phong giống như một đạo kim quang rừng rực, cấp tốc lao đi trong thiên địa, căn bản nhìn không thấy thân ảnh.

- Không tính ưu thế của Mộng Cảnh Thái Cổ, cho dù là ở trong Thần vực Man Hoang, tốc độ lúc này của ta, so với Lôi Dực Phi Độn Thuật trước đây, cơ hồ là nhanh hơn gấp đôi!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ vui mừng.

Đây là Bí kỹ phi hành mà Triệu Phong vừa mới thôi diễn ra! Dùng Kim Chi Áo Nghĩa làm chủ đạo, Phi Hành Thuật mà Triệu Phong mới thôi diễn ra nhanh hơn trước rất nhiều. Sau này khi Kim Chi Áo Nghĩa của hắn gia tăng lên, tốc độ của loại Bí kỹ phi hành này cũng sẽ càng ngày càng tăng lên.

Trong lúc tiến hành thôi diễn Bí kỹ phi hành, phẩm cấp những loại Bí kỹ mà Triệu Phong tham khảo đều là Thần cấp, bởi vậy Bí kỹ phi hành mà Triệu Phong thôi diễn ra chí ít cũng là Thần cấp!

- Kế tiếp nên thử xem Độn Không Thuật!

Về mặt Triệu Phong tràn đầy kích động.

Ông ông!

Vũ dực thuần kim sắc sau lưng Triệu Phong nhất thời hóa thành một mảnh lôi đình vũ dực thấm đẫm lôi quang kim lam sắc, vô số quang mang lôi điện rậm rạp chằng chịt đan xen.

- Lôi Quang Thiểm Độn!

Trong lúc Triệu Phong phi hành, vũ dực sau lưng phát ra thanh âm nổ vang đinh tai nhức óc. Trong khoảnh khắc, thân hình Triệu Phong tựa như hóa thành một đạo lôi đình, trong nháy mắt đã xuất hiện cách xa mấy vạn dặm, như một đạo lôi đình kinh thiên đột nhiên hiện ra.

- Phi Hành Thuật dùng Kim đạo làm chủ, Phong Lôi đạo làm phụ! Mà Độn Không Thuật dùng Lôi đạo làm chủ, Kim Phong đạo làm phụ!

Đây chính là hạch tâm Bí kỹ phi hành của Triệu Phong.

- Liền gọi người là Kim Lôi Quang Dực Thuật đi!

Triệu Phong đặt tên cho Bí kỹ phi hành mà mình thôi diễn ra.

Đương nhiên, đây chỉ là Bí kỹ mà Triệu Phong vừa mới thôi diễn ra, còn có không gian hoàn thiện cùng tăng lên.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu tu hành môn Bí kỹ này, đồng thời không ngừng hoàn thiện và thay đổi.

Trong lãnh địa của Triệu Phong, mỗi ngày đám Yêu thú đều có thể nhìn thấy kim quang chói mắt hoặc là sấm sét ầm ầm ở trên trời xẹt qua, phát ra quang mang lấp lánh chói mắt.

Ba tháng sau, Kim Lôi Quang Dục Thuật của Triệu Phong càng thêm hoàn thiện. Phương diện phi hành cùng độ không so với lúc ban đầu đều có đề thăng cực lớn, phẩm cấp ít nhất cũng là Thần cấp Trung giai!

Mà Triệu Phong tìm hiểu Kim Lôi Chi Đạo, đối với Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể cũng đều có sự trợ giúp cực lớn. Nửa năm qua, hai môn công pháp này của Triệu Phong đều đã tu luyện tới cảnh giới Tiểu thành, đồng thời thập phần vững chắc, bất cứ lúc nào có thể trùng kích Đại thành!

Các phương diện khác của Triệu Phong cũng đều có sự đề thăng rõ rệt.

- Chủ nhân, Quỷ Sát Chân Thần đã rời đi!

Lúc này, thanh âm của Diệt Thế Hắc Giao Long chợt vang lên trong não hải Triệu Phong.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong vẫn luôn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng không để ý đến ngoại giới, chỉ là để cho Diệt Thế Hắc Giao Long chú ý tình huống bên ngoài, đặc biệt là để ý Quỷ Sát Chân Thần!

- Hắn đã rời đi?

Thân hình Triệu Phong dần dần biến mất khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ, xuất hiện bên trong Mê Không Giới.

Nếu như lúc này Quỷ Sát Chân Thần ở chỗ này, nhất định sẽ lập tức phát hiện ra không gian dị động bên trong Thiên Cương Địa Sát Trận, sẽ phát động công kích với mảnh không gian ẩn nấp Mê Không Giới này. Nhưng mà ngoại giới lại không có bất cứ tình huống gì, xem ra Quỷ Sát Chân Thần thật sự đã rời khỏi đây rồi!

- Hắn rất có thể đã đi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, điều tra thân phận của ta!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, nhất thời lâm vào trầm tư.

Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ở trong mắt Chân Thần Tam giai, chỉ giống như một con kiến hôi mà thôi, giết hay không giết, hoàn toàn dựa vào tâm tình của Quỷ Sát Chân Thần!

- Bất quá, nửa năm qua, Quỷ Sát Chân Thần vẫn luôn thủ tại nơi này! Điều này chứng minh, hiện tại Thiên Vũ Đảo chủ không ở Thiên Vũ Đảo...

Triệu Phong chậm rãi cân nhắc, khóe miệng nhếch lên một tia mỉm cười nhàn nhạt.

Theo Triệu Phong suy đoán, Thiên Vũ Đảo chủ rất có thể đã dẫn theo Hề Phong tiến về Kim Ngọc Tộc. Thiên Vũ Đảo chủ không ở đây, sự nguy hiểm của Triệu Phong liền giảm xuống thật lớn.

- Tiểu Hắc, giết ra!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên một tia chiến ý.

Quỷ Sát Chân Thần không có mặt, Thiên Vũ Đảo chủ cũng không có mặt, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long giết ra, chỉ một cái Thiên Cương Địa Sát Trận làm sao có thể ngăn cản được bọn họ?

Hơn nữa, Triệu Phong giết chết những người này, sau đó trực tiếp giết tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần nhất định sẽ bị ép phải phản hồi.

- Được!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long thị huyết lãnh lệ. Hiện tại hắn đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, sớm đã muốn ra ngoài chém giết một phen.

oOo

Ngoại giới, hai mươi ba gã đệ tử, nô bộc của Thiên Vũ Đảo đang đứng lặng giữa không trung, thần sắc hơi chút bất đắc dĩ.

Bọn chúng đã vây người ở chỗ này suốt nửa năm đằng đẳng, cứ như vậy trống rỗng bố trí một đạo trận pháp, bên trong trận pháp đều là không khí!

- Haizzz... thật không biết Nhị Đảo chủ muốn làm gì đây?

- Đúng vậy a! Ngay cả bản thân Nhị Đảo chủ cũng canh giữ ở phụ cận suốt nửa năm trời!

- ...

Hiện tại, Quỷ Sát Chân Thần đã rời khỏi, mọi người mới dám nhỏ giọng nghị luận. Nhưng bọn họ cũng không dám nhục mạ Nhị Đảo chủ quá rõ ràng, có thể thấy được sự khủng bố của ba vị Đảo chủ đã thâm nhập nội tâm bọn chúng!

Nhưng bỗng nhiên, trong trận pháp của bọn chúng đột nhiên xuất hiện hai đạo thân ảnh, cứ như vậy trống rỗng xuất hiện.

Một người trong đó toàn thân hắc lân, cặp mắt thị huyết lạnh lẽ khiến người ta sợ hãi run rẩy. Tên còn lại tuấn mỹ lãnh khốc, một đầu tóc dài đậm kim sắc theo gió phiêu đảng, cặp mắt hoàng kim giống như hổ phách, thâm thúy u tĩnh.

- Sao... sao... sao có thể có người ở trong trận?

Một gã đệ tử tương đối nghiêm túc, tròn mắt nhất thời trợn trừng, vẻ mặt phi thường ngạc nhiên.

- Nhanh... nhanh khởi động sát trận!

Một gã đệ tử Bán Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ lập tức quát lên.

Nhất thời, mọi người vận chuyển Thánh lực, thôi động Thiên Cương Địa Sát Trận.

Tòa đại trận do hai mươi ba người bố trí này cường đại phi phàm, cho dù là Chân Thần Nhị giai cũng khó có thể đột phá.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong không nói hai lời, thôi động Hủy Diệt Viêm Lôi, dung nhập kim quang rạng rỡ vào trong bàn tay.

Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng đối với những thứ khổng lồ vững chắc như không gian Tiểu Thế giới chẳng hạn, đều có lực phá hoại cường đại! Thiên Cương Địa Sát Trận này tự nhiên cũng không ngoại lệ!

Ông ông!

Một đạo kim quang chưởng ảnh khổng lồ, lấp lánh quang diễm xích kim sắc, mạnh mẽ đánh thẳng lên trên trận pháp!

Ừng ừng!

Tòa trận pháp này rung động kịch liệt, hơn mười người thực lực hơi yếu một chút liền bị trùng kích thật mạnh, khí huyết trong cơ thể mạnh mẽ sôi trào.

Bên kia, hai trảo của Diệt Thế Hắc Giao Long bắn ra một đạo quang mang liệt diễm xích hắc sắc, mạnh mẽ đánh lên trên trận pháp.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người vừa phân biệt đánh ra một đạo công kích, Thiên Cương Địa Sát Trận liền có xu thế tan vỡ! Điều này khiến cho đám đệ tử, nô bộc kia nhất thời hết hồn, sắc mặt trắng bệch.

- Thực lực hai người này thật là kinh khủng! Lẽ nào đây chính là dụng ý mà Nhị Đảo chủ để cho chúng ta bố trí trận pháp ở chỗ này?

Cũng tại thời điểm bọn chúng đang sợ hãi than thở, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đã phá trận đánh ra.

- Chạy a!

Ngay cả Thiên Cương Địa Sát Trận cũng đã bị phá tan, đám đệ tử, nô bộc này nhất thời kinh hoàng thất sắc, toàn thân run rẩy, điên cuồng phóng chạy ra bốn phía xung quanh.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện một cặp thánh dực thuần kim sắc, phẳng phất như một khóa thái dương kim sắc, cực kỳ chói mắt.

Vụt...

Kim quang xẹt thẳng qua, linh hồn cùng thân thể của ba người đang phóng chạy nhất thời bị cắt đứt thành hai nửa, triệt để bị hủy diệt!

Vụt...

Đạo kim quang kia lại đảo qua một vòng, lại có thêm mấy gã nô bộc trực tiếp rơi xuống.

- Tốc độ thật nhanh! Đây là Bí kỹ phi hành gì?

Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời cả kinh.

Chỉ thấy trong thiên địa có một đạo kim quang rực rỡ không ngừng cấp tốc lượn lờ, đám người Thiên Vũ Đảo đang không ngừng phóng chạy ra bốn phương tám hướng kia, trong nháy mắt đã bị Triệu Phong giết chết toàn bộ.

- Đi địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

Diệt Thế Hắc Giao Long liền hóa thành bản thể, mang theo Triệu Phong, trực tiếp tiến thẳng về Thiên Vũ Đảo.

oOo

Quý Sát Chân Thần vừa rời khỏi địa phương đại trận không bao xa, chuẩn bị tiến tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc hỏi thăm nội tình của Triệu Phong, ánh mắt nhất thời nhuốm đỏ huyết sắc, trong tay phải đang cầm một khối lệnh bài thông tin.

- Triệu Phong, Quý Sát ta không giết chết ngươi, thề không làm người!

Gào thét lên một tiếng, Quý Sát Chân Thần lập tức phản hồi.

1172. Chương 1169: Vây Khốn

Người của Thiên Vũ Đảo chủ toàn bộ bị giết chết! Tin tức này, ngay sau khi Triệu Phong rời đi không bao lâu liền chậm rãi lan truyền ra.

Có được thực lực phá vỡ Thiên Cương Địa Sát Trận, chỉ sợ cũng chỉ có Tộc trưởng của những thế lực bài danh trước nằm trong Thiên Vũ Đảo mới có thể làm được a!

Nhưng mà trong đông đảo thế lực của Thiên Vũ Đảo, căn bản không có người nào dám ra tay tàn sát người của Thiên Vũ Đảo chủ! Tên Triệu Phong này đến tột cùng là người nào? Lại dám đắc tội với Quý Sát Chân Thần, tru diệt người của Thiên Vũ Đảo chủ?

Lúc này, Triệu Phong đang đứng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Giao Long, trực tiếp tiến thẳng về phía địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Một ít thể lực hần gặp được trên đường đi, đều là những thể lực mà Triệu Phong chưa từng gặp qua trên Thiên Vũ Đảo. Trong đó Triệu Phong còn thấy được một vài thể lực so với Lam Nhân Băng Lang Tộc càng cường đại hơn nhiều.

- Trên người đầu Giao Long này không ngờ lại ẩn chứa huyết mạch kinh khủng như vậy!

Tộc trưởng của một thể lực cường đại, cảm thụ được khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long bay qua trên đỉnh đầu hần, huyết mạch trong cơ thể không ngừng run rẩy liên tục.

Trong Thiên Vũ Đảo, ngoại trừ thể lực Thiên Vũ Đảo chủ ra, các thể lực khác nhiều lắm cũng chỉ có Chân Thần Nhị giai! Mà lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, bọn chúng tự nhiên là kinh sợ không ít.

- Từ lúc nào Thiên Vũ Đảo lại xuất hiện nhân vật cường đại như vậy?

Rất nhiều cường giả nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long cùng trên đỉnh đầu của nó nam tử tóc hoàng kim bay qua, trong lòng không khỏi cảm khái, nói.

oOo

Quang mang hắc viêm lướt nhanh đi, bên trong hư không chỉ lưu lại một cổ diễm quang hủy diệt xích hắc sắc.

Thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long tăng cường không ít, tốc độ đã gia tăng không chỉ một cấp bậc. Hơn nữa trước đây Triệu Phong truy sát Quỷ Lệ Chân Thần, khoảng cách tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ cũng không xa lắm. Bởi vậy, chỉ một tháng sau, Diệt Thế Hắc Giao Long đã đi tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ ở trong một phiến quần sơn liên miên dày đặc. Bên trong tràn ngập khí âm sát ngập trời. Những phần mộ âm lãnh nhiều vô số, mà ở trên sườn núi lại xây dựng mấy tòa điện các thật to.

Lúc này, trong những tòa điện các này chỉ còn lưu lại một vài gã nô bộc, thực lực ai nấy đều rất nhỏ yếu. Cho nên, lúc ban đầu mới không bị Quỷ Sát Chân Thần triệu tập tới.

- Tất cả mọi người bên dưới mau rút đi! Bằng không, giết chết không tha!

Triệu Phong vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực, bỗng nhiên quát lớn.

Thanh âm lôi đình chấn động nhất thời khuếch tán thẳng xuống quần sơn bên dưới, tiến nhập vào trong tai, trong tâm thần mỗi một người, thật lâu cũng không tiêu tan!

Tuy rằng Triệu Phong làm việc sát phạt quyết đoán, nhưng tuyệt đối sẽ không lạm sát kẻ vô tội.

Nhất thời, một ít nô bộc trong điện các lập tức lao ra, sau khi triệt thoái đi một khoảng cách, liền ẩn núp lại, cũng không rời đi. Cũng có một đám người cho rằng Triệu Phong tuyệt đối không dám làm xằng bậy! Trong cả Thiên Vũ Đảo này, làm gì có ai dám trực tiếp chạy tới địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ quấy rối chứ?

Thế nhưng trên thế gian này, phàm là chuyện gì cũng đều có ngoại lệ! Hiện tại, Triệu Phong chính là cái ngoại lệ này!

- Hủy diệt!

Triệu Phong thần nhiên nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long khê vẩy đuôi một cái, trong nháy mắt lao ra, há miệng phun ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm xích hắc sắc.

Các tòa kiến trúc ở nơi này đều là do các loại quặng mỏ phi thường trân quý kiến tạo, bên trong còn bố trí các loại trận pháp phòng hộ kiên cố. Nhưng dưới Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng chỉ có kết cục bị hủy diệt!

Những nơi hỏa diễm xích hắc sắc đi qua, tất cả đều bị thiêu đốt sạch sẽ.

- Truyền Tống Cổ Trận!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chăm chăm về phía một chỗ trong một tòa điện các phía dưới.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong lập tức xuất hiện bên cạnh Truyền Tống Cổ Trận.

Lúc này, trong lòng Triệu Phong cũng đang do dự. Rốt cuộc mình có nên sử dụng Truyền Tống Trận này rồi khỏi hay không?

Nhưng ngay vào lúc này, một đạo quỷ khí kinh sát thiên địa bỗng nhiên hàng lâm.

- Triệu Phong, ngươi lại dám hủy diệt nơi này!

Quỷ Sát Chân Thần nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, tức giận đến mức hai mắt cơ hồ muốn phun ra lửa.

Triệu Phong ngay cả nơi này cũng dám phá hủy, sau khi Đại ca trở về, hẳn càng không dễ bắt bả! Bất quá, chỉ cần giết chết Triệu Phong, thu được bảo vật trên người Triệu Phong, hẳn là có thể dẹp yên lửa giận của Đại ca.

Lập tức, ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần liền nhìn chăm chăm lên trên người Triệu Phong.

- Đúng là ngu xuẩn! Truyền Tống Cổ Trận này cần có Trận Pháp Sư điều hướng thôi động, sẽ có thể truyền tống đến bất kỳ Truyền Tống Đại Trận nào trong Lam Hải Loan! Một mình ngươi, căn bản không có cách nào sử dụng!

Ánh mắt Quỷ Sát Chân Thần âm lãnh, lộ ra vẻ châm chọc.

Oanh!

Sau lưng Quỷ Sát Chân Thần nhất thời nhô ra một mảnh thể giới ám ảnh, tràn ngập quỷ quái u hồn du dương. Đây chính là lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới của hắn!

- Quỷ Sát Chân Thần đã xuất toàn lực!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng.

Ngay từ đầu, Quỷ Sát Chân Thần đã phóng xuất ra lực lượng hư ảnh Tiểu Thế giới. Dưới tình huống như vậy, Triệu Phong không cách nào truyền tống đi được. Cho dù trốn vào Mê Không Giới, kẻ hở cũng có rất nhiều.

Vụt...

Diệt Thế Hắc Giao Long đi tới bên cạnh Triệu Phong. Tuy rằng hắn đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Nhất giai, nhưng vẫn như cũ không đủ để đối phó cường giả Chân Thần Tam giai Quỷ Đạo.

- Thiên Quỷ Quyền!

Đối mặt với Triệu Phong, Quỷ Sát Chân Thần trực tiếp đánh ra một quyền. Quyền mang đen như mực này dưới sự tăng phúc của hư ảnh Tiểu Thế giới, lại càng thêm cường hãn hơn, tràn ngập quỷ khí đẳng đẳng.

Triệu Phong đứng thẳng trong hư ảnh Tiểu Thế giới của Quỷ Sát Chân Thần, không hề vận chuyển Huyền Quang Thánh Lực ngăn cản, chỉ mang theo vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện lên một đạo quang trạch mộng huyền, sau đó chuyển hóa thành một mảnh kim trạch. Tả Mâu của hắn tập trung vào công kích của Quỷ Sát Chân Thần, trong nháy mắt liền phân tích ra được kết cấu của cỗ công kích này.

Oanh!

Một đạo quyền ảnh đen như mực quỷ khí đẳng đẳng, đột nhiên từ trong Tả Mâu Triệu Phong bùng phát ra.

- Cái gì?

Lúc này, Quỷ Sát Chân Thần gần như mất đi năng lực suy tính, nhìn về phía hai đạo quỷ quyền đang va chạm với nhau giữa không trung.

Không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra chiến kỹ giống như đúc chiến kỹ của hắn, hơn nữa uy năng cũng không phân cao thấp!

Bỗng nhiên, phía bên trái Quỷ Sát Chân Thần, từ trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên phun ra một cỗ lực lượng hủy diệt Cẩm kỵ.

- Không tốt! Lực lượng Bản Nguyên Hủy Diệt!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần khê biến. Hắn đã sớm phát hiện ra hành tung của Diệt Thế Hắc Giao Long, bắt quá một màn vừa rồi quá mức chấn động, vì thế cho nên hắn nhất thời quên mất những chuyện khác.

Đối với Diệt Thế Hắc Giao Long thân mang huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, hắn chưa bao giờ dám coi thường.

- Diệt Thế Long Tức!

Trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp phun ra một đoàn Cẩm kỵ Thần viêm xích hắc sắc tàn sát bừa bãi.

Oanh!

Trong thiên địa, hiện ra một đoàn hỏa cầu xích hắc sắc thật lớn, phảng phất một khóa thái dương xích hắc sắc, thiêu đốt hủy diệt tất cả! Ngay cả lực lượng Tiểu Thế giới của Quỷ Sát Chân Thần đều bị thiêu đốt hủy diệt.

Oanh! Phanh!

Một đạo quỷ khí kinh thiên đánh ra, xua tan đi thái dương xích hắc sắc. Quỷ Sát Chân Thần thân là cường giả Chân Thần Tam giai, tự nhiên át chủ bài đông đảo, Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn không thể đối phó được hắn.

Chỉ thấy trong tay Quỷ Sát Chân Thần cầm một thanh khô lâu thương ám ngân sắc. Đầu mũi thương phảng phất giống như một cái lưỡi nhọn từ trong bộ xương khô kia chìa ra, hình dáng cực kỳ khủng bố dữ tợn.

Bất quá, ngay khi hắn đánh tan một kích này, Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong đã phát động thành công.

Oanh! Phốc!

Một đoàn lôi điện bạch kim sắc vụn vụn đánh thẳng lên trên đầu Quỷ Sát Chân Thần.

- A!

Quỷ Sát Chân Thần liền có cảm giác linh hồn bị vạn lôi xuyên thấu, đau đến thấu tim thấu phổi.

Sau khi hoàn thành một kích, Triệu Phong cũng không ngừng tay, trong tay hắn xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

Leng keng!

Khối thép tam giác nhanh chóng biến hóa thành một thanh trường kiếm màu đen, trên đó bao phủ đầy tế văn thanh trạch, lấp lánh kim mang nhàn nhạt.

Quán nhập Hủy Diệt Viêm Lôi cùng Thần lực vào trong trường kiếm, Triệu Phong trực tiếp chém mạnh ra một đạo kiếm nhận hắc sắc hủy diệt tất cả.

- Tiểu Hắc, đi!

Triệu Phong thu Diệt Thế Hắc Giao Long vào bên trong Mê Không Giới, sau đó xúc động thủy tuyến trong kim cầu thần bí, liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lợi dụng năng lực phục chế của Tả Mâu, hấp dẫn sự chú ý của Quỷ Sát Chân Thần, sau đó bộc phát ra công kích cường đại, toàn bộ trúng mục tiêu!

Bất quá, một khi Quỷ Sát Chân Thần tỉnh thần trở lại, trong tay lại có Thần khí, hắn vẫn là một cường giả đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi!

Triệu Phong biết rõ hiện tại hắn còn không giết nổi Quỷ Sát Chân Thần! Hết thấy những chuyện vừa rồi hắn đã làm, chỉ là muốn nói với Quỷ Sát Chân Thần, mình không phải là kẻ yếu mặc kệ ọi người nghiền ép! Mình có năng lực có thể đả thương hắn, thậm chí không bao lâu nữa sẽ có thể giết chết hắn!

Nếu như Quỷ Sát Chân Thần thức thời, hiện tại liền có thể lập tức rời đi. Nếu như hắn vẫn còn có ý truy sát Triệu Phong nữa, như vậy đợi sau khi Triệu Phong trở nên đủ mạnh, chính là ngày chết của Quỷ Sát Chân Thần!

- A! Triệu Phong! Người nhất định phải chết!

Quỷ Sát Chân Thần ngửa mặt lên trời rít gào, phát tiết ngọn lửa phần nộ trong lòng mình.

Vừa rồi, hắn đã bị Diệt Thế Long Túc đánh cho tổn thương, lại bị Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong làm trọng thương linh hồn, cuối cùng còn thừa nhận một trăm Thần khí của Triệu Phong! Từ đầu tới đuôi, chính mình gần như vẫn luôn là bị động chịu đòn!

Bất quá lúc này, Triệu Phong lại một lần nữa biến mất, hoàn toàn biến mất trong mảnh không gian này! Hắn ngay cả muốn báo thù cũng đều không làm được!

- Triệu Phong, đây là người ép ta!

Nói xong câu này, Quỷ Sát Chân Thần liền rời khỏi nơi đây.

Sau khi lui về phía sau mấy vạn dặm, Quỷ Sát Chân Thần liền lấy ra một tấm lệnh bài khác, truyền vào trong đó một câu:

- Tất cả các cường giả Chân Thần mau tụ tập tới địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ!

Quỷ Sát Chân Thần cũng không phải là kẻ ngu xuẩn. Triệu Phong đã ẩn nấp bên trong mảnh không gian kia suốt thời gian nửa năm, chờ sau khi mình rời khỏi liền đột nhiên xuất hiện. Điều này chứng minh Triệu Phong có thể nhìn thấy được tình huống bên ngoài.

Cho nên lần này Quỷ Sát Chân Thần mới lui về phía sau mấy vạn dặm, đồng thời triệu tập tất cả cường giả Chân Thần trong Thiên Vũ Đảo, triệt để vây khốn toàn diện nơi này. Hắn cũng không tin Triệu Phong có thể mãi vẫn luôn ẩn núp không chịu đi ra.

Trong những người này, có mấy người am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, có lẽ có thể tìm ra kẻ hở của Triệu Phong. Có lẽ lần sau, lúc Triệu Phong đi ra, có thể ngăn cản Triệu Phong trốn trở lại vào Dị không gian không biết kia.

Quỷ Sát Chân Thần vừa mới làm xong hết thấy những chuyện này, thì ngay trong đám điện các đang không ngừng thiêu đốt Long viêm đen như mực phía dưới kia, trên tòa Truyền Tống Cổ Trận đột nhiên lóe lên một đạo quang huy ngân sắc, sau đó một đạo nhân ảnh màu trắng xuất hiện.

- Quỷ Sát, đã xảy ra chuyện gì?

Kẻ này thân mặc áo bào trắng, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị, một đầu tóc ngân sắc phiêu dật trong gió, độ tuổi thoạt nhìn cũng không lớn lắm.

Nhưng mà thời điểm Quỷ Sát Chân Thần nhìn thấy người nầy, cả người nhất thời lạnh run một trận:

- Không ngờ vào lúc này Đại ca lại trở về!

Trong không gian đột nhiên xuất hiện một tia không gian ba động khác thường, khe lóe lên rồi biến mất.

Thiên Vũ Đảo chủ khẽ ngẩng đầu lên, trong tròng mắt lóe ra một tia quang mang lạnh lẽ, liếc nhìn về phía địa phương xuất hiện không gian ba động dị dạng kia, cặp mày khẽ chau lại.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, tâm thần Triệu Phong khẽ kinh ngạc.

- Không ngờ Thiên Vũ Đảo chủ đã trở về!

Triệu Phong vốn tưởng rằng Đại ca của Quỷ Lệ Chân Thần cùng Quỷ Sát Chân Thần, hẳn là một vị lão đầu Ma đạo, lại không nghĩ rằng bộ dáng của hắn lại là một gã thanh niên trẻ tuổi như vậy!

Bất quá điều này đã nói lên rằng, thiên phú của người này rất tốt, thực lực cường hãn! Tại thời điểm còn rất trẻ đã tu luyện tới cảnh giới Chân Thần! Hẳn là một vị thiên tài!

- Thiên Vũ Đảo chủ, Chân Thần Tứ giai! Cường giả mạnh nhất Thiên Vũ Đảo! Xem ra lần này, trong một thời gian rất lâu ta cũng không thể ra ngoài được rồi!

Triệu Phong cười khổ bất đắc dĩ.

Hắn chạy tới nơi này trắng trợn phá hoại, chỉ là muốn chấn nhiếp Quỷ Sát Chân Thần một chút, để cho hắn tức giận phiền muộn. Lại không nghĩ rằng, không ngờ lúc này Thiên Vũ Đảo chủ lại quay trở về!

Tuy rằng Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang khác nhau không lớn, nhưng mà để Triệu Phong sống cả đời ở chỗ này thì hẳn là không được!

Vô đạo một đường nên tùy ý xông xáo, không sợ gian nguy. Lúc này Triệu Phong bị người khác vây khốn, ngay cả đi ra cũng không dám. Điều này đối với tâm cảnh của Triệu Phong sẽ tạo thành ảnh hưởng vô cùng nghiêm trọng, thậm chí trở thành tai họa ngầm lúc độ Chân Thần Lôi Kiếp.

Bất quá, lần này Triệu Phong gây chuyện hơi lớn một chút, ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng bị làm cho trở về trước thời hạn, tùy tiện ra ngoài thì chẳng khác gì chịu chết.

oOo

Dần dần dà dà, rất nhiều cường giả Chân Thần các thế lực trong Thiên Vũ Đảo đều đã chạy tới chỗ này.

Vốn dĩ bọn họ đối với mệnh lệnh của Quỷ Sát Chân Thần vô cùng bất mãn, nhưng mà tới thời điểm nhìn thấy Thiên Vũ Đảo chủ, bọn họ liền triệt để không có ý kiến.

Rất nhanh, những cường giả Chân Thần am hiểu Không Gian Áo Nghĩa cùng trận pháp trong những người này đã liên thủ bố trí một đạo Cấm Không Đại Trận, phong tỏa không gian phương viên mấy vạn dặm.

Hơn vạn dặm, mười mấy bóng người phiêu phù giữa không trung. Những người này không ngờ toàn bộ đều là cường giả Chân Thần!

- Nếu như chuyện này thành công, bản Đảo chủ sẽ không bạc đãi các người!

Thần sắc Thiên Vũ Đảo chủ lãnh đạm, nhìn không ra tâm tình ba động gì.

Thiên Hỏa Chân Thần cũng có mặt tại chỗ này. Bất quá sau khi hắn nói rõ tất cả mọi chuyện liên quan tới Triệu Phong, Thiên Vũ Đảo chủ liền không để ý tới hắn nữa, có lẽ là khinh thường để mắt tới hắn.

Thiên Hỏa Chân Thần nhìn thấy trận thế lớn như vậy, trong lòng cũng kinh hoàng lo lắng một trận. Không ngờ một mình Triệu Phong lại có thể quây phá Thiên Vũ Đảo thành bộ dạng như thế này.

- Haizzz... đại nạn của ta sắp tới, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng sẽ triệt để sụp đổ a! Đây chính là nguyên nhân khiến Thiên Vũ Đảo chủ khinh thường động thủ với ta a!

Trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần khê thổ dài.

- Triệu Phong, một khi ngươi xuất hiện, nhất định sẽ chết không có chỗ dung thân!

Sắc mặt Quỷ Sát Chân Thần âm lãnh dữ tợn.

1173. Chương 1170: Thần Vực Thánh Địa

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong khoanh chân ngồi trên một đỉnh núi, toàn thân lóng lánh kim quang, lồi đình rậm rạp.

Ở trước mặt hắn, đang có mấy món trân tài Thái Cổ trân quý cùng Thần Tinh, liên tục lưu chuyển ra từng cỗ từng cỗ lực lượng kỳ dị, tiến nhập vào trong Thánh lực quang toàn của Triệu Phong.

Mà tại phía chân trời xa xôi, vàng thái dương kim sắc chói mắt đang phát ra từng đạo từng đạo quang tuyến cực nóng, chiếu lên trên người Triệu Phong, gia tốc tốc độ tu luyện của hắn.

Thời khắc nào đó, từ trong thân thể Triệu Phong chợt phụt ra một đạo quang mang kim lôi chói mắt. Xung quanh chỗ của Triệu Phong, quang mang kim lôi chấn động tàn sát bừa bãi khắp nơi, lưu lại vô số vết cắt đứt sâu hoắm.

Ông ông!

Ba động Kim Chi Phong Lôi bên ngoài thân thể Triệu Phong càng ngày càng chói mắt hơn, tản ra kim quang chói mắt.

Giờ phút này, toàn thân Triệu Phong giống như một khối thái dương kim sắc, cùng khối thái dương trên bầu trời tranh phong.

Bất quá dần dần, cỗ quang mang chói mắt cùng khí tức cường đại này chậm rãi nội liễm lại, quay trở về bên trong thân thể Triệu Phong.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười, Kim Chi Phong Lôi, đã đột phá cấp bậc Đại thành!

Triệu Phong mở ra cặp mắt sáng ngời, phun ra một ngụm trọc khí cực nóng.

- Bất quá, chút thực lực này vẫn còn xa xa không đủ!

Kim Chi Phong Lôi đã có chút tiến, nhưng Triệu Phong cũng không cảm thấy có bao nhiêu vui sướng.

Tuy rằng hắn tu luyện bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng đối với tình huống nguy cấp bên ngoài vẫn là biết rất rõ ràng.

Mặc dù xung quanh địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ không có một bóng người, nhưng Triệu Phong biết rõ đang có rất nhiều cường giả ẩn nấp ở xung quanh, kể cả Quỷ Sát Chân Thần cùng Thiên Vũ Đảo chủ trong đó.

Có thể nói, lúc này Triệu Phong đã lọt vào vòng vây của tất cả cường giả Thiên Vũ Đảo. Một khi hắn đi ra ngoài, liền sẽ gặp phải sự vây công của tất cả cường giả. Cho dù là Chân Thần Ngũ giai cũng chỉ có thể nhận lấy cái chết!

Bất quá vẫn như cũ còn có một đường sinh cơ. Triệu Phong sớm đã nghĩ ra hai phương án giải quyết. Phương án thứ nhất, Triệu Phong ngay lập tức trùng kích Thiên giai Thần vị, chỉ ít cũng có thể chứng đạo Chân Thần Nhị giai! Sau đó lại để cho Triệu Vạn cùng Triệu Vong toàn bộ trùng kích Thiên giai Thần vị.

Sau khi trùng kích Thần vị thành công, đám người Triệu Phong lại củng cố, đề thăng thực lực một phen, có lẽ sẽ có thể giết ra trùng vây.

Phương án thứ hai, tổn hao đại lượng tài nguyên tài bồi cho Diệt Thế Hắc Giao Long, giúp hắn khôi phục thực lực. Thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long tại thời kỳ đỉnh phong chính là tồn tại cấp bậc Cổ Thần, thực lực phi thường cường hãn khủng bố! Chỉ một tên Thiên Vũ Đảo chủ, hoàn toàn không cần đặt vào trong mắt hắn.

Nhưng mà cả hai loại phương án này đều có điểm tai hại rất lớn. Phương án thứ nhất, sẽ khiến cho Triệu Phong cùng hai cỗ phân thân đánh mất tiềm lực của mình, con đường võ đạo sau này lại càng thêm gian nan.

Phương án thứ hai sẽ mang đến cho Triệu Phong nguy cơ tai họa ngầm rất lớn. Dù sao nếu như thực lực của Diệt Thế Hắc Giao Long quá mạnh mẽ, sẽ dễ dàng thoát ly chương khống của hắn.

- Trước hết đề thăng thực lực, hắn là sẽ còn những phương pháp khác!

Triệu Phong không suy nghĩ thêm về chuyện này nữa.

Vừa rồi Triệu Phong nghĩ muốn chọn ra một phương án trong đó, nhưng nghĩ tới nghĩ lui vẫn như cũ có những tai hại thật lớn.

Bởi vậy Triệu Phong quyết định vừa tu luyện vừa suy nghĩ, tranh thủ nghĩ ra biện pháp giải quyết càng tốt hơn. Bằng không, cũng chỉ có thể tuyển chọn một phương án có tai hại ít nhất mà thôi.

Ông ông!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp vũ dực kim quang rạng rỡ, phủ đầy lông văn thánh quang kim sắc.

Vụt...

Thân hình Triệu Phong hóa thành một đạo quang mang đậm kim sắc, nhanh chóng biến mất ở phía chân trời.

Hiện nay không gian để Triệu Phong có thể tăng lên thập phần nhiều! Ngoại trừ Kim Chi Phong Lôi vừa mới đột phá ra, còn có Thánh Lôi Thể, đồng thuật, Kim Lôi Quang Dực Thuật, lực lượng Thần huyết trong ngón trở vân vân.

Mỗi ngày, Triệu Phong ở trong lãnh địa của mình trong Mộng Cảnh Thái Cổ tiến hành tu luyện, đề thăng các phương diện năng lực của chính mình.

oOo

Trong nháy mắt, thời gian nửa năm rất nhanh trôi qua. Các cường giả Chân Thần trong Thiên Vũ Đảo vẫn như cũ tử thủ bên ngoài. Thời gian nửa năm đối với cường giả Chân Thần mà nói, có lẽ cũng chỉ giống như thời gian một cái nháy mắt mà thôi! Rất nhiều cường giả Chân Thần ở đây đều có niên kỷ năm vạn năm trở lên, có thậm chí càng cổ lão hơn nhiều.

Thế nhưng lúc này, toàn bộ đám người của Thiên Vũ Đảo đều không biết, các địa phương khác tại Thần vực Man Hoang đã triệt để rung động. Một hồi phong bạo từ các thế lực cường đại nhất hướng về phía các thế lực ở tầng dưới chót nhanh chóng thổi quét tới!

oOo

Trong một tòa cung điện hoa lệ, do một mảnh kim lam ngọc thạch dựng thành tại Lam Hải Loan.

Ông!

Trên một cái thạch đài cổ lão, đột nhiên hiện lên một cái thông đạo bạch sắc sáng ngời chói lòa, tản mát ra khí tức Thái Cổ thương tang cổ lão, tựa hồ so với khí tức cổ lão của Thần vực Man Hoang còn nồng nặc hơn mấy phần.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đã tiếp nối thành công!

Một đạo thanh âm tang thương vang dội, vang vọng khắp hư không thiên địa. Rất nhiều thân ảnh cường đại phụ cận thạch đài, tâm thần đều khẽ run lên một cái.

Đạo thanh âm vừa rồi kia, chính là thanh âm của Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần!

Lúc này, vài tên cường giả Chân Thần diện mục già nua bên cạnh thạch đài đã đi tới bên cạnh thông đạo, trong tay lấy ra một vài thiết bị đạo cụ.

Những dụng cụ này tản mát ra quang mang các màu lấp lánh, chiếu rọi vào bên trong thông đạo.

- Bẩm Tộc trưởng, tu vi cao nhất mà thông đạo có thể dung nạp, là Chân Thần Ngũ giai!

Hai mắt lão giả này chợt lấp lánh tinh mang.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cách một vạn năm mới mở ra một lần, đồng thời mỗi lần người có tu vi cao nhất có thể tiến nhập vào trong đó, cũng chỉ là Chân Thần Tam giai hoặc là Tứ giai mà thôi! Ở khu vực xa xôi như Lam Hải Loan này, tu vi đệ tử có thể tiến nhập trong đó, cũng sẽ giảm thấp đi hơn một bậc.

Nghe đồn, cách đây ba mươi triệu năm trước, một ít thể lực cường đại bên trong Nội lực của Thần vực Man Hoang, từng có cường giả Chân Thần Ngũ giai tiến nhập vào trong đó! Nhưng từ đó về sau, cường giả mạnh nhất có thể tiến nhập vào trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng chỉ là Chân Thần Tứ giai!

Nhưng mà chẳng biết tại sao, lần này, tại khu vực thông đạo xa xôi hẻo lánh như Lam Hải Loan bậc này, lại vẫn cho phép Chân Thần Ngũ giai tiến nhập vào trong đó.

- Thậm chí ngay cả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến nhập?

- Tốt! Không nghĩ tới Thiên Hoa Chân Thần ta lại có cơ hội tiến nhập Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ a!

Trong đám người, một vị lão giả thân mặc cẩm y ngọc bào, nhưng trên mặt không có lấy một tia nếp nhăn, toàn thân tản ra quang trạch kim ngọc, thần sắc vô cùng kích động, nói.

Hắn là cường giả Chân Thần Ngũ giai cực mạnh trong Kim Ngọc Tộc! Nếu như Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến nhập Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, hắn nhất định chính là cường giả mạnh nhất lần này.

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc thoáng trầm mặc trong chốc lát, mới thở dài một tiếng:

- Nếu như ngay cả ở phụ cận Lam Hải Loan, cường giả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể tiến vào trong đó, chỉ sợ trong các thể lực Nội lực kia, sẽ có cường giả Chân Thần Lục giai, hoặc là cường giả Cổ Thần tiến nhập vào trong đó!

Cho nên, theo như tộc trưởng Kim Ngọc Tộc nghĩ, đây cũng không phải là một chuyện tốt gì.

- Trước hết để cho các đệ tử Chuẩn Thần đạt được danh ngạch tiến nhập vào trong đó!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc vừa dứt lời, trên thạch đài cách đó không xa, một đám đệ tử trẻ tuổi đã có chút khẩn cấp.

Trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ tràn ngập kỳ ngộ vô cùng, hơn nữa lại có hạn chế tu vi, cho nên cái Bí cảnh này hầu như trở thành Bí cảnh dành riêng cho các đệ tử Chuẩn Thần!

Có thể đạt được xưng hô Chuẩn Thần, ai nấy đều là cường giả Bán Thần có được đầy đủ Thần lực, bất cứ lúc nào cũng có thể trùng kích Thiên giai Thần vị, đồng thời có mười thành nắm chắc!

Cảnh giới của bọn chúng tuy chỉ là Bán Thần, nhưng thực lực lại vô cùng cường hãn. Giống như Chuẩn Thần thiên kiều cực mạnh của Kim Ngọc Tộc, Đế Lâm Chuẩn Thần, đã từng có được chiến tích đánh chết Chân Thần Nhị giai!

Tuy rằng lúc này bọn họ biết được ngay cả cường giả Chân Thần Ngũ giai cũng có thể đi vào trong đó, nhưng mà những đệ tử Chuẩn Thần này đều đã đạt được danh ngạch, lúc này tự nhiên sẽ không ai có thể cướp đoạt danh ngạch của bọn chúng.

- Người thứ nhất, Đế Lâm Chuẩn Thần!

Theo các Trưởng lão gọi tên, các cường giả Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc chậm rãi tiến nhập vào trong thông đạo.

Cường giả Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc tổng cộng có mười sáu người. Tại trong mười sáu người này, tại vị trí thứ ba đếm ngược từ dưới lên, có một gã thanh niên áo trắng. Lúc này, khuôn mặt tuấn mỹ của hắn cũng đã có chút khẩn trương.

Người này chính là Hề Phong! Ở trong Thiên Vũ Đảo, hắn tự nhận là đệ nhất thiên tài thiếu niên. Bởi vì nhờ vào quan hệ của sư tôn, hắn cũng đạt được một cái danh ngạch tiến vào. Bất quá, trong hàng những đệ tử Chuẩn Thần tiến vào Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ lần này, thực lực của hắn cũng chỉ là thứ ba đếm ngược từ dưới lên mà thôi!

Rất nhanh, toàn bộ các đệ tử Chuẩn Thần đều đã tiến nhập vào trong đó.

- Thiên Hoa Chân Thần, chú ý bảo vệ tốt đệ tử Chuẩn Thần trong tộc!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc thần nhiên nói.

- Vâng, Tộc trưởng!

Thiên Hoa Chân Thần là cường giả Chân Thần Ngũ giai mạnh nhất trong Kim Ngọc Tộc, hẳn là người đầu tiên tiến nhập, tất cả tộc nhân trong Kim Ngọc Tộc không ai dị nghị chút nào.

Vốn dĩ hẳn không có danh ngạch, bởi vì Kim Ngọc Tộc chưa từng bao giờ có Chân Thần Ngũ giai nào tiến nhập vào trong đó, thậm chí ngay cả Chân Thần Tứ giai cũng chưa từng có ai đi vào.

Nhưng mà lần này chẳng biết tại sao lại xuất hiện loại dị tượng này. Theo như Thiên Hoa Chân Thần nghĩ, đây chính là một hồi tạo hóa do ông trời ban tặng cho hẳn.

Thiên Hoa Chân Thần trực tiếp bước vào trong đó.

Nhưng lúc này, thông đạo kia bỗng nhiên bắt đầu rung động, tựa hồ như có chút mơ hồ.

Mọi người biết rõ, thông đạo đã xuất hiện tình huống bất ổn, cường giả Chân Thần Ngũ giai khác sợ rằng khó có thể tiến nhập vào nữa.

- Chân Thần Tứ giai!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc nhàn nhạt nói.

Sau đó, các cường giả Chân Thần Tứ giai trong tộc bắt đầu tiến nhập vào trong đó. Thông đạo bạch sắc càng thêm mơ hồ hơn.

Mỗi khi có thêm một người tiến nhập vào, thông đạo sẽ ảm đạm hơn một chút. Bởi vậy, chỉ có tổng cộng hai gã cường giả Chân Thần Tứ giai tiến nhập vào trong đó.

- Chân Thần Tam giai!

Một gã Chân Thần Tam giai trong tộc trực tiếp bước vào trong đó. Bất quá, hẳn vừa mới tiến nhập vào thông đạo, xung quanh liền xuất hiện mấy đạo khe nứt không gian, sau đó từng cỗ từng cỗ âm phong không gian thổi tới, xé rách thân thể hẳn thành từng mảnh nhỏ.

Toàn bộ Kim Ngọc Tộc biến thành một mảnh tĩnh mịch, Chân Thần Tam giai cứ như vậy dễ dàng bỏ mình?

- Chân Thần Nhị giai!

Một gã Chân Thần Nhị giai đạt được danh ngạch thậm trọng tiến vào trong đó, liền bình yên thông qua.

Mãi đến lúc thông đạo kia hoàn toàn ảm đạm biến mất, các cường giả Kim Ngọc Tộc mới không tiếp tục tiến nhập vào đó nữa.

Nhưng một ít cường giả Chân Thần tuổi hơi lớn một chút ở đây phát hiện ra, lần này Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, nhân số tộc nhân Kim Ngọc Tộc tiến nhập vào trong đó nhiều vô cùng, cơ hồ là gấp đôi so với lần trước!

oOo

Cổ Lũng Vực...

Tại một địa phương Thần thánh được vạn người kính ngưỡng. Trên không trung của phiến địa phương Thần thánh này, có một khóa quang cầu bạch sắc thật lớn. Bên trong khóa quang cầu này phiêu phù rất nhiều cung điện kiến trúc ngang dọc tương liên.

Lúc này, trên một cái cổ bàn cổ lão, một người có cặp mắt lạnh lẽo, trên khuôn mặt có khắc văn tự kỳ dị, chậm rãi bước vào trong thông đạo.

- Thôn Thiên Chuẩn Thần đã tiến vào!

Phía sau, trong cặp mắt của vô số Chuẩn Thần, Chân Thần đều lộ ra sự kính nể cùng sùng bái sâu đậm.

- Nghe đồn Thôn Thiên Chuẩn Thần đã cụ bị tư cách trùng kích Chân Thần Tứ giai! Sau kỳ ngộ lần này, chỉ sợ hẳn sẽ càng nâng cao thêm một bước! Ngày sau có thể ổn thỏa trở thành Thần Chủ một phương, trở thành một trong các Trưởng lão của Phệ Thiên Thánh Địa!

Ở phía sau, vô số tuyệt mỹ nữ tử, trong mắt lấp đầy ánh quang trạch, lộ ra thần sắc mê ly.

Nếu như lời này để cho các cường giả thế lực khác trong Cổ Lũng Vực nghe được, nhất định sẽ kinh hãi không thôi. Cường giả Thần Chủ trên cả cấp bậc Cổ Thần, ở trong Phệ Thiên Tộc, không ngờ chỉ có thể làm Trưởng lão mà thôi!

Bất quá, nếu như là cường giả các của thế lực Tứ tinh Đỉnh phong hoặc là thế lực Ngũ tinh nghe được hai chữ Thánh địa này, nhất định sẽ không kinh ngạc như vậy.

Thần Vực Thánh Địa, chính là tồn tại Cấm kỵ trong Thần vực Man Hoang. Một ít thế lực Tứ tinh, Tứ tinh rưỡi, có lẽ căn bản cũng chưa từng nghe nói qua cái danh từ này!

Thần Vực Thánh Địa, địa phương chứa tể chí cao của mười tám Vực trong Thần vực Man Hoang! Thực lực thần bí khó lường, địa phương Cấm kỵ trong Thần vực Man Hoang! Nhưng cũng không phải mỗi một Vực đều có Thần Vực Thánh Địa.

Sau khi Thôn Thiên Chuẩn Thần tiến vào, những đệ tử còn lại dần dần cũng tiến nhập vào trong đó.

- Tản đi thôi!

Ở phía sau, một vị lão giả thân hình hư vô thản nhiên nói.

Nhưng ngay vào lúc này, trong tay hắn chợt xuất hiện một tấm lệnh bài. Một đạo tin tức chợt truyền vào trong đầu hắn:

- Cho đến nay cũng chỉ mới có bộ phận khu vực Cổ Lũng Vực có thể kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ? Các Vực còn lại trong Thần vực Man Hoang, cũng đều không có dấu hiệu kết nối?

Sau khi biết được tin tức quan trọng này, sắc mặt lão giả đột nhiên biến đổi, vội vàng vàng rời đi.

Sau đó, các Thần Vực Thánh Địa còn lại trong Thần vực Man Hoang cũng dần dần đạt được tin tức này. Chỉ có bộ phận khu vực Cổ Lũng Vực thành công kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

Bất quá, bọn chúng cũng không cảm thấy kỳ quái.

Thần vực Man Hoang mệnh mông vô tận, lần này, Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ có thể là bắt đầu kết nối từ Cổ Lũng Vực, sau đó mới dần dần kết nối với toàn bộ Thần vực Man Hoang. Có lẽ không bao lâu nữa, các Vực còn lại trong Thần vực Man Hoang cũng sẽ có thể thành công kết nối.

Chỉ có thể nói, lần này Cổ Lũng Vực chiếm tiện nghi hơn một chút. Mà các thế lực trong các Vực còn lại chỉ có thể chờ đợi, đợi Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ chậm rãi kết nối tới! Có lẽ vài ngày nữa, cũng có lẽ một tháng sau...

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ...

Triệu Phong vẫn như cũ đang tu luyện Kim Chi Phong Lô. Mà ngón trỏ của hắn vẫn đang không ngừng dung hợp lực lượng Thần huyết. Trong đầu thì lại thôi diễn Phân Hồn Quyết tầng thứ ba, còn có một vài ý niệm đang tiến hành những chuyện khác...

Nhưng bỗng nhiên, trong phạm vi nhận biết của Triệu Phong, đột nhiên xuất hiện một gã chủng tộc nhân hình, điều này khiến cho Triệu Phong có chút kinh ngạc!

Ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ thời gian dài như vậy, những chủng tộc Thái Cổ Triệu Phong từng gặp qua đều là hình thái bản thể. Đây là lần đầu hắn thấy được chủng tộc Thái Cổ đã hóa thành nhân hình!

p/s: Nhóm dịch đã đuổi kịp Tác giả, đợi chờ là hạnh phúc nha các đạo hữu :3

1174. Chương 1171: Man Hoang Thái Cổ Bí Cảnh

Trong khu rừng rậm rạp toả ra thứ thiên địa nguyên khí và Thái Cổ khí tức còn đậm đặc hơn cả Man Hoang Thần Vực .

Một thanh niên nam tử ánh mắt trong vắt, trên làn da màu lam nhạt phủ một lớp vảy, vẻ mặt đầy ngạc nhiên thích thú, cẩn trọng di chuyển trong rừng.

- Đây chính là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Nam tử đó có chút phấn khích.

Hắn tên là Ngụy Kha, người của Lam Lan Tộc ở Cổ Lũng Vực, thiên phú cực giỏi, chỉ trong một trăm năm đã tu luyện tới cảnh giới Bán Thần, trở thành người của nội tộc.

Trong cuộc tranh giành suất vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Ngụy Kha đã nổi trội lên chiếm được một suất.

Nhưng trong những người vào bí cảnh của Lam Lan Tộc thì hắn vẫn xếp ở hạng cuối.

- Xem bản đồ trước đã.

Ý niệm Ngụy Kha đi sâu vào thế giới linh hồn, một tấm bản đồ rời rạc hiện ra trong đầu.

Đây là những thông tin bản đồ đệ tử các đời Lam Lan Tộc tổng kết được sau khi vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Trải qua vô số năm nhưng thông tin vẫn không thể liên kết được với nhau. Từ đó có thể thấy Man Hoang Thái Cổ bí cảnh rộng lớn tới mức nào.

Man Hoang Thái Cổ là bí cảnh lớn nhất trong Man Hoang Thần Vực, vạn năm mới mở một lần.

Man Hoang Thái Cổ mới mở ra cách đây một nghìn năm, nhưng giờ đã lại sắp mở lần nữa rồi.

Vì thế mới nói, được vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh với Ngụy Kha giống như đang nằm mơ vậy.

- Không thể phán đoán được vị trí.

Ý niệm của Ngụy Kha trở về với thân thể.

- Nghe các tiền bối trong tộc nói nơi này vô cùng nguy hiểm. Ta vẫn nên liên lạc với người trong tộc trước đã.

Trong tay Ngụy Kha xuất hiện một tấm lệnh bài hình cá màu lam.

Đây là lệnh bài truyền tin, trong bán kính nhất định, chỉ cần xuất hiện lệnh bài này là hắn có thể truyền âm.

Nhưng lúc này, tấm lệnh bài trong tay hắn không có bất cứ phản ứng gì. Cũng có nghĩa là trong phạm vi nhất định không có người của Lam Lan Tộc.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thật sự quá rộng lớn. xung quanh đây lại chẳng có một người Lam Lan Tộc nào.

Ngụy Kha cảm thán, ánh mắt lộ sự kiên định, đã vậy thì hắn đành một mình thăm dò vậy.

Vút!

Ngụy Kha thận trọng phi hành trong khu rừng, ánh mắt trầm ổn quan sát xung quanh.

- Đây là...Huyết Hồn Thảo.

Mắt Ngụy Kha bỗng lóe sáng, bay tới một nơi nhìn chăm chăm một ngọn thảo được màu đỏ rực.

Huyết Hồn Thảo có thể thúc đẩy khí huyết, có lợi cho tu luyện đột phá, đồng thời cũng có ích nhất định đối với linh hồn. Cũng không phải quá quý giá đối với cường giả Bán Thần.

Nhưng ở đây có phải tới vài trăm cây Huyết Hồn Thảo nên Ngụy Kha rất động tâm.

Khi hắn đang định hái Huyết Hồn Thảo thì từ phía xa bỗng vọng lại một tiếng gầm phẫn nộ.

Rồi một đạo huyết quang ảnh lao về phía hắn.

Ngay lập tức, trong tay Ngụy Kha xuất hiện một thanh trường kiếm. Kiếm vung lên tạo thành một làn sóng cuộn cuộn về phía trước, cắt đứt vài ngọn cây cổ thụ bắn về phía quang ảnh kia.

- Huyết Nguyên Tộc.

Ngụy Kha nhìn chủng tộc Thái Cổ trước mặt, đó là một chủng tộc kỳ dị được tạo ra từ một đồng dịch thể đặc quánh màu đỏ mà thành.

Huyết Nguyên Tộc có thể thôn phệ huyết khí của chủng tộc khác, có thể biến thành bất cứ hình dạng nào, xếp thứ 8612 trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

- Quả nhiên không sai, ở đây Thái Cổ Vạn Tộc đều ở trạng thái bản thể.

Ngụy Kha thấy kinh ngạc, chiến ý vẫn không giảm.

Huyết Nguyên Tộc cũng là Bán Thần, nhưng Ngụy Kha là Chuẩn Thần, mạnh hơn hẳn, hơn nữa huyết mạch của Lam Luân Tộc cũng mạnh hơn.

Nhưng đúng lúc đó có nhiều huyết quang ảnh từ phía xa lao tới, quang ảnh to lớn đó khiến Ngụy Kha run lên.

- Mau chạy đi!

Lúc ấy ở một phía khác xuất hiện một nam tử tóc kim, gương mặt tuấn mỹ.

Triệu Phong tốc độ cực nhanh, chớp mắt đã tới bên cạnh Ngụy Kha, dùng sức mạnh ý chí đưa Ngụy Kha thoát khỏi nguy hiểm.

Sau khi phi hành một lúc, thân ảnh Huyết Nguyệt Tộc đã dần biến mất.

- Đa tạ huynh đài ra tay tương trợ.

Ngụy Kha mỉm cười, ánh mắt đầy cảm kích nói.

Tốc độ vừa rồi của Triệu Phong ít nhất cũng nhanh gấp đôi Ngụy Kha. Điều này khiến Ngụy Kha có chút kính phục Triệu Phong. Hẳn nghĩ Triệu Phong ít nhất cũng là tuyệt đỉnh thiên tài của thể lực tứ tinh rười nào đó.

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nguy hiểm trùng trùng, giữa các chủng tộc vẫn xảy ra việc tàn sát lẫn nhau vì lợi ích. Nếu là người khác chắc chắn sẽ không bận tâm cho Ngụy Kha. Nhưng Triệu Phong lại chủ động cứu hắn, điều này cho thấy Triệu Phong không phải người ác.

- Không cần cảm ơn. Nhưng tại sao người lại một mình xuất hiện ở đây?

Triệu Phong hỏi.

Thật ra khi Ngụy Kha vừa tới Triệu Phong đã phát hiện ra. Chỉ là lúc đó hắn không bận tâm, vì thực lực Ngụy Kha không mạnh, Triệu Phong cũng không thêm nô dịch.

Nhưng Triệu Phong đột nhiên phát hiện Ngụy Kha lấy ra lệnh bài truyền tin khiến hắn tò mò. Nên Triệu Phong mới dần tiếp cận ngầm quan sát Ngụy Kha, Huyết Nguyên Tộc vừa rồi cũng là Triệu Phong cố tình sắp xếp.

- Không phải các hạ cũng một mình sao?

Ngụy Kha cảm thấy kỳ lạ, nói. Nhưng rồi hắn bổ sung ngay:

- Vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều là truyền tống ngẫu nhiên. Việc này cũng chẳng biết làm thế nào.

Với Ngụy Kha, hắn nói như vậy chẳng khác nào nói thừa, nhưng với Triệu Phong thì trong đầu lại nổi sóng.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Triệu Phong đã nghe về nơi này ở Giao Dịch Linh Điện nên biết một chút.

- Đây là bí cảnh Man Hoang Thái Cổ?

Triệu Phong đang định hỏi thì lại thôi.

Nếu Mộng Cảnh Thái Cổ thật sự là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong mà nói ra câu này chắc chắn sẽ bị Ngụy Kha coi là thăng ngốc.

Con mắt trái của Triệu Phong giật giật mấy cái rồi yên lặng.

- Ta là Ngụy Kha. Không biết các hạ có muốn tạm cùng hành động với ta không?

Ngụy Kha đưa ra đề nghị, trong ánh mắt trong vắt kia không có bất cứ dụng ý nào khác.

Hắn vẫn chỉ nghe nói về sự nguy hiểm của Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Mãi tới vừa rồi mới được chứng kiến, nếu không phải Triệu Phong ra tay tương trợ thì có lẽ hắn đã mất mạng rồi.

Khi đưa ra đề nghị Ngụy Kha cũng bắt đầu đánh giá cảnh giới của Triệu Phong, dường như không phải mạnh lắm. Việc này khiến hắn có chút nghi hoặc. Tốc độ của Triệu Phong rõ ràng hơn hắn rất nhiều, nhưng tu vi dường như mới chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn.

- Ta là Triệu Phong, mới tới thì vẫn nên cùng hành động sẽ an toàn hơn.

Triệu Phong mỉm cười.

Vốn dĩ hắn chỉ định tìm hiểu chút thông tin tử Ngụy Kha, nhưng suy nghĩ của Ngụy Kha đơn giản, không có ác ý, trực tiếp mời Triệu Phong.

Nhưng giờ Triệu Phong vẫn chưa dám tin đây là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Vì thế tạm thời hắn sẽ cùng hành động với Ngụy Kha xem rốt cuộc là thế nào.

Nếu Mộng Cảnh Thái Cổ là Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thật thì thiên tài trong Man Hoang Thần Vực không phải đều đang tranh giành tài nguyên của hắn sao? Triệu Phong không thể khoanh tay đứng nhìn được.

Từ trước tới nay Mộng Cảnh Thái Cổ đều là tu luyện bí cảnh của Triệu Phong tùy ý khai thác tài nguyên, nhưng lúc này lại có khả năng sẽ bị vô số thiên tài trong Man Hoang Thần Vực xông vào.

- Thực lực của Triệu huynh phi phàm, chắc hẳn là tuyệt đỉnh cường giả của thế lực tứ tinh rưỡi nào đó?

Ngụy Kha cười nói, dáng vẻ như coi Triệu Phong là hảo hữu rồi.

- Cũng bình thường thôi, thế lực sau lưng ta không phải mạnh lắm.

Triệu Phong nói mơ hồ, thế lực sau lưng hắn chỉ là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, thậm chí có thể nói là rất yếu.

- Ngụy Kha, chúng ta đi về hướng này đi. Ta cảm giác phía kia có một luồng khí tức nguy hiểm.

Triệu Phong nói.

Thật ra phía kia là lãnh địa của Triệu Phong, dẫn Ngụy Kha đi thăm dò nơi đó không phải là để Ngụy Kha lấy tài nguyên của hắn hay sao? Hơn nữa những loài chủng tộc Thái Cổ mà Triệu Phong nô dịch đương nhiên sẽ không tấn công hắn. Như vậy sẽ khiến Ngụy Kha nghi ngờ.

- Được.

Ngụy Kha cũng không nghĩ nhiều, cùng Triệu Phong di chuyển về hướng khác.

- Chủng tộc của Ngụy huynh đệ có bao nhiêu người vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Chưa đi được bao lâu, Triệu Phong đã bắt đầu dò hỏi.

- Lam Lâm Tộc chỉ là chủng tộc tứ tinh rưỡi, nên chỉ có 45 người vào. Nhưng tộc ta có một ngũ giai Chân Thần, nếu gặp được thì tốt rồi.

Ngụy Kha nói luôn.

- 45 người, ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong thăm giật mình.

Theo hần đoán, bốn mươi lăm người này hoặc là Chuẩn Thần, hoặc là nhị giới Chân Thần. Nhưng hần không ngờ lại có cả ngũ giai Chân Thần. Ngũ giai Chân Thần còn mạnh hơn cả Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cẩn thận, Triệu Phong!

Ngụy Kha đột nhiên hô lên, vung trường kiếm bắn ra một làn sóng về phía một con Thiên Hỏa Lôi Viên.

Con Thiên Hỏa Lôi Viên này đương nhiên không phải con Triệu Phong nô dịch. Thực lực của nó mạnh hơn, là nhất giai Chân Thần đỉnh phong.

Thần sắc Triệu Phong lạnh đi, thực lực của Ngụy Kha chưa thể đối phó với con Thiên Hỏa Lôi Viên này, thậm chí còn nguy hiểm, nhưng dường như Ngụy Kha không nghĩ nhiều như vậy.

Việc này khiến ấn tượng của Triệu Phong về Man Hoang Thần Vực có chút thay đổi. Trước hần vẫn nghĩ tất cả mọi người trong Man Hoang Thần Vực đều chỉ nghĩ tới lợi ích và thực lực.

Uỳnh!

Triệu Phong thi triển Kim Chi Phong Lôi xông tới.

Hần tung ra một đạo kim quang lôi quyền đánh thẳng lên ngực Thiên Hỏa Lôi Viên. Không ai phát hiện ra trong quyền quang có mang kim chi áo nghĩa, tạo nên tổn thương cực lớn tới nội tạng của Thiên Hỏa Lôi Viên.

Thực lực của Ngụy Kha cũng không yếu, mạnh hơn nhất giai Chân Thần rất nhiều, liên thủ với Triệu Phong rất nhanh đã tiêu diệt được con Thiên Hỏa Lôi Viên.

Phần lớn thứ quý giá trên người Thiên Hỏa Lôi Viên, Triệu Phong đều để Ngụy Kha lấy.

- Triệu huynh không chỉ tốc độ nhanh mà thực lực cũng rất mạnh.

Ngụy Kha cười hiền hậu.

- Người trong tộc ta hình như ở quanh đây.

Ngụy Kha thông qua tầm lệnh bài của mình truyền tin đi.

Sau khi xác định được phương hướng, Ngụy Kha và Triệu Phong bắt đầu hành động, rất nhanh đã gặp được người trong tộc Ngụy Kha.

- Người là người của Lam Lâm Tộc?

Một hoàng y nam tử lông mày lưỡi mác, thần sắc cao ngạo liếc Ngụy Kha.

- Hồ Thành, người này đúng là trong Lam Lâm Tộc chúng ta. Nhưng người bên cạnh hần thì không phải...

Bên cạnh hoàng y nam tử, một nữ tử dung mạo thanh tú đoan chính nói. Trên làn da mềm mại của nàng ta có hoa văn màu lam nhạt, dáng người cũng rất mảnh mai, yếu điệu.

- Hồ Thành đại ca, ta là Ngụy Kha, được gặp huynh thật quá tốt!

Ngụy Kha có phần phấn khích, đã tiến lại bên cạnh Hồ Thành và Mã Linh Thi.

- Ngụy Kha, người và bọn ta cùng hành động không vấn đề gì. Nhưng người này không biết là chủng tộc nào, hơn nữa tu vi cũng chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn...

Hồ Thành thân là đệ tử cường đại của Lam Lâm Tộc, đương nhiên không thể bỏ rơi thành viên khác của tộc mình, nhưng ánh mắt hần nhìn Triệu Phong thì đầy vẻ khinh bỉ.

Hần không biết Triệu Phong là người của thế lực nào, chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn mà dám chạy tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Người của Lam Lâm Tộc tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh ít nhất cũng là Chuẩn Thần hoặc nhị giới Chân Thần.

Nhưng nghĩ một chút, có lẽ chủng tộc của Triệu Phong quá yếu, Chuẩn Thần và Bán Thần vào hết rồi mà vẫn còn suất nên mới cho Huyền Quang Cảnh viên mãn vào.

- Hồ Thành đại ca, Triệu Phong là ta vừa gặp lúc này. Huynh ấy còn mạnh hơn ta nữa.

Ngụy Kha nói.

- Ha ha, để hấn đi cùng đi.

Mã Linh Thi mỉm cười nói.

Theo nàng ta thì do Ngụy Kha muốn giữ Triệu Phong nên mới cố tình nói vậy. Huyền Quang Cảnh viên mãn sao có thể mạnh hơn Chuẩn Thần?

- Linh Thi đã nói vậy thì để hấn đi cùng đi. Nhưng nếu gặp nguy hiểm hấn cũng phải góp sức.

Ánh mắt Hồ Thành nhìn Mã Linh Thi có chút nồng nhiệt, rồi khinh thường liếc Triệu Phong một cái, nói.

Với tu vi của Triệu Phong có lẽ rất nhanh sẽ chết thôi, có theo hay không cũng chẳng sao.

Hồ Thành tâm tư chủ yếu đặt ở Mã Linh Thi. Tuy Mã Linh Thi không sánh bằng đệ nhất mỹ nữ của tộc nhưng dung mạo cũng rất đẹp.

Trong bốn người, thực lực Hồ Thành là mạnh nhất, đến lúc đó có thể thể hiện một chút, chinh phục nàng.

1175. Chương 1172: Thanh Thiên Liệt Hỏa

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, bốn người lập thành một đội.

Thực lực của Hồ Thành là mạnh nhất, gần nhị giai Chân Thần, tiếp đến là Mã Linh Thi, cuối cùng là Ngụy Kha. Trong mắt Hồ Thành và Mã Linh Thi thì đương nhiên Triệu Phong là yếu nhất.

Còn Triệu Phong lại đang cảm khái sự cường đại của thể lực tứ tinh rười trong Man Hoang Thần Vực. Lam Lân Tộc vào Man Hoang Thần Vực có tận bốn mươi lăm người, trong đó mười tám Chuẩn Thần, còn lại đều là cường giả Chân Thần.

Nhưng khi tiếp xúc với Ngụy Kha, Triệu Phong được biết, trước khi bí cảnh được mở ra thì Lam Lân Tộc đã chiêu mộ rất nhiều cường giả Chân Thần. Những người này bị ràng buộc với Lam Lân Tộc, vào Man Hoang Thần Vực phải bảo vệ đệ tử trong tộc, còn phải nộp một phần nhỏ những gì thu hoạch được.

Dù sao thì cũng chỉ có các thể lực tứ tinh rười trở lên mới có suất vào bí cảnh. Một số Chân Thần độc hành muốn vào bí cảnh Man Hoang Thái Cổ thì phải gia nhập các thể lực này.

- Một Lam Lân Tộc đã có nhiều cường giả vào đây như vậy, thế thì cả Cổ Lũng Vực, thậm chí cả Man Hoang Thần Vực thì sao?

Triệu Phong trầm chấn kinh.

Hắn không thể tưởng tượng được trong Mộng Cảnh Thái Cổ hiện nay có bao nhiêu cường giả. Hơn nữa trong số này còn có tam giai, tứ giai, thậm chí ngũ giai Chân Thần.

Thực lực của Triệu Phong đã có tiến bộ so với trước đây, nhưng nếu không thi triển một số tuyệt chiêu thì vẫn không phải đối thủ của tam giai Chân Thần, chứ chưa nói tới tứ giai, ngũ giai Chân Thần.

Hơn nữa cả Cổ Lũng Vực, thể lực tứ tinh rười nhiều như lông lợn, bên trên còn có thể lực tứ tinh đỉnh phong và ngũ tinh.

Triệu Phong lòng rối như tơ, cho dù hấn dẫn cả đại quân yêu thú thì cũng chỉ địch được lại vài thể lực tứ tinh rười. Lẽ nào tài nguyên ở đây cứ để những người này lấy đi sao?

Triệu Phong đã coi Mộng Cảnh Thái Cổ là không gian bản nguyên của hấn. Coi mọi thứ ở đây là của mình, gặp tình huống này đương nhiên cực kỳ không thoải mái.

- Nhưng, những kẻ này muốn cướp tài nguyên ở đây cũng không dễ vậy đâu.

Triệu Phong lại nghĩ theo một góc độ khác.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, có rất nhiều nơi có chủng tộc Thái Cổ quần cư, thực lực cường hãn. Cho dù Triệu Phong có nắm giữ linh sủng là chủng tộc Thái Cổ lớn như vậy cũng phải thận trọng mở rộng lãnh địa.

- Linh Thi, nàng đã gặp ta thì Hồ Thành ta sẽ đảm bảo nàng sẽ gặp được đại cơ ngộ ở đây.

Dọc đường đi, Hồ Thành luôn dính lấy Mã Linh Thi, hoàn toàn bỏ qua Ngụy Kha và Triệu Phong.

- Hồ Thành, chúng ta vẫn nên tìm người khác trước đã.

Mã Linh Thi không tin lời Hồ Thành.

Trong Man Hoang Thái Cổ nguy hiểm trùng trùng, muốn gặp đại cơ ngộ nhất định phải đồng tâm hiệp lực với các thành viên trong tộc mới được.

Vù!

Đúng lúc đó, phía trước đột nhiên xuất hiện một luồng yêu khí mạnh mẽ, mùi máu tanh dần lan toả.

- Mọi người cẩn thận!

Hồ Thành nhích mép, cuối cùng cơ hội thể hiện của hắn đã tới.

- Chủng tộc biến hình.

Lục quang loé lên, một con cự mãng màu xanh ngọc bích khổng lồ xuất hiện trước mặt bốn người, cái mồm to đỏ lòm toả ra hàn khí lạnh lẽo.

- Lục Tinh Độc Xà, khí tức còn hơn cả nhất giai Chân Thần.

Ngụy Kha đột nhiên kinh hô, con Lục Tinh Độc Xà này còn mạnh hơn con Thiên Hoả Lôi Viên hắn gặp vừa nãy.

- Chết!

Con cự mãng phun ra một đám khói độc, đồng thời nhe nhanh độc lao tới.

- Hà hà, ngươi muốn chết hả!

Hồ Thành cười khẩy, thân hình phiêu hốt bay về phía Lục Tinh Độc mãng, bàn tay hắn loé lam quang, một thanh trường kiếm băng hàn xuất hiện.

Ngay lập tức, khói độc bị khí hàn tấn công, dần đông cứng lại, nhiệt độ xung quanh giảm mạnh, mọi thứ đều bị phủ lên một lớp băng lạnh.

- Thuỷ Ngân Trảm!

Những vệt băng linh động trong không gian đan xen vào nhau, chém lên người Lục Tinh Độc Mãng. Thân pháp của Hồ Thành cũng vô cùng cao thâm, chỉ một lúc đã áp chế được Lục Tinh Độc Mãng.

Vút!

Lục Tinh Độc Mãng không ngờ nhân loại trước mắt lại cường hãn như vậy, liền bỏ chạy.

- Chạy đi đâu!

Hồ Thành đuổi theo, dựa vào uy lực của thanh trường kiếm trong tay làm giảm tốc độ của Lục Tinh Độc mãng, không lâu sau đã giết được con cự mãng.

- Chỉ là thực lực nhất giai Chân Thần mà thôi.

Hồ Thành khinh thường nói.

Triệu Phong ở ngoài quan sát trận chiến, thực lực của Hồ Thành còn mạnh hơn Hê Phong của Thiên Vũ Đảo một chút, hơn nữa trong tay có Thần khí, kích sát Lục Tinh Độc Mãng cũng không thành vấn đề.

Sau khi chia nhau chiến lợi phẩm, mọi người tiếp tục lên đường. Khí tức của những đàn yêu thú quần cư rất mạnh, những người có cảm tri nhạy bén đều có thể cảm nhận được. Trên đường đi mọi người đều tránh những nơi có chủng tộc Thái Cổ khí tức mạnh mẽ.

Nhưng càng vào sâu bên trong, yêu thú Thái Cổ cũng càng mạnh hơn, mật độ xuất hiện chủng tộc Thái Cổ nhị giai Chân Thần cũng ngày một nhiều.

Ban đầu một mình Hồ Thành có thể thoải mái ứng phó, nhưng sau đó Ngụy Kha và Mã Linh Thi cũng phải ra tay.

- Giờ cường giả vào đây vẫn còn rải rác, thực lực còn yếu, chỉ có được những cái lợi nhỏ.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Có thể nói Triệu Phong là người hiểu Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nhất. Bảo vật, tài nguyên thật sự ở đây đều nằm trong tay các chủng tộc Thái Cổ quần cư hoặc rất cường đại. Mà giờ cường giả vào đây vẫn tản mát ở nhiều nơi, chỉ kích sát được những chủng tộc Thái Cổ đơn lẻ, thu hoạch một lượng nhỏ tài nguyên.

- Người là Triệu Phong đúng không? Tuy tu vi của người của Huyền Quang viên mãn nhưng cũng không thể cứ ăn không ngồi rồi vậy chứ?

Sau khi đánh lui một con yêu thú Thái Cổ, Hồ Thành tới trước mặt Triệu Phong có phần phần nộ nói.

- Suốt chặng đường tới đây ta không cầm một thứ gì hết, không thể coi là ăn không ngồi rồi chứ?

Triệu Phong vẫn thản nhiên nói.

Dù là kích sát chủng tộc Thái Cổ hay có tài nguyên quý dọc đường, đều là Hồ Thành lấy hơn một nửa, còn lại Ngụy Kha và Mã Linh Thi chia đều, Triệu Phong hẳn không lấy một thứ gì.

Hơn nữa, nếu là bình thường, Huyền Quang viên mãn xông lên chính là tự tìm cái chết. Hồ Thành rõ ràng là muốn Triệu Phong chết đi cho nhanh.

- Triệu huynh đệ, người ra tay cũng được, thực lực của người có lẽ cũng tương đương Hồ Thành.

Ngụy Kha ở bên cạnh cười nói.

Theo Ngụy Kha nghĩ thì Triệu Phong không ra tay là vì muốn nhường tài nguyên cho Lam Lâm Tộc. Hẳn đã chứng kiến thực lực của Triệu Phong, có lẽ phải tương đương với Hồ Thành.

Mã Linh Thi thấy Ngụy Kha đánh giá cao thực lực Triệu Phong như vậy thì không khỏi ngạc nhiên.

- Hừ, vậy Hồ Thành ta phải cẩn thận rồi.

Hồ Thành hừ lạnh một tiếng không nói gì thêm.

Huyền Quang viên mãn sao có thể có thực lực như hắn. Trong số thiên tài Chuẩn Thần của Lam Lâm Tộc, hẳn cũng là xếp hàng đầu, vì thế hẳn không tin lời Ngụy Kha.

Đúng lúc đó một tiếng hổ gầm đinh tai nhức óc vọng lại. Rồi một đạo cự ảnh màu xanh vọt tới trước mặt bốn người. Cây cối xung quanh bị ngọn liệt diệp xanh thiêu rụi hoàn toàn.

- Thanh Thiên Liệt Hổ!

Ngụy Kha chấn kinh, trở mắt nhìn chủng tộc Thái Cổ trước mắt mình.

- Lâu lắm không gặp nhân loại rồi.

Thanh Thiên Liệt Hổ mắt lóe hung quang, một luồng bá khí uy chấn thiên địa ập về phía bốn người Triệu Phong.

Dựa vào khí tức này, mấy người có thể đoán Thanh Thiên Liệt Hổ thực lực nhị giai Chân Thần.

- Triệu Phong, đến lượt người thể hiện rồi đây.

Hồ Thành cười, lùi về phía sau.

- Hồ Thành, đây là chủng tộc Thái Cổ nhị giai, ở đây chỉ người là đối phó được, chúng ta liên thủ đánh lui nó.

Mã Linh Thi liền nói.

Trong bốn người, thực lực Hồ Thành là mạnh nhất, tiếp cận nhị giai Chân Thần, nếu không có hấn thì mọi người không phải đối thủ của con Thanh Thiên Liệt Hổ này.

- Linh Thi, nàng lo gì chứ. Không phải thực lực Triệu Phong tương đương với ta sao? Chỉ là chủng tộc nhị giai Thái Cổ mà thôi.

Hồ Thành hừ lạnh, đồng thời không quên nâng ỳnh lên. Ý hấn là hấn có thể một mình đối phó Thanh Thiên Liệt Hổ, nếu thực lực Triệu Phong tương đương hấn thì cũng có thể.

- Ngu xuẩn!

Thanh Thiên Liệt Hổ phì cười, thân hình nhảy vút lên, cự trảo cùng với liệt diệm bùng cháy xông thẳng tới.

- Triệu huynh đệ, ta giúp ngươi!

Ngụy Kha cũng có phần bất mãn về thái độ của Hồ Thành, tiến lên một bước.

- Không sao, huynh cũng biết thực lực của ta mà.

Triệu Phong cười thản nhiên, mặc kệ Hồ Thành.

Ừnh!

Thi triển Kim Chi Phong Lôi, Triệu Phong tung hai quyền, một luồng Kim Chi Phong Lôi sắc bén bắn ra.

Phùng!

Triệu Phong cũng không dùng hết sức, lùi sau vài bước.

Thanh Thiên Liệt Hổ cảm giác song trảo đau nhói, ánh mắt kinh ngạc nhìn nhân loại kỳ quái này. Rõ ràng hấn chỉ là Huyền Quang viên mãn nhưng lại cường hãn hung mãnh đến vậy.

- Thực lực của Triệu huynh đệ vượt xa tưởng tượng của ta.

Ngụy Kha cầm trường kiếm xông tới.

Mã Linh Thi khựng người, lực phách Triệu Phong vừa thể hiện đúng là không phải của Huyền Quang viên mãn. Nhưng dù vậy, hai người họ cũng không thể chống đỡ được Thanh Thiên Liệt Hổ, vì thể nàng cũng chủ động lao tới.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

Triệu Phong dùng Kim Chi Phong Lôi, đánh ra vô số đạo quyền quang kim sắc chói lòa.

Quyền quang đánh lên người Thanh Thiên Liệt Hổ, trong đó chứa viêm lôi chi lực mang tính hủy diệt mà không ai có thể cảm nhận được, chui sâu vào người Thanh Thiên Liệt Hổ tạo thành công kích mang tính hủy diệt.

Không lâu sau, Triệu Phong, Ngụy Kha và Mã Linh Thi đã giết được Thanh Thiên Liệt Hổ.

- Thực lực Triệu công tử quả thật rất mạnh.

Đôi mắt trong veo của Mã Linh Thi khê động, ý cảnh Triệu Phong phát ra vừa rồi vô cùng cao thâm bá đạo, mạnh hơn Hồ Thành rất nhiều.

Vút!

Hồ Thành bay ra đáp trên người Thanh Thiên Liệt Hổ, dùng thần khí lấy nguyên liệu.

Thanh Thiên Liệt Hổ thực lực nhị giai Chân Thần đương nhiên không thể sánh với chủng tộc Thái Cổ trước đó, trong tiểu thế giới của nó nhất định có rất nhiều bảo vật.

- Cút!

Ánh mắt Triệu Phong sắc lạnh, uy lực bá đạo Thánh Lôi Thể tầng thứ bảy trực tiếp bùng phát.

- Cái gì?

Sắc mặt Hồ Thành kinh hãi, trước áp lực lực phách của Triệu Phong, thần lực huyết mạch của hắn lại bị áp chế. Nhìn con mắt sâu thẳm lạnh băng của Triệu Phong, hắn run lên, lùi về sau nửa bước.

- Đây là do ba bọn ta kích sát, liên quan gì tới ngươi?

Triệu Phong lạnh lùng nói, mà Hồ Thành hoàn toàn bị uy thế của Triệu Phong chấn nhiếp, nhất thời không thể nói gì.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi cũng không nói gì. Tuy Hồ Thành cùng tộc với họ, nhưng biểu hiện ban nãy của Hồ Thành thật sự khiến họ thất vọng, thậm chí có phần chán ghét.

Triệu Phong lấy nguyên liệu trên người Thanh Thiên Liệt Hỏa, đồng thời phá vỡ tiểu thế giới của nó, lấy hết tài nguyên bên trong.

- Đây là của hai người.

Triệu Phong lấy ra một số tài nguyên cho Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Nhiều thật, không ngờ trong tiểu thế giới của Thanh Thiên Liệt Hỏa lại nhiều tài nguyên như vậy.

Mã Linh Thi mừng rỡ.

Nhưng nàng không biết Triệu Phong chỉ lấy huyết mạch của Thanh Thiên Liệt Hỏa, còn lại đều cho nàng và Ngụy Kha.

Hồ Thành ở một bên sắc mặt tối lại, nhìn Mã Linh Thi đang tươi cười với Triệu Phong, trong lòng càng thêm căm hận Triệu Phong.

Grào!

Khi Mã Linh Thi và Ngụy Kha đang sắp xếp thu hoạch thì một tiếng gầm chấn nộ vang lên.

- Ngụy rồi, tiếng của Thanh Thiên Liệt Hỏa.

Sắc mặt Ngụy Kha thay đổi.

Họ đã giết một con Thanh Thiên Liệt Hỏa, thu hút sự chú ý của những con khác.

- Mau đi thôi!

Hồ Thành hô lớn, thi triển thân pháp kỳ diệu, biến mất trong rừng.

Vút vút vút...

Ba người Triệu Phong cũng lập tức theo sau.

Dần dần một đạo cự ảnh màu xanh từ phía sau đuổi tới.

Con Thanh Thiên Liệt Hỏa này thể hình rất lớn, ánh mắt bá khí đầy chấn nộ. Thực lực của nó rõ ràng mạnh hơn con vừa rồi rất nhiều.

- Thực lực tam giai Chân Thần.

Hồ Thành mặt trắng bệch.

Ánh mắt Hồ Thành đột nhiên lóe sáng, vận thần lực truyền vào thanh trường kiếm chém về phía sau.

- Hồ Thành...ngươi!

Ngụy Kha không ngờ Hồ Thành lại tấn công mình. Mã Linh Thi và Triệu Phong ở bên cạnh cũng bị ảnh hưởng.

Thể phách của Triệu Phong cường hãn thì không sao, nhưng Ngụy Kha thì bị thương nặng, hơn nữa thứ khí băng hàn đó khiến Ngụy Kha và Mã Linh Thi chậm hẳn lại.

Lúc ấy, một luồng khí tức yêu thú hung sát cũng ập tới phía sau họ.

1176. Chương 1173: Tăng Cường Chiến Lực

Cảm nhận luồng yêu sát khí nóng bỏng sau lưng, nhưng toàn thân Ngụy Kha và Mã Linh Thi lại lạnh toát như rơi xuống hố băng.

- Không ngờ Hồ Thành lại là loại người này.

Ánh mắt Mã Linh Thi đầy sự tuyệt vọng.

Bốn người bọn họ nếu đồng tâm hiệp lực vẫn có chút cơ hội chống đỡ được, nhưng vào lúc quan trọng thì Hồ Thành lại một mình bỏ trốn, thậm chí còn ra tay với bọn họ, dùng Mã Linh Thi và Ngụy Kha giữ chân Thanh Thiên Liệt Hồ để mình bỏ trốn.

Nàng thật sự đã mù mắt khi quen biết loại người này. Hơn nữa ban đầu Mã Linh Thi còn nghĩ Hồ Thành cũng không tồi, lần nào cũng chủ động đối phó với chủng tộc Thái Cổ.

- Xin lỗi Triệu huynh, là ta đã hại huynh.

Ngụy Kha vô cùng áy náy nói. Do hắn mời Triệu Phong gia nhập đội ngũ Lam Lâm Tộc nên mới gặp phải chuyện này.

Mà bây giờ Ngụy Kha bị trọng thương, chỉ với Mã Linh Thi và Triệu Phong sao có thể đối phó với Thanh Thiên Liệt Hồ có thực lực tam giai Chân Thần.

- Chịu chết đi nhân loại đáng ghét!

Hai con mắt đỏ rực của Thanh Thiên Liệt Hồ nhìn ba người trước mắt, vung cự trảo như sắt thép bọc trong liệt diệm đánh xuống.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tấm lá chắn hắc thiết, cự trảo của Thanh Thiên Liệt Hồ bị Triệu Phong chặn lại.

- Ta giữ chân nó, hai người mau chạy đi!

Lúc này, giọng nói có phần cấp thiết của Triệu Phong vang lên trong đầu hai người Ngụy Kha.

- Đây là Thần khí phòng ngự.

Mã Linh Thi nhìn tấm lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức hiểu ra.

Với thực lực của Triệu Phong có Thần khí cũng là bình thường.

- Mau chạy đi. Tốc độ của ta rất nhanh. Ngụy Kha ngươi biết mà.

Triệu Phong chống đỡ công kích của Thanh Thiên Liệt Hồ, mỉm cười nói.

- Đi thôi!

Mã Linh Thi vận khởi lực lượng, kéo Ngụy Kha cùng rút lui.

Có lẽ tốc độ của Triệu Phong rất nhanh, có thể thoát khỏi Thanh Thiên Liệt Hồ, nếu hai người họ ở lại có khi lại là gánh nặng cho Triệu Phong, rồi tất cả sẽ chết tại đây.

- Triệu huynh tuyệt đối không được chết đâu đấy!

Ngụy Kha siết chặt nắm đấm, chỉ hận mình không có khả năng.

Vút!

Hai người nhanh chóng biến mất trong khu rừng tối tăm.

- Nhân loại, cho dù ngươi có nhanh thế nào đi nữa, há có thể nhanh hơn ta?

Thanh Thiên Liệt Hồ nhìn Triệu Phong, ánh mắt bình tĩnh trở lại, chế giễu nói.

- Có điều, món Thần khí trong tay ngươi cũng không tầm thường. Giờ là của ta rồi.

Thanh Thiên Liệt Hồ cười.

- Ha ha, người đánh giá mình quá cao rồi đấy.

Triệu Phong cười khẩy, một luồng lực phách khí tức bá đạo bùng phát, giải phóng sức mạnh mà Triệu Phong áp chế.

- Hừm? Che giấu thực lực?

Thanh Thiên Liệt Hồ có phần nhìn không ra thiếu niên tóc kim trước mắt. Rõ ràng chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn nhưng khí tức toả ra lại tiếp cận nhị giai Chân Thần.

- Dù thế nào thì hôm nay ngươi cũng nhất định phải chết!

Ngọn liệt diễm màu xanh trên người Thanh Thiên Liệt Hồ lại bốc cao hơn.

Nhưng đúng lúc đó, Triệu Phong ở phía dưới đã thu lá chắn về và rút lui.

Đôi thánh quang vũ dực sau lưng hắn giang rộng, phát ra ánh kim quang chói lòe.

Vút!

Triệu Phong tháo chạy về một hướng nào đó.

Uỳnh!

Thanh Thiên Liệt Hồ đương nhiên sẽ không tha bỏ qua cho Triệu Phong. Nó biến thành một đạo cực quang màu xanh đuổi theo hắn.

Nhưng giữa hắn và Triệu Phong vẫn luôn có một khoảng cách, không cách nào đuổi kịp được.

Lúc này Thanh Thiên Liệt Hồ trong lòng có chút quái dị, đột nhiên cảm thấy thiếu niên trước mặt cao thâm khó lường. Hơn nữa nó đã đuổi theo lâu như vậy, đã rời khỏi lãnh địa của nó.

Khi Thanh Thiên Liệt Hồ định quay lại thì đột nhiên Triệu Phong lên tiếng:

- Ta đã nói rồi, tốc độ của ta rất nhanh. Cho dù ngươi có thực lực tam giai Chân Thần thì cũng không đuổi kịp ta.

Triệu Phong cười đắc ý.

- Hừ, vậy cho người thấy sức mạnh thật sự của Thanh Thiên Liệt Hồ!

Thanh Thiên Liệt Hồ bị lời nói của Triệu Phong kích nộ, lập tức kích phát sức mạnh huyết mạch, tốc độ tăng mạnh.

Nhưng nó phát hiện, cho dù kích hoạt sức mạnh huyết mạch thì khoảng cách với Triệu Phong vẫn không thay đổi.

- Không hay rồi!

Trong lòng Thanh Thiên Liệt Hồ bỗng sinh ra sự sợ hãi, thiếu niên trước mặt cao thâm khó lường, hắn cố tình giữ tốc độ tương đương dự nó đuổi theo.

Vù!

Thanh Thiên Liệt Hồ lập tức lùi về sau, nhưng rồi mắt hắn bỗng tối sầm lại.

- Thần phục chủ nhân đi!

Phía sau Thanh Thiên Liệt Hồ bị một chủng tộc Thái Cổ không lớn lắm nhưng số lượng rất đông, có thể đầu lại Thanh Thiên Liệt Hồ.

Đúng lúc đó từ bốn phía liên tiếp có các chủng tộc Thái Cổ hoặc những đàn chủng tộc khác vây lại.

- Sao có thể như vậy? Ngươi...

Thanh Thiên Liệt Hồ kinh hãi nhìn Triệu Phong.

Nó không thể tưởng tượng được sao một mình Triệu Phong có thể nô dịch nhiều chủng tộc Thái Cổ như vậy. Chiến lược này đã có thể trấn áp chủng tộc Thái Cổ khá mạnh ở đây rồi.

- Lên!

Triệu Phong hạ lệnh, tất cả chủng tộc cùng xông lên.

Chỉ một lát sau Thanh Thiên Liệt Hồ mất đi khả năng chiến đấu, bị Triệu Phong dần dần nô dịch.

- Giờ ta rất cần chiến lực mạnh, nếu không phải thấy thực lực người không tòi thì căn bản sẽ không dụ người tới đây.

Triệu Phong đứng trên đầu Thanh Thiên Liệt Hồ, ánh mắt thâm trầm nhìn về phía xa.

Giờ một lượng lớn cường giả đã vào lãnh địa của hắn, thực lực Triệu Phong lại quá nhỏ, bắt buộc phải nhanh chóng bổ sung tăng cường thực lực.

- Chủ nhân coi trọng như vậy, ta nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng.

Thanh Thiên Liệt Hồ cung kính nói.

Vút!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật bay đi.

Thanh Thiên Liệt Hồ theo phía sau ở một khoảng cách nhất định.

- Tìm được rồi.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi bị thương không thể đi qua xa. Tầm nhìn và cảm tri của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ rất tốt nên nhanh chóng tìm được hai người họ.

Ngụy Kha dùng một số loại đan dược trị thương.

Tầng thứ sinh mệnh của hắn không cao, mà Hồ Thành lại dùng Thần khí nên vết thương không dễ gì hồi phục.

- Tiếp theo chúng ta nên làm gì?

Thần sắc Mã Linh Thi có phần bi thương.

Hồ Thành người cùng tộc gặp nguy hiểm thì bỏ mặc họ, thậm chí đẩy họ vào nguy hiểm, còn Triệu Phong lại một mình giữ chân chủng tộc Thái Cổ tam giai cho họ chạy trước. Giữa hai người hoàn toàn không thể so sánh.

- Đợi Triệu huynh, huynh ấy sẽ không sao đâu.

Ngụy Kha nói.

Mã Linh Thi hơi khựng lại, nàng không biết tại sao Ngụy Kha lại tin vào Triệu Phong như vậy. Nếu là bình thường chắc chắn Triệu Phong đã chết rồi, con Thanh Thiên Liệt Hồ đó là tam giai Chân Thần cơ mà.

Đúng lúc đó, từ phía xa truyền tới một luồng dao động phong lôi.

- Triệu Phong!

Mã Linh Thi giật mình, rồi cười vui mừng, không ngờ Triệu Phong lại quay lại thật.

- Ta đã nói tốc độ của ta rất nhanh, Thanh Thiên Liệt Hồ căn bản không đuổi kịp ta đâu.

Triệu Phong nói.

Rồi ba người nghỉ tại đó nửa ngày, bí cảnh Mộng Cảnh Thái Cổ nguy hiểm trùng trùng, lúc nào cũng phải giữ trạng thái tốt nhất.

Ba người gần như tu luyện suốt nửa ngày.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi cảm nhận được sâu sắc sự nguy hiểm ở đây, thực lực phải mạnh mới đảm bảo an toàn. Hai người đều đã trải qua nguy hiểm sinh tử, lần này tu luyện có tiến bộ không nhỏ.

Còn Triệu Phong cũng đang cần nâng cao thực lực gấp, như vậy mới bảo vệ được tài nguyên, đồng thời đoạt tài nguyên từ tay cường giả khác.

Để hai người kia không nhận ra điều gì, Triệu Phong chỉ hấp thụ, dung hợp lôi kiếp chi lực đồng thời tham ngộ công pháp tu luyện, hoàn thiện Kim Lôi Quang Dực Thuật, suy diễn Phân Hồn Quyết.

Mộng Cảnh Thái Cổ vô cùng rộng lớn, Triệu Phong chỉ có thể hoạt động trong một phạm vi nhất định, không thể dễ tâm tới những nơi khác được. Nhưng Triệu Phong có hai phân thân, nếu tiếp tục phân ra phân thân thứ ba thì Triệu Phong có thể khống chế khu vực lớn hơn.

Lúc này Triệu Vạn và Triệu Vong đều tự mình hành động, đó là Triệu Phong lệnh cho họ tăng cường thực lực, đột phá cảnh giới Bán Thần.

Cường giả tới nơi này gần như đều là Chuẩn Thần, cũng chính là cảnh giới Bán Thần. Chỉ khi đạt tới Bán Thần thì mới không bị nghi ngờ, không bị trở thành mục tiêu, mới có khả năng tranh giành với cường giả khác.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, huyết mạch của Triệu Vạn và Triệu Vong được tăng cường, nếu đột phá Bán Thần thì thực lực của họ có lẽ sẽ vượt qua Ngụy Kha.

Đến sáng sớm ba người liền xuất phát.

Lúc này Triệu Phong đã trở thành người lãnh đạo của hai người. Họ gần như đều trả lời hết những điều Triệu Phong hỏi.

Đây cũng là mục đích lúc này của Triệu Phong, cố gắng hết sức tìm hiểu hết tình hình về Man Hoang Thái Cổ ở Man Hoang Thần Vực. Thậm chí Ngụy Kha còn đưa cả bản đồ mà Lam Luân Tộc khó khăn lắm mới có được cho Triệu Phong.

Bản đồ này rất vụn vặt nhưng phần lớn Triệu Phong chưa tới bao giờ. Một vài nơi có nguy hiểm hoặc cơ ngộ đều có chú thích nhất định.

Đột nhiên có âm thanh chiến đấu vọng lại.

- Tới hướng đó xem sao.

Triệu Phong nói.

Thật ra Triệu Phong đã nhìn thấy tình hình cách đó hơn chục dặm từ lâu rồi, là hấn cổ tình dẫn hai người tới đây.

Ba người dẫn tiếp cận nơi có chiến đấu.

Chỉ thấy tại một cửa sơn động có một lão giả và hai thanh niên đang chiến đấu với vài con Kim Giác Viêm Thử.

Tốc độ của Kim Giác Viêm Thử cực nhanh, có thể dùng địa hỏa, cái sừng giống như sừng trâu trên đầu cũng là món vũ khí tấn công lợi hại.

Một vài đạo hỏa quang đan xem bao xung quanh bốn người, khí tức toả ra vô cùng cường đại.

- Đáng ghét! Con Kim Giác Hỏa Thử này hung mãnh quá!

Hai thanh niên trẻ đều là Chuẩn Thần, một người là nhị giai Chân Thần, người kia yếu hơn một chút.

- Hai người tập trung tấn công vào bụng nó!

Lão giả thanh y thần sắc tối lại, hô lớn.

Vù vù!

Thanh y lão giả vung song quyền, đánh ra một vài đạo lôi điện giữ chân ba con Kim Giác Hỏa Thử.

- Giết hết chúng đi!

Bên Kim Giác Hoả Thử, một con có sừng sáng nhất hô lớn.

Trong rừng, Ngụy Kha và Mã Linh Thi khi nhìn thấy ba người kia thì thần sắc đột nhiên chấn động.

- Triệu huynh đệ, lão giả kia là tam giai Chân Thần, chúng ta mau rời khỏi đây đi.

Ánh mắt Ngụy Kha nhìn lão giả kia có phần dè chừng.

Tuy trong sơn động toả ra mùi dược thảo kỳ dị, nhưng cả hai bên đều quá mạnh, không phải đối tượng mà họ có thể chống đỡ được.

- Chúng ta vẫn nên tìm mọi người trong tộc đã, như vậy mới có thể gặp được cơ ngộ lớn hơn trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Mã Linh Thi nói.

Hai thanh niên kia là đệ tử của Hoả Dược Tộc, thanh y lão giả là nhân loại, không nhìn ra được chủng tộc huyết mạch.

Nhưng thực lực của ba người họ mạnh hơn họ quá nhiều. Thanh y lão giả là tam giới Chân Thần, hai thanh niên kia một người mạnh hơn cả Hồ Thành, một người thì tương đương Mã Linh Thi.

- Hai người muốn đi thì đi đi. Ta cần thứ trong sơn động.

Triệu Phong nói.

Thật ra Triệu Phong tiếp cận mấy người Ngụy Kha chỉ để lấy nhiều thông tin và bản đồ. Tiếp theo hắn còn phải tiếp cận với những cường giả khác, để có thông tin bản đồ trong tay họ.

Đúng lúc đó, thanh y lão giả kia ánh mắt loé sáng, hô lên:

- Bằng hữu đang nấp trong bóng tối, nếu đồng ý ra tay tương trợ, cơ ngộ trong sơn động có thể chia đều.

Hai thanh niên kia và Kim Giác Hoả Thử lập tức cảnh giác, nhìn về phía khu rừng bên phải.

Rất nhanh ba người Triệu Phong đã xuất hiện.

- Các người đi đi, thực lực thế này hoàn toàn không giúp được gì cho bọn ta.

Thanh y lão giả liếc nhìn bọn Triệu Phong rồi lạnh nhạt nói, tiếp tục chiến đấu với Kim Giác Hoả Thử.

Kim Giác Hoả Thử cũng không bận tâm ba người Triệu Phong, chúng vốn tưởng sẽ xuất hiện cường giả nhân loại lợi hại, như vậy thì tình hình của chúng sẽ không ổn.

Nhưng ba người xuất hiện này thực lực quả thực quá yếu, cho dù liên thủ với mấy người lão giả kia cũng chẳng ảnh hưởng gì.

1177. Chương 1174: Cùng Hưởng Truyền Thừa

Vốn dĩ Ngụy Kha và Mã Linh Thi đều khuyên Triệu Phong rời khỏi đây, bởi vì dù sao thực lực của bên thanh y lão giả và Kim Giác Hoả Thử cũng đều rất mạnh.

Nhưng thanh y lão giả nói nếu họ tương trợ thì có thể chia đôi cơ ngộ trong sơn động, nên họ mới cùng Triệu Phong xông lên. Nhưng thanh y lão giả khi thấy tu vi của họ rồi lại hối hận.

- Triệu huynh, chúng ta đi thôi.

Ngụy Kha nói.

Hai thanh niên kia là Hỏa Dược Tộc Chuẩn Thần. Tuy Hỏa Dược Tộc cũng là thế lực tứ tinh rưỡi, nhưng mạnh hơn Lam Lâm Tộc rất nhiều. Huống hồ bên cạnh hai Chuẩn Thần này còn có một tam giai Chân Thần.

- Nếu tiền bối đã không cần bọn ta tương trợ thì bọn ta không can dự nữa.

Triệu Phong mỉm cười cùng bọn Ngụy Kha quay lại rừng, làm như thật sự định bỏ đi.

- Ba phế vật mà cũng muốn hợp tác với bọn ta. Coi như chúng biết điều.

Một thanh niên Hỏa Dục Tộc hừ lạnh, vẻ mặt đắc ý nói.

Nhưng thanh y lão giả lại nhíu mày, thần thức quét vào rừng, phát hiện ba người Triệu Phong chưa rời đi.

- Các người đây là có ý gì?

Thanh y lão giả vận linh hồn chi lực quét lớn.

Một đòn công kích linh hồn vô hình tấn công mấy người Triệu Phong.

Triệu Phong mỉm cười, linh hồn ý chí tựa lời đình trảo dâng chặn lại công kích của thanh y lão giả.

Nếu về mặt linh hồn thì Triệu Phong có thể độ sức với tam giai Chân Thần.

- Thực lực ba người bọn ta thấp kém, chỉ muốn quan sát học tập từ trận chiến giữa tiền bối và Kim Giác Hỏa Thủ, có khi linh ngộ được điều gì đó.

Triệu Phong bình thản nói.

Lúc này, ba người Triệu Phong đang ngồi tu luyện trong rừng, chỉ để lại một phần ý niệm quan sát thanh y lão giả.

- Không cần lo. Ba người này muốn đánh lui Kim Giác Hỏa Thủ nhất định phải mất một cái giá nào đó. Đến lúc đó thực lực của chúng bị tổn hại, cũng không đối phó được với chúng ta.

Triệu Phong trầm truyền âm cho Ngụy Kha, Mã Linh Thi.

- Được, ta nghe Triệu huynh.

Ánh mắt Ngụy Kha lộ sự kiên định. Nguy hiểm và cơ ngộ luôn đồng hành. Nếu một chút nguy hiểm đã sợ thì sao tiến bước được trên con đường võ đạo?

Thanh y lão giả ngưng tụ thần thức ở Triệu Phong. Vừa rồi Triệu Phong dễ dàng chặn được công kích linh hồn khiến hắn có chút nghi ngờ. Đường như Triệu Phong không đơn giản như bề ngoài.

Nhưng vừa rồi hắn đã từ chối ba người Triệu Phong, giờ lại mời thì không phải rất mất mặt sao?

- Hừ, có bản lĩnh thì các người cứ ở đó đi.

Thần sắc thanh y lão giả lạnh băng, ánh mắt lóe hàn quang.

Hai Chuẩn Thần của Hỏa Dục Tộc dường như nhận được chỉ lệnh, lập tức kích phát huyết mạch, toàn lực xông lên.

Uỳnh!

Thanh y lão giả cũng kích hoạt huyết mạch, thực lực đại tăng, lôi điện quang khủng bố bao quanh cơ thể, mang theo sức mạnh hủy diệt.

Thanh y lão giả và Hỏa Dục Tộc muốn đánh bại Kim Giác Hỏa Thủ với tổn thất ít nhất có thể thì cần thời gian. Nhưng giờ có người khác ở ngoài quan sát thì họ không giấu thực lực nữa, giải quyết xong Kim Giác Hỏa Thủ rồi đối phó với bọn Triệu Phong.

Uỳnh! Bùm!

Ba người thể hiện hết thực lực, nhanh chóng áp chế được Kim Giác Hỏa Thủ.

Hai người Hỏa Dục Tộc vốn là thiên kiêu trong tộc, đều có Thần khí công kích. Còn thực lực thanh y lão giả thì càng khủng khiếp hơn, lôi điện chi lực hủy diệt tất cả.

- Nhân loại đáng ghét các người!

Mấy con Kim Giác Hỏa Thủ bị trọng thương, không phải đối thủ của bọn thanh y lão giả nữa.

Vút vút!

Tất cả Kim Giác Hỏa Thủ đều bỏ chạy, nhưng hướng lại là trong sơn động.

Đồng thời từ trong sơn động đột nhiên lan tỏa một luồng sóng thần lực dao động, kèm theo là khí tức của Kim, Viêm.

- Bên trong nhất định có bảo vật.

Ánh mắt thanh y lão giả lóe tinh quang.

- Coi như các người may mắn, rút đi!

Hai Chuẩn Thần của Hỏa Dục Tộc cũng cảm ứng được trong sơn động có bảo vật, bắt buộc phải lấy được càng nhanh càng tốt. Họ không có thời gian bận tâm đến mấy người Triệu Phong nữa.

Vút vút vút!

Thanh y lão giả dẫn mấy người Hỏa Dục Tộc vào trong sơn động.

- Đi!

Triệu Phong khê hô, cũng cùng Ngụy Kha, Mã Linh Thi vào trong.

Vách trong sơn động toàn là khoáng thạch kim loại hiếm, tỏa ra thứ khí tức nóng bỏng, bên trong sơn động có một thông đạo bí mật.

- Xem ra có lẽ bên dưới là đất truyền thừa, chỉ là không biết truyền thừa thể nào.

Mã Linh Thi vừa mừng vừa ngạc nhiên.

Không ngờ nhanh như vậy đã gặp được một nơi có truyền thừa trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh này.

Triệu Phong không nói gì, đi thẳng vào trong. Ngụy Kha và Mã Linh Thi nhìn nhau rồi đi theo Triệu Phong tìm vận may.

Vừa vào trong cửa động nhỏ hẹp thì một tia lôi điện lóe lên.

- Các người thật không biết sống chết, còn dám theo vào đây?

Giọng nói lạnh lẽo của thanh y lão giả vang lên theo một đạo lôi quang chường ảnh khổng lồ oanh kích về phía Triệu Phong.

Nếu không phải phát hiện cơ ngộ trong sơn động này bất phàm thì chắc chắn bọn thanh y lão giả đã giải quyết ba người Triệu Phong trước. Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong lại không biết điều mà xông vào.

Ầm!

Triệu Phong cũng đã sớm phát hiện ra thanh y lão giả nấp ở đây, ngay lập tức kích phát Thánh Lôi Thể, tung ra một chường hủy diệt viêm lôi.

Uỳnh! Bùm!

Trong thông đạo nhỏ hẹp bạo phát một trận lôi điện viêm khí khủng khiếp. Lòng đất rung chuyển dữ dội, khoáng thạch trên bức vách kiên cố vỡ tan, rơi lả tả.

- Hả?

Thanh y lão giả lùi nửa bước, ngạc nhiên kêu lên.

Nguyên khí của hắn bị tổn hao, trong lúc không cẩn thận đã để Triệu Phong chiếm thế thượng phong. Nhưng một chường vừa rồi của Triệu Phong đã vượt qua nhị giai Chân Thần, tiếp cận với tam giai Chân Thần rồi.

- Bọn ta theo cũng là sợ tiền bối gặp nguy hiểm gì đó. Có lẽ chúng ta vẫn còn cơ hội hợp tác a.

Triệu Phong vẫn luôn giữ dáng vẻ nhàn nhã.

Thánh Lô Thể của Triệu Phong có tính kháng lô diện lớn nhất, công kích của thanh y lão giả chẳng có tác dụng gì nhiều tới Triệu Phong.

Triệu Phong cũng không cần thể hiện thực lực quá mạnh, chỉ cần thu hút sự chú ý của đối phương là được.

- Được, không sợ chết thì theo đi.

Thanh y lão giả phát ống tay áo, dẫn hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc bay xuống phía dưới.

Thực lực của Triệu Phong hơn xa hần tướng, muốn giải quyết không dễ dàng, vì thế thanh y lão giả tạm thời tha cho Triệu Phong.

- Triệu huynh ẩn giấu sức mạnh thật kỹ. Thực lực như vậy cũng tương đương với thiên tài mạnh nhất của Lam Lâm Tộc bọn ta rồi.

Ngụy Kha cảm thán.

- Ta vừa hay tu luyện được Lô đạo công pháp luyện thể nên khắc chế được Lô đạo công kích của vị tiên bối đó thôi.

Triệu Phong khiêm tốn giải thích.

Sáu người men theo thông đạo nhỏ hẹp xuống sâu dần. Nhiệt độ cũng ngày một tăng, khoáng thạch trên vách cũng đỏ rực lên nóng bỏng dị thường.

Rất nhanh mọi người đã tới một cái động huyệt rộng lớn dưới lòng đất.

Bốn bề động huyệt đều là khoáng tài kim loại cứng dị thường. Dưới lòng đất là dung nham nóng bỏng. Nhưng ở giữa dung nham là một tòa cung điện hỏa diễm chói lòa. Vật liệu dựng lên nó cũng bất phàm, bên trong chắc chắn có trọng bảo.

- Quả nhiên là đất truyền thừa.

Thanh y lão giả và hai người Hỏa Diễm Tộc nhìn cảnh tượng trước mặt đầy phấn khích.

Vào vào!

Mấy người thanh y lão giả và bọn Triệu Phong bay về phía cung điện.

Đột nhiên ở cửa vào cung điện xuất hiện mấy con Kim Giác Hỏa Thử kia ánh mắt hung hãn nhìn bọn Triệu Phong. Vết thương trong trận đấu vừa rồi của chúng đã hoàn toàn bình phục.

- Đây là đất truyền thừa tổ tiên Kim Giác Hỏa Thử để lại, các ngươi đừng hòng bước vào nửa bước!

Một con Kim Giác Hỏa Thử có khí tức mạnh nhất gầm lên.

Đúng lúc ấy, từ bên trong tòa cung điện truyền ra một luồng giao động khí tức vô cùng cường đại.

- Ngụy rồi, có Kim Giác Hỏa Thử đang tiếp nhận truyền thừa.

Sắc mặt thanh y lão giả thay đổi.

Thương thế mấy con Kim Giác Hỏa Thử kia đã hồi phục, đối phó không dễ dàng gì. Một khi con Kim Giác Hỏa Thử bên trong tiếp nhận sức mạnh truyền thừa xong thì chắc chắn sẽ mạnh hơn nhiều.

- Vị tiểu huynh đệ đây, và cả Chuẩn Thần của Lam Lâm Tộc, hãy cùng động thủ!

Thanh y lão giả nhìn sang bọn Triệu Phong.

Thực lực của Triệu Phong không thể coi thường, hơn nữa giờ muốn lấy được trọng bảo ở đây buộc phải nhờ sức mạnh của ba người Triệu Phong nữa.

- Nếu tiên bối đã chủ động mở lời mà tại hạ lại từ chối thì thật bất kính.

Triệu Phong cười ôn hòa, nhưng nó lại khiến thanh y lão giả rất căm ghét.

- Động thủ đi!

Thanh y lão giả hô lên, cả sáu người cùng xông tới.

- Bảo vệ truyền thừa!

Kim Giác Hỏa Thử trực kiếp kích phát huyết mạch.

Uỳnh uỳnh!

Sâu trong cung điện, một luồng kim hỏa chi lực tràn vào cơ thể Kim Giác Hỏa Thử, sức mạnh huyết mạch của chúng được tăng cường rất lớn.

- Thì ra là vậy. Chẳng trách chúng lại chạy tới nơi này.

Một vị Hỏa Dục Tộc sắc mặt tối lại.

Tại nơi này, chiến đấu lực của bọn Kim Giác Hỏa Thử được tăng cường, mạnh hơn bên ngoài rất nhiều. Nếu chỉ có ba người bọn họ chắc chắn không đối phó được.

Uỳnh! Rầm!

Sáu người cùng lao vào Kim Giác Hỏa Thử, Triệu Phong thi triển viêm lôi, công kích bá đạo cường hân, ngay lập tức thu hút sự chú ý của mọi người.

- Chiến đấu lực của hắn so với hai Chuẩn Thần của Thiên Dục Tộc còn mạnh hơn.

Thanh y lão giả vẫn luôn chú ý tới Triệu Phong, Huyền Quang viên mãn nhưng lại có thực lực như vậy đúng là không thể tin nổi.

Nhưng thực lực của bọn họ mạnh thì có thể trợ giúp hắn đoạt cơ ngộ ở đây.

- Thánh Lôi Bá Quyền!

- Lôi Diệt Chưởng!

Sáu người liên thủ, cho dù huyết mạch của Kim Giác Hỏa Thử có được tăng cường thì vẫn bị ép lui.

Rất nhanh một con Kim Giác Hỏa Thử đã bị giết, chiến đấu lực của bốn người đã áp chế được Kim Giác Hỏa Thử, dồn tới gần cung điện hỏa diệm.

- Tiểu tử, ba người các ngươi tạm giữ chân Kim Giác Hỏa Thử, bọn ta vào đoạt bảo vật, sau khi lấy được chia đôi với các ngươi, thế nào?

Thanh y lão giả đề nghị.

- Đúng vậy, trong đó có Kim Giác Hỏa Thử đang tiếp nhận truyền thừa, chúng ta buộc phải ngăn nó lại, nếu không sau đó dù sáu người chúng ta liên thủ thì e là cũng không giành được bảo vật ở đây.

Chuẩn Thần của Hỏa Dục Tộc lập tức phụ họa.

- Vậy được, cứ giao ở đây cho bọn ta.

Triệu Phong đồng ý nhanh chóng.

Thanh y lão giả và hai Chuẩn Thần của Hỏa Dục Tộc có chút ngạc nhiên. Họ vốn nghĩ Triệu Phong sẽ nêu điều kiện, nhưng không ngờ Triệu Phong lại đồng ý nhanh như vậy, khiến họ có chút cảm giác không thực.

- Vậy các ngươi phải chặn được Kim Giác Hỏa Thử đấy.

Thanh y lão giả không quản được nhiều như vậy, cùng mấy người Hỏa Dục Tộc bay vào trong cung điện.

- Triệu huynh, sao lại đồng ý với chúng như vậy? Nếu chúng đoạt được bảo vật rồi bỏ mặc chúng ta thì sao?

Ngụy Kha có chút lo lắng nói.

Lúc này, mấy con Kim Giác Hỏa Thử tuy đã bị thương nhưng ba người họ giữ chân chúng cũng có chút khó khăn.

- Không sao, bảo vật trong cung điện đó cũng không phải dễ lấy như vậy.

Triệu Phong mỉm cười để Ngụy Kha và Mã Linh Thi yên tâm.

Triệu Phong bảo chúng vào lấy bảo vật đương nhiên không sợ họ có bảo vật rồi bỏ đi, huống hồ bảo vật muốn lấy cũng không dễ.

Mấy người thanh y lão giả vào không được bao lâu thì từ trong cung điện vọng ra tiếng gầm phẫn nộ:

- Dám lấy cắp tài nguyên truyền thừa của Kim Giác Hỏa Thử Tộc. Các người chịu chết đi!
- Ngụy rồi, con Kim Giác Hỏa Thử đó đã tiếp thụ một phần sức mạnh của truyền thừa, thực lực đạt tới tam giai Chân Thần rồi.

Thanh y lão giả kêu lên kinh ngạc. Tuy hẳn cũng là tam giai Chân Thần nhưng Kim Giác Hỏa Thử ở đây có thể phát huy sức mạnh lớn nhất.

1178. Chương 1175: Chặn Đứng Tam Giai Chân Thần

Sau khi thanh y lão giả và hai Chuẩn Thần của Hoả Dực Tộc vào trong cung điện, áp lực đè lên ba người Triệu Phong lập tức tăng lên.

Nhưng nghe tiếng động bên trong thì trận chiến đấu bên trong đó còn ác liệt hơn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng.

Triệu Phong kết hợp huỷ diệt viêm lôi và thánh lôi lực phách, tung ra một đao cự chưởng lôi quang chói lòe về phía Kim Giác Hoả Thử.

Giờ chỉ có ba người Triệu Phong đối phó với Kim Giác Hoả Thử, nên hẳn cũng phải lấy ra một số thủ đoạn, nếu không thì Ngụy Kha và Mã Linh Thi không chống đỡ nổi.

Nhưng hai người họ không hổ là thiên tài Lam Lâm Tộc, thiên phú cực cao, trong trận chiến nghịch phong này, tiềm lực của họ cũng được kích thích, khả năng chiến đấu nâng lên không ít.

- Triệu huynh, không ngờ thực lực của huynh lại mạnh như vậy.

Ngụy Kha lần này có phần kinh ngạc.

Mấy lần trước Triệu Phong ra tay đều rất chớp nhoáng, hẳn ít kinh nghiệm nên không nhận ra điều gì.

Nhưng lần này Triệu Phong thể hiện hết khả năng chiến đấu khiến Ngụy Kha rất ngạc nhiên.

Ánh mắt Mã Linh Thi cũng loé sáng lạ, thực lực của Triệu Phong cũng tương đương với thiên tài mạnh nhất Lam Lâm Tộc là Lam Diệp. Đúng là có khả năng chia một phần đất truyền thừa của tổ tiên Kim Giác Hoả Thử.

Uỳnh! Bùm!

Trong cung điện hoả diễm, âm thanh đinh tai nhức óc của trận chiến đấu vẫn không ngừng vang lên, chốc chốc lại vọng ra tiếng gầm phẫn nộ của Kim Giác Hoả Thử.

Triệu Phong không kìm được dùng con mắt trái nhìn xuyên qua toà cung điện để xem tình hình bên trong.

Thể hình của Kim Giác Hoả Thử ở trong đó to gấp đôi bên ngoài, toàn thân nó bọc trong hoả diễm và kim quang, thực lực thậm chí vượt qua thanh y lão giả.

Nhưng hai Chuẩn Thần của Lam Lâm Tộc cũng không tầm thường, Hoả hệ huyết mạch của hai người còn cao hơn Kim Giác Hoả Thử một bậc. Tốc độ của họ nhanh, lại linh hoạt, vận dụng Thần khí thì triển chiến kỹ thần cấp, không ngừng tấn công Kim Giác Hoả Thử.

- Tiền bối, nếu không nhanh một chút thì sẽ khiến các cường giả khác chú ý.

Triệu Phong mỉm cười, hô lớn.

Thanh y lão giả đang chiến đấu cùng Kim Giác Hoả Thử, sắc mặt lập tức tối lại.

Vận khí của bọn hắn thật quá tồi, vừa vào cung điện không bao lâu thì con Kim Giác Hoả Thử này đã hoàn thành truyền thừa.

Nhưng đề nghị này là họ chủ động đưa ra, họ cũng chỉ đành liều mình xông lên, giải quyết con Kim Giác Hoả Thử khổng lồ này.

- Nhị vị, các người đều là thiên kiêu Chuẩn Thần của Hoả Dực Tộc, không thể nào không có tuyệt chiêu gì chứ?

Thanh y lão giả nhìn sang hai người Hoả Dực Tộc.

Trong đó một người đành dùng tới tuyệt chiêu mình đã chuẩn bị.

Từ trong cơ thể của hắn thích phóng thần lực cường đại dị thường, phối hợp với Thần khí, chiến kỹ của hắn đã tạo được thương thế nhất định tới Kim Giác Hoả Thử.

Rồi hai người còn lại tranh thủ tấn công, dần dần Kim Giác Hoả Thử rơi vào thế yếu, thương thế càng ngày càng nặng.

Uỳnh!

Kim Giác Hoả Thử thân bị trọng thương xông ra khỏi cung điện, không bỏ chạy cũng chẳng tấn công bọn Triệu Phong mà lao vào dung nham xung quanh cung điện.

- Ủa? Nhiệt độ của dung nham này không cao, ẩn chứa năng lượng huyết mạch kỳ dị.

Thấy cảnh đó Triệu Phong mới phát giác dường như dung nham ở đây cũng là một loại tài nguyên quý giá.

Không lâu sau, từ trong cung điện, thanh y lão giả và hai người Hoả Dực Tộc mặt mày rạng rỡ lao ra.

- Triệu huynh, ta cảm nhận được người trong tộc ta đang tới.

Ngụy Kha thông qua lệnh bài truyền tin cảm nhận được điều khác thường, nói.

Thanh y lão giả và hai người Hoả Dực Tộc đến bên cạnh bọn Triệu Phong trợ giúp họ đánh lui Kim Giác Hoả Thử.

- Ba vị, đây là tất cả thu hoạch lần này. Các vị có thể lấy một phần trong đó.

Thanh y lão giả lấy ra một cái nhẫn trữ vật.

- Ta còn tưởng ba vị sẽ bỏ mặc bọn ta đem bảo vật chạy mất chứ.

Triệu Phong cười thâm ý.

Thật ra, sau khi thanh y lão giả ra ngoài, rõ ràng không có ý trợ giúp ba người Triệu Phong.

Mà vừa hay bọn họ nghe được lời nói của Ngụy Kha nên mới chủ động giúp ba người Triệu Phong đồng thời còn đưa bảo vật thu hoạch được ra.

Ý niệm của ba người Triệu Phong vào trong nhẫn trữ vật, đồ bên trong rất quý giá, có các loại tài nguyên tu luyện, cũng có công pháp chiến kỹ.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi đương nhiên sẽ không tin đây là tất cả thu hoạch, nhưng thấy Triệu Phong không nói gì họ cũng cho qua. Dù sao có được nhiều bảo vật như vậy cũng là thu hoạch không tồi rồi.

- Các người dám lấy tài nguyên truyền thừa của Kim Giác Hoả Thử, ta sẽ không tha cho các người.

Con Kim Giác Hoả Thử khổng lồ trong dung nham đột nhiên gầm lên.

- Nguy rồi, thương thế của con súc sinh này sắp hồi phục, chúng ta mau đi thôi.

Thanh y lão giả cất nhẫn trữ vật đi rồi bay về phía cửa động.

Ba người Triệu Phong cũng không do dự, lập tức rời đi.

Vút vút...

Mấy người Triệu Phong và thanh y lão giả bay ra khỏi sơn động.

Nhưng ánh mắt Ngụy Kha và Mã Linh Thi lập tức thay đổi, họ chăm chăm nhìn phía trước.

- Hồ Thành, người là đồ tiểu nhân vô sỉ bỉ ổi.

Mã Linh Thi cười.

Mấy người thanh y lão giả nhìn nhóm người Lam Lâm Tộc phía trước, thần sắc thận trọng.

- Linh Thi, sau khi ta bỏ đi lập tức tìm cứu binh để quay lại cứu nàng.

Hồ Thành vội giải thích, nhưng thần sắc không hề có chút gì gọi là lo lắng.

Bên cạnh hắn có ba người, trong đó một người là đại ca của Hồ Thành là Hồ Tang, thiên kiêu Chuẩn Thần của Lam Lâm Tộc, hai người còn lại đều là cường giả Chân Thần của Lam Lâm Tộc.

Người của Lam Lâm Tộc và Hỏa Dục Tộc nhìn nhau nhưng không nói gì.

- Triệu Phong, khi ấy người theo ta chỉ ăn không ngồi rồi, còn đoạt tài nguyên của ta. Giờ đại ca và cả tiền bối Lam Lâm Tộc ở đây, họ sẽ lấy lại công bằng cho ta.

Hồ Thành nhìn thẳng Triệu Phong với sự đắc ý đầy khiêu khích.

- Hồ Thành, hôm đó Triệu Phong theo người căn bản không lấy bất cứ thứ gì. Gặp nguy hiểm người còn bỏ mặc bọn ta, thậm chí còn giấu đồ bìm leo, bỏ chạy một mình. Nếu không phải có Triệu Phong thì bọn ta đã chết lâu rồi. Giờ người lại còn trách tội Triệu Phong?

Ngụy Kha vô cùng phần nộ nói.

- Hừ!

Đúng lúc đó Hồ Tang bước ra, khí tức vô hình ập về phía Ngụy Kha.

Ngụy Kha nói hết ra như vậy không phải làm mất thể diện của Hồ Thành và cả hắn hay sao?

Ba người bọn thanh y lão giả cười nhẹ.

Vốn dĩ họ sợ người của Lam Lâm Tộc liên kết đối phó với họ, nhưng giờ xem ra mâu thuẫn trong Lam Lâm Tộc không dễ hóa giải. Họ căn bản không cần lo người của Lam Lâm Tộc sẽ cướp thu hoạch.

Hơn nữa người mà Lam Lâm Tộc muốn đối phó là Triệu Phong, việc này đương nhiên khiến bọn thanh y lão giả rất vui.

- Tiểu tử, giao không gian trừ vật ra đây, Lam Lâm Tộc sẽ tha cho người một mạng.

Hồ Tang mắt rực cháy nhìn Triệu Phong.

Đương nhiên hắn nhận ra bọn Triệu Phong và Hỏa Dục Tộc vào trong sơn động chắc chắn có thu hoạch. Thực lực của Hỏa Dục Tộc mạnh không dễ đối phó. Ngụy Kha và Mã Linh Thi lại là người của Lam Lâm Tộc, hắn không tiện công khai cướp đoạt. Chỉ có Triệu Phong tu vi thấp kém, không có thể lực gì là dễ hạ thủ nhất.

Phía sau hắn, hai vị cường giả Chân Thần của Lam Lâm Tộc cũng bước ra, áp lực vô hình ập về phía Triệu Phong.

Rõ ràng đại ca của Hồ Thành có địa vị không tầm thường trong các thiên kiêu Chuẩn Thần Lam Lâm Tộc. Cường giả Chân Thần trong tộc đương nhiên bảo vệ hắn, không bận tâm tới lời của Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Các người...

Ngụy Kha hơi run lên, không biết nên nói gì, nhìn Triệu Phong với chút áy náy.

- Tránh ra, nếu không sẽ xử người tội phản đồ!

Hồ Tang lạnh lùng nhìn Ngụy Kha.

Tuy cùng là thiên tài Chuẩn Thần Lam Lâm Tộc nhưng Ngụy Kha đâu có thể bì được với hắn.

Ầm!

Hồ Tang giơ tay phải lên, thần lực trào dâng, chuẩn bị ra tay.

Nhưng đúng lúc đó, cả mặt đất khê rung, rồi chấn động càng ngày càng mạnh.

Cuối cùng mặt đất rung chuyển dữ dội, chỉ thấy phía chân trời tối sầm lại, yêu khí khủng khiếp tràn tới.

- Đó là...yêu triều?

Hồ Tang sửng người kinh hãi nhìn về phía đó.

Cũng như vậy, người của Lam Lâm Tộc và Hỏa Dực Tộc đều vô cùng kinh hãi nhìn đoàn chủng tộc Thái Cổ với số lượng khủng bố phía xa. Họ chưa từng nghe nói trong Vạn Hoang Thái Cổ bí cảnh lại có yêu triều.

Tu vi của những chủng tộc Thái Cổ kia tuy không mạnh, nhưng số lượng lại vô cùng khủng bố.

- Đi thôi!

Thanh y lão giả và người Hỏa Dực Tộc lập tức bỏ đi.

- Đệ đệ, mau đi thôi!

Hồ Tang nói rồi cùng đám người Lam Lâm Tộc bỏ đi.

- Các người còn ở đó làm gì?

Cường giả Chân Thần Lam Lâm Tộc quát Ngụy Kha và Mã Linh Thi.

- Tiểu tử, hôm nay tha cho người!

Hồ Thành hầm hằm gầm Triệu Phong.

Vút!

Triệu Phong cũng không ở lại, bay về một hướng nào đó. Không ai nhận ra vào lúc nguy hiểm này trên mặt hắn lại xuất hiện nụ cười.

Đàn chủng tộc Thái Cổ kia đương nhiên đều là linh sủng của Triệu Phong. Chúng lúc nào cũng ẩn mình ở gần Triệu Phong nghe hiệu lệnh.

- Người của Hỏa Dực Tộc.

Triệu Phong nhắm đúng hướng thanh y lão giả rồi đuổi theo.

Rất nhanh thú triều đã đuổi hướng, đuổi theo hướng của người Hỏa Dực Tộc.

Vút!

Triệu Phong biến thành một đạo kim quang bay vút đi.

Tốc độ của hắn căn bản không thua kém thanh y lão giả. Hơn nữa đây là Mộng Cảnh Thái Cổ, tốc độ của hắn lại càng nhanh hơn, rất nhanh đã đuổi kịp đám người Hỏa Dực Tộc.

- Triệu Phong?

Thanh y lão giả mặt đầy chấn kinh nhìn nam tử tóc kim trước mắt. Chỉ Huyền Quang viên mãn nhưng lại đuổi kịp mấy người hắn, đúng là không thể tin nổi.

- Nguy rồi, thú triều đang đuổi về phía chúng ta.

Lúc này, một Chuẩn Thần Hỏa Dực Tộc bỗng kêu lên.

Ba người mặt biến sắc, thú triều sao có thể đột ngột thay đổi hướng đuổi theo bọn hắn được? Trừ phi đó không phải thú triều, mà những chủng tộc Thái Cổ này nghe lệnh của ai đó.

Nghĩ thế ba người sắc mặt kinh hãi nhìn Triệu Phong, hàn ý từ dưới chân chạy khắp cơ thể.

- Ở lại hết đi!

Từ ngón tay trở của Triệu Phong trào ra một luồng thần lực huyết mạch Thái Cổ mạnh mẽ, đồng thời hủy diệt viêm lôi chi lực cũng bao quanh.

Muốn giữ bọn thanh y lão giả thì Triệu Phong đương nhiên không thể không dùng hết thực lực.

- Diệt Địa Chỉ!

Một đạo chỉ quang cùng với cơn bão tố lôi quang vô cùng vô tận giống như cột chống trời bắn ra.

Hai Chuẩn Thần Hỏa Dực Tộc bị một đòn của Triệu Phong đánh trọng thương, nhìn Triệu Phong với ánh mắt không tin nổi, sao hắn có thể mạnh như vậy?

Uỳnh!

Toàn thân thanh y lão giả được bọc trong lôi điện, phá vỡ công kích của Triệu Phong, không hề bị thương thế gì.

- Hừ, ta không biết ngươi đã thu phục chủng tộc Thái Cổ như thế nào, nhưng ngươi chỉ là Huyền Quang viên mãn cũng muốn chặn bọn ta sao?

Thanh y lão giả tuy kinh ngạc về thủ đoạn của Triệu Phong, nhưng hắn vẫn còn rất tỉnh táo.

Thú triều đương nhiên khủng khiếp nhưng tốc độ của những chủng tộc Thái Cổ kia kém hắn rất nhiều. Chỉ cần giết được Triệu Phong thì mọi việc sẽ được giải quyết.

- Lôi Minh Điện Quang!

Thanh y lão giả vung song quyền, lôi quang trong trời đất biến thành một con cự thú Hồng Hoang oanh kích Triệu Phong.

- Thần Mâu Phục Chế!

Triệu Phong mỉm cười, con mắt trái lóe ánh mộng huyền, vô số làn sóng màu kim nhật tỏa ra.

Uỳnh uỳnh!

Một con cự thú lôi điện cuồng bạo dị thường lao ra từ trong con mắt trái của Triệu Phong.

- Sao có thể như vậy? đây là chiến kỹ Lôi Minh Điện Quang của ta!

Thanh y lão giả chấn kinh, sững sờ nhìn hai luồng lôi điện hủy diệt lao vào nhau.

1179. Chương 1176: Thực Lực Chính Thể Tăng Lên

Lôi điện trong trời đất đan xen chằng chịt, tiếng sấm rền không ngớt.

Hai Chuẩn Thần của Hỏa Dực Tộc cũng chấn kinh nhìn cảnh tượng đó.

Triệu Phong chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn lại thi triển ra lôi điện sát chiêu của tam giai Chân Thần. Hơn nữa Lôi Minh Điện Quang là chiến kỹ của thanh y lão giả, sao Triệu Phong lại sử dụng được?

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Thú triều phía sau càng ngày càng tối ảm, yêu khí khủng khiếp khiến hai người Hỏa Dực Tộc toàn thân lạnh toát run rẩy, gần như nghẹt thở.

- Cút ra!

Thanh y lão giả phát động công kích khủng bố dị thường.

Tuy không hiểu tình hình vừa rồi nhưng giờ quan trọng là phải giữ mạng, bắt buộc phải nhanh chóng giết chết Triệu Phong hoặc đột phá được sự ngăn cản của hắn.

Keng keng!

Đối mặt với sự phản kích trước khi chết của tam giai Chân Thần, Triệu Phong không dám lơ là, trong tay đột nhiên xuất hiện một tấm lá chắn đen, đôi mắt trái loé lên kiếp chi lực.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong dùng Cổ Thần Ấn hình thái lá chắn, chặn lại công kích huỷ diệt của thanh y lão giả, đồng thời đồng thuật trong con mắt trái của hắn cũng nhanh chóng tấn công thanh y lão giả.

Uỳnh uỳnh!

Đỉnh đầu thanh y lão giả bùng cháy lên kiếp hỏa diễm.

- Á!!!

Thanh y lão giả kêu lên thảm thiết, hắn cảm giác linh hồn mình như bị vạn lời xuyên thấu, đau đớn tột cùng.

Keng keng!

Tấm lá chắn trong tay Triệu Phong lập tức biến thành thanh trường kiếm đen, huỷ diệt viêm lôi bùng phát, một đạo liệt diễm đen bắn về phía thanh y lão giả.

Phùng!

Thanh y lão giả sức tỉnh, lập tức thần lực trào dâng, đánh ra một đạo lôi điện nhằm thẳng vào công kích của Triệu Phong.

Uỳnh!

Một đạo lôi lực tấn công thanh y lão giả, rõ ràng thanh y lão giả đã đánh giá sai uy năng công kích của Triệu Phong.

- Người sẽ phải chết!

Thanh y lão giả bùng nổ khí, hắn không ngờ công kích linh hồn của Triệu Phong lại mạnh như vậy, ngay cả linh hồn ý chí của hắn cũng bị tổn thương. Hơn nữa Thần khí phòng ngự trong tay Triệu Phong còn có thể biến thành Thần khí công kích. Vì thế trong chiêu vừa rồi, hắn đã bị yếu thế.

- Ép ta dùng tới sát chiêu thì người có thể yên tâm đi chết rồi.

Thanh y lão giả hai mắt sắc lạnh, một luồng Thần lực cuồng bạo từ trong người cuộn cuộn bùng phát ra.

- Lôi Minh!

Thanh y lão giả chấp hai tay lại, lôi điện chi lực trong trời đất toàn bộ ngưng tụ lại tạo nên một con lôi điện cự thú hình thái vô cùng khủng bố.

Grào!

Từ trong con lôi điện cự thú vọng ra tiếng gầm đinh tai nhức óc, tựa hồ mà cũng giống rồng, uy chấn bốn phương.

- Mạnh thật, truyền lôi điện chi lực vào trong sóng âm.

Triệu Phong cảm giác thể phách toàn thân bị tấn công bởi một luồng lôi điện chi lực. Cũng may thể phách của hắn có kháng tính cực lớn đối với lôi điện, nếu không thì sóng âm lôi điện đã tấn công vào trong cơ thể hắn rồi.

Còn hai thiên kiều của Hoả Dực Tộc thì không dễ chịu như vậy, trong một tiếng sấm rền, huyết mạch toàn thân họ đông cứng, ngay cả linh hồn cũng bị tổn thương.

- Giết!

Thanh y lão giả vùng một tay lên, lôi điện cự thú khủng bố bạo phát ra tiếng sấm vang dội, chớp mắt đã tới trước mặt Triệu Phong, oanh kích uy lực lôi điện vô cùng tận.

- Nhanh thật!

Triệu Phong căng thẳng, trường kiếm lại biến thành tấm lá chắn.

Đồng thời mắt trái Triệu Phong loé lên một tia mộng huyền, rồi kim quang loé sáng trói chặt chiêu Lôi Minh..

- Với năng lực của ta dựa vào Cổ Thần Ấn mà vẫn khó chống đỡ được.

Triệu Phong thâm kinh hãi, Cổ Thần Ấn chắc chắn là Thần khí cường đại, nhưng tu vi của Triệu Phong lại quá thấp, không thể phát huy hết sức mạnh của Thần khí.

- Ha ha, người chết là đám chủng tộc Thái Cổ kia sẽ không bị người khổng chế nữa, còn bảo vật của người sẽ là của ta.

Sắc mặt thanh y lão giả có phần tái nhợt nhưng lại cười điên cuồng.

Một chiêu này của hắn tuy tiêu hao lớn nhưng uy lực lại rất khủng khiếp, hắn biết rõ, những kẻ dưới tam giai Chân Thần thì khó có thể thoát nạn được.

Một khi Triệu Phong chết thì nguy cơ của hắn sẽ được giải trừ, còn có thể lấy được bảo vật của Triệu Phong. Ví như món Thần khí biến đổi được hình thái kia, thanh y lão giả đương nhiên nhận ra sự bất phàm của nó.

Cộp cộp cộp...

Triệu Phong bị uy lực lôi điện khủng khiếp đẩy lùi mấy chục bước. Lôi điện chi lực từ bốn phía xâm thực về phía hắn. Cũng may Thánh Lôi Thể của Triệu Phong cường hãn nên mới chống lại được phần lớn công kích.

- Người chặn được sao... Đi chết đi!

Thanh y lão giả khựng lại, rồi ánh mắt hung hãn, thân hình lướt tới tấn công từ bên cạnh. Một luồng lôi điện khủng bố đánh về phía Triệu Phong.

Lúc này Triệu Phong cũng miễn cưỡng chống lại một chiêu Lôi Minh, không còn nhiều sức, khí huyết sôi trào.

Nhìn cục thế này rất nguy hiểm.

Thanh y lão giả cười lạnh lẽo, ánh mắt giống như đang nhìn người chết vậy.

- Người vui mừng quá sớm đấy!

Triệu Phong hai tay cầm Cổ Thần Ấn, miễn cưỡng giữ vững thân thể, khoé miệng nhếch lên.

Chỉ thấy trong mắt trái hắn bắn ra một luồng lôi điện chi lực khủng khiếp.

Grào!

Đột nhiên một con lôi điện cự thú hung hãn uy lực chấn thiên lao ra.

Sắc mặt thanh y lão giả tái nhợt, bị bao trùm bởi sự sợ hãi tột cùng.

- Á!!!

Thanh y lão giả bị vây bởi thú triều, gắng hết sức tránh né, chống đỡ, nhưng phần lớn uy năng của Lôi Minh vẫn oanh kích trúng người hắn.

Thanh y lão giả thân hình lắc lư, mặt cắt không còn giọt máu, toàn thân bị trọng thương.

Nguy hơn đó là số lượng khủng bố của chủng tộc Thái Cổ đã vây kín lấy hắn, cả trời đất bị bao trùm bởi thứ sát khí Thái Cổ hung hãn.

- Quả nhiên là được!

Triệu Phong mừng rỡ. Hắn có thể sao chép được công kích của đối phương nhưng nếu trực tiếp phóng thích để đối chọi với công kích của đối phương thì hoàn toàn không có tác dụng gì.

Vì thế vừa rồi Triệu Phong sao chép công kích của thanh y lão giả nhưng không vội thích phóng ngay mà tạm thời tích lũy lại, đợi đến khi có thời cơ mới phản kích.

Nhưng sao chép sát chiêu của thanh y lão giả tiêu hao rất lớn. Con mắt trái của Triệu Phong đã tối đi nhiều, e là không thể tiếp tục sao chép công kích cường hãn nữa.

- Triệu Phong, ngươi muốn thế nào?

Sắc mặt thanh y lão giả đầy sự oán hận, trừng trừng nhìn Triệu Phong đang tiến lại gần.

- Tiền bối, cứu bọn ta!

Giọng nói run rẩy của hai thiên kiêu Hỏa Dực Tộc vọng lại.

Triệu Phong lạnh lùng liếc nhìn một cái, ý niệm khẽ động, ngay lập tức vài chục con chủng tộc Thái Cổ bay tới.

Tiếng kêu thảm thiết cùng với mùi máu tanh nồng lan tỏa trong không gian.

Một lúc sau cuối cùng không gian trở lại yên tĩnh.

- Rốt cuộc ngươi muốn thế nào. Lẽ nào chỉ để ta nhìn thấy những cảnh này?

Thanh y lão giả sắc mặt tái nhợt.

- Giao không gian trừ vật ra đây, có lẽ ta sẽ tha cho ngươi một mạng.

Giọng nói lạnh băng khiến toàn thân thanh y lão giả run lên sợ hãi.

Hắn không ngờ mình lại bị một hậu bối Huyền Quang viên mãn đe dọa như vậy.

Đồng thời hắn cũng không hiểu tại sao Triệu Phong không giết mình rồi đoạt không gian trừ vật.

Lẽ nào Triệu Phong thật sự định thả hắn đi? Thanh y lão giả có phần không tin, nhưng giờ cũng chỉ còn cách làm theo lời Triệu Phong, có lẽ còn có cơ hội sống.

Thanh y lão giả vô cùng miễn cưỡng lấy ra một cái vòng tay màu bạc. Nhưng đúng lúc đó từ trong đàn chủng tộc Thái Cổ, vài chục con tinh thông linh hồn, huyền thuật thi triển công kích linh hồn đối với thanh y lão giả.

- Thần Mâu Ngưng Thị,

Triệu Phong dùng tới con mắt trái đã rất hư nhược của mình, một luồng năng lượng cấm kỵ không thể chống lại bao trùm lấy linh hồn thanh y lão giả.

Đương nhiên là Triệu Phong đánh giá cao chiến lực của thanh y lão giả, còn những cái khác có thể bỏ qua. Nhưng nếu Triệu Phong nói thẳng muốn nô dịch hắn thì chắc chắn đối phương sẽ cự tuyệt, thậm chí chưa biết chừng có thể tự sát.

- Ngươi rồi...

Thanh y lão giả bị trọng thương, trong sự hư nhược cực hạn, chống đỡ một lúc cuối cùng linh hồn cũng bị Triệu Phong rút mất.

Trên đỉnh một ngọn núi cao, tay Triệu Phong xuất hiện một cái vòng tay bạc, ý thức chui vào trong, Triệu Phong không khỏi giật mình.

- Lão già này lại có được thứ bảo vật thế này trong cung điện.

Triệu Phong lấy ra một vài vật phẩm quý. Đầu tiên là một cái sừng hỏa diệm giống sừng trâu. Đây hiển nhiên là sừng của Kim Giác Hỏa Thủ. Nhưng sức mạnh thuộc tính Kim, Viêm trong nó lớn dị thường, rõ ràng nó mang thực lực phi phạm của Kim Giác Hỏa Thủ.

Thứ hai là một loại nguyên liệu tu luyện quý có tên Kim Dương Huyết Viêm Hoa, toàn thân màu đỏ kim, tỏa sáng nóng bỏng, là loại tài nguyên tu luyện tốt nhất cho người tu hành Kim đạo. Không chỉ có thể nâng

cao tăng thứ sinh mệnh, nhanh chóng hồi phục thương thể mà còn có thể trợ giúp tham ngộ Kim, Hỏa áo nghĩa.

Thứ ba có lẽ là một loại dị hỏa của chủng tộc Thái Cổ, khí tức rất lạnh lẽo.

- Hề hề, nếu chủ nhân cần, cứ lấy hết là được.

Thanh y lão giả ở bên cạnh ngại ngừng nói.

Xoẹt!

Triệu Phong cất Thái Cổ dị hỏa vào trong vòng tay bạc rồi ném vào Mê Không Giới.

- Nhanh chóng hồi phục thực lực về nhị giai Chân Thần.

Triệu Phong truyền âm cho Diệt Thế Hắc Giao Long trong Mê Không Giới.

Tuy Triệu Phong có đàn yêu thú đông đảo nhưng chiến lực mạnh lại không nhiều. Không lâu nữa những cường giả vào đây sẽ tụ họp lại, Triệu Phong căn bản không thể tranh được với họ.

Vì thế Triệu Phong rất cần chiến lực mạnh mẽ, Diệt Thế Hắc Giao Long chính là sự lựa chọn không tồi. Hắn chỉ cần tiêu hao nguyên liệu quý giá là có thể hồi phục thực lực.

- Ủa? Triệu Vạn đột phá lên Bán Thần rồi?

Ý niệm Triệu Phong bỗng rung lên.

Lúc này Triệu Vạn vẫn đang tu luyện bằng chi truyền thừa trong lãnh địa của Lam Nhân Băng Lang Tộc. Bảo vật ở nơi đó Triệu Vạn cũng có được hơn một nửa, thực lực của hắn cũng tiến bộ vượt bậc.

- Hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu bình thường đều là thiên kiêu của thể lực tứ tinh đỉnh phong hoặc ngũ tinh. Khi Triệu Vạn xuất hiện chắc chắn sẽ khiến họ chấn kinh.

Triệu Phong mỉm cười, việc này hắn đã nghe được từ chỗ Ngụy Kha. Triệu Vạn đã đột phá cảnh giới Bán Thần, cũng có thực lực chống đỡ với nhị giới Chân Thần bình thường.

- Ta cũng cần nâng cao thực lực mới được.

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, giờ hắn lại có thêm hai món khôi bảo tu luyện Kim đạo, tài nguyên phong phú có thể nâng cao trình độ Kim Chi Phong Lôi.

Xoẹt!

Triệu Phong hút sừng hỏa diễm và Kim Dương Huyết Viêm Hoa vào trong không gian con mắt trái. Tài nguyên tu luyện quý giá thể này đương nhiên hắn phải sao chép vài cái mới được.

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một loại tài nguyên tu luyện khác. Là bộ xương của một chủng tộc Thái Cổ, quanh bộ xương phát ra thứ ánh kim lấp lánh.

Bộ xương kim sắc này là Triệu Phong có được trong không gian thần huyền, hắn vẫn cất đến giờ.

- Xương cốt của chủng tộc Thái Cổ tam giai.

Giờ Triệu Phong mới phán đoán được tu vi của bộ xương này khi còn sống.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong dùng Ngũ Hành Phong Lôi Quyết hấp thụ năng lượng thuộc tính Kim trên bộ xương.

Vị cường giả này đã chết từ rất lâu, năng lượng Kim đạo trong xương rất bình tĩnh, mặc cho Triệu Phong hấp thụ.

Ba ngày chớp mắt đã qua, chiến lực của Triệu Phong vẫn điên cuồng tăng lên, bao gồm cả thanh y lão giả vừa mới bị nô dịch.

Vút!

Trên đỉnh núi Triệu Phong đứng bỗng xuất hiện vô số đạo lôi ảnh đan xen chằng chịt vào nhau. Sức mạnh của chúng có thể dễ dàng đả thương một Bán Thần.

Vù vù!

Thứ khí tức kim lôi cường hãn này dẫn thu vào trong cơ thể Triệu Phong, khí tức của hắn cũng tăng lên vài phần.

Kim Chi Phong Lôi đại thành, thực lực lại tiến một bước, cách Kim Chi Phong Lôi viên mãn không còn xa nữa.

Triệu Phong mừng rỡ.

Khi Kim Chi Phong Lôi viên mãn thì Triệu Phong sẽ trực tiếp xung kích lên Bán Thần. Đến lúc đó thực lực của hắn sẽ có sự thay đổi vượt trội,

1180. Chương 1177: Phượng Lâm

- Khoảng cách đến Kim Chi Phong Lôi viên mãn cũng không còn xa nữa...

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên sự vui mừng.

Khi Kim Chi Phong Lôi viên mãn, Triệu Phong sẽ trực tiếp xung kích Bán Thần, đến lúc đó Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn sẽ lên tới tầng thứ mười một, Ngũ Hành Quy Nhất.

Lĩnh ngộ Ngũ Hành Quy Nhất, Triệu Phong coi như đã chạm tới Thần lực của Chân Thần, có thể thai nghén thần lực thuộc về riêng mình. Hủy diệt viêm lôi tuy mạnh nhưng không gian phát triển có hạn, trước sau vẫn không thể so với thần lực được.

Thứ nữa, khi lĩnh ngộ sức mạnh Ngũ Hành được sâu sắc thì rất có lợi cho việc tạo dựng và tăng cường tiểu thể giới.

- Có người.

Triệu Phong phát hiện có hai nhân ảnh đi qua lãnh địa hắn đang đứng, bay về hướng nào đó.

Đột nhiên hai nhân ảnh đó dừng lại trên không rồi bay về hướng Triệu Phong.

- Cách xa như vậy, lại không có con mắt huyết mạch, sao chúng nhìn thấy ta?

Triệu Phong thầm kinh ngạc, hắn có con mắt huyết mạch và nắm được một phần Mộng Cảnh Thái Cổ mới nhìn thấy được hai người ở rất xa kia.

Mà hai người này rõ ràng có mục tiêu xác định nhưng lại đột nhiên bay về hướng Triệu Phong.

Soạt!

Triệu Phong vung tay lên thu bộ xương kim sắc vào.

Vút vút!

Rất nhanh hai người kia đã tới gần chỗ Triệu Phong.

- Không cần phải giấu. Mau lấy thứ ngươi vừa cất vào không gian trữ vật ra đây!

Một bạch y thanh niên vẻ mặt cao ngạo nhìn Triệu Phong phì cười.

Trước khi vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tiền bối của hắn đã cho hắn một loại đạo cụ cảm ứng được với những loại nguyên liệu, bảo vật có năng lượng lớn.

Vừa rồi hắn phát hiện hướng này có bảo vật xuất hiện nên định qua xem, rồi phát hiện ra Triệu Phong.

Không cần nghĩ cũng biết chắc chắn bảo vật nằm trong tay Triệu Phong.

Vị lão giả còn lại là nhị giai Chân Thần, đứng bên cạnh bạch y thanh niên, quan sát Triệu Phong rất kỹ lưỡng.

Nếu là ở bên ngoài, lão giả này căn bản không thèm quan tâm đến một Huyền Quang viên mãn, nhưng cường giả Huyền Quang viên mãn này lại xuất hiện trong Vạn Hoang Thái Cổ bí cảnh thì có chút kỳ lạ rồi.

Triệu Phong quét mắt nhìn hai người, căn cứ tướng mạo thì Triệu Phong không nhận ra là chủng tộc nào, nhưng bạch y nam tử kia hai mắt lóe tia sắc bén, khí tức cường đại trầm ổn, thực lực có lẽ còn hơn cả lão giả này.

- Đồ của ta, tại sao phải giao ra?

Triệu Phong vẫn thản nhiên không hề sợ hãi.

Hai người này xông vào lãnh địa của Triệu Phong mà còn dám ngông cuồng. Nếu chúng động thủ thì Triệu Phong sẽ không khách khí mà giết.

- Thứ ta thích thì chính là của ta!

Bạch y thanh niên khựng lại một chút rồi bá đạo nói.

Hắn căn bản không coi Huyền Quang viên mãn ra gì, hắn vốn tưởng Triệu Phong sẽ giao bảo vật và tiện thể xin gia nhập đội ngũ nhưng không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt thẳng thừng khiến hắn vô cùng ngạc nhiên.

Nhưng thứ hắn đã muốn thì nhất định phải lấy được.

- Tiểu bối, giao bảo vật ra rồi rút đi!

Lão giả cuối cùng cũng lên tiếng, thần sắc có phần hết kiên nhẫn.

Cho dù Triệu Phong có đáng ngờ thế nào, hắn thân là nhị giai Chân Thần cộng với Hầu Khanh công tử lễ nào một Huyền Quang viên mãn lại chống đỡ được?

- Hai vị đang chủ động tìm cái chết đấy.

Sắc mặt Triệu Phong biến đổi, ánh mắt lóe sát ý, đồng thời thích phóng một luồng áp lực lực phách vô hình. Nếu hai người này còn không biết sống chết thì đừng trách hắn.

- Hừm?

Lão giả nhíu mày, tầng thứ sinh mệnh của Triệu Phong rất không tầm thường, hơn nữa khí tức cường đại, bèn truyền âm:

- Hầu Khanh công tử, người này có chút quỷ dị.

- Hừ, trên người kẻ quỷ dị chắc chắn có trọng bảo.

Hầu Khanh hoàn toàn không để tâm lời khuyên của lão giả. Triệu Phong dám thị uy với hắn, còn nói hắn tìm đến cái chết, vậy Hầu Khanh hắn sẽ cho Triệu Phong sống không bằng chết.

Ừnh ừnh!

Hầu Khanh giơ bàn tay lên, một dòng xoáy nước xuất hiện trong tay hắn.

- Không biết tốt xấu!

Triệu Phong sắc mặt lạnh tanh, cũng giơ bàn tay lên.

Xoẹt!

Thanh y lão giả xuất hiện bên cạnh Triệu Phong, uy lực của tam giai Chân Thần lập tức được thích phóng.

Đồng thời xung quanh cũng vài chục con chủng tộc Thái Cổ khí tức cường đại.

- Giết!

Thanh y lão giả không nói lời nào, tung ra hai con lôi điện mãnh thú xung kích về phía hai người trước mặt.

- Tam giai Chân Thần, Thái Cổ linh sủng!

Ánh mắt Hầu Khanh tối lại, còn lão giả bên cạnh có chút hoảng loạn.

Họ không ngờ Triệu Phong lại bỏ ỉm vô sỉ như vậy, lại giấu đồng bọn đi, hơn nữa xung quanh còn có linh sủng của hắn.

Ầm!

Để tránh bất trắc, Triệu Phong còn dùng tới Thánh Lôi Thể rồi xông về phía Hầu Khánh.

Triệu Phong còn chưa tới gần Hầu Khánh đã cảm nhận được trọng lực vô cùng lớn.

- Sức mạnh thể lực của hắn lớn vậy sao...

Thần sắc Hầu Khánh có chút hoảng loạn.

Trong gia tộc hắn có địa vị rất cao, lần này tới Vạn Hoang Thái Cổ bí cảnh, cao tầng đã cho hắn rất nhiều thủ đoạn công kích cũng như phòng vệ. Hắn và lão giả đối phó với một tam giai Chân Thần cũng không phải vấn đề quá lớn. Nhưng thực lực Triệu Phong thể hiện lúc này lại không tầm thường, hơn nữa xem ra tam giai Chân Thần còn phải nghe lời hắn.

Hầu Khánh tuy cao ngạo bá đạo nhưng cũng là dựa vào thực lực chứ không phải kẻ không biết suy nghĩ.

- Đi!

Hầu Khánh khề hô, cùng lão giả cùng rút lui.

- Giết!

Triệu Phong sát ý bạo tăng, cùng thanh y lão giả xông tới.

- Giảo Sát Thủy Mục.

Hầu Khánh vùng song chưởng, khống chế Phong, Thủy tạo thành một vòng xoáy khổng lồ trước mặt, theo đó là hấp lực khủng khiếp không ngừng hút Triệu Phong và thanh y lão giả vào.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Nếu đã có sát tâm thì Triệu Phong cũng không che giấu thủ đoạn nữa, trực tiếp thi triển Huyền Đạo Đồng Thuật.

Hầu Khánh và lão giả kia lập tức bị ảnh hưởng, ngã ra tại chỗ, linh hồn rơi vào một khu mê cung.

Triệu Phong và thanh y lão giả sau khi phá vỡ vòng xoáy phong thủy kia liền xông tới.

Nhưng đúng lúc ấy, Hầu Khánh đã thoát khỏi Huyền Đạo Đồng Thuật, toàn thân ướt đẫm mồ hôi, vẫn còn sợ hãi, nhìn Triệu Phong.

Hắn có bí bảo phòng ngự linh hồn nhưng vẫn bị huyền thuật của Triệu Phong tác động, từ đó có thể thấy huyền thuật Triệu Phong lợi hại đến mức nào.

Lúc này, chủng tộc Thái Cổ từ bốn phía lao tới, hai người bọn Hầu Khánh lập tức bị bao vây.

- Chạy!

Hầu Khánh bỏ mặc lão giả ở bên cạnh, trong tay xuất hiện một tấm ngọc phù rồi hắn bóp nát.

Vù!

Một luồng phong thủy áo nghĩa quấn quanh chân hắn.

Vèo!

Hầu Khánh biến mất trong tâm trạng vẫn chưa tin nổi.

- Người giết hắn đi!

Triệu Phong dặn lại một câu rồi đuổi theo.

Ừnh!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ đôi lôi điện quang rực trắng, trên đôi quang rực lấp lánh lôi điện đan xen nhau.

- Lôi Quang Thiểm Điện!

Uỳnh uỳnh!

Sau một tiếng nổ đinh tai nhức óc, Triệu Phong biến thành một tia lôi quang, chớp mắt đã vút đi vài vạn dặm. Triệu Phong không bị Mộng Cảnh Thái Cổ áp chế mấy nên có ưu thế hơn người khác về tốc độ.

Ầm uỳnh!!

Phía sau Hầu Khánh đột nhiên có tiếng sấm nổ, rồi lôi uy khủng bố ập tới khiến hần kinh hãi không nhẹ.

Thần thức quét ra, sắc mặt Hầu Khánh đột nhiên thay đổi.

- Sao có thể? Tên tiểu tử đó đuổi kịp rồi? Hần không phải Huyền Quang Cảnh sao?

Hầu Khánh vô cùng chấn kinh.

Phải biết là thủ đoạn hần vừa dùng để chạy trốn là do chính cao tầng trong tộc luyện chế riêng cho hần. Cho dù là tứ giai Chân Thần có sở trường là tốc độ cũng không thể đuổi kịp hần.

Tuy hần còn rất nhiều thủ đoạn nhưng đều là chuẩn bị cho những nguy hiểm sau này, dùng với Triệu Phong quả thực rất lãng phí.

Nhưng Triệu Phong cũng rất kinh ngạc, không ngờ hần thi triển Lôi Quang Thiểm Điện trong Mộng Cảnh Thái Cổ lại không đuổi kịp cả một Chuẩn Thần.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường cung lấp lánh kim quang.

Truyền hủy diệt viêm lôi vào trong, vút một tiếng, một mũi tên mang lôi quang kim sắc bắn thẳng về phía Hầu Khánh.

- Đáng ghét!

Hầu Khánh vận chuyển phong thủy áo nghĩa di chuyển thân người nhưng vai vẫn bị trúng tên.

Lúc này ở trong khu rừng phía dưới có ba thân ảnh đang phi hành.

Đột nhiên phía xa hiện lên một làn sóng năng lượng cường đại, vô số chủng tộc Thái Cổ đều bị kinh động.

- Đó không phải Hầu Khánh sao?

Một thanh niên gương mặt anh tuấn, ánh mắt thâm sâu nhìn về phía xa.

- Có người đang truy sát Hầu Khánh?

Một giọng nữ trong trẻo dễ nghe, ngữ khí có phần kinh ngạc.

Uỳnh uỳnh!

Tiếng sấm rền vang, một nam tử tóc kim toàn thân bọc trong lôi điện, gương mặt tuấn lãng nhưng lạnh băng tới gần Hầu Khánh.

- Người chết đi!

Hầu Khánh phẫn nộ, trong tay xuất hiện một viên tinh châu màu lam.

Bùm! Rắc!

Viên tinh châu vỡ tan, một vòng xoáy phong thủy khổng lồ xuất hiện trong trời đất, với lực nghiền và lực hút đó, e rằng tam giai Chân Thần cũng phải chết.

Nhưng con mắt trái của Triệu Phong đã phát hiện ra dị thường từ trước, khi Hầu Khánh lấy viên tinh châu ra Triệu Phong đã lùi về sau.

Thấy Triệu Phong tránh được chiêu của mình, Hầu Khánh cũng không dừng lại, lập tức rời khỏi đây, lúc này hắn chỉ còn một mình, đương nhiên sẽ không đấu với Triệu Phong.

- Chạy rồi!

Sắc mặt Triệu Phong tối lại.

Nhưng thủ đoạn của đối thủ quả thực quá nhiều, cộng với thực lực bản thân đối phương không tầm thường, Triệu Phong muốn giết hắn thì cũng phải dùng tới tuyệt chiêu mới được. Nhưng quan trọng là gần đây còn có người khác, Triệu Phong không tiện để lộ tuyệt chiêu.

Triệu Phong không để tâm tới ba người trong rừng, chuẩn bị quay lại.

Nhưng đúng lúc đó ba người phía dưới lại chủ động bay lên.

- Vị huynh đài đây thật có bản lĩnh, có thể đuổi được Hầu Khánh tới đây.

Người thanh niên tuấn lãng kia mặt tươi cười nói.

- Không biết công tử là người thế lực nào mà ngay cả Hầu Khánh cũng sợ?

Một nữ tử yếu điệu mặc y phục hồng cười nhẹ, giọng nói nhẹ nhàng rung động lòng người.

- Hầu Khánh?

Giờ Triệu Phong đã biết tên của thanh niên bá đạo vừa rồi.

Nếu là một đấu một chắc chắn Hầu Khánh sẽ không sợ Triệu Phong, chỉ là Hầu Khánh biết Triệu Phong còn có một cường giả tam giai Chân Thần và mấy chục con yêu thú Thái Cổ nên hắn mới không dám đấu với Triệu Phong.

Vút!

Thanh y lão giả lúc này mới đuổi tới, quét mắt nhìn qua ba người bên cạnh Triệu Phong, truyền âm nói:

- Chủ nhân, ba người này là người của Kim Tí Tộc, cũng là thế lực rất cường đại trong số các thế lực tứ tinh rười. Thậm chí có thể trở thành thế lực tứ tinh đỉnh phong.

- Tại hạ Dư Hận, Kim Tí Tộc ta và Thiên Thủy Yêu Tộc là hai thế lực đối địch. Chi bằng các hạ cùng bọn ta hành động?

Dư Hận nhìn thanh y lão giả rồi nói.

Bên cạnh Dư Hận còn có một trung niên nam tử dáng người cao lớn, từ nãy tới giờ vẫn không nói gì.

- Xin lỗi, tại hạ còn việc khác cần làm.

Triệu Phong từ chối luôn. Thực lực của hai người này có lẽ không bằng Hầu Khánh, nhưng cũng rất mạnh. Mà trung niên nam tử kia lại là tam giai Chân Thần, đối ngũ như vậy tại sao lại có lời mời hắn, lẽ nào chỉ vì Triệu Phong truy sát Hầu Khánh?

- Công tử định đi tiếp về phía trước? Nghe nói đó cũng là mục tiêu chính của Thiên Thủy Yêu Tộc.

Nữ tử cao nhã kia hàm tiếu nói.

Thiên Thủy Yêu Tộc mà Kim Tí Tộc nói đương nhiên là chỉ chủng tộc của Hầu Khánh. Nhưng Triệu Phong lại không có hứng thú với Phượng Lâm. Tuy Triệu Phong vẫn ra vào tự do nơi này nhưng phạm vi hoạt động rất nhỏ.

Mà những thế lực này trong Man Hoang Thần Vực không biết đã khám phá Man Hoang Thái Cổ từ bao nhiêu triệu năm trước rồi. Trong tay họ có bản đồ, nắm bắt được tin tức về những nơi có cơ ngộ, Phượng Lâm chắc chắn là một trong những nơi đó.

- Nếu vậy tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh.

Triệu Phong cũng không từ chối nữa.

Nếu đến Phượng Lâm gặp Hầu Khánh thật thì Triệu Phong sẽ tìm cơ hội giết hắn.

1181. Chương 1178: Gặp Lại Lam Lâm Tộc

- Hầu Khánh là hậu bối của đại trưởng lão Thiên Thủy Yêu Tộc, trong tộc vẫn luôn cường hành bá đạo, không biết kiêng nể ai, nhưng thiên phú và thực lực của hắn rất tốt...

Dư Hận thấy Triệu Phong dường như không biết về Hầu Khánh liền nói.

- Thực lực và thiên phú đúng là rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Thực lực Hầu Khánh tương đương với Triệu Phong trước khi trở thành Huyền Quang viên mãn. Phải biết là Triệu Phong có tài nguyên dồi dào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, lại có khả năng cường đại của Thần Linh Nhân. Hầu Khánh tuy là tử đệ của thể lực tứ tinh đỉnh phong nhưng có thành tựu như thế này cũng là rất cừ. Ít nhất cũng mạnh hơn tất cả những thiên tài mà Triệu Phong từng gặp trong Man Hoang Thần Vực.

- Vừa rồi ta thấy Triệu huynh không dùng tới cả huyết mạch chi lực nhưng đã dọa cho Hầu Khánh sợ đến mức đó. Xem ra thực lực Triệu huynh thật phi phàm.

Dư Hận nhìn Triệu Phong chăm chú, khen.

Nhưng trong bụng hắn đoán sơ dĩ Hầu Khánh bỏ chạy là vì Triệu Phong có tam giai Chân Thần trợ giúp, mà Hầu Khánh lại chỉ có một mình.

- Huyết mạch của ta rất bình thường, không có tác dụng gì cả.

Triệu Phong nói.

Câu nói vừa rồi của Dư Hận thật ra là muốn thăm dò xem rốt cuộc Triệu Phong là đệ tử thể lực nào.

Mà câu trả lời của Triệu Phong thật ra là đang nói ta không có huyết mạch Thái Cổ.

- Triệu huynh dựa vào huyết mạch bình thường bình thường mà tu luyện tới trình độ này thật khiến người ta khâm phục.

Dư Hận mỉm cười. Hắn vốn tưởng Triệu Phong là đệ tử của đại thể lực nào đó, nếu không sao dám truy sát Hầu Khánh.

Lúc này, Triệu Phong thừa nhận huyết mạch của mình đẳng cấp thấp, cũng có nghĩa là nói hắn không có huyết mạch Thái Cổ, hoặc huyết mạch xếp hạng rất thấp.

Nữ tử và trung niên nam tử kia của Kim Tí Tộc bị câu nói của Triệu Phong thu hút. Sau khi dùng huyết mạch chi lực cảm nhận thì xác nhận Triệu Phong đúng là không có huyết mạch Thái Cổ.

Triệu Phong hơi khựng người nhìn Dư Hận, thái độ của người này với hắn cũng quá thân thiện rồi?

Nhưng có lẽ vì khi tới Man Hoang Thần Vực Triệu Phong luôn bị người khác coi thường nên giờ mới thấy lạ.

Trên đường đi Triệu Phong được biết đây là địa bàn của Phượng Vĩ Tước. Mà Phượng Vĩ Tước là một trong tứ đại chủng tộc đẹp nhất trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, xếp hạng một nghìn hai trăm năm mươi tám trong bảng.

Chủng tộc xếp hạng gần trên như vậy đương nhiên cũng chỉ có thành viên của những thể lực cường đại mới dám xông vào đây. Ví như Thiên Thủy Yêu Tộc tứ tinh đỉnh phong, hay như Kim Tí Tộc có khả năng trở thành tứ tinh đỉnh phong.

Đương nhiên cũng không thiếu các thể lực nhỏ yếu mà muốn đục nước béo cò. Dù sao bảo địa thế này, tùy tiện kiếm một cơ ngộ cũng là thu hoạch vài chục ngày ở những nơi khác rồi.

Phượng Lâm cách nơi này rất xa, ba người toàn lực phi hành cũng mất hơn một tháng.

- Đây có lẽ là gần trung bộ của Mộng Cảnh Thái Cổ rồi nhỉ.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Khu vực trong Mộng Cảnh Thái Cổ mà Triệu Phong khám phá khá nhỏ, trước mắt vẫn chỉ hoạt động ở địa bàn của những chủng tộc xếp hạng năm đến sáu nghìn. Mà lúc này hẳn theo ba người Kim Tí Tộc đã tới địa bàn của Phượng Vĩ Tước xếp hạng hơn một nghìn.

- Thực lực của những Chuẩn Thần, Chân Thần này khá mạnh, nếu tập hợp lại với nhau thì sẽ là sức mạnh khủng khiếp hơn nhiều.

Thần sắc Triệu Phong ngưng trọng, một chủng tộc bất kỳ trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh tập hợp lại thì Triệu Phong cộng với tất cả đàn yêu thú cũng không phải đối thủ.

Nhưng Triệu Phong cũng không định lấy trứng trời đá với họ. Những cường giả này đã muốn tấn công những nơi có cơ ngộ thì hẳn cũng có thể chà trộn vào, cố gắng kiếm một ít thu hoạch. Vì thế hẳn mới cùng Kim Tí Tộc tới đây.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, khả năng cảm tri và tốc độ của Triệu Phong chiếm ưu thế tuyệt đối, hơn nữa hẳn cũng có khá nhiều tuyệt chiêu giữ mạng.

- Đây chính là Phượng Lâm.

Ba người Kim Tí Tộc lộ vẻ vui mừng.

Chỉ thấy phía chân trời có vô số các loại cây cổ thụ, dây leo khổng lồ đủ mọi màu sắc. Những loài thực vật này dựa vào nhau, quấn quýt lấy nhau, cao tới tận tầng mây, gần như che hết cả bầu trời.

Chưa tới gần mà mọi người đã cảm nhận được thiên địa nguyên khí vô cùng đậm đặc, theo đó là mùi hương thảo mộc dịu nhẹ, hít một hơi toàn thân cũng sáng khoái.

Vút vút!

Một đội bốn người từ bên cạnh bay qua, dẫn đầu là một tam giai Chân Thần mang khí tức Viêm đạo khủng khiếp.

- Đội ngũ nhiều cường giả thật!

Triệu Phong kinh thán.

Tầm nhìn của Triệu Phong rất rộng, có thể nhìn thấy bốn phía đều có đội ngũ tiếp cận Phượng Lâm, xem ra đây là nơi rất nổi tiếng về cơ ngộ.

- Phượng Lâm, là nơi nghỉ chân của Phượng Vĩ Tước, có thể tìm thấy rất nhiều các loại tài nguyên quý giá hiếm có ở đây. Càng vào trong, đẳng cấp tài nguyên càng cao. Mà trong tổ của Phượng Vĩ Tước thì cơ ngộ càng vô hạn, vận khí tốt thì có thể có được lông đuôi của Phượng Vĩ Tước...

Nữ tử mặc y phục hồng chậm rãi nói, giống như đang trả lời sự cảm khái của Triệu Phong.

- Lông đuôi Phượng Vĩ Tước?

Ánh mắt Triệu Phong lộ vẻ ngạc nhiên.

- Đúng vậy, Phượng Vĩ Tước Tộc có quan hệ nhất định với Phượng Hoàng trong truyền thuyết. Lông đuôi của chúng vô cùng quý giá, không chỉ là tài nguyên mà chưa biết chừng còn hàm chứa bản nguyên chi hỏa của Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận dứt lời, mọi người liền cùng bay về phía Phượng Lâm.

Khi tới gần thì nghe thấy từ trong khắp các phía trong rừng vọng ra âm thanh chiến đấu.

Triệu Phong nhìn xuyên qua vùng ngoại vi Phượng Lâm, nhìn thấy một đội ba người đang đấu với một con Phượng Vĩ Tước tam giai Chân Thần.

Thể hình Phượng Vĩ Tước khá nhỏ, cái đuôi màu sắc như mống huyễn của nó còn dài hơn cả thân mình, trên đuôi cháy lên những ngọn lửa nhiều màu.

Vù vút vút!

Phượng Vĩ Tước nhả ra vô số tia hỏa diễm đan xen vào nhau tạo thành tấm lưới lửa chiến đấu với ba cường giả.

- Khả năng khống chế tốt thật!

Triệu Phong bắt giác kinh thán.

Hắn cảm nhận được rõ ràng trận đấu đó. Phượng Vĩ Tước khống chế rất tốt đối với ngọn hỏa diễm kỳ dị trong cơ thể nó, dung hòa hết sức mạnh hỏa diễm thành một sợi tơ. Nếu bị sợi tơ mảnh đó quấn phải thì hậu quả khó lường.

Có lẽ chính vì Phượng Vĩ Tước khống chế hỏa diễm hoàn hảo như vậy nên dù thiện nghệ dùng lửa nhưng lại dừng chân ở rừng cây.

Triệu Phong đang quan sát trận đấu của Phượng Vĩ Tước, đột nhiên nghe thấy một giọng nói hắn vô cùng chán ghét ở gần đó vọng lại.

- Đại ca, là tên tiểu tử Triệu Phong.

Hồ Thành thấy Triệu Phong bay tới thì vui mừng.

Khi đó hắn và đại ca tìm thấy Triệu Phong nhưng lại gặp thú triều nên mới để Triệu Phong thoát nạn.

Không ngờ trong Man Hoang Thái Cổ rộng lớn như vậy mà hắn lại gặp lại Triệu Phong. Đúng là oan gia ngõ hẹp.

- Ồ? Lần này ta nhất định phải giết hắn.

Hồ Tang rời mắt khỏi Phượng Lâm, chuyển sang hướng Triệu Phong.

- Hừm? Có năm người.

Sắc mặt Hồ Tang khế thay đổi. Lần này bên cạnh Triệu Phong có thêm bốn người. Tuy không nhận ra huyết mạch của bốn người đó nhưng khí tức rất bất phàm, có lẽ cũng rất mạnh.

Nhưng bên cạnh Hồ Tang lại đông hơn, có tới tám người.

- Triệu huynh.

Ngụy Kha thấy Triệu Phong thì mừng rỡ.

Hôm đó gặp thú triều khủng bố như vậy, Triệu Phong không sao là hắn yên tâm rồi.

Mã Linh Thi thì lại có phần lo lắng, gặp lại Triệu Phong, tên tiểu nhân Hồ Thành nhất định sẽ không tha cho Triệu Phong.

Vèo!

Hồ Thành, Hồ Tang bay ra chặn đường Triệu Phong, Dư Hận. Còn mấy người còn lại của Lam Lâm Tộc cũng chú ý tới hành động của hai người họ.

- Các vị, kẻ này có thù với Lam Lâm Tộc bọn ta. Hãy để lại hắn đi.

Hồ Tang sắc mặt vẫn lạnh tan, ngữ khí cứng rắn, chỉ Triệu Phong nói.

Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ, mấy người còn lại thì đều có, đương nhiên không phải cùng một chủng tộc. Hồ Tang tin bốn người kia sẽ không vì một mình Triệu Phong mà đắc tội với tám người của Lam Lâm Tộc.

- Hắn là bằng hữu của ta.

Dư Hận quét mắt nhìn, thản nhiên nói.

Nữ tử kia nhìn tình hình trước mắt cũng chỉ mỉm cười không nói. Nam tử cao lớn kia thì cả đoạn đường gần như chẳng nói gì.

- Hắn đã đắc tội với bọn ta.

Hồ Tang có phần gần giọng.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi phần nộ nhìn hai người Hồ Tang nhưng không dám nói gì.

Trong Lam Lâm Tộc, trừ họ và huynh đệ Hồ gia thì còn một người, là Chuẩn Thần Lam Diệp mạnh nhất Lam Lâm Tộc và ba vị Chân Thần khác đều đứng về phía Hồ Tang, căn bản không để tâm tới họ.

Ba vị lão giả Lam Lâm Tộc lắc đầu, tiến lại gần nói:

- Các vị, đừng vì một Huyền Quang viên mãn mà khiến nhau không vui.

Ba vị lão giả này nói năng không cứng nhắc như Hồ Tang, nhưng lại mang ý uy hiếp. Ý là bọn Dư Hận nếu không giao Triệu Phong ra thì chính là đắc tội với người của Lam Lâm Tộc.

Triệu Phong nhíu mày, ánh mắt lạnh băng.

Trong tám người Lam Lâm Tộc trước mắt, ngoài bốn người hắn biết thì còn một thanh niên, ba lão giả, trong đó có hai tam giai Chân Thần. Nếu Triệu Phong muốn chạy thì đối phương căn bản không đuổi kịp.

Nhưng quan trọng là Triệu Phong mất bao thời gian tới Phượng Lâm, sao có thể về tay trắng?

- Các người đang uy hiếp Kim Tí Tộc?

Gương mặt tuần lãng của Dư Hận lập tức lạnh băng, ánh mắt sắc nhọn.

Uỳnh!

Trên nắm đấm bên phải đang siết chặt của hắn đột nhiên xuất hiện hoa văn kỳ sắc kỳ diệu. Rồi cả cánh tay hắn lóe lên ánh kim quang chói lòa, tỏa ra một luồng áp lực lực phách khiến người ta nghẹt thở.

- Kim Tí Tộc!

Ba lão giả và Hồ Thành, Hồ Tang sắc mặt chấn kinh, rồi miễn cưỡng cười:

- Không ngờ các vị là thiên kiều Chuẩn Thần của Kim Tí Tộc, lão phu có mắt như mù.

Kim Tí Tộc là thế lực mạnh nhất trong các thế lực tứ tinh rưỡi, rất có hy vọng trở thành tứ tinh đỉnh phong. Tuyệt đối không phải thế lực mà thế lực tứ tinh rưỡi bình thường như Lam Lâm Tộc có thể sánh được.

- Tất cả chỉ là hiểu nhầm, bọn ta nhận nhầm người.

Sắc mặt Hồ Thành rất khó coi, đành nói vậy. Nếu Kim Tí Tộc muốn bảo vệ Triệu Phong thì bọn Hồ Thành thật sự không tiện động thủ.

Bên kia, Lam Diệp lạnh lùng quan sát, ánh mắt lóe lên chiến ý.

Ngụy Kha và Mã Linh Thi kinh ngạc, không ngờ Triệu Phong lại có quan hệ tốt với người của Kim Tí Tộc như vậy.

Các đội ngũ cường giả xung quanh cũng chú ý tới tình hình bên này, ánh mắt dừng lại ở mấy người Kim Tí Tộc.

- Không ngờ lần này Kim Tí Tộc cũng lấy mục tiêu là Phượng Lâm.

- Nhưng họ cũng chỉ có mấy người, không phải đối thủ của những đại thế lực trong Phượng Lâm.

Những tiểu đội ở xung quanh đều không phải thành viên các thế lực lớn nên giờ vẫn chưa hành động.

- Nhận nhầm người thì mau xin lỗi bằng hữu của ta.

Dư Hận sắc mặt không thay đổi, lạnh lùng nói.

- Cái gì?

Hồ Thành và Hồ Tang rõ ràng là không muốn. Có nhiều người đang nhìn như vậy, họ chủ động gây rối giờ lại phải xin lỗi.

- Mau xin lỗi, ở đây nhiều người, chúng ta không thể đối địch với Kim Tí Tộc.

Lão giả tam giới Chân Thần của Lam Lâm Tộc truyền âm cho hai huynh đệ Hồ gia.

- Xin lỗi, bọn ta nhận nhầm người.

Hai huynh đệ Hồ gia cúi gằm mặt, giọng nói rất nhỏ.

- Đi thôi.

Ánh mắt Triệu Phong không còn sắc lạnh. Hai người này vì Kim Tí Tộc mà không thể đối phó hẳn, mà Triệu Phong cũng vì những người Lam Lâm Tộc này mà không thể giết chúng.

Vút vút!

Người của Kim Tí Tộc và Triệu Phong rời khỏi đây bay về phía Phượng Lâm.

- Đáng ghét, Kim Tí Tộc vẫn còn chưa phải thế lực tứ tinh đỉnh phong đã ngang cường như vậy.

Mặt Hồ Tang đỏ gay, quát lên.

- Ở đây nhiều người phức tạp, chúng ta không thể công khai gây rối với Kim Tí Tộc.

Lão giả nói nhỏ.

Cùng là thế lực tứ tinh rūi, Lam Lâm Tộc đông người nhưng lại phải hạ mình, chẳng ai cảm thấy dễ chịu được cả.

- Chúng ta cũng vào trong.

Lão giả nói.

Hồ Thành và Hồ Tang nhìn nhau, trong bụng cũng hiểu ý của lão giả, bất giác cười khẩy.

1182. Chương 1179: Tổ Phượng Vĩ Tước

Rất nhanh mọi người đã tiếp cận Phượng Lâm, mỗi một loài thực vật tạo nên Phượng Lâm đều là nguyên liệu giá trị cực lớn, hơn nữa cũng rất khó phá hoại.

- Vừa rồi thật đa tạ Dư huynh!

Triệu Phong mỉm cười.

Mấy người Kim Tí Tộc chỉ gặp Triệu Phong trên đường, cũng chẳng có giao tình gì sâu sắc nhưng Triệu Phong không ngờ đối phương lại giúp hẳn giải quyết phiền phức này.

- Không cần khách khí. Đến Phượng Lâm Kim Tí Tộc bọn ta chỉ có ba người, còn phải mượn sức Triệu huynh và vị tiền bối đây.

Dư Hận mỉm cười nói, mắt nhìn qua Triệu Phong và thanh y lão giả.

Thanh y lão giả từ đầu chí cuối đều không nói lời nào, nhưng mọi người cũng không nghi ngờ gì vì vị nam tử cao lớn bên Kim Tí Tộc cũng vậy.

Khi vào trong Phượng Lâm có thể nghe thấy rõ ràng tiếng chiến đấu từ nhiều hướng.

- Nhìn kia, ở kia có một cái tổ Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận nhìn về một nơi, kích động nói.

Chỉ thấy không xa ở đằng trước là một quả cầu tròn được tạo nên từ những sợi dây leo, từ bên trong tỏa ra mùi hương.

- Tổ Phượng Vĩ Tước?

Triệu Phong có chút khó hiểu, tổ Phượng Vĩ Tước không phải nên là nơi cư ngụ lớn nhất trong Phượng Lâm sao? Sao lại dễ dàng gặp vậy?

- Đây là tổ ở ngoại vi, là nơi Phượng Vĩ Tước nghỉ ngơi. Còn ở trung tâm Phượng Lâm có một cái tổ khổng lồ, nghỉ chân ở đó đều là Phượng Vĩ Tước mạnh nhất, đẹp nhất. Nơi đó mới là cơ sở lớn nhất.

Nữ tử áo hồng biết Triệu Phong nghĩ gì bèn từ tốn giải thích.

- Nhân loại, đi chết đi!

Khi mọi người đang nói chuyện, Phượng Vĩ Tước trong tổ đã bay ra, phun ra vô số tia lửa nhiều màu.

- Để ta!

Dư Hận hô lớn, huyết mạch toàn thân sôi sục, một luồng kim quang bọc quanh cánh tay hấn.

Con Phượng Vĩ Tước đó chỉ có thực lực nhị giai Chân Thần, một mình Dư Hận cũng đối phó được. Vừa hay Triệu Phong cũng được chứng kiến thực lực của thiên tài Kim Tí Tộc.

Ầm! Vù!

Trên cánh tay phải của Dư Hận xuất hiện hư ảnh của một cánh tay kim quang, giống như được đúc nên từ sắt thép vậy rất mang cảm giác sức mạnh.

- Kim Sát Quyền.

Dư Hận giơ cánh tay lên, đánh ra một đạo kim quang quyền ảnh hung mãnh bá đạo.

Vù vù!

Phượng Vĩ Tước thấy đối phương mạnh như vậy cũng không dám lơ là, phun ra vô số tia lửa nhiều màu, tạo nên một cái lưới lửa bọc lấy công kích của Dư Hận.

Uỳnh!

Kim quang của Dư Hận phá vỡ sự trói buộc của lưới lửa, nhưng sức mạnh cũng bị suy yếu nhiều, cuối cùng đánh lên thân cây leo phía sau.

Điều khiến Triệu Phong không ngờ đó là, quang quyền sau khi bị suy yếu của Dư Hận không tạo được thương thế gì mấy cho cây dây leo trong Phượng Lâm.

Vút!

Tốc độ Phượng Vĩ Tước cực nhanh, kéo theo vô số sợi lửa quấn lấy Dư Hận cảm giác như sắp cắt hấn thành trăm mảnh vậy.

- Kim Ba Nhận!

Dư Hận thay đổi cách tấn công. Tay phải thành chưởng chém ra vô số đạo đao quang kim sắc sắc bén.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Phượng Vĩ Tước thực lực nhị giai Chân Thần căn bản không thể tổn thương được tới Dư Hận, liền trực tiếp bỏ chạy.

- Đi, tới tổ Phượng Vĩ Tước.

Dư Hận không truy kích con Phượng Vĩ Tước kia.

Dù sao Phượng Vĩ Tước cũng có sở trường là tốc độ, trong Phượng Lâm thì càng như cá gặp nước, vì thế mặc dù Phượng Vĩ Tước thấy nhiều kẻ xâm nhập như vậy nhưng cũng không bỏ đi.

Vút vút vút!

Mấy người đến thẳng chỗ Phượng Vĩ Tước ban nãy ở.

- Đây là Cửu Khước Khí Thảo, Tử Tâm Kim Hoa...

Triệu Phong vừa nhìn thì phát hiện ra vô số nguyên liệu quý giá, giống như những đóm lấp lánh tô điểm cho bên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

- Phượng Vĩ Tước thích những thứ nguyên liệu nhiều màu sắc trang trí cho tổ của mình để thu hút con cái. Hơn nữa những nơi Phượng Vĩ Tước từng ở tác dụng của những loài dược tài đều tốt hơn những chỗ khác.

Dư Hận cười nói, rồi lấy hết tài nguyên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Con Phượng Vĩ Tước này là do Dư Hận đánh lui, hơn nữa cái tổ này ở ngoại vi, tài nguyên cũng không có gì quá quý giá nên cũng không ai nói gì.

- Phượng Lâm này thật đặc biệt!

Triệu Phong cảm giác được thế giới thật rộng lớn, không có gì là không có. Mỗi chủng tộc đều có tập tính và tín ngưỡng riêng của mình.

Nơi cư trú của Phượng Vĩ Tước có lẽ là bảo địa tốt nhất để thu thập tài nguyên, hơn nữa loại dược tài gì cũng có. Do đó Phượng Lâm mới hấp dẫn nhiều cường giả, thế lực đến vậy.

Mọi người bay vào trong trung tâm, rất nhanh đã phát hiện thêm một cái tổ nữa. Bên trong có hai con Phượng Vĩ Tước thực lực nhị giới Chân Thần.

Hai bên gặp nhau cũng chẳng có gì để nói, trực tiếp giao chiến. Lần này là nữ tử kia và thanh y lão giả ra tay.

Uỳnh!

Thực lực thanh y lão giả rất cường hãn, vừa lên đã chiếm ưu thế, trấn áp Phượng Vĩ Tước.

- Người tu hành Lôi đạo, thực lực rất mạnh!

Dư Hận và nam tử cao lớn không khỏi đánh giá thanh y lão giả cao hơn vài phần.

Cuối cùng hai con Phượng Vĩ Tước bị thương bỏ chạy. Thanh y lão giả công lớn hơn, lấy sáu phần tài nguyên trong tổ.

- Nhiều tổ Phượng Vĩ Tước thật!

Triệu Phong nheo mắt nhìn phía trước.

Càng vào trung tâm mật độ tổ càng dày đặc. Trong tổ đều có ít nhất là hai con Phượng Vĩ Tước, hơn nữa thực lực cũng không tầm thường.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Lần này Triệu Phong dùng tới Thánh Lôi Thể xông ra, cùng với hắn còn có thanh y lão giả và nữ tử áo hồng.

Vù vù!

Trước mặt ba người bắn ra vô số tia lửa chẳng chịt, ngọn lửa tuy mãnh nhưng uy năng không thể coi thường.

- Luyện Thần Chỉ!

Vận Kim Chi Phong Lôi, song chỉ của Triệu Phong vung lên vun vút trong hư không. Chỉ thấy vô số kim quang bắn ra cắt đứt mọi tia lửa chạm phải.

Vút vút!

Những tia kim quang mang lực phá hoại cực lớn đó để lại vô số vết cắt trên thân cây.

- Đi thôi, thực lực của những nhân loại này rất mạnh.

Phượng Vĩ Tước lần nào không địch lại được đều sẽ nhanh chóng rút lui chứ không cố chiến đấu.

- Triệu huynh thực lực mạnh thật!

Dư Hận cười nói. Trung niên nam tử kia cũng chăm chú nhìn Triệu Phong.

Tuy thực lực Triệu Phong không nổi trội, nhưng Huyền Quang viên mãn lại có thực lực như vậy thì quả thật có phần đáng kinh ngạc.

- Đây là Thủy Văn Thánh Linh Hoa.

Khi mọi người tới chỗ tổ Phượng Vĩ Tước thì nữ tử áo hồng nhìn chăm chăm một loại tài nguyên, kinh hô.

Thủy Văn Thánh Linh Hoa nghe nói là món khôi bảo tu luyện Thủy đạo. Hoa văn nước đặc thù trên đó là đặc trưng của áo nghĩa, quy tắc, có thể trực tiếp hòa vào Thần lực, ổn định vòng sáng thánh lực. Như vậy sau này khi đột phá Thần Vị có thể tạo ra Thần Vị cường đại hơn. Cũng có nghĩa nó là món khôi bảo giúp Bán Thần xung kích Thần Vị cao hơn, có tác dụng lớn nhất đối với người hành Thủy đạo.

Tuy số lượng hoa văn trên cây Thủy Văn Thánh Linh Hoa này hơi ít, nhưng vẫn là món khôi bảo có thể gặp mà không thể cầu.

- Cây này xin nhường Triệu huynh và vị tiền bối đây.

Ba người Kim Tí Tộc sau khi trao đổi, Dư Hận nói.

- Vậy Triệu mỗ mà từ chối thì thành bất kính rồi.

Triệu Phong cũng là nhắm trúng cây Thủy Văn Thánh Linh Hoa này nên mới dẫn mọi người tới đây.

Triệu Phong tu hành Ngũ Hành áo nghĩa, cây Thủy Văn Thánh Linh Thảo này cũng có tác dụng nhất định với hắn. Ngoài ra nó cũng sẽ dụ được những kẻ phía sau xuất hiện.

- Khoan đã!

Đúng như Triệu Phong dự liệu, phía sau vang lên tiếng hô gấp gáp.

Vút vút vút!

Vài thân ảnh bay tới, chính là bọn người Lam Lâm Tộc.

Ba người Kim Tí Tộc sắc mặt tối lại, không ngờ người Lam Lâm Tộc lại theo sau họ.

- Triệu huynh, người của Lam Lâm Tộc muốn giết huynh, tìm cơ hội chạy đi.

Đột nhiên trong đầu Triệu Phong vang lên tiếng linh hồn truyền âm của Ngụy Kha.

Triệu Phong hơi khựng lại rồi mỉm cười, cũng không bận tâm.

- Người của Lam Lâm Tộc theo dõi bọn ta có ý đồ gì?

Dư Hận sắc mặt lạnh tanh, chất vấn.

- Bọn ta chỉ là tình cờ đi qua.

Một tam giai Chân Thần của Lam Lâm Tộc thần sắc bình thản nói.

Lúc này ở xung quanh không có thế lực khác. Lam Lâm Tộc có tám người, Kim Tí Tộc chỉ có năm người, còn cần phải khách sáo với Kim Tí Tộc sao?

- Thủy văn Thánh Linh Thảo thích hợp nhất với người tu luyện Thủy đạo. Hy vọng các vị Kim Tí Tộc có thể giao nó cho bọn ta.

Lại một nhị giai Chân Thần khác nói.

Dư Hận và nữ tử áo hồng sắc mặt tối lại. Nếu đối đầu chính diện, có lẽ bên họ sẽ thua thiệt, hơn nữa hoàn toàn không cần vì một cây Thủy văn Thánh Linh Thảo mà gây chiến.

- Bảo vật này đã là của Triệu huynh rồi. Nếu Triệu huynh không có ý kiến gì thì tặng các người cũng được. Nếu Triệu huynh không đồng ý thì các vị cũng đừng miễn cưỡng.

Lúc này Dư Hận không còn sự bá khí như ở bên ngoài Phượng Lâm, hơn nữa hắn cũng chuyển quyền lựa chọn sang Triệu Phong.

- Triệu Phong, giao ra đi!

Hồ Tang cười nham hiểm.

- Giao Thủy vãn Thánh Linh Thảo ra đây, món khôi bảo này ngươi không có tư cách để lấy.

Trong Lam Lâm Tộc, Lam Diệp Chuẩn Thần tiến ra một bước, mặt lạnh tanh quát.

Lam Diệp Chuẩn Thần, thiên kiêu Chuẩn Thần mạnh nhất Lam Lâm Tộc. Giá trị của cây Thủy vãn Thánh Linh Thảo này đối với hắn không cần nói cũng biết.

Lam Lâm Tộc vốn định đánh lén mấy người Kim Tí Tộc, không cần giết Kim Tí Tộc mà chỉ cần giết được Triệu Phong, chấn nhiếp Kim Tí Tộc là được.

Nhưng lúc này mục tiêu hàng đầu của chúng là đoạt được Thủy vãn Thánh Linh Thảo, mục tiêu thứ hai mới là giết Triệu Phong.

- Vậy ngươi có tư cách gì?

Triệu Phong vẫn bình thản, không hề hoảng hốt.

- Ngươi như con kiến nằm trong tay ta, một chiêu cũng không đỡ nổi.

Lam Diệp đầy vẻ cao ngạo, liếc Triệu Phong coi thường. Huyền Quang viên mãn mà dám nói tư cách với hắn, đúng là không biết trời cao đất dày.

- Nếu ngươi đã tự tin như vậy thì chi bằng chúng ta đánh cược. Ngươi ra ba chiêu. Nếu ta không đỡ được thì cây Thủy vãn Thánh Linh Thảo này thuộc về ngươi.

Triệu Phong cười nói. Cây Thủy vãn Thánh Linh Thảo xuất hiện trong tay hắn, trên đó là hoa văn áo nghĩa quy tắc kỳ diệu.

Lam Diệp vừa nói Triệu Phong không đỡ nổi một chiêu của hắn. Mà giờ Triệu Phong lại đánh cược để hắn đánh ba chiêu, như vậy Lam Diệp căn bản không thể từ chối.

Ba người Kim Tí Tộc khựng người, không ngờ Triệu Phong lại nói vậy, nhưng họ cũng rất có lòng tin với Triệu Phong.

Người Lam Lâm Tộc đều không nghĩ Triệu Phong có thể tiếp nổi ba chiêu của Lam Diệp. Nếu là bình thường, Lam Diệp chỉ tùy ý ra một chiêu cũng có thể giết chết một đám Huyền Quang viên mãn. Nhưng Triệu Phong thì khác, hơn nữa hắn còn chủ động đưa ra yêu cầu thì nhất định là hắn có tự tin.

- Sau ba chiêu Thủy vãn Thánh Linh Thảo là của ta rồi.

Lam Diệp nhướn mày rồi tự tin nói.

Vừa rồi hắn theo sau Kim Tí Tộc đã thấy thực lực của Triệu Phong, đúng là rất mạnh, có lẽ tương đương nhị giai Chân Thần phổ thông. Nhưng Lam Diệp có chiến thích kích sát nhị giai Chân Thần rồi.

Hơn nữa Triệu Phong chủ động khiêu chiến hắn, lẽ nào Lam Diệp lại không đồng ý. Hơn nữa hắn có tự tin trong ba chiêu sẽ đả thương Triệu Phong. Như vậy, sau khi lấy được Thủy vãn Thánh Linh Thảo, chưa biết chừng có thể nhân cơ hội giết Triệu Phong, từ đó chấn nhiếp luôn Kim Tí Tộc vừa mới ngông nghênh trước mặt hắn.

- Nếu ta đỡ được hoàn toàn ba chiêu, có phải ngươi cũng nên thể hiện một chút không? Ta tin là trên người Lam Diệp Chân Thần cũng phải có bảo vật gì đó đúng không?

Triệu Phong cười

Lam Diệp khựng người, Triệu Phong còn nghĩ có thể đỡ được ba chiêu của hắn thật.

- Hừ, vậy thì ta dùng viên Kim Thần Tinh này để đánh cược.

Lam Diệp lật tay, một viên tinh châu lấp lánh kim quang xuất hiện.

Vừa rồi theo dõi Kim Tí Tộc, Lam Diệp biết Triệu Phong sở trường là Kim chi áo nghĩa. Vậy thì hắn lấy ra viên Kim Thần Tinh này chắc hẳn Triệu Phong không nói gì nữa.

1183. Chương 1180: Ba Chiêu Phân Thắng Bại

Những người còn lại của Lam Lâm Tộc và Kim Tí Tộc đều tự giác lùi ra xa vài chục dặm.

Trong đó Kim Tí Tộc đánh giá khá tốt về Triệu Phong. Triệu Phong đuổi giết cả Hầu Khánh, tuy có thể là có sự trợ giúp của thanh y lão giả, nhưng thực lực của Triệu Phong chắc chắn không đơn giản như bề ngoài.

Lam Lâm Tộc đương nhiên rất tự tin, phải biết là Lam Diệp Chân Thần đã từng giết nhị giai Chân Thần, chỉ một Huyền Quang viên mãn sao có thể tiếp nổi ba chiêu của Lam Diệp.

Nhưng Lam Lâm Tộc lại không biết Triệu Phong cũng từng giết nhị giai Chân Thần, hơn nữa còn là Quỷ Lịch Chân Thần mạnh nhất của Quỷ đạo.

- Giờ hối hận vẫn còn kịp. Chỉ cần người quý dập đầu nhận sai, đưa ta Thủy văn Thánh Linh Thảo thì Lam Lâm Tộc có thể không giết người.

Lam Diệp Chân Thần đứng trên cao nhìn xuống, thần sắc cao ngạo. Với hắn, việc giao đấu với một Huyền Quang viên mãn là một sự sỉ nhục.

- Nếu Lam Lâm Tộc giết được ta thì đã giết lâu rồi.

Triệu Phong cười nhạt.

Câu nói này đương nhiên là đang khinh thường Lam Lâm Tộc, trước sau gặp hai lần, muốn giết hắn mà không giết được.

- Không biết tốt xấu!

Ánh mắt Lam Diệp lạnh băng, hắn rất phẫn nộ trước thái độ của Triệu Phong, hắn quyết phải khiến Triệu Phong nằm dưới chân hắn mới xả hết được giận.

- Bích Ba Chương!

Toàn thân Lam Diệp bùng phát một cơn sóng màu xanh bích rồi cuộn cuộn chui vào bàn tay phải của hắn.

Uỳnh!

Một chương đánh ra giống như thủy triều, uy lực vô cùng tận. Bên trong chương quang đường như còn có hư ảnh khổng lồ của một con yêu thú chủng tộc Thái Cổ.

Một chương có vẻ như tùy ý của Lam Diệp lại mang huyết mạch chi lực. Vì hắn muốn dùng ưu thế đánh bại Triệu Phong nhưng lại không muốn thi triển tuyệt chiêu lợi hại.

- Thổ Lô Thánh Khải.

Triệu Phong lập tức dùng Thánh Lô Thổ, ngưng tụ Thổ Chi Phong Lô tạo thành một chiếc khải giáp lấp lánh lô quang.

Uỳnh! Bùm!

Lam Diệp đánh một chương lên chiếc khải giáp quanh người Triệu Phong.

Uỳnh!

Giằng co một chốc lát, Thổ Lô Thánh Khải của Triệu Phong bị phá vỡ, chương của Lam Diệp đánh lên ngực Triệu Phong.

Bịch bịch bịch!

Triệu Phong lùi sau liền ba bước, lấy lại thăng bằng, sắc mặt có phần tái nhợt.

- Vận khí không tồi, vừa hay tiếp được một chương.

Lam Diệp thần nhiên.

- Xem ra ba chiêu Triệu Phong chắc chắn sẽ thua.

- Lam Diệp Chân Thần ra một chiêu vừa rồi chỉ là thăm dò thôi.

Ba vị trưởng lão Lam Lâm Tộc truyền âm nói chuyện với nhau, vẻ mặt lộ vẻ đắc ý và tự hào.

Ánh mắt ba người Kim Tí Tộc hơi tối lại, xem ra Triệu Phong không hề dễ dàng gì.

- Hẳn che giấu thực lực.

Lúc đó, nam tử cao lớn của Kim Tí Tộc truyền âm cho hai người còn lại.

- Thì ra vậy.

Dư Hận gật đầu, với biểu hiện của Triệu Phong vừa rồi thì không đến nỗi không đỡ được chiêu này của Lam Diệp, nhưng Triệu Phong lại cố tình thể hiện mình bị yếu thế.

- Chiêu thứ hai!

Lam Diệp kiêu ngạo nói.

Vù!

Lam Diệp vung tay, thủy chi áo nghĩa tụ lại trong lòng bàn tay. Sau khi biết thực lực của Triệu Phong, Lam Diệp tin chắc chiêu này sẽ đánh bại Triệu Phong.

Uỳnh!

Lam Diệp kích phát huyết mạch Lâm Tam, hoa văn xanh trên người hắn trở nên vô cùng rõ ràng, da cũng chuyển màu lam đậm.

- Thua!

Lam Diệp trực tiếp xuất chiêu, một đạo chưởng quang khủng bố ập về phía Triệu Phong.

- Thổ Lôi Thánh Khải, Hộ Thể Lôi Canh!

Triệu Phong lộ thần sắc như dốc toàn lực, thi triển hai loại chiến kỹ phòng ngự, đồng thời cũng kích phát Thánh Lôi Thể ở mức cao hơn.

Uỳnh! Bùm!

Bị chưởng quang đánh lên, tầng phòng ngự của Triệu Phong vỡ vụn, chưởng uy còn lại đánh trúng người hắn.

Bịch bịch...

Lần này Triệu Phong lùi sau bốn bước, sắc mặt càng khó coi hơn, dường như đã tới cực hạn rồi.

- Hửm? Đỡ được rồi?

Lam Diệp có chút kinh ngạc. Chiêu thứ nhất Triệu Phong chỉ miễn cưỡng đỡ được. Chiêu thứ hai thì uy năng ít nhất gấp ba lần chiêu thứ nhất, vậy mà Triệu Phong cũng đỡ được.

Không chỉ Lam Diệp mà cả ba lão giả của Lam Lâm Tộc và huynh đệ Hồ gia đều vô cùng kinh ngạc.

Họ có thể cảm nhận được sự khác biệt giữa hai chiêu của Lam Diệp. Nhưng cả hai Triệu Phong đều miễn cưỡng đỡ được.

- Hẳn tính được uy năng công kích của Lam Diệp nên lần nào cũng miễn cưỡng đỡ được.

Nam tử cao lớn Kim Tí Tộc truyền âm cho hai người còn lại.

- Triệu Phong có bản lĩnh đó sao?

Dư Hận chấn kinh.

Triệu Phong có thể tính ra uy năng công kích của Lam Diệp, chỉ như vậy mới giải thích được tại sao hai chiêu uy lực khác nhau mà Triệu Phong đều vừa khéo đỡ được.

Nếu ban đầu Triệu Phong đã thể hiện ngay chiến đấu lực siêu cường thì chắc chắn Lam Diệp sẽ dùng hết sức thi triển công kích tuyệt chiêu mạnh nhất.

- Kế hay!

Nữ tử áo hồng cười.

- Chiêu thứ ba ngươi chắc chắn sẽ thua!

Lam Diệp chau mày, tiểu tử trước mặt dường như có chút quỷ dị, lại đỡ được hai chiêu của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Huyết mạch chi lực toàn thân Lam Diệp càng mạnh mẽ, xung quanh nổi sóng xanh bích mang theo công thế ý cảnh khủng khiếp.

Ai cũng biết Lam Diệp chuẩn bị thi triển chiến kỹ thần cấp.

- Lam Diệp, tên tiểu tử này có thể tính được uy năng công kích của ngươi. Bộ dạng bị thương của hắn cũng là giả vờ, đừng bị hắn lừa, dùng sát chiêu đi!

Đúng lúc đó, một tam giai Chân Thần trong Lam Lâm Tộc vội truyền âm cho Lam Diệp.

- Cái gì?

Lam Diệp chấn kinh, tuy khó tin nhưng suy nghĩ kỹ thì đúng là như vậy.

Cái này chính là người trong cuộc mơ hồ, người ngoài cuộc tỉnh táo. Thiên phú của Lam Diệp hơn các vị lão giả nhưng hắn lại không nhận ra.

Nhưng Lam Diệp cũng không manh động, vẫn làm bộ như thi triển chiến kỹ thần cấp.

- Bích Ba Chương!

Lam Diệp tung một chương với ý cảnh lớn lao.

Nhưng rồi đột nhiên trong tay hắn xuất hiện một thanh trường kiếm xanh nhạt, trên đó lưu động ánh hàn quang.

- Trảm!

Lam Diệp đã chuẩn bị từ trước, khi lấy ra Thần khí hắn đã vận thần lực chém ra, tốc độ nhanh tới mức không ai phản ứng kịp.

- Bỏ ỏi, vô sỉ!

Dư Hận lộ vẻ khinh bỉ.

Đường đường là thiên kiêu Lam Lâm Tộc, thực lực nhị giai Chân Thần, đối phó với một Huyền Quang viên mãn lại dùng thủ đoạn bỏ ỏi như vậy.

- Ha ha...

Ba lão giả của Lam Lâm Tộc đều cười mỉm, không ngờ họ cho Lam Diệp biết điều đó, Triệu Phong đã tương kế tựu kế, vào thời khắc quan trọng thi triển sát chiêu. Không kịp phòng ngự, Triệu Phong rất có thể sẽ bị chiêu này của Lam Diệp kích sát.

Tất cả mọi người đều bị thu hút sự chú ý.

Uỳnh! Vút!

Đạo kiếm quang đó mang theo sóng nước lạnh lẽo chém về phía Triệu Phong.

Nhưng mọi người cũng kinh ngạc phát hiện, không biết từ bao giờ trong tay Triệu Phong đã xuất hiện một thanh trường kiếm màu đen.

Ầm ầm!

Hủy diệt viêm lôi chi lực điên cuồng truyền vào trong kiếm, hoa văn xanh trên kiếm lập tức tỏa sáng.

Vút! Phập!

Vận chuyển Thánh Lô Thể, Triệu Phong cũng chém ra một đạo kiếm quang hung mãnh.

Uỳnh! Bùm!

Hai đạo kiếm chiêu hung mãnh lao vào nhau, năng lượng khủng khiếp bùng nổ, những ngọn cây cỏ thụ khổng lồ xung quanh cũng bị chặt gãy.

Uỳnh uỳnh!

Trong cơn bão kiếm quang hủy diệt, một đạo kim quang bay về phía Lam Diệp.

- Người...sao có thể?

Lam Diệp chấn kinh không kịp phòng ngự, bị kiếm quang uy lực không lớn lắm đánh trúng, lùi sau vài bước, khóe miệng có vết máu.

Lam Diệp chạm vào vết thương trên người sưng ra như trời trồng. Hắn đã bị một Huyền Quang viên mãn đả thương.

- Người dám đả thương ta!

Huyết mạch chi lực toàn thân Lam Diệp bùng cháy, uy lực Thái Cổ khủng bố áp chế bốn phía.

- Sao? Thiên tài Lam Lâm Tộc thua nhưng không nhận?

Dư Hận không hề chịu thua kém, kích hoạt huyết mạch Kim Tí Tộc, đi tới bên cạnh Triệu Phong.

Đến hân cũng không ngờ Triệu Phong lại che giấu kỹ như vậy. Cuối cùng Dư Hận cũng biết khi Lam Diệp thi triển chiêu thứ ba thì Triệu Phong đã chuẩn bị dùng tới thực lực thật sự. Vì thế khi đối mặt với thủ đoạn công kích bất ngờ của Lam Diệp, Triệu Phong vẫn không hề sợ hãi.

Nhưng điều khiến hân không ngờ là, cùng công kích do Thần khí thi triển nhưng cuối cùng công kích của Triệu Phong lại chiếm ưu thế.

Tuy Lam Diệp vội tấn công không chuẩn bị kỹ càng, nhưng thần lực của hân mạnh hơn Triệu Phong. Như vậy thì có lẽ phẩm chất Thần khí của Triệu Phong cao hơn của Lam Diệp rồi.

- Lam Diệp, dừng tay!

Lúc này, ba vị trưởng lão Lam Lâm Tộc vội ngăn lại.

Họ cũng phần nộ nhưng Lam Lâm Tộc không chắc chắn có thể giết hết được năm người kia. Nếu để người của Man Hoang Thần Vực biết Lam Lâm Tộc đánh cược thua nhưng lại không nhận thua, ra tay công kích đối phương thì cho dù cuối cùng có giết được Triệu Phong, danh tiếng Lam Lâm Tộc cũng tổn hại nghiêm trọng.

Nếu giết được hết năm người trước mặt thì ba vị trưởng lão đương nhiên sẽ không ngăn Lam Diệp lại.

Hơn nữa trận đấu của Lam Diệp và Triệu Phong dường như đã thu hút các cường giả khác trong Phượng Lâm.

- Triệu Phong, Lam Diệp ta nhớ mặt ngươi rồi!

Lam Diệp áp chế nộ hỏa, thần sắc dần trở lại bình tĩnh, nhưng ánh mắt càng thêm sát ý.

Vút!

Một viên tinh châu kim quang bay về phía Triệu Phong, người Lam Lâm Tộc cũng đã đi xa.

- Quả nhiên là Kim Thần Tinh.

Triệu Phong nhìn viên tinh châu sáng lấp lánh kim quang trong tay rồi cất vào không gian trữ vật.

Bộp bộp bộp...

Sau khi Lam Lâm Tộc bỏ đi, tiếng vỗ tay vọng lại.

- Dư Hận huynh, vị thiên tài này là của thế lực nào vậy? Còn không mau giới thiệu với ta?

Một thân ảnh màu đen bay tới.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần!

Dư Hận nheo mắt nhìn thân ảnh tiêu sái kia.

- Trên đường tình cờ thấy Triệu huynh truy sát Hầu Khánh liền kết bạn cùng lên đường...

Dư Hận bắt đầu giới thiệu Triệu Phong, nhưng hắn phát hiện mình không hiểu nhiều về Triệu Phong, chỉ có thể giới thiệu được vài câu.

Triệu Phong thấy Dư Hận trịnh trọng như vậy, chắc chắn thực lực đối phương rất mạnh, bất giác hắn quan sát kỹ hơn.

- Truy sát Hầu Khánh?

Kiếm Phong Chuẩn Thần khựng người rồi nhìn Triệu Phong.

Thiên Lam Tộc của Kiếm Phong Chuẩn Thần và Thiên Thủy Yêu Tộc đều là thế lực tứ tinh đỉnh phong. Danh tiếng của Hầu Khánh trong Thiên Thủy Yêu Tộc cũng không tầm thường. Triệu Phong chống lại được Lam Diệp chưa phải là gì. Nhưng hắn dám truy sát Hầu Khánh thì lại khác.

Dư Hận không nói Triệu Phong thuộc chủng tộc nào, lẽ nào thế lực của Triệu Phong rất cường đại?

- Nhất định là vậy, nếu không sao hắn dám tới Phượng Lâm. Phượng Lâm là mục tiêu chủ yếu của Thiên Thủy Yêu Tộc, có rất nhiều thành viên của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Thiên Phong Chân Thần càng chú ý tới Triệu Phong hơn.

- Dư Hận huynh, các người chỉ có năm người, rất khó gặp được đại cơ ngộ trong Phượng Lâm, chỉ bằng trợ giúp Thiên Lâm Tộc một tay.

Kiếm Phong Chuẩn Thần lên tiếng.

Kiếm Phong Chuẩn Thần vốn đang bàn chiến lược tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm, tình cờ cảm nhận được huyết mạch của Kim Tí Tộc nên mới tới xem thế nào.

Chiến lược của mấy người Kim Tí Tộc đều rất mạnh, nếu chịu giúp Thiên Lam Tộc thì khả năng chiến thắng khi tấn công tổ Phượng Vĩ Tước sẽ cao hơn.

- Triệu huynh, Thiên Lam Tộc của Kiếm Phong Chuẩn Thần chuẩn bị tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm. Chỉ bằng chúng ta đi xem sao.

Dư Hận nhìn Triệu Phong, dường như đang hỏi ý kiến.

- Tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, dám tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm, chắc chắn là thế lực tứ tinh rồi.

Mà mục tiêu chính Triệu Phong tới Phượng Lâm cũng chính là đục nước béo cò, kiếm chút thu hoạch.

1184. Chương 1181: Tấn Công Tổ Phượng Vĩ Tước

Kiếm Phong Chuẩn Thần dẫn bọn Kim Tí Tộc, Triệu Phong tiếp cận tổ Phượng Vĩ Tước.

Từ phía xa mọi người đã thấy một đội có gần hai chục người đang thảo luận phương án tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

Khí tức của hai mươi người này đều không tầm thường, đều là thực lực từ nhị giai Chân Thần trở lên, trong đó còn có vài người Triệu Phong không phán đoán được cảnh giới.

Cách chỗ hai mươi người này trăm dặm về phía trước là một cái tổ Phượng Vĩ Tước lớn như cung điện, ánh sáng chói lòa hoa lệ, tỏa ra mùi hương dụ người.

- Đây chính là tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Con mắt trái của Triệu Phong nhìn chăm chú, nhanh chóng nhìn thấy được nó.

Bên trong tổ ánh sáng càng chói lòa hơn, đều là ánh sáng của những loại nguyên liệu quý. Vào sâu một tầng là số Phượng Vĩ Tước không đếm xuể. Người ta phân biệt Phượng Vĩ Tước mạnh yếu dựa vào độ dài và ánh sáng của lông đuôi.

- Số lượng thật khủng khiếp!

Triệu Phong kinh ngạc. Nếu là hắc, cho dù có dựa vào đàn yêu thú Thái Cổ cũng không thể tấn công nơi này, thậm chí hắc căn bản không dám tới tấn công.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần quay lại rồi.

- Đó là người của Kim Tí Tộc.

Dư Hận cũng là thiên kiêu Chuẩn Thần cường đại của Kim Tí Tộc, vì thể cường giả của những thể lực khác cũng có nghe nói tới hắc.

Triệu Phong nhìn phản ứng của mọi người thì dường như tất cả đều rất tôn trọng Kiếm Phong Chuẩn Thần. Xem ra ở Thiên Lam Tộc hắc cũng có địa vị không thấp.

- Sao lại có một Huyền Quang viên mãn?

Một thiên kiêu Chuẩn Thần da màu xám tro, ánh mắt đầy khinh thường nói.

Những người khác cũng nhìn về phía Triệu Phong đầy ngạc nhiên.

Những người vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh cơ bản đều là Chuẩn Thần và Chân Thần. Đây là lần đầu tiên thấy có cường giả Huyền Quang Cảnh. Thậm chí trong lịch sử cũng chưa từng nghe có Huyền Quang Cảnh vào Man Hoang Thái Cổ.

- Đây là Dư Hận huynh của Kim Tí Tộc, vị đây là Triệu huynh, họ tới giúp chúng ta tấn công tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười giới thiệu Kim Tí Tộc và Triệu Phong.

Mọi người đều khựng người. Khi Kiếm Phong Chuẩn Thần giới thiệu năm người này thì lại trọng điểm giới thiệu Dư Hận và Triệu Phong khiến họ vô cùng tò mò rốt cuộc Triệu Phong là thiên kiêu của chủng tộc nào mà có thể ngang hàng với Dư Hận?

- Có Kim Tí Tộc gia nhập, đương nhiên chúng ta sẽ có khả năng thành công cao hơn. Nhưng vị Triệu huynh Huyền Quang Cảnh viên mãn đây, Trâu mỗ chưa từng nghe qua.

Vị Chuẩn Thần với làn da màu xám lạnh băng nhìn Triệu Phong, nhấn mạnh mấy chữ Huyền Quang viên mãn.

Những cường giả khác đều không nói gì, đây cũng là điều họ tò mò.

- Ha ha, ta cũng chưa nghe nói, nhưng mọi người đừng coi thường hắc.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười lớn, cũng không nói gì thêm.

Đừng coi thường, lẽ nào người có cảnh giới Huyền Quang viên mãn này thực lực rất mạnh sao?

Nhưng thấy Kiếm Phong Chuẩn Thần rất hữu hảo với Triệu Phong, những cường giả kỳ thị Triệu Phong trong đội ngũ cũng không nói gì.

Sau đó Kim Tí Tộc và mấy người Triệu Phong cùng đội ngũ đó thảo luận sách lược tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Ở hướng bắc và nam còn có hai đại thế lực khác. Chúng ta buộc phải vào trong tổ Phượng Vĩ Tước trước khi họ tới đây.

Một Chân Thần áo hoa nói chắc nịch.

- Thì ra là vậy.

Triệu Phong gật gù.

Nếu chỉ dựa vào hơn hai mươi người ở đây thì chắc chắn không phải đối thủ của Phượng Vĩ Tước trong tổ kia, thậm chí có thể sẽ bị tiêu diệt toàn bộ.

Nếu có ba đội như thế này thì cũng là gần bảy mươi cường giả Chân Thần, thực lực tương đương Phượng Vĩ Tước.

Tuy nhiên mỗi thế lực đều có kế hoạch riêng, không thể liên kết tấn công. Nhưng ba bên đã đồng ý tấn công đồng thời, chỉ như vậy mới giữ chân được Phượng Vĩ Tước trong tổ.

Rồi Triệu Phong được biết Thiên Thủy Yêu Tộc là một trong ba thế lực này, hơn nữa còn là đội có thực lực mạnh nhất.

- Phượng Vĩ Tước tinh thông dùng lửa, nên những người tu hành Hỏa đạo cảnh giới dưới tam giai Chân Thần chốt hậu, người tu hành Băng Thủy đạo là lực lượng tấn công chính...

Một lão giả mặc bố y của Thiên Lam Tộc nói.

Khi vị lão giả này nói thì tất cả mọi người đều im lặng lắng nghe.

Triệu Phong đoán có lẽ vị Chân Thần này là người mạnh nhất trong đội ngũ.

- Hỏa đạo chốt hậu, Băng Thủy đạo tấn công chính.

Triệu Phong có phần do dự.

Phượng Vĩ Tước giỏi dùng lửa, nếu cường giả tu Hỏa đạo tu vi quá thấp thì sức mạnh hỏa diễm thậm chí có thể bị Phượng Vĩ Tước rút mất.

Vì thế người tu luyện Hỏa đạo tu vi thấp chốt hậu tuy an toàn nhưng thu hoạch cũng là ít nhất.

Người tu hành Băng Thủy Đạo tấn công chính, họ đứng mũi chịu sào, nguy hiểm nhất nhưng chắc chắn thu hoạch nhiều nhất.

Triệu Phong giỏi Hỏa đạo, cũng tinh thông Băng Thủy, vì thế hẳn có chút do dự không biết nên tấn công hay chốt hậu.

- Được rồi, mọi người đã rõ vị trí của mình chưa?

Bố y lão giả thần sắc nghiêm nghị.

Tất cả đều gật đầu, trong lòng đã xác định được vị trí mình.

- Triệu huynh tu vi khá yếu, vẫn nên chốt hậu khỏi mất mạng.

Lúc này, Chuẩn Thần với làn da xám cười nói với Triệu Phong, nhưng nụ cười có phần lạnh lẽo.

Mọi người đều biết hẳn ta đang có ý khiêu khích để Triệu Phong tấn công chính. Nhưng sao có thể, dù Triệu Phong giỏi Băng Thủy nhưng tu vi quá thấp, căn bản không thể lãnh nhiệm vụ tấn công chính.

Ngoài vị Chuẩn Thần da xám kia còn có vài cường giả khác cũng nhìn Triệu Phong với vẻ khinh thường.

Triệu Phong nhìn hẳn ta nhưng không nói gì, hẳn cũng đang suy nghĩ vấn đề này.

Cường giả khích tướng Triệu Phong thấy Triệu Phong không nói thì cũng không khiêu khích nữa. Dù sao đối phương cũng có quan hệ với Kiếm Phong Chuẩn Thần và Kim Tí Tộc, giờ lại là lúc quan trọng tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Tấn công.

Đúng lúc đó bố y lão giả lên tiếng, rõ ràng là đã nhận được tín hiệu từ cường giả ba phương.

Vút vút!

Gần hai mươi Chân Thần lao ra, còn Triệu Phong đi cuối đội ngũ.

- Hừ, phế vật!

Chuẩn Thần da xám thấy Triệu Phong ở cuối hàng thì chế nhạo.

- Trong ba đội, Thiên Thủy Yêu Tộc mạnh nhất, vì thế ta không thể ở đội mạnh nhất.

Đây mới là lý do chính Triệu Phong không chọn tấn công.

Địa vị của Hầu Khánh trong Thiên Thủy Yêu Tộc chắc chắn cũng rất cao, nếu hắn thấy Triệu Phong, nếu có cơ hội chắc chắn hắn sẽ không tha cho Triệu Phong. Mà ở đây cường giả Thiên Thủy Yêu Tộc rất đông, Triệu Phong căn bản không có cách nào. Hắn nhìn mấy người Kim Tí Tộc đầy thâm ý.

Khoảng cách với tổ Phượng Vĩ Tước trung tâm ngày một gần.

Kéc kéc kéc...

Đột nhiên từ trong tổ bay ra rất nhiều Phượng Vĩ Tước, màu lông đuôi của chúng không giống nhau, nhưng đều rất đẹp.

- Giết!

Trong Thiên Lam Tộc, bố y lão giả xông lên đầu tiên. Hắn vung tay, uy lực khủng khiếp của Chân Thần tỏa ra.

Vút vút vút!

Bốn phía lão giả là vô số lưỡi đao gió màu lam nhạt, ý niệm khê động, tất cả đều được lão giả khống chế thành thực.

- Tứ giai Chân Thần.

Triệu Phong chấn động. Khí tức lão giả này phát ra chắc chắn là tứ giai Chân Thần.

Theo Triệu Phong biết, trong Cổ Lũng Vực gần như mỗi thế lực đều có một tứ giai Chân Thần, thậm chí ngũ giới Chân Thần tới Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Nhưng trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh bao la này rất khó gặp một cường giả tứ giai Chân Thần trở lên.

Vị bố y lão giả đây cũng là tứ giai Chân Thần đầu tiên Triệu Phong gặp trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Kéc kéc...

Đột nhiên phía sau đội ngũ Thiên Lam Tộc cũng xuất hiện rất nhiều Phượng Vĩ Tước.

Đây đều là Phượng Vĩ Tước sống ngoài tổ trung tâm. Khi tổ trung tâm bị tấn công đương nhiên chúng sẽ tới. Nhưng thực lực và huyết mạch của chúng lại yếu hơn một chút.

- Tiến lên chặn chúng lại. Đừng để chúng làm nhiều đội tấn công chính.

Một nhị giai Chân Thần hô lớn, nói rồi toàn thân hắn bùng phát ngọn hỏa diễm màu xanh lục.

- Mau động thủ. Tuy tu vi của ngươi thấp nhưng đã tham gia thì đừng có lười nhác.

Một thiên kiêu Chân Thần của Thiên Lam Tộc quát lên với Triệu Phong.

Uỳnh!

Triệu Phong vận Viêm Chi Phong Lô, đánh ra một đạo cự chưởng lóe lói quang.

Uỳnh bùm bùm!

Ba con Phượng Vĩ Tước bị cự chưởng của Triệu Phong đánh lùi vài chục trượng, đồng thời cũng bị lôi kiếp chỉ lực xâm thực.

Thiên kiều Thiên Lam Tộc thấy một chưởng của Triệu Phong khủng khiếp như vậy thì sững người, không nói gì nữa.

Triệu Phong tuy tu hành Hỏa đạo, nhưng trong Viêm Chi Phong Lôi còn chứa sức mạnh phong lôi và lôi kiếp chi lực. Phượng Vĩ Tước căn bản không thể hút sức mạnh hỏa diễm trong đó.

- Ở cuối đúng là an toàn nhất, nhưng muốn lấy đồ tốt thì e rằng rất khó.

Triệu Phong chốc chốc lại nhìn về phía trước.

Cường giả tu hành Băng Thủy và cường giả Thiên Lam Tộc đang không ngừng xung kích đàn Phượng Vĩ Tước, tiếp cận tổ trung tâm.

Đồng thời ở hai hướng khác của tổ Phượng Vĩ Tước cũng vọng lại âm thanh chiến đấu ác liệt.

Ba bên tấn công cùng lúc, phân tán chiến lược của Phượng Vĩ Tước, ba bên đều có cơ hội vào trong tổ trung tâm. Còn thu hoạch thế nào thì phải xem vận khí mỗi bên.

- Đừng kẻ nào hòng xâm nhập tổ trung tâm của Phượng Vĩ Tước Tộc.

Đúng lúc đó một đạo diễm quang chói lòa bắn về phía người của Thiên Lam Tộc.

Uỳnh!

Trong hư không là những đường tơ lửa chằng chịt cắt ngang mọi người.

- Á!!!

Hai nhị giai Chân Thần bị một tia cắt trúng, thân thể chia làm hai phần, chỗ vết cắt còn có lửa cháy thiêu rụi cả thân thể và linh hồn.

Không lâu sau hai người này đã bỏ mạng.

- Phượng Vĩ Tước đạt tới ngũ giai Chân Thần!

Cả đội ngũ chấn kinh, bước chân chậm lại nửa nhịp.

- Đừng lùi lại!

Đúng lúc đó, tứ giai Chân Thần của Thiên Lam Tộc cùng với hai cường giả Thủy đạo xông tới, giữ chân ngũ giai Phượng Vĩ Tước.

Vút vút! Phùng!

Tơ lửa và những lưỡi đao gió quấn lấy nhau lấp lánh lóa mắt.

- Ủa, trong tổ trung tâm chỉ có vài con Phượng Vĩ Tước.

Triệu Phong nhìn xuyên qua mọi thứ, nhìn vào trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Lúc này gần như tất cả Phượng Vĩ Tước đều bị ba đội quân dụ ra ngoài, ngay cả ngũ giai Phượng Vĩ Tước cũng vậy.

- Đây là Thủy văn Thánh Linh Thảo, Địa Linh Quả, Thái Huyền Ngưng Huyết Chi...

Triệu Phong nhìn cả một biển nguyên liệu quý trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Thủy văn Thánh Linh Thảo trong số nguyên liệu này còn là thứ giá trị thấp nhất. Đồng thời phẩm chất của chúng còn cao hơn nhiều cây Triệu Phong có được.

- Có lẽ ta có thể trực tiếp lấy chỗ nguyên liệu này...

Triệu Phong đảo mắt, tim đập thành thịch.

Trong trận hỗn chiến giữa vô số Chuẩn Thần, Chân Thần, thậm chí cả tứ giai Chân Thần, ngũ giai Phượng Vĩ Tước, lấy khỏi bảo trong tổ Phượng Vĩ Tước là hành động cực kỳ nguy hiểm.

- Chiến đấu ác liệt như vậy, họ không thể phát hiện...

Triệu Phong nghĩ, nhưng hắn vật quyết định thử trước với những món giá trị khá thấp ở bên ngoài.

- Hư Không Na Vật!

Một tia đồng lực thủy văn bí mật hiện ra trên một món khôi bảo trong tổ Phượng Vĩ Tước, nơi tia đồng lực đó xuất hiện một cái vòng xoáy.

Xoẹt!

Cái cây màu lam đỏ lập tức biến mất.

Ngay sau đó trong không gian mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một loài cây kỳ lạ.

Những con Phượng Vĩ Tước đang bảo vệ tổ không phát hiện ra, bên Thiên Lam Tộc cũng không có cường giả tinh thông không gian ảo ảnh. Nhưng dù họ có cảm nhận không gian có dao động thì cũng không thể nghĩ tới việc Triệu Phong lén lấy tài nguyên trong tổ Phượng Vĩ Tước.

- Thành công rồi!

Triệu Phong có phần kích động.

Trước mặt hàng trăm cường giả các chủng tộc có thực lực Chân Thần lấy đi một món khôi bảo tu luyện, Triệu Phong có chút cảm giác thành tựu.

Nhưng bên trong tổ Phượng Vĩ Tước vẫn còn có vô số loại nguyên liệu khác không đếm xuể.

1185. Chương 1182: Tranh Đoạt Long Đuôi

Quanh tổ Phượng Vĩ Tước lấp lánh ánh sáng là ba khu chiến trường. Cả ba thế lực cùng thúc đẩy mở ra trận đại chiến kinh thiên động địa với Phượng Vĩ Tước.

Trước sự hấp dẫn của lợi ích, tiềm lực của tất cả dù ít dù nhiều cũng đều được kích phát. Huống hồ trong đội ngũ này còn có khá nhiều thiên kiêu Chuẩn Thần, tư chất của họ nổi trội, thực lực tăng tiến rõ ràng nhất.

- Mau tấn công, phía trước là tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

- Ta thấy Kim Tủy Quả, Thiên Liên Bích U Thảo...

Những cường giả tấn công chính ở phía trước cho thần thức dần dần chui vào trong tổ Phượng Vĩ Tước, nhìn thấy vô số tài nguyên khiến người ta phải phát điên.

Triệu Phong ở cuối đội ngũ, với thực lực của hắn, đối phó với những con Phượng Vĩ Tước thực lực yếu một chút cũng không thành vấn đề.

So với những người ở phía trước, phía sau có thể nói chẳng có nguy hiểm gì, nhưng đương nhiên thu hoạch không thể bằng phía trước.

Nhưng phạm việc gì cũng có ngoại lệ.

Giờ mọi người còn chưa vào được trong tổ Phượng Vĩ Tước mà Triệu Phong đã có được một món quý giá trong đó rồi.

Ánh mắt Triệu Phong một lần nữa gắn chặt lên một ngọn dược thảo.

- Kim Giao Lân Quả, chính là ngươi rồi.

Thứ hắn nhắm lần này còn quý hơn lần trước.

Một tia đồng lực lại hiện lên trên Kim Giao Lân Quả, ở giữa tia đồng lực xuất hiện hình một cái xoáy.

Xoẹt!

Ngay sau đó, Kim Giao Lân Quả liền biến mất.

- Tốt!

Triệu Phong có phần kích động, tiếp tục tìm mục tiêu tiếp theo.

Trong tổ Phượng Vĩ Tước khổng lồ này, tài nguyên quý hiếm nhiều như sao trên trời, đếm không xuể, nhất thời Triệu Phong thậm chí còn hoa mắt khó lòng phân biệt các loại.

Lúc này Phượng Vĩ Tước đang giao chiến ác liệt với ba thể lực, không ai ngờ được tài nguyên trong tổ đang mất đi từng chút một.

Mỗi lần lấy một thứ Triệu Phong lại đổi vị trí, đổi một loại tài nguyên.

Ba thể lực quanh tổ Phượng Vĩ Tước đang dần tiếp cận tổ.

- Đi thôi, ba thể lực sắp tấn công tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

Trong bóng tối Phượng Lâm, một lão giả hô lên.

Vút vút vút!

Tám đạo nhân ảnh chui vào trong tổ Phượng Vĩ Tước, chính là người của Lam Lâm Tộc.

Đồng thời, từ bốn phía, cũng lần lượt bay ra vài nhân ảnh nữa.

Những người này dường như đều là thể lực tứ tinh rưỡi. Họ vẫn nấp ở xung quanh tổ Phượng Vĩ Tước đợi thời cơ, muốn đục nước béo cò.

- Xem ra không lâu nữa ba thể lực sẽ tấn công vào trong tổ Phượng Vĩ Tước rồi.

Triệu Phong nhắm tính.

Nếu ba thể lực tới gần tổ thì Phượng Vĩ Tước cũng sẽ bị ép lùi về trong tổ. Đến lúc đó Triệu Phong không thể lấy đồ nữa.

- Tranh thủ lúc ba thể lực vẫn chưa tới phải lấy thêm một ít...

Triệu Phong to gan hơn một chút.

Trong tổ Phượng Vĩ Tước, một tia đồng lực trực tiếp bọc lấy hai món.

Xoẹt!

Triệu Phong lấy thành công hai món nguyên liệu.

Tiếp tục.

Ngoài những lúc chiến đấu Triệu Phong không ngừng quan sát tổ Phượng Vĩ Tước nhắm vào những món mình cần.

Mỗi lần đều có hai tới ba món tài nguyên biến mất.

- Kẻ nào lấy cắp Cổ Linh Chi của ta?!

Một con Phượng Vĩ Tước tam giai đang chiến đấu đột nhiên đại nộ, thích phóng thần thức quan sát xung quanh.

Phùng!

Hỏa diễm trên đuôi con Phượng Vĩ Tước này đột nhiên bùng cháy hơn, nó phẫn nộ, điều khiển lưới lửa tấn công xung quanh.

- Con Phượng Vĩ Tước này lại để lại dấu thần thức trên Cổ Linh Chi.

Triệu Phong quệt mồ hôi lạnh. Cũng may nó không cảm ứng được Cổ Linh Chi đã bị Triệu Phong hút vào trong không gian con mắt trái.

Nhưng như vậy cũng khiến các con Phượng Vĩ Tước khác chú ý tới dị thường trong tổ, rõ ràng tài nguyên trong tổ đã ít đi.

Số Phượng Vĩ Tước này ngày đêm đều ở trong tổ, bên trong có sự thay đổi gì chúng nhìn là biết ngay.

- Bỏ ổi, vô sỉ, dám đánh cắp bảo vật trong tổ Phượng Vĩ Tước!

Cả đàn Phượng Vĩ Tước lập tức đại nộ, phát động công kích hung mãnh tới ba thế lực.

Vù vút vút!

Những sợi tơ lửa chẳng chịt xuyên vào trong Phượng Lâm, chỉ cần không cẩn thận một chút sẽ bị tơ lửa cắt đứt, xuyên qua.

- Sao đám Phượng Vĩ Tước này đột nhiên phát điên vậy.

- Áp chế chúng. Chúng đang thiêu cháy huyết mạch chi lực, sẽ không duy trì lâu.

Bổ y lão giả của Thiên Lam Tộc hô lớn.

Bổ y lão giả rất có uy tín trong cả đội ngũ, hẳn vẫn còn thì cả đội ngũ chiến ý không giảm.

Triệu Phong quan sát toàn cục, giờ Phượng Vĩ Tước đã cảnh giác, hẳn tuyệt đối không thể tiếp tục lấy tài nguyên như vừa rồi nữa.

- Tài nguyên ta có cũng nhiều rồi, thêm lần cuối rồi dừng tay.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Những món hấn lấy khi này toàn ở ngoại vi tổ Phượng Vĩ Tước, chúng rất quý giá đối với Triệu Phong, nhưng ở trung tâm tổ còn có thứ quý hơn nhiều.

Vì thế lần này Triệu Phong nhắm tới trung tâm, lần này cũng là lần cuối cùng, lấy được là hẳn dừng tay.

Con mắt trái nhìn xuyên vào trung tâm. Trong đó là một không gian riêng biệt, giống như một cái tổ chim màu mè, bên trong là mê vụ đủ màu, tất cả đều là khí mà những món dị bảo tỏa ra.

- Tử Dạ Huyền Long Chi, Lục Chuyển Quy Nguyên Hoa...

Tim Triệu Phong đập thành thành, mỗi món ở đây đều khiến Triệu Phong vô cùng động tâm.

- Lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

Triệu Phong dừng ánh mắt tại vài chiếc lông vũ lấp lánh dị thường. Tuy chỉ một cái lông nhưng trên đó vẫn có hỏa diễm nhàn nhạt.

Triệu Phong cũng đã nghe người Kim Tí Tộc nói về độ quý giá của đuôi Phượng Vĩ Tước. Khi rời khỏi tổ nó từng sống, Phượng Vĩ Tước sẽ để lại một chiếc lông đuôi. Khi một con Phượng Vĩ Tước cường đại chết đi, cũng sẽ giao lại lông đuôi cho chủng tộc.

- Số lông đuôi này cất ở trung tâm tổ, chắc chắn là khôi bảo.

Tim Triệu Phong đập thành thành.

Trong không gian này còn có những tài nguyên quý giá khác, nhưng Triệu Phong thuần túy chỉ tò mò về lông đuôi Phượng Vĩ Tước. Vì thế hẳn quyết định lần này sẽ lấy lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

- Ở đây rõ ràng có khả năng chống lấy trộm, không thể trực tiếp dùng Hư Không Na Vật được. Điều này cũng tương tự như trong Thủy Tinh Tửu Quỹ và Bán Thần Tửu Giáo trong Bán Thần Di Viên.

Triệu Phong không manh động, nếu lấy thất bại thì rất có khả năng sẽ bị Phượng Vĩ Tước phát hiện ra ngay.

- Xem ra cần Tiểu Tặc Miêu ra tay rồi.

Triệu Phong cười.

Meo meo.

Trên vai Triệu Phong đột nhiên xuất hiện con tắc miêu màu xám. Trong đôi mắt như bảo thạch đó lấp lánh tắc quang, quan sát tổ Phượng Vĩ Tước trước mặt.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong cho Tiểu Tặc Miêu tới Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng Tiểu Tặc Miêu cũng không tò mò nhiều, cũng không hỏi gì.

Tiểu Tặc Miêu xuất hiện cũng không gây chú ý cho người khác. Dù sao mọi người cũng chỉ coi đó là một con linh sủng bé nhỏ mà thôi.

Sau khi trao đổi với Tiểu Tặc Miêu, con mắt trái Triệu Phong lại khóa chặt lấy không gian riêng biệt ở giữa tổ Phượng Vĩ Tước.

Xoẹt!

Một tầng đồng lực lan rộng bên trong, rồi Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trong trung tâm tổ Phượng Vĩ Tước.

Nhưng khi Tiểu Tặc Miêu xuất hiện trong không gian đó, một vài con Phượng Vĩ Tước đang chiến đấu đột nhiên đại kinh.

Kéc kéc!

Những con Phượng Vĩ Tước này đều là mạnh nhất trong đàn. Lúc này chúng đang bùng phát nội hỏa, ánh mắt đỏ rực.

- Bỏ đi vô sỉ! Đừng hòng động vào bảo vật trong tổ Phượng Vĩ Tước!

Gần như tất cả Phượng Vĩ Tước đều kêu lên phản nộ. Chúng muốn quay lại tổ nhưng lại lo khi bỏ đi nhân loại sẽ tấn công thẳng vào tổ.

- Tiểu Linh, người đi!

Một con ngũ giai Phượng Vĩ Tước quát lớn.

Rồi một con tứ giai Phượng Vĩ Tước biến thành một đạo diễm quang quay lại tổ.

Ba thế lực đang tấn công cũng thấy mơ hồ về sự thay đổi của Phượng Vĩ Tước.

- Đây là lần thứ hai Phượng Vĩ Tước bạo nộ rồi.

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?

Không ít người thấy vô cùng khó hiểu.

Vút!

Con Phượng Vĩ Tước đó nhanh chóng chui vào trong tổ.

Chỉ thấy một con tặc miêu đang nuốt vài món vật phẩm quý nhất tổ vào bụng.

- Tặc miêu, để lại!

Con Phượng Vĩ Tước kia quát lớn. Toàn thân bùng hỏa diễm, vô số sợi tơ lửa bắn về phía Tiểu Tặc Miêu nhanh như chớp.

Đột nhiên một tầng đồng lực bọc lấy Tiểu Tặc Miêu.

Xoẹt!

Tiểu Tặc Miêu biến mất khỏi không khí.

- Nguy rồi, lông đuôi của tiền bối đã bị lấy cắp.

Phượng Vĩ Tước vừa kinh hãi vừa khựng hoảng, lập tức truyền âm cho những con Phượng Vĩ Tước cường đại trong tộc.

Rất nhanh tin tức lông đuôi của tiền bối bị đánh cắp đã truyền khắp đàn Phượng Vĩ Tước.

Phùng!

Gần trăm con Phượng Vĩ Tước quanh tổ lập tức thiêu cháy huyết mạch chi lực, một luồng uy lực Thái Cổ khuếch tán ra xung quanh.

- Giết! Giết hết những kẻ này!

- Chúng đã lấy trộm lông đuôi của tiên bối để lại!

Tất cả Phượng Vĩ Tước đi nổ, điên cuồng gầm lên.

Việc lông đuôi tổ tiên bị đánh cắp đã hoàn toàn kích nộ Phượng Vĩ Tước, bất chấp tất cả điên cuồng công kích.

Uỳnh uỳnh!

Những chủng tộc tấn công Phượng Vĩ Tước huyết mạch không mạnh bằng, thậm chí có những chủng tộc tứ tinh rưỡi còn là huyết mạch Thái Cổ xếp hàng hơn hai nghìn.

Trước sự áp chế tuyệt đối của huyết mạch Thái Cổ, ba thế lực dần rơi vào thế yếu.

- Lông đuôi trong tổ Phượng Vĩ Tước bị đánh cắp, tất cả Phượng Vĩ Tước đang đại nộ.

- Không thể nào, chúng ta còn chưa tới gần tổ.

Ba bên thế lực đều vô cùng ức chế, tấn công nửa ngày trời vừa mới tới gần được thì lại xuất hiện tình huống này.

Cũng có nghĩa là nỗ lực của tất cả đều thành công cốc, nhưng giờ quan trọng vẫn là giữ tính mạng.

Uỳnh vút vút!

Những sợi tơ lửa chẳng chịt nhanh chóng tấn công, không để lại bất cứ khe hở nào.

- Rút lui!

Bố y lão giả sắc mặt thâm trầm, thâm than một tiếng rồi hô lớn.

- Ủa, khí tức này.

Ngũ giai Phượng Vĩ Tước đang giao chiến với bố y lão giả cảm ứng được một tia hỏa diễm quen thuộc, ánh mắt nhìn thẳng vào Triệu Phong.

- Nguy rồi!

Khi bị con Phượng Vĩ Tước kia đang nhìn, toàn thân Triệu Phong nổi da gà, mồ hôi lạnh túa ra.

Hắn vội vàng lùi về sau, là người chạy nhanh nhất khỏi đội ngũ.

- Nhu nhược, phế vật!

- Rút lui cũng thật tích cực!

Không ít người trong đội ngũ Thiên Lam Tộc thấy Triệu Phong hốt hoảng tháo chạy như vậy đều khinh bỉ nói.

Nhưng Triệu Phong đâu có thể để ý nhiều như vậy, lúc này giữ tính mạng là quan trọng nhất. Những người kia chẳng có được gì, mà thứ hắn có có khi còn khiến ngũ giai Chân Thần đổ kị.

- Không hổ là Phượng Vĩ Tước, khổng chế hỏa diễm tới trình độ này

Triệu Phong trong lòng chấn kinh.

Sau khi Tiểu Tặc Miêu lấy được lông đuôi Phượng Vĩ Tước, nó dừng lại trên vai Triệu Phong một lúc, nên người Triệu Phong dính một chút khí tức hỏa diễm.

Kéc kéc!

Con Phượng Vĩ Tước đó kêu lên lạnh lạnh.

Lập tức tất cả Phượng Vĩ Tước đều nhắm vào đội ngũ Thiên Lam Tộc.

- Giết chúng đoạt lại lông đuôi tổ tiên.

Con ngũ giai Phượng Vĩ Tước ánh mắt đầy uy nghiêm.

Uỳnh vù vù!

Tất cả Phượng Vĩ Tước đều đổ dồn về phía Thiên Lam Tộc.

Lúc này thành viên Thiên Lam Tộc đều kinh hãi, sắc mặt tái nhợt.

Số lượng Phượng Vĩ Tước tập trung trước mặt họ ít cũng phải hơn năm chục con. Số lượng khủng khiếp như vậy thậm chí có thể tiêu diệt toàn bộ bọn họ.

1186. Chương 1183: Ngũ Hành Chuyển Hóa

Thấy hơn năm chục con Phượng Vĩ Tước tấn công, tất cả đội Thiên Lam Tộc chỉ còn lại một suy nghĩ duy nhất, đó là bỏ chạy!

- Đáng ghét, sao Phượng Vĩ Tước Tộc lại nhắm vào chúng ta?

- Ai quan tâm được nhiều thế, giữ mạng là quan trọng.

Cả tiểu đội Thiên Lam Tộc bất chấp tất cả thi triển tốc độ nhanh nhất tháo chạy.

Nhưng Phượng Vĩ Tước vốn có ưu thế về tốc độ mà lại quen thuộc với vùng đất này nên tốc độ hơn xa phần lớn người Thiên Lam Tộc.

Vút!

Triệu Phong rút lui nhanh nhất đội ngũ, tu vi của hắn thấp nhưng tốc độ lại không hề chậm, hơn nữa hắn còn chưa thi triển hết tốc độ để khỏi bị nghi ngờ.

Thanh y lão giả là tam giai Chân Thần, tinh thông Lô đạo, tốc độ cũng nhanh, có lẽ không vấn đề gì.

- Á...cứu ta!

Từ phía sau truyền tới một tiếng thét chói tai, nhưng cũng không kéo dài được lâu thì tắt lịm.

Cảm nhận nguy cơ tử vong sau lưng, không ít cường giả toàn thân lạnh toát, trực tiếp thi triển tuyệt chiêu.

Vút!

Một vài vị Chuẩn Thần tốc độ đột nhiên tăng mạnh, rõ ràng đã thi triển bí pháp trốn chạy.

Cũng có không ít người bóp nát một viên ngọc, rồi một luồng năng lượng áo nghĩa bọc lấy họ, ý niệm khe động là có thể điều khiển luồng năng lượng đó khiến tốc độ bản thân tiếp cận với tứ giai Chân Thần.

Khi bắt đầu tháo chạy Triệu Phong dẫn đầu nhưng rất nhanh đã có người đuổi kịp hắn. Ví như bố y lão giả, còn cả một số cường giả Thiên Lam Tộc tinh thông Phong chi áo nghĩa.

- Triệu huynh, huynh thật có tầm nhìn xa, không chọn làm người tấn công chính, giờ bỏ chạy cũng tiện hơn nhiều.

Dư Hận dần dần đuổi kịp Triệu Phong, cùng đi với hắn còn có hai người của Kim Tí Tộc.

Nam tử cao lớn kia dựa vào tốc độ tự thân, còn nữ tử áo hồng thì thi triển một loại tuyệt chiêu tăng tốc độ cực nhanh.

- Vận khí tốt mà thôi.

Triệu Phong cười.

Lần này tất cả những người tấn công tổ Phượng Vĩ Tước đều không có thu hoạch gì. Còn người chặn hậu như Triệu Phong lại có thu hoạch lớn nhất, thậm chí có cả lông đuôi của tiền bối Phượng Vĩ Tước.

Triệu Phong thật ra cũng thấy có chút ngại ngùng, Kiếm Phong Chuẩn Thần kéo hắn vào đội nhưng kết quả hắn lại khiến cả đội rơi vào tình huống trở trêu thế này.

- Khốn kiếp, chẳng được cái quái gì cả!

Lúc này, từ phía sau là một trận gằm phần nộ, chính là nam tử với màu da xám.

Hắn tu hành Băng đạo, là người tấn công chính lần này, nên khi Phượng Vĩ Tước phản kích thì hắn suýt nữa đã mất mạng.

Dưới chân hắn lúc này là một luồng Phong Thủy áo nghĩa, chính luồng năng lượng này khiến tốc độ của hắn trong thời gian ngắn vượt qua tam giai Chân Thần, thoát được tử kiếp.

- Tên phế vật ngươi vẫn sống sao!

Nam tử da xám thấy Triệu Phong vẫn bình an vô sự thì rất bức bối.

Khi tấn công tổ Phượng Vĩ Tước hắn vẫn chế giễu Triệu Phong nhu nhược vô năng, nhưng chính vì Triệu Phong ở cuối đội nên mới an toàn. Mà hắn là tấn công chính, khi tấn công đã suýt mất mạng, vừa rồi cũng là thi triển tuyệt chiêu nên mới thoát chết.

- Phế vật, tặng ngươi cho Phượng Vĩ Tước kéo dài thời gian cho bọn ta vậy!

Nam tử da xám cười gằn, tung một chưởng về phía Triệu Phong.

Rắc!

Một luồng băng lực lạnh lẽo tấn công Triệu Phong, thực vật xung quanh đều đóng một tầng băng.

Thực lực của nam tử này cực mạnh, gần bằng Dư Hận, nếu Triệu Phong trúng đòn này của hắn, chắc chắn khả năng hành động sẽ bị tổn hại lớn, sẽ bị Phượng Vĩ Tước đuổi kịp.

Chỉ Triệu Phong mới biết Phượng Vĩ Tước phần nộ như vậy là vì hắn, nếu Triệu Phong tụt lại thì chỉ có chết.

- Lôi Quang Thiểm Điện!

Kim quang lôi dực sau lưng Triệu Phong lập tức biến thành một đôi cánh sấm sét.

Uỳnh uỳnh!

Một luồng năng lượng lôi điện bùng nổ, Triệu Phong lướt nhanh về phía trước một đoạn khiến công kích của nam tử kia đánh hụt vào hư không.

- Tên Huyền Quang viên mãn này còn có thủ đoạn như vậy!

- Thuật di chuyển thật cao thâm!

Rất nhiều cường giả đang chạy trốn đều nhìn Triệu Phong với con mắt khác.

- Tránh được sao!

Nam tử da xám có phần kinh ngạc, một Huyền Quang viên mãn lại tránh được công kích của hắn.

- Ta cũng tặng ngươi một món đại lễ.

Triệu Phong quay lại, mặt lạnh băng nhìn nam tử kia.

Cũng may Triệu Phong vừa lĩnh ngộ được bí kỹ phi hành mới. Lôi Quang Thiểm Điện có thể thi triển trong nháy mắt chứ nếu không vừa rồi hắn đã phải để lộ những tuyệt chiêu khác rồi.

Hắn và nam tử kia trước giờ chưa có xích mích gì nhưng đối phương lại liên tiếp khiêu khích hắn. Triệu Phong vốn không để bụng, nhưng lúc này đối phương lại đẩy hắn vào chỗ chết thì Triệu Phong cũng không khách khí nữa.

- Cửu Phách Lôi Vực.

Triệu Phong vung tay, một tầng lĩnh vực trọng lực màu vàng thẫm chụp xuống nam tử kia.

Vù!

Khi linh vực trọng lực lôi điện trùn xuống, một luồng trọng lực cũng đè xuống nam tử kia.

Lôi điện có thể gây tê, còn linh vực trọng lực có thể hạn chế tốc độ của đối phương.

- Sao có thể, sức mạnh của người...

Nam tử kia kinh hãi, tốc độ của hắn lại bị áp chế, sức mạnh linh vực của Triệu Phong không hề tầm thường.

Tuy tốc độ của hắn có bị áp chế, nhưng tốc độ bản thân hắn vốn không chậm, nên vẫn không đến nỗi bị Phượng Vĩ Tước đuổi kịp.

- Thổ sinh Kim, Kim Lôi Thích!

Triệu Phong lại vung tay lên, Thổ chi áo nghĩa chụp trên người nam tử da xám lập tức biến thành Kim chi áo nghĩa.

Uỳnh!

Kim quang khủng khiếp xuyên thẳng qua người nam tử kia.

- Sao có thể như vậy...

Hắn ta không ngờ chỉ một Huyền Quang viên mãn lại có thủ đoạn mức này, có thể biến linh vực trọng lực biến đổi nhanh chóng thành công kích.

Do không kịp phòng thủ, nam tử da xám bị Kim Chi Phong Lôi của Triệu Phong đánh trúng điểm trọng yếu.

Nhưng rồi Kim Chi Phong Lôi nhanh chóng chuyển hóa thành Thủy Chi Phong Lôi, chảy xuyên khắp cơ thể hắn, điên cuồng phá hoại.

- Á, không...

Tốc độ của nam tử da xám dần chậm lại.

Phùng vút vút!

Thân thể hắn bị một vài sợi tơ lửa cắt thành vài mảnh, dần biến mất trong hỏa diệm.

- Thủ đoạn ác thật, biến hóa sức mạnh Ngũ Hành dễ như trở bàn tay!

- Chân Thần đẳng cấp thấp cũng không thể làm được điều này, trừ phi là có Vạn Tượng Chi Mâu.

Những cường giả cùng tháo chạy với Triệu Phong bắt đầu coi trọng thanh niên Huyền Quang viên mãn này hơn.

Cường giả xung kích Thần Vị gần như đều tham ngộ Ngũ Hành áo nghĩa, củng cố vòng xoáy thánh lực, nhưng họ chỉ tham ngộ ở mức thích hợp, không có nhiều thời gian tu luyện tất cả tới cảnh giới cao.

Vì thế một số Chân Thần đẳng cấp thấp dù chuyển hóa được sức mạnh Ngũ Hành nhưng không thể dễ dàng như Triệu Phong được.

- Không ngờ ta lại dễ dàng chuyển hóa sức mạnh Ngũ Hành như vậy.

Triệu Phong mừng rỡ, có lẽ cũng là nhờ Triệu Vạn.

Một linh hồn phân thân của Triệu Phong có Vạn Tượng Chi Mâu. Vô số kinh nghiệm tu luyện Vạn Tượng áo nghĩa không ngừng truyền vào đầu Triệu Phong, cho dù hắn không nghiên cứu kỹ thì cũng biết được một chút.

Hắn phát hiện từ khi có phân thân thứ hai là Triệu Vạn thì tốc độ tu hành Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của hắn tăng mạnh.

- Đừng đuổi nữa, tổ Phượng Vĩ Tước đã bị hai thể lực khác tấn công ác liệt.

Một con Phượng Vĩ Tước khí tức rất mạnh mẽ đột nhiên nói.

- Vâng!

Tất cả Phượng Vĩ Tước lập tức quay trở về.

Tuy lông đuôi của tiên bối quan trọng, nhưng không thể vì thế mà để tổ bị tấn công.

- Tiểu Linh, người biến thành hình người âm thầm theo dõi hần ta, đoạt lại lông đuôi tổ tiên. Với thực lực tứ giai Chân Thần của người chắc không vấn đề gì chứ?

Con Phượng Vĩ Tước đó nói với một con Phượng Vĩ Tước lông đuôi cháy lửa màu lam tím, khí tức rất cường đại.

Vút!

Một đạo diễm quang chui vào đầu nó, hiện ra tướng mạo Triệu Phong.

- Tiểu Linh tuân mệnh!

Con Phượng Vĩ Tước này lập tức thi triển bí pháp, trong ngọn lửa lam tím biến thành hình người.

Một thân váy dài lam tím, dáng người yếu điệu với làn da trắng ngần, ngũ quan tinh tế không có bất cứ nhược điểm nào. Đặc biệt là đôi mắt trong veo màu lam tím rất động lòng người.

Phượng Vĩ Tước Tộc, một trong tứ đại chủng tộc đẹp nhất, biến thành hình người vẫn tựa tiên trên trời.

Tiểu Linh chính là con Phượng Vĩ Tước tận mắt thấy Tiểu Tặc Miêu lấy mất lông đuôi tổ tiên.

- Kẻ này có lẽ là chủ nhân của con tặc miêu kia.

Tiểu Linh nhìn dung mạo Triệu Phong, ánh mắt hiện sát ý lạnh lẽo.

Tuy rất không muốn, thậm chí ghét biến thành hình người, nhưng để đoạt lại lông đuôi tổ tiên Tiểu Linh cũng phải đành biến thành hình người nhằm trà trộn vào nhóm người kia để tìm cơ hội giết kẻ đó.

Bên ngoài Phượng Lâm, tiểu đội Thiên Lam Tộc dừng lại.

Lúc này cả đội chỉ còn lại mười sáu người, gần mười cường giả Chân Thần đã bỏ mạng. Nhưng người còn sống trạng thái đều rất không tốt, trên người đầy vết thương lớn nhỏ.

- Chúng quay về rồi.

- Đáng ghét! Chúng ta đã dụ phần lớn Phượng Vĩ Tước ra ngoài, hai thế lực kia nhất định tranh thủ cơ hội tấn công. Chưa biết chừng chúng đã có bảo vật gì rồi.

Một người trong nhóm phần nộ nói.

Bố y lão giả của Thiên Lam Tộc cũng trầm mặc không nói gì. Thiên Lam Tộc tinh thông Phong chi áo nghĩa, tổn thất khá ít, nhưng Phượng Vĩ Tước Tộc dường như nhằm vào họ khiến họ không dám tấn công tổ Phượng Vĩ Tước.

- Tạm thời ở lại đây điều chỉnh một chút.

Bố y lão giả nói với mọi người.

- Tiếp theo Thiên Lam Tộc sẽ chuyển mục tiêu sang nơi khác, những người đồng ý có thể tiếp tục theo Thiên Lam Tộc.

Bố y lão giả nhìn mấy người xung quanh, dừng lại ở mấy người Kim Tí Tộc và Triệu Phong.

Trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, nếu theo được một tứ giai Chân Thần thì đương nhiên có thể gặp cơ ngộ lớn hơn. Nhưng khu vực tứ giai Chân Thần hiểm lại vô cùng nguy hiểm, không phải nơi Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường có thể chịu được.

Ví dụ như tổ Phượng Vĩ Tước, bên trong còn có Phượng Vĩ Tước ngũ giai Chân Thần.

- Ngại quá, Dư huynh, Triệu huynh, kéo mọi người vào nhưng kết quả chẳng có thu hoạch gì.

Kiểm Phong Chuẩn Thần cười, tiến lại gần Triệu Phong.

- Đâu có, được thấy thực lực của tứ giai Chân Thần, còn cả tổ Phượng Vĩ Tước trong truyền thuyết là đủ rồi.

Triệu Phong cười bối rối, có chút ngại ngùng nói. Thu hoạch của hắn cũng không hề ít chút nào.

Rồi mọi người ở tại chỗ hồi phục nguyên khí, điều trị thương thế.

Man Hoang Thái Cổ bí cảnh nguy hiểm trùng trùng, không ở trạng thái tốt nhất thì tốt nhất đừng nên hành động tùy tiện.

Một phần ý niệm của Triệu Phong chui vào không gian thần mâu quan sát thu hoạch lần này. Một phần khác tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi.

Tầng tiếp theo của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất vừa cần tài nguyên lại cần khả năng lĩnh ngộ. Giờ Triệu Phong đã có thể chuyển hóa sức mạnh Ngũ Hành tự do, còn có Triệu Vạn giúp đỡ, có lẽ Ngũ Hành Quy Nhất sẽ không khó.

Đột nhiên phía trước đội Thiên Lam Tộc có một luồng khí tức mạnh mẽ ập tới.

Tất cả mọi người mở mắt nhìn xung quanh.

- Các người có ý gì?

Bổ y lão giả đứng dậy, khí thế vô hình bùng phát, ảnh hưởng tới thiên địa áo nghĩa một vùng.

- Hừ, Thiên Lam Tộc, giao thứ các người có được từ tổ Phượng Vĩ Tước ra đây!

Một lão giả toàn thân phủ lân giáp đen, hai mắt tựa rắn độc, quát lớn.

Bên kia là tiểu đội của Thiên Thủy Yêu Tộc.

Tuy Thiên Lam Tộc đã dụ đi phần lớn Phượng Vĩ Tước khiến chúng tấn công thành công tổ Phượng Vĩ Tước nhưng khi Phượng Vĩ Tước quay lại suýt nữa đã bao vây được chúng.

Thế lực hai bên tuy đã có thu hoạch nhưng tổn thất nghiêm trọng hơn, cộng lại chỉ còn hai mươi tám người.

Chúng cho rằng nhất định Thiên Lam Tộc đã lấy được bảo vật quan trọng trong tổ Phượng Vĩ Tước. Nếu không sao Phượng Vĩ Tước đột nhiên lại bạo nộ điên cuồng tấn công Thiên Lam Tộc.

Vì thế hai thế lực đó mới liên thủ tấn công tiểu đội Thiên Lam Tộc.

Lúc này, trong đội ngũ Thiên Thủy Yêu Tộc, ánh mắt Hầu Khánh đột nhiên dừng lại trên người một thanh niên tóc kim.

1187. Chương 1184: Năng Lượng Áo Nghĩa

- Là người!

Bên Thiên Thủy Yêu Tộc, Hầu Khánh cười gằn.

- Sao vậy Hầu Khánh?

Một tứ giai Chân Thần Thiên Thủy Yêu Tộc bên cạnh hỏi.

Tuy Hầu Khánh bá đạo cuồng ngạo, nhưng hắn có thực lực, có thiên phú, lại có bối cảnh lớn, vì thế địa vị trong Thiên Thủy Yêu Tộc rất cao.

Lúc này đột nhiên Hầu Khánh cười lớn, từ tiếng cười của hắn có thể cảm giác được sát ý.

- Kẻ từng đắc tội ta ở ngay đây.

Hầu Khánh thấp giọng nói.

Một số người Thiên Thủy Yêu Tộc biết trước đó có người đắc tội Hầu Khánh, nhưng cụ thể thế nào thì Hầu Khánh không nói.

- Rốt cuộc kẻ nào đắc tội Hầu Khánh?

- Có lẽ là người của Kim Tí Tộc hoặc Kiếm Phong Chuẩn Thân.

Thiên Thủy Yêu Tộc và cường giả của một đội khác rất tò mò.

- Người ra đây cho ta!

Hầu Khánh nhìn xuống Triệu Phong, giơ một ngón tay ra.

Khi ấy Triệu Phong giết người Thiên Thủy Yêu Tộc đồng hành với hắn, suýt nữa cũng giết cả hắn. Sau khi thoát được, Hầu Khánh ngay lập tức liên hệ với người Thiên Thủy Yêu Tộc, tới Phượng Lâm chuẩn bị đợi sau khi việc ở tổ Phượng Vĩ Tước kết thúc sẽ dẫn tộc nhân tìm Triệu Phong báo thù.

Nhưng hắn không ngờ Triệu Phong cũng tới Phượng Lâm, hắn cũng bớt được không ít công sức.

Hôm nay hắn sẽ băm Triệu Phong thành trăm mảnh.

Bị Hầu Khánh chỉ như vậy, tất cả mọi người của ba thế lực đều nhìn sang Triệu Phong.

Họ không thể ngờ người đắc tội Hầu Khánh lại là một Huyền Quang viên mãn.

- Hầu Khánh công tử, không cần phải ghi hận như vậy chứ. Khi đó không biết ngươi là người của Thiên Thủy Yêu Tộc, nếu không tuyệt đối sẽ không truy sát ngươi.

Triệu Phong làm ra vẻ có chút sợ hãi.

- Cái gì? Hắn truy sát Hầu Khánh? Sao có thể?

Không ít người kinh ngạc.

Với thực lực của Triệu Phong sao có thể truy sát Hầu Khánh.

Hầu Khánh ở trên cao cũng sững người, hắn tưởng Triệu Phong đối mặt với cái chết chắc chắn sẽ phải quỳ xuống cầu xin hắn.

Nhưng Triệu Phong lại nói thẳng chuyện này ra khiến thể diện Hầu Khánh không còn gì nữa.

- Người muốn chết!

Ánh mắt Hầu Khánh lạnh băng, lao về phía Triệu Phong.

Ở đây có rất nhiều người của Thiên Thủy Yêu Tộc, còn có đội ngũ khác, cho dù Thiên Lam Tộc cũng không dám vì Triệu Phong mà xung đột với hai đội khác.

Nếu thanh y lão giả bên cạnh Triệu Phong ra tay thì Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc cũng chặn hắn lại.

Lần này Hầu Khánh muốn giết Triệu Phong trước mặt mọi người lấy lại thể diện.

- Hầu Khánh, Triệu huynh là bằng hữu của ta.

Khi đó, Dư Hận ở cách Triệu Phong không xa, chậm rãi nói.

- Hừ.

Tứ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc phía trên hừ lạnh một tiếng.

Một luồng uy thế khủng khiếp ập xuống mấy người Kim Tí Tộc. Họ dường như ngập trong ngọn sóng lớn, có thể bị nhấn chìm bất cứ lúc nào.

Với tứ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc là người đứng đầu, ba tiểu đội có được giao ước chung là đội Hầu Khánh giết Triệu Phong sẽ tiếp tục giải quyết việc vừa rồi. Đương nhiên, tiểu đội của Thiên Lam Tộc là bị ép buộc, tình thế lúc này không cho phép họ phản đối.

Vút!

Phía sau Triệu Phong ngưng tụ một đôi kim quang vũ dực bay vút lên tầng mây.

Tình huống lúc này không được lạc quan, ở đây có siêu cấp cường giả của Thiên Thủy Yêu Tộc, rất nhiều tuyệt chiêu Triệu Phong không thể để lộ được, nếu không họ sẽ ra tay giết hẳn đoạt bảo vật.

Hơn nữa vì cục thế hiện nay, về cơ bản không ai giúp được Triệu Phong.

- Chỉ biết chạy trốn thôi sao?

Hầu Khánh lộ nụ cười đầy sát ý, vận chuyển Phong Thủy áo nghĩa, nhanh chóng đuổi tới gần Triệu Phong.

- Giao Sát Thủy Mục!

Hầu Khánh một tay nắm lại, phía trên Triệu Phong, phong vân cuộn trào, một luồng Phong Thủy áo nghĩa cam thâm tụ lại thành một cái xoáy khổng lồ với hấp lực khủng khiếp.

Triệu Phong lập tức cảm thấy toàn thân bị cái xoáy kia lôi kéo, vận dụng sức mạnh áo nghĩa cũng bị ảnh hưởng.

Vút!

Tay trái Hầu Khánh vung lên, một lưỡi đao Phong Thủy quét về phía Triệu Phong, uy năng mạnh mẽ dường như không thể chặn đứng.

- Hầu Khánh không hổ là thiên chi kiêu tử của Thiên Thủy Yêu Tộc, vận dụng Phong Thủy áo nghĩa đã rất thuần thục rồi. Không lâu nữa Phong Thủy áo nghĩa của hắn sẽ đạt tới cảnh giới nhất trọng.

Hắc lân lão giả ánh mắt tựa rắn độc nhìn Hầu Khánh.

- Nhất trọng Phong Thủy áo nghĩa.

Rất nhiều Chân Thần có mặt ở đó giật mình.

Tượng trưng cho sức mạnh Chân Thần ngoài thần lực ra còn là sức mạnh áo nghĩa.

Thần lực không mang bất cứ thuộc tính nào, nhưng nếu dung hợp Hỏa chi áo nghĩa thì thần lực sẽ mang sức thiêu đốt phá hoại khủng khiếp, dung hợp Không gian áo nghĩa, thậm chí thần lực có thể xuyên qua hư không.

Thần lực chỉ cần không ngừng tu luyện sẽ mạnh hơn, nhưng áo nghĩa thì phải cần thiên phú và khả năng linh ngộ. Vì thế phần lớn Chân Thần đều chỉ có thần lực cường hãn, linh ngộ áo nghĩa rất thấp, dẫn đến việc thực lực chính thể yếu hơn một chút.

Ngay ví dụ như thanh y lão giả, nô bộc của Triệu Phong. Thần lực của hắn chứa Lôi chi áo nghĩa, nhưng mới bước qua ngưỡng cửa nhất trùng. Nếu lôi chi áo nghĩa của thanh y lão giả đạt tới tam trùng thì có lẽ đối kháng được với cả tứ giai Chân Thần.

- Nhất trọng Phong Thủy áo nghĩa?

Triệu Phong hơi khựng lại, đây là lần đầu tiên hắn nghe nói tới việc áo nghĩa cũng có phân chia tầng thứ.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh đúng là rất cường đại, nếu không lần trước Triệu Phong đã giết được hắn rồi.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển hủy diệt viêm lôi, lập tức đánh ra một đạo kim sắc cự chưởng lấp lánh.

Uỳnh!

Hai luồng năng lượng đan xen nhau một lúc thì nổ tung, Phong Thủy áo nghĩa xung kích về phía Triệu Phong.

- Phong Thủy áo nghĩa cường đại dung hợp thần lực nữa quả nhiên rất mạnh!

Triệu Phong chấn kinh.

Hủy diệt viêm lôi của hắn chỉ có uy năng tương đương với thần lực. Còn thần lực của Hầu Khánh lại dung hợp cả Phong Thủy áo nghĩa, uy năng càng mạnh hơn.

- Hầu Khánh đã có thiên phú như vậy, không biết thiên kiêu mạnh nhất của Thiên Thủy Yêu Tộc sẽ có thực lực tới mức nào.

- Xem ra bảng thiên kiêu Chuẩn Thần của Cổ Lũng Vực lại thêm một người của Thiên Thủy Yêu Tộc rồi.

Hai đội ngũ đối diện với Thiên Lam Tộc thoải mái thưởng thức trận chiến đấu.

Bảng thiên kiêu Chuẩn Thần chỉ ghi chép một thiên kiêu Chuẩn Thần của một vực, tất cả có hai mươi người. Những người có tên trong bảng thành tựu sau này ít nhất cũng là lục giai Chân Thần chỉ đứng dưới Cổ Thần.

Cơ bản gần như tất cả Chuẩn Thần ở Cổ Lũng Vực đều đặt mục tiêu là có tên trong bảng thiên kiêu Chuẩn Thần.

Đương nhiên những người này chỉ tiện miệng nói vậy, với thực lực của Hầu Khánh, muốn vào bảng thì vẫn rất khó.

- Người đắc tội với ta thì đã quyết định hậu quả của ngươi rồi, ngoan ngoãn chịu chết đi!

Hầu Khánh cũng nghe thấy những lời bàn tán của những cường giả xung quanh, trong lòng đầy đắc ý.

- Giao Sát Thủy Mục.

Xung quanh Triệu Phong đã xuất hiện ba cái xoáy Phong Thủy khổng lồ, hấp lực dường như muốn nuốt gọn mọi thứ.

- Tự mình là giỏi.

Triệu Phong thần sắc lạnh lùng, con mắt trái khoá chặt lấy Hầu Khánh.

Keng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường kiếm đen, chính là Cổ Thần Ấn với hình thái của kiếm. Uỳnh! Vút!

Vận chuyển huy diệt viêm lôi, Triệu Phong trực tiếp chém ra một đao kiếm quang ám kim.

- Ngươi tưởng chỉ ngươi có Thần khí?

Hầu Khánh ngay lập tức rút ra một món Thần khí.

Ngoài thần lực và năng lượng áo nghĩa, Thần khí là một loại thủ đoạn khác của Chân Thần, uy năng của Thần lực áo nghĩa được thi triển bằng Thần khí càng cường hãn hơn.

- Hư Không Na Vật!

Khi Hầu Khánh lấy Thần khí ra, mắt trái Triệu Phong liền hiện ra một tầng xoáy gọn sóng. Trong cơ thể Hầu Khánh xuất hiện một tầng đồng lực không gian.

- Nguy rồi!

Hầu Khánh đại kinh thất sắc, không ngờ Triệu Phong lại còn tinh thông cả không gian áo nghĩa.

Vút! Phụt!

Một vạch đen lạnh lẽo quét qua ngực hắn, Tiểu Tặc Miêu đột nhiên xuất hiện.

- Tiểu bối, đừng hòng đả thương Hầu Khánh!

Phía xa, cường giả Chân Thần Thiên Thủy Yêu Tộc đang tươi cười quan chiến lập tức gầm lên.

Xoẹt!

Tiểu Tặc Miêu lập tức rút cây roi long xà trên cổ xuống trói gô Hầu Khánh lại.

- Đáng ghét!

Tuy tim Hầu Khánh bị trọng thương nhưng không đến nỗi chí mạng.

Vù vù!

Xung quanh Hầu Khánh, một luồng Phong Thủy áo nghĩa khủng khiếp theo ý niệm của hắn xông tới Tiểu Tặc Miêu.

- Ngoan ngoan nằm xuống!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mắt trái của hắn phát động đồng thuật khủng khiếp, Lôi Kiếp Đồng Diệm.

Uỳnh! Phụt!

Một quãng huỷ diệt lôi điện phát nổ trên linh hồn thể của Hầu Khánh.

- Á!!!

Cơn đau đớn tột cùng khiến ý chí của hắn sụp đổ, Phong Thủy áo nghĩa xung quanh tan biến.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Một luồng năng lượng phong lôi cuộn trào, Triệu Phong thu Tiểu Tặc Miêu và Hầu Khánh vào trong phong lôi tiểu thể giới.

Vút vút vút...

Lúc này có bốn người Thiên Thủy Yêu Tộc tới, một tứ giai Chân Thần, ba tam giai Chân Thần.

- Dám tiến lên một bước nữa ta cho phát nổ tiểu thể giới.

Triệu Phong lập tức quát lên.

Bên cạnh hắn xuất hiện một tấm màn sáng, trong đó có hình ảnh của Hầu Khánh và Tiểu Tặc Miêu.

Người Thiên Thủy Yêu Tộc ngay lập tức dừng bước.

- Tiểu bối, thả Hầu Khánh ra, Thiên Thủy Yêu Tộc có thể tha cho chết cho người.

Tứ giai Chân Thần Thiên Thủy Yêu Tộc quát lớn.

Nếu Triệu Phong trực tiếp giữ Hầu Khánh thì họ không sợ, vì với khả năng của Triệu Phong hắn không giết được Hầu Khánh.

Nhưng nào ngờ Triệu Phong lại hút Hầu Khánh vào phong lôi tiểu thể giới. Nếu tiểu thể giới tự phát nổ thì uy năng của nó chắc chắn có thể giết chết Hầu Khánh.

- Cứu ta!

Tiếng của Hầu Khánh vọng ra.

Cốp!

Tiểu Tặc Miêu ngồi trên người hắn, tay cầm chùy sắt gõ mạnh lên đầu hắn.

- Ta thả Hầu Khánh thì còn đường sống không?

Triệu Phong cười khẩy, Thiên Thủy Yêu Tộc coi hắn là kẻ ngốc sao.

- Nếu người dám giết Hầu Khánh, Thiên Thủy Yêu Tộc tuyệt đối không tha cho người!

Tứ giai Chân Thần lạnh băng nói, bề trên của Hầu Khánh là trưởng lão của Thiên Thủy Yêu Tộc, đây cũng là lý do mà họ phải bận tâm tới sống chết của Hầu Khánh.

- Không được theo ta, sau khi đi được hai mươi vạn dặm, tự ta sẽ thả Hầu Khánh ra.

Sắc mặt Triệu Phong thản nhiên, đôi vũ dực giang rộng toả sáng lấp lánh, thân hình lao vút đi.

Đội ngũ của ba thể lực ở đây lặng như tờ.

Vừa rồi họ còn khen Hầu Khánh, ca tụng Thiên Thủy Yêu Tộc, nhưng rồi ngay sau đó Hầu Khánh đã bị Triệu Phong bắt đi.

Nếu không phải cường giả Thiên Thủy Yêu Tộc ở đây thì có lẽ Triệu Phong đã giết hắn rồi.
Người của Thiên Lam Tộc mừng thầm, như vậy hai thế lực kia sẽ không liên thủ đối phó họ nữa.

- Kim Tí Tộc cáo từ trước!

Dư Hận mỉm cười.

Vào!

Ba người Kim Tí Tộc và thanh y lão giả bỏ đi.

- Đợi ở đây, khi tên tiểu tử đó đi được hai mươi vạn sẽ đuổi theo giết hắn.

Tứ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc nói.

Thông qua lệnh bài truyền tin, hắn có thể cảm tri vị trí đại khái của Hầu Khánh, khi vượt qua hai người dặm hắn sẽ xuất phát.

1188. Chương 1185: Phong Thần Tộc

Sâu trong Phượng Lâm đột nhiên xuất hiện một dáng người thướt tha với chiếc váy dài lam tím, dung nhan tuyệt sắc khiến người ta phải nín thở.

- Nhân loại này cũng thật lợi hại, vậy mà không bị những người kia giết chết, còn cả con tặc miêu kia nữa, cũng không đơn giản.

Tiểu Linh cười.

Nàng là Phượng Vĩ Tước, chủng tộc Thái Cổ, giờ biến thành hình người mục đích chính là đoạt lại lông đuôi của tổ tiên.

Nếu Triệu Phong bị người của Thiên Thủy Yêu Tộc giết chết thì lông đuôi tổ tiên sẽ rơi vào tay Thiên Thủy Yêu Tộc. Một mình nàng không dám đi giành lại.

Vì thế Tiểu Linh vẫn mong Triệu Phong sống đợi đích thân nàng tới giết.

Xoẹt!

Tiểu Linh biến thành một đạo hư diệm màu lam tím, rời đi theo một hướng khác.

- Sắp hai mươi vạn dặm rồi.

Triệu Phong thở phào.

Lôi Quang Thiểm Độn của Triệu Phong có thể di chuyển với lớn nhất trong Mộng Cảnh Thái Cổ là năm vạn dặm. Cũng có nghĩa là thực tế hắn có thể chạy được hai mươi lăm vạn dặm.

Triệu Phong tin chắc với khoảng cách hai mươi lăm vạn dặm, đối phương muốn tìm được hắn là vô cùng khó khăn. Hơn nữa tầm mắt của Triệu Phong rất xa, nếu phát giác ra có người tới gần hắn còn có thể dùng Mê Không Giới rời khỏi nơi này.

- Triệu Phong, mau thả ta ra!

Trong phong lôi tiểu thế giới, Hầu Khánh gầm lên phẫn nộ.

Bùm!

Cái chùy sắt trong tay Tiểu Tặc Miêu lại gõ lên đầu Hầu Khánh khiến hắn cảm giác trời đất đảo lộn.

- Mau cút đi!

Triệu Phong thả Hầu Khánh ra.

Tuy Triệu Phong rất muốn giết Hầu Khánh nhưng hắn đã nói sau hai mươi vạn dặm sẽ thả. Hắn đã nói được là làm được.

Nếu lần tới gặp lại tên này, Triệu Phong nhất định sẽ giết không tha.

Vút vút vút...

Đúng lúc đó người của Kim Tí Tộc xuất hiện.

- Triệu Phong mau chạy đi!

Dư Hận mặt đầy vẻ kinh hoảng, hô lớn.

- Chạy?

Triệu Phong khựng người. Đương nhiên hắn phải chạy, nhưng không cần thiết phải hốt hoảng như vậy chứ?

Nhưng ngay sau đó Triệu Phong liền cảm nhận được một luồng sát khí nguy hiểm.

Uỳnh!

Không gian gần chỗ Triệu Phong đột nhiên biến dạng, theo đó là một luồng giao động không gian áo nghĩa mãnh liệt. Một thân ảnh xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Lông tóc toàn thân Triệu Phong dựng đứng, đôi cánh sau lưng lóe sáng lao vút đi.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong lao vút đi vài vạn dặm.

- Hừ!

Lão giả vừa xuất hiện hừ lạnh một tiếng liếc nhìn người Kim Tí Tộc.

- Mau giết Kim Tí Tộc!

Hầu Khánh sắc mặt tối sầm lại.

Triệu Phong đánh giá quá thấp cường giả Chân Thần, vị tứ giai Chân Thần này của Thiên Thủy Yêu Tộc ngoài Phong Thủy áo nghĩa hắn còn lĩnh ngộ được không gian áo nghĩa.

Hai mươi vạn dặm, một cái Không Gian Thuần Di là được.

Nhưng rõ ràng Không Gian Thuần Di không thể thi triển liên tiếp, dù sao không gian áo nghĩa hắn cũng mới tu luyện tới đệ nhị trọng.

Vút!

Vị tứ giai Chân Thần này thi triển Phong Thủy áo nghĩa biến thành một đạo quang tuyến đuổi theo Triệu Phong.

- Lần này tính nhằm rồi. Đó là thần thông gì vậy?

Trán Triệu Phong toát mồ hôi lạnh.

Lúc này hắn thi triển hủy diệt viêm lôi tới cực hạn nhưng vẫn đang dần bị đuổi kịp.

Tuy tốc độ của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ rất nhanh nhưng vị tứ giai Chân Thần kia bản thân đã tinh thông tốc độ. Hơn nữa xung quanh Triệu Phong là dao động không gian áo nghĩa ngăn cản hắn thi triển thủ đoạn đặc biệt.

- Chủ nhân, người Kim Tí Tộc nói có thể trốn vào Tử Vong Chi Lâm, họ sẽ tìm người ở đó.

Lúc này tiếng của thanh y lão giả vang lên trong đầu Triệu Phong.

Một phần ý niệm của Triệu Phong chui vào trong não, bản đồ trong trí nhớ của hắn có thông tin về Tử Vong Chi Lâm. Nơi này là tử vong tuyệt địa, ở ngay gần Phượng Lâm. Chân Thần có mạnh hơn vào đây cũng thập tử nhất sinh.

Nhưng nếu bị tứ giai Chân Thần kia bắt thì Triệu Phong chắc chắn sẽ chết.

Ngoài ra, Triệu Phong cũng muốn biết mục đích thật sự của Kim Tí Tộc.

Uỳnh!

Một đạo lôi đình bắn tới, Triệu Phong đổi hướng, mục tiêu là Tử Vong Chi Lâm.

- Tiểu bối, ngươi chịu chết đi!

Một giọng nói bá đạo uy chấn thiên địa vang lên sau lưng Triệu Phong.

Hắn đường đường là tứ giai Chân Thần, thi triển không gian na di, đến giờ vẫn chưa đuổi kịp Triệu Phong, điều này khiến hắn mất hết thể diện, nhưng giờ hắn đã đuổi rất gần Triệu Phong rồi.

- Giao Sát Thủy Mục!

Một tay đưa ra siết chặt lại.

Không gian phía trên Triệu Phong xuất hiện một vòng xoáy phong thủy khổng lồ, hấp lực khủng khiếp như muốn nuốt hết mọi thứ.

- Đây chính là sự kết hợp giữa áo nghĩa cao thâm và thần lực?

Triệu Phong thầm chấn kinh, lúc này hắn đang bị vòng xoáy kia hút vào, căn bản không thể tiếp tục thi triển Lôi Quang Thiểm Điện

Uy năng của Giao Sát Thủy Mục mà tứ giai Chân Thần kia thi triển còn mạnh hơn vài lần so với Hắc Khảm.

- Chịu chết đi!

Hắn ta tới trước mặt Triệu Phong, Triệu Phong lúc này hoàn toàn bị trói buộc bởi sức mạnh của hắn ta, không thể thoát ra được.

Nhưng đột nhiên trong mắt trái Triệu Phong bắn ra một vòng xoáy phong thủy rơi thẳng lên người tứ giai Chân Thần kia.

Uỳnh uỳnh!

Lực hút của hai vòng xoáy tác động lẫn nhau, lực tác động lên người Triệu Phong giảm hẳn.

Ầm!

Triệu Phong thi triển Lôi Quang Thiểm Điện, lao vút về phía tuyệt địa đầy khói đen tử vong.

Vừa rồi hắn đã dùng thần mục để sao chép khiến vị tứ giai Chân Thần kia không kịp trở tay.

- Ta sẽ khiến ngươi sống không bằng chết!

Hắn ta gầm lên, phong thủy không gian áo nghĩa trong trời đất hòa lẫn đầy hỗn loạn.

Không ít cường giả đi ngang qua vô cùng kinh hãi, cuống cuồng chạy ra xa.

- Không Gian Thuấn Di!

Cường giả tứ giai Chân Thần kia điều chỉnh lại khí tức, vận chuyển không gian áo nghĩa, nhảy lên rồi biến mất trong hư không.

- Tới rồi!

Triệu Phong đang lao đi bỗng cảm thấy không gian xung quanh lại trở nên hỗn loạn.

Nhưng hắn cũng đã tới rất gần Tử Vong Chi Lâm rồi.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong biến thành một tia sét chui thẳng vào trong rừng.

Ngay sau đó một thân ảnh xuất hiện tại nơi Triệu Phong vừa đứng.

- Tử Vong Chi Lâm.

Tứ giai Chân Thần nhú mảy, hấn không hiểu tại sao Triệu Phong lại chạy vào đây.

Tử Vong Chi Lâm thập tử nhất sinh, cho dù là hấn cũng không dám tùy tiện xông vào.

Khoảnh khắc tiến vào trong Tử Vong Chi Lâm, Triệu Phong đã cảm nhận được tử vong áo nghĩa vô cùng tận tấn công hấn.

Vù vù!

Tử vong chi khí đậm đặc xâm chiếm toàn thân hấn.

- Tử vong chi khí thật khủng khiếp.

Triệu Phong giật mình, cảm giác sức sống trong cơ thể mình đang dần mất đi. Chỉ cần hấn tiếp tục ở đây, không lâu nữa là sẽ chết.

- Chủ nhân, đừng dùng bất cứ sức mạnh gì.

Trong đầu Triệu Phong lại vang lên tiếng của thanh y lão giả.

Triệu Phong lập tức làm theo, thu sức mạnh ý chí, phong lôi thánh lực, sức mạnh áo nghĩa và cả năng lượng của thần mâu về.

Lập tức luồng tử vong áo nghĩa kia không xâm thực thân thể Triệu Phong nữa.

- Nơi này thật kỳ lạ, không dùng sức mạnh thì sẽ an toàn.

Triệu Phong cảm thấy vô cùng ngạc nhiên.

Nhưng nếu không dùng sức mạnh thì khi gặp nguy hiểm chỉ có đường chết.

Triệu Phong nhìn quanh, chẳng có gì ngoài xương trắng và những ngọn núi trọc lóc. Phía xa là một tầng sương đen mù mịt, chẳng nhìn rõ được cái gì.

Lúc này Triệu Phong vẫn ở đây là để đợi người Kim Tí Tộc, nếu không hấn đã dùng Mê Không Giới để truyền tống ra khỏi đây rồi.

Uỳnh rầm rầm!

Một loạt tiếng động hướng về Triệu Phong, chỉ thấy một thân ảnh khổng lồ xuất hiện trước mặt hấn.

Đó là một con Đại Địa Kim Hùng, nhưng toàn thân nó là tử khí, hai mắt đen đặc như mắt thần trí, tấn công thẳng về phía Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong lập tức nhảy lên tung ra một quyền.

Triệu Phong tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể, cho dù không dùng bất cứ sức mạnh nào thì năng lượng nguyên thủy bao phát ra cũng vô cùng khủng khiếp.

Rầm!

Con Đại Địa Kim Hùng chỉ có cảnh giới Bán Thần bị Triệu Phong đánh bay vài mét.

Triệu Phong nhảy lên phía trước, vung hai tay lên đập mạnh xuống.

Sau khi giết được con Đại Địa Kim Hùng, Triệu Phong ra chỗ ven Tử Vong Chi Lâm ngồi xuống.

Không lâu sau ba người Kim Tí Tộc và thanh y lão giả xuất hiện gần đó.

- Không biết Dư Huỳnh tìm ta có việc gì?

Triệu Phong hỏi.

Ban đầu ba người Kim Tí Tộc tiếp cận, Triệu Phong cũng không nghĩ nhiều. Nhưng suốt dọc đường họ quá hữu hảo với Triệu Phong khiến hấn có chút cảnh giác.

Ngoài ra, Kim Tí Tộc biết Triệu Phong đắc tội với Hầu Khánh, còn chủ động dẫn Triệu Phong tới Phượng Lâm tìm tổ trung tâm. Điều này càng khiến hắn nghi ngờ.

- Không biết Triệu huynh có hứng thú với Tử Vong Chi Lâm không?

Dư Hận mỉm cười, nhưng trong khu rừng đầy tử khí này thì có phần khùng bố.

- Không hứng thú.

Triệu Phong đáp.

Sự việc bất thường chắc chắn có uẩn khúc. Trong Tử Vong Chi Lâm này chắc chắn có bí mật gì đó rất lớn.

Nhưng nơi này quá nguy hiểm, tài nguyên tu luyện của Triệu Phong muốn gì cũng có. Còn có thể tùy ý ra vào Mộng Cảnh Thái Cổ, hoàn toàn không cần phải mạo hiểm tính mạng để thám hiểm nơi này.

- Triệu huynh đừng từ chối nhanh như vậy. Hãy cho ta tiết lộ một chút rồi Triệu huynh quyết định sau cũng chưa muộn.

Dư Hận cười, thần sắc nhìn Triệu Phong liền thay đổi.

- Trong Mộng Cảnh Thái Cổ mở vào hai vạn năm trước, trường bối của Kim Tí Tộc ta sau khi bị ép vào trong Tử Vong Lâm thì đã phát hiện ra bí mật của nơi này.

Dư Hận chậm rãi nói.

Triệu Phong cẩn thận lắng nghe, hắn nói không hứng thú là giả. Nơi này quý dị như vậy, chắc chắn có bí mật kinh thiên động địa.

- Vị tiền bối này tu luyện công pháp luyện thể của chủng tộc tới trình độ cực cao. Cuối cùng may mắn tới được trung tâm Tử Vong Chi Lâm, phát hiện ở đó có một tảng Phong Thần Thạch.

Dư Hận vô cùng nhấn mạnh ba chữ cuối.

- Phong Thần Thạch, theo truyền thuyết là bảo vật của Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc. Sức mạnh phong ấn trong nó có thể phong ấn vạn vật trong thể gian.

Giọng nói trong trẻo dễ nghe của nữ tử áo hồng của Kim Tí Tộc vang lên.

Triệu Phong trầm mặc, hắn có nghe nói về Phong Thần Tộc, nhưng về Phong Thần Thạch thì hắn không hề biết.

Nếu thật sự như vậy thì có lẽ trung tâm Tử Vong Chi Lâm phong ấn tà ma hoặc chí bảo rất lớn.

- Một vạn năm trước, trường bối của ta đã chuẩn bị đầy đủ vào thăm dò nơi này lần nữa. Được biết dưới Phong Thần Thạch có trấn áp một món thần khí cường đại. Lần này ba bọn ta tới là để tìm cách lấy món thần khí đó.

Cuối cùng Dư Hận cũng nói ra mục đích của mình. Hai người bên cạnh hắn cũng lộ chút kích động.

- Thần khí?

Triệu Phong giật mình, rốt cuộc là thần khí gì mà khiến nơi này hình thành một vùng đất tử vong, và bị Phong Thần Thạch phong ấn..

Món thần khí này có phẩm chất thể nào?

Mà muốn có được thần khí lợi hại như vậy thì độ nguy hiểm khỏi nói rồi.

- Ngoài ra, ta có thể đảm bảo Triệu huynh có thể thuận lợi vào trung tâm của Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận thấy Triệu Phong trầm tư, nói tiếp.

- Triệu huynh, một khi có được món thần khí này chúng ta có thể cho huynh dùng một lần, giải quyết hết Chân Thần đối địch ngoài kia. Sau này nếu Triệu huynh tới Kim Tí Tộc, Kim Tí Tộc chắc chắn sẽ đối đãi như khách quý.

Dư Hận thấy Triệu Phong vẫn do dự, liền nói.

- Cứ vào trung tâm xem đã.

Triệu Phong đột nhiên nói.

Nếu Dư Hận đã đảm bảo an toàn tới trung tâm Tử Vong Chi Lâm thì Triệu Phong quyết định cứ tới xem Phong Thần Thạch đã rồi quyết định.

Nhưng đây rốt cuộc cũng chỉ là lời nói từ một phía Kim Tí Tộc, Triệu Phong không thể hoàn toàn tin được.

Nếu có nguy hiểm thì Triệu Phong sẽ dùng Mê Không Giới truyền tống ra khỏi đây.

1189. Chương 1186: Phong Thần Thạch

Thấy Triệu Phong đồng ý, ba người Kim Tí Tộc rất vui mừng.

Thanh y lão giả không luyện thể, nếu không dùng sức mạnh khác thì chẳng có tác dụng gì trong Tử Vong Chi Lâm này, vì thế Triệu Phong mới để hắn đợi ở ngoài.

- Đi thôi.

Triệu Phong nói.

Ba người Kim Tí Tộc cũng tốn không ít công sức. Lần đầu gặp hắn có lẽ đã có tính toán, muốn lợi dụng sức mạnh của Triệu Phong. Nhưng họ không nói ra ngay mà tiếp xúc với Triệu Phong một thời gian, thậm chí nhiều lần giúp để Triệu Phong có thiện cảm với họ.

- Đây là Thần lực Đan mà trưởng lão trong tộc ta chuẩn bị, có thể nâng cao sức mạnh bản thân lên một tầng thứ.

Dư Hận đổ ra mấy viên đan dược, đưa cho Triệu Phong.

Triệu Phong nhận lấy có phần lưỡng lự.

- Ta đã nói rồi, đảm bảo cho Triệu huynh an toàn tới trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận cũng đổ thêm mấy viên cho hai người Kim Tí Tộc con lại rồi uống ngay tại chỗ.

Ngay lập tức Triệu Phong cảm giác sức mạnh lực phách của ba người đó tăng lên thật.

Triệu Phong cũng dùng đan, nháy mắt cảm giác có một luồng dược lực hùng mãnh lan tỏa khắp toàn thân.

- Loại đan dược này có lẽ vô cùng quý giá.

Triệu Phong cười, nói. Đan dược này không có bất cứ vấn đề gì.

Lúc này chỉ dựa vào sức mạnh thể phách hắn cũng có thể đánh bại nhị giai Chân Thần và chống đỡ được tam giai Chân Thần.

Thần lực Đan không chỉ tăng sức mạnh cho Triệu Phong trong thời gian ngắn mà cũng có ích rất lớn tới tầng thứ sinh mệnh, khiến Thánh Lôi Thể của Triệu Phong dường như có dấu hiệu đột phá.

- Không đáng nhắc tới nếu so với Thần khí trong Tử Vong Chi Lâm.

Dư Hận ngẩng đầu có phần sốt sắng.

Vút vút!

Bốn người cùng di chuyển vào trong trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Grào!

Phía trước một đoạn, từ trong đám hắc vụ mờ mịt vọng ra tiếng gầm khủng khiếp.

Vù!

Hắc ảnh lướt qua, một con chủng tộc Thái Cổ xuất hiện ngay trước mặt mấy người.

Chủng tộc Thái Cổ trong Tử Vong Chi Lâm, ngoài sức mạnh thể phách còn có Tử Vong Chi Khí, có lẽ do ở trong Tử Vong Chi Lâm quá lâu.

Nhưng thần trí của chúng không tinh táo chỉ biết điên cuồng tàn sát nên đối phó rất khó khăn.

- Lên!

Dư Hận hô lên rồi xông tới.

Kim Tí Tộc cũng coi như chủng tộc luyện thể, hơn nữa huyết mạch bên Dư Hận còn đã chuẩn bị cho chuyển đi Tử Vong Chi Lâm này từ lâu. Công pháp luyện thể của ba người họ đều tu luyện tới tầng thứ rất cao.

Trong đó nam tử cao lớn kia có sức mạnh thể phách lớn nhất, còn hơn Kim Khôn Thánh Lôi Thể của Triệu Phong một bậc.

- Giết!

Bốn người cùng xông tới giải quyết con yêu thú Thái Cổ kia.

- Ca, ở đây có một bộ xương.

Nữ tử áo hồng hô lớn.

Ba người kia tới gần lấy đi một số vật phẩm.

- Triệu huynh đừng cười, xương trong Tử Vong Chi Lâm phần lớn là những người từng vào đây bị Tử Vong Chi Khí xâm thực đến chết, trên người họ có không ít đồ tốt.

Dư Hận nói với Triệu Phong.

Triệu Phong gật gù.

Càng là nơi nguy hiểm càng có nhiều cơ ngộ. Trước kia chắc chắn có những cường giả vô cùng cường đại vào đây. Chính là vì họ một đi không trở về nên hậu nhân mới không tùy tiện bước vào nơi đây.

Sau đó Triệu Phong cũng để ý hơn, phát hiện được không ít xương cốt và không gian trữ vật.

Nhưng so với thu hoạch thì nguy hiểm còn nhiều hơn, gần như bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải chủng tộc Thái Cổ cường đại.

Hơn nữa càng tiến gần trung tâm Tử Vong Chi Lâm thì số lượng những loại quái vật kia càng nhiều. Nếu không phải có Thần lực Đan thì có lẽ bốn người Triệu Phong căn bản không thể tiến bước tiếp.

Lúc này Triệu Phong lại hiểu ra thêm một chuyện.

Số lượng những người luyện thể vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh không ít, thậm chí còn có tứ giai, ngũ giai Chân Thần.

Theo lý thì cường giả luyện thể tu vi cao có thể tăng tỉ lệ thành công việc lấy Thần khí của Kim Tí Tộc. Nhưng họ cản lại là những người có bản lĩnh nhưng phải yếu hơn họ. Như vậy họ mới nắm được quyền chủ động.

Mà trong mắt họ thì Triệu Phong vừa hay chính là người đó. Bất luận trong hay ngoài Tử Vong Chi Lâm, Triệu Phong đều không phải đối thủ của ba người họ.

Đương nhiên tất cả đều là do bọn họ nghĩ vậy.

Cuối cùng bốn người bọn họ trải qua nhiều gian nan, với sự trợ giúp của Thần lực Đan đã tới được vùng trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

- Triệu huynh yên tâm, tới đây thì chủng tộc Thái Cổ sẽ không xuất hiện nữa.

Dư Hận cười lớn, hẳn có chút phấn khích.

Nói rồi ba người Kim Tí Tộc lao về phía trước, Triệu Phong cũng theo sát đằng sau.

Càng vào trung tâm hắc vụ càng đậm đặc. Nếu dùng tới sức mạnh khác, hắc vụ sẽ xâm thực càng nhanh và cái chết sẽ đến càng nhanh hơn.

Rất nhanh phía trước mọi người đã xuất hiện một tảng cự thạch đen sì. Trên tảng đá là vô số đường hoa văn kỳ dị huyền ảo, tỏa ra thứ khí năng lượng trấn áp thiên địa.

Gần tảng đá đó, Triệu Phong cảm thấy có muốn dùng các loại sức mạnh cũng khó khăn.

- Đây chính là Phong Thần Thạch?

Triệu Phong ngoài chấn kinh ra còn có kinh ngạc xen lẫn hiếu kỳ.

Phong Thần Thạch, bảo vật của Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc, có thể phong ấn trấn áp vạn vật trong thế gian.

Nhưng lúc này bề mặt của tảng Phong Thần Thạch này lại có tử khí nặng nề, giống như bị xâm thực rồi vậy.

Rốt cuộc phía dưới Phong Thần Thạch chấn áp loại Thần khí gì mà ngay Phong Thần Thạch cũng xâm thực được.

Có lẽ không tới vài chục năm nữa, đến khi Phong Thần Thạch không ngừng bị tử vong áo nghĩa xâm thực, sức mạnh phong ấn giảm xuống, Thần khí phía dưới nó sẽ được giải thoát.

Đương nhiên cũng có thể là phẩm chất Phong Thần Thạch không đủ, cho dù là Phong Thần Tộc cũng có chia mạnh yếu, Phong Thần Thạch cũng tương tự vậy thôi.

- Dư huynh, Thần khí dưới Phong Thần Thạch uy năng lớn như vậy, khi lấy ra được, huynh định làm thế nào khống chế nó được?

Triệu Phong thần sắc ngưng trọng, hỏi.

Món Thần khí khủng bố như vậy, đến Phong Thần Thạch cũng có thể xâm thực, khi lấy nó ra, Kim Tí Tộc sẽ khống chế bằng cách nào?

- Triệu huynh không cần phải lo lắng. Thần khí bên dưới vẫn luôn đối kháng với Phong Thần Thạch. Giờ có lẽ đã rất hư nhược rồi. Chỉ cần lấy ra được, khống chế nó không khó.

Dư Hận cười nói.

- Vậy chúng ta phải làm thế nào?

Triệu Phong lại hỏi.

Dư Hận lật tay phải, trong tay hắn xuất hiện vô số thần binh, tài nguyên mang tử vong áo nghĩa.

Giá trị của chúng không hề thua kém khô bảo mà Triệu Phong lấy được từ trong tổ Phượng Vĩ Tước. Xem ra tộc của Dư Hận vì món Thần khí này đã chuẩn bị từ rất lâu.

- Phong Thần Thạch và Thần khí đối kháng trong thời gian dài, sức mạnh của cả hai bên đều không ngừng yếu đi. Mà những món tài nguyên này có thể cung cấp lượng nhỏ năng lượng cho Thần khí, ngoài ra chúng ta còn có thể làm yếu đi sức mạnh của Phong Thần Thạch từ bên ngoài.

Tiếp đó Dư Hận nói các bước thực hiện cho Triệu Phong.

- Triệu công tử không đồng ý sao?

Nữ tử áo hồng nửa cười nửa không hỏi.

- Cho dù ta không đồng ý thì các vị cũng sẽ không cho ta rời đi đúng không? Huống hồ ta cũng muốn mượn sức mạnh của Thần khí loại bỏ phiền phức Thiên Thủy Yêu Tộc.

Triệu Phong mỉm cười nói.

Triệu Phong vốn cũng rất mong chờ món Thần khí này, hơn nữa hắn vẫn còn một số tuyệt chiêu, không sợ ba người Kim Tí Tộc. Nếu có thể lợi dụng họ có được Thần khí dưới Phong Thần Thạch thì đương nhiên càng tốt.

- Vậy chúng ta bắt đầu!

Dư Hận lập tức hành động, đặt những món vật phẩm kia xung quanh Phong Thần Thạch.

Quả nhiên một luồng năng lượng vô hình bắt đầu điều khiển tử vong áo nghĩa trong vật phẩm bắt đầu xâm thực Phong Thần Thạch.

- Theo ta!

Triệu Phong theo ba người Kim Tí Tộc lên trên đỉnh Phong Thần Thạch.

Dư Hận lấy ra một tấm ngọc phù trắng, trên đó là hoa văn huyền diệu tỏa ra sức mạnh kỳ dị cao thâm.

Bốp!

Dư Hận đập miếng ngọc phù lên Phong Thần Thạch.

- Đây là ngọc phù do cao tăng trong tộc của ta luyện chế. Chúng ta tấn công trực tiếp lên nó, nó sẽ khuếch đại sức mạnh của chúng ta lên.

Dư Hận giải thích với Triệu Phong.

- Thủ đoạn của Chân Thần cường đại quả nhiên cao thâm khó lường.

Triệu Phong cảm khái.

Từ sau khi gặp cường giả của Cổ Lũng Vực trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong đã được chứng kiến các loại thủ đoạn thần kỳ của họ. Thiên Vũ Đảo chẳng qua là một góc của Man Hoang Thần Vực rộng lớn. Kiến thức của Triệu Phong vẫn còn rất nông cạn.

Bùm!

Bốn người hợp lực tấn công tấm ngọc phù.

Từ miếng ngọc phù sinh ra một luồng sức mạnh lớn lao xung kích Phong Thần Thạch.

Uỳnh uỳnh!

Xung quanh Phong Thần Thạch, vô số tia tử vong áo nghĩa xâm thực vào trong Phong Thần Thạch.

Dưới tác dụng của hai loại sức mạnh, Phong Thần Thạch dần dần yếu đi.

- Dừng tay! Giờ để tự Thần khí phá vỡ sự trấn áp của Phong Thần Thạch đi.

Dư Hận lấy ngọc phù xuống.

Uỳnh uỳnh!

Bên dưới Phong Thần Thạch phát ra tiếng rung chuyển. Phong Thần Thạch xuất hiện một khe hở, hắc vụ tử vong từ bên trong phụt ra.

- Món Thần khí này sắp xuất thế rồi!

Ánh mắt thâm sâu của Triệu Phong xuất hiện chút gợn sóng.

- Triệu huynh, đến lúc huynh phát huy tác dụng rồi!

Dư Hận bỗng lộ nụ cười gian xảo.

Xoẹt!

Tay hắn xuất hiện một tấm ngọc phù màu bạc, trên đó tỏa ra thứ không gian áo nghĩa kỳ dị.

Cùng lúc đó, nữ tử áo hồng và nam tử cao lớn kia cũng ra tay với Triệu Phong.

Trong Tử Vong Chi Lâm không thể dùng tới sức mạnh khác, một mình Triệu Phong chắc chắn không phải đối thủ của ba người Kim Tí Tộc.

Hơn nữa ba kẻ đó để áp chế Triệu Phong đã bắt chấp dùng tới Thần lực mặc cho Tử Vong Chi Khí xâm thực.

- Triệu huynh, giao mạng huynh cho bọn ta đi!

Dư Hận cười gằn, cả ba người cùng lúc tấn công Triệu Phong.

Xoẹt!

Đúng lúc đó, Triệu Phong vung tay phải lên, một hắc lân nam tử xuất hiện trong không gian.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mặc cho Tử Vong Chi Khí xâm thực, dùng một chút Thần lực chống lại ba người Kim Tí Tộc.

Ba người Kim Tí Tộc thấy Triệu Phong vẫn còn giấu tuyệt chiêu thì sắc mặt tối lại.

Trong lúc giao thủ họ cảm nhận được hắc lân nam tử kia không chỉ có sức mạnh thể phách cường đại mà huyết mạch cũng vô cùng khủng bố.

- Ngọc phù của ta!

Dư Hận thất kinh kêu lên, tấm ngọc phù hắc vừa lấy ra đột nhiên biến mất.

Meo meo!

Đúng lúc đó, sau lưng hắc xuất hiện một đạo hắc quang, ngực Dư Hận trúng một đao chí mạng.

Uỳnh!

Cùng lúc đó, Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cùng xông tới, tung một chưởng bá đạo trúng người Dư Hận khiến hắc bay ngược ra sau.

Bốp!

Một đạo ngân quang lóe lên, tấm ngọc phù dính lên người Dư Hận.

- Không....

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, một luồng năng lượng không gian bọc lấy Dư Hận đưa hắc vào không gian bị phong ấn dưới Phong Thần Thạch qua khe nứt.

- Ha ha, món Thần khí này cho dù bị phong ấn nhiều năm, còn đối kháng với Phong Thần Thạch cho nên sức mạnh đã vô cùng hư nhược. Kim Tí Tộc muốn dùng mạng người tế linh, hồi phục sức mạnh của Thần khí.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười lạnh, nói.

Dù sao thì tới lúc này, Triệu Phong cũng đã hết giá trị lợi dụng. Dùng mạng hắc hồi phục sức mạnh cho Thần khí không phải càng tốt hơn sao.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Phong, mắt nhìn chăm chăm Phong Thần Thạch, ném ra mấy đồng tiền cổ.

1190. Chương 1187: Tử Vong Thần Khí (1)

Bên ngoài Tử Vong Chi Lâm có một người của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Nhiều ngày như vậy rồi, chắc chắn tên tiểu tử đó đã chết.

Người của Thiên Thủy Yêu Tộc cười khẩy. Nhưng theo lệnh hắc vẫn phải canh một ngày nữa mới được rời đi.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, tầng hắc vụ bao trùm cả khu rừng đột nhiên cuộn trào, tử vong áo nghĩa đáng sợ trào dâng.

Uỳnh vút vút!

Toàn bộ tầng hắc vụ quanh khu rừng bị quấy động, tựa như hình thành một vòng xoáy khổng lồ, tử vong áo nghĩa vô hình lan tỏa ra xung quanh.

Hiện tượng dị thường này đương nhiên thu hút sự chú ý của tất cả những ai còn ở quanh Tử Vong Chi Lâm.

Họ chỉ ở gần đó chứ không mạo hiểm hành động, vì mọi thứ quá quỷ dị.

Hơn nữa Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đã mở ra lâu như vậy, một số thế lực cường đại đều đã tụ lại với nhau tiến sâu vào trong rừng tìm kiếm cơ ngộ lớn hơn.

Vì thế, những người bị thu hút sự chú ý phần lớn là Chuẩn Thần, nhị giai, tam giai Chân Thần.

Trong khu sơn động cách Tử Vong Chi Lâm trăm dặm hiện lên một thân ảnh màu lam tím.

- Sao Tử Vong Chi Lâm tự nhiên lại có hiện tượng lạ này?

Tiểu Linh kinh ngạc.

Vốn dĩ, Triệu Phong vào Tử Vong Chi Lâm lâu như vậy đến nàng cũng cho rằng hắn đã chết, chuẩn bị quay về báo cáo.

Nhưng lúc này Tử Vong Chi Lâm xuất hiện dị biến, khiến nàng đột nhiên có cảm giác kỳ lạ, có khi dị biến này có liên quan tới Triệu Phong.

Trung tâm Tử Vong Chi Lâm.

Bên dưới Phong Thần Thạch, hắc vụ cùng với tiếng quỷ hú hét phun ra từ khe hở và những nơi mỏng yếu.

Vù vù!

Hắc vụ bọc lấy Phong Thần Thạch không ngừng xâm thực vào trong.

Hai người Kim Tí Tộc còn lại kinh hoàng nhìn Triệu Phong, không biết nên làm gì.

Họ không thể ngờ vào khoảnh khắc cuối cùng Triệu Phong đột nhiên lại lấy ra tuyệt chiêu họ chưa từng thấy đánh bại ba người, thậm chí ngược lại còn tống Dư Hận xuống dưới Phong Thần Thạch.

Họ vốn muốn tìm một người thể phách cường đại nhưng tu vi thấp để có thể áp chế được hoàn toàn.

Nhưng không ngờ Triệu Phong che giấu thực lực kỹ như vậy. Nam tử có long lân kia càng cao thâm khó lường, dường như còn nghe theo lời Triệu Phong.

- Đi!

Hai người giờ chỉ còn suy nghĩ được như vậy.

Một khi Thần khí xuất hiện, chắc chắn họ sẽ không thể tranh giành được với Triệu Phong, lúc đó Triệu Phong muốn giết họ cũng dễ như trở bàn tay.

Vèo vèo!

Hai người Kim Tí Tộc bất chấp bị Tử Vong Chi Khí xâm thực, dùng Thần lực chạy trốn.

- Chủ nhân, mặc kệ chúng sao?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi.

- Chúng sẽ chết thôi.

Triệu Phong lạnh lùng đáp, dường như cục diện đã nằm trong tay hắn vậy.

Diệt Thế Hắc Giao Long không hiểu câu đó có ý gì, nhưng Triệu Phong đã không bận tâm thì hắn cũng chẳng muốn quản.

- Vận khí của chủ nhân thật lớn, lại có được cơ ngộ này.

Diệt Thế Hắc Giao Long có phần ganh tị nói.

Theo như hần đoán, món Thần khí dưới Phong Thần Thạch rất có khả năng là thần giai thượng phẩm, thậm chí là cực phẩm.

Cho dù là Diệt Thế Hắc Giao Long ở thời kỳ đỉnh phong cũng không có được món Thần khí khủng bố đến vậy. Không ngờ Triệu Phong mới chỉ là Huyền Quang Cảnh viên mãn mà đã có cơ ngộ nghịch thiên thể này.

Nhưng Thần khí cường địa như vậy, hơn nữa còn là loại tà ác, muốn tận dụng sức mạnh của nó không hề dễ dàng.

Vút vút!

Đột nhiên có hai thân ảnh bay tới hướng này.

Diệt Thế Hắc Giao Long định thần lại nhìn, là Triệu Vong, Triệu Vạn. Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức hiểu ra câu nói vừa rồi của Triệu Phong có ý gì. Có lẽ hai người Kim Tí Tộc vừa chạy trốn đã bị hai người này giết rồi.

Thật ra, khi chưa tới Phượng Lâm thì Triệu Phong đã cho Triệu Vạn dẫn Triệu Vong rời khỏi lãnh địa. Dù sao thì Triệu Phong hành tẩu bên ngoài vô cùng nguy hiểm, chỉ Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Tặc Miêu vẫn chưa đủ.

- Tử vong Thần khí thật đáng sợ!

Triệu Vong kêu lên kinh ngạc, mắt nhìn chăm chăm phía dưới Phong Thần Thạch.

Có Tử Vong Chi Mâu, linh ngộ tử vong áo nghĩa, hần có thể cảm nhận được rõ ràng luồng tử vong áo nghĩa khủng bố bên dưới Phong Thần Thạch. Nó vượt xa vài tầng thứ so với hần, cao thâm vô cùng.

- Lùi về sau, chuẩn bị động thủ, có được Thần khí là rời khỏi đây ngay lập tức.

Ừnh!

Triệu Phong khê hô, tất cả cũng lùi về sau một đoạn.

Ừnh!

Sức mạnh phong ấn quanh Phong Thần Thạch bị xung kích mạnh mẽ. Mấy người Triệu Phong dường như nghe được tiếng quỷ gào thét muốn phá vỡ Phong Thần Thạch.

Rắc rắc rắc.

Trên Phong Thần Thạch xuất hiện những vết rạn và chúng đang lan rộng.

Ừnh ừnh!

Một luồng năng lượng tử vong khủng bố đến cực điểm xung kích lên Phong Thần Thạch khiến cả tảng Phong Thần Thạch vỡ tan.

Mấy người Triệu Phong may mà đã lùi ra xa một đoạn, nếu không, khi luồng năng lượng tử vong kia xung kích ra họ đã biến thành một đồng thi thể rồi.

Nhưng mọi người đều hiểu, lần xung kích đó cũng đã tiêu hao cạn tất cả sức mạnh của Thần khí.

Vút!

Trong đám khí tử vong đậm đặc, một đạo hắc ảnh lao vút ra.

- Chạy đi đâu!

Triệu Phong vận chuyển Thần Mâu, bên trong hình thành một vòng xoáy màu tím sâu hun hút, một luồng năng lượng cấm kị nhắm vào linh hồn ý niệm khóa chặt hắc ảnh kia.

Món Thần khí đó có linh tinh, có thể hành động độc lập, có ý chí của riêng mình, vậy thì Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong sẽ có tác dụng với nó.

Uỳnh!

Hắc ảnh khựng lại trong không trung, lộ ra tướng mạo vốn có.

Đó là một cây quyền trượng đen dài bằng cả người, trên đó phủ đầy văn tự, chỉ nhìn thôi cũng tạo cảm giác vô cùng tà ác.

Trên quyền trượng có một cái bộ móng vuốt đen dữ dằn. Ở giữa bộ móng là một con mắt sâu thăm thẳm, có vài phần giống với Tử Vong Chi Mâu.

Vút vút vút!

Cùng một lúc, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong và Triệu Vạn bay về phía quyền trượng.

Ba người cùng thích phóng công kích linh hồn tấn công linh hồn ý niệm của cây quyền trượng.

Ầm ầm!

Cây quyền trượng căn bản đã vô cùng hư nhược, lúc này bị Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong khổng chế, lại bị ba người khác tấn công, nó khẽ rung lên.

Thu!

Triệu Phong tăng mạnh hấp lực của Thần Mâu Ngưng Thị, hút quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

- Đi!

Triệu Phong khẽ hô, chuẩn bị dùng Mê Không Giới cùng mọi người rời đi.

Nhưng hần phát hiện khả năng truyền tống của Mê Không Giới không sử dụng được.

Mà lúc này, hắc vụ bao trùm cả nơi này đang lan rộng, không gian dần tối lại, thậm chí không ít người đang xông thẳng vào trong Tử Vong Chi Lâm.

- Số Phong Thần Thạch này...

Triệu Phong nhìn những mảnh vỡ của Phong Thần Thạch.

Phong Thần Thạch hoàn chỉnh giá trị không hề thua kém quyền trượng, cho dù nó đã vỡ thành nhiều mảnh nhưng sức mạnh phong ấn vẫn còn, nếu không tại sao Triệu Phong không thể dùng được sức mạnh của Mê Không Giới.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay thu hết Phong Thần Thạch đi.

Uỳnh uỳnh!

Ngay sau đó Triệu Phong, Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long dần biến mất trong một tầng ngân ảnh.

Còn Triệu Vạn lùi ra xa, ẩn mình trong hắc vụ.

Ở ngoại vi Mộng Cảnh Thái Cổ, trên đỉnh một ngọn núi.

Uỳnh!

Một tầng ngân ảnh xuất hiện trong hư không, mấy người Triệu Phong dần xuất hiện.

Sau khi trở về an toàn, Triệu Phong vẫn đứng yên, ý niệm của hần vẫn ở chỗ Triệu Vạn. Hần phải đảm bảo Triệu Vạn rời khỏi Tử Vong Chi Lâm an toàn.

Sở dĩ Triệu Phong để Triệu Vạn lại đó là vì hần và Triệu Vong cần phải nhanh chóng tăng cường thực lực nên để Triệu Vạn trà trộn vào những cường giả kia để lấy tin tình báo.

Với bản lĩnh hiện nay của Triệu Vạn, cộng với đàn chủng tộc Thái Cổ đông đảo, chỉ thăm dò tình hình thì không có gì nguy hiểm.

- Cơ ngộ của người cũng tới rồi.

Triệu Phong cười với Triệu Vong.

- Đúng vậy, có món Thần khí này, cho dù ta tạm thời không thể khống chế sức mạnh của nó nhưng cũng có thể khiến tu vi thực lực của ta tăng mạnh.

Triệu Vong cười có chút gian tà.

Tu luyện loại công pháp nào thì tâm tính và khí chất ít nhiều cũng sẽ bị thay đổi. Triệu Vong tu hành tử vong áo nghĩa, nhìn toàn thân giống như ma tôn lãnh khốc vậy.

Thời gian tiếp theo Triệu Phong phải giúp Triệu Vong luyện hóa cây quyền trượng này.

Cây quyền trượng trong không gian thần mâu giống như bị Phong Thần Thạch phong ấn, mặc cho Triệu Phong làm gì thì làm.

Nhưng khi lấy ra, cây quyền trượng liền phóng ra luồng tử vong áo nghĩa, muốn thoát khỏi tay Triệu Phong. Thần khí nhận mình chủ, quyền trượng đương nhiên không muốn nằm trong tay một người yếu như Triệu Phong.

Vù!

Đúng lúc đó, Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu hút Tử Vong Chi Khí mà quyền trượng tỏa ra, tiện thể cảm ngộ tử vong áo nghĩa.

Uỳnh!

Cảm nhận được Tử Vong Chi Mâu, quyền trượng khê rung lên, rồi lại muốn thoát khỏi tay Triệu Phong.

Rõ ràng là cho dù Triệu Vong có Tử Vong Chi Mâu thì quyền trượng cũng không coi trọng hắn.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Triệu Phong liền vận lôi kiếp chi lực chấn áp nó.

Nếu ở thời kỳ đỉnh phong, quyền trượng sẽ không sợ chút năng lượng lôi kiếp này. Nhưng giờ nó quá yếu, không chịu nổi sự tấn công đó.

Sau khi giằng co nửa giờ, Triệu Phong đã hút được cây quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

Triệu Vong cũng sang một bên bế quan, chỉ cần tiếp xúc với cây quyền trượng đó là hắn sẽ có lợi ích vô cùng. Khi sức mạnh của hắn mạnh lên rồi chắc chắn sẽ luyện hóa món Thần khí đó.

Sau khi Triệu Vong đi, Triệu Phong cũng lập tức bế quan.

Xoẹt xoẹt!

Phía trước Triệu Phong xuất hiện rất nhiều loại nguyên liệu quý, bao gồm các loại thuộc tính Phong, Lôi, Kim, còn có cả lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

Luồng ý niệm thứ nhất hắn vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu hành Kim Chi Phong Lôi.

Luồng ý niệm thứ hai hắn dùng Ngũ Hành Phong Lôi chi lực và lôi kiếp chi lực tôi luyện Thánh Lôi Thể.

Luồng ý niệm thứ ba hắn dùng để nghiên cứu lông đuôi Phượng Vĩ Tước.

- Trong lông đuôi này chứa huyết mạch chi lực của Phượng Vĩ Tước. Hỏa diễm trên lông đuôi cũng là bản nguyên chi hỏa mà Phượng Vĩ Tước dùng tinh lực cả đời ngưng luyện ra.

Triệu Phong thâm chấn động, quan sát kỹ ba chiếc lông đuôi trước mặt lần lượt có ba màu lửa là đỏ, cam, tím.

Triệu Phong thử thăm dò thì phát hiện ba ngọn lửa này có đặc tính khác nhau. Ngọn màu đỏ có sức phá hoại cuồng bạo vô cùng. Ngọn màu cam rất nóng bỏng, dường như có thể làm tan chảy vạn vật. Còn ngọn màu tím chứa sức mạnh linh hồn, có tác dụng rất mạnh tới linh hồn.

- Nếu dùng ba chiếc lông này tôi luyện huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương của mình chắc chắn có thể khiến nó lên một trình độ mới. Thậm chí ba loại lửa này có thể dung nhập vào Dương Viêm của Thái Cổ Huyết Ma Dương.

Ba chiếc lông đuôi này có thể khiến huyết mạch của Triệu Phong bước lên một tầm ới.

Đồng thời chúng cũng có tác dụng mà rất nhiều loại dược tài, khôi bảo không có được, có tác dụng lớn trong thúc đẩy sinh mệnh thể phách của Triệu Phong.

1191. Chương 1188: Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất Trọng

Trên đỉnh núi là dương hỏa, lôi điện, kim quang đan xen chằng chịt, khí thế vô cùng mạnh mẽ.

Trong dị tượng này có thể thấp thoáng nhìn thấy một thân ảnh đang ngồi khoanh chân, trước mặt hắn là các loại vật phẩm sáng chói.

Những món khôi bảo tu luyện trước mặt Triệu Phong, dù là tứ giai Chân Thần cũng cảm thấy thèm muốn. Những hiện tượng dị thường quanh đây chính là do Triệu Phong dùng những món khôi bảo kia tu luyện tạo thành.

Với sự trợ giúp của số tài nguyên quý giá đó, thực lực chính thể của Triệu Phong cũng nhanh chóng tăng lên.

Vù rẹt rẹt...

Trên thân người hắn là tầng ánh sáng đỏ kim không ngừng lưu chuyển, biến hóa.

Uỳnh uỳnh!

Toàn thân Triệu Phong bùng phát dương hỏa, tỏa ra thứ ánh sáng đỏ như máu.

Vù!

Lửa từ ba chiếc lông đuôi Phượng Vĩ Tước nhanh chóng dung nhập vào ngọn lửa cháy trên người Triệu Phong.

Đồng thời huyết mạch chi lực trong lông đuôi cũng hòa chui vào huyết dịch của hắn.

Uỳnh uỳnh!

Khi huyết mạch chi lực cường hãn của Phượng Vĩ Tước hòa vào cơ thể Triệu Phong, Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong hoàn toàn sục sôi, chống lại Thái Cổ huyết mạch mới xông vào.

- Phản ứng mạnh thật!

Triệu Phong chấn kinh.

Trước kia khi hắn dung nhập, luyện hóa các loại Thái Cổ huyết mạch khác, Thái Cổ Huyết Ma Dương chỉ bạo phát đặc tính bùng cháy, không ngừng thiêu đốt, tinh luyện, hòa tan.

Đây có lẽ vì huyết mạch Phượng Vĩ Tước và Thái Cổ Huyết Ma Dương có quá nhiều điểm chung, hoặc do Phượng Vĩ Tước đẳng cấp quá cao nên mới kịch liệt như vậy.

Việc Triệu Phong cần làm là khống chế Thái Cổ Huyết Ma Dương thôn phệ huyết mạch chi lực của Phượng Vĩ Tước.

Phùng!

Ngọn lửa trên người Triệu Phong càng ngày càng lớn, giống như dục hỏa trọng sinh, tựa ma tôn hỏa diễm vậy.

Rồi huyết mạch Thái Cổ Huyết Ma Dương trong cơ thể Triệu Phong cũng thôn phệ luyện hóa được hoàn toàn huyết mạch chi lực của Phượng Vĩ Tước.

Phùng phùng!

Huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong sôi lên sùng sục.

Phụt!

Hỏa diễm quanh người Triệu Phong điên cuồng bùng cháy, luồng khí tức huyết mạch kinh người đó càng thêm bá đạo.

Uỳnh!

Sau lưng Triệu Phong là một cái hư ảnh đỏ rực, thấp thoáng ẩn hiện hư ảnh của Phượng Vĩ Tước.

Đột nhiên.

Các chủng tộc Thái Cổ gần Triệu Phong cảm thấy huyết dịch trong cơ thể sôi trào, có cảm giác kinh hãi khó hiểu.

- Xem ra Thái Cổ Huyết Ma Dương của ta đã hoàn thành được một bậc rồi.

Triệu Phong khẽ nói, thần sắc có phần hưng phấn.

Chỉ là, không biết huyết mạch hiện giờ của Triệu Phong có thể sánh với Thái Cổ huyết mạch xếp hạng bao nhiêu.

- Thử chút xem sao.

Triệu Phong đứng dậy, tỏa ra thứ khí chất vô cùng bá đạo.

Vù vù!

Vận chuyển Thái Cổ Huyết Ma Dương, cánh tay Triệu Phong được bọc trong quang lửa đỏ rực cuồng bạo.

Uỳnh!

Triệu Phong tung ra một quyền.

Uỳnh! Bùm!

Chỉ thấy một đạo quyền ảnh tựa quả cầu lửa đỏ rực bắn ra, chiếu sáng cả chân trời.

- Uy lực khủng bố thật. Đặc biệt là uy năng của hỏa diễm, được tăng cường rồi.

Triệu Phong cảm nhận quả cầu lửa khổng lồ kia.

Uỳnh uỳnh!

Quả cầu lửa vẫn cháy rực trogn hư không dường như không tan biến vậy.

- Hửm?

Triệu Phong cảm giác có chút kỳ lạ.

Bỗng nhiên quả cầu lửa nổ tung thành biển lửa, vẫn không tiêu biến.

- Cảm giác này lẽ nào là khi Hỏa chi áo nghĩa đạt tới cảnh giới nhất trọng?

Triệu Phong cảm giác một ý niệm của mình là có thể khống chế hỏa diễm thích phóng ra, có thể chuyển hóa thiên địa nguyên khí thuộc tính Hỏa trong không khí thành hỏa diễm chi lực cho hắn sử dụng.

- Không ngờ huyết mạch Phượng Vĩ Tước dung hợp với Thái Cổ Huyết Ma Dương lại khiến linh ngộ của ta với Hỏa chi áo nghĩa lên tầng cảnh giới nhất trọng.

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên.

Hắn đã tận mắt chứng kiến Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh khi gần tới ngưỡng cửa nhất trọng thể hiện được chiến lược cùng đẳng cấp. Mà lúc này Hỏa chi áo nghĩa của Triệu Phong đã hoàn toàn bước lên nhất trọng, còn mạnh hơn Hầu Khánh.

Sau khi cường hóa xong huyết mạch, Triệu Phong bắt đầu toàn tâm toàn ý tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

Tuy tu vi được nâng cao không ảnh hưởng nhiều tới chiến lược của Triệu Phong nhưng tu vi hiện nay của hắn quá thấp, gây trở ngại cho sự tăng cường chiến lược.

Xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện một cái sừng hỏa diễm lớn, một bông hoa huyết sắc, còn có một thứ quả màu kim phủ đầy vầy.

Đây đều là những món nguyên liệu tu luyện Kim Đạo quý nhất mà Triệu Phong có. Thời gian trước Triệu Phong đã phục chế được một số, giờ có thể yên tâm dùng rồi.

Vút vút!

Triệu Phong hút luồng được hiệu thuộc tính Kim trong ba món nguyên liệu đó vào gân mạch, tứ chi bách hạch, cuối cùng tụ lại trogn xoáy thánh lực.

Vòng xoáy thánh lực của Triệu Phong giống như cái cối xay ngũ sắc, không ngừng xoay tròn.

Luồng được hiệu đó trực tiếp chảy vào khu vực màu kim rồi nhanh chóng luyện hóa, dung nhập vào bên trong.

Uỳnh!

Kim Chi Phong Lôi thánh lực trong khu vực màu kim đột nhiên lóe lên kim quang chói lòa.

Đồng thời quanh người Triệu Phong cũng bùng phát ánh sáng chói mắt, theo đó là một luồng phong lôi chi lực.

- Kim Chi Phong Lôi của ta căn cơ rất vững, dùng khôì bảo Kim đạo tu luyện một chút là có thể đột phá tầng thứ cao nhất.

Triệu Phong lẩm nhẩm.

Kim Chi Phong Lôi tầng thứ mười đã đạt tới đỉnh phong nhưng Triệu Phong không dừng lại mà vẫn tiếp tục tu luyện.

Ba ngày sau Triệu Phong hút cạn được hiệu của ba món khôì bảo kia xong mới dừng lại.

- Không hổ là khôì bảo tu luyện thuộc tính Kim, Kim Chi Phong Lôi vừa đột phá đỉnh phong đã hoàn toàn ổn định, thậm chí còn được nâng cao hơn.

Triệu Phong có phần kinh ngạc, cười.

Cứ với tiến độ này không lâu nữa Kim Chi Phong Lôi của hắn sẽ bước lên cảnh giới viên mãn. Đến lúc đó Kim Chi Phong Lôi của hắn sẽ có uy năng của Thần lực, vì thế có thể coi là Bán Thần được rồi.

Mà giờ Hỏa chi áo nghĩa của hắn đã là cảnh giới nhất trọng, nếu dung hợp với Kim Chi Phong Lôi viên mãn nữa, hủy diệt viêm lôi sẽ có uy năng thể nào, Triệu Phong có chút mong chờ.

Vù!

Một đạo ám quang mang theo Tử Vong Chi Khí chí mạng bắn tới bên cạnh Triệu Phong.

Người này chính là Triệu Vong, trong thời gian Triệu Phong tu luyện, cứ cách vài ngày hắn lại tới đây để Triệu Phong giúp áp chế quyền trượng, còn hắn hấp thụ Tử Vong Chi Khí trên cây quyền trượng, cảm ngộ tử vong áo nghĩa.

Triệu Vong cũng không vội đột phá Bán Thần, nhưng hắn đã lĩnh ngộ được sâu sắc hơn về tử vong áo nghĩa, vận dụng Tử Vong Chi Mâu cũng đã thành thục.

Hắn không giống Triệu Phong tham ngộ nhiều thứ, Triệu Vong chỉ cần chuyên tâm tu luyện tử vong áo nghĩa, nghiên cứu Tử Vong Chi Mâu.

Nhưng hắn giống Triệu Phong ở điểm thực lực hơn xa tu vi, có thể giết địch vượt cấp, đối phó nhất giai Chân Thần cũng không thành vấn đề.

Xoẹt!

Trong hư không xuất hiện một cái xoáy nước đồng lực, rồi một cây quyền trượng đen xuất hiện.

Vút!

Phản ứng đầu tiên của cây quyền trượng khi xuất hiện chính là phản kháng.

Nó cho rằng, nếu khi nó ở trạng thái tốt nhất, chỉ một chút năng lượng tử vong cũng có thể tiêu diệt hai kẻ trước mặt. Vì thế nó không cam tâm khuất phục Triệu Phong và Triệu Vong.

- Lôi kiếp đồng diệm!

Triệu Phong lập tức ngưng tụ lôi kiếp chi lực công kích nó một đòn trước.

Sau khi bị lôi kiếp chi lực tấn công, cây quyền trượng có chút ngoan ngoãn hơn.

Rồi Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu lạng lẽ hấp thụ Tử Vong chi khí.

Sau vài giờ, Tử Vong Chi Khí trên người Triệu Vong càng ngày càng nặng, nhưng khí tức tử vong đó lại không hề ảnh hưởng tới hắn.

Uỳnh vút!

Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong đột nhiên xoay nhanh, không khí xung quanh dần xuất hiện một tầng hắc vụ u ám đáng sợ.

- Không tồi, món tử vong thần khí này rất bất phàm, trợ giúp tử vong của Triệu Vong bước lên cảnh giới nhất trọng.

Triệu Phong rất hài lòng, mạo hiểm đoạt món thần khí này đúng là đáng.

Giờ hai phân thân của Triệu Phong đều có chiến lực siêu cường. Hơn nữa nếu cả ba hợp lực đối phó với địch thì có thể nói là không có bất cứ sơ hở nào, có thể đánh bại cả tam giai Chân Thần.

Vút!

Sau khi cảm ngộ nửa ngày, Triệu Vong lại rời đi, tự mình tham ngộ tu luyện.

Xoẹt!

Triệu Phong hút cây quyền trượng vào trong không gian mắt trái.

Thần khí cường đại như vậy đến Triệu Phong cũng không kìm được mà muốn tham tu tử vong áo nghĩa để sử dụng nó.

Hơn nữa với ngộ tính của Triệu Phong có lẽ cũng không khó để tham ngộ.

Nhưng tử vong áo nghĩa có tính công kích không lớn, mà Triệu Phong đã có Hỏa, Lôi, Kim chi áo nghĩa là tính công kích. Hơn nữa Triệu Vong có Tử Vong Chi Mâu, giao cây quyền trượng này cho hắn sử dụng thích hợp hơn.

- Đúng rồi, còn có Phong Thần Thạch.

Nhắc đến cây quyền trượng khiến Triệu Phong nhớ đến Phong Thần Thạch đã phong ấn trấn áp nó.

Soạt!

Triệu Phong lấy mấy mảnh vỡ Phong Thần Thạch trong Mê Không Giới ra.

Uỳnh!

Một luồng sức mạnh phong ấn lan tỏa, giống như bất cứ loại năng lượng áo nghĩa nào cũng bị ngăn trở, không thể phát huy được uy năng vốn có.

- Chí bảo như vậy thật đáng tiếc.

Triệu Phong lắc đầu khẽ thở dài.

Nghe Kim Tí Tộc nói, Phong Thần Thạch là bảo vật tượng trưng cho Phong Thần Tộc xếp hạng mười bốn trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Tầng Phong Thần Thạch này đến cây quyền trượng đáng sợ kia cũng trấn áp được. Nếu Triệu Phong có thể dùng nó chiến đấu, khi Phong Thần Thạch xuất hiện không phải đối phương không thể dùng chút sức mạnh nào, mặc cho hắn tùy ý xử trí hay sao.

Nghĩ vậy Triệu Phong lại rất không cam tâm, chắc chắn Phong Thần Thạch vẫn có thể khai thác giá trị gì đó.

- Tuy Phong Thần Thạch đã bị vỡ những sức mạnh phong ấn của nó vẫn còn, chỉ là ta không thể sử dụng, dù sao ta cũng không phải Phong Thần Tộc.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Nếu hắn là Phong Thần Tộc thì có khi có thể dung luyện lại những mảnh vỡ lại làm một.

Phong Thần Tộc nắm giữ phong ấn áo nghĩa, Phong Thần Thạch chính là bảo vật họ đích thân luyện chế nên họ có thể sử dụng.

Cũng có nghĩa là, chỉ cần Triệu Phong lĩnh ngộ được phong ấn áo nghĩa là có thể dùng sức mạnh của Phong Thần Thạch. Ngoài ra có lẽ còn có thể dùng mảnh vỡ Phong Thần Thạch luyện chế một bộ phong ấn đại trận.

Chí bảo như vậy, Triệu Phong nào dám tùy tiện để lộ nó ra.

- Như vậy thì chỉ còn cách lĩnh ngộ phong ấn áo nghĩa thôi.

Triệu Phong thở dài.

Hắn đã được thấy uy năng của Phong Thần Thạch, nó thậm chí có thể khắc chế được việc kẻ địch dùng Không Gian Thuấn Di chạy trốn.

Triệu Phong cầm lên hai mảnh Phong Thần Thạch, ngồi khoanh chân, linh hồn ý thức chui vào trong Phong Thần Thạch.

- Sức mạnh phong ấn thật huyền ảo, bí ẩn.

Triệu Phong cảm giác sức mạnh phong ấn hoàn toàn khác biệt so với Ngũ Hành chi đạo, Phong Lô đạo hắn tu luyện khiến hắn thấy bối rối.

Uỳnh!

Triệu Phong mở Thần Linh Nhãn, kích phát tốc độ phản ứng tu duy và khả năng lĩnh ngộ, đồng thời con mắt trái kim sắc phân tích kết cấu của Phong Thần Thạch.

Hai bên kết hợp, Triệu Phong rất nhanh đã vào thế giới của sức mạnh phong ấn, có thể nắm bắt một chút phong ấn áo nghĩa.

1192. Chương 1189: Thời Không Thần Mâu

Trong thời gian tu luyện Triệu Phong thỉnh thoảng vẫn liên lạc với Triệu Vạn để lấy tin tình báo.

Lúc này thông tin bản đồ về Mộng Cảnh Thái Cổ trong đầu Triệu Phong rất lớn. Đó đều là thành quả vô số năm của vô số thế lực trong Man Hoang Thần Vực.

Hôm nay Triệu Phong được biết: Ngoài các thế lực trong Cổ Lũng Vực vào được Man Hoang Thái Cổ bí ảnh, lảng giềng của Cổ Lũng Vực là Thiên Vận Vực cũng có một vài thế lực tới nơi này. Số người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đang dần tăng lên.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh vạn năm mở một lần. Có lẽ do ta mà đã mở trước thời hạn.

Triệu Phong tin chắc vào điều này.

Bí cảnh này mở trước thời hạn thì cũng có thể đóng trước, mấu chốt chính là ở Triệu Phong.

Giờ những cường giả ngoại lai đều chỉ hoạt động ở vùng ngoại vi. Nhưng khi số người càng ngày càng đông thì chiến lực của họ càng ngày càng mạnh, sẽ tiến dần vào sâu hơn để có cơ ngộ lớn hơn.

Những thế lực này phần lớn là ngũ tinh, cho dù Triệu Phong có muốn trà trộn vào cũng khó. Nếu bị phát hiện thì coi như xong.

Sau khi hiểu được những điều này, Triệu Phong tiếp tục tu luyện, chủ yếu là Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Phong Thần Thạch.

Giờ Triệu Phong đã có thể vận dụng một chút sức mạnh phong ấn.

Vù!

Triệu Phong vung một tay lên, một luồng năng lượng trong suốt phủ lên hư không.

Vừa hay lúc đó có một con yêu điều Thái Cổ bay qua, kết quả từ trên không rơi xuống.

Kéc!

Hiện tượng này khiến con yêu điều kia hốt hoảng, nó là chim mà lại không bay được.

Cũng may rơi một đoạn là nó lại bay được tiếp, vậy là cuống cuống rời khỏi nơi quỷ dị này.

Hôm đó, từ Triệu Vạn lại có tin về Phệ Thiên Thánh Địa.

- Thần Vực Thánh Địa, Phệ Thiên Thánh Địa.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe tới Thần Vực Thánh Địa.

Xoẹt!

Triệu Phong gọi Diệt Thế Hắc Giao Long ra.

- Tiểu Hắc, Thần Vực Thánh Địa là cái gì?

Triệu Phong hỏi, chắc chắn Diệt Thế Hắc Giao Long biết.

- Ha ha chủ nhân. Người chắc chắn nghĩ rằng thế lực mạnh nhất trong Man Hoang Thần Vực là Ngũ tinh thế lực đúng không?

Diệt Thế Hắc Giao Long cười kiêu ngạo.

- Lẽ nào không phải?

Trong đầu Triệu Phong đã có khái niệm đó, Ngũ tinh thế lực là thế lực mạnh nhất.

- Cổ Lũng Vực có khoảng ba thế lực ngũ tinh, hơn mười tứ tinh đỉnh phong, tứ tinh rưỡi thì càng nhiều hơn. Còn có vô số thế lực tứ tinh. Nhưng chúa tể của tất cả thế lực chính là Cổ Lũng Vực Thần Vực Thánh Địa, Phệ Thiên Thánh Địa.

Nói đến đây thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long có phần kính trọng.

Trong suy nghĩ của Diệt Thế Hắc Giao Long, Thần Vực Thánh Địa chính là chú tể thế gian, không thể chống cự.

- Cổ Lũng Vực Phệ Thiên Thánh Địa được dựng nên bởi Phệ Thiên Tộc.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói tiếp.

- Phệ Thiên Tộc, xếp thứ mười bảy trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện thông tin về Phệ Thiên Tộc.

- Linh Tộc có phải Thần Vực Thánh Địa?

Đột nhiên nhớ tới điều gì đó, Triệu Phong vội hỏi.

Diệt Thế Hắc Giao Long nói vậy, địa vị của Thần Vực Thánh Địa trong lòng Triệu Phong lên cao tới cực điểm, là thế lực mạnh nhất Man Hoang Thần Vực.

Mà Linh Tộc xếp thứ mười chín trong bảng, liệu có phải cũng là Thần Vực Thánh Địa. Nếu vậy Triệu Phong làm thế nào để tìm Triệu Vũ Phi.

Thần Vực Thánh Địa thống trị cả một vực, chí cao vô thượng.

- Không phải huyết mạch mạnh thì thực lực cũng mạnh. Theo trí nhớ của ta, Linh Tộc không phải Thần Vực Thánh Địa.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhớ lại một chút rồi nói.

Triệu Phong gật đầu, đồng ý với lời nói của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Không phải cứ huyết mạch mạnh thì thực lực cũng mạnh. Huyết mạch chỉ tạo cơ sở tốt, không quyết định được tương lai của một người.

Triệu Phong đã không đếm được hết số lượng cường giả huyết mạch mạnh hơn hắn mà bại dưới tay hắn rồi.

- Người cứ ở đây tu luyện, có thể cướp đoạt tài nguyên, nhưng đừng phá hoại hoàn toàn.

Triệu Phong dẫn dò.

Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long khiến hắn thích hủy diệt mọi thứ, hủy diệt để lấy sức mạnh. Trong Mộng Cảnh Thái Cổ nhiều tài nguyên như vậy sao có thể để Diệt Thế Hắc Giao Long hủy hoại.

- Đa tạ chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ vẻ phấn khích.

Hắn không biết tại sao Triệu Phong lại có thể vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong không muốn nói thì hắn mãi mãi không biết được.

Vào!

Diệt Thế Hắc Giao Long biến mất.

Triệu Phong khó khăn lắm mới cho hắn tự do hành động, hơn nữa còn là ở nơi bí cảnh đầy cơ ngộ này, Diệt Thế Hắc Giao Long không tận dụng cho tốt mới lạ.

Sau khi Diệt Thế Hắc Giao Long rời đi, Triệu Phong lại gọi Triệu Vong tới.

- Ta phải bắt đầu tạo phân thân thứ ba, người bảo vệ nơi này.

Triệu Phong dẫn dò.

Phân Hồn Quyết tầng thứ ba đã hoàn thành từ lâu. Thời gian này Triệu Phong ngưng luyện linh hồn ý chí, nâng nó lên nhất giai Chân Thần đỉnh phong rồi mới quyết định bắt đầu phân hồn.

Trong không gian mắt trái của Triệu Phong còn có Luân Hồi Chi Mâu, nhưng con mắt này là Sinh Chi Luân Hồi không có khả năng chiến đấu.

Tuy vậy, tác dụng của Sinh Chi Luân Hồi đối với Triệu Phong vẫn rất lớn.

Chiến lực trong tay Triệu Phong có Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vạn và Triệu Vong. Thêm một chiến lực lớn ảnh hưởng không lớn, nhưng tác dụng của Luân Hồi Chi Mâu khiến hắn rất mong chờ.

Theo Triệu Phong được biết, Sinh Chi Luân Hồi có hai tác dụng. Một là cảm ứng được ai đó có phải luân hồi chuyển thế không. Hai là có thể khiến linh hồn đã vỡ tan trùng sinh, tương đương với khởi tử hồi sinh.

- Ngay cả linh hồn bị tiêu diệt rồi cũng có thể hồi sinh.

Triệu Phong phấn kích.

Khả năng khủng bố này mới là tác dụng thật sự của con mắt Sinh Chi Luân Hồi.

Nếu phân thân của Triệu Phong có được khả năng đó, sau này cho dù Triệu Phong bị giết thì vẫn có thể hồi sinh.

Nhưng phải với tiền đề là phân thân có Luân Hồi Chi Mâu phải đủ mạnh. Vì linh hồn Triệu Phong khá đặc biệt, là Lôi Hồn Thể, hơn nữa trong linh hồn còn khảm Thần Linh Nhãn.

Triệu Phong thi triển thuật độn thổ chui xuống lòng đất, vận chuyển Phân Hồn Quyết tầng thứ ba tiến hành phân liệt linh hồn.

Sau hai lần phân tách linh hồn, Triệu Phong đã có kinh nghiệm, cũng có khả năng chống đỡ với cơn đau đớn.

Mười ngày sau Triệu Phong đã hoàn thành tách linh hồn.

Thân thể của phân thân linh hồn thứ ba này, Triệu Phong áp dụng theo cách tạo Triệu Vạn, dùng một lượng lớn nguyên liệu sinh mệnh Thái Cổ và Thái Cổ huyết mạch, tạo ra thân thể với tầng thứ sinh mệnh cực cao.

- Ta giao Luân Hồi Chi Mâu cho ngươi, tự tiến hành dung luyện.

Triệu Phong giao Luân Hồi Chi Mâu và Linh Hồn Luyện Mâu Thuật cho phân thân thứ ba.

Thực lực của phân thân thứ ba hiện quá yếu, căn bản chưa thể dùng được nên Triệu Phong để hẩn ở đây tu luyện.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong chui lên khỏi lòng đất.

- Ủa, Triệu Vạn lại có tin tức rồi.

Triệu Phong cảm nhận thông tin trong đầu, hai mắt khẽ chấn động.

Triệu Vạn truyền tin tới rằng, trong Man Hoang Thần Vực, ngoài Cổ Lũng Vực và Thiên Vận Vực, còn có một phần thực lực của một vực lớn khác vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Đó là Dương Lăng Vực, cách Cổ Lũng Vực rất xa.

Thực lực của Dương Lăng Vực vào được Man Hoang Thái Cổ bí cảnh là do Thần Vực Thánh Địa.

Nghe những cường giả ở Dương Lăng Vực nói thì chúa tể chí cao của Dương Lăng Vực là Thời Không chúa tể đại nhân, dùng Thời Không Thần Mâu thi triển thuật nghịch thiên khiến thực lực của Dương Lăng Vực có thể tiếp cận Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Thời Không Thần Mâu.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong nghe thấy tin liên quan tới Bát Đại Thần Mâu ở Man Hoang Thần Vực này.

Mười tám vực trong Man Hoang Thần Vực chỉ có Cổ Lũng Vực và Thiên Vận Vực bên cạnh mới tiếp cận được Man Hoang Thái Cổ bí cảnh. Nhưng Thời Không chúa tể lại dùng bản lĩnh thông thiên khiến Dương Lăng Vực tiếp cận được Man Hoang Thần Vực, thật không hổ là Thời Không chúa tể.

- Loại thần thông này có lẽ cũng chỉ có Thời Không Thần Mâu mới làm được.

Triệu Phong khó lòng bình tĩnh.

Hắn không ngờ Thời Không Thần Mâu lại cường đại đến vậy. Như thế thì bảy Thần Mâu còn lại cũng không phải tầm thường.

Thịch thịch!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong khẽ đập, mơ hồ truyền tới một chút phần chấn và chiến ý khó nói.

- Cuối cùng cũng tới ngày ta thấy bản tôn của Bát Đại Thần Mâu.

Ánh mắt Triệu Phong rực sáng.

Vút!

Triệu Phong lên đỉnh núi hần bế quan, lấy ra một số nguyên liệu linh hồn quý hiếm, chữa trị những tổn thương khi phân hồn.

Cho dù giảm được tới đa tổn thương khi phân tách linh hồn nhưng vẫn là có.

Không lâu sau, thương thế linh hồn của Triệu Phong đã hoàn toàn hồi phục.

Đúng lúc đó Triệu Vạn vội vàng truyền tới một tin khiến Triệu Phong đứng phắt dậy, người run lên.

- Vốn định sau khi đột phá Bán Thần rồi mới hành động, nhưng giờ xem ra vẫn phải tới đó đã rồi đột phá sau vậy.

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống.

Có lượng lớn tài nguyên nghịch thiên, tốc độ tu hành Kim Chi Phong Lôi của Triệu Phong rất thuận lợi, cộng với căn cơ của Triệu Phong vững, chỉ cần hần muốn là có thể đột phá viên mãn.

- Diệt Thế Hắc Giao Long, ta chuyển bản đồ và điểm đến cho ngươi, đến đó đợi ta.

Triệu Phong lập tức dùng Minh Tâm Ấn truyền âm cho Diệt Thế Hắc Giao Long

Vút!

Một đạo hắc quang lóe lên, Triệu Vong tới bên cạnh Triệu Phong.

Triệu Vong lúc này vì tử vong áo nghĩa đã đạt tới nhất trùng, tốc độ tu luyện tăng mạnh, đã đột phá Bán Thần, có thể dùng được rồi.

- Triệu Vong, đi thôi!

Triệu Phong thu Triệu Vong và đàn chủng tộc Thái Cổ còn lại vào Mê Không Giới, biến thành một đạo kim quang biến mất trong hư không.

Chưa tới một tháng sau Triệu Phong đã tới Phượng Lâm, lúc này vẫn còn có một số thế lực nhỏ muốn tìm cơ ngộ trong tổ Phượng Vĩ Tước.

Sau một lúc Triệu Phong nhìn thấy Tử Vong Chi Lâm. Giờ Tử Vong Chi Lâm không còn như xưa, hắc vụ và sức mạnh phong ấn đã biến mất, trở thành một khu rừng khô héo trống trơn.

Cũng có không ít người tìm bảo vật ở đây, dù sao nhiều năm trước cũng có vô số cường giả chết trong này.

Không bận tâm nhiều, Triệu Phong tiến về phía trước.

Nhưng đột nhiên Triệu Phong dừng lại giữa không trung, thần sắc có phần bất lực.

Phía dưới, cách hần không xa có một đội ngũ đang tiến về hướng này, trong đó có một người cũng đột nhiên dừng lại như Triệu Phong.

Đó chính là Hề Phong, nhưng hần lúc này không còn gương mặt cao quý, ngạo thị thiên hạ nữa mà lạ chắn kinh nhìn Triệu Phong.

Sao có thể? Sao Triệu Phong có thể xuất hiện trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Hề Phong là vì Thiên Vũ Đảo chủ được vào Kim Ngọc Tộc, vận số tốt được một suất vào.

Nhưng Triệu Phong là kẻ vô danh, người của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lại cũng xuất hiện trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

- Nếu đã gặp thì giờ chính là lúc ngươi phải chết!

Triệu Phong lẩm bẩm, sát khí bùng phát.

Giết Hề Phong không phải vì hắn là người của Thiên Vũ Đảo chủ mà quan trọng là Hề Phong biết Triệu Phong hắn. Nếu Hề Phong nói cho Thiên Vũ Đảo chủ thì có lẽ Thiên Vũ Đảo chủ sẽ đoán ra ngay Triệu Phong có thể tùy ý ra vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

1193. Chương 1190: Giết Hề Phong

Nếu Hề Phong đã thấy Triệu Phong trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh thì Triệu Phong không thể để hắn sống mà ra khỏi đây. Một khi Hề Phong nói chuyện này cho Thiên Vũ Đảo chủ thì chắc chắn đối phương sẽ đoán ra Triệu Phong có thể tùy ý ra vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh.

Nếu Thiên Vũ Đảo chủ nói việc này ra thì e tất cả Man Hoang Thần Vực đều sẽ không tha cho Triệu Phong. Vì thế, tuyệt đối không thể để Hề Phong sống ra khỏi đây, thậm chí giờ phải giết Hề Phong để che giấu bí mật này.

- Hề Phong, ngăn ra đó làm gì, mau theo sát.

Một nam tử kim giáp dẫn đầu Kim Ngọc Tộc quát lên.

- Vâng!

Nghe tiếng nam tử đó, toàn thân Hề Phong run lên, vội đáp lại, giống như phản ứng theo bản năng vậy.

Từ đó có thể thấy Hề Phong rất kính sợ nam tử mặc kim giáp kia.

Giống như Hề Phong, trong đội ngũ rất nhiều người đều kính sợ nam tử đó.

Vì người này chính là Đế Lâm Chuẩn Thần, thiên kiêu mạnh nhất Kim Ngọc Tộc, là hy vọng của Kim Ngọc Tộc sau này.

Vút!

Đúng lúc đó, chân trời phía xa lóe lên một đạo kim quang nháy mắt bắn thẳng về phía Hề Phong.

- Cái gì...người dám!

Hề Phong đại kinh, không ngờ Triệu Phong lại trực tiếp ra tay với hắn, hơn nữa hắn còn cảm nhận được một luồng sát ý.

Hắn vốn đang nghĩ tại sao Triệu Phong lại xuất hiện ở đây, lẽ nào dùng truyền tống trận rời đi, gia nhập vào thế lực tứ tinh rười rượi khác?

Nhưng lúc này một mình Triệu Phong lại trực tiếp tấn công hắn, đúng là gan to bằng trời.

Cho dù Hề Phong không phải đối thủ của Triệu Phong nhưng hắn ở trong đội ngũ của Kim Ngọc Tộc, hành vi của Triệu Phong đúng là khiêu khích Kim Ngọc Tộc.

- Các hạ là ai? Tại sao lại ra tay với Kim Ngọc Tộc ta?

Đế Lâm Chuẩn Thần quát lớn.

Hề Phong thấy Đế Lâm Chuẩn Thần lên tiếng thì mừng rỡ. Tuy Đế Lâm Chuẩn Thần không coi trọng hắn nhưng ít nhất hắn cũng là thành viên Kim Ngọc Tộc. Đế Lâm Chuẩn Thần cao ngạo, vì thể diện của Kim Ngọc Tộc và của bản thân, chắc chắn sẽ không khoan tay đứng nhìn.

- Ta và hắn có chút ân oán, ta cần mạng của hắn!

Giọng nói lạnh nhạt của Triệu Phong vang lên.

Uỳnh!

Đạo kim quang độ đột nhiên bạo phát hỏa diễm nóng rực, tựa như biến thành một viên thiên thạch vậy.

Vút!

Sau khi dùng tới Thái Cổ Huyết Ma Dương, tốc độ của Triệu Phong lập tức bạo tăng.

- Uy thế lớn thật! Huyết mạch Thái Cổ thật khủng khiếp!

Uy thế Triệu Phong đột nhiên bạo phát khiến sắc mặt Hề Phong trắng bệch, toàn thân run rẩy.

Hắn nhớ rõ ràng lần trước giao đấu, huyết mạch của Triệu Phong cũng không cường đại thế này.

Vù!

Tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, Hề Phong chỉ có thể dựa vào Phong chi áo nghĩa của mình lùi ra một đoạn.

Uỳnh!

Triệu Phong chớp mắt đã tới bên cạnh Hề Phong, vận Thánh Lôi Thể và Thái Cổ Huyết Ma Dương, tung một quyền mạnh mẽ.

Uỳnh!

Uy năng lực phách hỏa diệm khủng khiếp đánh trúng người Hề Phong.

- Á!!!

Trong tiếng kêu thảm thiết, thân thể Hề Phong vỡ tan.

Triệu Phong trực tiếp ra tay, lại còn hạ sát thủ, hơn nữa còn trực tiếp tiêu diệt nhục thân của Hề Phong, cảnh tượng này Hề Phong không ngờ tới, những người của Kim Ngọc Tộc cũng không ngờ tới.

Uỳnh! Phùng phùng!

Ngọn lửa đỏ rực nóng bỏng thiêu cháy xung quanh Hề Phong, ngọn lửa cuồng bạo đó nhanh chóng nuốt chửng Hề Phong.

Vút!

Một đạo linh hồn thể màu lam thẫm chạy trốn khỏi ngọn lửa.

Tuy công kích ác liệt của Triệu Phong cộng với Dương Viêm của Thái Cổ Huyết Ma Dương đã gây thương thể nhất định tới linh hồn hắn nhưng vẫn chưa đủ tiêu diệt hắn.

- Sao có thể như vậy?

Linh hồn thể của Hề Phong kinh hãi tột độ, hắn thậm chí không đỡ được một chiêu của Triệu Phong.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Trong con mắt trái của Triệu Phong lóe lên lặc ắn lôi kiếp, tạo nên một ngọn lửa lôi kiếp.

Uỳnh! Phụt!

Chỉ thấy một quang lôi quang sáng chói phát nổ trên linh hồn thể của Hề Phong.

- Không...

Linh hồn Hề Phong phát ra tiếng kêu thảm thiết, lôi kiếp chỉ lực điên cuồng phát nổ trên linh hồn hắn, nhưng nơi nó đi qua là linh hồn biến mất hoàn toàn.

Cuối cùng, linh hồn của Hề Phong và lôi kiếp chỉ lực biến mất trong hư không.

Hề Phong đã chết!

Ngay cả Hề Phong cũng không ngờ hắn lại chết một cách đột ngột và nhanh gọn như vậy.

- Cũng không tồi, Thái Cổ Huyết Ma Dương, Hỏa chi áo nghĩa nhất trọng.

Triệu Phong mỉm cười

Triệu Phong chỉ dựa vào Thánh Lôی Thể là có thể trấn áp Hề Phong, cộng với sự bạo phát của Thái Cổ Huyết Ma Dương và Dương Viêm chi lực, Hề Phong căn bản không thể chịu nổi một đòn toàn lực của Triệu Phong.

Thịch thịch...

Tất cả người của Kim Ngọc Tộc đều nghe thấy tiếng tim mình đập.

Ngay cả thiên kiêu mạnh nhất Kim Ngọc Tộc là Đế Lâm Chuẩn Thần cũng vô cùng kinh hãi.

Tuy hãn cũng dễ dàng giết Hề Phong nhưng tuyệt đối không như Triệu Phong có thể sạch sẽ nhanh gọn như vậy, một chiêu tiêu diệt thân thể, một chiêu hủy diệt linh hồn.

Ừnh ừnh!

Nam tử tóc kim kia đứng tại chỗ, ánh lưu ly đỏ rực toàn thân, hỏa diễm cuồng bạo thiêu đốt giống như một ma tôn, bá đạo kinh người.

Lúc này tất cả người của Kim Ngọc Tộc đều cảm giác đứng trước mặt người này, huyết mạch của họ tựa như đang sôi trào. Đây chính là biểu hiện cho thấy huyết mạch của nam tử kia mạnh hơn họ.

- Người là ai? Tại sao lại giết người của Kim Ngọc Tộc ta?

Một lúc lâu sau, Đế Lâm Chuẩn Thần mới nheo mắt hỏi.

Nam tử trước mặt có lẽ mạnh hơn hãn, nhưng đối phương chỉ có một mình còn bên hãn có tới chín người, trong đó còn có hai tam giới Chân Thần.

Triệu Phong ở trước mặt tất cả giết người của Kim Ngọc Tộc. Đây chính là xúc phạm thể diện của hãn và Kim Ngọc Tộc, Đế Lâm Chuẩn Thần đương nhiên không thể không nói gì.

- Việc này không liên quan tới Kim Ngọc Tộc, hãn và ta có thù, vì thế ta lấy mạng hãn.

Triệu Phong nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần, thản nhiên nói.

- Đế Lâm, thôi đi, thiên phú của hãn cực tốt, có lẽ là người của đại thế lực nào đó. Hơn nữa Hề Phong cũng không phải người của Kim Ngọc Tộc.

Phía sau Đế Lâm Chuẩn Thần, một tam giới Chuẩn Thần truyền âm nói.

Vị nam tử tóc kim kia không hề sợ hãi trước đội ngũ của họ, điều này cho thấy hãn hoặc là có xuất thân hiển hách hoặc là còn có tuyệt chiêu khác.

Với kinh nghiệm vài chục vạn năm, hãn thấy vẫn là thôi đi thì hơn.

- Các hạ giết người của Kim Ngọc Tộc ta như vậy có phải quá không coi ai ra gì rồi không?

Đế Lâm Chuẩn Thần hừ lạnh, không nghe lời khuyên của lão giả kia.

Quen biết Hề Phong sao có thể là thiên tài của đại thế lực. Cho dù Triệu Phong thật sự là thiên tài của đại thế lực thì cũng có rất nhiều cường giả bảo vệ. Sao có thể một mình độc hành trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh?

Hơn nữa, tu vi của Triệu Phong cũng quá thấp thì phải!

- Người muốn thế nào?

Triệu Phong lạnh lùng.

Nếu Triệu Phong không nhanh chóng giải quyết Hề Phong, hãn tiết lộ bí mật của Triệu Phong thì phiền phức lớn.

Đội ngũ trước mặt có chín người, nhưng với tốc độ của Triệu Phong thì chín người này nếu không thi triển tuyệt chiêu thì chắc chắn không ai có thể đuổi kịp hãn.

- Chỉ cần người cúi đầu nhận sai, việc này ta sẽ coi như chưa có gì xảy ra.

Đế Lâm Chuẩn Thần nói.

Đế Lâm Chuẩn Thần vẫn luôn là thiên kiêu trong tộc, vạn người kính ngưỡng. Nhưng lúc này Triệu Phong lại bỏ qua hắn giết chết Hề Phong khiến tất cả mọi người chấn kinh. Việc này khiến Đế Lâm Chuẩn Thần vô cùng không thoải mái.

Nhưng chỉ cần Triệu Phong cúi đầu trước hắn, thì chứng minh Triệu Phong không bằng hắn.

- Cút!

Triệu Phong nhướn mày, ánh mắt bắn tia hàn quang.

Đế Lâm Chuẩn Thần căn bản không coi Hề Phong ra gì, cũng không bận tâm sống chết của Hề Phong, lúc này chỉ là muốn lập uy ình mà thôi.

Vút!

Triệu Phong thu huyết mạch chi lực về, sau lưng ngưng tụ một đôi kim quang vũ dực chói lòa, chuẩn bị rời đi.

- Chặn hắn lại!

Đế Lâm Chuẩn Thần lập tức hô lên, cùng hai tam giai Chuẩn Thần xông ra.

- Ngọc Quang Phục!

Ba người vận sức mạnh ý chí và áo nghĩa.

Vút vút!

Ba dải ngọc quang cùng với ánh kim qung quấn về phía Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong hừ lạnh, hắn cực kỳ bức mình.

Soạt!

Tay phải hắn vung lên, bên cạnh xuất hiện một hắc bào nhân và vài yêu thú chủng tộc Thái Cổ.

Linh sủng Thái Cổ được Triệu Phong gọi ra, ít nhất cũng có thực lực nhị giai Chân Thần trở lên.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả linh sủng cùng Triệu Vong đồng thời ra tay, công kích khủng bố đó ngay lập tức phá vỡ cung kích của ba người Kim Ngọc Tộc.

Uỳnh!

Dư âm của công kích xung kích về phía Đế Lâm Chuẩn Thần.

- Cẩn thận Đế Lâm!

Hai tam giai lão giả kia lập tức ra tay chặn công kích cho Đế Lâm.

- Đừng ép ta phải giết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong tựa băng hàn cắm thẳng vào tâm thần Đế Lâm Chuẩn Thần.

Xoẹt!

Tay áo vung lên, Triệu Vong và tất cả linh sủng đều biến mất.

Vút!

Triệu Phong cũng biến thành đạo kim quang biến mất ở phía xa.

- Đế Lâm, ta đã nói đừng động vào hắn.

Một lão giả liền nói.

- Không ngờ đối phương là một Thuần Thú Sư. Thuần dưỡng được nhiều Thái Cổ chủng tộc như vậy, hơn nữa hắc y nhân kia cũng không đơn giản, lại linh ngộ được tử vong áo nghĩa tới nhất trọng rồi.

Một lão giả khác thở dài. Thuần Thú Sư trẻ như vậy, cả Cổ Lũng Vực cũng khó tìm được một người.

- Các người đúng là phế vật!

Đế Lâm Chuẩn Thần nghiêng răng phần nộ quát lên.

Nếu đồng hành với hắn là tứ giai Chân Thần hoặc ngũ giai Chân Thần Thiên Hoa thì chắc chắn đã bắt được Triệu Phong.

Tuy nổi trận lôi đình, nhưng nhớ lại ánh mắt lãnh đạm của Triệu Phong vừa rồi, trong lòng Đế Lâm đột nhiên sinh sợ hãi. Dường như đối phương muốn lấy mạng hắn là việc dễ như trở bàn tay vậy.

- Đi thôi, vẫn nên tập hợp với nhóm chính Kim Ngọc Tộc trước. Đừng bỏ qua trọng bảo, đến lúc đó nếu Thiên Hoa Chân Thần đồng ý ra tay thì người muốn báo thù cũng rất dễ dàng.

Lão giả kia nói.

Hắn không ngăn Đế Lâm báo thù, nhưng muốn báo thù thì phải giết chết đối phương để trừ hậu họa sau này.

Sau khi giết chết Hề Phong và cắt đuôi người Kim Ngọc Tộc, Triệu Phong tiếp tục lên đường.

Trên đường, Triệu Phong gặp không ít các đội ngũ khác. Số lượng mỗi đội khá đông, hơn nữa có cả tam giai Chân Thần, thậm chí không ít tứ giai Chân Thần. Hơn nữa dường như mục tiêu của họ cũng giống Triệu Phong.

Vút!

Triệu Phong bắt giác tăng tốc.

Vài chục ngày sau, Triệu Phong tới khu vực dãy núi cao hùng vĩ.

Triệu Phong phát hiện trên đỉnh các ngọn núi xung quanh, ít nhiều đều có các đội ngũ nghỉ ngơi.

Hơn nữa không gian ở đây rất không ổn định, ảnh hưởng tới việc phi hành. Phía chân trời càng thêm mờ ảo mơ hồ, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Vút!

Triệu Phong bay tới một ngọn đồi.

- Chủ nhân tới rồi!

Thanh y lão giả cung kính nói.

Bên cạnh hắn, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng có ở đó.

Sau khi tới đây, Triệu Phong dùng khả năng thấu thị của Thần Linh Nhân nhìn ra phía xa.

Ánh mắt hắn xuyên qua sự hỗn loạn của không gian, cuối cùng nhìn thấy trại một vùng hư không có một nửa tòa cung điện trong suốt, một phần khác của cung điện vẫn giấu trong hư không.

1194. Chương 1191: Thiên Kiêu Thánh Địa

- Tất cả những chuyện này, đều là do người của Thời Không Thánh Địa tạo thành!

Triệu Vạn đồng dạng liếc nhìn về phía xa xa, nhanh chóng nói.

Cũng chỉ có cường giả am hiểu Không Gian Áo Nghĩa của Thời Không Thánh Địa mới mới có khả năng phát hiện phiến bảo địa ẩn giấu bên trong hư không này.

Bất quá rất rõ ràng, với năng lực của bọn họ, cũng không có cách nào hoàn toàn đem tòa cung điện trong suốt này dẫn ra ngoài.

Bất quá may mắn chính là, bản thân tòa cung điện trong suốt này đang chậm rãi từ trong hư không nhô ra.

Phương viên vạn dặm quanh tòa cung điện trong suốt này không có một bóng người, bởi vì xung quanh tòa cung điện trong suốt kia tràn ngập đám không gian loạn lưu khủng bố!

Triệu Phong phỏng chừng, cho dù là cường giả Cổ Thần cũng không dám đơn giản tiếp cận nơi này, nếu không sẽ bị đám không gian loạn lưu kia trực tiếp xé rách!

- Vốn dĩ nơi này cũng không có nhiều người như vậy! Là do sau khi đám cường giả Thời Không Thánh Địa phát hiện ra tòa kiến trúc này, đã triệu tập toàn bộ các nhân thủ có thể tụ tập, trấn thủ ở chỗ này, thậm chí ngăn chặn tất cả người ngoài tiếp cận! Nhưng chính vì bọn chúng làm như vậy, trái lại càng hấp dẫn sự chú ý của người khác!

Trong khoảng thời gian này, Triệu Vạn vẫn luôn ở nơi đây, đối với tình huống nơi này cũng biết được sơ lược, hẩn tiếp tục bổ sung:

- Về sau, người của Phệ Thiên Thánh Địa cũng chạy tới nơi này. Nghe nói giữa hai phe thế lực từng phát sinh ra va chạm. Tiếp theo, càng ngày càng nhiều đội ngũ cường giả bị hấp dẫn đến đây. Cho dù là thực lực hai đại Thánh địa cực mạnh, nhưng cũng không có khả năng ngăn cản tất cả các thế lực ra ngoài, cho nên mới tạo thành cục diện như hiện tại!

Triệu Phong nghe Triệu Vạn kể lại, trong mắt dâng lên một tầng sóng gợn đậm kim sắc, tiếp tục nhìn chăm chăm về phía tòa cung điện trong suốt kia.

Mặc dù tòa cung điện này trong suốt, nhưng mà mỗi một bức tường của nó đều là một đạo không gian bình chướng! Không gian bên trong cung điện cũng thập phần không ổn định, rất nhiều địa phương đã có những khe nứt không gian thật nhỏ.

- Toàn bộ đều là bảo vật!

Quan sát một hồi lâu, Triệu Phong sợ hãi than một câu.

Bên trong cung điện được bài biện bố trí giống như các tòa đại điện bình thường, nhưng mà mỗi một kiện bài biện cùng trang sức bên trong đó, thoát nhìn đều cực kỳ trân quý!

Đây chỉ là kết quả ở những nơi mà tầm mắt của Triệu Phong có thể nhìn tới. Dù sao hẩn cũng không cảm giác được khí tức của những vật phẩm bên trong kia.

Mà những vật thể nằm trong đại điện trung tâm của tòa cung điện này, lại bị bao phủ phía sau tầng tầng không gian mơ hồ, ngay cả Triệu Phong cũng không có cách nào nhìn thấu hình ảnh chân thật bên trong đó.

- Hắc hắc... quả thật là địa phương chí bảo kinh thế! Nhưng nếu chủ nhân muốn chiếm được một chút chỗ tốt từ trong đó, thật sự quá mức khó khăn!

Diệt Thế Hắc Giao Long cười hắc hắc. Nhưng đối với những kỳ ngộ trong tòa cung điện trong suốt kia, hẩn cũng đồng dạng tràn ngập chờ mong.

Mặc dù Diệt Thế Hắc Giao Long nhìn không thấy được cảnh tượng bên trong cung điện, nhưng bằng vào lịch duyệt cùng kinh nghiệm của hẩn, có thể khẳng định nơi đây tuyệt đối là một mảnh bảo địa kinh thế! Một khi thu được đại kỳ ngộ bên trong, nhân sinh cả đời hẩn có khả năng sẽ phát sinh chuyển ngoặt hoàn toàn.

Bất quá hiện tại thực lực Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn quá yếu, trong lòng căn bản không ôm quá nhiều hy vọng.

- Cái này cũng không nhất định! Bảo vật đạt được nhờ cơ duyên! Cũng chính là cơ hội cùng duyên phận! Cơ hội cần chính mình tranh thủ, mà duyên phận thì ở trong chỗ u minh đã có định sẵn!

Triệu Phong thần nhiên nói.

Bất quá những gì Diệt Thế Hắc Giao Long lo lắng cũng không sai. Mỗi một thế lực tụ tập ở nơi này, ai nấy cũng đều thập phần khủng bố.

Đứng đầu nhất, chính là hai Thần Vực Thánh Địa, kế tiếp là mấy đại thế lực Ngũ tinh! Bất kỳ một thế lực nào trong này đều có thể đơn giản giết chết toàn bộ đám người Triệu Phong!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long khẽ chấn động, sự tự tin cùng khí khái của Triệu Phong khiến cho hắn cũng phải mặc cảm.

- Nếu như ngươi sớm để cho ta tiến vào trong này, toàn lực giúp ta khôi phục thực lực, hiện tại có lẽ còn có khả năng mưu đoạt một ít chỗ tốt!

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút ai oán nói.

- Lần này ngươi ra ngoài, thu hoạch hẳn cũng không ít a?

Triệu Phong từ chối cho ý kiến, chỉ nhàn nhạt nói.

Với bản lĩnh của Diệt Thế Hắc Giao Long, khẳng định đã cướp đoạt được không ít tài nguyên trân quý! Hiện tại không ngờ lại dám cất lời oán giận với chính mình.

Đối mặt với mảnh địa phương kỳ ngộ này, Diệt Thế Hắc Giao Long quả thật cũng xem như là một đại trợ lực, nhưng cũng không phải là trợ lực chủ yếu nhất.

Vụt...

Triệu Phong vung tay phải lên, Triệu Vong đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn.

Tiếp theo, Triệu Phong cùng Triệu Vong trực tiếp tiến vào bên trong Tiểu Thế giới Mê Không Giới của Triệu Vong.

- Để ta giúp ngươi chứng không kiện Thần khí này!

Triệu Phong lấy cây Quyền trượng Tử Vong kia từ trong Không gian Thần Mâu ra, cầm trên tay.

Nếu như Triệu Vong có thể sử dụng cây Quyền trượng Tử Vong này, không chỉ chiến lực bản thân hắn có thể gia tăng lên rất nhiều, mà ở thời khắc mấu chốt, sẽ chính là một át chủ bài cường đại, có thể tạo thành tác dụng xoay chuyển sinh tử!

- Luyện hóa nó đi!

Triệu Phong giao quyền trượng cho Triệu Vong.

Ô...ô...ô...n...g!

Triệu Phong vận chuyển Tả Mâu, thủy chung vẫn luôn tập trung vào cây Quyền trượng Tử Vong này. Chỉ cần nó có bất cứ dị động gì, Triệu Phong sẽ lập tức áp dụng biện pháp trấn áp tương ứng.

Triệu Vong vận chuyển Tử Vong Thần Lực, liên tục rót vào trong Quyền trượng Tử Vong, tiến hành luyện hóa nó.

Ong ong!

Quyền trượng Tử Vong tự nhiên biết rõ Triệu Vong muốn làm gì! Nó lập tức bắt đầu chuyển động, giãy dụa chống lại lực lượng cùng ý chí của Triệu Vong.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp giáng cho nó một kích Lôi kiếp đồng thuật.

o0o

Ba ngày sau, Triệu Vong đã có được một tia liên hệ cùng cây Quyền trượng Tử Vong này, thành công lưu lại linh hồn lạc ấn vào bên trong nó.

- Quyền trượng Tử Chú!

Triệu Vong nắm chặt Quyền trượng Tử Chú trong tay, toàn thân quanh quẩn bởi hắc vụ, thỉnh thoảng còn phát ra vài tiếng quỷ khiếu thê lương, âm trầm đáng sợ.

Triệu Phong phát giác, khí tức trên người Triệu Vong đột nhiên dâng cao lên gấp mấy lần trước đây, toàn thân hần bao phủ hắc vụ ngập trời, khuôn mặt tà dị âm lãnh, giống hệt như một tôn Tử Thần, khiến cho người ta nhìn thấy cũng phải phát sợ.

- Quyền trượng Tử Chú? Đây là tên của nó sao?

Triệu Phong khê rùng mình một cái.

Từ cái tên của nó đã có thể nhìn ra, cây quyền trượng này không chỉ ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa, mà còn có Trớ Chú Áo Nghĩa càng thâm ảo thần bí hơn nữa!

- Ta giao khối Phong Thần Thạch này cho ngươi, thời điểm không sử dụng kiện Thần khí này, tốt nhất là dùng Phong Thần Thạch tiến hành trấn áp nó!

Triệu Phong lấy ra khối Phong Thần Thạch thể tích lớn nhất, giao cho Triệu Vong.

Tuy rằng Triệu Vong đã thành công luyện hóa Quyền trượng Tử Chú, nhưng mà Quyền trượng Tử Chú cũng trong vô hình dần dần lây nhiễm, ăn mòn tâm tính cùng lý trí của Triệu Vong. Nếu không phải Quyền trượng Tử Chú vốn đã vô cùng suy yếu, chỉ sợ thời điểm Triệu Vong luyện hóa Quyền trượng Tử Chú, sẽ có khả năng bị nó hoàn toàn tà hóa! Thậm chí còn có khả năng cả người Triệu Vong cũng sẽ bị Quyền trượng Tử Chú khống chế!

Triệu Vong nhận lấy Phong Thần Thạch, đặt nó lên trên Quyền trượng Tử Chú. Nhất thời, hần cảm giác được tà niệm trong lòng chợt yếu bớt, tâm thần không khỏi phát lạnh một trận.

Triệu Vong lập tức khoanh chân ngồi xuống, khu trừ tà niệm trong lòng, đồng thời lợi dụng Quyền trượng Tử Chú, tiến hành tu luyện cảm ngộ.

Vụt...

Triệu Phong rời khỏi Tiểu Thế giới Mê Không Giới của Triệu Vong.

- Quyền trượng Tử Chú muốn tà hóa Triệu Vong, cũng không dễ dàng gì!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một tia tươi cười.

Linh hồn của ba cỗ phân thân Triệu Phong đều có sự tương liên cùng bản thể hần, một khi linh hồn của Triệu Vong xuất hiện bất kỳ tình huống gì, Triệu Phong cùng các phân thân của hần liền có thể ngay lập tức phát hiện ra.

Nếu như Quyền trượng Tử Chú muốn triệt để ăn mòn ý thức của Triệu Vong, trừ phi ăn mòn toàn bộ ý thức của Triệu Phong cùng các phân thân còn lại thì mới được!

- Ta cũng nên đột phá rồi!

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống trong sơn động.

Hiện tại địa phương trọng bảo này đã tụ tập quá nhiều cường giả, chỉ khi nào Triệu Phong đột phá đến cảnh giới Bán Thần, mới có cơ hội tranh đoạt bảo vật! Bằng không, chỉ có thể trở thành pháo hôi mà thôi.

Triệu Phong phóng xuất ra lực lượng Tiểu Thế giới, đem chính mình bao vây lại, sau đó lấy ra rất nhiều trân tài, tiến hành tu luyện.

oOo

Tỉ mỉ kiểm tra một vòng, có thể phát hiện trong dãy sơn mạch liên miên bất tận này, kỳ thật cũng đang có rất nhiều người tiến hành tu luyện.

Tất cả mọi người đều ý thức được, địa phương trọng bảo này tuyệt đối không giống bình thường! Bằng không, làm sao có thể khiến cho cường giả hai đại Thần Vực Thánh Địa thủ tại chỗ này?

Địa phương trọng bảo trân quý như thế, chỉ khi nào thực lực bản thân đủ mạnh mẽ, mới có cơ hội tranh thủ được một ít kỳ ngộ.

Hơn nữa, trong dãy sơn mạch liên miên bất tận này, chỗ nào cũng tràn ngập một cỗ lực lượng ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa, phi thường thích hợp lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa.

o0o

Trên một đỉnh núi gần tòa cung điện trong suốt kia nhất, đang có gần hai mươi vị cường giả khoanh chân đả tọa. Khí tức mỗi người đều cực kỳ cường đại, khí chất phi phàm.

Ong ong!

Trên người những kẻ này đều tràn ngập một tầng không gian rung động.

Phía trước nhất của hai mươi người này, là một gã thanh niên tóc trắng. Cỗ Không Gian Áo Nghĩa ba động hiển lộ trên người hắn chính là cường đại nhất.

Ông!

Thời khắc nào đó, sau lưng gã thanh niên tóc trắng chợt ngưng tụ ra một đầu Hư Vô Chi Mâu ám ngân sắc.

Bỗng nhiên, gã thanh niên tóc trắng chợt mở ra cặp mắt ám ngân sắc, mà Hư Vô Chi Mâu sau lưng hắn cũng ngưng luyện thêm vài phần, nở rộ quang trạch ám ngân sắc. Con ngươi thâm thúy kia phảng phất như đi thông với không gian vô tận trùng trùng điệp điệp.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, Không Gian Áo Nghĩa của ngươi đã đạt tới Tứ trọng rồi, hiện tại hắn là đã có thể nhìn thấy một ít cảnh tượng bên trong cung điện rồi chứ?

Sau lưng gã thanh niên tóc trắng, một vị lão giả khí tức thâm trầm, thản nhiên hỏi.

- Không Gian Áo Nghĩa Tứ trọng?

Trong lòng rất nhiều cường giả ở đây đều vô cùng khiếp sợ.

Vẫn chỉ mới là Chuẩn Thần, không ngờ Không Gian Áo Nghĩa lại đã đạt tới Tứ trọng! Toàn bộ Thời Không Thánh Địa, trong đồng lứa tiểu bối, cũng chỉ có Không Nguyên Chuẩn Thần mới có thể đạt tới trình độ như vậy!

- Nhìn thấy một chút! Trên mặt đất khắp nơi đều là bảo, hơn nữa đại đa số đều là bảo vật Không Gian hệ!

Cặp mắt ám ngân sắc của Không Nguyên Chuẩn Thần, khẽ lưu chuyển biến hóa một trận.

Nghe hắn nói như vậy, đám người xung quanh nhất thời hưng phấn không thôi.

o0o

Tại trên một đỉnh núi cao chót vót khác cách đỉnh núi này một quãng không xa, cũng đang có gần hai mươi người đang tụ tập nơi này. Dáng người của bọn họ đều tương đối cao lớn, trên gương mặt của đám người này đều có minh văn hắc sắc kỳ dị.

- Không nghĩ tới Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới Tứ trọng rồi!

Một gã nam tử trung niên có chút cảm khái, ngữ khí khiếp sợ nói.

Không Gian Áo Nghĩa là một loại Áo nghĩa mà bất luận cường giả nào cũng sẽ thử tu luyện. Chỉ cần nắm giữ được loại Áo nghĩa này, sẽ có thể thi triển các loại thần thông Thuần di, Đại Na Di... Bất kể là chạy trốn, truy địch hay là đi đường, đều có tác dụng rất lớn.

- Nghe đồn, huyết mạch Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần phi thường thuần khiết, thậm chí đã từng được đích thân Thời Không Chúa Tể đại nhân chỉ điểm!

Một gã Chuẩn Thần khác của Phệ Thiên Thánh Địa nói.

- Cho dù là như vậy, hắn cũng không phải là đối thủ của ta!

Một đạo thanh âm băng lãnh càn rỡ đột nhiên vang lên, không chút nào e dè gì cả, dường như chính là cổ tình nói cho Không Nguyên Chuẩn Thần nghe.

Tất cả mọi người ở đây, không một người nào lên tiếng phản bác.

Bởi vì kẻ nói ra câu này chính là Thôn Thiên Chuẩn Thần, Chuẩn Thần thiên kiêu của Phệ Thiên Thánh Địa!

- Đây là tự nhiên! Không Gian Áo Nghĩa cũng chỉ dùng để bỏ chạy, làm sao có thể so sánh được với Thôn Phệ Áo Nghĩa của sư huynh?

Một gã thanh niên phía sau lưng Thôn Thiên Chuẩn Thần lập tức a dua nịnh hót.

Bỗng nhiên, Thôn Thiên Chuẩn Thần tựa hồ như có cảm giác, ánh mắt chợt nhìn về một phương hướng trên không trung.

Bên kia, tất cả cường giả một phương Thời Không Thánh Địa tựa hồ cũng đã phát hiện ra cái gì.

Oanh hô!

Trên bầu trời phương xa đột nhiên mây gió vần vũ, một chiếc Chiến hạm thật lớn, chiều dài đến mấy trăm trượng, giống như một đạo thiểm điện lao thẳng về phía này.

Phía trước Chiến hạm, một gã thanh niên thư sinh thẳng tắp đứng đó, vẻ mặt ôn hòa vui vẻ.

- Đó là cái gì? Một chiếc Chiến hạm thật lớn!

- Đây là thế lực nào?

Rất nhiều cường giả trên các đỉnh núi đều bị chiếc Chiến hạm khổng lồ này khiến cho kinh động, tâm thần vô cùng chấn động.

- Không hổ là người của Thiên Vận Thánh Địa! Quả nhiên khí phái a!

Thôn Thiên Chuẩn Thần trực tiếp đứng lên, ánh mắt lấp lánh tinh quang, nhìn chằm chằm chiếc Chiến hạm khổng lồ kia.

Thiên Vận Thánh Địa, Thần Vực Thánh Địa thành lập trễ nhất trong Thần vực Man Hoang! Tuy rằng danh vọng không bằng được các Thánh địa còn lại, nhưng cũng tuyệt đối không thể bỏ qua!

- Thiên Vận Thánh Địa, Tư Không Chuẩn Thần!

Không Nguyên Chuẩn Thần thần nhiên nói. So với Thôn Thiên Chuẩn Thần, hắn càng cảm thấy hứng thú với Tư Không Chuẩn Thần hơn.

- Nếu không phải ta sợ tới chậm, cũng sẽ không dùng công cụ phi hành cấp tốc này! Nếu như lần này không đạt được thứ gì mang về, chỉ sợ trở lại cũng sẽ không tiện bàn giao với sư tôn a!

Tư Không Chuẩn Thần gật đầu mỉm cười. Mỗi một hành động cử chỉ của hắn đều tùy tiện bình hòa, nhưng lại hoàn toàn bất đồng với Chuẩn Thần thiên kiêu hai đại Thánh địa còn lại.

Cũng tại thời khắc đó, trên một ngọn đồi nào đó.

Trong Tiểu Thế giới chỗ của Triệu Phong, bỗng nhiên toát ra quang mang kim lôi chói mắt, mơ hồ phát ra một tia khí tức Thần lực ba động khiến người ta rung động.

- Chủ nhân sắp đột phá!

Trên mặt lão giả áo xanh lộ vẻ vui mừng.

Lần này sau khi Triệu Phong đột phá, đã có thể xưng là Chuẩn Thần! Cũng không biết có thể đạt được thực lực Chân Thần mấy giai?

1195. Chương 1192: Chiến Với Chân Thần Tam Giai

Trước mặt Triệu Phong phiêu phù rất nhiều trân tài tu luyện Kim đạo trân quý. Cũng may Triệu Phong đã dùng Tiểu Thế giới che đậy những thứ này lại, bằng không để cho đám cường giả khác nhìn thấy, sợ rằng sẽ trực tiếp xuất thủ tranh đoạt.

Ông!

Được hiệu trong đám trần tài tu luyện Kim đạo đều bị Triệu Phong hút vào trong cơ thể, trải qua Thánh lực vận chuyển, tiến vào bên trong Thánh lực quang toàn.

Thời khắc nào đó, khu vực kim sắc trong Thánh lực quang toàn ngũ sắc của Triệu Phong trở nên lóng lánh đến tận cùng.

Kim Chi Phong Lôi xung quanh thân thể Triệu Phong đồng dạng cực kỳ chói mắt, mơ hồ xuyên thấu màn che của Tiểu Thế giới, chiếu xạ ra ngoại giới.

Hiện tượng này, khiến cho rất nhiều cường giả trên các ngọn núi xung quanh chú ý tới! Bất quá, nhìn thấy Triệu Phong chỉ là vừa mới đột phá Bán Thần, bọn họ liền trực tiếp bỏ qua.

Động tĩnh khi Triệu Phong đột phá lên Bán Thần quả thật rất lớn, nhưng cường giả Bán Thần ở nơi này sẽ hữu dụng sao?

Lôi quang kim sắc chậm rãi thu liễm lại, màn che Tiểu Thế giới xung quanh Triệu Phong cũng dần dần tản đi.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, Thôn Thiên Chuẩn Thần, Tư Không Chuẩn Thần!

Triệu Phong mở ra cặp mắt sáng ngời, nhẹ giọng nghiền ngẫm ba cái tên này.

Mặc dù hần đang tu luyện, nhưng vẫn luôn phân ra một bộ phận ý niệm, quan sát tình huống xung quanh.

- Không hổ là Chuẩn Thần thiên kiều của Thần Vực Thánh Địa!

Triệu Phong phát ra sự cảm thán từ sâu trong nội tâm.

Thần Vực Thánh Địa, tồn tại Chúa tể cao hơn cả thế lực Ngũ tinh!

Nội tình cùng thực lực của bất kỳ người nào trong ba người này đều vượt xa Triệu Phong rất nhiều! Triệu Phong phỏng chừng, nếu như hiện tại ba người này trùng kích Thiên giai Thần vị, trên cơ bản đều có thể trở thành Chân Thần Tứ giai!

Một ít người bởi vì không thể nào tiến bộ thêm được chút nào nữa, chỉ đành phải trùng kích Thần vị, trở thành Chân Thần Nhất giai. Sau đó mới chậm rãi leo lên, nhưng mà cuối cùng bọn họ cũng khó có thể bỏ qua được cái ngưỡng cửa Cổ Thần!

Mà những thiên kiều Thánh địa này, có thể trực tiếp trở thành Chân Thần Tứ giai, xác suất ngày sau tấn chức Cổ Thần cũng sẽ lớn hơn.

Đây chính là sự chênh lệch của thiên phú!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao nhiều cường giả Bán Thần lại cố tình áp chế tu vi, tích góp từng chút một nội tình, không lập tức trực tiếp trùng kích Thiên giai Thần vị.

- Hiện tại chênh lệch giữa ta cùng bọn họ vẫn còn rất lớn, nhưng mà ta vừa mới đạt tới cấp bậc Bán Thần, vẫn còn rất nhiều không gian để thăng!

Trong lòng Triệu Phong xuất hiện một cổ chiến ý trước giờ chưa từng có.

Hiện tại, ba gã thiên tài Thần Vực Thánh Địa này chính là mục tiêu của Triệu Phong! Nếu như sau này có khả năng, Triệu Phong còn muốn hoàn toàn vượt xa ba người bọn họ!

- Chúc mừng chủ nhân! Tu vi tiến thêm một bước, trở thành Chuẩn Thần!

Vẻ mặt lão giả áo xanh mỉm cười, cung kính nói.

Với thực lực của Triệu Phong, chỉ cần đột phá đến Bán Thần, liền có thể xưng là Chuẩn Thần!

- Ha ha... Chỉ mới đạt tới cấp bậc Bán Thần, đã dám nói xằng là Chuẩn Thần!

Trên đỉnh ngọn núi cùng chỗ với Triệu Phong, trong một chi đội ngũ đứng gần đó, một gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ nghe được lão giả áo xanh nói như vậy, đột nhiên cuồng vọng cười lớn.

So sánh với những thế lực ở chỗ này, bên phe Triệu Phong chỉ có bốn người, có thể nói là một đám người yếu nhất ở nơi này.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Đám thế lực của gã Chuẩn Thần trẻ tuổi kia tổng cộng chỉ có chín người, cường giả thực lực mạnh nhất chỉ là một gã Chân Thần Tứ giai, là một trong những thế lực thuộc tầng lớp chót ở nơi này.

Nhưng vào lúc này, từ phương xa đột nhiên bay tới một chi đội ngũ! Trong chi đội ngũ này, ánh mắt của Đế Lâm Chuẩn Thần âm lãnh ngoan lệ nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

Lần này Đế Lâm Chuẩn Thần cũng không hành động thiếu suy nghĩ. Trước đây Triệu Phong chỉ có một mình, cũng đã khiến cho bọn họ chịu thua thiệt, huống chi hiện tại bên cạnh Triệu Phong lại có thêm ba người nữa.

Bất quá, trên mặt Đế Lâm Chuẩn Thần lại lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác, trong miệng dường như đang nói:

- Người chờ đó!

oOo

Đám người Đế Lâm Chuẩn Thần trực tiếp bay về phía đại đội ngũ Kim Ngọc Tộc ở nơi đây.

- Thiên Hoa Chân Thần, thời điểm chúng ta đến đây, trong đội ngũ có một người đã bị tiểu tử tóc vàng kia giết chết...

Đế Lâm Chuẩn Thần đi tới trước mặt Thiên Hoa Chân Thần, mỉm cười nói.

Thiên Hoa Chân Thần là vị cường giả Chân Thần Ngũ giai duy nhất của Kim Ngọc Tộc trong Bí cảnh này. Cho dù thân phận Đế Lâm Chuẩn Thần cao quý đến đâu, ở trước mặt Thiên Hoa Chân Thần, vẫn phải thu liễm một chút.

- Hừ! Người để cường giả Chân Thần Ngũ giai như ta đi đối phó một gã văn bối vừa mới đột phá Bán Thần sao?

Thiên Hoa Chân Thần tức giận hừ lạnh một tiếng.

Cho dù hấn thật sự xuất thủ giết chết Triệu Phong, chỉ sợ cũng chỉ sẽ khiến cho rất nhiều thế lực xung quanh chế nhạo mà thôi.

- Năm người các người, giải quyết bọn chúng!

Thiên Hoa Chân Thần thở dài một tiếng, nói với năm gã Chân Thần Tam giai đứng ở một bên.

Trong bốn người Triệu Phong, chỉ có một gã Chân Thần Tam giai, còn lại một gã Chân Thần Nhị giai, hai gã Bán Thần! Năm gã Chân Thần Tam giai đối phó bốn người Triệu Phong, đã có chút dùng dao mổ trâu đi giết gà rồi!

Nhưng mà Triệu Phong có thể giết chết người của Kim Ngọc Tộc, lại an nhiên trực tiếp rời đi, tất nhiên cũng không phải là hạng người tầm thường! Thiên Hoa Chân Thần lo lắng toàn diện, bởi vậy mới phái ra năm gã Chân Thần Tam giai.

- Vâng!

Năm người Kim Ngọc Tộc trực tiếp phóng vọt tới phía ngọn núi chỗ của Triệu Phong.

- Tiểu tử, chờ chết đi!

Trên mặt Đế Lâm Chuẩn Thần lộ ra nụ cười âm hiểm.

oOo

Mà trên ngọn núi chỗ của Triệu Phong, gã Chuẩn Thần trẻ tuổi vừa rồi trào phúng Triệu Phong kia, lại một lần nữa cười lớn, nói:

- Xem ra, các người đã không có cơ hội kiến thức trọng bảo ở nơi này rồi!

- Chủ nhân, phải làm sao bây giờ?

Vẻ mặt lão giả áo xanh tràn ngập lo lắng.

- Đi!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ một cặp kim quang vũ dực, bỏ chạy về phía phương xa.

- Hắc hắc... chủ nhân, người lại muốn gỡ thủ đoạn ngầm?

Trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười xảo trá.

Bất quá, bản thân Diệt Thế Hắc Giao Long cũng thích gỡ thủ đoạn ngầm. Huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn, cũng không thể bạo lộ ra ở trước mặt nhiều người như vậy.

Vụt vụt vụt...

Ba người còn lại lập tức đuổi theo bước tiến của Triệu Phong.

- Đuổi theo! Toàn bộ giết chết!

Một gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc lập tức quát lên.

Năm cường giả Chân Thần Tam giai bọn chúng xuất thủ, nếu như còn để cho đối phương chạy thoát, còn có mặt mũi gì trở lại phục lệnh?

Vụt...

Năm người bọn Kim Ngọc Tộc trực tiếp đuổi theo.

Trong bốn người Triệu Phong, tốc độ của Triệu Phong là nhanh nhất, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long thứ hai, ngược lại lão giả áo xanh Chân Thần Tam giai lại là chậm nhất.

- Đây là chuyện gì? Những kẻ tu vi yếu, tốc độ trái lại nhanh như vậy?

Một người của Kim Ngọc Tộc ở phía sau nổi giận mắng.

Năm người bọn chúng tối đa chỉ có thể đuổi kịp lão giả áo xanh, căn bản đuổi không kịp ba người còn lại.

Nhưng mà đột nhiên, đám người Triệu Phong đang cấp tốc trốn chạy phía trước bỗng nhiên dừng lại!

- Giết!

Đám người Kim Ngọc Tộc tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp xuất thủ.

Ba gã Chân Thần công kích về phía Triệu Phong, Triệu Vạn cùng Diệt Thế Hắc Giao Long. Hai gã Chân Thần còn lại thì giết về phía lão giả áo xanh.

- Haizzz...

Lão giả áo xanh thở dài một tiếng, có chút bất đắc dĩ.

- Những người bên cạnh chủ nhân, ai nấy đều thích giả heo ăn thịt hổ a!

Thực lực của hắn so ra còn kém xa Diệt Thế Hắc Giao Long, mà sau khi Triệu Phong đột phá, thực lực hoàn toàn có thể tương đương với hắn. Nếu như thi triển ra át chủ bài, tuyệt đối mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều!

- Tiểu tử, chính là người giết người của Kim Ngọc Tộc ta?

Một gã Chân Thần Tam giai, sắc mặt phẫn nộ, bộ dáng cao cao tại thượng, kiêu ngạo quan sát Triệu Phong.

- Nói nhiều vô ích!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, vận chuyển Thánh Lôi Thể, kích hoạt Huyết Ma Dương Thái Cổ.

Oanh hô!

Thân thể Triệu Phong nhất thời dâng cao vài phần, nổ rộ ra lôi quang ám kim sắc, lập tức lại bị một tầng dương viêm xích huyết sắc vờn quanh, phảng phất như trong nháy mắt đã biến thành một người khác vậy!

Mà gã Chân Thần Tam giai trước mặt Triệu Phong, sắc mặt hơi trầm xuống. Hẳn rồi cuộc cũng minh bạch, gã thiếu niên trước mắt này không đơn giản!

Oanh! Phanh!

Lôi quang xích hỏa lóe lên, Triệu Phong trực tiếp công kích về phía gã Chân Thần Tam giai này.

Đã đến cấp bậc Bán Thần, Triệu Phong muốn nhìn thử xem, bản thân có thể đánh một trận cùng Chân Thần Tam giai hay không?

- Ngọc Luật Kim Quang!

Gã Chân Thần Tam giai trực tiếp kích phát huyết mạch Kim Ngọc Tộc, vung hai tay lên, trong hư không nhất thời xuất hiện vô số phù văn kim ngọc.

Ông hưu!

Đám phù văn ngọc quang kim sắc này liền hóa thành một cỗ lốc xoáy đình ốc, nghênh đón Triệu Phong.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Một đạo thánh quang chưởng ảnh xích lôi thật lớn đánh thẳng lên trên vòng xoáy đình ốc kim ngọc kia.

Oanh! Thành thịnh! Thành thịnh!

Vòng xoáy đình ốc kim ngọc bị phá hủy hơn phân nửa. Một cỗ hủy diệt kim diễm trực tiếp đem vòng xoáy đình ốc kim ngọc còn thừa lại đốt lên, thiêu đốt sạch sẽ!

Đây chính là đặc tính thiêu đốt của Huyết Ma Dương Thái Cổ, cũng là chỗ cường đại của Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng.

- Sau khi đột phá Bán Thần, đã có thể chính diện chống lại Chân Thần Tam giai rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng vui vẻ.

Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, thời điểm lúc trước khi đấu với Quỷ Sát Chân Thần, chính mình liền ngay cả một chiêu của đối phương cũng khó có thể tiếp nổi, chỉ có thể dựa vào Thần khí hoặc là Thần Mâu Phục Chế tiến hành chống lại mà thôi.

Nhưng mà ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ chỉ mấy tháng ngắn ngủi, Triệu Phong đã trưởng thành đến tình trạng có thể chính diện chống lại Chân Thần Tam giai rồi!

Oanh! Phanh!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, lao thẳng về phía trước, trực tiếp công kích gã Chân Thần Tam giai này.

- Tiểu tử này, Hỏa Chi Áo Nghĩa đã đạt tới cảnh giới Nhất trọng!

Trong lòng Chân Thần Tam giai khê chấn động, hơn nữa huyết mạch của Triệu Phong so với hắn tựa hồ cũng mạnh mẽ hơn một chút, lại còn tu luyện công pháp luyện thể cao thâm nữa!

Nếu không phải Kim Chi Áo Nghĩa của hắn đạt tới Nhất trọng đã lâu, sợ rằng hiện tại cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong rồi!

Oanh! Phanh! Oành!

Trải qua giao phong ngắn ngủi, gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc phát hiện, mình không ngờ lại không làm gì được Triệu Phong!

Bên kia, lão giả áo xanh quả thật là bị hai gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc hoàn toàn áp chế, Triệu Vạn cũng bị một gã Chân Thần Tam giai thoáng áp chế một chút.

Nhưng gã nam tử hắc lân Chân Thần Nhị giai này lại có được Hủy Diệt Áo Nghĩa cao thâm, công kích hung mãnh bá đạo, hoàn toàn áp chế gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc!

- Khốn kiếp! Giết một đám rác rưởi này, không ngờ lại khó khăn như vậy!

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai này phần nộ, trong tay xuất hiện một cây quạt kim sắc.

- Ngọc Phần!

Kim phiến vung lên, một cỗ phong bạo kim sắc sáng lạn, với khí thế hung mãnh phá hủy tất cả, thổi quét thẳng về phía Triệu Phong.

Đinh linh! Phanh!

Trong thiên địa xuất hiện một cỗ phong bạo kim quang, mang theo vô số tiếng vang thanh thúy giống như ngọc khí vỡ tan.

- Nếu như ngươi đã lấy ra Thần khí, vậy thì kết thúc chiến đấu thôi!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Sở dĩ hấn chiến đấu chính diện cùng gã Chân Thần Tam giai này, thuần túy là bởi vì sau khi đột phá, muốn nghiệm chứng một chút thực lực hiện tại của chính mình mà thôi.

Triệu Phong vận chuyển Kim Lôi Quang Dực Thuật, né tránh một kích này.

Bá!

Một tay phát lên, từng đạo từng đạo thân ảnh khổng lồ xuất hiện ở xung quanh, tản mát ra Yêu khí Thái Cổ kinh thiên.

- Ngươi là... Thuần Thú Sư?

Gã Chân Thần Tam giai này nhất thời ngây ngẩn cả người.

Vốn dĩ Kim Ngọc Tộc cũng chỉ hơi chiếm thượng phong một chút mà thôi, nhưng lúc này Triệu Phong lại phóng xuất ra nhiều Linh sủng như vậy, thực lực của đám Linh sủng này tuy rằng không mạnh, nhưng cũng đủ để cải biến chiến cuộc.

- Giết!

Triệu Phong ra lệnh một tiếng.

- Diệt Thế Long Tước!

Diệt Thế Hắc Giao Long không chút khách khí, kích phát ra một tia lực lượng huyết mạch, vận chuyển lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên.

- Không gian Vạn Tượng!

Triệu Vạn trực tiếp xuất ra đòn sát thủ, phóng xuất ra Không gian Vạn Tượng, đem gã Chân Thần Tam giai kia giam lại bên trong.

- Grào!

Tất cả các Yêu thú gầm lên một tiếng, đồng loạt lao thẳng về phía hai gã Chân Thần đang vây công lão giả áo xanh kia.

- Ngọc Phần!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên một tia tươi cười, Tả Mâu dâng lên ý chí đồng lực kinh người.

Oanh! Phốc!

Một cỗ phong bạo kim sắc sáng lạn, với khí thế hung mãnh phá hủy tất cả, thổi quét thẳng về phía gã Chân Thần Tam giai kia.

Vừa rồi, thời điểm gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc thi triển một chiêu này, Triệu Phong liền bắt động thanh sắc tiến hành phục chế nó, mãi vẫn luôn súc thể mà không phát ra, lúc này mới thả ra ngoài.

- Làm sao có thể? Đây là chiêu thức của ta!

Toàn thân gã Chân Thần Tam giai này chấn động, thần sắc kinh hãi.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Sau khi phóng xuất ra chiêu này, Triệu Phong lập tức phát động công kích đồng thuật Lôi kiếp.

Oanh! Phốc!

Uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm trước một bước phát huy tác dụng, oanh tạc linh hồn của gã Chân Thần Tam giai, khiến cho hắn không cách nào chiến đấu bình thường.

Oanh!

Sau đó, Triệu Phong lại phóng chế ra Ngọc Phần, điên cuồng công kích gã Chân Thần Tam giai này.

Một bên khác, Diệt Thế Hắc Giao Long đã đánh chết gã Chân Thần Tam giai đối thủ của mình. Triệu Vạn thì dựa vào Không gian Vạn Tượng cùng Vạn Tượng Chi Mâu, thành công khống chế được đối phương. Còn lão giả áo xanh có rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trợ giúp, đã đẩy hai gã Chân Thần Tam giai kia vào tuyệt cảnh.

oOo

Trên một đỉnh núi nào đó, Thiên Hoa Chân Thần đang khoan chân tu luyện...

Với thực lực Chân Thần Ngũ giai của hắn, đối mặt với địa phương trọng bảo này, cũng không dám khinh thường!

Bỗng nhiên, Thiên Hoa Chân Thần xuất ra một khối lệnh bàn truyền tin, sắc mặt hắn lập tức đại biến, phần nộ quát một tiếng:

- Đám phé vật này!

- Đi theo ta!

Thiên Hoa Chân Thần trực tiếp đứng lên, sắc mặt uy nghiêm phần nộ, dẫn theo tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc, khí thế hung hăng rời khỏi nơi đây.

1196. Chương 1193: Tiểu Linh Nhập Đội

Kim Ngọc Tộc giận dữ rời đi, dẫn tới những thế lực khác trên đỉnh núi chú ý.

Tại thời điểm mấu chốt này, tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc lại đột nhiên phóng đi về một hướng khác, thật sự khiến cho người ta nghi hoặc!

- Không phải Kim Ngọc Tộc vừa mới phái ra năm người đi truy sát mấy người kia hay sao? Như thế nào hiện tại toàn bộ đều chạy đi rồi?

Trên đỉnh núi vừa rời của Triệu Phong, gã Chuẩn Thần trẻ tuổi từng hai lần trào phúng Triệu Phong kia, chợt kinh nghi nói.

- Câm miệng! Có thể tới chỗ này, không kẻ nào hiền lành cả!

Lúc này, gã Chân Thần Tứ giai duy nhất trong thế lực của gã thanh niên này chợt quát lớn một tiếng.

oOo

- Thiên Hoa Chân Thần, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trên đường đi, Đế Lâm Chuẩn Thần đột nhiên hiếu kỳ hỏi.

Vừa rồi, Thiên Hoa Chân Thần nhận được một tin tức, liền dẫn theo tất cả mọi người trực tiếp chạy đi, những người khác cái gì cũng đều không biết.

- Câm miệng cho ta! Đừng nói nhiều!

Thiên Hoa Chân Thần hung hăng trợn mắt nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần một cái, cuồng nộ không chút khách khí.

Nhìn thấy Thiên Hoa Chân Thần tức giận như thế, những người còn lại của Kim Ngọc Tộc cũng không dám nói thêm gì nữa.

Bất quá rất nhanh, bọn chúng liền biết vì sao Thiên Hoa Chân Thần lại tức giận như thế.

- Cứu mạng!

Một đạo Linh hồn thể ám kim sắc cực kỳ hư nhược, đột nhiên bay nhanh về phía đám người Kim Ngọc Tộc. Oanh! Phốc!

Một cỗ Lôi kiếp điện hỏa kinh khủng rơi xuống trên đạo Linh hồn thể này, triệt để hủy diệt hẳn.

Thần sắc đám người Kim Ngọc Tộc đại ra tại chỗ. Không nghĩ tới bọn họ vừa chạy tới, lại nhìn thấy một màn hình ảnh như vậy!

- Nếu các người tới sớm hơn một chút, nói không chừng còn có thể cứu được hẳn!

Lúc này, thanh âm thần nhiên tự đắc của Triệu Phong chợt truyền vào lỗ tai của đám người Kim Ngọc Tộc.

Tâm thần tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc chấn động, toàn thân run rẩy, cảm giác phần nộ vô hình khiến cho thiên địa bốn phía gần như ngưng đọng lại.

- Triệu Phong, người dám giết người của Kim Ngọc Tộc ta!

Thần sắc Đế Lâm Chuẩn Thần đại biến, lập tức quát lên.

Triệu Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn Đế Lâm Chuẩn Thần một cái.

Cái tên này đã biến thành ngu ngốc rồi sao? Người thì mình cũng đã giết rồi, lại còn nói ra lời nói ngu xuẩn như vậy?

- Thiên Hoa Chân Thần, cứu chúng ta!

Sau lưng Triệu Phong một khoảng không xa, truyền đến thanh âm của đám Chân Thần Kim Ngọc Tộc.

Lúc này, năm gã Chân Thần Kim Ngọc Tộc bao vây tiêu trừ đám người Triệu Phong, chỉ còn lại có ba người! Bọn chúng đang bị Diệt Thế Hắc Giao Long, lão giả áo xanh còn có rất nhiều chủng tộc Thái Cổ vây khốn.

- Người đây là muốn chết!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần phần nộ nhìn Triệu Phong, trực tiếp nói.

Hắn có thể nhìn ra, Triệu Phong hoàn toàn có năng lực giết chết ba người này, nhưng hắn cũng chỉ vậy khốn ba người này, dẫn dụ tất cả mọi người của tới đây! Thanh niên nhân ngông cuồng như thế, vẫn là lần đầu tiên hắn nhìn thấy!

- Thiên Hoa Chân Thần thật là hiên ngang lắm liệt a! Không để ý tới sự sống chết của tộc nhân, lại chỉ chăm chăm muốn giết ta!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười tà dị.

Lời này vừa nói ra, ba gã Chân Thần Kim Ngọc Tộc đang bị vây khốn kia, toàn thân nhất thời lạnh lẽo, giống như đặt mình vào trong hầm băng vậy.

Mà những người còn lại của Kim Ngọc Tộc, toàn thân cũng khẽ rung mình một cái. Thiên Hoa Chân Thần ngay cả sự sống chết của ba vị Chân Thần Tam giai cũng không quản tới, trong tràng tranh đoạt trọng bảo kế tiếp, khẳng định cũng sẽ không quản tới sống chết của bọn họ!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần sát ý đằng đằng. Triệu Phong đây chính là đang ly gián quan hệ giữa hắn với các thành viên còn lại của Kim Ngọc Tộc.

Thiên Hoa Chân Thần thân là Chân Thần Ngũ giai, tự nhiên khinh thường đi quản đám Chân Thần cấp thấp này! Bất quá lần tranh đoạt trọng bảo này, đối thủ thật sự rất nhiều, hơn nữa thể lực khổng lồ, hẳn

cần phải mượn dùng lực lượng của tộc nhân, thậm chí dùng tính mạng của bọn họ để lót đường cho chính mình.

- Đã như thế, vậy xin mời vị bằng hữu đang núp trong bóng tối kia, đi ra giúp ta một tay a!

Triệu Phong khẽ nghiêng đầu, ánh mắt nhìn thẳng về phía sâu bên trong cổ lâm.

- Tiểu tử này còn có trợ thủ?

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần thâm trầm như mặt giếng cổ.

Sâu bên trong cổ lâm, đột nhiên chớp động một đạo điểm quang lam tử sắc. Một nữ tử váy dài lam tử sắc chậm rãi bay ra.

- Không ngờ lại bị hấn phát hiện!

Trong lòng Tiểu Linh có chút tức giận.

Vốn dĩ nàng tới nơi này là muốn tìm hiểu tin tức về trọng bảo, chợt cảm thụ được khí tức hỏa diễm quen thuộc. Đi theo cổ khí tức này, nàng liền phát hiện ra đám người Triệu Phong.

Vì vậy, Tiểu Linh mới ẩn núp trong bóng tối, chuẩn bị đợi sau khi Triệu Phong cùng năm gã cường giả Chân Thần của Kim Ngọc Tộc lưỡng bại câu thương, mới sẽ xuất thủ với Triệu Phong, đoạt lại lông đuôi của Phượng Vĩ Tước.

Nhưng không nghĩ tới chính là, thực lực mỗi người trong đám người Triệu Phong đều vô cùng cường đại, dễ dàng đánh bại năm gã Chân Thần Tam giai.

Vì vậy, nàng mới tiếp tục ẩn giấu, chờ đợi bộ đội Kim Ngọc Tộc tới đây.

Thực lực chi đại bộ đội này thập phần cường đại, thậm chí trong đó còn có cả Chân Thần Ngũ giai nữa! Mới vừa rồi Tiểu Linh còn đang lo lắng, Triệu Phong có thể nào trực tiếp bị gã Chân Thần Ngũ giai kia giết chết hay không.

Nhưng mà, Triệu Phong bỗng nhiên lại vạch trần ra địa phương ẩn nấp của nàng.

- Đã như vậy, ta sẽ liên thủ với hấn cùng đối địch, lấy được hảo cảm của hấn! Sau này mới nhân cơ hội cướp đoạt lại Phượng vĩ!

Khóe miệng Tiểu Linh khẽ nhếch lên, cảm thấy kế sách này thập phần không tệ.

Sưu!

Một đạo hỏa diễm lam tử sắc lóe lên, một nàng nữ tử tiểu mỹ thân mặc váy dài lam tử sắc đã hạ xuống bên cạnh Triệu Phong.

- Không nghĩ tới chủ nhân còn có trợ thủ!

Trong lòng lão giả áo xanh sững sốt.

- Đẹp quá!

Hai phe địch ta nhất thời bị khuôn mặt đẹp cùng khí chất của nàng nữ tử này hấp dẫn, không khí giương cung bạt kiếm trong nháy mắt đã tiêu tán không còn.

- Hừ!

Tiểu Linh hừ khẽ một tiếng, trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, sau đó lại nhìn về phía đám người Kim Ngọc Tộc.

- Chân Thần Tứ giai!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần khẽ trầm xuống.

Mấy người Triệu Phong cộng thêm đám Linh sủng kia, chiến lực đã rất cường đại rồi, mà lúc này lại có thêm một mỹ nữ Chân Thần Tứ giai.

Kim Ngọc Tộc bên này, ngoại trừ Thiên Hoa Chân Thần là Chân Thần Ngũ giai ra, còn lại đều là Chân Thần Tam giai, Nhị giai cùng Chuẩn Thần! Lấy cứng đối cứng, phần thắng của Kim Ngọc Tộc vẫn là rất lớn. Thế nhưng cho dù đạt được thắng lợi sau cùng, Kim Ngọc Tộc cũng sẽ tổn thất thập phần thảm trọng, căn bản không có khả năng tham dự tranh đoạt trọng bảo kế tiếp.

- Thiên Hoa Chân Thần, ta tin tưởng ngươi là người biết lý lẽ, sẽ không vì một tên phế vật mà khiến cho tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc cùng chịu tội theo!

Ánh mắt Triệu Phong liếc về phía Đế Lâm Chuẩn Thần một cái.

- Phế vật...

Toàn thân Đế Lâm Chuẩn Thần run rẩy, hai tay nắm chặt, mười đầu móng tay đều khảm sâu vào trong máu thịt.

Từ khi hắn bắt đầu tu luyện cho tới nay, chưa từng có người nào dám nói hắn là phế vật!

- Ngươi nói có lý! Chỉ cần ngươi thả ba gã Chân Thần của Kim Ngọc Tộc ta ra, chuyện này cứ như vậy bỏ qua!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần hơi chút hòa hoãn.

Trọng bảo sắp sửa mở ra, trước đó làm sao có thể để cho nguyên khí tổn thương được? Đợi sau khi tranh đoạt trọng bảo xong, mới giải quyết đám người Triệu Phong cũng không trễ.

- Ta tin tưởng Thiên Hoa Chân Thần là một người biết giữ lời hứa, sẽ không lừa dối văn bói!

Triệu Phong mỉm cười, phát phát tay.

Nhất thời, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long liền thả ba gã Chân Thần đang bị vây khốn kia ra.

- Đi!

Ánh mắt Thiên Hoa Chân Thần âm lệ, liếc nhìn ba gã Chân Thần này một cái, thấp giọng quát lên.

Sưu sưu!

Sau đó, Thiên Hoa Chân Thần liền dẫn theo đám người Kim Ngọc Tộc rời khỏi nơi này.

- Đa tạ cô nương xuất thủ trợ giúp! Triệu mỗ vô cùng cảm kích!

Lúc này, Triệu Phong mới nhìn về phía Tiểu Linh, vẻ mặt ôn hòa vui vẻ. Triệu Phong sớm đã phát hiện ra Tiểu Linh vẫn luôn núp trong bóng tối theo dõi đám người mình.

- Nếu như cô nương nguyện ý, có thể hợp tác với chúng ta, cùng tranh đoạt bảo vật trong địa phương trọng bảo kia!

Triệu Phong chủ động phát ra lời mời.

Sở dĩ hắn cố tình bức Tiểu Linh lộ diện, chính là muốn mượn lực lượng của nàng!

Thần sắc Tiểu Linh khẽ ngưng lại. Nàng vừa mới chuẩn bị mở miệng, xin được gia nhập vào đội ngũ của Triệu Phong, lại không ngờ rằng Triệu Phong đã trước một bước lên tiếng mời. Điều này khiến cho nàng có loại ảo giác đã bị Triệu Phong nhìn thấu!

- Ta vẫn luôn âm thầm theo dõi phía sau, hắn không có khả năng biết được mục đích thật sự của ta!

Trong lòng Tiểu Linh thoáng do dự.

- Được! Ta cũng cảm thấy rất hứng thú với địa phương trọng bảo kia!

Trong mắt Tiểu Linh hiện lên một tia quyết tâm, lên tiếng đáp ứng.

Ở một bên, thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng ngẩn ra. Ngay cả hắn cũng không thể nào hiểu nổi, nữ tử bỗng nhiên xuất hiện này, tại sao lại nguyện ý trợ giúp Triệu Phong, thậm chí chấp nhận gia nhập vào đội ngũ của Triệu Phong nữa?

Vụt vụt vụt...

Mấy người Triệu Phong, theo sát đội ngũ Kim Ngọc Tộc, quay trở lại địa phương sơn mạch liên miên bất tận vừa rồi kia.

Trên ngọn núi phụ cận đội ngũ Triệu Phong cùng Kim Ngọc Tộc, sắc mặt không ít cường giả đều lộ ra vẻ kinh nghi.

Bọn họ cũng đều biết, đội ngũ Kim Ngọc Tộc xảy ra mâu thuẫn với đội ngũ của Triệu Phong, vừa rồi Chân Thần Ngũ giai của Kim Ngọc Tộc đã nổi giận dưng dưng rời đi, khẳng định là đi đối phó với đội ngũ của Triệu Phong.

Nhưng mà hiện tại, song phương lại là một trước một sau quay trở về, bộ dáng dường như không hề quen biết gì với nhau cả! Một màn này thật sự rất quỷ dị!

Bất quá, kẻ hữu tâm có thể phát hiện ra, nhóm năm gã Chân Thần Tam giai của Kim Ngọc Tộc đầu tiên đi truy sát Triệu Phong, hiện tại chỉ trở về có ba người. Mà trong đội ngũ Triệu Phong lại có thêm một nàng nữ tử mỹ lệ dung mạo gần như hoàn mỹ!

- Xin các hạ đừng chấp nhất những lời nói không cân nhắc vừa rồi của thanh niên nhân tộc ta!

Lúc này, trên đỉnh núi của Triệu Phong, gã Chân Thần Tứ giai kia chợt chủ động lên tiếng.

Trước đây, gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ trong đội ngũ của hắn đã từng hai lần châm chọc Triệu Phong, hắn cũng không quản tới. Nhưng lúc này Triệu Phong lại có thể khiến cho Kim Ngọc Tộc chịu thiệt thòi, trong đội ngũ lại có thêm một Chân Thần Tứ giai, hắn mới chủ động mở miệng xin lỗi.

Sau đó, gã Chân Thần Tứ giai này dẫn theo những người còn lại trong đội ngũ, rời khỏi đỉnh núi nơi bọn người Triệu Phong đang ở.

- Tại hạ Triệu Phong! Có thể hợp tác với cô nương, quả thật vô cùng vinh hạnh!

Triệu Phong mỉm cười ôn hòa, bắt chuyện với Tiểu Linh.

Tiểu Linh cũng khẽ mỉm cười, chuẩn bị nói vài câu khách sáo với Triệu Phong, nhưng câu nói tiếp theo của Triệu Phong lại khiến cho thần sắc của nàng đột nhiên thay đổi.

- Cô nương, người đến đây là muốn lấy lại lông đuôi của Phượng Vĩ Tước sao?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm Tiểu Linh, tựa hồ như đã xem thấu hết tâm tư của nàng vậy.

- Người không ngờ lại biết rõ?

Biểu tình Tiểu Linh vô cùng khiếp sợ.

Nếu như Triệu Phong đã biết rõ mục đích của nàng, như vậy Triệu Phong mời nàng gia nhập đội ngũ của mình, lại là vì mục đích gì?

Tiểu Linh cảm giác thế cục hiện tại, đã hoàn toàn bị Triệu Phong khống chế trong tay!

- Từ sau khi ta rời khỏi Phượng Sào, cô nương vẫn luôn âm thầm đi theo ta! Bị một nữ tử xinh đẹp như vậy nhìn trộm, tại hạ cũng có chút ngượng ngùng a!

Triệu Phong cực kỳ vô liêm sỉ nói.

- Người muốn như thế nào?

Sắc mặt Tiểu Linh trầm xuống, trong con ngươi hiện lên một tia sát ý.

- Cô nương đừng kích động! Cần thận bại lộ thân phận!

Thần sắc Triệu Phong tự nhiên.

Sát ý trong mắt Tiểu Linh biến mất, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong, nghiêng rằng nghiêng lợi một trận.

Nơi này tất cả đều là cường giả trong Thần vực Man Hoang, nếu như thân phận của nàng bại lộ, tất cả mọi người nơi này đều có lý do xuất thủ với nàng!

- Tại hạ chỉ muốn hợp tác với cô nương mà thôi! Cô nương giúp ta một tay, bản thân cũng có thể thu được không ít chỗ tốt! Sau khi chuyện này thành công, ta cũng có thể trả lại Phượng Vĩ cho người!

Về mặt Triệu Phong nghiêm túc.

Lực lượng huyết mạch, Bản Nguyên Chi Hỏa cùng được hiệu trong Phượng Vĩ đều đã bị Triệu Phong hấp thu đi hết, có trả lại cho vị cô nương này cũng không có gì đáng tiếc.

Tiểu Linh nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng phi thường phiền muộn. Nàng có cảm giác dường như mình đã rơi vào tròng của gã thanh niên tóc hoàng kim trước mặt mình!

- Được!

Tiểu Linh ngẫm nghĩ trong chốc lát, trực tiếp đáp ứng.

Nếu như hiện tại cự tuyệt, nàng có thể an toàn rời đi hay không cũng đã là vấn đề. Mà đáp ứng Triệu Phong, ngoại trừ có một chút mạo hiểm ra, cũng không có thiệt thòi nào nữa.

o0o

Ông hô!

Thời điểm nào đó, tại phía chân trời xa xa, tòa cung điện trong suốt kia chợt dẫn phát ra một cỗ không gian phong bạo khủng bố.

Toàn bộ tòa cung điện đã có hai phần ba bạo lộ ra ngoài.

o0o

Tại một nơi nào đó trong phiên cổ lâm dày đặc...

- Di? Cỗ không gian ba động này...

Hai con chủng tộc Thái Cổ to lớn, đầu rồng sừng hươu, lưng hùm eo gấu, toàn thân phủ đầy lân phiến, đang phiêu phù giữa không trung.

- Người qua đây! Phía trước đã xảy ra chuyện gì?

Một con Hắc Diễm Kỳ Lân trong đó, cặp mắt có chút căm tức nhìn về phía một con chủng tộc Thái Cổ phía dưới.

- Là... là có đại lượng nhân loại, đã đào móc ra một địa phương trọng bảo ẩn giấu bên trong không gian! Hiện tại địa phương trọng bảo này sắp sửa xuất thế!

Thân thể con chủng tộc Thái Cổ này run rẩy liên tục, trực tiếp ngã nhào xuống đất.

Thân là chủng tộc Thái Cổ, nhưng đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một chủng tộc có lực lượng huyết mạch cường đại như vậy!

- Thiếu gia, nơi đó có rất nhiều nhân loại, hay là không nên dính vào việc này cho thỏa đáng?

Một con Hồng Diễm Kỳ Lân khác hình thể to lớn, khí tức nội liễm, nhàn nhạt nói.

- Hắc hắc... người thân là Cổ Thần Thất giai, có người ở đây, đám nhân loại kia tính cái gì?

Hai mắt Hắc Diễm Kỳ Lân nhấp nháy hung quang.

Chín giai Chân Thần, từ Nhất giai đến Lục giai là Chân Thần, mà con Hồng Diễm Kỳ Lân này, lại là Cổ Thần, tồn tại cao hơn Chân Thần Lục giai một bậc!

1197. Chương 1194: Cục Diện Hỗn Loạn

- Cho dù ta nguyện ý trợ giúp các người, với thực lực của đám người chúng ta, cũng khó mà tranh đoạt với rất nhiều thế lực ở đây!

Ánh mắt Tiểu Linh đảo qua đám sơn mạch liên miên bất tận, thẳng thắn nói.

- Chuyện này cũng không cần người quan tâm!

Triệu Phong đơn giản rõ ràng trả lời.

- Ta cũng chỉ là suy nghĩ cho tính mạng của ta mà thôi!

Tiểu Linh hung hăng trừng Triệu Phong một cái, lập tức lại bổ sung:

- Nói cho người biết, đang dò xét tòa cung điện này, cũng không chỉ có đám nhân loại các người! Tại phụ cận vùng núi này, đang cất giấu rất nhiều chủng tộc Thái Cổ!

Tòa cung điện này xuất hiện, đã dẫn phát ra động tĩnh lớn như vậy, tự nhiên không chỉ có đám nhân loại chạy tới.

Đám chủng tộc Thái Cổ sống ở phụ cận, đối kháng chính diện cũng không phải là đối thủ của tất cả nhân loại ở nơi này, bởi vậy bọn chúng lựa chọn ẩn núp trong bóng tối, tùy thời hành động.

- Ta biết rõ!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

Theo như Triệu Phong nghĩ, cục diện càng loạn càng tốt, như vậy hắn mới dễ dàng lợi dụng sơ hở, tranh thủ được chỗ tốt.

Nhìn hình dạng thủy chung vẫn luôn nhẹ nhàng bình thản của Triệu Phong, Tiểu Linh thập phần không cam lòng. Lẽ nào không có chuyện gì có thể khiến cho gã nam tử trước mắt này khiếp sợ hoặc là kinh hoàng sao?

- Người cứ đợi nghe theo lời dặn của ta! Bảo người làm cái gì thì làm cái đó!

Triệu Phong nhìn về phía Tiểu Linh, nghiêm túc nói.

Tiểu Linh cũng không phải là nô bộc của Triệu Phong, Triệu Phong không thể nào nghiêm ngặt ước thúc hành động của nàng.

- Vậy còn người?

Tiểu Linh bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, hỏi lại.

- Ta? Ta tự nhiên là phụ trách chỉ huy các người!

Về mặt Triệu Phong mười phần phần khích nói.

- Cái gì? Không ngờ người lại để cho chúng ta đi mạo hiểm, còn người thì một mình trốn trong chỗ an toàn!

Tiểu Linh mắt hạnh tròn tròn, phi thường khinh bỉ đối với hành vi của Triệu Phong.

Nàng nhìn thoáng qua Triệu Vạn, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng lão giả áo xanh một cái. Thực lực của ba người này đều yếu hơn nàng. Nhưng vừa rồi khi nàng ngấm quan sát đám người Triệu Phong chiến đấu, biết rõ huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long cao cấp thập phần khủng bố, mà Triệu Vạn lại càng là hậu duệ của Vạn Tượng Chi Mâu!

Tiểu Linh thập phần không hiểu nổi, hai người có thiên phú mạnh mẽ như thế, làm sao lại chấp nhận nghe theo mệnh lệnh Triệu Phong một cách tuyệt đối như vậy?

- Không nên nhiều lời! Còn một khoảng thời gian nữa, tranh thủ đề thăng một chút thực lực, chuẩn bị tâm lý thật tốt!

Triệu Phong có chút không biết nói gì, thắc mắc của mỹ nữ này cũng thật nhiều a!

Lúc này, lão giả áo xanh phóng xuất ra lực lượng Tiểu Thế giới, lấy ra một cây trường tiên lôi điện, tiến hành luyện hóa. Bản thân hắn cũng có Thần khí, nhưng mà kiện Thần khí này thích hợp với hắn hơn.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã ở trong Tiểu Thế giới của chính mình bắt đầu tu luyện, đề thăng thực lực. Chỉ khi nào thực lực trở nên cường đại, mới có cơ hội lớn hơn nữa tranh đoạt được một chút trọng bảo, kỳ ngộ.

Triệu Phong thì đang thử lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa trong hư không. Không Gian Áo Nghĩa là một loại Áo nghĩa mà bất luận cường giả nào cũng thử tu luyện. Nắm giữ được loại Áo nghĩa này, sẽ có thể thi triển các loại thần thông Thuần di, Đại Na Di... Bất kể là để chạy trốn, đuổi địch hay là chạy đi, đều thập phần có tác dụng.

Đương nhiên, ngoại trừ những thứ này ra, Không Gian Áo Nghĩa còn có thể trở thành thần thông có tính công kích, đặc điểm là hoàn toàn bỏ qua hư không, khiến cho người ta khó lòng phòng bị!

- Bản thân Thần Linh Nhân của ta vốn đã cụ bị năng lực vận dụng lực lượng Không Gian. Lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa, hẳn là không khó lắm!

Triệu Phong trầm nghĩ.

Lần trước, Triệu Phong sơ xẩy khinh suất, suýt chút nữa bị cường giả Chân Thần lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa kia đẩy vào tuyệt lộ. Cho nên hiện tại, Triệu Phong thập phần coi trọng đối với Không Gian Áo Nghĩa này.

Tả Mâu Triệu Phong bịt kín một tầng sóng gợn đậm kim sắc.

Lập tức, thế giới trước mắt Triệu Phong liền biến thành thế giới do vô số đốm sáng kim sắc tạo thành. Không gian ba động do Không Gian Áo Nghĩa hình thành kia càng thêm ánh xạ vào trong não hải của Triệu Phong.

oOo

- Hửm?

Trên đỉnh núi nơi đám người Thời Không Thánh Địa đang ở, ánh mắt của hai đạo thân ảnh khẽ lóe lên.

Một người trong đó là Không Nguyên Chuẩn Thần, người còn lại là một vị lão giả Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa! Cả hai người đều có được Thời Không Chi Mâu.

- Cảm giác thật kỳ quái!

Trong lòng Không Nguyên Chuẩn Thần thầm nói. Vừa rồi hắn có một loại cảm giác bị người khác nhìn trộm toàn thân, mà Thời Không Chi Mâu của hắn cũng xuất hiện một tia ba động nhàn nhạt.

- Có thể là trong những người hiện đang ở đây, cũng tồn tại những hậu duệ Thần Mâu cường đại khác!

Lão giả Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa thản nhiên nói.

Có thể đi đến Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ đều là thiên tài tinh anh, có những hậu duệ Thần Mâu khác đi tới nơi này cũng không phải chuyện ngạc nhiên gì.

oOo

Vù vù!

Trong thiên địa, chỉ có thanh âm không gian phong bạo điên cuồng gào thét.

Ông! Oanh!

Bỗng nhiên, tòa cung điện trong suốt vốn vẫn còn một phần nhỏ ẩn nấp bên trong hư không kia, lúc này chợt từ bên trong hư không hoàn toàn lao ra.

Rầm rầm! Oanh!

Lũ hồng không gian khổng lồ kia càng phát ra không gian phong bạo đáng sợ hơn.

Đứng ở khoảng cách khá xa, rất nhiều người chỉ bị dư ba không gian phong bạo kia thổi quét tới một chút thôi, cũng đã bị xé ra một đạo vết máu nhìn thấy mà giật mình. Còn có một vài người lại cảm thụ được hấp lực không gian kinh khủng, lập tức vội vã triệt thoái về phía sau.

Vù vù!

Lỗ hồng không gian khổng lồ kia bắt đầu chậm rãi khép lại, không gian loạn lưu cũng dần dần yếu bớt.

- Trọng bảo sắp sửa xuất hiện!

Vào thời khắc này, tất cả cường giả ở phụ cận nhất tề đứng lên, trái tim đồng thời phanh phanh nhảy loạn, ánh mắt nhìn chăm chăm tòa cung điện trong suốt trên không trung.

Dần dần, không gian phong bạo bốn phía từ từ yếu bớt, cảnh tượng bên trong cung điện kia cũng xuất hiện trước mắt mọi người.

- Bảo vật! Tất cả đều là bảo vật!

Toàn thân mọi người khẽ run lên, trong lòng kích động không thôi.

- Tòa cung điện bán trong suốt này, lối kiến trúc thập phần tương tự với kiến trúc của Thời Không Thánh Địa!

Sắc mặt của Tư Không Chuẩn Thần Chuẩn Thần thiên kiêu của Thiên Vận Thánh Địa có chút nghi hoặc, nói.

- Đây chẳng lẽ là một chỗ địa phương mà Chủ Tể đại nhân đã từng ở qua?

Một gã Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, sắc mặt sùng kính sợ hãi than một tiếng.

Nghe đồn, năm xưa Thời Không Chúa Tể đã từng tiến vào bên trong khe nứt hư không, hành tẩu trong hư không, cuối cùng mới cảm ngộ ra Thời Không Áo Nghĩa!

Tòa cung điện này, rất có thể là nơi mà không biết bao nhiêu ức năm trước, Thời Không Chúa Tể đã từng ở qua. Những vật phẩm bên trong vốn là phạm vật, nhưng mà chính bởi vì được tiếp xúc qua với Thời Không Chúa Tể, khiến cho những vật phẩm này toàn bộ lay dính Thời Gian Áo Nghĩa hoặc là Không Gian Áo Nghĩa, phẩm chất đạt tới Thần giai!

Vù vù!

Tòa cung điện trong suốt phiêu phù ở giữa không trung, từ trong đó truyền ra những không gian ba động khiến người ta sợ hãi. Cho dù là người của Thời Không Thánh Địa, cũng không dám đơn giản tiếp cận!

- Không gian ba động bốn phía cung điện quá mức khủng bố, chỉ hơi chút không cẩn thận thôi, liền có thể bị khe nứt hư không cắt chết!

Một gã cường giả Thời Không Thánh Địa kinh hãi nói. Những người còn lại cũng đều trầm mặc, đứng từ xa ngẩn nhìn, không dám tiếp cận.

Tuy rằng địa phương trọng bảo này đã xuất hiện, nhưng mà mọi người cũng không dám lập tức tiếp cận, càng không cần nói gì đến chuyện thâm nhập vào trong đó.

o0o

Trên ngọn núi chỗ của đám người Triệu Phong.

Bá!

Triệu Vong từ trong Mê Không Giới đi ra, cặp mắt âm lãnh tử khí đằng đằng nhìn chăm chăm lên không trung.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu cũng xuất hiện trên vai Triệu Phong. Nó tung lên mấy đồng tiền cổ, cặp mắt thâm thúy nhìn lên cung điện trong suốt phía xa xa.

- Hắn còn có trợ thủ?

Trong lòng Tiểu Linh chấn kinh.

Tuy rằng cảnh giới của Triệu Vong cũng không cao, nhưng khí tức Tử Vong Áo Nghĩa trên người hắn toát ra lại quá mức đáng sợ! Chỉ hơi chút tiếp cận thôi, cũng đã có cảm giác sinh cơ trong cơ thể đang nhanh chóng xói mòn, trôi đi.

Còn khí tức trên người con Tiểu tặc miêu kia lại thập phần cổ quái, cũng không phải là phạm vật! Chỉ là Tiểu Linh nhìn không ra lai lịch chủng tộc của nó.

oOo

Vù vù!

Lúc này, tất cả những cường giả tại nơi này đều không tự chủ khẽ nhích tới phía trước, chỉ muốn tiếp cận, cảm ngộ một chút những bảo vật bên trong tòa cung điện kia.

- Đi! Đi xem thử xem!

Không Nguyên Chuẩn Thần bỗng nhiên lên tiếng.

Bá bá bá!

Đám cường giả Thời Không Thánh Địa đồng thời bay lên, thân hình khẽ lập lờ mấy cái, tiếp cận tòa cung điện trong suốt kia. Nhưng bọn họ cũng không dám tiến vào sâu hơn một bước.

- Theo sát đám người Thời Không Thánh Địa!

Đám người của Phệ Thiên Thánh Địa cùng Thiên Vận Thánh Địa cũng lập tức lao ra.

Bọn chúng đều có thể nhìn ra, tòa cung điện này có khả năng có chút quan hệ với Thời Không Thánh Địa. Không loại trừ khả năng người của Thời Không Thánh Địa có thủ đoạn đặc thù gì, có thể tiến vào trong cung điện.

Vù vù!

Những cường giả còn lại ở nơi này cũng tiến tới một khoảng cách.

- Khốn kiếp! Xung quanh tòa cung điện này tràn ngập những khe nứt không gian! Trong phương viên vạn dặm đầy rẫy không gian phong bạo, căn bản không thể nào tiếp cận!

Một gã Chuẩn Thần tuổi còn trẻ mở miệng mắng chửi.

Nhưng ngay vào lúc này, phía dưới tòa cung điện trong suốt kia chợt rớt ra một kiện vật phẩm.

Đó là một cái tách trà màu trắng, quanh thân phiếm động một cỗ Không Gian Áo Nghĩa ba động nhàn nhạt.

- Bảo vật rơi ra!

- Mau cướp!

- ...

Chẳng ai nghĩ tới, không ngờ bảo vật lại dùng phương thức này mà xuất hiện.

Tất cả mọi người không thể nào tiến vào bên trong tòa cung điện trong suốt, nhưng mà vật phẩm bên trong cung điện lại theo khí lưu không gian chạy ra!

Bá! Bá! Bá!

Người của Thời Không Thánh Địa trước tiên xuất thủ cướp lấy.

Nhưng bỗng nhiên, bên trong tách trà kia lại ba động ra một cỗ không gian thủy văn, xẹt qua một mảnh thiên địa.

Oa! Oa!

Đám cường giả vừa mới tiếp cận tách trà màu trắng kia, thân hình bên trong hư không bị đẩy lui về phía sau một chút, trong miệng lập tức phun mấy ngụm máu tươi, sắc mặt kinh hãi không thôi.

- Ha ha...

Chỉ có gã Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa kia, trên người phát ra ba động Không Gian Áo Nghĩa kinh người, mới có thể cường thế tiếp cận bên cạnh tách trà.

- Hừm? Không ngờ lại không thể nào thu vào Không gian Trữ vật!

Gã Chân Thần Ngũ giai này khê nhú mày.

Ba động Không Gian Áo Nghĩa trên tách trà kia thập phần cường liệt, mà phẩm chất Không gian Trữ vật của hắn không đủ, không thể nào thu nó vào trong Không gian Trữ vật.

Chỉ còn có duy nhất một phương pháp, đó chính là lập tức luyện hóa tách trà này! Một khi luyện hóa xong, liền có thể chứng khống lực lượng của nó, thu nó vào trong Không gian Trữ vật cũng sẽ không có vấn đề gì. Nhưng mà, luyện hóa một kiện Thần khí cần có thời gian rất dài!

- Buông bảo vật ra!

Đám cường giả Phệ Thiên Thánh Địa từ mấy phương hướng khác nhau đồng thời lao tới. Đồng thời, người của Thiên Vận Thánh Địa cũng không chậm trễ chút nào.

Oanh! Phanh! Oành!

Một cái tách trà, đã khiến cho cường giả Tam Đại Thánh Địa chiến đấu kịch liệt với nhau.

Trong không trung, năng lượng phong bạo khủng bố điên cuồng trút xuống, khiến cho cường giả các thế lực khác nhìn thấy mà phát sợ.

- Không hổ là người của Thần Vực Thánh Địa, thực lực mỗi người đều vô cùng phi phàm!

- Tách trà kia nằm giữa cuộc chiến của các cường giả, thế nhưng vẫn như cũ bình yên vô sự!

- ...

Vô số cường giả ngấm nhìn cuộc chiến đấu giữa ba đại Thần Vực Thánh Địa, chậm rãi tiếp cận về phía tòa cung điện trong suốt. Bọn họ vẫn như cũ có điều kiêng kỵ với Tam Đại Thánh Địa, cho nên ai cũng không dám xuất thủ trước.

Nhưng ngay vào lúc này, trên bầu trời lại rơi xuống mấy kiện vật phẩm nữa. Mỗi một kiện vật phẩm rơi xuống, đều có thể hấp dẫn rất nhiều thế lực tranh đoạt.

Bất quá, khiến cho bọn chúng cảm tức chính là, những vật phẩm này không ngờ lại không thể nào trực tiếp thu vào trong Không gian Trữ vật.

Sắc mặt đám người của ba đại Thần Vực Thánh Địa khê trầm xuống. Cục diện hiện tại đã quá mức hỗn loạn, đang là chuyện mà bọn họ tuyệt đối không muốn nhìn thấy.

Lả tả!

Người của ba đại Thần Vực Thánh Địa lập tức tản ra, đi tranh đoạt những vật phẩm khác.

- Sáu người các ngươi đi tranh đoạt cây lược ở phía Tây Bắc bên kia! Nghe theo mệnh lệnh của ta mà hành động, không nên tùy tiện xuất thủ!

Trong đầu đám người Diệt Thế Hắc Giao Long, Tiểu Linh bỗng nhiên vang lên thanh âm của Triệu Phong.

Tiểu Linh liếc mắt nhìn lại, đã không thấy hình bóng của Triệu Phong đâu nữa, không biết hắn đã ẩn núp ở nơi nào.

- Đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long khê quát một tiếng, mang theo những người còn lại trực tiếp lao ra.

Lúc này, bên cạnh cây lược kia đang có ba chủng tộc điên cuồng tranh đoạt.

Phốc xuy một tiếng, cây lược màu vàng sẫm kia trong lúc vô tình đã phóng xuất ra một đạo mũi nhọn không gian, trực tiếp xuyên thủng trước ngực một gã Chân Thần Nhị giai, giết chết hắn!

- Công kích thật khủng khiếp!

Đang ba đại chủng tộc chiến đấu, thấy một màn như vậy, tâm thần nhất thời chấn động.

Cây lược nhỏ nhìn như bình thường này, không ngờ lại là Thần khí Không Gian loại công kích! Chỉ bằng vào tự chủ công kích, đã có thể một kích giết chết Chân Thần Nhị giai!

Mà sau khi đám người Diệt Thế Hắc Giao Long gia nhập, lập tức trợ giúp một phương thực lực yếu kém, tiến hành suy yếu chiến lực các phe còn lại.

Sâu bên trong lòng đất cách nơi đây hai mươi vạn dặm, Tả Mâu Triệu Phong lấp lánh quang trạch đậm kim sắc, xuyên thấu tất cả, đem tất cả tình huống phía chân trời xa xa, nắm bắt vào trong mắt.

Triệu Phong hy vọng thời điểm tranh đoạt bảo vật, tình huống sẽ trở nên hỗn loạn, nhưng mà không nghĩ tới thực tế lại hỗn loạn đến như vậy.

- Không gian Bản nguyên của Diệt Thế Hắc Giao Long, còn có cái bụng của Tiểu tặc miêu, hẳn là có thể thu được mấy thứ bảo vật này vào a!

Triệu Phong trầm nghĩ.

Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng cao quý, tại thời kỳ đỉnh phong ít nhất cũng có cấp bậc Chân Thần Lục giai, đẳng cấp Không gian Bản nguyên cực cao. Mà Tiểu tặc miêu hoàn toàn là một dị loại, cái bụng của nó chính là một cái động không đáy, thứ gì cũng đều có thể nuốt vào.

- Vì sao những chủng tộc Thái Cổ ẩn nấp ở xung quanh cũng không động thân?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến vấn đề này, tâm thần nhất thời chấn động.

1198. Chương 1195: Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc

Trong thiên địa âm âm một mảnh, Áo nghĩa công kích tuôn trào bất tận, vô cùng sáng lạn.

Mấy trăm cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần, chiến đấu thành một đoàn, va chạm giao phong kinh khủng, đem tất cả các ngọn núi phụ cận đều san thành bình địa.

Hiện tại, từ trong tòa cung điện trong suốt kia, tổng cộng rơi ra bảy kiện bảo vật. Kiện đầu tiên, tách trà màu trắng, đã bị người của Thời Không Thánh Địa đoạt được.

Mà cây lược nhỏ đám người Diệt Thế Hắc Giao Long muốn tranh đoạt kia, so với những bảo vật khác tương đối bình thường một chút, bởi vậy các thế lực tranh đoạt cũng ít đi.

Phốc xuy!

Cây lược màu vàng sẫm này thỉnh thoảng lại phóng xuất ra mấy đạo mũi nhọn không gian, cấp tốc xuyên toa khắp nơi trong hư không. Nhưng mà những cường giả đang chiến đấu đều sớm có phòng bị, dễ dàng tránh thoát.

- Nếu như chúng ta đoạt được cây lược này, chiến lực sẽ tăng cường thật lớn, đối với tranh đoạt phía sau sẽ có lợi hơn nhiều!

Một gã Chân Thần Ngũ giai làn da thâm đen, con ngươi hỏa hồng sắc, vẻ mặt tham lam, trong lòng trầm nghĩ.

Cây lược này chỉ mới tự chủ công kích, đã có thể đơn giản giết chết Chân Thần Nhị giai, nếu như luyện hóa được nó, sẽ có thể phát ra uy năng cường đại cỡ nào?

- Si tâm vọng tưởng!

Một đội nhân mã khác đang tranh đoạt cây lược này, lập tức cuồng nộ, quát lên.

- Các vị, chúng ta có thể hợp tác, tạm thời bắt lấy cây lược này!

Gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhân kia quay sang nói với đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Tuy rằng tu vi đám người Diệt Thế Hắc Giao Long này khá thấp, nhưng thực lực cũng không tệ, hơn nữa hẳn cũng tìm không ra những người hợp tác thích hợp nào khác.

- Được! Vậy chúng ta sẽ giúp tiên bối đạt được kiện bảo vật này!

Diệt Thế Hắc Giao Long mỉm cười, nói.

Nhưng thật ra, trong lòng tất cả các thế lực ở nơi này đều biết rõ, trong lòng mỗi người đều có tính toán riêng của mình.

Oanh! Bành! Bồng!

Song phương va chạm thẳng với nhau phi thường mãnh liệt.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ kèm chế một nhóm ít người, đem đại lượng địch nhân giao lại cho chủng tộc của gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhân kia.

Hưu!

Một đạo quang mang ngân hời sắc hiện lên, Tiểu tặc miêu phát lên Âm Kim Long Xà Tiên trong tay, quán lấy cây lược kia.

- Hắc hắc... Một đám ngu xuẩn!

Gã Chân Thần Ngũ giai hồng nhân kia cười lạnh một tiếng.

- Giết bọn chúng!

Thời điểm Tiểu tặc miêu đạt được cây lược này, ba thế lực lớn còn lại lập tức phóng vọt về phía đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Con tặc miêu này muốn làm gì?

Trong lòng Tiểu Linh nhất thời kinh hoảng không thôi.

Bảo vật tuy tốt, nhưng mà cường giả nơi này nhiều lắm, kẻ nào đạt được bảo vật, sẽ dẫn tới các thế lực khác tiến hành quần công!

Thế lực Chân Thần Ngũ giai vừa rồi chủ động liên hợp với Diệt Thế Hắc Giao Long, nhìn thấy bọn chúng đã đạt được bảo vật, cũng trực tiếp đánh tới.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhếch miệng cười một tiếng, huy động sợi roi trong tay, trực tiếp ném cây lược này tới bên cạnh một thế lực thứ tư khác đang ở gần đó.

- Khốn kiếp! Con mèo ngu ngốc này!

Ba thế lực đang tranh đoạt kia lớn tiếng mắng chửi, nhanh chóng đuổi theo cây lược kia.

Sau đó, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long tiếp tục chạy khắp nơi hành động, chỉ quấy rối, không đoạt bảo!

Sâu trong lòng đất hai mươi vạn dặm bên dưới, ánh mắt Triệu Phong thâm thúy, đem tất cả tình huống phía chân trời xa xa nắm bắt vào trong mắt.

- Trước hết hãy để cho các thế lực lớn đều sản sinh cừu hận lẫn nhau, để cho tràng diện càng hỗn loạn càng tốt!

Triệu Phong cười hắc hắc, khẽ nói.

Nhóm vật phẩm đầu tiên rơi ra ngoài, so với những vật phẩm còn lại bên trong tòa cung điện trong suốt kia cũng không tính là trân quý bao nhiêu. Bởi vậy, hiện tại Triệu Phong vẫn chưa có ý định xuất thủ tranh đoạt.

- Đó là...

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên ngưng đọng, nhìn chằm chằm vào bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Chỉ thấy, tại đại điện trung tâm của tòa cung điện trong suốt, bên trong một tầng trọng trọng không gian bao phủ hư ảnh, đột nhiên xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trên bộ trường bào phác họa vô số các đường phù văn kỳ dị, chớp động quang huy ngân trạch.

Kiện trường bào ngân sắc kia tự động di chuyển khắp nơi bên trong tòa cung điện trong suốt.

Phốc xuy!

Một đạo không gian liệt phong kinh khủng đột nhiên thổi quét qua chỗ kiện trường bào ám ngân sắc kia.

Ông!

Trên kiện trường bào ngân sắc kia chợt hiện lên một tầng không gian rung động, dễ dàng ngăn cản hoàn toàn uy năng của đạo không gian liệt phong này.

Một màn này, đại bộ phận cường giả đang chiến đấu tại ngoại giới tự nhiên cũng nhìn thấy!

- Đó là bảo vật gì? Vừa có linh tính, có thể tự do di động, mà không gian phong bạo đáng sợ lại không thể gây thương tổn cho nó chút nào!

Bên dưới cung điện, rất nhiều cường giả đang chiến đấu, trái tim nhất thời nhảy lên phanh phạch.

Rầm rầm!

Bỗng nhiên, kiện trường bào ám ngân sắc này chợt tùy tiện va chạm lung tung khắp nơi bên trong cung điện.

Đám không gian phong bạo khủng bố lớn nhỏ nhỏ liên tục trùng kích lên trên kiện trường bào ngân sắc kia, nhưng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho nó cả.

Ngược lại một vài bảo vật khác bên trong cung điện lại bị trường bào ám ngân sắc trong lúc vô tình đụng tới, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

- Một kiện bảo vật thật là lợi hại!

Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, bộ trường bào này hẳn là bảo vật có linh tính lớn nhất trong cả tòa cung điện trong suốt kia!

- Nhất định phải đạt được bộ trường bào này!

Trong ánh mắt Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa chợt hiện lên một tia ngoan sắc.

Thời Không Thánh Địa chính là quen thuộc nhất đối với Thời Không Áo Nghĩa. Căn cứ theo phán đoán của hắn, bộ trường bào này rất có khả năng chính là vật phẩm trân quý nhất bên trong tòa cung điện. Chỉ bất quá kiện vật phẩm này không phải là tính công kích, cho nên người ngoài nghề mới nhìn không ra trình độ trân quý của nó.

Oanh!

Kiện trường bào kia va chạm lung tung khắp nơi, khiến cho toàn bộ tòa cung điện cũng phải lay động nhẹ nhẹ. Rất nhiều vật phẩm bên trong cung điện đều bị chấn động phiêu đảng khắp nơi.

Vù vù!

Càng lúc có nhiều vật phẩm hơn từ trong khe hở của cung điện trong suốt rơi xuống.

- Lại rơi xuống một nhóm bảo vật nữa!

- Phẩm chất tựa hồ so với nhóm bảo vật vừa rồi càng cao hơn một bậc!

Rất nhiều cường giả phía dưới đều khiếp sợ không thôi, toàn thân không ngừng run rẩy, chuẩn bị xuất thủ tranh đoạt.

Trong những bảo vật này, có rất nhiều thứ là các loại hoa cỏ, rất có thể là các loại trân tài ẩn chứa lực lượng Thời Không Áo Nghĩa, có thể giúp người ta cảm ngộ Thời Không Áo Nghĩa.

Ông!

Trong đó có một tấm gương, chiếu xạ ra một tầng quang mang hư vô, rót vào trong hư không. Nhất thời, cả một phương hư không thiên địa đã bị tập trung lại, tất cả mọi người đều không thể nào vận dụng Không Gian Áo Nghĩa nữa!

- Đó là... Tỏa Không Kính!

Một vị lão giả của Thời Không Thánh Địa, ánh mắt nhìn chăm chăm vào tấm gương này, tâm thần chấn động không thôi.

Tỏa Không Kính, bảo vật có thể tập trung một phương hư không, khiến cho đối thủ không thể nào sử dụng Không Gian Áo Nghĩa! Người của Thời Không Thánh Địa chính là đặc biệt e ngại loại bảo vật này!

Hừ!

Tỏa Không Kính sau khi tập trung một phương hư không, lại trực tiếp phóng chạy đi về phía phương xa.

- Đuổi theo! Không thể để cho Tỏa Không Kính chạy thoát được!

Nhất thời, hơn mười thể lực phóng thẳng về phía Tỏa Không Kính đang phóng chạy kia. Trong đó có cả người của Tam Đại Thánh Địa!

Dù sao Tỏa Không Kính này chính là bảo vật có phẩm chất cao nhất đã xuất hiện cho tới hiện tại. Phẩm chất so với những thứ trước đây như tách trà, cây lược... đều cao cấp hơn rất nhiều lần.

Nếu như nắm trong tay năng lực của Tỏa Không Kính, việc cướp giết bảo vật kế tiếp cũng sẽ càng thêm tiện lợi hơn.

- Mau! Cướp đoạt những bảo vật còn lại!

Tỏa Không Kính đã hấp dẫn đi một nhóm lớn thể lực cường đại, mà những thể lực còn lại thì phân ra tranh đoạt những bảo vật khác.

Những bảo vật này mặc dù không thể so sánh được với Tỏa Không Kính, nhưng mà so với nhóm bảo vật đầu tiên rút xuống thì cũng đều trân quý hơn rất nhiều.

- Cướp!

Diệt Thế Hắc Giao Long khê quát một tiếng.

Hiện tại trên không trung bảo vật rất nhiều, mà cường giả của các thể lực cường đại đều đã bị Tỏa Không Kính hấp dẫn đi, chính là thời điểm bọn chúng ra tay tốt nhất.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai chi đội ngũ nhỏ yếu nào đó đang tranh đoạt một gốc trân thảo ngân sắc, cường giả song phương đang toàn lực chiến đấu hăng hái.

Đúng vào lúc này, trên không trung của bọn chúng bỗng nhiên xuất hiện một con mắt đậm kim sắc, trên đó ba động vô số Phong Lô dị sắc, trông mắt lạnh lùng vô tình, phảng phất như tồn tại song song với thiên địa, bao quát chúng sinh bên dưới.

Hai chi đội ngũ đang chiến đấu nhất thời hồi hộp thất sắc, toàn thân khê run lên, tâm thần cùng linh hồn đều bị một cỗ ba động vô hình trùng kích. Chỉ có hai gã thân sắc Chân Thần Tứ giai trong đó là tương đối bình thản.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Ông hừ!

Chỉ thấy trong con kim mâu hổ phách khổng lồ kia chợt biến thành một cái thế giới mê cung tử kim sắc vô tận, tản ra một cỗ lực hấp dẫn trí mạng.

Tất cả cường giả trong hai đội ngũ đều bị cỗ lực lượng Huyền đạo cường đại kia mê hoặc, ngay cả trong mắt cường giả Chân Thần Tứ giai cũng lộ ra một tia giằng co.

Bá!

Bên cạnh gốc trâm thảo ngân sắc kia chợt hiện ra một vòng xoáy đồng lực nhàn nhạt, sau đó hút gốc trâm thảo ngân sắc thẳng vào trong vòng xoáy.

Sau một khắc, con Di Thiên Chi Mâu kim sắc trên bầu trời kia cũng trực tiếp biến mất!

Về mặt cường giả hai đội ngũ tràn ngập kinh ngạc, liếc mắt nhìn nhau, xác định không phải là thủ đoạn của đối phương.

- Là thiên tài của Thời Không Thánh Địa trốn trong bóng tối xuất thủ?

Một gã Chân Thần Tứ giai chợt kinh nghi một tiếng, lập tức dẫn theo đội ngũ của mình đi tranh đoạt những trọng bảo còn lại. Những thế lực nhỏ như bọn chúng, tự nhiên không dám đắc tội người của Thần Vực Thánh Địa.

oOo

Trong lòng đất, trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

Ở trên chiến trường hỗn loạn như vậy, hẳn thi triển ra Di Thiên Chi Mâu, cũng không người nào có thể phát hiện ra thủ đoạn này là do ai thi triển.

Hơn nữa, đã đến tầng thứ này, thủ đoạn Di Thiên Chi Mâu như vậy cũng không tính là kinh thiên động địa gì. Ở đây cũng có người của Thời Không Thánh Địa, đại đa số mọi người còn có thể hoài nghi là do cường giả Thời Không Thánh Địa gây ra.

- Năng lực Di Thiên Chi Mâu của ta tựa hồ đã tăng cường rất nhiều!

Triệu Phong thoáng chút ngạc nhiên, lẩm bẩm.

Đây là lần đầu tiên Triệu Phong thi triển Di Thiên Chi Mâu ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Một khắc này, Triệu Phong có cảm giác mình có thể mượn dùng càng nhiều lực lượng hơn trong thiên địa, để tăng phúc cho uy năng của đồng thuật.

Di Thiên Chi Mâu đối với các loại đồng thuật của Triệu Phong đều có sự tăng phúc nhất định, nhưng ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, loại tăng phúc này lại càng lớn hơn nữa.

- Di? Các chủng tộc Thái Cổ sắp hành động rồi sao?

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện ra một tia động tĩnh tại phương hướng cực xa, khẽ lẩm bẩm một câu.

Địa phương nơi động tĩnh kia sinh ra, tựa hồ chính là địa phương mà mười thế lực lớn đang tranh đoạt Tỏa Không Kính.

- Đó là...

Toàn thân Triệu Phong chợt chấn động, phảng phất như đã thấy được đồ vật gì thập phần đáng sợ vậy.

oOo

Oanh! Phanh! Oành!

Tại một chỗ bên dưới tòa cung điện trong suốt, mười thế lực lớn đang vì Tỏa Không Kính mà đánh đến kinh thiên động địa, thiên hôn địa ám.

Ừng ừng!

Ngay vào lúc này, tại phía chân trời xa xa chợt truyền đến một đạo thanh âm chấn động. Một cỗ lệ khí Thái Cổ phi thường kinh khủng đột nhiên phóng thẳng lên cao.

- Cẩn thận! Có cường địch xuất hiện!

Tứ Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa chột lui về phía sau một bước, không tiếp tục xuất thủ nữa.

Sưu sưu!

Đúng lúc này, từ phía chân trời, hai đạo quang ảnh khổng lồ, một đen một đỏ, trực tiếp lao tới.

Oanh!

Ý chí vĩ lực kinh khủng truyền tới, khiến cho tất cả các cường giả đang tranh đoạt Tỏa Không Kính, khí tức cơ hồ động lại, thân hình khẽ trầm xuống.

Hưu!

Đạo cự ảnh hồng sắc kia trực tiếp lao thẳng về phía Tỏa Không Kính.

- Dừng tay!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Phệ Thiên Thánh Địa phần nộ quát lớn một tiếng, nhanh chóng xuất thủ.

Oanh hô!

Sau một khắc, trong đạo quang ảnh hồng sắc kia chợt bộc phát ra một đoàn hỏa diễm quang thúc, đánh thẳng lên trên thân thể gã Chân Thần Tứ giai này, nháy mắt đã nuốt trọn thân hình của hắn.

Thời điểm hỏa diễm biến mất, người cũng đã không còn!

- Hít...

Hơn một trăm gã cường giả tại hiện trường, linh hồn nhất thời kinh hãi, thân hình cứng đờ, nhìn chăm chăm về phía đạo cự ảnh hồng sắc kia.

- Grào!

Đây là một con Hỏa Diễm Kỳ Lân khổng lồ, toàn thân phát ra uy thế ngập trời, khuôn mặt dữ tợn kinh khủng, ngửa mặt lên trời rống lớn một tiếng.

Rầm rầm! Oanh!

Thiên địa âm âm một trận. Những cường giả cách Hỏa Diễm Kỳ Lân hơi gần một chút nhất thời cảm thụ được uy áp hỏa diễm vô cùng vô tận, thân thể linh hồn cực nóng vô cùng, huyết mạch trong cơ thể chợt run lên, dường như muốn phá thể mà ra.

- Phốc!

Những kẻ thực lực thấp hơn Chân Thần Tứ giai, đều trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết!

Từ phương xa, các thế lực tranh đoạt bảo vật bên dưới tòa cung điện trong suốt kia, đồng dạng cũng bị cỗ uy thế vô hình này lan đến gần.

- Rống rống rống!

Theo một tiếng rít gào của Hỏa Diễm Kỳ Lân, từ trong cổ lâm phía sau lưng nó nhất thời tuôn ra càng nhiều chủng tộc Thái Cổ khổng lồ. Thực lực của đám chủng tộc Thái Cổ này cũng không tính là quá mạnh, nhưng số lượng lại hết sức khủng bố!

Bất quá ánh mắt của mọi người vẫn nhìn chăm chăm trên người con Hồng Viêm Kỳ Lân ở phía trước nhất kia.

- Cổ Thần!

Vị cường giả Chân Thần Ngũ giai của Thiên Vận Thánh Địa thốt lên, khuôn mặt khẽ run rẩy.

Cổ khí tức cường đại này, tuyệt đối là cường giả Cổ Thần không thể nghi ngờ!

- Không ngờ lại là cường giả Cổ Thần!

Một gã cường giả của thế lực Ngũ tinh nào đó nghe được lời này, không khỏi ngẩn ra.

Các thiên kiêu của Tam Đại Thánh Địa ở đây, ánh mắt cũng thoáng trầm xuống.

- Đây là Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc, bài danh 125 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Một gã Chân Thần Tứ giai cổ lão nhận ra chân diện mục của hai con chủng tộc Thái Cổ này, cơ hồ là thốt lên.

Cường giả Cổ Thần của chủng tộc cường đại bài danh hơn một trăm trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, sẽ có thực lực kinh khủng đến bậc nào?

1199. Chương 1196: Hư Không Chi Mâu

- Cổ Thần Thất giai!

Đám cường giả tranh đoạt bảo vật bên dưới cung điện nghe được tin tức chấn động mạnh mẽ này, nhất thời trợn tròn mắt.

Cảnh giới Cổ Thần mặc dù cũng nằm trong chín giai Chân Thần, nhưng mà đã có sự phân chia cấp bậc Cổ Thần này, vậy thì đã chứng minh sự chênh lệch giữa dưới Cổ Thần cùng trên Cổ Thần là thập phần to lớn.

Trong các đại thế lực, Cổ Thần đều là cường giả vô thượng cao không thể leo tới!

Mà lúc này, trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đầu Kỳ Lân hồng sắc suất lĩnh những chủng tộc Thái Cổ khác, lại là cường giả Cổ Thần, hơn nữa còn là Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc nữa!

Cặp mắt huyết hồng sắc hung lệ của đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia đảo qua toàn bộ cường giả ở nơi này. Phàm là những ai chạm đến ánh mắt của nó, toàn thân đều khẽ run lên, huyết mạch mơ hồ động lại.

Hô!

Một cỗ ý chí lực lượng đột nhiên lan tràn ra, cuốn lấy Tỏa Không Kính, ném sang ột đầu Kỳ Lân hắc sắc khác ở một bên.

- Kiện bảo vật này không tệ!

Đầu Kỳ Lân hắc sắc đón lấy Tỏa Không Kính, vẻ mặt vui vẻ.

Huyết Viêm Kỳ Lân Tộc, huyết mạch trong cơ thể có màu sắc ra sao, trên thân thể sẽ thiêu đốt ra loại hỏa diễm có màu sắc như vậy. Huyết mạch của đầu Hắc Diễm Kỳ Lân này hiển lộ ra càng cao hơn đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia một bậc. Bất quá hình thể của đầu Hắc Diễm Kỳ Lân này lại nhỏ hơn khá nhiều, tu vi cũng chỉ mới là Chân Thần Tứ giai mà thôi.

- Thiếu gia, luyện hóa nó đi!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia nhàn nhạt nói.

Cường giả của mười đại thế lực vừa rồi tranh đoạt Tỏa Không Kính kia, sắc mặt nhất thời thâm trầm vô cùng.

Bọn chúng tranh đoạt kịch liệt, liều mạng chiến đấu như vậy, kết quả đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này vừa xuất hiện, đã trực tiếp cướp luôn Tỏa Không Kính đi.

Hơn nữa, một khi để cho đầu Hắc Diễm Kỳ Lân kia luyện hóa Tỏa Không Kính mà nói, bọn họ sẽ càng thêm bị động hơn nhiều.

- Các vị, nếu để cho đám chủng tộc Thái Cổ kia luyện hóa Tỏa Không Kính, như vậy tình cảnh chúng ta sau này sẽ rất nguy hiểm!

Chân Thần Ngũ giai của Thời Không Thánh Địa đột nhiên truyền âm cho rất nhiều cường giả khác ở đây.

- Không sai! Mặc dù đối phương là Cổ Thần, nhưng chung quy cũng chỉ có một người!

Chân Thần Ngũ giai của Thiên Vận Thánh Địa cũng truyền âm, nói.

- Tất cả Chân Thần Ngũ giai ở đây, chúng ta nhất định phải liên hợp lại, đối phó với tên cường giả Cổ Thần này! Bằng không, tất cả chúng ta có khả năng không chiếm được bất cứ thứ gì cả!

Chân Thần Ngũ giai của Phệ Thiên Thánh Địa cũng truyền âm cho tất cả mọi người của Thần vực Man Hoang ở đây.

Với cục diện hiện tại, chỉ có liên hợp mới có khả năng, hơn nữa còn phải là liên hợp tất cả mọi người, tất cả mọi thế lực!

Thế nhưng, sự cường đại của Cổ Thần đã thâm nhập nhân tâm. Cường giả Chân Thần Ngũ giai của một vài thế lực Tứ tinh rười, Tứ tinh đỉnh phong, so với cường giả Chân Thần Ngũ giai của thế lực Ngũ tinh, Thánh địa thì yếu nhược hơn rất nhiều! Hơn nữa bọn chúng lại chỉ chú trọng tới tính mạng cùng lợi ích của chính mình, không muốn va chạm với cường giả Cổ Thần.

- Kỳ thật, nếu như các vị không nguyện ý liên hợp, thì Tam Đại Thánh Địa chúng ta thật ra cũng có biện pháp bình yên triệt thoái!

Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa bỗng nhiên truyền âm ọi người.

Lời này vừa nói ra, tâm thần tất cả cường giả các thế lực ở đây đều ầm ầm chấn động.

Không sai! Nội tình Thần Vực Thánh Địa thâm hậu, cho dù có đối mặt với cường giả Cổ Thần, bọn họ vẫn có nắm chắc có khả năng bình yên rút lui. Cứ như vậy, kẻ ở lại gặp tai ương ngược lại chính là những thế lực nhỏ yếu còn lại.

Dần dần, tất cả cường giả của Thần vực Man Hoang đều ngầm đạt thành nhận thức chung. Toàn bộ các cường giả Chân Thần Ngũ giai liên thủ lại, đối phó với đầu Kỳ Lân Cổ Thần kia cùng với các chủng tộc Thái Cổ có thực lực tương đương Chân Thần Ngũ giai.

Mà chuyện tình tranh đoạt bảo vật, thì giao lại cho đám Chuẩn Thần trẻ tuổi cùng đám Chân Thần thực lực từ Tứ giai trở xuống.

Đương nhiên, các cường giả Chân Thần Ngũ giai khẳng định cũng đã thương nghị xong cùng các cường giả Chân Thần trong các thế lực. Sau khi thu hoạch hoàn tất, nhất định phải có phần của bọn họ!

Các cường giả Chân Thần Ngũ giai đã chấp nhận mạo hiểm nguy cơ to lớn, quần lấy cường giả Cổ Thần, để cho đám người còn lại đi tranh đoạt trọng bảo, không có hồi báo công bằng sao được? Mà thu hoạch cuối cùng của bọn chúng, cũng chỉ có thể quyết định bởi thu hoạch của đám Chuẩn Thần, Chân Thần trong thế lực của bọn chúng rồi.

Thiên Nhân

Trong mười đại thế lực, những người không phải là Chân Thần Ngũ giai, toàn bộ đều lui về phía sau. Phía hậu phương, toàn bộ cường giả Chân Thần Ngũ giai đều bay ra.

- Giết!

Hồng Viêm Kỳ Lân phảng phất như biết rõ ý định của đám người này, trực tiếp động thủ. Cho dù hấn thân là Cổ Thần, nhưng cũng không phải là tồn tại vô địch.

Hơn nữa, cường giả Chân Thần Ngũ giai có thể tới nơi này, toàn bộ đều là Chân Thần tương đối mạnh mẽ, đặc biệt còn có cả cường giả Chân Thần nội tình thâm hậu của Tam Đại Thánh Địa nữa.

Đồng dạng, bên phía chủng tộc Thái Cổ cũng có mấy đầu cấp bậc Chân Thần Ngũ giai tiến lên trợ giúp cho Hồng Viêm Kỳ Lân.

Mà Hắc Diễm Kỳ Lân cùng với đám chủng tộc Thái Cổ còn lại, thì tiến hành liên hợp lại, đi tới phía dưới cung điện, mạnh mẽ tranh đoạt trọng bảo.

- Lên!

Bên phía Thần vực Man Hoang, đông đảo Chân Thần Ngũ giai liên thủ, cùng nhau công kích.

Oanh! Phanh! Oành!

Va chạm giữa một đám Chân Thần Ngũ giai cùng một gã Cổ Thần, khiến cho thiên địa thay đổi, nhật nguyệt thất sắc!

Các cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần không có tham chiến, mặc dù còn đứng cách khá xa, nhưng vẫn có thể cảm nhận được từng cỗ từng cỗ Thần lực Áo nghĩa ba động khiến người ta sợ hãi.

oOo

- Tốt! Đã chiếm được ba kiện bảo vật!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười, nói.

Một kiện ở trong Không gian Bản nguyên của hắn, còn có hai kiện nằm trong bụng của Tiểu tặc miêu.

Đám chủng tộc Thái Cổ Hắc Diễm Kỳ Lân xuất hiện, đối với đám người Triệu Phong mà nói ngược lại còn là một chuyện tốt. Bởi vì trong đội ngũ bọn chúng vốn cũng không có Chân Thần Ngũ giai!

- Không nghĩ tới cục diện lại biến thành như vậy!

Trong lòng Tiểu Linh thoáng động.

Một khi Chân Thần Ngũ giai không tham dự tranh đoạt bảo vật, khuyết điểm của cỗ thể lực này bọn họ sẽ trong vô hình mà giảm bớt đi rất nhiều.

Trước đây, bọn họ đều là chạy loạn khắp nơi tiến hành quấy rối. Nhưng hiện tại bọn họ đã có thể trực tiếp tiến hành tranh đoạt với những đội ngũ còn lại. Đương nhiên, so với một số đội ngũ đặc biệt cường đại nào đó, thì bọn họ vẫn còn những chênh lệch thật lớn.

- Cút! Món đồ này, Thôn Thiên Chuẩn Thần ta coi trọng!

Một gã nam tử cao to đột nhiên quát lớn, trực tiếp lao về phía một quả thực ngân sắc.

Rầm rầm!

Mỗi một lần song chưởng của hắn đánh ra, đều có thể hình thành nên một vòng xoáy hắc sắc, đem tất cả công kích Áo nghĩa ở phụ cận thôn phệ sạch sẽ!

- Cút ngay!

Các cường giả của Phệ Thiên Thánh Địa đều theo sát phía sau Thôn Thiên Chuẩn Thần.

- Cửa ta!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thuận lợi bắt được gốc quả thực ngân sắc kia vào tay.

- Kiện bảo vật này, có thể nhường lại cho tại hạ được không?

Ngôn ngữ của Tư Không Chuẩn Thần tương đối ôn hòa.

Ông!

Thời điểm Tư Không Chuẩn Thần hàng lâm, tất cả cường giả còn lại xung quanh nhất thời bị một cỗ lực lượng Áo nghĩa kỳ dị quấy rầy, khiến cho công kích của bọn họ nhất thời trở nên vô cùng chậm chạp.

- Đây là... Khoái Mạn Áo Nghĩa!

Một gã Chân Thần Tứ giai kinh hô một tiếng.

Khoái Mạn Áo Nghĩa, có thể cải biến tốc độ công kích của bản thân, đem nó giữ lại, tới thời cơ tuyệt hảo mới mạnh mẽ đánh ra ngoài.

Đồng thời, nếu Khoái Mạn Áo Nghĩa đạt tới cảnh giới nhất định mà nói, còn có thể khiến cho công kích của đối thủ biến nhanh biến chậm tùy ý.

Thiên Vận Thánh Địa là một Thần Vực Thánh Địa tương đối đặc biệt trong Thần vực Man Hoang! Nơi này thu nhận đệ tử không luận huyết mạch, chỉ cần người có thiên phú cường đại là được! Hơn nữa, chiến kỹ công pháp bên trong Thiên Vận Thánh Địa bác đại tinh thâm, ẩn chứa ngàn vạn đại đạo.

Bởi vậy trong Thiên Vận Thánh Địa dạng thiên tài gì cũng đều có! Hơn nữa mỗi người đều thân mang tuyệt kỹ, thủ đoạn không tầm thường.

- Ha ha... thực lực những người này của các người cũng không được tốt lắm a!

Hắc Diễm Kỳ Lâm dẫn theo đại lượng chủng tộc Thái Cổ, trực tiếp phóng vọt vào.

Oanh!

Hắc Diễm Kỳ Lâm trực tiếp kích hoạt huyết mạch, thân thể nhất thời cao lớn lên vài phần, toàn thân hắc diễm đàng đàng. Những nơi nó đi qua hỏa diễm bùng phát bất diệt.

Không ít Chân Thần Nhị giai bị hỏa diễm của Hắc Diễm Kỳ Lâm đốt trúng, cỗ hỏa diễm kia liền trong nháy mắt lan tràn ra toàn thân, không ngừng thiêu đốt, rất khó dập tắt.

- A!

Một gã Chuẩn Thần phổ thông, kể cả Linh hồn thể của hắn, đều bị cỗ hỏa diễm này triệt để thiêu đốt sạch sẽ!

- Hỏa diễm của tên này, không ngờ lại cụ bị Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Diệt Thế Hắc Giao Long quan sát đầu Hắc Diễm Kỳ Lâm này một cái, đưa ra kết luận.

Hắc diễm của Hắc Diễm Kỳ Lâm thập phần tương tự với Bản nguyên Hủy diệt Long viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long. Đương nhiên, nếu như tu vi tương đương mà nói, hỏa diễm của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ càng khủng bố hơn.

Hô!

Lúc này, từ trong cung điện phía trên lại rơi xuống mấy kiện bảo vật nữa. Hơn nữa, những bảo vật này không ngờ lại đều cụ bị linh tính, thời điểm vừa mới rơi ra, liền lập tức chạy trốn ra bốn phía xung quanh.

Ông!

Bỗng nhiên trên không trung chợt xuất hiện một con mắt ám ngân sắc thật lớn, phẳng phất như khảm nạm ở trên không trung, cấp tốc di động khắp nơi.

- Nuốt!

Con mắt ám ngân sắc này cấp tốc di động đến bên cạnh một cây bút lông, trong con ngươi không ngờ lại mở ra một đạo khe nứt không gian, tản mát ra một cỗ hấp lực cường đại, hút lấy cây bút lông này vào trong.

Ong ong!

Cây bút lông này cũng là bảo vật Không Gian hệ, nó cất lực giãy dụa phản kháng.

- Đi!

Vài gã cường giả Thời Không Thánh Địa chạy tới, đánh ra từng đạo từng đạo chiêu thức không gian.

Oanh!

Cây bút lông bị lực lượng Không Gian thôi động, rất nhanh đã bị hút vào bên trong khe nứt không gian kia.

Hô!

Con mắt ám ngân sắc thật lớn kia cũng theo đó biến mất.

- Không hổ là Không Nguyên Chuẩn Thần! Không ngờ lại dùng phương thức này cướp giật bảo vật!

Ngũ khí Tư Không Chuẩn Thần thoảng chút tán thưởng, nói.

- Hừ! Chỉ biết núp trong bóng tối! Rùa đen rút đầu!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thì lại khinh thường, hừ lạnh một tiếng.

Hắn vốn dĩ dự định tranh đấu cùng Không Nguyên Chuẩn Thần một phen, nhưng mà tràng diện lúc này quá mức hỗn loạn, cho dù biết rõ loại thủ đoạn Hư Không Chi Mâu này chính là của Không Nguyên Chuẩn Thần, nhưng cũng không có cách nào phát hiện ra chỗ ẩn thân đối thủ.

Hư Không Chi Mâu, chính là thủ đoạn khóa không mà Không Nguyên Chuẩn Thần sử dụng Không Gian Áo Nghĩa kết hợp với Thời Không Chi Mâu thi triển ra. Kẻ nào cũng không biết Không Nguyên Chuẩn Thần đến cùng là đang ẩn nấp ở nơi nào.

Lúc này, tại một chỗ cách tòa cung điện trong suốt kia xa xôi vô cùng, trong hư không đang cất giấu một đạo nhân ảnh nhìn không rõ ràng.

- Thần khí Không Gian tính công kích thật cường hân!

Không Nguyên Chuẩn Thần tỉ mỉ quan sát cây bút lông trong tay. Ngay cả Thần binh tính công kích hiện tại trong tay chính mình, Không Gian Áo Nghĩa ẩn chứa bên trong cũng không bằng được cây bút lông này.

Ong ong!

Không Nguyên Chuẩn Thần vận chuyển ra một tia Thần lực cùng với lực lượng linh hồn, chậm rãi luyện hóa cây bút lông này.

Nhưng đại bộ phận ý niệm của hắn vẫn như cũ quan sát toàn bộ không trung.

- Trường bào Thời Không, không biết ta có thể đạt được người hay không?

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn chằm chằm về phía kiện trường bào ngân sắc bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Về bí mật của Trường bào Thời Không, chỉ có một số rất ít cường giả trong Thần vực Man Hoang là biết được! Đại đa số mọi người ở đây tạm thời đều không nhận ra lai lịch của nó. Mà Không Nguyên Chuẩn Thần thân là thiên tài đỉnh cấp của Thời Không Thánh Địa, hiển nhiên là biết được một chút.

- Nếu như ta có thể đạt được Trường bào Thời Không, con đường tiến lên Cổ Thần sẽ đơn giản rất nhiều! Khả năng trở thành Thần Chủ cũng sẽ tăng cao lên một chút!

Không Nguyên Chuẩn Thần thập phần khát vọng đối với kiện Trường bào Thời Không này.

Bất quá, lúc này Trường bào Thời Không vẫn còn đang tùy ý phiêu đảng ở bên trong tòa cung điện trong suốt kia. Mà Không Nguyên Chuẩn Thần cũng không dám tiếp cận tòa cung điện trong suốt này. Bởi vậy, hắn chỉ có thể đợi! Đợi đến khi Trường bào Thời Không tự mình đi ra!

- Hửm? Con mắt kim sắc kia!

Ngay vào lúc này, Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên phát hiện trên bầu trời chợt xuất hiện một con mắt kim sắc thật lớn!

Con Di Thiên Kim Mâu này, so với Hư Không Chi Mâu hắn thi triển ra còn lớn hơn rất nhiều, hơn nữa lại càng ngưng thực hơn, kết hợp vô cùng chặt chẽ với thiên địa, phát ra uy thế ngập trời.

- Con mắt kim sắc, là Phá Diệt Chi Mâu sao? Nhưng mà Phá Diệt Chi Mâu làm sao lại có thể sử dụng Không Gian Áo Nghĩa?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhất thời lâm vào trầm tư.

Thời điểm đối mặt với con mắt kim sắc này, Thời Không Chi Mâu mà Không Nguyên Chuẩn Thần vẫn luôn lấy đó làm kiêu ngạo kia, cũng đột nhiên sản sinh một tia rung động nhàn nhạt.

- Xem ra, trong bóng tối vẫn còn ẩn giấu rất nhiều thiên tài cường đại! Rất có thể chính là người của Thiên Vận Thánh Địa!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm nói.

Trong Thiên Vận Thánh Địa, loại kỳ tài nào cũng đều có. Tuy là Thiên Vận Thánh Địa thành lập trễ nhất, nhưng mà tuyệt đối không thể khinh thường tòa Thánh địa này! Thậm chí không bao lâu nữa, nó sẽ có thể đuổi kịp, thậm chí vượt qua đại bộ phận các Thần Vực Thánh Địa khác.

- Lại là con mắt kim sắc này!

- Khốn kiếp! Hắn rốt cuộc có phải là người của Thời Không Thánh Địa hay không?

- ...

Cho tới hiện tại, con mắt kim sắc này đã hiện thân qua rất nhiều lần.

Hơn nữa thủ đoạn của con mắt kim sắc này thập phần cường đại, công kích phương diện vật chất đối với nó không có bất cứ ảnh hưởng gì, chỉ có công kích linh hồn của Chân Thần Tứ giai trở lên mới có thể khiến cho nó lay động một chút mà thôi.

- Hừm? Kiện bảo vật này, tựa hồ là một kiện Không gian Trữ vật!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn về phía một cái thủ hoàn ngân sắc.

Các bảo vật lấy được ở chỗ này, toàn bộ đều không có cách nào thu vào trong Không gian Trữ vật của mình, hơn nữa, cũng không có thời gian tiến hành luyện hóa nó.

Bất quá, nếu như có thể đạt được một kiện Thần khí Không gian Trữ vật ở nơi này, chỉ cần tiến hành luyện hóa nó, các bảo vật kế tiếp lấy được, đều có thể trực tiếp để vào bên trong.

Ong ong!

Một con mắt ám ngân sắc thật lớn đột nhiên xuất hiện phía trên cái Không gian Trữ vật này.

- Không Nguyên Chuẩn Thần lại xuất thủ!

Một gã cường giả đang chuẩn bị tranh đoạt thủ hoàn ngân sắc khẽ thở dài một tiếng.

Nhưng bỗng nhiên, trên không trung phía bên kia của cái thủ hoàn ngân sắc kia, một con mắt kim sắc to lớn khôn cùng cũng chậm rãi hiện lên.

Sự xuất hiện của bọn chúng, thật giống như phiên trời xanh này chợt mở ra cặp mắt vậy! Hai cỗ uy thế khủng bố tính chất bất đồng âm âm tản ra. Một vài cường giả không khỏi phải lui ra phía sau mấy bước. Bọn chúng không dám tương tranh cùng trời xanh!

1200. Chương 1197: Khóa Không Chi Mâu Độ Sức

Hai con mắt khổng lồ khảm nạm bên trong thiên địa đồng thời nhìn chăm chăm về phía thủ hoàn ngân sắc.

Cỗ uy áp khủng bố kia khiến cho các cường giả gần đó đều phải lui về phía sau.

- Hóa ra chủ nhân của con mắt kim sắc này không phải là người của Thời Không Thánh Địa!

Thôn Thiên Chuẩn Thần thoáng chút kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn cho rằng, chủ nhân của con mắt kim sắc này chính là người của Thời Không Thánh Địa! Thế nhưng đến thời điểm này, con mắt kim sắc lại mạnh mẽ tranh phong với con mắt ám ngân sắc của Không Nguyên Chuẩn Thần, hắn mới hiểu được bản thân mình đã nghĩ sai rồi!

Mà những cường giả tranh đoạt bảo vật khác cũng có suy nghĩ giống như Thôn Thiên Chuẩn Thần vậy.

- Nếu như chủ nhân của con mắt kim sắc này không phải là thiên tài của Thời Không Thánh Địa, như vậy hắn là ai? Không ngờ lại dám tranh đoạt bảo vật với Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa?

Một gã Chuẩn Thần thiên kiều lộ ra vẻ ngạc nhiên, nói.

- Là ai? Lại dám đối nghịch với Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa?

Một gã Chân Thần của Thời Không Thánh Địa quát lớn một tiếng.

Bất quá, hắn cũng không để ý quá nhiều vào chuyện này. Không Nguyên Chuẩn Thần dù sao cũng là Chuẩn Thần Tứ giai mạnh mẽ nhất trong Thời Không Thánh Địa, chủ nhân của con mắt kim sắc kia hoàn toàn chính là đang tìm chết!

Hô!

Bên trong con mắt ám ngân sắc kia đột nhiên nứt ra một đầu thông đạo hư không, sản sinh ra một cỗ hấp lực cường đại, muốn hút thủ hoàn ngân sắc kia vào trong đó.

Ồng!

Xung quanh con mắt kim sắc kia nhất thời hiện lên một tầng vòng xoáy thủy văn, bắn ra một đạo đồng lực thủy văn, xuất hiện ngay trên thủ hoàn ngân sắc.

Vù vù!

Bên trong con mắt ám ngân sắc nhất thời xuất hiện tầng tầng không gian hư ảnh, tràn ngập hư không xung quanh.

Thời điểm cỗ không gian hư ảnh này xẹt qua đạo đồng lực thủy văn kia, lực lượng Không Gian Áo Nghĩa ẩn chứa trong vòng xoáy thủy văn kia lập tức bị đánh loạn. Vòng xoáy thủy văn nhất thời vụn vỡ không còn hình dạng như lúc ban đầu nữa.

Đám cường giả tranh đoạt bảo vật khác ở xung quanh đều bị con mắt ám ngân sắc chiếu xạ tới, Không Gian Áo Nghĩa không thể nào phát huy tác dụng được.

- Ha ha ha... Không Nguyên Chuẩn Thần cụ bị Thời Không Chi Mâu, nồng độ huyết mạch cực cao! Kẻ này muốn đối nghịch với Không Nguyên Chuẩn Thần, chính là tự rước lấy nhục mà thôi!

Đám thế lực trước đây từng bị con mắt kim sắc kia cướp đoạt bảo vật, lúc này lập tức trào phúng cười nói.

- Hừ! Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới Tứ trọng rồi! Con mắt kim sắc này muốn thu lấy bảo vật ở trước mặt Hư Không Chi Mâu, hoàn toàn chính là si tâm vọng tưởng!

Một gã cường giả Chân Thần của Thời Không Thánh Địa cười nói.

oOo

Hai mươi vạn dặm ra trong lòng đất, Triệu Phong cười khổ một tiếng.

Vốn dĩ Triệu Phong cũng không muốn đối kháng với Không Nguyên Chuẩn Thần, nhưng mà hắn rất muốn biết một chút về thủ đoạn của Thời Không Chi Mâu, bởi vậy mới sử dụng Khóa Không Chi Mâu tranh đoạt bảo vật ở trước mặt Không Nguyên Chuẩn Thần.

- Không Gian Áo Nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng nổi! Hư Không Niếp Vật của ta ở trước mặt hắn, căn bản phát huy không được nửa điểm tác dụng nào!

Triệu Phong tự biết thực lực của mình.

- Lại chơi đùa với hắn thêm một chút nữa!

Khóe miệng Triệu Phong bỗng nhiên lộ ra một nụ cười tà dị.

Tất cả mọi người ở đây cũng không thể nào biết được người nào đang đối đầu với Không Nguyên Chuẩn Thần, Triệu Phong liền thẳng thắn xuất ra bản lĩnh thật sự, chơi đùa một chút với con Hư Không Chi Mâu này.

oOo

Vù vù!

Trong hư không, từ trong cái khe trung gian của con mắt ám ngân sắc vẫn như cũ sản sinh ra hấp lực mạnh mẽ, lôi kéo thủ hoàn ngân sắc vào trong đó.

Bỗng nhiên, trong con mắt kim sắc ở phía bên kia đột nhiên bùng cháy lên điểm miêu lôi điện tử sắc kinh khủng, mang theo ý chí đồng lực khiến người ta sợ hãi!

Phốc oanh!

Một đoàn tử kim lôi hỏa trong suốt, mang theo khí tức Lôi kiếp hủy diệt, mạnh mẽ oanh tạc lên trên con mắt ám ngân sắc kia.

Ong ong!

Con mắt ám ngân sắc mạnh mẽ rung động một trận, không ngừng lấp lánh qua lại giữa hư thực, thông đạo không gian trong con ngươi cũng bị ép phải đóng lại.

- Công kích đồng thuật thật cường đại!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần khẽ ngưng trọng.

Hư Không Chi Mâu là Khóa Không Chi Mâu do hắn sử dụng Không Gian Áo Nghĩa kết hợp với Thời Không Chi Mâu thi triển ra, trong đó ẩn chứa ý chí lực lượng của hắn, bởi vậy công kích linh hồn cũng sẽ hữu hiệu với hắn.

- Nhân mâu của người này không am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, nhưng lại am hiểu công kích linh hồn!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm nói.

Tương phản với Triệu Phong, Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, lại không am hiểu công kích linh hồn.

Ong ong!

Trên bầu trời, con mắt ám ngân sắc kia bỗng nhiên trở nên vô cùng ngưng thực.

Hiển nhiên, lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần đã thập phần nghiêm túc, bố trí trận địa sẵn sàng nghênh đón quân địch.

Ông hưu hưu!

Trong con mắt ám ngân sắc kia, Không Gian Áo Nghĩa lưu chuyển, ngưng tụ ra mấy đạo không gian ba nhận, mạnh mẽ chém về phía con mắt kim sắc.

- Không Nguyên Chuẩn Thần đã phản kích! Mấy đạo không gian ba nhận này, cho dù là Chân Thần Tam giai cũng có thể đơn giản chém chết!

Một gã cường giả Chân Thần kinh hô.

Xuy hưu!

Trong nháy mắt mấy đạo không gian ba nhận kia phóng thích ra, liền trực tiếp xuyên thấu qua con mắt kim sắc kia.

Ong ong!

Con mắt kim sắc thoáng run rẩy chấn động một cái, sau đó cũng không có bất cứ tình huống gì nữa.

- Không ngờ lại không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho con mắt kim sắc kia!

Một gã Chuẩn Thần kinh hô.

- Phương thức cấu thành của con mắt kim sắc cùng con mắt ám ngân sắc không giống nhau! Cấu thành con mắt kim sắc này, lực lượng phương diện linh hồn chiếm đa số, bởi vậy công kích phương diện vật chất tạo thành thương tổn không lớn cho nó!

Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa lập tức nói.

Hơn nữa, theo như hắn thấy, con mắt kim sắc kia càng phù hợp với phiên thiên địa này hơn so với con mắt ám ngân sắc.

o0o

- Công kích của Không Gian Áo Nghĩa cũng có một chút ảnh hưởng tới phương diện linh hồn! Đã tạo thành chút thương tổn nhỏ cho ta!

Trong lòng đất, thần sắc Triệu Phong bất biến. Phương diện phòng ngự linh hồn của hắn rất mạnh mẽ, một chút thương tổn đó cũng không coi vào đâu.

oOo

Không Nguyên Chuẩn Thần thấy công kích của mình không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho con mắt kim sắc, liền một lần nữa vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa.

Ong ong!

Toàn bộ phiên không gian xung quanh con mắt ám ngân sắc kia chợt khê bắt đầu chuyển động. Hư không thiên địa tựa hồ như xuất hiện một tầng trọng ảnh, khắp không gian trở nên cực kỳ không ổn định!

- Chiêu này hắn có thể thành công!

Không Nguyên Chuẩn Thần lẩm bẩm.

Con mắt kim sắc kia chính là khảm nạm bên trong không gian thiên địa, như vậy hắn liền lợi dụng Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho toàn bộ không gian đều trở nên cực kỳ không ổn định, khiến cho con mắt kim sắc kia không thể nào đặt chân vào mảnh không gian này.

- Ha ha... vậy ta cũng không khách khí nữa!

Triệu Phong tự nhiên biết rõ Không Nguyên Chuẩn Thần muốn làm cái gì.

Bất quá, Di Thiên Chi Mâu của Triệu Phong lại vô cùng phù hợp với Mộng Cảnh Thái Cổ! Nơi này chính là thiên địa của Triệu Phong! Cho dù Không Nguyên Chuẩn Thần nhiễu loạn không gian khắp nơi, Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong vẫn như cũ có thể bình yên đặt chân vào! Tối đa thì uy năng cũng chỉ yếu bớt một chút mà thôi!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trên bầu trời, trong Di Thiên Kim Mâu kia đột nhiên hiện lên lác ải lôi điện bạch kim sắc kinh khủng, tản ra khí tức hủy diệt đáng sợ.

Oanh! Phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện tử tinh mạnh mẽ oanh tạc lên trên con mắt ám ngân sắc.

Rầm! Âm ầm!

Trong nháy mắt, con mắt ám ngân sắc đã bị vô số đạo Lôi kiếp oanh kích.

Lực lượng Lôi kiếp hủy diệt cường đại kia trong nháy mắt đã thông qua Hư Không Chi Mâu, oanh kích lên trên Linh hồn thể của Không Nguyên Chuẩn Thần!

- A!

Không Nguyên Chuẩn Thần kêu lên một tiếng đau đớn, phương diện linh hồn bị vô số lực lượng Lôi kiếp oanh kích, hai mắt khép chặt lại.

Đồng thời, con mắt ám ngân sắc trên bầu trời cũng theo đó biến mất.

- Không ngờ lại vô dụng!

Không Nguyên Chuẩn Thần phi thường kinh ngạc. Hắn đã mạnh mẽ ảnh hưởng không gian khắp nơi, không ngờ cũng không có cách nào tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng với con mắt kim sắc kia!

Hơn nữa, công kích linh hồn của đối phương lại thập phần khủng bố!

oOo

Ông!

Xung quanh con mắt kim sắc ba động lực lượng Phong Lôi mạnh mẽ, phẳng phất như đang tuyên cáo chính mình đã chiến thắng!

Bá!

Một đạo không gian đồng lực thủy văn lóe lên, hút thủ hoàn ngân sắc vào bên trong.

- Cái gì? Không Nguyên Chuẩn Thần thua?

Đám người Thời Không Thánh Địa vô cùng khiếp sợ.

Hai con Khóa Không Chi Mâu đối kháng với nhau, cuối cùng lại là Không Nguyên Chuẩn Thần thua!

Điều này sao có thể? Lẽ nào ở đây còn có cường giả mang theo nhãn mâu thần bí nào đó, còn mạnh hơn cả Không Nguyên Chuẩn Thần sao?

Bọn họ vốn cho là hai con Khóa Không Chi Mâu độ sức với, nhất định là Không Nguyên Chuẩn Thần giành được thắng lợi, bởi vậy mới không xuất thủ trợ giúp! Nhưng kết quả cuối cùng lại phá vỡ nhận thức của tất cả mọi người.

- Thú vị!

Tư Không Chuẩn Thần nhìn chằm chằm con Di Thiên Kim Mâu kia, lộ ra nụ cười tràn ngập thâm ý.

Có thể chiếm được tiện nghi ở trước mặt hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại tựa hồ không thuộc về Bát Đại Thần Mâu!

- Chủ nhân của con mắt kim sắc này, đến cùng là cao nhân phương nào đây?

Cặp mắt Thôn Thiên Chuẩn Thần tản ra quang mang lạnh lẽo, đảo một vòng xung quanh, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

Tuy rằng kết quả độ sức của hai con nhãn mâu, cũng không thể đại biểu cho thực lực chân chính của hai bên! Nhưng đối phương lại có thể mạnh hơn Không Nguyên Chuẩn Thần tại trên phương diện đồng thuật! Điều này thật sự không thể tin nổi!

o0o

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín a!

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên cũng chú ý tới giao phong giữa hai con nhãn mâu.

- Không nghĩ tới nhãn mâu của Triệu Phong lại mạnh mẽ hơn Thời Không Chi Mâu của Không Nguyên Chuẩn Thần một bậc!

o0o

- Chiến thắng!

Triệu Phong mỉm cười đắc ý.

Tuy rằng lần này Triệu Phong chiến thắng, nhưng cũng không có nghĩa hiện tại hắn đã là đối thủ của Không Nguyên Chuẩn Thần!

Dù sao, ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Khóa Không Chi Mâu của Triệu Phong có thể phát huy ra tất cả uy năng của đồng thuật ở trình độ lớn nhất. Mà Thời Không Chi Mâu lại không có loại đặc quyền này.

Hơn nữa, tác dụng chủ yếu của Thời Không Chi Mâu là thể hiện trên phương diện chống không và vận dụng lực lượng Không Gian trong chiến đấu, cũng không phải dùng để độ sức đồng thuật!

Sau đó, Triệu Phong bắt đầu luyện hóa kiện Không gian Trữ vật này. Mà ý niệm còn lại của hắn thì dùng để quan sát đám người Diệt Thế Hắc Giao Long, hoặc là thi triển Di Thiên Chi Mâu, đánh cắp những bảo vật khác!

Trong đội ngũ Diệt Thế Hắc Giao Long, có Tiểu Linh thực lực Chân Thần Tứ giai, chỉ cần không gặp phải đội ngũ đặc biệt cường đại, trên cơ bản cũng sẽ không gặp nguy hiểm gì.

Thời điểm Triệu Phong thi triển Khóa Không Chi Mâu, cũng sẽ hữu ý vô tình trợ giúp đám người Diệt Thế Hắc Giao Long một chút.

Hai con Khóa Không Chi Mâu sau một lần độ sức, cũng không hề phát sinh chuyện cùng xuất hiện thêm một lần nào nữa.

Dù sao lúc này quan trọng nhất chính là tranh đoạt bảo vật, chứ không phải là tranh nhau khí tức nhất thời, đâu đến mức người chết ta sống làm gì.

Nhưng mà nhìn thấy con mắt kim sắc không ngừng hoạt động cướp đoạt liên tục, tất cả mọi người lại càng thêm hiếu kỳ. Chủ nhân của con mắt kim sắc này đến tột cùng là người nào?

o0o

- Cướp giật bảo vật với đám người Kim Ngọc Tộc!

Thanh âm Triệu Phong vang lên trong linh hồn đám người Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Minh bạch!

Khóe miệng Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra nụ cười âm hiểm xảo trá.

Thiên Hoa Chân Thần, Chân Thần Ngũ giai duy nhất của Kim Ngọc Tộc đang cùng với những cường giả Chân Thần Ngũ giai khác chiến đấu với Hồng Viêm Kỳ Lân, trong đám người Kim Ngọc Tộc còn lại, mạnh nhất cũng chỉ là Chân Thần Tam giai mà thôi!

Lúc này, Kim Ngọc Tộc đang tranh đoạt một bức họa quyền với hai chi đội ngũ khác.

Trong bức họa kia thỉnh thoảng lại phóng xuất ra một chút cảnh tượng, khiến cho người ta rơi vào thế giới huyền thuật kỳ diệu, không thể tự kiềm chế hành động của mình.

- Tới tay!

Chiến đấu đến cuối cùng, cả ba phương đều bị những thương tổn nhất định, mà đám người của Kim Ngọc Tộc lại đạt được bức họa quyền này.

Hai chi thế lực còn lại thì liên hợp lại, kiên quyết đuổi theo không buông.

- Chạy!

Đám người Kim Ngọc Tộc đã đạt được bức họa quyền này, quyết định trước tiên triệt thoái, đợi sau khi luyện hóa xong họa quyền mới quay trở lại tham dự tranh đoạt.

Sưu sưu sưu!

Ngay vào lúc này, đám người Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên lao tới chặn lại trước mặt đám người Kim Ngọc Tộc.

- Chạy đi đâu?

Diệt Thế Hắc Giao Long quát lớn một tiếng, phóng thích ra uy áp huyết mạch khủng bố, khiến cho tất cả đám người Kim Ngọc Tộc đều run lên.

- Là các người!

Đám người của Kim Ngọc Tộc tự nhiên nhận ra bọn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long vừa ngăn đám người Kim Ngọc Tộc lại, hai chi đội ngũ phía sau đã lập tức đuổi kịp.

- Giết!

Ba phương nhân mã trực tiếp lao vào chiến đấu với nhau.

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên sẽ không dốc hết toàn lực, thậm chí còn hữu ý vô tình xuất thủ với hai chi đội ngũ còn lại.

Cuối cùng, đội ngũ Kim Ngọc Tộc tử thương nghiêm trọng, hai chi đội ngũ khác cũng không tốt hơn gì. Mà đám người Diệt Thế Hắc Giao Long thì thuận lợi đạt được họa quyền!

- Khốn kiếp!

Đế Lâm Chuẩn Thần vô cùng tức giận. Sớm biết tình hình như vậy, ngay từ đầu hẳn cũng sẽ không tùy tiện đi đắc tội Triệu Phong rồi.

Ừng ừng!

Ngay vào lúc này, tòa cung điện trong suốt trên đầu mọi người đột nhiên chấn động kịch liệt một trận.

Rầm rầm! Oanh!

Bên trong cung điện đang có bốn kiện bảo vật tản ra quang mang sáng ngời, linh tính mười phần, không ngừng đầu đầu lung tung với nhau, va chạm liên hồi lên mọi thứ bên trong. Mà một trong bốn kiện bảo vật này, chính là Trường bào Thời Không!

Tất cả mọi người ở đây đều hiểu rõ, bốn kiện bảo vật này chính là những bảo vật trân quý nhất bên trong tòa cung điện. Cũng có một số cực ít người nhận biết được một hai kiện trong đó, nhưng hiển nhiên bọn chúng không đại gì mà nói ra!

Tất cả mọi người đều âm thầm lựa chọn một kiện bảo vật nào đó trong bốn kiện này, xác định nó là mục tiêu cuối cùng của chính mình.

Thình thịch! Rắc rắc!

Những khe nứt không gian trên tòa cung điện này càng lúc càng nhiều, cả tòa cung điện tựa hồ như sắp sửa vỡ nát ra vậy!

1201. Chương 1198: Trọng Bảo Xuất Hiện

Trong lòng đất, Triệu Phong đã thành công luyện hóa xong kiện Không gian Trữ vật đoạt được từ trong tay Không Nguyên Chuẩn Thần.

Đeo kiện thủ hoàn ngân sắc này lên trên cổ tay, Triệu Phong đem toàn bộ những bảo vật đoạt được trước đây, trực tiếp để vào trong đó.

Sưu!

Đột nhiên, Triệu Phong từ dưới lòng đất nhảy vọt lên.

Trước đây liên tục không ngừng sử dụng Khóa Không Chi Mâu, tiêu hao đối với Triệu Phong mà nói vẫn là rất lớn. Một khi tiêu hao hết tâm hồn cùng đồng lực, như vậy trong khoảng thời gian tranh đoạt bảo vật sau đó sẽ không thể nào sử dụng Thần Linh Nhân được nữa!

Hưu! Vù vù!

Sau lưng Triệu Phong mở ra một đôi kim quang vũ dực, bay thẳng vào trong đội ngũ Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Bảo tồn thực lực, chuẩn bị tranh đoạt trọng bảo!

Thanh âm Triệu Phong vang lên trong não hải mọi người. Mọi người đồng loạt gật đầu một cái.

Vốn dĩ mọi người chỉ hy vọng lần này có thể đạt được một hai kiện trọng bảo đã xem là không tệ rồi, căn bản không hề mơ tưởng tới những bảo vật trân quý nhất bên trong tòa cung điện trong suốt kia.

Nhưng mà bởi vì đám chủng tộc Thái Cổ cùng với Hồng Viêm Kỳ Lân đã đến, kiềm chế tất cả Chân Thần Ngũ giai của các đội ngũ, làm giảm xuống thể yếu của tiểu đội Triệu Phong, khiến cho bọn họ đạt được những thu hoạch phong phú. Ngay cả những bảo vật trọng yếu hơn sắp sửa xuất hiện kia, bọn họ cũng có cơ hội tham dự!

Lúc này, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được tòa cung điện trong suốt trên bầu trời kia bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ vụn. Đến lúc đó, tất cả trọng bảo cũng sẽ cùng nhau rớt xuống.

Đội ngũ của Triệu Phong lẫn lộn trong đám người hỗn loạn, thỉnh thoảng tranh đoạt một chút bảo vật với những đội ngũ thể lực yếu kém. Bọn họ cũng không xuất ra toàn lực, mà là âm thầm khôi phục lại những tiêu hao trước đây.

Sau khi Triệu Phong tham dự chiến đấu, cũng không hề sử dụng nhân đồng. Hắn chỉ dựa vào lực lượng của Thánh Lô Bá Thể cùng Hủy Diệt Viêm Lô, đã đủ có thể nghiền ép Chân Thần Nhị giai bình thường rồi.

oOo

Bên trong đội ngũ Lam Lâm Tộc...

- Đại ca, ta nhìn thấy Triệu Phong rồi!

Hồ Thành bỗng nhiên nhìn thấy Triệu Phong ở cách đó không xa, thần sắc nhất thời cả kinh, quay sang nói với Đại ca hắn.

Đám người Lam Lâm Tộc vốn cũng không có ý định tham dự vào tranh đoạt trọng bảo ở nơi này, nhưng mà trước khi tòa cung điện trong suốt kia mở ra, bọn chúng vừa lúc gặp được một chi đội ngũ khác trong tộc, trong đó có cả một gã Chân Thần Tứ giai. Bởi vậy, đám người Lam Lâm Tộc mới quyết định đến đây thử thời vận một phen.

Nào ngờ cuối cùng Chân Thần Ngũ giai bị kềm chế, nhân số tiểu đội bọn chúng khá nhiều, lại có cả Chân Thần Tứ giai cực mạnh, đã đoạt được không ít Thần khí, bảo vật.

- Lam Diệp Chuẩn Thần, Triệu Phong đang ở đằng kia!

Huynh đệ Hồ gia lập tức nói với Lam Diệp Chuẩn Thần.

Huynh đệ Hồ gia không có bất kỳ địa vị gì trong đội ngũ Lam Lâm Tộc, bởi vậy chỉ có thể báo lại cho Lam Diệp Chuẩn Thần. Trước đây Lam Diệp Chuẩn Thần đã có đồ ước ba chiêu với Triệu Phong, cuối cùng thảm bại, Lam Diệp Chuẩn Thần so với bọn chúng có lẽ càng muốn giết chết Triệu Phong hơn.

- Ha ha... Đúng là tiểu tử kia!

Lam Diệp Chuẩn Thần phát ra tràng cười to dữ tợn, trong mắt toát ra sát ý nồng đậm.

Sau đó, Lam Diệp Chuẩn Thần bắt đầu giao lưu với những cường giả trong đội ngũ.

Các cường giả Chuẩn Thần trong tiểu đội, ngoại trừ Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi không đồng ý ra, những người khác đều không dám trái lại ý tứ của Lam Diệp Chuẩn Thần. Mà cũng có một bộ phận rất lớn cường giả Chân Thần đứng bên phía của Lam Diệp Chuẩn Thần.

Cuối cùng, tiểu đội Lam Lâm Tộc quyết định xuất thủ với đám người Triệu Phong.

- Hai người các ngươi chính là loại ăn cây táo, rào cây sung! Trở về, ta nhất định sẽ báo lại Tộc trưởng, để ngài trừng phạt các ngươi!

Một gã Chân Thần Tam giai nổi giận mắng. Kẻ hắn nói tự nhiên chính là Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi.

- Giết sạch toàn bộ bọn chúng!

Ánh mắt Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc lạnh lẽo.

Sưu sưu!

Gần mười sáu gã cường giả Lam Lâm Tộc mang theo khí thể hung hăng phóng thẳng về phía tiểu đội Triệu Phong.

- Người của Lam Lâm Tộc! Chạy mau!

Triệu Phong sớm đã phát hiện ra dị dạng.

Nhân số của Lam Lâm Tộc khá nhiều, lại còn có Chân Thần Tứ giai tọa trấn, Triệu Phong tự nhiên sẽ không mạnh mẽ đối kháng với bọn chúng.

Hưu hưu!

Đám người Triệu Phong trực tiếp bỏ chạy về phía phương xa.

Trong đó tốc độ của ba người Tiểu Linh, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long là nhanh nhất, kế tới chính là lão giả áo xanh cùng Triệu Vạn, cuối cùng mới là Triệu Vong.

Đương nhiên, tốc độ của Triệu Vong cũng tương đối nhanh, chỉ bất quá so sánh với những người khác trong cùng đội ngũ thì xa xa không bằng.

Sưu sưu!

- Các người có thể chạy đi đâu?

Trong đội ngũ Lam Lâm Tộc, gã Chân Thần Tứ giai cùng một bộ phận nhỏ Chân Thần Tam giai đỉnh phong có tốc độ nhanh nhất, chậm rãi tiếp cận đám người Triệu Phong, đại bộ phận thực lực yếu kém còn thừa lại thì nhanh chóng bị quăng lại phía sau.

Ví dụ như Ngụy Kha cùng Mã Linh Thi, vốn dĩ thực lực cũng thấp, hơn nữa trong lòng bọn họ cũng không muốn truy sát Triệu Phong, bởi vậy đuổi theo nửa đường đã ngừng lại.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi tìm cái chết! Những người khác trong đội ngũ của người, chúng ta có thể niệm tình buông tha!

Lam Diệp Chuẩn Thần nở nụ cười âm tà.

Đám cường giả còn lại của Lam Lâm Tộc cũng đều gật đầu. Kế sách của Lam Diệp Chuẩn Thần thật sự rất hay! Đối mặt với nguy cơ sinh tử, cho dù quan hệ giữa mấy người này có tốt đến đâu đi nữa, cũng có khả năng phản bội!

Thế nhưng, ngoài dự liệu của đám người Lam Lâm Tộc chính là, tất cả mọi người trong tiểu đội Triệu Phong phảng phất không hề nghe được câu này, tốc độ phóng chạy cũng không suy giảm chút nào.

Sưu sưu!

Trải qua thời gian truy đuổi ngắn ngủi, bên phía Lam Lâm Tộc có sáu người tốc độ nhanh nhất, đã vô cùng tiếp cận tiểu đội của Triệu Phong.

- Nhận lấy cái chết đi!

Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc trực tiếp hạ thủ với Triệu Vong chạy ở phía sau nhất.

Hưu!

Trường kiếm vũ động, một đạo kiếm phong lam sắc thật lớn, phiếm động quang mang như sóng biển kinh người, mạnh mẽ quét ngang về phía trước.

Từ xa nhìn lại, một trảm này cũng giống như hải khiếu kinh thiên, giống như muốn hủy diệt, nuốt hết tất cả mọi thứ trên thế gian.

Hô!

Trong tiểu đội Triệu Phong, Tiểu Linh bỗng nhiên xoay người lại, trực tiếp xuất thủ.

Oanh! Vù vù!

Hỏa diễm lam tử sắc ngập trời bùng phát ra, trong nháy mắt đã ngưng kết thành vô số sợi tơ mảnh, bện lại thành một tấm lưới hỏa diễm thật lớn, ngăn cản ngay phía trước.

Oanh! Phanh! Oành!

Lửa nước ngập trời đan xen nhau, một kích của Chân Thần Tứ giai Lam Lâm Tộc dễ dàng bị hóa giải.

- Cô nương xinh đẹp như hoa, thực lực cũng không tệ, không bằng hãy hợp tác với Lam Lâm Tộc?

Một gã Chân Thần Tam giai của Lam Lâm Tộc, ánh mắt không chút kiêng kỵ du đãng khắp nơi trên thân thể mềm mại của Tiểu Linh.

Nhưng mà sau một khắc, sáu người Lam Lâm Tộc đuổi theo tới, kể cả gã Chân Thần Tứ giai kia, sắc mặt nhất thời chấn động một trận.

Tất cả mọi người trong tiểu đội Triệu Phong bỗng nhiên toàn bộ xoay người lại, trực tiếp giết thẳng về phía bọn chúng.

- Tiểu Linh, Triệu Vong! Các ngươi đối phó Chân Thần Tứ giai! Diệt Thế Hắc Giao Long cùng ta sẽ cấp tốc giết chết một gã Chân Thần Tam giai! Những người còn lại kèm chế đám người Lam Lâm Tộc còn lại!

Trong nháy mắt hành động, Triệu Phong liên tục truyền ra mệnh lệnh.

Hiện tại chỉ có sáu người Lam Lâm Tộc đuổi theo kịp, đám người Triệu Phong tuyệt đối có sức đánh một trận. Thậm chí còn có thể thông qua trận chiến này, cải biến toàn bộ cục diện!

Hưu hưu!

Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, cùng với Diệt Thế Hắc Giao Long, trực tiếp công kích về phía một gã Chân Thần Tam giai trong đó.

Leng keng!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một thanh trường kiếm hắc thiết, đúng là hình thái biến hóa của Cổ Thần Ẩn.

- Chết!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, chém mạnh ra một đạo kiếm trăm ba văn ám kim sắc.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long vận chuyển lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên, trực tiếp thi triển sát chiêu.

Oanh! Phanh! Oành!

Tốc độ hai người cực nhanh, xuất thủ như sấm sét. Gã Chân Thần Tam giai này còn chưa kịp phản ứng lại, đã trúng phải hai đạo công kích kinh khủng.

- Giết!

Thế phách của Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cường đại, hoàn toàn bỏ qua tất cả dư ba công kích, lướt thẳng về phía hắn.

- Diễm Khí Thiết Cát!

Tiểu Linh vung hai tay lên, vô số sợi tơ hỏa diễm mỏng manh điên cuồng xuyên toa về phía gã Chân Thần Tứ giai kia.

- Chút tài mọn!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc huy động trường kiếm trong tay, chém mạnh ra từng đạo từng đạo kiếm phong bách thủy kinh thiên khổng lồ.

Sưu!

Triệu Vong ở một bên, nhân cơ hội công kích gã Chân Thần Tứ giai này.

- Chỉ là Chuẩn Thần, thật là muốn chết!

Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc không khỏi phì cười một tiếng.

Một tên Chuẩn Thần nhỏ yếu như vậy, căn bản không đủ thương được hắn chút nào!

Bá!

Đột nhiên, trong tay Triệu Vong bỗng nhiên xuất hiện một cây quyền trượng đen như mực, tản mát ra khí tức Tử vong cực kỳ nồng nặc, trong nháy mắt đã khiến cho thiên địa phụ cận tối sầm xuống!

- Cổ khí tức tử vong này!

Toàn thân gã Chân Thần Tứ giai này nhất thời run lên. Cổ khí tức tà ác đáng sợ kia khiến cho hắn cảm nhận được nguy cơ tử vong nồng đậm!

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong tay cầm Quyền trượng Tử Chú, đồng thời vận chuyển Tử Vong Chi Mâu.

Hưu!

Quyền trượng Tử Chú cùng Tử Vong Chi Mâu trên ánh mắt Triệu Vong hô ứng lẫn nhau, trực tiếp bắn ra một đoàn hắc vụ. Đoàn hắc vụ kia tà ác đáng sợ, ẩn chứa lực lượng Áo nghĩa khiến cho người ta sợ hãi.

Oanh!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc sơ xẩy khinh suất, bị đoàn hắc vụ kia bắn trúng thân thể.

Hô! Hưu hưu!

Trong nháy mắt, đoàn hắc vụ này liền biến thành một cái tử động đen như mực, sản sinh ra một cỗ hấp lực đáng sợ, hút lấy linh hồn cùng sinh mệnh của tên Chân Thần Tứ giai này.

Oanh!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc trực tiếp thiêu đốt Thần lực, bộc phát ra lực lượng Áo nghĩa kinh người, thoái lui về phía hậu phương.

- A!

Một cánh tay của gã Chân Thần Tứ giai này bị hắc động kia triệt để thôn phệ, đồng thời tính mạng cùng linh hồn của hắn cũng bị tổn thương nghiêm trọng!

Hơn nữa hắn còn cảm giác trên người mình còn đang quán lấy một cỗ lực lượng Trớ chú không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

- Đây đến cùng là lực lượng gì?

Sắc mặt Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc tái nhợt, vẻ mặt kinh hoàng nhìn chằm chằm về phía Triệu Vong.

Bất quá lúc này Triệu Vong đã thu hồi Quyền trượng Tử Chú trở lại. Dù sao phẩm chất kiện Thần khí này thậm chí có thể so sánh với đám chí bảo trong tòa cung điện trong suốt kia, không thể tùy tiện bại lộ ra ngoài.

- A!

Phía bên kia, Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liên thủ, mặc kệ tất cả, đã giết chết một gã Chân Thần Tam giai!

Mà hết thảy những chuyện này chỉ mới phát sinh không được thời gian hai hơi thở.

Sưu sưu sưu!

Lúc này, đám cường giả Lam Lâm Tộc còn lại cũng đã chạy tới.

- Như thế nào lại...

Hồ Thành nhất thời kinh hãi không thôi.

Thời điểm bọn chúng chạy tới, không ngờ lại nhìn thấy cường giả Chân Thần Tứ giai trong tộc đã bị tổn thất một cánh tay, một gã Chân Thần Tam giai khác lại bị giết chết!

Mà đám người Triệu Phong đang tụ tập cùng một chỗ, sắc mặt trấn định, đối mặt đám người của Lam Lâm Tộc, không ai bỏ chạy cũng không ai có vẻ bối rối chút nào.

- Đi!

Mọi người giằng co trong chốc lát, gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc bỗng nhiên cắn răng nói.

Thương thế của hắn cũng không phải chỉ đơn giản tổn thất một cánh tay! Linh hồn cùng sinh mệnh của hắn đều bị Tử Vong Áo Nghĩa ăn mòn nghiêm trọng, mà trên người hắn vẫn còn bị một cỗ lực lượng Trớ chú quần lấy, các loại trạng thái đều bị hạ thấp đến cực điểm.

Nếu như không lập tức tiến hành trị liệu khôi phục, thương thế sẽ càng lúc càng nghiêm trọng hơn!

Hơn nữa, trong lòng hắn cũng có chút e ngại kiện Thần khí vừa rồi Triệu Vong xuất ra. Còn nữa, đám trọng bảo trong tòa cung điện trong suốt kia, bất cứ lúc nào cũng có khả năng xuất hiện! Hắn phải nhanh chóng khôi phục thực lực, đến lúc đó có lẽ còn có sức đánh một trận.

- Không giết bọn chúng sao?

Lam Diệp Chuẩn Thần vô cùng ngạc nhiên. Cường giả Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc không ngờ lại chủ động rút lui! Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Hừ!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc tức giận hừ lạnh một tiếng, lực lượng thiên địa nhất thời nghiền ép về phía Lam Diệp Chuẩn Thần.

Lam Diệp Chuẩn Thần bị đẩy lui về phía hai bước, nhất thời cúi đầu xuống, không dám nhắc lại lần nữa.

Ầm!

Ngay vào lúc này, tòa cung điện trong suốt trên trời cao phương xa kia trực tiếp nổ ầm ra một cái.

Oanh vù vù!

Không gian phong bạo kinh khủng thổi quét ra bốn phía xung quanh, khiến cho toàn bộ thiên địa đều vẩn vèo một mảnh.

Giờ khắc này, tất cả cường giả đang tranh đoạt bảo vật kia đều sửng sốt một chút. Ngay cả Hồng Viêm Kỳ Lâm đang chiến đấu cùng đám Chân Thần Ngũ giai ở phương đều thoáng dừng lại một chút.

Hô hừ!

Chỉ thấy, từ bên trong đám không gian phong bạo kinh thiên kia chợt rơi ra mấy đạo quang huy ngân sắc.

Đám bảo vật này có thể hoàn hảo không tổn hao gì trong đám không gian phong bạo mang tính hủy diệt kia, không thể nghi ngờ đã chứng minh được phẩm chất của bọn chúng! Mà trong mấy đạo quang huy ngân sắc này, có bốn đạo lóng lánh nhất, tản ra khí tức ba động kinh người.

- Trọng bảo! Trọng bảo chân chính đã xuất hiện!

Đám tiểu đội thể lực còn đang tranh đoạt bảo vật phía dưới nhất thời sôi trào lên.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần tập trung vào một đạo quang huy chói mắt trong số đó. Bên trong đạo quang huy đó chính là một kiện trường bào ám ngân sắc phiêu dật.

- Thiên Nguyên Thạch Bàn!

Ánh mắt Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa đồng dạng nhìn chằm chằm vào một kiện trọng bảo. Đó là một kiện thạch bàn màu xám thương tang cổ lão, trên đó bao phủ đầy minh văn tối tăm thâm ảo.

oOo

- Không tốt! Trọng bảo đã xuất hiện!

Bên này, trong lòng gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc chồng chất phần nợ. Bởi vì việc riêng của Lam Diệp Chuẩn Thần, bản thân hắn đã bị trọng thương, sợ rằng đã vô duyên với trọng bảo!

- Chủ nhân, chúng ta đi cướp một kiện không?

Tâm thần Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng nhảy lên, lập tức hỏi.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ biết là trong những kiện trọng bảo này có bốn kiện trân quý nhất! Nhưng hắn ngay cả một kiện cũng không nhận ra!

1202. Chương 1199: Trường Bào Thời Không

- Tùy thời hành động!

Triệu Phong bình tĩnh trả lời.

Không phải Triệu Phong muốn cướp kiện trọng bảo nào liền có thể cướp được vào tay! Thứ mà hắn muốn tranh đoạt, tự nhiên là thứ tương đối dễ dàng đạt được nhất. Kiện trọng bảo nào có cơ hội lấy được lớn nhất, thì sẽ đi tranh đoạt kiện đó!

Ngoại trừ bốn kiện trọng bảo này ra, còn có mấy kiện bảo vật khác, phẩm chất đều tương đương với Tỏa Không Kính, cũng rơi xuống khắp nơi chung quanh.

- Đi!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc suất lĩnh tất cả tộc nhân rời khỏi nơi này. Hắn đã vô duyên tranh đoạt trọng bảo, nhưng những bảo vật kém hơn một cấp, đối với hắn mà nói cũng là vô cùng trân quý.

Sưu sưu!

Trong nháy mắt, liền có bảy thành tiểu đội ở nơi này đã trực tiếp phóng thẳng về phía đám trọng bảo kia.

Đại bộ phận các đội ngũ đều hướng về phía bốn kiện trọng bảo kia. Mà các tiểu đội còn lại tự nhận không có khả năng đạt được trọng bảo, liền đem mục tiêu đặt trên những bảo vật gần với trọng bảo.

Còn có một bộ phận các đội ngũ thì chỉ đứng ở đằng xa ngắm nhìn mà thôi!

- Đây đến cùng là loại Thần khí phẩm chất gì?

Một chi tiểu đội nhanh chóng tiếp cận một thanh trường kiếm ngân sắc.

Từ rất xa, bọn chúng đã cảm thụ được kiếm ý cường đại diệt tuyệt tất cả toát ra từ trên thanh ngân kiếm này.

Hưu!

Thanh trường kiếm ngân sắc kia bỗng nhiên chuyển biến phương hướng, trực tiếp vọt thẳng về phía chi tiểu đội này.

Thời điểm mũi kiếm của thanh trường kiếm ngân sắc này nhắm thẳng về phía chi tiểu đội này, tất cả mọi người trong đội ngũ nhất thời có cảm giác, chính mình phẳng phất như đang nằm trong một cái thế giới đặc thù, không gian chung quanh tràn ngập kiếm ý vô cùng vô tận!

Bá!

Ngân quang lóe lên, thanh trường kiếm ngân sắc này đã xuyên thấu hư không, trực tiếp xuất hiện trước mặt chi tiểu đội này.

Phốc xuy!

Trường kiếm xuyên qua, trong đội ngũ có năm gã cường giả, thân thể và linh hồn đều bị cắt thành hai nửa, trực tiếp vỡ lách!

Những người còn lại trong tiểu đội nhất thời kinh ngạc ngậy người tại chỗ, tâm thần run rẩy mãnh liệt, thân thể cũng không dám nhúc nhích.

Một màn này, cũng đã kinh sợ mấy đội ngũ khác vừa muốn tiếp cận nơi này để tranh đoạt trường kiếm ngân sắc.

- Hảo kiếm!

Trong mắt Thôn Thiên Chuẩn Thần lóe lên một tia quang mang sáng rọi. Một thanh kiếm cường đại kinh khủng như vậy, tự nhiên là thích hợp nhất với hắn!

Hưu!

Sau khi giết chết năm người, thanh trường kiếm ngân sắc kia cũng không rời đi, mà cứ tùy ý du dương trên không trung, phảng phất như đang trêu tức mọi người phía dưới vậy.

- Giúp ta đoạt thanh kiếm này!

Thôn Thiên Chuẩn Thần nói với đám cường giả của Phệ Thiên Thánh Địa.

Nội tình của Thần Vực Thánh Địa cực kỳ thâm hậu, bọn họ tới Bí cảnh lần này cũng đã chuẩn bị vô cùng đầy đủ ọi trường hợp. Thế nhưng, đối mặt với thanh kiếm cường đại, bén nhọn như vậy, bọn họ cũng phải vô cùng cẩn thận.

Bên kia, Thiên Vận Thánh Địa cùng với mấy đội ngũ khác đang nỗ lực cướp đoạt một kiện thạch bàn màu xám.

Nhưng mà, cứ mỗi khi bọn chúng tới gần kiện thạch bàn này khoảng cách chừng trăm trượng, liền sẽ gặp phải một tầng trở ngại không gian bình chướng. Bên trên không gian bình chướng liên tục lóe ra vô số tầng cổ văn thâm ảo!

- Chỉ cần hiểu rõ được nội dung trên những văn tự này, liền có thể tiếp cận Thiên Nguyên Thạch Bàn!

Sắc mặt Tư Không Chuẩn Thần khẽ trầm xuống.

Những văn tự này, hắn cũng biết được một chút, nhưng mà chỉ giới hạn trong đọc được, nếu như muốn hiểu rõ được chúng, thì thật sự quá mức khó khăn.

- Chú ý kiện bảo vật này!

Không Nguyên Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa chỉ vào Trường bào Thời Không, hạ đạt mệnh lệnh.

Lả tả!

Trường bào Thời Không liên tục xuyên toa qua lại trong hư không, căn bản không người nào có thể tiếp cận được nó.

Nhưng mà so với những kiện trọng bảo khác, độ nguy hiểm khi tranh đoạt Trường bào Thời Không chính là thấp nhất.

- Mục tiêu tạm thời đặt trên kiện trường bào ngân sắc này!

Triệu Phong quan sát một lát sau, truyền âm giao lưu với mọi người.

Triệu Phong không phải là người sử dụng kiếm, bởi vậy tác dụng của thanh trường kiếm ngân sắc này đối với Triệu Phong cũng nhỏ đi. Mà tranh đoạt thạch bàn màu xám thì phải đối mặt với khảo nghiệm cổ văn, Triệu Phong cũng không có khả năng phá giải nổi.

Còn có một kiện bảo vật nữa, là một đoàn hỏa diễm tử sắc, là loại hỏa diễm có thể thiêu đốt hư không! Kiện bảo vật này, có lẽ sẽ thích hợp với Triệu Phong, nhưng mà đánh chủ ý đám hỏa diễm tử sắc này lại chính là đám chủng tộc Thái Cổ Hắc Diễm Kỳ Lân.

Hắc Diễm Kỳ Lân cùng với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ khác, so với bất kỳ bên nào của Tam Đại Thánh Địa đều cường đại hơn rất nhiều, tính nguy hiểm quá lớn, bởi vậy Triệu Phong chỉ đành từ bỏ.

Cuối cùng, liền chỉ còn lại kiện trường bào ngân sắc kia!

Theo như Triệu Phong nghĩ, kiện trường bào ngân sắc này, có lẽ là một kiện quý trọng nhất trong bốn kiện trọng bảo này! Hơn nữa, kiện trường bào ngân sắc này cho tới giờ vẫn chưa biểu hiện ra tính công kích cường đại nào, chỉ liên tục xuyên toa qua lại trong hư không, né tránh tất cả mọi người mà thôi.

Sưu sưu sưu!

Đám người Diệt Thế Hắc Giao Long đi theo Triệu Phong, bay về một phương hướng.

- Tranh đoạt kiện bảo vật của Lam Lâm Tộc bên kia!

Đám người Lam Lâm Tộc đang tranh đoạt một kiện bảo vật với một đội ngũ khác.

Bởi vì đại lượng các cường giả đều tập trung tranh đoạt bốn kiện trọng bảo, cho nên tranh đoạt những bảo vật này, trái lại không còn kịch liệt như trước đây nữa.

- Tiểu tử, ngươi có ý gì đây?

Đám người Lam Lâm Tộc đang tranh đoạt bảo vật chợt phát hiện tiểu đội Triệu Phong bức thẳng về phía bọn chúng.

- Chúng ta tự nhiên là coi trọng kiện bảo vật này!

Khóe miệng Triệu Phong lộ ra nụ cười tà dị.

Vừa rồi Lam Lâm Tộc nghĩ muốn giết bọn Triệu Phong, sau khi phát hiện giết không được, liền trực tiếp quay đầu bỏ đi. Triệu Phong từ trước đến nay cũng không phải là đại thiện nhân gì, nếu như có cơ hội, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám người Lam Lâm Tộc này.

- Hỏa Diễm Thiết Cát!

Tiểu Linh không lưu tình chút nào, vừa ra tay chính là sát chiêu.

Hừ hừ hừ!

Vô số sợi tơ hỏa diễm ngập trời chợt bện thành một tấm viêm võng màu sắc rực rỡ, ở trong hư không xuyên tới xuyên lui, mục tiêu chính là đám người Lam Lâm Tộc kia.

- Diệt Thế Long Kích!

- Lôi Minh Điện Quang!

- ...

Trong tiểu đội Triệu Phong, tất cả mọi người đều nhất tề xuất thủ.

- Lên!

Đám người Lam Lâm Tộc vội vàng liên hợp lại, đồng loạt ra tay.

Bên bọn chúng chiếm ưu thế nhân số, hoàn toàn không sợ hãi tiểu đội Triệu Phong chút nào.

- Tiểu bối, Lam Lâm Tộc cũng không tạo thành tổn thất gì cho các ngươi, làm gì phải đau khổ dây dưa chứ?

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc cất tiếng khuyên nhủ.

Ánh mắt của hắn thủy chung vẫn nhìn chằm chằm về phía Triệu Vong. Kiện Thần khí Tử Vong trong tay Triệu Vong cũng không phải bình thường. Hơn nữa, lúc này bản thân hắn đã bị trọng thương, vẫn chưa kịp khôi phục.

- Cái gì?

Những người còn lại của Lam Lâm Tộc nhất thời giật mình. Lam Diệp Chuẩn Thần lại càng khiếp sợ không thôi.

Chân Thần Tứ giai trong đội ngũ bọn chúng, không ngờ lại khuất phục với đám người Triệu Phong, chủ động mở miệng cầu hòa!

- Vừa rồi lúc Lam Lâm Tộc đuổi giết chúng ta, nếu như chúng ta yêu cầu giảng hòa, Lam Lâm Tộc các người sẽ đáp ứng sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Nếu như đã muốn giết người khác, liền phải chuẩn bị tốt tâm lý bị người khác giết!

- Hắc hắc... các vị liên hợp với chúng ta, trước giải quyết Lam Lâm Tộc, sau đó mới quyết định quyền sở hữu của kiện bảo vật này a!

Đội ngũ bên kia nhìn thấy đám người Triệu Phong có mâu thuẫn với đội ngũ Lam Lâm Tộc, lập tức phát ra lời mời.

- Giết!

Tiểu đội Triệu Phong cùng tiểu đội kia liên hợp lại, trực tiếp giết thẳng về phía Lam Lâm Tộc.

- Lui!

Gã Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc hét lớn một tiếng.

Triệu Phong cùng với tiểu đội kia liên hợp, trên phương diện nhân số đã tương đương với đội ngũ Lam Lâm Tộc, nhưng chiến lực lại hoàn toàn vượt xa Lam Lâm Tộc.

Ông! Vù vù!

Kim sắc vũ dực sau lưng chớp động, Triệu Phong đã hóa thành một đạo quang mang đậm kim sắc, lao thẳng về phía Lam Lâm Tộc, mục tiêu chính là hai huynh đệ Hồ gia.

Trước đây, khi Triệu Phong gia nhập đội ngũ của Lam Lâm Tộc, Hồ Thành đã không ngừng làm khó dễ chính mình. Tại thời khắc mấu chốt, hắn còn mặc kệ tộc nhân đồng tộc, một mình bỏ chạy trốn chết. Về sau, hắn lại suất lĩnh một nhóm nhân mã khác, quay lại đối phó với Triệu Phong.

Mâu thuẫn giữa Triệu Phong cùng Lam Lâm Tộc, chính là bắt đầu từ Hồ Thành mà ra!

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong vận chuyển Hủy Diệt Viêm Lôi, ngưng tụ vào trong ngón trỏ, đột nhiên điểm ra một cái.

Hưu!

Một đạo quang điểm kim sắc thật nhỏ ở bên trong hư không lóe lên trong nháy mắt, sau đó liền trực tiếp xỏ xuyên qua mấy chục vạn dặm.

- A!

Hồ Thành kêu thảm một tiếng, đã không còn cách nào tiếp tục đào tẩu nữa. Trong lòng hắn thập phần hối hận, vì sao trước đây lại đi làm khó dễ Triệu Phong làm gì chứ?

Một kích tất sát!

Triệu Phong đã trở thành Chuẩn Thần, uy năng của Hủy Diệt Viêm Lôi tăng nhiều, cộng thêm Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng, thi triển ra Xuyên Thiên Chỉ, miểu sát Hồ Thành tuyệt đối không có bất kỳ khó khăn gì.

- Đệ đệ!

Hồ Tang phần nộ quát lớn một tiếng, nhưng cũng chỉ có thể xoay người, thi triển tốc độ nhanh nhất, liều mạng phóng chạy.

Trong Lam Lâm Tộc, người mà Triệu Phong căm hận nhất, Hồ Thành tuyệt đối đứng thứ nhất, đứng thứ hai không phải là hắn thì cũng là Lam Diệp Chuẩn Thần!

Bất quá lúc này Lam Lâm Tộc đang đối mặt với sự truy sát của hai tiểu đội, Chân Thần Tứ giai của Lam Lâm Tộc thì lại không còn chút chiến ý nào, bỏ chạy nhanh nhất! Tất cả mọi người còn lại của Lam Lâm Tộc cũng chỉ có thể bỏ chạy theo, căn bản không ai quản tới sinh tử của Hồ Tang.

- Tiểu Linh, giết Lam Diệp Chuẩn Thần!

Triệu Phong truyền âm cho Tiểu Linh.

Nếu không thì triển ra một vài át chủ bài, Triệu Phong rất khó có thể đánh chết Lam Diệp Chuẩn Thần! Bởi vậy, mới đem Lam Diệp Chuẩn Thần giao cho Tiểu Linh.

Hưu! Vù vù!

Triệu Phong vận chuyển Kim Lôi Quang Dực Thuật, nhanh chóng tới gần Hồ Tang.

- Triệu Phong, buông tha cho ta! Người đã giết đệ đệ ta rồi mà?

Hồ Tang cảm thụ được Phong Lôi Áo Nghĩa kinh khủng sau lưng mình, cả người nhất thời run rẩy lên.

Tốc độ của Triệu Phong thật sự quá nhanh, hắn căn bản không thể nào chạy trốn!

- Người là Đại ca của hắn, cũng nên xuống dưới chiếu cố cho hắn a!

Triệu Phong không khỏi cười lớn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển lực phách cùng Thánh lực, trực tiếp oanh kích ra một đạo kim quang lôi viêm chưởng.

Oanh! Phanh! Oành!

Hồ Tang tận lực kháng cự lại, nhưng mà thực lực của hắn quá yếu, bị một chưởng của Triệu Phong đánh lui về phía sau hơn mười dặm, toàn thân cháy đen một mảnh.

Hưu!

Chỉ một phát Xuyên Thiên Chỉ, Triệu Phong đã lấy đi tính mạng của hắn.

Bên kia, bên cạnh Lam Diệp Chuẩn Thần cũng còn có một vài cường giả trong tộc bảo hộ. Cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long đã chạy tới liên thủ với Tiểu Linh, cũng rất khó có thể đánh chết hắn! Lam Diệp Chuẩn Thần dù sao cũng là Chuẩn Thần thiên kiều của Lam Lâm Tộc, tính chất hoàn toàn bất đồng với huynh đệ Hồ gia.

- Chủ nhân, người của Thời Không Thánh Địa đang tiếp cận kiện trường bào ngân sắc kia!

Lúc này, lão giả áo xanh đột nhiên truyền âm cho Triệu Phong!

Ánh mắt Triệu Phong khê nhúc nhích, đảo qua vòm trời phía xa xa.

Chỉ thấy, rất nhiều cường giả của Thời Không Thánh Địa cùng với đám người muốn tranh đoạt Trường bào Thời Không ở gần đó, không biết đã dùng biện pháp gì, đã thành công ước thúc Trường bào Thời Không vào trong một phạm vi nhất định.

Xung quanh Trường bào Thời Không, gần năm mươi người đều nghĩ muốn bắt lấy nó.

- Không cần quần lấy đám người Lam Lâm Tộc nữa!

Triệu Phong lập tức quát lớn, tất cả mọi người liền trực tiếp xoay người rời đi, cùng Triệu Phong bay thẳng về phía Trường bào Thời Không bên kia!

Tuy rằng Trường bào Thời Không đã bị ước thúc trong một phạm vi nhất định, nhưng mà tốc độ của nó cực nhanh, lại còn có thể tiến hành xuyên toa hư không hoặc là Thuần di, căn bản không có người nào có thể đuổi kịp được nó.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Không Nguyên Chuẩn Thần vô cùng hưng phấn, trong tay lấy ra một tấm ngọc phù ám ngân sắc.

- Đi!

Không Nguyên Chuẩn Thần bắn tấm ngọc phù về phía Trường bào Thời Không.

Bá!

Không ngoài dự liệu, Trường bào Thời Không cất lực tránh né tấm ngọc phù này.

- Bạo!

Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên thôi động Thần lực, chợt quát lớn một tiếng.

Ầm!

Tấm ngọc phù ám ngân sắc kia trực tiếp bùng nổ, một cỗ Không Gian Áo Nghĩa xen lẫn linh hồn ba động tràn ngập ra bốn phía xung quanh.

Lấy điểm bạo tạc làm trung tâm, không gian bốn phía nhất thời vặn vẹo thành một đoàn, cỗ linh hồn ba động cường hãn kia nhất thời thổi quét ra bốn phương tám hướng xung quanh.

Ong ong!

Ý chí linh tính hư nhược bên trong Trường bào Thời Không nhất thời bị ảnh hưởng tới, khẽ rung động một chút, dừng lại tại chỗ trong một chớp mắt.

Những người phụ cận không biết, cũng bị trận bạo tạc đột nhiên bùng phát này ảnh hưởng tới. Những kẻ ý chí linh hồn hơi chút yếu kém liền trực tiếp ngã xuống bất tỉnh.

- Xông lên!

Không Nguyên Chuẩn Thần là người đầu tiên xông lên.

Đại bộ phận đám người Thời Không Thánh Địa, cùng với một số người còn bảo trì thanh tỉnh của các thế lực khác, cũng lao thẳng về phía Trường bào Thời Không.

Sưu sưu!

Đám cường giả nằm trong tầm nhìn ở phụ cận cũng lập tức xông lên.

Hưu hưu!

Tốc độ của Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Tiểu Linh trong đám người gần đó chính là nhanh nhất, cấp tốc tiếp cận Trường bào Thời Không.

- Tới tay!

Không Nguyên Chuẩn Thần xuất phát sớm nhất, cũng là người đầu tiên tiếp cận Trường bào Thời Không, một tay vươn ra, chụp lấy nó.

Khiến cho người ta không nghĩ tới chính là, bàn tay của Không Nguyên Chuẩn Thần lại xuyên thấu qua Trường bào Thời Không!

Ong ong!

Sau một khắc, từ trong Trường bào Thời Không đột nhiên tản mát ra một tầng không gian hư ảnh kỳ diệu, lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Những cường giả tiếp cận Trường bào Thời Không một khoảng cách nhất định, xung quanh thân thể bỗng nhiên xuất hiện một tầng hư mang ám ngân sắc, sau đó phốc một tiếng, trực tiếp biến mất.

Các cường giả còn lại gần đó, thần sắc nhất thời đại biến, chờ người như tượng!

Trên bầu trời, Trường bào Thời Không cũng biến mất không thấy đâu nữa, mà tất cả những cường giả đã tiếp cận Trường bào Thời Không cũng đều không thấy đâu!

Triệu Vong cùng Triệu Vạn đứng thẳng trong hư không, không có bao nhiêu lo lắng. Bởi vì bọn họ biết rõ, hiện tại Triệu Phong cũng không có việc gì!

1203. Chương 1200: Chiến Kỹ Thời Không

- Đây là nơi nào?
- Chuyện gì xảy ra?
- ...

Bên tai Triệu Phong truyền đến rất nhiều thanh âm kinh nghi của mọi người. Ánh mắt hắn khẽ đảo qua một vòng xung quanh.

Nơi này là một mảnh không gian hư vô! Trong không gian có bốn mươi hai cái bọt khí, trong mỗi một cái bọt khí đều có một người.

Mà trước mặt tất cả mọi người có một phiến đại môn ngân sắc, trên đó phiếm động quang huy mê người.

Rầm rầm!

Không ít người trực tiếp oanh kích bọt khí trước mặt mình, lại phát hiện cho dù bọn họ sử dụng ra lực lượng mạnh nhất, cũng không có cách nào lay động được nó chút nào.

- Lực lượng Không Gian!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa vươn tay sờ sờ bọt khí trước mắt.

Cái bọt khí này chính là một cái không gian nhỏ đơn độc, đẳng cấp thập phần cao. Trong số những người ở đây, không ai có khả năng phá vỡ được nó cả.

Ông!

Đúng lúc này, phía trên không trung tất cả mọi người đột nhiên xuất hiện một vị lão giả tóc dài bán trong suốt, mà khoác trên người lão giả, chính là Trường bào Thời Không!

- Tiên bối là ai? Vì sao lại vây chúng ta ở chỗ này?

Khoảnh khắc lão giả kia xuất hiện, tất cả mọi người ở đây lập tức lớn tiếng hỏi.

- Không phải các ngươi đều muốn đạt được Trường bào Thời Không sao? Là chính các ngươi tuyển chọn tiến vào trong đây a!

Khuôn mặt lão giả hiển lạnh, ngữ khí mang theo chút thâm ý, mỉm cười.

- Trường bào Thời Không?

Không ít người nghe được cái tên này, vẫn như cũ không biết gì cả, nhưng có vài người lại trong nháy mắt nghĩ tới những bí mật về Trường bào Thời Không, thần sắc nhất thời khiếp sợ không thôi.

Lão giả kia khẽ giơ bàn tay lên, bắn ra một mảnh quang huy ngân sắc, rơi xuống trên đám bọt khí bên trong phiến không gian này.

- Hửm? Trên bề mặt bọt khí bỗng nhiên xuất hiện một đám văn tự cùng đồ án!

Một người đột nhiên kinh hô một câu.

Sau đó, tất cả mọi người liền phát hiện, trên bề mặt bọt khí của chính mình đều xuất hiện vô số văn tự cùng đồ án đơn giản.

- Đây là... chiến kỹ!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời cả kinh. Sau đó hắn đảo mắt qua xung quanh, liền phát hiện ra mỗi người chỉ có thể nhìn thấy chiến kỹ trên không gian bọt khí của chính mình, không thể nào nhìn thấy chiến kỹ của những người khác.

- Cho các ngươi thời gian ba ngày, lĩnh ngộ chiến kỹ bên trong không gian của mình, lợi dụng môn chiến kỹ này, phá vỡ không gian bọt khí đang khống chế các ngươi! Ba ngày sau, nếu vẫn như cũ còn bị nhốt bên trong bọt khí, liền trực tiếp đào thải!

Lão giả kia phiêu phù trong hư không, ánh mắt có chút chờ mong, đảo quét qua mọi người phía dưới.

- Đây là... khảo nghiệm?

Không ít người trong nháy mắt liền minh bạch dụng ý của vị lão giả này. Chắc là kiện Trường bào Thời Không này đang tìm kiếm chủ nhân thích hợp.

- Còn nữa, càng sớm phá vỡ không gian bọt khí này, chỗ tốt cũng sẽ càng nhiều hơn!

Lão giả khẽ mỉm cười, bổ sung thêm một câu.

- Chỗ tốt?

Tâm thần không ít người ở đây nhất thời kích động, lập tức bắt đầu tìm hiểu chiến kỹ trước mặt mình, nhất định phải tranh thủ sớm thoát khỏi cái bọt khí không gian này.

- So tài lực lĩnh ngộ sao? Cũng thú vị a!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Hắn cũng không biết lực lĩnh ngộ của những thiên tài Thần vực Man Hoang này rốt cuộc đến mức nào. Nhưng mà Triệu Phong cảm thấy, lực lĩnh ngộ của mình cũng sẽ không kém hơn bọn chúng bao nhiêu!

Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thần Linh Nhân, cấp tốc đọc lướt qua một lần chiến kỹ trên không gian bọt khí trước mặt mình.

- Di Thiên Chưởng, Chiến kỹ Thời Không, Thần cấp Trung giai!

Triệu Phong thoáng sửng sốt. Hắn thật sự không nghĩ tới, môn chiến kỹ này lại là chiến kỹ Thời Không!

Không Gian Áo Nghĩa vốn đã rất khó lĩnh ngộ, nếu như lại tăng thêm Thời Gian Áo Nghĩa càng cao cấp hơn, như vậy độ khó càng cao cấp thật sự cũng quá lớn rồi! Hơn nữa bản thân chiến kỹ lại là Thần cấp Trung giai, mà thời gian cũng chỉ có ba ngày mà thôi!

- Tiểu Hắc, trước mặt ngươi là chiến kỹ gì?

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trực tiếp truyền âm hỏi.

- Chiến kỹ Thời Không!

Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp truyền âm trả lời.

- Quả nhiên là như vậy!

Triệu Phong cảm thán một tiếng.

Trước mặt tất cả mọi người đều là chiến kỹ Thời Không, nếu là như vậy mà nói, cũng coi như tương đối công bằng! Nhưng mà người của Thời Không Thánh Địa lại có ưu thế trời sinh, đặc biệt những người cụt bị Thời Không Chi Mâu lại càng có ưu thế hơn.

Bất quá Triệu Phong không biết chính là, cho dù là Thời Không Chi Mâu, nhưng đại bộ phận mọi người cũng chỉ có thể vận dụng Không Gian Áo Nghĩa, gần như không người nào có thể chống đỡ được Thời Gian Áo Nghĩa!

- Mặc kệ! Trước tìm hiểu rồi tính sau!

Triệu Phong bị trực tiếp mang đến mảnh không gian này, đã không có khả năng đi tranh đoạt những bảo vật khác nữa rồi.

Ong ong!

Vận chuyển Thần Linh Nhân, năng lực suy tính, tốc độ tư duy vận chuyển cùng lực lĩnh ngộ của Triệu Phong nhất thời nhanh chóng đề thăng.

Thần Linh Nhân của Triệu Phong vốn đã cụt bị thần thông Không Gian hệ. Rất nhanh, Triệu Phong bắt tay từ phương diện Không Gian, bắt đầu tìm hiểu Di Thiên Chưởng.

Đây chỉ là mấy chiêu chưởng pháp đơn giản, nhưng lại ẩn chứa ý cảnh vô cùng cao thâm. Phối hợp Thời Gian Áo Nghĩa với Không Gian Áo Nghĩa, sẽ có thể phát huy ra uy năng thập phần kinh khủng. Nếu như có thể hoàn toàn lĩnh ngộ được nó, phỏng chừng có thể so sánh với chiến kỹ Thần cấp Cao giai bình thường.

- Bản đồ án này...

Ánh mắt Triệu Phong rơi xuống trên đồ án bên cạnh đấm vắn tự kia.

Cái này rõ ràng là một đồ án bộ dáng đơn giản, nhưng mà khi ánh mắt Triệu Phong ngưng thị trên bản đồ án này, những hình ảnh bên trong đồ án liền bỗng nhiên biến hóa!

Trong đồ án, trên một phiến mặt đất tang thương cổ lão mệnh mang có một vị lão giả tóc bạc. Vị lão giả này đang biểu diễn chiến kỹ Di Thiên Chưởng!

Một chưởng nhìn như chậm rãi kia trong nháy mắt đẩy dời ra lại ẩn chứa uy áp thiên địa khổng lồ. Hoàn toàn bỏ qua không gian, khiến cho thời gian chậm lại! Trong nháy mắt đánh ra, dường như muốn đem toàn bộ thiên địa vạn vật, trấn áp dưới một chưởng này vậy.

Ý thức của Triệu Phong rơi vào trong hình ảnh, có loại cảm giác như tự mình đang cảm thụ đạo chưởng pháp mà lão giả kia đang biểu diễn vậy.

- Thật là kỳ diệu!

Triệu Phong sợ hãi than một câu.

Một màn tham quan học tập lần này, không chỉ khiến cho Triệu Phong thâm nhập lý giải, nhập môn đối với Di Thiên Chưởng, mà còn khiến cho Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cấp tốc đề thăng. Thậm chí Triệu Phong còn có cảm giác mơ hồ, chính mình dường như đã ánh xạ vào, cảm nhận được tồn tại của Thời Gian Áo Nghĩa!

- Không biết nếu thu bản đồ án này vào bên trong Thần Linh Nhãn, có thể sẽ phát sinh cái gì bất đồng hay không?

Trong mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc suy tư.

Lĩnh ngộ chiến kỹ Thời Không, những người vốn dĩ đã am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, ví dụ như người của Thời Không Thánh Địa, khẳng định sẽ càng có ưu thế hơn. Bởi vậy Triệu Phong cần phải quý trọng mỗi một phút mỗi một giây, dùng hết mọi thủ đoạn, mau chóng tìm hiểu Di Thiên Chưởng, phá vỡ không gian bọt khí trước mắt này.

- Thu!

Triệu Phong vận dụng năng lực của Thần Linh Nhãn, nhìn chăm chăm vào bức đồ án đơn giản kia.

Bá!

Ý thức Triệu Phong chìm vào trong não hải.

Vù vù!

Cả vùng đất mệnh mang cổ lão tang thương, cuồng phong gào thét. Một vị lão giả tóc bạc thân hình thẳng tắp, giống như một cây cổ mộc tang thương đứng thẳng người trên mặt đất.

Hô!

Bỗng nhiên, lão giả bắt đầu di chuyển, diễn luyện Di Thiên Chưởng.

Lúc này, Triệu Phong thật giống như đã trở thành đối thủ của vị lão giả này, có thể cảm thụ được rõ ràng Thời Không Áo Nghĩa trong lòng bàn tay của lão giả.

Một chưởng kia vừa đẩy tới, Triệu Phong cảm giác như thiên địa phẳng phất đã hóa thành một chưởng này! Hắn có muốn tránh cũng không tránh được, cơ hồ ngay cả hít thở cũng không thông thuận như bình thường!

Oanh!

Một chưởng kia xuyên thấu thẳng qua thân thể của Triệu Phong.

- Ở trong Không gian Thần Mâu, hiệu quả thật sự rất tốt!

Tâm thần Triệu Phong mừng rỡ như điên.

Cứ như vậy, hiệu suất Triệu Phong tìm hiểu môn chiến kỹ này so với người khác lại càng cao không ít.

oOo

Oanh! Phanh! Oành!

Lúc này, đã có vài người thử phá hủy không gian bọt khí. Dù sao lão giả kia đã từng nói, càng sớm phá vỡ không gian bọt khí sẽ càng có nhiều chỗ tốt!

- Thật cứng!

Một gã cường giả Thời Không Thánh Địa kinh ngạc nói.

Môn chiến kỹ Thời Không này, hẳn đã lĩnh ngộ được một chút da lông, liền tới thử một phen. Nhưng mà cũng chỉ có thể khiến cho không gian bọt khí hơi chấn động một chút mà thôi, căn bản không tạo thành bất cứ tác dụng gì.

Bất quá, nếu như hắn sử dụng những chiến kỹ khác tiến hành công kích, cái không gian bọt khí này liền mang đến cho hắn cảm giác chắc chắn không thể nào phá vỡ!

- Thật là khó khăn!

Tâm tình một gã Chuẩn Thần trở nên trầm trọng, thở dài một tiếng.

Chiến kỹ Thời Không, lại còn là Thần cấp Trung giai, thật sự quá thâm ảo rồi! Hơn nữa thời gian cũng chỉ có ba ngày, hắn căn bản không có lòng tin thử tu luyện.

Bên kia, trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra vẻ mỉm cười nhàn nhạt.

- Nếu như lần này ta chiếm được Trường bào Thời Không, có lẽ sẽ có tư cách nói chuyện điều kiện với chủ nhân!

Bản thân Diệt Thế Hắc Giao Long học nhiều biết rộng, cảnh giới cực cao. Khả năng vận dụng Không Gian Áo Nghĩa cũng đã khôi phục lại Nhị trọng! Chiến kỹ Thời Không trước mắt này tuy rằng khá cao thâm, nhưng để cho hắn lĩnh ngộ, so với những người khác tuyệt đối sẽ nhanh hơn không ít.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên trong không gian liên tục có người thử công kích không gian bọt khí, nhưng mà cuối cùng toàn bộ cũng đều lấy thất bại mà kết thúc.

Mãi cho đến ngày thứ hai, Không Nguyên Chuẩn Thần cùng một gã Chân Thần Tứ giai khác của Thời Không Thánh Địa đã thành công phá vỡ bọt khí của mình.

- Các ngươi có thể tiến vào cánh cửa kia rồi!

Lão giả trong hư không mỉm cười, nhàn nhạt nói.

Thân thể hai người trực tiếp xuyên thấu qua phiến cự môn ngân sắc kia, biến mất không thấy đâu nữa.

- Phía sau cánh cửa kia đến cùng là có chỗ tốt gì?

Trong lòng không ít người bắt đầu ngứa ngáy khó chịu, nhưng lại không phá nổi bọt khí trước mắt mình.

- Tiền bối, cái này có chút không công bằng a! Bản thân hai người vừa rồi có Không Gian Áo Nghĩa thập phân cao thâm, còn có được Thời Không Chi Mâu nữa!

Một gã Chuẩn Thần thanh niên lập tức lớn tiếng phản đối.

- Độ cứng rắn của không gian bọt khí là căn cứ theo tu vi và trọng số Thời Không Áo Nghĩa của người bị nhốt bên trong định ra! Cho nên khó khăn mà mỗi người các người phải đối mặt đều giống nhau! Về phần Thời Không Chi Mâu, đó chính là thiên phú huyết mạch của bản thân, cũng là một loại tư chất!

Lão giả trong hư không lạnh nhạt nói. Hiển nhiên là thập phần không vui đối với chất vấn của gã thanh niên Chuẩn Thần này.

o0o

Lúc này, Triệu Phong vẫn như cũ đắm chìm trong Không gian Thần Mâu.

Đầu tiên, Triệu Phong quan sát cẩn thận nhất cử nhất động của lão giả, sau đó bắt chước theo hần, cùng thi triển Di Thiên Chương. Cũng không lâu lắm, hần đã học được một tia thần vận.

Sau đó, Triệu Phong đứng ở mặt đối lập của lão giả, phẳng phất như biến thành đối thủ của lão giả, cùng nhau đối kháng chương pháp.

Tuy rằng uy năng chương pháp giữa hai người khác nhau một trời một vực, nhưng mà Triệu Phong cũng đang nhanh chóng lĩnh ngộ cùng tiêu hóa, mỗi một khắc đều có chút tăng lên.

Bất tri bất giác, ngay cả bản thân Triệu Phong cũng không phát hiện ra, Không Gian Áo Nghĩa của hần đã đạt tới cảnh giới Nhất trọng!

Hô!

Ý niệm của Triệu Phong quay trở về thân thể.

Tuy rằng lúc này hần vẫn còn muốn tiếp tục học tập môn Di Thiên Chương kia, nhưng mà Triệu Phong nghĩ muốn trước phá vỡ không gian bọt khí, nhìn xem một chút tình huống phía sau cự môn ngân sắc, nói không chừng nơi đó còn có kỳ ngộ càng lớn hơn nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Đúng vào lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã thi triển ra một môn xảo kỹ thập phần cao siêu, mạnh mẽ phá vỡ không gian bọt khí của mình.

- Người này là ai? Không ngờ lại cũng phá vỡ được bọt khí!

Không ít người kinh hô một tiếng.

Trước hần, chỉ tổng cộng có bốn người phá vỡ được không gian bọt khí, hơn nữa toàn bộ bọn họ đều là người của Thời Không Thánh Địa! Nhưng mà hiện tại, một gã nam tử hắc lân không thuộc về Thời Không Thánh Địa, đã thành công phá vỡ được không gian bọt khí!

- Hửm? Chủ nhân cũng muốn động thủ?

Diệt Thế Hắc Giao Long vừa mới chuẩn bị tiến vào cự môn ngân sắc kia, chợt thoáng dừng lại trong chốc lát.

Hần vốn dựa vào tài trí hơn người, tri thức cùng sự từng trải của chính mình mới có thể lĩnh ngộ chiến kỹ Thời Không nhanh như vậy. Hần tuyệt đối không tin, Triệu Phong ở phương diện này có thể hơn được hần! Triệu Phong nhất định không có cách nào phá vỡ được không gian bọt khí kia.

Hô!

Triệu Phong hít sâu một hơi, ánh mắt hơi trầm xuống, một cỗ ý cảnh vô hình mạnh mẽ lan tràn ra.

Oanh!

Triệu Phong huy động hai cánh tay, trong bàn tay sản sinh ra một cỗ không gian ba động kỳ diệu, theo một chương đẩy dờ ra. Đạo chương ảnh khổng lồ nhìn như chậm rãi này lại trực tiếp dung nhập vào trong hư không.

Sau một khắc, đạo chương ảnh này liền trực tiếp đánh lên trên không gian bọt khí.

Ong ong!

Không gian bọt khí chợt run lên nhưng cũng không có nghiền nát!

- Không Gian Áo Nghĩa Nhất trọng!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Giao Long chấn động.

Hắn vẫn luôn một mực ở bên cạnh Triệu Phong, biết rõ ràng nhân mẫu của Triệu Phong mặc dù có thể sử dụng kỹ năng Không Gian, nhưng Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng chưa có đạt tới Nhất trọng!

- Chiến kỹ Thời Không của người này, ngược lại có vài phần ý cảnh!

Một gã Chân Thần Tứ giai của Thời Không Thánh Địa nhìn về phía Triệu Phong, gật đầu tán thưởng một tiếng.

Trong những người ở đây, ngoại trừ người của Thời Không Thánh Địa ra, những người còn lại trên cơ bản đều là lần đầu tiên tiếp xúc với chiến kỹ Thời Không. Bất quá một chương vừa rồi của Triệu Phong, Không Gian Áo Nghĩa mặc dù không mạnh, nhưng chiêu thức ý cảnh lại đã đạt tới cảnh giới nhất định.

Oanh oanh!

Sau khi đánh ra một chương, thân hình Triệu Phong khẽ động, chương thứ hai, chương thứ ba... chương thứ bảy... liên tục đánh ra.

Ong ong ong!

Không gian bọt khí chấn động càng lúc càng lợi hại.

Phốc!

Cuối cùng, không gian bọt khí cũng đã vỡ nát.

- Thành công rồi!

Khóe miệng Diệt Thế Hắc Giao Long co rúm. Không ngờ Triệu Phong cũng đã phá vỡ được không gian bọt khí!

Bản thân hắn từng sống qua vô số năm, cảnh giới tu vi vốn dĩ vô cùng cao thâm, không ngờ thời gian phá vỡ không gian bọt khí so với Triệu Phong cũng chỉ sớm hơn được có một chút mà thôi!

1204. Chương 1201: Hỗn Chiến

Tuy Diệt Thế Hắc Giao Long rất bất bình nhưng hắn cũng thấy được sự tiến bộ của Triệu Phong.

Con mắt của Triệu Phong tuy có thể sử dụng không gian thần thông nhưng bản thân hắn lại không lĩnh ngộ Không Gian áo nghĩa.

Nhưng vừa rồi Diệt Thế Hắc Giao Long cảm nhận được rõ trong chương của Triệu Phong có chứa sức mạnh Không Gian áo nghĩa, và đã đạt tới tầng thứ nhất rồi.

Vòng một chủ yếu là kiểm tra khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa.

Mà Không Gian áo nghĩa của Triệu Phong chỉ trong một ngày ngắn ngủi đã bước lên cảnh giới tầng thứ nhất.

Tiến bộ lớn như vậy đương nhiên đã chứng minh khả năng lĩnh ngộ của hắn đạt yêu cầu, vì thế việc phá vỡ bong bóng không gian không khó.

- Tên tiểu tử này thành công rồi hả?

Việc Triệu Phong phá vỡ được bong bóng không gian lập tức thu hút tất cả mọi người.

Diệt Thế Hắc Giao Long tạo ọi người cảm giác thâm sâu khó dò, rất có khả năng là lão quái vật đã sống rất lâu, nhưng Triệu Phong thì lại chỉ là một Chuẩn Thần trẻ tuổi.

- Đáng ghét, hai kẻ này sao nhanh như vậy!

Tiểu Linh bất mãn.

Có điều, tuy nàng là tứ giai Chân Thần nhưng thực sự không thành thạo Thời Không áo nghĩa.

Những người của Thời Không Thánh Địa có mặt ở đây đều nhìn Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long một cái rồi tiếp tục lĩnh ngộ chiến kỹ.

Trong mắt họ, Thời Không Chi Bào chắc chắn là của Thời Không Thánh Địa.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long cùng xuyên qua cánh cổng bạc khổng lồ.

Phía sau cánh cổng là một bầu trời sao bao la, dưới chân hai người là một tấm thạch bàn hình vuông mỗi cạnh tới vài vạn dặm. Trên đó là vô số những hoa văn kỳ diệu.

Lúc này, trên tấm thạch bàn có bốn người của Thời Không Thánh Địa đang ngồi khoanh chân.

Bốn người họ nhìn hai người Triệu Phong thì đều tỏ vẻ ngạc nhiên.

Rõ ràng họ đều cho rằng người theo sau họ tới đây đáng lẽ ra phải là người của Thời Không Thánh Địa, hoặc là những cường giả có tu vi cực cao.

Nhưng không ngờ lại chỉ là một nhị giai Chân Thần và một Chuẩn Thần. Hơn nữa họ cũng chẳng có ấn tượng gì với hai người Triệu Phong.

- Nơi này thật kỳ diệu!

Triệu Phong cảm giác không gian xung quanh đây có luồng Thời Không áo nghĩa có thể chạm tới được.

- Chủ nhân, đây có thể nói là thánh địa tu luyện Thời Không áo nghĩa. Một công mà bốn lời.

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức truyền âm cho Triệu Phong.

Không Gian áo nghĩa là áo nghĩa bắt buộc phải tu luyện, mà Thời Gian áo nghĩa còn là một trong chung cực áo nghĩa, vô cùng cường hãn.

Nhưng hai loại áo nghĩa này đều cực khó lĩnh ngộ, vì thế mức độ quý giá của không gian này có thể không cần nghĩ cũng biết.

- Thì ra đây chính là lợi ích mà lão giả đó nói. Người đến đây trước sẽ có thời gian tu luyện dài hơn.

Triệu Phong mỉm cười, hần phá vỡ được bong bóng không gian với tốc độ cực nhanh xem ra cũng rất đáng.

Rồi Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long tìm một chỗ để ngồi xuống.

Thế nhưng hai người Triệu Phong còn chưa bắt đầu cảm ngộ Thời Không áo nghĩa thì nghe thấy một âm thanh chói tai.

- Dù sao hai người này sau cũng là kẻ địch của chúng ta. Chi bằng giải quyết luôn bây giờ đi.

Một Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa cười gian ác, chủ động nói.

- Người nghĩ chúng có thể uy hiếp chúng ta?

Không Nguyên Chuẩn Thần đột nhiên mở mắt, lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long tối lại, bốn kẻ kia nói giải quyết hai người ngay trước mắt bọn họ, hoàn toàn không coi bọn Triệu Phong ra gì.

Không Nguyên Chuẩn Thần thì càng cao ngạo, dường như chắc chắn Thời Không Chi Bào nhất định sẽ là của hắn.

- Đừng động thủ vội, sẽ cho các ngươi cơ hội sau.

Đúng lúc đó một giọng nói già nua vang lên từ bốn phía.

Giọng nói này ai cũng quen thuộc, chính là lão giả khoắc chiếc Thời Không Chi Bào lúc trước.

- Các ngươi ở đây mười ngày thì bên ngoài mới chỉ một ngày, hãy biết trân trọng nó.

Giọng nói đó lại vang lên.

- Nói vậy ít nhất ta có thể ở đây tu luyện hai mươi ngày.

Triệu Phong khẽ chấn động, lập tức vào trạng thái tu luyện.

Đây là thánh địa tu luyện Thời Không áo nghĩa, thời gian trôi đi rất chậm, không tận dụng sao được chứ.

Hơn nữa, từ khảo nghiệm của vòng một có thể thấy Thời Không Chi Bào đang kiểm tra khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa, vậy thì khảo nghiệm tiếp theo cũng rất có thể liên quan tới Thời Không áo nghĩa.

Vì thế Triệu Phong buộc phải cố hết sức nâng cao thành tựu về Thời Không áo nghĩa. Như vậy có lẽ còn có hy vọng tranh Thời Không Chi Bào.

Ầm!

Sau khi vào trạng thái tu luyện, Triệu Phong liền thi triển Thần Linh Nhãn.

Khoảnh khắc này, khả năng tư duy, tốc độ phản ứng và khả năng lĩnh ngộ của hắn đều được nâng cao.

Sau một khoảng thời gian, Triệu Phong cảm giác Không Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của mình đã được củng cố hoàn toàn và dường như bắt đầu chạm tới được Thời Gian áo nghĩa.

- Nếu kết hợp với thời không chiến kỹ Di Thiên Chưởng thì chắc tốc độ lĩnh ngộ sẽ càng nhanh.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, chui vào không gian thần mâu.

Vù vù!

Cảnh tượng trong không gian thần mâu bỗng thay đổi, một lão giả bắt đầu diễn luyện Di Thiên Chưởng.

Lúc này, Thời Không áo nghĩa của Triệu Phong đã lên một tầng thứ, quan sát đạo ảnh tượng này một lần nữa lĩnh ngộ được nhiều hơn.

Triệu Phong cứ quan sát như thế trong một thời gian rồi rời khỏi không gian này lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa. Cứ thay đổi nhau như vậy với tần suất cực cao.

Dần dần số người tới không gian này cũng ngày một nhiều.

Khi tới họ đều lập tức ngồi xuống cảm ngộ Thời Không áo nghĩa.

Cho dù cuối cùng không có được Thời Không Chi Bào thì ở đây lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa cũng là cơ ngộ lớn rồi.

Trong không gian tĩnh mịch, Thời Không áo nghĩa tựa những dòng nước chảy quanh mọi người.

Đột nhiên một âm thanh vang lên cắt đứt quá trình tham ngộ của mọi người.

- Hết giờ, xem ra các người đều rất ưu tú. Bốn mươi hai người thì có tới ba mươi sáu người tới được đây.

Hư ảnh của lão giả khoắc trên người Thời Không Chi Bào mỉm cười.

- Không Gian áo nghĩa sắp tới tầng thứ hai rồi. Thời Gian áo nghĩa thì cũng sắp tầng thứ nhất.

Triệu Phong than thở.

Tiếc là không thể tiếp tục tu luyện ở nơi thánh địa tuyệt vời này.

- Tiền bối, khảo nghiệm vòng đầu tiên mới loại một ít như vậy, không biết có mấy vòng khảo nghiệm?

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa hỏi.

- Khảo nghiệm vòng thứ hai bắt đầu. Ba mươi sáu người các người chiến đấu trên tám thạch bàn này. Những ai ra ngoài phạm vi của thạch bàn là bị loại. Cuối cùng chỉ được còn lại mười người.

Giọng nói của lão giả vang vọng.

- Khảo nghiệm vòng thứ hai là chiến đấu sao?

- Chỉ được mười người?

Ba mươi sáu người ánh mắt thâm trầm.

Vòng thứ nhất loại sáu người, nhưng vòng hai phải loại những hơn hai mươi người.

- Ngoài ra, trong không gian này, chiến kỹ về Thời Không áo nghĩa cũng được tăng mạnh về uy lực.

Lão giả trong hư không nửa cười nửa không nói thêm.

- Cái gì? Còn có quy tắc vậy sao?

Tất cả đều chấn kinh.

Còn người của Thời Không Thánh Địa thì vui mừng vô cùng. Họ xuất thân từ Thời Không Thánh Địa, bản thân vốn rất tinh thông Không Gian áo nghĩa.

Triệu Phong lập tức truyền âm cho Tiểu Linh.

- Các vị, trong ba mươi sáu người ở đây thì có tới mười một người của Thời Không Thánh Địa.

Tiểu Linh trợn mắt nhìn Triệu Phong rồi truyền âm ột phần những người có mặt ở đây.

Chiến kỹ thời không ở đây uy lực sẽ rất lớn.

Mà ở đây Thời Không Thánh Địa có tới mười một người. Ý của câu nói này không cần hỏi cũng biết, những người ngoài Thời Không Thánh Địa không hợp tác thì tất cả sẽ bị loại hết.

Dần dần một số cường giả tiến lại gần Tiểu Linh.

Còn những người không được Tiểu Linh truyền âm thấy hiện tượng đó cũng hiểu.

- Hừm?

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa nhú mày.

Tuy cường giả Thời Không Thánh Địa rất có lợi thế ở đây nhưng nếu hai mươi lăm người còn lại hợp tác với nhau thì chắc chắn họ chỉ có thua.

- Hừ, có lẽ ở đây có người của Dương Lăng Vực?

Lão giả hừ một tiếng phẫn nộ.

Không ít người không phải của Thời Không Thánh Địa, sắc mặt đều cứng đờ.

Vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh chỉ có người của ba đại vực, mà chúa tể của Dương Lăng Vực chính là Thời Không Thánh Địa.

Cường giả tới đây cũng có vài người từ Dương Lăng Vực.

Họ không dám chống đối lại Thời Không Thánh Địa.

Vèo vèo!

Bốn thân ảnh bay tới bên cạnh cường giả Thời Không Thánh Địa.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa thấy vậy khê gật đầu.

Người của Dương Lăng Vực không dám đắc tội Thời Không Thánh Địa, hai đại vực còn lại cách Dương Lăng Vực rất xa, hơn nữa Thời Không Thánh Địa cũng không quản được họ.

Số người bên Thời Không Thánh Địa lúc này vẫn ở thế yếu nhưng tất cả người của Thời Không Thánh Địa đều tinh thông chiến kỹ loại thời gian, vì thế chiến lực ngược lại mạnh hơn bên kia.

- Chiến đấu vì Thời Không Thánh Địa chính là vinh dự của các người!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa hô rồi dẫn đầu mười sáu người lao ra.

- Lên!

Hai mươi mốt người bên Triệu Phong cũng xông tới.

Uỳnh! Bùm!

Ba mươi sáu người lao vào nhau, năng lượng áo nghĩa bùng nổ khắp không gian.

Bên Triệu Phong tuy đông người hơn một chút nhưng giao chiến được một lúc đã bị chiến kỹ thời không của đối phương áp chế.

- Di Thiên Chương!

Triệu Phong thi triển chiến kỹ loại thời không duy nhất của mình.

Uỳnh!

Một đạo hỏa diễm hư chương kinh thiên động địa xuyên qua hư không đánh về phía địch.

Tuy là thời không chiến kỹ nhưng vẫn có thể dung hợp sức mạnh áo nghĩa khác để tăng cường uy năng.

Tất cả mọi người ở đây đều có không quá ba ngày để lĩnh ngộ chiến kỹ trong bong bóng không gian. Còn Triệu Phong thì đã chép vào trong đầu, hắn không ngừng tu luyện chương pháp này đồng thời với lĩnh ngộ Thời Gian áo nghĩa.

Lúc này Triệu Phong đã có thể thi triển thành thực Di Thiên Chương đồng thời phát huy được vài phần uy năng.

- Phá!

Một tam giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa phá tan chương lực của Triệu Phong.

- Lại!

Triệu Phong tiếp tục thi triển Di Thiên Chương, trước đó hắn đều lĩnh ngộ học tập trong đầu, lúc này vận dụng vào thực chiến hắn lại có thêm rất nhiều cảm ngộ.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Vô số đạo hư chương xuyên qua hư không bắn về phía đối phương.

- Trò trẻ con!

Tam giai Chân Thần kia cười chế nhạo.

Thân là tam giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, tuy Di Thiên Chương của Triệu Phong có mạnh nhưng vẫn chưa thể lọt mắt hắn.

Nhưng hắn không biết chiến kỹ của Triệu Phong chỉ mới học được không lâu.

Uỳnh uỳnh!

Chương ảnh mà Triệu Phong thi triển nhanh chóng dung nhập vào hư không, rồi xuất hiện ngay trước mặt cường giả tam giai Chân Thần kia.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai? Hắn vừa áp chế được sức mạnh áo nghĩa?

Tam giai Chân Thần hơi sững lại

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai.

Cách Triệu Phong không xa, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng chờ người.

Phải biết Diệt Thế Hắc Giao Long đã tu luyện ở đây lâu như vậy rồi mà Không Gian áo nghĩa còn cách tầng thứ ba rất xa.

Mà Triệu Phong mới luyện chỉ vài chục ngày mà Không Gian áo nghĩa đã tới tầng thứ hai rồi. Đây rốt cuộc là yêu nghiệt gì vậy?!!

1205. Chương 1202: Thời Gian Áo Nghĩa

Những người còn lại đều cho Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần bình thường.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại thi triển nhị trùng Không Gian áo nghĩa và chiến kỹ không gian cao thâm.

Vì thời không chiến kỹ được tăng cường nên chiến lực của Triệu Phong lúc này tương đương với một tam giai Chân Thần.

- Mạnh thật, người này là thiên tài của thế lực nào mà Không Gian áo nghĩa đã đạt tới nhị trùng rồi?

Những người cùng đội với bọn Triệu Phong cũng rất kinh ngạc.

Không Nguyên Chuẩn Thần là thiên kiêu Chuẩn Thần mạnh nhất Thời Không Thánh Địa, trước khi vào Vạn Hoàng Thái Cổ bí cảnh thì Không Gian áo nghĩa mới chỉ ở tầng thứ ba. Sau đó gặp được một số cơ ngộ, ở gần Thấu Minh Cung Điện cảm ngộ Không Gian áo nghĩa mới đột phá được tầng thứ tư.

Một số thiên tài Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa thấy Không Gian áo nghĩa của Triệu Phong không tầm thường đều có ý nhắm vào hắn.

Nhưng khi tấn công Triệu Phong thì họ mới phát hiện bên cạnh hắn còn có hai cường giả bảo vệ.

Một là hắc lân long giáp nam tử, Không Gian áo nghĩa cường đại, ngoài ra còn có hủy diệt áo nghĩa đáng sợ.

Người còn lại là một nữ tử với dung nhan hoàn mỹ, tu vi cao thâm, hỏa chi áo nghĩa cường đại.

Uỳnh! Bùm!

- Phần Địa Chi Diệt!

- Thiên Thần Bá Quyền!

Thế hai bên như nước với lửa!

Rất nhiều cường giả bên Triệu Phong đều không dùng chiến kỹ thời không. Nhưng đi tới được lúc này thì đều không phải người tầm thường. Họ đều có lĩnh vực mình tinh thông.

Còn Triệu Phong vẫn liên tục thi triển Di Thiên Chưởng.

Tuy ở đây giờ đã thành chiến trường nhưng vẫn là thánh địa để lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa. Lúc này có thể nói Triệu Phong đang chiến đấu, nhưng giống đang tu luyện Di Thiên Chưởng, lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa hơn.

Uỳnh uỳnh!

Cuộc chiến của ba mươi sáu người vô cùng hỗn loạn, vô cùng ác liệt. Rất nhanh đã loại được một số người thực lực yếu.

Lúc này, bên Thời Không Thánh Địa còn mười hai người, bên Triệu Phong còn mười sáu người.

- Vẫn phải loại mười tám người nữa.

Triệu Phong lúc nào cũng quan sát toàn bộ chiến trường.

Trận chiến vẫn tiếp tục, những người còn lại cuối cùng hầu như đều là cường giả có kinh nghiệm phong phú, ánh mắt sắc bén, muốn loại được thêm người từ những người này thực rất khó.

Có lẽ cuối cùng những người tạm thời liên thủ với Triệu Phong sẽ ra tay với hắn, chỉ để loại đủ số người cho họ bước vào vòng sau.

Cũng may Triệu Phong có Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh là trợ thủ. Chỉ cần cẩn thận hành sự thì có lẽ sẽ không bị loại.

Dần dần trận chiến đã bớt ác liệt hơn.

Không ít người bắt đầu thăm tích lũy thực lực, hồi phục tiêu hao và trị thương.

- Đội của Thời Không Thánh Địa quá mạnh, muốn loại thêm vài người rất khó.

Một tứ giai Chân Thần bên Triệu Phong nói.

Giờ còn lại hai mươi hai người, tất cả đều không phải loại dễ nhằn.

- Chúng ta nên liên kết lại tấn công một người, như vậy sẽ nhanh chóng giảm xuống còn mười người.

Triệu Phong đề nghị.

- Đúng. Vậy chúng ta tấn công Chuẩn Thần kia trước.

Đội ngũ của Triệu Phong bắt đầu bàn đối sách.

Vèo vèo!

Đột nhiên cường giả bên Triệu Phong đều lao tới nhằm vào một Chuẩn Thần trong đội của Thời Không Thánh Địa.

- Di Thiên Chưởng!

- Du Long Kiếm!

- Thiên Trảm Thánh Long Ba!

Công kích như bão táp tấn công cùng một người.

- Cứu ta...

Chuẩn Thần đó sợ đến toàn thân run rẩy.

- Đáng ghét!

Bên Thời Không Thánh Địa không ngờ đối phương lại làm vậy, muốn chống đỡ giúp vị Chuẩn Thần kia, nhưng không kịp nữa rồi.

Uỳnh! Bùm!

Hắn ta trực tiếp mất mạng, số người giảm đi một.

- Giết!

Bên Thời Không Thánh Địa lập tức phản kích.

- Ra tay với trung niên nam tử mặc áo xanh kia.

Đội ngũ bên Triệu Phong đã thống nhất được quyết sách xong, một lần nữa lại tấn công một người khác bên Thời Không Thánh Địa.

Uỳnh!

Sau một trận long tranh hổ đấu, chiến cục lại rơi vào thế giằng co.

Tới lúc này bên Thời Không Thánh Địa còn lại bảy người, bên Triệu Phong thì chỉ còn mười người.

Hai đội đứng cách xa nhau nhìn về phía đối phương, tạm thời không động thủ.

Triệu Phong cho ý niệm vào trong không gian thần mâu, sau khi quan sát ảnh tượng Di Thiên Chưởng, ý niệm trở về bản thể cảm ngộ Thời Không áo nghĩa.

- Thời Gian áo nghĩa!

Dường như Triệu Phong chạm tới được điều gì đó, nhưng hình như cũng chẳng hiểu gì cả.

Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong lúc này chỉ còn thiếu bước loại bỏ tấm màn cuối cùng nữa thôi.

- Cho các người thêm thời gian một nén hương, sau đó ta sẽ chọn mười người giết được nhiều người nhất.

Đột nhiên lão giả mặt Thời Không Chi Bào cười nói.

Lời vừa dứt, mười bảy người đang dưỡng thương đột nhiên run lên.

- Sao không nói sớm!

Có người than vãn.

Cơ bản phải vài người liên thủ mới giết được một Chuẩn Thần hoặc Chân Thần. Là ai vừa hay giết chết đối thủ thì chẳng ai chú ý.

Thậm chí có những người mạnh nhưng chẳng giết được mấy người, một vài người yếu nhưng lại may mắn ra đòn quyết định.

Vù!

Ngay lập tức tất cả cùng đứng dậy.

Không ai biết mình rốt cuộc đã giết bao nhiêu người, nhưng muốn vào vòng sau thì bắt buộc phải giết được thêm vài người.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả đều bị ép, tiếp tục lao vào giết chóc.

Chỉ có thời gian một nén hương, nếu tổng số người còn lại hơn mười người thì sẽ lấy mười người giết được nhiều nhất.

- Ta không tranh nữa.

Một tam giai Chân Thần trực tiếp rời khỏi khu vực thạch bàn, thân hình biến mất khỏi không gian này.

Thực lực của hắn rất mạnh nhưng hắn không nghĩ mình có thể đoạt được Thời Không Chi Bào. Tiếp tục ở lại thật quá nguy hiểm, nên hắn từ bỏ.

- Đi chết đi!

Một số người trực tiếp thi triển sát chiêu.

Bùm! Uỳnh!

Lúc này những người bên Thời Không Thánh Địa tất cả đều là cường giả của Thời Không Thánh Địa, chiến kỹ thời không khủng bố quét sạch mọi chướng ngại.

Trong Thời Không Thánh Địa, vị tứ giai Chân Thần kia và Không Nguyên Chuẩn Thần là có chiến lực mạnh nhất.

- Di Thiên Chuông!

Triệu Phong vẫn tiếp tục tu luyện chuông pháp này.

- Ủa, trong chuông pháp của hắn có một chút Thời Gian ảo nghĩa.

Cường giả của Thời Không Thánh Địa chú ý tới công kích của Triệu Phong.

- Không Gian ảo nghĩa tầng thứ hai, Thời Gian ảo nghĩa tiếp cận tần thứ nhất.

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn chăm chăm Triệu Phong.

Lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần không khỏi có chút đổ kỵ với Triệu Phong, không có Thời Không Chi Mâu nhưng Không Gian ảo nghĩa lại đạt tới tầng thứ hai, còn Thời Gian ảo nghĩa cũng sắp hình thành.

Không Gian ảo nghĩa của Không Nguyên Chuẩn Thần tuy rằng đạt tới tầng thứ tư, nhưng Thời Gian ảo nghĩa mới chỉ tầng thứ nhất.

- Giết hắn đi!

Không Nguyên Chuẩn Thần truyền âm cho tất cả người của Thời Không Thánh Địa.

- Được, giết hắn!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa gật đầu.

Theo lý thuyết thì bên cạnh Triệu Phong luôn có hai cường giả bảo vệ, họ hành động sẽ không phải sáng suốt, rất có khả năng sẽ bị đối phương bắt được sơ hở và phản công.

Nhưng ai cũng nhận ra thiên phú của Triệu Phong. Với thiên phú của Không Nguyên Chuẩn Thần cũng có chút đồ kỵ với Triệu Phong, huống hồ là những người khác.

- Giết!

Đột nhiên tất cả cường giả Thời Không Thánh Địa đều dồn về phía Triệu Phong.

- Phá Không Trảm!

- U Minh Không Tỏa!

Các lại chiến kỹ thời không cùng công kích về phía Triệu Phong.

- Nguy rồi! Tiểu Hắc, mau dùng sức mạnh Hủy Diệt Bản Nguyên!

Triệu Phong biến sắc, hắn không ngờ mình lại thành mục tiêu của Thời Không Thánh Địa.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên tỏa ra sức mạnh hủy diệt, hắc diễm thần quang bùng phát ra xung quanh.

Vút vút vút!

Tiểu Linh vội tung những tấm lưới hỏa diễm về phía trước.

Nhưng chiến kỹ thời không quá cường hãn, nhanh chóng phá vỡ công kích của Tiểu Linh.

Phụt!

Tiểu Linh bị trúng công kích, miệng phun máu tươi, lùi sau vài bước.

Uỳnh uỳnh!

Uy năng chiến kỹ còn lại toàn bộ đánh lên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long giữ hình người, hắc diễm thần quang vẫn rực cháy, thân thể bị hủy hoại tàn tạ, nhưng ngay lập tức đã lành lại.

Nhưng chỉ một khoảnh khắc đó, Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao một lượng cực lớn Hủy Diệt Bản Nguyên.

- Sao có thể như vậy? Hủy Diệt Bản Nguyên, thể chất bất diệt, rốt cuộc hắn là chủng tộc gì?

Cường giả bên Thời Không Thánh Địa vô cùng kinh ngạc.

Nhưng họ chỉ có thể cảm nhận được khí tức huyết mạch khủng bố từ Diệt Thế Hắc Giao Long chứ không đoán được hắn là chủng tộc nào.

- Giết!

Cường giả bên Triệu Phong hoàn toàn không quan tâm tới Triệu Phong, tranh thủ lúc này lao về phía đối phương.

- Thời Không Thiết Cát!

Không Nguyên Chuẩn Thần dùng Thời Không Chi Mâu tích tụ năng lượng thời gian, ngưng tụ ra một đạo đao quang ngân sắc.

Ầm ầm!

Không Gian áo nghĩa đáng sợ cộng với Thời Gian áo nghĩa chung cực khiến tất cả những ai gần đó đều run rẩy.

Xoẹt!

Đạo đao quang ngân sắc ngay sau đó đã xuất hiện trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long.

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long đều cảm thấy khả năng tư duy và hành động của mình đang chậm lại, mọi thứ xung quanh đều đang chậm lại, trừ những đòn công kích trước mặt mình.

- Chủ nhân nợ ta nhiều tài nguyên lắm đấy.

Diệt Thế Hắc Giao Long tiếp tục thi triển Hủy Diệt Bản Nguyên, song trào bắn ra hỏa diệm.

Phụt!

Chống đỡ chốc lát, đạo quang kia đã chém đôi luồng hỏa diệm.

Vút!

Ngân quang tiếp tục chém về phía Triệu Phong.

Keng keng!

Triệu Phong giơ Cổ Thần Ấn hình lá chắn lên, truyền vào đó một lượng lớn Hủy Diệt Viêm Lôi để chống đỡ.

- Thời Gian áo nghĩa.

Triệu Phong truyền năng lượng áo nghĩa vào trong Hủy Diệt Viêm Lôi, khuếch tán ra xung quanh.

Ngay lập tức Thời Gian áo nghĩa trên công kích của Không Nguyên Chuẩn Thần bị Triệu Phong triệt tiêu. Uy năng còn lại cũng bị Cổ Thần Ấn đỡ được.

- Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất.

Không Nguyên Chuẩn Thần bỗng run lên.

Vào khoảnh khắc nguy hiểm Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong đã đột phá lên tầng thứ nhất.

- Giết!

Ba cường giả của Thời Không Thánh Địa lao về phía Triệu Phong.

- Các người đáng chết!

Thần sắc Triệu Phong lạnh băng, con mắt trái hiện lên đồng lực ý chí kinh người.

- Thời Không Thiết Cát!

Xoẹt!

Trong con mắt trái của Triệu Phong đột nhiên bắn ra ngân quang, Không Gian áo nghĩa cao thâm khiến ba cường giả kia dựng tóc gáy.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ tư, còn là chiến kỹ của Thời Không Chi Mâu của ta?

Không Nguyên Chuẩn Thần chấn kinh tới sửng sờ.

Chiêu hấn vừa thi triển phải mất thời gian tích lực, còn Triệu Phong không có chút dấu hiệu báo trước nào, trực tiếp thích phóng công kích giống hệt hấn.

Phụt!

Ngân quang xuất hiện trước mặt ba người, cắt họ làm đôi.

Vút!

Nó tiếp tục bay về phía sau, một Chân Thần bị thương trong hỗn chiến không kịp phản ứng, liền bị chiêu này lấy mạng.

Cùng là chiến kỹ thời không giống Không Nguyên Chuẩn Thần nhưng chiêu của Triệu Phong đã giết bốn người.

- Con mắt màu kim kia lẽ nào là?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn thẳng vào Triệu Phong, dừng lại vào con mắt màu kim lấp lánh màu hổ phách của Triệu Phong, dường như nghĩ ra điều gì đó.

1206. Chương 1203: Thử Thách Cuối Cùng

- Con mắt màu kim đỏ lẽ nào là?

Không Nguyên Chuẩn Thần nhìn thẳng vào con mắt màu kim lấp lánh tựa hổ phách của Triệu Phong, dường như nghĩ ra điều gì đó.

Tuy hắc đã chú ý tới mái tóc cũng như mắt Triệu Phong đều có màu kim, nhưng trong Vạn Hoàng Thần Vực có vô số chủng tộc, có đủ mọi loại người với đủ loại màu da, màu tóc, màu mắt khác nhau.

Vì thế Không Nguyên Chuẩn Thần chưa từng nghĩ Di Thiên Thần Mâu từng đấu với hắc lại là do Triệu Phong thi triển.

Dù sao đi nữa, trong mắt hắc Triệu Phong cũng quá nhỏ bé không đáng nhắc tới.

Mãi đến vừa rồi khi con mắt trái của Triệu Phong thể hiện năng lực phi phạm, Không Nguyên Chuẩn Thần mới hoài nghi Triệu Phong chính là chủ nhân của Di Thiên Thần Mâu, người đã dùng Khoá Không Chi Mâu đánh bại hắc.

- Chớp mắt giết chết bốn người.

Một tứ giai Chân Thần tim đập thành thịch.

Hắc vốn cùng đội với Triệu Phong, nhưng khi cường giả Thời Không Thánh Địa bao vây tấn công Triệu Phong thì hắc không trợ giúp Triệu Phong mà lại tranh thủ cơ hội tấn công người của Thời Không Thánh Địa.

Không ngờ Triệu Phong bị cường giả Thời Không Thánh Địa tấn công cuối cùng bình an vô sự mà còn giết ngược lại được vài người.

Vù vù!

Diệt Thế Hắc Giao Long bị chia thành làm hai, thân thể tự động dính lại, dần dần hồi phục.

Nhưng khí tức của hắc lúc này rất yếu, không có khả năng chiến đấu.

- Đây rốt cuộc là huyết mạch gì?

Cường giả của Thời Không Thánh Địa kêu lên thất thanh.

Ba cường giả của Thời Không Thánh Địa bị Thời Không Thiết Cát giết chết, trong khi Diệt Thế Hắc Giao Long bị chia thành hai mà vẫn sống nhăn.

- Được rồi, giờ vừa hay còn lại mười người, các người đều vào vòng sau.

Lão giả trên hư không cười nói.

Mọi người nhìn quanh, đúng là chỉ còn lại mười người, trong đó bốn người của Thời Không Thánh Địa, sáu người còn lại chắc chắn là cường giả Thiên Vận Vực và Cổ Lũng Vực.

- Các người cứ ở đây tu dưỡng một thời gian, không một ai được phép động thủ.

Lão giả khi nói xong thì biến mất.

- Thủ đoạn vừa rồi của vị tiểu huynh đệ đây thật khiến người khác chấn kinh!

Một trung niên nam tử với hàng lông mày màu nâu đi tới bên cạnh Triệu Phong.

Biểu hiện của Triệu Phong thật quá kinh người. Cộng với thể chất đặc biệt của Diệt Thế Hắc Giao Long, tu vi tứ giai Chân Thần của Tiểu Linh, ba người Triệu Phong ở đây thoảng cái đã trở thành lực lượng không thể coi nhẹ.

- Tiền bối quá khen!

Triệu Phong khách sáo nói.

Khả năng sao chép của thần mâu đúng là vô cùng cường đại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không hiểu đó là thủ đoạn gì. Đây cũng là lý do người này tiếp cận Triệu Phong.

Sau vòng thử thách thứ hai, mười người còn lại tạm thời nghỉ ngơi dưỡng thương tại đây.

Không ai biết tiếp theo sẽ đối mặt với điều gì, giờ việc duy nhất họ có thể làm đó là giữ trạng thái tốt nhất.

- Nếu vòng tới có nguy hiểm thì người cứ từ bỏ.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long đã tiêu hao quá nhiều Diệt Thế Bản Nguyên chi lực, giờ vô cùng hư nhược, tu vi đang tụt dần, không thể hồi phục trong thời gian ngắn.

Cũng may, không có Diệt Thế Hắc Giao Long thì Triệu Phong vẫn còn tứ giai Chân Thần là Tiểu Linh.

Sau khi dùng một số tài nguyên trị thương, Triệu Phong liền bắt đầu cảm ngộ Thời Không áo nghĩa. Hẳn tin bất luận vòng tiếp theo thử thách là gì thì chắc chắn Thời Gian áo nghĩa cũng sẽ được tăng cường.

Vài ngày sau, thương thế của tất cả cơ bản đã hồi phục, nhưng lão giả kia vẫn chưa xuất hiện.

Lại mười ngày nữa trôi qua, có người bắt đầu sốt ruột.

- Không phải lão già đó quên chúng ta rồi đấy chứ?

Nhiều người bắt đầu bực bội.

Nhưng Triệu Phong vẫn ngồi yên tại chỗ không hề động đậy.

Với Triệu Phong, trước khi vòng thử thách tiếp theo bắt đầu mà có cơ hội lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa cũng rất tốt.

Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai và Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của hắn đều mới lĩnh ngộ khi tới đây.

Soạt!

Triệu Phong tới không gian thần mâu, một lão giả tóc bạc tiếp tục luyện Di Thiên Chưởng.

- Ta đã có thể dung nhập Thời Không áo nghĩa vào trong chưởng pháp rồi.

Triệu Phong mừng rỡ nói.

Di Thiên Chưởng có Thời Không áo nghĩa mới thật sự là Di Thiên Chưởng.

Một chưởng bắt chấp không gian, toàn bộ vùng bị chưởng pháp bao trùm thời gian sẽ chậm lại, kẻ địch muốn tránh cũng không tránh được.

Đúng lúc đó cơ thể Triệu Phong có điều bất thường, ý niệm trở về bản thể.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Nơi mọi người đứng bỗng nhiên chấn động dữ dội.

Ở giữa hiện lên vô số tảng đá lớn nhỏ bay lên trên.

- Mau lùi lại!

Tất cả đều lùi ra phía mép tấm thạch bàn khổng lồ.

Uỳnh uỳnh!

Phía trước mọi người có vô số tảng đá màu trắng lơ lửng trong không trung.

Uỳnh uỳnh!

Những tảng đá đó bắt đầu tụ lại tạo thành một ngọn núi cao tới nghìn trượng.

Xung quanh ngọn núi có những dải bậc thang dẫn lên đỉnh.

Xoẹt!

Lão giả lúc trước hiện ra trên đỉnh núi.

- Người lên tới đỉnh đầu tiên sẽ là người chiến thắng.

Lúc này trên người lão giả đột nhiên phóng ra ngân quang.

- Vòng thử thách cuối cùng?

Nhiều người kinh ngạc.

- Người lên đỉnh núi đầu tiên sẽ có được Thời Không Chi Bào.

Một trung niên nam tử vô cùng phấn chấn.

Vòng thử thách cuối cùng khác hẳn những gì hắn tưởng, có lẽ hắn cũng có cơ hội lấy được Thời Không Chi Bào.

- Ngọn núi này rốt cuộc ẩn chứa huyền cơ gì?

Một lão giả bước lên bậc thang đầu tiên trong nghi hoặc.

Vào khoảnh khắc đặt chân xuống, lão giả đó đã hiểu, đường lên đỉnh núi chỉ có thể bước từng bước, không thể phi hành.

Ngoài ra hắn còn cảm nhận được một luồng trọng lực đột ngột đè nặng.

Trong Vạn Hoang Thần Vực, các đại thế lực đều có rất nhiều thí luyện và khảo nghiệm, trong đó khảo nghiệm về trọng lực là một loại bình thường nhất.

Kiểu khảo nghiệm này thường liên quan tới thực lực và nghị lực.

- Chỉ vậy thôi sao?

Triệu Phong cũng bước lên một bậc, cảm nhận được sự áp chế của trọng lực.

Nhưng Triệu Phong không tin vòng thử thách cuối cùng lại chỉ đơn giản là trọng lực.

- Thời Không Chi Bào là của ta!

Một cường giả luyện thể thấy vòng này khảo nghiệm trọng lực thì vô cùng kích động, nhanh chóng chạy lên bậc thang.

- Ủa?

Cường giả đó liền cảm giác không ổn.

Ngoảnh lại thì thấy bậc thang dưới chân đang lùi về sau.

- Đây là...thể nào?

Hắn vô cùng chấn kinh.

Khi hắn không ngừng tiến về phía trước thì bậc thang dưới chân lại không ngừng lùi về sau.

Cũng có nghĩa là trừ phi tốc độ tiến tới của hắn nhanh hơn tốc độ lùi của bậc thang thì hắn mới tiếp tục tiến lên được.

Nhưng mỗi khi hắn tiến lên một đoạn thì trọng lực trên bậc thang lại tăng vài phần, để tiến về phía trước được thật sự quá khó.

- Hừ, không phải chỉ là khảo nghiệm thực lực và nghị lực sao?

Cường giả đó không từ bỏ, toàn thân phát ra năng lượng thể phách kinh người, chống lại trọng lực tiếp tục lao lên trước.

- Đi!

- Không thể tụt lại phía sau!

Những người khác cũng bước lên bậc thang, chống lại áp chế của trọng lực, lao lên như điên.

Triệu Phong cũng bước lên, đi được mười bậc.

- Đúng là trọng lực đang tăng lên.

Triệu Phong lảo nhảm.

Cùng lúc đó bậc thang lại đang lùi về sau. Nếu Triệu Phong không tiếp tục tiến lên thì hắn sẽ luôn về điểm xuất phát.

Nhưng cho dù đi thế nào Triệu Phong cũng không thể đi tới điểm cuối được.

Vì thế hắn đứng yên cho bậc thang đưa về điểm ban đầu.

- Tiểu Hắc, người nghĩ sao?

Triệu Phong hỏi.

Vòng thử thách cuối cùng dường như không đơn giản, Diệt Thế Hắc Giao Long nhiều kiến thức, có lẽ sẽ tìm được điểm đột phá.

- Trọng lực của mỗi con đường chắc tùy thuộc vào tu vi. Vì thế Chuẩn Thần có thể khiêu chiến Chân Thần vượt cấp sẽ có ưu thế hơn.

Triệu Phong ngẫm nghĩ.

Nhưng nếu thật sự như Diệt Thế Hắc Giao Long nói, Không Nguyên Chuẩn Thần là Bán Thần nhưng lại có thực lực của tứ giai Chân Thần, không phải sẽ có ưu thế lớn nhất sao?

- Nếu vòng đầu tiên thử thách khả năng lĩnh ngộ chiến kỹ loại không gian, vòng thứ hai có thể nói là thử thách khả năng chiến đấu, còn vòng thứ ba rất có thể đang kiểm tra tiềm lực của chúng ta.

Diệt Thế Hắc Giao Long ánh mắt thâm sâu.

- Tiềm lực?

Triệu Phong hít sâu một hơi.

Tiềm lực, thứ này ai có thể nói được chứ?

Tuy các đại thể lực khi lựa chọn thiên tài đều khá chú ý tới tiềm lực, nhưng phần lớn họ đều cho rằng tiềm lực chính là chỉ tư chất huyết mạch. Thật ra không hẳn là vậy.

Ít nhất theo Triệu Phong thì tâm tính cũng là một phần của tiềm lực.

- Con đường này nhất định phải đi liền một lúc, nếu dừng lại thì sẽ trở về điểm ban đầu.

Lúc này, Triệu Phong nói.

- Hửm?

Bỗng nhiên mắt Diệt Thế Hắc Giao Long lóe sáng.

Sau khi nghĩ thì Triệu Phong nói rất đúng.

Triệu Phong phân tích nhanh như vậy, đây lẽ nào không phải một loại tiềm lực.

- Á!

Trên lưng chừng núi, cường giả luyện thể kia không chịu nổi trọng lực.

Vù vù...

Bậc thang nhanh chóng lùi về sau, hắn ta nhanh chóng bị trở về điểm ban đầu.

Trên những con đường khác, không ít người vẫn đang kiên trì, không ngừng tiến lên trước, nhưng bậc thang vẫn lùi sau, họ căn bản không tiến lên được bao nhiêu.

Bịch!

Triệu Phong ngồi xuống đất, nhắm mắt lại.

- Chủ nhân làm gì vậy?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh ngạc. Hắn vì thương thế nên căn bản không có cơ hội giành Thời Không Chi Bào nên mới ngồi tại chỗ trị thương. Còn Triệu Phong là vì sao?

- Tạm thời chưa có cách, cứ vừa tu luyện vừa nghĩ.

Triệu Phong đáp.

Tuy ở đây có thêm một ngọn núi nhưng vẫn là thánh địa tu luyện Thời Gian áo nghĩa.

Trên đỉnh núi, lão giả kia nhìn những người đang leo núi, khẽ lắc đầu:

- Những người có thiên phú thực lực cường đại có thể trực tiếp tới đây. Nếu không có thực lực thiên phú mà lại không muốn thừa nhận mình vô năng, không nghĩ cách giải quyết vấn đề, không chấp nhận thất bại mà cứ lao đầu về phía trước, sau này có thành tựu gì được chứ?

- Ủa? Có thể vận dụng Thời Gian áo nghĩa.

Không Nguyên Chuẩn Thần đang leo bỗng phát hiện hắn có thể dùng sức mạnh của thời gian để bậc thang lùi sau chậm lại.

Như vậy hắn sẽ tiết kiệm được không ít sức lực, tốc độ tiến lên cũng nhanh hơn không ít.

Những người Thời Không Thánh Địa còn lại thấy vậy liền hiểu ra.

Nhưng bốn người của Thời Không Thánh Địa ở đây, ngoài Không Nguyên Chuẩn Thần ra cũng chỉ có một người có Thời Gian áo nghĩa đạt tới tầng thứ nhất.

- Quả nhiên vòng thử thách này có đất cho Thời Không áo nghĩa dụng võ.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa cười, vận dụng Thời Gian áo nghĩa làm chậm tốc độ của bậc thang.

- Đáng ghét! Không công bằng.

Có người than thở, nhưng họ cũng hết cách.

Không Nguyên Chuẩn Thần thấy mình dẫn đầu thì vô cùng đắc ý.

Thời Không Chi Bào nhất định là của hắn.

Rồi hắn nhìn Triệu Phong dưới chân núi, cười càng thêm tươi.

- Còn định đánh bại người trong vòng này, không ngờ người chủ động nhận thua rồi.

Không Nguyên Chuẩn Thần từ trên cao, nhìn Triệu Phong cười khinh thường.

1207. Chương 1204: Đột Nhiên Nổi Tiếng

Nếu chưa có ai lên tới đỉnh núi thì vòng thử thách này sẽ không kết thúc. Trừ phi tất cả nhận thua, chủ động rời khỏi tấm thạch bàn khổng lồ này.

Triệu Phong ngồi khoanh chân dưới chân núi, bề ngoài là đang tu luyện, lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa, nhưng thực ra hắn tách một phần ý niệm quan sát những người đang leo núi.

Với khả năng của Thần Linh Nhân, thông qua biểu hiện của bọn họ, Triệu Phong có thể suy ra được mình có thể đi tới đâu.

Lúc này, Không Nguyên Chân Thần dẫn đầu, bỏ xa tất cả ở đằng sau.

Thực lực bản thân hắn rất mạnh, lại nhiều thủ đoạn, chống lại trọng lực không vấn đề gì. Mà hắn lại có sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa, làm chậm lại tốc độ lùi của bậc thang, tiến độ rõ ràng nhất, trở thành đối tượng khiến tất cả phải ngưỡng mộ.

Xếp thứ hai là một vị tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa.

Tiếp đó là một tam giai Chân Thần, tu vi hơi thấp một chút nhưng thực lực thiên phú lại rất mạnh.

Sau đó nữa là vị cường giả luyện thể kia, hắn dựa vào thể phách cường hãn và ý chí kiên cường để tiếp tục leo lên.

Đương nhiên vị trí của hắn vẫn đang lên xuống thất thường.

So với những người này, Tiểu Linh tuy là tứ giai Chân Thần, nhưng lại không có gì nổi bật.

- Tu vi cao không có nghĩa là có ưu thế, quan trọng vẫn là thực lực, thủ đoạn, tâm tính.

Triệu Phong quan sát mọi người, không ngừng rút kinh nghiệm.

- Trong số những người này, thực lực của Không Nguyên Chân Thần cường đại, thiên tư trác việt, có khả năng lên đến đỉnh núi nhất.

Triệu Phong tập trung vào quan sát Không Nguyên Chân Thần.

Thời Gian áo nghĩa của Không Nguyên Chân Thần và Triệu Phong đều là tầng thứ nhất, nhưng nói về vận dụng thì Triệu Phong không bằng được hắn.

Lúc này Không Nguyên Chân Thần đang chuyên tâm dùng sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa làm chậm lại tốc độ của bậc thang, Triệu Phong đương nhiên phải học hỏi.

- Nếu ta cũng có thể khống chế Thời Gian áo nghĩa như Không Nguyên Chân Thần, làm giảm tốc độ bậc thang thì rất có khả năng sẽ vượt được những người còn lại.

Triệu Phong vừa học tập vừa suy đoán.

- Ủa, có gì đó không ổn.

Triệu Phong đột nhiên mở mắt nhìn chăm chăm Không Nguyên Chân Thần.

Một lúc lâu sau thần sắc Triệu Phong cũng giãn ra.

- Thì ra là vậy. Bậc thang lùi về sau là vì thời không thần thông, mà Không Nguyên Chân Thần dùng sức mạnh của Thời Gian áo nghĩa triệt tiêu một phần Thời Không áo nghĩa trong bậc thang nên mới khiến tốc độ lùi của nó giảm đi.

Mắt Triệu Phong bỗng sáng lên.

Vì Thời Không áo nghĩa của không gian này rất rõ ràng đã che giấu đi thời không thần thông trong bậc thang.

Điều này có khi ngay cả Không Nguyên Chân Thần cũng không phát hiện. Chắc chắn hắn cho rằng nhờ đặc tính của Thời Gian áo nghĩa nên mới khiến bậc thang chậm lại.

Nếu Không Nguyên Chân Thần phát hiện ra điều này, với Không Gian áo nghĩa và Thời Gian áo nghĩa tầng thứ nhất của hắn, toàn lực triệt tiêu sức mạnh áo nghĩa trong bậc thang thì việc lên đến đỉnh không hề khó.

Nhưng người trong cuộc mơ hồ, người ngoài cuộc lại tỉnh táo.

Không Nguyên Chân Thần tâm cao khí ngạo, chỉ nghĩ tới việc lên đỉnh núi, đâu có nghĩ tới điểm này.

- Quả nhiên, điểm mấu chốt của vòng thử thách này vẫn là ở Thời Không áo nghĩa.

Triệu Phong dọn dẹp lại suy nghĩ.

Dùng Thời Không áo nghĩa triệt tiêu Thời Không áo nghĩa trong bậc thang là có thể làm giảm tốc độ của bậc thang.

Đương nhiên, dùng sức mạnh áo nghĩa khác cũng được, nhưng chắc chắn hiệu quả không bằng Thời Không áo nghĩa. Vì Thời Không áo nghĩa ở không gian này có uy lực lớn hơn.

- Không Gian áo nghĩa của ta chỉ ở tầng thứ hai, Thời Gian áo nghĩa thì tầng thứ nhất, muốn lên đỉnh núi vẫn rất khó.

Triệu Phong nhú mày.

Nếu Triệu Phong dùng cách này nhưng không nhanh chóng lên được đỉnh thì mọi người, bao gồm cả Không Nguyên Chân Thần sẽ biết. Lúc đó Không Nguyên Chân Thần rất có thể sẽ làm theo và lên đỉnh núi trước.

- Nhưng nếu ta không nhanh chóng hành động thì sớm muộn Không Nguyên Chân Thần cũng nghĩ ra cách này.

Triệu Phong hơi cụp mắt.

Không Nguyên Chân Thần Chuẩn Thần không hề ngốc, chỉ là quá cao ngạo mà thôi.

Đột nhiên Triệu Phong loé một tia tinh quang.

Xoẹt!

Trước mặt Triệu Phong xuất hiện các loại nguyên liệu tu luyện, một viên Kim Thần Tinh, một cái sừng lớn cháy kim diễm...

Rồi hần bắt đầu tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Hửm? Chủ nhân tu luyện ở đây?

Diệt Thế Hắc Giao Long không biết nói gì nữa, hần thậm chí hoài nghi có phải Triệu Phong từ bỏ Thời Không Chi Bào rồi không.

- Đó là Kim Thần Tinh, sừng của Kim Giác Hoả Thử, còn cả Kim Dương Huyết Viêm Hoa...

Không ít cường giả đang leo núi nhìn thấy những món khôi bảo trước mặt Triệu Phong thì sinh ra ý thêm muốn.

- Nguy rồi!

Một cường giả đang trong lúc quan trọng bị phân tâm thế là bị trọng lực tấn công.

Bịch bịch!

Lùi sau mất vài chục bước cường giả đó mới lấy lại được thăng bằng.

Trên núi không chỉ một mình hần bị phân tâm.

Mọi người đều vì Triệu Phong đột nhiên lấy ra khôi bảo mà bị ảnh hưởng, đến cả Không Nguyên Chân Thần cũng không ngoại lệ.

- Khi nào ta lấy được Thời Không Chi Bào thì chính là lúc ngươi phải chết!

Không Nguyên Chân Thần lạnh băng nói.

Trận chiến Khoá Không Chi Mâu, Không Nguyên Chân Thần bại trong tay Triệu Phong, khi hần biết bộ mặt thật của Triệu Phong thì võ đạo chi tâm của hần đã bị xung kích nặng nề.

Không Nguyên Chân Thần không cho phép mình thua trong tay của một kẻ nhỏ bé như vậy. Vì thế hần bắt buộc phải đích thân giết chết Triệu Phong để giải quyết nút thắt này.

- Ài, xem ra Thời Không Chi Bào sắp bị Không Nguyên Chân Thần lấy rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long thở dài, tiếp tục hồi phục thương thế.

Thời gian chậm rãi đi qua, thử thách vẫn tiếp tục diễn ra.

Đột nhiên Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng cảm giác bên cạnh xuất hiện một luồng khí tức mạnh mẽ thâm hậu.

- Công pháp của chủ nhân đột phá rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long bỗng khựng người.

Nhưng công pháp đột phá một tầng nhỏ thì cũng không thay đổi được gì nhĩ.

Vù!

Triệu Phong đứng dậy, khoé miệng nhướn lên.

- Dùng Thời Gian ảo nghĩa vào chính mình có thể tăng tốc độ tu luyện.

Triệu Phong cảm nhận được sự cường đại của Thời Gian ảo nghĩa rồi.

Vừa rồi hắn đã tiêu hao một lượng lớn các loại nguyên liệu tu luyện quý, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá lên tầng thứ mười một Ngũ Hành Quy Nhất.

Dù sao trước đó Triệu Phong cũng đã chuyển hoá được Ngũ Hành rồi, đột phá không phải việc khó.

Cộp cộp.

Triệu Phong bước lên bậc thang.

- Chủ nhân hành động rồi?

Diệt Thế Hắc Giao Long tuy không nghĩ Triệu Phong sẽ thắng được Không Nguyên Chân Thần, nhưng hắn cũng có chút mong chờ.

- Ủa? Ta còn tưởng tên tiểu tử đó không dám lên.

Một cường giả của Thời Không Thánh Địa bật cười.

- Không tự lượng sức mình.

Không Nguyên Chân Thần cười lạnh.

Cộp cộp cộp.

Triệu Phong bước lên vài chục bước thì trọng lực mới có tác dụng tới hắn.

- Trọng lực, ta cũng có.

Trong thế phách của Triệu Phong trào dâng sức mạnh trọng lực chống lại trọng lực của bậc thang đá.

Cộp cộp.

Triệu Phong tốc độ như gió, nhanh chóng tiến lên bậc thang.

Sau khi tiến lên trăm bước tốc độ của hắn bắt đầu chậm lại.

- Lên!

Triệu Phong hét lớn, thân thể đột nhiên cao hơn vài phần.

Uỳnh!

Lôi điện ngũ sắc tạo thành những đường hoa văn chói lòe phủ đầy toàn thân Triệu Phong.

Triệu Phong lúc này giống như một ngọn lôi sơn ngũ sắc, lực phách chấn thiên.

Cộp.

Tốc độ Triệu Phong tiếp tục tăng lên, vận chuyển Ngũ Hành thần lực tiến về phía trước.

Có tất cả tám người leo núi, đã có người bị Triệu Phong vượt qua.

Rất nhanh Triệu Phong đã vượt qua người thứ hai.

- Hắn có thực lực và thể phách mạnh thật!

Cường giả bị Triệu Phong vượt qua không khỏi cảm thán.

Cộc cộc cộc.

Khi vượt qua người thứ ba, tốc độ của Triệu Phong cuối cùng cũng chậm lại.

- Mạnh thật!

Tiểu Linh chăm chú nhìn Triệu Phong, chỉ thốt được hai chữ.

- Tiểu tử, đây chính là điểm cuối cùng của người.

Cường giả thứ tư của Thời Không Thánh Địa quất lên.

- Vậy sao?

Triệu Phong bật cười.

- Không Gian áo nghĩa, Thời Gian áo nghĩa.

Triệu Phong thi triển sức mạnh của hai loại áo nghĩa đánh lên bậc thang.

Ngay lập tức tốc độ của bậc thang dưới chân hắn chậm lại.

- Lên!

Ngũ Hành thần lực của Triệu Phong lại xung kích về phía trước, vượt qua Tiểu Linh.

Khoảng cách giữa Triệu Phong và cường giả vừa cười nhạo hắn càng ngày càng được rút ngắn.

- Không thể, ngươi không thể vượt qua ta!

Cường giả Thời Không Thánh Địa kia sững người, mặt đầy vẻ kinh hoàng.

Thế nhưng, đúng khi hắn nói ra câu đó thì Triệu Phong đã vượt qua hắn.

Giờ Triệu Phong đã là người xếp thứ tư trong cuộc đua.

Sau khi dùng Thời Không áo nghĩa, tốc độ của Triệu Phong tuy không nhanh nhưng cũng chưa từng dừng lại.

Lại một cường giả nữa bị vượt qua.

Giờ phía trước Triệu Phong chỉ còn lại Không Nguyên Chân Thần và một tứ giai Chân Thần.

- Ta hiểu rồi.

Không Nguyên Chân Thần lĩnh ngộ rất sâu sắc về Thời Không áo nghĩa.

Thủ đoạn vận dụng Thời Không áo nghĩa của Triệu Phong nhanh chóng bị hắn nhìn ra.

Ầm ầm!

Không Nguyên Chân Thần lập tức thi triển Thời Không áo nghĩa đánh lên bậc thang, tốc độ lùi của bậc thang chậm lại rất nhiều.

- Thì ra là vậy.

Cường giả tứ giai Chân Thần kia cũng hiểu ra.

Cộc cộc cộc.

Tốc độ của Không Nguyên Chân Thần lập tức tăng lên.

- Không Gian áo nghĩa của ngươi chỉ có tầng thứ hai, ngươi không thể vượt qua ta. Thời Không Chi Bào là của ta.

Không Nguyên Chân Thần làm theo cách của Triệu Phong, tốc độ nhanh chóng gần bằng hắn.

Nhưng rồi ngay sau đó Không Nguyên Chân Thần liền cảm nhận được luồng năng lượng áo nghĩa lớn lao từ Triệu Phong.

- Đó là? Nhiều loại áo nghĩa thật!

Sắc mặt Không Nguyên Chân Thần có phần chấn động.

Trước giờ Triệu Phong chỉ thi triển Thời Gian áo nghĩa nên hắn tưởng Triệu Phong chỉ biết một loại đó.

Nhưng lúc này số lượng áo nghĩa quanh người Triệu Phong khiến Không Nguyên Chân Thần suýt nữa quên việc leo núi.

- Ta cảm tri được hắn có ít nhất bảy tám loại áo nghĩa. Sao có thể như vậy?

Phía sau Triệu Phong không ít người kinh hô.

Chân Thần đẳng cấp thấp rất khó có được nhiều loại áo nghĩa, trừ phi là Cổ Thần cảnh giới cao, lĩnh ngộ áo nghĩa khá đơn giản, có nhiều loại áo nghĩa là bình thường.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đạt tới tầng mười một Ngũ Hành Quy Nhất, Ngũ Hành và Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong liền xuất hiện.

Tuy mỗi loại áo nghĩa đều mới chỉ ở tầng thứ nhất, nhưng Ngũ Hành áo nghĩa cộng với Phong Lôi áo nghĩa thì chính là bảy loại rồi, cộng cả Thời Không áo nghĩa nữa thì là chín loại.

Bậc thang dưới chân Triệu Phong lùi về sau với tốc độ của ốc sên bò.

Còn Triệu Phong từng bước tiến về phía trước, rất nhanh đã vượt qua được cường giả tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa, nhanh chóng tiến lại gần Không Nguyên Chân Thần.

- Chỉ là Bán Thần, lại có chín loại áo nghĩa.

Lão giả trên đỉnh núi lộ vẻ kinh ngạc.

- Không, ta không thể thua được!

Không Nguyên Chân Thần gầm lên, thi triển hết mọi loại thủ đoạn tấn công Triệu Phong.

Hắn tuyệt đối không cho phép mình lại thua Triệu Phong một lần nữa.

- Thực lực của ta mạnh hơn ngươi. Không Gian áo nghĩa của ta tới tầng thứ tư, ta leo trước ngươi, ta nhất định sẽ tới đỉnh núi đầu tiên!

Không Nguyên Chân Thần gầm lên trong đầu.

Lúc này tất cả mọi người đều nhìn về phía đỉnh núi.

Không Nguyên Chân Thần càng ngày càng gần với đỉnh núi, nhưng Triệu Phong rất nhanh sẽ đuổi kịp hắn.

Cuối cùng ai sẽ là người chiến thắng?

- Hừ, Phong Thần Thạch!

Triệu Phong lật tay, một tảng Phong Thần Thạch to bằng nửa người xuất hiện trong tay hắn.

Sức mạnh phong ấn lập tức tỏa ra, trọng lực giảm đi, bậc thang đứng yên.

1208. Chương 1205: Luyện Hóa Thời Không Chi Bào

Lúc này bậc thang dưới chân Triệu Phong đã dừng việc lùi về sau, trọng lực trên người hắn cũng đã giảm đi không ít.

- Không...sao có thể như vậy?

Không Nguyên Chuẩn Thần về mặt kinh hãi, hai tròng mắt như muốn lồi ra ngoài.

- Bậc thang dưới chân tiểu tử đó dừng lại rồi.

- Hắn có bảo vật gì vậy?

Mọi người đều nhìn về Triệu Phong.

Vốn dĩ cuộc so tài giữa Triệu Phong và Không Nguyên Chuẩn Thần chưa phân thắng bại. Nhưng lúc này đột nhiên trong tay Triệu Phong xuất hiện một tảng cự thạch màu trắng tỏa ra thứ sức mạnh phong ấn mọi thứ, sau khi khiến bậc thang đứng im thì làm giảm đi trọng lực.

- Đây là.. Phong Thần Thạch!

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa nhìn chăm chăm vào tảng đá trên tay Triệu Phong.

Tuy tảng đá trong tay Triệu Phong hình dạng bình thường, không được mài giũa gì, nhưng sức mạnh ẩn chứa trong nó hoàn toàn không khác gì Phong Thần Thạch trong truyền thuyết.

- Lẽ nào hắn là hậu duệ của Phong Thần Tộc?

Cường giả tứ giai Chân Thần đó run lên.

Trước đó họ còn định giết chết Triệu Phong, nếu Triệu Phong thật là hậu duệ của Phong Thần Tộc thì không thể rồi.

- Quên mất là chủ nhân còn có Phong Thần Thạch.

Diệt Thế Hắc Giao Long cười.

Cộp cộp cộp.

Triệu Phong nhẹ bước chậm rãi bước lên trên.

Lúc này đây, tất cả mọi người đều quên mất việc tiến lên, ánh mắt dừng lại trên người Triệu Phong nhìn hắn từng bước đi lên.

Vì ai cũng biết Triệu Phong chính là người chiến thắng.

Không Nguyên Chuẩn Thần sững người, mỗi bước đi của Triệu Phong như giẫm lên tâm hồn hắn khiến hắn bị si nhục cực hạn.

- Không tôi!

Vị lão giả trên đỉnh núi nhìn Triệu Phong cười hiền hòa.

Từ vòng thử thách thứ nhất lão giả đã chú ý tới Triệu Phong rồi. Lúc đó là vì khả năng lĩnh ngộ Thời Không áo nghĩa của hắn rất tốt.

Nhưng giờ lão giả mới hiểu Triệu Phong không chỉ có thiên phú dị thường về Thời Không áo nghĩa mà khả năng lĩnh ngộ các loại áo nghĩa khác cũng không tầm thường.

Đến lúc này Triệu Phong thể hiện sức mạnh về Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không áo nghĩa. Mới là Chuẩn Thần đã lĩnh ngộ được chín loại áo nghĩa, việc này thật sự chưa từng được nghe.

Cộp.

Trước mắt tất cả mọi người, Triệu Phong bước lên tới đỉnh núi.

Uỳnh ụp!

Ngay lập tức cả ngọn núi trắng nổ tung trong một trận hư ảnh rồi biến mất.

- Thua rồi, thua hắn rồi!

Đến lúc này Không Nguyên Chuẩn Thần vẫn không muốn thừa nhận.

Khi tranh đoạt trọng bảo loại Thời Không, thân là thiên kiêu Chuẩn Thần của Thời Không Thánh Địa lại thua rồi.

- Không Nguyên Chuẩn Thần, đừng nản lòng, hần ta dùng là Phong Thần Tộc, có lẽ hần là hậu duệ của Phong Thần Tộc.

Tứ giai Chân Thần của Thời Không Thánh Địa lập tức truyền âm cho Không Nguyên Chuẩn Thần.

- Vậy sao?

Không Nguyên Chuẩn Thần bán tín bán nghi.

Nếu Triệu Phong thật sự là hậu duệ của Phong Thần Tộc thì hần có thua cũng không oan uổng.

Phong Thần Tộc xếp thứ mười bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc. Rất nhiều ma đầu trong Man Hoang Thần Vực đều bị Phong Thần Tộc trấn áp.

Lãnh địa của Phong Thần Tộc cũng là thánh địa thần vực, chính là Phong Thần Thánh Địa.

Soạt!

Sau khi ngọn núi biến mất, ngoài Triệu Phong ra, tất cả đều bị truyền tống ra ngoài, vì thử thách Thời Không Chi Bào đã kết thúc.

- Tiền bối, có thể cho hai người họ ở lại không?

Triệu Phong thấy Tiểu Linh và Diệt Thế Hắc Giao Long biến mất thì nói luôn.

Xoẹt!

Triệu Phong vung tay, trong hư không hiện ra hình ảnh của Tiểu Linh và Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Được, ta giúp người.

Lão giả gật đầu.

Rồi sau đó Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh lại xuất hiện.

- Tình hình bên ngoài thế nào?

Triệu Phong hỏi.

- Bọn ta vừa ra ngoài thì bị cường giả Thời Không Thánh Địa chặn vãn. Bên ngoài tử thương vô số, trận chiến giữa ngũ giai Chân Thần và Cổ Thần đã kết thúc.

Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn còn sợ hãi, nói.

Cũng may họ quay lại đây, nếu không thật không biết tiếp theo Thời Không Thánh Địa sẽ làm gì họ.

- Trận chiến giữa ngũ giai Chân Thần và Cổ Thần kết thúc rồi? Còn những món trọng bảo còn lại?

Triệu Phong hỏi tiếp.

- Chỉ còn lại Tử Sắc Hỏa Diễm và Ngân Sắc Trường Kiếm.

Diệt Thế Hắc Giao Long đáp.

Bốn món chí bảo hiện nay, Thời Không Chi Bào về tay Triệu Phong, Thiên Nguyên Thạch bàn về tay Tư Không Chuẩn Thần của Thiên Vận Thánh Địa.

Bên ngoài, sau trận đại chiến tử thương nghiêm trọng, không ít cường giả có được chút lợi ích đã rời đi luôn.

- Được rồi, người đã có được Thời Không Chi Bào, mau luyện hóa nó đi.

Lão giả kia đột nhiên lên tiếng.

Ầm ầm!

Thân ảnh lão giả nhạt dần, nhưng Thời Không Chi Bào trên người thì càng ngày càng rõ, hoa văn chói lòa, thâm sâu khó lường.

Cuối cùng lão giả kia biến mất hoàn toàn, ánh sáng trên trường bào tối dần, lặng lẽ lơ lửng trên không trung.

Triệu Phong đưa tay chạm vào Thời Không Chi Bào.

- Luyện hóa Thời Không Chi Bào người có thể tự rời khỏi đây.

Một luồng ý niệm chui vào đầu Triệu Phong.

- Triệu Phong, hợp tác kết thúc rồi chứ?

Lúc này Tiểu Linh lên tiếng.

Trạng thái của Tiểu Linh so với trước khi gia nhập đội Triệu Phong là một trời một vực.

- Kết thúc. Nhưng người cũng không cần vội rời khỏi đây vậy chứ? Người của Thời Không Thánh Địa đang đợi người ngoài kia đấy.

Triệu Phong nói.

- Người cũng nên trả lại lông đuôi Phượng Vĩ Tước cho ta rồi chứ?

Tiểu Linh thấy dường như Triệu Phong đã quên mất chuyện này, liền mở miệng đòi.

Triệu Phong khựng lại rồi lấy ra ba cái lông đuôi đã tiêu hao hết năng lượng.

- Cái gì? Người...

Tiểu Linh biến sắc, mắt trợn trừng nhìn Triệu Phong.

Nhưng Phượng Vĩ Tước tộc trưởng cũng chỉ bảo nàng lấy lại chứ không có yêu cầu khác.

Hơn nữa tuy năng lượng trong lông đuôi Phượng Vĩ Tước đã hết nhưng hoa văn áo nghĩa vẫn còn, có thể giúp tộc nhân cảm ngộ năng lượng áo nghĩa trong đó.

Tiểu Linh trợn mắt nhìn Triệu Phong rồi cầm lấy.

- Người của Thời Không Thánh Địa sẽ không bỏ đi ngay. Người cứ ở đây tu luyện đi. Thời gian ở đây chậm hơn bên ngoài mười lần. Hơn nữa rất dễ tham ngộ Thời Không Áo Nghĩa, cũng là tạo hóa cho người.

Triệu Phong nói.

Thời gian tu luyện gấp mười lần đương nhiên rất tốt. Nếu Tiểu Linh đột phá lên ngũ giai Chân Thần thì sẽ trở thành ngũ giai Chân Thần trẻ nhất Phượng Vĩ Tước Tộc, địa vị cực cao.

Sớm muộn có ngày nàng sẽ đạt tới lục giai Chân Thần hoặc Cổ Thần, đến lúc đó, Tiểu Linh sẽ để lại lông đuôi của mình rồi tới nơi rộng lớn hơn.

- Phải hồi phục tu vi càng nhanh càng tốt.

Triệu Phong để lại một cái không gian trữ vật cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Hắc Giao Long vì đã tiêu hao lượng lớn Hủy Diệt Bản Nguyên nên tu vi giảm mạnh, không có bất cứ tác dụng gì.

- Vâng, chủ nhân.

Diệt Thế Hắc Giao Long mừng rỡ.

Theo Triệu Phong lâu như vậy rồi, tâm tính của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng thay đổi nhiều.

Theo Diệt Thế Hắc Giao Long nghĩ, thành tựu của Triệu Phong sau này nhất định sẽ vượt qua thời đỉnh phong của hắn, thậm chí vượt qua Cổ Thần.

Khi thần mâu thứ chín của Triệu Phong thức tỉnh, thành tựu của hắn sẽ không thể lường hết được, chỉ sợ cả Thần Vực cũng sẽ bị chấn động.

Trở thành tọa kỵ của một vị đại năng như vậy cũng chẳng phải là sự sỉ nhục gì.

Vù!

Triệu Phong bay tới ngọn núi Vô Tận Hư Không, ngồi khoanh chân trên không trung.

- Thời Không Chi Bào!

Mỗi khi nhìn thấy món trọng bảo này Triệu Phong lại cảm thấy phấn khích.

- Không biết nó là thứ thần khí có phẩm chất thế nào.

Triệu Phong cảm thán.

Đến lúc này, những món thần khí Triệu Phong từng tiếp xúc đều là thần giai hạ phẩm.

Đương nhiên, phẩm chất của bảo vật hắn có được trong cung điện trong suốt có thể đạt tới thần giai trung phẩm.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong bắt đầu luyện hóa Thời Không Chi Bào.

Đột nhiên Triệu Phong phát hiện quá trình luyện hóa Thời Không Chi Bào rất chậm chạp.

Nhớ lần hắn luyện hóa thần giai hạ phẩm, lâu nhất cũng chỉ một hai giờ.

Nhưng điều này cũng chứng minh phẩm chất của Thời Không Chi Bào.

Vì quá trình luyện hóa rất chậm chạp, mà đây lại là thánh địa tu luyện, Triệu Phong lập tức phân ra vài luồng ý niệm tham ngộ phương diện khác.

- Ngũ Hành Phong Lô Quyết tầng mười một, Ngũ Hành Quy Nhất!

Ý thức của Triệu Phong chui vào trong xoáy thần lực.

Triệu Phong lúc này Ngũ Hành Phong Lô quy nhất, sức mạnh biến thành Ngũ Hành thần lực, vì thế nguồn lực trong cơ thể không thể gọi là xoáy thần lực nữa.

Trước kia, xoáy thần lực ngũ sắc của Triệu Phong, năm màu phân định rất rõ ràng. Nhưng lúc này năm loại sức mạnh dường như hòa làm một, giống như một cái ngọc bần hoàn chỉnh, ánh sáng năm màu chậm rãi xoay tròn.

Thi triển Ngũ Hành Phong Lô Quyết, Triệu Phong bắt đầu làm quen, củng cố cảnh giới mới.

Trước kia Triệu Phong chỉ vội vàng đột phá tầng mười một, thậm chí vẫn chưa kịp quen với sức mạnh mới – Ngũ Hành thần lực.

Ngũ Hành thần lực, sức mạnh lớn lao được hòa trộn năm loại năng lượng Phong Lô, mạnh hơn Hủy Diệt Viêm Lô nhiều lần.

- Ngũ Hành thần lực mới được sinh ra đã sánh ngang thần lực của tam giai Chân Thần rồi.

Triệu Phong có phản kích động.

Ngũ Hành Phong Lô Quyết tầng mười một, mười hai hoàn toàn khác với tầng thứ mười.

Hai tầng này đều thuộc tiểu cảnh giới, tốc độ tiến cấp khá nhanh. Cũng không tiêu hao nhiều tài nguyên như tầng thứ mười, nó cần khả năng lĩnh ngộ hơn.

Giờ sức mạnh Ngũ Hành Phong Lô Quyết của Triệu Phong mới chỉ dung hợp sơ bộ. Khi sức mạnh Ngũ Hành Phong Lô dung hợp hoàn toàn thì tầng mười một sẽ đại công cáo thành.

- Ngũ Hành thần lực.

Triệu Phong ý niệm khe động, một luồng ánh sáng ngũ sắc tràn ra trên người hắn.

Một phần ngũ sắc thần lực cần tiêu hao một phần năng lượng Phong Lô ối màu. Cũng có nghĩa là tiêu hao khi sử dụng Ngũ Hành thần lực sẽ gấp năm lần trước đây.

Nhưng xoáy thần lực của Triệu Phong vốn không như người thường, kiên cố thâm hậu, năng lượng dồi dào. Khi tăng mười một được tăng tiến dần, Ngũ Hành thần lực cũng càng ngày càng mạnh.

Thời gian chậm rãi trôi đi.

Trên hư không, khí tức của Triệu Phong mạnh dần, ánh sáng ngũ sắc chiếu sáng cả bầu trời sao.

Nhưng rất nhanh luồng khí tức cường đại đó trở lại trong cơ thể Triệu Phong khiến người khác không thể đoán định được.

- Giờ ta có thể vận dụng thành thạo sức mạnh Ngũ Hành thần lực rồi.

Triệu Phong tay phải xiết chặt cảm nhận luồng năng lượng sục sôi trong cơ thể.

- Nếu lấy xoáy Ngũ Hành thần lực làm căn cơ, cộng với huyết mạch, thể phách xung kích thiên giai Thần Vị ít nhất cũng là tam giai Chân Thần.

Triệu Phong rất tự tin vào điều này.

Nhưng hắn mới lên Chuẩn Thần không lâu, Ngũ Hành Phong Lô Quyết và Kim Khôn Thánh Lô Thể vẫn còn cơ hội nâng cấp.

Vì thế Triệu Phong định tiếp tục tích lũy thực lực, tăng cường nền tảng, đặt mục tiêu cao hơn ình.

- Đã một tháng, cũng luyện hóa thành công Thời Không Chi Bào rồi.

Triệu Phong cười.

Một tháng ở đây mới chỉ là ba ngày bên ngoài.

- Xem Thời Không Chi Bào rốt cuộc có gì ảo diệu đã.

Triệu Phong lộ chút tò mò.

Món thần khí này có trí tuệ không khác con người, hơn nữa trong không gian tự thân của nó cũng chậm hơn bên ngoài mười lần.

Món thần khí cường đại như vậy không biết sẽ giúp gì cho Triệu Phong.

1209. Chương 1206: Bí Cảnh Đóng Lại

Ý thức chìm vào Thời Không Chi Bào, Triệu Phong phát hiện không gian này hắn có thể khống chế hoàn toàn.

Triệu Phong muốn rời khỏi đây bất cứ lúc nào, cũng có thể đưa bất cứ ai vào đây.

Ngoài ra, không gian này cũng là mở ra dựa vào Thời Không thần thông. Bao giờ Triệu Phong đủ khả năng thì có thể cải tạo nó.

Ngoài ra, Triệu Phong mặt Thời Không Chi Bào còn có được tăng cường thêm.

Triệu Phong người mặt Âm Ngân Trường Bào, đột nhiên đứng dậy.

- Di Thiên Chưởng!

Truyền Thời Không áo nghĩa vào song chưởng.

Uỳnh uỳnh!

Vài đạo Di Thiên Chưởng ảnh đem theo uy thế mạnh mẽ ẩn vào hư không rồi lại xuất hiện ngay.

Trận thế kinh người đó dường như đã khiến cả hư không chấn động.

- Không Gian áo nghĩa được tăng cường thăng lên tầng thứ ba, Thời Gian áo nghĩa tăng khá ít.

Triệu Phong dừng lại, đưa ra tổng kết.

Chiếc Thời Không Chi Bào này khiến Thời Gian áo nghĩa của Triệu Phong tăng thêm một tầng, Thời Gian áo nghĩa cũng được tăng cường không ít.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong mặc chiếc áo bào này khi thi triển chiến kỹ loại thời không uy năng ít nhất sẽ tăng được hơn nửa tầng thứ.

- Thử cái này xem.

Triệu Phong cười thần bí, truyền Thời Không áo nghĩa vào Thời Không Chi Bào.

Soạt!

Một tầng hư ảnh không gian hiện lên, Triệu Phong đột nhiên biến mất.

Xoẹt!

Rồi Triệu Phong xuất hiện tại một nơi cách đó không xa.

Soạt!! Soạt! Soạt!

Thân ảnh Triệu Phong loang loáng lướt đi trong không gian, không thể nắm bắt được, dường như có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào.

- Không tồi.

Triệu Phong lộ vẻ kinh hỷ.

Không gian Thiểm Thước là khả năng thêm mà Thời Không Chi Bào đem lại cho Triệu Phong. Hắn có thể di chuyển tự do trong một phạm vi nhất định.

Tuy uy năng công kích của cường giả Chân Thần đều rất khủng bố, hơn nữa cũng có thủ đoạn cố định không gian, nhưng Không Gian Thiểm Thước là thủ đoạn di chuyển rất bất ngờ, vẫn rất cường hãn.

Ngoài ra, trong Thời Không Chi Bào bản thân còn ghi chép rất nhiều chiến kỹ thần thông loại Thời Không, có thể cho Triệu Phong chọn để học.

- Học di chuyển trước đã.

Triệu Phong quyết định xong.

Không Gian áo nghĩa áo nghĩa của hắn đạt tới tầng thứ hai, học Không Gian Thuần Di cũng không mất nhiều thời gian.

Hơn nữa Thời Không Chi Bào cũng sẽ tăng sức mạnh cho Không Gian Thuần Di, có thể tăng khoảng cách hoặc rút ngắn thời gian di chuyển.

- Không biết Thời Không Chi Bào có tăng sức mạnh cho Thời Không Đồng Thuật của Thần Linh Nhân không.

Mắt Triệu Phong đột nhiên sáng lên.

Hư Không Na Vật và cả Hư Không Đồng Trảm của Thần Linh Nhân ở một mức nhất định cũng có thể coi là chiến kỹ loại Thời Không.

Nếu Thời Không Chi Bào cũng có tác dụng tăng cường đối với đồng thuật thì Triệu Phong sẽ chọn tu hành một số loại Thời Không Đồng Thuật.

Nghĩ vậy, hắn dùng Thần Linh Nhân giao lưu với Thời Không Chi Bào.

Uỳnh!

Con mắt trái của Triệu Phong xuất hiện một vòng xoáy nước màu kim.

Soạt!

Đồng thời trong hư không cách đó không xa cũng hiện ra một cái xoáy đồng lực.

Nhưng rồi Triệu Phong đột nhiên khựng lại, hai mắt như thất thần đứng đơ tại chỗ.

- Cảm giác này...

Khi này, lúc hắn vừa dùng Thời Không Chi Bào để tăng cường cho Không Gian Đồng Thuật của không gian Thần Linh Nhân thì Thần Linh Nhân của hắn có dị biến.

Hắn cảm giác có một loại kết cấu không gian lớn lao nào đó tạo mối liên kết với Thần Linh Nhân của hắn.

Dần dần Triệu Phong phát hiện ý thức của mình thoát khỏi cơ thể, nhảy ra khỏi không gian này rồi xuất hiện trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Uỳnh uỳnh bùm!

Bên ngoài, rất nhiều cường giả vẫn đang chiến đấu vì bảo vật.

Còn cường giả của Thời Không áo nghĩa đã lập một loại trận pháp nào đó tại chỗ Thời Không Chi Bào biến mất, dường như đang đợi Triệu Phong xuất hiện.

Triệu Phong không thấy hai loại chí bảo là Tử Sắc Hoả Diệm và Ngân Sắc Trường Kiếm, mà cường giả Cổ Thần kia cũng đã bỏ đi.

- Hửm?

Ngũ giai Chân Thần của Thời Không áo nghĩa dường như phát giác ra điều gì, liền khẽ nhú mày, ngẩng đầu nhìn lên trời.

Vừa rồi hắn độ nhiên cảm giác trên trời dường như có cái gì đó đang chăm chú nhìn hắn.

- Chẳng có gì cả?

Ngũ giai Chân Thần vẻ mặt đầy nghi hoặc, lẽ nào vừa rồi hắn bị ảo giác?

Tại không gian bên trong Thời Không Chi Bào.

Hai mắt Triệu Phong khôi phục sự linh động.

- Vừa rồi là chuyện gì vậy? Ý thức của ta nhảy ra khỏi không gian này và vào hư không của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tâm thần Triệu Phong rung động mạnh, cảm giác không thể tin nổi.

Lúc đó ý thức của Triệu Phong dường như dung nhập vào hư không, có thể quan sát được toàn bộ Mộng Cảnh Thái Cổ, chứ không phải dùng Di Thiên Chi Mâu quan sát tình hình bên ngoài.

Bình tĩnh lại, Triệu Phong lại thi triển Thần Linh Nhân liên kết với Thời Không Chi Bào.

Ầm ầm!

Ý thức của Triệu Phong men theo cấu tạo mơ hồ của không gian chậm chậm lan rộng đáp xuống Mộng Cảnh Thái Cổ.

Lúc này Triệu Phong hoàn toàn hoà thành một thể với hư không, quan sát tất cả mọi người ở xung quanh, còn họ thì không phát hiện được Triệu Phong.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động.

Uỳnh uỳnh!

Không gian Mộng Cảnh Thái Cổ bỗng nhiên rung chuyển.

- Xảy ra chuyện gì vậy?

Những cường giả đang chiến đấu bỗng giật mình.

Với uy năng chiến đấu của họ căn bản không thể gây chấn động được không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ.

Tại sao nó lại vô duyên vô cớ rung chuyển?

Soạt!

Ý thức Triệu Phong lại trở về thân thể.

- Ta hiểu rồi, dùng khả năng phụ trợ của Thời Không Chi Bào, khả năng khống chế Mộng Cảnh Thái Cổ của ta đã được nâng tầm.

Triệu Phong hít một hơi sâu, kinh ngạc nói.

Lúc này hắn càng khẳng định Mộng Cảnh Thái Cổ và Thần Linh Nhân có mối liên hệ rất mật thiết, hoặc Mộng Cảnh Thái Cổ chính là không gian bản nguyên của Thần Linh Nhân.

- Man Hoang Thái Cổ bí cảnh vạn năm mới mở một lần đã mở trước thời hạn. Vậy chắc chắn có cách kết thúc trước hạn.

Triệu Phong vẫn luôn cho rằng Man Hoang Thái Cổ bí cảnh mở trước hạn là do hắn, vậy muốn kết thúc sớm, đuổi những người kia ra khỏi đây thì mấu chốt cũng ở hắn, ở Thần Linh Nhân.

Nghĩ vậy, thần sắc Triệu Phong nghiêm túc, ngồi xuống bắt đầu nghiên cứu.

- Bản nguyên chi lực.

Ý thức Triệu Phong hoàn toàn chìm vào quả cầu kim sắc thần bí, phát hiện hắn có thể điều động được một luồng sức mạnh như vậy.

Hắn còn nhớ mỗi lần dùng thần mâu sao chép thì Thần Linh Nhân đều tiêu hao một lượng bản nguyên chi lực nhất định.

- Căn cứ vào Tử Vong Chi Mâu, trạng thái của Tử Vong Chi Mâu và bản nguyên chi lực có thể ảnh hưởng tới không gian bản nguyên.

Triệu Phong dường như nắm bắt được điểm quan trọng nào đó.

Uỳnh!

Quả cầu thần bí trong không gian thần mâu lại xoay tròn.

Lần này quả cầu màu kim phát ra một luồng sức mạnh nhiều màu rất ảo diệu.

Vào khoảnh khắc dẫn ra luồng sức mạnh này Triệu Phong cảm giác Thần Linh Nhân yếu đi vài phần.

Vù!

Ý thức của Triệu Phong nhanh chóng kéo theo luồng sức mạnh ảo diệu này, men theo kết cấu không gian, dần dần lan rộng.

Xoẹt!

Ý thức của Triệu Phong một lần nữa dung nhập vào hư không trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Nhưng lần này khác hẳn với hai lần trước.

Lúc này Triệu Phong có thể nhìn thấy tất cả tình hình trong vòng bán kính vài trăm vạn dặm. Hơn nữa hắn còn cảm giác mọi thứ ở đây đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn, hắn có thể sử dụng thiên địa ý cảnh theo ý mình.

Triệu Phong giống như chúa tể của không gian này, bất cứ việc gì cũng tiến hành theo ý muốn của hắn.

- Cút hết khỏi đây cho ta!

Triệu Phong gầm lên một tiếng trong đầu.

Đồng thời ý thức của hắn mang theo sức mạnh bản nguyên của thần mâu dung nhập vào kết cấu không gian.

Uỳnh uỳnh!

Đột nhiên, Mộng Cảnh Thái Cổ rung chuyển dữ dội, hư không bắt đầu vận chuyển theo một phương thức kỳ diệu nào đó.

Một đội ngũ đang đi cách đó không xa đột nhiên dừng lại.

- Ủa? Không Gian lệnh bài có phản ứng?

Một lão giả tay xuất hiện một tấm lệnh bài đặc biệt.

Tấm lệnh bài này không ngừng lấp lánh ánh sáng và toả ra một luồng dao động Không Gian áo nghĩa.

Ai vào Man Hoang Thần Vực cũng có Không Gian lệnh bài đặc chế của thể lực mình.

Chỉ khi dùng Không Gian lệnh bài họ mới cảm tri được thông đạo không gian trong chủng tộc, tông môn, thiết lập liên lạc, thuận lợi trở về.

- Không phải chứ? Trước kia Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều mở nửa năm mà?

Một nữ tử trẻ tuổi hỏi.

- Không rõ, nhưng Không Gian lệnh bài càng ngày càng sáng, nếu chúng ta không nhanh chóng trở về thì rất có thể bị nhốt trong này không về được nữa.

Lão giả nhìn tấm lệnh bài chăm chăm, thần sắc ngưng trọng nói.

- Cái gì? Sao lại như vậy?

Trong đội ngũ, tất cả đều lấy lệnh bài ra, sau khi xác nhận sự thực thì đều ủ rũ.

Đồng thời, tất cả mọi người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh đều cảm ứng được bí cảnh sắp kết thúc, họ buộc phải lập tức trở về Man Hoang Thần Vực.

- Sao lại như vậy? Tên tiểu tử đó còn chưa ra.

Cường giả Thời Không Thánh Địa vẻ mặt đầy do dự, không cam tâm.

- Đi thôi, đành phải rời khỏi đây vậy.

Một người nói.

- Ừm.

Không Nguyên Chân Thần đáp lại.

Triệu Phong trốn trong Thời Không Chi Bào không ra thì họ cũng chẳng có cách nào.

Mà rất có thể lúc này Triệu Phong đã trở về Man Hoang Thần Vực chứ không còn ở đây nữa.

- Phong Thần Thánh Địa.

Không Nguyên Chân Thần lẩm bẩm bốn chữ.

Sau khi về hẳn phải điều tra xem rốt cuộc Phong Thần Thánh Địa có người này không.

Dù sao thì Vực có Phong Thần Thánh Địa không vào Man Hoang Thái Cổ bí cảnh cũng rất nhiều. Khả năng Triệu Phong là thiên kiêu của Phong Thần Thánh Địa không lớn.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cùng lúc đó, từ khắp các nơi trong Mộng Cảnh Thái Cổ, nhiều người lần lượt biết mất.

Soạt!

Ý thức của Triệu Phong trở về cơ thể.

- Quả nhiên là được.

Triệu Phong trán đầm mồ hôi, phấn khích nói.

Không ngờ có được Thời Không Chi Bào, Triệu Phong lại tình cờ phát hiện ra cách này buộc những người trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh rời đi.

Man Hoang Thái Cổ bí cảnh mở sớm cũng kết thúc sớm.

Nhưng lúc này Thần Linh Nhân của Triệu Phong vô cùng mệt mỏi. Tâm hồn, ý thức của hắn cũng vậy, chỉ muốn nằm xuống ngủ một giấc.

Nhưng Triệu Phong vẫn cố gượng.

- Đi, rời khỏi đây.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh.

- Chủ nhân, bọn Thời Không Thánh Địa rất có thể vẫn ở ngoài kia.

Diệt Thế Hắc Giao Long nhắc nhở.

Nhưng Triệu Phong đã đưa Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh rời khỏi không gian Thời Không Chi Bào.

- Ủa không có ai?

Diệt Thế Hắc Giao Long kinh hãi nhìn xung quanh không một bóng người.

Mấy hôm trước khi hắn rời khỏi Thời Không Chi Bào ở đây có đại chiến, vậy mà giờ chẳng có một ai.

- Tiểu Linh, ngươi cũng nên trở về rồi.

Triệu Phong nói.

- Ừm.

Tiểu Linh khựng lại một chút rồi gật đầu.

Đến lúc phải quay về tổ Phượng Vĩ Tước thì nàng mới phát hiện ra, thời gian rời tổ theo Triệu Phong rất tuyệt vời.

Uỳnh! Vù vù!

Trong một ngọn lửa màu lam tím, Tiểu Linh biến thành một con Phượng Vĩ Tước mỹ lệ, trực tiếp rời khỏi đây.

1210. Chương 1207: Triệu Phong Hiện Thân

Nơi Triệu Phong đứng lúc này chính là chỗ cung điện trong suốt xuất hiện.

Khi đó nơi này núi non trùng điệp nối dài một dải, nhưng giờ đã thành đồng bằng lồi lõm.

Vút vút!

Hai âm thanh xé gió vang lên, Triệu Vong và Triệu Vạn tới.

Nhưng cả hai đều có thương thế với mức nghiêm trọng khác nhau.

Vạn Tượng Chi Mâu có cả công lẫn phòng, mà bản thân Triệu Vong là bất diệt chi thân, khiến hắn bị thương nặng thế này, chắc chắn kẻ địch không phải tầm thường.

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu đứng trên vai Triệu Vạn thở dài.

- Kim Ngọc Tộc và Lam Lâm Tộc sao?

Triệu Phong thấp giọng nói, thần sắc lạnh băng.

Ban đầu Triệu Phong, Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Linh trực tiếp được đưa vào không gian của Thời Không Chi Bào. Lam Lâm Tộc thấy đội ngũ của Triệu Phong chỉ còn ba người liền quay lại giết họ, sau đó một bộ phận Kim Ngọc Tộc cũng tham gia.

Triệu Vong và Triệu Vạn thủ đoạn khá nhiều, cuối cùng thoát chết, nhưng thanh y lão giả thì bị trúng độc thủ.

- Quay về trước đã.

Triệu Phong nói.

Ý Triệu Phong đương nhiên là quay lại Mộng Cảnh Thái Cổ, lãnh địa vốn có của hắn.

Giờ không còn cường giả của Man Hoang Thần Vực, với thực lực của bọn Triệu Phong khai thác nơi này có phần khó khăn.

Vì thế Triệu Phong vẫn quyết định trở về khu vực ngoại vi lúc trước, từ từ rồi mở rộng lãnh địa.

Vèo!

Trong số họ, Triệu Phong là tốc độ nhanh nhất, hắn đưa mọi người vào tiểu thế giới rồi lên đường.

Trên đường đi, Triệu Phong vừa phi hành vừa lý giải Không Gian Thuần Di.

Chỉ mấy ngày sau hắn đã lĩnh ngộ thành công Không Gian Thuần Di.

Ừnh ừnh!

Thân thể Triệu Phong phát ra dao động Không Gian áo nghĩa mãnh liệt, dung nhập vào hư không.

Ừnh!

Hư không trước mặt Triệu Phong xuất hiện một tầng không gian gợn sóng giống như mặt nước trong suốt nổi sóng vậy.

Vù!

Triệu Phong nhảy vào trong tầng không gian đó.

Cách đó ba mươi vạn dặm.

Ừnh ừnh!

Hư không biến dạng sinh ra một luồng dao động không gian mạnh mẽ tạo ra trên hư không những đường gợn sóng.

Xoẹt!

Triệu Phong bay ra từ bên trong đó.

- Một lần di chuyển, ba mươi vạn dặm.

Triệu Phong mừng rỡ.

Đây chỉ là hắn vừa mới học được Không Gian Thuần Di, khi thành thực dần, khoảng cách sẽ càng ngày càng xa.

Sau khi thử thêm vài lần Không Gian Thuần Di, Triệu Phong dùng khả năng truyền tống của Mê Không Giới trở về lãnh địa.

Soạt!

Triệu Phong thả hai phân thân, Diệt Thế Hắc Giao Long và Tiểu Tặc Miêu ra.

- Chủ nhân, tại sao không bảo Tiểu Linh giúp chúng ta giải quyết phiền phức của Thiên Vũ Đảo?

Diệt Thế Hắc Giao Long hỏi.

Hắn đã dùng quá nhiều Hủy Diệt Bản Nguyên, căn cơ bị tổn thương khiến tu vi tụt giảm, giờ không thể giúp Triệu Phong được gì nữa.

- Không cần.

Triệu Phong đáp.

Nếu Tiểu Linh ra mặt thì đúng là có thể trực tiếp giải quyết phiền phức của Thiên Vũ Đảo. Nhưng việc Triệu Phong có thể tự do ra vào Mộng Cảnh Thái Cổ vẫn không nên cho thêm người biết thì tốt hơn.

Huống hồ với thực lực của Triệu Phong và số trợ thủ hiện nay, giải quyết việc của Thiên Vũ Đảo cũng không khó khăn.

- Người mau chóng hồi phục tu vi đi.

Triệu Phong nói với Diệt Thế Hắc Giao Long.

Giờ Triệu Phong vẫn chưa vội ra ngoài. Ít nhất cũng phải đợi tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long trở lại, hồi phục thương thế của Triệu Vong, Triệu Vạn rồi củng cố tu vi nữa rồi ra cũng được.

Vào!

Một đạo thân ảnh bay về phía Triệu Phong.

Người này mặc thanh sắc bố y, mặt trắng như ngọc, đầy vẻ thân thiện.

- Ủm, Triệu Hồi.

Triệu Phong gật đầu.

Phân thân mang Luân Hồi Chi Mâu có tên là Triệu Hồi.

Triệu Hồi lúc này đã luyện hóa thành công Luân Hồi Chi Mâu vào trong linh hồn.

- Người lấy chỗ này tu luyện đi.

Triệu Phong chuyển một số công pháp, lý luận, bí thuật trong đầu cho Triệu Hồi.

Triệu Phong định để Triệu Hồi trở thành một y sư.

Về trợ thủ chiến đấu, Triệu Phong đã có Triệu Vong, Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long, thậm chí còn có cả đàn Thái Cổ chủng tộc.

Hơn nữa con mắt Sinh Chi Luân Hồi vốn không có khả năng chiến đấu lớn lắm.

Vì thế để Triệu Hồi làm y sư sẽ tốt hơn.

Thứ nhất có thể giúp bọn Triệu Phong trị thương.

Thứ hai y sư còn có thể luyện chế đan dược, nâng cao tốc độ tu luyện của đội ngũ Triệu Phong, giải quyết một số vấn đề nan giải trên con đường võ đạo.

Khi tạo thân thể cho Triệu Hồi, Triệu Phong trước tiên chọn một lượng lớn nguyên liệu sinh mệnh, tạo cho hắn một thân thể chứa đựng tính, thân thiện với tự nhiên.

Như vậy cũng là để con đường y đạo của hắn thêm thuận lợi.

Nhưng nếu không có thiên phú thì đi con đường y đạo sẽ khó hơn cả võ đạo.

Trong thời gian ngắn Triệu Hồi rất khó đạt được đến mục tiêu lý tưởng của Triệu Phong.

Xoẹt!

Trường bào của Triệu Phong bay lên, thu ba phân thân và Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong không gian của Thời Không Chi Bào.

Không gian bên trong Thời Không Chi Bào thời gian trôi chậm hơn ngoại giới mười lần, đương nhiên phải tận dụng.

Sau khi đưa mọi người vào trong Thời Không Chi Bào, Triệu Phong cũng tới đó.

Bịch!

Triệu Phong ngồi khoanh chân, ý thức bắt đầu đọc chiến kỹ loại Thời Không trong Thời Không Chi Bào.

- Chiến kỹ loại Thời Không tu luyện khá khó. Giai đoạn hiện giờ vẫn nên chọn những loại chiến kỹ, bí thuật thích hợp với mình nhất.

Triệu Phong lẩm bẩm.

- Không Gian Na Di.

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại ở cuốn bí thuật này.

Về bản chất, Không Gian Na Di cũng giống Không Gian Thuần Di, nhưng Không Gian Na Di chú trọng về cự ly hơn, đưa khoảng cách di chuyển lên tới cực hạn.

Một lần Không Gian Thuần Di có lẽ cũng chỉ vài chục vạn dặm, nhưng một lần Không Gian Na Di ít nhất cũng là vài nghìn vạn dặm, tương đương truyền tống đại trận cự ly gần của Man Hoang Thần Vực.

Nhưng Không Gian Na Di yêu cầu rất cao, ít nhất cũng phải có Không Gian áo nghĩa tầng thứ sáu mới làm được.

Triệu Phong đành đặt nó xuống, tiếp tục tìm kiếm.

- Tìm được rồi, đồng thuật loại Thời Không.

Ánh mắt Triệu Phong khê động.

Nền tảng lý luận đồng thuật của Triệu Phong là vững nhất, đồng thuật loại Thời Không mới là hợp với hắn nhất.

- Tỏa Không Chi Đồng, Thời Không Cầm Thân.

Trong đầu Triệu Phong xuất hiện hai quyển pháp quyết tu luyện.

Tỏa Không Chi Đồng: Nhắm tới không gian ở một phương khiến đối phương không thể thi triển những loại bí thuật di chuyển không gian. Nếu Thời Gian áo nghĩa cường đại còn có thể khiến tốc độ thời gian chậm lại.

Thời Không Cầm Thân: Dùng Thời Không áo nghĩa khóa chặt một người, có thể trực tiếp khiến đối phương không thể thích phóng Không Gian áo nghĩa. Nếu kết hợp với Thời Gian áo nghĩa, thậm chí có thể khiến đối phương đứng yên tại chỗ, tương đương với Định Thân Thuật.

Tỏa Không Chi Đồng là thần cấp trung giai bí thuật, còn Thời Không Cầm Thân là thần cấp cao giai bí thuật.

Vì thế Triệu Phong quyết định bắt đầu từ Tỏa Không Chi Mâu.

Phân ra rất nhiều phần ý niệm, phần thứ nhất bắt đầu tu luyện Tỏa Không Chi Đồng.

Phần thứ hai Triệu Phong dùng để tu luyện Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Còn lại hắn dùng để nghiên cứu Hư Không Đồng Trảm.

Khi Triệu Phong đột phá Huyền Quang Cảnh, loại đồng thuật này dần bị đào thải. Nhưng thực lực hắn mạnh như vậy, lại tinh thông Không Gian áo nghĩa, có lẽ có thể cải tạo tăng cường cho nó.

Thời gian tu luyện thường trôi qua rất nhanh.

Một hôm, thể phách của Triệu Phong bỗng nhiên đột phá lên một tầng thứ.

Thân thể Triệu Phong lấp lánh sáng lòe lưu động ánh lôi điện ngũ sắc.

Uỳnh!

Rồi lôi điện ngũ sắc và sức mạnh lực phách khủng bố bùng nổ từ trong thể phách của Triệu Phong.

Uỳnh!

Không trung lại chấn động.

- Thánh Lô Thể đột phá lên tầng thứ bảy đại thành rồi.

Triệu Phong cười.

Sau khi Ngũ Hành thần lực được sinh ra, kết hợp với lô kiếp chi lực, hiệu quả tôi luyện Thánh Lô Thể càng tốt hơn.

Vì thế chỉ trong vài chục ngày Thánh Lô Thể của Triệu Phong đã có thể đột phá.

Thánh Lô Thể tầng thứ bảy đại thành, Triệu Phong chỉ cần dựa vào sức mạnh thể phách cũng có thể trấn áp nhị giai Chân Thần.

Sau khi củng cố một chút, Triệu Phong dùng luồng ý niệm này để tu luyện Phân Hồn Quyết rồi tiếp tục bế quan.

Lại hơn chục ngày nữa trôi qua, Triệu Phong mở mắt, nhưng chỉ để thử đồng thuật mà thôi.

- Lô Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong nhìn chăm chú vào một điểm.

Xoẹt!

Một vòng xoáy không gian xuất hiện, từ bên trong bắn ra một đạo đao quang sắc sảo.

Vút!

Đao quang cắt qua hư không, để lại vết sáng trắng khiến người ta lạnh gáy.

- Không được, dao động không gian quá lớn, cường giả có Không Gian áo nghĩa sẽ dễ dàng phát giác.

Triệu Phong sắc mặt trầm xuống.

Lô Kiếp Đồng Trảm là loại đồng thuật mới Triệu Phong, căn cứ Hư Không Đồng Trảm kết hợp với kỹ xảo khác.

Uy lực của Lô Kiếp Đồng Trảm rất lớn, nếu trực tiếp thích phóng từ trên cơ thể đối phương thì rất dễ bị phát hiện.

Triệu Phong tiếp tục thử nghiệm.

Nửa năm thoáng chốc đã đi qua, nhưng ở bên ngoài chỉ mới qua hơn nửa tháng.

- Chủ nhân, ta đã phục hồi về nhị giai Chân Thần rồi.

Diệt Thế Hắc Giao Long đến gần Triệu Phong nói.

- Nếu vậy chúng ta ra ngoài thôi.

Triệu Phong mở mắt.

Trên Thiên Vũ Đảo.

Thiên Vũ Đảo chủ, Quỷ Sát Chân Thần và rất nhiều cường giả Chân Thần khác trên Thiên Vũ Đảo vẫn đang canh ở đây.

Đã bốn tháng, trong thời gian này quanh đây đều không có bất cứ dao động không gian nào.

Việc này khiến tất cả đều hoài nghi liệu có phải Triệu Phong không còn ở không gian này nữa không.

Nhưng Thiên Vũ Đảo chủ không nói gì thì họ đâu dám bỏ đi.

- Đại ca, tên tiểu tử đó liệu có rời khỏi đây rồi không?

Quỷ Sát Chân Thần hỏi.

- Không thể nào. Nếu hắc đã trốn trong không gian này thì chỉ cần di động một chút cũng sẽ có dao động không gian.

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc thâm trầm.

Thật ra hắc cũng có chút nghi ngờ bọn Triệu Phong đã không còn ở đây nữa.

Cho dù Triệu Phong vẫn trốn trong không gian này, hắc có thể trốn bốn tháng thì cũng có cách trốn lâu hơn.

Tuy bốn tháng với cường giả Chân Thần mà nói chỉ như cái búng tay. Nhưng việc này không chấm dứt thì họ cảm giác như nghẹn ở cổ, không ngày nào được thoải mái.

- Ủa? Hiện thân rồi!

Đột nhiên sắc mặt Thiên Vũ Đảo khê động, ánh mắt lóe hàn quang kinh người.

Đợi bốn tháng, cuối cùng không gian này cũng đã xuất hiện dao động.

- Tấn công!

Thiên Vũ Đảo chủ trầm giọng hô.

Vút!

Trong tay Thiên Vũ Đảo chủ bắn ra một đạo hàn quang, sức mạnh âm lạnh đó khiến tâm thần người khác phải run rẩy.

Vút!

Hàn quang đi tới đâu để lại trong hư không một tầng băng vụ tới đó.

Uỳnh uỳnh!

Tất cả cường giả Chân Thần ở đây lập tức thi triển thần lực tấn công vào điểm Thiên Vũ Đảo chủ tấn công.

Uỳnh uỳnh!

Một trận tiếng nổ lớn vang lên, dao động thần lực khủng bố lan tỏa bốn phía.

Ngay cả Cẩm Không Đại Trận được bố trí tại đây cũng rung chuyển dữ dội.

- Không biết đã thành công chưa?

Quỷ Sát Chân Thần có chút mong chờ.

Công kích vừa rồi là hợp lực của hơn hai mươi Chân Thần cơ mà.

- Ha ha, khiến các người đợi lâu rồi!

Một tràng cười trong vắt đột nhiên vang lên.

Khói bụi tan đi, một thân ảnh dần xuất hiện, áo bạc, tóc kim, gương mặt tuần tú tiêu sái.

1211. Chương 1208: Cường Thế Trấn Áp

- Triệu Phong, cuối cùng ngươi cũng ra.

Quỷ Sát Chân Thần lập tức quát lên, quỷ đạo thần lực sục sôi.

Oán hận và áp lực tích tụ bốn tháng này lập tức bạo phát.

- Chính là hắc?

Một số Chân Thần chưa từng gặp Triệu Phong tỏ ra có chút ngạc nhiên.

Chỉ là một Chuẩn Thần bình thường lại khiến Quỷ Sát Chân Thần triệu tập tất cả cường giả Chân Thần Thiên Vũ Đảo tới, hơn nữa ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng đích thân canh giữ ở đây.

Điều này khiến họ vô cùng tò mò về con người Triệu Phong.

- Triệu Phong, sao người lại ra!

Thiên Hoả Chân Thần của Hoả Liệt Kim Dương Tộc lo lắng.

Ở đây có tới gần hai chục cường giả Chân Thần, bao gồm cả tam giai Chân Thần Quỷ Sát Chân Thần, tứ giai Chân Thần Thiên Vũ Đảo chủ.

Cho dù Triệu Phong có thiên phú, tiềm lực mạnh thế nào thì cũng chỉ mới bốn tháng, hẳn sao có thể là đối thủ của những người này. Có lẽ Quỷ Sát Chân Thần ra tay một cái là bắt được Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Thiên Vũ Đảo chủ ánh mắt lạnh băng quan sát nam tử tóc kim trước mặt.

Giết được Quỷ Lịch Chân Thần, cho thấy thiên tư của đối phương còn cao hơn Hề Phong.

Hơn nữa đối phương xuất hiện một mình, vẻ mặt bình tĩnh như không, khiến Thiên Vũ Đảo chủ có cảm giác không chân thực.

Đột nhiên thần sắc Thiên Vũ Đảo thay đổi.

Hắn phát hiện Triệu Phong lơ lửng trên không trung.

Phải biết là chỗ này đã bố trí Cấm Không Đại Trận, ngăn cản phi hành, không thể vận dụng năng lượng Không Gian.

Nhưng lúc này Triệu Phong lại lơ lửng trong Cấm Không Đại Trận.

Sao có thể như vậy?

Sau Thiên Vũ Đảo chủ là trận pháp sư bố trí trận pháp cũng phát hiện ra điều này.

- Nhất định là một món bảo vật.

Thiên Vũ Đảo chủ nhìn chiếc trường bào màu bạc trên người Triệu Phong.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng quanh chiếc trường bào đó có Không Gian áo nghĩa thâm hậu, đầy năng lượng của Cấm Không Đại Trận ra ngoài.

- Món bảo vật này ít nhất cũng là trung phẩm thần khí, nhất định phải lấy được.

- Bảo vật!

Cường giả Chân Thần khác cũng phát hiện chiếc trường bào trên người Triệu Phong.

Có thể chống lại Cấm Không Đại Trận thì chắc chắn đó là thần khí loại Không Gian.

Uỳnh vút vút!

Bỗng nhiên, hơn chục luồng năng lượng ý chí của Chân Thần tấn công Triệu Phong.

Những luồng năng lượng ý chí này xuyên qua hư không, linh hồn một trận bùng nổ, dẫn động cả năng lượng áo nghĩa trong trời đất, đủ để huỷ diệt một thế lực tứ tinh trong nháy mắt.

Uỳnh uỳnh!

Quanh người Triệu Phong nổi gió cuộn cuộn, những ngọn núi đá quanh đó đổ sụp, tựa như ngày tận thế đang tới vậy.

- Hừ!

Triệu Phong đứng yên tại chỗ không hề động đậy.

Linh hồn ý chí của hắn giống như biển sâu, sóng gió không kinh hoảng, Thánh Lôi Thể của hắn đã là tầng thứ bảy đại thành, có thể bỏ qua tất cả công kích của Chân Thần từ nhị giai trở xuống.

Những luồng năng lượng ý chí chỉ là nhất, nhị giai Chân Thần này sao ảnh hưởng gì được tới hắn.

- Cái này...sao có thể?

Tất cả cường giả Chân Thần vừa ra tay đều đại kinh thất sắc.

Cho dù linh hồn ý chí của Triệu Phong có là nhị giai Chân Thần thì cũng không thể nào chống đỡ hết được nhiều công kích của Chân Thần như vậy.

Lẽ nào hẳn ta có thần khí phòng ngự linh hồn?

Tất cả đều nhìn chăm chăm Triệu Phong với ánh mắt thèm thuồng.

- Lẽ nào Triệu Phong đột phá Chân Thần rồi?

Thiên Hoả Chân Thần có phần kinh ngạc.

Khí tức của Triệu Phong rất thâm hậu, ý cảnh cao thâm, khiến Thiên Hoả Chân Thần không phán đoán được tu vi của hắn.

Hơn nữa Thiên Hoả Chân Thần cũng biết thiên phú của Triệu Phong, một khi xung kích được thiên giai Thần Vị thì rất có thể sẽ là nhị giai Thần Vị.

- Hừ, xem ra thực lực của người đã tăng lên không ít.

Quỷ Sát Chân Thần sắc mặt lạnh tanh.

Nếu thực lực không mạnh hơn thì có lẽ Triệu Phong đã không dám xuất hiện.

Nhưng trong bốn tháng thì hắn có thể mạnh tới mức nào?

Cho dù hắn đột phá lên cảnh giới Chân Thần thì cũng không thể là đối thủ của nhiều Chân Thần ở đây như vậy. Huống hồ đại ca Thiên Vũ Đảo chủ cũng ở đây.

- Giết!

Quỷ Sát Chân Thần hô một tiếng.

Tất cả Chân Thần đều nhìn Triệu Phong.

Ai cũng nhận ra trường bào trên người Triệu Phong bất phàm, hơn nữa cũng nghe về món thần khí phẩm chất rất cao của Triệu Phong. Nếu ai ra tay giết hắn trước, chưa biết chừng sẽ được chia chác một vài thứ.

Giờ ai cũng đang nghĩ cách lấy được thứ gì đó trên người Triệu Phong. Dù sao họ cũng là cường giả Chân Thần, ở đây tới bốn tháng mà quay về tay không thì thực không cam tâm.

Vút vút vút!

Hơn chục cường giả Chân Thần lao về phía Triệu Phong.

Áp lực khủng khiếp khiến mọi thứ quanh Triệu Phong nháy mắt tan biến.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Phong Hỏa Băng Phong, vô số loại năng lượng đều ập về phía Triệu Phong.

Triệu Phong dường như sắp bị vùi lấp trong công kích của những cường giả Chân Thần kia.

Nhưng đột nhiên một tầng hư ảnh không gian xuất hiện quanh người Triệu Phong.

Xoẹt!

Rồi Triệu Phong trực tiếp biến mất.

- Chuyện...chuyện gì vậy?

Cảnh tượng đó ai cũng nhìn thấy, ai cũng kêu lên kinh ngạc.

Những nhất giai Chân Thần trên Thiên Vũ Đảo đương nhiên không hiểu về Không Gian Thiểm Thước.

- Cần thận!

Quỷ Sát Chân Thần đột nhiên cảm nhận được điều gì đó, hét lên một tiếng.

Nhưng đã quá muộn.

Xoẹt!

Không biết từ lúc nào, Triệu Phong đã xuất hiện phía sau một nhất giai Chân Thần.

Uỳnh!

Thi triển Thánh Lô Thể kích phát Huyết Ma Dương, Triệu Phong tung một quyền.

Uỳnh! Bùm!

Trên người cường giả nhất giai Chân Thần đó xuất hiện một cái lỗ to, toàn thân be bét máu.

Uỳnh! Phùng phùng!

Đồng thời một ngọn lửa đỏ rực nháy mắt thiêu đốt toàn thân hắn.

- Á!!!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên được một lúc thì vị nhất giai Chân Thần đó đã chết cả thể xác lẫn thần hồn.

Cả không gian tĩnh lặng như tờ.

Tất cả Chân Thần xung quanh Triệu Phong đều trợn mắt há mồm.

Một đòn kích sát nhất giai Chân Thần, đối phương không hề có khả năng phản kháng.

Ở đây phần lớn là nhất giai Chân Thần.

Cũng có nghĩa là Triệu Phong giết họ chỉ dễ như trở bàn tay, chỉ cần một đòn.

Một đòn giết được nhất giai Chân Thần thì giết nhị giai Chân Thần cũng không phải chuyện khó.

Tất cả cường giả cấp thấp có mặt ở đây đều bắt đầu có cảm giác sợ hãi.

- Hắn ta...

Ánh mắt Thiên Vũ Đảo chủ trầm xuống.

Một đòn giết chết nhất giai Chân Thần, hắn cũng làm được. Nhưng thần thông vừa rồi của Triệu Phong có phần bất phàm. Rõ ràng là dùng tới Không Gian áo nghĩa mới thi triển.

- Tất cả cùng lên!

Thiên Vũ Đảo chủ quát lớn.

Vút!

Quỷ Sát Chân Thần thi triển sức mạnh của tiểu thể giới xung kích về phía Triệu Phong.

Cho dù Triệu Phong có thể hiện thực lực kinh người thì chắc chắn cũng không thể giết được hắn.

Vút vút vút!

Những cường giả Chân Thần khác bị ép buộc, cũng đành phối hợp với Quỷ Sát Chân Thần.

Dù sao Thiên Vũ Đảo chủ cũng là tứ giai Chân Thần, giết họ cũng như giết một con kiến, không ai dám làm trái ý của Thiên Vũ Đảo chủ.

Hơn nữa họ đông như vậy, liên thủ lại, cẩn thận một chút, cộng với cả Quỷ Sát Chân Thần Thiên Vũ Đảo chủ, chắc chắn có thể nhanh chóng giết chết Triệu Phong.

- Các người quá chậm!

Triệu Phong lắc đầu.

Soẹt!

Không Gian áo nghĩa trào dâng, Triệu Phong lại biến mất.

- Cẩn thận!

Vào khoảnh khắc Triệu Phong biến mất, tất cả đều thót tim.

Vì vừa rồi cường giả nhất giai Chân Thần kia đã bị Triệu Phong tập kích đột ngột mà chết.

Thế nhưng cho dù mọi người có cảnh giác thế nào cũng không làm được gì.

- Á!!!

Triệu Phong lại xuất hiện sau lưng một Chân Thần, tiếng kêu thảm lại vang lên lần nữa.

Cường giả Chân Thần thứ hai đã chết.

Vẫn là ra tay trong nháy mắt, một đòn mất mạng.

- Người muốn chết!

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh, lướt một cái tới bên cạnh Triệu Phong.

Vừa rồi hắn để bọn Quý Sát Chân Thần ra tay chính là để buộc Triệu Phong dùng Không Gian Thiểm Thước.

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, Thiên Vũ Đảo chủ sẽ ra tay, nhưng vậy Triệu Phong chắc chắn không kịp thoát.

- Âm Hàn Băng Minh Chưởng!

Trên tay Thiên Vũ Đảo chủ, luồng năng lượng âm hàn đến cực điểm, tựa như đám khói trắng.

Uỳnh uỳnh!

Thiên Vũ Đảo chủ tung chưởng, một đạo chưởng ảnh tỏa ra khí tức âm hàn có thể xâm thực vạn vật oanh kích Triệu Phong với tốc độ sấm sét.

- Thiên Vũ Đảo chủ ra tay rồi, tên tiểu tử đó chết là chắc!

- Không hổ là tứ giai Chân Thần, chiêu này đủ để hủy diệt cả chủng tộc ta.

Tất cả nhất nhị giai Chân Thần có mặt đều mừng rỡ, vô cùng kích động.

Uỳnh!

Chưởng ảnh oanh kích lên người Triệu Phong.

Ầm xoẹt xoẹt!

Trường bào trên người Triệu Phong lan tỏa vô số tầng hư ảnh không gian thần bí.

Toàn bộ năng lượng của chưởng ảnh dường như bị chuyển hết vào một không gian khác, tựa muối bỏ bể, uy lực tiêu biến dần.

Uỳnh! Bùm!

Uy lực của Âm Hàn Băng Minh Chưởng giảm xuống cực điểm, oanh kích lên người Triệu Phong, chỉ xuất hiện một lớp vụn băng.

Triệu Phong vẫn đứng nguyên tại chỗ, dường như chẳng có thương thế gì.

- Tiểu tử đó không sao hết!

- Sao có thể như vậy?

Thấy cảnh đó, tất cả cường giả Chân Thần khác đều thót tim, trong đầu nổi sóng.

Triệu Phong vẫn là Chuẩn Thần, nhưng Chuẩn Thần sao có thể mạnh đến vậy? Sao có thể chống đỡ được công kích của Thiên Vũ Đảo chủ?

- Sao có thể?

Thần sắc Thiên Vũ Đảo chủ đầy chấn động.

Hắn là tứ giai Chân Thần, công kích toàn lực mà không tạo được thương thế gì tới Triệu Phong?

Cho dù là tứ giai Chân Thần thì cũng không thể nào làm được điều này chứ?

Đương nhiên Thiên Vũ Đảo chủ không cho rằng đây là do thực lực của Triệu Phong. Nhất định là vì trường bào Triệu Phong mặc trên người.

Đó có lẽ là thần giai thượng phẩm.

Soạt!

Triệu Phong lại biến mất.

- Nguy rồi, hắn lại muốn dùng cách này giết những người khác.

Thiên Vũ Đảo chủ sắc mặt vô cùng khó coi.

Ngay cả Cẩm Không Đại Trận cũng không thể ngăn cản được Triệu Phong, thủ đoạn của hắn đương nhiên vô dụng.

- Mau chạy đi. Hắn quá mạnh, đặc biệt là bí thuật thân pháp.

Thấy Triệu Phong biến mất, mọi người liền hoảng loạn.

Không ai biết tiếp theo Triệu Phong sẽ xuất hiện phía sau ai.

Mỗi lần Triệu Phong biến mất đều dự báo một cái chết của ai đó.

- Hửm?

Đúng lúc đó Thiên Vũ Đảo chủ bỗng phát hiện phía sau mình có dao động không gian rất bí ẩn.

Hắn không thể ngờ Triệu Phong lại ra tay với hắn.

- Hừ!

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh, điều động thần lực.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện phía say Thiên Vũ Đảo chủ.

- Chịu chết đi! Dám tự cao tự đại, di chuyển tới phía sau ta!

Thiên Vũ Đảo chủ cười lạnh.

Triệu Phong chủ động lại gần Thiên Vũ Đảo chủ, cho dù thần khí phòng ngự của hắn có cao cấp thế nào thì Thiên Vũ Đảo cũng tự tin có thể giết được Triệu Phong.

- Hề hề...

Triệu Phong nhếch môi, thân hình lùi về sau.

Đồng thời con mắt trái của hắn trào dâng đồng lực.

- Thần Mâu Phục Chế, Băng Hàn Âm Minh Chương!

Một đạo chương ảnh lạnh băng đột nhiên xuất hiện, hàn khí tỏa ra tấn công Thiên Vũ Đảo chủ.

- Sao có thể?

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc tái mét, vội thi triển thủ đoạn phòng ngự.

Uỳnh! Bùm!

Chương ảnh băng hàn đánh thẳng lên người Thiên Vũ Đảo chủ.

Bịch bịch bịch!

Thiên Vũ Đảo chủ bật ra sau một đoạn mới lấy lại được thăng bằng.

Lúc này toàn thân hắn phủ một lớp băng mỏng, khoe miệng có vết máu, sắc mặt tái nhợt.

Những Chân Thần khác thấy thế đều sững sờ, ánh mắt tràn ngập kinh hoàng, hồn vía bay lên mây.

1212. Chương 1209: Phản Công Thiên Vũ Đảo Chủ

Ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng bị Triệu Phong đánh lui, sự chấn động của những Chân Thần còn lại là không thể nói thành lời.

Hơn nữa Triệu Phong còn thi triển tuyệt chiêu của Thiên Vũ Đảo chủ.

Việc này khiến họ tạm thời mất khả năng suy nghĩ, không hiểu tại sao lại như vậy.

- Mạnh...quá!

Thiên Hỏa Chân Thần nuốt nước bọt, toàn thân run lên.

Không đột phá Chân Thần đã có thể giao đấu với tứ giai Chân Thần.

Chỉ trong vài tháng ngắn ngủi mà Triệu Phong đã đạt tới trình độ này, sao hắn làm được như thế?

Tuy rất xúc động nhưng Thiên Hỏa Chân Thần vẫn rất lo lắng.

Ở đây có rất nhiều Chân Thần, ngoài Thiên Vũ Đảo chủ ra còn có tam giai Chân Thần là Quỷ Sát Chân Thần.

Mà Triệu Phong thì chỉ có một mình.

Dù sao Triệu Phong cũng không phải tứ giai Chân Thần, Thiên Hỏa Chân Thần không nghĩ Triệu Phong có cách gì giết được Thiên Vũ Đảo chủ.

Nhưng chỉ cần Triệu Phong còn sống, không lâu nữa chắc chắn hắn sẽ vượt qua Thiên Vũ Đảo chủ.

- Tiểu tử, ngươi phải chết!

Sắc mặt Thiên Vũ Đảo chủ lạnh băng, hai mắt lóe hung quang.

Thân là tứ giai Chân Thần, bị một Chuẩn Thần đánh lên bị thương, nếu hôm nay không giết Triệu Phong thì không phải làm trò cười cho thiên hạ hay sao.

Hơn nữa, Thiên Vũ Đảo chủ cho rằng tất cả đều là do trường bào mà Triệu Phong mặc trên người.

- Ha ha...

Triệu Phong cười lạnh.

Giờ hắn có Thời Không Chi Bào gần như là bất bại, Thiên Vũ Đảo chủ làm thế nào để giết hắn?

Đương nhiên thực lực bản thân Triệu Phong chỉ là tam giai Chân Thần, nếu không mượn sức mạnh của Thời Không Chi Bào thì đã không thể chống cự nổi sự tấn công của những Chân Thần kia, chứ chưa nói việc làm đối thủ của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Các ngươi không ai được phép đi. Kẻ nào đi ta giết!

Thiên Vũ Đảo chủ quát lên với những người còn lại.

Không Gian thần thông của Triệu Phong rất mạnh, nếu một chọi một Thiên Vũ Đảo chủ rất khó tiếp cận được Triệu Phong.

Nếu có những người khác làm con mồi, chỉ cần Triệu Phong ra tay giết người thì hắn có thể nắm được sơ hở của Triệu Phong.

- Vâng, đảo chủ.

Các Chân Thần khác tuy biết Thiên Vũ Đảo chủ muốn họ làm con mồi hy sinh nhưng nếu họ bỏ chạy thì sẽ bị Thiên Vũ Đảo chủ giết chết ngay.

Giờ họ chỉ có thể cầu nguyện mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong là người khác.

- Ha ha, đúng là hôm nay các người đừng ai mong rời được khỏi đây.

Triệu Phong đột nhiên bật cười lớn.

Thiên Vũ Đảo chủ bắt buộc phải giải quyết.

Còn những người khác cũng không thể dễ dàng bỏ qua.

Những người còn lại nghe Triệu Phong nói thế bất giác cười khổ.

Thực lực Thiên Vũ Đảo chủ rất cường hãn, buộc họ ở lại làm con mồi, mà giờ Triệu Phong lại như chắc chắn tuyệt đối có thể giữ toàn bộ bọn họ lại.

Họ đông Chân Thần như vậy mà bị hai cường giả chơi đùa trong lòng bàn tay.

- Hừ, người không chết thì chúng đương nhiên không đi được.

Thần thức của Thiên Vũ Đảo chủ bao trùm toàn bộ không gian, mắt gườm gườm nhìn Triệu Phong.

- Vậy sao?

Triệu Phong khẽ nói hai từ, xung quanh thân hình xuất hiện hư ảnh không gian.

- Tiểu tử này...

Thiên Vũ Đảo chủ thần sắc thất kinh.

Một khi Triệu Phong dùng Không Gian Thiểm Thước thì hắn có thể dự đoán được trước và ra tay với Triệu Phong. Điều này Triệu Phong cũng biết. Nhưng lúc này Triệu Phong vẫn không do dự dùng Không Gian Thiểm Thước.

Làm gì có ai biết rõ đường chết mà vẫn lao vào?

Xoẹt!

Triệu Phong đột nhiên biến mất.

- Ở kia!

Thần thức của Thiên Vũ Đảo chủ nắm toàn bộ không gian trong vòng vài chục dặm, lập tức đoán ra Triệu Phong sẽ xuất hiện ở đâu.

Tuy có chút nghi hoặc tại sao Triệu Phong biết rõ núi có hổ mà vẫn lao vào.

Nhưng Thiên Vũ Đảo chủ không thể nào không làm gì mà giương mắt nhìn Triệu Phong giết người trước mắt hắn.

- Mục tiêu là ta?

Một vị nhất giai Chân Thần sắc mặt đầy tuyệt vọng.

Hắn là Chân Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc, vừa rồi hắn có dự cảm mục tiêu tiếp theo của Triệu Phong có thể là hắn.

Xoẹt!

Triệu Phong xuất hiện phía sau vị Chân Thần này.

Ngay sau đó Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần cũng tới.

Trong tay Thiên Vũ Đảo chủ là một chiếc quạt Huyền Băng Tinh Phiến, Quỷ Sát Chân Thần cầm một cây ám ngân thương bằng xương cốt.

- Hắc Quỷ Phệ Thiên!

- Băng Minh Thích Cốt!

Hai đại Chân Thần cùng dùng thần khí trong tay toàn lực thi triển công kích.

Uy năng hủy thiên diệt địa khiến tất cả cường giả ở đây đều phải lùi về sau vì sợ.

Mục tiêu công kích của hai người chính là Triệu Phong và Chân Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc.

- Triệu Phong, người chắc chắn phải chết.

Chân Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc cười tuyệt vọng, nguyên rủa Triệu Phong.

Triệu Phong căn bản không bận tâm hấn ta mà nhìn về phía Thiên Vũ Đảo chủ, Thời Không Chi Bào tung bay.

Xoẹt!

Ba đạo khí tức cường đại đột nhiên ập xuống.

- Tử Vong Hắc Động!

Vào khoảnh khắc Triệu Vong xuất hiện thì trong tay hắn cũng đã có Tử Chú Chi Trượng.

Tử Vong chi khí ồ ạt lan tỏa bốn phía, xâm thực mọi sinh mệnh.

Soạt!

Con mắt và Tử Vong Chi Mâu trên Tử Chú Chi Trượng hô ứng với nhau, bắn ra một đám hắc vụ ẩn chứa thứ sức mạnh áo nghĩa khiến người ta sợ hãi.

Tử Vong Hắc Động trực tiếp đón công kích của Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh vút vút!

Công kích cường đại của Thiên Vũ Đảo chủ bị Tử Vong Hắc Động chặn lại.

Đồng thời uy năng trong công kích không ngừng bị Tử Vong áo nghĩa xâm thực, uy năng yếu dần.

Tử Vong áo nghĩa xâm thực vạn vật trong trời đất khiến nó rơi vào hố sâu tử vong.

- Diệt Thế Long Kích!

- Thánh Lôi Phá Thiên Chưởng!

Triệu Phong và Diệt Thế Hắc Giao Long nhân cơ hội đó công kích Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần.

- Kim Nhuệ Chi Kiếm!

Bên kia, Triệu Vạn thi triển Vạn Tượng Thần Mâu phá vỡ công kích của Quỷ Sát Chân Thần.

Uỳnh uỳnh!

- Có trợ thủ?

Sắc mặt Thiên Vũ Đảo chủ có phần nhợt nhạt.

Tử Vong áo nghĩa của Triệu Vong rất mạnh, nháy mắt đã xâm thực mất nghìn năm thọ mệnh của hắn.

- Đây... đúng là trợ thủ của Triệu Phong.

Quỷ Sát Chân Thần ôm thương thế trước ngực, khó khăn nói.

Hắn đã từng thấy Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng không ngờ giờ Triệu Vong cũng mạnh như vậy.

- Nhiều cường giả quá!

Những Chân Thần khác cũng sống người.

- Tỏa Không Chi Đồng!

Triệu Phong thi triển Thần Linh Nhân, Không Gian áo nghĩa trào dâng, nhìn chăm chăm Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh uỳnh!

Ngay lập tức một vùng thiên địa bị Triệu Phong khóa chặt, Thiên Vũ Đảo chủ không thể thi triển thuật di chuyển trong không gian, ngay cả Thời Gian áo nghĩa cũng bị hạn chế.

- Đây là?

Thiên Vũ Đảo chủ đương nhiên cảm nhận được sự thay đổi của hư không.

Hắn chỉ không ngờ bí thuật của Triệu Phong còn mạnh hơn cả Cẩm Không Đại Trận mà hắn bố trí.

Lúc này, Thiên Vũ Đảo chủ cuối cùng cũng hiểu tại sao Triệu Phong biết rõ trên núi có hổ mà vẫn lao vào. Vì mục tiêu thật sự của Triệu Phong chính là con hổ Thiên Vũ Đảo chủ hắn.

Nếu Triệu Phong trực tiếp di chuyển tới sau lưng Thiên Vũ Đảo chủ thì chắc chắn hắn sẽ có đề phòng.

Vì thế Triệu Phong cố tình tới sau lưng một Chân Thần khác dụ Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần tấn công hắn.

- Sao có thể như vậy?

Chân Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc sống người tại chỗ.

Thì ra Triệu Phong xuất hiện bên cạnh hắn là để dụ Thiên Vũ Đảo chủ và Quỷ Sát Chân Thần.

Thật nực cười, hắn đường đường là cường giả Chân Thần mà lại bị cả hai bên coi như miếng mồi.

- Hai người canh giữ tại đây, kẻ nào rời đi thì giết!

Triệu Phong nói với Triệu Vạn và Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Giết!

Triệu Phong và Triệu Vong xông thẳng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cút!

Thiên Vũ Đảo chủ vội vàng vung Huyền Băng Tinh Phiến lên, bắn ra cơn lốc hàn băng.

Thiên Vũ Đảo chủ lúc này có chút hoảng loạn rồi.

Hắn không ngờ mục tiêu thật sự của Triệu Phong lại là hắn.

Hơn nữa nam tử đầy tử khí bên cạnh Triệu Phong, tuy là Chuẩn Thần nhưng thực lực lại rất phi phàm. Quan trọng nhất là cây quyền trượng đen trong tay hắn, ngay cả Thiên Vũ Đảo chủ cũng cảm nhận được sức mạnh đáng sợ trong đó.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu hô ứng với con mắt đen trên quyền trượng, lại bắn ra một đám mê vụ đen kịt.

Vút!

Hắc vụ đi tới đâu hủy diệt mọi thứ tới đó.

- Di Thiên Chuông!

Triệu Phong dùng Thời Gian áo nghĩa đánh ra một đạo Di Thiên Chuông ảnh, đem theo thứ khí thể mạnh mẽ, ẩn vào hư không rồi lại xuất hiện ngay, tấn công thẳng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

- Thiên Hàn Thuần!

Thiên Vũ Đảo chủ vung hai tay lên, phía trước hắn ngưng kết một tấm băng tinh khổng lồ.

- Phá!

Triệu Phong lại đánh ra vài đạo Di Thiên Chưởng khác.

Uỳnh! Bùm!

Hai tầng Không Gian áo nghĩa, cộng với sự tăng cường của Thời Không Chi Bào, còn cả phẩm cấp bản thân Di Thiên Chưởng, uy năng khủng khiếp đó nhanh chóng phá vỡ phòng ngự của Thiên Vũ Đảo chủ.

Bùm! Bùm!

Thiên Vũ Đảo chủ không kịp tránh, bị một đạo Di Thiên Chưởng đánh trúng, bay ra sau vào dậm, phun ra một ngụm máu tươi.

- Tử Vong Chi Xúc!

Trong Tử Chú Chi Trượng của Triệu Vong lập tức thò ra vô số cái xúc tu đen mang linh tính.

Vút!

Những cái xúc tu Tử Vong đen sì tấn công Thiên Vũ Đảo chủ.

- Làm gì có lý đó, hai người bọn chúng lại có chí bảo như vậy...

Thiên Vũ Đảo chủ vô cùng phẫn nộ.

Thời Không Chi Bào của Triệu Phong có khả năng phòng ngự cực lớn, thân pháp cao thâm, còn tăng cường cho chiến kỹ Thời Không.

Mà Triệu Vong lại có Tử Chú Chi Trượng, Tử Vong áo nghĩa cường đại, xâm thực mọi thứ.

- Chạy!

Thiên Vũ Đảo chủ đã không còn ý chí chiến đấu nữa rồi.

Triệu Phong phòng ngự mạnh, tốc độ nhanh, hấn căn bản không giết nổi.

Mà thần khí trong tay Triệu Vong lại rất đáng sợ, có sức uy hiếp rất lớn.

Nhưng vì không thể thi triển bí pháp di chuyển trong không gian, Thiên Vũ Đảo chủ đành dựa vào thần lực cường đại để di chuyển trong hư không.

Tốc độ của tứ giai Chân Thần không phải chuyện đùa, hấn đã muốn chạy đi thì hai Chuẩn Thần kia dù có bản lĩnh thế nào cũng không giết nổi hấn.

Nhưng đúng ngay sa đó, hư không phía trước Thiên Vũ Đảo chủ xuất hiện dao động không gian.

Uỳnh uỳnh!

Không gian biến dạng, Triệu Phong trực tiếp nhảy ra từ trong hư không.

- Đây là...Thuần Di!

Thiên Vũ Đảo chủ kiến thức rộng, đương nhiên sẽ biết tới loại thần thông này.

Nhưng hấn không ngờ Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần lại có thể thi triển nó.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Vào khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, hấn liền thi triển Thần Mâu Ngưng Thị khống chế linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Hừ, dựa vào thứ đồng thuật đó mà muốn rút linh hồn ta sao?

Thiên Vũ Đảo chủ hừ lạnh.

Đồng thuật của Triệu Phong tuy mạnh nhưng linh hồn ý chí bản thân hấn thì quá yếu, chiêu này không thể ảnh hưởng gì tới Thiên Vũ Đảo chủ.

Nhưng ngay khi Thiên Vũ Đảo chủ chuẩn bị thoát ra thì...

Xoẹt!

Trường bào trên người Triệu Phong tung bay, Triệu Vong xuất hiện.

- Tử Vong Ngưng Thị!

Triệu Vong thi triển Tử Vong Chi Mâu, đồng thời chỉ Tử Chú Chi Trọng về phía Thiên Vũ Đảo chủ.

Uỳnh!

Tử Vong Chi Mâu và con mắt trên Tử Chú Chi Trọng cùng lúc sinh ra một luồng Tử Vong áo nghĩa cường đại ập xuống người Thiên Vũ Đảo chủ.

Grào! Grào!

Từ trong Tử Chú Chi Trọng vọng ra vô số tiếng quỷ gào rú thảm thiết. Đó chính là sức mạnh Tổ Chú.

Tử Vong và Tổ Chú kết hợp thành sức mạnh đáng sợ đủ để khiến bất cứ sinh linh nào tan thành tro bụi.

Vừa rồi Triệu Phong chỉ tạm thời giữ chân Thiên Vũ Đảo chủ, sát chiêu thật sự chính là Triệu Vong và Tử Chú Chi Trọng.

1213. Chương 1210: Thiên Vũ Đảo Chủ Chết

Thần Mâu Ngưng Thị và Tử Vong Ngưng Thị cùng lúc ập xuống Thiên Vũ Đảo chủ, sức mạnh cảm cố tăng lên mạnh mẽ.

Hơn nữa con mắt trên Tử Chú Chi Trọng dường như có thể phối hợp với đồng thuật của Triệu Vong, tăng cường sức mạnh công kích cho nó.

- Á!!

Thiên Vũ Đảo chủ kêu lên thảm thiết.

Hắn cảm nhận được sinh mệnh, sức mạnh và linh hồn mình đang bị Tử Vong áo nghĩa xâm thực.

Ngoài ra sức mạnh Tổ Chú trên Tử Chú Chi Trọng quấn quanh người Thiên Vũ Đảo chủ, khiến khả năng hồi phục cũng như kháng cự của hắn giảm mạnh,

- Đáng ghét, sao có thể mạnh như vậy! Món thần khí đó lẽ nào là cực phẩm thần khí?

Thiên Vũ Đảo chủ nhìn chăm chăm Tử Chú Chi Trọng trên tay Triệu Vong, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Thần khí phân ra hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm và cực phẩm.

Phần lớn Chân Thần cấp thấp đều sử dụng hạ phẩm thần khí. Tứ giai tới lục giai Chân Thần thì dùng trung phẩm thần khí, còn Cổ Thần thì dùng thượng phẩm thần khí.

Còn cực phẩm thần khí, trong truyền thuyết chỉ Thần Chủ mới có.

Triệu Vong mới chỉ là Chuẩn Thần, nhưng dùng thần khí lại có được lực công kích mạnh như vậy. Món thần khí kia chắc chắn là cực phẩm thần khí.

Cực phẩm thần khí là thần binh của Thần Chủ cơ mà!

Lúc này lại nằm trong tay một Chuẩn Thần bé nhỏ.

Xoẹt!

Phía sau Thiên Vũ Đảo chủ đột nhiên xuất hiện một phân thân.

Vút!

Phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ xông thẳng tới Triệu Phong và Triệu Vong.

Chỉ cần ngắt quãng được một trong hai người Triệu Phong hoặc Triệu Vong là hắn có cơ hội sống.

Nếu chết trong tay hai Chuẩn Thần thì hắn không thể nhắm mắt nổi.

Triệu Phong ý niệm khẽ động, Tiểu Tặc Miêu từ trong Thời Không Chi Bào hiện ra.

Meo meo!

Ám Kim Xà Tiên trong tay Tiểu Tặc Miêu quất về phía phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ.

- Nổ!

Thiên Vũ Đảo chủ nghiêng răng hô.

Ngay lập tức bên trong cơ thể phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ sinh ra một luồng năng lượng chí mạng.

- Nguy rồi!

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

Phân thân của Thiên Vũ Đảo chủ có thực lực nhị giai Chân Thần, nếu tự phát nổ, cho dù là tam giai Chân Thần cũng khó thoát nạn.

Xoẹt!

Trường bào tung bay, ba người Triệu Phong lập tức trốn vào trong không gian của Thời Không Chi Bào.

Soạt!

Vào được một khoảnh khắc, Triệu Phong lại xuất hiện trở lại.

Uỳnh uỳnh!

Trời đất tối sầm lại, sức mạnh băng hàn bùng nổ đóng băng tất cả.

Khoảnh khắc vụ nổ xảy ra chính là lúc uy năng lớn nhất, còn dư chấn sau đó, với Thánh Lôi Thể của mình, Triệu Phong có thể chống đỡ dễ dàng.

- Chạy đi đâu!

Thần Linh Nhãn của Triệu Phong nhìn về một hướng.

Uỳnh!

Xung quanh Thời Không Chi Bào của Triệu Phong bùng phát Thời Gian áo nghĩa cường đại.

- Thuấn Di!

Triệu Phong nhảy lên, biến mất trong hư không.

Cách đó vài chục vạn dặm, Thiên Vũ Đảo chủ thân thể tàn tạ, hư nhược đến cực điểm đang phi hành trong không gian.

Sau khi thoát được sự trói buộc của Triệu Phong và Triệu Vong, hắn lập tức dùng thuật Không Gian, tuy không thể bằng Thuấn Di nhưng tốc độ cũng vô cùng kinh người.

- Cực phẩm thần khí, cho dù ta không có được thì các ngươi cũng phải chết!

Thiên Vũ Đảo chủ vẻ mặt đầy oán độc.

Một khi hắn tuyên truyền về cực phẩm thần khí, e là sẽ có vô số cường giả Cổ Thần sẽ phát điên, tranh nhau giết Triệu Phong.

Đột nhiên Thiên Vũ Đảo cảm giác phía sau có dao động không gian.

Rồi thân hình Triệu Phong đột nhiên nhảy ra từ trong hư không.

- Sao nhanh như vậy đã đuổi kịp được?!

Thiên Vũ Đảo vô cùng kinh ngạc.

Hắn không biết Thời Không Chi Bào có khả năng tăng khoảng cách Thuần Di.

Hơn nữa Thời Không Chi Bào còn có thể giảm thời gian Thuần Di, tăng cường tính ổn định cho Thuần Di.

- Người không thoát được đâu!

Sau lưng Triệu Phong xuất hiện đôi cánh lân đình.

Uỳnh uỳnh!

Tiếng sấm sét đình tai nhưc óc bùng nổ, Triệu Phong nháy mắt đã tới gần Thiên Vũ Đảo chủ.

- Hàn Quang Thiểm!

Thiên Vũ Đảo chủ thót tim, lập tức thi triển thuật di chuyển Không Gian, biến thành đạo hàn quang lao vút đi.

- Ha ha, bị ta đuổi kịp thì người không thoát được rồi.

Triệu Phong cười khẩy.

Triệu Phong đuổi theo một lúc rồi lại thi triển Không Gian Thuần Di, đuổi kịp Thiên Vũ Đảo chủ.

- Cho dù người đuổi kịp thì sao, người không giết được ta đâu!

Thiên Vũ Đảo chủ vẫn tiếp tục trốn chạy.

Thứ nhất Không Gian Thuần Di tiêu hao rất lớn, Triệu Phong sẽ không thể thi triển liên tục được.

Thứ hai, trường bào trên người Triệu Phong là thần khí phụ trợ, với cảnh giới tu vi của Triệu Phong, công kích của hắn không tạo được uy hiếp gì lớn tới Thiên Vũ Đảo chủ.

Theo suy đoán của Thiên Vũ Đảo chủ, nam tử cầm quyền trượng vừa rồi chắc chắn là vì đã dùng cực phẩm thần khí tiêu hao quá lớn, hoặc có tác dụng phụ nên sẽ không xuất hiện.

Vì thế Thiên Vũ Đảo chủ vẫn còn cơ hội sống.

- Vậy sao?

Triệu Phong nói rồi thi triển con mắt trái.

Uỳnh!

Mắt trái Triệu Phong lập tức lóe lân quang, một luồng Linh Hồn áo nghĩa cùng với dao động linh hồn trào dâng.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Uỳnh! Phùng!

Chỉ thấy lôi kiếp lặc ầm giống như một ngọn lửa rực cháy đột ngột oanh kích lên đỉnh đầu Thiên Vũ Đảo chủ.

Ý chí Triệu Phong tuy yếu, linh hồn đồng thuật không thể gây thương thế gì tới Thiên Vũ Đảo chủ, nhưng thương thế do Lôi Kiếp Đồng Diệm liên quan tới số lượng lôi kiếp. Lôi kiếp càng nhiều tổn thương tới linh hồn càng lớn.

- Á!!!

Thiên Vũ Đảo chủ cơ thể bỗng sững lại, kêu lên thảm thiết.

Hắn cảm giác linh hồn mình như tới địa ngục lôi kiếp, bị vạn lôi oanh kích.

Sau khi thi triển Lôi Kiếp Đồng Diệm, đồng lực từ con mắt trái của Triệu Phong vẫn tiếp tục tỏa ra.

Uỳnh!

Dần dần trên con mắt trái của hắn xuất hiện một vòng xoáy.

Vòng xoáy đó từ từ bao trùm lên ngực Thiên Vũ Đảo chủ.

Trong xoáy đồng lực bắn ra một đạo lôi đao trắng dài bằng cả một người lớn, khí tức lôi kiếp kinh người.

Phập!

Lưỡi đao sấm sét khổng lồ xuyên thẳng qua người Thiên Vũ Đảo chủ, chém hẳn thành hai nửa.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong nhắm hờ mắt trái lại.

Lôi Kiếp Đồng Trảm dùng lôi kiếp chi lực ngưng tụ thành lưỡi đao, tính hủy diệt cực lớn.

Lôi Kiếp Đồng Trảm ngược lại với Lôi Kiếp Đồng Diễm, là đồng thuật loại công kích nghiêng về vật chất, nhưng vẫn có thể tổn thương tới linh hồn.

Soạt!

Trường bào bay lên, Triệu Vong xuất hiện.

Sử dụng Tử Vong thần khí liên tục, Triệu Vong tiêu hao cực lớn, tâm tính cũng đã có chút thay đổi.

Nhưng để đảm bảo giết được Thiên Vũ Đảo chủ, Triệu Phong vẫn phải mượn tới Tử Chú Chi Trượng của Triệu Vong.

- Tử Vong Hắc Động!

Triệu Vong thi triển Tử Chú Chi Trượng.

Vút!

Con mắt trên Tử Chú Chi Trượng và Tử Vong Chi Mâu hô ứng lẫn nhau, bắn ra một đám hắc vụ tỏa ra thứ khí tức chết chóc.

Vù!

Đám hắc vụ đó trực tiếp bám lên linh hồn Thiên Vũ Đảo chủ.

Vù vút vút!

Tử Vong Hắc Động nhanh chóng hút đi sức mạnh linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ.

Thân thể Thiên Vũ Đảo chủ bị Triệu Phong chém làm đôi, chỉ còn lại thể linh hồn.

Vì thế uy năng của Tử Vong Hắc Động tác động được hoàn toàn lên linh hồn hắn.

Vù vút vút!

Sức mạnh linh hồn của Thiên Vũ Đảo chủ nhanh chóng bị rút đi.

Linh hồn càng yếu thì càng khó giãy giụa.

- Á...ta không cam tâm!

Linh hồn Triệu Vũ Phi chủ găm lên thảm thiết.

Cuối cùng tất cả sức mạnh linh hồn của hắn đều bị hút vào Tử Vong Hắc Động.

Thiên Vũ Đảo chủ, chết!

- Muốn giết được Chân Thần có thực lực hơn mình quá nhiều thật sự rất phiền phức.

Triệu Phong thở dài.

Lần này giết được Thiên Vũ Đảo chủ vẫn là nhờ hai món thần khí.

Nhưng hai món thần khí này vẫn chưa hoàn chỉnh, uy năng thật sự của nó Triệu Phong và Triệu Vong không thể phát huy hết được.

Uỳnh!

Trong hư không xuất hiện dao động không gian, thân hình Triệu Phong nhảy lên rồi biến mất.

Trên trời, một con cự long dài tới vài trăm trượng đang uốn lượn.

- Các ngươi muốn chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long phấn nộ gầm lên.

- Đây là chủng tộc Thái Cổ nào vậy? Hắc Giao Long?

- Huyết mạch thật khủng khiếp!

Vô số Chân Thần phía dưới đều run rẩy, áp lực khủng khiếp đó gần như khiến họ không thể vận chuyển huyết mạch.

Triệu Phong và Thiên Vũ Đảo chủ chưa trở lại, Quỷ Sát Chân Thần thì lôi kéo một số Chân Thần liên thủ phản kích.

Cuối cùng một số Chân Thần đồng ý chống lại Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn.

- Nhuệ Kim Chi Kiếm, Băng Hàn Chi Mâu, Hậu Thổ Chi Chùy...

Triệu Vạn thi triển Vạn Tượng Chi Mâu, sức mạnh thiên nhiên trong trời đất đều nghe theo hắn.

- Vạn Tượng Chi Mâu, hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu!

Rất nhiều nhất giai Chân Thần đang tấn công đều kêu khổ.

Lúc này họ phát hiện mình đã đánh giá quá thấp Triệu Phong.

Hai trợ thủ của Triệu Phong thực lực không tầm thường, huyết mạch thì càng đáng sợ hơn.

- Đi!

Quỷ Sát Chân Thần thấy tình hình không ổn, quyết định bỏ lại những người kia, chạy trốn một mình.

Nhưng rồi sau đó bên cạnh hắn xuất hiện gợn sóng không gian.

Xoẹt!

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên chui ra từ trong hư không.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực tung ra một đạo ngũ sắc lôi quang chưởng ảnh.

Uỳnh uỳnh!

Sấm sét tung hoành, ngũ sắc lôi quang chưởng ảnh tựa cả ngọn lôi sơn oanh kích lên người Quỷ Sát Chân Thần.

Uỳnh! Bùm!

Quỷ Sát Chân Thần toàn thân bị lôi quang bao bọc, thân hình rơi xuống tạo thành cái hố sâu hun hút.

Tất cả Chân Thần còn lại đều sững người, linh hồn cũng bắt đầu run rẩy.

Một đòn khiến Quỷ Sát Chân Thần trọng thương, đòn này thuần túy là sức mạnh của Triệu Phong.

Hơn nữa Triệu Phong quay lại rồi, đó không phải chứng minh rằng Thiên Vũ Đảo chủ lành ít dữ nhiều hay sao.

- Chủ nhân quay lại rồi!

Con Hắc Giao Long khổng lồ trên không trung cung kính nói.

- Chủ nhân?

Tất cả một lần nữa run lên.

Họ vẫn tưởng Diệt Thế Hắc Giao Long là bằng hữu, là trợ thủ của Triệu Phong chứ không thể ngờ lại là nô bộc của hắn.

- Kẻ nào phản kháng, giết!

Triệu Phong lạnh lùng lên tiếng.

- Vâng!

Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vạn cùng hành động.

- Á!!

Tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng.

Cuối cùng ngay cả Quỷ Sát Chân Thần cũng chết.

- Triệu tiền bối, xin tha mạng!

- Bọn ta cũng chỉ là bị ép buộc nên mới tới bao vây ngài thôi!

Những Chân Thần còn lại đều cầu xin.

- Từ nay, ta làm chủ Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong nhìn chín nhất giai Chân Thần còn lại, tuyên bố.

- Vâng, vâng!

Họ vội đáp.

Nhưng trong lòng họ vẫn đang phỏng đoán, lẽ nào Thiên Vũ Đảo chủ thật sự bị Triệu Phong giết rồi?

- Triệu...tiền bối.

Thiên Hỏa Chân Thần kích động gọi.

Thiên Hỏa Chân Thần chưa bao giờ phấn khích đến thế. Lần đó lời kéo Triệu Phong có lẽ là quyết định đúng đắn nhất cả đời hắn.

- Đi lấy thứ thuộc về Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đi.

Triệu Phong nhìn Thiên Hỏa Chân Thần, nói.

Thiên Hỏa Chân Thần tuy cũng là một trong những người bao vây Triệu Phong nhưng từ đầu chí cuối hắn vẫn không ra tay với Triệu Phong.

- Vâng!

Thần sắc Thiên Hỏa Chân Thần chấn động.

Những Chân Thần còn lại dường như cũng nhớ ra điều gì.

Trong trận chiến tranh đoạt Giao Dịch Linh Điện rõ ràng đại diện của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc là Triệu Phong giành chiến thắng, nhưng người của Thiên Vũ Đảo lại ngang nhiên nhúng tay vào. Cuối cùng Triệu Phong bị truy sát, Giao Dịch Linh Điện trở thành của Lam Nhân Băng Lang Tộc.

1214. Chương 1211: Ly Khai

Trong địa bàn Thiên Vũ Đảo, Lam Nhân Băng Lang Tộc trước giờ luôn hành sự bá đạo, phát triển nhanh chóng, đã tâm bình bực, các thế lực khác đều luôn tương đối e dè đối với chủng tộc này.

Mà hiện tại, sau khi Triệu Phong trừ đi thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ, lại tiếp tục đi đối phó với Lam Nhân Băng Lang Tộc!

Bởi vậy, những Chân Thần biết được tin tức này đều vô cùng vui vẻ.

Thế lực cực mạnh Thiên Vũ Đảo chủ cũng đã bị diệt, kết cục của Lam Nhân Băng Lang Tộc hẳn cũng sẽ không tốt lành gì. Cứ như vậy, tài nguyên mà các thế lực còn lại có thể đạt được cũng sẽ tăng lên không ít.

- Đi, Thiên Hỏa Chân Thần!

Triệu Phong thần nhiên nói, vận chuyển lực lượng, kéo theo Thiên Hỏa Chân Thần, trực tiếp bay đi.

Các cường giả Chân Thần khác cũng đều giải tán. Cường giả Chân Thần chết đi trong trận chiến này hầu như chiếm hơn phân nửa cường giả Chân Thần trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo, bọn họ còn có thể sống sót cũng đã là vạn hạnh rồi.

Hơn nữa, cũng không có ai lại rồi rãnh buồn chán đi thông tri cho Lam Nhân Băng Lang Tộc biết nguy cơ sắp tới làm gì. Nếu như chộc cho Triệu Phong không vui, hậu quả đó cũng không phải bọn chúng có thể gánh nổi!

oOo

Một tháng sau, Triệu Phong cùng với Thiên Hỏa Chân Thần đã đi tới Giao Dịch Linh Điện do Lam Nhân Băng Lang Tộc chứng khống.

- Tất cả người của Lam Nhân Băng Lang Tộc đều ra đây cho ta!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, quát lớn một tiếng.

Ừng ừng!

Toàn bộ các kiến trúc của tòa Giao Dịch Linh Điện này đều ầm ầm rung động, giống như xảy ra động đất vậy.

Mà đại trận thủ hộ ngoại vi của Giao Dịch Linh Điện, quang mang không ngừng lập lòe chớp tắt, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Đám thủ vệ xung quanh Giao Dịch Linh Điện từ trong tiếng quát lớn này của Triệu Phong đã cảm thụ được sự cường đại của đối phương, cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ gì.

Nhưng theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong đã dám đến tòa Giao Dịch Linh Điện này làm càn, cường giả Lam Nhân Băng Lang Tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua hẳn!

Hừ hừ!

Trong Giao Dịch Linh Điện đột nhiên bắn mấy cỗ khí tức cường đại. Năm đạo thân ảnh nhanh chóng phóng thẳng ra.

- Thiên Hỏa Chân Thần, không ngờ ngươi lại lớn mật như thế, dám đến Giao Dịch Linh Điện gây sự! Đừng nói với ta là ngươi vẫn còn cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc các ngươi chiến thắng đó chứ?

Trong năm người, lão giả Bán Thần cảm đầu phì cười một tiếng.

Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần căn bản còn chưa có tiến vào Giao Dịch Linh Điện, nhưng đám người của Lam Nhân Băng Lang Tộc vừa tới đã chụp mũ tội danh cho bọn họ trước rồi. Cứ như vậy, một lát nữa động thủ liền hợp tình hợp lý.

- Là... Triệu Phong!

Một lão giả Lam Nhân Băng Lang Tộc, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, cả người run rẩy, kinh hô một tiếng.

Lão giả này, chính là người trước đây giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong, về sau hẳn còn phái ra cường giả Lam Nhân Băng Lang Tộc theo dõi ám sát Triệu Phong!

- Đại Trưởng lão, hẳn là... Triệu Phong!

Lại có thêm hai gã Bán Thần nhận ra Triệu Phong, sắc mặt kinh hoàng nói.

Hai người bọn họ trước đây từng quan sát tận mắt Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện. Trước đây Triệu Phong đã từng một chiêu đánh bại Cô Lam, về sau còn đánh bại Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ! Một màn này vẫn luôn khắc sâu trong lòng bọn họ!

Mà về sau, thậm chí còn truyền ra tin tức Triệu Phong đã đánh chết Quỷ Lệ Chân Thần nữa!

Nói chung, thực lực của Triệu Phong sâu không thể lường, năm gã Bán Thần bọn chúng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Triệu Phong!

- Triệu Phong!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, hai chữ Triệu Phong liên tục truyền ra.

Tuy rằng Triệu Phong đã đắc tội với Thiên Vũ Đảo chủ, nhưng mà danh tiếng của Triệu Phong vẫn không ngừng truyền đi sôi sục trong địa bàn Thiên Vũ Đảo.

Hề Phong bị hấn đơn giản đánh bại, Quỷ Lệ Chân Thần bị hấn giết chết! Triệu Phong có thể nói là thiên tài Chuẩn Thần cường đại nhất trong cả Thiên Vũ Đảo.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc chấn động, có chút hối hận đối với những gì vừa rồi chính mình đã nói.

Trước đây hấn vẫn luôn bé quan, đối với những chuyện tình phát sinh ở ngoại giới cũng không biết rõ ràng cho lắm. Sau khi hấn xuất quan, mới nghe được một chút lời đồn về Triệu Phong.

Còn nữa, không phải cường giả Chân Thần trong tộc đã nói, Triệu Phong đang bị nhốt tại địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ sao?

Nơi đó có gần hai mươi gã cường giả Chân Thần bày ra sát trận, hơn nữa còn có đích thân Thiên Vũ Đảo chủ tự mình tọa trấn, cho dù là Chân Thần Tứ giai cũng hấn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà vì sao Triệu Phong lại xuất hiện ở nơi này?

- Ta chính là tới nơi này gây chuyện đó! Ta cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là bên ta đã thắng lợi, bởi vậy tòa Giao Dịch Linh Điện này phải là của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong liền dựa theo lời nói của Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc hồi đáp lại.

Nhưng mà lúc này, năm gã Bán Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc ngay cả một câu cãi lại cũng không dám nói, thậm chí còn không dám nhìn thẳng Triệu Phong nữa!

- Người, đáng chết!

Ánh mắt của Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm một lão giả trong số đó. Lão giả này chính là người trước đây đã giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong.

- Triệu tiền bối... Tha mạng!

Trong nháy mắt khi ánh mắt Triệu Phong nhìn tới, lão giả này liền trực tiếp quỳ xuống.

- Chết!

Linh hồn ý chí của Triệu Phong ngưng kết thành một cỗ lôi mang kinh thiên, nghiền áp về phía lão giả này.

Ừng ừng!

Bốn gã Bán Thần còn lại cảm giác phảng phất như mình đã lâm vào Địa ngục Lôi kiếp, vạn lôi thiên địa bồn đẳng. Thân hình bọn chúng cứng ngắc ngay tại chỗ, căn bản không dám nhúc nhích chút nào.

- A!

Lão giả kia kêu thảm một tiếng, linh hồn trực tiếp biến thành tro bụi, thân thể rơi thẳng xuống.

Toàn bộ Giao Dịch Linh Điện lập tức biến thành một mảnh tĩnh mịch.

Chỉ một ánh mắt, đã miểu sát cường giả Bán Thần! Thực lực của Triệu Phong đến tột cùng là cường đại đến cỡ nào?

Bốn gã Bán Thần còn lại càng là toàn thân run rẩy. Vừa rồi nếu như Triệu Phong có ý định công kích bọn chúng, chỉ sợ kết cục của bọn chúng đã giống hệt gã Bán Thần kia rồi!

- Triệu tiên bối bớt giận! Chuyện này, chúng ta không làm chủ được! Xin cho phép chúng ta bẩm báo lại cho Tộc trưởng!

Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc run rẩy một hồi mới lập cập lên tiếng.

Lam Nhân Băng Lang Tộc tổng cộng chỉ có hai gã Chân Thần, một gã Chân Thần Nhất giai trong đó đã bị Triệu Phong giết chết tại địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ. Một người còn lại chính là Tộc trưởng của Lam Nhân Băng Lang Tộc, là Chân Thần Nhị giai!

- Nhanh chóng bảo hẩn lẫn đến đây!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong truyền ra.

- Vâng!

Thân hình Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc run lên, liên tục gật đầu. Chuyện này, đã không phải là chuyện hẩn có thể xử lý, chỉ có thể giao lại cho Tộc trưởng quyết định.

- Thiên Hỏa Chân Thần, chúng ta đi vào trước!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Địa bàn của Lam Nhân Băng Lang Tộc còn cách Giao Dịch Linh Điện một đoạn không ngắn, Triệu Phong tự nhiên không có khả năng chờ đợi ở chỗ này.

Hừ hừ!

Rất nhanh, Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần đã đi thẳng tới Tiên Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện.

Nhất thời, tất cả những cường giả dùng cơm nơi đây toàn bộ đều đứng dậy rời đi.

Trong địa bàn Thiên Vũ Đảo, Lam Nhân Băng Lang Tộc trước giờ luôn hành sự bá đạo, phát triển nhanh chóng, đã tâm bình khí an, các thế lực khác đều luôn tương đối e dè đối với chủng tộc này.

Mà hiện tại, sau khi Triệu Phong trừ đi thế lực của Thiên Vũ Đảo chủ, lại tiếp tục đi đối phó với Lam Nhân Băng Lang Tộc!

Bởi vậy, những Chân Thần biết được tin tức này đều vô cùng vui vẻ.

Thế lực cực mạnh Thiên Vũ Đảo chủ cũng đã bị diệt, kết cục của Lam Nhân Băng Lang Tộc hẩn cũng sẽ không tốt lành gì. Cứ như vậy, tài nguyên mà các thế lực còn lại có thể đạt được cũng sẽ tăng lên không ít.

- Đi, Thiên Hỏa Chân Thần!

Triệu Phong thần nhiên nói, vận chuyển lực lượng, kéo theo Thiên Hỏa Chân Thần, trực tiếp bay đi.

Các cường giả Chân Thần khác cũng đều giải tán. Cường giả Chân Thần chết đi trong trận chiến này hầu như chiếm hơn phân nửa cường giả Chân Thần trong toàn bộ Thiên Vũ Đảo, bọn họ còn có thể sống sót cũng đã là vạn hạnh rồi.

Hơn nữa, cũng không có ai lại rỗi rảnh buồn chán đi thông tri cho Lam Nhân Băng Lang Tộc biết nguy cơ sắp tới làm gì. Nếu như chọc cho Triệu Phong không vui, hậu quả đó cũng không phải bọn chúng có thể gánh nổi!

oOo

Một tháng sau, Triệu Phong cùng với Thiên Hỏa Chân Thần đã đi tới Giao Dịch Linh Điện do Lam Nhân Băng Lang Tộc chưởng khống.

- Tất cả người của Lam Nhân Băng Lang Tộc đều ra đây cho ta!

Triệu Phong phiêu phù giữa không trung, quát lớn một tiếng.

Ừng ừng!

Toàn bộ các kiến trúc của tòa Giao Dịch Linh Điện này đều ầm ầm rung động, giống như xảy ra động đất vậy.

Mà đại trận thủ hộ ngoại vi của Giao Dịch Linh Điện, quang mang không ngừng lập lòe chớp tắt, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ.

Đám thủ vệ xung quanh Giao Dịch Linh Điện từ trong tiếng quát lớn này của Triệu Phong đã cảm thụ được sự cường đại của đối phương, cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ gì.

Nhưng theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong đã dám đến tòa Giao Dịch Linh Điện này làm càn, cường giả Lam Nhân Băng Lang Tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua hẳn!

Hừ hừ!

Trong Giao Dịch Linh Điện đột nhiên bắn mấy cỗ khí tức cường đại. Năm đạo thân ảnh nhanh chóng phóng thẳng ra.

- Thiên Hỏa Chân Thần, không ngờ ngươi lại lớn mật như thế, dám đến Giao Dịch Linh Điện gây sự! Đừng nói với ta là ngươi vẫn còn cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là Hỏa Liệt Kim Dương Tộc các ngươi chiến thắng đó chứ?

Trong năm người, lão giả Bán Thần cảm đầu phì cười một tiếng.

Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần căn bản còn chưa có tiến vào Giao Dịch Linh Điện, nhưng đám người của Lam Nhân Băng Lang Tộc vừa tới đã chụp mũ tội danh cho bọn họ trước rồi. Cứ như vậy, một lát nữa động thủ liên hợp tình hợp lý.

- Là... Triệu Phong!

Một lão giả Lam Nhân Băng Lang Tộc, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong, cả người run rẩy, kinh hô một tiếng.

Lão giả này, chính là người trước đây giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong, về sau hắn còn phái ra cường giả Lam Nhân Băng Lang Tộc theo dõi ám sát Triệu Phong!

- Đại Trưởng lão, hắn là... Triệu Phong!

Lại có thêm hai gã Bán Thần nhận ra Triệu Phong, sắc mặt kinh hoàng nói.

Hai người bọn họ trước đây từng quan sát tận mắt Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện. Trước đây Triệu Phong đã từng một chiêu đánh bại Cô Lam, về sau còn đánh bại Hề Phong, đồ đệ của Thiên Vũ Đảo chủ! Một màn này vẫn luôn khắc sâu trong lòng bọn họ!

Mà về sau, thậm chí còn truyền ra tin tức Triệu Phong đã đánh chết Quỷ Lệ Chân Thần nữa!

Nói chung, thực lực của Triệu Phong sâu không thể lường, năm gã Bán Thần bọn chúng tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Triệu Phong!

- Triệu Phong!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, hai chữ Triệu Phong liên tục truyền ra.

Tuy rằng Triệu Phong đã đắc tội với Thiên Vũ Đảo chủ, nhưng mà danh tiếng của Triệu Phong vẫn không ngừng truyền đi sôi sục trong địa bàn Thiên Vũ Đảo.

Hề Phong bị hắn đơn giản đánh bại, Quỷ Lệ Chân Thần bị hắn giết chết! Triệu Phong có thể nói là thiên tài Chuẩn Thần cường đại nhất trong cả Thiên Vũ Đảo.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc chấn động, có chút hối hận đối với những gì vừa rồi chính mình đã nói.

Trước đây hẳn vẫn luôn bé quan, đối với những chuyện tình phát sinh ở ngoại giới cũng không biết rõ ràng cho lắm. Sau khi hẳn xuất quan, mới nghe được một chút lời đồn về Triệu Phong.

Còn nữa, không phải cường giả Chân Thần trong tộc đã nói, Triệu Phong đang bị nhốt tại địa bàn của Thiên Vũ Đảo chủ sao?

Nơi đó có gần hai mươi gã cường giả Chân Thần bày ra sát trận, hơn nữa còn có đích thân Thiên Vũ Đảo chủ tự mình tọa trấn, cho dù là Chân Thần Tứ giai cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà vì sao Triệu Phong lại xuất hiện ở nơi này?

- Ta chính là tới nơi này gây chuyện đó! Ta cho rằng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện trước đây là bên ta đã thắng lợi, bởi vậy tòa Giao Dịch Linh Điện này phải là của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc!

Triệu Phong liền dựa theo lời nói của Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc hồi đáp lại.

Nhưng mà lúc này, năm gã Bán Thần của Lam Nhân Băng Lang Tộc ngay cả một câu cãi lại cũng không dám nói, thậm chí còn không dám nhìn thẳng Triệu Phong nữa!

- Người, đáng chết!

Ánh mắt của Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm một lão giả trong số đó. Lão giả này chính là người trước đây đã giám định vật phẩm bán đấu giá cho Triệu Phong.

- Triệu tiền bối... Tha mạng!

Trong nháy mắt khi ánh mắt Triệu Phong nhìn tới, lão giả này liền trực tiếp quỳ xuống.

- Chết!

Linh hồn ý chí của Triệu Phong ngưng kết thành một cỗ lôi mang kinh thiên, nghiền áp về phía lão giả này.

Ừng ừng!

Bốn gã Bán Thần còn lại cảm giác phảng phất như mình đã lâm vào Địa ngục Lôi kiếp, vạn lôi thiên địa bồn đằng. Thân hình bọn chúng cứng ngắc ngay tại chỗ, căn bản không dám nhúc nhích chút nào.

- A!

Lão giả kia kêu thảm một tiếng, linh hồn trực tiếp biến thành tro bụi, thân thể rơi thẳng xuống.

Toàn bộ Giao Dịch Linh Điện lập tức biến thành một mảnh tĩnh mịch.

Chỉ một ánh mắt, đã miểu sát cường giả Bán Thần! Thực lực của Triệu Phong đến tột cùng là cường đại đến cỡ nào?

Bốn gã Bán Thần còn lại càng là toàn thân run rẩy. Vừa rồi nếu như Triệu Phong có ý định công kích bọn chúng, chỉ sợ kết cục của bọn chúng đã giống hệt gã Bán Thần kia rồi!

- Triệu tiền bối bớt giận! Chuyện này, chúng ta không làm chủ được! Xin cho phép chúng ta bẩm báo lại cho Tộc trưởng!

Đại Trưởng lão Lam Nhân Băng Lang Tộc run rẩy một hồi mới lập cập lên tiếng.

Lam Nhân Băng Lang Tộc tổng cộng chỉ có hai gã Chân Thần, một gã Chân Thần Nhất giai trong đó đã bị Triệu Phong giết chết tại địa bàn Thiên Vũ Đảo chủ. Một người còn lại chính là Tộc trưởng của Lam Nhân Băng Lang Tộc, là Chân Thần Nhị giai!

- Nhanh chóng bảo hẳn lặn đến đây!

Thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong truyền ra.

- Vâng!

Thân hình Đại Trưởng lão Lam Nhân Bằng Lang Tộc run lên, liên tục gật đầu. Chuyện này, đã không phải là chuyện hãn có thể xử lý, chỉ có thể giao lại cho Tộc trưởng quyết định.

- Thiên Hỏa Chân Thần, chúng ta đi vào trước!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Địa bàn của Lam Nhân Bằng Lang Tộc còn cách Giao Dịch Linh Điện một đoạn không ngắn, Triệu Phong tự nhiên không có khả năng chờ đợi ở chỗ này.

Hưu hưu!

Rất nhanh, Triệu Phong cùng Thiên Hỏa Chân Thần đã đi thẳng tới Tiên Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện.

Nhất thời, tất cả những cường giả dùng cơm nơi đây toàn bộ đều đứng dậy rời đi.

1215. Chương 1212: Giữa Đường Gặp Phải Kẻ Thù

Lam Hải Loan chính là phạm vi thống trị của Kim Ngọc Tộc, bên trong Loan gồm có lớn lớn nhỏ nhỏ gần mười cái Đảo vực, Thiên Vũ Đảo chỉ là một thành viên trong Lam Hải Loan!

Một ngày này, tại một thế lực Tứ tinh trong Lam Hải Loan, Truyền Tống Cổ Trận do thế lực này chuẩn bị sẵn sàng bỗng nhiên nhấp nháy quang mang tinh bạch.

Quang mang biến mất, một gã nam tử tóc hoàng kim đột nhiên xuất hiện.

Xung quanh Truyền Tống Cổ Trận có hai gã thị vệ lực giáp đứng thủ trận, tu vi đều cao tới Bán Thần. Bọn chúng không chỉ có trách nhiệm thủ hộ Truyền Tống Trận, còn hiểu biết một chút kiến thức về trận pháp, phụ trách thôi động Truyền Tống Trận.

- Đưa ra lệnh bài thân phận!

Một gã thủ vệ lực giáp trong đó liếc nhìn Triệu Phong một cái, trực tiếp quát lên.

- Ta là người của Thiên Vũ Đảo chủ!

Triệu Phong nói.

Toàn bộ Lam Hải Loan đều là lãnh địa của Kim Ngọc Tộc, mà trước đây Triệu Phong đã từng đánh chết Hề Phong, đắc tội với Đế Lâm Chuẩn Thần, còn chém giết qua rất nhiều Chân Thần của Kim Ngọc Tộc. Thậm chí, thời điểm trọng bảo xuất hiện, Triệu Phong còn chỉ thị đám người Diệt Thế Hắc Giao Long ra tay cướp đoạt bảo vật Kim Ngọc Tộc đã đạt được tới tay nữa.

Có thể nói, người của Kim Ngọc Tộc ai nấy cũng đều hận Triệu Phong đến thấu xương.

Nhưng mà sợ rằng Kim Ngọc Tộc vĩnh viễn cũng sẽ không ngờ tới, Triệu Phong lại đang ở trong phạm vi thống trị của Kim Ngọc Tộc!

Bá!

Triệu Phong lấy ra một tấm lệnh bài bạch sắc.

Tấm lệnh bài này là do Triệu Phong lấy được từ trong Không gian Trữ vật của ba huynh đệ Thiên Vũ Đảo chủ. Tấm lệnh bài này chính là tượng trưng cho người của Thiên Vũ Đảo, có thể thông dụng bên trong địa bàn Lam Hải Loan.

Sau khi chứng minh thân phận xong, Triệu Phong liền dự bị trực tiếp rời đi.

- Chậm đã! Hiện tại ngươi đang ở trong địa bàn của Thiết Quỷ Môn thuộc Thanh Khung Đảo! Muốn rời khỏi nơi này, cần phải nộp hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm!

Gã hộ vệ lực giáp vừa rồi kia đột nhiên ngăn cản Triệu Phong lại.

Triệu Phong thoáng sửng sốt.

Hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm, đối với một cường giả Bán Thần phổ thông mà nói, mặc dù cũng không tính là quá mức trân quý, nhưng cũng không phải số lượng nhỏ.

Thế nhưng nếu như truyền tống tới là cường giả Huyền Quang Cảnh đại thành, như vậy tuyệt đối sẽ cảm không ra được hai mươi khối Thần Tinh Hạ phẩm!

Bởi vậy, Triệu Phong mới suy đoán, căn bản là không có quy củ này! Đây hoàn toàn là do những gã hộ vệ này y vào thế lực cùng thực lực, khi dễ kẻ yếu mà thôi!

Trong cả Thần vực Man Hoang, khắp nơi đều có lợi ích cùng ỨC HIẾP!

- Cút!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, phóng xuất ra uy áp Lực phách Lôi đạo kinh người.

Ầm ầm ầm!

Bốn phía xung quanh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cỗ linh vực lôi điện ngũ sắc, cũng mang theo một cỗ Thánh Lôi Lực Phách uy chấn bát phương.

Phốc! Phốc!

Trong nháy mắt, hai gã hộ vệ lực giáp kia trực tiếp bị áp cho quỳ rạp trên mặt đất.

Đương nhiên, Triệu Phong ra tay cũng có chừng có mực, chỉ chấn nhiếp hai người này một chút mà thôi.

- Các hạ bớt giận! Chúng ta có mắt không trông, Thiết Quỷ Môn căn bản không có quy củ này!

Hai gã hộ vệ lực giáp nhất thời đổi giọng.

Chỉ bằng trong nháy mắt vừa rồi, bọn chúng liền có thể kết luận thực lực của Triệu Phong chỉ ít cũng vượt quá Chuẩn Thần Nhất giai!

Chuẩn Thần Nhất giai, ý tứ là chỉ cường giả Chuẩn Thần có được thực lực của Chân Thần Nhất giai!

Nhưng mà Chuẩn Thần có thể nói là tương trưng vô cùng vinh quang, thân phận của một gã Chuẩn Thần Nhất giai hoàn toàn vượt qua một gã Chân Thần Nhất giai!

Hơn nữa, Chuẩn Thần càng cao cấp, sự vinh quang này lại càng chói mắt hơn!

Liền ví dụ như Thôn Thiên Chuẩn Thần của Phệ Thiên Thánh Địa, thực lực là Chuẩn Thần Tứ giai, hẳn có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Tứ giai, thành tựu ngày sau thấp nhất cũng là Cổ Thần Cửu giai!

Nhưng mà những cường giả Chân Thần Tứ giai bình thường, ngay cả đường ranh giới Cổ Thần cũng có khả năng không đạt tới nổi!

Triệu Phong triệt hồi uy áp, trực tiếp rời đi.

- Kim Ngọc Tộc cũng không biết ta ở trong địa bàn Lam Hải Loan, bởi vậy mới không có nghiêm tra cẩn thận!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng rõ ràng.

Nếu như Kim Ngọc Tộc biết được Triệu Phong đang ở bên trong địa bàn Lam Hải Loan, nhất định sẽ tuyên bố Lệnh truy nã toàn Loan. Thời điểm ngay khi Triệu Phong vừa xuất hiện ở nơi này, nói không chừng cũng đã bị thế lực nơi này bao vây lại rồi.

Bất quá, người muốn giết chết Triệu Phong cũng không chỉ có một mình Kim Ngọc Tộc!

Trước đây khi tiến vào Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, có các thế lực của Cổ Lũng Vực, Dương Lăng Vực, Thiên Vận Vực! Mà một vài thế lực trước đây Triệu Phong gặp phải, trên cơ bản toàn bộ đều thuộc về Cổ Lũng Vực mà thôi.

- Chỉ cần rời khỏi được Cổ Lũng Vực, trên cơ bản ta liền sẽ an toàn!

Mặc dù nói như thế, nhưng mà lãnh địa Cổ Lũng Vực khổng lồ vô hạn, mệnh mông vô biên. Thế lực Tứ tinh rưỡi giống như Kim Ngọc Tộc tại Lam Hải Loan này, trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, ít nhất cũng có ba mươi thế lực trở lên!

Bởi vậy có thể tưởng tượng, Thiên Vũ Đảo nơi Triệu Phong vừa mới tiến vào Thần vực Man Hoang trước đây là nhỏ bé đến cỡ nào!

- Một thế lực Tứ tinh như Thiên Vũ Đảo chủ vậy, chương không đều là các Truyền Tống Trận Tiểu hình. Chỉ có các thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên, mới có thể chương không Truyền Tống Trận Đại hình, cự ly truyền tống sẽ hơi xa hơn một chút...

Trước khi Triệu Phong rời khỏi Thiên Vũ Đảo, đã hỏi thăm rõ ràng những cái này.

Nói cách khác, nếu như Triệu Phong suy nghĩ an toàn, chỉ có thể lợi dụng Truyền Tống Trận Tiểu hình của các thế lực Tứ tinh mà thôi.

Nếu như muốn cấp tốc rời khỏi Cổ Lũng Vực, nhất định phải lợi dụng Truyền Tống Trận Đại hình của các thế lực Tứ tinh rưỡi, thậm chí là thế lực Ngũ tinh. Như vậy chỉ ít có thể tiết kiệm được thời gian gấp năm lần trở lên.

Bất quá, những Truyền Tống Trận Đại hình này đều được chương không trong tay các thế lực Tứ tinh rưỡi, Tứ tinh đỉnh phong cùng với Ngũ tinh.

Thứ nhất, hiện tại Triệu Phong đã đắc tội quá nhiều thế lực, phải cẩn thận một chút!

Thứ hai, Triệu Phong không có lệnh bài thân phận, căn bản không có khả năng sử dụng những Truyền Tống Trận này!

Giống như vừa rồi, Triệu Phong chỉ mới truyền tống từ Thiên Vũ Đảo đến một cái Đảo vực nhỏ khác, thủ vệ nơi này đã yêu cầu Triệu Phong đưa ra lệnh bài thân phận, bằng không cũng sẽ không thả cho Triệu Phong đi đơn giản như vậy.

- Trước tiên rời khỏi Lam Hải Loan rồi tính tiếp!

Lệnh bài thân phận của Thiên Vũ Đảo chỉ có thể thông hành bên trong Lam Hải Loan, cho nên Triệu Phong dự định trước rời khỏi Lam Hải Loan rồi mới tính tiếp.

oOo

Mười mấy ngày sau, Triệu Phong đã đứng trên Truyền Tống Trận trong một tòa cổ lâu.

- Sắp sửa rời khỏi Lam Hải Loan rồi!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Sau khi thông qua tòa Truyền Tống Trận này, Triệu Phong liền triệt để ly khai phạm vi thế lực của Lam Hải Loan.

Nhưng ngay tại lúc này, một tòa Truyền Tống Trận bên cạnh Triệu Phong đột nhiên lấp lánh quang mang tinh bạch.

Bá!

Ba đạo nhân ảnh đột nhiên hiện lên trong Truyền Tống Trận. Hai gã thanh niên cầm y, một vị lão giả kim bào.

- Là người!

Một gã thanh niên trong đó nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thần sắc cực kỳ kinh ngạc. Sau một lát, gã thanh niên này đột nhiên lộ ra vẻ giận dữ, hai mắt đờ đờ sát ý.

Người này, không ngờ lại là Đế Lâm Chuẩn Thân!

Đương nhiên, ngay cả Triệu Phong cũng thoáng sửng sốt trong chốc lát. Hắn căn bản không ngờ tới, tại thời điểm sắp sửa rời khỏi lãnh địa Lam Hải Loan, không ngờ lại gặp phải Đế Lâm Chuẩn Thân như vậy.

Bất quá, đến lúc Đế Lâm Chuẩn Thần kịp phản ứng lại, thì Triệu Phong đã thuận lợi truyền tống ly khai.

- Làm sao vậy, Đế Lâm Chuẩn Thần?

Một gã thanh niên khác, khuôn mặt góc cạnh phân minh, thân thể hơi chút cường tráng bên cạnh hắn chợt hỏi.

- Người vừa rồi kia, lúc trước ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, nơi nơi chốn chốn đều đối địch với Kim Ngọc Tộc! Thậm chí còn từng xuất thủ cướp giật qua tài nguyên của Kim Ngọc Tộc nữa!

Đế Lâm Chuẩn Thần một hơi nói ra tội trạng của Triệu Phong.

Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ đột nhiên đóng lại trước thời hạn, kết quả cuối cùng, thu hoạch của Kim Ngọc Tộc so với các thế lực khác có thể nói là cực kỳ ít ỏi. Sau khi trở về, Thiên Hoa Chân Thần thậm chí từng đích thân tới khiển trách Đế Lâm Chuẩn Thần một trận nữa.

Nguyên nhân vì thù oán riêng tư của Đế Lâm Chuẩn Thần, nên Kim Ngọc Tộc mới xuất thủ đối phó Triệu Phong, cuối cùng khiến cho tổn thất hai gã Chân Thần Tam giai. Về sau trong tràng tranh đoạt trọng bảo, Tiểu đội của Triệu Phong lại đặc biệt cố ý nhằm vào Kim Ngọc Tộc.

- Chúng ta mau đuổi theo, tuyệt đối không thể bỏ qua cho kẻ này!

Đế Lâm Chuẩn Thần lập tức nói.

Sau đó, ba người liền bước lên tòa Truyền Tống Trận mà đã Triệu Phong truyền tống rời đi.

- Kẻ này có lai lịch gì? Tại sao lại xuất hiện ở lãnh địa của Kim Ngọc Tộc chúng ta?

Gã thanh niên thân thể cường tráng kia có chút nghi vấn, hỏi.

Theo ý tứ của Đế Lâm Chuẩn Thần, thì Triệu Phong chính là đối địch với Kim Ngọc Tộc! Nhưng mà một người như vậy, vì sao lại có thể xuất hiện trong lãnh địa của Kim Ngọc Tộc? Chuyện này không phải rất kỳ quái sao?

Phải biết rằng, trong toàn bộ Lam Hải Loạn này, cũng chỉ có mỗi mình Kim Ngọc Tộc mới có khả năng kết nối với Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

- Cái này...

Thần sắc Đế Lâm Chuẩn Thần khẽ ngẩn ra.

Tại sao Triệu Phong lại xuất hiện trong lãnh địa của Kim Ngọc Tộc phạm vi?

Vừa rồi hắn đột nhiên nhìn thấy Triệu Phong, đầu óc có chút hỗn loạn, hoàn toàn không hề nghĩ tới điểm này.

- Bất kể này lại, chẳng phải sẽ biết rồi sao? Hơn nữa bảo vật trên người kẻ này cũng không ít! Với thực lực của Địa Hải Chân Thần, hoàn toàn có thể dễ dàng bắt được hắn!

Đế Lâm Chuẩn Thần nói với vị lão giả đứng một bên.

- A?

Lão giả này cũng không quá để ý tới chuyện này, bởi vì đối phương cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi.

Nhưng ý tứ những lời này của Đế Lâm Chuẩn Thần cũng đã rất rõ ràng, muốn bắt giữ tiểu tử kia, còn cần hắn phải xuất thủ mới được! Bởi vậy, Địa Hải Chân Thần mới có chút kinh ngạc.

- Mau thôi động Truyền Tống Trận!

Đế Lâm Chuẩn Thần quát đám thủ vệ bên cạnh trận đài một tiếng.

- Vâng! Vâng!

Một gã hộ vệ lập tức để vào trận pháp mấy khối Thần Tinh Hạ phẩm, sau đó thôi động trận pháp.

Ba người trước mắt chính là người của Kim Ngọc Tộc, người thống trị tối cao của toàn bộ Lam Hải Loan, hần nào dám chậm trễ?

Bá!

Ba người Kim Ngọc Tộc lập tức theo sát sau Triệu Phong, truyền tống chuyển đi.

o0o

Ngay khoảnh khắc ba người Kim Ngọc Tộc xuất hiện trên một tòa Truyền Tống Cổ Trận khác, cả ba người lập tức trực tiếp phóng lên cao, nhưng lại không hề phát hiện ra tung tích của Triệu Phong!

- Bỏ chạy thật nhanh a!

Đế Lâm Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng.

- Gã nam tử tóc hoàng kim vừa rời từ nơi này đi ra, đã rời đi theo phương hướng nào?

Đế Lâm Chuẩn Thần hỏi một gã thủ vệ đứng bên cạnh trận đài Truyền Tống Trận.

- Phía Đông!

Gã thủ vệ vừa nói xong, Địa Hải Chân Thần liền dẫn theo hai người còn lại, hóa thành một đạo quang mang ám kim sắc, biến mất ở phía chân trời.

Sau khi phi hành một đoạn thời gian, Địa Hải Chân Thần đột nhiên dừng lại.

- Không cảm giác có lực lượng ba động nào cả! Phương hướng tựa hồ không đúng!

Địa Hải Chân Thần khẽ nhíu mày.

Nếu như Triệu Phong cấp tốc phóng chạy, nhất định sẽ phải vận dụng Bí thuật cường đại tiến hành phi hành, bởi vậy nhất định sẽ có một chút khí tức lực lượng lưu lại trong thiên địa.

Nhưng mà dọc theo đường truy đuổi này giờ, Địa Hải Chân Thần không hề phát hiện ra bất kỳ khác thường gì.

Bất quá, gã thủ vệ nơi đó cũng không có khả năng lừa gạt bọn họ.

- Không ngờ lại để cho hần chạy thoát!

Đế Lâm Chuẩn Thần siết chặt hai nắm tay, hừ nhẹ một tiếng.

- Chúng ta tiếp tục lên đường thôi! Lần này các ngươi đi ra cũng không phải để chơi đùa!

Lão giả Chân Thần Ngũ giai này nói với Đế Lâm Chuẩn Thần cùng gã thanh niên cường tráng còn lại.

- Vâng!

Hai người đồng thời gật đầu, không có ý kiến gì nữa. Lần này bọn họ đi ra ngoài, cũng là có nhiệm vụ trong người.

Sưu! Sưu! Sưu!

Rất nhanh, ba người đã trực tiếp rời đi.

Một hồi lâu sau, cách địa phương ba người Kim Ngọc Tộc rời đi một khoảng không xa, đột nhiên xuất hiện một tầng trọng ảnh hư không.

Bá!

Thân ảnh Triệu Phong chậm rãi hiện lên.

- Không ngờ lúc này lại đụng phải Đế Lâm Chuẩn Thần!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Ngay thời điểm sắp sửa rời khỏi phạm vi thế lực của Kim Ngọc Tộc, không ngờ lại có thể đụng phải Đế Lâm Chuẩn Thần, vận khí của hần thật đúng là xui xẻo!

Nếu không phải hần biết Không Gian Thuần Di, lại còn có Thời Không Trường Bào, nói không chừng thật sự sẽ rơi vào trong tay đám người Kim Ngọc Tộc rồi.

Bá!

Triệu Phong thu hồi Thời Không Trường Bào vào trong Không gian Trữ vật.

Phẩm cấp của Thời Không Trường Bào tương đương với Quyền trượng Tử Chú, đều thuộc về Thần khí Cực phẩm, không thể đơn giản bại lộ ra ngoài, bằng không sẽ dẫn tới một hồi họa sát sinh!

- Chỉ đành phải cải biến phương hướng mà thôi!

Triệu Phong chỉ đành phải lâm thời cải biến lộ tuyến.

oOo

Phi hành mấy tháng đằng đẳng, cuối cùng Triệu Phong rốt cuộc cũng đi tới địa bàn một thể lực Tứ tinh.

- Không có thực lực, quả nhiên nửa bước khó đi!

Triệu Phong cảm thán một câu.

Trước đây, Diệt Thế Hắc Giao Long đã từng nói, nếu Triệu Phong nghĩ muốn đi tìm Triệu Vũ Phi, chí ít cũng cần mất một ngàn năm mới được! Hiện tại cuối cùng Triệu Phong cũng đã tin.

Với thực lực hiện tại của Triệu Phong, muốn truyền tống xuyên Vực cũng đã khó khăn vô cùng, càng không nói tới trước đây chỉ mới có tu vi Huyền Quang Cảnh đại thành!

Mượn dùng các Truyền Tống Trận của thể lực Tứ tinh trên đường, Triệu Phong tiếp tục chạy đi.

oOo

Một ngày này, Triệu Phong xuất hiện bên trong một tòa cổ lâu kim sắc.

Ngay khoảnh khắc vừa xuất hiện, hần liền cảm thụ được Áo nghĩa ba động kinh thiên động địa lan tràn khắp nơi.

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc khủng bố liên tục dội thẳng vào trong lỗ tai Triệu Phong.

Phóng nhãn nhìn lại, phía chân trời phương xa đang bị một tầng băng lôi phong hỏa bao phủ.

- Đây là... đại chiến giữa các thể lực?

Triệu Phong cũng đoán được một chút tình huống.

Đại chiến giữa các thể lực trong Thần vực Man Hoang hoàn toàn bất đồng với đại chiến trong Đại Lục Vực. Vẫn còn cách xa mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong cũng có thể cảm nhận được chiến đấu kinh khủng trên chiến trường đằng kia.

Sưu sưu sưu!

Một Tiểu đội thân khoác chiến giáp màu nâu đột nhiên phóng thẳng về phía thể lực nơi Triệu Phong đang đứng.

- Giết sạch tất cả mọi người ở đây!

Gã Đội trưởng của chi Tiểu đội kia lãnh đạm vô tình hạ lệnh.

1216. Chương 1213: Sinh Mệnh Chi Mâu

- Giết sạch tất cả mọi người ở đây!

Gã Đội trưởng của chi Tiểu đội kia lãnh đạm vô tình hạ lệnh.

Chi Tiểu đội này tổng cộng có sáu người, Đội trưởng có thực lực Chân Thần Tam giai, những người còn lại, tất cả đều là Chân Thần Nhất giai!

Triệu Phong nhìn lướt qua một vòng thể lực mà chính mình vừa mới truyền tống đến này. Hiện tại ở nơi này chỉ còn lại có vài gã Chân Thần Nhất giai, một vài Bán Thần Huyền Quang Cảnh, còn lại đều là những người già yếu, ngay cả Huyền Quang Cảnh cũng không đạt tới.

- Xem ra, đây không phải là chiến tranh giữa các thể lực Tứ tinh phổ thông, mà hẳn là chiến tranh giữa các thể lực Tứ tinh rưỡi!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán.

Nếu chỉ là giao chiến giữa các thể lực Tứ tinh phổ thông, một cái Tiểu đội làm sao có thể có nhiều cường giả Chân Thần như vậy?

Hơn nữa, quy mô chiến đấu tại chân trời phương xa kia lại kinh thiên động địa đến như vậy, chỉ ít cũng phải có hai ba mươi cường giả Chân Thần cường đại tham chiến.

- Nếu là thể lực Tứ tinh rưỡi, như vậy nơi này là lãnh địa của Thần Thảo Môn!

Sau khi đánh chết ba huynh đệ Thiên Vũ Đảo chủ, Triệu Phong đạt được địa đồ hoàn toàn mới, cũng hiểu một chút đối với các thể lực chung quanh Lam Hải Loan.

Nếu như là chiến tranh giữa các thể lực Tứ tinh rưỡi, như vậy tất cả các thể lực Tứ tinh bên trong sự quản hạt của thể lực Tứ tinh rưỡi cũng đều phải tham chiến.

Thể lực Tứ tinh mà Triệu Phong vừa truyền tống tới này, chính là một thành viên phải tham gia vào chiến trường Tứ tinh rưỡi khủng bố kia. Cường giả trong thể lực này hẳn cũng đã gia nhập vào chiến trường rồi.

Bá!

Trong tay gã Tiểu Đội trưởng kia xuất hiện một cái la bàn màu cổ đồng.

Gã Đội trưởng vỗ tay lên la bàn một cái, từ trong la bàn nhất thời bộc phát ra một tầng quang mạc hoàng sắc trong suốt, xông thẳng lên thiên không.

Sau khi tầng quang mạc hoàng sắc này đạt tới độ cao nhất định, liền tản ra bốn phía xung quanh, cuối cùng hình thành nên một cái quang tráo màu vàng nhạt, bao phủ toàn bộ địa bàn thể lực Tứ tinh này vào bên trong.

Sưu sưu sưu!

Sau đó, toàn bộ thành viên chi Tiểu đội này nhảy vào trong thể lực này, điên cuồng giết chóc.

- Xông lên! Giết chết đám tặc tử này!

Các thành viên còn lưu lại trong thể lực này lập tức lao ra, bộ dáng tất cả mọi người đều là mặc kệ sống chết, quyết phản kháng tới cùng.

Thế nhưng thực lực của bọn họ quá yếu, căn bản không phải là đối thủ của chi Tiểu đội này, xông lên cũng chỉ là chịu chết mà thôi.

- Haizzz... cá lớn nuốt cá bé a!

Triệu Phong thở dài một tiếng, bất động thanh sắc thối lui về phía hậu phương.

Chuyện này không quan hệ gì với mình, hướng hồ cho dù hẳn muốn quản cũng không quản được. Song phương khai chiến đều là thể lực Tứ tinh rưỡi, bên trong hiển nhiên là có cường giả Cổ Thần tọa trấn.

- Hửm? Bên đó còn có một gã Bán Thần!

Trong Tiểu đội, một gã Chân Thần Nhất giai mang theo vẻ mặt hưng phấn, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Hai phe thể lực phát sinh đại chiến, đều là dùng số đầu người để tính chiến công. Đối với Chân Thần Nhất giai mà nói, Bán Thần chính là con mồi ngon lành nhất!

- Ta chỉ vừa mới sử dụng Truyền Tống Trận đi tới nơi này, cũng không phải người của thế lực này!

Triệu Phong liếc nhìn về phía gã Chân Thần Nhất giai này một cái, mở miệng giải thích.

- Hắc hắc... Đừng mơ tưởng lừa dối ta! Người chính là người của Thần Thảo Môn!

Ánh mắt gã Chân Thần Nhất giai kia khẽ ngưng lại, sau đó cười gian một tiếng, nói.

Vừa rồi quả thật Triệu Phong đã hiện thân tại phụ cận Truyền Tống Trận, hơn nữa đặc thù bề ngoài thân thể cùng với khí tức trên người Triệu Phong, cũng tuyệt đối không giống người của thế lực đối địch.

Nhưng đối phương bất quá chỉ là một gã Bán Thần, giết thì cũng thôi, lại còn có thể đối lấy chiến công nữa.

Muốn trách cũng chỉ có thể trách vận khí hần không tốt, chưa có hỏi thăm tình huống rõ ràng, đã truyền tống đến phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn.

- Chịu chết đi!

Gã Chân Thần Nhất giai này huy động trường kích trong tay, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Grào!

Một đạo Long ảnh hoàng sắc khổng lồ từ trong đầu thương lao ra, nháy mắt đã che khuất bầu trời, phát ra trận trận Long ngâm, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Buồn cười!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo.

Cho dù mình thật sự rất giống người của Thần Thảo Môn đi nữa, đối phương cũng có thể thẩm tra thân phận trước rồi mới nói sau. Nhưng không ngờ người này lại trực tiếp hạ sát thủ, căn bản mặc kệ Triệu Phong rốt cuộc là người của thế lực nào.

Mắt thấy đầu Long ảnh hoàng sắc khổng lồ này sắp sửa nuốt chửng Triệu Phong, đột nhiên, hần chợt khẽ vươn một tay ra, nhẹ nhàng nắm lại.

Ừng ừng!

Lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa dung nhập vào trong thiên địa, phối hợp với ý chí lực lượng của Triệu Phong, hình thành nên một cỗ thiên địa vĩ lực kinh thiên khổng lồ.

Nhất thời, khắp thiên địa phẳng phất như tập trung về phía Triệu Phong, thiên địa vĩ lực khủng bố ngưng tụ thành một bàn tay ngũ sắc như thực chất, nắm chặt lấy đầu của Long ảnh ám hoàng sắc kia.

Oanh oanh!

Một thanh âm nổ tung vang lên, Long ảnh ám hoàng sắc kia trực tiếp bị Triệu Phong bóp cho nổ tung.

- Cái gì?

Gã Chân Thần Nhất giai này nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, sững người ra như tượng. Công kích của mình, không ngờ lại bị đối phương phá hủy một cách đơn giản như vậy!

Cường giả Chuẩn Thần, hơn nữa ít nhất cũng là Chuẩn Thần Nhị giai! Nếu không, làm sao có thể cường đại như vậy? Mà một gã Chuẩn Thần Nhị giai, cho dù ở trong một thế lực Tứ tinh rười cũng được xem như là thiên tài tuyệt thế rồi!

- Ta đã nói là, ta chỉ đi ngang qua đây mà thôi!

Triệu Phong nhìn chằm chằm gã Chân Thần Nhất giai kia, lạnh lùng nói. Sau đó, Triệu Phong xoay người rời đi.

- Lưu lại!

Ngay vào lúc này, một thanh âm rít gào đột nhiên vang lên.

Sau đó, một đạo thân ảnh màu nâu, mang theo uy áp Lực phách kinh người, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Các người có ý gì đây?

Triệu Phong liếc nhìn đạo thân ảnh màu nâu này một cái. Đối phương chính là Đội trưởng của chi Tiểu đội này, là cường giả Chân Thần Tam giai!

- Ta từng gặp qua các Chuẩn Thần Nhị giai trong tất cả các thế lực phụ cận, như chưa từng gặp qua người!

Ánh mắt gã Chân Thần Tam giai kia sáng quắc nhìn về phía Triệu Phong.

Trong Thần Thảo Môn, kể cả trong hai đại thế lực Tứ tinh rười phụ cận, hẳn đều chưa từng gặp qua Chuẩn Thần Nhị giai nào có dáng vẻ giống như Triệu Phong vậy.

- Thần vực Man Hoang lớn đến thế nào? Người có thể biết hết được người thiên hạ sao?

Triệu Phong bình thản nói.

- Hừ! Trước theo ta trở về Hoàng Long Các! Nếu như người không phải là người của Thần Thảo Môn, Hoàng Long Các sẽ thả người đi sau!

Gã Chân Thần Tam giai này quá lạnh.

Thần sắc Triệu Phong trầm xuống. Thân phận của mình, căn bản không thể điều tra.

Hơn nữa Triệu Phong tin chắc, chỉ cần đối phương tra được mình không phải là người của thế lực Tứ tinh rười, khẳng định sẽ không buông tha mình đơn giản như vậy.

- Đi theo ta!

Thấy Triệu Phong không trả lời, gã Chân Thần Tam giai này trực tiếp xuất thủ.

Oanh!

Toàn thân hắn ba động một tầng lân giáp ám hoàng sắc, dẫn động lực lượng Thổ thuộc tính trong thiên địa, phẳng phất như biến thành một ngọn núi cao nguy nga, đứng sừng sững trước mặt Triệu Phong.

Đối mặt với kinh khủng uy áp Lực phách này, gã Chân Thần Nhất giai bên cạnh kia trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, cấp tốc thoái lui về phía sau.

- Nếu đã muốn chiến, vậy thì chiến a!

Triệu Phong cũng mất đi kiên nhẫn.

Trong chi Tiểu đội này cũng chỉ có một gã Chân Thần Tam giai mà thôi, căn bản không làm gì được chính mình. Chỉ là, đắc tội với thế lực Tứ tinh rười này, sợ rằng Triệu Phong lại phải thay đổi lộ tuyến, đi đường vòng nữa rồi.

Bất quá cái này cũng không cách nào tránh khỏi, hai đại thế lực này đang khai chiến, cho dù không có chuyện này, Triệu Phong cũng khó có thể sử dụng Truyền Tống Trận của bọn chúng.

Vù vù vù!

Thân thể Triệu Phong nhất thời dâng cao lên vài phần, một tầng lôi quang ngũ sắc bùng phát ra, Lôi lực ngũ thải đáng sợ điên cuồng vùn vù bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Đồng dạng là công pháp luyện thể, nhưng thời điểm Triệu Phong triển lộ lực lượng thể phách, đại thể thiên địa trong nháy mắt đã tập trung về phía Triệu Phong.

Đây là bởi vì Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong có ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa, càng phù hợp hơn với thiên địa tự nhiên.

Gã Chân Thần Tam giai kia thấy Triệu Phong cũng là người luyện thể, hơn nữa thành tựu luyện thể, so với chính mình tựa hồ còn cao hơn một chút, sắc mặt nhất thời cực kỳ khó coi.

- Hoàng Long Chiến Thiên!

Hai tay gã Chân Thần Tam giai đánh ra một quyền, tạo thành một đầu Cự long khổng lồ màu sắc khí thể lấp lánh, bộ dáng dữ tợn đáng sợ, thân thể ngưng thực gần như thực chất.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, vỗ mạnh hai nắm tay một cái, một tòa lôi sơn ngũ sắc nhất thời xuất hiện trên không trung.

Ừm ừm!

Tòa lôi sơn ngũ sắc bắn ra lôi lực kinh người, ẩn chứa lực lượng hủy diệt, trực tiếp xỏ xuyên qua đầu Hoàng long kia, đánh thẳng lên trên ngực gã Chân Thần Tam giai kia.

Gã Chân Thần Tam giai này bị đánh lui về phía sau một bước, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai vô cùng kinh hãi.

Tuy rằng hắn cũng chưa xuất ra toàn lực, nhưng mà Chuẩn Thần Nhị giai làm sao có thể dễ dàng đánh bại chiến kỹ của hắn?

Lẽ nào, đối phương lại là Chuẩn Thần Tam giai sao?

Chuẩn Thần Tam giai, đây chính là thiên tài tuyệt thế chỉ có thể lực Tứ tinh đỉnh phong mới có thể có, tại sao đối phương lại xuất hiện ở chỗ này? Hơn nữa, nếu như đối phương là Chuẩn Thần Tam giai mà nói, quả thật không thể nào là người của Thần Thảo Môn!

- Các hạ chớ trách, người thật sự không phải là người của Thần Thảo Môn! Là ánh mắt tại hạ vụng về rồi!

Gã Chân Thần Tam giai này lập tức mở miệng xin lỗi Triệu Phong.

Bởi vì sau lưng Triệu Phong rất có khả năng là một thể lực Tứ tinh đỉnh phong cường đại, thậm chí càng đáng sợ hơn! Mà Hoàng Long Các sau lưng hắn chỉ là một thể lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, so với thể lực Tứ tinh đỉnh phong vẫn còn một khoảng cách rất lớn!

- Hửm? Đây là...

Ánh mắt gã Chân Thần Tam giai chợt nhìn xuống sâu bên dưới lòng đất.

Vừa rồi hắn giao phong kịch liệt với Triệu Phong, đem mặt đất chỗ này oanh kích san bằng một mảng lớn.

Lúc này, tại một chỗ nào đó sâu bên trong lòng đất đột nhiên lộ ra một phiến đá cứng rắn, trên đó còn có một đám văn tự trận pháp lấp lờ nhàn nhạt.

- Ha ha... hóa ra là trốn ở chỗ này!

Gã Chân Thần Tam giai này nhìn chằm chằm xuống sâu bên trong lòng đất, trong tay xuất hiện một tấm lệnh bài truyền tin, lập tức truyền đi một đạo tin tức.

- Các hạ, là ta đã nhận lầm người! Ngày sau Hoàng Long Các chúng ta nhất định sẽ đăng môn tạ lỗi! Hiện tại Hoàng Long Các ta đang khai chiến với Thần Thảo Môn, nếu như các hạ đã không liên quan gì với chuyện này, xin hãy nhanh chóng rời đi, tận lực không nên tới gần khu vực chiến trường!

Gã Chân Thần Tam giai này khẽ mỉm cười, khách khí nói với Triệu Phong.

Nếu không phải hắn chiến đấu với Triệu Phong, đánh bại đánh bại, khiến mục tiêu bại lộ ra, chỉ sợ hắn đã bỏ lỡ mất cơ hội lập công này.

Rất rõ ràng, trong lòng đất bên dưới có một gian mật thất đặc thù, bốn phía mật thất còn có trận pháp Huyền đạo che giấu khí tức. Thần thức cùng đạo cụ bình thường căn bản không thể nào thăm dò ra được nơi này.

Lúc này, chỉ cần bắt giữ được mục tiêu, hắn chính là một đại công thần!

- Haizzz...

Sâu bên trong lòng đất truyền ra một tiếng thở dài già nua, chán nản.

Ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh đột nhiên phóng thẳng lên. Một trong hai đạo thân ảnh kia còn phát ra một cỗ uy thế khổng lồ, khiến cho thần sắc Triệu Phong lập tức chấn kinh.

Một người trong đó thân mặc đại bào xích lục, tản mát ra khí tức kinh người, uy thế ngập trời, là cường giả Chân Thần Tứ giai!

Ở bên cạnh hắn còn có một nàng nữ tử thân mặc váy dài xanh lục, mái tóc xanh như cành liễu rủ, làn da nõn nà, một cặp nhãn mâu xích lục sắc, xoay chuyển linh động lại tràn ngập sinh cơ nồng đậm.

Từ xa nhìn lại, xung quanh nữ tử này tràn ngập khí tức sinh cơ tự nhiên nồng đậm, phảng phất như một nàng Công chúa Sâm Lâm vậy.

Ánh mắt nữ tử váy xanh lục liếc nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt lộ ra một tia thần sắc đau thương nhàn nhạt.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn động. Dung mạo nữ tử này giống hệt như một tác phẩm thiên nhiên hoàn mỹ, nhưng lại khiến cho người ta không sinh ra nổi bất luận ý tứ khinh nhờn gì!

Đặc biệt thời điểm vừa chạm đến ánh mắt của nàng, tâm cảnh của Triệu Phong liền trong nháy mắt trở nên an tĩnh bình hòa xuống.

- Hừ!

Vị lão giả thân mặc lục bào kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, trong mắt hiện lên sát ý lạnh như băng.

Nếu không phải Triệu Phong bỗng nhiên chui ra, lại còn mạnh mẽ chiến đấu với gã Chân Thần Tam giai kia, có lẽ bọn họ đã có thể tránh thoát trận lục soát lần này của địch nhân, sau đó nhân cơ hội rời khỏi.

Triệu Phong cũng hiểu được mình đã vô tình mang tai họa đến cho hai người kia.

Hơn nữa, sở dĩ chi Tiểu đội này kiểm tra nghiêm khắc như vậy, không chịu buông tha cho chính mình, hóa ra là có mục tiêu quan trọng. Mà chính mình tựa hồ còn giúp đỡ bọn chúng, khiến ục tiêu quan trọng này bại lộ ra.

- Tiền bối thứ lỗi, là văn bối vô ý!

Ngữ khí Triệu Phong có chút áy náy, xin lỗi một câu. Đây tuyệt đối là chuyện ngoài ý muốn của hắn!

- Đi, Ngưng Nhi!

Tuy rằng lão giả thật sự rất hận Triệu Phong, nhưng cũng không xuất thủ với hắn, mà trực tiếp mang theo nữ tử kia, cấp tốc chạy đi.

Bất quá ngay vào lúc này, từ phía chân trời xa xa đột nhiên truyền đến một cỗ uy áp khổng lồ.

Ừng ừng!

Một tầng mây ám hoàng sắc điên cuồng nghiền ép tới, khắp thế giới phảng phất như rơi vào bóng đêm. Tất cả mọi người ở nơi này đều cảm thấy một cỗ áp lực cùng bất an nặng nề.

- Ha ha... các người còn muốn chạy nơi nào?

Bên trên đám mây kia, đang đứng một vị lão giả làn da ám hoàng sắc, sau lưng còn mọc ra một cái đuôi dài.

- Trọng Thổ Chân Thần!

Lão giả lục bào liếc nhìn gã cường giả Chân Thần vừa mới chạy tới, thần sắc nhất thời đại biến.

Trọng Thổ Chân Thần, là cường giả Chân Thần Ngũ giai của Hoàng Long Các!

- Người đã cùng đường rồi, Sinh Mệnh Chi Mâu!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần trực tiếp rơi xuống trên người nữ tử váy xanh lục kia.

1217. Chương 1214: Giao Phó

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, một lần nữa quan sát nữ tử này.

Nàng nữ tử này cứ như vậy phiêu phù giữa không trung, nhưng lại thể hiện ra một loại cảm giác Thần thánh siêu phàm thoát tục, không nhiễm một hạt bụi trần! Thiên địa xung quanh hôn ám, sát ý bốc lên cuộn cuộn, thế nhưng không gian mất thước xung quanh nàng lại là sinh ý dạt dào, vẫn luôn duy trì một mảnh tĩnh lặng, an bình.

Hóa ra, bản thân nàng có được Sinh Mệnh Chi Mâu, một trong những hậu duệ Bát Đại Thần Mâu! Sinh Mệnh Chi Mâu, loại Thần Mâu có sức chiến đấu yếu nhất trong số hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu.

Nhưng mà trong truyền thuyết, chỉ cần linh hồn chưa bị hủy diệt, bất luận là thương thế tật bệnh gì trên thân thể, Sinh Mệnh Chi Mâu đều có thể đơn giản trị liệu!

Hơn nữa, trong Thần vực Man Hoang, chiến tranh giữa các đại thế lực vẫn luôn thường xuyên phát sinh. Nếu như có hậu duệ huyết mạch của Sinh Mệnh Chi Mâu ở hậu phương tương trợ, tất cả những chiến sĩ của phe thế lực này gần như là có được thân thể bất tử, chiến lực không biết sẽ tăng lên bao nhiêu lần.

Bởi vậy, tác dụng của hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu đối với một cái thế lực mà nói, thậm chí còn lớn hơn những hậu duệ Thần Mâu sức chiến đấu hơi chút mạnh mẽ khác.

- Ta sớm đã đoán được, Hàn Ngưng Nhi vẫn chưa rời khỏi phạm vi của Thần Thảo Môn!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, cười lớn một tiếng.

Trước khi đại chiến cùng Hoàng Long Các, cao tầng của Thần Thảo Môn đã ngầm đưa các huyết mạch đích hệ chuyển dời sang địa phương an toàn khác, một mặt là vì muốn phân tán nhân thủ của Hoàng Long Các, mặt khác là vì muốn che giấu hành tung của Hàn Ngưng Nhi.

Chỉ cần thành công bảo hộ Hàn Ngưng Nhi, đưa nàng đến địa phương an toàn, như vậy sau này Thần Thảo Môn chung quy sẽ có thể một lần nữa quật khởi.

Nhưng mà cao tầng Hoàng Long Các sớm đã liệu định đám người Thần Thảo Môn sẽ không dễ dàng để cho Hàn Ngưng Nhi mạo hiểm, nhất định vẫn còn giấu Hàn Ngưng Nhi ở một nơi nào đó bên trong phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn, đợi sau khi sự tình qua đi, mới lặng lẽ đưa nàng rời đi. Bởi vậy, đám người Hoàng Long Các vẫn luôn lục soát nghiêm ngặt bên trong lãnh địa của Thần Thảo Môn.

Lão giả lục bào thoảng nhìn Hàn Ngưng Nhi một cái, cặp mắt khép hờ, không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Trưởng lão, đã không còn cách nào nữa!

Thanh âm nhẹ nhàng êm tai của Hàn Ngưng Nhi vang lên. Thần sắc nàng thản nhiên, tựa hồ cũng không sợ hãi bao nhiêu đối với tử vong.

- Như thế nào? Đã đến lúc này, các người còn muốn chống lại nữa sao?

Trọng Thổ Chân Thần nhìn về phía lão giả lục bào cùng Hàn Ngưng Nhi, nở nụ cười trào phúng, nói.

- Ngưng Nhi, chuyện đã đến nước này, lão phu cũng chỉ có thể giao người ra mà thôi!

Cặp mắt lão giả lục bào đột nhiên mở ra, ngưng tụ ra một cỗ ý chí lực lượng vô hình, triệt để cấm cố Hàn Ngưng Nhi lại.

Đối mặt với tình huống này, cặp mắt bích lục của Hàn Ngưng Nhi cũng chỉ lẳng lặng nhìn về phía lão giả lục bào, không nói thêm lời nào.

- Ha ha... kẻ thức thời mới là tuấn kiệt! Chỉ cần người nguyện ý chủ động giao ra Hàn Ngưng Nhi, quy thuận Hoàng Long Các, Các chủ sẽ không bạc đãi người a!

Trọng Thổ Chân Thần lớn tiếng cười vui vẻ.

Nhưng ngay trong lúc này, bên trong não hải Triệu Phong chợt vang lên một giọng nói:

- Chàng thanh niên, giúp ta đưa Ngưng Nhi đến Tử Linh Vực! Với thiên phú huyết mạch Sinh Mệnh Chi Mâu của Hàn Ngưng Nhi, tuyệt đối có thể bái vào một thể lực Ngũ tinh, thậm chí Thần Vực Thánh Địa cũng có thể! Đến lúc đó, chỗ tốt của ngươi cũng sẽ không thiếu!

Thần sắc Lão giả lực bào bất động, ngẫm truyền âm cho Triệu Phong.

- Tiền bối quá coi trọng ta rồi!

Triệu Phong truyền âm trả lời.

Lão giả lực bào dùng thể lực Ngũ tinh, Thần Vực Thánh Địa dụ dỗ, khiến cho Triệu Phong giúp đỡ hẳn chuyện này.

Một khi Triệu Phong thành công, như vậy tương đương với kéo lên quan hệ cùng thể lực Ngũ tinh, thậm chí Thần Vực Thánh Địa! Cái này chính là giấc mộng mà bao nhiêu người vẫn luôn tha thiết ước mơ.

Nhưng cho dù Hàn Ngưng Nhi có được Sinh Mệnh Chi Mâu, thì Thần Vực Thánh Địa cũng không phải là tồn tại mà Triệu Phong muốn tiếp xúc liền có thể tiếp xúc được!

- Thiên phú của ngươi không tệ, chắc cũng là đệ tử của đại thể lực nào đó! Nếu như Ngưng Nhi nguyện ý, các ngươi cũng có thể kết làm bạn lữ! Điều này đối với ngươi mà nói, tuyệt đối có lợi chứ không hại!

Lão giả lực bào tiếp tục nói.

Thực lực của Triệu Phong, vừa rồi hẳn đã biết rõ, tuyệt đối vô cùng bất phàm.

Càng quan trọng chính là, với cục diện hiện tại, lão giả lực bào cũng chỉ có thể đặt hy vọng lên trên người Triệu Phong mà thôi!

Thậm chí, hẳn còn lấy bản thân Hàn Ngưng Nhi ra làm dụ lợi. Nếu là những nam tử bình thường khác, nhìn thấy vẻ đẹp cùng khí chất của Hàn Ngưng Nhi, sợ rằng sẽ nhịn không được, lập tức mở miệng đáp ứng, thế sống thế chết cũng phải thủ hộ vị Sinh Mệnh Nữ Thần này.

Nếu như Triệu Phong thật sự là thiên tài của đại thể lực nào đó, như vậy càng tốt hơn. Một khi Triệu Phong kết làm đạo lữ với Hàn Ngưng Nhi, như vậy thậm chí còn có khả năng trực tiếp cứu vớt Thần Thảo Môn!

Chỉ tiếc, Triệu Phong lại không phải!

- Tiền bối, ngài quá coi trọng ta rồi! Bản thân ta lẻ loi một mình, thậm chí còn có rất nhiều cừu gia ở khắp nơi nữa!

Triệu Phong truyền âm nói.

Hẳn cũng không phải là thiên tài của đại thể lực nào đó, thậm chí ở trong Cổ Lũng Vực cũng không dám hành động quá mức đường hoàng nữa.

Lão giả lực bào thở dài một tiếng, vận chuyển ý chí lực lượng, làm ra bộ dáng giống như chuẩn bị giao Hàn Ngưng Nhi cho Trọng Thổ Chân Thần.

- Bất quá, hoàn cảnh quần bách hiện tại của các ngươi cũng là do ta nên mới tạo thành! Hơn nữa, mục tiêu chuyển này của ta cũng đồng dạng là Tử Linh Vực...

Triệu Phong tiếp tục truyền âm nói. Những lời này đều là sự thật.

Sở dĩ lão giả lực bào cùng Hàn Ngưng Nhi bại lộ, là do Triệu Phong vô ý tạo thành. Hơn nữa, căn cứ theo trí nhớ của Diệt Thế Hắc Giao Long, thì Linh Tộc nơi Triệu Vũ Phỉ đang ở, cũng là tại Tử Linh Vực! Nói cách khác, về mặt lộ tuyến hai người cũng không xung đột nhau.

Vả lại, các thể lực muốn đối phó Triệu Phong cũng đã nhiều lắm, có thêm một Hoàng Long Các cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa, hiện tại Hoàng Long Các cùng Thần Thảo Môn đang đại chiến với nhau, phỏng chừng cũng không xuất ra được chiến lực cường đại cỡ nào để đối phó với mình.

- Mau giao nàng cho ta!

Ánh mắt Trọng Thổ Chân Thần nhìn chằm chằm lão giả lục bào, khóe miệng nở ra một tia cười nhạt.

- Được!

Lão giả lục bào lên tiếng, sau đó vận chuyển ý chí vĩ lực, trực tiếp ném mạnh Hàn Ngưng Nhi ra, nhưng mà mục tiêu lại là về phía Triệu Phong!

Nháy mắt vừa ném Hàn Ngưng Nhi ra, trong cơ thể lão giả lục bào liền dâng trào lên một cỗ Thần lực kinh thiên khổng lồ.

Ông oanh!

Trong thiên địa, biển xanh cuộn sóng bốc lên không thôi, uy thế của lão giả lục bào liên tục dâng cao lên.

- Hừ! Lão già cứng đầu này, không biết sống chết! Người chính là đang làm hại vị trẻ tuổi này mà thôi!

Trọng Thổ Chân Thần quát lớn một tiếng, tiếng thét cuộn cuộn như biển gầm, uy thế thiên địa chậm rãi lan tràn ra, thâm nhập nhân tâm.

Hắn đây chính là đang ám chỉ cho Triệu Phong, khuyên Triệu Phong nên hành sự theo lý trí. Đồng thời Trọng Thổ Chân Thần còn dùng cường đại uy thế của Chân Thần Ngũ giai, mạnh mẽ áp bách cùng chấn nhiếp Triệu Phong.

Cũng tại thời khắc này, gã Đội trưởng cùng đám đội viên Chân Thần Nhất giai trong Tiểu đội khám xét kia cũng đồng thời lao nhanh về phía Triệu Phong.

- Đi!

Triệu Phong vận chuyển ý chí lực lượng, đón đỡ Hàn Ngưng Nhi.

Soạt soạt!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp kim quang vũ dực, toàn thân hắn hóa thành một đạo quang mang đậm kim sắc, trực tiếp lóe lên, biến mất.

- Hửm? Tiểu bối này...

Trong lòng Trọng Thổ Chân Thần thoáng chút kinh ngạc.

Nơi đây đã bị đám người Hoàng Long Các bày ra thủ đoạn Cấm Không, nếu như Triệu Phong thi triển Độn Không Thuật, khẳng định là không thể nào thành công! Nhưng Triệu Phong lại trực tiếp thi triển Bí thuật phi hành phóng chạy, dường như sớm đã có dự liệu vậy.

Hơn nữa, tốc độ phi hành của Triệu Phong thật sự rất nhanh, hoàn toàn viễn siêu Chân Thần Tam giai bình thường.

- Đuổi theo!

Trọng Thổ Chân Thần hét lớn một tiếng.

- Đừng mơ tưởng!

Lão giả lục bào hoàn toàn mặc kệ sống chết, bùng nổ ra uy thế kinh thiên, liều mạng công kích Trọng Thổ Chân Thần.

Thực lực của Triệu Phong tựa hồ còn mạnh hơn gã Đội trưởng Chân Thần Tam giai kia một bậc, chỉ cần hắn quần lấy Trọng Thổ Chân Thần, Hàn Ngưng Nhi liền có khả năng bỏ trốn thành công.

- Bích Vân Liên Thiên!

Lão giả lục bào hét lớn một tiếng, công kích nháy mắt đã hoàn thành.

Ừng ừng!

Từng tầng từng tầng chường ảnh tinh quang bích lục lấp lánh, ẩn chứa Thủy, Mộc Áo Nghĩa cường đại, giống như mây bay ngập trời, thổi quét thẳng về phía Trọng Thổ Chân Thần.

- Muốn chết! Lão gia hỏa khốn kiếp này!

Trọng Thổ Chân Thần phần nộ rít gào, vận chuyển Thần lực, oanh kích ra một đạo Long ảnh ám hoàng sắc khủng bố kinh người.

Vốn dĩ đã có thể lập được đại công, hiện tại không ngờ hấn lại để cho Hàn Ngưng Nhi chạy thoát, Trọng Thổ Chân Thần há có thể không giận?

Hơn nữa, hấn nói thế nào cũng không ngờ tới, Triệu Phong chỉ là cường giả Chuẩn Thần, lại dám đáp ứng thỉnh cầu của lão giả lục bào, lựa chọn hộ tống Hàn Ngưng Nhi.

- Chế trụ tiểu tử kia, đợi chi viện tới!

Trọng Thổ Chân Thần truyền âm cho gã Tiểu Đội trưởng kia.

Tốc độ Triệu Phong thể hiện ra cực nhanh, hấn không trông mong gã Chân Thần Tam giai kia có thể bắt giữ được Triệu Phong. Nhưng chỉ cần không bị mất dấu, đợi chi viện còn lại của Hoàng Long Các tới là được.

- Vâng!

Gã Đội trưởng Chân Thần Tam giai kia lập tức đuổi theo Triệu Phong.

- Thuấn di!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, mang theo Hàn Ngưng Nhi, phóng thẳng vào trong hư không.

- Hấn lại còn biết Thuấn di?

Gã Chân Thần Tam giai vô cùng kinh ngạc.

Chỉ mới có tu vi Chuẩn Thần, lại có thể thi triển Thuấn di! Loại sự tình này ở Thần vực Man Hoang cũng là chuyện phi thường hiếm hoi. Phải biết rằng, ngay cả những Chân Thần Nhị giai, Tam giai cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được Không Gian Áo Nghĩa, cũng không thể tiến hành Thuấn di!

Hơn nữa, Triệu Phong lại còn đang mang theo một người nữa thi triển Thuấn di, quả thật là không biết sống chết a!

Mang theo một người chính là có thêm một phần gánh vác! Nếu như thể lực không đủ, rất có khả năng sẽ rơi vào trong khe nứt hư không, chết không có chỗ chôn!

- Thuấn di, ta cũng biết!

Gã Chân Thần Tam giai này cười lạnh một tiếng, đồng dạng cũng thi triển Thuấn di, nhảy vào trong hư không.

Lúc trước giao thủ với Triệu Phong một chiêu, hấn đã rơi xuống hạ phong. Lúc đó hấn còn tưởng rằng Triệu Phong là thiên tài của đại thế lực nào đó. Nhưng mà hiện tại xem ra, Triệu Phong phỏng chừng chỉ là một gã độc hành giả bình thường mà thôi.

Nếu là như vậy, Triệu Phong đắc tội Hoàng Long Các, tuyệt đối phải chết không thể nghi ngờ!

Bá!

Triệu Phong từ trong hư không nhảy ra, vội vàng ngưng tụ ra một đôi vũ dực lôi đình điện quang, độn không phóng đi.

- Mang theo một người sử dụng Thuấn di, khoảng cách bị rút ngắn lại, mà tiêu hao lại càng lớn hơn!

Triệu Phong thầm mắng một câu.

May mà Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Nhị trọng, nếu không, tiến hành Thuấn di còn có thể bị thất bại. Mà lúc này Triệu Phong đang xông xáo bên ngoài, cũng không thể đơn giản bại lộ ra Thời Không Trường Bào được.

Bá!

Sau một khắc, tại địa phương Triệu Phong vừa mới xuất hiện, gã Chân Thần Tam giai kia cũng từ trong hư không nhảy ra.

- Trên người tiểu tử này khẳng định có bảo vật!

Gã Chân Thần Tam giai này trong lúc truy đuổi, đồng thời cũng lâm vào trầm tư.

Triệu Phong có thể vừa mang theo một người vừa thi triển Không Gian Thuấn Di, trong tay hắn khẳng định có trọng bảo phụ trợ nào đó. Hơn nữa, Triệu Phong chỉ là một độc hành giả, không ngờ lại có thể đạt tới thực lực Chuẩn Thần Tam giai.

Từ những loại dấu hiệu này cho thấy, Triệu Phong rất có khả năng đã chiếm được một cái truyền thừa kinh thiên nào đó.

- Công tử, tiểu nữ tử Hàn Ngưng Nhi, đa tạ ân công xuất thủ cứu giúp! Bất quá người mang theo ta, chạy trốn sẽ khó khăn hơn rất nhiều, không thể nào thoát khỏi gã Chân Thần kia! Một khi để cho chi viện của Hoàng Long Các đuổi kịp, cả ta và người cũng sẽ phải táng thân tại nơi này!

Hàn Ngưng Nhi nhìn về phía Triệu Phong, ngữ khí có chút áy náy giải thích. Thanh âm của nàng như nước suối róc rách, chim chóc vui hót, khiến cho người ta nghe hết sức thoải mái.

Kỳ thật, trong lòng Hàn Ngưng Nhi cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ Triệu Phong lại có thực lực Chuẩn Thần Tam giai, hơn nữa còn có thể mang theo nàng Thuấn di nữa. Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy một vị Chuẩn Thần thiên tài kinh diễm như vậy!

- Không sai!

Triệu Phong đơn giản nói.

Gã Chân Thần Tam giai kia có thể thi triển Thuấn di, sẽ không dễ dàng bỏ rơi như vậy.

Ừm ừm!

Lôi đình vũ dục sau lưng Triệu Phong chợt nổ rộ ra lôi mang kinh người.

Lôi quang nổ rộ, Triệu Phong ở trong hư không xoay chuyển một vòng, đã xoay người bay thẳng về phía gã Chân Thần Tam giai ở phía sau.

Hàn Ngưng Nhi thoáng sửng sờ ngây người, chẳng lẽ Triệu Phong thật sự muốn giao chính mình cho Hoàng Long Các hay sao?

Toàn bộ Thần Thảo Môn vì để cho Hàn Ngưng Nhi đào sinh, đã hy sinh sinh mệnh nhiều đếm không hết, trong lòng Hàn Ngưng Nhi thập phần không đành lòng, nhưng lại bất lực không làm gì được.

Đã từng tận mắt nhìn thấy quá nhiều người bởi vì mình mà chết, Hàn Ngưng Nhi căn bản là không sợ sinh tử nữa, thậm chí nàng còn hy vọng chết rồi cũng tốt, chấm dứt hết thảy mọi chuyện, miễn cho gặp phải sự dằn vặt.

- Hửm?

Gã Chân Thần Tam giai kia nhìn thấy Triệu Phong bỗng nhiên bay thẳng về phía hắn, trong lòng cũng ngạc nhiên.

Nhưng sau một khắc, Triệu Phong đã thả Hàn Ngưng Nhi ra, đồng thời kích phát Thánh Lôi Thể, Huyết Ma Dương, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, trực tiếp giết tới.

- Thay vì vẫn luôn bị đuổi theo, còn không bằng trước hết giết chết người!

Khuôn mặt Triệu Phong băng lãnh, trong Tả Mâu bắt đầu vận chuyển ý chí đồng lực.

Hàn Ngưng Nhi nhất thời mở lớn cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong. Sở dĩ Triệu Phong chạy về, cũng không phải muốn giao nàng cho Hoàng Long Các, mà là muốn giết chết gã Chân Thần Tam giai này!

1218. Chương 1215: Cấp Tốc Giết Chết

- Giết ta?

Thần sắc gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các thoáng sửng sốt, chợt phì cười một tiếng. Tuy rằng lần trước hắn giao thủ một chiêu với Triệu Phong đã rơi xuống hạ phong, nhưng cái này tuyệt đối không chứng minh Triệu Phong có năng lực giết chết hắn!

- Để ta nhìn xem một chút, ngươi sẽ giết ta như thế nào?

Trên mặt gã Chân Thần Tam giai kia lộ ra nụ cười trào phúng.

Thực lực của Triệu Phong mạnh mẽ, thủ đoạn rất nhiều, thậm chí có khả năng còn có Thần khí cường đại. Nhưng mà, cho dù hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, nếu như hắn một lòng bỏ chạy, Triệu Phong có thể truy sát giết chết hắn được sao?

Phải biết rằng cục diện hiện tại chính là Triệu Phong đang bị Hoàng Long Các truy sát khắp nơi.

Mặt khác, sự vô tri cùng xung động lúc này của Triệu Phong, chính là phi thường hợp ý hắn! Chỉ cần hắn tạm thời kiềm chế Triệu Phong một hồi, đợi đến lúc chi viện của Hoàng Long Các chạy tới liền được rồi.

Đến lúc đó, Triệu Phong chỉ có chạy đằng trời!

Oanh!

Thân thể gã Chân Thần Tam giai này bỗng nhiên dâng cao lên vài phần, bề mặt toàn thân hiện lên một tầng lân giáp ám hoàng sắc, phảng phất như một ngọn núi cao nguy nga, dẫn động lực lượng Thổ thuộc tính trong thiên địa.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong tích súc lực lượng đã lâu, lúc này bỗng nhiên mạnh mẽ đánh ra một đạo chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc, chưởng ảnh nặng nề như núi, trên đó vạn lôi quấy nhiễu loạn xạ.

Lần này đây, Triệu Phong đã đem lực lượng của Ngũ Hành Áo Nghĩa dung nhập trong đó!

Năm loại Áo nghĩa Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, tuy rằng mỗi một loại chỉ đều đạt tới Nhất trọng, nhưng mà lực lượng năm loại Áo nghĩa kết hợp với nhau, uy năng sản sinh ra tuyệt đối không thể khinh thường.

Vù vù vù!

Trong lúc chưởng ảnh ngũ sắc thôi động, cũng đồng thời dẫn động lực lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa thiên địa, dung nhập bản thân khiến cho chưởng uy liên tục tăng lên.

- Lực lượng Áo nghĩa thật cường đại!

Thần sắc Chân Thần Tam giai kinh hãi.

Một chưởng lúc này Triệu Phong thi triển, so với chưởng pháp trước đây lúc giao thủ với hắn cơ bản là giống nhau như đúc, nhưng uy năng lại khác nhau một trời một vực!

Nói cách khác, lúc đó Triệu Phong giao thủ với hắn, vẫn còn bảo lưu lại thực lực!

Nghĩ tới đây, trong lòng gã Chân Thần Tam giai này thập phần khó chịu.

- Hừ!

Gã Chân Thần Tam giai này tức giận hừ lạnh một tiếng, không chút do dự dẫn động huyết mạch trong cơ thể.

Ông oanh!

Một cỗ lực lượng trầm trọng khổng lồ từ trong cơ thể hần bùng phát ra. Thân thể của gã Chân Thần Tam giai này liên tục bành trướng lớn lên, cuối cùng hóa thành hình thái nửa người nửa rồng.

Sau khi kích hoạt huyết mạch, hai cánh tay cường tráng của hần vờn quanh một tầng lân giáp ám hoàng sắc dày nặng, chợt mạnh mẽ oanh kích ra.

- Thổ Giao Long Tộc!

Ở xa xa, Hàn Ngưng Nhi cất tiếng nhắc nhở.

Thổ Giao Long Tộc, bài danh 2619 trong trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nổi danh với lực lượng phòng ngự, ở phương diện Thổ Chi Áo Nghĩa, có lực lĩnh ngộ được trời ưu ái!

Oanh! Phanh! Oành!

Chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc kia va chạm mạnh với gã Chân Thần Tam giai sau khi kích hoạt huyết mạch. Năng lượng Áo nghĩa kinh khủng nhất thời bùng nổ ra thiên địa bốn phía xung quanh.

Tu vi Hàn Ngưng Nhi chỉ mới là Huyền Quang Đại viên mãn, nhất thời cả người cảm thấy áp lực khó chịu, ngay cả hô hấp cũng có chút khó khăn, lập tức phải lui về phía sau mấy vạn dặm.

- Thật cường đại! Không nghĩ tới người trẻ tuổi này lại có thực lực đáng sợ như thế!

Hàn Ngưng Nhi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

Nhưng bỗng nhiên, từ trong chưởng ảnh lôi quang ngũ sắc đã bị gã Chân Thần Tam giai kia ngăn cản lại, đột nhiên bộc phát ra một cỗ huyết diễm ngập trời, cuồng bạo nóng bỏng. Trong nháy mắt đã bao vây lấy gã Chân Thần Tam giai kia.

Đồng thời, cỗ hỏa diễm này còn mang theo đặc tính ăn mòn thiêu đốt rất mạnh, rất khó dập tắt được.

- A! Cỗ lực lượng huyết mạch này...

Chân Thần Tam giai bỗng dừng gào lên một tiếng. Cỗ huyết mạch này tựa hồ còn mạnh hơn so với huyết mạch Thổ Giao Long Tộc của hần!

Thời điểm bị cỗ hỏa diễm này thiêu đốt, hần liền có cảm giác huyết mạch của mình giống như cũng bị thiêu đốt lên! Cảm giác này phi thường khó chịu! Hơn nữa tinh nguyên khí huyết trong cơ thể cũng còn đang xói mòn đi.

Phải biết rằng, Hỏa Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong cũng đã đạt tới Nhất trọng, thời điểm Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tu luyện tới Ngũ Hành Quy Nhất, Hỏa Chi Áo Nghĩa lại có chỗ tăng cường, sắp đạt tới Nhị trọng!

Bởi vậy, Hỏa Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong kết hợp với Huyết Ma Dương Thái Cổ, uy năng của nó phi thường cường đại!

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ngưng kết ra một đoàn quang diễm lôi điện.

Trong lúc gã Chân Thần Tam giai này vẫn còn đang bị Huyết Ma Dương Thái Cổ của Triệu Phong thiêu đốt, hần cũng tranh thủ cơ hội trực tiếp phát động công kích đồng thuật.

Oanh! Phanh!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vận vẹo, giống như hỏa diễm đang thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, bùng nổ ra ngay trên đầu gã Chân Thần Tam giai.

- A!

Gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các phát ra tiếng thét chói tai tê lương.

Vừa rồi, hắn chỉ là bị ngọn lửa cuồng bạo thiêu đốt, nhưng mà lúc này, hắn lại cảm giác như linh hồn cũng đang bị xé rách ra vậy! Cảm giác đau đớn này giống hệt như trăm đao ngàn chém, liên tục trùng kích vào tâm thần của hắn!

- Di Thiên Chương!

Chiêu thức ý cảnh của Triệu Phong biến đổi, vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, thi triển một loại chiến kỹ cường đại khác.

Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Nhị trọng, Thời Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Nhất trọng, mà bản thân Di Thiên Chương cũng là chiến kỹ Thần giai Trung phẩm! Uy lực của chương pháp này tuyệt đối mạnh hơn Phá Thiên Thánh Lô Chương rất nhiều lần.

Vài đạo chương ảnh ngập trời, mang theo khí thế mệnh mang bao la hùng vĩ, nhanh chóng chui vào trong hư không. Thời điểm tiếp theo hiện lên, liền đã đến trước mặt gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các kia!

Thành thịnh! Thành thịnh! Thành thịnh!

Linh hồn gã Chân Thần Tam giai vẫn còn đang nằm trong sự đau đớn thống khổ, căn bản không có năng lực chống cự, đã trực tiếp bị Di Thiên Chương oanh kích trúng.

Không gian ba động kinh người kia nhanh chóng lan tràn ra bốn phương thiên địa, khiến cho cả hư không đều bị chấn động khủng bố.

- Oa!

Gã Chân Thần Tam giai Hoàng Long Các kia bay ngược về phía sau mấy ngàn dặm, lưu lại một đường máu tiên diễm thảm thiết.

Lúc này, linh hồn, huyết mạch cùng thân thể của hắn đều bị tổn thương nghiêm trọng, chiến lực đã không đủ bốn thành so với thời kỳ đỉnh phong.

- Chạy!

Sắc mặt gã Chân Thần Tam giai này lộ ra thần sắc sợ hãi, lập tức xoay người bỏ chạy.

Ông!

Xung quanh thân thể hắn, Không Gian Áo Nghĩa bắt đầu ba động, hắn chuẩn bị thi triển Độn Không Thuật để chạy trốn.

- Không ngờ Chân Thần Tam giai lại bị đánh bại đơn giản như vậy!

Hàn Ngưng Nhi khiếp sợ ngây ngẩn tại chỗ.

Với trạng thái hiện tại của gã Chân Thần Tam giai này, cho dù hắn một lòng phóng chạy, Triệu Phong cũng có khả năng rất lớn đánh chết hắn!

Bất quá, Triệu Phong cũng sẽ không đuổi theo truy sát hắn, bởi vì cường giả của Hoàng Long Các đang trên đường chạy tới đây.

- Người thoát được sao?

Thần sắc Triệu Phong băng lãnh, vận chuyển Thần Linh Nhân, Không Gian Áo Nghĩa mạnh mẽ ba động, tập trung một phương thiên địa.

- Tỏa Không Chi Đờng!

Nhất thời, một cỗ lực lượng Không Gian vô hình chậm rãi lan tràn ra bốn phía hư không.

Mấy vạn dặm phụ cận gã Chân Thần Tam giai này đều bị Triệu Phong trực tiếp phong tỏa, không thể nào thi triển Không Gian Độn Thuật, ngay cả Không Gian Áo Nghĩa cũng bị sự hạn chế nhất định!

- Cái gì? Người còn có loại Bí thuật như vậy?

Gã Chân Thần Tam giai này nhất thời thất kinh.

Không Gian Áo Nghĩa rất khó lĩnh ngộ, mà chiến kỹ Không Gian cũng thập phần hiếm hoi. Gã Chân Thần Tam giai này cũng chỉ có một kiện Thần khí Hạ phẩm tập trung không gian mà thôi, nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể thi triển đồng thuật tập trung không gian như vậy!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong không có thời gian nói lời vô ích với hắn, trực tiếp phát động linh hồn đồng thuật!

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu tử tinh lôi quang đột nhiên bùng nổ ngay trên đầu gã Chân Thần Tam giai Hoàng Long Các kia.

Tại cả hai phương diện thân thể cùng linh hồn, lôi quang đồng diễm vô tận không ngừng thiêu đốt oanh tạc tàn sát bừa bãi.

- A! Tha mạng!

Gã Chân Thần Tam giai này vốn đã bị thương ở cả linh hồn cùng thân thể, tự nhiên là không thể chịu nổi.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Sau khi thi triển xong đồng thuật, Triệu Phong lại thi triển chiến kỹ Lực phách.

Oanh! Phan! Oành!

Một cỗ lực lượng Áo nghĩa kinh thiên khổng lồ công kích thẳng về phía Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các.

Hàn Ngưng Nhi chờ đợi ngay người ở phương xa, căn bản không thể tin nổi những gì mình nhìn thấy.

Một gã Chuẩn Thần, dùng tốc độ nhanh như sét đánh, đẩy lùi Chân Thần Tam giai, thuận thế nghiền ép cho hắn trọng thương, thậm chí sắp sửa cướp đoạt tính mạng của hắn nữa!

Gã thiếu niên tóc hoàng kim này, thật không phải là Chuẩn Thần thiên kiêu của thế lực Ngũ tinh nào sao?

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong thi triển một cái Lôi kiếp đồng thuật cuối cùng, lấy đi tính mạng của gã Chân Thần Tam giai này.

- Mau đi thôi!

Sau khi giết chết gã Chân Thần Tam giai, Triệu Phong mang theo Hàn Ngưng Nhi trực tiếp độn không mà đi.

Có thể nhanh chóng đánh chết một gã Chân Thần Tam giai như vậy, ngoại trừ một vài át chủ bài cường đại không có sử dụng, Triệu Phong căn bản cũng đã dốc hết toàn lực rồi.

Cộng thêm, liên tục thi triển đồng thuật cùng chiến kỹ cường đại, tiêu hao của Triệu Phong cũng là rất lớn. Nếu như lúc này lại gặp phải một gã Chân Thần Tam giai nữa, chỉ sợ Triệu Phong cũng không phải là đối thủ của hắn!

oOo

Sau khi hai người Triệu Phong bỏ đi không bao lâu, một cỗ uy áp khổng lồ như muốn nghiền ép vạn vật thiên địa chột hàng lâm nơi này.

Hai vị lão giả với khí tức kinh người, đã đi tới địa phương gã Chân Thần Tam giai của Hoàng Long Các vẫn lạc. Một người trong đó chính là Trọng Thổ Chân Thần!

- Nơi này đã từng phát sinh qua đại chiến! Hơn nữa còn có một cỗ tử khí!

Sắc mặt Trọng Thổ Chân Thần trầm xuống.

Lúc này, hắc sử dụng lệnh bài truyền tin cũng không thể liên lạc với gã Chân Thần Tam giai kia, kết quả không cần nói cũng biết!

- Tiểu tử kia có năng lực đánh chết Chân Thần Tam giai sao?

Trọng Thổ Chân Thần căn bản không thể tin nổi.

- Tốc độ của ngươi và ta nhanh như vậy, cho dù thực lực của tên tiểu tử kia đạt tới Chân Thần Tam giai đỉnh phong, cũng không có khả năng giết chết một gã Chân Thần Tam giai nhanh đến như vậy được!

Vị lão giả còn lại nói.

- Xem ra, chắc là có người khác xuất thủ tương trợ! Hoặc là trên người tên tiểu tử này có trọng bảo!

Trọng Thổ Chân Thần suy đoán.

- Không thể bỏ qua cho hắc và Hàn Ngưng Nhi!

Hai đạo thân ảnh tức giận hừ lạnh một tiếng, phẩy tay áo bỏ đi.

oOo

Triệu Phong mang theo Hàn Ngưng Nhi, liên tục thi triển Không Gian Thuần Di, sau khi phóng chạy hơn năm trăm vạn dặm mới dừng lại.

Bản thân tiêu hao của Không Gian Thuần Di vốn đã rất lớn, mà Triệu Phong lại còn mang theo người khác, liên tục thi triển hơn mười lần Không Gian Thuần Di, lúc này đã là cực hạn của hắc rồi.

Đương nhiên, nếu không phải Triệu Phong chỉ mới quen biết Hàn Ngưng Nhi, căn bản không tin được nàng, liền có thể trực tiếp thu nàng vào trong Thời Không Trường Bào, hoặc là bên trong Không gian Trữ vật cũng được.

Nhưng mà bí mật Thời Không Trường Bào này, tuyệt đối không thể đơn giản bại lộ ra. Mà bên trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong cũng có vô số bảo vật, cường giả dưới Cổ Thần nhìn thấy cũng phải thêm muốn không thôi.

- Đa tạ ân công cứu giúp, tiểu nữ không có gì báo đáp nổi!

Hàn Ngưng Nhi lập tức nói lời cảm tạ với Triệu Phong. Sau đó, nàng khẽ vận chuyển ý chí đồng lực. Một cỗ Sinh Mệnh Áo Nghĩa kỳ lạ, vô cùng ôn hòa nhất thời tiến vào trong cơ thể Triệu Phong.

Trong nháy mắt, Triệu Phong liền cảm giác thân thanh khí爽, toàn bộ những mệt nhọc vừa rồi hoàn toàn quét sạch khỏi cơ thể.

Đồng thời cỗ lực lượng Sinh Mệnh này cũng chậm rãi chữa trị những thương thế trên người Triệu Phong, thậm chí còn có thể làm dịu thể phách, bổ sung nguyên khí tiêu hao lúc trước.

- Năng lực thật nghịch thiên!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh.

Nếu như cảnh giới của Hàn Ngưng Nhi có thể cao hơn một chút, hiệu quả trị liệu có thể sẽ càng tốt hơn, thậm chí còn có thể xúc tiến tu vi cảnh giới của Triệu Phong nữa.

Dưới sự trị liệu của Sinh Mệnh Chi Mâu, Triệu Phong rất nhanh đã khôi phục trở lại, các phương diện đều khôi phục lại trạng thái tốt nhất.

- Gọi ta Triệu Phong là được!

Triệu Phong đơn giản nói.

Lộ trình đến Tử Linh Vực thập phần xa xôi vắng vẻ, nếu như vẫn luôn bị gọi là ân công, Triệu Phong nghe mãi cũng cảm thấy khó chịu.

- Lại phải đi đường vòng nữa rồi! Trước tìm một tòa Giao Dịch Linh Điện, đổi lấy một phần địa đồ cái đã!

Phạm vi của địa đồ trong tay Triệu Phong thập phần hữu hạn. Nếu như muốn đi đường vòng, tự nhiên là phải đổi lấy một bản địa đồ mới.

Giao Dịch Linh Điện thì rất dễ tìm, thế nhưng Giao Dịch Linh Điện cũng có phân chia đẳng cấp khác nhau.

Thế lực cường không càng mạnh, thì đẳng cấp của Giao Dịch Linh Điện cũng càng cao hơn, giao dịch tiến hành bên trong cũng sẽ càng lớn.

oOo

Ba tháng sau, Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi đã ly khai phạm vi thế lực của Thần Thảo Môn cùng Hoàng Long Các, đi vào một tòa Giao Dịch Linh Điện.

Trong một khu vực đặc thù của Giao Dịch Linh Điện, tại nơi này chỉ cần giao nộp một lượng phí dụng nhất định, liền có thể thuê được một góc nhỏ, chủ sạp có thể bày sạp ở chỗ này, tiến hành giao dịch, trao đổi những vật phẩm mà mình muốn.

Triệu Phong giao nộp một lượng Thần Tinh nhất định, đổi lấy rồi một cái quầy hàng.

Ngẫm nghĩ trong chốc lát, Triệu Phong lấy ra hai loại trân bảo tu luyện lấy được từ Phượng Sào. Sau đó, hắn lấy ra một tấm bảng gỗ, viết xuống mấy cái chữ lớn: Đổi địa đồ phụ cận!

- Đây là... Thiên Liên Bích U Thảo, còn có Kim Tủy Quả!

Mấy chủ sạp phụ cận Triệu Phong, nhìn thấy hai loại vật phẩm Triệu Phong xuất ra, thần sắc nhất thời biến đổi, trong mắt lộ ra quang mang nóng bỏng.

1219. Chương 1216: Kiểm Phong Chuẩn Thần

- Đây là... Thiên Liên Bích U Thảo, còn có Kim Tủy Quả!

Mấy chủ sạp phụ cận Triệu Phong, nhìn thấy hai loại vật phẩm Triệu Phong xuất ra, thần sắc nhất thời biến đổi, trong mắt lộ ra quang mang nóng bỏng.

Hai món trân tài Thiên Liên Bích U Thảo, Kim Tủy Quả này, đối với Chân Thần Tứ giai cũng có sự dụng hoặc cực lớn.

Sau đó, bọn họ khẽ nhìn thoáng qua Triệu Phong một cái, phát hiện đối phương cũng không phải là cường giả Chân Thần, không khỏi lắc đầu thở dài một tiếng.

Triệu Phong xuất ra hai món trân tài này đổi lấy địa đồ, như vậy yêu cầu đối với địa đồ khẳng định cũng phải rất cao. Phỏng chừng cũng chỉ có một vài Chân Thần Tam giai, hoặc là Chân Thần Tứ giai mới có thể xuất ra được địa đồ mà Triệu Phong cần.

Nhưng trong tòa Giao Dịch Linh Điện này, Chân Thần Tam giai cũng đã thập phần hiếm thấy, Chân Thần Tứ giai đại khái mấy năm mới có thể nhìn thấy một lần! Nói cách khác, hai món bảo vật này của Triệu Phong rất có khả năng không thể giao dịch được.

Tuy rằng trong Giao Dịch Linh Điện vẫn đều cấm tranh đấu, nhưng mà Triệu Phong xuất ra hai món bảo vật trân quý như vậy, lại không có thực lực tương đối, nhất định sẽ bị người khác để mắt tới. Một khi hắn vừa rời khỏi Giao Dịch Linh Điện liền xong đời!

- Hai loại dược liệu này của ngươi quá trân quý rồi!

Bên cạnh Triệu Phong, một nàng nữ tử đầu đội đầu bông màu trắng chột khẽ truyền âm cho hắn. Nàng nữ tử này, tự nhiên chính là Hàn Ngưng Nhi!

Bởi vì địa bàn của Hoàng Long Các cách nơi này không xa, lệnh truy nã đối với Hàn Ngưng Nhi khẳng định cũng sẽ âm thầm lan tỏa tới đây. Vì lý do an toàn, Triệu Phong mới cố tình mua một cái đầu bông đội đầu đặc thù, có thể phòng ngừa Thần thức dò xét, che giấu diện mạo của Hàn Ngưng Nhi lại.

Bất quá, cho dù là như vậy, cũng không cách nào che giấu được khí chất cùng cỗ sinh cơ tự nhiên tản mát ra trên toàn thân nàng! Cho dù người khác nhìn không thấy dung mạo của nàng, nhưng cũng sẽ biết đây nhất định là một vị mỹ nhân tuyệt sắc.

- Hiện tại cũng không có cách nào khác! Nếu như không có địa đồ, muốn đến được Tử Linh Vực, thời gian tiêu hao ít nhất cũng sẽ tăng lên gấp đôi! Hơn nữa khả năng gặp phải nguy hiểm trên đường cũng càng cao hơn!

Triệu Phong truyền âm trả lời.

- Người thật sự không phải là đệ tử của đại thể lực nào đó sao?

Hàn Ngưng Nhi đột nhiên hỏi.

Bản thân Triệu Phong có huyết mạch cường đại, thực lực mạnh mẽ, còn có thiên phú kinh người, am hiểu nhiều loại lực lượng Áo nghĩa. Rất khó tưởng tượng, một người như vậy, không ngờ lại không phải thành viên của một đại thể lực nào đó.

Bất quá, nếu như Triệu Phong thật sự là người của đại thể lực nào đó, cũng không cần e ngại Hoàng Long Các như vậy, có thể trực tiếp mượn dùng Truyền Tống Trận của các thể lực Tứ tinh rưỡi, thậm chí thể lực Tứ tinh đỉnh phong để di chuyển.

- Không phải!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng rất muốn kiếm một cái lệnh bài thân phận, một cái thân phận có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của thể lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Bất quá, muốn lấy được loại lệnh bài thân phận này, tuyệt đối không dễ dàng chút nào! Hơn nữa trong Cổ Lũng Vực này, các thể lực mà Triệu Phong đặc biệt hơi chút nhiều, dưới tình huống không rõ ràng địch ta, hẳn vẫn không thể tùy tiện bại lộ thân phận.

- Không ngờ lại là Thiên Liên Bích U Thảo!

Không ít đám người đi dạo quanh đây đều dừng bước lại trước mặt Triệu Phong. Rất nhanh, đại bộ phận đám người trên cả con đường này đều tụ tập lại chỗ quầy hàng của Triệu Phong.

- Tiểu tử, ngươi muốn địa đồ như thế nào?

Lúc này, một gã nam tử trung niên chợt mở miệng hỏi. Trên người hắn, hữu ý vô ý tản ra một cỗ khí tức Quỷ Đạo khiến người ta sợ hãi. Những người thực lực hơi yếu một chút, chỉ cần đứng quá gần hắn, tâm tính cũng có khả năng bị hắn ảnh hưởng.

- Chân Thần Nhị giai!

Không ít cường giả Huyền Quang Cảnh tu vi hơi thấp lập tức tránh ra xa. Mặc dù chỉ là Chân Thần Nhị giai, nhưng mà người này lại là Tu sĩ Quỷ Đạo, vẫn không nên chọc vào hắn mới thỏa đáng.

- Chỉ ít phải là địa đồ hoàn chỉnh của tám thể lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Địa đồ tin tức của Thiên Vũ Đảo chủ đại khái cũng chỉ liên quan đến sáu thể lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, hơn nữa tin tức của mỗi một cái thể lực cũng không toàn diện cho lắm.

- Tiểu tử, giá tiền này của ngươi quá cao! Ta chỉ có địa đồ hoàn chỉnh của sáu thể lực Tứ tinh rưỡi, ngươi có đổi hay không?

Sắc mặt gã nam tử trung niên kia lạnh lẽo, uy áp Quỷ Đạo vô hình chậm rãi tụ tập về phía Triệu Phong.

Bên cạnh Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi chợt kêu lên một tiếng đau đớn. Hiển nhiên, với tu vi Huyền Quang Cảnh Đại viên mãn của nàng, khó có thể chống lại uy thế của gã Chân Thần Nhị giai này!

- Vậy thì rút đi!

Thanh âm Triệu Phong bình thản. Ngay trong nháy mắt câu nói này truyền ra, tất cả khí tức Quỷ Đạo phụ cận hần đều trực tiếp tan vỡ, tản ra không còn lại chút nào nữa.

- Người!

Thần sắc gã Chân Thần Nhị giai này chấn động, muốn nói điều gì, nhưng cuối cùng vẫn dừng lại. Từ biểu hiện vừa rồi của Triệu Phong, liền có thể nhìn ra được, thực lực của Triệu Phong tuyệt đối không kém gì hần!

- Hừ! Chỉ là một Chuẩn Thần Nhị giai lại dám xuất ra bảo vật như vậy! Thợ săn của Giao Dịch Linh Điện sẽ không bỏ qua người!

Gã Chân Thần Nhị giai này lui sang một bên, hừ lạnh một tiếng.

Giao Dịch Linh Điện, chỉ cần giao nộp phí dụng nhất định, bất luận kẻ nào cũng có thể đi vào. Nhưng mà có một loại người đi vào Giao Dịch Linh Điện, cũng không phải muốn tiến hành giao dịch, mà là để tìm kiếm con mồi! Loại người này được gọi là Thợ săn!

Một khi Thợ săn coi trọng một món vật phẩm nào đó, bọn chúng sẽ luôn nằm vùng ở phụ cận, mãi cho đến khi đối phương rời khỏi Giao Dịch Linh Điện, liền bám theo tiến hành cướp đoạt.

Đáng sợ hơn chính là, những gã Thợ săn này đại đa số đều là tụ năm tụ ba hoạt động. Bởi vậy, những người bình thường đến Giao Dịch Linh Điện cũng đều là kết bè kết đội, hoặc là mang theo cường giả tiến hành bảo tiêu.

- Ha ha... Thợ săn sao?

Trong lòng Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lần trước hần ở trong Giao Dịch Linh Điện của Lam Nhân Băng Lang Tộc bại lộ quá nhiều tiền tài, cuối cùng đã bị người của Lam Nhân Băng Lang Tộc để ý tới. Bất quá cuối cùng, Triệu Phong ngược lại đã đem những gã Thợ săn này nhất nhất tru diệt.

Từ sau khi lấy ra hai món trân tài này, Triệu Phong đã sớm phát hiện ra, trong âm thầm đang có mấy đạo ánh mắt thị huyết hung lệ để ý tới chính mình! Bất quá tu vi của những người này cũng không mạnh mẽ bao nhiêu. Dù sao tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng không tính cao cấp bao nhiêu, ngay cả Chân Thần Tam giai cũng rất ít nhìn thấy.

Sau đó, liên tục có người đến trưng cầu giao dịch với Triệu Phong.

Trong đó có hai người cũng đạt tới yêu cầu của Triệu Phong, có được địa đồ hoàn chỉnh của tám thế lực Tứ tinh rười trở lên. Nhưng mà trong địa đồ của hai người này có địa đồ của hai đại thế lực Tứ tinh rười, bản thân Triệu Phong cũng có, bởi vậy giao dịch không thành công!

Một ngày sau, Triệu Phong cũng chưa thể giao dịch được địa đồ mà chính mình cần, nhưng ở phụ cận lại có thêm rất nhiều người núp trong bóng tối âm thầm để ý tới hần.

- Chân Thần Tứ giai trong tòa Giao Dịch Linh Điện này quá ít, xem ra rất khó giao dịch thành công rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

- Hửm? Thiên Liên Bích U Thảo!

Lúc này, cách đó không xa chợt truyền đến một đạo thanh âm kinh ngạc. Sau đó, bốn đạo nhân ảnh rất nhanh đã đi tới chỗ của Triệu Phong.

Bốn người này gồm hai gã thanh niên, một nữ tử, còn có một vị lão giả khuôn mặt thâm trầm, khí tức sâu không thể lường. Bên ngoài thân thể bốn người này đều có chung một đặc điểm, chính là làn da tím đen, con người màu trắng đục, khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị đáng sợ.

- Đây là... U Quỷ Tộc!

- Bốn người này, không phải là Chuẩn Thần thiên tài của U Quỷ Tộc sao? Thanh niên đầu lĩnh kia chính là Mạc Quỷ Chuẩn Thần!

Trong đám đông ở đây, không ít người đã nhận ra thế lực này, nhất thời đều tránh xa ra.

U Quỷ Tộc là một thế lực Tứ tinh rười trong Cổ Lũng Vực, tồn tại tương đối cường đại, thực lực không sai biệt lắm so với Hoàng Long Các.

- Thiên Liên Bích U Thảo này, ta muốn!

Bạch đồng âm trầm của Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, trực tiếp nói.

- Địa đồ hoàn chỉnh của tám thế lực Tứ tinh rười trở lên!

Triệu Phong nhìn đám người này một cái, trực tiếp mở miệng.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần chỉ là Chuẩn Thần Nhị giai, trình độ so với Đế Lâm Chuẩn Thần, Lam Diệp Chuẩn Thần mà Triệu Phong đã gặp trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không chênh lệch bao nhiêu.

- Hửm?

Trong cặp mắt Mạc Quỷ Chuẩn Thần không hề che giấu, hiện lên một tia sát ý rõ ràng.

Hắn không nghĩ tới, tên Chuẩn Thần nho nhỏ bày sập trong Giao Dịch Linh Điện này không ngờ lại không ỉnh mặt mũi.

Phải biết rằng, U Quỷ Tộc chính là thế lực Tứ tinh rười cường đại, trong tộc có Cổ Thần tọa trấn. Mỗi một cái thế lực Tứ tinh rười chỉ ít cũng quản hạt hơn mười cái thế lực Tứ tinh, huống quản Giao Dịch Linh Điện cũng có gần hai mươi cái.

Quy củ của những Giao Dịch Linh Điện này, có sự ước thúc tuyệt đối với người của những thế lực Tứ tinh. Thế nhưng đối với người của thế lực Tứ tinh rười quản hạt phiên lãnh địa này, lại không có bất kỳ tác dụng gì!

Quy củ, vĩnh viễn đều là công cụ để kẻ mạnh ràng buộc kẻ yếu hơn mình! Chỉ có kẻ yếu mới phải phục tùng!

- Không nên gây chuyện thị phi!

Vị lão giả thâm trầm bên cạnh Mạc Quỷ Chuẩn Thần chợt nhàn nhạt nói.

Tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng không thuộc về lãnh địa của U Quỷ Tộc, bằng không, hắn cũng không cần phải quản Mạc Quỷ Chuẩn Thần làm gì.

- Tiểu tử, bán cho U Quỷ Tộc một cái mặt mũi! Ta cho người địa đồ tin tức của bốn thế lực Tứ tinh rười trở lên, Thiên Liên Bích U Thảo để lại cho ta!

Lão giả này tiếp tục mở miệng.

Vừa rồi Triệu Phong đã cự tuyệt Mạc Quỷ Chuẩn Thần, hoàn toàn không cấp mặt mũi cho U Quỷ Tộc. Nếu như hắn thật sự dựa theo yêu cầu của Triệu Phong, tiến hành giao dịch công bằng, đây chẳng phải đã làm tổn hại bộ mặt của U Quỷ Tộc rồi sao?

Triệu Phong khẽ nhú mày, trong lòng thập phần không vui.

Nếu như hắn có được thực lực cường đại, có thân phận khiến người ta kiêng kỵ, thì tuyệt đối sẽ không bị người khác ức hiếp như vậy.

- Ta tới đây là muốn giao dịch địa đồ, cũng không phải tới bán mặt mũi!

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Hửm?

Nghe tới đây, cặp mày lão giả này khẽ nhú lại, một cỗ uy áp vô hình lan tỏa ra.

Vù vù!

Không khí xung quanh đột nhiên biến thành một mảnh âm trầm, mơ hồ truyền đến thanh âm lẹ quỷ rít gào, âm trầm đáng sợ.

- Chân Thần Tứ giai!

Sắc mặt mọi người chấn động, vội vàng lui xa về phía sau.

Bản thân lão giả này là cường giả Chân Thần Tứ giai, hơn nữa sau lưng lại còn là U Quỷ Tộc, cho dù có giết người trong Giao Dịch Linh Điện, người chứng không tòa Giao Dịch Linh Điện này cũng sẽ không dám nói gì.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Triệu Phong đều tràn ngập vẻ thương hại. Ngay cả những gã Thợ săn đang âm thầm theo dõi ở xa xa cũng chủ động buông tha mục tiêu này.

- Ha ha... người của U Quỷ Tộc lại muốn động thủ trong Giao Dịch Linh Điện do Thiên Lam Tộc chúng ta quản lý sao?

Ngay vào lúc này, cách đó không xa chợt truyền đến một tràng cười lớn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Thanh âm người này có chút quen thuộc, nhưng trong lúc nhất thời hắn không nhớ nổi ra là ai!

- Đây không phải là Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc sao?

Cặp mắt âm lãnh của Mạc Quỷ Chân Thần U Quỷ Tộc nhìn chằm chằm về phía một đạo thân ảnh đang bay tới.

Mà ánh mắt của lão giả U Quỷ Tộc thì lại nhìn chăm chú vào một vị lão bà tóc xanh đang đi theo phía sau Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, ngươi đây là có ý gì? U Quỷ Tộc ta sao có thể làm ra chuyện tình này được!

Ánh mắt Mạc Quỷ Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Triệu huynh, không nghĩ tới lại có thể gặp được ngươi ở chỗ này!

Kiếm Phong Chuẩn Thần trực tiếp đi tới trước mặt Triệu Phong, ngữ khí vui vẻ, nói.

Kiếm Phong Chuẩn Thần này chính là Thiên kiều của Thiên Lam Tộc, lúc trước ở trong Phượng Lâm đã mở lời mời Triệu Phong và đám người Kim Tí Tộc cùng tiến công Phượng Sào.

- Hừ!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng, sắc mặt âm trầm.

Vừa rồi hắn đã lên tiếng hỏi Kiếm Phong Chuẩn Thần, nhưng đối phương lại không thèm để ý tới hắn, lại đi bắt chuyện với gã chủ sạp Chuẩn Thần này!

Bất quá, không ngờ Kiếm Phong Chuẩn Thần lại gọi gã chủ sạp này là Triệu huynh! Điều này khiến cho Mạc Quỷ Chuẩn Thần có chút kinh ngạc. Danh khí của Kiếm Phong Chuẩn Thần trong Thiên Lam Tộc cũng không nhỏ, có thể được hắn xưng huynh gọi đệ, tất nhiên cũng là người có thân phận không nhỏ!

- Đây là địa đồ của tám thế lực Tứ tinh rười trở lên! Thiên Liên Bích U Thảo này, ta muốn!

Lão giả của U Quỷ Tộc kia đột nhiên mở miệng, lấy ra một khối ngọc phù, bên trong có tin tức hắn vừa mới lạc ấn vào.

Thiên Lam Tộc chính là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, so với U Quỷ Tộc còn cường đại hơn rất nhiều. Mà Kiếm Phong Chuẩn Thần lại nhận biết Triệu Phong, cứ như vậy, nếu U Quỷ Tộc muốn có được Thiên Liên Bích U Thảo, cũng chỉ có thể tiến hành giao dịch công bằng mà thôi.

- Thật xin lỗi! Dẹp quây rồi!

Triệu Phong mỉm cười, thu hồi hai gốc dược thảo, dọn dẹp quây hàng, tiến về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Mặc dù hắn chỉ mới gặp mặt Kiếm Phong Chuẩn Thần một lần, nhưng với tính cách hào hiệp ngay thẳng của đối phương, hắn cũng không phải hạng người lòng dạ thâm sâu. Nếu không, Kiếm Phong Chuẩn Thần

cũng sẽ không chủ động tới đây, giải vây giúp Triệu Phong. Hiển nhiên đối phương đã có ý kết giao Triệu Phong.

Nếu là như vậy, Triệu Phong sẽ có thể lấy được địa đồ chi tiết từ chỗ của Thiên Lam Tộc, nói không chừng còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của Thiên Lam Tộc nữa, không cần thiết phải tiếp tục bày sập ở nơi này làm gì.

- Tiểu bối, lá gan của ngươi rất lớn!

Trong mắt lão giả U Quỷ Tộc bắn ra hai đạo u mang âm lãnh, lời nói gần từng chữ một.

1220. Chương 1217: Cổ Lũng Võ Hội

- Tiểu bối, lá gan của ngươi rất lớn!

Trong mắt lão giả U Quỷ Tộc bắn ra hai đạo u mang âm lãnh, lời nói gần từng chữ một.

Cổ sát ý băng lãnh thấu xương kia hoàn toàn không che giấu chút nào, có thể cảm nhận được vô cùng rõ ràng, khiến cho tất cả mọi người ở phụ cận vô cùng sợ hãi.

- Chúng ta đi!

Lão giả U Quỷ Tộc tức giận hừ lạnh một tiếng, mang theo đám người trẻ tuổi của U Quỷ Tộc rời khỏi nơi đây.

Nếu như không phải đang có người của Thiên Lam Tộc ở chỗ này, mà Kiếm Phong Chuẩn Thần lại quen biết với Triệu Phong, vừa rồi hẳn đã xuất thủ diệt sát Triệu Phong rồi!

Sau khi đám người U Quỷ Tộc rời đi, mọi người ở hiện trường nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Uy thế cùng sát ý của Chân Thần Tứ giai, cũng không phải dễ chống đỡ như vậy.

- Nguy hiểm thật! Không nghĩ tới hẳn còn quen biết người của Thiên Lam Tộc!

Hàn Ngưng Nhi khẽ thở ra một hơi.

Mặc dù thực lực của Triệu Phong rất mạnh, không đến mức dễ dàng bị Chân Thần Tứ giai giết chết, nhưng nếu là như vậy, thân phận của hai người bọn họ cũng sẽ bị bại lộ!

May mà Triệu Phong quen biết người của Thiên Lam Tộc, giải quyết xong nguy cơ lần này.

Thiên Lam Tộc là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, so với Thần Thảo Môn, Hoàng Long Các còn mạnh hơn một bậc.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, đa tạ người giúp ta giải vây!

Triệu Phong đi về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần, vừa cười vừa nói.

- Sao lại nói như vậy? Ban đầu ở trong Phượng Sào, nếu như không phải Triệu huynh bắt giữ Hầu Khánh, dụ đi nhân mã của Thiên Thủy Yêu Tộc...

Kiếm Phong Chuẩn Thần mỉm cười với Triệu Phong, trong mắt tràn đầy vẻ tán thưởng.

Trước đây trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, Triệu Phong ở trước mặt rất nhiều cường giả Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc, đánh bại cùng bắt giữ Hầu Khánh, dẫn đi nhân mã của Thiên Thủy Yêu Tộc, cuối cùng còn trốn thoát từ trong tay Chân Thần Tứ giai.

Chiến tích như vậy, khiến cho Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần bội phục.

Mặt khác, cũng chính nhờ lúc đó Triệu Phong dẫn đi cường giả của Thiên Thủy Yêu Tộc, mới khiến cho Thiên Lam Tộc thoát ly được hiểm cảnh.

Nghe Kiếm Phong Chuẩn Thần nói như vậy, vị lão bà cùng nữ tử mái tóc lam nhạt kia của Thiên Lam Tộc cũng không khỏi phải nhìn về phía Triệu Phong một cái.

Về chuyện tình của Thiên Lam Tộc trong Phượng Sào, trước đây bọn họ cũng đã từng nghe nói qua.

Lần đó Thiên Lam Tộc đang đối mặt với sự cưỡng ép của Thiên Thủy Yêu Tộc cùng một chủng tộc Tứ tinh đỉnh phong khác, mà Triệu Phong lại xuất thủ bắt giữ Hầu Khánh, kèm chế Thiên Thủy Yêu Tộc, nhờ vậy mà Thiên Lam Tộc mới có thể thoát hiểm.

Có thể bắt giữ được Hầu Khánh, uy hiếp được Chân Thần Tứ giai, thậm chí còn thuận lợi chạy trốn! Gã thanh niên tóc hoàng kim này, tuyệt đối không đơn giản!

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc khẽ gật đầu.

Kiểm Phong Chuẩn Thần ở bên ngoài kết giao với người có tiềm lực như vậy, đối với Thiên Lam Tộc cũng là một loại trợ giúp rất lớn.

- Kiểm Phong Chuẩn Thần, thanh danh của ta không tốt lắm, việc này cũng không cần phải nhắc lại!

Triệu Phong âm thầm truyền âm cho Kiểm Phong Chuẩn Thần.

- Minh bạch!

Trong nháy mắt Kiểm Phong Chuẩn Thần liền sáng tỏ.

Những hành động trước đây của Triệu Phong, có thể nói là đã triệt để đắc tội với Thiên Thủy Yêu Tộc. Nhưng mà sau lưng Triệu Phong tựa hồ cũng không có đại thế lực gì, bởi vậy Triệu Phong không hy vọng danh tiếng của mình lan truyền quá rộng rãi, để tránh khỏi lọt vào sự truy sát của Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Triệu huynh, người cần địa đồ khu vực phụ cận sao?

Kiểm Phong Chuẩn Thần đột nhiên hỏi.

- Đúng vậy! Hiện tại ta có việc gấp, cần phải rời khỏi Cổ Lũng Vực!

Triệu Phong thẳng thắn, nói.

Đồng thời, hắn cũng ám chỉ với Kiểm Phong Chuẩn Thần, có thể nào giúp hắn một chút hay không, kiểm cho hắn một lệnh bài thân phận, một cái lệnh bài thân phận có thể mượn dùng, sử dụng Truyền Tống Trận cao cấp.

- Người muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực?

Kiểm Phong Chuẩn Thần khẽ kinh hãi.

Thần vực Man Hoang mệnh mệnh vô hạn, cho dù là một Vực trong đó cũng đã vô cùng to lớn. Đệ tử Thiên Lam Tộc bình thường đi ra ngoài lịch luyện, trên cơ bản cũng sẽ không rời khỏi Cổ Lũng Vực.

- Cái này thật ra có chút khó khăn! Cho dù là người của Thiên Lam Tộc đi ra ngoài lịch luyện, cũng chỉ có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của mấy thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên ở phụ cận mà thôi!

Kiểm Phong Chuẩn Thần cười khổ, nói.

Đồng thời trong lòng hắn còn đang suy nghĩ, lẽ nào thế lực phía sau Triệu Phong là ở một Vực khác?

Bằng không, một người sau lưng không có bất kỳ thế lực gì, làm sao có thể có được thực lực như thế?

- Thì ra là vậy!

Triệu Phong khẽ gật đầu.

Thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên trong Cổ Lũng Vực cũng có mười mấy cái, một vài thế lực khoảng cách khá xa Thiên Lam Tộc, căn bản cũng sẽ không cấp cho Thiên Lam Tộc mặt mũi.

Đương nhiên, còn có những thế lực đối địch của Thiên Lam Tộc, nói không chừng còn sẽ gây khó dễ, thậm chí xuất thủ với thành viên Thiên Lam Tộc đi ra ngoài lịch luyện nữa.

- Cho dù đường xá gian nan đến đâu, ta cũng cần phải tới Tử Linh Vực! Đây cũng là sự tôi luyện đối với con đường võ đạo của ta!

Triệu Phong vừa cười vừa nói.

- Tử Linh Vực?

Thần sắc ba người Thiên Lam Tộc nhất thời chấn kinh.

Tử Linh Vực cách xa Cổ Lũng Vực tới ba Vực, con đường này cũng không phải xa xôi bình thường a!

Bất quá, chân chính khiến cho bọn họ tò mò chính là, vì sao Triệu Phong lại muốn đi Tử Linh Vực?

- Ha ha... Triệu huynh quả nhiên không phải là người bình thường a!

Kiểm Phong Chuẩn Thần kinh ngạc trong chớp lát, mới cười vui vẻ nói.

Triệu Phong chỉ mới là một Chuẩn Thần, lại muốn đi xuyên qua ba Vực, phần quyết tâm cùng dũng khí này cũng đủ để khiến cho hắn kính nể.

- Triệu huynh, nếu như ngươi tới Thiên Lam Tộc của ta, ta ngược lại có thể giúp ngươi tiết kiệm một đoạn lộ trình, bất quá chuyện này chúng ta ra ngoài cũng có chuyện quan trọng phải làm, ta cũng chỉ có thể giúp ngươi những thứ này!

Vừa nói xong, từ mi tâm Kiểm Phong Chuẩn Thần đã bay ra một quang đoàn đậm lam sắc.

Triệu Phong cũng không chống lại, tùy ý để cho đoàn lam quang này bay vào trong mi tâm của mình.

- Địa đồ! Địa đồ của mười cái thế lực Tứ tinh rưỡi trở lên!

Ánh mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

- Đa tạ!

Triệu Phong cảm kích nói.

Phần địa đồ này, hiển nhiên chính là bản đồ có phạm vi lớn nhất mà Kiểm Phong Chuẩn Thần có thể lấy được từ chỗ của Thiên Lam Tộc.

Hơn nữa, phần địa đồ này thập phần chi tiết, gần như là một bản mô hình chi tiết vậy!

- Đúng rồi! Với thực lực của Triệu huynh ngươi, nhất định có thể tiến vào Chuẩn Thần Bài Danh Bảng Cổ Lũng Vực, đến lúc đó dùng cái thân phận này, mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài đại thế lực cũng không phải là việc khó!

Kiểm Phong Chuẩn Thần bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trực tiếp nói.

- Chuẩn Thần Bài Danh Bảng của Cổ Lũng Vực?

Triệu Phong cũng đã nghe nói qua cái này. Với thực lực của chính mình, tiến vào bảng danh sách này cũng không có bất kỳ khó khăn nào.

Nhưng mà cái bài danh thi đấu này, cứ mỗi một trăm năm mới tổ chức một lần, khoảng cách lần tổ chức tiếp theo còn tới năm mươi năm nữa!

Thời gian năm mươi năm mà nói, cho dù Triệu Phong sử dụng Truyền Tống Trận loại nhỏ, cũng đã có thể ly khai Cổ Lũng Vực rất lâu rồi.

- Triệu huynh không biết sao? Sắp tới, Thiên kiều của hai đại thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực liên hợp, tổ chức một cái Cổ Lũng Võ Hội, tụ tập rất nhiều thiên tài trong Cổ Lũng Vực cùng tiến hành tham thảo luận bàn. Tuy rằng không phải là Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, nhưng mà cũng sẽ có một vài thiên tài trên Chuẩn Thần Bảng tham gia! Nếu như Triệu huynh có thể đánh bại những thiên tài này tại Cổ Lũng Võ Hội...

Kiểm Phong Chuẩn Thần giải thích cho Triệu Phong.

Lần này hắn rời đi xa nhà, cũng chính là vì tham gia cái Cổ Lũng Võ Hội này, kiến thức một chút thiên tài các nơi của Cổ Lũng Vực, cũng thử khiêu chiến một chút nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng hiện nay.

- Cổ Lũng Võ Hội?

Triệu Phong chưa từng nghe nói qua về cái Võ hội này. Hàn Ngưng Nhi ở một bên cũng biểu thị không biết.

Dù sao, hiện tại Hoàng Long Các cùng Thần Thảo Môn đang nằm trong trạng thái khai chiến, làm sao có tâm trí quan tâm tới cái Võ hội này.

- Thân phận của ta tương đối miễn cưỡng, nếu như là Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, ta tuyệt đối không thể đi! Nhưng mà Cổ Lũng Võ Hội này, ngược lại có thể tham gia một chút!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ.

Chuẩn Thần Bài Danh Chiến Cổ Lũng Vực, có thể nói là thịnh hội trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, tất cả các thế lực trong Cổ Lũng Vực hầu như đều sẽ tới tham dự, chứng kiến biểu hiện trác việt của đệ tử thế lực chính mình trước mặt quần hùng Cổ Lũng Vực.

Nhưng mà, đẳng cấp Cổ Lũng Võ Hội này lại hơi thấp một chút. Các thế lực đến đây đại khái cũng chỉ có một bộ phận nhỏ, hơn nữa nhân số cũng cực ít. Thậm chí một vài thế lực lớn có lẽ cũng chỉ phái đến một gã thám tử, tiến hành sưu tập tình báo mà thôi.

- Nếu Thiên Lam Tộc các vị không ngại phiền toái, có thể mang ta theo đoạn đường, để cho tại hạ kiến thức một chút về Cổ Lũng Võ Hội hay không?

Triệu Phong nhìn về phía ba người Thiên Lam Tộc, mỉm cười, nói.

Trong Cổ Lũng Võ Hội cũng sẽ có thiên tài trên Chuẩn Thần Bảng đến tham gia, đến lúc đó, Triệu Phong chỉ cần đánh bại một người trong số đó, đạt được một cái danh tiếng là được.

Bởi vì Triệu Phong hiện tại không thuộc về bất kỳ thế lực nào, cho nên rất nhiều thế lực còn có thể nảy sinh ý tứ lôi kéo, ướm dùng Truyền Tống Trận đương nhiên cũng không phải chuyện không có khả năng.

- Vậy thì cùng đi a!

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc trực tiếp nói. Dẫn thêm một người cùng đi, hoàn toàn không chút ảnh hưởng gì với bọn họ. Hơn nữa, bà ta cũng muốn nhìn một chút bản lĩnh thật sự của Triệu Phong.

- Vị này là...

Lão bà tóc lam của Thiên Lam Tộc chợt nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi ở một bên. Với Thần thức cường đại của bà ta, cũng chỉ có thể nhìn thấy một bộ phận khuôn mặt của Hàn Ngưng Nhi mà thôi.

Nhưng mà chỉ một bộ phận dung mạo này của Hàn Ngưng Nhi cũng đã hoàn mỹ không chút tỳ vết, cho dù chỉ mới là tướng mạo mơ hồ, cũng đã là dung mạo khuynh quốc khuynh thành rồi.

Càng quan trọng hơn chính là, khí chất cùng cơ sinh cơ đặc biệt xung quanh thân thể Hàn Ngưng Nhi kia, khiến cho người ta vô cùng tò mò.

- Đây là muội muội của ta! Lần này nàng cũng cùng ta đi tới Tử Linh Vực!

Triệu Phong mỉm cười, nói.

Nói Hàn Ngưng Nhi là muội muội của mình, cũng sẽ tránh cho người ta hoài nghi. Nếu như Triệu Phong dẫn theo một cái gánh nặng không chút nào quan hệ với bản thân, thực lực lại thấp để cùng tiến về Tử Linh Vực, quả thật rất dễ khiến cho người ta hoài nghi.

Sau đó, Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi liền đi theo đám người Thiên Lam Tộc rời khỏi tòa Giao Dịch Linh Điện này.

Đám Thợ săn vẫn luôn nhìn chằm chằm Triệu Phong ở phụ cận, lúc này cũng chỉ có thể tự động tản đi.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng đi tham gia Cổ Lũng Võ Hội!

- Gã thanh niên tóc hoàng kim kia rốt cuộc là người nào? Nhìn bộ dáng tựa hồ Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần tôn trọng hắn a!

- ...

Sau khi đám người Thiên Lam Tộc rời đi, mọi người ở hiện trường nhất thời nghị luận náo nhiệt.

Cổ Lũng Võ Hội chính là tụ tập đại bộ phận thiên tài của Cổ Lũng Vực, cùng nhau luận bàn tham thảo, đề thăng thực lực. Nhưng mà cũng không phải bất cứ kẻ nào cũng có tư cách tham gia quan sát.

o0o

Đi theo người của Thiên Lam Tộc, hai người Triệu Phong cùng nhau đi tới địa điểm Truyền Tống Trận do chủng tộc Tứ tinh rưỡi tại phiến lãnh địa này quản hạt.

Sử dụng Truyền Tống Trận do chủng tộc Tứ tinh rưỡi này chưởng khống, Triệu Phong cùng đám người Thiên Lam Tộc, trực tiếp xuyên qua khoảng cách lãnh địa năm, sáu cái thế lực Tứ tinh, đi tới mục tiêu lần này.

- Nơi này là lãnh địa của Tinh Thần Lâu! Cổ Lũng Võ Hội cũng được cử hành trên Ngũ Tinh Sơn, nằm bên trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu!

Kiểm Phong Chuẩn Thần giới thiệu cho Triệu Phong.

Còn tới một tháng nữa Cổ Lũng Võ Hội mới bắt đầu, đám người Thiên Lam Tộc xem như là tới sớm. Bởi vậy, mọi người tạm thời định cư trong một tòa Giao Dịch Linh Điện ở phụ cận.

- Triệu huynh, tòa Giao Dịch Linh Điện này là do Tinh Thần Lâu quản lý, so với Giao Dịch Linh Điện do một vài thế lực Tứ tinh bình thường chưởng khống còn cao cấp hơn rất nhiều!

Một đường đến đây, Kiểm Phong Chuẩn Thần nói nhiều nhất, liên tục giới thiệu mọi thứ cho Triệu Phong.

Người nói nhiều thứ hai là nữ tử Chuẩn Thần còn lại của Thiên Lam Tộc, mà Hàn Ngưng Nhi chính ít nói chuyện nhất.

- Ủm! Quy mô quả thật không tầm thường!

Phóng nhãn nhìn lại, tòa Giao Dịch Linh Điện này so với Giao Dịch Linh Điện trong Thiên Vũ Đảo ít nhất cũng lớn hơn gấp năm lần. Tầm mắt người bình thường căn bản không nhìn thấy điểm cuối!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, rất nhiều kiến trúc, lầu các cổ kính, khí thế to lớn, thần bí thâm thúy, cổ lão thâm nghiêm, ngang dọc tương liên.

Hơn nữa, bởi vì chuyện tình Cổ Lũng Võ Hội, tất cả các Giao Dịch Linh Điện bên trong lãnh địa Tinh Thần Lâu đều là người xe đông đúc, qua lại không ngớt. Chân Thần Nhị giai, Tam giai tùy tiện đều có thể nhìn thấy, Chân Thần Tứ giai cũng có thể nhìn thấy không ít.

- Đế Lâm Chuẩn Thần!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn thấy Đế Lâm Chuẩn Thần trong một tòa kiến trúc.

Nhưng hiển nhiên đối phương không phát hiện ra Triệu Phong. Dù sao trong này lượng người ngựa qua lại quá lớn, một người rất dễ bị bao phủ bên trong biển người.

- Xem ra, Đế Lâm Chuẩn Thần hẳn là đại biểu cho Kim Ngọc Tộc tới tham gia Cổ Lũng Võ Hội lần này!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Bất quá, hiện tại hắn đang ở cùng một chỗ với Thiên Lam Tộc, cho dù Đế Lâm Chuẩn có Thần phát hiện ra Triệu Phong đi nữa, cũng sẽ không dám động thủ!

1221. Chương 1218: Chuẩn Thần Tề Tụ

Cổ Lũng Võ Hội được cử hành trên Ngũ Tinh Sơn, nằm bên trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu.

Toàn bộ Ngũ Tinh Sơn do một loại nham thạch trắng xám vô cùng cứng rắn cấu thành, cho dù trong đêm tối, cũng tỏa sáng ra một cỗ ánh quang nhàn nhạt.

Nơi đây có tổng cộng năm ngọn núi, cùng nhau bày ra xu thế năm góc hướng về năm phía, bởi vậy mới được gọi là Ngũ Tinh Sơn.

Từ mấy năm trước đây, trên Ngũ Tinh Sơn đã bắt đầu công tác khai thác kiến tạo.

Hiện tại, trên năm ngọn núi của Ngũ Tinh Sơn đã được xây dựng rất nhiều đình đài lầu các, mà tại ngọn núi trung tâm nhất, lại kiến tạo một cái chiến đài vô cùng to lớn.

Cổ Lũng Võ Hội còn chưa có bắt đầu, bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn đã tụ tập rất nhiều người đến xem.

- Nghe nói Võ hội lần này là do Thiên kiêu của hai đại thế lực Ngũ tinh Cổ Lũng Vực, Tử Phong Chuẩn Thần cùng Thiên Tuyết Chuẩn Thần chủ trì!

- Hai người này phân biệt đứng hàng thứ tư cùng thứ bảy trên Chuẩn Thần Bảng. Không biết trong đám hai mươi người đứng đầu Chuẩn Thần Bảng, còn có ai đến đây tham gia nữa không?

Bốn phía Ngũ Tinh Sơn liên tục có người thảo luận tình huống của Võ hội lần này. Theo như mọi người nghĩ, Cổ Lũng Võ Hội, kỳ thật chính là vở kịch mở màn của Chuẩn Thần Bài Danh Chiến.

Tuy rằng bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn có vô số cường giả tụ tập, nhưng không một người nào biết được, sâu bên trong lòng đất, giữa một ngọn núi của Ngũ Tinh Sơn, đang có một người ẩn nấp bên dưới.

- Khốn kiếp! Đang yên đang lành, tại sao lại cử hành Võ hội? Hơn nữa lại còn tổ chức ngay trên Ngũ Tinh Sơn nữa!

Gã nam tử này có làn da xạm đen, nhưng hai mắt lại vô cùng sáng ngời.

Ở trước mặt hắn là một cánh cửa đá. Trên cánh cửa đá có một tầng trận pháp phong ấn phức tạp.

Trận pháp phong ấn này có hình dạng ngũ giác, lực lượng Ngũ Hành từ trong mỗi một góc trận kéo dài ra, tiến hành bảo vệ một mảnh không gian phía sau.

- Nơi này nhất định là địa phương mà Ngũ Hành Thần Chủ đã từng bế quan tìm hiểu tu luyện. Đã bốn năm rồi, chỉ còn kém một tia cuối cùng, trận pháp thủ hộ này liền có thể bị ta phá vỡ!

Gã nam tử da đen này khoanh chân ngồi trước cửa đá, trong tay cầm theo một cái đạo cụ tròn dẹp, bên trong đạo cụ liên tục tuôn ra từng tia từng tia lưu quang, rót vào trong năm góc phong ấn.

- Ngũ Hành Thần Chủ là một vị Thần Chủ thường xuyên hành tẩu bốn phương, thời điểm bế quan rất thích mở ra một cái không gian đơn độc, cũng bày ra trận pháp tiến hành thủ hộ!

Trên mặt gã nam tử da đen này lộ ra thần sắc kích động.

Chỉ còn kém một chút nữa, trận pháp thủ hộ này liền sẽ bị hắn phá vỡ, bên trong rất có khả năng có bảo vật do Ngũ Hành Thần Chủ lưu lại.

Chỉ là cực kỳ không may, vào một tháng sau, Cổ Lũng Võ Hội sẽ tiến hành, hơn nữa lại là ngay trên Ngũ Tinh Sơn nữa.

Mà trận pháp nơi này lại có đặc tính tự chữa trị, nếu như hắn chỉ phá trận, trận pháp này sẽ từ từ khôi phục lại! Đây chính là đặc tính của loại trận pháp Ngũ Hành.

Bởi vậy, nam tử da đen chỉ có cách trong lòng thầm cầu khẩn, Võ hội này nên kết thúc nhanh một chút.

oOo

Trong Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi, còn có hai vị Thiên kiêu của Thiên Lam Tộc, cùng nhau đi dạo khắp nơi.

- Quả thật không cùng một cấp bậc a! Nơi này tùy tiện đều có thể thấy được Chân Thần Tam giai, Chân Thần Tứ giai cũng không phải là số ít!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Thậm chí Thần Linh Nhân của Triệu Phong còn phát hiện ra vài người có khí tức thâm hậu cường đại, rất có thể là cường giả Chân Thần Tứ giai trở lên!

Ngoại trừ cường giả Chân Thần ra, nhiều nhất chính là cường giả Chuẩn Thần. Dù sao diễn viên chính của Võ hội lần này cũng chính là cường giả Chuẩn Thần!

- Thật nhiều cường giả Chuẩn Thần! Hơn nữa toàn bộ đều là thế hệ thanh niên!

Triệu Phong không khỏi hồi tưởng lại tình cảnh tại Đại Lục Vực, khẽ mỉm cười. Bên trong Đại Lục Vực, tu vi của thế hệ thanh niên cao lắm cũng chỉ là Đại Đế, có thể đạt tới Huyền Quang Cảnh cũng không có mấy người.

Nhưng ở Thần vực Man Hoang, có thể được xưng là thiên tài, nhất định phải đạt được danh hiệu Chuẩn Thần! Hơn nữa ít nhất còn phải là Chuẩn Thần Nhị giai trở lên!

- Đây không phải là Kiếm Phong Chuẩn Thần sao?

Ngay vào lúc này, phía trước đám người Triệu Phong chợt truyền đến một đạo thanh âm chói tai.

Triệu Phong liếc mắt nhìn lại, thì ra là hai gã Chuẩn Thần thiên tài của U Quỷ Tộc. Mà người vừa mở miệng nói chuyện chính là Mạc Quỷ Chuẩn Thần!

- Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc?

Ánh mắt của mọi người bốn phía nhất thời tụ tập về phía Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Ngoại giới vẫn luôn đồn đãi, Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc đã lĩnh ngộ Phong Chi Áo Nghĩa tới Nhị trọng, rất có khả năng xông lên hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng.

- Người cũng có thể đến đây góp vui, ta lại không thể tới đây sao?

Ngôn ngữ phản kích của Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng sắc bén vô cùng.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhất thời không cứng họng. So thế lực, Thiên Lam Tộc cường đại hơn U Quỷ Tộc một bậc, so thực lực, hẳn quả thật cũng không phải là đối thủ của Kiếm Phong Chuẩn Thần.

- Hừ! Không ngờ tiểu tử người cũng đi tới nơi này! Bất quá, phỏng chừng người căn bản không dám lên chiến đài Võ hội a!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần không đối phó được Kiếm Phong Chuẩn Thần, lập tức lòi Triệu Phong ra xả giận.

Đồng thời, những lời này của hắn cũng là đang khiêu khích Triệu Phong, kích cho Triệu Phong phải leo lên chiến đài Võ hội. Chỉ cần Triệu Phong dám leo lên chiến đài, Mạc Quỷ Chuẩn Thần nhất định cũng sẽ xông lên, hung hăng nhục nhã Triệu Phong một phen.

- Không cần người quan tâm!

Triệu Phong lãnh đạm nói.

- Ha ha... Mạc Quỷ Chuẩn Thần, chỉ sợ đến lúc Triệu huynh leo lên chiến đài, ngược lại là người không dám leo lên a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười ha hả một tiếng.

Thực lực của Mạc Quỷ Chuẩn Thần, ngay cả Hầu Khánh cũng không bằng được, Triệu Phong tuyệt đối có thể đơn giản đánh bại hắn.

- Được! Đến lúc đó cứ nhìn xem, là ai không dám lên chiến đài!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần lộ ra nụ cười âm lãnh.

Nói xong, Mạc Quỷ Chuẩn Thần liền cùng một gã Chuẩn Thần khác của U Quỷ Tộc rời khỏi nơi đây.

- Triệu huynh, đến lúc đó, nhất định phải hảo hảo giáo huấn hắn một trận!

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười nói.

Hắn đã sớm nhìn không thuận mắt Mạc Quỷ Chân Thần của U Quỷ Tộc rồi. Kể này ý vào có chút thực lực, liền đi gây chuyện khắp nơi, hoành hành ngang ngược, không cố kỵ kẻ nào.

- Chúng ta đi Hải Trân Lâu, thưởng thức một chút thức ăn nơi đó a!

Kiểm Phong Chuẩn Thần đề nghị.

- Nghe nói Hải Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện của Tinh Thần Lâu chuyên nấu nướng các loại sinh vật dưới đáy biển, mùi vị cực kỳ đặc biệt a!

Vị nữ tử Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc kia cực kỳ hưng phấn nói.

- Được! Đi ném thử một chút a!

Triệu Phong gật đầu.

Từ sau khi rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Triệu Phong vẫn luôn bận rộn bên ba, hiện tại cũng nên buông lỏng một chút.

Hải Trân Lâu cũng tương tự như Thiên Trân Lâu trong Giao Dịch Linh Điện của Thiên Vũ Đảo, nhưng mà Hải Trân Lâu lại to lớn khí phái hơn rất nhiều, hơn nữa cũng chỉ dùng sinh vật dưới đáy biển làm nguyên liệu nấu ăn, thức ăn nấu nướng ra cũng có một loại phong vị riêng.

Thời điểm đám người Triệu Phong đến, vừa vặn có một bàn khách nhân vừa mới rời đi.

- Triệu Phong, vận khí của ngươi thật tốt, không ngờ Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng đang ở trong này!

Sau khi Kiểm Phong Chuẩn Thần ngồi xuống, khẽ nhỏ giọng nói.

- Chính là nàng ta? Một trong hai người tổ chức Cổ Lũng Vô Hội lần này?

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuống vị trí trung tâm nhất của đại sảnh Hải Trân Lâu.

Ngay bên cạnh bàn ăn trung tâm, có một nàng nữ tử thân mặc váy trắng như tuyết. Làn da nàng trắng bạch nhẵn nhụi, vô cùng mịn màng, cặp mắt lấp lánh thủy quang óng ánh nhuận, giống hệt một nàng Tiên tử cao quý xuất trần.

Chỉ đáng tiếc là, trên mặt nàng đeo một tấm lụa mỏng, khiến cho không người nào có thể nhìn thấy toàn bộ dung nhan của nàng. Chỉ có trong nháy mắt khi nàng xốc lên tấm lụa che mặt, nhẹ nhàng ăn uống, mọi người mới có thể thấy được cặp môi anh đào mê người của nàng.

- Không sai! Thiên Tuyết Chuẩn Thần chính là Thiên kiều của một trong ba đại thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực, bài danh thứ bảy trên Chuẩn Thần Bảng! Trong toàn bộ Cổ Lũng Vực, có không biết bao nhiêu người theo đuổi nàng! Thậm chí bởi vì nguyên do có nàng trong thành phần tổ chức, cho nên Cổ Lũng Vô Hội lần này mới có nhiều người đến tham gia như vậy!

Kiểm Phong Chuẩn Thần liên miên không ngừng nói.

- Chẳng lẽ ngươi cũng có ý tứ với nàng sao?

Triệu Phong bỗng nhiên mỉm cười, hỏi.

- Mỹ nhân thì ai mà không thích?

Kiểm Phong Chuẩn Thần không che giấu chút nào, khẳng khái nói.

Triệu Phong gật đầu. Cho dù không thể nhìn thấy diện mục chân chính của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, nhưng cũng có thể tưởng tượng ra, dung mạo nàng nữ tử này nhất định là cực kỳ xinh đẹp. Cộng thêm thiên phú của nàng, còn có thể lực sau lưng nàng, thế hệ thanh niên trong Cổ Lũng Vực, có ai mà không có ý ái mộ đối với nàng chứ?

Ông!

Triệu Phong bắt giác thôi động Tả Mâu.

Trong nháy mắt, tấm lụa che mặt trên mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần đã bị Triệu Phong nhìn xuyên thấu. Dung nhan tiếu lệ tuyệt mỹ của nàng cũng rơi vào trong mắt Triệu Phong.

- Không bằng được nàng!

Triệu Phong khẽ lắc đầu một cái.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần mặc một thân bạch y, đồng thời đeo khăn che mặt, không khỏi khiến cho Triệu Phong nhớ lại Liễu Cầm Hâm trong Hồng Hồ Thành trước đây.

Khi đó, thời điểm khi Tiểu tặc miêu xốc lên cái khăn che mặt của Liễu Cầm Hâm, khuôn mặt kinh tâm động phách của nàng, đến hiện tại Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ không quên.

Tuy rằng dung mạo của Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng có thể coi là chim sa cá lặn, nhưng mà nàng tuyệt đối không bằng được Liễu Cầm Hâm!

- Hửm?

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần bỗng nhiên rơi xuống trên người Triệu Phong.

Ở đây nhiều nam tử như vậy, ánh mắt tất cả đều mang theo sự ái mộ nồng đậm nhìn mình, nhưng mà duy nhất chỉ có gã nam tử tóc hoàng kim kia, thời điểm nhìn mình, lại khẽ lắc đầu một cái, thần trí như tưởng nhớ đến người nào đó!

Điều này khiến cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần thập phần không vui.

Trên Chuẩn Thần Bảng, tuy rằng vẫn còn có nữ tử khác có thực lực cường đại hơn nàng, nhưng nếu luận dung mạo, nàng tuyệt đối là đứng đầu Chuẩn Thần Bảng. Cộng thêm thực lực cùng bối cảnh sau lưng nàng, làm gì có vị nam tử nào trong Cổ Lũng Vực mà không có ý tứ với nàng?

Nhưng không ngờ gã nam tử tóc hoàng kim này, thời điểm nhìn mình lại lắc đầu!

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, có chuyện gì vậy?

Ánh mắt rất nhiều nam tử ở đây thủy chung vẫn luôn nhìn chăm chú nhất cử nhất động của Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Bởi vậy, chỉ cần thần sắc của Thiên Tuyết Chuẩn Thần có một tia biến hóa nào đó, bọn họ đều nhìn thấy rõ ràng trong mắt.

Mà vừa rồi, cặp mày của Thiên Tuyết Chuẩn Thần không ngờ lại nhíu lại một chút, bộ dáng giống như thập phần không cao hứng vậy.

- Tiểu tử, là ngươi chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng phải không?

Một gã nam tử áo đen anh tuấn ngồi ngồi, nhìn theo ánh mắt của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, phát giác ra Triệu Phong, nhất thời lạnh giọng quát lớn.

- Chính là tiểu tử này?

Những nam tử còn lại cũng dần dần phát hiện ra Triệu Phong, trong mắt ai nấy đều ẩn chứa địch ý nhàn nhạt. Đồng thời, trong lòng bọn chúng cũng có chút tiếc hận. Một cái cơ hội biểu hiện trước mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần tốt như vậy, không ngờ lại để cho gã nam tử áo đen kia đoạt mất.

Triệu Phong không biết nói lời nào. Hắn không nghĩ tới, một cái động tác lắc đầu đơn giản vừa rồi của chính mình, không ngờ lại có thể phát triển thành như vậy.

Bất quá, nơi này là Giao Dịch Linh Điện, đối phương không có khả năng xuất thủ với hắn, cho nên Triệu Phong cũng lười giải thích.

- Rốt cuộc là kẻ nào, lại chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng như vậy?

Lúc này, từ trên lầu hai đột nhiên đi xuống mấy người, trong đó có một gã thanh niên áo trắng, khuôn mặt cao ngạo, lớn tiếng cười hỏi.

Theo ánh mắt của mọi người, thanh niên áo trắng rất nhanh đã tìm được Triệu Phong.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, cái này cũng gọi là vận khí sao?

Triệu Phong bắt đầu dĩ cười lớn.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng giật mình một cái, lúng túng cười cười. Bởi vì gã thanh niên áo trắng này, chính là Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc!

- Là người!

Sắc mặt Hầu Khánh trầm xuống, cả người run rẩy, bộ dáng tức giận không kiềm nổi.

Trước đây, trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, Triệu Phong ở trước mặt nhiều người như vậy, không chỉ đánh bại hắn, thậm chí còn bắt hắn làm con tin nữa. Cuối cùng Triệu Phong bị buộc phải bắt đắc dĩ chạy trốn vào trong Tử Vong Sâm Lâm.

Nhưng không nghĩ tới chính là, lúc đó Tử Vong Chi Vụ trong Tử Vong Sâm Lâm, bỗng nhiên tiêu tán đi. Có lẽ chính là bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong mới có thể còn sống sót.

- Hầu Khánh, chuyện gì vậy?

Bên cạnh Hầu Khánh, một gã nam tử yêu dị, khuôn mặt tuấn lãng chợt thấp giọng hỏi.

- Lân Quang Chuẩn Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc!

Ánh mắt của mọi người ở đây nhất thời hạ xuống trên người nam tử yêu dị bên cạnh Hầu Khánh.

Hầu Khánh quả thật là Chuẩn Thần thiên tài của Thiên Thủy Yêu Tộc, nhưng mà Chuẩn Thần thiên kiêu mạnh nhất Thiên Thủy Yêu Tộc lại là Lân Quang Chuẩn Thần, bài danh thứ mười bảy trên Chuẩn Thần Bảng!

- Không nghĩ tới ngay cả Lân Quang Chuẩn Thần cũng tới đây!

Trong mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần hiện lên một tia chiến ý.

Trong đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng, lại xuất hiện thêm một người!

- Hắn chính là kẻ bên trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ...

Hầu Khánh tự nhiên sẽ không lớn tiếng nói ra chuyện này, mà là ngấm truyền âm nói cho Lân Quang Chuẩn Thần.

- Hừ!

Nghe xong Hầu Khánh truyền âm, Lân Quang Chuẩn Thần nhất thời hừ lạnh một tiếng, không khí bốn phía không khỏi trở nên âm lãnh xuống.

Bất quá, nơi này là Giao Dịch Linh Điện của Tinh Thần Lô, Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng đang có mặt ở đây, Lân Quang Chuẩn Thần tự nhiên sẽ không xuất thủ.

- Hắc hắc... tiểu tử này đắc tội người cũng không ít a!

- Hắn cũng tới đây tham gia Cổ Lũng Võ Hội lần này sao? Đắc tội Lân Quang Chuẩn Thần, phỏng chừng hắn ngay cả chiến đài cũng không dám lên!

- ...

Trong lòng rất nhiều Chuẩn Thần ở đây không khỏi có chút hả hê.

1222. Chương 1219: Tu Luyện Tháp

Bởi vì sự xuất hiện của đám người Thiên Thủy Yêu Tộc, Triệu Phong cùng Kiếm Phong Chuẩn Thần cũng không còn khẩu vị ăn uống gì nữa.

Sau khi ném qua một chút thức ăn dùng sinh vật dưới đáy biển nấu nướng, đám người Triệu Phong liền trực tiếp đứng dậy rời đi.

- Cách thời điểm Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu cũng còn một khoảng thời gian nữa, Triệu huynh có dự định làm gì không?

Kiếm Phong Chuẩn Thần chủ động dò hỏi.

Vừa rồi, chính hấn kiến nghị mọi người đi Hải Trân Lâu, nhưng không ngờ lại gặp phải đám người Thiên Thủy Yêu Tộc. Lúc này đám người Thiên Thủy Yêu Tộc cũng không dám làm gì Triệu Phong, nhưng mà một khi Vô hội kết thúc, vậy thì không nhất định.

- Ta dự định tìm một địa phương thích hợp, tiến hành củng cố thực lực một chút!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Cổ Lũng Vô Hội, đối với Triệu Phong mà nói, căn bản không có chút khó khăn nào. Cho dù là Thiên Tuyệt Chuẩn Thần, Triệu Phong cũng nắm chắc có thể dễ dàng chiến thắng.

Nhưng mà địch nhân của Triệu Phong cũng không phải chỉ có đám Chuẩn Thần này.

Ví dụ như, hiện nay Thiên Thủy Yêu Tộc đã nhìn chằm chằm Triệu Phong. Còn có Hàn Ngưng Nhi nữa, hiện tại nàng vẫn đang bị Hoàng Long Các phát lệnh truy nã.

- Cũng may Vô hội lần này, chỉ là do hai Chuẩn Thần tổ chức, cũng không được coi trọng cho lắm, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng chỉ phái ra một gã Chân Thần Ngũ giai đi theo bảo hộ đệ tử Chuẩn Thần trong tộc mà thôi!

Trong lòng Triệu Phong trầm nghĩ.

Sau khi đi tới nơi này, Triệu Phong mới hiểu rõ, khá nhiều thế lực cường đại cũng chỉ phái ra thiên tài nhị đẳng trong tộc đến đây mà thôi. Ví dụ như Kiếm Phong Chuẩn Thần của Thiên Lam Tộc chính là minh chứng điển hình.

Thiên tài mạnh nhất của Thiên Lam Tộc, cũng là một nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng, lúc này phỏng chừng vẫn còn đang ở trong tộc tiếp nhận bồi dưỡng tốt nhất, nhằm mục đích đạt được xếp hạng cao hơn trong Chuẩn Thần Bài Danh Chiến sau này.

Bởi vậy Cổ Lũng Vô Hội lần này, đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng, có thể có được một nửa xuất hiện đã tính là nhiều rồi, hơn nữa tuyệt đại đa số cũng không nhất định sẽ ra tay.

- Nếu vậy, Triệu huynh tốt nhất là đi Tu Luyện Tháp a!

Kiếm Phong Chuẩn Thần lập tức đề nghị.

- Tu Luyện Tháp?

Trong mắt Triệu Phong lộ ra vẻ hiếu kỳ.

- Trong một số Giao Dịch Linh Điện cao cấp, có bố trí xây dựng Tu Luyện Tháp, chuyên môn dành cho các Võ giả bế quan tu luyện. Mỗi một gian mật thất trong Tu Luyện Tháp đều là một Tiểu Thế giới đơn độc, có thể lựa chọn các loại hoàn cảnh tu luyện khác nhau, đồng thời còn có thể điều tiết trọng lực, nhiệt độ, vân vân... Mà một số mật thất tu luyện cao cấp, là do các cường giả am hiểu Thời Gian Áo Nghĩa đặc biệt bố trí. Ở trong đó tu luyện mấy ngày, ngoại giới chỉ mới trôi qua một ngày mà thôi!

Kiếm Phong Chuẩn Thần biết rõ Triệu Phong có khả năng chưa từng nghe nói qua Tu Luyện Tháp, liền giới thiệu cặn kẽ cho Triệu Phong.

- Đi xem thử xem!

Trường bào Thời Không của Triệu Phong, đối với hấn mà nói, chính là không gian tu luyện tốt nhất. Thế nhưng Triệu Phong lại vô cùng tò mò đối với Tu Luyện Tháp mà Kiếm Phong Chuẩn Thần vừa mới nói kia, muốn đi kiến thức qua một chút.

oOo

Sau đó, đám người Triệu Phong liền đi tới Tu Luyện Tháp.

Đây là một tòa cự tháp phong cách cổ xưa to lớn huyền bí. Độ cao của tòa tháp có thể coi là một trong những tòa kiến trúc cao nhất nơi đây. Bốn phía xung quanh cự tháp còn bày ra trận pháp kết giới mạnh mẽ, ngăn cách tất cả Thần thức dò xét nữa.

- Các vị, mật thất sáu tầng dưới cùng của Tu Luyện Tháp đã đầy hết cả rồi!

Tại chỗ lối vào của Tu Luyện Tháp, một nữ tử thanh y dung mạo quyến rũ động lòng, mỉm cười nói.

- Triệu huynh, Tu Luyện Tháp có tổng cộng chín tầng, mật thất tu luyện ở sáu tầng dưới đều không có cụ bị Thời Gian Áo Nghĩa. Chỉ có mật thất tu luyện từ tầng thứ bảy trở lên mới cụ bị Thời Gian Áo Nghĩa. Nếu như ở tu luyện tầng thứ chín, bên trong trôi qua năm ngày, bên ngoài mới trôi qua một ngày!

Kiểm Phong Chuẩn Thần biết rất rõ ràng tình huống của Tu Luyện Tháp. Bản thân Thiên Lam Tộc cũng có Tu Luyện Tháp, hơn nữa hiệu quả tu luyện so với Tu Luyện Tháp nơi này còn tốt hơn rất nhiều.

Triệu Phong cũng thoáng sửng sốt. Trường bào Thời Không của chính mình, tốc độ chảy của thời gian so với ngoại giới thì chậm hơn gấp mười lần, bên trong Trường bào Thời Không trôi qua mười ngày, ngoại giới mới trôi qua một ngày!

- Một gian mật thất tu luyện của tầng thứ bảy, 100 Thần Tinh Hạ phẩm một tháng!

Nữ tử thanh y kia thấy Kiểm Phong Chuẩn Thần biết rõ tình huống của Tu Luyện Tháp như thế, liền biết rõ đối phương là thiên tài của đại thế lực, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Trong Thần vực Man Hoang, Thần Tinh chia làm Thứ phẩm, Hạ phẩm, Trung phẩm, Thượng phẩm và Cực phẩm. Từ Thứ phẩm đến Thượng phẩm, tỷ lệ quy đổi giữa một Phẩm đều là 1 đổi 100.

Nhưng mà Thần Tinh Cực phẩm, trong Thần vực Man Hoang cũng là cực kỳ hiếm thấy, là Thần Tinh cao cấp nhất, có thể nói là bảo vật vô giá. Cho dù là một trăm vạn Thần Tinh Thượng phẩm cũng khó có thể đổi được một khối Thần Tinh Cực phẩm!

- Vậy ta lấy một gian mật thất tu luyện ở tầng thứ bảy a!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong có đến mấy đầu khoáng mạch Thần Tinh Hạ phẩm, một chút Thần Tinh Hạ phẩm này, hẳn căn bản không coi vào đâu.

- Triệu huynh, ta còn có việc khác, sẽ không đi cùng ngươi a!

Kiểm Phong Chuẩn Thần cũng không có hứng thú với Tu Luyện Tháp này. Đương nhiên, cũng có thể là Cổ Lũng Võ Hội sắp sửa bắt đầu, Kiểm Phong Chuẩn Thần cũng muốn đi kiến thức một chút những Chuẩn Thần thiên tài khác.

- Được rồi! Vậy liền nhờ ngươi chiếu cố muối muối ta một chút a!

Triệu Phong suy nghĩ trong chốc lát, tạm thời giao Hàn Ngưng Nhi cho Kiểm Phong Chuẩn Thần chiếu cố.

- Xin hỏi khách nhân cần tu luyện trong bao lâu?

Nữ tử thanh y hỏi.

- Một tháng!

Triệu Phong trực tiếp nộp 100 khối Thần Tinh Hạ phẩm, nhận lấy một tấm lệnh bài, sau đó tiến vào Tu Luyện Tháp.

Tầng thứ nhất Tu Luyện Tháp, cửa của một trăm gian mật thất tu luyện toàn bộ đều đóng chặt, nhưng mà trước cửa mỗi một gian mật thất tu luyện hầu như đều đang có hai đến ba người đứng ở đó, tựa hồ như là đợi đặt cọc vị trí.

Sau đó Triệu Phong lên tầng thứ hai Tu Luyện Tháp, tình huống cũng giống tầng thứ nhất. Mãi cho đến tầng thứ sáu, Triệu Phong mới chỉ nhìn thấy có ba người đang chờ ở đây.

Cuối cùng, Triệu Phong đi lên tầng thứ bảy. Trên tầng thứ bảy này chỉ có hai mươi gian mật thất tu luyện, hiện tại vẫn còn trống ba gian.

Triệu Phong đi tới trước một gian mật thất tu luyện còn mở cửa, đặt một cái lệnh bài vào trong một cái rãnh nhỏ bên cạnh cửa.

Ông!

Trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một cái màn ảnh, trên màn ảnh có các hạng mục dùng để lựa chọn môi trường, trọng lực, nhiệt độ... bên trong không gian tu luyện.

Triệu Phong tùy ý lựa chọn một môi trường, sau đó trực tiếp tiến vào mật thất tu luyện.

Dù sao Triệu Phong vốn chỉ là muốn tới xem thử một chút mà thôi. Nếu như muốn tu luyện, không gian bên trong Trường bào Thời Không nhất định là càng tốt hơn nhiều.

- Quả thật rất tốt! Nếu như ta không có Trường bào Thời Không, nhất định sẽ tuyển chọn tu luyện trong Tu Luyện Tháp của Giao Dịch Linh Điện!

Triệu Phong cảm thụ một chút phiên không gian dành riêng cho việc tu luyện này, đưa ra bình luận.

Mà một vài đại thế lực, hầu như đều có ít nhất một Bí cảnh tu luyện như vậy!

Đây cũng là nguyên nhân vì sao vạn tộc trong Thần vực Man Hoang đều muốn tranh đoạt để tiến vào đại thế lực như vậy. Thế lực càng cường đại, thân phận càng cao quý, liền có thể hưởng thụ đãi ngộ cùng tài nguyên tu luyện càng cao hơn.

- Không biết có thể trọng điệp với tốc độ chảy của thời gian trong Trường bào Thời Không hay không?

Nếu như tốc độ chảy của thời gian trong gian mật thất tu luyện này có thể trọng điệp với tốc độ chảy của thời gian trong Trường bào Thời Không, như vậy Triệu Phong sẽ có thêm rất nhiều thời gian tu luyện.

Ông!

Triệu Phong mở ra Thần Linh Nhãn, đảo qua mỗi một phân mỗi một tắc bên trong phiên Tiểu Thế giới này. Sau khi xác định không có điểm gì đáng ngờ, Triệu Phong mới lấy ra Trường bào Thời Không.

Bá!

Rất nhanh hắn đã tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

Đỉnh đầu là tinh không thần bí bát ngát vô biên, dưới chân là tầng đá màu xám phủ đầy hoa văn.

- Không có trọng điệp!

Triệu Phong cũng có Thời Gian Áo Nghĩa. Sau khi trải qua tỉ mỉ nhận biết một chút, liền có thể đưa ra kết luận.

- Chủ nhân, ta đã khôi phục lại thực lực Chân Thần Tam giai rồi!

Cách đó không xa, Diệt Thế Hắc Giao Long hưng phấn nói. Thời kỳ đỉnh phong của hắn là Chân Thần Lục giai, hiện tại cách mục tiêu này cũng đã không xa nữa.

Bên kia, Triệu Vong, Triệu Hồi cùng Tiểu tặc miêu cũng đang ở đây tu luyện.

- Không biết Triệu Vạn đã khai khẩn Mộng Cảnh Thái Cổ đến đâu rồi?

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Hiện tại hắn có cái ba phân thân, Triệu Vong cần thời gian tiến hành luyện hóa Quyền trượng Tử Chú, áp chế tà tính trong cơ thể. Mà Triệu Hồi thì tu luyện Y Đạo, cần đại lượng thời gian củng cố lý luận tri thức, không có tâm trí để ý đến những chuyện khác. Cho nên, Triệu Phong đành để cho Triệu Vạn đi khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ.

Cũng may là có Mộng Cảnh Thái Cổ, nếu không chỉ riêng tài nguyên cơ bản cấp cho cái đoàn đội tu luyện này, Triệu Phong hắn cũng không thể kiếm nổi!

- Tiểu tặc miêu đã chuẩn bị trùng kích Thần vị rồi sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc.

Lúc này Tiểu tặc miêu đang nằm rạp trên mặt đất ngủ say, nhưng Triệu Phong biết rõ là nó đang tu luyện. Chiến lực chân chính của Tiểu tặc miêu vốn cũng không mạnh mẽ cho lắm, không biết sau khi nó trùng kích Thần vị, có thể có thể đạt tới Chân Thần mấy giai?

Triệu Phong cũng khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu bế quan tu luyện.

- Tầng thứ mười một của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất, nhu cầu đối với tài nguyên đã giảm bớt về mặt số lượng, nhưng lại chú trọng hơn về phương diện linh ngộ của bản thân! Nếu như thiên phú của bản thân không đủ, sợ rằng vĩnh viễn cũng không đạt được tầng tiếp theo!

Triệu Phong lấy ra rất nhiều trân tài tu luyện, vận chuyển pháp quyết, hấp thu năng lượng bên trong chúng. Đồng thời, ý niệm của Triệu Phong cũng rót vào trong Thần lực quang toàn, đắm chìm trong thế giới lực lượng Ngũ Hành.

- Ngũ Hành Quy Nhất, đã đạt đến tiêu chuẩn Đại thành!

Trong lòng Triệu Phong có chút tự đắc.

Triệu Vạn cụ bị Vạn Tượng Chi Mâu, chỉ cần hần tiến hành tu luyện, Triệu Phong liền có được rất nhiều sự cảm ngộ đối với lực lượng Ngũ Hành. Bởi vậy, việc dung hợp Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong cơ bản là tiến triển thần tốc.

Thời điểm Triệu Phong đem lực lượng Ngũ Hành triệt để dung hợp lại, Ngũ Hành Quy Nhất liền tính đạt tới cảnh giới viên mãn. Lúc đó, Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong chỉ ít cũng tương đương với Thần lực của Chân Thần Tứ giai.

Đồng thời trong lúc tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Triệu Phong đồng dạng cũng tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể, thôi diễn Phân Hồn Quyết, hấp thu lực lượng Thần kiếp trong Lôi Thần Tinh, vân vân...

Lực lượng Lôi kiếp đối với cường giả dưới Chân Thần chính là có sự đả kích trí mạng, đối với cường giả trên Chân Thần, chỉ có thể nói có sự uy hiếp nhất định.

Bất quá, lực lượng Lôi kiếp của Triệu Phong tựa hồ theo sự trưởng thành của hần, cũng đang không ngừng trở nên cường đại hơn. Như vậy nguyên nhân chỉ có một: Triệu Phong sắp lĩnh ngộ ra Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Lực lượng bốn nguyên của Lôi kiếp chính là Hủy Diệt Áo Nghĩa, độ mạnh yếu của Lôi kiếp, cũng là do mức độ lĩnh ngộ Hủy Diệt Áo Nghĩa quyết định.

Thời gian chậm rãi trôi qua, cách thời điểm Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu còn ba mươi ngày nữa, nói cách khác, Triệu Phong có thể tu luyện ba trăm ngày bên trong Trường bào Thời Không.

Từ sau khi rời khỏi Thiên Vũ Đảo, Triệu Phong vẫn luôn bận rộn bốn ba di chuyển, rất lâu đã không bế quan tu luyện. Có khả năng chính bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong mới có cảm giác lúc này tu luyện vô cùng thông thuận, rất nhiều trở ngại đều bị trực tiếp đả thông.

oOo

Trong lúc Triệu Phong ở trong lãnh địa Tinh Thần Lâu tiến hành tu luyện, chờ đợi Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu, thì một gã khách không mời đã đi tới địa phương nơi Triệu Phong vừa mới tiến vào Thần vực Man Hoang, địa bàn của Kim Ngọc Tộc!

Ông oanh!

Không trung lãnh địa của Kim Ngọc Tộc, lúc này đã biến thành một mảnh thiên hôn địa ám, yêu quỷ vô cùng vô tận tàn sát bữa bãi, gào rít giận dữ.

- Không biết các hạ tới đây là có chuyện gì quan trọng?

Bên trong Kim Ngọc Tộc, một vị lão giả thân thể trong suốt kim ngọc lập tức bay ra.

- Tộc trưởng!

Tất cả mọi người của Kim Ngọc Tộc nhất thời quỳ lạy trên mặt đất. Lão giả này, chính là Tộc trưởng của Kim Ngọc Tộc, là một cường giả Cổ Thần Thất giai!

Nhưng mà khiến ọi người không nghĩ tới chính là, Tộc trưởng của bọn họ đối mặt với vị khách không mời kia, không ngờ lại khiêm tốn khom người vái chào.

Ở trước mặt Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc là một gã nam tử trung niên toàn thân tối đen như mực, trên người phủ đầy tử văn yêu dị. Ánh mắt hắn cao cao tại thượng, quan sát chúng sinh.

Người này chính là Hắc Thiên Cổ Thần, đến từ Cổ Hồn Điện, bôn ba đường xa đến đây để tìm kiếm Cổ Thần Ấn.

- Trong các người, có ai từng gặp qua vật này hay không?

Bên cạnh Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời xuất hiện một đạo quang mạc, hình ảnh bên trong chợt hiện ra một khối thép tam giác màu đen, trên đó phủ đầy tế văn thanh sắc phức tạp.

Sau khi chất vấn mọi người một vòng, tất cả mọi người biểu thị chưa từng thấy qua.

Sau đó, Hắc Thiên Cổ Thần ly khai địa bàn của Kim Ngọc Tộc, nhưng vẫn như cũ bồi hồi bên trong lãnh địa Kim Ngọc Tộc.

- Đây đến cùng là vật phẩm gì? Không ngờ lại khiến cho Cổ Thần của Cổ Hồn Điện phải tự thân chạy tới tìm kiếm?

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc sợ hãi than một tiếng.

Địa phương của Cổ Hồn Điện cách nơi này thập phần xa xôi. Nhưng mà thời kỳ huy hoàng nhất của Cổ Hồn Điện, đã từng là thế lực Ngũ tinh mạnh mẽ nhất trong các thế lực Ngũ tinh của cả Thần vực Man Hoang.

Hiện tại mặc dù đã không còn cường thịnh như trước đây nữa, nhưng trong các thế lực Ngũ tinh khắp toàn Thần vực Man Hoang, Cổ Hồn Điện cũng là một tồn tại cực kỳ khủng bố.

1223. Chương 1220: Võ Hội Bắt Đầu

- Võ hội đã sắp sửa bắt đầu rồi!

Triệu Phong chợt mở mắt ra, rời khỏi không gian bên trong Trường bào Thời Không.

Lúc này, ngoại giới đã trôi qua hai mươi bốn ngày, nhưng Triệu Phong đã tu luyện tại không gian bên trong Trường bào Thời Không hai trăm bốn mươi ngày!

Hơn hai trăm ngày, tầng thứ mười một của Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, Ngũ Hành Quy Nhất, cũng đã tiến thêm một bước. Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa của Triệu Phong toàn bộ cũng đã bước vào cảnh giới Nhị trọng.

Không Gian Áo Nghĩa chỉ kém một tia liền bước vào Tam trọng, mà Thời Gian Áo Nghĩa lại quá mức thâm ảo, Triệu Phong cũng không có tận lực tìm hiểu, bởi vậy tiến độ khá chậm.

Lúc Triệu Phong rời khỏi mật thất tu luyện mới phát hiện, hai mươi gian mật thất tu luyện của tầng thứ bảy, hiện tại đã có mười lăm gian trống không.

Sau khi rời khỏi Tu Luyện Tháp, Triệu Phong sử dụng lệnh bài truyền tin liên lạc với Hàn Ngưng Nhi. Rất nhanh, Triệu Phong dễ dàng hội hợp với đám người Thiên Lam Tộc.

- Triệu huynh, người mà trễ thêm mấy ngày nữa, sẽ có thể bỏ lỡ Cổ Lũng Võ Hội rồi!

Kiểm Phong Chuẩn Thần cười nói.

- Thật sự xin lỗi! Ta tu luyện quá mức chuyên tâm rồi!

Triệu Phong giải thích.

Kiểm Phong Chuẩn Thần cũng không có nhiều lời. Có thể do lần đầu tiên Triệu Phong thể nghiệm mật thất tu luyện bên trong Tu Luyện Tháp, cho nên mới lâm vào trong tu luyện vong ngã, quên mất thời gian cũng là chuyện bình thường.

- Hắn là ai?

Ánh mắt Triệu Phong chợt rơi xuống trên người một gã thanh niên bên cạnh Hàn Ngưng Nhi.

- Hắn là sư huynh của ta!

Hàn Ngưng Nhi nhỏ giọng nói. Trong âm thầm, Hàn Ngưng Nhi truyền âm cho Triệu Phong:

- Môn chủ vì để yểm hộ cho ta, đã âm thầm phái ra rất nhiều thành viên phân tán ở các nơi. Đại đa số mọi người đều bị Hoàng Long Các bắt giữ hoặc giết chết, mà hắn vận khí tốt một chút, đã an toàn trốn thoát. Đoạn thời gian trước, ta gặp được hắn ở trong Giao Dịch Linh Điện, cho nên cũng muốn dẫn hắn cùng đi Tử Linh Vực!

Môn chủ Thần Thảo Môn vì để yểm hộ cho Hàn Ngưng Nhi, đã âm thầm phái ra rất nhiều đệ tử trong tộc, thậm chí có rất nhiều người đều là nhất mạch của Môn chủ. Đại đa số những người này đều đã vì Hàn Ngưng Nhi mà hy sinh, bởi vậy nàng rất kính trọng bọn họ. Hiện tại gặp được vị sư huynh này, nàng dự định dẫn hắn cùng đi tới Tử Linh Vực.

Bất quá, chuyện này vẫn phải trải qua sự đồng ý của Triệu Phong.

- A?

Triệu Phong hiểu ra nguyên do sự tình, ánh mắt liền nhìn chằm chằm gã thanh niên này.

Ánh mắt gã thanh niên kia không khỏi nhìn về phía Tả Đồng kim sắc kia của Triệu Phong. Hắn nhất thời cảm giác như tâm thần của chính mình đã rơi vào trong đó, không thể nào giấy thoát ra được.

Gã thanh niên này có cảm giác tất cả mọi thứ của chính mình, bao gồm cả suy nghĩ trong lòng, dường như đều đã bị Triệu Phong xem thấu vậy. Theo bản năng, ánh mắt gã thanh niên này chợt lộ ra thần sắc bối rối.

Hô!

Bỗng nhiên, Tả Mâu của Triệu Phong rời khỏi người hắn, nhìn về phía khác.

- Chào người, ta là sư huynh của Hàn Ngưng Nhi!

Ánh mắt gã thanh niên này có chút né tránh, không dám nhìn về phía ánh mắt Triệu Phong nữa.

Những người khác ở đây ít nhiều cũng phát hiện ra dị trạng vừa rồi.

Lúc này, mọi người mới chú ý tới nhãn đồng của Triệu Phong, tựa hồ cũng là một loại huyết mạch đặc thù. Nhưng mà căn cứ theo đặc thù ánh mắt của Triệu Phong, bọn họ đều không ai phán đoán ra đây là loại huyết mạch nào.

- Hàn Ngưng Nhi, người này là do Hoàng Long Các phái tới! Hành tung của người đã bị bại lộ!

Triệu Phong bất động thanh sắc truyền âm cho Hàn Ngưng Nhi.

Tu vi người này chỉ vừa đạt tới Bán Thần, tâm tính lại khá kém, Triệu Phong thoáng thi triển một chút huyền thuật liền có thể ảnh hưởng tới ý thức của hắn.

Hơn nữa, Tả Mâu Triệu Phong còn phát hiện trên người gã thanh niên này còn có khí tức linh hồn của những Chân Thần cường đại khác. Rất hiển nhiên, tính mạng của hắn đã bị người khác chú ý!

Người của Hoàng Long Các biết rõ muốn tìm kiếm một người trong Cổ Lũng Vực, độ khó khăn tuyệt đối không nhỏ. Bởi vậy, Hoàng Long Các liền tiến hành nô dịch rất nhiều người của Thần Thảo Môn, để cho những người này đi lùng sục khắp nơi xung quanh lãnh địa.

Quả nhiên, Hàn Ngưng Nhi vừa nhìn thấy người của Thần Thảo Môn, liền chủ động tiến tới nhận mặt.

Tin chắc ngay sau khi gặp lại nhau, vị sư huynh này của Hàn Ngưng Nhi đã lén lút truyền đạt tin tức cho Hoàng Long Các rồi!

- Không đâu! Làm sao có thể?

Hàn Ngưng Nhi tự nhiên minh bạch ý tứ của Triệu Phong. Nhưng nàng tuyệt đối không tin sư huynh của nàng sẽ làm ra loại sự tình này!

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, không biết sau khi Cổ Lũng Võ Hội kết thúc, người chuẩn bị đi đâu?

Triệu Phong dò hỏi.

- Sau khi Cổ Lũng Võ Hội kết thúc, một thời gian nữa, Chuẩn Thần Bài Danh Chiến của Cổ Lũng Vực cũng sẽ bắt đầu. Cho nên ta chuẩn bị quay về trong tộc bế quan tu luyện!

Trong mắt Kiếm Phong Chuẩn Thần tràn đầy chiến ý. Mục tiêu của hắn chính là vọt vào hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng.

Triệu Phong gật đầu. Đến lúc đó nếu như không còn cách nào khác, cũng chỉ có thể mang theo Hàn Ngưng Nhi, tạm thời đi Thiên Lam Tộc né tránh một hồi.

Đương nhiên, nếu như trên Võ hội có cơ hội, Triệu Phong cũng có thể giúp nàng kết giao với một vài thế lực cường đại, biết đâu có thể nhờ cậy bọn họ chiếu cố cho Hàn Ngưng Nhi.

oOo

Một ngày sau, cả tòa Giao Dịch Linh Điện này gần như đã hoàn toàn trống rỗng. Tất cả mọi người đều đã tiến về Ngũ Tinh Sơn. Mà đám người Triệu Phong cùng Thiên Lam Tộc, cũng đã xuất phát tiến về Ngũ Tinh Sơn.

- Triệu huynh, nghe nói Cổ Lũng Võ Hội lần này, Thiên kiều trên Chuẩn Thần Bảng cũng có tới sáu vị xuất hiện!

Bộ dáng Kiếm Phong Chuẩn Thần thập phần hưng phấn, chiến ý dạt dào.

Ngoại trừ Tử Phong Chuẩn Thần cùng Thiên Tuyết Chuẩn Thần là người tổ chức Võ hội, còn có Lâm Quang Chuẩn Thần, Triệu Phong đã từng gặp qua một lần, ngoài ra còn có thêm ba gã thiên tài khác trên Chuẩn Thần Bảng cũng tới tham dự Võ hội lần này.

Sáu người này, hầu như đại biểu cho sáu người mạnh nhất của Võ hội lần này, cũng là mục tiêu mà rất nhiều Chuẩn Thần thiên tài nghĩ muốn khiêu chiến.

oOo

Năm ngày sau, mọi người đã đi tới Ngũ Tinh Sơn.

Trong các đình đài lầu các trên năm ngọn núi năm góc đã tụ tập đầy nghẹt người. Những người này hoặc là thành viên của các đại thế lực, hoặc là bản thân có thực lực kinh người.

Những người tham quan tu vi thấp hơn Bán Thần, vừa không có thế lực cường đại chống lưng, chỉ có thể ở bên ngoài Ngũ Tinh Sơn nghe ngóng tin tức mà thôi.

Đám người Thiên Lam Tộc bay thẳng về phía một tòa đình đài trên một ngọn núi.

- Tiểu tử kia tới rồi!

Ánh mắt Hầu Khánh nhất thời nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

Võ hội lần này, hắn đã không thêm để ý tới những thứ khác nữa. Khiến cho Triệu Phong gặp phải sự nhục nhã nặng nề, chính là mục tiêu duy nhất của hắn.

- Triệu Phong!

Ánh mắt Đế Lâm Chuẩn Thần của Kim Ngọc Tộc cũng nhất thời cả kinh.

Trước đây lúc rời khỏi Kim Ngọc Tộc từng gặp phải Triệu Phong, nhưng lại để cho hắn trốn thoát, không nghĩ tới hôm nay trên Võ hội lại gặp phải Triệu Phong!

Nhưng mà lúc này, hắn lại không vui mừng chút nào, bởi vì Triệu Phong đang ở cùng một chỗ với người của Thiên Lam Tộc! Kiếm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong tuy rằng không phải là nhân vật trên Chuẩn Thần Bảng, nhưng cũng là Chuẩn Thần thiên tài thập phần nổi danh trong Cổ Lũng Vực.

Cùng lúc đó, ánh mắt hơn phân nửa Chuẩn Thần thanh niên ở đây cũng rơi xuống trên người Triệu Phong, mang theo địch ý vô cùng rõ ràng.

- Nghe nói, chính là tiểu tử này đã bắt kính với Thiên Tuyết Chuẩn Thần!

- Gã tiểu tử tóc vàng kia đã chọc giận Thiên Tuyết Chuẩn Thần sao? Đợi khi Võ hội bắt đầu, ta sẽ khiến cho hắn đẹp mặt!

- ...

Trên Ngũ Tinh Sơn, rất nhiều Chuẩn Thần thanh niên đều mang theo ngữ khí cừu thị, nghị luận về Triệu Phong. Hiển nhiên, chuyện tình Triệu Phong chọc cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần mất hứng trước đây, sớm đã lan truyền khắp nơi, đồng thời sự thật còn bị khuếch đại lên không nhỏ.

Thật ra, lúc đó Triệu Phong cũng chỉ nhìn Thiên Tuyết Chuẩn Thần rồi lắc đầu một cái mà thôi!

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, có người đắc tội với người à?

Một gã nam tử anh tuấn thân khoác áo bào tím, thân thể lộ ra ánh quang tử ngọc nhàn nhạt, quan tâm hỏi.

Trên Chuẩn Thần Bảng của Cổ Lũng Vực, tuy rằng Thiên Tuyết Chuẩn Thần chỉ xếp hạng thứ bảy, nhưng mà dung mạo của nàng tuyệt đối là đứng đầu. Trong đám người hai mươi hạng đầu của Chuẩn Thần Bảng Cổ Lũng Vực, chỉ cần là nam tử, không người nào không muốn lấy được sự ưu ái của Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Tử Phong Chuẩn Thần hắn cũng không ngoại lệ!

- Không có!

Thiên Tuyết Chuẩn Thần thản nhiên trả lời.

Kỳ thật, Triệu Phong cũng không tính là đã đắc tội nàng. Chỉ bất quá lúc đó sau khi Triệu Phong nhìn nàng lại khẽ lắc đầu một cái. Điều này khiến cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần hết sức kinh ngạc, bản năng sản sinh phản cảm mà thôi.

- Chính là tiểu tử kia à?

Ánh mắt Tử Phong Chuẩn Thần rơi xuống trên người Triệu Phong, trong mắt mang theo quang mang khinh thường.

- Các người đợi lát nữa lên khiêu chiến kẻ này, lắng nhục hắn nặng nề cho ta!

Tử Phong Chuẩn Thần thầm truyền âm ột vài gã Chuẩn Thần sau lưng hắn.

Thân là người tổ chức của Võ hội lần này, hơn nữa lại là Thiên kiều đứng hàng thứ năm trên Chuẩn Thần Bảng, Tử Phong Chuẩn Thần tự nhiên không có khả năng chủ động khiêu chiến Triệu Phong.

- Đó là...

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi chợt phát hiện ra mấy người trên ngọn núi đối diện. Những người này đều là cường giả Chân Thần, trong đó người cầm đầu chính là Trọng Thổ Chân Thần trước đây đã truy sát nàng.

- Những gì Triệu Phong nói đều là sự thật!

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi nhất thời ảm đạm xuống.

Mà bên cạnh nàng, vị sư huynh của Hàn Ngưng Nhi kia, bộ dạng tựa như hồn nhiên không hề hay biết gì cả.

oOo

Màn đêm chậm rãi buông xuống, đám người bốn phía xung quanh Ngũ Tinh Sơn càng ngày càng đông đúc hơn.

Bỗng nhiên, Thiên Tuyết Chuẩn Thần cùng Tử Phong Chuẩn Thần đồng thời đứng lên. Xung quanh nhất thời oanh động một trận.

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần!

- Đó là Tử Phong Chuẩn Thần! Thiên kiều thứ năm trên Chuẩn Thần Bảng!

- ...

Ánh mắt của mọi người toàn bộ đều tập trung về phía hai người này. Một người là Thiên kiêu đỉnh cao của Cổ Lũng Vực, một người khác lại là Nữ Thần trong lòng tất cả mọi người.

Sau khi hai người đứng lên, liền trực tiếp tuyên bố Cổ Lũng Võ Hội bắt đầu.

Phốc!

Bên cạnh Tử Phong Chuẩn Thần, một đạo thân ảnh cao gầy trực tiếp nhảy xuống chiến đài phía dưới.

- Tại hạ là Đào Kim của Tử Dạ Điện, có vị nào nguyện ý chỉ giáo một chút không?

Ánh mắt gã nam tử cao gầy kia nhìn khắp bốn phía xung quanh.

Tử Dạ Điện cũng là một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực. Tuy rằng Đào Kim này cũng không quá nổi danh, nhưng mà thân là Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện, hơn nữa lại là người đầu tiên lên sân khấu, sao có thể là người yếu được?

- Để cho ta thử một chút Huyền Phong Quyết của Đào huynh a!

Trên một ngọn núi nào đó, một gã nam tử thân hình cường tráng, làn da ám hoàng sắc thô ráp chột phóng xuống chiến đài.

- Được! Ta và ngươi đã lâu không giao thủ với nhau rồi!

Đào Kim nhìn về phía gã nam tử cường tráng này, cặp mắt tràn ngập chiến ý.

Hiển nhiên, hai người bọn họ đã sớm quen biết, hơn nữa còn có giao tình nhất định, thường xuyên tỷ thí luận bàn với nhau.

Ông!

Sau khi hai người leo lên chiến đài đối mặt nhau, trận pháp phòng hộ xung quanh chiến đài liền được mở ra.

- Huyền Phong Tam Thức!

Thân hình Đào Kim phát ra tử quang sáng lạn, lập tức hóa thành vô số đạo huyền phong tử sắc, vờn quanh bốn phía thân thể nam tử cường tráng.

Hừ hô!

Bỗng nhiên, mấy trăm đạo thân ảnh tử sắc trong đó trực tiếp đánh thẳng tới gã nam tử cường tráng kia.

- Kim Cương Bá Thế!

Thân thể nam tử cường tráng kia nhất thời dâng cao đến hai trượng, khí thế uy mãnh rung trời nghiền áp ra bốn phía xung quanh.

Nhưng vô số thân ảnh màu tím này đều ẩn chứa Phong Chi Áo Nghĩa, dung nhập vào trong thiên địa, đem cổ uy thế áp bách này cất giảm đến thấp nhất.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người giao phong kịch liệt với nhau. Trên chiến đài tràn ngập tử ảnh cùng bá quyền ám hoàng sắc.

Cũng may trận pháp kết giới trên chiến đài đã đem toàn bộ uy năng công kích khổng lồ kia ngăn cản bên trong.

- Cả hai người này đều rất mạnh!

- Đúng vậy! Bản thân bọn họ đều là Chuẩn Thần thiên tài trong đại thế lực cả!

- ...

Rất nhiều người vây xem đều sợ hãi than thở liên tục.

Đào Kim là thiên tài của thể lực Ngũ tinh, mà gã nam tử còn lại cũng là thành viên của thể lực Tứ tinh đỉnh phong. Thực lực của hai người đều thập phần cường hãn!

- Huyền Phong Liên Thiên!

Đào Kim phẳng phất như hóa thành một cái hư ảnh hư huyền thật lớn, mang theo lực lượng Phong thuộc tính kinh khủng, đánh bay nam tử cường tráng đến sát biên giới chiến đài.

- Đa tạ!

Sau khi Đào Kim chiến thắng, liền chủ động rời khỏi chiến đài. Võ hội có quy củ, một người không thể đấu hai trận liên tiếp nhau!

Sau khi trận đấu của Cổ Lũng Võ Hội đã khai hỏa, rất nhiều Chuẩn Thần thiên tài đều nhao nhao muốn thử, muốn đại triển thân thủ trên võ đài nơi này.

Vù!

Một đạo lôi quang kinh người xẹt qua, một gã nam tử áo trắng đã bay lên chiến đài.

- Đó là Lôi Minh Chuẩn Thần!

Thể lực sau lưng Lôi Minh Chuẩn Thần so ra thì kém hơn hai người mới chiến đấu vừa rồi. Nhưng mà Lôi Minh Chuẩn Thần ở trong thể lực Tứ tinh rưỡi của hắn cũng là thiên tài đứng đầu, danh tiếng cũng không nhỏ.

- Người, lên đây!

Ánh mắt của Lôi Minh Chuẩn Thần nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

- Ta?

Triệu Phong thoáng sửng sốt, không nghĩ tới mình nhanh như vậy đã sắp sửa ra sân.

- Triệu huynh, cũng nên triển lộ một chút thực lực của ngươi rồi a!

Kiểm Phong Chuẩn Thần mỉm cười nói. Hắn cũng muốn kiến thức một chút thực lực hiện tại của Triệu Phong đã đạt tới trình độ nào?

- Ha ha... tiểu tử này đã đắc tội với Thiên Tuyết Chuẩn Thần, ta nghĩ ngươi muốn khiêu chiến hắn nhiều đêm không hết a!

- Thế nhưng tên tiểu tử lông vàng này rốt cuộc là có thân phận gì? Như thế nào trước đây chưa từng nghe nói qua?

- ...

Xung quanh nhất thời sôi trào lên, mọi người đều mười phần mong chờ trận chiến này.

1224. Chương 1221: Triệu Phong Ra Tay (1)

Trong Vạn Hoang Thần Vực, Triệu Phong cũng chỉ đắc tội một vài thể lực như Kim Ngọc Tộc, Lam Lân Tộc, Thiên Thủy Yêu Tộc, Thời Không Thánh Địa. Hơn nữa mấy thể lực này đều thua thiệt trong tay Triệu Phong nên đương nhiên sẽ không lan truyền tin này ra ngoài. Cùng lắm là ngầm điều tra, phát lệnh truy nã.

Lần này tới Cổ Lũng Võ Hội có tất cả hơn ba mươi thể lực lớn nhỏ, trong đó cũng rất ít thể lực biết Triệu Phong.

Tuy vậy danh tiếng của Triệu Phong cũng không hề thua kém các thiên tài của các thể lực tứ tinh đỉnh phong.

Số người muốn khiêu chiến Triệu Phong thậm chí còn nhiều hơn số người muốn khiêu chiến các thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần.

- Bị Lôi Minh Chân Thần giành trước rồi.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần có chút bực bội nói.

Trong một tòa điện các, Tử Phong Chuẩn Thần nhìn chăm chú Triệu Phong.

- Tiểu tử này thực lực không tồi.

Tử Phong Chuẩn Thần lộ vẻ mặt kinh ngạc.

- Thua!

Lôi Minh Chuẩn Thần hét lớn, thân thể biến thành một đám lôi quang chói lóa lao về phía Triệu Phong.

- Cũng nên kết thúc rồi.

Triệu Phong vẫn thản nhiên, khẽ nói.

Ừnh! Bùm!

Chính giữa chiến đài, lôi quang phát nổ dữ dội, những dòng điện quang chiếu sáng như ban ngày.

Lôi quang nhanh chóng tối đi, ở giữa chiến đài có một người đang đứng. Chính là Triệu Phong.

Còn Lôi Minh Chuẩn Thần thì nằm phía trước Triệu Phong, thân thể đen thui, khí tức yếu ớt.

Bốn bề bùng nổ.

- Sao có thể như vậy? Thua rồi?

- Sao Lôi Minh Chuẩn Thần lại thua được?

Theo lý mà nói, Lôi Minh Chuẩn Thần thi triển Thiên Lôi Diệu thì chắc chắn Triệu Phong chỉ có bại, nhưng kết quả lại hoàn toàn khác.

Nhưng lúc đó ánh lôi quang quá chói nên rất nhiều người không nhìn được Lôi Minh Chuẩn Thần đã thua như thế nào.

Vút!

Một thân ảnh nhảy xuống khỏi chiến đài, chính là cường giả Chân Thần trong thế lực của Lôi Minh Chuẩn Thần.

Vị lão giả này trừng mắt nhìn Triệu Phong rồi đưa Lôi Minh đi.

- Tiểu tử này da thô thịt dày, quá khó nhằn. Nếu không người thua chắc chắn là hắn.

Cuối cùng mọi người chỉ đành kết luận lý do Triệu Phong chiến thắng đó là vì hắn là người tu luyện Lôi Đạo, vừa hay khắc chế được Lôi Minh Chuẩn Thần.

Sau trận đấu, Triệu Phong quay lại bên cạnh mấy người Thiên Lam Tộc.

- Triệu huynh, người che giấu thực lực?

Kiểm Phong Chuẩn Thần kinh ngạc hỏi.

Trước kia, khi Triệu Phong đấu với Hầu Khánh, sức mạnh Lôi Điện không chỉ mạnh như vậy.

Nhưng trận đấu vừa rồi, chiến lực mà Triệu Phong thể hiện ra dường như không phải quá mạnh.

Chỉ có thể nói rằng Triệu Phong đã ẩn giấu thực lực.

- Ừm.

Triệu Phong khẽ gật đầu, cũng không nói kỹ.

- Ta muốn khiêu chiến Kim Chân Chuẩn Thần.

Chiến đài bỗng rung chuyển, một thanh niên khôi ngô tuấn tú xuất hiện trên chiến đài.

Kim Chân Chuẩn Thần mà hần khiêu chiến là thiên kiêu xếp thứ hai mươi trong bảng Chuẩn Thần.

- Nhanh vậy đã có người khiêu chiến thiên tài trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người xung quanh lại bắt đầu phấn khích.

- Hừ, muốn khiêu chiến Kim Chân Chuẩn Thần thì phải qua ải của ta trước.

Trong thế lực của Kim Chân Chuẩn Thần bay ra một nhân ảnh mặc kim y.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có rất nhiều thiên tài, đều tới với mục tiêu là những thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần.

Nhưng thiên kiêu trên bảng chắc chắn sẽ không chấp nhận lời thách đấu của tất cả cường giả, họ sẽ chọn sách lược như thế này.

Chỉ cần có người thách đấu thiên kiêu trong bảng, sẽ có người khác trong thế lực của thiên kiêu đó chủ động xuất chiến. Chỉ khi thắng được người đó thì người thách đấu mới được thách đấu thiên kiêu.

- Được, luyện tay với người trước.

Thanh niên có làn da vàng kia bỗng chốc toàn thân bùng nổ khí thế, khiến chiến đài được bọc trong một tầng khói màu đất vàng.

- Đó là?

Kim y thanh niên sững người.

Lúc này hần cảm giác như thiên nhiên nằm trong sự kiểm soát của đối thủ còn hần thì bị áp chế, thực lực yếu đi vài phần.

- Kim Hoa Quang Trảm!

Toàn thân kim y nam tử bùng phát kim quang sắc bén, bắn về phía nam tử kia.

- Đỡ một quyền của ta!

Song quyền của nam tử da vàng bọc trong một lớp đất vàng, dẫn động sức mạnh của đất đánh tới.

- Lực đạo thật khủng khiếp!

Sau khi giao thủ một chiêu, kim y nam tử bắt đầu thận trọng.

Sức mạnh của nam tử da vàng thực sự vô cùng khủng khiếp, sức phòng ngự cũng kinh người, ngay cả công kích Kim Đạo của hần cũng khó lòng phá vỡ.

Những người quan chiến cũng bắt đầu chú ý tới nam tử da vàng.

Đối phương có thể đánh ngang sức với thiên tài trong thế lực của Kim Chân Chuẩn Thần cũng đã rất cừ rồi.

- Lẽ nào hần chính là thiên tài mà Tiềm Long Tông phát hiện vài năm trước?

- Nghe nói hần có huyết mạch Thái Cổ biến dị.

Ở đây nhiều người như vậy cũng có một số người biết lai lịch của nam tử da vàng kia.

- Huyết mạch Thái Cổ biến dị sao?

Mọi người chấn động.

Huyết mạch Thái Cổ còn tới ngày nay, các chủng tộc thông hôn, huyết mạch biến dị cũng có xảy ra.

Nhưng biến dị cũng có tốt xấu. Nam tử da vàng đây chính là biến dị tốt rồi.

Uỳnh uỳnh!

Trận giao chiến trên chiến đài càng ngày càng ác liệt, kim y nam tử dần rơi vào thế yếu.

- Để xem ngươi chạy đi đâu!

Nam tử da vàng cười lớn, dùng huyết mạch chi lực đặc biệt, đánh hai chưởng xuống mặt đất.

Uỳnh uỳnh uỳnh!

Khói bụi trên chiến đài lập tức ngưng kết thành bùn, đắp lên thành những bức tường đất bọc quanh hai người.

Bùm bùm!

Tường đất che khuất hoàn toàn trận chiến giữa hai người.

Trừ phi là người có thần thức cường đại, nếu không rất khó nhìn xuyên qua được bức tường tạo nên từ năng lượng huyết mạch đặc biệt kia.

Uỳnh!

Triệu Phong bắt giác dùng tới khả năng thấu thị của con mắt trái.

Ngay lập tức, trước mắt Triệu Phong hiện ra thế giới màu kim.

Hắn nhìn xuyên qua bức tường đất.

Nhưng thần sắc Triệu Phong bỗng thay đổi, nhìn chăm chú xuống lòng đất phía dưới chiến đài.

- Dưới lòng đất có người?

Triệu Phong chấn động, con mắt trái bắt đầu quan sát kỹ hơn.

Nhưng thực lực của Lôi Minh Chuẩn Thần cũng rất mạnh, hắn tinh thông Lôi Điện áo nghĩa, uy năng công kích rất khủng bố.

- Không vội, vừa hay cũng để Lôi Minh Chuẩn Thần thử xem sao.

Một cường giả tứ giai Chân Thần đứng bên cạnh Mạc Quỷ Chân Thần nói.

- Tự gây nghiệt, không thể sống.

Đế Lâm Chuẩn Thần gườm gườm nhìn Triệu Phong.

Tuy hắn không phải đối thủ của Triệu Phong nhưng hắn có thể nhận ra rất nhiều thiên tài Chuẩn Thần ở đây để có ý đồ địch rõ ràng đối với Triệu Phong.

Bên kia, đám cường giả Chân Thần của Hoàng Long Các cũng vẫn luôn chú ý tới xung quanh Triệu Phong.

- Nữ tử đội nón che mặt kia chính là Hàn Ngưng Nhi.

Trọng Thổ Chân Thần sắc mặt thâm trầm nói.

- Tuyệt đối không được để nàng ta tới Tử Linh Vực.

Một cường giả Chân Thần khác quả quyết nói.

Tử Linh Vực là nơi thịnh hành Y Đạo, thể lực chúa tể là Sinh Mệnh Thánh Địa, tứ đại ngũ tinh thể lực, có tới hai thể lực kiêm tu Y Đạo.

Nếu Hàn Ngưng Nhi tới được Tử Linh Vực, với thiên phú của Sinh Mệnh Chi Mâu của nàng ta, rất dễ dàng để vào thể lực tứ tinh đỉnh phong. Vận khí mà tốt chưa biết chừng còn được thể lực ngũ tinh coi trọng.

- Chính là hắn dẫn Hàn Ngưng Nhi đi và kích sát tam giai Chân Thần?

Cường giả Chân Thần bên cạnh Trọng Thổ Chân Thần nhìn Triệu Phong, đến giờ hắn vẫn có chút không tin.

Vù!

Lúc này Triệu Phong đã đáp xuống chiến đài.

- Ta là Lôi Minh Chuẩn Thần, ngươi là ai? Báo tên đi!

Lôi Minh Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn Triệu Phong.

- Ta là người sẽ đánh bại ngươi.

Triệu Phong thần nhiên cười, nói.

- Được!

Lôi Minh Chuẩn Thần lộ sự giận dữ, gằn giọng đáp.

Uỳnh!

Hai tay Lôi Minh Chuẩn Thần lập tức ngưng kết hai quả cầu sấm sét khí thể bức người.

- Trời ạ, Lôi Điện áo nghĩa của Lôi Minh Chuẩn Thần đã tới cảnh giới tầng thứ hai rồi.

Mọi người xung quanh kinh hô.

Trong các cường giả Chuẩn Thần, nếu lĩnh ngộ được áo nghĩa thì chính là thiên tài, mà Lôi Minh Chuẩn Thần lại có được Lôi Điện áo nghĩa tầng thứ hai.

- Tên tiểu tử tóc kim kia chắc không qua được năm chiêu của Lôi Minh Chuẩn Thần.

Không ít người cười thích thú.

Lôi Điện áo nghĩa có thể nói là một trong những loại áo nghĩa công kích có sức công phá mạnh nhất.

Triệu Phong vừa rồi ngưng cuồng như vậy, nếu không qua nổi năm chiêu của Lôi Minh Chuẩn Thần thì không phải sẽ mất hết thể diện sao?

Uỳnh!

Cả chiến đài lan toả vô số tia sét xen lẫn tiếng sấm rền vang.

Lôi Minh Chuẩn Thần dường như biến thành một đám lôi quang khổng lồ, trong màn đêm trở nên vô cùng chói mắt.

- Lôi Thích!

Lôi Minh Chuẩn Thần di chuyển lấp lánh, tới phía sau Triệu Phong, hai tay đột ngột thò ra.

Ngay lập tức Lôi Điện chi lực ở xung quanh chui vào quả cầu sét trên tay hắn, tạo thành hai cái gai sét đâm về phía Triệu Phong.

- Thánh Lôi Bá Thể!

Triệu Phong thần sắc vẫn không thay đổi, kích hoạt Thánh Lôi Thể.

Uỳnh!

Ngũ sắc Lôi Điện lưu động trên người Triệu Phong mang theo áp lực lực phách khiến người ta phải nín thở.

- Ủa?

Lôi Minh Chuẩn Thần kêu lên kinh ngạc.

Hắn không ngờ Triệu Phong lại là người luyện thể Lôi Đạo, hơn nữa Lôi Điện áo nghĩa của hắn cũng đã là tầng thứ hai.

Ngoài ra, sức mạnh thể phách của Triệu Phong cũng rất cường đại khiến Lôi Minh Chuẩn Thần cũng bị áp chế ở mức nhất định, toàn thân không được tự do.

Nhưng Lôi Minh Chuẩn Thần không biết Triệu Phong vẫn chưa dùng toàn lực.

Nếu Triệu Phong dùng hết sức thì ngay cả Thiên Tuyệt Chuẩn Thần cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng như thế này cũng đủ kinh thế hãi tục rồi.

Hơn nữa có rất nhiều kẻ địch đang âm thầm quan sát Triệu Phong, nên hắn không thể bộc lộ hết chiến lực thực sự được.

Uỳnh uỳnh!

Lôi Điện của Lôi Minh Chuẩn Thần đánh lên thể phách của Triệu Phong.

Hai luồng Lôi Điện đan xen một lúc, công kích của Lôi Minh Chuẩn Thần không tạo được bao nhiêu thương thế cho Triệu Phong.

Uỳnh!

Triệu Phong vận chuyển lực phách và thần lực đánh ra một đạo ngũ sắc lôi quyền.

- Ha ha, công kích như vậy cũng đòi đánh trúng ta?

Lôi Minh Chuẩn Thần thân hình tựa sấm sét, nhanh chóng tránh được công kích của Triệu Phong.

Uỳnh bùm bùm!

Trên đài, lôi điện đáng sợ đan vào nhau, không ngừng xung kích trận pháp kết giới xung quanh.

Chỉ trong nháy mắt hai người đã tung ra đến mấy chiêu.

Triệu Phong là người tu luyện Lôi Đạo, vừa hay có kháng tính rất lớn đối với lôi điện.

Còn Lôi Minh Chuẩn Thần lại có tốc độ cực nhanh, lần nào cũng tránh được một chiêu chí mạng của Triệu Phong.

Những người quan chiến đều không thể ngờ Triệu Phong có thể đánh ngang sức với Lôi Minh Chuẩn Thần.

Nhưng chỉ Lôi Minh Chuẩn Thần mới biết cục diện rất bất lợi cho hắn.

Mỗi lần lại gần Triệu Phong, đến một khoảng cách nhất định là hắn lại bị một luồng Lôi Điện lực phách vô hình áp chế khiến hắn không thể đỡ thương được Triệu Phong.

Ngoài ra, công kích của Triệu Phong nhìn có vẻ như tránh được hết nhưng luôn có một chút dư lực chạm tới hắn.

Lôi Minh Chuẩn Thần càng đánh càng kinh ngạc, hắn căn bản không thể đỡ thương được Triệu Phong.

Mà Triệu Phong dường như đang chơi đùa với hắn vậy, rất nhẹ nhàng thoải mái, dần dần làm giảm sức mạnh của Lôi Minh Chuẩn Thần.

- Thiên Lôi Diệu!

Lôi Minh Chuẩn Thần nghiêng rằng, toàn thân phát ra những đợt sóng Lôi Điện mạnh mẽ.

Đồng thời lôi điện trên chiến đài cũng bùng sáng chói lóa, lấy Lôi Minh Chuẩn Thần làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn.

- Chuyện gì vậy? Lôi Minh Chuẩn Thần thi triển Thiên Lôi Diệu? Đó là tuyệt kỹ nổi tiếng của hắn đấy!

- Có lẽ vì tiểu tử tóc kim kia quá đáng gờm, Lôi Minh Chuẩn Thần muốn dùng chiêu này trực tiếp phá vỡ tầng phòng ngự, đánh bại đối thủ.

Xung quanh mọi người nhìn mà mơ hồ, bắt đầu phán đoán.

1225. Chương 1222: Bí Mật Dưới Lòng Đất

Lúc này Triệu Phong đã hoàn toàn quên đi trận đấu trên chiến đài, hắn chú ý tới động tĩnh sâu dưới lòng đất.

Dưới lòng đất có một nam tử da đen, tay cầm một cái đĩa tròn, ngồi khoanh chân trước một cánh cổng đá.

Trên cánh cổng đá dường như có trận pháp bảo hộ.

Trung tâm của trận pháp có hình ngũ giác, bên trong không ngừng cuộn trào Ngũ Hành chi lực truyền đi khắp trận pháp.

Triệu Phong phát hiện thần thức của hắn quét tới cũng không cảm tri được bất cứ điều gì.

Nhưng con mắt trái của hắn có thể nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng trong đó.

Rõ ràng là nam tử da đen kia đã bố trí trận pháp ẩn mình ở xung quanh.

- Rốt cuộc trong trận pháp đó có gì?

Triệu Phong vô cùng tò mò.

Người này mạo hiểm phá giải phong ấn của trận pháp trước mặt bao nhiêu thiên tài Chân Thần Chuẩn Thần thế này.

Phía sau cánh cửa kia rốt cuộc có thứ gì đáng để hắn mạo hiểm như vậy?

Tuy không đoán ra, nhưng không cần nghĩ cũng biết chắc chắn bên trong có bảo vật kinh thiên.

- Việc này hiện chỉ có ta biết, ta có thể đợi sau khi võ hội kết thúc, một mình tới đó xem sao, nhưng ta không phải đối thủ của hắn.

Triệu Phong có chút phân vân.

Nam tử da đen kia thực lực rất mạnh, ít nhất cũng là ngũ giai Chân Thần trở lên, một mình Triệu Phong đi cho dù dùng hết mọi thủ đoạn cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Nếu để mọi người biết việc này thì Triệu Phong có muốn đục nước béo cò cũng khó. Chẳng có lợi gì cho hắn cả.

- Có lẽ ta có thể tìm hắn hợp tác.

Khoé miệng Triệu Phong nhếch lên gian xảo.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, bức tường đất kiên cố kia đột nhiên nổ tung.

Kim y nam tử nằm dưới đất không dậy nổi.

- Ha ha, tiếp theo có thể giao đấu với Kim Chân Chuẩn Thần rồi nhỉ

Nam tử da vàng hưng phấn hô lớn.

- Thắng rồi!

- Cũng có nghĩa là hắn có cơ hội chiến đấu với thiên tài trên bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người chấn động.

Tuy nhiều người không biết nam tử da vàng kia làm thế nào đánh bại được kim y nam tử nhưng họ đều rất mong chờ sự xuất hiện của thiên tài trên bảng Chuẩn Thần.

Dù sao rất nhiều Chuẩn Thần ở đây đều chuẩn bị tham gia trận đấu xếp hạng Chuẩn Thần kỳ tiếp theo. Có đối tượng tham chiến thì đương nhiên sẽ tốt hơn.

- Kim Chân Chuẩn Thần, đối phó với hắn không thể không cẩn thận!

Một kim bào lão giả đứng bên cạnh Kim Chân Chuẩn Thần mắt loé tinh quang.

- Tiểu tử này thuộc Thổ Nham Tộc, nhưng huyết mạch có dị biến. Huyết mạch hiện nay của hắn ít nhất cũng có thể xếp trong hàng năm trăm trở lên trong bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Kim bào lão giả nói tiếp.

- Người coi thường ta quá rồi.

Kim Chân Chuẩn Thần vẻ mặt bình thản, vô cùng tự tin vào bản thân.

Cổ Lũng Võ Hội có quy định một người không được đấu hai trận liên tiếp.

Vì thế sau khi hai người trận này rời khỏi chiến đài lập tức có người khác lên đài.

Trong đó có Mạc Quỷ Chuẩn Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc, còn có một bộ phận muốn đánh bại Triệu Phong trước mặt Thiên Tuyết Chuẩn Thần để được nàng chú ý tới.

Còn có Kiếm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong cũng lao ra.

Vút!

Một đạo thân ảnh bạch sắc tới chiến đài đầu tiên.

- Ta muốn thỉnh giáo các hạ.

Bạch y nam tử nhìn Triệu Phong cười tà dị.

Đó chính là Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc.

Lần trước Triệu Phong đánh bại được hắn là vì Tiểu Tặc Miêu xuất hiện đột ngột đánh lén khiến hắn bị trọng thương.

Hơn nữa vừa rồi Hầu Khánh cũng đã thấy thực lực của Triệu Phong không thay đổi gì so với lúc trước.

Còn Hầu Khánh sau lần đó trở về tộc các phương diện đều tiến bộ, thực lực tăng lên đáng kể.

Lần này hắn có lòng tin tuyệt đối có thể đánh bại Triệu Phong trực diện.

- Lại là khiêu chiến hắn.

→ Ta đã nghe nói tiểu tử tóc kim kia có mâu thuẫn với Thiên Thủy Yêu Tộc.

Giờ tất cả mọi người lại chú ý tới Triệu Phong.

Thực lực của Hầu tuy không phải mạnh nhất Thiên Thủy Yêu Tộc nhưng Thiên Thủy Yêu Tộc là thế lực tứ tinh đỉnh phong. Thực lực của hắn mạnh hơn Lôi Minh Chuẩn Thần rất nhiều.

- Lại bị tranh trước. Nhưng lần này hắn toi đời rồi.

Mạc Quỷ Chuẩn Thần cười âm hiểm.

Thực lực của Hầu Khánh chưa biết chừng còn mạnh hơn hắn, Triệu Phong chết là chắc.

- Xem ra người chưa rút bài học lần trước nhỉ? Lại vẫn dám khiêu chiến ta?

Triệu Phong cười ha hả, đáp xuống chiến đài.

Lời hắn vừa dứt thì xung quanh chấn động.

- Không ngờ thanh niên tóc kim kia từng giao đấu với Hầu Khánh.

- Hơn nữa kết quả dường như là Hầu Khánh thua.

Rất nhiều người ở đây không biết trước đó Triệu Phong và Thiên Thủy Yêu Tộc đã có mâu thuẫn gì.

- Người muốn chết!

Hầu Khánh bị câu nói của Triệu Phong kích nộ hoàn toàn, lập tức kích hoạt sức mạnh huyết mạch xông tới.

Hắn đã rất nôn nóng muốn đánh bại, sĩ nhục Triệu Phong, nên vừa ra đòn đã kích hoạt luôn sức mạnh huyết mạch.

Uỳnh uỳnh!

Thân thể Hầu Khánh biến thành dịch thể bán trong suốt, giống như yêu linh nước, lơ lửng giữa không trung.

Nhưng dưới chân hắn lại xuất hiện một vòng xoáy Phong Thủy xoay tít.

Uỳnh vút vút!

Trong khi di động, vòng xoáy dưới chân Triệu Phong càng ngày càng lớn, sức nghiền nát của nó cũng càng thêm khủng bố.

- Phong Thủy áo nghĩa của Hầu Khánh đã đạt tới tầng thứ hai rồi.

Lân Quang Chuẩn Thần phe phẩy quạt, gật gù nói.

Xem ra những gì Triệu Phong làm đã kích thích Hầu Khánh rất mạnh, khiến tiềm lực trong hắn được kích phát hoàn toàn.

- Chết!

Hầu Khánh giẫm trên vòng xoáy Phong Thủy lao tới Triệu Phong.

Từ xa Triệu Phong đã cảm nhận được luồng hấp lực vô cùng mạnh mẽ.

Uỳnh!

Triệu Phong đã kích hoạt Thánh Lôi Thể, phát hiện uy năng lần này của Thánh Lôi Thể mạnh hơn trước kia rất nhiều.

- Lực Phách Lôi Vực!

Trong Thánh Lôi Thể của Triệu Phong phóng ra một tầng lĩnh vực lôi điện lực phách ngũ sắc bao trùm lấy Hầu Khánh.

Tốc độ của Hầu Khánh lập tức bị ảnh hưởng.

Rẹt!

Lôi điện ngũ sắc và sức mạnh Phong Thủy của Hầu Khánh lao vào triệt tiêu lẫn nhau.

- Phá cho ta!

Hầu Khánh vận Phong Thủy thần lực, xoáy Phong Thủy dưới chân lập tức càng thêm cuồng bạo.

Uỳnh uỳnh!

Lực phách lôi vực mà Triệu Phong thi triển bị luồng năng lượng kia nghiền nát.

Sâu dưới lòng đất, nam tử da đen kia cảm nhận trận chiến phía trên, tâm thần cũng khó lòng bình tĩnh.

- Không biết Cổ Lũng Võ Hội bao giờ mới kết thúc.

Nam tử da đen đó vẫn đang chờ Cổ Lũng Võ Hội mau chóng kết thúc.

Nhưng đúng lúc đó, thần sắc của hắn đột nhiên biến đổi.

Vì trong đầu hắn vang lên một giọng truyền âm linh hồn yếu ớt.

- Xin chào, chúng ta có thể hợp tác không?

Giọng nói của Triệu Phong vang lên.

- Người là ai?

Thần sắc nam tử da đen đó đại biến. Hắn không ngờ lại có người phát hiện ra hắn.

- Ta đang chiến đấu phía trên ngươi. Ta tới là muốn hợp tác.

Triệu Phong cười.

- Bảo vật trong trận pháp phong ấn chúng ta mỗi người một nửa. Nếu không ta sẽ cho tất cả mọi người ở đây biết về bí mật này.

Triệu Phong nói tiếp.

- Làm vậy ngươi cũng chẳng được lợi gì đúng không? Huống hồ nếu ngươi tiết lộ họ sẽ nghi ngờ tại sao ngươi lại biết ta ở đây. Đến lúc đó nếu ta nói ngươi là đồng bọn của ta thì họ cũng sẽ không tha cho ngươi.

Nam tử da đen kia dần lấy lại bình tĩnh, truyền âm lại.

Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần nhưng lại muốn chia đều bảo vật Ngũ Hành Thần Vương với hắn, khẩu vị cũng quá lớn rồi.

- Ta có thể phá vỡ trận pháp trước, như vậy mọi người ai cũng biết, sẽ không nghi ngờ ta.

Triệu Phong đáp.

- Người có bản lĩnh đó sao?

Nam tử da đen chế nhạo.

Triệu Phong đang chiến đấu trên kia, sao có thể phá vỡ được trận pháp mà không một ai biết.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, trận đấu giữa Hầu Khánh và Triệu Phong vẫn diễn ra ác liệt.

- Giao Sát Thủy Mục!

Hầu Khánh một tay nắm lại, hai bên Triệu Phong lập tức xuất hiện hai vòng xoáy Phong Thủy khổng lồ không ngừng tiến lại như sắp nghiền nát Triệu Phong.

- Người rất mạnh! Ta phải dùng toàn lực thôi.

Triệu Phong đột nhiên nói lớn.

- Toàn lực?

Hầu Khánh khựng người.

Đương nhiên hắn cũng đoán trận đấu ban này Triệu Phong có thể đã giữ sức.

Bất cứ ai cũng giấu tuyệt chiêu cuối cùng, không tới lúc vạn bất đắc dĩ thì không thi triển. Hầu Khánh hắn cũng vậy.

Những người xung quanh thì càng phấn khích hơn.

Họ càng quan tâm tới Triệu Phong hơn những thiên tài trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Giờ Triệu Phong nói sẽ dùng hết sức, đương nhiên họ muốn xem xem thực lực thật sự của Triệu Phong rốt cuộc mạnh tới mức nào.

Uỳnh!

Một luồng sáng lôi điện ngũ sắc bùng phát từ cơ thể hắn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực, đánh ra hai đạo thánh chưởng ngũ sắc về hai phía.

Uỳnh bùm!

Hai vòng xoáy Phong Thủy bị Triệu Phong trực tiếp phá vỡ.

- Đây là Ngũ Hành áo nghĩa?

Hầu Khánh sững người, dường như bị đả kích rất lớn.

Lần đó khi Triệu Phong đánh bại hắn vẫn chưa có sức mạnh áo nghĩa, trong khi Phong Thủy áo nghĩa của hắn đã tiếp cận tầng thứ nhất.

Còn lần này khi Phong Thủy áo nghĩa của hắn lên tầng thứ hai thì Triệu Phong đã lĩnh ngộ được Ngũ Hành áo nghĩa.

Tuy mỗi loại trong Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong chỉ là tầng thứ nhất, nhưng uy năng của năm loại áo nghĩa kết hợp lại thì chẳng thua gì Phong Thủy áo nghĩa tầng thứ hai của hắn.

- Hầu Khánh, lần trước ta có thể đánh bại ngươi. Lần này ta dùng toàn lực cũng có thể đánh bại ngươi!

Triệu Phong cười đắc ý, vận Ngũ Hành thần lực lao về phía Hầu Khánh.

Tuy Triệu Phong cứ nói sẽ dùng hết sức nhưng hắn vẫn che giấu phần lớn thực lực. Ngay như Ngũ Hành áo nghĩa thật ra hắn đã đạt tới tầng thứ hai hết rồi nhưng hắn chỉ phát huy sức mạnh của cảnh giới thứ nhất.

- Không, nhất định ta phải thắng!

Hầu Khánh bị đả kích nặng nề, cảm xúc có phần mất kiểm soát.

Uỳnh uỳnh!

Hầu Khánh hoàn toàn kích phát huyết mạch, giống như một con hải yêu, hung dữ khủng bố vô cùng.

- Giao Sát Toàn Ốc!

Toàn thân Hầu Khánh dung nhập và vòng xoáy dưới chân.

Vù vút vút!

Vòng xoáy Phong Thủy khổng lồ gần như chiếm hơn nửa chiến đài, sức mạnh Phong Thủy trong đó điên cuồng nghiền nát mọi thứ.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong vận Ngũ Hành thần lực, mượn sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất đánh ra một đạo lôi sơn ngũ sắc khổng lồ.

Uỳnh! Bùm!

Một chưởng đánh xuống, thân thể Hầu Khánh bị ép ra khỏi xoáy Phong Thủy.

Triệu Phong lại mượn sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất xông tới lần nữa.

Bùm uỳnh!

Giao đấu một lúc, Hầu Khánh rơi vào thế hạ phong, lùi sau liên tục.

- Thua rồi! Hầu Khánh sắp thua rồi!

- Không ngờ thanh niên kia lại lĩnh ngộ được Ngũ Hành áo nghĩa, hơn nữa mỗi loại đều đạt tới trình độ khủng khiếp như vậy. Với thực lực đó hắn có lẽ có thể vào bảng Chuẩn Thần rồi.

Mọi người xung quanh bàn tán xôn xao.

Thế giới này cường giả vi tôn, ngươi có thực lực thì làm gì cũng đúng.

Sau khi Triệu Phong thể hiện thực lực mạnh mẽ liền được mọi người công nhận.

Thậm chí có cường giả Chân Thần của vài thế lực đã có ý định lôi kéo Triệu Phong.

Nhưng mọi người lại không biết sâu dưới lòng đất lại có người còn kích động hơn cả họ.

- Ngũ Hành áo nghĩa.

Nam tử da đen dưới lòng đất cũng hoàn toàn sửng sờ.

Khi Triệu Phong dùng Ngũ Hành áo nghĩa thì sẽ hấp thụ năng lượng Ngũ Hành trong trời đất, mà năng lượng của Ngũ Hành trận pháp trước mặt hắn cũng không ngoại lệ.

Nếu Triệu Phong tiếp tục hấp thụ năng lượng Ngũ Hành thì sẽ ảnh hưởng rất lớn tới trận pháp và có thể phá vỡ nó.

- Khoan đã, ta đồng ý hợp tác. Ngươi mau dừng tay!

Nam tử da đen dưới lòng đất bắt lực truyền âm cho Triệu Phong.

1226. Chương 1223: Đồng Ý Hợp Tác

- Khoan đã, ta đồng ý hợp tác với người, mau dừng tay!

Nam tử da đen dưới lòng đất bắt lực đánh truyền âm cho Triệu Phong.

Giờ tuyệt đối không thể để Triệu Phong hấp thụ tiếp năng lượng Ngũ Hành nữa, nếu không trận pháp sẽ bị phá vỡ, mọi thứ ở đây sẽ bị bại lộ.

Hơn nữa Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần bình thường, nếu hợp tác với Triệu Phong, quyền chủ động vẫn nằm trong tay nam tử da đen kia.

Triệu Phong trên chiến đài khoe miệng hơi nhếch lên.

Còn Hầu Khánh bị Triệu Phong chèn ép này giờ, khi thấy hắn cười thì càng thêm phần hận.

Hầu Khánh chủ động lên chiến đài thách đấu Triệu Phong, vốn tưởng sẽ giành chiến thắng tiện thể rửa sạch mối nhục lần trước. Nhưng kết quả hắn lại thảm bại lần nữa.

Vù!

Thần quang ngũ sắc trên người Triệu Phong dần tan đi.

Nam tử da đen kia đồng ý hợp tác thì Triệu Phong không tiếp tục dùng tới Ngũ Hành áo nghĩa nữa.

Nhưng giờ huyết mạch Hầu Khánh đã cạn kiệt, lại bị trọng thương, cho dù Triệu Phong không dùng Ngũ Hành áo nghĩa thì Hầu Khánh cũng không phải đối thủ của hắn.

Trong một gian điện các trên đỉnh của Ngũ Hành Sơn, một thanh niên khoác trường bào đỏ nhạt đang được tất cả mọi người xung quanh chú ý tới.

- Quy Nhất Chuẩn Thần, hắn giống hệt người, cũng tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa.

Bên cạnh thanh niên hồng bào, một nữ tử cười tinh nghịch nói.

- Tiểu tử đó đâu thể so sánh được với Quy Nhất Chuẩn Thần đứng thứ mười hai trong bảng Chuẩn Thần.

Ngay lập tức có người cười.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có tất cả sáu thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần.

Quy Nhất Chuẩn Thần là thiên kiêu đứng thứ mười hai trong bảng.

- Ngũ Hành áo nghĩa của hắn, cảnh giới đều là tầng thứ nhất, nhưng ta đã có hai loại áo nghĩa tầng thứ hai, sự vận dụng của ta với Ngũ Hành áo nghĩa cũng cao hơn hắn.

Quy Nhất Chuẩn Thần nói rất tùy ý, nhưng thể hiện rõ sự tự tin.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, Triệu Phong không vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa, dựa vào sức mạnh thể phách cũng áp chế được Hầu Khánh.

- Hầu Khánh, nhận thua đi. Người không phải đối thủ của hắn.

Rất nhiều người trong Thiên Thủy Yêu Tộc đều truyền âm khuyên Hầu Khánh.

Trên chiến đài Hầu Khánh cúi đầu nhận thua.

Có tiếp tục hắn cũng không thể đánh bại được Triệu Phong mà còn tự chuốc nhục vào thân.

Vèo vèo!

Hầu Khánh chủ động nhận thua, trận đấu kết thúc, hai người rời khỏi chiến đài.

Còn chưa đợi mọi người cảm khái thì từ năm ngọn núi đã có rất nhiều Chuẩn Thần bay thẳng tới chiến đài.

Có cả nam tử da vàng trắng ở vòng một. Hắn rất nôn nóng muốn chiến đấu với Kim Chân Chuẩn Thần.

Nhưng đáng tiếc một nữ tử đáng người mảnh mai, lả lướt tựa không xương đã đứng trên chiến đài trước.

Mà người đối chiến với nàng ta cũng là một nữ tử.

- Thực lực của tiểu tử kia như vậy, người thua cũng không oan.

Bên Thiên Thủy Yêu Tộc, Lâm Quang Chuẩn Thần an ủi Hầu Khánh.

Thực lực Triệu Phong thể hiện ra hiện giờ có lẽ có thể vào bảng Chuẩn Thần rồi.

Lâm Quang Chuẩn Thần tuy xếp thứ mười bảy trong bảng nhưng đó là lần xếp hạng trước, đã lâu như vậy rồi, thực lực của hắn không thể nào vẫn giậm chân tại chỗ.

Vì thế Lâm Quang Chuẩn Thần có lòng tin sẽ đánh bại Triệu Phong.

Nhưng hắn dường như là thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần sao có thể đi thách đấu một kẻ vô danh?

- Sao lại như vậy?

Mạc Quý Chuẩn Thần của U Quý Tộc cũng người, mắt mở to.

Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc căn bản không phải đối thủ của Triệu Phong.

Thực lực Triệu Phong sao có thể mạnh như vậy?

Nếu vừa rồi là Mạc Quý Chuẩn Thần lên sàn đấu thì tình hình của hắn sẽ còn thảm hại hơn cả Hầu Khánh.

- Thực lực của kẻ này...

Tử Phong Chuẩn Thần nhìn Triệu Phong, sắc mặt sáng tối bất định.

Hắn vốn định để cường giả của Tử Dạ Điện đi hạ nhục Triệu Phong một trận để lấy lòng Thiên Tuyết Chuẩn Thần. Nhưng giờ mới thực lực của Triệu Phong quá mạnh, đã có thể vào bảng Chuẩn Thần rồi.

Cũng có nghĩa là, không cho những người trên bảng Chuẩn Thần ra mặt thì căn bản không thể tạo uy hiếp tới Triệu Phong được.

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh cũng có chút dị quang.

Cường giả Chân Thần của Hoàng Long Các bên cạnh bắt đầu trao đổi với nhau.

- Thiên phú của hắn rất mạnh, nếu chiêu mộ được hắn thì mọi rắc rối sẽ được giải quyết.

Một vị Chuẩn Thần nói.

Nếu chiêu mộ được Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi sẽ mất đi sự che chở, xem như rơi vào tay Hoàng Long Các. Nếu nàng ta không khuất phục thì chỉ có chết.

Mặt khác, với thiên phú của Triệu Phong, sau này trở thành Cổ Thần cũng không thành vấn đề.

- Khó.

Thần sắc Trọng Địa Chuẩn Thần trầm xuống, nói.

Lúc trước Triệu Phong đã nhận sự uy thác của Thần Thảo Môn Chân Thần đưa Hàn Ngưng Nhi đi ngay trước mặt hắn.

Vì thế Trọng Địa Chân Thần cho rằng gần như không thể chiêu mộ được Triệu Phong.

- Nếu vậy thì chỉ có thể giết hết bọn chúng.

Một lão giả khác nói.

Nếu không phải tình thế ép buộc thì Hoàng Long Các thật không muốn đắc tội thiên tài như Triệu Phong. Vèo!

Triệu Phong trở về đội ngũ Thiên Lam Tộc, các cường giả khác ở xung quanh đều chúc mừng hắn.

Dù sao tiềm lực Triệu Phong thể hiện ra lúc này cũng đã chứng minh hắn sau này có thể trở thành Cổ Thần.

Trong Vạn Hoang Thần Vực, Cổ Thần đã là chiến lực hàng đầu, là bá chủ ảnh hưởng một phương.

- Triệu huynh, với thực lực của huynh, nếu tham dự trận chiến xếp hạng Cổ Lũng Vực nhất định sẽ lọt vào top hai mươi.

Kiểm Phong Chuẩn Thần ngưỡng mộ nói.

Thực lực Kiểm Phong Chuẩn Thần tuy mạnh nhưng muốn có tên trong bảng thì vẫn chưa thể.

Thái độ của một vị thiên tài khác và lão giả tóc lam thuộc Thiên Lam Tộc với Triệu Phong càng thân thiện hơn.

- Đâu có, hai mươi thiên kiêu đầu bảng Chuẩn Thần đều thiên phú kinh người, không thể coi thường.

Triệu Phong khiêm tốn nói.

Hàn Ngưng Nhi bên cạnh thấy Triệu Phong khiêm tốn như vậy thì bật cười.

Thực lực của Triệu Phong nàng đã thấy, ngay cả tam giai Chân Thần hắc cũng có thể giết dễ dàng.

Cũng có nghĩa là nếu Triệu Phong tham gia trận chiến xếp hạng Chuẩn Thần thì có thể lọt top mười, thậm chí có thể hơn.

- Triệu công tử, người của Hoàng Long Các ở ngay trên ngọn núi phía tây. Công tử nói không sai, sư huynh của ta đúng là đã phản bội Thần Thảo Môn.

Hàn Ngưng Nhi có chút áy náy truyền âm cho Triệu Phong.

Dù sao phiền phức này cũng là do nàng gây ra. Nếu nàng không nhận quen sư huynh thì cũng sẽ không dẫn người của Hoàng Long Các tới.

- Giờ không nói việc này. Tiếp theo mọi thứ nghe ta. Bất luận ta nói gì người cũng đừng nghi ngờ.

Giọng nói bình tĩnh của Triệu Phong vang lên trong đầu Hàn Ngưng Nhi.

- Ừm.

Nhìn gương mặt bình tĩnh như nước của Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi yên tâm hẳn.

Bên cạnh đó, sư huynh của Hàn Ngưng Nhi có chút kính sợ nhìn Triệu Phong. Giờ hẳn vẫn chưa biết thân phận của mình đã bị lộ.

Uỳnh!

Triệu Phong quay lại nhìn xuống lòng đất dưới chân đài.

- Giờ chúng ta đã hợp tác. Nhưng thực lực của người quá mạnh. Ta làm sao có thể tin người?

Triệu Phong truyền âm cho nam tử da đen.

- Đây chỉ là cam kết miệng. Giờ ta đang phá giải trận pháp, không thể bỏ đi được. Mà người cũng không thể xuống đây.

Nam tử da đen ngữ khí có chút bất lực

Tuy hẳn đồng ý hợp tác với Triệu Phong nhưng tình hình giờ rất đặc biệt, hai người chỉ có thể cam kết bằng miệng.

Nam tử da đen cười thầm, cam kết miệng đương nhiên không có bất cứ ràng buộc gì, nhưng Triệu Phong có thể làm gì chứ?

Triệu Phong chẳng qua chỉ là Chuẩn Thần, nếu dám một mình tới thì hẳn có thể giết luôn.

- Người có thể tự làm thương mình, giảm chiến lực.

Triệu Phong bình tĩnh lên tiếng.

Nụ cười của nam tử da đen bỗng đông cứng.

- Tiểu tử ngươi, cách đó mà cũng nghĩ ra được.

Nam tử da đen chửi thầm trong bụng.

Nhưng nếu hắn không đồng ý thì không phải cho thấy hắn không có ý hợp tác hay sao?

Vậy thì chắc chắn Triệu Phong sẽ tiếp tục dùng Ngũ Hành áo nghĩa làm giảm năng lượng phong ấn.

- Ta không khống chế được thời gian trận pháp này bị phá vỡ. Nếu trận pháp không phá được trước khi võ hội kết thúc thì ta sẽ tự làm thương mình...

Nam tử da đen không phải tên ngốc. Nếu giờ hắn làm thương chính mình thì trận pháp sẽ bị phá giải trước khi võ hội kết thúc. Như thế không phải hắn lỗ to sao.

- Được.

Cuối cùng hai người cũng thống nhất được ý kiến.

Tu vi của nam tử da đen kia là ngũ giai Chân Thần.

Nếu trước khi võ hội kết thúc mà trận pháp không bị phá giải thì nam tử da đen bắt buộc phải làm thương chính mình để chiến lực cùng lắm chỉ phát huy được bốn phần.

Đương nhiên mức độ làm thương chính mình chỉ có nam tử da đen hắn tự biết.

Nhưng chỉ cần hắn bị thương thể nhất định thì Triệu Phong tự tin có thể đối phó được, ít nhất sẽ không bị nam tử da đen uy hiếp.

- Cho ta biết bên trong đó là cái gì?

Triệu Phong hỏi.

- Đó có lẽ là nơi Ngũ Hành Thần Chủ từng bế quan tu luyện.

Nam tử da đen nói thật.

- Ngũ Hành Thần Chủ?

Triệu Phong khựng người.

Trên Cổ Thần là Thần Chủ.

Thần Chủ có thể nói là người đứng trên đỉnh cao Man Hoang Thần Vực, là thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Tượng trưng cho thể lực ngũ tinh cũng chính là có một vị Thần Chủ tọa trấn.

Đương nhiên Triệu Phong cũng không hoàn toàn tin lời của nam tử da đen kia.

Sau khi thống nhất được cam kết với nam tử da đen, Triệu Phong bắt đầu quan sát võ hội.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, trận đấu đã kết thúc, nữ tử chủ động lên chiến đài đã đánh bại đối thủ một cách khó khăn.

Cổ Lũng Võ Hội tiếp tục diễn ra.

Đến giờ không ai dám thách thức Triệu Phong nữa, dù sao chiến lực của Triệu Phong cũng đã tiếp cận Kim Chân Chuẩn Thần xếp thứ mười hai trong bảng Chuẩn Thần rồi.

Còn Triệu Phong vẫn luôn chú ý tới Mạc Quỷ Chuẩn Thần, khóe miệng lộ ra tiểu ý nhàn nhạt.

- Tiểu tử đáng ghét!

Mạc Quỷ Chuẩn Thần phần nộ chửi thầm, nhưng cũng chẳng biết làm thế nào.

Lúc trước là hắn chủ động thách đấu Triệu Phong, nói Triệu Phong không dám lên chiến đài

Nhưng lúc này lại chính là hắn không dám lên chiến đài.

Vì Mạc Quỷ Chuẩn Thần biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong, nếu lên đài chắc chắn sẽ bị Triệu Phong sỉ nhục.

Bên kia, Đế Lâm Chuẩn Thần cũng không dám lên chiến đài.

Trước đó, khi Đế Lâm Chuẩn Thần dùng truyền tống trận từng gặp Triệu Phong. Khi ấy hắn và tộc nhân đã truy sát Triệu Phong, nhưng cuối cùng lại thất bại.

Cho dù không có việc này thì trong Man Hoang Thái Cổ bí cảnh Đế Lâm Chuẩn Thần và Triệu Phong cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

Vì thế Đế Lâm Chuẩn Thần mới không dám lên đài.

Uỳnh uỳnh!

Một trận nổ lớn vang lên trên chiến đài.

Nam tử da vàng cuối cùng đã lên chiến đài trước.

Bên kia, Kim Chân Chuẩn Thần cũng không do dự bay ra.

- Để ta cho ngươi thấy sự lợi hại của thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần.

Kim Chân Chuẩn Thần kiêu ngạo nói.

- Ha ha, nói ít thời thừa thải thôi, đánh đi!

Nam tử da vàng cười lớn, khí thế bùng nổ.

- Có kịch hay để xem rồi.

- Không biết huyết mạch Thái Cổ biến dị của Tiềm Long Tộc có thắng được Kim Chân Chuẩn Thần không.

Mọi người xung quanh đều bàn luận rất nhiệt tình.

1227. Chương 1224: Sắp Hạ Màn

Đây là trận đấu đầu tiên cả Cổ Lũng Võ Hội có thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần xuất chiến nên tất cả mọi người đều náo động.

- Đỡ một quyền của ta!

Nam tử da vàng nhảy lên, lao thẳng về phía Kim Chân Chuẩn Thần.

Vào khoảnh khắc hắn di động, bụi đất trên chiến đài đều bị hắn quấy động.

- Kim Hoa Quang Trảm!

Kim Chân Chuẩn Thần ánh mắt lạnh lùng, kim quang trên bàn tay trái lóe sáng tựa mặt trời.

Vút! Bùm!

Quyền và chưởng lao vào nhau, năng lượng khủng khiếp lan tỏa bốn phía.

Nam tử da vàng và Kim Chân Chuẩn Thần đồng loạt lùi về sau vài bước.

- Thực lực của ngươi không tồi. Ta phải dùng toàn lực rồi.

Nam tử da vàng hưng phấn cười lớn, chiến ý đằng đằng, ngay sau đó thần sắc đột nhiên biến đổi.

Bụi khói trên chiến đài chậm chậm được hút vào cơ thể nam tử da vàng, biến thành vô số những viên đất rắn chắc.

Nam tử da vàng lúc này giống như biến thành quái vật đá khổng lồ vậy.

- Cho dù ngươi có huyết mạch Thái Cổ biến dị thì cũng không thể sánh bằng huyết mạch của ta.

Kim Chân Chuẩn Thần hét lớn, ánh mắt đầy sự kiêu ngạo.

Uỳnh!

Chỉ thấy huyết dịch kim sắc chậm chậm thấm ra bề mặt thân thể Kim Chân Chuẩn Thần.

Huyết dịch kim sắc nhanh chóng tụ lại trong tay Kim Chân Chuẩn Thần, biến thành một thanh trường kiếm.

- Nhanh như vậy mà hai người đã dùng tới sức mạnh huyết mạch rồi.

- Huyết mạch của Kim Chân Chuẩn Thần, có thể rút huyết dịch ngưng tụ thành binh khí ở mọi hình thái.

Trên Ngũ Tinh Sơn và xung quanh đó ai cũng chấn động.

Cổ Lũng Võ Hội chỉ là tỉ võ cạo xát, không được dùng thần khí.

Nhưng huyết mạch của Kim Chân Chuẩn Thần lại cấp cho hắn thiên phú là có thể biến thành thần khí.

Nhưng huyết mạch của nam tử da vàng kia cũng không tầm thường.

Chính vì vậy trận chiến này mới khiến mọi người phấn khích.

Uỳnh uyỳnh!

Đúng lúc mọi người kinh thán thì hai người trên chiến đài đã lại lao vào nhau.

Mỗi lần giao chiêu hai người đều tạo ra thanh thế khủng khiếp, kim quang bắn bốn phía.

- Mạnh thật!

Kiểm Phong Chuẩn Thần không kìm được thốt lên.

- Vào được bảng xếp hạng Chuẩn Thần ít nhất cũng là tam giai Chuẩn Thần.

Triệu Phong quan sát trận đấu, lẩm nhẩm.

Không đột phá Chân Thần mà thực lực đạt tới tam giai Chuẩn Thần. Yêu cầu này không phải cao bình thường đâu.

Đương nhiên Triệu Phong đã đạt yêu cầu đó lâu rồi.

Hơn nữa không lâu trước đây Ngũ Hành và Phong Lôi áo nghĩa của Triệu Phong đã đột phá lên hết tầng thứ hai, thực lực của hắn đã có tiến bộ vượt bậc.

- Không dùng tới Thời Không Chi Bào, giờ ta có thể kháng cự lại tứ giai Chân Thần, đại khái có thể xếp hạng năm trong bảng Chuẩn Thần.

Triệu Phong thầm phán đoán.

Cũng có nghĩa là thiên kiêu năm hạng đầu bảng đều có thể kháng cự với tứ giai Chân Thần.

Theo Triệu Phong biết, thiên kiêu mạnh nhất Cổ Lũng Võ Hội là Thôn Thiên Chuẩn Thần của Phệ Thiên Thánh Địa. Nghe nói hắn đã có tự tin xung kích tứ giai Thần Vị.

Trong Vạn Hoang Thái Cổ bí cảnh, Triệu Phong từng được chứng kiến thực lực của Thôn Thiên Chuẩn Thần, nếu hắn dùng hết toàn lực chưa biết chừng có thể chống lại ngũ giai Chân Thần.

Chuẩn Thần mà có thực lực của ngũ giai Chân Thần, đây chính là chiến lực mạnh nhất của thiên kiêu Cổ Lũng Vực.

- Một khi Ngũ Hành Phong Lôi Quyết đột phá tầng mười hai, cộng với Thánh Lôi Thể và sức mạnh đa tầng áo nghĩa. Có lẽ ta có thể chống lại ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong có chút mong đợi.

Yêu cầu của hắn với bản thân rất nghiêm khắc. Nếu người khác đạt được trình độ đó thì hắn cũng nhất định phải làm được.

Sự trợ giúp của Thần Linh Nhân với hắn cũng không hề thua kém huyết mạch của những năm thiên kiêu đầu bảng Chuẩn Thần.

Uỳnh uỳnh!

Trên chiến đài, tiếng nổ vang lên không ngừng nghỉ, kim quang chói lòa.

Công kích của nam tử da vàng bá đạo uy mãnh, nặng tựa nghìn cân.

Còn công kích của Kim Chân Chuẩn Thần ngưng tụ tại một điểm, tinh chuẩn vô cùng, mang trong nó sự sắc bén có thể phá vỡ mọi thứ.

- Hai người này thật không khác gì mâu và thuẫn.

- Không biết cuối cùng mâu sẽ xuyên thủng thuẫn hay thuẫn sẽ mài mòn mâu.

Tất cả những người quan chiến đều bị thu hút theo từng giây phút chiến đấu của hai người.

Trận đấu kéo dài rất lâu nhưng chưa phân thắng bại.

- Kim Hoa Diệu Thiên!

- Đại Địa Mai Táng!

Hai người đột nhiên thi triển tuyệt chiêu.

Uỳnh rầm!

Cả chiến đài chấn động dữ dội, phía trên trời kim quang hoa lệ chiếu sáng màn đêm thành ban ngày.

Ánh sáng tan dần, trên chiến đài có một người đang đứng. Là Kim Chân Chuẩn Thần.

- Kim Chân Chuẩn Thần thắng rồi.

- Trận đấu thật ác liệt. Thực lực của cả hai đều rất khủng bố!

Bốn bề chấn động, trận đấu này đúng là đáng kinh ngạc.

Tuy lần này nam tử da vàng thua, nhưng còn mấy chục năm nữa mới tới lúc xếp hạng Chuẩn Thần. Lần sau, chưa biết chừng hắn sẽ thắng.

Sau khi trận đấu này kết thúc, trận sau đã ngay lập tức bắt đầu.

Trên chiến đài không ngừng diễn ra những trận chiến ác liệt.

Tuy cũng có những người khá nổi trội nhưng vẫn không đáng chú ý như Triệu Phong và nam tử da vàng kia.

Rất nhanh một ngày đã trôi qua, nhưng tinh thần của mọi người vẫn rất phấn khích.

Bùm! Uỳnh

Các trận đấu vẫn lần lượt diễn ra không mệt mỏi.

Vút!

Kiểm Phong Chuẩn Thần lên chiến đài.

- Ta muốn thách đấu Lâm Quang Chuẩn Thần.

Ánh mắt Kiểm Phong Chuẩn Thần sắc bén tựa kiếm, nhìn thẳng về phía Lâm Quang Chuẩn Thần.

Đã xem trận đấu giữa nam tử da vàng và Kim Chân Chuẩn Thần, Kiểm Phong Chuẩn Thần biết mình muốn thắng Kim Chân Chuẩn Thần là rất khó.

Nhưng Kiểm Phong Chuẩn Thần lại thách đấu với Lâm Quang Chuẩn Thần, người xếp hạng còn cao hơn.

Đương nhiên không phải không có lý do.

Đầu tiên, Thiên Thủy Yêu Tộc và Thiên Lam Tộc vẫn là thế lực đối địch.

Thứ hai, Lân Quang Chuẩn Thắng ra đòn sẽ không nương tay, có thể tạo áp lực lớn hơn đối với Kiếm Phong. Chỉ như vậy, khi tới lúc xếp hạng thì Kiếm Phong mới có khả năng lọt vào hai mươi hạng đầu.

- Cứ lượng theo sức là được.

Lão giả Thiên Lam Tộc hạ giọng nói.

Theo tiền lệ, Kiếm Phong đánh bại các thành viên khác của Thiên Thủy Yêu Tộc trước. Nhưng người của Thiên Thủy Yêu Tộc phải ra chỉ đánh ba chiêu với Kiếm Phong Chuẩn Thần là thua.

Ai cũng hiểu đây là Thiên Thủy Yêu Tộc cố tình làm vậy.

Chỉ vài trận sau Kiếm Phong lại lên chiến đài.

Vút vút!

Một luồng sáng lam sắc nhạt lóe lên, Lân Quang Chuẩn Thần xuất hiện trên chiến đài.

- Để ta xem thiên kiêu của Thiên Lam Tộc ra sao nào.

Lân Quang Chuẩn Thần cười gằn.

Trước khi giao chiến, Lân Quang Chuẩn Thần cố ý nâng cao Kiếm Phong. Để khi đánh bại Kiếm Phong Chuẩn Thần rồi sẽ sỉ nhục Thiên Lam Tộc ra trò.

- Ha ha, thiên kiêu thật sự của Thiên Lam Tộc không phải ta mà là vị xếp thứ mười sáu trong bảng Chuẩn Thần kia.

Kiếm Phong cười lớn.

Nghe thế sắc mặt Lân Quang Chuẩn Thần lạnh tanh.

Thiên kiêu mạnh nhất Thiên Lam Tộc trong bảng Chuẩn Thần cao hãn hơn một nấc, đó vẫn luôn là nỗi đau trong lòng hắn.

- Người muốn chết!

Lân Quang Chuẩn Thần gầm lên một tiếng, thân hình lao vút tới.

Vút vút vút!

Xung quanh Kiếm Phong Chuẩn Thần lấp loáng kiếm ý tựa thực chất.

Hắn kẹp hai ngón tay ngưng tụ ra mũi kiếm màu lam nhạt điều khiển hư ảnh kiếm quang ở xung quanh.

Uỳnh uỳnh!

Vừa mới giao đấu, Kiếm Phong Chuẩn Thần rơi vào thế yếu.

Phụt!

Kiếm Phong Chuẩn Thần thối lui vài chục bước, miệng phun máu tươi.

Nhưng kiếm ý của hắn không giảm, thậm chí còn càng sắc bén hơn.

- Lăng Phong Trảm!

Kiếm Phong Chuẩn Thần mượn Phong chi áo nghĩa chém ra vô số đạo kiếm phong khổng lồ nhưng vô cùng khó nắm bắt.

- Giao Sát Thủy Mục!

Lân Quang Chuẩn Thần không chút nương tay chèn ép Kiếm Phong Chuẩn Thần.

Sau mười chiêu, Kiếm Phong Chuẩn Thần thua.

Thế nhưng kiếm ý tỏa ra từ người hắn lại ngưng luyện, sắc bén hơn trước.

- Khi nào tới lúc xếp hạng Chuẩn Thần, chắc chắn ngươi có thể lọt top hai mươi.

Triệu Phong nhìn Kiếm Phong Chuẩn Thần có phần hư nhược bên cạnh mình, cười nói.

- Mong là vậy.

Kiếm Phong Chuẩn Thần cười.

Cổ Lũng Võ Hội tiếp tục diễn ra, càng ngày càng có nhiều thiên tài cường đại ra mặt.

Có không ít người thách đấu với thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần, nhưng không một ai thành công.

- Trước khi hạ màn ta sẽ ra tay lần nữa.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Thứ nhất, thực lực và thiên phú mà Triệu Phong thể hiện có thể được một số thế lực chiêu mộ.

Kết giao với họ có thể hóa giải nguy cơ hắc đang gặp phải.

Thứ hai Triệu Phong còn phải ép nam tử da đen kia tự làm thương chính mình. Nếu hắn ta không làm vậy Triệu Phong sẽ toàn lực thi triển Ngũ Hành áo nghĩa để trận pháp bị phá vỡ trước.

Thời gian dần trôi đi, võ hội đã tới ngày thứ ba, cũng sắp đến lúc kết thúc rồi.

- Đến lượt ta rồi.

Triệu Phong nhắm mắt, nắm chuẩn thời cơ, chuẩn bị lên đài.

Vút!

Nhưng có người còn nhanh hơn Triệu Phong, nhanh hơn tất cả mọi người, lên chiến đài trước tiên.

- Quy Nhất Chuẩn Thần, lên đây chiến với ta!

Trên chiến đài, một nam tử mặt tựa rắn độc, giọng nói quái gở vang lên.

- Bích Tích Chuẩn Thần, xếp hạng mười bốn trên bảng Chuẩn Thần.

Xung quanh chiến đài bỗng chốc sôi sục.

Cổ Lũng Võ Hội lần này có tất cả sáu thiên kiêu trong bảng Chuẩn Thần, lần lượt là Tử Phong Chuẩn Thần, Thiên Tuyết Chuẩn Thần, Quy Nhất Chuẩn Thần, Bích Tích Chuẩn Thần, Lân Quang Chuẩn Thần và Kim Chân Chuẩn Thần.

Nhưng sáu người này chưa từng giao chiến với nhau.

Không ngờ khi sắp hạ màn thì Bích Tích Chuẩn Thần lại trực tiếp thách đấu Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Được, người là thiên kiêu trên bảng Chuẩn Thần, những người khác trong thế lực của ta đều không phải đối thủ của ngươi. Vậy ta sẽ đấu với ngươi.

Quy Nhất Chuẩn Thần đứng dậy.

Võ hội kết thúc bằng trận đấu của hắn cũng không tồi.

- Hai người trong bảng Chuẩn Thần sắp khai chiến rồi.

- Lần này đúng là đến công cốc.

Xung quanh Ngũ Tinh Sơn ánh mắt mọi người đều lấp lánh dị quang, vô cùng chờ đợi.

Vèo!

Quy Nhất Chuẩn Thần chậm chậm đáp xuống chiến đài.

Đúng lúc đó Bích Tích Chuẩn Thần động thân, biến thành lưu quang biến mất trong hư không.

- Bích Tinh Độc Mang!

Bích Tích Chuẩn Thần chỉ vào hư không, một đạo lực quang xuyên qua hư không bắn về phía Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Không Gian áo nghĩa tầng thứ hai.

Triệu Phong nhắm mắt, ngoài ra Bích Tích Chuẩn Thần còn nắm giữa một loại áo nghĩa có độc tính khác.

- Ngũ Hành Càn Khôn!

Quy Nhất Chuẩn Thần vung hai tay, dẫn động sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất biến thành một vòng sáng ngũ sắc. Năm đạo lưu quang trong vòng sáng xoay chuyển, công kích của Bích Tích Chuẩn Thần liền chui vào trong và bị hóa giải.

- Không hay rồi. Ngũ Hành áo nghĩa.

Thần sắc Triệu Phong biến đổi.

Hắn không ngờ Ngũ Hành Chuẩn Thần lại tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa.

Sâu dưới lòng nam tử da đen kia cũng chấn động.

- Chuyện gì vậy?

Hắn ta truyền âm cho Triệu Phong.

- Một Chuẩn Thần khác đang dùng Ngũ Hành áo nghĩa để chiến đấu.

Sắc mặt Triệu Phong tối lại.

Ngũ Hành áo nghĩa của Quy Nhất Chuẩn Thần còn mạnh hơn Triệu Phong ban nãy.

Hơn nữa chiến lực của hai người đó tương đương, trận đấu sẽ không dễ dàng kết thúc.

Cứ như vậy thì trận pháp dưới lòng đất sẽ bị phá vỡ.

Nhưng Triệu Phong lại không thể ngăn trận đấu lại.

Cả hai đều là thiên kiêu của thế lực tứ tinh đỉnh phong. Triệu Phong ra mặt ngăn cản không phải tự tìm cái chết hay sao?

- Nguy rồi, e là trận pháp sắp bị phá vỡ rồi.

Dưới lòng đất, nam tử da đen lòng như lửa đốt.

1228. Chương 1225: Bên Dưới Ngũ Tinh Sơn

Trận pháp Ngũ Hành bên dưới lòng đất đã trở nên rất yếu rồi.

Nếu không phải nam tử da đen cố ý giảm tốc độ phá giải trận pháp thì chỉ e trận pháp đã bị vỡ lâu rồi.

Vốn dĩ Cổ Lũng Võ Hội sắp kết thúc, trận pháp có thể giữ cho đến khi tất cả rời khỏi đây rồi mới bị phá giải.

Nhưng lúc này Quy Nhất Chuẩn Thần lại lên chiến đài.

Tình cờ là hắn lại rất tinh thông Ngũ Hành áo nghĩa, còn cường đại hơn sức mạnh áo nghĩa của Triệu Phong trước đó.

- Nguy rồi, trận pháp e là sắp bị phá giải.

Nam tử da đen dưới lòng đất lòng như lửa đốt.

Uỳnh uỳnh!

Ngũ Hành chi lực trong trận pháp bị Quy Nhất Chuẩn Thần hút đi từng chút từng chút một

- Đành dừng việc phá trận pháp lại vậy.

Nam tử da đen đành cho dừng hết thủ đoạn phá trận, đặt thạch bàn trong tay xuống.

Nhưng trận pháp Ngũ Hành vốn đã ở ngưỡng cửa sắp bị phá vỡ, tính năng mọi phương diện đều giảm mạnh, khả năng tự chữa lành cũng rất thấp.

Hơn nữa khi tự chữa trị, một phần năng lượng của Ngũ Hành trận pháp cũng lấy từ tự nhiên.

Nhưng Quy Nhất Chuẩn Thân trên chiến đài không chỉ hấp thụ sức mạnh Ngũ Hành trong trời đất mà còn hút năng lượng của trận pháp.

Cũng có nghĩa là tốc độ chữa lành của trận pháp không theo kịp tốc độ hút năng lượng Ngũ Hành của Quy Nhất Chuẩn Thân.

- Nghe theo ý trời thôi.

Nam tử da đen ngồi nguyên tại chỗ, nhìn chăm chăm vào trận pháp trên cánh cổng đá trước mặt.

Trên Ngũ Tinh Sơn, Triệu Phong cũng nhìn thấy tình hình dưới lòng đất.

Uỳnh! Bùm!

Trên chiến đài, trận đấu giữa Quy Nhất Chuẩn Thân và Bích Tích Chuẩn Thân đang quấy động cảm xúc của tất cả mọi người.

Ngay cả Tử Phong Chuẩn Thân và Thiên Tuyết Chuẩn Thân nằm trong mười hạng đầu bảng Chuẩn Thân cũng không ngoại lệ.

Nhưng chỉ duy nhất một người không có tâm trạng để thưởng thức trận đấu hoa lệ kia, đó chính là Triệu Phong.

Triệu Phong đã phải mạo hiểm uy hiếp nam tử da đen kia hợp tác với mình.

Võ hội kết thúc là hẳn có thể cùng nam tử da đen cùng khám phá nơi Ngũ Hành Thần Chủ từng bế quan.

Nhưng giữa đường Quy Nhất Chuẩn Thân lại xuất hiện làm đảo lộn tất cả.

Giờ Triệu Phong chỉ có thể đợi xem ý trời mà thôi.

- Bích Tích Chuẩn Thân kích phát sức mạnh huyết mạch.

Một Chuẩn Thân đứng bên cạnh Triệu Phong kích động hô lên.

Chỉ thấy Bích Tích Chuẩn Thân từ từ biến thành một con thần lân khổng lồ, khí thế chấn động trời đất toả ra bốn phía.

- Tang Hồn Độc Vụ!

Bích Tích Chuẩn Thân hét lớn.

Uỳnh uỳnh!

Xung quanh thân thể hắn bốc ra một tầng khói xanh lục lan ra xung quanh.

- Tang Hồn Độc Vụ của Bích Tích Chuẩn Thân không chỉ có thể xâm thực sinh mệnh mà còn có thể độc sát linh hồn.

Quy Nhất Chuẩn Thân khê nói.

Hắn nắm rõ thông tin của tất cả những người trong bảng Chuẩn Thân.

Quy Nhất Chuẩn Thân vẽ mặt bình thản, thâm khởi động sức mạnh huyết mạch.

Tuy trong bảng Chuẩn Thân, Quy Nhất Chuẩn Thân xếp trên Bích Tích Chuẩn Thân hai hạng, nhưng không dùng tới sức mạnh huyết mạch thì hẳn cũng không thể đánh bại Bích Tích Chuẩn Thân được.

Nhưng một khi đã dùng tới sức mạnh huyết mạch thì kết cục đã được quyết định.

Uỳnh uỳnh!

Chỉ thấy thân thể Quy Nhất Chuẩn Thân lập tức bùng phát ánh sáng ngũ sắc mờ ảo.

Lúc này năng lượng Ngũ Hành trong trời đầy điên cuồng hội tụ vào trong cơ thể hắn.

- Năng lượng huyết mạch của Quy Nhất Chuẩn Thần có thể biến bản thân hắn thành Ngũ Hành linh thể, kết nối với năng lượng Ngũ Hành trong trời đất.

Kiểm Phong Chuẩn Thần bên cạnh Triệu Phong mắt loé sáng.

Lúc này Quy Nhất Chuẩn Thần giống như một phần của thiên nhiên, nhất cử nhất động đều dẫn động năng lượng Ngũ Hành, uy năng vô cùng kinh người.

- Thôi xong!

Triệu Phong nheo mắt.

Khi Quy Nhất Chuẩn Thần bộc lộ sức mạnh huyết mạch đặc thù là Triệu Phong biết e rằng bí mật dưới lòng đất không giữ được rồi.

- Lát nữa ta cho người vào tiểu thế giới của ta. Đừng làm gì hết, cứ yên tâm ở trong đây là được.

Triệu Phong truyền âm cho Hàn Ngưng Nhi.

Bí mật dưới lòng đất sắp bị lộ, nhưng Triệu Phong biết trước có lẽ sẽ trà trộn đục nước béo cò được.

Hơn nữa đến lúc đó hỗn loạn, những người muốn gây rắc rối cho hắn cũng khó lòng thực hiện được.

- Tên tiểu tử Chuẩn Thần đáng ghét này!

Nam tử da đen dưới lòng đất phần nộ.

Ngay sau đó, phong ấn Ngũ Hành trước mặt hắn biến mất hoàn toàn.

Uỳnh uỳnh!

Dưới lòng đất Ngũ Tinh Sơn bỗng rung chuyển dữ dội.

Tất cả mọi người đang quan chiến trên quanh Ngũ Tinh Sơn đều sửng người. Cho dù uy năng trận chiến của Quy Nhất Chuẩn Thần và Bích Tích Chuẩn Thần có rất lớn cũng không thể khiến cả Ngũ Tinh Sơn chấn động kịch liệt như vậy.

Huống hồ chiến đài cũng có trận pháp gia cố, nếu không thì căn bản không thể chịu nổi cuộc chiến giữa các thiên tài Chuẩn Thần.

- Chuyện gì vậy?

Bích Tích Chuẩn Thần kinh ngạc, sắc mặt thâm trầm.

- Đó là...

Quy Nhất Chuẩn Thần cảm nhận sức mạnh tự nhiên, ngay lập tức phát giác một nơi nào đó trong Ngũ Tinh Sơn có dị thường.

Đúng lúc đó.

Cánh cổng đá dưới lòng đất nổ tung, biến thành cánh cổng ngũ sắc méo mó.

Một luồng năng lượng áo nghĩa lớn lao ồ ạt tràn ra.

Uỳnh uỳnh uỳnh.

Cả mặt đất rung chuyển dữ dội, xuất hiện vô số vết nứt rạn, năng lượng từ bên trong tràn ra.

- Dưới lòng đất Ngũ Tinh Sơn có bảo vật.

Triệu Phong hô lớn khiến mọi người chú ý.

- Bảo vật?

- Dưới lòng đất có bảo vật?

Ngay lập tức tin này truyền khắp Ngũ Tinh Sơn.

- Kiếm Phong Chuẩn Thần, bên dưới có bảo vật, ta đi trước.

Nói rồi Triệu Phong liền cho Hàn Ngưng Nhi vào trong Huyền Thành tiểu thế giới.

Nằm trong Huyền Thành tiểu thế giới, Hàn Ngưng Nhi có muốn làm gì cũng không được.

Phụt!

Triệu Phong thi triển thuật độn thổ, chui xuống lòng đất.

- Triệu huynh đệ đừng vội.

Kiếm Phong Chuẩn Thần muốn ngăn lại nhưng đã không kịp rồi.

Triệu Phong biết phía dưới có bảo vật nên chui xuống lòng đất.

Còn những người khác vẫn còn nghi ngờ, chưa biết chừng bên dưới là một nguy cơ khủng khiếp nào đó.

Nhưng chỉ cần có người dẫn trước là những người khác sẽ không chịu tụt lại, liền theo sau ngay.

Xoẹt!

Quy Nhất Chuẩn Thần nhanh chóng chui xuống lòng đất.

Bích Tích Chuẩn Thần sau khi rời khỏi chiến đài cũng chui xuống đất.

- Đi!

Tử Phong chủ và cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện cũng vậy.

Tất cả cường giả Chuẩn Thần ở những nơi khác đều chui xuống đất.

- Cứ thả tên tiểu tử lông vàng đó đã, đi xem tình hình dưới lòng đất.

Trọng Thổ Chân Thần của Hoàng Long Các nói.

Con người vẫn luôn chú trọng lợi ích bản thân hơn. So với Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi thì Trọng Thổ Chân Thần vẫn coi trọng bảo vật cơ ngộ hơn.

- Không gian riêng lẻ.

Triệu Phong nhìn quanh sáng méo mó ngũ sắc trước mặt.

Hắn tinh thông thuật độn thổ, lại là người chui xuống đất đầu tiên nên tới đây trước người khác.

Nhưng hắn biết trước hắn đã có một người khác vào trong rồi.

- Đó là không gian bí cảnh.

Không xa phía sau Triệu Phong truyền tới những tiếng kinh hô.

Không ai ngờ dưới Ngũ Tinh Sơn lại có bí cảnh.

Khi có vài người sắp tới gần thì Triệu Phong đã chui vào trong.

Sau đó Triệu Phong xuất hiện trong một toà cung điện tráng lệ, hùng vĩ. Cả toà cung điện toả ra năng lượng áo nghĩa Ngũ Hành, xung quanh là nguyên khí tinh thuần.

- Đây có lẽ là tấm cung của Ngũ Hành Thần Chủ.

Triệu Phong nheo mắt.

Không ngờ không gian riêng biệt này lại là một toà cung điện.

Đương nhiên toà cung điện này vô cùng kỳ vĩ, lớn gấp vài lần so với Ngũ Tinh Sơn.

Xoẹt xoẹt!

Rồi bên cạnh Triệu Phong xuất hiện vài nhân ảnh.

Ngoài bốn cường giả Chân Thần, những người còn lại đều chỉ thua kém thiên tài trong bảng Chuẩn Thần.

- Đây là đâu?

Ai cũng đầy vẻ kinh ngạc, tâm trí căng lên cảnh giác.

Soạt soạt!

Phía trên cung điện lại xuất hiện thêm vài chục người.

- Tất cả đều sẽ tới đây.

Triệu Phong căng thẳng.

Cung điện này tuy lớn, nhưng nếu tất cả đều vào thì quá chật chội.

Đến lúc đó, nếu bảo vật xuất hiện thì chắc chắn sẽ là một trận chiến tanh mùi máu. Cho dù Triệu Phong có Thời Không Chi Bào cũng không dám tham gia.

- Đúng rồi, tên da đen đó đâu?

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới nam tử da đen kia, chắc hẳn đã tới đây đầu tiên.

Dường như hắn ta có chút hiểu về nơi này.

Cũng có nghĩa là hắn rất có thể đã biết bảo vật quý nhất được giấu ở đâu.

Uỳnh!

Triệu Phong bay lên, dùng con mắt trái thấu thị tìm kiếm vị trí của nam tử da đen kia.

Nơi này trong cung điện không lớn, Triệu Phong nhanh chóng nhìn được hết một lượt.

Nhưng trong cung điện này có rất nhiều nơi bị chặn khiến hắn muốn nhìn cũng mất rất nhiều thời gian.

- Tìm được rồi.

Triệu Phong nhanh chóng phát hiện nam tử da đen kia.

Vút!

Đôi cánh kim quang ngưng tụ sau lưng Triệu Phong, hắn nhanh chóng bay vào phía trong cung điện.

- Kẻ nào xông vào, chết!

Tại một ngã rẽ đột nhiên vang lên tiếng gầm đĩnh tai nhức óc.

- Đó là?

Triệu Phong sững người.

Trong Man Hoang Thần Vực, ngoài các chủng tộc Thái Cổ lớn ra tu luyện tới Thần Vị thì cũng có một số yêu thú, yêu linh phổ thông làm được, và chúng được gọi là Yêu Thần.

- Cung điện này có nguyên khí trời đất rất đậm đặc, tràn trề năng lượng áo nghĩa, sinh ra yêu linh cũng không có gì lạ.

Triệu Phong không hề thấy ngạc nhiên.

Uỳnh uỳnh!

Bỗng một con quái vật được tạo nên từ nham thạch xông về phía Triệu Phong.

Con quái vật đá đột nhiên tung một quyền khiến không gian xung quanh tối sầm lại.

- Chỉ là nhị giai Yêu Thần đã có Thổ chi áo nghĩa tầng thứ hai.

Triệu Phong hơi sững người kinh ngạc.

Theo lý thuyết thì tư chất của những con yêu thú, yêu linh bình thường chắc chắn không thể bằng những chủng tộc Thái Cổ xếp hạng đầu. Nhưng cho dù là chủng tộc Thái Cổ thì cũng có rất ít nhất giai Chân Thần có năng lượng áo nghĩa không tới được tầng thứ nhất.

Uỳnh!

Triệu Phong khởi động Thánh Lô thể, giống như một quả cầu sét ngũ sắc chui qua thân thể con Yêu Thần kia.

Uỳnh một tiếng, quái vật đá bị Triệu Phong đâm nổ tung.

- Đây là cái gì?

Cùng lúc với kích sát con yêu linh, một viên tinh thể vàng hình lục lăng rơi vào tay Triệu Phong.

Khi nắm viên tinh thể này Triệu Phong cảm giác rõ một luồng Thổ chi áo nghĩa hiện lên trong đầu.

- Không phải Thần Tinh nhưng đặc biệt hơn, có thể giúp ta cảm ngộ năng lượng áo nghĩa.

Triệu Phong mừng rỡ.

Cất viên tinh thể này đi, Triệu Phong tiếp tục đuổi theo nam tử da đen.

Triệu Phong vẫn luôn tin chắc theo sau nam tử đó sẽ tới được nơi có cơ ngộ lớn hơn.

- Nhiều Yêu Thần thật, nhưng thực lực của hắn rất mạnh, còn hơn cả Trọng Thổ Chân Thần.

Triệu Phong dùng con mắt trái quan sát nam tử da đen chiến đấu và rút ra kết luận.

- Có cường giả như vậy chỉ dẫn, còn mở đường cho ta, đúng là không tồi!

Triệu Phong cười gian xảo.

Con đường Triệu Phong đi là do nam tử da đen kia mở ra, Yêu Thần dọc đường đều bị hắn ta giải quyết, vì thế Triệu Phong gặp rất ít trở ngại.

1229. Chương 1226: Áo Nghĩa Chi Tinh

Toàn bộ những người tham gia và quan chiến Cổ Lũng Võ Hội ồ ạt tràn vào trong thông đạo ngũ sắc dưới lòng đất để tới cung điện hùng vĩ này.

Có những người vận khí tốt đến thẳng bảo địa nào đó trong cung điện, mặc sức lấy kỳ trân dị bảo.

Nhưng cũng có người bị truyền tống tới nơi nguy hiểm, bị Yêu Thần tấn công, ôm hận mà chết.

Uỳnh bùm!

Xung quanh cung điện đều có âm thanh chiến đấu ác liệt.

Phần lớn mọi người tới tham gia Cổ Lũng Võ Hội đều có bạn đi cùng.

Vì thế trong cung điện phần lớn là hành động theo tiểu đội, như vậy sẽ an toàn hơn.

- Giết!

Hai Chuẩn Thần, hai Chân Thần và hai con Yêu Thần lao vào chiến đấu.

Trong đó một con là tam giai Yêu Thần, toàn thân tạo nên từ cây dây leo, công kích bất ngờ khó lường, sinh mệnh lực ngoan cường.

Con kia là tứ giai Yêu Thần, là một đám kim quang chói mắt, có thể biến thành bất cứ hình dạng gì, công kích cường hãn khiến người ta khó lòng phòng tránh. Nhưng phòng ngự và sinh mệnh lực của nó khá kém.

Bùm! Uỳnh!

Sau một trận chiến đấu, đội bốn người này đã giết được hai con Yêu Thần cường đại.

- Đó là áo nghĩa chi tinh!

Tứ giai Chân Thần trong đội ngũ nhìn viên tinh thể bay ra từ trong cơ thể hai con Yêu Thần sững người.

Áo nghĩa chi tinh là thứ tinh thể giúp cảm ngộ năng lượng áo nghĩa. Ngoài một số nơi đặc biệt có thể tự sinh ra thì chỉ có thể dựa vào cường giả nghịch thiên dùng năng lượng áo nghĩa của mình để tạo ra.

Rất nhiều chủng tộc thể lực cường đại dùng áo nghĩa chi tinh cho các thiên tài tu luyện cảm ngộ áo nghĩa.

- Lễ nào áo nghĩa của những Yêu Thần này cao thêm đến vậy. Trong cơ thể chúng lại có áo nghĩa chi tinh.

Lão giả này mắt lấp lánh tinh quang.

Cho dù hẳn là tứ giai Chân Thần cũng rất ít khi thấy được áo nghĩa chi tinh.

Vậy mà giờ hẳn một lúc có được bảy viên áo nghĩa chi tinh.

- Đi, tiếp tục vào sâu bên trong.

Lão giả thần sắc vô cùng kích động.

Cung điện này rất ít nguy hiểm nhưng cơ ngộ và bảo vật lại vô cùng nhiều.

Bọn hắn là một trong những người vào đây đầu tiên, có thể nói là những người thu hoạch được nhiều nhất.

Không lâu sau nơi bảo địa này sẽ được tất cả mọi người biết đến, lúc đó chắc chắn sẽ có những trận chiến ác liệt đẫm máu.

Cách tiểu đội này vài bức tường, Triệu Phong cũng đang chiến đấu với một con Yêu Thần.

- Tam giai Yêu Thần, tam giai Thủy chi áo nghĩa, mạnh thật!

Triệu Phong sắc mặt có phần ngưng trọng.

Đến lúc này, các loại áo nghĩa của Triệu Phong đều chưa có loại nào đạt tới tầng thứ ba.

Nhưng Yêu Thần ở đây năng lượng áo nghĩa cơ bản đều tương đương với tu vi, vì thế chiến lực không phải cường đại bình thường.

Nhưng dường như chúng đều không biết các loại chiến kỹ cao thâm, cũng không có thần binh lợi khí gì.

- Tiểu tử, ngươi quá yếu, chịu chết đi!

Một con quái vật yêu ngư toàn thân trong suốt há cái mồm lớn hung hăng lao tới.

- Ngũ Hành, Thổ khắc Thủy.

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, dùng Thổ chi thần lực thích phóng ra Lực Phách Lô Vực.

Ngay lập tức, Yêu Thần hình yêu ngư liền bị năng lượng linh vực của Triệu Phong trói buộc.

Keng keng.

Trong tay Triệu Phong, một miếng sắt tam giác bỗng chốc biến thành một cây rìu khổng lồ.

Triệu Phong điều động Ngũ Hành thần lực, ánh sáng lô đình ngũ sắc chuyển hóa thành lưu quang lô đình màu vàng thẫm.

Ngũ Hành tuy tạo hợp thành một nhưng giữa các loại Ngũ Hành vẫn có thể tùy ý chuyển hóa.

Ngũ Hành thần lực tuy không mạnh, nhưng bốn loại thần lực khác đều chuyển thành Thổ chi thần lực thì uy năng không tầm thường.

Vù!

Cây rìu trong tay Triệu Phong được bọc trong một tầng lôi quang nặng nề.

Triệu Phong khó khăn nhấc cây chiến rìu trong tay lên, chém về phía Yêu Thần yêu ngư.

- Á!!!

Con Yêu Thần đó kêu lên thảm thiết.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong lập tức dùng tới sức mạnh con mắt trái, thi triển linh hồn đồng thuật với nó.

Linh hồn ý chí của yêu linh thường sẽ không mạnh, mà linh hồn ý chí của Triệu Phong hiện nay đã là nhị giai Chân Thần đỉnh phong, thi triển linh hồn đồng thuật có thể tạo được thương thể rất lớn đối với Yêu Thần.

Uỳnh! Phùng!

Một ngọn lửa lôi đình màu tím thẫm bùng nổ trên bề mặt linh hồn của Yêu Thần yêu ngư.

- Di Thiên Chuông!

Triệu Phong không cho Yêu Thần yêu ngư cơ hội để thở, tấn công mạnh mẽ cả về vật chất và linh hồn.

Không lâu sau, con Yêu Thần đã bị Triệu Phong giết.

Xoẹt!

Triệu Phong thu lấy ba viên tinh thể màu lam vào không gian trữ vật.

Triệu Phong tiếp tục dùng con mắt trái quan sát nam tử da đen phía trước.

Hắn ta lúc này đang chiến đấu với một con tứ giai Yêu Thần. Hắn chiếm ưu thế tuyệt đối và rất nhanh đã giết được con Yêu Thần.

- Ảnh chi áo nghĩa! Hỏa chi áo nghĩa!

Triệu Phong đã có chút hiểu về nam tử da đen kia.

Dù sao thì thực lực của người này cũng rất cường hãn, lại rất có thể trở thành kẻ địch của Triệu Phong.

- Nhưng nếu không có hắn dẫn đường thì ta rất khó để vào sâu trong này.

Triệu Phong cười nói.

Ngoài ra, dường như nam tử da đen đó vẫn luôn có một mục tiêu xác định.

Dọc đường hắn chỉ giết Yêu Thần và không ngừng tiến về phía trước, những cơ ngộ dọc đường đều bị hắn bỏ qua.

Triệu Phong cũng nhận ra điều này nên mới theo sau hắn ta. Triệu Phong luôn dùng con mắt trái để thấu thị, quan sát tình hình.

- Đó là?

Hắn phát hiện phía trước không xa có một mục tiêu rất lớn nhưng khó để nhìn xuyên qua.

Xung quanh mục tiêu đó có rất nhiều Yêu Thần, trong đó yếu nhất cũng là tam giai Yêu Thần.

Triệu Phong có dự cảm có lẽ đây chính là mục tiêu cuối cùng của nam tử da đen kia.

Uỳnh uỳnh!

Triệu Phong cực lực thi triển sức mạnh của mắt trái nhưng vẫn không thể nhìn xuyên được.

- Thôi vậy.

Triệu Phong từ bỏ.

Tuy hắn còn có thể điều động bản nguyên chi lực để tăng cường năng lực cho Thần Mâu nhưng như vậy sẽ khiến nó hư nhược nhanh chóng, được không bù lại mất.

Triệu Phong vẫn thăm lặng theo sau nam tử da đen, cũng tiện thể giải quyết một số Yêu Thần đột ngột xuất hiện.

- Các tiểu đội quanh cung điện cũng đang tới gần đây.

Triệu Phong vừa đi vừa quan sát tình hình của cả cung điện.

Mục tiêu mà Triệu Phong không thể nhìn thấu có thể coi là trung tâm của cung điện này.

Ở những nơi bảo địa, thường thì cơ ngõ lớn nhất sẽ nằm ở khu vực nguy hiểm nhất hoặc nơi trung tâm.

Nam tử da đen kia tuy biết trước nhưng hắn chỉ có một mình, mà Yêu Thần lại càng ngày càng mạng, vì thể tốc độ của hắn cũng chậm dần.

- Ta vẫn nên ẩn thân thì hơn.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Vì trước đó Triệu Phong từng uy hiếp nam tử da đen kia. Có thể nói đối phương chẳng có cảm tình gì với Triệu Phong, thậm chí khi nhìn thấy hắn có thể ra tay chưa biết chừng.

Hơn nữa, những người vào được sâu trong cung điện gần như đều là những tiểu đội rất mạnh, Triệu Phong không cần phải mạo hiểm.

- Nếu cơ ngõ ở trung tâm quá nguy hiểm thì ta sẽ rút lui.

Triệu Phong đã có tính toán.

Dù sao tất cả mọi người đều đang khám phá cung điện này, Triệu Phong vừa hay có thể bình an rút lui, thoát khỏi kẻ thù.

Thời gian chậm chậm trôi qua, mọi người đều đang khám phá và tiến dần vào trung tâm cung điện.

Rồi cũng tới lúc nam tử da đen kia tới gần mục tiêu mà Triệu Phong không thể nhìn thấu.

Nam tử da đen dừng bước, không tùy tiện hành động.

Trước mặt hắn là một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc khá nhỏ, được bọc trong một lớp khói ngũ sắc.

Nếu nhìn kỹ có thể thấy cung điện tinh thể ngũ sắc này toàn bộ đều được tạo từ những mảnh tinh thể lục lăng, đó chính là áo nghĩa chi tinh.

Cả cung điện được tạo từ áo nghĩa chi tinh, có lẽ bên trong nó còn có bảo vật quý giá hơn.

Nhưng trong đám khói ngũ sắc kia còn có rất nhiều Yêu Thần khí tức cường đại khiến người ta thấy mà không dám tiến lên.

Rất nhanh đã có một tiểu đội bốn người tới đây.

Người dẫn đầu chính là Tử Phong Chuẩn Thần đứng thứ tư trên bảng Chuẩn Thần.

Bốn người Tử Dạ Điện bị tòa cung điện tinh thể này thu hút.

Rồi họ mới chú ý tới nam tử da đen bên cạnh.

- Hắc Đạo Chân Thần!

Một ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện nhìn nam tử da đen kia.

Ba người Tử Dạ Điện còn lại kinh ngạc.

Hắc Đạo Chân Thần (*) là đạo tặc nổi danh ở Cổ Lũng Vực, chỉ biết đến lợi ích, không sợ bất cứ điều gì, thậm chí từng lấy trộm cả đồ của thể lực tứ tinh đỉnh phong.

(*) Nguyên văn là Chuẩn Thần, nhưng có vẻ Chân Thần thì hợp lý hơn, vì ngũ giai Chuẩn Thần thì có vẻ vô lý.

- Các vị không cần phải kinh ngạc như vậy. Hắc Đạo Chân Thần ta hình như chưa từng tới Tử Dạ Điện phải không?

Hắc Đạo Chân Thần nghĩ một lúc rồi truyền âm.

- Người không dám.

Tử Phong Chuẩn Thần lạnh lùng nhìn Hắc Đạo Chân Thần.

Hắc Đạo Chân Thần cười tà dị, không nói gì.

Rất nhanh đã có đội ngũ thứ hai tới, một người trong số đó là Quy Nhất Chuẩn Thần.

- Các vị, chúng ta nên liên thủ công phá nơi này.

Hắc Đạo Chân Thần chủ động nói.

- Liên thủ với Hắc Đạo Chân Thần người?

Một người trong đội Quy Nhất Chuẩn Thần nói.

- Tuy các vị không muốn liên thủ với ta, nhưng chiến lực bản thân ta không tồi. Hơn nữa nếu tiếp tục đợi nữa sẽ có càng ngày càng nhiều người tới đây. Đến lúc đó thì khó rồi.

Một câu của hắn đã nói trúng trọng điểm.

Giờ chỉ có hai tiểu đội cộng với Hắc Đạo Chân Thần, chỉ cần công phá cung điện tinh thể này thì dễ dàng phân chia thu hoạch.

Nếu đội có thêm người tới, tuy dễ công phá cung điện kia hơn nhưng khi phân chia thu hoạch thì chắc chắn lại một trận máu tanh.

- Được, chúng ta liên thủ!

Cuối cùng hai đại thế lực và Hắc Đạo Chân Thần đã thống nhất được ý kiến.

Vút vút vút!

Hai đại thế lực và Hắc Đạo Chân Thần lao tới.

- Cút hết đi! Đây không phải nơi các ngươi nên tới!

- Các ngươi đang tự tìm cái chết đấy

Trong đám khói ngũ sắc quanh cung điện vọng ra một tiếng gầm phẫn nộ.

Xoạt xoạt...

Vô số đạo thân ảnh khí tức kinh người, uy lực mạnh mẽ bay ra từ trong đám khói ngũ sắc.

Chúng đều là yêu linh sinh ra trong cung điện tinh thể.

Đồng thời chúng được năng lượng của cung điện tinh thể nuôi dưỡng, áo nghĩa tẩy lễ nên tu vi cao thâm, chiến lực kinh người.

Chiến đấu một lúc, bên Yêu Thần chiếm ưu thế.

Chúng vận dụng Ngũ Hành áo nghĩa tại đây sẽ có uy năng lớn hơn.

- Đám Yêu Thần này thực lực mạnh quá!

Một Chuẩn Thần trẻ tuổi bị một con Yêu Thần đánh lui liên tục, trong lòng vô cùng chán kinh.

Nhưng rất nhanh đã có đội ngũ thứ ba tới.

- Thiên Tuyết Chuẩn Thần, mau trợ giúp, chúng ta cùng công phá nơi này, thu hoạch bên trong chia đều.

Tử Phong Chuẩn Thần lập tức mở lời mời với Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Nghĩ một chút, đội ngũ của Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng tạm thời hợp tác.

Uỳnh uỳnh!

Đội ngũ thứ ba gia nhập, bên cường giả con người nhanh chóng chiếm ưu thế, không ngừng trấn áp Yêu Thần.

- Giết!

Cuối cùng vô số Yêu Thần bị giết chỉ còn lại năm con.

Vèo vèo!

Chúng tuy có tín niệm của riêng mình nhưng ở lại thì chỉ có chết, vì vậy đều đồng loạt bỏ chạy.

Ba tiểu đội cùng với Hắc Đạo Chân Thần đương nhiên không rảnh để đuổi theo chúng.

- Mau vào trong!

Mọi người phấn khích, đi thẳng vào trong cung điện tinh thể.

Vút!

Trong góc cách đó không xa bay ra một đạo kim quang.

- Hì hì, ta cũng vào kiểm soát chút.

Triệu Phong ẩn mình trong bóng tối vẫn luôn quan sát những trận chiến gần cung điện tinh thể. Giờ chiến đấu đã ngừng, Yêu Thần bảo vệ cung điện đã rút lui, Triệu Phong cũng nên động thân thôi.

1230. Chương 1227: Vùng Đất Tu Luyện

Khi tới gần toà cung điện tinh thể ngũ sắc Triệu Phong liền cảm thấy trong không gian là Ngũ Hành áo nghĩa vô cùng vô tận.

Chỉ có điều năng lượng áo nghĩa ở đây quá cao đẳng, cho dù là Triệu Phong tu luyện Ngũ Hành áo nghĩa cũng khó lòng ảnh hưởng được tới nó.

Nếu được tu luyện gần cung điện thì Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong chắc chắn sẽ tiến bộ thần tốc, cũng sẽ rất có lợi cho tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết.

- Chẳng trách mà cảnh giới áo nghĩa của yêu linh ở đây lại cao thâm như vậy.

Triệu Phong thầm cảm thán.

Cho dù là người ngốc nghếch đến thế nào, cứ ở đây thì sức mạnh áo nghĩa cũng sẽ vô cùng cường đại.

- Đây có lẽ là nơi tu luyện của Ngũ Hành Thần Chủ rồi. Cả cung điện dường như đều là năng lượng áo nghĩa trộn lẫn với một phần thần lực, ngưng kết mà thành.

Triệu Phong không thể tưởng tượng rốt cuộc Thần Chủ có sự lý giải về áo nghĩa là trình độ nào.

Vút!

Triệu Phong tiến vào trong cung điện tinh thể.

Ngay khi bước vào trong, Triệu Phong liền cảm giác được năng lượng áo nghĩa trong hư không gần như tạo nên cả một đại dương áo nghĩa.

- Ai?

Trong cung điện, một vài người quát lên.

Yêu Thần bên ngoài cung điện là do ba đội ngũ bọn họ và Hắc Đạo Chân Thần đẩy lùi, những thứ trong này chỉ có họ mới được chia.

Vì thế tất cả những ai vào sau đều không được chào đón.

- Là người?

Tử Phong Chuẩn Thần bật cười, ánh mắt nhìn Triệu Phong đầy khinh thường.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh ánh mắt hơi lóe lên.

- Tiểu tử này..

Hắc Đạo Chân Thần sắc mặt tối lại, ánh mắt thâm trầm.

Trước đó Triệu Phong từng uy hiếp hắn, tuy không ảnh hưởng gì tới hắn, nhưng hắn đường đường là ngũ giai Chân Thần lẽ nào lại bị một Chuẩn Thần thông thường uy hiếp?

Vì thế Hắc Đạo Chân Thần đã nổi sát ý đối với Triệu Phong.

- Tiểu tử, nơi này đã là của bọn ta, ngươi rút ra ngoài

Đúng lúc đó, Tử Phong Chuẩn Thần khí thế mạnh mẽ, lạnh lùng quát lên.

Trong Cổ Lũng Vô Hội, hắn muốn sỉ nhục Triệu Phong một trận để xả giận cho Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Nhưng thực lực Triệu Phong lại quá mạnh, không phải người trong bảng Chuẩn Thần thì không thể đánh bại hắn.

Vì thế trên vô hội Tử Phong Chuẩn Thần tạm tha cho Triệu Phong.

Nhưng hắn không ngờ lại gặp Triệu Phong ở đây.

Ở đây thì hắn chẳng phải e dè điều gì, hơn nữa cũng có lý do ra tay với Triệu Phong.

Quan trọng nhất là Thiên Tuyết Chuẩn Thần cũng ở bên cạnh.

- Những nơi trọng bảo, ai thấy cũng có phần, hà tất phải tuyệt tình như vậy? Lẽ nào các ngươi có thể chặn hết mọi người bên ngoài?

Triệu Phong nhẹ nhàng nói.

Vừa rồi hắn ẩn giấu mình, đúng là đã lợi dụng họ.

- Ta bảo ngươi rút!

Tử Phong Chuẩn Thần nhướn mày, sát ý trong mắt thêm đậm.

Triệu Phong cảm nhận được sát ý từ người Tử Phong Chuẩn Thần.

Tử Phong Chuẩn Thần muốn giết Triệu Phong chỉ vì Triệu Phong đã từng khiến Thiên Tuyết Chuẩn Thần không vui, mà Triệu Phong cũng không có thực lực nên hắn muốn giết là giết.

Ở bên cạnh, đội ngũ của Thiên Tuyết Chuẩn Thần và Quy Nhất Chuẩn Thần đều không nói gì.

Đương nhiên họ cũng muốn giết những kẻ muốn chạm vào bảo vật ở đây, nhưng Triệu Phong nói đúng, họ không thể nào ngăn hết tất cả được.

Hắc Đạo Chân Thần thì bộ dạng như chẳng liên quan gì tới hắn.

Hắn cũng muốn giết Triệu Phong, giờ Tử Phong Chuẩn Thần lại muốn làm thay, đương nhiên Hắc Đạo Chân Thần cũng ngại can thiệp.

Nhưng đúng lúc đó trong đầu Hắc Đạo Chân Thần vang lên giọng nói:

- Hắc Đạo Chân Thần, không phải chúng ta đang hợp tác sao? Đến lúc ngươi ra tay rồi.

Hắc Đạo Chân Thần khựng người, lúc này mà Triệu Phong còn truyền âm cho hắn?

Hợp tác? Đúng là nực cười!

Giờ trận pháp Ngũ Hành đã bị phá giải, hai người còn quan hệ hợp tác gì nữa chứ?

- Nếu rời khỏi đây, ta sẽ nói hết cho họ biết ngươi đã phát hiện ra nơi này và ngươi biết bảo vật quý nhất được giấu ở đâu...

Triệu Phong lại truyền âm.

- Ngươi...

Hắc Đạo Chân Thần toàn thân run lên.

Nếu là người khác, cho dù Triệu Phong nói thế cũng không ai tin. Nhưng Hắc Đạo Chân Thần hẳn lại khác. Nếu Triệu Phong nói ra, chắc chắn ba đội ngũ kia sẽ nghi ngờ hẳn, thậm chí có thể liên thủ đuổi hẳn ra khỏi đây.

Hắc Đạo Chân Thần có phần bất lực, hẳn lại bị Triệu Phong uy hiếp lần nữa.

- Hề hề, chẳng qua là một Chuẩn Thần lại khiến Tử Phong Chuẩn Thần bận tâm đến vậy. lẽ nào sợ hẳn cướp mất trọng bảo ở đây sao? Hay là cướp đi nữ nhân trong lòng ngươi?

Hắc Đạo Chân Thần đứng ra cười gian xảo, rồi bay vào bên trong cung điện.

- Ngươi...

Tử Phong Chuẩn Thần sững người, hẳn không ngờ Hắc Đạo Chân Thần lại nhúng tay vào.

Nhưng Tử Phong Chuẩn Thần muốn giết Triệu Phong đúng là vì Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần ở bên cạnh, ánh mắt có chút dao động.

- Mau đi thôi, không thể để Hắc Đạo Chân Thần đi trước được.

Thiên Tuyết Chuẩn Thần và tiểu đội của mình bỏ đi.

Quy Nhất Chuẩn Thần và Triệu Phong chẳng có dây dưa gì với nhau, đương nhiên chẳng cần thiết phải nhằm vào hẳn, cũng đi tìm kiếm cơ ngộ.

- Tiểu tử, lần này tha cho ngươi.

Tử Phong Chuẩn Thần vút lại một câu rồi cùng đội ngũ bỏ đi.

Dù sao tòa cung điện tinh thể này có thể chính là nơi có cơ ngộ lớn nhất. Những người khác đã hành động, Tử Phong Chuẩn Thần đương nhiên không thể vì một mình Triệu Phong mà bỏ lỡ mất thời gian.

Sau khi tất cả đã bỏ đi, Triệu Phong dùng con mắt trái quan sát cung điện.

Vào bên trong cung điện này rồi mắt trái Triệu Phong có thể phát huy.

- Cả cung điện này được làm từ tinh thể chứa năng lượng áo nghĩa, hơn nữa tinh thể ở đây quý giá hơn nhiều so với tinh thể có được khi giết Yêu Thần.

Với mọi người, tòa cung điện này chính là một bảo tàng khổng lồ.

Chỉ có điều kết cấu của cung điện hoàn toàn vững chắc, chỉ dựa vào vài Chuẩn Thần, Chân Thần, muốn lấy vài viên áo nghĩa chi tinh trên tường là rất khó.

- Ủa?

Triệu Phong ngưng thị nhìn xuống lòng đất.

Hắn phát hiện dường như dưới lòng đất có trận pháp.

Với khả năng thấu thị của mình, Triệu Phong vẫn chưa thể nhìn thấy được trận pháp dưới cung điện này.

Hơn nữa Triệu Phong cũng không hiểu dưới lòng đất nơi Ngũ Hành Thần Chủ bố trí trận pháp làm gì?

Triệu Phong không nghĩ nữa, dù sao tới đây rồi phải tìm kiếm lợi ích là chủ yếu.

Vèo!

Tại nơi đang đứng chẳng có bất cứ thứ gì, Triệu Phong lại bay sang nơi khác.

Nhưng những gian phòng khác cũng trống không, ngoài mấy thứ đồ dùng gia đình thì chẳng có vật phẩm gì khác.

Nhưng những vật dụng này cũng làm từ áo nghĩa chi tinh, gắn liền với cung điện này không thể di chuyển.

Nhưng đúng lúc đó có tiếng đánh nhau vọng lại.

Vút!

Triệu Phong bay về phía đó.

- Tử Dạ Điện bọn ta nhìn thấy trước!

Cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện quá lớn.

Bên kia, đội ngũ của Quy Nhất Chuẩn Thần và Hắc Đạo Chân Thần liên thủ, hoàn toàn không sợ Tử Dạ Điện.

- Đây là cái gì?

Triệu Phong nhìn thứ hai bên đang tranh giành.

Đó là một vài viên tinh châu trong suốt lấp lánh ánh sáng, tỏa ra nguyên khí đậm đặc và dao động thần lực vô cùng mạnh mẽ.

- Ít nhất cũng là thượng phẩm Thần Tinh.

Trong Vạn Hoang Thần Vực, cực phẩm Thần Tinh quá hiếm gặp, nên thượng phẩm Thần Tinh cơ bản là thứ tiền tệ lưu thông cao cấp nhất.

Nhưng Triệu Phong không thiếu Thần Tinh, cũng không cần vì mấy viên thượng phẩm Thần Tinh mà tranh giành với Tử Dạ Điện và Hắc Đạo Chân Thần.

Vút!

Triệu Phong rời khỏi đó tới nơi khác.

- Là mấy người Thiên Tuyết Chuẩn Thần.

Triệu Phong thấy đội của Thiên Tuyết Chuẩn Thần đang đứng chờ người tại một gian mật điện.

Triệu Phong cảm giác mật điện này là nơi có năng lượng áo nghĩa dày đặc nhất.

- Đó là?

Vào khoảnh khắc bước vào mật điện, Triệu Phong liền sững người.

Xung quanh gian mật điện có ba bức bích họa khổng lồ. Trên đó có ánh ngũ sắc chói lòa.

Nếu nhìn kỹ sẽ có thể thấy trên bích họa có chữ và hoa văn thần lực đang chuyển động.

- Công pháp, chiến kỹ.

Triệu Phong chấn kinh.

Thậm chí Triệu Phong còn nghĩ công pháp, chiến kỹ trong bích họa liệu có phải thứ Ngũ Hành Chân Thần tu luyện không?

Nhưng thông tin của những công pháp, chiến kỹ này quá lớn, với con mắt của Triệu Phong cũng không thể nhớ hết được một loại trong thời gian ngắn.

Trong đội ngũ Thiên Tuyết Chuẩn Thần có một người cứ chăm chăm nhìn vào một bức họa, cố gắng ghi nhớ.

Những người khác thì quan sát các món vật phẩm khác.

- Mật điện này khá đặc biệt, còn có công pháp chiến kỹ chưa rõ phẩm cấp. Rất có thể đây mới chính là nơi Ngũ Hành Thần Chủ bế quan tu luyện.

Triệu Phong mắt lóe tinh quang, nhìn xung quanh một lượt.

Ngoài những dòng văn tự lơ lửng xung quanh, thứ thu hút sự chú ý nhất chính là bức điêu khắc khổng lồ phía trước, còn có một cái cột đá khắc mấy chữ: Mọi thứ ở đây đều dành cho người hữu duyên.

Hàng chữ được viết rất có lực, lại ẩn chứa thứ sức mạnh kỳ ảo nào đó khiến tâm thần Triệu Phong chìm đắm trong đó.

Nhưng ý chí của Triệu Phong rất mạnh mẽ, rất nhanh đã thoát ra.

Triệu Phong cười khỏ, những thứ ở đây đối với họ là bảo địa, nhưng với người để lại mấy chữ này thì chẳng là gì.

Hơn nữa, tuy cường giả đó nói mọi thứ là dành cho người có duyên. Nhưng kết cấu cung điện quá vững chắc, áo nghĩa chi tinh căn bản không thể lấy xuống được.

- Cốc rượu này có thể lấy đi.

Một Chân Thần trong đội Thiên Tuyết Chuẩn Thần kêu lên.

Ngay lập tức cả đội Thiên Tuyết Chuẩn Thần đều tập trung lại.

Cốc rượu này liên kết với cung điện khá yếu, đúng là có thể lấy đi được.

Bên cạnh cốc rượu này còn có một bình rượu, bên trong trống rỗng.

- Dùng năng lượng áo nghĩa lấy cốc này đi.

Cả đội chuẩn bị lấy đi cốc rượu ngũ sắc.

Áo nghĩa chi tinh tạo nên cốc rượu này đẳng cấp rất cao, có tác dụng rất lớn đối với những cường giả dưới Cổ Thần.

Đúng lúc đó, đội của Quy Nhất Chuẩn Thần, Tử Phong Chuẩn Thần và Hắc Đạo Chân Thần cũng tới.

- Bức bích họa này dường như ẩn chứa chiến kỹ nào đó.

Một thiên tài Chuẩn Thần tâm thần chìm trong một bức họa.

- Bức tượng kia ẩn chứa cái gì?

Vài Chân Thần tiến lại gần bức tượng để quan sát.

Hắc Đạo Chân Thần mắt lóe tinh quang, quan sát kỹ mỗi tác cung điện, dường như đang tìm kiếm cái gì đó.

- Đệm ngồi? Ngũ Hành Thần Chủ tu luyện ở đây?

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại ở ba cái đệm ngồi phía trước bức tượng.

Nếu Ngũ Hành Thần Chủ tu luyện ở trên đó thì có lẽ những cái đệm ngồi kia cũng không phải vật tầm thường.

Ừnh!

Con mắt trái của Triệu Phong phủ lên một tầng kim quang, quan sát kỹ những tấm đệm làm từ áo nghĩa chi tinh kia.

- Ừa, ở đây dường như liên kết với trung tâm trận pháp dưới lòng đất.

Tuy Triệu Phong không nhìn thấu được trận pháp dưới lòng đất nhưng vị trí đại khái của trận pháp hẳn vẫn phán đoán được.

Triệu Phong có phần tò mò, tiến tới gần tấm đệm ở giữa rồi ngồi xuống.

1231. Chương 1228: Trung Tâm Cung Điện

Khi ngồi xuống tấm đệm ngồi bằng tinh thể ngũ sắc, Triệu Phong lập tức cảm thấy Ngũ Hành áo nghĩa ồ ạt tràn về phía hắn.

Vào khoảnh khắc ấy Triệu Phong cảm giác linh hồn mình suýt chút nữa đã nổ tung, mặt mũi biến dạng.

- Ủa, tên tiểu tử kia sao vậy?

Sự dị thường của Triệu Phong đương nhiên thu hút sự chú ý của những người khác.

Hơn nữa động tĩnh của năng lượng áo nghĩa cũng không nhỏ.

Nhưng nhiều người chỉ nhìn qua hần một cái rồi mặc kệ.

- Hà hà, có lẽ cái đệm ngồi kia là nơi tu luyện, người bình thường ngồi vào căn bản không chịu nổi năng lượng áo nghĩa lớn lao trong cung điện này.

Tử Phong Chuẩn Thần cười châm chọc.

Những nơi tu luyện thường sẽ có trận pháp đặc biệt để ngưng tụ nguyên khí trong trời đất.

Nơi này cũng không ngoại lệ, cái đệm ngồi đó nhất định là có thể ngưng tụ thần lực và năng lượng áo nghĩa xung quanh đây.

Chủ nhân của cung điện này không biết cường đại tới mức nào. Chỉ một Chuẩn Thần mà ngồi vào đó thì chẳng khác nào tìm cái chết.

Hơn nữa, những người tới đây đều tìm mọi cách để kiếm bảo vật, rất ít người sẽ tiêu phí thời gian để tu luyện ở đây.

- Nguy hiểm thật! Trận pháp trên tấm đệm ngồi này đã mất tác dụng. Luồng hấp lực tập trung năng lượng của trời đất đó thuần túy chỉ là tác dụng tụ thân của tấm đệm ngồi.

Trần Triệu Phong toát mồ hôi lạnh.

Nếu trận pháp của tấm đệm ngồi này vẫn phát huy tác dụng thì e là Triệu Phong đã bị luồng năng lượng khủng bố kia đè chết rồi.

Nhưng dù vậy, trong cung điện này, Triệu Phong vẫn phải toàn lực ứng phó với tác dụng tu luyện của tấm đệm ngồi kia mới được.

Nhưng Triệu Phong vốn không đến đây để tu luyện, hần chỉ tò mò tại sao trung tâm trận pháp dưới lòng đất lại ở ngay quanh ba tấm đệm ngồi này.

Triệu Phong dùng thần lực ý chí chống lại luồng năng lượng đang ập tới, đồng thời phóng thích thần thức thăm dò bên trong tấm đệm ngồi.

Kết quả, thần thức Triệu Phong vào trong tấm đệm ngồi khá dễ dàng.

Điều này khiến Triệu Phong rất ngạc nhiên, vì những nơi khác trong cung điện, thần thức của Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường rất khó chui vào trong.

Uỳnh! Vù vù!

Nguyên khí và năng lượng áo nghĩa dồi dào trong trời đất không ngừng tụ lại về phía Triệu Phong.

Khi tu luyện ở bên ngoài, Triệu Phong đều cố gắng thôn phệ năng lượng trời đất, còn bây giờ hần phải chống lại chúng, chỉ hấp thụ từng chút một.

Chỉ một lát sau, Triệu Phong chợt phát hiện Ngũ Hành áo nghĩa của mình đã củng cố, căn cơ cảnh giới cũng vững chắc hơn.

Nhưng Triệu Phong chủ yếu vẫn để ý tới tấm đệm ngồi chứ không phải tu luyện.

Trong mặt đất phía dưới tấm đệm ngồi này dường như có thứ gì đó.

Triệu Phong có phản nghi hoặc.

Thần thức của hần quả thực đã cảm ứng được thứ gì đó rất đặc biệt.

Vèo vèo vèo!

Lúc này lại có thêm một tiểu đội nữa tới gian mật địa này.

- Sẽ càng ngày càng nhiều người tới đây, lúc đó muốn kiểm soát được gì cũng khó.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Lần này, Triệu Phong không gặp phải nguy cơ gì lớn, nhưng cũng chẳng có cơ ngộ gì đáng kể.

- Mặc kệ những thứ khác, xem bên trong nền của cung điện này rốt cuộc có cái gì.

Dù sao điểm đáng nghi này đến giờ vẫn chỉ một mình Triệu Phong phát hiện ra, chưa biết chừng cũng là bảo bối.

Nếu Triệu Phong có thể lấy được nó mà thần không biết quỷ không hay thì chuyến đi này đã quá đủ, sau đó hẳn sẽ rời khỏi đây, tiếp tục lên đường.

Hít sâu vào một hơi, Triệu Phong tập trung tinh thần, thần thức toàn lực đi xuống dưới.

Lần này Triệu Phong đã hoàn toàn chạm tới một món vật phẩm.

Đó là một viên tinh thể ngũ sắc, kết cấu rất khác biệt với những mảnh tinh thể lục lăng tạo nên cung điện này.

- Đây hình như không phải áo nghĩa chi tinh.

Triệu Phong càng thêm nghi hoặc.

Ở đây lâu Triệu Phong cũng nghe được những người khác nói những mảnh tinh thể lục lăng kia là áo nghĩa chi tinh.

Tuy hẳn không biết viên tinh thể tròn ngũ sắc này là gì, nhưng có thể chắc chắn là bảo vật.

Hơn nữa Triệu Phong mới phát hiện ra, thần thức của hắn thông qua tấm đệm ngồi đã đi được một khoảng cách rất xa.

Còn những bức vách khác trong cung điện thì Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường rất khó cho thần thức xuyên qua được.

- Đây rốt cuộc là cái gì?

Nghĩ đến đây, Triệu Phong càng thêm hứng thú.

Hắn cảm giác dường như mình đã chạm tới cơ ngộ thật sự trong cung điện này rồi.

Thời gian chậm chậm trôi, càng ngày càng có nhiều người tới cung điện này.

Ngay trong gian mật thất này đã có gần sáu người ngồi cảm ngộ công pháp, chiến kỹ trên bức bích họa.

Còn có không ít người ngồi quanh bức tượng khổng lồ, dường như đang tìm kiếm điều gì đó.

- Là tên tiểu tử đó.

Hầu Khánh của Thiên Thủy Yêu Tộc ngay lập tức chú ý tới Triệu Phong.

- Mặc kệ hắn, tìm bảo vật trước đi!

Lân Quang Chuẩn Thần lóe hàn quang.

So với bảo vật ở đây, việc của Triệu Phong căn bản chẳng đáng nhắc tới.

- Tên tiểu tử đó lại không sao cả, còn ngồi đó tu luyện?

Tử Phong Chuẩn Thần, Thiên Tuyết Chuẩn Thần và những người khác thấy Triệu Phong đã ngồi trên đệm đó rất lâu thì cảm thấy kinh ngạc.

Đúng lúc đó tâm thần Triệu Phong bỗng nhiên rung lên.

- Ta có thể dùng thần thức và Ngũ Hành áo nghĩa luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc này.

Triệu Phong trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Những thứ có thể luyện hóa, bình thường đều là thần khí hoặc đạo cụ đặc biệt.

Tuy Triệu Phong không đoán được viên tinh thể ngũ sắc này thuộc về cái gì nhưng chắc chắn không phải vật tầm thường.

- Nếu ta luyện hóa được nó thì có lẽ có thể cất vào trong không gian trữ vật.

Triệu Phong nghĩ bụng.

Rồi hắn tập trung tinh thần toàn lực luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc này.

Ban đầu quá trình luyện hóa rất chậm chạp, nhưng chỉ cần luyện hóa được một chút thì quá trình bắt đầu diễn ra nhanh hơn.

Một lúc lâu sau, năng lượng áo nghĩa quanh Triệu Phong không cuồng bạo nữa mà trở nên ôn nhuận, vây quanh cho hắn hấp thụ.

Điểm này đến ngay cả Triệu Phong đang tập trung luyện hóa cũng không phát hiện ra.

- Tốt, luyện hóa được bốn phần rồi.

Triệu Phong mừng rỡ.

Đúng lúc đó Quy Nhất Chuẩn Thần tới ngồi xuống một cái đệm bên cạnh Triệu Phong.

Uỳnh!

Luồng năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa bất ngờ ập tới khiến hắn suýt chút nữa đã ngất đi.

Nhưng Quy Nhất Chuẩn Thần là thiên kiêu mạnh nhất trong thế lực tứ tinh đỉnh phong, rất nhanh đã hồi phục lại bình thường.

- Tác dụng tu luyện mạnh thật. Ta có thể tu luyện Ngũ Hành áo nghĩa tới tầng thứ hai ở đây.

Quy Nhất Chuẩn Thần lẩm nhẩm.

Vừa rồi đội của hắn đã tìm kiếm hết một lượt nhưng không có thu hoạch gì.

Giờ Quy Nhất Chuẩn Thần định ở đây tu luyện nâng cao sức mạnh áo nghĩa để sau này có thể có thứ hạng cao hơn trong bảng Chuẩn Thần.

Hơn nữa hắn vốn rất giỏi Ngũ Hành áo nghĩa, nơi này với hắn chính là nơi tu luyện tốt nhất.

- Đã luyện hóa được năm phần rồi. Đây là...

Triệu Phong bỗng thót tim.

Khi luyện hóa được năm phần của viên tinh thể kia, Triệu Phong phát hiện thần thức của mình có thể thông qua nó lướt lơ trong cung điện để xem tình hình bên trong.

Phải biết là thực lực của Chuẩn Thần, Chân Thần bình thường muốn nhìn thấy được những bức tường dựng từ áo nghĩa chỉ tính là cực kỳ khó khăn.

Nhưng lúc này thần thức của Triệu Phong lại có thể men theo cung điện, mở rộng tới những nơi khác.

- Lẽ nào, viên tinh thể ngũ sắc này lại là trái tim của của cung điện này?

Triệu Phong đột nhiên nghĩ.

Nếu thật sự là vậy, Triệu Phong chỉ cần hoàn toàn luyện hóa được viên tinh thể thì sẽ khống chế được cả tòa cung điện, không phải sao?

Nghĩ vậy tim Triệu Phong đập thành thành, hô hấp cũng trở nên gấp gáp.

Nhưng rồi hắn nhanh chóng lấy lại lý trí.

- Nếu như vậy chắc chắn ta sẽ trở thành tâm điểm chú ý của tất cả mọi người. Với thực lực hiện nay ta căn bản không thể giữ được tòa cung điện này.

Sắc mặt Triệu Phong có chút khó coi.

Cơ ngộ này tuy rất lớn nhưng hắn cũng không muốn có lắm.

- Cứ luyện hóa trước đã, cùng lắm thì không cần tòa cung điện này nữa.

Đã luyện hóa được năm phần, lúc này Triệu Phong rất khó từ bỏ.

Hơn nữa, khi đã luyện hóa được hoàn toàn tòa cung điện này thì muốn cái gì cũng không khó.

Nếu không giữ được tòa cung điện thì giao nó cho đại thế lực nào đó, tiện thể nhờ họ che chở cho, đây cũng là vụ trao đổi không tồi.

Trong khi Triệu Phong luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc thì cung điện cũng ngày càng có nhiều cường giả hơn.

Không lâu sau, tám đệm ngồi cuối cùng trong ba tấm đã có một vị tứ giai Chân Thần chiếm.

- Tiểu tử tóc vàng, người tránh ta, chỗ này của ta.

Lân Quang Chuẩn Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc tới trước mặt Triệu Phong.

Bọn hắn đã tìm kiếm khắp nơi nhưng chẳng phát hiện ra cái gì, dù sao thì hắn đến đây cũng khá muộn.

Vì thế Lân Quang Chuẩn Thần liền tìm tới Triệu Phong gây rối. Ở đây không có sự ràng buộc như vô hội, hắn có thể tìm đại một lý do là có thể gây hấn với Triệu Phong.

Xung quanh có không ít người nhìn Triệu Phong với vẻ thích thú.

Họ đều biết hình như Triệu Phong và Thiên Thủy Yêu Tộc có mâu thuẫn không nhỏ.

- Ta bảo ngươi rút, không nghe thấy sao?

Lân Quang Chuẩn Thần đột nhiên gầm lên, thậm chí còn dùng tới cả linh hồn ý chí tấn công tâm thần của Triệu Phong.

- Cút!

Đúng lúc đó Triệu Phong đột nhiên mở mắt, hét lớn.

Đồng thời trong mắt trái Triệu Phong ngưng tụ đồng lực ý chí kinh người.

- Ngươi nói cái gì?

Lân Quang Chuẩn Thần phẫn nộ, Triệu Phong dám bảo hắn rút?

Đúng lúc đó mắt trái của Triệu Phong phát ra điện quang lôi kiếp kinh người.

Uỳnh! Phùng!

Một đám lôi kiếp lạc ấn bùng cháy, bùng nổ trên bề mặt linh hồn Lân Quang Chuẩn Thần.

- Á!!!

Lân Quang Chuẩn Thần không kịp phòng bị, linh hồn bị vạn lôi tấn công, tâm thần nhói lên từng cơn đau thấu tận xương.

- Chuyện gì vậy?

Mọi người liền tập trung vào Lân Quang Chuẩn Thần.

Rõ ràng vừa rồi Lân Quang Chuẩn Thần đang ra oai với Triệu Phong, nhưng đột nhiên hắn lại kêu lên thảm thiết.

Thực lực của Triệu Phong có lẽ có thể vào bảng Chuẩn Thần, nhưng cũng không thể một chiêu là khiến Lân Quang Chuẩn Thần thành ra như thế chứ?

- Lôi kiếp chi lực!

Ánh mắt Thiên Tuyết Chuẩn Thần dừng lại ở linh hồn Lân Quang Chuẩn Thần, bình thần nói.

- Ô? Trước đó hắc vân che giấu thực lực?

Tử Phong Chuẩn Thần có phần kinh ngạc, nhưng rồi lại lộ vẻ khinh thường.

Cho dù Triệu Phong có che giấu thực lực thì trước mặt hắc cũng chẳng là gì.

- Tiểu tử này quả nhiên không tầm thường.

Trong góc mặt điện, Hắc Đạo Chân Thần hơi mở mắt, nhưng rồi nhắm lại ngay.

- Sao có thể như vậy?

Hầu Khánh sững sờ khi nhìn cảnh tượng đó.

Lân Quang Chuẩn Thần, thiên kiều mạnh nhất Thiên Thủy Yêu Tộc, xếp thứ mười bảy trong bảng Chuẩn Thần lại bị một chiêu đồng thuật của Triệu Phong biến thành bộ dạng thảm hại thế kia.

Lẽ nào đây mới là thực lực thật sự của hắc? Trước đó đều là Triệu Phong che giấu thủ đoạn và thực lực?

Một lúc sau Lân Quang Chuẩn Thần hồi phục bình thường, nhìn Triệu Phong có phần dè chừng, nhất thời không dám ra tay.

Đúng lúc đó một ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc tới bên cạnh Lân Quang Chuẩn Thần.

- Giết hắc đi!

Gương mặt Lân Quang Chuẩn Thần trở nên dữ dằn, gầm lên.

1232. Chương 1229: Tâm Điểm Chú Ý

Cường giả xung quanh đều sững người khi Lân Quang Chuẩn Thần lại bị Triệu Phong chấn nhiếp, không dám ra tay với Triệu Phong mà để ngũ giai Chân Thần trong Thiên Thủy Yêu Tộc ra mặt.

Thấy cảnh tượng đó, mọi người đều cảm thấy bất bình.

Ân oán của lớp trẻ lại để cường giả Chân Thần đời trước ra tay, Thiên Thủy Yêu Tộc thật vô sỉ.

Nhưng họ không có can hệ gì với Triệu Phong, đương nhiên sẽ không vì hắc mà đắc tội với Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Hề hề, tiểu tử này thật ngông cuồng.

Hắc Đạo Chân Thần ở trong góc cười gian tà.

Cả Tử Phong Chuẩn Thần, khóe miệng hơi nhếch lên, hắc cũng rất vui vẻ khi chứng kiến cảnh này.

- Dám đả thương người của Thiên Thủy Yêu Tộc, ngươi không muốn sống rồi thì phải?

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc thần sắc uy nghiêm, giận dữ nhìn Triệu Phong.

Triệu Phong lạnh lùng nhìn lướt qua ngũ giai Chân Thần kia.

Giờ hắc đang luyện hóa trái tim của tòa cung điện tinh thể này, không thể ngắt quãng.

Hơn nữa hắc đã luyện hóa được hơn năm phần, lúc này hắc đã có thể dùng một phần sức mạnh trong cung điện, đối phó một vị ngũ giai Chân Thần không hề khó.

Nhưng nếu Triệu Phong dùng tới năng lượng của cung điện thì không phải sẽ bại lộ hết sao?

Đến lúc đó hắc sẽ bị tất cả bao vây tấn công, dù hắc có mạnh thế nào cũng chỉ có đường chết.

- Thiên Thủy Yêu Tộc thật vô sỉ, lớp trẻ không bằng người khác thì bảo lão quái vật đã sống vài chục vạn năm ra mặt.

Lúc này, từ cửa mặt điện vọng ra một tiếng nói già nua.

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc chau mày, chỉ nghe tiếng nói hần cũng đã biết là ai rồi.

- Thiên Lam Tộc muốn quản chuyện này sao?

Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc hừ lạnh.

- Thứ nhất, lão thân ngứa mắt cách làm của Thiên Thủy Yêu Tộc. Thứ hai hần vốn là khách quý của Thiên Lam Tộc ta. Thiên Thủy Yêu Tộc muốn đối phó hần nghĩa là đối phó người của Thiên Lam Tộc. Lẽ nào ta có thể ngồi yên?

Lão ẩu của Thiên Lam Tộc nói khiến ngũ giai Chân Thần không thể phản bác.

- Hừ!

Hần ta hừ lạnh rồi quay người bỏ đi.

- Chỉ cần tiểu tử hần rời khỏi chỗ Thiên Lam Tộc, ta sẽ giết hần!

Ngũ giai Chân Thần truyền âm cho Lâm Quang Chuẩn Thần.

Lâm Quang Chuẩn Thần cũng bắt lực, đành bỏ qua Triệu Phong.

- Đa tạ!

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Lão ẩu tóc lam gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Dù sao Thiên Lam Tộc đã quyết định lôi kéo Triệu Phong, việc nhỏ này căn bản chẳng là gì.

Rồi mấy người của Thiên Lam Tộc cũng bắt đầu khám phá mật điện.

Còn Triệu Phong tiếp tục luyện hóa trái tim cung điện này.

- Ủa, đây là?

Đúng lúc đó, Quy Nhất Chuẩn Thần ở bên cạnh kêu lên.

Ngay vừa rồi thần thức của hần thông qua tám ngòi đã phát hiện ra một vật thể chưa rõ.

- Đây là bảo vật gì?

Quy Nhất Chuẩn Thần trong lòng vô cùng mừng rỡ.

Hần vốn định ở đây tu luyện nâng cao cảnh giới áo nghĩa, nhưng không ngờ lại có được thu hoạch khác.

Rồi hần từ từ tìm hiểu viên tinh thể ngũ sắc kia.

- Có thể luyện hóa nó!

Quy Nhất Chuẩn Thần vô cùng kích động.

Thứ luyện hóa được thường đều là thần khí hoặc đạo cụ đặc biệt.

Phát hiện được điều này, Quy Nhất Chuẩn Thần lập tức thử luyện hóa.

Nhưng khi luyện hóa được một phần thì hần đột nhiên bị một lực cản rất lớn.

- Có người khác cũng đang luyện hóa viên tinh thể này.

Thần sắc Quy Nhất Chuẩn Thần chấn động.

Căn cứ luồng năng lượng luyện hóa, Quy Nhất Chuẩn Thần đã đoán ra người còn lại là ai.

Triệu Phong cũng đã phát hiện ra điều này.

- Xem ra hai tám ngòi kia cũng có thể liên kết tới trái tim cung điện. Nhưng ta đã luyện hóa được tám phần, Quy Nhất Chuẩn Thần thì chỉ mới luyện hóa được một phần.

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống, không chạm tới phần luyện hóa của Quy Nhất Chuẩn Thần mà nhanh chóng luyện hóa một phần còn lại kia trước.

- Đáng ghét, mức độ luyện hóa của hắn với viên tinh thể này hơn ta quá nhiều.

Quy Nhất Chuẩn Thần lo lắng, có phần phần nộ.

Ban đầu phát hiện Triệu Phong luyện hóa tinh thể thì Quy Nhất Chuẩn Thần không bận tâm. Vì Ngũ Hành áo nghĩa và linh hồn ý chí của hắn cao hơn Triệu Phong, tốc độ luyện hóa cũng nhanh hơn.

Nhưng khi đối kháng với sức mạnh của Triệu Phong, hắn mới phát hiện mình không chống lại được Triệu Phong.

Uỳnh uỳnh!

Đúng lúc đó, từ góc mật địa đột nhiên vang lên tiếng nổ lớn, năng lượng áo nghĩa trong cung điện trào dâng.

- Chuyện gì vậy?

- Chuyện gì xảy ra?

Tiếng nổ lớn gây chú ý cho tất cả mọi người.

Vút!

Chỉ thấy một đạo u quang bay qua bay lại rồi rời khỏi mật điện.

- Đó là Hắc Đạo Chân Thần, chắc chắn là hắn đã có cái gì đó!

Một tứ giai Chân Thần kêu lên.

Hắc Đạo Chân Thần nổi danh về cướp đoạt, đào mộ, hắn rất quen thuộc với các loại truyền thừa, mộ địa, bí cảnh.

Thậm chí trước kia có những truyền thừa, bí cảnh chỉ cần có Hắc Đạo Chân Thần hiện thân thì gần như hắn thu hoạch đều được nhiều nhất.

- Mau đuổi theo!

Một tiểu đội cường đại đuổi theo.

Tất cả ai cũng biết trong mật điện này là nơi có khả năng cất giấu trọng bảo nhất. Nhưng mọi người tìm lâu như vậy nhưng chỉ có một số ít thể lực có thu hoạch. Ví dụ như thể lực của Thiên Tuyết Chuẩn Thần, Tử Phong Điện và thể lực của Quy Nhất Chuẩn Thần.

Phần lớn những người khác đều vẫn đang tìm kiếm, hoặc tham ngộ công pháp bí kỹ trên bức bích họa.

Giờ hình như Hắc Đạo Chân Thần đã có thu hoạch lớn, họ lập tức chuyển mục tiêu, đuổi theo Hắc Đạo Chân Thần.

Đương nhiên một số người hiểu về Hắc Đạo Chân Thần thì không đuổi theo.

Trong số những ngũ giai Chân Thần, Hắc Đạo Chân Thần vô cùng cường đại, đặc biệt hắn tinh thông Ảnh chi áo nghĩa, tới không biết, đi cũng không ai hay, thuật di chuyển vô cùng cao thâm.

Cho dù là lục giai Chân Thần phổ thông cũng khó bắt được hắn.

Trong bí điện còn có hai người chẳng bận tâm chút nào tới Hắc Đạo Chân Thần.

Đó đương nhiên là Triệu Phong và Quy Nhất Chuẩn Thần đang luyện hóa viên tinh thể ngũ sắc.

Giờ Triệu Phong đã luyện hóa được chín phần.

- Không xong rồi, hắn đã luyện hóa hết phần còn lại rồi.

Quy Nhất Chuẩn Thần thầm kêu lên.

Ban đầu hắn không phát hiện ra điều này, cho tới vừa rồi hắn đột nhiên nhận ra mình không thể luyện hóa nơi khác nữa.

- Nếu liều với hắn ta chắc chắn thua.

Quy Nhất Chuẩn Thần không thể không thừa nhận điều này.

Cái này cũng giống như một đội ngũ có mười người nhưng chín người nghe lệnh Triệu Phong còn Quy Nhất Chuẩn Thần hắn chỉ khống chế được một người.

Dù thế nào hắn cũng sẽ thua.

- Tiểu tử, ngươi đang luyện hóa thứ bảo vật gì?

Quy Nhất Chuẩn Thần mở mắt, đột nhiên hét lớn.

- Cái gì? Tiểu tử đó đang luyện hóa bảo vật?

Một Chuẩn Thần trong cung điện chấn kinh.

- Chẳng trách hắn không rời khỏi cái tấm ngời đó, thậm chí khi ta ra tay, hắn cũng không định bỏ đi. Thì ra đang luyện hóa bảo vật.

Ánh mắt Ngũ giai Chân Thần của Thiên Thủy Yêu Tộc chợt lóe tinh quang.

Đồng thời Quy Nhất Chuẩn Thần cũng truyền âm cho người của mình:

- Mặc kệ tiểu tử đó, toàn lực bảo vệ ta!

Chỉ cần những người khác đối phó Triệu Phong thì hắn ta sẽ không thể tiếp tục luyện hóa được nữa.

Đồng thời Quy Nhất Chuẩn Thần còn truyền âm cho cường giả Tử Dạ Điện nhờ họ giúp đỡ.

Dù sao Tử Dạ Điện cũng là một trong những thế lực lớn nhất ở đây, nếu có Tử Dạ Điện trợ giúp, Quy Nhất Chuẩn Thần sẽ có chắc chắn hơn có thể luyện hóa viên tinh thể kia.

- Cút!

Một tứ giai Chân Thần gầm lên, vận thần lực tấn công Triệu Phong.

Xoẹt!

Trên người Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một chiếc trường bào màu bạc, phù văn trên đó lấp lánh hư quang.

Cùng lúc đó Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long cũng xuất hiện.

- Muốn chết!

Diệt Thế Hắc Giao Long đột nhiên xuất hiện, vận chuyển hủy diệt bản nguyên chi lực.

Ma diệm trên người Diệt Thế Hắc Giao Long bùng cháy, tỏa ra thứ khí thể trấn áp linh hồn vạn vật.

- Luồng khí tức huyết mạch này...

Những cường giả đang chuẩn bị tấn công Triệu Phong đều sững người.

Tất cả những người ở đây đều là chủng tộc Thái Cổ, nhưng huyết mạch Thái Cổ của họ khi đứng trước Diệt Thế Hắc Giao Long thì lại bị áp chế hoàn toàn.

Uỳnh phùng phùng!

Diệt Thế Hắc Giao Long vung song trảo, một cái long trảo tạo nên từ xích hắc long viêm nhanh như chớp tấn công vị tứ giai Chân Thần kia.

- Á!!!

Hắn ta căn bản không thể ngờ có biến cố này, bị chiêu của Diệt Thế Hắc Giao đánh trúng người.

Xích hắc long viêm chứa Hủy Diệt áo nghĩa nhanh chóng bọc lấy toàn thân hắn, thiêu rụi tất cả.

Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long toàn lực kích hoạt huyết mạch, ngửa mặt lên trời gầm một tiếng.

Huyết mạch từ Diệt Thế Long Tộc được hắn kích phát hoàn toàn, xung quanh những ngọn hỏa diễm đen bùng cháy dữ dội và lan rộng

Những người thực lực dưới tam giai Chân Thần suýt nữa thì quỳ mọp dưới đất, toàn thân run rẩy.

- Đây...lẽ nào là huyết mạch Diệt Thế Long Tộc!

Một vị ngũ giai Chân Thần trong Tử Dạ Điện ánh mắt đầy chấn động nhìn Diệt Thế Hắc Giao Long.

Diệt Thế Long Tộc, là chủng tộc xếp trong mười hạng đầu tiên của bảng Thái Cổ Vạn Tộc.

Trước chủng tộc có huyết mạch khủng bố này, huyết mạch chi lực của họ căn bản không thể phát huy được bao nhiêu.

Nếu tu vi của Diệt Thế Hắc Giao Long cao hơn một chút thì huyết mạch chi lực của tất cả sẽ hoàn toàn bị áp chế.

- Việc này... sao có thể?

Quy Nhất Chuẩn Thần không ngờ Triệu Phong còn có trợ thủ. Mà lai lịch của trợ thủ này thật khiến người ta chấn kinh.

Nhất thời Quy Nhất Chuẩn Thần cũng quên cả việc luyện hóa tinh thể.

Đúng lúc đó Triệu Phong toàn lực đẩy sức mạnh của Quy Nhất Chuẩn Thần trong tinh thể ra ngoài dần.

- Không...

Quy Nhất Chuẩn Thần hét một tiếng kinh hoàng rồi nhảy lên.

Triệu Phong phản công quá đột ngột khiến hắn không thể chống lại.

- Mau giết hắn, tên tiểu tử tóc kim đó đang luyện hóa trọng bảo quý nhất trong cung điện này.

Quy Nhất Chuẩn Thần lập tức hét lên.

- Ra tay đi! Tên tiểu tử đó tới giờ không rời khỏi vị trí, dưới đó rốt cuộc có trọng bảo gì?

Một vị Chuẩn Thần lộ ra ánh mắt đầy thèm thuồng.

- Giết!

Tử Phong Chuẩn Thần cũng hô lên, chuẩn bị động thủ.

Trong mật điện, gần hai mươi cường giả đều lao về phía Triệu Phong.

Đấy còn may là vừa rồi Hắc Đạo Chân Thần đã kéo đi một phần các tiểu đội khác, nếu không sẽ còn nhiều người nữa nhằm vào Triệu Phong.

Mà lúc này Triệu Phong chỉ đẩy năng lượng của Quy Nhất Chuẩn Thần ra, còn một chút nữa mới luyện hóa được hết tinh thể, không thể phân tâm.

1233. Chương 1230: Luyện Hóa Thành Công

Gần như toàn bộ mọi người đều tấn công về phía Triệu Phong.

Động tĩnh lớn như vậy đã kinh động đến cả những tiểu đội khác trong cung điện, tất cả đều nhanh chóng tới nơi này.

- Triệu huynh...

Kiểm Phong Chuẩn Thần không biết phải làm sao.

Lúc này Triệu Phong đối mặt với quá nhiều kẻ địch, cho dù là Kiểm Phong Chuẩn Thần cũng thấy sợ.

- Đừng kích động!

Lão ẩu tóc lam của Thiên Lam Tộc nói.

Đội ngũ của họ mà xông ra giúp Triệu Phong chẳng khác nào tự sát.

Hơn nữa, theo đám người đó cướp đoạt bảo vật thì cuối cùng cũng rất khó có được bảo vật.

Cũng như Thiên Lam Tộc, một số đội ngũ nhỏ khác cũng chọn cách án binh bất động.

- Giết!

Gần ba mươi cường giả cùng xông tới, uy lực lớn lao đó khiến ba người Triệu Phong hành động khó khăn.

- Làm sao đây...

Diệt Thế Hắc Giao Long vẻ mặt đầy lo lắng.

Hắn không ngờ lần này Triệu Phong gọi hắn ra lại phải đối mặt với cục diện thế này.

Gần ba mươi Chân Thần, hơn nữa ai cũng thực lực cường đại, trong đó còn có năm ngũ giai Chân Thần.

Cho dù Diệt Thế Hắc Giao Long có huyết mạch kinh thiên thì cũng không thể chặn được tất cả, thậm chí có thể bị chôn chôn ở đây.

- Để ta!

Triệu Vong đứng ra.

Suy nghĩ của hắn kết nối với Triệu Phong, giữa hai người căn bản không cần phải trao đổi nhiều.

Xoẹt!

Trong tay Triệu Vong đột nhiên xuất hiện cây quyền trường bọc trong tử khí.

Vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, kết nối với Tử Chú Chi Trượng, Triệu Vong cầm cây trượng xuống đất.

- Tử Chú Khu Trục!

Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong, đồng lực ý chí và linh hồn chi lực tràn vào Tử Chú Chi Trượng.

Uỳnh phùng phùng!

Trong Tử Chú Chi Trượng tỏa ra hắc vụ đen kịt, nhanh chóng lan tỏa ra bốn bề.

Trong hắc vụ chứa tử vong chi lực cao thâm, khiến mọi thứ đều diệt vong.

Tử Chú Chi Trượng phẩm chất cũng tương đương Thời Không Chi Bào, hơn nữa món thần khí công kích này lại rất thích hợp với Triệu Vong, không những tăng cảnh giới cho Tử Vong áo nghĩa mà còn tăng cường sức mạnh của Tử Vong Chi Mâu.

Hơn nữa, công kích thi triển qua Tử Chú Chi Trượng còn mang cả tổ chú chi lực huyền ảo hơn.

- Năng lượng tử vong mạnh thật!

- Đó là Tử Vong Chi Mâu.

Cường giả ở xung quanh đều kêu lên kinh ngạc.

Tử Vong Chi Mâu là Thần Mâu tấn công khá mạnh trong số hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu. Thứ Tử Vong chi lực kia có thể khiến mọi sinh linh phải sợ hãi.

Lúc này, Triệu Vong dùng Tử Vong Chi Mâu là phụ, còn Tử Chú Chi Trượng là chính, phát động bí thuật cấm kỵ của Tử Chú Chi Trượng.

Luồng năng lượng tà ác đó khiến tất cả mọi người đều run rẩy sợ hãi.

- Đó...đó là thần khí gì vậy?

Một Chuẩn Thần xông tới quá nhanh lập tức dừng lại thét lên.

Lúc này hắn bị tổ chú quần quanh người, thân thể bị thôn phệ, nhanh chóng già đi.

- Đây lẽ nào là Tử Chú Chi Trượng?

Một lão giả gầy gò, trên đỉnh đầu có chiếc sừng xoắn, run rẩy nói.

Ở đây đều là Chuẩn Thần, Chân Thần của các đại thế lực, thế nào cũng có người nhận ra lai lịch của Tử Chú Chi Trượng trong tay Triệu Vong.

Grào!

Diệt Thế Hắc Giao Long gầm lên, phối hợp với Triệu Vong, há mồm phun xích hắc long viêm ra khắp mặt điện.

Hai người họ phát động công kích mạnh nhất, khiến hơn hai mươi cường giả phải dừng bước.

- Giết hắn đi! Thần khí của hắn ít nhất cũng là thượng phẩm!

Tất cả vốn chỉ định giết Triệu Phong lấy bảo vật mà hắn đang luyện hóa. Nhưng giờ Triệu Vong ra tay, thần khí mà hắn dùng cũng khiến tất cả thêm thuồng.

Uỳnh uỳnh!

Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong phối hợp, uy năng công kích cường đại vô cùng, nhưng tất cả kẻ địch liên thủ chống lại, rất dễ dàng phá vỡ.

Công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong đều là tuyệt chiêu tiêu hao cực lớn, căn bản không thể thi triển liên tục.

- Băng Diệt Chương!

- Phong Lôi Điện Quang Trảm!

Gần ba mươi cường giả sau khi phá vỡ công kích của Triệu Vong và Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức phát động tấn công.

- Hừ, đúng là gan to tày trời, lại muốn độc chiếm bảo vật trước mặt ta!

Tử Phong Chuẩn Thần cười lạnh.

- Tử Dạ Huyền Kích!

Vận chuyển thần lực, biến ra một đạo quang ảnh tím xung kích về phía Triệu Phong.

- Tiểu tử này có quá nhiều bí mật. Có trợ thủ trong mười hạng đầu bảng Thái Cổ Vạn Tộc, có Tử Vong Chi Mâu, Tử Vong thần khí...

Quy Nhất Chuẩn Thần ánh mắt sâu thẳm có chút phấn khích.

- Quy Thiên Nhất Kích!

Quy Nhất Chuẩn Thần vận chuyển Ngũ Hành áo nghĩa, ngưng tụ một chương hồn nguyên ngũ sắc đánh về phía bọn Triệu Phong.

- Chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long toàn thân run lên, vội hét lên.

Hắn đã không muốn thể chống đỡ nữa rồi, chỉ đành hy vọng vào Triệu Phong.

- Hừ!

Triệu Phong bỗng hừ lạnh một tiếng.

Uỳnh uỳnh!

Chỉ một tiếng hừ, cả cung điện tinh thể rung chuyển dữ dội.

Năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa trong cung điện lập tức tụ lại quanh bọn Triệu Phong tạo nên một quang sáng ngũ sắc.

Giờ Triệu Phong đã không cần phải e dè điều gì nữa, trực tiếp điều động năng lượng trong cung điện.

Triệu Phong đang luyện hóa trái tim cung điện, không thể quá phân tâm, hơn nữa năng lượng bản thân hắn hơi thấp, không thể khống chế vận dụng được luồng năng lượng này.

Vì thế bây giờ hắn chỉ có thể hội tụ năng lượng, bọc lấy ba người họ thành một tầng phòng ngự.

Uỳnh uỳnh!

Công kích từ bốn phương tám hướng đánh lên xung quanh Triệu Phong.

Nhưng khi gặp quang sáng ngũ sắc đặc quánh kia tất cả đều bị chặn đứng.

Luồng năng lượng Ngũ Hành áo nghĩa kia đẳng cấp quá cao, chỉ ở đó, không tấn công cũng không phòng ngự nhưng đã có thể ngăn được công kích của họ.

- Hắn lại có thể điều động năng lượng trong cung điện này!
- Nhất định là hắn đã luyện hóa vật phẩm trái tim của cung điện!

Tất cả thấy thế lập tức càng thêm điên cuồng, ai cũng đỏ mặt tía tai phẫn nộ.

Cung điện tinh thể này được cấu thành từ vô số áo nghĩa chi tinh cao cấp. Trận đại chiến của mấy chục Chân Thần, Chuẩn Thần cũng không suy sụp chút nào.

Hơn nữa trong cung điện còn có vô số loại kỳ trân dị bảo và chiến kỹ cường đại.

Giá trị của tòa cung điện này đủ khiến bất cứ ai cũng phải phát điên, thậm chí thế lực ngũ tinh cũng thêm khát vô cùng.

Mà chỉ cần luyện hóa trái tim cung điện là có được tất cả.

- Tên tiểu tử này đã luyện hóa trái tim của cung điện rồi!

Tử Phong Chuẩn Thần sống người, rồi lộ sự mừng rỡ.

- Hắn có cơ ngộ này, chỉ là đáng tiếc!

Thiên Tuyệt Chuẩn Thần kinh ngạc, nhưng rồi lắc đầu.

Đương nhiên thế lực của nàng cũng muốn đoạt được trái tim cung điện.

Theo nàng thì Triệu Phong không thể giữ được thứ đó, thậm chí mạng cũng có thể mất.

- Giết! Mau chặn hắn lại!

Chân Thần, Chuẩn Thần của cả mặt điện đều hành động.

Tại nơi cửa vào càng ngày càng có nhiều cường giả và các tiểu đội khác.

Lúc này đã có hơn sáu chục người bao vây ba người Triệu Phong, tất cả đều là tinh anh thiên kiêu của các thế lực cường đại tham gia Cổ Lũng Võ Hội.

Uỳnh bùm!

Tất cả cùng phát động công kích ác liệt nhất, không ngừng oanh kích quang sáng ngũ sắc quanh Triệu Phong.

- Chỉ cần đánh tan tầng năng lượng này, chúng chắc chắn phải chết!

Tử Phong Chuẩn Thần hét lớn.

- Tấn công, tuyệt đối không được để hắn luyện hóa thành công!

Một vị Chuẩn Thần hô lớn.

Bùm bùm!

Công kích vô cùng tận không ngừng đánh lên quang sáng ngũ sắc.

Sau mỗi đợt công kích, quang sáng ngũ sắc lại tối hơn vài phần.

Rất nhanh ba người Triệu Phong đã lộ ra trước mắt mọi người

- Mọi người tấn công tập trung tại một điểm, tấn công thẳng tên tiểu tử tóc kim kia!

Tử Phong Chuẩn Thần nhìn chăm chăm Triệu Phong, cười gian tà rồi hô lớn.

- Đúng, chỉ cần quang sáng trước mặt tiểu tử đó bị phá là được.

Ngay lập tức có người đồng ý với ý kiến của Tử Phong Chuẩn Thần.

Uỳnh uỳnh!

Đồng thời Tử Phong Chuẩn Thần cũng dùng tới huyết mạch chi lực, thân thể hần dần biến thành linh thể kinh dị màu tím.

- Tử Dạ Huyền Kích!

Tử Phong Chuẩn Thần biến ra một vài đạo huyền ảnh tím lao thẳng về phía quang sáng ngũ sắc.

Phụt phụt phụt!

Những đạo huyền ảnh lao thẳng vào một điểm trên quang sáng.

Đồng thời công kích của các cường giả khác cũng rơi xuống đúng vị trí đó.

Quang sáng càng ngày càng mỏng đi, gương mặt hần càng ngày càng rõ ràng.

Đến khi quang sáng ngũ sắc trước mặt hần biến mất hoàn toàn.

- Tốt!

Ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện hô lớn, tung một quyền thẳng về khu vực quang sáng đã biến mất.

- Uỳnh!

Đạo chuông ảnh tím khổng lồ đó xuyên qua lỗ hổng oánh kích Triệu Phong.

Nhìn cảnh đó, những cường giả công kích còn lại đều lộ vẻ mừng rỡ.

Nhưng đột nhiên xung quanh người Triệu Phong xuất hiện một tầng hư ảnh không gian thần bí.

Sức mạnh công kích của ngũ giai Chân Thần đó dường như bị đẩy sang một không gian khác, uy năng giảm mạnh.

Cuối cùng một đạo chuông ảnh bình thường rơi lên người Triệu Phong, không tạo nên bất cứ gợn sóng nào.

- Đây...rất cuộc là sao?

Những người đang tấn công đều sửng sờ.

- Trường bào trên người hần lẽ nào là Thời Không Chi Bào thật?

Ngũ giai Chân Thần của Tử Dạ Điện chợt lộ ra ánh mắt thâm trầm.

Khi Triệu Phong khoác lên người tấm trường bào đó, hần đã nghi ngờ có thể đó là Thời Không Chi Bào.

Nhưng nghĩ Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần, sau lưng lại không có thế lực nào. Sao có thể có được Thời Không Chi Bào? Hơn nữa Triệu Phong vẫn không hề thi triển khả năng của Thời Không Chi Bào, hần liền cho rằng tấm áo bào đó chỉ là nhái theo Thời Không Chi Bào.

Đến giờ hần mới biết đó thật sự là Thời Không Chi Bào.

- Tên tiểu tử đó rốt cuộc có bao nhiêu bí mật?

Sắc mặt Tử Phong Chuẩn Thần tối lại, lúc này hắn có phần hối hận, khi Triệu Phong mới tới cung điện ngũ sắc, lẽ ra nên giết đối phương luôn.

- Tên tiểu tử này đúng là “bảo khổ”, không được tha cho hắn!

Mọi người xung quanh lại bị Thời Không Chi Bào của Triệu Phong kích thích, càng trở nên điên cuồng tấn công.

Uỳnh uỳnh!

Quầng sáng ngũ sắc trước mặt Triệu Phong gần như đã biến mất.

Ngay cả Thời Không Chi Bào của Triệu Phong cũng không thể chống đỡ nổi nhiều công kích như vậy.

Triệu Phong chết là chắc!

Thế nhưng ngay lúc đó, Triệu Phong đột nhiên đứng dậy.

Uỳnh uỳnh!

Dưới lòng đất, viên tinh thể to bằng nắm tay trẻ con lấp lánh ánh ngũ sắc, bay lên trước mặt Triệu Phong.

1234. Chương 1231: Truyền Tống Rời Đi

Triệu Phong cảm lấy quang cầu ngũ sắc trong tay. Giờ phút này, hắn có cảm giác toàn bộ tòa cung điện đều đang ở trong lòng bàn tay của chính mình! Ý niệm của hắn có thể du dương tới lui các nơi bên trong tòa cung điện này.

Đồng dạng, toàn bộ lực lượng Áo nghĩa khổng lồ trong tòa cung điện cũng tùy tiện do Triệu Phong điều động. Bất quá, tu vi cảnh giới của Triệu Phong quá thấp, vẫn như cũ không thể nào vận dụng toàn bộ cổ lực lượng này.

Hô! Hô!

Đối mặt sự vây công của mọi người, Triệu Phong trực tiếp điều động năng lượng Áo nghĩa bên trong toàn bộ cung điện, lại một lần nữa ngưng tụ xung quanh thân thể hắn.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích của toàn bộ cường giả đều bị quang vụ ngũ sắc bốn phía xung quanh Triệu Phong đón đỡ hết.

- Không tốt! Hắn đã thành công luyện hóa hạch tâm toàn bộ tòa cung điện này rồi!

Thanh mâu của Thiên Tuyết Chuẩn Thần chấn kinh, lập tức lao thẳng ra bên ngoài.

Triệu Phong đã luyện hóa được tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, có thể vận dụng toàn bộ lực lượng nơi này, cho dù hắn không thể cưỡng không vận dụng toàn diện, nhưng để đối phó bọn họ cũng vô cùng dễ dàng.

- Tử Phong Chuẩn Thần, đi mau! Kẻ này đã luyện hóa được hạch tâm cung điện, trong tòa cung điện này, ai cũng không làm gì được hắn cả!

Gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện lập tức hét lớn với Tử Phong Chuẩn Thần.

Bất quá, cho dù Triệu Phong đã luyện hóa được tòa cung điện này, nhưng hắn tuyệt đối cũng không giữ được tòa cung điện này! Thời điểm phiên Bí cảnh này xuất thế, tin tức đã cấp tốc truyền ra, các đại thế lực đều đã phái cường giả đến đây.

- Cái gì? Sao lại có thể như vậy?

Sắc mặt Tử Phong Chuẩn Thần chấn kinh.

Tại lúc tối hậu quan đầu, không ngờ Triệu Phong lại thành công luyện hóa hạch tâm cung điện! Điều này khiến cho hắn cảm thấy một cỗ cảm giác thất bại chưa bao giờ có.

- Chạy!

Mấy đại thể lực đồng thời bỏ chạy, khiến cho Tiểu đội của các thể lực còn lại đều cảm thấy bất an. Nhưng mà thoáng suy tư trong chốc lát, bọn chúng liền hiểu được nguyên do.

Trước đây, bọn chúng cũng không thể nào tổn thương được Triệu Phong, hiện tại Triệu Phong đã thành công luyện hóa được tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, bọn chúng càng không làm gì được Triệu Phong cả, trái lại cần phải lo lắng cho an nguy của mình mới đúng.

Sưu! Sưu!

Tất cả cường giả trong mật điện đều điên cuồng phóng chạy ra ngoài.

Trong nháy mắt, trong gian mật điện này chỉ còn lại có ba người Triệu Phong.

Đương nhiên, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này cũng tương đối khổng lồ, bên trong các gian phòng của những tòa điện các còn lại cũng không thiếu các Tiểu đội đang tiến hành thăm dò. Bất quá, bọn chúng nhìn thấy Tiểu đội của các đại thể lực đều dồn dập triệt thoái, cũng ý thức được có chuyện gì đó không ổn.

- Tất cả đều lưu lại đi!

Triệu Phong đứng yên tại chỗ, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Ý niệm tiến nhập vào trong quang cầu ngũ sắc, trong nháy mắt Triệu Phong đã chứng khống toàn bộ tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này.

Ông!

Triệu Phong khởi động cơ chế bảo hộ của tòa cung điện này.

- Khốn kiếp! Đợi đến lúc cường giả của Tử Dạ Điện đến, nhất định phải băm kẻ này thành trăm mảnh!

Tử Phong Chuẩn Thần hung tợn thảm máng một câu, chuẩn bị rời đi. Thế nhưng đại môn trước mặt hắn đột nhiên loảng xoảng một tiếng, trực tiếp đóng lại!

Cùng lúc đó, những lối ra khác của tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, toàn bộ đều đóng lại. Toàn bộ tòa cung điện, đều triệt để phong tỏa!

Mà một vài cường giả kịp thời đào tẩu, nhất thời đều thở phào nhẹ nhõm.

- Hắn muốn làm gì?

Thiên Tuyết Chuẩn Thần đã lui về phía sau vài dặm, nhìn chằm chằm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia, tâm tình phập phồng bất định.

Trong đám người hai mươi hạng đầu trên Chuẩn Thần Bảng có mặt lần này, ngoại trừ nàng thuận lợi chạy thoát, mấy người còn lại đều đã bị giam lại bên trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Ngoại trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều thành viên, Thiên kiều của các đại thể lực cũng bị vây khốn bên trong.

- Tiểu tử này cho rằng luyện hóa được tòa cung điện này liền vô địch rồi sao? Không ngờ lại giam cầm luôn người của Tử Dạ Điện bên trong!

Bên cạnh Thiên Tuyết Chuẩn Thần, một gã Chân Thần Tứ giai cười lạnh một tiếng.

Tử Dạ Điện chính là một trong ba đại thể lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, Tử Phong Chuẩn Thần lại càng là Đệ nhất Thiên kiều của Tử Dạ Điện. Ngoại trừ Tử Phong Chuẩn Thần, những thể lực có thể thuận lợi tiến vào tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, toàn bộ đều không phải là thể lực nhỏ.

- Hừ! Kẻ này hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Trừ phi cả đời hắn luôn trốn tránh bên trong!

Cách đó không xa, một gã Chuẩn Thần tại thời khắc cuối cùng kịp thời chạy ra, hừ lạnh nói.

Sưu! Sưu!

Cùng lúc đó, liên tục có người chạy tới tòa cung điện to lớn ở trung tâm này.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Một vài Tiểu đội vừa mới chạy tới, nhìn chăm chăm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc đã triệt để phong bế ở trung tâm, trên mặt tràn đầy thần sắc kinh nghi.

Nhưng ngay vào lúc này, cách đó không xa đột nhiên vọt tới một cỗ vĩ lực hùng hậu thông thiên triệt địa.

Oanh!

Một vị lão giả mặt ngựa thân mặc đại bào lam tử sắc bỗng nhiên hàng lâm nơi đây.

Thiên địa hư không nhất thời tràn ngập một tầng quang huy ám lam sắc, khắp thiên địa phảng phất như biến thành phụ trợ của lão giả kia!

Đám cường giả còn lại đang vây xem ở đây, tâm thần nhất thời run lên bần bật, hô hấp cũng dồn dập lên một trận.

- Đây là cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu!

Một gã cường giả Chân Thần kinh hô một tiếng.

Ngũ Tinh Sơn chính là nằm trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu, bởi vậy khoảnh khắc phiến Bí cảnh này xuất hiện, thế lực đầu tiên nhận được tin tức, chính là Tinh Thần Lâu! Mà lúc này, cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu rốt cuộc đã chạy tới.

Trong mắt lão giả mặt ngựa này lấp lánh tinh mang, nhìn chăm chăm tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, hô hấp dần trở nên dồn dập.

Toàn bộ tòa cung điện này là do Áo Nghĩa Chi Tinh cực kỳ cao cấp cấu thành, hơn nữa không biết bên trong cung điện còn ẩn chứa bảo vật gì nữa. Một khi Tinh Thần Lâu đạt được này tòa cung điện tinh thể này, chỉ sợ không tới ngàn năm, liền có thể trở thành là thế lực Tứ tinh đỉnh phong đứng đầu Cổ Lũng Vực!

Thế nhưng lão giả mặt ngựa cũng biết, mặc dù phiến Bí cảnh này chính là nằm trong lãnh địa của Tinh Thần Lâu, thế nhưng nếu như Tinh Thần Lâu muốn nuốt trọn nó cũng phi thường khó khăn!

- Ngũ Trưởng lão, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã bị một gã tiểu tử tóc hoàng kim luyện hóa rồi! Hiện tại hần đã phong tỏa tòa cung điện này, cũng nhốt luôn người của Tinh Thần Lâu bên trong...

Một gã cường giả của thế lực phụ thuộc Tinh Thần Lâu lập tức bấm báo tình huống.

- Hừ!

Gã lão giả mặt ngựa này nhất thời hừ lạnh một cái.

Tất cả mọi người ở đây đều có cảm giác thiên địa chợt chấn động một cái. Cỗ uy thế khủng bố kia khiến cho khí huyết trong cơ thể bọn họ sôi trào, linh hồn run rẩy.

- Tiểu bối, ngoan ngoãn ra đây, giao ra tòa cung điện này! Tinh Thần Lâu có thể bảo vệ ngươi khỏi chết!

Thần sắc lão giả mặt ngựa kia uy nghiêm, trực tiếp quát lên. Một cỗ sóng âm khổng lồ cuộn cuộn lan thẳng về phía tòa cung điện ngũ sắc kia.

Bên trong cung điện tinh thể ngũ sắc, vẫn còn lại hơn một trăm người bị Triệu Phong vây khốn.

- Tiểu tử lông vàng, vây khốn chúng ta ở chỗ này, ngươi dám giết chúng ta sao?

- Kế tiếp sẽ có thêm càng nhiều cường giả chạy tới nơi này, kể cả Cổ Thần Thất giai nữa! Ta khuyên người tốt nhất thả chúng ta ra a! Kiện bảo vật này, không phải ngươi có thể có được!

- ...

Bên trong cung điện ngũ sắc, đám người bị Triệu Phong vây khốn, người một lời ta một câu, nhao nhao ầm lên. Bọn chúng cho rằng Triệu Phong căn bản không dám làm gì bọn chúng.

- Triệu huynh, hay là giao kiện bảo vật này ột cái đại thể lực nào đó, tìm sự che chở của bọn họ a! Củ khoai lang phồng tay này, sợ là không giữ được đâu!

Kiểm Phong Chuẩn Thần thì lại lo lắng truyền âm cho Triệu Phong. Thiên Lam Tộc cách nơi này quá mức xa xôi, cũng không cách nào bảo vệ được Triệu Phong.

Lúc này, bên ngoài đã chạy tới một gã Cổ Thần, kế tiếp nhất định sẽ có nhiều cường giả hơn chạy tới. Mà Triệu Phong cũng không thể mãi luôn ở lại chỗ này không đi ra.

Nếu như cường giả Cổ Thần cũng không làm gì được tòa cung điện này, cuối cùng cũng có một ngày, cường giả Thần Chủ của Tử Dạ Điện có khả năng sẽ đích thân tới nơi này. Đến lúc đó, cho dù Triệu Phong có giao ra tòa cung điện này, thì cũng khó giữ được mạng sống.

Bá!

Ngân bào khe phiêu động, Triệu Phong đã thu Triệu Vong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong không gian của Trường bào Thời Không.

Sau một khắc, Triệu Phong đi tới trước một phiên đại môn của cung điện tinh thể ngũ sắc, nhẹ nhàng xuyên thấu qua, đi ra bên ngoài.

- Ra rồi! Hắc chính là kẻ đã luyện hóa tòa cung điện này!

Thời điểm Triệu Phong vừa mới đi ra đại môn tòa cung điện tinh thể ngũ sắc, nhất thời dẫn phát sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Không nghĩ tới tiểu tử này đã tìm được hạch tâm cung điện, lại còn thành công luyện hóa!

Tại một nơi hẻo lánh gần đó, Hắc Đạo Chân Thần khiếp sợ thở dài một tiếng.

- Giao nó ra đây!

Lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lâu kia nhìn về phía Triệu Phong, quát lạnh một tiếng.

Theo như hắc nghĩ, lúc này Triệu Phong chủ động đi ra, nhất định là sẽ chấp nhận giao ra tòa cung điện này, tìm kiếm sự bảo hộ của Tinh Thần Lâu.

- Cường giả Cổ Thần!

Triệu Phong nhìn lão giả mặt ngựa trước mắt, thần sắc có chút ngưng trọng.

Lần đầu tiên Triệu Phong nhìn thấy cường giả Cổ Thần, chính là ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Lúc đó, con Hồng Viêm Kỳ Lân kia ở cách hắc thập phần xa xôi, Triệu Phong cũng không cách nào cẩn thận cảm nhận đối phương.

Nhưng mà lúc này, gã cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lâu này chỉ bình thản đứng ở nơi đó, không có ý phóng thích ra uy áp, nhưng cũng đã khiến cho trong lòng Triệu Phong dâng lên một cỗ cảm giác vô lực khó có thể chống lại.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khóa quang cầu ngũ sắc.

- Tốt!

Lão giả mặt ngựa kia lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Biểu hiện của Triệu Phong khiến cho hắc hết sức hài lòng. Đến lúc đó, chỉ cần không có thể lực nào quá mạnh mẽ cố ý nhắm vào Triệu Phong, Tinh Thần Lâu cũng có thể bảo toàn tính mạng của hắc.

Tuy rằng Tinh Thần Lâu không thể nào có khả năng nuốt trọn tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, nhưng mà đạt được tòa cung điện này trước một bước, Tinh Thần Lâu liền có thể tận lực đào móc ra một vài lợi ích từ trong đó.

Bỗng nhiên, quang cầu trong tay Triệu Phong chợt lấp lánh một tầng quang vạm vỡ ngũ sắc rực rỡ. Sau đó, từng đạo từng đạo bóng người từ bên trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia bay ra.

Đám người này có chừng hơn ba mươi người, mà đám người của Thiên Lam Tộc cũng có mặt trong đó.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Một vài cường giả phụ cận có chút nghi hoặc, hỏi.

Nếu như Triệu Phong thật sự muốn thả người mà nói, không phải hẳn là phóng xuất tất cả mọi người sao? Vì sao chỉ phóng xuất hơn ba mươi người?

- Mới vừa rồi các người cũng không có tiến công ta, cho nên ta thả các người một con đường sống!

Lúc này, Triệu Phong quát nhẹ một câu.

Oanh!

Trong nháy mắt hẳn nói xong câu đó, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc trước mặt Triệu Phong bỗng nhiên đột ngột từ trên mặt đất bay lên.

Khắp nơi bên trong không gian, năng lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa cuộn cuộn không thôi, khiến người ta nhìn không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia bay lên không trung, trong lúc không ngừng xoay tròn, từ từ thu nhỏ lại, cuối cùng tiến nhập vào trong khóa quang cầu ngũ sắc kia.

- Tiểu bối, ngươi đây là không muốn giao ra sao?

Lão giả mặt ngựa kia nghe được câu nói kia của Triệu Phong, trong lòng nhất thời có chút không vui. Trong thiên địa, lực lượng vĩ lực vô hình trong nháy mắt áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

- Món đồ này, ta sẽ không giao ra!

Triệu Phong nắm chặt quang cầu trong tay, bước về phía trước mấy bước.

Kiểm Phong Chuẩn Thần khẽ lắc đầu, Triệu Phong không giao ra thì phải làm thế nào đây?

Tất cả mọi người ở đây đều không khỏi cười nhạo một trận. Triệu Phong thật sự ngu xuẩn! Hẳn thế đơn lực bạc, lại muốn nuốt trọn kiện bảo vật bạc này!

- Đây là do ngươi tự tìm!

Sắc mặt lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lâu đại biến, chuẩn bị xuất thủ.

Khoảnh khắc này, khắp không gian âm âm nổ tung một trận, một cỗ uy áp kinh thiên trấn áp vạn vật bùng phát ra, khiến cho tất cả mọi người ở phụ cận toàn thân khẽ run lên. Những kẻ thực lực thấp hơn Chân Thần Tam giai càng không thể động đậy chút nào.

Thế nhưng bỗng nhiên, dưới chân Triệu Phong đột nhiên sáng lên một trận hư quang ngũ sắc tinh bạch. Vô số ngân văn trận pháp nhất thời lan tỏa ra, cuối cùng hình thành nên một đạo trận pháp văn lạc khổng lồ.

- Đây là... Không tốt!

Sắc mặt lão giả mặt ngựa kia đột nhiên thay đổi.

Từ đầu tới cuối, sự chú ý của hẳn đều đặt trên người Triệu Phong cùng tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Mà vừa rồi khi tòa cung điện ngũ sắc kia bị Triệu Phong thu vào trong quang cầu ngũ sắc, hẳn lại cũng không phát hiện ra, tại địa phương tòa cung điện kia biến mất, có một đạo trận pháp văn lạc mờ mịt.

Rầm rầm!

Uy áp thiên địa khổng lồ mang theo Thần lực thâm hậu mạnh mẽ nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong. Lão giả mặt ngựa muốn ngăn cản Truyền Tống Trận kia phát động, nhưng ngay khi lực lượng của hẳn tiếp cận cỗ hư quang ngũ sắc kia, liền trực tiếp bị hất văng ra.

Ông ba!

Trong một trận không gian ba động kịch liệt, thân ảnh Triệu Phong đã biến mất khỏi mảnh không gian này!

Tất cả mọi người ở hiện trường đều ngây ngẩn tại chỗ, sững người như tượng. Mà sắc mặt cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lô lại càng âm hàn vô cùng.

Kể nào cũng không nghĩ tới, trong lòng đất tòa cung điện này lại còn cất giấu một cái Truyền Tống Đại Trận! Mà Triệu Phong lại đã mang theo tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia thuận lợi truyền tống đi!

- Hừ! Ta xem ngươi có thể chạy đi đâu?

Lão giả mặt ngựa của Tinh Thần Lô tức giận hừ lạnh một tiếng, thân hình trong nháy mắt liền biến mất.

Cho dù Triệu Phong sử dụng Truyền Tống Đại Trận thoát khỏi nơi đây, nhưng hẳn tuyệt đối chưa thể rời khỏi Cổ Lũng Vực.

1235. Chương 1232: Cổ Lũng Vực Chấn Động

Dưới tình huống Cổ Thần đã chạy tới, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể chạy trốn, không biết truyền tống tới nơi nào!

Nhưng có thể khẳng định chính là, Triệu Phong vẫn chưa có rời khỏi Cổ Lũng Vực! Cho dù là Truyền Tống Trận có cự ly truyền tống xa nhất của Cổ Lũng Vực, cũng không có khả năng trực tiếp từ nơi này truyền tống đến địa vực bên ngoài Cổ Lũng Vực.

- Chúng ta đi thôi!

Trong lòng Thiên Tuyệt Chuẩn Thần có cảm giác vô cùng phức tạp.

Gã nam tử lúc đầu ở trong Hải Trần Lô, nhìn về phía nàng mà lắc đầu thở dài, ở trên Cổ Lũng Vũ Hội đại phóng quang thái, đánh bại tất cả những người khiêu chiến.

Sau đó ở trong Bí cảnh lại chính diện đối đầu với Lâm Quang Chuẩn Thần, luyện hóa hạch tâm của cung điện tinh thể ngũ sắc, thậm chí dưới tình huống Cổ Thần đã hàng lâm, lại còn bình yên chạy trốn.

Mặt khác, đám cường giả bị Triệu Phong giam cầm còn có hơn bảy tám chục người, trong đó kể cả Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện, Quy Nhất Chuẩn Thần, bài danh thứ mười hai trên Thiên Kiêu Bảng. Còn có những khác rất nhiều cường giả Chân Thần, Thiên kiêu của các thế lực cường đại khác nữa.

Có thể nói, Triệu Phong này đã khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực phải oanh động!

Không bao lâu sau, toàn bộ Cổ Lũng Vực cũng sẽ bị lật tung lên một trận, chỉ vì muốn truy tìm Triệu Phong này!

- Gã tiểu tử kia, hẳn sẽ phải chết không thể nghi ngờ!

Không ít người ném lại một câu, sau đó xoay người trực tiếp rời khỏi.

Cho dù tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã bị Triệu Phong lấy đi, nhưng những địa phương còn lại cũng còn rất nhiều Áo Nghĩa Chi Tinh cùng những bảo vật trân quý khác. Bọn họ cũng đi tiến hành tìm kiếm một phen.

- Hy vọng Triệu huynh có thể nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực a!

Kiểm Phong Chuẩn Thần có chút lo lắng.

Dù sao những hành vi của Triệu Phong cũng khiến cho người ta quá mức chấn kinh rồi, thậm chí ngay cả thiên tài của thế lực Ngũ tinh cũng dám bắt giữ.

Năng lượng của một cái thế lực Ngũ tinh, đủ để cho toàn bộ Cổ Lũng Vực chấn động một trận. Huống hồ Triệu Phong còn bắt giữ thành viên của mười mấy thế lực lớn nhỏ khác nữa.

- Đi thôi! Chuyện này, Thiên Lam Tộc cũng không quản được rồi!

Lão bà của Thiên Lam Tộc thở dài một tiếng.

Thật vất vả mới kiếm được một cái hạt giống tốt, không ngờ lại gây ra đại họa như vậy. Thiên Lam Tộc có muốn giúp cũng giúp không được!

Sau đó, đám người tụ tập ở chỗ này đều giải tán toàn bộ.

o0o

Hoa văn trận pháp lan ra, hư quang ngũ sắc lấp lánh, thân hình Triệu Phong cũng chậm rãi hiện ra.

Vù vù!

Văn lạc trận pháp dưới chân Triệu Phong sau khi sử dụng một lần liền trực tiếp tiêu tán. Bốn phía xung quanh Triệu Phong là một mảnh tối đen, cách đó không xa chính là một phiến đất đá thổ nhưỡng.

- Nơi này là ở sâu bên dưới lòng đất?

Thần thức Triệu Phong đảo qua, liền xác định địa phương hiện tại của chính mình. Đồng thời, ở trong lòng đất hắc còn phát hiện ra một đầu Thứ Phẩm Thần Tinh Mạch.

- Xem ra, Ngũ Hành Thần Chủ hành sự thập phần cẩn trọng a!

Triệu Phong sợ hãi than một tiếng.

Thời điểm ở bên trong cung điện ngũ sắc luyện hóa hạch tâm cung điện, Triệu Phong cũng đã chậm rãi nghiên cứu trận pháp bên dưới cung điện. Khi triệt để luyện hóa được hạch tâm cung điện, Triệu Phong liền biết được tác dụng của văn lạc trận pháp kia.

Nếu không phải đã biết rõ tác dụng của đạo Truyền Tống Trận kia, Triệu Phong cũng sẽ không vây khốn những người kia bên trong cung điện tinh thể ngũ sắc như vậy. Thời điểm gặp phải cường giả Cổ Thần của Tinh Thần Lô, có lẽ hắn cũng chỉ có thể giao ra hạch tâm cung điện tinh thể ngũ sắc mà hắn đã luyện hóa.

- Đạo trận pháp kia chắc là Ngũ Hành Thần Chủ chuẩn bị cho chính mình!

Triệu Phong lẩm bẩm nói.

Ở dưới địa phương tu luyện bày một cái Truyền Tống Trận, cho dù có địch nhân tìm đến, cũng có thể sớm truyền tống rời khỏi. Hơn nữa, lại còn bố trí một đầu khác của tòa Truyền Tống Trận thông nhau, thành lập bên trên một đầu mạch khoáng, có thể đảm bảo trận pháp thuận lợi duy trì vĩnh viễn không bao giờ ngừng.

Bá!

Triệu Phong thi triển Thổ Độn, trực tiếp chui lên mặt đất.

Đây là bên trong một khu vực rừng rậm chẳng chịt ứ ất, khắp nơi đều là hải dương lục sắc mênh mông vô bờ. Đương nhiên, bên trong cổ lâm rậm rạp che trời cũng cất giấu rất nhiều nguy cơ. Ngay cả trong tầng mây cũng thỉnh thoảng lóe ra một đạo bóng dáng khí tức khủng bố.

Triệu Phong trực tiếp xông thẳng lên trời, chấn kinh một vài đầu Yêu thú phi hành xao xác chạy trốn tứ phía.

Sau khi vận chuyển Tả Mâu tới cực hạn, tầm mắt của Triệu Phong có thể đạt tới hơn mười vạn dặm.

Quan sát một hồi lâu, Triệu Phong đã xác định được vị trí của mình.

- Thật tốt quá! Tòa Truyền Tống Trận này chỉ ít đã tiết kiệm cho ta lộ trình một năm trời!

Triệu Phong mừng rỡ cười nói.

Địa phương Triệu Phong truyền tống tới, vừa vặn nằm trên lộ tuyến hắc tiến về Tử Linh Vực. Hơn nữa cự ly truyền tống cực kỳ xa xôi, trực tiếp vượt qua địa bàn của cả một cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong!

Đương nhiên, cái này cũng là nhờ có địa đồ mà Kiếm Phong Chuẩn Thần tặng cho Triệu Phong, bằng không Triệu Phong cũng sẽ không biết, hiện tại bản thân đang ở nơi nào.

Bá!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khóa quang cầu tinh thể ngũ sắc, bên trong quang cầu bao phủ một tòa cung điện ngũ sắc.

Tòa cung điện này tâm linh tương thông cùng Triệu Phong, hẳn không cần đi vào, cũng có thể cảm nhận được năng lượng ba động, cùng thanh âm tức giận rít gào liên miên không dứt trong đó.

- Khốn kiếp! Bên ngoài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- Sau khi tiểu tử lông vàng kia rời khỏi nơi đây, cũng không đi vào nữa! Lẽ nào chúng ta sẽ bị vây khốn ở chỗ này mãi sao?

Gần tám mươi người bị vây khốn ở trong này đã gom lại cùng một chỗ, liên tục oanh kích một phiến đại môn nào đó của tòa cung điện. Bất quá, trải qua một phen oanh kích của bọn chúng, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này căn bản cũng không tổn hao chút nào.

Bỗng nhiên, phía sau bọn họ chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh tóc hoàng kim.

- Tiểu tử lông vàng, mau thả ta ra! Bằng không, Tử Dạ Điện nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Tử Phong Chuẩn Thần lập tức hét lớn.

- Ngươi bắt giữ chúng ta, tương đương với đắc tội tất cả thế lực sau lưng chúng ta! Ngươi cần phải biết rõ ràng điều này!

Lại một gã Chuẩn Thần trẻ tuổi uy hiếp.

- Hiện tại chúng ta đã ly khai phiến Bí cảnh kia!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Bỗng nhiên, vách tường bốn phía cung điện chợt trở nên trong suốt, tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài.

- Đây là nơi nào?

- Làm sao ngươi có thể bình yên rời khỏi phiến Bí cảnh kia?

- ...

Bên trong tòa cung điện ngũ sắc lại là một trận thanh âm gào thét rít gào.

Trong phiến Bí cảnh kia nhất định là đang có vô số cường giả tiến hành thăm dò, làm sao bọn họ có thể cho phép Triệu Phong mang theo loại bảo vật bậc này bình yên rời khỏi được?

Thậm chí, các cường giả Chân Thần, Cổ Thần cường đại của các đại thế lực nào đó hẳn cũng đã chạy tới nơi này. Theo lý thuyết, Triệu Phong tuyệt đối chính là mọt cánh cũng khó thoát!

- Nơi này là Bích Quảng Cổ Lâm, là địa bàn của Thông Văn Sơn!

Một gã cường giả Chân Thần vốn thuộc một thế lực phụ cận nơi này, lập tức nhận ra đây là nơi nào.

- Nói cho các ngươi biết cũng không sao! Dưới lòng đất của tòa cung điện này cất giấu một cái Truyền Tống Trận, sau khi ta luyện hóa hạch tâm cung điện, liền có thể bất cứ lúc nào thôi động tòa đại trận kia rời đi!

Ngữ khí Triệu Phong vui vẻ giăng giải ọi người.

- Khốn kiếp! Ngươi mau thả chúng ta ra!

- Ngươi cái tên điên này! Ngươi muốn làm gì chúng ta?

- ...

Không ít người sau khi biết được nguyên nhân, nhất thời không khống chế được, trực tiếp công kích về phía Triệu Phong.

Công kích của mười mấy gã Chuẩn Thần, Chân Thần kia cộng lại, đủ để san bằng lãnh địa của một cái đại thế lực Tứ tinh.

Nhưng mà thần sắc Triệu Phong vẫn vô cùng thản nhiên, không sợ hãi chút nào!

Vù vù!

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, năng lượng Áo nghĩa trong tòa cung điện ngũ sắc này bắt đầu tụ tập lại, vờn quanh thân thể hắn, đem công kích của tất cả mọi người ngăn cản bên ngoài.

- Các người muốn rời đi, trừ phi trở thành nô bộc của ta! Bằng không, cứ ở lại trong này đi!

Sau khi lưu lại một câu nói, Triệu Phong liền một lần nữa rời khỏi.

Những người này đều là những người trước đây từng tấn công Triệu Phong, đối với bọn chúng, hắn không có bất cứ lòng nào thương hại nào cả.

Hơn nữa, chỉ cần Triệu Phong không giao ra cung điện tinh thể ngũ sắc, cho dù có thả những người này đi, hắn cũng vẫn sẽ bị những đại thế lực kia truy sát. Cho nên Triệu Phong liền dứt khoát giam cầm luôn bọn chúng. Vạn nhất dọc đường gặp phải các thế lực tương ứng truy sát, còn có thể xuất ra một hai con tin để đàm phán.

Mặt khác trong những người này, đại bộ phận đều là những Chuẩn Thần thiên tài, tiền đồ tương lai quang minh rộng mở. Nếu như bọn chúng cam nguyện trở thành nô bộc của mình, Triệu Phong ngược lại sẽ nguyện ý nhận lấy, cho bọn chúng một con đường sống.

Vù!

Một tầng sương mù tử kim sắc dày đặc mông lung lan rộng ra, bên trong chậm rãi đi ra một nàng nữ tử lục y đầu đội đầu bông màu trắng.

- Đây là nơi nào?

Hàn Ngưng Nhi quan sát xung quanh, vẻ mặt kinh ngạc.

Trước đây, lúc Triệu Phong đi xuống thăm dò địa phương Ngũ Hành Thần Chủ bế quan, đã thu Hàn Ngưng Nhi vào trong Tiểu Thế giới Huyền Thành, bởi vậy nàng hoàn toàn không biết gì cả đối với những chuyện tình đã phát sinh tại ngoại giới.

Bất quá, nếu để cho Hàn Ngưng Nhi biết được, hiện tại nàng không chỉ đối mặt với sự truy nã của Hoàng Long Các, còn sắp sửa gặp phải sự truy nã của đông đảo thế lực Tứ tinh, Tứ tinh rưỡi, Tứ tinh đỉnh phong thậm chí cả thế lực Ngũ tinh trong Cổ Lũng Vực, không biết nàng có chút hối hận nào đối với việc lúc trước đi theo Triệu Phong hay không?

- Nơi này là địa bàn của Thông Văn Sơn, người có khả năng không biết! Nói chung, khoảng cách giữa chúng ta với Tử Linh Vực lại càng gần hơn một chút!

Triệu Phong không có ý định giảng giải chi tiết cho Hàn Ngưng Nhi nghe về chuyện tình địa phương tu luyện của Ngũ Hành Thần Chủ.

Hai người trực tiếp xuất phát, tiếp tục chạy đi.

- Cần phải nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực mới được!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra vẻ ngưng trọng. Tuy rằng hắn đã bình yên trốn thoát, nhưng cũng không có nghĩa chính mình đã thật sự an toàn.

Hiện tại, chuyện tình Triệu Phong đạt được trọng bảo, lại giam cầm rất nhiều cường giả thiên tài vẫn chưa triệt để truyền ra. Bởi vậy, hiện tại Triệu Phong còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài thế lực. Cho dù có bại lộ hành tung, cũng không có biện pháp nào.

Một khi chuyện tình tại Ngũ Tinh Sơn triệt để truyền ra, chỉ sợ hơn phân nửa thế lực của Cổ Lũng Vực cũng sẽ truy nã Triệu Phong. Đến lúc đó, Triệu Phong thật sự phải hành sự cẩn thận, không thể tùy tiện lộ diện.

oOo

Thời gian chậm chạp trôi qua, không ngoài dự liệu, chuyện tình tại Ngũ Tinh Sơn không tới hơn mười ngày, đã truyền khắp mấy cái thế lực Tứ tinh rười rượi cận.

Một tháng sau, toàn bộ các thế lực trong Cổ Lũng Vực hầu như đều đã biết được tin tức này.

Tử Dạ Điện, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực lại càng giận tím mặt, trực tiếp vận dụng tất cả thế lực trong phạm vi quản hạt của mình, toàn diện truy nã Triệu Phong.

Phải biết rằng, Tử Phong Chuẩn Thần bài danh thứ tư trên Chuẩn Thần Bảng, là Thiên kiều mạnh nhất của Tử Dạ Điện, là hy vọng tương lai của Tử Dạ Điện. Nhưng mà hiện tại, Tử Phong Chuẩn Thần lại bị một hạng người vô danh bắt giữ!

Đương nhiên, Tử Dạ Điện tróc nã Triệu Phong, cũng có một phần nguyên nhân là vì tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Chỉ cần lấy được kiện bảo vật này, Tử Dạ Điện hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra mấy vị Thiên kiều không kém gì Tử Phong Chuẩn Thần.

oOo

Tại một khu vực thủy vịnh nào đó, trong lúc Triệu Phong đang chuẩn bị mượn dùng Truyền Tống Trận của một thế lực Tứ tinh rười, lại phát hiện đối phương cố tình kéo dài thời gian của mình.

- Xem ra, lệnh truy nã liên quan tới ta, đã triệt để hạ đạt xuống đây!

Trong lòng Triệu Phong sáng tỏ.

Sưu!

Triệu Phong trực tiếp thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, rời khỏi nơi này.

Dù sao, trong một cái thế lực Tứ tinh rười nhất định sẽ có một cường giả Cổ Thần tọa trấn. Một khi bị cường giả Cổ Thần kia để mắt tới, như vậy liền xong rồi.

Sau khi phóng đi mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong mới ngừng lại.

Mà hiện tại, Hàn Ngưng Nhi cũng không sai biệt lắm đã biết được chuyện này. Chuyện cho tới lúc này, nàng vẫn có chút không dám tin tưởng, trong thời gian chính mình tiến vào Tiểu Thế giới Huyền Thành của Triệu Phong, không ngờ Triệu Phong lại có thể làm ra đại sự kinh thiên động địa như vậy.

- Hiện tại, chúng ta đã tới khu vực sát biên giới Cổ Lũng Vực, không bao lâu nữa liền có thể rời khỏi nơi này! Nhưng mà đây cũng là thời khắc quan trọng nhất!

Triệu Phong trầm trọng nói.

Kế tiếp, hắn đã không thể tiếp tục mượn dùng Truyền Tống Trận nữa, chỉ có thể tận lực di chuyển tại những khu vực không người.

oOo

Truyền Tống Đại Trận của một thế lực Tứ tinh rười nào đó bỗng nhiên sáng lên.

Bá!

Một gã nam tử trung niên làn da thâm đen, phủ đầy tử văn yêu dị chậm rãi xuất hiện. Thần thức tản ra, trong nháy mắt hắn đã nắm bắt được một vài tin tức thú vị.

- Triệu Phong?

Gã nam tử trung niên này nhẹ nhàng lẩm bẩm cái tên này.

Triệu Phong ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cũng đã có chút danh tiếng, từng kết giao với Lam Lân Tộc và Thiên Lam Tộc, còn có một vài thế lực khác nữa, cùng đi tấn công Phượng Sào. Hiện tại hắn lại gây ra động tĩnh to lớn như thế, tên họ tự nhiên cũng bị điều tra ra được.

Mà gã trung niên này chính là Hắc Thiên Cổ Thần của Cổ Hồn Điện, đã đi tới Cổ Lũng Vực, phụ trách đoạt lại Cổ Thần Ấn.

Đoạn thời gian trước, hẳn trong lúc vô tình đã cảm giác được Cổ Thần Ẩn chấn động, cho nên mới một lần nữa xác định được phương hướng truy tung.

- Không nghĩ tới Cổ Lũng Vực lại có thể xảy ra loại sự tình như thế này! Mười mấy thiên tài của các đại thể lực lại bị một tên mao đầu tiểu tử bắt giữ!

Hắc Thiên Cổ Thần không khỏi cười nhạo một tiếng.

Sau đó, Hắc Thiên Cổ Thần cũng đem hình dạng cùng đặc thù của Triệu Phong ghi tạc lại trong đầu.

Bảo vật mà Triệu Phong lấy được quá mức trân quý, nếu như trên đường gặp phải, Hắc Thiên Cổ Thần tuyệt đối không ngại thuận tiện thu thập luôn Triệu Phong, nuốt lấy kiện bảo vật này.

Đương nhiên, Hắc Thiên Cổ Thần vẫn còn chưa biết, mục tiêu mà hắn muốn tìm, cũng chính là Triệu Phong kia!

1236. Chương 1233: Sư Tra Nghi

Trước đây, Triệu Phong sử dụng Truyền Tống Trận rời đi, không biết đã truyền tống đến phương nào. Nhưng mà rất nhiều thể lực vẫn có thể xác định được một phạm vi đại khái, vì vậy đã tiến hành lục soát nghiêm ngặt bên trong mấy cái đại thể lực phụ cận Tinh Thần Lâu.

Chỉ bất quá, những thể lực này nhận được tin tức trễ nhất, mà Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Thuần Di, cho nên sớm đã chạy đi một khoảng cách nhất định. Bởi vậy, lục soát suốt nửa năm trời, cuối cùng vẫn không có bất cứ kết quả nào.

Mà thời điểm khi tung tích của Triệu Phong xuất hiện ở khu vực biên giới Cổ Lũng Vực, toàn bộ các thể lực truy nã Triệu Phong trong Cổ Lũng Vực liền lập tức áp dụng biện pháp của mình.

Hết thảy những chuyện này, Triệu Phong cũng đã dự liệu được, bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào cả, hẳn nhất định phải nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực.

Thọ mệnh của cường giả Chân Thần quá mức dài lâu, sau khi đạt tới Cổ Thần, cơ hồ đã là trường sinh bất tử rồi. Bởi vậy, cho dù trong vòng mấy trăm năm cũng chưa bắt được Triệu Phong, thì cường độ lục soát cũng sẽ không yếu bớt chút nào, có lẽ sẽ vẫn luôn duy trì liên tục đến ngàn năm, vạn năm, thậm chí càng lâu hơn.

Hơn nữa, đến lúc đó, nhân thủ tại biên cảnh Cổ Lũng Vực cũng sẽ tăng mạnh, cho dù Triệu Phong đợi thêm mấy vạn năm, cũng sẽ không có cơ hội rời khỏi. Trong thời gian đó có lẽ còn có thể bị sư tra (*) ra!

(*) tra soát, dò tìm

Mặt khác, để cho Triệu Phong có đầu rút cổ suốt mấy vạn năm, hẳn làm không được! Từ khi hắn bắt đầu tu hành cho đến nay, thời gian trôi qua cũng chưa tới năm mươi năm!

Bởi vậy, còn không bằng thừa dịp hiện tại, đại lượng đội ngũ lục soát chưa có chạy tới, nắm chặt thời gian chạy đi, vẫn còn có cơ hội rất lớn rời khỏi Cổ Lũng Vực.

Chỉ cần rời khỏi Cổ Lũng Vực, bọn chúng muốn đuổi bắt Triệu Phong cũng sẽ không dễ dàng như vậy. Những thể lực này có thể hô phong hoán vũ trong Cổ Lũng Vực, nhưng ở những Vực khác, lại khó có thể nhắc lên bao nhiêu sóng to gió lớn.

oOo

Trên một phiến băng mạch cực hàn liên miên không dứt, một gã nam tử đơn độc đi về phía trước. Khuôn mặt nam tử này lạnh lùng nghiêm nghị, mái tóc dài đậm kim sắc giống như một dây lưu quang kim sắc, ở phía sau tung bay lả tả.

- Nhân loại, dám xông vào địa bàn của ta! Thật là không biết sống chết a!

Bỗng nhiên, trong một tòa băng sơn thật lớn ở phương xa chợt truyền đến một trận gầm vang.

- Ta chỉ là vô tình đi qua nơi đây! Không có ý tứ nào khác!

Sắc mặt Triệu Phong băng lãnh, trực tiếp nói.

Một đường đi tới, những khu vực mà hắn hành tẩu qua đều là một vài cấm địa nguy hiểm, bên trong không chỉ có hoàn cảnh ác liệt, đồng dạng có đại lượng đàn Yêu thú chiếm cứ. Mỗi lần Triệu Phong đều sẽ nói ra những lời này, nhưng mà lần nào những đầu Yêu thú phát hiện ra Triệu Phong, cũng sẽ trực tiếp phát động tiến công.

Lần này cũng không ngoại lệ!

Ừng ừng!

Tòa băng sơn kia rung động, vài đạo cự ảnh hàn băng nhanh chóng lao ra.

Nhìn kỹ lại, trước mặt Triệu Phong chính là ba con phi cầm khổng lồ, cặp cánh chim màu trắng thật lớn che khuất cả bầu trời, nhưng phần đuôi lại mọc một cái đuôi long xà thật dài.

- Yêu Thần Tam giai?

Biểu tình của Triệu Phong cũng không có dao động bao nhiêu.

Một đường đi tới, Triệu Phong thậm chí còn từng gặp qua Yêu Thần Tứ giai nữa!

Yêu Thần Tứ giai đơn độc, Triệu Phong còn có thể ứng phó được. Nếu như là Yêu Thần Tứ giai mang theo rất nhiều thủ hạ mà nói, Triệu Phong cũng chỉ có thể thi triển ra át chủ bài, cuối cùng mới có thể thoát khỏi.

- Muốn chết! Người ở trong nhân loại, cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần bình thường mà thôi, lại dám coi thường chúng ta!

Đầu phi cầm bạch vũ kia nhất thời giận dữ, vũ mạnh cặp cánh, dẫn động lực lượng Áo nghĩa.

Oanh vù vù!

Thiên địa nhất thời biến sắc, nhiệt độ lập tức giảm xuống, trong tầm mắt chỉ còn lại mưa đá dày đặc cuồng vũ mà thôi.

- Giết!

Triệu Phong tay cầm Cổ Thần Ấn, kích hoạt Thánh Lôi Thể, trực tiếp lao ra. Hắn tiện tay chém một cái, chính là một đạo quang trảm lôi đình ngũ sắc kinh người.

Đạo quang hoa ngũ sắc khổng lồ kia ẩn chứa uy năng vô cùng, dường như muốn đem toàn bộ thế giới băng tuyết này bỏ ra luôn vậy.

- Tiểu tử này, thực lực rất mạnh!

Ba con phi cầm bạch vũ hợp lực xuất thủ, quang mang băng vũ ngập trời thổi quét thẳng về phía Triệu Phong.

Đám quang mang băng vũ kia vô cùng sắc bén, lại còn mang theo lực lượng cực hàn, Chân Thần Tam giai bình thường dưới một kích này của ba con phi cầm bạch vũ, không chết cũng phải trọng thương.

Nhưng mà Triệu Phong chẳng những không lùi, lại còn tiến tới, toàn lực thôi động Thánh Lôi Thể, bao phủ trong một tầng điện mang lôi đình ngũ sắc, cùng ba con phi cầm bạch vũ kia cứng đối cứng.

Tìm đúng thời cơ, Triệu Phong cũng liền thi triển huyết mạch đồng thuật với ba đầu Yêu Thần kia. Nhất thời, ba đầu Yêu Thần kia liền rơi vào thế yếu! Sau khi một con trong đó bị Triệu Phong giết chết, hai đầu Yêu Thần trọng thương còn lại trực tiếp bỏ chạy.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục chạy đi.

Từ sau khi truyền tống rời đi, Triệu Phong chưa từng bao giờ định chỉ phóng đi, ngay cả thời gian cũng cố tu vi cảnh giới cũng không có. Bởi vậy, Triệu Phong thỉnh thoảng sẽ tiến hành thực chiến, nhằm để tôi

luyện chính mình. Đương nhiên, hắn cũng không cố ý kéo dài chiến đấu, dù sao hắn vẫn còn đang bị truy sát.

o0o

- Lộ trình tiếp theo, đã không có địa đồ chi tiết rồi!

Thần sắc Triệu Phong khê lăm lăm.

Vẫn luôn đi về phía trước, không biết bao lâu sau, hai người đã ly khai mảnh hiểm địa băng hàn kia. Lúc này, Triệu Phong đang nhìn chăm chăm về phương xa, quan sát tình huống.

Không biết đi về phía trước bao lâu, đi tới nơi nào, rốt cuộc Triệu Phong cũng phát hiện ra một chi đội ngũ bốn người.

Trong bốn người này, cường giả mạnh nhất là Chân Thần Tam giai, ba gã thanh niên còn lại đều là cường giả Chuẩn Thần.

o0o

- Phiên tiên bối, Triệu Phong kia đến cùng là có lai lịch gì? Không ngờ lại gây ra đại họa lớn như vậy, ngay cả Tử Dạ Điện cũng dám đắc tội!

Một gã thanh niên trên trán có hoa văn đỉnh ốc lục sắc, hiếu kỳ hỏi.

- Chúng ta chỉ là đi đưa đồ, những chuyện khác liền không cần quản tới!

Vị lão giả dẫn đầu lập tức nói. Một thanh niên khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực phải chấn động, hơn nữa còn không thuộc về bất kỳ thế lực nào, Phiên lão tự nhiên cũng hết sức tò mò.

Ngay vào lúc này, Phiên lão chợt phát hiện ra bên trong Không gian Trữ vật của mình có một tia dị động.

- Đây là...

Thần thức Phiên lão thăm dò vào bên trong Không gian Trữ vật. Bên trong này có ba cái dụng cụ ngân sắc hình vuông. Tại trung tâm của mỗi cái dụng cụ này đều có một khóa tinh châu ngân sắc. Bất quá lúc này, cả ba khóa tinh châu ngân sắc kia đều đang liên tục nhấp nháy oánh quang rực rỡ, hơn nữa tần suất càng lúc càng nhanh hơn.

- Đây là ba cái Sư Tra Nghi (*) mà bên trên đưa xuống cho ta, mệnh lệnh cho ta đi giao cho các thế lực phụ cận! Một khi thiết bị này phát sáng, liền chứng minh đối tượng bị lực soát đang xuất hiện trong phương viên phạm vi nhất định!

(*) dụng cụ dò tìm, rà soát

Thần sắc Phiên lão đột nhiên chấn động. Hắn tự nhiên biết rõ, ba cái Sư Tra Nghi này chính là đặc biệt chế ra nhằm để lực soát Triệu Phong!

Hô!

Phiên lão khê hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía phương xa.

Chỉ thấy ở phía đó, một gã nam tử thư sinh thoạt nhìn rất nhu nhược đang chậm rãi tiến về phía này. Bộ dáng thực lực của hắn chỉ có Huyền Quang Đại viên mãn mà thôi.

- Vị tiên bối này, ta muốn trao đổi với người địa đồ tin tức phụ cận!

Về mặt gã thanh niên này ôn hòa tươi cười, nói.

Người này, đúng là phân thân duy nhất chưa từng xuất hiện ở ngoại giới của Triệu Phong, Triệu Hồi!

Khuôn mặt của Triệu Phong, phảng chùng ngay cả một vài tiểu hài tử chưa thành niên trong Cổ Lũng Vực cũng đều biết. Bởi vậy, mỗi lần Triệu Phong có hành động gì cần xuất hiện trước mặt người khác, cũng đều sẽ để cho Triệu Hồi lên sân khấu.

Chỉ tiếc là h Hôi không mạnh, bằng không hẳn còn có thể mượn dùng Truyền Tống Trận của một vài thế lực nhỏ mà đi.

- Hừ! Người có thể lấy ra cái gì để đổi lấy địa đồ trong tay chúng ta?

Một gã thanh niên thấy bộ dạng Triệu Hôi cơ hồ là yếu không thể ra gió, lập tức giễu cợt nói. Chỉ là một gã Huyền Quang Đại viên mãn, có thể xuất ra thứ tốt gì để đổi lấy địa đồ trong tay Phiên lão chứ?

- Câm miệng!

Phiên lão đột nhiên quát lớn, dọa cho gã thanh niên kia chấn kinh ngây ngẩn tại chỗ, trong lòng không hiểu mình đã làm sai điều gì.

- Vị tiểu huynh đệ này chắc là mới tới nơi đây? Nếu như người cần địa đồ tin tức phụ cận, có thể lấy địa đồ trên người người trao đổi với ta!

Phiên lão nhìn về phía Triệu Hôi, hai mắt hơi chút nghi hoặc, vẫn luôn đánh giá người trước mặt mình.

Nhưng ngay tại lúc này, một cỗ không gian ba động lóe lên, vài đạo thân ảnh khí tức khổng lồ đã trực tiếp hàng lâm trong thiên địa.

Sưu! Sưu! Sưu!

Triệu Phong, Triệu Vong, Triệu Vạn còn có Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp vây quanh bốn người Phiên lão lại bên trong.

- Giao địa đồ ra đây, đồng thời nói rõ, làm thế nào người phát hiện ra ta?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng.

Một đường đi tới, Triệu Phong đã từng có mấy lần sơ xẩy khinh suất, thiếu chút nữa tạo thành sai lầm lớn. Bởi vậy hiện tại Triệu Phong hành sự thập phần cẩn thận, không bỏ qua bất luận một tia dấu vết sơ hở gì.

Mà vừa rồi, lão giả này lại vì một người ngoài mà trách mắng tộc nhân của mình, hơn nữa nội tâm rõ ràng có chút hoảng hốt. Sau khi lão giả cẩn thận quan sát Triệu Hôi, sắc mặt cực kỳ thâm trầm, rõ ràng cho thấy đang suy tư điều gì.

- Phiên tiền bối, đã xảy ra chuyện gì?

Ba gã Chuẩn Thần nhất thời thất kinh. Trước mắt bọn chúng bỗng nhiên xuất hiện bốn người, thoát nhìn tu vi cũng không mạnh, nhưng khí thế mỗi người đều kinh thiên động địa.

- Các hạ, tha cho chúng ta a! Chúng ta đảm bảo sẽ không tiết lộ hành tung của người ra ngoài!

Phiên lão lập tức cầu khẩn nói. Những lời đồn liên quan tới Triệu Phong, hẳn cũng từng nghe qua không ít, bởi vậy biết rõ chỉ bằng vào một người mình, tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Triệu Phong.

- Nhanh lấy đồ vật ra đây!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, có chút không nhẫn nại.

- Vâng! Vâng!

Phiên lão lập tức giao cho Triệu Phong một phần tin tức địa đồ, đồng thời cũng lấy ra ba cái Sưu Tra Nghi kia.

Ong ong!

Lúc ba cái Sưu Tra Nghi kia bay tới trước mặt Triệu Phong, quang mang trên đó lóng lánh vô cùng, tần suất nhấp nháy đã nhanh đến mức mắt thường không thể nào nhận ra.

Triệu Phong tiếp nhận Sưu Tra Nghi, đem Thần thức thăm dò vào trong đó, liền biết được nguyên nhân. Ba cái Sưu Tra Nghi này đã mô phỏng khí tức linh hồn của Triệu Phong, chỉ cần phụ cận xuất hiện người có khí tức linh hồn gần giống với khí tức linh hồn trong này, sẽ lập tức phát ra cảnh báo.

Tu vi đạt tới Chân Thần, khuôn mặt của một người có thể dễ dàng cải biến, nhưng mà khí tức linh hồn lại không cách nào cải biến được.

Oanh phanh!

Ba cái Sư Tra Nghi trước mặt Triệu Phong trực tiếp nổ tung.

Sau khi đọc lướt qua tin tức địa đồ của Phiên lão, Triệu Phong liền cấp tốc rời đi.

- Phiên tiền bối, hắn chính là Triệu Phong sao?

Trong đội ngũ, một nàng thiếu nữ Chuẩn Thần mở to cặp mắt, sau khi nhìn thấy Triệu Phong đã rời khỏi mới run rẩy hỏi.

- Sao hắn lại có thể bỏ qua cho chúng ta?

Một gã thanh niên khác, trong lòng vẫn còn sợ hãi nói.

- Sư Tra Nghi đã không thể nào đưa đi được nữa, mà hành tung của hắn cuối cùng cũng đã bại lộ, bởi vậy, cho dù giết chết chúng ta cũng vô dụng!

Phiên lão trực tiếp nói.

oOo

Sau khi Triệu Phong đạt được tin tức địa đồ, liền lập tức bắt đầu chạy đi.

- Chủ nhân, loại Sư Tra Nghi này là dựa theo Văn minh truyền thừa của Thiên Cơ Tộc mà chế tạo ra! Quá trình chế tạo tương đối phức tạp, hiện tại cũng không phổ biến nữa. Một khi triệt để phổ biến, chỉ cần người còn ở trong Cổ Lũng Vực, mặc kệ là núp ở chỗ nào, cũng có thể bị tìm ra!

Diệt Thế Hắc Giao Long truyền âm nói. Hiện tại hắn cũng hy vọng Triệu Phong có thể nhanh chóng ly khai Cổ Lũng Vực.

Loại Sư Tra Nghi đặc thù này, Diệt Thế Hắc Giao Long tự nhiên biết rõ. Cho dù là ẩn nấp trong những không gian khác, khi Sư Tra Nghi tiếp cận đến phạm vi nhất định, vẫn như cũ có thể phát hiện ra.

Bởi vì dù cho ẩn nấp trong những không gian khác, nhưng về mặt bản chất thì vẫn còn tồn tại trong cấu trúc không gian của Đại lực Thần vực Man Hoang. Kể cả không gian bên trong Trường bào Thời Không, thậm chí trong Mộng Cảnh Thái Cổ cũng đều là như vậy!

- Ta biết rồi!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống.

Bốn người kia, vẫn chỉ là thế lực chủng tộc chung quanh đây. Tin tưởng những thế lực Tứ tinh đỉnh phong vì đuổi bắt hắn mà đến, còn có Tử Dạ Điện nữa, cũng đều sẽ mang theo đại lượng Sư Tra Nghi như vậy.

Một khi Sư Tra Nghi triệt để phổ biến, cho dù Triệu Phong có trốn vào trong Trường bào Thời Không, thậm chí trong Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng đều sẽ bị cảm nhận ra!

- Cũng may, lộ trình còn lại rất ngắn!

Triệu Phong khiến linh tinh tâm trở lại. Sau khi đạt được địa đồ tin tức mới, Triệu Phong đã xác định được lộ tuyến.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp mặc lên Trường bào Thời Không, lựa chọn những khu vực Cấm kỵ nguy hiểm hiểm có dấu chân người, thi triển Không Gian Thuấn Di chạy đi.

1237. Chương 1234: Rời Khỏi Cổ Lũng Vực

Sau khi Triệu Phong biết được chuyện tình Sư Tra Nghi, liền không dám chậm trễ thời gian nữa. Hắn trực tiếp lấy ra Trường bào Thời Không, đề thăng Không Gian Áo Nghĩa, tăng lên khoảng cách Thuấn di.

Sau khi liên tục Thuấn di hơn mười lần, Triệu Phong đột nhiên dừng lại. Hắn phóng xuất Hàn Ngưng Nhi từ trong Tiểu Thế giới Huyền Thành ra.

Hàn Ngưng Nhi cũng thập phần tự giác vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trợ giúp Triệu Phong trị liệu khôi phục thể lực đã tiêu hao.

Mặc dù chỉ dừng lại trong chốc lát, nhưng Triệu Phong vẫn tranh thủ thời gian tu luyện, tăng lên thực lực.

Phương hướng Triệu Phong có thể tu luyện rất nhiều, nhưng mà hiện tại hắn lựa chọn chuyên tu Không Gian Áo Nghĩa.

Rất lâu trước đây, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Nhị trọng viên mãn, một khi đột phá đến Tam trọng, như vậy khoảng cách Triệu Phong Thuấn di sẽ gia tăng rất lớn.

Hơn nữa, có Trường bào Thời Không trong người, Triệu Phong thể ngộ Không Gian Áo Nghĩa lại càng thêm đơn giản.

Khi các phương diện tiêu hao đã khôi phục lại toàn bộ, trạng thái bản thân đạt tới điều kiện tốt nhất, Triệu Phong lại bắt đầu tiếp tục chạy đi, như vậy cứ tiến hành liên tục.

oOo

Thời gian ba tháng trôi qua rất nhanh, mà Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới Tam trọng. Mà dưới sự tăng phúc của Trường bào Thời Không, Không Gian Áo Nghĩa của hắn sẽ đạt tới cảnh giới Tứ trọng!

Hiện tại, Triệu Phong cách Vực kế tiếp càng ngày càng gần hơn.

Một nào đó ngày, Triệu Phong đang trên đường phóng chạy, chợt có cảm giác mình tựa hồ đang bị để ý tới, liền lập tức thi triển Di Thiên Chi Mâu.

Di Thiên Chi Mâu có thể vượt qua khoảng cách cực xa, đồng thời bản thân Di Thiên Chi Mâu cũng có tầm mắt cực xa, tương đương với khiến cho Triệu Phong có thể nhìn xa gấp bội.

- Quả nhiên lại bị phát hiện rồi!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Trong tay người cầm đầu chi Tiểu đội kia, rõ ràng có một cái Sư Tra Nghi!

- Bọn chúng đã đoán được ta muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực, bởi vậy đã tăng mạnh nhân thủ ở chỗ này!

Những người đuổi bắt Triệu Phong tự nhiên không phải kẻ ngu, khẳng định đã biết rõ mục đích của Triệu Phong. Nhưng mà cho dù biết rõ phía trước nguy cơ trùng trùng, nhưng Triệu Phong nhất định cũng phải xông tới. Chỉ có xông qua được, mới có thể có được sinh cơ!

Thi triển Thuấn di, Triệu Phong cấp tốc phóng đi. Đồng thời, thỉnh thoảng hắn còn có thể thi triển Di Thiên Chi Mâu, quan sát tình huống xung quanh.

- Bất quá, Sư Tra Nghi vẫn còn chưa có phổ biến, mà Chân Thần bình thường căn bản không đuổi kịp ta!

Triệu Phong không chút hoảng loạn, tiếp tục phóng chạy.

Không Gian Áo Nghĩa của hắn đã đạt tới Tam trọng, cộng thêm Trường bào Thời Không tăng phúc, liền có thể đạt tới Tứ trọng. Dùng Không Gian Áo Nghĩa Tứ trọng thi triển Không Gian Thuấn Di, khoảng cách chính là thập phần xa xôi, Chân Thần Ngũ giai bình thường cũng đuổi theo không kịp.

Thế nhưng, tung tích của Triệu Phong đã bị phát hiện rồi, nhất định sẽ có Cổ Thần đuổi theo.

oOo

Sát biên giới Cổ Lũng Vực, trận đài Truyện Tổng Trận của một thể lực Tứ tinh đỉnh phong nào đó bỗng nhiên sáng lên.

Bá!

Ba đạo nhân ảnh nhẹ nhàng xuất hiện trên đó.

- Không ngờ tiểu tử kia lại muốn rời khỏi Cổ Lũng Vực!

Một gã nam tử trung niên thân thể lấp lánh ngân quang tử ngọc, phì cười một tiếng.

- Đừng vội cười! Một khi để cho tên tiểu tử kia rời khỏi Cổ Lũng Vực, muốn bắt được hắn lại càng phiền toái hơn!

Một nàng mỹ phụ da tím khác mang theo thần sắc ngưng trọng, nói.

- Hừ! Cần phải tranh thủ trước khi hắn rời khỏi Cổ Lũng Vực, bắt giữ hắn!

Vị lão giả dẫn đầu, hai mắt âm lãnh, thần sắc vô cùng uy nghiêm.

- Vâng, Dạ Long Cổ Thần!

Hai người kia nhìn thấy bộ dạng Dạ Long Cổ Thần nghiêm túc như vậy, lập tức gật đầu.

Dạ Long Cổ Thần, Cổ Thần Thất giai của Tử Dạ Điện, lần này bị phái đến khu vực biên giới của Cổ Lũng Vực, truy bắt Triệu Phong.

Đương nhiên, Tử Dạ Điện thân là thế lực Ngũ tinh, nội tình thâm hậu, Tiểu đội phái ra cũng không chỉ có một chi, trong đó Cổ Thần cũng đã có hơn ba người.

Ba cường giả Cổ Thần đối với Tử Dạ Điện mà nói, mặc dù cũng không coi vào đâu, nhưng mà mục tiêu của bọn họ lại chỉ là một gã tiểu bối Chuẩn Thần, bởi vậy loại thanh thế này đã cũng đủ khổng lồ rồi.

- Chúng ta mang theo nhiều Sư Tra Nghi như vậy, đến lúc đó, cho dù tiểu tử kia có trốn sâu bên trong lòng đất, cũng có thể bắt giữ được hắn!

Gã nam tử trung niên kia mỉm cười nói.

Ngoại trừ Thần Vực Thánh Địa, thế lực Ngũ tinh chính là thế lực bá chủ của cả một Vực, sự tồn tại của bọn họ hầu như đều đã đạt tới mức ỷ thế mà ngang.

Vĩnh viễn không nên đánh giá thấp năng lượng cùng nội tình của bọn họ! Liền ví dụ như Sư Tra Nghi này, các thế lực bình thường muốn chế tạo ra một cái cũng đã thập phần khó khăn!

Mà bên kia, Hắc Thiên Cổ Thần cũng đang không ngừng sử dụng Truyền Tống Trận chạy đi. Thời gian gần đây, đạo cụ trong tay hắn rất nhiều lần cảm ứng được ba động của Cổ Thần Ẩn.

- Hắc hắc... tiểu tử kia, xem ra ngươi còn chưa biết tử kỳ của chính mình đã sắp tới rồi a!

Hắc Thiên Cổ Thần không khỏi cười lạnh một tiếng.

Trên đường đi, Hắc Thiên Cổ Thần lại nghe được tin tức liên quan tới Triệu Phong.

- Không nghĩ tới người này cũng đang ở phụ cận mục tiêu của ta! Có lẽ đến lúc đó có thể cũng thu thập cả hắn luôn!

Khóe miệng Hắc Thiên Cổ Thần khẽ nhếch lên.

oOo

Bên kia, Triệu Phong vẫn đang cất lực phi độ, hồn nhiên không biết Tử Dạ Điện đã xuất động trận thế to lớn như thế để truy đuổi mình, lại càng không biết còn có một gã cường giả Cổ Thần đã truy đuổi hắn suốt mấy năm đằng đẵng.

- Cường giả mạnh nhất của thế lực Tứ tinh phụ cận nơi này chỉ là một gã Chân Thần Tứ giai!

Thời điểm Triệu Phong phóng chạy, vẫn luôn tỉ mỉ quan sát tin tức địa đồ trong đầu mình. Thực lực của thế lực Tứ tinh phụ cận nơi này hắn cũng chỉ tương đương với Thiên Vũ Đảo mà thôi.

Hừ!

Lúc này, Triệu Phong khẽ thay đổi phương hướng một chút, trực tiếp bay về phía thế lực Tứ tinh kia. Dù sao, tung tích của hắn cũng đã bại lộ, không nhất thiết phải tiếp tục giấu diếm nữa.

oOo

Trong một tòa cổ lâu hắc thiết, mười mấy gã cường giả Bán Thần, Chân Thần đang canh giữ trận đài Truyền Tống Trận nơi này. Trong số đó còn có một gã Chân Thần Tam giai!

Bỗng nhiên, từ phía chân trời xa xa đột nhiên xuất hiện một cỗ không gian ba động kịch liệt.

Bá!

Một đạo nhân ảnh trẻ tuổi từ trong không gian ba động kia nhảy ra.

- Đây là... Không Gian Thuần Di?

Một gã thủ vệ nhìn thấy thủ đoạn của Triệu Phong, nhất thời bị dọa không nhẹ, theo bản năng xuất hiện sự sùng kính, thậm chí quên luôn việc quan sát diện mạo của Triệu Phong.

- Triệu Phong! Là Triệu Phong!

- Đó không phải là người bị các thế lực trong Cổ Lũng Vực truy nã gắt gao sao?

- ...

Ngay sau đó, đám cường giả bốn phía xung quanh Truyền Tống Cổ Trận nhất thời triệt để sôi trào. Gã Chân Thần Tam giai duy nhất trong đám người ở đây lập tức phóng thẳng lên.

Đạo gần đây, bọn chúng vẫn luôn nghiêm tra những người sử dụng Truyền Tống Trận, ai cũng không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại dùng loại phương thức này hiện thân, chủ động bại lộ hành tung như vậy.

Bên trong một tòa cung điện hắc thiết khác gần đó, đột nhiên dâng trào một cỗ khí tức kinh thiên, một gã Chân Thần Tứ giai từ trong đó trực tiếp bay ra.

Sưu! Sưu!

Một gã Chân Thần Tam giai, một gã Chân Thần Tứ giai bay thẳng tới trước mặt Triệu Phong, vẻ mặt ngưng trọng nhìn chằm chằm hắn.

Mặc dù Triệu Phong chẳng qua chỉ là một gã Chuẩn Thần, nhưng mà hiện tại hắn hàng lâm, lại khiến cho toàn bộ thế lực Tứ tinh này cảm thấy một cỗ áp lực nặng nề chưa từng có.

Ngay cả Chân Thần Tứ giai, lúc này đối mặt với Triệu Phong, cũng không dám có chút khinh suất nào.

Thời điểm toàn bộ Cổ Lũng Vực tuyên bố lệnh truy nã đối với Triệu Phong, tự nhiên cũng nói rõ tình huống thực lực cùng rất nhiều trợ thủ của Triệu Phong.

- Ta muốn sử dụng Truyền Tống Trận!

Thần sắc Triệu Phong thản nhiên, nhìn xuống tất cả mọi người bên dưới.

Phía dưới thuần một mảnh tĩnh mịch. Những lời nói của Triệu Phong phảng phất mang đến cho bọn chúng một cỗ ảo giác không thể trái nghịch!

- Quần lấy hắn, kéo dài thời gian!

Gã Chân Thần Tứ giai duy nhất của thế lực này truyền âm cho vài cường giả Chân Thần còn lại.

Bỗng nhiên, thân ảnh Triệu Phong chợt động!

Bá! Bá! Bá!

Từng tầng từng tầng hư ảnh hiện lên, Triệu Phong trực tiếp lướt qua tất cả mọi người ở đây, xuất hiện trên trận đài Truyền Tống Trận trong tòa cổ lâu hắc thiết kia!

Tất cả mọi người ở đây nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trong lòng dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi nồng đậm. Một gã Chuẩn Thần, không ngờ lại tùy ý xuyên qua tất cả mọi người ở đây, đi thẳng tới trên Truyền Tống Trận! Mà bọn chúng ngay cả một tia hình bóng của Triệu Phong đều không nhìn thấy, thì càng đừng nói gì tới chuyện ngăn cản hắn!

- Thôi động trận pháp! Nếu không, tất cả mọi người ở đây đều phải chết!

Lúc này, thanh âm lạnh như băng của Triệu Phong lại một lần nữa truyền ra. Toàn bộ tộc nhân thể lực Tứ tinh này như rơi vào hầm băng, toàn thân vô lực.

Một gã Chuẩn Thần, ở ngay trước mặt tất cả mọi người bọn chúng lại dám nói sẽ tàn sát tất cả mọi người ở đây. Nhưng không ai trong bọn chúng dám có suy nghĩ là Triệu Phong không thể làm được!

- Nếu như để cho người thoát đi, tất cả chúng ta cũng sẽ phải chết!

Gã Chân Thần Tứ giai kia bất đắc dĩ nói.

Nếu như bọn chúng để cho Triệu Phong truyền tống đi, không riêng gì thể lực Tứ tinh rưỡi phía trên sẽ không bỏ qua cho bọn chúng, mà Tử Dạ Điện cũng sẽ không bỏ qua cho bọn chúng.

- Vậy thì chết đi!

Triệu Phong vận chuyển Thánh Lô Thể, thôi động Thần lực Ngũ Hành, trực tiếp đẩy ra một đạo quang trường lôi đình ngũ sắc khổng lồ.

Oanh! Phanh! Oanh!

Lôi sơn ngũ sắc khổng lồ lao thẳng về phía trước. Dọc đường nó lao tới, không ít thành viên đã chết thảm dưới một chưởng này.

- Động thủ!

Gã Chân Thần Tứ giai kia khẽ quát một tiếng. Tất cả các cường giả Chân Thần ở đây nhất thời phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong huy động ngân bào, toàn bộ đám trợ thủ của hắn lập tức xuất hiện.

Diệt Thế Hắc Giao Long chỉ khẽ tản mát ra một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc mỏng manh, đã áp chế toàn bộ lực lượng huyết mạch của đám cường giả nơi này.

- Cái này... đây là huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

- Làm sao có thể? Đây chính là loại huyết mạch đứng trong mười hạng đầu của huyết mạch Hủy Diệt Thái Cổ a!

Những cường giả Chân Thần chuẩn bị xuất thủ ngăn cản Triệu Phong nhất thời quỳ rạp trên mặt đất. Dù sao, đại đa số những người này đều là Chân Thần Nhất giai, Nhị giai. Với tu vi của bọn họ, làm sao có thể chống lại huyết mạch Diệt Thế Long Tộc tu vi Tam giai chứ?

Ở đây, người duy nhất dễ chịu được một chút cũng chỉ có gã Chân Thần Tứ giai kia!

- Tin tức quả nhiên không sai! Triệu Phong còn có rất nhiều trợ thủ thực lực cường đại! Cho dù là gặp phải Chân Thần Ngũ giai, hắn cũng có sức đánh một trận!

Gã Chân Thần Tứ giai kia tái mặt, trong lòng không ngừng sợ hãi than thở.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong đã vận chuyển nhân mâu kim sắc, nhìn chăm chăm về phía một gã cường giả Bán Thần gần đó, trực tiếp thi triển đồng thuật Huyền đạo.

Gã Bán Thần kia đối mặt với đồng thuật Huyền đạo của Triệu Phong, căn bản không có chút lực lượng chống lại nào, hai mắt mở mịt chậm rãi bước về phía Triệu Phong. Sau đó hắn đem trận pháp Truyền Tống Trận kích hoạt, đem đám người Triệu Phong, truyền tống rời khỏi nơi đây.

oOo

Sau khi truyền tống rời đi, Triệu Phong lại tiếp tục tìm đến một thể lực Tứ tinh kế tiếp, mạnh mẽ sử dụng Truyền Tống Cổ Trận di chuyển.

Sau đó, cứ như vậy, Triệu Phong liên tục sử dụng Không Gian Thuần Di, mượn dùng Truyền Tổng Trận của những thể lực Tứ tinh dọc theo đường đi.

Chỉ mấy ngày sau, Triệu Phong đã đi tới khu vực biên cảnh của Cổ Lũng Vực.

- Mau thôi động Truyền Tổng Trận!

Triệu Phong đứng trên trận đài, sử dụng đồng thuật Huyền đạo, khống chế một gã thành viên thể lực Tứ tinh nơi này.

Mà tất cả mọi người xung quanh cũng chỉ có thể trở mắt nhìn Triệu Phong cùng mấy người bên cạnh hắn, không dám động thủ.

- Sau khi sử dụng Truyền Tổng Trận này, ta liền triệt để rời khỏi Cổ Lũng Vực rồi!

Triệu Phong thấp giọng thầm nói.

Nhưng ngay vào lúc này, tại chân trời xa xa chợt xuất hiện tử vân cuộn cuộn, vòm trời nhất thời tràn ngập một tầng quang hoa màu tím sẫm. Thiên địa phẳng phất như biến thành bóng đêm tử sắc.

- Cường giả Cổ Thần tới rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng chấn động.

Hắn chủ động bại lộ hành tung, mạnh mẽ mượn dùng Truyền Tổng Trận của một vài thể lực Tứ tinh, tuy rằng có thể tăng nhanh tốc độ hành trình, nhưng cũng đồng thời tăng nhanh tốc độ cường giả Cổ Thần đuổi tới.

Soạt vù!

Trận pháp Truyền Tổng Trận dưới chân Triệu Phong đã phác họa ra hoàn chỉnh, một tầng hư quang ngân sắc lóe lên, bao phủ Triệu Phong vào bên trong.

- Mau ngăn cản hắn!

Người vừa tới chính là một Tiểu đội của Cổ Thần Tử Dạ Điện!

Bọn chúng cũng không ngờ rằng Triệu Phong lại chủ động bại lộ thân phận, mạnh mẽ mượn dùng Truyền Tổng Trận.

Nhưng vào lúc này, phụ cận Triệu Phong chợt có một tòa Truyền Tổng Trận cũng sáng lên.

Bằng vào Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, Triệu Phong có thể cảm thụ được, lại một gã cường giả Cổ Thần sắp sửa truyền tổng tới đây!

- Mau xuất thủ, phá hư Truyền Tổng Trận!

Đám thành viên của thể lực Tứ tinh này thấy cường giả Cổ Thần của Tử Dạ Điện đã tới, nhất thời không để ý tới sinh tử, trực tiếp xuất thủ.

Nhưng mà, công kích của bọn chúng căn bản không phá được tầng phòng hộ của đám người Triệu Phong!

Bá!

Thân ảnh mấy người Triệu Phong nhanh chóng biến mất bên trên Truyền Tổng Cổ Trận.

Thời điểm đám người Triệu Phong vừa xuất hiện trên một tòa Truyền Tổng Trận ở phía khác, hắn liền trực tiếp huy động song quyền, công kích mãnh liệt tất cả đám Truyền Tổng Trận ở phụ cận, triệt để phá hủy tất cả các Truyền Tổng Trận còn lại.

1238. Chương 1235: Hắc Thiên Đuổi Tới

Sau khi Triệu Phong phá hủy toàn bộ những Truyền Tổng Trận ở phụ cận, lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhõm một cái.

Hiện tại hắn đã triệt để ly khai Cổ Lũng Vực, tới được Thiên Vận Vực!

Thế nhưng, điều này cũng không chứng minh rằng Triệu Phong đã triệt để an toàn, chỉ có thể nói hắn đã chạy thoát khỏi thời điểm nguy cơ lớn nhất.

- Người là... Triệu Phong!

Lúc này, xung quanh tòa Truyền Tống Trận này, ba gã thủ vệ chợt kêu lên kinh hãi.

Tuy rằng nơi đây cũng không thuộc phạm vi của Cổ Lũng Vực, nhưng mà nơi này là khu vực giao giới với Cổ Lũng Vực, Triệu Phong gây ra động tĩnh lớn như vậy tại Cổ Lũng Vực, bọn chúng tự nhiên cũng biết được một vài tình huống.

Đương nhiên, người của Thiên Vận Vực cũng không ai ngờ tới Triệu Phong lại có thể chạy thoát khỏi sự truy sát của rất nhiều thế lực Cổ Lũng Vực như vậy.

Nghe đồn Triệu Phong đã đạt được một kiện chí bảo của Cổ Lũng Vực, đồng thời còn giam cầm Chuẩn Thần thiên kiều, cường giả Chân Thần của hơn mười cái thế lực, khiến cho cả Cổ Lũng Vực chấn động trước giờ chưa từng có.

Trong lòng ba gã thủ vệ không khỏi phỏng đoán, Triệu Phong đến cùng đã lấy được loại bảo vật như thế nào? Nhưng cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Ba người bọn họ chỉ mới là cường giả Bán Thần, Triệu Phong chỉ cần búng tay một cái liền có thể giết chết bọn họ rồi.

Ngay vào lúc này, từ trong đám cung điện liên miên to lớn ở phương xa chợt bay ra hơn mười đạo quang hoa bạch sắc. Đám người này đều là cường giả cao tầng của thế lực này. Bọn họ cảm thụ được chấn động kinh người truyền tới từ vị trí đám Truyền Tống Trận, liền trực tiếp chạy tới đây.

- Đi!

Triệu Phong thu đám người Diệt Thế Hắc Giao Long vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, trực tiếp Thuấn di rời khỏi.

Khoảng cách Triệu Phong truyền tống tới cũng không tính quá xa, cho dù hắn đã phá hủy toàn bộ Truyền Tống Trận ở nơi này, nhưng đám Cổ Thần của Cổ Lũng Vực không bao lâu nữa cũng có thể chạy tới nơi này.

- Không Gian Thuấn Di? Triệu Phong!

Trong lòng gã Tộc trưởng của thế lực này nhất thời chấn động.

Hắn thân là Chân Thần Tứ giai, nhưng vẫn không cách nào thi triển Không Gian Thuấn Di, bởi vậy Triệu Phong muốn đi, ở đây không người có thể ngăn cản được hắn. Huống hồ, bọn chúng cũng không dám ngăn cản!

- Người đem chuyện này bẩm báo lên trên đi!

Gã Tộc trưởng nói với một gã nam tử trung niên bên cạnh mình.

Thiên Vận Vực không thù không oán với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong thân mang chí bảo, bởi vậy không ai là không có hứng thú với hắn!

Mà một chuyện tình trọng yếu như vậy, tự nhiên phải báo cáo lên cho thế lực bên trên biết.

oOo

Sau khi phóng chạy hơn mấy trăm vạn dặm, Triệu Phong mới hơi chút thở phào nhẹ nhõm.

- Cho dù truy binh của Cổ Lũng Vực đuổi tới Thiên Vận Vực, muốn tìm ta cũng không phải chuyện dễ dàng!

Trong lòng Triệu Phong hơi chút ổn định lại, giảm bớt tốc độ phi hành.

Những thế lực mà Triệu Phong đắc tội, toàn bộ đều nằm trong Cổ Lũng Vực. Ở nơi này, chỉ cần Tử Dạ Điện ra lệnh một tiếng, một phần ba thế lực của Cổ Lũng Vực đều đều sẽ nghe theo hiệu lệnh của Tử Dạ Điện.

Nhưng mà đến Thiên Vận Vực thì lại bất đồng, Tử Dạ Điện hoàn toàn không ảnh hưởng được tới những thế lực ở bên này.

- Bất quá, Thiên Vận Vực cùng Cổ Lũng Vực liền kề nhau, tin tức ta thân mang trọng bảo, một vài đại thế lực nơi này hẳn cũng sẽ biết!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng.

Không ai lại không có hứng thú với trọng bảo cả, cho dù là những người không cừu không oán với Triệu Phong, nếu như biết trên người Triệu Phong mang theo trọng bảo, nhất định cũng sẽ xuất thủ không chút do dự.

Cho nên, cho dù Triệu Phong đã tới được Thiên Vận Vực, nhưng vẫn như cũ cần phải hành sự khiêm tốn. Bởi vậy, Triệu Phong vẫn như cũ tuyển chọn mượn dùng Truyền Tống Trận của các thế lực Tứ tinh bình thường, chậm rãi chạy đi.

Sau khi chạy đi được một đoạn khoảng cách khá xa, Triệu Phong mới dám đi vào các Giao Dịch Linh Điện ở phụ cận, tiến hành nghỉ ngơi khôi phục.

oOo

Một ngày nọ, bên trong Tu Luyện Tháp của một cái Giao Dịch Linh Điện tại khu vực Tây bộ Thiên Vận Vực, Triệu Phong tùy tiện chọn một gian mật thất tu luyện, sau đó trực tiếp tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Chủ nhân, không biết ngài có thể xuất ra một chút Áo Nghĩa Chi Tinh, để cho ta đề thăng một chút Hỏa Chi Áo Nghĩa hay không?

Ngữ khí Diệt Thế Hắc Giao Long cầu khẩn nói.

- Không thành vấn đề!

Triệu Phong lên tiếng.

Càng về sau, Diệt Thế Hắc Giao Long muốn khôi phục tu vi, tài nguyên trân tài tiêu hao cũng càng nhiều hơn. Chẳng thà cấp cho hắn một mớ Áo Nghĩa Chi Tinh, giúp hắn đề thăng thực lực, để cho Diệt Thế Hắc Giao Long tự mình chậm rãi tu luyện, khôi phục lại tu vi.

Mà lúc này, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhìn sang một bên, sắc mặt đột nhiên ngẩn ra.

Bởi vì, hắn nhìn thấy một quả trứng!

Triệu Phong căn bản không nhớ nổi, trong đám trân tài tu luyện của mình lại có một quả trứng như vậy.

Nhưng mà rất nhanh Triệu Phong liền nhớ ra, màu sắc cùng hoa văn của quả trứng này cực kỳ giống với quả trứng trước đây Triệu Phong đã lấy được từ trong Thí luyện Phù Loan (*).

(*) Thí luyện lúc còn ở Hiểu Nguyệt Tông

Khác nhau duy nhất chính là, thể tích của quả trứng hiện tại hơi lớn hơn một chút.

- Đây là... Tiểu tặc miêu sao?

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên biến đổi. Trước đây, hắn đã phát hiện ra tình huống của Tiểu tặc miêu có chút không đúng. Không nghĩ tới lần này hắn tiến vào đây, Tiểu tặc miêu đã biến thành một quả trứng!

- Không sai!

Diệt Thế Hắc Giao Long gật đầu, có chút cổ quái liếc nhìn quả trứng này một cái. Trước đây, thời điểm khi Tiểu tặc miêu biến thành quả trứng, cũng đã dọa cho hắn khiếp sợ không ít, tỉ mỉ quan sát một đoạn thời gian rất dài.

- Lê nào Tiểu tặc miêu muốn đột phá Thiên giai Thần vị thì cần phải biến thành một quả trứng sao?

Triệu Phong có chút không biết phải nói gì.

Trước đây Tiểu tặc miêu đã từng đề cập qua, nó sắp sửa đột phá Thiên giai Thần vị. Nhưng trước đây Triệu Phong cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Nhưng mà Triệu Phong không nghĩ tới, Tiểu tặc miêu muốn đột phá Thần vị, lại phải biến thành một quả trứng như vậy. Triệu Phong cũng chưa từng nghe qua một chủng tộc Thái Cổ nào, lúc đột phá Thần vị lại biến thành một quả trứng cả. Bởi vậy trong lòng hắn cũng có chút khiếp sợ, hiếu kỳ.

Ông!

Triệu Phong nhận không được, vận chuyển Tả Mâu, nhìn trộm quả trứng này.

- Chướng ngại thật lớn!

Sắc mặt Triệu Phong chấn động. Nhìn thấu thị quả trứng này, trở ngại hoàn toàn không thua gì so với nhìn thấu thị tòa cung điện tinh thể ngũ sắc trước đây.

Ngay lúc này, sâu bên trong linh hồn của Triệu Phong chợt truyền đến một trận ba động nhàn nhạt.

Ba động này chính là đến từ liên hệ khế ước Linh sủng giữa Triệu Phong với Tiểu tặc miêu. Triệu Phong có thể cảm giác được, tâm tình Tiểu tặc miêu có ý tứ phản kháng.

Vì thế, Triệu Phong không tiếp tục nhìn thấu thị quả trứng do Tiểu tặc miêu biến hóa thành này nữa.

Bá!

Trong tay Triệu Phong, xuất hiện một quả cầu tinh thể ngũ sắc, bên trong chứa đựng một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc.

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, liền tiến vào trong đó.

Ngay khoảnh khắc hắn xuất hiện bên trong tòa cung điện kia, vô số công kích rợp trời rợp đất lập tức thổi quét về phía Triệu Phong. Mà hắn sớm đã nhìn thấu tất cả, ngay thời điểm hắn tiến vào trong này, đã vận chuyển lực lượng Áo nghĩa bên trong cung điện, bảo vệ xung quanh chính mình.

- Mau thả ta ra!

- Thả chúng ta ra ngoài!

- ...

Bên trong cung điện truyền tới từng đợt tức giận rít gào điên cuồng. Bị Triệu Phong giam giữ lâu như vậy, tất cả đều khó có thể bảo trì được tâm tình tốt đẹp.

- Người quá coi thường Tử Dạ Điện rồi! Không bao lâu nữa, người nhất định sẽ bị cường giả Tử Dạ Điện bắt được! Đến lúc đó, người chính là sống không bằng chết!

Ánh mắt Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện lạnh lùng nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn vẫn luôn tin tưởng, Triệu Phong nhất định sẽ bị Tử Dạ Điện bắt được. Lúc đó, tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này cũng sẽ rơi vào trong tay Tử Dạ Điện!

- Đã quên nói cho các người biết, hiện tại ta đang ở Thiên Vận Vực!

Triệu Phong khẽ cười nói, sau đó đi tới một bên.

- Cái gì? Thiên Vận Vực?

- Người không ngờ có thể ly khai Cổ Lũng Vực!

- ...

Đám cường giả bị giam cầm bên trong cung điện, tâm thần nhất thời tan vỡ. Ngay cả một vài cường giả của Tử Dạ Điện, trong mắt nhất thời cũng tuôn ra thần sắc tuyệt vọng.

Triệu Phong từ các nơi của cung điện tinh thể ngũ sắc dễ dàng gỡ xuống một vài khối Áo Nghĩa Chi Tinh, sau đó trực tiếp rời khỏi.

Sau khi giao một vài khối Áo Nghĩa Chi Tinh cho Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong đi tới chỗ Triệu Vạn ở bên cạnh, đưa cho hắn rất nhiều Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa.

Bản thân mang Vạn Tượng Chi Mâu, sự trợ giúp của những Áo Nghĩa Chi Tinh này đối với Triệu Vạn mà nói, thậm chí còn vượt qua Triệu Phong một chút.

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong cũng bắt đầu sử dụng Áo Nghĩa Chi Tinh tiến hành tu luyện. Hắn vừa nắm Áo Nghĩa Chi Tinh trong tay, liền cảm giác được Ngũ Hành Áo Nghĩa tràn ngập trong não hải, tùy ý cho tinh thần ý chí của hắn thể nghiệm cảm ngộ.

- Hiệu quả thật kinh người!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hãi.

Không mất bao lâu, hắn đã có thể cảm giác Ngũ Hành Áo Nghĩa của chính mình đều có tinh tiến thật lớn.

Áo Nghĩa Chi Tinh là vật phẩm tuyệt giai dùng để tu luyện Áo nghĩa. Cho dù là Áo Nghĩa Chi Tinh cấp thấp nhất, cũng chỉ có cường giả Cổ Thần mới có thể ngưng tụ ra được. Cho nên các thể lực Tứ tinh bình thường, căn bản không có khả năng có được Áo Nghĩa Chi Tinh!

Mà một vài thể lực Tứ tinh rười, số lượng Áo Nghĩa Chi Tinh có được cũng cực nhỏ, thông thường cũng chỉ cấp cho những thiên tài đứng đầu trong thể lực sử dụng.

Đồng thời với việc tu luyện Ngũ Hành Áo Nghĩa, Triệu Phong cũng phân ra rất nhiều ý niệm, tu luyện những phương diện khác.

Một chuyến Cổ Lũng Vũ Hội lần trước, Triệu Phong đã tạo ngộ rất nhiều nguy cơ. Dưới sự áp bách sinh tử, tiềm lực của hắn cũng được nghiền ép ra một bậc, hiện tại tu luyện như nước chảy mây trôi, thực lực không ngừng dâng lên.

oOo

Một tháng sau, Triệu Phong rời khỏi nơi đây, tiếp tục chạy đi.

Hàn Ngưng Nhi cũng hiểu rõ ràng, đoạn thời gian hiện tại vẫn chưa thể thoát khỏi nguy hiểm. Nàng cũng không muốn làm liên lụy tới Triệu Phong, cho nên vẫn luôn ở lại trong Tiểu Thế giới Huyền Thành của Triệu Phong.

oOo

Năm năm sau...

Tại khu vực Trung bộ Thiên Vận Vực, bên ngoài một tòa Giao Dịch Linh Điện do Quý Hà Tộc chủ quản, một nam một nữ phiêu nhiên đi tới, dẫn tới sự để ý của một đám người ở phụ cận.

Hai người này, tự nhiên chính là Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi. Hai người đã chạy tới khu vực Trung bộ của Thiên Vận Vực, cũng không cần phải che giấu gì nữa. Mà hiện tại Triệu Phong cũng không cần chạy đi bất kể ngày đêm như trước đây, thảnh thơi sẽ đi tới Giao Dịch Linh Điện, nghỉ ngơi thư giãn hồi phục một chút.

- Nữ tử này thật đẹp a!

Một vài gã cường giả các tộc chuẩn bị tiến vào Giao Dịch Linh Điện, đã bị vẻ đẹp cùng khí chất của Hàn Ngưng Nhi hấp dẫn. Mà cũng có một vài nữ tử ở đây, lại nhìn về phía Triệu Phong, trong mắt hiện lên một tia dị sắc mê luyến.

Triệu Phong hiện tại, so với lúc vừa mới rời khỏi Cổ Lũng Vực, chính thể thực lực đã có sự đề thăng cực lớn.

Rõ ràng nhất chính là, Ngũ Hành Áo Nghĩa của Triệu Phong đều đã bước vào cảnh giới Tam trọng, mà Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười một cũng đã bước vào cảnh giới viên mãn.

Bằng vào Ngũ Hành Áo Nghĩa toàn bộ đạt tới Tam trọng cùng với Thần lực Ngũ Hành cảnh giới viên mãn, Triệu Phong đã cụ bị năng lực chống lại Chân Thần Ngũ giai!

- Thực lực của ta hiện tại, hẳn là không phân cao thấp với Thiên kiều mạnh nhất Cổ Lũng Vực, Thôn Thiên Chuẩn Thần!

Thần sắc Triệu Phong lộ ra một tia đắc ý.

Hết thấy thành quả này, đều là nhờ vào tòa cung điện Áo Nghĩa Chi Tinh kia. Cho nên mới nói, Triệu Phong mạo hiểm nguy cơ sinh tử, cướp lấy tòa cung điện tinh thể này, hoàn toàn đáng giá!

Sau khi nộp một lượng Thần Tinh nhất định, Triệu Phong tiến vào Giao Dịch Linh Điện.

Đầu tiên, Triệu Phong tiến hành giao dịch đổi lấy địa đồ khu vực phụ cận. Tiếp theo, hắn lại đi thưởng thức một chút thức ăn mỹ vị của tòa Giao Dịch Linh Điện này.

Nhưng ngay vào lúc này, Cổ Thần Ấn nằm trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong bỗng nhiên bắt đầu chuyển động. Những đường tể văn thanh sắc trên đó đột nhiên nhấp nháy trận trận quang trạch trong suốt.

- Chuyện gì xảy ra?

Ý niệm Triệu Phong khẽ động, tiến vào Không gian Trữ vật.

- Đây là... Không tốt!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, thần sắc nhất thời đại biến.

Lúc vừa mới đến Thần vực Man Hoang, Triệu Phong đã quyết định sẽ hạn chế tối đa sử dụng Cổ Thần Ấn, nhưng về sau đã từ từ quên mất cái quyết định kia. Dù sao, theo như hắn nghĩ, địa bàn thế lực của Thiên Phật Chân Thần kia, có lẽ vẫn còn cách mình rất xa, căn bản không có khả năng tìm được tới đây.

Nhưng mà lúc này, Cổ Thần Ấn lại đột nhiên phát sinh dị biến, giống như là đang cảnh báo vậy, chấn vang trong đầu Triệu Phong.

- Chạy mau!

Triệu Phong trực tiếp thu Hàn Ngưng Nhi vào trong Tiểu Thế giới Huyền Thành, chuẩn bị bỏ chạy.

Nhưng ngay vào lúc này, khắp không gian thiên địa bên ngoài trực tiếp tối sầm lại.

Vù vù!

Trong mây mù cuộn cuộn đen như mực truyền ra trận trận thanh âm yêu quỷ phẫn nộ rít gào. Uy thế kinh thiên chấn địa kia khiến cho tất cả mọi người trong Giao Dịch Linh Điện đều phải chấn động toàn thân.

Mà tại trung tâm phiến hắc vụ ngập trời kia, có một gã nam tử trung niên da đen sẫm đang đứng trên đó, khuôn mặt trần ngập tử văn yêu dị thể hiện ra cảm giác nguy hiểm tà dị.

Người này, chính là Hắc Thiên Cổ Thần!

- Lại có cường giả Cổ Thần đến tòa Giao Dịch Linh Điện này!

- Không biết là vị Cổ Thần nào đến nơi này?

- ...

Bên trong Giao Dịch Linh Điện vang lên từng đợt thanh âm trò chuyện nghị luận. Ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía phương xa, đều mang theo thần sắc sùng kính.

Quý Hà Tộc sau lưng tòa Giao Dịch Linh Điện này bất quá chỉ là một thế lực Tứ tinh rưỡi mà thôi, bởi vậy bình thường căn bản rất khó gặp được cường giả Cổ Thần xuất hiện.

Thế nhưng bỗng nhiên lúc này, trận pháp kết giới bốn phía xung quanh Giao Dịch Linh Điện chợt ầm ầm một tiếng trực tiếp nghiền nát.

- Chuyện gì xảy ra? Sao gã cường giả Cổ Thần kia lại phá hủy trận pháp kết giới?

- Hắn muốn làm gì?

- ...

Tất cả mọi người trong Giao Dịch Linh Điện nhất thời thất kinh một trận. Vốn dĩ bọn họ đều cho rằng, gã cường giả Cổ Thần này chỉ đi ngang qua nơi đây mà thôi, nhưng hiện tại xem ra, tình huống có chút không đúng.

- Hắc hắc... chính là người!

Trong tay Hắc Thiên Cổ Thần cầm một khối sắt nhỏ màu đen. Mà ánh mắt của hắn lại nhìn chằm chằm trên người một gã nam tử tóc hoàng kim bên trong Giao Dịch Linh Điện.

1239. Chương 1236: Cổ Thần Cường Hãn

Khắp thiên địa thuận một mảnh tối đen, bên trong đó có vô số u hồn quỷ phách, gào thét rít gào, giống hệt như Địa ngục âm trầm đáng sợ.

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, dưới uy áp của Hắc Thiên Cổ Thần, vô số cường giả đều kinh hoàng run rẩy. Bọn chúng có cảm giác, vị Cổ Thần này chính là chúa tể của mảnh thiên địa này, mà tính mạng của bọn họ lại tùy ý để cho đối phương xâm lược.

Sưu!

Ngay vào lúc này, người trấn thủ của Quỷ Hà Tộc bên trong Giao Dịch Linh Điện trực tiếp bay ra.

- Tiền bối, vì sao lại nhắm vào Giao Dịch Linh Điện của Quỷ Hà Tộc chúng ta?

Ánh mắt gã Chân Thần Lục giai trấn thủ Giao Dịch Linh Điện này vô cùng ngưng trọng.

Chín giai Chân Thần, trước Lục giai, chênh lệch giữa mỗi một giai cũng không lớn lắm, rất nhiều cường giả Chân Thần cường hãn của các đại thế lực cũng có thể chống lại đối thủ cao hơn hắn một giai.

Nhưng mà chênh lệch giữa Chân Thần Lục giai cùng Cổ Thần Thất giai, lại vô cùng lớn, giống như khoảng cách giữa trời và đất vậy!

Nhìn về phía gã cường giả Cổ Thần ẩn bên trong hư không tối tăm mông lung, gã Chân Thần Lục giai này cảm giác vô cùng áp lực, tâm thần run rẩy không thôi. Bởi vì hắn nhìn ra được, đối phương là Hắc Yêu Tộc, bài danh thứ 82 trong Thái Cổ Vạn Tộc bảng!

Trong Giao Dịch Linh Điện, Triệu Phong bước chân phóng chạy cũng mạnh mẽ dừng lại!

Hắn căn bản không ngờ tới Cổ Hồn Điện, thế lực sau lưng Thiên Phạt Chân Thần, lần này lại xuất động cường giả Cổ Thần đến đây truy sát hắn.

Triệu Phong từng đối mặt qua một vị Cổ Thần của Tinh Thần Lâu, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, vị Cổ Thần trước mắt này càng khủng bố cường đại hơn rất nhiều.

Oanh vù vù!

Sau lưng Triệu Phong ngưng tụ ra một cặp lôi đình vũ dực, dự định phóng chạy.

- Hừ!

Hắc Thiên Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Theo tiếng hừ này của hắn, khắp thiên địa cũng ầm ầm nổ vang một trận.

Oanh phanh!

Cặp lôi đình vũ dực ngưng tụ ra sau lưng Triệu Phong liền trực tiếp bị đánh tan!

Đồng thời, Triệu Phong còn gặp phải một cỗ lực lượng Áo nghĩa vô hình trùng kích, thể phách linh hồn cũng gặp phải thương thế nhất định. Các tòa kiến trúc bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng dưới sự trùng kích của lực lượng Áo nghĩa cường đại kia, toàn bộ hóa thành tro bụi!

- Thật cường đại!

Tâm thần Triệu Phong chấn động.

Giờ phút này, hần cảm giác lực lượng Lôi Điện trong không gian thiên địa không còn sót lại chút nào. Lôi Quang Thiểm Điện của hần căn bản không thể nào phát huy ra bất cứ tác dụng gì.

Đây chính là lực lượng của Cổ Thần! Thần lực Áo nghĩa của Cổ Thần vô cùng cường đại, có thể gạt bỏ tất cả các lực lượng thuộc tính còn lại ra khỏi mảnh không gian của mình.

Đương nhiên, không chỉ một mình Triệu Phong gặp phải ảnh hưởng của Hắc Thiên Cổ Thần. Một vài người đứng cách Triệu Phong quá gần, thực lực hơi thấp một chút, suýt chút nữa đã bị trực tiếp đánh chết.

- Tiền bối, xin hãy dừng tay!

Gã Chân Thần Lục giai kia có chút buồn bực. Hần không rõ vì sao Cổ Thần của Hắc Yêu Tộc lại cố ý muốn làm khó Quý Hà Tộc như vậy.

- Cút!

Hắc Thiên Cổ Thần quát lớn một tiếng.

Oanh!

Một tầng lốc xoáy hắc sắc vô hình thổi quét thẳng về phía gã Chân Thần Lục giai kia. Trong nháy mắt, gã Chân Thần Lục giai kia đã bị đánh lui về phía sau mấy ngàn dặm, toàn thân dày đặc vết thương, sắc mặt cực kỳ kinh hoàng.

Sau đó, ánh mắt Hắc Thiên Cổ Thần trực tiếp hạ xuống trên người Triệu Phong.

Thời khắc này, Triệu Phong có cảm giác phảng phất như bị toàn bộ phiến thiên khung này trấn áp, thừa nhận trọng áp cực kỳ khủng bố, thân thể không thể động đậy nổi.

- Nói cho ta biết, Thiên Phật Chân Thần chết như thế nào?

Hắc Thiên Cổ Thần lạnh lùng hỏi.

Thiên Phật Chân Thần chính là hậu bối của Hắc Thiên Cổ Thần, mà hần vẫn luôn thập phần không hiểu nổi, với thực lực của Thiên Phật Chân Thần cộng thêm Thần khí trong tay, không ngờ nhiệm vụ lại thất bại, hơn nữa còn bỏ mình ở một địa phương bụi bặm, cường giả mạnh nhất còn chưa đạt tới Chuẩn Thần kia nữa.

Bởi vậy, Hắc Thiên Cổ Thần phi thường muốn biết được nguyên nhân.

Triệu Phong nhìn về phía gã Cổ Thần này, sâu trong linh hồn có một loại cảm giác lạnh lẽo vô cùng.

Đối phương đồng dạng cũng là Hắc Yêu Tộc, hơn nữa lại để ý đến Thiên Phật Chân Thần như vậy, Triệu Phong làm sao dám nói cho đối phương biết, Thiên Phật Chuẩn Thần là do chính mình giết chết.

Hiện tại, trong lòng Triệu Phong đang không ngừng suy tư phương pháp đào sinh.

Thế nhưng Triệu Phong lại phát hiện, đối mặt với cường giả Cổ Thần cường đại như vậy, chính mình tựa hồ không hề có lực lượng chống lại!

- Chỉ còn cách như vậy!

Ánh mắt Triệu Phong trầm xuống, ý niệm chìm vào sâu bên trong Tả Mâu.

Bá!

Sau một khắc, thân thể Triệu Phong đã biến mất tại chỗ.

- Hửm?

Thần sắc Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên kinh ngạc, nhưng lập tức lại lộ ra nụ cười tà dị.

- Không nghĩ tới người còn sở hữu một không gian cao cấp như vậy! Tuy rằng phiến không gian này vô cùng phù hợp với không gian của Thần vực Man Hoang, hầu như ẩn nấp hoàn mỹ vào trong không gian của Thần vực Man Hoang, nhưng mà người cho rằng ta không làm gì được người sao?

Hắc Thiên Cổ Thần cười quái dị một tiếng, dáng vẻ thoát nhìn thập phần cao hứng.

Vốn dĩ hắn chạy tới truy sát Triệu Phong chỉ vì muốn lấy lại Cổ Thần Ấn, nhưng bây giờ có thể thu hoạch một cái không gian cao cấp như vậy, làm sao không khiến cho hắn vui vẻ được?

- Để cho người kiến thức một chút lực lượng của Cổ Thần a!

Hắc Thiên Cổ Thần ngửa mặt lên trời cười lớn, cả người toát ra yêu khí đằng đằng.

- Chạy mau!

Bên trong Giao Dịch Linh Điện, vô số cường giả lập tức phóng chạy ra ngoài. Cổ Thần xuất thủ, chắc chắn là sẽ long trời lở đất, bọn chúng nào dám dừng lại ở phụ cận?

Hắc Thiên Cổ Thần huy mạnh song trảo hắc sắc, nhắm ngay địa phương vừa rời Triệu Phong biến mất, trảo mạnh một cái.

Khoảnh khắc này, tất cả lực lượng trong thiên địa nhất thời tụ tập lại chỗ địa phương Triệu Phong đã biến mất kia.

Oanh vù vù!

Cổ công kích cường hãn kia ẩn chứa lực lượng Không Gian Áo Nghĩa cao cấp, hung hăng đánh vào trong hư không, khiến cho không gian xuất hiện một cổ chấn động kịch liệt.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên truyền đến một trận đau đớn mãnh liệt.

- A! Người này thật cường đại!

Triệu Phong nhất thời ôm chặt lấy Tả Mâu.

Lúc còn ở Thiên Vũ Đảo, mấy tên Chân Thần kia kiến thức hẹp hòi, ngay cả Không Gian Thuần Di cũng không biết, Triệu Phong trốn vào Mộng Cảnh Thái Cổ, bọn chúng tự nhiên không thể làm gì được.

Nhưng mà Hắc Thiên Cổ Thần của Cổ Hồn Điện này, chính là tồn tại xuất sắc trong Cổ Thần, thân mang Không Gian Áo Nghĩa cao cấp, có thể phát hiện ra Triệu Phong. Đồng thời hắn thi triển ra công kích mang tính hủy diệt, chấn động hư không, có thể xỏ xuyên qua, công kích đến phiến không gian mà Triệu Phong đang ẩn núp.

Mà Mộng Cảnh Thái Cổ lại chính là không gian bản nguyên của Thần Mâu Triệu Phong, bởi vậy có thể tạo thành thương tổn cho Thần Mâu của Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong phủ lên Trường bào Thời Không, rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

Xung quanh địa phương Triệu Phong xuất hiện vẫn còn lưu lại không gian ba động kịch liệt, không thể nào trực tiếp Thuần di.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị một lần nữa thử phóng chạy, hắn chợt phát hiện ra, phía phương xa tựa hồ có chút dị dạng!

- Hửm? Trường bào Thời Không!

Trên mặt Hắc Thiên Cổ Thần lộ ra thần sắc kinh hãi.

Xem ra chuyển đi này cũng không có lãng phí a!

Vù vù!

Hắc Thiên Cổ Thần giơ cánh tay trái lên chuẩn bị giết chết Triệu Phong, cướp đi hết thảy mọi thứ trên người hắn.

- Ta biết rõ Thiên Phật Chân Thần chết như thế nào!

Nhưng ngay vào lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

- Nói!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần ngưng đọng.

- Hắc là bị ta giết chết!

Triệu Phong cười ha hả.

- Người muốn chết!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần đại biến, giống như một tên hung thần lệ quỷ vậy. Hắc có cảm giác vừa rồi Triệu Phong chính là đã đùa giỡn hắc.

Mà ngay tại thời điểm Hắc Thiên Cổ Thần chuẩn bị giết chết Triệu Phong, thì...

- Người không thể giết ta!

Triệu Phong một lần nữa cười nói.

- Tiền bối Cổ Thần trong tộc ta đã đến, người nhất định phải chết!

Ánh mắt Triệu Phong liếc nhìn về phía phương xa.

Ngay vào lúc này, một cổ uy áp thiên địa thuộc về Cổ Thần đột nhiên hàng lâm.

Từ phía chân trời xa xa, ba đạo thân ảnh đang rất nhanh bay về phía này. Kẻ cầm đầu, toàn thân lấp lánh ngân quang tử ngọc, trong tay cầm một cái Sưu Tra Nghi, tần suất nhấp nháy của quang cầu tinh thể trên Sưu Tra Nghi đã nhanh chóng đến mức tận cùng.

Người tới, chính là Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện!

Mấy năm trước, Triệu Phong thành công chạy ra khỏi Cổ Lũng Vực, Tử Dạ Điện, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, mặt mũi hoàn toàn mất sạch! Vì vậy, sau khi cao tăng Tử Dạ Điện trải qua thương nghị, đã phái ra mấy Tiểu đội, âm thầm tiến vào Thiên Vận Vực, tiến hành lục soát bí mật.

Mà Tiểu đội của Dạ Long Cổ Thần chính là một Tiểu đội trong số đó.

Bọn chúng liệu định, Triệu Phong cho là mình đã thoát khỏi truy sát, nhất định sẽ thả lỏng cảnh giác. Bởi vậy, địa điểm mà các đội ngũ của Tử Dạ Điện lục soát chủ yếu là trong các Giao Dịch Linh Điện.

Trùng hợp, thời điểm Dạ Long Cổ Thần sắp tiếp cận tòa Giao Dịch Linh Điện này, Sưu Tra Nghi đột nhiên có tình huống.

- Hai cường giả Cổ Thần, dường như đều không phải là người của Thiên Vận Vực! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng gã Chân Thần Lục giai tọa trấn Tòa Giao Dịch Linh Điện này kinh nghi bất định, khẽ lui về phía sau.

Cùng lúc đó, các cường giả trong Giao Dịch Linh Điện ở gần đó đều đã tránh ra rất xa.

- Cổ Thần, Hắc Yêu Tộc!

Ánh mắt Dạ Long Cổ Thần khẽ ngưng đọng, nhìn chằm chằm về phía Hắc Thiên Cổ Thần.

- Hồng бет! Không nghĩ tới lại để cho Cổ Thần của Thiên Vận Vực bắt được Triệu Phong trước!

Dạ Long Cổ Thần âm thầm truyền âm cho hai gã Chân Thần khác của Tử Dạ Điện.

- Bảo vật trên người Triệu Phong, tuyệt đối không thể rơi vào trong tay những Cổ Thần khác!

Một gã Chân Thần Lục giai còn lại truyền âm nói.

Bọn chúng cho rằng, Hắc Thiên Cổ Thần bắt giữ Triệu Phong là bởi vì tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia.

Nhưng mà kiện bảo vật này quá mức trân quý, Tử Dạ Điện tuyệt đối không thể để cho các thế lực khác đạt được. Hơn nữa bọn chúng vì muốn vãn hồi mặt mũi của Tử Dạ Điện, cũng không thể tay không mà quay về.

- Một lát nữa ta sẽ ngăn cản hắc, các người cấp tốc đánh chết Triệu Phong, sau đó lui lại!

Dạ Long Cổ Thần truyền âm cho hai gã Chân Thần kia.

- Tử Dạ Tộc, các người hẳn là không có quan hệ gì với tên tiểu tử này a?

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần hơi trầm xuống.

Theo như hắn thấy, huyết mạch của Triệu Phong không phải là huyết mạch Tử Dạ Tộc, không có khả năng là người của Tử Dạ Tộc.

Nhưng ngay đúng lúc này, Dạ Long Cổ Thần đã trực tiếp phóng thẳng về phía hắn.

- Muốn chết!

Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời giận dữ.

Lúc Hắc Thiên Cổ Thần hành sự ở những Vực khác, vẫn luôn thu liễm tính tình, hiện tại một gã Cổ Thần của Tử Dạ Tộc, không ngờ lại dám trực tiếp xuất thủ với hắn như vậy.

Ở đằng xa, Triệu Phong kinh hãi cười lớn. Hắn cũng không biết bởi vì nguyên nhân gì mà cường giả Cổ Thần của Tử Dạ Điện lại trực tiếp xuất thủ với Hắc Thiên Cổ Thần như vậy. Nhưng đây tuyệt đối là cơ hội tốt nhất của hắn.

Hưu!

Bởi vì nguyên nhân không gian không ổn định, cho nên Triệu Phong không thể thi triển Thuấn di được, chỉ có thể trực tiếp phi độn chạy đi.

Nhưng ngay đúng lúc này, hai cường giả Chân Thần còn lại của Tử Dạ Điện đã trực tiếp giết thẳng về phía Triệu Phong.

- Tiểu tử, chết đi cho ta!

Hắc Thiên Cổ Thần sát ý đã quyết, mặc kệ công kích của Dạ Long Cổ Thần, trao mạnh một cái về phía Triệu Phong.

Oanh vù vù!

Chỉ thấy một đạo toàn phong cự trảo tử hắc sắc chọt xé rách thiên khung, nghiền áp về phía Triệu Phong.

- Gã Cổ Thần này, thật mạnh!

Thần sắc hai cường giả Chân Thần của Tử Dạ Điện cả kinh, lập tức tránh lui về phía sau.

- Chờ tiểu tử kia chết rồi, mới trực tiếp lục soát đồ vật trên người hắn!

Gã nam tử trung niên mỉm cười nói.

- Ủm!

Nàng mỹ phụ da tím còn lại gật đầu.

Oanh phanh!

Một trảo của Hắc Thiên Cổ Thần đã bao phủ toàn thân Triệu Phong trong đó.

- Có chút không đúng!

Gã nam tử trung niên kia khẽ nhú mày.

Yên vụ tử hắc sắc chậm rãi tản đi, một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc bay trở lại trong tay Triệu Phong. Mà Triệu Phong thì hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, bỏ chạy về phía viễn phương.

- Mau đuổi theo!

Thần sắc mỹ phụ da tím kia đại biến, trực tiếp đuổi theo.

Thế nhưng, sau khi Triệu Phong chạy được một khoảng cách, liền trực tiếp thi triển Không Gian Thuấn Di, biến mất không thấy đâu nữa.

Mà bên kia, Hắc Thiên Cổ Thần cùng Dạ Long Cổ Thần đã khai chiến.

Một khắc này, cả thiên địa trong phương viên vạn dặm tràn đầy hào quang tử hắc sắc.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần cả kinh. Đầu là cường giả Cổ Thần, nhưng thực lực của đối phương so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều!

- Tiểu tử kia lại không chết?

Lúc này Thần thức Hắc Thiên Cổ Thần đảo qua phía Triệu Phong một cái, phát hiện có cái gì đó không đúng.

Một chiêu vừa rồi hắn đánh ra, Triệu Phong nhất định hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng mà kết quả, không biết Triệu Phong đã dùng thủ đoạn gì đón đỡ được, lại xoay người bỏ chạy.

Bên kia, Triệu Phong sau khi sử dụng cung điện tinh thể ngũ sắc đón đỡ một kích của Hắc Thiên Cổ Thần, mặc lên người Trường bào Thời Không, liên tục thi triển Thuần di bỏ chạy.

Mà sau lưng hắn, hai gã cường giả Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện, trình độ Không Gian Áo Nghĩa thấp hơn Triệu Phong không ít, vừa không có loại bảo vật Trường bào Thời Không này, dần dần đã mất đi bóng dáng của Triệu Phong.

oOo

Bá!

Trong hư không đột nhiên hình thành một đạo sóng gợn, thân hình Triệu Phong từ trong đó trực tiếp nhảy ra.

- Xem ra, ta đã quá khinh suất rồi! Không nghĩ tới Tử Dạ Điện vẫn còn chưa chịu buông tha! Bất quá cũng nhờ có bọn chúng, mới giúp ta giải quyết được gã Cổ Thần Cổ Hồn Điện phiền phức kia...

Sắc mặt Triệu Phong âm trầm, tiếp tục viễn độn.

Thời điểm phóng chạy, ý niệm Triệu Phong tiến vào trong Không gian Trữ vật, xuất ra Phong Thần Thạch, trấn áp Cổ Thần Ẩn lại.

1240. Chương 1237: Đến Tử Linh Vực

Sau khi Triệu Phong còn sống dưới một kích của Hắc Thiên Cổ Thần, ngoài ý muốn đào tẩu, hai gã Cổ Thần bắt đầu câu thông với nhau. Lập tức, tất cả mọi chuyện liền sáng tỏ.

- Lần này là ta đường đột rồi!

Dạ Long Cổ Thần thoáng chút áy náy nói. Mới vừa rồi là do hắn xuất thủ trước.

- Hóa ra tên tiểu tử này còn dám trộm vật phẩm của Cổ Hồn Điện a!

Dạ Long Cổ Thần tiếp tục nói.

Đương nhiên, hắn thật sự cũng không tin thưởng thuyết pháp này của Hắc Thiên Cổ Thần. Hiện tại Triệu Phong chỉ mới là Chuẩn Thần, trước đây làm sao có thể từ Vực của Cổ Hồn Điện chạy tới Cổ Lũng Vực, lại còn trộm đi đồ vật của Cổ Hồn Điện được?

Bất quá Dạ Long Cổ Thần chỉ cần biết rằng, mục đích của Hắc Thiên Cổ Thần không phải là tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia là được.

- Không tốt! Tiểu tử kia chạy thoát rồi!

Dạ Long Cổ Thần nhận được truyền âm của hai cường giả Tử Dạ Điện còn lại, sắc mặt nhất thời phẫn nộ.

Hai gã cường giả Chân Thần Ngũ giai mà hắn mang tới, không ngờ lại bị Triệu Phong bỏ rơi rồi!

Hừu! Hừu!

Hai vị cường giả Cổ Thần trực tiếp Thuấn di đuổi theo.

- Các hạ yên tâm! Trong tay ta có Sư Tra Nghi đặc chế... Hơn nữa ta còn biết mục đích của tiểu tử kia!

Dạ Long Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

o0o

Sau khi Triệu Phong sử dụng Không Gian Thuấn Di phóng chạy một đoạn đường, lập tức thay đổi phương hướng.

Phạm vi bao phủ của thần niệm Cổ Thần rất rộng, hơn nữa trong tay Dạ Long Cổ Thần còn có Sư Tra Nghi. Chỉ cần phương hướng bọn chúng truy tung đại khái tương đồng với phương hướng Triệu Phong bỏ chạy, rất nhanh liền có thể đuổi kịp chính mình.

Trong thời gian này, Triệu Phong vẫn luôn sử dụng Không Gian Thuấn Di chạy đi. Mỗi khi tiêu hao đạt đến cực hạn, sẽ để cho Hàn Ngưng Nhi dùng Sinh Mệnh Chi Mâu giúp mình khôi phục lại.

Một ngày sau, Triệu Phong thoáng dừng lại nghỉ ngơi một chút.

- Cổ Thần! Sớm muộn có một ngày, ta sẽ dẫm nát các ngươi dưới chân mình!

Trong mắt Triệu Phong tràn đầy thần sắc kiên định, nghiêng răng nói.

Hiện tại, thực lực của hắn đã không phân cao thấp với Thôn Thiên Chuẩn Thần, Thiên kiều mạnh nhất của Cổ Lũng Vực. Nếu như Thôn Thiên Chuẩn Thần nắm chắc có thể chứng đạo Thần vị Tứ giai, như vậy Triệu Phong nhất định cũng có khả năng này!

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Tứ giai, ngày sau bước lên con đường Cổ Thần cũng sẽ thuận lợi vô cùng. Nếu không có gì bất trắc xảy ra, hoàn toàn có thể một đường đạt tới Cổ Thần đỉnh phong!

Bởi vậy, Triệu Phong hoàn toàn nắm chắc, chỉ cần hắn có thể sống sót, liền nhất định có thể rửa sạch sự sỉ nhục ngày hôm nay.

- Ngươi nhất định có thể!

Ở một bên, cặp mắt Hàn Ngưng Nhi nhộn nhạo sáng biếc, tiếp tục giúp Triệu Phong trị liệu khôi phục.

Hàn Ngưng Nhi chưa từng thấy qua người nào có thiên phú giống như Triệu Phong vậy. Một đường đi tới, nàng tận mắt chứng kiến kỳ tích của Triệu Phong, nàng hoàn toàn tin tưởng Triệu Phong nhất định có thể làm được.

Sau khi khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, Triệu Phong lại tiếp tục chạy đi.

Lần này, hắn cải biến lộ tuyến, dọc theo đường đi cẩn thận vô cùng.

Dạ Long Cổ Thần có thể gặp được Triệu Phong một cách trùng hợp như vậy, nhất định là biết rõ mục đích cuối cùng của Triệu Phong! Triệu Phong không phải là người ngu, tự nhiên có thể nghĩ đến điểm này, cho nên hắn mới cải biến lộ tuyến.

o0o

Trong chớp mắt, hai mươi lăm năm đã trôi qua.

Tử Linh Vực, một trong những Đại vực phồn hoa nhất của Thần vực Man Hoang. Trong Tử Linh Vực có bốn đại thế lực Ngũ tinh, mỗi thế lực cũng đều vô cùng cường hãn.

Mà một vài khu vực không người trong Tử Linh Vực, hoặc là có hoàn cảnh hung hiểm đặc thù, hoặc là đều bị những Yêu Thần thấp phần cường đại chiếm giữ.

Khu vực biên cảnh Tử Linh Vực, trong một phiến cổ lâm dày đặc, từng gốc từng gốc cổ mộc thật lớn đâm thẳng lên tận trời. Từ xa nhìn lại, tầng mây liên miên không dứt kia, giống như là tầng lá xanh của phiến cổ lâm này vậy.

Trong cổ lâm hôn ám, một chi đội ngũ sáu người đang cấp tốc chạy nhanh về phía trước.

- Mọi người cẩn thận một chút! Không ít đội ngũ lúc tiến vào Tử Linh Vực, đã bị thua thiệt trong Xuyên Thiên Lâm tại khu vực biên cảnh này rồi!

Một lão giả áo xám, trong tay cầm một cái viên hoàn màu tím sẫm, đi ở phía trước dẫn đường. Hắn một đầu tóc dài màu đỏ sẫm, bên ngoài thân thể cũng có một tầng lân vân tử sắc tương đối rõ ràng.

- Vâng!

Năm người còn lại trong đội ngũ nhất tề gật đầu.

Trong đội ngũ sáu người này, vị lão giả áo xám kia là Chân Thần Tứ giai, còn có hai gã nam tử cường tráng là Chân Thần Tam giai, ba gã thanh niên còn lại đều là Chuẩn Thần.

- Hà thúc, có Âm Hồn Hoàn trong tay ngài, chúng ta làm sao có thể có nguy hiểm gì chứ?

Trong đội ngũ, một nàng thiếu nữ áo đỏ cười đùa nói. Những người còn lại trong đội ngũ cũng cười cười, nhưng không nói gì.

Hà thúc khẽ gật đầu, Thần khí Âm Hồn Hoàn trong tay hắn có khả năng tăng lên phạm vi Thần thức bao phủ, đồng thời có tác dụng che giấu khí tức Thần thức, thuộc về Thần khí loại thăm dò cực kỳ hi hữu.

Nhưng mà chuyện gì cũng không tuyệt đối. Ngoại trừ Thái Cổ Vạn Tộc, cũng không thiếu một vài chủng tộc Yêu Thần thực lực thập phần cường hãn, có được thiên phú thần thông vô cùng cường đại.

- Hửm?

Đúng vào lúc này, sắc mặt Hà thúc khẽ biến. Toàn bộ đội ngũ nhất thời dừng lại.

Rầm rầm!

Rất nhanh, một trận thanh âm oanh long khổng lồ nhanh chóng truyền tới. Cách đội ngũ sáu người này chừng mấy vạn dặm, bốn đạo nhân ảnh đang cấp tốc lao đi.

Bốn người này một đen ba tím, đúng là Hắc Thiên Cổ Thần cùng ba người bọn Dạ Long Cổ Thần. Những nơi bốn người này đi qua, thiên địa phong vân biến sắc, mà hết thảy mọi thứ trở ngại trước mặt bọn họ đều bị cỗ lực trùng kích cường hãn kia đánh tan.

- Grào grào grào!

Khắp nơi bên trong Xuyên Thiên Lâm truyền tới từng đợt thanh âm Yêu thú kinh hãi gào thét. Sau đó, khắp cổ lâm vang lên một trận âm âm vang dội liên miên không dứt.

- Tiểu tử kia đến Tử Linh Vực làm gì?

Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên hỏi.

- Nghe nói là đưa Sinh Mệnh Chi Mâu tới đây! Đoán chừng là hắn muốn mượn nhờ Sinh Mệnh Chi Mâu để nắm lấy một đại thể lực nào đó a!

Dạ Long Cổ Thần cũng không biết rõ ràng lắm, chỉ có thể suy đoán.

Hừu!

Bốn người này giống như một thanh lợi kiếm xỏ xuyên qua tất cả, trực tiếp xuyên qua Xuyên Thiên Lâm, hủy diệt tất cả mọi thứ dọc đường đi của bọn họ.

oOo

Tại phương xa, đội ngũ sáu người kia ngơ ngác đứng lặng tại chỗ.

- Trong bốn người kia, có hai cường giả Cổ Thần!

Hà thúc hít sâu một hơi, lập tức nói.

- Cổ Thần?

Trong đội ngũ, ba gã thanh niên Chuẩn Thần kia hít sâu một hơi, trong mắt lộ ra thần sắc sùng kính.

Bọn họ muốn xuyên qua Xuyên Thiên Lâm, lúc đi đường cần phải phi thường cẩn thận. Nhưng mà đội ngũ hai cường giả Cổ Thần kia lại dùng loại phương thức thô bạo dã man này, toàn lực phi hành, không đếm xỉa tất cả nguy hiểm trên đường.

- Tiếp tục chạy đi!

Đợi sau khi đội ngũ hai cường giả Cổ Thần kia rời đi, Hà thúc trực tiếp nói.

Nhưng mà, sáu người vừa đi tới không bao lâu, liền thả chậm bước chân. Sắc mặt Hà thúc hơi trầm xuống, Thần thức đảo qua phương xa.

- Không xong! Vừa rồi hai cường giả Cổ Thần kia đi qua nơi đây, đã dẫn tới Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm bạo loạn rồi!

Sắc mặt Hà thúc có chút tái nhợt.

- Sao có thể như vậy?

Nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ nhất thời biến sắc, cặp thanh mâu trong suốt long lanh tràn ngập thần sắc sợ hãi.

Vù vù vù!

Dần dần, từng cỗ từng cỗ khí tức yêu lệ hung ác thông thiên từ các nơi lan tràn tới.

- Lui về phía sau! Đợi sau khi Yêu thú bình ổn trở lại mới tiếp tục đi tới!

Hà thúc lập tức hạ lệnh.

Hiện tại toàn bộ Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm đã bị kinh động, tâm tình tương đối nóng nảy. Bọn họ tùy tiện tiến về phía trước, chỉ sợ rước lấy nguy cơ vô cùng mà thôi.

Sau đó, toàn bộ đội ngũ liền kết thành một đoàn, ba Chuẩn Thần thực lực yếu kém đi ở trung tâm, cả đội ngũ hình thành một cái chỉnh thể, cấp tốc lui nhanh về phía sau.

Ngay vào lúc này, giữa cổ lâm nguyên thủy hôn ám, trong tầng mây giữa bầu trời, đột nhiên xuất hiện mấy đạo thân ảnh khí thế ngập trời.

- Grào!

Một con sư thú kim sắc thật lớn, mang theo một trận phong bạo kim sắc, đầu tiên kéo tới.

Chỉ thấy Hà thúc kia chợt tiến về phía trước, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm ám hồng sắc, chém ra một đạo sóng gợn viêm nhiệt hơi chút vụn vụn.

Cùng lúc đó, một vài Yêu thú cường hãn ở những phương vị khác cũng đã mạnh mẽ phóng tới.

Trong đám Yêu thú này, đại đa số chỉ là Yêu Thần Tam giai trở xuống, đơn đả độc đấu đều không phải là đối thủ của Hà thúc, nhưng mà bọn chúng thắng ở số lượng nhiều.

Oanh! Phanh! Oành!

Đội ngũ sáu người một bên ngăn cản sự của tiến công đàn Yêu thú đông đúc, một bên cấp tốc lui về phía sau.

Nhưng ngay tại lúc này, ánh mắt Hà thúc chợt ngưng đọng, nhìn chăm chú về chỗ nào đó bên trong đám mây.

Bỗng nhiên, thiên địa phong vân đột nhiên dừng đọng, một cự ảnh màu đen giống như một đạo lôi đình hắc sắc đột nhiên từ trong tầng mây phóng thẳng xuống.

- Không tốt! Là Thuần Quang Ứng, Yêu Thần Tứ giai!

Hà thúc nhất thời quát lớn.

Trước đây chưa xuất hiện Yêu Thần Tứ giai, hẳn còn có thể ổn định được cục diện, hiện tại bọn họ đã không còn bất cứ phần thắng nào nữa.

Sáu người lập tức thi triển ra át chủ bài của mình, một bên kèm chế đấm Yêu Thần đông đúc, một bên cấp bách vội vàng lui về phía sau.

o0o

Hai tháng sau, hai đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trong Xuyên Thiên Lâm tại khu vực biên cảnh Tử Linh Vực.

- Cuối cùng cũng tới Tử Linh Vực!

Cặp mắt Triệu Phong lấp lánh tinh quang.

Trải qua hai mươi lăm năm, rốt cuộc hẳn cũng xuyên qua ba Đại vực, đi tới Tử Linh Vực. Đây là đoạn lộ trình dài dòng nhất từ trước đến nay mà Triệu Phong từng hành tẩu qua.

Lúc này trên khuôn mặt anh tuấn của Triệu Phong tràn ngập vẻ lãnh đạm, từng góc cạnh đường cong phân minh, thân thể càng lộ vẻ cường tráng. Trong con người thâm thúy trầm tĩnh ẩn giấu một cỗ quang mang sắc bén.

- Người tới Tử Linh Vực là muốn làm gì?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi mỉm cười hỏi. Một đường đi tới, hai người đã cùng trải qua vô số nguy hiểm sinh tử, quan hệ cũng từ từ rút ngắn lại.

- Tìm người!

Ánh mắt Triệu Phong dõi mắt về phía phương xa.

Hắn cũng không nghĩ tới, Thần vực Man Hoang lại rộng lớn như vậy, muốn tìm một người lại gian nan đến thế. Đã qua lâu như vậy, không biết cuộc sống hiện tại của Vũ Phi trôi qua thế nào?

- A!

Hàn Ngưng Nhi nhìn thấy một tia nhu tình nhàn nhạt hiện lên trong ánh mắt bình đạm thâm thúy của Triệu Phong. Chẳng biết tại sao, trong lòng nàng có chút thất lạc.

Đúng vào lúc này, ánh mắt Triệu Phong khẽ nhướng lên, nhìn về phía xa xa. Hàn Ngưng Nhi cũng thả chậm bước chân, tựa hồ đã nghe thấy cái gì.

- Các hạ, xin hãy cứu giúp chúng ta!

Ngay lúc này, một đạo thanh âm linh hồn đột nhiên phóng thẳng vào trong não hải Triệu Phong.

- Đi!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, lập tức bay thẳng về phía đạo thanh âm kia truyền tới.

Hắn đối với Tử Linh Vực hoàn toàn không biết gì cả, ngay cả địa đồ tin tức cũng không có. Hiện tại đúng lúc, có thể lấy được những thứ này từ trên người đám người cầu cứu kia.

Đập vào trong mắt hắn, là một đội ngũ do sáu người tạo thành, hiện tại đều đã bị trọng thương, đang bị mười đầu Yêu Thần vây khốn.

- Hai gã Chuẩn Thần?

Trong đội ngũ, hai gã nam tử cường tráng kia đảo mắt qua hai người Triệu Phong, thoáng dừng lại chốc lát trên người Hàn Ngưng Nhi, sau đó lập tức khổ sở nói.

- Tiểu huynh đệ, người đi đi! Nơi này có một đầu Yêu Thần Tứ giai, bốn đầu Yêu Thần Tam giai... Các người không giúp được chúng ta đâu!

Hà thúc nhú mảy, trực tiếp nói. Vừa rồi hấn nhờ vào Âm Hồn Hoàn, từ rất xa đã cảm giác được có người đi ngang qua phụ cận, mới truyền âm tiến hành cầu cứu. Lại không nghĩ rằng, đối phương chỉ là hai gã Chuẩn Thần!

Những người còn lại nhìn về phía hai người Triệu Phong, sắc mặt vui mừng cũng nhất thời trầm xuống.

Từ hai tháng trước đây, bọn họ đã bị đám Yêu Thần này cuốn lấy, như thế nào cũng không thoát ra được. Trải qua chiến đấu liên tục, bọn họ dần dần bị vây khốn. Nếu không phải trước khi tới đây đã chuẩn bị đầy đủ, sợ rằng từ lâu đã bỏ mạng tại nơi này. Vừa rồi vốn tưởng rằng có thể được cứu viện, nhưng lại phát hiện đi qua nơi đây chỉ là hai gã Chuẩn Thần...

Triệu Phong liếc nhìn Hà thúc một cái, sau đó bay thẳng về phía trước.

- Hửm? Hấn lại còn chạy tới? Chẳng lẽ hấn thật sự muốn chết sao?

Nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ khê kinh ngạc nói.

Lúc này, đã có mấy đầu Yêu Thần phát hiện ra Triệu Phong, trong ánh mắt lộ ra quang mang hung lệ.

- Xem ra hấn thật là tìm chết! Trừ phi hấn có được chiến lược Chuẩn Thần Tam giai, bằng không, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì!

Một gã Chân Thần Tam giai trong đội ngũ nói.

- Muốn chết!

Đúng lúc này, một đầu Yêu Thần Tam giai đang vây khốn đội ngũ sáu người chợt hóa thành một đạo hắc ảnh hung lệ, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, đội ngũ sáu người phảng phất đã nhìn thấy hình ảnh Triệu Phong bị xé rách!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm đầu Yêu Thần Tam giai này, trong mắt đột nhiên tản mát ra một cỗ khí tức băng lãnh xơ xác tiêu điều.

Vù vù!

Cánh tay phải Triệu Phong lấp lánh quang hoa lôi đình ngũ sắc, chợt đẩy ra một chưởng. Đạo quang chưởng lôi đình ngũ sắc khổng lồ này lấp lánh quang hoa chói mắt, sáng lạn chói mắt vô cùng.

Đầu Yêu Thần Tam giai đang vọt tới kia trực tiếp va chạm với chưởng quang của Triệu Phong.

- Ngao!

Sau một khắc, đầu Yêu Thần Tam giai kia liền phát ra tiếng gào thét thê lương.

Quang chưởng lôi đình ngũ sắc mạnh mẽ thôi động, lực lượng Ngũ Hành Phong Lôi khổng lồ toàn bộ oanh kích lên trên người đầu Yêu Thần Tam giai kia.

Thời điểm chưởng quang kia dừng lại, đầu Yêu Thần Tam giai kia đã hóa thành một bộ hài cốt cháy đen, rơi lả tả trên mặt đất!

1241. Chương 1238: Tìm Kiếm Y Sư

Một chưởng đánh chết Yêu Thần Tam giai, sắc mặt Triệu Phong vẫn như cũ hoàn toàn bình thường, không có thay đổi gì cả.

Trong hai mươi lăm năm này, mặc dù hấn vẫn luôn chạy đi, nhưng cũng không hề đình chỉ việc tu luyện. Huống chi, ở bên trong không gian Trường bào Thời Không tu luyện mười ngày, ngoại giới mới chỉ đi qua một ngày!

Hiện tại, tầng thứ mười một Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới viên mãn. Một chưởng vừa rồi kia, còn ẩn chứa Thần lực Ngũ Hành Phong Lôi dung hợp hoàn mỹ nữa.

Dưới Thần lực Ngũ Hành Phong Lô dung hợp hoàn mỹ, chỉ là một đầu Yêu Thần Tam giai, căn bản không thể nào chống lại! Huống hồ, Ngũ Hành Phong Lô Quyết của Triệu Phong đã vô cùng tiếp cận tầng thứ mười hai, tính phá hoại càng mạnh hơn.

Cách đó không xa, đội ngũ sáu người cùng chín đầu Yêu Thần đang giao chiến với nhau, nhất thời đột ngột dừng lại.

Ánh mắt Hà thúc rung động nhìn chăm chăm Triệu Phong, sau đó lại rơi xuống trên người Hàn Ngưng Nhi, ánh mắt một lần nữa lóe lên. Hắn biết rõ, lần này chỉ sợ chính mình đã nhìn lầm rồi!

Mà trong Tiểu đội, gã nam tử cường tráng vừa rồi nói Triệu Phong không phải Chuẩn Thần Tam giai, không có bất kỳ tác dụng gì kia, càng là miệng há hốc, vẻ mặt không thể tin nổi.

Xem ra, Triệu Phong không chỉ là Chuẩn Thần Tam giai đơn giản như vậy!

Mà nàng thiếu nữ áo đỏ trong đội ngũ, hai bàn tay hồng hào phấn nộn che miệng lại, không thể nào tin nổi những gì mình vừa nhìn thấy. Bản thân nàng cũng là cường giả Chuẩn Thần thiên tài trong tộc, nhưng mà so sánh với Triệu Phong, chỉ giống như đom đóm so với ánh trăng, một trời một vực!

- Nhân loại, nơi này không quan hệ gì với người, đừng xía vào!

Hai mắt đầu Yêu Thần Tứ giai Thuần Quang Ứng kia lấp lánh hàn quang hung lệ, nhìn chăm chăm Triệu Phong, cảnh cáo một câu. Cảm giác Triệu Phong mang đến cho hắn, so với gã Chân Thần Tứ giai trước mắt này còn mạnh hơn rất nhiều.

- Các hạ, xin hãy cứu giúp chúng ta! Xích Văn Tộc nhất định sẽ thâm tạ!

Lúc này, Hà thúc lại mở miệng lần nữa. Vừa rồi hắn khuyên Triệu Phong rời khỏi, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ chạy tới hỗ trợ, bởi vậy hắn vững tin, Triệu Phong nhất định sẽ không thấy chết mà không cứu!

Triệu Phong gật đầu, biểu thị đáp ứng.

Đám người trong đội ngũ nhất thời lộ ra thần sắc kinh hãi. Vừa rồi bọn họ còn cười nhạo Triệu Phong không biết tự lượng sức mình, mà hiện tại không ngờ Triệu Phong lại còn nguyện ý giúp đỡ bọn họ. Thực lực của Triệu Phong viễn siêu Chuẩn Thần Tam giai bình thường, có Triệu Phong trợ giúp, bọn họ nhất định có thể thoát khỏi!

- Ba người các người, đi ngăn cản nhân loại kia cho ta!

Yêu Thần Tứ giai Thuần Quang Ứng hạ lệnh cho ba đầu Yêu Thần bên cạnh hắn.

Sưu! Sưu! Sưu!

Lại có thêm ba đầu Yêu Thần Tam giai, công kích về phía Triệu Phong. Mà sáu đầu Yêu Thần còn lại thì dốc toàn lực phát động mãnh công đối với đội ngũ Xích Văn Tộc.

Toàn bộ đội ngũ Xích Văn Tộc đều đã bị trọng thương, hơn nữa lại tiêu hao thật lớn, chỉ cần bọn họ giải quyết xong sáu người này, gã nhân loại tóc hoàng kim kỳ quái kia cũng không còn đáng sợ nữa.

- Ba đầu Yêu Thần Tam giai!

Lần này thấy có tới ba đầu Yêu Thần Tam giai phóng về phía Triệu Phong, đám người Xích Văn Tộc nhất thời có chút lo lắng.

- Không cần lo lắng! Hắn còn có một đồng bạn nữa!

Hà thúc lập tức trấn an, nói.

Vừa nghe như vậy, những người còn lại lập tức yên tâm hơn. Triệu Phong đã cường đại như vậy, nàng nữ tử mỹ lệ đi cùng hắn kia tất nhiên cũng không phải người yếu.

Oanh phanh!

Chiến đấu một lần nữa bùng phát, Tiểu đội Xích Văn Tộc gặp được sinh cơ trong tuyệt cảnh, chiến lực gia tăng gấp bội, phóng về phía đám Yêu Thần Thuần Quang Ứng.

- Cẩn thận! Tiểu tử này có chút quỷ dị!

Ba đầu Yêu Thần Tam giai vậy công Triệu Phong kia cũng không mù quáng tiến công.

Tử trạng của tên đồng bạn kia lúc trước vẫn còn y nguyên khắc sâu bên trong não hải bọn họ. Mà lần này, ba người bọn họ chỉ cần tạm thời ngăn cản Triệu Phong là được, không cần thiết liều mạng với đối thủ.

Thế nhưng, bọn họ còn chưa bắt đầu động thủ, Triệu Phong đã động thủ trước!

Vù vù!

Toàn thân Triệu Phong biến thành một đạo hư quang lôi đình, trong nháy mắt tiếp cận một đầu Yêu Thần Tam giai.

- Thật nhanh!

Triệu Phong trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, nhanh đến mức hắn còn chưa thể phản ứng kịp.

Ầm vù vù!

Triệu Phong không nói hai lời, bàn tay vung lên, một đạo lôi đình ngũ sắc giống như cự mãng vậy, mạnh mẽ quần lấy đầu Yêu Thần Tam giai này.

Đầu Yêu Thần Tam giai này vốn thập phần am hiểu tốc độ, thế nhưng chiêu thức của Triệu Phong lại xuyên thấu hư không, tập trung gắt gao lên người hắn, muốn tránh cũng không thể tránh được!

- A!

Đầu Yêu Thần Tam giai này kêu thảm thiết một trận, toàn thân bay ngược ra, trên người lưu lại một vết thiêu cháy thâm đen nhìn thấy mà giật mình.

Ánh mắt Triệu Phong bất biến, nhìn về phía đầu Yêu Thần Tam giai thứ hai.

Thời gian hai mươi lăm năm, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đột phá đến Tứ trọng. Hiện tại, hắn đã có thể thuần thục đem Không Gian Áo Nghĩa vận dụng vào trong thân pháp, trong công kích, khiến cho người ta khó lòng phòng bị nổi.

Mà tại thời điểm Triệu Phong đánh trọng thương đầu Yêu Thần Tam giai thứ nhất, hai đầu Yêu Thần Tam giai còn lại lập tức phát động lôi đình mãnh công về phía Triệu Phong. Chỉ thấy, hai cổ trảo quang yêu khí ngập trời đột ngột đánh thẳng về phía sau lưng Triệu Phong.

Mắt thấy hai đạo công kích hung ngoan kia sắp sửa xé nát Triệu Phong, chợt...

Vù vù!

Thân hình Triệu Phong nhất thời lấp lánh hư mang lôi đình, mang theo một đạo thanh âm ầm ầm, trực tiếp lóe lên, đã bay ra xa mấy dặm.

- Công kích của các người, ngay cả tốc độ của ta cũng theo không kịp!

Triệu Phong nhìn về phía hai đầu Yêu Thần kia, mở miệng chậm chọc một tiếng.

Triệu Phong vốn đã am hiểu tốc độ, hiện tại lại dung hợp Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, chỉ bằng vào tốc độ, hắn cũng có thể trực tiếp né tránh công kích của Chân Thần Tam giai.

- Không Gian Áo Nghĩa thật cao thâm!

Bên kia, ánh mắt Hà thúc lấp lánh tinh quang.

Triệu Phong chỉ mới là Chuẩn Thần, đã có thể lĩnh ngộ được Không Gian Áo Nghĩa phi thường khó lĩnh ngộ, hơn nữa thành tựu so với hắn tựa hồ còn cao hơn rất nhiều.

Nghe Hà thúc nói như vậy, ba gã Chuẩn Thần của Xích Văn Tộc nhất thời lộ ra vẻ kinh dị. Trong ba người bọn họ, cũng chỉ có hai người mới vừa ngộ ra Hỏa Chi Áo Nghĩa Nhất trọng, nhưng đây cũng là bởi vì nguyên nhân huyết mạch của bản thân bọn họ.

Không Gian Áo Nghĩa càng cao thâm hơn kia, bọn họ căn bản không thể nào chạm tới được.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này!

Đầu Thuần Quang Ứng Tứ giai kia cũng nhìn ra được Triệu Phong cực kỳ vững tay vững chân. Bản thân hắn am hiểu Quang Chi Áo Nghĩa cùng Không Gian Áo Nghĩa, nhưng mà hắn tự nhận là ở phương diện tốc độ, căn bản là không sánh bằng được Triệu Phong.

- Tốc chiến tốc thắng!

Triệu Phong bỏ lại hai đầu Yêu Thần Tam giai kia, trực tiếp vọt tới đội ngũ Hà thúc đang bị vây quanh đằng kia.

- Đẩy lui gã Yêu Thần Tứ giai này trước đã!

Triệu Phong bình thản nói.

Sau đó, Triệu Phong liên thủ cùng Hà thúc, trực tiếp phát động mãnh công với Thuần Quang Ứng.

Công kích của Triệu Phong ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho Thuần Quang Ứng cho dù muốn tránh cũng không được. Mà thể phách bản thân Thuần Quang Ứng rất bình thường, sau khi bị Thần lực Ngũ Hành của Triệu Phong bắn trúng mấy lần, cũng đã có chút vô lực chống cự. Hơn nữa, Thuần Quang Ứng có cảm giác, Triệu Phong căn bản cũng không hề nghiêm túc đối chiến với nó. Từ đầu tới cuối hắn chưa từng sử dụng bất cứ chiến kỹ tuyệt chiêu gì.

- Đi!

Thuần Quang Ứng gào thét một tiếng, dẫn đầu rút đi.

Thuần Quang Ứng Tứ giai vừa đi, đám Yêu Thần còn lại cũng chỉ có thể thối lui.

Đám Yêu Thần vừa rút đi, đám người Xích Văn Tộc như trút được gánh nặng, thân thể xụi lơ ngã xuống. Dù sao bọn họ cũng đã bị vây khốn suốt hai tháng, toàn thân uể oải vô cùng.

- Đa tạ các hạ xuất thủ cứu giúp! Không biết hai vị có gì cần giúp đỡ? Chỉ cần Xích Văn Tộc có thể giúp được, nhất định sẽ tận lực tương trợ!

Hà thúc mỉm cười, nói.

- Đúng vậy, Đại ca ca! Người đi Tử Linh Vực có chuyện gì không?

Một bên, thiếu nữ áo đỏ kia lập tức tiến tới, hai mắt ngạc nhiên nhìn chằm chằm Triệu Phong. Triệu Phong thoát nhìn độ tuổi không lớn lắm, nhưng mà chiến lực lại hết sức kinh người, lại còn lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa nữa.

- Im miệng, Tiểu Tịch!

Hà thúc lập tức quát lên.

Thực lực của Triệu Phong cũng không đơn giản chỉ là Chuẩn Thần Tam giai, nhất định phải là thiên tài của một cái thể lực Tứ tinh đỉnh phong, thậm chí thể lực Ngũ tinh, không phải một cái Xích Văn Tộc có thể so sánh được.

Mà Hà Tịch lại dám trực tiếp hỏi mục đích chuyến đi này của đối phương như vậy, thật sự là quá lỗ mãng rồi!

Hà Tịch bĩu môi một cái, không dám nhắc lại nữa.

- Chúng ta tới Tử Linh Vực là vì muốn tìm một vị Y sư!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Hai người vừa mới tới Tử Linh Vực, trong tay không có địa đồ tin tức, lại không quen biết người nào. Nhưng mà Thần Thảo Môn, môn phái của Hàn Ngưng Nhi, mấy vạn năm trước đây đã từng đưa một gã đệ tử thiên phú Y Đạo cao vô cùng tới một thể lực nào đó trong Tử Linh Vực. Nếu như Hàn Ngưng Nhi có thể tìm được đồng môn tiền bối, như vậy tất cả đều dễ nói rồi.

- Trùng hợp vậy? Chúng ta cũng tới Tử Linh Vực để tìm kiếm Y sư a!

Hà thúc còn chưa kịp mở miệng, thiếu nữ áo đỏ kia đã kinh hãi kêu lên.

Sau khi hồi kị, đám người Xích Văn Tộc mới phát hiện, Triệu Phong căn bản cũng không biết gã Y sư kia ở phương nào, thuộc về thế lực nào!

- Chuyến này chúng ta cũng muốn đi tới một thế lực Y Đạo, không bằng hai vị đồng hành cùng chúng ta đi? Đến Phổ Tế Điện, nói không chừng trong đó có người nhận ra vị Y sư các ngươi muốn tìm thì sao?

Hà thúc suy nghĩ trong chốc lát, trực tiếp nói.

Thực lực của Triệu Phong phi phàm, ngày sau nhất định tiền đồ vô hạn, bởi vậy Hà thúc nổi lên ý tứ kết giao, cho nên việc này có thể giúp liền giúp.

- Được!

Triệu Phong suy tư trong chốc lát, trực tiếp đáp ứng. Hai người bọn họ mới vừa tới Tử Linh Vực, nhân sinh địa không quen, nghĩ muốn tìm đồng môn tiền bối của Hàn Ngưng Nhi, nhưng lại không có manh mối gì để bắt tay vào.

Nếu như đồng môn tiền bối của Hàn Ngưng Nhi lẫn lộn không tệ, hẳn là có thể thông qua một vài Y sư, tìm được đối phương.

Sau đó, hai người Triệu Phong liền theo đội ngũ của Xích Văn Tộc, cùng đi về phía thế lực Y Đạo mà bọn họ muốn tới.

oOo

- Đại ca ca, thực lực của vị tỷ tỷ xinh đẹp này tựa hồ cũng không lợi hại giống người a?

Trên đường đi, ánh mắt Hà Tịch liên tục quan sát Hàn Ngưng Nhi, cười đùa hỏi.

Hà Tịch vốn là đệ nhất mỹ thiếu nữ của Xích Văn Tộc, nhưng mỗi lần nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi, so sánh với dung mạo vẫn luôn khiến nàng kiêu ngạo của mình, trong lòng nàng cũng phải có chút mặc cảm.

Dọc theo đường đi, ánh mắt những nam tử khác trong đội ngũ cũng không ngừng đảo về phía Hàn Ngưng Nhi, trong mắt lộ ra thần sắc si mê.

Trong cuộc chiến sinh tử lúc trước, bọn họ căn bản không có thời gian để ý tới Hàn Ngưng Nhi. Nhưng hiện tại đã thoát ly nguy cơ, bọn họ mới chính thức ý thức được vẻ đẹp của Hàn Ngưng Nhi.

Tuy rằng Hàn Ngưng Nhi từ đầu tới cuối vẫn chưa nói lời nào, nhưng bản thân nàng vẫn có một loại lực tương tác kỳ diệu. Chỉ cần đứng ở bên cạnh nàng, cũng có thể cảm giác vui vẻ thoải mái, thương thế khôi phục nhanh hơn.

- Ta không am hiểu chiến đấu, chỉ biết một chút y thuật mà thôi!

Hàn Ngưng Nhi chủ động mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, ánh mắt sáu người trong đội ngũ nhất thời lộ ra tinh quang.

Y sư ở trong Thần vực Man Hoang, chính là chức nghiệp được mọi người thập phần ưa chuộng. Bởi vì các thế lực lớn nhỏ trong Thần vực Man Hoang xảy ra mâu thuẫn, phát sinh chiến tranh là chuyện quá mức bình thường.

Lần này đội ngũ Xích Văn Tộc chạy tới Tử Linh Vực cũng là vì đi cầu y, cứu trị một gã cường giả trong tộc đang bị trọng thương.

- Hàn cô nương, nếu như không ngại, có thể xem một chút thương thế của ta không?

Trong đội ngũ, một gã đại hán cường tráng, mỉm cười nói. Máy người còn lại cũng biểu thị, hy vọng Hàn Ngưng Nhi trị liệu cho bọn họ.

Bản thân bọn họ thương thế cũng rất nặng, mà Hàn Ngưng Nhi xinh đẹp như vậy, lại là Y sư, đúng lúc cho bọn họ mượn cớ để tiếp cận nàng.

Hàn Ngưng Nhi cũng không từ chối, giúp bọn họ xem xét một chút thương thế, xuất ra một vài loại linh dược, thi triển bí pháp trị liệu giúp bọn họ một phen. Bản thân nàng đến từ Thần Thảo Môn, cho dù không thi triển Sinh Mệnh Chi Mâu, trị liệu một vài thương thế đơn giản cũng không thành vấn đề.

- Y thuật của Hàn cô nương cao siêu như vậy, chẳng lẽ là Y sư của một thế lực Y Đạo nào?

Những nam tử này, không ngừng miệng khen ngợi.

Bởi vì Hàn Ngưng Nhi thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, trên phương diện trị liệu, hiệu quả sẽ tăng lên gấp bội, cho nên y thuật quả thật coi như không tệ.

Dọc theo đường đi, đám người Xích Văn Tộc đều tích cực nhiệt tình giao lưu với hai người Triệu Phong.

Dù sao theo như bọn họ nghĩ, thực lực của Triệu Phong cường hãn như vậy, ngày sau tuyệt đối tiềm lực vô hạn. Mà Hàn Ngưng Nhi thì y thuật cao siêu, hơn nữa còn là mỹ nữ tuyệt sắc, ngày sau nhất định sẽ có thể trở thành một vị Y sư xuất sắc.

Rất nhanh, mọi người đã đi xuyên qua Xuyên Thiên Lâm.

Trước đây, đội ngũ Xích Văn Tộc tao ngộ Yêu thú tập kích, nguyên nhân là bởi vì hai gã Cổ Thần quấy động, dẫn tới Yêu thú trong Xuyên Thiên Lâm bạo loạn. Hiện tại nhân số của đội ngũ đã tăng lên, thực lực không tầm thường, một ít Yêu thú đơn độc căn bản không dám tới tìm phiền toái.

- Hai cường giả Cổ Thần?

Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Cường giả Cổ Thần trước giờ cũng không quá phổ biến. Ngoại trừ những cường giả Cổ Thần truy sát Triệu Phong ra, trước giờ hắn chưa từng gặp qua những Cổ Thần khác.

Mà Xích Văn Tộc lại có thể một lần liền gặp phải hai vị Cổ Thần, điều này khiến cho trong lòng Triệu Phong khê rùng mình, thoáng chút suy tư.

1242. Chương 1239: Phổ Tế Điện

Phổ Tế Điện là một thế lực Tứ tinh rưỡi tại khu vực ngoại vi của Tử Linh Vực.

Bởi vì người nắm quyền chủ yếu của Phổ Tế Điện toàn bộ đều là Y sư, bởi vậy địa vị của thế lực này càng thêm đặc thù, càng thêm cao thượng.

Tất cả các thế lực xung quanh đây cũng đều có người từng nhận được sự cứu trị của các Y sư Phổ Tế Điện. Thậm chí một vị Y sư tương đối nổi danh của Phổ Tế Điện, lại còn từng cứu chữa qua cho cao tăng của một thế lực Tứ tinh đỉnh phong nữa.

Cho nên các thế lực lớn nhỏ xung quanh đây, phát sinh tranh đoạt tài nguyên lẫn nhau, tiến hành chiến tranh lớn nhỏ vô số, nhưng cơ bản cũng sẽ không quấy nhiễu tới Phổ Tế Điện.

Một ngày nọ, Triệu Phong cùng với đám người Xích Văn Tộc đã đi tới thế lực Y Đạo này.

Phổ Tế Điện tọa lạc phía dưới một mảnh vách núi thẳng đứng, xung quanh thanh sơn lục thủy, sơn linh thủy tú, tản ra các loại hương thơm kỳ dị.

- Cuối cùng cũng đã tới!

Sắc mặt Hà thúc lộ ra vẻ vui mừng.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng biết được, Tộc trưởng Xích Văn Tộc tựa hồ đã bị một loại kỳ độc nào đó quán thân, cần phải có thủ đoạn đặc thù áp chế, bởi vậy không thể nào rời khỏi tộc đến đây.

Mà Xích Văn Tộc cũng nằm tại khu vực ngoại vi một Đại Vực tiếp giáp với Tử Linh Vực, khoảng cách Phổ Tế Điện không tính quá xa, bởi vậy Xích Văn Tộc liền phái ra một đội ngũ, chạy tới Phổ Tế Điện tại ngoại vi Tử Linh Vực để cầu y.

Bên ngoài Phổ Tế Điện đang có một hàng cực kỳ dài những người, đang bị thủ vệ kiểm tra. Bọn họ đều là người ở các nơi phụ cận đến đây cầu y, xin thuốc.

Đoàn người Triệu Phong, đứng vào phía sau hàng người thật dài, nhẫn nại chờ đợi.

- Không nghĩ tới, một đám Y sư cũng có thể cấu thành một cái thế lực!

Triệu Phong nhìn về phía Phổ Tế Điện ngụ nga lộng lẫy, mỉm cười nói.

Theo như Triệu Phong nghĩ, nguyên nhân căn bản chắc là do Thần vực Man Hoang quá không hòa bình rồi. Chiến tranh giữa các thế lực Tứ tinh đỉnh phong trở xuống thường xuyên có thể thấy được.

So sánh với tại Đại Lục Vực, trong Thần vực Man Hoang, một vị Y sư cường đại có tác dụng lớn hơn rất nhiều!

Rất nhanh, đã đến phiên đoàn người của Triệu Phong.

- Các người tới đây muốn làm gì?

Đám người Triệu Phong bị ba gã thủ vệ ngăn lại.

Ba gã thủ vệ này bất quá chỉ có cảnh giới Bán Thần, nhưng lúc nhìn về phía mấy cường giả Chân Thần bọn Hà thúc, lại không có bất kỳ vẻ sợ hãi hay kính nể nào.

- Chúng ta là người của Xích Văn Tộc, đến Phổ Tế Điện để cầu y! Trần Trưởng lão của Ngoại môn Phổ Tế Điện nhận biết chúng ta!

Hà thúc lập tức nói.

Sau đó, một gã thủ vệ cầm lấy lệnh bài thông tin, câu thông với người nắm quyền trong điện, sau khi xác nhận không có sai lầm, rốt cuộc cũng cho đám người Triệu Phong đi vào.

Không bao lâu sau, đoàn người Triệu Phong đã tiến vào Phổ Tế Điện, đồng thời gặp được vị Trần Trưởng lão mà Hà thúc đã nói.

Hà thúc lập tức đem bệnh tình của Tộc trưởng Xích Văn Tộc kể rõ ràng cho đối phương nghe.

- Thứ mà Tộc trưởng các người trúng chính là Tang Hồn Viêm Độc! Loại độc chất này chỉ có Y sư quyền cao chức trọng trong Nội môn Phổ Tế Điện mới có thể giải được...

Trên mặt Trần Trưởng lão lộ ra thần sắc khó khăn.

Sắc mặt đám người Xích Văn Tộc cũng không tốt cho lắm. Căn cứ theo như Trần Trưởng lão giảng thuật, bọn họ nhất định phải mời một vị Y sư Y Đạo cao siêu, thực lực Chân Thần Ngũ giai trở lên trong Nội môn Phổ Tế Điện mới được.

Hơn nữa lại cần phải mời vị Y sư kia về trong tộc, tự mình trị liệu cho Tộc trưởng Xích Văn Tộc mới được.

Vốn dĩ muốn mời một vị Y sư như vậy, giá cả đã là cực kỳ sang quý, hơn nữa, chi phí các loại thiên địa trân tài trong quá trình điều trị, cũng phải do bọn họ tự xuất tài, xuất lực kiếm về. Mà hiện tại còn phải thỉnh đối phương đi về tộc mình. Một chuyến đi về này, làm lỡ bao nhiêu thời gian, bọn họ cũng phải trả thêm thù lao đền bù lại cho vị Y sư kia.

Bất quá, vì Tộc trưởng Xích Văn Tộc, đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Sau đó, Trần Trưởng lão dẫn mọi người vào trong Nội môn Phổ Tế Điện, tìm kiếm Y sư thích hợp.

Trên đường đi, Triệu Phong cũng hỏi thăm qua vị Trưởng lão này, có biết vị trưởng bối đồng môn kia của Hàn Ngưng Nhi không. Nhưng đối phương lại biểu thị chưa từng nghe nói qua.

Dưới sự dẫn tiến của Trần Trưởng lão, đoàn người Triệu Phong rất nhanh đã đi vào Nội môn Phổ Tế Điện.

Trong Nội môn Phổ Tế Điện thập phần thanh u, khắp nơi trong không khí phiêu lãng một cỗ hương thơm kỳ dị thấm người. Tùy ý hít vào một ngụm, liền có cảm giác cực kỳ thoải mái, tựa hồ có hiệu quả trị liệu đặc thù nào đó.

Trong một gian điện các cổ kính, đoàn người Xích Văn Tộc câu nệ đứng ở một bên. Mà ở trước mặt bọn họ đang có một gã Y sư thân mặc áo bào trắng an tọa.

Lúc này, hắn đang chậm rãi nhấp một ngụm trà thơm, sau đó ánh mắt bình thản ngạo nghễ của hắn mới chuyển tới trên người mọi người.

- Giải độc 600 Thần Tinh Trung phẩm, trong đó tất cả dược liệu cần dùng, toàn bộ do các người phụ trách! Mặt khác, một chuyến đi về này ít nhất phải lãng phí của ta thời gian hai năm, các người cần phải trả thêm cho ta 400 Thần Tinh Trung phẩm nữa...

Thần sắc gã Y sư áo bào trắng kia lạnh nhạt, thản nhiên nói.

Một bên, sắc mặt Triệu Phong ngẩn ra.

Không tính phí dụng dược liệu, Xích Văn Tộc cũng phải chi ra một ngàn Thần Tinh Trung phẩm, tương đương với mười vạn Thần Tinh Hạ phẩm!

Nhớ lại trước đây Triệu Phong tu luyện trong Tu Luyện Tháp một tháng trời, chỉ mới hao tổn một trăm Thần Tinh Hạ phẩm mà thôi. Mà hiện tại, giải một cái độc mà thôi, cũng phải mất tới mười vạn Thần Tinh Hạ phẩm!

Nhiều đây tiền đối với một thế lực Tứ tinh rưỡi mà nói, cũng tuyệt đối không phải một số lượng nhỏ!

- Đã tới Tử Linh Vực, hắn là nên để Triệu Hồi gia nhập một thế lực Y Đạo rồi!

Trong lòng Triệu Phong suy nghĩ.

Chỉ có ở thế lực như vậy, Y Đạo của Triệu Hồi mới có thể cấp tốc trưởng thành, có thể để cho Triệu Phong sử dụng.

Mà ở một bên, ba gã Chuẩn Thần của Xích Văn Tộc nghe được con số này, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trợn tròn mắt, không biết nói lời nào.

Chỉ có Hà thúc cùng hai gã Chân Thần Tam giai còn lại, ánh mắt thâm trầm, trầm mặc không nói gì.

Trên đường đi vào Nội môn, Trần Trường lão đã giúp bọn họ tính toán đại khái phí dụng chữa trị, hắn là khoảng chừng sáu vạn Thần Tinh Hạ phẩm. Con số này cũng xem như tương đương với giá cả trong lòng bọn họ rồi.

Nhưng không ngờ giá cả gã Y sư áo bào trắng này đưa ra lại quá cao như vậy!

- Phải biết rằng, Tộc trưởng của các người là cường giả Cổ Thần, giá tiền này đã tính là rất tiện nghi rồi!

Gã Y sư áo bào trắng kia liếc nhìn sắc mặt của mọi người, nở nụ cười chẳng quan tâm. Loại tình huống này, hắn không biết đã gặp qua bao nhiêu lần rồi.

- Nghĩ kỹ rồi hãy trả lời cho ta biết!

Gã Y sư áo bào trắng ném lại một câu, liền trực tiếp rời khỏi.

- Xin các hạ chậm một chút!

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng.

Gã Y sư áo bào trắng mới đi lướt qua bên cạnh Triệu Phong, khẽ dừng bước lại, ánh mắt cao ngạo nhìn về phía Triệu Phong.

Thế nhưng bỗng nhiên, ánh mắt gã Y sư này chợt chuyển qua bên cạnh Triệu Phong, dừng lại trên người Hàn Ngưng Nhi, trong mắt hiện lên một đạo tinh quang.

Hàn Ngưng Nhi không chỉ có dung mạo tuyệt sắc khuynh thành, hơn nữa toàn thân còn tản ra sinh cơ thuần túy, đây tuyệt đối là thể chất tốt nhất để tu hành Y Đạo. Gã Y sư áo bào trắng trước giờ chưa từng thấy qua kẻ nào có thể chất thích hợp tu hành Y Đạo như Hàn Ngưng Nhi vậy!

- Ta muốn hỏi thăm tiền bồi một chút về một người!

Triệu Phong chợt cao giọng nói.

- Nơi này không phải là địa phương nghe ngóng tin tức!

Gã Y sư áo bào trắng không nhịn được, liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó lại tiếp tục quan sát Hàn Ngưng Nhi.

Triệu Phong khẽ nhú mày. Y sư nơi này không khỏi quá bất cận nhân tình rồi a! Chính mình chỉ muốn hỏi thăm tin tức một người cũng không được.

- Tiểu cô nương, không biết người có nguyện ý ở lại Phổ Tế Điện không? Lão phu vừa lúc đang thiếu một đệ tử. Nếu như người nguyện ý lưu lại, sẽ trực tiếp trở thành Đệ tử Hạch tâm của Phổ Tế Điện ta!

Gã Y sư áo bào trắng nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, vẻ mặt vui vẻ, nói.

Hắn tin tưởng Hàn Ngưng Nhi đã thấy rõ, thân là Y sư sẽ tôn quý đến thế nào, nhất định sẽ không cự tuyệt lời mời chào của hắn.

Nhưng mà ngoài dự liệu của hắn chính là, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi lại mang theo ý tứ dò hỏi, nhìn về phía Triệu Phong.

- Không được! Chúng ta còn có chuyện khác phải làm!

Sắc mặt Triệu Phong lãnh đạm, trực tiếp cự tuyệt.

Hàn Ngưng Nhi thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, làm sao có thể ở lại trong một cái thể lực Tứ tinh rưỡi nhỏ nhỏ được?

Hơn nữa, chỉ một cái thể lực Tứ tinh rưỡi, cho dù là thể lực Y Đạo đi chăng nữa, Triệu Phong cũng không có cách nào thông qua cái thể lực này tiếp xúc với Linh Tộc được.

Thời điểm đi tới đây, Triệu Phong đã thông qua đội ngũ của Xích Văn Tộc biết được, Linh Tộc là một thể lực Ngũ tinh của Tử Linh Vực.

Trước đây, huyết mạch Linh Tộc của bản thân Triệu Vũ Phi đã dẫn tới cường giả Linh Tộc hàng lâm hạ giới, mang năng trở về Linh Tộc, có thể thấy được sự coi trọng của Linh Tộc đối với Triệu Vũ Phi. Cũng không phải Triệu Phong muốn gặp năng liền có thể gặp được.

Gã Y sư áo bào trắng thấy Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, sắc mặt nhất thời trở thành khó nhìn.

- Tiểu cô nương, người có thể cân nhắc một chút a! Phổ Tế Điện chính thể lực Tứ tinh rưỡi cường đại nhất xung quanh khu vực này. Ngay cả một vài thể lực Tứ tinh đỉnh phong cũng sẽ cho Phổ Tế Điện vài phần mặt mũi...

Gã Y sư áo bào trắng kia không thêm quần tới Triệu Phong, trực tiếp khuyên bảo Hàn Ngưng Nhi.

- Chúng ta đi thôi!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nói. Sau đó liền cùng đám người Xích Văn Tộc cáo từ, chuẩn bị rời đi.

Sở dĩ Triệu Phong chịu đến thể lực Tứ tinh rưỡi này, bắt quá chỉ là muốn thông qua Y sư nơi này, tìm kiếm tiền bối đồng môn của Hàn Ngưng Nhi mà thôi. Đương nhiên, muốn tìm được một người, cũng còn có rất nhiều phương pháp khác nữa.

- Chậm đã! Nàng ta phải lưu lại!

Gã Y sư áo bào trắng nhất thời quát lớn, uy áp của Chân Thần Ngũ giai mạnh mẽ tản ra.

Sắc mặt đám người Xích Văn Tộc nhất thời ngẩn ra. Bọn họ mang theo hai người Triệu Phong tới đây, không ngờ tới hai người Triệu Phong chỉ mới hàn huyên hai câu với gã Y sư này, liền náo sự thành ra như vậy. Hơn nữa đối phương thân là Chân Thần Ngũ giai, lại còn là một vị Y sư, mà nơi này lại chính là Phổ Tế Điện, bọn họ căn bản không dám xuất thủ ngăn cản.

Triệu Phong khẽ nhướng mày, hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Với thực lực hiện tại của hắn, hoàn toàn không sợ Chân Thần Ngũ giai, hơn nữa đối phương lại còn là một gã Chân Thần Ngũ giai không am hiểu chiến đấu. Nhưng mà quan trọng chính là, Phổ Tế Điện thân là thể lực Tứ tinh rưỡi, bên trong nhất định có cường giả Cổ Thần tọa trấn, hơn nữa uy vọng của Phổ Tế Điện ở chỗ này cũng cực cao.

Một khi Triệu Phong chọc giận Phổ Tế Điện, tương đương với trêu chọc tất cả các thể lực xung quanh đây một lần. Vừa mới tới Tử Linh Vực, Triệu Phong thật không muốn nháo sự thành ra như vậy.

- Ha ha... Phổ Tế Điện các người có thể lưu được nàng sao?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng hòa hoãn xuống, cười lạnh một tiếng.

- Phổ Tế Điện lưu không được nàng?

Nhìn thấy biểu tình của Triệu Phong, sắc mặt gã Y sư áo bào trắng thoáng co rúm lại. Chỉ là một gã Chuẩn Thần, lại dám nói với hắn như thế?

Lúc này, trong lòng gã Y sư áo bào trắng thậm chí có ý muốn lưu hai người này lại, Triệu Phong thì trực tiếp giết chết, còn Hàn Ngưng Nhi thì nhốt lại, chậm rãi khuyên bảo. Thế nhưng, bên cạnh vẫn còn có đám người Xích Văn Tộc, nếu như hắn làm như vậy, nhất định cũng phải thanh lý luôn những người này.

Lúc này, Triệu Phong liếc nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, khẽ gật đầu.

Cặp mắt bích lục sắc của Hàn Ngưng Nhi nhất thời nhìn chằm chằm về phía gã Y sư áo bào trắng. Bỗng nhiên, từ trong cặp mắt của nàng đột nhiên dâng lên một tầng ánh quang thúy lục sắc. Một cỗ lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa bàng bạc từ trong đó tràn ngập ra.

Cỗ lực lượng Sinh Mệnh Áo Nghĩa thuần túy kia khiến cho tất cả mọi người ở đây nhất thời vui vẻ thoải mái, huyết dịch gia tốc lưu động, ngũ tạng lục phủ thoải mái đến cực điểm, phẳng phất đã tăng thêm mấy chục năm thọ mệnh.

Mấy chục năm thọ mệnh đối với cường giả Chân Thần mà nói, cũng không coi vào đâu. Nhưng chỉ mới bị cỗ lực lượng Áo nghĩa này lan đến, liền có thể tăng lên mấy chục năm thọ mệnh! Cái này không khỏi có chút không thể tưởng tượng nổi.

Sắc mặt sáu người Xích Văn Tộc kinh dị nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi, không biết tại sao đối phương lại có được bản lĩnh lớn đến như vậy.

Nhưng gã Y sư áo bào trắng kia thì lại triệt để giật mình, hai mắt mở lớn, trợn trừng trừng nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, hô hấp dồn dập.

Ngay thời khắc này, trong Nội các của Phổ Tế Điện đột nhiên bộc phát ra vài cỗ Thần thức cường đại, quét nhanh về phía tòa điện các này. Khoảnh khắc bọn họ quan sát tới cặp mắt của Hàn Ngưng Nhi, lập tức trực tiếp đứng bật dậy, phóng thẳng ra ngoài.

Trong nháy mắt, trong tòa điện các này đã xuất hiện hai gã Chân Thần Ngũ giai, một gã Chân Thần Lục giai!

Tâm thần đám người Xích Văn Tộc run lên, vẻ mặt kinh hoàng, không biết tại sao lại có nhiều cường giả Chân Thần như vậy chạy tới nơi này.

- Xin hỏi các hạ, có phải là hậu duệ truyền thừa của Sinh Mệnh Thần Mâu không?

Lúc này, gã Chân Thần Lục giai đầu mọc một cặp sừng ngọc xanh biếc, dưới cằm có một chòm râu dê khẽ thấp giọng hỏi.

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Đám người Xích Văn Tộc nhất tề nhìn chăm chú về phía Hàn Ngưng Nhi, nhìn về phía cặp nhãn mâu lấp lánh bích lục toái quang kia của nàng, mạnh mẽ hít một hơi lạnh khí.

Bạn đang đọc truyện trên

1243. Chương 1240: Tìm Được Mục Tiêu

Những hậu duệ huyết mạch của Bát Đại Thần Mâu, nếu như không cố ý bày ra năng lực của mình, căn bản rất khó phân biệt được. Cho nên trước đây, tất cả mọi người đều không phát hiện ra, thân phận hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Hàn Ngưng Nhi.

Trong điện các, Hàn Ngưng Nhi kích phát ra Sinh Mệnh Chi Mâu, giống như vị Sinh Mệnh Nữ Thần của toàn bộ phiên sơn lâm đại địa này. Khắp nơi đều đắm chìm trong sinh cơ bích lục dạt dào, bộ dáng thần thánh bất phàm.

- Hàn tỷ tỷ, không ngờ lại là hậu duệ truyền thừa của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Nữ tử Hà Tịch của Xích Văn Tộc mở lớn cái miệng nhỏ phẫn nộ, trong mắt lộ ra thần sắc sùng kính. Trong mắt nàng, huyết mạch của hậu duệ Thần Mâu có thể so sánh với huyết mạch năm mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chính là huyết mạch cao quý nhất!

Hiện tại, nàng căn bản sẽ không so sánh chính mình với Hàn Ngưng Nhi nữa.

- Cái này... Làm sao có thể?

Gã Y sư áo bào trắng kia khiếp sợ một hồi lâu, mới phun ra mấy chữ này.

Có được Sinh Mệnh Chi Mâu, cho dù không học tập Y Đạo, cũng có thể dựa vào nhân mâu dễ dàng trị liệu các loại thương thế tật bệnh trên thân thể người khác. Mà một khi nghiên cứu Y Đạo, năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu sẽ có thể phát huy với trình độ lớn nhất.

Một vị Y sư có được Sinh Mệnh Chi Mâu, không ai không phải là có địa vị tối cao trong Thần vực Man Hoang cả!

Phổ Tế Điện mặc dù ở khu vực phụ cận này xem như là thế lực Tứ tinh rười có địa vị cao nhất, nhưng mà quả thật không dung nạp nổi hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Một khi để cho những đại thế lực khác phát hiện trong Phổ Tế Điện có hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, nói không chừng sẽ mặc kệ tất cả, tiến hành đả kích hủy diệt với Phổ Tế Điện, cướp đi hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu.

- Thư Trưởng lão!

Vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện chợt quát lớn. Bên kia, toàn thân gã Y sư áo bào trắng kia nhất thời chấn động.

- Vị cô nương này, Thư mỗ có mắt không trông, những lời nói vừa rồi cũng chỉ là vui đùa, xin không nên để ở trong lòng!

Trên mặt gã Y sư áo bào trắng kia nặn ra nụ cười chào đón.

Có được Sinh Mệnh Chi Mâu, một khi tiến vào thế lực cường đại, chắc chắn sẽ nhận được dốc hết sức tài bồi của bọn họ. Thành tựu ngày sau tuyệt đối viễn siêu bất luận một gã Y sư nào của Phổ Tế Điện.

Đám người Xích Văn Tộc ở bên cạnh ngây ngẩn cả người, ánh mắt đều dẫn nhìn về phía gã Y sư áo bào trắng kia.

Vị Y sư Nội môn mới vừa rồi còn khí thế cao ngạo, khắp chỗ khinh thường đối với bọn chúng, hiện tại không ngờ lại cúi đầu gặp người xin lỗi với Hàn Ngưng Nhi.

Sự tương phản giữa trước và sau thật sự quá lớn rồi!

- Là vui đùa sao? Vừa rồi Thư Trưởng lão thiếu chút nữa đã động thủ với vân bối a!

Lúc này, Triệu Phong chợt cười lạnh một tiếng.

Vừa rồi, nếu không phải hấn để cho Hàn Ngưng Nhi biểu hiện ra năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu, vị Thư Trưởng lão này nói không chừng đã động thủ với bọn họ rồi.

- Hiểu lắm! Hiểu lắm mà thôi!

Thư Trưởng lão kia cười lúng túng một cái, nhưng trong nội tâm lại không ngừng thầm mắng Triệu Phong.

- Không biết hai vị tới đây là có chuyện gì quan trọng không?

Lúc này, vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện kia chợt mở miệng hỏi.

Vừa rồi, Thư Trưởng lão của Phổ Tế Điện mình rõ ràng đã đắc tội hai người trẻ tuổi này, cho nên vị Chân Thần Lục giai này mới hy vọng có thể tận lực giúp đỡ hai người Triệu Phong, đổi lấy hảo cảm của bọn họ.

- Không biết tiền bối có từng nghe nói qua người nào tên là Du Bằng Thành hay không?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi thu liễm lại Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp hỏi.

- Du Bằng Thành? Các người nói, chẳng lẽ là Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông?

Gã Chân Thần Lục giai này thoáng trầm mặc trong chớp lát, hai mắt đột nhiên lấp lánh tinh quang, đột nhiên lại càng thêm nhiệt tình hơn với Hàn Ngưng Nhi.

Sinh Nguyên Tông cũng là một thế lực do Y sư làm chủ, nhưng lại là đại tông Tứ tinh đỉnh phong, uy danh truyền xa.

- Không rõ ràng lắm! Ta chỉ biết tên họ của người này mà thôi!

Hàn Ngưng Nhi lắc đầu.

Nhìn bộ dạng của gã Chân Thần Lục giai này, tựa hồ người tên Du Bằng Thành này cũng thập phần nổi danh trong Tử Linh Vực.

Nhưng sắc mặt Triệu Phong lại bình thản, cũng không có biến hóa gì. Tên họ mặc dù giống nhau, nhưng không có nghĩa chính là người mà Hàn Ngưng Nhi muốn tìm kia.

Sau đó, dưới sự nhờ cậy của hai người Triệu Phong, vị Chân Thần Lục giai này của Phổ Tế Điện gửi đi một phong thư cho Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông. Trong thư nói rõ một vài tình huống của Hàn Ngưng Nhi, nếu như vị Du Trưởng lão này đúng thật là tiền bối đồng môn mà Hàn Ngưng Nhi muốn tìm, hẳn tự nhiên sẽ làm ra một vài an bài.

Trong khoảng thời gian chờ đợi này, hai người Triệu Phong tạm thời ở lại trong Phổ Tế Điện.

oOo

Mấy ngày sau, sáu người Xích Văn Tộc chuẩn bị quay trở về.

- Lần này nhờ có Triệu huynh đệ rồi, Xích Văn Tộc vô cùng cảm kích!

Trên mặt Hàn thúc cùng đám người Xích Văn Tộc mang theo vẻ cảm kích, bịn rịn từ biệt hai người Triệu Phong. Cùng đồng hành với bọn họ, còn có vị Thư Trưởng lão kia của Phổ Tế Điện!

Dưới mệnh lệnh nghiêm khắc của Phổ Tế Điện, lần này hẳn đi tới Xích Văn Tộc, tiến hành trị liệu kỳ độc cho Tộc trưởng Xích Văn Tộc, hơn nữa còn không được thu một xu thù lao nào cả.

- Gặp lại sau, Triệu ca ca, Hàn tỷ tỷ!

Hà Tịch vẫy vẫy bàn tay nhỏ bé, cáo biệt hai người Triệu Phong.

Vị Thư Trưởng lão kia mang theo biểu tình như khóc tang, đi theo đám người Xích Văn Tộc rời khỏi Phổ Tế Điện.

oOo

- Đợi một thời gian đi, không bao lâu nữa sẽ có tin tức thôi!

Triệu Phong nói với Hàn Ngưng Nhi một câu, sau đó quay trở lại chỗ ở của mình.

Bá!

Triệu Phong lấy ra Trường bào Thời Không, tiến vào không gian bên trong.

Cách đó không xa, quả trứng do Tiểu tặc miêu hóa thành vẫn còn đang yên tĩnh nằm đó, không có một tia động tĩnh nào.

- Chủ nhân!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Hai mươi lăm năm qua, phần lớn thời gian Triệu Phong vẫn luôn dùng để chạy đi, mà Diệt Thế Hắc Giao Long thì lại chân chân chính chính ở trong Trường bào Thời Không tu luyện hai trăm năm chục năm. Hiện tại, tu vi của hắn đã khôi phục lại tới Chân Thần Ngũ giai, khoảng cách thời kỳ đỉnh phong, bất quá chỉ còn kém một giai nữa mà thôi. Trong thời gian này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã sử dụng không ít Áo Nghĩa Chi Tinh, Hỏa Chi Áo Nghĩa, cho nên so với thời kỳ đỉnh phong cũng còn mạnh hơn vài phần.

Bên kia, Triệu Vong vẫn còn đang tu luyện, vẻ mặt lãnh khốc, cặp mắt âm trầm đáng sợ. Triệu Hồi thì đang đọc một cuốn sách, phân biệt được liệu, phân tích được lý. Mà Triệu Vạn thì đang phụ trách khai thác Mộng Cảnh Thái Cổ, cung cấp tài nguyên tu luyện ọi người.

Triệu Phong đi tới địa phương chính mình thường tu luyện, khoanh chân ngồi xuống.

Trước người Triệu Phong phiêu phù hai khóa tinh châu trong suốt sáng bóng, bên trong tràn ngập vô số điện quang lôi đình. Đây chính là Lôi Thần Tinh trước đây Tân Vô Ngân đã tặng cho Triệu Phong, bởi vì nhu cầu tu luyện, cho nên hắn đã phục chế rất nhiều.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết tầng thứ mười hai, Thần lực Ngũ Hành Lôi kiếp... Nếu dùng lực lượng Lôi Điện ẩn chứa Lôi Kiếp Áo Nghĩa, dung nhập vào trong Thần lực Ngũ Hành, sẽ có thể gia tăng lực phá hoại!

Triệu Phong vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, trực tiếp hấp thu lực lượng Lôi kiếp trong Lôi Thần Tinh, dung nhập vào trong Thần lực quang toàn trong cơ thể.

Tầng thứ mười hai Ngũ Hành Phong Lôi Quyết này chính là một tầng cuối cùng, sau khi tu luyện thành, công pháp này sẽ triệt để viên mãn. Đến lúc đó, chính là thời điểm Triệu Phong đột phá Thiên giai Thần vị.

Thời điểm Triệu Phong tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết, hắn còn sử dụng loại Thần lực này, kết hợp với lực lượng Lôi kiếp, tiến hành rèn luyện Thánh Lôi Thể.

Thánh Lôi Thể tổng cộng có bảy tầng, hiện tại Triệu Phong đã đạt tới tầng bảy đỉnh phong, khoảng cách viên mãn chỉ còn một bước nhỏ nữa. Nhưng mà một bước nhỏ này cũng rất khó vượt qua. Lực lượng Lôi kiếp bình thường đã khó có thể mang đến tác dụng rèn luyện cho thân thể của hắn.

o0o

Năm ngày sau, Phổ Tế Điện truyền đến tin tức. Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông quả thật chính là tiền bối đồng môn của Hàn Ngưng Nhi!

- Không nghĩ tới hai vị thật sự nhận biết Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông! Cứ như vậy, khi Hàn cô nương đến Sinh Nguyên Tông, chắc chắn sẽ nhận được đại lực tài bồi, tiền đồ sáng lạng!

Vị Chân Thần Lục giai của Phổ Tế Điện, mỉm cười, nói.

Thậm chí, cường giả Cổ Thần của Phổ Tế Điện cũng đặc biệt xuất quan, gặp mặt hai người một lần.

Màn đêm buông xuống, toàn bộ Phổ Tế Điện cử hành một hội tiệc chia tay cho hai người Triệu Phong. Rất nhiều Y sư của Phổ Tế Điện, kể cả đám thanh niên tài俊 của các thế lực phụ cận đều đến đây tụ họp một chút.

Một đêm qua đi, cao tăng Phổ Tế Điện tự thân phái người tiễn hai người Triệu Phong đi tới thế lực Tứ tinh đỉnh phong, Sinh Nguyên Tông!

- Đến Sinh Nguyên Tông rồi, cũng không nên quá mức ỷ lại vào vị tiền bối này! Tất cả đều phải dựa vào chính mình!

Trên đường đi, Triệu Phong dặn dò Hàn Ngưng Nhi.

Trước đây, trong thư tín Phổ Tế Điện gửi qua cũng không nói rõ Hàn Ngưng Nhi là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu. Nếu như nói rõ điểm này, phỏng chừng Du Bằng Thành của Sinh Nguyên Tông sẽ đích thân tới đây tiếp đón bọn họ. Bởi vậy có thể thấy được, gã Du Bằng Thành này đối đãi với Hàn Ngưng Nhi, thái độ cũng rất bình thường.

- Ủm! Lúc nào người sẽ đi tìm người mà người muốn tìm?

Hàn Ngưng Nhi cúi đầu, nhẹ giọng hỏi.

Thời điểm đặt chân tới Tử Linh Vực, Hàn Ngưng Nhi liền biết, không bao lâu nữa Triệu Phong sẽ rời đi.

- Rất nhanh thôi!

Triệu Phong đơn giản trả lời.

oOo

Mượn danh tiếng của Phổ Tế Điện, đám người Triệu Phong liên tục mượn dùng Truyền Tống Trận các thế lực Tứ tinh rưỡi trên đường. Hai tháng sau, mọi người đã thuận lợi đến được Sinh Nguyên Tông.

Dưới sự dẫn tiến của nhân viên Phổ Tế Điện, hai người trực tiếp gặp được Du Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông.

Gã Du Trưởng lão này bộ dáng chừng trung niên, trang phục Y sư bình thường, so với gã Thư Trưởng lão của Phổ Tế Điện kia còn có khí chất thầy thuốc hơn một chút.

Du Trưởng lão thân là Chân Thần Lục giai, chỉ kém một bước nhỏ nữa liền có thể trở thành Cổ Thần, nhưng mà một bước này lại khó như lên trời!

- Du tiền bối, ta chính là đệ tử của Thần Thảo Môn!

Hàn Ngưng Nhi chủ động nói.

- Hửm? Người...

Ánh mắt Du Trưởng lão lập tức rơi xuống trên người Hàn Ngưng Nhi, tỉ mỉ đánh giá.

Hắn vốn cho là, Thần Thảo Môn biết được hiện tại hắn có thành tựu không tệ tại Tử Linh Vực, liền phái tới vài gã đệ tử, để cho hắn nâng đỡ một chút. Nhưng lại không nghĩ tới, không ngờ Thần Thảo Môn lại đưa tới một nàng mỹ nhân như vậy, hơn nữa thể chất của Hàn Ngưng Nhi hết sức đặc thù, tuyệt đối là thân thể tuyệt hảo để tu hành Y Đạo.

Du Trưởng lão nhìn chằm chằm Hàn Ngưng Nhi, trong mắt có chút si mê.

- Nữ tử này dung mạo khuynh thành, hơn nữa thể chất đặc thù, có tiền đồ cực lớn, có thể làm đạo lữ song tu của ta!

Trong lòng Du Trưởng lão thầm đánh bàn tính.

Trước đó, Du Trưởng lão vốn đã muốn tìm một vị đạo lữ, mượn bí pháp song tu đặc thù, trợ giúp chính mình đột phá Cổ Thần. Hiện tại Hàn Ngưng Nhi lại đột nhiên đưa tới cửa, phương diện dung mạo tuyệt đối không thể xoi mói, thể chất cũng là tuyệt hảo.

- Du tiền bối, ta là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu!

Hàn Ngưng Nhi thoáng thôi động một chút Sinh Mệnh Chi Mâu, sau đó nói.

Du Trưởng lão đang tỉ mỉ quan sát Hàn Ngưng Nhi, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, toàn thân cứng ngắc, ánh mắt nhìn chằm chằm cặp mắt Bích Lục của Hàn Ngưng Nhi.

Sau một hồi, trên mặt Du Trưởng lão lộ ra nụ cười kinh hỉ nồng đậm.

- Tốt! Tốt!

Sau nửa ngày, Du Trưởng lão mới nói ra hai chữ này. Mà ánh mắt của hắn, từ đầu tới cuối thủy chung vẫn luôn nhìn chằm chằm trên người Hàn Ngưng Nhi, không thể nào dứt ra.

- Sinh Mệnh Chi Mâu! Ha ha... người chắc chắn sẽ được Sinh Nguyên Tông trọng dụng!

Du Trưởng lão kinh hỉ cười to.

Sau đó, Hàn Ngưng Nhi liền bắt đầu nói chuyện tình Thần Thảo Môn cho Du Trưởng lão nghe. Ở trong lòng nàng, Du Trưởng lão là người của Thần Thảo Môn, bởi vậy nàng đối đãi với hắn như là trưởng bối kính yêu trong tộc, đem tao ngộ của Thần Thảo Môn, toàn bộ nói ra.

- Người yên tâm! Ta sẽ khiến cho Hoàng Long Các phải trả giá thật lớn!

Du Trưởng lão lời thề son sắt đảm bảo với Hàn Ngưng Nhi.

Hai người hàn huyên một hồi lâu, ánh mắt Du Trưởng lão cuối cùng mới chuyển sang trên người Triệu Phong.

- Là Triệu công tử đã đưa ta an toàn tới Tử Linh Vực!

Hàn Ngưng Nhi vội vàng giới thiệu.

- Dọc theo đường đi, đa tạ vị tiểu huynh đệ này rồi! Người có nhu cầu hoặc là thỉnh cầu gì đó, cứ việc nói ra! Nếu Du mỗ có thể làm được, nhất định sẽ đáp ứng người!

Du Trưởng lão tỉ mỉ đánh giá Triệu Phong, khách khí nói.

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra được Triệu Phong bất phàm, bằng không, một gã Chuẩn Thần bình thường, làm sao có thể đưa Hàn Ngưng Nhi an toàn tới Tử Linh Vực được. Hơn nữa hắn còn nhìn ra được, Hàn Ngưng Nhi tựa hồ có chút ý tứ với tiểu tử tóc hoàng kim trước mắt này!

- Không biết tiền bối có từng nghe qua Triệu Vũ Phi của Linh Tộc không?

Triệu Phong không chút khách khí, trực tiếp mở miệng hỏi.

Gã Du Trưởng lão này là Trưởng lão của thế lực Tứ tinh đỉnh phong, hơn nữa lại còn là Y sư, quan hệ rộng rãi, có lẽ có thể giúp được Triệu Phong.

- Người biết nàng?

Thần sắc Du Trưởng lão đột nhiên biến đổi, vẻ mặt kinh dị nhìn chăm chăm Triệu Phong, trong mắt mang theo nghi vấn nồng đậm.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, chỉ nhìn biểu tình của Du Trưởng lão liền biết, Triệu Vũ Phi quả thật đang ở trong thế lực Linh Tộc của Tử Linh Vực!

Bạn đang đọc truyện trên

1244. Chương 1241: Vào Linh Tộc

- Người biết nàng ta?

Du trưởng lão sắc mặt biến đổi, kinh dị nhìn Triệu Phong đầy sự nghi ngờ.

Linh tộc là một trong tứ đại ngũ tinh thế lực ở Tử Linh Vực, một số thiên kiêu hàng đầu hắn cũng biết.

Triệu Vũ Phi của Linh tộc cũng nằm trong số đó, là một vị vô cùng giỏi giang, dưới một người trên vạn người, là niềm hy vọng của tương lai Linh tộc.

- Không thể nào, tiểu tử này chắc chắn không thể biết Triệu Vũ Phi.

Du trưởng lão phủ định trong đầu.

Triệu Phong đến tử Cổ Lũng Vực, huyết mạch bình thường, sao có thể có quan hệ gì với Triệu Vũ Phi của Tử Linh Vực?

Du trưởng lão càng tin Triệu Phong là một người ngưỡng mộ Triệu Vũ Phi, coi nàng là nữ thần trong mộng, chỉ là muốn gặp nữ thần của mình mà thôi.

- Triệu Vũ Phi, Linh tộc.

Hàn Ngưng Nhi hơi khựng người, khẽ lẩm nhẩm.

Nàng biết đây chính là người Triệu Phong muốn tìm, không ngờ đối phương còn là người của Linh tộc, thế lực ngũ tinh.

Chẳng trách đối phương lại khiến Triệu Phong để tâm đến vậy, từ xa nghìn dặm tới đây.

- Có cách nào để ta gặp hoặc liên lạc được với nàng ấy không?

Triệu Phong hỏi.

Triệu Phong đoán vị Dư trưởng lão này chẳng có cách nào giúp mình.

Vì thế Triệu Phong mới hỏi vội như vậy, nếu Dư trưởng lão không biết thì hẳn sẽ đi tìm cách khác ngay.

- Cái này...

Dư trưởng lão nhíu mày trầm mặc.

Linh tộc là ngũ tinh thế lực, mà Sinh Nguyên Tông lại nằm trong phạm vi thống trị của Linh tộc.

Hắn chẳng qua là một trưởng lão bình thường của Sinh Nguyên Tông, thật không có cách nào để Triệu Phong gặp Triệu Vũ Phi.

- Nếu ta không giải quyết được việc của tên tiểu tử này thì chắc chắn hẳn sẽ ăn vạ ở đây không chịu đi.

Dư trưởng lão nghĩ bụng.

Hàn Ngưng Nhi rõ ràng có ý với Triệu Phong, nếu Triệu Phong ở lại đây thì hai người rất dễ đến với nhau.

Dù sao hai người cùng tới Tử Linh Vực, trong thời gian đó đã xảy ra rất nhiều chuyện, mà Hàn Ngưng Nhi còn là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi mâu, dung mạo khí chất đều không có gì để chê.

- Du tiên bối, ngài giúp hẳn đi.

Hàn Ngưng Nhi đứng bên cạnh nói nhỏ.

- Ta có thể dùng quan hệ để cho người vào Linh tộc, nhưng chỉ với thân phận tạp dịch đệ tử...

Mãi lâu sau, Dư trưởng lão lên tiếng.

Tạp dịch đệ tử trong một thế lực chính là người quét dọn, làm việc vặt, bình thường căn bản không thể tiếp xúc được với những nhân vật quan trọng trong Linh tộc.

Trên tạp dịch đệ tử là ngoại tộc đệ tử, trở thành ngoại tộc đệ tử mới thật sự có thể coi là người của Linh tộc, được Linh tộc bảo vệ.

Nhưng Linh tộc là ngũ tinh thế lực, Dư trưởng lão dù có quan hệ rộng thế nào cũng không thể để một người thân phận không rõ ràng trở thành ngoại tộc đệ tử được.

- Tiểu huynh đệ, ta thấy thực lực và thiên phú của người rất tốt, cho dù chỉ là tạp dịch đệ tử, nhưng nếu làm tốt thì không bao lâu sẽ được thăng cấp thành ngoại tộc đệ tử.

Dư trưởng lão biết thân phận tạp dịch đệ tử là rất thấp kém nên vội nói.

- Tạp dịch đệ tử.

Triệu Phong nhíu mày trầm tư.

Trước tiên, trở thành tạp dịch đệ tử thì căn bản không thể gặp được Triệu Vũ Phi.

Nhưng Dư trưởng lão nói đúng, nếu làm tốt thì sẽ có cơ hội trở thành ngoại tộc đệ tử.

- Nếu người đồng ý, có thể chọn cách đợi tám mươi năm nữa Linh tộc sẽ chiêu mộ đệ tử, với khả năng của người có lẽ sẽ vào dễ dàng thôi.

Dư trưởng lão nói.

Điều này dù hần không nói thì Triệu Phong cũng dò hỏi được.

Tám mươi năm với một tu sĩ mà nói thì không lâu, thậm chí Chân Thần bế quan một lần cũng đã vài trăm năm rồi.

- Triệu công tử, chi bằng ngươi cứ tạm ở lại đây, đợi tám mươi năm nữa rồi tới Linh tộc...

Lúc này Hàn Ngưng Nhi khuyên Triệu Phong ở lại.

Thân phận tạp dịch đệ tử quá tấp, bất cứ thế lực nào cũng chẳng bận tâm đến sống chết của một tạp dịch.

Hơn nữa Triệu Phong ưu tú như vậy, bảo hần làm việc vặt thì Hàn Ngưng Nhi có chút không nỡ.

- Vậy phiền Du tiên bối rồi. Ta muốn tới Linh tộc.

Suy nghĩ một lúc, Triệu Phong nói.

Tám mươi năm, Triệu Phong không đợi được.

Hần cũng rất khó vào Linh tộc bằng con đường khác.

Ánh mắt Hàn Ngưng Nhi tối lại, Triệu Phong lại không ngại làm tạp dịch để được vào Linh tộc gặp Triệu Vũ Phi.

- Được, ngươi đợi một thời gian, ta sẽ sắp xếp cho ngươi vào Linh tộc.

Dư trưởng lão mừng rỡ.

Hần nghĩ Triệu Phong chính là người ngưỡng mộ Triệu Vũ Phi, muốn tìm mọi cách để gặp nàng một lần.

Việc này thì Dư trưởng lão không quản được, giờ chỉ muốn nhanh chóng tiễn Triệu Phong đi để Hàn Ngưng Nhi quên hần đi.

Dư trưởng lão sau khi sắp xếp chỗ ở cho Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi thì rời đi.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong lại theo thói quen vào trong Thời Không Chi Bào tu luyện.

Trước mặt Triệu Phong lơ lửng rất nhiều viên tinh thể ngũ sắc.

Năng lượng áo nghĩa tinh thuần thuộc về Ngũ Hành lan toả quanh người Triệu Phong.

Ngũ Hành áo nghĩa của Triệu Phong hiện nay đã có hai loại đạt tới đệ tứ trùng, khi ba loại còn lại đến tứ trùng thì Ngũ Hành thần lực của hần sẽ tăng lên vài phần.

Sau một thời gian, tinh thể ngũ sắc trước mặt Triệu Phong tối lại, biến thành tinh thể bình thường.

Soạt!

Triệu Phong lại lấy ra ba quả dây leo, bên trong chúng chứa năng lượng ý cảnh có thể giúp Triệu Phong nâng cao ý cảnh, ngưng tụ linh hồn.

Vì Triệu Phong tu luyện công pháp nên mặt thể chất của hần đều rất cường đại.

Nhưng về linh hồn ý chí thì hần mới chỉ dừng lại ở tam giai Chân Thần, rất khó tiến bộ, khiến cho uy năng của đồng thuật không theo kịp.

Nhưng chỉ cần đột phá Chân Thần, có được Thần Vị, đạt tới tầng thứ Thần Vị nào linh hồn ý chí sẽ có đột biến đạt tới tầng thứ đó.

Một hôm, Triệu Phong và Hàn Ngưng Nhi gặp nhau..

Không lâu sau, Triệu Phong đã rời khỏi Sinh Nguyên Tông tới Linh tộc.

Trên đường tới Tử Linh Vực hai người đã đồng cam cộng khổ, cũng trở thành bằng hữu không có gì không nói được. Lần này tạm biệt Triệu Phong cũng có vài phần lưu luyến.

- Nàng ta là gì của ngươi? Đáng để ngươi làm nhiều việc vậy không?

Hàn Ngưng Nhi tò mò hỏi.

- Ta đã từng hứa sẽ tìm nàng ấy.

Mãi lâu sau, Triệu Phong mới đáp.

Còn về câu hỏi đầu tiên, Triệu Phong cũng không biết nên trả lời thế nào.

- Chúc người sớm gặp được nàng ấy.

Hàn Ngưng Nhi cười nói.

Triệu Phong gật đầu, cùng Hàn Ngưng Nhi dạo bước trong Sinh Nguyên Tông.

Sinh Nguyên Tông là thế lực tứ tinh đỉnh phong ở Tử Linh Vực, ở đây có y sư là chính, địa vị đặc thù.

Nếu không phải vì Triệu Vũ Phi thì Triệu Phong cũng không ngại ở đây tiềm tâm tu luyện, phát triển dần dần.

Vài ngày sau Dư trưởng lão tới tìm Triệu Phong.

- Có thể xuất phát rồi.

Dư trưởng lão cười nói.

Sau khi từ biệt Hàn Ngưng Nhi, Triệu Phong liền được Dư trưởng lão dẫn tới Linh tộc.

Khi Triệu Phong rời khỏi Sinh Nguyên Tông thì gần đó có một thanh y nam tử mặt trắng như ngọc, ôn văn nho nhã. Người này chính là phân thân Triệu Hồi của Triệu Phong. Triệu Phong định để Triệu Hồi ở lại Sinh Nguyên Tông tu hành Y đạo.

Mặt khác Triệu Phong cũng cảm thấy Dư trưởng lão có vấn đề.

Hàn Ngưng Nhi có Sinh Mệnh Chi Mâu, nhưng từ khi Hàn Ngưng Nhi tới, Sinh Nguyên Tông không hề có bất cứ động tĩnh gì. Từ đó có thể thấy Dư trưởng lão không hề báo lên trên về việc này.

Vì thế Triệu Phong để Triệu Hồi ở lại, đợi khi Sinh Nguyên Tông chiêu mộ đệ tử thì trà trộn vào.

Linh tộc là một trong tứ đại ngũ tinh thế lực của Tử Linh Vực, thống trị một phần tư lãnh địa Tử Linh Vực, thế lực của nó đương nhiên không thể ở khu vực ngoại vi Tử Linh Vực.

Được Dư trưởng lão dẫn đường, mấy người Triệu Phong đều dùng truyền tống trận tứ tinh rūi, tứ tinh đỉnh phong để truyền tống.

Nửa năm sau Triệu Phong đã tới Linh tộc.

Đập vào mắt là vô số những ngọn núi thủy tinh đa sắc màu. Đặc biệt nhất là trên những ngọn núi thủy tinh đó có núi xanh, nước biếc, cây cỏ thơm ngát, giống như tiên cảnh bằng thủy tinh vậy.

- Thiên địa nguyên khí thật nồng đậm.

Còn chưa vào Linh tộc, con mắt trái của Triệu Phong đã phát hiện ở trung tâm Linh tộc có thiên địa nguyên khí tinh thuần.

Triệu Phong đoán phía dưới lãnh địa của Linh tộc ít ra cũng phải có một dòng thượng phẩm thần tinh mạch.

Đương nhiên phạm vi thượng phẩm thần tinh mạch chắc chắn ở khu trung tâm Linh tộc, chỉ những đệ tử hạch tâm và cao tầng mới được sử dụng.

Sau khi kiểm tra một lượt, Triệu Phong liền thuận lợi vào trong Linh tộc.

Sau khi nhận vật phẩm cần có của tạp dịch đệ tử, Triệu Phong đã trở thành tạp dịch đệ tử trong ngũ tinh thế lực Linh tộc.

- Trong Linh tộc, chỉ cần người không đắc tội đệ tử hạch tâm là được...

Trưởng lão Sinh Nguyên Tông dẫn dò Triệu Phong xong, liền rời đi.

Nếu Triệu Phong vô tình đắc tội đệ tử hạch tâm thì người giới thiệu là hắn cũng sẽ gặp xui xẻo.

Khu vực Thiên Hà Cốc bên ngoài Linh tộc.

Triệu Phong mặc trang phục của tạp dịch đệ tử, tới gần một tòa cung điện tinh thể.

- Ta là tạp dịch đệ tử mới đến, Triệu Phong. Xin Lưu chấp sự giao nhiệm vụ.

Triệu Phong nói.

Trở thành tạp dịch đệ tử thì chỉ có làm việc mà thôi.

- Người tới khu linh được ở phía tây bắc trông coi linh được ở mảnh đất thứ tư.

Mãi lâu sau từ bên trong vọng ra một tiếng nói.

Trong số vật phẩm Triệu Phong nhận có bản đồ của khu vực ngoại vi Linh tộc.

Rất nhanh Triệu Phong đã tới mảnh đất thứ tư khu Linh Được. Được tài trồng ở đây đều để cung cấp cho Huyền Quang Cảnh.

- Ủa, tiểu tử kia là mới đúng không?

Triệu Phong xuất hiện, khiến các tạp dịch khác đều chú ý tới.

Không ít người bắt đầu lắc đầu thở dài, nhìn Triệu Phong có chút thương hại.

Đúng lúc đó trên mảnh đất thứ nhất khu linh được, một nam tử mày rậm bước ra.

- Hì hì, Bành Trác ra rồi.

- Ai bảo hần là người mới, huống hồ thủ đoạn của Bành Trác cũng không thể coi là thô bạo.

Một số tạp dịch gần đấy bàn tán.

- Tiểu tử, người mới tới đúng không? Từ sau công việc của ta ở đây sẽ do người phụ trách.

Bành Trác tới trước mặt Triệu Phong, thân thể hần cao lớn, hơn Triệu Phong hai cái đầu.

- Ta làm việc cho người, Lưu chấp sự sẽ không nói gì?

Triệu Phong tò mò hỏi.

- Ha ha, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là được. Lão nhân gia đâu có quản rốt cuộc là ai hoàn thành.

Bành Trác cười ha ha, nhìn xuống Triệu Phong.

- Ô, thì ra là bảo người khác hoàn thành nhiệm vụ cho cũng được.

Triệu Phong gật gù.

- Mảnh đất này của ta giao cho người, coi sóc cẩn thận cho ta.

Triệu Phong nói rồi quay lại phía nhà cách đó không xa.

Đó chính là nơi ở của các tạp dịch.

- Tiểu tử, người vừa nói gì?

Bành Trác phần nộ quát lên, khí tức bạo liệt bùng phát.

Mới đến đúng là mới đến, không biết trời cao đất dày, phải dùng thủ đoạn thu phục hần mới được.

- Thôi xong, kẻ mới đến không biết sự lợi hại của Bành Trác, dám cãi lại hần.

- Hề hề, giáo huấn một trận là hần ngoan ngoãn thôi.

Một số tạp dịch gần đó chuẩn bị xem kịch hay.

Bạn đang đọc truyện trên

1245. Chương 1242: Uy Nhiếp

- Người vừa nói gì?

Bành Trác gầm lên, khí tức bạo liệt bùng phát.

Kẻ mới đến đúng là không biết trời cao đất dày, phải dùng thủ đoạn khiến hắn khuất phục mà thôi.

- Tại người có vấn đề à, không nghe thấy ta vừa nói gì sao?

Triệu Phong đột nhiên quay lại hỏi.

Lời hắn vừa dứt, những tạp dịch xung quanh lập tức cười khẩy, thảm cảm thán Triệu Phong đúng là không biết sống chết.

Bành Trác là một trong những tạp dịch đệ tử mạnh nhất khu linh dược, tu vi đã là Huyền Quang Cảnh đại thành.

- Người muốn chết!

Bành Trác nổi cơn thịnh nộ, vận chuyển Huyền Quang thánh lực đem theo áp lực kinh người xông về phía Triệu Phong.

Mắt thấy “tảng đá” Bành Trác sắp đánh bay Triệu Phong đi...

Mọi người dường như đã nghe thấy tiếng kêu thảm của Triệu Phong, nhìn thấy bộ dạng đau đớn đến muốn chết đi của hắn.

Thế nhưng, khi Bành Trác tới trước mặt Triệu Phong thì dừng lại một cách quỷ dị, uy thế tan biến.

- Chuyện gì vậy? Sao Bành Trác không động thủ nữa?

Mấy tạp dịch gần đó kêu lên kinh ngạc.

Nhưng chỉ Bành Trác là biết không phải hắn không động thủ mà là không động nổi.

Trước mặt Triệu Phong, huyết mạch và thánh lực của hắn bị đông cứng, không thể vận chuyển. Thậm chí cả linh hồn cũng bị cầm cố, chẳng thể làm được gì.

Điều khiến hắn kinh hãi hơn đó là Triệu Phong dường như chẳng làm bất cứ hành động gì mà chỉ lặng lẽ nhìn hắn, khoé miệng có tiểu ý nhàn nhạt.

- Sao có thể như vậy? Hắn ta rốt cuộc có cảnh giới gì?

Bành Trác kêu gào trong đầu.

Nhưng hắn đột nhiên phát hiện, nếu Triệu Phong không cho phép thì hắn cũng không phát ra tiếng được.

Bành Trác càng thêm sợ hãi, hai mắt nhìn Triệu Phong không ngừng run rẩy.

- Nhiệm vụ của ta giao hết cho người hoàn thành, giờ nghe rõ chưa?

Lúc này, Triệu Phong chậm rãi nói, nói xong quay người đi.

Sau khi Triệu Phong đi rồi, Bành Trác như trút được gánh nặng, nằm phịch dưới đất.

- Chuyện gì vậy? Bành Trác không động thủ?

- Hình như thực lực của kẻ mới đến rất mạnh.

Một số tạp dịch tò mò, tại sao Bành Trác lại không động thủ, nhưng một số người thì nhanh nhạy nhận ra sự bất phàm của Triệu Phong, sau này phải cẩn thận, tuyệt đối không được đắc tội Triệu Phong.

Tạp dịch đệ tử cho dù có biểu hiện tốt thế nào thì cũng cần một thời gian mới có thể trở thành ngoại tộc đệ tử.

Vì thế Triệu Phong không thể quá nóng vội, hắn vừa về phòng thì liền bắt đầu tu luyện.

Theo thói quen, hắn tu luyện Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Sau đó hắn dần nghiên cứu Toả Không Chi Động và Thời Không Cấm Thân.

Toả Không Chi Động, tuy Triệu Phong đã bắt đầu tham ngộ từ lâu, nhưng không coi nó là trọng điểm, nên không thể phát huy hết uy năng của loại đồng thuật này.

Còn Thời Không Cấm Thân là đồng thuật cao giai thần cấp, Triệu Phong vẫn chưa bắt đầu tu luyện.

Cùng lúc với tham ngộ hai loại đồng thuật này, Triệu Phong cũng tham ngộ Thời Không Áo Nghĩa.

Thời Không Áo Nghĩa Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới tầng thứ tư, còn Thời Gian Áo Nghĩa thì mới chỉ ở cảnh giới đầu tiên, còn cách tầng thứ hai một đoạn nữa.

Một tháng sau Triệu Phong rời khỏi phòng.

- À... ta đã coi sóc ảnh đất này theo lời người nói.

Bành Trác lập tức chạy tới trước mặt Triệu Phong, kính sợ nói.

Những tạp dịch xung quanh cũng sờ nhìn cảnh tượng đó.

Họ cũng không ngờ Bành Trác lại làm theo lời Triệu Phong, chăm sóc cẩn thận mảnh đất linh dược này.

Mà khi Triệu Phong bước ra, Bành Trác cũng như một tiểu đệ chạy tới bên cạnh lão đại báo cáo tình hình.

- Làm tốt lắm!

Triệu Phong đơn giản nói một câu rồi rời đi.

Mỗi tháng tạp dịch đệ tử đều phải báo cáo nhiệm vụ lên trên, căn cứ vào mức độ hoàn thành nhiệm vụ để nhận thù lao.

- Ừm, không tồi.

Lưu chấp sự trong Thủy Tinh cung điện lấy một số thù lao đưa cho Triệu Phong.

Bất cứ tình hình nào trong khu linh dược hắn đều biết rõ như lòng bàn tay.

Lần này, Lưu chấp sự quan sát Triệu Phong một chút, mặc dù đã quan sát rất kỹ, nhưng hắn lại nhận ra mình không thể nhìn thấu được Triệu Phong.

- Lưu chấp sự, ta muốn nhận nhiều việc hơn một chút.

Triệu Phong nói. Rồi hắn nhận từ chỗ Lưu chấp sự bốn công việc.

Sau khi về khu linh dược, Triệu Phong đưa hết chỗ thù lao nhận được cho Bành Trác.

Tất cả đều là tài nguyên tu luyện và Tinh Nguyên Thạch có ích cho Huyền Quang Cảnh. Với Triệu Phong mà nói đều là đồ bỏ, để trong không gian trữ vật chỉ chật chỗ.

Rồi hắn tới khu vực tương ứng với bốn nhiệm vụ khác.

Nhìn quanh, Triệu Phong chọn bừa một tạp dịch đệ tử, thích phóng một chút áp lực là khiến đối phương thần phục, cam tâm tình nguyện làm việc cho hắn.

Làm xong, Triệu Phong trở về phòng, tiếp tục tu luyện.

Triệu Phong không biết rằng những việc hắn làm đã khiến các tạp dịch đệ tử ở khu linh dược và các khu vực quanh đó giận dữ.

Một số người đã ngầm ngầm tập hợp nhau lại chuẩn bị đối phó với hắn.

Họ cho rằng Triệu Phong là người mới đến, nhưng hành sự quá bá đạo.

Khi họ đang bí mật bàn bạc thì đột nhiên có người kêu lên:

- Thi Vi Nam trở về rồi.

Rất nhanh một người dáng người cao ráo, gương mặt anh tuấn, đôi mắt lạnh lùng bước vào.

Những người có mặt thất kinh, lập tức dừng bàn tán.

Người có tên Thi Vi Nam này là đệ nhất tạp dịch đệ tử trong khu Bang Hà Cốc, tu vi đã là Bán Thần.

Nghe nói hần đến Linh tộc làm tạp dịch đệ tử là muốn thể hiện tốt để trở thành ngoại tộc đệ tử.

Một thời gian trước hần cùng một ngoại tộc đệ tử ra ngoài thực hiện nhiệm vụ giờ mới quay về. Hần là không lâu nữa hần sẽ thoát khỏi thân phận tạp dịch trở thành ngoại tộc đệ tử.

- Thi lão đại, cuối cùng lão đại cũng về. Gần đây có một tạp dịch đệ tử tới nhưng hần vô cùng ngông cuồng...

Bành Trác lập tức thêm mắm dặm muối kể về Triệu Phong.

- Lẽ nào hần không coi ta ra gì?

Thi Vi Nam nheo mắt, nhiệt độ xung quanh lập tức giảm xuống.

Thấy Thi Vi Nam quyết định ra tay, những người xung quanh đều trở nên thích thú.

Hàng ngày đều có người theo dõi phòng của Triệu Phong, chỉ cần hần xuất hiện là họ sẽ thông báo cho người khác.

Nhưng Triệu Phong không quản những chuyện khác, chỉ nghỉ một tháng sau đi giao nhiệm vụ rồi nhận thêm một vài nhiệm vụ khác.

Vì thế trong một tháng này hần chỉ toàn tâm toàn ý tu luyện.

Sau một tháng, trước phòng Triệu Phong đã có vài chục tạp dịch đệ tử tập trung.

Đứng đầu chính là Thi Vi Nam, mấy tạp dịch bên cạnh hần đều là những người nổi trội ở các khu vực bên cạnh, Bành Trác cũng có mặt.

- Cả tháng rồi mà tiểu tử đó không ra ngoài.

- Lẽ nào hần biết chúng ta muốn đối phó hần nên cố tình trốn bên trong?

Một số tạp dịch đệ tử bàn tán.

- Triệu Phong, mau ra đây! Hàng tháng tạp dịch đệ tử đều phải báo cáo nhiệm vụ với Lưu chấp sự.

Đúng lúc đó, Thi Vi Nam đột nhiên quát lên.

Trong tiếng quát của hần chứa khí thế và sức mạnh linh hồn cường đại.

Căn phòng của Triệu Phong kêu lên rầm rắc.

Cùng lúc đó cửa phòng Triệu Phong mở ra.

- Người chính là Triệu Phong?

Thi Vi Nam lạnh băng nhìn Triệu Phong, miệng cười thích thú.

Nhưng mọi người không ngờ tới Triệu Phong cũng lạnh lùng bước từng bước về phía Thi Vi Nam.

Ban đầu Thi Vi Nam không cảm nhận thấy gì, nhưng khi Triệu Phong càng tới gần thì thần sắc Thi Vi Nam càng thay đổi.

Khi Triệu Phong tới trước mặt, toàn thân Thi Vi Nam bị cầm cố hoàn toàn, không thể động đậy, thậm chí nói cũng không xong.

Một số tạp dịch đệ tử phía sau Thi Vi Nam cũng ở trạng thái đó, ai cũng như tượng đá, chỉ còn lại ánh mắt kinh hãi.

Bành Trác khổ không nói nên lời. Ban đầu tưởng nhiều người như vậy cộng với Thi Vi Nam sẽ đối phó được với Triệu Phong.

Nhưng kết quả vẫn vậy, trước mặt Triệu Phong, tất cả đều không thể khống chế được cơ thể mình.

- Sao lại như vậy?

Thi Vi Nam kinh hãi vô cùng, cố gắng giãy giụa nhưng hấn phát hiện tất cả đều vô ích.

- Còn lần sau, giết không cần hỏi.

Ánh mắt Triệu Phong quét qua mọi người, lạnh lùng lên tiếng. Mấy chữ cuối cùng tuy ngữ khí rất nhẹ nhưng lại như cây chùy băng giáng thẳng vào tim tất cả.

Triệu Phong vốn không muốn để lộ quá nhiều, nhưng nếu không cho những người này bài học thích đáng thì họ sẽ còn gây rối.

Vì thế Triệu Phong phải uy hiếp họ cho ra trò.

Sau đó Triệu Phong rời khỏi đó, đi tìm Lưu chấp sự.

- Tên Triệu Phong này mạnh thật!

- Thực lực như vậy sao lại tới đây làm tạp dịch đệ tử?

Sau khi Triệu Phong đi rồi, tất cả đều ngồi phịch xuống đất, nhỏ giọng bàn tán.

Lần này, khi Triệu Phong tới cung điện của Lưu chấp sự thì Lưu chấp sự đã ở bên trong dường như đang đợi hấn.

- Dường như ngươi là một Chuẩn Thần, tại sao lại tới Linh điện làm tạp dịch đệ tử?

Lưu chấp sự nghiêm nghị nói.

- Ta muốn vào Linh tộc thì chỉ có thể bắt đầu từ tạp dịch đệ tử.

Triệu Phong có gì nói đấy.

Hấn không muốn đắc tội vị Lưu chấp sự này, hấn muốn trở thành ngoại tộc đệ tử còn phải nhờ vào Lưu chấp sự giới thiệu, tiến cử.

- Chỉ cần ngươi biểu hiện tốt thì không tới nửa năm có thể trở thành ngoại tộc đệ tử.

Lưu chấp sự gật đầu, ánh mắt có chút kiêu ngạo.

Một Chuẩn Thần có tiềm lực như vậy tới Linh tộc làm tạp dịch đệ tử cũng là để trèo lên cao, trở thành ngoại tộc đệ tử.

Thân là người của Linh tộc, Lưu chấp sự vô cùng tự hào.

- Ta còn muốn hỏi thăm về một người.

Triệu Phong đột nhiên nói.

- Ồ?

Lưu chấp sự khựng lại, xem ra đây mới chính là mục đích chính của Triệu Phong.

- Ta muốn hỏi về Triệu Vũ Phi của Linh tộc.

Triệu Phong nói.

Lưu chấp sự khựng người, dường như nghĩ tới điều gì đó, rồi bật cười.

- Không phải ngươi vì Triệu Vũ Phi mà tới Linh tộc làm tạp dịch đệ tử đấy chứ?

Lưu chấp sự cười hỏi.

Trong số các nữ tử của Linh tộc, dung mạo và thiên phú của Triệu Vũ Phi đều đứng đầu, là nữ thần trong mắt gần như tất cả tạp dịch đệ tử, ngoại tộc đệ tử. Cả Tử Linh Vực này cũng có không ít người theo đuổi nàng.

Lưu chấp sự nghĩ rằng Triệu Phong cũng là một trong số đó.

Cho dù vậy Lưu chấp sự cũng có phần khâm phục Triệu Phong, bất chấp cả việc làm tạp dịch đệ tử để tiếp cận Triệu Vũ Phi.

- Cũng có thể coi là vậy.

Triệu Phong đáp.

Lưu chấp sự cười, biểu hiện mình đã hiểu.

Mỹ nhân như Triệu Vũ Phi thì có ai không yêu chứ. Hơn nữa người trẻ tuổi như Triệu Phong mới là dễ kích động nhất, việc gì cũng làm được.

Rồi Lưu chấp sự kể cho Triệu Phong những điều hẩn biết về Triệu Vũ Phi.

Triệu Phong nghiêm túc lắng nghe, cũng hiểu được phần nào tình hình của Linh tộc.

Hai người nói chuyện rất lâu, sau đó Triệu Phong mới rời đi.

- Không ngờ Triệu Vũ Phi có địa vị cao trong Linh tộc như vậy.

Triệu Phong cười, hẩn đã đánh giá thấp mức độ hiếm có của huyết mạch Linh tộc của Triệu Vũ Phi rồi.

Cả Linh tộc đông như vậy nhưng thành viên Linh tộc thật sự rất ít, chín phần nhân khẩu đều là chiêu mộ từ ngoại tộc hoặc những thể lực phụ thuộc.

Khi Triệu Phong chuẩn bị trở về chỗ ở thì Thần Linh Nhân đột nhiên bắt được một tia khí tức huyết mạch.

- Khí tức của huyết mạch Linh tộc!

Triệu Phong khựng người, rồi dựa vào cảm tri bay về một hướng.

Bạn đang đọc truyện trên

1246. Chương 1243: Nổi Tiếng

Từng tiếp xúc Triệu Vũ Phi một thời gian, Triệu Phong nhớ khí tức của huyết mạch Linh tộc.

Lúc này, cảm nhận luồng khí tức kia, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hẩn chính là: có khi nào đối phương là Triệu Vũ Phi?

Nếu ở Đại Lục Vực, Triệu Phong có thể xác định ngay đối phương chính là Triệu Vũ Phi, nhưng đây là Linh tộc, không ít người có huyết mạch Linh tộc.

Dựa vào cảm tri Triệu Phong nhanh chóng đi xa khỏi khu vực Băng Hà Cốc.

Dần dần trong tầm mắt Triệu Phong xuất hiện dáng một nữ tử thân hình trong suốt, phát ra tinh quang.

Nữ tử này khá xinh đẹp, cộng với đặc trưng của huyết mạch Linh tộc lại càng thêm cao quý hoa lệ.

Nữ tử lúc này đang chu miệng, lông mày dựng ngược, có vẻ như đang rất lo lắng.

Xung quanh nữ tử đó còn có một vài thanh niên các tộc khác.

- Thanh Oánh muốn đi đâu? Ta đưa nàng đi.

Một thanh niên yêu dị sắc mặt ôn hòa, tay cầm quạt bạch ngọc, hàm tiếu nói.

Triệu Phong ở phía xa quan sát.

Nữ tử kia rõ ràng là huyết mạch Linh tộc, những thanh niên xung quanh kia tu vi bất phàm, có lẽ là thiên tài Chuẩn Thần của các thể lực phụ thuộc Linh tộc.

Những người này chắc chắn có thể liên lạc được với Triệu Vũ Phi, đặc biệt là người có huyết mạch Linh tộc kia.

Nhưng thân phận của Triệu Phong lúc này quá thấp kém, những người này nhất định sẽ không để ý tới hẩn.

Nhưng nếu họ giúp Triệu Phong đưa tin thì chưa biết chừng Triệu Phong có thể gặp trực tiếp Triệu Vũ Phi. Khi Triệu Phong đang suy nghĩ thì nữ tử Linh tộc nhìn thấy Triệu Phong, bắt gặp cười.

Nàng nghĩ chắc chắn là Triệu Phong bị vẻ đẹp của nàng hấp dẫn nên mới ngẩn ra đó nhìn.

Ngoài ra, Triệu Phong tuy chỉ là tạp dịch đệ tử nhưng vẻ ngoài và khí chất đều rất xuất chúng, thậm chí không thua kém những thanh niên bên cạnh nàng lúc này..

- Người lại đây.

Vệ Thanh Oánh đột nhiên dừng bước, chỉ Triệu Phong.

Triệu Phong khựng người, hắn đang nghĩ có nên chủ động tiếp cận những người này, sau đó để họ chuyển lời tới Triệu Vũ Phi giúp hay không thì nữ tử huyết mạch Linh tộc kia đã chủ động gọi hắn.

- Thanh Oánh, nàng tìm một hạ nhân làm gì?

Thanh niên yêu dị kia lạnh lùng liếc nhìn Triệu Phong rồi nói.

Triệu Phong lập tức bay tới trước mặt Vệ Thanh Oánh.

- Theo người, cả Linh tộc này ai xinh đẹp nhất?

Vệ Thanh Oánh mang vẻ nhu mì của tiểu nữ, khẽ hỏi.

Mấy thiên tài ở bên cạnh đã hiểu Vệ Thanh Oánh muốn làm gì.

Trước khi Triệu Vũ Phi tới Linh tộc, đệ nhất mỹ nữ Linh tộc là Lạc Vũ Chuẩn Thần, mà Vệ Thanh Oánh là người ở bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Nhưng từ khi Triệu Vũ Phi tới, huyết mạch không ngừng được kích phát, thiên phú cũng được bộc lộ, cộng với dung mạo tựa tiên nữ, dần dần đã thay thế vị trí của Lạc Vũ Chuẩn Thần, trở thành nữ thần trong lòng nam tử Linh tộc.

Nhưng Triệu Vũ Phi là người ngoại vực nên người của Linh tộc ở Man Hoang Thần Vực vẫn có tâm lý bài xích.

Huống hồ thiên phú của Triệu Vũ Phi rất cao, dung mạo khuynh thành, càng khiến một số nữ tử Linh tộc đổ kỵ.

Hôm nay, không may Vệ Thanh Oánh nói xấu Triệu Vũ Phi sau lưng bị nàng bắt gặp giáo huấn một trận.

- Cái này...

Triệu Phong khựng người.

Hắn không thể ngờ nữ tử này gọi hắn là đệ tử hỏi câu này.

- Nói mau!

Nam tử yêu dị kia quát.

Ai cũng biết Vệ Thanh Oánh là người bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần, chỉ cần người dưới không nói người đẹp nhất là Triệu Vũ Phi thì nói ai cũng được.

Nhưng để lấy lòng Vệ Thanh Oánh, gặp tình huống này vẫn là nên nói Lạc Vũ Chuẩn Thần thì hơn.

- Đương nhiên là cô nương rồi.

Triệu Phong hàm tiếu nói.

Triệu Phong không biết gì về tình hình trong Linh tộc, nữ tử Linh tộc cũng chỉ biết có Triệu Vũ Phi.

Nhưng Triệu Phong có thể nhận ra, nữ tử này dường như đang tức giận.

Vì thế hắn nói vậy có lẽ sẽ hợp ý đối phương.

- Hi hi..

Hắn vừa dứt lời, Vệ Thanh Oánh lập tức bật cười khẽ.

Nàng ta vốn tưởng hạ nhân này sẽ nói người đẹp nhất là Lạc Vũ Chuẩn Thần, nhưng không ngờ lại nói là nàng.

Tuy biết Triệu Phong không nói thật nhưng Vệ Thanh Oánh vẫn rất vui.

Những thiên tài thanh niên kia có phần khinh bỉ nhìn Triệu Phong.

Cho dù nữ thần trong lòng Triệu Phong là Triệu Vũ Phi, nhưng để không đắc tội với Vệ Thanh Oánh thì chỉ cần nói là Lạc Vũ Chuẩn Thần là được. Nhưng Triệu Phong lại nói người đẹp nhất là Vệ Thanh Oánh, điều này khiến họ cảm thấy Triệu Phong có phần vô sỉ.

- Ủm, người tu vi cũng được, biểu hiện không tồi, thời gian tới ta sẽ bảo họ cho người làm ngoại môn đệ tử.

Vệ Thanh Oánh tâm tình tốt, lập tức nhìn gì cũng thấy thuận mắt.

Lúc này quan sát Triệu Phong nàng bỗng phát hiện Triệu Phong còn tuấn lãng hơn mấy thanh niên kia. Cả sự lãnh đạm, ngạo nghễ, mái tóc kim sắc tự nhiên...tất cả đều khiến mắt nàng sáng lên.

Nhìn thần thái của Vệ Thanh Oánh, ánh mắt của những người còn lại nhìn Triệu Phong lập tức trở nên lạnh lẽo.

Họ đều là thiên tài các thế lực phụ thuộc hoặc do Linh tộc quản hạt. Họ tự biết mình không thể với tới những thiên chi kiều nữ như Triệu Vũ Phi hay Lạc Vũ Chuẩn Thần nên mới đặt mục tiêu ở những nữ tử thiên phú thấp một chút.

Dù sao Linh tộc cũng là chủng tộc có huyết mạch đứng thứ mười chín trên bảng Thái Cổ, kết hợp với huyết mạch như vậy, không chỉ thúc đẩy tốc độ tu luyện mà còn tạo phúc cho con cháu.

- Đa tạ!

Triệu Phong vui vẻ.

Vốn dĩ cho dù hắn biểu hiện tốt thì cũng phải mất một thời gian nữa mới trở thành ngoại tộc đệ tử được. Nhưng lúc này Vệ Thanh Oánh lại vui vẻ đã hứa sẽ đề bạt hắn làm ngoại tộc đệ tử luôn.

- Thanh Oánh, nàng muốn đi đâu, ta đi cùng nàng.

Những thanh niên kia thấy Vệ Thanh Oánh vui vẻ hơn, lập tức tiến lại lấy lòng.

- Được.

Vệ Thanh Oánh giờ tâm trạng tốt, chuẩn bị ra ngoài đi dạo.

- Xin dừng bước.

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

Vệ Thanh Oánh đang vui, hơn nữa ấn tượng với Triệu Phong cũng tốt. Có lẽ sẽ đồng ý giúp Triệu Phong chuyển lời chăng.

Vì thế Triệu Phong mới gọi Vệ Thanh Oánh lại.

- Hạ nhân, người nói năng kiêu gì đấy!

Nam tử yêu dị kia quát.

Hắn đã ngứa mắt Triệu Phong lâu rồi, chỉ một tạp dịch đệ tử mà dám ăn nói với đối tượng của hắn như vậy.

- Có chuyện gì?

Vệ Thanh Oánh đúng là có ấn tượng tốt về Triệu Phong, cũng không bận tâm thân phận thấp kém của hắn.

- Ta muốn nhờ các hạ một việc, có thể giúp ta chuyển lời tới Triệu Vũ Phi không?

Triệu Phong nói.

Nhưng vừa dứt lời thì Vệ Thanh Oánh và cả những thiên tài kia đều sững người, tất cả đều im lặng.

Mãi lâu sau, một thanh niên cười khẩy phá vỡ sự im lặng.

Rồi tất cả cùng cười chế giễu, nhìn Triệu Phong với ánh mắt thương hại.

- Nguy rồi.

Triệu Phong cảm giác không ổn, vẻ mặt của những người kia và cả Vệ Thanh Oánh đều có vấn đề.

- Người muốn liên hệ với Triệu Vũ Phi?

Vệ Thanh Oánh lúc này lộ nụ cười quỷ dị.

Triệu Phong còn chưa kịp nói thì Vệ Thanh Oánh đã tiếp tục:

- Xem ra ngươi cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi đúng không? Nhưng ngươi chỉ là một tạp dịch đệ tử, cũng muốn tiếp cận Triệu Vũ Phi sao?

- Nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ cho Triệu Vũ Phi biết có một tạp dịch đệ tử muốn theo đuổi nàng ta.

Vệ Thanh Oánh thần sắc lạnh lẽo.

Vút!

Vệ Thanh Oánh bay đi.

- Hề hề, tiểu tử, ngươi thật không biết sống chết.

Một thanh niên thích thú nói.

- Tuy tu vi của ngươi không tồi, nhưng cả đời này cũng đừng hòng làm ngoại tộc đệ tử chứ đừng nói đến gặp Triệu Vũ Phi.

Thanh niên yêu dị cầm quạt vờ mặt cao ngạo, để lại một câu rồi đuổi theo Vệ Thanh Oánh.

Triệu Phong biết có lẽ Vệ Thanh Oánh có quan hệ không tốt lắm với Triệu Vũ Phi.

Có lẽ nàng ta muốn dùng việc này để châm chọc Triệu Vũ Phi.

Nhưng nếu vì thế mà Triệu Vũ Phi chú ý tới Triệu Phong thì cũng không tồi.

Nhưng Triệu Phong không biết trong Tử Linh Vực thật sự có quá nhiều người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nhiều không đếm nổi. Mà bản thân Triệu Vũ Phi dường như trái tim đã thuộc về ai đó, chưa từng để tâm đến những người theo đuổi mình.

Trở về Thiên Hà Cốc, Triệu Phong giao nhiệm vụ vừa nhận chỗ Lưu chấp sự cho những người khác.

Giờ Triệu Phong là lão đại của tạp dịch đệ tử Thiên Hà Cốc, chỉ cần hắn nhận nhiệm vụ, tự nhiên sẽ có tiểu đệ làm cho hắn.

Triệu Phong thì về phòng bế quan tu luyện.

Hắn không biết ngày hôm sau, tin tức hắn là người theo đuổi Triệu Vũ Phi đã truyền khắp Linh tộc,

Những thiên kiêu chân chính theo đuổi Triệu Vũ Phi thì chỉ coi đó là chuyện cười.

Nhưng ngoại tộc đệ tử trong tộc và những tạp dịch đệ tử khác thì ngưỡng mộ tìm đến vì muốn gặp hắn.

Hôm nay Triệu Phong vẫn ở trong Thời Không Chi Bào tu luyện thì phát hiện rất nhiều đạo linh thức thậm chí cả thần thức đang quét về nơi ở của hắn.

Soạt!

Triệu Phong rời khỏi Thời Không Chi Bào.

Những người có thần thức cơ bản đều là Chuẩn Thần hoặc Chân Thần, đương nhiên không thể nào là tạp dịch đệ tử.

- Tại sao lại có nhiều người tới đây vậy?

Triệu Phong kinh ngạc.

Tập dịch đệ tử không được Linh tộc bảo vệ, cho dù đang tu luyện bị người khác làm phiền cũng không ai quản..

Chứ đừng nói lần này đến tìm Triệu Phong lại toàn là Chuẩn Thần.

Triệu Phong ra khỏi nhà.

- Triệu Phong ra rồi!

Triệu Phong vừa bước ra thì có người hô lên.

Ngay lập tức tất cả tập dịch đệ tử đều nhìn về phía Triệu Phong.

Trên không trung cũng xuất hiện một vài thân ảnh thanh niên thần sắc cao ngạo, những người này khí tức huyết mạch đều không tầm thường.

- Chính là hắc đã nhờ Vệ Thanh Oánh liên lạc với Triệu Vũ Phi.

Một nam tử dáng người cao lớn lực lưỡng nói với người bên cạnh.

- Ủm, dung mạo cũng không tồi, tu vi cũng khá, chỉ là trí thông minh hơi có vấn đề. Chỉ một tập dịch đệ tử mà cũng dám nhắm tới Triệu Vũ Phi.

Một thanh niên da xanh bên cạnh hắc thì không chút khách khí, châm chọc nói.

Bên cạnh Thi Vi Nam là một thanh niên mặt dài, mặc trang phục của ngoại môn đệ tử.

- Chính là hắc...

Thi Vi Nam ghé tai hắc nói nhỏ vài câu.

- Hừ, cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga. Hôm nay ta sẽ giúp trí nhớ người tốt một chút.

Thanh niên mặt dài kia sải bước về phía Triệu Phong.

Thi Vi Nam đã nhờ hắc dạy ột tập dịch đệ tử một bài học. Nhưng thật tình cờ người đó lại chính là kẻ mà mấy hôm trước đã nổi tiếng vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Thanh niên mặt dài này lập tức thấy thích thú.

1247. Chương 1244: Ngoại Tộc Đệ Tử

Thi Vi Nam mặt tối sầm nhìn Triệu Phong. Trước đó Triệu Phong đã khiến hắc mất mặt trước bao nhiêu tập dịch đệ tử. Khi ấy Thi Vi Nam đã bắt đầu liên hệ với các ngoại tộc đệ tử bảo họ giáo huấn Triệu Phong một trận.

Một mặt để lấy lại thể diện, mặt khác cũng là để chấn nhiếp tất cả tập dịch đệ tử khác.

Thanh niên mặt dài là ngoại tộc đệ tử kia có tu vi nhất giai Chuẩn Thần.

Những ngoại tộc đệ tử nghe danh mà tới khác thấy thanh niên mặt dài muốn động thủ thì không bàn tán nữa mà đợi xem kịch hay.

- Hôm nay ta sẽ cho người biết sự lợi hại của ngoại tộc đệ tử.

Thanh niên mặt dài vận thần lực, biến thành bạch quang lướt tới bên cạnh Triệu Phong.

Uỳnh!

Hắc vùng quyền, một đào quyền ảnh bằng thần lực bắn ra.

- Nhìn kìa, là thần lực đấy!

- Thực lực của ngoại tộc đệ tử mạnh thật!

Tập dịch đệ tử ở xung quanh nhìn thanh niên mặt dài kia với sự ngưỡng mộ và kính sợ.

Vù!

Khi một quyền của thanh niên mặt dài kia sắp đánh trúng Triệu Phong thì Triệu Phong toàn thân phát lùi quang, lướt sang bên cạnh.

- Ủa, tiểu tử đó tránh được rồi.

Nam tử cao lớn kia hơi khựng người.

- Ha ha, tiểu tử đó có thể xưng bá tập dịch đệ tử, chắc chắn cũng có chút thực lực.

Nam tử da xanh cười.

Theo hắn, có lẽ Triệu Phong là một Chuẩn Thần.

Nếu không, cho dù thân pháp có inh thế nào cũng không thể tránh được công kích của thanh niên mặt dài kia.

Đòn đầu tiên của thanh niên mặt dài không thành công, lập tức vung song quyền tiếp tục tấn công Triệu Phong.

Trời đất xung quanh rung chuyển dữ dội, vô số bạch quang bắn ra, tạo thành trên mặt đất bằng tinh thể vô số hố lớn nhỏ.

Nhưng hắn vẫn không thể đánh trúng được Triệu Phong.

- Tiểu tử, ngươi chỉ biết tránh thôi sao?

Thanh niên mặt dài kia phần nộ gầm lên.

Thân là ngoại tộc đệ tử, chủ động khiêu chiến tập dịch đệ tử, nếu chẳng làm được gì đối phương thì hắn còn mặt mũi nào tiếp tục đứng trong hàng ngũ ngoại tộc đệ tử?

- Vậy thì ta cho ngươi mãn nguyện.

Triệu Phong nheo mắt.

Uỳnh!!

Một tiếng nổ lớn vang lên, Triệu Phong lướt tới sau lưng thanh niên mặt dài, tung một quyền ra.

Thanh niên mặt dài không kịp phòng ngự, bị Triệu Phong đánh bay rơi xuống đất xa vài trượng.

Xung quanh lập tức lặng như tờ, chẳng ai ngờ được Triệu Phong vừa ra tay đã đánh bại được ngoại tộc đệ tử.

- Ngươi... ngươi đánh lén!

Thanh niên mặt dài mặt đỏ phừng phừng, đột nhiên gầm lên.

Bị tập dịch đệ tử một chiêu đánh bại, nói ra thì thật quá mất mặt, nên hắn đành nói như vậy.

- Đúng vậy, Triệu Phong đánh lén. Nếu không thì sao hắn thắng được ngoại tộc đệ tử?

Thi Vi Nam lập tức phụ họa.

Ai cũng nhận ra tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, nháy mắt đã tới sau lưng thanh niên mặt dài kia rồi đánh bại hắn tức thì.

Dần dần mọi người cũng tin vào lý do này.

- Trần huynh, Triệu huynh, chúng ta cùng bắt tên tiểu nhân vô sỉ này!

Thấy mọi người xung quanh tin lời mình, thanh niên mặt dài liền cầu cứu các ngoại tộc đệ tử khác.

Bất luận có phải Triệu Phong đánh lén hay không, nhưng uy lực của quyền vừa rồi quá lớn, nên thanh niên mặt dài kia cũng tự biết mình không phải đối thủ của Triệu Phong.

Dù phải dùng thủ đoạn nào thì hôm nay hắn cũng phải đánh bại Triệu Phong.

- Được!

Nam tử da xanh liền xông tới.

- Hừ, một tạp dịch đệ tử mà ngông cuồng như vậy!

Nam tử cao lớn kia quát lớn, giống như cả ngọn núi lao về phía Triệu Phong.

Hai người họ đã sớm thấy Triệu Phong không thuận mắt, giờ Triệu Phong lại đánh bại thanh niên mặt dài kia, đánh bại một ngoại tộc đệ tử như họ, như vậy thì họ càng không thoải mái.

- Ba ngoại tộc đệ tử cùng ra tay.

Một tạp dịch đệ tử kêu lên.

Triệu Phong dù có mạnh thế nào thì chắc cũng sẽ thua thôi.

Xung quanh có một số ngoại tộc đệ tử thấy vậy cảm thấy có chút mất mặt, cúi đầu chuẩn bị lùi ra xa.

Ba ngoại tộc đệ tử đối phó với một tạp dịch đệ tử, thực sự quá mất mặt.

Họ nghĩ Triệu Phong chắc chắn sẽ thua, cũng không cần thiết phải xem tiếp nữa.

Thế nhưng khi họ còn chưa rời đi thì đã nghe vài tiếng kêu thảm thiết.

Điều khiến họ kinh ngạc đó chính là dường như tiếng kêu đó là của những ngoại tộc đệ tử mà họ quen thuộc.

Chỉ thấy Triệu Phong giống như tia sét di chuyển trong sự bao vây của ba người.

Bình!

Một quyền đánh ra, thanh niên mặt dài lại bắn ra xa.

Lại một quyền nữa, nam tử cao lớn ngã ra đất.

Quyền cuối cùng tung ra.

Cả ba ngoại tộc đệ tử đều nằm đo sần.

Lúc này, tất cả mọi người đều sững người kinh hãi, vẻ mặt không thể tin nổi.

Ba ngoại tộc đệ tử kia, hai người là nhất giai Chuẩn Thần, một người là nhất giai Chân Thần.

Dễ dàng đánh bại họ như vậy thì ít nhất cũng phải là nhị giai Chuẩn Thần, nhưng Triệu Phong sao có thể có thực lực đó?

Khi họ còn đang chấn kinh thì Triệu Phong tiến lại gần thanh niên mặt dài.

- Không...

Thanh niên mặt dài kia định nói gì đó nhưng Triệu Phong đã tung một cước.

Hắn muốn chặn, nhưng chặn không nổi, sức mạnh nặng tựa núi khiến toàn thân hắn bay ra xa vài chục trượng mới dừng lại.

Rồi Triệu Phong lại tới gần thanh niên cao lớn, cũng một cước khiến xương cốt trong người hắn vỡ vụn.

Cuối cùng Triệu Phong tới trước mặt thanh niên da xanh.

- Người dám? Người dám đả thương ta? Người có biết anh họ ta...Á!!!

Thanh niên da xanh lên tiếng uy hiếp, nhưng chân Triệu Phong vẫn giẫm lên người hắn.

Sau một giẫm, Triệu Phong lại đá hắn một phát nữa, cho tới khi sự oán độc trong ánh mắt hắn không còn nữa thì thôi.

- Giờ các người cút đi được rồi chứ?

Triệu Phong lạnh lùng quát.

Ngay lập tức tạp dịch đệ tử ở xung quanh đều giải tán, ngoại tộc đệ tử cũng rút lui.

Xung quanh nhà Triệu Phong cuối cùng cũng được yên tĩnh.

- Như vậy không được, thân làm tạp dịch đệ tử chẳng có sự riêng tư.

Triệu Phong trầm mặc.

Vừa rồi khi đang tu luyện, thần thức của những Chuẩn Thần, Chân Thần kia đã tùy tiện quét vào trong phòng hắn.

Nếu thần thức của họ mạnh hơn một chút thì sẽ phát hiện được bí mật về Thời Không Chi Bào của Triệu Phong.

- Nên dùng một số thủ đoạn rồi.

Triệu Phong lẩm bẩm.

Rồi hắn đi về phía cung điện của Lưu chấp sự.

Lúc này Lưu chấp sự đang đứng ở cửa, thần sắc uy nghiêm nhìn Triệu Phong.

- Người không nên đả thương ngoại tộc đệ tử, đặc biệt là Triệu Hoàn Nghi.

Lưu chấp sự quát.

Tuy biểu hiện của Triệu Phong rất kinh người, nhưng hắn đã đả thương ngoại tộc đệ tử, chắc chắn họ sẽ trả đũa.

Triệu Hoàn Nghi mà Lưu chấp sự nói chính là thanh niên da xanh, anh họ hắn là một thiên tài trong nội tộc đệ tử.

Trong số các đệ tử Linh tộc, cao nhất là đệ tử hạch tâm, những người này thường có huyết mạch Linh tộc, hoặc là thiên tài ưu tú của các thế lực.

Dưới họ là nội tộc đệ tử, tuy không bằng đệ tử hạch tâm nhưng trong số các nội tộc đệ tử cũng có những người thực lực còn hơn cả đệ tử hạch tâm.

Lưu chấp sự vốn nghĩ, thêm vài tháng nữa sẽ cất nhắc Triệu Phong lên làm ngoại tộc đệ tử, nhưng giờ xem ra không thể rồi.

- Ài, ta cũng hết cách. Nếu không đánh lui họ thì chưa biết chừng ba người đó sẽ giết ta.

Triệu Phong tỏ vẻ bất lực, con mắt màu kim nhìn Lưu chấp sự, nổi lên một tầng tử kim quang.

Ngay sau đó ánh mắt Lưu chấp sự có chút mơ màng, khi nhìn lại Triệu Phong thì ánh mắt có thêm phần thương xót.

- Lưu chấp sự, ta muốn trở thành ngoại tộc đệ tử, như vậy mới có khả năng tự bảo vệ mình, cũng tránh gây rắc rối cho ngài.

Triệu Phong nhìn Lưu chấp sự, kim quang trong mắt càng thêm đậm, một luồng sức mạnh linh hồn huyền ảo tỏa ra xâm nhập vào trong đầu Lưu chấp sự.

Lưu chấp sự chỉ có tu vi nhị giai Chân Thần, quản lý tạp dịch đệ tử, trước huyền thuật của Triệu Phong, căn bản không có khả năng phản kháng.

Đương nhiên Triệu Phong chỉ là dẫn dắt Lưu chấp sự chứ không hoàn toàn khống chế hắn, tránh để người khác tra ra.

- Ừm, cũng chỉ còn cách đó.

Lưu chấp sự gật đầu.

- Đa tạ Lưu chấp sự!

Triệu Phong rời khỏi đó rồi trở về phòng mình.

Không ngoài dự đoán, tin Triệu Phong đánh bại ngoại tộc đệ tử nhanh chóng truyền khắp Linh tộc.

Một số ngoại tộc đệ tử suýt chút nữa đã muốn tới giết Triệu Phong.

Nhưng khi họ được biết Triệu Phong đã nhẹ nhàng đánh bại được ba ngoại tộc đệ tử thì họ lại trầm mặc.

Có lẽ chỉ có ba người đứng đầu ngoại tộc đệ tử mới đối phó được Triệu Phong.

Không lâu sau, một tin tức kinh người hơn lan truyền trong ngoại tộc đệ tử.

- Tháng này Triệu Phong được thăng làm ngoại tộc đệ tử rồi?

Rất nhiều ngoại tộc đệ tử đều đang thương lượng cách đối phó Triệu Phong, vì Linh tộc sẽ không quan tâm đến sống chết của một tạp dịch đệ tử.

Nhưng lúc này Triệu Phong đã trở thành ngoại tộc đệ tử.

Sự việc này càng ngày càng lớn, cuối cùng cũng khiến nội tộc đệ tử chú ý tới.

Trong số các nội tộc đệ tử, bảy phần trở lên là nam đệ tử, đều là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Một người vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi, bất chấp làm tạp dịch đệ tử, thông qua nỗ lực đã thăng cấp lên ngoại tộc đệ tử, đương nhiên sẽ khiến họ hứng thú.

Hôm nay, Triệu Phong đổi sang chỗ ở của ngoại tộc đệ tử.

Ngoại tộc đệ tử được dùng tòa cung điện riêng, thiên địa nguyên khí trong đó gấp đôi ở khu vực tạp dịch đệ tử.

Trở thành ngoại tộc đệ tử mới thật sự vào Linh tộc, được Linh tộc bảo vệ.

- Chính là hần đã đánh bại ba ngoại tộc đệ tử.

- Chắc hần là thiên tài thể lực khác ở Tử Linh Vực, vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi nên cam tâm tình nguyện làm tạp dịch đệ tử. Với thực lực của hần, thăng cấp ngoại tộc đệ tử cũng không có gì lạ.

Một số ngoại tộc đệ tử bàn tán.

Triệu Phong không bận tâm tới họ mà đi về phía cung điện của mình.

Đúng lúc đó, phía trước Triệu Phong vọng lại những tiếng kinh hô.

- Phan Hạo đại ca!

- Phan Hạo đại ca sao rảnh mà tới đây?

Rất nhiều ngoại tộc đệ tử cung kính chào hỏi một thanh niên.

Triệu Phong nhìn sang, người đó mặc trang phục của nội tộc đệ tử, sống mũi không cao, mắt và miệng khá lớn, da trơn bóng, nhìn rất buồn cười.

Người này là Phan Hạo, nội tộc đệ tử. Hần nhìn Triệu Phong rồi dần tiến lại gần.

- Người chính là Triệu Phong?

Phan Hạo tỏ vẻ hứng thú với Triệu Phong, hỏi.

- Vừa trở thành ngoại tộc đệ tử đã có nội tộc đệ tử tìm tới tận cửa rồi?

Triệu Phong cảm thấy ngạc nhiên.

Trong Linh tộc, địa vị của nội tộc đệ tử rất cao, mà Triệu Phong mới trở thành ngoại tộc đệ tử, không muốn gây chuyện lớn quá.

Nhưng nếu nội tộc đệ tử thật sự động thủ với hần thì Triệu Phong cũng không khách khí.

- Ha ha, tiểu tử ngươi thật thú vị. Tò gan lắm, ngông cuồng lắm. Phan Hạo ta tự thấy không bằng ngươi!
Phan Hạo đột nhiên cười lớn, ánh mắt lộ sự tán thưởng.

Triệu Phong khựng người, hình như tình hình không như hắn nghĩ.

Một số ngoại tộc đệ tử quanh đó cũng tưởng Phan Hạo tới tìm Triệu Phong gây sự, nhưng khi nghe hắn nói vậy thì trở mặt.

Rồi Phan Hạo dẫn Triệu Phong tới chỗ ở mới.

- Tuy ta khâm phục sự gan dạ, dũng khí của ngươi, nhưng ngươi chắc chắn sẽ không theo đuổi được Triệu Vũ Phi đâu.

Phan Hạo nói, lời nói thẳng thắn, nghiêm túc chứ không có ý chế nhạo.

- Ngươi không biết chứ mục tiêu của tất cả ngoại tộc đệ tử gần như đều là Triệu Vũ Phi. Đương nhiên họ cũng không có cơ hội. Thật sự có cơ hội có được Triệu Vũ Phi chỉ có đệ tử hạch tâm thôi. Đúng rồi, nghe nói ngươi đã phế Triệu Hoành Nghị. Anh họ hắn là thiên tài hàng đầu trong số các nội tộc đệ tử, tứ giai Chân Thần đấy...

1248. Chương 1245: Gặp Lại Nguyên Long

Triệu Hoành Nghị chính là thanh niên da xanh mà Triệu Phong đánh bại hôm trước.

Anh họ hắn là thiên tài trong nội tộc đệ tử, đột phá Chân Thần từ rất lâu rồi, giờ đã là tứ giai Chân Thần.

- Tại sao ngươi nói những điều này với ta?

Triệu Phong nghe xong hỏi.

Phan Hạo thân là ngoại tộc đệ tử, chủ động tìm hắn rồi khuyên Triệu Phong nhiều như vậy thật khiến hắn khó hiểu.

- Thân là thiên tài Chuẩn Thần, vì muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi bất chấp làm tạp dịch đệ tử, ta rất khâm phục cách làm đó của ngươi. Chắc hẳn ngươi thật sự thích Triệu Vũ Phi.

Phan Hạo nghiêm túc nói.

- Thứ hai, ngươi đã đắc tội anh họ của Triệu Hoành Nghị là Triệu Lam Dịch. Mà trong số các nội tộc đệ tử hắn và ta là hai phe đối lập. Lần này ta tới cũng là muốn xem ngươi có thể trở thành người của bên ta không?

Phan Hạo nói.

Sự tranh đấu giữa các nội tộc đệ tử rất ác liệt, vì nó liên quan tới hy vọng trở thành đệ tử hạch tâm của họ.

Nếu thực lực và tiềm lực của Triệu Phong có thể trở thành nội tộc đệ tử thì Phan Hạo buộc phải kéo hắn về phía mình trước.

Triệu Phong gật đầu, xem ra Phan Hạo tới tìm hắn không phải tình cờ.

Nhưng hắn không muốn nhúng tay vào tranh đấu của nội tộc đệ tử.

- Vậy ngươi không phải người theo đuổi Triệu Vũ Phi sao?

Triệu Phong tò mò hỏi.

- Ta cũng coi là phải đi.

Phan Hạo nghĩ một chút mới nói.

Thiên kiêu mỹ nhân thì có ai không yêu chứ. Chỉ là Phan Hạo biết mình không thể được Triệu Vũ Phi chú ý tới, nên cũng không muốn liên quan tới chuyện này.

Nhưng phụ thân hắn ngày nào cũng thúc giục hắn theo đuổi Triệu Vũ Phi, nói gì mà cái duyên phận thì ai nói cho chuẩn được. Chưa biết chừng Triệu Vũ Phi lại thích con trai hắn.

Phan Hạo cũng hết cách, đành làm ra vẻ như là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

- Phan Hạo, người là nội tộc đệ tử, có thể giúp ta chuyển lời tới Triệu Vũ Phi không?

Triệu Phong đột nhiên hỏi.

- Xin lỗi, trong số nội tộc đệ tử ta cũng không phải người nổi trội, Triệu Vũ Phi không thể nào gặp ta đâu.

Phan Hạo cười.

Hắn còn nghĩ, vừa rồi nói nhiều như vậy mà Triệu Phong vẫn chưa nản lòng.

Triệu Phong cúi đầu, xem ra hắn đã đánh giá thấp địa vị của Triệu Vũ Phi trong Linh tộc rồi.

- Với thân phận của người, chưa biết chừng mấy chục năm nữa cũng khó lòng gặp Triệu Vũ Phi, nhưng mà...

Phan Hạo cười cười.

- Nhưng mà sao?

Triệu Phong tâm thần khẽ động, dường như Phan Hạo có chủ ý gì đó.

- Nhưng gần đây một số đệ tử hạch tâm đang muốn tổ chức hội giao lưu, mời các đệ tử hạch tâm, nội tộc đệ tử...

Phan Hạo cười nói.

Triệu Phong biết trong số đệ tử hạch tâm chắc chắn có Triệu Vũ Phi.

- Phan huynh, dẫn ta đi.

Triệu Phong liền nói.

- Ta thấy tốt nhất người đừng đi, hội giao lưu lần này thực ra là Lạc Vũ Chuẩn Thần và Triệu Vũ Phi là nhân vật chính. Đây là hai đại mỹ nhân Linh tộc, gần như tất cả những người theo đuổi họ đều tới...

Phan Hạo khuyên.

Tên tuổi của Triệu Phong đã truyền tới nội tộc đệ tử rồi. Nếu hắn xuất hiện chắc chắn sẽ bị mọi người nhắm vào.

Triệu Phong không nói gì nhưng nhìn Phan Hạo chăm chăm.

- Người muốn đi thật sao?

Triệu Phong không có tư cách tham gia hội giao lưu này.

Cho dù Phan Hạo không nói cho Triệu Phong biết thì đại sự như thế, Triệu Phong cũng sẽ biết thôi.

Hơn nữa tên điên Triệu Phong này chắc việc gì cũng làm ra được.

- Dẫn người đi cũng được, nhưng tuyệt đối đừng làm bừa!

Phan Hạo dặn dò.

Đưa Triệu Phong đi, chỉ cần hắn không gây thị phi là được.

Rồi Phan Hạo nói cho Triệu Phong về nội dung hội giao lưu.

Chiều tối thì Phan Hạo rời khỏi chỗ Triệu Phong.

- Đúng rồi, người có thể yên tâm, Triệu Lam Dịch đang bế quan, trong thời gian ngắn tới sẽ không gây rắc rối cho người. Nhân cơ hội này hãy tận dụng thật tốt tài nguyên tu luyện của ngoại tộc đệ tử để tăng cường thực lực đi.

Trước khi đi Phan Hạo còn dặn.

Hắn có thể nhận ra Triệu Phong che giấu rất kỹ, thực lực có lẽ không tồi, có thể trở thành người bên hắn. Nhưng Triệu Lam Dịch là tứ giai Chân Thần, Triệu Phong không phải đối thủ, nên hắn đặc biệt nhắc nhở.

Phan Hạo đi rồi, Triệu Phong mới bắt đầu bế quan.

Sau khi trở thành ngoại tộc đệ tử, khi Triệu Phong bế quan, người khác không thể làm phiền, càng không thể dùng thần thức thăm dò.

Một tháng sau Triệu Phong rời khỏi cung điện.

Ngoại tộc đệ tử không cần phải làm việc dọn dẹp, nhưng mỗi tháng phải nhận một nhiệm vụ, căn cứ vào độ khó mà nhận thù lao và cống hiến tương ứng.

Trong cung điện nhận nhiệm vụ, hàng ngày đều có rất nhiều nhiệm vụ mới, độ khó từ Bán Thần cho tới thất giai Cổ Thần, chia ra rất rõ ràng để tất cả đệ tử chọn lựa.

Nhiệm vụ ở đây không chỉ có tác dụng lịch luyện mà còn có thể nhận thù lao, cống hiến.

Đúng lúc đó, từ phía xa truyền tới dao động thần lực mạnh mẽ.

Tất cả đệ tử trong điện đều quay ra nhìn.

- Đó là...

Ninh Tiểu Xuyên nhìn ra xa, chỉ thấy một tiểu đội ba người ngồi trên một con yêu thú phi hành tốc độ cực nhanh đang bay về phía này.

Trong Linh tộc có quy định, đệ tử bình thường không được ngồi tọa kỵ phi hành trong Linh tộc.

- Đó là đệ tử hạch tâm Linh tộc.

Một người kêu lên.

Trong ba người thì hai người có huyết mạch Linh tộc.

- Thật oai phong!

Một nữ đệ tử ánh mắt long lanh nhìn thanh niên ngồi đằng trước.

Người đó có dung mạo khiến cả nữ tử cũng phải đổ kị, cộng với thân thể Linh tộc càng khiến hắn trở nên tuấn lãng, cao quý.

Nhưng lúc này hắn ta đang nhìn thẳng Triệu Phong.

- Là hắn!

Thanh niên khiến vạn người chú ý kia và Triệu Phong cùng lên tiếng.

- Nguyên Long, người biết hắn?

Bên cạnh Nguyên Long, một nữ tử dung mạo thanh thuần tò mò hỏi.

- Ha ha, không ngờ người tới được đây.

Nguyên Long bật cười.

Trước đó khi hắn cùng sư tôn tới Đại Lục Vực để đưa Triệu Vũ Phi đi, đúng là có phần coi thường Triệu Phong.

Nhưng lúc này, Triệu Phong đã dựa vào bản lĩnh của chính mình tới Linh tộc và trở thành ngoại tộc đệ tử. Điều này chứng minh Triệu Phong không phải kẻ ngu độn.

Tất cả mọi người trong điện đều kinh ngạc.

Phần lớn bọn họ đều biết Triệu Phong, chính là Chuẩn Thần mà vì theo đuổi Triệu Vũ Phi đã bắt đầu từ tập dịch đệ tử.

Nhưng họ không ngờ Triệu Phong lại biết Nguyên Long, một đệ tử hạch tâm, thiên tài thật sự của Linh tộc!

- Nhưng người hiện nay lại càng không xứng với Triệu Vũ Phi!

Nguyên Long thần nhiên nói, bỏ qua Triệu Phong, đi vào thẳng trong điện.

Nhưng mọi người xung quanh thì chấn động, xem ra Triệu Phong theo đuổi Triệu Vũ Phi không chỉ mới một hai ngày!

- Chắc tiểu tử này đã theo đuổi Triệu Vũ Phi từ rất lâu rồi.

- Đúng là đánh chết không thừa, cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga!

Một số đệ tử quanh đó bàn tán.

Mãi lâu sau, Nguyên Long và hai người kia nhận thù lao xong, liền rời khỏi đại điện.

Nguyên Long rất thần nhiên nhìn Triệu Phong rồi bỏ đi.

Nữ tử kia thì nửa cười nửa không nhìn Triệu Phong rồi tiến lại gần.

- Còn mấy ngày nữa là tới hội giao lưu, người nhất định phải có mặt đấy.

Nữ tử đó tới gần, truyền âm cho Triệu Phong.

- Hửm?

Triệu Phong cảm nhận được một luồng hương thơm, trong tay hiện ra một thứ.

Khi truyền âm, nữ tử kia đã lặng lẽ đặt thư mời vào tay Triệu Phong.

Triệu Phong tay cầm thư mời, vẻ mặt đầy kinh ngạc nhìn nữ tử đó rời đi.

1249. Chương 1246: Hội Giao Lưu

Sau khi ba đệ tử hạch tâm đi khỏi thì cung điện nhiệm vụ lại bùng nổ.

- Khổng Điệp vừa rồi tại sao lại tới gần Triệu Phong như vậy?

- Khổng Điệp và Triệu Vũ Phi quan hệ rất tốt, chắc chắn đang cảnh cáo Triệu Phong đừng có làm phiền Triệu Vũ Phi.

Xung quanh rất nhiều người đều chỉ trỏ Triệu Phong.

Nhưng họ đều không phát hiện khi Khổng Điệp tới gần Triệu Phong thì trong tay hắn đã xuất hiện một lá thư mời và hắn đã cất ngay vào trong không gian trữ vật.

- Người này đang giúp ta?

Triệu Phong có chút ngạc nhiên.

Nghe các đệ tử ở xung quanh bàn tán, Triệu Phong biết nữ tử tên Khổng Điệp kia dường như có quan hệ rất tốt với Triệu Vũ Phi.

Nhưng nếu đối phương muốn giúp Triệu Phong thì tại sao không trực tiếp cho Triệu Vũ Phi biết tin mà phải đưa Triệu Phong thư mời?

Hơn nữa, vừa rồi khi tiếp xúc với Nguyên Long, Triệu Phong cuối cùng cũng hiểu được thực lực của Nguyên Long.

- Ngũ giai Chân Thần.

Hơn nữa tuổi tác Nguyên Long cũng chẳng khác biệt Triệu Phong bao nhiêu.

Với thực lực hiện giờ, Triệu Phong không hề sợ ngũ giai Chân Thần, nhưng Nguyên Long có huyết mạch linh tộc, có lẽ có thể chống đỡ được lục giai Chân Thần.

- Nếu giờ ta xung kích thiên giới Thần Vị thì có năm phần chắc chắn sẽ có được ngũ giai Thần Vị.

Triệu Phong không chịu thỏa hiệp.

Một khi hắn xung kích thành công thiên giới Thần Vị thì không phải sợ Nguyên Long nữa.

Hơn nữa Thánh Lô Thể và Ngũ Hành Phong Lô Quyết tầng cuối cùng của Triệu Phong vẫn chưa viên mãn.

Vì thế hắn muốn đợi hai loại công pháp này viên mãn rồi mới xung kích thiên giới Thần Vị.

Lúc đó hắn sẽ có nhiều phần chắc chắn đạt được ngũ giai Thần Vị hơn.

Vào trong điện tùy ý nhận một nhiệm vụ đơn giản nhất, Triệu Phong mất ba ngày là hoàn thành.

Sau đó hắn luôn ở trong nhà bế quan tu luyện.

Một hôm, Phan Hạo lại tới.

- Đi, để ta dẫn ngươi tới xem hội giao lưu của nội tộc đệ tử và đệ tử hạch tâm.

Rất nhanh Triệu Phong đã tới khu vực sinh sống của nội tộc đệ tử. Thiên địa nguyên khí ở đây đậm đặc hơn ở bên ngoài nhiều.

Lúc này, ở đây còn rất ít người, phần lớn đã tới hội giao lưu rồi.

Không lâu sau Triệu Phong tới khu vực của đệ tử hạch tâm.

Đệ tử hạch tâm mới là đối tượng Linh tộc trọng điểm bồi dưỡng, bất cứ đệ tử hạch tâm nào cũng được Linh tộc tập trung bảo vệ và bồi dưỡng.

Trong số các đệ tử hạch tâm, cũng có người thực lực không bằng ngoại tộc đệ tử, nhưng thiên phú và tiềm lực của họ là hàng đầu, chỉ cần có thời gian là có thể thành cường giả.

Không lâu sau phía trước xuất hiện một mặt hồ trong veo.

Trên mặt hồ có rất nhiều những chiếc cầu nhỏ, đình đài lầu các.

Trên đó là rất nhiều thiên tài tuổi trẻ tuổi túm năm tụm ba trò chuyện.

- Lạc Vũ Chuẩn Thần và Triệu Vũ Phi là nhân vật chính của hội giao lưu lần này. Họ không tới sớm vậy đâu.

Phan Hạo thấy Triệu Phong cứ nhìn tới nhìn lui thì cười nói.

- Ta đưa ngươi tới chỉ là cho ngươi gặp Triệu Vũ Phi một lần, tiện thể thấy các đối thủ cạnh tranh cho ngươi từ bỏ ý định đi, đừng làm bừa.

Trước khi vào trong hội giao lưu, Phan Hạo lại dặn lần nữa.

Triệu Phong hơi nhíu mày, đương nhiên hắn sẽ không chủ động đi đắc tội những người ở đây, nhưng có những chuyện không thể tránh được.

Rồi hai người bước lên chiếc cầu trên mặt hồ.

Tuy tên tuổi Triệu Phong đã lan rộng khắp nơi nhưng rất ít nội tộc đệ tử biết mặt Triệu Phong, đệ tử hạch tâm thì gần như không bận tâm chuyện nhỏ đó.

- Nhìn bên kia, vị nội tộc đệ tử đó là Trương Vũ Đồng, tu vi lục giai Chân Thần. Tổ bối của hắn có địa vị không nhỏ trong Linh tộc, là một trong những người mạnh nhất theo đuổi Triệu Vũ Phi.

Khi đi lên cầu, Phan Hạo truyền âm giới thiệu cho Triệu Phong, mục đích đương nhiên là để đả kích Triệu Phong cho hắn lùi bước.

- Đều rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Tham gia hội giao lưu này ai cũng là thiên tài vạn người mới có một, hoặc thực lực và thủ đoạn cường đại, hoặc có thiên phú tuyệt đỉnh.

Ví như Triệu Vũ Đồng này, Triệu Phong lần đầu thấy một thiên tài trẻ như vậy đã là lục giai Chân Thần rồi.

Phan Hạo gật đầu, tưởng rằng Triệu Phong bị chấn nhiếp bởi các lộ thiên tài, biết hẳn không có bất cứ cơ hội nào nữa.

Rồi Phan Hạo giới thiệu cho Triệu Phong rất nhiều nội tộc đệ tử.

Những nội tộc đệ tử này hầu như đều là người bên Phan Hạo, khi biết thân phận Triệu Phong thì họ có phần trách Phan Hạo.

- Ta chỉ đưa hẳn tới gặp Triệu Vũ Phi, tiện thể dập tắt ý định của hẳn.

Phan Hạo nói nhỏ.

Những nội tộc đệ tử này cũng không nói nhiều, chỉ thở dài rồi đi gặp gỡ các đệ tử hạch tâm.

- Đây không phải Phan huynh sao?

Đúng lúc đó, phía sau Phan Hạo xuất hiện một thanh niên mặt nhọn.

Phan Hạo vừa nghe tiến đã biết là ai.

Hắn chào qua loa một tiếng.

- Hẳn là Thôi Lâm, người của Triệu Lam Dịch.

Phan Hạo truyền âm cho Triệu Phong.

- Phan huynh, vị bên cạnh huynh đây hình như Thôi mỗ gặp lần đầu. Không giới thiệu một chút sao?

Thôi Lâm lạnh lùng nhìn Triệu Phong.

Trong nội tộc đệ tử chia làm hai phái, Thôi Lâm là bên đối nghịch với Phan Hạo.

Nhưng Thôi Lâm không nhớ bên Phan Hạo lại có thêm một tiểu tử tóc kim. Lẽ nào là nội tộc đệ tử mới thăng cấp?

- Tiểu nhân vật nhỏ như bọn ta đâu đáng để đại nhân vật như Thôi huynh quen biết.

Triệu Hạo cự tuyệt thẳng thừng rồi dẫn Triệu Phong đi chỗ khác.

- Người đừng thể hiện nhé, không thể để họ nhận ra người là ngoại tộc đệ tử, nếu không chắc chắn họ sẽ đả kích bên bọn ta và sỉ nhục người.

Phan Hạo nói nhỏ.

Rồi hai người ngồi ở một nơi khá ít người.

Phan Hạo cũng không phải thật sự theo đuổi Triệu Vũ Phi hay Lạc Vũ Chuẩn Thần, nên cũng không bận tâm lắm hội giao lưu này.

Đúng lúc đó, những người đang nói chuyện râm ran bỗng nhiên yên lặng, nhìn về phía xa.

- Nhìn kìa, Lạc Vũ Chuẩn Thần tới rồi.

Phan Hạo đẩy đẩy vai Triệu Phong.

Chỉ thấy cách đó không xa có hai nữ tử đi ra.

Nhưng tất cả mọi người đều nhìn người nữ tử mặc bạch y bên phải.

Nàng giống như băng tinh tiên tử, ngọc nhan tựa phù dung trên nước, ánh mắt trong veo tựa pha lê trong suốt, dáng người với những đường cong ẩn hiện, mỗi bước đi đều khiến tim các thanh niên kia thổn thức.

- Đó chính là Lạc Vũ Chuẩn Thần?

Triệu Phong cũng nhìn về mỹ nhân tựa tiên tử đó với ánh mắt thương thức.

Lạc Vũ Chuẩn Thần chỉ là tam giai Chuẩn Thần, nhưng nàng có huyết mạch Linh tộc, thực lực thật sự mạnh hơn nhiều.

Nhưng rồi rất nhanh, Triệu Phong liền bị thu hút bởi nữ tử bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Người này có nụ cười đặc ý, là nữ đệ tử đầu tiên Triệu Phong gặp khi tới Linh tộc, Vệ Thanh Oánh.

- Lạc Vũ tiên tử đạo này vẫn tốt chứ?

- Lạc Vũ Chuẩn Thần, lần trước Thẩm mỗ tặng Cửu Thái Thiên Dương Hoa nàng có thích không?

Hơn nửa số thanh niên trên lầu các lập tức tràn tới nói.

- Hội giao lưu này được đón các vị tới, Lạc Vũ rất vui...

Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn những thanh niên tuấn kiệt kia khẽ gật đầu cười.

Sau đó dưới sự hộ tống của rất nhiều thiên tài, Lạc Vũ Chuẩn Thần bước vào trong khu vực diễn ra hội giao lưu.

- Ủa?

Vệ Thanh Oánh bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh tóc kim, hơi khựng lại rồi khóe miệng nhướn lên.

Chỉ thấy Vệ Thanh Oánh ghé tai Lạc Vũ Chuẩn Thần nói nhỏ vài câu. Lạc Vũ Chuẩn Thần đột nhiên nhìn sang Triệu Phong, ánh mắt có phần coi thường.

Gần như tất cả thanh niên đều nhìn Lạc Vũ Chuẩn Thần, thấy nàng đột nhiên nhìn sang hướng khác thì họ cũng chú ý tới.

- Hửm? Chuyện gì vậy? Lẽ nào Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn trúng ta rồi?

Phan Hạo ở bên cạnh Triệu Phong sững người, tim đập thành thịch.

Hắn không phải người theo đuổi Lạc Vũ Chuẩn Thần đó là vì hắn biết mình không có cơ hội. Nhưng nếu Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn trúng thì đương nhiên Phan Hạo hắn sẽ vui mừng chết được rồi.

- Đây có phải Triệu Phong, đã vì theo đuổi Triệu Vũ Phi mà làm từ tạp dịch đệ tử không?

Vệ Thanh Oánh cười gian xảo, ánh mắt đầy sự khinh thường.

Vệ Thanh Oánh vừa dứt lời, tất cả mọi người đều giật mình.

- Hình như ta cũng nghe tới chuyện này. Chính là tiểu tử này sao?

Một đệ tử hạch tâm hừ lạnh, liếc nhìn Triệu Phong.

- Triệu Phong!

Thôi Lâm bỗng khựng người.

Hội giao lưu này chỉ mời đệ tử hạch tâm và nội tộc đệ tử.

Hắn nhớ trước đây không lâu Triệu Phong mới thăng cấp lên ngoại tộc đệ tử, sao có thể nhanh như vậy thành nội tộc đệ tử rồi.

Không đợi hắn nghĩ nhiều, một thanh niên mặc kim y cách Triệu Phong không xa cười khẩy:

- Cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga. Một hạ nhân cũng muốn theo đuổi Triệu Vũ Phi?

- Thôi xong rồi.

Phan Hạo thầm kêu khổ.

Triệu Phong nhướn mày nhìn thanh niên mặc kim y kia. Hắn ta có huyết mạch Linh tộc, chỉ là tam giai Chân Thần, nhưng thần sắc vô cùng cao ngạo, ánh mắt khinh bỉ rõ rệt hơn bất cứ ai ở đây.

- Nhịn đi. Hắn là Kim Uy, kẻ theo đuổi Triệu Vũ Phi nhiệt tình nhất. Tuy hắn trẻ tuổi, tu vi thấp nhưng tổ bối của hắn quyền cao chức trọng. Tổ bối của hắn cực lực cổ vũ hắn theo đuổi Triệu Vũ Phi để củng cố địa vị trong Linh tộc.

Phan Hạo truyền âm cho Triệu Phong.

- Hạ nhân, có gan tỷ thí với ta không? Nếu thua thì rút khỏi đây!

Kim Uy thấy Triệu Phong không nói gì thì càng ngông nghênh.

Hội giao lưu này một nửa nội dung là giao lưu, một nửa là cọ xát.

Nhưng giờ mọi người vẫn chưa đến đủ Kim Uy đã chủ động thách đấu ra oai với Triệu Phong.

Rất nhiều nội tộc đệ tử, đệ tử hạch tâm đều cười khẩy nhìn Triệu Phong.

Kim Uy nổi tiếng ngông cuồng, lời nói có khả năng sỉ nhục người rất cao.

Hơn nữa dòng mạch bên Kim Uy địa vị ở Linh tộc rất cao, ngay cả một số đệ tử hạch tâm cũng không muốn động vào hắn.

Triệu Phong lạnh băng nhìn Kim Uy.

Nếu hắn không bỏ đi thì chắc chắn kẻ này vẫn tiếp tục sỉ nhục hắn.

- Được, ta cũng muốn chứng kiến thực lực của đệ tử hạch tâm.

Khi mọi người đều nghĩ Triệu Phong sẽ bực tức mà rời khỏi đây thì hắn lại đứng dậy tiếp nhận lời khiêu chiến.

Phan Hạo bên cạnh đập trán, cho rằng đưa Triệu Phong tới đây thật là sai lầm lớn.

- Lạc Vũ tiên tử, nài cho phép ta xử lý hạ nhân trước khi hội giao lưu bắt đầu chứ?

Kim Uy nhìn Lạc Vũ tiên tử cười.

- Lần này Lạc Vũ tới chính là để được chứng kiến thực lực của các thiên tài tuần kiệt...

Lạc Vũ cười nói, rõ ràng là đã thăm cho phép.

1250. Chương 1247: Gặp Được Triệu Vũ Phi

- Vũ Phi, nhanh lên một chút, hội giao lưu sắp bắt đầu rồi.

Khổng Điệp cuống cuống gọi.

Cách đó không xa, một nữ tử áo tím phong hoa tuyệt đại, không dính chút bụi trần, làn da trắng nõn bừng sáng giống như băng tinh tiên tử cao quý.

Chỉ có điều vị nữ thần tuyệt sắc này lại có thần sắc ảm đạm bi thương, dường như chẳng có hứng thú với bất cứ điều gì.

- Hội giao lưu thì liên quan gì đến ta?

Triệu Vũ Phi đầy vẻ không bận tâm.

- Ài, đây là hội giao lưu mà cao tăng Linh tộc đặc biệt tổ chức cho người và Lạc Vũ Chuẩn Thần đấy. Ở đó có rất nhiều đang đợi kia kìa.

Khổng Điệp bay tới kéo tay Triệu Vũ Phi bay đi.

- Ha ha, ta đã nói rồi, hội giao lưu ta sẽ đem tới cho người một bất ngờ, sao người có thể không tới chứ?

Khổng Điệp bổ sung một câu.

- Có phải là không quen đâu, có gì mà ngạc nhiên được chứ?

Triệu Vũ Phi có chút nghi ngờ.

- Đi thì biết...

Khổng Điệp cười thần bí.

Trên khoảng đất thủy tinh giữa hồ, các đệ tử hạch tâm Linh tộc và Triệu Phong đứng ở giữa.

Vệ Thanh Oánh hơn hở khởi động trận pháp kết giới để tránh trận đấu của hai người ảnh hưởng tới những nơi khác.

Xung quanh chiến đài tập trung tất cả những đệ tử tới đây.

- Khí tức huyết mạch của tiểu tử này không mạnh, đứng trước huyết mạch Linh tộc của Kim Uy, không có bất cứ khả năng phản kháng nào.

Một số đệ tử hạch tâm không mấy hứng thú với trận đấu này.

Trước tiên, thực lực hai bên không mạnh.

Thứ hai, kết quả trận đấu này cũng chẳng có gì bất ngờ.

Thực lực của Kim Uy trong số các đệ tử hạch tâm không mạnh, nhưng hắn có huyết mạch Linh tộc, đấu với hắn mà huyết mạch càng yếu sẽ càng bị áp chế.

Huống hồ công pháp và chiến kỹ Kim Uy tu luyện đều thuộc hàng đầu.

- Ài, vừa rồi nên rời khỏi đây luôn, đấu với Kim Uy thua rồi không phải vẫn phải đi sao.

Phan Hạo lẩm bẩm.

Bên kia, Lạc Vũ Chuẩn Thần nhìn Triệu Phong, khóe miệng cười nhạt.

Dung mạo và khí chất của Triệu Phong không tồi, dũng khí có thừa, nhưng đáng tiếc hắn là người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nếu không Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng có thể xem xét việc ngăn trận đấu này.

- Cho người biết thế nào là huyết mạch Linh tộc chân chính.

Kim Uy vung tay áo, gương mặt đầy cao ngạo tự mình bắt phạm.

- Khoan đã!

Triệu Phong đột nhiên lên tiếng.

- Sao? Hối hận rồi?

Kim Uy cười khẩy.

Mọi người xung quanh cũng khựng lại, đã lên đến chiến đài lẽ nào Triệu Phong hối hận?

- Ta thua sẽ rời khỏi hội giao lưu. Vậy nếu người thua cũng buộc phải rời khỏi đây?

Triệu Phong cười tùy ý.

Hắn vừa dứt lời lập tức khiến mọi người xung quanh đều khinh bỉ.

- Tiểu tử này quá tự cao tự đại rồi.

- Hắn nghĩ mình giỏi lắm sao.

Không ít nội tộc đệ tử vì lấy lòng Kim Uy, nói.

- Ha ha, ta đồng ý. Nhưng ta sẽ không thua.

Kim Uy cười lớn, lập tức khẳng định.

- Vậy thì bắt đầu đi.

Thấy Kim Uy đồng ý, nụ cười trên mặt Triệu Phong lập tức biến mất, một luồng sát ý lạnh thấu xương lập tức lan tỏa.

Lúc này nhìn vào mắt Triệu Phong, Kim Uy không khỏi rùng mình, trong nội tâm bỗng có chút sợ hãi.

- Sao có thể? Sao ta có thể sợ chứ?

Kim Uy kinh ngạc.

Rồi hần tức kích phát huyết mạch Linh tộc.

Ngay lập tức thân thể Kim Uy trong suốt như thủy tinh, tỏa ra ánh sáng chói lóa, uy năng huyết mạch ập về phía Ninh Tiểu Xuyên.

Lông mày Triệu Phong khẽ động.

Kim Uy tuy thực lực không mạnh nhưng vận dụng huyết mạch rất tốt, không hổ là đệ tử hạch tâm Linh tộc.

Thái Cổ Huyết Ma Dương của Triệu Phong dung luyện liên tục mới khó khăn lọt vào hạng một nghìn Thái Cổ. Nếu lúc này hần dùng Thái Cổ Huyết Ma Dương thì gần như không có ích gì, sẽ bị huyết mạch Linh tộc của Kim Uy áp chế hoàn toàn.

Nhưng Triệu Phong căn bản không cần tới huyết mạch.

- Ha ha, tiểu tử đó lần đầu thấy huyết mạch Linh tộc chân chính nhỉ.

- Huyết mạch của hần trước Kim Uy căn bản không thể dùng được.

Xung quanh, nhiều người thấy Triệu Phong đứng yên mà không dùng huyết mạch thì đều chế nhạo.

- Tụ Linh Quyền!

Kim Uy kích phát huyết mạch Linh tộc, điều động tất cả thiên địa nguyên khí trong kết giới để dùng.

Vút vút!

Xung quanh người hần bay lượn vô số mảnh thủy tinh trắng, chúng tụ lại thành một cái cự chưởng tinh thể công kích Triệu Phong.

Cự chưởng tinh thể sắp đánh trúng Triệu Phong nhưng hần vẫn đứng yên tại chỗ không hề động đậy.

- Hề hề, ngay huyết mạch cũng không vận dụng được, người đỡ được một chiêu này của ta cũng là không tồi rồi.

Kim Uy cười tự đắc.

- Vậy sao?

Triệu Phong đột nhiên thốt ra hai chữ?

Ừnh!

Cơ thể hần đột nhiên bùng phát một tầng ngũ sắc lôi điện, nhanh chóng tụ thành vô số đạo lôi điện lạc ấn phủ trên người hần.

Cùng lúc đó một luồng năng lượng lôi điện lực phách áp chế mọi thứ cuộn cuộn nổi lên.

Không khí lập tức chìm xuống, tinh thể cự chưởng cũng dừng lại.

Ừnh!

Trọng lực lôi đình lại tăng mạnh, cự chưởng tinh thể vỡ tan, cả chiến đài rung chuyển dữ dội.

Kim Uy cách đó không xa không kịp phòng ngự bị lực phách cường đại trấn áp.

Đồng thời sức mạnh lôi điện cũng khiến toàn thân hần tê dại.

- Sao có thể như vậy? Công kích của Kim Uy vỡ tan rồi?

- Hần làm thế nào vậy?

Xung quanh ai cũng kinh ngạc kêu lên.

Họ nghĩ Triệu Phong sẽ thảm bại ngay trong một chiêu hoặc có thể giãy giụa một lúc, chứ tuyệt đối không phải cảnh tượng này.

Cộp!

Triệu Phong giậm chân, một luồng lực phách lôi điện lấy hắn là trung tâm cuộn cuộn ra bốn phía.

Kim Uy trước mặt hắn bỗng thót tim, lại hứng chịu một luồng xung kích hung mãnh khác.

Cộp!

Triệu Phong giậm chân lần thứ hai, sắc mặt Kim Uy tái nhợt.

Bước thứ ba.

Kim Uy thổ huyết.

Bước thứ tư.

Kim Uy ngồi trên đất toàn thân run rẩy.

Xung quanh chiến đài tĩnh lặng như tờ.

Khi trận đấu bắt đầu Triệu Phong không ra tay mà chỉ bước vài bước chân là khiến Kim Uy trọng thương.

Sao có thể như vậy?

Các đệ tử hạch tâm ở đây đều không thể tin Triệu Phong có sức mạnh như vậy.

- Đó mới là thực lực thật sự của hắn?

Phan Hạo bên cạnh há hốc mồm.

Nhưng vì có trận pháp kết giới mà những người bên ngoài không cảm nhận được rốt cuộc Triệu Phong đã phát huy sức mạnh lớn đến mức nào.

Nhưng có thể không chiến mà thắng thì thực lực tuyệt đối bất phàm.

- Tiểu tử này...

Trương Vũ Đồng nheo mắt, cuối cùng cũng nhìn Triệu Phong một cách nghiêm túc.

Lạc Vũ tiên tử cũng nhìn Triệu Phong trên chiến đài khí vũ phi phàm, anh tuấn tiêu sái, giống như một tuyệt thế Lôi Tôn, bá đạo tuyệt luân.

- Triệu Vũ Phi!

Đúng lúc đó có người kêu lên.

- Triệu Vũ Phi tới rồi.

Ngay lập tức mọi người quay sang nhìn về phía xa.

Chỉ thấy một nữ tử áo tím thanh lệ thoát tục đứng phía xa, giống như cảnh tượng mỹ lệ nhất trời đất.

Ngay cả Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng khựng người, rồi lộ vẻ đổ kỵ.

- Vũ Phi!

Kim Uy sững người, rồi hét lên:

- Không, ta không thể thua!

Sao hắn có thể để lộ bộ dạng thảm hại trước mặt nữ thần của mình, hắn bắt buộc phải đánh bại Triệu Phong.

Xoẹt!

Tay hắn xuất hiện một thanh thủy tinh trường kiếm phủ đầy hoa văn màu lam huyền ảo.

Kiểm vừa xuất hiện thì những người bên ngoài trận pháp cũng cảm nhận được kiếm ý sắc bén, thần lực trong cơ thể cũng mất đi một phần.

Hành động này của Kim Uy lập tức khiến mọi người rời mắt khỏi Triệu Vũ Phi.

- Thượng phẩm thần khí, Thiên Tinh Kiếm!

Một đệ tử hạch tâm lập tức thốt lên.

Thượng phẩm thần khí là thần khí của Cổ Thần.

- Không ngờ tổ bối của Kim Uy lại giao Thiên Tinh Kiếm cho hắn phòng thân.

Trương Vũ Đồng kinh ngạc.

Với độ sắc bén của thượng phẩm thần khí, trừ phi Triệu Phong cũng có thượng phẩm thần khí, nếu không sẽ không thể chặn nổi.

- Trong hội giao lưu không được dùng thần khí.

Phan Hạo lập tức kinh hô.

Hội giao lưu này chủ yếu là để các thiên tài Linh tộc trao đổi học hỏi lẫn nhau, không phải trận chiến sinh tử, không cho phép dùng thần khí.

Nhưng không ai ngăn cản, vì dù sao họ đều muốn Triệu Phong biến mất khỏi đây.

Nhưng, một cảnh tượng khó tin đã xảy ra.

- Kim Uy, dừng tay!

Nữ tử áo tím ở phía xa đột nhiên quất lên, bay về phía chiến đài.

Khổng Diệp cũng tới bên cạnh chiến đài, giải trừ trận pháp.

- Vũ Phi, sao..

Kim Uy sững người, Triệu Vũ Phi chưa từng quất hắn như vậy? Rốt cuộc là thế nào?

Triệu Vũ Phi tới chiến đài, ánh mắt mông lung nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Vũ Phi!

Trương Vũ Đồng thần sắc khê động.

Từ trước tới nay Triệu Vũ Phi đều không có hứng thú với bất cứ điều gì.

Đây là lần đầu tiên hắn thấy nữ tử mình yêu thích lại có cảm xúc mãnh liệt như vậy.

- Phong ca... cuối cùng huynh cũng tới.

Triệu Vũ Phi hai mắt long lanh nước, trong tim không còn bất cứ điều gì khác nữa.

Hơn ba mươi năm rồi, cuối cùng Triệu Phong cũng tới tìm nàng. Nàng cũng đã đợi hơn ba mươi năm rồi.

Tuy ba mươi năm đối với một Chuẩn Thần mà nói rất ngắn nhưng nàng lại cảm giác như ba nghìn, ba vạn năm vậy...

Cuối cùng hắn cũng đã tới, không cần phải đợi nữa...

- Ta tới muộn rồi...

Giọng của Triệu Phong cũng có chút không tự nhiên.

Lúc này tim hắn cũng đập mãnh liệt, khóe mắt hơi ươn ướt.

Thấy Triệu Vũ Phi như vậy, hắn cũng thấy đau khó tả. Bỗng nhiên hắn muốn ôm lấy nữ tử này, không để nàng phải chịu bất cứ tổn thương nào nữa.

- Vũ Phi!

Những người xung quanh bắt giắc kinh hô.

Dựa vào cảm giác họ phát hiện dường như giữa Triệu Phong và Triệu Vũ Phi có quan hệ rất thân thiết.

Nhưng đúng lúc này Triệu Vũ Phi đã nắm tay Triệu Phong đi sang một bên.

- Chúng ta ra đây nói chuyện.

Triệu Vũ Phi cười tươi.

- Sao có thể...

Bốn bề sừng sờ, họ dường như bị một chùy dội thẳng vào tim, đả kích cực lớn.

- Vũ Phi...

Kim Uy đầu óc trống rỗng, thượng phẩm thần khí rơi xuống đất.

Không ai có thể ngờ nữ thần trong lòng họ lại nắm tay một kẻ vô danh.

Hơn nữa tiểu bối vô danh này lại từng làm tạp dịch đệ tử, bị họ chế nhạo vô số lần.

Thôi Lâm cũng sừng sờ, lấy ra một tấm lệnh bài nhận tin truyền đi.

Hắn khựng người, lập tức tới bên cạnh Trương Vũ Đồng nói nhỏ vài câu.

Trương Vũ Đồng cũng sững lại, ánh mắt lóe tia sắc bén.

- Đợi đã, Triệu Phong, người chỉ là ngoại tộc đệ tử, lại dám tùy tiện vào hội giao lưu của nội tộc đệ tử và đệ tử hạch tâm.

Trương Vũ Đồng bỗng quát lớn.

- Hắn chỉ là nội tộc đệ tử?

Một số đệ tử hạch tâm kinh dị nói.

Mọi người ai cũng nghĩ những người tới đây ít nhất là nội tộc đệ tử, càng không thể có ngoại tộc đệ tử chà trộn vào.

Nhưng Triệu Phong là ngoại tộc đệ tử lại tới.

- Ngoại tộc đệ tử cũng dám trà trộn vào hội giao lưu.

Kim Uy cũng đứng dậy, vẻ mặt hung hăng quát lớn.

1251. Chương 1248: Triệu Vũ Phi Ra Tay

Hai đệ tử hạch tâm là Trương Vũ Đồng và Kim Uy khơi mào, những đệ tử xung quanh cũng bắt đầu phụ họa.

Tuy họ không muốn đắc tội Triệu Vũ Phi nhưng nhìn nữ thần trong tim mình nắm tay một nam tử xa lạ thì thật khó có thể chịu được.

Huống hồ Triệu Phong lại chỉ là ngoại tộc đệ tử, địa vị thua kém họ rất nhiều.

- Thì ra chỉ là ngoại tộc đệ tử, đúng là không hiểu quy tắc!

Vệ Thanh Oánh ở bên cạnh Lạc Vũ giọng cao vút vang lên.

Ban đầu nàng ta cũng có chút kỳ lạ sao Triệu Phong có thể trong thời gian ngắn như vậy thăng lên làm nội tộc đệ tử, thì ra hắn vẫn chỉ là ngoại tộc đệ tử.

- Cút ra khỏi đây!

Kim Uy gườm gườm nhìn Triệu Phong, phần nộ quát.

Trận đấu vừa rồi hẳn đã thua, giờ chỉ có khiến Triệu Phong bị sỉ nhục mới giúp hẳn trút giận được.

- Thôi xong rồi.

Phan Hạo cách đó không xa cũng thoát khỏi sự trấn kinh, cúi đầu thở dài.

Triệu Phong là do hẳn đưa tới, việc này mà lộ ra thì hẳn không thể thoát khỏi liên can.

Hơn nữa Triệu Phong đã đắc tội phần lớn các nội tộc và hạch tâm đệ tử. Nếu họ biết điều này chắc chắn sẽ phần nộ luôn với cả hẳn, đệ tử đứng về phía hẳn cũng sẽ gặp tai họa.

- Là ta bảo hẳn tới.

Lúc này Triệu Vũ Phi đột nhiên lên tiếng rồi nhìn Triệu Phong đầy nhu tình.

Lời vừa thốt ra, những người vừa uy hiếp Triệu Phong lập tức sững sờ.

- Vũ Phi, nàng...

Kim Uy không nói được gì.

Triệu Vũ Phi căn bản không biết Triệu Phong ở đây thì sao có thể là nàng bảo Triệu Phong tới.

Rõ ràng Triệu Vũ Phi đang bảo vệ Triệu Phong.

- Vũ Phi, nếu nàng muốn ra mặt giúp hẳn thì bọn ta cũng không làm được gì, nhưng người mà nàng coi trọng cũng thật chẳng có cốt khí, chỉ biết trốn sau lưng để nàng che chắn sóng gió cho?

Lúc này Trương Vũ Đồng nhìn Triệu Phong chằm chọc.

Với thân phận đệ tử hạch tâm của Triệu Vũ Phi, cộng với sự hậu ái của rất nhiều trưởng lão, nếu Triệu Vũ Phi muốn bảo vệ Triệu Phong thì họ thật sự cũng không thể làm gì được.

Vì thế Trương Vũ Đồng mới nhắm vào Triệu Phong.

- Đồ bám váy nữ nhân!

- Có bản lĩnh thì đứng ra gánh vác đi!

Đệ tử xung quanh cũng có phần khinh thường hành động của Triệu Phong.

- Phong ca, mặc kệ họ.

Triệu Vũ Phi nắm tay hẳn càng chặt hơn.

Triệu Phong chỉ là ngoại tộc đệ tử, không có chỗ dựa, nếu đứng ra gánh vác thì chắc chắn sẽ chịu sự trừng phạt nghiêm khắc.

Đến lúc đó, những người kia muốn xử lý Triệu Phong cũng dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng lúc này Triệu Phong chủ động đứng lên phía trước, ánh mắt vô cùng bình tĩnh nhìn Trương Vũ Đồng.

Ngoài Khổng Điệp đang lên cười thì xung quanh đều sững người vì hành động của hẳn.

Hẳn chủ động đứng ra.

- Hội giao lâu này không có quy định là ngoại tộc đệ tử không được tham dự đúng không?

Triệu Phong bình tĩnh nói.

Tất cả cùng gật đầu, đúng là không có quy định rõ ràng về điều này.

Nhưng thư mời chỉ gửi cho đệ tử hạch tâm và nội tộc đệ tử.

- Đúng vậy, nhưng thư mời không phát cho ngoại tộc...

Trương Vũ Đồng không biết Triệu Phong có ý đồ gì, nhưng vẫn bình tĩnh nói

Nhưng hẳn còn chưa nói hết thì đã dừng lại.

Thậm chí hắn còn muốn nuốt lại lời vừa nói.

Lúc này tất cả đều nhìn chăm chăm vào lá thư mời trong tay Triệu Phong.

- Tiểu tử này có thư mời.

Phan Hạo trở mắt, hắn cảm giác mình đúng là lo lắng thừa thãi rồi.

- Sao có thể? Hắn là ngoại tộc đệ tử sao lại có thư mời?

- Đáng chết, rốt cuộc ai đã đưa hắn?

Xung quanh có không ít người chửi thề.

Những người có quyền phát thư mời cơ bản đều là những đệ tử hạch tâm có quyền thế nhất hội giao lưu lần này.

Trước đó Triệu Phong sao có thể quen biết đệ tử hạch tâm?

Nhưng bất luận thế nào thì Ninh Tiểu Xuyên vẫn lấy ra được thư mời, hắn có tư cách tham gia hội giao lưu lần này.

- Tiểu Điệp.

Triệu Vũ Phi cảm động nhìn Khổng Điệp, nhưng Khổng Điệp thì có dáng vẻ như muốn nói “nợ ta một ân tình rồi nhé”.

Rồi Khổng Điệp nhìn Triệu Phong, ánh mắt trở nên thâm trầm.

Nói thực, nàng cũng cho rằng Triệu Phong không xứng với Triệu Vũ Phi, vì trong số những người theo đuổi Triệu Vũ Phi có quá nhiều người ưu tú hơn Triệu Phong.

Ngay ví như Trương Vũ Đồng, tu vi lục giai Chân Thần, giết Triệu Phong dễ như trở bàn tay.

Ngoài ra còn có rất nhiều cường giả hạch tâm vì bề quan mà không tham gia, còn cả đệ tử hạch tâm của các thế lực khác ở Tử Linh Vực nữa.

Nếu không phải thường nghe Triệu Vũ Phi nói về Triệu Phong, thấy Triệu Vũ Phi quá nhưng nhớ đến thất thần như thế thì Khổng Điệp tuyệt đối sẽ không giúp Triệu Phong.

Dần dần mọi người xung quanh đã lui xuống.

- Người, có phải nên rời khỏi đây không?

Lúc này, Triệu Phong nhìn thẳng Kim Uy, lạnh băng nói.

Kim Uy cũng người, giờ hắn mới nhớ ra việc cá cược, ai thua sẽ phải rời khỏi hội giao lưu.

Hắn không nghĩ mình lại thua nên không để ý tới việc này.

Kim Uy gườm gườm nhìn Triệu Phong như muốn ăn tươi nuốt sống.

Cuối cùng hắn chỉ biết hừ một tiếng phẫn nộ rồi bỏ đi.

Tuy vừa rồi hắn thua Triệu Phong nhưng trong Linh tộc thì hắn có rất nhiều cách để trừ bỏ Triệu Phong.

Ngay đúng lúc Kim Uy bỏ đi thì một nam tử da xanh đi tới.

- Kim Uy đại ca, huynh muốn đi đâu?

Triệu Lam Dịch nghi hoặc hỏi.

Hắn bề quan nên đến muộn, nhưng hội giao lưu chắc chưa kết thúc đấy chứ.

Kim Uy lúc này đâu còn tâm trạng nào để ý tới Triệu Lam Dịch, nên cũng không nhìn hắn lấy một cái, bỏ đi thẳng.

Triệu Lam Dịch có chút bối rối, đi vào trong.

- Hử? Triệu Phong?

Trong khu đất rộng như vậy nhưng thân ảnh Triệu Phong lại lọt ngay vào mắt Triệu Lam Dịch.

Trước khi hắn tới tham dự hội giao lưu thì đường đệ của hắn là Triều Hoành Nghị đã nói hết mọi chuyện, bảo hắn hãy dạy dỗ Triệu Phong một trận ra trò.

Lúc này Triệu Phong vẫn ở trên chiến đài, Triệu Vũ Phi cũng ở phía sau hắn không xa.

Đây không phải chính là thời cơ tốt nhất để hắn khiêu chiến, thể hiện thực lực hay sao?

Bịch!

Triệu Lam Dịch bay lên, đáp xuống chiến đài.

- Triệu Phong, ngươi ức hiếp đường đệ của ta. Người làm đường huynh như ta phải đòi lại công bằng cho hắn.

Triệu Lam Dịch nhìn Triệu Phong, khóe miệng hơi nhướn lên.

Hắn cũng là nhân kiệt trong nội tộc đệ tử, tu vi tứ giai Chân Thần, còn mạnh hơn một số đệ tử hạch tâm.

Thế nhưng mọi người ở xung quanh đều trầm mặc, vẻ mặt có chút quái dị.

Triệu Lam Dịch là nội tộc đệ tử, lại dám chủ động khiêu khích người được Triệu Vũ Phi coi trọng, như vậy chẳng khác gì tự tìm cái chết.

Hơn nữa, thực lực Triệu Phong cũng không hề đơn giản.

Nhưng tất cả đều thấy Triệu Phong ngứa mắt, một số đệ tử hạch tâm còn đã nghĩ cách đối phó Triệu Phong.

Vì thế họ đều hy vọng Triệu Lam Dịch và Triệu Phong đánh một trận để thực lực thật sự của Triệu Phong lộ ra.

Nhưng trong số các nội tộc đệ tử, người đứng về phía Triệu Lam Dịch đương nhiên sẽ nói cho hắn biết về điều này.

- Triệu Lam Dịch, tiểu tử đó thực lực rất mạnh, lại có quan hệ với Triệu Vũ Phi.

Một người truyền âm cho hắn.

- Cái gì?

Chiến ý của Triệu Lam Dịch lập tức bị dập tắt.

Lúc này hắn mới phát hiện ánh mắt Triệu Vũ Phi nhìn hắn đầy hàn ý.

Triệu Lam Dịch có phần hối hận, hắn nên đến sớm một chút để biết Triệu Phong có quan hệ với Triệu Vũ Phi.

Cho dù hắn đánh bại được Triệu Phong thật thì cũng đắc tội Triệu Vũ Phi.

Nhưng hắn đã cười trên lưng hổ, vừa rồi hắn chủ động khiêu chiến, Triệu Phong còn chưa có trả lời gì.

Giờ Triệu Lam Dịch chỉ còn biết cách thăm cầu nguyện mong sao Triệu Phong cự tuyệt.

- Phong ca, lần tỷ thí này để ta thay!

Lúc này, Triệu Vũ Phi ở phía sau gương mặt đầy hàn ý đột nhiên bước ra.

- Không, Vũ Phi tỷ, việc này e là không thích hợp...

Triệu Lam Dịch vội nói.

Triệu Vũ Phi là đệ tử hạch tâm, hơn nữa huyết mạch và thiên phú tu luyện đều không phải tầm thường, hắn tuyệt đối không thể đắc tội.

Ngoài ra Triệu Vũ Phi còn là nữ tử mà hắn ngưỡng mộ, Triệu Lam Dịch hoàn toàn không ra tay nổi.

- Chẳng có gì không thích hợp cả.

Triệu Vũ Phi ánh mắt lóe tinh hàn quang.

Uỳnh!

Ngay lập tức toàn thân Triệu Vũ Phi như biến thành thủy tinh trong suốt, tỏa ra ánh sáng chói lòa, uy năng huyết mạch khiến nguyên khí trong trời đất rung chuyển dữ dội.

Nàng vung tay lên, một đạo tử sắc tinh quang bắn ra.

Triệu Lam Dịch đứng trước huyết mạch Linh tộc thì các mặt đều bị hạn chế, không thể tránh né mà chỉ có thể phòng ngự.

Uỳnh uỳnh!

Vô số các tầng vụn tinh thể nổ tung, thân thể Triệu Lam Dịch bay ngược ra sau, gần như toàn thân hắn đã hóa thành tinh thể, máu chảy ra từ khe miệng cũng là tinh thể màu đỏ.

- Triệu Vũ Phi vận dụng huyết mạch quá giỏi.

- Triệu Lam Dịch là tứ giai Chân Thần mà ngay chiêu đầu tiên đã bị Triệu Vũ Phi đánh bại.

Các đệ tử ở xung quanh chấn kinh nghĩ.

Ánh mắt đổ kỵ của Lạc Vũ Chuẩn Thần càng thêm rõ rệt, nàng hiện giờ đã không thể đỡ được một chiêu của Triệu Vũ Phi nữa rồi.

Triệu Vũ Phi quay đầu lại, thần sắc lạnh lẽo lập tức được thay thế bởi đôi mắt nhu tình, nhìn Triệu Phong rồi lại nắm tay hắn rời khỏi hội giao lưu.

- Vũ Phi, nồng độ huyết mạch của muội dường như hơn tất cả cường giả trong Linh tộc.

Triệu Phong kinh ngạc nói.

Không ngờ Triệu Vũ Phi từ Đại Lục Vực tới Linh tộc vẫn nổi trội như vậy.

- Hì hì, đâu có bằng huynh!

Triệu Vũ Phi tỏ vẻ ngượng ngùng hiếm thấy.

Dù thế nào thì trong tim nàng Triệu Phong vẫn là ngọn núi lớn không thể vượt qua.

Cả bây giờ Triệu Vũ Phi cũng tin chắc thực lực của Triệu Phong hơn xa những gì nàng tưởng.

Mắt nhìn Triệu Phong nắm tay đệ nhất mỹ nữ Triệu Vũ Phi rời khỏi tầm mắt, Phan Hạo vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị:

- Tiểu tử này lại quen biết Triệu Vũ Phi thật.

Hội giao lưu còn chưa bắt đầu, Triệu Phong đã trấn áp được Kim Uy, Triệu Vũ Phi một chiêu đánh bại Triệu Lam Dịch, rồi hai người tay trong tay rời đi.

Đến lúc này rất nhiều đệ tử hạch tâm không còn nhã hứng gì nữa.

Chỉ có một số nội tộc đệ tử vẫn vui vẻ nịnh nọt một số đệ tử hạch tâm.

- Hề hề, Lạc Vũ tỷ, tuy hội giao lưu bị đảo lộn nhưng đối với tỷ chưa chắc đã là chuyện xấu.

Vệ Thanh Oánh ở bên cạnh Lạc Vũ Chuẩn Thần cười gian xảo.

- Cũng đúng, cao tăng Linh tộc sao có thể cho phép Triệu Vũ Phi ở bên cạnh một tên phế vật chứ...

Nghĩ rồi Lạc Vũ Chuẩn Thần cảm thấy Vệ Thanh Oánh nói rất có lý.

Triệu Phong muốn trèo cao, điều này đã định sẵn kết quả của hắn là thảm hại. Mà Triệu Vũ Phi nhiều lần khiến cao tăng và các thiên kiều hạch tâm Linh tộc tức giận, đây cũng là điều rất đúng ý của Lạc Vũ Chuẩn Thần.

Không ai biết được khi hội giao lưu diễn ra thì trong bóng tối, cao tầng Linh tộc cũng đang quan sát tất cả.

- Hẳn chính là người là Triệu Vũ Phi vẫn luôn bận tâm? Sao hẳn lại tới Linh tộc?

- Nhưng hình như vì sự xuất hiện của hắn mà Triệu Vũ Phi đã đột phá bình cảnh, sức mạnh huyết mạch càng thêm mạnh.

- Dù thế nào thì tuyệt đối không được để huyết mạch thấp kém của hắn làm bẩn huyết mạch Linh tộc!

1252. Chương 1249: Áp Lực

Sau khi rời khỏi hội giao lưu, hai người Triệu Phong dạo bước trong trung tâm lãnh địa tuyệt đẹp của Linh tộc.

Mọi thứ ở đây đều được làm từ thủy tinh nhiều màu, dưới lòng đất— còn có thượng phẩm Thần Tinh Mạch, thiên địa nguyên khí đậm đặc giống như những làn sương mịn mù, nhìn tựa tiên cảnh.

Triệu Vũ Phi tựa như một tiểu tiên nữ hoạt bát đáng yêu bước đi nhẹ nhàng, khó giấu được sự vui mừng.

Nàng biết rõ Man Hoang Thần Vực rộng lớn đến mức nào. Nàng vốn nghĩ Triệu Phong muốn tìm được Linh tộc ít nhất cũng phải mất một hai trăm năm.

Nhưng không ngờ Triệu Phong nhanh như vậy đã tới Linh tộc rồi.

Điều này cho thấy nàng có địa vị rất quan trọng trong lòng hắn không? Triệu Vũ Phi sung sướng trong lòng.

Đồng thời Triệu Vũ Phi còn rất kinh ngạc. Nếu những năm vừa qua Triệu Phong đều trên đường tới đây thì sao thực lực của hắn có thể tiến bộ nhanh như vậy?

- Phong ca, linh hồn huyết mạch của ta cũng không đuổi kịp tốc độ tu luyện của huynh.

Triệu Vũ Phi mỉm cười.

- Huyết mạch Linh tộc của muội đúng là bất phàm nhưng đừng quên ta có con mắt trái này...

Triệu Phong mỉm cười.

Hắn có được thành tựu như hiện nay, tốc độ tu luyện nhanh như vậy phần lớn là nhờ con mắt trái cả.

Rồi hai người trò chuyện về những gì xảy ra với mình trong thời gian qua.

Bất tri bất giác Triệu Vũ Phi đã dẫn Triệu Phong tới chỗ ở riêng của mình.

Đây là một quần thể cung điện thủy tinh tím lấp lánh.

Còn chưa bước vào trong thì Triệu Phong đã cảm nhận được một mùi hương đặc biệt có trong không khí.

- Phong ca, huynh ở lại Linh tộc được không?

Triệu Vũ Phi nhìn Triệu Phong, ánh mắt dịu dàng như nước.

Hai người mỗi lần gặp nhau đều không được lâu, lần nào cũng phải phân li.

Lần này chia cách hơn ba mươi năm, Triệu Vũ Phi không biết lần tới sẽ là bao lâu.

Hơn nữa, từ những gì Triệu Phong kể thì nàng cũng biết vị hôn thê của Triệu Phong đã luân hồi trùng sinh bằng một cách khác.

Nàng thấy Liễu Cẩm Âm hiện nay không còn là Liễu Cẩm Âm đính hôn cùng Triệu Phong năm xưa nữa rồi.

Hơn nữa nếu Liễu Cẩm Âm không có bối cảnh lớn, không có thiên phú thì có thể mãi mãi ở lại Đại Lục Vực, sẽ không xuất hiện trước mặt Triệu Phong nữa.

- Được.

Triệu Phong nhìn gương mặt khiến người ta rung động của Triệu Vũ Phi, trong lòng bỗng nổi sóng.

Có lẽ những năm qua chém giết quá nhiều đã khiến hần mệt mỏi, có lẽ là lần này xa cách quá lâu, cũng có thể là sự ngắt quãng của quá khứ Liễu Cầm Âm...

Lần này gặp lại tâm trạng Triệu Phong rất phức tạp, nhìn Triệu Vũ Phi, trong lòng hần nổi lên sự kích động mãnh liệt.

Ánh mắt thâm tình của cả hai gặp nhau, dần dần trở nên mơ màng, dần dần tiến lại gần nhau.

Cánh tay Triệu Phong không tự chủ mà đặt lên chiếc eo thon gọn mềm mại của Triệu Vũ Phi, khiến nàng khẽ kêu lên một tiếng, toàn thân bỗng ửng hồng.

Đúng lúc đó, từ trong cung điện vang lên một tiếng nói.

- Vũ Phi, đến chỗ ta ngay. Vi sư có chuyện cần nói với con.

Triệu Vũ Phi giật mình, lập tức rời khỏi vòng tay Triệu Phong, mặt đỏ lên bối rối.

Ánh mắt Triệu Phong cũng hồi phục sự tỉnh táo, cũng có chút ngại ngùng nhìn tuyệt sắc giai nhân trước mặt.

- Sư tôn tìm ta.

Triệu Vũ Phi khẽ nói.

Nàng biết cao tăng Linh tộc đều đã thấy hết mọi việc diễn ra ở hội giao lưu rồi.

Triệu Phong không có huyết mạch Thái Cổ cường đại, chắc chắn cao tăng Linh tộc sẽ không chấp nhận Triệu Phong, không cho hai người họ bên nhau.

- Phong ca, hay là cho Linh tộc biết về Thần Mâu của huynh.

Triệu Vũ Phi nhỏ giọng nói.

Nếu Linh tộc biết về Thần Mâu của Triệu Phong thì chắc chắn sẽ suy nghĩ về chuyện của hai người, thậm chí có thể lôi kéo Triệu Phong còn không kịp.

Phải biết là bát đại Thần Mâu mà Man Hoang Thần Vực đã biết đều là những chúa tể Thần Mâu chí cao vô thượng.

- Giờ ta vẫn còn quá nhỏ bé, nếu tin về Thần Mâu lộ ra, e là...

Triệu Phong khẽ lắc đầu..

Hần cũng là tới Man Hoang Thần Vực rồi mới biết sự cường hãn của bát đại Thần Mâu.

Mà hần có được Thần Mâu thứ chín thì tiềm lực cũng không kém họ bao nhiêu.

Giờ thực lực của hần không mạnh, nếu lộ ra thì có lẽ sẽ khiến các thế lực mâu thuẫn với hần sẽ bất chấp tất cả mà đối phó hần.

Ngoài ra hần còn không biết bát đại Thần Mâu kia có thái độ thế nào với Thần Mâu thứ chín là hần.

Nếu Thần Mâu của Triệu Phong khiến bất cứ vị Thần Mâu nào phản cảm thì hần sẽ chết mà không chỗ chôn chôn.

Triệu Vũ Phi gật đầu, đương nhiên nàng cũng hiểu chỗ khó của Triệu Phong.

Rồi Triệu Vũ Phi tới gặp sư tôn, còn Triệu Phong cũng nhanh chóng rời khỏi lãnh địa của đệ tử hạch tâm.

Trong một toà cung điện tinh thể xanh lục khá bình thường ở cấm địa Linh tộc.

- Vũ Phi, con đến rồi?

Một lão giả mặc bạch y, khí tức bình thản, chậm rãi nói.

Nếu Triệu Phong ở đó chắc chắn sẽ nhận ra lão giả này chính là cường giả Linh tộc đã tới Đại Lục Vực đón Triệu Vũ Phi đi.

Triệu Vũ Phi gật đầu, sư tôn từ đầu chí cuối đều biết chuyện của nàng và Triệu Phong.

- Con cũng biết tình cảnh Linh tộc hiện nay, hai đại phái trong Linh tộc mâu thuẫn càng ngày càng căng thẳng, mà bên ngoài còn có Kim tộc, cái phiền phức này...

Bạch y lão giả thở dài.

Bất cứ thế lực nào cũng không thể hoà thuận hoàn toàn, nội bộ Linh tộc cũng có mâu thuẫn không nhỏ.

Mà bên ngoài, Kim tộc, một thế lực ngũ tinh vẫn luôn nhắm nhe Linh tộc.

- Phái chúng ta cần phải nâng cao sức mạnh, Linh tộc cũng cần nâng cao sức mạnh. Cao tầng sẽ không cho phép một người có huyết mạch cao quý như con lại rơi vào tay một ngoại nhân vô dụng.

Bạch y lão giả nói tiếp.

Thực ra hôn nhân đại sự của Triệu Vũ Phi đã được cao tầng sắp xếp xong lâu rồi.

Hoặc là để Triệu Vũ Phi cùng với đệ tử hạch tâm của phái hệ khác, giải hoà mâu thuẫn giữa hai phái. Hoặc là để Triệu Vũ Phi liên hôn với hai đại thế lực ngũ tinh khác ở Tử Linh vực, được sự ủng hộ của thế lực khác trấn nhiếp Kim tộc.

Còn Triệu Phong, một nhân loại với huyết mạch đẳng cấp thấp, có tư cách gì mà tiếp xúc với Triệu Vũ Phi?

- Phong ca sẽ ở lại Linh tộc, không phải người ngoài.

Ánh mắt Triệu Vũ Phi đầy kiên định, nói.

- Người theo đuổi con nhiều như vậy, Triệu Phong không phải đối thủ của họ.

Bạch y lão giả nói.

Triệu Vũ Phi trầm mặc, đương nhiên nàng cũng biết điều này.

Trương Vũ Đồng lục giai Chân Thần chỉ là một trong vô số người theo đuổi nàng. Trong số các thế lực ngũ tinh khác ở Linh tộc còn rất nhiều cường giả khác nữa.

- Nếu lần đó hắn theo ta tới Linh tộc, nhận sự bồi dưỡng của thế lực ngũ tinh thì giờ đã không như vậy...

Bạch y lão giả thở dài.

Hồi đó, khi lão giả đưa Triệu Vũ Phi đi, từng lên tiếng mời Triệu Phong, nhưng hắn đã từ chối.

Nếu Triệu Phong tới Linh tộc từ lần đó, khổ tu vài chục năm thì có lẽ thành tựu đã rất khả quan.

Đúng lúc ấy lại có một thân ảnh chậm chậm đi tới.

- Nguyên Long sư huynh.

Triệu Vũ Phi thần sắc có chút ảm đạm chào.

- Vũ Phi sư muội, ta không biết muội thấy thích Triệu Phong ở điểm nào, nhưng ta có thể uội biết, trong Tử Linh Tộc, số thiên tài có các mặt vượt trội hơn hắn nhiều vô số kể...

Nguyên Long lãnh đạm nói.

Đối với hắn, những người xứng với Triệu Vũ Phi ít nhất phải có thực lực hơn hắn, tiếp đó là đẳng cấp huyết mạch không được quá thấp.

Mà Triệu Phong còn là Chuẩn Thần, huyết mạch chỉ đứng trong hàng một nghìn, nếu đứng trong hàng ngũ những người theo đuổi Triệu Vũ Phi, thì quả thật quá thấp kém.

- Vũ Phi, con hãy nghĩ kỹ đi, đây không chỉ vì chính con mà cũng là vì Triệu Phong nữa.

Bạch y lão giả nói với giọng nghiêm nghị.

Hội giao lưu chưa kết thúc, lãnh địa đệ tử hạch tâm khá rộng, Triệu Phong thuận lợi rời đi.

- Đợi khi ta có được ngũ giai Thần Vị là có thể chứng minh thiên phú và tiềm lực rồi.

Triệu Phong bình thản nói.

Phải biết là Thôn Thiên Chuẩn Thần của Thiên Phệ Thánh Địa cũng chỉ có được tứ giai Thần Vị.

Tuy đã nhiều năm như vậy đi qua, có lẽ hắn đã có cơ hội xung kích Thần Vị cao cấp hơn, nhưng Triệu Phong lẽ nào lại không thể, sự tiến bộ của hắn còn hơn xa đệ nhất Chuẩn Thần thiên tài của Thiên Phệ Thánh Địa.

- Nhưng vẫn phải đợi đã.

Triệu Phong nhanh chóng rời khỏi khu vực của nội tộc đệ tử để trở về chỗ ở.

Giờ Triệu Phong chỉ có năm phần chắc chắn giành được ngũ giai Thần Vị.

Nếu tăng thêm được vài phần thì sẽ tốt hơn nhiều.

Vì thế Triệu Phong vẫn phải bình tĩnh chờ Ngũ Hành Phong Lôi Quyết và Kim Khôn Thánh Lôi Thể viên mãn.

Sau khi về chỗ ở, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan tu luyện.

- Hai môn công pháp này vẫn còn thiếu chút nữa mới viên mãn...

Triệu Phong nhíu mày.

Hắn biết tiềm lực của mình đã bị hạn chế tới cực hạn.

Phần sau của hai môn công pháp này, bản thân chúng tương ứng với giai đoạn Chân Thần.

Mà cảnh giới của Triệu Phong vẫn đang giữ ở mức Chuẩn Thần, nếu không đột phá thì hai môn công pháp này khó lòng tiến bộ.

Đây cũng là điểm khó khăn của rất nhiều Chuẩn Thần ở Man Hoang Thần Vực.

Mọi người ai cũng biết phải không ngừng tích lũy căn cơ và thực lực thì mới đột phá được Thần Vị cao cấp hơn, tiềm lực sau này mới lớn hơn được.

Nhưng khi tiềm lực tới cực hạn, nếu tu vi không đột phá, công pháp không tiến bộ được chút nào thì chỉ làm nhờ thời gian.

Vì thế phần lớn mọi người sẽ từ bỏ mà trực tiếp xung kích Chân Thần rồi dần dần xung kích lên tiếp.

Rất nhanh đã trôi qua một tháng.

Triệu Phong tu luyện ba trăm ngày trong Thời Không Chi Bào, nhưng tiến bộ vẫn không được bao nhiêu.

Hôm nay, Phan Hạo chợt tới tìm hắn.

- Triệu Phong, tiểu tử ngươi lại biết Triệu Vũ Phi thật à.

Phan Hạo trước tiên cảm khái một lúc.

Hắn không thể ngờ một ngoại tộc đệ tử bình thường như Triệu Phong lại có quan hệ sâu xa như thế với nữ thần của Linh tộc, Triệu Vũ Phi.

Rồi Triệu Phong hỏi han Phan Hạo về tình hình bên ngoài.

Giờ gần như cả Linh tộc, bao gồm cả tạp dịch đệ tử đều đã biết chuyện Triệu Vũ Phi và Triệu Phong.

- Triệu huynh đệ, ngươi phải cẩn thận đấy.

Phan Hạo bắt đầu lo lắng.

Triệu Phong có được trái tim Triệu Vũ Phi, tuy khiến nhiều người chấn kinh nhưng đây cũng không phải chuyện tốt.

Đây là địa bàn của Linh tộc, một ngoại nhân như Triệu Phong đến Linh tộc, tranh giành Triệu Vũ Phi với các đệ tử hạch tâm. Theo Phan Hạo thì sẽ có kết cục rất thê thảm.

Trong Linh tộc, những đệ tử hạch tâm kia muốn đối phó với Triệu Phong thì thật sự quá dễ dàng.

Nếu cao tăng Linh tộc ngầm cho phép thì cho dù họ giết Triệu Phong cũng chẳng ai quản.

- Ta biết.

Triệu Phong gật đầu, đây cũng là lý do hắn không muốn để lộ thực lực quá nhiều.

Khi hai người họ đang nói chuyện thì bên ngoài vọng vào một tiếng gầm thét:

- Triệu Phong, ta Ngụy Trạch khiêu chiến ngươi. Ta phải chứng minh ngươi không xứng với Triệu Vũ Phi!

- Ngụy Trạch, hắn là đệ tử hạch tâm, tuy không phải huyết mạch Linh tộc, nhưng cũng gần tốp đầu, đã là tứ giai đỉnh phong rồi. Ngươi đừng có ứng chiến...

Phan Hạo giật mình, liền khuyên nhủ.

Tu vi của Ngụy Trạch đã là tứ giai đỉnh phong, khác với những tứ giai Chân Thần khác ngoài kia. Hơn nữa hắn còn được hưởng tài nguyên tu luyện tốt nhất, tu luyện công pháp chiến kỹ hàng đầu, có trong tay thần binh lợi khí đẳng cấp cao.

- Triệu Phong, tên bá mỵ nữ nhân, ngươi có dám ứng chiến không?

Bên ngoài còn có những người khác quát tháo.

1253. Chương 1250: Chiến Thư

- Tứ giai đỉnh phong?

Triệu Phong lẩm nhẩm.

Hai mươi lăm năm trước hắn đã tạm thời có thể chống lại được ngũ giai Chân Thần.

Cũng có nghĩa là lúc đó hắn đã có thể đánh bại tên Ngụy Trạch này rồi.

- Có lẽ ta nên thể hiện thực lực một chút.

Triệu Phong nghĩ.

Linh tộc là thế lực ngũ tinh, thiên tài vô số, có rất nhiều người đã là lục giai Chân Thần, mà cường giả đời trước còn có người tới Cổ Thần Cảnh.

Cho dù Triệu Phong đánh bại Kim Uy, thể hiện tiềm lực thiên phú nhất định nhưng dù sao hắn cũng không phải người của Linh tộc, không đủ để Linh tộc coi trọng.

Nếu không phải vì Triệu Vũ Phi thì có lẽ cao tăng Linh tộc đã ra tay với Triệu Phong rồi.

Triệu Phong đột nhiên đứng bật dậy, chuẩn bị đi ra.

Phan Hạo thấy Triệu Phong đứng dậy thì khựng người.

- Chúng cố tình muốn chọc tức ngươi đấy. Ngươi không định ra ứng chiến đấy chứ?

Phan Hạo vội hỏi.

Tuy hắn biết Triệu Phong rất giỏi, nhưng hắn không tin Triệu Phong có thể đánh bại Ngụy Trạch. Dù gì Triệu Phong cũng chỉ là Chuẩn Thần mà.

- Lẽ nào ngươi muốn làm rùa rụt cổ trốn trong nhà?

- Không ngờ nam nhân Triệu Vũ Phi xem trọng lại là loại phế vật như vậy...

Bên ngoài cung điện, tiếng quát tháo vẫn không ngừng vang lên.

Đúng lúc đó, cánh cổng cung điện trước mặt mở ra.

- Ồ? Dám ra cơ à?

Nam tử mặc hắc giáp đứng phía hàng đầu tiên trên vai có hai cái sừng đen, gương mặt hung hăng tạo cảm giác rất tà ác.

Hắn chính là Ngụy Trạch.

Phần lớn những người đứng xung quanh đều là ngoại tộc đệ tử, nhưng cũng có không ít nội tộc và đệ tử hạch tâm.

- Chính là hắn à? Xem ra rất yếu ớt, sao có thể là đối thủ của Ngụy Trạch đại ca?

Từ sau khi hội giao lưu kết thúc Triệu Phong vẫn luôn bế quan, chưa ra ngoài lần nào.

Vì thế rất nhiều đệ tử vẫn chưa biết Triệu Phong trông như thế nào.

- Người muốn chiến thì ta chiến!

Triệu Phong thần sắc băng lạnh, nheo mắt nhìn Ngụy Trạch.

- Ha ha, được!

Ngụy Trạch cười lớn.

Hắn cho rằng Triệu Phong đánh bại được Kim Uy là tự mình giỏi giang.

Kim Uy tuy có huyết mạch linh tộc nhưng hắn chưa từng được tôi luyện, năng lực chiến đấu yếu kém.

- Tiểu tử kia lại chấp nhận thật kìa, đúng là tự tìm cái chết.

- Có kịch hay xem rồi.

Trên chiến đài trong khu vực ngoại tộc đệ tử...

- Ta còn tưởng người sẽ mãi trốn sau lưng nữ nhân.

Ngụy Trạch cười càng thêm hung ác.

Ngụy Trạch cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi, nhưng thời gian vừa rồi hắn làm nhiệm vụ ở ngoài, không tham gia hội giao lưu.

Nhưng sau khi về, hắn liền biết được tin khiến hắn phần nộ.

Vì thế, sau khi thăm dò thông tin, Ngụy Trạch lập tức đến thẳng đây tìm Triệu Phong.

- Nói nhảm ít thôi!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh băng, mắt trái xoay chuyển, phát ra đồng lực ý chí kinh người.

Ngụy Trạch vừa rồi vẻ mặt còn rất thoải mái giờ bỗng biến sắc.

Theo tin tình báo hắn biết thì không thấy nói Triệu Phong biết đồng thuật.

Vù!

Một đám khói tím bỗng chụp xuống linh hồn Ngụy Trạch.

Cảnh tượng xung quanh Ngụy Trạch trở nên mờ ảo, khả năng khống chế thân thể của hắn cũng giảm mạnh.

- Đồng thuật của tên tiểu tử này thật cao siêu.

Ngụy Trạch hừ một tiếng, toàn lực vận linh hồn ý chí, nhanh chóng hồi phục.

Đúng lúc đó Ngụy Trạch cảm giác Triệu Phong tấn công từ mặt bên, hắn nhanh chóng phản ứng lại, tung ra song quyền.

Rầm!

Sau một chiêu, cả Triệu Phong và Ngụy Trạch đều lùi sau vài chục bước.

- Tên Ngụy Trạch này ý chí kiên định, chiến đấu lực cũng rất mạnh.

Triệu Phong gật gù.

Hắn tinh thông linh hồn lĩnh vực, Thần Mâu cũng có ưu thế nhất định, nhưng linh hồn ý chí vẫn còn một khoảng cách xa nữa mới tới tứ giai Chân Thần. Vì thế tác dụng của linh hồn đồng thuật với Ngụy Trạch không lớn.

Bên kia, Ngụy Trạch khựng người, hắn có phần chấn kinh.

Hắn phát hiện sức mạnh và thể phách của Triệu Phong cũng không thua kém gì hắn.

Ngụy Trạch tu luyện luyện thể công pháp, cộng với ưu thế về huyết mạch, còn Triệu Phong chỉ là một Chuẩn Thần nhưng lại có thể phách mạnh tới vậy.

Phan Hạo bên dưới đang lo lắng, hai mắt bỗng tràn đầy kinh ngạc.

Hắn nhận ra mình đã đánh giá thấp Triệu Phong.

Những đệ tử khác đang quan chiến sắc mặt cũng thay đổi, có lẽ không ai ngờ trong cú va chạm vừa rồi, Triệu Phong lại không hề rơi xuống thế yếu.

- Hừ!

Ngụy Trạch hừ lạnh một tiếng, vận thần lực, một luồng sát ý lạnh băng lan tỏa.

Vừa rồi hắn đã coi thường Triệu Phong, nhưng bây giờ hắn sẽ không cho Triệu Phong cơ hội nữa.

Uỳnh uỳnh!

Bên kia Triệu Phong biến thành một đạo lôi quang ngũ sắc, trong một tiếng nổ vang trời, lập tức tới gần Ngụy Trạch.

Tốc độ kinh người đó khiến những người đứng bên dưới đều kinh hồn thất sắc.

Ngụy Trạch giật mình, hai tay hiện lên thần lực màu đen, chuẩn bị tấn công Triệu Phong.

- Lôi Kiếp Đồng Diệm!

Đúng lúc đó, con mắt trái Triệu Phong loé lôi quang, một luồng năng lượng lôi kiếp linh hồn cùng với dao động linh hồn cường đại cuộn lên.

Uỳnh! Phụt!

Một cái lặc ắn lôi kiếp bùng cháy dữ dội, đem theo khí tức linh hồn khủng khiếp bỗng oanh kích xuống đầu Ngụy Trạch.

- Á!!!

Ngụy Trạch bỗng chốc mất hoàn toàn ý thức.

Hắn vẫn tưởng linh hồn đồng thuật mà Triệu Phong vừa thi triển có uy lực lớn nhất rồi, nên hắn không để ý lắm.

Nhưng lúc này đồng thuật mà con mắt trái Triệu Phong thi triển khiến hắn cảm thấy linh hồn như bị vạn lôi xuyên qua, cơn đau xé tâm can không ngừng xung kích ý thức của hắn.

- Phá Thiên Thánh Lôi Chưởng!

Triệu Phong ngưng tụ một luồng lôi quang ngũ sắc thành chưởng, nhằm thẳng Ngụy Trạch đánh tới.

Năng lượng Ngũ Hành Áo Nghĩa trong chưởng ấn không ngừng oanh kích lên thân thể Ngụy Trạch.

Ngoài ra, Ngũ Hành Phong Lôi Quyết của Triệu Phong đã tới tầng cuối cùng, hắn đã dung nhập thành công năng lượng lôi kiếp vào thần lực, khiến khả năng hủy hoại của thần lực tăng mạnh.

Uỳnh! Rầm!

Ngụy Trạch cả người bay thẳng vào kết giới trận pháp quanh chiến đài.

Nhưng uy năng của quang chương ngũ sắc vẫn chưa kết thúc, tiếp tục tác dụng lên cơ thể Ngụy Trạch.

- Á!!!

Ngụy Trạch kêu lên thảm thiết, tiếng thét đau đớn khiến ai nhìn cũng phải kinh hãi.

Rầm!

Cuối cùng Ngụy Trạch rơi thẳng xuống đất.

Xung quanh một khoảng lặng chết chóc.

Lần đầu giao chiêu, hai bên ưu thế tương đương.

Nhưng đến lần thứ hai Triệu Phong đã áp đảo hoàn toàn và đánh bại Ngụy Trạch.

- Sao có thể mạnh như vậy?

Một số ngoại tộc đệ tử nuốt nước bọt, lòng đầy kinh hãi.

Vừa rồi hắn vẫn còn ở ngoài diện chế nhạo Triệu Phong.

- Mạnh thật, đánh bại Ngụy Trạch rồi!

Phan Hạo mừng rỡ kêu lên.

Tuy trận đấu này hắn nhìn cũng thấy hồ đồ, nhưng trọng điểm là Ngụy Trạch đã bị Triệu Phong đánh bại.

Triệu Phong nhảy xuống khỏi chiến đài rồi rời đi.

Ban đầu hắn dùng đồng thuật là cố tình khiến Ngụy Trạch mất cảnh giác.

Tiếp đó, hắn dùng Lôi Kiếp Đồng Diệm tấn công khiến Ngụy Trạch thương nặng rồi đánh bại.

Trên bầu trời Linh tộc có một vài đạo thần thức lượn quanh.

- Hắn đánh bại được Ngụy Trạch, thực lực của tiểu tử này ít nhất cũng là tứ giai Chuẩn Thần.

Thiên kiều Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh tộc hiện nay cũng là tứ giai Chuẩn Thần.

Thiên kiều của Sinh Mệnh Thánh Địa ở Tử Linh Vực là Quán Long Chuẩn Thần, ba mươi năm trước đã có thực lực tứ giai Chuẩn Thần.

Giờ ba mươi năm đã qua, Quán Long Chuẩn Thần chỉ sợ đã là ngũ giai Chuẩn Thần rồi.

- Hắn dùng đồng thuật đánh lén, hơn nữa Ngụy Trạch vẫn chưa kích phát huyết mạch, ngay thần khí cũng không lấy ra, nếu Ngụy Trạch đề phòng từ trước thì chưa chắc...

Một đạo thần thức khác hừ lạnh.

- Nhưng thực lực của tiểu tử này đúng là rất mạnh, có thể ngang sức với Chuẩn Thần mạnh nhất Linh tộc rồi.

Lại một giọng nói khác vui mừng nói.

- Phù Linh Cổ Thần, người là sư tôn của Triệu Vũ Phi, giờ không thể nào lại nghiêng về phía hắn chứ...

Mấy đạo thần thức cường đại bàn luận trên không trung.

- Nói chung là thực lực và tiềm lực của tiểu tử này đều không tồi. Nếu ở lại Linh tộc được là tốt nhất. Nhưng dù gì hắn cũng là người ngoài, huyết mạch quá kém...

Vốn dĩ mấy người này định ngầm xử lý Triệu Phong.

Nhưng thực lực Triệu Phong thể hiện lúc này lại khiến họ có hứng thú.

Nếu có thể khiến Triệu Phong thỏa hiệp, chủ động rời xa Triệu Vũ Phi, nhưng vẫn ở lại cống hiến cho Linh tộc thì đó sẽ là kết quả tốt nhất.

Tin tức Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch nhanh chóng lan truyền.

- Ngụy Trạch thua dưới tay Triệu Phong!

- Không ngờ nam nhân mà Triệu Vũ Phi để mắt tới lại có thực lực lớn vậy!

Phần lớn mọi người đều vô cùng chấn kinh về thực lực của Triệu Phong.

Nhưng đệ tử hạch tâm thì ai cũng tối sầm mặt, vô cùng phẫn nộ.

Ngụy Trạch thân là đệ tử hạch tâm mà lại thua, làm mất hết thể diện của họ.

- Hừ, đồ ngu ngốc!

Trong một tòa cung điện màu lam, Triệu Vũ Đồng sắc mặt tím lại.

Đột nhiên hần đảo mắt, dường như nghĩ ra điều gì, rồi nhanh chóng rời cung điện.

Bên kia, Triệu Vũ Phi biết tin Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch thì tâm thần chỉ khẽ động, không thể hiện quá nhiều sự vui mừng.

Cho dù Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch, tiềm lực không tồi nhưng với Linh tộc thì dù sao hần vẫn là người ngoài.

Nếu Triệu Vũ Phi liên hôn với Chân Thần cường đại khác, có thể hòa giải mâu thuẫn với Kim tộc, nếu liên hôn với thế lực ngũ tinh của Tử Linh Vực thì có thể mở rộng sức mạnh uy hiếp Kim tộc.

Còn Triệu Phong, một người ngoài thì có thể đem lại điều gì cho Linh tộc?

Sau khi đánh bại Ngoại tộc đệ tử, Triệu Phong lại đi nhận một nhiệm vụ đơn giản.

Hoàn thành xong hần trở về chỗ ở tiếp tục bế quan.

Nhưng chỉ vài ngày sau lại có người réo tên hần.

- Đệ tử hạch tâm Trương Chí Dực khiêu chiến với ngươi. Thời gian địa điểm cho ngươi chọn!

Triệu Phong quét thần thức, nhận thấy Trương Chí Dực là ngũ giai Chân Thần. Hần ta chỉ ném lại một lá chiến thư rồi bỏ đi.

Triệu Phong cũng mặc kệ, tiếp tục bế quan.

Nhưng không lâu sau lại có một đệ tử hạch tâm khác tới khiêu chiến hần rồi cũng vút lại một lá chiến thư.

Hơn nữa tu vi của người này cũng là ngũ giai Chân Thần.

Triệu Phong sắc mặt tối lại, nhận thấy có gì đó không ổn.

Mấy ngày sau liên tục có mấy đệ tử hạch tâm tới khiêu chiến và để lại chiến thư.

Đến một ngày, Trương Vũ Đồng cũng đích thân tới cung điện Triệu Phong.

- Triệu Phong, ta là Trương Vũ Đồng, tới khiêu chiến với ngươi!

Khóe miệng Trương Vũ Đồng nhướn lên nụ cười nham hiểm, ánh mắt bắn ra hàn quang.

Một số ngoại tộc đệ tử quanh đó chấn động.

Trương Vũ Đồng là lục giai Chân Thần, hơn nữa hần còn có huyết mạch Linh tộc, một số lục giai Chân Thần lâu nưam cũng không phải đối thủ của hần.

Triệu Phong trong phòng vẫn không bận tâm.

Trương Vũ Đồng để lại chiến thư rồi cũng bỏ đi.

Không tới nửa tháng, trước cửa cung điện của Triệu Phong đã có ít nhất hơn chục lá chiến thư.

Trong đó, người khiêu chiến thấp nhất là ngũ giai Chân Thần, không thiếu gì lục giai Chân Thần. Trong số chiến thư này thậm chí còn có người của thể lực khác Linh Tộc.

1254. Chương 1251: Cổ Thần Đàm Phán

Linh Tộc, trong lãnh địa của đệ tử Ngoại tộc, lúc này đã có thêm một chỗ kỳ quan. Trước cửa một tòa cung điện bình thường, chồng chất một tầng thư khiêu chiến thật cao.

Tu vi của kẻ khiêu chiến thấp nhất trong này cũng là Chân Thần Ngũ giai, còn có cả Chân Thần Lục giai nữa. Trong những thư khiêu chiến này, thậm chí còn có thể lực bên ngoài Linh Tộc nữa.

Bên trong cung điện, Triệu Phong khẽ nhú mày.

Nhiều thư khiêu chiến như vậy, thậm chí còn có thư khiêu chiến của vài tên Chân Thần Lục giai. Nếu như Triệu Phong xuất ra toàn bộ át chủ bài của mình, mới có khả năng nhất định chống lại Lục giai, nhưng mà chiến thắng thì lại hoàn toàn không có khả năng!

Huống chi, những Chân Thần Lục giai này đều là Đệ tử Hạch tâm của thể lực Ngũ tinh Linh Tộc, thực lực không thể khinh thường!

oOo

- Nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, như thế nào chỉ là một gã đệ tử Ngoại tộc?

Bên ngoài cung điện lại vang lên một đạo thanh âm châm chọc.

- Lỗ huynh, người không biết rồi, kẻ này muốn truy cầu Triệu Vũ Phi, nhưng lại không có biện pháp nào, liền bắt đầu từ đệ tử tạp dịch leo lên, hiện tại vất vả lắm mới lên tới được đệ tử Ngoại tộc...

Bên cạnh hắn, một người cười nói.

Nghe thanh âm, Triệu Phong liền nhận ra kẻ này chính là Kim Uy!

- Ha ha... thú vị! Nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, Lỗ mỗ cũng muốn khiêu chiến một phen...

Gã thanh niên họ Lỗ kia cười lớn một tiếng, bỏ lại một phong thư khiêu chiến.

Đám đệ tử tạp dịch xung quanh, trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Trong Tử Linh Vực, ngoại trừ Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc ra, còn có hai đại thể lực Ngũ tinh, theo thứ tự là Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh. Người của hai đại thể lực này hầu như đều là kiêm tu luyện thể chi đạo cùng Y Đạo. Khi một người luyện thể cường hãn lại có được sức khôi phục siêu cường cùng năng lực trị liệu, ưu thế luyện thể của hắn sẽ được phát huy đến mức tận cùng.

Mà gã thanh niên họ Lỗ này, chính là Chân Thần Lục giai đến từ Thần Mộc Hải!

- Ha ha... Lỗ huynh, chúng ta đi thôi! Địa phương của đệ tử Ngoại tộc này không có gì đẹp mắt cả...

Kim Uy cười gian một tiếng.

- Đúng lúc, ta cũng muốn đi khuyên nhủ Vũ Phi một phen...

Gã thanh niên họ Lỗ này cũng là người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

oOo

Thêm mấy ngày nữa, Toái Cốt Chân Thần đại danh鼎鼎鼎鼎 của Chấn Thiên Minh cũng đến nơi này, ném tới một phong thư khiêu chiến, sau đó tiến về khu vực hạch tâm của Linh Tộc.

- Triệu huynh, bản thân người bảo trọng a!

Phan Hạo liên tục thở dài.

Hiện tại, ngay cả hắn cũng không dám tiến vào cung điện của Triệu Phong rồi. Mỗi một người khiêu chiến với Triệu Phong, bất luận là thực lực hay là thể lực sau lưng cũng đều viễn siêu Phan Hạo, hắn cũng không dám chọc vào đám phiền phức này.

Cứ như vậy, cứ qua thêm một hai ngày, bên ngoài cung điện Triệu Phong đều có thêm một phong thư khiêu chiến nữa. Mà từ đầu tới cuối, Triệu Phong chưa từng bao giờ rời khỏi tòa cung điện này.

oOo

Khu vực hạch tâm Linh Tộc, phụ cận một hồ nước thủy tinh nào đó. Gần hai mươi gã Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc tụ tập chung một chỗ, uống rượu trò chuyện vui vẻ.

- Ha ha... ta xem lần này Triệu Phong phải làm sao đây?

Kim Uy uống một chén rượu, bộ dáng thư sướng cười nói. Lần trước bị Triệu Phong sỉ nhục, lần này, hắn nhất định phải tìm về gấp bội.

- Trương huynh, biện pháp này của ngươi thật tuyệt! Hơn nữa cao tăng Linh Tộc cũng sẽ không ngăn cản!

Một gã Đệ tử Hạch tâm khác phụ họa nói.

Trương Vũ Đồng gật đầu mỉm cười.

Tất cả mọi người ở đây đều dùng thân phận người đeo đuổi Triệu Vũ Phi mà khởi xướng thư khiêu chiến, làm như vậy không có gì đáng trách, không tính thập phần quá phận, nhưng lại có thể bức bách Triệu Phong không thể làm gì được.

Đây cũng là hy vọng của cao tăng Linh Tộc, bọn họ làm sao lại ngăn cản chứ?

Mặt khác, bọn chúng dùng thân phận người đeo đuổi Triệu Vũ Phi mà khởi xướng khiêu chiến, Triệu Phong hẳn làm sao có thể không biết xấu hổ mà cự tuyệt toàn bộ được?

Nếu như Triệu Phong cự tuyệt toàn bộ những thư khiêu chiến này, như vậy võ đạo chí tâm của hắn cũng sẽ gặp phải trở ngại, Triệu Vũ Phi thân là thiên kiều chi nữ của Linh Tộc cũng sẽ rất mất mặt.

- Tiểu tử này không có tư cách đạt được sự thân thiết của Vũ Phi muội!

Gã thanh niên họ Lỗ kia hừ lạnh một tiếng.

- Kế tiếp, sẽ còn có nhiều người hơn nữa đến hạ thư khiêu chiến với Triệu Phong. Nếu không phải tuổi hắn còn quá nhỏ, hơn nữa vẫn còn là Chuẩn Thần, thậm chí huynh trưởng của ta cũng sẽ đi hạ thư khiêu chiến hắn...

Kim Uy mỉm cười đắc ý.

- Tiểu tử kia ngay cả Chân Thần Ngũ giai cũng khó có thể ứng phó, huống chi là Chân Thần Lục giai? Nếu như ngay cả cường giả Cổ Thần cũng xuất mã, lúc đó có vẻ Linh Tộc chúng ta đã khi dễ hắn, truyền đi cũng không tiện cho lắm...

Trương Vũ Đồng híp mắt cười nói.

- Qua chút thời gian nữa, còn có người của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng sẽ tới...

oOo

Địa phương chỗ ở tư nhân của Triệu Vũ Phi, một đạo thanh âm quát lớn thanh thúy vang lên.

- Bọn chúng sao có thể làm vậy với Phong ca?

Triệu Vũ Phi phi thường tức giận.

- Cái này cũng không có cách nào a! Bọn chúng đều là những người đeo đuổi ngươi, khiêu chiến Triệu Phong cũng là danh chính ngôn thuận mà thôi!

Bên cạnh nàng, Không Địch thở dài nói.

Lần trước, sau khi Triệu Phong đánh bại Ngụy Trạch, nàng đã bắt đầu cảm thấy Triệu Phong rất không tệ. Tướng mạo đường đường, thực lực cường đại, quan trọng là hai người hần và Triệu Vũ Phi đều thật sự có ý tứ với nhau.

Chỉ tiếc, Triệu Phong không có quyền không có thế, càng không có huyết mạch cao đẳng, không sánh bằng những Đệ tử Hạch tâm kia, cũng không thuyết phục được cao tăng của Linh Tộc.

- Ta muốn đi tìm sư tôn!

Triệu Vũ Phi quyết định, chuẩn bị rời đi.

Ngay vào lúc này, một cỗ uy áp trầm trọng như núi đột nhiên hàng lâm nơi này, khiến cho Triệu Vũ Phi dừng bước lại.

- Sư tôn!

Sắc mặt Triệu Vũ Phi cả kinh.

- Vũ Phi, cao tăng Linh Tộc đông đảo, chuyện này, không phải một mình ta có thể quyết định được!

Phù Linh Cổ Thần bình thản nói.

Kỳ thật, bản thân hần cũng cho rằng Triệu Phong rất tốt. Nếu người mà Triệu Phong coi trọng chỉ là một nữ tử nào khác của Linh Tộc, cao tăng Linh Tộc có lẽ cũng có thể tiếp nhận. Nhưng người mà hần coi trọng hết lần này tới lần khác lại là Triệu Vũ Phi!

Mật độ huyết mạch Linh Tộc của Triệu Vũ Phi vượt xa những Đệ tử Hạch tâm khác của Linh Tộc, hơn nữa bản thân nàng trời sinh dung mạo xinh đẹp, là Nữ Thần được vạn chúng Tử Linh Vực chú mục.

- Ta muốn đi tìm Phong ca!

Trong tình mâu như bảo thạch của cửa Triệu Vũ Phi lưu chuyển một tầng thanh vụ.

- Chuyện này, người vẫn không nên nhúng tay thì tốt hơn! Trừ phi người muốn đi cự tuyệt hần, hoặc là đến khuyên bảo hần từ bỏ...

Phù Linh Cổ Thần thở dài một tiếng. Sở dĩ hần tới nơi này, chính là nhằm để ngăn cản Triệu Vũ Phi, đây là ý kiến nhất trí của cao tăng Linh Tộc!

Đêm khuya, trong lãnh địa Linh Tộc vẫn như cũ sáng lạn chói mắt như ban ngày vậy.

- Ân? Thần thức thật cường hãn!

Triệu Phong đang ở bên trong Trường bào Thời Không tu luyện, trực tiếp nhảy ra.

Đệ tử Ngoại tộc nhận được sự bảo hộ của Linh Tộc, tại thời điểm bế quan, cho dù là Đệ tử Hạch tâm cũng không dám dùng Thần thức dò xét.

Thế nhưng, lúc này giữa đêm khuya chợt đảo quét tới một đạo Thần thức cường hãn, khiến Triệu Phong lập tức đoán ra thân phận của đối phương.

Bá!

Một đạo nhân ảnh già nua thân khoác hắc bào bỗng nhiên xuất hiện bên trong cung điện Triệu Phong.

- Tiền bối!

Triệu Phong đứng dậy hành lễ.

Lão giả hắc bào trước mặt mặc dù không cấp cho Triệu Phong bao nhiêu sự áp bách, nhưng hần cảm giác người này so với Hắc Thiên Cổ Thần lúc trước còn nguy hiểm hơn gấp mấy lần.

- Ta liền trực tiếp nói thẳng vậy!

Ánh mắt lão giả hắc bào này nhàn nhạt nhìn kỹ Triệu Phong, thần sắc hơi chút kiêu ngạo.

Triệu Phong gật đầu, không nói gì.

- Thực lực của người rất mạnh! Hoàn toàn tương đương với Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh Tộc ta! Nhưng mà thân phận, huyết mạch của người lại không bằng bọn họ!

Cặp mắt lão giả hắc bào bình tĩnh, trực tiếp nói.

- Ta biết!

Thần sắc Triệu Phong bình thản. Ngay khoảnh khắc nhìn thấy lão giả hắc bào này, hắn liền biết đối phương đi tới nơi này vì nguyên nhân gì.

- Thanh niên tuấn kiệt theo đuổi Triệu Vũ Phi nhiều lắm, mà người không quyền không thế, đánh không lại bất kỳ người nào trong bọn chúng! Người không bảo vệ được Triệu Vũ Phi!

Lão giả hắc bào tiếp tục nói. Có lẽ trong những người theo đuổi Triệu Vũ Phi, có vài người tiềm lực không bằng được Triệu Phong, nhưng mà bọn chúng ai nấy cũng có thể lực cường đại, còn có huyết mạch cao đẳng...

- Nếu như người nguyện ý chủ động từ bỏ Triệu Vũ Phi, Linh Tộc đáp ứng người, sẽ coi người như Đệ tử Hạch tâm mà bồi dưỡng! Nếu người xem trọng một nữ tử nào khác của Linh Tộc, chúng ta cũng sẽ không ngăn cản người nữa...

Lão giả tiếp tục nói.

Đệ tử Linh Tộc nhiều đến ngàn vạn, mà Đệ tử Hạch tâm chỉ có một vài tên như vậy, có thể thấy được thân phận này tôn quý đến mức nào? Mặt khác, lời này của lão giả hắc bào cũng chính là đang ám chỉ, cho dù Triệu Phong lựa chọn Lạc Vũ Chuẩn Thần hơi chút thua kém so với Triệu Vũ Phi, Linh Tộc cũng sẽ không can thiệp nữa.

Điều kiện phong phú như vậy, đủ để khiến cho vô số thanh niên Tử Linh Vực cũng phải có chút điên cuồng, nhưng mà ánh mắt Triệu Phong thủy chung vẫn bất biến.

- Nếu như Vũ Phi đáp ứng, ta không còn lời nào để nói!

Sắc mặt Triệu Phong vẫn nghiêm nghị.

Đối mặt với rất nhiều mê hoặc của Cổ Thần cao tầng Linh Tộc, hắn ngay cả chân mày cũng không nhíu lấy một cái. Hơn nữa, hiện tại đối phương đã chủ động tìm tới cửa, như vậy chứng minh Triệu Vũ Phi đã không đáp ứng.

Hắn biết rõ, áp lực mà Triệu Vũ Phi thừa nhận cũng không nhỏ, nhưng nếu như nàng đã không đáp ứng, như vậy mình cần gì phải thuận theo?

- Ta bây giờ là đang hỏi người!

Ánh mắt lão giả hắc bào kia nhất thời ngưng đọng. Một cỗ uy thế Cổ Thần khủng bố dần dần lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Thần sắc Triệu Phong cả kinh, đối phương chỉ mới phóng xuất ra một chút khí tức, liền khiến mình có cảm giác như bị cự sơn kinh thiên đè ép, toàn thân không thể động đậy. Xem ra, vị Cổ Thần này so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn không ít.

- Người suy nghĩ cẩn thận một chút đi!

Thấy Triệu Phong vẫn không nói gì, lão giả hắc bào ném lại một câu nói, sau đó trực tiếp biến mất.

oOo

Trên tầng mây hơn mấy vạn dặm, vài đạo Thần thức khổng lồ bắt đầu giao lưu với nhau.

- Tiểu tử kia cự tuyệt sao?

- Haizzz... nha đầu Vũ Phi kia cũng rất quật cường!

- Ta xem tiểu tử này làm sao xử lý những lá thư khiêu chiến này?

Chuyện tình thư khiêu chiến, đám cao tăng Linh Tộc nhất trí tán thành, cho rằng các Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc đã làm rất tốt.

- Qua một đoạn thời gian nữa, ta lại tìm tới nói chuyện với hắc một lần nữa! Tin tưởng không bao lâu nữa, hắc sẽ bị những áp lực này ép vỡ...

o0o

Chuyện tình thư khiêu chiến, quả thật là đã đặt một tảng đá lớn vào trong lòng Triệu Phong. Nếu như hắc cự tuyệt toàn bộ thư khiêu chiến, cự tuyệt những người theo đuổi Triệu Vũ Phi này, vậy hắc có còn tư cách ở cùng một chỗ với với Triệu Vũ Phi nữa sao?

- Xem ra, ta cần phải nhanh một chút trùng kích Thiên giai Thần vị!

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng.

Mọi người của Linh Tộc đều cho rằng hắc nhiều lắm chỉ có thể chứng đạo Thần vị Tứ giai. Nhưng mà Triệu Phong có nắm chắc nhất định chứng đạo Thần vị Ngũ giai. Nếu như hắc thành công đột phá đến Chân Thần Ngũ giai, cho dù là Linh Tộc cũng không thể coi thường!

Hơn nữa khi đó thực lực của hắc sẽ phát sinh lột xác về chất, ý chí linh hồn sẽ nhanh chóng đề thăng, cho dù là Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, hắc cũng có thể dễ dàng chiến thắng!

Ý thức Triệu Phong chìm vào kim cầu thần bí trong Không gian Thần Mâu, Triệu Phong tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Sau khi khoan chân ngồi xuống, hắc lập tức vận chuyển Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể.

Oanh chi chi!

Ở trước mặt hắc phiêu phù ba khóa Lôi Thần Tinh, vô số điện văn Lôi kiếp bạch tinh từ trong đó tràn ngập ra, bao phủ toàn thân Triệu Phong.

Bốn phía xung quanh Triệu Phong biến thành một mảnh tuyết địa Lôi kiếp!

o0o

Mấy ngày sau, một đầu chủng tộc Thái Cổ giống như Giao Long bạch sắc, đi tới bên cạnh Triệu Phong, sau khi ném xuống một cái Giới chỉ Trữ vật, liền trực tiếp rời khỏi.

Cũng không lâu sau, Triệu Phong mở mắt ra, ý thức thăm dò vào bên trong.

- Không tệ! Những tài nguyên tu luyện này cho dù là Cổ Thần, cũng khó có thể chống cự!

Trong mắt Triệu Phong hiện lên một đạo tinh mang. Những tài nguyên tu luyện này đều là do hắc ra lệnh cho Triệu Vạn ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, từ khắp nơi sưu tập lại, để cho hắc sử dụng trong lúc đột phá Thần vị.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp lấy ra tất cả tài nguyên tu luyện bên trong.

Năng lượng ba động khổng lồ kia dẫn tới đám chủng tộc Thái Cổ xung quanh rung động một trận.

Triệu Phong không nói hai lời, điên cuồng hấp thu được hiệu trong những trân tài tu luyện này, trùng kích cảnh giới viên mãn của hai môn công pháp.

o0o

Một ngày nào đó, khí tức toàn thân Triệu Phong đột nhiên tăng lên, một cỗ uy áp lôi điện lực phách uy chấn thiên địa thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Thiên địa chấn động, phương viên trăm dặm hình thành một đạo vòng xoáy nguyên khí thiên địa khổng lồ, bên trong ẩn chứa quang hoa Lôi kiếp ngũ sắc, điên cuồng tàn sát khắp nơi.

- Hai môn công pháp rốt cuộc cũng đạt tới viên mãn!

Triệu Phong mở ra nhãn mâu sáng ngời, sắc mặt thần thái hưng phấn.

- Đã đến thời điểm đột phá Thiên giai Thần vị!

Triệu Phong đứng dậy, tìm kiếm một địa phương thích hợp để đột phá. Đồng thời, trong đầu của hắn hiện lên rất nhiều yếu điểm, kỹ xảo trùng kích Thần vị.

1255. Chương 1252: Trùng Kích Thần Vị

Mấy ngày sau, Triệu Phong đã đi tới một phiến sâm lâm hắc sắc. Cây cối nơi này gọi là Hắc Ngưng Mộc, cành cây nhánh lá sắc bén như gai nhọn sắt thép vậy, dị thường dữ tợn.

Mà trong lòng đất phiến rừng rậm này còn có một cả đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm.

- Ở tại nơi này a!

Triệu Phong đi tới ngay trung tâm phiến rừng rậm này, khoanh chân ngồi xuống.

Bá!

Triệu Phong lấy ra khỏi Không gian Thần Mâu một vài trân tài Thái Cổ phỏng chế thành công. Sau đó, Triệu Phong lại hút vào một nhóm trân tài Thái Cổ khác, tiến hành phục chế.

Mấy ngày sau, lại có thêm một đầu chủng tộc Thái Cổ đi tới bên cạnh Triệu Phong, ném thêm một cái Không gian Trữ vật nữa, sau đó lại trực tiếp rời đi.

Đồng thời, trong Không gian Thần Mâu, một nhóm trân tài cuối cùng cũng hoàn thành phục chế.

- Hiện tại, ta có chín thành nắm chắc trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai!

Triệu Phong thoáng định liệu, nói.

- Trùng kích Chân Thần, bước đầu tiên, đắp nặn Thần thai!

Ý thức của Triệu Phong hoàn toàn chìm vào trong Thần lực quang toàn trong cơ thể.

Một cái quang bàn ngũ sắc thật lớn, trên đó tràn ngập bạch tinh lôi điện nhàn nhạt, chậm rãi vận chuyển trong cơ thể hắn.

Thần lực quang toàn của người bình thường chỉ là một đạo vòng xoáy, mà Thần lực quang toàn của Triệu Phong lại là một cái quang bàn ngũ sắc. Bởi vậy có thể thấy được, Thần lực quang toàn của Triệu Phong ngưng thực cứng cỏi cỡ nào, Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp dựng dục ra trong đó cũng vô cùng cường đại.

Ong ong!

Trung tâm Thần lực quang toàn, từng tia từng tia quang hoa lôi đình ngũ sắc bị rút ra. Rất nhanh, một cái khung hình chữ nhật thật lớn đã được Triệu Phong phác họa ra.

Chín giai Chân Thần, mỗi một giai là một tòa Thần thai. Mà tòa Thần thai đầu tiên lại ở tầng dưới chót nhất, nhất định phải đủ cứng rắn ngưng thực, nếu không, sẽ không cách nào chịu tải được những Thần thai sau đó, như vậy sẽ định trước cả đời không thể đạt tới Cổ Thần Cửu giai.

Đắp nặn Thần thai, cần rút ra năng lượng trong Thần lực quang toàn, còn có các phương diện lực lượng cùng tiềm lực của bản thân nữa.

Trong Thần lực quang toàn, từng cỗ từng cỗ quang hoa lôi đình ngũ sắc kỳ dị cuộn cuộn lao ra, dùng phương thức cấu tạo đặc thù nào đó, chậm rãi dung nhập vào tòa Thần thai đầu tiên.

- Tòa Thần thai đầu tiên, không thể khinh suất được!

Triệu Phong hết sức chăm chú đắp nặn Thần thai.

Tòa Thần thai đầu tiên có tác dụng cực kỳ quan trọng. Hắn còn muốn đem lực lượng sinh mệnh trong thể phách, còn có lực lượng huyết mạch của chính mình cũng sáp nhập một chút vào bên trong tòa Thần thai này.

Đồng thời, trong Không gian Trữ vật trước mặt Triệu Phong cũng bay ra từng món từng món trân tài tu luyện. Những món trân tài này, đại bộ phận đều là trân bảo tu luyện loại Ngũ Hành, còn có một bộ phận có lợi cho việc đắp nặn Thần thai.

Vù vù!

Năng lượng trong những món trân tài này dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được nhanh chóng biến mất, cấp tốc dung nhập bên trong Thần thai.

Tòa Thần thai đầu tiên, Triệu Phong hao tổn tròn một tháng mới đắp nặn thành công.

Trong thời gian này, hắn liên tục vận chuyển Thần Linh Nhân, phối hợp việc đắp nặn Thần thai, đồng thời tỉ mỉ thẩm tra mỗi một phân một tấc, đem bất cứ tỳ vết nào trên tòa Thần thai này hoàn toàn bỏ khuyết cho trọn vẹn.

- Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lôi Thể viên mãn, thực lực tăng trưởng viễn siêu tưởng tượng của ta. Ta có lẽ có một thành hy vọng trùng kích đến Chân Thần Lục giai!

Căn cứ tình huống đắp nặn tòa Thần thai đầu tiên, Triệu Phong suy đoán. Ý nghĩ này, khiến cho hô hấp của hắn cũng có chút dồn dập lên.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, hắn chưa từng nghe nói qua có tồn tại nào như vậy. Nhưng mà hiện tại, Triệu Phong tựa hồ có một chút hy vọng này!

oOo

Ngoại giới, cứ cách mấy ngày lại sẽ có một người tới ngoài cửa cung điện Triệu Phong, bỏ lại một phong thư khiêu chiến.

- Hắn đã ở bên trong đó suốt hai tháng rồi!

- Ta thấy hắn chính là không dám đi ra a! Dự định một đường co đầu rút cổ ở bên trong, tránh né qua hết thấy chuyện này!

- ...

Mấy gã đệ tử Ngoại tộc thấy hai tháng này Triệu Phong cũng không hề xuất hiện, không khỏi bắt đầu lớn mật, tùy ý đàm luận châm chọc.

- Nếu như hắn một đường không ra, mười tháng sau, hắn cũng sẽ bị Linh Tộc trục xuất!

Một gã đệ tử Nội tộc vừa vặn đi qua nơi này, lạnh giọng nói.

Đệ tử Ngoại tộc, mỗi một tháng đều phải hoàn thành ít nhất một cái nhiệm vụ trong tộc. Nhưng mà một vài đệ tử Ngoại tộc, lại bởi vì bế quan tu luyện hoặc là chuyện tình đặc thù, mà không thể nào đi làm nhiệm vụ. Trong tộc cũng suy nghĩ đến điểm này, liền cho phép đem hạn mức nhiệm vụ này trì hoãn chậm lại thực hiện sau. Tối đa được phép trì hoãn một năm trời.

Nếu như sau một năm, Triệu Phong vẫn không có bất kỳ cống hiến gì với trong tộc, sẽ bị Linh Tộc trục xuất.

Kỳ thật, đại đa số các đệ tử Ngoại tộc cũng từng có tình huống bế quan một vài năm trời, bắt quá bọn chúng đã sớm hoàn thành hạn mức nhiệm vụ rồi mới bế quan. Mà Triệu Phong lại không biết điểm này!

Bỗng nhiên, nguyên khí thiên địa bốn phía cung điện của Triệu Phong đột nhiên bắt đầu náo động lên. Lấy cung điện hắn làm trung tâm, hình thành một đạo vòng xoáy khổng lồ mà lại yếu ớt, đem từng tia từng tia nguyên khí thiên địa hút vào trong đó.

Đồng thời, bên trên đạo vòng xoáy cực lớn này, tựa hồ xoay quanh một cái hư ảnh hình vuông!

- Đây là... đắp nặn Thần thai, trùng kích Thần vị!

Gã đệ tử Nội tộc kia, cặp mày khê nhướng lên, kinh ngạc nói.

- Hắn đang trùng kích Thần vị?

Tin tức này cấp tốc truyền ra khắp nơi, khiến ột đoàn đệ tử Ngoại tộc nháy mắt tụ tập đến đây.

- Xem ra Triệu Phong bị chèn ép, vì vậy đã bắt đầu trùng kích Thần vị rồi!

- Hắc hắc... hắn có thể đánh bại Ngụy Trạch, tôi đa sẽ có thể trùng kích đến Chân Thần Tứ giai! Nhưng vẫn như cũ không thể nào ứng phó những thư khiêu chiến này!

- ...

Rất nhiều đệ tử Ngoại tộc bắt đầu nghị luận náo nhiệt.

- Không đúng! Vì sao dị tượng trùng kích Thần vị lại yếu ớt như vậy?

Gã đệ tử Nội tộc kia cấp tốc rời khỏi nơi này.

oOo

Bên cạnh hồ nước thủy tinh, sau khi Trương Vũ Đồng nhận được tin tức kia, trên mặt lộ ra bộ dáng tươi cười nghiền ngẫm.

- Chuyện gì vậy, Trương huynh?

Thanh niên họ Lỗ kia của Thần Mộc Hải lập tức hỏi.

- Triệu Phong hiện tại đang trùng kích Thiên giai Thần vị!

Trương Vũ Đồng lộ ra một tia nụ cười tà dị.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đây đầu tiên là cả kinh, sau đó lại cười to một trận.

- Hắn cho rằng sau khi chứng đạo Thần vị, liền có thể là đối thủ của chúng ta sao?

- Ta xem hắn là bị ép quá mức, đã cùng đường, mới tuyển chọn trùng kích Thần vị, nhằm để đề thăng thực lực a!

Không ít Đệ tử Hạch tâm châm chọc châm biếm, trong lòng mơ hồ có chút đắc ý.

- Đi thôi! Nếu như Triệu Phong đã tuyển chọn trùng kích Thần vị, như vậy chứng minh sau khi hắn thành công, sẽ xuất hiện tiếp nhận khiêu chiến của chúng ta!

Trương Vũ Đồng bỗng nhiên đứng dậy.

- Trương huynh, người quá lo lắng rồi! Ta xem hắn chỉ là muốn mượn bảo địa Linh Tộc để trùng kích Thần vị. Đợi sau khi thành công, liền sẽ chủ động rời khỏi Linh Tộc mà thôi!

Lại một gã Đệ tử Hạch tâm phụ họa nói.

Sau đó, đám Đệ tử Hạch tâm tụ tập ở chỗ này toàn bộ đều giải tán.

oOo

Lãnh địa Ngoại tộc, đoàn người tụ tập bốn phía cung điện của Triệu Phong càng ngày càng nhiều lên.

- Triệu Phong bị ép, đã cùng đường mới lựa chọn như vậy! Nhưng mà cho dù hắn trùng kích Thần vị, cũng không cách nào thoát khỏi khốn cảnh!

Ánh mắt hai huynh đệ Triệu Lam Dịch lạnh lùng âm hiểm nhìn phía trước.

- Mau tránh ra! Rất nhiều Đệ tử Hạch tâm đã tới rồi!

Phía sau chợt vang lên một giọng nói. Đám đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc vây tụ ở phụ cận cung điện của Triệu Phong kia lập tức tản ra. Sau đó, đám Đệ tử Hạch tâm kết bạn mà đến, chậm rãi đi tới ngay phía trước cung điện của Triệu Phong.

- Hóa ra, hắn đang trùng kích Thần vị trong một phiên không gian khác!

Cặp mày Trương Vũ Đồng cau lại, tùy ý nói.

Thiên địa dị tượng khi Trùng kích Thần vị thập phần khổng lồ, mà bên ngoài cung điện của Triệu Phong chỉ có một đạo vòng xoáy nguyên khí cũng không quá rõ ràng, hư ảnh Thần thai kia lại càng yếu ớt vô cùng. Cái này chứng minh, Triệu Phong đang ẩn nấp bên trong một không gian khác, tiến hành trùng kích Thần vị.

Bất quá, đây cũng là chuyện rất bình thường. Nếu Triệu Phong trực tiếp ở bên trong cung điện tiến hành trùng kích Thần vị, như vậy cũng quá mức ngu ngốc rồi. Nếu như cừu nhân của hắn mặc kệ tất cả, tiến hành cản trở, ám toán, như vậy hắn chắc chắn sẽ tấn chức thất bại, thất bại trong gang tấc!

Cách đó không xa, Phan Hạo cũng chạy tới nơi này.

- Hắn muốn làm gì? Cho dù thành công trùng kích Thần vị, hắn cũng không phải là đối thủ của những người khiêu chiến này a!

Trong lòng Phan Hạo có chút lo lắng.

Ong ong!

Bốn phía xung quanh cung điện, phạm vi đạo vòng xoáy nguyên khí kia bao phủ chót tâng lớn gấp đôi, hư ảnh tòa Thần thai thứ hai dần dần hình thành.

- Thần vị Nhị giai rồi!

Trương Vũ Đồng nhẹ giọng nói.

o0o

- Vũ Phi! Vũ Phi! Triệu Phong đang trùng kích Thần vị!

Khổng Diệp chạy như bay vào cung điện tư nhân của Triệu Vũ Phi, gần như gào lên.

- Phong ca đang trùng kích Thần vị?

Bên trong cung điện tử tinh, sắc mặt Triệu Vũ Phi sững sốt, lập tức có chút phẫn nộ. Theo như nàng nghĩ, Triệu Phong nhất định là bị Linh Tộc ép bức quá mức, mới bất đắc dĩ trùng kích Thần vị vào lúc này.

o0o

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Phụ cận cung điện của Triệu Vũ Phi, Phù Linh Cổ Thần lẩm bẩm nói.

Cảm giác đầu tiên của hắn chính là, Triệu Phong trùng kích Thần vị là vì muốn đề thăng thực lực, như vậy chính là đồng nghĩa với cự tuyệt thỏa hiệp, tuyển chọn phản kháng. Thế nhưng, cho dù Triệu Phong có trùng kích đến Thần vị Tứ giai đi chăng nữa, cũng không phải là đối thủ của những người khiêu chiến này!

- Lê nào tiểu tử này nắm chắc có thể trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai?

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần xuất hiện một đạo ý niệm lớn mật.

Lần trước lúc Triệu Phong chiến đấu với Ngụy Trạch, hắn cũng ở gần đó quan chiến. Hắn thủy chung cảm thấy, Triệu Phong tựa hồ còn đang ẩn giấu rất nhiều hậu chiêu, vẫn chưa có xuất ra toàn lực.

- Sư tôn!

Lúc này, Triệu Vũ Phi đột nhiên đi tới trước cửa cung điện, gọi lớn một tiếng. Nàng biết rõ, sư tôn của chính mình vẫn luôn ở phụ cận, chính là vì muốn ngăn cản nàng đi tìm Triệu Phong.

- Người đi đi!

Phù Linh Cổ Thần bình thản nói.

Hưu!

Triệu Vũ Phi lập tức hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, biến mất ở chân trời. Đồng thời, thân hình Phù Linh Cổ Thần cũng đột nhiên chui vào trong hư không.

oOo

Bên ngoài cung điện của Triệu Phong, phạm vi đạo vòng xoáy nguyên khí thật lớn kia bao phủ càng ngày càng rộng, từ từ ngưng thực lại, biến thành một đạo vòng xoáy ngũ sắc. Mà hư ảnh hai tòa Thần thai trên đó cũng dần dần xuất hiện một tia thải quang.

Một đạo tử quang lóe lên, Triệu Vũ Phi đã đi tới phụ cận.

- Phong ca!

Thần sắc Triệu Vũ Phi có chút lo lắng.

Rất nhanh sau đó, thiên địa biến sắc, phong vân cuộn cuộn, vài đạo thân ảnh siêu nhiên thể ngoại đột nhiên xuất hiện sâu bên trong thiên không.

- Tiểu tử này lựa chọn trùng kích Thần vị, đó chính là cự tuyệt thỏa hiệp sao?

Một gã Cổ Thần hắc bào, giọng điệu có chút lãnh đạm, nói. Người này đúng là Cổ Thần Linh Tộc đoạn thời gian trước đã đi tìm Triệu Phong đàm phán.

- Bất luận như thế nào, chờ sau khi hấn thành công đột phá, mọi chuyện sẽ có cái kết quả!

Phù Linh Cổ Thần thần nhiên nói.

- Bất quá, phiền không gian mà kẻ này tiến vào có chút bất phàm, không ngờ lại phù hợp với cấu tạo thiên địa của Thần vực Man Hoang đến như vậy!

Lại một gã Cổ Thần thở dài nói.

Ong ong ong!

Bốn phía cung điện của Triệu Phong, phạm vi bao phủ của đạo vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia lại một lần nữa tăng lên gấp bội. Đồng thời, hư ảnh tòa Thần thai thứ ba cũng chậm rãi hiện lên!

- Đã Tam giai rồi!

- Thần thai ẩn chứa lực lượng Ngũ Hành cường đại! Cũng thật kiên cố!

Ánh mắt Phù Linh Cổ Thần lóe lên.

Bằng vào lịch duyệt của hấn, chỉ dựa vào hư ảnh ba tòa Thần thai này, liền có thể nhìn ra tình huống Thần thai của Triệu Phong.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Thần lực quang toàn trong cơ thể Triệu Phong đã rút nhỏ đi hơn gấp đôi.

Mà trên Thần lực quang toàn đã xuất hiện ba tòa Thần thai. Thần thai tinh thể sáng bóng, bên trong đó vận chuyển lưu quang thải sắc. Ngoài mặt Thần thai còn chảy xuôi hoa văn thâm thủy huyền ảo, phẳng phất như ẩn chứa đại đạo thiên địa.

- Tiếp tục, tòa Thần thai thứ tư!

Trên ba tòa Thần thai trong cơ thể Triệu Phong đột nhiên bộc phát ra một đoàn quang hoa lôi đình ngũ sắc, nỗ lực xoay quanh hình dáng mơ hồ của tòa Thần thai thứ tư.

Nhưng ngay tại lúc này, động tác của hấn chợt hơi chút ngưng trệ lại. Sự chú ý của Triệu Phong hơi chút chuyển dời đi.

- Đây là...

Thần sắc của hấn đột nhiên biến đổi. Bởi vì hấn phát hiện, trong một đầu tóc dài đậm kim sắc đang theo gió cuồng vũ của chính mình, có một vài sợi tóc, màu sắc đã xuất hiện biến hóa!

1256. Chương 1253: Thần Linh Nhãn Dị Biến

Mấy sợi tóc kia giống như là có sinh mệnh vậy, tùy ý vũ động vô cùng mỹ cảm trên không trung. Những sợi tóc thuần một màu ngân sắc mông huyễn, bên trong thỉnh thoảng lại lưu động ra các loại màu sắc đỏ, vàng, lục, lam, đen... mỗi một loại màu sắc biến hóa đều vô cùng vi diệu mà lại tự nhiên.

Đương nhiên, hiện tại Triệu Phong cũng không có tâm tư đi tỉ mỉ quan sát những thứ này. Hắn chỉ biết là, chính mình đang ở trong thời khắc mấu chốt hấp thụ Thần thai, mà Thần Linh Nhãn của hắn lại đột nhiên sắp sửa lột xác.

- Làm sao bây giờ?

Trong lòng Triệu Phong có chút lo lắng.

Căn cứ theo kinh nghiệm trước đây, mỗi lần Thần Linh Nhãn lột xác có khả năng sẽ khiến cho hắn triệt để lâm vào ngủ say. Hơn nữa thời gian ngủ say cũng không cố định.

Hiện tại, hắn đã hấp thụ ra ba tòa Thần thai, nhưng nếu đến thời khắc mấu chốt cuối cùng, Thần Linh Nhãn tiến hành lột xác, khiến cho hắn lâm vào ngủ say, như vậy phải làm thế nào cho phải?

Một khi hấp thụ Thần thai thất bại, hắn sẽ bị phản phệ, đánh trở lại nguyên hình trước đây, hơn nữa phải cần một đoạn thời gian thật dài mới có thể khôi phục trở lại. Thế nhưng áp bách bên phía Linh Tộc lại cũng là lửa xém ngang mày, hắn phải nhanh chóng trùng kích Thần vị, giải quyết tốt những uy hiếp này.

Đắn đo trong chốc lát, Triệu Phong quyết định tiếp tục trùng kích Thần vị.

Căn cứ theo kinh nghiệm trước đây, màu sắc mái tóc cải biến chỉ là dấu hiệu Thần Linh Nhãn sắp sửa lột xác mà thôi, thời khắc lột xác cụ thể còn phải đợi một đoạn thời gian nữa.

- Phải tranh thủ trước khi Thần Linh Nhãn lột xác, thành công trùng kích Thần vị!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên vẻ kiên định.

oOo

Bên ngoài cung điện, vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia cùng tốc độ Thần thai hấp thụ nguyên khí bỗng nhiên hơi chậm lại. Hiện tượng này khiến cho sắc mặt đám người phụ cận cả kinh.

- Lẽ nào đã kết thúc? Chỉ có ba tòa Thần thai thôi sao?

- Ha ha... Xem ra hắn cũng không hơn gì cái này! Tuy rằng hắn có thể chiến thắng Chân Thần Tứ giai, nhưng mà bản thân tiềm lực hữu hạn...

Trong đám Đệ tử Hạch tâm đứng ở gần nhất, không ít người bắt đầu cười nhạo. Ngưng tụ ba tòa Thần thai, tuyệt đại đa số Đệ tử Hạch tâm trong Linh Tộc cũng đều có thể làm được.

- Sẽ không đâu! Tuyệt đối không chỉ như vậy!

Xa xa, trong lòng Triệu Vũ Phi tin tưởng vững chắc, ba tòa Thần thai không phải điểm cuối của Triệu Phong.

Ngay vào lúc này, bên trên vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia đột nhiên lại phác họa ra thêm hư ảnh một tòa Thần thai nữa.

- Bốn tòa Thần thai rồi!

Đám người xung quanh triệt để oanh động. Có thể đánh bại Chân Thần Tứ giai, không có nghĩa là có thể ngưng tụ ra bốn tòa Thần thai. Nhưng mà có thể làm được điểm này, lại đại biểu cho thiên phú cùng tiềm lực tuyệt hảo của kẻ đó.

Trên vòm trời, thần sắc mấy vị Cổ Thần cũng có biến hóa.

- Mặc dù kẻ này không có huyết mạch cao đẳng, nhưng mà tiềm lực thiên phú đều rất tốt!

- Bốn tòa Thần thai vô cùng kiên cố! Một khi thành hình, vô địch trong Chân Thần Tứ giai, có thể đối kháng với Chân Thần Ngũ giai!

Ánh mắt mấy vị Cổ Thần độc ác, chỉ căn cứ vào dị tượng mơ hồ này, đã đưa ra phán đoán.

Ngay vào lúc này, cách đó không xa đột nhiên xuất hiện mấy đạo nhân ảnh.

- Đó là... người của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Đoàn người phụ cận đang quan tâm đến dị tượng Triệu Phong đột phá, nhất thời bị ba gã đệ tử trẻ tuổi vừa mới tới kia hấp dẫn.

- Không nghĩ tới là Hạ Hầu huynh đại giá quang lâm a!

Đám Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc ở phụ cận lập tức tiến lên nghênh đón.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chứa tể của Tử Linh Vực, Linh Tộc ở trước mặt Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không thể không cúi đầu!

Trong ba người này, người dẫn đầu một thân áo bào lục nhạt sạch sẽ ngăn gọn, thân thể thẳng tắp hùng tráng, cặp mắt Bích lục sắc, lấp lánh một vầng quang trạch trong suốt.

- Đang xảy ra chuyện gì?

Gã nam tử hùng tráng kia nhìn về phía tòa cung điện của Triệu Phong, ngữ khí hơi chút kinh nghi, hỏi.

Người này là một cường giả Chân Thần Lục giai trẻ tuổi của Sinh Mệnh Thánh Địa, bản thân có được Sinh Mệnh Chi Máu, cũng là một trong những người theo đuổi Triệu Vũ Phi.

- Hạ Hầu huynh, người cũng biết bên trong Linh Tộc có rất nhiều đệ tử đều đang đeo đuổi Triệu Vũ Phi, nhưng mà hết lần này tới lần khác, tiểu tử này thu được trái tim của Triệu Vũ Phi! Chính vì thế, chúng ta mới khởi xướng thư khiêu chiến với kẻ này. Mà tiểu tử này biết rõ thực lực không đủ, cho nên mới vội vã đột phá Thần vị...

Về mặt Trương Vũ Đồng tươi cười đón chào. Mặc dù hắn cũng là Chân Thần Lục giai, có được huyết mạch Linh Tộc, nhưng cũng không phải là đối thủ của Hạ Hầu Vũ. Mặt khác, thế lực sau lưng Hạ Hầu Vũ cũng ột cấp bậc so với Linh Tộc.

- Hạ Hầu huynh, người cũng muốn tới khiêu chiến hắn sao?

Một gã Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc hỏi.

- Không cần thiết!

Hạ Hầu Vũ lãnh đạm nói, ánh mắt nhìn về phía phương xa, nơi Triệu Vũ Phi đang đứng.

Theo như hắn nghĩ, cho dù Triệu Phong có đột phá Thần vị đi chăng nữa, cũng không thể nào là đối thủ của đám người Linh Tộc này, căn bản không cần hắn phải xuất thủ.

Mặt khác, dù sao Triệu Phong cũng là nam nhân mà Triệu Vũ Phi nhìn trúng, nếu như hắn chính diện sỉ nhục Triệu Phong, nhất định sẽ khiến cho Triệu Vũ Phi ghi hận. Còn không bằng cứ để cho đám người Linh Tộc xuất thủ, đánh đuổi Triệu Phong, mà hắn thì trực tiếp thoải mái đi lấy lòng Triệu Vũ Phi là được.

- Phải! Phải! Loại tiểu lâu la này, như thế nào đáng giá Hạ Hầu huynh xuất mã?

Trương Vũ Đồng vẫn như cũ cười cười nịnh hót nói.

Trên bầu trời, ánh mắt các Cổ Thần Linh Tộc cũng quan sát trên người ba người của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Thế phách của bọn chúng đều rất mạnh, hơn nữa lực tự lạnh cùng sức khôi phục cao siêu! Chỉ cần mang theo mấy cái Thần khí phòng ngự linh hồn, chính là vô địch trong cùng giai!

- Không hổ là thiên tài Thánh địa! Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc vừa so sánh với bọn hắn, liền thấy rõ sự thua kém rồi!

o0o

Vù vù vù!

Nguyên khí thiên địa phụ cận vẫn tiếp tục điên cuồng bị vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia hấp thu đi, vận chuyển vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, chuyển vào cơ thể Triệu Phong.

Đồng thời, Thần Tinh Mạch Hạ phẩm trong lòng đất nơi Triệu Phong đang ngồi cũng tuôn ra nguyên khí thiên địa cùng Thần lực vô cùng vô tận, cung cấp cho Triệu Phong sử dụng.

Mặt khác, những thiên địa trên bảo Triệu Phong chuẩn bị cho việc trùng kích Thần vị, từ lâu cũng đã tiêu hao hết.

o0o

Nửa tháng sau, tòa Thần thai thứ tư rốt cuộc cũng ngưng tụ thành công.

- Tiếp theo là tòa thứ năm!

Tâm thần Triệu Phong có chút phấn chấn, đồng dạng cũng có chút lo lắng. Lúc này, một đầu sợi tóc đậm kim sắc của hắn đã có hơn một nửa lột xác thành ngân sắc. Nhưng những sợi tóc ngân sắc này trong lúc tự nhiên vũ động, màu sắc chậm rãi biến hóa, thể hiện ra một loại cảm giác lưu động như mộng huyền vậy.

Mà Tả Mâu của hắn, cũng đã xuất hiện một cảm giác mệt mỏi nhẹ nhàng.

Bên trong Không gian Thần Mâu, kim cầu thần bí kia cũng cấp tốc xoay tròn, màu sắc cũng đang phát sinh biến hóa. Khóa kim cầu này từ từ chuyển biến thành ngân sắc, ngoài mặt lại nhện nhạo một tầng quang thải ngũ quang thập sắc mộng huyền mê ly. Giống như bên trong khóa tiểu cầu này đang ẩn chứa một cỗ dịch thể mộng huyền vậy.

Thời điểm khi hư ảnh tòa Thần thai thứ năm bắt đầu phác họa ra, ngoại giới liền triệt để oanh động.

- Tòa Thần thai thứ năm? Tiểu tử này thật điên cuồng a!

- Ha ha... một khi bắt đầu đắp nặn Thần thai, phía sau vô lực, như vậy thì chẳng khác gì kiếm củi ba năm thiêu một giờ, hết thấy đều phế đi!

- ...

Không ít đệ tử xung quanh nhất thời cười nói. Nhưng mà đồng thời trong lòng bọn chúng cũng có chút ghen tỵ! Ghen tỵ Triệu Phong có dũng khí đi đắp nặn tòa Thần thai thứ năm! Ghen tỵ hắn có thể đắp nặn ra hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ năm!

- Hừ! Không biết lượng sức!

Hạ Hầu Vũ hừ lạnh một tiếng.

Có thể chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chỉ có những thiên tài Chuẩn Thần đứng đầu nhất của các Thánh địa mới có thể, ví dụ như Quán Long Chuẩn Thần của Sinh Mệnh Thánh Địa!

- Ha ha... sợ rằng tiểu tử này phải thất bại rồi! Mỗi một lần trùng kích Thần vị thất bại, đều sẽ đánh mất một chút tiềm lực nhất định! Hắn nhất định là bị phế đi rồi...

Trương Vũ Đồng cười nói.

Trùng kích Thần vị thất bại, Triệu Phong còn mặt mũi nào ở lại Linh Tộc nữa?

o0o

Trên bầu trời, mấy vị Cổ Thần đang quan sát phía dưới kia cũng liên tục thở dài.

- Vốn dĩ chỉ cần Triệu Phong chịu thỏa hiệp, Linh Tộc sẽ toàn lực bồi dưỡng hắn, cho dù hắn coi trọng Lạc Vũ Chuẩn Thần cũng không thành vấn đề! Nhưng bây giờ thì không thể nào...

Cổ Thần hắc bào kia lãnh đạm cười lớn.

- Haizzz... hy vọng hắn có thể thành công a!

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần khê than thở.

Theo như hần nghĩ, Triệu Phong chính là đang tiến hành một hồi đánh bạc. Nếu như hần có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, Linh Tộc chắc chắn sẽ không ngăn cản hần và Triệu Vũ Phi nữa. Thế nhưng một khi thất bại, cũng chính là đại biểu Triệu Phong không xứng với Triệu Vũ Phi!

- Ân? Có Cổ Thần tiếp cận!

Ánh mắt Cổ Thần Linh Tộc lập tức cảnh giác, nhìn về phía phương xa.

Ừng ừng!

Một đoàn tử vân cuộn cuộn lao đến, liên tiếp cùng một chỗ với tầng mây mà đám Cổ Thần Linh Tộc đang ẩn nấp.

- Các hạ là người phương nào? Đến Linh Tộc ta có gì chỉ giáo?

Thần sắc Cổ Thần hắc bào uy nghiêm. Hần có thể nhìn ra đối phương là Cổ Thần của Tử Dạ Tộc. Tử Dạ Tộc bài danh 29 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, kém xa so với Linh Tộc.

- Ta là Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện Cổ Lũng Vực!

Dạ Long Cổ Thần thần nhiên truyền âm.

- Thật không dám giấu diếm! Ta vì đuổi giết một người mới đi đến Tử Linh Vực. Kẻ này gây ra tội lỗi ngập trời ở Cổ Lũng Vực, lại càng bắt đi rất nhiều thiên tài của Tử Dạ Điện ta!

Cặp mắt Dạ Long Cổ Thần lộ ra một tia hận ý, ánh mắt nhìn xuống Triệu Phong đang đột phá bên dưới.

- Hần?

Đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời sững sờ.

Tử Linh Vực cách Cổ Lũng Vực khá xa, bên phía Cổ Lũng Vực xảy ra chuyện gì, bọn họ thật đúng là không rõ ràng cho lắm. Bất quá, Triệu Phong có thể khuấy cho Cổ Lũng Vực thành ra như vậy, cũng là nhân vật không tầm thường.

- Nếu như Linh Tộc giao người này cho ta, Tử Dạ Điện nhất định sẽ thâm tạ!

Dạ Long Cổ Thần nói thẳng ra thỉnh cầu cùng thù lao của mình. Đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời lâm vào trầm tư.

Tuy rằng Tử Dạ Tộc không bằng được Linh Tộc, nhưng dù sao cũng là một đại thế lực Ngũ tinh. Hơn nữa thù lao mà Dạ Long Cổ Thần đưa ra cũng tương đối hậu hĩnh, giá trị cao hơn một tên Triệu Phong gấp trăm gấp ngàn lần.

Thế nhưng, nếu như bọn chúng cứ như vậy giao ra đệ tử Linh Tộc, chỉ sợ sẽ khiến cho những đệ tử khác thất vọng đau khổ, càng sẽ làm Triệu Vũ Phi triệt để thất vọng đối với Linh Tộc.

- Ta biết rõ sự lo lắng của chư vị! Bất quá, sau khi Triệu Phong đột phá, vẫn cần phải ra ngoài chấp hành nhiệm vụ a? Hiện tại bên ngoài rất không yên ổn, phát sinh chuyện ngoài ý muốn cũng khó tránh khỏi...

Dạ Long Cổ Thần lộ ra một tia tươi cười nham hiểm hung ác.

Đám Cổ Thần Linh Tộc tự nhiên hiểu được ý tứ trong lời này. Chỉ cần bọn họ gật đầu đồng ý, Dạ Long Cổ Thần sẽ âm thầm giết chết Triệu Phong, sẽ không để cho chuyện này nhắc lên chút quan hệ nào với bọn họ. Ánh mắt đám Cổ Thần Linh Tộc khê trầm xuống, bắt đầu âm thầm trao đổi với nhau.

- Triệu Phong vốn là một cái phiền phức, hiện tại hần đang mạo hiểm trùng kích Chân Thần Ngũ giai, rất có thể sẽ thất bại! Còn không bằng dùng hần làm cái giao dịch này với Dạ Long Cổ Thần, vừa có thể diệt trừ Triệu Phong, cũng có thể khiến cho Triệu Vũ Phi triệt để hết hy vọng...

Ánh mắt Cổ Thần hắc bào lấp lánh lạnh mang.

- Chuyện này có chút không ổn...

Phù Linh Cổ Thần đưa ra kháng nghị.

- Ta nghĩ Triệu Vũ Phi càng xứng với Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa hơn a!

- Cái tên Triệu Phong này quá mức lỗ mãng rồi! Làm sao có thể tùy tiện trùg kích Thần vị Ngũ giai được?

Mấy Cổ Thần còn lại, mặc dù không trực tiếp đưa ra ý kiến, nhưng mà ngôn ngữ uyển chuyển đã đồng ý đề nghị của Cổ Thần hắc bào.

Nhưng mà ngay vào lúc này, phía dưới đột nhiên truyền đến một trận thanh âm sôi trào.

- Tòa Thần thai thứ năm, sắp đúc thành rồi!

- Không thể nào! Triệu Phong làm sao có năng lực đắp nặn ra năm tòa Thần thai?

- ...

Rất nhiều đệ tử đều khiếp sợ, liên tục nghi vấn.

- Tòa Thần thai thứ năm sắp sửa đúc thành! Làm sao có thể?

Trương Vũ Đồng vô cùng khiếp sợ, diện mục có chút điên cuồng.

Chỉ thấy, trên tòa cung điện kia, hư ảnh tòa Thần thai thứ năm đã sắp sửa thành hình! Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, đây chính là chỉ có Chuẩn Thần thiên kiều của Thánh địa mới có thể làm được!

Ngay cả rất nhiều Cổ Thần Linh Tộc trên không trung cũng có chút không dám tin tưởng.

Trái lại, sắc mặt Dạ Long Cổ Thần lại vô cùng âm trầm, sát ý trong mắt giống như thực chất. Tiềm lực của Triệu Phong đã khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi. Một khi để cho hắn trưởng thành lên, có khả năng tạo thành uy hiếp cự đại đối với Tử Dạ Điện, nhất định phải giết chết.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, khoe miệng Triệu Phong khê nhếch lên.

- Tòa Thần thai thứ năm sắp sửa thành hình! Nhưng lực lượng còn thừa lại của ta đã không đủ để đắp nặn ra tòa Thần thai thứ sáu!

Triệu Phong cảm thấy có chút đáng tiếc.

Sự chú ý của hắn toàn bộ tập trung bên trên Thần thai, chậm rãi bổ sung cho đầy đủ tòa Thần thai thứ năm.

Nhưng ngay lúc này, bên trong Không gian Thần Mâu của hắn, tốc độ vận chuyển của tiểu cầu thần bí kia đã đạt tới tốc độ kinh người. Trong đó dần dần tản ra một đoàn thái sắc ngũ quang thập sắc mộng huyền!

Theo cổ màu sắc mê ly mộng huyền kia từ trong quang cầu tràn ra, ý thức của Triệu Phong trong một trận đau nhức, bắt đầu lâm vào hôn mê.

oOo

Ngoại giới, lãnh địa Linh Tộc...

Bên trên tòa cung điện của Triệu Phong, đạo vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia, còn có hư ảnh tòa Thần thai thứ năm vẫn còn chưa ngưng tụ ra xong toàn bộ kia, đột nhiên tản đi!

1257. Chương 1254: Tiếp Tục Trùng Kích

Thần vực Man Hoang, lãnh địa Linh Tộc...

Bên trên tòa cung điện của Triệu Phong, đạo vòng xoáy ngũ sắc thật lớn kia, còn có hư ảnh tòa Thần thai thứ năm vẫn còn chưa ngưng tụ ra xong toàn bộ kia, đột nhiên tản đi!

Hiện tượng này, khiến cho tâm thần tất cả mọi người đang tụ tập ở phụ cận đột nhiên chấn động, hai mắt ngưng trọng.

- Đây là... Chuyện gì xảy ra?

- Dị tượng trùng kích Thần vị, đột nhiên biến mất rồi!

- ...

Đám đệ tử vừa mới còn đang khiếp sợ, điên cuồng, nhất thời liên ngay ngáy cả người.

Triệu Phong rõ ràng sắp thành công đắp nặn ra tòa Thần thai thứ năm, nhưng vì sao thiên địa dị tượng, lại đột nhiên tiêu tán rồi? Bất quá rất nhanh, mọi người liền minh bạch, Triệu Phong tất nhiên là đã trùng kích Thần vị thất bại!

- Ha ha... ta đã nói mà! Tiểu tử này tuyệt đối không có khả năng thành công!

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai? Cái này chỉ có Thiên kiêu mạnh nhất của các Thánh địa mới có thể làm được! Thật là không biết lượng sức!

Thần sắc Trương Vũ Đồng vừa rồi còn buộc chặt, lúc này cũng đã thở phào nhẹ nhõm. Nếu như Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chẳng phải là cùng một cấp bậc với Chuẩn Thần thiên kiêu của các Thánh địa rồi sao? Như vậy cao tăng của Linh Tộc cũng sẽ không tiếp tục ngăn cản chuyện tình giữa hắn và Triệu Vũ Phi nữa.

Thế nhưng, Triệu Phong đã thất bại!

Trương Vũ Đồng nở nụ cười âm lãnh.

- Không đúng! Nếu như đắp nặn Thần thai thất bại, phải là từng tòa lại từng tòa Thần thai liên tiếp tan vỡ. Nhưng cái này lại là hư ảnh năm tòa Thần thai phi thường đột ngột biến mất!

Một bên, ánh mắt Hạ Hầu Vũ khẽ trầm xuống, tỉ mỉ quan sát tòa cung điện trước mắt.

- Không có khả năng! Phong ca sẽ không thất bại!

Ở phương xa, thanh âm của Triệu Vũ Phi đã có chút thất thố.

- Triệu huynh đệ, người rốt cuộc làm sao vậy?

Trong lòng Phan Hạo cũng vạ phần lo lắng.

Trên không trung, rất nhiều cường giả Cổ Thần cũng ngây ngẩn cả người.

- Thiên địa dị tượng biến mất, lẽ nào đã thất bại?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc nhíu mày.

Từ dị tượng lúc trước, hắn có thể thấy được, Triệu Phong có khả năng rất lớn thành công đắp nặn ra tòa Thần thai thứ năm. Nhưng vì cái gì dị tượng trùng kích Thần vị đột nhiên lại biến mất như vậy...

- Tình huống có chút không đúng! Trong thiên địa tựa hồ vẫn tồn tại cổ khí tức Thần thai giao hòa cùng thiên địa kia...

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần thầm nói, nhưng cũng không quá xác định, bởi vì cổ khí tức kia thật sự quá nhỏ yếu đi.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, ý thức của Triệu Phong trong một trận đau nhức, bắt đầu lâm vào hôn mê. Nhưng cổ cảm giác đau đớn này chỉ tồn tại trong nháy mắt, ý thức của hắn cũng không thật sự lâm vào ngủ say, rất nhanh đã thức tỉnh trở lại.

- Đây là...

Trong nháy mắt ý thức Triệu Phong khôi phục trở lại, trong lòng hắn liền hiện lên vẻ kinh sợ. Hắn phát hiện, linh hồn ý thức của chính mình đã không còn ở trong bản thể nữa, mà đã sáp nhập vào không gian của Mộng Cảnh Thái Cổ!

Tất cả mọi sự vật trong phương viên trăm vạn dặm đều nằm trong sự khống chế của hắc! Đồng thời, phạm vi trường khống này lại còn đang không ngừng mở rộng!

- Không tốt! Bản thể của ta! Thần thai!

Ý thức của Triệu Phong lập tức nhìn kỹ về phía một mảnh sâm lâm hắc sắc.

Hiện tại linh hồn ý thức của hắc đã sáp nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, mà thân thể của hắc liền trở thành vật vô chủ! Không có ý niệm chỉ đạo, tất cả lực lượng trong cơ thể không hề chịu bất luận cái gì khống chế, việc hấp thụ Thần thai cũng sẽ bỏ dở giữa chừng, cuối cùng thất bại trong gang tấc!

Thế nhưng, khi ý niệm Triệu Phong ngưng tụ đến mảnh sâm lâm hắc sắc kia, ý niệm của hắc nhất thời bị mái tóc trên người mình hấp dẫn. Những sợi tóc trên đầu thuần một mảnh ngân sắc sáng rọi, lại phẳng phất như lưu động bên trong hư không vậy, hiện lên quang trạch mộng huyền đủ mọi màu sắc.

Sau đó, ý thức của Triệu Phong lại tụ tập đến vị trí Tả Mâu của hắc. Trạng thái của Tả Mâu giống như đúc một đầu mái tóc ngân sắc mộng huyền kia của hắc.

Vù vù!

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu ngân sắc mộng huyền kia chợt tràn ngập ra một cỗ quang vụ ngũ quang thập sắc mộng huyền, bao phủ thân thể của hắc vào bên trong.

Ngay tại lúc này, lấy thân thể của hắc làm trung tâm, một đạo vòng xoáy nguyên khí khổng lồ một lần nữa xuất hiện. Trên vòng xoáy nguyên khí kia phiêu phù năm tòa Thần thai bạch tinh, trên đó lưu động một tầng quang hoa ngũ sắc rực rỡ.

Mà tòa Thần thai phía trên cùng kia vẫn còn kém một tia nữa mới xem như hấp thụ hoàn chỉnh.

- Không ngờ Thần thai cũng không có tan vỡ!

Tâm thần Triệu Phong chấn động, có chút kích động, nhưng càng nhiều hơn lại là nghi hoặc.

Nhưng ngay vào lúc này, một màn khiến cho hắc vô cùng khiếp sợ xuất hiện. Chỉ thấy, tòa Thần thai thứ năm trên hư không kia không ngờ lại đang tự động bổ sung vào, dần dần trở nên hoàn chỉnh.

- Điều này sao có thể? Linh hồn ý thức của ta đã sáp nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ, không có ý niệm trường khống, vì sao Thần thai kia còn có thể tiếp tục hấp thụ được nữa?

Vẫn còn trong rung động, ý niệm Triệu Phong chậm rãi thâm nhập vào trong cỗ thân thể xếp bằng ngồi trên mặt đất kia.

- Đây là...

Thần sắc Triệu Phong chấn động.

Chỉ thấy ngay trên vùng đan điền trong thân thể hắc, bên trên năm tòa Thần thai kia đang nhấp nhô một đoàn quang vụ mê ly mộng huyền. Lúc này, đoàn quang vụ kia đang phiêu phù bên trên tòa Thần thai thứ năm, mà những năng lượng khác bên trong thân thể hắc đang bị đoàn quang vụ mộng huyền này rút ra, chậm rãi dung nhập vào trong tòa Thần thai thứ năm.

- Lực lượng của Thần Mâu đang giúp ta hấp thụ Thần thai!

Một hồi lâu sau, Triệu Phong mới đưa ra kết luận này.

Cùng lúc đó, hắc vẫn còn cảm giác được, bản thân mình cùng toàn bộ phiên thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ càng thêm phù hợp, vẫn đang dung hợp cùng một chỗ.

Cái loại cảm giác này, thật giống như là phiên thiên địa này vốn dĩ chính là thân thể của hắc vậy!

- Xem ra, Thần Mâu của ta đang từ từ thức tỉnh, quyền trường khống của ta đối với Mộng Cảnh Thái Cổ cũng đang không ngừng tăng lên!

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ.

Lúc này, hấn chính là chúa tể của phiên thiên địa này. Triệu Phong không nói hai lời, đem nguyên khí thiên địa trong phương viên trăm vạn dặm tụ tập lại xung quanh thân thể.

Đồng thời, hấn còn đem một đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm khác cách nơi này mấy mươi vạn dặm, di động đến dưới lòng đất phiên sâm lâm hắc sắc kia.

- Không biết, lần này Thần Mâu dị biến sẽ mang đến cho ta năng lực mới gì?

Thời điểm này, Triệu Phong rốt cuộc có thể buông xuống Thần thai, nghĩ đến vấn đề này. Lần này Thần Mâu dị biến rất kỳ quái, hấn cũng không lâm vào ngủ say, mà là ý chí linh hồn lại còn dung nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ...

Cho nên, hấn không để ý đến tình huống đang phát sinh trong Không gian Thần Mâu.

Hô hưu hưu!

Trong Không gian Thần Mâu, khóa kim cầu thần bí kia đang không ngừng xoay tròn, từ trong đó tản ra từng mảnh từng mảnh quang vụ mê ly mộng huyền. Mà bản thân khóa kim cầu này đã lột xác làm một khóa ngân cầu mộng huyền.

Bỗng nhiên, trên khóa ngân cầu mộng huyền kia chợt xuất hiện một quang điểm rực rỡ. Sau đó, điểm sáng kia chợt chậm rãi kéo dài ra, biến thành một đoạn thẳng ngắn nhỏ, tựa hồ như muốn xoay quanh một bộ đồ án gì đó.

oOo

Điểm liên tiếp giữa Mộng Cảnh Thái Cổ cùng Thần vực Man Hoang chính là Tả Mâu của Triệu Phong. Mà hiện tại, Tả Mâu của hấn đang trong quá trình lột xác, cỗ lực lượng bản nguyên Thần Mâu kia đã ngăn cách hết thủy thiên địa tinh hoa hấp thụ đến từ Thần vực Man Hoang.

Bởi vậy, trong Thần vực Man Hoang cũng không tiếp tục xuất hiện dị tượng trùng kích Thiên giai Thần vị nữa.

- Ha ha... không ngờ hấn lại đi trùng kích tòa Thần thai thứ năm! Thật là không biết sống chết!

- Hiện tại đã thất bại, hấn cũng không dám hiện thân nữa!

- ...

Đoàn người mới vừa rồi bị Triệu Phong dọa cho không nhẹ, lúc này lập tức bắt đầu châm chọc.

- Ân? Cỗ khí tức này!

Ánh mắt Trương Vũ Đồng chợt lóe lên. Ngay tại vừa rồi, hấn bỗng nhiên phát hiện ra một chút thiên địa dị động. Một cỗ khí tức kỳ dị đột nhiên dâng lên.

- Làm sao có thể? Đây là cỗ khí tức Thần vị mà chỉ khi trùng kích Thần vị, giao hòa cùng thiên địa, đạt được Thần vực Man Hoang công nhận!

Trong lòng Trương Vũ Đồng đột nhiên run lên.

Không phải đã thất bại rồi sao? Vì sao cỗ khí tức này vẫn còn tồn tại?

Cùng lúc đó, một vài Đệ tử Hạch tâm khác hoặc là đám người có Thần thức cường đại, quan sát nhạy cảm, cũng dần dần phát hiện ra điểm này. Sắc mặt tất cả mọi người khê trầm xuống, không ai mở miệng nói gì.

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần cũng khê biến, lộ ra vẻ nghi hoặc.

- Hình như hấn vẫn chưa có thất bại...

Phù Linh Cổ Thần bình thản lên tiếng.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc nghi hoặc hỏi.

Bên cạnh đó, ánh mắt Dạ Long Cổ Thần liên tục lấp lánh tử quang.

- Tiểu tử này rõ ràng có thể trùng kích đến Thần vị Ngũ giai, thế nhưng cuối cùng rốt cuộc đã xảy ra biến cố gì, khiến cho thiên địa dị tượng biến mất? Nhưng cổ khí tức Thần vị được thiên địa công nhận này, lại không có biến mất...

Dạ Long Cổ Thần khẽ suy tư trong chốc lát, bỗng nhiên mở miệng:

- Các vị, ta cáo từ trước!

Sưu!

Trong nháy mắt Dạ Long Cổ Thần biến mất không thấy đâu nữa.

Nếu như Triệu Phong trùng kích Thần vị thất bại, Dạ Long Cổ Thần xuất thủ giết chết hắn, Linh Tộc cũng sẽ không nói cái gì. Thế nhưng trực giác nói cho hắn biết, Triệu Phong trùng kích Thần vị, tựa hồ còn chưa kết thúc. Như vậy, Triệu Phong rất có thể sẽ chứng đạo Thần vị Ngũ giai! Đến lúc đó, hắn muốn giết Triệu Phong, Linh Tộc nhất định sẽ ngăn cản!

Bởi vậy, Dạ Long Cổ Thần quyết định tạm thời rời đi, âm thầm quan sát. Bất luận Triệu Phong thành công hay là thất bại, hắn nhất định cũng sẽ giết chết Triệu Phong.

Dạ Long Cổ Thần rời đi, đám Cổ Thần Linh Tộc cũng không thêm để ý tới. Hiện tại, bọn họ đang cẩn thận quan sát tòa cung điện kia của Triệu Phong, hy vọng còn có thể nhìn ra một ít gì đó.

- Trương huynh? Tiểu tử kia đã trùng kích Thần vị thất bại, chúng ta còn ở lại chỗ này làm gì nữa?

Về mặt Kim Uy tươi cười, nghi hoặc hỏi.

- A! Ta biết rồi! Nhất định là Trương huynh đang đợi tiểu tử kia đi ra, sau đó hung hăng nhục nhã hắn một phen!

Khóe miệng Kim Uy lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

- Câm miệng!

Trương Vũ Đồng quát lạnh một tiếng, hai mắt tiếp tục nhìn chăm chăm về phía tòa cung điện kia.

- Người...

Sắc mặt Kim Uy đại biến, muốn tức giận, nhưng lại nhịn được. Bối cảnh phía sau hắn cường đại hơn so với Trương Vũ Đồng, nhưng mà thiên phú cùng thực lực của hắn, vẫn còn xa không bằng Trương Vũ Đồng!

Mặt khác, Kim Uy cũng phát hiện ra có cái gì đó không đúng. Triệu Phong rõ ràng đã trùng kích Thần vị thất bại, nhưng vì cái gì đám người bốn phía cũng không có rời khỏi, trái lại bộ dáng còn như là suy nghĩ sâu xa ngưng trọng như vậy?

Hô!

Ngay vào lúc này, từ trong tòa cung điện của Triệu Phong chợt tản mát ra một cổ khí tức Thần vị thiên địa càng thêm nồng nặc.

Ánh mắt Trương Vũ Đồng ngưng đọng, sắc mặt càng thêm thâm trầm. Hiện tại, hắn vững tin, Triệu Phong vẫn còn đang trùng kích Thần vị!

Theo cổ khí tức Thần thai giao hòa cùng thiên địa này càng thêm rõ ràng hơn, xung quanh lại có thêm một vài người phát hiện ra điểm này.

oOo

Mộng Cảnh Thái Cổ...

- Ha ha... tòa Thần thai thứ sáu!

Toàn bộ phiến thiên địa chợt vang lên một đạo thanh âm cười to. Giống như là trời xanh đang cười to vui vẻ vậy. Loại dị tượng kỳ quái này khiến cho các chủng tộc Thái Cổ phụ cận kinh hãi khiếp đảm một trận.

Vù vù!

Trong sâm lâm hắc sắc, vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc kia điên cuồng vận chuyển, trên đó thành linh xuất hiện khung ảnh tòa Thần thai thứ sáu!

- Cho dù là ta, cũng không nắm chắc có thể đáp nện ra sáu tòa Thần thai! Nhưng mà hiện tại Thần Mâu dị biến, ý chí linh hồn của ta sáp nhập vào không gian Mộng Cảnh Thái Cổ, Thần Mâu lại giúp ta thành công ngưng tụ ra tòa Thần thai thứ sáu! Hết thấy chuyện này, thật là không thể tưởng tượng a!

Thần Linh Nhân lại một lần nữa mang đến cho hắn sự trợ giúp cực lớn, đem tòa Thần thai thứ sáu mà ngay cả Triệu Phong cũng không nắm chắc có thể đáp nện, lại đáp nện ra!

- Chỉ riêng tòa Thần thai thứ sáu này, cũng đã là sự vui mừng thật lớn! Không biết lần này Tả Mâu dị biến, sẽ khiến cho Thần Linh Nhân của ta phát sinh biến hóa gì nữa?

Trong lòng Triệu Phong có chút mong đợi.

Thế nhưng bỗng nhiên lúc này, não hải Triệu Phong lại một lần nữa ầm ầm chấn động, ý thức ngốc trệ.

- Cái này... Đây là...

Lần này, thanh âm Triệu Phong cũng đã có chút run rẩy.

Chỉ thấy, trên bầu trời sâm lâm hắc sắc kia, bên trên tòa Thần thai thứ sáu, hư ảnh hình dáng bên ngoài tòa Thần thai thứ bảy đang chậm rãi thành hình!

Hình dáng tòa Thần thai thứ bảy kia giống như hư ảnh mộng huyền vậy, liên tục lấp lánh, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng có thể tan vỡ...

1258. Chương 1255: Một Bước Cổ Thần

Tòa Thần thai thứ bảy, đây chính là biểu tượng của Cổ Thần!

Giờ phút này, bầu trời phụ cận liên tục xoay chuyển cuộn cuộn, mặt đất ầm ầm rung động, tựa hồ phản ánh nỗi lòng kích động cùng pháp phông của Triệu Phong vậy.

- Có thể thành công không?

Triệu Phong khẽ hít sâu một hơi, trong lòng ngoại trừ chờ mong, càng nhiều hơn là thấp thỏm cùng lo lắng.

Với nội tình của hắn, có thể chứng đạo Thần vị Lục giai đã là cực hạn. Tòa Thần thai thứ bảy kia có thể đúc thành công không?

Đương nhiên, lúc này cho dù hắn muốn can thiệp cũng can thiệp không được nữa.

- Thần Mâu lột xác, vẫn còn chưa kết thúc!

Triệu Phong nhẹ giọng thầm nói. Lúc này ý chí linh hồn của hắn đã dung nhập vào trong phiên thiên địa này, có thể chứng không tất cả mọi vật trong phương viên hơn một ngàn vạn dặm, đồng thời phạm vi này vẫn còn đang khuếch đại.

oOo

Thời điểm bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, tòa Thần thai thứ bảy bắt đầu cấu tạo, thì tại ngoại giới, trong lãnh địa của Linh Tộc, xung quanh tòa cung điện của Triệu Phong, cổ khí tức Thần vị giao hòa cùng thiên địa kia đã rõ ràng đến mức tất cả mọi người đều có thể cảm nhận.

- Hắn vẫn còn đang trùng kích Thần vị!

- Vẫn chưa kết thúc sao?

Trong lòng mọi người nhấc lên một mảnh sóng to gió lớn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi!

- Vì sao không có thiên địa dị tượng?

Ánh mắt Trương Vũ Đồng vô cùng âm trầm, trong lòng mơ hồ có loại dự cảm không ổn.

- Ta sớm biết, Phong ca sẽ không thất bại!

Xa xa, Triệu Vũ Phi mừng đến mức chảy nước mắt.

Trên bầu trời, nội tâm mấy vị Cổ Thần Linh Tộc cũng có chút khiếp sợ.

- Tiểu tử này vẫn còn đang trùng kích Thần vị, nhưng sao lại không có thiên địa dị tượng? Không gian hắc đang ở còn có loại năng lực này sao?

Cổ Thần hắc bào kia nghi ngờ nói. Đối với không gian thần bí kia của Triệu Phong, ngay cả hắn cũng sinh ra một tia hứng thú.

- Thật muốn nhìn xem một chút, phiên không gian mà tiểu tử kia đang ở, đến cùng là có hình dáng ra sao?

Một gã Cổ Thần Linh Tộc khác, trong lòng hết sức tò mò, nói.

- Người cũng đừng khiến cho ta thất vọng a!

Sắc mặt Phù Linh Cổ Thần hơi hòa hoãn trở lại, hiện ra vẻ mỉm cười. Hắn vẫn luôn ủng hộ Triệu Vũ Phi cùng Triệu Phong ở cùng một chỗ. Dù sao những người khác mặc dù có thể mang đến cho Linh Tộc rất nhiều lợi ích, nhưng mà không thể nào mang đến cho Triệu Vũ Phi đầy đủ hạnh phúc.

oOo

Mấy ngày sau, Mộng Cảnh Thái Cổ...

Dưới lực lượng thần bí của quang vụ mộng huyền, hư ảnh tòa Thần thai thứ bảy, cực kỳ gian nan ổn định lại.

- Kết cấu của Thần thai, miễn cưỡng xem như xây dựng thành công...

Triệu Phong thở phào nhẹ nhõm, trong lòng có vài phần may mắn.

Vù!

Đột nhiên, một bộ phận quang vụ mộng huyền trên tòa Thần thai thứ bảy chợt tiến nhập vào trong tòa Thần thai thứ bảy.

Sau khi đám quang vụ mộng huyền kia tiến vào trong đó, trải qua một trận vận vẹo chuyển hóa, biến hóa thành năng lượng bổ sung thêm vào trong tòa Thần thai thứ bảy, tình huống giống như đúc năm tòa Thần thai phía dưới.

- Đúng rồi! Lực lượng Thần Máu cũng là một trong những tiềm lực của ta!

Tinh thần Triệu Phong chấn động.

Khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, Thần thai dùng lực lượng Thần Máu đắp nặn ra, bản chất cùng với năm tòa Thần thai phía dưới cũng không chênh lệch bao nhiêu, ẩn chứa Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp, còn có lực lượng huyết mạch, lực lượng sinh mệnh thể phách vân vân.

Theo thời gian trôi qua, tòa Thần thai thứ bảy kia dần dần bắt đầu hoàn chỉnh, lóe ra thần huy chói mắt.

- Bấy tòa Thần thai, cường giả Cổ Thần!

Trong lòng Triệu Phong phấn chấn, không cách nào hình dung tâm tình của hắn thời khắc này.

Một bước chứng đạo Thần vị Lục giai, đã là chuyện tình trong truyền thuyết, không thể nào chứng thực. Mà trực tiếp chứng đạo Cổ Thần, càng là mới nghe lần đầu!

Vù vù!

Vòng xoáy nguyên khí ngũ sắc xung quanh sâm lâm hắc sắc kia liên tục mở rộng ra, đồng thời điên cuồng xoay tròn. Đồng thời, phạm vi linh hồn ý chí của Triệu Phong có thể lan tràn đến cũng càng ngày càng rộng hơn.

Linh hồn của Triệu Phong xuất hiện một loại cảm ứng kỳ diệu. Mộng Cảnh Thái Cổ chính là thân thể của hắn, mà ở chỗ nào đó, trái tim của hắn đang kịch liệt chấn động.

Hư ảnh bảy tòa Thần thai kia phiêu phù giữa không trung, toàn thân phát ra quang mang tinh bạch sáng lạn, trên đó lưu động quang huy kỳ dị thải sắc, trở thành tồn tại bất mất nhất trong toàn bộ thiên địa.

Toàn bộ ý thức của Triệu Phong tụ tập đến trên tòa Thần thai thứ bảy.

- Tòa Thần thai thứ bảy đã thành, nhưng so sánh với sáu tòa trước có chút không ổn định cho lắm!

Thần thai càng về sau, độ khó khi đắp nặn lại càng lớn, cho dù là Thần Linh Nhân, có thể miễn cưỡng đắp nặn ra tòa Thần thai thứ bảy, đã phi thường xuất sắc rồi.

Kế tiếp, liền phải dựa vào bản thân Triệu Phong. Sau khi khiến cho tòa Thần thai này triệt để vững chắc, mới tiếp tục đi trùng kích tầng cấp cao hơn.

Vù vù!

Vòng xoáy nguyên khí cùng hư ảnh Thần thai kia dần dần tản đi.

Ánh mắt Triệu Phong nhìn xuống trên thân thể của chính mình. Mái tóc cùng Tả Đồng của hắn đều thuần một màu ngân sắc mọng huyền sáng lạn.

- Tả Mâu dị biến cũng sắp sửa kết thúc rồi!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có cảm ứng.

Tả Mâu vô cùng sáng lạn, câu nhân tâm phách kia chậm rãi vận chuyển. Tầng quang vụ mọng huyền xung quanh thân thể hắn chậm rãi rút vào bên trong Tả Mâu.

Thời khắc nào đó, toàn bộ tầng quang vụ mọng huyền kia đã dung nhập vào trong Tả Mâu, mà Tả Đồng ngân sắc mọng huyền kia cũng đình chỉ vận chuyển.

Phốc!

Linh hồn ý chí của Triệu Phong trực tiếp quay trở lại bên trong thân thể. Vô số tin tức, trong nháy mắt tuôn trào vào trong linh hồn của hắn.

- Bảy tòa Thần thai!

Song quyền Triệu Phong nắm chặt, cảm giác thân thể chính mình tựa hồ đã hóa thành Cự Nhân Thái Cổ, lực lượng trong cơ thể lại càng dâng trào vô tận, khí thôn tinh hà.

- Đây chính là lực lượng của bảy tòa Thần thai?

Kềm chế kích động trong lòng, ý thức Triệu Phong, chìm vào trong Không gian Tả Mâu. Khóa kim cầu thần bí kia đã hoàn toàn lột xác thành một khóa tiểu cầu ngân sắc mọng huyền. Trên tiểu cầu có vài đạo quang tuyến rực rỡ, đang không ngừng xoay quanh một nhân đồng đơn giản.

- Thần Linh Nhân ngân sắc mọng huyền này có chỗ gì đặc biệt đây?

Triệu Phong thoáng suy tư. Mà một đầu mái tóc ngân sắc mọng huyền kia của hắn cũng tự động vũ động, phiếm động một loạt những màu sắc khác nhau.

Thời điểm hắn chuẩn bị thăm dò sự biến hóa của Thần Linh Nhân, trong lòng Triệu Phong chợt sinh ra một loại cảm ứng.

- Ân? Chân Thần Lôi Kiếp?

Sắc mặt Triệu Phong biến đổi. Bởi vì trực tiếp đắp nặn ra bảy tòa Thần thai, hơn nữa Thần Linh Nhân dị biến kỳ diệu, khiến cho hắn trong lúc nhất thời quên mất một cửa Lôi kiếp kinh khủng nhất kia.

- Bất quá, hiện tại hắn phải gọi là Cổ Thần Lôi Kiếp a!

Triệu Phong cười hắc hắc. Hắn điều động một tia Thần lực từ trong Thần thai vận chuyển ra. Chỉ riêng một chút Thần lực trong đó, cũng đã cường đại hơn không biết gấp bao nhiêu lần so với Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp trước đây của hắn. Sau khi dung hợp rất nhiều lực lượng Áo nghĩa, uy năng của cổ Thần lực này một lần nữa tăng lên gấp bội.

- Để cho ta kiến thức một chút Cổ Thần Lôi Kiếp a!

Triệu Phong ngửa mặt lên trời hét lớn.

Ừng ừng!

Không bao lâu sau, thiên địa biến thành một mảnh hôn ám, mây đen ba động, lôi điện cuộn cuộn.

Khí tức áp lực kinh khủng kia khiến cho tất cả sinh linh trong phương viên mấy vạn dặm xung quanh đều kinh hãi không thôi, điên cuồng bỏ chạy khỏi khu vực này.

Rầm rầm rầm!

Lôi điện trong mây đen càng ngày càng nồng đậm hơn, giống như từng đầu từng đầu Lôi Long Thái Cổ phóng chạy rít gào, uy chấn thiên địa.

- Lực lượng Lôi kiếp thật mạnh!

Tâm thần Triệu Phong thoáng rùng mình.

Nếu như chỉ là Chân Thần Lôi Kiếp bình thường, hắn chỉ cần nhắm mắt lại, cái gì cũng không làm, liền có thể thành công vượt qua. Nhưng mà Lôi kiếp hiện tại lại vô cùng kinh thế hãi tục, cho dù hắn đã là Chuẩn Cổ Thần, cũng phải toàn lực ứng phó mới được. Chỉ cần vượt qua Thần kiếp này, hắn sẽ chân chính là Cổ Thần danh xứng với thực!

Ừng ừng!

Đột nhiên, một đầu Lôi Long khổng lồ từ trong tầng mây cuộn cuộn lao ra, ầm ầm giáng xuống. Từ trong đầu Lôi Long kia lan tràn ra vô số đạo lôi điện thật nhỏ, phẳng phất như là phun ra một đám vụ khí lôi điện khổng lồ vậy.

- Lôi Kiếp Thánh Thể!

Trên thân thể Triệu Phong lưu chuyển từng tầng từng tầng quang hoa lôi đình ngũ sắc, giống như một khỏa lôi cầu ngũ sắc vậy, vừa rực rỡ chói mắt lại vừa tràn ngập cảm giác lực lượng.

Oanh phanh!

Một đạo quang mang lôi đình khổng lồ trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong! Chỉ riêng đạo Lôi kiếp này phỏng chừng đã có thể đánh trọng thương Chân Thần Lục giai, miếu sát Chân Thần Ngũ giai!

Cũng may Triệu Phong có Lôi Kiếp Thánh Thể cùng Lôi Hồn Thể, đối mặt đạo Lôi kiếp này, hắn có lòng tin tuyệt đối.

Mặt khác, Triệu Phong lựa chọn phiên sâm lâm này, cũng chính là muốn dùng Mộc khắc Lôi! Nhưng mà lúc này cây cối trên mặt đất chung quanh hắn đã ầm ầm nghiêng nát, hóa thành từng đám từng đám tro bụi.

Thân thể Triệu Phong phiêu lập giữa không trung, lù lù bất động, giống như một tòa lôi sơn. Thời khắc này, thể phách của Triệu Phong thậm chí còn đang hấp thu cỗ lực lượng Lôi kiếp này. Mà linh hồn của hắn, cũng đồng dạng đang hấp thu lực lượng Lôi kiếp.

- Hiệu quả rèn luyện thật mạnh mẽ!

Triệu Phong phát hiện, sau khi thừa nhận đạo lôi kích này, thể phách cùng linh hồn của hắn cũng đạt được hiệu quả ngưng luyện nhất định. Hiệu quả rèn luyện này tốt gấp mấy chục lần so với chính hắn dùng Lôi kiếp trong Lôi Thần Tinh rèn luyện thân thể.

Bởi vì nguyên nhân một bước trùng kích thẳng lên cảnh giới Cổ Thần, khiến cho cảnh giới Triệu Phong cực kỳ bất ổn, các phương diện cũng đều chưa thể đạt tới tiêu chuẩn Cổ Thần. Nhưng mà đạo Lôi kiếp này, lại có thể giúp hắn củng cố, rèn luyện mỗi cái phương diện còn thiếu sót kia.

Một phương diện khác, năng lượng của đầu Thần Tinh Mạch Hạ phẩm sâu bên trong lòng đất vốn đã khô kiệt. Nhưng mà lúc này, lấy thân thể Triệu Phong làm môi giới, lực lượng Lôi kiếp kia cũng đang không ngừng quán nhập vào trong Thần Tinh Mạch Hạ phẩm kia.

Trước khi Trùng kích Thần vị, Triệu Phong liền tính toán xong tất cả. Ngay cả lực lượng Lôi kiếp kia cũng phải hao hao sử dụng, tồn trữ lại cho sau này.

Ừng ừng!

Thiên địa rung động, vạn lôi cuồng loạn. Đạo Lôi kiếp thứ hai trong nháy mắt đánh xuống. Uy năng của nó so với đạo thứ nhất càng khủng bố hơn rất nhiều! Tất cả mọi vật bốn phía xung quanh Triệu Phong hầu như đều hóa thành tro tàn.

Sau đó, đạo thứ ba, đạo thứ tư... Uy năng của Lôi kiếp cũng từ từ tăng lên!

Thân thể Triệu Phong sớm đã nghiền nát không chịu nổi, toàn thân cháy đen. Cũng may hắn có thể chất bất diệt, sức khôi phục cũng rất mạnh mẽ, có thể miễn cưỡng ngăn cản thân thể tổn hại.

Bá!

Lúc này, Triệu Phong chợt phủ Trường bào Thời Không lên bên ngoài thân thể.

Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm, căn bản sẽ không bị Lôi kiếp phá hủy. Mà hiệu quả phòng ngự của nó hoàn toàn có thể hạ thấp lực bộc phát trong nháy mắt của Lôi kiếp.

P phủ thêm Trường bào Thời Không, toàn lực vận chuyển Thần lực, Triệu Phong một lần lại một lần va chạm thẳng với những đầu Lôi Long Thái Cổ khủng bố kia.

oOo

Nửa ngày sau, thanh âm ầm ầm dần dần yếu xuống, mây đen trên không trung tiêu tán, bầu trời khôi phục lại sự sáng sủa vốn có. Trên mặt đất, bên trong một cái hố to lớn khôn cùng, cháy đen bốc khói nghi ngút, có một cỗ thân thể cháy đen toàn thân nứt nẻ, vẫn còn đang bốc lên trận trận khói đen đang nằm dài trong đó.

Hơn mười ngày sau, thương thế trên người Triệu Phong từ từ khỏi hẳn. Trải qua Lôi kiếp tẩy lễ, cùng với thân thể chữa trị xây dựng lại, tu vi cảnh giới của hắn cũng càng thêm vững chắc hơn rất nhiều.

- Cổ Thần Thất giai...

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, trong lòng kích động cuồng hỉ.

Sau một lúc lâu, hắn rốt cuộc bình tĩnh trở lại. Tục ngữ nói, cây cao sẽ đón gió lớn! Trực tiếp chứng đạo Chân Thần Ngũ giai đã có thể danh dương Tử Linh Vực, Chân Thần Lục giai chính là một kỳ tích, mà Cổ Thần Thất giai, như vậy quá mức kinh thế hãi tục rồi! Một khi nói ra, nói không chừng thứ ngênh đón hắn lại chính là một tràng tai kiếp!

Nghĩ tới đây, khí tức trên người Triệu Phong chậm rãi yếu xuống, trở nên thập phần bình thường.

Đồng thời, Triệu Phong lấy ra mấy khối Phong Thần Thạch, vận chuyển một tia Phong Ấn Áo Nghĩa, phát huy bộ phận lực lượng của Phong Thần Thạch, sau đó trấn áp lên trên Thần thai ngay bên trong đan điền. Dần dần, khí tức của Triệu Phong ẩn nấp càng thêm hoàn mỹ.

oOo

Địa bàn Linh Tộc, đám người xung quanh cung điện của Triệu Phong cũng không ai tản đi, trái lại càng tụ tập lại nhiều hơn.

- Hắn vẫn chưa đi ra?

- Tiểu tử kia rốt cuộc là tình huống gì?

Trong lòng đám đệ tử đang vây xem phụ cận đều hết sức tò mò. Bởi vì lần này tình huống Triệu Phong trùng kích Thần vị thật sự là quá khác thường!

- Cổ khí tức Thần vị giao hòa cùng thiên địa kia đã sớm tiêu tán, thế nhưng tiểu tử kia như thế nào còn chưa đi ra?

Sắc mặt Trương Vũ Đồng âm tình bất định.

Trên bầu trời, mấy vị Cổ Thần Linh Tộc cũng có chút không nhịn được.

- Hay là, chúng ta xuất thủ bức tiểu tử kia đi ra?

Cổ Thần hắc bào đề nghị. Bản thân hắn cảm thấy vô cùng hứng thú đối với không gian cao đẳng kia của Triệu Phong. Thế nhưng ngay khi hắn vừa mới nói xong câu đó, hắn chợt cảm thụ được trong tòa cung điện bên dưới kia chợt xuất hiện một cỗ không gian ba động nhàn nhạt.

Kéo kẹt!

Đại môn của cung điện kia chợt mở ra.

- Thật là náo nhiệt a!

Triệu Phong liếc nhìn một chút chồng thư khiêu chiến đằng trước, lại đảo mắt quét một vòng vô số người vây xem ở phụ cận, mỉm cười, nói.

1259. Chương 1256: Trận Chiến Đầu Tiên

- Hắn là...

Đám người vây xem, vừa mới nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện, thiếu chút nữa đã không nhận ra hắn. Một đầu mái tóc cùng nhãn mâu ngân sắc mòng huyền kia thật sự quá mức sáng lạn rung động lòng người, khiến cho toàn bộ khí chất của Triệu Phong đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Không ít nữ đệ tử trong nháy mắt nhìn thấy Triệu Phong, trái tim cũng chợt run lên một cái, thiếu chút nữa đã bị hắn trực tiếp bắt làm tù binh.

- Mái tóc đẹp quá!

Vô số đạo thanh âm si mê của các nữ đệ tử nhàn nhạt vang lên.

- Ánh mắt cùng mái tóc của Phong ca...

Ở phương xa, trên dung nhan ngạc nhiên của Triệu Vũ Phi, trong cặp mắt đẹp hiện lên một tia sóng biếc nhu tình. Nàng biết rõ, mỗi khi Thần Mâu của Triệu Phong lộ xác, màu sắc mái tóc của hắn cũng sẽ tương ứng cải biến theo. Mà lần này, nàng cảm giác Thần Mâu của Triệu Phong nhất định là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc này Triệu Phong đứng thẳng ở nơi đó, bộ dáng thoải mái vui vẻ, mỗi một cái gợn tay nhấc chân đều tản ra sự thần nhiên cùng tự tin vô cùng, khiến cho nội tâm vội vàng xao động không rõ trước đây của nàng lúc này chợt an tĩnh lại.

- Vũ Phi, hắn đã xảy ra chuyện gì?

Khổng Diệp dụng nhẹ cánh tay ngọc của Triệu Vũ Phi một cái, kinh ngạc hỏi. Trước đây, nàng còn cho rằng Triệu Phong có chút không xứng với Triệu Vũ Phi. Nhưng mà lúc này, trong lòng nàng lại có xung động muốn tranh đoạt đạo lữ với Vũ Phi!

- Tiểu tử này, sau khi đột phá Chân Thần lại còn có thời gian nhàn hạ thoải mái đi nhuộm mái tóc!

Đại đa số thanh niên nam tính xung quanh nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng có chút ghen tỵ nhàn nhạt.

Trên không trung, đám Cổ Thần Linh Tộc giống như thế ngoại cao nhân kia, ánh mắt cũng khẽ lóe lên, tỉ mỉ quan sát chằm chằm Triệu Phong.

- Mái tóc của hắn rất đặc thù, mỗi một sợi tóc đều phẳng phất như cù bị sinh mệnh vậy! Còn có thể căn cứ vào cảnh vật xung quanh mà phản xạ quang trạch...

- Thời điểm hắn trùng kích Thần vị, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Đám Cổ Thần Linh Tộc cũng không khỏi cảm thấy tò mò.

- Chậm đã! Khí tức trên người hắn...

Phù Linh Cổ Thần trải qua tử mĩ cảm nhận, thần sắc kinh biến, không thể tin nổi.

o0o

Triệu Phong đi ra khỏi tòa cung điện, bàn tay khê vung lên. Mấy phong thư khiêu chiến trên cùng chợt bay tới trước mặt hắn, nội dung bên trong đã nhìn một chút không sót gì.

- Không nghĩ tới, lại có nhiều đệ tử cùng tộc muốn tìm ta luận bàn như vậy!

Triệu Phong sáng khoái cười lớn. Nhưng nụ cười này, vang vào trong tai đám Đệ tử Hạch tâm kia, lại giống như là đang khinh thị, khinh thường bọn chúng vậy...

- Tiểu tử, cho dù ngươi trùng kích Thần vị thành công, cũng không có tư cách ngông cuồng như vậy!

Đúng lúc này, một gã thanh niên ngân phát tuần lãng đột nhiên quát lớn. Đồng dạng là một đầu ngân phát, nhưng ngân phát của hắn căn bản không thể nào đánh đồng với mái tóc của Triệu Phong.

- Ta có tư cách hay không, còn chưa tới phiên ngươi lên tiếng!

Triệu Phong bình thản nói, một cỗ khí thế vô hình đột nhiên tản ra. Khoảnh khắc này, thiên địa biến sắc, phong vân dừng động, toàn bộ nguyên khí thiên địa lấy Triệu Phong làm trung tâm, không ngừng vận chuyển.

- Cỗ khí tức này... Chân Thần Ngũ giai!

Cỗ khí thế này vừa ra, hiện trường lập tức có người đoán được.

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại thành công! Hắn đã chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

- Thiên địa dị tượng kia rõ ràng đã biến mất rồi, nhưng không ngờ hắn vẫn thành công chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

Bốn phía liên tục truyền ra thanh âm sôi trào liên miên.

- Chân Thần Ngũ giai!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng âm trầm vô cùng.

- Kẻ này lại có bậc năng lực này?

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa khiếp sợ, nhìn chăm chú về phía Triệu Phong.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, đây chính là chuyện tình chỉ có Thiên kiêu mạnh nhất trong các Thần Vực Thánh Địa mới có thể làm được! Nhưng lần này, không ngờ tên vô danh tiểu bối này lại có thể làm được chuyện đáng sợ này!

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi mừng đến chảy nước mắt, hai mắt giọt nước mắt trong suốt từ trên cặp mắt trắng muốt như ngọc của nàng rơi thẳng xuống. Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, như vậy cao tăng Linh Tộc tất nhiên sẽ không tiếp tục cản trở hai người bọn họ nữa.

o0o

Trên bầu trời, mây trắng cuộn cuộn liên tục.

- Hảo tiểu tử, quả nhiên là Chân Thần Ngũ giai!

Phù Linh Cổ Thần kinh hỉ kêu lên.

- Không nghĩ tới Linh Tộc ta cũng có người có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai!

Lại một gã Cổ Thần Linh Tộc, vẻ mặt cảm khái nói.

Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, cái này chính là đại biểu cho thiên phú cùng tiềm lực. Sau này nhất định có thể đạt tới Chân Thần Cửu giai, thậm chí vẫn đỉnh cảnh giới Thần Chủ!

- Cách làm trước đây của chúng ta, có phải đã có chút quá phận rồi không?

Lúc này, một gã Cổ Thần bất đắc dĩ cười khổ. Nhất thời, những Cổ Thần Linh Tộc khác cũng lâm vào trầm mặc.

o0o

- Chân Thần Ngũ giai! Điều này sao có thể?

Gã thanh niên ngân phát kia thất hồn lạc phách một trận. Tên Triệu Phong mới vừa rồi bị hấn giễu cợt kia, không ngờ lại đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, tồn tại tương đương với Chuẩn Thần thiên kiều của các Thánh địa!

- Ta vừa mới đột phá Thần vị, đúng lúc cần đối thủ ma luyện một chút, cũng cố thực lực! Những thứ khiêu chiến này đến thật đúng lúc a!

Triệu Phong cười ha hả.

- Ta tên Chí Cương Chân Thần, cũng là một trong những đệ tử khởi xướng việc khiêu chiến người! Có bản lĩnh, người liền tiếp nhận khiêu chiến của ta đi!

Gã thanh niên ngân phát kia lập tức nói.

Vừa rồi hấn nói Triệu Phong càn rỡ, kết quả Triệu Phong lại thể hiện ra thực lực chân chính, khiến cho tất cả mọi người vô cùng khiếp sợ, khiến cho hấn á khẩu không trả lời được. Hiện tại, nếu như hấn chính diện đánh bại Triệu Phong, liền có thể văn hồi tất cả sỉ nhục này. Nhưng mà điều kiện tiên quyết chính là Triệu Phong dám tiếp nhận khiêu chiến của hấn.

- Có gì mà không dám?

Triệu Phong bình thản nói.

- Tốt!

Trong lòng Chí Cương Chân Thần nhất thời vui vẻ. Theo như hấn nghĩ, Triệu Phong chính là vừa mới chứng đạo Chân Thần Ngũ giai, lòng tin quá mức bành trướng, tự cho là đúng, không xem ai ra gì.

Sưu! Sưu!

Hai đạo thân ảnh, cấp tốc lao đi.

- Triệu Phong vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai, đây là trận chiến đầu tiên sau khi hấn chứng đạo Thần vị, mau đi xem một chút a!

- Thế nhưng Chí Cương Chân Thần kia chính là tồn tại cực kỳ cường đại trong Chân Thần Ngũ giai a...

Rất nhiều đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc cấp tốc chạy theo.

- Chúng ta cũng đi xem!

Trương Vũ Đồng lập tức nói. Lúc này ánh mắt của hấn, đã không thể nào rời khỏi trên người Triệu Phong. Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhất định sẽ trở thành đệ tử trẻ tuổi nổi bật nhất trong toàn bộ Linh Tộc. Ngay cả hấn, cũng chỉ có thể khuất phục dưới quang mang của Triệu Phong.

Cho nên, Trương Vũ Đồng thập phần không cam lòng!

- Trương huynh yên tâm! Tuy rằng Triệu Phong chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhưng mà trận chiến này, hấn nhất định phải thua không thể nghi ngờ!

Một gã Đệ tử Hạch tâm, nghiêm túc nói.

Bốn phía cung điện Triệu Phong nhất thời không còn một bóng người. Tất cả mọi người đều đã chuyển dời đến tòa Khiêu chiến đài duy nhất trong lãnh địa đệ tử Ngoại tộc ở phụ cận.

Trên Khiêu chiến đài, Chí Cương Chân Thần cùng Triệu Phong đang đứng đối mặt với nhau.

- Chí Cương Chân Thần thân mang huyết mạch Thuần Nguyên, có thể đem lực lượng huyết mạch tác dụng lên trên Thần lực, gia tăng cường độ của Thần lực. Mặt khác công pháp hấn tu luyện cũng là công pháp

đặc thù có thể ngưng luyện Thần lực, Chân Thần Ngũ giai bình thường chiến đấu với hắn, trong nháy mắt giao thủ sẽ liền rơi xuống hạ phong!

Một gã đệ tử tương đối hiểu rõ về Chí Cương Chân Thần mỉm cười nói.

- Tuy rằng thiên tư Triệu Phong hơn người, có thể chứng đạo Thần vị Ngũ giai, nhưng cũng không thể nào là đối thủ của Chí Cương Chân Thần!

Một gã đệ tử Nội tộc đưa ra kết luận.

- Người vừa mới đột phá đến Chân Thần Ngũ giai, căn bản không phải là đối thủ của ta!

Chí Cương Chân Thần mỉm cười nói. Có thể đánh bại một vị thiên tài tuyệt đỉnh như vậy, trong lòng hắn tràn ngập cảm giác thành tựu.

- Nói nhiều vô ích!

Triệu Phong lạnh lùng liếc nhìn một cái, khinh thường nói.

- Hừ! Để cho người kiến thức một chút Thần lực của ta!

Chí Cương Chân Thần có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng. Trong thân thể hắn đột nhiên bộc phát ra một cỗ Thần lực vô cùng cường hãn. Từng đạo từng dải Thần lực tinh bạch giống như thực chất, thậm chí ngay cả hoa văn trên dải Thần lực cũng đều có thể thấy được rõ ràng.

Đồng thời, Chí Cương Chân Thần trực tiếp thôi động lực lượng huyết mạch. Xung quanh tầng Thần lực kia nhất thời dâng lên một tia hồng sắc nhàn nhạt, khí tức lại tăng lên thêm vài phần.

- Trời ạ! Công pháp của Chí Cương Chân Thần lại tiến thêm một tầng nữa, phối hợp với lực lượng huyết mạch của hắn, Thần lực đã vô hạn tiếp cận Lục giai rồi!

- Haizzz... Xem ra Triệu Phong đã không có hy vọng gì nữa rồi! Bất quá sau này Triệu Phong nhất định có thể rất nhanh đuổi kịp và vượt qua Chí Cương Chân Thần!

Không ít đệ tử xung quanh không khỏi cảm thấy đáng tiếc cho Triệu Phong. Nếu như Triệu Phong tùy tiện đối chiến với một gã Chân Thần Ngũ giai nào khác, hắn cũng sẽ không đến mức quá mất mặt như hiện tại.

Oanh!

Chí Cương Chân Thần vung tay lên, đạo Thần lực hồng sắc giống như thực chất, nhanh như tia chớp bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Thần lực!

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Trước khi đột phá Thần vị, cường độ Thần lực của hắn cũng đã không ai bằng. Cũng không biết hiện tại cường độ Thần lực của hắn có thể hơn được Chí Cương Chân Thần hay không?

Thủ chưởng Triệu Phong vung lên, một đạo Thần lực thuần khiết như đao nhận tinh bạch bắn thẳng ra.

Oanh phanh!

Công kích do hai người dùng Thần lực thuần túy phát động va chạm mạnh với nhau.

- Ha ha... người vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai, Thần lực của người ở trước mặt ta căn bản không chịu nổi một kích!

Chí Cương Chân Thần nhìn thấy Triệu Phong chỉ vận dụng Thần lực công kích, nhất thời cười lớn khinh thường. Thế nhưng hắn vừa mới dứt lời, trong đám bụi mù bạo tạc kia chợt bay vọt ra một đạo quang hoa Thần lực tinh bạch.

Đạo Thần lực như đao phong bạch sắc kia, chính là bay thẳng về phía hắn!

- Làm sao có thể?

Thần sắc Chí Cương Chân Thần nhất thời ngừng trệ, vận chuyển Thần lực cố gắng đón đỡ uy năng còn dư lại của đạo Thần lực này.

Mà những kẻ quan chiến xung quanh nhất thời cũng ngây ngẩn cả người. Kết quả như thế này, bọn chúng ngàn vạn lần cũng không nghĩ tới.

- Không! Điều này không có khả năng!

Sắc mặt Chí Cương Chân Thần dữ tợn, mang theo Thần lực khổng lồ hạo hạo dâng dâng, trực tiếp phóng thẳng về phía Triệu Phong. Lần này, Chí Cương Chân Thần không dám khinh thường Triệu Phong nữa, trực tiếp thi triển ra chiến kỹ, hơn nữa còn vận dụng lực lượng Áo nghĩa.

- Người quá yếu!

Trong miệng Triệu Phong thốt ra mấy chữ, khiến cho Chí Cương Chân Thần thiếu chút nữa lâm vào điên cuồng.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên bạo xạ thẳng tới. Đồng thời một cỗ quang hoa lôi đình ngũ sắc cũng chậm rãi từ trong cơ thể hắn cuộn cuộn lao ra. Cả người hắn giống hệt như một đầu Lôi Long ngũ sắc rít gào lao tới.

Ầm ầm!

Một đầu quang hoa lôi đình ngũ sắc, xuyên toa thẳng qua thân thể Chí Cương Chân Thần. Tầng Thần lực bốn phía xung quanh Chí Cương Chân Thần trực tiếp bị phá hủy sạch sẽ. Thân thể hắn cũng cháy đen một mảnh, ngã rạp trên mặt đất.

Hít...

Mặt đất cùng không trung đều tĩnh mịch một mảnh!

Một chiêu đánh bại Chí Cương Chân Thần! Đây là chuyện một người vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai có thể làm được sao?

Đám Đệ tử Hạch tâm từng tên từng tên liên tục lắc đầu, không thể tin nổi.

- Không có khả năng!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa kia cũng tràn ngập khiếp sợ.

- Thật mạnh! Thật là đẹp trai a!

Mà một vài nữ đệ tử nhất thời bị biểu hiện của Triệu Phong khiến ê hoặc.

- Quá yếu!

Triệu Phong nhẹ giọng nói.

Một câu nói này rơi vào trong tai đám người dưới đài, nhất thời bạo khởi lên một tràng chấn động kinh thiên. Đặc biệt những kẻ từng nhằm vào Triệu Phong, hiện tại lại không dám đắc tội với hắn, từng tên từng tên đều nghiêng rằng nghiêng lợi, cả người run rẩy.

Trên không trung, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc cũng vô cùng chấn động.

- Làm sao có thể mạnh như vậy? Lẽ nào hắn đã ở trong không gian kia triệt để củng cố tu vi cảnh giới của mình?

- Nhất định là như vậy! Triệu Phong này tu luyện công pháp cực kỳ đặc thù, Thần lực cũng cực kỳ cường đại, hơn nữa Thần thai hắn hấp thụ nặn lại ổn định kiên cố vô cùng...

Mấy gã Cổ Thần Linh Tộc đều rất tán thán đối với Triệu Phong, càng nhìn càng thuận mắt.

Trong lòng một vài gã Cổ Thần trong đó bỗng nhiên xuất hiện một ý nghĩ, muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ!

1260. Chương 1257: Cùng Tiến Lên

Biểu hiện của Triệu Phong thật sự khiến cho người ta khiếp sợ. Trên không trung, đã có mấy gã Cổ Thần muốn thu hắn làm đồ đệ. Dù sao Triệu Phong có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, chứng minh với thiên phú và tiềm lực của hắn, ngày sau đạt tới Chân Thần Cửu giai nhất định sẽ không có bất kỳ vấn đề gì. Hơn nữa, nếu như số mệnh tốt, Triệu Phong thậm chí còn có khả năng đột phá cực hạn của Chân Thần, đạt tới cảnh giới Thần Chủ!

Đến lúc đó, thân là sư tôn của Triệu Phong, nhất định sẽ có thể thu được ích lợi cùng vinh quang thật lớn. Âm ỉm!

Giữa không trung, nguyên khí thiên địa đột nhiên cuộn cuộn rít gào. Một đạo hư ảnh lão giả cao tới trăm trượng, quanh quẩn trong một mảnh thần huy bạch tinh đột nhiên xuất hiện.

Tất cả mọi thành viên bên dưới nhất thời cảm giác được một cỗ áp lực vô hình khủng bố.

- Cường giả Cổ Thần! Trưởng lão!

Sắc mặt đám đệ tử bên dưới nhất thời lộ ra thần sắc sùng kính. Đám Đệ tử Hạch tâm cũng cung kính cúi đầu hành lễ.

Bọn họ cũng đã sớm biết, Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Chân Thần Ngũ giai, nhất định sẽ dẫn tới cường giả Cổ Thần trong tộc. Cho nên vị cường giả Cổ Thần này xuất hiện, cũng không khiến cho bọn họ quá mức ngạc nhiên.

- Không biết Trưởng lão có gì phân phó?

Triệu Phong mỉm cười nói. Kỳ thật Tả Mâu của hắn đã sớm phát hiện ra đám Cổ Thần Linh Tộc đang ẩn nấp trên thiên không.

- Người nguyên ý làm đệ tử thân truyền của lão phu không?

Gã Trưởng lão Cổ Thần này mỉm cười hỏi. Mà sắc mặt những Cổ Thần Linh Tộc khác chung quanh hắn lại đột nhiên thay đổi, trong lòng cũng có chút hồi hận. Không ngờ lại để cho lão gia hỏa này ra tay trước.

- Cổ Thần thu đồ đệ, đệ tử thân truyền!

Phía dưới nhất thời rung động một mảnh.

Cường giả Cổ Thần đích thân thu đồ đệ, vốn đã là chuyện tình cực kỳ quang vinh. Mà ý tứ của đệ tử thân truyền chính là vị cường giả Cổ Thần này nhất định sẽ đem tất cả y bát của chính mình toàn bộ truyền thụ cho Triệu Phong!

Ánh mắt vô số đệ tử nhìn về phía Triệu Phong đều hiện lên vẻ nóng bỏng cùng ghen tỵ.

- Trưởng lão, thật sự xin lỗi! Hiện tại ta vẫn còn muốn luận bàn một phen với các vị đồng môn trong tộc!

Triệu Phong mỉm cười nói, thần sắc cực kỳ bình thản, không có bất kỳ chút áy náy nào.

- Hắn cự tuyệt?

Ánh mắt rất nhiều đệ tử xung quanh nhìn về phía Triệu Phong tràn ngập vẻ kinh ngạc! Ai cũng không nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại cự tuyệt trở thành đệ tử thân truyền một vị cường giả Cổ Thần một cách trực tiếp như vậy!

Trong Thần vực Man Hoang, ngoại trừ cường giả Thần Chủ vẫn luôn không hỏi thế sự ra, cường giả Cổ Thần căn bản chính là cường giả đỉnh cao tọa trấn một phương, đảm đương một phía. Có thể trở thành đệ tử thân truyền của một cường giả Cổ Thần, cái này không biết là chuyện tình tha thiết ước mơ của bao nhiêu cường giả Chuẩn Thần, Chân Thần?

Nhưng mà, không ngờ Triệu Phong lại quả quyết cự tuyệt!

- Ân! Người cứ việc luận bàn trước, thuận tiện suy nghĩ một chút a!

Cực kỳ kiểm thấy, vị cường giả Cổ Thần trên không trung kia cũng không có chút mất hứng nào. Đạo hư ảnh trên không trung đột nhiên tiêu tán, tất cả khôi phục lại như thường.

- Thật là giáo hoạt a! May mà tiểu tử kia không đồng ý!

Trong lòng đám cường giả Cổ Thần Linh Tộc còn lại đều cảm thấy có chút may mắn. Chỉ cần Triệu Phong không đồng ý nhận lời làm đồ đệ của gã Cổ Thần kia, như vậy bọn họ sẽ còn một vài hy vọng.

Trên Khiêu chiến đài, thần sắc Triệu Phong vẫn như cũ bình tĩnh tự nhiên. Trước đây, đám Cổ Thần Linh Tộc ép buộc hắn phải thỏa hiệp, chấp nhận rời khỏi Triệu Vũ Phi. Mà hiện tại, Cổ Thần Linh Tộc lại muốn thu hắn làm đồ đệ tử thân truyền. Cho dù Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, đối phương cũng không hề tức giận. Sự tương phản mãnh liệt như vậy, khiến cho Triệu Phong cũng có chút không quen.

Đương nhiên, sở dĩ Triệu Phong cự tuyệt, quả thật trong lòng hắn cũng đang muốn tiếp tục luận bàn một chút. Thoảng cái đột phá một hơi đến Cổ Thần thất giai, thực lực của hắn một lần tăng trưởng quá lớn, dẫn đến hắn vẫn chưa thể chứng khống cổ lực lượng này một cách như ý. Cho nên hắn mới hạ thấp cảnh giới, thông qua luận bàn với cường giả cùng giai, chậm rãi cảm ngộ cảnh giới lực lượng của mình.

Hơn nữa, đám Đồ tử Hạch tâm này liên hợp lại, khiêu khích chính mình, khởi xướng thư khiêu chiến, làm sao Triệu Phong có thể buông tha cho bọn chúng dễ dàng như vậy.

Bất quá quan trọng hơn chính là, bản thân Triệu Phong cũng đã là Cổ Thần Thất giai. Lão giả kia, không có tư cách làm sư phụ của hắn!

- Hừ! Để ta lên!

- Để ta lên đánh bại ngươi!

Đúng lúc này, xung quanh Khiêu chiến đài chợt nhảy ra bốn đạo nhân ảnh. Tất cả bốn người này đều là người muốn khiêu chiến Triệu Phong.

Phanh!

Đạo nhân ảnh hồng sắc dẫn đầu nhảy lên Khiêu chiến đài, khiến cho Khiêu chiến đài khẽ rung lên một trận.

- Đồ tử Hạch tâm Linh Tộc, Nộ Cực Chân Thần!

Gã nam tử vóc người hùng tráng, trên thân thể có một tầng hoa văn sóng biển hồng sắc này trực tiếp báo ra danh hào.

- Không ngờ lại là Nộ Cực Chân Thần!

- Nộ Cực Chân Thần này, khoảng thời gian gần đây vẫn luôn bế quan tu luyện, không hỏi ngoại sự. Nhưng rất lâu trước đây hắn đã đạt tới Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong...

Mỗi một gã Đồ tử Hạch tâm đều không phải là hạng người vô danh. Uy danh của Nộ Cực Chân Thần này cũng không nhỏ.

Triệu Phong không thềm để ý, khẽ gật đầu. Trong những bức thư khiêu chiến ở đây, tựa hồ không có bóng dáng của Nộ Cực Chân Thần.

- Lại dám không đếm xỉa đến ta như vậy!

Về mặt Nộ Cực Chân Thần chủ động thỉnh chiến đấu kia phần nộ, song quyền nắm chặt. Hắn đã bế quan nhiều năm, uy danh sớm không bằng trước đây nữa. Lần này xuất quan, hắn chính là nghĩ muốn tìm một cái cơ hội, trọng chấn lại thanh uy. Mà vừa vặn Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, trở thành tồn tại nổi bật nhất toàn bộ Linh Tộc.

- Nộ Hải Thao Thiên!

Toàn thân Nộ Cực Chân Thần phiếm động quang mang sóng biển hồng sắc, đám sóng biển kinh thiên kia dâng trào mãnh liệt, lại còn tản mát ra khí tức nóng bức dị thường. Mà khí thể của Nộ Cực Chân Thần cũng tại thời khắc này cấp tốc dâng lên, đánh vỡ rào cản tu vi, mơ hồ chạm tới cảnh giới Lục giai.

- Nộ Hải Thao Thiên! Bí pháp huyết mạch của chủng tộc Nộ Cực Chân Thần, có thể tăng lên các phương diện năng lực trên diện rộng, đồng thời khiến cho uy năng chiêu thức công kích càng có thêm lực bộc phát cùng lực phá hoại...

- Nộ Cực Chân Thần đã là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, sau khi thôi động bí pháp huyết mạch, mơ hồ đạt tới Chân Thần Lục giai!

Tâm thần không ít đám người quan chiến xung quanh nhất thời kinh hãi.

- Thực lực người này không tệ, lực công kích bạo phát mạnh mẽ, lực phá hoại cực lớn! Đúng lúc có thể thử nghiệm thể phách phòng ngự của ta!

Triệu Phong thoáng chút hứng thú liếc mắt quan sát Nộ Cực Chân Thần.

Kim Khôn Thánh Lôi Thể cảnh giới viên mãn đã có thể chống lại Chân Thần Tứ giai, miễn dịch công kích của Chân Thần Tam giai. Hiện tại hắn đã đột phá tới Cổ Thần, không biết ưu thế thể phách phòng ngự có còn hay không?

Vù vù vù!

Hồng quang trong mắt Nộ Cực Chân Thần đại thịnh, xung quanh thân thể sóng biển cuộn cuộn liên tục, giống hệt một vị Hải Thần trong hải dương xích sắc, cường thế ngạo nghễ, công kích thẳng về phía Triệu Phong. Trong lúc nhất thời, trên toàn bộ Khiêu chiến đài tràn ngập hồng lãng ngập trời, khí tức Chân Thần cường đại nóng bỏng, khiến cho sắc mặt rất nhiều Chân Thần Ngũ giai dưới đài nhất thời động dung.

- Triệu huynh đệ!

Thần sắc Phan Hạo có chút lo lắng, lại có chút chờ mong. Vừa rồi Triệu Phong có thể dễ dàng giải quyết Chí Cương Chân Thần, hẳn cũng sẽ không đơn giản thua bởi Nộ Cực Chân Thần mới đúng.

- Hừ! Tuy rằng Thần lực của người cường đại, nhưng mà huyết mạch lại bình thường, càng không có bí pháp cường đại!

Nộ Cực Chân Thần hừ lạnh một tiếng, phảng phất giống như một trận chiến này, hắn đã giành được thắng lợi.

- Ngũ giai Đỉnh phong sao?

Triệu Phong bình thản nói. Một câu nói này của hắn khiến cho tất cả mọi người có chút không giải thích được.

Thế nhưng sau một khắc, một cỗ quang vụ lôi điện ngũ sắc từ trên người Triệu Phong tản ra, xông thẳng lên không trung. Khí thế của hắn cũng theo đó mà tăng trưởng. Khí tức Thần thai trong cơ thể Triệu Phong tản ra cũng đã đạt tới Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Vù vù vù!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển lực lượng thể phách, giống như một tòa lôi sơn ngũ sắc, đứng sừng sững trên Khiêu chiến đài, thể hiện ra một loại cảm giác vĩnh viễn không cách nào rung chuyển nổi.

- Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Sắc mặt Nộ Cực Chân Thần đột nhiên thay đổi, kinh hãi tất tiếng. Triệu Phong trùng kích Thần vị, không ngờ lại trùng kích đến Ngũ giai Đỉnh phong! Mà giờ phút này, đã không cho phép hắn lui bước nữa.

Ừng ừng!

Đạo sóng to gió lớn hồng sắc kia giống như một đầu Mãnh thú Hồng Hoang khổng lồ, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

Sau một khắc, Nộ Cực Chân Thần gần như đã thiêu đốt lực lượng huyết mạch. Trên đạo kinh đào xích sắc hạo hạo dâng dâng kia lao ra từng tia từng tia diễm miêu huyết hồng sắc. Thân thể Nộ Cực Chân Thần cũng dung nhập vào trong hải khiêu xích sắc kia, hóa thành một con Xích Hải Cự Thú, nghiền áp về phía Triệu Phong.

Ừng ừng!

Cả tòa Khiêu chiến đài nhất thời bắt đầu rung động. Nơi này dù sao cũng là Khiêu chiến đài của đệ tử Ngoại tộc, mà hiện tại lại là hai gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong đang đối chiến.

Dưới đài, tất cả mọi người ngay cả hô hấp cũng đều đình chỉ, nhãn mâu thẳng tắp nhìn chăm chăm tại trung tâm Khiêu chiến đài.

Chỉ thấy Nộ Cực Chân Thần mang theo khí thế kinh thiên, trực tiếp đụng thẳng lên người Triệu Phong. Một màn kinh người xảy ra!

Khanh rầm!

Nộ Cực Chân Thần phẳng phất như đụng vào một tòa lõi sơn kim chúc khổng lồ. Thân thể phốc phốc phốc liên tục lùi về phía sau ba bước.

- Làm sao có thể?

Khóe miệng Nộ Cực Chân Thần tràn ra một tia máu tươi, thân thể khẽ run lên, ánh mắt lộ ra thần sắc sợ hãi. Vừa rồi, hắn đã dốc hết thủ đoạn cả người, phát động tiến công mãnh liệt nhất về phía Triệu Phong. Mà Triệu Phong chỉ bằng vào phòng ngự thể phách, trái lại còn khiến cho hắn bị chấn thương.

- Công kích của người, quá yếu!

Thân hình Triệu Phong bỗng nhiên khẽ động, tiếp cận Nộ Cực Chân Thần đã tới một cước.

Phác!

Nộ Cực Chân Thần bị Triệu Phong trực tiếp đá văng xuống Khiêu chiến đài, té ngã cực kỳ chật vật.

- Người!

Nộ Cực Chân Thần cực kỳ xấu hổ và giận dữ, muốn nói cái gì, nhưng chung quy cũng không thể nói ra.

- Là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong! Không ngờ Triệu Phong lại trùng kích đến Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong! Hơn nữa lại còn đánh bại Nộ Cực Chân Thần!

- Thật càn rỡ! Lại còn nói công kích của Nộ Cực Chân Thần quá yếu!

Đám đệ tử quan chiến xung quanh, hoặc là vô cùng kích động, hoặc là phẫn hận tức giận.

- Thảo nào có thể đánh bại ta đơn giản như vậy! Thì ra đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong!

Chí Cương Chân Thần vừa rồi thua dưới tay Triệu Phong, lúc này cũng tự tìm cho chính mình một cái cớ.

- Đã là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

Giờ phút này, trái tim Trương Vũ Đồng cũng hung hăng chấn động một trận. Hắn có chút hối hận, hối hận những chuyện trước đây chính mình đã làm với Triệu Phong.

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần lại càng cực kỳ đặc sắc.

Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, tuy rằng vẫn là Chân Thần Ngũ giai, nhưng đã có thể chứng minh tiềm lực cùng thiên phú của Triệu Phong mơ hồ đã vượt qua bộ phận Chuẩn Thần Thiên kiều mạnh nhất của các Thánh địa.

Thần sắc của ba người Sinh Mệnh Thánh Địa kia cũng ngưng trọng vô cùng.

- Vừa rồi không phải còn có mấy người vớ vẩn muốn đánh một trận với ta sao?

Triệu Phong cười lớn, hỏi. Về mặt của hắn thần nhiên, chấp tay đứng thẳng trên đài, mang theo một tia ánh mắt nghiền ngẫm, đảo quét một vòng phía dưới.

Ba người còn lại vừa rồi vớ vẩn khiêu chiến Triệu Phong, lập tức cúi đầu xuống, ẩn nấp vào trong đám người. Lực phòng ngự của Triệu Phong quá mức khủng bố, ngay cả Nộ Cực Chân Thần cũng không có cách nào công kích nổi hắn, bọn chúng lại càng bất lực.

- Ta cho các người một cơ hội, cùng tiến lên hết! Như thế nào?

Đúng lúc này, Triệu Phong cười lớn trêu tức.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này thật quá phách lối, không ngờ lại để chúng ta cùng tiến lên!

Một gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong sắc mặt đỏ bừng, phẫn nộ nói.

Đám người dưới đài cũng bị những lời này của Triệu Phong dọa cho không nhẹ. Ba người vừa rồi kia, cũng đều là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong giống như Nộ Cực Chân Thần. Không ngờ Triệu Phong lại bảo bọn chúng cùng nhau tiến lên! Cái này cũng quá lớn lối rồi!

- Vũ Phi, người làm sao lại tìm được một nam nhân ưu tú như vậy chứ?

Thân thể xinh đẹp của Khổng Diệp bắt đầu lắc lư, trong mắt không chút nào che giấu vẻ hâm mộ. Trên gương mặt trắng như tuyết của Triệu Vũ Phi nhất thời dâng lên hai đóa đỏ ửng.

- Đi! Cùng nhau tiến lên!

Ba người còn lại vừa rồi chuẩn bị khiêu chiến Triệu Phong tiến hành truyền âm với nhau. Câu nói kia của Triệu Phong quả thật quá mức kiêu ngạo rồi! Nếu như bọn chúng không dám lên, như vậy sau này còn có mặt mũi gì ở lại Linh Tộc?

Hơn nữa, Triệu Phong chỉ là thể phách phòng ngự mạnh mẽ, chỉ cần ba người bọn họ không cận thân mạnh mẽ đối kháng với hắn, liền có thể bảo đảm không thất bại. Nếu như có thể chế trụ được Triệu Phong, sau đó chậm rãi hao tổn hắn đến mức sức cùng lực kiệt, thắng lợi ngược lại liền chính là bọn chúng!

Sưu! Sưu! Sưu!

Nhất thời, ba đạo nhân ảnh liền phóng thẳng lên, đáp xuống trên Khiêu chiến đài. Cả ba người đều là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong!

- Triệu Phong, là chính người yêu cầu chúng ta cùng tiến lên a! Chúng ta chỉ thỏa mãn yêu cầu của người mà thôi!

Một gã thanh niên gầy trơ xương, trên da có thật nhiều đốm đen lấm tấm trong ba người lạnh lùng nói.

1261. Chương 1258: Điều Quá Yêu

- Triệu Phong, là chính người yêu cầu chúng ta cùng tiến lên a! Chúng ta chỉ thỏa mãn yêu cầu của người mà thôi!

Một gã thanh niên gầy trơ xương, trên da có thật nhiều đốm đen lấm tấm trong ba người lạnh lùng nói.

Ba người bọn họ liền thủ đối phó một gã Chân Thần cùng giai, chuyện này truyền đi cũng sẽ khiến cho danh tiếng của bọn chúng bị tổn hại. Cho nên trước khi khai chiến, hắn một lần nữa cường điệu, là chính mệnh Triệu Phong yêu cầu ba người bọn hắn cùng tiến lên.

- Không thể nào! Triệu Phong thật sự muốn một mình khiêu chiến với ba cường giả Chân Thần cùng giai sao? Hắn chỉ vừa mới chứng đạo Thần vị a...

Đại đa số đám người dưới đài đều cho rằng Triệu Phong có chút quá tự đại rồi.

Triệu Phong nhìn ba người trước mắt, khóe miệng thủy chung mang theo một tia mỉm cười nghiền ngẫm.

- Lên!

Gã thanh niên làn da có nhiều đốm đen lấm tấm kia khẽ quát một tiếng. Hắn đã sớm không quen nhìn bộ dáng ung dung mà lại kiêu ngạo kia của Triệu Phong.

Oanh! Oanh! Oanh!

Ba cỗ khí tức Thần lực kinh thiên trực tiếp bộc phát ra. Ba người cũng không vội vã tiến công Triệu Phong, mà là luôn duy trì một đoạn khoảng cách với Triệu Phong, thi triển công kích cự ly xa.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong đứng thẳng tại trung tâm Khiêu chiến đài, giống như một tòa lôi sơn ngũ sắc lù lù bất động. Tất cả công kích của ba cường giả cùng giai đánh lên trên người hắn cũng đều không thể tạo thành nửa điểm thương tổn gì.

- Thế phách thật mạnh!

Ánh mắt ba người kinh hãi nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Các người cũng chỉ có chút năng lực đó thôi sao?

Triệu Phong nhún nhún vai, phảng phất như những công kích vừa rồi chỉ là đang gãi ngứa cho hắn mà thôi.

- Tiểu tử này...

Ba người đang đối chiến với Triệu Phong, mỗi người đều nghiêng rằng nghiêng lợi, cực kỳ phần hận. Cả ba người trao đổi với nhau một phen, quyết định thi triển ra một vài tuyệt chiêu, chèn ép một chút khí điểm của Triệu Phong.

- Hắc Ma Động!

- Loạn Tinh Chuy!

- Thiên Nguyên Thần Trảm!

Ba gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong trực tiếp thi triển ra tuyệt chiêu áp đáy hòm, năng lượng phong bạo ngập trời kinh khủng kia hầu như bao phủ toàn bộ Khiêu chiến đài.

- Chút tài mọn!

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt cười lạnh một tiếng.

Vù vù vù!

Trên thân thể của hắn, nhất thời nổ rộ quang mang lực lượng Lôi Điện ngũ sắc chói mắt. Chỉ thấy, một phiến lĩnh vực không gian lôi đình ngũ sắc lấy Triệu Phong làm trung tâm, thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Tất cả những lực lượng khác bên trong phiến không gian lĩnh vực này, nhất thời liền bị Ngũ Hành Lôi Kiếp mạnh mẽ oanh áp. Theo phiến lĩnh vực lôi đình ngũ sắc này mở rộng, tất cả lực lượng mà ba gã thanh niên kia phóng thích ra đều bị phá hủy sạch sẽ! Đồng thời, ba gã thanh niên kia thân ở trong phiến lĩnh vực không gian này còn gặp phải lực lượng Lôi kiếp áp bách vô cùng, toàn thân gặp phải áp chế thật lớn.

Đây là chiêu thức mới mà sau khi Triệu Phong đột phá Cổ Thần, đem hai môn công pháp viên mãn dung hợp lại với nhau, thổi diễn ra, Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực!

- Cút xuống đi!

Triệu Phong thân ở trung tâm Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, đột nhiên quát lớn một tiếng. Toàn bộ lôi điện ngũ sắc bên trong lĩnh vực nhất thời điên cuồng loạn vũ.

Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!

Ba gã thanh niên kia gặp phải lực phách Lôi kiếp áp bách oanh tạc, trực tiếp bị đánh bay ra khỏi Khiêu chiến đài.

- Làm sao có thể?

Sau khi bị oanh xuống đài, ba gã thanh niên kia vẫn còn bộ dáng không thể tin nổi.

- Thất bại!

Toàn bộ những kẻ quan chiến xung quanh đều kinh ngạc ngây người tại chỗ, trong đầu trống rỗng.

Ba gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong cũng không làm gì được Triệu Phong sao?

- Không thể tin nổi!

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong, thở dài nói.

Trên bầu trời, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc lại càng hưng phấn vô cùng, trong lòng quyết định, bất luận thế nào cũng phải giữ Triệu Phong ở lại Linh Tộc.

Nhìn thấy Triệu Phong cường thế chói mắt như vậy, trong lòng những Đệ tử Hạch tâm từng khởi xướng thư khiêu chiến với Triệu Phong, nhất thời có chút hối hận. Nhưng mà thư khiêu chiến của bọn họ đang ở trong tay Triệu Phong, có muốn chiến đấu hay không, hiện tại đã là do Triệu Phong quyết định!

- Triệu Phong, ngay cả Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong cũng không phải là đối thủ của ngươi, cứ để cho ta lên luận bàn một chút với ngươi đi! Như thế nào?

Đúng lúc này, trong đám người, Trương Vũ Đồng đột nhiên đi ra. Thay vì để cho đám thùng cơm kia đối chiến với Triệu Phong, thối phồng uy phong của Triệu Phong, còn không bằng để cho hắn trực tiếp lên sân khấu, cắt ngang lần phong ba khiêu chiến này đi.

- Trương huynh!

Mấy người vừa rồi chiến bại nhất thời kinh ngạc nhìn chăm chăm Trương Vũ Đồng.

- Trương Vũ Đồng cũng muốn xuất thủ? Hắn chính là Chân Thần Lục giai mang huyết mạch Linh Tộc a!

Đám đệ tử còn lại xung quanh nhất thời khiếp sợ, không ngừng kinh thán. Không ít nữ đệ tử lại càng kinh ngạc giờ tay che miệng lại.

- Cũng được! Vậy để ta chơi đùa với ngươi một chút a!

Triệu Phong vẫn như cũ mang theo nụ cười nghiền ngẫm, liếc mắt quan sát Trương Vũ Đồng.

Lời này của hắn vừa nói ra, dưới đài lần nữa vang lên một trận thanh âm kinh hô.

Đối mặt với Trương Vũ Đồng thực lực Chân Thần Lục giai, Triệu Phong lại còn nói chơi đùa với ngươi một chút! Giọng điệu này thật giống như, Triệu Phong dùng thân phận cường giả trưởng bối, đáp ứng lời khiêu chiến của một tiểu bối yếu ớt vậy.

- Được! Vậy hãy để chúng ta vui đùa một chút a!

Trong mắt Trương Vũ Đồng lóe lên hàn quang, nhưng vẫn duy trì bộ dáng cười nhạt, leo lên Khiêu chiến đài.

- Ta ghét! Triệu huynh đệ, ngươi muốn làm cái gì a?

Phan Hạo đã không biết phải nói gì nữa rồi. Bản thân Trương Vũ Đồng có huyết mạch Linh Tộc, chiến lực chân chính của hắn cũng không phải là Chân Thần Lục giai bình thường a!

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần cũng trầm xuống. Bọn họ cũng biết, mâu thuẫn giữa Triệu Phong và Trương Vũ Đồng đã không thể dễ dàng hóa giải. Nhưng mà Triệu Phong tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Chân Thần Lục giai Linh Tộc! Đến lúc đó, nếu như Triệu Phong gặp phải nguy hiểm, bọn họ sẽ lập tức xuất thủ, cắt ngang cuộc khiêu chiến.

Đúng lúc này, mấy vị Cổ Thần chợt có cảm ứng, ánh mắt nhất tề nhìn về phía phương xa. Chỉ thấy, một vị lão giả thân hình cao to, khí chất siêu nhiên đang chậm rãi đi tới.

- Tứ Trưởng lão!

Một đám Cổ Thần Linh Tộc bọn Phù Linh Cổ Thần lập tức cung kính hành lễ. Mà vị Tứ Trưởng lão này chỉ khẽ gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía dưới, không nói lời nào.

oOo

Vù vù vù!

Bốn phía thân thể Trương Vũ Đồng tuôn ra một đoàn vụ khí bạch tinh, điên cuồng vũ động. Hắn khẽ vung tay lên, đám vụ khí bạch tinh này tùy ý biến hóa trạng thái, hóa thành các loại hình thái binh khí khác nhau.

Hutu!

Trương Vũ Đồng trực tiếp vọt thẳng về phía Triệu Phong. Các loại binh khí xung quanh thân thể hắn giống như tứ chi của hắn vậy, điều khiển như ý, đều phát động công kích về phía Triệu Phong.

Triệu Phong kích hoạt lực lượng thể phách phòng ngự, va chạm mạnh với Trương Vũ Đồng.

Leng keng! Thành thịnh!

Bốn phía thân thể Triệu Phong liên tục vang ra một vài đạo lôi điện băng tinh.

Thần sắc Trương Vũ Đồng lãnh đạm, uy năng các loại thần binh lợi khí xung quanh thân thể từ từ tăng cường, công kích càng gia tăng mạnh mẽ lên.

- Tốc độ kẻ này cực nhanh, công kích mạnh mẽ, hơn nữa lại am hiểu phòng ngự, rất khó dây dưa!

Sắc mặt Triệu Phong hơi trầm xuống. Thể phách của hắn có chút đỡ không nổi công kích mạnh mẽ của Trương Vũ Đồng. Đối phương là Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, thực lực không phải tầm thường!

Ông!

Triệu Phong không khỏi thôi động một tia lực lượng Tả Mâu. Thoáng chốc, Tả Mâu Triệu Phong dâng lên một cỗ quang trạch mộng huyền. Sau khi thôi động Tả Mâu, lực phản ứng cùng sức phán đoán của Triệu Phong đều cấp tốc dâng lên.

Mà khiến cho Triệu Phong ngạc nhiên chính là, trong lúc hắn tập trung quan sát phương thức công kích của Trương Vũ Đồng, phương pháp tu luyện chiến kỹ mà Trương Vũ Đồng đang thi triển kia cũng không ngừng hiện lên ở trong đầu hắn.

Triệu Phong tin tưởng, đợi sau khi Trương Vũ Đồng hoàn chỉnh thi triển ra môn chiến kỹ này, môn chiến kỹ này cũng sẽ trực tiếp bị hắn cướp đoạt tới tay!

Vù vù vù!

Triệu Phong một bên thể ngộ chiến kỹ của Trương Vũ Đồng, một bên thi triển ra chiến kỹ vừa quan sát được.

- Hửm? Đây là... chiến kỹ của ta!

Thần sắc Trương Vũ Đồng ngưng đọng. Hắn cảm giác công kích của Triệu Phong bỗng nhiên trở nên không giống bình thường. Nhưng mà thần sắc hắn đột nhiên kinh biến, hét lớn một tiếng. Nếu nói Triệu Phong tu luyện chiến kỹ đồng dạng với hắn, hắn tuyệt không tin!

Trải qua giao chiến liên tục, chiến kỹ Triệu Phong sử dụng ra cũng càng thêm có hình có dạng. Hơn nữa, Tả Mâu Triệu Phong lại còn có thể không ngừng hoàn thiện chiến kỹ, khiến cho chiến kỹ này càng thích hợp hơn với chính mình.

Trên trời dưới đất đều là một mảnh tĩnh mịch! Không ai lại nghĩ tới, không ngờ Triệu Phong lại có thể đối kháng tương đương với Chân Thần Lục giai Trương Vũ Đồng!

- Huyết mạch nhân đồng của hắn...

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ gắt gao nhìn chăm chăm Tả Mâu của Triệu Phong. Hắn cảm giác được một cỗ khí tức đồng loại như có như không.

Ầm! Thành thịnh!

Trên Khiêu chiến đài, lôi quang cùng tinh mang rậm rạp chằng chịt đan xen một chỗ.

- Không thể tiếp tục như vậy! Phải nhanh chóng đánh bại hắn!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng khẽ rung động, toàn thân lấp lánh bạch huy chói mắt.

Oanh!

Thân thể hần nhất thời như trở nên thông thấu trong sáng như thủy tinh vậy, toát ra một tầng quang mang bạch tinh huy hoàng chói mắt. Một cỗ uy năng huyết mạch mệnh môn cuộn cuộn khuấy động nguyên khí cả một phiên thiên địa.

- Sử dụng tới huyết mạch Linh Tộc? Xem ra người rất trọng thị ta a! Nếu như ta không toàn lực ứng phó, thật đúng không phải là đối thủ của người!

Đối mặt với Trương Vũ Đồng đã kích phát huyết mạch, chiến lực tăng gấp bội, thân hình Triệu Phong khẽ ngưng đọng lại.

- Hừ!

Trương Vũ Đồng chỉ hừ lạnh một tiếng, không để những lời nói của Triệu Phong vào trong mắt. Theo như hần nghĩ, chính mình đã thôi động huyết mạch Linh Tộc, toàn lực ứng phó, Triệu Phong nhất định sẽ phải thua không thể nghi ngờ.

Nhưng ngay tại lúc này, trên người Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế kinh người.

Rầm rầm!

Từng đạo lôi quang ngũ sắc từ trong thân thể hần lan tràn ra. Thần thai trong cơ thể Triệu Phong nhất thời tản mát ra khí tức Chân Thần Lục giai!

- Đây là... Chân Thần Lục giai!

Trương Vũ Đồng cảm giác đầu óc có chút ngốc trệ, nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Mà đám người bốn phía Khiêu chiến đài, mỗi người đều giống như thảng thốt, ngây ngơ đứng tại chỗ.

Sau khi Triệu Phong đem tu vi đề thăng tới Chân Thần Lục giai, các phương diện năng lực nhất thời thăng cấp tăng vọt.

- Cút xuống đi!

Toàn thân hần hóa thành một đạo quang mang lôi đình, trong nháy mắt đánh thẳng về phía Trương Vũ Đồng.

- Không xong!

Thần sắc Trương Vũ Đồng đột nhiên biến đổi, toàn thân hiện lên quang trạch trong suốt sáng bóng, ngoài mặt làn da phiếm động thủy văn liên y nhàn nhạt.

Oanh! Phanh!

Triệu Phong đánh ra một quyền. Một đạo Thần lực Lôi Điện xuyên thẳng qua thân thể Trương Vũ Đồng, cũng không tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hần. Nhưng mà lực lượng thể phách của Triệu Phong lại cực kỳ cường hãn, một quyền đã đánh bay Trương Vũ Đồng.

Trương Vũ Đồng, thất bại!

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại có tu vi Chân Thần Lục giai!

- Hần nhất định là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

- Thiên tài a! Kỳ tài ngút trời!

Sau một khoảnh khắc tĩnh lặng, xung quanh nhất thời bộc phát ra thanh âm kinh thán đinh tai nhức óc. Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chuyện tình trong truyền thuyết không thể nào chứng thực kia, hiện tại không ngờ lại được bọn chúng chứng kiến tận mắt.

Trương Vũ Đồng nằm dài trên mặt đất, thảm đạm cười lớn! Lần này, hần hoàn toàn thua!

Trên không trung phong vân dừng đọng, mấy gã cường giả Cổ Thần chấn động, kích động cùng cực.

- Đem tất cả mọi chuyện của người này, nói cho ta biết!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc kia trực tiếp nói với một vị Trưởng lão bên cạnh.

Sắc mặt mấy vị cường giả Cổ Thần xung quanh có chút không chịu nổi, khẽ gật đầu, sau đó không dám giấu diếm điều gì, nói ra tất cả mọi chuyện. Thần sắc Tứ Trưởng lão Linh Tộc dần dần trở nên thâm trầm. Đám cường giả Cổ Thần còn lại giống như ngồi trên bàn chông, cúi đầu xuống, thuận một bộ dáng nhận sai.

- Hừ! Sau này hắn sẽ là đệ nhất nhân của Linh Tộc! Ta sẽ đích thân tài bồi hắn!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc hừ lạnh một tiếng. Mấy Trưởng lão Linh Tộc còn lại lập tức vâng vâng dạ dạ gật đầu.

Trên Khiêu chiến đài, trước mặt Triệu Phong phiêu phù từng phong từng thư khiêu chiến.

Dưới đài, sắc mặt không ít Đệ tử Hạch tâm đột nhiên thay đổi. Đáy lòng bọn chúng hồi hận đến cực điểm, trước đây tại sao lại nghe theo kế hoạch của Trương Vũ Đồng, khởi xướng khiêu chiến với Triệu Phong làm gì? Hiện tại, bọn chúng đều không phải là đối thủ của Triệu Phong, lại không dám đắc tội Triệu Phong.

- Quên đi! Đều quá yếu!

Triệu Phong nhìn lướt qua đám thư khiêu chiến trước mặt, ý niệm khẽ nhúc nhích, một đạo lôi quang hiện lên đánh tắt cả đám thư khiêu chiến thành cặn bã.

Thấy đám thư khiêu chiến kia đã bị hủy, trong lòng không ít người đều thở phào nhẹ nhõm. Nhưng mà câu nói kia của Triệu Phong lại như một thanh lợi kiếm, trực tiếp cắm vào tim của bọn chúng, thế nhưng bọn chúng lại đều không thể làm gì.

Phong ba khiêu chiến cuối cùng cũng kết thúc. Mà cái tên Triệu Phong chắc chắn cũng sẽ dương danh Tử Linh Vực, thậm chí toàn bộ Thần vực Man Hoang!

Thời điểm mọi người cho rằng tất cả đều đã kết thúc, thì đột nhiên một đạo thanh âm vang dội chợt truyền ra:

- Triệu Phong, ta cảm thấy rất hứng thú với huyết mạch nhân đồng của ngươi...

Chỉ thấy Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt chậm rãi bước ra.

1262. Chương 1259: Đối Chiến Sinh Mệnh Chi Mâu

Trên không trung, sắc mặt mấy vị Cổ Thần nhất thời ngưng trọng. Mà ánh mắt vị Tứ Trưởng lão Linh Tộc kia lại nhìn chằm chằm trên người Hạ Hầu Vũ.

Vốn dĩ cuộc phong ba khiêu chiến này sắp sửa kết thúc, mà hắn cũng đang chuẩn bị đích thân thu Triệu Phong làm đồ đệ. Thế nhưng lúc này Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt nhảy ra khiêu chiến.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể của Tử Linh Vực. Mà Hạ Hầu Vũ lại càng là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, thực lực Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, thân mang Sinh Mệnh Chi Mâu, so với Trương Vũ Đồng không biết mạnh hơn bao nhiêu lần. Cho dù đã biết Triệu Phong có thể nhiều lần sáng tạo kỳ tích, nhưng đám Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc cũng đều không có có lòng tin với Triệu Phong.

Nhưng Hạ Hầu Vũ lại nói chỉ cảm thấy hứng thú với huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong, muốn so tài một chút, ngoài mặt cũng không biểu hiện ra ác ý gì, đám Trưởng lão Linh Tộc cũng không tiện cự tuyệt.

- Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, Hạ Hầu Vũ!

- Trời ạ! Hạ Hầu Vũ muốn đánh một trận với Triệu Phong sao?

Thần sắc đám đệ tử Linh Tộc xung quanh vô cùng kinh ngạc. Đối với người của Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lòng bọn họ đều có một loại sợ hãi bẩm sinh.

- Đã khiến cho Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa nổi lên chiến ý sao?

Trong đám người, thần sắc Nguyên Long hơi chút phức tạp. Lúc mới ban đầu nhìn thấy Triệu Phong, sâu trong đáy lòng hắn vẫn luôn coi thường Triệu Phong, cho rằng Triệu Phong chỉ là sinh linh hạ đẳng của Không gian Vực ngoại, càng không có huyết mạch Thái Cổ, so với bất kỳ người nào chung quanh hắn đều kém hơn rất nhiều.

Thế nhưng Triệu Phong bỗng nhiên trở nên nổi tiếng, dẫm nát rất nhiều đệ tử Linh Tộc dưới chân, sau đó thể hiện ra thực lực Chân Thần Lục giai, trở thành đệ tử có thiên phú và tiềm lực lớn nhất Linh Tộc. Mà hiện tại, ngay cả Hạ Hầu Vũ, Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng nhận không được khởi xướng khiêu chiến với Triệu Phong!

- Sinh Mệnh Chi Mâu?

Triệu Phong thoáng đánh giá Hạ Hầu Vũ.

Hàn Ngưng Nhi đồng dạng cũng là kẻ có được Sinh Mệnh Chi Mâu, nhưng mà mức độ huyết mạch thức tỉnh so sánh với Hạ Hầu Vũ này, căn bản là chênh lệch một trời một vực. Khác với Hàn Ngưng Nhi, Sinh Mệnh Chi Mâu của Hạ Hầu Vũ là vận dụng trong chiến đấu.

Triệu Phong cũng vô cùng tò mò, năng lực của Sinh Mệnh Chi Mâu sẽ mang đến cho Hạ Hầu Vũ sức chiến đấu như thế nào?

- Cũng được! Những người vừa rồi vẫn chưa đủ để khiến cho ta sử dụng năng lực huyết mạch nhân đồng!

Thần sắc của Triệu Phong trở nên nghiêm túc.

- Cái gì? Huyết mạch nhân đồng của tiểu tử kia...

Trong lòng không ít đệ tử Linh Tộc dưới đài vô cùng chấn động. Hóa ra từ đầu đến giờ, Triệu Phong vẫn chưa sử dụng tới huyết mạch nhân đồng cường đại nhất của hắn.

- Điều đó là không có khả năng!

Những Đệ tử Hạch tâm bị Triệu Phong đánh bại, liệu mạng lác đầu, không muốn thừa nhận điểm này. Thần sắc Trương Vũ Đồng lại càng u ám, nội tâm phần nộ không cam lòng.

Trên bầu trời, đám Cổ Thần Linh Tộc nhất thời cũng lộ ra ánh mắt thâm ý, trở nên mười phần mong đợi trận chiến này.

- Tốt!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ vô cùng phấn chấn. Triệu Phong tự tin như vậy đối với huyết mạch nhân đồng của chính mình, điều này chứng minh năng lực của nó rất không tầm thường, cái này chính hợp với tâm ý của hắn.

Oanh!

Trên thân thể Hạ Hầu Vũ đột nhiên dâng lên một cỗ lực lượng nặng như sơn nhạc. Thân thể hắn nhất thời cất cao vài phần, bề mặt làn da chậm rãi nổi lên một tầng hoa văn nham thạch màu đen. Một cỗ áp lực thể phách nặng như thái sơn đột nhiên hàng lâm trên Khiêu chiến đài.

Cho dù là Triệu Phong, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, toàn thân cũng phải chấn động mạnh, cảm giác được một cỗ áp lực đáng sợ.

Nhưng mà, cái này còn chưa kết thúc...

Ông!

Trong cặp mắt bích lục của Hạ Hầu Vũ nhất thời lấp lánh quang trạch tinh lục, một cỗ lực lượng sinh mệnh bàng bạc nhảy vào trong thể phách của hắn. Dưới cỗ sinh mệnh lực cường đại này xúc tiến, lực lượng thể phách của Hạ Hầu Vũ lại càng cường đại hơn, giống như một ngọn núi cương thiết đứng sừng sững giữa thiên địa.

Bỗng nhiên, ngọn núi cương thiết này chợt động.

Rầm rầm!

Toàn thân Hạ Hầu Vũ giống như một đạo quang mang đen như mực, trong nháy mắt đã phóng đến bên cạnh Triệu Phong.

- Tốc độ thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong cả kinh. Thiên tài Thánh địa quả nhiên không thể coi thường!

Vù vù vù!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thánh Lôی Thể, đồng thời phóng xuất ra Ngũ Hành Lôی Kiếp Vực. Dưới tác dụng của Ngũ Hành Lôی Kiếp Vực, các phương diện của Hạ Hầu Vũ đều gặp phải áp chế nhất định.

Oanh phanh!

Hai người va chạm mạnh với nhau, truyền ra một trận bạo khởi kinh thiên.

- Lực đạo thật khủng khiếp!

Đám người bốn phía cảm thụ được lực đạo trấn áp thiên địa đáng sợ kia trên Khiêu chiến đài, nội tâm chấn động đến cực điểm. Khó có thể tưởng tượng, Triệu Phong đang chính diện chống lại Hạ Hầu Vũ, rốt cuộc phải thừa nhận lực lượng cường đại cỡ nào?

Triệu Phong lùi liên tục về phía sau ba bước, lưu lại ba đạo lõm xuống trên bề mặt Khiêu chiến đài. Xương cốt trong thân thể hắn truyền đến một trận đau nhức, hai cánh tay tức thì bị một quyền của Hạ Hầu Vũ đánh cho gãy xương.

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng Mộc Chi Áo Nghĩa, phối hợp thể chất bất diệt, tiến hành trị liệu khôi phục.

- Không nghĩ tới bên ngoài Thánh địa vẫn còn có người có thể tiếp ta một quyền!

Trong mắt Hạ Hầu Vũ dạt dào chiến ý. Hắn thân là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, tự nhiên là tu luyện công pháp luyện thể đứng đầu nhất. Cộng thêm các loại dược liệu trân quý, còn có Sinh Mệnh Chi Mâu trợ giúp, thành tựu của hắn trên phương diện luyện thể tuyệt đối không tầm thường.

- Kế tiếp, đến phiên ta!

Trong Tả Mâu Triệu Phong hiện lên đạo ngân trạch mộng huyền. Nhất thời, thần sắc Triệu Phong tỉnh táo lại. Tả Mâu của hắn chỉ mới ngưng tụ trên người Hạ Hầu Vũ, liền có thể phân tích ra rất nhiều tin tức. Nhưng mà, Tả Mâu của hắn cũng không phải dùng để phân tích!

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Trong Tả Mâu Triệu Phong bộc phát ra ý chí đồng lực kinh người, đồng thời từ từ diễn biến thành một tòa cung điện mê huyền.

Ở phương xa, ánh mắt bí lục của Hạ Hầu Vũ chợt xuất hiện một tia mê mang. Nhưng mà tại phần hông của hắn, sợi đai lưng thủy tinh như phi thủy kia nhất thời lan tràn ra một trận quang trạch thâm lục sắc, tiến nhập vào trong linh hồn của Hạ Hầu Vũ.

Hưu!

Một đạo lôi quang hiện lên, Triệu Phong tiếp cận Hạ Hầu Vũ, trong ngón trỏ tay phải của hắn tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ rung động thiên địa.

- Xuyên Thiên Chỉ!

Triệu Phong chỉ một cái, trực tiếp điểm lên trước ngực Hạ Hầu Vũ.

- Linh hồn đồng thuật thật mạnh! Cho dù ta có mang trên người Thần khí phòng ngự linh hồn, cũng vẫn bị huyền thuật của hắn ảnh hưởng!

Ngay vào lúc này, hai mắt Hạ Hầu Vũ đã khôi phục lại thanh minh. Hắn lập tức ba động Thần lực, tiến hành tập trung phòng ngự ở địa phương Triệu Phong công kích.

Hưu phốc!

Đạo chỉ lực của Triệu Phong dung hợp lực lượng Thần huyết, ngưng tụ lại một chút, trực tiếp xuyên thủng thể phách cứng rắn của Hạ Hầu Vũ.

- Gây tổn thương cho Hạ Hầu Vũ rồi! Không ngờ công kích của Triệu Phong lại có thể phá vỡ phòng ngự của Hạ Hầu Vũ!

Vô số đệ tử Linh Tộc phía dưới nhất thời kinh hô một trận.

Nhưng mà, sau khi Triệu Phong thực hiện được một kích, liền cấp tốc lui về phía sau, ánh mắt lạnh tĩnh, quan sát Hạ Hầu Vũ.

- Người rất mạnh! Không ngờ lại có thể gây tổn thương cho ta!

Hạ Hầu Vũ không thêm để ý chút nào thương thế trên người, cười ha ha một tiếng. Chỉ thấy vết thương trên thân thể hắn, trong nháy mắt đã khôi phục hoàn toàn. Cho dù một chỉ kia của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Lôi kiếp cùng lực lượng Thần huyết, nhưng cũng không có bao nhiêu tác dụng cả.

Thế nhưng thần sắc Hạ Hầu Vũ nhìn về phía Triệu Phong cũng trở nên vô cùng nghiêm túc. Bởi vì một cái đồng thuật vừa rồi của Triệu Phong đã nói cho hắn biết, đối phương am hiểu công kích linh hồn!

Nếu như nói Hạ Hầu Vũ có chỗ thiếu hụt gì, thì đó chính là phương diện linh hồn!

- Tính mạng thể phách của hắn hòa làm một thể với Sinh Mệnh Chi Mâu, sinh cơ cuộn cuộn không dứt, thân thể cứng như bàn thạch, so với ta tưởng tượng càng mạnh hơn!

Tả Mâu Triệu Phong quan sát tất cả ở trong mắt.

- Ăn một quyền nữa của ta!

Hạ Hầu Vũ vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong. Một quyền này còn chưa hàng lâm, Triệu Phong đã cảm thụ được lực trùng kích khủng bố, hầu như muốn đem hắn đè bẹp xuống luôn.

Nhưng ngay tại lúc này, xung quanh thân thể Triệu Phong, Sinh Mệnh Áo Nghĩa đột nhiên ba động, từng sợi từng sợi dây mây lực sắc cứng cỏi quấn lấy thân thể hắn.

- Dùng Sinh Mệnh Chi Mâu phát động đồng thuật ràng buộc!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Quả nhiên không thể coi thường thiên tài Thánh địa a.

Mất thấy Triệu Phong đã không thể nào thoát thân, sắp bị Hạ Hầu Vũ nghiền ép, thì...

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời lấp lánh vô số đạo lôi quang bạch tinh, một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa, mang theo linh hồn ba động cường đại mạnh mẽ khởi động.

Trải qua một phát đồng thuật vừa rồi, Triệu Phong liền cảm giác được, hiện tại hắn thi triển huyết mạch đồng thuật gần như là hạ bút thành văn, hơn nữa hiệu quả công kích cũng tăng cường mạnh mẽ rất nhiều.

Oanh phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vận vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt vậy, mang theo khí tức linh hồn kinh khủng không gì sánh được, trực tiếp đánh lên vị trí phân đầu Hạ Hầu Vũ.

- A!

Thân hình Hạ Hầu Vũ nhất thời dừng lại, kêu la thảm thiết. Cho dù hắn đã có đề phòng, trên người còn mang theo Bí bảo phòng ngự linh hồn, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi Lôi Kiếp Đồng Diễm của Triệu Phong.

Sau khi thực hiện được một kích, Triệu Phong lập tức tránh thoát, một lần nữa vận chuyển Tả Mâu. Từng cỗ từng cỗ lực lượng linh hồn tuyệt cường liên tục trùng kích lên linh hồn của Hạ Hầu Vũ. Hiện tại hắn phát động một vài đồng thuật nhỏ, đơn giản là thuận phát, không cần trải qua tích súc lực lượng nữa.

Rắc rắc!

Đại lượng phỉ thúy bên hông Hạ Hầu Vũ không chịu nổi công kích linh hồn cuộn cuộn không ngừng của Triệu Phong, đã xuất hiện vài tia vết rách.

- Đây mới là thực lực chân chính của hắc sao?

Một vài đệ tử dưới đài nhất thời ngẩn ngơ tại chỗ. Hạ Hầu Vũ tu vi cao thâm, có được Sinh Mệnh Chi Mâu, còn có Thần khí phòng ngự linh hồn, nhưng dưới linh hồn đồng thuật của Triệu Phong lại là bộ dáng thảm đạm như thế này. Như vậy người bình thường ở trong tay Triệu Phong có thể chống nổi mấy giây?

Ông ơng!

Sinh Mệnh Chi Mâu của Hạ Hầu Vũ bắt đầu điên cuồng vận chuyển. Sinh mệnh lực cường đại kia có thể duy trì tình trạng của hắc ở điều kiện tốt nhất, có một vài hiệu quả nhất định đối với chống lại linh hồn đồng thuật.

Đồng thời, liên tục bị Triệu Phong dùng linh hồn đồng thuật công kích, Hạ Hầu Vũ cũng dần dần có được sức chống cự nhất định.

Bá!

Thân hình Hạ Hầu Vũ bỗng nhiên biến mất tại chỗ. Sau một khắc, Hạ Hầu Vũ trực tiếp xuất hiện ngay trước người Triệu Phong. Sinh Mệnh Chi Mâu của hắc điên cuồng vận chuyển. Sinh mệnh lực cường đại kia giống như một cỗ Sinh Mệnh Hỏa, ở trong cơ thể hắc điên cuồng thiêu đốt.

- Thiên Toái!

Trong thủ chương Hạ Hầu Vũ dần dần tụ tập một đoàn quang huy mặc lục sắc, phát ra lực lượng kinh khủng khiến lòng người run sợ.

- Chiêu thức thật cường đại!

Triệu Phong cảm giác được một cỗ nguy cơ, nếu như bị một chiêu này đánh trúng, hắc không chết cũng phải trọng thương. Xem ra, Hạ Hầu Vũ dự định dùng chiêu này để định thắng bại!

- Thần Mâu Phân Giải!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người Hạ Hầu Vũ, một cỗ ngân trạch mộng huyền đột nhiên bắn thẳng ra.

Chỉ thấy lực lượng sinh cơ bốn phía xung quanh Hạ Hầu Vũ cấp tốc biến mất. Sau đó, sinh cơ bàng bạc trong cơ thể hắc cũng bắt đầu biến mất. Mà tuyệt chiêu hắc vừa mới tụ tập được, uy năng cũng từ từ giảm xuống.

- Cái này... là loại đồng thuật gì vậy?

Hạ Hầu Vũ hoảng sợ tắt tiếng. Hắc bỗng nhiên phát giác sinh cơ trong cơ thể mình đang cấp tốc biến mất. Mà lực lượng sinh mệnh trong Sinh Mệnh Chi Mâu của hắc tuôn ra, không ngờ lại không theo kịp tốc độ biến mất. Nói cách khác, giờ phút này Sinh Mệnh Chi Mâu của hắc đã mất đi tất cả tác dụng. Tuyệt chiêu mà hắc ngưng tụ ra cũng vĩnh viễn không thể nào tụ tập ra lực lượng mạnh nhất được!

- Ha ha...

Triệu Phong mỉm cười. Lúc này tốc độ hắc phân giải quả thật đã nhanh đến không thể tin nổi. Nếu như Hạ Hầu Vũ không có Sinh Mệnh Chi Mâu, tất cả sinh cơ trong cơ thể hắc đã sớm bị Triệu Phong phân giải hoàn tất rồi.

Bỗng nhiên, Triệu Phong chợt đình chỉ Thần Mâu Phân Giải.

- Thần Mâu Phục Chế!

Tả Mâu Triệu Phong phóng ra một đạo quang vụ mộng huyền, bao phủ ở trên người mình. Chỉ thấy, lực lượng sinh mệnh dâng trào vô biên kia, lúc này toàn bộ xuất hiện ở trong cơ thể Triệu Phong. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác lực lượng thể phách của mình chỉ ít đã tăng lên gấp ba lần so với trước đây!

Hưu!

Vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cùng Lôi Chi Áo Nghĩa, trong nháy mắt Triệu Phong đã xuất hiện bên cạnh Hạ Hầu Vũ. Hắn đem tất cả lực lượng sinh mệnh vừa rồi đã phỏng chế, toàn bộ ngưng tụ bên trong Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp.

Ừng ừng!

Một quyền này còn chưa đánh ra, không gian thiên địa đã xuất hiện từng đầu từng đầu Lôi Long dữ tợn rít gào.

- Điều này sao có thể? Lực lượng sinh mệnh trên người người...

Hạ Hầu Vũ không thể nào tin nổi một màn vừa này.

Oanh phanh!

Triệu Phong đánh ra một quyền, một đầu Lôi Long ngũ sắc trắng kiện vô cùng đánh mạnh lên người Hạ Hầu Vũ.

Rắc rắc! Thành thạch!

Phòng ngự trên người Hạ Hầu Vũ bị Triệu Phong đánh nát bấy. Mà thân thể Hạ Hầu Vũ thì bị ném ra xa vài dặm, đập nát bấy một tòa cung điện phía sau.

1263. Chương 1260: Bán Bộ Thần Chủ

Rắc rắc! Thành thạch!

Phòng ngự trên người Hạ Hầu Vũ bị Triệu Phong đánh nát bấy. Mà thân thể Hạ Hầu Vũ thì bị ném ra xa vài dặm, đập nát bấy một tòa cung điện phía sau.

Có thể một quyền đánh bay Hạ Hầu Vũ, uy năng một quyền kia của Triệu Phong chỉ ít tiếp cận Cổ Thần!

- Cái này... Kẻ này quá kinh khủng!

Không ít Đệ tử Hạch tâm nuốt nước miếng một cái, trong lòng một trận kinh hãi. Nếu như một quyền kia đánh lên trên người bọn họ, tuyệt đối là hữu tử vô sinh!

- Ngay cả Hạ Hầu Vũ cũng thất bại!

Thần sắc Trương Vũ Đồng càng thêm ảm đạm. Đám đệ tử còn lại thì càng khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng, thốt lên kinh thán. Dù sao Triệu Phong cũng coi như người của Linh Tộc, mà hắn đánh bại thiên tài của Sinh Mệnh Thánh Địa, đây chính là đang mang tới thể diện cho Linh Tộc!

- Vũ Phi, hắn thật là cường đại a! Một quyền đánh bay Hạ Hầu Vũ...

Khổng Địch hưng phấn thét chói tai một trận, khiến cho Triệu Vũ Phi ở một bên bất đắc dĩ phì cười một tiếng.

Trên Khiêu chiến đài, trong lòng Triệu Phong cũng hơi có chút vui vẻ. Sau khi Tả Mâu lộ xác, đây coi như là lần đầu tiên hắn thi triển đồng thuật trong chiến đấu. Hắn phát giác năng lực của Tả Mâu đạt được đề thăng trước giờ chưa từng có. Tất cả đồng thuật trước kia thả ra bắt đầu dễ dàng như thường, mà tiêu hao lại giảm xuống thật lớn. Ngay cả Thần Mâu Phân Giải cùng Thần Mâu Phục Chế, cũng là tùy tùy tiện tiện liền có thể thả ra. Hơn nữa công hiệu quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Ví dụ như Thần Mâu Phân Giải vừa rồi, không cần trải qua phân tích, đã trực tiếp có thể phân giải! Cuối cùng đã phá giải tuyệt chiêu Thiên Toái của Hạ Hầu Vũ, khiến cho hắn không thể nào phát huy ra uy năng chân chính của một chiêu này.

Mà Thần Mâu Phục Chế, Triệu Phong lại càng vận dụng linh hoạt hơn. Trước đây hắn nhiều lắm chỉ có thể phục chế chiêu thức công kích của đối thủ, hiện tại cơ hồ có thể tùy thời tùy chỗ phục chế bất cứ vật phẩm gì. Tựa như vừa rồi, Triệu Phong trực tiếp phục chế lực lượng sinh mệnh Hạ Hầu Vũ thả ra, đem nó thu nạp vào sử dụng.

- Quả nhiên không khiến ta thất vọng!

Triệu Phong mỉm cười.

Lần này Thần Mâu lộ xác, đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, về phần có còn những năng lực khác nữa hay không, tạm thời Triệu Phong chưa có thời gian đào móc ra.

Sư! Sư!

Hai gã đệ tử của Sinh Mệnh Thánh Địa phóng tới bên cạnh Hạ Hầu Vũ.

- Hạ Hầu sư huynh!

Sắc mặt hai gã đệ tử có chút hoảng hốt, ngữ khí run rẩy.

- Không có việc gì!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp đứng lên, vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trong nháy mắt đã chữa trị hoàn hảo thương thế trên người mình.

- Huyết mạch nhân đồng của hắc... gần như đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Hạ Hầu Vũ nhẹ giọng nói, thanh âm có chút kinh hãi.

Nếu chỉ là nhân mâu bình thường, làm sao có thể khiến cho Sinh Mệnh Chi Mâu của hắc không có đất dụng võ chút nào? Hơn nữa Triệu Phong đúng là vận dụng huyết mạch nhân đồng mới có thể đánh bại hắc.

- Không có khả năng! Hạ Hầu sư huynh, điều này sao có thể?

Một gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa lập tức phủ định.

Thần vực Man Hoang có Bát Đại Thần Mâu, phía dưới Bát Đại Thần Mâu chính là huyết mạch hậu duệ. Hậu duệ huyết mạch của Bát Đại Thần Mâu cũng có cực hạn trưởng thành. Cực hạn này chính là Chuẩn Thần Mâu!

Chuẩn Thần Mâu nếu như tiến thêm một bước, đó chính là Thần Mâu! Nhưng mà muốn trở thành Thần Mâu, nhất định phải đánh chết kẻ có được Thần Mâu, cho nên nói cực hạn của hậu duệ huyết mạch Bát Đại Thần Mâu, chính là Chuẩn Thần Mâu!

- Tiểu tử này không phải là hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu, nhân đồng của hắc làm sao có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa thủy chung không thể nào tin nổi.

- Nhân đồng của hắc không chỉ đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, thậm chí ta còn có cảm giác, trong nhân đồng của hắc có một tia khí tức Thần Mâu nữa...

Hạ Hầu Vũ thấp giọng nói. Những lời này chỉ có hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa kia là nghe được.

- Không có khả năng!

Hai người hoảng sợ thốt lên.

- Chúng ta đi!

Hạ Hầu Vũ khẽ nói, sau đó mang theo hai người còn lại trực tiếp rời đi.

o0o

Trên bầu trời, sắc mặt mấy vị Cổ Thần Linh Tộc đã cực kỳ đặc sắc.

- Cấp bậc Chuẩn Thần Mâu sao?

Ánh mắt Tứ Trưởng lão Linh Tộc lộ ra thần sắc suy nghĩ sâu xa.

Bản thân hắc cũng từng nghe nói qua sự phân chia cấp bậc này. Bất quá có thể đạt tới cấp bậc này, chí ít cũng phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu mới đúng! Hắc không phải là hậu duệ của Thần Mâu, căn bản không biết rõ ràng những thứ này, cho nên cũng nghĩ không ra nguyên do.

- Có lẽ hẳn có thể chứng đạo Thần vị Lục giai, có một bộ phận nguyên nhân là bởi vì nhân đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu này!

Tứ Trưởng lão thâm suy đoán.

Bất luận thế nào, Triệu Phong có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chính là đại biểu cho ngày sau hẳn có xác suất cực lớn vẫn đỉnh cảnh giới Thần Chủ bên trên Chân Thần Cửu giai. Thiên tài như vậy, phải ở lại Linh Tộc, đạt được toàn lực tài bồi!

Ngay thời điểm Tứ Trưởng lão chuẩn bị hiện thân, hẳn bỗng nhiên cảm thụ được một cỗ khí tức khiến cho hẳn cũng phải cảm giác có chút đè nén. Đám Cổ Thần Linh Tộc còn lại cũng phát hiện ra cái gì, ánh mắt không khỏi nhìn về phía phương xa.

Chỉ thấy một vị lão giả mái tóc tinh bạch dài chấm đất đang chậm rãi đi tới. Những nơi hắn đi qua, thiên địa một mảnh tĩnh mịch, chỉ có vô số hư mang tinh bạch lấp lánh liên tục. Ngay cả thiên địa đều thể hiện ra một loại cảm giác không chân thật.

- Chuyện gì xảy ra?

Đám đệ tử Linh Tộc phía dưới bỗng nhiên phát hiện phía chân trời xa xa xuất hiện một cỗ năng lượng ba động đáng sợ. Theo cỗ khí tức uy thế kia tiếp cận, bọn chúng cảm giác tất cả lực lượng của mình toàn bộ đều bị cầm cố, không thể nào vận chuyển được chút nào. Giờ phút này, tất cả bọn chúng tựa như đã biến thành người thường vậy!

Tả Mâu Triệu Phong lập tức quét về phía phương xa, nhìn chăm chăm trên người vị lão giả kia. Thời điểm khi hắn nhìn thấy vị lão giả này, Thần lực toàn thân hắn chợt bắt đầu run sợ, phương diện linh hồn cũng áp lực một trận, dường như muốn thần phục vị lão giả này vậy.

- Thật đáng sợ! Người này là ai?

Trong lòng Triệu Phong vô cùng chấn động.

Sưu sưu!

Lão giả mái tóc dài tinh bạch chấm đất còn chưa có hàng lâm, trên thiên không đã có mấy gã Cổ Thần Linh Tộc xuất hiện, nghênh đón.

- Tam Trưởng lão!

- Không nghĩ tới Tam Trưởng lão cũng đã xuất quan!

Thời điểm tất cả các Cổ Thần Linh Tộc, kể cả gã Tứ Trưởng lão, đều nhìn về phía vị Tam Trưởng lão này, trên mặt cũng đều lộ ra vẻ cung kính.

Cấp bậc của Tam Trưởng lão tuy rằng chỉ cao hơn Tứ Trưởng lão một cấp, nhưng mà thực lực của hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, là nhân vật có hy vọng trở thành Thần Chủ!

- Cung nghênh Tam Trưởng lão!

Nghe được thanh âm của đám cao tăng Cổ Thần Linh Tộc, tất cả đệ tử phía dưới nhất thời minh bạch thân phận của vị lão giả này. Bọn chúng căn bản không dám nghĩ tới, chính mình có một ngày có thể nhìn thấy nhân vật khủng bố như vậy.

Mà không ít Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc từng nghe nói qua về chuyện tình của Tam Trưởng lão, cho nên sau khi biết được thân phận của người này, lại càng cực kỳ cung kính.

- Không nghĩ tới ngay cả Tam Trưởng lão cũng tới!

Trong lòng bộ phận Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc nhất thời lo lắng. Bọn họ cũng đều biết, lần này Tam Trưởng lão xuất hiện nhất định là vì Triệu Phong, cho nên bọn chúng mới lo lắng!

- Ta đã biết tất cả mọi chuyện ở nơi này!

Tam Trưởng lão chậm rãi mở miệng, thanh âm cực kỳ bình thản kia truyền đi khắp toàn bộ Linh Tộc, thâm nhập tâm linh tất cả mọi người. Thần thông như thế, khiến cho tất cả mọi người trong Linh Tộc nghe được câu này đều phát ra cảm giác triêu bá từ nội tâm.

Lúc này Tứ Trưởng lão cũng không nói gì. Nếu như Tam Trưởng lão cũng đã đi ra, như vậy hết thảy đều phải nghe theo phân phó của hắn.

Bên ngoài Linh Tộc, Dạ Long Cổ Thần đang ẩn nấp bên trong không gian, trực tiếp bị áp bách chui ra, phun ra một ngụm tiên huyết.

- Bán Bộ Thần Chủ!

Dạ Long Cổ Thần đè nén khí huyết sôi trào, trực tiếp Thuấn di bỏ chạy.

Trên dưới Linh Tộc hoàn toàn tĩnh lặng không một tiếng động, tất cả không gian phẳng phất như đã rơi vào ngưng kết. Chỉ có bốn phía xung quanh Tam Trưởng lão kia, thiên địa liên tục lấp lánh một trận bạch quang hư thực.

- Người chính là Triệu Phong?

Ánh mắt Tam Trưởng lão Linh Tộc kia bỗng nhiên hạ xuống trên người Triệu Phong.

- Phải!

Ánh mắt Triệu Phong nhìn thẳng lại đối phương. Một khắc này, hắn chợt cảm giác toàn bộ phiến thiên địa này như muốn sập xuống vậy. Một cỗ áp lực không gì sánh kịp trùng kích thẳng về phía hắn.

Thậm chí ánh mắt Tam Trưởng lão cũng giống như Tả Đồng của hắn vậy, có thể xem thấu tất cả bí mật trong cơ thể Triệu Phong.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Tả Mâu Triệu Phong chợt truyền ra một trận ầm ập. Một cỗ quang vụ mông huyễn từ trong Không gian Thần Mâu tràn ngập ra, tiến nhập linh hồn của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong cảm giác mình bị khí tức áp bách, trong nháy mắt đã biến mất hơn phân nửa. Mà loại cảm giác toàn thân bị nhìn thấu kia, cũng hoàn toàn biến mất.

Trên bầu trời, cặp mày Tam Trưởng lão Linh Tộc khẽ nhướng lên.

- Người có bằng lòng làm đồ đệ của ta không?

Trên mặt Tam Trưởng lão lộ ra nụ cười nhàn nhạt. Tứ Trưởng lão khẽ cau mày, trong lòng có chút không vui, nhưng lại không dám nói lời nào.

- Lại là thu đồ đệ!

- Tam Trưởng lão Linh Tộc, Bán Bộ Thần Chủ đích thân thu đồ đệ!

Nội tâm tất cả đệ tử Linh Tộc nhất thời sôi trào một trận.

Trước đây, Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời thu đồ đệ của Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc bình thường. Mà hiện tại Tam Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc đã đích thân mở miệng, muốn thu hắn làm đồ đệ!

Không ít Đệ tử Hạch tâm bỗng nhiên có chút sợ hãi Triệu Phong. Nếu như Triệu Phong trở thành đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ, ngày sau hắn nhất định chính là tiểu tổ tông của Linh Tộc, dưới một người, trên vạn người! Cho dù là đệ tử có huyết mạch Linh Tộc cũng không dám có bất kỳ bất kính gì đối với hắn.

Nghe được câu này, trong lòng Triệu Phong dâng lên một tia gợn sóng. Nhưng hắn rất nhanh đã yên tĩnh trở lại.

- Trước đây, lúc ta còn là một đệ tử Ngoại tộc bình thường, chính là đối tượng cho rất nhiều đệ tử Ngoại tộc, Nội tộc, Hạch tâm nhục nhã! Thậm chí ngay cả Trưởng lão Linh Tộc cũng muốn ép bức ta...

Triệu Phong chậm rãi nói.

Lời này vừa nói ra, nội tâm tất cả mọi người trên dưới Linh Tộc nhất thời vô cùng kinh ngạc, mỗi người cũng đều trừng mắt há miệng.

- Tiểu tử kia xảy ra chuyện gì vậy?

Không ít Đệ tử Hạch tâm kinh ngạc thốt lên.

- Tiểu tử này muốn làm gì?

Sắc mặt Cổ Thần hắc bào kia cả kinh, trong lòng có chút lo lắng. Ánh mắt Tam Trưởng lão Linh Tộc cũng hơi lóe lên, tỉ mỉ nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Hiện tại, Tam Trưởng lão lại muốn thu ta làm đồ đệ! Sự tương phản giữa trước và sau thật sự quá lớn, khiến cho ta cảm giác có chút không chân thật! Xin để cho ta bình tĩnh mấy ngày, suy ngẫm một chút!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản, nói.

Trước đây Linh Tộc đối với hắn như vậy, gần như tất cả mọi người đều đứng ở phương diện đối lập với hắn, muốn đuổi hắn ra khỏi Linh Tộc, muốn gia hại hắn. Hiện tại chính mình thể hiện ra thiên phú kinh người trước giờ chưa từng có, bọn chúng mới nghĩ tới mời chào mình, muốn mình hiệu lực cho Linh Tộc. Cái này không khỏi quá tiện nghi rồi!

Mặt khác, chính mình trực tiếp trùng kích đến cảnh giới Cổ Thần, như vậy cảnh giới Thần Chủ bên trên Chân Thần Cửu giai kia, đối với mình mà nói, căn bản không có bất cứ độ khó gì.

Nếu như đem chuyện này tiết lộ ra bên ngoài, không biết có bao nhiêu Thần Vực Thánh Địa đánh nhau sút đầu mẻ trán cũng muốn thu lưu hắn. Mà lúc này Linh Tộc chỉ mới phái ra một gã Bán Bộ Thần Chủ mà thôi! Nói thật lòng, Triệu Phong vẫn cảm thấy người này không xứng làm sư tôn của chính mình!

Lời này của Triệu Phong vừa nói ra, tất cả các đệ tử của Linh Tộc kể cả các Trưởng lão Cổ Thần đều giống như hóa đá vậy, cứng ngắc tại chỗ.

Tuy rằng Triệu Phong nói là muốn suy nghĩ mấy ngày, nhưng mà tất cả mọi người đều biết rõ, Triệu Phong đã cự tuyệt! Cự tuyệt trở thành đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ!

Giờ phút này, không biết có bao nhiêu người muốn nhảy dựng lên chửi chết Triệu Phong. Không ngờ lại cự tuyệt hảo ý của Bán Bộ Thần Chủ, không biết trong đầu hắn đang nghĩ cái gì?

- Vậy, ngươi muốn suy nghĩ bao lâu?

Ánh mắt Tam Trưởng lão ngưng đọng, đột nhiên hỏi.

Trên bầu trời, vô số hư mang bạch tinh điên cuồng cuộn cuộn. Cổ khí tức to lớn phong bế thiên địa kia giống như biển gầm vậy, mạnh mẽ áp bách xuống dưới.

Tất cả đệ tử Linh Tộc phía dưới nhất thời cảm giác được một cỗ lực lượng áp bách khó có thể ngờ nghịch, xương cốt thân thể phảng phất như sắp sửa bị nghiền nát vậy. Linh hồn ý thức của bọn họ gặp phải từng cỗ từng cỗ khủng bố trùng kích, đã sắp sửa không chịu nổi nữa.

1264. Chương 1261: Danh Chấn Tử Linh Vực

Tất cả đệ tử Linh Tộc nhất thời cảm giác được một cỗ lực lượng khó có thể làm trái, thân thể xương cốt phảng phất đều sắp sửa bị nghiền nát, linh hồn ý thức của bọn chúng thừa nhận từng cỗ từng cỗ trùng kích khủng bố, đã sắp sửa chịu không nổi!

Mà áp lực Triệu Phong đang bị, không hề thấp hơn những người khác chút nào. Nếu không phải thể phách của hắn cường hãn, linh hồn ngưng thực, hơn nữa có sự bảo hộ của Thần Mâu, chỉ sợ hiện tại hắn đã thần phục vị Bán Bộ Thần Chủ trước mặt rồi.

- Không sai! Ta cần suy nghĩ vài ngày!

Trong kẽ răng Triệu Phong gian nan rít ra một câu.

Lời này vừa nói ra, trái tim tất cả mọi người ở đây đều băng lãnh một trận. Trong lòng tất cả đệ tử ở đây đều mang Triệu Phong ra mắng vô số lần.

Trên bầu trời, mấy vị Trưởng lão Cổ Thần cũng đã ứa ra mồ hôi lạnh. Triệu Phong chính diện cự tuyệt Bán Bộ Thần Chủ, thậm chí dưới sự áp bách của Bán Bộ Thần Chủ, vẫn như cũ cự tuyệt. Điều này cho dù là Trưởng lão Cổ Thần bọn chúng cũng không dám làm như thế.

Ngay vào lúc này, cổ khí tức áp bức trong thiên địa kia nhất thời bị quét đi sạch sẽ.

- Cho ngươi thời gian ba ngày, sau đó ta sẽ bế quan tu luyện!

Tam Trưởng lão lưu lại một câu nói, sau đó thân ảnh liền biến mất.

Hắn biết rõ, Triệu Phong kỳ thật đã cự tuyệt hắn. Nhưng hắn sẽ không bởi vậy mà làm gì Triệu Phong.

Phải biết rằng, Triệu Phong trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, chỉ cần Linh Tộc chịu tài bồi, ngày sau trở thành Thần Chủ tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì. Thần Chủ, đã là cường giả đỉnh cao của Thần vực Man Hoang rồi. Thậm chí, Triệu Phong còn có một tia cơ hội, chạm tới đỉnh phong nhất của Thần vực Man Hoang, cảnh giới Thần Vương!

Nhưng thân là Tam Trưởng lão Linh Tộc, Bán Bộ Thần Chủ, hắn bị Triệu Phong cự tuyệt như vậy, quả thật có chút tổn hại mặt mũi. Cho nên hắn mới nói: Chính mình bề bộn nhiều việc, chỉ cho Triệu Phong thời gian ba ngày, nếu không chịu nắm lấy, sẽ bỏ lỡ cơ hội lần này. Những lời này, một lần nữa đề cao thân phận của Tam Trưởng lão, rất xảo diệu hóa giải mất đại bộ phận xấu hổ do hắn bị Triệu Phong cự tuyệt.

Tam Trưởng lão vừa đi, tất cả mọi người trên dưới Linh Tộc nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Một số người càng là trực tiếp xụi lơ trên mặt đất.

Ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Triệu Phong đều hết sức phức tạp. Đầu tiên, Triệu Phong vốn là đối tượng bị tất cả mọi người bài xích. Thế nhưng Triệu Phong một lần nhất cử chứng đạo Thần vị Lục giai, trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, điều này khiến cho trong lòng bọn chúng có chút ghen tỵ.

Thế nhưng kế tiếp, Triệu Phong đánh bại Chân Thần Lục giai của Sinh Mệnh Thánh Địa, khiến cho bọn chúng thập phần kinh hãi, mơ hồ có chút sùng bái. Nhưng cuối cùng, Triệu Phong lại đắc tội Tam Trưởng lão của Linh Tộc...

Nhiều chuyện như vậy xảy ra, khiến cho đám đệ tử Linh Tộc không biết sau này nên dùng thái độ như thế nào để đối xử với Triệu Phong.

Triệu Phong cũng thở ra một hơi thật dài. Tuy rằng hắn liệu định Tam Trưởng lão cũng sẽ không làm gì hắn. Nhưng cổ áp bách chấn động thiên địa này, hắn cũng có chút không đỡ nổi. Hắn còn có chút lo lắng, nếu như thời gian dài một chút, Tam Trưởng lão có thể sẽ nhìn ra nội tình chân chính của hắn.

- Phong ca!

Lúc này, một đạo thân ảnh màu tím nhẹ nhàng bay tới bên cạnh Triệu Phong. Người này, đúng là đệ nhất mỹ nữ Linh Tộc, Triệu Vũ Phi!

Triệu Vũ Phi không nói thêm gì, chỉ mang theo nụ cười làm lòng người say đắm, ánh mắt nhu tình như nước ngắm nhìn Triệu Phong. Phảng phất như mặc kệ Triệu Phong làm cái gì, nàng cũng sẽ không chút nào hoài nghi.

Thái độ của Triệu Vũ Phi khiến cho trong lòng Triệu Phong âm ập. Dù sao nơi này cũng là Linh Tộc, là địa phương Triệu Vũ Phi ở mấy chục năm, mà chính mình vừa rồi lại cự tuyệt Tam Trưởng lão của Linh Tộc, có thể nói chính là đang kháng cự Linh Tộc!

Tất cả mọi người xung quanh nhìn thấy Nữ Thần trong lòng chính mình thân thiết với một gã nam tử khác như vậy, cảm xúc trong lòng ngổn ngang trăm mối.

Ở xa xa, Lạc Vũ Chuẩn Thần cùng Vệ Thanh Oánh đều nhìn về phía Triệu Phong và Triệu Vũ Phi, trong lòng có một loại vị đạo không nói nên lời. Trước đây, bọn chúng đều chỉ xem Triệu Phong như một công cụ dùng để châm chọc Triệu Vũ Phi. Nhưng hôm nay, Triệu Phong đã trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, bọn chúng có muốn kết giao cũng kết giao không tới.

Sưu!

Phù Linh Cổ Thần nhẹ nhàng đáp xuống.

- Triệu Phong, chúng ta rốt cuộc cũng gặp mặt!

Phù Linh Cổ Thần mỉm cười nói.

- Mấy năm nay, Triệu Vũ Phi ở Linh Tộc, nhờ có tiền bối chiếu cố rồi!

Triệu Phong cung kính hành lễ.

Phù Linh Cổ Thần chính là vị cường giả trước đây đã đến Đại Lục Vực, trực tiếp đem Triệu Vũ Phi trở về Linh Tộc, Triệu Phong làm sao có thể quên được?

- Triệu Phong, hiện tại ngươi đã là Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc rồi, không bằng ngươi dời đến ở động phủ bên cạnh Triệu Vũ Phi đi, như thế nào?

Sắc mặt Phù Linh Cổ Thần vui vẻ, nói.

- Sư tôn!

Khuôn mặt Triệu Vũ Phi nhất thời đỏ bừng, giống như trái táo chín mùi. Hiện tại, Linh Tộc nhất định sẽ cật lực giữ lại Triệu Phong, tuyệt đối sẽ không tiếp tục cản trở hai người bọn họ nữa...

- Cũng được!

Triệu Phong cũng chỉ bình thản gật đầu.

Sau đó, Triệu Phong liền đi theo Phù Linh Cổ Thần, Triệu Vũ Phi tiến về khu vực lãnh địa của Đệ tử Hạch tâm.

Đám đệ tử khu vực bên ngoài cũng dần dần tản đi. Tất cả mọi chuyện phát sinh hôm nay nhất định sẽ khắc sâu vào trong đầu của bọn họ, rất lâu cũng không thể xóa đi được.

Sưu!

Đúng lúc này, một gã thanh niên kim bào, trên người mang theo uy áp như kinh đào hải lãng vậy, chợt bay tới nơi này.

- Kim Uy, đã xảy ra chuyện gì?

Tướng mạo gã nam tử kim bào này có vài phần tương tự với Kim Uy, nhưng giữa hai hàng chân mày lại toát ra một cỗ cảm giác sắc bén.

- Đại ca, sao bây giờ ngươi mới chạy tới? Đã bỏ lỡ một trò hay tuyệt vời...

Sau đó, Kim Uy liền đem tất cả những chuyện đã phát sinh lúc trước nói lại cho Đại ca của hắn. Kim Khôn - đại ca của hắn thân mang huyết mạch Linh Tộc, cường giả thiên kiêu đứng đầu có bối phận cao hơn hắn một bậc, hiện tại cũng đã là cường giả Cổ Thần.

- Chân Thần Lục giai?

Thần sắc Kim Khôn chấn động, có chút không tin nổi.

- Đây là sự thật! Ngay cả Tam Trưởng lão cũng xuất hiện, muốn thu hắn làm đồ đệ...

Kim Uy cũng biết, vị Đại ca của hắn này tâm cao khí ngạo, nghe được một gã ngoại tộc có thể chứng đạo Chân Thần Lục giai, chắc chắn sẽ không tin tưởng.

- Hừ! Không ngờ tiểu tử kia lại dám cự tuyệt Tam Trưởng lão!

Kim Khôn hừ lạnh một tiếng, trong lòng có chút không vui.

- Hắn quả thật đã bỏ lỡ một cái cơ hội tuyệt vời! Nếu như có thể bái Tam Trưởng lão làm sư phụ, toàn bộ Linh Tộc cũng sẽ không ai dám chọc tới hắn! Thế nhưng hắn hết lần này tới lần khác lại cự tuyệt Tam Trưởng lão!

Kim Uy có chút không giải thích được, nói.

- Có cơ hội, ta muốn gặp người này một chút!

Trong mắt Kim Khôn hiện lên đạo quang mang sắc bén. Trước đây, tổ bối Kim Khôn từng đề cử hắc cho Tam Trưởng lão, hy vọng Tam Trưởng lão có thể nhận lấy gã đồ đệ này. Nhưng Tam Trưởng lão chỉ liếc nhìn hắc một cái, liền cự tuyệt.

Nhưng hôm nay, không ngờ Tam Trưởng lão lại tự thân xuất mã, muốn thu Triệu Phong làm đồ đệ. Tuy rằng cuối cùng Triệu Phong cự tuyệt, nhưng trong lòng Kim Khôn vẫn như cũ thập phần bất bình.

oOo

Sau khi đi tới chỗ ở mới của chính mình, Triệu Phong lập tức bế quan một đoạn thời gian. Vừa mới đột phá Cổ Thần, cảnh giới còn chưa được ổn định, cần phải hao phí đại lượng thời gian để củng cố. Hơn nữa hắc đã trải qua một trận chiến đấu, cũng có một vài linh ngộ.

- Bề ngoài mặc dù ta là Chân Thần Lục giai, nhưng thực tế ta cũng đã là Cổ Thần, cái này cũng là một át chủ bài bảo mệnh của ta!

Sắc mặt Triệu Phong bình tĩnh. Cho dù hắc đang ở thể lực Ngũ tinh, nhận được sự bảo hộ của Linh Tộc, nhưng nếu hắc thể hiện ra thiên phú tiềm lực thật quá mức kinh người, không khỏi sẽ dẫn tới nguy cơ khó có thể dự đoán.

Đồng thời, Triệu Phong cũng còn đang đại lực tài bồi Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Chủ nhân, ta sắp sửa đã có thể khôi phục lại thực lực đỉnh phong rồi!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Hắc vẫn luôn một mực tu luyện bên trong Trường bào Thời Không, đối với sự tình ngoại giới hết thấy đều không biết. Thế nhưng Triệu Phong vừa mới tiến vào, liền thể hiện ra khí tức của Cổ Thần, thiếu chút nữa đã hù dọa cho lá gan của hắc vỡ tan.

Sau đó, hắc mới biết được Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Cổ Thần, bởi vậy liền nhất mực cung kính với Triệu Phong.

- Ân!

Triệu Phong khẽ gật đầu, đi tới địa phương tu luyện của mình.

Diệt Thế Hắc Giao Long đồng thời trong lúc khôi phục thực lực cũng là đang tu luyện, cho nên nếu hắc khôi phục lại tu vi đỉnh phong trước kia, thực lực nhất định là còn mạnh hơn so với lúc trước. Mặt khác, cũng không biết Diệt Thế Hắc Giao Long đã lấy được loại trân tài tu luyện gì từ chỗ của Triệu Vạn, huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắc so với trước đây còn hơi nồng đậm hơn một chút.

Đương nhiên, đây là điều mà Triệu Phong nguyện ý nhìn thấy! Nếu như Diệt Thế Hắc Giao Long theo không kịp bước tiến của hắc, như vậy sẽ không có bao nhiêu tác dụng rồi.

Mặt khác, Triệu Phong nhìn một chút một quả trứng màu xám nằm bên cạnh.

- Ta bị con tặc miêu này lừa gạt a!

Triệu Phong có chút không biết phải nói gì.

Trước đây, Tiểu tặc miêu nói nó sắp sửa đột phá Thiên giai Thần vị. Thế nhưng đột phá Thiên giai Thần vị cần biến thành một quả trứng sao? Đột phá Thiên giai Thần vị cần hao phí thời gian lâu như vậy sao?

Lúc này, Triệu Phong cũng không để ý đến những thứ này nữa, hắc chỉ muốn nhìn một chút Tiểu tặc miêu sau khi phá trứng chui ra sẽ có bộ dáng như thế nào.

Khẽ nhắm mắt lại, Triệu Phong tiến vào trạng thái tu luyện.

oOo

Linh Tộc sinh ra một vị thiên tài tuyệt thế trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai. Tin tức này, trong nháy mắt đã thổi quét ra khắp nơi trong Tử Linh Vực, nhắc lên một phen chấn động to lớn.

Trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai, đây chính là chuyện tình không thể nào chứng thực trong truyền thuyết. Không nghĩ tới hôm nay, lại chân thật xảy ra!

Đương nhiên, tuyệt đại đa số mọi người cũng đều ôm thái độ hoài nghi đối với điều này. Dù sao, không tận mắt nhìn thấy, bất cứ kẻ nào cũng sẽ không tin tưởng một chuyện tình không thể tin nổi như thế.

Không tới mấy ngày, mấy cái thế lực Tứ tinh đỉnh phong cách Linh Tộc gần nhất liền phái người tới thăm. Bất quá trùng hợp, Triệu Phong lại đang bế quan tu luyện, cho nên những người tới thăm này cũng không thể nhìn thấy chân nhân Triệu Phong.

Đối với chuyện này, một số người lại cho rằng cái gã thiên tài trực tiếp trùng kích đến Thần vị Lục giai kia chỉ là do Linh Tộc bịa đặt ra mà thôi. Mục đích tự nhiên chính là muốn chấn nhiếp Liệt Kim Tộc!

oOo

Tử Linh Vực, Liệt Kim Tộc.

Sâu bên trong lòng đất, trong một tòa mật điện hiện lên hỏa quang cực nóng, các cao tăng Liệt Kim Tộc đều đang tề tụ một đường. Nhưng không khí hiện trường lại cực kỳ áp lực, tất cả mọi người ngay cả thở mạnh cũng không dám, ánh mắt nhất tề đều nhìn về phía trước.

Nơi đó đang phiêu phù một vị Trưởng lão chưởng quyền, thân thể như kim thiết, toàn thân kim diễm đăng đăng, tu vi cao tới Bán Bộ Thần Chủ!

- Nói một chút tình huống a!

Bán Bộ Thần Chủ của Liệt Kim Tộc bỗng nhiên lên tiếng.

- Căn cứ thám tử tình báo bên phía Linh Tộc, quả thật có một gã đệ tử tên là Triệu Phong, trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Phía dưới, một gã nam tử trung niên thấp giọng nói. Lời này vừa nói ra, ở đây nhất thời sôi trào một mảnh. Ngay cả vị Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ kia, sắc mặt cũng trầm xuống.

- Người này tuyệt đối không thể lưu!

- Nhất định phải diệt trừ! Bằng không Liệt Kim Tộc vĩnh viễn không có ngày yên ổn!

Sắc mặt một vài cao tăng lộ ra thần sắc ngoan lệ.

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, một kẻ ngoại tộc?

Trưởng lão Bán Bộ Thần Chủ kia nhẹ giọng hỏi.

- Không sai! Nghe nói người này là vì theo đuổi Triệu Vũ Phi, nên dùng thân phận đệ tử tạp dịch, tiến vào Linh Tộc...

Gã nam tử trung niên kia đem toàn bộ những chuyện chính mình biết nói ra.

- Nhìn kỹ tên Triệu Phong này! Áp dụng sách lược dùng lợi ích mê hoặc, lôi kéo! Nếu như hắn cự tuyệt, trực tiếp gạt bỏ!

Bán Bộ Thần Chủ kia bình thản nói.

oOo

Bên trong không gian Trường bào Thời Không, Triệu Phong mở mắt ra.

- Nên tìm kiếm một bộ công pháp mới a! Bằng không, tiến độ tu luyện hiện tại quá chậm chạp rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Ngũ Hành Phong Lôi Quyết cùng Kim Khôn Thánh Thể trước đây hắn tu hành, hiện tại sớm đã viên mãn, không thể nào tiếp tục tu luyện nữa.

- Chủ nhân không cần lo lắng! Linh Tộc là thế lực Ngũ tinh, người hôm nay đã là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, người xem trọng bất cứ công pháp gì, bọn chúng cũng sẽ trực tiếp dâng lên!

Diệt Thế Hắc Giao Long cung kính nói.

Triệu Phong gật đầu, chuẩn bị rời khỏi nơi này, đi Tàng Thư Lâu của Linh Tộc tìm một bộ công pháp thích hợp. Nhưng ngay vào lúc này, bên trong linh hồn của hắn đột nhiên truyền đến một đạo tin tức khẩn cấp.

- Triệu Vạn đã xảy ra chuyện!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, ý thức lập tức tiến vào tiểu cầu ngân sắc mộng huyền trong Không gian Thần Mâu.

1265. Chương 1262: Áp Bách Từ Mộng Cảnh Thái Cổ

Mộng Cảnh Thái Cổ, tại trung tâm một cái bồn địa cháy đen thật lớn.

Bá!

Thân hình Triệu Phong, bỗng nhiên xuất hiện.

- Không Gian Thuần Di!

Vừa tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong lập tức thi triển Không Gian Thuần Di, nhảy vào trong hư không.

Cách đó năm mươi vạn dặm, thân hình Triệu Phong chợt từ trong hư không nhảy ra.

- Cự ly Thuần di, không ngờ lại tăng lên đến năm mươi vạn dặm!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ.

Đột phá Thần vị, bản thân chính là một quá trình liên tục lĩnh ngộ, đột phá, giao hòa cùng thiên địa. Hiện tại, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới cảnh giới Ngũ trọng, mà Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa, đều đạt tới Tứ trọng, trong đó Lôi Chi Áo Nghĩa cùng Kim Chi Áo Nghĩa thì tiếp cận Ngũ trọng.

Triệu Phong lại còn có cảm giác, chính mình hoàn toàn có thể tùy thời tùy chỗ dung hợp cùng thiên địa, vận dụng lực lượng của Mộng Cảnh Thái Cổ, tăng lên thực lực của bản thân. Nếu như hắn có thể vận dụng thuần thục năng lực chống đỡ với Mộng Cảnh Thái Cổ, cự ly Thuần di của hắn còn có thể có gia tăng lên.

Bá!

Triệu Phong phủ lên Trường bào Thời Không. Một cỗ Không Gian Áo Nghĩa cao cấp nhất thời gia trì lên trên người, khiến cho Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong tiếp cận Lục trọng.

Trên đường chạy đi, hắn cũng đang không ngừng cảm ngộ Không Gian Áo Nghĩa cùng Mộng Cảnh Thái Cổ. Dần dần, Triệu Phong đem một bộ phận ý niệm của chính mình lan tỏa ra ngoài, dung nhập vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Giờ phút này, Triệu Phong phẳng phất trở thành bầu trời, có thể quan sát chính mình đang chạy đi bên dưới.

Bộ phận ý niệm dung nhập Mộng Cảnh Thái Cổ kia của hắn có thể chống đỡ lực lượng thiên địa, kể cả không gian!

Triệu Phong đang trong lúc Thuần di, nhất thời liền cảm giác trở ngại khi Thuần di đã giảm đi rất lớn, khoảng cách cùng tính ổn định không ngừng tăng lên. Cứ như vậy, Triệu Phong sử dụng phương thức này, cấp tốc xuyên toa ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Không được năm ngày, hắn liền sắp chạy tới nơi của Triệu Vạn.

- Căn cứ theo tin tức Triệu Vạn truyền đến, đám chủng tộc Thái Cổ hắn nắm trong tay tựa hồ đã chọn gian một cỗ thế lực cường đại trong Mộng Cảnh Thái Cổ a...

Thần sắc Triệu Phong có chút âm trầm.

Thực lực hiện tại của Triệu Vạn chỉ mới đạt tới Chuẩn Thần Tứ giai, không có khả năng chống không trở thủ cường đại đến mức nào. Khai khẩn Mộng Cảnh Thái Cổ, hẳn một đường dựa vào chính là đám chủng tộc Thái Cổ khổng lồ, dùng số lượng để thủ thắng. Nhưng khi thực lực của đối thủ cường đại tới trình độ nhất định, số lượng nhiều đến đâu cũng đều vô dụng!

oOo

- Mau lui lại!

Triệu Vạn hạ đạt mệnh lệnh cho đám chủng tộc Thái Cổ mà chính mình chống không.

Phía sau hắn, đàn chủng tộc Thái Cổ hạo hạo dang dang điên cuồng xuyên toa trong thiên địa. Mỗi một đầu chủng tộc Thái Cổ ở nơi này đều đạt tới cảnh giới Chân Thần, số lượng càng là nhiều đến đếm không hết. Nhưng lúc này, trong mắt tất cả bọn chúng đều là thần sắc sợ hãi.

- Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng không có toàn lực đuổi giết chúng ta, tựa hồ như đang đùa giỡn với chúng ta vậy?

Bên cạnh Triệu Vạn, một con Phượng Vĩ Tước lấp lánh hỏa diễm tử lam sắc, truyền ra thanh âm thanh thúy. Con Phượng Vĩ Tước này chính là Tiểu Linh!

Trước đây khi Triệu Vạn khai thác lãnh địa, sắp sửa tiếp cận Phượng Vĩ Tước tộc, Triệu Vạn liền liên hệ với Tiểu Linh. Mà tu vi của nàng hiện tại đã đạt tới Chân Thần Lục giai, trở thành một trong những cường giả mạnh nhất trong đông đảo các chủng tộc Thái Cổ.

Thế nhưng, mặc dù tu vi của nàng đã đạt tới Chân Thần Lục giai, nhưng lúc này cũng chỉ có nước bỏ chạy trốn chết!

Ừm ừm!

Sau lưng mọi người, một mảnh tầng mây hồng sắc diễm khí dang dang, mang theo uy áp khủng bố uy nhiếp thiên địa, liên tục lao nhanh về phía trước. Trong tầng mây hồng sắc kia mơ hồ có thể thấy được mấy con chủng tộc Kỳ Lân hình thể khổng lồ, toàn thân thiêu đốt liệt hỏa hùng hực.

- Thiết Hỏa, chuyện này thật sự quá nhàm chán rồi! Không bằng giết sạch bọn chúng a? Người mà Tộc trưởng muốn tìm, khẳng định không có ở trong này!

Trong tầng mây hồng sắc, một đầu Kỳ Lân hồng sắc gầy sừng nhếch miệng cười to dữ tợn, phun ra một cỗ hỏa diễm viêm nhiệt.

- Đừng làm chuyện dư thừa! Hoàn thành nhiệm vụ Tộc trưởng phân phó là được rồi!

Một đầu Kỳ Lân hồng sắc khác, hình thể tương đối khổng lồ, thản nhiên nói.

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này, chính là đầu Kỳ Lân Cổ Thần trước đây Triệu Phong đã nhìn thấy lúc tranh đoạt bảo vật với Tam Đại Thánh Địa kia.

- Khốn kiếp! Chúng ta căn bản không xâm phạm lãnh địa của bọn chúng, chính là bọn chúng vô duyên vô cớ công kích chúng ta a!

Bên cạnh Triệu Vạn, một đầu chủng tộc Thái Cổ to lớn, hình dạng giống như cá sấu, có chút bất bình nói. Ngoại trừ đám chủng tộc Thái Cổ nơi này, đám nhân thủ ở địa phương khác của Triệu Vạn cũng gặp phải sự áp bách của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Triệu Vạn, hẳn như thế nào còn chưa tới?

Tiểu Linh hỏi. Hẳn trong miệng Tiểu Linh tự nhiên chính là chỉ Triệu Phong, cũng là chủ nhân chân chính của tất cả chủng tộc Thái Cổ nơi này. Bất quá, nguy cơ lần này cũng không phải bình thường, cho dù Triệu Phong có tới đây, cũng sẽ không có bất kỳ hy vọng nào.

- Hẳn đã tới rồi!

Triệu Vạn bình tĩnh nói. Thời điểm Triệu Phong vừa xuất hiện trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Vạn liền không có bất cứ lo lắng gì nữa. Dù sao, cho dù gặp phải bất cứ nguy cơ gì, Triệu Phong đều có thể mang theo hắn trực tiếp rời đi. Chỉ đáng tiếc cho những thế lực chủng tộc Thái Cổ thật vất vả mới có thể chứng không này.

Cách đó mấy trăm vạn dặm, thân hình Triệu Phong phiêu lập giữa không trung. Hiện tại hắn đã sơ bộ chứng không Mộng Cảnh Thái Cổ, có thể cảm giác rõ ràng được tình huống cách đó mấy trăm vạn dặm.

- Là hắn?

Trong lòng Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc. Triệu Phong khắc sâu ấn tượng đối với một đầu Hồng Viêm Kỳ Lân đầu lĩnh ở trong tầng mây hồng sắc kia.

Đó là thời điểm khi Mộng Cảnh Thái Cổ trở thành Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này bỗng nhiên đánh tới, dẫn tới các Chân Thần đỉnh cao nhất của Tam Đại Thánh Địa liên hợp lại với nhau, cùng chống lại hắn. Trước đây, Triệu Phong căn bản không dám tiếp cận chiến trường của đám cường giả Cổ Thần kia.

- Xem ra, thế lực mà Triệu Vạn xúc phạm, ít nhất cũng có cấp bậc Tứ tinh rưỡi đỉnh phong!

Sắc mặt Triệu Phong có chút ngưng trọng. Nếu như chỉ là một thế lực Tứ tinh rưỡi bình thường, Triệu Phong dựa vào ưu thế của Mộng Cảnh Thái Cổ, nói không chừng còn có thể hóa giải nguy cơ, thuận tiện chứng không luôn thế lực này. Nhưng mà, bên trong một thế lực Tứ tinh rưỡi cường đại, tuyệt đối không chỉ có hai ba gã cường giả Cổ Thần đơn giản như vậy, càng rất có thể xuất hiện Cổ Thần Bát giai, Cửu giai.

Hiện tại, chỉ có thể đi một bước tính một bước rồi! Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Triệu Phong cũng không muốn từ bỏ những thế lực chủng tộc Thái Cổ này.

- Triệu Phong!

Tiểu Linh phóng chạy ở trước nhất, là người đầu tiên nhìn thấy Triệu Phong. Trong nháy mắt, nàng liền bị mái tóc cùng nhãn đồng xinh đẹp kia của Triệu Phong hấp dẫn. Phượng Vĩ Tước thân là một trong bốn đại chủng tộc Thái Cổ Vạn Tộc xinh đẹp nhất, có sự yêu thích mạnh mẽ đối với những vật xinh đẹp mỹ lệ.

- Chủ nhân!

Trong đám chủng tộc Thái Cổ khổng lồ phía sau, hơn một nửa thành viên đều cung kính hô lớn. Bọn họ đều là những kẻ bị Triệu Phong thao túng thông qua Minh Tâm Ấn.

- Các vị, các người muốn cái gì, cứ việc nói thẳng đi!

Toàn thân Triệu Phong tản mát ra khí tức Cổ Thần tuyệt cường, đột nhiên quát lớn một tiếng. Trong tiếng hét lớn này, hắn còn dung hợp lực lượng thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, uy năng khí thế vô cùng to lớn.

Ừng ừng!

Thiên địa liên tục chấn động, uy thế do một câu nói này của Triệu Phong hình thành, ngay cả hai đầu Kỳ Lân Cổ Thần trong hồng vân kia cũng phải khẽ chấn động.

- Tu vi Cổ Thần?

Tiểu Linh ngạc nhiên kêu lên. Trước đây, thời điểm nàng và Triệu Phong hợp tác, Triệu Phong vẫn chỉ là một gã Chuẩn Thần, mà nàng đã là Chân Thần Ngũ giai. Thế nhưng lần tiếp theo gặp lại, nàng chỉ đột phá đến Chân Thần Lục giai, mà Triệu Phong lại đột phá đến Cổ Thần!

- Thiết Hỏa, thực lực tiểu tử này không đơn giản!

Đầu Kỳ Lân gầy sừng kia, lạnh giọng nói.

- Ừm!

Đầu Kỳ Lân hồng sắc Thiết Hỏa còn lại gật đầu.

Khí tức Cổ Thần trên người Triệu Phong cũng không quá mạnh mẽ, nhưng cổ uy thế thiên địa này lại khiến ọi người kinh hãi. Sau đó, ánh mắt Thiết Hỏa rơi xuống kiện Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong.

- Trường bào Thời Không! Hắn cũng có mặt trong đám nhân loại trước đây...

Thần sắc Thiết Hỏa đột nhiên chấn động. Trong những gã nhân loại lúc đó, đại đa số đều là Chuẩn Thần, Chân Thần. Thực lực mạnh nhất bất quá cũng chỉ là Chân Thần Ngũ giai. Nhưng hiện tại, khoác kiện Trường bào Thời Không này lại là một gã Cổ Thần! Lẽ nào chỉ ngắn ngủi trong thời gian hai ba chục năm, kẻ đạt được Trường bào Thời Không kia đã trưởng thành đến loại trình độ này?

Thần sắc của Thiết Hỏa dần dần bình tĩnh trở lại. Dựa theo Tộc trưởng phân phó, hắn thông qua bí pháp, đem tin tức nơi này truyền đi. Không bao lâu sau, trong linh hồn của hắn chợt vang lên một đạo thanh âm tang thương:

- Người ra tay, đánh một trận với hắn!

Thần sắc Thiết Hỏa ngưng đọng, nhưng cũng không hồi nhiều.

Vù vù vù!

Thiết Hỏa trực tiếp bước ra, hai mắt thiêu đốt huyết diễm, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Hừm?

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc.

Tiếng gầm vừa rồi của chính mình đã dung hợp lực lượng của Mộng Cảnh Thái Cổ, uy thế đủ để chấn nhiếp Cổ Thần Thất giai bình thường. Mặt khác, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rõ ràng có năng lực đánh chết đám người Triệu Vạn, nhưng lại không có hạ sát thủ, chỉ là thỉnh thoảng đánh chết một chủng tộc Thái Cổ thực lực yếu kém mà thôi. Cho nên Triệu Phong mới suy đoán, bọn chúng tất nhiên còn có mục đích khác, bởi vậy mới không trực tiếp hạ sát thủ. Nhưng lúc này, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân này lại mang theo bộ dáng muốn liều mạng với mình vậy.

- Thiết Hỏa?

Sắc mặt đầu Kỳ Lân gãy sừng kia cũng tràn ngập vẻ ngạc nhiên, không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Đúng lúc, ta còn chưa từng chiến đấu qua với cường giả Cổ Thần, mượn người tới luyện tay một chút!

Trên người Triệu Phong đồng dạng cũng bộc phát ra một cỗ chiến ý. Ở Linh Tộc, Triệu Phong cố tình ẩn nấp tu vi chân chính, chiến đấu với đối thủ mạnh nhất cũng chỉ là Hạ Hầu Vũ cấp bậc Chân Thần Lục giai Đỉnh phong mà thôi.

Đây chính là trận chiến đấu thi triển toàn lực đầu tiên từ sau khi hắn đột phá Cổ Thần cho tới nay.

Oanh!

Thân hình đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia đột nhiên tăng vọt gấp mấy chục lần, hóa thành một tòa cự sơn hỏa diễm, áp bách thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong không dám khinh thường, kích phát Thánh Lôi Thể, thân thể quần quanh quang hoa lôi đình ngũ sắc, trùng kích thẳng ra.

- Mau tản ra!

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Vạn đều chạy trốn ra bốn phía xung quanh, nhanh chóng rời xa địa phương hai cường giả Cổ Thần chiến đấu.

Ầm ầm!

Sau một khắc, Triệu Phong đã cùng đầu Hồng Viêm Kỳ Lân to lớn khôn cùng kia va chạm mạnh với nhau. Lôi quang cùng hỏa diễm điên cuồng đan xen trong thiên địa. Hai đạo thân ảnh nhanh chóng phân tách ra.

- Thực lực thật mạnh!

Nhiệt huyết trong cơ thể Triệu Phong sôi trào. Trong nháy mắt giao phong vừa rồi, thể phách của Triệu Phong cũng cảm giác một cổ đau đón bỏng rát.

- Một lần nữa!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, vận chuyển Thần lực và lực lượng Áo nghĩa, oanh kích ra một đạo chưởng quang khổng lồ.

Lần này chiến đấu không hề cố kỵ gì, khiến cho toàn thân Triệu Phong thư sướng một trận.

- Bấy loại lực lượng Áo nghĩa!

Ánh mắt Thiết Hỏa cả kinh.

Cường giả Cổ Thần bình thường đều am hiểu rất nhiều loại Áo nghĩa, nhưng cũng chỉ tinh thông một hai loại mà thôi. Nhưng lực lượng Áo nghĩa ẩn chứa trong một chưởng này của Triệu Phong lại có tới hơn bảy loại. Đồng thời mỗi một loại Áo nghĩa đều là Tứ trọng trở lên!

Ừng ừng!

Thiết Hỏa không dám khinh thường, lập tức thôi phát huyết mạch Thái Cổ, toàn thân mang theo hỏa diễm phóng lên cao. Sau khi triệt để kích hoạt huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, chiến lực của Thiết Hỏa đã gia tăng gấp bội. Hắn dựa vào hỏa diễm cùng thể phách cường hãn, mạnh mẽ đánh tan công kích của Triệu Phong.

- Thật mạnh! Hắn đã trưởng thành đến loại tình trạng này!

Ánh mắt Tiểu Linh hiện lên quang mang dị thái, nhìn về phía Triệu Phong đang chiến đấu kịch liệt với Hỏa Diễm Kỳ Lân.

Đám chủng tộc Thái Cổ còn lại, tâm thần cũng vô cùng chấn động, chăm chăm quan sát đại chiến giữa chủ nhân bọn họ với Cổ Thần của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Oanh! Phanh! Oành!

Trên bầu trời, lôi hỏa điện quang đan xen, Triệu Phong đã giao thủ hơn mười chiêu với Thiết Hỏa.

- Tiểu tử này, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Tâm thần Thiết Hỏa chấn động.

Lúc đầu, hắn và Triệu Phong chính là không phân cao thấp. Nhưng chỉ sau mười chiêu, Triệu Phong liền bắt đầu chiếm ưu thế. Sau hai mươi chiêu, Thiết Hỏa đã có chút chịu không nổi!

1266. Chương 1263: Chúa Tể Đại Nhân

Từ sau khi đột phá, Triệu Phong chưa từng bao giờ toàn lực chiến đấu qua, vì vậy ngay từ đầu khẳng định không thích ứng với trạng thái thời khắc này. Rất nhiều địa phương, khổng chế không thể nào thật sự như ý.

Nhưng trải qua chiến đấu, không ngừng quen thuộc, hắn rất nhanh liền có thể nắm trong tay tất cả, chiến đấu nhẹ nhàng thoải mái. Hơn nữa Thần Linh Nhân cấp cho hắn khả năng nhìn thấu cùng sức phán đoán, Cổ Thần Thất giai bình thường tuyệt đối không phải là đối thủ của Triệu Phong!

Đương nhiên, sở dĩ hắn có thể nhanh chóng chiếm ưu thế như vậy, còn có một nguyên nhân nữa, đó chính là Trường bào Thời Không! Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm, hiện tại cảnh giới Triệu Phong đã đạt tới Cổ Thần, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Ngũ trọng, cơ bản có thể phát huy ra một vài tác dụng của nó.

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc am hiểu Hỏa Chi Áo Nghĩa, công kích cường đại, lực bộc phát mạnh mẽ. Nhưng Trường bào Thời Không lại có thể trực tiếp trung hòa đại bộ phận uy năng công kích. Những thương tổn còn thừa lại kia, khi lan đến trên người Triệu Phong cũng đã không có gì đáng ngại nữa.

- Chủ nhân thật mạnh!

Mắt thấy Triệu Phong dần dần chiếm ưu thế, những chủng tộc Thái Cổ bên dưới nhất thời kinh hãi kêu lên.

Tâm thần Tiểu Linh cũng hoảng hốt một trận. Không nghĩ tới nàng một lần nữa gặp lại Triệu Phong, hẳn trở nên cường đại đến như vậy, khiến cho nàng cũng phải ngưỡng vọng.

- Tiểu tử này có Trường bào Thời Không, Thiết Hỏa không phải là đối thủ của hắn!

Sắc mặt đầu Kỳ Lân gầy sừng kia của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trầm xuống.

- Cùng tiến lên, giải quyết tên này a!

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại đều nhìn về phía đầu Kỳ Lân gầy sừng kia, xin chỉ thị.

- Một mình ta là được!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gầy sừng kia đã có tính toán. Với thực lực đám tộc nhân của hắn, căn bản không làm gì được Triệu Phong, nhiều người hơn nữa, ngược lại chính là chuyện xấu.

Hắn khẽ vận chuyển Thần lực, dự định tại thời điểm mấu chốt nhất tiến hành đánh lén, tranh thủ đánh trọng thương Triệu Phong, sau đó liên thủ cùng Thiết Hỏa, đoạt lấy Trường bào Thời Không. Nhưng ngay vào lúc này, trong linh hồn của hắn đột nhiên vang lên một giọng nói:

- Đứng yên tại chỗ, nhìn thật kỹ cho ta!

Đạo thanh âm này khiến cho linh hồn của đầu Kỳ Lân gầy sừng nhất thời run lên.

- Tộc trưởng!

Đầu Kỳ Lân gầy sừng tự nhiên biết rõ, vị cường giả vừa phát tin tức tới cho hắn là ai. Hắn nhất thời minh bạch, vì sao vừa rồi Thiết Hỏa lại trực tiếp lao ra, đánh một trận với Triệu Phong. Cái này tất nhiên chính là do Tộc trưởng phân phó. Tuy rằng không hiểu nổi nguyên nhân, nhưng hắn cũng chỉ có thể vâng theo.

Ầm ầm!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Áo nghĩa, toàn lực đánh ra một chương, uy năng tuyệt cường đã đánh bay Thiết Hỏa ra xa hơn mấy dặm.

Lúc này, trên người Thiết Hỏa đã có rất nhiều chỗ trọng thương, khí diễm giảm mạnh.

- Quá yếu! Không bằng ngươi cũng lên đi?

Triệu Phong mỉm cười nhìn về phía đầu Kỳ Lân gầy sừng kia.

Tuy rằng nói như vậy, nhưng trong lòng Triệu Phong minh bạch, hắn có thể dễ dàng chiến thắng Thiết Hỏa như vậy, có hai nguyên nhân. Thứ nhất, nơi này là Mộng Cảnh Thái Cổ, ý niệm của hắn khẽ động, liền có thể mượn dùng bộ phận lực lượng trong thiên địa, tăng lên uy năng công kích. Thứ hai: phòng ngự của Trường bào Thời Không vô cùng cường hãn, khiến cho Triệu Phong gần như nằm trong trạng thái không bao giờ bị thương.

Đương nhiên, nếu như Triệu Phong sử dụng ra toàn bộ những năng lực khác của Trường bào Thời Không, Thiết Hỏa sẽ chiến bại càng thảm hại hơn.

- Tiểu tử, ngươi đừng quá kiêu ngạo!

Đầu Kỳ Lân gầy sừng nhớ đến lời căn dặn của Tộc trưởng, chỉ có thể nhẫn nhịn, phần nộ quát một tiếng.

Thái độ của đầu Kỳ Lân gầy sừng kia khiến cho Triệu Phong hết sức ngạc nhiên. Lẽ nào Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia nhìn thấy Thiết Hỏa bị đánh bại, thậm chí bị giết chết, cũng sẽ không ra tay tham dự sao?

Vừa nghĩ tới đây, Triệu Phong đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức cực nóng nguy hiểm truyền tới. Chỉ thấy, gã Thiết Hỏa đã bị hắn đánh bay kia, lúc này khí thể trên thân thể đột nhiên bạo tăng lên. Toàn thân hắn bao phủ hỏa diễm xích hồng sắc, trong nháy mắt bùng phát cuồng bạo mãnh liệt, liên tục dâng lên, hình thành một đầu Kỳ Lân hỏa diễm thật lớn, bao phủ Thiết Hỏa vào bên trong.

- Grào!

Thiết Hỏa đột nhiên gào lên một tiếng. Một cỗ khí lăng bồng rất thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh, nhuộm đỏ cả một phương thiên địa.

- Thật là khủng khiếp! Đây là có chuyện gì?

- Thực lực của hắn đang không ngừng tăng trưởng!

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Vạn, từng tên từng tên đều vô cùng khiếp sợ, sau đó sắc mặt nhất thời âm trầm xuống.

Phía bên kia, đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, thần sắc mỗi người đều vô cùng phấn chấn.

- Tộc trưởng đang âm thầm trợ giúp Liệt Hỏa!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gầy sừng kia cả kinh.

Lúc này, lực lượng của Thiết Hỏa đang không ngừng tăng lên, sắp tiếp cận Cổ Thần Bát giai. Đồng thời, trong lòng hắn vẫn còn đang suy tư, vì sao Tộc trưởng lại làm như vậy? Lẽ nào... gã thanh niên trước mắt này chính là người mà Tộc trưởng muốn tìm sao?

Oanh!

Khí thể Thiết Hỏa mạnh mẽ tăng vọt, thực lực gia tăng, toàn thân giống như một đoàn thái dương nóng rực, đụng thẳng về phía Triệu Phong.

- Nếu như người đã mượn dùng ngoại lực, vậy ta cũng sẽ không khách khí!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa. Nhất thời, mặt ngoài kiện trường bào ám ngân sắc trên người hắn chợt hiện lên một tầng hư ảnh không gian trọng điệp, đem uy thế tấn phát ra trên người Thiết Hỏa trực tiếp ngăn cách ra bên ngoài.

Bá!

Bốn phía thân thể Triệu Phong chợt xuất hiện một tầng không gian trọng ảnh, thân hình của hắn đột nhiên biến mất, sau một khắc đã trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Thiết Hỏa.

Vận chuyển Ngũ Hành Áo Nghĩa, Phong Lôi Áo Nghĩa, Triệu Phong chợt đánh ra một chưởng. Đồng thời một chưởng này còn ẩn chứa đại thể thiên địa, dung hợp lực lượng tự nhiên trong Mộng Cảnh Thái Cổ, uy lực cường đại trước giờ chưa từng có.

- Hỏa Liệt Cự Long!

Thiết Hỏa đột nhiên quát lớn, há miệng phun ra một đầu Cự long hồng sắc liên miên không dứt. Đầu Cự long hồng sắc này vô cùng ngưng thực, lân phiến hỏa diễm toàn thân hồng quang lập lòe, tản ra uy năng nóng bỏng, trực tiếp đánh thẳng về phía quang chưởng ngũ sắc do Triệu Phong đánh ra.

Ầm ầm!

Sau khi hai người va chạm với nhau, quang chưởng lôi đình ngũ sắc của Triệu Phong trước tiên tan vỡ. Bất quá, trước đó Triệu Phong đã dựa vào năng lực của Trường bào Thời Không, phóng đến đến sau người Thiết Hỏa.

- Di Thiên Chưởng!

Chưởng phong vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, đánh ra một đạo chưởng ảnh di thiên hư vô. Đạo chưởng ảnh kia trực tiếp xuyên thấu hư không, hàng lâm tới trước người Thiết Hỏa. Đồng thời, một cỗ lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa chậm rãi lan tràn ra, giống như một tầng thủy chi liên y, rót vào trong thiên địa, khiến cho Thiết Hỏa không cách nào có thời gian đi phòng ngự, né tránh.

Ầm ầm!

Đạo chưởng ảnh khổng lồ kia hoàn toàn đánh trúng lên người Thiết Hỏa, khiến cho hắn suy yếu đi vài phần.

- Không ngờ vẫn không phải là đối thủ của tiểu tử này!

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia trừng mắt há miệng. Thiết Hỏa hiện tại đã có Tộc trưởng tương trợ, cho dù tiểu tử này có Trường bào Thời Không, cũng không đến mức mạnh như vậy a!

Nhưng ngay tại lúc này, khí thế trên người Thiết Hỏa lại một lần nữa tăng lên vài phần.

- Cổ Thần Bát giai!

Tâm thần Kỳ Lân gãy sừng vô cùng kinh hãi.

Giờ phút này, thực lực của Thiết Hỏa đã trực tiếp vượt qua một cấp bậc, đạt tới Cổ Thần Bát giai!

- Có người phía sau tương trợ!

Sắc mặt Triệu Phong khê biến.

Lần này, Triệu Phong dựa vào sự chướng không đối với Mộng Cảnh Thái Cổ, cảm ứng được từ địa phương cực xa phía trước, có cường giả sử dụng thủ đoạn đặc thù, đem lực lượng của chính mình chuyển độ cho Thiết Hỏa!

- Có thể trực tiếp khiến cho thực lực của Cổ Thần Thất giai tăng trưởng lên Cổ Thần Bát giai, kẻ phía sau màn kia ít nhất cũng là Cổ Thần Cửu giai!

Trong lòng Triệu Phong cũng cảm thấy có chút sợ hãi.

- Không đúng! Nếu kẻ phía sau màn kia muốn đối phó ta, vì sao không tự thân xuất thủ, mà lại dùng loại phương thức này?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi dâng lên nghi ngờ. Bất kể như thế nào, trong lòng hắn cũng có một chút phòng bị. Một khi gã cường giả sau màn này xuất hiện, hắn nhất định phải trước tiên chạy đến bên cạnh Triệu Vạn, mang theo hắn cùng rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Hỏa Liệt Cự Long!

Trong cái miệng to dữ tợn của Thiết Hỏa một lần nữa dâng lên một cỗ khí tức nóng bỏng nguy hiểm.

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời tỉnh táo lại, giờ phút này mới là thời điểm hắn nghiêm túc nhất.

Tả Mâu Triệu Phong chợt chậm rãi vận chuyển, trong nhãn mâu ngân sắc lưu động ra từng đạo từng đạo quang trạch mộng huyền kỳ dị.

Ừm ừm!

Ngay vào lúc này, trong miệng Thiết Hỏa chợt phun ra một đầu Diễm long xích hồng sắc dữ tợn rít gào. Đầu Diễm long kia phảng phất như là từ trong hỏa diễm dưới Địa ngục gãy ra, mang theo khí tức cuồng bạo vô tận, nghiền ép thẳng về phía trước.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong sớm đã vận chuyển môn đồng thuật này, lúc này bỗng nhiên phát động. Một cỗ đồng lực ba động tuyệt cường từ trong Tả Mâu của hắn bắt đầu ba động. Thế nhưng, dù sao lực lượng của Thiết Hỏa cũng đạt tới cấp bậc Cổ Thần Bát giai, phân giải tuyệt chiêu hắn thi triển ra, độ khó cũng khá lớn.

Rầm rầm!

Đầu Cự long xích hồng sắc kia rít gào lao tới, mắt thấy sắp sửa thôn diệt toàn thân Triệu Phong. Nhưng thời điểm khi khoảng cách giữa nó với Triệu Phong chỉ còn khoảng chừng hơn mười trượng, phần đầu của nó bỗng nhiên tiêu tán, tiếp theo là cổ, thân thể, phần đuôi... Cuối cùng, toàn bộ đều biến mất!

- Cái gì?

Sắc mặt Thiết Hỏa ngẩn ra, trừng mắt há miệng. Hắn dưới sự trợ giúp của Tộc trưởng, lực lượng gia tăng lên gấp bội, thi triển ra tuyệt chiêu cường đại như vậy, không ngờ lại đột nhiên biến mất như vậy. Hơn nữa phương thức biến mất kia, hắn hoàn toàn xem không hiểu!

Hai phe địch ta đồng dạng cũng là kinh ngạc thất thố, giống như một thằng ngốc vậy, ngây ngẩn tại chỗ. Hết thấy chuyện này, thật sự là thật là quỷ dị!

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trong nháy mắt đã đi tới bên cạnh Thiết Hỏa.

- Thần Mâu Phục Chế, Hỏa Liệt Cự Long!

Trong Tả Mâu Triệu Phong nhất thời toát ra một đoàn quang vụ mông huyễn.

Ừng ừng!

Trong đám quang vụ mông huyễn kia bỗng nhiên nhảy ra một đầu Cự long xích hồng sắc to lớn khôn cùng, mang theo uy thế kinh thiên, trực tiếp xỏ xuyên về phía Thiết Hỏa.

- Không có khả năng!

Trong lòng Thiết Hỏa kinh hãi, Triệu Phong làm sao có thể thi triển ra tuyệt chiêu của hắn? Hơn nữa uy năng đồng dạng cũng đạt tới cấp bậc Cổ Thần Bát giai.

Oanh!

Thiết Hỏa nháy mắt đã bị chiêu thức mà hắn vô cùng quen thuộc nuốt mất.

Thiên địa xung quanh thuần một mảnh tĩnh mịch. Tất cả mọi người nhìn thấy một màn này, toàn thân giống như hóa thạch cứng ngắc tại chỗ, thần sắc cực kỳ hoảng sợ. Hết thấy chuyện này, thật sự không thể nào tưởng tượng nổi!

Oanh!

Bị tuyệt chiêu của chính mình bắn trúng, vết thương trên người Thiết Hỏa dày đặc, nằm rạp trên mặt đất. Tộc trưởng đã không tiếp tục chuyển độ lực lượng cho hắn nữa!

Thiết Hỏa thất bại!

Ngay vào lúc này, một cỗ khí tức nóng bức vô cùng đè nén bỗng nhiên lan tràn tới.

Tại chân trời xa xa, một đoàn hỏa vân xích hồng sắc cuộn cuộn lan tràn tới. Sau một khắc, một đầu cự ảnh ám hồng sắc kinh thiên đã xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Đầu quái vật hỏa diễm dữ tợn đáng sợ kia giống như một đầu Viêm Ma vừa mới từ trong nham tương Địa ngục đi ra vậy!

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, trong nháy mắt đã đi tới bên cạnh Triệu Vạn. Khí thế của cự ảnh ám hồng sắc kia so với Tam Trưởng lão Linh Tộc cũng chỉ yếu hơn một chút, nhưng đồng dạng vẫn là tồn tại cực kỳ kinh khủng, không phải Triệu Phong có thể chống lại được.

- Xin các hạ chậm một chút!

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm kinh thiên đình tại nhức óc âm âm vang lên.

Đám chủng tộc Thái Cổ bên cạnh Triệu Phong, hai mắt vô cùng kinh hoàng, toàn thân phát ra từ bản năng, không ngừng run rẩy.

Thần sắc Triệu Phong ngưng trọng, Tả Mâu thủy chung nhìn chằm chằm vị cường giả tuyệt thế đang không ngừng tiếp cận kia. Chỉ cần hơi có chút không thích hợp, hắn liền trực tiếp rời đi.

- Tiền bối gọi vân bối lại, là có chuyện gì muốn chỉ giáo?

Triệu Phong lãnh đạm thốt lên.

Chỉ thấy một đầu Kỳ Lân ám hồng sắc, giống như một vị bá chủ tuyệt thế, toàn thân huyết diễm đàng đàng, uy vũ dữ tợn đang rất nhanh bay tới.

- Tộc trưởng!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cung kính kêu lên.

- Nhân mâu của các hạ, có phải là Thần Mâu hay không?

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia nói ra một câu khiến cho tất cả mọi người ở đây khiếp sợ không thôi.

- Thần Mâu?

Ở trong lòng bọn họ, mỗi một loại Thần Mâu đều là tồn tại khủng bố, tương đương với huyết mạch Thái Cổ mười hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Mỗi một loại Thần Mâu đều là truyền thuyết thể gian, tồn tại Chúa tể không gì sánh được.

Ánh mắt tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong. Lúc này, trong lòng bọn chúng nghĩ đến từng màn từng màn không thể tưởng tượng nổi phát sinh vừa rồi kia, ánh mắt mọi người đều toát ra vẻ hiểu ra...

- Đúng vậy!

Triệu Phong thốt lên hai chữ. Thân ảnh của hắn cũng bắt đầu trở nên vĩ ngạn hơn.

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy thu lưu Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia dừng lại cách Triệu Phong chừng mấy dặm, thân thể hơi cúi xuống, cung kính nói. Một màn này, không chỉ khiến cho tất cả mọi người đều trờng mắt há miệng, mà ngay cả khuôn mặt bình tĩnh kia của Triệu Phong, đồng dạng cũng phi thường sợ hãi, thân thể có chút cứng ngắc.

1267. Chương 1264: Thần Mâu Thứ Chín

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy thu lưu Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia dừng lại cách Triệu Phong chừng mấy dặm, thân thể hơi cúi xuống, cung kính nói.

- Tộc trưởng!

Toàn bộ đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc từng tên từng tên đều trờng mắt há miệng, ngậy ngẩn tại chỗ, không biết phải nói gì.

Mà vô số chủng tộc Thái Cổ phía Triệu Phong bên kia, tâm thần lại chấn động một trận, nhìn chăm chăm về phía ánh mắt Triệu Phong, trong lòng nhất thời bắt đầu nóng bỏng. Ngay cả Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng muốn chủ nhân thu lưu bọn chúng! Chủ nhân đến tột cùng là Đại năng phương nào?

Hiện tại, bọn chúng đã càng thêm tín phục Triệu Phong. Thậm chí ngay cả những gã chưa bị Triệu Phong hạ xuống Minh Tâm Ấn, cũng cực kỳ sùng kính đối với Triệu Phong, không dám có một tia dị tâm nào cả.

- Hắn đến cùng là người nào?

Tâm thần Tiểu Linh chấn động, trong cặp mắt chợt hiện lên lưu quang thái sắc.

Triệu Phong bắt quả chỉ vừa mới đột phá đến Cổ Thần, mà Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia đã là tồn tại đỉnh phong trong Cổ Thần. Nhưng mà lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia lại mang theo ý tứ khẩn cầu, cầu Triệu Phong thu lưu bọn chúng!

Ánh mắt tất cả mọi người nhất thời tập trung trên người Triệu Phong.

- Tiền bối, có phải người đã làm lẫn gì rồi không?

Một lúc lâu sau, Triệu Phong có chút không biết làm sao, mở miệng nói.

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia chính là cường giả Cổ Thần đỉnh cao, nếu chính diện chiến đấu, Triệu Phong không có bất cứ một phần thắng nào. Hiện tại không ngờ hắn lại cung kính với chính mình như thế, điều này khiến cho Triệu Phong cảm giác có chút quái dị.

- Tộc trưởng, hắn chỉ là một gã Cổ Thần Thất giai, tuy rằng thực lực không tệ, nhưng ngay cả tư cách liên minh với chúng ta cũng không có! Người như thế nào...

Đầu Kỳ Lân gầy sừng kia, sau khi lấy lại tinh thần, lập tức nói. Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại cũng khẽ gật đầu.

- Câm miệng!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc phần nộ quát một tiếng. Khí thế quanh người hấn hình thành nên một cổ hỏa vân phong bạo khổng lồ, thổi quét thẳng ra.

Tất cả các thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời không nói lời nào, thân thể đứng nghiêm tại chỗ.

- Người là kẻ có được Thần Mâu, cuối cùng sẽ có một ngày người trưởng thành, trở thành Thần Mâu Chúa Tể, chúa tể cả một phương thiên địa!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia trịnh trọng nói.

Trong lòng tất cả các chủng tộc Thái Cổ ở đây không khỏi nghiêm túc lên.

Thần Mâu Chúa Tể!

Đó là bốn chữ đã khắc sâu vào trong linh hồn của bọn chúng, là đại biểu cho lực lượng tuyệt đối chúa tể một phương thiên địa, đại biểu cho cường giả mạnh nhất Phạm Trụ!

- Lẽ nào, người này trưởng thành sẽ trở thành cường giả như vậy?

Cặp mắt Thiết Hỏa nhất thời hiện lên quang mang sáng ngời, tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

- Bất quá, nhân mâu của hắn không phải là loại nào trong Bát Đại Thần Mâu a!

Trong lòng Thiết Hỏa bỗng nhiên nảy ra một cái nghi vấn. Trong lúc giao thủ với Triệu Phong, hắn đã được chứng kiến năng lực không thể tưởng tượng nổi của Thần Mâu Triệu Phong. Nhưng loại năng lực này, tuyệt đối không thuộc về bất cứ loại nào trong Bát Đại Thần Mâu.

Trong lòng những người khác cũng toát ra nghi vấn này. Năng lực của Bát Đại Thần Mâu, tất cả bọn chúng đều ít nhiều biết một chút, nhưng năng lực Tả Mâu Triệu Phong thể hiện ra, tựa hồ không phải là bất luận loại nào trong số đó.

Chẳng lẽ nó lại là... Thần Mâu thứ chín?

- Ta đoán rằng, Thần Mâu của đại nhân chắc là Thần Mâu thứ chín!

Lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trịnh trọng nói.

- Thần Mâu thứ chín?

Tâm thần tất cả mọi người nhất thời chấn động một cái!

Chuyện tình liên quan tới Thần Mâu thứ chín, vẫn luôn là sự suy đoán của rất nhiều Đại năng trong Phạm Trụ, nhưng mà người nào cũng không cách nào chứng thực được! Mà Thần Mâu thứ chín, từ trước đến giờ vẫn luôn chưa từng xuất hiện qua...

- Không có khả năng! Tiểu tử này sao có thể là Thần Mâu thứ chín chứ?

Trong lòng đầu Kỳ Lân gầy sừng kia kiên quyết phủ định.

Từ thời đại Bát Đại Thần Mâu vừa mới sinh ra, trong toàn bộ Phạm Trụ liền có vô số cường giả đều suy đoán về sự tồn tại của Thần Mâu thứ chín. Thế nhưng trải qua không biết bao nhiêu ức năm, Thần Mâu thứ chín này thủy chung cũng không hề xuất hiện! Cho nên, đại đa số mọi người đều tin tưởng, trên thế gian cơ bản không có Thần Mâu thứ chín!

- Thần Mâu thứ chín sao?

Triệu Phong nhẹ giọng lầm bầm. Điểm này, ngay cả hắn cũng hiểu không rõ ràng lắm.

- Người làm sao lại phát hiện ra ta?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi. Hắn có cảm giác, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này là tìm kiếm mình một cách có mục đích. Như vậy, đối phương làm sao lại phát hiện ra Thần Mâu của chính mình?

- Đoạn thời gian trước, ta phát hiện thiên địa đột nhiên dị biến, cảm giác được lực lượng bản nguyên của mảnh không gian này chợt có dị động...

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia không chút tị hiềm, trực tiếp kể lại.

Hóa ra, thời điểm trước đây khi Triệu Phong đột phá trong Mộng Cảnh Thái Cổ, dẫn đến Tả Mâu dị biến, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này đã phát hiện ra dị dạng. Hắn bằng vào cảm ứng của mình, bắt đầu tìm kiếm. Bất quá thời điểm khi hắn sắp sửa tìm được Triệu Phong, thì Triệu Phong đã thành công đột phá, ly khai Mộng Cảnh Thái Cổ.

Vì vậy, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này liền vận dụng tộc nhân của mình, nhiễu loạn cả một phiên khu vực này, nỗ lực bức ra Triệu Phong. Sau khi tìm được Triệu Phong, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này vì để chứng thực ý nghĩ của chính mình, liền để cho Thiết Hỏa đánh một trận với Triệu Phong, đồng thời không ngừng tăng lên thực lực của Thiết Hỏa, nỗ lực bức ra năng lực của Tả Mâu Triệu Phong, để nghiệm chứng suy đoán của hắn. Cuối cùng, hắn vững tin Triệu Phong chính là kẻ có được Thần Mâu!

- Xin tha thứ cho ta đã dùng loại phương pháp vô lý như thế!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia thoáng có chút áy náy, nói.

Trong lòng đám tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chấn động không thôi. Lúc này bọn chúng rốt cuộc cũng đã minh bạch, sở dĩ Tộc trưởng mệnh lệnh cho bọn chúng tới nơi này ức hiếp đám chủng tộc Thái Cổ kia, hóa ra là vì muốn bức ra Triệu Phong. Thế nhưng Tộc trưởng làm sao có thể xác định, năng lực của Thần Mâu của Triệu Phong chính là năng lực của Thần Mâu thứ chín?

Điểm này, ngay cả Triệu Phong cũng vô cùng tò mò.

- Thần Mâu trưởng thành cực kỳ không dễ, trong thời gian đó có thể sẽ gặp phải rất nhiều cường địch, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nguyện ý cống hiến sức lực cho Chúa Tể đại nhân!

Sau khi giải thích xong hết thảy, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này một lần nữa cung kính nói.

- Ta tự nhiên nguyện ý tiếp nhận các người! Nhưng người quá nguy hiểm!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này ít nhất cũng là một thể lực Tứ tinh đỉnh phong, có thể thu nó làm thủ hạ, Triệu Phong chính là ngàn vạn lần nguyện ý. Nhưng mà thực lực Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lại quá mạnh mẽ, Triệu Phong lại chưa thể xác định đối phương có phải có những âm mưu khác hay không. Cho nên, hắn không yên tâm để cho đối phương đứng ở bên cạnh mình.

- Ta nguyện ý ký quyền trục Huyết Chi Khế Ước với đại nhân!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia phảng phất như sớm đã dự liệu, trực tiếp nói.

- Tộc trưởng, người sao có thể?

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời vô cùng khiếp sợ. Không ngờ Tộc trưởng của bọn họ lại muốn ký kết khế ước quyền trục với gã thanh niên hèn mọn kia! Nếu như gã thanh niên này thật sự là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, bọn chúng cũng chỉ không còn lời nào để nói. Nhưng quan trọng chính là, Thần Mâu thứ chín quá mức hư vô mờ mịt, khiến cho người ta không cách nào tin tưởng được.

- Còn nữa, những tộc nhân này của người tựa hồ rất bất mãn với ta, ta cũng vô cùng lo lắng a!

Ánh mắt Triệu Phong, quét về phía đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia.

- Người!

Đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mỗi người đều vô cùng tức giận, nhưng vì e ngại uy nghiêm của Tộc trưởng, cho nên cũng không dám làm chuyện gì quá đáng.

- Nếu như đại nhân nguyện ý, có thể chỉ giáo một chút tộc nhân của ta, bọn chúng sẽ tin phục thủ đoạn của đại nhân!

Đầu Kỳ Lân ám hồng sắc kia mang theo ý tứ trưng cầu, nói.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc là thể lực Tứ tinh đỉnh phong, trong đó ngoại trừ những Cổ Thần Thất giai như Thiết Hỏa ra, khẳng định còn có Cổ Thần Bát giai, thậm chí Cổ Thần Cửu giai nữa. Lẽ nào, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này lại tin tưởng chính mình có thể đánh bại Cổ Thần Bát giai, Cửu giai sao?

Thế nhưng, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rõ ràng có nắm chắc, cho rằng Triệu Phong nhất định có thể thu thập đám tộc nhân của hắn.

- Được!

Triệu Phong trực tiếp đáp ứng. Hắn ngược lại muốn nhìn xem, đầu Kỳ Lân ám hồng sắc này có dụng ý gì.

Đám thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc ở đây nhất thời yên tâm trở lại. Chỉ cần trong số bọn họ có tộc nhân có thể đánh bại Triệu Phong, Tộc trưởng của bọn họ sẽ không cần ký kết khế ước quyền trực với gã thanh niên này nữa.

- Đợi sau khi cường giả chân chính trong tộc tới đây, tiểu tử này chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ!

Trong lòng đầu Kỳ Lân gầy sừng kia hưng tận nói. Đám Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc ở đây chẳng qua là một phần nhỏ trong tộc mà thôi. Còn có các tộc nhân đang ở các địa phương khác, làm những việc trước đây bọn chúng đã làm. Hơn nữa cũng còn một đám lớn tộc nhân đang ở lại trong tộc nữa.

- Xin đại nhân hãy chờ một chút, đám người trong tộc ta không bao lâu nữa sẽ có thể toàn bộ chạy tới!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mỉm cười nói.

oOo

Sau đó, hai phe nhân mã tạm thời dừng lại tại phiên khu vực này.

Bên phe của Triệu Phong đứng cách Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc một khoảng cự ly cực xa. Thực lực của đối phương quá khủng bố, tiếp cận quá gần, phe nhân mã bên Triệu Phong không có bất kỳ cảm giác an toàn nào.

- Đại nhân, nếu như ta không nhìn lầm, lực lượng Thần Máu của người hoàn toàn có thể chống đỡ vận dụng lực lượng phiên thiên địa này?

Đúng lúc này, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đột nhiên truyền âm cho Triệu Phong.

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Xem ra tựa hồ Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã có diệu chiêu gì đó.

- Không sai!

Triệu Phong thẳng thắn trả lời.

Theo Thần Máu liên tục thức tỉnh, quyền chống đỡ của hắn đối với phiên thiên địa này đang không ngừng lớn lên.

- Mỗi một cái Thần Máu đều có thể chứa tể một loại lực lượng, tuy rằng ta không biết Thần Máu của đại nhân có thể chứa tể loại lực lượng gì, nhưng trước đây ta thấy đại nhân có thể chống đỡ vận dụng lực lượng phiên thiên địa này. Loại lực lượng chống đỡ đó, cho dù là ta cũng không cách nào làm được, hoặc có thể làm được...

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chậm rãi nói. Triệu Phong yên lặng lắng nghe, kiến thức của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhiều hơn hắn rất nhiều.

- Đại nhân có thể ném thử, vận dụng lực lượng của Bản Nguyên Thần Máu, chống đỡ phiên thiên địa này...

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nói ra ý nghĩ của chính mình.

- Có lẽ, đây là một ý kiến không tệ!

Sau khi Triệu Phong nghe xong, liền lâm vào trầm tư.

Trước đây, thời điểm khi Thần Mâu của hắn vẫn chưa tiến thêm một bước thức tỉnh, hắn đã có thể thông qua điều động lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, tiến hành đóng lại phiên không gian này, đuổi đám thiên tài của Thần vực Man Hoang ra ngoài. Về sau, sau khi Thần Mâu thức tỉnh, ý niệm của Triệu Phong đã có thể trực tiếp dung nhập vào thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, đạt được một vài năng lực mới. Nhưng mà hắn vẫn chưa từng ném thử vận dụng lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu.

- Triệu Phong, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kia khẳng định có vấn đề! Bọn chúng nhất định sẽ phái ra Cổ Thần Bát giai, thậm chí Cổ Thần Cửu giai...

Tiểu Linh có chút lo lắng nói. Đối mặt với Cổ Thần Cửu giai, làm sao Triệu Phong có thể chiến thắng nổi? Đối với thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, năng cũng là nửa tin nửa ngờ.

- Người cứ rời đi trước đi! Đến lúc đó, nếu tình huống không đúng, ta tự có biện pháp an toàn chạy trốn!

Triệu Phong chuẩn bị thực nghiệm một chút thuyết pháp vừa rời của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Ông!

Bỗng nhiên, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt hiện lên một đạo quang vụ mộng huyền. Sau đó, ý niệm của Triệu Phong mang theo một cỗ lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, dung nhập vào trong thiên địa.

Ngay vào lúc này, trong phương viên mấy mươi vạn dặm, tất cả sinh linh chợt cảm giác được một cỗ uy áp thiên địa trước giờ chưa từng có. Giờ phút này, phẳng phất như thương thiên đại địa đều cụ bị ý thức. Một tia ý niệm của nó liền có thể chứa tể tất cả mọi thứ ở nơi này, quyết định sinh tử của bọn họ!

- Đây là... Đã xảy ra chuyện gì?

Tất cả mọi người của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, toàn thân khẽ run lên, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ. Bọn chúng bỗng nhiên có cảm giác phẳng phất như đang có một gã cường giả tuyệt thế đang nhìn chằm chằm bọn chúng vậy.

Thiên địa trở nên vô cùng áp lực, khí tức Thái Cổ Bản Nguyên kể cả nguyên khí thiên địa, lực lượng các loại thuộc tính... đều bị đối phương triệt để chứng không.

- Quả nhiên có chút khác biệt!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Sau một khắc, ý niệm của Triệu Phong mang theo cỗ lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu kia quay trở về bản thể.

- Quả nhiên, lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu của người này có thể chứng không được mảnh không gian này!

Ánh mắt của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc khẽ lóe lên.

1268. Chương 1265: Hiệu Lực Với Ngài

- Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Đám cường giả Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất tề đứng lên, sắc mặt kinh nghi bất định. Cũng may, bọn chúng nhìn thấy vẻ mặt Tộc trưởng thần nhiên, sự lo âu trong lòng mới chậm rãi tiêu tan đi.

- Tộc trưởng, vừa rồi...

Đầu Kỳ Lân gãy sừng kia chuẩn bị hỏi cái gì.

- Không cần lo lắng!

Nhưng Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã trực tiếp cắt đứt lời của hắn.

Phía bên kia, trong đám chủng tộc Thái Cổ phụ cận Triệu Phong, có không ít kẻ cảm nhận nhạy cảm phát hiện ra, vừa rồi trên người Triệu Phong có năng lượng cường đại ba động.

- Xảy ra chuyện gì? Thiên địa dị biến vừa rồi, chẳng lẽ là do hắn mang tới?

Ánh mắt Tiểu Linh kinh dị nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong lòng có chút khiếp sợ. Lẽ nào là do Thần Mâu thứ chín ban tặng cho Triệu Phong loại lực lượng đó? Hẳn thật là kẻ có được Thần Mâu thứ chín sao?

- Dựa vào loại phương pháp chưởng khống Mộng Cảnh Thái Cổ này, Cổ Thần Bát giai cũng hoàn toàn không phải là đối thủ của ta!

Trong lòng Triệu Phong thoáng vui vẻ. Bất quá hẳn cũng biết, chỉ khi nào ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hẳn mới có được loại ưu thế này.

Sau đó, Triệu Phong lại tiếp tục củng cố tu vi thực lực, đồng thời nghiên cứu lực lượng Thần Mâu. Trong thời gian này đó, dần dần cũng có càng nhiều thành viên của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chạy tới nơi đây.

Mãi đến một tháng sau, đại bộ đội bên trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc toàn bộ đã đến.

- Đại nhân, có thể bắt đầu rồi!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân cung kính nói với Triệu Phong.

Hưu!

Triệu Phong phóng người bay lên, nhưng vẫn như cũ bảo trì khoảng cách nhất định với Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Toàn thể thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đều quan sát Triệu Phong, thấp giọng nghị luận, ánh mắt hoặc kinh ngạc hoặc khinh thường.

- Để ta tới nhìn xem, người có phải là kẻ có được Thần Mâu hay không?

Bên trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, một con Kỳ Lân hồng sắc khuôn mặt dữ tợn trực tiếp lao ra.

- Cổ Thần Bát giai!

Tiểu Linh kinh hô một tiếng.

Tuy rằng trước đây Triệu Phong đã từng đánh bại Thiết Hỏa lực lượng đạt tới Cổ Thần Bát giai. Nhưng dù sao Thiết Hỏa cũng là dưới sự trợ giúp âm thầm của tộc trưởng, lực lượng tạm thời đạt tới Cổ Thần Bát giai, những phương diện khác đều vẫn là Cổ Thần Thất giai, không thể nào chân chính đánh đồng với Cổ Thần Bát giai.

- Grào!

Đầu Kỳ Lân hồng sắc kia ngửa mặt lên trời gào lớn, trực tiếp kích hoạt lực lượng huyết mạch. Một cỗ hỏa diễm xích sắc đột nhiên mạnh mẽ bạo trưởng, giống như một đạo long quyền hỏa diễm, điên cuồng dâng lên trong thiên địa, khiến cho tâm thần người khác rung động.

- Nếu như người muốn kiến thức, vậy ta liền để cho người kiến thức một chút a!

Mái tóc ngân sắc mộng huyền kia của Triệu Phong không gió tự động. Tả Mâu của hắn càng hiện ra quang thái dị sắc sáng ngời.

Ông!

Một đạo quang trạch mê ly mộng huyền hiện lên bên trong Tả Mâu Triệu Phong. Bộ phận ý chí linh hồn của Triệu Phong xen lẫn một cỗ lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, dung nhập vào trong một phương thiên địa.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác, phiến thiên địa này dường như đã trở thành thân thể của chính mình. Ý niệm khẽ động, một cỗ áp lực thiên địa tuyệt cường đột nhiên hàng lâm xuống. Thiên địa vĩ lực to lớn kia áp bách thẳng về phía đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia.

Hồ phốc!

Liệt hỏa ngập trời trên người đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia phảng phất như gặp phải sóng biển vậy, uy năng giảm thấp, hỏa diễm cũng chậm rãi ảm đạm xuống.

- Cái này... là chuyện gì xảy ra?

Đầu Hỏa Diễm Kỳ Lân kia nhất thời cả kinh. Lực lượng mà hắn vừa mới kích hoạt huyết mạch đạt được kia, trong nháy mắt đã bị áp chế xuống. Thực lực hiện tại của hắn so với trước khi kích hoạt huyết mạch lại còn yếu hơn một bậc nữa.

- Thiên địa dị động kia trước đây, hóa ra chính là do hắn!

Trong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, một vài Huyết Diễm Kỳ Lân nhất thời đều hiểu ra, quát lớn một tiếng. Trước đây bọn chúng vẫn cho rằng là một vị cường giả tuyệt thế nào đó, thực lực tương đương với Tộc trưởng, đã hàng lâm.

- Đây là lực lượng bản nguyên của thiên địa!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân kinh ngạc lắm lắm. Ánh mắt hắn nhìn về phía Triệu Phong, trong nháy mắt trở nên kích động.

- Người chỉ là một Cổ Thần Thất giai, cho dù lực lượng của ta bị áp chế, nhưng người cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của ta!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia điên cuồng rít gào. Toàn thân hắn hóa thành một đoàn hỏa cầu cực nóng, nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong.

- Vậy sao?

Triệu Phong mỉm cười. Không gian thiên địa cũng theo đó nổ vang một trận.

Ông oanh!

Một bộ phận ý chí linh hồn của hắn dung nhập vào trong thiên địa, ý niệm khe động, một cỗ lực lượng hạn chế không gian tập trung bốn phía xung quanh Hồng Viêm Kỳ Lân.

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia vừa muốn thi triển Không Gian Áo Nghĩa, lại phát hiện hắn căn bản không cách nào vận chuyển nửa điểm lực lượng Không Gian. Thậm chí bản thân hắn cũng bị không gian ràng buộc, năng lực hành động giảm xuống thật lớn.

Bá!

Bốn phía xung quanh Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong chợt hiện lên một tầng không gian hư ảnh. Thân hình hắn bỗng nhiên lóe lên, đi tới sau lưng Hồng Viêm Kỳ Lân.

- Di Thiên Chương!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa. Giờ phút này, Không Gian Áo Nghĩa của hắn không chỉ được Trường bào Thời Không tăng phúc, lại còn được lực lượng Không Gian của Mộng Cảnh Thái Cổ tăng phúc.

Đạo chương ảnh hư vô kia trong khoảnh khắc xuất hiện, đã liền biến mất.

Ầm ầm!

Khi đạo chương ảnh hư vô này một lần nữa xuất hiện, đã đi tới trước mặt Hồng Viêm Kỳ Lân kia, trực tiếp nghiền áp thẳng về phía thân thể nó.

- A!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia kêu thảm một tiếng, thân hình bay ngược về phía sau, hung hăng đập thẳng vào trong lòng đất phía dưới. Cho dù thân thể của nó là Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, tu vi Cổ Thần Bát giai, nhưng cũng không thể thừa nhận nổi uy năng của một chương này.

Thế nhưng, sao nó lại có thể chịu thua đơn giản như vậy?

Ầm ầm!

Trong lòng đất, một đoàn hỏa diễm phong bạo thổi quét ra, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia hóa thành một đạo diễm quang, hung hăng bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Liệt Nhật Diễm Quang!

Trên đường phóng tới, Hồng Viêm Kỳ Lân lại thi triển ra chiến kỹ huyết mạch, trong miệng bắn ra một đạo liệt quang hồng sắc cực nóng. Những nơi đạo liệt quang hồng sắc kia đi qua, tất cả mọi thứ đều bị đốt cháy sạch sẽ. Uy năng nóng bỏng kia khiến cho rất nhiều chủng tộc Thái Cổ trong phạm vi hơn vạn dặm cũng bị thiêu đốt đau đớn một trận.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Đồng của Triệu Phong chậm rãi vận chuyển, một cỗ đồng lực ba động mang theo một đạo thải sắc mộng huyền chậm rãi lan tràn ra.

Hô!

Đạo liệt quang hồng sắc bắn về phía Triệu Phong kia, từng đoạn từng đoạn chậm rãi tiêu tán. Trong mắt của người bên ngoài, bốn phía xung quanh Triệu Phong giống như một cái vùng cấm vậy, tất cả những lực lượng tới gần phiên vùng cấm này, chắc chắn là sẽ biến mất!

Bá! Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên trong không gian, khiến cho đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia không thể nào đoán được, cuối cùng Triệu Phong sẽ từ chỗ nào công kích hắn.

- Thần Mâu Phục Chế, Liệt Nhật Diễm Quang!

Triệu Phong cũng không quá mức tiếp cận Hồng Viêm Kỳ Lân, mà trực tiếp sử dụng Thần Mâu Phục Chế tiến hành công kích nó.

Ông!

Một đoàn quang vụ mộng huyền mang theo đồng lực ba động kinh người, từ trong Tả Mâu của hắn lan tỏa ra. Bỗng nhiên, trong quang vụ mộng huyền kia chợt bắn ra một đạo liệt quang hồng sắc cực nóng.

- Đây là... Tuyệt chiêu của ta!

Đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia cực kỳ kinh chấn.

- Đây là lực lượng Thần Mâu của hắn sao?

Phương xa, trong lòng Thiết Hỏa kinh tâm động phách. Lần này, hắn lấy thân phận người đứng xem, một lần nữa nhìn thấy năng lực không thể tưởng tượng nổi kia của Triệu Phong. Ngay cả Thiết Hỏa cũng không phát hiện, trong bát tri bát giác hắn đã tán thành thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong!

Ầm ầm!

Đạo liệt quang hồng sắc cực nóng kia chính xác đánh trúng lên người Hồng Viêm Kỳ Lân. Sau khi đánh trúng một kích, Triệu Phong lại bổ sung thêm mấy phát linh hồn đồng thuật nữa.

- A!

Bên trong hồ hỏa diễm bốc cháy nghi ngút, đầu Hồng Viêm Kỳ Lân kia thống khổ kêu lên. Song trọng đả kích cả vật chất lẫn linh hồn, cộng thêm thiên địa áp chế cùng bài xích, hắn đã triệt để mất đi năng lực chiến đấu.

- Thất bại!

Phương xa, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc toàn bộ ngậy ngẩn tại chỗ. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, bọn chúng vĩnh viễn không thể nào tin nổi, một gã Cổ Thần Thất giai, có thể đơn giản như vậy đánh bại Cổ Thần Bát giai Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Để ta đánh với ngươi một trận!

Trong đám huyết vân xích hồng sắc kia, một đầu Kỳ Lân khí tức càng cường đại hơn, đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nôn nóng muốn đánh một trận với Triệu Phong, tẩy rửa sỉ nhục của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, một cỗ ý chí đồng lực cường đại ba động từ bên trong Tả Mâu của hắn tản ra. Sau một khắc, Tả Mâu của Triệu Phong đã biến thành con người màu đen bình thường. Thế nhưng, trên bầu trời lại đột nhiên xuất hiện một đầu Di Thiên Ngân Mâu.

Đầu ngân mâu kia to lớn khôn cùng, bên trong lưu động đủ mọi màu sắc quang trạch, lạnh lùng vô tình, phảng phất đại biểu cho thiên uy, quan sát sinh linh phía dưới.

Bỗng nhiên, đầu ngân mâu mộng huyền thật lớn kia bỗng nhiên chuyển động. Một màn này khiến cho tất cả sinh linh phía dưới, trong lòng dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi.

Đầu ngân đồng kia thật sự quá lớn, nếu đầu nhân đồng này là nhân đồng của một sinh linh nào đó, khó có thể tưởng tượng nổi đầu sinh linh kia sẽ khổng lồ đến cỡ nào? Cuối cùng, ngân đồng mộng huyền kia đột nhiên tập trung trên người đầu Huyết Diễm Kỳ Lân đang chuẩn bị lao ra kia.

Một cỗ uy áp thiên địa vô cùng vô tận mang theo lực lượng tinh thần không thể hình dung, mạnh mẽ hàng lâm trên người đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia.

- Cái này... là...

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia nhất thời có cảm giác, trời cao vô tận dường như muốn sụp đổ xuống vậy. Toàn thân hắn run rẩy, gian nan chống cự cỗ thiên uy này. Linh hồn của hắn cũng hồi hộp run rẩy một trận dưới cỗ lực lượng tinh thần kia.

Mà đám tộc nhân bốn phía xung quanh đầu Huyết Diễm Kỳ Lân này cũng đồng dạng gặp phải lực lượng vô hình lan đến. Những gã Huyết Diễm Kỳ Lân này, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía chân trời, trong lòng sinh ra một cỗ cảm giác nhỏ bé, vô lực.

Ánh mắt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đồng dạng nhìn chăm chú vào ngân đồng mộng huyền trên thiên không, che khuất bầu trời, giống như Thần linh chí cao kia, trong lòng kinh hãi không cách nào hình dung nổi.

- Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc bỗng nhiên mở miệng hô lớn. Đám tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc còn lại, toàn thân nhất thời chấn động mạnh.

- Chúa Tể đại nhân!

Một gã Huyết Diễm Kỳ Lân đồng dạng hô lên.

- Chúa Tể đại nhân! Chúa Tể đại nhân!

Càng lúc càng nhiều tộc nhân Huyết Diễm Kỳ Lân cũng theo đó hô lớn. Từng đợt thanh âm triều bá vang vọng bên trong thiên địa. Phía bên kia, đám chủng tộc Thái Cổ thủ hạ của Triệu Phong cũng phát ra từ nội tâm gào lên:

- Chúa Tể đại nhân!

Cùng thời khắc đó, lấy nơi đây làm trung tâm, tất cả các sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm đều ngẩng đầu nhìn kỹ đầu ngân mâu tại chân trời xa xa kia. Theo từng tiếng Chúa Tể đại nhân kinh thiên vang dội kia, bọn chúng cũng theo đó mà quất kêu.

Trên bầu trời, đại bộ phận ý thức của Triệu Phong đã hoàn toàn đắm chìm trong đầu Di Thiên Chi Mâu khổng lồ kia. Hắn cũng không nghĩ tới, vận dụng lực lượng Bản Nguyên Thần Mâu, thi triển Di Thiên Chi Mâu, không ngờ lại trở thành như vậy. Lúc này, tâm mắt của hắn rộng lớn cực kỳ, hắn quan sát vô tận sinh linh trong thiên địa, lắng nghe thanh âm triều bá của bọn chúng.

Tâm thần của hắn cũng kịch liệt chấn động. Phảng phất như hắn thật sự trở thành Chúa Tể đại nhân, chúa tể mọi thứ ở nơi này.

- Không tốt! Lực lượng Thần Mâu đang cấp tốc biến mất!

Linh hồn của Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cổ mặt mới. Sau một khắc, ngân mâu di thiên mộng huyền trên bầu trời kia phốc một cái liền biến mất. Thiên địa khôi phục lại như thường. Mà lúc này Tả Mâu của Triệu Phong, cũng khôi phục lại ngân trạch mộng huyền.

- Tiêu hao thật lớn!

Triệu Phong có cảm giác, Tả Mâu của hắn, đã không thể nào lại sử dụng lực lượng bản nguyên rồi. Dù sao trước đây trong chiến đấu, hắn vẫn luôn đang sử dụng cổ lực lượng này, đến tiếp sau thi triển Di Thiên Chi Mâu thời điểm, lực lượng bản nguyên tiêu hao, càng nhanh chóng vô cùng.

Ngay vào lúc này, Triệu Phong chợt cảm giác phía trước truyền đến một cổ dị động. Chỉ thấy toàn bộ thành viên của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã cúi đầu xuống thật thấp, mà Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân lại chậm rãi bước ra:

- Chúa Tể đại nhân, xin hãy cho tộc ta, hiệu lực với ngài!

1269. Chương 1266: Rời Khỏi Linh Tộc

Sau khi toàn bộ Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nguyện ý thần phục với Triệu Phong, hắn liền ký kết Huyết Chi Khế Ước với Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân. Nội dung khế ước thập phần đơn giản: Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc để cho Triệu Phong tùy tiện điều khiển, không được xuất thủ với Triệu Phong. Đồng dạng như vậy, Triệu Phong cũng không được cố ý hãm hại Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Ngay sau đó, Triệu Phong cùng rất nhiều chủng tộc Thái Cổ thế lực của hắn đã di chuyển tới địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, chiếm cứ một phiến khu vực lớn tại Trung bộ Mộng Cảnh Thái Cổ. Tài nguyên nơi này so với bên ngoài càng phong phú hơn nhiều.

Hiện tại, địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc đã trở thành đại bản doanh của Triệu Phong trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Ngay sau Triệu Vạn có thể trực tiếp sử dụng thế lực Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, khai thác mở rộng, tiền lời gấp mấy lần ban đầu.

- Ta cũng nên rời đi rồi!

Triệu Phong ở lại mấy ngày trong địa bàn Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

Một vài loại công pháp, chiến kỹ của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cũng chỉ thích hợp phối hợp với huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân. Tuy rằng Triệu Phong có huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, cũng có thể tu luyện, nhưng hiệu quả so ra kém Huyết Diễm Kỳ Lân một chút.

Công pháp, tự nhiên là tuyển chọn loại thích hợp nhất với chính mình, phẩm chất càng cao càng tốt. Hơn nữa, một khi đã bắt đầu tu luyện, giữa đường muốn đổi sang những công pháp khác cũng thập phần phiền phức. Cho nên Triệu Phong tình nguyện hao tổn nhiều thời gian hơn một chút, đi tìm một môn công pháp thích hợp nhất với mình.

Trước khi rời đi, Triệu Phong đi dạo một vòng trong lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, không chút khách khí lấy đi mấy thứ thiên địa trân tài chính mình cần.

- Ta không còn ở đây, phỏng chừng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc không có khả năng hoàn toàn nghe theo lời của Triệu Vạn!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chỉ tôn kính đối với thân phận Thần Mâu của chính mình mà thôi, tuy rằng Triệu Vạn cũng có được Vạn Tượng Chi Mâu, nhưng dù sao chỉ là huyết mạch hậu duệ, hơn nữa thực lực bản thân vẫn còn yếu nhược.

Cuối cùng, Triệu Phong quyết định để cho Triệu Vạn đột phá Thần vị. Vốn dĩ với thiên phú tiềm lực của Triệu Vạn, vẫn còn có thể tích lũy một chút nội tình nữa. Nhưng lúc này không có biện pháp khác, nếu thực lực Triệu Vạn theo không kịp, sẽ không có bao nhiêu tác dụng.

- Đi xem cung điện Ngũ Hành một chút a!

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khóa thủy tinh cầu ngũ sắc, bên trong lẳng lẳng phiêu phù một tòa cung điện sáng lạn mỹ lệ. Ý niệm khẽ động, Triệu Phong liền trực tiếp tiến vào trong đó.

- Triệu Phong!

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong vừa xuất hiện, liền có người bên trong cung điện Ngũ Hành phát hiện ra.

Những gã Chuẩn Thần, Chân Thần bị vây ở chỗ này, địa vị ở trong thế lực của chính mình đều luôn rất cao thượng, tự nhiên sẽ không dễ dàng phục tùng Triệu Phong. Hơn nữa, bọn chúng cũng chỉ mới bị vây mấy chục năm mà thôi. Khoảng thời gian này đối với bọn chúng mà nói, chẳng qua chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi mà thôi.

Mặt khác, nguyên khí thiên địa cùng lực lượng Áo nghĩa bên trong cung điện tinh thể Ngũ Hành này thập phần nồng nặc. Tại địa phương Ngũ Hành Thần Chủ bế quan này thậm chí còn lưu lại chiến kỹ công pháp cao thâm, có thể nói là địa phương tu luyện tuyệt hảo. Tuy rằng bọn chúng đang bị vây ở chỗ này, nhưng bất kỳ thời khắc nào cũng đều đang cố gắng tu luyện, suy nghĩ để thắng thực lực, thoát khỏi từ trong tay Triệu Phong.

- Mở trận pháp!

Một gã Chân Thần Ngũ giai quát lớn một tiếng.

Vù vù vù!

Dưới chân Triệu Phong nhất thời lóe lên một đạo trận pháp đủ mọi màu sắc phức tạp. Đồng thời, một cỗ năng lượng Áo nghĩa ba động cường đại từ xung quanh phóng lên cao, hình thành nên bốn đạo quang mạc ngũ sắc, giam cầm Triệu Phong vào bên trong.

- Tiến công!

Gần tám mươi gã cường giả không nói hai lời, trực tiếp thi triển chiến kỹ, bí thuật cường hãn nhất của mình.

Oanh!

Thần lực ba động rợp trời rợp đất giống như cuồng phong mưa rào, trực tiếp xuyên qua trận pháp cấm cố, nghiền áp thẳng về phía Triệu Phong.

- Vẫn còn chưa từ bỏ ý định a!

Triệu Phong thấy bọn chúng lại dùng trận thế lớn như vậy đối phó chính mình, không khỏi cười lớn.

Mặt khác, Triệu Phong phát giác ra thực lực của những người này, ai nấy cũng đều có đề thắng thật lớn. Ví dụ như Tử Phong Chuẩn Thần của Tử Dạ Điện kia, luận thực lực, sợ rằng đã sắp vượt qua Chuẩn Thần mạnh nhất của Linh Tộc rồi.

Bá!

Một kiện trường bào ám ngân sắc chột khoác lên trên người Triệu Phong. Hắn vận chuyển Thần lực cùng Không Gian Áo Nghĩa, thôi động lực lượng của Trường bào Thời Không.

- Không Gian Bình Chương!

Từng tầng từng tầng không gian hư ảnh hư thực vô chừng mạnh mẽ tản ra. Đám Thần lực công kích vô cùng vô tận kia va chạm vào tầng không gian hư ảnh này, uy lực liên trọng trọng suy yếu, phẳng phất như bị chuyển dời tới không gian Dị thứ nguyên vậy. Cuối cùng, tất cả công kích còn chưa kịp va chạm với thân thể của Triệu Phong, đã triệt để biến mất.

Cùng thời khắc này, một cỗ khí tức cường đại phong áp thiên địa, lấy Triệu Phong làm trung tâm, áp bách thẳng ra bốn phía xung. Tất cả các cường giả đang bao vây bốn phía nhất thời cảm giác được một cỗ áp bách hít thở không thông.

- Làm sao có thể? Cỗ khí tức này, là... Cổ Thần Thất giai!

Một gã Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, sắc mặt nhất thời vô cùng kinh hoàng.

- Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng này! Hẳn nhất định là mượn dùng lực lượng của cung điện, bắt chước ra khí tức của Cổ Thần a!

Tử Phong Chuẩn Thần liều mạng lắc đầu, không thể nào tin nổi hết thấy những chuyện này. Lần trước khi Triệu Phong đi tới nơi này, bất quá chỉ mới là nửa năm trước, khi đó hẳn vẫn chỉ là Chuẩn Thần mà thôi. Một gã Chuẩn Thần cho dù sau khi đột phá Chân Thần, cũng không có khả năng tu luyện tới Cổ Thần Thất giai trong khoảng thời gian ngắn như vậy! Tất cả mọi người không cách nào tưởng tượng nổi Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Cổ Thần!

- Ta cố tình để các người ở lại chỗ này, hưởng thụ tài nguyên tu luyện tốt như vậy, nhưng các người thoát nhìn cũng không có bao nhiêu tiến bộ a!

Triệu Phong không để ý đến sự khiếp sợ của những người này, phì cười một tiếng.

Kỳ thật, Triệu Phong hoàn toàn có thể đem những người này cầm cố ở một khu vực đơn độc, khiến cho bọn chúng không cách nào sử dụng tài nguyên tu luyện ở nơi này. Nhưng Triệu Phong lại không làm như vậy, mà là để cho bọn chúng hưởng thụ tài nguyên nơi đây, tăng lên thực lực của mình. Bởi vì, Triệu Phong căn bản không lo lắng những người này có thể chạy trốn từ trong tay hắn. Mà nguyên nhân thứ hai, chính là Triệu Phong dự định thu nạp những người này vào sử dụng, cũng hy vọng thực lực của bọn họ không ngừng tăng lên.

Ầm ầm!

Triệu Phong thoáng di động, tòa trận pháp đặc thù đang giam cầm hắn kia liền trực tiếp nghiền nát.

- Hiện tại ta đã là cường giả Cổ Thần! Đợi đến khi thực lực của ta cường đại tới trình độ nhất định, các người ngay cả tư cách làm người hầu cho ta cũng không có nữa!

Thanh âm Triệu Phong bỗng nhiên trở nên lãnh đạm, giống như một cây băng trùy lạnh lẽo xỏ xuyên qua trái tim mỗi một người ở đây!

Tốc độ tu luyện của Triệu Phong, thật sự quá mức kinh thế hãi tục. Hiện tại hắn đã là Cổ Thần Thất giai, là tồn tại mà tất cả mọi người ở đây đều phải ngưỡng vọng. Ai có thể dự liệu được lần tiếp theo Triệu Phong xuất hiện trong tòa cung điện này, tu vi cảnh giới của hắn sẽ đến mức nào?

Vù vù vù!

Từng khối từng khối Áo Nghĩa Chi Tinh tự động tách khỏi vách tường, bay tới trong tay Triệu Phong. Tu vi đạt đến Cổ Thần, Áo Nghĩa Chi Tinh bình thường đã không có bất kỳ tác dụng gì với Triệu Phong nữa. Chỉ có những loại Áo Nghĩa Chi Tinh tương đối cao cấp mới có tư cách được Cổ Thần sử dụng. Mà vừa hay, trong tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này, số lượng loại Áo Nghĩa Chi Tinh này cũng không ít chút nào.

Lần này, Triệu Phong lấy đi số lượng Áo Nghĩa Chi Tinh nhiều vô cùng, thậm chí đối với việc vận hành của cả tòa cung điện Ngũ Hành này cũng tạo thành ảnh hưởng nhất định. Nhưng Triệu Phong đã có tu vi Cổ Thần, hắn căn bản không lo lắng những người này có thể trốn thoát.

Sau khi lấy đủ Áo Nghĩa Chi Tinh, Triệu Phong đi tới mật thất tu luyện. Ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm vào ba bức bích họa ở đây. Dựa vào sự cường hoành đối với tòa cung điện tinh thể Ngũ Hành này, Triệu Phong trực tiếp thu lấy toàn bộ công pháp, chiến kỹ bên trong ba bức bích họa.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị rời đi...

- Triệu Phong, chậm đã!

Một đạo thanh âm hơi chút giãy dụa chợt gọi Triệu Phong trở lại.

- Ta nguyện ý trở thành người hầu của người!

Kể vừa nói kia chỉ là một gã Chuẩn Thần bình thường, tâm tính của hắn khá kém, không chịu nổi khoảng thời gian bị giam cầm này. Cộng thêm sự chán nản bởi tu vi Cổ Thần của Triệu Phong, hắn liền trở thành kẻ đầu tiên khuất phục.

Chỉ cần có kẻ đầu tiên khuất phục, sẽ có nhiều người khác nữa dao động. Không ngoài sở liệu, lại một giọng nói nữa truyền ra:

- Ta cũng vậy!

Gã Chuẩn Thần này là đến từ cùng một cái thế lực với gã Chuẩn Thần khuất phục đầu tiên kia. Sau đó lại có thêm năm người nữa lựa chọn khuất phục Triệu Phong.

- Hừ! Một đám bất lực!

Tử Phong Chuẩn Thần hừ lạnh một tiếng, trong mắt lộ ra vẻ khinh thường.

- Các người lựa chọn rất sáng suốt! Đãi ngộ mà ta cho các người, tuyệt đối sẽ cao hơn trong thế lực trước đây của các người!

Triệu Phong chỉ cười nhạt một tiếng, ý niệm khẽ động, hắt cùng những người này đã trực tiếp rời khỏi nơi đây. Mà những người còn lại, toàn bộ đều lâm vào trầm tư.

oOo

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, bảy người Triệu Phong đã đi tới địa bàn của Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc. Sau đó, Triệu Phong liền hạ Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn của bảy người này.

- Sau này các người cứ ở tại chỗ này!

Triệu Phong cũng không có ý định sẽ thả bọn chúng ra ngoài.

- Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc, lại là hình thái nguyên chủng! Nơi này là địa phương nào?

Một gã cường giả Chân Thần chấn kinh hỏi.

- Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ!

Triệu Phong mỉm cười thần bí.

- Làm sao có thể?

Bảy người này nhất thời ngây ngẩn tại chỗ, trong đầu có chút ngốc trệ. Làm sao bọn chúng có thể xuất hiện trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ được?

Sau khi giao bảy người cùng một bộ phận Áo Nghĩa Chi Tinh lại cho Triệu Vạn, Triệu Phong liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

oOo

Sau khi trở lại Linh Tộc, Triệu Phong liền một lần nữa ẩn giấu khí tức, sử dụng Phong Thần Thạch phong ấn một tòa Thần thai.

Triệu Phong ở trong cung điện dành riêng cho Đệ tử Hạch tâm, cho dù là Trưởng lão Linh Tộc, cũng không thể tùy ý sử dụng Thần thức dò xét.

Thời điểm Triệu Phong ra khỏi cung điện, ở trước cửa liền gặp một gã đệ tử Nội tộc. Gã đệ tử Nội tộc này thấy Triệu Phong rốt cuộc cũng đi ra, lập tức đem một vài sự tình nói lại cho Triệu Phong, đồng thời đưa cho hắn một đồng lớn thư mời. Sau khi truyền lời xong, gã đệ tử Nội tộc này liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

- Đây là thư mời của các đại thế lực!

Triệu Phong có chút đau đầu, đóng cửa cửa điện, trực tiếp ném đồng thư mời này vào trong Không gian Trữ vật.

- Giai đoạn hiện tại, còn chưa đến lúc quá mức rêu rao!

Hiện nay, thành viên các đại thế lực tới bãi phỏng Linh Tộc rất có khả năng vẫn chưa có rời đi.

- Trước rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian, thuận tiện đón Triệu Hồi tới đây luôn!

Triệu Phong dự định.

o0o

Đêm đó, Triệu Phong trực tiếp truyền âm cho Triệu Vũ Phi, nói cho nàng biết, chính mình sắp sửa ly khai Linh Tộc một đoạn thời gian, bảo nàng không cần lo lắng.

Sau đó, dưới sự trợ giúp của Khổng Điệp, Triệu Phong không kinh động tới bất cứ kẻ nào, ly khai Linh Tộc.

Sau khi rời khỏi phạm vi thể lực của Linh Tộc, Triệu Phong đội lên một cái đầu bông màu trắng, bắt đầu chạy đi. Dù sao màu sắc mái tóc cùng nhãn đồng của hắn quá mức bắt mắt, chỉ cần kẻ nào tin tức linh thông, đều có thể nhận ra thân phận của Triệu Phong. Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn dựa vào Khổng Điệp để rời khỏi Linh Tộc.

o0o

Khu vực ngoại vi Linh Tộc, đám người Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện một mực vẫn chưa có rời đi.

- Ta cũng không tin người có thể vĩnh viễn trốn trong Linh Tộc!

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần âm lãnh.

Tử Dạ Điện cùng Linh Tộc đều là thể lực Ngũ tinh, hơn nữa cách nhau tới ba Vực. Cho dù hắn giết chết Triệu Phong, Linh Tộc cũng sẽ không làm gì được Tử Dạ Điện, nhiều lắm chỉ là yêu cầu một chút bồi thường mà thôi.

So với những bồi thường kia, đánh chết gã thiên tài tiềm lực thật lớn Triệu Phong này, đồng thời đạt được tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia, cứu về người của Tử Dạ Điện, bên nặng bên nhẹ giữa hai cái này, vừa nhìn liền biết được rõ ràng.

- Dạ Long tiền bối, Sư Tra Nghi đã có phản ứng!

Một ngày này, Dạ Long Cổ Thần chợt nhận được truyền âm.

- Rốt cuộc hắn cũng ly khai Linh Tộc!

Thần sắc Dạ Long Cổ Thần lộ ra vẻ hưng phấn, cười nhạt.

- Khởi hành!

Sau khi Dạ Long Cổ Thần truyền ra một cái tin tức, liền trực tiếp Thuấn di rời khỏi.

1270. Chương 1267: Thời Không Cầm Thân

Linh Tộc nằm ở trung tâm Tử Linh Vực, mà Sinh Nguyên Tông, nơi của Triệu Hồi, lại hơi ở ngoại vi. Lần trước, Triệu Phong từ Sinh Nguyên Tông đi tới Linh Tộc, dọc đường mượn dùng các Truyền Tống Trận, cũng phải mất thời gian hơn nửa năm. Nhưng hiện tại, thực lực của Triệu Phong không giống người thường, nếu như thi triển Không Gian Thuấn Di, tốc độ di chuyển cực nhanh, chỉ ít có thể rút ngắn phần nửa thời gian.

Hơn nữa, hắn còn có lệnh bài thân phận của Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc, có thể tùy ý sử dụng Truyền Tống Trận của tất cả các thể lực dọc đường. Hơn nữa, khi Triệu Phong đi qua những thể lực này, thậm chí còn dẫn tới cao tăng của thể lực tự thân nghiền tiếp nữa.

- Thân phận Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, tác dụng quả thật là rất lớn!

Triệu Phong cảm thán một câu. Nghĩ tới thời điểm ban đầu lúc thoát khỏi Cổ Lũng Vực, căn bản không thể nào mượn dùng Truyền Tống Trận của các đại thể lực. Bởi vì đang bị truy sát cùng truy nã, phần lớn thời gian hắn đều phải dựa vào phi hành.

Thời khắc nào đó, trong tầm mắt hắn chợt xuất hiện một tòa sơn phong khổng lồ cao tới ngàn trượng, đâm thẳng vào biển mây, bao trùm phương viên mấy vạn dặm. Ngay khi Triệu Phong vừa mới xuyên qua ngọn sơn phong này, một cỗ khí tức kinh thiên động địa từ trong biển mây phía trước chợt bộc phát ra.

- Không tốt!

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm phía trước, mà thân hình hắn nhanh chóng thối lui về phía sau.

Oanh!

Ngay vào lúc này, một cỗ lực lượng Không Gian Áo Nghĩa mạnh mẽ khởi động trong thiên địa xung quanh. Chỉ thấy bốn phương tám hướng bỗng nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo màn đêm tử sắc. Trong màn đêm kia có mây đen, tử nguyệt, tràn ngập sao trời...

Cuối cùng, tất cả màn đêm tử sắc chọt liên tiếp lại với nhau, đem phương viên mấy vạn dặm đều cấm cố vào bên trong. Toàn bộ mảnh thiên địa này phẳng phất biến thành bóng đêm tử sắc, triệt để ngăn cách cùng ngoại giới.

- Tiểu bối, người rút cuộc cũng chịu đi ra rồi!

Trong màn đêm tử sắc, thân hình Dạ Long Cổ Thần chậm rãi hiện lên.

Triệu Phong lập tức khoác lên Trường bào Thời Không.

- Đừng phí sức vô ích! Huyền Không Tử Vực Trận này chính là đặc biệt chuẩn bị cho người. Thực lực của người cho dù cường đại đến đâu, cũng không cách nào vận dụng lực lượng của Trường bào Thời Không rời khỏi nơi này!

Dạ Long Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Tu vi của Triệu Phong đạt tới Chân Thần Lục giai, trên người có Trường bào Thời Không, cung điện tinh thể ngũ sắc. Hơn nữa, hắn đã đạt được sự tán thành của Linh Tộc, nếu như Linh Tộc cấp cho Triệu Phong một vài át chủ bài bảo mệnh, cho dù là Dạ Long Cổ Thần cũng không tuyệt đối nắm chắc có thể nhanh chóng đánh chết Triệu Phong. Cho nên, hắn mới chạy tới phía trước Triệu Phong, bày ra tòa đại trận cường hãn này. Ở trong Huyền Không Tử Vực Trận này, cho dù là Không Gian Áo Nghĩa của bản thân hắn, cũng gặp phải sự hạn chế nhất định.

- Ai nói ta muốn rời khỏi nơi này?

Triệu Phong khoác lên Trường bào Thời Không, cũng không thôi động bất kỳ lực lượng nào, trên mặt mang theo nụ cười vui vẻ nhìn về phía Dạ Long Cổ Thần.

- Nếu không phải ta cố ý thả chậm tốc độ, để cho tộc nhân của người có thể đuổi kịp ta, đồng thời trên đường đi vẫn luôn đi thẳng một phía, người có thể có thời gian chạy tới phía trước ta, bày ra tòa đại trận này sao?

Triệu Phong vạch trần ra tất cả.

Sau khi Thần Linh Nhân lột xác, tầm mắt của hắn đã tăng cường lên vô cùng mạnh mẽ. Ngay thời điểm hắn rời khỏi Linh Tộc, hắn liền phát hiện ra người của Tử Dạ Tộc đang theo dõi chính mình. Triệu Phong liền tương kế tựu kế, giả vờ như trúng kế đối phương, chỉ có một mục đích duy nhất, giết chết vị Cổ Thần trước đây đã truy sát hắn!

- Điểm này ta tự nhiên biết rõ! Nhưng người cho rằng đã đột phá đến Chân Thần Lục giai, trong tay có rất nhiều Thần khí, bảo vật, liền có thể là đối thủ của ta sao?

Dạ Long Cổ Thần cười ha ha một tiếng.

Hắn sớm cũng đã phát hiện ra lộ tuyến Triệu Phong đi tới có chút quá mức thẳng tắp, dường như là có chút cố ý. Nhưng hắn thân là Cổ Thần, chẳng lẽ lại đi sợ một gã Chân Thần Lục giai? Cho dù Linh Tộc có cấp cho Triệu Phong một vài át chủ bài bảo mệnh gì, hắn không thể giết chết được Triệu Phong, nhưng bản thân hắn cũng sẽ không tổn thất bất cứ thứ gì. Nhưng nếu có thể đánh chết Triệu Phong, hắn sẽ đạt được tất cả bảo vật trên người Triệu Phong!

- Không thử một chút làm sao biết được?

Nụ cười Triệu Phong có chút giảo hoạt.

- Ha ha...

Dạ Long Cổ Thần phì cười một tiếng.

Oanh!

Dạ Long Cổ Thần trực tiếp kích hoạt huyết mạch, toàn thân trở thành một mảnh chất lỏng màu tím hư thực trọng điệp, hòa làm một thể cùng màn đêm xung quanh.

Triệu Phong nhất thời có cảm giác thiên địa xung quanh, tràn đầy áp lực vô tận. Đồng thời, đám sao trời, tử nguyệt, mây đen bốn phương tám hướng đều dùng một loại quy luật kỳ dị nào đó, vận chuyển biến hóa.

- Lực lượng Huyền đạo?

Trong Tả Đổng Triệu Phong tản mát ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường, khiến cho hắc bảo trì thanh tĩnh.

- Huyết mạch nhân đồng của tiểu tử này quả thật bất phàm! Vậy mà có thể khiến cho hắc miễn dịch lực lượng Huyền đạo của Huyền Không Tử Vực Trận!

Dạ Long Cổ Thần đang ẩn nấp trong tử dạ cũng có chút kinh ngạc.

Huyền Không Tử Vực Trận này có ba đại tác dụng. Thứ nhất, ngăn cách ngoại giới, cấm chế đối thủ sử dụng Không Gian Áo Nghĩa. Thứ hai, lực lượng Huyền đạo mà cường giả cùng giai bình thường căn bản khó có thể chống lại. Thứ ba, có thể tăng phúc lực lượng huyết mạch của Tử Dạ Tộc.

Bá! Bá!

Trong màn đêm tử sắc bỗng nhiên nhảy ra hai đạo nhân ảnh dịch thể tử quang lấp lánh. Hai đạo nhân ảnh kia lấp lánh hư thực, mang theo lực lượng khiến người ta sợ hãi, trực tiếp đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực!

Trên thân thể Triệu Phong nhất thời toát ra lực lượng Lôi Điện ngũ sắc chói mắt. Chỉ thấy một phiến lĩnh vực không gian lôi đình ngũ sắc, lấy Triệu Phong làm trung tâm, thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Hai đạo nhân ảnh tử sắc kia vừa tiến vào phạm vi của Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, lập tức bị lực lượng Ngũ Hành Lôi Kiếp áp chế.

Vù vù vù!

Công kích của Dạ Long Cổ Thần nhất thời bị suy yếu hơn hai thành.

- Hửm? Tiểu tử này cũng không tầm thường a!

Dạ Long Cổ Thần hơi có chút kinh ngạc.

Chênh lệch giữa Chân Thần Lục giai cùng Cổ Thần Thất giai bình thường rất lớn. Hơn nữa, huyết mạch của Tử Dạ Tộc ở trong Huyền Không Tử Vực Trận sẽ nhận được tăng phúc. Nói cách khác, lúc này chiến lực của Dạ Long Cổ Thần đã viển siêu bình thường. Nhưng chiến kỹ của Triệu Phong vẫn như cũ có thể làm suy yếu công kích của hắn.

- Hiện!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một khỏa tinh châu ngũ sắc. Rất nhanh, khỏa tinh châu ngũ sắc kia đã trực tiếp bay lên, không ngừng xoay tròn, hóa thành một tòa cung điện tinh thể ngũ sắc to lớn khôn cùng, trực tiếp ngăn cản những uy năng công kích còn thừa lại.

- Hắc hắc... Ta chính là đang đợi ngươi lấy nó ra a!

Dạ Long Cổ Thần lộ ra nụ cười âm trầm. Cung điện tinh thể ngũ sắc trên người Triệu Phong quả thật chính là một kiện Thần khí phòng ngự tuyệt đối. Cho dù là Dạ Long Cổ Thần cũng rất khó phá vỡ.

Sưu!

Bản thể của Dạ Long Cổ Thần đột nhiên nhảy ra ngay bên cạnh tòa cung điện tinh thể ngũ sắc kia. Trong tay hắn cầm một cây quạt xếp tử tinh, cuốn lên một cỗ lưu quang tử sắc, quạt mạnh một cái.

Xuy xuy xuy!

Từng đạo từng đạo lưu quang tử sắc mỏng như tơ tằm, dùng tốc độ như lời đình, xuyên thấu tất cả, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Ta chính là đang đợi ngươi ngươi chủ động hiện thân a!

Triệu Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, trong Tả Mâu chợt bộc phát ra ý chí đồng lực tuyệt cường.

Vù vù vù!

Một đoàn lời quang diễm miêu tử ngân sắc từ trong ngân đồng mộng huyền của hắc pháp họa ra. Cổ khí tức Lôi kiếp khiến người ta sợ hãi kia khiến cho Dạ Long Cổ Thần lập tức ý thức được một tia không ổn.

Oanh phốc!

Sau một khắc, đạo tia lửa Lôi kiếp tử ngân sắc kia đã oanh tạc ngay lên trên linh hồn của Dạ Long Cổ Thần.

- Công kích linh hồn thật mạnh!

Dạ Long Cổ Thần rống lớn một tiếng, càng phát giác tình huống có chút không đúng. Ngay vào lúc này, hắc bỗng nhiên cảm giác được một cổ khí thể vĩ lực bàng bạc to lớn.

- Cường giả Cổ Thần!

Trong não hải Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên vang lên mấy chữ này.

Giờ phút này, Triệu Phong đã không hề che giấu thực lực nữa!

Đình! Bành! Thành thịnh!

Công kích Dạ Long Cổ Thần thi triển ra gặp phải Trường bào Thời Không làm suy yếu, đến khi rơi xuống trên người Triệu Phong, chỉ đủ chấn lên vài đạo lời mang.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chương!

Sau khi mạnh mẽ đỡ lấy công kích của Dạ Long Cổ Thần, Triệu Phong vận chuyển lực lượng Lôi kiếp vô hình, dung quán lực pháp, đánh ra một đạo quang chương thật lớn giăng đầy ngũ sắc lời quang.

- Công kích thật mạnh! Uy lực này đã không kém cường giả Cổ Thần bình thường rồi!

Dạ Long Cổ Thần thanh tỉnh lại từ trong đau đớn linh hồn, sắc mặt cực kỳ kinh chấn.

- Tử Hư!

Dạ Long Cổ Thần vội vàng vận chuyển lực lượng huyết mạch. Quanh thân hắc liền hiện lên từng tầng từng tầng hư quang tử sắc hư thực chợt hiện. Lúc này, đối mặt với tiến công chính diện của Triệu Phong, Dạ Long Cổ Thần cũng không thể không toàn lực ứng phó.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong ba động một cổ ý chí đồng lực. Sau khi một trận quang trạch mộng huyền lóe lên, một đoàn quang vụ mộng huyền từ trong đó tản ra. Ngay vào lúc này, tầng tử sắc hư quang trước mặt Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên âm đạm xuống, sau đó biến mất!

- Cái này... Làm sao có thể?

Sắc mặt Dạ Long Cổ Thần kinh hoàng, có chút không thể hiểu nổi. Lực lượng trong bí kỹ huyết mạch phòng ngự mà hắc thi triển ra, không ngờ lại đột nhiên biến mất như vậy!

Phốc!

Quang chương lời đình ngũ sắc kia không chút trở ngại, mang theo lực lượng Lôi kiếp Lực pháp uy chấn thân quỹ, nghiền áp thẳng về phía trước.

Ở trong Huyền Không Tử Vực Trận, Không Gian Áo Nghĩa của Dạ Long Cổ Thần cũng bị hạn chế một phần. Hắn tự biết không thể nào né tránh một chiêu này, liền lấy ra một kiện Thần khí phòng ngự, toàn lực thôi động kiện Thần khí phòng ngự này.

- Thần khí phòng ngự Thượng phẩm!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Căn cứ theo Thần Mâu của hắn quan sát, phẩm chất của kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm này cũng không tính rất cao, chỉ là mới vừa tiến nhập cánh cửa Thượng phẩm mà thôi.

- Thần Mâu Phân Giải!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chăm chăm trên Thần khí phòng ngự Thượng phẩm kia.

Ông!

Một tầng quang vụ mông huyễn nhanh chóng lao ra. Quang trạch trên kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm trong tay Dạ Long Cổ Thần bỗng nhiên ảm đạm xuống vài phần.

- Cái này... Đã xảy ra chuyện gì?

Tròng mắt Dạ Long Cổ Thần thiếu chút nữa đều rơi ra ngoài. Vừa rồi, lực lượng trong bí thuật huyết mạch phòng ngự mà hắn thi triển đã vô duyên vô cớ trôi đi. Hiện tại uy năng của Thần khí phòng ngự Thượng phẩm trong tay hắn cũng đang không ngừng giảm xuống!

Vù vù vù!

Thế nhưng lúc này đã không có thời gian cho hắn khiếp sợ, Công kích của Triệu Phong đã đụng lên tầng phòng ngự của Thần khí của hắn. Thế nhưng cho dù uy năng của kiện Thần khí Thượng phẩm kia đã giảm xuống, đỡ một chiêu này của Triệu Phong cũng không có vấn đề gì.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong đem lực lượng của Thần Mâu Phân Giải tập trung tại vị trí then chốt nào đó của kiện Thần khí kia. Nhất thời, toàn bộ lực lượng phân giải liền tập trung bao phủ tại một điểm.

Xuy!

Một khe nứt thật nhỏ xuất hiện trên kiện Thần khí Thượng phẩm kia. Nhất thời, toàn bộ lực lượng trong quang trường Ngũ Hành Lôi Kiếp liền tập trung về phía chỗ khe nứt nhỏ kia. Hai bên phối hợp với nhau, đã tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với kiện Thần khí này, gần như khiến cho phẩm chất của nó rơi xuống đến Trung phẩm!

Ầm ầm!

Uy năng công kích còn lại của Triệu Phong oanh kích lên trên người Dạ Long Cổ Thần, đánh hắn văng đến khu vực biên giới của Huyền Không Tử Vực Trận.

- Di Thiên Chương! Ngũ Hành Lôi Kiếp Chương!

Triệu Phong thừa thắng truy kích, không để cho Dạ Long Cổ Thần có bất luận cơ hội thở dốc nào.

- Khốn kiếp! Tên tiểu tử này... Thật là tà môn!

Thân thể tử sắc của Dạ Long Cổ Thần thập phần ảm đạm. Lần này, hắn đã thất bại! Hắn căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong! Mà nguyên nhân chủ yếu chính là không ngờ Triệu Phong lại có tu vi Cổ Thần, cộng thêm năng lực huyết mạch nhân đồng mạnh mẽ đáng sợ, có thể nói quỷ dị tà môn vô cùng.

- Bất quá, hắn cũng sắp đến đây rồi! Tiểu tử này cuối cùng vẫn phải chết!

Dạ Long Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Bá!

Dạ Long Cổ Thần vội vàng thoát khỏi trận pháp cấm cố, chuẩn bị chạy đi. Nếu như lúc này Triệu Phong đuổi theo, chỉ sợ hắn sẽ càng chết nhanh hơn.

- Trốn chỗ nào?

Triệu Phong quát lạnh một tiếng. Tả Mâu của hắn một lần nữa vận chuyển, một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường mang theo một cỗ Thời Không Áo Nghĩa chí cao, chậm rãi lan tràn ra.

- Thời Không Cấm Thân!

Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa nhất thời hàng lâm trên người Dạ Long Cổ Thần.

- Đây... là... lực... lượng... Thời... Không... Áo... Nghĩa...

Dạ Long Cổ Thần kinh hãi thốt lên. Thế nhưng lời nói của hắn, người khác nghe được lại vô cùng chậm chạp, giống như trẻ con đang học nói vậy.

Triệu Phong sớm đã bắt đầu tu luyện Thời Không Cấm Thân. Nhưng bởi vì độ khó quá lớn, trước đây Triệu Phong không cách nào phát huy ra uy năng chân chính của chiêu này. Hiện tại hắn đã đột phá đến Cổ Thần, tình huống đã bất đồng.

Lúc này, Dạ Long Cổ Thần không chỉ không thể nào thi triển ra Không Gian Áo Nghĩa, lại còn bị Thời Gian Áo Nghĩa chế ước, phẳng phất như đang nằm trong một cái thế giới động tác chậm, tùy ý để cho Triệu Phong xâm lược!

1271. Chương 1268: Lại Tới Sinh Nguyên Tông

Dạ Long Cổ Thần trúng phải Thời Không Đồng Thuật, toàn thân rơi vào trong một cái thế giới động tác chậm, ngay cả suy nghĩ của hắn cũng trở nên thập phần chậm chạp. Hơn nữa, đây còn là đồng thuật tập trung đơn thể, mặc kệ là Dạ Long Cổ Thần chạy tới chỗ nào, hiệu quả của đồng thuật vẫn như cũ tồn tại.

Thế nhưng, dù sao Dạ Long Cổ Thần cũng là Cổ Thần Thất giai, bản thân cũng am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, vẫn còn có sức chống cự nhất định. Mà cái đồng thuật này của Triệu Phong chỉ vừa mới sơ thành, khó có thể tạo thành hiệu quả lâu dài đối với hắn.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong không nói hai lời, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp, dung quán lực lượng Lực phách, cấp tốc đẩy ra mấy đạo quang chưởng lôi đình.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này đạt được Trường bào Thời Không, lĩnh ngộ Thời Không Áo Nghĩa, lại còn học tập Thời Không Đồng Thuật...

Dạ Long Cổ Thần thấy công kích của Triệu Phong đã đánh đến nơi, lại không có cách nào né tránh, cho dù thi triển chiến kỹ phòng ngự cũng đã không kịp. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể xuất ra kiện Thần khí phòng ngự phẩm chất đã có tổn thương kia mạnh mẽ chống lại.

Ầm ầm!

Thân thể Dạ Long Cổ Thần trực tiếp bị đánh ra xa mấy dặm. Một tòa sơn phong khổng lồ đất đá liên miên không dứt trong nháy mắt đã bị san bằng!

- Đã khôi phục lại không ít!

Dạ Long Cổ Thần cảm giác được lực lượng Thời Không mình trúng phải đang nhanh chóng yếu bớt. Nhưng thời khắc này thương thế của hắn cũng đã thập phần nghiêm trọng, phải nhanh chóng ly khai.

Bá!

Tay trái Triệu Phong vung lên, một gã nam tử hắc lân đen kịt nhất thời xuất hiện.

- Giết hắn!

Triệu Phong lạnh lùng nói.

- Hắc hắc... một gã Cổ Thần trọng thương!

Diệt Thế Hắc Giao Long liếm môi một cái, lộ ra thần sắc thị huyết hưng phấn.

Trong thời gian này, hắn vẫn luôn ở trong không gian của Trường bào Thời Không, toàn lực khôi phục thực lực, đã không biết bao nhiêu năm chưa từng thấy qua máu tươi. Mà huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc vốn là yêu phá hoại thích giết chóc. Loại cảm giác toàn tâm bế quan tu luyện này, đối với Diệt Thế Hắc Giao Long mà nói cũng có chút gian nan.

Oanh!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long dâng lên ma diễm hùng hực, tản ra khí tức khủng bố hủy diệt vạn vật sinh linh. Những nơi nó lan tới, bốn phía thiên địa tràn ngập một cỗ khí tức tai nạn hủy diệt. Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã khôi phục lại tu vi Lục giai!

- Diệt Thế Long Tộc!

Dạ Long Cổ Thần kinh hãi thốt lên bốn chữ này. Huyết mạch Tử Dạ Tộc của hắn ở trước mặt huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long cũng mơ hồ run rẩy, chịu sự áp chế nhất định.

Trong chớp mắt, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Phong đã đi tới trước mặt hắn.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long ngưng tụ ra một đoàn cự trảo hỏa diễm xích hắc sắc, trực tiếp đánh ra.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Thương tổn ở phương diện vật chất của Triệu Phong có lẽ không bằng được Diệt Thế Hắc Giao Long, bởi vậy hắn trực tiếp tiến hành đả kích đối với linh hồn của Dạ Long Cổ Thần.

Ầm ầm!

Một đoàn điện quang lôi hỏa triệt để bao vây Dạ Long Cổ Thần bên trong. Lúc này, cấm chế Thời Không trên người Dạ Long Cổ Thần đã triệt để tiêu tán. Nhưng thương thế lúc này của hắn lại là nghiêm trọng trước giờ chưa từng có, sắp gặp phải tử vong trí mạng!

- Hừ! Chết đi!

Diệt Thế Hắc Giao Long thấy Dạ Long Cổ Thần muốn phản kháng, toàn lực thôi động lực lượng huyết mạch, đối với hắn tiến hành áp chế, đồng thời phát động mang tính hủy diệt tiến công. Triệu Phong cũng không ngừng đối với linh hồn của Dạ Long Cổ Thần, tiến hành tàn phá.

- A!

Dạ Long Cổ Thần phát ra tiếng thét thảm thê lương, thân thể nghiền nát không chịu nổi của hắn bị điện mang hắc hỏa vô tận bao vây.

- Chết đi!

Một trảo Diệt Thế Hắc Giao Long mang theo Hủy Diệt Long Viêm, trực tiếp đánh ra.

Oanh!

Thân thể cùng linh hồn của Dạ Long Cổ Thần triệt để vỡ vụn, hóa thành một đám bụi bặm, phiêu tán trong không trung.

- Rốt cuộc cũng giết chết người!

Trong mắt Triệu Phong chợt hiện ra tinh quang lẳng lẽ. Hai mươi lăm năm trước, thời điểm hắn đào tẩu dưới sự đuổi giết của hai gã Cổ Thần này, hắn đã hạ quyết tâm, phải rửa sạch sự sỉ nhục khi đó. Hôm nay, một gã Cổ Thần trong đó rốt cuộc đã chết trong tay của hắn.

- Có cường giả tiếp cận!

Ngay vào lúc này, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long bỗng nhiên cảm giác được có một cỗ khí tức cường đại khác đang cấp tốc bức tới.

- Hóa ra là hần!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lùng.

Người tới chính là Hắc Thiên Cổ Thần, còn có hai gã Chân Thần khác của Tử Dạ Điện.

- Đó là...

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần nhất thời âm trầm xuống. Cách Triệu Phong không xa, thân thể Dạ Long Cổ Thần đã hóa thành tro tàn, đang chậm rãi tiêu tán trong không trung!

- Dạ Long tiền bối!

Hai gã Chân Thần của Tử Dạ Điện kinh khủng thét lên. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, nhiệm vụ truy sát lần này, Dạ Long Cổ Thần lại chết trong tay kẻ bị truy sát!

Không phải Triệu Phong chỉ mới là Chân Thần Lục giai sao? Như thế nào bây giờ đã là Cổ Thần Thất giai rồi? Lại còn có được bản lĩnh có thể đánh chết cường giả cùng giai nữa?

- Người một đường đuổi giết ta, chính là muốn món đồ này phải không?

Triệu Phong nhìn chăm chăm Hắc Thiên Cổ Thần, trong tay chợt xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

Trước đây, Triệu Phong vì muốn trốn tránh sự truy tung của Hắc Thiên Cổ Thần, vẫn luôn dùng Phong Thần Thạch trấn áp phong ấn khối thép tam giác này. Nhưng mà lúc này hần lại chủ động lấy ra vật này ngay trước mặt Hắc Thiên Cổ Thần.

Trong nháy mắt nhìn thấy món đồ này, toàn thân Hắc Thiên Cổ Thần liền chấn động, mắt tập trung trên khối thép tam giác kia, hoàn toàn không đếm xỉa gì tới Triệu Phong nữa.

- Trong kiện Thần khí này, đến cùng là có bí mật gì?

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không khỏi cẩn thận quan sát khối sắt này. Có thể khiến ột gã cường giả Cổ Thần, kích động như thế, kiên nhẫn truy sát mấy chục năm như vậy, khối thép tam giác này tuyệt đối không đơn giản như bề ngoài vậy.

- Triệu Phong, giao món đồ này cho ta! Từ nay về sau, Cổ Hồn Điện cũng sẽ không làm khó dễ ngươi nữa!

Hắc Thiên Cổ Thần hít sâu một hơi, bình phục tâm tình phức tạp trong lòng, ánh mắt nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong.

Nếu như đổi thành trước đây, hần tuyệt đối sẽ trực tiếp xuất thủ, căn bản sẽ không nói lời vô ích với Triệu Phong như vậy. Nhưng cũng ngay vừa rồi, Dạ Long Cổ Thần đã bỏ mạng trong tay Triệu Phong! Điều này khiến cho hần phải một lần nữa đánh giá lại Triệu Phong. Chiến đấu giữa cường giả đồng giai, muốn đánh chết đối phương, căn bản là rất khó. Nhưng Triệu Phong vừa mới đạt tới Cổ Thần, lại có thể đánh chết Cổ Thần của Tử Dạ Tộc!

Hơn nữa, bên cạnh Triệu Phong còn có một đầu Hắc Giao Long có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc! Tuy rằng bên cạnh hần cũng có hai gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện, nhưng lại không dùng được. Nếu như thật sự đánh nhau, rơi xuống hạ phong tuyệt đối là bên phía Hắc Thiên Cổ Thần.

- Ta có nói sẽ buông tha cho ngươi sao?

Triệu Phong không khỏi cười lạnh một tiếng. Cổ Hồn Điện có muốn buông tha cho Triệu Phong hay không, hần quản không được, nhưng Triệu Phong biết rõ, hần sẽ không bỏ qua cho Hắc Thiên Cổ Thần!

- Người...

Hắc Thiên Cổ Thần dự định mở miệng uy hiếp. Nhưng hiện tại Triệu Phong đã là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, lại là thiên tài trực tiếp chứng đạo Chân Thần Lục giai, hơn nữa lại ngăn ngừa trong vòng một năm đột phá lên Cổ Thần. Cổ Hồn Điện muốn xuất thủ với Triệu Phong, Linh Tộc chắc chắn sẽ không mặc kệ không để ý tới.

- Người nhất định sẽ hối hận!

Hắc Thiên Cổ Thần lạnh lùng nói, sau đó lập tức xoay người rời khỏi.

- Hắc Thiên tiền bối...

Hai gã Chân Thần của Tử Dạ Điện thấy Hắc Thiên Cổ Thần chuẩn bị rời đi, lập tức kêu lên. Ngay cả Dạ Long Cổ Thần cũng bị Triệu Phong giết chết, hai người bọn họ sao có thể là đối thủ của Triệu Phong? Cho nên bọn chúng hy vọng Hắc Thiên Cổ Thần có thể dẫn theo bọn chúng rời khỏi nơi này.

- Muốn chết!

Sắc mặt Hắc Thiên Cổ Thần đột nhiên trở nên dữ tợn, phần nộ quát lớn một tiếng. Hiện tại tâm tình hắn đang không tốt, không ngờ hai gã Chân Thần này lại dám làm phiền hắn.

Phốc xuy!

Một đoàn u quang tử hắc sắc từ trong hai trảo của Hắc Thiên Cổ Thần bộc phát ra, trực tiếp xé nát thân thể, linh hồn của hai gã Chân Thần Tử Dạ Điện thành mảnh nhỏ. Sau khi tiện tay đánh chết hai người, Hắc Thiên Cổ Thần liền trực tiếp Thuấn di bỏ đi.

- Hắc hắc...

Diệt Thế Hắc Giao Long bật cười đắc ý. Hiện tại hắn đã khôi phục lại cảnh giới đỉnh phong, đồng thời vừa mới chạy ra liền đã đánh chết một gã Cổ Thần, thật sự quá sướng khoái rồi!

- Lần này lưu lại cho hắn một mạng vậy!

Triệu Phong thấp giọng hừ một cái. So với Dạ Long Cổ Thần, hắn càng muốn giết Hắc Thiên Cổ Thần hơn. Chỉ bất quá thực lực của Hắc Thiên Cổ Thần còn vượt xa Dạ Long Cổ Thần. Hơn nữa chính mình vừa mới trải qua một phen đại chiến, cũng có chút tiêu hao, cho dù liên thủ với Diệt Thế Hắc Giao Long, cũng không nắm chắc có thể đánh chết được Hắc Thiên Cổ Thần.

Trừ phi hắn sử dụng tới lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc! Nhưng cái này cũng không bảo hiểm. Dù sao Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chỉ đáp ứng hiệu lực cho Triệu Phong, không làm tổn hại Triệu Phong. Thế nhưng nếu như sau khi bọn chúng ra ngoài, thoát khỏi sự chướng khố của Triệu Phong, hoàn toàn có thể đem bí mật của Triệu Phong tiết lộ ra ngoài, để cho những người khác tới giết Triệu Phong!

- Lưu hắn một mạng?

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời chấn động.

- Tương lai của hắn không thể đo lường a!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Giao Long cảm khái. Nhớ tới lúc ban đầu, Triệu Phong ở trong mắt hắn chỉ là một con kiến hôi mà thôi. Nhưng hôm nay, cho dù là hắn khôi phục lại thực lực đỉnh phong, cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong nữa!

Thu hồi Diệt Thế Hắc Giao Long vào trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tiếp tục chạy đi. Lần này, hắn thi triển Không Gian Thuấn Di, hết tốc lực tiến về phía trước.

oOo

Hơn hai tháng sau, rốt cuộc đã đi tới Sinh Nguyên Tông. Đầu Triệu Phong đội đầu bông màu trắng, trực tiếp tiến vào trong Sinh Nguyên Tông.

- Người tới là ai?

Mấy gã thủ vệ sơn môn lập tức ngăn cản Triệu Phong lại.

Triệu Phong trực tiếp lấy ra lệnh bài thân phận của Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc.

- Tại hạ có mắt không trông, không biết các hạ là Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc! Xin thứ tội!

Tất cả thủ vệ trước mặt Triệu Phong, toàn bộ đều quỳ xuống.

Sinh Nguyên Tông tuy là thể lực Tứ tinh đỉnh phong, nhưng vẫn nằm trong sự quản hạt của Linh Tộc. Ngay cả Đệ tử Hạch tâm của Sinh Nguyên Tông nhìn thấy Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc cũng phải vô cùng cung kính, vậy thì càng đừng nói tới chuyện dám thủ vệ bọn chúng.

- Không biết các hạ tới Sinh Nguyên Tông là có chuyện quan trọng gì?

Một gã thủ vệ chủ động hỏi.

- Ta tìm Du Băng Thành!

Triệu Phong lạnh giọng nói.

Sau đó, Triệu Phong đi theo gã thủ vệ này tiến vào trong Sinh Nguyên Tông. Cũng không lâu lắm, dưới sự hướng dẫn của gã thủ vệ này, Triệu Phong đã đi tới chỗ ở của Trưởng lão Du Băng Thành.

- Các hạ, nơi này chính là chỗ của Du Trưởng lão rồi! Ta giúp người truyền tin a!

Gã thủ vệ kia cười nịnh hót, nói.

- Không cần! Người đi xuống trước đi!

Triệu Phong bình thản nói.

Thình thịch!

Sau khi gã thủ vệ rời đi, Triệu Phong trực tiếp tiến lên, đẩy ra cửa điện.

- Kẻ nào? Không ngờ lại dám tự tiện xông vào phủ đệ của Trưởng lão!

Một đạo thanh âm gầm lên từ sâu bên trong cung điện vang ra. Hư quang lóe lên, Du Băng Thành đã trực tiếp xuất hiện trước mặt Triệu Phong.

- Là người!

Du Băng Thành nhất thời kinh ngạc, trông mắt chợt đảo một vòng, cả người tản mát ra khí tức áp bách tuyệt cường.

- Mặc kệ người là ai, tự tiện xông vào phủ đệ của Trưởng lão chính là đại tội! Hôm nay ta liền tự thân trừng phạt người!

Du Băng Thành đại nghĩa lâm nhiên nói.

Hắn không nghĩ tới lúc này Triệu Phong lại trở về. Xem ra hắn là theo đuổi Triệu Vũ Phi thất bại, mới quay trở lại Sinh Nguyên Tông, muốn đầu nhập vào chính mình. Nhưng Du Băng Thành há có thể để cho Triệu Phong phá hỏng kế hoạch của hắn! Cho nên hắn trở mặt, chuẩn bị trực tiếp giết chết Triệu Phong.

- Trí nhớ của Du Trưởng lão thật là tốt a! Nhanh như vậy đã quên mất Triệu mỗ rồi!

Thân hình Triệu Phong bất động, khí tức Thần thai trong cơ thể chậm rãi tản ra.

1272. Chương 1269: Giải Cứu

Cặp mắt Du Băng Thành lạnh lẽo nhìn chăm chăm Triệu Phong, khí thể phô thiên cái địa nghiền ép thẳng về phía trước. Nhưng ngay vào lúc này, trong cơ thể Triệu Phong cũng bộc phát ra một cỗ khí thể mãnh mẽ không thể tưởng tượng.

- Chân Thần Lục giai!

Giờ phút này, Du Băng Thành mới chân chân thật thật cảm ứng được cảnh giới tu vi của Triệu Phong. Nhưng mà, điều này sao có thể? Trước đây, khi Triệu Phong mới tới Sinh Nguyên Tông, bất quá cũng chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi. Thế nhưng hiện tại như thế nào lại là Chân Thần Lục giai rồi?

- Triệu... Phong! Người chẳng lẽ chính là...

Du Băng Thành tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt vô cùng kinh hãi.

Trước đây, thời điểm Triệu Phong đưa Hàn Ngưng Nhi tới đây, Du Bằng Thành chỉ nghe Hàn Ngưng Nhi đề cập qua tên họ Triệu Phong một hai lần. Lúc đó, Triệu Phong là một tên Chuẩn Thần nhỏ bé, Du Bằng Thành căn bản không nghĩ tới ngày sau còn có thể gặp lại hắn, cho nên ngay cả tên họ cũng lười nhớ. Sau khi đưa Triệu Phong đi, Du Bằng Thành liền một mạch bế quan không ra, bận rộn xử lý chuyện của mình.

Bất quá, những lúc rảnh rỗi, hắn cũng nghe được một số tin tức liên quan tới một gã Triệu Phong thiên tài. Lúc đó, Du Bằng Thành hoàn toàn không liên tưởng tới gã thiên tài Triệu Phong này lại chính là cái gã đệ tử tạp dịch hắn đã đưa đến Linh Tộc kia. Nhưng mà lúc này Triệu Phong đã thể hiện ra tu vi Chân Thần Lục giai, hắn làm sao còn không biết rõ hết thấy chuyện này?

- Vì sao Du Trưởng lão lại muốn giết ta gấp gấp như vậy?

Về mặt Triệu Phong mỉm cười thản nhiên.

- Ta đang trong lúc bế quan, đột nhiên bị người quấy rối, lửa giận công tâm, cho nên mới có chút lỗ mãng như vậy! Xin Triệu huynh đệ đừng trách...

Trên mặt Du Bằng Thành nặn ra một nụ cười cực kỳ khó coi. Hắn với Triệu Phong cũng không thù không oán, cho dù vừa rồi có nổi lên sát tâm, nhưng cuối cùng hắn cũng không có động thủ. Mà Triệu Phong có thể tiến vào Linh Tộc, hoàn toàn đều là nhờ sự giúp đỡ của hắn. Cho nên Du Bằng Thành cho rằng Triệu Phong cũng sẽ không làm gì hắn cả.

- Không nghĩ tới thiên phú của tiểu tử này lại kinh khủng như vậy, không ngờ có thể trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Trong lòng Du Bằng Thành cực kỳ không thẳng bằng. Hắn thân là Chân Thần Lục giai, ở trong rất nhiều Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, chính là người có quyền lợi thấp nhất.

Triệu Phong đồng dạng cũng là Chân Thần Lục giai, lại là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, cho dù là Trưởng lão Linh Tộc bình thường, cũng không dám trên chộc đến Triệu Phong. Mà Sinh Nguyên Tông, trên thực chất cũng là một thế lực dưới sự quản hạt của Linh Tộc. Cho nên, địa vị của hắn, vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông này, còn xa mới bằng được Triệu Phong.

- Hàn Ngưng Nhi đâu rồi?

Sắc mặt Triệu Phong thủy chung bất biến.

- Nàng... Hiện tại đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ rồi!

Sắc mặt Du Bằng Thành bỗng nhiên biến đổi, chớp mắt đã khôi phục như thường.

- Tiểu tử này như thế nào vừa tới đã thăm dò Hàn Ngưng Nhi rồi? Hiện tại hắn đã là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, chắc là đã ở cùng một chỗ với Triệu Vũ Phi a!

Trong lòng Du Bằng Thành có chút bối rối. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong chỉ là phụ trách đưa Hàn Ngưng Nhi đến Tử Linh Vực mà thôi, giữa hai người hắn là không có bất cứ quan hệ gì. Nhưng lúc này, Triệu Phong vừa mới tới đã trực tiếp hỏi thăm Hàn Ngưng Nhi. Nếu như để cho Triệu Phong biết được những chuyện hắn làm với Hàn Ngưng Nhi, Du Bằng Thành khó có thể dự liệu sẽ có những hậu quả gì.

Du Bằng Thành chỉ có thể hy vọng, Triệu Phong chỉ là thuận miệng hỏi thăm một chút. Cho nên hắn liền nói bừa là Hàn Ngưng Nhi đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ...

- Du Trưởng lão thật biết nói đùa! Không phải nàng đang ở trong phủ đệ của ngươi sao?

Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu tất cả, sớm đã nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi đang bị nhốt tại một chỗ nào đó bên trong cung điện.

- Người... Làm sao ngươi biết?

Sắc mặt Du Bằng Thành đại biến, vô cùng kinh hãi.

Sắc mặt Triệu Phong âm lãnh, không nói lời nào, trực tiếp bước vào trong cung điện.

Thời điểm hần rời đi, đã lưu Triệu Hồi lại chỗ này. Hiện tại Triệu Hồi chỉ vừa mới lần vào Sinh Nguyên Tông, nhưng những tình huống liên quan tới Sinh Nguyên Tông, hần từ lúc vừa mới vào đã bắt đầu chú ý. Bên trong Sinh Nguyên Tông không có nửa điểm tin tức gì liên quan tới một đệ tử có Sinh Mệnh Chi Mâu cả. Cho nên từ rất lâu trước đây, Triệu Phong đã đoán được tình huống có chút không đúng. Lần này hần đến Sinh Nguyên Tông, một mặt là đón Triệu Hồi rời đi, mặt khác cũng muốn nhìn một chút xem Hàn Ngưng Nhi đã xảy ra chuyện gì.

Tại một chỗ sâu nhất trong tòa cung điện, xung quanh có trận pháp phong ấn cường đại, hoàn toàn ngăn cách với bên ngoài. Thần thức dưới Cổ Thần, căn bản khó có thể rót vào trong đó.

Chỉ tiếc, những thứ này lại ngăn cản không được thấu thị của Tả Mâu Triệu Phong.

- Không ngờ hần lại biết rõ!

Du Băng Thành đi theo sau lưng Triệu Phong, thần sắc cực kỳ kinh dị. Hần trong thời gian ngắn một đường bế quan không ra, càng không có người tiến vào chỗ ở của hần, tin tức Hàn Ngưng Nhi bị vây ở chỗ này, làm thế nào truyền đi, làm thế nào truyền tới tai Triệu Phong? Du Băng Thành thật sự không thể nghĩ ra.

Đi tới trước mặt tòa cung điện phong bế này, Triệu Phong vươn một tay ra.

Vù vù vù!

Một cỗ lực lượng Lôi Điện Lực phách bài sơn đảo hải chột oanh kích ra. Lôi kiếp điện quang vô tận cuồng oanh loạn tạc trên kết giới xung quanh tòa cung điện này.

Thành thịnh! Rắc!

Trên kết giới, ngay chỗ thủ chương Triệu Phong đặt vào, chột xuất hiện một khe nứt nhỏ. Sau đó, Triệu Phong chột đánh ra một quyền.

Thành thịnh!

Toàn bộ kết giới trận pháp nhất thời hóa thành vô số quang điểm tinh oánh, tiêu tán bên trong thiên địa.

- Làm sao có thể? Dưới Cổ Thần, tuyệt đối không người nào có thể phá khai trận pháp!

Một bên, tâm thần Du Băng Thành nhất thời chấn động.

Sau khi trận pháp nghiền nát, đại môn tòa cung điện kia trực tiếp mở ra. Hàn Ngưng Nhi một thân váy lục từ bên trong đột ngột nhảy ra.

- Triệu Phong?

Hàn Ngưng Nhi không biết vì sao trận pháp lại nghiền nát, chỉ là muốn thừa cơ rời khỏi, nhưng người đầu tiên nàng nhìn thấy sau khi đi ra, lại là Triệu Phong!

Thân hình Hàn Ngưng Nhi thoáng cái đứng lặng tại chỗ. Trong con ngươi bích lục tràn ngập lệ châu. Lúc này, khuôn mặt Hàn Ngưng Nhi đã không còn vẻ thần thiện hiền hòa ngày đó nữa, thay vào đó là một dung nhan tiêu tụy, hơi chút kinh hoảng.

Bỗng nhiên, cỗ một thân thể mềm mại chột bổ nhào vào trong lòng ngực Triệu Phong. Không biết là do quá đau khổ hay là quá vui vẻ, Hàn Ngưng Nhi thoáng cái liền bật khóc. Những giọt nước mắt trong suốt thấm ướt cả y phục trước ngực Triệu Phong.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong không chút chống cự, chỉ nhàn nhạt hỏi.

- Hần vẫn luôn vây khốn ta ở trong đó, khuyên bảo ta kết làm đạo侣 với hần...

Sau đó, Hàn Ngưng Nhi liền đem tất cả mọi chuyện sau khi Triệu Phong rời đi, toàn bộ giảng thuật lại.

Hóa ra, trước đây ngay sau khi Triệu Phong rời đi, Du Băng Thành liền giam giữ Hàn Ngưng Nhi ở trong này, ngày ngày khuyên bảo Hàn Ngưng Nhi chấp nhận làm đạo侣 của hần. Hàn Ngưng Nhi không đồng ý, liền không được rời khỏi tòa cung điện này. Mặt khác, cái mà Du Băng Thành cần là một cái đạo侣 chân

chính, chứ không phải là một cổ khô lỗi. Cho nên hắn cũng không làm chuyện gì quá đáng, chỉ là không ngừng khuyên bảo.

Hắn không hy vọng Hàn Ngưng Nhi sẽ xuất hiện hận ý quá lớn với hắn. Bởi vì một khi Hàn Ngưng Nhi đồng ý, với tư chất của Sinh Mệnh Chi Mâu, tiền đồ chính là một mảnh rộng rãi sáng rọi. Đến lúc đó, Du Bằng Thành cũng có thể dựa thể Hàn Ngưng Nhi, liên tục leo lên cao.

- Triệu huynh đệ, ta chính là thật tâm yêu thích Hàn Ngưng Nhi, cũng không có làm gì quá đáng với nàng...

Du Bằng Thành thấy thần sắc của Triệu Phong có gì đó không đúng, lập tức mặt dày giải thích:

- Nếu như Triệu huynh đệ cũng yêu thích Hàn Ngưng Nhi, như vậy người cứ trực tiếp dẫn nàng đi đi! Hàn Ngưng Nhi đến Linh Tộc, không bao lâu nữa cũng sẽ trở thành cường giả một phương!

Thấy bộ dáng Du Bằng Thành tựa hồ rất sợ Triệu Phong, Hàn Ngưng Nhi chợt lau khô lệ châu trên khóe mắt, rời khỏi lồng ngực rắn chắc ấm áp của Triệu Phong.

- Triệu Phong, người đã gặp được Triệu Vũ Phi rồi sao?

Hàn Ngưng Nhi trực tiếp hỏi. Theo như nàng nghĩ, Triệu Phong nhất định là đã gặp được Triệu Vũ Phi, đồng thời đạt được một thân phận rất không tệ, bằng không làm sao Du Bằng Thành lại sợ Triệu Phong như vậy?

- Xử trí hắn như thế nào?

Triệu Phong gật đầu, chỉ về phía Du Bằng Thành, hỏi.

Lúc này, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi lạnh lẽo nhìn về phía Du Bằng Thành.

Sắc mặt Du Bằng Thành khê biến. Những lời này của Triệu Phong khiến cho hắn có chút khó chịu. Tốt xấu gì hắn cũng là một gã Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, Triệu Phong lại có bộ dáng như là có thể chứa tế sinh tử của hắn vậy.

- Phế tu vi của hắn!

Triệu Phong trực tiếp nói. Hắn biết rõ, Hàn Ngưng Nhi nhất định rất khó nổi lên sát tâm với Du Bằng Thành.

- Triệu huynh đệ, người có thể tiến vào Linh Tộc, cũng là nhờ ta trợ giúp...

Sắc mặt Du Bằng Thành nhất thời thay đổi, lập tức nói. Ở trong Thần vực Man Hoang, bị phế tu vi, còn không bằng trực tiếp đi tìm chết!

Thần sắc Triệu Phong bất biến, chậm rãi đi về phía Du Bằng Thành.

- Triệu Phong, người đừng có được một tắc lại muốn tiến một thước! Tuy rằng thực lực người mạnh hơn ta, nhưng muốn phế tu vi của ta, điều đó không có khả năng! Huống hồ nơi này là địa bàn của Sinh Nguyên Tông, mà ta lại là Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông!

Du Bằng Thành thấy mềm không được, thái độ lập tức cường ngạnh.

- Trước đây người cũng là người của Thần Thảo Môn, lại không giúp đỡ Hàn Ngưng Nhi, giúp nàng phục hưng Thần Thảo Môn, lại chỉ nghĩ cho chính mình! Hơn nữa, người cũng không chịu soi gương thử xem, người xứng với nàng sao?

Về mặt Triệu Phong tràn đầy khinh bỉ.

- Hừ! Cho dù ta có phải thoát ly Sinh Nguyên Tông, rời khỏi Tử Linh Vực, cũng sẽ không để cho người phế đi tu vi của ta!

Sắc mặt Du Bằng Thành lộ ra vẻ quyết tuyệt. Với tu vi Chân Thần Lục giai và thân phận Y sư của hắn, cho dù đi tới những Vực khác, tùy tiện tìm một thể lực Tứ tinh, đồng dạng cũng có thể lẫn lộn thật tốt.

Hừ!

Du Bằng Thành lập tức phóng thẳng ra ngoài bỏ chạy.

- Người đi không được!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo quang mang lóe điện, lao thẳng về phía Du Băng Thành.

- Kinh Cúc Phục!

Toàn thân Du Băng Thành ba động một cỗ Thần lực lục sắc, lan tràn ra khắp không gian. Nhất thời, bốn phía cung điện chột mọc lên từng sợi từng sợi dây mây gai nhọn trắng kiện. Rất nhanh cả toàn cung điện đã biến thành một phiến hải dương gai nhọn.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ tòa cung điện ầm ầm nát bấy, vô số sợi mây gai nhọn cuốn nhanh về phía Triệu Phong.

- Ha ha ha...

Du Băng Thành bật cười đắc ý, phóng thẳng ra ngoài bỏ chạy.

Nhưng mà, ngay một khắc sau đó, bên trong đám hải dương gai nhọn kia chợt xuất hiện một phiến lĩnh vực lóe đình ngũ sắc. Tất cả dây mây gai nhọn bên trong phạm vi của lĩnh vực, toàn bộ đều bị oanh tạc thành một đồng vụn gỗ cháy đen.

Hưu!

Thân hình Triệu Phong bắn thẳng về phía Du Băng Thành, phảng phất như xuyên thấu hư không, trong nháy mắt đã bay tới trên đầu Du Băng Thành.

- Thật nhanh!

Tâm thần Du Băng Thành cả kinh. Sau một khắc, một cỗ cảm giác đau đớn xé tim chợt lan tràn trên thân thể hắn.

Phốc! Rầm!

Du Băng Thành bị Triệu Phong đánh trúng một quyền, thân thể hung hăng đập sâu vào lòng đất, máu tươi cuồng phun. Hắn là người tu hành Mộc hệ, lại càng là một gã Y sư, phương diện chiến đấu xa xa không bằng cường giả Chân Thần Lục giai bình thường.

- Tiểu tử này thật mạnh! Tốc độ lại càng viễn siêu ta nhiều lắm!

Du Băng Thành biết rõ, hắn căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong, cũng không có khả năng chạy trốn. Cố nén thương thế, hắn đột nhiên bay nhanh về phía Hàn Ngưng Nhi đang đứng một bên.

- Triệu Phong, đây là người ép ta!

Du Băng Thành ba động Thần lực, ý muốn bắt giữ Hàn Ngưng Nhi, tiến hành uy hiếp Triệu Phong, sau đó đào tẩu.

- Không nên!

Đối mặt với uy thế cường hãn của Du Băng Thành, Hàn Ngưng Nhi nhất thời bị đè ép đến mức không thở nổi. Mắt thấy Du Băng Thành đã sắp sửa bắt được Hàn Ngưng Nhi...

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong băng lãnh, bàn tay vươn ra, trực tiếp trao một cái. Một đạo quang nhận lóe đình ngũ sắc xuyên thấu hư không, trực tiếp chém thẳng lên trên bộ vị bấp bùi của Du Băng Thành.

- A!

Thân thể Du Băng Thành gần như bị chém thành hai nửa, thống khổ kêu gào thảm thiết. Khí thể uy áp khổng lồ xung quanh nhất thời tán loạn đi hết.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng đột nhiên xuất hiện từng cỗ từng cỗ khí tức ba động cường đại.

- Kẻ nào? Lại dám nháo sự ở Sinh Nguyên Tông!

Một vị lão giả làn da mặc lục sắc, toàn thân hơi chút nhăn nheo, đột nhiên quát lớn. Phía bên kia, một vị lão bà tay chống quả trượng, đồng thời bay thẳng về phía chỗ này.

- Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, hắn muốn giết ta! Mau cứu ta!

Du Băng Thành lập tức gào lên.

- Dừng tay!

- To gan lớn mật! Lại dám xông vào Sinh Nguyên Tông hành hung người!

1273. Chương 1270: Sinh Mệnh Thánh Địa

- Dừng tay!

- To gan lớn mật! Lại dám xông vào Sinh Nguyên Tông hành hung người!

Hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông vừa xuất hiện, thấy Du Băng Thành bị người ta cắt thành hai nửa, cực kỳ tức giận, nhất thời hét lớn. Sinh Nguyên Tông dù gì cũng là thế lực Tứ tinh đỉnh phong, không ngờ lại bị người khác trực tiếp xông vào, tập sát Trưởng lão như vậy.

- Hai vị tới thật đúng lúc!

Triệu Phong bỗng nhiên xoay người lại, nói với hai cường giả Cổ Thần đang vọt tới kia.

- Có ý gì?

Ánh mắt lão giả làn da mặc lục sắc nhăn nheo kia khẽ trầm xuống, dừng bước lại.

Người trẻ tuổi này đối mặt với hai cường giả Cổ Thần, không ngờ lại không trốn không tránh, còn chủ động đối mặt với bọn họ. Điều này khiến cho vị Trưởng lão này cảm thấy thập phần kỳ hoặc. Mà vị Trưởng lão còn lại, lúc này cũng tỉ mỉ quan sát Triệu Phong.

- Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, đừng nghe hắn nói mò! Mau giết hắn đi!

Một bên, Du Băng Thành, thân thể đã bị cắt thành hai đoạn, ra sức gào thét. Nhưng mà ánh mắt hai vị Trưởng lão này nghiêng ngả, cũng không có hành động thiếu suy nghĩ.

- Người là...

Hai vị Trưởng lão tỉ mỉ quan sát Triệu Phong, bỗng nhiên chợt nghĩ tới cái gì, sắc mặt nhất thời thay đổi. Bọn họ đã sớm nghe nói, Linh Tộc trước đó không lâu đã xuất hiện một vị thiên tài tuyệt đỉnh, nhất cử đột phá đến Chân Thần Lục giai. Mà màu sắc Tả Mâu cùng mái tóc của vị thiên tài này hết sức đặc thù... Nhưng dù sao bọn họ chỉ là nghe nói, cũng chưa từng nhìn thấy tận mắt, cho nên ngay từ đầu hai người không có khả năng nhận ra Triệu Phong.

- Ta là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, Triệu Phong!

Triệu Phong nói ra lời còn chưa nói hết của hai vị Trưởng lão.

- Đúng là hắn!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão chấn động, lập tức lộ ra thần sắc nghi hoặc. Sinh Nguyên Tông dù sao cũng là thế lực do Linh Tộc quản hạt, vì sao Triệu Phong này lại đến Sinh Nguyên Tông nháo sự như vậy?

- Một năm trước, ta đã đưa một vị hậu duệ huyết mạch của Sinh Mệnh Chi Mâu đến Sinh Nguyên Tông, hy vọng Sinh Nguyên Tông có thể tài bồi năng! Nhưng lại không nghĩ tới, ta vừa mới rời đi, tên Du Băng Thành này lại vì tư dục của bản thân, muốn chiếm giữ năng, vẫn luôn cầm cố trong cung điện của mình...

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, trực tiếp nói.

- Sinh Mệnh Chi Mâu!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông chấn động, kinh hãi lên tiếng. Hai người không hẹn mà cùng nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi đang đứng một bên.

- Đúng là Sinh Mệnh Chi Mâu!

Hai vị Trưởng lão tử mỉa cảm nhận, trong lòng chấn động liên miên không dứt.

- Xong rồi!

Du Băng Thành ở một bên biết rõ, bất luận thế nào hắn cũng đã không chạy thoát được rồi. Bất quá, cho dù bị phế đi tu vi, hắn vẫn có biện pháp một lần nữa tu luyện trở lại, chỉ bất quá sẽ gian khổ hơn rất nhiều mà thôi.

- Hừ! Du Trưởng lão, người thật to gan a!

Sắc mặt hai vị Trưởng lão đột biến, ánh mắt lạnh như băng bắn thẳng về phía Du Băng Thành. Tiềm lực của Sinh Mệnh Chi Mâu không cần phải nói. Nếu như nằng ở lại Sinh Nguyên Tông, ngày sau nhất định có thể trở thành một trong những cường giả mạnh nhất của Sinh Nguyên Tông. Hoặc là đưa Sinh Mệnh Chi Mâu đến chỗ Sinh Mệnh Thánh Địa, tiền đồ ngày sau cũng sẽ rộng rãi sáng rọi vô hạn, mà Sinh Nguyên Tông cũng sẽ thu được chỗ tốt cực lớn.

Du Băng Thành này đúng là nhìn trúng điểm ấy, cho nên mới muốn kết làm đạo lữ với Hàn Ngưng Nhi. Như vậy mà nói, ngày sau kẻ được lợi lớn nhất chính là hắn. Nếu như chuyện này thành công, Sinh Nguyên Tông sẽ không trách cứ gì Du Băng Thành. Nhưng quan trọng chính là, hắn đã thất bại! Hiện tại Sinh Nguyên Tông không chỉ mất đi Sinh Mệnh Chi Mâu, lại còn đắc tội Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc là Triệu Phong nữa!

- Hai vị tới đây thật đúng lúc, hiện tại ta muốn đích thân giết chết hắn!

Triệu Phong nhìn về phía hai vị Trưởng lão, ngôn ngữ bình thản.

- Giết chết?

Đồng tử Du Băng Thành nhất thời co rụt lại. Trước đây, không phải Triệu Phong đã nói chỉ phế tu vi của hắn thôi sao? Như thế nào hiện tại lại biến thành giết chết rồi?

- Nếu như vừa rồi người không uy hiếp tính mạng của Hàn Ngưng Nhi, có lẽ còn có thể tiếp tục kéo dài hơi tàn...

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Vốn dĩ hắn cũng định tha cho người này một mạng, nhưng Du Băng Thành đã tự mình lựa chọn sai lầm.

Một bên, Tam Trưởng lão cùng Tứ Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông liếc nhìn nhau, âm thầm truyền âm giao lưu. Du Băng Thành dù gì cũng là một Chân Thần Lục giai, là Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông, vẫn còn có giá trị. Nhưng nếu bởi vì Du Băng Thành mà chọc cho Triệu Phong không vui, cái được cũng không bù đắp đủ cái mất...

- Triệu tiểu hữu, Du Trưởng lão này dù gì cũng là Chân Thần Lục giai, là một vị Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông! Hãy nể mặt mũi của Sinh Nguyên Tông, có thể tha cho hắn một mạng hay không?

Vị Trưởng lão làn da nhăn nheo mặc lục sắc kia mở miệng nói.

- Sinh Nguyên Tông nguyện ý xuất ra đại lượng Thần tinh, linh tài, bồi thường cho Triệu tiểu hữu, để đổi lấy một mạng của Du Băng Thành!

Vị lão bà còn lại cũng vội vàng nói. Đây chính là kết quả sau khi hai người bọn họ giao lưu với nhau. Phương pháp này không chỉ có thể lấy lòng Triệu Phong, lại còn có thể lưu lại một mạng của Du Băng Thành. Dù sao tiềm lực của Triệu Phong cũng quá mạnh mẽ, hắn còn có một vị bằng hữu là hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu nữa. Nếu như có thể kết được thiện duyên với hai người bọn họ, đối với Sinh Nguyên Tông mà nói, tuyệt đối có lợi mà vô hại.

Một bên, Du Băng Thành thấy hai vị Trưởng lão trong tông muốn lưu lại một mạng cho hắn, trong lòng nhất thời vui vẻ.

- Ta chỉ thông báo cho các người biết, chứ không phải hỏi ý kiến của các người!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, mặt không đổi sắc, nói. Lời này vừa ra, sắc mặt ba vị Trưởng lão của Sinh Nguyên Tông đều khê biến. Ánh mắt của Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão hơi có chút không vui, mà Du Băng Thành thì lại lộ ra thần sắc sợ hãi. Hắn không nghĩ tới Triệu Phong lại cứng rắn đến như thế, không cấp cho hai vị Trưởng lão chút mặt mũi nào.

Vù vù vù!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời hiện ra vô số đạo lôi quang bạch tinh. Một cỗ linh hồn Hủy Diệt Áo Nghĩa mang theo linh hồn ba động cường đại, mạnh mẽ dâng trào.

- Không nên! Tam Trưởng lão, Tứ Trưởng lão, mau khuyên nhủ Triệu Phong a...

Du Băng Thành cảm giác được một cỗ nguy cơ sinh tử, nhất thời cầu khẩn. Nhưng tất cả cũng đều đã muộn, đồng thuật của Triệu Phong phát động quá nhanh!

Oanh phốc!

Một đoàn lạc ấn Lôi kiếp vặn vẹo giống như hỏa diễm thiêu đốt, trực tiếp đánh lên trên linh hồn của Du Băng Thành. Hắn chỉ kịp giãy dụa một cái, sau đó linh hồn liền triệt để vẫn lạc.

- Trực tiếp miếu sát!

- Đây là linh hồn đồng thuật, lực lượng Lôi kiếp!

Tâm thần hai vị Trưởng lão Sinh Nguyên Tông hồi hộp một trận.

Trong lời đồn, Triệu Phong chính là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, thế nhưng hắn đánh chết một gã Chân Thần Lục giai, lại chỉ cần liếc mắt một cái! Khó có thể tưởng tượng, huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong này cường đại cỡ nào a! Chỉ ít có thể so với hậu duệ của Bát Đại Thần Máu. Thiên phú, thực lực bậc này, quả thật khủng bố!

- Triệu tiểu hữu, Du Trưởng lão này đã bị người giết, vị bằng hữu Sinh Mệnh Chi Mâu này của người, cứ ở lại Sinh Nguyên Tông, để Sinh Nguyên Tông chúng ta bồi thường nàng a, Sinh Nguyên Tông chúng ta đảm bảo, sẽ không tái xuất hiện chuyện như vậy...

Du Băng Thành đã chết, cơn giận trong lòng Triệu Phong hẳn là đã tiêu mất, vị lão giả làn da nhăn nheo kia chợt hiền hòa nói.

Triệu Phong không khỏi bật cười, vừa định mở miệng cự tuyệt, thì Hàn Ngưng Nhi đã trực tiếp nói:

- Không! Ta không muốn ở lại chỗ này!

Trước đây, ở đây đều là mấy vị cường giả tuyệt đỉnh, mà nàng chỉ là một Chuẩn Thần nhỏ bé, cho nên Hàn Ngưng Nhi cũng không có nói gì. Nhưng lúc này, Hàn Ngưng Nhi lại trực tiếp nói thẳng ra ý kiến của mình.

- Vậy chúng ta đi thôi!

Triệu Phong mỉm cười, cuốn lấy Hàn Ngưng Nhi, trực tiếp rời khỏi Sinh Nguyên Tông.

- Khốn kiếp! Người này thật là phách lối, giết Sinh Nguyên Tông một gã Trưởng lão, cứ như vậy trực tiếp rời khỏi!

Triệu Phong đi rồi, sắc mặt vị lão giả làn da nhăn nheo kia nhất thời lạnh lẽo.

- Chuyện này cũng không có biện pháp! Dù sao cũng là do Du Băng Thành có lỗi trước. Hơn nữa, cho dù có làm lớn chuyện này lên, chỗ tốt mà Sinh Nguyên Tông lấy được cũng gần như không có, thậm chí còn có thể chọc giận Triệu Phong nữa! Cái được không bù nổi cái mất...

Vị Trưởng lão còn lại thở dài nói.

- Thật là lợi hại! Hắn chính là Triệu Phong sao?

- Không ngờ lại dám trực tiếp xông tới nơi này, giết chết Du Trưởng lão!

Một đám đệ tử tụ tập phụ cận nhất thời thảo luận náo nhiệt lên.

o0o

Thời điểm sắp sửa rời khỏi Sinh Nguyên Tông, tay áo Triệu Phong cuốn lên một cái, liền thu luôn Triệu Hồi ở phía dưới vào trong Không gian Trữ vật của mình. Sau khi hoàn thành tất cả, Triệu Phong mới rời khỏi Sinh Nguyên Tông, chuẩn bị trở về Linh Tộc.

- Cám ơn người lại một lần nữa cứu ta!

Sắc mặt Hàn Ngưng Nhi lại khôi phục như trước đây, trở nên vui tươi thân thiện hơn.

- Là ta hại người! Ta không nên giao người vào tay hắn, cho nên ta cứu người cũng là chuyện đương nhiên!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Trên đường từ Cổ Lũng Vực chạy tới Tử Linh Vực, hai người đã đồng cam cộng khổ với nhau hơn ba mươi năm, quan hệ giữa hai người cũng xảy ra một chút biến hóa. Triệu Phong biết được tình huống của Hàn Ngưng Nhi không đúng, tự nhiên là không thể bỏ mặc.

o0o

Trên đường trở về, Triệu Phong cũng không vội vã chạy đi nữa, thỉnh thoảng còn có thể ghé vào các Giao Dịch Linh Điện trên đường, nghỉ ngơi một chút.

Một ngày nọ, Triệu Phong lấy ra một đồng lớn thư mời trước đây đã nhận được, xem lại một chút.

Trước đây, Triệu Phong đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, dẫn tới toàn bộ Tử Linh Vực rung động. Nhưng hắn vẫn luôn ở lại bên trong Linh Tộc, các thế lực khác vẫn còn mang theo thái độ hoài nghi đối với sự kiện này. Mà thời điểm bọn họ đến Linh Tộc bái phỏng Triệu Phong, hắn đã bế quan củng cố thực lực. Cho nên, bọn họ mới đều để lại thư mời Triệu Phong. Một khi Triệu Phong ghé thăm, liền có thể chứng minh tất cả thật giả. Đồng thời, nếu như hết thảy chuyện này là sự thật, những thế lực kia nhất định sẽ mượn hơi Triệu Phong, tạo mối quan hệ tốt với Triệu Phong.

- Hửm? Trong đám thư mời này, không ngờ có cả thư của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Triệu Phong từ trong một đồng thư mời, rút ra một tấm thư mời, ngoài bì có những đường vân lục sắc kỳ dị.

Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thế lực chúa tể của Tử Linh Vực. Tuy rằng hắn không đi cũng không ai dám nói gì, nhưng cho tới hiện tại Triệu Phong vẫn chưa từng ghé qua bất kỳ một Thánh địa nào, đối với cái gọi là Thần Vực Thánh Địa, trong lòng hắn vẫn còn có chút hiếu kỳ.

- Có lẽ, có thể đưa Hàn Ngưng Nhi đến Sinh Mệnh Chi Địa a!

Trong đầu Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ý nghĩ này.

Tại Linh Tộc, tuy rằng có thể bảo đảm sự an toàn của Hàn Ngưng Nhi, nhưng luận tiến cảnh, tuyệt đối không thể nào so sánh được với Sinh Mệnh Thánh Địa! Hơn nữa, trên người Hàn Ngưng Nhi còn mang theo trọng trách phục hưng Thần Thảo Môn. Cho nên Triệu Phong cảm thấy, Sinh Mệnh Thánh Địa đối với Hàn Ngưng Nhi mà nói, mới là sự lựa chọn tốt nhất!

- Cũng may lộ tuyến cũng không quá lệch!

Triệu Phong lật xem một chút tin tức địa đồ trong đầu.

o0o

Nghỉ ngơi sau một lát, hai người một lần nữa xuất phát.

- Hàn Ngưng Nhi, chúng ta ghé thăm Sinh Mệnh Thánh Địa một chút đi!

Trước khi lên đường, Triệu Phong nói.

- Chúng ta có thể đi Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Trong mắt Hàn Ngưng Nhi chợt lóe lên quang mang linh động. Bản thân nàng xuất thân từ thế lực Y Đạo, làm sao có thể không biết Sinh Mệnh Thánh Địa? Hơn nữa, Sinh Mệnh Thánh Địa có thể nói là Thánh địa của bất kỳ một vị Y sư nào, là địa phương tha thiết ước mơ được ghé thăm một lần trong đời.

- Vậy thì đi a!

Thấy Hàn Ngưng Nhi đã đồng ý, Triệu Phong liền thay đổi lộ tuyến, bắt đầu chạy đi.

oOo

Bốn tháng sau, hai người Triệu Phong đã đi tới trung tâm Tử Linh Vực, phụ cận lãnh địa của Sinh Mệnh Thánh Địa.

Còn chưa chân chính tới Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Phong đã có cảm giác, nồng độ thiên địa nguyên khí nơi đây, chỉ ít có thể so với địa phương đệ tử Ngoại tộc Linh Tộc ở lại. Hơn nữa, trong không khí cũng tràn ngập sinh cơ cực kỳ nồng đậm. Chỉ cần hít vào một ngụm, cũng có cảm giác toàn thân sảng khoái vô cùng.

Thông qua Tả Mâu, tầm mắt của Triệu Phong phóng thẳng về phía phương xa. Tại trung tâm một đám sương mù dày đặc màu lục nhạt mênh mông vô tận, có một gốc Sinh Mệnh Cổ Thụ to lớn khôn cùng. Gốc cổ thụ này, phẳng phất như nổi liền trời cùng đất vậy. Phạm vi mà nó bao phủ, còn lớn hơn cả diện tích của toàn bộ lãnh địa của Linh Tộc!

- Đại thụ to lớn như vậy!

Tâm thần Triệu Phong chấn động. Đây là gốc đại thụ lớn nhất từ trước đến nay hắn từng gặp qua.

Địa phương mà gốc đại thụ kia bao phủ, đã hình thành nên một phiên không gian đơn độc. Bốn phương tám hướng đều có trọng trọng trận pháp kết giới ngăn cách với bên ngoài.

Hiện tại khoảng cách vẫn còn quá xa, Triệu Phong không thể nào nhìn thấy được tình huống ở bên trong.

- Hửm?

Đang chuẩn bị xuất phát tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phát hiện trong lòng đất cách đó không xa chợt có một chút dị động.

1274. Chương 1271: Chặn Giết Hậu Duệ Thần Mâu

- Hửm? Trong lòng đất...

Ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên nhìn chằm chằm sâu bên trong lòng đất cách đó mười mấy vạn dặm.

Chỉ thấy một gã nam tử tà dị thân khoác hắc bào, hầu như chỉ lộ ra khuôn mặt, đang cấp tốc xuyên toa trong lòng đất. Đồng thời khí tức của người này cực kỳ bí ẩn, cấp tốc xuyên toa trong lòng đất, động tĩnh cực nhỏ, gần như nhỏ bé không đáng kể. Loại thuật độn thổ cao siêu này, cho dù là Triệu Phong cũng khó có thể làm được.

Bỗng nhiên, gã nam tử trong hắc bào kia tựa hồ phát giác ra, ánh mắt quét về phía Triệu Phong.

- Đó là...

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên cả kinh.

- Làm sao vậy?

Hàn Ngưng Nhi ở một bên, phát hiện ra Triệu Phong có chút kỳ quái, mở miệng hỏi. Triệu Phong không để ý đến Hàn Ngưng Nhi, mà nhìn chăm chú về phía mắt phải của gã nam tử hắc bào kia.

- Vạn Tượng Chi Mâu!

Triệu Vạn, một phân thân của Triệu Phong cũng có Vạn Tượng Chi Mâu. Đương nhiên, chân chính khiến cho Triệu Phong kinh ngạc chính là, Vạn Tượng Chi Mâu của người này chỉ có một con, đó là mắt phải!

Lúc này, hắc bào nhân kia chính là đang dựa vào Vạn Tượng Chi Mâu để chống khổng lực lượng Thổ hệ trong lòng đất, bởi vậy mới có thể nhanh chóng xuyên toa trong lòng đất, mà khí tức ba động cực nhỏ, thường nhân khó có thể phát hiện ra.

- Hắc hắc... không ngờ tiểu tử này lại có thể phát hiện ra ta! Là huyết mạch nhân đồng đặc thù sao?

Sâu bên trong lòng đất, trong lòng gã nam tử hắc bào kia thoáng chút kinh ngạc. Nhân đồng của Triệu Phong thoát nhìn cực kỳ bất phàm, cho nên nam tử hắc bào cho rằng nhân đồng của Triệu Phong chắc là loại cảm nhận, nếu không, sẽ không có khả năng phát hiện ra hắn!

- Hửm? Sinh Mệnh Chi Mâu!

Ánh mắt nam tử hắc bào kia bỗng nhiên chuyển dời sang trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Hắc hắc... chủ động đưa tới cửa, như vậy ta liền không khách khí!

Nam tử hắc bào kia cười lạnh một tiếng, cải biến phương hướng, chạy thẳng về phía Triệu Phong bên này.

- Sát ý! Hắn cũng là cường giả Cổ Thần!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Triệu Phong vẫn chưa thể nhìn ra tu vi cụ thể của gã nam tử hắc bào này, nhưng hắn cảm giác, người này khẳng định còn mạnh hơn Hắc Thiên Cổ Thần một bậc. Mặt khác, Triệu Phong còn nhìn ra, mục tiêu của nam tử hắc bào này chính là Hàn Ngưng Nhi. Điều này khiến cho Triệu Phong có chút không rõ.

Hàn Ngưng Nhi từ sau khi đi tới Tử Linh Vực căn bản là chưa từng lộ diện qua, càng là lần đầu tiên đi tới Trung bộ Tử Linh Vực. Mà nam tử hắc bào này lần đầu tiên nhìn thấy Hàn Ngưng Nhi, không ngờ lại sản sinh ra sát ý. Bất quá, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không để cho hắn thực hiện được!

Sưu!

Nam tử hắc bào kia cấp tốc xuyên toa trong lòng đất, bức thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong cũng đã chuẩn bị sẵn sàng ngăn địch. Mà thời điểm khi nam tử hắc bào kia còn cách Triệu Phong không tới hai vạn dặm, thân hình của hắn đột nhiên dừng lại.

- Người của Sinh Mệnh Thánh Địa đã tới!

Nam tử hắc bào lẩm bẩm một câu.

- Hắc hắc... lần này tạm bỏ qua cho các ngươi!

Nam tử hắc bào kia thốt lên một câu, sau đó thay đổi phương hướng, cấp tốc viễn độn bỏ chạy.

- Là ai?

Lúc này, Hàn Ngưng Nhi chợt nghe câu nói kia của gã nam tử hắc bào, sắc mặt chấn kinh. Nhưng mà, với tu vi của nàng, căn bản không thể nào phát hiện ra hắc bào nhân kia được.

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, nhìn về phía trước. Cách đó không xa, một tiểu đội ba người mang theo một cỗ uy thế lực phách, tiến về phía hai người Triệu Phong.

- Các ngươi là người phương nào?

Trong tiểu đội ba người, kẻ cầm đầu chỉ là một gã thanh niên, thân mặc trường y kim lam sắc, tướng mạo khí vũ bất phàm. Người này có tu vi Cổ Thần, mà hai người bên cạnh hắn cũng là Chân Thần Lục giai.

- Kẻ nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Triệu Phong bình thản nói, đồng thời trong tay xuất hiện một phong thư mời. Thần niệm của thanh niên lam y kia đảo qua trên bức thư mời, sắc mặt chấn kinh nhìn về phía Triệu Phong.

- Ngươi là... Triệu Phong?

Sắc mặt thanh niên lam y kia có chút hoài nghi, đảo mắt từ đầu tới chân Triệu Phong. Sắc mặt hai người bên cạnh hắn cũng lộ ra thần sắc kinh dị nhìn về phía Triệu Phong. Chuyện tình liên quan tới Triệu Phong,

đoạn thời gian trước cũng đã gây ra động tĩnh không nhỏ trong Sinh Mệnh Thánh Địa. Tất cả mọi người đều cảm thấy rất hứng thú với tên Triệu Phong này.

Bộ dáng Hàn Ngưng Nhi hơi có chút rụt rè đứng ở một bên. Trong mắt nàng, người của Sinh Mệnh Thánh Địa đều là cường giả thân phận cao quý. Nhưng lúc này, thanh niên lam y khí vũ bất phàm này lại mang theo vẻ ngạc nhiên quan sát Triệu Phong. Tựa hồ, thân phận của Triệu Phong còn tôn quý hơn so với thanh niên lam y kia nữa.

- Người muốn tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, cần trải qua sự kiểm soát của ta! Dù sao thay đổi bề ngoài quá dễ dàng, khó tránh khỏi có người giả trang thành hình dạng của Triệu Phong, muốn lẫn vào Sinh Mệnh Thánh Địa!

Thanh niên lam y kia nghiêm mặt nói.

Triệu Phong khẽ nhún mày. Chính mình nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa mà đến, không ngờ vẫn phải tiếp nhận kiểm tra.

- Các hạ chớ trách! Nếu như bình thường, tự nhiên là không có cái trình tự này! Nhưng hiện tại tình huống có chút đặc thù, cho nên...

Sắc mặt thanh niên lam y kia có chút ngại ngùng, nói.

- Được thôi! Kiểm tra như thế nào?

Triệu Phong thấy thanh niên lam y tựa hồ quả thật có những nguyên nhân khác, liền đồng ý, nói.

- Hạ Hầu Vũ từng đánh qua một trận với Triệu Phong, một chút tình báo liên quan tới Triệu Phong, ta cũng biết được một chút! Ta muốn thử một chút thân thủ của người!

Thanh niên lam y kia cười nói. Tuy rằng hiện tại Sinh Mệnh Thánh Địa đang nằm trong tình huống đặc biệt, nhưng Triệu Phong muốn đi vào trong đó, hoàn toàn có thể không cần trải qua hắc kiểm tra. Chỉ bất quá, thanh niên lam y vừa lúc cảm thấy hứng thú với Triệu Phong, cho nên mới lấy cái này làm cớ, muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong, có phải như Hạ Hầu Vũ nói như vậy không.

- Bề ngoài của một người rất dễ cải biến, nhưng thuộc tính công pháp tu luyện, muốn cải biến cũng có chút khó khăn!

Thanh niên lam y một lần nữa nói. Sắc mặt hai người bên cạnh thanh niên lam y thoáng chấn kinh. Bọn họ biết rõ, Lưu Khải thuần túy chỉ là muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong. Nhưng Lưu Khải là thiên tài Cổ Thần thế hệ trước, Triệu Phong chỉ mới là Chân Thần Lục giai, làm sao có thể là đối thủ của hắn được?

- Các hạ yên tâm! Ta chỉ sử dụng bốn thành thực lực mà thôi, với năng lực đánh bại Hạ Hầu Vũ của người, hoàn toàn có thể tiếp được!

Lưu Khải nói lần nữa.

Hạ Hầu Vũ có được Sinh Mệnh Chi Mâu, tu vi Lục giai Đỉnh phong, uy lực phát ra hoàn toàn tương đương với bốn thành lực lượng của một gã Cổ Thần bình thường. Thế nhưng, Lưu Khải là thiên tài Cổ Thần thế hệ trước của Sinh Mệnh Thánh Địa, bốn thành lực lượng này, hoàn toàn có khả năng còn mạnh hơn Hạ Hầu Vũ rất nhiều.

- Đi thôi!

Triệu Phong gật đầu.

Thấy Triệu Phong đã đồng ý, trong lòng Lưu Khải nhất thời vui vẻ. Hai gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại, còn có Hàn Ngưng Nhi, lập tức lui ra một khoảng cách nhất định, để tránh khỏi bị dư ba giao chiến làm tổn thương.

- Bắt đầu đi! Các hạ cũng nên cẩn thận a!

Lưu Khải mỉm cười nhắc nhở.

Sau một khắc, thân thể hắn đột nhiên tăng lớn, trên đó hiện lên một tầng hoa văn ngân sắc. Một cổ uy áp lực phách cường đại lan tràn ra bốn phía xung quanh, hư không nhất thời trở nên trầm trọng lên.

- Chỉ mới phát huy ra bốn thành thực lực, Ngân Cương Mật Thể của Lưu Khải đã có lực lượng áp bách cường đại như vậy rồi! Xem ra gần đây hắn đã có tiến bộ không nhỏ a!

Hai người còn lại của Sinh Mệnh Thánh Địa đứng cách địa phương hai người chiến đấu khá gần, cảm thụ thập phần rõ ràng cổ lực phách kia.

Sưu!

Toàn thân Lưu Khải hóa thành một đạo quang mang ngân sắc, đột nhiên tiếp cận Triệu Phong. Hắn mỉm cười nhìn về phía Triệu Phong, mạnh mẽ đánh ra một quyền. Trong nháy mắt nắm đấm kia đánh ra, trong hư không hiện lên một đạo hư ảnh cương quyền ngân sắc. Những nơi đạo hư ảnh kia đi qua, đều phát ra những thanh âm bạo hưởng liên tiếp.

Sắc mặt Triệu Phong bất biến, kích hoạt Thánh Lô Thể, vận chuyển Thần lực Ngũ Hành, đồng dạng đánh ra một quyền. Chỉ dùng tu vi Chân Thần Lục giai, không sử dụng huyết mạch nhân đồng, Triệu Phong căn bản không phải đối thủ của Hạ Hầu Vũ, dĩ nhiên càng không phải là đối thủ của Lưu Khải. Cho nên, Triệu Phong mới toàn lực phát huy ra lực lượng thể phách.

Oanh phanh!

Thanh âm kim chúc va chạm đình tai nhức óc từ giữa nắm tay hai người truyền ra. Vô số sợi tơ lôi điện bạch tinh mỏng như mạng nhện lan tràn về phía thân thể Lưu Khải. Lưu Khải chỉ cảm giác thân thể đau đớn tê dại yếu ớt một trận.

- Không ngờ lại có thể tiếp được!

Sắc mặt Lưu Khải ngưng đọng. Theo như hắn biết, sở dĩ Triệu Phong có thể đánh bại Hạ Hầu Vũ, chủ yếu là dựa vào huyết mạch nhân đồng. Nhưng lúc này, Triệu Phong không hề sử dụng tới lực lượng nhân đồng, cũng đã tiếp được một quyền của hắn.

- Lực lượng thể phách của hắn, so với Hạ Hầu Vũ nói còn mạnh hơn!

Trong lòng Lưu Khải thầm nói. Hắn không biết, khi đó Triệu Phong vẫn còn giấu giếm thực lực, hơn nữa trong khoảng thời gian này Triệu Phong cũng có chút tiến bộ.

- Làm sao có thể? Hắn có thể tiếp được!

Sắc mặt hai người còn lại của Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời chấn kinh.

- Lại tiếp của ta một quyền!

Sắc mặt Lưu Khải có chút không tốt.

Kỳ thật, muốn nói kiểm tra thân phận của Triệu Phong, như vậy một kích vừa rồi cũng đã đủ rồi. Nhưng Triệu Phong có thể dễ dàng tiếp được một kích kia, không có bất kỳ khó khăn nào, điều này khiến cho trong lòng Lưu Khải gặp phải sự đả kích nhất định. Hắn đường đường là cường giả Cổ Thần, giao thủ với một tên Chân Thần Lục giai, không ngờ lại không chiếm được thượng phong.

Lưu Khải chột lao thẳng lên thiên không, sau khi súc lực, trực tiếp nghiêng ép xuống. Từ xa nhìn lại, thật giống như có một tòa cự phong ngân sắc uy chấn chư thiên trấn áp xuống vậy. Lần này, Lưu Khải vẫn chỉ sử dụng bốn thành thực lực, nhưng bởi vì nguyên nhân lao xuống, cho nên hắn mới phát huy ra lực lượng càng mạnh hơn.

Oanh!

Triệu Phong chuẩn bị sẵn sàng nghênh địch, xung quanh thân thể lan tràn ra một tầng lĩnh vực lôi điện ngũ sắc.

Vù vù vù!

Khi Lưu Khải tiếp cận Triệu Phong một khoảng cách nhất định, nhất định sẽ gặp phải Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực khiến cho trở ngại, suy yếu.

Mắt thấy nắm đấm của Lưu Khải sắp sửa đánh trúng Triệu Phong, thân hình Triệu Phong khẽ rùn xuống, Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực xung quanh nhất thời thu nhỏ lại, dung nhập trong bàn tay của hắn, sau đó hắn mới đánh ra một chưởng. Lần này, Triệu Phong đem lực lượng thể phách của hắn dung hợp vào Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, toàn lực phát huy ra.

Oanh phanh!

Sau khi hai người va chạm với nhau, Lưu Khải liền bị một cỗ lực đình lực phách thật lớn trùng kích, toàn bộ thân thể nhất thời lui về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Lưu Khải chấn kinh, thân hình cấp tốc lui về phía sau, nhằm che giấu sự thật hắn bị Triệu Phong đẩy lùi!

- Người thật sự là Triệu Phong!

Lưu Khải cười lúng túng, nói.

Cách nơi này một khoảng cực xa, cũng đang có hai tiểu đội khác của Sinh Mệnh Thánh Địa quan sát trận chiến này. Kẻ dẫn đầu của hai chi tiểu đội đều là cường giả Cổ Thần.

- Không nghĩ tới Lưu Khải cũng bị thua thiệt!

- Triệu Phong đã mạnh hơn so với tại thời điểm đánh bại Hạ Hầu Vũ!

Hai gã cường giả Cổ Thần đều tự cảm thán một câu, sau đó dẫn theo tiểu đội của mình trực tiếp rời đi.

- Ta dẫn các người tiến vào Thánh địa a!

Lưu Khải nói với Triệu Phong một câu, sau đó nhìn về phía hai đồng môn xa xa, phân phó nói:

- Hai người các người tiếp tục lục soát, một khi có phát hiện gì, lập tức truyền ra tin tức!

Sau đó, hai người Triệu Phong liền đi theo Lưu Khải, một đường tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Lưu huynh, gần đây Sinh Mệnh Thánh Địa đã xảy ra chuyện gì vậy?

Triệu Phong chủ động hỏi. Một đoạn lộ trình ngắn ngủi này, hắn đã nhìn thấy ba tiểu đội từ trong cấp tốc bay ra ngoài. Kẻ cầm đầu của các tiểu đội đều là cường giả Cổ Thần. Hơn nữa, Triệu Phong còn nhìn thấy tại khu vực biên giới trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng liên tục có các đội ngũ tuần tra, tiến hành kiểm tra nghiêm khắc đối với những người ra vào. Đến lúc này, Triệu Phong mới hoàn toàn ném ra sau đầu chuyện tình Lưu Khải tiến hành kiểm tra hắn trước đây. Bởi vì xem ra, Sinh Mệnh Thánh Địa quả thật đã xuất hiện chuyện tình không nhỏ.

- Triệu huynh là khách quý nhận được lời mời của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy ta sẽ nói cho người biết một chút tin tức a!

Sắc mặt Lưu Khải khẽ biến. Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi cũng không khỏi nhìn về phía hắn.

- Cách đây không lâu, một gã hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Sinh Mệnh Thánh Địa có chuyện phải ra ngoài. Nhưng vừa mới rời khỏi Thánh địa không bao xa, đã bị người ta sát hại!

Ánh mắt Lưu Khải có chút lạnh lẽo.

- Cái gì? Giết chết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu của Sinh Mệnh Thánh Địa?

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Sinh Mệnh Chi Mâu, tuyệt đối là đối tượng trọng điểm bảo hộ của Sinh Mệnh Thánh Địa. Không ngờ lại có người dám giết chết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu từ trong Sinh Mệnh Thánh Địa đi ra. Mặt khác, căn cứ theo như Lưu Khải miêu tả, hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu kia, là vừa ly khai Thánh địa không bao lâu liền bị giết. Nói cách khác, đối phương chính là ẩn nấp ở phụ cận

Sinh Mệnh Thánh Địa, tiến hành chặn giết. Cái này hoàn toàn chính là đang khiêu khích uy nghiêm của Sinh Mệnh Thánh Địa!

- Chẳng lẽ là hắn?

Bỗng nhiên, trong não hải Triệu Phong chợt hiện ra hình ảnh một gã nam tử hắc bào.

1275. Chương 1272: Sinh Mệnh Chi Đàm

- Tử Linh Vực còn có thể lực dám đối kháng với Sinh Mệnh Thánh Địa sao?

Triệu Phong nói ra thắc mắc trong lòng mình.

Tại Tử Linh Vực, Sinh Mệnh Thánh Địa chính là thể lực chúa tể. Kẻ chặn giết hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu kia đến cùng là thuộc về thể lực phương nào, lại dám đối kháng với Sinh Mệnh Thánh Địa như vậy? Cho dù đối phương có là người của các Thánh địa khác, nhưng hai Đại Thánh địa cũng sẽ không thể nào chính diện khiêu khích nhau như vậy. Một khi dẫn phát chiến tranh giữa hai Thánh địa, như vậy cũng không phải chuyện bình thường.

- Chuyện này, còn cần tiếp tục điều tra nữa! Hiện tại vẫn chưa thể xác định chính xác là ai làm. Nhưng người dừng tưởng rằng, trong một Vực, Thần Vực Thánh Địa chính là thể lực cường đại nhất!

Lưu Khải khẽ lắc đầu, sau đó trịnh trọng nói.

- Có ý gì?

Triệu Phong ngây ngẩn cả người. Trong một Vực, Thánh địa chính là thể lực chúa tể, chẳng lẽ còn có thể lực còn mạnh hơn Thánh địa nữa sao?

- Thần vực Man Hoang rộng lớn vô biên, các thể lực ẩn nấp trong bóng tối, nhiều đến đếm không hết! Mà có mấy thể lực như vậy, sớm đã viên siêu tiêu chuẩn Ngũ tinh, đạt tới cấp bậc của Thần Vực Thánh Địa...

Lưu Khải tiếp tục nói.

Triệu Phong khẽ gật đầu, lời này không khó lý giải. Bất luận một mảnh thiên địa nào, cũng có thể lực cường đại ẩn nấp trong bóng tối, không muốn người khác biết. Một địa phương lớn như Thần vực Man Hoang vậy, làm sao có thể không có? Chỉ là, một cái thể lực âm thầm phát triển, không ngờ lại có thể phát triển tới quy mô bằng được Thần Vực Thánh Địa, điều này quả thật khiến cho người ta chấn kinh rồi.

Ngay sau đó, hai người Triệu Phong theo Lưu Khải, thông qua một đường vào chuyên dụng, đi qua tầng tầng kiểm tra, mới thuận lợi tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Nguyên khí thiên địa bằng với tại lãnh địa Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc! Hơn nữa, sinh cơ nơi này thập phần nồng nặc, tại Linh Tộc căn bản không thể nào so sánh được!

Trong lòng Triệu Phong cảm khái. Nếu như từ nhỏ sinh ra tại hoàn cảnh như vậy, vừa mới bắt đầu đã nhận được ảnh hưởng ở nơi đây, các loại phương diện thể chất, sinh mệnh lực... cũng sẽ viên siêu thường nhân. Nếu như Triệu Phong vừa mới bắt đầu luyện thể, có thể tu luyện ở địa phương tốt như Sinh Mệnh Thánh Địa vậy, như vậy tốc độ cùng hiệu quả và lợi ích luyện thể ít nhất sẽ tăng lên gấp mấy chục lần.

- Hửm? Cổ khí tức này...

Sắc mặt Lưu Khải đột biến, nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi bên cạnh Triệu Phong. Chỉ thấy lực lượng sinh mệnh trong thiên địa không tự chủ tiến vào trong hai tròng mắt của nàng. Một cỗ lực lượng sinh mệnh thuần túy từ trong đó mạnh mẽ lan tràn ra, phẳng phất như có được năng lực khởi tử hồi sinh.

- Đây là... Sinh Mệnh Chi Mâu?

Lưu Khải khiếp sợ nói.

Tuy rằng Sinh Mệnh Thánh Địa chính là địa phương Sinh Mệnh Chi Mâu quy túc, nhưng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu cũng không nhiều như trong tưởng tượng vậy. Một hậu duệ của Sinh Mệnh Chi Mâu, cho dù đặt ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng là tồn tại thập phần thưa thớt.

- Nồng độ huyết mạch của nàng, tựa hồ có chút biến hóa!

Tả Mâu Triệu Phong hoàn toàn nhìn thấy tất cả.

Hàn Ngưng Nhi chỉ là một đệ tử bình thường của thế lực Tứ tinh rưỡi tại Cổ Lũng Vực, huyết mạch chỉ vừa mới thức tỉnh, còn chưa trải qua khai quật. Hiện tại, nàng chỉ mới tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, nồng độ huyết mạch Sinh Mệnh Chi Mâu liền phát sinh biến hóa. Xem ra chuyến đi này không uổng công, nơi này tuyệt đối là địa phương rất thích hợp với Hàn Ngưng Nhi.

- Triệu Phong, nàng là...

Lúc này, Lưu Khải mới dò hỏi.

- Bằng hữu của ta!

Triệu Phong đơn giản nói.

Sắc mặt Lưu Khải ngưng đọng. Triệu Phong là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, mà cô gái này có thể cùng Triệu Phong đến Sinh Mệnh Thánh Địa, quan hệ hẳn là không tầm thường. Nói cách khác, cô gái này rất có khả năng đã là đệ tử của Linh Tộc rồi. Hẳn không khỏi cảm khái, số mệnh của Linh Tộc gần đây như thế nào lại tốt như vậy?

- Đi! Đi lên trên!

Lưu Khải nói.

Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi ngược nhìn lên trên. Gốc cổ mộc thật lớn kia hoàn toàn che khuất bầu trời. Khoảng không toàn bộ mảnh thiên địa này đều là một mảnh tinh oánh xanh biếc. Trên các nhánh cây của gốc cổ mộc thật lớn kia đều có kiến tạo rất nhiều lầu đài cung điện lớn nhỏ không đồng nhất, còn có thủy vịnh, dòng sông, thác nước... vô cùng kỳ vĩ.

Càng bay về phía trước, nguyên khí thiên địa cũng càng nồng nặc hơn, các tòa kiến trúc cũng càng ngày càng ít hơn. Chỉ thấy trước mặt một tòa cung điện lục sắc to lớn nào đó, tụ tập gần mười người. Một gã thanh niên trong đó, chính là Hạ Hầu Vũ mà Triệu Phong quen biết.

- Hẳn chính là Triệu Phong?

Một gã nam tử thân khoác đại bào kim hoàng, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Triệu Phong. Hẳn chính là Chuẩn Thần Thiên kiều mạnh nhất của Sinh Mệnh Thánh Địa, Quán Long Chuẩn Thần! Vốn dĩ, hẳn chính là thiên tài chói mắt nhất trong Tử Linh Vực, nhân vật tương đương với thiên tài của các Thánh địa khác. Nhưng Linh Tộc bỗng nhiên xuất ra một tên Triệu Phong, trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai, thay thế vị trí hàng đầu của hắn.

- Tu vi đúng là Lục giai, cũng không biết có phải trực tiếp trùng kích đến Lục giai hay không?

Không ít đệ tử trẻ tuổi trong đám người kia mang theo ánh mắt chất vấn quan sát Triệu Phong. Ngoại trừ những thanh niên này, trong đám người còn có ba người lớn tuổi, tu vi bí hiểm.

- Văn bối Triệu Phong, bái kiến tiền bối Thánh địa!

Ánh mắt của Triệu Phong nhìn về phía ba người lớn tuổi kia, không chút nào để ý tới nghi vấn của đám đệ tử trẻ tuổi kia. Lúc này, ánh mắt của ba người lớn tuổi kia chợt hiện lên tinh quang, toàn bộ nhìn chăm chăm trên người Triệu Phong, dường như muốn nhìn thấu tất cả mọi thứ của hắn vậy.

- Linh Tộc có thể nhận được một người như ngươi vậy, thật khiến cho người ta ước ao a!

Bỗng nhiên, một vị lão giả khô diện trường bào hoa râm trong đó, khẽ vuốt râu cười nói.

- Tiền bối quá khen!

Triệu Phong khách khí nói.

- Hạ Hầu Vũ, người dẫn Triệu Phong cùng bằng hữu của hắn đi thăm Sinh Mệnh Thánh Địa một chút a!

Lão giả khô diện kia mỉm cười nói.

- Vâng, sư tôn!

Hạ Hầu Vũ cung kính nói, lập tức tiến ra.

- Triệu Phong, để ta dẫn ngươi đi dạo một vòng Sinh Mệnh Thánh Địa a!

Thái độ của Hạ Hầu Vũ tương đối hữu hảo, nhưng khi nhắc tới bốn chữ Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lúc vô hình liền toát ra một cỗ cảm giác tự hào.

Ba người Triệu Phong đi rồi, lão giả khô diện kia bỗng nhiên nói:

- Ta có thể khẳng định với các ngươi, Triệu Phong chính là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai!

Lời này vừa nói ra, sắc mặt mấy gã đệ tử trẻ tuổi xung quanh nhất thời cứng ngắc, thập phần không chịu nổi. Trong bọn họ, có kẻ vẫn còn là Chuẩn Thần, có kẻ đã là Chân Thần, có kẻ thậm chí đã đạt tới Cổ Thần. Tất cả bọn chúng đều là thiên tài mạnh nhất của Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng giờ phút này, tất cả bọn chúng đều cúi đầu xuống.

- Khốn kiếp!

Khóe miệng Quán Long Chuẩn Thần rít ra hai chữ. Vốn dĩ hắn dự định qua một khoảng thời gian nữa sẽ trực tiếp trùng kích Thần vị. Nhưng hiện tại hắn quyết định sẽ tiếp tục liều mạng, hắn muốn nhất định phải trùng kích tới Lục giai, muốn đoạt lại sự vinh diệu thuộc về chính mình.

oOo

Dưới sự dẫn đường của Hạ Hầu Vũ, Triệu Phong cùng Hàn Ngưng Nhi chậm rãi thăm thú khắp nơi trong Sinh Mệnh Thánh Địa mỹ lệ hoa mỹ, giống như một kiện tác phẩm nghệ thuật khổng lồ.

- Hửm? Sinh cơ đột nhiên nồng đậm hơn rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ chấn kinh.

- Ủm! Ở phía Đông Sinh Mệnh Thánh Địa là địa phương tu luyện cùng nhà ở, mà ở phía Tây chính là địa phương gieo trồng, bồi dưỡng tài nguyên...

Hạ Hầu Vũ cười nói.

Linh tài của Sinh Mệnh Thánh Địa, chính là nổi danh phẩm chất thượng giai trong khắp cả Thần vực Man Hoang. Rất nhiều trân tài trân bảo đã tuyệt tích ở ngoại giới, ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng đều có.

Hạ Hầu Vũ dẫn theo Triệu Phong tiến vào một vài khu vực bồi dưỡng linh tài, thậm chí không chút e ngại, dẫn Triệu Phong đi tham quan một vài khu vực trân tài cấp bậc trân bảo. Các dược liệu trân quý nhiều đến không hết bên trong, cho dù là Triệu Phong, cũng chỉ có thể nhận ra một phần nhỏ mà thôi. Mà Hàn Ngưng Nhi thân là Y sư, dọc theo đường đi lại càng kích động hưng phấn không thôi. Hai mắt nàng chợt hiện lên ánh quang bích lục, không buông tha bất luận một địa phương nào xung quanh.

- Thánh địa quả nhiên là địa phương tốt!

Triệu Phong cảm khái nói. Chúng loại dược liệu nơi này rất nhiều, hầu như loại hình gì cũng có. Hơn nữa, dược liệu đồng dạng, chất lượng ở Sinh Mệnh Thánh Địa đều hơn xa bất kỳ địa phương nào khác bên ngoài. Mà những loại linh tài linh hồn tương đối thưa thớt ở ngoại giới, tại nơi này cũng có rất nhiều.

- Triệu Phong, ta dẫn ngươi đi một địa phương tốt!

Hạ Hầu Vũ bỗng nhiên nói.

Nói xong, Hạ Hầu Vũ liền dẫn hai người Triệu Phong đi tới đi lui, cuối cùng đi tới một tòa kiến trúc kỳ lạ thật lớn do đăng mộc tạo thành. Xung quanh nơi này có rất nhiều trận pháp cường đại thủ hộ. Bên trong tòa kiến trúc này có rất nhiều thân cây chống đỡ. Trên các vách tường xung quanh tòa kiến trúc có gắn rất nhiều những vầng sáng lục sắc.

Triệu Phong liếc mắt liền nhìn ra, mỗi một vầng sáng lục sắc ở nơi này đều liên tiếp với một phiến không gian đơn độc.

- Đi! Chúng ta vào trong đó!

Hạ Hầu Vũ chỉ tay về phía một vầng sáng lục sắc màu sắc hơi chút âm đạm.

Ba người tiến vào một phiến Tiểu Thế giới kỳ dị do một phẩm thực vật tạo thành. Diện tích phiến không gian đơn độc này rất nhỏ, liếc mắt liền có thể nhìn thấy điểm cuối. Mà ở trước mặt mọi người lại có một cái đầm nước do bùn đất, cây cối hình thành, bên trong lưu động một loại chất lỏng màu xanh biếc hương thơm thuần hậu. Chỉ mới nhìn một chút, liền có thể minh bạch sự trân quý của loại chất lỏng này.

- Đây là Sinh Mệnh Chi Đàm! Người vào đó ngâm thử một chút đi!

Hạ Hầu Vũ cười nói.

Triệu Phong liền trực tiếp nhảy vào trong đầm nước. Chỉ thoáng chốc, hắn đã cảm giác tế bào toàn thân mình phẳng phất như đã thức tỉnh lại, liệu mạng hút lấy năng lượng sinh mệnh trong đám dịch thể kia. Các phương diện trạng thái cũng khôi phục lại điều kiện tốt nhất. Cũng không lâu lắm, Triệu Phong liền cảm giác cấp bậc tính mạng của mình đã có chút đề cao.

- Đây là Sinh Mệnh Chi Đàm, địa phương tu luyện do Sinh Mệnh Thánh Địa chế tạo ra. Đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa muốn tới nơi này ngâm một lần, chí ít cần phải tích lũy công hiến suốt mấy năm trời. Mà Sinh Mệnh Chi Đàm hiện tại người đang ngâm chính là tương ứng với Cổ Thần Thất giai, đối với người cũng có lợi ích vô cùng!

Hạ Hầu Vũ đứng ở một bên giải thích.

- Đa tạ!

Triệu Phong tự nhiên minh bạch sự trân quý của Sinh Mệnh Chi Đàm này. Vừa rồi, tất cả các vầng sáng lục sắc bên trong tòa kiến trúc kia cộng lại cũng không tới một trăm cái. Mà đệ tử của Sinh Mệnh Thánh Địa nhiều đếm không hết, Sinh Mệnh Chi Đàm cũng chỉ có một trăm cái, hơn nữa lại đối ứng tu vi đẳng cấp bất đồng. Thời điểm bọn họ đến đây, rất nhiều vầng sáng lồi vào đều tương đối tối, hiển nhiên là không có đệ tử nào tiến vào trong đó. Đương nhiên, không phải là bọn chúng không muốn đi vào, mà là giá cả quá đắt, không thể nào tiến vào. Mà giờ phút này, Triệu Phong một người từ bên ngoài đến này, lại có thể trực tiếp ngâm một cái Sinh Mệnh Chi Đàm đối ứng với Cổ Thần Thất giai.

- Lần này đi tới đây, người có thể ngâm trong Sinh Mệnh Chi Đàm này ba ngày, vì vậy nhất định phải quý trọng thời gian. Còn bằng hữu của người, ta sẽ dẫn nàng đi tham quan những địa phương khác...

Hạ Hầu Vũ nói xong, liền dẫn Hàn Ngưng Nhi trực tiếp rời khỏi.

- Địa phương tốt, không thể bỏ qua!

Sắc mặt Triệu Phong đại hỉ. Hắn vừa mới đột phá Cổ Thần Thất giai, các phương diện thực lực còn chưa triệt để củng cố, khoảng cách tới Bát giai còn có một đoạn lộ trình cực xa. Hiện tại, hắn có cơ duyên tiến vào Sinh Mệnh Chi Đàm này, có thể nhân cơ hội đề thăng một chút cấp bậc sinh mệnh, còn có thể tu luyện một chút Thổ, Mộc Áo Nghĩa.

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, tản mát ra một cỗ lực lượng Thổ, Mộc Áo Nghĩa, tràn ngập khắp không gian thiên địa. Hắn trực tiếp chứng đạo Thần vị Thất giai, khoảng cách gia tăng cực lớn, các loại lực lượng Áo Nghĩa vẫn còn có không gian đề thăng rất lớn.

- Trong ba ngày này, ít nhất phải đem Thổ, Mộc Áo Nghĩa đề thăng tới Tứ trọng đỉnh phong mới được!

Triệu Phong lẩm bẩm nói, thuận tiện xuất ra một chút Áo Nghĩa Chi Tinh, phụ trợ tu luyện.

oOo

Ba ngày sau, bốn phía xung quanh Triệu Phong tràn ngập một cỗ sương mù hoàng lục bán trong suốt. Bùn đất cùng cây cối bốn phía mơ hồ chấn động, một vài nụ hoa càng trực tiếp nở rộ. Bỗng nhiên, hai mắt Triệu Phong chợt mở ra.

- Mượn nhờ Sinh Mệnh Chi Đàm, Thổ, Mộc Áo Nghĩa của ta đã thuận lợi đạt tới Tứ trọng đỉnh phong!

Triệu Phong kinh hỉ cười nói. Ngoại trừ cái đó, tính mạng của hắn cấp bậc, cũng không có thiếu đề thăng.

Đúng lúc này, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi đột nhiên xuất hiện trong phiên không gian này.

- Triệu Phong, Trưởng lão Sinh Mệnh Thánh Địa muốn nói chuyện với người!

1276. Chương 1273: Liệt Kim Tộc Xuất Thủ

Triệu Phong có chút không tình nguyện rời khỏi Sinh Mệnh Chi Đàm.

Trên đường đi, Triệu Phong mới biết được, trong ba ngày qua, Hàn Ngưng Nhi cũng có thu hoạch cực lớn. Nàng đi thăm càng nhiều hơn khu vực trồng trọt trên tài, kiến thức rất nhiều loại trên tài nàng chưa từng nhìn thấy qua, còn có may mắn tiến vào mấy tầng trên Sinh Pháp Điện của Sinh Mệnh Thánh Địa, xem qua một vài cổ tịch trên quý mà nàng cảm thấy hứng thú.

Dưới sự hướng dẫn của Hạ Hầu Vũ, mấy người Triệu Phong đi tới một gian mật điện. Bên trong chỉ có ba người, hai vị lão giả, một gã thanh niên.

Hai vị lão giả này, một người trong đó là lão giả khô diện, sư tôn của Hạ Hầu Vũ, lúc Triệu Phong mới tới đây đã gặp qua. Mà người còn lại thân hình tương đối thấp bé, trên mái tóc hoa râm chảy xuôi một tầng quang trạch đậm lục sắc. Khí tức của người này, tựa hồ còn cường đại hơn so với lão giả khô diện kia nhiều. Mà gã thanh niên thân khoác đại bào kim sắc ở bên cạnh bọn họ kia, chính là Quán Long Chuẩn Thân.

- Văn bối Triệu Phong, bái kiến các vị tiền bối Thánh địa!

Triệu Phong nhìn về phía hai vị Trưởng lão.

- Triệu tiểu hữu, ba ngày này trải qua ở Sinh Mệnh Thánh Địa cũng không tệ lắm phải không?

Lão giả khô diện kia trực tiếp nói.

- Văn bối là lần đầu tiên tới Thánh địa, tất cả mọi thứ ở nơi này với ta mà nói, đều là chưa từng thấy qua...

Triệu Phong ăn ngay nói thật. Tất cả mọi thứ tại Sinh Mệnh Thánh Địa, đều là thứ tốt nhất lần đầu tiên hắn từng gặp qua.

- Đây là tự nhiên! Sinh Mệnh Thánh Địa chính là một trong những Thánh địa lịch sử lâu dài nhất, cường đại nhất trong rất nhiều Thánh địa!

Quán Long Chuẩn Thân ở một bên kiêu ngạo nói. Vinh quang của hắn đã bị Triệu Phong cướp đi, cho nên hắn khát vọng có thể siêu việt Triệu Phong ở những phương diện khác, tìm trở lại cảm giác thành tựu.

Sau đó, hai người lại khách sáo vài câu, lão giả khô diện mới tiến thẳng vào chủ đề.

- Triệu tiểu hữu, Sinh Mệnh Thánh Địa cần những nhân tài như ngươi vậy! Nếu như ngươi ở lại chỗ này, đãi ngộ tuyệt đối sẽ nhiều gấp mấy lần so với ở lại Linh Tộc. Hơn nữa ngươi cũng là kẻ tu hành luyện thể, cũng có được huyết mạch nhân đồng cường đại. Phương diện này, chỉ có Sinh Mệnh Thánh Địa mới có thể cấp cho ngươi sự trợ giúp lớn nhất...

Ngữ khí lão giả khô diện hòa ái nói.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Ngay từ khi quyết định đi đến Sinh Mệnh Thánh Địa, hắn đã đoán trước sẽ gặp phải sự tình này. Hắn cũng biết, hành trình sau đó của hắn ở trong Sinh Mệnh Thánh Địa cũng là do Trưởng lão Thánh địa an bài sẵn. Đầu tiên, để cho Triệu Phong kiến thức tài nguyên, nội tình phong phú của Sinh Mệnh Thánh Địa. Sau đó, lại cấp cho hắn chỗ tốt thật lớn, Sinh Mệnh Chi Đàm. Cuối cùng, lại đưa ra rất nhiều lời hứa hẹn. Đối thành người bình thường, làm sao có thể cự tuyệt lời mời như vậy?

Ở bên cạnh, trong lòng Hàn Ngưng Nhi kích động không thôi. Nàng không thể nào ngờ tới, Triệu Phong lại có thể được Trưởng lão Thánh địa tự thân mời chào như vậy. Có thể tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, đây chính là chuyện tình mà tất cả các Y sư đều tha thiết ước mơ. Chuyện tốt bậc này, Hàn Ngưng Nhi nằm mơ cũng không bao giờ dám nghĩ tới.

Phía bên kia, sắc mặt Quán Long Chuẩn Thân cũng có chút không tốt. Một khi Triệu Phong tiến vào Sinh Mệnh Thánh Địa, danh tiếng của hắn nhất định sẽ bị Triệu Phong triệt để che lấp mất.

Thế nhưng, câu kế tiếp của Triệu Phong lại khiến cho tất cả mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người.

- Đa tạ sự ưu ái của Trưởng lão! Nhưng văn bối ở Linh Tộc trải qua không tệ, cũng không muốn nhanh như vậy lại đổi một địa phương khác!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, hơn nữa lý do cự tuyệt căn bản không thể xem như là lý do.

Kỳ thật, trước khi tới đây, trong lòng Triệu Phong đã từng nghĩ qua vấn đề này. Nếu như hắn đến Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Vũ Phi cũng sẽ tới đây. Hắn có thể vô âu vô lo, nhưng Triệu Vũ Phi sinh sống tại Linh Tộc hơn ba mươi năm, kết giao rất nhiều người. Triệu Phong không muốn Triệu Vũ Phi bởi vì chính mình mà đem hết thấy những thứ đó đều bỏ rơi hết. Hơn nữa, sau này Triệu Phong cũng không dự định đi theo con đường luyện thể, mà đặc điểm nhân đồng của hắn cùng đường đi của Sinh Mệnh Chi Mâu, quan hệ cũng không lớn, cho nên nói sự giúp đỡ của Sinh Mệnh Thánh Địa dành cho hắn cũng không lớn như lão giả khô diện nói vậy.

Quan trọng nhất chính là, hắn không biết Sinh Mệnh Thánh Địa sẽ duy trì thái độ như thế nào đối với Thần Mâu của hắn. Thần Mâu thứ chín vô cùng quan trọng!

- Hắn cự tuyệt?

Quán Long Chuẩn Thần vô cùng kinh ngạc, trong lòng có chút quái dị. Thánh địa mà hắn vẫn luôn lấy làm tự hào, chủ động phát ra lời mời chào với Triệu Phong, lại bị hắn cự tuyệt!

- Triệu tiểu hữu, ngươi có vấn đề gì khó nói hay sao?

Lão giả khô diện kinh ngạc trong chốc lát, lập tức hỏi.

- Lần này ta tới đây, chính là hy vọng Sinh Mệnh Thánh Địa có thể lưu vị bằng hữu này của ta lại...

Triệu Phong nói sang chuyện khác, đem tầm mắt của mọi người chuyển qua trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Văn bối Hàn Ngưng Nhi, bái kiến các vị tiền bối Thánh địa!

Sắc mặt Hàn Ngưng Nhi sững sốt, lập tức hơi chút rụt rè nói. Sau khi nói xong, nàng liếc nhìn về phía Triệu Phong, trong lòng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Sinh Mệnh Chi Mâu, có thể lưu lại chỗ này!

Vị lão giả thân hình có chút thấp bé kia, lần đầu tiên mở miệng nói.

- Sinh Mệnh Chi Mâu sao?

Hạ Hầu Vũ cùng Quán Long Chuẩn Thần hơi chút kinh ngạc nhìn về phía Hàn Ngưng Nhi. Cho tới lúc này, ánh mắt của mọi người vẫn luôn tập trung trên người Triệu Phong, tự nhiên quên mất vị Hàn Ngưng Nhi tu vi thấp bé bên cạnh kia. Tỉ mỉ cảm nhận, bọn họ liền lập tức phát hiện ra huyết mạch hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu trên người Hàn Ngưng Nhi.

- Nếu như ngươi không muốn ở lại đây, Sinh Mệnh Thánh Địa cũng sẽ không miễn cưỡng! Nhưng nếu sau này ngươi thay đổi chủ ý, đại môn Sinh Mệnh Thánh Địa bất cứ lúc nào cũng mở rộng với ngươi!

Lão giả thân hình thấp bé kia tiếp tục nói. Lời này vừa nói ra, ngay cả lão giả khô diện cũng hơi chút kinh ngạc. Cho dù vừa rồi Triệu Phong cự tuyệt, nhưng hắn vẫn còn giữ lại dư địa. Ví dụ như xuất ra một chút Thần binh, tài nguyên, bảo vật, lời hứa hẹn tốt hơn vân vân.

- Cái gì?

Sắc mặt Quán Long Chuẩn Thần có chút cứng ngắc nhìn về phía lão giả thấp bé. Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời chào của Thánh địa, nhưng vị đại nhân này không ngờ vẫn hữu hảo như vậy, để cho đại môn của Thánh địa vĩnh viễn mở rộng với Triệu Phong?

- Đa tạ tiền bối ưu ái!

Ánh mắt Triệu Phong tỉ mỉ quan sát một chút lão giả thân hình thấp bé này. Vị Trưởng lão này vừa nói, tất cả mọi người ở đây đều trực tiếp cam chịu, không dám nhiều lời. Xem ra, đối phương mới là cường giả mạnh nhất ở nơi này!

- Vậy vẫn bồi xin cáo từ trước!

Sau khi hàn huyền mấy câu, Triệu Phong mới cáo từ rời đi. Dù sao hắn cũng đã rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian khá lâu rồi.

- Ở lại chỗ này, tiềm lực của ngươi mới có thể phát huy ra hết, ngươi mới có thể hoàn thành chuyện tình Thần Thảo Môn giao phó cho ngươi...

Triệu Phong nói với Hàn Ngưng Nhi. Nghĩ đến Thần Thảo Môn, ánh mắt Hàn Ngưng Nhi liền kiên định trở lại.

Sau khi cáo từ, Triệu Phong ly khai Sinh Mệnh Thánh Địa. Sau đó, Hàn Ngưng Nhi cũng được Hạ Hầu Vũ cùng Quán Long Chuẩn Thần dẫn đi. Trong đại điện chỉ còn lại hai vị lão giả.

- Đại nhân, ngài như thế nào lại dễ dàng để cho hắn rời đi như vậy?

Lão giả khô diện có chút không hiểu nổi.

- Tu vi thật sự của hắn, là Cổ Thần Thất giai!

Lão giả thân hình thấp bé kia bỗng nhiên nói.

- Cái gì? Làm sao có thể?

Sắc mặt lão giả khô diện đại biến, khiếp sợ không thôi. Đương nhiên, bọn họ cũng chỉ có thể xác định tu vi hiện tại của Triệu Phong là Cổ Thần Thất giai. Rốt cuộc Triệu Phong là trùng kích đến Lục giai, sau đó tăng lên Thất giai, hay là trực tiếp trùng kích đến Thất giai, bọn họ cũng không biết.

- Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng Triệu Phong đã đưa tới một hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, điều này cũng khiến cho Sinh Mệnh Thánh Địa thành lập được một chút liên hệ với hắn...

Lão giả thân hình thấp bé kia nói xong câu đó, liền biến mất.

oOo

Sau khi rời khỏi Sinh Mệnh Thánh Địa, Triệu Phong xác định lộ tuyến trở về Linh Tộc, bắt đầu chạy đi. Trên đường đi, dựa vào lệnh bài Đệ tử Hạch tâm Linh Tộc, hắn thuận lợi sử dụng Truyền Tống Trận trong các thể lực, tiến hành xuyên toa. Chỉ bất quá, vừa mới truyền tống được ba lần, Triệu Phong đã gặp phải tình huống.

- Ra đi!

Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, ánh mắt nhìn về một chỗ trong hư không.

Phốc xuy!

Ngay vào lúc này, trong hư không đột nhiên thiêu đốt lên một đoàn hỏa diễm kim sắc. Sau đó, một gã nam tử cự tay toàn thân như kim thiết, thân hình thẳng tắp cao to, từ trong đám hỏa diễm kia chậm rãi bước ra. Khí tức trên người hắn, tuyệt đối là Cổ Thần không thể nghi ngờ.

- Không ngờ lại phát hiện ra ta!

Vẻ mặt nam tử kia thoáng ngạc nhiên quan sát Triệu Phong.

Thứ nhất, Triệu Phong hiện tại chính là thiên tài chói mắt nhất của Tử Linh Vực, đây là lần đầu tiên hắn tận mắt nhìn thấy. Thứ hai, không ngờ Triệu Phong lại có thể phát hiện ra hắn đang ẩn nấp bên trong hư không. Điều này khiến cho hắn hết sức tò mò.

- Xem ra, sau khi Liệt Kim Tộc biết được tin tức ta xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, liền triển khai hành động, mai phục trên đường trở về Linh Tộc...

Từ trang phục của gã nam tử này, Triệu Phong liền có thể đoán ra thể lực sau lưng đối phương. Tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, tự nhiên không thể che giấu.

- Ngươi hẳn là đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa à? Đã như vậy, Liệt Kim Tộc cũng không cần phí lời lôi kéo ngươi làm gì!

Sắc mặt gã nam tử cụt tay kia bỗng nhiên trở nên lãnh lẹ.

Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, Liệt Kim Tộc tự nhiên minh bạch, Sinh Mệnh Thánh Địa nhất định sẽ mời chào Triệu Phong. Nếu như Triệu Phong thật sự đáp ứng, như vậy hắn sẽ ở lại Sinh Mệnh Thánh Địa. Nếu như hắn cự tuyệt, nhất định sẽ quay về Linh Tộc. Cho nên Liệt Kim Tộc từ sớm cũng đã bố trí rất nhiều cơ sở ngầm trên lộ tuyến trở về Linh Tộc, chỉ cần Triệu Phong vừa xuất hiện, nam tử cụt tay sẽ lập tức hành động.

- Linh Tộc hẳn đã cấp cho ngươi một chút át chủ bài a! Nếu không, ngươi nhìn thấy ta, cũng sẽ không bình tĩnh như thế!

Trên mặt nam tử cụt tay lộ ra nụ cười nghiền ngẫm.

- Thế nhưng, ta đã đích thân chặn giết ngươi, tự nhiên cũng có chuẩn bị! Ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Sắc mặt nam tử cụt tay đột biến, một cỗ sát ý nóng rực lao thẳng về phía Triệu Phong.

Trong tay nam tử cụt tay đột nhiên xuất hiện một khối quang cầu ngân sắc. Ngoài mặt quang cầu lưu chuyển từng đạo từng đạo phù văn bạch tinh. Hắn điểm ra một ngón tay, trong quang cầu ngân sắc kia bỗng nhiên bộc phát ra một tầng quang mạc phù văn ngân sắc, dung nhập vào hư không thiên địa. Một cỗ lực lượng trói buộc không gian tràn ngập trong thiên địa, chủ yếu là nhằm vào Triệu Phong.

- Có Thần khí Tỏa không Thiên Phục Châu này, ngươi căn bản trốn không thoát!

Nam tử cụt tay cười lạnh một tiếng, toàn thân biến thành một đạo liệt quang kim sắc, trùng kích thẳng về phía Triệu Phong. Hắn còn chưa tới gần, Triệu Phong đã cảm giác được một cỗ quang mang phong duyệt nóng rực áp bách thẳng tới. Liệt Kim Tộc bài danh thứ 21 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, hơi kém hơn một chút so với Linh Tộc, nhưng sức chiến đấu lại cực kỳ cường hãn, không thể khinh thường.

- Như vậy cũng có thể gọi là Thần khí Tỏa không sao?

Triệu Phong không khỏi phì cười một tiếng.

- Chết đi!

Thủ chương nam tử cụt tay biến thành phong nhận, thân thể hóa thành một đạo diễm quang kim sắc, xuyên thấu hư không, bắn thẳng về phía Triệu Phong. Thần khí Tỏa không của nam tử cụt tay tương đối cao cấp, khiến cho người khác không thể sử dụng Không Gian Áo Nghĩa, nhưng chính mình lại không bị ảnh hưởng chút nào.

Giờ phút này, trên người Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trường bào huy động, một đạo diễm ảnh đen như mực, xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong.

Oanh phanh!

Song trảo Diệt Thế Hắc Giao Long chợt đánh ra, một cỗ Long viêm xích hắc sắc va chạm mạnh với công kích của nam tử cụt tay.

- Đây là, Giao Long ẩn chứa huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc!

Nam tử cụt tay lui về phía sau một đoạn, sắc mặt có chút kinh ngạc, thốt lên. Xem ra, đây chính là bảo tiêu mà Linh Tộc cấp cho Triệu Phong! Bất quá, tuy rằng trên người đối phương có huyết mạch thuộc mười hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhưng nồng độ quá thấp, căn bản đánh không lại bản thân hắn mang trên người huyết mạch Liệt Kim Tộc.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt nam tử cụt tay rơi xuống trên kiện áo bào trên người Triệu Phong, thần sắc khiếp sợ kia, so với nhìn thấy Diệt Thế Hắc Giao Long còn lớn hơn một chút.

Đúng lúc này, Triệu Phong chợt vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, thôi động Trường bào Thời Không.

Vù vù!

Từng tầng từng tầng hư ảnh không gian ám ngân sắc thắm thấu vào trong không gian thiên địa. Một cỗ lực lượng trói buộc không gian vô hình hàng lâm trên người nam tử cụt tay.

- Hiện tại, ngay cả người cũng trốn không thoát!

Triệu Phong lạnh giọng cười lớn, đem lời nói vừa rồi của nam tử cụt tay trả lại cho hắn. Trường bào Thời Không có công dụng cực lớn, năng lực tỏa không này tự nhiên cũng có.

- Ha ha... không biết trời cao đất rộng!

Nam tử cụt tay đột nhiên cười ha hả, sắc mặt càng thêm hưng phấn, trong mắt thiêu đốt liệt diễm kim sắc. Diệt Thế Hắc Giao Long căn bản không phải là đối thủ của hắn, Trường bào Thời Không tuy là Thần khí Cực phẩm, nhưng chỉ là loại phụ trợ phòng ngự, cho nên Triệu Phong cũng khó có thể tạo thành thương tổn cho hắn. Chỉ cần đánh chết Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong không phải tùy ý cho hắn xâm lược sao?

Cho dù Triệu Phong còn có những át chủ bài khác của Linh Tộc cấp cho, nam tử cụt tay không cách nào đánh chết được Triệu Phong, nhưng nếu hắn muốn trốn chạy nắm chắc vẫn có khả năng. Đến lúc đó, hắn sẽ đem bí mật của Trường bào Thời Không tiết lộ ra ngoài, địch nhân mà Triệu Phong phải phòng bị, tuyệt đối sẽ không phải chỉ một mình Liệt Kim Tộc.

””

1277. Chương 1274: Tái Chiến Cổ Thần Thất Giai

- Ha ha... không biết trời cao đất rộng!

Sắc mặt nam tử cụt tay hưng phấn, hỏa quang kim sắc khắp toàn thân soi sáng cả một phương thiên địa.

Hưu!

Kim quang lóe lên, toàn thân nam tử cụt tay giống như một thanh kim đao sắc bén, chém thẳng về phía Diệt Thế Hắc Giao Long. Theo như nam tử cụt tay nghĩ, có thể tạo thành uy hiếp cho hắn cũng chỉ có mỗi mình Diệt Thế Hắc Giao Long mà thôi! Chỉ cần giết chết hắn, tất cả sẽ kết thúc.

- Cường giả luyện thể am hiểu Kim, Hỏa Áo Nghĩa!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khê trầm xuống. Nếu như đối mặt cường giả Cổ Thần bình thường, hắn còn có năng lực chống lại. Nhưng bản thân huyết mạch nam tử cụt tay này cực kỳ cao cấp, lại am hiểu luyện thể, có được sự phong phú của Kim thuộc tính cùng sự bạo phát của Hỏa thuộc tính. Công phòng nhất thể, thực lực có thể nói vô cùng khủng bố, hắn muốn vượt cấp khiêu chiến cũng có chút khó khăn.

Oanh!

Diệt Thế Hắc Giao Long không chút do dự, thôi động huyết mạch Diệt Thế Long Tộc. Một đoàn Hủy Diệt Long Viêm đen như mực từ trong khe nứt lân phiến toàn thân hắn bắn ra.

- Không phải là Cổ Thần, có được huyết mạch cao cấp thì có ích lợi gì?

Ánh mắt nam tử cụt tay lạnh lẽo, đánh ra một quyền. Chỉ thấy xung quanh nắm đấm của hắn bao phủ một tầng kim chúc kim sắc, trên đó còn có hỏa diễm kim sắc nữa.

- Diệt Thế Long Kích!

Diệt Thế Hắc Giao Long vươn ra song trảo, cùng nắm đấm của nam tử cụt tay va chạm với nhau.

Oanh phanh!

Hai người giao phong với nhau, Diệt Thế Hắc Giao Long bị trực tiếp kích bay xa mấy trượng. Toàn thân hắn tràn đầy tổn hại, nhưng cũng may hắn có Diệt Thế Long Thể, thương thế rất nhanh đã hoàn toàn khép lại. Mà nam tử cụt tay thì đứng thẳng tại chỗ, thân thể vững như Thái Sơn. Tuy rằng trên cánh tay, nắm đấm của hắn còn có vài tia Hủy Diệt Long Viêm, nhưng với tu vi cộng thêm huyết mạch đặc thù của hắn, rất nhanh đã có thể dập tắt được nó.

- Chủ nhân...

Diệt Thế Hắc Giao Long có chút nghi hoặc, vì sao Triệu Phong lại không xuất thủ?

- Tiểu tử này, hắc là định thừa dịp ta nghiêm túc độ sức với kẻ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, mà nhân cơ hội đào tẩu!

Trong lòng nam tử cụt tay cũng có sự phòng bị với Triệu Phong. Với cấp bậc của Triệu Phong, không có thủ đoạn công kích cường đại, căn bản khó có thể tạo thành thương tổn cho hắn. Nhưng một khi Diệt Thế Hắc Giao Long rơi xuống hạ phong, Triệu Phong có khả năng sẽ nhân cơ hội đào tẩu. Vì vậy, hắn cần phải nhanh chóng giải quyết Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Như vậy, đã đến lúc tiền người lên đường a!

Nam tử cụt tay bỗng nhiên nhìn chăm chú về phía Diệt Thế Hắc Giao Long, một cổ thiên địa vĩ lực trầm trọng nóng rực quanh quẩn ở trong thiên địa. Giờ phút này, phương viên mấy vạn dặm đột nhiên sụp đổ xuống dưới. Lập tức toàn bộ tất cả đều bị hỏa diễm kim sắc thiêu đốt, phẳng phất như biến thành hải dương kim sắc. Mà thân thể của nam tử cụt tay cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thân hình của hắn bành trướng một trận, biến thành một đầu Cự thú hung mãnh, toàn thân phủ đầy lân giáp thiêu đốt liệt diễm kim sắc.

Oanh!

Giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long không khỏi vô cùng cẩn thận, toàn lực thôi động huyết mạch Diệt Thế Long Tộc.

- Thiên Bằng Địa Liệt!

Cự thú kim giáp do nam tử cụt tay hóa thành kia dùng tốc độ cực nhanh, phóng tới trên không Diệt Thế Hắc Giao Long. Trên cặp thú thảo to lớn của hắn tụ tập lực lượng gần như có thể đánh nát tất cả, bỗng nhiên oanh kích thẳng xuống dưới.

Rầm rầm!

Nơi nam tử cụt tay đánh xuống, thiên địa ầm ầm rung động, một cổ hỏa lãng kim sắc thổi quét ra bốn phía xung quanh.

- Không tốt! Đỡ không được!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long trầm trọng. Nam tử cụt tay muốn tốc chiến tốc thắng, sau khi thôi động huyết mạch, lập tức sử dụng ra chiến kỹ, tiến hành một kích tất sát. Nếu như bị đánh trúng, cho dù hắn thân mang huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, không chết cũng sẽ bị trọng thương không thể tiếp tục chiến đấu. Nhưng mà, giờ phút này, hắn đột nhiên nhận được mệnh lệnh của Triệu Phong:

- Toàn lực tiến công!

Thần sắc sợ hãi trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức biến mất.

- Diệt Thế Long Tộc!

Toàn lực thôi động huyết mạch, trong miệng Diệt Thế Hắc Giao Long trực tiếp phụt ra một đoàn Thần viêm Cẩm kỳ xích hắc sắc tàn sát bừa bãi.

Oanh!

Một khóa hỏa cầu xích hắc sắc thật lớn, phẳng phất như là một khóa thái dương xích hắc sắc, thiêu đốt hủy diệt tất cả, đánh thẳng về phía nam tử cụt tay.

- Chút tài mọn! Xem ta đập nó nát bấy như thế nào!

Nam tử cụt tay không chút nào sợ hãi, cấp tốc nghiền ép thẳng xuống. Đột nhiên đúng lúc này, hắn chợt phát hiện ra một tia dị dạng. Trong vô thanh vô tức, một tầng vòng xoáy đồng lực thủy văn chợt bao phủ ngay trước ngực nam tử cụt tay. Bỗng nhiên, từ trong đồng lực thủy văn kia chợt bay vụt ra một đạo quang nhạn lôi đình tinh bạch, chiều dài đạt tới hơn ba thước, tản ra khí tức Lôi kiếp kinh người.

Phốc xuy!

Đạo quang nhận lời đình tinh bạch thật lớn kia trực tiếp xẹt qua từ giữa hông của nam tử cụt tay, trực tiếp mở ra phần bụng của hắn.

- A! Tiểu bối vô sỉ! Không ngờ lại dám đánh lên ta...

Uy thế của nam tử cụt tay kia nhất thời tan vỡ, ngay cả uy năng của chiến kỹ chuẩn bị thi triển ra cũng bị giảm xuống thật lớn.

Ong ong!

Bộ phận nơi phần hông của nam tử cụt tay bị chém ra kia đã bắt đầu nối liền trở lại. Hắn dù sao cũng là cường giả luyện thể, lực phòng ngự cùng năng lực tự lành cũng cực kỳ đáng sợ.

Oanh vù vù!

Ngay vào lúc này, Diệt Thế Long Túc của Diệt Thế Hắc Giao Long đã đánh thẳng lên trên người nam tử cụt tay.

- A!

Chỉ thấy trong thái dương hắc sắc chợt truyền ra một trận thanh âm hét lên thống khổ của nam tử cụt tay. Lôi Kiếp Đồng Trảm của Triệu Phong chỉ chém thân thể của hắn ra một đoạn lớn, tạo thành thương tổn cũng không quá lớn. Nhưng thời điểm khi thân thể hắn còn chưa kịp khép lại, đã gặp phải Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long tập kích, tình huống hoàn toàn bất đồng.

Hủy Diệt Long Viêm của Diệt Thế Hắc Giao Long vốn đã thập phần cường đại, hiện tại lại trực tiếp thông qua vết thương thật lớn kia xâm nhập vào trong cơ thể nam tử cụt tay, thương tổn tạo thành tự nhiên có thể nghĩ.

Oanh phanh!

Nam tử cụt tay từ trong hỏa cầu hủy diệt hắc sắc lao ra, nhưng uy năng tuyệt chiêu Băng Thiên Địa Liệt mà hắn ngưng tụ ra đã yếu đi rất nhiều, không thể nào tạo thành uy hiếp cho Diệt Thế Hắc Giao Long được nữa.

- Tiểu tử này thân khoác Trường bào Thời Không, cho nên có thể thi triển Không Gian Áo Nghĩa, hơn nữa không ngờ hắn lại còn chưởng khống được lực lượng Lôi kiếp...

Sắc mặt nam tử cụt tay âm trầm. Hết chuyện này, đều là chuyện hắn không thể ngờ tới. Thiên Phục Châu của hắn mặc dù có năng lực hạn chế Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong thân khoác Thân khí Cực phẩm Trường bào Thời Không, sự hạn chế này dĩ nhiên là không có tác dụng gì. Hơn nữa, Triệu Phong còn có thể chưởng khống lực lượng Lôi kiếp, vận dụng không gian đồng thuật, đem công kích trực tiếp thả ra từ bên trong cơ thể của hắn, đánh tan thể phách phòng ngự của hắn.

- Chủ nhân thật biết nắm bắt thời cơ!

Diệt Thế Hắc Giao Long nhếch miệng cười lớn, hóa thành một đạo điểm ảnh đen như mực, thừa thắng truy kích về phía nam tử cụt tay.

Oanh! Phanh! Oành!

Nam tử cụt tay vừa khôi phục thương thể, vừa giao phong kịch liệt với Diệt Thế Hắc Giao Long, nhưng vẫn như cũ chiếm được thượng phong.

- Đến lúc xuất thủ rồi!

Sau lưng Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một đôi kim quang vũ dực, chậm rãi tiếp cận chiến trường của hai người.

Từ sau khi tấn chức Cổ Thần, uy thế luyện thể của hắn sớm đã mất đi. Đối mặt với cường giả Luyện thể Cổ Thần chân chính, căn bản là không chịu nổi một kích. Dù sao Thánh Lôi Thể trước đây cũng chỉ tu

luyện tới trình độ Chân Thần Tứ giai mà thôi. Cho nên Triệu Phong đối mặt nam tử cụt tay, cũng sẽ không chiến đấu cận thân với hắn.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chưởng!

Triệu Phong toàn lực vận chuyển tất cả lực lượng, phát động công kích tầm xa đối với nam tử cụt tay.

Oanh phanh!

Quang chưởng lôi đình thật lớn của Triệu Phong đánh thẳng lên trên thân thể của nam tử cụt tay, khiến cho hắn nhất thời cảm thấy đau đớn tê dại.

- Khốn kiếp! Mặc dù tiểu tử này chỉ là Chân Thần Lục giai, nhưng lực lượng Áo nghĩa cường đại, còn có lực lượng Lôi kiếp nữa!

Sắc mặt nam tử cụt tay khê trầm xuống. Càng bất đắc dĩ hơn chính là, Triệu Phong căn bản không tiếp cận hắn, mà luôn trốn ở sau lưng Diệt Thế Hắc Giao Long, tiến hành công kích.

- Bất quá, ít nhất hắn cũng đã tiếp cận chiến trường! Ta có thể tìm kiếm thời cơ, trực tiếp công kích hắn!

Trong lòng nam tử cụt tay suy tư sách lược.

Oanh! Phanh! Oành!

Nam tử cụt tay dựa vào ưu thế thể phách huyết mạch, giao chiến với hai người Triệu Phong, vẫn như cũ không rơi xuống hạ phong. Đồng thời, hắn còn một đường bảo trì di động cao tốc, phòng bị Lôi Kiếp Đồng Trảm của Triệu Phong.

Mãi đến thời khắc nào đó, Triệu Phong chợt hơi chút tiếp cận nam tử cụt tay.

- Chết đi, Triệu Phong!

Nam tử cụt tay hét lớn một tiếng, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một cây trùy kim sắc. Khoảnh khắc cây trùy kia xuất hiện, trong thiên địa liền lưu động vô số quang tuyến kim sắc phong duệ, xuyên toa cắt đứt qua lại khắp nơi, gần như cắt nát tất cả mọi thứ.

Oanh hừ!

Lực lượng mà nam tử cụt tay tích lũy đã lâu đột nhiên bộc phát ra, hóa thành một đạo kim quang cực nóng, bắn thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Thần khí Thượng phẩm!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long khê biến.

Trước đây nam tử cụt tay một mực không có xuất thủ với Triệu Phong, đó là bởi vì hắn cũng không am hiểu tốc độ, cho nên một khi hắn xuất thủ, nhất định phải là một kích tất sát. Chỉ thấy cây trùy kim sắc trong tay nam tử cụt tay kia chợt toát ra quang huy kim sắc dị thường chói mắt, hòa làm một thể cùng nam tử cụt tay, giống như một tòa kim tự tháp chống ngược, đâm thẳng xuống dưới.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Trên mặt nam tử cụt tay lộ ra nụ cười hưng phấn. Đây là một kích trong nháy mắt hắn bạo phát ra, tốc độ cực nhanh, hơn nữa uy năng phạm vi chiêu thức cực kỳ khổng lồ, Triệu Phong căn bản không thể nào né tránh! Lấy tu vi Cổ Thần Thất giai của hắn, thôi động Thần khí Thượng phẩm, đánh ra một kích toàn lực, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

- Ta xem, là người đi tìm cái chết mới đúng a!

Thân hình Triệu Phong đứng lặng tại chỗ, không né không tránh.

Oanh!

Lúc này, Triệu Phong không hề che giấu tu vi nữa, bộc phát ra uy thế Cổ Thần Thất giai.

- Cổ Thần Thất giai, cũng phải chết!

Nam tử cụt tay thoáng khiếp sợ một chút, sát ý đối với Triệu Phong càng nồng đậm hơn. Hiện tại, hắn rốt cuộc đã biết Triệu Phong vì sao lại không sợ hãi! Đó là bởi vì hắn đã đạt tới Cổ Thần. Bất quá, Triệu Phong vừa mới đột phá Cổ Thần, vẫn còn chênh lệch rất lớn với hắn.

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cái tiểu thuẫn tử sắc. Đây chính là chiến lợi phẩm hắn lấy được sau khi đánh chết Dạ Long Cổ Thần. Tuy rằng phẩm chất đã có chút suy giảm, nhưng đỡ một kích này của nam tử cụt tay vẫn là không thành vấn đề.

Oanh phanh!

Hai kiện Thần khí va chạm kịch liệt với nhau.

- Thần khí Thượng phẩm!

Sắc mặt nam tử cụt tay khê trầm xuống, không nghĩ tới Triệu Phong vừa mới đột phá Cổ Thần, đã có được Thần khí Thượng phẩm. Thế nhưng, kiện Thần khí Thượng phẩm kia đã có chút hư hao, hơn nữa không thích hợp với Triệu Phong, cho nên hắn khó có thể phát huy được toàn bộ uy năng của nó.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức lôi điện hủy diệt. Nam tử cụt tay ở gần trong gang tấc, căn bản không thể nào né tránh.

Nam tử cụt tay trúng phải công kích linh hồn, ý nghĩ nhất thời ngừng trệ, không thể nào chống đỡ lực lượng trong thân thể được.

- Diệt Thế Long Kích!

Phía sau, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng phát động tiến công về phía nam tử cụt tay.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong lại một lần nữa phóng xuất ra một cái đồng thuật.

Phốc xuy!

Một đạo quang nhận lôi đình bạch tinh, đem từ đầu đến giữa hông trên thân thể nam tử cụt tay, bổ ra một đạo lỗ hổng thật lớn. Sau khi phá vỡ tầng phòng ngự của hắn, hiệu quả uy năng công kích của Diệt Thế Hắc Giao Long sẽ càng mạnh hơn.

- Không tốt! Tu vi người này cao tới Cổ Thần Thất giai, huyết mạch nhân đồng cường đại dị thường, ta không thể giết được hắn, nhất định phải đem tin tức này tung ra ngoài...

Nam tử cụt tay cố gắng chịu đựng cơn đau nhức, trong lòng đã có quyết sách. Cổ Thần Thất giai, cộng thêm Thần khí phòng ngự Cực phẩm, bản thân rất khó có thể đánh chết. Huống chi bên cạnh Triệu Phong lại còn có một đầu Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Ha ha... Trốn chỗ nào?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, tất cả bí mật của hắn đều đã bại lộ ra trước mặt đối phương, sao có thể để cho nam tử cụt tay dễ dàng chạy trốn như vậy?

Vận chuyển Tả Mâu, Triệu Phong một lần nữa thi triển một kích Lôi Kiếp Đồng Diễm. Cho dù nam tử cụt tay sớm đã có phòng bị, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi thương tổn cường đại kia, linh hồn đau nhức một trận, mất đi phương hướng đối với thân thể.

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, trực tiếp thu nam tử cụt tay vào không gian bên trong. ”

1278. Chương 1275: Tịnh Linh Thánh Thủy

Sau khi thu nam tử cụt tay vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong cùng Hắc Giao Long cũng tiến vào bên trong.

- Khốn kiếp! Đã tiến vào trong không gian của Trường bào Thời Không?

Nam tử cụt tay vừa mới khôi phục lại từ linh hồn đồng thuật, vẻ mặt âm trầm quan sát xung quanh. Xung quanh hắn là một mảnh tinh không hạo hãn, bên dưới là một tảng đá màu xám to lớn khôn cùng. Trên tảng đá còn có một gã thanh niên hắc y lãnh khốc, kẻ đó chính là... một quả trứng!

Tuy rằng khí tức của nam tử hắc y kia âm trầm đáng sợ, nhưng tu vi quá thấp, nam tử cụt tay căn bản không thèm để ý tới. Chân chính khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, nơi này sao lại có một quả trứng? Bất quá, lúc này hắn không có tâm trí đi quản chuyện này rồi.

- Đã tiến vào trong này, để xem người chạy đi đâu?

Vẻ mặt Triệu Phong tươi cười nghiền ngẫm. Hắn là chủ nhân của Trường bào Thời Không, tại không gian bên trong Trường bào Thời Không có thể tiến hành hạn chế càng mạnh hơn đối với địch nhân. Nhưng đồng dạng, địch nhân ở trong này có thể dễ dàng phá hư hạch tâm của Trường bào Thời Không, tạo thành tổn thương thật lớn cho Trường bào Thời Không.

Bá!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, xuất hiện phía bên phải nam tử cụt tay, trực tiếp đánh ra một chưởng. Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng khởi xướng công kích mang tính hủy diệt.

- Áp chế thật mạnh!

Sắc mặt nam tử cụt tay khê trầm xuống. Triệu Phong là chủ nhân của Trường bào Thời Không, ở trong này, nam tử cụt tay bị áp chế không gian rất lớn, Thời Không Áo Nghĩa càng không cần nói tới. Hắn chỉ có thể toàn lực thôi động thể phách, tiến hành phòng ngự.

- Hạch tâm của Trường bào Thời Không, hắn chính là tảng đá màu xám phía dưới!

Ánh mắt nam tử cụt tay như đuốc, nhìn xuống phía dưới. Chỉ cần có thể phá hư kết cấu của Trường bào Thời Không, hắn sẽ có thể đơn giản rời khỏi mảnh không gian này.

- Đừng giãy dụa vô ích nữa! Kỳ thật ở bên ngoài ta cũng có thể giết chết người, hiện tại tiến vào nơi này, người càng không có khả năng phản kháng...

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chăm chăm nam tử cụt tay, một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường mang theo một cỗ Thời Không Áo Nghĩa chí cao, chậm rãi lan tràn ra.

- Thời Không Cầm Thân!

Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa hàng lâm lên trên người nam tử cụt tay.

- Đây... là... Thời... Không... Đồng... Thuật!

Thần sắc nam tử cụt tay kinh hãi, ngay cả tốc độ nói chuyện cũng chậm lại.

Thời Không Áo Nghĩa là Áo nghĩa chí cao, rất khó lĩnh ngộ. Chân Thần bình thường để cho thuận tiện, cũng chỉ thoáng lĩnh ngộ một chút Không Gian Áo Nghĩa, còn Thời Gian Áo Nghĩa căn bản sẽ không đụng tới. Nhưng lúc này Triệu Phong lại thi triển ra Thời Không Đồng Thuật. Loại đồng thuật này cao thâm vô cùng, đối với nam tử cụt tay thân là cường giả Cổ Thần cũng có lực trói buộc tuyệt cường.

- Mau tấn công!

Triệu Phong nhất thời quát lớn.

- Diệt Thế Long Túc!

Diệt Thế Hắc Giao Long kích hoạt lực lượng huyết mạch, phụt ra một khóa thái dương hủy diệt hắc sắc, bao phủ nam tử cụt tay vào bên trong.

- Tử Chú Thúc Phục!

Triệu Phong phía dưới cũng xuất ra Quyền trượng Tử Chú, thi triển Cầm thuật. Quyền trượng Tử Chú giống với Trường bào Thời Không, bên trong cũng ghi lại một vài chiến kỹ, bí thuật nguyên bộ. Nhưng cảnh giới Triệu Phong còn thấp, chủ yếu dựa vào lực lượng của Quyền trượng Tử Chú, tạo thành thương tổn cho nam tử cụt tay.

Triệu Phong cũng không có dừng lại, vận dụng lực lượng Tả Mâu, trong nháy mắt phóng xuất ra ba cái linh hồn đồng thuật nhỏ.

- Khốn... kiếp... Ta... phá... hủy... Trường... bào... Thời... Không... của... người...

Trên mặt nam tử cụt tay chậm rãi tuôn ra một tia thần sắc tuyệt vọng.

- Hắn muốn tự bạo!

Triệu Phong trong nháy mắt đã nhìn ra ý nghĩ của nam tử cụt tay. Nhưng lúc này bản thân nam tử cụt tay đã trúng phải Thời Không Đồng Thuật, ngay cả thời gian tiến hành tự bạo cũng kéo dài ra rất nhiều.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Tả Mâu, ngưng tụ ra càng nhiều lạc ấn Lôi kiếp hơn.

Một đoàn Lôi kiếp hỏa diễm vận vẹo nổ vang bên trong tầng điện linh hồn của nam tử cụt tay, khiến cho hành động của hắn một lần nữa bị chậm lại. Còn Diệt Thế Hắc Giao Long và Triệu Vong thì văng theo ý chí của Triệu Phong, tiếp tục tiến công.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Cũng tại thời điểm Triệu Phong phát hiện nam tử cụt tay sắp sửa tự bạo, hắn bỗng nhiên phát động đồng thuật rút ra linh hồn. Đang bị trúng Thời Không Cấm Thân, ý niệm chống lại trong đầu nam tử cụt tay cũng trở nên chậm chạp hơn nhiều, bởi vậy cũng yếu đi không ít. Rất nhanh đã nhìn thấy linh hồn kim sắc của nam tử cụt tay chậm rãi rời khỏi thân thể. Sự chướng không của linh hồn đối với thân thể càng ngày càng yếu, có muốn tự bạo cũng không thể nào.

Lợi dụng thời cơ này, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong điên cuồng công kích thân thể nam tử cụt tay, tạo cho hắn những thương tổn cực kỳ nghiêm trọng.

- Hiệu quả của Thời Không Cấm Thân sắp sửa biến mất rồi!

Triệu Phong phát hiện ý niệm chống lại trong đầu nam tử cụt tay đang nhanh chóng trở nên cường đại, cuối cùng đã hoàn toàn chống lại Thần Mâu Ngưng Thị.

- Vậy thì cứ quay trở về thân thể của người đi!

Triệu Phong không khỏi cười lớn, đành chỉ Thần Mâu Ngưng Thị.

Nam tử cụt tay không biết đã sống bao nhiêu năm, ý chí linh hồn thập phần cường đại, muốn rút ra vẫn còn có chút khó khăn. Mặt khác, thân thể của hắn đã bị Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Triệu Vong đánh tan không còn lại bao nhiêu. Cho dù linh hồn nam tử cụt tay quay trở lại thân thể của chính mình, cũng khó mà tạo ra uy năng tự bạo cường đại đến đâu.

- Khốn kiếp! Liệt Kim Tộc nhất định sẽ không tha cho các người!

Nam tử cụt tay phần nộ hết lớn. Lúc này, thân thể của hắn đã rách nát, không còn hình người. Đám người Triệu Phong có thể nhìn thấy rõ ràng huyết dịch kim sắc bên trong thân thể hắn đang nhanh chóng lưu động, ý đồ khôi phục thương thế.

- Hiện tại, cho dù người có tự bạo, cũng không thể tạo thành bao nhiêu uy hiếp cho ta!

Cặp mắt Triệu Phong lãnh đạm, quan sát nam tử cụt tay, mang theo một tia tươi cười nghiền ngẫm.

- Người muốn thế nào?

Trong lòng nam tử cụt tay sinh ra một cỗ cảm giác vô lực. Thương thế của hắn quá nặng, cho dù dựa vào huyết mạch cùng bí pháp, trong khoảng thời gian ngắn cũng không cách nào chữa trị. Bất quá, lúc này Triệu Phong cũng không động thủ, chứng minh hắn vẫn còn cơ hội sống sót.

- Làm nô bộc của ta!

Ngữ khí Triệu Phong quả đoán, không cho phép cò kè mặc cả.

- Ha ha... người chính là si tâm vọng tưởng a...

Nam tử cụt tay ngửa đầu cười to. Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc chính là thế lực đối địch, một khi hắn thần phục với Triệu Phong, chính là tương đương với gia nhập Linh Tộc. Đầu tiên, Linh Tộc chắc chắn sẽ không yên tâm đối với hắn. Thứ hai, Liệt Kim Tộc nhất định sẽ toàn lực diệt trừ hắn. Nhưng mà, nam tử cụt tay còn chưa kịp nói ra điều này...

Bá!

Triệu Phong trực tiếp hiện lên ngay bên cạnh hắn, Tả Mâu vận chuyển. Sau đó, Triệu Phong cùng nam tử cụt tay đều biến mất khỏi chỗ này. Sau một khắc, hai người đã đi tới một phiến không gian khác.

Đây là một dãy núi lửa liên miên không dứt, trên các đỉnh của tòa núi lửa đều xây dựng những tòa cung điện hùng vĩ tráng lệ.

- Đây là nơi nào? Người mang ta tới nơi này làm cái gì?

Nam tử cụt tay bỗng nhiên hét lớn. Trong trí nhớ của hắn, căn bản không có phiến địa phương này. Chính là bởi vì xa lạ, mới khiến cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Ngay vào lúc này, một đạo uy áp cực nóng uy chấn bầu trời chợt hàng lâm nơi này.

- Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trực tiếp xuất hiện bên cạnh nam tử cụt tay, sau đó cung kính nhìn về phía Triệu Phong.

- Đây là... Người là Chúa Tể... đại nhân?

Nam tử cụt tay nhìn về phía tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân, trong lòng cực kỳ khiếp sợ thực lực của đối phương, sau đó lại kinh ngạc nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong. Vì sao một vị cường giả khủng bố như vậy lại xưng Triệu Phong là Chúa Tể đại nhân? Chúa Tể đại nhân? Nam tử cụt tay bỗng nhiên nghĩ đến điều gì, sắc mặt kịch biến. Sau đó hắn gắt gao nhìn chăm chú về phía Tả Mâu Triệu Phong, bộ dáng trừng mắt há miệng.

- Đừng để hắn chết, những cái khác tùy người!

Triệu Phong tùy tiện nói.

- Vâng, Chúa Tể đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời lộ ra nụ cười dữ tợn. Sau một khắc, một cỗ vĩ lực phong áp chư thiên đã bao vây toàn thân nam tử cụt tay, khiến cho huyết mạch, Thần lực của hắn nhất thời ngưng kết, suy nghĩ cứng ngắc, không cách nào phản kháng được.

- Đồ mà ta phân phó đâu?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Ở đây!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lấy ra một cái bình hồng sắc nhỏ. Triệu Phong tiếp nhận cái bình hồng sắc nhỏ, liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

oOo

Thần vực Man Hoang, tại địa phương Triệu Phong cùng nam tử cụt tay từng chiến đấu qua, vẫn còn đang thiêu đốt hỏa diễm hắc sắc cùng kim sắc. Khí thế kinh thiên, khí tức nóng rực kinh khủng kia khiến cho tất cả sinh linh phụ cận đều không dám tiếp cận.

Bá!

Thân hình Diệt Thế Hắc Giao Long, bỗng nhiên xuất hiện.

- Chủ nhân nói không sai, quả nhiên có người ẩn nấp xung quanh!

Diệt Thế Hắc Giao Long cấp tốc rời khỏi nơi này.

Trước đây, thời điểm khi chiến đấu với nam tử cụt tay, Tả Mâu Triệu Phong đã phát hiện ra những thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc. Tu vi bọn chúng cũng không cao, đều là thủ hạ của nam tử cụt tay. Bởi vì không muốn bại lộ thực lực và bộ phận át chủ bài, Triệu Phong mới đem chiến đấu chuyển dời vào trong Trường bào Thời Không.

Tại một khu vực cách phiên hóa điểm này một khoảng cực xa, đang có bốn đạo nhân ảnh ẩn nấp trong hư không.

- Gã nam tử hắc lân kia là ai?

- Không phải là Triệu Phong! Cũng không phải là Cổ Thần tộc ta!

oOo

Sau khi triệt để rời xa nơi này, Triệu Phong mới từ trong Trường bào Thời Không nhảy ra, đội lên đầu một cái đầu bông màu trắng, liền tiếp tục chạy đi.

- Linh Tộc đã xảy ra tình huống gì rồi sao?

Triệu Phong lẩm bẩm nói. Sau khi tiến vào phạm vi của Linh Tộc, thời điểm đi qua rất nhiều thế lực phụ thuộc, hắn đều phát giác không khí những thế lực này khẩn trương dị thường.

Hơn một tháng sau, Triệu Phong đã thuận lợi quay trở về Linh Tộc.

- Triệu Phong đã trở về!

Triệu Phong vừa xuất hiện, liền dẫn phát một phen oanh động tại khu vực đệ tử tạp dịch, Ngoại tộc, Nội tộc...

- Triệu Phong, sau này không nên tự ý rời khỏi nữa! Hiện tại người đã là thiên tài vạn chúng chú mục của Tử Linh Vực, có thể sẽ bị rất nhiều các thế lực tiến hành ám sát!

Trên không trung, mấy gã Cổ Thần Linh Tộc lập tức dấn dò. Bọn chúng cũng là nghe được tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, mới biết Triệu Phong đã rời khỏi.

- Triệu Phong, một tháng sau, Linh Tộc sẽ tiến hành phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy! Người vừa mới đột phá không bao lâu, Thánh Thủy này đối với người sẽ có chỗ tốt thật lớn! Đến lúc đó người không nên bỏ qua a...

Phù Linh Cổ Thần chậm rãi nói.

- Đã biết rồi!

Triệu Phong tùy tiện nói, sau đó quay trở về chỗ ở của mình.

- Xem ra hắn cũng không tiếp nhận lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Vài gã Trưởng lão Cổ Thần hai mặt nhìn nhau, trầm mặc một trận. Thời điểm bọn họ biết được tin tức Triệu Phong xuất hiện ở Sinh Mệnh Thánh Địa, điều đầu tiên bọn họ nghĩ đến chính là Triệu Phong đã từ bỏ Linh Tộc, lựa chọn Thánh địa. Nhưng kết quả lại ngoài dự liệu của bọn họ.

oOo

Sau khi trở lại chỗ ở của mình, Triệu Phong dự định liên hệ với Triệu Vũ Phi, lại phát hiện xung quanh cung điện của nàng đã có trận pháp ngăn cách. Hiển nhiên, Triệu Vũ Phi đang bế quan tu luyện.

Bá!

Triệu Phong lấy ra một cái bình hồng sắc nhỏ.

- Không biết hiệu quả của huyết mạch Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này như thế nào đây?

Triệu Phong không kịp chờ đợi, liền mở ra nắp bình, đổ ra một chút dịch thể huyết sắc, bôi lên trên cánh tay mình. Sau đó, hắn liền tiến vào trạng thái tu luyện, thôi động huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, hấp thu, dung luyện đám dịch thể huyết sắc này.

Trong nháy mắt, dương viêm huyết sắc trên người Triệu Phong tăng vọt lên không chỉ gấp đôi. Đám hỏa diễm huyết sắc kia liên tục vận vẹo, tựa hồ như đang tranh đấu giằng co.

Hồi lâu sau, toàn bộ dịch thể huyết sắc trên cánh tay Triệu Phong đã hoàn toàn biến mất, hắn mới mở mắt ra.

- Chỉ mới một chút như thế, thứ tự của Huyết Ma Dương Thái Cổ của ta chỉ ít đã tăng lên mười mấy cấp bậc!

Huyết mạch Thái Cổ có thể tiến hành dung luyện với huyết mạch Triệu Phong cũng không nhiều, Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc này chính là một cái trong số đó.

- Được rồi! Chỉ còn hơn mười ngày là tới lúc Linh Tộc phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điều gì. Thế nhưng mãi cho đến hiện tại hắn vẫn còn chưa biết được, Tịnh Linh Thánh Thủy này đến cùng là loại vật phẩm gì?

1279. Chương 1276: Tranh Đoạt Bắt Đầu

Chuyện tình liên quan tới Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong vẫn còn chưa biết bất cứ điều gì, chỉ có thể đi hỏi những người khác. Nhưng trong các Đệ tử Hạch tâm, người mà hắn quen biết cũng không nhiều lắm, vì vậy liền tìm tới hỏi thăm đệ tử Nội tộc Phan Hạo.

- Triệu Phong ca, người tìm ta có chuyện gì không?

Phan Hạo hơi chút rụt rè, nói. Bởi vì Triệu Phong nhảy vọt cả ngàn trượng, trở thành thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, điều này khiến cho trong lòng Phan Hạo dâng lên một cỗ cảm giác kính nể. Hắn biết rõ sự chênh lệch giữa mình với Triệu Phong.

- Người biết được bao nhiêu về Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc?

Triệu Phong chủ động hỏi.

- Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc thích hợp nhất cho những người sau khi đột phá phục dụng. Người thoáng cái đột phá đến Thần vị Lục giai, hiệu quả của Tịnh Linh Thánh Thủy này đối với người mà nói, chính là viễn siêu người bình thường gấp mấy lần...

Phan Hạo nhất nhất giảng giải cho Triệu Phong. Nói tóm lại, Tịnh Linh Thánh Thủy này có hiệu quả củng cố Thần thai, tinh lọc Thần lực, đồng thời loại trừ tạp chất trong Thần thể.

Ánh mắt Triệu Phong khê lóe lên. Vốn dĩ hắn cũng không quá mức để ý đến chuyện này, nhưng hiện tại vừa nghe, liền có hứng thú thật lớn đối với Tịnh Linh Thánh Thủy này. Nếu như mỗi một lần đột phá đều có thể phục dụng một chút Tịnh Linh Thánh Thủy, như vậy tu vi cảnh giới liền có thể lập tức củng cố, đối với sự trưởng thành của bản thân cũng có trợ giúp cực lớn.

- Mỗi một thể lực, đều có nội tình đặc biệt của nó. Tịnh Linh Thánh Thủy của Linh Tộc chính là tương đương với Sinh Mệnh Chi Đàm của Sinh Mệnh Thánh Địa, chính là độc nhất vô nhị...

Triệu Phong cũng có nhận thức sâu hơn đối với chuyện này.

- Kỳ thật, thời điểm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy này, vốn là năm năm sau mới tới, nhưng hiện tại lại đặc biệt tổ chức trước...

Phan Hạo tiếp tục nói.

Hóa ra, thời điểm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy vốn là cách mười năm phân phát một lần. Nhưng lần này phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy sớm, nguyên nhân trong đó đại khái chính là bởi vì Triệu Phong. Triệu Phong thoáng cái đột phá đến Chân Thần Lục giai, khoảng cách tăng trưởng quá lớn. Hơn nữa Triệu Phong lại còn cự tuyệt cao tăng Linh Tộc thu làm đồ đệ. Không có sự phụ chỉ điểm, Linh Tộc sợ rằng Triệu Phong nóng lòng cầu tiến, tạo thành căn cơ bất ổn, lãng phí tiềm lực thiên phú, cho nên quyết định sớm phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy. Nhưng do vì sớm phân phát, cho nên danh ngạch phân phát tương đối hơi ít.

Triệu Phong khẽ gật đầu. Linh Tộc đối đãi với hắn cũng không tệ lắm, không uổng công hắn đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Thì ra là thế! Thảo nào tất cả bọn họ đều đang bế quan tu luyện!

Từ đầu Triệu Phong vốn định trước đi tìm Khổng Diệp, Nguyên Long hỏi thăm, kết quả tất cả bọn họ đều đang bế quan.

- Không biết đến bao giờ ta mới có thể thu được một phần Tịnh Linh Thánh Thủy?

Phan Hạo lắc đầu thở dài. Tịnh Linh Thánh Thủy chỉ dành cho những đệ tử Linh Tộc từ Chân Thần Tứ giai đến Cổ Thần Thất giai, mà Phan Hạo vẫn chỉ là Chân Thần Tam giai, ngay cả tư cách tranh đoạt cũng không có.

- Nỗ lực tu luyện, nhất định sẽ có thể!

Triệu Phong vỗ vỗ vai Phan Hạo.

- Ừm!

Phan Hạo hăng hái gật đầu. Hàn huyền lâu như vậy, hắn phát hiện Triệu Phong vẫn là Triệu Phong trước đây. Cho dù thân phận đã tăng cao rất nhiều, nhưng thái độ của hắn so với trước đây cũng không có nửa phần khác biệt nào. Vốn dĩ Phan Hạo đối với tu luyện cũng không có bao nhiêu ý cầu tiến, nhưng sự bỗng nhiên nổi tiếng kia của Triệu Phong đã thiêu đốt ý chí chiến đấu của hắn. Hiện tại hắn cũng tu luyện cực kỳ khắc khổ.

- Ta chờ đến ngày người cũng có thể tiến vào hàng ngũ Đệ tử Hạch tâm!

Triệu Phong nghiêm túc nói, sau đó lấy ra mấy món trân bảo tu luyện.

- Cái này...

Phan Hạo kích động không biết phải nói gì. Những món trân bảo tu luyện Triệu Phong lấy ra này, đều là nhằm vào Chân Thần Ngũ giai trở lên. Thậm chí còn có những loại trân tài có ích lợi cực lớn đối với Chân Thần Lục giai. Cho dù hắn có thân phận cao quý bên trong chủng tộc của chính mình, nhưng cũng không có khả năng đạt được những thứ này.

Hai người tùy tiện hàn huyền vài câu, liền chia tay. Phan Hạo vội vã trở lại tu luyện, mà Triệu Phong thì dự định đi Vạn Linh Điện của Linh Tộc nhìn xem một chút. Vạn Linh Điện, chính là địa phương Linh Tộc thu nạp, lưu trữ các loại công pháp, chiến kỹ.

Từ sau khi Triệu Phong đột phá Cổ Thần, vẫn luôn không tìm được công pháp thích hợp, hắn muốn tìm kiếm thử nơi này xem có công pháp nào thích hợp hay không. Ngay khi Triệu Phong vừa tới, Trưởng lão Thủ điện nơi này đã trực tiếp xuất hiện, nói cho Triệu Phong biết, muốn lấy được công pháp Linh Tộc, hắn nhất định phải dùng điểm cống hiến để đổi.

Thời điểm lúc Triệu Phong còn là đệ tử Ngoại tộc, cũng đã từng làm qua nhiệm vụ, đối với điểm cống hiến cũng có một vài nhận thức nhất định.

- Một môn công pháp thích hợp với Cổ Thần, đại khái cần bao nhiêu điểm cống hiến?

Triệu Phong dò hỏi, trước hết để cho trong lòng có một cái mục tiêu nhất định.

- Mười vạn đến hai mươi vạn không đồng nhất!

Câu nói kia của Trưởng lão Thủ điện khiến cho tâm thần Triệu Phong nhảy lên. Sau đó, hắn chỉ đành rời khỏi nơi này. Trước đây lúc còn là đệ tử Ngoại tộc, hắn làm mấy cái nhiệm vụ, điểm cống hiến cộng lại chỉ mới hơn một trăm. Tuy hiện tại hắn đã trở thành Đệ tử Hạch tâm, đẳng cấp nhiệm vụ nhận lấy càng cao hơn, điểm cống hiến cũng khá nhiều, nhưng muốn góp đủ hơn mười vạn điểm cống hiến, không biết phải đợi đến lúc nào?

- Vạn Linh Điện vừa vặn có một môn công pháp tu luyện Ngũ Hành, hơn nữa còn có thể đột phá tới cường giả Thần Chủ! Điểm cống hiến cần năm mươi vạn!

Trước khi hần rời đi, Trưởng lão Thủ điện kia chợt truyền âm cho Triệu Phong.

- Công pháp đột phá Thần Chủ? Năm mươi vạn điểm cống hiến?

Triệu Phong nhất thời hiểu ra, không khỏi líu lürf. Hiện tại hần mới ý thức được, công pháp thích hợp Cổ Thần tu luyện là trân quý đến thế nào. Bình thường một chút, đều phải tốn hơn mười vạn điểm cống hiến, nhiều lắm chỉ có thể tu luyện tới Cổ Thần Cửu giai. Mà công pháp có thể tu luyện tới cấp bậc Thần Chủ, gần như là bảo vật vô giá!

- Trước không vội! Vừa mới đột phá Thất giai, vẫn còn thời gian tìm kiếm công pháp!

Triệu Phong bắt đầu dĩ nói.

o0o

Sau khi trở lại chỗ ở, hần lập tức khởi động cung điện trận pháp phòng hộ, tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Không vội đề thăng tu vi, trước đề thăng lực lượng Áo nghĩa đã!

Triệu Phong đưa ra quyết định. Lực lượng Áo nghĩa của hần đông đảo, trong đó tương đối cường đại có Ngũ Hành, Phong Lôi Áo Nghĩa, còn có Thời Không Áo Nghĩa. Trong tất cả những Áo nghĩa này, chỉ có ba loại Áo nghĩa Kim, Lôi, Không Gian là đạt tới Ngũ trọng, những cái khác đều là Tứ trọng. Mà Thời Gian Áo Nghĩa mới chỉ có Nhị trọng Đỉnh phong.

Triệu Phong lấy ra rất nhiều Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh, tiến hành tìm hiểu Ngũ Hành Áo Nghĩa, đồng thời sử dụng Trường bào Thời Không tu luyện Thời Không Áo Nghĩa. Đây là lĩnh ngộ nội tại, mà ngoài thân, Triệu Phong tiếp tục sử dụng huyết mạch của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, cường hóa huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ.

o0o

Hơn một trăm ngày sau, Triệu Phong kết thúc tu luyện.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa cùng Phong Lôi Áo Nghĩa, toàn bộ đạt tới cảnh giới Ngũ trọng! Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Tam trọng!

Triệu Phong tương đối hài lòng đối với thành quả lần này.

Toàn bộ Ngũ Hành Áo Nghĩa đều đạt đến Ngũ trọng, thực lực của hần lại có tăng lên không nhỏ. Đương nhiên, lực lượng Áo nghĩa của hần có thể tăng nhanh như vậy, nguyên nhân chủ yếu vẫn là cảnh giới bản thân Triệu Phong quá cao. Từ sau khi đột phá tới nay, hần cũng không có thời gian đề thăng cảnh giới Áo nghĩa. Nếu như hiện tại Triệu Phong muốn lĩnh ngộ những Áo nghĩa bình thường khác, có lẽ chỉ mất mấy ngày, hần đã có thể nhập môn.

- Ngày hôm nay, hần là ngày phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy rồi!

Triệu Phong rời khỏi cung điện của mình.

- Phong ca, người rút cuộc cũng đi ra! Ngày hôm nay chính là ngày phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy a!

Bên ngoài cửa điện, Triệu Vũ Phi sớm đã đợi rất lâu rồi. Sau đó, hai người liền cùng đi tới quảng trường trung tâm của Đệ tử Hạch tâm.

Trên quảng trường trung tâm có đặt bốn tòa chiến đài hình tròn. Xung quanh mỗi một tòa chiến đài đều tụ tập đại lượng đệ tử Linh Tộc.

- Mau nhìn kia! Là Triệu Phong! Còn có Triệu Vũ Phi nữa!

- Thật hâm mộ a! Trai tài gái sắc! Căn bản là tuyệt phối!

- ...

Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi vừa đến, nhất thời dẫn phát sự quan tâm của tất cả mọi người. Triệu Phong hiện tại là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, mà Triệu Vũ Phi chính là đệ nhất mỹ nữ Linh Tộc, thiên

phú của nàng ở trong các nữ đệ tử Linh Tộc cũng là đệ nhất nhân. Số ít đệ tử Nội tộc thập phần hâm mộ sùng bái hai người Triệu Phong. Mà một vài Đệ tử Hạch tâm cường đại thì mang theo vẻ mặt lãnh đạm, thoáng chút địch ý nhìn về phía Triệu Phong.

- Thực lực của hắn, sâu không thể lường!

Chỉ có Chí Cương Chân Thần cùng Nộ Cực Chân Thần đã từng giao thủ với Triệu Phong, mới có sự kính nể sâu đậm đối với hắn.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Trong mắt Kim Khôn, huynh trưởng của Kim Uy, mang theo quang mang lãnh lệ. Đoạn thời gian trước hắn vẫn muốn tìm một cơ hội khiêu chiến Triệu Phong, nhưng trùng hợp Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc. Nhưng hôm nay là Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, tu vi của hắn không cùng đẳng cấp với Triệu Phong, không có khả năng giao thủ với nhau.

- Triệu Phong? Kẻ trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai chính là hắn sao?

Một gã thanh niên dung mạo tuấn lãng, khuôn mặt lạnh như băng nhìn nhắt liếc nhìn về phía Triệu Phong.

- Như thế nào? Băng Nguyên Cổ Thần người cũng muốn xuất thủ với hắn sao?

Một gã Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc nói đùa. Những người còn lại ở xung quanh nhất thời cũng bị những lời này hấp dẫn.

Băng Nguyên Cổ Thần chính là Thiên kiêu mạnh nhất thế hệ trước. Hắn vừa mới đột phá Cổ Thần Thất giai đã có thể đánh bại Cổ Thần bình thường của Linh Tộc. Bản thân hắn được Linh Tộc ký thác kỳ vọng rất cao, cũng là một trong những cường giả trước đây có khả năng theo đuổi được Triệu Vũ Phi nhất. Thế nhưng cho dù là Băng Nguyên Cổ Thần, Triệu Vũ Phi cũng không chút do dự cự tuyệt. Mà lúc này, nam nhân Triệu Vũ Phi xem trọng lại trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai, trở thành thiên tài mạnh nhất từ trước tới nay của Linh Tộc.

- Hừ! Dưới Cổ Thần đều là con kiến hôi mà thôi!

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần lãnh ngạo.

- Không hổ là thế lực Ngũ tinh! Số lượng Cổ Thần Thất giai lần này trình diện cũng có hơn mười người!

Triệu Phong thoáng đánh giá xung quanh chiến đài Cổ Thần Thất giai. Những Cổ Thần này đều tương đối trẻ tuổi, mà Linh Tộc hắn cũng không thiếu cường giả Cổ Thần đã thoát khỏi phạm trù đệ tử, dĩ nhiên là không thể tham dự tranh đoạt Tịnh Linh Thánh Thủy.

- Khốn kiếp! Không ngờ tiểu tử này lại không thêm để ý tới chúng ta!

Xung quanh chiến đài Chân Thần Lục giai, một gã thanh niên thân hình cao to, cánh tay trắng kiện giống như một con vượn, bất mãn nói. Triệu Phong thuộc về Chân Thần Lục giai, nhưng sau khi hắn đến, lại trực tiếp nhìn về phía Cổ Thần Thất giai bên kia. Điều này khiến cho đám Chân Thần Lục giai cho rằng Triệu Phong căn bản không xem bọn chúng là đối thủ của mình.

Không bao lâu, đệ tử Linh Tộc trên quảng trường càng ngày càng nhiều, cũng đã tương đối đến đông đủ. Ngoại trừ số người cực ít ra ngoài chấp hành nhiệm vụ, không thể trở về kịp.

- Lần này phân phát Tịnh Linh Thánh Thủy sớm hơn bình thường, cho nên số danh ngạch cũng giảm đi phân nửa! Các ngươi tận lực tranh thủ a!

Một đạo thanh âm vang dội đột nhiên vang lên. Tất cả mọi người ở hiện trường nhất thời an tĩnh lại. Trưởng lão chủ trì trận Tranh đoạt chiến này là một vị Trưởng lão đức cao vọng trọng của Linh Tộc, thực lực bản thân hắn cực kỳ cường hãn. Đương nhiên, trong âm thầm còn có những cao tăng khác của Linh Tộc đang nhìn chăm chú vào lần Tranh đoạt chiến này.

- Sau lần Tranh đoạt chiến này, ta cũng sẽ tuyên bố một việc quan trọng!

Trưởng lão Cổ Thần trịnh trọng nói. Phía dưới nhất thời ngời vệt vô căn cứ một mảnh. Sự tình có thể tuyên bố trước mặt rất nhiều đệ tử Linh Tộc, tất nhiên không phải là việc nhỏ.

- Hiện tại, Tranh đoạt chiến Tinh Linh Thánh Thủy, bắt đầu!

Vừa dứt lời, đoàn người phía dưới nhất thời oanh động một trận. Sắc mặt tất cả mọi người sục sôi, khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng.

Sưu!

Bốn vị Trưởng lão bỗng nhiên đi tới bên cạnh mỗi một tòa chiến đài. Trước khi Tranh đoạt chiến bắt đầu, thành viên tham chiến của mỗi một tòa chiến đài đều phải tiến hành rút thăm một lần.

- Hiện tại, trình tự dựa theo rút thăm bắt đầu thi đấu! Mỗi người đều phải đối chiến một trận với tất cả những người khác, cuối cùng căn cứ vào số trận thắng mà bài danh!

Người chủ trì vừa mới tuyên bố bắt đầu, một gã thanh niên thân hình cao to giống như con vượn đã bước lên chiến đài.

- Đối thủ đầu tiên của ta là ai? Mau lên đây!

Ánh mắt thanh niên kia kiêu căng, lớn tiếng rít gào.

- Không nghĩ tới Bạo Viên lại là số một! Không biết đối thủ của hần là ai? Nhất định là phải gặp tai ương rồi!

Phía dưới nhất thời nghị luận một trận. Thực lực của Bạo Viên là Lục giai Đỉnh phong, là một trong những cường giả mạnh nhất của tòa chiến đài này.

Phốc!

Thân hình Triệu Phong lóe lên, đã xuất hiện ở đối diện Bạo Viên. Dưới đài nhất thời một mảnh tĩnh mịch.

1280. Chương 1277: Triệu Vũ Phi Tiến Bộ

- Không ngờ lại... là hần!

Khóe miệng Bạo Viên co quắp một trận. Tuy rằng trước đây hần đã tức giận Triệu Phong chỉ quan tâm tới chiến đài Cổ Thần Linh Tộc, không đếm xỉa tới Chân Thần Lục giai. Nhưng hần quả thật không chút nắm chắc chính diện có thể đánh bại Triệu Phong. Trừ phi trước đó Triệu Phong đã trải qua mấy trận chiến đấu, trên người bị chút thương thế, có chút tiêu hao.

- Hắc hắc... không nghĩ tới Bạo Viên cùng Triệu Phong theo thứ tự là số một, số hai! Cứ để cho hai người lợi hại bọn họ đánh trước đến người chết ta sống, như vậy tỷ lệ chúng ta chiến thắng sẽ càng lớn hơn!

- Nói cũng phải! Bọn chúng đánh càng kịch liệt càng tốt a!

Dưới đài, trong lòng không ít Đệ tử Hạch tâm không khỏi cười thầm.

- Thứ tự của ta tương đối phía sau, chỉ cần bảo tồn tốt lực lượng, đợi Triệu Phong tiêu hao trước mấy trận, ta sẽ có thể dễ dàng chiến thắng hần!

Trong lòng Trương Vũ Đồng thầm nghĩ. Lần trước sau khi bị Triệu Phong đánh bại, hần càng thêm khắc khổ tu luyện, thực lực tăng trưởng thật lớn, hơn nữa lần này hần chuẩn bị cực kỳ đầy đủ.

- Hừ! Ta đã sớm muốn đánh một trận với ngươi rồi!

Bạo Viên hét lớn một tiếng. Nếu như đã không cách nào tránh khỏi, như vậy hần tuyệt đối không thể thua ở phương diện khí thế.

- Hy vọng ngươi có tư cách đánh một trận với ta!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Kia nhẹ nhàng thoải mái tư thái, khiến cho rất nhiều Chân Thần Lục giai, cảm thấy một cỗ áp lực vô hình.

- Hừ!

Bạo Viên tức giận hừ lạnh một tiếng, hắn không thích nhất chính là người khác xem thường hắn. Hắn trực tiếp thôi động huyết mạch, thân hình tăng lớn gần chục lần, triệt để biến thành một con cự viên hắc sắc. Đồng thời, trong tay của hắn cũng xuất hiện một thanh cự phủ ám hoàng sắc. Khí thế cây búa kia tản ra đã đạt tới cấp bậc Thần khí Trung phẩm cực hạn.

Nhưng mà, Triệu Phong đứng ở trước mặt hắn, mặt vẫn không đổi sắc, không hề thôi động huyết mạch, cũng không có xuất ra Thần khí.

- Những kẻ tự đại, đều sống không lâu!

Cặp mắt Bạo Viên chợt hiện hung quang, huy động cự phủ trong tay, áp bách thẳng về phía Triệu Phong. Cự phủ còn chưa hàng lâm, thiên địa đã mờ mịt tối tăm một mảnh. Một cỗ trọng áp thật lớn bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Vù vù!

Triệu Phong thôi động Thánh Lô Thể, vận chuyển một cỗ Thần lực Ngũ Hành Lô Kiếp. Bỗng nhiên, toàn bộ lực lượng lô đình ngũ sắc kia chợt chuyển hóa thành ám hoàng sắc, bao phủ trong năm đám của Triệu Phong.

- Thổ Lô Thần Quyền!

Triệu Phong đem Thần lực Ngũ Hành Lô Kiếp linh hoạt chuyển hóa thành Thần lực Thổ Chi Lô Kiếp, mạnh mẽ đánh ra.

Oanh phanh!

Toàn bộ chiến đài đều phát ra thanh âm chấn động nặng nề. Lập tức liền nghe được một thanh âm thỉnh thỉnh, Bạo Viên đã bị đẩy lui về phía sau mấy bước.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa!

Sắc mặt Bạo Viên tràn ngập khiếp sợ.

Sắc mặt rất nhiều Chân Thần Lục giai xung quanh cũng khẽ trầm xuống. Lực lượng Áo nghĩa cũng có phân chia mạnh yếu. Chỉ riêng một loại Ngũ Hành Áo Nghĩa thì hết sức bình thường, nhưng mà nếu là toàn bộ chính thể Ngũ Hành Áo Nghĩa, thì lại được cho là một trong những Áo nghĩa cực mạnh. Lúc đó, các loại Ngũ Hành Áo Nghĩa liền có thể chuyển hóa qua lại với nhau, khiến cho gia tăng uy lực lên một bậc. Đây cũng là một loại kỹ xảo đặc hữu của Ngũ Hành Áo Nghĩa. Thổ Chi Áo Nghĩa của Triệu Phong tuy rằng chỉ có Ngũ trọng, nhưng mà dưới sự chuyển hóa của Ngũ Hành Áo Nghĩa, có thể phát huy ra uy năng bằng được Lục trọng!

Sau khi đánh ra một kích, toàn thân Triệu Phong chợt hóa thành một đạo lôi điện kim sắc, nhanh chóng phóng lên.

- Kim Lô Thần Chỉ!

Đem toàn bộ Ngũ Hành Áo Nghĩa chuyển hóa thành Thần lực Kim Chi Lô Kiếp, Triệu Phong điểm ra một ngón tay. Đạo lôi quang rực rỡ chói mắt kia phẳng phát như là lợi khí không gì không phá, bắn thẳng về phía Bạo Viên.

- Không cần Thần khí, công kích cũng có thể cường hãn như vậy?

Sắc mặt Bạo Viên có chút kinh hoàng, lập tức vũ động Thần khí trong tay, ý đồ chống lại một chỉ này của Triệu Phong. Nhưng mà, tốc độ một chỉ này quá nhanh!

Phốc xuy!

Bả vai Bạo Viên lập tức xuất hiện một lỗ máu, huyết dịch tuôn ra.

- Phong Ma Phủ!

Bạo Viên thấy tình thế không ổn, trực tiếp thi triển chiến kỹ. Hai tay hắn điên cuồng huy động cự phủ trong tay, giống như một tên hồn thể ma đầu, từng đạo từng đạo lốc xoáy u ám lan tràn ra trên chiến đài.

- Nên kết thúc rồi!

Sắc mặt Triệu Phong có chút không thú vị, nói.

Bá!

Triệu Phong không cần dựa vào Trường bào Thời Không, vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cường đại, vẫn có thể Thuận di trong khoảng cách nhất định. Sau khi phóng tới sau lưng Bạo Viên, Triệu Phong đem toàn bộ Thần lực Ngũ Hành Lô Kiếp chuyển hóa thành Thần lực Hỏa Chi Lô Kiếp.

- Phần Thiên Lô Hỏa!

Triệu Phong bỗng nhiên đánh ra một chưởng, một cỗ lô hỏa phong bạo hủy thiên diệt địa thổi quét thẳng về phía Bạo Viên.

Ừng ừng!

Một chưởng kia giống như một đầu Lô Hỏa Viêm Ma, trùng kích thẳng ra, trực tiếp đánh cho uy thế của Bạo Viên nát bấy. Khí huyết toàn thân Bạo Viên sôi trào, thân thể chấn động thiêu đốt đau đớn, thoái lui đến sát biên giới chiến đài, mới chật vật ổn định lại được thân hình.

- Lực công kích so với Bạo Viên còn mạnh hơn!

- Ngũ Hành Áo Nghĩa vốn là một trong những Áo nghĩa cực mạnh a!

Rất nhiều Chân Thần Lục giai sau khi kiến thức thực lực của Triệu Phong, sắc mặt có chút tái nhợt. Ngay cả Bạo Viên cũng bị đánh bại đơn giản như vậy, bọn họ còn hy vọng gì nữa?

- Thật mạnh!

Bạo Viên biết rõ chính mình tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Triệu Phong, liền trực tiếp nhảy xuống đài. Sau khi ăn vào một chút thánh dược chữa thương, hắn ngồi xếp bằng dưới đất, trị liệu thương thể trên thân thể.

Trên bầu trời phương xa, có ba vị Cổ Thần Linh Tộc đang quan sát các trận chiến phía dưới. Ba vị Cổ Thần này khác với những Cổ Thần chủ trì tranh tài phụ cận chiến đài. Thực lực của bọn họ càng mạnh hơn, là người nắm quyền có quyền lợi càng cao hơn trong Linh Tộc.

- Ngũ Hành Áo Nghĩa trọn vẹn, hơn nữa mỗi loại Áo nghĩa đều thập phần cường đại!

- Tuổi tác cũng phù hợp! Đưa hắn vào danh sách!

o0o

- Băng Nguyên Cổ Thần sắp sửa chiến đấu!

Sau khi Triệu Phong xuống đài, người tham chiến số ba cùng số bốn lập tức lên đài.

- Mau nhìn kia! Băng Nguyên Cổ Thần xuất chiến!

- Thực lực Băng Nguyên Cổ Thần tuyệt đối là người nổi bật trong Cổ Thần Thất giai!

Đám đệ tử phụ cận ba chiến đài còn lại đều để ý đến chiến đài bên này. Không ít nữ đệ tử càng kêu gào chói tai. Triệu Phong cũng không khỏi liếc mắt nhìn sang.

- Băng Tinh Trảm!

Trên tay Băng Nguyên Cổ Thần cầm một thanh trường kiếm băng tinh. Mỗi một đạo công kích cũng giống như chém ra một tòa băng sơn thật lớn. Cổ áp bách cực hàn cường đại kia gần như khiến cho huyết mạch, Thần lực của đối thủ ngưng kết lại.

Giao chiến không quá mười chiêu, đối thủ của hắn đã chủ động chịu thua. Dù sao, Tranh đoạt chiến Tinh Linh Thánh Thủy cuối cùng là dựa theo số trận thắng mà bài danh, hoàn toàn không cần thiết liều chết hao tổn với mấy cường giả đỉnh cao. Ví dụ như Bạo Viên, sau khi phát giác không địch lại Triệu Phong, liền lập tức chịu thua, khôi phục trị liệu, nhằm ứng phó những trận chiến kế tiếp.

Kế tiếp, lực chú ý của Triệu Phong chủ yếu đặt trên các cuộc chiến đấu của Cổ Thần Thất giai Linh Tộc. Dù sao trên chiến trường, Chân Thần Lục giai căn bản không có một đối thủ nào có thể khiến cho hắn nghiêm túc.

Triệu Phong đột nhiên thôi động Tả Mâu, tất cả các chi tiết trên chiến trường Cổ Thần kia đều trở nên không thoát ánh mắt của hắn, kể cả sơ đồ lưu động Thần lực trong cơ thể song phương giao chiến. Lúc này, thực lực của hai gã Cổ Thần đang chiến đấu kia tương đương với nhau, thời gian chiến đấu cũng khá lâu.

- Hai bộ chiến kỹ đầy đủ tới tay!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái. Hơi chút thôi động Tả Mâu, hắn liền có thể từ trong chiêu thức của đối phương, tiến hành phân tích, suy tính ra được trọn vẹn bộ chiến kỹ.

Chiến kỹ mà những Cổ Thần thiên tài này tu luyện hầu như đều là chiến kỹ Thần giai Thượng phẩm. Chiến kỹ Thượng phẩm ở trong Vạn Linh Điện tuy rằng không dắt dỏ bằng công pháp Thượng phẩm, nhưng cũng đều cực kỳ trân quý. Lúc này, Triệu Phong quan sát những Cổ Thần này chiến đấu, chính là tương đương với xem lướt qua một bộ chiến kỹ. Có đôi khi, Triệu Phong từ trong những chiến kỹ này đạt được linh cảm, liền lập tức cải tạo hoàn thiện chiêu thức của chính mình.

So sánh với chiến đấu giữa các Cổ Thần, khu vực chiến đấu của Chân Thần Lục giai tiến hành rất nhanh. Một vòng đi qua, Triệu Phong một lần nữa xuất chiến.

- Ta chịu thua!

Lần này, thực lực đối thủ của Triệu Phong tương đối bình thường, trực tiếp chịu thua.

Chiến đấu liên tục tiến hành, thời gian mỗi một trận chiến đấu cũng không ngừng rút ngắn đi. Dù sao mỗi một trận chiến đấu qua đi, trạng thái của người tham chiến cũng sẽ giảm xuống một phần. Mà những kẻ không quá lo lắng tới kết quả chiến đấu, cơ hồ là chỉ giao thủ mấy chiêu liền đã phân ra thắng bại.

- Triệu Phong, đến đây đi!

Đứng trên chiến đài, Nguyên Long trầm giọng nói.

- Lại đến phiên ta?

Triệu Phong vẫn đang mải mê quan sát chiến đấu bên phía Cổ Thần, không nhận ra đã tới lượt mình lên đài.

Bá!

Thân hình Triệu Phong trực tiếp xuất hiện trên chiến đài. Lần này đối thủ của hắn chính là Nguyên Long!

Nhớ lại lúc ban đầu, lần đầu tiên Triệu Phong gặp Nguyên Long, đối phương chỉ phất tay một cái liền có thể miểu sát cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây, Bán Thần Long Hoàng, cũng không thêm liếc mắt nhìn Triệu Phong lấy một cái. Về sau, khi Triệu Phong đã tới Linh Tộc, Nguyên Long vẫn không thêm đếm xỉa gì tới Triệu Phong. Bởi vậy sau khi Triệu Phong bỗng nhiên nổi tiếng, kẻ gặp phải đả kích lớn nhất, cũng chính là Nguyên Long!

Nhưng mà tất cả chuyện này cũng không khiến cho hắn suy sụp, trái lại khiến cho hắn càng thêm có động lực phấn đấu, đoạn thời gian trước vừa mới đột phá Chân Thần Lục giai.

- Phong Phá!

Ánh mắt Nguyên Long kiên định, trực tiếp thôi động lực lượng huyết mạch, thi triển chiến kỹ cực mạnh của chính mình. Chỉ thấy xung quanh thân thể Triệu Phong lóe lên từng đợt băng tinh phong bạo. Đám phong bạo kia càng ngày càng nhanh, thanh âm ma sát xuyên thủng màng tai của mọi người.

- Nguyên Long cũng có tiến bộ không nhỏ a!

Phù Linh Cổ Thần vẫn luôn ở phụ cận chăm chú quan sát các trận đấu. Dù sao lần Tranh đoạt chiến này, cả hai đồ đệ của hắn đều có tham gia.

Bị bao vây trong băng tinh phong bạo, sắc mặt Triệu Phong vẫn bình thản như thường. Hắn chậm rãi giơ bàn tay lên, vung mạnh một cái. Một cỗ lực lượng Phong Lôi cường hãn bỗng nhiên lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Thình thịch!

Băng tinh phong bạo của Nguyên Long giống như cuồng phong gặp phải long quyền hủy diệt vậy, trong nháy mắt liền yên diệt, hoàn toàn biến mất.

- Ta thua!

Nguyên Long trực tiếp nhảy xuống chiến đài.

Triệu Phong cũng không nhiều lời, ánh mắt khẽ quét về phía chiến đài của Chân Thần Tứ giai. Đám người quan chiến xung quanh chiến đài kia chính là nhiều nhất, gần như tương đương với tổng nhân số quan chiến xung quanh ba chiến đài còn lại. Bởi vì, Chuẩn Thần Tứ giai cũng ở trong đó! Lúc này một phương đứng trên đài chiến đấu, chính là Triệu Vũ Phi! Đối thủ của nàng là một gã Chân Thần Tứ giai lâu năm, nhưng mà chiến đấu lại là Triệu Vũ Phi chiếm ưu thế.

- Thật mạnh! Thực lực của Triệu Vũ Phi đã mạnh mẽ hơn không ít a!

- Không hổ là đệ nhất nữ đệ tử của Linh Tộc!

Rất nhiều đệ tử phụ cận đều rất thưởng thức phong cách chiến đấu của Triệu Vũ Phi.

- Vũ Phi, vì Tịnh Linh Thánh Thủy, cũng đừng trách ta a!

Đối diện Triệu Vũ Phi, một gã nam tử áo xám, mím môi nói. Trong tay hắn bỗng nhiên xuất hiện hai thanh trường kiếm, phẩm chất mỗi một thanh kiếm đều viễn siêu Thần khí Trung phẩm bình thường. Đồng thời thuộc tính hai thanh trường kiếm này còn là một Băng một Hỏa, liên hợp sử dụng, đánh ra uy năng vô cùng cường hãn.

Nhưng Triệu Vũ Phi chẳng những không lùi lại còn tiến tới, thân thể lóe ra quang trạch tử oánh càng thêm rực rỡ, khí tức huyết mạch đột nhiên tăng trưởng gần gấp đôi. Nam tử áo xám vốn dĩ vẫn có thể chống lại huyết mạch của Triệu Vũ Phi, nhưng mà lúc này khí huyết của hắn sôi trào một trận, Thần lực trong cơ thể đã có chút hỗn loạn.

- Huyết mạch Linh Tộc thật mạnh! Thực lực hiện tại của nàng sợ rằng đã đạt tới Chuẩn Thần Ngũ giai rồi a!

Đám người bốn phía hầu như đều bị trận chiến đấu của Triệu Vũ Phi hấp dẫn.

- Vũ Phi cũng có tiến bộ thật lớn!

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút kinh ngạc. Căn cứ Tả Mâu hắn quan sát, Triệu Vũ Phi quả thật đã đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai. Đám Cổ Thần Linh Tộc xung quanh quảng trường, trên bầu trời cũng đang tỉ mỉ quan sát cuộc chiến đấu của Triệu Vũ Phi.

- Huyết mạch Linh Tộc lại càng thêm thuần khiết rồi!

- Không ngờ nàng đã đạt tới Chuẩn Thần Ngũ giai, đã vượt qua Chuẩn Thần mạnh nhất Linh Tộc hiện tại rồi!

Đám cao tăng Cổ Thần Linh Tộc, từng tên từng tên đều kích động không thôi. Tuy rằng thiên tư Triệu Phong trác việt, nhưng chung quy cũng không phải là huyết mạch Linh Tộc, thậm chí huyết mạch của hắn cũng không đủ lọt vào mắt của Linh Tộc. Mà Triệu Vũ Phi thì bất đồng, nàng là người mang huyết mạch Linh Tộc!

- Xem ra, Triệu Phong đến đây, thu hoạch lớn nhất ngược lại là hai đứa đồ nhi của ta a!

Phù Linh Cổ Thần vuốt râu cười nói. Triệu Phong đến Linh Tộc, khiến cho Nguyên Long bị đả kích, càng thêm chuyên tâm tu luyện, có nhiều đột phá. Mà Triệu Vũ Phi lúc trước vẫn luôn lo lắng cho Triệu Phong, tập niệm trong lòng quá lớn, căn bản cũng không chuyên tâm tu luyện. Lúc này, lo lắng trong lòng nàng

đã hết, phương diện thực lực lại bị Triệu Phong xa xa quăng lại phía sau, khiến cho tiềm lực thiên phú của nàng mới hoàn toàn phát huy ra!

1281. Chương 1278: Linh Mạch Thiên Tinh Hỏa

Sau khi Triệu Vũ Phi sử dụng ra toàn lực, áo xám nam tử kia dần dần mất đi lực lượng chống đỡ. Giao phong trong chốc lát, nam tử áo xám chủ động chịu thua. Mà thực lực Triệu Vũ Phi ở trên chiến đài Chân Thần Tứ giai, không hề nghi ngờ tuyệt đối đã là đệ nhất nhân.

Sau khi chiến đấu kết thúc, Triệu Vũ Phi liếc nhìn về phía Triệu Phong bên này. Triệu Phong mỉm cười gật đầu với nàng một cái. Khóe miệng Triệu Vũ Phi lập tức nhếch lên, lộ ra nụ cười mừng rỡ. Sau khi chiến đấu của Triệu Vũ Phi kết thúc, Triệu Phong mới nhìn lại trên chiến đài của mình.

Lúc này một trong hai kẻ đang chiến đấu trên chiến đài chính là Trương Vũ Đồng. Thực lực của hắn so sánh với trước đây đã tăng cường không ít. Hơn nữa bản thân hắn có huyết mạch Linh Tộc, trong rất nhiều Chân Thần Lục giai cũng là tồn tại nổi bật.

Thời gian nửa ngày trôi qua, nhân số của chiến đài Cổ Thần ít nhất, đã sắp sửa kết thúc.

- Lại đến phiên Triệu Phong rồi!

- Đối thủ của hắn là Long Nguyên Chân Thần!

Tu vi của Long Nguyên Chân Thần là Lục giai Đỉnh phong, thân mang huyết mạch Linh Tộc, là một trong những cường giả Chân Thần Lục giai tham chiến mạnh nhất. Từ đầu đến giờ, cũng chỉ có Long Nguyên Chân Thần và Triệu Phong là chưa từng bại trận nào. Cho nên tất cả mọi người ở đây đều mười phần mong đợi trận chiến này.

- Xin chỉ giáo!

Long Nguyên Chân Thần nghiêm túc nói. Nói xong, hắn trực tiếp kích hoạt huyết mạch Linh Tộc, toàn thân bao phủ trong một tầng toái mang băng tinh. Một cỗ uy áp huyết mạch ngạo nghễ bát phương nhất thời thổi quét ra.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp Thuấn di đến bên cạnh Long Nguyên Chân Thần, tiện tay đánh ra một chưởng.

- Tốc độ thật nhanh!

Long Nguyên Chân Thần cấp tốc phản ứng lại, vận chuyển huyết mạch Thần lực, gia tăng phòng ngự tại bộ vị Triệu Phong công kích, mạnh mẽ đón đỡ. Sau khi đánh ra một chưởng, Triệu Phong căn bản không hề dừng lại, tiếp tục Thuấn di đến một bên khác, một lần nữa đánh ra một chưởng. Trong toàn bộ chiến đấu, Long Nguyên Chân Thần căn bản không có cơ hội xuất thủ, chỉ có thể bị động phòng ngự.

- Grào...

Long Nguyên Chân Thần hét lớn một tiếng, thôi động lực lượng huyết mạch đến cực hạn, không quan tâm tới một chưởng của Triệu Phong, phát động tiến công mãnh liệt. Một tầng bạch tinh toái mang biến thành một đầu Băng Tinh Cự Long, mạnh mẽ bùng phát ra.

- Phần Thiên Lôi Hỏa!

Triệu Phong đem toàn bộ Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp chuyển hóa thành Thần lực Hỏa Chi Lôi Kiếp, đột nhiên đánh ra một chưởng.

Ừng ừng!

Một chưởng này giống hệt như một đầu Lôi Hỏa Viêm Ma, trùng kích thẳng ra, va chạm mạnh với công kích của Long Nguyên Chân Thần. Mà bản thân Triệu Phong, sau khi đánh ra một chưởng này, đã cấp tốc Thuấn di đến góc chết của Long Nguyên Chân Thần, phát động mãnh công.

- Phốc!

Long Nguyên Chân Thần phun ra một ngụm tiên huyết, dần dần rơi vào hạ phong. Sau ba chiêu nữa, hắn trực tiếp chịu thua.

- Ngay cả Long Nguyên Chân Thần cũng thất bại!

- Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, công kích lại mạnh mẽ, cho dù là Long Nguyên Chân Thần, cũng không làm gì được hắn...

Trước đây, chưa từng bại trận nào cũng chỉ có Triệu Phong và Nguyên Long Chân Thần. Nhưng mà hiện tại, Long Nguyên Chân Thần đã bại dưới tay Triệu Phong.

Trên không trung, mấy người nắm quyền Linh Tộc đều nhìn về phía Long Nguyên Chân Thần đang đi xuống chiến đài.

- Thiên phú của Long Nguyên Chân Thần rất tốt, tuổi còn trẻ cũng đã đạt tới Chân Thần Lục giai! Chỉ tiếc Triệu Phong đã hoàn toàn che khuất quang mang của hắn mà thôi!

- Thân mang huyết mạch Linh Tộc, tuổi tác cũng phù hợp! Cũng đưa hắn vào danh sách!

oOo

Một vòng rất nhanh kết thúc, vòng kế tiếp, đối thủ của Triệu Phong mang theo ánh mắt phức tạp nhảy lên chiến đài.

- Lại đến phiên Triệu Phong rồi!

- Đối thủ của hắn là, Trương Vũ Đồng!

Phụ cận chiến đài nhất thời vang lên thanh âm nghị luận. Tất cả mọi người đều biết thời điểm Triệu Phong đột phá Chân Thần, hai người đã từng giao thủ qua. Kết quả Trương Vũ Đồng hoàn toàn bị đánh bại dễ dàng. Nhưng Trương Vũ Đồng cũng là thiên tài Linh Tộc trong thế hệ này, thực lực mạnh mẽ, trong cảnh giới đồng giai rất nhiều người đều hết sức kiêng kỵ hắn.

Trên chiến đài, song phương đều không nhiều lời, trực tiếp xuất thủ.

- Hắn không có nửa điểm thương thế, tiêu hao cũng không lớn!

Trong nháy mắt giao thủ, Trương Vũ Đồng liền nắm rõ nội tình của Triệu Phong. Sau đó, hắn liền buông tha tiến công, liên tục phòng thủ, né tránh, cố gắng duy trì với Triệu Phong. Lực phòng ngự của huyết mạch Linh Tộc rất mạnh, dưới tình huống áp chế thực lực lại không dùng tới át chủ bài, Triệu Phong rất khó đánh bại hắn. Nhưng sau khi giao thủ một khoảng thời gian, khí thế trên người Trương Vũ Đồng đột nhiên biến mất.

- Ta không phải là đối thủ của ngươi! Kế tiếp ta vẫn phải chiến đấu nữa, cho nên ta muốn bảo tồn thực lực!

Trương Vũ Đồng chủ động chịu thua. Từ lúc bắt đầu chiến đấu cho đến nay, Triệu Phong chưa từng bại trận nào, đối thủ của hắn hoặc là chịu thua ngay từ đầu, hoặc là giao thủ mấy chiêu liền chịu thua. Mà Trương Vũ Đồng tuy rằng nhận thua, nhưng hắn lại là người giao thủ lâu nhất với Triệu Phong. Như vậy, hắn cũng sẽ không quá mất mặt. Đây là sách lược Trương Vũ Đồng đã sớm định sẵn.

- Bạo Viên, Trương Vũ Đồng, Long Nguyên Chân Thần cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, thậm chí đều không thể tạo thành bất cứ thương tổn gì cho hắn cả!

- Xem ra bên chiến đài này, Triệu Phong chính là đệ nhất danh!

Tâm tình không ít Chân Thần Lục giai có chút trầm trọng. Vốn dĩ, tất cả mọi người cho rằng, sau khi mấy gã Chân Thần Lục giai cường đại đánh một trận với Triệu Phong, ít nhiều cũng sẽ khiến cho Triệu Phong thụ thương, tiêu hao thật lớn. Nói không chừng cuối cùng sẽ có thể khiến cho Triệu Phong thua một hai trận. Nhưng mà từ đầu đến giờ Triệu Phong có thể nói là không hề bị chút thương tổn nào.

- Ta chịu thua!

Vòng kế tiếp, thực lực của đối thủ Triệu Phong kém hơn nhiều, ngay cả chiến đài cũng không lên, đã trực tiếp chịu thua.

- Kế tiếp, có khả năng không cần xuất thủ nữa!

Triệu Phong cảm thán một câu.

- Tiểu tử kia thật là phách lối!

Nghe được những lời này của Triệu Phong, không ít Chân Thần Lục giai tức giận không thôi. Nhưng mà, những Chân Thần Lục giai thực lực hơi chút mạnh mẽ đều đã thua trong tay Triệu Phong, những người còn lại không thể nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho Triệu Phong.

Lúc này, chiến đấu của Cổ Thần Thất giai đã kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tinh Linh Thánh Thủy tại chiến đài Cổ Thần Thất giai, đệ nhất danh: Chân Hải Cổ Thần, đứng thứ hai: Băng Nguyên Cổ Thần...

Trưởng lão trong tộc tuyên đọc lớn bài danh cuối cùng ngay trước mặt mọi người.

Chân Hải Cổ Thần là Cổ Thần mấy thế hệ trước, độ tuổi khá cao, nội tình rất mạnh, sau khi đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần liền thu được đệ nhất danh.

Băng Nguyên Cổ Thần, độ tuổi chưa tới hai trăm, sau khi đánh bại rất nhiều Cổ Thần Thất giai, chỉ bại bởi Chân Hải Cổ Thần. Tuy là đứng thứ hai, nhưng vinh dự hẳn nhận được thậm chí còn viên siêu Chân Hải Cổ Thần. Bởi vì tất cả mọi người tin tưởng, không bao nhiêu năm nữa, Băng Nguyên Cổ Thần sẽ đem Chân Hải Cổ Thần bỏ xa phía sau.

Sau khi chiến đấu của Cổ Thần kết thúc, Triệu Phong mới bắt đầu nghiêm túc quan sát chiến trường của Chân Thần Lục giai.

- Đệ nhất danh chính là ta, kẻ thứ hai chắc là Long Nguyên Chân Thần!

Vốn dĩ, thắng bại giữa Bạo Viên và Long Nguyên Chân Thần vẫn chưa thể nói trước. Nhưng mà bởi vì ban đầu Triệu Phong đã tạo thành thương thế nhất định cho Bạo Viên, ảnh hưởng đến trạng thái sau này của hắn, khiến cho hắn bại trong tay Long Nguyên Chân Thần. sau khi Bạo Viên chiến đấu với Long Nguyên Chân Thần, lại đánh một trận với Trương Vũ Đồng, một lần nữa bị đánh bại. Nói tóm lại, hôm nay vận khí Bạo Viên không tốt, trận chiến đầu tiên đã gặp phải Triệu Phong, dẫn đến kết quả chiến đấu các trận kế tiếp đều không tốt.

- Hắn không ngờ lại chưa từng bại trận nào!

Băng Nguyên Cổ Thần nhìn về phía chiến trường Chân Thần Lục giai, sắc mặt băng lãnh thâm trầm. Tuy rằng chiến trường của hắn và Triệu Phong bất đồng, nhưng bản thân hắn từng thua một trận, mà Triệu Phong lại là toàn thắng, điều này khiến cho Băng Nguyên Cổ Thần thập phần khó chịu.

- Thực lực tiểu tử này thật mạnh, phải nhân cơ hội đánh một trận với hắn trước khi hắn đột phá Cổ Thần, như vậy mới có thể đánh bại hắn!

Ánh mắt Kim Khôn lóe lên tinh quang, trong lòng đưa ra quyết định. Hơn nữa Triệu Phong gần như đánh bại tất cả Chân Thần Lục giai của Linh Tộc, như vậy hẳn khiến chiến Triệu Phong cũng không quá mức mất mặt.

- Ta chịu thua!

Một vòng này, đối thủ của Triệu Phong là một gã thanh niên da xám, hắn còn chưa kịp lên đài đã trực tiếp chịu thua.

- Hừ! Còn chưa chiến đấu đã trực tiếp chịu thua, người có tác dụng gì nữa?

Xa xa, trong đám Cổ Thần Thất giai, Băng Nguyên Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

- Xin lỗi!

Toàn thân gã thanh niên da xám kia run lên, cúi đầu né tránh vào trong đám người.

Rất nhanh, chiến đấu của Chân Thần Lục giai cũng toàn bộ kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy tại chiến đài Chân Thần Lục giai, đệ nhất danh: Triệu Phong, đứng thứ hai: Trương Vũ Đồng, đứng thứ ba: Bạo Viên...

Thời điểm tuyên bố kết quả, vẫn như cũ dẫn phát một phen oanh động.

- Triệu Phong quả nhiên là mạnh nhất cùng giai!

- Có lẽ sau khi Triệu Phong đột phá Thất giai, cũng là cường giả mạnh nhất trong Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc!

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc vô cùng cảm khái.

Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vẫn tiếp tục tiến hành. Rất nhanh, Tranh đoạt chiến của Chân Thần Ngũ giai cùng Chân Thần Tứ giai cũng toàn bộ kết thúc.

- Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy đã kết thúc! Kế tiếp ta tuyên bố một chuyện quan trọng khác!

Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc bỗng nhiên mở miệng, thanh âm chấn động quanh quẩn trong thiên địa. Trong lòng tất cả mọi người trên quảng trường nhất thời nghiêm túc. Trước khi Tranh đoạt chiến bắt đầu, Trưởng lão Linh Tộc đã đề cập qua vấn đề này một lần.

- Mọi người đều biết, hai trăm năm trước, tại địa phương giáp giới giữa Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đã phát hiện một tòa Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Vì thế, Linh Tộc từng phát sinh qua va chạm không nhỏ với Liệt Kim Tộc, thậm chí còn trực tiếp khai chiến...

Cổ Thần Linh Tộc kia hết sức trịnh trọng chậm rãi giảng thuật. Đám đệ tử Linh Tộc dưới đài dần dần ý thức được là chuyện gì xảy ra.

Trong Thần vực Man Hoang, ngoại trừ Khoáng mạch Thần Tinh ra, rất nhiều địa hình cùng sinh thái đặc thù còn có thể dựng dựng ra mạch khoáng khác thường. Linh mạch Thiên Tinh Hỏa này về mặt bản chất là Khoáng mạch Thần Tinh Thượng phẩm, nhưng bởi vì ẩn chứa lực lượng Hỏa Chi Áo Nghĩa cường đại dung luyện, nguyên khí thiên địa cùng độ tinh khiết của Thần lực trong đó viên siêu Khoáng mạch Thần Tinh Thượng phẩm. Ngoài ra, Linh thạch Thiên Tinh Hỏa mạch khoáng này sản xuất ra, chính là trân bảo tu luyện tuyệt hảo đối với kẻ tu hành Viêm đạo, không chỉ có thể xúc tiến tu luyện, còn có thể dễ dàng cấp bậc Áo nghĩa. Mà đầu mạch khoáng này lại vừa vặn nằm tại địa phương giáp giới của hai thế lực Ngũ tinh. Hai bên là thế lực đối địch, mà đầu mạch khoáng này gần như có thể quyết định tương lai một phương. Vì thế hai đại thế lực không biết đã phát sinh qua bao nhiêu mâu thuẫn, chiến tranh.

- Đoạn thời gian trước, sau khi hai tộc trải qua thương nghị, quyết định áp dụng phương thức đồ chiến để quyết định phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa như thế nào!

Sau khi Cổ Thần Linh Tộc nói xong, ánh mắt đảo qua rất nhiều đệ tử trẻ tuổi phía dưới.

- Mỗi tộc đều phái ra mười đệ tử trẻ tuổi, tiến hành đối chiến lẫn nhau. Căn cứ kết quả cuối cùng mà phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Cho nên, ta sẽ chọn ra mười người từ trong các người để tham gia đồ chiến! Đến lúc đó mỗi khi các người đánh bại một đối thủ, sẽ trực tiếp thu được hai vạn điểm công hiến! Ngoài ra, nếu như đoạt được Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, những người tham chiến các người còn có thể được thưởng thêm Linh thạch Thiên Tinh Hỏa...

Cao tăng Cổ Thần Linh Tộc tiếp tục nói hết.

- Hai vạn điểm công hiến? Linh thạch Thiên Tinh Hỏa?

Dưới đài nhất thời sôi trào một trận, trong mắt vô số đệ tử lóe lên quang mang sáng ngời. Hai vạn điểm công hiến đối với đám đệ tử Chân Thần Tứ giai mà nói, quả thật giống như một con số trên trời, xa không thể đạt tới. Cho dù là Cổ Thần Thất giai, cũng khó có thể chống lại sự mê hoặc của hai vạn điểm công hiến này.

- Đánh bại được hai người, chính là bốn vạn điểm công hiến, ba người chính là sáu vạn! Ngoài ra, còn có Linh thạch Thiên Tinh Hỏa nữa...

Khuôn mặt Bằng Nguyên Cổ Thần nhất thời trở nên phi thường hưng phấn.

- Điểm công hiến!

Ánh mắt Triệu Phong cũng sáng ngời, trong lòng nhất thời cảm thấy hứng thú.

Trước mắt, Ngũ Hành Phong Lô Quyết cùng Kim Khôn Thánh Lô Thể của hắn đã sớm tu luyện tới đỉnh điểm, đang có nhu cầu bức thiết đối với công pháp cấp bậc Cổ Thần, thậm chí là công pháp chủ tu có thể đột phá Thần Chủ! Bằng không, tu vi của hắn sẽ mãi dừng lại ở Cổ Thần Thất giai. Mà muốn lấy được công pháp từ Linh Tộc, biện pháp trực tiếp nhất chính là dùng điểm công hiến để đổi.

Ngoại trừ điểm công hiến, còn có phần thưởng Linh thạch Thiên Tinh Hỏa nữa. Mỗi một khóa Linh thạch Thiên Tinh Hỏa chính là tương đương với một viên Thần Tinh Thượng phẩm, đồng thời cũng là một loại trân bảo tu luyện Viêm đạo.

1282. Chương 1279: Hai Tộc Đồ Chiến

- Các người không nên cao hứng quá sớm! Danh ngạch chỉ có mười cái, hơn nữa còn có một điểm hạn chế, đó chính là tuổi tác không được vượt qua hai trăm tuổi!

Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc một lần nữa lên tiếng, cũng nói ra quy tắc hạn chế. Lời này vừa nói ra, rất nhiều đệ tử Linh Tộc phía dưới hoặc là lắc đầu thở dài, hoặc là tức giận bất bình. Đối với cường giả Chân Thần mà nói, mấy trăm năm bất quá chỉ là trong nháy mắt. Thậm chí độ tuổi rất nhiều Chân Thần Tứ giai ở đây cũng đã sớm vượt qua hai trăm tuổi.

Hai tộc đồ chiến, không có hạn chế tu vi, lại hạn chế tuổi tác! Đây là chuyện mà đại đa số người cũng không ngờ tới.

- Ta quá già rồi!

Chân Hải Cổ Thần, đệ nhất danh trong Cổ Thần Thất giai, bất đắc dĩ cười khổ một tiếng. Độ tuổi của hắn trong tất cả các Cổ Thần ở nơi này xem như là lớn nhất. Lần Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy này, mặc dù hắn là đệ nhất danh, nhưng hắn cũng vô duyên tham gia đồ chiến giữa hai tộc.

- Không nghĩ tới còn có cái hạn chế này!

Băng Nguyên Cổ Thần nghe được hạn chế này, tinh mang trong mắt càng lóe sáng. Tuổi tác của hắn vừa vặn một trăm chín mươi tuổi, hơn nữa rất nhiều Cổ Thần thế hệ trước đều không phải là đối thủ của hắn. Mặt khác, theo như hắn biết, trong các Cổ Thần Linh Tộc, độ tuổi không quá hai trăm, hình như cũng chỉ có một mình hắn!

- Xem ra đồ chiến hai tộc lần này, toàn bộ mười người bên Liệt Kim Tộc nhất định sẽ phải thua trong tay ta!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần cười lạnh. Đồ chiến hai tộc lần này, chính là sân khấu của hắn!

Một đám đệ tử trẻ tuổi ở đây thoáng thở phào nhẹ nhõm. Có cái hạn chế hai trăm tuổi này, sẽ đem tuyệt đại đa số cường giả đỉnh cao chặn lại ngoài cửa, mà bọn chúng cũng sẽ có nhiều thêm một tia cơ hội.

Nhưng ngay vào lúc này, trên không trung đột nhiên phong vân涌动, một đạo thanh âm tang thương cổ lão chợt vang lên.

- Vừa rồi lão phu tiến hành quan sát Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, đã xác định được năm cái danh ngạch!

Trong nháy mắt lời này truyền ra, trên bầu trời liền ngưng tụ ra một đạo hư ảnh lão nhân thật lớn. Ánh mắt mọi người nhất thời tụ tập trên bầu trời. Chỉ một số ít Đệ tử Hạch tâm cùng Trưởng lão Cổ Thần Linh Tộc mới nhận ra đạo hư ảnh này chính là Ngũ Trưởng lão Linh Tộc!

Mà hắn vừa mới dứt lời, hiện trường nhất thời ồ lên một trận. Hóa ra thời điểm tiến hành Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vừa rồi, cao tầng Linh Tộc đều đang âm thầm quan chiến, đồng thời lựa chọn ứng viên thích hợp. Hiện tại đã xác định năm cái danh ngạch, như vậy cũng chỉ còn lại năm cái danh ngạch mà thôi.

- Băng Nguyên Cổ Thần, Long Nguyên Chân Thần, Triệu Phong, Trương Vũ Đồng, Bạo Viên! Năm người này sẽ trực tiếp tham gia đồ chiến hai tộc, các người có thắc mắc gì không?

Trên bầu trời, sắc mặt lão giả kia vừa già nua lại mang theo uy nghiêm vô tận.

- Không có!

Cơ hội tốt như vậy, mấy người được lựa chọn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Năm cái danh ngạch còn lại, bất luận kẻ nào cũng có thể tiến hành tranh đoạt!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc tiếp tục nói.

- Trưởng lão, ta muốn lui xuống trước, chuẩn bị một chút cho đồ chiến hai tộc!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần tự ngạo, lớn tiếng nói. Lời này của hắn nhất thời hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Hình như, trong các cường giả Cổ Thần, chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần là không quá hai trăm tuổi!

- Xem ra, cường giả mạnh nhất trong đồ chiến hai tộc lần này chính là hắn a! Hắn nhất định sẽ giành lấy vinh quang cho Linh Tộc a!

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc nhìn về phía Băng Nguyên Cổ Thần, khó có thể che giấu sự sùng kính cùng ước ao trong lòng.

- Người lui xuống đi! Có gì không hiểu, có thể thỉnh giáo các Trưởng lão Linh Tộc!

Lão nhân trên bầu trời hòa ái nói. Trong các đệ tử trẻ tuổi của Linh Tộc, chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần là cường giả Cổ Thần có tư cách tham dự đồ chiến hai tộc. Mà thực lực bản thân Băng Nguyên Cổ Thần cũng là đứng đầu trong Cổ Thần Thất giai, cho nên Linh Tộc mới kỳ vọng cực cao đối với hắn!

Ngay sau đó, bốn người bọn Triệu Phong còn lại cũng trực tiếp rời khỏi nơi này. Dù sao, bọn họ cũng cần phải tham gia đồ chiến hai tộc, đến lúc đó đối mặt chính là mười cường giả cực mạnh của Liệt Kim Tộc. Hiện tại khoảng cách đồ chiến hai tộc còn có hai tháng nữa, bọn họ đều muốn đề thăng thêm một chút thực lực, đạt được thành tích tốt trong cuộc đồ chiến.

- Phong ca!

Triệu Vũ Phi nhanh chóng đuổi theo, cùng Triệu Phong rời khỏi nơi này. Mặc dù đồ chiến hai tộc có hạn chế về tuổi tác, nhưng không hạn chế cảnh giới. Như vậy năm cái danh ngạch còn thừa lại hơn phân nửa toàn bộ đều là Chân Thần Lục giai. Mà Triệu Vũ Phi chỉ mới đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai, tự nhiên không có bất kỳ hy vọng gì.

Sau khi những người nên rời đi đã rời đi, trên quảng trường trung tâm lại một lần nữa sôi trào. Bởi vì Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy vừa kết thúc, chính là cuộc chiến tranh đoạt danh ngạch đồ chiến hai tộc.

oOo

Đồ chiến hai tộc sẽ diễn ra vào hai tháng sau, nếu như vẫn ở trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong sẽ có năm sáu trăm ngày thời gian tu luyện.

Tiến vào Trường bào Thời Không, Triệu Vong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long đều đang tiến hành tu luyện. Lúc này, Triệu Vong cũng đã đạt tới tiêu chuẩn Chuẩn Thần Ngũ giai. Triệu Phong đưa Triệu Vong vào Mộng Cảnh Thái Cổ, an bài để hắn đột phá Thần vị.

Không tới mấy ngày, đã có người của Linh Tộc đưa Tịnh Linh Thánh Thủy tới cho hắn.

- Đây chính là Tịnh Linh Thánh Thủy?

Ánh mắt Triệu Phong tỉ mỉ quan sát bình lưu ly trong suốt trong tay. Trong bình, một cỗ dịch thể đậm lam sắc phẳng phát như có linh tính, chậm rãi lưu động bên trong.

Không nói hai lời, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan. Tịnh Linh Thánh Thủy phục dụng sau khi đột phá mới có hiệu quả lớn nhất, mà hắn cũng đã đột phá Cổ Thần một đoạn thời gian rồi. Bất quá trước khi sử dụng, còn cần phải phục chế lại một phần.

Một ngày sau, phục chế hoàn tất, Triệu Phong mới bắt đầu phục dụng.

Vừa uống vào Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong liền cảm giác được một cỗ thanh lưu lạnh lẽo lưu chuyển theo huyết dịch, lan tràn ra toàn thân. Cuối cùng, toàn bộ cỗ thanh lưu kia đã hội tụ vào Thần thai bên trong cơ thể.

Hai mươi ngày sau, khí tức trên người Triệu Phong dần dần nội liễm xuống. Lúc này, cho dù là Cổ Thần cùng giai, trừ phi có thủ đoạn đặc thù, bằng không sẽ không có cách nào xác định được cảnh giới chân thật của Triệu Phong. Cái này chứng minh, Thần thai của Triệu Phong thập phần kiên cố ổn định, lực lượng bên trong dung hợp hoàn mỹ, mà Triệu Phong cũng hoàn toàn có thể chống đỡ lực lượng của mình.

- Hiệu quả không tầm thường a!

Hiệu quả của Tịnh Linh Thánh Thủy, viễn siêu dự liệu của Triệu Phong. Mặt khác, hắn còn phát hiện ngoài mặt thân thể của chính mình có một tầng dơ bẩn ám hồng sắc.

- Đây là tạp chất do Tịnh Linh Thánh Thủy tinh lọc Thần thể, huyết mạch tổng ra!

Trong lòng Triệu Phong có chút suy tư. Bình thường, tu vi đạt tới tầng thứ Chân Thần, trong Thần thể căn bản không có bao nhiêu tạp chất. Nhưng lúc này Triệu Phong lại tổng ra nhiều tạp chất như vậy. Hiển nhiên vấn đề là nằm ở phương diện huyết mạch.

- Xem ra, thời điểm dung luyện cường hóa huyết mạch, ta vẫn chưa đủ cẩn thận tỉ mỉ a!

Trong lòng Triệu Phong nhất thời hiểu ra. Cấp bậc huyết mạch của hắn vốn dĩ thập phần thấp, hiện tại lại đạt tới trong vòng một ngàn trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, chênh lệch trước sau thật sự quá lớn. Đồng dạng, trong huyết mạch của hắn cũng lưu lại rất nhiều tạp chất chưa thể dung luyện, bài trừ ra.

- Sau khi bài trừ ra những tạp chất này, huyết mạch của ta mới có thể tăng trưởng càng thêm nhanh chóng!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng. Hắn cảm nhận rõ ràng tác dụng của Tịnh Linh Thánh Thủy, mà bản thân hắn có được năng lực phục chế, hoàn toàn có thể sản xuất ra số lượng lớn!

Sau khi dùng xong Tịnh Linh Thánh Thủy, Triệu Phong liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ. Lúc này, Triệu Vong đang trùng kích Thiên giai Thần vị, vừa mới ngưng tụ ra tòa Thần thai đầu tiên. Bởi vì quyền chưởng khổng lồ của Triệu Phong đối với Mộng Cảnh Thái Cổ đã tăng lên rất nhiều, cho nên lần này ngoại giới cũng không xuất hiện dị tượng trùng kích.

Sau khi Triệu Phong lấy thêm một ít huyết dịch từ Huyết Điểm Kỳ Lân Tộc, liền một lần nữa rời đi.

oOo

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong kích hoạt huyết mạch Huyết Ma Dương Thái Cổ, tiếp tục dung luyện huyết mạch.

- Sau khi bài trừ tạp chất ra ngoài, hiệu quả dung luyện cũng tăng lên rất nhiều!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời vui vẻ.

Hai tháng sau, Huyết Ma Dương Thái Cổ của Triệu Phong cũng đã đạt tới trình độ chen vào năm trăm hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Sự tiến bộ kinh người này khiến cho Triệu Phong mừng rỡ không thôi.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu các loại lực lượng Áo nghĩa. Ngoài ra, hắn còn học tập một loại Bí kỹ Thời Không khác, Không Gian Na Di! Không Gian Na Di về mặt bản chất tương đương với Không Gian Thuần Di, nhưng mà Không Gian Na Di chú trọng khoảng cách hơn, mở rộng cự ly xuyên toa lên đến cực hạn.

Một cái Thuần di, khoảng cách nhiều lắm cũng chỉ mấy mươi vạn dặm, nhưng mà một cái Không Gian Na Di, ít nhất cũng có khoảng cách ngàn vạn dặm, tương đương với Truyền Tống Trận cự ly ngắn trong Thần

vực Man Hoang. Mà yêu cầu của Không Gian Na Di cũng rất cao, chỉ ít cần có Không Gian Áo Nghĩa Lục trọng mới có thể làm được!

Hiện tại, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã đạt tới Ngũ trọng, cộng thêm Trường bào Thời Không tăng phúc cũng đạt tới Lục trọng, đã phù hợp với tiêu chuẩn của Không Gian Na Di. Hiện tại, Triệu Phong chỉ có thể tìm hiểu yếu lĩnh của Không Gian Na Di, đồng thời tiến hành thí luyện, thôi diễn trong đầu.

Thời điểm trong Trường bào Thời Không trôi qua hơn năm trăm ngày, Triệu Phong mới xuất quan.

oOo

Lúc này, trên quảng trường rộng lớn, ngoại trừ vài vị Trưởng lão Linh Tộc khí tức cường đại ra, cũng chỉ có mấy gã đệ tử trẻ tuổi tham gia đồ chiến hai tộc mà thôi.

- Tứ Trưởng lão, Ngũ Trưởng lão!

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh. Đồ chiến hai tộc lần này, không ngờ Linh Tộc lại để hai vị cường giả này dẫn đội! Xem ra hẳn vẫn còn coi thường tầm quan trọng của Linh mạch Thiên Tinh Hỏa rồi.

Sau đó, Triệu Phong quan sát một chút các thành viên tham gia đồ chiến lần này. Đối với mấy người sớm đã xác định kia, hẳn có cảm giác bọn họ đã cường đại hơn không ít.

- Nhanh lên một chút!

Ánh mắt Băng Nguyên Cổ Thần liếc nhìn Triệu Phong một cái, khẽ nhíu mày, sắc mặt không vui. Thân là Cổ Thần thiên tài trẻ tuổi nhất Linh Tộc, hẳn chính là vương bài của lần đồ chiến này. Còn đối với thiên tài Triệu Phong, kẻ trực tiếp chứng đạo Chân Thần Lục giai này, trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần mơ hồ có chút bài xích cùng ghen tỵ. Cái này không chỉ bởi vì tiềm lực đáng sợ một bước chứng Chân Thần Lục giai của Triệu Phong, mà còn nguyên nhân là vì Triệu Vũ Phi mà chính mình đau khổ theo đuổi đã lựa chọn đối phương!

Triệu Phong không thèm để ý đến hẳn, bình thần tiến vào trong đám người.

Mọi người đợi trong chốc lát, các thành viên cơ bản đã đến đông đủ.

- Trưởng lão, có thể xuất phát rồi!

Băng Nguyên Cổ Thần tiến lên mấy bước, bộ dáng như chính mình là Đội trưởng vậy.

- Ủm!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc khẽ gật đầu.

Sau một khắc, trên bầu trời chợt xuất hiện một chiếc Chiến hạm lam bạch sắc xa hoa. Mọi người lập tức bước lên Chiến hạm, chuẩn bị xuất phát.

Hưu!

Xung quanh Chiến hạm lam bạch sắc mở ra một tầng lồng bảo hộ, sau đó liền hóa thành một đạo lưu quang, nhanh chóng biến mất.

- Đồ chiến hai tộc lần này cực kỳ quan trọng, các người phải xuất ra tất cả bản lĩnh của mình a!

Tứ Trưởng lão nhìn về phía mọi người, cẩn thận dặn dò. Bản thân Linh mạch Thiên Tinh Hỏa có giá trị cực cao, hơn nữa đầu Linh mạch này lại còn quan hệ tới vinh quang của hai tộc, thậm chí có thể ảnh hưởng đến cách cục tương lai của hai tộc nữa. Đầu mạch khoáng này đối với Liệt Kim Tộc thì tác dụng lớn hơn nhiều, một khi để bọn chúng đạt được, trong vòng ngàn năm, thực lực của Liệt Kim Tộc rất có thể sẽ vượt qua Linh Tộc.

Đám đệ tử tham chiến đều gật đầu. Trong hai tháng này, bọn chúng đều nhận được sự chỉ điểm của rất nhiều Trưởng lão Linh Tộc, thậm chí còn tổn hao đại lượng tài nguyên, tiến hành cường hóa các loại thần binh lợi khí trong tay nữa.

- Sau đây, ta liền nói cho các người rõ quy tắc của đồ chiến lần này...

Mỗi tộc tham gia đều sẽ phái ra mười người, luân phiên nhau xuất chiến. Tới khi toàn bộ mười người của một phương đều bị đánh bại, chiến đấu sẽ kết thúc. Căn cứ vào số trận thắng bại sau cùng, sẽ quyết định tỷ lệ phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Sau khi chiến đấu xong một trận, liền có thể lựa chọn tiếp tục khiêu chiến hoặc là nghỉ ngơi! Đương nhiên, ta kiến nghị các người không nên liên tục xuất chiến. Bởi vì khi trạng thái các người không tốt, có khả năng sẽ bị bên phía Liệt Kim Tộc khiêu chiến. Lần đầu tiên có thể cự tuyệt một lần, mà lần thứ hai nhất định phải ứng chiến!

Tứ Trưởng lão trịnh trọng nói.

- Xin Trưởng lão cứ yên tâm! Theo như ta biết, bên phía Liệt Kim Tộc, cường giả Cổ Thần phù hợp yêu cầu cũng chỉ có một mình Kim Nộ Cổ Thần! Mà hắn lại không phải là đối thủ của ta!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin cười lớn một tiếng. Đồ chiến hai tộc lần này chính là thời khắc hấn dương danh Tử Linh Vực, Băng Nguyên Cổ Thần chính là tràn ngập tự tin!

1283. Chương 1280: Đồ Chiến Bắt Đầu

- Xin Trưởng lão cứ yên tâm! Theo như ta biết, bên phía Liệt Kim Tộc, cường giả Cổ Thần phù hợp yêu cầu cũng chỉ có một mình Kim Nộ Cổ Thần! Mà hắn lại không phải là đối thủ của ta!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin cười lớn một tiếng. Hắn cũng từng tiếp xúc mấy lần với Kim Nộ Cổ Thần, thực lực của đối phương còn kém hơn hắn một chút.

Trưởng lão Linh Tộc khẽ gật đầu, căn cứ theo như bọn họ biết, tình huống thực tế đúng như những gì Băng Nguyên Cổ Thần nói. Nhưng mà lần đồ chiến này thật ra lại là do Liệt Kim Tộc chủ động đề nghị, kể cả cái hạn chế hai trăm tuổi kia cũng vậy. Cho nên cao tăng Linh Tộc vẫn như cũ có chút không yên lòng. Cho dù ngoài mặt bên phía Linh Tộc rõ ràng chiếm ưu thế, nhưng các Trưởng lão Linh Tộc cũng không có nửa điểm thư giãn, mà toàn lực chọn lựa nhân tài, đồng thời trợ giúp bọn họ trong ngắn hạn để thăng thực lực nhất định. Phân phát sớm Tịnh Linh Thánh Thủy, cũng có một bộ phận nguyên nhân bởi vì đồ chiến hai tộc lần này.

Kế tiếp, Tứ Trưởng lão Linh Tộc còn tiết lộ một chút những tin tức khác về đồ chiến. Mỗi tộc đều phái ra mười người, tiến hành khiêu chiến lẫn nhau. Đến khi chiến đấu kết thúc, nếu như bên chiến thắng còn lại một người không bại, thì phân chia Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, bên thắng đạt được sáu thành, bên bại đạt được bốn thành. Nếu như bên chiến thắng còn lại hai người, sẽ thu được bảy thành mạch khoáng, bên bại chỉ đạt được ba thành. Nếu như bên chiến thắng còn lại năm người, như vậy bên bại sẽ không đạt được bất cứ cái gì.

Quy củ này là do chính Sinh Mệnh Thánh Địa yêu cầu, nguyên nhân tự nhiên là hy vọng để ới tộc đều có thể đạt được một chút mạch khoáng, để tránh khỏi mâu thuẫn, thế cục giữa hai tộc tiến thêm một bước chuyển biến xấu hơn.

- Hiện tại, ta sẽ định luôn trình tự xuất chiến của các người. Nhưng đến lúc đó, nếu như gặp phải tình huống đặc thù, sẽ tùy thời tiến hành thay đổi!

Tứ Trưởng lão đem trình tự xuất chiến đã sớm xác định xong nói ọi người. Trận chiến đầu tiên tốt nhất là nên đạt được thắng lợi, cho nên thành viên xuất chiến phải là người có huyết mạch Linh Tộc, vì thế cho nên Long Nguyên Chân Thần được xuất chiến đầu tiên.

Thứ hai là một vị nữ tử Chân Thần Linh Tộc mà Triệu Phong không biết. Thứ ba là Băng Nguyên Cổ Thần. Mà Triệu Phong thì là thứ năm.

Nói tóm lại, Trưởng lão Linh Tộc đem vài người thực lực cực mạnh sắp xếp chia đều trong mười người. Làm như vậy cũng là vì phòng ngừa liên tục bị thua, ảnh hưởng đến sĩ khí.

- Kế tiếp, các người còn có nghi vấn gì đều có thể trực tiếp hỏi chúng ta, kể cả vấn đề tu luyện...

Tứ Trưởng lão nhìn về phía mười người trước mặt, tiếp tục nói. Bản thân hắn là cường giả Cổ Thần đỉnh phong của Linh Tộc, bình thường căn bản là không thể nào gặp mặt. Mà lúc này, tất cả mọi người đều có cơ hội thỉnh giáo vị cường giả Cổ Thần đỉnh phong này.

- Trưởng lão, ta tu luyện Thiên Lô Thổ Quyết tầng thứ tám, thủy chung không thể nào đột phá...

Một gã thanh niên làn da thâm đen giành trước đặt câu hỏi. Con đường tu luyện luôn luôn tràn ngập vô số vấn đề không biết. Mỗi khi đạt tới một cái độ ới, lại phải nghênh đón càng nhiều vấn đề hơn. Ngay cả Bằng Nguyên Cổ Thần cũng đang đợi cơ hội nhờ Tứ Trưởng lão giúp hắn giải thích nghi hoặc.

Triệu Phong đi tới một bên, xếp bằng tu luyện. Hiện tại hắn vẫn chưa có công pháp chủ tu, tu vi một đường dừng lại không tiến thêm, cho nên cũng không có bao nhiêu nghi hoặc hay bình cảnh. Cho dù là có, hắn cũng sẽ tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, trực tiếp hỏi Tộc trưởng Hỏa Diễm Kỳ Lân Tộc.

Nhắm hai mắt lại, trong đầu Triệu Phong hiện lên rất nhiều chiến kỹ, bí pháp khác nhau. Những chiến kỹ, bí pháp này đều là tại thời điểm Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, hắn dùng Tả Mâu quan sát người khác chiến đấu mà thôi diễn ra. Chiến kỹ công kích của bản thân Triệu Phong hiện tại cũng đã đạt tới điểm giới hạn. Lúc này, hắn đang thử tu luyện một hai môn trong đó, hoặc là căn cứ vào những chiến kỹ cao cấp này, hoàn thiện sửa chữa những chiến kỹ mà chính mình thuần thục.

Mấy ngày sau, hai tòa hỏa sơn thật lớn đã xuất hiện trước mắt mọi người.

Mọi người trên Chiến hạm đều tiến về phía trước, trong mắt toát ra thần sắc kích động. Chỉ thấy hai tòa hỏa sơn thật lớn kia vẫn còn đang phun ra hỏa vụ nóng bỏng. Ngay chính giữa hai ngọn hỏa sơn có một tòa chiến đài dài rộng mấy ngàn dặm. Bốn phía xung quanh chiến đài còn có năm cái đài quan chiến nhỏ hơn.

Thời điểm đám người Linh Tộc đến, ánh mắt của tất cả mọi người trên một đài quan chiến trong đó đều nhất tề quét tới, dịch ý trong mắt hiển lộ hết sức rõ ràng. Bọn chúng chính là người của Liệt Kim Tộc!

Đài quan chiến bên cạnh đám người Liệt Kim Tộc có nhân số ít hơn một chút, nhưng mà vị trí của nó lại ở cao nhất. Bọn họ chính là người của Sinh Mệnh Thánh Địa! Hai đài quan chiến còn lại là thuộc về hai đại thế lực Ngũ tinh còn lại của Tử Linh Vực, Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh. Ngoại trừ những đài quan chiến này, các thế lực nhỏ còn lại của Tử Linh Vực muốn quan chiến, chỉ có thể tùy tiện chọn một địa phương nào đó ở khu vực bên ngoài.

- Rốt cuộc cũng tới! Ta còn tưởng rằng Linh Tộc các ngươi quyết định trả Linh mạch Thiên Tinh Hỏa lại cho Liệt Kim Tộc chúng ta cơ chứ?

Trong các thành viên Liệt Kim Tộc, một vị lão giả toàn thân ám kim sắc, ngoài da thiêu đốt vài tia diễm văn hắc sắc, thanh âm như hồng chung vang dội, nhàn nhạt nói.

- Kim Trưởng lão thật biết nói đùa! Linh mạch Thiên Tinh Hỏa này vẫn luôn không phải là của Liệt Kim Tộc a!

Tứ Trưởng lão cười khê một tiếng.

Vừa mới chạm mặt, người dẫn đội của hai tộc đã xảy ra va chạm. Giọng điệu của hai vị Trưởng lão tuy rằng tương đối bình thản, nhưng ý tứ đối địch trong giọng nói lại hết sức rõ ràng.

Người của Thần Mộc Hải cùng Chấn Thiên Minh đều khê cười một tiếng, cũng không nói gì. Mâu thuẫn giữa Linh Tộc và Liệt Kim Tộc cũng không phải chỉ mới một hai ngày, nếu không phải do Sinh Mệnh Thánh Địa áp chế, chỉ sợ hiện tại hai tộc đã trực tiếp khai chiến rồi.

- Hai vị bình tĩnh một chút, chớ nóng vội! Tất cả đợi kết quả đồ chiến mà xác định!

Lúc này, người chủ sự của Sinh Mệnh Thánh Địa chợt mở miệng giảng hòa. Đối với lời nói của Sinh Mệnh Thánh Địa, bất luận kẻ nào ở đây đều vẫn phải duy trì một phần kính nể.

- Là hắn!

Triệu Phong nhìn về phía đài quan chiến của Sinh Mệnh Thánh Địa, người vừa mới lên tiếng, chính là sư tôn của Hạ Hầu Vũ, vị lão giả khô diện kia!

Trước đây khi hấn đến Sinh Mệnh Thánh Địa, tiếp xúc nhiều nhất chính là vị lão giả này. Ngoại trừ vị lão giả này ra, Triệu Phong còn thấy được Quán Long Chuẩn Thần, Hạ Hầu Vũ cùng Lưu Khải. Cùng lúc đó, mấy người này cũng nhất tề nhìn về phía Triệu Phong.

Trên những đài quan chiến khác, tất cả mọi người cũng đều đang quan sát các thành viên tham chiến của Linh Tộc.

- Trong Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đều có một gã cường giả Cổ Thần, nhưng mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc hẳn là càng mạnh hơn một chút!

- Mau nhìn xem! Gã thanh niên với mái tóc cùng mắt trái ngân sắc mộng huyền kia, chính là Triệu Phong, đoạn thời gian trước đã danh chấn Tử Linh Vực!

- Mái tóc cùng nhãn đồng của hấn thật là kỳ lạ! Không biết có phải là do huyết mạch đặc thù tạo thành không?

Ánh mắt mọi người đại khái chuyển dời trên thân ba người Băng Nguyên Cổ Thần, Triệu Phong và Long Nguyên Chân Thần. Băng Nguyên Cổ Thần là cường giả Cổ Thần duy nhất, bản thân là tồn tại vương bài của Linh Tộc. Long Nguyên Chân Thần có tu vi Lục giai Đỉnh phong, khí tức mơ hồ tiếp cận Cổ Thần, uy danh sớm đã truyền xa. Mà Triệu Phong lại thuần túy là danh tiếng vang xa, mơ hồ vượt qua hai người còn lại. Nhưng tất cả mọi người ở đây đều chưa từng nhìn thấy tận mắt.

- Quả thật là tu vi Chân Thần Lục giai! Cũng không biết là trực tiếp trùng kích đến Lục giai hay là do Linh Tộc bịa đặt ra...

Trong Liệt Kim Tộc truyền ra một đạo thanh âm nghi vấn tương đối vang dội. Quả thật, trực tiếp trùng kích đến Chân Thần Lục giai chính là quá mức kinh thế hãi tục. Cho dù là thiên tài Thánh địa cũng không cách nào làm được. Cho nên đại đa số mọi người vẫn còn duy trì thái độ hoài nghi.

- Triệu Phong?

Ánh mắt của Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc cũng dừng lại trên người Triệu Phong trong chốc lát. Đoạn thời gian trước, Liệt Kim Tộc từng phái ra một gã Cổ Thần đi chặn giết Triệu Phong. Nhưng mà sau đó, Cổ Thần của Liệt Kim Tộc đã mất đi tung tích! Các thành viên Liệt Kim Tộc đi theo gã Cổ Thần kia cũng không biết được nguyên nhân vì sao, bởi vì bọn chúng cũng không nhìn thấy tình huống chiến đấu giữa nam tử cự tay cùng Triệu Phong. Mà dấu vết linh hồn của nam tử cự tay để lại tại Liệt Kim Tộc cũng không có biến mất, điều này chứng minh hấn vẫn còn sống. Nhưng hấn lại không hề trở về Liệt Kim Tộc, điều này khiến cho cao tầng Liệt Kim Tộc thập phần buồn bực.

Sưu sưu!

Đám người Linh Tộc từ trên Chiến hạm nhảy ra, đáp xuống trên quan chiến đài thuộc về bọn họ.

- Xin Trưởng lão hãy yên tâm! Trận đồ chiến này, Linh Tộc tất thắng! Đến lúc đó, Liệt Kim Tộc cũng không còn mặt mũi tiếp tục can rở nữa!

Băng Nguyên Cổ Thần đi tới bên cạnh Tứ Trưởng lão, thấp giọng nói. Thanh âm của hấn tuy nhỏ, nhưng mà đám người Liệt Kim Tộc lại nghe thấy toàn bộ. Liệt Kim Tộc ngoại trừ cao tầng cùng một số ít cường giả ra, thần sắc của những người còn lại đều đại biến, trong mắt không hề che giấu vẻ phẫn nộ.

- Băng Nguyên Cổ Thần, ngươi vẫn trước sau như một thích nói mạnh miệng a!

Kim Nộ Cổ Thần một thân bạch y, thân thể thẳng tắp cao ngất, cười lạnh một tiếng.

- Nếu như Linh Tộc các vị đã đến, như vậy liền nhanh lên một chút bắt đầu đi!

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc không thèm để ý đến Băng Nguyên Cổ Thần, trực tiếp nói. Lời này vừa nói ra, hiện trường nhất thời ồ lên một mảnh, hiển nhiên là cảm thấy vô cùng hứng thú đối với trận đồ chiến này.

Trận đồ chiến này, không những có thể tận mắt nhìn thấy thực lực thể hệ thanh niên của hai đại thế lực Ngũ tinh. Mà kết quả đồ chiến cũng thể hiện ra hai đại thế lực đối địch này, đến cùng là ai mạnh ai yếu, mơ hồ quyết định cách cục tương lai của Tử Linh Vực.

- Đổ chiến giữa hai tộc, hiện tại bắt đầu! Căn cứ vào nhân số còn lại cuối cùng, sẽ quyết định tỷ lệ phân phối Linh mạch Thiên Tinh Hỏa!

Thanh âm của lão giả khô diện Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời rung động thiên địa.

Hưu!

Long Nguyên Chân Thần của Linh Tộc dẫn đầu lên đài. Căn cứ theo Trưởng lão Linh Tộc phân phó, Long Nguyên Chân Thần cần phải khiêu chiến một cường giả Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, đồng thời phải giành được chiến thắng. Chỉ có như vậy, mới có thể cổ vũ sĩ khí của Linh Tộc!

Quan sát trong chốc lát, Long Nguyên Chân Thần chỉ về phía một gã thanh niên kim y bên phía Liệt Kim Tộc.

Sắc mặt gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc khê biến, lập tức cũng nhảy lên chiến đài. Hai người cũng không nói lời nào, liền trực tiếp động thủ.

Leng keng! Thành thịnh!

Ngay từ lúc bắt đầu, hai người đã trực tiếp tể xuất ra Thần binh của mình.

Huyết mạch Linh Tộc vốn am hiểu phòng ngự, mà Long Nguyên Chân Thần cũng có tạo nghệ cực cao trên phương diện thủ đoạn công kích. Gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc cũng đi theo con đường luyện thể, công kích cùng phòng ngự ngang nhau. Nhưng mà phương diện phòng ngự của Liệt Kim Tộc vẫn như cũ có chút không bằng đặc hiệu huyết mạch của Linh Tộc.

- Long Tượng Trảm!

Long Nguyên Chân Thần vũ động trường đao trong tay, chém mạnh ra một đạo băng tinh ba nhận khí thể bàng bạc, uy năng rung trời.

Sắc mặt thanh niên kim y kia khê biến, lập tức thôi động bí pháp phòng ngự, cả người toát ra kim trạch rạn rở, hóa thành một tòa cự sơn kim diễm, toàn lực phòng thủ.

- Trận chiến đầu tiên, nếu không có gì bất ngờ, Long Nguyên Chân Thần tất thắng!

Quan sát trong chốc lát, Tứ Trưởng lão Linh Tộc mỉm cười nói.

- Xem ra, trận đầu phải thua rồi!

Bên phía Liệt Kim Tộc, một gã thanh niên toàn thân ám kim sắc bất đắc dĩ lắc đầu.

- Như vậy không tốt sao? Để cho Linh Tộc trước vui vẻ một trận, như vậy mới có thể đả kích bọn chúng càng mạnh mẽ hơn!

Kim Nộ Cổ Thần không thêm để ý chút nào, mỉm cười nói.

- Chỉ cần đến lúc đó người đừng hạ thủ quá ác, để cho ta không có cơ hội lên sân khấu là được!

Kim Nộ Cổ Thần liếc nhìn về phía gã thanh niên làn da ám kim sắc kia, nói giỡn một câu.

Ngay vào lúc này, trên chiến đài, Long Nguyên Chân Thần toàn lực thôi động huyết mạch, huy động trường đao, chém ra vô số băng tinh quang nhận. Toàn bộ chiến đài đều bị từng tầng từng tầng bạch sắc tinh mang dày nặng bao trùm.

Oanh phanh!

Gã thanh niên kim y của Liệt Kim Tộc kia liền bị đánh bay ra ngoài.

- Trận đầu, Linh Tộc thắng!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Địa trực tiếp tuyên bố.

Dưới đài cũng là một mảnh sôi trào.

- Trận đầu là Linh Tộc thắng lợi, mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc so với Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc tựa hồ còn mạnh hơn một chút! Như vậy xem ra, lần đổ chiến này, Linh Tộc tất thắng!

- Cũng không nhất định! Mười người xuất chiến, thập phần chú ý sách lược! Chỉ cần Liệt Kim Tộc trước hết để ấy người xuất chiến, cố gắng tiêu hao Băng Nguyên Cổ Thần, như vậy Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc liền có thể sẽ đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần, xoay chuyển chiến cuộc!

- ...

Rất nhiều kẻ quan chiến dưới đài đều nói ra ý kiến của mình.

Thời điểm trận thứ hai bắt đầu, một nàng nữ tử vóc người nóng bỏng, thân hình lồi lõm mê người bên phía Liệt Kim Tộc leo lên chiến đài.

1284. Chương 1281: Chiếm Ưu Thế

- Người có dám đánh một trận với ta không?

Nữ tử Liệt Kim Tộc kia đứng ngạo nghễ trên chiến đài, chỉ về phía một người trong các thành viên tham chiến của Linh Tộc.

- Long Nguyên Chân Thần!

Người mà nàng nữ tử nóng bỏng kia khiêu chiến, chính là Long Nguyên Chân Thần vừa rồi mới trải qua một trận đại chiến xong. Long Nguyên Chân Thần là cường giả Lục giai Đỉnh phong, thực lực khẳng định viễn siêu nàng nữ tử nóng bỏng này. Nhưng mà hiện tại Long Nguyên Chân Thần thân mang thương thế, thực lực tiêu hao khá lớn, tự nhiên không thể nào là đối thủ của nàng. Vì muốn suy nghĩ cho đại cục, Long Nguyên Chân Thần cự tuyệt khiêu chiến, lựa chọn nghỉ ngơi.

- Nam tử Linh Tộc, đều là người nhát gan cả sao?

Nữ tử nóng bỏng của Liệt Kim Tộc nhìn về phía mười người tham chiến của Linh Tộc, vẻ mặt cười nhạo, cặp nhũ phong đầy đặn kia cũng rung động lên một trận.

- Vậy người lên đây đánh một trận với ta!

Nữ tử nóng bỏng kia một lần nữa chọn một người khác.

- Được!

Thời điểm Trương Vũ Đồng bị nữ tử nóng bỏng kia chỉ tới, liền trực tiếp phóng lên, bước lên chiến đài.

Oanh!

Trong nháy mắt, hai cổ khí thể kinh thiên đã va chạm mạnh với nhau.

- Thần lực của nàng... so với ta còn mạnh hơn!

Sắc mặt Trương Vũ Đồng ngưng đọng, thân thể khẽ run lên. Vừa rồi nữ tử nóng bỏng kia lựa chọn khiêu chiến Long Nguyên Chân Thần trước, lại bị Long Nguyên Chân Thần cự tuyệt ứng chiến. Sau đó, nữ tử nóng bỏng châm chọc một phen, rồi mới trực tiếp khiêu chiến Trương Vũ Đồng. Nếu như hắn không ứng chiến, thật sự có chút mất mặt. Hơn nữa Trương Vũ Đồng cũng gấp không kịp đợi, muốn biểu hiện một phen, còn chưa có tí mĩ cảm nhận, đã trực tiếp bước lên chiến đài. Hiện tại xem ra, thực lực nữ tử nóng bỏng này có khả năng còn mạnh hơn hắn vài phần.

Thình thịch!

Địa phương nữ tử nóng bỏng kia đang đứng bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm bạo liệt. Một khắc sau, nữ tử nóng bỏng của Liệt Kim Tộc đã trực tiếp vọt tới bên cạnh Trương Vũ Đồng. Đồng thời, nàng kích hoạt huyết mạch, tay phải mang một cái bao tay màu đen, một cổ uy áp tuyệt cường không gì sánh kịp như núi lửa bộc phát, đánh thẳng về phía Trương Vũ Đồng.

Ông!

Trương Vũ Đồng cũng thôi động huyết mạch Linh Tộc, miễn dịch một kích này của nữ tử nóng bỏng, sau đó bắt đầu phản kích.

Đinh đinh! Bành!

Hai người kịch liệt va chạm mạnh với nhau, nữ tử nóng bỏng kia giống như một đầu kim hồ liệt diễm, công kích vô cùng uy mãnh, từng bước ép sát.

Tất cả mọi người ở đây đều đã nhìn ra, trận thứ hai này, Linh Tộc chỉ sợ là phải thua.

Sắc mặt mười người tham chiến của Linh Tộc cũng có chút không tốt. Thực lực của nữ tử nóng bỏng này tuy rằng còn kém Long Nguyên Chân Thần, nhưng cũng thập phần cường hãn.

- Đợi một lát nữa, ta nhất định sẽ thu thập nàng ta!

Bạo Viên hừ nhẹ một tiếng, trong mắt toát ra chiến ý dạt dào.

- Tận lực trọng thương nàng, gia tăng lên tiêu hao của nàng!

Băng Nguyên Cổ Thần lập tức truyền âm cho Trương Vũ Đồng. Trương Vũ Đồng nhíu mày, có chút không cam lòng.

- Tinh Linh Hóa Bình!

Trương Vũ Đồng hét lớn một tiếng, toàn thân toát ra một tầng vụ khí bạch tinh, cấp tốc biến thành đủ các loại Thần binh. Các loại binh khí tinh thể xung quanh thân thể hắn bắt đầu vũ động theo công kích của hắn, cũng có một chút tác dụng thay đổi thể cục.

Thế nhưng, nữ tử nóng bỏng kia cũng còn lưu lại ít chủ bài khác. Song phương dây dưa hồi lâu, rốt cuộc Trương Vũ Đồng chiến bại trong gang tấc. Nhưng tình huống của nữ tử kia cũng không tốt hơn bao nhiêu, đã bị thương nặng, không thể tiếp tục tái chiến.

- Trận thứ hai, Liệt Kim Tộc thắng!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện tuyên bố.

Người đầu tiên xuất chiến của Linh Tộc cường thế vô cùng, đạt được thắng lợi, mà Liệt Kim Tộc cũng không yếu kém chút nào, liền phái ra một cường nhân, đạt được một trận thắng.

- Song phương không ai yếu kém cả! Có kịch hay để xem a!

- Không hổ là hai đại thế lực Ngũ tinh, cường giả trong tộc như mây!

- ...

Những kẻ quan chiến bốn phương tám hướng nhất thời náo nhiệt lên.

Nữ tử nóng bỏng kia của Liệt Kim Tộc sau khi chiến thắng một trận, liền lựa chọn nghỉ ngơi. Kế tiếp, người xuất chiến thứ hai của Linh Tộc, một nàng nữ tử nhìn qua có chút nhỏ gầy yếu ớt, bước lên chiến đài. Căn cứ theo sự phân phó của cao tăng Linh Tộc, nàng chọn lựa một người thực lực thoát nhìn hơi yếu trong Liệt Kim Tộc. Hai người chiến đấu kịch liệt một trận, cuối cùng nàng nữ tử nhỏ yếu kia của Linh Tộc chiến thắng.

Cục diện hiện tại, Linh Tộc thua một trận, Liệt Kim Tộc thua hai trận.

- Thiên Tiệm Chân Thần, người lên!

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc khê quát một tiếng.

- Vâng!

Bên phía Liệt Kim Tộc, một gã thanh niên thoát nhìn có chút mập mạp trực tiếp nhảy lên chiến đài.

- Triệu Phong, có dám đánh một trận không?

Trên khuôn mặt tròn vo của gã thanh niên mập mạp kia mang theo nụ cười đắc ý. Hắn là đệ nhất nhân trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc, mà hai tộc đổ chiến lần này, Liệt Kim Tộc giao cho hắn một nhiệm vụ đặc biệt, đánh bại Triệu Phong!

Mục đích của Liệt Kim Tộc chính là muốn để cho Triệu Phong không có bất kỳ biểu hiện gì trong trận đồ chiến lần này. Như vậy vừa có thể đả kích thanh thế của Linh Tộc, đồng dạng cũng có thể tạo thành ảnh hưởng đối với tâm tính của Triệu Phong, giảm xuống tiền đồ tương lai của hắn.

- Triệu Phong sắp sửa xuất thủ rồi!

- Bất quá đối thủ của hắn lại là Thiên Tiệm Chân Thần! Triệu Phong hắn là sẽ cự tuyệt ứng chiến a!

Sau khi trận chiến thứ hai tương đối nhàm chán kết thúc, trận thứ ba Thiên Tiệm Chân Thần của Liệt Kim Tộc xuất mã, khiêu chiến Triệu Phong của Linh Tộc. Tâm tình kích động của đám người quan chiến lập tức được kích khởi lên.

- Ha ha...

Long Nguyên Chân Thần thấp giọng cười một tiếng. Hắn cũng tương đối hiểu rõ Thiên Tiệm Chân Thần này. Đối phương là đệ nhất nhân trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong của Liệt Kim Tộc. Nhưng bản thân Long Nguyên Chân Thần ở Linh Tộc cũng là người nổi bật trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, thế nhưng hắn lại không chống nổi mười chiêu dưới tay Triệu Phong, cho nên hắn biết chắc rằng, lần này Thiên Tiệm Chân Thần đã tính lầm bàn tính rồi.

- Vậy ta sẽ chơi đùa một chút với ngươi a!

Triệu Phong khẽ mỉm cười, bước lên chiến đài. Hắn sớm đã không nhận được muốn xuất chiến, chỉ tiếc là hắn bị xếp tại vị trí thứ năm, không thể lên đài sớm hơn. Đánh bại một người chính là hai vạn điểm cống hiến a! Nhìn về phía tên mập mạp trước mắt này, Triệu Phong tựa như đang nhìn hai vạn điểm cống hiến đang chủ động đưa tới cửa vậy.

Oanh!

Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp kích hoạt huyết mạch Liệt Kim Tộc, trên thân thể chậm rãi xuất hiện một tầng kim văn, một đoàn hỏa diễm kim sắc cực nóng từ từ bốc lên. Liệt Kim Tộc là huyết mạch Thái Cổ bài danh thứ 21, cũng có sự áp chế thật lớn đối với Triệu Phong.

- Liệt Vân Chưởng!

Sau khi kích phát huyết mạch, thân thể Thiên Tiệm Chân Thần bắt đầu vũ động, song chưởng liên tục đánh ra. Từng đạo từng đạo viêm chưởng kim sắc dùng khí thế bài sơn đảo hải, cực kỳ hung mãnh, cuộn cuộn mà đến.

- Thủy Lô Thánh Chưởng!

Triệu Phong kích phát Thánh Lô Thể, đem Thần lực Ngũ Hành chuyển hóa thành Thần lực Thủy Chi Lô Kiếp, vỗ mạnh ra một chưởng.

- Xem ra vận khí của ngươi không tệ, không ngờ lại am hiểu Thủy Chi Áo Nghĩa có thể khắc chế hỏa diễm!

Thiên Tiệm Chân Thần mang theo nụ cười nghiền ngẫm quan sát Triệu Phong. Thực lực của Triệu Phong trong số những Chân Thần Lục giai vừa mới đột phá mà nói, đã là vô cùng mạnh mẽ rồi. Nhưng mà bản thân hắn lại là cường giả nổi bật trong Chân Thần Lục giai Đỉnh phong. Hơn nữa hắn còn cảm giác được, cấp bậc huyết mạch trong cơ thể Triệu Phong thập phần thấp kém, cho nên Triệu Phong chắc chắn thất bại không thể nghi ngờ!

- Kim Quang Thánh Thể!

Thiên Tiệm Chân Thần kích phát thể phách đặc thù của chính mình, toàn thân nhất thời lóe lên kim quang chói mắt. Thân thể mập mạp kia của hắn lúc này nhìn giống như một tôn Kim Phật vậy. Một cỗ lực lượng thể phách trấn áp vạn vật lan ra, bao phủ lấy toàn thân Triệu Phong.

- Thể phách tiếp cận cấp bậc Cổ Thần!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Thánh Lô Thể của hắn đối mặt với thể phách của Thiên Tiệm Chân Thần, căn bản không có bất kỳ ưu thế gì.

Oanh!

Sau khi kích phát Kim Quang Thánh Thể, toàn thân Thiên Tiệm Chân Thần giống như một tòa cự sơn kim sắc, nghiền ép về phía Triệu Phong. Thân là cường giả Luyện thể, hần tự nhiên cũng am hiểu cận chiến. Mắt thấy Thiên Tiệm Chân Thần mang theo diễm quang cực nóng vô tận sắp sửa đánh bay Triệu Phong, thì...

Bá!

Xung quanh thân thể Triệu Phong chợt hiện lên một tầng hư ảnh không gian trọng điệp. Một khắc sau, thân hình của hắn trực tiếp biến mất ngay trước mặt Thiên Tiệm Chân Thần. Thân thể Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp xuyên qua vị trí vừa rồi của Triệu Phong.

- Sau lưng!

Tâm thần Thiên Tiệm Chân Thần chấn động. Thời điểm khi hắn xoay người lại, Triệu Phong đã đánh ra một chưởng.

Oanh! Phanh!

Thiên Tiệm Chân Thần toàn lực phòng ngự, chống đỡ được một kích của Triệu Phong, trên thân thể hắn thủy hỏa giao hòa, vụ khí bốc lên.

- Không Gian Áo Nghĩa!

Ánh mắt Thiên Tiệm Chân Thần khê lóe lên. Tuy rằng hắn cũng am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, nhưng tuyệt đối không thể làm được như Triệu Phong vậy.

- Người nhìn đi đâu vậy?

Thanh âm Triệu Phong vang lên bên tai Thiên Tiệm Chân Thần.

Oanh!

Một cỗ Thần lực Thủy Chi Lôi Kiếp cường đại mạnh mẽ chợt dâng lên ngay sau lưng Thiên Tiệm Chân Thần.

- Khốn kiếp!

Trong lòng Thiên Tiệm Chân Thần có chút tức giận. Hắn thân là cường giả Luyện thể, thể phách cường đại, công kích đại khai đại hợp, uy mãnh cực kỳ. Nhưng Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, không chịu va chạm cứng đối cứng với hắn.

- Không nghĩ tới Triệu Phong trên phương diện Không Gian Áo Nghĩa cũng có thành tựu cao như thế!

- Xem ra cuộc chiến đấu này, thắng bại không thể nói trước a!

- ...

Xung quanh đài quan chiến, mọi người không ngừng nghị luận.

Có được Không Gian Áo Nghĩa cường đại, chính là tương đương với chiếm được ưu thế rất lớn ở phương diện tốc độ, như vậy Triệu Phong sẽ có thủ đoạn dây dưa lâu dài với Thiên Tiệm Chân Thần.

- Hừ! Đây là người tự tìm!

Sắc mặt Thiên Tiệm Chân Thần hiện lên thần sắc ngoan lệ. Trong tay hắn liền xuất hiện một thanh trường đao huyết hồng sắc. Trên thân đao dài một thước kia có điêu khắc một đầu Kim Long trông rất sống động.

Thiên Tiệm Chân Thần vận chuyển Thần lực, trực tiếp thôi động trường đao. Nháy mắt, một cỗ huyết diễm từ trong đó bùng phát ra, cùng kim diễm trên người Thiên Tiệm Chân Thần dung hợp với nhau, hình thành nên một đầu Cự long hỏa diễm, uốn lượn xung quanh thân thể Thiên Tiệm Chân Thần.

- Cỗ khí thế này... là Thần khí Thượng phẩm!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Xem ra Liệt Kim Tộc kỳ thác kỳ vọng khá cao đối với Thiên Tiệm Chân Thần, không ngờ lại cấp cho hắn cả một kiện Thần khí Thượng phẩm! Dưới tình huống áp chế tu vi, Triệu

Phong muốn đánh bại Chân Thần Lục giai Đỉnh phong cũng đã không dễ dàng gì. Mà giờ phút này, Thiên Tiệm Chân Thần cũng đã tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm!

- Trời ạ! Lại là Thần khí Thượng phẩm!

- Lần này Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ!

- ...

Xung quanh chiến đài ồ lên một trận.

Bên phía Linh Tộc, không ít thành viên tham chiến cũng vô cùng lo lắng. Bọn họ đều biết, trước kia bối cảnh của Triệu Phong cũng không được tốt cho lắm, đã tiếp xúc với Triệu Phong một khoảng thời gian, cũng không thấy Triệu Phong xuất ra một kiện Thần khí nào đáng kể cả. Mà giờ phút này, Thiên Tiệm Chân Thần lại trực tiếp tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm! Cứ như vậy, chiến lực của hắn sợ rằng đã đạt tới cấp bậc Cổ Thần Thất giai!

- Đã như vậy, vậy thì trực tiếp kết thúc a!

Khí thể trên người Triệu Phong đột nhiên chậm rãi yếu bớt xuống.

- Nhận thua rồi sao?

Nhìn thấy một màn này, Thiên Tiệm Chân Thần cho rằng Triệu Phong đã từ bỏ chiến đấu, chuẩn bị nhận thua, nên không khỏi phì cười một tiếng. Nhưng mà một khắc sau, trong Tả Mâu ngân sắc mộng huyền của Triệu Phong chợt bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực siêu cường. Mái tóc của Triệu Phong linh động tung bay trên không trung, trên mỗi một sợi tóc ngân sắc đều lưu động huyền hải đủ màu.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ngưng đọng, trong đó bắt đầu xoay quanh một đoàn lôi viêm bạch tinh.

Oanh phốc!

Một đoàn quang vụ mộng huyền hiện lên trên linh hồn Thiên Tiệm Chân Thần đột nhiên nổ vang một trận.

- Đây là... A!

Thiên Tiệm Chân Thần phản ứng không kịp, liền bị cảm giác đau đớn chấn động khiến cho ý thức bất tỉnh, ngay cả Thần khí Thượng phẩm trong tay cũng rơi luôn xuống đất.

Oanh! Phanh!

Triệu Phong bổ sung một chuồng, trực tiếp đánh Thiên Tiệm Chân Thần văng ra khỏi chiến đài, Thiên Tiệm Chân Thần bại!

- Tê!

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch! Thiên Tiệm Chân Thần vốn dĩ đã tế xuất ra Thần khí Thượng phẩm, chiếm giữ ưu thế tuyệt đối, không ngờ lại bị đánh bại trong nháy mắt như vậy!

- Điều này sao có thể?

- Huyết mạch nhân đồng của hắn thật mạnh! Không ngờ lại có thể trực tiếp miểu sát Thiên Tiệm Chân Thần!

- Nhân mâu này, hoàn toàn không thua kém gì hậu duệ Bát Đại Thần Mâu a!

- ...

Xung quanh chiến đài, nhất thời bộc phát ra từng trận thanh âm bàn tán sôi trào. Tất cả mọi người đều khiếp sợ với sự nghịch chuyển kinh thiên của cuộc chiến đấu này!

Hiện tại, Linh Tộc mới thua một trận, Liệt Kim Tộc đã thua ba trận. Mà Băng Nguyên Cổ Thần của Linh Tộc càng mạnh hơn so với Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc. Có thể nói Linh Tộc đã chiếm ưu thế tuyệt đối trong cuộc đồ chiến lần này!

1285. Chương 1282: Hai Gã Cổ Thần

- Hiện tại Linh Tộc chỉ có Trương Vũ Đồng mới thua một trận, mà Liệt Kim Tộc cộng thêm Thiên Tiệm Chân Thần vừa mới khiêu chiến, trái lại chiến bại, thì đã thua ba trận!

- Kế tiếp, chỉ cần Băng Nguyên Cổ Thần xuất mã, đánh bại một người nữa, Liệt Kim Tộc liền sẽ chiến bại bốn trận!

- ...

Rất nhiều thế lực quan chiến xung quanh chiến đài liên tục nghị luận râm ran. Chuyện tình phát triển như vậy, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người. Mà nguyên nhân của hết thảy những cái này, chính là từ gã thiên tài tuyệt thế trực tiếp đột phá đến Chân Thần Lục giai trong truyền thuyết kia.

- Tiểu tử này...

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện bất đắc dĩ cười một tiếng. Giữa hai tộc nhất định là sẽ có thắng bại, nhưng mà theo như hần dự đoán, sự chênh lệch của thắng bại cũng sẽ không quá lớn, như vậy mới có thể khiến cho hai tộc tiếp tục chế ước lẫn nhau. Nhưng mà sự xuất hiện của Triệu Phong, lại khiến cho cán cân thắng bại xuất hiện một độ nghiêng thật lớn.

- Hần lại có linh hồn nhân đồng cường hãn như vậy!

Sắc mặt từng tên từng tên cao tăng Liệt Kim Tộc thâm trầm như tử thủy. Bọn chúng vốn dĩ mong muốn Thiên Tiệm Chân Thần trực tiếp đánh bại Triệu Phong, khiến cho đối phương không có chút tác dụng nào trong trận đồ chiến này. Nhưng kết quả lại khiến cho Triệu Phong đại phát danh tiếng!

Bất quá, cho dù Triệu Phong có đánh bại Thiên Tiệm Chân Thần, thì thắng lợi cuối cùng vẫn thuộc về Liệt Kim Tộc. Nghĩ tới đây, sắc mặt cao tăng Liệt Kim Tộc mới hòa hoãn xuống.

- Các người đám ngu xuẩn này!

Trong đám thành viên tham chiến của Liệt Kim Tộc, gã thanh niên làn da ám kim sắc kia nổi giận, thấp giọng mắng một tiếng. Những thành viên tham chiến khác bên cạnh hắn, mặc dù trong lòng thập phần phần nộ, nhưng cũng không dám nói thêm câu nào.

- Tiếp theo, tới phiên ta lên!

Trong con người gã thanh niên làn da ám kim sắc kia hiện lên một đạo phong mang âm lãnh.

- Ủm! Để cho Lưu Kim Cổ Thần lên đi!

Thanh âm của cao tăng Liệt Kim Tộc chợt vang lên trong đầu các thành viên tham chiến. Thần sắc đám đệ tử Liệt Kim Tộc nhất thời chấn động.

- Lần này, Linh Tộc nhất định phải thua rồi!

Kim Nộ Cổ Thần cũng không khỏi bật cười một tiếng.

Phía bên kia, Triệu Phong giành được chiến thắng, khiến cho rất nhiều đệ tử tham chiến của Linh Tộc đều cảm thấy bội phục đối với hắn.

- Tốt! Triệu Phong, có ngươi và Băng Nguyên Cổ Thần, Linh Tộc ta nhất định có thể đạt được toàn thắng!

Thanh âm mừng rỡ của Ngũ Trưởng lão Linh Tộc vang lên.

Băng Nguyên Cổ Thần nghe được câu này, khẽ nhíu mày lại, trong lòng có chút không vui. Hai tộc đồ chiến lần này rõ ràng là sân khấu của hắn, hiện tại lại để cho Triệu Phong giành trước đại phát danh tiếng.

- Bất quá, trận chiến kế tiếp liền đến phiên ta ra tay!

Băng Nguyên Cổ Thần khó có thể che giấu sự hưng phấn trong lòng. Chỉ cần hắn xuất chiến, hắn sẽ lựa chọn khiêu chiến hai thành viên Liệt Kim Tộc thực lực yếu kém một chút, đạt được hai thắng liên tiếp, liền có thể che lấp được quang mang của Triệu Phong!

Nhưng ngay vào lúc này, thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc giống như một chậu nước đá, hắt thẳng lên trên người hắn.

- Bằng Nguyên Cổ Thần, người khoan hãy xuất chiến! Để cho Bạo Viên lên trước!

Sắc mặt Tứ Trưởng lão Linh Tộc thâm trầm, cặp mắt thâm thúy, liên tục đảo qua bên phía Liệt Kim Tộc. Theo lý thuyết, Triệu Phong đã đánh bại Thiên Tiệm Chân Thần của Liệt Kim Tộc, đám người Liệt Kim Tộc hẳn là phải phần nộ, bộ dáng lúng túng mới đúng. Nhưng hiện tại đối phương lại vô cùng bình thản, tỉnh táo, từng tên từng tên bộ dáng giống như đã định liệu trước vậy. Thật sự rất đáng ngờ! Bởi vì để phòng ngừa vạn nhất, Tứ Trưởng lão Linh Tộc quyết định đem thứ tự xuất chiến của Bằng Nguyên Cổ Thần chuyển đến phía sau.

- Vậy hãy để ta lên!

Bạo Viên nhếch miệng cười lạnh một tiếng, thân hình phóng lên, đã rơi xuống trên chiến đài. Mặc dù hắn không phải là huyết mạch Linh Tộc, nhưng thực lực cũng cực kỳ cường hãn.

- Người, lên đây vui đùa với ta một chút!

Ánh mắt Bạo Viên bắn thẳng đến trên người nữ tử nóng bỏng Liệt Kim Tộc vừa rồi.

- Không chiến!

Nữ tử nóng bỏng kia quả đoán trả lời. Nàng cũng có thể phán đoán được một chút thực lực của Bạo Viên, với trạng thái hiện tại của mình, nàng quả thật không phải là đối thủ của Bạo Viên.

Khiêu chiến bị cự tuyệt, Bạo Viên chỉ có thể lựa chọn một người khác.

- Tên bên cạnh kia, người có dám trên chiến đài không?

Ánh mắt Bạo Viên khẽ nhúc nhích, rơi xuống trên người gã nam tử làn da ám kim sắc bên cạnh nữ tử nóng bỏng kia. Bằng cảm giác của mình, hắn cảm thấy thực lực của gã nam tử làn da ám kim sắc kia hẳn là rất mạnh, có thể làm đối thủ của hắn. Hơn nữa thần sắc đối phương trầm thấp, ánh mắt lạnh lùng, vị trí đứng lại tương đối ở phía trước, có chút khiến cho người khác chú ý.

- Lưu Kim Cổ Thần, hiện tại người có thể ra sân rồi!

Kim Nộ Cổ Thần thấp giọng cười nói.

- Được!

Trong mắt Lưu Kim Cổ Thần lộ mang đại thịnh, bay thẳng lên đài.

- Hôm nay để cho người trở thành hòn đá lót chân của Bạo Viên ta a!

Dáng vẻ Bạo Viên nôn nóng xuất chiến, bộ dáng thập phần hưng phấn.

- Phải vậy không?

Lưu Kim Cổ Thần cười lạnh một tiếng, khí tức Thần thai trong cơ thể đột nhiên mạnh mẽ lan tràn ra.

Oanh!

Cổ khí tức bàng đại uy chấn chư thiên, duy ngã độc tôn kia, rõ ràng là khí tức Cổ Thần không thể nghi ngờ!

- Đây là... cường giả Cổ Thần?

Thần sắc Bạo Viên đột nhiên chấn động, thân hình khẽ run lên.

- Xảy ra chuyện gì? Gã thanh niên kia là ai?

- Không ngờ Liệt Kim Tộc lại còn có một cường giả Cổ Thần!

Đám người quan chiến xung quanh chiến đài mỗi người đều vô cùng khiếp sợ, kêu lên thất thanh. Một gã cường giả Cổ Thần đều có ảnh hưởng thật lớn đối với cục diện chiến đấu. Vốn dĩ bên phía Linh Tộc đang chiếm ưu thế tuyệt đối, hiện tại xem ra, khả năng thua trận của Linh Tộc đã lớn hơn rất nhiều.

- Còn có một tên Cổ Thần!

Đám cao tăng Linh Tộc, ngoại trừ Tứ Trưởng lão, tất cả đều nhất tề đứng lên, nụ cười trên mặt nhất thời bị sự lo lắng thay thế.

- Thì ra là như vậy! Liệt Kim Tộc còn cất giấu một gã cường giả Cổ Thần!

Trước đây, đề nghị trận đồ chiến lần này, đúng là do Liệt Kim Tộc đưa ra. Bên phía Linh Tộc cũng đã từng hoài nghi. Nhưng mà lúc đó, lời đề nghị này rõ ràng chính là cực kỳ có lợi đối với Linh Tộc, nếu Linh Tộc không đáp ứng liền có vẻ quá lo trước lo sau rồi. Nhưng mà bọn chúng không ngờ tới chính là, bên phía Liệt Kim Tộc lại còn cất giấu một gã cường giả Cổ Thần!

- Xin Trưởng lão hãy yên tâm! Gã Cổ Thần này của Liệt Kim Tộc, chắc là vừa mới đột phá không bao lâu, ta hoàn toàn có thể ứng phó!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin thấp giọng nói. Chỉ cần an bài trình tự xuất chiến thỏa đáng, Băng Nguyên Cổ Thần vẫn có khả năng một mình đối phó với hai gã cường giả Cổ Thần.

- Đúng vậy! Để cho Triệu Phong tiêu hao gã cường giả Cổ Thần này trước, sau đó Băng Nguyên Cổ Thần mới đi lên khiêu chiến hắn, hoàn toàn có thể giải quyết được hắn!

Đám thành viên tham chiến của Linh Tộc nhất thời đem toàn bộ hy vọng đều đặt trên người Băng Nguyên Cổ Thần. Thực lực Triệu Phong là cực mạnh dưới Cổ Thần, có thể tạo thành một chút thương thế cho cường giả Cổ Thần vừa mới đột phá của Liệt Kim Tộc. Sau đó, để cho Băng Nguyên Cổ Thần lên khiêu chiến, trực tiếp giải quyết hắn. Như vậy Linh Tộc vẫn như cũ có thể bảo trì ưu thế. Hiện tại, Băng Nguyên Cổ Thần đã trở thành hy vọng duy nhất của Linh Tộc.

Ông!

Triệu Phong không khỏi hơi thôi động Tả Máu, nhìn chằm chằm trên người Lưu Kim Cổ Thần.

- Thần thai trong cơ thể hắn, còn có một đạo bí pháp phong ấn!

Triệu Phong lập tức phát hiện ra một chút tình huống. Xem ra là đích thân Trưởng lão cao tăng Liệt Kim Tộc đã thi triển bí pháp, che giấu tu vi chân chính của Lưu Kim Cổ Thần, vì thế cho nên cường giả Cổ Thần của Linh Tộc mới nhìn không ra. Hơn nữa trên Thần thai trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần còn có một bộ phận phong ấn nữa...

- Bạo Viên, tận lực tiêu hao lực lượng của hắn!

Băng Nguyên Cổ Thần trực tiếp truyền âm cho Bạo Viên.

- Được!

Sắc mặt Bạo Viên dữ tợn, trực tiếp thôi động huyết mạch, chuẩn bị toàn lực ứng phó.

Oanh!

Thân hình Bạo Viên bành trướng lên gần chục lần, hóa thành một đầu Cự Viên hắc sắc. Mỗi một sợi lông trên người của hắn cũng biến thành những mũi cương châm màu đen, bộ dáng thoát nhìn dữ tợn hung mãnh dị thường. Trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh cự phủ ám hoàng sắc. Khí thế cây búa kia tản ra đã đạt tới Thần khí Trung phẩm cực hạn.

- Phong Ma Phủ!

Bạo Viên không chút do dự, thi triển chiến kỹ cường đại nhất của mình. Hai tay hắn điên cuồng huy động cự phủ trong tay, giống như một đầu Hỗn Thế Ma Đầu. Từng đạo từng đạo lốc xoáy u ám lan tràn ra trên chiến đài, bổ thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

Khóe miệng Lưu Kim Cổ Thần nhếch lên một tia cười nhạt. Thân thể của hắn trong nháy mắt dâng lên một tầng quang mang ám kim sắc. Một đoàn hỏa diễm ám kim sắc nhất thời dâng lên.

Oanh! Phanh!

Lưu Kim Cổ Thần đánh ra một quyền. Một đạo viêm quyền ám kim sắc giống như một đầu nộ long lao ra, triệt để đánh nát tất cả mọi thứ trên dọc đường nó đi qua.

- Ha ha... thực lực của ngươi chỉ có một chút đó thôi sao?

Lưu Kim Cổ Thần huy vũ song quyền, dễ dàng đánh nát công kích của Bạo Viên.

- A!

Bạo Viên hét lớn một tiếng. Bộ lông giống như cương châm trên toàn thân nhất tề dựng thẳng lên, trực tiếp va chạm mạnh với Lưu Kim Cổ Thần. Huyết mạch của Bạo Viên cũng là loại hình cận chiến, nhưng lúc này cho dù hấn dựa vào Thần binh, cũng không phải là đối thủ của Lưu Kim Cổ Thần!

- Thực lực gã cường giả Cổ Thần này cũng không bình thường a!

Bên phía Linh Tộc, trong lòng đám đệ tử tham chiến nhất thời lo lắng.

- Loại Cổ Thần thực lực này như hấn, ta không biết là đã đánh bại bao nhiêu tên rồi! Chỉ cần không phải liên tục đối phó hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc, ta hoàn toàn nắm chắc có thể đánh bại bọn chúng!

Băng Nguyên Cổ Thần tự tin nói. Hiện tại, hấn đã trở thành hy vọng duy nhất của Linh Tộc, chỉ có mình hấn mới có thể nghịch chuyển được tình thế chiến cuộc. Nếu như cuối cùng đạt được thắng lợi, hấn có lẽ còn có thể yêu cầu những phần thưởng khác với cao tăng Linh Tộc.

- Không nghĩ tới Liệt Kim Tộc lại dễ tiện như vậy, không ngờ lại cố tình che giấu tu vi của gã Cổ Thần này! Hơn nữa, bộ dáng gã Cổ Thần này tựa hồ cũng không giống như mới đột phá...

Thần sắc đám cao tăng Linh Tộc có chút chút ảm đạm. Bọn chúng vẫn luôn đang quan sát trận chiến đấu giữa Bạo Viên cùng Lưu Kim Cổ Thần. Với nhãn giới của bọn họ, tự nhiên phát hiện ra Thần lực của Lưu Kim Cổ Thần thập phần ổn định. Hơn nữa hấn tựa hồ vẫn chưa có xuất toàn lực, mà là tận lực tránh né thương tổn, chậm rãi hao tổn Bạo Viên đến cùng. Xem ra, Liệt Kim Tộc cũng không phải là kẻ ngu, cho dù bên mình có hai gã Cổ Thần, vẫn như cũ vô cùng thận trọng.

- Khốn kiếp!

Trong lòng Bạo Viên vô cùng phẫn nộ. Chiến đấu cho đến bây giờ, hấn vẫn luôn bị áp chế, căn bản không làm gì được Lưu Kim Cổ Thần. Điều này khiến cho hấn thập phần phiền muộn.

- Hắc Ma Loạn Kích!

Bạo Viên hét lớn một tiếng, thi triển ra thủ đoạn áp đáy hòm.

Oanh!

Hấn bắt đầu thiêu đốt huyết mạch trong cơ thể, hình thành lên một cỗ hư diễm hắc sắc, bao vây lấy toàn thân hấn, hình thành một đạo hư ảnh cự viên thông thiên. Giờ phút này, khí thế của Bạo Viên đột nhiên bạo tăng, thân hình bắn thẳng ra. Cự phủ trong tay vờn quanh quang mang hắc sắc, ném thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

Ừng ừng!

Trên chiến đài truyền đến từng đợt thanh âm bạo hưởng. Bạo Viên giống như phát điên rồi vậy, huy động cự phủ trong tay, diên cuồng công kích. Tầng tầng hắc mang bao phủ lấy thân hình Lưu Kim Cổ Thần bên trong.

- Chỉ có một chút thực lực này thôi sao? Người của Linh Tộc thật đúng là rất yếu a!

Từ trung tâm Thần lực hắc sắc kia truyền ra tiếng cười châm chọc của Lưu Kim Cổ Thần. Một khắc sau, một đạo diễm quang kim sắc đã đâm rách tầng tầng hắc quang kia. Toàn thân Lưu Kim Cổ Thần hóa thành một đoàn sơn phong kim chúc, trực tiếp đánh về phía Bạo Viên.

- Bại a!

Trong tay Lưu Kim Cổ Thần ngưng tụ ra một đoàn quang mang ám kim sắc. Một cỗ lực lượng cực nóng vô cùng kinh khủng phóng xuất ra.

Toàn bộ thân thể Bạo Viên trúng phải công kích khủng bố, cuộn cuộn lăn thẳng về phía sau, cuối cùng nằm lại ngay sát biên giới chiến đài, toàn thân phủ trong vũng máu tươi.

- Bạo Viên đã chiến bại!

Trương Vũ Đồng thấp giọng nói.

- Lưu Kim Cổ Thần này, tại sao thoát nhìn giống như không hề bị bao nhiêu thương tổn vậy?

Băng Nguyên Cổ Thần khẽ nhú mày, gắt gao nhìn chăm chăm Lưu Kim Cổ Thần. Theo lý thuyết, tu vi của Bạo Viên đạt tới Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, điên cuồng phát động tiến công, chỉ ít có thể tạo thành một chút thương tổn cho Lưu Kim Cổ Thần mới đúng.

- Triệu Phong, đợi lát nữa ngươi lên đài, toàn lực ứng phó, tận lực tạo thành càng nhiều tổn thương cho hắn! Như vậy ta mới có thể dưới tình huống bảo tồn thực lực mà đánh bại hắn!

Băng Nguyên Cổ Thần lập tức nói với Triệu Phong. Kế tiếp, Triệu Phong căn bản không có cơ hội xuất đầu nũa, toàn bộ đều phải kính dăng cho chính mình, thành tựu cho chính mình!

Nhưng ngay vào lúc này, Lưu Kim Cổ Thần trên chiến đài đột nhiên lạnh giọng quát lớn:

- Băng Nguyên Cổ Thần, lên đây đánh một trận với ta!

Sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Bạo Viên, không ngờ lại không lựa chọn nghỉ ngơi, mà tiếp tục khiêu chiến. Hơn nữa đối tượng khiêu chiến lại là cường giả mạnh nhất bên phía Linh Tộc, Băng Nguyên Cổ Thần!

1286. Chương 1283: Tuyệt Vọng

- Sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Bạo Viên, lại tiếp tục khiêu chiến Băng Nguyên Cổ Thần!

- Băng Nguyên Cổ Thần trong Cổ Thần Thất giai của Linh Tộc cũng là tồn tại vô cùng cường đại! Mà Lưu Kim Cổ Thần này, ta cũng chỉ mới lần đầu nghe nói tới a!

- ...

Đám người quan chiến xung quanh bị hành động của Lưu Kim Cổ Thần khiến cho triệt để chấn kinh.

Ngay cả Băng Nguyên Cổ Thần đang căn dặn Triệu Phong, cũng nhất thời sửng sốt một trận. Hắn thậm chí còn hoài nghi, chính mình có phải đã nghe lầm rồi không? Lại có người trực tiếp khiêu chiến hắn! Hơn nữa kẻ khiêu chiến này, mới trước đây còn đại chiến một trận với Bạo Viên, Chân Thần Lục giai Đỉnh phong nữa. Cho dù đối phương muốn đánh một trận với hắn, ít nhất cũng phải nghỉ ngơi một chút, dùng trạng thái toàn thịnh xuất chiến mới đúng.

- Xem ra Liệt Kim Tộc cho rằng mình có hai cường giả Cổ Thần, đã nắm chắc phần thắng trong tay, không ngờ lại trực tiếp khiêu chiến ta như vậy!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần thầm suy đoán. Chuyện này đối với hắn mà nói có lẽ chính là một cái cơ hội. Bất quá, Băng Nguyên Cổ Thần còn phải xin phép cao tăng Linh Tộc mới được.

- Ngươi lên đi!

Mặc dù cao tăng Linh Tộc cũng cảm giác có chút không thích hợp, nhưng cũng chỉ có thể để cho Băng Nguyên Cổ Thần xuất chiến. Dù sao, đối phương chính là khiêu chiến cường giả mạnh nhất của Linh Tộc, nếu bên phía Linh Tộc không ứng chiến, chẳng phải sẽ bị cả Tử Linh Vực chế giễu hay sao? Hơn nữa Trưởng lão Linh Tộc cũng đang suy đoán, Liệt Kim Tộc có thể là muốn để cho Lưu Kim Cổ Thần khiến cho Băng Nguyên Cổ Thần bị tiêu hao cùng thương tổn. Sau đó Kim Nộ Cổ Thần mới lên sân khấu, trực tiếp đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần, đạt được thắng lợi sau cùng.

- Bọn chúng có hai cường giả Cổ Thần, bất luận thế nào, Băng Nguyên Cổ Thần cũng cần phải lần lượt đối mặt cả hai người!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc cảm thán một câu.

Phốc!

Thân hình Băng Nguyên Cổ Thần phóng lên, xuất hiện trên chiến đài.

- Ta còn tưởng ngươi không dám lên đây nữa chứ!

Lưu Kim Cổ Thần lạnh giọng cười nói, sâu bên trong nhãn mâu toát ra một tia thần sắc hưng phấn.

- Một khi ta đã lên đây, liền sẽ lập tức tiến ngươi xuống dưới!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần lãnh ngạo, nhàn nhạt nói. Theo như hắn thấy, thực lực của Lưu Kim Cổ Thần khẳng định là không bằng hắn, huống hồ trước đây Lưu Kim Cổ Thần lại vừa mới đánh một trận với Bạo Viên nữa.

- Vậy hãy để ta nhìn một chút xem, ngươi có tư cách này hay không?

Lưu Kim Cổ Thần hét lớn một tiếng, khí thế toàn thân tăng mạnh. Một tầng hỏa diễm ám kim sắc lan tràn ra toàn thân, biến hắn thành một tôn Hỏa Diễm Chiến Thần.

- Ngươi sẽ thấy ngay thôi!

Ánh mắt Băng Nguyên Cổ Thần lóe lên, chậm rãi thôi động huyết mạch Linh Tộc, nguyên khí thiên địa nhất thời hóa thành băng tinh vụ thủy. Giờ phút này, Băng Nguyên Cổ Thần phảng phất như đã hòa làm một thể cùng nguyên khí thiên địa, mọi cử động của hắn đều có thể phát ra uy năng lớn lao.

Vù vù vù!

Thủ chương Băng Nguyên Cổ Thần vung lên, vô số thủy tinh băng mang ngưng tụ lại, hóa thành một đầu trường long thủy tinh, đánh thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

- Kim Quang Thánh Thể!

Lưu Kim Cổ Thần thôi động thể phách đặc thù. Trên thân hình ám kim sắc hiện lên vô số quang văn hỏa diễm chói mắt. Một cỗ thể phách trọng áp cực nóng khuếch tán ra bốn phía xung quanh.

Đình đình! Bành!

Lưu Kim Cổ Thần dùng thể phách cường đại mạnh mẽ đón đỡ một kích của Băng Nguyên Cổ Thần. Nhưng thân thể của hắn cũng bị đánh lui về phía sau mấy bước, trên thể phách ám kim sắc cũng lưu lại rất nhiều vết chém.

- Ngươi cũng không có gì đặc biệt!

Cặp mắt Băng Nguyên Cổ Thần lóe lên bạch quang, chậm rãi vận chuyển lực lượng huyết mạch trong cơ thể. Trên toàn bộ khiêu chiến đài nhất thời phủ đầy toái mang băng tinh rậm rạp chằng chịt. Một cỗ uy áp thiên địa trầm trọng bao phủ trên người Lưu Kim Cổ Thần. Lưu Kim Cổ Thần lập tức có cảm giác thiên địa phảng phất như đứng ở mặt đối lập với hắn, một cỗ cảm giác nguy cơ chậm rãi kéo tới.

- Thật mạnh! Thực lực của Băng Nguyên Cổ Thần đã đạt tới loại trình độ này! Lưu Kim Cổ Thần hắn là chống đỡ không được bao lâu a!

- Bất quá, Băng Nguyên Cổ Thần muốn đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, cũng không dễ dàng như vậy! Kế tiếp hắn còn phải đối mặt với Kim Nộ Cổ Thần nữa...

- ...

Đại đa số mọi người tỉ mỉ quan sát chiến đấu, không nhận được, bắt đầu bình luận.

- Kim Nộ Cổ Thần, ngươi biết vì sao Lưu Kim Cổ Thần lại bỗng nhiên trở nên lợi hại như vậy không?

Thiên Tiệm Chân Thần không nhận được, hỏi. Ba mươi năm trước, Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn là Lưu Kim Chân Thần, chỉ là một thành viên bình thường trong đám Chân Thần Liệt Kim Tộc mà thôi. Thậm chí ngay cả một vài Cổ Thần Thất giai trong Liệt Kim Tộc cũng đều không biết tới hắn.

- Trong ba mươi năm này, Lưu Kim Chân Thần vẫn luôn ra ngoài du lịch, liên tục tôi luyện chính mình, nỗ lực trùng kích Thần vị Cổ Thần, đại phát quang mang tại Liệt Kim Tộc. Mà vận khí của hắn rất tốt, trong lúc vô tình đã phát hiện ra một chỗ di tích...

Kim Nộ Cổ Thần truyền âm cho Thiên Tiệm Chân Thần.

- Lễ nào chính là nhờ chỗ di tích kia?

Sắc mặt Thiên Tiệm Chân Thần lộ ra thần sắc hưng phấn.

- Đúng là như vậy! Về phần đó là chỗ di tích nào, hắn đã gặp được chỗ tốt gì, cũng chỉ có các cao tăng Liệt Kim Tộc mới biết được mà thôi!

Những gì Kim Nộ Cổ Thần biết cũng không nhiều lắm. Nhưng mà chỗ di tích kia hiển nhiên là rất bất phàm, có thể khiến cho Lưu Kim Cổ Thần từ một gã đệ tử bình thường nhảy lên trở thành Cổ Thần Thất giai đỉnh cao của Liệt Kim Tộc. Hơn nữa lúc Lưu Kim Cổ Thần trở về, đúng lúc là thời điểm Liệt Kim Tộc phát sinh tranh chấp Linh mạch Thiên Tinh Hỏa với Linh Tộc. Cho nên Liệt Kim Tộc mới chủ động đề nghị đổ chiến, đồng thời phong tỏa toàn bộ các tin tức có quan hệ đến Lưu Kim Cổ Thần, để cho hắn trở thành vương bài bí ẩn mà xuất chiến. Chỉ có một vài đệ tử tham gia đổ chiến, từ một chút chi tiết mà nhìn ra được, Lưu Kim Cổ Thần mới là vương bài của lần đổ chiến này.

- Bất quá xem ra, dường như Lưu Kim Cổ Thần cũng không phải là đối thủ của Băng Nguyên Cổ Thần a!

Thiên Tiệm Chân Thần mỉm cười nói. Theo như hắn nghĩ, Lưu Kim Cổ Thần cũng không phải lợi hại bao nhiêu, chỉ bất quá vừa vận xuất hiện tại thời điểm Liệt Kim Tộc cần, mới được cao tăng Liệt Kim Tộc coi trọng như vậy.

- Ha ha... Lưu Kim Cổ Thần chỉ đang vui đùa một chút với Băng Nguyên Cổ Thần mà thôi! Thực lực chân chính của hắn tuyệt đối viễn siêu Băng Nguyên Cổ Thần!

Kim Nộ Cổ Thần tùy ý mỉm cười một tiếng, sau đó thấp giọng truyền âm. Trước khi hai tộc đổ chiến bắt đầu, dưới sự an bài của cao tăng Liệt Kim Tộc, hắn đã từng luận bàn một trận với Lưu Kim Cổ Thần, cho nên hắn thập phần hiểu rõ thực lực của Lưu Kim Cổ Thần.

- Thật sao?

Về mặt Thiên Tiệm Chân Thần không thể tin nổi.

Nhưng ngay vào lúc này, trên chiến đài, một cỗ lực lượng thể phách kinh thiên động phách xen lẫn hỏa diễm ám kim sắc cực nóng bá đạo chợt bộc phát ra.

Vù vù vù!

Quang diễm ám kim sắc cùng toái mang băng tinh điên cuồng đan xen cùng một chỗ. Cuối cùng, lực lượng do Băng Nguyên Cổ Thần thôi động huyết mạch ngưng tụ ra, đã bị Lưu Kim Cổ Thần hoàn toàn đánh tan.

- Thực lực của người...

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần đột nhiên trầm xuống. Lúc này, lực lượng mà Lưu Kim Cổ Thần bộc phát ra đã hoàn toàn không thua kém gì hắn.

- Đây là chuyện gì? Thực lực Lưu Kim Cổ Thần làm sao lại mạnh như vậy?

- Hóa ra Lưu Kim Cổ Thần vẫn luôn ẩn tàng thực lực! Hắn mới là vương bài chân chính của Liệt Kim Tộc! Lần này sợ rằng Linh Tộc phải thảm bại rồi!

- ...

Từng đợt thanh âm kinh ngạc, cảm thán không ngừng quanh quẩn bên tai đám người Linh Tộc. Đám đệ tử Linh Tộc đứng lặng tại chỗ, sắc mặt phần nộ cùng không cam lòng, nhưng cuối cùng cũng không thể làm gì được.

Sắc mặt đám cao tăng Linh Tộc cũng cực kỳ khó coi. Từ tình huống hiện tại mà xem, bọn họ muốn có được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa cũng thập phần khó khăn.

- Người không phải là nói, muốn đuổi ta xuống chiến đài sao?

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần ngoan lệ, giọng điệu bức người.

- Bớt sàm ngôn đi!

Sắc mặt Băng Nguyên Cổ Thần thâm trầm. Trong tay hắn nhất thời xuất hiện một thanh trường kiếm bằng tinh. Một cổ hàn ý vô hình từ trên thanh kiếm mạnh mẽ bùng phát ra.

- Băng Tinh Thiên Trảm!

Băng Nguyên Cổ Thần giơ cao thanh trường kiếm trong tay. Một cổ Thần lực Băng Hàn nồng đậm từ trong đó bùng phát ra. Giờ phút này, Băng Nguyên Cổ Thần không giữ lại chút nào, xuất ra Thần khí Thượng phẩm, đồng thời cũng thi triển tuyệt kỹ của mình.

Hưu!

Một đạo băng tinh kiếm trảm to lớn khôn cùng quán nhập chiến đài, đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần. Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần ngưng đọng. Kiếm trảm kia còn chưa hàng lâm, lồng ngực của hắn đã cảm thụ được một cổ băng hàn đau đớn.

Bá!

Trong tay hắn chợt xuất hiện một thanh thạch phủ ám hoàng sắc phong cách cổ xưa. Khoảnh khắc thanh thạch phủ kia xuất hiện, thiên địa hư không mơ hồ chấn động một trận. Một cổ khí tức trầm trọng phong cách cổ xưa đột nhiên lan tỏa ra. Lưu Kim Cổ Thần huy động cự phủ trong tay, phóng lên cao, bỏ ra mấy đạo viêm trảm kim sắc khí thể bằng bạc.

Oanh! Phanh! Oanh!

Mấy đạo viêm trảm kia của Lưu Kim Cổ Thần nhanh chóng đánh tan mấy đạo băng tinh kiếm trảm vừa đánh tới kia, đồng thời cũng liên tục nghiền ép về phía Băng Nguyên Cổ Thần.

- Không ngờ lại có thể chặn được!

Trong lòng Băng Nguyên Cổ Thần có chút kinh ngạc. Thời điểm Lưu Kim Cổ Thần tiếp cận mình, hắn đã cảm giác được phẩm chất của Thần khí Thượng phẩm trong tay đối phương còn hơi cao hơn một bậc so với Thần khí trong tay hắn.

- Băng Tinh Nghịch Thiên Thức!

Băng Nguyên Cổ Thần một lần nữa thi triển ra kiếm kỹ cường đại, giao phong kịch liệt với Lưu Kim Cổ Thần.

Nhưng những kẻ quan chiến xung quanh đã nhìn ra, thực lực của Băng Nguyên Cổ Thần hơi kém hơn Lưu Kim Cổ Thần một bậc. Nếu không có gì ngoài suy đoán, trận chiến này, hẳn là Lưu Kim Cổ Thần sẽ chiến thắng. Cho dù Băng Nguyên Cổ Thần còn có những thủ đoạn khác, thế cục có thể thủ hòa, như vậy hắn cũng không còn khả năng ứng phó với địch nhân kế tiếp, cuối cùng Linh Tộc cũng sẽ thua trận!

Oanh!

Đúng lúc này, trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần chợt chém mạnh ra một đạo phủ ảnh kim sắc uy năng rung trời.

- Tinh Linh Hóa Thủy!

Đối mặt với một kích cường hãn như vậy, Băng Nguyên Cổ Thần chỉ có thể thôi động bí pháp đặc thù của Linh Tộc. Trên thân thể băng tinh thông thấu của hắn bỗng nhiên hiện lên một tầng thủy văn liên y.

Hưu xuy!

Đạo phủ quang kim sắc kia trực tiếp đánh trúng lên người Băng Nguyên Cổ Thần, mở ra một đạo vết chém thật lớn. Thời điểm đạo phủ trảm kia biến mất, đạo vết rách thật lớn trên thân thể Băng Nguyên Cổ Thần cũng đã lập tức khép lại.

Phốc!

Sau khi dựa vào môn bí pháp này đón đỡ được một kích uy năng khủng bố kia, Băng Nguyên Cổ Thần trực tiếp phun ra một ngụm tiên huyết, lập tức thi triển phản kích.

Vù vù vù!

Mấy đạo hàn mang băng tinh khủng bố mạnh mẽ bắn ra.

Lưu Kim Cổ Thần vừa mới thi triển tuyệt chiêu, không còn dư lực để phản ứng lại, liền bị công kích của Băng Nguyên Cổ Thần đánh trúng. Nhưng thương thế của hắn vẫn ít hơn Băng Nguyên Cổ Thần rất nhiều.

- Không ngờ lại chặn được!

Lưu Kim Cổ Thần cũng có chút kinh ngạc. Huyết mạch Linh Tộc dù sao cũng có cấp bậc cao hơn huyết mạch Thái Cổ của Liệt Kim Tộc. Đặc tính của loại huyết mạch đặc thù này có thể giúp chủ nhân miễn dịch một lần thương tổn trí mạng.

- Đã như vậy, liền sử dụng chiêu này đánh bại người a!

Trên mặt Lưu Kim Cổ Thần nhất thời xuất hiện một tia thần sắc điên cuồng. Chỉ thấy một cổ kim mang rực rỡ từ trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần lan tỏa ra, gia nhập vào thanh thạch phủ ám hoàng sắc trong tay hắn.

Hô!

Uy năng của đạo kim diễm đang thiêu đốt trên thanh thạch phủ kia bỗng nhiên tăng vọt lên, một cổ Hủy Diệt Áo Nghĩa phá hủy tất cả đột nhiên mạnh mẽ bùng phát ra.

- Lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Thân hình Băng Nguyên Cổ Thần run lên, trong mắt xuất hiện thần sắc kinh hoàng. Bản thân Lưu Kim Cổ Thần đã thập phần cường đại, lúc này đột nhiên thi triển ra một cổ lực lượng cường hãn khác, cả hai cái kết hợp lại với nhau, uy năng phát ra ít nhất là gấp đôi một búa vừa rồi. Hiện tại bản thân Băng Nguyên Cổ Thần đã bị trọng thương, huyết mạch suy yếu, căn bản không thể thi triển ra huyết mạch bí pháp lần thứ hai nữa.

- Băng Tinh Nghịch Thiên Thức!

Băng Nguyên Cổ Thần thiêu đốt Thần lực cùng huyết mạch còn thừa lại, đem toàn bộ uy lực ngưng tụ lên trên một chiêu công kích cuối cùng. Nhưng chiêu thức của hắn vừa mới đánh ra, đã bị Lưu Kim Cổ Thần triệt tể phá tan. Một cổ dư uy ẩn chứa lực lượng Hủy Diệt liền bao phủ trên người Băng Nguyên Cổ Thần.

Hưu!

Một đạo kim quang bắn tới, một búa của Lưu Kim Cổ Thần đã đánh văng Băng Nguyên Cổ Thần ra khỏi chiến đài. Chiến đấu kết thúc, Băng Nguyên Cổ Thần chiến bại!

- Băng Nguyên Cổ Thần thua!

Sắc mặt Long Nguyên Chân Thần biến thành trắng bệch. Ánh mắt đám đệ tử tham chiến còn lại của Linh Tộc cũng trở nên cực kỳ ảm đạm. Băng Nguyên Cổ Thần đã chiến bại, mà Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc vẫn còn chưa xuất thủ. Trận đồ chiến này, bọn chúng đã triệt để thất bại. Một cổ cảm giác tuyệt vọng lo lắng bao phủ trên đỉnh đầu đám người Linh Tộc.

- Liệt Kim Tộc chiến thắng!

Hồi lâu sau, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Địa lớn tiếng tuyên bố.

Nhưng không đợi những người khác ở xung quanh chiến đài nói ra những ý nghĩ trong lòng mình, thanh âm bá đạo nghiêm nghị của Lưu Kim Cổ Thần lại một lần nữa vang lên.

- Đây chính là cường giả mạnh nhất mà Linh Tộc phái tới sao? Cũng không gì hơn cái này! Chỉ bằng một mình ta đã có thể quét ngang tất cả đám người còn lại các người!

Lưu Kim Cổ Thần đứng ngạo nghễ trên chiến đài, thần sắc kiêu căng, ngôn ngữ cực kỳ cuồng vọng, ánh mắt khinh thường đảo qua những thành viên tham chiến còn lại của Linh Tộc.

1287. Chương 1284: Liên Tiếp Thảm Bại

- Đây chính là cường giả mạnh nhất mà Linh Tộc phái tới sao? Cũng không gì hơn cái này! Chỉ bằng một mình ta đã có thể quét ngang tất cả đám người còn lại các ngươi!

Lưu Kim Cổ Thần đảo mắt nhìn về phía đám người Linh Tộc, cực kỳ phách lối nói.

Đám thành viên tham chiến còn lại của Linh Tộc, thân thể khẽ run lên, trong lòng phần uất không chút cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể cúi đầu, không dám nói gì. Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã triệt để đánh sụp lòng tin của bọn họ. Hơn nữa, Kim Nộ Cổ Thần của Liệt Kim Tộc vẫn còn chưa có xuất thủ! Ngoại trừ cái này, bên phía Liệt Kim Tộc vẫn còn lại năm gã Chân Thần Lục giai. Hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc thay phiên xuất thủ, liền có thể đem số trận thua ổn định dưới năm trận. Nói như vậy, Linh Tộc ngay cả một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa cũng không được chia.

- Ta thua rồi!

Thần sắc Băng Nguyên Cổ Thần ảm đạm, chậm rãi quay trở lại trận doanh Linh Tộc, không nói một tiếng nào. Hắn vốn dĩ cho rằng sẽ lợi dụng trận đồ chiến hai tộc này mà đại phóng quang thái. Thế nhưng hắn làm thế nào cũng không ngờ tới, trận chiến đầu tiên của mình đã thất bại một cách ê chề như vậy.

- Liệt Kim Tộc, bởi vì thắng lợi, các ngươi thật đúng là không từ thủ đoạn a!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc khẽ quát một tiếng. Liệt Kim Tộc chủ động đưa ra đề nghị hai tộc đồ chiến, ngoài mặt là Linh Tộc đã chiếm ưu thế, nhưng Liệt Kim Tộc lại cất giấu một tấm vương bài cường giả Cổ Thần có thể triệt để nghịch chuyển chiến cuộc như vậy. Vì chuyện này, Liệt Kim Tộc đã tăng tăng phong tỏa tất cả tin tức, lại càng dùng thủ đoạn đặc thù, che giấu tư vi chân chính của Lưu Kim Cổ Thần. Có thể nói là đã cực kỳ nhọc lòng a.

- Lời này không đúng rồi! Liệt Kim Tộc chúng ta vốn là Thiên kiêu nhiều như mây, thực lực mạnh mẽ, dựa vào đều là bản lĩnh chân chính! Chỉ là do đệ tử Linh Tộc tài nghệ không bằng người mà thôi, làm sao lại có thể ngậm máu phun người như vậy?

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc mặt đầy hồng quang, cười ha hả một tiếng. Lần này, Liệt Kim Tộc ngay trước mặt rất nhiều thế lực của Tứ Linh Vực, hung hăng đánh bại Linh Tộc. Nhìn thấy sắc mặt từng tên từng tên Linh Tộc vô cùng phiền muộn, thần sắc tức giận, trong lòng Kim Trưởng lão cực kỳ vui sướng.

- Ngươi...

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc tức giận đến mức run rẩy, nhưng cuối cùng Băng Nguyên Cổ Thần đã chiến bại, hắn có nói cái gì cũng vô dụng.

- Đồ chiến còn chưa kết thúc, chúng ta cứ tiếp tục a!

Kim Trưởng lão nhìn về phía mấy Trưởng lão Linh Tộc, vẻ mặt đắc ý, nói. Đồ chiến tiếp tục nữa, sẽ chỉ càng làm cho đám người Linh Tộc càng thêm dày vò, càng thêm mất mặt mà thôi. Đây chính là cái mà hắn muốn nhìn thấy!

- Đồ chiến...

Ánh mắt mấy vị Trưởng lão Linh Tộc phi thường phức tạp, hơi chút giãy dụa.

- Vẫn còn có hy vọng!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc truyền âm cho toàn thể đám người Linh Tộc.

- Chúng ta còn có tám người, vẫn còn cơ hội chủ động khiêu chiến. Chỉ cần đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai của Liệt Kim Tộc, chúng ta còn có thể chia được một chén súp Linh mạch Thiên Tinh Hỏa!

Thanh âm thâm trầm của Tứ Trưởng lão vang lên trong đầu tất cả mọi người. Hiện tại Liệt Kim Tộc vẫn còn dư lại bảy người, chỉ cần để cho nhân số còn lại của Liệt Kim Tộc không tới năm người, bên phía Linh Tộc vẫn còn có thể phân chia một thành lợi ích. Các Trưởng lão còn lại của Linh Tộc cũng hơi chút tỉnh táo lại. Nếu như trực tiếp chịu thua, bộ mặt của Linh Tộc liền sẽ hoàn toàn ném đi. Hơn nữa, có một thành vẫn luôn tốt hơn so với không có gì cả!

- Hiện tại, nếu như các ngươi có thể đánh bại ba người của Liệt Kim Tộc, như vậy sẽ thưởng ổi người một vạn điểm công hiến! Nếu như đánh bại toàn bộ đệ tử còn lại của Liệt Kim Tộc, sẽ thưởng ổi người bốn vạn điểm công hiến!

Tứ Trưởng lão nhìn thấy tình tự của đám đệ tử Linh Tộc vẫn như cũ thập phần chán nản, liền tiếp tục nói. Lời này vừa nói ra, trong mắt mấy gã đệ tử còn lại của Linh Tộc chợt lóe lên một tia quang mang. Chỉ cần đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai, tất cả mọi người đều có thể đạt được một vạn điểm công hiến. Còn nếu có thể đánh bại toàn bộ các đệ tử của Liệt Kim Tộc, mỗi người liền có thể thu được bốn vạn điểm công hiến.

- Đồ chiến tiếp tục!

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện trực tiếp tuyên bố.

- Ha ha... thật đúng là chưa từ bỏ ý định a!

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc phì cười một tiếng. Hẳn tự nhiên minh bạch, Linh Tộc muốn tranh thủ đánh bại ba gã Chân Thần Lục giai của Liệt Kim Tộc. Nếu là vậy, Linh Tộc vẫn còn có thể đạt được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Được! Nếu như các ngươi muốn chiến, ta sẽ vui đùa một chút với các ngươi a!

Trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần bật cười dữ tợn. Rất rõ ràng, Lưu Kim Cổ Thần sau khi chiến thắng Băng Nguyên Cổ Thần, cũng không dự định sẽ nghỉ ngơi khôi phục.

Sắc mặt mấy thành viên còn lại của Linh Tộc khê trầm xuống. Tuy rằng Lưu Kim Cổ Thần trải qua một trận đại chiến với Băng Nguyên Cổ Thần, đã có tiêu hao thật lớn, thân bị thương tổn. Nhưng với thực lực của hắn, đối mặt với Chân Thần Lục giai, vẫn như cũ có thể cường thế đánh bại đối thủ. Tất cả mọi người đều minh bạch, nếu như bị Lưu Kim Cổ Thần chọn trúng, chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

- Lưu Kim Cổ Thần, lưu Triệu Phong lại cuối cùng!

Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc trực tiếp truyền âm cho Lưu Kim Cổ Thần. Trước đây, Triệu Phong sớm đã chiếm hết danh tiếng, hiện tại hắn liền muốn Triệu Phong phải thừa nhận sự dày vò cùng áp lực gấp nhiều lần những người khác.

- Được!

Lưu Kim Cổ Thần khê gật đầu. Tuy rằng hắn rất muốn ngay lập tức giải quyết Triệu Phong, nhưng nếu Kim Trưởng lão đã mở lời, hắn cũng không dám nghịch ý.

- Liền bắt đầu từ trái qua a!

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần trực tiếp dừng lại trên người một kẻ bên trái nhất bên phía Linh Tộc. Đó là một gã thanh niên bạch y, trong mười gã đệ tử Linh Tộc tham chiến, thực lực của hắn chính là yếu nhất.

- Liều mạng!

Gã thanh niên bạch y vừa bước lên chiến đài, liền lập tức thôi động huyết mạch Linh Tộc, thi triển ra át chủ bài của chính mình.

Oanh! Phanh! Oành!

Lưu quang bạch tinh bùng phát ngập trời, hóa thành một thanh lợi kiếm tuyệt thế, đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần. Thân sắc Lưu Kim Cổ Thần khê động, trên thân thể ba động ra một đoàn liệt quang kim sắc.

Đinh đinh! Phanh phanh!

Lưu Kim Cổ Thần đứng thẳng tại chỗ, trực tiếp mạnh mẽ đón đỡ công kích của thanh niên bạch y Linh Tộc.

- Cút xuống đi!

Thân hình Lưu Kim Cổ Thần chợt phóng ra, một cỗ trọng lực áp bách cực nóng bao phủ bốn phía xung quanh gã thanh niên bạch y. Thanh cự phủ phong cách cổ xưa trong tay hắn chợt vung lên. Một đạo quang ảnh kim sắc khổng lồ trực tiếp đánh bay gã thanh niên bạch y của Linh Tộc ra khỏi chiến đài.

Sắc mặt mấy người còn lại của Linh Tộc một lần nữa trầm xuống.

- Không nghĩ tới sau khi hắn đánh một trận với Băng Nguyên Cổ Thần, vẫn còn có thể phát huy ra thực lực cường đại như vậy!

Sắc mặt Long Nguyên Chân Thần tái nhợt. Lúc này cho dù là hắn xuất thủ, cũng không thể nắm chắc có thể đánh bại Lưu Kim Cổ Thần.

- Thêm một tên nữa! Chính là ngươi! Lên đây cho ta!

Sau khi đánh bại thêm một người, ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần cấp tốc rơi xuống trên người đám người tham chiến còn lại của Linh Tộc.

Gã thanh niên Linh Tộc kia chỉ có thể kiên trì liều mạng, thi triển ra toàn bộ thủ đoạn của mình. Gã thanh niên Linh Tộc này hơi mạnh mẽ hơn một chút, sau khi va chạm với Lưu Kim Cổ Thần hơn mười chiêu, mới bị đánh xuống chiến đài.

Lúc này, bên phía Linh Tộc đã chiến bại liên tiếp bốn trận, chỉ còn lại có sáu người!

Đám người quan chiến phụ cận cũng dần dần mất đi hứng thú. Bởi vì chiến đấu kế tiếp hoàn toàn là chỉ nghiêng về một phía. Mà kết quả cuối cùng, trong lòng tất cả mọi người đều hết sức rõ ràng. Hai tộc đồ chiến lần này, Liệt Kim Tộc đã triệt để quật khởi, mà Lưu Kim Cổ Thần cũng sẽ vang danh toàn bộ Tử Linh Vực.

- Ta hắn là không còn cơ hội lên sân khấu nữa a!

Kim Nộ Cổ Thần mỉm cười nói. Trước khi đồ chiến bắt đầu, ở trong mắt người khác, hắn chính là cường giả mạnh nhất của Liệt Kim Tộc, nhưng đến bây giờ hắn vẫn còn chưa có cơ hội lên chiến đài.

Oanh! Phanh!

Giờ phút này, lại có thêm một gã đệ tử Linh Tộc nữa bị đánh văng ra khỏi chiến đài. Lưu Kim Cổ Thần đã là năm thắng liên tiếp. Mà Linh Tộc cũng là năm bại liên tiếp!

Loại tràng diện này, tất cả đám người Linh Tộc đều không muốn tiếp tục xem nữa, hận không thể ngay lập tức trực tiếp rời khỏi. Mỗi một khắc trôi qua, đối với bọn chúng mà nói, đều là một loại dày vò. Duy chỉ có mỗi mình Triệu Phong, từ đầu đến cuối, thần sắc của hắn cũng chỉ hơi chút giật mình mà thôi.

- Như vậy cũng đúng lúc! Liệt Kim Tộc còn dư lại bảy người, cộng lại chính là hai mươi tám vạn điểm cống hiến a!

Nghĩ tới đây, thần sắc Triệu Phong mơ hồ có chút kích động. Hai mươi tám vạn điểm cống hiến, ở trong Linh Tộc, đối lấy một bộ công pháp cũng đã dư dả rồi.

- Chỉ còn lại bốn người! Ngươi lên đây đi!

Lưu Kim Cổ Thần một lần nữa chỉ về phía một gã đệ tử Linh Tộc.

Sưu!

Một gã thanh niên mặt dài của Linh Tộc phóng lên chiến đài.

- Ngươi vốn đã thân mang thương tổn, tiêu hao thật lớn, lại thêm liên tục chiến đấu mấy trận, hiện tại đã uể oải không chịu nổi! Vậy để cho ta kết thúc ngươi a!

Thực lực gã thanh niên mặt dài này ở trong mười thành viên tham chiến cũng thuộc về đẳng cấp cao.

- Hừ! Ta đã nói rồi, một mình ta liền có thể quét ngang toàn bộ đám người Linh Tộc!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần mặc dù đã hơi chút uể oải, nhưng mà ngôn ngữ vẫn như cũ vô cùng mạnh mẽ cuồng vọng.

Đinh đinh! Bành!

Hai người nói xong mấy câu công kích nhau, sau đó liền giao phong mãnh liệt với nhau.

Gã thanh niên mặt dài của Linh Tộc, tay cầm Thần khí Trung phẩm, thiêu đốt huyết mạch Linh Tộc, điên cuồng tiến công Lưu Kim Cổ Thần. Lần này, thời gian chiến đấu khá lâu, ưu thế của Lưu Kim Cổ Thần cũng không rõ ràng như trước đây nữa.

Bỗng nhiên, trong mắt Lưu Kim Cổ Thần chợt lóe lên kim quang. Hắn thôi động Thần khí Thượng phẩm trong tay, mạnh mẽ vung lên một cái.

Đinh bành!

Đại đao Thần khí Trung phẩm trong tay gã thanh niên mặt dài kia trực tiếp bị Lưu Kim Cổ Thần chém gãy làm đôi.

- Thiên Phong Phá Nhật Đao của ta!

Gã thanh niên mặt dài kinh hô một tiếng. Thần khí của hắn chỉ là Trung phẩm, không thể nào so sánh với Thần khí Thượng phẩm của Lưu Kim Cổ Thần.

Mất đi Thần khí, chiến lực của gã thanh niên mặt dài rất nhanh giảm xuống. Cuối cùng gã thanh niên mặt dài cũng thua trên tay của Lưu Kim Cổ Thần. Lưu Kim Cổ Thần đạt được sáu thắng liên tiếp!

Tiếp theo, trong ba người còn lại của Linh Tộc, nàng nữ tử thân hình gầy yếu, thực lực không mấy mạnh mẽ kia lại đi lên chiến đài. Không mất bao lâu, nàng cũng thua trận!

Lưu Kim Cổ Thần của Liệt Kim Tộc đạt được bảy thắng liên tiếp!

Cao tăng Linh Tộc từng tên từng tên sắc mặt xám như tro tàn. Hiện tại bên phía bọn họ chỉ còn dư lại hai người, muốn đoạt được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa từ trong tay Liệt Kim Tộc đã có vẻ không mấy hiện thực. Nhưng mà Linh Tộc đã liên tục thua bảy trận, ít nhất cũng phải thắng được một trận, bằng không, quả thật mất mặt tới cực điểm!

- Thực lực của Triệu Phong cùng Long Nguyên Chân Thần hơi mạnh một chút, Lưu Kim Cổ Thần sẽ lựa chọn nghỉ ngơi. Nếu như vậy, Linh Tộc còn có thể thắng được một trận!

Thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc thập phần bất đắc dĩ.

- Long Nguyên Chân Thần, lên đây đi!

Nhưng không ngờ Lưu Kim Cổ Thần cũng không hề lui xuống, mà là tiếp tục khiêu chiến, khiêu chiến Long Nguyên Chân Thần thực lực Chân Thần Lục giai Đỉnh phong!

- Hừ! Ta nhất định sẽ đánh bại ngươi!

Trong mắt Long Nguyên Chân Thần hiện ra quang mang ngoan lệ, bay thẳng lên chiến đài.

Oanh!

Một cỗ uy áp huyết mạch Linh Tộc nhất thời bạo phát ra. Long Nguyên Chân Thần tay cầm trường thương kim sắc, mang theo kim quang rực rỡ ngập trời đâm thẳng về phía Lưu Kim Cổ Thần.

- Ngươi vẫn phải chiến bại mà thôi!

Cặp mắt Lưu Kim Cổ Thần khẽ động, một lần nữa thôi động át chủ bài. Từ trong cơ thể hắn, một cỗ lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa cường đại chậm rãi tuôn trào ra.

- Kim Quang Phá!

Lưu Kim Cổ Thần huy động thanh cự phủ phong cách cổ xưa trong tay, chém mạnh ra một đạo cự nhận kim điểm hủy thiên diệt địa.

Oanh! Phanh!

Thần sắc Long Nguyên Chân Thần đại biến, thi triển ra bí pháp huyết mạch Linh Tộc, tránh thoát được vết thương trí mạng, nhưng cũng gặp phải thương thể nghiêm trọng. Long Nguyên Chân Thần ưu thế đã mất, chỉ dây dưa được một lát, liền thảm bại.

Lúc này, bên phía Linh Tộc chỉ còn lại có một mình Triệu Phong. Còn lại, toàn bộ đều chiến bại!

- Long Nguyên Chân Thần cũng thua rồi!

Ngũ Trưởng lão Linh Tộc nhắm chặt hai mắt, không muốn đối mặt hết thảy những chuyện này, không muốn nhìn thấy sắc mặt đáng ghê tởm của đám người Liệt Kim Tộc.

- Thế sự khó liệu a!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc cũng thở dài một tiếng. Hắn cũng không nghĩ tới Lưu Kim Cổ Thần lại cường hãn như vậy, át chủ bài đông đảo, cho dù đã chiến đấu tám trận cũng vẫn không chiến bại.

- Chúng ta nhận thua đi!

Một gã Trưởng lão Linh Tộc, vẻ mặt mang theo thần sắc dày vò, nói. Có người đầu tiên nói ra những lời này, những Trưởng lão Linh Tộc còn lại cũng đều biểu thị tán thành.

- Triệu Phong, ngươi còn không mau rút trở về? Còn định tiếp tục mất mặt xấu hổ sao?

Tâm tình Băng Nguyên Cổ Thần kém tới cực điểm, hắn thấy Triệu Phong vẫn còn một mình đứng ở phía trước, liền nhất thời quát lên một câu.

Rất nhiều Trưởng lão Linh Tộc đã tán thành chịu thua, Tứ Trưởng lão cũng rốt cuộc hạ quyết định. Hắn chợt đứng lên, sắp sửa nói với Sinh Mệnh Thánh Địa là Linh Tộc chịu thua. Thì đột nhiên, một đạo thanh âm vang dội đã chặn hắn lại.

- Chậm đã! Kế tiếp đến phiên ta ra sân a!

Trong lòng Triệu Phong có chút buồn bực. Lưu Kim Cổ Thần mãi vẫn luôn không khiêu chiến hắn, Triệu Phong chỉ có thể chờ đợi. Nào ngờ thế sự không tốt, rốt cuộc cũng đến phiên mình lên sân khấu, thì cao tăng Linh Tộc lại muốn lên tiếng chịu thua. Hắn làm sao có thể cho phép chuyện như vậy phát sinh chứ?

Tất cả mọi người ở đây vừa nghe được câu này, nhất thời sửng sốt, sau đó lập tức liên tục cười nhạo.

Mà ngay giờ phút này, một cỗ khí tức uy áp bàng đại cường hãn tuyệt luân, uy chấn thiên địa chợt từ trong cơ thể Triệu Phong lan tràn ra.

1288. Chương 1285: Châm Lại Hy Vọng

Ngay khi khí thế trên người Triệu Phong phóng thích ra, tất cả mọi người xung quanh nhất thời ngậm miệng lại, ánh mắt nhìn chằm chằm trên người hắn.

- Đây là... khí tức Thần thai thuộc về Cổ Thần!

- Làm sao có thể? Triệu Phong như thế nào lại là cường giả Cổ Thần?

- ...

Sau khoảnh khắc yên lặng, xung quanh nhất thời bộc phát ra rất nhiều thanh âm kinh hãi, nghi vấn.

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên trở thành cường giả Cổ Thần còn khiến cho người ta khiếp sợ hơn rất nhiều so với vừa rồi Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên giết ra. Dù sao Lưu Kim Cổ Thần rất lâu trước đây đã là Chân Thần Lục giai, lúc này đột phá đến Cổ Thần cũng không có bao nhiêu ngạc nhiên. Nhưng Triệu Phong lại bất đồng! Một năm trước đây, hắn chỉ mới đột phá đến Chân Thần Lục giai. Trước đây bọn họ

chưa từng nghe qua, có kẻ nào có thể ngăn ngủ trong vòng một năm, từ Chân Thần Lục giai đột phá đến Cổ Thần Thất giai! Đơn giản là không thể nào tin nổi!

- Cổ Thần Thất giai!

- Ta hoa mắt a!

Đám cao tầng Linh Tộc nhất tề đứng lên. Vào giờ phút này, bọn họ phảng phất như thấy được một chút hy vọng. Lúc này, bọn họ cũng đều không nghĩ tới chuyện tại sao Triệu Phong có thể trở thành cường giả Cổ Thần, mà trong lòng bọn họ chỉ hy vọng Triệu Phong có thể sẽ vẫn hồi được một chút cục diện khó xử của Linh Tộc.

- Hiện tại Triệu Phong thể hiện ra thực lực Cổ Thần, Lưu Kim Cổ Thần nhất định sẽ lựa chọn nghỉ ngơi! Như vậy Triệu Phong liền có thể chủ động khiêu chiến...

Trong lòng Tứ Trưởng lão bắt đầu tính toán. Chỉ cần Triệu Phong có thể đánh bại được ba gã Chân Thần Lục giai, trận đồ chiến này, Linh Tộc sẽ không đến mức khó coi như vậy.

- Hẳn lại là Cổ Thần Thất giai? Điều đó không có khả năng!

Băng Nguyên Cổ Thần lắc mạnh đầu, không thể nào tin nổi những gì mình nhìn thấy.

- Tiểu tử kia lại có tu vi Cổ Thần? Làm sao hắn làm được?

Sắc mặt Kim Trưởng lão Liệt Kim Tộc âm thầm bất định. Lúc này, hắn đã không nghĩ tới thắng bại của cuộc đồ chiến nữa, mà là đang suy nghĩ Triệu Phong tu luyện như thế nào lại đạt đến Cổ Thần Thất giai như vậy, lo lắng tương lai Triệu Phong đến tột cùng sẽ khủng bố đến mức độ như thế nào.

- Nhất định phải diệt trừ người này!

Một lúc sau, sắc mặt Kim Trưởng lão đột nhiên trầm xuống. Hắn chợt nhớ tới, trước đây Liệt Kim Tộc từng phái ra một gã Cổ Thần đi chặn giết Triệu Phong. Hiện tại sợ rằng gã Cổ Thần kia đã lành ít dữ nhiều, đã không có khả năng quay về Liệt Kim Tộc nữa rồi.

- Thú vị!

Trên chiến đài, Lưu Kim Cổ Thần nhìn chằm chằm Triệu Phong, lộ ra vẻ hứng thú nồng hậu.

- Triệu Phong, chỉ cần ngươi có thể đánh bại ba đối thủ, Linh Tộc sẽ cho ngươi mười lăm vạn điểm cống hiến!

Tứ Trưởng lão trực tiếp truyền âm cho Triệu Phong. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong có khả năng chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần, thực lực hoàn toàn kém xa hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc.

- Các ngươi cho ta năm mươi vạn điểm cống hiến, ta sẽ đánh bại tất cả bọn chúng, như thế nào?

Đúng lúc này, Triệu Phong ở ngay trước mặt tất cả mọi người bỗng nhiên mở miệng nói.

- Cái gì?

Toàn bộ đám người Linh Tộc nhất thời trờng mắt há miệng, giống như hóa thạch đứng thẳng tại chỗ. Tất cả mọi người đều đang cầu khẩn, chỉ cần Triệu Phong có thể đánh bại được ba người đã xem như không tệ rồi. Không ngờ Triệu Phong lại còn nói hắn sẽ đánh bại tất cả mọi người bên phía Liệt Kim Tộc, kể cả hai gã cường giả Cổ Thần nữa!

Mà các thế lực còn lại, kể cả Liệt Kim Tộc, thần sắc mỗi người đều đại ra, vẻ mặt không thể tin nổi.

- Vô tri! Buồn cười!

Băng Nguyên Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, nhưng trong lòng lại giống như mới bị đổ một bình giấm chua vậy, ghen tỵ cùng khó chịu không nói nên lời. Vốn dĩ hắn mới chính là át chủ bài, là hy vọng duy nhất của Linh Tộc. Nhưng hiện tại Triệu Phong lại trở thành hy vọng cuối cùng của Linh Tộc.

- Hẳn điên rồi sao?

- Cho dù hắn có tu vi Cổ Thần đi nữa, lẽ nào lại có thể lấy một địch bảy sao?

- ...

Rất nhiều kẻ quan chiến phụ cận không khỏi lắc đầu cười nhạo. Theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Phong này quá không biết trời cao đất rộng rồi.

- Triệu Phong, đừng nóng vội! Chỉ cần ngươi có thể đánh bại ba người...

Tứ Trưởng lão lập tức truyền âm, đồng thời khuyên bảo Triệu Phong cẩn thận hành sự. Thần sắc Triệu Phong khẽ trầm xuống, nhướn mày một cái. Chính mình nói ra những lời như vậy, tất nhiên là có một chút nắm chắc.

- Được! Ta đáp ứng ngươi! Nhưng mà, ngươi trước hết vẫn nên đánh bại ba người trước đã...

Tứ Trưởng lão nhìn thấu suy nghĩ của Triệu Phong, thuận miệng đáp ứng, nhưng cũng tiếp tục khuyên bảo.

- Được! Vậy liền bắt đầu a!

Triệu Phong hét lớn một tiếng, trực tiếp nhảy trên chiến đài, lườm nghe đám người cao tầng Linh Tộc lải nhải.

- Ta trước nghỉ ngơi trong chốc lát! Ta ngược lại muốn nhìn xem ngươi sẽ đánh bại bảy đệ tử Liệt Kim Tộc như thế nào?

Lưu Kim Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, sau đó xoay người rời khỏi chiến đài. Hắn phi thường muốn dạy dỗ một chút gã thanh niên xuất khẩu cuồng ngôn trước mắt này. Nhưng hắn biết rõ trạng thái hiện tại của mình, nếu như đối mặt cường giả Cổ Thần chắc chắn sẽ thất bại không chút nghi ngờ.

- Nếu như ngươi đã cúi xuống, như vậy liền để ta chọn người a!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời quét về phía bảy người Liệt Kim Tộc. Trong lòng từng tên từng tên cao tầng Linh Tộc vô cùng kích động. Với tu vi Cổ Thần của Triệu Phong, nếu như lựa chọn Chân Thần Lục giai, liền có thể dễ dàng thắng lợi.

- Chọn người vậy, Kim Nộ Cổ Thần!

Triệu Phong nhàn nhạt liếc nhìn về phía Kim Nộ Cổ Thần.

- Kim Nộ Cổ Thần?

Từng tên từng tên cao tầng Linh Tộc ghen hòng nhìn trần trối, cả nửa ngày cũng thốt không ra nổi bất cứ lời nào.

- Cái gì? Kim Nộ Cổ Thần?

Lưu Kim Cổ Thần vừa mới bay xuống, thiếu chút nữa đã té nhào xuống đất.

- Tiểu tử này thật là không biết sống chết! Xem ra ta không có cơ hội xuất chiến nữa rồi!

Lưu Kim Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Một tên vừa mới đột phá đến Cổ Thần, không ngờ lại đi khiêu chiến người nổi bật trong Cổ Thần, đây không phải là muốn chết sao?

Đám người quan chiến xung quanh cũng ồ lên một mảnh. Tất cả mọi người đều cho rằng Triệu Phong sẽ hạ thủ từ đám đệ tử Chân Thần, thế nhưng hắn lại trực tiếp khiêu chiến Kim Nộ Cổ Thần! Đơn giản chính là mạnh miệng không biết sống chết!

- Ha ha... không nghĩ tới ta lại dùng phương thức này mà lên sân khấu a!

Kim Nộ Cổ Thần cười lớn một tiếng, trực tiếp bước lên chiến đài. Từ khi đổ chiến bắt đầu đến giờ, hắn vẫn luôn là một kẻ quan chiến. Mà trong lòng hắn ít nhiều cũng có chút ghen tỵ với Lưu Kim Cổ Thần. Hiện tại, hắn rốt cuộc đã có thể biểu hiện.

- Yên tâm! Ngươi rất nhanh sẽ xuống dưới thôi!

Thần sắc Triệu Phong bỗng nhiên trở nên băng lãnh. Vận chuyển Thánh Lôi Thể, toàn thân hắn liền hóa thành một đạo quang mang lóe lẹt, lao thẳng về phía Kim Nộ Cổ Thần.

- Ha ha... kết cục của những kẻ vô tri đều sẽ rất thảm a!

Kim Nộ Cổ Thần bật cười, thôi động Kim Quang Thánh Thể. Thân thể hắn nhất thời dâng lên một tầng diễm văn kim sắc. Một cỗ hỏa diễm kim sắc menh mông bắt đầu thiêu đốt.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực, Thủy Lôi Thánh Chưởng!

Triệu Phong phóng xuất ra lĩnh vực Lôi kiếp, tiến hành áp chế đủ các phương diện của Kim Nộ Cổ Thần. Đồng thời, hắn còn phát ra một đạo quang chưởng lôi đình bích lam sắc. Đạo quang chưởng kia ở trong Ngũ Hành Lôi Kiếp Vực đạt được lực lượng tăng phúc, uy năng càng mạnh hơn, bắn thẳng về phía Kim Nộ Cổ Thần.

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần khê trầm xuống. Thực lực của Triệu Phong so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn không ít.

- Thiên Diễm Quyền!

Mạnh mẽ dung quán Thần lực cùng lực lượng thể phách, Kim Nộ Cổ Thần chợt đánh ra một quyền.

Oanh! Phanh!

Sau khi hai đạo công kích kia va chạm với nhau, công kích của Kim Nộ Cổ Thần liền bị đánh tan.

- Thật mạnh!

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần ngưng trọng. Nếu như thực lực của Triệu Phong không bằng hắn, cho dù là Thủy khắc Hỏa, nhưng cũng không có khả năng cường thế đến như vậy. Hắn rốt cuộc cũng ý thức được, chính mình vẫn như cũ đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong.

- Không tốt!

Kim Nộ Cổ Thần bỗng nhiên phát hiện một cỗ nguy cơ đột nhiên từ sau lưng ập tới. Hóa ra, trong nháy mắt Kim Nộ Cổ Thần còn đang ngạc nhiên, Triệu Phong đã dựa vào Không Gian Áo Nghĩa, Thuấn di đến sau lưng hắn, phát động tiến công hung mãnh.

Vù vù vù!

Kim Nộ Cổ Thần toàn lực thôi động huyết mạch, kích phát thể phách, vận chuyển Bí kỹ phòng ngự, nghênh đón một kích quang chưởng thủy lôi kia.

Kim Nộ Cổ Thần không khỏi lui về phía sau hai bước, đón đỡ được một kích này. Nhưng mà, không đợi hắn kịp khôi phục lại, Triệu Phong đã Thuấn di đến một bên kia, một lần nữa phát động công kích lôi đình. Dựa vào Không Gian Áo Nghĩa, tốc độ của Triệu Phong đã đứng ở một điểm cao, hoàn toàn nắm trong tay quyền chủ động lúc chiến đấu.

- Không ngờ Kim Nộ Cổ Thần cũng không làm gì được hắn!

- Vừa am hiểu Ngũ Hành Áo Nghĩa, lại am hiểu Không Gian Áo Nghĩa, lực lĩnh ngộ của kẻ này quá đáng sợ a!

- ...

Đám người quan chiến bốn phía không khỏi kinh thán. Bọn chúng đều đã đánh giá thấp thực lực của Triệu Phong.

- Làm sao có thể? Không ngờ lại có thể chế trụ được Kim Nộ Cổ Thần!

Về mặt Bằng Nguyên Cổ Thần tràn đầy khiếp sợ. Trước đây, tất cả mọi người đều cho rằng Triệu Phong không biết sống chết, lại trực tiếp khiêu chiến Kim Nộ Cổ Thần. Nhưng hiện tại, không ngờ Kim Nộ Cổ Thần lại bị Triệu Phong áp chế như vậy.

- Tốt!

Từng tên từng tên cao tăng Linh Tộc không khỏi kinh hô mừng rỡ. Từ cục diện hiện tại mà xem, Triệu Phong hoàn toàn có hy vọng đánh bại Kim Nộ Cổ Thần. Tiếp theo, chỉ cần lại đánh bại hai gã Chân Thần nữa, như vậy quá đủ rồi!

Đứng trên chiến đài, Kim Nộ Cổ Thần vẫn đang bị áp chế gắt gao.

- Người đừng quá càn rỡ a!

Kim Nộ Cổ Thần đột nhiên quát lớn, toàn thân bốc lên kim diễm đàng đàng. Một cỗ lực lượng lực phách cường hãn va chạm kịch liệt với Ngũ Hành Lô Kiếp Vực của Triệu Phong. Đồng thời, trong tay Kim Nộ Cổ Thần cũng xuất hiện một thanh cự phủ hắc sắc.

Vù vù vù!

Trên thanh cự phủ kia đột nhiên dâng lên một tầng diễm miêu hắc sắc, vắn vẹo cùng một chỗ với diễm miêu kim sắc của Kim Nộ Cổ Thần.

- Viêm Ma Thất Thức!

Kim Nộ Cổ Thần thôi động Thần khí Thượng phẩm trong tay, tại chỗ bắt đầu huy vũ.

Vù vù vù!

Từng đạo từng đạo hỏa diễm hắc kim sắc đáng sợ chậm rãi bắt đầu trọng điệp, hình thành một cỗ hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc. Thoáng chốc, Ngũ Hành Lô Kiếp Vực của Triệu Phong cơ hồ đã bị phá hủy.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chăm chăm vào chỗ trung tâm cỗ hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc kia. Một cỗ ý chí đồng lực bắt đầu ba động.

Ông hô!

Một tầng quang vụ mông huyền từ trong Tả Mâu Triệu Phong xoay tròn lan tỏa ra. Tại trung tâm phong bạo, Kim Nộ Cổ Thần không khỏi nhìn về phía Tả Mâu Triệu Phong, chiến kỹ phóng thích loạn cả lên.

- Chính là lúc này!

Triệu Phong nắm lấy thời cơ, đem Ngũ Hành Lô Kiếp Vực dung nhập vào trong lòng bàn tay, sau khi dung hợp với Thần lực, mới trực tiếp đánh ra. Hơn nữa góc độ của một chuồng này thập phần xảo quyết, trực tiếp thông qua điểm sơ hở của hỏa diễm phong bạo hắc kim sắc kia mà vọt vào.

Oanh! Phanh!

Thân thể Kim Nộ Cổ Thần bị oanh bay ra xa mấy trượng. Sau khi đánh trúng Kim Nộ Cổ Thần, Triệu Phong cũng không có đình chỉ, liên tiếp đánh ra mấy đạo chuồng ảnh.

- Đồng thuật thật mạnh!

Cảm giác đau đớn truyền tới khiến cho Kim Nộ Cổ Thần giây thoát khỏi huyền thuật của Triệu Phong. Hắn lập tức bò dậy, trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong. Trên người hắn cũng có đeo theo Thần khí phòng ngự linh hồn, nhưng vẫn như cũ bị huyền thuật của Triệu Phong làm ê hoặc. Cũng may thể phách phòng ngự của hắn rất mạnh, cho nên thương thế cũng không quá nặng.

- Viêm Ma Diệt Thiên Thức!

Đối mặt với công kích của Triệu Phong, Kim Nộ Cổ Thần tập trung toàn bộ tinh thần, đồng thời thi triển chiến kỹ cường hãn, đánh ra một đoàn hỏa diễm hắc kim sắc.

- Đây là... Không Gian Áo Nghĩa!

Kim Nộ Cổ Thần chợt phát hiện, trên thân thể của chính mình đột nhiên tràn ngập một cỗ Không Gian Áo Nghĩa yếu ớt.

- Lô Kiếp Đồng Trảm!

Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ khí tức Lôi kiếp hủy diệt. Cùng thời khắc đó, một đạo lôi đình tinh nhận thật lớn chợt từ trong cơ thể Kim Nộ Cổ Thần chém ra, huyết dịch kim sắc nóng rực phun ra đầy đất.

- Không Gian Đồng Thuật!

Sắc mặt Kim Nộ Cổ Thần cực kỳ khó nhìn. Hắn vẫn luôn một mực đề phòng Huyền Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong, lại không nghĩ rằng Triệu Phong còn có thể sử dụng công kích Không Gian Đồng Thuật.

Bá!

Đúng lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên xuất hiện ở một bên Kim Nộ Cổ Thần, liên tục phát động công kích lôi đình. Vết thương thật lớn trên người Kim Nộ Cổ Thần còn chưa kịp khép lại, đã một lần nữa gặp phải trọng thương.

- Phốc!

Kim Nộ Cổ Thần phun ra mấy ngụm máu tươi, chiến lực thăng tấp giảm xuống, không thể nào tiếp tục chống lại công kích của Triệu Phong.

Oanh! Phanh!

Kim Nộ Cổ Thần bị một chuỗi của Triệu Phong trực tiếp đánh văng khỏi chiến đài.

- Cổ Thần của Liệt Kim Tộc cũng không gì hơn cái này! Một mình ta liền có thể quét ngang tất cả những người còn lại các ngươi!

Về mặt Triệu Phong thản nhiên, hai tay chấp sau lưng, trên mặt mang theo nụ cười nghiền ngẫm, đảo mắt nhìn về phía đám đệ tử tham chiến còn lại của Liệt Kim Tộc. Những lời này, đúng là những lời trước đây sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã nói. Hiện tại, Triệu Phong đem câu nói này y nguyên trả lại cho Liệt Kim Tộc.

1289. Chương 1286: Trận Chiến Cuối Cùng

- Cổ Thần của Liệt Kim Tộc cũng không gì hơn cái này! Một mình ta liền có thể quét ngang tất cả những người còn lại các ngươi!

Về mặt Triệu Phong thản nhiên, hai tay chấp sau lưng, trên mặt mang theo nụ cười nghiền ngẫm, đảo mắt nhìn về phía đám đệ tử tham chiến còn lại của Liệt Kim Tộc.

Nghe được câu này, Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn đang nghỉ ngơi, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, trong hai mắt, hàn quang bắn ra bốn phía. Những lời này, đúng là những lời trước đây sau khi Lưu Kim Cổ Thần đánh bại Băng Nguyên Cổ Thần đã nói với đám người Linh Tộc. Hiện tại, Triệu Phong đem câu nói này y nguyên trả lại cho Liệt Kim Tộc.

- Thắng rồi! Đã chiến thắng được Kim Nộ Cổ Thần!

Đám đệ tử Linh Tộc nhất thời diên cuồng hoan hô. Cho dù bọn họ không quen biết với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong thân là đệ tử Linh Tộc, Triệu Phong đánh bại kẻ đối địch, chính là đoạt lấy vinh quang cho Linh Tộc.

Tình hình lúc này, Triệu Phong rất có thể sẽ vẫn hồi bại cục, giúp cho Linh Tộc có thể phân được một chút Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Hơn nữa, vừa rồi Tứ Trưởng lão cũng đã nói, chỉ cần Linh Tộc có thể phân được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, tất cả đệ tử Linh Tộc tham chiến đều có thể nhận được một vạn điểm cống hiến. Cho nên bọn họ lại càng bức thiết hy vọng Triệu Phong có thể tiếp tục thắng lợi tiếp nữa.

- Không ngờ hắn lại thắng rồi!

Chỉ riêng mình Băng Nguyên Cổ Thần là ngây ngẩn tại chỗ, thần sắc thất lạc, trong lòng tràn ngập ghen tỵ. Triệu Phong có thể chiến thắng được Kim Nộ Cổ Thần, cái này đã nói rõ, thực lực của Triệu Phong đã hoàn toàn tương đương với hắn rồi.

- Thực lực thật mạnh! Hoàn toàn không giống với vừa mới đột phá Cổ Thần a!

Ánh mắt Tứ Trưởng lão thì lại thâm thúy, trong lòng thầm nói. Bỗng nhiên, hần chợt nghĩ đến trước đây Triệu Phong đã cự tuyệt lời mời chào thu đồ đệ của Tam Trưởng lão.

- Lẽ nào... hần đã có sư tôn?

Trong lòng Tứ Trưởng lão đột nhiên xuất hiện ý nghĩ này. Chỉ có như vậy, mới có thể giải thích vì sao Triệu Phong lại cự tuyệt lời mời chào thu làm đồ đệ của Bán Bộ Thần Chủ. Như vậy mới có thể giải thích, vì sao Triệu Phong nhanh như vậy đã đột phá tới Cổ Thần, mà thực lực lại còn cường đại như vậy. Mặt khác, trước đây sau khi Triệu Phong trùng kích Thiên giai Thần vị, đã vụng trộm ly khai Linh Tộc. Hần tất nhiên là muốn đi gặp sư tôn thân bí của hần, dưới sự trợ giúp của sư tôn hần mà đột phá Cổ Thần, đồng thời củng cố tu vi của mình. Nghĩ càng sâu, Tứ Trưởng lão lại càng khẳng định cái ý nghĩ này.

Bên phía Liệt Kim Tộc bên kia, so với những địa phương khác thì càng yên tĩnh hơn rất nhiều.

- Làm sao có thể? Không ngờ Kim Nộ Cổ Thần lại thất bại!

Đám đệ tử Liệt Kim Tộc vẫn còn chìm trong khiếp sợ. Còn sắc mặt từng tên từng tên cao tăng Liệt Kim Tộc thì lại cực kỳ bình tĩnh. Vốn dĩ, Liệt Kim Tộc hần là phải hát vang tiến mạnh, một đường quét ngang, dẫm nát Linh Tộc dưới chân. Nhưng mà nửa đường lại giết ra một tên Triệu Phong, lại còn đánh bại Kim Nộ Cổ Thần. Cho dù cuối cùng Liệt Kim Tộc có chiến thắng đi nữa, thì hiệu quả chèn ép đối với Linh Tộc cũng sẽ bị suy yếu xuống thật lớn.

- Tuyệt đối không thể lưu người này!

Sâu bên trong cặp mắt của Kim Trưởng lão ẩn giấu một cổ sát ý khó có thể phát giác.

- Kim Nộ Cổ Thần đã thua, kế tiếp đến phiên người nào đây?

Về mặt Triệu Phong nhẹ nhàng thản nhiên, ánh mắt đảo qua đám người Liệt Kim Tộc.

- Tiểu tử, ngươi đừng can rở! Nếu không phải hiện tại ta thương thế nghiêm trọng, tiêu hao thật lớn, ngươi đã sớm thua trên tay của ta rồi!

Lưu Kim Cổ Thần hét lớn một tiếng.

- Nói như vậy, có nghĩa là bây giờ ngươi không dám lên sao?

Triệu Phong cười nghiêng ngả, nói.

- Ngươi!

Lưu Kim Cổ Thần tức giận đến mức thân thể khẽ run lên. Nhưng hần lúc này quả thật không thể lên được. Cho dù hần vẫn còn có át chủ bài, nhưng tỷ lệ hần thua trong tay Triệu Phong cũng rất lớn.

- Lưu Kim Cổ Thần cần thời gian khôi phục thương thế! Các ngươi hãy lên trước, tận lực kéo dài thời gian, đồng thời làm tiêu hao thể lực của hần!

Cao tăng Liệt Kim Tộc trực tiếp truyền âm cho đám đệ tử tham chiến còn lại. Mặc dù Triệu Phong đã đánh bại Kim Nộ Cổ Thần, nhưng Liệt Kim Tộc vẫn còn dư lại sáu người.

- Ủm! Mặc dù hần đánh bại Kim Nộ Cổ Thần, nhưng tiêu hao hần là cũng không nhỏ!

- Chúng ta lại níu kéo hần một lúc, để cho Lưu Kim Cổ Thần có đầy đủ thời gian khôi phục lại!

Đám đệ tử còn lại của Liệt Kim Tộc đều tán thành.

- Ngươi muốn nghỉ ngơi, vậy cứ như ngươi mong muốn, để cho đám Chân Thần của Liệt Kim Tộc lên trước đi!

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Cho dù hần có khiêu chiến Lưu Kim Cổ Thần, đối phương cũng sẽ cự tuyệt. Hơn nữa, nếu như hần trực tiếp đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, dẫn đến Liệt Kim Tộc chủ động chịu thua, như vậy chẳng phải không có biện pháp kiếm lấy điểm cống hiến rồi sao? Cho nên trước khi giải quyết Lưu Kim Cổ Thần, hần còn cần phải thu thập hết tất cả những tên tiểu lâu la này đã.

- Để cho Chân Thần mạnh nhất lên trước đi!

Thanh âm của Kim Trưởng lão vang lên trong đầu năm gã cường giả Chân Thần. Hiện tại Liệt Kim Tộc đã thua bốn trận, nếu như thua thêm hai trận nữa, nhân số còn lại thấp hơn năm người, Linh Tộc liền có thể phân được một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa. Cho nên, để cho Chân Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ lên trước, sẽ có thể tranh thủ thêm được một chút thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần.

Sau khi mấy gã đệ tử Chân Thần nhìn nhau vài lần, một gã thanh niên hắc y chủ động đứng ra. Hắn trực tiếp nhảy lên chiến đài, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía Triệu Phong.

Ngay trong nháy mắt thanh niên hắc y nhảy lên chiến đài, thân hình Triệu Phong đã lóe lên, cấp tốc tiếp cận hắn.

Oanh!

Gã thanh niên hắc y kia toàn lực thôi động huyết mạch, vận chuyển Bí kỹ phòng ngự, tay cầm Thần khí, áp dụng thủ đoạn phòng ngự. Nhiệm vụ của hắn chỉ là tranh thủ thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần, đồng thời tiêu hao thể lực của Triệu Phong.

Nhưng mà, Triệu Phong làm sao có thể để cho Liệt Kim Tộc được như nguyện? Nếu như chiến đấu kéo dài quá lâu, Lưu Kim Cổ Thần sẽ có thể nhanh chóng khôi phục lại thực lực, Triệu Phong liền không có cơ hội giải quyết những người khác nữa. Thứ hai, Triệu Phong vừa mới đại chiến một trận với Kim Nộ Cổ Thần, kế tiếp còn phải đối mặt với rất nhiều cường giả Chân Thần nữa. Mà Lưu Kim Cổ Thần vẫn còn bảo tồn thực lực. Đã như vậy, thì Triệu Phong cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn đặc thù, cấp tốc giải quyết đối thủ.

Ông!

Ngân mâu mộng huyền của Triệu Phong chậm chạp vận chuyển, huyền thải ngũ quang thập sắc từ trong đó chiếu xạ ra, quang mang sáng lạn mà mỹ lệ.

- Không tốt! Là đồng thuật!

Gã thanh niên hắc y kia lập tức tập trung lực chú ý, nhắc lên toàn bộ tinh thần. Hắn vừa phải cẩn thận Huyền Đạo Đồng Thuật của Triệu Phong, lại còn phải đề phòng Không Gian Đồng Thuật nữa. Nhưng mà, với ý chí linh hồn Chân Thần Lục giai của hắn, cho dù có đề phòng đi chăng nữa, cũng không thể làm được chuyện gì. Huống chi thời điểm Triệu Phong đột phá Chân Thần, Thần Mâu của hắn đã trải qua một lần đại lột xác. Hiện tại Tả Mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Oanh!

Một đoàn thải vụ mộng huyền lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh nam tử hắc y, chậm rãi bao phủ hắn vào bên trong. Đoàn thải vụ mộng huyền này cấp tốc biến hóa thành từng tầng từng tầng thủy lưu lấp lánh tinh quang. Trong tầng thủy lưu này lại còn lưu động vô số sợi tơ lôi điện rực rỡ nữa.

- Thủy Lôi Huyền Lao!

Thi triển đồng thuật thành công, Tả Mâu của Triệu Phong cũng đình chỉ vận chuyển. Thủy Lôi Huyền Lao là chiêu thức đồng thuật mà Triệu Phong mới nghiên cứu ra. Hắn đem Huyền Đạo Áo Nghĩa cùng Thủy Chi Áo Nghĩa dung hợp lại với nhau, ẩn chứa lực lượng hai phương diện linh hồn cùng vật chất, đặt nặng ở kèm chế, bắt giữ, khiến cho đối thủ không thể nào thoát ra được.

Chỉ thấy gã thanh niên hắc y kia bị vây bên trong một cái lao lung do lôi điện lam sắc mê huyền làm chủ, thần sắc hỗn loạn, tận lực giãy dụa, nhưng cũng không có cách nào thoát khỏi.

Bá!

Trong nháy mắt Triệu Phong đã Thuấn di đến bên cạnh hắn, đem Thần lực Ngũ Hành chuyển hóa thành Thần lực Thủy hệ, trực tiếp đánh ra. Thời điểm đạo chương quang ẩn chứa Thủy Chi Áo Nghĩa kia bắn trúng Thủy Lôi Huyền Lao, lập tức dung hợp với lực lượng trong đó, dùng xu thế càng cường đại hơn nghiền ép thẳng về phía gã thanh niên hắc y.

Oanh! Phanh! Oành!

Gã thanh niên hắc y kia không kịp phòng bị, thân thể bay ngược về phía sau, hung hăng nện thẳng lên trên mặt đất cách đó ngàn trượng, lập tức phun máu tươi.

Sắc mặt tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc nhất thời trầm xuống, kể cả những gã đệ tử tham chiến, trong lòng cũng đều có chút hồi hộp.

- Đó đến tận cùng là loại nhân đồng gì? Uy lực thật là mạnh mẽ!

- Hơn nữa tạo nghệ đồng thuật của bản thân hắn cũng thập phần cao thâm a!

- ...

Đám người Liệt Kim Tộc liên tục trao đổi lẫn nhau, cố gắng tìm kiếm biện pháp đối phó. Gã thanh niên hắc y kia bại quá nhanh, hoàn toàn không tranh thủ được bao nhiêu thời gian, cho nên bọn chúng còn cần phải thêm người lên sân khấu.

- Tốt! Lại thắng một trận!

Đám người Linh Tộc điên cuồng hoan hô một trận. Triệu Phong đã đánh bại hai người, chỉ cần lại đánh bại thêm một người nữa, Linh Tộc liền có thể phân được một thành mạch khoáng, mà tất cả những người tham chiến đều có thể thu được một vạn điểm cống hiến. Bất quá hiện tại đám người Linh Tộc cũng đã nhìn thấy rõ thực lực của Triệu Phong. Có lẽ, Linh Tộc không chỉ có thể đạt được một thành, mà là càng nhiều hơn nữa!

- Cổ khí tức này...

- Khí tức của Thần Mâu!

Trên đài quan chiến của Sinh Mệnh Thánh Địa, số ít mấy người có được Sinh Mệnh Chi Mâu, sắc mặt khẽ trầm xuống.

- Cái này không có khả năng! Tất cả các huyết mạch nhân đồng trong thiên địa, đều xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu. Mà nhân đồng của hắn cũng không giống như bất luận loại nào trong Bát Đại Thần Mâu. Hơn nữa cổ khí tức Thần Mâu này... là chuyện gì xảy ra?

Lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện không khỏi lâm vào trầm tư.

Mà lúc này, trong đám đệ tử tham chiến của Liệt Kim Tộc, nàng nữ tử nóng bỏng kia đã leo lên chiến đài. Bất quá thú vị nhất chính là, trên người nàng nữ tử này lại đeo tới ba kiện Thần khí phòng ngự linh hồn.

- Ta nói rồi, một mình ta liền có thể quét ngang tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc! Bất luận thế nào, các ngươi cũng phải thua mà thôi!

Ánh mắt Triệu Phong chế giễu, nhìn về phía nàng nữ tử nóng bỏng kia.

Sắc mặt đám người Linh Tộc khẽ co quắp một trận. Trước đây bọn chúng đều cho rằng Triệu Phong chỉ là muốn châm chọc Liệt Kim Tộc mà thôi. Nhưng mà hiện tại xem ra, Triệu Phong quả thật là có ý tứ này.

- Hừ! Nói mạnh miệng, ai lại không biết?

Tính tình nàng nữ tử nóng bỏng kia tương đối táo bạo, hơn nữa bản thân nàng có chuẩn bị mà đến, trên người đeo tới ba kiện Thần khí phòng ngự linh hồn, nên cũng có chút tin tưởng.

Bá!

Triệu Phong không thèm nói nhảm, trực tiếp nhanh chóng lao ra. Một cỗ Thần lực khổng lồ, nghiền ép về phía đối thủ. Nữ tử nóng bỏng kia nhất thời thì triển tất cả thủ đoạn, thận trọng độ sức với Triệu Phong.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chương!

Triệu Phong toàn lực ứng phó, phát động tiến công mãnh liệt về phía đối phương.

- Thật mạnh! Cho dù hắn không sử dụng đồng thuật, ta cũng không thể chống đỡ được bao lâu cả!

Trong lòng nữ tử nóng bỏng kia hơi chút đặng chất. Công kích của Triệu Phong ẩn chứa Phong Lôi Áo Nghĩa, Ngũ Hành Áo Nghĩa, thỉnh thoảng lại còn vận dụng Không Gian Áo Nghĩa, khiến cho nữ tử nóng bỏng vô lực chống đỡ. Sau mười chiêu, nàng đã bị Triệu Phong đánh bay ra khỏi chiến đài.

- Ba trận! Đã thắng ba trận rồi!

Bên phía đám người Linh Tộc, mỗi người đều vô cùng hưng phấn.

Mà từng tên từng tên mặt Liệt Kim Tộc thì sắc mặt vô cùng âm trầm. Rơi vào đường cùng, bọn chúng chỉ có thể tiếp tục phái ra đệ tử Chân Thần, cố gắng tranh thủ thời gian cho Lưu Kim Cổ Thần. Nhưng mà thực lực của những đệ tử này so với hai người trước còn yếu hơn nhiều, căn bản vô lực độ sức với Triệu Phong. Nếu như bọn chúng không đeo trên người nhiều loại Thần khí phòng ngự linh hồn, gần như chính là bị Triệu Phong một chiêu miểu sát!

Cuối cùng, tất cả đệ tử Chân Thần của Liệt Kim Tộc đã chiến bại toàn bộ! Mà Triệu Phong thì đã hoàn thành sáu thắng liên tiếp.

Xung quanh chiến đài, thần sắc tất cả mọi người cũng có chút hoảng hốt. Đồ chiến diễn biến thành như vậy, là chuyện mà ai cũng đều không nghĩ tới. Lúc trước Liệt Kim Tộc xuất hiện một tên Lưu Kim Cổ Thần, lập tức chiến thắng bảy người của Linh Tộc. Mà ngay sau đó, Triệu Phong của Linh Tộc thể hiện ra tu vi chân chính, đánh bại liên tiếp sáu người của Liệt Kim Tộc.

- Thật không thể tin nổi! Không ngờ Triệu Phong lại có được thực lực như thế!

- Cho dù cuối cùng Triệu Phong có bại dưới tay Lưu Kim Cổ Thần, thì hiện tại Linh Tộc cũng đã có thể phân được bốn thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa rồi!

- ...

Đám người Linh Tộc vô cùng kích động. Không ngờ Triệu Phong lại có thể dùng sức một người, cứu vãn lại cục diện thảm bại của Linh Tộc. Cho dù trận cuối cùng Triệu Phong có thua, cũng không có bất kỳ người nào dám nói gì hấn một câu.

Lúc này, Lưu Kim Cổ Thần đã bước lên chiến đài, thần tình hấn vô cùng thô bạo, ánh mắt hung ác tàn nhẫn.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ dẫm nát ngươi dưới chân!

Lưu Kim Cổ Thần quát lớn một tiếng. Vốn dĩ, trong trận đồ chiến này, một mình hấn sẽ có thể chói mắt nhất, dẫm nát toàn bộ Linh Tộc dưới chân, tranh đoạt vinh dự cho Liệt Kim Tộc. Nhưng mà hết thảy chuyện này lại bị Triệu Phong phá hủy.

Vì để tranh thủ cho Lưu Kim Cổ Thần có thời gian khôi phục, Liệt Kim Tộc phải một đường để cho đám đệ tử Chân Thần lên sân khấu. Chỉ là không nghĩ tới, thủ đoạn của Triệu Phong lại lợi hại như vậy, đều dùng tốc độ lôi đình đánh bại toàn bộ mấy người kia. Việc đã đến nước này, Liệt Kim Tộc có ảo não nữa cũng vô dụng.

Cũng may, hiện tại Lưu Kim Cổ Thần đã khôi phục không sai biệt lắm. Đám người Liệt Kim Tộc tin tưởng, một trận chiến đấu cuối cùng, Lưu Kim Cổ Thần tất thắng. Trận đồ chiến này, thắng lợi cuối cùng nhất định vẫn sẽ là Liệt Kim Tộc!

1290. Chương 1287: Mượn Dùng Lực Lượng

- Đây là trận chiến cuối cùng của đồ chiến hai tộc, không biết ai mới là người chân chính quét ngang đối phương a!

Lưu Kim Cổ Thần cùng Triệu Phong cũng đều từng nói qua sẽ dùng sức một mình quét ngang tất cả mọi người còn lại của đối phương. Trận cuối cùng, chính là hai người đối chiến với nhau. Kết quả chỉ có thể là một người trong đó có thể chứng thực được lời nói của mình.

- Triệu Phong chiến đấu sáu trận liên tiếp, không có thời gian nghỉ ngơi. Mà thương thế của Lưu Kim Cổ Thần đã cũng tương đối khỏi hẳn, chênh lệch giữa hai người hết sức rõ ràng...

- Hơn nữa trong chiến đấu trước đây cũng không thấy Triệu Phong xuất ra Thần khí gì, nhất định là hẳn không có Thần khí thuận tay. Mà Lưu Kim Cổ Thần thì lại có một kiện Thần khí Thượng phẩm a...

- ...

Mắt thấy trận chiến đấu cuối cùng sắp sửa bắt đầu, những kẻ quan chiến không khỏi bàn luận, suy đoán. Nhưng mà tất cả mọi người ở đây không ai coi trọng Triệu Phong cả. Đây cũng là từ nhiều phương diện tổng kết ra được.

- Triệu Phong, không cần có áp lực a!

Tứ Trưởng lão Linh Tộc vội vàng truyền âm cho Triệu Phong. Triệu Phong đã chiến đấu liên tiếp sáu trận không có nghỉ ngơi, trận chiến cuối cùng này nhất định phải thua không thể nghi ngờ. Nhưng mà lúc này đám cao tăng Linh Tộc đã chẳng quan tâm những thứ này nữa. Dù sao trước đây, Linh Tộc có khả năng sẽ hoàn toàn bại trong tay Liệt Kim Tộc, ngay cả một thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa đều không chiếm được. Mà Triệu Phong đã đứng ra ngăn cơn sóng dữ, xoay chuyển thế cục, giúp Linh Tộc tranh thủ được bốn thành Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

- Trưởng lão, ngài cũng đừng quên năm mươi vạn điểm công hiến đã đáp ứng ta a!

Triệu Phong nghiêm túc nói.

- Năm mươi vạn điểm công hiến?

Tứ Trưởng lão bỗng nhiên nhớ tới trước đây hẳn từng thuận miệng đáp ứng Triệu Phong, chỉ cần hẳn quét ngang tất cả mọi người của Liệt Kim Tộc, Linh Tộc liền cấp cho Triệu Phong năm mươi vạn điểm công hiến. Đương nhiên, lúc đó Tứ Trưởng lão chỉ là vì muốn ổn định cảm xúc của Triệu Phong, mới thuận miệng đáp ứng mà thôi.

- Lẽ nào, hẳn có năm chắc?

Thần sắc Tứ Trưởng lão sững sốt.

- Nếu như Triệu Phong không có năm chắc, tại sao lại tại thời điểm trước khi trận chiến bắt đầu lại nói với mình những lời này?

Nghĩ tới đây, trái tim Tứ Trưởng lão nhất thời phanh phanh nhảy lên. Trước đây, thời điểm Lưu Kim Cổ Thần xuất hiện, hẳn đã hoàn toàn không chút hy vọng Linh Tộc còn có thể thắng lợi, chỉ hy vọng không bị thua quá thảm là được. Vậy mà bây giờ, Linh Tộc còn có khả năng thắng lợi sao? Chẳng biết tại sao, trong lòng Tứ Trưởng lão mơ hồ có chút mong đợi.

Về mặt những đệ tử Linh Tộc khác cũng tràn đầy thần sắc kích động. Duy chỉ có một mình Băng Nguyên Cổ Thần, vẫn luôn buồn bã thất hồn ngây ngẩn đứng ở một bên. Hai tộc đổ chiến lần này, quả thật chính là thời khắc thống khổ, dày vò nhất trong cả cuộc đời hẳn.

Oanh!

Trên chiến đài, Triệu Phong cùng Lưu Kim Cổ Thần đã bắt đầu giao phong.

Lưu Kim Cổ Thần tay cầm cự phủ ám hoàng sắc phong cách cổ xưa, toàn thân bao phủ bên trong một đoàn diễm quang kim sắc, công kích đại khai đại hợp, vô cùng uy mãnh, bức thẳng về phía Triệu Phong.

Mà Triệu Phong thì lại sử dụng ưu thế phương diện tốc độ, liên tục né tránh, sau đó công kích những địa phương phòng ngự bạc nhược của Lưu Kim Cổ Thần.

Lưu Kim Cổ Thần dựa vào Thần khí Thượng phẩm, công kích cường đại, nhưng hẳn rất khó gây tổn thương cho Triệu Phong. Mà thể phách phòng ngự bản thân hẳn cũng rất cường hãn, công kích của Triệu Phong cũng rất khó tạo thành bao nhiêu thương tổn cho hẳn.

Tuy nói trước đây Triệu Phong cũng từng đánh chết Cổ Thần Thất giai. Nhưng mà đó là nhờ có phòng ngự tuyệt đối của Trường bào Thời Không, còn có Diệt Thế Hắc Giao Long trợ giúp. Ở chỗ này, Triệu Phong

khẳng định không thể lấy ra Trường bào Thời Không, cho nên hắn không thể đơn giản để cho Lưu Kim Cổ Thần tiếp cận hắn.

- Người chỉ biết né tránh thôi sao?

Lưu Kim Cổ Thần phì cười một tiếng. Đã chiến đấu liên tiếp sáu trận không có nghỉ ngơi, Triệu Phong dựa vào cái gì mà đấu với hắn? Hơn nữa, lần này Lưu Kim Cổ Thần cũng có chuẩn bị mới xuất chiến.

- Toái Thiên Trảm!

Lưu Kim Cổ Thần tụ tập lực lượng, chuẩn bị thi triển chiến kỹ cường đại.

- Chính là lúc này!

Ánh mắt Lưu Kim Cổ Thần nở rộ tinh mang, bắt được thời điểm Triệu Phong sắp sửa thi triển Không Gian Thuấn Di, xuất ra một cái Bát Quái Tinh Bàn. Vừa thôi động Bát Quái Tinh Bàn, một cỗ lực lượng Không Gian kỳ dị đã lan tỏa ra, trọng điệp cùng không gian bốn phía.

- Thần khí Tỏa không!

Triệu Phong khẽ nhủ mày, sau lưng thi triển một đôi vũ dực kim sắc, mang theo hắn nhanh chóng lui về phía sau.

Liệt Kim Tộc đem tất cả hy vọng giao phó trên người Lưu Kim Cổ Thần, khẳng định đã tiến hành phân tích đối với phương thức chiến đấu của Triệu Phong, còn nghĩ ra biện pháp tiến hành khắc chế đối với một chút thủ đoạn của Triệu Phong nữa. Liên ví dụ như một chiếc nhẫn màu đen trong tay Lưu Kim Cổ Thần. Đó chính là một kiện Thần khí phòng ngự linh hồn đạt tới Thần giai Thượng phẩm. Ngoại trừ cái này, Liệt Kim Tộc tự nhiên còn có biện pháp có thể tiến hành khắc chế đối với Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong.

Vù vù vù!

Lưu Kim Cổ Thần phóng xuất ra một đoàn hư ảnh quang phủ kim diễm, lại bị Triệu Phong đúng lúc né tránh.

- Người rất thông minh, hơn nữa còn có phòng bị!

Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên sử dụng Thần khí Tỏa không, cũng không mang tới hiệu quả xuất kỳ chế thắng, nhưng hắn cũng chẳng quan tâm lắm. Theo như hắn nghĩ, Triệu Phong đã chiến đấu liên tiếp sáu trận, lần này nhất định phải thua không thể nghi ngờ. Những đồ vật Liệt Kim Tộc chuẩn bị cho hắn, hoàn toàn chính là dư thừa.

- Nguy hiểm thật!

Đám đệ tử Linh Tộc cũng đều âm thầm đổ mồ hôi lạnh thay cho Triệu Phong.

- Thần khí trong tay Lưu Kim Cổ Thần quả thật quá nhiều, mà Triệu Phong...

Một vị Trưởng lão cao tăng Linh Tộc thở dài một tiếng. Sớm biết như vậy, bọn họ cũng sẽ chuẩn bị cho Triệu Phong một vài kiện Thần khí.

- Nếu như Triệu Phong có được một kiện Thần khí công kích Thượng phẩm, thắng bại cũng không thể nói trước!

Đám đệ tử tham chiến của Linh Tộc cũng có chút tức giận bất bình thay cho Triệu Phong. Một kiện Thần khí công kích Thượng phẩm thích hợp chỉ ít có thể khiến cho công kích của một gã Cổ Thần dễ thắng bốn thành uy lực trở lên. Có Thần khí cùng không có Thần khí, chênh lệch giữa hai cái này chính là phi thường to lớn. Nhưng Triệu Phong dù không có Thần khí Thượng phẩm cũng có thể chiến đấu với Lưu Kim Cổ Thần đến loại trình độ này, quả thật khiến cho người ta khiếp sợ.

Phía bên kia, bộ dáng từng tên từng tên cao tăng Liệt Kim Tộc tựa hồ như đã nắm chắc phần thắng trong tay vậy.

Vù vù vù!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, hóa thành một đoàn lưu quang kim sắc, nhanh chóng di động ở trên chiến đài.

- Ngũ Hành Lôi Kiếp Chương!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Phong tìm được một đạo khe hở nào đó, đồng thời sử dụng chiến kỹ cùng đồng thuật.

Oanh! Phanh!

Lưu Kim Cổ Thần huy động cự phủ ám hoàng sắc trong tay, chém mạnh ra một đạo quang ba kim diễm, phá tan quang chương lôi đình ngũ sắc do Triệu Phong đánh ra.

- A...

Lưu Kim Cổ Thần đột nhiên cảm giác được linh hồn đau đớn, liên rống lớn một tiếng. Sau khi dừng lại một lát, mới một lần nữa phát động tiến công về phía Triệu Phong.

- Ta hiểu rồi!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời hiện lên một đạo tinh mang. Vừa rồi hắn quan sát được, thời điểm chính mình phát động Linh Hồn Đồng Thuật đối với Lưu Kim Cổ Thần, uy năng khóa giới chỉ trong tay Lưu Kim Cổ Thần phát huy ra cũng không đạt tới tiêu chuẩn Thần khí Thượng phẩm! Đây nhất định là bởi vì kiện Thần khí Thượng phẩm này vốn là của cao tăng Liệt Kim Tộc, lúc này mới lâm thời cho Lưu Kim Cổ Thần mượn dùng. Luyện hóa một kiện Thần khí Thượng phẩm, làm sao có thể dễ dàng như vậy? Chưa thể hoàn toàn luyện hóa được kiện Thần khí phòng ngự linh hồn này, Lưu Kim Cổ Thần liền không thể phát huy ra được toàn bộ uy năng của nó. Cho nên Linh Hồn Đồng Thuật của Triệu Phong vẫn như cũ có hiệu quả rất mạnh.

- Thủy Lôi Huyền Lao!

Ngân mâu mộng huyền của Triệu Phong chậm chạp vận chuyển, huyền thái ngũ quang thập sắc từ trong đó chiết xạ ra, sáng lạn mà mỹ lệ.

Oanh!

Một đoàn thái vụ mộng huyền lan tràn ra, tràn ngập bốn phía xung quanh Lưu Kim Cổ Thần, chậm rãi bao phủ hắn vào bên trong. Đám thái vụ mộng huyền này cấp tốc biến hóa thành một cái thủy lao mê huyền lam sắc, giam Lưu Kim Cổ Thần lại bên trong. Trong nháy mắt phóng xuất ra đồng thuật, Triệu Phong cũng đồng thời tiến hành công kích cuồng mãnh, đánh ra từng đạo từng đạo cự chương lôi đình bích lam sắc liên miên không dứt.

Oanh phốc!

Phát hiện ra nguy cơ tiếp cận, Lưu Kim Cổ Thần liền thi triển Bí kỹ phòng ngự. Xung quanh thân thể hắn lập tức hiện lên một cái đạo quang quyển kim sắc. Trên quang quyển còn có một đám văn lạc hỏa diễm sáng ngời. Đồng thời, Lưu Kim Cổ Thần cũng đem thanh Thần khí Thượng phẩm trong tay chắn ngang trước mặt mình.

Oanh! Phanh! Oành!

Lưu Kim Cổ Thần bị đánh lui một đoạn ngắn mới có thể dừng lại được.

- Không nghĩ tới đã trải qua sáu trận chiến đấu liên tiếp, người vẫn còn có thể phát huy ra thực lực bậc này!

Lưu Kim Cổ Thần cũng có chút ngoài ý muốn. Giờ phút này, thần sắc của hắn đột nhiên trở nên lãnh lệ, một cỗ khí tức sát chậm rãi lan tràn ra.

- Muốn sử dụng toàn lực rồi sao?

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng. Hắn một bước đột phá đến Cổ Thần, cái này cũng đã chứng minh nội tình cùng tiềm lực của Triệu Phong viễn siêu thường nhân. Trong những trận chiến đấu trước đây, mặc dù hắn cũng có chút tiêu hao, nhưng mà cũng không lớn bao nhiêu.

- Chấn Thiên Cự Phủ Trảm!

Lưu Kim Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Trên thạch phủ trong tay hắn nhất thời hiện lên một tầng hư ảnh cự phủ khổng lồ. Một kích đánh ra, một đạo quang trảm kim diễm vô cùng to lớn mạnh mẽ bùng phát. Phạm vi của đạo kim diễm này gần như bao phủ hơn phân nửa chiến đài, khiến cho Triệu Phong cơ hồ không có chỗ né tránh.

- Hắc hắc... rốt cuộc Lưu Kim Cổ Thần cũng chịu nghiêm túc rồi!

- Đã như vậy, Triệu Phong hắn phải thua không thể nghi ngờ!

Đám cao tầng Liệt Kim Tộc lộ ra nụ cười nham hiểm hung ác.

Những kẻ quan chiến khác xung quanh chiến đài phảng phất cũng cảm giác được chiến đấu sắp sửa kết thúc.

Mắt thấy đạo quang trảm kim diễm vô cùng to lớn kia sắp sửa bắn trúng Triệu Phong.

- Thần Mâu Phân Giải!

Triệu Phong âm thầm vận chuyển Thần Mâu, tập trung một chỗ nào đó trước mặt mình. Một cỗ quang vụ mông huyễn từ trong Tả Mâu của hắn tán xạ ra. Bỗng nhiên, trên đạo quang trảm kim diễm thật lớn kia chợt xuất hiện một cái chỗ hổng cỡ thân người.

Hưu!

Đạo công kích phạm vi khổng lồ kia âm âm lướt qua, mà thân thể Triệu Phong thì vừa vặn ở ngay tại chỗ lỗ hổng kia, nhất thời bình yên vô sự.

- Đây là môn đồng thuật gì?

Lưu Kim Cổ Thần phát hiện ra năng lực nhân đồng vừa rồi Triệu Phong mới sử dụng, nhưng hắn lại nhìn không ra nguyên lý của nó.

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Triệu Phong lập tức phát động một cái đồng thuật.

Phốc hưu!

Một đạo quang nhận bạch tinh lôi đình từ trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần vọt ra.

- Người muốn chết!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần vô cùng dữ tợn. Hắn phát hiện ra Triệu Phong thi triển đồng thuật, tuy rằng có thể tránh né vị trí vết thương trí mạng, nhưng vẫn như cũ bị thương không nhẹ.

Trong cơ thể Lưu Kim Cổ Thần bỗng nhiên tuôn ra một đoàn kim quang rực rỡ chói mắt, một cỗ khí tức Áo Nghĩa hủy diệt tất cả chậm rãi lan tràn ra.

- Hủy Diệt Áo Nghĩa! Cẩn thận!

Đám người Linh Tộc nhất thời cả kinh kêu lên.

Phía bên kia, đám người Liệt Kim Tộc lại lộ ra nụ cười đắc ý:

- Sắp sửa kết thúc!

Tất cả mọi người xung quanh đều lộ ra biểu tình như đã đoán trước kết quả vậy. Lưu Kim Cổ Thần có được Thần khí Thượng phẩm, cộng thêm cỗ lực lượng Hủy Diệt Áo Nghĩa cường đại này, Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ.

Nhưng Triệu Phong lại không có bao nhiêu hoảng hốt, trái lại còn có chút kích động.

- Ta chính là đời người sử dụng cỗ lực lượng này!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra một tia nụ cười giao hoát.

- Thần Mâu Phục Chế!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chăm chăm trên cổ lực lượng Hủy Diệt kia của Lưu Kim Cổ Thần, một cổ ý chí đồng lực cường đại ba động ra. Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công phục chế được cổ lực lượng kia. Đồng thời, Lôi Kiếp Đồng Thuật cũng bắt đầu tích súc ở trong Tả Mâu của hắn.

- Đi chết đi, Triệu Phong!

Lưu Kim Cổ Thần rít gào một tiếng, hai cánh tay chợt huy động cự phủ, chuẩn bị dùng một kích này để quyết thắng thua. Trên thanh thạch phủ phong cách cổ xưa trong tay hắn bắt đầu ba động một cổ lực lượng Hủy Diệt uy chấn thiên địa.

- Thần Mâu Phục Chế! Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Nhưng ngay tại lúc này, đồng thuật cường đại của Triệu Phong đã sớm phát động. Hắn đem lực lượng Hủy Diệt chính mình phục chế được từ chỗ của Lưu Kim Cổ Thần, dung hợp với Lôi Kiếp Đồng Diễm của chính mình. Uy năng của một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm này cường đại trước giờ chưa từng có!

Chỉ thấy một đạo quang diễm lôi đình rực rỡ bỗng nhiên hàng lâm trên đỉnh đầu Lưu Kim Cổ Thần. Cổ lực lượng linh hồn Hủy Diệt khiến người ta sợ hãi kia còn chưa hàng lâm, đã khiến cho tâm thần Lưu Kim Cổ Thần khê nhảy lên một cái. Hắn vội vàng thôi động Thần khí phòng ngự linh hồn trên ngón tay mình.

Ông!

Một tầng quang ba u hắc sắc bao phủ lấy linh hồn thể của hắn.

Cơ hồ ngay tại lúc này, Lôi Kiếp Đồng Diễm dung hợp Thần Mâu Phục Chế bản cường hóa đã nương theo khí tức hủy diệt Cẩm ky, oanh tạc xuống. Đạo quang ba u ám kia trong thời gian ngắn liền ảm đạm nghiêng nát...

1291. Chương 1288: Đổ Chiến Kết Thúc

- Xảy ra chuyện gì?

- Lưu Kim Cổ Thần bị làm sao vậy?

- ...

Lưu Kim Cổ Thần vốn dĩ đã chuẩn bị thi triển một kích tuyệt cường về phía Triệu Phong, đánh bại hắn, thể nhưng uy thế trên người hắn đột nhiên lại tiêu tan. Cùng lúc đó, một cổ lực lượng linh hồn hủy diệt lại đột nhiên hàng lâm trên đỉnh đầu Lưu Kim Cổ Thần. Trong nháy mắt cảm thụ được cổ lực lượng này, linh hồn tất cả mọi người xung quanh đều chợt run lên một trận.

Oanh phốc!

Đoàn quang diễm lôi đình rực rỡ trong nháy mắt đã phá hủy quang tráo u ám trên linh hồn thể của Lưu Kim Cổ Thần. Dù sao Lưu Kim Cổ Thần cũng chưa có hoàn toàn luyện hóa kiện Thần khí phòng ngự linh hồn Thượng phẩm này, khả năng phòng ngự giảm xuống thật lớn.

- A a!

Tiếng kêu thảm thiết thê lương thống khổ của Lưu Kim Cổ Thần truyền ra khắp phương viên mấy vạn dặm. Sắc mặt hắn vắn vẹo, nằm co rút trên mặt đất, liên tục giãy dụa.

Trong lòng đám quan chiến bốn phía cũng đều sợ hãi vô cùng. Bọn chúng cũng cảm thụ được cổ linh hồn lôi điện cường đại kia. Ngay cả bí thuật phòng ngự bảo hộ linh hồn của Lưu Kim Cổ Thần cũng bị nó đánh nát trong nháy mắt, khó có thể tưởng tượng nổi giờ phút này Lưu Kim Cổ Thần đang phải thừa nhận thương tổn linh hồn cường đại cỡ nào.

Theo tiếng kêu thảm thiết của Lưu Kim Cổ Thần dần dần nhỏ đi, tất cả mọi người đều cảm giác được khí tức linh hồn của Lưu Kim Cổ Thần cũng càng ngày càng yếu, gần như sắp sửa biến mất. Cuối cùng, Lưu Kim Cổ Thần hoàn toàn đình chỉ giãy dụa, nằm im trên mặt đất. Tuy rằng khí tức vô cùng yếu ớt, nhưng cũng không có chết.

Sau một lúc yên lặng, toàn bộ tràng diện nhất thời sôi trào.

- Lưu Kim Cổ Thần thất bại!

- Vừa rồi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

- ...

Sự tình phát triển như thế này khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc không thôi. Rất nhiều người thậm chí còn không rõ, rốt cuộc Lưu Kim Cổ Thần đã bại như thế nào.

- Không ngờ lại thắng rồi!

- Trời ạ! Không ngờ Triệu Phong lại thắng rồi!

- ...

Đám người Linh Tộc sau khi ngây người một lát, liền bắt đầu kinh hô ầm ỹ. Bọn họ đều cảm giác hết thảy những chuyện này tựa như là đang nằm mơ vậy. Từ lúc bắt đầu là cục diện thất bại, về sau lại xuất hiện chuyển cơ, từ từ đạt được ưu thế, cuối cùng là nghịch chuyển bại cục. Ngay cả đám cao tăng Linh Tộc cũng đều ngơ ngẩn một trận, kích động không biết phải nói gì.

Trái lại bên phía Liệt Kim Tộc, sắc mặt tất cả mọi người đều vô cùng âm trầm. Một cỗ khí tức thể phách cực nóng khổng lồ phóng thẳng lên cao.

Bọn chúng đều cho rằng, sau khi Lưu Kim Cổ Thần sử dụng ra đòn sát thủ, Triệu Phong chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ. Nhưng lại không ngờ rằng, tại thời khắc mấu chốt bỗng nhiên lại xuất hiện chuyển biến to lớn như vậy. Trong nháy mắt Lưu Kim Cổ Thần đã thua! Bọn chúng thậm chí còn hoài nghi chính mình đã xuất hiện ảo giác nữa. Tất cả mọi người đều không thể nào tiếp nhận kết quả này.

- Tiểu bối, không ngờ ngươi lại hạ tử thủ như vậy! Công kích linh hồn cường đại như vậy, cho dù không giết chết Lưu Kim Cổ Thần, cũng sẽ tạo thành tổn thương nghiêm trọng không thể nào chữa trị cho linh hồn của hắn ...

Kim Trưởng lão của Liệt Kim Tộc chợt quát lớn một tiếng. Một cỗ khí tức nóng bỏng rung chuyển thiên địa đột nhiên lan tràn thẳng về phía trên chiến đài. Trong khoảnh khắc, Triệu Phong nhất thời cảm giác không trung phẳng phất như là đổ sập xuống vậy, khiến cho hắn không thể nào thở nổi. Ngoài ra, một cỗ khí tức hỏa diễm nóng rực chậm rãi vọt tới, khiến cho Triệu Phong có cảm giác như chính mình đang đặt mình trong nham tương Địa ngục vậy. Toàn thân hắn, kể cả linh hồn, đều bị cỗ hỏa diễm nóng bỏng kia thiêu đốt.

- Liệt Kim Tộc thật là không biết liêm sỉ! Chiến đấu giữa thế hệ thanh niên, không ngờ Cổ Thần đỉnh phong của thế hệ trước lại cũng nhúng tay vào!

Ngay vào lúc này, thanh âm của Tứ Trưởng lão Linh Tộc đột nhiên vang lên. Một cỗ Thiên Địa Áo Nghĩa trầm trọng hàng lâm lên toàn thân Triệu Phong, trong nháy mắt đã khu trừ toàn bộ tất cả những cảm giác khó chịu trên người Triệu Phong.

- Ta cũng không định xuất thủ! Ta chỉ muốn chất vấn đệ tử Linh Tộc ngươi một chút, vì sao lại hạ thủ độc ác như vậy mà thôi!

Kim Trưởng lão lễ trắng khí hùng nói.

- Tài nghệ không bằng người, như thế nào nói lời vô ích nhiều như vậy? Nếu như Triệu Phong thật sự thủ đoạn độc ác, thời điểm trước đây giao chiến với Chân Thần Liệt Kim Tộc, cũng sẽ không lưu lại người sống rồi!

Tứ Trưởng lão hừ lạnh một tiếng, ngôn ngữ mang theo sự khinh thường nồng đậm.

Lời này vừa nói ra, Liệt Kim Tộc nhất thời không thể nào phản bác.

- Được rồi! Đồ chiến kết thúc, Linh Tộc đạt được thắng lợi!

Ngay vào lúc này, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện, sắc mặt chợt trầm xuống, trực tiếp nói. Nhất thời, hai đại thế lực Ngũ tinh không tiếp tục giằng co với nhau nữa.

Sưu!

Triệu Phong dưới sự chú mục của vạn chúng, bình thần rời khỏi chiến đài, quay trở lại khu vực của Linh Tộc. Mà phía bên kia, Lưu Kim Cổ Thần cũng được đám đệ tử của Liệt Kim Tộc khiêng xuống.

- Triệu Phong, người thật lợi hại!

- Lần này nhờ có người cả!

Tất cả đám người Linh Tộc khi đối mặt Triệu Phong, tất cả đều mang theo khuôn mặt tươi cười đón chào.

- Triệu Phong, lần này người lập công lớn, năm mươi vạn điểm cống hiến, sẽ không thiếu một điểm nào!

Về mặt Tứ Trưởng lão tràn đầy nụ cười vui sướng, nói. So sánh với thu hoạch của Linh Tộc, năm mươi vạn điểm cống hiến này không đáng kể chút nào.

Đám đệ tử Linh Tộc còn lại nhất thời ném về phía Triệu Phong ánh mắt hâm mộ vô cùng. Lần này Linh Tộc đạt được thắng lợi, đại đa số mọi người cũng chỉ đạt được một vạn điểm cống hiến, Long Nguyên Chân Thần cùng nàng nữ tử nhỏ yếu kia, trước đây đã đánh bại được một người, mỗi người đều được ba vạn điểm cống hiến. Nhưng mà một mình Triệu Phong lại trực tiếp thu được năm mươi vạn điểm! Số điểm cống hiến khổng lồ như vậy, cho dù là làm nhiệm vụ liên tục mấy chục năm cũng không đạt được. Nhưng tất cả những cái này đều là Triệu Phong nên được.

Về phần cuối cùng vì sao Triệu Phong có thể trong nháy mắt đánh bại Lưu Kim Cổ Thần, đám người Linh Tộc quả thật không có bao nhiêu kinh ngạc. Bởi vì trước đây Triệu Phong đã từng biểu hiện qua môn đồng thuật này tại Linh Tộc.

- Linh mạch Thiên Tinh Hỏa nơi đây liền dựa theo quy tắc trước đây mà phân chia. Để chiến hai tộc đến đây kết thúc!

Lúc này, lão giả khô diện của Sinh Mệnh Thánh Điện cao giọng tuyên bố.

Từ đó, đồ chiến của hai tộc chính thức khép lại màn che. Trận đồ chiến này thập phần đặc sắc, có rất nhiều tình tiết nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người!

Thần sắc từng tên từng tên bên phía Liệt Kim Tộc đều tràn ngập thất lạc. Trong đám đệ tử tham chiến có tới bảy người chính là thua trong tay Triệu Phong, trong đó còn kể cả hai gã cường giả Cổ Thần nữa. Đám đệ tử tham chiến của Liệt Kim Tộc đã không còn mặt mũi nào đối mặt với người của Liệt Kim Tộc.

Đồ chiến đã kết thúc, các thế lực tụ tập ở đây cũng chậm rãi tản đi. Có không ít thế lực có quan hệ tốt với Linh Tộc, hoặc là các thế lực cường đại, thì đi đến bên phía Linh Tộc, vui vẻ chúc mừng, khẳng định tốt mối quan hệ. Kể cả người chủ trì của Sinh Mệnh Thánh Địa cũng tiến về phía Linh Tộc bên này. Hành vi của Sinh Mệnh Thánh Địa khiến cho sắc mặt đám người Liệt Kim Tộc một lần nữa trầm xuống.

- Biểu hiện lần này của Linh Tộc, thật khiến cho người ta phải kinh ngạc a!

Lão giả khô diện kia liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó mới nói với Tứ Trưởng lão. Lúc này, Hạ Hầu Vũ cũng đi tới bên cạnh Triệu Phong.

- Triệu Phong, tiến bộ của người thật là nhanh a!

Trong lòng Hạ Hầu Vũ quả thật cũng có chút mặc cảm. Hơn một năm trước, hắn còn có thể giao phong một trận với Triệu Phong. Nhưng hiện tại, hắn phỏng chừng mình có thể chống nổi năm chiêu trong tay Triệu Phong hay không cũng là một vấn đề.

- Hội nghị Thần Mâu vào nửa năm sau, người có đi không?

Hạ Hầu Vũ đột nhiên hỏi.

- Hội nghị Thần Mâu?

Trong lòng Triệu Phong nghi hoặc, hỏi lại. Hắn cũng là lần đầu tiên nghe tới danh từ này. Đồng thời, hắn còn đang suy nghĩ, lẽ nào cái hội nghị này sẽ có mặt Bát Đại Thần Mâu sao?

- Người không biết sao?

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc, lập tức chậm rãi giải thích.

Hội nghị Thần Mâu này chính là do một cái thể lực đặc thù trong Thần vực Man Hoang, tên là Thần Mâu Đường tổ chức. Thần Mâu Đường là một cái thể lực bí ẩn vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối, phạm vi của nó trải rộng khắp toàn bộ Thần vực Man Hoang. Những người chủ trì của thể lực này ai nấy cũng đều là hậu duệ Thần Mâu. Còn có lời đồn, Chúa tể đứng đầu của Thần Mâu Đường này chính là một vị Thần Mâu Chúa Tể.

Trong lòng Triệu Phong sửng sốt. Nếu thật sự là như thế, vậy thì cái thể lực này chỉ sợ đã tương đương với một Thần Vực Thánh Địa rồi.

- Thể lực này hết sức đặc thù, thành viên rất ít, cũng không dùng danh hào thể lực lộ diện tại ngoại giới, không kết giao với bất kỳ thể lực nào, cũng không tranh đoạt bất luận tài nguyên gì. Cho dù gia nhập thể lực này, cũng sẽ không đạt được bất kỳ chỗ tốt hay che chở nào... Tuy nói nó là một cái thể lực, nhưng mà mỗi một người trong thể lực này đều thập phần tự do, thậm chí còn có thể là thành viên của những đại thể lực khác cũng không sao.

Hạ Hầu Vũ tiếp tục giới thiệu:

- Từ trước đến nay Thần Mâu Đường cũng chỉ có tiến hành một việc, chính là cách mỗi một đoạn thời gian sẽ cử hành một cái Hội nghị Thần Mâu ở một cái Vực nào đó! Tuy rằng gọi là Hội nghị Thần Mâu, nhưng mà những người tham dự hầu như đều là hậu duệ Thần Mâu.

- Trọng điểm của Hội nghị Thần Mâu này là cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Một cái thể lực đặc thù cường đại như vậy, chỉ làm có một chuyện, đó chính là cử hành Hội nghị Thần Mâu, như vậy cái hội nghị này khẳng định là không bình thường.

- Cái hội nghị này chủ yếu là đem hậu duệ Bát Đại Thần Mâu tại mỗi một Vực tụ tập cùng một chỗ, trong đó lại tổ chức các loại hoạt động, giao dịch hoặc là nhiệm vụ giao tiếp...

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói.

- Nhân mâu của người hết sức đặc thù, có lẽ sẽ tìm được đáp án trong Hội nghị Thần Mâu này. Mặt khác, nhân mâu của người đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng mà uy năng tựa hồ hoàn toàn chưa thể phát huy ra a...

Ánh mắt Hạ Hầu Vũ nhìn chằm chằm trên Tả Mâu của Triệu Phong. Sinh Mệnh Chi Mâu mà hắn vẫn luôn cảm thấy kiêu ngạo kia, mỗi khi nhìn thấy Tả Mâu của Triệu Phong, cũng đều sẽ run lên một cách không rõ ràng.

Trong lòng Triệu Phong có chút suy tư. Liên quan tới sự phân chia đẳng cấp Chuẩn Thần Mâu này, hắn cũng là từ chỗ của Hạ Hầu Vũ mới nghe được. Hiện tại Triệu Phong mới biết được, sự lý giải của chính mình đối với Bát Đại Thần Mâu thật sự là ít đến thương cảm.

- Bát Đại Thần Mâu tề tụ một chỗ...

Trong lòng Triệu Phong có một loại kích động khó hiểu.

- Nhân mâu của ta cũng không thuộc về hậu duệ Bát Đại Thần Mâu...

Triệu Phong do dự một chút, mới nói ra những lời này.

- Bất luận loại nhân đồng nào trong Phạm Trụ cũng đều xuất xứ từ Bát Đại Thần Mâu mà ra. Trước đây, Hội nghị Thần Mâu chỉ cho phép hậu duệ Bát Đại Thần Mâu tham gia, nhưng mà về sau điều kiện cũng được nới lỏng hơn nhiều, chỉ cần có huyết mạch nhân đồng liền có thể tham gia...

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói.

- Nửa năm sau, người của Thần Mâu Đường lại cử hành một cái Hội nghị Thần Mâu!

Hạ Hầu Vũ nói xong câu đó, liền cùng người của Sinh Mệnh Thánh Địa ly khai nơi này. Bọn họ chỉ là nhân chứng của lần đổ chiến này, hiện tại đổ chiến đã kết thúc, bọn họ tự nhiên không cần thiết phải tiếp tục ở lại chỗ này.

- Các ngươi có thể lựa chọn ở lại chỗ này hoặc là trở về Linh Tộc. Nếu ở lại chỗ này phụ trách tiến hành khai thác Linh mạch Thiên Tinh Hỏa, có thể nhận được thêm thù lao...

Tứ Trưởng lão nói với mọi người.

- Ta muốn trở về một chuyến!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Vốn dĩ Bằng Nguyên Cổ Thần cũng dự định quay trở về Linh Tộc, nhưng sau khi hắn nghe được Triệu Phong muốn quay về, liền quyết định ở lại. Cuối cùng, chỉ có ba người lựa chọn quay về Linh Tộc.

Dưới sự hướng dẫn của Ngũ Trưởng lão cùng một vài cao tăng Linh Tộc, đoàn người Triệu Phong thuận lợi trở về Linh Tộc. Mà Ngũ Trưởng lão thì lập tức tuyển chọn một đám đệ tử Ngoại tộc đi tiến hành khai thác Linh mạch Thiên Tinh Hỏa.

oOo

Sau khi trở lại Linh Tộc, Triệu Phong liền bế quan một đoạn thời gian. Vừa trải qua một hồi luân phiên đại chiến, hắn cũng có rất nhiều linh ngộ. Mặt khác, năm mươi vạn điểm cống hiến kia phỏng chừng vẫn còn chưa báo lên trên.

Chỉ mười ngày sau, Triệu Phong mới xuất quan, đi tới Vạn Linh Điện của Linh Tộc.

- Phong ca xuất quan rồi!

- Xin chào Triệu Phong ca!

Trên đường đi, vài gã Đệ tử Hạch tâm nhìn thấy hắn, đều thập phần nhiệt tình chào hỏi bắt chuyện vui vẻ. Mấy ngày nay, biểu hiện của Triệu Phong tại đổ chiến hai tộc đã được triệt để lan truyền ra. Sở dĩ bọn chúng hữu hảo đối với Triệu Phong như vậy, tự nhiên là bởi vì Triệu Phong giúp Linh Tộc đoạt được vinh quang, đồng thời thể hiện ra thực lực cường đại mà bất luận gã đệ tử nào cũng không thể không kiêng kỵ.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới Vạn Linh Điện của Linh Tộc. Hắn vừa tới nơi này, trước cửa Vạn Linh Điện đã xuất hiện một vị lão giả.

- Ngươi rốt cuộc đã tới!

Vị Trưởng lão Thủ điện kia mỉm cười, bộ dáng giống như vẫn luôn một mực chờ đợi Triệu Phong vậy.

- Ủm! Ta muốn đổi một bộ công pháp!

Triệu Phong bình thản nói. Sau đó, hai người trực tiếp bước vào tầng cao nhất của Vạn Linh Điện.

1292. Chương 1289: Hồn Thiên Không Nguyên Quyết

Sau khi Triệu Phong tiến vào Vạn Linh Điện, lập tức dẫn phát sự chú ý của rất nhiều ánh mắt các đệ tử Linh Tộc. Hắn không hề để ý tới những ánh mắt kia, cùng Trưởng lão Thủ điện đi thẳng lên tầng cao nhất.

- Hắn chính là Triệu Phong! Một năm trước vừa mới đột phá đến Chân Thần Lục giai, hiện tại đã là cường giả Cổ Thần!

- Hơn nữa trong đổ chiến giữa hai tộc, hắn dùng sức một mình ngăn cơn sóng dữ, chiến đấu liên tiếp bảy trận, đánh bại hai gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc. Mà cao tăng Linh Tộc đã thưởng cho hắn năm mươi vạn điểm cống hiến...

Rất nhiều đệ tử Linh Tộc đang lựa chọn công pháp, chiến kỹ đều không khỏi kinh thán đối với sự tích của Triệu Phong.

- Năm mươi vạn điểm công hiến?

Tất cả đệ tử Linh Tộc đều nuốt một ngụm nước miếng. Đại đa số bọn chúng đều là những Chân Thần cấp thấp, mà những môn công pháp có thể tu luyện tới Cổ Thần Thất giai cũng chỉ tốn hơn một vạn, nhiều lắm là hai vạn điểm công hiến mà thôi. Năm mươi vạn điểm công hiến cấp cho bọn chúng, căn bản là xài mãi không hết.

Rất nhanh, Triệu Phong đã đi tới tầng cao nhất của Vạn Linh Điện. Tầng này chỉ có những kẻ đã đạt tới Cổ Thần mới có thể bước vào. Hiện tại ở nơi này chỉ có hai người Triệu Phong cùng Trưởng lão Thủ điện Vạn Linh Điện mà thôi.

Trong tầng cuối cùng này thập phần trống trải, chỉ có bốn phiến vách tường tinh thể bán trong suốt. Trên mỗi một mặt vách tường đều khắc nam một vài khóa tinh châu lớn nhỏ không đồng nhất, màu sắc khác nhau. Bên trong mỗi một khóa tinh châu đều cất giấu một môn công pháp hoặc là chiến kỹ Thần cấp.

- Người muốn tự chọn hay để cho ta chọn giúp người?

Trưởng lão Thủ điện mỉm cười hỏi.

- Ta cần loại công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ!

Triệu Phong trực tiếp nói. Công pháp cùng đẳng cấp, có thể tu luyện tới Thần Chủ tự nhiên là tốt nhất. Có thể tu luyện tới Thần Chủ, liền chứng minh bản thân loại công pháp này tương đối hoàn thiện, có thể tăng phúc trọng đại đối với thực lực. Hơn nữa, chỉ cần là công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, đều có thể tính là công pháp Thần cấp Đỉnh giai.

- Nhìn đằng kia!

Trưởng lão Thủ điện lộ ra nụ cười sớm đã đoán trước, sau đó chỉ tay một cái về phía Đông. Triệu Phong nhìn về phía mặt vách tường phía Đông. Ở phía trên cùng của vách tường có khắc nam bốn khóa tinh châu lớn hơn những khóa còn lại.

- Công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, Linh Tộc tổng cộng có bốn môn!

Thần sắc Trưởng lão Thủ điện thoáng có chút đặc ý, giới thiệu.

- Môn thứ nhất là công pháp chuyên dành cho huyết mạch Linh Tộc tu luyện. Người không có huyết mạch Linh Tộc, nên không thích hợp môn công pháp này, ta sẽ không giới thiệu!

Trưởng lão Thủ điện trực tiếp giới thiệu cho Triệu Phong ba môn công pháp còn lại.

Môn công pháp thứ hai tên là Ngũ Hành Vạn Pháp, chủ tu Ngũ Hành Áo Nghĩa. Ngũ Hành Áo Nghĩa bao quát năm loại lực lượng Áo nghĩa, lúc tu luyện nhất định phải bảo đảm năm loại Áo nghĩa này chênh lệch không lớn, bằng không sẽ rất khó tiến bộ, độ khó khá cao.

Môn công pháp thứ ba tên là Lôi Hỏa Thiên Quyết, thích hợp kẻ tu hành hai đạo Lôi Hỏa. Tu luyện môn công pháp này, lực bộc phát mạnh mẽ, cũng tương đối dễ tu luyện, tổng thể mà nói, chính là quý quý củ củ.

Môn công pháp thứ tư tên là Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, bao hàm Thiên Địa Ngũ Hành, Thời Không Vạn Tượng, dung hợp rất nhiều loại Áo nghĩa, tu luyện ra Thần lực Hỗn Nguyên, uy năng cực mạnh. Nhưng bởi vì loại công pháp này có tính bao dung quá lớn, không có một mục tiêu minh xác, cho nên khả năng tấn chức Thần Chủ khá khó khăn, hơn nữa bản thân môn công pháp này cũng cực kỳ khó tu luyện.

- Năm mươi vạn điểm công hiến của người chỉ có thể đổi lấy một môn công pháp trong này. Cho nên, ta kiến nghị người vẫn là nên đổi một môn công pháp cấp bậc thấp hơn một chút, thuận tiện còn có thể đổi lấy mấy môn chiến kỹ cường đại!

Trưởng lão Thủ điện nói ra kiến nghị của chính mình.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết?

Thời điểm Triệu Phong nghe giới thiệu về môn công pháp này, nhất thời sửng sốt một chút. Vốn dĩ hắn tới nơi này lựa chọn công pháp, là chuẩn bị lựa chọn loại công pháp Ngũ Hành mà lần trước Trưởng lão Thủ điện đã nói qua. Nhưng hắn lại phát hiện uy lực của môn Ngũ Hành Vạn Pháp này tựa hồ còn không bằng

hai môn còn lại. Hơn nữa, Triệu Phong còn phát hiện môn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này tựa hồ thích hợp với chính mình hơn môn Ngũ Hành Vạn Pháp kia. Dù sao, nếu như hắn tu luyện Ngũ Hành Vạn Pháp, trên cơ bản liền phải vứt bỏ Phong, Lôi Áo Nghĩa. Nhưng mà Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết lại bất đồng, gần như có thể bao dung tất cả các loại Áo nghĩa.

- Ta chọn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết!

Trầm tư trong chốc lát, Triệu Phong trực tiếp nói.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết?

Sắc mặt Trưởng lão Thủ điện khẽ sững sờ. Hắn vốn cho là Triệu Phong sẽ chọn môn Ngũ Hành Vạn Pháp.

- Triệu Phong, độ khó của môn Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này tuyệt không bình thường a! Lực lượng Áo nghĩa càng nhiều uy lực mới càng mạnh, thế nhưng tu luyện quá nhiều lực lượng Áo nghĩa, thì sẽ càng khó khăn chừng không cùng vận dụng...

Trưởng lão Thủ điện thấu hiểu hết sức rõ ràng đối với bốn môn công pháp này, lập tức khuyên nhủ.

- Ta chính là muốn chọn nó!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định. Hiện tại hắn chính là tu luyện rất nhiều lực lượng Áo nghĩa, nếu như bỏ qua vài loại trong đó, thật sự là có một chút luyến tiếc.

Trưởng lão Thủ điện thấy Triệu Phong kiên định như vậy, cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp lấy ra một khối lệnh bài tinh thể. Hắn đem Thần lực quán nhập vào trong đó, một khỏa tinh châu trên vách tường chợt bay thẳng ra, phiêu phù trước mặt Triệu Phong.

- Ở chỗ này ghi nhớ xong công pháp mới có thể rời đi, đồng thời không thể tiết lộ môn công pháp này ra ngoài. Một khi phát hiện, Linh Tộc nhất định sẽ trừng phạt nghiêm khắc!

Trưởng lão Thủ điện nói xong lời này, liền trực tiếp rời khỏi nơi đây.

Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, ý thức thâm nhập vào trong khỏa tinh châu này. Trong nháy mắt, tin tức của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đã tiến nhập vào đầu óc của hắn.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết bao hàm Thiên Địa Ngũ Hành, Thời Không Vạn Tượng, bao dung tất cả lực lượng. Thời điểm viên mãn, thậm chí có thể diễn hóa ra một tia lực lượng Hỗn Độn...

- Quả nhiên không khiến cho ta thất vọng!

Trong mắt Triệu Phong thoáng chút mừng rỡ. Bản thân hắn am hiểu thập phần nhiều lực lượng Áo nghĩa, kể cả Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không... Hơn nữa hắn có được Thần Linh Nhân, năng lực linh ngộ rất mạnh, linh ngộ đối với Áo nghĩa lại càng là thuận buồm xuôi gió. Nếu như hắn muốn, còn có thể thuận tiện tìm hiểu thêm một vài những môn Áo nghĩa khác nữa. Nghĩ tới đây, Triệu Phong không khỏi nhớ lại Hội nghị Thần Mâu mà Hạ Hầu Vũ đã nói.

- Hội nghị thuộc về Bát Đại Thần Mâu, bên trong hắn là có thể đạt được rất nhiều tin tức, kỹ xảo vận dụng đồng thuật, thậm chí là phương pháp tu luyện đồng thuật liên quan tới Bát Đại Thần Mâu...

Triệu Phong thập phần động tâm đối với cái hội nghị này. Nhưng điều duy nhất hắn lo lắng chính là, nhân mâu của chính mình có khả năng là Thần Mâu thứ chín.

- Nếu như đi tới nơi đó có thể phát huy ra lực lượng chân chính của Thần Mâu ta, cho dù mạo hiểm một chút cũng là đáng giá!

Hồi lâu sau, Triệu Phong làm ra quyết định. Tả Mâu thần bí này vẫn luôn là bí mật lớn nhất của hắn. Có lẽ sau khi khai quật ra tiềm lực của Tả Mâu, những bí mật liên quan tới nhân mâu này cũng sẽ được tiết lộ. Cho nên, Hội nghị Thần Mâu này, Triệu Phong quyết định sẽ đi xem một chút.

oOo

Một ngày sau, Triệu Phong dựa vào năng lực ghi nhớ cường hãn của Tả Mâu, đã ghi nhớ xong toàn bộ Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Hắn vừa mới đi ra khỏi tầng cao nhất, Trưởng lão Thủ điện đã nhanh chóng chạy tới.

- Người đã ghi nhớ kỹ rồi?

Trưởng lão Thủ điện có chút kinh ngạc hỏi. Một tờ giấy một hải dương, một môn công pháp có thể đột phá đến Thần Chủ, cho dù là với năng lực của Cổ Thần Thất giai, hắn là phải cần thời gian hơn mười ngày mới có thể hoàn toàn nhớ kỹ.

- Phải!

Triệu Phong gật đầu, đem khóa tinh châu trả lại cho Trưởng lão Thủ điện.

- Triệu Phong?

Ngay vào lúc này, một đạo thanh âm có chút kinh hãi vang lên.

Triệu Phong vừa nhìn lại, thì ra chính là một gã Cổ Thần đã từng xuất hiện qua trong Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy, ca ca của Kim Uy, Kim Khôn Cổ Thần! Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, khi đó hắn cảm giác được người này có địch ý rất lớn đối với chính mình. Triệu Phong chỉ thoáng liếc mắt nhìn hắn một cái, liền trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Khốn kiếp!

Hai bàn tay Kim Khôn nắm chặt, nghiêng rằng nghiêng lợi một trận. Hắn mãi vẫn muốn có cơ hội khiêu chiến Triệu Phong, nhưng mà sau khi Triệu Phong đột phá Chân Thần, vẫn luôn bế quan không ra, sau đó lại lên lên chạy ra ngoài. Sau khi Triệu Phong trở lại Linh Tộc, thì Tranh đoạt chiến Tịnh Linh Thánh Thủy đã bắt đầu. Kế tiếp, Triệu Phong lại đại biểu Linh Tộc tham gia đồ chiến hai tộc, cho nên Kim Khôn không thể làm gì được Triệu Phong. Thế nhưng Triệu Phong vừa mới trở lại, không ngờ tu vi lại đã đạt tới Cổ Thần. Hơn nữa hắn còn nghe nói, tại đồ chiến hai tộc, một mình Triệu Phong đã đánh bại bảy người của Liệt Kim Tộc, trong đó còn kể cả hai gã Cổ Thần nữa. Lúc này, Kim Khôn làm gì còn dũng khí khiêu chiến Triệu Phong nữa.

Sau khi rời khỏi Vạn Linh Điện, Triệu Phong liền chuẩn bị trở về chỗ ở của mình, tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết. Thế nhưng thời điểm trở về, hắn nghe được một tin tức kinh người. Triệu Vũ Phi của Linh Tộc đã trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, trở thành Thiên kiêu huyết mạch Linh Tộc.

- Không nghĩ tới Vũ Phi đã thành công!

Trong lòng Triệu Phong kinh hãi một trận.

Lúc trở lại Linh Tộc, hắn cũng không nhìn thấy Triệu Vũ Phi. Sau khi nghe ngóng mới biết được, Triệu Vũ Phi đã chuyển đến một địa phương khác, chuẩn bị đột phá Thiên giai Thần vị. Lúc đó, Triệu Phong đã cảm thấy Triệu Vũ Phi có chút gấp gáp nóng vội. Nếu như lại tích lũy thêm một đoạn thời gian nữa, năng lực hẳn có thể trùng kích đến Thần vị Ngũ giai. Nhưng lại không nghĩ tới, không ngờ Triệu Vũ Phi lại thành công chứng đạo được Thần vị Ngũ giai.

Tuy rằng bề ngoài Triệu Phong trực tiếp đột phá đến Thần vị Lục giai, thiên phú so với Triệu Vũ Phi còn tốt hơn một chút. Nhưng đối với cao tầng Linh Tộc, Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc, hoàn toàn bất đồng so với Triệu Phong!

- Hiện tại Triệu Vũ Phi đã trở thành tồn tại chói mắt nhất trong huyết mạch Linh Tộc!

- Trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, hơn nữa đặc tính tu luyện của huyết mạch Linh Tộc, thành tựu ngày sau của Triệu Vũ Phi tuyệt đối không thể đánh giá a!

Triệu Vũ Phi đột phá, khiến cho cả trên dưới Linh Tộc đều vô cùng rung động.

Một ngày này, Triệu Vũ Phi quay trở lại cung điện của chính mình.

- Phong ca, ta rất nhanh sẽ đuổi kịp người!

Toàn thân Triệu Vũ Phi lan tỏa ra một cỗ khí chất siêu nhiên thoát tục, giống hệt Thủy Tinh Tiên Tử xuất trần bất nhiễm.

- Phải không? Hiện tại ta đã là cường giả Cổ Thần rồi a!

Triệu Phong trêu ghẹo nói. Triệu Vũ Phi vẫn luôn một mực bế quan đột phá, đối với chuyện tình đồ chiến hai tộc vẫn còn chưa biết tới.

- Cái này... Làm sao có thể?

Cái miệng nhỏ nhắn của Triệu Vũ Phi khẽ nhếch lên, vô cùng kinh hãi. Sau khi tỉ mỉ cảm nhận, mới phát hiện Triệu Phong quả thật đã đạt tới Cổ Thần.

- Đáng ghét! Ta thân mang huyết mạch Linh Tộc, trên phương diện tốc độ tu luyện không ngờ lại đuổi không kịp người!

Triệu Vũ Phi nhất thời có chút không vui. Nhưng mà trong lòng, nàng lại cảm thấy vui vẻ cho Triệu Phong.

Triệu Phong có chút không biết nói gì. Nếu không phải hắn thể hiện ra thiên tư cùng tiềm lực siêu nhân, hiện giờ hắn còn có thể bình yên vô sự đứng ở Linh Tộc sao?

oOo

Ba ngày sau, cao tăng Linh Tộc vì để ăn mừng Triệu Vũ Phi đột phá Chân Thần Ngũ giai, đã cử hành một buổi yến hội. Buổi yến hội này, cũng có mời đại bộ phận các thế lực trong Tử Linh Vực.

Bất luận một người nào có mặt trong yến hội này, chỉ ít đều là cường giả Chân Thần cường hãn. Mà cường giả Cổ Thần cũng không phải là số ít. Huyết mạch Linh Tộc cực kỳ đặc thù, trên con đường tu luyện luôn có thiên phú được trời ưu ái. Triệu Vũ Phi trực tiếp chứng đạo Thần vị Ngũ giai, cái này cho thấy ngày sau nàng có khả năng không hề nhỏ có thể đạt tới cảnh giới Thần Chủ.

Bên trong Linh Tộc, không ít cao tăng Cổ Thần đều muốn đánh quan hệ tốt với Triệu Vũ Phi. Tuy rằng Triệu Vũ Phi mới là nhân vật chính của buổi yến hội này, vẻ đẹp của nàng khiến cho đám thanh niên tuấn kiệt của Tử Linh Vực có chút khuynh đảo. Nhưng mà Triệu Phong đứng ở bên cạnh nàng, cũng đồng dạng cực kỳ chói mắt.

- Hắn chính là Triệu Phong, kẻ trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, một năm đột phá Cổ Thần, đánh bại bảy gã đệ tử của Liệt Kim Tộc sao?

- Tương lai, Linh Tộc rất có thể sẽ trở thành đệ nhất thế lực Ngũ tinh của Tử Linh Vực!

- ...

Tất cả mọi người nhìn về phía hai người Triệu Phong cũng đều hâm mộ và ca ngợi, đồng thời, bọn họ cũng đều kinh thần đối với số mệnh của Linh Tộc. Có lẽ nhiều năm sau, Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi sẽ đều có thể song song đạt tới cảnh giới Thần Chủ.

Trên yến hội, đám cao tăng Linh Tộc từng tên từng tên đều cười không khép miệng lại được. Trong thời gian ngắn, Linh Tộc liên tục phát sinh rất nhiều sự kiện tốt, đã trở thành điểm nóng trọng tâm câu chuyện của cả Tử Linh Vực.

Ba ngày sau, yến hội kết thúc, Triệu Phong trở lại chỗ ở của mình, chuẩn bị bế quan một đoạn thời gian, tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

1293. Chương 1290: Hội Nghị Thần Mâu

Bên trong cung điện, Triệu Phong ngồi xếp bằng tiến hành tu luyện. Trong đầu hắn, tin tức của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết chậm rãi hiện lên.

Triệu Phong đại khái nhìn qua một chút, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này mặc dù là công pháp có tính bao dung cực lớn, nhưng mà vẫn cần phải chọn một loại Áo nghĩa dùng làm đầu mối liên tiếp tất cả các loại Áo nghĩa còn lại. Mà cường độ của loại Áo nghĩa này phải viễn siêu tất cả những Áo nghĩa khác.

- Trong tất cả các loại Áo nghĩa của ta, Không Gian Áo Nghĩa chính là mạnh nhất!

Bởi vì nguyên nhân có Trường bào Thời Không, Không Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong thậm chí còn viên siêu Ngũ Hành, Phong Lôi Áo Nghĩa mà dĩ vãng hần vẫn luôn nghiên cứu.

Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết này có tổng cộng sáu tầng. Yêu cầu tu luyện tầng thứ nhất chính là có ít nhất một loại lực lượng Áo nghĩa đạt tới cảnh giới Ngũ trọng. Yêu cầu của tầng thứ hai chính là, lực lượng của tất cả các loại Áo nghĩa đều phải đạt tới Lục trọng. Cứ như vậy mà tính, mỗi khi công pháp tăng lên một tầng, lực lượng Áo nghĩa liền phải đề thăng lên một trọng. Thời điểm tu luyện tới tầng thứ năm, các loại lực lượng Áo nghĩa đều phải đạt tới cảnh giới Cửu trọng viên mãn. Tầng thứ sáu, chính là trùng kích cảnh giới Thần Chủ.

- Nói như vậy, ta chính là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng thầm nói. Xem ra, chỉ cần đề thăng Không Gian Áo Nghĩa, tầng cấp của công pháp liền có thể từ từ tăng lên. Nhưng mà uy năng Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết thể hiện ra, lại là dựa vào cấp bậc của các loại lực lượng Áo nghĩa dung nhập. Cho nên, tại thời điểm chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, lực lượng những loại Áo nghĩa khác cũng không thể giảm xuống. Ưu thế của công pháp này chính là Thần lực Hỗn Nguyên ẩn chứa đặc tính của các loại Áo nghĩa, rất ít bị các lực lượng khác khắc chế. Mặt khác, Triệu Phong chính là cảm thấy hứng thú nhất đối với một tia lực lượng Hỗn Độn mà khi đạt tới viên mãn tầng cao nhất có thể diễn hóa xuất ra kia.

Sau khi xem qua môn công pháp này một lần, Triệu Phong bắt đầu tu luyện.

Tầng thứ nhất, dùng Không Gian Áo Nghĩa làm chủ, liên tiếp tất cả lực lượng Áo nghĩa khác, đem chúng dung nhập vào bên trong Thần lực, hình thành Thần lực Hỗn Nguyên. Những thứ này đối với Triệu Phong mà nói cũng không quá khó khăn.

Mới nửa canh giờ, trong Thần thai của Triệu Phong đã xuất hiện một cỗ Thần lực vận vẹo thành một đoàn, đủ mọi màu sắc hân ám. Chất lượng của cỗ Thần lực này, hơn xa Thần lực Ngũ Hành Lôi Kiếp của Triệu Phong trước đây.

Hơn nữa tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Triệu Phong chỉ cần đem lực lượng trong Thần thai, liên tục dung hợp lại với nhau. Không giống như môn Ngũ Hành Vạn Pháp kia, nếu như Triệu Phong muốn tu luyện nó, nhất định phải đem tất cả các loại lực lượng còn lại trong Thần thai, hoàn toàn loại trừ sạch sẽ.

Ông!

Triệu Phong điều động ra Thần lực Hỗn Nguyên mà chính mình vừa mới luyện hóa ra. Một đoàn lưu quang hân ám xoay chuyển biến hóa ở trước mặt Triệu Phong. Màu sắc biến hóa trong Thần lực Hỗn Nguyên có chút cùng loại với hình thức biến hóa màu sắc mái tóc ngân sắc mộng huyền của Triệu Phong.

- Thần lực Hỗn Nguyên chỉ ít cường đại hơn gấp đôi so với Thần lực của Lưu Kim Cổ Thần!

Triệu Phong hít sâu một hơi. Hần phát giác cỗ Thần lực này nặng nề không gì sánh được, có thể hấp thu bất kỳ lực lượng nào trong thiên địa. Mà nếu dùng nó làm thủ đoạn công kích, cũng có khả năng rất thấp gặp phải loại lực lượng nào đó khắc chế. Nếu như trước đây hần tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, như vậy thời điểm hai tộc đối chiến, hần hoàn toàn có thể dựa vào cỗ Thần lực này, chính diện chống lại Lưu Kim Cổ Thần.

Cảm thụ được chỗ cường hần của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, Triệu Phong liền tiếp tục tu luyện.

Ba tháng sau, Triệu Phong rốt cuộc đem tất cả lực lượng trong Thần thai luyện hóa thành Thần lực Hỗn Nguyên. Nhưng mà cỗ Thần lực Hỗn Nguyên này vẫn còn chưa đủ tinh thuần. Chủ yếu là Triệu Phong chưa thể đem tất cả các loại Áo nghĩa hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ.

- Nếu như đẳng cấp của đại bộ phận các loại Áo nghĩa đều tương đương nhau, sẽ có thể càng hoàn mỹ liên tiếp cùng một chỗ!

Thời điểm Triệu Phong luyện hóa Thần lực Hỗn Nguyên, đã phát hiện ra vấn đề này. Ví dụ như Kim, Lôi Áo Nghĩa đều đạt tới Ngũ trọng, có thể liên tiếp rất dễ dàng với nhau. Nhưng nếu như liên tiếp với Mộc Chi Áo Nghĩa chỉ có Tứ trọng, thì không phải là rất hoàn mỹ. Đương nhiên, cái này cũng có quan hệ với

kỹ xảo liên tiếp. Dù sao hiện tại Triệu Phong chỉ mới tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết không bao lâu.

Hiện nay, mục tiêu của Triệu Phong chính là đem tất cả lực lượng Áo nghĩa, ngoại trừ Thời Gian Áo Nghĩa ra, đều đề thăng tới cảnh giới Ngũ trọng, như vậy uy lực của Thần lực Hỗn Nguyên cũng sẽ đề thăng thật lớn.

Bá!

Triệu Phong một lần nữa tiến vào cung điện tinh thể ngũ sắc. Hắn mới xuất hiện, liền nghe có người nói:

- Triệu Phong, ta nguyện ý làm nô bộc của ngươi!

Lập tức, một đạo nhân ảnh đã đi tới trước mặt Triệu Phong, trực tiếp quỳ xuống.

- Còn có ai nữa không?

Ánh mắt Triệu Phong đảo qua tất cả mọi người bên trong cung điện.

Rất nhanh lại có thêm mười mấy người lục tục đi ra. Những người còn lại đều vẫn còn có chút giãy dụa. Đại bộ phận bọn chúng đều có bối cảnh thế lực thập phần cường đại, ví dụ như Tử Dạ Chuẩn Thân, còn có Quy Nhất Chuẩn Thân.

- Ta đang có nhu cầu đại lượng tài nguyên tu luyện, tính năng của tòa cung điện tinh thể này rất nhanh sẽ suy yếu đi, cuối cùng sẽ không còn tồn tại nữa!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Tòa cung điện này là do vô số Áo Nghĩa Chi Tinh cấu thành, mà mỗi một lần Triệu Phong đến đây, cũng sẽ lấy đi đại lượng Áo Nghĩa Chi Tinh. Tính năng của tòa cung điện tinh thể ngũ sắc này đã sớm không bằng trước đây, nếu không phải do Triệu Phong cố tình chường không, đám Chuẩn Thân, Chân Thần bên trong thậm chí đã có thể dễ dàng trốn thoát.

Nghe được câu nói này, trong lòng không ít người ở đây nhất thời vui vẻ. Một khi kết cấu tòa cung điện Ngũ Hành này bị phá hủy, như vậy bọn chúng sẽ có cơ hội chạy đi. Nhưng mà càng nhiều người, sắc mặt chợt trầm xuống, nhanh chóng bật người đi ra, cam nguyện trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Bởi vì tòa cung điện này sắp sửa không còn tồn tại nữa, cho nên ta cũng không biết vào lúc nào, sẽ giết sạch tất cả các người!

Lúc này, câu nói lãnh đạm của Triệu Phong đột nhiên truyền ra. Hiện tại đối với hắn mà nói, giết những người này hay không cũng đã không còn quan trọng nữa. Nếu như đối phương thức thời, Triệu Phong cấp cho bọn chúng một con đường sống cũng không phải không được.

- Triệu Phong, ngươi dám!

Sắc mặt đám Chuẩn Thân, Chân Thần của Tử Dạ Điện cả kinh, nhất thời quá lớn.

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, bàn tay vung lên. Một đạo Thần lực hôn ám đủ mọi màu sắc, giống như một khóa đạn pháo cương thiết chợt bắn thẳng ra.

Oanh! Phanh!

Một gã Chân Thần Ngũ giai của Tử Dạ Điện bị Thần lực Hỗn Nguyên xỏ xuyên qua, toàn thân biến thành tro bụi. Mà Thần lực Hỗn Nguyên do Triệu Phong thi triển ra kia bắn trúng vách tường tinh thể phía sau, trực tiếp nện xuống mấy viên Áo Nghĩa Chi Tinh.

Tê!

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch. Vừa rồi người của Tử Dạ Điện nói Triệu Phong không dám, một khắc sau, Triệu Phong đã trực tiếp đánh chết người của Tử Dạ Điện. Thực lực của Triệu Phong quá mạnh mẽ, giết chết một gã Chân Thần Ngũ giai, cũng đơn giản như bóp chết một con kiến vậy. Đồng thời, bọn chúng đã bị Triệu Phong giam cầm thời gian lâu như vậy, cũng không được ai cứu ra ngoài. Mà Triệu Phong không

chỉ sống thật tốt, tu vi lại càng đột nhiên tăng mạnh. Điều này khiến cho bọn chúng cảm thấy, trừ phi quy thuận Triệu Phong, bằng không sẽ có khả năng vĩnh viễn không thể rời khỏi nơi này.

- Ta nguyện ý quy thuận ngươi!

- Ta cũng nguyện ý làm nô bộc của ngươi!

Dưới sự uy hiếp của tử vong, bọn chúng đã lựa chọn thỏa hiệp. Theo như bọn chúng nghĩ, chỉ cần có thể sống sót, tất cả mới có hy vọng. Cuối cùng, ngay cả người của Tử Dạ Điện cũng toàn bộ thần phục.

Triệu Phong không nói hai lời, đem toàn bộ những người này tiến nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ, giao cho Triệu Vạn điều khiển. Lúc này Triệu Vạn cùng Triệu Vong đều đã thành công đột phá Thần vị, hai người đều đã chứng đạo Thần vị Ngũ giai, hơn nữa căn cơ thập phần củng cố. Hơn nữa bọn họ đang ở Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, địa vị của bọn chúng cũng tương đương với nhân vật cấp Trưởng lão của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, hưởng thụ đãi ngộ cực cao, một đường tu luyện vô cùng thông thuận.

- Chúa Tể đại nhân, có cái gì có thể ra sức cho ngài?

Một gã cao tăng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cung kính nói.

- Ta cần tài nguyên tu luyện tìm hiểu Phong Lô Áo Nghĩa!

Triệu Phong trực tiếp nói.

Nhưng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vốn không tu luyện Phong Lô Áo Nghĩa, cho nên tích trữ tài nguyên loại này vô cùng ít. Sau khi Triệu Phong cầm đi toàn bộ, liền rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Đi khu giao dịch của Linh Tộc nhìn xem!

Triệu Phong đi ra cung điện. Rất nhanh, hắn liền đi tới một mảnh địa phương giao dịch phồn hoa náo nhiệt. Khu giao dịch này tồn tại chuyên môn là để cho đệ tử bên trong Linh Tộc tiến hành giao dịch lẫn nhau.

Triệu Phong đi tới nơi này, chủ yếu là thu mua một nhóm tài nguyên tìm hiểu Phong Lô Áo Nghĩa. Mà vật phẩm trao đổi Triệu Phong xuất ra chính là Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh. Dù sao đại bộ phận lực lượng Áo nghĩa mà mọi người tu luyện đều là một hai loại trong Ngũ Hành Áo Nghĩa. Áo Nghĩa Chi Tinh loại vật này vốn đã thập phần thưa thớt, hơn nữa phẩm chất Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong lại còn cực cao. Triệu Phong vừa lấy ra, liền dẫn phát vô số người ở khu giao dịch tiến hành hỏi giá, tranh mua.

- Ta chỉ đổi lấy tu luyện tài nguyên Phong Lô Áo Nghĩa!

Triệu Phong lưu lại một câu nói, liền ngồi xuống tại chỗ chờ đợi. Dần dần dà dà, liên tục có người cầm tài nguyên mà Triệu Phong cần đến đây giao dịch. Sau khi Triệu Phong thu mua được số lượng nhất định, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Đúng rồi! Hội nghị Thần Mâu sẽ cử hành vào ba tháng sau, nhưng mà ta vẫn chưa biết nó sẽ cử hành ở đâu!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì. Hơn nữa, Triệu Phong đối với cái gọi là Hội nghị Thần Mâu này, một chút cũng không hề quen thuộc, tốt nhất là nên tìm một người cùng đi sẽ tốt hơn. Vì thế, hắn liền viết một phong thư, gửi cho Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa.

Sau khi trở lại chỗ ở, Triệu Phong phát hiện Triệu Vũ Phi đã đợi hắn rất lâu trước điện.

- Phong ca, đi tập luyện một chút với ta a!

Trên mặt Triệu Vũ Phi nở nụ cười xán lạn.

Triệu Phong không khỏi nhớ lại, thời điểm ở Đại Lục Vực, hai người vẫn thường xuyên luận bàn giao lưu, đề thăng thực lực lẫn nhau. Nhưng hiện tại hai người chênh lệch quá lớn, một kích tùy ý của Triệu Phong liền có thể triệt để đánh bại Triệu Vũ Phi rồi.

- Ngươi đem tu vi áp chế xuống Chân Thần Ngũ giai, đồng thời không được sử dụng huyết mạch nhân đồng!

Dưới sự yêu cầu cường liệt của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong dựa theo lời nàng nói, hai người bắt đầu luận bàn. Kết quả, Triệu Phong dùng thực lực Chân Thần Ngũ giai, không sử dụng huyết mạch nhân đồng, cũng chỉ cần mấy chiêu liền dễ dàng đánh bại Triệu Vũ Phi.

- Phong ca, Thần lực của ngươi đã áp chế đến Chân Thần Ngũ giai, như thế nào vẫn còn mạnh mẽ như vậy?

Sau khi chiến đấu một trận, Triệu Vũ Phi thở hổn hển hỏi. Trong lúc tỷ thí, Triệu Phong chỉ sử dụng Thần lực cơ bản nhất, nhưng cũng đã khiến cho Triệu Vũ Phi chống đỡ không nổi. Huống hồ, Triệu Vũ Phi thân mang huyết mạch Linh Tộc, Thần lực của nàng so với Chân Thần Ngũ giai bình thường còn mạnh hơn rất nhiều.

- Ta đã tu luyện công pháp trên Cổ Thần, cho dù đem Thần lực giảm xuống đến tiêu chuẩn Ngũ giai, cũng vẫn cực kỳ cường hãn...

Triệu Phong mỉm cười nói. Thần lực của hắn đã sớm lột xác thành Thần lực Hỗn Nguyên, cho dù đem cảnh giới áp chế xuống, Thần lực Hỗn Nguyên ở trong đẳng cấp Chân Thần Ngũ giai này cơ hồ cũng là Thần lực vô địch.

- Ta nhất định sẽ đuổi kịp ngươi!

Triệu Vũ Phi mặc dù có chút phiền muộn, nhưng ý chí chiến đấu vẫn sục sôi.

- Vũ Phi, ba tháng sau, ta phải ly khai Linh Tộc một chuyến, đi kiến thức một chút Hội nghị Thần Mâu a!

Triệu Phong nói ra chuyện này. Lúc ban đầu, Hội nghị Thần Mâu chỉ cho phép hậu duệ Thần Mâu tham gia, về sau điều kiện được nới lỏng hơn, chỉ cần có được huyết mạch nhân đồng, liền có thể tham gia. Triệu Vũ Phi tựa hồ cũng đã từng nghe nói qua cái gọi là Hội nghị Thần Mâu này, biết rõ mình không thể đi vào.

Hai tháng sau, Triệu Phong nhận được một bức thư, là do Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa gửi tới. Bên trên ghi rõ thời gian cùng địa điểm của Hội nghị Thần Mâu, đồng thời cũng mời Triệu Phong hội hợp với đội ngũ của Sinh Mệnh Thánh Địa, cùng nhau tham gia.

Mấy ngày sau, Triệu Phong liền trực tiếp xuất phát.

1294. Chương 1291: Thiên Phật Chi Mâu

Nửa tháng sau, Triệu Phong đã đi tới địa phương mà Hạ Hầu Vũ nói, là một cái thế lực Tứ tinh rười rượi bình thường.

- Bảy người!

Tả Mâu Triệu Phong phát hiện trong một tòa cung điện nào đó của thế lực Tứ tinh rười rượi này có bảy tên hậu duệ Thần Mâu. Trong bảy người này, người có tu vi thấp nhất cũng là Chân Thần Ngũ giai, cường giả mạnh nhất là một vị lão giả làn da phủ đầy vết ban lục sắc. Ngoại trừ Hạ Hầu Vũ ra, Triệu Phong cũng không nhận ra mấy người khác.

Với tu vi của Triệu Phong, cũng không có người nào ngăn cản, hắn trực tiếp tiến vào trong thế lực Tứ tinh rười rượi này.

- Rất cuộc cũng đã tới!

Triệu Phong còn chưa tiến vào tòa cung điện kia, bên trong đã truyền ra một đạo thanh âm có chút bất mãn. Sau khi tiến vào trong cung điện, Triệu Phong nở nụ cười thoáng chút áy náy. Thời gian mà Hạ Hầu Vũ nói thật ra đã là hôm qua. Nhưng mà lộ trình quá mức xa xôi, cụ thể lúc nào đến, căn bản không thể tính toán chính xác được, bởi vậy Triệu Phong đã tới trễ một ngày.

Cùng lúc đó, ánh mắt mọi người trong đại điện cũng nhìn chằm chằm trên người hắn. Bọn họ đều từng nghe nói qua sự tích của Triệu Phong, nhưng chưa từng tận mắt gặp mặt Triệu Phong.

- Không biết huyết mạch nhân đồng của hắn là do loại Thần Mâu nào diễn biến ra a?

Một gã thanh niên hoàng y mỉm cười nói.

- Nếu như đã tới đủ rồi, vậy thì lên đường thôi!

Trong bảy người, vị lão giả làn da phủ đầy đốm ban lục sắc kia bình thản nói. Sau đó, một đám tám người liền rời khỏi nơi đây. Các thành viên của thế lực Tứ tinh rười này cũng đều thở phào nhẹ nhõm một trận.

Vừa rời đi không bao lâu, Triệu Phong đã trực tiếp truyền âm hỏi Hạ Hầu Vũ:

- Đồng bạn của người tựa hồ cũng không quá hảo cảm với ta a?

- Ủm! Vị Trưởng lão này có khả năng bởi vì trước đây người đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa, cho nên không có ấn tượng tốt với người. Mà những người khác thì là do cảm giác ưu việt của hậu duệ Thần Mâu a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp truyền âm. Triệu Phong gật đầu, biểu thị đã hiểu. Bất luận loại huyết mạch nhân đồng nào trên thế gian đều xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu, thân là hậu duệ Thần Mâu, nhìn thấy những loại huyết mạch nhân đồng khác, tự nhiên là có loại cảm giác ưu việt.

- Sinh Mệnh Thánh Địa chỉ có bảy người tham gia Hội nghị Thần Mâu sao?

Theo lý thuyết, cái hội nghị này là thuộc về hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, Sinh Mệnh Thánh Địa dù thế nào cũng không chỉ có mấy người như thế này đi. Rất nhanh, Triệu Phong từ chỗ Hạ Hầu Vũ mới biết được, người của Sinh Mệnh Thánh Địa đi tới Hội nghị Thần Mâu đã chia ra khá nhiều đội ngũ lên đường, cũng có một vài kẻ độc hành. Dù sao thời gian Hội nghị Thần Mâu này mở ra cũng rất dài, không cần thiết phải tập trung toàn bộ cùng đi, như vậy sẽ vô cùng rêu rao.

Mặt khác, Hội nghị Thần Mâu này thật ra là một hoạt động tương đối bí ẩn, thời gian tổ chức của hội nghị cũng là do các thành viên của Thần Mâu Đường phân tán ở các Vực chủ động tung ra. Cho nên, một vài nhóm thế lực thấp căn bản không biết được chuyện tình liên quan tới Hội nghị Thần Mâu. Đồng dạng, địa điểm của Hội nghị Thần Mâu cũng vô cùng bí ẩn.

- Đúng rồi! Hàn Ngưng Nhi không tham gia sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Hàn Ngưng Nhi cũng là hậu duệ Thần Mâu, lại đang ở Sinh Mệnh Thánh Địa, hẳn là nên tham gia mới đúng.

- Chỉ có những người là Chân Thần trở lên mới có tư cách tham gia, Chuẩn Thần không có được tư cách này!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói. Triệu Phong không khỏi kinh ngạc, không nghĩ tới yêu cầu của Hội nghị Thần Mâu này lại cao như vậy. Nhưng càng là như vậy, liền chứng minh chất lượng của cái hội nghị này càng cao.

Đồng dạng, Triệu Phong cũng phải cẩn thận một chút. Tại Hội nghị Thần Mâu này không biết sẽ có nhân vật nào, mà huyết mạch nhân đồng của hắn tốt nhất không nên dễ dàng bại lộ. Trên đường đi, Triệu Phong liên tục áp chế Thần Linh Nhân, đem các phương diện năng lực của nhân mầu giảm xuống đến mức thấp nhất.

Mười mấy ngày sau, một đoàn tám người đã đi tới trên không một phiến Cẩm địa nguy hiểm nào đó. Mọi người liên tục bay lên cao, mãi đến mấy mươi vạn dặm trên không trung, Triệu Phong mới phát hiện một xung quanh đoàn mây trắng có một cái kết giới ẩn nấp.

- Không nghĩ tới lối vào lại ở chỗ này!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc.

Thời điểm khi mọi người tiếp cận, cái kết giới kia tự động mở ra, đoàn người bình yên tiến vào. Trong đám mây trắng có một tòa trận đài hình tròn phong cách cổ xưa màu bạc trắng. Đứng bên cạnh trận đài là một gã nam tử trung niên thân hình cường tráng cao to, giống như một tảng đá lớn vậy.

- Hoan nghênh đoàn người của Sinh Mệnh Thánh Địa!

Nam tử trung niên kia mỉm cười nói. Lão giả làn da đốm ban lục sắc của Sinh Mệnh Thánh Địa thì lại quan sát cẩn thận trận đài.

- Tại sao lại là Truyền Tống Đại Trận?

Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc khê trầm xuống. Đám người Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại cũng lộ ra vẻ nghi hoặc. Các Hội nghị Thần Mâu trước đây đều là thông qua một cái lối vào hoặc là thông đạo đơn giản, tiến vào một phiên không gian đơn độc.

- Hội nghị Thần Mâu lần này, Tử Linh Vực sẽ tổ chức cùng với một Vực khác, cho nên lối vào mới là Truyền Tống Đại Trận!

Nam tử trung niên kia tựa hồ đã dự đoán trước câu hỏi này, cho nên trả lời rất nhanh. Nghe vậy, sắc mặt tất cả mọi người ở đây khê chấn kinh.

- Là Vực nào?

Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc khê trầm xuống, tựa hồ nghĩ tới cái gì.

- Âm Thiên Vực!

Nam tử trung niên nhếch miệng cười một tiếng. Sắc mặt lão giả làn da đốm ban lục sắc vẫn bình thản như cũ, hiển nhiên đáp án của đối phương giống với suy đoán của hắn.

- Âm Thiên Vực!

Mấy người còn lại thì khê nhắc lại ba chữ này.

Triệu Phong cũng có chút kiến thức đối với mấy Vực xung quanh Tử Linh Vực. Âm Thiên Vực này là một Đại Vực không kém gì Tử Linh Vực, thế lực chúa tể của Vực này, là Đọa Thiên Tộc bài danh thứ mười hai trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng.

- Truyền tống chúng ta qua đó đi!

Lão giả làn da đốm ban lục sắc sau khi nộp ra đại lượng Thần tinh Trung phẩm, liền đái lĩnh mọi người bước lên trận đài Truyền Tống Trận. Bỗng nhiên, hai mắt nam tử trung niên kia chợt lóe lên lên từng đạo từng đạo hư quang bạch kim sắc.

- Hậu duệ Thần Mâu!

Tâm thần Triệu Phong khê chấn động. Hơn nữa nhãn mầu này là một trong những Bát Đại Thần Mâu mà từ trước đến nay Triệu Phong chưa từng thấy qua, Thiên Phật Chi Mầu!

Thời điểm nhìn thấy Thiên Phật Chi Mầu của nam tử trung niên, Triệu Phong bỗng nhiên có cảm giác, đối phương thật giống như một vị Thần minh công chính nghiêm minh, thẩm phán tất cả tội ác. Hơn nữa Triệu Phong còn cảm giác, thực lực của đối phương thập phần cường hãn, không hề thua kém lão giả làn da đốm ban lục sắc dẫn đội của Sinh Mệnh Thánh Địa kia.

Bỗng nhiên, Thần Linh Nhân của Triệu Phong chợt truyền đến một trận ba động nhàn nhạt. Hắn lập tức đem khí tức của Thần Linh Nhân thu liễm lại, áp chế năng lực của nó xuống. Ánh mắt nam tử trung niên kia nhìn lướt qua trên người mọi người, cuối cùng dừng lại trong chốc lát trên Tả Mầu Triệu Phong, sau đó mới gạt đầu. Triệu Phong biết rõ, đối phương chính là đang xác nhận huyết mạch nhân đồng của mọi người.

Ông!

Văn lạc của Trận pháp dần dần phác họa đầy đủ, từng đạo từng đạo hư quang tinh bạch từ trong đó dâng lên, bao phủ lấy thân ảnh của mọi người. Bá một tiếng, thân ảnh của mọi người đã biến mất, quang mang trên trận pháp đài cũng từ từ ảm đạm xuống.

- Có chút thú vị! Nhãn mầu của tiểu tử kia không ngờ lại còn cường đại hơn nhãn mầu của những hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mầu khác!

Nam tử trung niên không khỏi cười khê một tiếng.

Cũng không lâu lắm, lại có thêm ba đạo thân ảnh thân khoác hắc bào đi tới nơi này. Niên kỷ của ba người này cũng không lớn, hai nam một nữ. Mắt phải của gã dẫn đầu lóe lên quang mang đủ mọi màu sắc, chính là Vạn Tượng Chi Mầu. Nếu như Triệu Phong ở chỗ này, nhất định có thể nhận ra, hắn chính là hắc y nhân lúc trước độn thổ trong lòng đất ở bên ngoài Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Hội nghị Thần Mâu lần này, Tử Linh Vực sẽ tổ chức cùng với một Vực khác, cho nên lối vào mới là Truyền Tống Đại Trận!

Lần này, nam tử trung niên trực tiếp nói.

- Ủm! Chúng ta lập tức tiến vào!

Thần sắc của ba gã hắc bào nhân không có bất kỳ ba động nào.

- Tốt! Để ta kiểm tra một chút thân phận của các ngươi a!

Nam tử trung niên trực tiếp nói. Kiểm tra thân phận chính là kiểm tra huyết mạch nhân đồng.

Mắt phải của gã dẫn đầu kia nhất thời lóe lên một trận màu sắc biến hóa. Lực lượng tự nhiên trong thiên địa chậm rãi tụ tập về phía đó. Hai người khác phân biệt thể hiện ra dấu hiệu của Vận Mệnh Chi Mâu cùng Tử Vong Chi Mâu. Sau đó, ba người nộ lên Thần tinh Trung phẩm, biến mất bên trong trận pháp.

1295. Chương 1292: Giao Dịch Bí Bảo

Địa phương tổ chức Hội nghị Thần Mâu là một phiến không gian nhỏ đơn độc. Trên đỉnh đầu là một tầng quang mạc vàng óng ánh, trên đó điểm xuyến các loại tinh châu, bảo thạch màu sắc hoa mỹ đủ màu. Từng dãy vách tường xung quanh đều là do rất nhiều tòa kiến trúc đặc sắc lớn nhỏ không đồng nhất cấu thành. Bên ngoài các tòa kiến trúc tương đối khổng lồ trong đó còn có rất nhiều thủ vệ tu vi cao thâm. Bên trong thỉnh thoảng truyền ra những trận thanh âm sôi trào náo nhiệt. Xung quanh các tòa cung điện đều có lâm mộc sơn thủy vờn quanh, cảnh trí xinh đẹp hợp lòng người, giống như Tiên cảnh!

Sưu! Sưu! Sưu!

Bên trong các tòa cung điện rộng lớn vô biên, thân ảnh tàn quang đủ mọi màu sắc của các cường giả không ngừng xuyên toa bay vút đi trên không trung, kể cả một vài loại Linh sủng phi cầm thật lớn, hoặc là công cụ phi hành chuyên dụng khổng lồ.

- Đây chính là tràng diện của Hội nghị Thần Mâu sao?

Đám đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa không ngừng nhìn ngắm bốn phía, không khỏi thở dài kinh thán. Mấy người bọn họ cũng là lần đầu tiên tham gia Hội nghị Thần Mâu. Trước đây bọn chúng cũng từng nghe nói qua, tràng diện mỗi một lần Hội nghị Thần Mâu cũng đều không giống nhau. Có khi là thể giới màn đêm tử sắc quỷ dị, có khi là đáy biển kỳ trân thần bí... Mà lần này, tràng diện của Hội nghị Thần Mâu lại là một tòa cung điện hoàng kim cái gì cũng có đều có. Tuy nói chỉ là một tòa cung điện, nhưng mà kích thước của nó ít nhất cũng cỡ phân nửa Thiên Vũ Đảo.

- Tùy ý đều có thể thấy được hậu duệ Thần Mâu!

Thần sắc Triệu Phong cảm thán, đảo qua đám cường giả cực nhanh xẹt qua phía trước. Nhớ lại ban đầu, khi Triệu Phong còn ở Đại Lục Vực, có thể gặp được một hậu duệ Thần Mâu đã là chuyện rất ngạc nhiên rồi. Nhưng lần này tham gia Thần Mâu, hậu duệ Thần Mâu lại là tùy ý đều có thể thấy được.

Đương nhiên, lần Hội nghị Thần Mâu này dù sao cũng là tụ tập cường giả của hai Đại Vực. Mà Đại Lục Vực trước đây, phỏng chừng cũng chỉ lớn hơn Thiên Vũ Đảo một chút mà thôi. Trong một cái Vực, thể lực nhỏ cùng loại như Thiên Vũ Đảo vậy, lại là nhiều đếm không hết. Bởi vậy có thể thấy được, địa vực mà lần Hội nghị Thần Mâu này bao phủ là rộng khắp đến thế nào, có thể tụ tập được nhiều hậu duệ Thần Mâu như vậy cũng là chuyện đương nhiên.

- Các ngươi chia ra tự do hành động đi! Gặp phải sự tình gì, có thể dùng lệnh bài thông tin để liên hệ ta!

Lão giả làn da đốm ban lục sắc của Sinh Mệnh Thánh Địa trực tiếp nói, sau đó hần liền hóa thành một đạo hư quang, chạy đi thăm dò các nơi. Địa hình mỗi một lần Hội nghị Thần Mâu đều không giống nhau, cho dù lão giả làn da đốm ban lục sắc đã tham gia qua mấy lần, cũng phải cần một khoảng thời gian để quen thuộc địa hình.

- Triệu huynh đệ không có lệnh bài truyền tin của Sinh Mệnh Thánh Địa, vậy hãy đi cùng ta a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói.

- Chúng ta đi!

Năm gã đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa còn lại chia làm hai đội ngũ, đều tự đi thăm dò.

- Triệu Phong, người hiện tại có nhu cầu gì?

Hạ Hầu Vũ trực tiếp hỏi. Mặc dù hắn chưa từng tham gia qua Hội nghị Thần Mâu, nhưng từng nghe trưởng bối của Sinh Mệnh Thánh Địa nói qua một chút tình huống bên trong Hội nghị Thần Mâu. Trong đó kể cả Khu vực săn đấu, Đài đồ chiến, Khu vực buôn bán tình báo, Khu giao tiếp nhiệm vụ... Ngoài ra còn có Khu tự do cùng Khu giao dịch. Trong Khu giao dịch gần như có thể giao dịch tất cả những thứ mình mong muốn, kể cả công pháp truyền thừa, thiên tài địa bảo, thần binh lợi khí, Linh sủng tọa kỵ...

- Ta cần bí thuật tu luyện phương diện linh hồn hoặc là đồng thuật, công pháp, tài nguyên tu luyện!

Triệu Phong thẳng thắn nói. Hiện tại hắn đã từ bỏ con đường luyện thể, như vậy thì hắn là nên nỗ lực nghiên cứu phương diện linh hồn, nhân đồng, tận lực phát huy sở trường của mình. Hơn nữa Hạ Hầu Vũ cũng từng nói, nhân mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng mà tựa hồ còn chưa có phát huy ra uy năng chân chính của nó. Thân là đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa, Hạ Hầu Vũ nhất định đã từng gặp qua Chuẩn Thần Mâu chân chính, cho nên mới có kết luận như vậy.

- Nếu là vậy, thì chúng ta có thể đi tìm khu vực Giao Dịch Bí Bảo, còn có Công Pháp Giao Dịch Các, hoặc là chỗ bán đấu giá...

Hạ Hầu Vũ đề nghị.

- Giao Dịch Bí Bảo và Công Pháp Giao Dịch Các có gì khác nhau?

Triệu Phong hỏi. Chỗ bán đấu giá thì hắn biết rõ, ở nơi đó có khả năng gặp được đồ tốt rất cao, nhưng mà giá cả cũng là cao vô cùng.

- Công Pháp Giao Dịch Các là một địa phương giao dịch đại hình chuyên bán ra các loại công pháp cùng chiến kỹ. Mà Giao Dịch Bí Bảo lại là địa phương mà mười mấy người tiến hành các hoạt động giao dịch bí mật lẫn nhau. Kể giao dịch không thể nhìn thấy lẫn nhau, chỉ có thể nhìn thấy các vật phẩm giao dịch mà thôi...

Hạ Hầu Vũ cũng không phải hiểu rất rõ ràng, chỉ nói ra một chút tình huống đại khái. Cuối cùng, Triệu Phong cảm thấy cái Giao Dịch Bí Bảo này tựa hồ thích hợp nhất với chính mình. Ở chỗ này, Triệu Phong có thể xuất ra các trân tài tu luyện từ trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hoặc là Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh làm vật phẩm giao dịch, mà không cần phải lo lắng bị những người khác dò xét, theo dõi.

Hai người vừa phi hành vừa thăm dò, không bao lâu sau đã phát hiện một tòa đại điện hùng vĩ toàn thân đen như mực, ở trong rất nhiều tòa kiến trúc cũng vẫn thập phần nổi bật. Hơn nữa số lượng đoàn người ra vào đều rất nhiều.

- Đây là chỗ giao tiếp nhiệm vụ! Có người nói, ở chỗ này có thể tuyên bố bất luận nhiệm vụ hoặc là treo thưởng gì! Còn có thể mời được sát thủ hoặc bảo tiêu thực lực cường hãn nữa...

Hạ Hầu Vũ giới thiệu.

- Giao Dịch Bí Bảo!

Bỗng nhiên, Tả Mâu Triệu Phong tìm được bốn chữ lớn kia trong vô số các chiêu bài kiến trúc ở nơi này. Đây là một tòa kiến trúc hình tròn màu nâu xám khổng lồ. Xung quanh tòa kiến trúc có mấy trăm thông đạo nhỏ. Trước mỗi thông đạo đều có vài thủ vệ khí tức cường đại.

Sưu! Sưu! Sưu!

Từ rất xa, Triệu Phong đã nhìn thấy mấy đạo nhân ảnh đi tới tòa Giao Dịch Bí Bảo này, sau khi giao nộp Thần tinh, liền tiến vào trong thông đạo. Mà từ trong những thông đạo nhỏ kia, lại cũng có người cấp tốc rời khỏi.

Sau đó, Hạ Hầu Vũ cùng Triệu Phong cùng tiến về phía tòa Giao Dịch Bí Bảo này.

- Một cái lối đi chỉ cho phép một người tiến vào!

Một gã thủ vệ trước một lối đi, đưa tay ngăn cản hai người Triệu Phong. Nơi này là Hội nghị Thần Mâu, cho dù Hạ Hầu Vũ là người của Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không dám nói năng gì, chỉ có thể tuân theo quy củ của nơi này. Sau đó, gã thủ vệ này lấy ra một cái đạo cụ tròn đẹp, bảo Triệu Phong đặt tay lên trên đó.

Ông!

Trên đạo cụ đột nhiên sáng lên bảy quang điểm.

- Cổ Thần Thất giai! Muốn tiến vào, phải giao nộp năm trăm Thần tinh Trung phẩm!

Gã thủ vệ kia bình thản nói.

Triệu Phong thoáng chút kinh ngạc. Năm trăm Thần tinh Trung phẩm đối với hắn mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng đối với cường giả Chân Thần bình thường mà nói, lại là một số tài sản lớn. Đồng dạng, Triệu Phong cũng đã nhìn ra, phí dụng giao nộp này là căn cứ theo tu vi của hắn mà định.

- Phí dụng giao nộp là căn cứ theo tu vi của ngươi mà định. Tu vi của ngươi là Cổ Thần Thất giai, như vậy người tiến hành giao dịch với ngươi, đại khái cũng ở mức tu vi này!

Gã thủ vệ kia tùy tiện giải thích một câu.

- Sau khi tiến vào trong, ngươi sẽ đi tới một cái kết giới phong bế. Ngươi chỉ cần đợi trong chỗ lát, khi nhân số giao dịch đạt tới mười hai người, giao dịch liền sẽ bắt đầu. Sau một vòng giao dịch kết thúc, nếu muốn tiếp tục giao dịch, cứ việc ở lại bên trong là được!

Trước khi tiến vào, gã thủ vệ giảng thuật cho Triệu Phong một chút trình tự giao dịch.

Bên trong lối đi tối thui, chỉ có thể đi thẳng về phía trước. Vách tường xung quanh không biết là do cái gì tạo thành, Thần thức căn bản không thể nào xuyên thấu được. Cho dù là Tả Mâu Triệu Phong, cũng chỉ có thể thấu thị tới một mức độ nhất định, vẫn như cũ không nhìn thấy được cái gì.

Rất nhanh đã đến cuối thông đạo, phía trước xuất hiện một phiến không gian hình tròn khá chật hẹp.

- Chỉ cần đợi ở chỗ này là được a?

Triệu Phong lẩm bẩm một tiếng, khoanh chân ngồi xuống. Nhưng ngay vào lúc này, toàn bộ phiến không gian phong bế bỗng nhiên sáng lên.

- Giao dịch bắt đầu! Mời đem các vật phẩm giao dịch, cùng một cỗ thần niệm, đặt vào trong quang cầu trước mặt!

Một đạo giọng nữ cơ giới hóa đột nhiên vang lên.

Ông!

Trước mặt Triệu Phong chợt hiện lên một khỏa tiểu quang cầu bạc sắc. Hắn đối với loại phương thức giao dịch này vẫn còn chưa quen thuộc, cũng có chút tâm thái đề phòng, cho nên chỉ để vào đó năm khối Áo Nghĩa Chi Tinh mà thôi.

- Giao dịch bắt đầu!

Hồi lâu sau, đạo thanh âm kia một lần nữa vang lên. Liền sau đó, trước mặt Triệu Phong đã hiện lên thêm mười một khỏa quang cầu nữa. Trong mỗi một khỏa quang cầu đều đặt những vật phẩm bất đồng, bao gồm dược liệu, binh khí, thư tịch, đạo cụ tồn trữ tin tức vân vân.

- Đây chính là những vật phẩm mà mười một người còn lại muốn dùng để giao dịch a!

Trong nháy mắt Triệu Phong liền sáng tỏ. Sau đó, Triệu Phong phát hiện, chỉ cần đem Thần thức rót vào trong các khỏa quang cầu, liền có thể trực tiếp tiến hành kiểm tra vật phẩm, đồng thời truyền âm giao lưu cùng chủ nhân của kiện vật phẩm kia.

- Thật là kỳ lạ!

Ánh mắt Triệu Phong không khỏi sáng ngời. Loại này phương thức giao dịch khiến cho hắn cảm thấy vô cùng mới lạ. Tất cả mọi người giao dịch đều chỉ có thể nhìn thấy vật phẩm giao dịch, không thể nào nhìn thấy lẫn nhau. Loại phương thức giao dịch này có ưu điểm chính là có thể yên tâm giao dịch những vật phẩm tương đối vướng tay chân, hoặc là quá mức trân quý trong tay mình, mà không cần lo lắng bị người khác dễ mất tới. Nhưng mà khuyết điểm chính là tiến độ giao dịch chậm chạp, đồng thời có khả năng rất khó tìm được thứ mà chính mình cần.

Triệu Phong không nói hai lời, dùng Thần thức thăm dò vật phẩm trong quang cầu đầu tiên. Đó là một gốc hoa cỏ mặc lục sắc, trên đó lan tỏa ra khí tức linh hồn nhân nhạ!

- Thiên Hồn Minh Mục Thảo, trân bảo thần bí có xác xuất nhất định giúp tiến hóa huyết mạch nhân đồng!

Ngay vào lúc này, đạo Thần thức ở bên trong khóa quang cầu này chợt trực tiếp truyền ra một câu nói.

- Có thể xúc tiến huyết mạch nhân đồng tiến hóa?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh. Nhưng lập tức hắn liền bình tĩnh trở lại, hắn nghĩ những lời này của đối phương hẳn là có chút thật thật giả giả.

- Hẳn là có hạn chế gì a?

Triệu Phong lớn mật hỏi ra nghi hoặc của mình, dù sao song phương cũng không biết nhau.

- Là có xác xuất nhất định! Huyết mạch nhân đồng bình thường thì xác suất lớn hơn một chút, hậu duệ Thần Mâu thì kém hơn một chút. Đồng thời xác suất còn phụ thuộc vào tu vi bản thân. Tu vi càng cao xác suất càng thấp!

Rất nhanh, đạo thanh âm kia lại một lần nữa vang lên. Sau khi biết được những hạn chế này, Thần thức của Triệu Phong trực tiếp rời khỏi quang cầu này, chuẩn bị thăm dò những quang cầu khác. Nhưng đột nhiên, một đạo Thần thức truyền âm chợt vang lên ở trong đầu hắn.

- Xem ra, có người muốn giao dịch Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh của ta!

Triệu Phong không khỏi cười một tiếng. Năm khối Áo Nghĩa Chi Tinh hắn xuất ra, theo thứ tự đối ứng với năm loại lực lượng Áo nghĩa, hơn nữa phẩm chất khá cao cấp, đối ứng với Cổ Thần Thất giai.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Kim Chi Áo Nghĩa, ngươi có bao nhiêu?

Một đạo thanh âm già nua hỏi.

- Rất nhiều!

Triệu Phong đơn giản trả lời. Sau đó, đối phương lại hỏi Triệu Phong cần thứ gì.

- Bí pháp hoặc là tài nguyên tu luyện linh hồn, nhân đồng phẩm cấp cao!

Triệu Phong thẳng thắn phản hồi. Nhưng bí pháp cùng tài nguyên tu luyện đối phương lấy ra cũng không tính quá lý tưởng. Cuối cùng, Triệu Phong chỉ giao dịch một ít tài nguyên tu luyện.

Phương thức giao dịch thập phần đơn giản. Mười hai khóa quang cầu trước mặt, Triệu Phong có thể đem vật phẩm để vào trong bất kỳ một khóa quang cầu nào, lại chỉ có thể lấy ra vật phẩm từ khóa quang cầu thuộc về hắn. Triệu Phong đem Áo Nghĩa Chi Tinh để vào bên trong một khóa quang cầu nào đó. Rất nhanh, trong khóa quang cầu kia của hắn đã xuất hiện một vài tài nguyên tu luyện. Sau khi xác nhận không có sai lầm, Triệu Phong trực tiếp lấy đi những tài nguyên kia, còn đối phương cũng lấy đi Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong.

Sau đó, hắn đem Thần thức rót vào bên trong một khóa quang cầu khác. Bên trong quang cầu này chứa một gốc dược thảo thủy tinh bích lục, lan tỏa ra khí tức linh hồn sinh cơ nồng nặc. Sau một lát giao lưu, Triệu Phong đã giao dịch kiện vật phẩm này với đối phương.

Khóa quang cầu thứ ba, Thần thức của Triệu Phong vừa rót vào trong đó, chỉ nhìn thấy một khối tinh châu hắc sắc. Thần thức nhẹ nhàng chạm vào, não hải của Triệu Phong liền xuất hiện một đoạn ảnh tượng.

- Lại là hình ảnh ghi nhớ!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc, tỉ mỉ quan sát đoạn hình ảnh trong đầu.

1296. Chương 1293: Nhiệm Vụ Bí Mật

Trong ảnh tượng là một mảnh phế tích, bốn phía một mảnh không gian mịt mù tăm tối. Kể có được đoạn ghi nhớ này đang cấp tốc phóng chạy bên trong mảnh phế tích này.

Bởi vì là dùng ánh mắt của chính chủ nhân, cho nên Triệu Phong cũng không nhận ra được đối phương là ai, hơn nữa một vài địa phương nào đó cũng đã bị tận lực che mờ rồi, cố tình không để cho người khác nhận ra lai lịch bản thân.

Bỗng nhiên, từ trong một tòa kiến trúc kỳ lạ ở phía xa trong phế tích chợt lao ra một con Yêu Thần toàn thân kim sắc, hình dạng giống một khóa nhân đồng, lại có hai cánh tay mạnh mẽ. Kể có được đoạn ghi nhớ này trực tiếp chiến đấu với con Yêu Thần này.

- Tử Vong Áo Nghĩa, Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Từ trong chiêu thức của đối phương, Triệu Phong có thể đoán được, kể có được đoạn ghi nhớ này là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu. Mà con Yêu Thần Nhân Đồng kim sắc kia thì triển ra cũng là đồng thuật công kích, đồng thời ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa. Tỉ mỉ quan sát, có thể phát hiện con Yêu Thần Nhân Đồng này, có khá nhiều chỗ tương tự với Phá Diệt Chi Mâu. Cuối cùng, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu đã đánh chết con Yêu Thần Nhân Đồng kia, đạt được một khối tinh thể kim sắc hình thoi dị thường rực rỡ.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa!

Triệu Phong ở trong cung điện tinh thể Ngũ Hành từng gặp qua loại tình huống này, lập tức đoán ra được. Thế nhưng, so với Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Ngũ Hành Áo Nghĩa, viên Hủy Diệt Áo Nghĩa Chi Tinh kia không thể nghi ngờ càng trân quý hơn nhiều.

Bá!

Hình ảnh đột nhiên lóe lên, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu đã đi tới một tòa kiến trúc đồ sộ hoang vu.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Hắn từng mấy lần tiến vào thành thị của Thiên Cơ Tộc, đối với lối kiến trúc bên trong cũng hiểu được một chút. Đương nhiên, cho dù kiến trúc nơi này giống với kiến trúc của thành thị Thiên Cơ Tộc cũng không thể nói rõ cái gì. Cũng không loại trừ thể lực nào đó nắm trong tay chút ít kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc, hoặc là mô phỏng theo phong cách kiến tạo của kiến trúc Thiên Cơ Tộc mà xây dựng nên.

Sau đó, hình ảnh lại một lần nữa lóe lên, hậu duệ Tử Vong Thần Mâu kia đã ở bên trong tòa kiến trúc Thiên Cơ Tộc kia. Ở trước mặt hắn có một phiến thạch môn tử tinh, bất quá trên cửa có kết giới phong ấn. Gã hậu duệ Tử Vong Thần Mâu kia ném thử thời gian rất lâu, nhưng cũng không có cách nào phá vỡ được phong ấn. Bất quá, xuyên thấu qua phong ấn, Triệu Phong mơ hồ thấy được bên trong có một đầm nước màu đen thật lớn. Bốn phía đầm nước có rất nhiều tinh thể hình thoi màu đen. Triệu Phong liếc mắt liền nhìn ra chúng đều là Áo Nghĩa Chi Tinh. Bất quá Áo Nghĩa Chi Tinh màu đen kia là loại lực lượng Áo nghĩa gì, Triệu Phong vẫn còn không rõ ràng lắm.

Bỗng nhiên, hình ảnh ký ức tới đây đã biến mất.

- Xem xong rồi chứ?

Lúc này, một đạo thanh âm khàn khàn chợt vang lên.

- Người muốn giao dịch cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi.

- Đây là một phiến di tích phế tích đồ sộ mà ta trong lúc vô tình phát hiện ra. Cái mà người thấy là bộ phận hình ảnh lần trước ta thăm dò nơi đó. Mà hiện tại ta muốn mời chào thêm hai tới ba đội hữu, tiến hành xâm nhập thăm dò sâu hơn phiến di tích này!

Đạo thanh âm khàn khàn kia một lần nữa vang lên. Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, kỳ thật hắn cũng sớm đoán được. Bằng không, người nào lại vô duyên vô cớ phóng xuất một đoạn ảnh tượng trân quý như vậy?

- Ta cần biết càng nhiều tin tức hơn!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Chỉ dựa vào một đoạn ảnh tượng, hắn biết được tin tức quá ít, hơn nữa tính nguy hiểm cũng không cách nào xác định được.

- Ta đã tự mình thăm dò qua phiến di tích này, tuy rằng lối kiến trúc là của Thiên Cơ Tộc, nhưng ta đoán đây lại là chỗ ở của hậu duệ Thần Mâu cường đại nào đó thuộc Thời kỳ Thượng Cổ hoặc là Thái Cổ. Dù sao rất nhiều thế lực cường đại khi đó đều có lui tới với Thiên Cơ Tộc, có thể mượn dùng kết tinh trí tuệ của bọn chúng. Hơn nữa người cũng biết hình thức giao dịch nơi đây, tu vi của ta cũng tương đương với người. Ta có thể thăm dò phiến di tích kia tới trình độ nhất định còn bình yên trở về, đã chứng minh trình độ nguy hiểm bên trong cũng không quá lớn!

Người nọ giải thích thập phần thông thuận. Dù sao hắn tới nơi này làm giao dịch, khẳng định đã sớm nghĩ kỹ lý do giải thích. Hơn nữa những gì hắn nói đều quay chung quanh hai điểm. Đầu tiên là lợi ích, thứ hai là an toàn. Đây cũng là hai điểm mà người khác coi trọng nhất.

- Vì sao người không đi Khu giao tiếp nhiệm vụ?

Sau khi Triệu Phong nghe xong, một lần nữa hỏi.

- Nếu làm vậy, phiến di tích này, còn có thân phận của ta cũng sẽ triệt để bại lộ, thậm chí sẽ khiến ta bị cường giả truy sát. Ngoài ra, ta chỉ cần hai ba đội hữu, như vậy mới có thể tối đa hóa lợi ích mà mỗi người lấy được, cho nên Giao Dịch Bí Bảo mới là địa phương thích hợp tuyên bố nhiệm vụ này nhất!

Triệu Phong trầm tư một lúc. Hắn sẽ không hoàn toàn tin tưởng lời nói của người này, chỉ có thể xem nó coi như sự tham khảo mà thôi.

Nhưng hiện nay xem ra, thăm dò phiến di tích kia, trình độ nguy hiểm quả thật cũng không lớn lắm. Kể có được đoạn ghi nhớ này có thể còn sống trở về, chính là minh chứng tốt nhất. Cho dù hắn còn có che giấu cái gì, có một chút nguy hiểm khác, Triệu Phong cũng có thể không quá lo lắng. Bởi vì hắn tin tưởng những lá bài tẩy của mình hoàn toàn có thể giải quyết hết thảy những nguy cơ khác. Kỳ thật Triệu Phong đã có ý tứ tiếp nhận nhiệm vụ này, hắn chỉ là muốn biết rõ càng nhiều tin tức hơn mà thôi.

- Nói thật cho người biết, nguyên nhân ta hoài nghi nơi đó là chỗ ở của hậu duệ Thần Mâu cường đại, là bởi vì những Áo Nghĩa Chi Tinh ta lấy được từ nơi đó, đều là các loại Áo nghĩa có liên quan với Bát Đại Thần Mâu!

Đạo thanh âm kia một lần nữa vang lên.

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Lời nói của đối phương mặc dù không thể hoàn toàn tin tưởng, nhưng mà căn cứ theo suy đoán của Triệu Phong, địa phương kia quả thật rất có thể là địa phương mà hậu duệ Thần Mâu thuộc Thời kỳ Thượng Cổ, thậm chí là Thái Cổ đã từng ở lại. Nếu thật sự là như vậy, tất cả các đồ vật bên trong cũng đều có liên quan với Bát Đại Thần Mâu. Có lẽ còn có thể tìm được tin tức liên quan tới Thần Mâu thứ chín.

Mặt khác, nơi này là Hội nghị Thần Mâu, hầu như tất cả huyết mạch nhân đồng đều là xuất phát từ Bát Đại Thần Mâu. Như vậy có thể tưởng tượng được tác dụng của phiến di tích tàn phá kia đối với bọn họ, cho nên đại bộ phận mọi người rất khó cự tuyệt nhiệm vụ này.

Ta nói rồi, ta chỉ muốn hai hoặc ba đội hữu mà thôi. Hiện tại trong mười một người giao dịch nơi này đã có năm người lựa chọn tiếp nhận nhiệm vụ này. Nhưng ta vẫn còn cần sàng lọc, lựa chọn ra những đội hữu thích hợp nhất!

Đạo thanh âm khàn khàn kia một lần nữa vang lên.

- Được! Ta tiếp nhận nhiệm vụ này!

Triệu Phong tỉ mỉ suy nghĩ trong chốc lát, liền đáp ứng. Đầu tiên, đối phương còn phải từ trong đám người tiếp nhận nhiệm vụ đông đảo sàng lọc ra những người thích hợp nhất. Triệu Phong có thể từ trong quá

trình sàng lọc này thu được càng nhiều tin tức hơn nữa. Trong quá trình này, nếu như phát hiện có nghi điểm gì, có thể quyết định sau. Dù sao, hắn không đi thăm dò phiên di tích này, đối phương cũng không thể làm gì được hắn. Lần này Triệu Phong chính là đi cùng với người của Sinh Mệnh Thánh Địa, mà bản thân hắn cũng là Đệ tử Hạch tâm của Linh Tộc, đối phương nhất định sẽ kiêng kỵ ra tay với hắn.

- Ta muốn ký kết quyền trực Huyết Chi Khế Ước với người, đảm bảo không tiết lộ chuyện này cho những người khác!

Đối phương đưa ra yêu cầu. Yêu cầu này của hắn mang cho người khác có loại cảm giác giống như đang bảo hộ chính mình. Triệu Phong cũng không quan trọng, tiến hành ký kết quyền trực với hắn.

- Được rồi! Chăm lấy lệnh bài thông tin của ta, sau khi giao dịch kết thúc sẽ liên lạc lại!

Người nọ để một cái lệnh bài thông tin vào trong quang cầu của Triệu Phong. Triệu Phong lấy lệnh bài thông tin ra, kiểm tra một phen. Kết quả phát hiện, đây chỉ là một khối lệnh bài thông tin đơn giản nhất, thậm chí khoảng cách thông tin còn thập phần hữu hạn. Trên lệnh bài cũng không có bất kỳ điểm đáng ngờ nào.

Sau đó, Triệu Phong để chuyện này sang một bên, tiếp tục quan sát các vật phẩm trong những quang cầu khác.

- Phong Mục Thuật!

Thần thức của Triệu Phong dừng lại trên vật phẩm trong khoả quang cầu thứ năm.

- Đây là bí thuật có thể phong ấn năng lực của huyết mạch đồng thuật!

Một đạo thanh âm thiếu nữ trong trẻo truyền ra. Phong ấn lại uy năng của huyết mạch nhân đồng, vào thời khắc mấu chốt giải bỏ phong bế, có lẽ sẽ có thể trở thành một át chủ bài ngoài dự đoán của mọi người. Đương nhiên, Triệu Phong còn nghe nói qua một loại Yểm Mục Thuật có thể làm cho dị tượng của huyết mạch nhân đồng trở về bình thường. Nếu như phối hợp hai loại bí thuật này với nhau, hiệu quả càng thêm hoàn mỹ hơn.

- Người cần cái gì?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Phong Mục Thuật đúng là thứ hiện tại Triệu Phong đang cần.

- Ta cần Thời Không Đồng Thuật!

Đối phương trực tiếp trả lời. Từ điểm này có thể nhìn ra, đối phương hoặc là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, hoặc cũng có chút liên quan.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi vui vẻ. Hắn đúng lúc có hai loại Thời Không Đồng Thuật, đều xuất phát từ Trường bào Thời Không. Cân nhắc một chút, Triệu Phong quyết định xuất ra Thời Không Cẩm Thân phẩm cấp càng cao hơn tiến hành giao dịch.

- Phong Mục Thuật của người muốn đổi lấy Thời Không Đồng Thuật của ta, còn xa xa không được!

Ngữ khí Triệu Phong có chút thâm trầm nói. Thế nhưng, đối phương rõ ràng thập phần khát vọng đối với Thời Không Cẩm Thân, biểu thị nguyện ý lấy thêm ra một vài thứ để trao đổi. Lập tức, Triệu Phong đưa ra yêu cầu Yểm Mục Thuật. Mà trùng hợp đối phương cũng có loại bí thuật này, hai người thuận lợi hoàn thành giao dịch.

Kế tiếp, Triệu Phong trong lúc xem lướt qua vật phẩm trong những quang cầu khác, cũng phân hóa ra một bộ phận ý niệm, đại khái tìm hiểu hai loại bí thuật này. Đại khái nhìn lướt qua một lần, hắn phát hiện Phong Mục Thuật tương đối cao cấp, mà Yểm Mục Thuật thì hơi thấp một chút. Bởi vì phẩm cấp Yểm Mục Thuật hữu hạn, đối với những loại nhân mâu cường đại nào đó, cũng không che giấu được triệt để.

Trong những quang cầu kế tiếp cũng không có vật phẩm khiến Triệu Phong coi trọng, hắn liền trực tiếp ở trong không gian phong bế bắt đầu tìm hiểu hai môn đồng thuật kia.

Hồi lâu sau, cuộc giao dịch này kết thúc, Triệu Phong mới đứng dậy rời đi, đứng ở phụ cận một thông đạo nhỏ lối vào Giao Dịch Bí Bảo. Một lát sau, Triệu Phong phát hiện Hạ Hầu Vũ từ trong một thông đạo nhỏ đi ra, hần chủ động tiến tới.

- Thế nào, kết quả tốt không?

Triệu Phong cười hỏi.

- Tiến hành giao dịch với ta cũng đều là cường giả Cổ Thần Thất giai. Ta nhìn trúng một mớ Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Mộc Chi Áo Nghĩa, nhưng mà phẩm chất đồ vật của ta quá thấp, cuối cùng chỉ miễn cưỡng trao đổi được một ít Áo Nghĩa Chi Tinh mà thôi!

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói. Bởi vì tu vi của hần là Lục giai Đỉnh phong, chỉ cách Cổ Thần Thất giai một bước nhỏ mà thôi, cho nên an bài tiến hành giao dịch với Cổ Thần cũng không có vấn đề gì.

Thần sắc Triệu Phong không khỏi sửng sốt. Lúc này hần mới nhớ tới, chính mình vừa rồi tựa hồ dùng một ít Mộc Chi Áo Nghĩa Chi Tinh giao dịch với người trong quang cầu thứ hai. Đối phương xuất ra một chút trân tài tu luyện linh hồn, quả thật phẩm cấp không được tốt lắm. Hóa ra người đó chính là Hạ Hầu Vũ. Trong lòng Triệu Phong không khỏi cười thầm.

- Lại đi tới những địa phương khác xem thử một chút đi. Hội nghị Thần Mâu này là cơ hội rất hiếm có, tuyệt đối không thể dễ dàng bỏ qua!

Triệu Phong mỉm cười nói.

Sau đó, hai người đi dạo một vòng lớn trong này, ghé vào một chút Công Pháp Giao Dịch Các. Công pháp, bí thuật nơi này gần như đều có liên quan với linh hồn, nhân đồng. Khuyết điểm duy nhất chính là giá cả rất cao. Thần tinh trong tay Triệu Phong ngược lại cũng rất nhiều, nhưng chỉ là một cường giả Cổ Thần Thất giai, hần không muốn hiển lộ ra tài phú quá mức kinh người. Cho nên Triệu Phong chỉ lựa chọn mua mấy môn công pháp, đồng thuật thích hợp hoặc là hần cảm thấy hứng thú.

- Trước tìm một cái khách điểm nghỉ ngơi một chút a!

Triệu Phong đề nghị. Trong Hội nghị Thần Mâu này, kỳ nhân dị sĩ rất nhiều, huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong tốt nhất là không nên bại lộ cho thỏa đáng. Cho nên hần muốn trước đem Yểm Mục Thuật cùng Phong Mục Thuật tìm hiểu cho thấu đáo, tiến hành che giấu Thần Linh Nhân của chính mình một mức độ nhất định.

Dọc theo đường đi, Hạ Hầu Vũ cũng có thu hoạch tương đối phong phú, liền biểu thị tán thành. Sau đó hai người đều tự tìm một gian khách phòng thoải mái, vào ở trong đó.

Bá!

Bởi vì để tiết kiệm thời gian, Triệu Phong tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không tu luyện hai loại đồng thuật này. Mười ngày sau, Triệu Phong đã tương đối thuần thục hai môn đồng thuật này, tiến hành nếm thử che giấu Thần Linh Nhân

1297. Chương 1294: Gặp Lại Người Quen

Đầu tiên, Triệu Phong nếm thử chính là Yểm Mục Thuật. Vận chuyển pháp quyết, từ trong nhân mâu Triệu Phong chợt truyền ra một trận năng lượng ba động kỳ dị. Rất nhanh, quang trạch trong nhân mâu của hần chợt trở nên u ám hơn một chút. Đồng dạng như vậy, một đầu ngân phát mộng huyền sáng lạn kia của Triệu Phong, bắt đầu từ phần đuôi trở lên dần dần biến thành màu đen. Nhưng biến hóa chỉ tới đây liền đình chỉ, không có những dị tượng gì khác nữa.

Hồi lâu sau, Triệu Phong đình chỉ vận chuyển pháp quyết, mở mắt ra.

- Yểm Mục Thuật cũng không thể hoàn toàn che lại dị tượng Thần Linh Nhân của ta!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản. Trong lúc tu luyện môn bí thuật này, hần cũng đã đoán được điểm ấy. Dù sao nhân mâu của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, hơn nữa còn có triển vọng trở thành

Thần Mâu thứ chín. Loại Yểm Mục Thuật cấp thấp này tự nhiên không thể nào tiêu trừ đi dị tượng của huyết mạch nhân đồng. Có lẽ, thời điểm Thần Linh Nhân còn là kim sắc, bí thuật này mới có khả năng có hiệu quả.

Ngay sau đó, Triệu Phong ném thử loại bí thuật thứ hai phẩm cấp khá cao, Phong Mục Thuật. Phong Mục Thuật chủ yếu là phong ấn toàn bộ năng lực, hoặc là một bộ phận năng lực của huyết mạch nhân đồng. Nhưng mà nghĩ với sự cường hãn của Thần Linh Nhân, phỏng chừng không có khả năng đem toàn bộ năng lực của nó phong ấn lại. Cho nên Triệu Phong chỉ lựa chọn phong ấn một cái trọng điểm, đó chính là lực lượng bản nguyên trong ngân cầu mộng huyền bên trong Không gian Thần Mâu.

Thời điểm Thần Linh Nhân của Triệu Phong lột xác thành ngân sắc mộng huyền, biến hóa về mặt bản chất chính là cỗ lực lượng bản nguyên có thể tự do điều động kia. Chỉ cần phong ấn lực lượng bản nguyên lại, uy năng của Thần Linh Nhân Triệu Phong sẽ giảm xuống thật lớn. Người khác muốn cảm giác được sự đặc thù của Thần Linh Nhân Triệu Phong, cũng sẽ thập phần khó khăn.

Bên trong Không gian Thần Mâu đang phiêu phù một tấm văn lạc phức tạp do Thần lực Hỗn Nguyên tạo thành, giống như là một tấm phù chú vậy. Triệu Phong không chế đạo phong ấn này, dẫn về phía ngân cầu mộng huyền.

Ông vù vù!

Nhưng khi đạo bí pháp phong ấn tiếp cận ngân cầu mộng huyền, bên trong ngân cầu mộng huyền đột nhiên truyền ra một cỗ lực lượng chống cự không nhỏ.

- Có chút khó khăn!

Triệu Phong khẽ nhíu mày, hắn cũng đã tận lực áp chế lực lượng bản nguyên rồi. Yểm Mục Thuật không có hiệu quả cũng nằm trong dự liệu của hắn, nhưng mà nếu như Phong Mục Thuật này cũng không có hiệu quả, như vậy cuộc giao dịch lúc trước liền quá thua thiệt rồi.

- Đúng rồi! Trước đây ta cũng từng lĩnh ngộ qua một chút Phong Ấn Áo Nghĩa a!

Triệu Phong bỗng nhiên nghĩ đến điểm này. Trước đây hắn từng thoáng lĩnh ngộ một chút Phong Ấn Áo Nghĩa, theo cảnh giới đột phá đến Cổ Thần, loại Áo nghĩa này đã đạt đến cảnh giới Nhị trọng. Tuy rằng lực lượng Áo nghĩa thấp, nhưng nếu như dung hợp vào trong phong ấn thuật này, hắn là sẽ có thể xúc tiến một chút hiệu quả a.

Nghĩ đến đây, Triệu Phong liền vận chuyển lực lượng Phong Ấn Áo Nghĩa, dung nhập vào trong bí thuật phong ấn. Nhất thời, đoàn văn lạc Thần lực Hỗn Nguyên hình dạng tấm phù chú kia đột nhiên biến lớn lên. Mỗi một đường nét cũng bắt đầu càng thêm ngưng thực. Sau khi uy năng bí thuật phong ấn có sự đề thăng rõ rệt, Triệu Phong liền tiếp tục phong ấn. Lần này, bí thuật phong ấn đã thành công bao vây khóa ngân cầu mộng huyền kia.

Ông!

Quang trạch ngân cầu mộng huyền của Triệu Phong cũng từ từ ảm đạm xuống, phẳng phất như đã mất đi tính linh động cùng sinh cơ. Mà một đầu mái tóc sáng lạn tự do vốn luôn phát phối kia đồng dạng cũng là như vậy. Trước đây, Tả Mâu cùng mái tóc của Triệu Phong cho dù là ai nhìn thấy cũng sẽ cảm thấy không tầm thường. Hiện tại, cũng không lại khiến người khác quá chú ý như vậy nữa.

Kế tiếp, Triệu Phong lại bế quan một đoạn thời gian. Trước đây, bởi vì hắn chú trọng tu luyện các loại Áo nghĩa Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không... cho nên mới bỏ qua Phong Ấn Áo Nghĩa có độ khó khá cao. Nhưng hiện tại hắn tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, lực lượng Áo nghĩa càng nhiều, uy lực của công pháp càng lớn. Hơn nữa tác dụng của Phong Ấn Áo Nghĩa cũng thập phần to lớn, cho nên Triệu Phong cũng có chút hứng thú với nó. Vì vậy hắn mới lấy ra mấy khối Phong Thần Thạch, tỉ mỉ cảm ngộ lực lượng Áo nghĩa trong đó.

Lại qua thêm ba mươi ngày, hắn chợt nhận được truyền tin của Hạ Hầu Vũ, mới kết thúc bế quan. Bất quá ngoại giới tổng cộng chỉ mới trôi qua có bốn ngày.

- Thời gian Hội nghị Thần Mâu mở ra chỉ có một tháng, cũng không thể lãng phí a!

Hạ Hầu Vũ trực tiếp nói. Không gian toàn bộ Hội nghị Thần Mâu hết sức rộng lớn, địa phương hiện tại hai người đã đi qua chỉ là một góc trong đó mà thôi.

- Chúng ta đi xem một chút chiến đấu giao phong của những huyết mạch nhân đồng khác a!

Hạ Hầu Vũ đề nghị. Thân là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, hẳn quanh năm vẫn luôn ở trong Sinh Mệnh Thánh Địa, gặp qua những hậu duệ Thần Mâu khác cũng không tính là nhiều. Mà những người thực lực hơi chút mạnh mẽ, một bàn tay liền có thể đếm hết. Nhưng mà Hội nghị Thần Mâu lại bất đồng, nơi này tụ tập không biết bao nhiêu hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, cùng với tất cả những người có huyết mạch nhân đồng, đồng thời lại còn không hạn chế tu vi.

- Được!

Triệu Phong gật đầu. Hiện tại hắn đã buông tha con đường luyện thể, lựa chọn chuyên tu linh hồn, đồng thuật. Quan sát những huyết mạch nhân đồng khác chiến đấu, tự nhiên có thể từ trong đó đạt được rất nhiều linh ngộ, thậm chí còn có thể phục chế đồng thuật của đối phương. Lực lượng bản nguyên của hắn tuy rằng đã bị phong ấn, năng lực của Thần Linh Nhân cũng bị hạn chế, nhưng nếu như là để phục chế, học tập mà nói, thì mức độ ảnh hưởng cũng không lớn.

Hai người đi về phía trước không bao lâu, liền phát hiện một tòa kiến trúc cung điện hình vuông thật lớn, bên trong truyền ra trận trận thanh âm sôi trào. Nhưng đây chẳng qua chỉ là tràng diện đối chiến bình thường mà thôi. Trong này có thể tùy ý lựa chọn đối thủ, tôi luyện thực lực của chính mình, đồng thời cũng có thể bị những người khác khiêu chiến.

- Chúng ta đi sân thi đấu đại hình đi! Nơi đó mới có thể nhìn thấy chiến đấu của những cường giả chân chính!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ thoáng có chút kích động. Trong sân đấu đại hình còn có thiết lập giải thưởng. Cấp bậc chiến đấu càng cao, phần thưởng càng hậu hĩnh, cho nên chiến đấu trong này cũng càng đặc sắc hơn.

Rất nhanh, hai người đã tìm được một tòa sân đấu đúc bằng kim loại hắc kim sắc, bốn phía có những pho tượng Thần Ma thật lớn trang trí. Bên ngoài sân đấu kia còn có trận pháp kết giới cường hãn bảo vệ. Triệu Phong đoán chừng, cho dù là lão giả làn da đỏm ban lục sắc dẫn đội của Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng không cách nào phá vỡ được nó.

- Đi! Chúng ta vào xem!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ hơi chút kích động. Sau đó, hai người nộp một khoản phí vào cửa thật lớn, tiến vào sân đấu thật lớn này.

Mới vừa tiến vào trong này, Triệu Phong liền nghe được thanh âm hò hét, cổ vũ đinh tai nhức óc. Chỉ thấy trên chiến đài cương nham màu xám to lớn khôn cùng kia, đang có hai người giao phong kịch liệt với nhau.

Một phe chiến đấu là một gã trung niên tóc ngắn, tu vi Cổ Thần Thất giai. Trong đôi nhãn mâu ám ngân sắc của hắn tràn ra một cỗ Không Gian Áo Nghĩa cao thâm. Mà đối thủ của hắn chỉ là huyết mạch nhân đồng bình thường, chủ yếu có ưu thế ở chỗ kinh nghiệm chiến đấu phong phú, tu vi nội tình mạnh mẽ.

- Cực Không Chi Nhận!

Trong cặp mắt của trung niên tóc ngắn kia ngưng tụ một cỗ Thời Không Áo Nghĩa cùng Kim Chi Áo Nghĩa cường đại. Sau khi hai loại lực lượng này kết hợp với nhau, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một đạo hư nhận ngân sắc.

Hưu!

Hư quang lóe lên, đạo hư nhận ngân sắc kia bỗng nhiên biến mất. Một khắc sau, tên trung niên to con đối diện kia, phần ngực đã bị trực tiếp xuyên thấu, phụt ra một đạo tia máu. Bản thân hắn vốn đã vết thương đầy đặc, bị một chiêu này bắn trúng chỗ yếu hại, liền vô lực chiến đấu tiếp. Cuối cùng, trọng tài trực tiếp tuyên bố trung niên cường tráng chiến bại.

- Thật nhanh!

Tâm thần Triệu Phong khẽ nhảy lên. Cực Không Chi Nhận của gã trung niên tóc ngắn này so với Hư Không Đồng Trảm của hắn còn nhanh hơn một chút, chỉ là uy lực còn không bằng mà thôi. Trong đồng giai, nếu như không phòng bị mà nói, gần như không thể nào tránh thoát. Đương nhiên, đối phương có được Thời Không Chi Mâu, thành tựu của hai loại Áo nghĩa này đều vượt qua Triệu Phong. Hơn nữa Thời Không Chi Mâu có thể thi triển ra loại đồng thuật như vậy, cũng không tính là quá kinh ngạc.

- Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ thật mạnh! Hiện tại hắn đã chiến thắng liên tiếp mười bốn trận rồi!

- Mau nhìn xem! Đối thủ thứ mười lăm của hắn đã tới rồi!

Rất nhanh, thành viên sân đấu đã an bài xong thành viên đối chiến tiếp theo. Đó là một gã cường giả Cổ Thần có cái đầu giống như hùng sư, thân hình cao to uy mãnh. Huyết mạch nhân đồng của hắn cũng tương đối bình thường, nhưng tu vi lại đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong. Hắn vừa bước lên chiến đài, một cổ sát khí khiến người ta hít thở không thông đã bùng phát ra.

- Không ngờ lại là Mông Kỳ!

- Bản thân Mông Kỳ cũng có một loại huyết mạch đặc thù, về sau dưới cơ duyên xảo hợp lại đạt được một loại huyết mạch đồng lực, hơn nữa sức chiến đấu rất mạnh, cơ hồ là tồn tại vô địch trong Cổ Thần Thất giai!

Những cường giả từng tham gia Hội nghị Thần Mâu hơn một lần trở lên cũng có chút ấn tượng với gã nam tử đầu sư tử này.

- Xem ra lần này Lâm Thành Vũ phải thua rồi!

Cách đó không xa, một đạo thanh âm mang theo ý tứ hơi chút vui mừng vang lên. Đám người quan chiến phụ cận không khỏi nhìn lại. Xem ra người vừa nói chuyện kia tựa hồ cũng có liên quan với Lâm Thành Vũ đang chiến đấu trên sân. Triệu Phong cũng liếc nhìn lại. Đó là một gã thanh niên, diện mục trắng nõn hơi chút yếu dị. Mà trong cặp nhãn mâu màu đen của hắn có rất nhiều tinh quang bạch sắc.

Nhưng mà trong nháy mắt, ánh mắt của Triệu Phong đã rơi xuống trên người một gã trung niên toàn thân hắc giáp, đỉnh đầu có một cái sừng đỉnh ốc bên cạnh gã thanh niên này. Ánh mắt gã trung niên này cũng tùy ý đảo qua bốn phía, bỗng nhiên cũng dừng lại trên người Triệu Phong. Diện mục hắn cả kinh, trực tiếp thốt lên:

- Triệu Phong!

- Đã lâu không gặp!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ mỉm cười, gật đầu chào lại đối phương. Hắn không nghĩ tới, người quen đầu tiên của Đại Lục Vực mà mình gặp lại trong Thần vực Man Hoang này, lại là Bán Thần Phá Diệt bên phía Dị Tộc bên kia. Trước đây, Triệu Phong đã cảm thấy bên phía Dị Tộc bên kia, kẻ có thiên phú tiềm lực lớn nhất chính là Bán Thần Phá Diệt. Quả nhiên, người này rất nhanh đã đi tới Thần vực Man Hoang, hiện tại cũng đã đạt tới Chân Thần Tam giai.

- Không nghĩ tới lại gặp phải người ở chỗ này!

Về mặt Bán Thần Phá Diệt cười nhạt, trong mắt mơ hồ có chút địch ý.

- Triệu Phong? Phá Vân Chân Thần, người quen biết hắn sao?

Ánh mắt gã thanh niên yếu dị kia đầu tiên thoáng kinh ngạc một chút, sau đó lại lộ ra một tia nghi hoặc, nhìn về phía Bán Thần Phá Diệt. Hóa ra, sau khi Bán Thần Phá Diệt đi tới Thần vực Man Hoang, đã sửa lại danh hào, gọi là Phá Vân Chân Thần. Trong Đại Lục Vực, hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu chỉ có mình hắn là đệ nhất nhân, xưng hào Phá Diệt ngược lại cũng không có vấn đề gì. Nhưng mà ở trong Thần vực Man Hoang, cường giả có được Phá Diệt Chi Mâu nhiều lắm, nếu như hắn vẫn giữ lấy cái danh hào Phá Diệt này, chỉ sợ rất nhanh sẽ bị các hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu điên cuồng đuổi giết.

- Đúng vậy, Hải công tử! Hắn và ta cùng từ một phiến không gian ngoại vực đi tới Thần vực Man Hoang!

Về mặt Phá Vân Chân Thần cung kính nói.

- A? Hóa ra Triệu Phong của Tử Linh Vực lại đến từ một không gian ngoại vực hạ đẳng sao?

Về mặt Hải công tử kia nghiền ngẫm, trong ngôn ngữ mang theo ý giấu cột rõ ràng. Thần sắc Triệu Phong cũng có chút ngưng đọng, hẳn tựa hồ không biết người này, nhưng đối phương lại dường như có chút địch ý với hắn.

- Ta nghe nói người là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai sao? Hơn nữa nhanh như vậy đã đạt tới Cổ Thần Thất giai, chỉ sợ cũng chỉ là tin tức do Tử Linh Vực giả tạo mà thôi!

Hải công tử tiếp tục nói. Âm Thiên Vực cùng Tử Linh Vực tiếp giáp nhau, hắn cũng từng nghe qua những lời đồn liên quan tới Triệu Phong. Trước đây hắn cũng đã không tin trên thế gian lại có thiên tài như vậy, hiện tại xem ra, cái này hoàn toàn là tin tức giả tạo. Trên đời nào có chuyện sau khi đột phá Chân Thần Lục giai, đã lập tức đạt tới Cổ Thần Thất giai? Hiện tại nghe Phá Vân Chân Thần nói, Triệu Phong lại còn là người đến từ không gian ngoại vực hạ đẳng, hắn thì càng thêm không tin, thậm chí có chút khinh thường.

- Cái gì? Chân Thần Lục giai, Cổ Thần Thất giai...

Phá Vân Chân Thần thoáng cái sững người như tượng. Vừa rồi, hắn còn dự định muốn tìm Triệu Phong luận bàn một trận. Dù sao ở Đại Lục Vực, hai người thân ở Vương triều đối địch, mà huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong lại vô cùng thần bí, thậm chí mơ hồ có chút áp chế Phá Diệt Chi Mâu của hắn. Sau khi hắn tới Thần vực Man Hoang, rất nhanh đã dần nhập vào một đại thể lực Ngũ tinh của Âm Thiên Vực, tu vi đột nhiên tăng mạnh, hiện tại đã đạt tới Chân Thần Tam giai. Thế nhưng không ngờ Triệu Phong lại đã là cường giả Cổ Thần rồi! Thần sắc Phá Vân Chân Thần hơi chút đại ra, hiển nhiên trong lòng bị đả kích không nhỏ.

Ngay vào lúc này, Triệu Phong chợt cảm giác bên trong Không gian Trữ vật có chút khác thường. Hắn đem ý niệm thăm dò trong đó, tìm được một khối lệnh bài lấy được từ trong Giao Dịch Bí Bảo.

- Đầu tiên, ta cần kiến thức một chút thực lực của người. Nếu như quá yếu, người cũng không có tư cách làm đội hữu của ta!

Trong đó, chợt truyền ra một đạo thanh âm trầm thấp. Triệu Phong trầm tư một lúc, ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía Hải công tử, mỉm cười, mở miệng nói:

- Thật hay giả, người không thử qua một lần, làm sao biết được?

1298. Chương 1295: Tinh Thần Đồng Thuật

Thần bí nhân tuyên bố nhiệm vụ bí mật nghĩ muốn kiến thức một chút thực lực của Triệu Phong. Như vậy Triệu Phong phải tìm một người để thử thân thủ, mới có thể khiến cho đối phương thấy được thực lực của chính mình. Mà giờ phút này, ở trước mặt hắn vừa lúc đang có một kẻ phi thường thiếu giáo huấn.

- Thật hay giả, người không thử qua một lần, làm sao biết được?

Triệu Phong mỉm cười nói với Hải công tử. Thời điểm Triệu Phong nói ra câu nói này, hắn cũng thông qua lệnh bài thông tin, báo cho đối phương biết vị trí của mình.

- Người!

Thần sắc Hải công tử thoáng sững sốt một cái, lập tức lộ ra thần sắc cao ngạo, bộ dáng có chút khinh thường nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, Hải công tử này là một vị thiên tài cực kỳ nổi danh tại Âm Thiên Vực, mặc dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng Tinh Thần Chi Mâu của hắn cũng cực kỳ lợi hại...

Thần sắc Hạ Hầu Vũ bình thản, truyền âm cho Triệu Phong. Hắn cũng không hiểu rõ Hải công tử cho lắm, nhưng lại hiểu rất rõ ràng thực lực của Triệu Phong, cũng không quá mức lo lắng, chỉ thoáng nhắc nhở một chút mà thôi.

- Ha ha... ta thấy người chính là đã quen uy phong tại Tử Linh Vực rồi a!

Hải công tử chợt cười to nói. Cho dù Triệu Phong thật sự là trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, thì hiện tại cho dù đột phá đến Thất giai cũng không bao lâu, thực lực có thể mạnh tới đâu? Hơn nữa Hải công tử cũng cực kỳ có lòng tin với thực lực của chính mình.

- Hừ! Vẫn là không biết sống chết y như trước đây!

Phá Vân Chân Thần hừ nhẹ một tiếng, trong lòng lập tức thoáng vui vẻ lên. Biết rõ hiện tại Triệu Phong đã là Cổ Thần Thất giai, cảm giác tự hào trước đây trong lòng Phá Vân Chân Thần đã không còn sót lại chút gì. Nhưng nếu hiện tại Triệu Phong đã chủ động muốn chết, tự mình khiêu chiến Hải công tử, trong lòng hắn bỗng nhiên có chút chờ mong, chờ mong nhìn thấy cảnh Hải công tử hành hạ Triệu Phong đến chết.

- Đã như vậy, để ta tới thử một chút bản lĩnh của ngươi a!

Khóe miệng Hải công tử nhếch lên một nụ cười âm hiểm.

- Hải công tử, phụ cận vừa vặn có một Đài đồ chiến còn trống a!

Phá Vân Chân Thần lập tức nói. Hải công tử muốn quyết đấu với Triệu Phong, nhưng mà quy tắc của sân đấu này cũng không thích hợp dành cho hai người quyết đấu.

- Vậy thì đi a!

Bộ dáng Triệu Phong cực kỳ nhẹ nhàng thoải mái.

- Xảy ra chuyện gì? Hải công tử muốn quyết đấu với người của Tử Linh Vực?

- Đó không phải là Triệu Phong sao? Triệu Phong muốn tỷ thí với Hải công tử của Âm Thiên Vực?

Trong sân đấu đều là người có huyết mạch nhân đồng của hai Vực, mà Triệu Phong cùng Hải công tử đều thập phần có danh tiếng tại Vực của chính mình. Hai người này phát sinh va chạm với nhau, cũng hấp dẫn một nhóm người trong sân đấu tới quan chiến.

Sưu! Sưu!

Triệu Phong cùng Hải công tử rất nhanh liền tiến về khu vực quyết đấu đồ chiến cách sân đấu không xa.

oOo

Tại một chỗ nào đó bên cạnh sân đấu, ba gã hắc y nhân đứng chung một chỗ với nhau. Một gã nam tử hắc y khuôn mặt tà dị lấy ra một tấm lệnh bài.

- Trùng hợp như vậy? Một kẻ nhận nhiệm vụ khác cũng đang ở đây!

Nam tử hắc y kia không khỏi mỉm cười một tiếng.

- Hắc Cực Cổ Thần, con cá của ngươi cắn câu rồi à?

Một gã nam tử một con mắt có Vạn Tượng Chi Mâu chợt cười hỏi. Nhưng ngay lúc này, Hắc Cực Cổ Thần lại nhận được một tin nhắn:

- Hiện tại ta đã đi tới tràng quyết đấu đồ chiến bên cạnh, tỷ thí với một gã Cổ Thần Thất giai!

- Ừm! Ta phải đi trước đây!

Hắc Cực Cổ Thần ném lại một câu nói, liền cấp tốc phóng đi.

oOo

Sau khi Triệu Phong cùng Hải công tử nộp một mớ lệ phí Thần tinh Trung phẩm, liền tiến vào khu vực quyết đấu đồ chiến. Cùng đi theo hai người bọn họ còn có Hạ Hầu Vũ và vài gã đồng bạn của Hải công tử, còn có một vài khán giả trong sân đấu. Nếu không phải bởi vì Lâm Thành Vũ cùng Mông Kỳ đang chiến đấu với nhau, có lẽ sẽ có càng nhiều người hơn nữa đi theo tới đây.

Tại khu vực quyết đấu đồ chiến có tổng cộng bốn đài chiến đấu, lúc này trên hai đài chiến đấu đã có người đang chiến đấu.

- Mời hai vị xuất ra tiền đặt cược của mình!

Bên cạnh sân đấu, một gã trọng tài mở miệng nói.

Triệu Phong khẽ lật tay, trong tay hắn liền xuất hiện mười khối tinh thể đủ mọi màu sắc.

- Mười khối Áo Nghĩa Chi Tinh này, đối với những kẻ tu hành Áo nghĩa đã đạt tới Ngũ trọng cũng có hiệu quả rất lớn!

Triệu Phong giao đám Áo Nghĩa Chi Tinh cho trọng tài.

- Áo Nghĩa Chi Tinh cao cấp như vậy?

Gã trọng tài tiếp nhận Áo Nghĩa Chi Tinh, nhãn mâu cũng sáng ngời lên. Đại bộ phận các Cổ Thần Thất giai, lực lượng Áo nghĩa cũng chỉ khoảng chừng Ngũ trọng mà thôi. Nói cách khác, những Áo Nghĩa Chi Tinh này chính là tài nguyên tu luyện dành cho Cổ Thần Thất giai.

Hải công tử thoáng ngẩn người. Đồ vật mà Triệu Phong xuất ra quả thật là không tệ.

- Tiền đặt cược của ta là, đồng thuật Thần cấp Cao giai Địa Bạo Kinh Tinh!

Thoáng suy nghĩ một chút, Hải công tử chợt lớn giọng nói, trong mắt xuất hiện vẻ kiêu ngạo nồng đậm. Tiền đặt cược của hắn, so với Triệu Phong tự nhiên phải trân quý hơn mới được. Hơn nữa trận đồ chiến này, hắn nhất định là sẽ giành được thắng lợi, cho nên mới xuất ra đồng thuật trân quý như vậy làm tiền đặt cược, trước sau gì nó cũng sẽ quay trở lại trong túi của hắn mà thôi.

- Xong chưa? Trực tiếp bắt đầu đi!

Triệu Phong không thèm để ý chút nào, nói. Nguyên nhân hắn tới nơi này, chính là để cho kẻ tuyên bố nhiệm vụ kiến thức thực lực của chính mình. Hắn căn bản không muốn đạt được thứ tốt gì từ trong tay Hải công tử.

Hải công tử khẽ nhướng mày, trong lòng có chút không vui. Giá trị của môn đồng thuật mà hắn xuất ra kia cao hơn mười khối Áo Nghĩa Chi Tinh của Triệu Phong rất nhiều. Nhưng đối phương lại không thèm để ý tới chút nào, thậm chí còn biểu hiện ra bộ dáng hoàn toàn không có hứng thú nữa.

- Có thể bắt đầu rồi!

Trọng tài đem tiền đặt cược của hai người để xuống sát mép chiến đài, khởi động một cái trận pháp kết giới ngăn cách trên thạch đài.

Vào lúc này, Hắc Cực Cổ Thần cũng đã ẩn nấp vào trong đám người, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong cùng Hải công tử trên chiến đài, nhẹ giọng nói:

- Chính là hắn sao? Tuy rằng không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng mà nhãn đồng thoát nhìn cũng có chút bất phàm!

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần vốn dĩ có chút thất vọng, nhưng khi Tử Vong Chi Mâu của hắn nhìn về phía Tả Mâu của Triệu Phong, lại mơ hồ sinh ra một tia hứng thú nhàn nhạt.

Vù vù vù!

Trên chiến đài, Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Chi Mâu, trên thân thể hiện lên một tầng quang mang vũ trụ tinh thần mông lung.

- Tinh Thuần!

Hải công tử nhìn về phía Triệu Phong, phì cười một tiếng, thân hình hóa thành một đạo tinh quang, biến mất tại chỗ. Theo như hắn thấy, thân pháp của chính mình inh như thế, Triệu Phong khẳng định căn bản không thể nào theo kịp hắn.

Hưu hưu!

Toàn thân Hải công tử hóa thành một đạo quang mang tinh thần yếu ớt, ở trên chiến đài cấp tốc di động, hơn nữa quỹ tích di động cực kỳ cổ quái, thỉnh thoảng đột nhiên chuyển hướng, tốc độ lại không giảm chút

nào, khiến cho người ta khó có thể nắm bắt được. Bỗng nhiên, đạo tinh quang kia lại một lần nữa chuyển hướng, cấp tốc phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Thiên Tinh Bạo!

Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Chi Mâu, trong tròng mắt dần dần tụ tập ra một đoàn tinh quang xán lạn. Đoàn tinh quang kia từ trong ánh mắt hần bắn ra, hóa thành một đoàn tinh quang rực rỡ thật lớn, bắn thẳng về phía Triệu Phong.

Ngay vào lúc này, xung quanh thân ảnh của Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tầng hư ảnh không gian trọng điệp. Đoàn tinh quang hủy diệt kia xuyên thẳng qua thân thể của Triệu Phong, hoàn toàn phá hủy thân thể của hắn.

- Không đúng! Trốn thoát rồi!

Sắc mặt Hải công tử có chút khó nhìn. Đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm giác được sau lưng mình chợt xuất hiện một cỗ Thần lực cường hãn ba động.

Hưu!

Thân hình Hải công tử đột nhiên chuyển hướng, cấp tốc bay đi một phía khác. Sau đó, một đoàn chưởng quang hỗn loạn ư ám đột nhiên gào thét bắn qua, đánh lên kết giới trận pháp phía sau, chấn lên một trận bạo hưởng.

Oanh! Phanh! Oành!

Hai người giao phong, va chạm qua lại, năng lượng trên chiến đài ba động kinh khủng mạnh mẽ kinh thiên.

- Thật đặc sắc a! Hải công tử am hiểu Tinh Thần Áo Nghĩa, thân pháp cao minh, tốc độ cực nhanh, mà Triệu Phong lại am hiểu Không Gian Thiểm Thước, tốc độ hoàn toàn không kém!

Đám người quan chiến bốn phía không ngừng kinh hô trầm trồ khen ngợi.

- Không ngờ Triệu Phong lại có thực lực cường đại như thế!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần có chút âm trầm. Có thể giao thủ với Hải công tử tới mức độ như vậy, đã không thể tính là Cổ Thần Thất giai bình thường rồi.

- Đồng thuật của người này chuyên nhằm vào hai phương diện linh hồn và vật chất, mà thân pháp của hắn lại có chút vướng tay chân!

Sắc mặt của Triệu Phong rất nhanh tỉnh táo lại.

- Để cho không gian không ổn định, ta xem ngươi tránh né như thế nào?

Hải công tử hét lớn một tiếng, trong tròng mắt hiện ra một đạo ý chí đồng lực kinh người. Đồng thời, Tinh Thần Áo Nghĩa cường đại cũng nương theo Không Gian Áo Nghĩa yếu ớt ba động ra.

- Tinh Thần Loạn Sát!

Trong ánh mắt Hải công tử điên cuồng vận chuyển một cỗ tinh quang rực rỡ. Cùng lúc đó, không gian bốn phía đột nhiên hiện ra vô số hư ảnh sao trời lớn lớn nhỏ nhỏ, toàn bộ chiến đài phẳng phất biến thành một phiến thể giới sao trời.

Oanh!

Bỗng nhiên, tất cả các ngôi sao nhất tề bạo liệt, một cỗ năng lượng hủy diệt phong bạo tràn ngập không gian thiên địa.

Triệu Phong lập tức ngưng tụ ra một mặt quang thuẫn Thần lực Hồn Nguyên, sau lưng mở ra một đôi quang dực kim sắc, thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, cấp tốc tránh thoát.

- Lần này ngươi không thể sử dụng Không Gian Thiểm Thước rồi a!

Hải công tử cười lạnh một tiếng, hóa thành một đạo tinh mang, cấp tốc ép thẳng về phía Triệu Phong. Tinh Thuần là bí kỹ sử dụng Tinh Thần Áo Nghĩa di động cao tốc, tốc độ viễn siêu Kim Lôi Quang Dực Thuật của Triệu Phong, hơn nữa không bị ảnh hưởng của Không Gian Áo Nghĩa.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Trong ánh mắt của Hải công tử, vô số đoàn tinh quang nhỏ bé toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, hình thành nên một đoàn tinh đoàn bạch sắc.

- Đồng thuật thật mạnh!

Sắc mặt Triệu Phong khê động. Hải công tử giờ phút này cũng giống như một khối ngôi sao vô cùng to lớn đang treo trên đỉnh đầu hắn, mang đến cho hắn một loại ảo giác bị thiên địa nghiền ép.

- Tốt! Hải công tử sắp sửa chiến thắng a!

Tại khu vực quan chiến, đám người của Âm Thiên Vực không ngừng kinh hô hò hét.

- Ha ha... đắc tội ai không tốt, lại không biết sống chết đi đắc tội Hải công tử!

Phá Vân Chân Thần phì cười một tiếng, trong lòng vô cùng vui sướng.

- Haizzz... không phải là hậu duệ Thần Máu, huyết mạch nhân đồng tựa hồ cũng không mạnh mẽ cho lắm! Trận chiến này nói không chừng sẽ chiến bại trong tay đối phương, xem ra còn phải tiếp tục tìm người nữa rồi!

Hắc Cực Cổ Thần cảm khái một câu, trong lòng có chút tức giận.

- Hừm?

Thế nhưng lúc này Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên phát hiện ra một cỗ lực lượng Thời Không Áo Nghĩa, Tử Vong Chi Mâu của hắn không khỏi nhìn về phía Triệu Phong một cái.

- Thời Không Cấm Thân!

Tả Mâu của Triệu Phong tập trung về phía Hải công tử, tản mát ra một cỗ lực lượng Áo nghĩa cao thâm huyền ảo. Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa hư thực giao thoa nhất thời hàng lâm trên người Hải công tử. Vốn dĩ đồng thuật của Hải công tử đã lập tức thi triển ra, lúc này chợt chậm lại nửa nhịp. Triệu Phong sớm từ trước đã rời khỏi phạm vi đồng thuật của Hải công tử.

Ừng ừng!

Chiêu Địa Bạo Kinh Tinh kia đột nhiên xuất hiện tại vị trí vừa rồi của Triệu Phong. Một cỗ lực lượng khổng lồ kinh người hình thành, ở trong hư không trùng kích tàn sát bừa bãi, gần như khiến cho không gian xuất hiện một tia vặn vẹo.

- Đây... là... Thời... Không... Đồng... Thuật!

Sắc mặt Hải công tử kinh hãi, lập tức phóng xuất ra lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, tiến hành suy yếu trung hòa lực lượng của Thời Không Đồng Thuật. Căn cứ theo như hắn hiểu biết, có thể thi triển ra Thời Không Đồng Thuật cao thâm như vậy, cũng chỉ có hậu duệ của Thời Không Chi Mâu mới có thể làm được.

- Hồn Nguyên Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hồn Nguyên, đánh ra hai đạo quang chưởng hôn ám thải sắc kinh thiên khổng lồ.

Hải công tử vội vàng vận chuyển lực lượng, bảo hộ xung quanh thân thể, đồng thời còn lấy ra một kiện Thần khí phòng ngự Thượng phẩm. Nhưng bởi vì ảnh hưởng của Thời Gian Áo Nghĩa, hắn còn chưa kịp kích hoạt lực lượng của Thần khí, đã bị công kích của Triệu Phong đánh trúng.

Oanh oanh!

Thân thể Hải công tử bay ngược ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

- Uy năng của Thời Không Đồng Thuật đã yếu bớt!

Hải công tử nhanh chóng ổn định lại thương thế. Bởi vì đã phong ấn lực lượng bản nguyên của Thần Mâu, cho nên uy lực đồng thuật của Triệu Phong cũng có chút suy giảm.

- Người có thể xuống dưới rồi!

Triệu Phong bỗng nhiên Thuấn di đến sau lưng Hải công tử, một lần nữa đánh ra mấy đạo chưởng quang. Cùng thời khắc đó, trong Tả Mâu của hắn chợt lóe lên một đạo điểm miêu lôi điện mộng huyền.

Oanh phốc!

Lưu quang Thần lực hỗn loạn cùng điểm quang lôi điện ám ngân sắc cuồng bạo bao phủ lấy thân hình Hải công tử. Hải công tử bay ngược thẳng về phía sau, hung hăng đập lên trên mặt đất, toàn thân huyết nhục mơ hồ.

- Hải công tử... Điều này sao có thể?

Phá Vân Chân Thần ngây ngẩn tại chỗ, vẻ mặt không thể tin nổi. Mà Hạ Hầu Vũ thì chỉ khẽ cười cười một cái. Hải công tử thua trong tay Triệu Phong hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn.

- Thời Không Đồng Thuật cao thâm như vậy, chẳng lẽ huyết mạch nhân đồng của hắn có quan hệ với Thời Không Chi Mâu sao?

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần thoáng kinh ngạc, thầm suy đoán. Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh chợt đi tới bên cạnh hắn, khẽ hỏi:

- Như thế nào?

- Không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu!

- Hửm? Là hắn?

Trong hắc ảnh, một đầu Vạn Tượng Chi Mâu chợt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thanh âm lộ ra vẻ kinh ngạc.

1299. Chương 1296: Khu Trò Chơi Thần Mâu

- Hửm? Là hắn?

Trong hắc ảnh, một đầu Vạn Tượng Chi Mâu chợt nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, thanh âm lộ ra vẻ kinh ngạc.

- Huyền Ma Cổ Thần, người biết gã tiểu tử này?

Hắc Cực Cổ Thần thoáng ngạc nhiên. Bản thân hắn biết rất rõ ràng, đám người bọn chúng bình thường sẽ không có bất cứ quan hệ gì với những người ngoài.

- Lần trước, thời điểm ta cướp đoạt Sinh Mệnh Chi Mâu bỏ chạy, đã từng gặp qua hắn, hơn nữa còn bị hắn phát hiện!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khẽ trầm xuống.

- Tiểu tử này không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại am hiểu Thời Không Áo Nghĩa. Nếu như nhân đồng của hắn có thể phát hiện người dưới trạng thái ẩn giấu, vậy thì có chút bất phàm rồi!

Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần lộ ra thần sắc thâm trầm, lạnh băng. Nhân mâu của Triệu Phong nhìn bề ngoài cũng đã vô cùng bất phàm, cộng thêm Thời Không Đồng Thuật cao thâm cùng năng lực cảm nhận cường hãn, có lẽ cũng đã tiếp cận hậu duệ Thần Mâu.

- Người này có một chút liên hệ với Sinh Mệnh Thánh Địa, hắn hẳn là không biết những hành vi trước đây của ta, nhưng vì để phòng ngừa vạn nhất, vẫn nên dẫn hắn theo đi! Như vậy sẽ có thể ngăn lại tất cả tin tức có thể tiết lộ!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khẽ động, trong mắt lóe lên lãnh quang.

- Cứ quyết định như vậy!

Hắc Cực Cổ Thần gật đầu. Sau đó hai người trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Không ngờ Hải công tử lại thua!

- Nhân mâu của Triệu Phong kia đến cùng là loại nhân mâu gì, không ngờ lại có thể thi triển Thời Không Đồng Thuật cường đại như vậy?

Xung quanh đài quan chiến, thanh âm kinh hô không ngừng vang lên. Hiển nhiên bởi vì chiến đấu kết thúc quá nhanh, kết quả lại cũng viễn siêu dự liệu của bọn họ.

- Triệu Phong thắng!

Trọng tài trực tiếp tuyên bố. Sau đó kết giới trên đài cũng giải trừ, vài gã tùy tùng của Hải công tử lập tức vọt lên, nâng hắc dầy.

- Hải công tử, ngươi không sao chứ?

Phá Vân Chân Thần vội vàng hỏi.

- Khốn kiếp! Không ngờ ta lại thua!

Mặt mũi Hải công tử đầy máu, dữ tợn nói. Triệu Phong không thèm để ý đến hắc, đi tới một bên chiến đài, lấy đi tiền đặt cược, sau đó cùng Hạ Hầu Vũ trực tiếp rời đi.

- Hải công tử, hay là phái người theo dõi tiểu tử kia, chờ sau khi hắc rời khỏi địa điểm Hội nghị Thần Mâu, liền...

Một gã thanh niên mắt tam giác lập tức nói ra chủ ý.

- Ngu xuẩn! Hắc là người của Linh Tộc! Hơn nữa, ngươi không phát hiện ra người đi cùng với hắc chính là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu sao?

Hải công tử nhất thời mắng to, đá một cước lên người gã thanh niên này.

- Cái gì? Linh Tộc? Sinh Mệnh Thánh Địa?

Thần sắc Phá Vân Chân Thần lại một lần nữa chấn động, ánh mắt có chút thất thần. Mới trải qua thời gian ngắn ngủi như thế, không ngờ Triệu Phong lại có thể tiến nhập Linh Tộc, đồng thời kết giao với người của Sinh Mệnh Thánh Địa, trở thành một danh nhân Đại Vực như vậy. Đương nhiên Phá Vân Chân Thần còn không biết, ở Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đồng dạng cũng là một đại danh nhân.

oOo

Sau khi rời khỏi khu vực quyết đấu đồ chiến, ý niệm Triệu Phong tiến hành thăm dò bên trong Không gian Trữ vật, nhận được một tin tức:

- Thực lực của ngươi phù hợp với yêu cầu của ta!

- Khi nào chúng ta sẽ gặp mặt?

Triệu Phong truyền tin hỏi. Hiện tại hắc hy vọng có thể lấy được càng nhiều tin tức liên quan tới di tích từ chỗ của người thân bí kia.

- Hiện tại ta còn đang xác định mấy đội hữu khác. Đến lúc cần gặp mặt, ta sẽ thông báo cho ngươi!

Đối phương lập tức hồi đáp.

Sau đó Triệu Phong cũng không quá để ý đến chuyện này nữa, mà là đi theo Hạ Hầu Vũ, một lần nữa quay trở lại sân đấu. Lúc này, trận chiến của Lâm Thành Vũ kia đã kết thúc. Sau khi nghe ngóng mới biết được, Lâm Thành Vũ chỉ giao thủ được mấy chiêu liền thất bại. Dù sao đối thủ của hắc thập phần mạnh mẽ, mà trước đây Lâm Thành Vũ cũng đã chiến đấu liên tiếp rất nhiều tràng rồi.

Kế tiếp, hai người ở lại sân đấu quan sát các tràng diện cường giả khiêu chiến khác.

Triệu Phong một mặt tiến hành học tập khả năng vận dụng đồng thuật của bọn chúng, mặt khác thì xuất ra Địa Bạo Kinh Tinh, bắt đầu tìm hiểu. Thời điểm chiến đấu với Hải công tử, Triệu Phong cảm nhận được uy năng của Địa Bạo Kinh Tinh mà đối phương sử dụng, tuyệt không phải là đồng thuật tầm thường.

- Dùng Tinh Thần Áo Nghĩa cao tốc di động, sau đó để cho chúng va chạm với nhau, tạo thành uy năng hủy diệt tất cả!

Không mất bao lâu, Triệu Phong đã xem hiểu được nguyên lý của chiêu đồng thuật này.

- Hạch tâm chính là hỗn loạn cùng va chạm!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, lâm vào trầm tư. Hắn không cụt bị Tinh Thần Áo Nghĩa, không thể nào sử dụng được một chiêu này. Nhưng Triệu Phong lại đang suy nghĩ, Tinh lực Hỗn Nguyên của chính mình hẳn là cũng có thể làm được điểm ấy. Sau đó, Triệu Phong liền không ngừng thôi diễn ở trong đầu, nỗ lực đem nó cải tạo thành đồng thuật mà mình có thể sử dụng.

Lúc này trên đài thi đấu, một phương chiến đấu là một gã Cổ Thần Bát giai, thực lực vô cùng cường hãn.

- Đúng rồi! Tựa hồ không phát hiện ra nhân vật đỉnh phong chân chính a!

Triệu Phong bỗng nhiên nói. Từ đầu đến giờ, trong những cường giả mà hắn đã từng gặp qua, chỉ có một số rất ít Cổ Thần Bát giai cùng Chân Thần Cửu giai, lẽ nào những người càng mạnh hơn sẽ không tới tham gia Hội nghị Thần Mâu sao?

- Nghe nói, địa phương hội nghị của bọn họ bất đồng với chúng ta!

Hạ Hầu Vũ thoáng suy nghĩ trong chốc lát, lập tức nói.

Thần sắc Triệu Phong khẽ động. Xem ra trong Hội nghị Thần Mâu này vẫn có cường giả huyết mạch nhân đồng càng cường đại hơn, chỉ bất quá chính mình không gặp được, hoặc là gặp được mà không phát hiện ra mà thôi. Loại cường giả tầng thứ đó, làm sao có thể lẫn lộn cùng một chỗ với Chân Thần bình thường?

Sau khi quan sát sân đấu ba ngày, Triệu Phong cùng Hạ Hầu Vũ đều có thu hoạch rất nhiều. Hai người xoay người rời khỏi, tiếp tục đi dạo khắp nơi trong Hội nghị Thần Mâu. Trên đường đi, Hạ Hầu Vũ kiến nghị Triệu Phong, nếu muốn biết làm thế nào phát huy ra lực lượng nhân đồng của mình, có thể đi Thần Mâu Vấn Thiên Điện thăm hỏi một chuyến.

Ở nơi đó, sau khi giao nộp một lượng Thần tinh nhất định, liền có thể thỉnh giáo các cường giả hậu duệ Bát Đại Thần Mâu một vài vấn đề liên quan tới phương diện nhân đồng. Thậm chí nếu giao nộp đầy đủ lượng Thần tinh, còn có thể thỉnh Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, thậm chí Bán Bộ Thần Chủ đích thân chỉ điểm.

Tuy rằng Triệu Phong rất tâm động, nhưng vẫn chỉ đành cự tuyệt. Cổ Thần bình thường đối với hắn không có bất cứ trợ giúp gì, mà cường giả tu vi quá cao, sẽ có khả năng phát hiện thân phận Thần Mâu thứ chín của hắn. Cái nguy hiểm này, Triệu Phong không dám gánh!

- Đó là địa phương nào?

Đó là địa phương nào?

Hạ Hầu Vũ đột nhiên dừng bước lại, nhìn về phía một tòa thành kim lam sắc to lớn khôn cùng ở phương xa. Tòa kiến trúc này là tòa kiến trúc to lớn nhất từ đầu đến giờ mà hai người từng nhìn thấy trong này, hơn nữa lối kiến trúc của nó cũng vô cùng rộng lớn khí phái.

- Khu trò chơi Thần Mâu!

Triệu Phong nhìn về phía năm chữ lớn dát vàng trên một khối hồng thạch dựng trước cửa tòa nhà kia. Hạ Hầu Vũ biểu thị hắn chưa từng nghe qua trưởng bối trong tộc giảng thuật về địa điểm này, cho nên hoàn toàn không biết gì về nó.

Sau đó hai người trực tiếp tiến vào Khu trò chơi Thần Mâu. Trước cửa đại điện đồng dạng cũng có đại lượng thủ vệ đứng gác. Thời điểm hai người giao nộp Thần tinh, một gã thủ vệ đã trực tiếp mở miệng:

- Bên trong Khu trò chơi Thần Mâu có rất nhiều trò chơi thi đấu. Khi nhân số tham dự đạt tới tiêu chuẩn, trò chơi thi đấu sẽ bắt đầu. Người thắng trận cuối cùng có thể thu được toàn bộ phần thưởng thi đấu!

- Hóa ra là như vậy!

Trong mắt Hạ Hầu Vũ lóe ra vẻ hứng thú nồng đậm.

Sau khi tiến vào Khu trò chơi Thần Mâu, hai người liền xuất hiện ở một phiên thể giới kỳ huyền. Khắp nơi trong thiên địa đều là không gian kết giới. Trong mỗi một cái kết giới đều là một sân chơi lớn. Mà số lượng khán giả bốn phía tuyệt đối không hề thua kém so với Sân thi đấu Thần Mâu trước đây bọn từng ghé xem.

- Triệu Phong, nhìn đằng kia!

Hạ Hầu Vũ đột nhiên chỉ về phía một cái bia thủy tinh thật lớn bên ngoài khu vực sân chơi. Trên tấm bia này liệt kê tất cả các hạng mục trò chơi hiện tại đang tiến hành, kể cả phần thưởng cuối cùng của mỗi trò chơi. Mỗi một loại hạng mục thi đấu trên đó đều có đối tượng tu vi bất đồng, đương nhiên cũng có một vài hạng mục đặc sắc, có rất nhiều địa điểm thích hợp những người có tu vi bất đồng tham gia.

- Bích Thủy Thiên Liên Quả, đồng thuật cao giai Hư Không Chi Kích, bí thuật phòng ngự linh hồn Trần Hồn Tháp...

Triệu Phong kinh ngạc nhìn đám giải thưởng liệt kê trên tấm bia thủy tinh, trong lòng cũng cực kỳ động tâm.

- Phần thưởng thật kinh người!

Hạ Hầu Vũ đồng dạng cũng kinh thán nói.

- Hắc hắc... hai người các ngươi đều là lần đầu tiên tới đây phải không?

Một gã nam tử trung niên làn da xanh đen, hai hàm răng trắng nõn, đột nhiên hỏi.

- Mỗi khi tham gia một hạng mục trò chơi nào đó, đều cần giao nộp một lượng Thần tinh thật lớn. Mà mỗi một trận trò chơi thi đấu bình thường đều phải đợi đủ tám người mới có thể bắt đầu. Tổng số lượng Thần tinh mà tám người này giao nộp, thông thường đều cao hơn giá trị của phần thưởng cuối cùng! Cho nên chủ sự tuyệt đối không có khả năng thua lỗ!

Nam tử ngăm đen kia tựa hồ thập phần hiểu rõ đối với chỗ này.

- Nói cách khác, đây chính là tám người tham gia thi đấu với nhau, kẻ nào đạt được thắng lợi, thì tương đương với thu được số lượng Thần tinh của bảy người còn lại?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

- Không sai! Chính là như vậy!

Nam tử ngăm đen kia nhếch miệng cười một tiếng, tiếp tục nói:

- Mặt khác, các trò chơi thi đấu ở nơi này hết sức đặc thù. Những người tham gia trò chơi, sau khi trải qua thi đấu, thực lực đều có thể được đề thăng lên một chút!

- Con đường Tử Vong đã quyết ra thắng bại!

Có người đột nhiên hét lên. Lập tức liền nhìn thấy trên tấm bia thủy tinh kia, phần thưởng của hạng mục Con đường Tử Vong đã biến mất, sau đó lại hiện lên một loạt phần thưởng của một hạng mục khác. Trong nháy mắt liền có mấy người vội vàng chạy đi, phóng về phía một cái kết giới trên thiên không. Trong đó cũng có cả gã nam tử ngăm đen kia.

- Thoạt nhìn tựa hồ rất thú vị a!

Sắc mặt Hạ Hầu Vũ vui vẻ, liên tục gật đầu.

Đúng vào lúc này, lại một hạng mục phần thưởng nữa trên tấm bia thủy tinh thật lớn kia chợt biến mất. Một hạng mục khác lại hiện lên, phần thưởng là Áo Nghĩa Chi Tinh đối ứng với Phong Chi Áo Nghĩa Ngũ trọng.

- Áo Nghĩa Chi Tinh ẩn chứa Phong Chi Áo Nghĩa!

Ánh mắt Triệu Phong lóe sáng. Ngũ Hành Áo Nghĩa thì hẳn đã có Ngũ Hành Áo Nghĩa Chi Tinh. Còn Phong Lôi Áo Nghĩa, hẳn có thể mượn Lôi Thần Tinh tiến hành tìm hiểu Lôi Chi Áo Nghĩa, nhưng linh ngộ Phong Chi Áo Nghĩa thì vẫn còn thiếu tài nguyên tương ứng. Trong nháy mắt Triệu Phong liền có chút động tâm.

- Sân cầu Trùng Kích!

Ánh mắt hắn quét về phía hạng mục thi đấu đối ứng với Phong Chi Áo Nghĩa Chi Tinh.

- Hạ Hầu Vũ, ta đi qua đó thử một chút a!

Triệu Phong khẽ cười cười, ánh mắt đảo qua không trung, sau đó trực tiếp rời đi. Hạ Hầu Vũ gật đầu, ánh mắt thì nhìn chăm chăm trên bia thủy tinh, tìm kiếm hạng mục trò chơi thi đấu thích hợp với chính mình.

- Được! Liền chọn Sân cầu Trùng Kích vậy!

Trong đoàn người phía sau, một gã nam tử hai sừng thân khoác chiến giáp hắc kim sắc chợt hừ nhẹ một tiếng. Sau đó hắn đem một đạo tin tức thông qua một khối lệnh bài bình thường trong tay truyền đi.

- Sân cầu Trùng Kích? Hẳn là... Vong Linh Cổ Thần của Đọa Thiên Thánh Địa!

Về mặt Hạ Hầu Vũ kinh hãi nhìn về phía đạo thân ảnh đã đi xa kia.

oOo

Lúc Triệu Phong đi tới sân đấu Sân cầu Trùng Kích, nơi này sớm đã tụ tập một số người, đại bộ phận trong đó đều là những người quan chiến.

- Năm mươi Thần tinh Thượng phẩm!

Một gã trọng tài mỉm cười nói.

- Được!

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh, nhưng cũng gật đầu đáp ứng. Thần tinh phải giao nộp để tham gia trò chơi thi đấu lại là Thần tinh Thượng phẩm, hơn nữa số lượng cũng cực kỳ kinh người. Nhưng trong Mộng Cảnh Thái Cổ của Triệu Phong, có cả một cái thể lực Tứ tinh đỉnh phong Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, chỉ năm mươi khối Thần tinh Thượng phẩm, căn bản không đáng nhắc tới. Sau khi giao nộp Thần tinh, Triệu Phong liền cấp tốc tiến vào.

Lúc này, trong sân chơi Sân cầu Trùng Kích đã có sẵn năm người, vẫn còn thiếu ba người. Rất nhanh lại có thêm hai người tiến vào.

Cuối cùng, một đạo hắc ảnh chợt xông vào, một cỗ khí tức tử vong âm trầm nhất thời lan tràn ra, chấn nhiếp tất cả mọi người ở đây.

- Vong Linh Cổ Thần!

Một gã chủng tộc cao lớn cái đầu như Giao Long nhất thời kinh hô một tiếng. Mấy người còn lại ở đây cũng thể hiện ra thần sắc sợ hãi.

- Sớm biết như vậy, sẽ không vào đây nhanh như vậy rồi!

Một người về mặt như đưa đám nói.

Gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc kia đứng yên tại chỗ, thần sắc uy nghiêm, ánh mắt ngạo nghễ hiện lên lãnh quang, hoàn toàn không thèm để ý đến những người khác.

oOo

Sát biên giới Khu trò chơi Thần Mâu, có một nàng nữ tử cao gầy thân khoác hắc bào, hai mắt một mảnh mù sương đang đứng đó. Nàng nhận được một đạo tin nhắn từ trong một tấm lệnh bài, sau đó chợt ngừng đầu nhìn về phía phương xa.

- Sân cầu Trùng Kích sao?

Ánh mắt nữ tử cao gầy kia chợt nhìn về một phía nào đó.

1300. Chương 1297: Trò Chơi Thi Đấu

Tám người đã đến đủ, có thể bắt đầu rồi! Hiện tại tiến hành rút thăm, căn cứ theo kết quả tiến hành quyết đấu một đối một!

Gã trọng tài của thi đấu trực tiếp nói. Sau đó, tám người tiến hành một vòng rút thăm. Triệu Phong rút ngẫu nhiên được số tám.

- Số một quyết đấu với số hai! Số ba quyết đấu với số bốn! Cứ như vậy mà tính tiếp!

Trọng tài chỉ về bốn cái sân đấu phía trước, trực tiếp nói. Hắn vừa mới dứt lời, phốc một tiếng, Vong Linh Cổ Thần đã bay thẳng đến sân đấu thứ nhất, lẳng lặng đứng tại đó.

- Xong! Lại là Vong Linh Cổ Thần!

Gã nam tử thân hình cao to có cái đầu Giao Long kia giống như bị sét đánh, nhưng vẫn như cũ tiến vào trong sân đấu. Mặc kệ như thế nào, trận thi đấu này đã có Vong Linh Cổ Thần xuất hiện, hẳn tuyệt đối sẽ không có bất kỳ cơ hội nào, thua sớm thua muộn cũng đều giống nhau. Sắc mặt của những người còn lại đồng dạng cũng có chút ngưng trọng.

- Bốn trận tiến hành cùng một lúc! Vòng này sẽ đào thải bốn người!

Gã trọng tài cao giọng nói, sau đó lấy ra bốn quả viên cầu hắc sắc lớn cỡ đầu người.

- Ta nói trước một chút quy tắc thi đấu! Song phương thi đấu, chỉ có thể dùng quả Thiên Nguyên Cầu này công kích lẫn nhau! Chỉ cần có một phương không thể đem quả cầu này đánh ngược trở lại, liền tính là thua! Nhớ kỹ, không được trực tiếp công kích đối thủ, chỉ có thể đem lực lượng rót vào trong Thiên Nguyên Cầu, tiến hành công kích đối phương!

Trọng tài giảng giải thập phần đơn giản. Những kẻ tham gia loại thi đấu này, trước đây hoặc nhiều hoặc ít cũng từng xem qua một chút quy tắc thi đấu, hoặc là từng quan sát qua các trận thi đấu tại nơi này. Hơn nữa, quy tắc thi đấu cũng khá đơn giản.

- Thiên Nguyên Cầu?

Ánh mắt Triệu Phong khê lóe lên, nhìn chằm chằm về phía quả tiểu cầu kia. Hắn biết được có một loại tài liệu chính dùng để luyện chế Thần khí Thượng phẩm gọi là Thiên Nguyên Thần Thiết. Xem ra quả cầu này chính là do Thiên Nguyên Thần Thiết chế luyện thành. Loại khoáng thạch này có tính dung hợp rất mạnh, có thể dung nạp được lực lượng thập phần khổng lồ, nhưng lại cực kỳ cứng rắn, cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng khó có thể phá hủy được nó.

- Tiểu tử, chúng ta hảo hảo vui đùa một chút a! Tốt xấu gì cũng đã nộp năm mươi Thần tinh Thượng phẩm rồi!

Đối diện Triệu Phong, một gã nam tử mắt xanh tóc xanh khê mỉm cười nói. Theo như hắn nghĩ, lần này nhất định là Vong Linh Cổ Thần chiến thắng, nhưng hắn cũng đã nộp nhiều Thần tinh như vậy, cũng phải chơi đùa thêm một hồi mới được.

Triệu Phong không thèm để ý đến hắn. Tuy rằng Vong Linh Cổ Thần quả thật có được Tử Vong Chi Mâu, thực lực khá phi phàm, nhưng đây cũng không phải là quyết đấu sinh tử, hắn cũng không phải không thể chiến thắng.

- Bắt đầu!

Trọng tài tuyên bố bắt đầu, cũng đem bốn quả cầu trong tay phân biệt ném ột người ngẫu nhiên trong bốn sân thi đấu.

Vù vù vù!

Một quả hắc cầu trong đó rơi vào trong tay gã nam tử tóc xanh đối diện Triệu Phong. Hắn lập tức vận chuyển huyết mạch nhân đồng, đem một cỗ Phong Chi Áo Nghĩa cường đại ngưng tụ xung quanh hắc cầu, không chế lấy nó.

- Toàn Phong Tật Sát!

Cặp thanh mâu của gã nam tử tóc xanh bắt đầu vận chuyển, bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời xuất hiện vô số phong nhận bạch sắc thật nhỏ.

Hưu!

Quả hắc cầu kia dùng tốc độ như cuồng phong, mang theo vô số đao nhận thật nhỏ đập thẳng về phía Triệu Phong.

Trước đây Triệu Phong cũng chưa từng xem qua quy tắc thi đấu, nhưng thông qua vừa rồi trọng tài giảng thuật, còn có hành động của nam tử tóc xanh đối diện kia, hắn cũng có thể đoán ra được. Hắn nhất thời ba động Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một chưởng. Khoảnh khắc này, đám Phong Chi Áo Nghĩa trên hắc cầu đã bị Triệu Phong trực tiếp đánh tan một bộ phận, hấp thu một bộ phận, sau đó chuyển hóa thành lực lượng Thần lực Hỗn Nguyên, phóng thẳng về phía nam tử tóc xanh.

- Lực đạo thật mạnh!

Sắc mặt gã nam tử tóc xanh kia kịch biến, vội vận chuyển Thần lực, phối hợp với huyết mạch nhân đồng, chặn quả hắc cầu lại, miễn cưỡng đẩy ngược trở về phía Triệu Phong.

- Kết thúc đi!

Triệu Phong vận chuyển một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên khổng lồ, một lần nữa đánh ra một chưởng.

Hưu vù vù!

Bốn phía quả hắc cầu kia bị một đoàn Thần lực hỗn loạn vụn vụn bao vây, giống như một quả đạn pháo phá hủy tất cả, bắn thẳng về phía đối phương.

- Khốn kiếp!

Gã nam tử áo xanh kia tận lực vận chuyển Thần lực, nhưng vẫn như cũ không thể nào chặn lại được quả hắc cầu.

Oanh! Phanh!

Quả hắc cầu kia mạnh mẽ đột phá sự ngăn chặn của hắn, mãnh liệt đập xuống mặt đất phía sau.

Cùng lúc đó, bên phía Vong Linh Cổ Thần bên kia.

- Tử Vong Chi Nhận!

Vong Linh Cổ Thần vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, ở bốn phía quả hắc cầu của hắn ngưng tụ ra một đám quang nhận đen như mực tử khí vờn quanh.

- Không tốt!

Sắc mặt đối thủ của hắn kịch biến, căn bản không dám đón nhận quả banh này, trực tiếp lóe người né tránh.

Oanh! Phanh!

Quả hắc cầu ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa nồng đậm kia đập trúng xuống mặt đất đặc thù phía sau, lưu lại một cái hố cạn màu xám đen.

- Quả nhiên, ở đây không người nào có thể là đối thủ của Vong Linh Cổ Thần!

- Không hổ là Tử Vong Áo Nghĩa! Không ngờ lại có thể tạo thành hư hao cho sân thi đấu như vậy!

Hai người đang đối chiến ở sân đấu bên cạnh Vong Linh Cổ Thần không khỏi kinh thán một tiếng. Bởi vì mọi người đều quá mức quan tâm tới trận đấu bên phía Vong Linh Cổ Thần, rất ít người phát hiện ra, trận

thi đấu bên phía Triệu Phong bên này còn kết thúc trước trận đấu của Vong Linh Cổ Thần bên kia một chút.

- Người cũng không tệ a!

Đúng lúc này, ánh mắt Vong Linh Cổ Thần bỗng nhiên nhìn về phía Triệu Phong, thấp giọng nói.

o0o

Vòng đầu rất nhanh kết thúc, chỉ còn lại bốn người, liền tiến hành vòng thi đấu thứ hai.

- Hồn Nguyên Thần Chương!

Triệu Phong đẩy ra một đạo quang chương hân ám thái sắc thật lớn, bao vây lấy quả hắc cầu kia, cấp tốc nghiền ép về phía đối thủ.

- Sao lại mạnh như vậy?

Trận này, đối thủ của hắn là một nàng nữ tử hồng y. Lúc này thần sắc của nàng đại biến, vội vàng ứng đối.

Oanh! Phanh! Oành!

Triệu Phong liên tục thi triển Thần lực Hồn Nguyên, không chế quả hắc cầu thập phần chuẩn xác, mỗi một kích đánh ra đều vô cùng cường hãn, phối hợp với Thần Linh Nhân, công kích về phía địa phương phòng thủ yếu nhược của nữ tử hồng y. Giao chiến không được năm chiêu, nữ tử hồng y đã thua trận.

Lúc này, mọi người mới để ý đến sự cường hãn của Triệu Phong.

- Cho dù người có thắng ta, người vẫn sẽ bại trong tay Vong Linh Cổ Thần mà thôi!

Nữ tử hồng y hung tợn nói.

- Thú vị a!

Bên kia, Vong Linh Cổ Thần rất nhanh đã dùng thực lực tuyệt cường đánh bại đối thủ. Ngay từ trận đầu tiên, hắn đã nhìn ra thực lực của Triệu Phong tuyệt đối không tầm thường. Vốn dĩ hắn muốn mượn trận thi đấu này để người thần bí tuyên bố nhiệm vụ kia kiến thức thực lực của chính mình, lại không nghĩ tới đụng phải một đối thủ khiến hắn có hứng thú như vậy.

Được rồi! Kế tiếp là trận chung kết!

Gã trọng tài kia la lớn một tiếng.

Sưu!

Vong Linh Cổ Thần phóng thẳng tới đối diện Triệu Phong, hai người nhìn chăm chăm lẫn nhau.

- Tiểu tử kia là ai? Thực lực thoát nhìn cũng không tệ a!

- Hắn là Triệu Phong của Tử Linh Vực! Các người có khả năng chưa từng nghe qua a! Hắn chính là kẻ trực tiếp chứng đạo Thần vị Lục giai, trong vòng một năm đột phá Thất giai, đồng thời đánh bại hai gã cường giả Cổ Thần của Liệt Kim Tộc a!

Một gã cường giả Cổ Thần tuổi còn trẻ bên Tử Linh Vực lập tức nói.

- Ha hã... trực tiếp đột phá Chân Thần Lục giai? Người cho ta là kẻ ngu sao? Cho dù là thật sự, hắn chỉ vừa mới đột phá Cổ Thần, tuyệt đối không có khả năng là đối thủ của Vong Linh Cổ Thần!

Tại khu quan chiến phụ cận, một bộ phận người đã bắt đầu tranh cãi. Đại bộ phận đám người Tử Linh Vực cũng không quá coi trọng Triệu Phong, nhưng vẫn như cũ hy vọng Triệu Phong có thể chiến thắng Vong Linh Cổ Thần của Âm Thiên Vực.

- Hy vọng người có thể khiến cho ta chơi đùa lâu một chút!

Vong Linh Cổ Thần lộ ra nụ cười lạnh lạnh, trong hai tròng mắt đen như mực, hắc vụ điên cuồng ba động.

- Trận chung kết bắt đầu!

Đúng lúc này, gã trọng tài đã ném một quả hắc cầu cho Vong Linh Cổ Thần.

- Tử Vong Chi Nhận!

Cặp mắt Vong Linh Cổ Thần ba động một cỗ hắc vụ, bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời bao phủ một tầng lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa, đồng thời hình thành một đám quang nhận hắc sắc đoạt mệnh.

Hưu!

Dưới sự khống chế của Vong Linh Cổ Thần, đám quang nhận kia mang theo quả hắc cầu đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Hỗn Nguyên Thần Chương!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng trọng, đánh ra một đạo quang chương hỗn loạn hôn ám vô cùng ngưng thực.

- Vô dụng! Thần lực của ngươi sẽ từ từ héo rũ tiêu vong dưới Tử Vong Áo Nghĩa của ta!

Vong Linh Cổ Thần khẽ cười một tiếng. Nhưng chỉ một khắc sau, quả hắc cầu mà hắn đánh ra đã bị Triệu Phong chặn lại.

Oanh!

Thần lực Hỗn Nguyên cùng Thần lực Tử Vong giao phong kịch liệt, cuối cùng Triệu Phong đã áp chế được tất cả Tử Vong Áo Nghĩa xuống.

- Như thế nào... có khả năng?

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần thoáng kinh ngạc. Triệu Phong đánh ra Thần lực, cũng không quá khó khăn đã thành công ngăn cản được Tử Vong Áo Nghĩa của hắn. Trải qua tỉ mỉ cảm nhận, Vong Linh Cổ Thần phát hiện ra Thần lực của Triệu Phong ẩn chứa rất nhiều loại lực lượng Áo nghĩa khác nhau, đồng thời cảnh giới của bọn chúng cũng đều rất cao. Hơn nữa tất cả các loại Áo nghĩa đều liên tiếp cùng một chỗ, lấy ưu bù khuyết, hình thành nên một cỗ Thần lực đặc thù cường hoành bề ngạnh.

- Chỉ một mình Thần lực Hỗn Nguyên căn bản không đối phó được hắn!

Tả Mâu Triệu Phong chợt ba động lên một cỗ đồng lực nhàn nhạt.

Oanh!

Thời điểm đánh quả hắc cầu về phía Vong Linh Cổ Thần, Tả Mâu Triệu Phong bỗng nhiên phát động công kích. Một đoàn diễm miêu lôi điện tử ngân sắc mạnh mẽ khởi động, mang theo một cỗ lực lượng trùng kích cường đại, oanh tạc thẳng về phía Vong Linh Cổ Thần.

- Linh Hồn Đồng Thuật!

Vong Linh Cổ Thần thoáng kinh ngạc. Linh Hồn Đồng Thuật mà Triệu Phong biểu hiện ra có lực bộc phát cực kỳ cường đại.

- Tử Vong Triền Nhiêu!

Trong ánh mắt Vong Linh Cổ Thần chợt lan tỏa ra vô số sợi tơ hắc sắc, quần quanh lấy quả hắc cầu kia. Thần lực Tử Vong cường hãn đem đám lực lượng còn lại trên hắc cầu chậm rãi tiêu hao đi.

- Đi cho ta!

Vong Linh Cổ Thần không chế quả hắc cầu, một lần nữa công kích Triệu Phong. Trên quả hắc cầu, Thần lực Tử Vong điên cuồng ba động, giống như một cái Tử Vong Hắc Động di động vậy, thôn phệ đập nát tất cả mọi thứ tiếp cận nó.

- Không hổ là Bát Đại Thần Mâu! Cho dù là Thần lực Hỗn Nguyên của ta đã đạt tới sơ thành, cũng khó có thể chống lại!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ, một lần nữa thôi động Tả Mâu. Một cỗ Thời Không Áo Nghĩa yếu ớt chậm rãi lan tràn ra. Nhất thời, tốc độ di động của quả hắc cầu kia chợt chậm lại vài phần.

Dị tượng như vậy, tự nhiên cũng khiến cho những người khác chú ý.

- Thời Không Áo Nghĩa!

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống. Thời Không Áo Nghĩa là loại Áo nghĩa hoàn toàn không hề yếu hơn Tử Vong Áo Nghĩa của hắn chút nào.

Quả hắc cầu đã bị Thời Không Áo Nghĩa ảnh hưởng, rất dễ dàng bị Triệu Phong cưỡng khống.

Hưu!

Bốn phía quả hắc cầu kia nhất thời lóe lên một trận hư ảnh không gian thiểm thước, bắn thẳng về phía Vong Linh Cổ Thần.

- Thật nhanh!

Vong Linh Cổ Thần vội vàng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu.

- Mượn người thử chiêu mới của ta a!

Trong nhãn mâu của Triệu Phong, ý chí đồng lực toàn lực ba động. Một cỗ quang cầu hỗn loạn vận vẹo thành một đoàn từ trong đó cấp tốc bắn ra, tiến vào trong quả hắc cầu.

Oanh hưu!

Quả hắc cầu kia giống như nổi cơn điên vậy, mang theo lực lượng kinh khủng cực kỳ không ổn định trùng kích thẳng về phía trước.

Vong Linh Cổ Thần vội vàng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, ý đồ tiêu diệt lực lượng bên trong quả hắc cầu. Nhưng mà bỗng nhiên...

Oanh! Phanh!

Bên trong quả hắc cầu kia chợt bộc phát ra một cỗ năng lượng cuồng bạo trước giờ chưa từng có, xua tan đi tất cả những lực lượng khác ở bốn phía.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Tả Mâu Triệu Phong lại khôi phục như thường. Mà cùng thời khắc đó...

Thành thạch!

Quả hắc cầu xuyên qua phòng tuyến của Vong Linh Cổ Thần, rơi xuống trên mặt đất phía sau, đánh ra một cái hố sâu.

Bốn phía nhất thời yên lặng một mảnh. Một hồi lâu sau mới bộc phát ra rất nhiều thanh âm kinh hô, nghi vấn.

- Không ngờ Vong Linh Cổ Thần lại thua!

- Thật không thể tin nổi!

Trận đấu kết thúc quá nhanh, mà kết quả lại càng nằm ngoài dự đoán mọi người.

Ở xa xa, Hạ Hầu Vũ cũng khẽ mỉm cười. Hắn tự nhiên nhìn ra được đồng thuật Triệu Phong vừa rồi thi triển, chính là học được từ chỗ của Hải công tử kia.

Trong đám người sát biên giới Khu trò chơi Thần Mâu, nữ tử hắc y kia cười lạnh một tiếng:

- Không ngờ hắn lại thua!

Tuy rằng Vong Linh Cổ Thần rất mạnh, đã hoàn toàn phù hợp yêu cầu của nàng, nhưng lại bại bởi một người huyết mạch nhân đồng không rõ.

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần chợt đi tới nơi này.

- Như thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng hỏi.

- Đã xác định xong các thành viên!

Nữ tử cao gầy gật đầu.

- Hửm? Là hửn! Người thử dùng Vận Mệnh Chi Mâu của người nhìn kẻ này xem!

Huyền Ma Cổ Thần chợt nhìn về phía một chỗ nào đó trong Khu trò chơi Thần Mâu, ánh mắt khẽ nhú lại, lập tức nhìn lại nữ tử cao gầy bên cạnh, trực tiếp nói

1301. Chương 1298: Di Tích Thần Mâu

- Ừm!

Mặc dù nữ tử cao gầy không biết vì sao Huyền Ma Cổ Thần lại có phản ứng như thế, nhưng nàng vẫn đáp ứng. Với Vận Mệnh Chi Mâu của nàng, muốn đánh cắp một chút tin tức từ trên người một gã Cổ Thần không phải hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, căn bản dễ như trở bàn tay!

Ông!

Hai mắt nữ tử cao gầy nhìn chăm chăm vào một chỗ u minh phương xa. Một cỗ lực lượng Áo nghĩa người ngoài không thể nào phát giác dung nhập vào trong thiên địa hư không, mệnh vận trường hà. Thời khắc nào đó, trong mắt nữ tử cao gầy đã xuất hiện rất nhiều hình ảnh hư ảnh thải vụ mông lung.

- Như thế nào lại nhìn không thấy rõ?

Nữ tử cao gầy thoáng sửng sốt, toàn lực thôi động Vận Mệnh Chi Mâu. Thế nhưng ngay một khắc sau đó, đám hình ảnh thải sắc trong ánh mắt nàng đột nhiên toát ra một cỗ Thần quang Hồng Hoang cửu viễn vô thượng. Đối diện với cỗ Thần quang này, nữ tử cao gầy chỉ cảm thấy bản thân mình nhỏ bé đến cực điểm, tâm hồn đột nhiên rung động một trận. Liên một khắc sau đó, một cỗ lực lượng phản phệ nhằm vào linh hồn cùng Vận Mệnh Chi Mâu bỗng nhiên hàng lâm lên người nàng. Đồng thời, toàn bộ hình ảnh xuất hiện trong Vận Mệnh Chi Mâu của nữ tử cao gầy đột nhiên hoàn toàn biến mất...

Phía bên kia...

- Hửm?

Triệu Phong đang đứng trên sân thi đấu, bỗng nhiên có cảm giác như trong thiên địa có một cặp mắt đang nhìn chăm chăm hửn, phảng phất như có thể nhìn thấy quá khứ tương lai của hửn. Với thủ đoạn của Triệu Phong, căn bản không thể nào ngăn cản đối phương nhìn trộm. Thế nhưng bên trong Không gian Thần Mâu, từ trong khóa ngân cầu mộng huyền đang bị phong ấn lực lượng kia lại đột nhiên toát ra một đạo Thần huy mộng huyền chói mắt. Một khắc sau, loại cảm giác bị theo dõi kia liền đột nhiên biến mất.

- Vận Mệnh Chi Mâu!

Trong lòng Triệu Phong khẽ lảo bầm, trước đây hửn từng bị qua loại cảm giác này, cho nên có thể suy đoán ra được. Đồng thời hửn còn bắt được một tia liên hệ như có như không. Khóe mắt Triệu Phong, âm thầm liếc mắt về một nơi nào đó phía dưới.

- A!

Nữ tử cao gầy kia kêu khẽ một tiếng, sắc mặt lập tức biến thành trắng bệch, khẽ đưa tay lau đi một tia máu tươi vừa chảy ra trên khóe miệng.

- Đi!

Nàng khẽ thấp giọng nói, sau đó cấp tốc xoay người rời đi.

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần lộ ra vẻ kinh nghi, cũng không nói tiếng nào, trực tiếp quay người rời đi. Đối với quyết định của nữ tử cao gầy, Huyền Ma Cổ Thần sớm đã tập thành thói quen lựa chọn hoàn toàn tin tưởng. Dù sao đối phương cũng có được Vận Mệnh Chi Mâu.

Sau khi hai người rời xa một khoảng cách.

- Chuyện gì vậy?

Huyền Ma Cổ Thần lập tức hỏi.

- Thất bại!

Sắc mặt nữ tử cao gầy có chút khó nhìn.

- Làm sao lại?

Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ ngạc nhiên. Xem ra, đồng bạn của hắn quả thật cái gì cũng đều không thể nhìn thấy.

- Trên người hắn có lẽ có Thần khí hoặc đạo cụ đặc thù phòng ngừa nhìn trộm vận mệnh!

Nữ tử cao gầy trầm ngâm trong chốc lát, mới trả lời. Đây cũng là lần đầu tiên nàng gặp phải loại tình huống Vận Mệnh Chi Mâu của nàng không thể nhìn thấy gì, nhưng nàng ngay cả nguyên nhân cũng không biết rõ ràng lắm, cho nên chỉ có thể giải thích như vậy.

- Trên thế gian lại có loại bảo vật này sao?

Huyền Ma Cổ Thần bắt đầu suy nghĩ sâu xa, xem ra bí mật trên người kẻ này không ít.

- Bất quá, ta cũng có thể xác định, nhân mẫu của hắn đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Nữ tử cao gầy ngưng trọng nói.

- Làm sao có thể? Hắn còn trẻ tuổi như vậy, hơn nữa huyết mạch nhân đồng cũng không phải là Bát Đại Thần Mâu, làm sao có thể đạt tới trình độ như vậy?

Huyền Ma Cổ Thần vô cùng ngạc nhiên. Đám người bọn chúng, tuy rằng huyết mạch nhân đồng đều là do chế tạo mà có, nhưng khả năng vận dụng đối với huyết mạch nhân đồng thậm chí còn có thể vượt qua những kẻ trời sinh có được huyết mạch nhân đồng. Cho dù như vậy, trong những người bọn chúng cũng chỉ có cực ít người mà nhân đồng có thể đạt tới loại cấp bậc đó. Về sau toàn bộ đều là thân phận đề thăng, cuối cùng không biết tung tích...

- Như vậy đúng lúc! Hắn cũng là một trong những mục tiêu lần này. Có lẽ bên trên sẽ có hứng thú đối với nhân đồng của hắn!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên thay đổi, cười lạnh.

- Các thành viên cũng đã tương đối đủ rồi! Các người phát động trước đi, ta cần nghỉ ngơi mấy ngày...

Sắc mặt nữ tử cao gầy ửng đỏ, trực tiếp rời khỏi.

oOo

Khu trò chơi Thần Mâu.

- Chúc mừng người đã đạt được thắng lợi! Phần thưởng là năm mươi khối Phong Chi Áo Nghĩa Chi Tinh!

Trọng tài đem phần thưởng sớm đã chuẩn bị xong đưa cho Triệu Phong.

- Năm mươi khối?

Sắc mặt Triệu Phong chấn kinh. Hắn căn bản không nghĩ tới phần thưởng lại nhiều như vậy. Kỳ thật, chỉ cần có được một khối, hắn liền có thể dùng Thần Mâu tiến hành phục chế, đại lượng sản xuất. Bất quá giai đoạn hiện tại, hắn đã phong ấn lại lực lượng bản nguyên, phỏng chừng năng lực phục chế cũng gặp phải sự hạn chế cực lớn.

- Cũng may là đã làm vậy! Nếu không, vừa rồi có thể đã bị nhìn ra cái gì!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Vận Mệnh Chi Mâu, không thể không đề phòng!

- Khốn kiếp! Người... tên tiểu tử này!

Cặp mắt Vong Linh Cổ Thần âm trầm đáng sợ, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong. Hắn tiếp nhận một nhiệm vụ thần bí, đối phương cần xem trước một chút thực lực của hắn, nhưng lần thi đấu này, hắn lại bại bởi dưới tay một kẻ khác. Cứ như vậy, hắn có khả năng sẽ mất đi cái nhiệm vụ trọng yếu này.

Nhưng đúng lúc này, Vong Linh Cổ Thần cặp mày khẽ nhúc nhích, ý thức thăm dò vào trong Không gian Trữ vật, nhận được một cái tin tức. Rất nhanh hắn liền thở phào một hơi. Thực lực của hắn đã thông qua yêu cầu của đối phương.

- Tiểu tử, lần sau chúng ta lại so tài một phen!

Nói xong lời này, Vong Linh Cổ Thần trực tiếp rời khỏi.

Đám người bốn phía vẫn còn kinh ngạc nhìn chăm chăm Triệu Phong. Bọn chúng vốn dĩ đều cho rằng lần này Vong Linh Cổ Thần tất thắng không thể nghi ngờ, nhưng cuối cùng ngay cả Vong Linh Cổ Thần cũng thất bại.

Sau khi nhận lấy phần thưởng, Triệu Phong liền rời khỏi Khu trò chơi Thần Mâu.

- Triệu Phong, đừng mạnh mẽ đối kháng với Vong Linh Cổ Thần! Tuy rằng người thi đấu thắng hắn, nhưng chiến đấu chân chính thì rất khó nói. Dù sao đối phương cũng am hiểu Tử Vong Áo Nghĩa, vẫn không nên chọc vào thì tốt hơn!

Hạ Hầu Vũ đề nghị.

- Ta cần một mớ tài nguyên tu luyện trân quý, dự định sẽ đi các địa phương khác trong hội nghị tìm kiếm một phen!

Triệu Phong gật đầu, chợt mở miệng nói.

- Vậy thì chúng ta tạm thời chia ra a!

Hạ Hầu Vũ tự nhiên nghe được ý tứ ẩn trong lời nói của Triệu Phong, chủ động nói.

Sau đó hai người tạm thời chia ra. Hạ Hầu Vũ dường như vẫn cảm thấy rất hứng thú đối với Khu trò chơi Thần Mâu, tiếp tục ở lại chỗ này.

Sưu!

Triệu Phong thì hóa thành một đạo kim quang, nhanh chóng di động bên trong hội nghị. Kỳ thật, vừa rồi khi thi đấu kết thúc, Triệu Phong đã nhận được truyền tin của người thần bí kia, đối phương trực tiếp nói rõ địa điểm gặp mặt. Cho nên Triệu Phong mới vội vàng rời khỏi như vậy. Thời điểm hắn nhận nhiệm vụ này đã ký kết khế ước quyền trục, không thể để lộ việc này ra ngoài, cho nên cũng chỉ có thể tìm một cái cớ để rời khỏi Hạ Hầu Vũ.

Rất nhanh hắn đã đi tới một tòa khách điểm sa hoa sơn lâm vờn quanh, cảnh sắc rất khác biệt. Tiến vào trong đó, Triệu Phong tìm tới một gian phòng bình thường, gõ cửa mấy cái.

- Mời vào!

Một đạo thanh âm trầm thấp chợt truyền ra, Triệu Phong đẩy cửa bước vào.

Bên trong gian phòng một mảnh hôn ám, chỉ có vài điểm tia sáng yếu ớt, thoạt nhìn giống như một cái kết giới đặc thù ngăn cách với bên ngoài. Nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng tới tầm mắt của Triệu Phong. Bên trong gian phòng đang có tổng cộng ba người: Một nàng thiếu phụ mỹ mạo quốc sắc thiên hương, một gã trung niên tóc ngắn lãnh đạm, còn có một gã thanh niên hắc y sắc mặt âm trầm, hai mắt đen như mực.

- Đây chính là người cuối cùng à?

Hắn vừa bước vào, nàng thiếu nữ mỹ mạo cùng gã trung niên tóc ngắn ngồi ở bên cạnh nàng đều liếc mắt nhìn về phía Triệu Phong.

- Thực lực hắn là tạm được a!

Ánh mắt thiếu nữ mỹ mạo kia dừng lại trên người Triệu Phong trong chốc lát, phát hiện hắn không phải là Bát Đại Thần Mâu, liền uyển chuyển nói.

- Là... Triệu Phong của Tử Linh Vực a?

Gã trung niên tóc ngắn kia vừa liếc nhìn Triệu Phong, đã trực tiếp nói.

- Ủm!

Triệu Phong gật đầu. Gã trung niên tóc ngắn này chính là Lâm Thành Vũ mà lúc trước hắn từng gặp qua ở sân đấu. Hắn có thể nhận biết Triệu Phong, có khả năng bởi vì danh tiếng của Triệu Phong, hoặc có khả năng bởi vì nguyên nhân Hải công tử.

Sắc mặt thiếu nữ mỹ mạo kia vẫn bất động, hiển nhiên là không biết Triệu Phong. Nhưng nàng thấy Lâm Thành Vũ nhận biết Triệu Phong, liền xác định Triệu Phong cũng không phải là hạng người vô danh, cũng không nói gì nữa.

- Ta là Hắc Cực Cổ Thần, người tuyên bố nhiệm vụ!

Nam tử hai mắt đen như mực kia thần nhiên nói. Sau đó, hắn đơn giản giới thiệu mọi người lẫn nhau một phen.

- Nếu như đã tới, ta nghĩ mọi người hắn là đều hy vọng có thể cùng ta đi thăm dò phiến di tích kia a!

- Vẫn là nói trước một chút tình hình rồi mới quyết định a!

Thiếu phụ mỹ mạo kia khẽ cười một tiếng, vào thẳng chủ đề. Lâm Thành Vũ cũng gật đầu một cái. Bọn họ cũng giống như Triệu Phong vậy, vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng Hắc Cực Cổ Thần. Bọn họ tới nơi này chỉ là muốn đạt được càng nhiều tình báo hơn, mới ra quyết định.

- Vậy thì ta cũng nói thẳng! Ta hoài nghi nơi đó là một chỗ di tích của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu Thời kỳ Thượng Cổ, thậm chí Thời kỳ Thái Cổ từng ở lại! Trước đây ta một mình thăm dò, mặc dù cũng gặp phải một chút nguy cơ, nhưng đều có thể ứng phó!

Hắc Cực Cổ Thần chậm rãi nói. Ba người còn lại ở đây khẽ nhíu mày, không nói gì.

- Đương nhiên, trong đó cũng có một vài nguy cơ vượt qua khả năng ứng đối của ta, nhưng đều bị ta tránh được. Nếu như bốn người chúng ta đồng hành, căn cứ khả năng của mọi người, mà lựa chọn thăm dò những địa phương độ nguy hiểm tương ứng. Chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút, gặp phải phiền phức ứng phó không được liền nhanh chóng rút đi, cũng sẽ không có vấn đề lớn lao gì!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần trầm xuống, một lần nữa nói.

- Người thuộc về thế lực nào? Vì sao không đem việc này báo cho thế lực của người?

Lâm Thành Vũ bỗng nhiên mở miệng hỏi. Thế lực của Hắc Cực Cổ Thần khá là thần bí, bọn họ đều chưa ai nhìn thấy qua, bởi vậy cũng có chút ngạc nhiên.

- Thế lực hắc ám của Thần vực Man Hoang cũng không phải là số ít, về phần ta thuộc về thế lực nào, thì thứ lỗi ta không thể tiết lộ được! Còn nếu như ta đem chỗ di tích này báo cho thế lực sau lưng ta biết, thì chỗ tốt mà ta có thể nhận được, hắn sẽ giảm đi rất nhiều so với chúng ta tự mình đi thăm dò a!

Hắc Cực Cổ Thần lộ ra một tia nụ cười tham lam.

- Đã như vậy, người hoàn toàn có thể một mình chậm rãi thăm dò, thu được toàn bộ chỗ tốt! Vì sao lại mời chúng ta nhập bọn?

Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo kia lóe lên tinh quang, hỏi.

- Không gian của phiến di tích kia càng ngày càng không ổn định, sợ rằng không bao lâu nữa sẽ bại lộ ra ngoài. Cho nên ta mới dự định mời chào các vị, tranh thủ trước khi phiến di tích kia bại lộ ra, đào móc được lợi ích lớn nhất!

Hắc Cực Cổ Thần nhàn nhạt nói.

Mọi người hàn huyên hồi lâu, trong đó Triệu Phong cũng đưa ra mấy cái nghi vấn.

- Thế nào? Tiếp nhận hay là từ bỏ?

Cuối cùng, sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt, nhìn về phía ba người trước mặt.

- Ta đi!

Lâm Thành Vũ là kẻ đầu tiên đáp ứng. Sau đó, thiếu phụ mỹ mạo kia cũng lựa chọn tiếp nhận. Mọi người đều cảm thấy vô cùng hứng thú đối với di tích hậu duệ Bát Đại Thần Mâu mà Hắc Cực Cổ Thần nói.

- Ta cũng không có vấn đề gì!

Triệu Phong thể hiện thái độ của mình. Căn cứ cuộc nói chuyện vừa rồi, thì vấn đề trong chuyện này quả thật không lớn, trình độ nguy hiểm cũng không cao lắm.

Sau đó, mọi người thống nhất thời gian xuất phát, cuối cùng đều ly khai. Sau khi mọi người rời đi, gian phòng này lại khôi phục vẻ sáng sủa, mùi hương thoang thoang phiêu dật.

Một lúc sau, cách gian phòng mà đám người Triệu Phong vừa mới rời đi không xa, một cánh cửa trực tiếp mở ra. Sau đó, từ trong đó chợt đi ra một nàng thiếu nữ lục y hoạt bát vui vẻ. Da thịt nàng như bạch ngọc, ngũ quan tinh xảo mà linh động, xinh đẹp tuyệt trần. Một đôi bạch mâu như thiên thần sáng láng, thiên chân vô tà. Sự xuất hiện của nàng lập tức hấp dẫn rất nhiều nam tử phụ cận nơi đây nhìn chăm chú.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt bọn họ chợt mở to, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, thần sắc si mê. Hóa ra, bên trong căn phòng kia lại có thêm một nàng nữ tử bạch y chậm rãi đi ra. Nàng có một mái tóc đen như thác nước, khuôn mặt không linh lạc nhận, tiểu mỹ khuynh thành. Một đôi bạch mâu u tĩnh thâm thúy phảng phất như có thể nhìn thấu vạn vật thế gian. Nàng an tĩnh điềm nhiên đứng thẳng ở đó, giống như Tiên tử cao quý trong tranh sơn thủy duy mỹ, khiến cho tâm thần người khác chấn động. So sánh với nàng, thiếu nữ lục y xinh đẹp trước đây liền có vẻ ảm đạm không ánh sáng.

- Cầm tỷ tỷ, người nói tới nơi này đợi người, thế nhưng chúng ta vẫn chưa nhìn thấy bất luận kẻ nào, đã trực tiếp rời đi sao?

Nàng thiếu nữ trẻ tuổi hoạt bát đáng yêu kia nói.

- Đã gặp được! Sự tình cũng đã làm xong, cần phải trở về rồi!

Nữ tử bạch y kia điềm nhiên cười một tiếng.

- Vậy sao? Vận Mệnh Chi Mâu của Cầm tỷ càng ngày càng khiến người ta nhìn không thấu a!

Hai mắt thiếu nữ trẻ tuổi kia khẽ mở lớn, lộ ra thần sắc nghi hoặc, lập tức có chút hâm mộ nói. Sau đó, hai nàng nữ tử khuynh quốc tuyệt sắc này đã phiêu nhiên rời khỏi.

1302. Chương 1299: Nhãn Mâu Yêu Thần

Sau khi rời khỏi nơi đó, Triệu Phong tùy ý đi dạo một vòng trong khu vực Hội nghị Thần Mâu. Sau khi mua sắm một vài tài nguyên tu luyện cần thiết, Triệu Phong liên hệ với Hạ Hầu Vũ, báo cho hắn biết chính mình sẽ rời đi trước. Mặc dù trong lòng Hạ Hầu Vũ có chút kinh ngạc, nhưng thấy Triệu Phong không có ý giải thích cặn kẽ, nên hắn cũng không hỏi nhiều.

Tiếp theo, Triệu Phong quay lại chỗ ở của mình, tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, tiến hành tu luyện một đoạn thời gian. Mãi đến một ngày nào đó, hắn nhận được truyền tin của Hắc Cực Cổ Thần, mới đứng dậy rời đi.

Hội nghị Thần Mâu tổ chức trong một không gian đơn độc, muốn rời khỏi tự nhiên là phải thông qua Truyền Tống Trận. Nhưng vì để tránh cho lúc Hội nghị Thần Mâu kết thúc, mọi người tập trung rời đi quá nhiều, dễ khiến cho người ngoài chú ý, nên bố trí khá nhiều Truyền Tống Trận khác nhau, hơn nữa lại còn tiến hành truyền tống ngẫu nhiên, địa điểm truyền tống có thể xuất hiện ở bất cứ nơi nào trong phạm vi hai Vực chỉ định.

Lúc Triệu Phong vừa mới đi tới cửa đại điện truyền tống, đã nhìn thấy đám người Hắc Cực Cổ Thần bên trong đại điện.

- Đi thôi!

Sau khi Triệu Phong đến, Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Tất cả mọi người liền biến mất trong quang mang của Truyền Tống Trận. Một khắc sau, một đám bốn người Triệu Phong đã xuất hiện trên không trung của một mảnh ao đầm trong Tử Linh Vực.

- Phiến di tích kia cách nơi này không xa!

Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp nói, sau đó bay ở phía trước dẫn đường. Sau đó, mọi người dùng tốc độ cực nhanh liên tục phi hành hơn mười ngày, đi tới một mảnh rừng cây hoang dã rộng lớn mới dừng lại.

- Chính là chỗ này!

Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp nói.

Tâm thần ba người Triệu Phong, Lâm Thành Vũ, thiếu phụ mỹ mạo nhất tề hưng phấn. Sắp sửa đã có thể đi vào địa phương Di tích Thần Mâu kia rồi. Một khi đạt được chút kỳ ngộ gì đó trong này, huyết mạch nhân đồng của bọn họ liền có thể đột nhiên tăng mạnh, thực lực đại tăng.

Hắc Cực Cổ Thần nhanh chóng chui vào trong lòng đất, đám người Triệu Phong cũng không chậm trễ, lập tức đuổi kịp. Sau khi xuống đến một khoảng cách nhất định, Hắc Cực Cổ Thần lấy ra một cái thạch bàn màu đen, trên đó khắc đầy những phù văn huyền diệu. Với kiến thức của mọi người, có thể phân biệt ra được đó là văn tự của Thiên Cơ Tộc.

Hắc Cực Cổ Thần khu động pháp quyết, vận chuyển Thần lực, vỗ mạnh một cái. Trên thạch bàn màu đen đột nhiên toát ra một tầng hư quang hắc sắc.

Ừm ừm!

Nhất thời, trong lòng đất bỗng nhiên chấn động. Phía trước cách bọn họ một quãng không xa đột nhiên ba động ra một cổ Không Gian Áo Nghĩa khổng lồ.

- Trận pháp ẩn nấp!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên.

Sau đó Hắc Cực Cổ Thần liền gia tăng vận chuyển lực lượng, trên thạch bàn chợt ba động ra một đám văn tự thật nhỏ.

Vù vù vù!

Địa phương Không Gian Áo Nghĩa ba động phía trước kia chợt chậm rãi xuất hiện một cái khe nứt không gian.

- Xé rách không gian?

Thần sắc thiếu phụ mỹ mạo kia chấn kinh, thốt lên.

- Ta nói rồi, không gian nơi này rất yếu đuối. Tu vi quá cao có lẽ cũng không thể tiến vào được. Nhưng dựa vào đạo cụ đặc thù mở ra một khe nứt thì lại không khó lắm...

Hắc Cực Cổ Thần nhàn nhạt nói.

Ong ong!

Trên thạch bàn màu đen kia không ngừng tuôn ra văn tự màu trắng nhàn nhạt.

- Mở!

Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa vận chuyển lực lượng, đưa vào trong thạch bàn màu đen. Khe nứt không gian thật nhỏ kia cũng chợt xé mở to ra thêm vài phần. Sau một lát, một đạo lỗ hổng đủ để ột người thông qua đã xuất hiện.

Suu! Suu! Suu!

Ba người Triệu Phong trước tiên đi vào, sau đó Hắc Cực Cổ Thần mới vội vàng vọt vào.

Mọi người vừa tiến vào một phiến không gian xa lạ, nhất thời cảm giác một cỗ khí tức hỗn loạn nghiền ép chợt hàng lâm nơi này, khiến cho hô hấp bọn họ cũng có chút hơi chậm lại.

Trước mắt tràn ngập một tầng sương mù hôn ám nồng đậm, thiên địa u ám vô biên. Bốn phía đều là những đồng đá vụn lớn lớn nhỏ nhỏ. Ở chỗ này, Thần thức cũng bị tầng sương mù hôn ám nồng đậm kia trở ngại, thậm chí còn không xa bằng nhìn bằng ánh mắt.

- Hiện tại chúng ta đang ở khu vực ngoại vi của phiến di tích này. Tại nơi này trên cơ bản không có bảo vật gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần vừa nói xong câu đó, liền dẫn đầu chạy đi ở phía trước. Mọi người liền phóng người bay lên, trong lòng cũng có chút gấp gáp, nôn nóng.

- Mau hạ xuống!

Thế nhưng ngay lúc này, Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên quát lớn một tiếng.

- Chuyện gì vậy?

Thiếu phụ mỹ mạo khẽ nhíu mày. Trong mấy người ở đây, kẻ khiến nàng không yên lòng nhất chính là Hắc Cực Cổ Thần, đối với hắn vẫn luôn thập phần cảnh giới.

- Cho dù là ở khu vực ngoại vi, nhưng nơi này cũng có rất nhiều Yêu Thần. Mặc dù thực lực bọn chúng cũng không mạnh lắm, nhưng số lượng lại rất nhiều, tính tình thô bạo...

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói. Nhưng đúng lúc này, bởi vì vừa rồi mọi người không chút cố kỵ phi hành, dẫn tới cách đó không xa chợt bắn ra vài đạo khí tức ba động cường đại.

- Có sinh linh ngoại lai, giết bọn chúng!

- Đã lâu không ăn thịt a!

Từ rất xa mọi người đã nghe mấy đạo thanh âm hưng phấn, tàn bạo rống lên. Sau đó, một con Yêu Thần hình dạng nhân đồng khổng lồ nhiều màu sắc chợt từ bên trong lòng đất của phế tích nhảy ra, mang theo một cỗ thần sắc điên cuồng thô bạo, cấp tốc bay nhanh về phía mọi người.

- Sợ cái gì? Chỉ là mấy con Yêu Thần cấp thấp mà thôi!

Nàng thiếu phụ mỹ mạo đáp xuống, thấp giọng nói. Hơn nữa, đánh chết Yêu Thần còn có thể thu được Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong cơ thể của bọn chúng.

- Mấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh cấp thấp có thể so với bảo vật ở trung tâm di tích sao? Cho dù có muốn giết, cũng phải đi liên sát đám Yêu Thần Thất giai trở lên a!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần khẽ trầm xuống, băng lãnh quát lên.

Cho tới lúc này, đã có tám con Yêu Thần chạy tới xung quanh mọi người, nhưng vẫn duy trì khoảng cách nhất định. Trong tám con Yêu Thần này, có một con cùng loại với Tử Vong Chi Mâu, khí tức cực mạnh, cấp bậc cao tới Lục giai. Mấy con Nhân Mâu Yêu Thần khác thì lại yếu hơn không ít.

Vù vù vù!

Tất cả đám Yêu Thần đều bảo trì cự ly khá xa, phát động công kích đồng thuật về phía bốn người Hắc Cực Cổ Thần. Trong nháy mắt, các loại quang mang, hàn băng, hỏa diễm... đều mang theo công kích hai phương diện vật chất cùng linh hồn, oanh kích về phía mọi người.

- Giao cho ta!

Thiếu phụ mỹ mạo hừ nhẹ một tiếng. Trong cặp mắt bình thản của nàng nhất thời ba động một cỗ đồng lực kinh người, biến thành u ám vô biên, bên trong chậm rãi hiện lên một tia quang vệt màu đen. Rất hiển nhiên, trước đây nàng đã dùng bí pháp che giấu đi dị tượng của huyết mạch nhân đồng.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Mấy người trong nhóm này, không kẻ nào là trái hồng mềm. Thiếu phụ mỹ mạo có được Luân Hồi Chi Mâu, trong tay có đại lượng khôi lỗi có thể chiến đấu. Mà thực lực của Lâm Thành Vũ, trước đây Triệu Phong đã từng tận mắt thấy qua, thập phần mạnh mẽ. Nhưng khiến cho Triệu Phong kiêng kỵ nhất vẫn là Hắc Cực Cổ Thần có được Tử Vong Chi Mâu.

Ông!

Luân Hồi Chi Mâu của thiếu phụ mỹ mạo bắt đầu chậm rãi vận chuyển, một tầng lực lượng Áo nghĩa ám hoàng sắc hân ám ba động ra.

Sư! Sư! Sư!

Từ trong nhân mâu của nàng trực tiếp nhảy ra ba đạo thân ảnh hình thái khác nhau, toàn bộ đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể. Khoảnh khắc ba người xuất hiện, liền trực tiếp thi triển chiến kỹ cường hãn, thay mọi người đón đỡ công kích ở bốn phía.

- Chúng ta đi trước, nơi này cứ giao cho bọn chúng!

Thiếu phụ mỹ mạo trực tiếp nói.

Tất cả mọi người đều minh bạch ý tứ của thiếu phụ mỹ mạo. Luân Hồi Bất Diệt Thể vốn bất tử bất diệt, cho dù bị rất nhiều Yêu Thần vây công mà chết, cũng sẽ sống lại trong Luân Hồi Chi Mâu của thiếu phụ mỹ mạo. Hơn nữa những Luân Hồi Bất Diệt Thể này cũng đều chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Lục giai mà thôi.

Sư!

Hắc Cực Cổ Thần tiếp tục ở phía trước dẫn đường, mọi người đuổi theo phía sau.

Đột nhiên một con Nhân Mâu Yêu Thần đậm hồng sắc xuất hiện, công kích mọi người.

- Thiểm Không Nhận!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ nhẹ nhàng lóe lên, một đạo quang nhận bạch tinh bán trong suốt trực tiếp bắn ra, giết chết con Yêu Thần kia.

Sau đó mọi người ẩn nấp đi khí tức cùng ba động, cấp tốc xuyên toa trên mặt đất. Dĩ vãng Hắc Cực Cổ Thần đã từng thăm dò qua nơi đây, rất tinh tường đối với lộ tuyến, tránh né được khá nhiều địa phương tập trung Yêu Thần với số lượng lớn. Cho dù là như vậy, mọi người cũng khó tránh khỏi kinh động đến một vài con Yêu Thần. Nhưng mấy con Yêu Thần này vừa mới xuất hiện, hầu như đã bị Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ trực tiếp giết chết.

Bỗng nhiên, từ phía sau một đám phế tích chợt nhảy ra một con Nhân Mâu Yêu Thần ám tử sắc thật lớn. Sắc mặt mọi người khẽ động, khí tức của con Yêu Thần này cao tới Lục giai Đỉnh phong.

- Kẻ xâm nhập phải chết!

Con Yêu Thần tử sắc kia trực tiếp phát động công kích với Triệu Phong ở phía sau cùng của đội ngũ. Hai người còn lại trong đội ngũ cũng không nói gì, nhưng thủy chung vẫn luôn lưu ý đến hắn, muốn xem thử thực lực của hắn như thế nào.

Ông!

Tả Mâu Triệu Phong chợt lưu chuyển một trận quang vụ mông huyễn. Một cỗ lực lượng Linh Hồn Huyền Đạo lan tràn ra. Một khắc sau, đầu Yêu Thần thô bạo kia đã đình trệ tại chỗ, mãi vẫn không nhúc nhích.

- Huyền Đạo Đồng Thuật!

Tâm thần tất cả mọi người ở đây cả kinh một trận. Nhưng kinh ngạc nhất vẫn là Hắc Cực Cổ Thần. Căn cứ theo như tình báo của hắn, nhân mâu của Triệu Phong am hiểu cảm nhận cùng Thời Không Đồng Thuật, nhưng hôm nay hắn lại biểu hiện ra tạo nghệ huyền thuật cường đại. Điều này khiến cho hắn thập phần kinh nghi. Phương hướng phát triển của huyết mạch nhân đồng cơ bản chỉ có một phương diện, nhưng nhân mâu của Triệu Phong tựa hồ cái gì cũng đều am hiểu vậy.

Mấy ngày sau, cước bộ của Hắc Cực Cổ Thần dần dần chậm lại.

- Được rồi! Chúng ta đã tiếp cận trung tâm di tích rồi!

Hắc Cực Cổ Thần dừng lại, nói.

Xuất hiện ở bốn phía nơi này đều là những đồng phế tích đại hình, những tòa kiến trúc đại hình tàn phá không hoàn chỉnh.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc! Lại có liên quan với Bát Đại Thần Mâu!

Thần sắc Triệu Phong khê trầm xuống. Hắn đã từng đi qua mấy thành thị Thiên Cơ Tộc, đối với kiến trúc của Thiên Cơ Tộc có thể nói là thập phần hiểu rõ. Theo như hắn thấy, các kiến trúc nơi này chắc là do đích thân Thiên Cơ Tộc kiến tạo, nhưng đám Yêu Thần chung quanh lại liên quan với Bát Đại Thần Mâu, điều này khiến trong đầu Triệu Phong tràn đầy nghi vấn.

- Trước đây, lúc ta thăm dò nơi này, đã phát hiện ra ba địa phương có giấu bảo, nhưng bởi vì năng lực không đủ, không thể nào thâm nhập vào đó thăm dò được...

Hắc Cực Cổ Thần thấp giọng nói. Sau đó hắn đem tình huống ba chỗ bảo địa này, dùng phương thức ảnh tượng thể hiện ra.

Chỗ thứ nhất là đầm nước màu đen trong hình ảnh lúc trước Hắc Cực Cổ Thần đã cho Triệu Phong quan sát ở trong Giao Dịch Bí Bảo. Trong đó phiêu phù rất nhiều khối tinh thể hình thoi màu đen. Chỗ thứ hai, là một tòa kiến trúc đồ sộ tràn ngập hương thơm kỳ dị. Hắc Cực Cổ Thần còn chưa có tiếp cận quá gần, đã phát hiện ra rất nhiều Yêu Thần Thất giai bao vây xung quanh. Trong đó hắn là còn có tồn tại càng mạnh hơn nữa. Chỗ thứ ba là một tòa kiến trúc cương thiết thật lớn, bên trong phát ra ba động đặc thù không phải tầm thường, nhưng bốn phía lại có một số lượng Yêu Thần thật lớn bảo vệ.

Cuối cùng, mọi người trải qua thương nghị, quyết định đi chỗ bảo địa đầu tiên. Bởi vì chỗ đó nhìn qua thì có độ nguy hiểm thấp nhất.

- Được!

Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười, bắt đầu dẫn đường. Triệu Phong mỗi thời mỗi khắc đều luôn cảnh giác bốn phía, kể cả mấy đội hữu bên cạnh mình. Bỗng nhiên, ánh mắt hắn chợt nhìn chằm chằm một nơi nào đó ở phương xa.

- Hửm?

Trên mặt Triệu Phong không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, thân hình khê ngưng lại.

- Chuyện gì vậy?

Thiếu phụ mỹ mạo trước mặt hắn lập tức hỏi.

- Ở hướng kia, có người khác!

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống, thấp giọng nói. Hắn vừa nói xong, toàn thân ba người còn lại chấn động một trận. Nơi này ngoại trừ bốn người bọn họ ra, còn có những người khác sao? Sau một thoáng ngạc nhiên, ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ đều mang theo địch ý sâu đậm, đồng thời nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần.

- Nhìn ta làm gì? Đúng là ta dẫn các ngươi tới, nhưng các ngươi cho là ta sẽ đem tin tức của phiên di tích này lan truyền ra, để cho người khác cũng tới đây thăm dò sao?

Hắc Cực Cổ Thần cười khở, nói.

- Triệu Phong, ngươi có khả năng nhìn lầm rồi a! Nơi này ánh sáng u ám, Thần thức lại bị trở ngại...

Hắc Cực Cổ Thần nhìn về phía Triệu Phong, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia lãnh ý. Sắc mặt của thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng hơi hòa hoãn lại, đồng thời quan sát phương hướng mà Triệu Phong đã nói. Trong thiên địa nơi này phiêu phù một cỗ năng lượng hỗn loạn cuồng bạo, có sự quấy rầy thật lớn đối với Thần thức, cho nên mọi người đều không thể quan sát xa bằng được với ánh mắt của mình. Huống

hồ mọi người đều là hậu duệ Thần Mâu, thị lực tốt hơn so với người bình thường rất nhiều. Nhưng bọn họ cũng đều không nhìn thấy cái gì. Thần sắc của thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ nhìn về phía Triệu Phong cũng có thêm một phần cảnh giác.

- Có lẽ là như vậy a!

Triệu Phong cảm thấy có chút oan uổng, nhưng cũng chỉ có thể nói như vậy. Tả Mâu của hắn có được năng lực thấu thị cùng năng lực nhìn xa rất mạnh, đặc biệt sau khi Thần Linh Nhân lột xác thành ngân sắc mộng huyền, những năng lực này lại một lần nữa đề thăng thật lớn, có thể nhìn được khoảng cách tới ba bốn mươi vạn dặm.

Sau đó mọi người tiếp tục đi tới, nhưng trong lòng mỗi người đều cực kỳ không bình tĩnh, mỗi người đều có tâm tư riêng của mình.

- Quả nhiên không đơn giản như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong thâm trầm, trong lòng không khỏi càng thêm cảnh giác.

1303. Chương 1300: Không Gian Tử Vong

Sau khi đi một đoạn đường, trước mặt mọi người chợt xuất hiện một tòa kiến trúc đồ nát khổng lồ. Chỉ cần nhìn những cảnh sắc kiến trúc đồ nát không chịu nổi, mọi người đều có thể cảm nhận được thời điểm các kiến trúc nơi này còn đầy đủ, thì sẽ huyền bí hùng vĩ như thế nào.

Dưới sự hướng dẫn của Hắc Cực Cổ Thần, mọi người theo một cái động khẩu nhỏ chui xuống lòng đất. Lúc đầu bốn phía đều là khối đá cương thiết, thông đạo hẹp dài. Nhưng không bao lâu sau, bốn phía xung quanh đều là những vách tường tinh thể màu xám kỳ dị.

- Phiến di tích này mặc dù đã bị phá hủy, nhưng phía dưới vẫn còn bảo tồn đầy đủ!

Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo kia lóe lên tinh quang. Mà ánh mắt Triệu Phong thì lại cẩn thận thăm dò mỗi một phần mỗi một tác phía trước. Hắn phát hiện chất liệu của vách tường thập phần cứng rắn, một quyền của hắn đánh ra phồng chừng cũng không cách nào lưu lại bất cứ vết tích nào. Hơn nữa vách tường nơi này lại còn có tác dụng ngăn cách không hề nhỏ đối với Thần thức nữa.

Nhưng điều khiến cho Triệu Phong nghi hoặc chính là, nơi này đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, đến cùng là người nào đã đem đám kiến trúc kiên cố khổng lồ như vậy nghiền nát thành bộ dáng như vậy?

- Nơi này hẳn là kiến trúc do Thiên Cơ Tộc kiến tạo, vì sao dọc theo đường đi lại không đụng phải cơ quan trận pháp?

Sau một hồi tiến về phía trước, Triệu Phong đột nhiên nói ra nghi vấn của mình. Trong mắt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc. Bọn họ ít nhiều cũng nghe qua những sự tình liên quan tới thành thị, truyền thừa của Thiên Cơ Tộc. Ngoại trừ những khu vực công cộng nào đó, những địa phương khác đều sẽ có tầng tầng cơ quan trận pháp thủ hộ, người ngoài tùy tiện tiến vào, căn bản là nửa bước khó đi.

- Ta vừa vận am hiểu một chút cơ quan trận pháp, lộ trình hiện tại chúng ta đang đi, chính là địa phương trước đây ta từng phá giải qua!

Hắc Cực Cổ Thần bình thản nói.

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo nghe vậy, trong lòng âm thầm cả kinh. Ở địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, Hắc Cực Cổ Thần lại am hiểu cơ quan trận pháp, so với bất luận kẻ nào cũng có ưu thế hơn, bọn họ nhất định phải đề phòng cẩn thận.

Rất nhanh, mọi người đã đi tới trước một cái thạch môn tử tinh. Trên thạch môn có một tầng trận pháp kết giới màu tím nhạt, che chắn lại lối vào. Nhìn xuyên qua kết giới, mọi người có thể rõ ràng nhìn thấy phía sau là một mảnh không gian cương bích màu xám bạc cực kỳ rộng lớn. Tại trung tâm không gian có một cái đầm nước màu đen, bên trong đó lưu động một loại thủy dịch màu đen. Bên cạnh đầm nước thỉnh thoảng còn di động mấy khối tinh thể hình thoi màu đen.

Bởi vì có trận pháp kết giới ngăn cách, mọi người không thể cảm giác được bất kỳ khí tức gì, cho nên không thể phán đoán ra nước ao màu đen kia là cái gì, nhưng đám tinh thể hình thoi màu đen kia chắc chắn chính là Áo Nghĩa Chi Tinh không thể nghi ngờ.

- Cái kết giới này ẩn chứa trận pháp cùng cơ quan Thiên Cơ Tộc! Ta biết rõ phương pháp phá giải nó, nhưng khi đó chỉ có một mình, ta khó có thể làm được. Hiện tại có các người ở đây, phá giải trận pháp cũng không tính quá khó khăn!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần nhếch lên một tia cười nhạt.

- Phải làm thế nào?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức hỏi.

Sau đó, Hắc Cực Cổ Thần liền đem phương pháp của hắn nói ra ọi người. Đạo cơ quan trận pháp kết giới này hết sức đặc thù, ẩn chứa cơ quan cùng trận pháp của Thiên Cơ Tộc. Trước đây Hắc Cực Cổ Thần chỉ có một mình, một lúc chỉ có thể tiến hành phá giải một loại trong đó, bởi vậy không cách nào phá giải được.

- Đến lúc đó, trong lúc ta phá giải cơ quan, thì các người công kích ba vị trí yếu điểm của đạo trận pháp này!

Sau khi Hắc Cực Cổ Thần nói xong, liền lấy ra cái thạch bàn màu đen kia, bắt đầu tiến hành phá giải cơ quan. Ba người còn lại đều tự mình phụ trách một cái yếu điểm trận pháp.

Vù vù vù!

Trên cái thạch bàn màu đen kia ba động ra vô số văn tự di động thật nhỏ, chui vào trong thạch môn tử tinh thật lớn kia. Nhất thời, đám văn lạc mờ hồ không rõ trên cánh cửa đá kia đột nhiên lóe lên một đạo quang trạch chói mắt. Chỉ nghe bên trong chợt truyền ra thanh âm rầm rầm vang dội. Uy năng trận pháp kết giới trước mặt mọi người tựa hồ trở nên yếu hơn rất nhiều.

Đúng vào lúc này, ba người Triệu Phong đồng thời công kích trận pháp.

Oanh! Phanh!

Trận pháp rất nhanh đã bị nghiền nát, một cỗ khí tức tử vong nồng đậm đập mặt mà tới. Chỉ bằng cỗ khí tức tử vong này, phỏng chừng cũng đã có thể diệt sát được cường giả Chân Thần Nhất giai rồi.

- Đầm nước này ẩn chứa lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa! Đó là Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo thoáng có chút thất vọng, nhưng vẫn như cũ cùng mọi người tiến vào trong. Tuy rằng Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh vô dụng với nàng cùng Lâm Thành Vũ, nhưng đẳng cấp đám Áo Nghĩa Chi Tinh này thập phần cao, hơn nữa Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh thập phần hi hữu, giá trị cực cao, hoàn toàn có thể đổi lấy đại lượng Áo Nghĩa Chi Tinh bọn họ cần.

Mọi người nhanh chóng tiến vào trong, nhưng bước tiến của Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần lại là thoáng chậm lại một chút.

Oanh!

Bỗng nhiên, tử thủy màu đen bên trong đầm nước đột nhiên phun lên tung tóe. Một cỗ khí tức tử vong cường đại thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh.

Thiếu phụ mỹ mạo tiếp cận khá gần, thân thể bị hất trúng không ít tử thủy màu đen. Các bộ vị bị bắn trúng nhất thời u ám đi, chậm rãi tiêu vong, phá hư sạch sẽ thân thể cùng sắc đẹp của nàng. Còn Lâm Thành Vũ nhìn thấy một màn này, liền dựa vào Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, nhanh chóng nhảy tránh được.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo có chút phẫn nộ. Tử Vong Áo Nghĩa này cực kỳ đặc thù, cho dù nàng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, trong lúc nhất thời cũng khó có thể đem địa phương bị Tử Vong Áo Nghĩa ăn mòn trên người chữa trị tốt.

- Muốn chết! Lại dám xông vào nơi đây!

Một đạo thanh âm phần nộ rít gào tử khí đằng đằng đột nhiên vang lên. Chỉ thấy trong đầm nước màu đen kia chậm rãi trôi lên một con nhân mâu màu đen thật lớn, trên đó còn điểm một chút đốm trắng thăm đậm, nhàn nhạt nhảy lên. Hình thái con nhân mâu này giống hệt Tử Vong Chi Mâu, hơn nữa độ tương tự so với Tử Vong Chi Mâu còn cao tới tám phần.

Bốn phía con nhân mâu màu đen này còn có mấy cái xúc tu màu đen dài, kéo dài vào trong đầm nước màu đen phía dưới.

- Yêu Thần Thất giai cũng dám làm càn!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút phần nộ, cặp mắt khê vận chuyển, một tầng hoàng vụ hôn ám hiện lên, một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Cổ Thần đã xuất hiện.

- Đây chính là một con Tử Vong Chi Mâu cụ bị thần trí!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ lộ ra tinh mang

Mọi người đều biết, Yêu Thần sinh ra có quan hệ đến vật phẩm cùng hoàn cảnh đặc thù chung quanh nó. Mà tất cả các Yêu Thần trong phiên di tích này đều có hình dạng nhân mâu. Con Yêu Thần trước mắt này đã có thể coi như là một con Tử Vong Chi Mâu rồi. Trong lòng mọi người không khỏi tò mò, trong phiên di tích này đến cùng là cất giấu bí mật gì liên quan tới Bất Đại Thần Mâu, lại có thể cho ra đời nhiều Nhân Mâu Yêu Thần như vậy.

- Cùng tiến lên! Công kích tầm xa, không nên tới gần nó!

Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên quát lớn. Mọi người nhất thời minh bạch ý tứ của Hắc Cực Cổ Thần, tử dịch hắc sắc trong đầm nước kia ẩn chứa lực lượng Tử Vong Áo Nghĩa, cho dù là Cổ Thần chạm phải, cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

- Hư Không Loạn Nhận!

Cặp mắt Lâm Thành Vũ lóe lên quang trạch ngân lượng, bốn phía hư không chậm rãi ngưng tụ ra vô số tinh nhận hư bạch.

Hư hư hư!

Trong nháy mắt, đám tinh nhận hư bạch nhiều đếm không hết này toàn bộ đã chém thẳng lên người Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu.

- Hắc Lưu Cực Quang!

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Hắc Cực Cổ Thần cùng Triệu Phong cũng đồng thời thi triển đồng thuật, tiến hành công kích nó. Phía bên kia, Luân Hồi Bất Diệt Thể do thiếu phụ mỹ mạo triệu hồi ra, tay cầm một thanh trường kiếm kim sắc, chém mạnh ra vài đạo cự mang kinh thiên.

- Grào!

Đồng thời bị công kích của bốn người đánh trúng, trong đó kể cả song trọng đả kích phương diện vật chất cùng linh hồn, Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia nhất thời kêu la thảm thiết, thân thể chợt ảm đạm đi vài phần.

- Không thể tha thứ!

Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu gào thét rống giận, từng cỗ từng cỗ khí tức tử vong lan tràn ra bốn phía xung quanh.

Ngoại trừ Hắc Cực Cổ Thần ra, tất cả mọi người vội vàng vận chuyển Thần lực tiến hành chống lại.

Oanh!

Khí thể của Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu đột nhiên dâng cao, giống như tất cả thương thể mới gặp phải vừa rồi đã hoàn toàn khỏi hẳn vậy. Cùng lúc đó, trong Tử Vong Chi Mâu khổng lồ kia chợt lan tỏa ra mấy ngàn đạo tế ti hắc sắc.

Xuy xuy xuy!

Đám tế ti hắc sắc kia chiếu xạ lên trên vách tường cương thiết bốn phía, lưu lại từng đạo từng đạo vết cắt sâu u ám.

Lâm Thành Vũ cùng Triệu Phong không ngừng Thuấn di qua lại trong không gian, dễ dàng né tránh tất cả các đạo tế ti kia.

- Người cũng biết Không Gian Thiểm Thước?

Sắc mặt Lâm Thành Vũ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Phía bên kia, thiếu phụ mỹ mạo thì triệu hồi ra rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, bảo hộ nàng bên trong. Mà Hắc Cực Cổ Thần thân là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, là người duy nhất có thể chính diện chống lại công kích tử vong.

- Mọi người có phát hiện ra không? Con Yêu Thần này đặt mình bên trong cái đầm nước kia, có thể hấp thu được lực lượng Tử Vong Thủy Dịch! Trừ phi chúng ta có thể trong nháy mắt giết chết nó, bằng không, nó rất nhanh sẽ có thể khôi phục lại!

Hắc Cực Cổ Thần vội vàng nói.

Mọi người đều gật đầu. Điểm này bọn họ đã sớm phát hiện ra rồi, nhưng bọn họ cũng không có biện pháp nào. Nước trong đầm kia căn bản là không thể đụng vào được. Hơn nữa, giá trị của nước trong đầm này cũng tương đương với Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong, là trân bảo tu luyện tốt nhất dành cho kẻ tu luyện Tử Vong Áo Nghĩa. Mọi người cũng không ai muốn buông tha đám tài nguyên này.

Mặt khác, phía sau phiên không gian cương thiết này còn có một cái lối đi, chỉ bất quá bên trong có vô số cơ quan trận pháp. Nếu như bọn họ muốn thông qua, cần phải vô cùng cẩn thận. Nếu có con Yêu Thần này gây trở ngại, nói không chừng có thể bỏ mạng trong cơ quan.

- Ta có một biện pháp! Ta có thể chuyển dời đám tử dịch hắc sắc này đến một địa phương khác!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên cười rộ lên.

- Không có khả năng!

Lâm Thành Vũ trực tiếp phủ định. Vừa rồi hắn đã thử dùng lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, đem Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước chuyển dời đi. Nhưng lực lượng Không Gian Áo Nghĩa của hắn vừa mới rót vào trong đó, liền sẽ bị Tử Vong Áo Nghĩa phá hủy, dẫn đến lực lượng không ổn định, chuyển dời không thành công.

- Chẳng lẽ các người đã quên, mỗi một hậu duệ Bất Đại Thần Mâu đều có một cái Không gian Bản nguyên? Mà Không gian Bản nguyên Tử Vong Chi Mâu của ta chính là Không gian Tử Vong, bản chất của nó cũng ẩn chứa một chút lực lượng Tử Vong Bản Nguyên!

Hắc Cực Cổ Thần giải thích.

Mọi người vừa nghe hắn nói vậy, trong nháy mắt liền minh bạch, phương pháp này quả thật khả thi. Nhưng thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ lại chậm chạp không có lên tiếng. Trong bốn người ở đây, chỉ có Không gian Tử Vong của Hắc Cực Cổ Thần là có thể dung nạp tử dịch hắc sắc. Thế nhưng tài nguyên tu luyện trân quý như thế, cứ như vậy để ột mình Hắc Cực Cổ Thần cầm đi, trong lòng bọn họ tự nhiên là không dễ chịu.

- Các người tạm thời chế trụ nó a! Để ta đem Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước này chuyển dời vào trong Không gian Tử Vong!

Hắc Cực Cổ Thần âm trầm cười một tiếng. Sau đó hắn vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, phát ra một cỗ hấp lực cực lớn, hấp thu tử dịch hắc sắc trong đầm nước. Phía bên kia, thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng đều không lên tiếng, hiển nhiên là đã đồng ý.

- Đợi một chút!

Đúng lúc này, Triệu Phong bỗng nhiên mở miệng.

- Như thế nào? Người không đồng ý cách làm của ta sao? Ta chính là đang nghĩ ọi người mà thôi! Hơn nữa, các người đều không cách nào lấy đi đám Tử Vong Thủy Dịch này!

Hắc Cực Cổ Thần phì cười một tiếng.

- Ta phi thường tán thành!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Vậy sao người lại còn...

Hắc Cực Cổ Thần có chút tức giận. Nếu như tiểu tử này đồng ý, còn gọi dừng lại làm gì? Hắn có ý gì?

Thế nhưng hắn còn chưa kịp nói xong, một đạo thân ảnh màu đen lạnh như băng đã xuất hiện bên cạnh Triệu Phong. Mắt phải của hắn rõ ràng là một con Tử Vong Chi Mâu!

- Triệu Phong, người nói chuyện này cho người khác biết?

Hắc Cực Cổ Thần sau khi sửng sốt một lát, đột nhiên hét lớn. Về mặt Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng kinh dị nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Hừ! Chúng ta đã ký kết khế ước quyền trục, nếu như ta tiết lộ chuyện này cho người khác, ta còn có thể hoàn hảo không hao tổn gì đứng ở đây sao?

Về mặt Triệu Phong khinh bỉ, nói. Những người còn lại đều gật đầu. Quả thật là như thế, vậy vì sao...

- Hắn là phân thân của ta!

Triệu Phong cười bỏ nghi hoặc của mọi người.

- Phân thân cũng có thể có được Tử Vong Chi Mâu? Xem ra bí pháp phân thân của người hết sức đặc thù a!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo sáng ngời lên, cảm thấy vô cùng hứng thú với bí pháp phân thân của Triệu Phong.

Ông!

Đúng lúc này, Triệu Vong cũng học theo Hắc Cực Cổ Thần, sử dụng Tử Vong Chi Mâu, hấp thu tử dịch hắc sắc trong đầm nước.

- Ha ha... chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Không gian Bản nguyên sợ rằng không thể nào dung nạp loại Tử Vong Thủy Dịch đẳng cấp này! Người không sợ Không gian Tử Vong bị hao tổn sao?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt

1304. Chương 1301: Liệt Kim Tộc Tiến Vào

Ha ha... chỉ là Chân Thần Ngũ giai, Không gian Bản nguyên sợ rằng không thể nào dung nạp loại Tử Vong Thủy Dịch đẳng cấp này! Người không sợ Không gian Tử Vong bị hao tổn sao?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cười nhạt. Cho dù là bản thân hắn cũng không dám hấp thu quá nhanh chóng, quá nhiều Tử Vong Thủy Dịch này. Dù sao Không gian Bản nguyên cũng liên quan đến Tử Vong Chi Mâu, một khi nó bị hao tổn, chính là tương đương với Tử Vong Chi Mâu bị tổn hại.

Nhưng chỉ sau một khắc, thần sắc Hắc Cực Cổ Thần nhất thời cứng đờ. Chỉ thấy Tử Vong Chi Mâu của Triệu Vong đang điên cuồng vận chuyển, giống như một vòng xoáy hắc sắc thật lớn, rất nhanh hút mạnh Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước. Tốc độ hấp thu này so với Hắc Cực Cổ Thần còn nhanh hơn không ít.

- Như thế nào có khả năng? Hắc thật không sợ chết sao?

Thân thể Hắc Cực Cổ Thần cứng đờ, trong lòng thì lại hoảng sợ.

Bên kia, Triệu Phong, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đang gắt gao kèm chế đầu Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu. Hai người Lâm Thành Vũ cũng phát hiện ra sự đặc thù của Triệu Vong. So với để Hắc Cực Cổ Thần chiếm được tiện nghi, bọn chúng càng hy vọng Triệu Vong có thể thu được càng nhiều Tử Vong Thủy Dịch hơn.

- Hắc Cực Cổ Thần, người làm sao lại chậm chạp như vậy? Tốc độ còn chậm hơn phân thân của Triệu Phong nữa a!

Thiếu phụ mỹ mạo kia cười duyên một tiếng, khiến cho sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần nhất thời tái nhợt.

Triệu Vong chỉ mỉm cười, không nói gì. Tuy rằng hắn vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai không bao lâu, nhưng dưới sự trợ giúp của Quyền trượng Tử Chú, tài nguyên cao đẳng cùng sự chỉ điểm của các cường giả trong Mộng Cảnh Thái Cổ, hiện tại hắn đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong, khoảng cách tới Lục giai cũng không còn xa. Lúc này hắn đã được Quyền trượng Tử Chú sơ bộ tán thành, có thể phát huy ra một bộ phận uy năng của Quyền trượng Tử Chú.

Trong Không gian Tử Vong, sau khi mỗi một tia Tử Vong Thủy Dịch tiến vào, đều sẽ tự giác lưu động đến xung quanh Quyền trượng Tử Chú. Sau khi chúng xoay chuyển một vòng, liền bị Quyền trượng Tử Chú hấp thu đi. Quyền trượng Tử Chú đã bị phong ấn dưới Phong Thần Thạch Bia quá nhiều năm, uy năng tổn hao rất nhiều. Hiện tại, đám Tử Vong Thủy Dịch này chính là đồ đại bổ giúp nó khôi phục lại. Đồng thời với việc hấp thu Tử Vong Thủy Dịch, Quyền trượng Tử Chú còn có thể giảm xuống một bộ phận uy năng của Tử Vong Thủy Dịch, chuyển chúng vào trong Không gian Tử Vong, dễ dàng cho Triệu Vong sử dụng hơn. Hai bên chính là hỗ trợ lẫn nhau cùng có lợi.

- Xảy ra chuyện gì? Trừ phi Tử Vong Chi Mâu của hắn đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, bằng không làm sao có thể thừa nhận nổi đám Tử Vong Thủy Dịch này?

Hắc Cực Cổ Thần thời thời khắc khắc cũng đều chú ý quan sát Triệu Vong. Trước đây hắn vẫn cho rằng Triệu Vong không hiểu rõ uy lực của Tử Vong Thủy Dịch, nên mới to gan hấp thu điên cuồng không giới hạn như vậy. Nhưng thời gian trôi qua lâu như vậy, đối phương vẫn như cũ không có chút biến hóa nào, tốc độ hấp thu Tử Vong Thủy Dịch cũng không giảm chút nào. Mà hiện tại, Không gian Tử Vong của Hắc Cực Cổ Thần đã xu thế không chống đỡ nổi.

Thêm một lát nữa, Hắc Cực Cổ Thần chỉ đành phải đành chỉ hấp thu, sau khi liếc mắt nhìn Triệu Vong một cái, mới ngồi xếp bằng xuống, tiến hành luyện hóa trong chốc lát. Nhưng khi hắn mở mắt ra lần nữa, Tử Vong Thủy Dịch trong đầm nước kia chỉ còn dư lại không bao nhiêu, trong đầm nước đã lộ ra một đám Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh dày đặc.

Bên kia, Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu bị ba người Triệu Phong chế trụ, đã từ từ suy yếu.

- Nó sắp chết rồi!

Triệu Phong thấp giọng nói, sau đó chợt tiến về phía trước mấy bước. Thần sắc Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo khẽ biến, cũng tiếp cận đầm nước thêm vài phân, nhằm đảm bảo đến lúc đó có thể có nhiều thêm một chút chỗ tốt.

Thời khắc nào đó, ba người đồng thời phát động một kích trí mạng với Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu.

Oanh phanh!

Thân thể Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu từ từ nhạt dần, sau đó nổ tung thành trăm mảnh.

Sưu!

Thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ trực tiếp phóng thẳng về phía cái đầm nước đã khô cạn kia.

Triệu Phong thì giả vờ như muốn tiếp cận đầm nước, nhưng Tả Mâu lại nhìn chăm chăm về phía chỗ con Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia vừa nổ tung. Tại nơi đó, một cái xoáy nước không gian chậm rãi xuất hiện. Bên trên xoáy nước không gian kia có một khối tinh thể hình thoi đen như mực, đang tản ra tử khí nồng nặc. Đây chính là Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể con Yêu Thần Tử Vong Chi Mâu kia. Nhưng với nhãn mâu của Triệu Phong, có thể nhìn thấy được bên trong khối tinh thể hình thoi này, có một khóa viên cầu, hình dạng giống với một cái đồng tử.

Triệu Phong đang dự định thu lấy khối tinh thể hình thoi này, thế nhưng thân ảnh của Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên xuất hiện ở phụ cận, vươn ra một trảo, trên đó lượn lờ hắc vụ cùng một cỗ hấp lực mạnh mẽ, hút lấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh kia, khiến cho nó chột rời khỏi tầm tay của Triệu Phong.

- Mục tiêu của kẻ này là...

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống, lập tức thi triển Không Gian Áo Nghĩa, thân hình chột Thuấn di tới. Hẳn là bởi vì có được Tả Mâu, nên mới phát hiện khối tinh thể hình thoi màu đen này tương đối đặc thù, mới muốn thu lấy nó. Nhưng mục tiêu ngay từ đầu của Hắc Cực Cổ Thần, dường như chính là khối Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể Yêu Thần này.

Bá! Bá!

Triệu Phong liên tục Thuấn di, nhanh chóng tiếp cận khối tinh thể hình thoi kia, phốc một cái đã chụp được nó.

- Triệu huynh đệ hảo thủ đoạn a!

Hắc Cực Cổ Thần thấy Triệu Phong đã bắt được khối Áo Nghĩa Chi Tinh kia, cũng không tiếp tục xuất thủ nữa, mở miệng khen ngợi một tiếng.

Bên kia, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng lập tức dừng động tác lại, nhìn về phía Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần.

- Triệu Phong, người đã lấy được cái gì?

- Bốn người chúng ta tạm thời hợp tác với nhau, người muốn một mình độc chiếm đồ tốt sao?

Trong lòng hai người tự nhiên biết rõ, tựa hồ bọn họ đã bỏ lỡ một bảo vật trân quý gì rồi.

- Đây là Áo Nghĩa Chi Tinh trong cơ thể con Yêu Thần kia, phẩm chất cao hơn không ít so với đám Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước. Nếu các người nguyện ý nhường khối Áo Nghĩa Chi Tinh này lại cho ta, ta sẽ không cần đám Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước kia nữa!

Triệu Phong không kiêng kỵ chút nào, lấy khối Áo Nghĩa Chi Tinh vừa thu được ra cầm trên tay. Sau khi nói xong câu đó, hắn liếc nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần.

Theo như mọi người thấy, khối Áo Nghĩa Chi Tinh trong tay Triệu Phong đúng theo như lời hắn nói, phẩm chất chỉ hơi cao hơn so với đám Áo Nghĩa Chi Tinh còn lại mà thôi. Nhưng tựa hồ Hắc Cực Cổ Thần biết được chút ít gì đó, chỉ là xem hắn có nguyện ý nói ra những điều đó hay không. Nếu hắn không nói gì, hai người còn lại cũng sẽ không phản đối gì nữa, như vậy khối Áo Nghĩa Chi Tinh này sẽ hoàn toàn thuộc về Triệu Phong.

Nhưng câu nói cuối cùng của Hắc Cực Cổ Thần lại khiến cho Triệu Phong có chút ngoài ý muốn:

- Ta không có ý kiến gì!

Ngoài mặt Hắc Cực Cổ Thần thập phần tùy tiện nói, nhưng trong lòng hắn lại cười lạnh liên tục:

- Tất cả mọi thứ ở nơi này, cho dù các người có tạm thời đạt được, đến cuối cùng toàn bộ cũng đều là của ta!

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng không có nhu cầu đối với đám Áo Nghĩa Chi Tinh này, bọn họ chỉ nhìn trúng giá trị của chúng mà thôi. Sau khi cân nhắc thiệt hơn một lúc, cuối cùng bọn họ cũng đáp ứng. Bọn họ nghĩ kẻ cần phải đề phòng nhất chính là Hắc Cực Cổ Thần, nếu ngay cả Hắc Cực Cổ Thần

cũng đã không thêm để ý, bọn họ cũng không cần quá mức chèn ép Triệu Phong làm gì. Cuối cùng, Triệu Phong thuận lợi đạt được khối Áo Nghĩa Chi Tinh đặc thù kia.

Trước khi để nó vào trong Không gian Trữ vật, Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, tỉ mỉ quan sát nó một phen. Hắn phát hiện, trong khối Áo Nghĩa Chi Tinh này không ngờ lại tồn tại một con Tử Vong Chi Mâu!

- Chẳng lẽ sau khi cường giả nơi này chết, những nhân mâu này còn gặp phải tình huống khác, nên đều biến dị thành Yêu Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy ngẫm trong chốc lát, cũng không suy nghĩ quá nhiều. Tuy rằng hắn chỉ chiếm được một khối Áo Nghĩa Chi Tinh đặc thù này, nhưng vừa rồi Triệu Vong cũng đã hấp thu được đại lượng Tử Vong Thủy Dịch. Nói tóm lại, thu hoạch của Triệu Phong chính là lớn nhất trong mấy người ở đây.

Rất nhanh, đám Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh trong đầm nước đã bị ba người còn lại chia cắt sạch sẽ. Chỉ còn lại một vài vật phẩm tàn phá không có giá trị, ví dụ như là được thảo khô héo, khoáng thạch năng lượng khô cạn vân vân.

- Đi thôi! Phía trước có thông đạo, rất có thể sẽ đi đến những địa phương trọng yếu khác!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói, sau đó đi phía trước dẫn đường. Nhưng vừa đi tới cửa vào của lối đi kia, Hắc Cực Cổ Thần chợt đột nhiên dừng lại, từng bước từng bước đi tới.

- Toàn bộ các cơ quan bấy rập trên quãng đường trước đây đều đã bị ta phá hủy từ trước, cho nên có thể tùy tiện tiến tới. Nhưng quãng đường kế tiếp cần phải cẩn thận hơn rồi! Các người tốt nhất đừng đụng vào bất cứ thứ gì!

Hắc Cực Cổ Thần trịnh trọng nói.

Những người còn lại đều gật đầu. Nơi này không biết là địa phương thần thánh phương nào ở lại, nhưng ít ra thực lực cũng viễn siêu bọn họ hiện tại. Bọn họ không hoài nghi chút nào, những cơ quan bấy rập ở nơi này hoàn toàn có thể trực tiếp giết chết bọn họ. Nếu không nhờ có Hắc Cực Cổ Thần am hiểu cơ quan trận pháp, bọn họ có thể sẽ phải từ bỏ việc thăm dò.

Tiến tới không bao lâu, trên đường đi đã xuất hiện mấy cái ngã ba. Tất cả mọi người đều dốt đặc cán mai đối với mấy cái này, nên chỉ có thể để cho Hắc Cực Cổ Thần lựa chọn. Dọc theo đường đi, mọi người cũng đi qua một số gian phòng lớn nhỏ. Có một vài gian phòng đã hoàn toàn sụp đổ hủy hoại, nhưng trong đó vẫn như cũ có một đám Yêu Thần ẩn nấp, nhảy ra công kích mọi người. Bên trong một vài gian phòng, mọi người còn phát hiện ra không ít tài nguyên trân quý ẩn chứa Tử Vong Áo Nghĩa.

- Lẽ nào nơi này là địa phương một hậu duệ Tử Vong Chi Mâu cường đại từng ở qua?

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo kia có chút không kiên nhẫn. Thăm dò cho tới bây giờ, những gì mọi người gặp phải đều là những vật phẩm có liên quan tới Tử Vong Áo Nghĩa, điều này khiến cho nàng thập phần phiền não.

- Cũng không có khả năng! Trước đây ở bên ngoài chúng ta từng gặp qua không ít Yêu Thần ẩn chứa Hủy Diệt Áo Nghĩa cùng Sinh Mệnh Áo Nghĩa...

Lâm Thành Vũ bình thản nói.

- Các vị, phiền di tích này thập phần khổng lồ, không nên gấp gáp!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ mỉm cười một cái.

Mọi người đều gật đầu. Chỉ ít thời điểm ở bên ngoài mọi người liên biết, phiền di tích này quả thật vô cùng to lớn. Mà mọi người bởi vì bị đám cơ quan trận pháp gây trở ngại, khiến cho tốc độ tiến lên thập phần chậm chạp, những khu vực mà mọi người thăm dò cho đến bây giờ, cũng không đến toàn bộ một phần trăm của phiền di tích này.

o0o

Đúng lúc này, trên không trung của phiến di tích, gần mười đạo thân ảnh chợt phiêu nhiên bay tới. Kẻ cầm đầu thân hình như tháp sắt, ánh mắt kim sắc vô cùng cương nghị.

- Cự Linh Cổ Thần, ngay phía dưới nơi này a!

Bên cạnh hắn, một gã thanh niên làn da ám kim sắc mỉm cười nói. Kẻ này, chính là kẻ từng xuất hiện trên đồ chiến hai tộc, thiếu chút nữa đã đánh bại tất cả đám người còn lại của Linh Tộc, Lưu Kim Cổ Thần!

- Cổ lực lượng Hủy Diệt Bản Nguyên trong cơ thể ta chính là kỳ ngộ đến từ phiến di tích này! Nhưng mà trong này cơ quan trọng trọng, ta căn bản không có khả năng tiếp tục thăm dò...

Lưu Kim Cổ Thần tiếp tục nói. Trước đây khi hắn ra ngoài lịch luyện, trong lúc vô tình đã xông lầm vào nơi này, thu được các loại kỳ ngộ, đồng thời đột phá lên Cổ Thần. Cuối cùng quay trở về trong tộc, trở thành đòn sát thủ ẩn giấu trong đồ chiến hai tộc. Chỉ tiếc, cuối cùng hắn lại bại trong tay Triệu Phong.

- Lần này chúng ta có chuẩn bị mà đến, chỉ ít có thể khai quật đi đại bộ phận bảo vật trong phiến di tích này!

Cự Linh Cổ Thần thấp giọng nói.

- Trước đây lão phu cũng từng thăm dò qua mấy địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc!

Bên cạnh hắn, một vị lão giả trường bào màu tím tự tin cười một tiếng.

Đúng lúc này, bốn phương tám hướng chợt có rất nhiều Yêu Thần tuôn trào ra.

- Muốn chết!

Toàn thân Cự Linh Cổ Thần chấn động, lực phách chấn thiên, kim diễm cuồng vũ tàn sát bừa bãi. Một cỗ kim diễm phong bạo uy chấn thiên địa thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Đám đá vụn bốn phía, các mảnh vỡ di tích nhất thời tung bay tứ tán. Những con Yêu Thần thực lực thấp hơn Cổ Thần Thất giai còn chưa kịp tiếp cận mọi người, đã bị cỗ lực lượng cường hãn kia trực tiếp chấn tan thành mây khói.

- Quá mạnh mẽ!

Một vài Yêu Thần thực lực hơi chút mạnh mẽ còn lại cảm thấy cảm giác nguy hiểm đến từ Cự Linh Cổ Thần, trong lòng sinh ra một tia sợ hãi.

Đúng lúc này, Cự Linh Cổ Thần liên tục điểm ra mấy ngón tay kim sắc. Vài đạo diễm mang kim sắc rực rỡ chói mắt trực tiếp bắn ra, trực tiếp bắn xuyên qua mấy con Yêu Thần còn sống sót ở phương xa.

- A!

Toàn thân bọn chúng lan tràn kim diễm, thân thể dần dần vỡ vụn, cuối cùng hóa thành một đồng tro tàn.

- Cổ Thần Bát giai quả nhiên không tầm thường!

Trong lòng Lưu Kim Cổ Thần kinh thán.

- Chuẩn bị tiến vào thăm dò đi!

Sau khi giải quyết xong tất cả các Yêu Thần, Cự Linh Cổ Thần lạnh nhạt nói.

- Tựa hồ trước chúng ta đã có những người khác tiến vào chỗ này!

Sau khi quan sát bốn phía một lúc, lão giả áo bào tím kia chợt thấp giọng nói.

- Như vậy càng đúng lúc! Cứ để bọn chúng đi phía trước dò đường a...

Thần sắc Cự Linh Cổ Thần bất biến, lạnh lẽo nói.

Sau đó, đoàn người Liệt Kim Tộc tìm được một cái lối vào, tiến vào trong đó.

1305. Chương 1302: Quả Trứng Có Động Tĩnh

Đám người Liệt Kim Tộc tiến vào một thông đạo nhỏ, một đường tiến lên không chút trở ngại.

- Những trở ngại cơ quan trận pháp trên con đường này đều đã bị người khác phá giải hết. Nếu như chúng ta tiếp tục đi theo con đường này, gần như khó có thể đạt được lợi ích gì!

Thời khắc nào đó, lão giả áo bào tím trong đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên dừng lại.

- Nhân số của đôi phương chừng bao nhiêu người?

Lưu Kim Cổ Thần chột hỏi.

Lần này đám người Liệt Kim Tộc đến đây, đại đa số đều là Cổ Thần Thất giai, kẻ cầm đầu là Cự Linh Cổ Thần tu vi Cổ Thần Bát giai. Căn cứ theo những gì Lưu Kim Cổ Thần kể lại, thì trong phiên di tích này còn chưa xuất hiện bảo vật gì khiến cho Cổ Thần Bát giai trở lên động tâm. Hơn nữa phiên di tích này lại nằm trong phạm vi lãnh địa của thế lực Ngũ tinh Thần Mộc Hải, Liệt Kim Tộc không tiện quang minh chính đại suất lĩnh quá nhiều cường giả cao giai thâm nhập vào lãnh địa của những thế lực Ngũ tinh khác, như vậy chỉ khiến cho phiên di tích này càng sớm tiết lộ ra ngoài. Cuối cùng, Liệt Kim Tộc chỉ có thể phái ra một chi tiểu đội Cổ Thần Thất giai, kẻ cầm đầu là Cổ Thần Bát giai tiến hành thăm dò, đào móc phiên di tích này.

- Theo như lão phu quan sát, nhân số của đôi phương không quá năm người!

Lão giả áo bào tím nhếch miệng cười một tiếng.

- Những gì bọn chúng lấy được, cuối cùng cũng sẽ là của Liệt Kim Tộc!

Ánh mắt Cự Linh Cổ Thần nhấp nháy kim quang. Lời nói của hắn đã hết sức rõ ràng, từ nay về sau cứ việc chậm rãi thâm nhập con đường này. Nếu như gặp phải những người khác, cứ việc trực tiếp giết người đoạt bảo!

Không gian phiên di tích này cực kỳ không ổn định, nếu như Cổ Thần Cửu giai tiến vào, có thể bình yên sống sót hay không cũng là một vấn đề. Cho nên đám người Liệt Kim Tộc suy đoán, bọn chúng không có khả năng gặp phải tồn tại Cổ Thần Cửu giai. Bọn chúng thân là chủng tộc thứ 21 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, nhân số đông đảo, ở trong phiên di tích này gần như có thể hoành hành không chút cố kỵ...

oOo

Trong lòng đất, đoàn người Triệu Phong cẩn thận từng chút một tiếp tục tiến về phía trước. Trái ngược với bên ngoài di tích, Yêu Thần dày đặc khắp nơi trên mặt đất, bên trong di tích, phần lớn các nguy cơ đều đến từ các cơ quan bẫy rập.

- Có một cỗ hương vị kỳ lạ!

Đột nhiên, cái mũi của thiếu phụ mỹ mạo kia khẽ nhún một cái, sau đó mới nói. Vừa vặn, phía trước cách đó không xa chợt xuất hiện một cái ngã ba.

- Căn cứ theo phân bố cơ quan ở nơi đây, ở phía kia tựa hồ là một địa phương quan trọng!

Hắc Cự Cổ Thần mở miệng, đưa tay chỉ về phương hướng đại khái phù hợp với nơi phát ra hương vị mà thiếu phụ mỹ mạo vừa ngửi được.

Sau đó, mọi người liền đi theo phương hướng đó. Đi tới không được bao lâu, độ rộng thông đạo bốn phía từ từ mở rộng ra. Mà phía cuối thông đạo chợt xuất hiện một cái thạch môn tử tinh thật lớn lấp lánh quang mang. Kích thước của phiên thạch môn tử tinh này chính là phiên thạch môn lớn nhất từ đầu đến giờ mọi người từng gặp qua.

Xuyên thấu qua kết giới trên phiên thạch môn tử tinh kia, mọi người mơ hồ có thể nhìn thấy cảnh tượng phía sau. Bên trong là một phiên không gian hình cầu thật lớn, bốn phía không gian đặt rất nhiều rương thủy tinh, trong rương chứa các loại thổ nhưỡng đủ loại màu sắc. Trên thổ nhưỡng còn gieo trồng các loại kỳ hoa dị thảo. Ngoại trừ những cái rương này, bên trong còn có rất nhiều thiết bị đạo cụ đại hình mà mọi người chưa từng nhìn thấy qua.

Nhưng bởi vì không gian hình cầu xuất hiện tình trạng đổ sập, đại bộ phận vật phẩm bên trong cũng bị phá hư, vùi lấp gần hết. Rất nhiều rương thủy tinh đặt ở bốn phía cũng đã bị tổn hại hoặc là bị hủy hoại, thực vật trồng trồng bên trong sớm đã héo rũ, chỉ còn lại một vài cành khô lá héo mà thôi.

Bất quá, bên trong vẫn còn lại hai cái rương thủy tinh được lưu giữ hoàn hảo. Một bộ phận trân tài bên trong hai cái rương này vẫn còn toát ra linh khí, tản ra quang trạch kỳ dị.

- Đó là... Thất Thái Luân Hồi Thảo!

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời thốt lên kinh hãi.

Trong các hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, tu vi khó tính tiến nhất chính là Vận Mệnh Chi Mâu, thứ hai chính là Luân Hồi Chi Mâu. Cái này chính là bởi vì lực lượng mà hai loại nhân mâu này cụ bị quá khó để tìm hiểu. Ví dụ như Luân Hồi Thánh Vương, kẻ đã từng giao thủ với Triệu Phong trong Đại Lục Vực lúc trước. Hắn vì muốn tăng trưởng tu vi, mà không ngừng liên sát những đám chuyển thể trọng sinh, đánh cắp lực lượng Luân Hồi từ trên người bọn họ.

- Thiên Hư Thánh Linh Chi, Thiên Luân Nghiệp Quả!

Lâm Thành Vũ từ đầu đến giờ vẫn luôn tỉnh táo, lúc này cũng trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm mấy món tài nguyên bên trong không gian phía sau kết giới.

- Hắc Cực Cổ Thần, mau, nhanh chóng phá vỡ kết giới nơi này a!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút gấp gáp không kịp đợi. Dọc theo đường đi, những thứ mọi người gặp phải cũng đều là những thứ liên quan tới Tử Vong Áo Nghĩa. Mà hiện tại nàng đã gặp được những trân bảo tu luyện mà chính mình vẫn luôn tha thiết mơ ước.

Tả Mâu Triệu Phong nhìn xuyên thấu tất cả, quan sát được rõ ràng tình huống trong những rương thủy tinh kia, xác định những thứ kia đều là tồn tại thật sự. Hiện tại Triệu Phong tham tu nhiều loại Áo nghĩa, rất nhiều loại vật phẩm trong hai rương thủy tinh kia đều có tác dụng cực lớn đối với hắn.

- Đừng nóng vội! Cơ quan trận pháp nơi này còn cao thâm hơn những chỗ trước đây nhiều lắm, không phải một giờ nửa khắc có thể phá giải được!

Hắc Cực Cổ Thần thoát nhìn tương đối trấn định, chợt lấy ra mặt thạch bàn màu đen, tỉ mỉ nghiên cứu những ảo diệu của các cơ quan trên phiến thạch môn tử tinh này.

- Nếu như nơi này không bị phá hư, đám tài nguyên tu luyện bên trong đủ để sánh ngang với toàn bộ gia sản của một Cổ Thần Cửu giai a!

Thiếu phụ mỹ mạo sau một lúc kích động, mới cảm khái nói. Đám rương thủy tinh trong phiến không gian này cộng lại ít nhất cũng có hơn hai mươi cái, nhưng đại đa số đều đã bị hư hao, hiện tại chỉ còn lại có hai cái hoàn chỉnh mà thôi.

Thừa dịp Hắc Cực Cổ Thần nghiên cứu cách phá giải cơ quan kết giới trên phiến thạch môn tử tinh, mọi người ngồi xếp bằng xuống, khôi phục lại những tiêu hao trước đây.

Mặc dù không gian phía sau thạch môn tử tinh có trọng bảo, nhưng cũng khó tránh khỏi sẽ có những nguy cơ khó có thể dự liệu, mọi người cần phải cẩn thận chuẩn bị.

- Được rồi!

Một lúc lâu sau, Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên mở miệng.

- Tốt! Chúng ta cần phải làm gì?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức hỏi.

- Hơi chút khác biệt so với lần trước. Trận pháp ở nơi này có tới năm cái yếu điểm!

Hắc Cực Cổ Thần đơn giản nói ra phương pháp phá giải trận pháp nơi này. Thiếu phụ mỹ mạo kia lập tức triệu hồi ra thêm hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể. Sau đó, Hắc Cực Cổ Thần bắt đầu phá giải cơ quan.

Thời điểm khi những đường hoa văn phức tạp khó hiểu ở bốn phía phiến thạch môn tử tinh thật lớn kia bắt đầu lóe lên quang mang, liền thể hiện rõ ràng cơ quan đã bị phá giải

Oanh phanh!

Ngay khoảnh khắc này, mọi người liền dốc toàn lực tấn công năm chỗ yếu điểm của trận pháp này, trong nháy mắt liền phá hủy được kết giới. Lần này, mọi người cũng không vội vàng phóng vọt vào, mà là cẩn thận tiến vào.

- Nơi này, tựa hồ không chút nguy cơ nào a?

Ánh mắt Lâm Thành Vũ tỉ mỉ đảo quét qua bốn phía xung quanh, sau đó mới nói.

Nhưng đúng lúc này, phía bên phải phiến không gian này bỗng nhiên truyền ra một trận thanh âm nổ vang.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức lộ ra thần sắc đề phòng. Từ địa phương truyền đến thanh âm nổ vang kia, còn kèm theo năng lượng ba động cường đại. Thần thức mọi người vừa đảo qua, sắc mặt lập tức biến đổi.

- Nơi này còn có những người khác!

Lâm Thành Vũ khẽ quát một tiếng.

Địa phương thanh âm nổ vang kia truyền đến vừa vặn bị một mảnh phế tích che khuất, cho nên ngay từ đầu mọi người cũng không chú ý tới tình huống bên đó. Kỳ thật, thời điểm đám người Hắc Cực Cổ Thần phá giải trận pháp, phía bên phải phiến không gian này cũng có một cái lối vào, bên ngoài lối vào còn có một chi đội ngũ, đang cùng lúc phá giải trận pháp kết giới.

Sưu! Sưu! Sưu!

Ba đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trong phiến không gian này. Ánh mắt các thành viên của hai đội ngũ trong nháy mắt đối diện với nhau.

- Không ngờ nơi này lại còn có những người khác!

Một vị lão giả áo xanh trong đội ngũ kia lộ ra ánh mắt bất thiện, nói.

- Là hần!

Ánh mắt Triệu Phong thì lại nhìn chằm chằm trên người một gã hắc y nhân. Nam tử trung niên kia chỉ có con mắt phải là Vạn Tượng Chi Mâu. Người này chính là kẻ trước đây lúc Triệu Phong bái phỏng Sinh Mệnh Thánh Địa, trong lúc vô tình đã gặp phải. Mà lúc đó, gã nam tử có Vạn Tượng Chi Mâu này còn định xuất thủ với Triệu Phong nữa.

- Hắc hắc...

Huyền Ma Cổ Thần đảo mắt qua đám người Triệu Phong, cười lạnh một tiếng.

- Triệu Phong!

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, một gã thanh niên áo vàng thoáng chút kinh ngạc, thốt lên. Triệu Phong vừa nhìn lại, phát hiện gã thanh niên áo vàng kia chính là một người trong mấy thành viên trong đội ngũ Sinh Mệnh Thánh Địa đã đi cùng hần tiến về Hội nghị Thần Mâu lúc trước.

- Bên chúng ta có bốn người, mà các ngươi chỉ có ba người! Hơn nữa nơi này là do bọn ta phát hiện trước, ta khuyên các ngươi hãy từ bỏ nơi này đi!

Hắc Cực Cổ Thần đầu tiên đứng ra, sắc mặt lạnh lẽo cảnh cáo.

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo vừa chuẩn bị chất vấn Hắc Cực Cổ Thần. Dù sao bọn họ cũng đã ký kết khế ước quyền trực, không thể tiết lộ việc này. Nếu như tin tức bị tiết lộ ra ngoài, chỉ có Hắc Cực Cổ Thần mới có thể làm được. Nhưng bọn chúng nghe được những lời này của Hắc Cực Cổ Thần, liền không nói gì nữa. Mặc dù có thể là Hắc Cực Cổ Thần tiết lộ tin tức ra ngoài, nhưng cũng có thể là do những người khác phát hiện ra phiến di tích này.

- Hắc hắc... nhân số các người tuy nhiều, nhưng thoát nhìn thực lực cũng rất bình thường a!

Ánh mắt vị lão giả áo xanh đối diện kia thâm thúy xảo trá, tản mát ra khí tức cường đại thuộc về Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong.

- Hai cái rương thủy tinh kia cũng không thể trực tiếp đụng tới! Chúng ta không chiếm được, các người cũng đừng hòng lấy được!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ cười nhẹ một tiếng. Tu vi của hắn cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, thậm chí còn mạnh hơn vị lão giả áo xanh kia một chút. Lời này của hắn vừa nói ra, ánh mắt những người còn lại liền quét một cái lên hai cái rương thủy tinh kia. Trên đó quả thật không đơn giản, đều ẩn chứa các cơ quan huyền bí phức tạp.

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng thiếu phụ mỹ mạo có chút khó coi. Nếu như Hắc Cực Cổ Thần tập trung phá giải trận pháp, như vậy ba người bọn họ tuyệt đối không phải là đối thủ của đám người đối diện. Nhưng nếu như đối phương vẫn cứ liều chết dây dưa loạn đả, bọn chúng cũng không cách nào triệt để đuổi đi đối phương.

- Đừng vội!

Hắc Cực Cổ Thần âm thầm truyền âm cho các thành viên còn lại trong tiểu đội, nói ra kiến nghị của chính mình.

- Các người có thể tiến vào nơi đây, hẳn là cũng có người am hiểu cơ quan trận pháp a? Không bằng chúng ta cùng nhau phân chia các bảo vật trong hai rương thủy tinh kia!

Sau khi đạt được sự tán thành của các thành viên, Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười nói. Hợp lực phá vỡ hai rương thủy tinh trước, sau đó mới tiến hành tranh đoạt. Mà nhân số đám người Hắc Cực Cổ Thần bên này nhiều hơn một người, tuyệt đối chiếm cứ ưu thế.

- Ta cũng có ý đó!

Huyền Ma Cổ Thần mỉm cười, chủ động đứng ra nói. Sau đó, người am hiểu cơ quan trận pháp trong hai tiểu đội đều tiến tới bên cạnh một rương thủy tinh. Mà các thành viên còn lại của hai tiểu đội thì nhìn chăm chú vào nhất cử nhất động của phe đối phương.

- Nếu như ta đoán không lầm, gã Vạn Tượng Chi Mâu độc nhãn kia hẳn là Đội trưởng của chi tiểu đội kia!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, mơ hồ đã đoán được cái gì. Niên kỷ của Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần cũng không tính là quá lớn, nhưng cả hai người đều nghiên cứu qua cơ quan trận pháp của Thiên Cơ Tộc, lại vừa lúc là Đội trưởng của hai chi tiểu đội này. Mặt khác, trước đây ở bên ngoài, tiểu đội mà Triệu Phong nhìn thấy lại có tới bốn người. Nói cách khác, trong phiên di tích này còn có các tiểu đội khác nữa.

Trong lòng Triệu Phong không khỏi càng thêm cẩn thận, nghĩ lần thăm dò phiên di tích này phi thường không đơn giản. Đúng lúc này, trong não hải Triệu Phong bỗng nhiên truyền tới một đạo thanh âm.

- Chủ nhân, quả trứng kia có động tĩnh...

Đúng là Diệt Thế Hắc Giao Long thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ với Triệu Phong.

- Quả trứng?

Triệu Phong đầu tiên sửng sốt, nhưng rất nhanh đã nhớ ra, thần sắc khẽ chấn động.

Trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, cách Diệt Thế Hắc Giao Long một quãng không xa, quả trứng màu xám trơn bóng không chút tì vết kia đang khẽ rung động. Trên quả trứng thỉnh thoảng lại hiện ra những văn tự, ký hiệu ngân sắc cực kỳ phức tạp, đồng thời lưu động chung quanh quả trứng với một loại quỹ tích kỳ diệu.

- Con tặc miêu này, đến cùng là chủng tộc nào?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long vô cùng ngưng trọng.

Bỗng nhiên, những văn tự, ký hiệu thần bí trên quả trứng kia bắt đầu sáng ngời lên, một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ hỗn loạn từ trong đó thẩm thấu ra.

- Cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ này...

Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long cứng đờ, huyết mạch Diệt Thế Long Tộc yếu ớt trong cơ thể hần dưới ảnh hưởng của cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ không biết này, cũng mơ hồ ngưng trệ bất động.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị xem xét một chút tình huống bên trong Trường bào Thời Không, đột nhiên nghe thấy Hắc Cực Cổ Thần chột quất lớn:

- Động thủ!

Chỉ thấy vách tường thủy tinh phía trên hai cái rương thủy tinh kia đã trực tiếp biến mất. Đám trân bảo tu luyện cực kỳ trân quý trong đó đã bại lộ trong tầm mắt tất cả mọi người!

1306. Chương 1303: Tiểu Tặc Miêu Xuất Thủ

Ngay trong nháy mắt hai cái rương thủy tinh kia mở ra, Hắc Cực Cổ Thần liền bắt đầu động thủ với Huyền Ma Cổ Thần. Mà bên kia, các thành viên còn lại của hai phe cũng đồng thời xuất thủ. Cặp mắt lão giả áo xanh kia nhất thời toát ra kim quang rực rỡ, một cỗ khí tức hủy diệt vạn vật thiên địa từ trong đó lan tràn ra.

Bá!

Thân hình Triệu Phong khẽ lóe lên, đã xuất hiện bên cạnh một rương thủy tinh. Hắn tu luyện tương đối nhiều các loại Áo nghĩa, huống chi còn có ba cỗ phân thân nữa. Bất luận loại trân bảo tu luyện nào ở nơi này cũng có tác dụng cực lớn đối với hắn.

- Ha ha... Triệu Phong, để ta thử một chút thực lực của ngươi a!

Gã thanh niên áo vàng kia của Sinh Mệnh Thánh Địa kích phát lực lượng trong thân thể, vận chuyển Sinh Mệnh Chi Mâu, trực tiếp công kích về phía Triệu Phong. Sức chiến đấu của Sinh Mệnh Chi Mâu trong Bất Đại Thần Mâu vốn rất yếu ớt, nhưng lại tương đối dễ tăng trưởng tu vi. Bởi vì đại bộ phận các trân tài tu luyện đều ẩn chứa Sinh Mệnh Áo Nghĩa. Cho nên đối với thanh niên áo vàng mà nói, tất cả mọi thứ ở nơi này cũng đều thích hợp với hắn.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Trước đây lúc hắn hội hợp với tiểu đội của Sinh Mệnh Thánh Địa, gã thanh niên áo vàng này đã biểu hiện ra có chút bất mãn với hắn. Triệu Phong từng nghe Hạ Hầu Vũ nói qua, bởi vì trước đây chính mình đã cự tuyệt lời mời chào của Sinh Mệnh Thánh Địa, cho nên rất nhiều đệ tử cùng Trưởng lão trong tộc cũng đều không có ấn tượng tốt với hắn.

Vù vù vù!

Sau lưng Triệu Phong chột ngưng tụ ra một cặp vũ dực kim sắc. Hắn liên tục giao thoa sử dụng Kim Lôi Thánh Quang Dực cùng Không Gian Thiểm Thước, không ngừng tránh né thanh niên áo vàng kia, dần dần tiếp cận rương thủy tinh.

- Hừ! Cút cho ta!

Huyền Ma Cổ Thần đang chiến đấu với Hắc Cực Cổ Thần, Tả Mâu vận chuyển, phóng xuất ra từng đạo từng đạo trường thương kim sắc, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

- Thật mạnh a!

Triệu Phong sử dụng khả năng nhìn thấu của Tả Mâu cùng thuật né tránh, nhanh chóng tránh thoát công kích của Huyền Ma Cổ Thần.

Trong tất cả những người ở đây, thực lực của Huyền Ma Cổ Thần chính là mạnh nhất. Vừa có thể ngăn cản Hắc Cực Cổ Thần, vẫn còn có dư lực xuất thủ với Triệu Phong.

Bên kia, Lâm Thành Vũ cùng lão giả áo xanh đang mạnh mẽ đối chiến với nhau. Thế nhưng cho dù Lâm Thành Vũ có được Thời Không Chi Mâu, cũng không chiếm được chút tiện nghi nào trong tay lão giả áo xanh.

Lúc mới bắt đầu, đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần chiếm được ưu thế, đám người bọn chúng đều dốc hết khả năng thu lấy các trân bảo tu luyện trong rương thủy tinh. Tuy rằng hai rương thủy tinh này khá kiên cố, nhưng đám trân bảo tu luyện bên trong tuyệt đối không chịu nổi dư ba công kích của bọn họ. Cho nên tất cả mọi người cũng đều tận lực không để cho uy năng chiến đấu lan đến phụ cận hai rương thủy tinh kia. Như vậy mức độ khó khăn để bọn họ thu lấy các trân bảo tu luyện cũng vô hình chung tăng lên.

Đúng lúc này...

Sưu sưu!

Lại có thêm mấy đạo nhân ảnh gia nhập vào chiến trường, tất cả bọn họ đều là Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo. Trong đó, một gã có thực lực Cổ Thần Thất giai hơi chút mạnh mẽ, còn có một gã thực lực vừa mới đạt tới Cổ Thần Thất giai, còn lại cũng đều là Chân Thần Lục giai. Mà bản thân thiếu phụ mỹ mạo thì lui về phía sau, thỉnh thoảng phát động viễn trình đánh lên về phía đám người đối địch.

Sau khi đám Luân Hồi Bất Diệt Thể này gia nhập chiến cuộc, một phương Huyền Ma Cổ Thần bên kia dần dần rơi xuống thế yếu.

- Vạn Tượng Sâm La Vực!

Không gian bốn phía xung quanh Huyền Ma Cổ Thần xuất hiện một cái quang tráo màu sắc rực rỡ, trong đó ẩn chứa lực lượng Thiên Địa Vạn Tượng mạnh mẽ, khiến cho chiến lực của Huyền Ma Cổ Thần gia tăng lên gấp bội, hơn nữa lại còn có hiệu quả phòng ngự rất mạnh mẽ.

- Thiên Địa Yên Diệt!

Cặp mắt lão giả áo xanh cấp tốc vận chuyển. Trong đồng tử của hắn tràn ngập một cỗ lực lượng hủy diệt Áo Nghĩa khủng bố, khiến cho tất cả mọi thứ xung quanh chậm rãi tiêu vong.

- Thực lực đội ngũ này thật mạnh!

Ở một bên, thiếu phụ mỹ mạo kinh ngạc nói. Bất quá đây cũng là do đội hình đối phương quá tốt. Huyền Ma Cổ Thần am hiểu phòng ngự, công kích của lão giả áo xanh cực mạnh, mà Sinh Mệnh Chi Mâu của thanh niên áo vàng kia lại có năng lực chữa trị cường đại.

- Mặc kệ bọn họ!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo rơi xuống trên một gốc Thất Thái Luân Hồi Thảo trong một cái rương thủy tinh. Nàng lập tức khống chế vài gã Luân Hồi Bất Diệt Thể tu vi Chân Thần Lục giai thực lực hơi chút mạnh mẽ, đem mục tiêu cướp đoạt tài nguyên đặt lên hàng đầu.

Đúng lúc này...

Hưu!

Trong rương thủy tinh kia chợt hiện lên một đạo kim quang. Gốc trân bảo tu luyện mà thiếu phụ mỹ mạo đang để ý tới trong rương thủy tinh không ngờ đột nhiên lại biến mất.

- Tiểu tử Triệu Phong kia...

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra vẻ kinh ngạc.

Kẻ đang đối chiến với Triệu Phong chính là gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa, nhưng Triệu Phong căn bản không chịu giao thủ với hắn, mà chỉ không ngừng tránh né, đồng thời liên tục chạy loạn xung quanh hai cái rương thủy tinh. Cho dù gã thanh niên áo vàng tiếp cận, mỗi lần Triệu Phong cũng đều có thể nhanh chóng thoát khỏi hắn.

Sưu!

Một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo chợt tránh né chiến đấu của mọi người, tiếp cận rương thủy tinh kia.

Đúng lúc này, một đạo hư ảnh kim sắc đột nhiên lóe lên, Triệu Phong đã trực tiếp thu lấy một gốc dược thảo thất thải sắc, phủ đầy những viên hoàn kỳ dị bên trong đó.

- Thất Thái Luân Hồi Thảo của ta!

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời thét lên chói tai. Tuy rằng nàng và Triệu Phong cùng chung một tiểu đội, nhưng phương châm phân phối bảo vật của mọi người chính là đều dựa vào bản lĩnh của chính mình.

- Khốn kiếp! Tốc độ của kẻ này quá nhanh!

Gã thanh niên áo vàng kia biết rõ, chính mình căn bản không làm gì được Triệu Phong, liền không tiếp tục chiến đấu với Triệu Phong nữa, mà tập trung vào đám bảo vật trong hai cái rương thủy tinh kia.

- Cái này cũng không phải do người quyết định!

Triệu Phong thấy gã thanh niên áo vàng kia không tiếp tục quần lấy mình nữa, mà quay sang cướp đoạt bảo vật, nhất thời tiến hành cản trở.

Oanh phốc!

Một đoàn diêm miêu lôi điện tử ngân sắc bùng nổ ngay trên phương diện linh hồn của gã thanh niên áo vàng. Sau đó, Triệu Phong một lần nữa đánh ra một chưởng, mạnh mẽ đẩy lùi hắn, rất nhanh tiếp cận hai cái rương thủy tinh kia.

- Ha ha... Thiên Hư Thánh Linh Quả này, ta cũng đành nhận lấy a!

Triệu Phong khẽ cười một tiếng, hái đi một quả trái cây ngân bạch sắc, còn có một quả trái cây ám kim sắc bên cạnh nữa.

- Hư Diệt Thần Quả của ta!

Lão giả áo xanh kia thấy trân bảo tu luyện Hủy Diệt Áo Nghĩa mà chính mình nhìn trúng bị Triệu Phong đoạt mất, nhất thời giận dữ. Trong lòng hắn điên cuồng ba động một cỗ Hủy Diệt Áo Nghĩa. Mà sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng cực kỳ khó coi, Thiên Hư Thánh Linh Quả mà bản thân hắn cần cũng đã bị Triệu Phong trước một bước cướp mất.

Chúng ta đình chiến a, hòa bình phân phối những bảo vật bên trong, như thế nào?

Lâm Thành Vũ bất động thanh sắc truyền âm cho lão giả áo xanh. Thần sắc lão giả áo xanh cũng ngưng đọng, tựa hồ đã đáp ứng, âm thầm truyền âm cho thanh niên áo vàng cùng Huyền Ma Cổ Thần.

Trong lòng thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa thập phần phiền muộn. Đánh nhau chết sống với Triệu Phong, hắn căn bản không đạt được bất kỳ chỗ tốt nào, trái lại còn nhiều lần có hại nữa, cho nên hắn phi thường quả quyết đồng ý.

- Các vị, chúng ta không phải là đối thủ của các người! Bảo vật nơi đây, các người sáu thành, chúng ta bốn thành! Phân phối như vậy thế nào?

Nếu toàn bộ các đội viên đều đã đồng ý, Huyền Ma Cổ Thần cũng chỉ có thể mở miệng nói. Thiếu phụ mỹ mạo cùng Triệu Phong đều thoáng sửng sốt.

- Những người này thấy ta lấy được quá nhiều đồ tốt, cuối cùng lại muốn nghị hòa?

Trong lòng Triệu Phong không khỏi buồn bực. Nhưng hiện tại xem ra, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo hắn cũng sẽ không cự tuyệt. Chính mình chỉ là một thành viên trong đội ngũ, nếu như đa số người đều đã đồng ý, hắn cũng không có biện pháp nào.

Nhưng đúng vào lúc này, trong không gian bỗng nhiên xuất hiện một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại. Cỗ khí tức huyết mạch kia khiến cho huyết mạch tất cả mọi người ở đây đều ngưng kết lại, tâm thần khẽ run lên.

Huyết mạch của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu bình thường chỉ tương đương với chừng bốn mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Mà cấp bậc huyết mạch của Chuẩn Thần Mâu thì lại tương đương với hai mươi hạng đầu trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nhưng bây giờ, cổ khí tức huyết mạch Thái Cổ đặc thù không biết này lại khiến cho tất cả mọi người ở đây cảm thấy một cỗ uy áp huyết mạch cường đại.

- Có những chủng tộc cường đại khác đến nơi này?

Trong lòng Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần nhất thời cả kinh. Những người bọn chúng mời chào đến cũng đều là huyết mạch nhân đồng hậu duệ của Bát Đại Thần Mâu. Ngoại trừ Bát Đại Thần Mâu ra, còn có loại huyết mạch nhân đồng nào khác có thể tạo thành lực trùng kích lớn như vậy cho huyết mạch nhân đồng của bọn chúng?

Hưu!

Một đạo quang mang ám ngân sắc nhanh chóng xẹt qua, trong rương thủy tinh đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

- Mèo?

Ánh mắt đám người lão giả áo xanh, thanh niên áo vàng đều lộ ra thần sắc ngạc nhiên, nhìn chằm chằm vào một con mèo màu xám bạc xuất hiện trong rương thủy tinh.

Bộ lông con mèo này có màu xám sẫm pha bạc, tứ chi thon dài mạnh mẽ. Bất đồng duy nhất với những con mèo bình thường chính là tứ chi cùng cái đuôi của con tắc miêu màu xám bạc này bao phủ rất nhiều phù văn ngân sắc sáng rọi cùng văn tự tối tăm, khiến cho nó nhìn qua tăng thêm vài phần thần bí cùng quái dị.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu nhìn về phía mọi người, ánh mắt gian tà, khẽ cười gian một cái. Cái đuôi dài phủ đầy phù văn ngân sắc cùng văn tự của nó giống như một sợi roi bạc thủy tinh, phe phẩy qua lại.

- Tiểu tắc miêu!

Thần sắc Triệu Phong khẽ sửng sốt. Con mèo trước mặt này, về mặt hình thái so với Tiểu tắc miêu trước đây có sự biến hóa không nhỏ, giống như là đã trưởng thành vậy. Nếu không phải có sự liên hệ bởi kẻ ước sửng vật, Triệu Phong thiếu chút nữa đã không nhận ra nó. Nhưng đồng thời, trong lòng Triệu Phong cũng vô cùng kinh ngạc, lần này Tiểu tắc miêu lộ xác sợ rằng có những biến hóa không nhỏ. Cỗ uy áp huyết mạch Thái Cổ khiếp sợ mọi người vừa rồi kia quả thật không tầm thường. Bất quá, cho dù Tiểu tắc miêu đã trải qua sự lột xác không ai biết, nhưng về mặt gian tặc kia như vẫn như cũ không chút thay đổi.

- Thiên Cơ...

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần chấn động, hết sức kinh hãi. Bên kia, sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần cũng liên tục biến hóa vài lần.

- Hẳn cũng biết được Thiên Cơ Miêu?

Triệu Phong liếc nhìn Hắc Cực Cổ Thần một cái. Danh từ Thiên Cơ Miêu này, Triệu Phong cũng chỉ từng nghe cổ khôi lỗi cơ giới trong Thiên Cơ Thành nói qua mà thôi. Mà giờ phút này, không ngờ Hắc Cực Cổ Thần này lại cũng biết được Thiên Cơ Miêu. Còn Huyền Ma Cổ Thần kia mặc dù cũng không kêu lên, nhưng từ vẻ mặt của hắn liền có thể nhìn ra được, hắn cũng biết!

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu bày ra bộ dáng kẻ trộm, sau đó há lớn miệng, trực tiếp nuốt vào một quả trái cây giá trị trân quý.

- Khốn kiếp! Con mèo này từ đâu chui ra?

Lão giả áo xanh kia nhất thời hét lớn. Không ngờ con tắc miêu này lại ăn mất một tài nguyên tu luyện trân quý như thế. Mà ánh mắt Lâm Thành Vũ lại liếc nhìn về phía Triệu Phong một cái. Vừa rồi hắn cảm giác được từ phương vị của Triệu Phong truyền tới một trận không gian ba động mật mớ.

- Không ngờ huyết mạch của con mèo này lại bất phàm như thế! Nếu như có thể thu làm Linh sửng...

Trong lòng thiếu phụ mỹ mạo lại toát ra ý nghĩ này.

- Meo meo!

Ánh mắt Tiểu tặc miêu lộ ra vẻ nghi hoặc, dường như là đang bày tỏ, không ngờ đám kẻ ngốc này lại mặc kệ nó như vậy! Miêu trào thon dài của Tiểu tặc miêu đột nhiên lại vung lên, một gốc linh chi như tuyết trắng đã xuất hiện trong tay nó, sau đó đồng dạng chui mất vào cái miệng gian tặc của nó.

Bá!

Thân hình Tiểu tặc miêu một lần nữa lóe lên, đã xuất hiện trong cái rương thủy tinh còn lại. Nó khê há miệng đảo qua một cái, năm món trân tài đã biến mất trong cái miệng của nó.

- Không tốt! Con tặc miêu tham ăn này!

Gã thanh niên áo vàng kia hét lớn. Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo, lão giả áo xanh cùng Lâm Thành Vũ đồng dạng cũng kinh hãi. Vừa rồi bọn chúng còn đấu với nhau người chết ta sống, mỗi người nhiều lắm cũng chỉ lấy được một hai loại trân bảo. Thế nhưng con tặc miêu này vừa mới xuất hiện, đã trực tiếp nuốt mất mấy loại trân bảo tu luyện vô giá, đồng thời hoàn toàn không có ý sẽ dừng lại.

Chỉ có vẻ mặt của Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần vẫn còn bộ dáng trầm tư, đứng yên tại chỗ, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

- Con tặc miêu này!

Triệu Phong khê vỗ trán một cái.

Hành vi của Tiểu tặc miêu đã trực tiếp khiến cho hai phe nhân mã đồng thời nổi giận. Nhưng hình thể của Tiểu tặc miêu không lớn, lại đang ở trong rương thủy tinh, mọi người không dám trực tiếp thi triển tuyệt chiêu cường hãn, nhằm tránh cho phá hủy đám trân bảo tu luyện.

Soạt soạt!

Thân hình Lâm Thành Vũ liên tục Thuấn di, dẫn đầu tiếp cận rương thủy tinh.

- Thiểm Không Nhận!

Hắn thôi động Tả Mâu, tập trung vào Tiểu tặc miêu, trực tiếp phát động một cái Không Gian Đồng Thuật.

Hưu!

Một đạo đạo nhận tinh bạch thật nhỏ trực tiếp xuất hiện ngay bên cạnh Tiểu tặc miêu, mắt thấy đã sắp xuyên thấu qua thân mình của nó. Nhưng một màn khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi chợt xuất hiện. Đạo đạo nhận tinh bạch thật nhỏ đã trực tiếp xuyên thấu qua thân thể Tiểu tặc miêu, nhưng cũng không để lại một tia vết tích nào trên thân thể nó.

Hưu!

Đạo đạo nhận tinh bạch xuyên thấu thẳng qua đám thổ nhưỡng bên dưới, chém lạnh lên trên vách tường thủy tinh dưới đám thổ nhưỡng, lưu lại một đạo dấu vết mờ mờ. Mà Tiểu tặc miêu lại mang theo nụ cười gian tặc, thân thể khê lóe lên, đã trực tiếp nuốt luôn bốn năm loại trân bảo tu luyện nữa.

1307. Chương 1304: Thuần Phục Tiểu Tặc Miêu

- Con mèo này... Làm sao có thể?

Đám hậu duệ Thần Mâu có ý định công kích Tiểu tặc miêu, hai mắt nhất thời mở to, ai nấy đều lộ ra thần sắc kinh hãi. Cái đồng thuật kia của Lâm Thành Vũ rõ ràng đã đánh trúng Tiểu tặc miêu, nhưng lại không tạo thành một chút xui thương tổn nào cho nó. Hơn nữa, con tặc miêu kia cũng không có thể phách phòng ngự tuyệt đối, cũng không sử dụng thân pháp cao thâm để né tránh. Mà cái Không Gian Đồng Thuật kia lại là trực tiếp xuyên thấu qua thân thể của nó.

- Lẽ nào con tặc miêu này cũng không phải là thực thể sao?

Thiếu phụ mỹ mạo kia kinh hãi thầm nói. Mà sắc mặt lão giả áo xanh lại khẽ trầm xuống, tựa hồ đã nhìn ra cái gì.

- Không phải! Con tặc miêu này có được Không Gian Áo Nghĩa cực kỳ cao thâm!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ ngưng trọng nhìn về phía Tiểu tặc miêu. Đạo công kích vừa rồi là do hắn thi triển, mà bản thân hắn lại có được Thời Không Chi Mâu, cho nên chỉ có hắn nhìn rõ ràng nhất tình huống vừa rồi.

Bề ngoài thoát nhìn, đạo đạo nhận bạch tinh thật nhỏ kia đã xuyên thấu qua cơ thể Tiểu tặc miêu, nhưng kỳ thật không phải như vậy. Trong nháy mắt khi đạo đạo nhận bạch tinh kia va chạm lên thân thể Tiểu tặc miêu, nó liền thi triển ra Không Gian Áo Nghĩa cao thâm, đem đạo đạo nhận bạch tinh từ bên này thân thể chuyển dời sang bên kia thân thể nó. Cho nên trong mắt của người khác, đạo đạo nhận bạch tinh kia giống như là trực tiếp xuyên thấu qua cơ thể của nó vậy.

Đây là bản lĩnh Không Gian Na Di cự ly ngắn, bản thân Lâm Thành Vũ cũng biết. Nhưng mà Tiểu tặc miêu lại có thể làm càng xuất sắc hơn, Không Gian Áo Nghĩa dao động cực kỳ nhẹ, những kẻ tu vi Không Gian Áo Nghĩa hơi thấp, căn bản khó có thể phát hiện ra. Từ phương diện này mà xét, bản lĩnh Không Gian Áo Nghĩa của Tiểu tặc miêu tựa hồ còn lợi hại hơn so với Thời Không Chi Mâu của Lâm Thành Vũ.

- Thì ra là thế! Không ngờ con tặc miêu này lại lợi hại như vậy!

Về mặt thanh niên áo vàng kia kinh dị đánh giá Tiểu tặc miêu.

- Hừ! Cứ tiếp tục như vậy, tất cả trân bảo tu luyện trong ruộng thủy tinh đều sẽ bị con tặc miêu này ăn sạch mất!

Lão giả áo xanh hừ nhẹ một tiếng.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người cũng đều lộ ra thần sắc khó coi. Tất cả bọn chúng đều là hậu duệ Thần Mâu, cường giả Cổ Thần đại danh鼎鼎, không ngờ hiện tại lại bị con mèo này đùa giỡn đến loại trình độ này, quả thật có chút đáng giận!

Nhưng dù sao bọn chúng cũng đều là cường giả Cổ Thần, trong đó thanh niên áo vàng có tuổi tác ít nhất cũng đã mấy trăm tuổi, mà số tuổi của lão giả áo xanh kia sợ rằng cũng đã có ngàn vạn rồi. Ánh mắt bọn chúng đều cực kỳ sắc bén, suy nghĩ sâu xa. So với đám trân bảo tu luyện ở nơi này, nếu như có thể thuận phục được con tặc miêu này, tác dụng không thể nghi ngờ sẽ càng lớn hơn nhiều.

- Con tặc miêu này, cứ giao cho lão phu xử lý a!

Thân hình lão giả áo xanh nhất thời lao ra, bức thẳng về phía Tiểu tặc miêu trong ruộng thủy tinh kia.

- Không thể để cho hắn thực hiện được ý đồ!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc lo lắng. Nàng tự nhiên cũng nhìn ra tâm tư của lão giả áo xanh.

- Hắc Cực Cổ Thần?

Lâm Thành Vũ thì lại nhìn thoáng qua Hắc Cực Cổ Thần. Dường như từ sau khi Tiểu tặc miêu xuất hiện, Hắc Cực Cổ Thần liền trở nên trầm mặc không nói, không biết là đang suy nghĩ cái gì. Mà Huyền Ma Cổ Thần bên kia tựa hồ cũng có bộ dáng y như vậy. Đồng thời, hắn còn phát hiện thần sắc của Triệu Phong cũng có chút cổ quái.

Sưu! Sưu!

Đúng lúc này, lão giả áo xanh cùng một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo đã đi tới bên cạnh Tiểu tặc miêu.

- Con mèo nhỏ, người ăn trộm nhiều bảo vật như vậy của chúng ta, trừ phi ngươi nguyện ý đi theo lão phu, bằng không, hôm nay ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Cặp mắt kim sắc của lão giả áo xanh tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố hủy thiên diệt địa. Hơn nữa, cỗ khí tức áp bách này lại còn là nhằm vào phương diện linh hồn. Các sinh linh bình thường dưới sự áp bách của cỗ lực lượng hủy diệt linh hồn này, lực lượng linh hồn sẽ từng bước suy yếu, cuối cùng sẽ khuất phục với

đổi phương. Nhưng dường như Tiểu tặc miêu hoàn toàn không bị ảnh hưởng chút nào, chỉ thoáng khinh bỉ liếc nhìn lão giả áo xanh một cái, sau đó đã nhảy sang một chỗ khác, một lần nữa nuốt vào mấy món bảo vật.

- Làm sao có thể? Không ngờ con tặc miêu này lại hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi uy áp linh hồn Phá Diệt Chi Mâu của lão phu!

Khóe miệng lão giả áo xanh khẽ co rúm lại.

Tả Mâu Triệu Phong thấu thị tới. Hắn phát hiện ngay tại vừa rồi, trên Linh hồn thể của Tiểu tặc miêu bỗng nhiên xuất hiện một tầng màng mỏng u ám kỳ dị, bao phủ Linh hồn thể của nó vào bên trong. Chính nhờ vào tầng Bí thuật phòng ngự linh hồn thần bí này, Tiểu tặc miêu mới không bị ảnh hưởng chút nào. Loại Bí thuật linh hồn này, Tiểu tặc miêu trước kia cũng không biết...

- Ha ha... thuần phục sủng vật, cũng không phải làm như vậy a!

Phía sau, thiếu phụ mỹ mạo khẽ cười duyên một tiếng. Sau đó, gã Luân Hồi Bất Diệt Thể do nàng khống chế đã đi tới phụ cận Tiểu tặc miêu. Gã cường giả Cổ Thần tay cầm kim kiếm kia dựa theo sự phân phó của thiếu phụ mỹ mạo, nói:

- Con mèo nhỏ, nếu như ngươi chịu đi theo chủ nhân của ta, ngày sau loại bảo vật như vậy sẽ nhiều đến không hết! Ngươi muốn ăn bao nhiêu liền có bao nhiêu...

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khẽ vươn thủ trào ra, có chút lười biếng lắc lắc mấy cái, dường như muốn nói, chính mình đang bận dùng cơm, đừng tới quấy rầy nó.

Sau đó, gã thanh niên áo vàng cùng Lâm Thành Vũ cũng lần lượt xuất thủ, nỗ lực thuần phục con tặc miêu thần bí mà cường đại này. Nhưng cuối cùng, tất cả mọi người cũng đều bị Tiểu tặc miêu ngoảnh mặt làm ngơ. Nhưng bọn chúng cũng còn không chịu buông tha. Theo như mọi người nghĩ, con Tiểu tặc miêu này nhất định là sinh vật bên trong phiên Di tích Thần Mâu này. Bản thân nó thần bí khó lường, hơn nữa thực lực cường đại, lại có được bản lĩnh đặc thù. Thuần phục được nó, nói không chừng còn có thể từ trong miệng nó lấy được một vài tin tức quan trọng nào đó.

- Vậy ta chỉ có thể bắt giữ ngươi!

Gã thanh niên áo vàng kia có chút tức giận, vận chuyển Bí thuật, ý đồ mạnh mẽ bắt giữ Tiểu tặc miêu. Chỉ thấy bốn phía phiên không gian này chợt xuất hiện từng sợi dây mây lục sắc vận vẹo cứng cỏi, mạnh mẽ quấn quanh về phía Tiểu tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đang lúc cắn nuốt được liệu, thấy tình hình như vậy, sắc mặt mơ hồ có chút phẫn nộ. Bỗng nhiên, đám phù văn, văn tự ngân sắc thần bí trên tứ chi của nó chợt khẽ chớp động vận vẹo, mà thân mình của nó phẳng phất như cũng xuất hiện biến hóa rất nhỏ, trở nên mạnh mẽ kiên cường dẻo dai hơn, tràn ngập cảm giác lực lượng. Cùng lúc đó, tất cả mọi người ở đây lại một lần nữa cảm thụ được cỗ uy áp huyết mạch uy chấn chư thiên kia.

- Lực lượng huyết mạch thật mạnh! Nhất định phải bắt được con mèo này!

Sắc mặt lão giả áo xanh vô cùng hưng phấn.

Hai trảo của Tiểu tặc miêu nhất thời trở nên cực kỳ sắc bén. Nó tùy tiện huy vũ vài cái, trong hư không liền xuất hiện vô số đạo ngân nhận, giống như một trận phong bạo sáng lạn, cực kỳ có linh tính cắt đứt hủy diệt toàn bộ đám dây mây kia.

Các người không muốn thử một chút sao?

Thiếu phụ mỹ mạo chợt nhìn về phía Triệu Phong cùng Hắc Cực Cổ Thần. Ngoại trừ Triệu Phong, Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần ra, những người còn lại cũng đều đã thử thuần phục Tiểu tặc miêu rồi, chỉ còn có ba người bọn họ chưa thử.

- Con mèo này... rất khó thuần phục!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần lộ ra vẻ chần chờ, sau đó chợt nói. Thiếu phụ mỹ mạo cũng gật đầu. Theo như nàng nghĩ, Hắc Cực Cổ Thần chính là đang quan sát, tìm kiếm nhược điểm của Tiểu tặc miêu, sau đó mới xuất thủ. Mà lúc này, Tiểu tặc miêu cũng đã hoàn tất cắn nuốt tất cả các trân bảo tu luyện trong hai rương thủy tinh kia.

- Không ngờ con mèo này lại ăn hết tất cả các trân tài rồi!

Thanh niên áo vàng tức giận dẫm chân liên hồi. Con mèo nhỏ vẻ mặt gian tặc này mềm cứng đều không chịu nể mặt, kế hoạch thuần phục của bọn chúng mãi cũng không tiến triển chút nào. Mà nếu bọn chúng muốn thu lấy những trân bảo tu luyện trong rương thủy tinh, sẽ bị Tiểu tặc miêu mạnh mẽ tập kích.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu dường như đã ăn no rồi, ợ dài một cái, đưa tay vỗ vỗ bụng.

- Con mèo này đã ăn no rồi, có lẽ sẽ có thể tìm được cơ hội thuần phục nó!

Ánh mắt lão giả áo xanh khẽ lóe lên tinh quang. Những người còn lại cũng là nhao nhao muốn thử một chút. Hiện tại đám trân bảo tu luyện đều đã bị con mèo này cắn nuốt toàn bộ rồi, nếu kẻ nào thành công thuần phục được con mèo này, chính là kẻ chiến thắng sau cùng. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong mãi vẫn luôn không nói lời nào, đột nhiên lại mở miệng.

- Đến đây đi!

Triệu Phong có chút bất đắc dĩ nói. Con tặc miêu này vừa mới đi ra đã nuốt lấy tất cả các bảo vật còn lại vào trong miệng, mà những người khác lại còn liều mạng lấy lòng nó.

- Ha ha... người gọi nó qua, nó liền đi qua sao?

Gã thanh niên áo vàng kia không khỏi phì cười một tiếng.

- Tiểu đệ đệ, phương pháp thuần thú này của người, dường như không được a!

Thiếu phụ mỹ mạo cũng phì cười một tiếng. Nhưng hai người bọn họ vừa nói xong, con tặc miêu màu xám bạc trong rương thủy tinh kia chợt đứng lên.

Bá!

Quang mang màu xám bạc khẽ lóe lên, Tiểu tặc miêu đã xuất hiện trên bả vai Triệu Phong, sau đó nhẹ nhàng khoan khoái nằm xuống.

- Cái này...

Lão giả áo xanh cùng Lâm Thành Vũ vẫn luôn bình tĩnh, mười phần tự tin, trong lúc nhất thời cũng ngây người như tượng, không biết phải nói gì. Mà thanh niên áo vàng cùng thiếu phụ mỹ mạo lại càng giống như đã hóa đá, diện mục ngơ ngẩn. Vẻ mặt Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần thì lại rung động nhìn chằm chằm Triệu Phong, ý nghĩ trong đầu điên cuồng xoay chuyển.

Một hồi lâu sau, ánh mắt lão giả áo xanh chợt lóe lên.

- Tiểu tử, nó là sủng vật của người?

Lão giả áo xanh quát lên một tiếng lớn, bộ dạng vô cùng phẫn nộ.

- Cái gì?

Vẻ mặt những người còn lại tràn đầy khiếp sợ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trên mặt mang theo vẻ không thể tin. Nhưng thật ra căn cứ vào hiện tượng vừa rồi, đã đủ để nói rõ, Tiểu tặc miêu chính là sủng vật của Triệu Phong. Nói cách khác, chín thành phần bảo trở lên trong hai cái rương thủy tinh kia đều đã bị đôi chủ sủng này chiếm hết rồi. Tất cả mọi người đều không thể nào tiếp nhận điểm này.

- Triệu Phong, sủng vật của người đã ăn hết tất cả lợi ích còn lại ở nơi này! Thân là chủ nhân của nó, người phải phụ trách chuyện này a!

Gã thanh niên áo vàng kia lập tức hét lớn. Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng rất muốn lên tiếng tán thành, nhưng bọn chúng tốt xấu gì cũng đang chung một đội ngũ với Triệu Phong, không tiện bày tỏ rõ ràng ra.

- Tranh đoạt bảo vật là dựa vào bản lĩnh của mình! Huống hồ thời điểm sủng vật của ta xuất thủ, ta cũng không có xuất thủ, cho dù là như vậy, các người cũng cướp không lại nó a! Hơn nữa, trong mắt của ta, các người chính là cố ý để mặc cho nó nuốt lấy đám trân bảo kia, ý đồ chân chính là muốn cướp lấy sủng vật của ta a!

Triệu Phong đầu tiên giải thích một chút, thoáng có chút giảm thấp sự phẫn nộ của mọi người, sau đó giọng nói hần chột xoay chuyển, trực tiếp chất vấn những người muốn cướp giật sủng vật của hắn.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người cũng không thể nói gì nữa. Bọn chúng thậm chí còn thấp phần hồi hận, nếu như vừa rồi sớm đạt thành hiệp nghị một chút, như vậy hiện tại Triệu Phong đã phải phụ trách chuyện này rồi. Đồng thời, trong lòng tất cả mọi người vẫn còn buồn bực. Con mèo thần bí cường đại như vậy, không ngờ lại là sủng vật của Triệu Phong. Mà Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần chỉ nhìn chằm chằm Triệu Phong, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

- Chúng ta đi!

Một hồi lâu sau, Huyền Ma Cổ Thần dẫn theo đội ngũ của mình rời khỏi nơi này. Mà Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đều nhìn về phía Triệu Phong, sắc mặt cũng không tốt cho lắm.

- Triệu Phong, người có con sủng vật này, vì sao từ đầu không sớm lấy ra?

Hắc Cực Cổ Thần thoáng có chút trách cứ nói, thế nhưng hắn thật ra là muốn thăm dò một chút nội tình của Tiểu tặc miêu.

- Cái tên này cũng không phải rất nghe lời a!

Triệu Phong tùy tiện giải thích một câu. Nhưng mọi người dường như cũng tin tưởng lý do này của hắn.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Hắc Cực Cổ Thần cũng không thăm dò được cái gì, chỉ có thể trực tiếp nói.

- Chậm đã! Nơi này còn có thứ tốt!

Triệu Phong chột ngăn mọi người lại.

- Còn có thứ tốt?

Lâm Thành Vũ có chút không tin nổi, hỏi ngược lại. Nếu có thứ tốt, vì sao Triệu Phong lại không tự mình độc chiếm?

Dưới ánh mắt soi mói của tất cả mọi người, Triệu Phong chậm rãi đi tới một góc hẻo lánh gần đó, hai tay ngưng tụ ra một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên, đánh thẳng xuống một khối cương thiết ngân sắc nào đó nằm sát biên giới phiến không gian này. Trải qua công kích, khối cương thiết ngân sắc thật lớn sát biên giới không gian kia bị đánh vỡ ra một góc, lộ ra một thứ khác phía sau, chính là một bàn tay!

- Đây là tay người! Bên trong còn có người?

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc kinh hãi.

- Không đúng! Đây là khôi lỗi cơ giới!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cũng lộ ra thần sắc kinh hãi, lập tức thốt lên. Mọi người nhất thời liên tưởng đến khôi lỗi cơ giới có trí tuệ cực cao do Thiên Cơ Tộc sáng tạo ra. Theo truyền thuyết, Thiên Cơ Tộc còn có những cường giả cơ giới có sức chiến đấu hủy thiên diệt địa nữa.

- Mau đào nó lên! Có lẽ có thể đạt được lợi ích nào đó, hoặc là thông tin gì đó!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng

1308. Chương 1305: Khu Vực Hạch Tâm

- Mau đào nó lên! Có lẽ có thể đạt được lợi ích nào đó, hoặc là thông tin gì đó!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng.

Những người còn lại lập tức phản ứng. Khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc này rất có thể chính là một thành viên trong phiên Di tích Thần Mâu này. Hơn nữa khôi lỗi cơ giới hầu như không có hạn chế về mặt thọ mệnh, nếu như đầu khôi lỗi cơ giới chôn giấu dưới đất này vẫn còn sống, như vậy mọi người thậm chí còn có thể từ trong miệng của hắn biết được bộ mặt thật sự của phiên di tích này. Trong phiên Di tích Thần Mâu này xuất hiện một đầu khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc, đây tuyệt đối là chuyện rất không bình thường, có lẽ diện mục chân chính ở nơi đây cũng không giống như những gì Hắc Cực Cổ Thần đã nói.

- Động thủ!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng có chút động dung.

- Thiểm Không Loạn Nhận!

Hắn lập tức vận chuyển Thời Không Chi Mâu, trong tròng mắt bộc phát ra một cỗ ý chí đồng lực tuyệt cường.

Hưu hưu hưu!

Vô số đạo quang nhận bạch tinh, không đếm xỉa tới khoảng cách hư không, trực tiếp chém lên trên bề mặt khối cương thiết ngăn sắc trước mặt kia. Nhưng các kiến trúc ở nơi này lại hết sức đặc thù, khối cương thiết ngăn sắc thật lớn trước mặt mọi người to lớn nặng nề, lại cứng rắn vô cùng, một cái Thời Không Đồng Thuật của Lâm Thành Vũ cũng chỉ có thể chém ra mấy mảnh vụn nhỏ mà thôi.

Cùng lúc đó, thiếu phụ mỹ mạo cũng phóng xuất ra hơn mười cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể, mạnh mẽ oanh kích khối cương thiết ngăn sắc trước mặt. Bên kia, Hắc Cực Cổ Thần cũng vận chuyển Tử Vong Chi Mâu, công kích khối cương thiết ngăn sắc thật lớn kia. Tử Vong Áo Nghĩa có thể khiến cho bất cứ vật phẩm gì từ từ suy bại, dần dần hủ nát tử vong, chính là có hiệu quả rõ ràng nhất với khối cương thiết ngăn sắc thật lớn kia.

Dưới phối hợp của bốn người, rất nhanh đã khai quật ra phân nửa cỗ khôi lỗi cơ giới Thiên Cơ Tộc bị chôn vùi dưới mặt đất kia.

- Bị đập thành như vậy, căn bản không có tác dụng gì rồi!

Thiếu phụ mỹ mạo hơi chút thất vọng, nói. Hiện tại chỉ có phần đầu cùng nửa phần thân trên của cỗ khôi lỗi cơ giới này là được mọi người khai quật ra. Nhưng mà khuôn mặt của nó đã bị đập nát đến mức không còn hình người, tại bộ vị trước ngực cũng có một cái lỗ lớn sâu hoắm, toàn bộ linh kiện máy móc bên trong đều đã bị hủy hoại sạch sẽ.

- Để ta tới thử xem!

Hắc Cực Cổ Thần chủ động đứng ra, tiếp cận khôi lỗi cơ giới, sau đó ngồi xổm xuống.

- Người muốn làm gì?

Lâm Thành Vũ nghi hoặc hỏi.

- Tất cả các bộ vị của cỗ khôi lỗi cơ giới này đều đã bị hư hao nghiêm trọng, cho dù là Luyện Trận Đại Sư của Thần vực Man Hoang cũng không có khả năng chữa trị được. Nhưng mà khu vực phần đầu của cỗ khôi lỗi cơ giới này cũng không bị hư hao nghiêm trọng cho lắm. Ta muốn thử một lần xem có thể đánh cắp được tin tức gì từ trong đó hay không!

Hắc Cực Cổ Thần đơn giản trả lời. Còn không đợi mọi người nói gì nữa, hắn đã lấy ra mấy kiện đạo cụ, vận chuyển Bí pháp, một tay đặt ở vị trí phần đầu của khôi lỗi cơ giới. Chỉ thấy từ trong tay Hắc Cực Cổ Thần truyền ra từng tầng từng tầng ánh sáng do vô số văn tự, phù văn hắc sắc tạo thành, toàn bộ đều chui vào phần đầu của khôi lỗi cơ giới. Ngay sau đó, từ trong phần đầu của khôi lỗi cơ giới này chợt truyền ra

vài đạo thanh âm xoèn xoẹt nho nhỏ. Mà Hắc Cực Cổ Thần thì nhắm chặt hai mắt lại, tựa hồ như đang tỉ mỉ thăm dò cái gì đó.

Một hồi lâu sau, thiếu phụ mỹ mạo nhỏ giọng hỏi:

- Tình huống như thế nào?

- Lấy được đại bộ phận tin tức địa đồ của phiên di tích này!

Hắc Cực Cổ Thần rút tay về, sau khi thu hồi những kiện đạo cụ kia, mới lên tiếng.

- Thật sao?

Thần sắc Lâm Thành Vũ kinh hãi. Theo như hắn thấy, mọi người ngay từ đầu cũng chỉ là đang chạy loạn không có mục đích cụ thể trong phiên di tích này. Nếu như lấy được tin tức địa đồ của nơi này, như vậy mọi người liền có thể quy hoạch được mục tiêu cụ thể, trong thời gian ngắn nhất đạt được lợi ích lớn nhất.

- Ngoại trừ địa đồ, cũng không còn những tin tức nào khác nữa sao?

Lúc này, Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi.

- Kho dữ liệu ký ức của hắn bị thủ đoạn phi thường cao thâm phong ấn lại, ta căn bản không tra xét được. Nhưng tin tức địa đồ lại đặt tại khu vực tin tức đơn độc trong não bộ của khối lõi cơ giới, mà vừa vặn phòng hộ tại khu vực kia đã mất đi hiệu lực, cho nên ta mới có thể lấy được tấm địa đồ tin tức này...

Ngữ khí Hắc Cực Cổ Thần cực kỳ thẳng thắn, giải thích. Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ thì lại khê biến. Theo bọn họ suy đoán, Hắc Cực Cổ Thần khẳng định không chỉ đạt được mỗi tin tức địa đồ mà thôi, nhưng hắn lại cố ý che giấu đi những tin tức trọng yếu khác. Cho nên trong lòng hai người bọn họ âm thầm quyết định, mỗi thời mỗi khắc đều nhìn chăm chăm vào Hắc Cực Cổ Thần.

Bá!

Hắc Cực Cổ Thần vung tay lên, đem một phần tin tức địa đồ có chút thô ráp thể hiện ra trước mặt mọi người.

- Tấm địa đồ này...

Ánh mắt của mọi người đều tập trung trên địa đồ, sau đó đều chậm rãi tụ tập đến một địa điểm được đánh dấu trên đó.

- Đây là khu vực hạch tâm của Di tích Thần Mâu!

Thiếu phụ mỹ mạo kinh hô một tiếng. Tất cả mọi người đều có thể đại khái nhìn thấy tại trung tâm của tấm địa đồ này có một chấm tròn thật lớn, dùng tiêu chí màu đỏ tươi đánh dấu là vùng cấm, mà trung tâm của dấu chấm tròn kia còn có tiêu chí một cái nhãn mâu.

- Không sai! Hơn nữa hiện tại chúng ta cách khu vực hạch tâm này cũng không quá xa!

Hắc Cực Cổ Thần gật đầu, nói.

Thần sắc tất cả mọi người khê biến, khó có thể che giấu sự kích động trong lòng. Phiên di tích khổng lồ này, tại thời kỳ còn nguyên vẹn, nhất định là vô cùng huy hoàng. Chỉ cần nhìn vào đám trân tài tu luyện trong phiên không gian này, tuy rằng chỉ còn lại hai cái rương thủy tinh nguyên vẹn, nhưng các trân bảo tu luyện bên trong vẫn như cũ khiến cho bảy gã cường giả Cổ Thần điên cuồng tranh đoạt. Khó có thể tưởng tượng, khu vực trung tâm của phiên di tích này đến cùng là cất giấu những bảo vật, kỳ ngộ trân quý đến thế nào?

- Mau hành động a!

Thiếu phụ mỹ mạo có chút gấp không kịp đợi, lên tiếng hối thúc. Sau đó, mọi người lựa chọn một lộ tuyến gần nhất, trực tiếp tiến về khu vực hạch tâm trên bản đồ.

Ngay khi mọi người rời khỏi nơi đây, không ai phát hiện ra một đạo quang mang ám ngân sắc hư vô chợt nhẹ nhàng xẹt qua trong không gian.

- Meo meo!

Thân ảnh Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện, khê lóe lên một cái đã đi tới bên cạnh cổ khô lồi cơ giới tàn phá kia. Nó khê huy động hai móng, một cổ đồ hình, văn tự thần bí phức tạp lóe lên, hình thành nên một cái quang quyển ám ngân sắc, bao phủ trên vị trí não bộ của cổ khô lồi cơ giới. Một hồi lâu sau, hai trảo Tiểu tặc miêu buông xuống, thoáng trầm tư trong chốc lát, liền trực tiếp rời khỏi nơi này.

Triệu Phong đang cùng với đám người của tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần chạy đi, đột nhiên Tiểu tặc miêu chột một lần nữa xuất hiện trên bả vai của hắn.

- Con mèo này...

Thiếu phụ mỹ mạo có chút khó chịu, lại có chút hâm mộ liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái. Còn Lâm Thành Vũ cùng Hắc Cực Cổ Thần thì lại không hề lưu ý gì đến nó.

Tiểu tặc miêu đứng trên đầu vai Triệu Phong, thông qua linh hồn ý thức, truyền cho Triệu Phong rất nhiều tin tức nó thu thập được. Cuối cùng, nó lại chui vào Không gian Trữ vật.

- Thì ra là thế! Phiến di tích này, căn bản cũng không phải là Di tích Thần Mâu...

Trong lòng Triệu Phong khê chấn động, nhưng bề ngoài cũng không có bất kỳ tâm tình ba động nào. Căn cứ theo tin tức hắn lấy được từ chỗ Tiểu tặc miêu, cộng thêm những điểm đáng ngờ trong khoảng thời gian này phát hiện ra, Triệu Phong cảm thấy chuyến đi này rất có thể là một cái bẫy. Nhưng hiện tại đã sắp sửa tiếp cận khu vực hạch tâm của di tích, hắn cũng muốn khám phá đến cùng. Đương nhiên, bản thân Triệu Phong có phương pháp bảo mệnh, cho nên mặc dù biết rõ gặp nguy hiểm, hắn vẫn dám thâm nhập vào trong đó.

- Cần thận! Phía trước có Yêu Thần!

Hắc Cực Cổ Thần đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

- Xem ra khu vực hạch tâm này nhất định có bảo vật, kỳ ngộ thập phần quan trọng!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra thần sắc kích động. Trước đây, thời điểm khi mọi người tiến hành thăm dò bên trong di tích, dọc theo lối đi gặp phải rất ít Yêu Thần. Nhưng thời điểm khi sắp sửa tiếp cận khu vực hạch tâm, trong thông đạo liền xuất hiện rất nhiều Yêu Thần. Bất quá cái này trái lại khiến ọi người càng thêm kích động.

- Rống!

Một đầu Yêu Thần Thất giai hình dạng giống một con Vạn Tượng Chi Mâu chột rống lên một tiếng về phía mọi người.

- Cút khỏi nơi này!

Bốn phía xung quanh đầu Yêu Thần Thất giai kia chột khởi động một cỗ lực lượng vô cùng cuồng bạo. Bên trong tròn mắt ngũ quang thập sắc thật lớn của nó, các loại màu sắc điên cuồng vận chuyển, phảng phất như đang thể hiện sự tức giận của nó.

Đám người Hắc Cực Cổ Thần cũng không nói gì, trực tiếp phóng thẳng về phía đó, trong nhãn đồng của tất cả mọi người cũng lóe ra đồng lực ba động nhàn nhạt.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai bên va chạm với nhau, đầu Yêu Thần Thất giai kia đã bị mọi người trực tiếp đánh giết.

- Phía trước còn có rất nhiều Yêu Thần, các Áo Nghĩa Chi Tinh cao đẳng trong cơ thể đám Yêu Thần, mọi người thay phiên phân phối!

Hắc Cực Cổ Thần nói xong câu này, liền thu hồi Áo Nghĩa Chi Tinh Vạn Tượng Chi Mâu này vào Không gian Trữ vật.

Quả nhiên, mọi người tiến về phía trước không bao lâu, lại gặp phải một con Yêu Thần Thất giai nữa. Sau khi giết chết nó, khối Áo Nghĩa Chi Tinh cao cấp này bị Lâm Thành Vũ bỏ vào trong túi.

Không ngừng tiến sâu vào bên trong, lối đi này cũng dần dần trở nên rộng rãi hơn. Nhưng Yêu Thần mà mọi người gặp phải cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn, thậm chí còn chưa kịp giải quyết xong con Yêu Thần thứ nhất, con Nhân Mâu Yêu Thần thứ hai đã tiếp cận. Tốc độ tiến lên của đoàn người rút cuộc cũng chậm lại.

- Khu vực hạch tâm chính là ở một ngàn thước phía trước!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Trong mắt Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo nhất thời hiện lên quang mang lẫm liệt, chiến lực bỗng nhiên trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Oanh! Phanh! Oanh!

Một đoàn bốn người kịch liệt chém giết cùng một chỗ với đám Yêu Thần trong thông đạo phía trước.

Một lúc lâu sau, đám người bọn họ rút cuộc cũng đã tới được đầu cuối thông đạo. Hiện ra trước mắt mọi người chính là một khóa viên cầu bán trong suốt to lớn khôn cùng. Bất quá mọi người đều nhìn không được rõ ràng lắm cảnh tượng bên trong, Thần thức cũng không cách nào rót vào trong đó. Bốn phía của khóa viên cầu có tổng cộng tám cái thông đạo, đi thông tới bốn phương tám hướng. Thông đạo nơi mọi người đang đứng, chính là một cái trong đó.

Bảo tàng lớn nhất của phiên di tích này ở ngay trước mặt, nhưng tất cả mọi người lại kèm xuống sự kích động trong lòng, đứng yên tại chỗ. Bởi vì, trên con đường đi thông tới khóa viên cầu trung tâm này tập trung một lượng Yêu Thần thập phần kinh người. Trong đám Yêu Thần này, thấp nhất cũng là Yêu Thần Lục giai, mà cực mạnh thì gần đạt tới Lục giai Đỉnh phong.

- Rống!

Đám Yêu Thần kia phát hiện ra đám người Hắc Cực Cổ Thần, liền rống lên một tiếng, trực tiếp phóng vọt tới.

- Số lượng kinh khủng như vậy? Chỉ hơi chút không cẩn thận, sẽ chôn xác ở đây a!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo có chút không chịu nổi.

- Nếu như mọi người đều không giữ lại thủ đoạn nữa, như vậy chúng ta vẫn có cơ hội rất lớn đi qua lối đi này a!

Ánh mắt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần đảo qua mọi người.

Bất luận một cường giả nào, bình thường cũng sẽ lưu lại một hai át chủ bài cường đại. Hơn nữa nhiệm vụ lần này đặc thù, các thành viên khác đều có sự đề phòng đối với Hắc Cực Cổ Thần, cho nên che giấu thủ đoạn lại càng nhiều hơn.

Đang tại thời điểm mọi người còn do dự, trong tám thông đạo của viên cầu trung tâm kia, một đầu thông đạo trong đó bỗng nhiên xuất hiện một cỗ năng lượng ba động mạnh mẽ. Ngay sau đó, ba đạo nhân ảnh đã xuất hiện tại lối vào thông đạo.

- Là bọn chúng!

Thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ nhất thời kinh hô một tiếng. Chi tiểu đội đột nhiên xuất hiện kia chính là chi đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần trước đây.

- Lại có người còn tới trước cả chúng ta?

Gã thanh niên áo vàng trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần thốt lên một tiếng kinh dị. Nhưng ngay tại thời điểm song phương còn đang quan sát lẫn nhau, lại có thêm một cái thông đạo nữa chợt truyền ra trận trận thanh âm nổ tung. Rất nhanh sau đó, một chi tiểu đội bốn người đã xuất hiện trước mặt hai chi tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc Cực Cổ Thần.

- Lại còn có những người khác?

Trong chi tiểu đội vừa mới xuất hiện kia, một gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc, ánh mắt lóe lên lãnh mang âm sâm.

- Vong Linh Cổ Thần!

Trong hai tiểu đội còn lại, rất nhiều người đều thập phần hiểu rõ gã nam tử chiến giáp hắc kim sắc này. Ngoại trừ Vong Linh Cổ Thần ra, trong đội ngũ mới xuất hiện này còn có một gã hậu duệ Vạn Tượng Chi Mâu, một gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu. Mà phía sau ba người này, còn có thêm một nữ tử cao gầy hậu duệ Vạn Mệnh Chi Mâu.

Ba chi đội ngũ phân biệt đứng ở lối vào của một cái thông đạo. Mà trên mỗi một cái thông đạo cũng đều tụ tập một số lượng Yêu Thần thập phần kinh khủng. Lúc này, đám Nhân Mâu Yêu Thần này đã bắt đầu khởi xướng tiến công về phía đám người ngoại lai trên thông đạo của bọn chúng!

1309. Chương 1306: Nghiên Cứu Hậu Duệ Thần Mâu

Động thủ!

Hắc Cực Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Cùng lúc đó, hai chi tiểu đội còn lại ở hai đầu thông đạo khác cũng đã làm xong công tác chuẩn bị chiến đấu.

- Nhất định phải tiến vào khu vực hạch tâm trước bọn chúng!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo cực kỳ lãnh tĩnh. Trong khu vực hạch tâm kia không biết tồn tại những kỳ ngộ, bảo vật gì. Nhưng bất luận nói thế nào, nếu như có thể tiến vào trong đó trước hai chi tiểu đội còn lại một bước, chính là tương đương với nắm được tiên cơ trong tay. Mà hai chi tiểu đội còn lại cũng đều có suy nghĩ như vậy, cố gắng tiến vào khu vực hạch tâm phiên di tích này trước hai chi đội ngũ còn lại.

- Nhìn tình huống hiện tại, chiến lược của tiểu đội chúng ta chính là cao nhất!

Lâm Thành Vũ tỉ mỉ quan sát hai chi tiểu đội còn lại, đưa ra kết luận này. Tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần tổng cộng chỉ có ba người, mà trong đội ngũ của Vong Linh Cổ Thần có một kẻ là Vạn Mệnh Chi Mâu, cần bản không cụ bị năng lực chiến đấu. Nói tóm lại, chiến lược của tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần chính là cao nhất.

- Không cần lo lắng! Đội ngũ nào có thể tới được khu vực hạch tâm trước nhất, cũng còn là biến số cực lớn...

Nữ tử cao gầy Vạn Mệnh Chi Mâu nói với ba người còn lại trong tiểu đội mình.

- Hừ! Nhất định phải là kẻ đầu tiên tiến vào khu vực hạch tâm!

Vong Linh Cổ Thần tức giận hừ lạnh một tiếng, hai mắt âm trầm nhìn chằm chằm Triệu Phong. Lúc trước ở Khu trò chơi Thần Mâu, hắn đã từng bại trong tay Triệu Phong. Lần này, tiểu đội của hắn cùng tiểu đội của Triệu Phong lại có một trận tranh đoạt thắng bại vô hình.

- Ủm!

Hai gã đội hữu còn lại đều gật đầu. Chỉ có tiến vào khu vực hạch tâm trước tiên mới có thể đại được thu hoạch lớn nhất.

- Tử Vong Triền Nhiều!

Tử Vong Chi Mâu của Vong Linh Cổ Thần mạnh mẽ vận chuyển, hắc vụ tử vong nhất thời ba động bốn phía, từ trong đó tuôn ra vô số sợi xúc tua đen như mực, huy vũ về phía trước.

Hừ hừ hừ!

Trong nháy mắt liền có mấy con Yêu Thần Lục giai bị Vong Linh Cổ Thần trực tiếp miểu sát.

Phía bên kia, tiểu đội của Huyền Ma Cổ Thần cũng nhanh chóng tiến vào thông đạo, đại chiến với đám Nhân Mâu Yêu Thần dày đặc ở nơi đó.

- Phá Diệt Cực Quang!

Từ trong Phá Diệt Chi Mâu của lão giả áo xanh bắn ra một đạo lượng quang kim sắc cực kỳ rực rỡ, trực tiếp xuyên thấu về phía trước...

Bên phía Hắc Cực Cổ Thần, đám người Triệu Phong sớm đã hành động.

- Thiểm Không Loạn Nhận!

Lâm Thành Vũ vận chuyển Thời Không Chi Mâu, từ trong đồng tử bộc phát ra ý chí đồng lực tuyệt cường.
Hưu hưu hưu!

Nhất thời, từ trong nhãn mâu của hắn bay vút ra vô số đạo quang nhận bạch tinh, không để ý tới khoảng cách hư không, trực tiếp đánh trúng một đầu Nhân Mâu Yêu Thần ở phía trước.

- Tử Vong Quang Ba!

Hắc Cực Cổ Thần chính là trùng kích ở trước nhất, phát động công kích đồng thuật trí mạng về phía đám Nhân Mâu Yêu Thần không biết sống chết. Đi giữa đội ngũ là Triệu Phong, thỉnh thoảng sử dụng tinh thần huyền thuật, mê hoặc đám Nhân Mâu Yêu Thần, khiến cho bọn chúng bại lộ ra nhược điểm, càng thêm đơn giản bị đánh chết. Mà đám Luân Hồi Bất Diệt Thể của thiếu phụ mỹ mạo thì xông ở phía trước làm lá chắn thịt, bản thân nâng ta thì đi ở cuối cùng. Rất nhanh, tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần đã tiến trước tất cả các tiểu đội.

Nhưng dần dần tốc độ tiến lên của bọn họ cũng bị ép chậm lại. Dù sao, bất luận kẻ nào cũng không muốn sớm bại lộ ra lá bài tẩy của mình. Hơn nữa tình huống nơi đây đặc thù, không chừng lúc nào đó sẽ xuất hiện biến hóa gì, cho nên mọi người vẫn muốn bảo tồn lại một chút thực lực của mình. Thế nhưng chính bởi vì như vậy, khiến cho các tiểu đội khác đã từ từ đuổi kịp bọn họ. Bởi vậy, khoảng cách tiến lên của ba tiểu đội thủy chung cũng chênh lệch không lớn, từng chút từng chút một tiếp cận về phía khu vực hạch tâm.

- Số lượng Nhân Mâu Yêu Thần không thay đổi quá nhiều, điều này chứng minh số lượng Yêu Thần trên mỗi một thông đạo hẳn là cố định!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên nói. Lời này của hắn vừa nói ra, mấy người khác trong tiểu đội nhất thời nhiệt tình hơn một chút. Trước đây, mọi người còn lo lắng nếu như mình xông lên quá nhanh, đám Yêu Thần trên những thông đạo khác sẽ đổ dồn sang thông đạo của bọn họ.

- Giết!

Bốn người trong tiểu đội nhất thời bạo phát một trận, tiến nhanh về phía trước một đoạn khoảng cách khá xa.

- Không tốt! Các thành viên trong tiểu đội bọn chúng đều là loại hình chiến đấu, hơn nữa còn có hậu duệ Luân Hồi Chi Mâu, tốc độ tiến lên quá nhanh!

Trong tiểu đội của Vong Linh Cổ Thần, một gã hậu duệ Vạn Tượng Chi Mâu kinh thán một tiếng.

- Cho dù là như vậy, cũng không thể để bọn chúng bỏ rơi quá xa, càng không thể bị chi tiểu đội còn lại vượt qua luôn!

Vong Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng, trong hai cái nhãn đồng tuôn trào ra một đám tử vong hắc vụ, giống hệt như một cái Tử Vong Hắc Động sâu không thấy đáy.

Từng cái Tử Vong Chi Mâu âm trầm đen như mực từ trong đó tán xạ ra, dễ dàng giết chết một đám Nhân Mâu Yêu Thần. Đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng bắt đầu đẩy nhanh tiến trình. Nhưng cuối cùng, vẫn là tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần dẫn đầu tiến vào khu vực hạch tâm.

- Mau giết qua a!

Hai chi tiểu đội còn lại nhìn thấy tình huống như vậy, nhất thời mặc kệ tất cả, lấy ra một vài át chủ bài, ra sức đánh chết đám Nhân Mâu Yêu Thần. Bọn chúng không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong khóa viên cầu thủy tinh kia, nhưng mọi người luôn có một loại ảo giác, một khi chính mình trể nãi tiến vào, có bảo vật gì cũng sẽ bị tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần lấy mất.

Tiểu đội Hắc Cực Cổ Thần đi xuyên qua một tầng quang quyển kỳ dị, tiến vào khu vực hạch tâm của Di tích Thần Mâu. Từ bên trong khu vực hạch tâm, mọi người đều có thể nhìn thấy rõ tình huống bên ngoài. Nhưng lúc này không ai thèm quan bên ngoài đang xảy ra chuyện gì, tất cả mọi người đều trừng lớn hai mắt, thần sắc giật mình quan sát hết thảy mọi thứ trước mắt.

Hiện tại mọi người chỉ đang ở trong một cái phòng nhỏ nằm trong khóa viên cầu thật lớn kia. Trong gian phòng này đặt các loại máy móc thiết bị đủ các kiểu dáng mà mọi người đều chưa từng nhìn thấy qua. Ngoài ra, còn có rất nhiều những ống nghiệm dài đóng kín, bên trong đó chứa đựng đủ các loại dịch thể khác nhau.

- Nơi này chỉ sợ không phải là Di tích Thần Mâu a!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ khẽ trầm xuống.

- Trước đây ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi!

Hắc Cực Cổ Thần giải thích một câu.

- Nơi này nhất định là một phiên di tích của Thiên Cơ Tộc!

Cặp mắt thiếu phụ mỹ mạo lóe lên tinh quang. Tuy rằng nơi này không phải là Di tích Thần Mâu, nhưng mà giá trị của một phiên di tích Thiên Cơ Tộc hoàn toàn không thua kém Di tích Thần Mâu chút nào cả.

Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu đột nhiên lại chui ra, cặp nhãn mâu đen tròn trong trẻo mang theo tinh trạch ngân sắc không ngừng đảo qua bốn phía xung quanh. Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa nhìn chăm chăm về phía Tiểu tặc miêu, cũng không nói lời nào.

- Trong một hàng ống nghiệm kia, toàn bộ cũng đều chứa đựng huyết mạch Thái Cổ!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo bỗng nhiên nhìn chăm chăm trên một hàng các ống nghiệm to như cánh tay, đủ các loại màu sắc khác nhau. Mọi người ở đây đều là huyết mạch hậu duệ Thần Mâu, liên hệ với huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc tương đối yếu, hơn nữa có ống nghiệm ngăn cách, khiến cho bọn họ không thể nào phát hiện ra huyền bí bên trong. Nhưng thiếu phụ mỹ mạo lại có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể, mà trước đây bọn họ cũng đều là chủng tộc Thái Cổ huyết mạch cường đại.

- Thật sao?

Về mặt Lâm Thành Vũ tràn ngập kinh dị. Bởi vì có ống nghiệm ngăn cách, cho nên bọn họ không thể cảm giác được bên trong rốt cuộc chứa đựng loại huyết mạch gì. Nhưng huyết mạch Thái Cổ có thể để ở chỗ này, bài danh làm sao có thể thấp được chứ? Mỗi một cái ống nghiệm nơi này hầu như đều có thể hấp thụ nên một cường giả chủng tộc Thái Cổ cường đại.

Ngay sau đó, ánh mắt của mọi người lại chuyển dời đến một chỗ khác. Đó là từng cái từng cái ống nghiệm nhỏ bé. Bên trong mỗi một cái cũng đều chứa đựng một chút dịch thể hoặc là bột phấn thập phần ít ỏi, thoạt nhìn giống như là các loại dược tề đặc thù, sử dụng những trân tài đặc thù nào đó chế tác thành.

- Đi!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức ra lệnh một gã Luân Hồi Bất Diệt Thể tiếp cận một cái ống nghiệm tối mờ đựng một loại dược tề quý hiếm kia. Nhưng ngay khi bàn tay của gã Luân Hồi Bất Diệt vừa mới chạm vào cái ống nghiệm kia, từ bốn phía gian phòng bỗng nhiên bắn ra từng đạo từng đạo cực quang bạch sắc nhanh như tia chớp, triệt để xé nát thân thể gã Luân Hồi Bất Diệt Thể kia.

- Nơi đây gần như được bảo tồn phi thường hoàn chỉnh. Những vật phẩm trân quý ở nơi này đều tuyệt đối vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi, hơn nữa cũng không phải tùy tiện liền có thể đụng vào được!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần bình thản, nhàn nhạt nói.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu đứng trên đầu vai của Triệu Phong, lộ ra bộ dáng rất linh hoạt. Nhưng ngoại trừ Triệu Phong ra, không người nào có thể nghe hiểu nó đang nói cái gì.

- Hắc Cực Cổ Thần, chỉ có một mình ngươi mới có thể lấy được những bảo vật nơi này, mau động thủ đi!

Thiếu phụ mỹ mạo cười duyên một tiếng, trực tiếp nói. Cùng lúc đó, Lâm Thành Vũ cùng Triệu Phong cũng nhất tề nhìn về phía Hắc Cực Cổ Thần, phảng phất như muốn liên hợp cùng một chỗ, uy hiếp Hắc Cực Cổ Thần vậy.

Nhưng vào lúc này, hai chi tiểu đội còn lại cũng đã tiến vào được khu vực hạch tâm. Đối với những gì xuất hiện trước mặt, tất cả mọi người cũng đều biểu hiện ra thần sắc khiếp sợ.

- Trước không vội! Hãy cứ lấy đi những đồ vật có thể lấy được, sau đó đi xem một chút bên trong đã, rồi mới quyết định sau!

Hắc Cực Cổ Thần bày ra bộ dáng không thèm để ý, đi tới đi lui bốn phía trong căn phòng, quan sát chung quanh một phen. Những người còn lại cũng đi đi lại lại bên trong gian phòng, nhìn thấy bất luận vật phẩm gì cũng đều cố gắng lấy đi. Cuối cùng, mọi người cũng chỉ lấy được một vài đạo cụ hết sức bình thường, sau đó trực tiếp đi về phía một gian phòng bên trong.

- Đây là cái gì?

Thiếu phụ mỹ mạo nhất thời hét lên chói tai.

Chỉ thấy trước mặt mọi người có từng cái từng cái ống dài phong bế thật lớn, bên trong mỗi một cái ống dài cũng đều đặt một cỗ thân thể không biết đã tồn tại bao nhiêu năm. Có lẽ bởi vì các máy móc thiết bị đã lâu không vận chuyển, cho nên những cỗ thân thể này đều đã mất hết sinh cơ. Nhưng những cỗ thân thể này cũng đều có một điểm giống nhau, đó chính là đều không có hai con mắt!

Vị trí hai con mắt của bọn chúng chỉ cắm mấy cái ống truyền dịch nhỏ như sợi tóc. Những ống truyền dịch kia từ trong hốc mắt bọn chúng kéo dài đến trong một cái rương thủy tinh đặc thù ở phía trên. Trong mỗi một cái rương thủy tinh cũng đều tồn tại một đôi nhãn mâu. Đồng thời toàn bộ những đôi nhãn mâu kia cũng đều là Tử Vong Chi Mâu.

- Nơi này... chẳng lẽ là...

Trong lòng Lâm Thành Vũ vô cùng sợ hãi.

Căn cứ theo như bọn chúng nhìn thấy, mỗi một cỗ thân thể ở nơi này cũng đều là một gã hậu duệ Tử Vong Thần Mâu. Nhưng mà huyết mạch nhân đồng của bọn chúng đều bị móc ra, xem như là một vật thí nghiệm.

- Nơi này chắc là một chỗ căn cứ nghiên cứu của phái Nghịch Thiên trong Thiên Cơ Tộc. Hơn nữa đối tượng nghiên cứu đều là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Tuy rằng nơi này chỉ có vật thí nghiệm hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, nhưng địa phương mà bảy cái thông đạo còn lại dẫn tới, chắc là nơi nghiên cứu các vật thí nghiệm hậu duệ Thần Mâu còn lại!

Trên mặt thiếu phụ mỹ mạo lộ ra một tia chán ghét. Dù sao bản thân nàng cũng là hậu duệ Thần Mâu. Mặt khác, tên gọi của hai cái lưu phái Nghịch Thiên cùng Trí Giả trong Thiên Cơ Tộc này, ở Đại Lục Vực thì không ai biết tới, nhưng trong Thần vực Man Hoang, đại đa số các cường giả Chân Thần đều biết rõ ràng.

Triệu Phong cũng gật đầu, suy luận của thiếu phụ mỹ mạo hẳn là sẽ không sai lầm.

- Phái Nghịch Thiên của Thiên Cơ Tộc rốt cuộc là muốn làm gì?

Lâm Thành Vũ không khỏi nghi hoặc, hỏi.

Phái Nghịch Thiên sẽ không làm những nghiên cứu không có ý nghĩa. Mà đối tượng của nghiên cứu này chính là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, như vậy phái Nghịch Thiên đến cùng là muốn nghiên cứu bí mật gì của Bát Đại Thần Mâu? Quan trọng nhất chính là, bọn họ đã nghiên cứu ra chưa?

Lúc này, Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo đã gấp không kịp đợi, muốn tiến vào tầng tiếp theo. Nhưng ngay tại lúc này, tại một cửa thông đạo nào đó ở bên ngoài, bỗng nhiên truyền đến mấy cỗ khí tức ba động khổng lồ. Ánh mắt của tất cả mọi người trong khu vực hạch tâm không khỏi nhìn ra phía ngoài.

- Là người của Liệt Kim Tộc!

- Tổng cộng có chín người! Còn có một gã Cổ Thần Bát giai!

Tất cả mọi người không khỏi chấn động, trái tim mạnh mẽ nhảy lên. Nếu như là ở thời kỳ toàn thịnh, bọn chúng ngược lại cũng không sợ đám người Liệt Kim Tộc. Nhưng từ lúc bắt đầu thăm dò di tích cho đến bây giờ, mọi người gần như chưa từng nghĩ ngợi chút nào. Vừa rồi giải quyết đám Yêu Thần trên thông đạo lại

càng tiêu hao thật lớn. Cả ba tiểu đội trong khu vực hạch tâm, toàn bộ đều không ở trạng thái toàn thịnh. Mà đám người Liệt Kim Tộc tựa hồ là tiến vào theo con đường của tiểu đội Huyền Ma Cổ Thần, dọc đường hoàn toàn không gặp chút trở ngại nào, không gặp phải bất luận nguy cơ gì, lúc này toàn bộ cũng đều ở trạng thái tốt nhất.

- Đây chính là khu vực hạch tâm quý giá nhất trong phiên di tích này a!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, một vị lão giả áo bào tím, nhãn mâu lóe lên quang trạch sáng ngời, nói.

- Bọn chúng hẳn đều ở bên trong a! Đi vào trực tiếp giết sạch là được!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

1310. Chương 1307: Liên Hợp Đối Kháng

- Bọn chúng hẳn đều ở bên trong a! Đi vào trực tiếp giết sạch là được!

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần lộ ra một tia tàn nhẫn nụ cười.

- Hắc hắc... Được!

Về mặt Lưu Kim Cổ Thần hưng phấn, đám người Liệt Kim Tộc còn lại cũng là đều xoa tay, chuẩn bị động thủ. Bọn chúng cũng không nghĩ tới, đi theo con đường người khác đã đi qua, không ngờ lại có thể tìm tới khu vực hạch tâm của phiên di tích này. Hiện tại, bọn chúng chỉ cần tiến vào khu vực hạch tâm kia, giết chết toàn bộ những người đã tiến vào, phiên di tích này liền chính là thuộc về Liệt Kim Tộc rồi.

Đám người Liệt Kim Tộc, nhanh chóng tiến về khu vực hạch tâm phía trước.

Cùng lúc đó, bên trong khu vực hạch tâm, sắc mặt đám người ba chi tiểu đội đều đại biến. Đặc biệt lão giả áo xanh cùng thanh niên áo vàng trong tiểu đội Huyền Ma Cổ Thần, trái tim càng như lửa đốt. Không cần nói rõ, bọn chúng cũng đều minh bạch, lúc này đám người Liệt Kim Tộc rốt cuộc là muốn làm gì.

- Làm sao bây giờ? Liệt Kim Tộc xuất động chín gã Cổ Thần, kẻ cầm đầu lại càng là một gã Cổ Thần Bát giai!

Về mặt gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa tràn đầy lo lắng. Ngày thường, hẳn thân là Đệ tử Hạch tâm của Sinh Mệnh Thánh Địa, cho dù đám đệ tử Liệt Kim Tộc muốn nịnh bợ hắn, cũng phải xem tâm tình của hắn như thế nào. Nhưng hiện tại, đối phương tuyệt đối sẽ không chút lưu tình giết chết hắn.

- Liệt Kim Tộc chính là đi theo lộ tuyến của chúng ta mà tới, chúng ta cần phải lập tức tiến nhanh tới, liên hợp với hai đội ngũ trong khu vực hạch tâm kia, mới có một đường sinh cơ!

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần đồng dạng cũng có chút lo lắng. Một khi bị đội ngũ của Liệt Kim Tộc đuổi kịp, ba người bọn họ không chết cũng phải trọng thương.

- Không sai! Mau hội hợp với hai đội ngũ còn lại trong khu vực hạch tâm!

Lão giả áo xanh cũng thập phần tán thành. Nếu Liệt Kim Tộc muốn nuốt một mình phiên di tích này, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho bất luận một tiểu đội nào ở đây. Luận đơn đả độc đấu, cả ba tiểu đội đã tiến vào nơi này cũng không ai có thể là đối thủ của đội ngũ Liệt Kim Tộc, nhưng nếu như cả ba chịu liên hợp lại, như vậy sẽ có được lực lượng chiến đấu một trận.

Ba người lập tức khởi hành, cực nhanh tiến về phía trước, đã bắt chập các loại bảo vật trong khu vực hạch tâm. Hiện tại bảo mệnh mới quan trọng hơn, không có mạng sống, lấy được những thứ tốt thì cũng có ích lợi gì? Bất quá, trong khu vực hạch tâm này phòng lớn phòng nhỏ vô số, địa hình rắc rối phức tạp, hơn nữa tất cả các tòa kiến trúc đều có thể ngăn cách Thần thức. Muốn tìm một chi đội ngũ cũng phải phí một chút công phu.

Cùng lúc đó, hai chi tiểu đội còn lại trong khu vực hạch tâm tuy rằng vẫn còn cách nguy cơ Liệt Kim Tộc một quãng khá xa, nhưng bọn họ cũng biết tình huống cực kỳ không lạc quan.

- Vì sao Liệt Kim Tộc của Tử Linh Vực lại biết nơi này?

Về mặt Lâm Thành Vũ tràn ngập thần sắc phấn hận. Lúc mới bắt đầu, hắn vẫn còn hoài nghi là do Hắc Cực Cổ Thần để lộ bí mật ra ngoài. Hiện tại xem ra, phiên di tích này cũng không phải là chỗ ẩn giấu tuyệt đối, đã có không ít người phát hiện ra sự tồn tại của nó.

- Thì ra là vậy! Ta đã nói rồi, Lưu Kim Cổ Thần của Liệt Kim Tộc làm sao lại có được lực lượng Hủy Diệt cường đại như vậy...

Cũng chỉ có mỗi mình Triệu Phong là không quá mức kinh ngạc. Thời điểm hai tộc đổ chiến, hắn cũng đã nghe qua một chút sự tình liên quan tới Lưu Kim Cổ Thần. Lúc này nghĩ lại, hắn là Lưu Kim Cổ Thần trong lúc đi du lịch, vô tình đã xông vào phiên di tích này, cũng thu được một chút kỳ ngộ nhất định.

- Chúng ta đi tìm hai đội ngũ đã tiến vào khu vực hạch tâm còn lại. Chỉ có liên hợp lại với nhau, mới có thể đối kháng được với Liệt Kim Tộc!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức nói, sau đó dẫn đầu chạy đi. Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo cũng biết đây là biện pháp duy nhất có thể giải quyết nguy cơ hiện tại, cho nên hai người lập tức đuổi theo. Triệu Phong thì đi ở sau cùng, chạy theo bước tiến của ba người. Mà Tiểu tặc miêu trên bả vai hắn thì lại lóe lên rồi biến mất, không biết đã chạy đi nơi nào.

Phía bên kia...

- Đi phía bên này! Có một tiểu đội sắp gặp phải nguy cơ tử vong đến từ Liệt Kim Tộc. Chúng ta cần phải cứu được bọn chúng, đồng thời liên hợp lẫn nhau, mới có năng lực chống lại đám người Liệt Kim Tộc!

Trong cặp mắt của nữ tử cao gầy kia chợt hiện lên một vài bức quang ảnh thối sặc, sau đó nàng bỗng nhiên mở miệng nói.

- Đi!

Những người còn lại trong đội ngũ đều minh bạch tình huống thời khắc này, lập tức hành động. Dưới sự chỉ dẫn của Vận Mệnh Chi Mâu, mọi người nhanh chóng xuyên tới xuyên lui giữa những gian phòng rắc rối phức tạp, rốt cuộc cũng nghe được thanh âm chiến đấu.

Oanh! Phanh! Oành!

Chín người Liệt Kim Tộc giống như chín vàng thái dương thiêu đốt hỏa diễm kim sắc, không ngừng xuyên toa truy đuổi.

- Chạy mau!

Huyền Ma Cổ Thần điên cuồng hét lớn, đồng thời vận chuyển Vạn Tượng Chi Mâu, ở sau lưng chế tạo ra vô số cực băng phong bạo, tiến hành cản trở đám người Liệt Kim Tộc.

- Phá!

Trong đám người Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng. Từ trên thân thể như vàng thái dương của hắn toát ra một cỗ liệt quang kim sắc như Mãnh thú Hồng Hoang, trùng kích thẳng về phía trước, trong nháy mắt đập tan cỗ cực băng phong bạo kia.

- Cổ Thần Bát giai!

Sắc mặt lão giả áo xanh khê chấn động. Cỗ khí tức Thần lực huyết mạch khổng lồ kinh khủng kia khiến cho hắn cảm giác được một cỗ nguy cơ khủng bố.

- Cự Linh Cổ Thần, ngươi muốn giết ta?

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa phần nộ rít gào một câu.

- Hừ!

Cự Linh Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, không nói lời nào, vẫn tiếp tục truy sát. Nếu không phải hắn không quá am hiểu tốc độ, ba người phía trước chỉ sợ sớm đã bị hắn giết chết từ lâu rồi. Bất quá, Cổ Thần Bát giai cuối cùng vẫn là Cổ Thần Bát giai, ý cảnh cao thâm, Áo nghĩa cường đại, Thần lực tinh thuần. Cho dù hắn không am hiểu tốc độ nhưng phương diện tốc độ cũng viên siêu Cổ Thần Thất giai bình thường.

Từ từ, ba người Huyền Ma Cổ Thần dần cảm thụ được một cỗ uy áp lực phách cực nóng áp bách thẳng tới, hơn nữa còn không ngừng mãnh liệt lên. Bọn chúng minh bạch, đám người Liệt Kim Tộc đã sắp sửa đuổi kịp bọn họ.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Cự Linh Cổ Thần bỗng nhiên vận chuyển lực lượng, mạnh mẽ đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đoàn quang chưởng hỏa diễm nóng bỏng cuồng bạo, gào thét áp bách thẳng về phía ba người Huyền Ma Cổ Thần.

- Mau ngăn cản!

Huyền Ma Cổ Thần khê quát một tiếng, lập tức phóng xuất ra Vạn Tượng Sâm La Vực, bảo hộ chính mình cùng hai người còn lại vào bên trong. Đồng thời, lão giả áo xanh cùng thanh niên áo vàng cũng ra sức công kích, nhằm suy yếu một kích cường hãn của Cự Linh Cổ Thần

Đúng lúc này, từ sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần chợt bắn ra một cây trường mâu tử vong đen như mực, đồng thời công kích về phía Cự Linh Cổ Thần.

Oanh phanh!

Năng lượng phong bạo khủng bố không ngừng oanh tạc bừa bãi trong khu vực hạch tâm. Phiến di tích này gần như đã bị hủy hết, nhưng khu vực hạch tâm lại vẫn còn lưu giữ đầy đủ, bởi vậy có thể thấy được mức độ kiên cố của khu vực hạch tâm này. Thế nhưng lúc này, dưới sự va chạm kịch liệt của hai phe, các kiến trúc bốn phía gian phòng cũng xuất hiện một tia vận vẹo, rất nhiều thiết bị nhỏ trực tiếp bị hủy diệt. Đồng thời, những cơ quan bố trí bốn phía trong gian phòng cũng trực tiếp khởi động, đồng loạt phát động công kích về phía tất cả mọi người trong căn phòng.

- Lui lại!

Cự Linh Cổ Thần khê quát một tiếng. Các cơ quan bấy rập trong khu vực hạch tâm phiến di tích này, cho dù bản thân hãn là Cổ Thần Bát giai, cũng không thể không cẩn thận.

Sưu!

Phía bên kia, đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy liền nhân cơ hội này mà chạy trốn.

- Mau đuổi theo!

Cự Linh Cổ Thần lập tức hạ đạt mệnh lệnh. Vừa rồi nếu không phải có thêm một tiểu đội nữa xuất hiện, ba người Huyền Ma Cổ Thần sợ rằng đã chết trong tay đám người Liệt Kim Tộc rồi. Hiện tại mặc dù đối phương có tới bảy người, giết sạch cũng hơi phiền phức một chút, nhưng chỉ cần đuổi theo không buông, vẫn có hy vọng tiêu diệt sạch sẽ đối phương.

Sưu sưu sưu!

Đám người Liệt Kim Tộc đồng loạt lao ra, tiếp tục truy đuổi. Nhưng bọn chúng truy đuổi không bao lâu sau, liền phát hiện bảy người kia chợt đứng lại bên trong một gian phòng nào đó, không có ý tiếp tục đào tẩu nữa.

- Cẩn thận có bảy!

Lão giả áo bào tím nhắc nhở. Theo như hãn thấy, đối phương có thể bình yên đến được nơi này, trong đó tất nhiên có đại sư cơ quan trận pháp. Không loại trừ khả năng đối phương sẽ lợi dụng cơ quan bấy rập trong phiến khu vực hạch tâm này để đối phó bọn chúng.

Nhưng không đợi đám người Liệt Kim Tộc tiếp cận, Huyền Ma Cổ Thần ở trong bảy người đã trực tiếp mở miệng:

- Hiện tại chúng ta có bảy người, nếu các người muốn đánh chết toàn bộ chúng ta, sợ rằng cũng thập phần khó khăn, hơn nữa còn phải phải bỏ ra một cái giá cao thâm trọng! Không bằng chúng ta đàm phán một chút a?

Cự Linh Cổ Thần khê sừng sốt. Không nghĩ tới đối phương dừng lại là muốn đàm phán với Liệt Kim Tộc bọn hãn.

- Liệt Kim Tộc sớm đã phát hiện ra phiên di tích này rồi, nếu như các vị nguyên ý giao ra những vật một đường thăm dò lấy được, chúng ta có thể mở cho các vị một con đường sống!

Cự Linh Cổ Thần bày ra bộ dáng đàm phán hữu hảo, chậm rãi tiếp cận bảy người đối phương. Mặc dù hắn nói như vậy, nhưng nếu như có cơ hội, hắn tuyệt đối cũng sẽ không lưu lại bất cứ người sống nào.

- Yêu cầu của Liệt Kim Tộc hơi ột chút a! Chúng ta có thể tiếp tục đàm phán nữa không?

Huyền Ma Cổ Thần lộ ra bộ dáng do dự.

- Ha ha... vậy thì giao ra chín thành a!

Đám người Liệt Kim Tộc chậm rãi tiếp cận.

- Chín thành cũng được! Chỉ là xem người có dám cầm hay không?

Bộ dáng do dự của Huyền Ma Cổ Thần nhất thời biến đổi, cùng lúc đó, mấy người khác cũng đồng loạt phóng xuất ra ba động ý chí đồng lực cường đại.

- Thật không biết sống chết! Chỉ bằng bảy người các người cũng muốn đối kháng với Liệt Kim Tộc sao?

Cự Linh Cổ Thần phì cười một tiếng.

Nhưng ngay tại lúc này, bên trong một gian phòng sau lưng đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên lao ra bốn đạo nhân ảnh, đúng là đoàn người Triệu Phong. Các kiến trúc trong khu vực hạch tâm này hết sức đặc thù, gần như hoàn toàn ngăn cách Thần thức, cho nên đám người Liệt Kim Tộc căn bản không phát hiện ra phụ cận còn có những địch nhân khác đang ẩn nấp.

- Cực Không Chi Nhận!

- Tử Vong Triền Nhiêu!

- Phá Diệt Chi Quang!

- Ngũ Hành Âm Dương Kích!

- ...

Trong nháy mắt, tất cả các hậu duệ Thần Mâu đều nhất tề phát động đồng thuật chung cực vô cùng cường hãn, tiến hành mãnh công đám người Liệt Kim Tộc.

Đám người Liệt Kim Tộc vừa rồi còn chiếm ưu thế tuyệt đối, nói thế nào cũng không ngờ tới chiến cuộc sẽ biến thành như vậy. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, đám người Liệt Kim Tộc nhất thời bị thua thiệt rất nhiều. Cả chín người đều bị những thương thế lớn nhỏ khác nhau. May mà Liệt Kim Tộc vốn am hiểu phòng ngự, bằng không vừa rồi sẽ còn tổn thất nhiều hơn một chút.

Bất quá, cho dù là phát động tập kích bất ngờ, nhưng chiến lực bên phe hậu duệ Thần Mâu vẫn như cũ không bằng được bên phe Liệt Kim Tộc.

- Là người, Triệu Phong!

Trong đám người Liệt Kim Tộc, Lưu Kim Cổ Thần chỉ tay về phía Triệu Phong, nghiêng rằng nghiêng lợi một trận. Mà bên kia, Kim Nộ Cổ Thần, kẻ đã trực tiếp thua trong tay Triệu Phong trên đồ chiến hai tộc, vẻ mặt đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ.

- Hắn chính là Triệu Phong?

Ánh mắt Cự Linh Cổ Thần nhất thời rơi xuống trên người Triệu Phong, không chút nào che giấu sát ý ẩn sâu trong đó. Đoạn thời gian trước, trong đồ chiến hai tộc, một mình Triệu Phong đã làm cho chiến cuộc nghịch chuyển, khiến cho Liệt Kim Tộc mất hết mặt mũi. Trên dưới Liệt Kim Tộc, ngay cả những đệ tử tạp vụ cũng đều có một cổ hận ý đối với Triệu Phong. Đám người Liệt Kim Tộc nơi đây, từng tên từng tên sát ý đằng đằng, ánh mắt nhìn về phía Triệu Phong giống như muốn ăn sống nuốt tươi hắn luôn vậy.

- Nhân đồng của Triệu Phong mặc dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, nhưng cũng vô cùng thần bí và cường đại! Tuyệt đối không thể để cho hắn đạt được chỗ tốt gì ở nơi này, bằng không, ngày sau người này nhất định sẽ trở thành trở ngại thật lớn của Liệt Kim Tộc!

Thanh âm Cự Linh Cổ Thần vang lên trong đầu đám người Liệt Kim Tộc.

- Hơn nữa, mười mấy người trước mặt chỉ là tiêu hao quá lớn, một khi để bọn chúng khôi phục trở lại, kẻ thua ngược lại chính là chúng ta!

Sắc mặt lão giả áo bào tím khẽ trầm xuống, truyền âm nói. Rất nhanh, đám người Liệt Kim Tộc đã thống nhất ý kiến...

- Giết!

Bỗng nhiên, đám người Liệt Kim Tộc chợt trực tiếp phát động mãnh công.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Về mặt lão giả áo xanh kinh hãi. Vừa rồi đám người Liệt Kim Tộc vẫn còn thần sắc trầm tĩnh, thế nhưng đột nhiên chợt trở nên đằng đằng sát khí, trực tiếp công kích. Hơn nữa còn là không để ý tử thương, cũng muốn quyết trận tử chiến với bọn chúng.

- Bọn chúng điên hết rồi sao?

Trong lòng Vong Linh Cổ Thần khẽ mắng thầm. Hắn cho rằng ba tiểu đội liên hợp lại sẽ có thể chấn nhiếp được Liệt Kim Tộc, vừa mới thở phào nhẹ nhõm một cái. Nhưng không ngờ Liệt Kim Tộc lại giống như đã phát điên vậy, dưới tình huống thực lực hai phe chênh lệch không bao nhiêu, lại còn phát động mãnh công như vậy.

1311. Chương 1308: Cục Diện Đại Nghịch Chuyển

Đám người Liệt Kim Tộc bỗng nhiên phát động mãnh công, khiến cho bên phía hậu duệ Thần Mâu nhất thời trở tay không kịp.

- Toái Ma Thiên Diễm Chương!

Cự Linh Cổ Thần công kích trước nhất, mạnh mẽ vận chuyển Thần lực, đánh ra một đạo cự chưởng hỏa diễm kim sắc phần thiên diệt nhật. Cùng lúc đó, các thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc cũng mạnh mẽ cường công.

- Mục tiêu của bọn chúng là mình!

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Hắn phát hiện mục tiêu công kích của tất cả mọi người bên phía Liệt Kim Tộc cũng đều nhắm về phía chính mình. Đương nhiên, những người khác bên phía hậu duệ Thần Mâu cũng phát hiện ra điểm này.

- Kẻ bọn chúng muốn giết chính là Triệu Phong!

Thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa nhất thời kêu lên. Bản thân hắn biết rất rõ ràng ân oán giữa Liệt Kim Tộc cùng Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Tên tiểu tử này!

Vong Linh Cổ Thần liếc nhìn Triệu Phong một cái, trong lòng mắng thầm. Hóa ra sở dĩ đám người Liệt Kim Tộc mạnh mẽ mãnh công, phần lớn nguyên nhân chính là bởi vì Triệu Phong. Nhưng lúc này, đối mặt với sự điên cuồng mãnh công của đám người Liệt Kim Tộc, bọn chúng cũng không ai kịp trốn tránh, chỉ có thể hợp lực đón đỡ mà thôi.

- Tử Vong Chi Mâu!

- Thiên Hư Trảm!

- ...

Đám người hậu duệ Thần Mâu một lần nữa vận chuyển huyết mạch nhân đồng, hợp lực chống lại đám người Liệt Kim Tộc. Mà trong đám hậu duệ Thần Mâu, nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia sớm đã biến mất, hiển nhiên là nàng dự liệu được chuyện quá khẩn cấp, đã trước tiên rút lui. Dù sao sức chiến đấu của Vận Mệnh Chi Mâu cũng cực thấp, ở lại phụ cận chiến trường cũng có thể sẽ bị dư ba đánh chết.

- Giết!

Các thành viên Liệt Kim Tộc, mỗi người đều bùng phát ý chí chiến đấu, sức chiến đấu cường hãn tuyệt luân. Tuy rằng mục tiêu chủ yếu của bọn chúng là Triệu Phong, nhưng đám người Liệt Kim Tộc cũng không có dự định sẽ buông tha cho những người khác.

- Mau lui lại!

Huyền Ma Cổ Thần hét lớn một tiếng.

Dọc theo đường đi, đại đa số các hậu duệ Thần Mâu đều đã không ngừng thôi động đồng thuật, trước khi tiến vào khu vực hạch tâm, tất cả mọi người cũng đều đã sử dụng qua những át chủ bài, toàn bộ đều tiêu hao cực lớn. Bọn họ không chỉ tiêu hao Thần lực thật lớn, ngay cả huyết mạch nhân đồng cũng đã sớm uể oải không chịu nổi.

- Chúng ta rút lui trước! Đợi sau khi khôi phục lại lực lượng nhất định, mới phản công trở lại!

Hắc Cực Cổ Thần hét lớn.

Sau khi chống đỡ được một vòng tiến công của đám người Liệt Kim Tộc, các thành viên hậu duệ Thần Mâu lập tức lựa chọn lui về phía sau. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc vẫn như cũ không chịu buông tay. Mãi đến khi đám hậu duệ Thần Mâu đã rời khỏi khu vực hạch tâm, đám người Liệt Kim Tộc vẫn cứ đuổi theo không buông.

Mặt khác, đám người hậu duệ Thần Mâu lựa chọn lộ tuyến trốn chạy, phải cam đoan là không có cơ quan bấy rập, bằng không chính là tương đương với đi lên tử lộ. Cho nên đám hậu duệ Thần Mâu thủy chung chỉ đảo quanh phụ cận khu vực hạch tâm mà thôi.

- Khốn kiếp! Đám người Liệt Kim Tộc kia chẳng lẽ đã phát điên rồi sao? Muốn một đường truy sát tới khi nào đây?

Thiếu phụ mỹ mạo quát lớn một tiếng.

- Không bằng chúng ta giao Triệu Phong ra? Đối tượng mà đám người Liệt Kim Tộc chủ yếu truy sát chính là Triệu Phong a!

Một người trong đội ngũ chột truyền âm cho tất cả mọi người, trừ Triệu Phong ra. Những người còn lại nhất thời trầm ngâm suy tư, chỉ có sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần là có chút bất đồng.

- Cho dù có làm vậy, đám người Liệt Kim Tộc cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta!

Huyền Ma Cổ Thần truyền âm ọi người, đám người còn lại đều lộ ra vẻ mặt không hiểu.

- Nếu như chúng ta giao Triệu Phong ra, đám người Liệt Kim Tộc sẽ chấp nhận buông tha cho chúng ta, như vậy bọn chúng sớm đã trực tiếp đưa ra yêu cầu này rồi! Từ việc bọn chúng một đường đuổi theo không buông đã thấy được, bọn họ chính là muốn đuổi tất cả chúng ta ra khỏi nơi này!

Lúc này, Hắc Cực Cổ Thần cũng lên tiếng.

Sắc mặt mọi người lộ ra thần sắc nghi hoặc. Theo lý thuyết, hai người này không có khả năng bảo vệ Triệu Phong mới đúng. Bất quá, lời hai người nói ngấm lại cũng rất đúng. Mặc dù mục tiêu chủ yếu của đám người Liệt Kim Tộc đúng là Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng sẽ không đơn giản buông tha những người khác như vậy. Dù sao, đợi sau khi đám người hậu duệ Thần Mâu khôi phục lại thực lực đỉnh phong, chiến lực của bọn họ tuyệt đối sẽ viễn siêu đám người Liệt Kim Tộc. Cho nên hiện tại đám người Liệt Kim Tộc chính là có hai mục tiêu hàng đầu: Thứ nhất chính là giết chết Triệu Phong, thứ hai thì lại là trục xuất đám hậu duệ Thần Mâu còn lại ra khỏi phiên di tích này.

Sưu sưu sưu!

Một đám thân ảnh phóng vọt vào một gian đại điện trung tâm thật lớn.

- Nơi này là...

Đám hậu duệ Thần Mâu thoáng sững sờ một trận. Bọn chúng chỉ là phóng chạy lung tung bên trong khu vực hạch tâm, căn bản không có xác định lộ tuyến. Mà hiện tại, gian đại điện mà bọn chúng tiến vào này thập phần to lớn hùng vĩ, bốn phía điêu khắc một đám bích họa trang nghiêm cùng văn tự Thiên Cơ Tộc, tuyệt đối bất đồng với những căn phòng khác trước đây mọi người từng đi qua.

Bốn phía đại điện vẫn như cũ có những máy móc thiết bị đại hình mà mọi người hoàn toàn nhìn không ra tác dụng. Bất quá thứ hấp dẫn mọi người nhất chính là một cái thiết bị tám cạnh thật lớn đặt tại vị trí trung tâm gian đại điện. Bốn phía thiết bị tám cạnh phân biệt gắn tám khối tinh thể trong suốt, bên trong mỗi một khối tinh thể đều phiêu phù một đôi nhân mẫu. Nhân mẫu của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu toàn bộ đều ở trong đó.

- Nơi này, hẳn chính là địa phương quý trọng nhất trong khu vực hạch tâm!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức nói. Mà ánh mắt của những người còn lại thì nhìn chằm chằm trên tám đôi nhân mẫu kia.

- Cặp Thời Không Chi Mâu kia, đã tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

- Cặp Tử Vong Chi Mâu kia đồng dạng cũng tiếp cận cấp bậc đó!

Tất cả các hậu duệ Thần Mâu không khỏi hít mạnh một hơi. Tám đôi nhân đồng hậu duệ Thần Mâu ở nơi này, không ngờ toàn bộ đều tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

- Căn cứ nghiên cứu này, đến cùng là nghiên cứu cái gì? Không ngờ lại nghiên cứu ra tám đôi nhân đồng hậu duệ Thần Mâu tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu!

Trong lòng Lâm Thành Vũ hết sức kinh hãi. Nhưng chỉ dựa vào nhận thức cùng tư duy của bọn chúng, tự nhiên là không thể đoán ra Thiên Cơ Tộc muốn làm gì.

Vù vù vù!

Đúng lúc này, một cỗ uy áp thiêu đốt vạn vật chợt nghiền ép thẳng tới.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Trong nháy mắt Cự Linh Cổ Thần xuất hiện ở nơi đây, hần lập tức đánh ra một chưởng thẳng về phía đám người hậu duệ Thần Mâu. Sau đó, hần mới quan sát tình huống nơi đây.

- Đi!

Huyền Ma Cổ Thần khê quát một tiếng. Đám người hậu duệ Thần Mâu lại một lần nữa phóng chạy, đồng thời quan sát tình huống phía sau. Gian đại điện này chính là bộ vị quan trọng nhất của khu vực hạch tâm, không biết đám người Liệt Kim Tộc có từ bỏ truy sát, lựa chọn cướp đoạt bảo vật nơi đây hay không? Nhưng kết quả lại vượt qua dự liệu của mọi người, đám người Liệt Kim Tộc lựa chọn tiếp tục đuổi theo truy sát.

Truy sát duy trì liên tục một lúc lâu, bản thân đám hậu duệ Thần Mâu đã tiêu hao cực lớn, hơn nữa cũng không ở trạng thái hoàn hảo. Thậm chí trong quá trình bị truy sát, có một vài người bị đám người Liệt Kim Tộc công kích trúng, gặp phải thương thế không nhỏ.

Một lần nữa, mọi người lại chạy vào đại điện trung tâm trong khu vực hạch tâm. Đám người hậu duệ Thần Mâu nhìn về phía các nhân đồng hậu duệ Thần Mâu trên cái thiết bị tám cạnh tại vị trí trung tâm kia, trong lòng vô cùng động tâm.

- Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp!

Ánh mắt thiếu phụ mỹ mạo có chút ảm đạm. Sức chiến đấu của bản thân nàng không mạnh, năng lực bỏ chạy cũng yếu. Giai đoạn trước khi thăm dò Di tích Thần Mâu, đám Luân Hồi Bất Diệt Thể có thể chiến đấu cũng đã dùng làm con chốt thí hết cả rồi. Chỉ cần Luân Hồi Bất Diệt Thể không bị triệt để giết chết,

sẽ có thể không ngừng phục hồi lại như cũ, nhưng một khi nó bị triệt để giết chết, như vậy cần kẻ có Luân Hồi Chi Mâu tiêu hao đại lượng tài nguyên cùng thời gian, một lần nữa triệu hồi nó trở lại mới được.

- Trừ phi chúng ta rời khỏi phiên di tích này, bằng không bọn chúng sẽ mãi không bỏ qua cho chúng ta!

Trong mắt thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa có chút do dự, trong lòng đã có ý định thoái lui.

- Liều mạng với bọn chúng! Chỉ cần giết chết được gã Cổ Thần Bát giai kia, đám Cổ Thần Thất giai còn lại cũng dễ nói chuyện rồi!

Về mặt Vong Linh Cổ Thần hung lệ, trong lòng đã tức giận đến cực điểm.

- Vậy thì lưu lại, liều mạng với bọn chúng a!

Trong đám người, Huyền Ma Cổ Thần khê cười một tiếng.

- Hừm?

Vong Linh Cổ Thần nhất thời nhìn chằm chằm Huyền Ma Cổ Thần. Câu nói vừa rồi của hắn, hoàn toàn chỉ là nói cho sướng miệng mà thôi. Nhưng không ngờ Huyền Ma Cổ Thần bình thường luôn luôn tỉnh táo, lúc này lại đồng ý câu nói mạnh miệng kia của hắn. Điều này khiến cho hắn có chút ngoài ý muốn. Đám người còn lại cũng không khỏi nhìn về phía Huyền Ma Cổ Thần, vẻ mặt nghi hoặc.

Đúng lúc này, đám người Liệt Kim Tộc cũng đã truy đuổi đến đây.

- Không chạy nữa sao?

Cự Linh Cổ Thần cười mỉa mai một tiếng. Kỳ thật trong lòng hắn cũng đã có chút tức giận. Đám hậu duệ Thần Mâu này bị bọn chúng truy sát lâu như vậy, không ngờ vẫn không chịu từ bỏ những bảo vật trong khu vực hạch tâm này.

- Ha ha... người đã sắp chết đến nơi còn không biết a!

Hắc Cực Cổ Thần bỗng nhiên bật cười một tiếng, ánh mắt âm hàn băng lãnh bắn thẳng về phía Cự Linh Cổ Thần. Lúc này, đám người hậu duệ Thần Mâu đều mang theo vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chằm chằm về phía Hắc Cực Cổ Thần. Vừa rồi Huyền Ma Cổ Thần nói chuyện không thích hợp, mà lúc này Hắc Cực Cổ Thần lại càng giống như kẻ điên, nói chuyện không thông qua đại não suy nghĩ! Cho dù tất cả mọi người bên phía bọn họ đều khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, muốn đánh chết Cổ Thần Bát giai của Liệt Kim Tộc cũng có chút không hiện thực.

Nhưng chỉ có ánh mắt Triệu Phong bỗng nhiên trở nên ngưng trọng. Hắn đã sớm biết ba người Hắc Cực Cổ Thần, Huyền Ma Cổ Thần còn có nữ tử cao gầy kia chính là một phe. Mà ba chi tiểu đội hậu duệ Thần Mâu này cũng là do bọn chúng tổ chức đến đây, chỉ là Triệu Phong không biết mục đích của bọn chúng là gì mà thôi. Bất quá, sự xuất hiện của đám người Liệt Kim Tộc hẳn là một điểm ngoài ý muốn.

- Hai người này có năng lực gì, lại dám nói lời như vậy với Cự Linh Cổ Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy tư. Tuy rằng hắn không biết kế tiếp Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần sẽ tạo thành biến cố gì, nhưng trong lòng Triệu Phong bắt đầu cảm giác được một tia bất an không thể nói rõ.

- Đúng rồi! Không thấy nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia đâu nữa!

Triệu Phong bỗng nhiên ý thức được cái gì.

- Ha ha... ta vốn dĩ chỉ muốn đuổi các người ra khỏi phiên di tích này là được, nhưng hiện tại các người đã chủ động chịu chết, vậy thì không trách được ta a!

Trong mắt Cự Linh Cổ Thần đại phóng lãnh quang, thân thể giống như hoàng kim của hắn nhất thời bao phủ một tầng hỏa diễm lưu quang kim sắc. Một cỗ áp bách cực nóng nghiến áp về phía đám người hậu duệ Thần Mâu.

- Giết!

Các thành viên Liệt Kim Tộc còn lại, từng tên từng tên đều kích phát lực lượng thể phách, phát ra kim điểm đàng đàng, giống hệt từng khóa tiểu thái dương kim sắc.

Đúng lúc này, từ bên cạnh lối đi của đại điện trung tâm này đột nhiên phóng ra một đạo nhân ảnh. Chính là nữ tử cao gầy trước đây không biết đã chạy đi nơi nào!

- Rốt cuộc ngươi đã tới!

Huyền Ma Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc Cực Cổ Thần nhanh chóng thoát khỏi đội ngũ hậu duệ Thần Mâu, đi tới bên cạnh nữ tử cao gầy.

- Ba người các ngươi...

Đám người hậu duệ Thần Mâu nhìn về phía ba người kia, sắc mặt nhất thời trở nên khó nhìn. Ba người Huyền Ma Cổ Thần, Hắc Cực Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy chính là kẻ dẫn đầu của ba chi đội ngũ. Trong đó, Hắc Cực Cổ Thần lại là người khởi xướng nhiệm vụ của tiểu đội Triệu Phong. Tâm thần đám người Triệu Phong khẽ động, mơ hồ ngửi được mùi vị âm mưu.

- Các ngươi muốn làm gì? Hiện tại thoát ly đội ngũ, chỉ sẽ khiến cho chúng ta càng chết nhanh hơn mà thôi!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức quát lên.

- Ai nói chúng ta chỉ có ba người?

Huyền Ma Cổ Thần cười nhạt một tiếng. Cùng lúc đó, từ phía sau lối đi kia chợt xuất hiện thêm ba đạo thân ảnh hắc bào, đều là hậu duệ Thần Mâu.

- Ha ha... các ngươi thật đúng là... đội ngũ của ba chúng ta đã sớm bị giải quyết rồi!

Một gã hắc bào nhân Thiên Phật Chi Mâu cười mỉa mai một tiếng.

- Bất quá, các ngươi gặp phải đám người Liệt Kim Tộc, kế hoạch không được thuận lợi, cũng là rất bình thường!

Một gã nam tử thân hình cao to khác bình thường nói.

- Còn có những người khác?

Trong đám người Liệt Kim Tộc, sắc mặt Cự Linh Cổ Thần nhất thời trầm xuống, cũng không vội vã xuất thủ. Không biết nữ tử Vận Mệnh Chi Mâu kia từ nơi nào lại tìm tới ba gã trợ thủ. Nếu lúc này đám người đối phương liên hợp lại, bên phía Liệt Kim Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Bất quá nhìn tình huống, tựa hồ có gì đó không đúng...

- Bọn chúng lại có sáu người!

Trong lòng Triệu Phong khẽ kinh hãi. Sáu người này theo thứ tự là ba gã hắc bào nhân vừa tới, Hắc Cực Cổ Thần, Huyền Ma Cổ Thần cùng với nữ tử cao gầy. Bất quá, cái mà Triệu Phong đang suy tư chính là lời đối thoại của đối phương.

- Ba tiểu đội kia đã sớm bị giải quyết rồi... đây là có ý gì?

Trong mắt Triệu Phong dần dần tràn ngập vẻ kinh hãi. Hắn không khỏi liên tưởng đến, sáu người này phân biệt suất lĩnh một chi tiểu đội, tiến hành thăm dò phiên di tích này. Nhưng hiện tại, các thành viên còn lại của ba chi tiểu đội khác đã toàn bộ tử vong!

- Ha ha... dẫn theo các ngươi chơi đùa nửa ngày, hiện tại rốt cuộc có thể kết thúc rồi!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm mở miệng. Năm người còn lại nhất tề đứng ra, sáu người đứng thành một hàng, trong huyết mạch nhân đồng mỗi một người bỗng nhiên ba động ra lực lượng Bản Nguyên kinh người.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên đại biến, trái tim khẽ nhảy lên một cái.

Chẳng biết tại sao, trong nháy mắt nhìn thấy một màn này, trong đầu hần không khỏi hiện lên hình ảnh thời điểm còn tại Đại Lục Vực, các hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên hợp lại, thi triển ra Bí pháp, đánh trọng thương Thiên Phật Chân Thần!

1312. Chương 1309: Bí Pháp Thần Mâu Hợp Nhất

Dẫn theo các người chơi đùa nửa ngày, hiện tại rốt cuộc có thể kết thúc rồi!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm mở miệng.

Vốn dĩ ba người bọn họ muốn để cho các thành viên ba chi đội ngũ gặp nhau tại khu vực hạch tâm, sau đó dẫn phát tranh đoạt tàn sát lẫn nhau, cuối cùng nhất cử bắt lấy tất cả các hậu duệ Thần Mâu. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc đột nhiên xuất hiện, đã phá vỡ kế hoạch của bọn chúng. Cho dù song phương phát sinh chiến đấu, cuối cùng song song đều bị trọng thương, nhưng cả ba người bọn họ cũng không cách nào thu thập được tàn cục. Cho nên trên đường bỏ chạy, nữ tử cao gầy kia liền lặng yên rời khỏi, tìm kiếm những đồng bạn khác ở nơi đây. Hiện tại sáu người bọn chúng đã tề tụ, rốt cuộc không cần phải phóng chạy khắp nơi chung quanh rồi.

Năm người còn lại nhất tề đứng ra, sáu người đứng thành một hàng, trong huyết mạch nhãn đồng mỗi một người bỗng nhiên ba động ra lực lượng Bản Nguyên kinh người.

- Không tốt!

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên đại biến, trái tim khẽ nhảy lên một cái.

Chẳng biết tại sao, trong nháy mắt nhìn thấy một màn này, trong đầu hần không khỏi hiện lên hình ảnh thời điểm còn tại Đại Lục Vực, các hậu duệ Ngũ Đại Thần Mâu liên hợp lại, thi triển ra Bí pháp, đánh trọng thương Thiên Phật Chân Thần!

Nhưng mà, những người khác lại không cho là đúng.

- Ta không biết các người dẫn chúng ta tới nơi này là có mục đích gì, nhưng kế hoạch của các người đã thất bại! Bằng lực lượng hiện tại của các người, có thể làm được gì chúng ta?

Vong Linh Cổ Thần cười lạnh một tiếng.

Huyền Ma Cổ Thần, Hắc Cực Cổ Thần cùng nữ tử cao gầy kia chính là người dẫn đầu của ba tiểu đội bọn họ, cũng là người khởi xướng nhiệm vụ lần này. Hiện tại bọn chúng đã đứng cùng một chỗ với một đám người khác, đám người hậu duệ Thần Mâu tự nhiên minh bạch, cái Di tích Thần Mâu này, từ lúc bắt đầu cũng đã là một cái bẫy rập. Nếu như không có đám người Liệt Kim Tộc xuất hiện, vừa vào tới khu vực hạch tâm, chỉ sợ ba đội ngũ bọn chúng cũng liền bắt đầu tàn sát lẫn nhau. Nhưng đám người Liệt Kim Tộc xuất hiện, đã thúc đẩy ba phương liên hợp lại, phá vỡ kế hoạch lúc trước của bọn chúng.

Bất quá, cục diện hiện tại cũng không tốt cho lắm. Vốn dĩ bọn chúng đã không phải là đối thủ của đám người Liệt Kim Tộc, lại thêm hiện tại Hắc Cực Cổ Thần cùng Huyền Ma Cổ Thần lại còn ly khai nữa. Nhưng trong đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng chỉ có sáu người, trong đó Vận Mệnh Chi Mâu lại không có sức chiến đấu, có thể nói chính là một phương yếu nhất trong ba phương thế lực ở đây. Thế nhưng không ngờ đám người khởi xướng nhiệm vụ thần bí kia lại là một phe phách lối nhất ở đây. Ở ngay trước mặt đám người Liệt Kim Tộc, nói là Cự Linh Cổ Thần đã sắp chết đến nơi, hiện tại lại còn nói muốn kết thúc tất cả mọi chuyện!

Bên phía Liệt Kim Tộc, rất nhiều người đều tức giận không thôi, chực muốn phát tác, nhưng toàn bộ đều bị Cự Linh Cổ Thần cùng lão giả áo bào tím ngăn lại. Bọn chúng không thể nào địch lại tất cả mọi người ở đây, cho nên hiện tại cần phải cẩn thận hành sự.

- Mặc kệ các người muốn làm gì, nhưng hiện tại, tất cả đã kết thúc!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần lạnh nhạt đảo qua tất cả mọi người, không đặt bất kỳ kẻ nào vào trong mắt. Hần vừa mới dứt lời, lực lượng Bản Nguyên của sáu hậu duệ Thần Mâu bên phía hần đã bị điều động ra.

- Lực lượng Bản Nguyên! Bọn chúng muốn làm gì?

Về mặt đám hậu duệ Thần Mâu kinh nghi bất định. Lực lượng Bản Nguyên chính là lực lượng căn bản của nhân mẫu, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, thông thường mọi người đều rất ít khi sử dụng tới. Còn đám người Liệt Kim Tộc bên kia thì thần sắc vẫn bất biến. Lực lượng Bản Nguyên của sáu hậu duệ Thần Mâu mà thôi, còn chưa đủ khiến cho bọn chúng coi trọng. Trong đám người ở đây, sắc mặt biến hóa lớn nhất, chỉ có một mình Triệu Phong.

- Quả nhiên! Bọn chúng biết Bí pháp Thần Mâu hợp nhất!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng chấn động, bước chân không khỏi lui về phía sau mấy bước. Hắn đã từng tận mắt kiến thức qua uy năng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất sản sinh ra, cho dù là cường giả cao hơn một đẳng cấp, cũng hoàn toàn có thể trực tiếp miểu sát.

- Bất quá, Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này cũng không thể sử dụng thời gian dài!

Triệu Phong hơi chút trấn định lại. Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này khiến cho tiêu hao thật lớn, thời gian hữu hạn, tuyệt đối không có khả năng giải quyết hết tất cả mọi người ở đây.

Bất quá sau một khắc, ánh mắt Triệu Phong nhất thời ngưng trọng lại. Chỉ thấy sáu hậu duệ Thần Mâu do Huyền Ma Cổ Thần dẫn đầu nhất tề kháp động pháp quyết, khống chế lực lượng Bản Nguyên của chính mình, bắt đầu tương hỗ giao hòa với nhau.

- Xem ra, ta vẫn là đánh giá thấp bọn chúng!

Tâm thần Triệu Phong một lần nữa căng thẳng. Hắn nhớ rõ lúc ban đầu ở Đại Lục Vực, năm hậu duệ Thần Mâu, bốn người trong đó chỉ phóng xuất ra lực lượng Bản Nguyên, giao cho Luân Hồi Thánh Vương điều khiển. Nhưng lúc này, sáu người đối phương, mỗi một người đều là người điều khiển. Cái này có ý nghĩa, lực lượng sau khi Thần Mâu hợp nhất kia sẽ được phát huy càng thêm chi tiết, hoàn mỹ hơn.

Bên phía Liệt Kim Tộc, Cự Linh Cổ Thần cùng lão giả áo bào tím khê nhú mày một cái. Bọn chúng luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần quá mức tự tin cùng bình tĩnh, mà hành động hiện tại của bọn chúng cũng vô cùng quỷ dị kỳ hoặc.

- Không được hành động thiếu suy nghĩ! Nếu như chúng ta xuất thủ với đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần, đội ngũ của Triệu Phong nhất định sẽ liên hợp với bọn chúng, cùng đối phó chúng ta!

Lão giả áo bào tím truyền âm ọi người.

Thế nhưng sau một khắc, Cự Linh Cổ Thần đã hừ nhẹ một tiếng, hóa thành một đoàn kim mang, dẫn đầu bắn thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Tuy rằng hiện tại xem ra đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần cũng không xuất hiện uy hiếp gì cho bọn chúng. Nhưng Cự Linh Cổ Thần có cảm giác, hành động bọn chúng đang làm thật sự là không đơn giản. Nếu lúc này hắn không ngăn cản, chỉ sợ sẽ có chuyện cực kỳ đáng sợ xuất hiện.

- Toái Ma Thiên Viêm Chưởng!

Cự Linh Cổ Thần dung nhập thể phách cùng huyết mạch Thần lực, đánh ra một tòa cự sơn hỏa diễm kim sắc, nghiền áp về phía đội ngũ của Huyền Ma Cổ Thần.

- Đi!

Huyền Ma Cổ Thần phát hiện ra hành động của Cự Linh Cổ Thần, khẽ điều động một cỗ ý niệm, lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một phiến kim loại tam giác.

Leng keng!

Phiến kim loại tam giác kia bị kích hoạt, trên đó chợt hiện ra vài đạo hoa văn phức tạp. Lập tức, từng đạo từng đạo quang mạc ám ngân sắc từ trên phiến kim loại bắn ra, hình thành một đạo bình chướng thiên y vô phùng, bao phủ sáu người Huyền Ma Cổ Thần vào bên trong.

Oanh phanh!

Một chưởng cường hãn tuyệt luân của Cự Linh Cổ Thần hung hăng đánh thẳng lên trên đạo quang mạc ám ngân sắc. Nhưng một kích toàn lực kia của hắn không ngờ lại bị đạo bình chướng ám ngân sắc ngăn cản

bên ngoài. Hai cổ lực lượng mạnh mẽ va chạm với nhau. Một hồi lâu sau, đạo bình chướng ám ngân sắc kia dần dần ảm đạm xuống, nhưng uy năng một chướng kia của Cự Linh Cổ Thần cũng triệt để biến mất.

Leng keng!

Lúc này, phiên kim loại tam giác kia chợt rớt xuống đất. Hiển nhiên, đây là vật phẩm sử dụng duy nhất một lần, sau khi dùng xong cũng không còn bất cứ tác dụng gì nữa.

Trong lòng tất cả mọi người ở đây, kể cả Cự Linh Cổ Thần, cũng đều phi thường chấn động. Có thể dễ dàng chống lại một kích toàn lực của Cổ Thần Bát giai, đây hoàn toàn có thể xem như là một át chủ bài bảo mệnh rồi.

- Không ngờ có thể chặn lại!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần có chút khó nhìn, lập tức một lần nữa vận chuyển lực lượng, chuẩn bị xuất thủ. Nhưng ngay tại lúc này, hần đột nhiên cảm thụ được một cổ lực lượng áp đảo vạn vật đè ép tới, một cổ nguy cơ tử vong cũng hàng lâm trên người hần.

Oanh ong ong!

Trên đỉnh đầu sáu người Huyền Ma Cổ Thần chợt phiêu phù một đoàn lực lượng thần bí hư vô vạn vẹo. Cổ lực lượng này một mảnh hư vô, phảng phất như không tồn tại, nhưng lại ảnh hưởng tới thiên địa vạn vật, giống như chúa tể thế gian vậy! Từ xa nhìn lại, thậm chí có thể thấy bên trong cổ lực lượng hư vô này tựa hồ có một con nhãn mâu như có như không.

Sưu!

Cự Linh Cổ Thần nhanh chóng lui về phía sau, quay trở lại trong đội ngũ Liệt Kim Tộc.

- Cổ khí tức này...

Phía bên kia, sắc mặt đám người hậu duệ Thần Mâu đều đại biến. Ánh mắt của bọn họ mở trừng trừng nhìn chăm chú vào đoàn lực lượng hư vô trên đỉnh đầu đám người Huyền Ma Cổ Thần kia.

- Làm sao có thể? Đây là khí tức của Thần Mâu!

Tất cả các hậu duệ Thần Mâu đều có thể rõ ràng cảm giác được cổ khí tức Thần Mâu duy nhất thiên địa, chí cao vô thượng kia. Nếu không phải bọn chúng chính mắt nhìn thấy sáu người đối phương thi triển Bí thuật, triệu hồi ra cổ lực lượng này, bọn chúng thậm chí sẽ cho rằng, trong sáu người này có một người có được Thần Mâu, hoặc là sau lưng của bọn họ có một vị Thần Mâu Chúa Tể!

- Không tốt! Chúng ta rút lui trước!

Cự Linh Cổ Thần khê quát một tiếng, dẫn đầu phi độn đào tẩu. Cổ lực lượng kia thật sự quá kinh khủng, tuyệt đối có thể tạo thành uy hiếp trí mạng đối với hần. Lại liên tưởng tới những hành động của chính mình trước đây, sáu người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám người Liệt Kim Tộc bọn họ.

- Đi!

Những người còn lại của Liệt Kim Tộc thấy Huyền Ma Cổ Thần đã chạy đi, lập tức đuổi theo.

Phía bên kia, đám người Triệu Phong cũng đã có thoái ý.

- Hôm nay, không có người nào có thể chạy khỏi nơi này!

Huyền Ma Cổ Thần đứng dưới cổ lực lượng hư vô kia, khê cười lạnh một tiếng.

- Phong bế!

Sáu người bọn họ nhất tề khép động pháp quyết, tựa hồ như muốn điều động đoàn lực lượng hư vô phía trên kia. Bỗng nhiên, trong đoàn lực lượng hư vô kia chợt toát ra một tầng quang mạc hư vô, lan tỏa ra thiên địa bốn phương. Trong nháy mắt, tầng quang mạc hư vô kia đã bao phủ toàn bộ tòa đại điện trung tâm vào bên trong!

- Kết giới?

Cự Linh Cổ Thần vừa sắp sửa chạy ra, chợt phát hiện cổ lực lượng kết giới ở phía trước, nhất thời vận chuyển lực lượng, dung hợp Không Gian Áo Nghĩa, đánh ra một quyền.

Oanh phanh!

Thời điểm đoàn cự quyền hỏa diễm kia hàng lâm trên kết giới hư vô, liền trực tiếp bị chặn lại. Càng quỷ dị hơn chính là, uy năng của một quyền kia từ từ yếu dần đi. Không được hai giây, đạo diễm quang giống như vàng thái dương kia đã biến hóa thành một đốm lửa nhỏ bé, cuối cùng triệt để biến mất.

- Đây là...

Phía bên kia, sắc mặt Triệu Phong nhất thời cũng trầm trọng. Một quyền của Cự Linh Cổ Thần cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho tầng kết giới hư vô kia, mà lực lượng của nó phảng phất như bị hấp thu vậy. Nếu nói như vậy, cho dù là hắn, cũng khó có thể chạy đi.

Đồng dạng là sử dụng Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng Bí pháp của sáu người Huyền Ma Cổ Thần hiển nhiên càng cao cấp hơn. Hơn nữa, cả sáu người đều có thể điều khiển cổ lực lượng kia, thủ đoạn có thể thi triển ra cũng sẽ thay đổi thất thường hơn.

- Các người đều đã là cá trong chậu!

Hắc Cự Cổ Thần cười âm lãnh nói.

- Các người không có sự cho phép của chúng ta, đã xông vào lãnh địa của chúng ta! Kết cục của các người, chỉ có cái chết!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần rơi xuống trên người đám người Liệt Kim Tộc. Sáu người bọn họ đột nhiên khấp động pháp quyết, cổ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn họ tựa hồ phát sinh cảm ứng, chợt nhảy lên giống như trái tim đang đập vậy. Bỗng nhiên, một sợi dây xích hư vô từ trong đó bắn ra. Ở một đầu của sợi dây xích này còn gắn một mũi dùi bén nhọn.

Hưu!

Sợi dây xích kia trực tiếp bắn về phía Cự Linh Cổ Thần trong đám người Liệt Kim Tộc.

- Khốn kiếp!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần tái nhợt, chợt lấy ra một tấm thuẫn kim sắc hình vuông.

Đình bành!

Mũi dùi trước đầu sợi dây xích hư vô kia trực tiếp đâm vào cái thuẫn hình vuông kim sắc trước mặt Cự Linh Cổ Thần.

- Làm sao có thể? Đây chính là Thần khí Thượng phẩm a!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần bắt đầu hoảng loạn. Mặc dù hắn cũng không cảm thụ được sợi dây xích hư vô kia đến cùng là loại lực lượng gì, nhưng cổ lực lượng này lại mang đến cho hắn một cổ cảm giác nguy cơ tử vong, dễ dàng đâm rách Thần khí phòng ngự Thượng phẩm của hắn. Cái này mặc dù chỉ là Thần khí phòng ngự Thượng phẩm Sơ cấp, nhưng dù gì nó cũng là Thần khí Thượng phẩm a!

Soạt soạt! Hưu!

Một lát sau, sợi dây xích kia tiến quân thần tốc, trực tiếp đâm xuyên qua cái thuẫn hình vuông kim sắc. Nhưng trước đó, Cự Linh Cổ Thần đã kịp tránh né sang chỗ khác. Sợi dây xích hư vô kia thì xuyên qua địa phương thân thể hắn đã biến mất.

Phốc hưu!

Một gã thành viên Liệt Kim Tộc ở phía sau bị sợi dây xích hư vô xuyên thấu.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt thân thể hắn bị xuyên thấu, liền trực tiếp nổ tung. Mà Linh hồn thể kim sắc trong cơ thể hắn cũng bị sợi dây xích hư vô kia lôi kéo lại, mặc kệ hắn giãy dụa như thế nào, cũng đều không cách nào

thoát ra được! Cuối cùng, Linh hồn thể của hắn dần dần ảm đạm đi, hoàn toàn biến mất. Một kích miếu sát, không hề trở ngại!

Tất cả mọi người xung quanh tận mắt nhìn thấy toàn bộ quá trình. Thân thể bọn chúng cứng ngắc tại chỗ, giống như rơi vào trong hầm băng, hoàn toàn hóa đá. Cổ lực lượng khiến cho Cổ Thần Bát giai phải bỏ chạy, phá vỡ Thần khí phòng ngự Thượng phẩm, trực tiếp miếu sát Cổ Thần Thất giai kia, đến cùng là loại lực lượng gì?

1313. Chương 1310: Lực Lượng Vô Địch

- Không ngờ người lại có thể tránh né!

Thanh âm bình đạm vô thường của Huyền Ma Cổ Thần đánh vỡ sự yên lặng ở đây.

- Đó đến cùng là lực lượng gì?

Trong đội ngũ Liệt Kim Tộc, lão giả áo bào tím kia run giọng cả kinh nói. Có thể đánh chết một gã Cổ Thần Thất giai, khiến cho đối phương ngay cả lực lượng giây dựa cũng không có, trực tiếp miếu sát kể cả linh hồn. Bất kỳ người nào ở đây chỉ cần bị sợi dây xích hư vô kia đâm xuyên qua, sợ rằng cũng sẽ có kết quả đồng dạng.

Cách đó không xa, sắc mặt Cự Linh Cổ Thần trắng bệch, trong lòng vẫn còn sợ hãi. Cho dù bản thân hắn là Cổ Thần Bát giai, nhưng vừa rồi nếu như không kịp né tránh, phỏng chừng cũng sẽ giống như người nọ vậy, trực tiếp bị miếu sát.

Sắc mặt Triệu Phong rét lạnh. Ban đầu ở Đại Lục Vực, Bí pháp của Luân Hồi Thánh Vương cơ hồ chỉ là sử dụng qua một lần, liền tiêu hao tất cả năng lượng rồi. Bởi vậy uy năng của nó cực lớn, đồng thời rất khó có thể né tránh. Mà Bí pháp hiện tại sáu người này thi triển ra, sau khi sử dụng xong một lần, dường như cũng không tiêu hao bao nhiêu, vẫn có thể tiếp tục sử dụng. Chỉ là các phương diện tính năng cùng uy lực công kích đều hơi suy yếu hơn một chút.

- Làm sao có khả năng? Bọn chúng làm sao lại mạnh mẽ như vậy?

Về mặt Vong Linh Cổ Thần tràn đầy kinh hãi. Trước đây hắn còn mạnh miệng nói rằng đám người Huyền Ma Cổ Thần căn bản không làm gì được bọn chúng. Nhưng hiện tại, sáu người Huyền Ma Cổ Thần triệu hồi ra cổ lực lượng thần bí có khí tức Thần Mâu, miếu sát Cổ Thần Thất giai dễ như trở bàn tay, không hề trở ngại chút nào.

- Tiếp theo, người cũng không còn vận khí tốt như vậy nữa đâu!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Cùng lúc đó, sáu người Hắc Cực Cổ Thần lại kháp động pháp quyết. Từ trong đoàn lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn họ lại một lần nữa đâm ra một sợi dây xích thứ hai, hoàn toàn giống như sợi thứ nhất.

- Không tốt!

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần đột nhiên thay đổi. Lần này, mục tiêu của đối phương tựa hồ chính là hắn, hơn nữa lại có thêm một sợi dây xích nữa, như vậy hắn sẽ càng khó tránh né hơn nữa.

- Các vị, nơi đây đã bị bọn chúng phong tỏa, nếu như không diệt trừ bọn chúng, tất cả chúng ta đều phải chết ở chỗ này!

Trên mặt Cự Linh Cổ Thần lộ ra thần sắc lo lắng, lập tức đưa ra đề nghị liên hợp với đám người hậu duệ Thần Mâu bên kia.

- Hiện tại, cũng chỉ có thể như thế!

Sắc mặt Vong Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống. Ngay từ đầu, mục tiêu của đám người Huyền Ma Cổ Thần chính là những hậu duệ Thần Mâu bọn chúng. Mặc dù hiện tại sáu người Huyền Ma Cổ Thần đã xoay sang đối phó với đám người Liệt Kim Tộc trước, nhưng bọn chúng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám hậu duệ Thần Mâu bọn họ.

- Ủm! Nhất định phải phá giải Bí pháp của bọn chúng!

Trong mắt lão giả áo xanh lóe lên tinh mang. Bí pháp sáu người Huyền Ma Cổ Thần thi triển ra, có lực lượng hủy diệt tất cả, cho dù là Cự Linh Cổ Thần cũng sợ hãi nó vô cùng. Nếu như phá hủy đi Bí pháp của bọn chúng, sáu người bọn chúng bất quá cũng chỉ là Cổ Thần Thất giai bình thường. Bất luận là đám người Liệt Kim Tộc hay là đội ngũ do lão giả áo xanh, Vong Linh Cổ Thần, Triệu Phong tạm thời liên hợp lại, cũng hoàn toàn có thể giải quyết được bọn chúng. Mặt khác, lão giả áo xanh cũng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với Bí pháp của sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

Bản thân Triệu Phong cũng không tị hiềm liên thủ với đám người Liệt Kim Tộc. Dù sao hiện tại quan trọng nhất chính là sống sót ra ngoài. Mà Triệu Phong có cảm giác, bản thân mình cũng là một trong những mục tiêu chủ yếu của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, cho nên hắn cũng vô cùng hy vọng có thể tiêu diệt mỗi uy hiếp này.

Dần dần, đám người Liệt Kim Tộc cùng Triệu Phong bắt đầu tập trung lại với nhau.

- Hừ! Hành động vô dụng!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần bình thản, tựa hồ không thèm quan tâm tới cử động của đám người bọn họ. Mà trong đoàn lực lượng hư vô kia lại nhanh chóng bắn ra thêm hai sợi dây xích nữa. Nhìn thấy hai sợi dây xích giống như tử vong độc xà này, tâm thần mọi người không khỏi phát lạnh một trận.

- Mau tránh ra!

Lão giả áo xanh kinh hô một tiếng. Một khi bị sợi dây xích hư vô này đánh trúng, cơ hồ hắn phải chết không thể nghi ngờ.

- Mục tiêu của sợi dây xích là ta, các người nhân cơ hội này công kích bọn chúng, phá hư Bí pháp của bọn chúng!

Cự Linh Cổ Thần hét lớn một tiếng, sau đó thi triển Bí kỹ tốc độ, hóa thành một đoàn lưu quang kim sắc, cực nhanh phi độn đào tẩu.

- Được!

Đám người hậu duệ Thần Mâu lao thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Mà các thành viên còn lại của Liệt Kim Tộc thì dốc hết toàn lực tấn công sợi dây xích hư vô kia, cố gắng tạo thành một chút trở ngại cho nó, chế tạo cơ hội tránh né cho Cự Linh Cổ Thần.

- Rốt cuộc cũng có việc để làm rồi!

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, ba hậu duệ Thần Mâu còn lại, nhất tề kháp động pháp quyết, điều động cổ lực lượng hư vô phía trên kia.

Ông!

Từ trong nhân mầu bên trong đoàn lực lượng hư vô vụn vụn kia đột nhiên bùng phát ra một tầng quang mạc hư vô, bao phủ sáu người bọn chúng vào bên trong.

- Tử Vong Quang Ba!

- Phá Diệt Chi Quang!

Trong đội ngũ Triệu Phong, hậu duệ của Tử Vong Chi Mâu cùng Phá Diệt Chi Mâu đồng thời vận chuyển ý chí đồng lực, thi triển đồng thuật cường hãn. Chỉ thấy một tầng quang ba hắc sắc mờ tối cùng một đạo quang tuyến kim sắc rực rỡ trong nháy mắt đã hàng lâm trên tầng quang mạc hư vô kia.

Nhưng hình ảnh trong tưởng tượng cũng không xuất hiện. Công kích cường hãn của hai hậu duệ Thần Mâu rơi xuống trên quang mạc, chỉ chấn lên một tầng sóng gợn rung động mà thôi. Hai cổ lực lượng Hủy Diệt cùng Tử Vong toàn lực đánh thẳng lên trên tầng quang mạc, nỗ lực phá vỡ nó. Nhưng cuối cùng, đến khi hai cổ lực lượng này toàn bộ hao hết, cũng không có một chút hiệu quả nào.

- Sao có thể như vậy? Ngay cả Tử Vong Áo Nghĩa cùng Hủy Diệt Áo Nghĩa cũng vô dụng?

Thần sắc lão giả áo xanh đại chấn. Tử Vong cùng Hủy Diệt, chính là một trong những loại lực lượng Áo nghĩa cường đại nhất. Nhưng không ngờ công kích của hai người bọn họ lại không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho tầng quang mạc hư vô kia.

- Để ta tới thử xem!

Thân hình Lâm Thành Vũ khẽ lóe lên, Thời Không Chi Mâu đã bắt đầu vận chuyển.

- Cực Không Chi Nhận!

Chỉ thấy một đạo hư nhận kim ngân sắc bắt đầu ngưng tụ ra phía trước nhãn mâu của hắn. Đạo hư nhận kim ngân sắc kia đột nhiên biến mất, thời điểm xuất hiện lần nữa đã chém thẳng lên trên tầng quang mạc hư vô kia.

- Ngay cả Không Gian Áo Nghĩa cũng vô dụng!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ cũng chấn kinh. Vừa rồi hắn chính là muốn đem Thời Không Đồng Thuật của chính mình trực tiếp xuyên thấu qua tầng quang mạc hư vô kia, công kích một người bên trong đó. Nhưng thời điểm đạo Cực Không Chi Nhận kia của hắn tiếp cận tầng quang mạc hư vô, đã bị ép phải xuất hiện.

Phốc xuy!

Đạo hư nhận kim ngân sắc lực xuyên thấu rất mạnh kia va chạm mạnh với tầng quang mạc hư vô, cuối cùng lực lượng tiêu hao hết, chậm rãi tiêu tán.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong cũng phát động mấy chiêu đồng thuật, nhưng không thể nghĩ ngờ đều bị tầng quang mạc hư vô kia ngăn cản hết bên ngoài.

Bên kia, Cự Linh Cổ Thần thực lực cường đại, thủ đoạn đông đảo, hơn nữa có trợ giúp của những thành viên Liệt Kim Tộc còn lại, hai sợi dây xích kia thủy chung cũng không thể lấy đi tính mạng của hắn. Cự Linh Cổ Thần trong lúc phóng chạy thảnh thơi cũng quan sát xem tình hình đám người Triệu Phong bên kia tiến triển thế nào.

- Sao có thể như vậy? Ngay cả lực lượng Áo nghĩa của các hậu duệ Thần Mâu cũng không cách nào phá vỡ được Bí pháp phòng ngự của bọn chúng sao?

Sắc mặt Cự Linh Cổ Thần tái nhợt. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần có thể nói là có được mũi mâu cực mạnh cùng tầm thuần cực mạnh.

- Huyền Ma Cổ Thần, không cần tiết kiệm lực lượng nữa, trực tiếp giết chết gã Cổ Thần Bát giai kia đi! Còn lại cũng sẽ dễ giải quyết hơn!

Ánh mắt nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu kia đảo qua toàn cục, trực tiếp mở miệng.

- Được!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần trầm xuống, trong mắt nở rộ lãnh quang. Bỗng nhiên, hai sợi dây xích kia đột nhiên co rút trở lại.

- Xảy ra chuyện gì?

Thần sắc Cự Linh Cổ Thần ngưng đọng, vẻ mặt ngưng trọng nhìn về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trực giác nói cho hắn biết, đối phương sẽ không dễ dàng thu tay như vậy.

- Không tốt! Bọn chúng muốn thay đổi phương thức công kích!

Trong lòng Triệu Phong trầm xuống. Hắn phi thường rõ ràng uy năng công kích chân chính mà loại Bí pháp này có thể sinh ra.

Ong ong!

Đúng lúc này, đoàn lực lượng hư vô kia đột nhiên xoay chuyển, từ trong đó lan tỏa ra từng tia từng tia quang trạch thần bí. Đám quang trạch nhàn nhạt kia mơ hồ xoay quanh một con nhãn mâu mơ hồ nhìn không rõ lắm.

- Không tốt!

Thân thể Cự Linh Cổ Thần chấn động. Thời điểm bị con Hư Vô Chi Mâu này nhìn chăm chăm, hắn cảm giác được huyết nhục, Thần lực, linh hồn của chính mình mơ hồ như đã từ bỏ chống cự, trực tiếp thần phục. Giờ phút này, Cự Linh Cổ Thần mới chân chân thật thật cảm nhận được nguy cơ tử vong trước giờ chưa từng có, tâm hồn hắn cũng không ngừng run rẩy...

Oanh!

Bỗng nhiên, con Hư Vô Chi Mâu kia chợt lóe một trận quang trạch. Ngay sau đó, một đoàn lực lượng hư vô từ trong đó bạo xạ ra.

- Không! Ta không muốn chết!

Cặp mắt Cự Linh Cổ Thần gần như lòi cả ra ngoài, lộ ra thần sắc hoảng sợ tuyệt vọng. Hắn có thể cảm thụ được rõ ràng bất luận mình chạy trốn tới nơi nào, cũng không cách nào tránh khỏi một kích này của đối phương. Nhưng Cự Linh Cổ Thần không muốn vẫn lạc như vậy, hắn mạnh mẽ thiêu đốt Thần lực Bản Nguyên, toàn thân hóa thành một khóa thái dương kim sắc, chuẩn bị phóng chạy về phía những phương hướng khác.

Thế nhưng, hắn vừa mới hành động, cỗ lực lượng hư vô thần bí, chúa tể tất cả kia đã trực tiếp hàng lâm ngay trước mặt hắn.

- Không!

Oanh phanh!

Thanh âm bạo tạc hủy thiên diệt địa hoàn toàn thôn phệ mất tiếng kêu thảm thiết của Cự Linh Cổ Thần. Trung tâm bạo tạc kia mơ hồ xuất hiện vài khe nứt không gian, xé rách tất cả ở bốn phía. Cuối cùng, thời điểm hủy diệt phong bạo dừng lại, tại địa phương kia cũng không còn lại bất cứ thứ gì. Cự Linh Cổ Thần cũng bị trực tiếp miếu sát!

- Cự Linh Cổ Thần!

- Điều đó không có khả năng!

Toàn thể đám người Liệt Kim Tộc sau một lát khiếp sợ ngây người, đột nhiên thốt lên sợ hãi. Trong chi tiểu đội bọn chúng, thực lực của Cự Linh Cổ Thần chính là mạnh mẽ nhất, không ngờ lại bị đối phương trực tiếp miếu sát như vậy!

- Đây là loại lực lượng gì?

Bên phía Triệu Phong, đám người hậu duệ Thần Mâu đồng dạng cũng ngây ngẩn tại chỗ, trên mặt tràn đầy thần sắc sợ hãi, khe nuốt nước miếng một cái.

- Cho dù ta có là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng tránh không khỏi cái chết!

Toàn thân thiếu phụ mỹ mạo không khỏi run lên. Trước giờ nàng vẫn luôn không sợ chết, hiện tại lần đầu tiên cảm nhận được sự đáng sợ của tử vong.

- Chúng ta chính là muốn như vậy a! Không cho các người mở rộng tầm mắt một chút, lại còn thật cho rằng chính mình tài giỏi vô cùng!

Hắc Cự Cổ Thần nhếch miệng cười nhạt một tiếng.

- Uy lực một chiêu vừa rồi quá lớn, thiếu chút nữa đã phá hủy các thành quả nghiên cứu trên quý nơi đây! Chúng ta trước lấy các đồ vật ở đây đi đi!

Nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu bình thản nói. Dư ba của một kích đánh chết Cự Linh Cổ Thần vừa rồi kia đã phá hủy một cỗ máy móc thiết bị ở phụ cận, lại còn suýt chút nữa lan đến thiết bị tám cạnh ở trung tâm.

- Ủm!

Năm người còn lại đồng thời gật đầu. Nhiệm vụ chủ yếu hành động lần này của bọn chúng là lấy đi tất cả các thành quả nghiên cứu bên trong phiến di tích này. Bắt giữ hậu duệ Thần Mâu chỉ là nhiệm vụ tiện thể tiến hành mà thôi. Sáu người phân biệt lấy ra rất nhiều đạo cụ kỳ dị, đồng thời kích hoạt chúng. Sau một khắc, rất nhiều thiết bị trong đại điện trung tâm này bỗng nhiên có phản ứng, bắt đầu vận chuyển.

Leng keng!

Rất nhiều thiết bị bắt đầu tự động thu nhỏ lại, sau đó di động đến trước mặt sáu người.

- Không ngờ bọn chúng lại có thể khống chế các trang bị khí giới của Thiên Cơ Tộc!

- Làm sao có thể? Lẽ nào bọn chúng là người của Thiên Cơ Tộc sao?

Mọi người ở đây đều vô cùng kinh hãi đối với một màn này. Nhưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần hoàn toàn mặc kệ bọn họ, đều tự làm những chuyện của mình. Cũng không lâu lắm, tòa đại điện trung tâm này đã có vẻ trống trải hơn nữa, chỉ còn lại mỗi thiết bị tám cạnh ở trung tâm.

- Chúng ta không thể nào khu động được cái trang bị này, chỉ có thể trực tiếp lấy đi thành quả nghiên cứu cùng số liệu bên trong mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp nói, sau đó liền bắt đầu tiến hành điều khiển thiết bị tám cạnh. Chỉ nghe vài thanh âm kỳ dị vang lên, tám khối tinh thể trong suốt phân biệt chứa đựng tám cặp nhân đồng hậu duệ Thần Mâu trên thiết bị tám cạnh đã trực tiếp tách ra khỏi trang bị.

- Nhân đồng hậu duệ Thần Mâu tiếp cận Chuẩn Thần Mâu!

Trong lòng Vong Linh Cổ Thần khẽ động. Nếu như có thể lấy được một đôi Tử Vong Chi Mâu tiếp cận Chuẩn Thần Mâu, Tử Vong Chi Mâu của hắn có lẽ có thể hấp thu lực lượng bên trong, xuất hiện sự lột xác cực lớn, tiến hóa đến Chuẩn Thần Mâu cũng không phải không có khả năng. Nhưng lúc này hắn cũng không dám động thủ. Các hậu duệ Thần Mâu còn lại ở đây cũng thập phần khát vọng tám đôi nhân đồng kia, thế nhưng tất cả đều không dám xuất thủ.

Bất quá đúng lúc này, tại một chỗ lối vào nào đó của đại điện trung tâm chợt hiện lên một đạo quang mang ám ngân sắc. Trong nháy mắt, đạo quang mang kia đã phóng tới trên một khối tinh thể trong suốt, sau đó thân thể mảnh mẽ thon dài của Tiểu tặc miêu chợt xuất hiện.

- Không tốt! Là Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên.

- Thật sự là Thiên Cơ Miêu sao?

Trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần, ba gã hậu duệ Thần Mâu lúc trước đến đây trễ hơn, trên mặt tràn đầy thần sắc chấn kinh.

1314. Chương 1311: Bắt Giữ Thiên Cơ Miêu

Lúc này, ánh mắt của tất cả mọi người cũng đều tụ tập trên người Tiểu tặc miêu. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần đều khiếp sợ, không ngờ ở chỗ này lại có thể gặp được Thiên Cơ Miêu chân chính. Mà những người còn lại thì lại là kinh ngạc, không ngờ con tặc miêu này lại không biết sống chết, dám nhúng chàm tám đôi nhân đồng hậu duệ Thần Mâu kia. Nhưng bọn họ thấy biểu tình của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, trong lòng chợt nảy sinh vô số nghi hoặc. Nhìn bộ dáng của bọn chúng, con mèo này tựa hồ vô cùng bất phàm, tựa hồ có thể đánh đồng với tám đôi nhân đồng hậu duệ Thần Mâu kia.

- Tiểu tặc miêu!

Tâm thần Triệu Phong khê động. Vật phẩm trang bị của Thiên Cơ Tộc, người ngoài căn bản không thể đơn giản đụng vào, khó tránh khỏi sẽ kích hoạt những cơ quan bấy rập gì. Hơn nữa, tám đôi nhãn đồng hậu duệ Thần Mâu kia là mục tiêu cướp đoạt hàng đầu của sáu người Huyền Ma Cổ Thần, hiện tại Tiểu tặc miêu lại dám xuất thủ cướp đoạt, nhất định sẽ chọc giận đối phương.

Thế nhưng sau một khắc, hành động của Tiểu tặc miêu lại một lần nữa dọa ọi người, kể cả Triệu Phong, cũng phải sợ ngây người. Chỉ thấy Tiểu tặc miêu mở lớn cái miệng rộng của nó, trực tiếp nuốt luôn một khối tinh thể trong suốt dưới chân của nó vào trong bụng.

- Không tốt! Thiên Cơ Miêu đã nuốt mất thành quả nghiên cứu rồi!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần khê biến.

- Không hổ là Thiên Cơ Miêu! Cho dù trực tiếp nuốt chửng thiết bị vật phẩm quan trọng của Thiên Cơ Tộc cũng không có bất kỳ ảnh hưởng gì!

Gã Thiên Phật Chi Mâu trong đội ngũ Huyền Ma Cổ Thần kinh ngạc than thở.

- Con mèo này, như thế nào lại lợi hại như vậy?

Lâm Thành Vũ đã từng gặp qua Tiểu tặc miêu, thần sắc cũng khê sửng sốt.

- Bất quá, nó thật là muốn chết a, cũng không biết chủ nhân của nó nghĩ như thế nào?

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa phì cười một tiếng. Theo như hần nghĩ, hành động của Tiểu tặc miêu nhất định là do Triệu Phong chỉ điểm. Nhưng Tiểu tặc miêu đã chọc giận tới sáu người Huyền Ma Cổ Thần, nhất định sẽ trở thành mục tiêu kế tiếp của bọn chúng. Mà bất luận kẻ nào đối mặt với cỗ lực lượng hư vô thần bí kia, cũng chỉ có một con đường chết, Tiểu tặc miêu cũng không ngoại lệ!

Hưu!

Sau khi Tiểu tặc miêu nuốt chửng một khối tinh thể trong suốt chứa đựng huyết mạch nhãn đồng trong số đó, nó liền cấp tốc thiểm động rời đi.

- Bắt lấy nó!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên.

- Không cần người nói! Đây chính là Thiên Cơ Miêu a! Tự nhiên không thể thả nó đi!

Ánh mắt Hắc Cực Cổ Thần lóe lên tinh quang. Ánh mắt của những người còn lại cũng mở trừng trừng nhìn chằm chằm Tiểu tặc miêu, tựa hồ không bắt được nó thì không xong vậy.

Sáu người nhất tề kháp động pháp quyết, khiến cho lực lượng nhãn đồng hư vô trên đỉnh đầu không ngừng vận vẹo rung động. Bỗng nhiên, bên trong đó chợt đâm ra ba đạo ánh sáng hư vô. Trong nháy mắt ba đạo ánh sáng tuôn ra đã dùng tốc độ lôi đình thổi quét thẳng về phía Tiểu tặc miêu.

Nhưng mà, Tiểu tặc miêu sau khi lọt xác, đòn pháp đã đạt tới tình trạng xuất thần nhập hóa, cho dù là Thần Linh Nhân của Triệu Phong cũng khó khăn lắm mới nắm bắt được quỹ tích di động của nó. Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo hư vô quang mang ám ngân sắc, nhanh chóng biến mất.

Nhưng không biết sáu người Huyền Ma Cổ Thần có bản lãnh gì, lại có thể nắm bắt được quỹ tích phóng chạy của Tiểu tặc miêu. Ba đạo ánh sáng do bọn chúng khống chế lập tức thay đổi phương hướng, từ ba phía khác nhau tiến hành bao vây Tiểu tặc miêu.

- Các vị, đây là một cơ hội tốt a!

Ánh mắt Vong Linh Cổ Thần trầm xuống, truyền âm cho những người còn lại. Không cần nói nhiều lời, mọi người lập tức sáng tỏ. Giờ phút này, đại bộ phận lực chú ý của sáu người Huyền Ma Cổ Thần đều đặt trên người Tiểu tặc miêu, đúng là thời cơ tuyệt hảo để bọn chúng phản công. Đám người hai phe hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc trực tiếp lao ra.

- Tử Vong Chi Mâu!

- Cực Không Chi Nhận!

- Hỏa Liệt Thần Quyền!

Trong lúc nhất thời, hai phe đội ngũ nhất tề phát động công kích cường hãn về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hừ! Đã sớm đoán được các người sẽ như vậy! Nếu không phải Thiên Cơ Miêu đột nhiên xuất hiện, các người căn bản không có bất cứ cơ hội gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Ngoại trừ ba người điều khiển ba đạo ánh sáng hư vô ra, ba người khác lập tức dẫn động lực lượng hư vô, hình thành một tầng bình chướng phòng ngự. Tuy rằng nhân số tiến công nhiều vô cùng, nhưng bọn chúng thập phần tự tin đối với lực lượng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất sinh ra. Trừ phi là có lực lượng thuộc về cùng một tầng thứ, bằng không sẽ không có bất cứ tác dụng gì.

Oanh! Phanh! Oành!

Tất cả các công kích đều hàng lâm trên bình chướng hư vô, nhưng vẫn như cũ không thể nào lay động được nó chút nào.

- Đây rốt cuộc là loại lực lượng gì? Không ngờ lại có thể ngăn cản nhiều người toàn lực tiến công như vậy!

Vong Linh Cổ Thần sau một thoáng khiếp sợ, sắc mặt cực kỳ khó nhìn. Đám người còn lại cũng cảm thấy vô cùng buồn bực. Trình độ cường hãn của cổ lực lượng kia đã hoàn toàn vượt ra khỏi lẽ thường.

- Xem ra sáu người này hẳn là thường xuyên tu luyện loại Bí pháp này, nếu không làm sao có thể vận dụng lực lượng Thần Mâu hợp nhất một cách thông thạo, tinh tế như vậy!

Trong lòng Triệu Phong có chút rung động. Hơn nữa, những người này lại còn am hiểu cơ quan trận pháp, có thể điều khiển máy móc trang bị của Thiên Cơ Tộc... Theo như Triệu Phong nghĩ, những người này hẳn là thuộc về một đại thể lực nào đó mới đúng.

- Tiếp tục tiến công! Cổ lực lượng này tuyệt đối không có khả năng sử dụng vô hạn!

Lâm Thành Vũ khẽ quát một tiếng. Những lời này lập tức được những người khác ở đây tán thành. Nếu như không làm gì cả, chính là tương đương với ngồi chờ chết. Huống hồ những gì Lâm Thành Vũ nói cũng hết sức chính xác. Cổ lực lượng kia tuyệt đối không phải là vô hạn, bằng không sáu người Huyền Ma Cổ Thần, vì sao không dùng ngay từ đầu, liền trực tiếp miểu sát Cự Linh Cổ Thần.

Oanh! Phanh! Oành!

Bên phía đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc lại một lần nữa phản chấn trở lại, thi triển chiến kỹ cường hãn, không ngừng oanh kích tầng bình chướng hư vô kia.

Khốn kiếp! Mấy tên này...

Hắc Cực Cổ Thần cắn răng hừ nhẹ một tiếng. Bí pháp Thần Mâu hợp nhất này chính là rút ra lực lượng Bản Nguyên trong nhân mâu của sáu người bọn chúng. Lực lượng Bản Nguyên tiêu hao càng nhiều, tổn thương đối với huyết mạch nhân đồng sẽ càng lớn. Nếu như một lần hao tổn sạch sẽ toàn bộ lực lượng Bản Nguyên, sẽ tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với huyết mạch nhân đồng, thậm chí còn có thể mất đi huyết mạch nhân đồng nữa.

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần không có hành động gì đáp lại, khiến cho hai phe nhân mã càng thêm vững tin hơn một chút. Bởi vì tính mạng của mình, tất cả mọi người đều đồng lòng hợp lực điên cuồng tấn công. Nhưng cũng có người bắt đầu chú ý tới Tiểu tặc miêu. Dù sao bọn chúng có thể có cơ hội tấn công sáu người Huyền Ma Cổ Thần, cũng là do Tiểu tặc miêu tranh thủ được.

Bá!

Toàn thân Tiểu tặc miêu giống như một đạo hư mang ám ngân sắc, cấp tốc phi độn bên trong đại điện trung tâm. Mà sau lưng nó, ba đạo ánh sáng hư vô phảng phất như có hệ thống theo dõi vật, truy đuổi gắt gao ngay sau lưng Tiểu tặc miêu.

Oanh! Phanh! Oành!

Mỗi khi ba đạo ánh sáng kia tấn công thất bại, đánh trúng lên các bộ phận kiến trúc bốn phía đại điện, cũng sẽ lưu lại trên đó một cái lỗ hổng. Phải biết rằng các kiến trúc nơi này cho dù là Cổ Thần Thất giai, muốn tạo thành hư hao cho nó cũng có chút khó khăn.

- Con mèo kia thật là lợi hại! Không ngờ đến bây giờ vẫn chưa bị bắt!

- Công kích của ba đạo ánh sáng hư vô này so với mấy sợi dây xích trước đây còn nhanh hơn một chút. Trước đây Cự Linh Cổ Thần cũng suýt chút nữa là bị trúng chiêu, nhưng con tắc miêu này chỉ dựa vào chính mình, đã có thể dây dưa cùng ba đạo ánh sáng hư vô này lâu như vậy!

Mọi người trong lúc liên tục tiến công, vẫn có chút tâm tư đi quan sát tình huống của Tiểu tắc miêu bên kia. Những kẻ biết Tiểu tắc miêu là Linh sủng của Triệu Phong thì lại càng ao ước không thôi. Một đầu Linh sủng cường đại như vậy, nếu như thuộc về chính mình, như vậy sẽ tốt biết bao.

- Meo!

Phảng phất như nghe được mọi người khích lệ, Tiểu tắc miêu trong lúc phóng chạy chợt quay mặt về phía mọi người nhếch miệng cười đắc ý, giống như có chút dương dương tự đắc vậy. Mọi người thoáng cái bị cử động của Tiểu tắc miêu chọc cho bật cười. Nhưng sau một khắc, sắc mặt bọn họ lại đột nhiên biến đổi, giống như bị sét đánh vậy, thân thể cứng ngắc tại chỗ.

Chỉ thấy Tiểu tắc miêu bởi vì cử động trong nháy mắt đó, khiến cho tốc độ hơi chậm lại. Mà ba đạo ánh sáng kia đột nhiên lại tăng tốc lên, thoáng cái đã quấn lấy Tiểu tắc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu bị ba đạo ánh sáng hư vô kia quấn lấy, toàn thân liễu mạng giây dưa. Nhưng vẫn không có cách nào giãy thoát được. Bất quá ba đạo ánh sáng kia tựa hồ chỉ muốn trói lấy Tiểu tắc miêu, cũng không tạo thành bất cứ thương tổn gì cho nó.

- Không tốt! Con mèo kia!

Trong lòng mọi người không khỏi hồi hận, bọn họ không nên tạo thành ảnh hưởng cho Tiểu tắc miêu.

- Con tắc miêu kia?

Chỉ có Triệu Phong là sau khi kinh ngạc, sau đó lại lộ ra thần sắc nghi hoặc. Theo như hắn thấy, Tiểu tắc miêu tuyệt đối sẽ không phạm phải loại sai lầm như thế này, ngược lại nó càng giống như là cố tình để bị bắt vậy.

- Rốt cuộc cũng bắt được Thiên Cơ Miêu!

Ánh mắt sáu người Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ hưng phấn. Bọn chúng không chế ba đạo ánh sáng, mạnh mẽ kéo Tiểu tắc miêu về phía mình.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu có chút đáng thương kêu lên, sau đó chợt mở ra cái miệng rộng. Ngay lúc này, Triệu Phong đột nhiên cấp tốc chạy về phía nó.

- Vô dụng thôi!

Huyền Ma Cổ Thần cười nhạt một tiếng, nhưng mà ánh mắt lại là nhìn chăm chăm Triệu Phong. Ngoại trừ thành quả nghiên cứu cùng số liệu, còn có Thiên Cơ Miêu ra, Triệu Phong cũng là một trong những mục tiêu bắt giữ tương đối quan trọng. Dù không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, lại có được nhân đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, điểm này thật sự là kỳ quái. Hơn nữa năng lực nhân mâu của Triệu Phong cũng không kém gì hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Lúc này, chỉ cần Triệu Phong chạy tới nghĩ cách cứu viện Tiểu tắc miêu, hắn sẽ lập tức không chế một đạo ánh sáng trong đó, cũng đồng thời trói buộc Triệu Phong luôn.

Thế nhưng sau khi Triệu Phong tiếp cận Tiểu tắc miêu một khoảng cách nhất định, cũng không tiếp tục tới gần nữa. Mà lúc này, từ trong miệng Tiểu tắc miêu chợt bay ra mấy món vật phẩm. Trong đó có ống nghiệm to bằng cánh tay, bên trong chứa loại huyết mạch Thái Cổ nào đó không biết, còn có những ống

nghiệm khá nhỏ, bên trong chứa đựng các loại dược tề đặc thù. Ngoại trừ những cái đó, còn có một số vật phẩm kỳ quái khác do Tiểu tặc miêu cướp đoạt được ở chung quanh khu vực hạch tâm.

- Đây đều là những bảo vật mà chúng ta không thể lấy được trong khu vực hạch tâm!

- Trời ạ! Con tặc miêu này, từ lúc nào đã lấy trộm được những thứ này!

Đám người Hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc cũng đều khiếp sợ không thôi. Bọn chúng đều biết, những vật phẩm trân quý này thứ nào cũng đều có biện pháp phòng hộ, người ngoài đụng vào nhất định sẽ kích hoạt cơ quan bảo vệ. Nhưng Tiểu tặc miêu lại có thể thần không biết quỷ không hay, lấy trộm đi mấy thứ này! Nó đến cùng làm sao có thể làm được?

Giờ phút này, ngay cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng vô cùng kinh sợ. Những thứ này đều là những tài nguyên quan trọng trong khu vực hạch tâm.

- Đó là...

Ánh mắt Lâm Thành Vũ lóe lên, nhìn chằm chằm trên một kiện vật phẩm trong số đó. Đó là một khối tinh thể trong suốt, bên trong còn có một cặp huyết mạch nhân đồng tiếp cận cấp bậc Chuẩn Thần Mâu. Đám hậu duệ Thần Mâu còn lại cũng lập tức bị kiện vật phẩm kia hấp dẫn. Nhưng bọn chúng muốn cướp đoạt cũng đã không kịp nữa. Trong nháy mắt những vật phẩm này bị Tiểu tặc miêu phun ra, Triệu Phong đã trực tiếp thu toàn bộ vào trong Không gian Trữ vật.

Sau khi Tiểu tặc miêu làm xong hết chuyện này, đã trực tiếp bị kéo thẳng tới bên cạnh đám người Huyền Ma Cổ Thần. Lập tức ba đạo ánh sáng kia liền hóa thành một tầng dịch thể hư vô, bám lên bên ngoài thân thể Tiểu tặc miêu, triệt để cấm cố nó vào bên trong.

- Đã thành công bắt giữ Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng, thu Tiểu tặc miêu vào Không gian Trữ vật đặc thù.

- Lực lượng còn lại cũng không thiếu, đủ để giải quyết toàn bộ các người rồi!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần lộ ra nụ cười dữ tợn nham hiểm hung ác.

Đối diện, đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc một lần nữa cảm giác được một cỗ nguy cơ tử vong, toàn thân không khỏi run lên!

1315. Chương 1312: Giải Phong Thần Mâu

Lực lượng còn lại cũng không thiếu, đủ để giải quyết toàn bộ các người rồi!

Trên khuôn mặt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần lộ ra nụ cười dữ tợn nham hiểm hung ác.

Cho tới lúc này, Cự Linh Cổ Thần tu vi Bát giai đã bị giết, Tiểu tặc miêu thần bí khó lường, bản lĩnh cao cường cũng đã bị bắt. Hơn nữa nghe ngữ khí của đối phương, tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bất kỳ người nào ở đây.

- Tiểu tặc miêu!

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống. Trước khi Tiểu tặc miêu bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần triệt để cấm cố, hắn nhận được truyền tin của Tiểu tặc miêu, bảo chính mình không nên lo lắng. Nhưng lúc này, Triệu Phong trước tiên cần phải lo lắng một chút về chính mình, làm thế nào để chạy trốn.

- Bắt giữ đám hậu duệ Thần Mâu, những người còn lại, giết chết không tha!

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng nói. Lập tức sáu người nhất tề kháp động pháp quyết, khống chế cỗ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu. Ba đạo ánh sáng cùng với ba sợi dây xích hư vô đồng thời từ trong đó đột nhiên lao ra.

- Bắt giữ đám hậu duệ Thần Mâu?

Sắc mặt đám hậu duệ Thần Mâu ở đây khê biến. Lúc này bọn chúng rốt cuộc cũng biết được, mấy người Huyền Ma Cổ Thần dẫn dụ bọn chúng đến phiến di tích này chính là muốn bắt giữ bọn chúng. Về phần mục đích cuối cùng là cái gì, bọn chúng cũng không biết được, nói chung tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt cả.

- Giết chết không tha?

Toàn thân đám người Liệt Kim Tộc run lên, trong mắt lộ ra thần sắc sợ hãi.

Hưu hưu hưu!

Từ trong cổ lực lượng hư vô kia phóng ra ba sợi dây xích, ba đạo ánh sáng, phân biệt phóng thẳng về phía đám người Liệt Kim Tộc cùng hậu duệ Thần Mâu.

- Chạy mau!

Một gã nam tử trong đám người Liệt Kim Tộc bị một sợi dây xích hư vô để mắt tới, vội vàng kinh hô một tiếng, xoay người phóng chạy.

- Không được! Mau nghĩ biện pháp a!

Lâm Thành Vũ quát khê một tiếng, thân hình thiểm động phóng đi, né tránh một đạo ánh sáng. Nếu tất cả mọi người chỉ biết né tránh, cuối cùng khẳng định cũng sẽ bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần tiêu diệt. Nhưng hiện tại, ở nơi này không người nào có thể giống như Cự Linh Cổ Thần hoặc là Tiểu tặc miêu, có thể dây dưa, kéo dài thời gian với sáu người Huyền Ma Cổ Thần cả.

Hưu!

Một đạo ánh sáng hư vô dùng góc độ phi thường xảo quyệt, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Triệu Phong sớm có cảm ứng, thì triển Không Gian Thiểm Thước, nhanh chóng tránh thoát. Nhưng hắn vừa mới xuất hiện tại một chỗ mới, đạo ánh sáng hư vô kia đã phóng tới.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn thủ chịu trời a! Cùng với Linh sủng của ngươi, đi với chúng ta thôi!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Hóa ra, kẻ lúc này khống chế đạo ánh sáng hư vô kia bắt giữ Triệu Phong, chính là Hắc Cực Cổ Thần.

- Vừa rồi sở dĩ ta không giao ngươi cho đám người Liệt Kim Tộc, chính là bởi vì ngươi cũng là một trong những mục tiêu chủ yếu của chúng ta, không thể đơn giản để cho ngươi chết được...

Hắc Cực Cổ Thần một lần nữa nói.

- Vì sao lại muốn bắt ta? Ta cũng không phải hậu duệ Thần Mâu a!

Triệu Phong dò hỏi. Bọn chúng muốn bắt giữ các hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong còn có thể hiểu được một chút, nhưng bọn chúng muốn bắt chính mình lại là bởi vì cái gì.

- Ngươi không phải là hậu duệ Thần Mâu, nhưng lại có thể tu luyện nhân đồng tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, hơn nữa ngươi còn là chủ nhân của Thiên Cơ Miêu! Giá trị của ngươi tuyệt đối không thua kém những hậu duệ Thần Mâu khác chút nào a!

Hắc Cực Cổ Thần tựa hồ đã nắm chắc tình hình, không để ý chút nào, tiết lộ ra những tin tức này.

- Cái gì? Cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Sắc mặt đám hậu duệ Thần Mâu còn lại ở đây đều phi thường kinh hãi.

- Điều đó không có khả năng!

Lâm Thành Vũ cùng thiếu phụ mỹ mạo mạnh mẽ lắc đầu, vẻ mặt không thể tin nổi. Triệu Phong thật sự quá trẻ tuổi, hơn nữa cũng không phải là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, hắn làm sao có thể tu luyện huyết mạch nhân đồng bình thường tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu được? Mặt khác, trước đây bọn chúng ở cùng một tiểu đội với Triệu Phong, lại cũng không cảm ứng được cấp bậc huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong.

- Nhân đồng cấp bậc Chuẩn Thần Mâu?

Thần sắc Triệu Phong khê sững sốt. Lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới thời điểm tại Đại Lục Vực, lúc năm người Luân Hồi Thánh Vương thi triển Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, bởi vì Thần Linh Nhân của chính mình đột nhiên tham dự vào, khiến cho xảy ra biến cố trọng đại. Có lẽ giờ phút này, Thần Linh Nhân của chính mình cũng có thể làm được chút gì...

Bá!

Trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong, đạo phong ấn đang bao vây lấy khóa ngân cầu mộng huyền kia chợt trực tiếp bị xé rơi. Cùng lúc đó, thải quang trong nhãn mâu của Triệu Phong đột nhiên bắt đầu sáng lên, từ trong đó chiếu rọi ra lưu quang thải sắc rực rỡ, mà mái tóc của hắn cũng khôi phục ngân trạch mộng huyền, bay lượn trên không trung, lưu động như nước.

- Lực lượng nhãn đồng đã bị phong ấn!

Trong lòng Lâm Thành Vũ vô cùng khiếp sợ. Trước đây, năng lực nhãn đồng của Triệu Phong đã có thể không phân cao thấp với nhãn mâu của hắn, cho nên hắn căn bản không hề nghĩ qua, khi đó Triệu Phong đã phong ấn một bộ phận năng lực huyết mạch nhãn đồng của chính mình.

- Thật sự là Chuẩn Thần Mâu sao?

Ánh mắt của đám hậu duệ Thần Mâu còn lại đều tụ tập về phía Tả Mâu của Triệu Phong, kể cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần đồng dạng cũng là như vậy.

Mọi người có lẽ đã từng gặp qua nhân vật đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, nhưng tuyệt đối chưa thấy qua loại huyết mạch nhãn đồng nào ngoại trừ hậu duệ Bát Đại Thần Mâu còn có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu như vậy.

Ngay vào lúc này, phía bên kia...

- A!

Một gã hậu duệ Thần Mâu hơi chút không cẩn thận, bị một đạo ánh sáng quán lấy. Sau đó, đạo ánh sáng hư vô kia liền hóa thành một tầng dịch thể hư vô, bao trùm toàn thân gã hậu duệ Thần Mâu này. Nhất thời, gã hậu duệ Thần Mâu kia không thể động đậy được nữa, cũng không làm được cái gì, nhanh chóng bị bắt giữ.

- Khốn kiếp!

Lão giả áo xanh mắng to một câu. Một khi bọn chúng có chút thả lỏng, liền sẽ bị đạo ánh sáng hư vô thần bí kia quán lấy, hơn nữa không có biện pháp giãy thoát ra. So với bên phía hậu duệ Thần Mâu, đám người Liệt Kim Tộc bên kia đã có hai người trực tiếp bị giết chết.

- Triệu Phong, mau thúc thủ chịu trói đi! Giờ phút này, cho dù ngươi thể hiện ra thực lực chân chính của nhãn mâu, cũng chẳng có ích lợi gì

Hắc Cực Cổ Thần phì cười một tiếng. Mặc dù đang mở miệng nói chuyện, nhưng Hắc Cực Cổ Thần cũng không lúc nào thả lỏng, không ngừng khống chế mấy đạo ánh sáng hư vô, ý đồ quán lấy Triệu Phong. Nhưng thân pháp của Triệu Phong cực kỳ ỉn, chỉ dựa vào đạo ánh sáng do hắn khống chế, căn bản không thể nào đuổi kịp Triệu Phong.

- Có lẽ sẽ có tác dụng a?

Triệu Phong lăm bắm một tiếng, hắn cũng là ôm thái độ thử một lần, cho dù là vô dụng, hắn cũng sẽ không tổn thất cái gì.

- Hừ! Vô tri!

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Từ khi bắt đầu tu luyện cho đến nay, Bí pháp Thần Mâu hợp nhất do bọn chúng hợp lực thi triển vẫn chưa từng bị bất cứ loại lực lượng nào đánh bại. Trừ phi là quá nhiều cường giả đẳng cấp hoàn toàn vượt qua bọn chúng.

- Cho ta mượn lực lượng của ngươi!

Hắc Cực Cổ Thần nói với một gã đồng bạn Thời Không Chi Mâu. Lập tức, Hắc Cực Cổ Thần liền cảm giác được trên đạo ánh sáng hư vô do chính mình không chế chợt xuất hiện một cổ lực lượng Thời Không Áo Nghĩa cao thâm.

- Hắc hắc... lần này xem người chạy đi đâu?

Cặp mắt Hắc Cực Cổ Thần ngưng đọng. Tốc độ của đạo hư vô ánh sáng kia nhất thời tăng gấp bội, đồng thời nhanh chóng dung nhập vào hư không, trực tiếp xuyên thấu không gian, thoáng cái đã phóng đến trước mặt Triệu Phong.

- Tiểu tử Triệu Phong kia sắp xong rồi!

Gã thanh niên áo vàng của Sinh Mệnh Thánh Địa thấp giọng nói. Dịch quân chỉ không chế ba đạo ánh sáng bắt giữ đám người hậu duệ Thần Mâu, mà hắn là một trong những người đang tạm thời bị xem nhẹ. Mắt thấy đạo ánh sáng hư vô kia đã sắp sửa quần đến trên người Triệu Phong, thì đột nhiên ngay lúc này, Triệu Phong đã thành công kích phát ra đồng thuật Tả Mâu.

- Bản Nguyên Đồng Hỏa!

Tả Mâu Triệu Phong tập trung vào đạo ánh sáng hư vô trước mặt. Một đoàn tử diễm ngân sắc mòng huyền bắt đầu mạnh mẽ lưu chuyển.

- Ha ha... Thật ngu xuẩn! Lực lượng của các người không có bất cứ tác dụng gì cả!

Hắc Cực Cổ Thần cảm thấy hành vi của Triệu Phong chính là phi thường buồn cười. Nhưng sau một khắc, hắn nhất thời sững sờ tại chỗ, diện mục cứng ngắc.

Oanh phốc!

Một đoàn diễm miêu lôi điện ngân tử sắc giống như mòng huyền đột nhiên bùng nổ trên đạo ánh sáng hư vô trước mặt Triệu Phong. Rất nhanh, đạo ánh sáng hư vô kia chợt vụn vụn một trận, cuối cùng hóa thành mấy tia lực lượng Áo nghĩa, nhẹ nhàng tiêu tán trong thiên địa.

- Quả nhiên hữu dụng!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Hắn biết rõ, công kích bình thường sẽ không có bất kỳ tác dụng gì đối với cổ lực lượng hư vô thần bí kia. Cho nên sau khi cởi bỏ phong ấn, Triệu Phong liền điều động một bộ phận lực lượng Bản Nguyên, dung nhập vào trong đồng thuật. Lúc trước còn ở Đại Lục Vực, khi lực lượng Bản Nguyên trong Thần Linh Nhân của hắn vừa mới xuất hiện, đã trong nháy mắt áp đảo lực lượng Bản Nguyên của những hậu duệ Thần Mâu khác, trở thành kẻ chủ đạo của cổ lực lượng cường hãn kia. Mà lần này, lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhân dung hợp với đồng thuật, đồng dạng cũng có hiệu quả rõ rệt với cổ lực lượng hư vô thần bí này.

- Làm sao có thể?

Hắc Cực Cổ Thần nhất thời kinh hãi thất thanh. Lực lượng do Bí pháp Thần Mâu hợp nhất của bọn chúng chế tạo ra, làm sao có thể dễ dàng bị tiêu diệt như vậy?

- Khí tức Thần Mâu...

Sắc mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng tràn đầy thần sắc kinh ngạc. Tình huống như thế này, bọn chúng đúng là lần đầu tiên nhìn thấy. Hơn nữa, trong lực lượng vừa rồi Triệu Phong thể hiện ra còn có một cổ khí tức hoàn toàn tương đồng với cổ lực lượng hư vô trên đỉnh đầu bọn chúng.

Bên kia, đám người hậu duệ Thần Mâu cùng Liệt Kim Tộc thấy công kích của Triệu Phong có tác dụng với cổ lực lượng hư vô kia, trên mặt nhất thời lộ ra thần sắc kinh hãi. Bọn chúng vốn tưởng rằng hy vọng đã tan vỡ, thế nhưng tại thời khắc mấu chốt lại xuất hiện một tia ánh rạng đông.

- Triệu Phong, không ngờ huyết mạch nhân đồng của người lại hữu hiệu với Bí pháp của bọn chúng!

- Triệu Phong, mau giúp chúng ta!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều cầu cứu Triệu Phong. Giờ phút này, Triệu Phong đã trở thành hy vọng của tất cả mọi người ở đây, hy vọng có thể sống sót cuối cùng.

Oanh phốc!

Thân thể Triệu Phong khê lóc lên, một cái đồng thuật bỗng nhiên phát động. Cách đó không xa, thiếu phụ mỹ mạo thiếu chút nữa bị đạo ánh sáng hư vô kia quần lấy, liền nhân cơ hội trốn thoát.

Kỳ thật, Triệu Phong căn bản không muốn cứu những người này, dù sao cũng không có bất kỳ chỗ tốt gì, mà bọn chúng còn có thể tiết lộ những bí mật của mình ra ngoài. Ví dụ như chuyện tình Thiên Cơ Miêu, hay chuyện trước khi Tiểu tặc miêu bị bắt, đã đưa cho Triệu Phong vô số bảo vật trân quý, còn có bí mật Thần Linh Nhân của Triệu Phong nữa... Thế nhưng, lúc này sống sót ra ngoài mới là quan trọng nhất, cho nên Triệu Phong vẫn lựa chọn xuất thủ cứu giúp những người này, tăng lên chiến lực bên phe mình.

- Cảm tạ!

Thiếu phụ mỹ mạo lập tức tiếp cận Triệu Phong, muốn nhận được sự bảo hộ của hắn. Lần này tất cả mọi người đều tận mắt nhìn thấy Triệu Phong phá hủy cỗ lực lượng hư vô kia.

- Khí tức Thần Mâu!

Trong lòng đám người hậu duệ Thần Mâu đều khê chấn động, sắc mặt trầm xuống. Ban nãy đối mặt với nguy cơ cực lớn, hơn nữa thế cục hỗn loạn, bọn chúng không có tâm trí chú ý tới điểm này. Nhưng lần này tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Triệu Phong, bởi vậy rõ ràng cảm giác được, lúc Triệu Phong thi triển đồng thuật, đã tản ra khí tức thuộc về Thần Mâu!

Bất quá, cho dù bọn chúng có bắt mắt Triệu Phong đến đâu, hoặc là muốn cướp đoạt bảo vật trong tay Triệu Phong, hay hiểu kỳ huyết mạch nhân đồng của Triệu Phong, thì lúc này, bọn chúng cũng cần phải dựa vào lực lượng của Triệu Phong mới có thể sống sót. Dần dần, những người còn lại đều tập trung về phía Triệu Phong.

Bất quá lúc này, bên phía hậu duệ Thần Mâu chỉ còn lại có năm người, mà đám người Liệt Kim Tộc chỉ còn có bốn người.

- Thay đổi kế hoạch! Trước bắt giữ Triệu Phong!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần tái nhợt, nhìn chằm chằm Triệu Phong, ánh mắt vô cùng lãnh lệ.

- Ừm!

Những người còn lại lập tức gật đầu. Nhiệm vụ lần này xuất hiện biến cố như thế này, là chuyện bọn chúng ngàn vạn lần không nghĩ tới. Nhưng cho dù là như vậy, bọn chúng cũng sẽ không thất bại, cũng không cho phép thất bại!

Ông hô!

Hai đạo ánh sáng hư vô đã bị Triệu Phong hủy hoại kia lại một lần nữa sinh trưởng ra. Đồng thời, ba đạo ánh sáng hư vô kia từ ba phương hướng, cấp tốc công kích thẳng về phía Triệu Phong!

1316. Chương 1313: Át Chủ Bài Của Địch Nhân

Lúc này, sáu người Huyền Ma Cổ Thần đã từ bỏ việc tróc nã những hậu duệ Thần Mâu khác, trực tiếp dồn sức bắt giữ Triệu Phong. Ba đạo ánh sáng hư vô từ ba phương hướng khác nhau, cấp tốc công kích thẳng về phía Triệu Phong.

- Không tốt! Bọn chúng dự định dồn sức bắt giữ Triệu Phong trước!

Nhìn thấy một màn này, những người còn lại đều nhất thời kinh hoàng. Hiện tại Triệu Phong chính là hy vọng duy nhất có thể giúp cho bọn chúng sống tiếp, một khi Triệu Phong bị bắt giữ, bọn chúng sẽ một lần nữa quay trở lại tuyệt cảnh. Mà từ đầu đến giờ, có thể liên tục né tránh sự truy kích của ba đạo ánh sáng hư vô kia, cũng chỉ có con tặc miêu vô cùng thần bí, đòn pháp cao thâm, bị Huyền Ma Cổ Thần gọi là Thiên Cơ Miêu là có thể làm được. Ngay cả Lâm Thành Vũ vốn am hiểu Thời Không Áo Nghĩa cũng không dám đối mặt với ba đạo ánh sáng hư vô ấy. Cho nên mọi người hoàn toàn không tưởng tượng ra nổi, Triệu Phong sẽ có biện pháp gì có thể tránh được sự đuổi bắt của ba đạo ánh sáng hư vô.

- Chúng ta phải bảo vệ hần!

Trong miệng Vong Linh Cổ Thần cơ hồ là nặn ra mấy chữ này. Tuy rằng thập phần không tình nguyện, nhưng bọn chúng nhất định phải làm như vậy.

- Không sai!

Những người còn lại cũng gật đầu. Hiện tại, Triệu Phong chính là hy vọng duy nhất để đối phó sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Không nghĩ tới, cục diện lại biến thành như vậy!

Sắc mặt Lưu Kim Cổ Thần tràn đầy thần sắc phức tạp. Cường giả mạnh nhất của Liệt Kim Tộc bị giết chết, những đệ tử còn lại cũng đã bị tàn sát không ít. Mà hiện tại, bọn chúng muốn sống sót ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào Triệu Phong của Linh Tộc.

Thế nhưng trong lúc đám người Huyền Ma Cổ Thần cố gắng bắt giữ Triệu Phong, thì bên này, ba sợi dây xích hư vô cũng bay vút về phía đám người Liệt Kim Tộc.

- Không tốt!

Sắc mặt bốn người còn lại của Liệt Kim Tộc nhất thời đại biến. Giờ phút này, bọn chúng cũng không hy vọng xa vời Triệu Phong sẽ xuất thủ cứu trợ bọn chúng, chỉ có thể như cũ dựa vào chính mình. Đám hậu duệ Thần Mâu cũng không hề quản tới đám người Liệt Kim Tộc.

- Tử Vong Quang Ba!

- Hủy Diệt Chi Quang!

- Cực Không Chi Nhận!

- ...

Mọi người nhất tề phát động tiến công uy mãnh về phía ba đầu ánh sáng hư vô đang cố gắng quán quanh về phía Triệu Phong kia. Chỉ cần có thể ngăn trở bọn chúng trong chốc lát, liền có thể tạo cho Triệu Phong cơ hội chạy trốn.

Bá!

Bốn phía Triệu Phong hiện lên một tầng hư ảnh không gian, sau đó hần lóe lên biến mất.

- Có mấy người này tương trợ, ta có thể trực tiếp công kích sáu người Huyền Ma Cổ Thần!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ chuyển, nhất thời nhìn chằm chằm trên thân sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trong Tả Mâu của hần điên cuồng ba động ý chí đồng lực, lóe lên một đoàn quang cầu giống như mộng huyền. Toàn thân Triệu Phong hiện tại giống như một khỏa ngôi sao khổng lồ, tản mát ra khí thế uy áp khủng bố.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trong Tả Mâu của hần nhất thời nổ bắn ra một đoàn quang cầu hỗn loạn mộng huyền.

Hưu!

Trong khoảnh khắc khỏa quang cầu xuất hiện, liền lóe lên rồi biến mất. Sau một khắc, nó đã trực tiếp hàng lâm trên tầng bình chương phòng hộ trước mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Đồng thuật thật là mạnh mẽ!

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần khẽ trầm xuống. Nếu như là bình thường, hần chắc chắn sẽ không chút lo lắng. Bởi vì cho dù công kích cường đại đến đâu, cũng không cách nào phá hủy được lực lượng do Thần Mâu bọn chúng hợp nhất sinh ra. Nhưng Triệu Phong lại bất đồng! Công kích của hần có thể phá giải được lực lượng của sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Mà công kích cường đại như vậy, một khi có hiệu quả, uy năng tuyệt đối sẽ không bình thường.

Bất quá lúc này, sáu người bọn chúng đang phân biệt điều khiển ánh sáng cùng dây xích tiến hành bắt giữ Triệu Phong cùng với truy sát đám người Liệt Kim Tộc, đã không thể lại phân tâm đi làm những chuyện khác nữa.

Oanh phanh!

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần chỉ cảm thấy trước mặt bỗng nhiên trở nên rực rỡ vô cùng, ánh sáng chói mắt khiến cho bọn chúng không thể nào mở mắt ra nổi. Đồng thời, một cỗ dư ba xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn đánh thẳng lên trên người bọn họ.

- Không ngờ lại có thể phá vỡ được bình chương phòng ngự!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vô cùng âm trầm.

- Đây đến cùng là loại lực lượng gì, không ngờ lại có thể khắc chế được lực lượng Bản Nguyên hợp nhất của sáu người chúng ta!

Những đồng bạn còn lại của hắn vẫn có chút không thể tin nổi hết thấy những chuyện này. Chỉ có nữ tử cao gầy Vận Mệnh Chi Mâu trốn ở cuối cùng của bọn chúng là không nói lời nào. Nàng đã từng phát động Vận Mệnh Chi Mâu quan sát Triệu Phong, chẳng những cái gì cũng đều không thấy, hơn nữa còn gặp phải phản phệ mạnh mẽ nữa. Hiện tại nàng cũng không dám phát động lần nữa. Mặt khác, cho dù cục diện có phát triển thành ra như vậy, bọn chúng cũng sẽ không thất bại!

- Tốt!

Đám hậu duệ Thần Mâu ở bên cạnh Triệu Phong, sắc mặt mỗi người kinh hãi, vô cùng kích động. Trước đây, hai phe nhân mã liên hợp cũng không cách nào tạo thành chút xíu thương tổn gì cho sáu người Huyền Ma Cổ Thần, nhưng hiện tại, Triệu Phong đã phá vỡ được tầng phòng ngự của bọn chúng, càng tạo thành một chút thương tổn cho bọn chúng nữa.

Soạt soạt!

Thân hình Triệu Phong liên tục Thuấn di, dưới sự trợ giúp của đám người hậu duệ Thần Mâu, bình yên tránh được sự đuổi bắt của ba đạo ánh sáng hư vô. Nhưng ngay vào lúc này, bên kia chợt truyền đến một trận thanh âm bạo tạc.

Ầm ầm!

Chỉ thấy trước ngực Lưu Kim Cổ Thần bị một sợi dây xích hư vô đâm xuyên qua, thân thể thiêu đốt diễm quang kim sắc kia của hắn trực tiếp nổ tung.

- Triệu Phong, các người cũng phải chết ở chỗ này!

Linh hồn Lưu Kim Cổ Thần không thể nào chạy trốn, trong lúc thống khổ suy vong vẫn không ngừng nguyên rửa Triệu Phong cùng những người khác. Hóa ra, bởi vì đám hậu duệ Thần Mâu chỉ giúp đỡ Triệu Phong, bốn người còn lại bên phía Liệt Kim Tộc dưới sự truy sát của sợi dây xích hư vô, nhất nhất bị giết chết. Lúc này, đám người Liệt Kim Tộc đã toàn bộ tử vong!

- Triệu Phong, người thua rồi!

Hắc Cực Cổ Thần nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong, cười lạnh nói.

Ông ơng!

Ba sợi dây xích hư vô vừa giết chết xong Lưu Kim Cổ Thần, lúc này đã chậm rãi biến hóa thành ba đạo ánh sáng. Bởi vì đã giết xong toàn bộ những kẻ đáng giết, cho nên kế tiếp chỉ cần tiến hành phương án bắt giữ là được.

- Không tốt! Chúng ta gặp nguy hiểm!

- Khốn kiếp! Mấy tên phế vật Liệt Kim Tộc này, như thế nào không chịu chống đỡ thêm một hồi nữa?

Đám hậu duệ Thần Mâu khác ở đây nhất thời mắng chửi. Đám người Liệt Kim Tộc đã toàn bộ chết đi, sáu người Huyền Ma Cổ Thần liền có thể toàn lực đối phó bọn chúng. Nhìn sáu đạo ánh sáng lan tỏa ra từ quang đoàn hư vô kia, thân thể mọi người cũng phát lạnh một trận.

Nhưng thật ra, tình huống của sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng thập phần không tốt. Bí thuật của bọn chúng đã duy trì khá lâu, cho dù bọn chúng điều khiển cỗ lực lượng hư vô thần bí kia thập phần tinh tế, tiết kiệm, nhưng hiện tại cũng đã có chút thoát lực rồi.

- Cứ tiếp tục như vậy, lực lượng của chúng ta sẽ không đủ để bắt giữ những hậu duệ Thần Mâu khác!

Nữ tử cao gầy thấp giọng nói. Sắc mặt của những người còn lại cũng khê trầm xuống. Bọn chúng chưa từng bao giờ nghĩ tới nhiệm vụ lần này lại sẽ gian nan như vậy.

- Vậy chỉ cần bắt Triệu Phong là được, những khác đều giết chết hết!

Trên mặt Huyền Ma Cổ Thần đầy vẻ ngoan lệ. Tuy nói mục tiêu ban đầu là bắt giữ các hậu duệ Thần Mâu, nhưng chỉ cần bọn chúng không tự bạo, cho dù chết đi, cũng còn có giá trị.

- Được!

Năm người còn lại đều đồng ý với đề nghị của Huyền Ma Cổ Thần. Sáu người nhất thời khấp động pháp quyết, điều khiển sáu đạo ánh sáng hư vô từ bốn phương tám hướng công kích về phía Triệu Phong.

- Cái gì? Bọn chúng chỉ cần bắt giữ một mình Triệu Phong?

Thần sắc đám hậu duệ Thần Mâu nhất thời chấn động. Bọn chúng vốn cho rằng sau khi đám người Liệt Kim Tộc bị giết chết hết, sáu người Huyền Ma Cổ Thần sẽ dùng ưu thế tuyệt đối, một lưới bắt hết năm người còn dư lại bọn chúng. Nhưng lúc này, đám người Huyền Ma Cổ Thần lại chỉ nhằm chăm chăm vào Triệu Phong, quyết định bỏ qua cho những người khác. Nhưng cho dù là như vậy, bọn chúng cũng không có chút cao hứng nào.

- Xong rồi! Lần này Triệu Phong khẳng định là trốn không thoát!

Sắc mặt thiếu phụ mỹ mạo toát ra vẻ thống khổ. Nếu như Triệu Phong bị bắt, kế tiếp liền sẽ đến phiên bọn họ. Đột nhiên lúc này, trên người Triệu Phong chợt xuất hiện một kiện trường bào ám ngân sắc. Trên bề mặt kiện trường bào phủ đầy hoa văn ngân sắc huyền ảo sáng rực, lóe lên quang mang nhàn nhạt.

Bá! Bá! Bá!

Triệu Phong mặc lên người Trường bào Thời Không, ý niệm khê nhúc nhích, liền có thể tiến hành Thuấn di. Đồng thời tốc độ cùng khoảng cách Thuấn di cũng nhanh đến mức những người bên cạnh đều không kịp phản ứng. Một khắc kia, khắp nơi trong đại điện trung tâm cũng phẳng phất đều là thân ảnh của hắn.

- Trường bào Thời Không!

Ánh mắt Lâm Thành Vũ trừng lớn gần như sắp sửa rơi ra ngoài luôn. Thân là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, hắn tự nhiên biết rõ kiện Thần khí phụ trợ Cực phẩm Trường bào Thời Không này. Bên trong đó không chỉ có không gian đơn độc, có thể tăng lên thời gian tu luyện, còn có thể tăng phúc đẳng cấp Thời Không Áo Nghĩa của người sử dụng, gia tăng lên uy năng của chiến kỹ Thời Không Áo Nghĩa. Ngoại trừ những cái này, bản thân Trường bào Thời Không còn có một vài năng lực có thể trực tiếp phát động, ví dụ như Không Gian Thiểm Thước, Không Gian Bình Chương...

- Không ngờ tiểu tử này lại có Trường bào Thời Không!

Tất cả mọi người ở đây đều toát ra ánh mắt ao ước đối với kiện Thần khí Cực phẩm kia của Triệu Phong. Trường bào Thời Không tập hợp phụ trợ, phòng ngự, bỏ chạy vào một chỗ, cũng có danh tiếng cực lớn trong Thần khí Cực phẩm.

- Không thể thả hắn đi!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức quát lên. Bảo vật trên người Triệu Phong rất nhiều, có vài thứ phải nộp lên trên, nhưng kiện Trường bào Thời Không này, hắn lại có thể tự tàng xuống.

- Ủm!

Năm người còn lại lập tức gật đầu, toàn lực ứng phó điều khiển sáu đạo ánh sáng hư vô, tiến hành bao vây tiêu trừ Triệu Phong.

Oanh! Phanh! Oành!

Khắp nơi trong đại điện trung tâm đều là thân hình Triệu Phong, còn có những đạo ánh sáng điên cuồng xẹt qua. Mà đại điện trung tâm phiến khu vực hạch tâm này sớm bị hủy diệt không còn chỗ nào nguyên vẹn cả.

- Nếu không có Trường bào Thời Không, sợ rằng ta đã sớm bị bắt rồi!

Trong lòng Triệu Phong chấn kinh. Nhưng mà cho dù là có Trường bào Thời Không, hắn cũng phải vạn phần cẩn thận. Chỉ cần hơi chút lơ là, hắn vẫn sẽ bị đối phương bắt được kẽ hở. Trong lúc phóng chạy, Triệu Phong ngay cả cơ hội thi triển đồng thuật cũng không có.

- Các người nhanh một chút a!

Triệu Phong truyền âm cho những hậu duệ Thần Mâu khác. Lúc này, đám bọn họ chỉ còn lại có Vong Linh Cổ Thần, Lâm Thành Vũ, thiếu phụ mỹ mạo cùng lão giả áo xanh.

- Được! Được!

Mọi người nhất thời phản ứng lại, liên tục gật đầu.

- Cơ hội cực tốt như vậy, lập tức giết bọn chúng!

Trong mắt Vong Linh Cổ Thần bùng phát sát ý. Lúc này sáu người Huyền Ma Cổ Thần đang toàn lực đối phó Triệu Phong, đồng thời cũng không có bình chương hư vô bảo hộ. Mà lực lượng của sáu người bọn chúng phỏng chừng cũng không còn lại bao nhiêu.

Sưu sưu!

Bốn người hậu duệ Thần Mâu cấp tốc phóng thẳng về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Trong cặp mắt của bọn chúng, ý chí đồng lực bắt đầu ba động, đã chuẩn bị phát động công kích mạnh nhất về phía sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Vô tri!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần trầm xuống, liếc mắt nhìn bốn người kia, khinh thường nói.

- Chúng ta tuyệt đối sẽ không thất bại!

Những người còn lại cũng lạnh lùng lạnh bầm. Tất cả mọi người đều có lòng tin tuyệt đối với chính mình.

- Hừ! Chết đến nơi lại còn giả bộ!

Vong Linh Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Mặc dù bên phía Huyền Ma Cổ Thần vẫn còn nguyên sáu người, nhưng bọn chúng thi triển Bí thuật tiêu hao quá lớn, một khi Bí thuật đình chỉ, bọn chúng gần như không có bất cứ chiến lực nào nữa.

Nhưng ngay sau đó một khắc, bên cạnh sáu người Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên xuất hiện một cỗ không gian ba động yếu ớt. Lập tức sáu đạo thân ảnh màu đen lạnh như băng bỗng nhiên hiện lên. Cặp mắt bọn chúng phiếm động quang mang hồng sắc, thân khoác cương giáp màu đen, cự kiếm hắc thiết trong tay tản mát ra khí tức áp bách kinh người.

- Đây là... Khôi lỗi Thiên Cơ Tộc!

Vong Linh Cổ Thần kinh hô một tiếng.

- Làm sao có thể? Bọn chúng còn có loại át chủ bài này!

Sắc mặt Lâm Thành Vũ đại biến, thần sắc vô cùng kinh hoàng.

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần, mỗi người đều có một con khôi lỗi giới Thiên Cơ Tộc. Đại đa số những khôi lỗi này đều tản ra uy áp Cổ Thần Thất giai. Nhưng hai cỗ khôi lỗi của Huyền Ma Cổ Thần cùng Hắc

Cực Cổ Thần kia lại tản mát ra khí tức Cổ Thần Bát giai. Chỉ cần nhìn hai con khôi lỗi kia, mọi người liền cảm thụ được sự áp bách hít thở không thông.

- Lẽ nào chúng ta đã định trước đều phải bỏ mạng ở nơi này?

Thiếu phụ mỹ mạo thập phần không cam lòng. Cho dù nàng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi rơi vào trong tay Huyền Ma Cổ Thần, cũng không có bất cứ tác dụng gì.

- Giết bọn chúng!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, hạ đạt mệnh lệnh.

Leng keng!

Toàn thân sáu con khôi lỗi nhất tề khởi động, thanh âm cương thiết ma sát va chạm kia giống như chuông tang tử vong, quanh quẩn trong tâm thần của mọi người.

1317. Chương 1314: Nô Bộc Cường Đại

Thời điểm sáu người Huyền Ma Cổ Thần xuất ra sáu con khôi lỗi cơ giới, những người còn lại ở đây nhất thời lâm vào tuyệt vọng. Ngoại trừ Triệu Phong chỉ còn lại bốn hậu duệ Thần Mâu, mà bản thân bọn chúng đều không ở trạng thái hoàn hảo, làm thế nào có thể đối mặt với sáu con khôi lỗi cơ giới? Huống hồ trong đó còn có hai con khôi lỗi đạt tới Cổ Thần Bát giai!

- Lẽ nào chúng ta nhất định phải vẫn lạc ở nơi này?

Thiếu phụ mỹ mạo thập phần không cam lòng. Cho dù nàng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi rơi vào trong tay Huyền Ma Cổ Thần, cũng không có bất cứ tác dụng gì.

- Khốn kiếp! Không có biện pháp nào!

Ba người còn lại cũng ngậy người tại chỗ, hai chân run rẩy. Bọn chúng, đã lâm vào tuyệt cảnh tử vong.

- Những người này, tuyệt đối không bình thường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Biết được vị trí di tích Thiên Cơ Tộc, hơn nữa có thể sử dụng Bí pháp Thần Mâu hợp nhất, còn có thể điều khiển máy móc trang bị bên trong di tích Thiên Cơ Tộc, còn nắm trong tay những khôi lỗi cơ giới cường hãn. Bối cảnh của những người này tuyệt đối không đơn giản!

Keng keng! Thành thịnh!

Bên kia, bốn người Vong Linh Cổ Thần đã bị sáu con khôi lỗi Thiên Cơ Tộc tấn công. Tuy đã lâm vào tuyệt cảnh, nhưng bọn chúng vẫn ra sức phản kháng, không từ bỏ chống cự.

- Triệu Phong, mau thúc thủ chịu trời đi! Người cho rằng ngươi còn có thể chạy đi sao?

Hắc Cực Cổ Thần cười lạnh một tiếng. Hắn cùng vài tên đồng bọn cũng thập phần nghi hoặc, bọn chúng đã tể xuất ra át chủ bài sau cùng của chính mình rồi, không ngờ Triệu Phong vẫn như cũ không chịu buông tay. Hiện tại Triệu Phong không có cách nào rời khỏi đại điện trung tâm, cho dù hắn có được loại Thần khí bảo mệnh Trường bào Thời Không này, cũng khó có thể đào tẩu được. Một khi sáu con khôi lỗi cơ giới kia giải quyết hết đám hậu duệ Thần Mâu còn lại, cho dù Triệu Phong dựa vào năng lực của Trường bào Thời Không, cũng không cách nào tiếp tục phóng chạy được nữa.

Oanh phanh!

Ngay vào lúc này, một con khôi lỗi Cổ Thần Bát giai trực tiếp chém thân thể lão giả áo xanh thành hai nửa, ngay cả linh hồn của hắn cũng bị chém chết. Hậu duệ Phá Diệt Chi Mâu tu vi Thất giai Đỉnh phong cứ như vậy vẫn lạc!

- Xem ra, chỉ có thể mượn lực lượng của bọn họ mà thôi!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Nếu không phải hiện tại đang đối mặt với tuyệt cảnh, gần như không có đường sống nào, Triệu Phong căn bản không muốn mượn dùng lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc.

- Bất quá, không gian nơi đây không ổn định, chỉ có thể mượn lực lượng của chủng tộc Thái Cổ Bát giai mà thôi...

Trong lòng Triệu Phong không khỏi suy tư.

Đúng vào lúc này, thiếu phụ mỹ mạo cùng Lâm Thành Vũ cũng bị hai con khôi lỗi cơ giới giết chết. Cuối cùng, chỉ còn lại một mình Vong Linh Cổ Thần bị tất cả các khôi lỗi cơ giới bao vây.

- A!

Vong Linh Cổ Thần thấy đã không còn khả năng sống sót, dứt khoát quyết định tự bạo. Với lực lượng Tử Vong Chi Mâu của hắn, nếu như tiến hành tự bạo, nhất định có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hắn muốn tự bạo!

Thần sắc Triệu Phong khẽ động. Có lẽ Vong Linh Cổ Thần tự bạo có thể tạo cho chính mình một chút cơ hội nào đó.

- Ngay thôi!

Huyền Ma Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng.

Ngay vào lúc này, sáu con khôi lỗi kia chợt trong nháy mắt vây quanh lấy Vong Linh Cổ Thần. Bốn chúng đồng loạt giơ ra song chưởng, từ trong đó nhất thời tuôn ra một lớp quang vụ u ám. Tất cả những quang vụ u ám kia liên tiếp với nhau, hình thành nên một cái kết giới đơn độc, bao vây Vong Linh Cổ Thần ở bên trong, đồng thời không ngừng thu nhỏ lại.

Oanh phanh!

Bên trong đạo kết giới u ám, Vong Linh Cổ Thần hung hãn tiến hành tự bạo. Đạo kết giới u ám bao vây hắn lập tức bị oanh phá, nhưng uy năng còn dư lại cũng không còn được bao nhiêu, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với đại diện trung tâm.

- Thủ đoạn thật nhiều a!

Triệu Phong không khỏi than thở. Cho tới lúc này, tất cả mọi người đến thăm dò phiến di tích này, gần như đã bị sáu người Huyền Ma Cổ Thần diệt trừ toàn bộ. Chiến tích bậc này, nếu như lan truyền ra ngoài, tuyệt đối là kinh thế hãi tục.

- Triệu Phong, lần này ngươi có chạy đằng trời a!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần rơi xuống trên người Triệu Phong, nở nụ cười đắc ý. Những người còn lại cũng lộ ra nụ cười tự tin thắng lợi.

- Vậy sao? Nếu như ta có thể trốn thoát được thì sao?

Triệu Phong đồng dạng cười một tiếng.

- Vô tri!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên thay đổi.

Sưu sưu sưu!

Trong nháy mắt, sáu con khôi lỗi cơ giới lạnh như băng kia nhất tề phóng về phía Triệu Phong.

- Ta xem ngươi chạy như thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần dữ tợn quát lớn. Trong một không gian thu hẹp như vậy, vừa có sáu đạo quang đại hư vô cộng thêm sáu cỗ khôi lỗi cơ giới, Triệu Phong còn có thể chạy đi đâu?

Thế nhưng, bên cạnh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một cỗ khí tức khủng bố uy áp toàn trường.

Oanh phanh!

Một cổ viêm nhiệt huyết sắc bạo liệt mạnh mẽ bốc lên bốn phía xung quanh Triệu Phong. Sáu đạo quang đài kia mặc dù cũng không bị phá hủy, nhưng cũng gặp phải trở ngại thật lớn. Mà sáu cổ khô lồi cơ giới, ngoại trừ hai cổ khô lồi Bát giai, bốn cổ khô lồi còn lại toàn bộ đều vắng ngược ra ngoài, hung hăng nện xuống trên mặt đất bốn phía.

- Cổ khí tức này...

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời trầm xuống. Cổ khí tức đột nhiên xuất hiện kia không chỉ có huyết mạch Thái Cổ cường đại, còn có khí tức Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong nữa.

Hỏa diễm tiêu tán, bên cạnh Triệu Phong chợt xuất hiện một con Kỳ Lân huyết sắc khổng lồ.

- Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần kinh hãi thốt lên.

- Nơi này sao có thể có Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong?

- Triệu Phong, ta và người đã ký kết khế ước, người không thể nói việc này cho người thứ hai biết!

Hắc Cực Cổ Thần lập tức quát lên. Con Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong đột nhiên xuất hiện này, nhất định là có quan hệ với Triệu Phong. Nhưng lúc đầu hắn rõ ràng đã ký kết khế ước với Triệu Phong, không thể nào nói ra việc này cho người ngoài. Đã như vậy, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong này tại sao lại cam nguyện đi theo tới đây?

- Chủ nhân, có gì phân phó?

Tại thời điểm mọi người còn đang nghi hoặc, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia đã quỳ một gối xuống giữa không trung, cung kính nói.

- Chủ nhân?

Sáu người Huyền Ma Cổ Thần vừa khiếp sợ lại vừa nghi hoặc. Đường đường là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, không ngờ lại gọi Triệu Phong là chủ nhân! Bất quá, nếu thật sự là như vậy, thì đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong kia chỉ tương đương với nô bộc của Triệu Phong. Triệu Phong muốn hắn làm cái gì, căn bản cũng không cần nói ra nguyên do. Lúc này, đầu Kỳ Lân Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong này xuất hiện ở đây, nhất định là hoàn toàn không biết chuyện gì cả.

Mang ta thoát khỏi nơi này!

Triệu Phong bình thản nói.

- Vâng!

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia cung kính nói. Sau khi nói xong, trong miệng nó liền ngưng tụ ra một đoàn lực lượng hỏa diễm cực nóng. Có cơ hội có thể trợ giúp Chúa Tể đại nhân, hắn nhất định phải biểu hiện tốt một chút, cho nên liền dốc toàn lực ứng phó!

- Không tốt!

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời chấn kinh. Lực lượng Thần Mâu hợp nhất do bọn chúng sinh ra đã không còn dư lại bao nhiêu. Tầng bình chương hư vô bốn phía đại diện trung tâm đã hết sức yếu ớt, hơn nữa Triệu Phong có thể đơn giản phá vỡ. Hơn nữa có thêm Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong trợ giúp, hai người nhất định có thể thông qua tầng tầng phong tỏa của khu vực hạch tâm, thoát khỏi nơi này. Một khi Triệu Phong rời khỏi nơi này, dựa vào Trường bào Thời Không, mọi người muốn đuổi theo bắt hắn sẽ vô cùng khó khăn.

Đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức khống chế sáu con khô lồi cơ giới, giết thẳng về phía Huyết Diễm Kỳ Lân. Lực lượng Thần Mâu hợp nhất của bọn chúng, đã không còn dư lại bao nhiêu, nếu như dùng để đối phó Huyết Diễm Kỳ Lân, liền khó có thể bắt giữ Triệu Phong, cho nên bọn chúng cũng không sử dụng.

- Hỗn Nguyên Thần Chương!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một đạo quang chưởng hỗn loạn mờ tối thật lớn, bắn thẳng về phía trước, ý đồ ngăn cản đám khôi lỗi cơ giới quấy rầy. Cùng lúc đó, hắn cũng bỗng nhiên phát động một cái Bản Nguyên Đồng Thuật về phía bình chướng hư vô.

Oanh phanh!

Tầng bình chướng hư vô bao khóa nơi đây trực tiếp bị oanh phá. Thế nhưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng không chỉ dùng bình chướng hư vô ngăn cách gian đại diện trung tâm này, mà còn phong tỏa tất cả các cửa ra vào toàn bộ khu vực hạch tâm. Tuy rằng kết giới đã bị phá, nhưng hai người Triệu Phong nghĩ muốn rời khỏi nơi này vẫn hết sức khó khăn.

Oanh phanh!

Huyết Diễm Kỳ Lân lựa chọn một địa điểm nào đó trên vách tường, phát động tiến công mãnh liệt nhất. Toàn bộ đại diện trung tâm nhất thời rung động một trận.

Bên kia, đám khôi lỗi cơ giới nhanh chóng đập nát công kích của Triệu Phong, trùng kích thẳng về phía Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Thời Không Bình Chướng!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, thôi động năng lực của Trường bào Thời Không.

Vù vù vù!

Một tầng lực lượng hư vô đậm bạch sắc trùng trùng điệp điệp xuất hiện giữa đám khôi lỗi cơ giới cùng Triệu Phong. Khi khôi lỗi cơ giới muốn tiếp cận thời điểm, bọn chúng không chỉ gặp phải lực lượng Không Gian trở ngại, lại còn gặp phải ảnh hưởng của lực lượng Thời Gian, động tác và tư duy đều trở nên chậm chạp.

- Thời Không Áo Nghĩa của người này không tầm thường, không ngờ lại có thể thúc giục loại năng lực này của Trường bào Thời Không!

Hắc Cực Cổ Thần khiếp sợ nói. Thời Không Bình Chướng là bản thăng cấp của Không Gian Bình Chướng, trên phương diện phòng ngự có lực trở ngại siêu cường.

- Để cho ta tới!

Một gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu thân hình khô gầy bỗng nhiên đứng ra. Thời Không Chi Mâu của hắn bắt đầu vận chuyển, một cỗ Thời Không Áo Nghĩa bao phủ trên toàn thân đám khôi lỗi cơ giới. Trong nháy mắt, ảnh hưởng bởi Thời Không Bình Chướng mà đám khôi lỗi cơ giới gặp phải nhất thời giảm thấp xuống.

Oanh! Phốc xuy!

Sáu con khôi lỗi cơ giới huy động cự kiếm trong tay, chém mạnh ra một đạo công kích uy lực cường hãn. Dần dần, Thời Không Bình Chướng mà Triệu Phong dựa vào Trường bào Thời Không thì triển ra càng ngày càng yếu đi. Mà khoảng cách giữa đám khôi lỗi cơ giới với Triệu Phong cùng Huyết Diễm Kỳ Lân lại gần hơn rất nhiều.

Nhưng ngay vào lúc này...

Oanh phanh!

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân Bát giai Đỉnh phong đã đánh ra một cái lỗ nhỏ trên tầng bình chướng phong bế đại diện trung tâm này. Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc không hổ là chủng tộc am hiểu chiến đấu, trên phương diện thủ đoạn công kích vẫn luôn hết sức cường hãn.

- Đi!

Triệu Phong vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa, cùng Huyết Diễm Kỳ Lân thông qua cái lỗ nhỏ kia, cấp tốc rời khỏi đại diện trung tâm.

- Không tốt! Hắn chạy thoát rồi!

Sắc mặt sáu người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời chấn kinh.

- Làm sao bây giờ?

Trong lúc nhất thời, mọi người cũng không có hành động gì. Lúc này trạng thái của bọn chúng đều cực kém, sức chiến đấu thập phần thấp, không thể đưa thân mạo hiểm được. Mà Triệu Phong lại có được nô bộc cấp bậc Bát giai Đỉnh phong, bọn chúng muốn đối phó hai người Triệu Phong, chỉ phải ra hai con khôi lỗi Bát giai thì tuyệt đối không đủ. Mặt khác, Triệu Phong còn am hiểu Thời Không Áo Nghĩa, có được Trường bào Thời Không, nếu như bọn chúng phải đi đại lượng khôi lỗi cơ giới, còn phải lo lắng Triệu Phong bỗng nhiên giết ngược trở lại. Trong lúc nhất thời, bọn chúng lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

- Đã như vậy, thì giết chết hẳn luôn đi!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vô cùng âm trầm. Nhiệm vụ lần này trở thành như vậy, khiến cho hắn thập phần căm tức.

- Nhiệm vụ của chúng ta vốn không bao gồm tên Triệu Phong này, thế nhưng nếu để tin tức liên quan tới chúng ta tiết lộ ra ngoài, như vậy liền xong đời!

Hắc Cực Cổ Thần thập phần tán thành đề nghị của Huyền Ma Cổ Thần. Nếu như bọn chúng bắt được Triệu Phong, có khả năng nhận được phần thưởng hậu hĩnh, nhưng nếu như để tin tức tình báo tiết lộ ra ngoài, đó tuyệt đối là chết không có chỗ chôn!

- Được rồi! Vậy thì tiêu hủy luôn nơi đây đi!

Những người còn lại lập tức tán đồng ý kiến. Sau đó, bọn chúng đi tới bên cạnh thiết bị tám cạnh ngay tại trung tâm gian đại điện kia. Sáu người lục lọi một trận, trên cái thiết bị tám cạnh rút cuộc bắn ra một đạo quang mạc bạch sắc trong suốt.

- Khởi động tiến trình tự hủy!

Huyền Ma Cổ Thần khẽ quát một tiếng. Lập tức, toàn bộ đạo quang mạc kia liền biến thành màu hồng nhạt.

- Còn có thời gian một trăm giây, nơi đây sẽ tự động hủy diệt! Ba người các ngươi phụ trách bố trí Truyền Tống Trận, ba người chúng ta phụ trách lấy đi những thành quả nghiên cứu cùng tư liệu còn lại ở nơi đây!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức phân phó. Sau đó, sáu người liền tự chia ra hành động. Sau khi nhiệm vụ lần này kết thúc, bọn họ cũng cần phải tiêu hủy luôn phiến di tích này, hiện tại đúng lúc có thể mượn cỗ lực lượng này giết chết Triệu Phong. Bọn chúng tuyệt đối không tin Triệu Phong còn có thể bỏ chạy ra khỏi không gian bị hủy diệt. Cho dù là có Trường bào Thời Không cũng không thể nào làm được!

oOo

Bên kia, sau khi Triệu Phong trốn ra khỏi đại điện trung tâm, hắn liền sử dụng năng lực thấu thị của Tả Mâu, quan sát tình huống của sáu người Huyền Ma Cổ Thần.

- Hửm? Bọn chúng cũng ly khai?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc. Sáu người Huyền Ma Cổ Thần có thể khống chế cơ quan, máy móc nơi đây, không ngờ lại không tiếp tục đuổi bắt chính mình.

- Đó là cái gì?

Ánh mắt Triệu Phong dừng lại trên tầng quang mạc đậm hồng sắc xuất hiện phía trước thiết bị tám cạnh kia. Hắn nhớ rõ, trước đây nơi này không tồn tại thứ này.

Những văn tự trên tầng quang mạc đậm hồng sắc kia là văn tự Thiên Cơ Tộc, Triệu Phong căn bản không biết nó nói cái gì. Nhưng chẳng biết tại sao, trong lòng hắn lại có loại cảm giác bất an.

1318. Chương 1315: Hủy Diệt Không Gian

Trước đây thời điểm đám người Triệu Phong bị đuổi giết, đã hầu như lui tới một lần cả khu vực hạch tâm này, cho nên hắn cũng biết tương đối rõ ràng địa hình ở nơi này. Sau khi chạy ra khỏi đại điện trung tâm,

Triệu Phong liền xác định một đường lộ tuyến gần nhất, nhanh chóng cùng Huyết Diễm Kỳ Lâm nỗ lực chạy ra ngoài.

- Bọn chúng đi những địa phương khác của khu vực hạch tâm, cầm lấy vật phẩm rồi!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong có thể thấu thị một khoảng cách nhất định, có thể quan sát được một chút tình huống. Bất quá, mặc dù sáu người kia chia ra làm hai tiểu đội song song hành động, nhưng cho dù Triệu Phong giết ngược trở lại cũng không nhất định có thể thành công. Cho nên hắn vẫn chạy khỏi nơi này rồi tính tiếp. Dù sao nơi này cũng là di tích Thiên Cơ Tộc, còn đối phương ở chỗ này không có bất kỳ ảnh hưởng gì, giống như hoa viên sau nhà mình.

Về phần Tiểu tặc miêu, từ mức độ xem trọng của những người đối với Tiểu tặc miêu liền có thể nhìn ra, bọn chúng sẽ không dễ dàng thương tổn Tiểu tặc miêu. Mặt khác, Triệu Phong cũng nghĩ thông suốt nguyên nhân Tiểu tặc miêu cố ý để bản thân bị bắt. Giữa hắn và Tiểu tặc miêu có khế ước liên hệ, cho dù cả hai cách nhau khoảng cách một cái Vực, cũng vẫn duy trì một tia liên hệ yếu ớt. Một khi bọn chúng mang Tiểu tặc miêu về sào huyệt của mình, Triệu Phong sẽ có thể biết được cứ điểm của thế lực sau lưng những hậu duệ Thần Mâu này.

Mặt khác, cỗ thế lực này biết rõ bí mật của Thiên Cơ Miêu, bên trong rất có thể còn có những đồ vật mà Tiểu tặc miêu đang cần. Nếu không, nó sẽ không lấy thân mạo hiểm, cố ý bị bắt như vậy. Hơn nữa, thế lực sau lưng những người này tựa hồ đang tiến hành nghiên cứu liên quan tới Thần Mâu, có lẽ bên trong còn có những đồ vật mà Triệu Phong cần. Cũng chính vì vậy, Triệu Phong cũng không sử dụng quá nhiều lực lượng của Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc, bằng không sáu gã hậu duệ Thần Mâu kia tuyệt đối cũng không phải là đối thủ của hắn. Tuy rằng toàn bộ chuyện này rất nguy hiểm, nhưng Tiểu tặc miêu có năng lực bói toán hung cát, vẫn có một chút tự tin nhất định.

Oanh phanh!

Đúng lúc này, Triệu Phong cùng Huyết Diễm Kỳ Lâm lại đánh ra một lỗ hổng nhỏ trên một cánh cửa thông đạo, hai người cấp tốc chạy xuyên qua.

- Đại nhân, nơi này tựa hồ là địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc?

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lâm kia nhìn không được sự nghi ngờ trong lòng, mở miệng hỏi.

- Trốn thoát quan trọng hơn!

Triệu Phong cũng không giải thích nhiều lắm.

oOo

Phía bên kia, tiểu đội của Hắc Cực Cổ Thần cũng thuận lợi thu lấy một vài thành quả nghiên cứu cùng số liệu quan trọng.

- Khốn kiếp! Có không ít thành quả nghiên cứu đã bị Thiên Cơ Miêu lấy đi cho Triệu Phong!

Huyền Ma Cổ Thần có chút tức giận.

- Ở trên tay hắn thì có ích lợi gì? Một khi không gian nghiên cứu nát, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Một gã bên cạnh khẽ hừ lạnh, nói.

- Tuy là nói như vậy, nhưng nhiều thành quả nghiên cứu trân quý như thế, cứ như vậy mà lãng phí, quả thật cũng có chút đáng tiếc!

- Thời gian không đủ, nhanh trở về a!

Nữ tử cao gầy lập tức nói. Tiến trình tự hủy diệt chỉ có thời gian một trăm giây, hiện tại chỉ còn lại hai mươi giây mà thôi. Vì để tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn, bọn chúng vẫn nên cấp tốc chạy về cho thỏa đáng.

Bên trong một gian phòng cương thiết chật hẹp nào đó, ba người Hắc Cực Cổ Thần đã sớm đợi khá lâu rồi.

- Truyền Tống Trận nơi này được bảo tồn tương đối hoàn chỉnh, chúng ta chỉ cần điều chỉnh một chút phương vị truyền tống thích hợp, liền có thể yên tâm sử dụng!

Hắc Cực Cổ Thần mỉm cười nói.

- Ừm!

Một đoàn sáu người bước lên trận đài Truyền Tống Trận.

- Đi thôi! Để cho tên tiểu tử kia chôn cùng nơi này đi!

Hắc Cực Cổ Thần cười một tiếng nham hiểm hung ác.

Vết nhơ lớn nhất trong nhiệm vụ lần này của bọn chúng chính là Triệu Phong. Nếu không có Triệu Phong, nhiệm vụ của bọn chúng không biết sẽ thuận lợi hoàn thành đến cỡ nào. Hơn nữa không ngờ cuối cùng bọn chúng vẫn không thể giết được Triệu Phong, chỉ có thể mượn dùng tiến trình tự hủy của phiên di tích Thiên Cơ Tộc này.

- Thật là tiện nghi cho tên tiểu tử kia!

Gã hậu duệ Thời Không Chi Mâu khô gầy kia khinh thường nói.

- Tuy rằng hắn gây cho chúng ta phiền toái không nhỏ, nhưng tốt xấu gì hắn cũng tặng cho chúng ta một con Thiên Cơ Miêu!

Huyền Ma Cổ Thần lãnh đạm nói.

- Đúng rồi! Con mèo này cùng tiểu tử kia vẫn còn có khế ước Linh sủng...

- Quân cái này làm gì? Tên tiểu tử kia chết rồi, khế ước không phải là tự động tiêu trừ sao?

Ông hô!

Lúc này, trận đài Truyền Tống Trận bắt đầu khởi động, từng đạo từng đạo phù văn ngân sắc nhanh chóng phác họa ra. Một tầng quang trạch ngân bạch phong cách cổ xưa bỗng nhiên dâng lên, bao phủ đám người Huyền Ma Cổ Thần vào bên trong.

oOo

Ở bên kia, mặc dù Triệu Phong đang tìm kiếm lối ra, nhưng vẫn như cũ chú ý quan sát hành động của đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Truyền Tống Trận! Bọn chúng muốn rời đi?

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra vẻ ngạc nhiên.

- Không ngờ bọn chúng cứ như vậy mà buông tha cho ta!

Triệu Phong không khỏi cười một tiếng. Xem ra những người này không thể làm gì được chính mình, cho nên không dự định làm lỡ thời gian, mà trực tiếp rời khỏi. Nhưng hắn vẫn như cũ cảm giác có chút không thích hợp, không khỏi lâm vào trầm tư.

- Không đúng! Ta biết được nhiều bí mật của bọn chúng như vậy, bọn chúng làm sao có thể dễ dàng buông tha ta như vậy?

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi, trong lòng hoảng hốt.

Cùng lúc này, Triệu Phong một lần nữa nhìn về phía thiết bị tám cạnh trong đại điện trung tâm. Tầng quang mạc đậm hồng sắc trên thiết bị không ngừng lóe lên. Tuy rằng Triệu Phong xem không hiểu những văn tự trên đó, nhưng hắn lại nhìn thấy một đạo đường thẳng màu đỏ, đang từ bên trái lan tỏa về phía bên phải, đã sắp sửa đi tới cuối cùng.

- Lực lượng bốn phía khu vực hạch tâm tựa hồ cũng đang lưu động về phía đó!

Tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện năng lượng bên trong thiết bị tám cạnh kia dị thường khổng lồ, đồng thời cũng ba động thập phần kịch liệt.

- Không tốt! Bọn chúng muốn hủy diệt nơi này!

Thần sắc Triệu Phong đại biến, kinh hô một tiếng.

Đứng ở góc độ của đám người Huyền Ma Cổ Thần, những đồ vật quan trọng bên trong phiến di tích này đều đã bị khai quật đi, như vậy phiến di tích này còn để lại làm gì nữa? Như vậy chỉ sẽ lưu lại dấu vết tơ nhện, khiến cho các thế lực khác điều tra ra được chuyện tình của sáu người Huyền Ma Cổ Thần. Đồng thời, Triệu Phong đã biết được nhiều bí mật như vậy của bọn chúng, bọn chúng hoàn toàn không có lý do gì buông tha cho Triệu Phong. Hai cái này kết hợp lại với nhau, Triệu Phong liền nghĩ tới một khả năng: Sáu người Huyền Ma Cổ Thần muốn triệt để hủy diệt phiến không gian này, đồng thời cùng lúc giết chết Triệu Phong luôn!

Thiết bị tám cạnh trong đại điện trung tâm chính là máy móc trang bị cao đẳng nhất trong khu vực hạch tâm này, ngay cả sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng không cách nào hoàn toàn khống chế được. Cho nên thiết bị tám cạnh kia nhất định là trang bị hạch tâm của toàn bộ phiến di tích, có thể kể cả không gian của toàn bộ phiến di tích. Mới vừa rồi, cái thiết bị tám cạnh kia đã xuất hiện dị tượng...

- Không tốt! Nơi đây sắp hoàn toàn bị hủy diệt!

Triệu Phong vội vàng nói với Huyết Diễm Kỳ Lân.

- Có biện pháp gì có thể cấp tốc thoát khỏi phiến không gian này không?

Triệu Phong vội vàng hỏi. Hiện tại, đã là sống chết trước mắt.

- Thoát khỏi phiến không gian này?

Đầu Huyết Diễm Kỳ Lân kia nhất thời sửng sốt. Hiện tại bọn họ muốn rời khỏi phiến khu vực hạch tâm này cũng đã có chút khó khăn, làm sao có thể thoát cái thoát khỏi phiến không gian này được? Triệu Phong biết rõ con Huyết Diễm Kỳ Lân này không thể nào làm được, liền trực tiếp thu hồi nó trở về Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Đã như vậy, chỉ có thể liều mạng!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc quyết tuyệt. Thân hình hắn đột nhiên biến mất tại chỗ. Nhưng ngay sau đó, một trận không gian ba động kịch liệt chợt xuất hiện.

Vù vù!

Triệu Phong cùng Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc trực tiếp xuất hiện ở nơi này. Mà bốn phía xung quanh Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc nhất thời xuất hiện từng đạo từng đạo khe nứt không gian nhỏ bé. Với tu vi của Triệu Phong, nếu đơn giản tiếp cận những khe nứt không gian này, chắc chắn sẽ bị chia năm xẻ bảy. Nhưng trên người hắn có Thần khí phòng ngự Cực phẩm Trường bào Thời Không, có hiệu quả phòng ngự rất tốt đối với khe nứt không gian.

- Đại nhân, nơi này là...

Sắc mặt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân lộ ra vẻ nghi hoặc. Triệu Phong cũng không nói gì đã trực tiếp kéo hắn tới nơi này, khiến cho hắn trong lúc nhất thời không biết đã xảy ra chuyện gì. Nhưng trong nháy mắt, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc chợt cảm thụ được dấu hiệu không gian sắp sửa nghiền nát.

- Đại nhân, đẳng cấp phiến không gian này quá thấp, không thể nào dung nạp được ta!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc lập tức nói.

- Tìm tất cả mọi biện pháp, bất kể là phải trả cái giá gì, cũng phải mang ta rời khỏi phiến không gian này!

Triệu Phong vội vàng nói. Lúc này, đường sáng màu đỏ trên thiết bị tám cạnh kia đã sắp sửa đi tới đầu cuối.

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc rốt cuộc cũng ý thức được tính nghiêm trọng của sự tình. Nếu không phải Chúa Tể đại nhân gặp phải nguy cơ trí mạng khó có thể giải quyết, làm sao có thể đơn giản gọi hắn tới đây.

- Được!

Ánh mắt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc vô cùng uy nghiêm, một cỗ khí tức Hồng Hoang vô biên cường đại từ trong cơ thể hắn bắt đầu ba động ra.

Hưu hưu hưu!

Theo Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc thì triển ra lực lượng cường đại, không gian bốn phía chợt vụn vỡ một trận. Vô số khe nứt không gian lớn nhỏ bắt đầu vỡ vụn ra, từng đạo từng đạo không gian phong bạo xé rách, hủy diệt tất cả từ trong đó thổi quét ra.

Phốc xuy!

Trong nháy mắt, trên thân thể Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc đã xuất hiện hơn mười đạo vết thương lớn nhỏ bất đồng. Tuy rằng sinh mệnh lực của hắn cường đại, nhưng tốc độ khôi phục của hắn so ra vẫn kém tốc độ gia tăng vết thương.

Cùng lúc đó, Triệu Phong dựa theo phân phó của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc, thôi động năng lực Thời Không Bình Chương của Trường bào Thời Không. Lực lượng Không Gian của Không Gian Bình Chương có hiệu quả phòng ngự tuyệt hảo, mà Thời Không Bình Chương lại là bản thăng cấp của nó, ở phương diện này tự nhiên càng xuất sắc hơn.

Dưới sự bảo vệ của Thời Không Bình Chương, thương thế của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc tạm thời ổn định lại. Mà Triệu Phong có hai tầng bảo hộ của Trường bào Thời Không cùng Thời Không Bình Chương, tương đối mà nói càng an toàn hơn một chút.

Ngay vào lúc này, đường sáng màu đỏ trên thiết bị tám cạnh kia rốt cuộc cũng đi tới điểm cuối! Toàn bộ khu vực hạch tâm, kể cả các địa phương lớn nhỏ bốn phía đều bắt đầu ba động một trận lực lượng mang tính hủy diệt. Trong nháy mắt, Triệu Phong cảm giác vô cùng áp lực, nguy cơ tử vong sắp sửa hàng lâm xuống!

- Bọn chúng quả nhiên muốn hủy diệt phiến không gian này!

Trong lòng Triệu Phong chấn động, ngay cả Thần Linh Nhân của hắn cũng liên tục nhảy lên. Thế nhưng lực lượng của hắn quá mức nhỏ yếu, căn bản không có bất kỳ biện pháp nào.

Đúng vào lúc này, bốn phía xung quanh Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc chợt lưu chuyển từng đạo từng đạo văn tự hỏa diễm kỳ diệu, mang theo lực lượng Áo nghĩa cường đại bắt đầu kịch liệt ba động. Trong nháy mắt, không gian bốn phía triệt để nghiền nát. Cùng lúc đó, tầng văn tự hỏa diễm kỳ dị kia đã vờn quanh toàn thân Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lâm Tộc cùng Triệu Phong.

Oanh phanh!

Hai người hóa thành một đoàn quang mang huyết diễm, trong một tiếng ầm ầm, đã nổ tung biến mất.

o0o

Tử Linh Vực, một mảnh rừng cây trống trải hoang dã, không gian bỗng nhiên bắt đầu vụn vỡ hỗn loạn.

Oanh! Ầm ầm!

Bỗng nhiên, từng đạo từng đạo khe nứt không gian khổng lồ vỡ vụn ra. Một cỗ phong bạo năng lượng hủy diệt kinh khủng từ trong đó phát tiết ra. Phương viên mười mấy vạn dặm nhất thời biến thành một phiến cấm địa. Lực lượng không gian phong bạo mang tính hủy diệt kia xen lẫn năng lượng trùng kích khổng lồ ầm ầm bùng phát. Mà ở khu vực biên giới bên cạnh cỗ Cấm địa hủy diệt này, hai đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

- Nguy hiểm thật!

Trái tim gấp gáp đập nhanh của Triệu Phong rốt cuộc bình phục trở lại. Trường bào Thời Không trên người hắn lóe lên những tia sáng yếu ớt, hiển nhiên là bởi vì bảo hộ Triệu Phong mà bị tổn hại nhất định. Mà hắn cũng nhờ có nó mới bình yên còn sống. Chỉ bất quá, lực lượng không gian phong bạo kia vẫn tạo thành

một chút ảnh hưởng cho Triệu Phong. Còn có Bí thuật cường đại của Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, đối với hắn cũng có sự trùng kích nhất định.

- Phốc!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc phun ra một ngụm lớn huyết dịch nóng rực, trên đó mơ hồ còn có một tầng ngọn lửa. Địa phương ngụm huyết dịch kia rơi xuống lập tức bốc cháy lên một đám liệt hỏa hùng hực.

- Người sao rồi?

Triệu Phong lập tức hỏi. So với hắn, Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thi triển Độn Không Thuật cường hãn bên trong không gian không ổn định, nên đã bị thương thể cực kỳ thảm trọng. Toàn thân hắn không có một chỗ lành lặn, có nhiều chỗ lại càng suy yếu mơ hồ, có thể thấy được xương trắng phía dưới lớp da.

- Không có việc gì! Tuy rằng bị đả thương một chút nguyên khí, nhưng cũng không quá lo ngại! Chỉ là thời gian sắp tới, có khả năng ta không thể tiếp tục giúp đại nhân ứng phó những nguy cơ trọng đại nào khác nữa rồi...

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vận chuyển Bí thuật trị liệu, sau đó mới lên tiếng.

- Người trở về đi! Hành động hôm nay của người, ta sẽ nhớ kỹ!

Triệu Phong cảm khái một câu. Lần này quả thật là nhờ có Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Nếu không có hắn, cho dù mình có Trường bào Thời Không đi chăng nữa, cũng sẽ bị hư không phong bạo vô tận nghiền thành bụi phấn, thần hồn câu diệt.

Bá!

Triệu Phong thu Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc vào bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

- Tiểu tặc miêu!

Hai mắt Triệu Phong khép hờ, trong lòng thoáng cảm ứng một phương hướng khác.

1319. Chương 1316: Thu Hoạch Phong Phú

- Trước rời khỏi nơi này đã!

Triệu Phong tạm thời buông xuống chuyện tình Tiểu tặc miêu, thu hồi Trường bào Thời Không, cấp tốc bay đi.

Nơi này xuất hiện động tĩnh lớn như vậy, nhất định sẽ hấp dẫn sự chú ý của các thế lực phụ cận. Mặt khác, Liệt Kim Tộc cũng biết rõ chỗ này, mà những cường giả Cổ Thần bọn chúng phải đến đây cũng đã bị diệt toàn quân. Tin tưởng không bao lâu nữa, các cường giả Liệt Kim Tộc sẽ đến nơi này. Đến lúc đó, nếu như thấy chỉ có một mình Triệu Phong ở đây, đối phương nhất định sẽ nghĩ mọi cách đem tội danh đổ lên người hắn. Hơn nữa, Hội nghị Thần Mâu cũng đã sớm kết thúc, hắn vẫn cần phải quay về Linh Tộc một chuyến.

Hơn hai tháng sau, Triệu Phong đã thuận lợi trở về Linh Tộc.

Biết được tin hắn trở về, rất nhiều cao tăng Linh Tộc đều lục tục ghé thăm hắn. Hiện tại Triệu Phong đã có địa vị cực cao tại Linh Tộc, mà sau khi Hội nghị Thần Mâu kết thúc, Triệu Phong cũng không trở về ngay lập tức. Sau khi nghe ngóng từ phía Sinh Mệnh Thánh Địa mới biết được, Triệu Phong đã sớm ly khai từ trước. Bên phía Linh Tộc liền cử ra một đám nhân viên tình báo, đi khắp nơi sưu tập tin tức liên quan tới Triệu Phong, nhưng cũng không có bất cứ kết quả gì.

- Khiến các vị quan tâm rồi!

Triệu Phong ôm quyền nói.

- Triệu Phong, người cũng không nên thư giãn quá mức! Hiện tại Triệu Vũ Phi đã là đệ tử thân truyền của Tam Trưởng lão rồi a!

Phù Linh Cổ Thần vuốt râu, mỉm cười nói.

- Ủm! Vũ Phi vốn là huyết mạch Linh Tộc thuần khiết, lại có thêm Bán Bộ Thần Chủ của Linh Tộc chỉ điểm, tu vi, huyết mạch, thực lực của nàng chắc chắn sẽ tăng nhanh vô cùng!

Một gã Cổ Thần hắc y nói. Theo như hắn thấy, Triệu Phong sau khi đột phá Cổ Thần, đã quá tự đề cao chính mình. Bản thân có được huyết mạch nhân đồng thần bí, cũng không quá mức xem trọng Hội nghị Thần Mâu, chỉ vừa mới đi dạo vài vòng liên tục tiếp ly khai. Phải biết rằng, những kẻ có được huyết mạch nhân đồng khác, ai nấy cũng đều hận không thể ở lại trong Hội nghị Thần Mâu lâu hơn một chút. Còn có một vài kẻ có được huyết mạch nhân đồng tu vi không đủ tiêu chuẩn tiến nhập, càng là vô cùng khát vọng đối với Hội nghị Thần Mâu, muốn được tiến vào trong đó. Mà Triệu Phong lần đầu tiên tham gia Hội nghị Thần Mâu, không ngờ lại chủ động ly khai trước khi hội nghị kết thúc!

- Độ tử thân truyền của Tam Trưởng lão?

Sắc mặt Triệu Phong khẽ sững sốt. Tam Trưởng lão Linh Tộc không phải chính là vị Bán Bộ Thần Chủ sau khi chính mình đột phá Thần vị, muốn nhận mình làm đồ đệ, kết quả đã bị cự tuyệt sao? Không nghĩ tới, sau mình khi rời đi, vị Tam Trưởng lão này lại thu Triệu Vũ Phi làm đồ đệ. Bất quá, thiên phú mà Triệu Vũ Phi thể hiện ra quả thật không giống người thường.

- Ta cáo từ trước!

Triệu Phong trực tiếp từ biệt chúng Trưởng lão Linh Tộc.

Những chuyện tình liên quan tới đám người Huyền Ma Cổ Thần, Triệu Phong cũng không định sẽ nói cho cao tầng Linh Tộc biết. Đầu tiên, đối phương tựa hồ chỉ để mắt tới những hậu duệ Thần Mâu, không có quan hệ quá lớn với bên phía Linh Tộc. Cho dù hắn nói với cao tầng Linh Tộc, cũng chưa chắc sẽ có lợi ích gì. Thứ hai, nếu nói ra chuyện tình địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, nhất định sẽ có rất nhiều phiền phức tìm tới cửa. Ví dụ như những bảo vật mà Triệu Phong lấy được, sẽ bị người khác để ý tới. Còn nữa, những người khác tiến vào trong đó cũng đều đã chết hết, các đại thế lực như Liệt Kim Tộc, Âm Thiên Vực... cũng sẽ nhắm vào Triệu Phong. Cho nên Triệu Phong không có ý định sẽ nói ra chuyện này.

oOo

Sau khi trở lại chỗ ở của mình, Triệu Phong lập tức bắt đầu bế quan. Sau khi tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong trước hết tranh thủ điều trị thương thế. Đồng thời trong lúc chữa trị thương thế, hắn cũng lấy ra toàn bộ những thu hoạch trong lần thăm dò di tích này.

Bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang trong lúc tu luyện, lúc này cũng mở mắt ra, nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong bên này.

Tại một nơi hẻo lánh trong phiến không gian này, Triệu Vong tay cầm Quyền trượng Tử Chú, đang tập trung tu luyện. Đến lúc này, Triệu Vong đã nhận được sự tán thành của Quyền trượng Tử Chú. Hơn nữa, trong địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, hắn cũng thu hoạch rất nhiều Tử Vong Thủy Dịch, dưới sự trợ giúp luyện hóa của Quyền trượng Tử Chú, hắn sớm đã thuận lợi đột phá đến Chân Thần Lục giai.

Triệu Phong từ trong đông đảo những vật phẩm trước mặt, lấy ra một cái ống nghiệm thủy tinh to bằng cánh tay. Bên trong ống nghiệm chứa một loại huyết dịch hồng sắc, cho người ta một loại cảm giác giống như nham tương vậy.

Oanh!

Ngay khoảnh khắc hắn mở ra cái ống nghiệm kia, một cỗ uy áp huyết mạch Thái Cổ nóng rực đột nhiên trùng kích thẳng ra.

- So với huyết mạch của Liệt Kim Tộc thì còn kém một chút, nhưng so với huyết mạch của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thì mạnh hơn rất nhiều!

Chỉ dựa vào khí tức, Triệu Phong cũng không thể nào phán đoán ra đây là loại huyết mạch nào, chỉ có thể đo lường đại khái mà thôi.

- Chủ nhân, đây là huyết mạch Viêm Thần Tộc bài danh thứ 48 trên Thái Cổ Vạn Tộc Bảng!

Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức nói.

- Bài danh thứ 48?

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động. Không nghĩ tới trong một ống nghiệm tùy tiện này, lại chứa đựng một loại huyết mạch cao cấp như vậy.

- Chủ nhân, có thể nào thưởng nó cho ta không? Có loại huyết mạch Viêm Thần Tộc này, ta nhất định có thể nhất cử đột phá tới Cổ Thần Thất giai!

Trên mặt Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra thần sắc khẩn cầu. Thời kỳ đỉnh phong của hắn cũng chỉ là Chân Thần Lục giai Đỉnh phong, hiện tại hắn đã sớm khôi phục lại tu vi trước đây, nhưng nếu muốn trùng kích Cổ Thần, vẫn còn có chút không được. Mà huyết mạch cường hãn mạnh mẽ của Diệt Thế Long Tộc cũng bị tính chất Viêm đạo, hoàn toàn có thể luyện hóa, hấp thu năng lượng của huyết mạch Viêm Thần Tộc.

- Đợi lát nữa rồi hãy nói!

Triệu Phong không lạnh không nhạt nói. Huyết mạch Viêm Thần Tộc này đối với hắn cũng có chút tác dụng. Hơn nữa huyết mạch cao cấp như vậy, tự nhiên là phải phục chế trước mấy phần rồi hãy nói tiếp. Lập tức, Triệu Phong hút ống nghiệm thủy tinh kia vào Không gian Thần Mâu, bắt đầu tiến hành phục chế.

Diệt Thế Hắc Giao Long lộ ra thần sắc thất vọng, nhưng cũng không dám nhiều lời, chỉ là ánh mắt không chớp nhìn chăm chăm những vật phẩm còn lại trước mặt Triệu Phong.

- Những huyết mạch Thái Cổ có giá trị tương đương với huyết mạch Viêm Thần Tộc ở nơi này, chỉ ít còn có bốn loại! Còn có những loại dược tề trân quý khác nữa...

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long tràn ngập vẻ tham lam. Trong lòng hắn hết sức tò mò, Triệu Phong làm thế nào có thể thoát cái lấy được nhiều vật phẩm trân quý như vậy

Tiếp theo, Triệu Phong nhất nhất tra xét những vật phẩm còn lại. Tuy rằng hắn cũng không quá quan tâm tìm hiểu, nhưng hắn có Thần Linh Nhân, chỉ ít có thể nhìn ra một ít gì đó.

- Những loại dược tề bên trong mấy ống nghiệm nhỏ này, so với mấy loại huyết mạch Thái Cổ kia còn trân quý hơn!

Triệu Phong cẩn thận xem xét một loạt những ống nghiệm nhỏ bé trước mặt. Bên trong chúng chứa đựng các loại dược thủy, bột phấn, hoặc là thể rắn nhỏ. Dưới sự tỉ mỉ quan sát của Triệu Phong, hắn phát hiện mỗi một loại dược tề ở đây cũng đều có tác dụng dược hiệu không thể tưởng tượng nổi.

Trong đó, trong một ống nghiệm nhỏ bé, chứa đựng một loại dịch thể băng hàn sền sệt, có thể xúc tiến huyết mạch Băng đạo tiến hóa, còn có thể dùng để tu luyện công pháp Băng đạo, lại càng là trân bảo tu luyện có thể giúp lĩnh ngộ Băng Chi Áo Nghĩa. Còn có một ống nghiệm khác, dược tề chứa bên trong có tác dụng đối với phương diện linh hồn, có tỷ lệ nhất định khiến cho Linh hồn thể bình thường lột xác thành Linh hồn thể đặc thù. Liền ví dụ như Lôi Hồn Thể của Triệu Phong, có sức chống cự cực lớn với Lôi kiếp, gần như miễn dịch với lôi điện bình thường, thậm chí còn có thể thôn phệ lôi điện, tăng trưởng lực lượng linh hồn của mình.

Linh hồn là căn bản của một người, thân thể bị hủy diệt còn có thể đắp nặn trở lại, nhưng linh hồn bị tiêu diệt thì cái gì cũng đều mất hết. Bởi vậy có thể thấy được, loại dược tề có thể thúc đẩy linh hồn lột xác, tăng lên lực lượng linh hồn này trân quý đến thế nào.

Ngoại trừ hai loại dược tề này, còn có mấy loại dược tề tương đối trân quý khác nữa. Cuối cùng chỉ còn lại một loại dược tề nữa, Triệu Phong không đoán ra dược hiệu quả của nó. Ngoại trừ những thứ này ra, còn có rất nhiều những trân tài tu luyện mà ngoại giới cực kỳ hiếm có, ví dụ như Thất Thái Luân Hồi Thảo, Thiên Hư Thánh Linh Quả...

Sau khi chỉnh lý tất cả các vật phẩm một lượt, Triệu Phong bắt đầu suy tư nên phân phối tài nguyên như thế nào. Đầu tiên, hắn trực tiếp giao phần lớn Tử Vong Áo Nghĩa Chi Tinh lấy được cho Triệu Vong. Ngoài ra, trước đây hắn cũng từng lấy được một viên Áo Nghĩa Chi Tinh bên trong có Tử Vong Chi Mâu, hắn cũng đưa nó cho Triệu Vong.

- Người xem có thể dùng con Tử Vong Chi Mâu bên trong Áo Nghĩa Chi Tinh này, lấy làm sử dụng hay không?

Triệu Phong đem khoả Áo Nghĩa Chi Tinh này giao cho Triệu Vong xử lý. Nếu hần cần, thì có thể luyện hóa, nếu hần không cần, vậy thì cứ tùy tiện xử lý. Dù sao huyết mạch nhân đồng cũng không phải cứ có nhiều thì sẽ lợi hại hơn. Ví dụ như gã Huyền Ma Cổ Thần độc nhân kia, mặc dù chỉ có một con Vạn Tượng Chi Mâu, nhưng chiến lực lại là mạnh nhất trong tiểu đội của bọn chúng.

- Đã phục chế được huyết mạch Viêm Thần Tộc rồi!

Triệu Phong lấy ra hai phần huyết mạch, nhưng cũng không lập tức giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Huyết mạch Viêm Thần Tộc hần cũng có lợi ích cực lớn đối với Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc a!

Ý thức của Triệu Phong chạm vào ngân cầu mộng huyền trong Không gian Thần Mâu. Sau một khắc, hần liền trực tiếp biến mất khỏi chỗ này.

- Đây là huyết mạch Viêm Thần Tộc!

Toàn thân Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc khẽ run lên. Đây là huyết mạch Viêm đạo, nhưng huyết mạch của hần lại xa xa không bằng huyết mạch Viêm Thần Tộc.

Ngoại trừ huyết mạch Viêm Thần Tộc, Triệu Phong còn lấy ra mấy món trân bảo tu luyện Viêm đạo, tặng cho Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Dù sao bởi vì cứu mình thoát ly hiểm cảnh, đối phương cũng đã đại thương nguyên khí.

- Đa tạ Đại nhân!

Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc kích động tiếp nhận tất cả. Theo như hần thấy, trả một cái giá lớn như vậy cứu mạng Triệu Phong, hoàn toàn là đáng giá.

Sau đó, Triệu Phong quay trở lại không gian Trường bào Thời Không.

- Mấy thứ này cũng quá mức trân quý! Đối với ta, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong, Triệu Vạn, còn có đám người Triệu Hồi, cũng đều có tác dụng cực lớn...

Triệu Phong chuẩn bị đem toàn bộ những tài nguyên tu luyện này đều phục chế thêm mấy phần, sau đó mới tiến hành phân phối. Tuy rằng sau khi Thần Linh Nhân lột xác, năng lực phục chế của hần cũng có sự đề thăng thật lớn, nhưng phẩm chất của những bảo vật này không giống bình thường, muốn phục chế toàn bộ, cũng phải hao phí không ít thời gian. May mà ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, hần có khá nhiều thời gian.

Hơn một tháng sau, Triệu Phong đã thành công phục chế một lượt tất cả những vật phẩm kia. Mà Diệt Thế Hắc Giao Long cũng nhận được huyết mạch Viêm Thần Tộc hần luôn tha thiết ước mơ. Sau khi thành công phục chế mấy thứ này, Triệu Phong cũng gấp không kịp đợi tiến vào trạng thái tu luyện.

- Nếu như đi cứu Tiểu tặc miêu, tiếp cận thế lực sau lưng sáu người Huyền Ma Cổ Thần, mà thực lực bản thân ta không mạnh, đó chính là tự chui đầu vào lưới!

Thoáng cũng có một phen, sau đó phục dụng vài loại dược tài tu luyện, tu vi Triệu Phong cũng tiến thêm một bước tăng trưởng, tiếp cận Thất giai Đỉnh phong. Hần cũng không vội vã đề thăng tu vi, mà tạm thời dừng lại, tham tu lực lượng Áo nghĩa.

Một ngày nào đó, tâm thần Triệu Phong chợt run lên, trực tiếp mở mắt ra.

- Không tốt! Cảm ứng khế ước với Tiểu tặc miêu đã bị cắt đứt!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ biến.

Thủ đoạn của sáu người Huyền Ma Cổ Thần không thể so sánh theo lẽ thường. Thông qua khế ước trên người Tiểu tặc miêu, bọn chúng có khả năng đã biết được Triệu Phong vẫn còn sống. Nhưng hiện tại Triệu Phong đang ở Linh Tộc, cũng không có khả năng gặp phải nguy hiểm gì. Chỉ là, đã không còn cảm ứng của khế ước Linh sủng, Triệu Phong làm cách nào có thể tìm được Tiểu tặc miêu nữa?

Ngay vào lúc này, một kiện vật phẩm bên trong Không gian Trữ vật của Triệu Phong đột nhiên lóe lên tinh mang yếu ớt. Đó là một đồng tiền cổ phủ đầy đốm rỉ sét cổ lão.

- Làm sao có thể? Đồng tiền này...

Triệu Phong lập tức cầm lấy đồng tiền này, kiểm tra một phen. Đồng tiền này là lúc ban đầu ở Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cẩm Hâm đã lưu lại cho hắn. Hắn nhớ rõ, trước đây lực lượng bên trong đồng tiền này sớm đã dùng hết rồi. Nhưng lúc này, không biết như thế nào, đồng tiền này lại có thể tiếp tục sử dụng lực lượng rồi.

- Ta nhớ rõ, thời điểm trước đây đào hôn ở Hồng Hồ Thành, Liễu Cẩm Hâm đã từng dùng đồng tiền này để cảm ứng vị trí của Tiểu tặc miêu, cuối cùng mới đuổi kịp được ta...

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời sáng ngời. Tuy rằng cảm ứng khế ước trước đây giữa hắn với Tiểu tặc miêu đã bị người khác dùng thủ đoạn đặc thù cắt đứt. Nhưng lúc này, Triệu Phong vẫn có thể dựa vào đồng tiền cổ này chỉ dẫn, xác định vị trí của Tiểu tặc miêu

1320. Chương 1317: Cổ Thần Ấn Lộ Xác

Sau khi xác định đồng tiền cổ này có thể cảm ứng được vị trí của Tiểu tặc miêu, Triệu Phong bắt đầu tỉ mỉ quan sát nó. Đồng tiền này là lễ vật trước đây khi hắn xông vào Phạm Luân Cổ Âm Điện, Liễu Cẩm Hâm đã đưa cho hắn. Bởi vậy, sau khi lực lượng bên trong đó tiêu hao hết Triệu Phong cũng không vứt bỏ nó, cũng không đưa nó cho Tiểu tặc miêu.

Trước đây, Triệu Phong cũng đã kiểm tra qua vài lần, xác nhận lực lượng bên trong đồng tiền này đã triệt để tiêu tán. Thế nhưng không hiểu vì sao trải qua mấy chục năm, đồng tiền này lại một lần nữa cụ bị lực lượng, cái này thật sự có chút kỳ hoặc. Hơn nữa cổ lực lượng này lại có chút bất đồng với loại lực lượng đã từng cụ bị bên trong. Lực lượng bên trong đồng tiền cổ hiện tại, là một cổ lực lượng Mệnh Đạo càng cao thâm hơn.

Triệu Phong cũng không có bất kỳ thiên phú gì đối với Mệnh Đạo này, cho nên không nghĩ ra cũng không tiếp tục suy nghĩ nữa. Thế nhưng, đồng tiền này lại một lần nữa mang lại sự trợ giúp cực lớn cho Triệu Phong, nội tâm hắn âm thầm cảm tạ Liễu Cẩm Hâm, hoặc là Liễu Cẩm Âm đã luân hồi sống lại.

- Đợi sau khi việc này hoàn tất, ta cũng nên trở về Đại Lục Vực một chuyến!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc hoài niệm. Với nội tình của Linh Tộc, hoàn toàn có thể mở thông đạo tiến về Đại Lục Vực, chỉ là người bình thường không có tư cách sử dụng mà thôi. Nhưng hiện tại Triệu Phong đã là cường giả Cổ Thần, lại càng là thiên tài chói mắt nhất của Linh Tộc, nhờ Linh Tộc đưa hắn trở về Đại Lục Vực cũng không có bất kỳ khó khăn gì.

Tuy rằng thời gian Triệu Phong ở tại Thần vực Man Hoang so với ở tại Đại Lục Vực còn lâu hơn nhiều. Nhưng hắn vẫn như cũ có một loại cảm giác sâu đậm đối với Đại Lục Vực cùng Đại lục Thanh Hoa. Hắn muốn trở về thăm hỏi phụ mẫu, gặp mặt sư hữu một phen, nhìn xem hiện tại Đại lục Thanh Hoa có an bình hay không, tình huống Vương triều Đại Càn cùng Vương triều U Nguyệt hiện tại thế nào, còn muốn nhìn xem hiện tại Liễu Cẩm Âm đã ra sao rồi...

Nếu như quay về Đại Lục Vực, Triệu Phong nhất định sẽ ở lại thời gian lâu một chút, cho nên hắn muốn giải quyết xong chuyện tình của Tiểu tặc miêu trước rồi mới tính tiếp. Thế nhưng, muốn cứu được Tiểu tặc miêu, nguy hiểm mà hắn cần phải đối mặt tuyệt đối là không bình thường. Đối phương đã coi trọng Thiên Cơ Miêu như vậy, nhất định là sẽ giấu nó ở địa phương bí mật, phòng thủ nghiêm mật nhất.

- Với thực lực hiện tại của ta, quá nguy hiểm!

Triệu Phong khẽ lắc đầu.

Đầu tiên, các thành viên trong thế lực đối phương nằm trong tay Bí pháp Thần Máu hợp nhất, đây cũng đã là một trở ngại thật lớn. Nếu không phải Triệu Phong có Thần Linh Nhân, vừa vặn có thể đối phó với cổ lực lượng này, hắn tuyệt đối ngàn vạn lần không dám tham dự vào. Thứ hai, từ sáu người Huyền Ma Cổ Thần liền có thể nhìn ra, thế lực đối phương tuyệt đối là không giống bình thường, bên trong cường giả như mây. Tuy rằng Triệu Phong có trợ lực cường đại là Huyết Điểm Kỳ Lân Tộc, nhưng nếu như chính diện chống lại, bọn họ tuyệt đối cũng không phải là đối thủ của đối phương. Hơn nữa, nếu không phải vạn bất

đắc dĩ, Triệu Phong cũng không muốn sử dụng tới cỡ lực lượng này. Nói chung, chuyến này chính là nguy cơ trùng trùng!

- Nếu như thực lực bản thân ta cường đại, như vậy cái gì cũng không phải vấn đề!

Trước mặt Triệu Phong nhất thời xuất hiện các loại Áo Nghĩa Chi Tinh, trên bảo tu luyện Áo nghĩa. Hắn nắm trong tay các lực lượng Áo nghĩa như Ngũ Hành, Phong Lôi, Thời Không... tu luyện đã định trước là cần một lượng tài nguyên hết sức kinh người. Chỉ là những thứ Triệu Phong sử dụng trước mặt này, phỏng chừng cũng đã tương đương toàn bộ gia sản của một gã Cổ Thần Thất giai. Nhưng giá cả càng lớn, thành quả đạt được cũng là vô cùng kinh người.

Hai tháng sau, Triệu Phong đã đem Ngũ Hành, Phong Lôi cùng Không Gian Áo Nghĩa đề thăng lên tới Lục trọng. Đối ứng, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết cũng đã đề thăng tới Nhị trọng, Thần lực Hỗn Nguyên lại càng cường đại hơn, gần như có thể địch nổi Thần lực của Cổ Thần Bát giai. Đến lúc này, Triệu Phong mới dừng lại việc tìm hiểu tu luyện lực lượng Áo nghĩa.

Bàn tay hắn khô liệt, trong lòng bàn tay đã xuất hiện một khối thép tam giác màu đen.

- Để ta thăm dò một chút, xem ngươi đến cùng là cất giấu bí mật gì!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển.

Cổ Thần Ấn này vốn là cực phẩm trong Thần khí Hạ phẩm, thời điểm Triệu Phong vừa mới tới Thần vực Man Hoang, nó có tác dụng phi thường to lớn, uy năng hoàn toàn nghiền ép các loại Thần khí Hạ phẩm bình thường. Nhưng từ sau khi Triệu Phong trực tiếp đột phá đến Cổ Thần, kiện Thần khí này đã không còn bất cứ tác dụng gì nữa. Thế nhưng Hắc Thiên Cổ Thần lại có thể ngàn dặm xa xôi chạy đến đây truy sát Triệu Phong, chỉ vì muốn lấy đi Cổ Thần Ấn. Cái này đã nói rõ, kiện Thần khí này cũng không đơn giản như bề ngoài vậy.

- Từ mức độ cứng rắn, Cổ Thần Ấn hoàn toàn bằng được Thần khí Thượng phẩm!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc. Một kiện Thần khí Hạ phẩm lại cạ bị độ cứng rắn của Thần khí Thượng phẩm, thảo nào trong Thần khí Hạ phẩm, Cổ Thần Ấn chính là tồn tại đỉnh cấp. Bất quá phân chia phẩm cấp Thần khí cũng không đơn thuần tính từ độ cứng của nó.

- Ta nhớ rõ, bên trong Cổ Thần Ấn còn có một đạo phong ấn!

Đem ý niệm thăm dò vào bên trong, Triệu Phong một lần nữa cảm thụ được một đạo phong ấn bên trong Cổ Thần Ấn. Không ngoài dự liệu, là một loại phong ấn có quan hệ với Thiên Cơ Tộc, hơn nữa cấu trúc hết sức phức tạp, còn liên quan đến phương diện linh hồn nữa. Nếu nắm trong tay thủ đoạn đặc thù, thật ra có thể rất dễ dàng phá vỡ. Nhưng Triệu Phong lại không có nghiên cứu đối với phương diện này, càng không thể nào tùy tiện tiết lộ bí mật của Cổ Thần Ấn ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào man lực mạnh mẽ phá hủy. Bởi vậy còn phải tiêu tốn thêm một ít thời gian nữa.

Oanh!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên cùng lực lượng linh hồn, quán nhập vào trong Cổ Thần Ấn, trùng kích cổ phong ấn kia. Trong lúc tiến hành trùng kích phong ấn, bên trong Không gian Thần Mâu của hắn vẫn như cũ tiến hành phục chế tài nguyên tu luyện.

Mười ngày sau...

- Đã phá vỡ được phong ấn!

Từ trong Cổ Thần Ấn trong tay Triệu Phong, bỗng nhiên truyền ra một cỗ năng lượng ba động khổng lồ.

Phía bên kia, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tiến hành luyện hóa huyết dịch Viêm Thần Tộc, lúc này cũng bị kinh động. Bởi vì cỗ lực lượng kia rõ ràng là thuộc về cấp bậc Cổ Thần.

Ong ong!

Từng đạo từng đạo văn tự thanh sắc từ trung tâm Cổ Thần Ấn chọt lưu chuyển ra, không ngừng xoay tròn chung quanh Cổ Thần Ấn.

- Thật là kỳ lạ! Nó tựa hồ đang tiến hành cải tạo Cổ Thần Ấn!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong tỉ mỉ quan sát Cổ Thần Ấn. Trình độ cứng rắn của Cổ Thần Ấn cũng đạt tới Thần khí Thượng phẩm, nhưng tính năng lại hơi chút thấp kém. Mà giờ phút này, cỡ lực lượng này sau khi tuôn ra, tựa hồ như đang cải tạo tính năng của Cổ Thần Ấn.

Hồi lâu sau, những động tĩnh trên Cổ Thần Ấn chậm rãi biến mất. Ý thức của Triệu Phong liền lập tức tiến nhập vào trong đó, tỉ mỉ kiểm tra một phen. Phía sau đạo phong ấn nghiền nát kia là một cái không gian nhỏ đơn độc, bên trong không gian tồn tại một đoàn năng lượng nguyên khổng lồ, chính là động lực năng lượng điều khiển toàn bộ Cổ Thần Ấn

Hửm? Đó là...

Ánh mắt Triệu Phong nhìn chằm chằm lên một mặt vách tường bên trong phiến không gian nhỏ này. Chỉ thấy trên đó có khắc một tấm địa đồ đơn giản, bên cạnh còn có những văn tự Thiên Cơ Tộc thuyết minh.

- Lẽ nào thứ mà Cổ Hồn Điện muốn tìm, chính là tấm địa đồ nhỏ này?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc. Tấm địa đồ này cũng không tính là lớn, kết cấu cũng không phức tạp. Những địa phương chân chính cần địa đồ, thông thường đều là các địa vực đại hình hoặc là địa phương địa hình phức tạp. Một tấm địa đồ đơn giản như vậy, hoàn toàn có cũng được, không có cũng không sao. Mà Triệu Phong cũng xem không hiểu những văn tự Thiên Cơ Tộc ở bên cạnh tấm địa đồ, không biết có phải còn có những nguyên nhân gì khác hay không.

Sau khi giải khai bí mật của Cổ Thần Ấn, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bao nhiêu tác dụng. Chỗ tốt duy nhất chính là sau khi cởi bỏ phong ấn, Cổ Thần Ấn đã được cải tạo, phẩm cấp đề thăng lên, bước vào hàng ngũ Thần khí Thần cấp Thượng phẩm. Cứ như vậy, Triệu Phong có được Thần khí thuận tay, thực lực cũng sẽ tăng lên vài phần.

- Thần khí Thượng phẩm!

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long thoáng sửng sốt. Hắn cũng từng nhìn thấy qua kiện Thần khí trong tay Triệu Phong này. Đó vốn chỉ là một kiện Thần khí Hạ phẩm, lúc này không ngờ lại đã biến thành Thần khí Thượng phẩm!

- Là thời điểm khởi hành rồi!

Triệu Phong đứng dậy, kết thúc bế quan.

Tiểu tặc miêu bị bắt đã hơn ba tháng, có lẽ sáu người Huyền Ma Cổ Thần cũng đã sắp sửa về tới sào huyệt của mình. Căn cứ theo sự cảm ứng của đồng tiền cổ, Triệu Phong có thể xác định đại khái phương hướng của Tiểu tặc miêu, không ngờ lại cùng một phương hướng với di tích Thiên Cơ Tộc hắc thăm dò lúc trước. Cái địa phương đó thập phần tiếp cận khu vực ngoại vi của Tử Linh Vực.

Sau khi suy đoán, Triệu Phong cảm thấy bọn chúng rất có thể đã ly khai Tử Linh Vực. Mà phương hướng kia, chính là Đại Vực ở ngay bên cạnh Tử Linh Vực, Âm Thiên Vực!

oOo

Đã quyết định lên đường, Triệu Phong trước ghé thăm Triệu Vũ Phi một chút. Địa phương của Tam Trưởng lão Linh Tộc là ở bên trong Cẩm địa Linh Tộc, cho dù là Triệu Phong, cũng cần phải thông báo trước mới có thể tiến vào trong đó.

- Phong ca, người lại muốn ly khai nữa sao?

Triệu Vũ Phi có chút không tình nguyện, nói. Triệu Phong vừa mới quay trở lại Linh Tộc, còn chưa ở nơi này được bao lâu, hai người chỉ mới lần đầu tiên gặp mặt, kết quả là Triệu Phong lại muốn rời đi.

Triệu Phong chỉ có thể nói, trong Hội nghị Thần Mâu, hắn đã bị lạc mất Tiểu tặc miêu, căn cứ theo như hắn cảm ứng, Tiểu tặc miêu rất có thể đang ở tại Âm Thiên Vực, nên hắn cần qua đó tìm nó trở về.

- Là con tặc miêu chết tiệt kia... Vậy để ta đi với ngươi!

Triệu Vũ Phi cũng khắc sâu ấn tượng với Tiểu tặc miêu. Nàng thấy Triệu Phong muốn đi Âm Thiên Vực, đường xá xa xôi như vậy, nên thập phần không nỡ, nói.

- Vũ Phi, nhớ kỹ chuyện ngươi đã đáp ứng với vi sư!

Ngay vào lúc này, từ sâu bên trong Cẩm địa chợt truyền ra một đạo thanh âm không linh tang thương. Nghe được lời này, Triệu Vũ Phi lập tức lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời lộ ra thần sắc cổ quái. Sau khi hỏi lại mới biết, trước đây Triệu Vũ Phi đã từng đáp ứng với sư tôn, sẽ ở lại Cẩm địa Linh Tộc chuyên tâm tu luyện, sau khi nàng đạt tới cảnh giới Cổ Thần, mới có thể bước ra khỏi Linh Tộc. Về phần nguyên nhân, chính là bởi vì trước đây Triệu Phong từng cự tuyệt lời mời thu đồ đệ của Tam Trưởng lão, mà tu vi hiện tại của Triệu Phong đã là Cổ Thần, cho nên Tam Trưởng lão mới yêu cầu đồ đệ của mình tận lực nhanh chóng đuổi theo Triệu Phong, thậm chí là siêu việt hắn.

Triệu Phong không khỏi cẩn thận quan sát Triệu Vũ Phi, phát hiện nàng vừa mới đột phá Chân Thần Ngũ giai không bao lâu, nhưng tu vi cũng đã đạt tới Ngũ giai Đỉnh phong.

- Không hổ là huyết mạch Linh Tộc, hơn nữa Tam Trưởng lão này cũng kỳ thác kỳ vọng rất cao đối với Triệu Vũ Phi, cơ hồ là dốc hết toàn lực tài bồi nàng!

Trong lòng Triệu Phong thầm than. Hắn tin tưởng, cho dù chính mình bá Tam Trưởng lão làm sư phụ, cũng không có khả năng hưởng thụ được những đãi ngộ như là Triệu Vũ Phi. Dù sao Triệu Vũ Phi là huyết mạch Linh Tộc, nàng mới là người được Linh Tộc coi trọng nhất.

- Ta không đi được rồi! Phong ca, ngươi phải bảo trọng a...

Triệu Vũ Phi lập tức đổi giọng.

- Phong ca, trong thời gian sắp tới, Linh Tộc sẽ có một chi đội ngũ đi tới Âm Thiên Vực một chuyến. Hay là ngươi cùng đi với bọn họ a? Như vậy sẽ an toàn hơn!

Triệu Vũ Phi tựa hồ nghĩ đến cái gì, trực tiếp nói.

- Cũng được!

Triệu Phong gật đầu đồng ý, sau đó mới rời khỏi Cẩm địa Linh Tộc. Lần này rời khỏi Linh Tộc, thời gian trở về bất định, cho nên Triệu Phong quyết định nói với cao tăng Linh Tộc một tiếng, thuận tiện cũng muốn hỏi thăm một chút sự tình vừa rồi Triệu Vũ Phi đã nói.

- Không sai! Quả thật có việc này! Từ trước đến giờ, Linh Tộc vẫn luôn có có mâu dịch qua lại với Hắc Ma Phong, một thế lực Ngũ tinh trong Âm Thiên Vực. Một tháng sau, Linh Tộc sẽ phái người vận chuyển một nhóm hàng hóa đến Hắc Ma Phong!

Phù Linh Cổ Thần giải đáp thắc mắc của hắn.

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn gia nhập vào đội ngũ chuyển hàng này. Bởi vì đường xá quá mức xa xôi, đội ngũ tiến hành mâu dịch cũng sẽ cưỡi Chiến hạm đại hình phi hành tới Hắc Ma Phong. Mà Triệu Phong cũng không vội vã lên đường, cho nên nếu hắn cưỡi Chiến hạm, vừa có thể lên đường, vừa có thể có được đại lượng thời gian để tu luyện, đề thăng thực lực. Cho nên Triệu Phong chủ động yêu cầu gia nhập vào chi đội ngũ này.

Trước khi lên đường, Triệu Phong lại đi dạo một vòng bên trong Linh Tộc, thăm hỏi một chút Phan Hạo, đồng thời dẫn Triệu Hồi đi theo. Trước đây, thời điểm hắn mang Triệu Hồi đến Linh Tộc, liền trực tiếp an bài hắn vào trong hàng ngũ đệ tử Nội tộc. Trong khoảng thời gian này, tu vi của Triệu Hồi cũng tăng trưởng không ít, Y Đạo cũng đã tiến vào nhập môn. Trước đây, Triệu Phong không có thời gian đi quản Triệu Hồi, lần này dẫn hắn đi theo, chính là muốn cấp tốc đề thăng tu vi của Triệu Hồi, nói không chừng còn có thể phát ra công dụng nhất định.

Một tháng sau, Triệu Phong cười Chiến hạm cương thiết lam bạch sắc của Linh Tộc, xuất phát tiến về Âm Thiên Vực!

1321. Chương 1318: Côn Vân Đáng Thương

Tin tức Triệu Phong còn sống, sáu người Huyền Ma Cổ Thần thông qua khế ước Linh sủng trên người Tiểu tặc miêu, liền có thể phát hiện ra. Triệu Phong xác định, nếu như đối phương biết rõ chính mình còn sống, chắc chắn sẽ tìm mọi cách diệt trừ chính mình. Thế lực phía sau sáu người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối không tầm thường, muốn điều tra những tin tức liên quan tới Triệu Phong, là chuyện hết sức dễ dàng. Thậm chí, bọn chúng còn có thể sẽ phái người nhìn chăm chăm Linh Tộc, một khi Triệu Phong ra ngoài, sẽ áp dụng hành động bắt giữ, hoặc là ám sát hắn.

Bởi vậy, lần này Triệu Phong tiến về Âm Thiên Vực, tiếp ứng Tiểu tặc miêu, cần phải tiến hành âm thầm, đồng thời giấu giếm thật kỹ thân phận của mình. Bằng không, trái lại sẽ đả thảo kinh xà, khiến cho chính mình bại lộ trong mắt địch nhân.

Bất quá, màu sắc nhân đồng cùng mái tóc của Triệu Phong, cho dù là Yểm Mục Thuật cũng không cách nào che giấu được. Mà loại bề ngoài đặc thù này, trong toàn bộ Thần vực Man Hoang sợ rằng cũng tìm không ra người thứ hai. Nếu đã như vậy, Triệu Phong cũng chỉ có thể tìm biện pháp khác.

Trên Chiến hạm Linh Tộc.

- Người này là ai?

Một gã Trưởng lão hắc y nhìn chăm chăm Triệu Hồi, thoáng có chút bất mãn hỏi.

- Bẩm Trưởng lão, văn bối là Triệu Hồi, Đệ tử Nội tộc của Linh Tộc!

Triệu Hồi mỉm cười âm áp, trả lời. Đây chính là thủ đoạn của Triệu Phong, dùng Triệu Hồi làm vật dẫn, mang theo chính mình hành động. Triệu Hồi vốn là Đệ tử Nội tộc của Linh Tộc, phương diện thân phận sẽ không khiến cho người khác hoài nghi. Mặt khác, đoạn thời gian trước Triệu Hồi đã đột phá Thiên giai Thần vị, chứng đạo Chân Thần Tam giai. Tu vi như thế rất dễ bị người khác bỏ qua, tiến hành điều tra cũng thuận tiện hơn.

- Đây là một đứa đệ tử Nội tộc mà lão phu xem trọng, chuẩn bị qua một thời gian nữa sẽ thu hắn làm đồ đệ. Hôm nay ta mang hắn đi theo nhằm gia tăng kiến thức!

Phù Linh Cổ Thần dựa theo thuyết pháp của Triệu Phong mà giải thích. Phù Linh Cổ Thần từng là sư tôn của Triệu Vũ Phi, Triệu Phong nhờ hắn giúp đỡ chuyện này, đối phương tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Lời nói của Phù Linh Cổ Thần khiến cho những người khác trên Chiến hạm không khỏi nhìn lại Triệu Hồi thêm vài lần. Nhưng mặc kệ nhìn thế nào, Triệu Hồi cũng là loại người vô cùng bình thường, không có bất cứ chỗ đặc biệt nào.

- Thật là vận khí tốt a!

Kim Khôn lẩm bẩm một câu. Một gã đệ tử bình thường bái nhập vào Linh Tộc, vừa mới đạt tới Chân Thần Tam giai không bao lâu, đã được một vị Trưởng lão Cổ Thần của Linh Tộc coi trọng, vận khí này quả thật là tốt tới cực điểm.

Tham gia hoạt động mật dịch với bên phía Âm Thiên Vực lần này cũng là một hạng mục nhiệm vụ. Ngoài trừ ba gã Trưởng lão Cổ Thần dẫn đội ra, còn có bốn gã đệ tử Cổ Thần khác cũng tiếp nhận nhiệm vụ này. Trong ba gã Trưởng lão, có Phù Linh Cổ Thần, một gã Cổ Thần hắc y, còn có một vị phụ nhân đầu đầy tóc bạc. Mà trong bốn đệ tử Cổ Thần, Triệu Phong chỉ nhận biết một người, chính là ca ca của Kim Uy, Kim Khôn.

- Cái thân phận này quả nhiên thật tốt a!

Triệu Phong mỉm cười, ra lệnh cho Triệu Hồi rời khỏi nơi này, quay trở về phòng mình. Sự xuất hiện của Triệu Hồi khiến ọi người phát sinh chất vấn, nhưng bọn chúng căn bản không có hứng thú đi quan tâm gã Chân Thần Tam giai bình thường này.

Sau khi trở lại trong phòng, Triệu Hồi liền mở ra trận pháp phòng hộ, biểu thị tiến vào trạng thái tu luyện, không được quấy rối. Trong đông đảo các phân thân, Triệu Hồi chính là phân thân ít tiếp xúc với Triệu Phong nhất. Con đường tu luyện của hắn phần lớn cũng là dựa vào chính mình. Lần này, Triệu Phong đích thân chỉ đạo Triệu Hồi tu luyện, đồng thời cũng giúp hắn quy hoạch cận kề con đường sau này của hắn.

Triệu Hồi sớm được Triệu Phong định vị là một Y sư. Thân là Y sư, sức chiến đấu hoàn toàn không cần phải mạnh mẽ, nhưng tốc độ bỏ chạy cùng thủ đoạn bỏ trốn nhất định là phải có. Vì vậy, Triệu Phong đem Kim Lô Quang Dược Thuật, cải thiện thành phương pháp phi độ thích hợp cho Triệu Hồi tu luyện. Mà các loại Áo Nghĩa Triệu Hồi cần tìm hiểu, chủ yếu là Thủy Mộc, kế đó là Phong, Không Gian...

Sau khi tiến hành giáo dục cùng chỉ điểm thích hợp, lại đưa cho Triệu Hồi một số loại tài nguyên tu luyện, Triệu Phong liền bắt đầu làm chuyện của mình. Hành động giải cứu Tiểu tặc miêu lần này có trình độ nguy hiểm cực cao, thực lực bản thân càng mạnh, hy vọng mới càng lớn hơn. Cho nên Triệu Phong không lãng phí một chút thời gian nào, nắm chặt thời gian tu luyện.

Sau khi tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tới tầng thứ hai, hắn cũng có thể tu luyện một số chiến kỹ đối ứng với Thần lực Hỗn Nguyên cao đẳng như Hỗn Nguyên Thần Quyền, Hỗn Nguyên Thuẫn... Ngoài trừ những môn chiến kỹ này, Triệu Phong còn tiến hành tu luyện Thời Không Đồng Thuật, Thời Không Na Di...

Hơn ba tháng sau, Chiến hạm Linh Tộc đã ly khai phạm vi của Tử Linh Vực, tiến vào lãnh địa Âm Thiên Vực. Lúc này, Triệu Phong rời khỏi không gian của Trường bào Thời Không, lấy ra đồng tiền cổ kia. Thời điểm phương vị của đồng tiền cổ nhất trí với phương hướng của Tiểu tặc miêu, tinh quang trên đó cũng sẽ sáng sủa dị thường.

- Quả nhiên là tại Âm Thiên Vực!

Hơn nữa Triệu Phong còn phát hiện, phương hướng mà đồng tiền cổ này chỉ tới, không ngờ lại cùng một phương hướng với mục tiêu của Chiến hạm Linh Tộc, chính là Hắc Ma Phong!

Vốn dĩ Triệu Phong dự định, sau khi tiến vào Âm Thiên Vực, hắn sẽ tự động rời khỏi, một mình tiến hành tra tìm. Thế nhưng nếu phương hướng mục đích nhất trí với Hắc Ma Phong, Triệu Phong liền quyết định, sau khi cùng đám người Linh Tộc đi tới Hắc Ma Phong, mới quyết định hành động kế tiếp. Hắc Ma Phong là một trong những thế lực Ngũ tinh của Âm Thiên Vực, thành viên tụ tập đông đảo, ở trong đó cũng dễ dàng tìm hiểu tin tức hơn.

Cứ như vậy, Triệu Phong quay trở lại không gian Trường bào Thời Không, tiếp tục bế quan. Sau khi củng cố tầng thứ hai Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, cũng tu luyện thông thạo các loại chiến kỹ có liên quan, Triệu Phong mới thoảng nghỉ ngơi trong chốc lát.

Bá!

Triệu Phong lấy từ Không gian Trữ vật ra một cái tinh thể hình thoi trong suốt. Bên trong khối tinh thể thành hình có một đôi nhân mã, chính là Thời Không Chi Mã. Đúng là thứ mà lúc trước Tiểu tặc miêu cướp đoạt được từ trên cái thiết bị tám cạnh kia. Trước khi Tiểu tặc miêu bị bắt, nó đã giao đôi Thời Không Chi Mã này cho Triệu Phong.

- Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của ta chính là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, nếu như có được một cỗ phân thân Thời Không Chi Mã, đối với việc lĩnh ngộ Không Gian Áo Nghĩa của ta mới có tác dụng thôi động cực lớn...

Tâm thần Triệu Phong khẽ động. Đem đôi Thời Không Chi Mã này giao cho cỗ phân thân tiếp theo của hắn, mới có thể phát huy ra trình độ lớn nhất giá trị của đôi nhân mã này. Nhưng Phân Hồn Quyết tầng thứ tư vẫn còn đang trong quá trình thôi diễn, cỗ phân thân thứ tư còn cần một khoảng thời gian nữa mới có thể đáp nện được

Một ngày nọ, Chiến hạm Linh Tộc cuối cùng cũng tới được Hắc Ma Phong. Đến lúc này, Triệu Phong mới chính thức xuất quan.

- Nhiệm vụ lần này cũng rất đơn giản a!

Kim Khôn đứng ở đầu Chiến hạm, trên mặt nở nụ cười đắc ý.

Sau đó Triệu Phong mới biết được, dọc theo đường đi, Chiến hạm Linh Tộc đã từng tao ngộ qua hai ba lần cướp bóc, chỉ bất quá là đều bị cường giả Cổ Thần Linh Tộc dễ dàng giải quyết. Mà dọc theo đường đi, Triệu Phong cùng Triệu Hồi vẫn luôn ở trong trạng thái bế quan, rất ít khi rời khỏi phòng, căn bản không biết được chuyện này. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Triệu Hồi quá mức nhỏ yếu, hoàn toàn bị những người khác bỏ quên mất.

- Dĩ vãng, mỗi khi đội ngũ mật dịch của Linh Tộc lên đường, hoặc nhiều hoặc ít cũng sẽ bị đám người Liệt Kim Tộc phái tới chặn giết, cản trở. Nhưng lần này, bên phía Liệt Kim Tộc lại không có bất cứ hành động gì, ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn a...

Ánh mắt lão phụ nhân đầu đầy tóc bạc kia khẽ trầm xuống.

Triệu Hồi nghe được câu này, trong lòng cười thầm. Tại địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, chín gã Cổ Thần của Liệt Kim Tộc, kể cả một gã Cổ Thần Bát giai đã toàn bộ vắng mặt. Cái này đối với một cái thế lực Ngũ tinh cũng là một tổn thất cùng đả kích vô cùng to lớn. Nếu tại thời điểm này hai đại thế lực Ngũ tinh khai chiến, Liệt Kim Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Lúc này, bọn chúng nhất định là đang nắm chặt thời gian, tranh thủ tích súc thế lực, khôi phục lại nguyên khí, làm sao còn có tinh lực đi quản đám người Linh Tộc.

Triệu Phong thoáng nhìn về phía tầng vụ hải hắc sắc nồng đậm trước mặt. Rất nhanh, từ trong vụ hải chợt xuất hiện năm tòa ngọn núi dữ tợn cao chót vót, giống như một cái quỷ trảo màu đen, muốn từ trong man hoang đại địa bò ra ngoài vậy.

Hắc Ma Phong, thế lực Ngũ tinh của Âm Thiên Vực, không phải do một đại tộc nào đó chưởng khống, mà là tương đương với một thế lực tông môn, dạng đệ tử gì cũng thu nhận.

oOo

Trong khu vực Ngoại phong của Hắc Ma Phong, phụ cận một đài khiêu chiến, lúc này đang tụ tập đại lượng đệ tử Hắc Ma Phong. Ngay vào lúc này, một đạo thân ảnh kim sắc đột nhiên hàng lâm nơi đây.

- Phá Vân đại ca!

- Phá Vân Chân Thần đã tới rồi!

Những kẻ quan chiến tụ tập xung quanh nhất thời chào đón hân.

Phá Vân Chân Thần có được Phá Diệt Chi Mâu, hiện tại đang là đệ tử Nội phong của Hắc Ma Phong. Nghe đồn tu vi của hắn đã đạt tới Chân Thần Tam giai Đỉnh phong, chỉ cần thêm một bước, tiến vào Chân Thần Tứ giai, liền có thể trở thành Đệ tử Hạch tâm của Nội phong.

- Phá Vân đại ca, người lại tới nữa rồi!

Một gã thanh niên cao lớn toàn thân da bọc xương, bề ngoài giống như một bộ xương khô lập tức tiến lên nghênh đón.

- Dựa theo phân phó của huynh, mỗi ngày ta đều an bài đệ tử Ngoại phong đến đây khiêu chiến hắn. Hôm nay huynh đến vừa vặn, chiến đấu còn chưa có kết thúc a!

Trên mặt thanh niên khô lâu nở nụ cười lấy lòng. Hắn vốn là Lão đại trong đệ tử Ngoại phong, nhưng Phá Vân Chân Thần đã sắp sửa tiến vào hàng ngũ Đệ tử Hạch tâm, cộng thêm Phá Diệt Chi Mâu của hắn, ngày sau tiền đồ vô hạn.

- Trận chiến hôm nay, người nào giành được thắng lợi, ta sẽ thưởng ột viên Thần Huyết Đan!

Phá Vân Chân Thần nhìn về phía một đạo thân ảnh kim sắc trên đài khiêu chiến, trên mặt lộ ra một tia tươi cười nghiền ngẫm.

Trên đài khiêu chiến, hai đạo thân ảnh đang giao phong kịch liệt với nhau.

Oanh hô!

Một gã thanh niên hắc y trên đó, tay cầm kim chúc thảo màu đen, trực tiếp đánh ra một đạo hư ảnh bạch cốt thật lớn. Một đạo quang ảnh kim sắc còn lại phản ứng không kịp, bị đánh lui đến sát mép chiến đài, trên người lưu lại một đạo vết thương máu chảy đầm đề.

- Côn Vân, đã qua thời gian lâu như vậy, thực lực của ngươi vẫn không chút tiến bộ a!

Thanh niên hắc y kia thập phần nhàn nhã cười nói.

- Khốn kiếp!

Côn Vân Chân Thần chột vật bò dậy, không thèm quản tới gã thanh niên hắc y này, mà hung hăng nhìn chăm chăm về phía Phá Vân Chân Thần ở phương xa. Hắn gặp phải đãi ngộ như thế, chính là bởi vì kẻ này.

- Đã như vậy, Thần Huyết Đan của Phá Vân đại ca chính là của ta a!

Gã thanh niên hắc y kia tay cầm kim chúc thảo màu đen, cấp tốc tiếp cận Côn Vân, trực tiếp đánh ra một trào.

Oanh phanh!

Côn Vân Chân Thần thân chịu trọng thương, không có chút lực lượng chống lại, lập tức bị hất đánh rơi xuống khỏi đài khiêu chiến.

- Thứ này cho ngươi!

Phá Vân Chân Thần lấy ra một viên đan dược lưu ly huyết hồng sắc, ném cho gã thanh niên hắc y kia, chuẩn bị xoay người phiêu nhiên rời đi.

- Phá Vân!

Song quyền Côn Vân nắm chặt, cặp mắt đỏ bừng, gắt gao nhìn chăm chăm Phá Vân Chân Thần. Mười năm trước hắn tiến vào Thần vực Man Hoang, dưới cơ duyên xảo hợp, đã gia nhập thể lực Ngũ tinh Hắc Ma Phong này. Nhưng không ngờ, Bán Thần Phá Diệt trong Đại Lục Vực cũng đang ở tại Hắc Ma Phong. Mà đối phương lại tới nơi này sớm hơn Côn Vân một bước, thiên phú huyết mạch cũng mạnh hơn Côn Vân một bậc, càng được cao tăng Hắc Ma Phong coi trọng.

Vốn dĩ Phá Vân Chân Thần chỉ thỉnh thoảng hữu ý vô ý chèn ép Côn Vân một chút, bình thường căn bản không hề đặt hắn vào trong mắt. Nhưng từ sau khi tham gia Hội nghị Thần Mâu trở về, thái độ của Phá Vân Chân Thần chợt đại biến, mỗi ngày đều ra lệnh cho đệ tử Ngoại phong dùng loại phương thức khiêu chiến này để khi dễ Côn Vân. Bất đắc dĩ chính là Côn Vân tuyệt đối không thể rời khỏi Hắc Ma Phong. Hắn biết rõ, một khi mình rời khỏi, Phá Vân Chân Thần nhất định sẽ xuất thủ giết chết hắn.

Ừm ừm!

Đúng vào lúc này, trên đỉnh đầu mọi người, một chiếc Chiến hạm cương thiết lam bạch sắc xa hoa đột nhiên gào thét bay qua.

- Đây là Chiến hạm của Linh Tộc trong Tử Linh Vực! Cứ cách mấy chục năm, Hắc Ma Phong và Tử Linh Vực sẽ báỉ phồng lẫn nhau, tiến hành một lần mậu dịch...

Một gã đệ tử Ngoại phong lâu năm có chút cảm khái, nói.

- Chiến hạm của Linh Tộc?

Toàn thân Phá Vân Chân Thần nhất thời chấn động, hai mắt nhìn chăm chăm về phía chiếc Chiến hạm kia.

- Triệu Phong cũng đang ở Linh Tộc!

Trong lòng Phá Vân Chân Thần thoáng chút hoảng hốt. Hắn tự nhiên biết rõ mối quan hệ giữa Côn Vân và Triệu Phong. Nếu để cho Triệu Phong phát hiện hắn đối đãi với Côn Vân như vậy, chắc chắn hắn sẽ không tha cho chính mình. Thế nhưng, Triệu Phong căn bản không biết hạ lạc của Côn Vân, hắn là sẽ không đột nhiên đi tới Hắc Ma Phong như vậy.

Thế nhưng hắn lại không biết, trên chiếc Chiến hạm lam bạch sắc kia, một gã thanh niên tướng mạo bình thường, hơi chút nho nhã, đang dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn lại hắn.

1322. Chương 1319: Tìm Tới Cửa

Thời điểm nhìn thấy Côn Vân, Triệu Phong không khỏi nhớ lại ước định kỳ hạn ba mươi năm giữa hắn cùng với Côn Vân lúc còn ở Đại Lục Vực trước đây.

- Hiện tại, đã qua hơn bốn mươi năm rồi!

Triệu Phong không khỏi cảm khái. Tuy nói bốn mươi năm đối với những người khác ở Thần vực Man Hoang này chính là ngắn ngủi gần như có thể bỏ qua, nhưng đối với Triệu Phong mà nói, bốn mươi năm này lại là dài đằng đẵng vô cùng.

- Không nghĩ tới hai người bọn họ đều ở nơi này!

Triệu Phong cảm giác thế sự quả thật khó lường. Lúc còn ở Đại Lục Vực, Côn Vân cùng Phá Diệt Chân Thần là người của hai Vương triều đối địch. Hiện tại hai người cũng đều ở tại Hắc Ma Phong, tự nhiên là không có khả năng hữu hảo ở chung. Hơn nữa, Phá Vân Chân Thần bất kể là thực lực hay là địa vị đều viễn siêu Côn Vân nhiều lắm, muốn chơi chết Côn Vân quả thật dễ như trở bàn tay. Không cần nghĩ cũng biết, Côn Vân khẳng định là đang ủy khuất muốn chết.

Tuy nói từ đầu tới cuối, giữa Côn Vân và Triệu Phong chỉ có quan hệ giao dịch. Nhưng hai người tốt xấu gì cũng đã quen biết nhiều năm. Không có Côn Vân, cũng sẽ không có Triệu Phong hiện tại. Mà Triệu Phong vốn không có một tia hảo cảm gì với Phá Vân Chân Thần, thậm chí còn thập phần chán ghét. Cho nên, Triệu Phong quyết định sẽ nhúng tay vào chuyện này.

Ừng ừng!

Chiến hạm cường thiết lam bạch sắc xuyên toa tiến tới trong tầng hầm vụ nồng đậm, rất nhanh đã đến trên đỉnh núi một tòa trung tâm của năm ngọn núi màu đen kia.

Trên đỉnh núi, mấy vị cao tăng của Hắc Ma Phong sớm đã đợi sẵn từ lâu.

- Các vị Linh Tộc đại giá quang lâm, Hắc Ma Phong không có từ xa tiếp đón...

Một vị lão giả hắc bào thân hình cao to lập tức tiến lên, từ trên người toát ra một cỗ khí tức cường hãn khiến cho Triệu Hồi cảm thấy áp lực hít thở không thông.

- Đào Trưởng lão quá lời rồi!

Bên phía Linh Tộc, vị lão phụ đầu đầy tóc bạc kia chủ động đứng ra.

Sau đó, đám người Linh Tộc bước xuống Chiến hạm, dưới sự nghênh tiếp của cao tăng Hắc Ma Phong, tiến vào tòa chủ phong này.

- Vị trẻ tuổi này là...

Một gã Trưởng lão Hắc Ma Phong, trên mặt có văn lạc hắc bạch sắc, giống một gương mặt quỷ, thoáng mang theo một tia kinh dị cùng khinh thường nhìn về phía Triệu Hồi, hỏi.

- Hắn là một đệ tử Linh Tộc mà ta nhìn trúng. Nhiệm vụ lần này, ta thuận tiện dẫn hắn ra ngoài kiến thức một chút!

Phù Linh Cổ Thần mở miệng nói. Phù Linh Cổ Thần là Cổ Thần Bát giai thế hệ trước của Linh Tộc, đã từng tới Hắc Ma Phong vài lần, cho nên rất quen thuộc những Trưởng lão nơi đây.

- A?

Mấy người còn lại của Hắc Ma Phong đều quan sát Triệu Hồi thêm một chút, nhưng cũng không phát hiện ra điểm nào đặc biệt, liền không thèm để ý tới hắn nữa. Dù sao cũng chỉ là một gã Chân Thần Tam giai, cho dù có đặc thù như thế nào đi nữa, cũng không tiến nhập vào pháp nhãn của bọn chúng. Huống hồ, Triệu Hồi lại còn không có chút đặc thù gì.

Trên đường đi vào, Triệu Phong phát giác, ba gã Trưởng lão Hắc Ma Phong do Đào Trưởng lão dẫn đầu, thái độ thập phần hữu hảo nhiệt tình. Mà lão giả mặt quỷ kia, còn có một vị Trưởng lão khác, thì thái độ đối với Linh Tộc lại rất lạnh nhạt.

Trong lúc cao tăng hai đại thế lực Ngũ tinh nói chuyện với nhau, mọi người đã đi tới chủ điện.

- Chuyện tình của các vị tiền bối, văn bối xin phép không tham dự a!

Còn chưa tiến vào chủ điện, Triệu Hồi đã chủ động lên tiếng từ già. Hành động này của Triệu Hồi, khiến cho cao tăng hai phe đều cảm thấy hấn rất thức thời.

Sau khi cáo từ cao tăng hai phe, Triệu Phong chuẩn bị đi tới ngọn núi màu đen chỗ của Côn Vân bên kia. Vừa rời khỏi không bao lâu, Triệu Phong liền lấy ra một đồng tiền cổ.

- Tinh quang thật cường thịnh!

Sắc mặt Triệu Hồi cả kinh. Quang mang lúc này đồng tiền cổ phát ra, thiếu chút nữa khiến cho Triệu Phong cho rằng, Tiểu tặc miêu đang bị giấu ở ngay chỗ này. Sau đó, Triệu Hồi sử dụng đồng tiền cảm ứng một phen, mới xác định quả thật không phải là nơi này.

- Bất quá, địa điểm cũng cách nơi này không xa!

Trên mặt Triệu Hồi lộ ra vẻ vui mừng, thu đồng tiền cổ lại. Chuyện tình tiếp ứng Tiểu tặc miêu, tuyệt đối không thể hành sự lỗ mãng. Tối thiểu cần phải điều tra tin tức rõ ràng, sau đó mới thận trọng lên vào.

Sau đó, Triệu Hồi phi hành bên trong hắc vụ, rời khỏi ngọn chủ phong. Thời điểm hấn bay qua ngọn núi thứ hai, không ngờ lại thập phần trùng hợp, gặp phải Phá Vân Chân Thần. Lúc này, Triệu Phong không thể đơn giản bại lộ thân phận, huống hồ Phá Vân Chân Thần lại còn là đệ tử của Hắc Ma Phong, Triệu Phong có muốn thu thập hấn cũng phải tìm cái lý do hợp lý. Bởi vậy Triệu Phong không thềm đếm xỉa tới Phá Vân Chân Thần, trước đi tìm Côn Vân cái đã.

- Ta như thế nào chưa từng gặp qua người? Người không biết ngọn sơn phong này, chỉ có đệ tử Nội phong mới được tiến vào sao?

Phá Vân Chân Thần thấy Triệu Hồi gặp hấn cũng không thềm chào hỏi tiếng nào, nhất thời gọi Triệu Hồi lại. Phải biết rằng, cho dù là mấy người bài danh phía trước trong hàng đệ tử Nội phong, nhìn thấy hấn cũng phải chào hỏi một tiếng. Nhưng gã thanh niên trước mặt này thoát nhìn hết sức bình thường, thực lực lại thấp, nhìn thấy hấn, sắc mặt lại vẫn lãnh đạm không thềm đếm xỉa gì tới.

- Ta quả thật không phải là đệ tử Nội phong, nhưng ta vẫn muốn tiến nhập nơi này, người làm gì được ta?

Triệu Hồi có chút không vui nói. Hấn là khách quý từ Linh Tộc đến đây, Phá Vân Chân Thần có thể làm được gì hấn?

- Người... Đây là đang nói chuyện với ta sao?

Phá Vân Chân Thần thoáng cả kinh một lúc, mới nhất thời âm trầm hỏi. Nếu như Triệu Hồi không phải là đệ tử Nội phong, mà lại chủ động chống đối hấn, cho dù hấn trực tiếp xuất thủ đánh cho Triệu Hồi nửa chết nửa sống cũng không có vấn đề gì.

- Lê nào đây chính là đạo đài khách của Hắc Ma Phong sao?

Triệu Hồi không khỏi phì cười một tiếng.

- Người là... Đệ tử Linh Tộc?

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần khê biến, thần sắc âm trầm nhất thời biến mất không còn. Dựa vào lời nói vừa rồi, hấn có thể suy đoán ra thân phận của Triệu Hồi. Theo như hấn biết, mâu dịch lui tới giữa Linh Tộc cùng Hắc Ma Phong thông thường đều là giao lưu giữa các cao tăng. Nhưng lần này, Linh Tộc lại mang đến một gã Chân Thần Tam giai, cái này chứng minh thân phận của Triệu Hồi khẳng định là không bình thường. Hơn nữa mặc dù cả hai đều là thế lực Ngũ tinh, nhưng Linh Tộc so với Hắc Ma Phong thì lại cường thịnh hơn một bậc.

- Thật xin lỗi! Tại hạ ánh mắt vụng về, không nghĩ tới các hạ là thiên tài của Linh Tộc!

Phá Vân Chân Thần lập tức nặn ra vẻ tươi cười, hòa hoãn nói.

- Hừ!

Triệu Hồi thập phần khinh thường hừ lạnh một tiếng, trực tiếp rời đi. Cử động này của hắn khiến cho khoe miệng Phá Vân Chân Thần thoáng co quắp lại, trong lòng thập phần căm tức. Nhưng Triệu Hồi thân là khách nhân ở xa tới, nếu như hắn chọc giận Triệu Hồi, chính là gián tiếp ảnh hưởng tới quan hệ giữa Linh Tộc cùng Hắc Ma Phong.

Không bằng để ta dẫn các hạ đi tham quan nơi đây a!

Phá Vân Chân Thần đột nhiên nói. Hắn chủ động lấy lòng, tận tình gia chủ, nếu như có thể bắt được cơ hội, sẽ chinh đón Triệu Hồi một trận. Cho dù xảy ra chuyện phiền phức gì, cũng sẽ không có lỗi gì quá lớn.

- Cũng được!

Triệu Hồi thoáng suy nghĩ trong chốc lát, gật đầu đáp ứng. Hắc Ma Phong có thể tính là thế lực Ma Đạo, bên trong long xà hỗn tạp, mình tranh ám đoạt giữa các đệ tử thập phần phổ biến, thậm chí động một cái là lên đài khiêu chiến tiến hành quyết đấu. Bản thân Triệu Hồi nhìn qua quá nhỏ yếu, khó tránh khỏi sẽ gặp phải một chút phiền toái. Nếu như đi cùng một chỗ với Phá Vân Chân Thần, liền hoàn toàn có thể tránh khỏi những phiền phức này, đồng thời còn có thể sai sử người này nữa.

Sau đó, dưới sự hướng dẫn của Phá Vân Chân Thần, Triệu Hồi từ ngọn núi nơi ở của các đệ tử Nội phong đi tới phía Ngoại phong. Dọc đường, rất nhiều đệ tử đều cảm thấy hết sức tò mò đối với gã thanh niên nhỏ yếu bên cạnh Phá Vân Chân Thần kia.

- Triệu huynh đệ, địa phương đệ tử Ngoại phong này cũng không có gì để tham quan a!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

- Không có việc gì! Thời điểm ta vừa đến đây, đã nhìn thấy một người quen ở Ngoại phong, hiện tại ta muốn đi thăm hắn một chút!

Triệu Hồi không chút e dè, nói.

- A? Không nghĩ tới Triệu huynh đệ lại còn có người quen tại Hắc Ma Phong này! Không biết người này là ai vậy? Nói không chừng ta cũng biết hắn a!

Phá Vân Chân Thần thoáng sững sờ, lập tức nhiệt tình nói. Thật ra, Phá Vân Chân Thần chính là đang suy tư, với thân phận địa vị của Triệu Hồi, làm sao có thể quen biết đệ tử Ngoại phong của Hắc Ma Phong được?

- Côn Vân!

Triệu Hồi mỉm cười, nhìn chằm chằm Phá Vân Chân Thần.

- Côn... Vân?

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần sững sốt, lập tức lộ ra thần sắc cổ quái. Hắn thật sự không nghĩ tới, Côn Vân lại có liên hệ gì với gã đệ tử Linh Tộc này. Thời gian Côn Vân đến Thần vực Man Hoang này rất ngắn, thậm chí còn chưa từng đi qua Tử Linh Vực. Nếu không phải hình dạng Triệu Hồi thập phần xa lạ, hắn thậm chí còn hoài nghi Triệu Hồi có phải là người của Đại Lục Vực hay không? Bằng không, hắn không có khả năng quen biết Côn Vân. Nghĩ đến quan hệ giữa mình và Côn Vân, Phá Vân Chân Thần thật sự có chút không muốn đi. Nhưng thần sắc vừa rồi của hắn, đã thuyết minh rõ ràng là hắn nhận biết Côn Vân.

- Chào Phá Vân đại ca!

- Phá Vân Chân Thần đại giá quang lâm, có chuyện gì quan trọng không?

Thời điểm Phá Vân Chân Thần đi tới Ngoại phong, tất cả đệ tử Ngoại phong trên đường đi gần như đều vô cùng cung kính chào hỏi hắn. Mà Phá Vân Chân Thần cũng tương đối hưởng thụ sự cung kính này, về mặt về ngạo nghề hành tẩu giữa vô số đệ tử Ngoại phong.

- Triệu huynh, bên này!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

- Người bên cạnh Phá Vân Chân Thần là ai vậy? Ta như thế nào chưa từng gặp qua?

- Xem ra, địa vị của người nọ hẳn là rất không bình thường a!

Vốn dĩ mọi người cho rằng Triệu Hồi là kẻ nịnh bợ đi theo Phá Vân Chân Thần, nhưng cử động vừa rồi của Phá Vân Chân Thần lại khiến cho tất cả mọi người mở rộng tầm mắt. Xuất phát từ lòng hiếu kỳ, rất nhiều đệ tử Ngoại phong đều lục tục đi theo phía sau hai người.

Rất nhanh, Triệu Hồi cùng Phá Vân Chân Thần đã đi tới bên cạnh nơi ở của Côn Vân.

- Là tới tìm Côn Vân!

- Haizzz... ngày hôm nay Côn Vân vừa mới bị giáo huấn qua, lần này đích thân Phá Vân Chân Thần đến đây, hẳn nhất định lại phải gặp xui xẻo rồi!

Không ít đệ tử Ngoại phong dùng ngữ khí có chút hả hê cười nói. Phá Vân Chân Thần vẫn luôn nhắm vào đệ tử Ngoại phong Côn Vân Chân Thần, điểm này tất cả các đệ tử Ngoại phong khác đều hết sức rõ ràng. Chỉ là bình thường Phá Vân Chân Thần rất ít khi nào trực tiếp tới tìm Côn Vân. Xem ra lần này lại có trò hay để nhìn rồi.

Dần dần, càng ngày càng nhiều đệ tử Ngoại phong đã tụ tập đến đây xem trò vui. Mà Côn Vân bên lúc này cũng đã phát hiện ra dị động bên ngoài.

- Phá Vân Chân Thần, người đến cùng là muốn như thế nào?

Côn Vân trực tiếp lao ra, vẻ mặt oán độc nhìn chằm chằm Phá Vân Chân Thần. Bởi vì nguyên nhân Phá Vân Chân Thần, hẳn gần như cứ cách hai ba ngày liền sẽ bị người khác dạy dỗ một trận, có thể nói là nhận đủ khuất nhục trên đời. Sở dĩ Côn Vân nhẫn nhịn, là muốn một ngày sẽ siêu việt Phá Vân Chân Thần, tẩy sạch tất cả những khuất nhục trước đây từng nhận lấy.

- Triệu huynh đừng thấy lạ! Giữa ta và Côn Vân có một chút hiểu lầm!

Phá Vân Chân Thần không thèm để ý chút nào, nhàn nhạt nói. Với địa vị của hắn tại Hắc Ma Phong, cho dù Triệu Hồi muốn ra mặt cho Côn Vân, cáo trạng lên cao tầng Hắc Ma Phong, cũng không thể làm được gì hắn.

- Cái tên này, rốt cuộc muốn đùa giỡn trò gì nữa đây?

Trong lòng Côn Vân âm thầm cảnh giác. Phá Vân Chân Thần đích thân tìm tới cửa, nhất định là không có chuyện gì tốt. Đồng thời, Côn Vân cũng quan sát gã thanh niên bên cạnh Phá Vân Chân Thần. Xem ra, gã thanh niên nhìn như bình thường này, địa vị cũng chênh lệch không bao nhiêu so với Phá Vân Chân Thần. Chỉ là, nếu như đối phương đã đi cùng một chỗ với Phá Vân Chân Thần, thì tuyệt đối không phải là người tốt lành gì, mà Côn Vân hẳn lại sẽ có thêm một gã địch nhân.

Thế nhưng, ngoài dự liệu của Côn Vân, Triệu Hồi lại trực tiếp dang rộng hai cánh tay, chậm rãi đi về phía hắn.

- Côn Vân, đã lâu không gặp a! Người như thế nào lại biến thành bộ dáng này?

Mất thấy Triệu Hồi đã sắp sửa ôm lấy Côn Vân, Côn Vân không khỏi lui về phía sau nửa bước, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chằm chằm Triệu Hồi, có chút không biết đã xảy ra chuyện gì.

Một màn này cũng khiến cho tất cả đệ tử Ngoại phong ở đây nhất thời choáng váng. Côn Vân này không phải là đối tượng mà Phá Vân Chân Thần luôn nhắm vào sao? Vì sao hiện tại người đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây lại hữu hảo với Côn Vân như vậy? Tuy rằng không thể hiểu nổi, nhưng đại đa số mọi người đều cho rằng, đây nhất định là Phá Vân Chân Thần đang đùa giỡn quỷ kế gì đó, đợi một lát nhất định sẽ khiến cho Côn Vân càng thêm khó nhìn, càng thêm khuất nhục.

- Côn Vân, lâu như vậy không tới thăm người, người đã không nhận ra người bạn này rồi a!

Triệu Hồi một lần nữa cười nói, trực tiếp ôm chầm lấy Côn Vân. Đồng thời, một cỗ Mộc Chi Áo Nghĩa tinh thuần mạnh mẽ lan tỏa ra. Triệu Hồi vốn chuyên tu Y Đạo, lại có thêm tài nguyên tu luyện trân quý, cùng công pháp tu luyện cao thâm do Triệu Phong cung cấp, y thuật của hắn đã đạt tới tình trạng thập phần tinh diệu.

- Đây là...

Côn Vân nhất thời ngây ngẩn cả người. Gã nam tử xa lạ đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, không ngờ lại xưng huynh gọi đệ với hắn, lại còn giúp hắn trị liệu thương thể nữa.

- Côn Vân, trước khi ngươi rời đi, tình huống của Chúa Tể Điện có tốt không?

Thanh âm Triệu Hồi bỗng nhiên vang lên trong não hải Côn Vân.

Một khắc này, toàn thân Côn Vân giống như bị sét đánh, thân thể nhất thời cứng ngắc, mang theo thần sắc không thể tin nổi, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Hồi.

1323. Chương 1320: Côn Vân Xuất Chiến

Một khắc này, toàn thân Côn Vân giống như bị sét đánh, thân thể nhất thời cứng ngắc, mang theo thần sắc không thể tin nổi, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Hồi. Dựa theo lời nói của Triệu Hồi, Côn Vân có thể xác định, đối phương là người trong Vương triều Đại Càn của Đại Lục Vực, thậm chí còn có một chút liên hệ với Chúa Tể Điện nữa. Nhưng Côn Vân nghĩ như thế nào cũng nhớ không nổi, trong Chúa Tể Điện lại có một người như vậy. Dù sao có một chút hy vọng tiến vào Thần vực Man Hoang, cả Chúa Tể Điện cũng chỉ có mấy người mà thôi.

Bất quá, nếu như đối phương đã nhận biết mình, như vậy hắn có ác ý gì hay không, Côn Vân cũng không quan trọng nhiều như vậy nữa. Tình huống lúc này của hắn thập phần khó nhìn, bị Phá Vân Chân Thần liên tục đùa bỡn trong tay, có khả năng cả đời cũng không cách nào thoát khỏi vận mệnh này. Hiện tại bỗng nhiên xuất hiện một kẻ thân phận bất phàm, lại thập phần hữu hảo với bản thân, nói không chừng có thể mượn tay hắn giúp chính mình thoát ly khổ hải.

- Người này truyền âm thể hiện thân phận với ta, cái này đã nói rõ, hắn không muốn để cho những người khác biết được điểm này!

Đại não Côn Vân nhanh chóng vận chuyển, sau đó liếc nhìn về phía Phá Vân Chân Thần. Tuy rằng không biết Triệu Hồi có mục đích gì, nhưng Triệu Hồi rất có thể là đến đây giúp chính mình, Côn Vân tuyệt đối sẽ không vạch trần, trái lại còn hết sức phối hợp.

- Người còn biết đến thăm ta a...

Sau một hồi, Côn Vân đột nhiên cười ha hả nói.

Đám đệ tử Ngoại phong ở bốn phía thập phần nghi hoặc nhìn một màn cổ quái này, không biết đây là chuyện gì xảy ra. Người đi cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, tại sao lại hữu hảo với Côn Vân như vậy?

- Thương thể của ngươi sao lại nặng như vậy? Đây là một chút thánh dược chữa thương, ngươi lấy đi chữa trị thân thể a...

Vừa rồi Triệu Hồi đã trị liệu thương thể của Côn Vân gần như hoàn hảo, nhưng hắn vẫn như cũ nói như thế. Sau đó, thủ chương Triệu Hồi khẽ lật, chợt lấy ra hơn mười loại dược liệu, đan dược trân quý. Trong số này quả thật có hai loại là dùng để chữa thương, cho dù là với thương thể của Chân Thần Tứ giai, Ngũ giai cũng đều có hiệu quả trị liệu cực lớn. Ngoại trừ hai loại này, tất cả những loại còn lại đều là trân tài tu luyện.

- Ta không nhìn lầm chứ? Đó là Hồng Liên Quả, Chân Long Diệp, Âm Dương Nguyên Sinh Đan...

Những trân phẩm mà Triệu Hồi lấy ra lập tức dẫn phát ánh mắt tham lam của đám đệ tử Ma đạo ở phụ cận. Trong hàng ngũ Đệ tử Ngoại phong, nhiều lắm cũng là Chân Thần Tam giai, mà Triệu Hồi lấy ra mỗi một thứ vật phẩm, với bọn chúng mà nói, thực sự quý trọng vô cùng.

- Địa vị của tiểu tử này tại Linh Tộc, sợ rằng cũng không tầm thường a!

Phá Vân Chân Thần nhìn chăm chăm những món bảo vật này, trong lòng cũng có chút kích động. Nhưng hắn cũng không có bất kỳ hảo cảm gì đối với Triệu Hồi, đặc biệt Triệu Hồi lại còn quen biết Côn Vân.

Mà Côn Vân lúc này cũng đã triệt để trọn tròn mắt. Gã thanh niên xa lạ bỗng nhiên xuất hiện này, không chỉ có xưng huynh gọi đệ với chính mình, giúp hắn trị liệu thương thế, cuối cùng lại còn tặng cho hắn những bảo vật quý trọng như vậy. Lúc này, Côn Vân cũng đang hoài nghi có phải chính mình đang nằm mơ hay không? Bầu trời như thế nào lại rớt xuống nhiều cái bánh ngọt như vậy? Tuy rằng hắn không nghĩ ra, nhưng có đồ tốt không thể không lấy a. Côn Vân không chút khách khí, lập tức nhận lấy toàn bộ những thứ này.

- Có những món trân tài này, không bao lâu nữa ta liền có thể trùng kích Chân Thần Tam giai rồi...

Trong lòng Côn Vân vô cùng kích động. Tại Đại Lục Vực, bởi vì có Triệu Phong trợ giúp, hắn tại thời điểm tu vi Bán Thần đã tiến vào Thần vực Man Hoang. Huống hồ bản thân hắn chính là tích huyết trọng tu, trong thời gian trấn thủ ba mươi năm kia, hắn cũng không ngừng củng cố nội tình của mình. Bởi vậy, sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang được năm năm, hắn đã trùng kích Thần vị, trực tiếp chứng đạo Thần vị Nhị giai. Bất quá, sau khi cơ duyên xảo hợp gia nhập thế lực Ngũ tinh Hắc Ma Phong, tu vi của hắn mãi vẫn luôn trì trệ không tiến. Cái này toàn bộ là bởi vì Phá Vân Chân Thần tạo thành.

Đám đệ tử Ngoại phong xung quanh trở mắt nhìn Côn Vân nhận lấy bảo vật kia, trong lòng vô cùng kích động, nhưng cũng không dám động thủ.

- Trong tay Triệu huynh có vô số trân bảo, tin tưởng thực lực của người cũng không giống người thường a!

Đúng lúc này, Phá Vân Chân Thần đột nhiên âm trầm quỷ dị mở miệng. Đám đệ tử Ngoại phong còn lại không khỏi nhìn về phía hắn, không biết hắn là có ý gì.

- Bình thường thôi!

Triệu Hồi đơn giản trả lời.

- Triệu huynh quá khiêm nhường rồi! Linh Tộc chính là thế lực Ngũ tinh so với Hắc Ma Phong còn cường đại hơn một chút. Đại đa số các Chân Thần Tam giai của Hắc Ma Phong hắn cũng không phải là đối thủ của người!

Phá Vân Chân Thần không ngừng nâng Triệu Hồi lên.

- Người của Linh Tộc? Nhất định là lúc trước đã cưỡi chiếc Chiến hạm kia đến đây!

Giờ phút này, thân phận của Triệu Hồi đã hoàn toàn rõ ràng. Tất cả mọi người mới hiểu được, Triệu Hồi cùng Phá Vân Chân Thần cũng không phải là cùng một phe. Nhưng bọn chúng cũng không nghĩ tới, Côn Vân vẫn luôn bị bọn chúng khi dễ kia, không ngờ lại quen biết người của Linh Tộc, hơn nữa địa vị của đối phương tựa hồ cũng không tầm thường.

- Linh Tộc?

Côn Vân khẽ lắc đầu. Hai từ này chỉ có thể khiến cho hắn liên tưởng tới Triệu Vũ Phi, nhưng cho dù là Triệu Vũ Phi, năng lực cũng không có khả năng biết được hạ lạc cụ thể của hắn a.

- Tại hạ là Hắc Khô Chân Thần, muốn xin thiên tài của Linh Tộc chỉ giáo ột chút!

Đúng lúc này, một gã thanh niên thân hình giống như bộ xương khô chợt chủ động đứng ra. Thân là tùy tùng của Phá Vân Chân Thần, Hắc Khô Chân Thần thập phần hiểu rõ tâm tư của hắn.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người ở đây nhất thời háng hái trở lại. Rất rõ ràng, bởi vì nguyên nhân Côn Vân, Phá Vân Chân Thần cũng có chút dịch ý đối với Triệu Hồi. Hắc Khô Chân Thần là Chân Thần Tam giai, chính là đệ nhất nhân trong các đệ tử Ngoại phong, thực lực không phải bình thường.

- Huynh đệ, ta không phải là đối thủ của hắn, không bằng người thay ta xuất chiến, có được không?

Đúng lúc này, Triệu Hồi đột nhiên nói với Côn Vân.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt tất cả mọi người ở đây nhất thời sững sờ. Phải biết rằng, Hắc Khô Chân Thần chính là Chân Thần Tam giai, mà Côn Vân chỉ là Chân Thần Nhị giai. Nhưng hiện tại, Triệu Hồi thân là Chân Thần Tam giai, lại muốn một gã Chân Thần Nhị giai thay mình xuất chiến. Nếu không phải Phá Vân

Chân Thần thể hiện rõ ràng địch ý với Triệu Hồi, tất cả đệ tử Ngoại phong ở đây thậm chí còn cho rằng, Triệu Hồi là cùng Phá Vân Chân Thần tới đây, cố tình chinh Côn Vân một trận.

- Cái này...

Đầu óc Côn Vân cũng trực tiếp ngưng ngẩn. Triệu Hồi vừa rồi hữu hảo với mình như vậy, sau một khắc đã đẩy mình vào biển lửa, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nếu như là Côn Vân xuất chiến, như vậy Hắc Khô đại ca cũng không cần phải động thủ, cứ để ta tới a!

Trong đám người, một gã thanh niên hắc y chợt cười lạnh, lớn tiếng nói. Sắc mặt Côn Vân trầm xuống, gắt gao nhìn chăm chăm người này. Gã thanh niên hắc y này chính là một gã Chân Thần Nhị giai Đỉnh phong, buổi sáng ngày hôm nay đã dạy dỗ hắn một trận.

- Triệu huynh, nếu như người không chịu nổi mặt, thì cứ việc để bằng hữu của người xuất chiến cũng được!

Trong ngôn ngữ Phá Vân Chân Thần đã có ý uy hiếp. Nếu như Triệu Hồi lên sân khấu, tám phần mười là sẽ bại trong tay Hắc Khô Chân Thần. Còn nếu hắn không chịu lên sân khấu, như vậy Côn Vân nhất định sẽ phải lên sân khấu. Cứ như vậy, quan hệ giữa hai người bọn họ tự nhiên cũng sẽ tan vỡ.

- Ta là một gã Y sư, vốn không am hiểu chiến đấu!

Triệu Hồi nói ra thân phận của mình, liền khiến mọi người ở đây có chút kinh ngạc. Ngay cả Phá Vân Chân Thần cũng không nghĩ tới, Triệu Phong lại là một gã Y sư. Nếu thật sự là như vậy, lời nói vừa rồi của hắn cũng có chút không ổn. Khiêu chiến một gã Y sư, nói ra cũng không có ý tứ, huống hồ Triệu Phong lại còn là khách nhân từ xa tới. Bất quá, lời đã nói ra, hiện tại muốn thu hồi cũng không dễ dàng.

- Đã như vậy, Côn Vân, chúng ta lại lên chơi một hồi a!

Đúng lúc này, gã thanh niên hắc y kia đã một lần nữa leo lên đài khiêu chiến, vẻ mặt hài hước nhìn về phía Côn Vân.

- Người...

Sắc mặt Côn Vân nhất thời đỏ bừng. Buổi sáng, hắn mới vừa chiến đấu một trận với gã thanh niên hắc y này, bị đối phương hung hăng đánh bại, bản thân cũng bị trọng thương. Cho dù hiện tại thương thế đã khôi phục không sai biệt lắm, nhưng cũng không phải là đối thủ của gã thanh niên hắc y.

- Côn Vân, thời điểm ta tới nơi này, trùng hợp nhìn thấy người đang tỷ thí. Ta phát hiện người cũng không có Thần binh thuận tay a! Không bằng ta cho người mượn một vài binh khí, người lại lên đánh một trận với hắn!

Triệu Hồi mở miệng cười nói.

Sắc mặt gã thanh niên hắc y bất biến. Cho dù Côn Vân có thêm một kiện Thần binh đi chăng nữa, cũng không phải là đối thủ của hắn.

Côn Vân cũng không nói lời nào, chỉ hung hăng nhìn chăm chăm Triệu Hồi, không biết hắn có ý gì. Nhưng sau một khắc, thủ chương Triệu Hồi khê lạt, ba kiện Thần khí bảo quang rạng rỡ bỗng nhiên xuất hiện. Ba kiện bảo vật này theo thứ tự là một thanh cự chùy hắc sắc, một kiện long giáp kim sắc cùng một kiện áo choàng hồng vân. Khoảnh khắc ba kiện Thần binh này xuất hiện, liền tản mát ra một cỗ khí tức kinh người, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người ở đây.

- Đây là... Ba kiện Thần khí Trung phẩm!

Trên đài khiêu chiến, sắc mặt gã thanh niên hắc y ngẩn ra, nuốt một ngụm nước miếng.

- Không ngờ thoáng cái lại lấy ra ba kiện Thần khí Trung phẩm!

Những người còn lại cũng vô cùng cảm thán, nhìn thấy mà thèm muốn vô cùng.

- Cái này... Như vậy ta sẽ lại đánh một trận với người!

Côn Vân thoáng sửng sốt một hồi, sau đó lộ ra vẻ mừng rỡ như điên. Thần khí Trung phẩm chính là đối ứng với Chân Thần Tứ giai đến Lục giai, đây chính là Thần khí mà bình thường hắn nằm mơ cũng không

có cơ hội nhìn thấy. Cấp cho hần ba kiện Thần khí Trung phẩm này, thắng bại thật đúng là không nhất định.

Bá!

Côn Vân mang theo ba kiện Thần khí Trung phẩm, trực tiếp nhảy lên đài khiêu chiến. Thoáng thời động ba kiện Thần khí trên người, hần lập tức cảm giác được một cỗ lực lượng cường hãn vô địch gia trì trên thân thể. Một cỗ uy thế kinh khủng nghiền ép thẳng về phía gã thanh niên hắc y.

- Ba kiện Thần khí này ở trong Thần khí Trung phẩm cũng là đứng đầu, ít nhất phải là Chân Thần Ngũ giai mới có thể triệt để nắm giữ trong tay!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần khẽ trầm xuống. Có được ba kiện Thần khí Trung phẩm cường đại như vậy, công kích, phòng ngự, phụ trợ cùng một thể, Côn Vân gần như là vô địch trong các Chân Thần Nhị giai, thậm chí còn có thể khiêu chiến Chân Thần Tam giai nữa.

Oanh! Thành thịnh!

Không ngoài dự liệu, hai người giao thủ không được năm chiêu, gã thanh niên hắc y kia đã bị một búa của Côn Vân đánh bay, liên tục phun ra vài ngụm máu tươi mới có thể đứng lên.

- Ha ha...

Côn Vân cười lớn một tiếng, huênh hoang đi xuống chiến đài. Từ khi hần đến Hắc Ma Phong, cũng chưa từng bao giờ sáng khoái qua như vậy. Vừa đạt được đại lượng tài nguyên, lại còn sử dụng Thần khí Trung phẩm đánh bại cừu nhân...

- Côn Vân, ba kiện Thần khí này thích hợp với ngươi như vậy, liền tặng cho ngươi a!

Triệu Hồi mở miệng cười nói.

Côn Vân vừa mới bước xuống đài, thiếu chút nữa đã lão đảo ngã xuống. Đây chính là ba kiện Thần khí Trung phẩm a, Triệu Hồi nói tặng cho người khác liền tặng luôn. Tuy rằng hần thập phần ước ao ba kiện Thần khí này, nhưng chúng thật sự là quá mức quý trọng. Bất quá, dưới sự yêu cầu cường liệt của Hồi, cuối cùng Côn Vân vẫn nhận lấy ba kiện Thần khí này.

Đám đệ tử Ngoại phong ở phụ cận, từng tên từng tên giống như kẻ ngốc nhìn chằm chằm một màn này. Có đám tài nguyên tu luyện lúc này, cộng thêm ba kiện Thần khí Trung phẩm này, Côn Vân rất nhanh sẽ có thể vô địch tại Ngoại phong, tiến vào Nội phong.

- Bất quá...

Sắc mặt Côn Vân lập tức ảm đạm xuống. Thất phu vô tội, hoài bích có tội. Huống hồ, bản thân hần gây thù hằn đông đảo, một khi Triệu Hồi rời khỏi, Phá Vân Chân Thần nhất định sẽ nghĩ mọi cách chèn ép hần, đoạt lấy toàn bộ những thứ này. Nhưng đúng vào lúc này, trong não hải Côn Vân đột nhiên xuất hiện một đạo thanh âm:

- Đợi đến lúc đám người Linh Tộc rời đi, ngươi hãy cùng bọn họ tới Linh Tộc a!

- Ha ha... Triệu huynh, ta dẫn ngươi đi dạo những nơi khác a!

Phá Vân Chân Thần nở nụ cười âm tà. Triệu Hồi còn ở chỗ này, Côn Vân sẽ không có việc gì, nhưng một khi Triệu Hồi rời đi, vậy thì không nhất định. Những tài nguyên tu luyện cùng Thần khí này, toàn bộ đều sẽ thuộc về hần.

- Được!

Triệu Hồi khẽ gật đầu, chuẩn bị rời đi.

- Các hạ là ai? Vì sao lại trợ giúp ta?

Trong lòng Côn Vân vô cùng kích động, nhưng hần lập tức trấn định lại, dùng linh hồn truyền âm nói. Hần không tin rằng một người không có chút liên hệ gì với hần, lại chủ động chiếu cố hần nhiều như vậy.

- Tiểu Côn Vân, trí nhớ của ngươi thật không tốt a! Ngay cả ta cũng quên luôn!

Triệu Hồi bỏ lại một câu này, sau đó liền cùng Phá Vân Chân Thần rời khỏi nơi đây.

Nhưng Côn Vân lại là thần hồn mãnh chấn, đứng ngẩn ngơ tại chỗ, ánh mắt kinh ngạc nhìn chằm chằm Triệu Hồi rời đi. Cả đời này của hắn, kẻ gọi hắn là Tiểu Côn Vân cũng chỉ có duy nhất một người, đó chính là kẻ trước đây đã giúp hắn tích huyết trọng sinh, Triệu Phong!

1324. Chương 1321: Gặp Lại Hải Công Tử

Sau khi rời khỏi Ngoại phong, Triệu Phong liền đi tới Khu giao dịch tự do của Hắc Ma Phong. Chỉ riêng diện tích của Khu giao dịch thế lực Ngũ tinh cũng gần như tương đương với lãnh địa của toàn bộ một thế lực Tứ tinh rồi, hoàn toàn giống như một cái tiểu quốc gia vậy. Khu giao dịch này là địa phương chuyên môn dành riêng cho các đệ tử Hắc Ma Phong tiến hành giao dịch. Ở nơi này cũng không có phân chia ra khu vực Nội phong hay Ngoại phong gì cả, bởi vậy nhân số lưu động ở nơi này cũng thập phần nhiều.

- Ta rất quen thuộc đối với nơi này, Triệu huynh có gì cần, xin cứ việc phân phó!

Phá Vân Chân Thần mỉm cười nói.

Triệu Hồi tới nơi này là muốn tìm hiểu một chút tin tức tình báo, nhưng lúc này Phá Vân Chân Thần lại kè kè đi theo, khiến cho hắn hành động có chút bất tiện. Cho nên Triệu Hồi cũng chỉ tùy tiện ngắm nhìn, thăm dò đường xá một chút, đợi có thời gian sẽ quay trở lại sau.

Bất quá, một đường đi dạo khắp nơi, Triệu Phong cũng có chút phát hiện ngạc nhiên, trong Khu giao dịch của Hắc Ma Phong, thường xuyên có thể thấy được một vài đạo cụ nhỏ cùng thiết bị ẩn chứa khoa học kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc.

- Có lẽ sẽ có thể tra được chút gì ở nơi này a!

Trong lòng Triệu Hồi âm thầm tính toán.

Nơi ở hiện tại của Tiểu tặc miêu cách lãnh địa của Hắc Ma Phong không tính là quá xa. Mà Hắc Ma Phong thân là một trong những thế lực Ngũ tinh của Âm Thiên Vực, các thành viên trong thế lực cũng là long xà hỗn tạp, nhất định có thể thám thính được tin tức về thế lực thần bí sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Phá Vân huynh, ta trở về Chủ phong, nhìn xem cao tầng hai phe thế lực của ta và người đã đàm phán thế nào rồi...

Triệu Hồi chủ động mở miệng từ giả, quay trở về Chủ phong Hắc Ma Phong.

- Tiểu tử này chỉ mới là Chân Thần Tam giai, trong Linh Tộc tối đa cũng chỉ là đệ tử Nội tộc, lại có thể tự do ra vào Chủ phong Hắc Ma Phong!

Sau khi Triệu Phong rời đi, Phá Vân Chân Thần thấp giọng mắng một tiếng. Chủ phong Hắc Ma Phong là địa phương chỉ có Đệ tử Hạch tâm Nội phong mới có thể tiến vào, mà hắn hiện tại cũng không có tư cách. Nhưng Triệu Hồi chỉ là Đệ tử Nội tộc Linh Tộc, lại có thể tiến vào khu vực hạch tâm của Hắc Ma Phong, điều này khiến cho hắn vô cùng bất mãn, lại còn có chút ghen tỵ nữa.

Sau khi rời khỏi Khu giao dịch, Triệu Hồi trực tiếp quay về Chủ phong Hắc Ma Phong. Nhưng còn chưa kịp tiếp cận chủ điện, Triệu Hồi đã nhìn thấy cao tầng của hai đại thế lực cùng nhau nhất tề bay ra.

- Hậu bối Hắc Ma Phong chúng ta đã sớm nghe nói chiến lực của thiên tài Linh Tộc rất mạnh! Hay là lần này để bọn chúng luận bàn với các đệ tử thiên tài của Linh Tộc một phen a!

Trong đám cao tầng Hắc Ma Phong, vị lão giả mặt quỷ kia đột nhiên mỉm cười nói.

- Nào có nào có! Chỉ dựa vào chiến lực mà nói, đệ tử Linh Tộc so ra còn kém xa đệ tử Hắc Ma Phong a!

Lão phụ nhân tóc bạc của Linh Tộc bình thản nói. Nếu không phải cao tầng Hắc Ma Phong cứ mãi nhàn nhạ quần lấy không buông, bà ta tuyệt đối sẽ không đồng ý trận so tài này. Bởi vì bốn gã Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, cũng không phải là đệ tử Cổ Thần cường đại nhất trong Linh Tộc.

- Các đệ tử Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, cũng chỉ là ngẫu nhiên tiếp nhận nhiệm vụ này mà thôi! Hắc Ma Phong các vị không nên quá mức nghiêm túc làm gì!

Phù Linh Cổ Thần mở miệng nói, tận lực đè thấp thực lực mấy gã đệ tử Linh Tộc.

- Xem ra, giữa hai đại thế lực cũng không quá hữu hảo a!

Trong lòng Triệu Hồi thầm nghĩ. Hắn đến đây, đã sớm khiến rất nhiều cường giả Cổ Thần ở đây chú ý. Nhưng hắn chỉ là một gã Chân Thần Tam giai, đám Cổ Thần cao tầng cũng không thèm để ý tới. Cho nên Triệu Hồi chỉ yên lặng đi phía sau đội ngũ, nhìn xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Triệu Phong, lần luận bàn này, nếu như bên phía Linh Tộc không dịch lại, ngươi có thể xuất thủ hay không?

Phù Linh Cổ Thần đột nhiên truyền âm cho Triệu Hồi. Thực lực của Triệu Phong, tại trên đồ chiến hai tộc, tất cả mọi người đều đã tận mắt nhìn thấy. Lần này hai đại thế lực tiến hành luận bàn, bên phía Hắc Ma Phong dĩ nhiên sẽ chiếm được chút ưu thế. Thế nhưng, nếu như cao tầng Hắc Ma Phong không cấp mặt mũi cho Linh Tộc, xuất động những thiên tài cường đại trong thế lực, hung hăng nhục nhã các đệ tử Linh Tộc, như vậy Phù Linh Cổ Thần hy vọng Triệu Phong có thể xuất thủ, cứu vãn một chút cục diện.

- Linh Tộc không phải vẫn luôn giao hảo với Hắc Ma Phong ư? Vì sao lại xuất hiện loại tình huống này?

Triệu Phong cũng không trực tiếp đáp ứng, mà hỏi ngược lại.

- Nội bộ bất kỳ một thế lực nào cũng không thể đoàn kết thống nhất tuyệt đối! Trong một đại thế lực như Hắc Ma Phong vậy, lại càng thể hiện vượt trội hơn...

Phù Linh Cổ Thần cũng không có cấm kỵ gì, chậm rãi giải thích cho Triệu Phong. Hóa ra, tranh đấu bên trong nội bộ Hắc Ma Phong cũng thập phần kịch liệt. Hiện nay trong Hắc Ma Phong có hai phái cường đại nhất, mà giao hảo với Linh Tộc chỉ là một phái trong đó. Đào Trưởng lão chính là đại biểu cho phái này. Mà đại biểu của phái còn lại chính là lão giả mặt quỷ kia. Hai phái này vẫn luôn tranh đấu lẫn nhau, nỗ lực đoạt được đại quyền của Hắc Ma Phong.

Phe phái Đào Trưởng lão thông qua mậu dịch giao lưu với Linh Tộc, đổi lấy những tài nguyên cần thiết, để thăng chỉnh thế thực lực của phe mình. Mà ngược lại, phe phái còn lại từ trước đến giờ vẫn luôn tìm mọi cách ngăn cản, tận lực phá hoại quan hệ của song phương. Nhưng bọn họ cũng không dám làm gì quá đáng, bằng không nếu như đắc tội Linh Tộc quá sâu, hậu quả trái lại càng tệ hại hơn.

- Nói cách khác, phe phái của lão giả mặt quỷ muốn dùng loại phương thức này nhục nhã Linh Tộc một phen, để cho Linh Tộc từ từ mất đi hảo cảm với Hắc Ma Phong...

Triệu Phong rất nhanh liền minh bạch nguyên nhân của lần luận bàn này. Thế nhưng, hắn không dự định sẽ hiện thân xuất thủ. Nơi này là thế lực Ngũ tinh của Âm Thiên Vực, một khi thân phận của Triệu Phong bại lộ ra, thế lực sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần trong nháy mắt có thể điều tra ra được. Đến lúc đó, không chỉ hành động tiếp ứng Tiểu tặc miêu sẽ thất bại, mà bản thân Triệu Phong cũng có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Rất nhanh, cao tầng hai phe thế lực đã tiến vào một phiên không gian nhỏ đơn độc. Bên trong phiên không gian này, cự sơn san sát, hơn nữa đều dữ tợn cao vút.

Chính là nơi này! Không có phân chia khu vực chiến đấu, không có trận pháp kết giới phòng hộ, có thể thỏa thích phát huy chiến đấu!

Trưởng lão quỷ diện cười to nói.

- Không biết vị đệ tử thiên tài Hắc Ma Phong nào sẽ xuất chiến luận bàn đây?

Lão phụ nhân tóc bạc của Linh Tộc mở miệng hỏi. Các thiên tài nổi danh trong Hắc Ma Phong, bà ta cũng từng nghe qua.

Ông hô!

Đúng lúc này, bên cạnh mọi người đột nhiên xuất hiện một tia không gian ba động. Lập tức, một gã thanh niên tuấn lãng yêu dị, con mắt có điện quang tinh thần chợt xuất hiện ở nơi này.

- Là hần!

Thần sắc Triệu Hồi thoáng ngưng đọng. Gã thanh niên vừa đến nơi này, chính là kẻ lúc trước tại Hội nghị Thần Mâu đã từng tiến hành một trận đồ chiến với Triệu Phong, kết quả thua trong tay Triệu Phong, Hải công tử. Tuy rằng Triệu Phong biết rõ Phá Vân Chân Thần có mặt ở đây, như vậy Hải công tử khẳng định cũng sẽ ở đây. Chỉ là hần không nghĩ tới, hai người lại có cơ hội gặp mặt.

- Bái kiến các vị tiền bối Linh Tộc...

Hải công tử mỉm cười, khẽ cúi đầu hành lễ.

- Hóa ra là Hải công tử của Hắc Ma Phong, kẻ có được Tinh Thần Nhân Mâu!

Lão bà tóc bạc cũng đã từng nghe qua danh tiếng của hần. Đương nhiên, cũng không phải bởi vì thực lực Hải công tử mạnh mẽ bao nhiêu, mà là bởi vì nhân mâu của Hải công tử đặc thù, chiến lực thập phần cường hãn, gần như tiếp cận nhân mâu của hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Nói tóm lại, Hải công tử mặc dù không phải là đệ tử Cổ Thần đứng đầu nhất Hắc Ma Phong, nhưng tuyệt đối cũng không kém.

- Kim Khôn, người lên đi!

Lão bà tóc bạc chủ động điểm danh. Trong bốn gã đệ tử Cổ Thần Linh Tộc lần này đến đây, chỉ có Kim Khôn là đệ tử huyết mạch Linh Tộc. Huyết mạch Linh Tộc có thể có tác dụng ngăn chặn uy lực huyết mạch nhân đồng của Hải công tử.

- Vâng!

Kim Khôn lập tức đứng ra. Hần cũng từng nghe nói qua danh tiếng của Hải công tử này, thực lực của kẻ này hần là không chênh lệch hần bao nhiêu. Nếu như lần này hần có thể chiến thắng Hải công tử, chính là làm vẻ vang cho Linh Tộc, sau khi trở lại Linh Tộc, khẳng định sẽ đạt được không ít điểm cống hiến.

- Xin chỉ giáo!

Hải công tử mỉm cười tà dị một tiếng, sau đó xoay người bay ra xa. Kim Khôn cũng lập tức lao theo. Hai người bay ra không được bao xa, liền trực tiếp xuất thủ.

- Tinh Thuần!

Hải công tử lập tức thi triển Bí kỹ phi hành đặc ý, toàn thân bao phủ một tầng tinh vụ mông lung, cấp tốc tới lui bên trong không gian thiên địa.

- Tốc độ thật nhanh! Nhưng ta căn bản không cần truy đuổi hần!

Kim Khôn đứng thẳng tại chỗ, trên thân thể dâng lên một tầng lượng quang bạch ngọc, hiển nhiên là tu luyện công pháp luyện thể cao thâm. Bản thân huyết mạch Linh Tộc vốn đã am hiểu phòng ngự, cộng thêm Kim Khôn tu luyện công pháp luyện thể, Cổ Thần bình thường căn bản không gây thương tổn được hần chút nào. Cho nên hần mới lớn mật đứng yên tại chỗ, đợi Hải công tử chủ động công kích tới.

- Thiên Tinh Bạo!

Hải công tử vận chuyển Tinh Thần Nhân Mâu, bắn ra một đạo tinh quang rực rỡ. Cùng lúc đó, trong tay của hần cũng xuất hiện một thanh trường cung giống như trắng rằm. Phẩm chất cây cung này cao tới Thần khí Thượng phẩm, hơn nữa cực kỳ phù hợp với Tinh Thần Áo Nghĩa của hần, có thể phát huy ra uy năng cực kỳ cường đại.

Oanh! Phanh! Oành!

Thoáng chốc, thiên địa nhất thời nổ vang, sơn băng địa liệt.

- Hải công tử tuy rằng am hiểu tốc độ, công kích rất mạnh, nhưng Thần Linh Ngọc Thể của Kim Khôn tựa hồ có nhiều tiến bộ, cộng thêm huyết mạch Linh Tộc, lực phòng thủ kiên cố!

Trên mặt Cổ Thần hắc y của Linh Tộc lộ ra thần sắc tán thưởng. Thực lực của Kim Khôn so với trong nhận thức của bọn họ còn cường đại hơn một chút.

- Hải công tử của Hắc Ma Phong cũng là một đại kỳ tài! Có thể vận dụng Tinh Thần Áo Nghĩa đến trình độ như vậy...

Tuy rằng thực lực của Kim Khôn viễn siêu dự liệu, nhưng thực lực của Hải công tử cũng không thể khinh thường. Trận luận bàn này, thắng bại hẳn là tỷ lệ năm năm. Thắng được tự nhiên rất tốt, nhưng dù có thua cũng không tới mức quá thảm.

- Đâu có đâu có! Huyết mạch Linh Tộc không hổ là huyết mạch Thái Cổ đứng trong hai mươi hạng đầu, có thể áp chế Tinh Thần Nhân Mâu của Hải công tử đến trình độ như vậy...

Mặc dù lão giả mặt quỷ nói như thế, nhưng ngữ khí cũng không có một chút lo lắng nào.

- Thực lực của Hải công tử so với trước đây đã mạnh hơn không ít!

Ánh mắt Triệu Hồi khẽ trầm xuống. Trước đây, Triệu Phong đã từng giao thủ với Hải công tử. Lần đó, Triệu Phong phải thi triển tới Thời Không Đồng Thuật mới có thể đánh bại được hắn. Hiện tại, Hải công tử đã càng mạnh hơn so với lúc trước, hơn nữa biểu hiện của hắn trong lúc chiến đấu vô cùng nhàn nhã, cũng không có xuất toàn lực, tựa hồ là đang tìm cơ hội.

Quả nhiên, không bao lâu sau, Kim Khôn dần dần cảm giác có chút mệt mỏi vô lực. Tinh Thần Áo Nghĩa vốn là loại lực lượng Áo nghĩa chuyên về công kích, bạo phát cùng với tốc độ, so với các loại lực lượng Áo nghĩa bình thường thì cường đại hơn rất nhiều.

Sắc mặt các cao tầng Linh Tộc dần dần có chút khó nhìn.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Thời khắc nào đó, Hải công tử bỗng nhiên phát động một đạo Tinh Thần Đồng Thuật cường đại. Thân thể hắn giống như một ngôi sao to lớn khôn cùng, sắp sửa bùng nổ hủy diệt, áp bách thẳng về phía Kim Khôn. Tốc độ này, khiến cho người ta căn bản không kịp phản ứng.

Oanh phanh!

Một cỗ lực lượng Tinh Thần khổng lồ kinh người mãnh liệt đánh thẳng lên trên tầng Thần lực phòng ngự của Kim Khôn.

- Lực lượng thật mạnh!

Kim Khôn cảm giác được nguy hiểm, lập tức thi triển Bí pháp huyết mạch Linh Tộc, tận lực giảm thiểu thương thế.

- Ha ha... bại a!

Bỗng nhiên, sau lưng Kim Khôn chợt vang lên một đạo thanh âm. Vận chuyển Tinh Thần Nhân Mâu, dung nhập lực lượng vào thanh trường cung trắng rằm cung trong tay, Hải công tử mạnh mẽ bắn ra một đạo quang tiễn rực rỡ giống như lưu tinh, phá vỡ tất cả tầng phòng ngự, bắn trúng thân thể Kim Khôn.

Oanh phanh!

Thân thể Kim Khôn rơi thẳng xuống đất, đập ra trên mặt đất một cái hố sâu không đáy.

- Xem ra, đúng như lời Phù Linh Cổ Thần đã nói, đệ tử Linh Tộc lần này đến đây, chỉ là tùy tiện chọn lựa mấy người a!

Lão giả mặt quỷ thoáng có chút một tia đắc ý, nói.

Sắc mặt các cao tầng Linh Tộc thì lại trầm xuống, Kim Khôn bị đánh bại quá nhanh, mà Hải công tử gần như không bị bất cứ thương tích gì. Đây hoàn toàn là một trận chiến đấu nghiêng về một phía. Mặt khác, nếu như kẻ chiến bại không phải là đệ tử huyết mạch Linh Tộc, như vậy cũng sẽ dễ nhìn hơn một chút.

- Triệu Phong!

Phù Linh Cổ Thần không khỏi liếc nhìn về phía Triệu Hồi, hy vọng Triệu Phong sẽ hiện thân. Triệu Phong thân mang huyết mạch nhân đồng cao thâm, đánh bại Hải công tử cũng sẽ không quá khó khăn.

- Hừm? Lẽ nào chàng thanh niên mà Phù Linh Cổ Thần nhìn trúng này mới là thiên tài chân chính của Linh Tộc sao?

Lão giả mặt quỷ cười gian một tiếng, ánh mắt rơi xuống trên người Triệu Hồi.

- Hay là, Hắc Ma Phong ta sẽ cử ra một đệ tử Chân Thần Tam giai xuất chiến, luận bàn một trận với vị tiểu thiên tài Linh Tộc này?

Lão giả mặt quỷ thoáng có chút châm chọc, dò hỏi.

Các cao tăng Linh Tộc cũng không ai tiếp lời. Triệu Hồi chẳng qua chỉ là một gã đệ tử Nội tộc không có tiếng tăm gì mà thôi. Nếu như Hắc Ma Phong xuất động Chân Thần Tam giai, như vậy nhất định cũng là cường giả đỉnh cao trong Chân Thần Tam giai, Triệu Hồi nhất định phải thua không thể nghi ngờ!

Thế nhưng ngoài dự liệu của mọi người, Triệu Hồi từ đầu đến giờ vẫn luôn không nói gì, lúc này đột nhiên chủ động mở miệng:

- Như vậy vẫn bồi liên bêu xấu một hồi a!

Triệu Hồi mỉm cười nói, chủ động tiếp nhận khiêu chiến. Vừa rồi hắn còn đang sầu khổ suy nghĩ nên cự tuyệt lời thỉnh cầu của Phù Linh Cổ Thần như thế nào. Dù sao đối phương đối với chính mình cũng không tệ. Mà hiện tại lão giả mặt quỷ này lại nói sẽ phái ra một gã Chân Thần Tam giai đánh một trận với hắn. Nếu là như vậy, Triệu Phong vừa không cần cự tuyệt Phù Linh Cổ Thần, cũng có thể dưới tình huống giấu giếm thân phận mà xuất thủ, vì sao lại không làm?

1325. Chương 1322: Triệu Hồi Xuất Chiến

Cái này...

Phù Linh Cổ Thần nhất thời ngẩn ra. Vừa rồi Triệu Hồi cũng không có đáp ứng, hiện tại thấy lão giả mặt quỷ nói sẽ phái ra Chân Thần Tam giai đối chiến, hắn lại đáp ứng rồi. Nói cách khác, Triệu Phong chính là muốn dùng cổ phân thân này giúp Linh Tộc xuất chiến. Nhưng kẻ mà Phù Linh Cổ Thần có lòng tin là bản thân Triệu Phong, chứ không phải là một cổ phân thân bình bình thường thường chỉ có tu vi Chân Thần Tam giai này.

- Tiểu tử, ngươi nói cái gì?

Mấy gã đệ tử khác của Linh Tộc nhất thời khẽ quát một tiếng. Theo như bọn chúng nghĩ, Triệu Hồi căn bản là không có bất kỳ phần thắng nào. Dù sao bọn họ đều là cường giả Cổ Thần, liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra thực lực của Triệu Hồi không mạnh.

Các cao tăng Linh Tộc cũng thập phần không vui, gã đệ tử Nội tộc này thật sự là quá tự cao tự đại rồi.

- Tốt! Đệ tử Linh Tộc quả nhiên đều là hạng người anh dũng a!

Lão giả mặt quỷ cười lớn một tiếng, lập tức lấy ra một khối lệnh bài thông tin. Lần luận bàn này yêu cầu là Chân Thần Tam giai, mà trong lòng hắn sớm đã có nhân tuyển. Đối chiến giữa Cổ Thần Thất giai, hắn đã cấp mặt mũi cho Linh Tộc, cũng không phái ra Cổ Thần Thất giai đứng đầu nhất. Mà quyết đấu giữa các Chân Thần Tam giai, theo như hắn nghĩ là ảnh hưởng cũng không lớn lắm, cho nên hắn định sẽ xuất động đệ tử đỉnh cao, mạnh mẽ đánh bại Triệu Hồi, cũng không có vấn đề gì.

- Hừ!

Lúc này, Kim Khôn đã chật vật quay trở về. Hắn liếc nhìn về phía Triệu Hồi, khinh thường hừ lạnh một cái. Hắc Ma Phong rõ ràng là có chuẩn bị, tuyệt đối sẽ không để cho Linh Tộc giành được thắng lợi, mà tiểu tử này không ngờ vẫn tự cho là đúng, chủ động xuất chiến.

Không bao lâu sau, phiến không gian đơn độc lại xuất hiện một đạo thân ảnh kim sắc.

- Trưởng lão có gì phân phó?

Thần sắc Phá Vân Chân Thần vô cùng kích động. Cổ Thần cao tăng Hắc Ma Phong gọi hắn tới đây, khẳng định là có chuyện quan trọng giao phó. Nếu như hắn hoàn thành tốt, sau này tại Hắc Ma Phong, hắn chắc chắn là một bước lên trời.

- Người đi luận bàn một phen với đệ tử Linh Tộc a! Thuận tiện tôi luyện một chút thực lực của chính mình!

Lão giả mặt quỷ thần nhiên mở miệng. Mặc dù là nói như thế, nhưng Phá Diệt Chân Thần có được Phá Diệt Chi Máu, tuyệt đối là cường giả đỉnh cao trong Chân Thần Tam giai, Triệu Hồi của Linh Tộc căn bản không phải là đối thủ của hắn.

- Vâng! Không biết là vị thiên tài nào của Linh Tộc sẽ luận bàn với tại hạ?

Phá Vân Chân Thần tự tin cười một tiếng.

- Là ta!

Triệu Hồi trực tiếp đứng ra.

- Là... Triệu huynh a!

Phá Vân Chân Thần đầu tiên ngẩn ra một chút, sau đó lập tức mỉm cười nói. Ánh mắt cao tăng hai phe khẽ nhúc nhích lại. Hai người này tựa hồ quen biết nhau.

- Vừa rồi ta trùng hợp gặp Triệu huynh, đã dẫn hắn đi thăm Hắc Ma Phong một vòng!

Phá Vân Chân Thần chủ động giải thích, lại hỏi lần nữa:

- Bất quá, Triệu huynh người không phải là Y sư sao?

Trước đây hắn bức ép Côn Vân khá thảm, nhưng Triệu Hồi cũng không có ra tay, hiện tại vì sao lại đại biểu cho Linh Tộc xuất chiến, lẽ nào thân phận Y sư của hắn là giả sao?

- Y sư?

Nghe được lời này, thành viên hai phe nhất thời sửng sốt. Đám người Linh Tộc thiếu chút nữa mở miệng mắng chửi. Người thân là một gã Y sư, lại dám đáp ứng xuất chiến, thật là không biết sống chết mà.

- Ta thoáng có chút tâm đắc trên phương diện chiến đấu, đánh bại người cũng không thành vấn đề!

Sắc mặt Triệu Hồi bất biến, bình thản nói.

Lời này của hắn vừa nói ra, bên phía Hắc Ma Phong thiếu chút nữa thì bật cười thành tiếng. Đám người Hắc Ma Phong biết rõ thực lực của Phá Vân Chân Thần, mà một gã Y sư cùng giai lại dám nói có thể đánh bại Phá Vân Chân Thần, đơn giản là chuyện buồn cười nhất thiên hạ. Đám người Linh Tộc cũng vừa tức vừa buồn bực đối với sự vô liêm sỉ của Triệu Hồi. Bất quá Triệu Hồi đã tự mình ứng chiến, bọn họ có muốn ngăn cản cũng không kịp nữa.

- Mời!

Triệu Phong vận chuyển một cỗ lực lượng Phong Chi Áo Nghĩa, cấp tốc bay ra.

- Cái này...

Thế nhưng, ngoài dự liệu của mọi người, Phá Vân Chân Thần vẫn đứng yên tại chỗ, tựa hồ có chỗ gì đó cố kỵ.

- Phá Vân Chân Thần, làm sao vậy?

Trưởng lão quỷ diện hừ nhẹ một tiếng. Đường đường là hậu duệ Phá Diệt Chi Máu, đối mặt với một gã Y sư, không ngờ lại còn sợ hãi rụt rè. Cái này thật sự là mất mặt!

- Trưởng lão, đây chỉ là một trận luận bàn hữu nghị, có thể thêm chút hạn chế hay không? Như là không sử dụng thần binh lợi khí, đạo cụ phụ trợ chẳng hạn...

Phá Vân Chân Thần có chút ngượng ngùng nói. Nhưng hắn không nói không được a. Trước đây hắn từng thấy tận mắt Triệu Hồi lấy ra ba kiện Thần khí Trung phẩm, cung cấp cho Côn Vân. Ai biết trong tay Triệu Hồi có còn những Thần khí, đạo cụ lợi hại hơn hay không?

Sắc mặt lão giả mặt quỷ trầm xuống. Lời nói của Phá Vân Chân Thần khiến cho hắn thập phần khó chịu. Nhưng nghĩ tới trước đây Phá Vân Chân Thần từng tiếp xúc qua với Triệu Hồi, hắn đưa ra yêu cầu như vậy, nhất định là có nguyên nhân đặc thù gì đó.

- Ta nghĩ không cần mượn dùng ngoại lực, sẽ càng thể hiện rõ ràng thực lực của bản thân a! Linh Tộc các vị cảm thấy thế nào?

Lão giả mặt quỷ nặn ra vẻ tươi cười, nói. Đám cao tăng Linh Tộc mặc dù cảm thấy chút cổ quái, nhưng cũng không có cự tuyệt.

- Tốt! Triệu huynh, để ta kiến thức một chút thực lực của ngươi a!

Sắc mặt Phá Vân Chân Thần đại hỉ, lập tức lao ra. Trong Chân Thần Tam giai, hắn chưa từng bao giờ gặp được đối thủ. Phá Diệt Chi Mâu của hắn, phương diện công kích vốn đã vô cùng cường hãn, không sử dụng thần binh lợi khí đối với hắn mà nói, ưu thế sẽ càng lớn hơn.

Ông!

Từ trong nhãn mâu Phá Vân Chân Thần lan tỏa ra một tầng kim quang rực rỡ, tản mát ra khí tức Áo Nghĩa hủy diệt tất cả.

- Phá Diệt Chi Mâu!

Đám người Linh Tộc nhất thời kinh hô một trận. Trong lòng bọn họ càng thêm khó chịu, không nghĩ tới trận luận bàn này, Hắc Ma Phong ngay cả hậu duệ Thần Mâu cũng phái ra rồi. Hơn nữa Phá Diệt Chi Mâu có lực phá hoại cực mạnh, Thần binh công kích đối với hắn mà nói, có cũng được, không có cũng không sao.

- Phá Diệt Chi Quang!

Phá Vân Chân Thần hét lớn một tiếng, bên trong nhãn mâu bộc phát ra một đạo quang trụ kim sắc rực rỡ, bắn thẳng về phía Triệu Hồi.

Hưu!

Sau lưng Triệu Hồi ngưng tụ ra một đôi phong dực màu lam nhạt, một tầng Không Gian Áo Nghĩa ba động, thân ảnh trở nên mờ ảo vô hình.

- Hừm? Thân pháp của tiểu tử này thập phần cao thâm a!

Trưởng lão hắc y của Linh Tộc ngạc nhiên nói. Tuy là Phá Diệt Chi Mâu vô cùng cường hãn, nhưng thân pháp Triệu Hồi cao thâm, tốc độ cực nhanh, có thể tránh thoát mọi công kích của đối phương.

- Chỉ biết chạy trốn mà thôi, làm sao có thể đánh bại đối thủ?

Kim Khôn hừ lạnh một tiếng. Tuy hắn khó chịu đối với Triệu Hồi, nhưng lời hắn bình luận cũng là sự thật. Đại bộ phận Y sư cũng không am hiểu chiến đấu, mà là tu luyện một thân bản lĩnh chạy trốn. Nhưng đây là luận bàn, cần phải dùng việc đánh bại đối thủ để phán định thắng bại. Triệu Hồi không am hiểu công kích, làm sao đánh bại Phá Vân Chân Thần đây?

- Khốn kiếp! Thân pháp của tiểu tử này thật là cao thâm! Bất quá... hắn quả thật là một Y sư!

Phá Vân Chân Thần hừ lạnh một tiếng, sau đó bắt đầu cười lạnh. Đối với đối thủ chỉ biết trốn chạy, hắn căn bản không e ngại. Chỉ cần không ngừng công kích, khiến cho đối thủ lộ ra sơ hở, sau đó trong nháy mắt đánh bại là được.

- Phá Diệt Loạn Sát!

Nhãn mâu Phá Vân Chân Thần tản ra từng đạo từng đạo quang tuyến kim sắc mảnh như lông trâu, xuyên kích ra thiên địa bốn phía xung quanh.

Hưu hưu!

Triệu Hồi vận chuyển Phong Chi Áo Nghĩa, Không Gian Áo Nghĩa, linh động xuyên toa trong thiên địa, cực kỳ hiểm hóc tránh thoát tất cả các tia quang tuyến kim sắc. Thân pháp cùng lực phản ứng như vậy, cũng khiến cho các cường giả Cổ Thần hai phe kinh ngạc không thôi. Bọn họ không biết là, hiện tại chính là Triệu Phong đang thao túng Triệu Hồi, đồng thời chuyển dời một bộ phận tinh thần lực cường đại cho Triệu Hồi. Giữa Triệu Phong và các phân thân chính là linh hồn nhất thể, hơn nữa Triệu Phong đang trốn bên trong Không gian Trữ vật, lực lượng chuyển dời rất nhỏ lại rất mật mờ, cho dù là cường giả Cổ Thần đỉnh cao ở đây cũng khó có thể phát hiện ra. Năng lực cảm nhận của Triệu Hồi tăng nhiều, tự nhiên có thể dễ dàng né tránh những công kích này của Phá Vân Chân Thần.

- Đến lượt ta công kích!

Khóe miệng Triệu Hồi nở nụ cười nhàn nhạt.

- Người?

Phá Vân Chân Thần không khỏi cười nhạo. Theo như hắn thấy, Triệu Hồi chính là Y sư chuyên tu năng lực bỏ chạy, năng lực chiến đấu cùng thủ đoạn công kích tất nhiên không mạnh.

- Hắn cũng muốn hoàn thủ?

Trưởng lão hắc y của Linh Tộc không khỏi cả kinh. Hắn còn tưởng rằng Triệu Hồi sẽ luôn duy trì né tránh, phóng chạy, cuối cùng chủ động chịu thua, như vậy cũng sẽ không thua đến mức quá khó coi. Nhưng không nghĩ tới, Triệu Hồi còn có thể hoàn thủ công kích. Chỉ là không biết, năng lực công kích của Triệu Hồi sẽ cường đại đến mức nào?

Đúng lúc này, Hừ Mâu của Triệu Hồi bỗng nhiên trở nên vô cùng hờn ám, giống như hoàng hôn Địa ngục, trong đó một tia sáng màu đen như ẩn như hiện xoay tròn.

- Luân Hồi Chi Mâu!

Phá Vân Chân Thần thốt lên kinh ngạc. Hắn căn bản là không nghĩ tới Triệu Hồi cũng là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Hơn nữa Luân Hồi Chi Mâu ở trong hậu duệ Bát Đại Thần Mâu được xưng Bát Tử Chi Mâu, là loại nhân mâu khó dây dưa nhất.

Những thành viên khác của hai phe cũng vô cùng khiếp sợ.

- Thủ đoạn kẻ này ẩn giấu, không ngờ lại thâm sâu như vậy! Ngay cả ta cũng không thể phát hiện!

Ánh mắt lão bà tóc bạc có chút thâm ý nhìn về phía Triệu Hồi. Bà không biết rằng, huyết mạch Luân Hồi Chi Mâu của Triệu Hồi là do Triệu Phong vận dụng Phong Mộc Thuật cùng Yểm Mộc Thuật che giấu đi. Trừ phi lão bà tóc bạc cũng là hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, bằng không rất khó có thể nhận ra.

- Một cỗ phân thân lại có Luân Hồi Chi Mâu?

Trong lòng Phù Linh Cổ Thần âm thầm thất kinh. Thảo nào Triệu Phong lại lưu lại một cỗ phân thân nhỏ yếu như vậy.

- Bất quá, tựa hồ chỉ có một con Luân Hồi Chi Mâu a!

Lão giả mặt quỷ sau khi khiếp sợ, ánh mắt khẽ trầm xuống.

- Chỉ có một con Luân Hồi Chi Mâu?

Những người còn lại ở đây cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc. Mọi người đều biết, Luân Hồi Chi Mâu phân ra làm Sinh Chi Luân Hồi cùng Tử Chi Luân Hồi. Tử Chi Luân Hồi có được thân thể bất tử, cộng thêm Luân Hồi Bất Diệt Thể. Sinh Chi Luân Hồi thì càng thêm đặc thù, có thể nói là không có bất cứ tác dụng gì, nhưng có đôi khi lại có tác dụng cực lớn. Rất rõ ràng, con nhân mâu này của Triệu Hồi, chính là Sinh Chi Luân Hồi! Mà Sinh Chi Luân Hồi ở trong trận chiến đấu này, căn bản là không hề có tác dụng gì!

Mọi người có chút không biết nói gì. Vốn dĩ bọn họ còn đang cân nhắc thắng bại của trận chiến đấu này, nhưng không ngờ lại bị Triệu Hồi đùa bỡn một phen. Một con nhân mâu Sinh Chi Luân Hồi ở trong trận chiến đấu này cũng không có khả năng thay đổi cục diện chiến đấu a.

- Ha ha... người định dùng nhân mâu này để công kích ta sao?

Phá Vân Chân Thần thở phào nhẹ nhõm, cười chế giễu một tiếng.

- Người đoán không sai!

Hữu Mâu Triệu Hồi bắt đầu vận chuyển, một cỗ lực lượng hỗn loạn chậm rãi ngưng tụ ra. Nhân mầu Sinh Chi Luân Hồi ở trong chiến đấu mặc dù không có tác dụng gì lớn, nhưng nó dù gì cũng là huyết mạch nhân đồng đặc thù, dùng nó phát động công kích đồng thuật, uy năng so với nhân đồng bình thường nhất định sẽ mạnh mẽ hơn một chút. Mà lúc này, Triệu Phong trong âm thầm đã đem đồng lực chuyển độ qua, uy năng của đồng thuật này càng tiến thêm một bước.

- Không tốt!

Phá Vân Chân Thần cảm giác được một cỗ khí tức nguy hiểm. Hắn không nghĩ tới, không ngờ một gã Y sư lại có công kích đồng thuật cường đại như vậy.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Đồng thuật tích súc bên trong Hữu Mâu Triệu Hồi bỗng nhiên phát động. Bản thân Triệu Hồi có Phong, Thủy, Mộc cùng Không Gian Áo Nghĩa, thi triển Địa Bạo Kinh Tinh cũng có vài phần uy năng. Công kích của Địa Bạo Kinh Tinh xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn, mà Phá Diệt Chi Mầu vốn cũng không am hiểu phòng ngự. Phá Vân Chân Thần muốn tránh cũng không tránh được, trực tiếp bị một cỗ lực lượng Áo nghĩa hỗn loạn đánh trúng, dưới một tầng lực lượng bùng phát trùng kích, thảm bại thua trận.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Tại chỗ quan chiến, thần sắc Hải công tử nhất thời đại chấn. Tuy rằng cái mà Triệu Hồi thi triển ra cũng không phải là Địa Bạo Kinh Tinh chân chính, nhưng đây chính là tuyệt kỹ thành danh của Hải công tử, hắn vô cùng quen thuộc đối với môn đồng thuật này.

- Linh Tộc, Triệu Phong!

Sắc mặt Hải công tử khê trầm xuống. Từ trước đến nay, hắn chưa từng bao giờ đi qua Linh Tộc, chỉ đem Bí kỹ đồng thuật này dùng làm tiền đặt cược trên Hội nghị Thần Mầu, cuối cùng bị thua trong tay Triệu Phong.

- Thắng rồi?

Đám người Linh Tộc có chút không dám tin tưởng. Cục diện biến hóa thật sự quá nhanh! Triệu Hồi vừa thể hiện ra Sinh Chi Luân Hồi, dùng một cái đồng thuật, đã trực tiếp đánh bại Phá Vân Chân Thần! Nhân mầu Sinh Chi Luân Hồi chỉ có tác dụng tăng phúc uy năng nhất định, cái mang tới tác dụng mang tính quyết định, chính là môn Bí kỹ đồng thuật cao thâm cường đại kia của Triệu Hồi.

- Linh Tộc quả nhiên là ngọa hổ tàng long a!

Đào Trưởng lão của Hắc Ma Phong mỉm cười nói. Hắn tự nhiên là hy vọng bên phía Linh Tộc có thể thắng trận này, để tránh cho quan hệ giữa hai đại thế lực trở nên xấu đi. Nhưng sắc mặt của Trưởng lão quỷ diện lại cực kỳ khó nhìn, nhìn chằm chằm về phía Phá Vân Chân Thần cùng Triệu Hồi, tựa hồ như muốn ăn tươi nuốt sống hai người bọn họ. Đúng lúc này, trong não hải Trưởng lão quỷ diện chợt vang lên một đạo thanh âm:

- Trưởng lão, đồng thuật vừa rồi Triệu Hồi này thi triển, chính là Địa Bạo Kinh Tinh của ta! Nhưng bên phía Linh Tộc có được bí tịch đồng thuật này, hắn chỉ có một mình Triệu Phong! Triệu Hồi cùng Triệu Phong, sợ rằng có quan hệ cực kỳ mật thiết a!

Kể truyền âm chính là Hải công tử.

- Bên phía Thiên Ma Đường bọn chúng đang điều tra tin tức của Triệu Phong, người đem chuyện này nói cho bọn chúng đi!

Ánh mắt Trưởng lão quỷ diện sâu kín nhìn về phía Triệu Hồi, truyền âm trở lại.

1326. Chương 1323: Triệu Hồi Bị Bắt Cóc

Đối với biểu hiện của Triệu Phong, đám cao tăng Cổ Thần Linh Tộc liên tục tán thán. Thân là Y sư, lại có nhãn mâu Sinh Chi Luân Hồi, còn am hiểu bỏ chạy, tạo nghệ đồng thuật còn vô cùng cao thâm. Nếu không phải nghe nói Phù Linh Cổ Thần đã nhìn trúng Triệu Hồi, có lẽ bọn họ sẽ đặc biệt thu hấn làm đồ đệ.

Mấy gã đệ tử Linh Tộc khác thì lại có chút ghen tỵ với Triệu Hồi, đặc biệt Kim Khôn, trong lòng thập phần phiền muộn. Bọn chúng thân là đệ tử Cổ Thần, hiện tại không ngờ lại không bằng được một gã đệ tử Chân Thần Tam giai. Hơn nữa, bản lĩnh mà Triệu Hồi biểu hiện ra quả thật rất cường đại, ngày sau nói không chừng sẽ trở thành một Triệu Phong thứ hai, nở rộ ra quang mang chói mắt.

- Thiên tài Linh Tộc quả nhiên cường đại! Luận bàn hôm nay liền dừng lại ở đây a!

Đào Trưởng lão lớn tiếng nói. Hẳn thật đúng là sợ lão giả mặt quỷ chết cũng không chịu buông tay, yêu cầu tiếp tục luận bàn nữa.

Sau đó, dưới sự an bài của đám người Hắc Ma Phong, mấy người Linh Tộc tạm thời ở lại trong một địa phương tuyệt hảo tràn ngập nguyên khí thiên địa dư thừa. Nhiệm vụ chủ yếu lần này Linh Tộc đến đây, là tiến hành mật dịch với Hắc Ma Phong, chỉ ít cần một hai tháng nữa mới có thể xong việc.

oOo

Khu vực biên giới bên cạnh phạm vi thế lực của Hắc Ma Phong có một chỗ tuyệt địa Cấm kỵ, tên là Cực Hàn Thâm Uyên. Nơi này quanh năm tràn ngập bão tuyết, bên trong sinh hoạt đại lượng các loại Yêu Thần Hàn Băng hệ cường đại. Chân Thần Nhị giai, Tam giai bình thường nếu như không cẩn thận thâm nhập vào trong đó, tuyệt đối là hữu tử vô sinh. Hơn nữa, Cực Hàn Thâm Uyên này còn sâu không thấy đáy, càng xâm nhập vào sâu bên trong, lại càng lạnh lẽo vô cùng. Cho dù là Chân Thần Tứ giai cũng không cách nào thừa nhận nổi. Nhưng phía sau một vách đá nằm sâu bên trong Cực Hàn Thâm Uyên, lại có một động thiên khác!

- Hửm? Là người của Hắc Ma Phong truyền tin!

Một gã nam tử cao lớn đỉnh đầu mọc một cặp sừng trâu màu hoàng kim, tay cầm một khối lệnh bài thông tin, nhíu mày đọc thông tin trong đó.

- Tin tức liên quan tới Triệu Phong?

Sau khi đọc tin tức trong tay, nam tử kim giác kia lập tức thi triển Bí thuật, liên hệ với những người khác. Rất nhanh, một đạo thân ảnh màu đen đã đi tới nơi này.

- Ngươi Ma Cổ Thần, có tin tức gì vậy?

Kẻ vừa mới tới chính là Huyền Ma Cổ Thần.

- Linh Tộc đang tiến hành mật dịch với Hắc Ma Phong! Trong các thành viên Linh Tộc đến đây, có một gã Chân Thần Tam giai, tựa hồ có quan hệ mật thiết với Triệu Phong!

Ngươi Ma Cổ Thần dựa theo tin tức trả lời.

Huyền Ma Cổ Thần nhất thời lâm vào trầm tư. Tình huống cụ thể của nhiệm vụ lần trước, đặc biệt những chuyện liên quan tới Triệu Phong, cho tới bây giờ bọn chúng cũng chưa có bẩm báo lên trên, mà đang dựa vào phạm vi quyền hạn của mình, âm thầm tiến hành sưu tập tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong. Bởi vì bọn chúng vẫn còn mang một chút tư tâm, muốn đạt được rất nhiều bảo vật trong tay Triệu Phong. Ví dụ như Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không kia.

- Để cho bọn chúng phái người theo dõi hẩn! Có cơ hội thì cứ hạ thủ!

Huyền Ma Cổ Thần trầm ngâm trong chốc lát, mới lên tiếng. Gã Chân Thần Tam giai kia đang ở cùng một chỗ với cao tăng Linh Tộc, bọn chúng không thể tùy tiện xuất thủ được.

- Huyền Ma Cổ Thần, nếu như bí mật trên người Triệu Phong có thể khiến cho bên trên chú ý, cho dù là có Cổ Thần Linh Tộc bảo hộ, chúng ta cũng có thể âm thầm bắt cóc gã Chân Thần Tam giai kia a!

Ánh mắt Ngưu Ma Cổ Thần lộ ra thâm ý nhìn về phía Huyền Ma Cổ Thần. Nhiệm vụ lần trước, đám người Huyền Ma Cổ Thần hoàn thành cũng không được tốt cho lắm, nhưng bọn chúng lại có vận khí cực tốt, bắt được về đây một con Thiên Cơ Miêu, trái lại đã nhận được ngợi khen cực lớn. Bất quá Ngưu Ma Cổ Thần phát hiện, huyết mạch nhân đồng của đám người Huyền Ma Cổ Thần, đã trở nên suy nhược dị thường, bọn chúng đã sử dụng đại lượng điểm cống hiến đổi lấy các loại trân tài khôi phục huyết mạch nhân đồng. Mà sau khi bọn chúng về đây không bao lâu, liền để cho bên phía tổ chức tình báo tỉ mỉ điều tra những tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong. Cho nên Ngưu Ma Cổ Thần suy đoán, trong này nhất định là có ẩn tình.

- Ủm! Ta biết rồi!

Huyền Ma Cổ Thần tùy tiện trả lời một câu, sau đó liền trực tiếp rời khỏi. Nếu như có thể thành công bắt cóc được Triệu Hồi, chuyện này liền do bọn chúng tự mình giải quyết. Bằng không, hắn đã đem chuyện tình của Triệu Phong báo cáo lên trên.

oOo

Hắc Ma Phong, cả Triệu Phong cùng Triệu Hồi đều tiến vào Trường bào Thời Không bế quan tu luyện.

- Niên Luân Phong Mộc!

Triệu Phong lấy ra một khúc thân cây cổ lão. Đây cũng là một trong những thứ hắn lấy được từ trong địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc. Niên Luân Phong Mộc này là loại trân tài tu luyện ẩn chứa lực lượng Thời Gian Áo Nghĩa, đồng thời cũng là tài liệu tuyệt hảo để chế tác Thần khí Thời Không.

Bên trong Trường bào Thời Không, thời gian mười ngày chỉ tương đương với một ngày ở ngoại giới. Rất nhanh, năng lượng trong khối Niên Luân Phong Mộc này đã bị Triệu Phong sử dụng sạch sẽ.

- Thời Gian Áo Nghĩa đã đạt tới Tứ trọng rồi!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hỉ. Thời Gian Áo Nghĩa chính là loại Áo nghĩa khó tu luyện nhất trong tất cả các loại Áo nghĩa mà Triệu Phong nắm trong tay.

- Một khi Thời Gian Áo Nghĩa đạt tới Ngũ trọng, ta thậm chí có thể cải biến lực lượng Thời Gian của phiên không gian này, khiến cho thời gian tu luyện càng nhiều thêm!

Hiện tại mười ngày bên trong Trường bào Thời Không tương đương với một ngày ở ngoại giới. Đến lúc đó, có lẽ sẽ trở thành hai mươi ngày trong này bằng một ngày ở ngoại giới. Điều này được quyết định bởi khả năng vận dụng Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong. Nhưng bản thân Thời Gian Áo Nghĩa quá khó tìm hiểu. Các loại Áo nghĩa khác của Triệu Phong sớm đã đạt tới Lục trọng, duy chỉ có Thời Gian Áo Nghĩa này, cho dù nắm trong tay trân bảo tu luyện tuyệt hảo, cũng rất khó có thể tiến bộ.

- Đã đến lúc ra ngoài tìm hiểu tình báo rồi!

Triệu Phong nhẹ giọng nói. Sau đó, Triệu Hồi liền rời khỏi không gian bên trong Trường bào Thời Không.

oOo

Khu giao dịch Hắc Ma Phong, địa phương dành riêng cho đệ tử Hắc Ma Phong tiến hành giao dịch các thứ theo nhu cầu. Mà bản thân tình báo cũng là một giao dịch vô cùng nóng bỏng. Nhưng vừa đi tới nơi này, Triệu Phong liền phát hiện ra có chút dị thường.

- Có người theo dõi!

Tuy rằng Triệu Phong đang ẩn nấp bên trong Trường bào Thời Không, nhưng hắn vẫn có thể sử dụng linh hồn của Triệu Hồi, cảm nhận tình huống xung quanh. Sau khi phát hiện ra có người theo dõi Triệu Hồi, hắn liền cẩn thận tiến hành cảm nhận tỉ mỉ, vững vàng nắm trong tay tu vi cùng hình dạng của hai người đang theo dõi mình ở xa xa.

- Vì sao Hắc Ma Phong lại phái người theo dõi Triệu Hồi?

Trong lòng Triệu Phong thập phần nghi hoặc. Chẳng lẽ là bởi vì trước đây trong lúc luận bàn, Triệu Hồi đã đánh bại Phá Vân Chân Thần sao? Cho dù Hắc Ma Phong ngu xuẩn đến đâu, cũng sẽ không bởi vì chuyện

này mà theo dõi Triệu Hồi. Mặt khác, Triệu Hồi đang ở trong lãnh địa của Hắc Ma Phong, bọn chúng cũng không dám làm gì quá đáng, bằng không chính là trách nhiệm của Hắc Ma Phong. Nhưng bị người khác để mắt tới, vẫn luôn là một chuyện khiến cho người ta khá khó chịu

Mấy ngày kế tiếp, mỗi khi Triệu Hồi rời khỏi Chủ phong, không bao lâu sau đều sẽ bị hai người này theo dõi. Hai người này cũng không dám làm gì quá mức, mà chỉ bồi hồi ở bốn phía của Chủ phong, bằng không, nếu như bị cao tăng Linh Tộc phát hiện thì xong rồi.

- Hai người này chỉ chuyên nhằm vào Triệu Hồi! Để ta xem một chút bọn chúng rốt cuộc là có mục đích gì!

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Trải qua mấy ngày này quan sát, Triệu Phong phát hiện, chỉ có một mình Triệu Hồi là bị người khác theo dõi, mà những người còn lại của Linh Tộc thì hoàn toàn bình an vô sự. Hắn rất muốn biết, tại sao Triệu Hồi lại bị người ta theo dõi.

Một ngày nọ, Triệu Hồi chủ động rời khỏi địa bàn của Hắc Ma Phong, đồng thời phi hành về phía địa phương thưa thớt bóng người. Còn chưa bay đi được bao xa xa, thì hai người theo dõi kia đã cấp tốc rút ngắn cự ly.

- Kẻ nào?

Triệu Hồi đột nhiên quay đầu lại, hét lớn một tiếng.

Hai đạo thân ảnh màu đen mang theo thanh âm phá không, cấp tốc bay thẳng về phía Triệu Hồi. Hai người này cũng là Chân Thần Tứ giai, hơn nữa thực lực cường hãn, bộ dạng còn giống như sớm đã chuẩn bị sẵn vậy.

Vù vù!

Hai người này, mỗi người đều tế xuất ra một thanh trận kỳ, trên đó nhất thời tuôn ra một tầng ma điểm đen như mực, lan tỏa ra bốn phía xung quanh, triệt để phong tỏa phương viên mấy vạn dặm.

- Cứ như vậy, cho dù người sở trường bỏ chạy, cũng trốn không thoát a!

Một gã nam tử thân hình cao to trong đó lạnh giọng nói.

- Đại ca, nhanh lên! Miễn cho xuất hiện chuyện ngoài ý muốn!

Một gã nam tử khác, dáng người tương đối thấp bé lập tức quát lớn, trực tiếp xuất thủ.

- Chỉ muốn bắt ta sao?

Trong lòng Triệu Hồi toát ra một tia nghi hoặc. Nếu hai người này tới đây muốn giết hắn, Triệu Phong sẽ trực tiếp xuất thủ, bắt giữ bọn chúng, tiến hành sư hòa. Thế nhưng hai người này cũng chỉ muốn bắt giữ Triệu Hồi mà thôi.

- Các người thật to gan! Lại dám xuất thủ với đệ tử Linh Tộc!

Triệu Hồi hét lớn một tiếng, thi triển Bí kỹ phi hành, né tránh công kích của nam tử thấp lùn.

- Ta chính là đồ đệ của Phù Linh Cổ Thần! Nếu như để cho sư phụ ta biết chuyện này, các người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Triệu Hồi không ngừng khích tướng hai người này, thế nhưng bọn chúng cũng không hề cung cấp bất kỳ manh mối nào.

- Phong Lôi Đồng Hỏa!

Triệu Hồi vận chuyển Luân Hồi Chi Mâu, thi triển đồng thuật, công kích một người trong đó. Nhưng kẻ này sớm đã có phòng bị, tế xuất ra Thần khí phòng ngự Trung phẩm, đón đỡ được một chiêu đồng thuật kia. Rất nhanh, Triệu Hồi đã biểu hiện ra dấu hiệu Thần lực chống đỡ hết nổi.

- Tội Ma Thủ!

Lúc này, gã nam tử cao lớn kia chợt đánh ra một đạo quang trụ âm hàn đen như mực, đánh trúng thân thể Triệu Hồi. Đồng thời, tên còn lại cấp tốc tiếp cận Triệu Hồi, khê vung tay lên, lấy ra một sợi roi kim sắc

đầy gai nhọn, quấn quanh thân thể Triệu Hồi. Trên những mũi gai của sợi roi kim sắc này còn có bôi thêm độc tố, rất nhanh khiến cho thân thể Triệu Hồi tê dại, đồng thời hút đi Thần lực trong cơ thể hắn. Cứ như vậy, Triệu Hồi đã bị hai người này bắt giữ!

- Đi mau!

Hai người sau khi thành công bắt giữ Triệu Hồi, cũng không quay trở lại Hắc Ma Phong, mà là bay thẳng về một phương hướng khác.

- Hừ! Dẫn ta đi gặp người chủ trì phía sau màn các ngươi a!

Triệu Phong ở bên trong Trường bào Thời Không khẽ cười nhẹ một tiếng.

oOo

Ba ngày sau, trước mặt hai người này lại xuất hiện hai người. Hai người mới tới này cũng có tu vi Cổ Thần, một người trong đó chính là Hải công tử.

- Hải công tử, tại sao ngươi muốn bắt ta?

Triệu Hồi rít gào một tiếng.

- Hừ! Ngươi quá đề cao chính mình rồi! Cho dù ngươi có thể đánh bại Phá Vân Chân Thần, cũng không lọt vào được pháp nhãn của ta!

Hải công tử hừ nhẹ một tiếng, thu Triệu Hồi vào trong Không gian Trữ vật, cùng với một gã Cổ Thần nữa rời đi.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong nhất thời lâm vào trầm tư. Vừa rồi, hắn thiếu chút nữa đã trực tiếp hiện thân, chuẩn bị bắt giữ hai gã Cổ Thần này trước rồi tính tiếp. Nhưng lời nói của Hải công tử lại khiến cho hắn đình chỉ hành động. Tựa hồ người muốn đối phó Triệu Hồi, lại là một người khác! Hơn nữa thân phận của người này tuyệt đối không đơn giản, không ngờ lại có thể khiến cho Hải công tử phải làm kẻ sai vật như vậy.

- Lẽ nào...

Triệu Phong tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Bá!

Trong tay của hắn xuất hiện một đồng tiền cổ, trên đó lóe lên tinh quang sáng ngời.

- Đúng là phương hướng này!

Thần sắc Triệu Phong khẽ chấn động. Lúc này, phương hướng mà đám người Hải công tử đang phi hành, hoàn toàn nhất trí với phương hướng mà đồng tiền cổ chỉ dẫn.

- Thân phận của ta, không có khả năng bị phát hiện!

Triệu Phong tâm như gương sáng. Nếu như thân phận chân thật của hắn đã bị bại lộ, vừa rồi Hải công tử cũng sẽ không nói như vậy. Nói cách khác, mục đích của đối phương chính là Triệu Hồi! Bất quá như vậy càng đúng lúc, Triệu Hồi chỉ là Chân Thần Tam giai, tính cảnh giác của đối phương đối với hắn sẽ rất thấp, thập phần có lợi cho việc Triệu Phong lẫn vào trong đó.

- Tuy rằng vẫn chưa thu thập được đầy đủ tin tức tình báo, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến mà thôi!

Kế tiếp, Triệu Phong phân ra một bộ phận ý niệm khống chế linh hồn của Triệu Hồi, thời thời khắc khắc quan sát tình huống ngoại giới. Mà một bộ phận ý niệm khác thì lại chuyên chú tu luyện, đề thăng thực lực, nhằm ứng đối những nguy cơ không biết sắp tới sẽ gặp phải.

oOo

Bên trong Trường bào Thời Không, thời gian nửa năm đằng đẵng trôi qua. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết lại tiến thêm vài phần, tu vi của Triệu Phong cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong. Mấy môn

chiến kỹ đối ứng với tầng thứ hai Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, hắn cũng đã sớm thấu hiểu quán thông rồi.

Ngoại giới, hai người Hải công tử đi tới khu vực phụ cận Cực Hàn Thâm Uyên. Sau khi tiến vào một khu vực bí ẩn, một đạo trận pháp ẩn nấp trước mặt bọn họ bỗng nhiên triệt hồi, lộ ra một tòa Truyền Tống Trận. Sau khi khởi động Truyền Tống Trận, tận mắt chứng kiến Triệu Hồi dần dần biến mất, hai người Hải công tử mới thập phần cẩn thận rời khỏi nơi đây.

Mà Triệu Hồi thì bị truyền tống vào bên trong một phiến không gian vô cùng u ám. Bốn phía không gian đang có mấy đạo nhân ảnh, một người trong đó đứng ngay trước mặt Triệu Hồi.

- Huyền Ma Cổ Thần!

Triệu Phong ở bên trong Trường bào Thời Không khẽ kinh hô một tiếng. Mà Triệu Hồi ở ngoại giới thì lại biểu hiện ra vẻ mặt kinh khủng sợ hãi, không biết phải làm sao.

1327. Chương 1324: Chế Phục

Hắn là người mà ta nhờ người bắt tới?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng nói, sau đó cuốn lấy Triệu Hồi, trực tiếp rời khỏi nơi này.

Rời khỏi phiến không gian hôn ám kia, Huyền Ma Cổ Thần xuất hiện bên trong một dãy lối đi bằng kim loại hình ống dài vô cùng rộng lớn. Những dãy lối đi này kéo dài chằng chịt thông suốt khắp nơi, đồng thời tại một vài cổng ra vào quan trọng còn có tiến hành nghiệm chứng thân phận.

Không bao lâu sau, Huyền Ma Cổ Thần đã tiến vào một gian mật thất đơn độc, ném Triệu Hồi xuống đất.

- Đừng nói với ta là ngươi không biết Triệu Phong!

Ánh mắt Huyền Ma Cổ Thần lãnh lệ, khí tức uy áp thuộc về cường giả Cổ Thần mạnh mẽ áp bách thẳng về phía Triệu Hồi. Triệu Hồi chỉ là Chân Thần Tam giai, dưới sự áp bách của cổ vĩ lực này, gần như hít thở không thông, căn bản không thể động đậy.

- Biết... ta biết!

Triệu Hồi run run thốt lên, vẻ mặt kinh hoàng, thần sắc khủng hoảng. Trong mắt Huyền Ma Cổ Thần chợt lóe tinh quang, sắc mặt nhất thời vui vẻ.

- Vậy thì ngoan ngoãn nói cho ta biết tất cả a!

Khí thể trên người Huyền Ma Cổ Thần lại càng tăng lên. Trong tay hắn chậm rãi ngưng tụ ra một cái đầu quỷ hắc sắc dữ tợn. Cái đầu quỷ kia giống như có linh tính, sau khi ngưng tụ ra, liền trực tiếp phóng thẳng về phía mi tâm của Triệu Hồi. Đây là một loại phương pháp thu lấy ký ức đặc thù, một khi cái đầu quỷ hắc sắc này tiến vào mi tâm Triệu Hồi, rất nhanh sẽ thôn phệ linh hồn của hắn, thu lấy tất cả ký ức của hắn.

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần vui vẻ, nhìn chằm chằm gã Chân Thần cấp thấp do chính mình xử lý này.

- Muốn trách thì trách ngươi có liên quan với Triệu Phong a!

Huyền Ma Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Hiện tại trong lòng hắn cực kỳ khát vọng có thể sớm bắt được Triệu Phong, đạt được tất cả mọi thứ trên người Triệu Phong, khiến cho Triệu Phong muốn sống không được, muốn chết không xong.

Mắt thấy đầu quỷ hắc sắc dữ tợn kia sắp sửa tiến vào mi tâm của Triệu Hồi, thì...

- Ngươi muốn gặp ta đến như vậy sao?

Đúng lúc này, trong gian mật thất này chợt vang lên một đạo thanh âm thứ ba. Đạo thanh âm này khiến cho toàn thân Huyền Ma Cổ Thần chấn động. Một loại cảm giác quen thuộc, chán ghét, tâm tình phẫn hận trong nháy mắt liền dâng trào lên trong lòng hắn.

- Triệu Phong!

Huyền Ma Cổ Thần chợt nhớ ra chủ nhân của đạo thanh âm này, sắc mặt đại biến. Hắn thập phần bức thiết muốn bắt được Triệu Phong, nhưng tuyệt không nghĩ tới, Triệu Phong lại chủ động xuất hiện ở nơi này.

Triệu Phong đột nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Hồi, sau đó trực tiếp nhìn chăm chăm về phía Huyền Ma Cổ Thần. Thời điểm cái đầu quỷ hắc sắc kia xẹt qua bên cạnh hắn, trên người Triệu Phong liền toát ra một cỗ khí tức uy thế bàng đại, trực tiếp đánh nát bấy nó.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong dùng thế lôi đình, vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên cường hãn, thi triển ra chiến kỹ bên trong Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết.

Oanh phanh!

Chỉ thấy một đoàn lưu quang hỗn loạn hôn ám, giống như một tòa cự sơn kinh thiên nghiêng ép thẳng về phía trước. Huyền Ma Cổ Thần hoàn toàn không ngờ tới điểm này, dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, liền trực tiếp trúng chiêu.

Phốc!

Hắn hung hăng phun ra một ngụm tiên huyết, thân thể dưới sự của oanh kích cự sơn hôn ám, bay ngược về phía sau. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đã đột phá đến tầng thứ hai, tu vi Triệu Phong cũng đạt tới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, thực lực của hắn so với trước đây cũng đã tăng lên một cấp bậc. Huyền Ma Cổ Thần bị đánh trúng một quyền, cái gì cũng không kịp làm, chỉ có thể thối lui về phía sau. Nhưng không đợi Huyền Ma Cổ Thần kịp rơi xuống đất, Triệu Phong đã xuất hiện bên cạnh hắn. Y bào ngân sắc khê động, Huyền Ma Cổ Thần cùng Triệu Phong đồng thời biến mất tại chỗ.

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, Huyền Ma Cổ Thần liên tiếp phun ra mấy ngụm máu tươi mới có thể đứng vững thân hình.

- Triệu Phong... Người làm sao có thể đi tới nơi này? Thực lực của người...

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần phi thường khiếp sợ, nghi hoặc trong lòng cũng rất nhiều. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ qua, Triệu Phong lại dám lấy thân mạo hiểm, lén vào trong phạm vi thể lực của bọn chúng như vậy. Tuy hắn có thể khẳng định, Triệu Phong tiến vào nơi này nhất định là hữu tử vô sinh, nhưng lúc này, hắn trước cần phải lo lắng cho tính mạng của chính mình cái đã. So với lần gặp mặt trước đây, thực lực của Triệu Phong đã cường đại hơn rất nhiều.

- Nơi này là không gian bên trong Trường bào Thời Không, người căn bản không trốn thoát được! Chấp nhận thần phục ta đi!

Triệu Phong thản nhiên nói. Cùng lúc này, trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, mấy người Triệu Vong, Diệt Thế Hắc Giao Long cũng đã chạy tới. Toàn thân Diệt Thế Hắc Giao Long thiêu đốt Long viêm đen như mực, khí tức huyết mạch trong cơ thể không chút nào che giấu tán phát ra ngoài, tản ra khí tức tai nạn hủy diệt tất cả.

Mà Triệu Vong bên kia, mặc dù chỉ là Chân Thần Ngũ giai Đỉnh phong, nhưng hắn lại là hậu duệ Tử Vong Chi Mâu. Hấp dẫn sự chú ý của Huyền Ma Cổ Thần nhất chính là một cây quyền trượng đen như mực trong tay Triệu Hồi. Từ trong cây quyền trượng này tản mát ra khí tức khủng bố âm sâm, so với Diệt Thế Hắc Giao Long càng nguy hiểm hơn.

- Diệt Thế Long Tộc! Thần khí Tử Vong Cực phẩm!

Nội tâm Huyền Ma Cổ Thần nhất thời tuyệt vọng. Chỉ một mình Triệu Phong, đã không phải hắn có thể chống lại, huống chi nơi này còn có một gã Cổ Thần huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, một người khác lại chưởng khống Thần khí Tử Vong Cực phẩm trong tay. Hơn nữa Huyền Ma Cổ Thần còn biết rõ, trong tay Triệu Phong còn có những át chủ bài khác. Hắn tuyệt không nghĩ tới, chính mình lại bởi vì bắt một gã Chân Thần Tam giai mà chết.

- Người cuối cùng cũng sẽ chết mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần thân nằm trong tuyết cảnh, trái lại trên mặt lộ ra nụ cười âm tà.

Ong ong!

Một cỗ năng lượng khổng lồ, tại trong cơ thể hắn không ngừng ba động, tản ra khí tức khiến cho người ta sợ hãi.

- Muốn tự bạo sao?

Triệu Phong tựa hồ đã sớm có dự liệu, biểu tình trên mặt cũng không có biến hóa gì quá lớn. Mà thân hình của hắn lại đột nhiên lóe lên, tiến thẳng về phía Huyền Ma Cổ Thần.

- Người... muốn làm gì?

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần nhất thời ngẩn ra. Lúc này hắn thật đúng là dự định muốn tự bạo. Hắn cũng biết tốc độ của Triệu Phong quá nhanh, nhất định có thể thoát khỏi phạm vi bạo tạc, cho nên nguyên nhân thực sự hắn tự bạo cũng không phải là muốn giết chết Triệu Phong, mà là để cho bên phía Thiên Ma Đường phát hiện ra cái chết của hắn. Đến lúc đó, cao tầng Thiên Ma Đường nhất định là sẽ gia tăng điều tra, Triệu Phong tuyệt đối có chạy đằng trời. Thế nhưng khiến hắn không nghĩ tới chính là, chính mình muốn tự bạo, Triệu Phong cũng không trốn đi, ngược lại còn nhanh chóng tiếp cận chính mình nữa.

- Người muốn ngăn cản ta tự bạo sao? Buồn cười!

Huyền Ma Cổ Thần nở nụ cười chế giễu. Cho dù là Cổ Thần Bát giai cũng không cách nào toàn diện áp chế hắn, cho nên Triệu Phong căn bản không có khả năng ngăn cản hắn tự bạo. Hơn nữa, nếu như Triệu Phong tiếp cận quá gần mà nói, như vậy chính mình tự bạo có thể trong nháy mắt giết chết hắn. Cho nên Huyền Ma Cổ Thần mới cười nhạo Triệu Phong ngu xuẩn.

Trong nháy mắt Triệu Phong phóng tới bên cạnh Huyền Ma Cổ Thần, ngân mâu mộng huyền nhất thời nhìn chăm chăm hắn, khẽ xoay chuyển một chút.

- Đây là...

Sau một khắc, Huyền Ma Cổ Thần nhất thời cảm thụ được một cỗ lực lượng Không Gian Hoang Cổ xa lạ, muốn truyền tống hắn đến một chỗ khác. Mà hắn vừa mới chuẩn bị chống cự, phiến không gian này chợt xuất hiện một cỗ lực lượng Thời Không, cấm chế toàn thân hắn.

Cùng lúc đó, Tả Mâu Triệu Phong cũng phóng xuất ra một cỗ lực lượng Huyền đạo cường đại, ảnh hưởng ý chí tâm thần của hắn. Hơn nữa ý chí linh hồn của Huyền Ma Cổ Thần vốn cũng không bằng được Triệu Phong, mà Vạn Tượng Chi Mâu của hắn lại càng không thể đánh đồng với Thần Linh Nhân cấp bậc Chuẩn Thần Mâu của Triệu Phong.

Bá!

Rất nhanh, Huyền Ma Cổ Thần đã bị Triệu Phong trực tiếp kéo vào bên trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

Mộng Cảnh Thái Cổ, khu vực hạch tâm của Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Ba vị Cổ Thần Bát giai, còn có Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, đang phân biệt ngồi ở bốn phương.

Bỗng nhiên, thân hình Huyền Ma Cổ Thần chợt xuất hiện ở trung gian bốn người. Sau một khắc, thần sắc bốn gã cường giả Cổ Thần khẽ động, nhất tề bộc phát ra lực lượng bài sơn đảo hải vô tận, mạnh mẽ nghiền ép về phía trung tâm. Huyền Ma Cổ Thần vừa xuất hiện ở nơi này, cái gì cũng chưa kịp làm, đã bị cỗ lực lượng vô địch cường hãn này triệt để chưởng khống, cái gì cũng không làm được. Lực lượng bạo tạc dâng lên trong cơ thể hắn, cũng đình chỉ lưu động, chậm rãi tản đi.

- Đây là... địa phương... nào?

Huyền Ma Cổ Thần cực kỳ gian nan nặn ra mấy chữ này. Nơi này rõ ràng là một phiến không gian khác, hơn nữa bên trong phiến không gian này lại còn cất giấu mấy vị cường giả tuyệt thế.

Sau một khắc, Triệu Phong cũng xuất hiện ở nơi này.

- Đại nhân!

Đám người Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc thấp giọng kêu lên.

- Minh Tâm Ẩn!

Triệu Phong cũng không nói gì, trong Tả Mâu cấp tốc ngưng tụ ra một đạo ẩn ký ngân sắc mộng huyền, nhanh chóng lạc ẩn vào sâu bên trong linh hồn của Huyền Ma Cổ Thần. Huyền Ma Cổ Thần bị bốn vị cường giả Cổ Thần khống chế, căn bản không hề có lực lượng chống lại, rất nhanh đã bị gieo xuống lạc ẩn. Sau khi lạc ẩn thành công, các thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mới buông hãn ra.

Triệu Phong biết rõ tính nguy hiểm của việc lén vào nơi này, bởi vậy hãn sớm đã chuẩn bị kỹ càng. Một thể lực ẩn núp thần bí như thể sau lưng Huyền Ma Cổ Thần vậy, bình thường hành sự nhất định là phi thường nghiêm cẩn, tất cả các thành viên hãn đều sẽ có Hồn Ngọc của riêng mình, hơn nữa còn được thống nhất trông coi cẩn thận. Bên trong Hồn Ngọc ẩn chứa một tia linh hồn ẩn ký của bản thân, một khi bản thân tử vong, Hồn Ngọc chắc chắn cũng sẽ nghiền nát. Cho nên, Triệu Phong lén vào nơi này, tốt nhất là không được giết người, bằng không liền sẽ bại lộ thân phận.

- Chủ nhân, có gì phân phó?

Toàn thân Huyền Ma Cổ Thần hết sức yếu ớt, quỳ gối trước mặt Triệu Phong.

- Nói cho ta tình huống hiện tại của Thiên Cơ Miêu, còn có tất cả những tin tức về thể lực sau lưng người!

Trong lòng Triệu Phong có chút kích động. Từ đầu, hãn vẫn luôn có chút nghi hoặc đối với thể lực sau lưng Huyền Ma Cổ Thần. Một đám hậu duệ Thần Mâu, không ngờ lại có thể khu động máy móc thiết bị của Thiên Cơ Tộc. Sau khi lén vào nơi này, Triệu Phong còn phát hiện, thể lực sau lưng đám người Huyền Ma Cổ Thần sợ rằng so với trong tưởng tượng của hãn còn thần bí cường đại hơn, không ngờ lại nắm trong tay đại lượng khoa học kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc! Nếu không phải đại đa số các thành viên nơi đây đều là hậu duệ Thần Mâu, Triệu Phong thậm chí còn hoài nghi, nơi này có phải là thể lực của Thiên Cơ Tộc hay không.

- Chủ nhân, thuộc hạ rất khó làm được chuyện này!

Sắc mặt Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên lộ ra vẻ giằng co.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Sau khi bị gieo xuống Minh Tâm Ẩn, Huyền Ma Cổ Thần ngay cả ý thức tư duy cũng đều phải phục tùng chính mình. Thế nhưng lúc này, không ngờ Huyền Ma Cổ Thần lại phản kháng yêu cầu của hãn.

- Chủ nhân, ta đã ký kết khế ước quyền trục! Một khi ta tiết lộ bất kỳ tin tức gì liên quan tới Thiên Ma Đường, liền sẽ lập tức thần hồn câu liệt!

Huyền Ma Cổ Thần thành thật trả lời.

Triệu Phong nhất thời sáng tỏ. Chỉ có cái chết mới có thể khiến cho đối tượng bị chính mình gieo xuống Minh Tâm Ẩn phản kháng lại mệnh lệnh của mình. Một khi Huyền Ma Cổ Thần nói ra một chút tin tức gì đó, phỏng chừng vừa nói ra một chút, liền sẽ chết ngay, đối với Triệu Phong mà nói, cũng không có bất kỳ tác dụng gì. Chuyện này khiến cho Triệu Phong một lần nữa cảm nhận được, thể lực Thiên Ma Đường này hành sự nghiêm cẩn đến thế nào. Hành động kế tiếp của hãn cần phải cẩn thận từng chút một.

Sau khi thành công gieo xuống Minh Tâm Ẩn, Triệu Phong cùng Huyền Ma Cổ Thần quay trở lại không gian ngoại giới. Tuy rằng Huyền Ma Cổ Thần không thể tiết lộ bất cứ tin tức gì, nhưng Huyền Ma Cổ Thần biết rõ chỗ Tiểu tặc miêu đang ở, có thể dẫn đường cho Triệu Phong. Hơn nữa trên đường đi cũng không có ít địa phương cần tiến hành nghiệm chứng thân phận.

Bất quá, đầu tiên còn phải để cho Huyền Ma Cổ Thần khôi phục lại trạng thái bình thường, bằng không sẽ dễ dàng lộ tẩy. Vì vậy hai người liền tạm thời ở lại trong gian mật thất này, tiến hành tu luyện một đoạn thời gian. Nhưng Huyền Ma Cổ Thần vừa tu luyện không được bao lâu, liền mở mắt ra, lấy ra một khối lệnh bài cương thiết hình tròn. Trên khối lệnh bài còn đang lóe ra hồng quang nhàn nhạt.

- Xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Có người xúc động hệ thống báo động! Hiện tại, phương viên mười vạn dặm của Thiên Ma Đường đã triệt để phong tỏa!

Huyền Ma Cổ Thần thành thật trả lời.

- Ta bị phát hiện rồi?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động.

- Không phải! Chắc là do người khác gây ra!

Lời nói của Huyền Ma Cổ Thần khiến cho Triệu Phong hơi chút yên tâm lại. Bất quá có những người khác xúc động hệ thống báo động, khiến cho nơi này bắt đầu tăng mạnh đề phòng. Điều này đối với Triệu Phong mà nói, cũng là một tin tức xấu. Nhưng chuyện này cũng có một mặt tốt. Lúc này lực chú ý của Thiên Ma Đường hẳn là đã bị kẻ xúc động cảnh báo kia hấp dẫn đi, đây chính là thời cơ tốt để Triệu Phong hành động.

- Chúng ta phải hành động nhanh lên một chút!

Triệu Phong căn dặn một câu, đồng thời đích thân giúp Huyền Ma Cổ Thần khôi phục thương thế.

Đột nhiên, gian mật thất nơi hai người đang ở chợt lóe lên quang mang nhàn nhạt.

- Có người đến!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nói.

Triệu Phong không khỏi vận chuyển Tả Mâu, thi triển năng lực thấu thị, xuyên thấu tầng tầng vách tường cương thiết đặc thù, nhìn ra bên ngoài. Chỉ thấy ngay trước cửa gian mật thất này đang có hai đạo nhân ảnh đứng đó. Bọn chúng đang kích khởi trận pháp phong bế gian mật thất này của Huyền Ma Cổ Thần.

1328. Chương 1325: Kẻ Xúc Động Hệ Thống Báo Động

Triệu Phong không khỏi vận chuyển Tả Mâu, thi triển năng lực thấu thị, xuyên thấu tầng tầng vách tường cương thiết đặc thù, nhìn ra bên ngoài. Chỉ thấy ngay trước cửa gian mật thất này đang có hai đạo nhân ảnh đứng đó. Bọn chúng đang kích khởi trận pháp phong bế gian mật thất này của Huyền Ma Cổ Thần.

Hai người này, Triệu Phong đều nhận thức, chính là hai tên đồng đội của Huyền Ma Cổ Thần trong di tích Thiên Cơ Tộc lúc trước. Một người trong đó còn là Đội trưởng của chi tiểu đội của Triệu Phong lúc đó, Hắc Cực Cổ Thần!

- Trước đây, lúc ta biết được tin tức của Triệu Hồi, cũng có nói cho bọn họ biết!

Huyền Ma Cổ Thần giải thích. Xem ra, hai người Hắc Cực Cổ Thần hiển nhiên là biết được chuyện Huyền Ma Cổ Thần thành công bắt được Triệu Hồi, sợ Huyền Ma Cổ Thần một mình độc chiếm chỗ tốt, cho nên mới tới đây xem một chút.

- Không được lộ ra sơ hở, tránh dả thảo kinh xà!

Triệu Phong lâm vào trầm tư, bỗng nhiên ánh mắt hắn chợt hiện lên một đạo tinh quang, khóe miệng nhếch lên một tia cười nhạt.

oOo

- Hắn còn chưa chịu ra?

Sắc mặt Hắc Cực Cổ Thần âm trầm.

- Huyền Ma Cổ Thần đừng nói là muốn gạt chúng ta qua một bên, cùng những người khác liên thủ đối phó Triệu Phong, phân phối lợi ích a!

Một gã hậu duệ Thời Không Thần Mâu khô gầy còn lại nhỏ giọng thầm thì. Dù sao bí mật trên người Triệu Phong cũng không phải bình thường, tuyệt đối có thể khiến cho cao tầng chú ý tới. Rất có thể Huyền Ma Cổ Thần mượn cơ hội này, bám vào cường giả đỉnh cao trong thế lực.

Nhưng đúng lúc này, trận pháp kết giới trước mặt hai người đột nhiên biến mất, thân ảnh Huyền Ma Cổ Thần chậm rãi xuất hiện.

- Vào đi!

Nói xong câu này, Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp xoay người đi vào. Hai người Hắc Cực Cổ Thần lập tức theo sát phía sau. Rất nhanh, ba người đã đi tới một gian mật thất đơn độc. Trong mật thất đang có một gã thanh niên tướng mạo nho nhã, thân thể bị một cỗ Thần lực cường đại ràng buộc, không thể nhúc nhích.

- Đây chính là kẻ có quan hệ mật thiết với Triệu Phong?

Cặp mắt âm lãnh của Hắc Cực Cổ Thần bắn thẳng về phía Triệu Hồi, cặp Tử Vong Chi Mâu kia càng trở nên âm trầm khủng bố hơn.

- Đã lấy được đầu mối gì rồi?

Tên còn lại gấp không kịp đợi hỏi.

- Chỉ là một gã Chân Thần Tam giai mà thôi, còn có sức phản kháng sao?

Huyền Ma Cổ Thần lộ ra nụ cười đắc thắng.

- Nói nhanh lên! Có tin tức gì có giá trị không?

Hắc Cực Cổ Thần có chút chờ mong, hỏi.

- Các người tự xem a!

Huyền Ma Cổ Thần bình thản nói, bàn tay vung lên trong hư không. Lập tức, một đạo quang mạc màu sắc rực rỡ đã hiện lên trước mặt hai người. Hai người Hắc Cực Cổ Thần biết, Huyền Ma Cổ Thần đây là muốn bày ra ảnh tượng trong trí nhớ của Triệu Hồi.

Trong hình ảnh là một địa phương giống như Tiên cảnh do thủy tinh điêu khắc ra vậy, đúng là địa bàn của Linh Tộc. Rất nhanh, trong đó đã hiện lên một đạo thân ảnh, một đầu ngân phát mòng huyền như nước chảy, tùy ý theo gió vũ động.

- Không đúng!

Sắc mặt nam tử khô gầy kia khẽ biến. Bản thân hắn có được Thời Không Chi Mâu, ngay vừa rồi, hắn chợt phát hiện trong quang mạc kia lại có một tia không gian ba động.

- Chuyện gì vậy?

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần nghi hoặc, hỏi. Đúng lúc này, hình ảnh Triệu Phong bên trong đạo quang mạc màu sắc rực rỡ kia bỗng nhiên nhìn về phía hai người. Từ trong Tả Mâu của hắn tản mát ra lực lượng Tinh Thần Huyền Đạo cường đại. Dần dần, thân ảnh Triệu Phong từ từ ngưng thực lại, mà đạo quang mạc kia thì trực tiếp biến mất.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Huyền thuật của Triệu Phong đồng thời bao phủ lấy hai người. Một khắc này, hai gã hậu duệ Thần Mâu phẳng phất như đi tới một thế giới sương mù dày đặc giống như mộng huyền.

- Vạn Tượng Sâm La Chương!

Huyền Ma Cổ Thần đứng phía sau hai người Hắc Cực Cổ Thần, bỗng nhiên vận chuyển Vạn Tượng Chi Mâu, song chương oanh kích ra hai đạo quang chương thải sắc uy năng to lớn. Dưới ảnh hưởng của lực lượng Huyền đạo, hai người Hắc Cực Cổ Thần căn bản không kịp phản ứng.

Hai người Hắc Cực Cổ Thần trực tiếp bị đánh trúng, thân thể bay thẳng về phía trước. Thần sắc Triệu Phong vui vẻ, nhìn về phía hai người đang rất nhanh tiếp cận chính mình, Trường bào Thời Không khe vung lên, thu bọn chúng vào không gian bên trong.

- Đi!

Sau đó, Triệu Phong cùng Huyền Ma Cổ Thần cũng tiến vào không gian Trường bào Thời Không.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Sau khi tiến vào Trường bào Thời Không, Triệu Phong trực tiếp vận chuyển Thần Linh Nhân, thi triển Thần Mâu Ngưng Thị với gã nam tử khô gầy kia, khống chế linh hồn của hắn. Dù sao kẻ này cũng là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, mức độ bị ảnh hưởng trong phiên không gian này cũng thấp hơn người khác nhiều.

- Xảy ra chuyện gì? Linh hồn của ta!

Nam tử khô gầy tận lực giãy dụa, lại phát hiện linh hồn của hắn hầu như không có chút lực lượng chống lại Tả Mâu Triệu Phong.

Mà Hắc Cực Cổ Thần thì bị Huyền Ma Cổ Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long cùng với Triệu Hồi liên thủ chế trụ. Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long đối với hắn có sự áp chế tuyệt đối, mà Quyền trượng Tử Chú của Triệu Hồi lại càng khiến cho Tử Vong Chi Mâu của Hắc Cực Cổ Thần không thể phát ra bất cứ tác dụng gì.

- Đây là... Quyền trượng Tử Chú! Thảo nào lần trước người có thể hấp thu nhiều Tử Vong Thủy Dịch như vậy!

Thần sắc Hắc Cực Cổ Thần tràn ngập khiếp sợ, hắn rút cuộc cũng giải thích được cái vấn đề vẫn luôn khiến hắn vướng mắc này. Quyền trượng Tử Chú nghe đồn là do một gã hậu duệ Tử Vong Chi Mâu cường đại tại Thời kỳ Viễn Cổ chế tạo ra. Hơn nữa, vị hậu duệ Tử Vong Chi Mâu này trùng hợp đã từng đạt được một đạo Trớ Chú Truyền Thừa của chủng tộc bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng, Cổ Vu Tộc. Cũng chính bởi vì như vậy, trên Quyền trượng Tử Chú mới có tác dụng cùng loại với Tử Vong Chi Mâu, có thể triệt để phối hợp với Tử Vong Chi Mâu, hơn nữa lại còn ẩn chứa lực lượng Trớ Chú đáng sợ nữa.

- Đừng mà...

Linh hồn của nam tử khô gầy tận lực giãy dụa, nhưng vẫn như cũ không thể khống chế, bay thẳng về phía Tả Mâu Triệu Phong.

- Thu!

Thần Mâu Ngưng Thị của Triệu Phong trực tiếp hút linh hồn của nam tử khô gầy vào trong Không gian Thần Mâu. Sau khi Thần Linh Nhân lột xác, Tả Mâu của hắn ngày càng cường đại hơn, trong đồng giai gần như không người nào có thể chống lại uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị.

- Đến phiên người!

Thần sắc Triệu Phong vui vẻ, tiến về phía Hắc Cực Cổ Thần. Không phí bao nhiêu sức lực, Hắc Cực Cổ Thần rất nhanh cũng bị hút vào Không gian Thần Mâu. Trải qua một đoạn thời gian dẫn vật, Triệu Phong thành công gieo xuống Minh Tâm Ấn vào trong linh hồn bọn chúng.

Nhân viên nội bộ trợ giúp, càng thuận tiện lẫn lộn trong Thiên Ma Đường rồi!

Thần sắc Triệu Phong vui mừng. Không nghĩ tới sau khi nô dịch Huyền Ma Cổ Thần, lại có thêm hai người nữa đưa tới cửa. Tuy rằng ba người này cũng không thể nói cho Triệu Phong biết bất luận tin tức gì liên quan tới Thiên Ma Đường, nhưng Triệu Phong lại có thể sử dụng ánh mắt của ba người này, quan sát rõ ràng tình huống đại khái bên trong Thiên Ma Đường.

- Chủ nhân, người muốn cứu Thiên Cơ Miêu cũng không dễ dàng a!

Hắc Cực Cổ Thần lo lắng thay cho Triệu Phong.

- Chỗ của Thiên Cơ Miêu, lúc nào cũng có cường giả tọa trấn!

Nam tử khô gầy chỉ có thể nói như thế. Dựa theo hai người giảng giải, Triệu Phong đại khái có thể đoán được, chỗ của Thiên Cơ Miêu là địa phương có trọng binh canh gác, bên trong còn có cường giả siêu cấp tọa trấn. Chỉ dựa vào lực lượng của Triệu Phong, muốn đi cứu Tiểu tặc miêu, không khác gì lấy trứng chọi đá.

- Bất cứ chuyện gì cũng không có tuyệt đối! Trên thế gian cũng không có bức tường nào mà gió không lọt qua được, địa phương nghiêm mật đến đâu cũng có lỗ thủng có thể chui vào!

Sắc mặt Triệu Phong bình thản. Huống hồ hiện tại tựa hồ còn có những người khác đang tới nơi này quấy rối. Bất quá muốn cứu được Tiểu tặc miêu, hiện tại vẫn còn chưa phải lúc, hắn còn cần chuẩn bị một phen.

- Xuất phát!

Triệu Phong khẽ hô một tiếng, sau đó thi triển Không Gian Áo Nghĩa, ẩn nấp vào trong cơ thể của Huyền Ma Cổ Thần.

- Chủ nhân, chúng ta nên làm thế nào?

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng hỏi. Mặc dù hắn đã biết được một chút át chủ bài của Triệu Phong, nhưng cũng không cho là Triệu Phong có năng lực cứu đi Tiểu tặc miêu.

- Trước đi tìm ba tên đồng đội còn lại của các người!

Thanh âm hơi chút vui vẻ của Triệu Phong truyền ra.

- Vâng!

Tuy không biết chủ nhân có dụng ý gì, nhưng ba người bọn họ cũng không dám trái nghịch mệnh lệnh của Triệu Phong.

Sau khi rời khỏi gian mật thất kia, mọi người liền bắt gặp mấy đạo nhân ảnh đang từ trong thông đạo phương xa cấp tốc chạy vội đi.

- Xem ra những kẻ xâm nhập khác, tựa hồ thập phần cường đại a!

Triệu Phong có thể thông qua ánh mắt của ba gã người hầu, quan sát tất cả.

Sưu sưu!

Ba người Huyền Ma Cổ Thần phóng chạy bên trong khu căn cứ có cấu tạo kỳ lạ, giống như một tòa mê cung vậy. Không bao lâu sau, đám người Huyền Ma Cổ Thần đã đi tới bên ngoài một gian phòng đơn độc.

- Là ta, Huyền Ma Cổ Thần!

Rất nhanh, trận pháp bên ngoài gian phòng tắt đi, một gã nam tử cường tráng đi ra:

- Có chuyện gì?

- Ba người chúng ta đều tới, tự nhiên là có chuyện quan trọng tìm người thương lượng!

Bộ dạng Huyền Ma Cổ Thần giống như đang cất chứa bí mật trọng đại vậy, nhàn nhạt nói. Nam tử cường tráng kia cũng không suy nghĩ nhiều, cùng ba người bọn họ trực tiếp đi vào. Nhưng bỗng nhiên, ba tên đồng đội của hắn chợt phát động đánh lén về phía hắn. Cùng lúc đó, Triệu Phong trốn ở trên người Huyền Ma Cổ Thần cũng trực tiếp hiện thân.

Dưới sự phối hợp của bốn người, gã Cổ Thần Thất giai này không có bất kỳ lực lượng chống lại nào. Sau một khoảng thời gian, bốn người Huyền Ma Cổ Thần đã đi ra khỏi phòng, tiến về chỗ ở của mục tiêu kế tiếp.

o0o

- Là ta, Huyền Ma Cổ Thần!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần đi tới chỗ ở của nàng nữ tử cao gầy kia, nhưng đứng đợi một hồi lâu, bên trong cũng không có bất kỳ phản ứng gì.

- Xem ra Vận Mệnh Chi Mâu đã có chút cảm ứng, sớm chạy trước rồi!

Triệu Phong không thèm để ý điểm này. Đến lúc này, trong sáu người tiến vào địa phương di tích Thiên Cơ Tộc trước đây, đã có năm người trở thành nô bộc của Triệu Phong.

- Cứ như vậy, ta lại có thêm một át chủ bài!

Triệu Phong ẩn nấp trên người Huyền Ma Cổ Thần, trong lòng vui vẻ. Mặc dù hắn không thể từ trên người bọn chúng đạt được phương pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng lại có thể sử dụng bọn chúng thi triển ra Bí

pháp kia. Sự cường đại của phương pháp Thần Mâu hợp nhất, Triệu Phong tràn đầy thể hội. Nếu như toàn lực bạo phát trong nháy mắt, đoán chừng ngay cả Cổ Thần Cửu giai, hơi có chút không cẩn thận cũng sẽ gặp tai ương. Còn nếu tiến hành công kích lâu dài mà nói, liền có thể chống lại vài gã Cổ Thần Bát giai.

- Kế tiếp, đi tới chỗ của Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh.

oOo

Sâu bên trong trung tâm Thiên Ma Đường có một gian mật điện thật lớn, nơi này là địa phương cấm kỵ của Thiên Ma Đường. Cho dù là đám người Huyền Ma Cổ Thần, không có nguyên nhân đặc thù, ngay cả tiếp cận cũng đều không được.

Trong mật điện có vô số những quang tráo kết giới lớn lớn nhỏ nhỏ, bên trong mỗi một cái quang tráo cũng tồn tại một vài máy móc thiết bị kỳ lạ, những thành quả nghiên cứu, còn có các vật thí nghiệm. Sâu bên trong nhất của mật điện đặt một cái bồn thủy tinh khá lớn, trong đó chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc.

Bên trong thủy dịch đang phiêu phù một con mèo màu xám bạc. Lúc này, những phù văn, ấn ký ngân sắc trên người Tiểu tặc miêu giống như là có sinh mệnh vậy, không ngừng vận vẹo, lan tràn ra khắp nơi. Phía trước cái bồn thủy tinh chứa Tiểu tặc miêu, có một gã nhân viên điều khiển, chưởng khống một thiết bị thật lớn nối tiếp với Tiểu tặc miêu. Mà phía sau gã nhân viên điều khiển này, có một vị lão giả diện mục thâm độc, toàn thân phủ đầy lân phiến màu xám.

- Nếu như con Thiên Cơ Miêu này, lột xác đến thể Hoàn thiện...

Cặp mắt lão giả lân phiến màu xám gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu tặc miêu, khó có thể che giấu thần sắc kích động trong đó.

Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh chợt phóng thẳng đến sau lưng lão giả, quỳ xuống.

- Đại nhân, cường giả Thời Không Thánh Địa đang tiếp cận căn cứ Thiên Ma Đường!

Bóng đen lập tức bầm báo.

- Xem ra, kẻ lần trước chấp hành nhiệm vụ ở chỗ bọn chúng đã để lại dấu vết a!

Lão giả lân phiến màu xám thở dài một tiếng, trong mắt hiện lên một tia thần sắc lãnh lệ.

- Hừ! Người tới là kẻ nào?

Lão giả lân phiến màu xám hỏi lại lần nữa.

- Là đồ đệ của Thời Không Chúa Tể, Xích Tiêu Cổ Thần!

- Lại là Xích Tiêu! Nghe đồn hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi! Để ta ra gặp hắn a!

Lão giả lân phiến màu xám nói, bộ dáng vẫn như cũ nhẹ nhàng thoải mái.

1329. Chương 1326: Đấu Cổ Thần Bát Giai

- Lại là Xích Tiêu! Nghe đồn hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ rồi! Để ta ra gặp hắn a!

Lão giả lân phiến màu xám nói, bộ dáng vẫn như cũ nhẹ nhàng thoải mái. Vừa dứt lời, thân hình của hắn đã trực tiếp biến mất.

- Đại nhân đã ly khai, nơi này sẽ không xuất hiện vấn đề gì chứ?

Một lão giả tóc bạc điều khiển hệ thống giám thị toàn bộ Thiên Ma Đường, thoáng có chút lo lắng, nói. Những nhân viên điều khiển khác trong gian mật điện này đồng dạng cũng có chút lo lắng. Bản thân bọn chúng chiến lực thấp phần thấp, không có bao nhiêu năng lực tự vệ. Hơn nữa lần này kẻ tìm tới cửa lại là người của Thời Không Thánh Địa! Trong Thần vực Man Hoang, Thánh địa chính là thế lực chúa tể khổng lồ nhất!

- Hừ! Có ta ở đây trấn thủ, sợ cái gì?

Đúng lúc này, trong bóng tối chợt truyền đến một đạo thanh âm băng lãnh âm sâm. Một gã nam tử dáng người thẳng tắp, hai mắt hờn ám hắc trọc giống như lệ quỷ vậy, phiêu nhiên xuất hiện.

- U Tuyền Cổ Thần!

Mọi người không khỏi run rẩy một cái.

- Có U Tuyền Cổ Thần ở đây, tự nhiên là không có bất kỳ vấn đề gì!

Vị lão giả tóc bạc kia mỉm cười nói. Đúng lúc này, tại một nơi nào đó trên màn ảnh thật lớn trước mặt hắn bỗng nhiên lóe lên một cái quang điểm màu đỏ.

- Có kẻ lên vào!

Lão giả tóc bạc lập tức quát lớn.

- Mục tiêu chính là chỗ này của chúng ta!

Những nhân viên khác sau khi quan sát cẩn thận, lập tức nói.

- Chẳng qua là tự tìm cái chết mà thôi!

U Tuyền Cổ Thần cười lạnh một tiếng, cặp mắt u ám của hắn nhất thời bắt đầu vận chuyển. Một đoàn vụ khí tuyền thủy hờn ám từ trong đó phun trào ra. Người thường chỉ cần nhìn một cái, sẽ có loại ảo giác như đang tiến vào Địa Ngục Hoàng Tuyền vậy.

Sưu sưu!

Trong vụ khí hờn ám kia bỗng nhiên nhảy ra một nam một nữ. Nam tử thân thể cao lớn u ám, trên người tản ra khí tức Quý đạo âm trầm, mà nữ tử thì lại đoan trang thánh khiết, giống như một nàng Tiên tử xuất trần bất nhiễm vậy. Khoảnh khắc hai người xuất hiện, đã liên phá không phóng đi.

- Đây không phải là Tà Thánh Song Thần danh chấn Âm Thiên Vực sao? Nghe đồn hai người này đều đã đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong rồi, không nghĩ tới bọn chúng đã trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền đại nhân rồi!

oOo

Bên trong Thiên Ma Đường, các thông đạo chằng chịt rắc rối phức tạp, nếu không phải có đám người Huyền Ma Cổ Thần dẫn đường, Triệu Phong muốn lục lọi đến địa điểm của Tiểu tặc miêu cũng phải tốn hao một đoạn thời gian.

Sưu! Sưu!

Trong mỗi cái thông đạo, thỉnh thoảng lại xuất hiện một hai đạo nhân ảnh gấp gáp chạy tới chạy lui. Đi tới không được bao lâu, số lượng nhân viên gặp phải dọc đường cũng càng ngày càng ít đi. Đúng lúc này, từ phương xa đột nhiên phóng tới một gã nam tử trung niên tóc ngắn, tu vi Cổ Thần Thất giai.

- Huyền Ma Cổ Thần, các người đang đi đâu đây?

Gã trung niên tóc ngắn này cũng có một chút giao tình với Huyền Ma Cổ Thần.

- Bắt lấy hắn!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh. Hắn cần tiến hành sưu hồn với người này, nhằm hiểu rõ một chút tình huống. Hơn nữa, mọi người đột nhiên xuất thủ, tuyệt đối có thể trong nháy mắt chế phục đối phương.

Huyền Ma Cổ Thần cũng không trả lời câu hỏi của nam tử trung niên, mà trong nháy mắt xuất thủ. Cùng lúc đó, bốn gã hậu duệ Thần Mâu còn lại cũng nhất tề vận chuyển huyết mạch nhân đồng.

- Các người muốn làm gì?

Thần sắc nam tử trung niên kia kinh hoàng, thốt lên.

Ngay lúc này, trong hư không phụ cận bỗng nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyền lớn cỡ đầu người.

- Linh Hồn Tù Lung!

Ngân mâu mộng huyền khảm nam bên trong hư không kia bỗng nhiên phát động đồng thuật. Sau một khắc, linh hồn của nam tử trung niên kia đã bị vô số xiềng xích linh hồn trói chặt, đồng thời từng cây từng cây gai sắt màu đen bén nhọn đâm thẳng vào trong linh hồn của hắn. Linh Hồn Tù Lung khiến cho linh hồn của nam tử trung niên rơi vào trong huyền cảnh dần vật, một hơi thở tại ngoại giới, trong huyền thuật đã trôi qua mấy tháng trời. Cùng lúc đó, công kích của đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng rơi lên trên người nam tử trung niên này.

Trong nháy mắt nam tử trung niên gặp phải thương tổn cực lớn, trực tiếp ngã xuống đất. Một tầng đồng lực thủy tuyến nhất thời bao phủ trên người gã nam tử trung niên này. Sau một khắc, hắn đã bị hút vào trong Không gian Thần Mâu của Triệu Phong. Toàn bộ hành động bắt giữ đều hết sức nhanh chóng, bất quá chỉ có thời gian mấy hơi thở mà thôi.

Nhưng ngay lúc này, một trận không gian ba động chợt lóe lên, lập tức, một bóng người màu đen đã phóng tới chỗ này.

- Các người đang làm gì?

Gã nam tử mới tới kia dáng người nhỏ gầy tối tăm, phảng phất hòa làm một thể với bộ hắc bào. Hắn nhìn chăm chú về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, thét lên một tiếng. Tuy rằng hắn không nhìn thấy gì cả, nhưng hắn cảm giác được nơi này có các loại đồng lực ba động, rõ ràng là nơi này đang phát sinh giao chiến. Nhưng khi hắn đến nơi này, đã có một cỗ khí tức đột nhiên biến mất.

Bên trong Trường bào Thời Không, sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Bởi vì đang ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, năng lực Thần Linh Nhãn của Triệu Phong gặp phải trở ngại thật lớn. Huống hồ tài liệu của các kiến trúc nơi này hết sức đặc thù, hạn chế năng lực cảm nhận của Triệu Phong thật lớn. Vì thế cho nên hắn mới không thể sớm phát hiện gã hậu duệ Thời Không Thần Mâu tu vi cao thâm này đang tiếp cận nơi đây.

- La Môn Cổ Thần, vừa rồi có một thành viên thừa dịp náo loạn, ăn cắp thành quả nghiên cứu của Thiên Ma Đường, bị chúng ta phát hiện, cho nên chúng ta mới liên thủ diệt trừ hắn!

Huyền Ma Cổ Thần chủ động giải thích.

Ở bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong thông qua Minh Tâm Ấn liên hệ, có thể cảm thụ rõ ràng tu vi của La Môn Cổ Thần này là Cổ Thần Bát giai. Hơn nữa còn là loại Cổ Thần Bát giai căn cơ cực kỳ ổn định.

- Thả hắn ra đây, tất cả đợi sau khi ta thẩm tra xong rồi hãy nói!

Sắc mặt La Môn Cổ Thần uy nghiêm lạnh lẽo. Lời này vừa nói ra, đám người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời lộ ra thần sắc khó nhìn.

- La Môn Cổ Thần, thật ra là giữa chúng ta với gã thành viên kia có chút thù riêng, vừa rồi chúng ta nhịn không được, cho nên...

Thần sắc Huyền Ma Cổ Thần bỗng nhiên biến đổi.

- La Môn Cổ Thần, nếu như người giữ bí mật chuyện này giúp chúng ta, năm người chúng ta nguyện ý xuất ra đại lượng điểm cống hiến tặng cho người!

Hắc Cực Cổ Thần lộ ra thần sắc khẩn cầu.

- Được!

La Môn Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Lần trước sáu người Huyền Ma Cổ Thần bắt được Thiên Cơ Miêu, đạt được điểm cống hiến có chút kinh người. Cho dù là La Môn Cổ Thần cũng vô cùng động tâm. Ở trong Thiên Ma Đường này, điểm cống hiến có thể đổi lấy các loại Thần khí cùng vật phẩm trân quý, ví dụ như

khôi lỗi cơ giới chiến lực tuyệt cường, các loại đạo cụ đặc thù, hoặc là được tề xúc tiến huyết mạch nhân đồng vân vân.

- La Môn Cổ Thần, chúng ta đổi địa phương khác bàn bạc một chút!

Huyền Ma Cổ Thần thấp giọng truyền âm. Đúng lúc này, tại một cái thông đạo xa xa gần đó chợt có một đạo nhân ảnh chạy qua.

- Ủm! Nơi này quả thật không phải là địa phương để nói chuyện!

La Môn Cổ Thần gật đầu.

Bên trong Trường bào Thời Không, thần sắc Triệu Phong khẽ động.

- Không ngờ người này lại tín nhiệm các người như vậy! Hắn không sợ các người giở trò lừa bịp sao?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Phải biết rằng Huyền Ma Cổ Thần là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, hơn nữa còn có bốn gã hậu duệ Thần Mâu tương trợ, đánh trọng thương thậm chí đánh chết một gã Cổ Thần Bát giai hoàn toàn không có vấn đề.

- Chủ nhân, người đã coi thường chiến lực thành viên cao cấp trong Thiên Ma Đường rồi!

Huyền Ma Cổ Thần cũng không tiện tiết lộ quá nhiều, chỉ có thể nói như vậy. Nhưng Triệu Phong cũng không khó suy đoán, quy mô của Thiên Ma Đường tuy rằng không lớn lắm, nhưng nắm trong tay kỹ thuật truyền thừa của Thiên Cơ Tộc, có được các loại máy móc đạo cụ, khôi lỗi siêu cường, các loại Bí thuật, phương pháp tu luyện hiếm thấy. Những thứ này cũng đều có thể thông qua điểm cống hiến để đổi lấy. Mà La Môn Cổ Thần nhất định là Cổ Thần có tư lịch lão làng, các phương diện thực lực cũng đều cực kỳ cường hãn.

Ngoài ra, tuy rằng đám người Huyền Ma Cổ Thần có thể thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, nhưng Bí pháp này cần thời gian thi triển, mà La Môn Cổ Thần lại hiểu rõ Bí pháp này như vậy, tất nhiên sẽ không cho đám người Huyền Ma Cổ Thần thời gian thi triển ra. Bởi vậy, cho dù bên phía Huyền Ma Cổ Thần có tới năm người, nhưng La Môn Cổ Thần cũng không lo lắng bọn chúng giở trò lừa bịp. Nhưng La Môn Cổ Thần căn bản là không biết có yếu tố bất ngờ là Triệu Phong.

Không bao lâu, mọi người đã tiến vào một gian phòng gần đó. Trong nháy mắt tiến vào nơi này, tất cả mọi người liền cảm thụ được một cỗ trọng lực áp chế cường đại. Rất rõ ràng, đây là một gian phòng huấn luyện đặc thù, có thể chủ động điều tiết cường độ trọng lực áp chế trong này.

- Mưu sát thành viên Thiên Ma Đường, đây chính là tội lớn a!

La Môn Cổ Thần nhàn nhã nhẹ nhàng nói, trên mặt nở nụ cười gian xảo. Năm tên trước mặt này, ai nấy đều có đại lượng điểm cống hiến, hắn tự nhiên phải xảo trá nhiều một chút.

- Trong tay ta có một món đồ khác, có lẽ La Môn Cổ Thần sẽ cảm thấy hứng thú a!

Huyền Ma Cổ Thần nheo mắt cười nói.

- Lấy ra nhìn một chút xem sao!

Sắc mặt La Môn Cổ Thần khẽ biến. Trên thực tế hắn càng cảm thấy hứng thú với điểm cống hiến hơn. Ở trong Thiên Ma Đường này, có điểm cống hiến hầu như cái gì cũng có thể đổi được. Nhưng Huyền Ma Cổ Thần hẳn là cũng biết điểm này, chắc là sẽ không lấy ra vật phẩm bình thường gì để lừa hắn.

Huyền Ma Cổ Thần mỉm cười, khởi động Không gian Trữ vật trên người, khẽ vung tay lên. Một kiện trường bào ngân sắc bỗng nhiên xuất hiện. Những hoa văn, phù văn ngân sắc sáng rực trên đó tựa hồ như ẩn chứa đại đạo thiên địa, nhìn xem một chút cũng đã có chút cảm ngộ.

- Trường bào Thời Không!

Trông mắt La Môn Cổ Thần gần như rớt luôn ra ngoài, toàn thân khẽ run. Không ngờ lại là kiện Thần khí Thời Không Cực phẩm bao gồm nhiều công dụng phụ trợ, phòng ngự, bỏ chạy... Trường bào Thời Không! Nhưng Trường bào Thời Không này trân quý như thế, đám người Huyền Ma Cổ Thần tuyệt đối không có

khả năng tặng cho chính mình. Hơn nữa, hắn cũng không có khả năng trong nháy mắt trực tiếp giết chết năm người trước mặt.

- Các người muốn cái gì?

La Môn Cổ Thần chủ động hỏi. Chỉ cần có thể đạt được kiện Trường bào Thời Không này, hắn có thể nguyện ý làm bất cứ chuyện gì.

- Muốn mạng của người!

Đúng lúc này, từ trong kiện Trường bào Thời Không phiêu phù trên hư không kia bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Triệu Phong ở trong không gian bên trong Trường bào Thời Không, đã sớm ngưng tụ đại lượng lực ẩn Lôi kiếp. Ngay khoảnh khắc xuất hiện, hắn liền trực tiếp thi triển ra.

- Người...

Thần sắc La Môn Cổ Thần kinh hãi. Mặc dù vẫn chưa nhìn rõ tình huống, nhưng cổ cảm giác nguy cơ này lại khiến cho hắn trong nháy mắt phản ứng lại.

Hưu!

La Môn Cổ Thần hóa thành một đạo hư mang u ám, nhanh chóng thiểm động, tránh thoát sang một bên. Thiểm động không bao xa, La Môn Cổ Thần đã bị ép phải hiện ra thân hình, thống khổ hét lên một trận. Đồng thuật của Triệu Phong tinh chuẩn thế nào, cơ hồ là thuần phát. Cho dù La Môn Cổ Thần phản ứng cực nhanh, nhưng linh hồn của hắn vẫn như cũ trúng phải tám phần uy năng của Lôi Kiếp Đồng Diễm.

Đúng lúc này, năm người Huyền Ma Cổ Thần đã trực tiếp thi triển đồng thuật, cũng triệu hồi ra khôỉ lõi cơ giới, phát động mãnh công về phía La Môn Cổ Thần. Bên phía Triệu Phong đông người, liên tục công kích, không để cho La Môn Cổ Thần có cơ hội thở dốc. Một khi La Môn Cổ Thần lựa chọn tiến hành truyền tin tức ra ngoài, cũng sẽ bị đồng thuật cường hãn của năm người toàn bộ đánh trúng, rất có thể sẽ vẫn lạc ở đây.

- Không Nguyên Thần Thuần!

La Môn Cổ Thần mạnh mẽ ổn định thương thế phương diện linh hồn, vận chuyển Thời Không Chi Máu, thi triển ra một tầng quang tráo hư bạch sắc.

Oanh! Phanh! Oành!

Công kích đồng thuật của mọi người rơi lên trên tầng quang tráo kia cũng sẽ bị tầng tầng suy yếu. Nhưng bởi vì nhân số đám người Huyền Ma Cổ Thần khá nhiều, đầu tiên chịu không nổi ngược lại là Bí kỹ phòng ngự do La Môn Cổ Thần vội vàng vàng thi triển ra. Bất quá, lúc này La Môn Cổ Thần cũng không kịp làm gì cả, bởi vì năm cổ khôỉ lõi của đám người Huyền Ma Cổ Thần đã mạnh mẽ công kích về phía hắn.

- Ra đi!

La Môn Cổ Thần đồng dạng triệu hồi ra một cổ khôỉ lõi, hơn nữa thực lực của nó còn đạt tới Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong. Sau khi làm xong hết chuyện này, ý thức của La Môn Cổ Thần lập tức tiến vào Không gian Trữ vật, chuẩn bị truyền tin. Nhưng ngay lúc này, phương xa đột nhiên ba động một cổ lực lượng khiến cho người ta sợ hãi.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong một lần nữa phát động đồng thuật. Địa Bạo Kinh Tinh vốn là dựa vào các loại lực lượng cường đại, mạnh mẽ va chạm với nhau, tạo ra uy năng bạo tạc cực lớn. Sau khi Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tu luyện tới tầng thứ hai, nhiều loại lực lượng Áo nghĩa của Triệu Phong gần như cũng đề thăng lên một trọng. Uy lực của đồng thuật này cũng đề thăng cực lớn.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt, một đoàn lực lượng hôn ám hỗn loạn khổng lồ trực tiếp nổ tung ra ngay trên thân thể của La Môn Cổ Thần. Công kích của Địa Bạo Kinh Tinh xỏ xuyên qua vật chất cùng linh hồn, tạm thời cắt ngang hành động truyền tin của La Môn Cổ Thần.

Cùng lúc đó, thân hình Triệu Phong chợt lóe lên, đã phóng tới bên cạnh La Môn Cổ Thần. Tay áo hất vung lên, thu La Môn Cổ Thần vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Khốn kiếp!

Đợi sau khi La Môn Cổ Thần khôi phục lại, hấn lập tức rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

- Chịu chết đi!

Triệu Phong cùng đám người Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp xuất hiện ở nơi này. Hiện tại, Triệu Phong đã không lo lắng La Môn Cổ Thần truyền tin ra ngoài nữa. Trường bào Thời Không là Thần khí Cực phẩm, hơn nữa dưới sự chưởng khống của Triệu Phong, đã triệt để ngăn cách với không gian ngoại giới. Trừ phi Triệu Phong cho phép, bằng không La Môn Cổ Thần không thể nào đem tin tức từ phiên không gian này truyền ra ngoài!

1330. Chương 1327: Kẻ Lẻ Vào

- Hồn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hồn Nguyên, song quyền liên tục đánh ra vài đạo quyền ảnh lưu quang hôn ám cực lớn, ẩn chứa đặc tính Không Gian Áo Nghĩa, xuyên thấu hư không, oanh kích thẳng về phía La Môn Cổ Thần.

Bá! Bá!

Thân hình La Môn Cổ Thần không ngừng thiểm động. Hấn thân là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, vận dụng Không Gian Áo Nghĩa viên siêu Triệu Phong rất nhiều. Nhưng trong đám quyền ảnh dày đặc kia, cũng có một đạo đánh trúng thân thể La Môn Cổ Thần.

Oanh phanh!

Thân thể La Môn Cổ Thần văng thẳng về phía sau.

- Công kích thật mạnh!

La Môn Cổ Thần phun ra mấy ngụm máu tươi, sắc mặt hơi chút tái nhợt. Thời điểm bị một quyền kia đánh trúng, hấn đã vận dụng lực lượng Không Gian, làm chậm lại trùng kích của một quyền kia. Nhưng một quyền này vẫn như cũ tạo thành thương thế không nhỏ cho hấn.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này là chủ nhân của Trường bào Thời Không, năng lực Thời Không của ta ở chỗ này cũng bị hạn chế nhất định!

La Môn Cổ Thần thấp giọng mắng. Nếu không phải bị sự ảnh hưởng của Trường bào Thời Không, cho dù mấy quyền kia của Triệu Phong có ẩn chứa lực lượng Không Gian Áo Nghĩa, cũng không thể đánh trúng hấn được.

Nhưng thật ra, trong lòng La Môn Cổ Thần cũng thầm khiếp sợ đối với Không Gian Áo Nghĩa cường đại của Triệu Phong. Hấn thân là Thời Không Chi Mâu, lại là Cổ Thần Bát giai, Không Gian Áo Nghĩa đã đạt tới Lục trọng Đỉnh phong. Còn Triệu Phong mặc dù không phải là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, lại chỉ là Cổ Thần Thất giai, nhưng không ngờ Không Gian Áo Nghĩa cũng đạt tới Lục trọng. Nếu không phải bởi vì nguyên nhân này, La Môn Cổ Thần thậm chí còn có thể chạy thoát khỏi sự ràng buộc của Trường bào Thời Không rồi.

- Tử Vong Xạ Tuyến!

- Hủy Diệt Chi Quang!

- ...

Đúng lúc này, năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng vận chuyển huyết mạch nhân đồng, thi triển ra đồng thuật cường hãn, tấn công La Môn Cổ Thần.

- Không ngờ mấy người các ngươi lại dám cấu kết với người ngoài!

La Môn Cổ Thần trong lúc phóng chạy cũng mở miệng mắng. Hiện tại La Môn Cổ Thần rốt cuộc cũng minh bạch, đám người Huyền Ma Cổ Thần đánh chết thành viên trong thế lực, cũng không phải là do oan cá nhân, mà hoàn toàn là do Triệu Phong sai sử. Mà bản thân hắn cũng bởi vì đã bỏ sót yếu tố Triệu Phong này, cho nên hiện tại mới rơi vào tình cảnh như thế.

- Những kẻ ngăn cản chủ nhân, toàn bộ đều phải chết!

Huyền Ma Cổ Thần hét lớn một tiếng. Cùng lúc đó, khôi lỗi cơ giới của năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng tiến hành truy sát La Môn Cổ Thần. Bất quá, cho dù Thời Không Áo Nghĩa của La Môn Cổ Thần bị hạn chế, năm người Huyền Ma Cổ Thần cộng thêm năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng khó có thể đuổi kịp hắn. Chỉ có Triệu Phong ở chỗ này lại như cá gặp nước, phương diện tốc độ không hề thua kém La Môn Cổ Thần chút nào.

- Hồn Nguyên Trấn Thần Ấn!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hồn Nguyên, ngưng tụ ra một cái ấn tử to như ngọn núi, ném thẳng về phía La Môn Cổ Thần. Phạm vi công kích của chiêu này rất lớn, La Môn Cổ Thần phải thi triển tốc độ đến cực hạn mới khó khăn lắm thành công chạy ra.

- Lôi Kiếp Đồng Diễm!

Ngay khoảnh khắc La Môn Cổ Thần hiện thân, Triệu Phong trực tiếp phát động Lôi Kiếp Đồng Thuật. Cùng lúc đó, Hồn Nguyên Trấn Thần Ấn kia lại một lần nữa nghiền ép tới. Đám người Huyền Ma Cổ Thần cùng với năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng trong nháy mắt phóng tới bốn phía xung quanh La Môn Cổ Thần, bao vây hắn ở trung tâm.

- Không Nguyên Thần Thuần!

La Môn Cổ Thần điên cuồng giãy dụa, thi triển ra Bí kỹ Không Gian phòng ngự, ngăn cản Hồn Nguyên Trấn Thần Ấn của Triệu Phong. Nhưng công kích của đám người Huyền Ma Cổ Thần cùng năm đầu khôi lỗi cơ giới cũng ngay lập tức phóng tới.

- Khốn kiếp! Ta căn bản không còn đường sống!

Thần sắc La Môn Cổ Thần tuyệt vọng. Nếu như hiện tại hắn vẫn còn khôi lỗi cơ giới, mới còn được một chút lực lượng giãy dụa.

- Liều mạng!

Ánh mắt La Môn Cổ Thần gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Phong. Thân hình hắn đột nhiên lóe lên, bức thẳng về phía Triệu Phong. Trên đường đi, rất nhiều công kích đồng loạt phóng thẳng về phía hắn. La Môn Cổ Thần chỉ có thể né tránh đại bộ phận, vẫn bị một phần nhỏ công kích đánh trúng. Nhưng hắn không thêm để ý tới thương thế trên người, mà cấp tốc phóng thẳng về phía Triệu Phong. Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn dần dần tản mát ra một cỗ lực lượng kinh khủng khiến cho tim Triệu Phong đập nhanh.

- Tự bạo!

Thần Linh Nhân của Triệu Phong nhìn thấy rõ tất cả, trong nháy mắt đã xem thấu tình huống trong cơ thể La Môn Cổ Thần. Nhưng hắn không thể bởi vì La Môn Cổ Thần muốn tự bạo mà để cho hắn rời khỏi nơi này. Bởi vì lúc này La Môn Cổ Thần bất cứ lúc nào cũng có thể đình chỉ cái ý niệm này. Một khi thả hắn rời khỏi nơi này, khó tránh khỏi La Môn Cổ Thần sẽ thi triển Bí thuật Thời Không thoát đi, đồng thời truyền bí mật của đám người Triệu Phong ra ngoài.

- Thời Không Cầm Cố!

Cặp mắt La Môn Cổ Thần nhìn chằm chằm vào Triệu Phong. Nhất thời, một tầng lực lượng Thời Không trong suốt hư vô chợt ngưng tụ bốn phía xung quanh Triệu Phong, hình thành nên một khối lập phương vô hình, cầm cố Triệu Phong ở bên trong. Chiêu Thời Không Cầm Cố này có chút cùng loại với Thời Không

Cấm Thân của Triệu Phong. Bất quá Thời Không Cấm Cố chú trọng bắt giữ, mà Thời Không Cấm Thân thì lại là thay đổi trạng thái của địch nhân.

- Chết đi!

La Môn Cổ Thần cười lớn dữ tợn. Khoảng cách gần như vậy, một khi hắn tự bạo, Triệu Phong hơn phân nửa sẽ táng mệnh. Hơn nữa hắn là tự bạo bên trong không gian Trường bào Thời Không, với tu vi cùng nội tình Cổ Thần Bát giai của hắn, còn có thể tạo thành thương tổn thật lớn cho Trường bào Thời Không. Ngoài ra, chỉ cần bên phía Thiên Ma Đường phát hiện hắn đã chết, hoàn toàn có thể vận dụng Luân Hồi Chi Mâu cường đại, cứu hắn sống lại.

Ngay thời điểm La Môn Cổ Thần đem tất cả lực lượng ngưng tụ vào trong Thời Không Chi Mâu, chuẩn bị tự bạo...

- Thời Không Cấm Thân!

Lúc này Triệu Phong bỗng nhiên cũng phát động Thời Không Đồng Thuật. Sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại hư thực giao thoa hàng lâm lên trên người La Môn Cổ Thần, khiến cho hành động cùng tư duy của hắn trở nên vô cùng chậm rãi. Mượn dùng lực lượng của Trường bào Thời Không, uy năng của Thời Không Cấm Thân lại càng cường đại hơn.

Bá!

Triệu Phong trực tiếp đá La Môn Cổ Thần ra khỏi phiến không gian này. Kéo người tiến vào phải cần đối phương đồng ý hoặc là không có lực lượng chống lại, còn đá người ra ngoài thì lại thập phần đơn giản.

- Không!

Ngoại giới, La Môn Cổ Thần bị thảm thét lên chói tai. Hiện tại hắn đã ở trong lúc tối hậu quan đầu, cho dù tư duy, hành động của hắn đã trở nên chậm chạp, nhưng cũng khó có thể ngưng lại hành động tự bạo.

Ầm ầm!

Bên trong mật thất tu luyện trọng lực nhất thời ba động lên một trận năng lượng phong bạo mang tính hủy diệt.

Bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong cùng năm người Huyền Ma Cổ Thần nhất thời có cảm giác thiên địa rung động. Sau ba hơi thở, tình huống mới hơi chút ổn định lại.

- Không hổ là Thần khí phòng ngự Cực phẩm!

Huyền Ma Cổ Thần kích động nói. Cũng chỉ có Thần khí phòng ngự Cực phẩm mới có thể ngăn cản uy năng tự bạo của Cổ Thần Bát giai như vậy. Bất quá, cũng chỉ có Triệu Phong thân là chủ nhân của Trường bào Thời Không mới phát hiện ra, Trường bào Thời Không lại một lần nữa gặp phải tổn thương.

- Đi!

Triệu Phong cùng đám người Huyền Ma Cổ Thần rất nhanh rời khỏi gian mật thất tu luyện trọng lực

Ngay sau khi đám người rời đi, một đám người của Thiên Ma Đường nghe được động tĩnh tự bạo, vội vã kéo tới nơi này xem xét tình hình.

- Đã xảy ra chuyện gì?

- Mật thất tu luyện trọng lực làm sao lại phát sinh bạo tạc lớn như vậy?

Cuối cùng, mọi người cảm giác được nơi này có khí tức linh hồn vẫn lạc, cũng không tra xét thêm được bất cứ cái gì nữa.

- Để cho hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu chuẩn bị, hồi sinh kẻ đã chết ở đây!

Đám người Thiên Ma Đường đưa ra quyết định này, cũng đem tình huống ở đây báo cáo lên trên. Mặc kệ người chết là ai, cứ việc hồi sinh lại liền có thể biết được tất cả.

oOo

Lúc này, đám người Huyền Ma Cổ Thần đã tiếp tục chạy đi.

- Bọn chúng không biết tu vi của kẻ đã chết, nếu như tùy tiện phái một gã Luân Hồi Chi Mâu tiến hành hồi sinh, không chỉ sẽ thất bại còn có thể bị thương nặng nữa. Cho dù là hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu có năng lực hồi sinh La Môn Cổ Thần, cũng cần một đoạn thời gian rất lâu!

Huyền Ma Cổ Thần thập phần hiểu rõ năng lực của Luân Hồi Chi Mâu.

- Trước khi La Môn Cổ Thần hồi sinh, nhất định phải cứu được Tiểu tặc miêu!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định, lập tức ý thức tiến vào Không gian Thần Mâu. Hiện tại trong Không gian Thần Mâu vẫn còn một gã trung niên tóc ngắn đã bị triệt để chế trụ. Vừa rồi, chính bởi vì Triệu Phong muốn bắt giữ kẻ này, nên mới bị La Môn Cổ Thần phát hiện, thiếu chút nữa đã lộ tẩy.

- Sư hồn!

Một cỗ ý chí linh hồn cường hãn phóng vọt vào trong linh hồn của gã nam tử này. Rất nhanh, Triệu Phong đã chạm tới ký ức linh hồn của gã nam tử này. Một vài tin tức không quan hệ với Thiên Ma Đường, Triệu Phong dễ như trở bàn tay đã đạt được. Mà thời điểm hắn vừa mới chạm tới ký ức liên quan tới Thiên Ma Đường.

- A!

Linh hồn của gã nam tử trung niên nhất thời bắt đầu vận vẹo run rẩy.

Oanh!

Triệu Phong còn chưa kịp đọc bất cứ tin tức gì, linh hồn của nam tử trung niên đã bị một cỗ lực lượng thiên địa không thể nào chống lại trực tiếp hủy diệt.

- Ngay thời điểm sắp sửa tiết lộ tin tức sẽ lập tức tử vong!

Triệu Phong cảm giác cực kỳ nan giải. Bất quá, chính bởi vì làm như vậy, hành động của Thiên Ma Đường mới bí ẩn đến mức không ai biết được. Thậm chí rất nhiều đại thế lực trong Âm Thiên Vực cũng không biết bên trong Âm Thiên Vực đang ẩn giấu một thế lực như vậy.

Liên quan tới tình huống gây rối bên ngoài, Triệu Phong xem như là đã biết, dù sao cái này cũng không phải là bí mật thuộc về Thiên Ma Đường. Tình huống cụ thể chính là, lần trước lúc Thiên Ma Đường bắt cóc hai gã hậu duệ Thần Mâu của Thời Không Thánh Địa, đã để lại một chút dấu vết, bị Đại năng của Thời Không Thánh Địa truy tung, truy tìm đến tận nơi đây. Hiện tại, đồ đệ của Thời Không Chúa Tể, Xích Tiêu Cổ Thần đã đích thân đánh tới. Mà cường giả mạnh nhất trấn thủ mật điện tựa hồ đã đi đối phó với Xích Tiêu Cổ Thần rồi.

- Nhanh chóng tiến về địa phương của Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong lập tức thông qua Minh Tâm Ấn, hạ đạt mệnh lệnh cho Huyền Ma Cổ Thần. Hiện tại Thiên Ma Đường đang phải ứng đối kẻ thù bên ngoài, là thời điểm chỗ của Tiểu tặc miêu đề phòng yếu nhất.

- Vâng!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức đáp ứng. Tuy rằng bọn chúng có chút lo lắng, nhưng không thể nào làm trái lại ý chí của Triệu Phong.

Hồi lâu sau, dọc đường mọi người đi tới, số lượng thành viên gặp phải cũng càng ngày càng ít đi. Sau khi đi tới trước một phiến thạch môn tứ tinh thật lớn, năm người Huyền Ma Cổ Thần dừng bước lại.

- Chủ nhân, phía trước chính là khu vực hạch tâm của Thiên Ma Đường, thời kỳ bình thường, nơi này cũng đã giới bị nghiêm mật, không thể đến gần!

Huyền Ma Cổ Thần trịnh trọng nói.

- Cho dù là hiện tại, bên trong hẳn cũng có không ít thủ vệ cường đại!

Bên trong Trường bào Thời Không, đồng tiền cổ trong tay Triệu Phong chợt lóe lên tinh quang rực rỡ. Điều này cho thấy Tiểu tặc miêu đang ở cách hắn không xa.

- Tiến vào! Nếu gặp phải thủ vệ, nhất tề ra tay chế phục hắn!

Triệu Phong trực tiếp hạ lệnh.

Sau đó, một đám năm người thông qua nghiệm chứng thân phận, đi xuyên qua cánh cửa đá. Đập vào mắt mọi người chính là một gian đại sảnh hình tròn, xung quanh đại sảnh đặt những bức thạch điêu hình thái khác nhau, trên vách tường còn có bích họa miêu tả hình ảnh kỳ dị.

- Hừm? Không có người nào trong này!

Huyền Ma Cổ Thần kinh ngạc kêu lên một tiếng. Cho dù lúc này có kẻ thù bên ngoài đột kích, khu vực cấm kỵ này của Thiên Ma Đường cũng không có khả năng không có thủ vệ tuần tra kiểm tra a. Có lẽ, đây chính là một cái bẫy rập!

- Đi tiếp đi!

Triệu Phong hạ đạt mệnh lệnh. Tuy rằng hắn ẩn nấp bên trong Trường bào Thời Không, không thể nào phát huy ra năng lực của Thần Linh Nhân, nhưng hắn cũng không phát hiện ra bất cứ dị dạng gì.

Sưu sưu!

Huyền Ma Cổ Thần tiếp tục tiến về phía trước, nhưng tốc độ hơi chút chậm lại.

- Hừm?

Triệu Phong ở trong Trường bào Thời Không, bỗng nhiên quan sát được cái gì.

- Mau lùi lại!

Triệu Phong lập tức quát lên. Đám người Huyền Ma Cổ Thần không chút do dự, lập tức dừng lại, xoay người phóng chạy.

- Chết đi!

Đúng lúc này, trong hư không sau lưng mọi người đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh xinh đẹp. Nữ tử mới xuất hiện này ngũ quan tinh xảo, trên mặt mang theo hàn ý nhàn nhạt, bộ ngân y bó sát người thể hiện rõ ràng dáng người hoàn mỹ tinh tế mềm mại của nàng.

- Xảy ra chuyện gì? Trong Thiên Ma Đường sao lại có người muốn giết các người?

Triệu Phong lập tức dò hỏi.

- Nữ tử này không phải là người của Thiên Ma Đường!

Huyền Ma Cổ Thần khẳng định nói.

Tốc độ của nữ tử ngân y kia cực nhanh, viễn siêu La Môn Cổ Thần, trong nháy mắt đã đuổi kịp đám người Huyền Ma Cổ Thần. Trong cặp ngân mâu của nàng, Thời Không Áo Nghĩa cường đại bỗng nhiên ba động, khiến cho tâm thần đám người Huyền Ma Cổ Thần mãnh liệt run lên.

- Chết đi!

Khuôn mặt nữ tử ngân y kia băng lãnh, mang theo sát ý nhàn nhạt, năng lượng Thời Không Áo Nghĩa trong cặp mắt khiến cho hư không phụ cận khê vãn vẹo.

- Thực lực nữ tử này thật mạnh!

Bên trong Trường bào Thời Không, tâm thần Triệu Phong chấn kinh. Vừa rồi bọn họ có thể giết chết La Môn Cổ Thần, chủ yếu là thừa dịp hắn không phòng bị, cộng thêm sự hạn chế của Trường bào Thời Không, còn có bên phe Triệu Phong tiến hành quân ấu. Nhưng nữ tử trước mặt này, so với La Môn Cổ Thần tuyệt đối càng mạnh hơn, trừ phi Triệu Phong xuất ra những át chủ bài lớn nhất, bằng không sẽ không có cách nào ứng đối.

- Khoan đã! Chúng ta đều là kẻ lẻ vào! Là người đồng hành!

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần dựa theo Triệu Phong phân phó, đột nhiên la lớn.

1331. Chương 1328: Tà Thánh Song Thần

Khoan đã! Chúng ta đều là kẻ lẻ vào! Là người đồng hành!

Đúng lúc này, Huyền Ma Cổ Thần dựa theo Triệu Phong phân phó, đột nhiên la lớn.

Nữ tử ngân y này nhìn thấy đám người Huyền Ma Cổ Thần, liền trực tiếp bắt đầu kích sát. Mà đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng xác nhận, kẻ này không phải là người của Thiên Ma Đường. Bởi vậy, thân phận của đối phương liền được miêu tả sinh động, nhất định là kẻ lẻ vào! Thời Không Thánh Địa phái một nhóm người ở bên ngoài kèm chế đại bộ phận thành viên Thiên Ma Đường, trong âm thầm lại phái nữ tử ngân y này lẻ lút lẻ vào đây. Trong khu vực cấm kỵ này hoàn toàn không có một gã thủ vệ nào, nhất định là trước đó đã bị nàng giết chết.

- Kẻ lẻ vào? Đồng hành?

Đồng lực ba động trong cặp mắt nữ tử ngân y kia hơi chút chậm lại. Nàng lẻ vào nơi này, đã giết chết rất nhiều người của Thiên Ma Đường, nhưng đây là lần đầu nghe được người bị giết nói ra những lời này. Ngoài ra, đối phương hẳn là đã sớm nhận ra nàng, nếu không, ngay cả cơ hội nói chuyện cũng không có.

- Có gì chứng minh?

Sát ý trên mặt nữ tử ngân y không giảm, đồng thuật trong tròng mắt vẫn như cũ tồn tại. Phảng phất như chỉ cần đám người Huyền Ma Cổ Thần có bất kỳ động tác gì, nàng sẽ trước tiên phát động công kích đánh chết đối phương.

Đúng lúc này, trong hư không trên đỉnh đầu Huyền Ma Cổ Thần đột nhiên xuất hiện một con ngân mâu mộng huyền, phảng phất như khảm nạm bên trong không gian vậy, thể hiện ra một cỗ áp lực vô hình. Ngay khi ánh mắt vừa chạm vào con ngân mâu mộng huyền này, Thời Không Chi Mâu của nữ tử ngân y kia cũng chấn động một cái. Cùng lúc đó, Minh Tâm Ấn trong linh hồn đám người Huyền Ma Cổ Thần cũng bộc lộ ra khí tức linh hồn thuộc về Triệu Phong.

- Như vậy chắc là được rồi chứ?

Thanh âm linh hồn của Triệu Phong trống rỗng vang lên.

- Chúng ta đã từng là thành viên ở nơi này, nhưng hiện tại đã hiệu lực cho chủ nhân!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nói.

Nữ tử ngân y lộ ra thần sắc suy tư, trong chốc lát đã đoán được đại khái tình huống, sát ý trên mặt nàng cũng dần dần thu lại, nhưng vẫn chưa hoàn toàn tiêu thất.

- Hóa ra là Cổ Thần am hiểu Linh Hồn hệ!

Nữ tử ngân y bình thản nói. Từ tình huống vừa rồi cho thấy, kẻ đang ẩn núp trong bóng tối kia cũng có được huyết mạch nhân đồng, hơn nữa lại là am hiểu Linh Hồn hệ. Hiện tại vài gã thành viên nội bộ Thiên Ma Đường này đang bị kẻ đang ẩn núp trong bóng tối kia điều khiển.

- Người vào đây có mục đích gì?

Nữ tử ngân y trực tiếp hỏi. Có năng lực lẻ vào nơi này, cũng không phải người bình thường, bởi vậy nàng cũng không hề khinh thường kẻ ẩn núp trong bóng tối kia. Ngoài ra, mạo hiểm nguy cơ lớn như vậy lẻ vào nơi này, mục đích cũng tuyệt không bình thường.

- Người vào đây có mục đích gì?

Triệu Phong cũng không trả lời, mà hỏi ngược lại. Cặp mày nữ tử ngân y kia khẽ nhướng lên, nhưng cũng không có kỳ gì, lập tức nói:

- Cứu người! Đệ đệ của ta bị bắt tới nơi này!

Sau khi nữ tử ngân y nói xong, trong tròng mắt toát ra hàn ý nghiêm nghị. Ánh mắt nàng quét về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, khiến cho toàn thân bọn chúng run lên.

- Ta đã nói xong mục đích của ta, vậy mục đích của người thì sao?

Nữ tử ngân y lãnh đạm nói.

- Cứu mèo! Linh sủng của ta bị bọn chúng bắt!

Triệu Phong cũng không có giấu diếm.

Thần sắc nữ tử ngân y lại bùng phát vẻ băng lãnh, tựa hồ như hoàn toàn không tin. Vì một con Linh sủng, lên vào Thiên Ma Đường, nào có chuyện tình hoang đường như vậy?

- Bất quá, trong mật điện Thiên Ma Đường khẳng định có cường giả thủ hộ, chúng ta cần phải liên thủ, mới có khả năng thuận lợi tiến vào trong đó!

Triệu Phong không quan tâm nữ tử ngân y có tin hay không, trực tiếp nói. Nữ tử ngân y cũng không tiếp tục hỏi mục đích của Triệu Phong nữa, điều đó cũng không có quan hệ gì với nàng cả.

- Hành động đi!

Nữ tử ngân y rõ ràng có chút lo lắng, khẽ nói. Sau đó, thân hình của nàng liền chui vào trong hư không, chậm chạp tiến về phía trước. Năm người Huyền Ma Cổ Thần thì đi theo phía sau, không ngừng hướng dẫn đường đi cho nàng. Mặc dù nữ tử ngân y là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, độn pháp vô cùng cao thâm, nhưng trên đường đi cũng khó tránh khỏi chạm phải một vài bẫy rập hoặc là cơ quan nào đó.

- Phương pháp Không Gian Ẩn Độn thật cao thâm a!

Triệu Phong không khỏi quan sát phương pháp Không Gian Ẩn Độn của nữ tử ngân y. Những người am hiểu Không Gian Áo Nghĩa đều có thể đem chính mình ẩn giấu vào trong hư không. Nhưng đó chẳng qua chỉ là ẩn giấu, một khi bọn họ ở trong hư không có động tác gì lớn, sẽ tạo thành động tĩnh, rất dễ bị người khác phát hiện. Mà nữ tử ngân y này sau khi ẩn nấp vào trong hư không, vẫn như cũ bảo trì tốc độ cực nhanh, còn đem ba động áp chế xuống cực thấp. Nếu như không tỉ mỉ cảm nhận, căn bản là rất khó phát hiện.

- Ta hẳn là cũng có thể làm được như vậy!

Lập tức, Triệu Phong bắt đầu vận chuyển Tả Mâu. Hồn Thiên Không Nguyên Quyết của hắn vốn là chủ tu Không Gian Áo Nghĩa, nếu năng lực vận dụng Không Gian Áo Nghĩa tăng lên, không thể nghi ngờ cũng có thể khiến cho Thần lực Hồn Nguyên càng mạnh hơn. Hơn nữa, Triệu Phong còn có loại Thần khí Thời Không như Trường bào Thời Không bậc này, muốn làm được điểm ấy cũng không khó cho lắm.

Ông!

Ngoại giới, một con ngân mâu mộng huyền chậm rãi hiện lên, đồng thời di động theo bước tiến của mọi người. Ngân mâu mộng huyền kia tập trung lên trên người nữ tử ngân y, một trận quang trạch mộng huyền chậm rãi lan tràn ra.

- Hừm?

Nữ tử ngân y đi ở trước nhất, cặp mày khẽ nhướng lên, lộ ra thần sắc cảnh giác. Vừa rồi nàng bỗng nhiên có loại ảo giác như bị lột sạch y phục, tất cả mọi thứ trên người cũng đều bị người khác nhìn đến mức vô cùng rõ ràng.

- Con nhãn mâu này có chút bất phàm a!

Trong lòng nữ tử ngân y thầm nghĩ, nhưng cũng không quá mức để ý. Ngoại trừ những nhãn đồng hậu duệ Bát Đại Thần Mâu ra, cũng không thiếu những huyết mạch nhãn đồng uy lực tiếp cận đẳng cấp này. Thậm chí có một vài loại huyết mạch nhãn đồng sau khi phát sinh biến dị, năng lực cực kỳ đặc thù, có thể so sánh với hậu duệ Bát Đại Thần Mâu, chỉ là không gian trưởng thành mới thoáng có chút không bằng mà thôi.

Phốc xuy!

Hai đạo phong mang ngân sắc xẹt qua, hai gã thủ vệ còn chưa phản ứng kịp, thân thể đồng thời bị cắt thành hai nửa. Lại một đạo không gian công kích nữa xẹt qua, lan đến linh hồn, trực tiếp giết chết hai tên bọn chúng.

- Một kích giết chết Cổ Thần Thất giai! Thực lực của nữ tử này so với ta nghĩ còn mạnh hơn nữa!

Trong lòng Triệu Phong cũng sinh ra một tia cảnh giác.

Không bao lâu sau, Triệu Phong đã hoàn toàn phục chế xong Không Gian Ẩn Động Thuật của nữ tử ngân y. Bất quá hiện tại hắn cũng không có cơ hội đi thử. Sau khi phục chế thành công, con ngân mâu mộng huyền phiêu phù trên hư không cũng không có biến mất. Lúc này hắn đang liên thủ với nữ tử ngân y, một khi gặp phải thủ vệ liền sẽ trực tiếp giết chết, bởi vậy cũng không cần lo lắng sẽ bại lộ. Hơn nữa làm như vậy, sẽ có lợi cho việc quan sát địch tình, chừng không tất cả những động tĩnh nhỏ nhất ở bốn phía.

- Đã tìm được! Bên trong gian mật điện kia!

Tà Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng tầng trở ngại, quan sát được một gian mật điện cực kỳ nghiêm mật, bốn phía đều có mấy gã Cổ Thần Thất giai thủ vệ. Bất quá, gian mật điện này tương đối đặc thù, hiện tại Triệu Phong cũng chỉ có thể miễn cưỡng xuyên thấu vách tường, nhìn thấy một số bóng người bên trong mà thôi.

- Không tốt! Có người tới!

Triệu Phong bỗng nhiên nhìn thấy hai đạo nhân ảnh đang nhanh chóng phóng thẳng về phía địa phương hiện tại của hắn. Ngân mâu mộng huyền trong hư không nhất thời biến mất. Năm người Huyền Ma Cổ Thần lập tức kéo ra khoảng cách với nữ tử ngân y, đồng thời trên mặt cũng biểu lộ ra thần sắc địch ý.

Nữ tử ngân y nhìn chằm chằm năm người Huyền Ma Cổ Thần, thần sắc ngưng đọng. Đám người này mới vừa rồi còn nói muốn liên thủ với nàng, vì sao hiện tại lại bỗng nhiên kéo ra khoảng cách với nàng, lại biểu lộ ra địch ý. Lẽ nào vừa rồi hết thảy đều là giả tạo sao? Đều là thủ đoạn của những người này?

- Người gạt ta?

Mặt nữ tử ngân y toát ra hàn ý, sát ý giống như thực chất.

- Có người tới!

Nhưng sau một khắc, thanh âm Triệu Phong đột nhiên vang lên trong đầu nàng.

- Hiện tại ta còn phải sử dụng năm người này, cho nên ở trước mặt các thành viên Thiên Ma Đường, chúng ta là địch nhân!

Triệu Phong truyền âm giải thích một câu.

Mặc dù nữ tử ngân y cũng có nghi hoặc, nhưng nàng rất nhanh đã cảm giác được hai cổ khí tức cường hãn tiếp cận nơi này.

Sưu! Sưu!

Một nam một nữ đột nhiên cấp tốc phóng tới nơi này.

- Tìm được rồi! Không nghĩ tới kẻ lén vào nơi này lại là Lạc Linh Cổ Thần!

Hai người bọn họ đồng thời thốt lên, có một loại cảm giác quỷ dị nói không nên lời. Nhưng thật ra, hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể này tương liên với ý chí của U Tuyền Cổ Thần, những lời này là do U Tuyền Cổ Thần ở trong mật điện khống chế bọn chúng nói ra. Mà U Tuyền Cổ Thần có thể trực tiếp nói rõ danh tính của nữ tử ngân y, có thể thấy được nữ tử này ở ngoài vẫn có chút danh khí.

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần khê trầm xuống. Hiển nhiên, hai người mới tới này hoàn toàn vượt ra phạm vi ứng phó của nàng.

- Tại sao mấy người các người lại ở chỗ này?

Tà Thánh Song Thần chợt nhìn về phía đám người Huyền Ma Cổ Thần, hỏi.

- Các người là ai?

Huyền Ma Cổ Thần trực tiếp hỏi. Nếu ở thời điểm bình thường, kẻ xuất hiện ở nơi này ai nấy cũng đều là kẻ nắm quyền của Thiên Ma Đường, hẳn tuyệt đối sẽ không hỏi như vậy. Nhưng tình huống hiện tại bất

đồng, hướng hồ hai người trước mặt cũng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, hơn nữa bọn chúng cũng đều chưa từng gặp qua.

- U Tuyền Cổ Thần!

Hai người Tà Thánh Song Thần đồng thời nói, sắc mặt phần nộ.

- Hóa ra là Trưởng lão U Tuyền!

Sắc mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần lập tức khê biến, lộ ra thần sắc cung kính.

- Bẩm Trưởng lão U Tuyền, phòng huấn luyện trọng lực phát sinh đại bạo tạc, năm người chúng ta thông qua dấu vết còn sót lại, điều tra tới nơi đây, gặp được kẻ lén vào này. Chúng ta đang chuẩn bị bắt giữ nàng ta, sau đó mới bẩm báo lên các vị Trưởng lão!

Huyền Ma Cổ Thần dựa theo những gì Triệu Phong phân phó, trực tiếp nói.

- Hừ! Thật là tham danh háms lợi! Người này là kẻ mà mấy người các ngươi có thể đối phó sao?

Tà Thánh Song Thần đồng thời hừ lạnh một tiếng, một chút hoài nghi đối với đám người Huyền Ma Cổ Thần liền giảm xuống. Bởi vì lợi ích của chính mình, có chuyện không lập tức thông báo lên trên, mà đơn độc hành động... Loại tình huống này trước đây cũng thường xuyên xuất hiện qua. Tin tức liên quan tới phòng huấn luyện trọng lực đột nhiên đại bạo tạc, hẳn cũng đã biết. Vốn dĩ hẳn hẳn là phải đi qua đó, dùng Luân Hồi Chi Mâu hồi sinh lại người chết để điều tra chi tiết tình hình mới đúng, nhưng lúc này hẳn cần phải trấn thủ mật điện, không thể tùy tiện rời khỏi được.

- Trưởng lão U Tuyền dạy bảo rất phải! Bất quá, nếu Luân Hồi Bất Diệt Thể của ngài đã tới đây rồi, nữ tử này cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trời mà thôi!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức nịnh nọt nói.

- Hừ!

Tà Thánh Song Thần hừ lạnh một tiếng, lập tức phát động tiến công về phía Lạc Linh Cổ Thần. Uy thế trong nháy mắt hai người bộc phát ra, khiến cho Thần lực cùng huyết mạch của đám người Huyền Ma Cổ Thần gần như ngưng kết lại, lập tức đều lui về phía sau. Gã nam tử thân thể cao to, trên người vờn quanh sương mù u ám nồng đậm kia, tay cầm một thanh đại đao đầu quỷ, trực tiếp chém ra một đạo quỷ trảm âm trầm sắc bén. Bên kia, trường kiếm tinh bạch trong tay nữ tử bạch y thánh khiết kia cũng chém ra mấy đạo phong mang thánh quang.

- Thiên Địa Hư Giới!

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp phát động Thời Không Chi Mâu, hư không thiên địa bốn phía mơ hồ xuất hiện một tầng hư ảnh không gian chớp động, sau đó lập tức lại biến mất. Sau khi thi triển một chiêu này, Lạc Linh Cổ Thần ở trong phiên không gian này giống như cá gặp nước, thân hình gần như không thể nắm bắt. Trong tay của nàng chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện một thanh loan đao ngân sắc. Tay nàng nhẹ nhàng vung lên, đã chém ra một đạo quang mang hư không sắc bén. Nhưng Tà Thánh Song Thần kia thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cho dù công kích tạo thành thương thế cho bọn chúng, cũng có thể lập tức chữa trị hoàn hảo.

- Quỷ Ma Phong Trảm!

- Thánh Quang Tiên Linh Kiếm!

Tà Thánh Song Thần thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không có kỵ chút nào, đều điên cuồng tiến công.

- Cả ba người này đều là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong!

Thông qua chiến đấu, Triệu Phong đã nhìn thấu rõ ràng tu vi nội tình của ba người này. Một đối một, bất kỳ người nào trong Tà Thánh Song Thần cũng không phải là đối thủ của Lạc Linh Cổ Thần. Nhưng lúc này bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không có cố kỵ gì, bởi vậy ngược lại chiếm được ưu thế.

- Ta sẽ giúp người!

Trong chỗ tối, Triệu Phong chợt truyền âm cho Lạc Linh Cổ Thần. Hiện tại, hắn đang cần lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần, bằng không, hắn cũng khó có thể thuận lợi tiến vào mật điện, cứu ra Tiểu tặc miêu được.

1332. Chương 1329: Lấn Vào Mật Điện

Ta sẽ giúp người!

Trong chỗ tối, Triệu Phong chợt truyền âm cho Lạc Linh Cổ Thần. Hiện tại, hắn đang cần lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần, bằng không, hắn cũng khó có thể thuận lợi tiến vào mật điện, cứu ra Tiểu tặc miêu được. Hơn nữa, nếu như Triệu Phong không xuất thủ tương trợ, một khi Lạc Linh Cổ Thần thua trận, nhất định sẽ nói ra toàn bộ sự tình của hắn. Cho nên Triệu Phong không xuất thủ không được. Bất quá, muốn giúp đỡ Lạc Linh Cổ Thần, tốt nhất là đừng để cho Tà Thánh Song Thần phát hiện ra cái gì, bằng không, đám người Huyền Ma Cổ Thần liền không thể nào trở thành át chủ bài của Triệu Phong rồi.

- Phương pháp Không Gian Ẩn Động!

Triệu Phong thi triển ra Bí pháp phục chế được từ chỗ của Lạc Linh Cổ Thần. Hắn từ trên người Huyền Ma Cổ Thần lặng yên rời đi, không gian ba động tản ra cực kỳ yếu ớt. Hơn nữa, Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu kịch liệt với Lạc Linh Cổ Thần, mà Lạc Linh Cổ Thần càng là hậu duệ Thời Không Thần Mâu, hoàn mỹ che giấu đi không gian ba động yếu ớt tản ra từ chỗ Triệu Phong bên kia. Dần dần, Triệu Phong từ từ quen thuộc Bí pháp này, có thể thoải mái di động trong hư không, không gian ba động tạo ra gần như nhỏ bé không đáng kể.

- Tốt! Chỉ cần không xuất hiện quan hệ với đám người Huyền Ma Cổ Thần, ta sẽ có thể dùng thân phận chi viện của Thời Không Thánh Địa mà xuất hiện!

Triệu Phong ẩn nấp bên trong hư không, cấp tốc rời xa đám người Huyền Ma Cổ Thần.

o0o

Bên trong mật điện, cặp mắt hôn ám của U Tuyền Cổ Thần nhìn về phương xa, phẳng phất như đặt thân vào trong trận chiến giữa Tà Thánh Song Thần với Lạc Linh Cổ Thần vậy.

- Lạc Linh Cổ Thần này, thật khó dây dưa a!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng nói. Bất quá đối phương chỉ là một Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, chính mình đã phái ra hai Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, nếu vẫn không thể giải quyết được nàng ta, để cho người của Thiên Ma Đường biết được, hắn cũng sẽ mất hết mặt mũi.

Phía sau, trong bồn thủy tinh chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc, những đồ án, văn tự ngân sắc trên người Tiểu tặc miêu đã đình chỉ ba động, khôi phục thành nguyên trạng, bám vào bên ngoài thân thể của nó. Tiểu tặc miêu hiện tại so với lúc ở địa phương di lưu của Thiên Cơ Tộc, thể tích đã lớn hơn một chút, kể đó chính là lỗ tai đã dài ra không ít. Mà thân mình của nó càng thêm thon dài mạnh mẽ, tràn ngập sức sống, bộ dáng vô cùng mỹ cảm.

Đúng lúc này, cặp mắt giống như hai khóa hắc bảo thạch của Tiểu tặc miêu khẽ mở ra, thâm thúy mà thần bí. Chỉ trong một cái chớp mắt, Tiểu tặc miêu tựa hồ đã phát hiện cái gì, khóe miệng khẽ nhếch lên, lập tức lại nhắm mắt lại. U Tuyền Cổ Thần ở phía trước đang khống chế Tà Thánh Song Thần chiến đấu, căn bản không phát hiện ra điểm này.

- Năm người các người đứng ở đó xem cuộc vui sao? Mau sử dụng phương pháp Thần Mâu hợp nhất!

U Tuyền Cổ Thần đột nhiên quát lớn một tiếng. Cùng lúc đó, Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu bỗng nhiên cũng quát lớn, nói ra câu nói kia.

Thần sắc năm người Huyền Ma Cổ Thần khẽ chấn động. Triệu Phong vừa lý khai thân thể Huyền Ma Cổ Thần chưa bao xa, cũng không ngờ tới hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu kia lại bỗng nhiên hạ đặt mệnh lệnh như vậy. Nhưng bởi vì không để cho quan hệ giữa mình với đám người Huyền Ma Cổ Thần bại lộ, Triệu Phong chỉ có thể ra lệnh cho năm người Huyền Ma Cổ Thần làm theo mệnh lệnh của U Tuyền Cổ Thần.

- Vâng!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần vội vàng gập đầu. Sau một khắc, trong nhãn mâu bọn chúng đột nhiên tắt mát ra một cổ lực lượng Bản Nguyên.

- Cái gì?

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần đại biến. Nàng tựa hồ cũng biết được uy lực của phương pháp Thần Mâu hợp nhất này. Lạc Linh Cổ Thần biết rõ năm người Huyền Ma Cổ Thần là bị Triệu Phong điều khiển, thế nhưng nàng không ngờ Triệu Phong lại cho phép mấy người này sử dụng phương pháp Thần Mâu hợp nhất kia.

Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần đã có tâm tư đào tẩu. Một khi để cho năm người Huyền Ma Cổ Thần thành công thì triển ra môn Bí pháp này, nàng có muốn chạy cũng không thoát được. Bất quá, Lạc Linh Cổ Thần vẫn còn đang đợi! Nàng đợi hành động của Triệu Phong. Dù sao vừa rồi Triệu Phong đã nói, hắn sẽ giúp nàng. Hơn nữa mục đích của Triệu Phong cũng tương đồng với nàng, một khi mất đi trợ lực từ phía nàng, Triệu Phong cũng rất khó đạt thành mục đích.

Nhưng lúc này, lực lượng Bản Nguyên trong nhãn mâu năm người Huyền Ma Cổ Thần đã bắt đầu phiêu phù ra.

- Hắc hắc... Lạc Linh Cổ Thần, thúc thủ chịu trời đi!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng. Bọn chúng sợ dĩ không thể đối phó được Lạc Linh Cổ Thần, cũng là bởi vì Lạc Linh Cổ Thần vận dụng Thời Không Áo Nghĩa quá mức thông thạo. Thế nhưng nếu đám người Huyền Ma Cổ Thần thành công thì triển ra phương pháp Thần Mâu hợp nhất, liền có thể khắc chế lực lượng Thời Không Áo Nghĩa của Lạc Linh Cổ Thần.

Đúng lúc này, ngay lúc đám người Huyền Ma Cổ Thần đang thi triển phương pháp Thần Mâu hợp nhất, phía sau bọn chúng một quãng cực xa chợt lóe lên một cổ không gian ba động.

- Lạc Linh Cổ Thần! Xin lỗi, ta đã tới chậm!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên từ trong hư không nhảy ra. Trên đầu hắn đội một cái đầu bóng màu trắng, hoàn toàn che khuất nhãn mâu cùng mái tóc của hắn, trên người khoác Trường bào Thời Không, bộ dáng vô cùng thần bí.

- Hừ!

Lạc Linh Cổ Thần chỉ khê hừ nhẹ một tiếng, cũng không nói gì. Nếu như Triệu Phong hành động trễ thêm một chút nữa, nàng sẽ lựa chọn rút đi, đồng thời sẽ vạch trần ra chuyện tình của Triệu Phong.

- Không ngờ lại còn có chi viện!

Sắc mặt Tà Thánh Song Thần khê chấn kinh. Địa phương mà Triệu Phong xuất hiện cách nơi này khá xa, hơn nữa thủ đoạn không gian cao thâm, cùng với bộ Trường bào Thời Không trên người kia, khiến cho Tà Thánh Song Thần cùng U Tuyền Cổ Thần trực tiếp nhận định Triệu Phong chính là người của Thời Không Thánh Địa.

- Di Thiên Chương!

Ngay khoảnh khắc Triệu Phong xuất hiện, liền vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, trực tiếp phát động tiến công về phía năm người Huyền Ma Cổ Thần. Đạo chương quang hư vô to lớn kia xuyên thấu khoảng cách không gian, trực tiếp hàng lâm trước mặt đám người Huyền Ma Cổ Thần.

- Không tốt!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần lộ ra thần sắc sợ hãi. Bọn chúng ngay tại khoảnh khắc này liền đình chỉ phương pháp Thần Mâu hợp nhất, đồng thời vận dụng thủ đoạn phòng ngự thích hợp, nhằm giảm thiểu thương thế.

Oanh phanh!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần bị một chương của Triệu Phong đánh trúng, thân thể bay ngược về phía, liên tục phun ra mấy ngụm máu tươi, khiến cho người ta nhìn qua bộ dáng giống như là Bí pháp bị cắt

đứt, gặp phải phản phệ trọng thương. Mà Tà Thánh Song Thần đang lúc chiến đấu kịch liệt, quan sát cũng không được tỉ mỉ cho lắm

- Lôi Kiếp Đồng Trảm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong trực tiếp lóe lên một đạo đao nhận lôi đình tinh bạch, xuyên thấu thiên địa hư không, công kích thẳng về phía năm người Huyền Ma Cổ Thần. Vốn dĩ, Lôi Kiếp Đồng Trảm này trải qua hư không na di phụ trợ, sẽ phóng thích ngay bên trong cơ thể địch nhân, công kích cực kỳ xuất kỳ bất ý. Nhưng hiện tại Triệu Phong chỉ là đang diễn trò, cũng không phải thật sự muốn giết chết đám người Huyền Ma Cổ Thần, bởi vậy liền trực tiếp thả ra từ trong Tả Mâu.

- Lực lượng Lôi kiếp! Kẻ này quá mạnh mẽ, chúng ta lui!

Huyền Ma Cổ Thần kinh hô một tiếng, dẫn đầu xoay người phóng chạy. Mấy người còn lại lập tức đuổi theo, rời xa địa điểm chiến đấu.

- Hừ! Đám phế vật này!

Tà Thánh Song Thần nhất thời tức giận mắng một câu. Nhưng bọn chúng tuyệt không hoài nghi đám người Huyền Ma Cổ Thần chút nào. Đầu tiên, đám người Huyền Ma Cổ Thần trong lúc thi triển Bí pháp bị Triệu Phong đánh lên cắt đứt, bị trọng thương nhất định. Kế tiếp, Triệu Phong thể hiện ra Lôi Kiếp Đồng Thuật, có lực thương tổn cực cao, lại còn cụ bị lực lượng Lôi kiếp, không giống bình thường.

Sưu sưu!

Năm người Huyền Ma Cổ Thần bị Triệu Phong đuổi theo truy sát, nhanh chóng phóng về phía bên trong mật diện. Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần khê ngẩn ra, Triệu Phong chỉ thoáng thi triển một chút kế nhỏ, đã trực tiếp khiến cho thủ hạ của mình trốn chết về phía mật diện mà không khiến cho đám người Tà Thánh Song Thần nghi ngờ. Nàng không khỏi quan sát Triệu Phong thêm vài lần. Dù sao ngay từ đầu, Triệu Phong vẫn luôn mơ hồ ẩn núp trong bóng tối, Lạc Linh Cổ Thần vẫn chưa từng chân chính gặp qua Triệu Phong.

- Người này lại có Trường bào Thời Không!

Ngũ quan Triệu Phong đã bị che khuất, ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp rơi xuống trên Trường bào Thời Không, trong lòng cũng có chút khiếp sợ. Trường bào Thời Không này chính là Thần khí Thời Không Cực phẩm, là kiện Thần khí mà các hậu duệ Thời Không Thần Máu vẫn luôn tha thiết ước mơ.

Ngoài ra, Lạc Linh Cổ Thần còn nhớ tới một việc. Lần trước, thời điểm Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ mở ra, sau khi đội ngũ của Thời Không Thánh Địa trở về đã nói trong đó từng xuất hiện qua Trường bào Thời Không. Nhưng bọn chúng trong lúc tranh đoạt, đã bại trong tay một gã thanh niên Tả Đồng thần bí không biết danh tính.

- Lạc Linh Cổ Thần, ta đến giúp ngươi!

Triệu Phong cũng không dám tiếp cận quá gần. Dù sao mấy kẻ đang chiến đấu kia chính là ba Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong, thực lực của Triệu Phong vẫn còn chưa đủ nhìn. Bất quá, hắn chỉ cần thoáng ảnh hưởng tới Tà Thánh Song Thần một chút, Lạc Linh Cổ Thần phỏng chừng sẽ có thể xoay chuyển chiến cuộc rồi.

- Di Thiên Chưởng!

Triệu Phong vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa, đánh ra mấy đạo chưởng quang hư vô kinh thiên.

- Chỉ là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, lại dám quấy rầy chiến trường của Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Thật là điếc không sợ súng mà!

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng. Bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, đối với công kích bình thường, bọn chúng thậm chí có thể không thèm đếm xỉa tới.

Lạc Linh Cổ Thần cũng thoáng liếc nhìn Triệu Phong một cái. Nàng căn bản không ngờ tới tu vi của Triệu Phong chỉ là Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong mà thôi. Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong cũng dám lên vào Thiên Ma Đường nguy cơ trùng trùng này.

Bá bá bá!

Đạo chưởng quang Triệu Phong đánh ra không đếm xỉa gì tới khoảng cách không gian, trực tiếp gia nhập chiến trường, hàng lâm ngay trước mặt Tà Thánh Song Thần. Trong nháy mắt, Tà Thánh Song Thần liền cảm giác được một cỗ Thời Không Áo Nghĩa cường đại.

- Không Gian Áo Nghĩa Lục trọng, Thời Gian Áo Nghĩa cũng không yếu!

Tà Thánh Song Thần kinh hô một tiếng. Tuy rằng tu vi Triệu Phong khá thấp, nhưng Thời Không Áo Nghĩa lại mạnh mẽ ngoài ý liệu.

Trong lòng Lạc Linh Cổ Thần cũng khê kinh hãi. Nàng thân là Thời Không Chi Mâu, Không Gian Áo Nghĩa đạt tới Thất trọng, mà Thời Gian Áo Nghĩa cũng chỉ tương đương Triệu Phong, đạt tới Tứ trọng. Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần thậm chí còn cho rằng Triệu Phong thật sự là người của Thời Không Thánh Địa, hơn nữa còn là loại đệ tử yêu nghiệt cực kỳ cường đại nữa.

- Thiên Địa Hư Giới!

Lạc Linh Cổ Thần thừa cơ phát lực, vận chuyển Thiên Địa Hư Giới, phối hợp với Thời Không Áo Nghĩa của Triệu Phong, tăng cường uy năng của nó.

Oanh! Thành thịnh! Thành thịnh!

Vài đạo quang chưởng hư vô di thiên kia trực tiếp đánh lên người Tà Thánh Song Thần. Bởi vì có lực lượng của Lạc Linh Cổ Thần tăng phúc, uy năng vài đạo Di Thiên Chưởng này của Triệu Phong trở nên cường đại chưa từng có, Thời Không Áo Nghĩa hàng lâm lên trên người Tà Thánh Song Thần cũng tạo thành trở ngại, quấy rầy nhất định với bọn chúng.

- Hư Linh Trảm!

Lạc Linh Cổ Thần nắm đúng thời cơ, nhãn mâu bắt đầu vận chuyển lên. Loạn đao ngân sắc trong tay nàng nhất thời lóe lên tầng tầng quang mang hư vô, một đạo hư ảnh loạn nguyệt thật lớn từ trong đó lan tỏa ra.

Vù vù vù!

Lạc Linh Cổ Thần mạnh mẽ vung tay một cái, một đạo loạn nhận hư vô to lớn khôn cùng giống như ánh trăng trong nước, gào thét lao ra, hư thực giao thoa, lại đột nhiên biến mất. Mà thời điểm văng loạn nguyệt này một lần nữa xuất hiện, đã tới trước mặt Tà Thánh Song Thần.

Phốc xuy!

Văng loạn nguyệt hư vô kia xỏ xuyên qua bên sườn Tà Thánh Song Thần, chém bọn chúng thành hai nửa.

- Khốn kiếp!

Tà Thánh Song Thần khê mắng một tiếng. Tuy bọn chúng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, mặc kệ thương thể như thế nào, cũng có thể cấp tốc phục hồi lại như cũ, nhưng nếu thân thể bị cắt làm hai nửa, hai người bọn họ liền không thể chiến đấu như bình thường được nữa.

oOo

Trước cửa mật điện, hai gã thủ vệ khô lổ cơ giới ngăn cản đám người Huyền Ma Cổ Thần bên ngoài.

- Trưởng lão, là chúng ta!

Huyền Ma Cổ Thần lập tức lớn tiếng gọi. Trong mật điện, sắc mặt U Tuyền Cổ Thần có chút không vui.

- Không ngờ đám người kia lại chạy đến nơi đây!

Đám nhân viên điều khiển trong mật điện lắc đầu nói. Nơi này chính là địa phương cơ mật của Thiên Ma Đường, người thường căn bản không có khả năng tiếp cận, càng đừng nói tới chuyện vào trong.

- Để bọn chúng vào đây!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng quát lớn.

- Không biết còn có bao nhiêu người của Thời Không Thánh Địa lên vào nơi này, hiện tại nơi này nhân thủ quá ít, có lẽ bọn họ còn có thể tạo được một chút tác dụng!

U Tuyền Cổ Thần bổ sung một câu.

- Vâng!

Một gã nhân viên điều khiển mở đại môn của mật điện ra.

Sưu sưu sưu!

- Trưởng lão!

Đám người Huyền Ma Cổ Thần tiến vào, toàn bộ đều thể hiện ra thần thái suy yếu. Sau khi tiến vào nơi này, bọn chúng trừng lớn hai mắt, vẻ mặt ngạc nhiên quan sát bốn phía.

oOo

Bên ngoài, Triệu Phong đang lúc phụ trợ Lạc Linh Cổ Thần chiến đấu, khóe miệng khẽ nhếch lên.

- Thành công rồi!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu. Sau một khắc, hắn đã nhìn thấy được tất cả mọi thứ bên trong mật điện.

1333. Chương 1330: Tiểu Tặc Miêu Thoát Khốn (1+2)

Thời điểm đám người Huyền Ma Cổ Thần tiến vào mật điện, Triệu Phong thông qua ánh mắt của bọn họ, liền thấy được tất cả bên trong.

- Cổ Thần Cứu giai!

Triệu Phong cảm giác được tu vi chân chính của U Tuyền Cổ Thần, toàn thân không khỏi run lên. Nếu như hắn tùy tiện xông vào trong này, chỉ sợ sẽ lập tức bị giải quyết.

- Xem ra, bây giờ vẫn chưa thể động thủ!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, hạ lệnh cho đám người Huyền Ma Cổ Thần tiếp tục ở lại bên trong. U Tuyền Cổ Thần kia là hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu, trong tay rất có thể còn có Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp bậc Cứu giai. Nếu như Triệu Phong hành động thiếu suy nghĩ, không chỉ rất khó cứu được Tiểu tặc miêu, còn có thể bại lộ thân phận của mình, ắt chủ bài đám người Huyền Ma Cổ Thần này cũng sẽ mất đi hiệu quả của nó. Cho nên, Triệu Phong cần tiếp tục chờ đợi thời cơ.

- Thánh Linh Xuyên Thiên Kiếm!

- Quỷ Tà Liệt Địa Trảm!

Thân thể Tà Thánh Song Thần rất nhanh đã khôi phục lại, phát động tiến công hung ác tàn nhẫn về phía Lạc Linh Cổ Thần. Khí tức thần quỷ cuồng bạo ngập trời kia cuốn cuộn sôi trào, khiến cho Triệu Phong ở xa xa cũng cảm nhận được một cỗ áp lực mạnh mẽ, không khỏi lui về phía sau vài bước. Cổ Thần Bất giải Đỉnh phong toàn lực bạo phát, tuyệt đối là chấn thiên động địa.

- Hư Không Thuần Di!

Lạc Linh Cổ Thần lập tức thi triển ra một môn thân pháp Thời Không hệ cao thâm khác, thân thể di động lui tới trong hư không, phiêu nhiên cấp tốc, khiến người ta khó có thể nắm bắt. Đồng thời, mỗi một lần di động, Lạc Linh Cổ Thần cũng sẽ sử dụng thanh loan đao ngân sắc trong tay, thi triển ra một công kích Thời Không hệ.

- Tiểu oa nhi, mặc dù chúng ta tạm thời không làm gì được người, nhưng công kích Thời Không hệ của người cũng không đối phó được chúng ta!

Tà Thánh Song Thần cùng cười nói. Thứ duy nhất có thể tạo thành thương tổn rõ ràng cho bọn chúng, chỉ có lực lượng Lôi kiếp mà vừa rồi Triệu Phong mới thi triển ra. Nhưng tu vi Triệu Phong quá thấp, cổ lực lượng Lôi kiếp này cũng yếu đi không ít, cho nên bọn chúng cũng chẳng quan tâm.

- Vậy sao? Xem ra các người thật đúng là ngu dốt a!

Lạc Linh Cổ Thần khẽ cười lạnh, một lần nữa chém ra một đạo hư mang sắc bén.

- Hừm?

Tà Thánh Song Thần khẽ nhú mày. Kỳ thật bọn chúng cũng phát hiện ra một chút dị thường, nhưng cũng không quá để ý. Dù sao bọn chúng thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, cũng sớm đã chẳng quan tâm đến bất kỳ cảm giác gì trên thân thể. Thậm chí còn thường dùng thân thể làm lá chắn thịt, thay U Tuyền Cổ Thần chống lại các thương tổn trí mạng.

Phốc xuy!

Đạo hư mang sắc bén kia nháy mắt đánh trúng gã nam tử cao lớn, lưu lại một đạo vết thương thật lớn trước ngực hắn. Nhưng rất nhanh, vết thương này đã khôi phục lại.

- Không đúng! Thân thể bọn chúng cũng không có hoàn toàn khôi phục!

Ánh mắt Triệu Phong cả kinh. Lúc này hắn đã nhìn ra, khi công kích của Lạc Linh Cổ Thần phá hư Luân Hồi Bất Diệt Thể của gã nam tử kia, nàng cũng vận dụng một cổ lực lượng Không Gian, đem một bộ phận thân thể cắt đứt đi kia, chuyển dời đến một phiên không gian khác. Mặc dù bề ngoài nhìn qua là đã khôi phục, nhưng thật sự vẫn không hoàn toàn khôi phục.

Cùng lúc đó, Tà Thánh Song Thần rốt cuộc cũng đã nhận ra điểm này. Mỗi khi Lạc Linh Cổ Thần chém trúng bọn chúng một lần, Luân Hồi Bất Diệt Thể của bọn chúng cũng sẽ giảm thiểu đi một chút.

- Khó trách ta có cảm giác cổ thân thể này không thể nào phát huy ra hoàn toàn thực lực của ta! Hóa ra là như vậy!

Sắc mặt nam tử cao lớn kia khẽ trầm xuống. Tuy là hắn chẳng quan tâm lắm tới cổ thân thể này, nhưng hai người bọn họ liên thủ, nếu như vẫn thua trong tay Lạc Linh Cổ Thần, chẳng phải là rất mất thể diện sao?

- Tốt! Không nghĩ tới Lạc Linh Cổ Thần lại có hy vọng đánh bại hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể này!

Trong lòng Triệu Phong âm thầm khen ngợi. Phải biết rằng, hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể này cũng là Cổ Thần Bất giai Đỉnh phong, hơn nữa đều là thân thể bất tử. Bởi vậy có thể thấy được, Lạc Linh Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa này cường đại đến thế nào.

- Nàng chính là một trợ lực quan trọng giúp ta cứu ra Tiểu tặc miêu!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa. Trường bào Thời Không của hắn bỗng nhiên bắt đầu phiêu động, sau một khắc, tầng tầng lớp lớp quang hoa bán trong suốt đã bao phủ về phía Tà Thánh Song Thần.

- Thời Không Bình Chương!

Thời Không Bình Chương vốn là thủ đoạn phòng ngự của Trường bào Thời Không, mỗi khi có địch nhân hoặc là công kích nào đó tiếp cận, liền sẽ bị sự ảnh hưởng của Thời Không Áo Nghĩa, khiến cho uy năng yếu bớt, tốc độ trở nên chậm lại.

Nhưng khi Thời Không Bình Chương bao phủ lên trên thân thể một người nào đó, chính là tương đương với thủ đoạn giam cầm, thập phần tương tự với đồng thuật Thời Không Cầm Thân của Triệu Phong.

- Tốt lắm!

Lạc Linh Cổ Thần lập tức phối hợp với thủ đoạn Thời Không của Triệu Phong, tăng phúc uy năng của nó. Đồng thời, thanh loan đao ngân sắc trong tay nàng cũng liên tục chém ra.

Phốc xuy!

Một tầng đao mang hư vô sáng lạn giống như bướm bay ngập trời, phóng xuất tán loạn ra, bao phủ toàn thân Tà Thánh Song Thần. Khi tất cả các đao mang biến mất, Triệu Phong nhìn thấy thân thể của Tà Thánh Song Thần đã nghiền nát không chịu nổi, hơn nữa cũng không thể nào phục hồi lại như cũ. Đây là bởi vì những bộ vị bị tổn thương kia, toàn bộ đã bị Lạc Linh Cổ Thần chuyển dời đến những không gian khác. Chỉ khi nào Luân Hồi Chi Mâu vận dụng lực lượng cường đại, mới có thể tìm chúng trở về. Nhưng rõ ràng là U Tuyền Cổ Thần không muốn làm như vậy.

- Tốt! Tốt! Không ngờ lại phá hủy hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể của ta! Đây là người tự tìm a!

Trong miệng Tà Thánh Song Thần lớn tiếng rít gào, hiển nhiên, đây là những lời U Tuyền Cổ Thần muốn nói.

- Vừa rồi ngươi còn có cơ hội chạy thoát, nhưng hiện tại, ngươi hãy chôn thân ở nơi này cho ta!

Tà Thánh Song Thần một lần nữa rít gào.

Trong mật điện, U Tuyền Cổ Thần vận chuyển Luân Hồi Chi Mâu. Trong hư không chợt hình thành một đạo quang quyển hờn ám, giống như thông đạo đi xuống Địa ngục vậy.

Sưu!

Bên trong đạo quang quyển kia trực tiếp nhảy ra một đạo thân ảnh hồng sắc. Hắn mình người đầu rồng, sau lưng có một cặp cánh cùng một cái đuôi rồng phủ đầy lân phiến.

- Luân Hồi Bất Diệt Thể Cứu giai!

Triệu Phong thông qua ánh mắt của Huyền Ma Cổ Thần, nhìn thấy rõ ràng hết thảy những chuyện này. Nhưng sau khi nhìn thấy một màn này, Triệu Phong cũng không có rút đi, trái lại trở nên có chút kích động.

Cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Cứu giai kia trực tiếp lao ra khỏi mật điện.

- Cơ hội!

Trong Tả Mâu Triệu Phong nhất thời ba động một cỗ đồng lực kinh người. Cùng lúc đó, trong Không gian Thần Mâu, đạo phong ấn trên ngân cầu mộng huyền kia cũng hoàn toàn rơi ra. Lực lượng Bản Nguyên trong ngân cầu mộng huyền ẩn chứa khí tức Thần Mâu, rất dễ bị người khác phát hiện. Cho nên lúc bình thường, Triệu Phong vẫn luôn phong ấn cỗ lực lượng Bản Nguyên này.

- Cỗ khí tức này...

Thần sắc Lạc Linh Cổ Thần khẽ chấn động. Ngay tại vừa rồi, Thời Không Chi Mâu của nàng chợt run lên. Cỗ khí tức khiến cho Thời Không Chi Mâu của nàng kinh hãi kia, lại mang đến cho nàng một loại cảm thấy vô cùng quen thuộc, thập phần tương tự với khí tức khi nàng đối mặt với hư ảnh khóa không của Thời Không Chúa Tể tại Thời Không Thánh Địa.

Đúng lúc này, trong mật điện...

- Hửm?

U Tuyền Cổ Thần đột nhiên có loại ảo giác như đang bị Thần linh chí cao quan sát, hơn nữa cỗ khí tức kia còn khiến cho Luân Hồi Chi Mâu của hắn trở nên run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì?

U Tuyền Cổ Thần chợt quay đầu lại, ngây người sửng sốt. Chỉ thấy phía trên gian mật điện kia không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con ngân mâu, đang chiếu rọi ngàn vạn sắc thái xuống bên dưới. Con ngân mâu mộng huyền kia to lớn vô cùng, phẳng phất như hóa thành bầu trời của gian mật điện này vậy, tản ra khí tức Thái Cổ duy ngã độc tôn.

- Trời ạ! Đó là cái gì?

- Con ngân mâu này thật là kỳ lạ!

Đám nhân viên điều khiển thiết bị nơi đây, toàn thân không ngừng run rẩy. Bọn chúng vô cùng tinh tường đối với huyết mạch nhân đồng của Bát Đại Thần Mâu, chính bởi vì như vậy, cho nên bọn chúng mới kinh ngạc khi nhìn thấy con ngân mâu mộng huyền này đến như vậy.

- Là ai?

Trong lòng U Tuyền Cổ Thần khẽ run lên, con ngân mâu mộng huyền này khiến cho Luân Hồi Chi Mâu của hắn theo bản năng vô cùng sợ hãi. Hắn thậm chí lại còn cảm thấy khí tức của Thần Mâu phát ra từ trong đó. Lúc đầu, U Tuyền Cổ Thần thậm chí còn cho rằng là lực lượng của một vị Thần Mâu Chúa Tể nào đó khóa không hàng lâm. Nhưng con ngân mâu mộng huyền này cũng không phải là là nào trong Bát Đại Thần Mâu mà hắn biết rõ.

Vù vù vù!

Khoảnh khắc con ngân mâu mộng huyền này xuất hiện, trong đó liền ba động ra vô số lôi đình thiểm điện đủ mọi màu sắc.

- Hừ! Công kích nhỏ yếu như vậy, phá cho ta!

U Tuyền Cổ Thần sau một lúc khiếp sợ, liền cười lạnh một tiếng, lập tức phát động tiến công. Tuy rằng con ngân mâu mộng huyền kia phát ra uy thế kinh thiên, khí tức cường đại, nhưng ý chí đồng lực tản ra cũng không quá mạnh, uy năng công kích đồng thuật thoát nhìn cũng chỉ bình thường. Trong nhân mâu U Tuyền Cổ Thần thoáng ba động đồng lực, sau đó, một viên cầu hôn ám chột từ trong đó bắn ra.

- Không tốt!

Bỗng nhiên, sắc mặt U Tuyền Cổ Thần khẽ biến. Bởi vì hắn phát hiện, mục tiêu công kích của ngân mâu mộng huyền kia cũng không phải là hắn, mà là cái bồn thủy tinh chứa đầy thủy dịch kim ngân sắc phía sau kia.

- Meo!

Tiểu tặc miêu đột nhiên mở ra cặp mắt ngăm đen thâm thúy, lộ ra nụ cười đắc ý. Một tầng vòng xoáy đồng lực chột hiện lên trên bồn thủy tinh. Sau một khắc, một đoàn đao nhận lôi đình bao phủ quang vụ mộng huyền từ trong đó chém mạnh ra. Lực lượng Lôi kiếp hủy diệt cộng thêm lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhân, thập phần dễ dàng rạch ra một lỗ hổng trên bồn thủy tinh. Sau khi thi triển xong chiêu này, ngân mâu mộng huyền kia cũng trực tiếp biến mất. Trong nháy mắt, Tiểu tặc miêu trong bồn thủy tinh đã biến mất. Mà bên ngoài bồn thủy tinh, một con tặc miêu thon dài mạnh mẽ, tràn ngập linh khí, vui vẻ hoạt bát chạy loạn.

- Thiên Cơ Miêu!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần đại biến. Chuyện tình liên quan tới Thiên Cơ Miêu, hắn đã bẩm báo lên trên. Nếu hiện tại để cho Thiên Cơ Miêu đào tẩu, tội lỗi của U Tuyền Cổ Thần hẳn tuyệt đối không nhỏ.

- Trưởng lão U Tuyền, ước số huyết mạch của Thiên Cơ Miêu này đã được kích hoạt!

Một gã nhân viên điều khiển lập tức nói.

- Cho dù là như vậy, nó cũng chạy đằng trời!

Thần sắc U Tuyền Cổ Thần chấn kinh, lập tức hừ lạnh một tiếng. Luân Hồi Chi Mâu ở phương diện tốc độ cùng chiến đấu có chút không đủ, lại nghĩ tới năng lực của Thiên Cơ Miêu trong truyền thuyết, vì để phòng ngừa vạn nhất, U Tuyền Cổ Thần trực tiếp triệu hoán ra khỏi lối cơ giới của chính mình. Một gã giáp vệ cơ giới thân thể tối tăm, tay cầm song kiếm kim quang nhất thời xuất hiện. Khôi lồ cơ giới của U Tuyền Cổ Thần cũng có được tu vi Cổ Thần Cửu giai. Hắn cùng khôi lồ cơ giới đồng loạt xuất thủ, cho dù Thiên Cơ Miêu có giáo hoạt đến đâu, thủ đoạn nhiều đến đâu, cũng đừng mong đào tẩu.

Nhưng ngay vào lúc này, U Tuyền Cổ Thần bỗng nhiên cảm giác 2ng cẹ

- Mau trở về Thiên Ma Đường, diệt trừ đám người Thời Không Thánh Địa lên vào, đồng thời bắt được Thiên Cơ Miêu!

Tiêu chí quan trọng nhất của Thiên Ma Đường chính là phải giữ cơ mật. Cho nên thời điểm Thời Không Thánh Địa tấn công tới, đại lượng thành viên bên trong Thiên Ma Đường đều đã xuất động, thành lập tầng tầng phòng ngự bên ngoài Thiên Ma Đường. Hiện tại nhận được truyền tin của lão giả lân phiên màu xám, nhất thời có vài gã Cổ Thần khí tức cường đại rời đi.

oOo

Bên trong Thiên Ma Đường, Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, ẩn nấp ở một địa phương bí mật. Nhờ có Thần Linh Nhân, mỗi khi có người tiếp cận, hắn đều có thể sớm phát hiện, nhanh chóng ẩn nấp đi.

Đột nhiên, trước mặt Triệu Phong chợt hiện lên một đạo hư mang ngân sắc. Lập tức, một con tắc miêu màu xám bạc thân bí bỗng nhiên xuất hiện.

- Tiểu tắc miêu!

Sắc mặt Triệu Phong vui vẻ.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu nhảy thẳng lên trên vai Triệu Phong, khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong.

- Không cần cảm tạ ta! Đi nhanh đi!

Mục đích của Triệu Phong đã đạt được, hiện tại hắn nên tìm mọi cách rời khỏi nơi đây.

- Meo meo!

Tiểu tắc miêu lập tức kêu lên, nhảy vọt đến trước mặt Triệu Phong, một lần nữa khoa tay múa chân.

- Người muốn dẫn ta đi một địa phương tốt?

Triệu Phong có chút nửa tin nửa ngờ. Tiểu tắc miêu có năng lực bói toán, luôn có thể chỉ dẫn phương hướng cho Triệu Phong, nhưng nó lại thường xuyên dẫn Triệu Phong tới những địa phương cực kỳ nguy hiểm.

1335. Chương 1332: Trân Bảo Khố

Phòng huấn luyện trọng lực, một nữ tử hắc bào âm lãnh phiêu phù giữa không trung. Cặp mắt hôn ám của nàng chậm rãi vận chuyển. Một cỗ sương mù âm u nồng đậm ám hoàng sắc giống như quỷ vụ Địa ngục vậy, phiêu đảng bay ra, bao phủ toàn bộ phòng huấn luyện trọng lực nghiền nát không chịu nổi vào trong.

Giờ phút này, nơi đây phẳng phất trở thành quỷ địa âm sâm, khiến người ta vô cùng sợ hãi. Bỗng nhiên, trong đám sương mù u ám quỷ dị kia chợt xuất hiện một đoàn vụ khí ám ngân sắc, giống như một đầu cô hồn lệ quỷ vậy. Linh hồn thể ám ngân sắc kia trong nháy mắt đã bay tới trước mặt nữ tử hắc bào.

- Đa tạ!

La Môn Cổ Thần thập phần cảm kích nói. Hắn nhận ra nữ tử này, chỉ có tu vi Cổ Thần Bát giai, mới có thể phục sinh mình, phỏng chừng nàng cũng đã bỏ ra một cái giá không nhỏ. Cặp mắt nữ tử âm lãnh thân khoác hắc bào kia ngừng vận chuyển, sắc mặt cũng tái nhợt hơn vài phần.

- Là người, La Môn Cổ Thần? Người làm sao lại chết?

Về mặt nữ tử âm lãnh kia kinh dị, thốt lên.

- Không ngờ lại là La Môn Cổ Thần! Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Các thành viên khác ở phụ cận cũng lộ ra thần sắc khiếp sợ.

- Ta bị một tên tiểu tử lẩn vào nơi này hãm hại! Tiểu tử kia thân mặc Trường bào Thời Không, hắn còn không chế Huyền Ma Cổ Thần cùng mấy tên đồng đội của hắn nữa! Ta đã bị bọn chúng liên thủ đánh chết!

Linh hồn thể của La Môn Cổ Thần cắn răng nghiêng lợi nói. Mặc dù hấn đúng là bị nhiều người vây công đánh chết, nhưng tu vi của đám người vây công hấn đều thấp hơn hấn một bậc. Cái này đối với La Môn Cổ Thần mà nói, cũng là một loại vô cùng nhục nhã.

- Đúng rồi! Ta sẽ mô tả hình dạng của tiểu tử kia cho người biết, người mau chóng thông tri cho cao tăng Thiên Ma Đường!

La Môn Cổ Thần lập tức nói.

- Không cần! Kẻ có được Trường bào Thời Không mà người mới nói kia, bên phía cao tăng đã biết rồi!

Nữ tử âm lãnh khẽ lắc đầu.

- Hấn đã chết rồi à?

Thần sắc La Môn Cổ Thần ngưng đọng, sau đó mới hỏi.

- Vẫn chưa! Không chỉ như vậy, hấn lại còn cùng với đồng bạn của hấn, thành công khiến cho Thiên Cơ Miêu chạy thoát rồi!

Sắc mặt nữ tử âm lãnh lạnh lẽo.

- Cái gì? Không ngờ tiểu tử kia vẫn chưa chết! Ta muốn đích thân giết hấn!

La Môn Cổ Thần lập tức phẫn nộ rít gào. Hận ý của La Môn Cổ Thần đối với Triệu Phong, khiến cho hấn hoàn toàn không để ý gì đến Thiên Cơ Miêu.

- Người hiện tại chỉ là một cỗ Linh hồn thể, cho dù có tiến hành Đoạt xá, cũng không có bao nhiêu tác dụng...

Nữ tử âm lãnh lạnh giọng nói. Nàng tiêu hao nhiều lực lượng Bản Nguyên cùng ý chí đồng lực như vậy, kết quả phục sinh lại là cường giả Thiên Ma Đường, hơn nữa cũng không có bất luận tin tức hữu dụng gì, điều này khiến cho nữ tử âm lãnh cảm thấy mình đã thua lỗ lớn.

- Cho ta mượn dùng khôi lỗi cơ giới của người một chút! Khôi lỗi cơ giới của người là loại khôi lỗi tiên tiến nhất mới nghiên cứu ra, nhân đồng đặc chế của nó có thể thi triển được đồng thuật cường đại! Người yên tâm, một khi ta giết chết được tên tiểu tử kia, sẽ trả khôi lỗi lại cho người, đồng thời còn tặng cho người năm ngàn điểm cống hiến!

La Môn Cổ Thần lập tức nhìn về phía nữ tử âm lãnh, vội vàng nói. La Môn Cổ Thần căn bản nhận không được cơn tức này, hấn nhất định phải chính tay giết chết Triệu Phong. Nhưng hiện tại hấn chỉ là Linh hồn thể, không có một tên Cổ Thần Bát giai nào nguyện ý để cho hấn Đoạt xá. Nếu như hấn chỉ Đoạt xá Cổ Thần Thất giai, như vậy căn bản không phải là đối thủ của Triệu Phong. Cho nên La Môn Cổ Thần dự định tạm thời bám vào trong một cỗ khôi lỗi cơ giới, điều khiển khôi lỗi cơ giới cường hấn đi đạt thành mục đích của chính mình.

- Năm ngàn điểm cống hiến? Nói phải giữ lời a!

Ánh mắt nữ tử âm lãnh nhất thời sáng ngời. Nơi này còn có những thành viên khác làm chứng, nàng cũng không sợ sau này La Môn Cổ Thần nuốt nộ. Nói xong, nàng trực tiếp triệu hồi ra khôi lỗi cơ giới của chính mình. Một cỗ khôi lỗi cơ giới màu lam sẫm trực tiếp xuất hiện bên cạnh nàng. Tay nó cầm kiếm thuấn, cặp mắt lóe lên quang trạch như lam bảo thạch vậy.

- Đa tạ!

Linh hồn thể của La Môn Cổ Thần trực tiếp bay vọt vào trong cỗ khôi lỗi cơ giới màu lam sẫm. Lúc mới bắt đầu, ý chí linh hồn bên trong khôi lỗi cơ giới theo bản năng phản kháng. Thế nhưng dưới sự khống chế của chủ nhân, nó chỉ có thể cam tâm tình nguyện bị La Môn Cổ Thần áp bách xuống, giao ra quyền chưởng khống.

- Tu vi Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong! Tiểu tử kia, người nhất định phải chết!

La Môn Cổ Thần vô cùng hưng phấn. Lực lượng của cỗ thân thể mới này so với bản thể của hắn còn mạnh hơn một chút, chỉ là độ phù hợp không quá cao, thứ hai chính là không thể nào phát huy ra uy năng Thời Không Chi Mâu của bản thể hắn.

oOo

Trong khu vực hạch tâm của Thiên Ma Đường, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu cấp tốc phóng đi giữa những đại sảnh cùng thông đạo. Tiểu tặc miêu đi ở phía trước dẫn đường, thân hình nó không ngừng nhảy tới nhảy lui trên lộ tuyến trước mặt, miêu trảo không ngừng vỗ vỗ nơi này, sờ sờ chỗ kia. Chính là nhờ có những cử động đơn giản như thế của nó, trong lúc Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu tiến về phía trước cũng không gặp phải bất luận cơ quan bẫy rập gì cả. Ngay cả những lối vào cần nghiệm chứng thân phận, bọn họ cũng đều có thể trực tiếp thông qua.

- Con tặc miêu này, không hổ là cơ mật tối cao của Thiên Cơ Tộc, Thiên Cơ Miêu!

Triệu Phong không khỏi kinh ngạc tán thán. Lúc hắn lên vào nơi này, cần phải giả mạo thân phận, giả vờ như bị bắt, dựa vào đám người Huyền Ma Cổ Thần mới có thể lên vào tới mật điện. Nhưng Tiểu tặc miêu ở chỗ này lại giống như đang ở trong hoa viên sau nhà mình vậy, tới lui tự nhiên.

Triệu Phong rốt cuộc cũng minh bạch, vì sao Tiểu tặc miêu lại mạo hiểm nguy hiểm lớn như vậy, cố tình bị bắt tới chỗ này. Nếu như Triệu Phong bị bắt tới chỗ này có thể trải qua lột xác lớn như vậy, hắn cũng sẽ nguyện ý thử một lần. Tả Mâu Triệu Phong không khỏi quan sát Tiểu tặc miêu một cái, lại phát hiện chính mình hoàn toàn nhìn không thấu, ngay cả tu vi của Tiểu tặc miêu, hắn cũng không cảm nhận được rõ ràng cho lắm.

Rất nhanh, trong tầm mắt Triệu Phong đã xuất hiện một tòa thành bảo tử thiết. Tòa thành bảo cương thiết tử sắc này hoàn toàn khác biệt với những tòa kiến trúc ở bốn phía, rõ ràng thể hiện là địa phương đặc biệt quan trọng. Tại bốn phía thành bảo tử thiết có hai tầng đại trận thủ hộ, đồng thời trên con đường tiến vào thành bảo còn có dày đặc các loại cơ quan bẫy rập. Cho dù một vài thành viên Thiên Ma Đường đi tới nơi này, cũng không dám tùy tiện tiếp cận.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân với Triệu Phong, lộ ra một nụ cười gian xảo.

- Trần Bảo Khố của Thiên Ma Đường?

Tâm thần Triệu Phong chấn động, lập tức mỉm cười nhìn về phía Tiểu tặc miêu:

- Con tặc miêu này! Người nhất định có biện pháp đi vào a?

Triệu Phong mạo hiểm nguy hiểm sinh mệnh thật lớn, lên vào nơi này tiếp ứng Tiểu tặc miêu, chỉ cần hắn phạm phải một chút sai lầm, liền sẽ vạn kiếp bất phục. Tiểu tặc miêu cũng biết cảm tạ hắn, dẫn Triệu Phong đi tới nơi này. Hơn nữa từ những thủ đoạn dọc theo đường đi Tiểu tặc miêu thể hiện ra, nó khẳng định là có biện pháp tiến vào Trần Bảo Khố này.

Meo meo!

Tiểu tặc miêu lộ ra nụ cười đắc ý, biểu thị tất cả cứ giao cho nó.

- Được! Ta sẽ giúp người trấn thủ!

Triệu Phong yên tâm giao nơi này cho Tiểu tặc miêu, mà bản thân hắn thì lại vận chuyển Thần Linh Nhân, không ngừng giám thị bốn phía. Toàn thân Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo quang mang màu xám bạc, không ngờ lại có thể trực tiếp xuyên qua đại trận phòng ngự.

Sau đó, Tiểu tặc miêu chạy tới vị trí then chốt của trận pháp, trực tiếp phá vỡ nó từ bên trong. Sau đó, Tiểu tặc miêu nhảy thẳng lên con đường tiến vào thành bảo tử thiết. Lúc này, tốc độ của nó mới chậm lại, bốn cái miêu trảo không ngừng nhún loạn ở trên sàn nhà. Chỉ cần là địa phương Tiểu tặc miêu từng đi qua, quang mang trên đó lập tức ảm đạm đi. Cuối cùng, cả con đường đầy cơ quan kia đã biến thành một con đường hoàn toàn bình thường.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu quay về phía Triệu Phong hô hoán một trận.

- Đơn giản như vậy?

Triệu Phong có chút khó có thể tin nổi, tốc độ phá giải trận pháp này cũng quá nhanh rồi a. Hắn không chút che giấu sự kích động trong nội tâm, lập tức phóng tới. Miêu trảo sáng rực của Tiểu tặc miêu nhẹ nhàng vỗ một cái lên đại môn. Lập tức, trung tâm đại môn trước mặt Triệu Phong chợt xuất hiện một đạo khe nứt, khe nứt dần dần mở rộng ra hai bên, một cửa vào trực tiếp xuất hiện. Tiểu tặc miêu so với Triệu Phong còn kích động hơn, trực tiếp phóng thẳng vào.

Không gian bên trong thành bảo không lớn, ở bốn phía xung quanh phân biệt đặt mấy cái kệ sắt tử thiết đặc thù. Trên mỗi cái kệ sắt tử thiết đều đặt rất nhiều Thần binh, đạo cụ, thiết bị... Trên mỗi một kiện đồ vật cũng có một cái kết giới phòng hộ đơn độc.

- Đây là Thần khí Viễn Cổ trong truyền thuyết, Thiên Khung Phủ!

Trong lòng Triệu Phong sững sốt, ánh mắt dừng lại trên một thanh cự phủ thoát nhìn thương tang cổ lão, hồng hoang bá đạo. Tại Thời kỳ Viễn Cổ, Thiên Khung Phủ này chính là một thanh Thần khí đại danh鼎鼎, uy năng không phải tầm thường, khí thế công kích dường như muốn đem thiên địa bỏ ra làm đôi. Nghe đồn bên trong Thiên Khung Phủ này còn ẩn chứa một mảnh thương khung đặc thù, có thể giúp kẻ tu hành cảm ngộ lực lượng Thương Khung. Thiên Khung Phủ này có lực công kích cường hãn, gần như có thể nghiền ép tất cả các Thần khí Thượng phẩm, có thể nói là tồn tại đỉnh cấp trong Thần khí Thượng phẩm.

- Thần khí Thái Cổ, Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

Ánh mắt Triệu Phong lại rơi xuống trên một tấm gương. Tấm gương này trong suốt sáng bóng, trên mặt gương tràn đầy những lời văn rậm rạp. Cửu Lôi Luyện Phách Kính này chính là một kiện Thần khí Cực phẩm từ Thời kỳ Thái Cổ. Nghe đồn tấm gương này không chỉ có thể thi triển ra công kích cửu thiên lôi đình vô cùng cường hãn, còn có thể hấp thu luyện hóa linh hồn, luyện hóa linh hồn đối phương thành Lôi Đình Hồn Tinh đặc thù. Sau khi sử dụng, có thể phát ra linh hồn lôi điện đặc thù, rèn luyện tâm hồn ý chí.

Ngoại trừ hai kiện Thần khí này ra, còn có mấy món Thần khí mà Triệu Phong cũng biết, toàn bộ đều là Thần khí nghịch thiên đại danh鼎鼎. Phần nhiều còn lại đều là một vài loại thiết bị, đạo cụ đặc thù mà Triệu Phong không thể nhận ra.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu vội vàng khoa tay múa chân một chút, sau đó chạy vội về phía một cái kệ sắt đặt ở cuối cùng.

- Kết giới phòng hộ nơi này, không phải sử dụng kỹ thuật của Thiên Cơ Tộc bố trí, cho nên Tiểu tặc miêu cũng không có biện pháp. Ngoại trừ người bố trí có thể tiếp xúc ra, chỉ có thể dùng蛮 lực mạnh mẽ phá hủy!

Sau khi minh bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu, Triệu Phong thoáng có chút thất vọng.

- Xem ra, phải nắm chặt thời gian, lấy đi những thứ cần thiết nhất hoặc là trân quý nhất!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên tinh quang. Ngoại trừ những kiện Thần khí kia, hắn cũng không nhận ra đại bộ phận các thiết bị, đạo cụ kia. Hơn nữa lại có trận pháp phòng hộ ngăn cách, Triệu Phong ngay cả khí tức cũng khó có thể cảm giác được. Bởi vậy, hắn rất nhanh liền xác định một mục tiêu, chính là Cửu Lôi Luyện Phách Kính mà hắn tương đối quen thuộc.

oOo

Trong mật điện hạch tâm...

- Khốn kiếp! Mấy tên tặc tử này!

U Tuyền Cổ Thần phần nộ rít gào. Chỉ thấy trong mật điện hôn ám một mảnh, cả một khu vực lớn đã bị nổ thành một mảnh phế tích. May là những thiết bị quan trọng trong mật điện cũng đều có kết giới phòng hộ, tình huống hư hao không tính nghiêm trọng cho lắm. Nhưng cái này đối với Thiên Ma Đường mà nói cũng là tổn thất to lớn vô cùng.

- Khụ khụ... không nghĩ tới năm người bọn chúng lại tự bạo...

Một nhân viên điều khiển đầu đầy tóc bạc ho khan mấy tiếng, thống hận nói. Hóa ra, tại thời điểm lực lượng đám người Huyền Ma Cổ Thần sắp sửa tiêu hao hết, Triệu Phong đã trực tiếp hạ lệnh cho bọn chúng tự bạo, kèm chế U Tuyền Cổ Thần. U Tuyền Cổ Thần dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, cũng bị bạo tạc khiến cho trọng thương, may mắn hẳn là Luân Hồi Bất Diệt Thể, rất nhanh đã khôi phục lại. Nhưng các thiết bị nơi đây lại bị phá hỏng thật lớn, đám nhân viên điều khiển cũng chết đi ba người.

- Hừ! Năm người bọn chúng đã bị người của Thời Không Thánh Địa khống chế!

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng. Thời điểm năm người Huyền Ma Cổ Thần tự bạo, hẳn đã phát hiện trên Linh hồn thể của năm người kia có khí tức linh hồn của người khác. Hiển nhiên, trong lòng năm người Huyền Ma Cổ Thần cũng có chút sợ hãi tử vong, cố gắng chống cự tự bạo, nhưng cuối cùng vẫn như cũ không thể trái nghịch ý chí của Triệu Phong. Tuy U Tuyền Cổ Thần cũng có thể lập tức phục sinh năm người này, nhưng hiện tại hẳn cần phải bảo tồn thực lực, giết chết những người lén vào nơi này, bắt lấy Thiên Cơ Miêu trở về.

- Thế nào rồi? Có tìm được tung tích của kẻ còn lại chưa?

U Tuyền Cổ Thần băng lãnh hỏi. Bọn chúng đã phát hiện ra hành tung của Lạc Linh Cổ Thần, hiện tại đã phái người đến đó, kể cả Luân Hồi Bất Diệt Thể Cữu giai của U Tuyền Cổ Thần. Bất quá tốc độ của Lạc Linh Cổ Thần quá nhanh, Bí pháp ẩn nấp cũng cao thâm vô cùng, mãi cho đến hiện tại vẫn chưa thể vầy khốn được nàng ta.

- Vẫn chưa phát hiện! Hừm? Đại bộ phận các cơ quan bố trí trên đường tiến vào Trân Bảo Khố phía Đông đã đình chỉ vận chuyển!

Một gã nhân viên điều khiển cẩn thận quan sát màn ảnh phức tạp thật lớn trước mặt, bỗng nhiên kinh ngạc nói.

- Cái gì? Trân Bảo Khố phía Đông!

U Tuyền Cổ Thần thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn vốn cho rằng Triệu Phong sẽ lựa chọn thoát đi, lại không nghĩ rằng Triệu Phong vẫn như cũ còn lảng vảng tại phụ cận khu vực hạch tâm, hơn nữa lại còn tiến vào Trân Bảo Khố nữa!

1336. Chương 1333: Thu Hoạch Kinh Người

- Cái gì? Trân Bảo Khố phía Đông!

U Tuyền Cổ Thần thiếu chút nữa phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn vốn cho rằng Triệu Phong sẽ lựa chọn thoát đi, lại không nghĩ rằng Triệu Phong vẫn như cũ còn bồi hồi tại phụ cận khu vực hạch tâm, hơn nữa lại còn tiến vào Trân Bảo Khố nữa!

Những thứ lưu trữ bên trong Trân Bảo Khố phía Đông, cũng đều là những thành quả nghiên cứu trong vạn năm qua của Thiên Ma Đường, còn có những bảo vật sưu tập được từ khắp nơi nữa. Những đồ vật bên trong này cũng đều bị tầng tầng phong tỏa, chính là những bảo vật quan trọng nhất của Thiên Ma Đường.

- Theo lý thuyết, đối phương tuyệt đối không có khả năng phá giải những cơ quan trận pháp bày rập bố trí bốn phía xung quanh Trân Bảo Khố, nhưng mà...

Gã nhân viên điều khiển kia có chút nghi hoặc. Trong ngoài bảo khố đều có trận pháp phòng ngự, còn có các loại cơ quan bày rập, trong toàn bộ Thiên Ma Đường, có thể thuận lợi tiến vào trong đó cũng chỉ có mấy vị cường giả đứng đầu mà thôi.

- Cho dù tên tặc tử kia khống chế thành viên Thiên Ma Đường, cũng khó mà phá giải được! Duy nhất có khả năng chính là, Thiên Cơ Miêu!

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần khẽ trầm xuống. Hắn chẳng thể nào nghĩ tới, Thiên Cơ Miêu lại chịu giúp người của Thời Không Thánh Địa như vậy. Có lẽ là do người của Thời Không Thánh Địa đã giúp nó thoát khốn, cho nên Thiên Cơ Miêu mới chịu giúp người của Thời Không Thánh Địa như vậy. Ngoài ra, có lẽ Thiên Cơ

Miêu cũng cần những vật phẩm nào đó bên trong Trân Bảo Khố. U Tuyền Cổ Thần lập tức lấy ra một khối lệnh bài thông tin ám ngân sắc:

- Các người phải mấy người đi Trân Bảo Khố phía Đông, chặn giết kẻ lén vào, đồng thời bắt giữ Thiên Cơ Miêu!

Trân Bảo Khố nằm ở khu vực hạch tâm, không phải vạn bất đắc dĩ, U Tuyền Cổ Thần căn bản không thể để cho các thành viên bình thường tiến vào đó. Nói không chừng, đã có người của Thời Không Thánh Địa trà trộn vào trong các thành viên Thiên Ma Đường. Nếu như để ấy tên nữa lén vào, chẳng phải là sẽ quấy đến lật trời luôn sao?

oOo

- Hồn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hồn Nguyên, đánh ra một đoàn quyền mang hôn ám trầm trọng.

Oanh phanh!

Nhưng uy lực của quyền mang cường hãn kia đánh lên kết giới phòng hộ bốn phía xung quanh Cửu Lôi Luyện Phách Kính, cũng chỉ có thể khiến cho đó khẽ chấn động một chút. Mà cái kệ sắt tử thiết phẳng phất như nối liền một thể với thành bảo tử thiết, cũng không chút cử động.

- Thần lực Hồn Nguyên do Hồn Thiên Không Nguyên Quyết tu luyện ra vô cùng cường hãn, ta tuy chỉ mới Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, nhưng công kích Thần lực còn mạnh hơn so với Cổ Thần Bát giai bình thường, như vậy cũng khó có thể phá vỡ kết giới phòng hộ!

Triệu Phong thoáng khiếp sợ. Bất quá, đây cũng là chuyện đương nhiên, Cửu Lôi Luyện Phách Kính chính là Thần khí Cực phẩm. Một kiện Thần khí Cực phẩm làm sao có thể lấy đơn giản như vậy. Nhưng ngay lúc này, một cỗ khí tức Thái Cổ Hồng Hoang cửu viễn khổng lồ ở đằng xa chợt ầm ầm bạo phát.

- Meo meo!

Chỉ thấy sắc mặt Tiểu tặc miêu cười gian, nhìn chăm chăm một thanh dao găm ngân sắc giăng đầy phù văn kỳ dị trong tay mình. Trên thanh dao găm, đám phù văn ngân sắc kia phát ra khí tức cường đại khiến cho người ta kinh hãi. Dựa theo Triệu Phong cảm giác, đây tuyệt đối là Thần khí Cực phẩm không thể nghi ngờ.

- Con mèo này...

Triệu Phong nhất thời có chút không biết nói gì. Trước kia hắn còn tưởng rằng Tiểu tặc miêu dẫn Triệu Phong tới nơi này là vì muốn cảm tạ hắn, chủ nhân của nó. Kết quả, tặc miêu chỉ lo cho chính mình. Bất quá, Triệu Phong cũng càng thêm kinh dị thủ đoạn của Tiểu tặc miêu. Vừa rồi hắn cũng không tỉ mỉ quan sát, không nhìn rõ ràng lắm Tiểu tặc miêu đã dùng thủ đoạn gì để phá vỡ kết giới phòng hộ.

Sau khi đạt được thanh dao găm ngân sắc, Tiểu tặc miêu lập tức ngồi xuống, vận chuyển một cỗ Thần quang màu xám bạc, bao vây lấy nó. Bất luận kiện Thần khí gì, cũng cần phải luyện hóa xong mới có thể phát huy ra uy năng chân chính của nó.

- Phá cho ta!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu vận chuyển lên, một tia diễm miêu lôi điện mòng huyễn, ở bên trong cuộn cuộn không thôi. Sau một khắc, một đoàn hỏa diễm lôi đình bao phủ quang vụ mòng huyễn trực tiếp hàng lâm lên trên kết giới phòng hộ của Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Đám diễm miêu lôi điện kia điên cuồng tiến hành oanh tạc.

Phốc xuy!

Trên kết giới phòng hộ lóe lên một tầng quang mang hư thực, thời khắc nào đó, đã xuất hiện một hai lỗ thủng bị Lôi kiếp oanh tạc ra. Nhưng kết giới phòng hộ này lại có đặc tính tự chữa trị, chỉ cần năng lượng không triệt để biến mất, sẽ có thể rất nhanh khôi phục trở lại.

- Hồn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong không nói hai lời, tiếp tục bồi thêm một đóm lửa, liên tục oanh kích ra vài đạo quyền ảnh hôn ám cường hãn tuyệt luân.

Oanh! Phanh! Oành!

Dưới song trọng công kích của đồng lực Lôi kiếp công kích cùng Hỗn Nguyên Thần Quyền. Năng lượng kết giới phòng hộ cấp tốc tiêu hao, rất nhanh trở nên ảm đạm đi.

- Phá!

Từ trong ngón trở tay phải Triệu Phong chợt tản mát ra một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ cường hãn. Lúc còn ở Đại Lục Vực, trong ngón trở hần đã phong ấn một giọt Thần huyết. Khi đó bởi vì thân thể Triệu Phong không thể nào hấp thu năng lượng của giọt Thần huyết này, cho nên mới lựa chọn hạ sách này. Nhưng theo tu vi Triệu Phong không ngừng tăng trưởng, cấp bậc sinh mệnh đột phá, giọt Thần huyết trong ngón trở trong lúc vô hình không ngừng làm dịu huyết mạch, thể phách của Triệu Phong, năng lượng trong đó sớm đã tiêu hao hết. Nhưng cho dù là như vậy, ngón tay trở này của Triệu Phong cũng không phải tầm thường.

Hừu!

Một đạo chỉ quang ám hồng sắc hỗn loạn từ trong ngón trở hần mạnh mẽ phụt ra. Chỉ quang kia trong nháy mắt hàng lâm lên trên kết giới phòng hộ, hai bên giằng co trong chớp lát.

Răng rắc!

Đạo kết giới phòng hộ kia trực tiếp vỡ vụn. Một chút uy năng còn dư lại của đạo chỉ quang kia rơi xuống trên Cửu Lôi Luyện Phách Kính, chỉ chấn lên một tia đóm lửa.

- Cửu Lôi Luyện Phách Kính!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hãi, vung tay lên, trực tiếp lấy đi Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Vù vù vù!

Một cỗ khí tức lôi điện Hồng Hoang Thái Cổ từ trong đó lan tràn ra. Cho dù thân thể Triệu Phong đã từng là Lôi Kiếp Thánh Thể, thời điểm vừa chạm vào cỗ lực lượng Lôi Điện này, vẫn như cũ cảm thấy tê dại một trận. Bất quá, linh hồn của Triệu Phong rõ ràng không hề sợ hãi cỗ lực lượng Lôi Điện này, thậm chí còn biểu hiện ra bộ dáng thập phần thân thiện, hấp thu không ít lực lượng Lôi Điện do Cửu Lôi Luyện Phách Kính tản ra. Trong nháy mắt, Triệu Phong cảm giác linh hồn mình một mảnh thanh minh, thần thanh khí sáng.

- Không hổ là Cửu Lôi Luyện Phách Kính có tác dụng luyện hóa linh hồn!

Trong lòng Triệu Phong vui vẻ. Theo cảnh giới nhanh chóng đề thăng, Lôi Hồn Thể của hần không còn là ưu thế như trước đây nữa. Nhưng có Cửu Lôi Luyện Phách Kính này, đặc thù cùng ưu thế Lôi Hồn Thể của Triệu Phong lại một lần nữa được thể hiện ra. Huống hồ Cửu Lôi Luyện Phách Kính này còn là một kiện Thần khí công kích, Triệu Phong chuyên dùng Lôi kiếp, có được Lôi Chi Áo Nghĩa, có thể phát huy được uy lực của nó.

- Lúc này quan trọng nhất chính là luyện hóa!

Triệu Phong lập tức ngồi xếp bằng xuống. Nếu như chưa luyện hóa, kiện Thần khí Cực phẩm này liền không có nửa điểm tác dụng đối với Triệu Phong. Hiện tại hần vẫn còn ở trong Thiên Ma Đường, các thành viên Thiên Ma Đường cũng đều hận hần thấu xương, khẳng định vẫn đang lục soát hần khắp nơi.

- Nếu như luyện hóa được Cửu Lôi Luyện Phách Kính, năng lực tự vệ của ta sẽ lại tăng thêm không ít!

Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển Thần lực, lực lượng linh hồn, thâm nhập vào trong Cửu Lôi Luyện Phách Kính. Ngoài dự liệu, tốc độ Triệu Phong luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính quá mức nhanh chóng. Hần từng có kinh nghiệm luyện hóa Trường bào Thời Không, so sánh với lúc đó, tốc độ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính hiện tại thật sự là kinh người.

Bất quá vừa nghĩ một chút, liền có thể minh bạch nguyên nhân. Nếu như đổi lại là một gã hậu duệ Thời Không Thần Máu khác đi luyện hóa Trường bào Thời Không, khả năng còn nhanh hơn so với Triệu Phong lúc trước. Mà Triệu Phong tu luyện Lôi Chi Áo Nghĩa, đã từng là Lôi Kiếp Thánh Thể, linh hồn cũng là Lôi Hồn Thể, cho nên luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính cực kỳ thuận buồm xuôi gió.

- Meo meo!

Không bao lâu sau, bên tai Triệu Phong chợt vang lên thanh âm của Tiểu tặc miêu. Cho dù Triệu Phong vô cùng phù hợp với Cửu Lôi Luyện Phách Kính, nhưng luyện hóa Thần khí Cực phẩm cũng không phải trong thời gian ngắn có thể hoàn thành được. Hiện tại, mức độ luyện hóa Cửu Lôi Luyện Phách Kính cũng chỉ mới có hai thành.

- Không có quá nhiều thời gian sao?

Triệu Phong đại khái hiểu được ý tứ của Tiểu tặc miêu. Hắn cùng Tiểu tặc miêu xông vào Trần Bảo Khố, bên phía Thiên Ma Đường không có khả năng không có bất kỳ phát hiện gì.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu khoa tay múa chân một trận với Triệu Phong, sau đó nhảy thẳng lên trên một cái kệ sắt tử thiết gần đó.

- Người muốn giúp ta lựa chọn một vài thứ hữu dụng?

Triệu Phong khẽ sững sốt, lập tức lộ ra thần sắc nửa tin nửa ngờ. Sau một khắc, trong tay Tiểu tặc miêu chợt xuất hiện một thanh dao găm phù văn ngân sắc. Các loại phù văn trên đó không ngừng lóe lên quang trạch kỳ dị. Tiểu tặc miêu đi tới trước một cái kết giới phòng hộ trong đó. Bên trong kết giới có một đầu quang đái ngân bạch sắc, tản ra quang huy ngân sắc nhàn nhạt. Tiểu tặc miêu dùng thanh dao găm phù văn ngân sắc trong tay nhẹ nhàng rạch một cái.

Phốc xuy!

Cái kết giới phòng hộ kia trực tiếp bị chém ra một vết rách dài. Tuy rằng vết rách kia đang liều mạng khép lại, nhưng trong thanh dao găm phù văn ngân sắc đồng dạng tản mát ra một cỗ lực lượng kỳ dị, đối kháng với nó. Cùng lúc đó, Tiểu tặc miêu đã lấy ra vật phẩm trong kết giới phòng hộ.

- Đơn giản như vậy?

Triệu Phong nhất thời sững sốt. Hơn nữa hắn còn có cảm giác, mức độ luyện hóa của thanh dao găm phù văn ngân sắc trong tay Tiểu tặc miêu này, so với Cửu Lôi Luyện Phách Kính trong tay mình còn cao hơn nhiều. Bằng vào lực quan sát của Thần Linh Nhân, Triệu Phong phát hiện khí tức trên người Tiểu tặc miêu cũng yếu bớt vài phần. Có lẽ, Tiểu tặc miêu có thể lấy được vật phẩm bên trong kết giới phòng hộ, tiêu hao của nó khẳng định cũng không nhỏ.

Tiểu tặc miêu trực tiếp ném mảnh quang đái ngân bạch sắc kia cho Triệu Phong.

- Meo meo!

Sau khi tùy tiện khoa tay múa chân một chút, cặp mắt kia giống như hắc bảo thạch của Tiểu tặc miêu chợt liếc nhìn về phía những địa phương khác. Triệu Phong dựa theo ý tứ của Tiểu tặc miêu, đem quang đái ngân bạch sắc kia đặt sát vào Trường bào Thời Không, khẽ vận chuyển Thần lực. Bỗng nhiên, mảnh quang đái ngân bạch sắc kia chậm rãi biến mất vào bên trong Trường bào Thời Không!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần Linh Nhân tỉ mỉ quan sát. Kết quả phát hiện, mảnh quang đái ngân bạch sắc kia chợt tách ra thành rất nhiều đường cong thật nhỏ, thâm nhập vào mỗi một địa phương tồn tại tỷ vết, tổn hại, hư hao... trên Trường bào Thời Không, nhanh chóng chữa trị toàn bộ những điểm tổn hại đó.

- Lại có thần hiệu này!

Sắc mặt Triệu Phong không khỏi cả kinh. Trường bào Thời Không chính là Thần khí Cực phẩm từ Thời kỳ Thượng Cổ, đã trải qua vô số năm tháng, bản thân cũng có không ít tỷ vết, hư hao. Mà từ sau khi Triệu Phong đạt được Trường bào Thời Không, đã trải qua rất nhiều hiểm cảnh, cũng khiến cho Trường bào Thời

Không xuất hiện một chút tổn thương nhỏ. Nhưng hiện tại, những tổn hại này gần như đã được chữa trị toàn bộ.

Còn chưa kịp tỉ mỉ nhìn kỹ, Tiểu tặc miêu đã lại ném qua một kiện vật phẩm nữa.

- Đây cũng là một loại đạo cụ đặc thù...

Triệu Phong nhìn lại một quả cầu kim chúc lớn chừng nắm tay trẻ con trong tay mình, cũng không biết đã là vật gì. Hắn dùng ý thức tiến hành thăm dò trong đó, chỉ phát hiện ra một tầng sương mù kỳ dị nồng đậm. Hắn đem Thần lực tiến nhập vào trong đó...

Vù vù vù!

Nhất thời, quả cầu kim chúc trong tay Triệu Phong chợt hòa tan ra, hóa thành một đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc, bao phủ Triệu Phong vào trong. Tuy rằng quanh thân bị tầng quang vụ này bao phủ, nhưng tầm mắt cùng Thần thức của hắn cũng không bị chút ảnh hưởng nào.

- Vật này có ích lợi gì?

Đến bây giờ Triệu Phong vẫn còn không rõ ràng lắm tác dụng của đạo cụ này. Nhưng nếu Tiểu tặc miêu đã đích thân chọn lựa giúp Triệu Phong, tuyệt đối không phải là vật tầm thường.

- Không tốt! Có người tới!

Lúc này, Tả Mâu Triệu Phong nhìn xuyên thấu các kiến trúc ở nơi này, nhìn thấy một đạo nhân ảnh. Ngay sau đó, lại có thêm một đạo nhân ảnh nữa xuất hiện, mục tiêu chính là tòa Trân Bảo Khố nơi hắn cùng Tiểu tặc miêu đang ở này.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong kinh hô một tiếng. Tiểu tặc miêu lập tức rời khỏi kệ sắt tử thiết, sau đó hai người thuận thế rời khỏi thành bảo tử thiết. Vừa mới ra ngoài, Triệu Phong đã nghe thấy một tiếng thét kinh hãi:

- Quả nhiên là ở chỗ này!

- Thiên Cơ Miêu!

Chỉ thấy ba đạo nhân ảnh đang cấp tốc tiếp cận chỗ của Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu. Hơn nữa trong ba người này có hai người là Cổ Thần Bát giai, gã nam tử tóc đỏ dẫn đầu càng là Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong.

- Hửm? Đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc kia là cái gì?

Một người trong đó nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong đang bị tầng tầng yên vụ bao phủ, vẻ mặt kinh ngạc. Chỉ dựa vào tầm mắt, bọn chúng không thể nào nhìn xuyên thấu tầng quang vụ, nhưng cho dù vận dụng Thần thức, cũng không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong đoàn quang vụ kia. Cho nên theo như bọn chúng nghĩ, đó chính là một đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc, đang cấp tốc di chuyển bên trong hư không

1337. Chương 1334: Chính Diện Giết Bát Giai

Hửm? Đoàn quang vụ đủ mọi màu sắc kia là cái gì?

Một người trong đó nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong đang bị tầng tầng yên vụ bao phủ, vẻ mặt kinh ngạc. Chỉ dựa vào tầm mắt, bọn chúng không thể nào nhìn xuyên thấu tầng quang vụ, nhưng cho dù vận dụng Thần thức, cũng không cách nào nhìn thấy cảnh tượng bên trong đoàn quang vụ kia.

- Bọn chúng nhìn không thấy ta?

Căn cứ phản ứng của ba người này, Triệu Phong đại khái có thể đoán ra.

- Hóa ra cái đạo cụ này có thể ẩn giấu thân phận của ta...

Trong nháy mắt Triệu Phong liền minh bạch dụng ý của Tiểu tặc miêu. Cái đạo cụ này, quả thật là thứ hấn cần trước mắt. Liên quan tới tương mạo của Triệu Phong, đám người Thiên Ma Đường gần như toàn bộ đều biết rõ. Nhưng hiện tại đám người Thiên Ma Đường đều cho rằng Triệu Phong là người của Thời Không Thánh Địa, bởi vậy cũng đã bỏ quên khả năng Thần Mâu thứ chín của hắn. Càng hiểu rõ thể lực này, Triệu Phong phát giác bọn chúng cực kỳ khát vọng theo đuổi đối với hậu duệ Thần Mâu. Hiện tại Triệu Phong càng có thể hành động thuận tiện hơn, tính nguy hiểm cũng giảm xuống thật lớn.

- Hai người các ngươi dám tự tiện xông vào Trân Bảo Khố, hiện tại tuyệt đối chạy trời không khỏi nắng!

- Mau bắt lấy bọn chúng!

Ba người vừa đuổi tới lớn tiếng gầm lên.

- Kim Duệ Quang Kiếm!

Cặp mắt nam tử tóc đỏ dần dần lóe lên quang mang ngũ thải, bên trong đó đột nhiên phụt ra mấy thanh lợi kiếm kim sắc xỏ xuyên qua vạn vật.

- Hỗn Nguyên Thần Quyền!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, thi triển ra chiến kỹ cường hãn. Thần lực Hỗn Nguyên cực kỳ đặc thù, ẩn chứa nhiều loại Áo nghĩa, rất nhiều đặc tính khác nhau, rất ít bị lực lượng khác khắc chế. Nhưng tu vi Triệu Phong chênh lệch khá lớn với đối phương, Hỗn Nguyên Thần Quyền của hắn chỉ giằng co không được bao lâu, liền bị đám lợi kiếm kim sắc kia xỏ xuyên qua.

Đúng lúc này, trong tay Triệu Phong chợt xuất hiện một mặt quang kính lồi văn trong suốt sáng bóng.

- Cửu Thiên Lô Lực!

Triệu Phong vỗ cái lên mặt trái của Cửu Lô Luyện Phách Kính, vận chuyển lực lượng Lô kiếp với Lô Chi Áo Nghĩa.

Vù vù vù!

Trong nháy mắt, từ trong Cửu Lô Luyện Phách Kính chợt bộc phát ra một cỗ lực lượng Lô Điện uy chấn thiên địa quỷ tà. Ba người truy kích phía sau kia, thân thể cùng linh hồn đều không khỏi kinh hãi. Thiên địa bốn phía phẳng phất như trở thành một phiến lĩnh vực lô điện, vô số điện quang lôi đình chạy loạn.

- Đó là... Cửu Lô Luyện Phách Kính!

- Không ngờ người lại dám đánh cắp kiện Thần khí này!

Ba người truy kích phía sau, nhất thời chửi ầm lên. Cửu Lô Luyện Phách Kính này chính là một trong những vật phẩm trân quý nhất lưu giữ bên trong Trân Bảo Khố phía Đông.

Vù vù vù!

Trong Cửu Lô Luyện Phách Kính bỗng nhiên nổ bắn ra một đạo lô điện dữ tợn thô to như thùng nước. Triệu Phong đã luyện hóa Cửu Lô Luyện Phách Kính này được hai thành, vẫn có thể phát huy ra được uy lực không nhỏ.

Oanh phanh!

Cửu Thiên Lô Lực ầm ầm va chạm với đám lợi kiếm kim sắc nhiều đếm không hết kia. Hai cỗ lực lượng phá hoại cực mạnh nhất thời oanh tạc ra, đem bốn phía tòa kiến trúc phá hư trăm ngàn lỗ thủng, không còn hình dáng. Bởi vì bị cỗ lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bộc phát ra ảnh hưởng, tốc độ của ba người nam tử tóc đỏ thoáng ngừng lại, mà Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu lại trước tiên một bước bỏ chạy vô tung vô ảnh.

- Mau đuổi theo!

Nam tử tóc đỏ dần dần thấp giọng quát lớn. Cùng lúc đó, phía sau ba người đột nhiên xuất hiện hai cỗ khí tức kinh người.

Sưu! Sưu!

Hai đạo thân ảnh một đen một trắng trực tiếp đuổi tới. Toàn thân nam tử bao phủ quý vụ tối tăm, âm trầm khủng bố, còn nữ tử thì dung nhan mỹ lệ, quanh thân hiện lên sương khói nhân uân thanh bạch, giống như Tiên tử vậy.

- Tà Thánh Song Thần! Trưởng lão U Tuyên!

Nam tử tóc đỏ nhất thời cung kính hô lớn.

Khu vực ngoại vi Thiên Ma Đường, trong một gian phòng chất đầy tử thi nào đó. Tại một góc âm u trong gian phòng đột nhiên truyền ra một tia không gian ba động yếu ớt.

- Khốn kiếp! Không ngờ gã hậu duệ Luân Hồi Thần Mâu kia lại có được một Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai cường đại như vậy!

Sắc mặt Lạc Linh Cổ Thần hơi chút tái nhợt, đang phục dụng một chút đan dược khôi phục lại thân thể. Cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể thân người đầu rồng kia, lúc sinh tiền chính là Lôi Viêm Cổ Long Tộc, bài danh thứ 43 trong Thái Cổ Vạn Tộc Bảng. Nếu không phải Lạc Linh Cổ Thần trước khi hành động đã có chuẩn bị đầy đủ, chỉ sợ sớm đã bỏ mình dưới sự đuổi giết của cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai kia.

Ta nhất định phải đi khu vực hạch tâm một chuyến a!

Lạc Linh Cổ Thần nghiêng chặt hàm răng, nói. Nàng vẫn chưa thể xác định sinh tử của đệ đệ, cho dù không còn hy vọng cứu được đệ đệ, nhưng nhất định cũng phải tra rõ nội tình của thể lực này. Trà trộn vào chỗ này càng lâu, Lạc Linh Cổ Thần phát giác ra, thể lực này tuyệt đối không bình thường, khẳng định là cất giấu những bí mật kinh người.

- Tiểu tử kia hẳn là đã chết rồi a!

Lạc Linh Cổ Thần không khỏi nhớ tới Triệu Phong, kẻ trước đây từng hợp tác qua với mình. Với thực lực của mình cũng thiếu chút nữa đã chết, kẻ thần bí từng hợp tác qua với nàng kia chỉ có tu vi Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, chỉ sợ sớm đã bị Thiên Ma Đường bắt giữ rồi.

oOo

- Mau lên!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Trong nháy mắt tất cả các cơ quan bấy rập trận pháp bị phá giải, hắn cùng Tiểu tặc miêu liền cấp tốc phóng vọt vào.

Bỗng nhiên, từ bên cạnh Triệu Phong chợt xuất hiện một cổ Thần lực ba động cường hãn. Chỉ thấy một đạo kim quang xán lạn đột nhiên áp bách thẳng về phía hắn.

- Phách Thần Quyền!

Một gã nam tử làn da đậm kim sắc, thân thể cao to cường tráng, uy vũ sinh uy hét lớn một tiếng.

- Người cho rằng ta không biết người trốn ở chỗ này sao?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Tòa cung điện thủy tinh lam sắc này có thể ngăn cách được Thần thức, nhưng cũng không thể ngăn cách được năng lực thấu thị Thần Linh Nhân của hắn. Gã Cổ Thần Thất giai ẩn nấp ở một bên, chuẩn bị đánh lên hắn, Triệu Phong sớm đã nhìn thấy vô cùng rõ ràng.

Leng keng!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một tấm thuẫn hắc thiết, chính là do Cổ Thần Ẩn biến thành. Với phòng ngự của Cổ Thần Ẩn, nam tử da hoàng kim kia hoàn toàn không làm gì được hắn.

- Thần Mâu Ngưng Thị!

Sau một khắc, Triệu Phong trực tiếp phát động đồng thuật cường hãn. Trong ngân mâu mộng huyền của hắn đột nhiên lan tỏa ra một cái vực sâu mòng huyền, cũng tản mát ra một cỗ lực hấp xả linh hồn cường đại.

Sưu!

Trong nháy mắt, linh hồn của nam tử da hoàng kim kia đã bị kéo ra một bộ phận. Dù sao cấp bậc linh hồn của Triệu Phong đã đạt tới tiêu chuẩn Cổ Thần Bất giai, cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai này thực lực bình thường, căn bản không cách nào chống cự nổi. Nhưng ngay lúc này, trong linh hồn đối phương đột nhiên xuất hiện một cỗ ý chí linh hồn âm u cường đại. Không cần suy nghĩ, đây nhất định là lực lượng linh hồn do U Tuyền Cổ Thần chuyển độ qua.

- Không ngờ tiểu tử người lại dám xông vào chỗ này! Người cứ chờ chết đi!

Trong miệng nam tử da hoàng kim kia truyền ra thanh âm ác độc. U Tuyền Cổ Thần phái gã Cổ Thần Thất giai này tới đây là để giám thị tòa Trân Bảo Khố phía Tây này. Một khi có bất cứ động tĩnh gì, U Tuyền Cổ Thần có thể đầu tiên biết rõ. Cứ như vậy, hắn liền có thể kịp thời trước khi Thiên Cơ Miêu tiến vào Trân Bảo Khố, điều động nhân thủ tới.

Nhưng tốc độ phá giải cơ quan của Thiên Cơ Miêu cùng Triệu Phong thật sự quá nhanh, cho nên U Tuyền Cổ Thần chỉ có đem lực lượng của chính mình chuyển độ tới, hy vọng Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn có thể tận lực kèm chế Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu được một hồi.

- Hừ! Người cũng không thể ngăn cản được ta!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, trong Thần Mâu bộc phát ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên. Nhất thời, uy năng của Thần Mâu Ngưng Thị đột nhiên tăng lên nhiều.

- Tặc tử, ngươi muốn chết!

U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể, tức giận nói. Bởi vì U Tuyền Cổ Thần phát hiện, cho dù hắn đã chuyển độ lực lượng tới, nhưng vẫn như cũ không chống cự nổi uy lực đồng thuật của Triệu Phong.

- Khốn kiếp! Linh hồn của cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể này quá yếu, không thể thừa nhận nổi quá nhiều lực lượng của ta!

U Tuyền Cổ Thần tức giận mắng một câu. Hắn muốn chuyển độ lực lượng sang cho Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn, để cho hắn có thể chống lại Triệu Phong, nhưng bất đắc dĩ chính là, bản thân cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia quá yếu, không thể thừa nhận được quá nhiều lực lượng.

- Linh Hồn Đồng Thuật này của hắn, chỉ sợ đã có thể tạo thành uy hiếp cho Cổ Thần Bát giai rồi!

Ánh mắt U Tuyền Cổ Thần cực kỳ thâm trầm. Nếu không phải hắn đúng lúc xuất thủ, linh hồn của cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai kia chỉ sợ đã trực tiếp bị Triệu Phong hút đi. Bỗng nhiên, liên hệ giữa U Tuyền Cổ Thần cùng Luân Hồi Bất Diệt Thể chợt giảm xuống thật lớn, chỉ có thể mơ hồ cảm giác được đối phương còn sống mà thôi.

Trong Trân Bảo Khố phía Tây, Linh hồn thể của Luân Hồi Bất Diệt Thể Thất giai kia đã bị Triệu Phong hút vào Không gian Thần Mâu. Đồng thời, Triệu Phong vận dụng lực lượng linh hồn, bao vây cỗ linh hồn kia lại, khiến cho hắn sau khi tiến vào Không gian Thần Mâu, cái gì cũng đều nhìn không thấy.

- Mau hành động đi!

Sau khi giải quyết xong cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu lập tức hành động. Kết cấu ở nơi này tương đồng với tòa Trân Bảo Khố đầu tiên, bốn phía đều có các kệ sắt cương thiết, mỗi một vật phẩm trên đó cũng đều có kết giới đơn độc bảo hộ.

Hai người tách ra, phân biệt chạy về phía một khóa quang cầu. Bởi vì thời gian cấp bách, trước đó đôi chủ sủng này không chỉ phân tích phương pháp phá giải cơ quan bấy rập, cũng đã xác định tốt những mục tiêu của mình rồi. Triệu Phong trực tiếp lấy ra Cửu Lôi Luyện Phách Kính, vận chuyển Lôi Chi Áo Nghĩa cùng lực lượng Lôi kiếp, thôi động nó.

Vù vù vù!

Một đạo lôi điện bạch tinh khổng lồ ngưng luyện thành một đầu lôi xà sáng ngời thật nhỏ, đánh thẳng về phía đạo kết giới phòng hộ kia. Cửu Lôi Luyện Phách Kính chính là Thần khí Cực phẩm, hiện tại đã bị Triệu Phong luyện hóa được hơn tám phần, uy năng phát huy ra đã viễn siêu Thần khí công kích Thượng phẩm bình thường. Huống hồ cái mà Cửu Lôi Luyện Phách Kính thi triển ra lại còn là công kích lôi điện vô cùng cường hãn nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Sau ba lần công kích, đạo kết giới phòng hộ kia đã trực tiếp nghiền nát, Triệu Phong trực tiếp thu lấy một quả đan dược tinh xảo đặc sắc, ngoài mặt phủ đầy ngân văn bên trong.

Những mục tiêu đánh cắp hàng đầu này cũng đều là do Tiểu tặc miêu xác định trước, Triệu Phong cũng không biết công dụng cụ thể của nó là gì. Nhưng Tiểu tặc miêu thân là Thiên Cơ Miêu, khẳng định thập phần hiểu rõ đối với những vật phẩm do Thiên Cơ Tộc nghiên cứu chế tạo này. Bởi vậy, Triệu Phong tin tưởng vào ánh mắt của Tiểu tặc miêu.

Sau khi đánh cắp viên đan dược này, Triệu Phong lập tức tiến về mục tiêu kế tiếp

1340. Chương 1337: Nghịch Lân Long Tộc

Tại khu vực ngoại vi, Tà Thánh Song Thần suất lĩnh vài tên cường giả, nhanh chóng phóng đi về phía khu vực hạch tâm.

- Khốn kiếp! Không ngờ tên tiểu tử kia vẫn còn ở khu vực hạch tâm!

Thần sắc Tà Thánh Song Thần cực kỳ giận dữ. Tuy là bọn chúng đã bị U Tuyên Cổ Thần khống chế, nhưng bản thân bọn chúng cũng có tư duy ý chí của mình. Trước đây bọn chúng thua trong tay Lạc Linh Cổ Thần của Thời Không Thánh Địa, còn có thể chấp nhận được. Nhưng nếu như ngay cả một gã tiểu bối Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong, bọn chúng cũng không bắt được, như vậy thì thật sự rất mất thể diện rồi.

- Bọn chúng còn ở lại trong khu vực hạch tâm làm gì?

Thần sắc nam tử tóc đỏ cũng có chút kinh ngạc. Đối lại là hắn, sau khi chiếm được nhiều chỗ tốt như vậy, tuyệt đối sẽ nhanh chóng rời khỏi khu vực hạch tâm, tìm kiếm cơ hội rời khỏi Thiên Ma Đường. Không biết tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu là vô tri hay là ngu xuẩn, không ngờ lại còn dám ở lại trong khu vực hạch tâm.

- Bọn chúng đã tiến nhập vào Trân Bảo Khố phía Tây!

Tà Thánh Song Thần trực tiếp nói. Hiện tại, Trân Bảo Khố phía Tây cũng chính là mục tiêu của bọn chúng.

- Cái gì?

Nam tử tóc đỏ khiếp sợ không nói nên lời. Những đồ vật trong Trân Bảo Khố phía Tây kia, hắn cũng biết được một chút, nghe đồn ngay cả Thiên Thần Dịch cũng được đặt ở trong đó. Ngoài ra, trong đó còn có rất nhiều những linh đan diệu dược, trân bảo tu luyện giá trị không kém gì Thiên Thần Dịch. Có thể nói, Trân Bảo Khố phía Tây chính là bảo khố mà các thành viên Thiên Ma Đường muốn tiến vào nhất. Nhưng Trân Bảo Khố của Thiên Ma Đường, người thường căn bản không được vào. Chỉ là lần này xuất hiện một kẻ ngoài ý muốn, chính là Thiên Cơ Miêu!

- Nếu như bắt được tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu, mỗi người các ngươi ngoại trừ một phần Thiên Thần Dịch ra, còn có thể đạt được năm ngàn điểm cống hiến nữa!

Tà Thánh Song Thần đột nhiên nói. Đương nhiên, mệnh lệnh là do chính U Tuyên Cổ Thần hạ đạt. Lần này, Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu thật sự đã hung hăng chọc giận U Tuyên Cổ Thần.

- Cái gì? Ngoại trừ Thiên Thần Dịch, còn được năm ngàn điểm cống hiến nữa?

- Nhất định phải bắt giữ hai người bọn họ!

oOo

Trong cung điện thủy tinh lam sắc, sau khi Triệu Phong lấy được một viên dược hoàn ngân sắc, liền chuyển mục tiêu sang món vật phẩm thứ hai. Đó là một bình lưu ly màu lam nhạt, bên trong đựng một loại dịch thể bạch tinh.

- Cửu Thiên Lô Lự!

Triệu Phong lập tức vận chuyển lực lượng Lô kiếp với Lô Chi Áo Nghĩa, thôi động Cửu Lô Luyện Phách Kính.

Vù vù vù!

Trong Cửu Lô Luyện Phách Kính tản mát ra một cỗ lực lượng Lô Điện khiến người ta sợ hãi. Trong cung điện nhất thời tràn ngập lô điện, phảng phất như bị một tầng lô điện mật võng bao phủ vậy. Rất nhanh, từ trong Cửu Lô Luyện Phách Kính chọt bay ra ba đầu lô xà thủy tinh cực kỳ ngưng thực vậy. Ba đầu lô xà thủy tinh này phóng thẳng lên trên đạo kết giới phòng ngự kia, bám chặt lấy nó, đồng thời phóng xuất ra toàn bộ lực lượng của mình.

Xẹt xẹt xẹt!

Trên kết giới phòng hộ bùng phát ra một tầng năng lượng, chống lại ba đầu lô xà kia.

- Phá!

Triệu Phong quán nhập một cỗ Thần lực khổng lồ vào trong Cửu Lô Luyện Phách Kính. Ba đầu lô xà thủy tinh sắp sửa hao hết năng lượng kia, một lần nữa lóe lên quang mang lô điện tinh bạch.

Răng rắc!

Ngay vào lúc này, tầng kết giới phòng hộ kia đã bị ba đầu lô xà thủy tinh phá tan.

- Thu!

Triệu Phong vung tay lên, thu cái bình lưu ly màu lam nhạt kia vào trong Không gian Trữ vật. Sau đó, Triệu Phong liền đi tới bên cạnh mục tiêu thứ ba. Đó là một khóa thủy tinh cầu, bên trong đó lưu trữ một khối lân phiến màu đen thoảng có chút tổn hại.

- Kiện vật phẩm cuối cùng rồi!

Triệu Phong lập tức vận chuyển Cửu Lô Luyện Phách Kính, tiến hành phá hủy tầng kết giới phòng hộ. Hắn từng thương nghị qua với Tiểu tặc miêu, hai người mỗi người cũng chỉ lấy ba món vật phẩm, sau đó liền trực tiếp rời đi. Nếu như đến lúc đó các thành viên Thiên Ma Đường chạy tới, như vậy bọn họ cũng chỉ có thể liều mạng đột phá vòng vây. Nếu như vẫn chưa đúng lúc chạy tới, như vậy thì bọn họ sẽ tìm một chỗ trốn đi, chờ đợi cơ hội rời đi.

Oanh phanh!

Tầng kết giới phòng hộ ầm ầm nghiền nát, món vật phẩm thứ ba thuận lợi tới tay. Nhưng bên kia, Tiểu tặc miêu tựa hồ là thấy Triệu Phong hành động quá chậm, sau khi lấy xong ba món vật phẩm, nó đã kịp lấy luôn món thứ tư. Lúc này, Triệu Phong rất muốn nói, Tiểu tặc miêu người nói chuyện không giữ lời gì cả!

- Bọn chúng đến quá chậm, chúng ta đi thôi!

Bởi vì có năng lực thấu thị của Thần Linh Nhân Triệu Phong, cộng thêm thủ đoạn của Thiên Cơ Miêu, trước đó Tiểu tặc miêu đã hiểu rõ tất cả cơ quan bấy rập ở đây, phá giải cấp tốc vô cùng, điều này đã giúp cho bọn họ tranh thủ được khá nhiều thời gian, vì thế cho nên sau khi bọn họ đánh cắp xong mấy món vật phẩm, chuẩn bị rời đi, đám người Thiên Ma Đường không ngờ vẫn chưa chạy tới.

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu vừa rời khỏi được một lát, một cỗ năng lượng ba động kinh khủng đã áp bách thẳng tới.

- Nhanh lên!

Tà Thánh Song Thần khê quát một tiếng, cùng với vài gã Cổ Thần nữa hấp tấp chạy tới. Thế nhưng, bên trong Trân Bảo Khố sớm đã không còn thân ảnh nào, chỉ có vô số bảo vật khiến cho tất cả mọi người nhìn thấy phát thèm mà thôi.

- Làm sao lại... Chúng ta đã tới trễ rồi...

- Đó là Cửu Long Trân Dịch, Thiên Mệnh Đan...

oOo

Trong mật điện, toàn thân U Tuyền Cổ Thần phóng xuất ra một cỗ khí tức âm trầm khiến cho người ta run rẩy.

- Hai tên này...

Sắc mặt U Tuyền Cổ Thần âm lãnh, trong miệng rít ra mấy chữ này.

- Trưởng lão, bớt giận a!

- Bọn chúng vẫn chưa có rời khỏi Thiên Ma Đường a!

Đám nhân viên điều khiển bốn phía, toàn thân không ngừng run rẩy, vội vàng khuyên nhủ.

- Để ta xem các người có thể trốn đi chỗ nào?

U Tuyền Cổ Thần ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng. Trong cặp mắt hôn ám của hắn chợt phun trào ra từng tầng từng tầng quỷ vụ âm hoàng sắc âm sâm. Lập tức, từng đạo từng đạo thân ảnh màu đen từ trong đám ám vụ nồng đậm kia nhảy ra. Mỗi một đạo thân ảnh kia cũng đều tản ra khí tức không kém, trong đó mạnh nhất là Cổ Thần Thất giai, yếu nhất cũng là Cổ Thần Lục giai Đỉnh phong. Sau khi đám Luân Hồi Bất Diệt Thể này xuất hiện, cũng đều chỉnh tề phiêu phù ở giữa không trung.

- Tất cả đi lòng sục bọn chúng cho ta!

U Tuyền Cổ Thần ra lệnh một tiếng.

Sưu sưu sưu!

Tất cả Luân Hồi Bất Diệt Thể đều tách ra, rời khỏi mặt điện. Cùng lúc đó, U Tuyền Cổ Thần cũng đem ý niệm của mình phân hóa thành rất nhiều phần, ký thác lên trên người mỗi một cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể. Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu am hiểu ẩn ẩn, cho dù những Luân Hồi Bất Diệt Thể cấp thấp này đi tới phụ cận bọn chúng, phỏng chừng cũng không thể phát hiện ra. Cho nên U Tuyền Cổ Thần cần tiến hành chưởng khống mỗi một cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể, đồng thời đem lực lượng linh hồn của chính mình chuyển độ qua cho bọn chúng.

- Lần này các người có chạy đằng trời!

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, tinh thần ý thức tập trung lên trên người tất cả các Luân Hồi Bất Diệt Thể, bắt đầu lòng sục theo kiểu trải thảm.

oOo

Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu, sau khi trộm cắp xong Trân Bảo Khố phía Tây liền lập tức rời khỏi khu vực hạch tâm. Tiến về phía trước không được bao lâu, bọn họ lại tiến vào một gian mật thất khá bí ẩn.

- Trước ở lại chỗ này đi!

Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu dự định trước ẩn nấp ở chỗ này một đoạn thời gian. Hiện tại người của Thiên Ma Đường còn đang đại chiến với Thời Không Thánh Địa, Thiên Ma Đường nhất định là đang mở ra đại trận phòng hộ, cho dù là Cổ Thần Cửu giai cũng khó có thể đột phá ra ngoài. Nếu như Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu tùy tiện lộ diện, ngược lại sẽ bại lộ thân phận, trở thành cái đích cho tất cả mọi người nhắm vào.

Triệu Phong cùng Tiểu tắc miêu tiến vào không gian bên trong Trường bào Thời Không.

- Tiểu tắc miêu, ba món bảo vật này có tác dụng gì?

Triệu Phong lập tức lấy ra ba món vật phẩm hắn lấy được từ trong Trân Bảo Khố phía Tây. Thật ra trong Trân Bảo Khố phía Tây còn có mấy món trân bảo tu luyện mà Triệu Phong nhận ra. Nhưng Triệu Phong vẫn dựa theo ý tứ của Tiểu tắc miêu, chỉ lấy ba món vật phẩm này. Hắn tin tưởng vào ánh mắt của Tiểu tắc miêu, ba món vật phẩm này khẳng định cũng không phải tầm thường.

Thế nhưng còn chưa đợi Tiểu tắc miêu mở miệng, Diệt Thế Hắc Giao Long đang tu luyện ở chỗ này đã lập tức phóng tới, vẻ mặt hưng phấn kích động, nhìn chăm chăm vào mảnh lân phiến màu đen thoắt có chút tổn hại bên trong khóa thủy tinh cầu kia. Hắn lập tức hỏi:

- Chủ nhân, sao người có thể có được kiện vật phẩm này vậy?

Triệu Phong thoắt chút kinh ngạc, xem ra Diệt Thế Hắc Giao Long biết rõ mảnh lân phiến màu đen kia là vật gì.

- Chủ nhân, ta cảm nhận được khí tức của Diệt Thế Long Tộc chân chính từ trong mảnh lân phiến màu đen này!

Diệt Thế Hắc Giao Long kích động nói. Hắn chỉ có một chút huyết mạch Diệt Thế Long Tộc phi thường loãng, bản thể cũng chỉ là một con Giao Long bình thường, có chênh lệch cực lớn với Chân Long. Nếu như nó muốn lột xác, chỉ có hai phương diện, hoặc là xuất phát từ huyết mạch, hoặc là xuất phát từ bản thể. Nhưng mảnh lân phiến Diệt Thế Long Tộc này không chỉ có thể xúc tiến huyết mạch của hắn, còn có thể khiến cho bản thể của hắn phát sinh lột xác.

Đương nhiên, lân phiến bình thường tự nhiên không có khả năng có hiệu quả như vậy. Nhưng mảnh lân phiến trong tay Triệu Phong kia lại là Long Chi Nghịch Lân, khối lân phiến trân quý nhất trên người Diệt Thế Long Tộc, thấm đẫm đại lượng lực lượng huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc. Đây quả thật chính là bảo vật mà Diệt Thế Hắc Giao Long tha thiết ước mơ. Nếu như mảnh lân phiến này không bị tổn hại, như vậy sẽ càng hoàn mỹ hơn.

- Chủ nhân, có thể ban tặng kiện vật phẩm này cho ta hay không? Ta nguyện ý vĩnh viễn làm tọa kỵ của người, mặc cho người điều khiển!

Giờ phút này, Diệt Thế Hắc Giao Long đã cam tâm tình nguyện triều bái trước mặt Triệu Phong. Mặc dù Diệt Thế Hắc Giao Long có một tia huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, nhưng đường tu luyện của huyết mạch chủng tộc này rất khó tinh tiến, nếu không thể tiến hành phá hư lớn, lấy được lực lượng từ trong hủy diệt, cơ hồ là nửa bước khó tiến. Hơn nữa, thiên tư của Diệt Thế Hắc Giao Long vốn cũng không cao, nếu như không có đại kỳ ngộ gì, tương lai thành tựu tối cao cũng chỉ có thể đạt tới Cổ Thần Cửu giai. Nhưng khối Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc này lại có hy vọng trợ giúp hắn nghịch thiên cải mệnh!

- Ủm! Người hiện tại quả thật cũng quá yếu một chút rồi!

Triệu Phong tùy tiện nói.

Diệt Thế Hắc Giao Long cúi đầu không nói. Hắn cũng không nghĩ tới chủ nhân của mình lại tiến bộ thần tốc như vậy, chỉ ngắn ngủi thời gian mấy chục năm đã siêu việt hắn thời kỳ đỉnh phong. Đối với Triệu Phong, hiện tại Diệt Thế Hắc Giao Long chính là thật lòng phục tùng.

- Thứ này đối với ta vô dụng! Cho người cũng không sao...

Triệu Phong ăn ngay nói thật. Huyết mạch của Diệt Thế Hắc Giao Long vẫn là rất kinh khủng, nếu như có thể bồi dưỡng tốt, tuyệt đối là một đại trợ lực không nhỏ.

- Đa tạ chủ nhân! Như vậy...

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Giao Long liếc nhìn về phía mảnh Nghịch lân kia.

- Trước hãy đợi một chút đã!

Triệu Phong không nói hai lời, hút mảnh lân phiến kia vào trong Không gian Thần Máu. Cho dù là Nghịch lân, nhưng cũng chỉ có một mảnh, hơn nữa lại còn đã tổn hại. Nếu như phục chế thêm mấy mảnh, hiệu quả hẳn là sẽ lớn hơn nhiều a.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy tới trước mặt Diệt Thế Hắc Giao Long, vỗ vỗ bộ ngực, bộ dáng vô cùng linh hoạt gian xảo.

- Miêu huynh, hóa ra là người chỉ cho chủ nhân cướp lấy món bảo vật này a...

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long nhất thời tràn đầy thần sắc nịnh nọt, lấy lòng Tiểu tặc miêu. Hắn vẫn còn nhớ rõ ràng, lúc Tiểu tặc miêu vừa mới lột xác, đã tấn ra khí tức huyết mạch Thái Cổ cường đại vô cùng, ngay cả huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn cũng âm thầm rung động một trận. Mà hiện tại, Tiểu tặc miêu một lần nữa trở về, lại xuất hiện biến hóa nghiêng trời lệch đất, khiến cho Diệt Thế Hắc Giao Long càng thêm nhìn không thấu.

- Miêu huynh, trước đây ta không hiểu chuyện, sau này ta sẽ cùng người lăn lộn a! Có chuyện tốt xin hãy đừng quên ta a!

Diệt Thế Hắc Giao Long thật sự vô cùng bội phục với những thủ đoạn của Tiểu tặc miêu, đặc biệt là năng lực tầm bảo. Cứ như vậy, đường đường là Diệt Thế Hắc Giao Long đã trở thành tiểu đệ của Tiểu tặc miêu. Triệu Phong im lặng nhìn thoáng qua súng vật cùng tọa kỵ của mình. Bỗng nhiên, sắc mặt hắn khẽ biến.

- Có người tới! Sao bọn chúng có thể tìm đến đây nhanh như vậy?

Đang ở không gian bên trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong không cần cố ý cảm nhận, liền có thể cảm nhận được ở phụ cận xuất hiện một tia không gian ba động. Hắn khẽ vận chuyển Tả Mâu, nhìn xuyên thấu tất cả.

- Hóa ra là nàng!

Thần sắc của Triệu Phong nhất thời hòa hoãn xuống.

1341. Chương 1338: Vây Giết Tới

Thời điểm Lạc Linh Cổ Thần tiếp cận khu vực này, lập tức phát hiện ra không gian dị thường. Nàng bay thẳng vào trong gian phòng nơi Triệu Phong đang ẩn nấp, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm nơi nào đó trong hư vô, cũng không có hành động gì thiếu suy nghĩ. Đúng vào lúc này, một đoàn quang vụ ngũ thải đột nhiên từ trong hư không nhảy ra.

- Người là ai?

Ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần khẽ trầm xuống, gắt gao nhìn chăm chăm một đoàn quang vụ ngũ thải trước mặt, lại không cảm nhận được bất kỳ tình huống gì. Sở dĩ nàng không có xuất thủ, là bởi vì nàng cảm giác, người ẩn nấp trong quang vụ ngũ thải trước mặt này không thể nào là thành viên Thiên Ma Đường. Nếu tên này không phải là Thiên Ma Đường, như vậy cũng chỉ có thể là một kẻ lén vào khác rồi.

- Trước đây không lâu đã từng hợp tác qua, hiện tại đã quên mất ta rồi sao?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

- Là người?

Ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần khẽ run lên, hiển nhiên là kinh ngạc không hề nhỏ. Theo như nàng nghĩ, với thực lực của Triệu Phong, hẳn là sớm đã bị Thiên Ma Đường tru diệt rồi. Thế nhưng Triệu Phong lại còn sống cho tới bây giờ, tựa hồ còn có kỳ ngộ không nhỏ nữa. Liên ví dụ như đoàn quang vụ ngũ thải đang bao phủ bốn phía xung quanh Triệu Phong kia, chính là một loại thủ đoạn ngay cả nàng cũng nhìn không thấu. Lạc Linh Cổ Thần có thể khẳng định, đây là thứ mà Triệu Phong đạt được tại bên trong Thiên Ma Đường.

- Ta khuyên ngươi hãy tìm cơ hội rời đi, không nên tiếp cận khu vực hạch tâm nữa!

Triệu Phong trực tiếp nói. Hắn biết rõ mục đích của Lạc Linh Cổ Thần, hơn nữa từ phương hướng vừa rời Lạc Linh Cổ Thần đi tới, hẳn suy đoán nàng đang chuẩn bị tiến về khu vực hạch tâm. Nhưng trước đây Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu đã ăn cắp hai tòa Trân Bảo Khố tại khu vực hạch tâm. Điều này đã triệt để chọc giận Thiên Ma Đường, hiện tại khu vực hạch tâm chính là địa phương nguy hiểm nhất trong toàn bộ Thiên Ma Đường. Chỉ cần Lạc Linh Cổ Thần đi qua, tuyệt đối là hữu tử vô sinh. Tuy Triệu Phong không có quan hệ quá nhiều với nữ tử này, nhưng sở dĩ hắn có thể cứu ra Tiểu tặc miêu, cũng là nhờ có Lạc Linh Cổ Thần. Bởi vậy, nếu như có thể giúp được Lạc Linh Cổ Thần, Triệu Phong tự nhiên sẽ xuất thủ.

Lạc Linh Cổ Thần khẽ suy tư. Nếu một lần nữa tiến vào khu vực hạch tâm, nàng cũng minh bạch tính nguy hiểm trong đó.

- Meo meo!

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu chợt từ không gian bên trong Trường bào Thời Không nhảy ra, cặp mắt linh động thâm thúy nhìn chăm chăm về phía Lạc Linh Cổ Thần.

- Mèo?

Lạc Linh Cổ Thần cũng liếc nhìn Tiểu tặc miêu một cái, Tiểu tặc miêu mang đến cho nàng cảm giác vô cùng bất phàm. Đột nhiên, nàng nhớ tới trước đây Triệu Phong đã từng nói qua, hắn lén vào Thiên Ma

Đường là vì muốn cứu Linh sủng của hần, một con mèo! Lúc đó nàng cho rằng Triệu Phong không muốn nói ra mục đích thật sự, nói bậy nói bạ mà thôi, không nghĩ tới sự thật đúng là như vậy.

- Người đã cứu được con mèo của người rồi?

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp hỏi.

- Cũng là nhờ có người hỗ trợ!

Triệu Phong mang theo vẻ biết ơn, nói.

- Ta đi trước!

Nghe xong những lời này, Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp xoay người rời khỏi. Tuy biểu tình nàng vẫn như cũ lãnh đạm, không có bao nhiêu ba động, nhưng trong lòng nàng lại bị đả kích không nhỏ. Nàng từng liên thủ với Triệu Phong, mỗi người đều có mục đích riêng. Hiện tại mục đích của Triệu Phong đã đạt thành, thành công cứu được sủng vật của hần. Nhưng mục đích của nàng lại không tiến triển chút nào. Nội tâm kiêu ngạo của Lạc Linh Cổ Thần cũng bị đả kích nhất định, trong lòng thoáng có chút bất mãn. Vì sao sự tình một gã Cổ Thần Thất giai Đỉnh phong có thể làm được, còn nàng là một Cổ Thần Bát giai Đỉnh phong lại không làm được? Vốn dĩ nàng định nghe theo khuyến cáo của Triệu Phong, nhưng hiện tại nàng quyết định quay lại thử một lần.

Nhìn bộ dáng của Lạc Linh Cổ Thần, Triệu Phong liền biết, hần có nói thêm gì nữa cũng vô dụng. Nhưng hần đã khuyên nhủ rồi, Lạc Linh Cổ Thần không nghe khuyến cáo, đưa thân vào mạo hiểm cũng trách không được hần.

Triệu Phong cùng Tiểu tặc miêu một lần nữa quay trở lại không gian Trường bào Thời Không. Mục đích của hần đã đạt được, ngoại trừ cái đó, còn đạt được rất nhiều bảo vật cùng tin tức khác. Hiện tại, Triệu Phong chỉ cần chờ đợi thời cơ, chạy khỏi nơi này là được.

- Tiểu tặc miêu, còn hai món đồ này lại có ích lợi gì?

Triệu Phong lấy ra hai vật phẩm còn lại, theo thứ tự là một viên dược hoàn linh lung trong sáng, ngoài mặt phủ đầy ngân văn, còn có bình thủy dịch bạch tinh kia. Tuy rằng cái hai thứ này đều là đồ có thể trực tiếp phục dụng, nhưng còn chưa biết được tác dụng của nó, Triệu Phong làm sao dám phục dụng lung tung.

- Mèo mèo!

Thân hình Tiểu tặc miêu nhảy lên, cướp đi cái bình lưu ly lam nhạt chứa đầy thủy dịch bạch tinh từ trong tay Triệu Phong. Nó trực tiếp mở nắp bình ra, cái miệng rộng hút mạnh một cái. Trong nháy mắt, thủy dịch bạch tinh trong cái bình lưu ly màu lam nhạt kia lập tức đổ ra, chảy vào trong miệng Tiểu tặc miêu.

- Tiểu tặc miêu, nói mau!

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống. Nhìn tình huống này, đồ vật chứa trong cái bình lưu ly này hần là có tác dụng lớn đối với Tiểu tặc miêu. Hần tổng cộng cướp được ba món vật phẩm, Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc kia vô dụng với hần, nếu như lọ thủy dịch bạch tinh cũng cũng vô dụng với hần, như vậy chẳng phải hần chỉ còn lại có một viên đan dược kia rồi sao?

Đúng vào lúc này, Tiểu tặc miêu đã đình chỉ nuốt vào thủy dịch bạch tinh.

- Mèo mèo!

Tiểu tặc miêu đưa trả cái bình lưu ly kia lại cho Triệu Phong, sau khi xoa tay múa chân một trận, liền nhảy sang một bên, tiến vào tu luyện.

- Thiên Thần Dịch, trân bảo trợ giúp cho đột phá tu vi!

Sau khi minh bạch ý tứ của Tiểu tặc miêu, sắc mặt Triệu Phong liền khê chấn động. Nghe Tiểu tặc miêu miêu tả, Thiên Thần Dịch này quả thật chính là trân bảo mà tất cả cường giả trong chín giai Chân Thần đều tha thiết ước mơ. Bởi vì tất cả cường giả này chỉ cần lần đầu tiên phục dụng Thiên Thần Dịch, liền có xác suất cực lớn trực tiếp đột phá lên một giai. Tu vi càng thấp, xác suất lại càng lớn. Dưới Chân Thần Lục giai, xác suất này có tới năm thành, nếu là Cổ Thần Bát giai mà nói, cũng có được hai thành.

- Lại là loại trân bảo tu luyện như thế!

Triệu Phong vừa cảm thấy ngoài ý muốn, vừa có chút kinh hãi. Phân thân cùng thủ hạ của hắn đông đảo, nhưng đều theo không kịp bước tiến của mình. Thiên Thần Dịch này không thể nghỉ ngơi có thể trong khoảng thời gian ngắn gia tăng tu vi phân thân cùng thủ hạ của hắn.

- Căn cứ theo phân lượng vừa rồi Tiểu tặc miêu phục dụng, lượng Thiên Thần Dịch còn lại tối đa có thể cấp cho năm người phục dụng!

Tả Mâu Triệu Phong tỉ mỉ quan sát Thiên Thần Dịch này. Hắn có ba cỗ phân thân, cộng thêm Diệt Thế Hắc Giao Long, hoàn toàn có thể ỗi người phục dụng một phần. Hơn nữa Thần Linh Nhân của Triệu Phong còn có năng lực phục chế thiên tài địa bảo, cần bản chẳng quan tâm tới vấn đề phân lượng.

- Tu vi càng cao, phục dụng Thiên Thần Dịch, xác suất đột phá tu vi càng thấp. Nếu chờ sau khi ta đột phá Cổ Thần Bát giai mới phục dụng, rất có thể sẽ thất bại, chẳng thà lập tức phục dụng, đột phá Cổ Thần Bát giai, ứng đối với những tình huống kế tiếp có thể xuất hiện...

Cuối cùng, Triệu Phong đưa ra quyết định, hiện tại lập tức phục dụng Thiên Thần Dịch, đột phá Cổ Thần Bát giai. Thân hình Triệu Phong trực tiếp lóe lên, đi đến bên cạnh Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Tiểu Hắc, đây là trân bảo có xác suất nhất định giúp ngươi trực tiếp đột phá một giai!

Triệu Phong vung tay lên, lấy từ trong bình lưu ly ra một phần, trực tiếp giao cho Diệt Thế Hắc Giao Long.

- Cái gì?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Giao Long ngẩn ra, tựa hồ có chút không tin. Vừa rồi nhìn thấy Nghịch lân Diệt Thế Long Tộc, đối với hắn mà nói cũng đã là kỳ ngộ cực lớn rồi. Không lâu sau, chủ nhân lại một lần nữa tới đây, ban cho hắn trân bảo có thể trực tiếp đột phá tu vi. Hết thấy những chuyện này quả thật giống như là nằm mơ vậy. Tuy trong lòng có không tin, nhưng Diệt Thế Hắc Giao Long cũng không dám trái nghịch ý chí của Triệu Phong, trực tiếp nuốt xuống đám thủy dịch bạch tinh kia.

Sau khi để Diệt Thế Hắc Giao Long phục dụng Thiên Thần Dịch, Triệu Phong cũng đưa cho Triệu Vong, Triệu Hồi một phần. Triệu Vạn hiện đang ở trong Mộng Cảnh Thái Cổ, trước không vội đưa cho hắn.

- Có thể đột phá hay không, còn phải nhìn tạo hóa!

Triệu Phong lẩm bẩm một câu, cũng nuốt vào một lượng nhất định. Nhất thời, hắn cảm giác được một cỗ thanh lưu tản ra bên trong cơ thể hắn, chảy vào kinh mạch toàn thân, thông suốt tạng phủ, rót vào cốt tủy, thậm chí còn ảnh hưởng đến phương diện linh hồn của hắn nữa. Giờ phút này, tất cả toàn thân Triệu Phong phẳng phất như đều đạt được thăng hoa. Tất cả mọi thứ của hắn cũng bị một cỗ lực lượng kỳ dị tiến hành cải tạo.

Đương nhiên, một bộ phận lực lượng lớn nhất trong phần Thiên Thần Dịch này đã tụ tập đến chỗ Thần thai. Triệu Phong lập tức vận chuyển Thần lực, ở trên tòa Thần thai thứ bảy xây dựng ra tòa Thần thai thứ tám. Rất nhanh, hình thức ban đầu của tòa Thần thai thứ tám đã xây dựng thành công. Ngay sau đó, Triệu Phong vận chuyển năng lượng do Thiên Thần Dịch mang tới quán nhập vào trong đó.

oOo

Không gian bên trong Trường bào Thời Không, một mảnh an tĩnh. Tiểu tặc miêu, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Phong kể cả hai cỗ phân thân còn lại, toàn bộ đều phục dụng Thiên Thần Dịch. Lúc này, tất cả mọi người cũng đang lợi dụng được hiệu quả của Thiên Thần Dịch, trùng kích tu vi. Nhưng được hiệu quả của Thiên Thần Dịch cũng có xác suất nhất định, có thể thành công đột phá hay không, phải còn xem vận khí.

Đúng vào lúc này, tại ngoại giới, một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thế Thất giai từ bên ngoài gian phòng phiêu đảng phóng qua. Tuy rằng Triệu Phong đang tu luyện, nhưng hắn vẫn nhận ra điểm động tĩnh đó. Chỉ bất quá, cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thế kia vẫn tiếp tục bay thẳng qua, gần như không hề dừng lại, Triệu Phong cũng không quá lưu ý.

oOo

Trong mật điện hạch tâm, ánh mắt U Tuyền Cổ Thần chợt lóe lên quang mang.

- Có điểm đáng ngờ!

U Tuyền Cổ Thần quát khê. Từ đầu đến giờ, tinh thần ý niệm của hắn vẫn luôn ký thác vào trên tất cả các cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể, tiến hành tỉ mỉ lục soát. Ngay tại vừa rồi, hắn rốt cuộc phát hiện ra một điểm đáng ngờ.

- Đại nhân, đã xảy ra chuyện gì?

Một gã nhân viên điều khiển lập tức hỏi.

- Vẫn còn chưa rõ ràng lắm! Người tỉ mỉ giám thị phụ cận chỗ có tình huống kia cho ta!

U Tuyền Cổ Thần thấp giọng nói, lập tức truyền ra một đạo Thần lực. Đạo Thần lực kia bay vào trong quang mạc trước mặt gã nhân viên điều khiển kia, khoanh tròn một khu vực. Mặc dù U Tuyền Cổ Thần cũng không quá xác định, nhưng hắn tuyệt không thể bỏ qua. Hắn cũng không dă thảo kinh xà, ngay thời điểm phát hiện ra điểm đáng ngờ, hắn liền để cho cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể kia trực tiếp rời đi.

- Các người nhanh chóng tới đó, nhưng không được đến quá gần, tránh dă thảo kinh xà!

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp hạ đạt mệnh lệnh cho Tà Thánh Song Thần. Hắn không thể xác định, nghi điểm trốn ở chỗ kia rốt cuộc là Triệu Phong, Thiên Cơ Miêu hay là Lạc Linh Cổ Thần. Nhưng bất luận là người nào, nếu như hắn đã xuất thủ, tuyệt đối không thể thất thủ được!

oOo

- Có tình huống!

Tà Thánh Song Thần nhận được tin tức của U Tuyền Cổ Thần. Trong đầu bọn chúng chợt hiện lên một bản địa đồ, trên đó ghi rõ địa điểm mục tiêu lần này.

- Hy vọng là tiểu tử kia cùng Thiên Cơ Miêu!

Hai người lập tức rời đi. Hận ý của bọn chúng đối với Triệu Phong còn vượt qua đối với Lạc Linh Cổ Thần. Hơn nữa, đối với bọn chúng, Triệu Phong cũng dễ đối phó hơn một chút.

Cùng lúc đó, trong một gian mật thất tu luyện nào đó, một gã nam tử tóc đỏ đang kiểm tra mỗi một địa phương. Bỗng nhiên, hắn chợt lấy ra một khối lệnh bài thông tin.

- Đã tìm được rồi!

Sắc mặt nam tử tóc đỏ lộ ra thần sắc kinh hỉ, trực tiếp rời khỏi nơi đây.

- Hy vọng là chỗ ẩn thân của Thiên Cơ Miêu cùng tên tiểu tử kia! Nếu là vậy, Thiên Thần Dịch cùng điểm cống hiến liền có thể tới tay!

Sắc mặt nam tử tóc đỏ vô cùng mừng rỡ. Sau khi đạt được tin tức này, hắn liền dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới mục tiêu. Đồng thời, hắn còn đem tin tức truyền đi cho những thành viên lục soát khác.

Khu vực ngoại vi của Thiên Ma Đường, một cỗ thân ảnh cao lớn liên tục lóe lên bên trong các thông đạo. Hắn thân người đầu rồng, sau lưng có long dực cùng cái đuôi rồng, toàn thân tản ra khí tức khủng bố uy chấn chư thiên.

Kẻ này chính là Luân Hồi Bất Diệt Thể Cửu giai của U Tuyền Cổ Thần, cường giả Lôi Viêm Cổ Long Tộc. Thời khắc nào đó, thân hình hắn bỗng nhiên dừng lại, lập tức thay đổi phương hướng, thân hình lóe lên rồi biến mất.

1342. Chương 1339: Giết Ngược Trở Lại

Thần thai chín tòa, mỗi một tòa đại biểu ột giai. Mỗi khi ngưng tụ một tòa Thần thai, thứ tiêu hao cũng là nội tình tích lũy trong một giai này.

Triệu Phong ở trong Cổ Thần Thất giai chỉ dừng lại thời gian rất ngắn, nhưng trong khoảng thời gian này, thiên tài địa bảo mà hắn phục dụng lại nhiều đến đếm không xuể, đại chiến tiểu chiến hắn trải qua cũng là vô số

kể. Huống hồ, Triệu Phong tu luyện là loại công pháp Thần cấp Đỉnh giai Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết

Nhưng vào lúc này, một nam tử Hồng Phát, đi tới nơi phụ cận tràng đại chiến này.

”Trường lão, ta đến rồi!”

Hồng Phát nam tử, trực tiếp đưa tin cho U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể.

”Tốt, động thủ, Thiên Long Tỏa Không Trận!”

Lục giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, đem tin tức truyền đạt ra ngoài.

Sau một khắc, bốn phía xung quanh Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần chiến đấu, hiện lên ra một cỗ khí tức cường đại.

”Người nhất định phải chết!”

La Môn Cổ Thần trong nội tâm lập tức vui mừng.

Nơi này là Thiên Ma Đường, thành viên Thiên Ma Đường đã đến, triển khai hành động.

Triệu Phong chỉ có một con đường chết!

”Hừ, rốt cục chịu tới rồi sao?”

Triệu Phong nhếch miệng lên tươi cười.

Tuy hắn cùng với La Môn Cổ Thần đang kịch chiến, nhưng mắt trái cường hãn thấu thị, hoàn toàn quan sát tình huống chiến trường bốn phía.

Thậm chí, U Tuyền Cổ Thần không có phát giác được tình huống, Triệu Phong đều sớm đã nắm giữ.

Ông vù vù!

Xung quanh Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần chiến đấu, bỗng nhiên truyền đến chấn động không gian kịch liệt.

Lập tức, liền trông thấy bốn đầu rồng hư ảnh, mạnh mẽ vọt lên hướng trung tâm hội tụ lại.

Cuối cùng, bốn hư ảnh đầu rồng đụng vào nhau, một tầng kết giới trắng hơi mờ lập tức hình thành.

Thiên Long Tỏa Không Trận, không chỉ là khóa không thủ đoạn mà còn là phong bế kết giới.

Đang chiến đấu bên trong, Triệu Phong cùng La Môn Cổ Thần lập tức cảm giác Không Gian Áo Nghĩa bị trói buộc thật lớn, vận dụng dị thường khó khăn.

”Không Gian Áo Nghĩa đã khóa tác dụng của Thời Không Chi Bào, trực tiếp giảm phân nửa, chịu chết đi!”

La Môn Cổ Thần lập tức phát lực, thần lực trong cơ thể cường hãn phát ra.

Hắn tuy là Thời Không Thần Mâu hậu duệ, không gian bị khóa, hắn am hiểu nhất không gian đồng thuật không cách nào thi triển.

Nhưng giờ phút này, hắn có được Bát giai đỉnh phong, thần lực công kích cường hãn vô cùng.

Oanh phanh bồng!

Vài đạo bạch tinh quang trực tiếp hướng Triệu Phong bổ đốn mà đến.

Cùng lúc đó, theo từng phương hướng, thành viên Thiên Ma Đường trực tiếp hiện thân.

”Tử Vong Quang Ba!”

”Hủy Diệt Xạ Tuyền!”

Thành viên Thiên Ma Đường cùng phát động công kích đối với Triệu Phong.

Đối mặt nhiều người quần công như vậy, tác dụng của Thời Không Chi Bào cũng bị áp chế, suy yếu, không cách nào phòng ngự.

Không Gian Áo Nghĩa không thể thi triển, muốn né tránh cũng không có khả năng.

Hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng vào lúc này.

Một quái vật khổng lồ, bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh Triệu Phong.

Thân hình hắn một mảnh đen kịt, toàn thân thiêu đốt Xích Hắc hỏa diễm, đem Triệu Phong hộ ở chính giữa!

Hô hưu hưu!

Một cỗ hỏa diễm hủy thiên diệt địa, mạnh mẽ phát ra, hình thành một vòi rồng hỏa diễm.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức huyết mạch Thái Cổ uy chấn thiên địa hướng bốn phía mà đi, khiến cho huyết mạch của mọi người cứng lại, linh hồn không khỏi run lên.

Oanh phanh bồng!

Tất cả công kích của thành viên Thiên Ma Đường va chạm vào hỏa diễm vòi rồng đều suy yếu nhất định.

Sau đó, những công kích này, toàn bộ rơi vào trên người Diệt Thế Hắc Giao Long.

Giờ phút này khí tức của Diệt Thế Hắc Giao Long so với trước cường đại hơn rất nhiều.

Hắn cũng phục dụng Thiên Thần Dịch, nhưng hắn vận khí không tốt, chỉ đạt tới Thất giai đỉnh phong, cách Bát giai còn một bước.

"Huyết mạch cường đại làm cho người khác sợ hãi..."

"Đó là cái gì, giúp đỡ sao?"

Ánh mắt mọi người kinh ngạc, nhìn chằm chằm vào Cự Long đen kịt kia, sắc mặt khê biến.

Hắc Giao Long, có đủ huyết mạch Diệt Thế Long tộc.

Lúc này, Diệt Thế Hắc Giao Long giúp Triệu Phong kháng vòng tiếp theo công kích, toàn thân bị nghiền nát không chịu nổi, không có một chỗ nguyên vẹn.

Nhưng không cần Sinh Mệnh Chi Mâu, Thể Phách của hắn, lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khép lại.

"Làm sao lại như vậy? Hắn làm sao còn có giúp đỡ, hơn nữa còn là ẩn chứa huyết mạch Diệt Thế Long tộc!"

U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bát Diệt Thế, kinh ngạc nhìn xem một màn này, nội tâm một mảnh rung động.

Trước kia, Triệu Phong có mấy lần bị buộc nhập tuyệt cảnh, đều không xuất ra tấm áo chủ bài này.

Cho nên hắn cho rằng, đã đem Triệu Phong nhìn thấu rất nhiều, lại không nghĩ rằng Triệu Phong còn có giúp đỡ.

Tiếp theo, huyết mạch như thế nếu thành công bắt giữ lại, có thể nghiên cứu chế tạo ra không ít thành quả cực lớn.

Bỗng nhiên, U Tuyền Cổ Thần cảm giác được một cỗ nguy cơ.

"Không tốt. . ."

Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bát Diệt Thế, trước mắt bỗng nhiên một màu đen, lập tức mất đi ý thức.

Miêu Miêu!

Chẳng biết lúc nào, vẻ mặt giảo hoạt Tiểu Tặc Miêu, ra hiện sau lưng hắn.

Mà Luân Hồi Bát Diệt Thế này đã bị chia thành hai nửa, mà đặc tính của Luân Hồi Bát Diệt Thế bị phong ấn cường hãn trấn áp lực lượng cho nên không cách nào có hiệu quả.

Linh hồn Luân Hồi Bát Diệt Thế đụng phải một kích trí mạng cường hãn vô cùng, trực tiếp vẫn lạc!

”Thiên Cơ Miêu!”

”Thiên Cơ Miêu rõ ràng ẩn núp tại phụ cận!”

Thành viên Thiên Ma Đường còn lại lập tức kêu lên sợ hãi.

Thiên Cơ Miêu là vật trọng yếu nhất của Thiên Ma Đường, cho dù mất hết trên bảo khổ, thành quả nghiên cứu cũng không thể để Thiên Cơ Miêu trốn mất.

Nhưng vào lúc này, chiến trường trung tâm, trong mắt Triệu Phong hiện lên lệ mang hung ác.

”Giết!”

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, sau lưng ngưng tụ ra một đôi kim quang dực.

Hừ chi chi!

Thân hình Triệu Phong hóa thành một đạo mang vàng nhạt hướng biên giới kết giới có một tên Thất giai Cổ Thần phóng đi.

Kỳ thật, nếu là vận dụng một ít át chủ bài, Triệu Phong rất sớm liền có thể đánh bại La Môn Cổ Thần.

Hắn sợ dĩ che dấu rất nhiều thủ đoạn, cùng La Môn Cổ Thần hao tổn, chính là muốn đợi những người phụ cận chủ động hiện thân.

Làm cho đối phương đưa tới cửa không phải rất tốt sao, trực tiếp một mẻ bắt hết!

Càng buồn cười chính là, những thành viên này sợ Triệu Phong chạy, khóa đóng không gian, nhưng giờ phút này tầng này kết giới lại muốn trở thành tù vây khốn bọn họ.

”Cửu Lôi Luyện Hồn!”

Không nói hai lời, xuất ra Cửu Lôi Luyện Phách Kính, trực tiếp thúc dục ra bảy đầu xiềng xích.

Đình đình đình!

Lôi Điện xiềng xích kia xuyên thấu tên Thất giai Cổ Thần, đem linh hồn hắn trực tiếp buộc chặt.

”Muốn chết!”

La Môn Cổ Thần vẻ mặt phẫn nộ, lập tức hướng Triệu Phong phóng đi, huy động trường kiếm trong tay, mạnh mẽ trăm mà ra.

Hừ chi chi!

Triệu Phong thi triển Kim Lôi Quang Dực Thuật, phối hợp Thần Linh Nhãn cường đại đem hết thủy công kích, toàn bộ né tránh.

”Không có không gian ảo nghĩa, công kích của ngươi không có khả năng làm tổn thương ta!”

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, tiếp tục thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

”Đáng giận!”

La Môn Cổ Thần khuôn mặt dữ tợn.

Triệu Phong lại còn khoác lác như thế, hơn nữa ngay trước mặt hắn lại ra tay với Cổ Thần thất giai, hoàn toàn đem La Môn Cổ Thần bỏ qua một bên.

Hắn thân là Thời Không Chi Mâu hậu duệ, am hiểu nhất đúng là Không Gian Ảo Nghĩa, trừ những chiến kỹ đó ra, những thứ khác chỉ là liếc qua.

”Thu!”

Triệu Phong đem linh hồn tên Thất giai Cổ Thần kia, trực tiếp rút ra.

Tại thời điểm Triệu Phong giải quyết một người, Tiểu Tặc Miêu bên kia lại giải quyết một tên Lục giai đỉnh phong Luân Hồi Bất Diệt Thể.

”Giết!”

Diệt Thế Hắc Giao Long khôi phục, kiêu ngạo đàng đàng, bắt đầu khởi động Hủy Diệt Long Viêm, hướng một tên Thất giai đỉnh tiêm Cổ Thần đánh giết.

Diệt Thế Long tộc, trời sinh hiếu chiến, Diệt Thế Hắc Giao Long gần một đoạn thời gian có thể nói là kiềm nén đến chết rồi.

Thật vất vả mới có cơ hội chém giết một phen, nó tựa như điên rồi, liều lĩnh chém giết.

”Kế tiếp!”

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, bỏ qua La Môn Cổ Thần, hướng xa xa bay đi.

Hôm nay, hắn là thợ săn, săn giết thành viên Thiên Ma Đường bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận.

1345. Chương 1342: Đồ Sát

Khu vực hạch tâm trong mật điện.

”Tiểu tử kia, rõ ràng có Diệt Thế Hắc Giao Long, Thiên Cơ Miêu giúp đỡ!”

U Tuyền Cổ Thần tức giận gào thét.

Diệt Thế Hắc Giao Long, có đủ một tia Diệt Thế Long tộc huyết mạch, nhưng chỉ là Thất giai đỉnh phong, cũng không thuộc về Bát giai Cổ Thần.

Mà Thiên Cơ Miêu thì càng thâm bất khả trắc.

Bởi vậy, kế hoạch quần công triệt để sụp đổ.

Thậm chí Thiên Long Tỏa Không Trận ngược lại trở thành lồng giam trói buộc thành viên Thiên Ma Đường.

”Đáng giận, hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thế của đều chết hết cũng không nhìn được tình huống cụ thể!”

U Tuyền Cổ Thần hai nắm nắm chặt, một cổ khí tức u lạnh âm hàn hướng bốn phía tràn ngập mà đi.

Thiên Cơ Miêu tựa hồ là cố ý gây nên, ngay từ đầu đã cố ý chém giết Luân Hồi Bất Diệt Thế.

Tuy nhiên, U Tuyền Cổ Thần có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thế, vốn muốn lấy chúng để hiểu rõ chiến lược của đám người Triệu Phong.

Những Luân Hồi Bất Diệt Thế kia một khi tiếp cận, chính là đi chịu chết.

Hơn nữa, nếu là bị hút vào Cửu Lô Luyện Phách Kính, bị luyện hóa thành Lô Đình Hồn Tinh, coi như là Luân Hồi Bất Diệt Thế đều không thể phục sinh.

”Hai người các ngươi, nhanh lên đuổi qua kia!”

U Tuyền Cổ Thần hạ đạt mệnh lệnh cho Tà Thánh Song Thần.

Tình huống hôm nay, chỉ có Tà Thánh Song Thần mới có thể đối phó bọn người Triệu Phong.

Mà Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thế, bởi vì ở ngoại vi khu vực Thiên Ma Đường, khoảng cách xa nhất, chạy tới còn phải cần một khoảng thời gian.

”Trưởng lão, tin tức của Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, tra được rồi!”

Một tên nhân viên thao tác, thông qua ngoại hình Khôi Lỗi tra được người có được, được đến tất cả tin tức.

Hắn đem những tin tức này toàn bộ cáo tri U Tuyền Cổ Thần.

”Cái gì? Tiểu tử kia vừa lên vào liền giết La Môn Cổ Thần, hơn nữa các ngươi đều không có phát hiện?”

U Tuyền Cổ Thần vừa bình phục tâm tình, lần nữa bị lửa giận trong lòng đốt, không thể không thổ lộ.

Bên trong mật điện, lập tức cảm như hén.

Hồi lâu, U Tuyền Cổ Thần mới tỉnh táo lại, lâm vào trầm tư.

”Tiểu tử kia, hình như trước đây biết rõ bốn phía có biển!”

U Tuyền Cổ Thần khuôn mặt lạnh lùng.

Thiên Ma Đường kiến trúc tài liệu đặc thù, lại có trận pháp gia cố, có thể mạnh mẽ ngăn cách thần thức.

Nhưng Triệu Phong chiến đấu cùng Bát giai máy móc Khôi Lỗi lại như rõ ràng biết rõ bốn phía hết thảy.

”Ồ?”

Nhưng vào lúc này, U Tuyền Cổ Thần thông qua Luân Hồi Bất Diệt Thể, gặp tình huống mới.

”Là Lạc Linh Cổ Thần!”

U Tuyền Cổ Thần thanh âm băng hàn.

Lúc này, Lạc Linh Cổ Thần đang chuẩn bị lén vào mật điện, nhưng hạch tâm khu vực, người tuần tra thật sự là quá nhiều, càng có rất nhiều Luân Hồi Bất Diệt Thể.

Ngay tại vừa rồi, Lạc Linh Cổ Thần bị một cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể phát hiện, cũng may nàng lập tức rút lui khỏi.

”Tại sao có thể như vậy?”

Lạc Linh Cổ Thần cảm giác có chút khác thường, lúc này nếu là hướng bên trong xông vào thật sự quá nguy hiểm.

Nàng cân nhắc liên tục, quyết định lui lại, hơn nữa nàng có biện pháp ly khai Thiên Ma Đường.

”Không bằng giúp hấn một tay!”

Lạc Linh Cổ Thần bỗng nhiên nghĩ đến Triệu Phong.

Lúc trước nàng quyết định lần nữa lén vào mật điện, Triệu Phong từng nhắc nhở nàng quá mức nguy hiểm, nhưng Lạc Linh Cổ Thần không có nghe theo lời khuyên.

Hơn nữa nhìn bộ dáng Triệu Phong, tựa hồ là không có biện pháp ly khai Thiên Ma Đường, ở đằng kia chờ cơ hội.

”Coi như là báo đáp nhân tình của hấn!”

Lạc Linh Cổ Thần thấp giọng nói ra, lập tức ly khai.

Lạc Linh Cổ Thần sau khi rời đi, cách đó không xa xuất hiện một tên Bát giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, nhưng bên trên lại tản mát ra linh hồn lực lượng của Cửu giai Cổ Thần.

”Lạc Linh Cổ Thần cùng tiểu tử kia, là cùng một nhóm. . .”

U Tuyền Cổ Thần lần nữa lâm vào suy tư.

Hắn còn không biết thân phận chân thật của Triệu Phong, cho rằng Triệu Phong giống như Lạc Linh Cổ Thần, cũng là Thời Không Thánh Địa.

”Lạc Linh Cổ Thần chẳng lẽ là cùng với tiểu tử kia hội hợp, mang theo Thiên Cơ Miêu, ly khai nơi đây!”

U Tuyền Cổ Thần đôi mắt tinh quang lóe lên.

Nếu để cho Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong hội hợp, đến lúc đó, Tà Thánh Song Thần đi qua đều là chịu chết, Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể đều có thể không ngăn được bọn hắn, mà Thiên Cơ Miêu cũng có khả năng bị bọn hắn mang đi.

”Không đem bọn người bắt được ta còn có thể diện gì!”

U Tuyền Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng.

Thiên Ma Đường tổng cộng có hai người lén vào.

Hôm nay, hai người kia sắp hội hiệp.

Nói cách khác, U Tuyền Cổ Thần có thể không cần tọa trấn chỗ này.

Tính toán còn sẽ phát sinh tình huống khác, cũng không so được với Thiên Cơ Miêu cùng hai người lên vào.
Hô!

Nghĩ tới đây, thân hình U Tuyền Cổ Thần, hóa thành một đoàn vụ hoàng hôn, biến mất ở bên trong mặt điện.

. . .

”Chạy đi đâu, có bản lĩnh cùng ta đánh một trận!”

La Môn Cổ Thần phần nộ hết lớn.

Từ khi Thiên Long Tỏa Không Trận bố trí xuống, Triệu Phong liền không cùng hãn giao thủ, mà ra tay với thành viên Thiên Ma Đường.

Ngay lúc vừa rồi, một tên Thất giai Cổ Thần, ở trước mặt của hãn vẫn lạc.

Loại bất lực thất bại cùng khuất nhục này, làm cho La Môn Cổ Thần thiếu chút nữa mất đi lý trí.

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Hãn không cùng La Môn Cổ Thần đánh, không phải bởi vì sợ hãn.

Chỉ là bởi vì giết La Môn Cổ Thần, hơi có chút phiền phức, đến lúc đó lại để cho những người khác chạy thoát, vậy là thua lỗ rồi.

Bởi vậy, Triệu Phong trước hạ sát những người này trước.

Vèo!

Hào quang vàng nhạt xẹt qua, Triệu Phong đến trước mặt một tên Thất giai Cổ Thần mặc áo bào xanh.

”Nhanh cỡi bỏ đại trận!”

Cổ Thần áo bào xanh, gặp Triệu Phong hướng hãn vọt tới, sắc mặt đại biến, kinh hoảng vô cùng.

Thiên Long Tỏa Không Trận, là bốn người lợi dụng đạo cụ đặc thù liên hợp thi triển, muốn muốn cỡi bỏ cũng cần bốn người, nếu không hết sức phiền toái.

Hai cổ Luân Hồi Bất Diệt Thể tử vong, Triệu Phong giết một người, tên còn lại bị Diệt Thể Hắc Giao Long cuốn lấy.

Giờ phút này, chỉ còn lại nam tử tóc đỏ cùng Cổ Thần áo bào xanh.

Hai người bọn họ lúc Diệt Thể Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ Miêu đi ra, mà bắt đầu phá trận, nhưng còn không thành công.

”Cửu Lôi Luyện Hồn!”

Triệu Phong trực tiếp thúc dục Cực phẩm Thần Khí Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

”Không tốt!”

Cổ Thần áo bào xanh lập tức đình chỉ phá trận, bỏ chạy.

Ông chi chi!

Nhưng hãn so với tốc độ của bảy căn xiềng xích không thể so sánh, gắt gao đi theo sau lưng, phảng phất như độc xà Lôi Điện, chỉ cần hãn buông lỏng nháy mắt, cũng sẽ bị quấn lên.

”Mơ tưởng!”

Nhưng vào lúc này, La Môn Cổ Thần hướng Triệu Phong đánh tới.

Trường kiếm trong tay điên cuồng múa, bổ chém ra vô số lưỡi đao cực lớn, tràn ngập giữa thiên địa.

”Hỗn Nguyên Thuần!”

Triệu Phong vận chuyển Hỗn Nguyên Thần Lực, ngưng kết ra một quang thuần tối tăm vạn vạn, đem mình bảo hộ lại.

Hắn mặc kệ La Môn Cổ Thần, toàn lực đối phó tên Cổ Thần áo bào xanh.

”Không muốn. . .”

Cổ Thần áo bào xanh hoảng sợ gào rú.

Đinh ha ha!

Linh hồn của hắn bị bảy căn xiềng xích kéo túm lại, vô luận hắn giãy dụa làm sao, đều không đào thoát ra được.

”Thu!”

Triệu Phong thu Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lần nữa nhận lấy một cỗ linh hồn thể.

Meo meo

Một bên, Tiểu Tặc Miêu hoa chân múa tay vui sướng, hoàn toàn không đếm xỉa đến.

Nó chỉ đem hai cỗ Luân Hồi Bất Diệt Thể giết đi, cũng không quản chuyện khác.

Đây cũng là Triệu Phong phân phó, dù sao bị Tiểu Tặc Miêu giết chết, bọn hắn còn có cơ hội phục sinh.

Còn nếu là bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thu mất linh hồn, không chỉ có thể tránh điểm ấy, còn có thể bị luyện hóa thành Lôi Đình Hồn Tinh.

”Tại sao có thể như vậy?”

Trong đại trận, nam tử tóc đỏ vẻ mặt ngốc trẻ.

Vốn là bọn hắn chế tạo khốn trận, vây giết Triệu Phong, nhưng bây giờ lại biến thành bọn hắn bị nhốt, bị Triệu Phong đồ sát.

Vèo!

Triệu Phong hướng Diệt Thể Hắc Giao Long bay đi.

Lúc này, đối thủ của Diệt Thể Hắc Giao Long, đã hấp hối.

”Cửu Lôi Luyện Hồn!”

Triệu Phong thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, lại thu một người!

Hôm nay, trong đại trận, chỉ còn lại La Môn Cổ Thần cùng nam tử tóc đỏ.

Nhưng vào lúc này, bên ngoài đại trận có một tên Bát giai Cổ Thần chạy đến.

”Xảy ra chuyện gì? Tại sao có thể như vậy?”

Bát giai Cổ Thần vẻ mặt kinh hãi.

Trước khi đến, hắn còn lo lắng đã tới chậm, người lên vào đã bị bắt.

Lại không nghĩ rằng, chạy đến sau lại chứng kiến hình ảnh này.

Hắn muốn đi vào trợ giúp thành viên Thiên Ma Đường, nhưng không cách nào phá vỡ Thiên Long Tỏa Không Trận, chỉ có thể ngốc trẻ nhìn vào trong đại trận.

”Đây không phải là thật!”

”Tiểu tử này. . . Tại sao có thể như vậy?”

Nam tử tóc đỏ cùng La Môn Cổ Thần khuôn mặt hơi có ngốc trẻ, mang theo sợ hãi thật sâu.

Giờ phút này chỉ còn lại có hai người bọn họ, nhưng bọn hắn biết rõ, mình không phải là đối thủ của bọn người Triệu Phong.

Mà cường giả Thiên Ma Đường trợ giúp cũng chưa có chạy đến.

Chẳng lẽ bọn hắn cũng phải chết ở chỗ này sao?

Bọn hắn rất rõ ràng, một khi bị Cửu Lô Luyện Phách Kính hấp thu linh hồn, bọn hắn liền không có cơ hội phục sinh.

”Trước hết giết hắn!”

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liếc nhau, lập tức trực tiếp đối với tóc đỏ nam tử, khởi xướng tiến công.

Tóc đỏ nam tử cùng La Môn Cổ Thần đều là Bát giai, nhưng La Môn Cổ Thần chính là Bát giai đỉnh phong, dường như khó đối phó hơn.

”Không. . .”

Nam tử tóc đỏ, hét lên một tiếng, điên cuồng bỏ chạy.

Nhưng luận tốc độ, hắn không nhanh bằng Triệu Phong, hơn nữa không gian bị hạn chế, hắn muốn chạy trốn đều không có địa phương trốn.

”Cửu Lô Luyện Hồn!”

Triệu Phong thúc dục Cửu Lô Luyện Phách Kính, bảy căn Lô Điện xiềng xích gào thét mà ra.

”Diệt Thế Long Viêm!”

Diệt Thế Hắc Giao Long song trao vung ra hai luồng hỏa diễm Xích Hắc, ngọn lửa bay ra lập tức biến thành hai vòi rồng Xích Hắc, tàn sát bừa bãi, hủy diệt hết thảy.

”Nhanh cứu ta, chúng ta liên thủ, có lẽ có thể đối phó bọn hắn?”

Tóc đỏ nam tử đối diện nguy cơ sinh tử, hướng La Môn Cổ Thần cầu cứu.

”Thua. . . cho dù liên thủ, cũng không phải là đối thủ của bọn họ!”

La Môn Cổ Thần vẻ mặt bi thương.

Hắn không phải là đối thủ của Triệu Phong, mà tóc đỏ nam tử cũng không phải là đối thủ của Diệt Thế Hắc Giao Long.

Huống hồ, bên cạnh còn có một Thiên Cơ Miêu.

”Địa Bạo Kinh Tinh!”

Triệu Phong nắm đúng thời cơ, thi triển ra đồng thuật cường hãn.

Oanh phanh!

Toàn thân nam tử tóc đỏ bị một cỗ năng lượng hỗn loạn tàn sát bừa bãi, oanh tạc va chạm, toàn thân bị phá vỡ.

Đình ha ha!

Mà linh hồn của hắn, trực tiếp bị lôi điện xiềng xích, kéo vào Cửu Lô Luyện Phách Kính.

Hôm nay, trong đại trận chỉ còn lại La Môn Cổ Thần!

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, cùng nhau nhìn về phía hắn.

”Không. . . Ta không muốn chết!”

La Môn Cổ Thần phát ra gầm rú thê lương.

Bỗng nhiên, trong cơ thể hắn tản mát ra năng lượng chấn động làm cho người ta tim đập nhanh.

”Không tốt, tự bạo!”

Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long lập tức lui ra phía sau, hơn nữa thì triển tầng tầng phòng ngự.

”Như vậy, ta cũng không cần chết rồi!”

La Môn Cổ Thần vẻ mặt thống khổ bi ai.

Linh hồn tự bạo, không cách nào bị Triệu Phong rút ra, như vậy hắn còn có cơ hội phục sinh.

La Môn Cổ Thần cười khổ một tiếng, hắn không nghĩ tới, chính mình bị bức thành như vậy, dùng tự bạo để đổi lấy một đường sinh cơ!

Meo meo!

Tiểu Tặc Miêu cũng nhảy đến Triệu Phong, thủ thảo duỗi ra, phóng thích một đạo phù văn, bên trên vốn có Phong Ấn Áo Nghĩa, hình như có thể trấn áp bất luận lực lượng gì.

Oanh phanh!

Bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận, một cỗ năng lượng kinh khủng lan tràn ra.

Thiên Địa không gian đều ắc ắc chấn động, mà Thiên Long Tỏa Không Trận cũng trực tiếp bị tạc vỡ.

Bốn phía một mảnh trống trải, mà đại trận bên ngoài Bát giai Cổ Thần, phát giác được tình thế không đúng, đã sớm chạy thoát.

Bất quá, Triệu Phong lại phát hiện, sau khi La Môn Cổ Thần bạo tạc, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người.

1346. Chương 1343: Lôi Viêm Cổ Long Tộc

Lạc Linh Cổ Thần vốn định đến tìm Triệu Phong, dẫn hắn cùng ly khai.

Dù sao ngay từ đầu, hai người đã hợp tác qua, rồi sau đó, Triệu Phong hảo tâm nhắc nhở Lạc Linh Cổ Thần.

Mang Triệu Phong ly khai nơi đây, cũng không quá đáng, tiện tay mà thôi.

Nhưng thời điểm nàng đi vào lại cảm nhận được năng lượng chấn động cực lớn, cùng thanh âm bạo tạc kinh thiên động địa.

Mới đầu, Lạc Linh Cổ Thần cho rằng, địa phương Triệu Phong ẩn núp bị Thiên Ma Đường phát hiện, hai phe đang đại chiến.

Nàng đang chuẩn bị tiến lên giúp Triệu Phong một tay.

Thời điểm khi nàng đi vào phụ cận Thiên Long Tỏa Không Trận, lại chứng kiến Triệu Phong cùng Diệt Thế Hắc Giao Long liên thủ đánh chết nam tử tóc đỏ, mà bên kia Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, lựa chọn tự bạo.

Một Khôi Lỗi thần sắc thống khổ, đau thương, bất đắc dĩ, sỉ nhục. . .

Hình ảnh này không biết đối với Lạc Linh Cổ Thần tạo thành trùng kích lớn cỡ nào!

Tuy Triệu Phong cũng có giúp đỡ, nhưng hắn chẳng qua là tên Thất giai đỉnh phong, thực sự đem đối phương bức đến loại tình trạng này.

Cái này cũng không phải người vừa mới đột phá Bát giai Cổ Thần có thể làm được!

Nếu như không phải ngay từ đầu, Lạc Linh Cổ Thần cùng Triệu Phong hợp tác qua, nàng tuyệt sẽ không tin tưởng người bên trong quang vụ năm màu là Triệu Phong.

”Chính diện đánh chết Bát giai Cổ Thần, hơn nữa bức Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi tự bạo!”

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt có chút ngốc trệ.

Một tên Bát giai đỉnh phong Khôi Lỗi, rõ ràng không hề có chiến ý, lựa chọn tự bạo.

Khó có thể tưởng tượng, bên trong Thiên Long Tỏa Không Trận bên trong, đối phương đến tột cùng gặp phải cái gì.

Nhưng vào lúc này, Triệu Phong cũng phát hiện Lạc Linh Cổ Thần.

”Làm sao ngươi tới đây?”

Triệu Phong nhìn về phía Lạc Linh Cổ Thần, trực tiếp hỏi.

Lạc Linh Cổ Thần không phải đi hạch tâm mật điện sao? Nếu thất bại, cũng có thể tìm cơ hội chạy đi mới đúng, làm sao chạy đến đây tìm mình.

Nhưng vào lúc này, Tiểu Tặc Miêu không biết dùng biện pháp gì, hết sức thoải mái đem Thiên Long Tỏa Không Trận phá giải.

”Ân?”

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt đột biến.

Vừa rồi bởi vì trận pháp, cảm giác của nàng cũng không tốt lắm.

Như nay trận pháp biến mất, nàng lập tức cảm nhận được tử khí mãnh liệt.

Hiển nhiên, bên trong trận pháp này vẫn lạc tuyệt không chỉ có nam tử tóc đỏ cùng khôi lỗi kia.

Sau đó, ánh mắt Lạc Linh Cổ Thần mạnh mẽ nhìn về phía Diệt Thế Hắc Giao Long.

”Diệt Thế Long tộc!”

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt càng thêm kinh hãi.

Khí tức trên thân Diệt Thế Hắc Giao Long làm cho huyết mạch của nàng có chút sợ run.

Tuy huyết mạch trên người Diệt Thế Hắc Giao Long hết sức bạc yếu, nhưng cuối cùng cũng là trong Thái Cổ vạn tộc, bài danh top 10, huyết mạch Diệt Thế Long tộc!

Huyết mạch Diệt Thế Long tộc cường đại, thậm chí bằng được huyết mạch bát đại Thần Mâu!

”Ta thấy ngươi trốn ở chỗ đó, nghĩ là ngươi không có biện pháp đi ra ngoài, chuẩn bị trở về mang người ly khai!”

Lạc Linh Cổ Thần trì độn một lát mới lên tiếng.

Hôm nay, nàng đã đem Triệu Phong cùng nàng ngang hàng.

Vừa mới đột phá Bát giai, có thể có được chiến tích kinh người như thế, hoàn toàn không chênh lệch với nàng lắm.

Triệu Phong tâm thần khẽ động, hấn đích thật là đang chờ đợi thời cơ, sau đó rời đi.

Có thể cùng Lạc Linh Cổ Thần cùng ly khai, nhất định sẽ bị Thời Không Thánh Địa chú ý.

Nhớ ngày đó, tại Man Hoang Thái Cổ Bí Cảnh, Triệu Phong theo tiểu đội Thời Không Thánh Địa, đoạt được Thời Không Chi Bào, có thể nói là kết xuống thù oán.

Triệu Phong vừa mới chuẩn bị cự tuyệt, trong đầu của hắn bỗng nhiên nảy ra một ý nghĩ.

”Chúng ta làm giao địch!”

Triệu Phong trực tiếp nói ra.

”Ta mang người đi ra ngoài, không cần ngươi bất kỳ vật gì!”

Lạc Linh Cổ Thần trong mắt hiện lên một vẻ khinh thường.

Triệu Phong nói câu này để cho Lạc Linh Cổ Thần nghĩ làm Triệu Phong có ý tứ là, mình mang Triệu Phong đi ra ngoài là muốn đạt được bảo vật trên người Triệu Phong.

Bất quá, Lạc Linh Cổ Thần cũng xác thực khát vọng kiện Thời Không Chi Bào.

”Người đã hiểu lầm, ta là muốn cùng người làm giao dịch khác!”

Triệu Phong cười nhạt một tiếng.

Lạc Linh Cổ Thần sững sờ, hai gò má thoáng đỏ rồi lập tức nhanh chóng mất đi.

”Giao dịch gì?”

Lạc Linh Cổ Thần thấp giọng hỏi.

”Ta cho người tiến vào bên trong không gian Thời Không Chi Bào, đột phá Cửu giai Cổ Thần, người cũng giúp ta một việc. . .”

Triệu Phong mỉm cười.

”Để cho ta đột phá Cửu giai, tiến vào bên trong Thời Không Chi Bào?”

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt đại chấn.

Phải biết rằng, Cổ Thần Tam giai, mỗi Nhất giai đều rất khó đột phá, coi như có cường giả đẳng cấp cao tương trợ, cũng không phải nói đột phá là có thể đột phá.

Mà lúc này, nói với Lạc Linh Cổ Thần những lời này, là một người tu vi so nàng còn thấp hơn.

Ngoài ra, tiến vào bên trong Thời Không Chi Bào, tương đương với việc có thể lục lợi đến hạch tâm Thời Không Chi Bào.

Tuy nhiên Thời Không Chi Bào đã có chủ nhân, chỉ khi nào Triệu Phong bị trọng thương hoặc Lạc Linh Cổ Thần có thủ đoạn đặc thù, mới có thể hoàn toàn đem nó cướp đi.

”Thiên Thần Dịch, không biết người nghe nói qua chưa!”

Triệu Phong hỏi.

Lần đầu phục dụng Thiên Thần Dịch, có xác suất thật lớn đột phá.

Thiên Thần Dịch này, Triệu Phong trước kia chưa từng nghe nói qua, hẳn là Thiên Cơ tộc nghiên cứu chế tạo ra.

Cho nên, Lạc Linh Cổ Thần có lẽ không có phục dụng qua Thiên Thần Dịch.

Lạc Linh Cổ Thần lắc đầu, tỏ vẻ chưa từng nghe nói .

”Bảo vật này, có xác suất nhất định cho cường giả dưới Chân Thần Cửu giai trực tiếp đột phá Nhất giai, tu vi càng thấp xác suất càng cao, ta chính là phục dụng bảo vật này, mới đột phá đến Bát giai Cổ Thần, người đã là Bát giai đỉnh phong, vấn đề có lẽ không lớn. . .”

Triệu Phong bắt đầu nói rõ chi tiết cho Lạc Linh Cổ Thần.

Tuy nói Bát giai đỉnh phong vấn đề không lớn, nhưng Triệu Phong cũng không dám cam đoan trăm phần trăm.

Xác suất này, ai cũng nói không chính xác.

Cho nên hẳn trước đem tình huống nói rõ ràng.

”Ta đồng ý!”

Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp đáp ứng.

Triệu Phong theo như lời giao dịch, đối với nàng mà nói, trăm lợi mà vô hại.

”Tốt!”

Triệu Phong trực tiếp xuất ra một phần khế ước quyền trực.

Ký kết quyền trực mục đích chủ yếu, chính là ước thúc Lạc Linh Cổ Thần, làm cho nàng tiến vào bên trong không gian Thời Không Chi Bào, không thể làm bất cứ chuyện gì, chuyên tâm tu luyện đột phá là được.

Sau đó, Triệu Phong đem hai phần Thiên Thần Dịch còn lại, cho Lạc Linh Cổ Thần một phần.

Bá!

Thời Không Chi Bào vũ động, Lạc Linh Cổ Thần cùng Diệt Thế Hắc Giao Long, toàn bộ tiến vào trong đó.

Leng keng!

Tiểu Tặc Miêu ném ra ngoài mấy cái cổ tiền đồng, lập tức chỉ một cái phương hướng.

Sau đó, Triệu Phong dựa theo phương hướng Tiểu Tặc Miêu chỉ, phi độn mà đi.

Mất thất một chỗ tu luyện nào đó, bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh.

”Trưởng lão, người lên vào hướng phía Đông đào tẩu rồi!”

Hắn lập tức xuất ra lệnh bài, truyền ra tin tức.

Vốn là, người này dựa theo mệnh lệnh U Tuyền Cổ Thần, chạy tới mục tiêu vây giết Triệu Phong.

Nhưng sự tình đã xảy ra biến cố, bọn hắn lại nhận được mệnh lệnh, không nên tới gần mục tiêu.

Cho nên, tại phụ cận cất dấu không ít thành viên Thiên Ma Đường, kể cả Luân Hồi Bất Diệt Thế của U Tuyền Cổ Thần.

...

Trong Thiên Ma Đường, U Tuyền Cổ Thần đang dùng tốc độ cao nhất chạy đi.

Hắn là Luân Hồi Chi Mâu, không am hiểu chiến đấu, tốc độ cũng không ngoại lệ.

Cho nên so với hậu duệ Thời Không Thần Mâu Lạc Linh Cổ Thần, chậm hơn không chỉ một ít.

Nhưng vào lúc này, hắn xuất ra một tấm lệnh bài, cảm ứng một phen.

”Người có thể trốn được không?”

U Tuyền Cổ Thần hừ lạnh một tiếng.

Lúc này đây, hắn tự thân xuất mã, hai người lên vào hắn phải chết không thể nghi ngờ, Thiên Cơ Miêu cũng trốn không thoát!

”Không đúng, phía đông!”

U Tuyền Cổ Thần sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, lập tức suy tư.

”Đáng giận, bọn hắn chạy trốn, vừa lúc là khu vực an toàn nhất!”

U Tuyền Cổ Thần lập tức chửi ầm lên.

Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thế chính là từ phương tây mà đến, mà hắn là theo phương bắc đuổi đi qua.

Trùng hợp, Triệu Phong chạy trốn phương hướng là phía đông.

Chẳng lẽ Triệu Phong biết rõ hết thảy?

”Nhất định là Thiên Cơ Miêu!”

U Tuyền Cổ Thần lập tức hiểu ra.

Trước, Thiên Cơ Miêu vẫn đứng ở bên người Triệu Phong.

Đường đường Thiên Cơ Miêu, dự đoán loại chuyện này, hoàn toàn không nói chơi.

”Chẳng qua là kéo dài thời gian chết mà thôi!”

U Tuyền Cổ Thần không thèm để ý.

Ngoài ra, Tà Thánh Song Thần có lẽ đã đuổi kịp Triệu Phong.

Không cầu bọn hắc bắt Triệu Phong, chỉ cần quấy nhiễu, kiềm chế Triệu Phong là được, chỉ cần không mất dấu là được!

U Tuyền Cổ Thần cùng Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể vừa đến, hết thấy là thành kết cục đã định rồi!

...

Thiên Ma Đường thông đạo rắc rối phức tạp, tựa như một cái mê cung.

Hưu!

Sau lưng Triệu Phong cánh chim rất nhanh chấn động, thân hình của hắn hóa thành một đạo mang vàng nhạt, tại trong thông đạo vượt qua.

”Hi vọng Lạc Linh Cổ Thần có thể sớm đi đột phá!”

Triệu Phong trong nội tâm nghĩ đến.

Kỳ thật, hắn có thể trực tiếp đi theo Lạc Linh Cổ Thần trực tiếp ly khai.

Nhưng Triệu Phong thật đúng là có chút không cam lòng như vậy, cho nên cùng với Lạc Linh Cổ Thần tiến hành giao dịch.

Một khi Lạc Linh Cổ Thần đột phá đến Cửu giai, bên trong Thiên Ma đường, bọn hắn còn không phải đi ngang sao!

Ngoài ra, trận này giao dịch người được lợi lớn nhất là Lạc Linh Cổ Thần, ở một trình độ nhất định, Triệu Phong cũng giao hảo với Thời Không Thánh Địa.

”Nhanh như vậy đã tới rồi!”

Triệu Phong ánh mắt chớp lên.

Chỗ ngã ba, Triệu Phong bỗng nhiên quẹo vào.

Cùng lúc đó, phía trước cửa thông đạo, Tà Thánh Song Thần bỗng nhiên xuất hiện.

”Người lên vào!”

Hai người lập tức kinh kêu một tiếng.

Bọn hắn thu được mệnh lệnh U Tuyền Cổ Thần, chỉ cần kiềm chế chắc chắn người lên vào, thậm chí không mất dấu là được.

Vừa chứng kiến Triệu Phong, hai người sợ tới mức không nhẹ.

Bởi vì căn cứ theo lời U Tuyền Cổ Thần, thực lực bọn người Triệu Phong vượt xa bọn hắn, bởi vậy tuyệt không thể chính diện giao phong.

Nhưng tình huống thực tế, Triệu Phong nhìn thấy bọn hắn nhưng lại trực tiếp chạy trốn!

Nếu thực lực bọn người Triệu Phong mạnh hơn bọn hắn, vì sao phải chạy trốn?

Tà Thánh Song Thần có chút không nghĩ ra.

”Mau đuổi theo!”

Hai người lập tức đuổi theo mau.

Nhưng Triệu Phong căn bản không để ý tới bọn hắn.

Hơn nữa tốc độ của Triệu Phong so với bọn hắn hơi nhanh một ít, nếu cứ tiếp tục bọn hắn tất nhiên sẽ bị vứt bỏ.

”Đáng giận, tiểu tử này tốc độ còn nhanh hơn chúng ta!”

Tà Thánh Song Thần cảm giác thể diện bị gây khó dễ.

Kỳ thật, Triệu Phong nếu là toàn lực phi độn, hai người này căn bản không có khả năng đuổi theo.

Nhưng Triệu Phong vừa đã trải qua một phen đại chiến, tiêu hao không ít, kế tiếp còn có chuyện trọng yếu hơn, không cần lãng phí tiêu hao.

Hơn nữa, không vứt bỏ hai người này cũng căn bản không trọng yếu.

”Quý Ma Phong Trảm!”

”Thánh Quang Tiên Linh Kiếm!”

Tà Thánh Song Thần trực tiếp thi triển công kích, đối với Triệu Phong tiến hành quấy nhiễu.

Triệu Phong vẫn cứ lẩn trốn như trước, không để ý tới hai người này, trong thông đạo Thiên Ma Đường xông loạn.

”Còn chưa được sao?”

Thời gian kéo quá lâu sẽ gặp nguy hiểm, Triệu Phong ý thức được, hơi chút thăm dò vào trong Thời Không Chi Bào.

Giờ phút này, Lạc Linh Cổ Thần đang vào thời khắc đập nện thần đài. . .

Bỗng nhiên, đang phi độn, tốc độ Triệu Phong trì trệ.

”Không tốt!”

Triệu Phong sắc mặt khê biến, quay người hướng Tà Thánh Song Thần phóng đi.

”Ha ha, trốn chỗ nào!”

Tà Thánh Song Thần cười lạnh một tiếng, trực tiếp hướng Triệu Phong đánh tới.

Đối với Triệu Phong bỗng nhiên biểu hiện dị thường, bọn hắn không có một chút ngoài ý muốn.

Nhưng vào lúc này, không xa truyền đến một cỗ khí tức cường đại làm cho người ta tâm thần sợ run.

Thời gian dần trôi qua, không gian biến thành nóng rực vô cùng, trong không khí còn tràn ngập tí ti điện quang.

”Người lên vào, nhận lấy cái chết!”

Một âm thanh điếc tai nhức óc gào thét, mạnh mẽ chấn động mà ra.

Lập tức, một thân ảnh cự đại màu đỏ xuất hiện tại cuối thông đạo.

Hắn thân người đầu rồng, lưng có hai cánh, khuôn mặt bá khí dữ tợn, đúng là Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể, cường giả Lôi Viêm Cổ Long tộc!

1347. Chương 1344: Toàn Thể Xuất Động

”Người lên vào, nhận lấy cái chết!”

Cường giả Lôi Viêm Cổ Long tộc xuất hiện trong nháy mắt, hét lớn một tiếng, làm cho bốn phía hư không ầm ầm chấn động.

”Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể!”

Triệu Phong không nói hai lời, quay người bỏ chạy.

Nếu là Cửu giai Cổ Thần bình thường, Triệu Phong dựa vào hai kiện Cực phẩm Thần Khí, có lẽ còn có thể chống lại.

Nhưng cái này là Lôi Viêm Cổ Long tộc, khi còn sống là kiểu chủng tộc chiến đấu khủng bố, hôm nay lại trở thành thân thể bất tử, cùng hấn liều đánh đồng với muốn chết, huống hồ bên cạnh còn có Tà Thánh Song Thần.

”Cút ngay!”

Triệu Phong vừa mới chuyển thân đã nhìn thấy Tà Thánh Song Thần tấn công mạnh mẽ mà đến, hấn lập tức vận chuyển Hồn Nguyên Thần Lực, ngưng tụ ra một mặt quang thuần tối tăm vận vẹo, sau đó lại thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kinh!

Ông chi chi!

Cửu Lôi Luyện Phách Kinh mạnh mẽ phun trào ra một đầu lôi long cực lớn.

Lôi Quang khí thể kinh thiên làm cho Tà Thánh Song Thần sắc mặt hơi kinh, bất quá bọn hấn thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, không sợ hãi.

”Huyền Cẩm Mê Vực!”

Tại thời điểm Tà Thánh Song Thần chuẩn bị thi triển công kích cường hân, mắt trái Triệu Phong lập tức phát động linh hồn Huyền thuật.

Tuy nhiên Tà Thánh Song Thần tu vi cao tới Bát giai đỉnh phong, nhưng vẫn bị Huyền thuật của Triệu Phong mê hoặc một lát.

Oanh phanh bồng!

Bởi vậy, Tà Thánh Song Thần lâm vào yếu thế, bị Lôi Điện Quang Long cực lớn trực tiếp xỏ xuyên qua, thân hình nghiền nát không chịu nổi hướng về sau rút lui.

Mà Triệu Phong, thừa lúc này khe hở, trực tiếp bỏ chạy.

”Trốn chỗ nào!”

Phía sau, Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể hét lớn một tiếng, bàn tay vung lên.

Oanh vù vù!

Một đầu Lôi Quang Hỏa Long chói lọi, trực tiếp lao nhanh mà ra, bất kể là khí thể hay uy lực, đều vượt xa Triệu Phong dùng Cửu Lôi Luyện Phách Kinh phóng xuất ra Lôi Long công kích.

Lôi Quang Hỏa Long đi qua, cảnh hoang tàn khắp nơi.

”Thời Không Bình Chương!”

Triệu Phong lập tức thúc dục Thời Không Chi Bào, phóng xuất ra một tầng hư hư thật thật không gian trùng điệp.

Hỏa diễm Lôi Long kia chạm đến đến tầng này lực lượng thời không, liền lập tức chịu ảnh hưởng.

Oanh chi chi!

Chỉ chốc lát sau, lực lượng thời không đã bị Lôi Quang Hỏa Long trực tiếp nổ nát.

Bất quá, một sát na thời gian, Triệu Phong sớm đã trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

”Mau đuổi theo, đừng buông tha tiểu tử kia!”

Tà Thánh Song Thần lập tức quát.

Giờ phút này, U Tuyên Cổ Thần Cửu giai Luân Hồi Bất Diệt Thể đã đến, người lên vào còn có thể chống cự sao?

Cho dù hấn dốc sức liều mạng trốn, cũng trốn không thoát lòng bàn tay Lôi Viêm Cổ Long.

”Không vội!”

Lôi Viêm Cổ Long thấp giọng nói ra.

Tà Thánh Song Thần vừa mới chuẩn bị chất vấn, liền tiếp nhận truyền âm của U Tuyền Cổ Thần: "Người lên vào này, có lẽ đã cùng Lạc Linh Cổ Thần hội hợp, hẳn còn có Diệt Thế Hắc Giao Long cùng Thiên Cơ

Thoáng chốc, một hư ảnh ngôi sao tầm tối xuất hiện bốn phía Triệu Phong làm cho người khác áp lực lớn lao.

Oanh phốc!

Sau một khắc, một đoàn quang cầu hỗn loạn vụn vẹo trực tiếp oanh kích phía trên công kích Tà Thánh Song Thần.

Oanh phanh!

Cả hai mãnh liệt va chạm, tiếp tục một lát, hóa thành tro bụi.

”Làm sao có thể? Đồng thuật này rõ ràng sánh vai với hai người chúng ta hợp lực một kích!”

Tà Thánh Song Thần khuôn mặt chấn động vô cùng.

Trước Triệu Phong một mực trốn tránh, không cùng bọn hắn giao thủ, nhưng hôm nay một phát, bọn hắn lần nữa bị đả kích kịch liệt.

”Xem ra mới vừa rồi là ảo giác!”

Triệu Phong không để ý đến Tà Thánh Song Thần, thấp giọng nỉ non.

Lúc này đây, đồng thuật không phải lập tức sinh ra.

Có thể coi là hiện tại, xác nhận vừa rồi một màn kia có thể là ảo giác, Triệu Phong như trước không xác định loại cảm giác này.

Trong không gian Thần Mâu, mộng ảo bạc cầu có chút xoay chuyển, tản ra hào quang như mộng ảo mỹ lệ, phẳng phát diễn lại ngàn vạn sắc thái thế gian.

Triệu Phong đều không có phát giác được, linh hồn của hắn bị cỗ hào quang này liên tiếp cải biến.

”Đáng giận, đồng thuật quá mạnh mẽ!”

”Hắn sử dụng đồng tử như thế sẽ không sợ huyết mạch chống đỡ hết nổi sao?”

Số ít cấp thấp Cổ Thần khuôn mặt sợ hãi, liên tiếp lui ra phía sau, căn bản không dám gần Triệu Phong.

”Đại nhân, còn chưa được sao?”

Một tên Cổ Thần biết rõ mưu đồ U Tuyền Cổ Thần, truyền âm hỏi.

Lại tiếp tục như vậy, Cổ Thần khác sẽ bị giết sạch, đến lúc đó U Tuyền Cổ Thần cũng vô lực chống lại bọn người Triệu Phong.

”Ân? Không tốt!”

Triệu Phong mất trái, bỗng nhiên cảm ứng được cái gì, hắn lập tức hướng phương hướng cực xa nhìn lại.

Tầng tầng thấu thị, Triệu Phong rốt cục trông thấy tám người ẩn nấp trong một tầng kết giới.

”Tám người, Thần Mâu hợp nhất!”

Triệu Phong sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Đối với chiêu này, hắn một mực có chỗ đề phòng, thời điểm đối phương chuẩn bị thi triển, hắn chắc chắn trước tiên đem đánh gãy.

Nhưng U Tuyền Cổ Thần lại ở trong tối bí mật mưu đồ, tránh né phạm vi Triệu Phong thăm dò.

Hôm nay đối phương đã bắt đầu thi triển Thần Mâu hợp nhất, nhất định phải ngăn cản mới được!

Bá!

Phát hiện chuyện này, trong nháy mắt thân hình Triệu Phong lập lòe mà ra.

”Mau ngăn cản hắn!”

U Tuyền Cổ Thần đại biến quát.

Hắn cũng không nghĩ tới, Triệu Phong lại có thể sớm phát giác được.

Bất quá chắc có lẽ không có vấn đề, tại thời điểm Triệu Phong phát hiện, tám người kia đã bắt đầu thi triển.

Không ngoài sở liệu, Triệu Phong căn bản không cách nào ngăn cản!

Nhưng phạm việc gì đều có ngoài ý muốn, U Tuyền Cổ Thần cũng không muốn đi canh bạc này.

Vèo!

Thành viên Thiên Ma Đường, Lôi Viêm Cổ Long tốc độ nhanh nhất vứt bỏ Lạc Linh Cổ Thần, hóa thành một đạo lôi điện, truy kích mà ra.

Bên trong trận pháp ẩn nấp tám gã Thần Mâu hậu duệ, bốn nguyên chi lực phiêu phù ở trên không.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ cùng nhau động pháp quyết, khổng chế bốn nguyên chi lực bản thân cùng lực lượng khác tương giao tương dung!

1350. Chương 1347: Không Khổng Chế Được

Thời điểm khi tám người khổng chế bốn nguyên chi lực tương giao tương dung, cổ khí thể kinh thiên này trận pháp không thể che dấu được nữa.

”Thần Mâu hợp nhất!”

”Lúc đầu U Tuyền trưởng lão sớm có diệu kế!”

Một thành viên Thiên Ma Đường không biết rõ tình hình, lập tức lộ ra vẻ kích động.

Thần Mâu hợp nhất cường đại, tất cả mọi người biết rõ.

Một khi tám người thành công ngưng tụ ra hoàn toàn lực lượng, những người lên vào này đều chết không có chỗ chôn.

Nhưng bí pháp này có một cái thiếu sót thật lớn, thời điểm đang thi triển không thể bị cắt đứt.

Nhưng hôm nay, đại thế đã thành, Triệu Phong đuổi đi qua cũng không cách nào ngăn cản tám người bọn hắn, trái ngược lại là đi chịu chết!

”Đã xong!”

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt cả kinh.

Đây là sau khi nàng đột phá Cửu giai Cổ Thần, lần đầu tiên xuất hiện cảm giác nguy cơ như thế.

Nàng cũng được chứng kiến bí pháp này, đối với nó cảm giác sợ hãi thật sâu.

Bí pháp này một khi thành công, cơ hồ có thể phân luân chúa tể.

Lạc Linh Cổ Thần lâm vào suy nghĩ xoắn xuýt, lúc này nàng đào tẩu còn kịp, nhưng Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Nàng nếu là tiến lên ngăn trở Lôi Viêm Cổ Long, vì Triệu Phong tranh thủ thời gian, một khi thất bại, mình cũng khả năng chết ở chỗ này.

Vèo!

Lạc Linh Cổ Thần chỉ do dự chỉ chốc lát, liền trực tiếp xông ra.

”Đứng lại!”

Lạc Linh Cổ Thần thân hình như ẩn như hiện, phẳng phất cùng hư không dung làm một thể, hướng Lôi Viêm Cổ Long truy đuổi.

”Hư Linh Trảm!”

Lạc Linh Cổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long khoảng cách ngày gần hơn, trong tay nàng loan đao màu bạc vung lên, bổ chém ra một đạo hư mang trắng lười liềm.

Nhưng mà, thân là Luân Hồi Bất Diệt Thể, Lôi Viêm Cổ Long căn bản không quan tâm, một lòng truy kích Triệu Phong.

Bá!

Triệu Phong phi hành trước nhất, thân hình liên tục lập lòe, nhưng Lôi Viêm Cổ Long theo sát phía sau, phảng phất chỉ cần Triệu Phong ngừng lại, sẽ bị đuổi kịp ngay, bởi vậy Triệu Phong căn bản không có cơ hội thi triển Không Gian Thuần Di.

Lập tức, tám người kia phóng xuất ra bốn nguyên chi lực, dần dần dung hợp cùng một chỗ, mắt trái Triệu Phong vận chuyển tới cực hạn, ý đồ phóng thích đồng thuật.

Chỉ cần có thể lập tức trọng thương một trong số đó, đem bí pháp đánh gãy là được rồi.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ chỉ có hai gã Bát giai Cổ Thần, còn lại đều là Thất giai.

Tuy nhiên Triệu Phong còn phát giác được bên cạnh tám người kia, còn có một tên Bát giai đỉnh phong Cổ Thần thủ hộ, nhưng đồng thuật của mình là thuần phát, tin tưởng đối phương cũng rất khó phản ứng kịp.

Nhưng mà thời điểm đang chuẩn bị thi triển đồng thuật, Triệu Phong lại phát hiện, đồng thuật không cách nào tập trung lên tám người kia!

”Ha ha, đồng thuật của người chúng ta đều rõ ràng rành, bốn phía xung quanh không chỉ có trận pháp ẩn nấp, còn có trận pháp nhiễu loạn không gian. . .”

Tám người kia ở bên trong, một tên hậu duệ Thời Không Thần Mâu phát giác được Triệu Phong phóng thích đồng thuật, lại không phóng xuất ra được, lập tức cười to nói.

”Nguy rồi, tại sao có thể như vậy?”

Lạc Linh Cổ Thần sắc mặt thâm trầm.

”Hắc hắc!”

Rất nhiều thành viên Thiên Ma Đường, tắc thì lộ ra bộ dáng nắm chắc thắng lợi trong tay, đặc biệt là U Tuyền Cổ Thần, vì mưu đồ của mình mà cảm thấy tự hào.

”Nguyên lai là như vậy!”

Triệu Phong sắc mặt hơi trầm xuống.

Không thể không nói, U Tuyền Cổ Thần bố trí hết sức chu đáo, đem các phương diện nhân tố đều cân nhắc kỹ.

Tính toán giờ phút này, Triệu Phong trực tiếp phát động công kích cự ly xa, Bát giai đỉnh phong Cổ Thần bên cạnh tám người kia cũng có rất nhiều thủ đoạn chống đỡ được.

”Thật khó, liên không có cách nào sao?”

Triệu Phong trong nội tâm hết sức không cam lòng.

Một khi đối phương thi triển bí pháp thành công, Triệu Phong muốn dọn dẹp nguy cơ, cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng Huyết Diễm Kỳ Lân tộc.

Hắn còn không rõ ràng lắm, lực lượng hợp nhất tám gã Thần Mâu chỗ sinh ra đến cùng có nhiều khủng bố như thế nào, nói không chừng phải đợi cho Huyết Diễm Kỳ Lân tộc toàn thể xuất động, mới có thể giải quyết nguy cơ.

Ngay tại giờ khắc Triệu Phong suy tư, trong không gian Thần Mâu, mộng ảo ngân cầu xoay chuyển nhanh hơn vài phần, phóng xuất ra bốn nguyên chi lực càng thêm chói lọi mộng ảo.

”Không, có lẽ còn có biện pháp!”

Triệu Phong ánh mắt ngưng tụ, gắt gao nhìn chăm chăm bốn nguyên chi lực trên đỉnh đầu tám người kia, sắp dung hợp cùng một chỗ.

”Bốn nguyên chi lực của Thần Linh Nhân, có thể khắc chế lực lượng của bọn hắn, có lẽ có thể tìm được đột phá. . .”

Triệu Phong tinh tường, tình cảnh lần đầu tiên Thần Mâu hợp nhất, khi đó Luân Hồi Thánh Vương vốn là người khống chế cổ lực lượng thần bí kia, nhưng bởi vì bốn nguyên lực lượng Thần Linh Nhân xuất hiện, Triệu Phong đã trở thành người chướng ngại, người chủ đạo.

Lần thứ hai, Thần Mâu hợp nhất là tại Thiên Cơ tộc chi địa còn sót lại, khi đó Triệu Phong đem bốn nguyên chi lực, dung nhập vào bên trong đồng thuật, tấn công lực lượng Thần Mâu hợp nhất của bọn người Huyền Ma Cổ Thân, sinh ra tính dẫn kích hủy diệt, cuối cùng làm bọn hắn tổn thất thảm trọng.

Nếu nói là có biện pháp nào có thể khắc chế Thần Mâu hợp nhất, đây tuyệt đối là lực lượng Thần Linh Nhân.

”Liều mạng!”

Triệu Phong lộ ra một tia điên cuồng, hưng phấn.

Sau một khắc, trong không gian Thần Mâu, tất cả bốn nguyên chi lực toàn bộ bị điều động mà ra, ngưng tụ tại mắt trái.

Thoáng chốc, mắt trái Triệu Phong tản mát ra quang huy tươi đẹp không gì sánh kịp, phẳng phất chiếu rọi thế gian ngàn vạn sắc thái.

”Khí tức Thần Mâu!”

Trong nháy mắt, tất cả Thần Mâu hậu duệ, lại một lần nữa rõ ràng cảm nhận được trên người Triệu Phong có khí tức Thần Mâu.

Nhưng giờ phút này bọn hắn toàn bộ nhận định, Triệu Phong hẳn là tiếp xúc qua Thần Mâu, hoặc là đạt được bảo vật Thần Mâu.

”Hắn muốn làm gì?”

Theo sát phía sau Triệu Phong là Lôi Viêm Cổ Long, lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

Hắn tới gần nhất với Triệu Phong, lúc này phía trước là quang vụ năm màu tản mát ra ngàn vạn sắc thái, làm cho nội tâm của hắn chấn động, sinh ra một loại cảm giác vô lực chống lại.

”Địa Bạo Kinh Tinh!”

Triệu Phong đem tất cả bốn nguyên chi lực điều động ra, thi triển đồng thuật cường hãn.

Địa Bạo Kinh Tinh vốn là đem các loại lực lượng, ngưng tụ cùng một chỗ, lợi dụng sự hỗn loạn va chạm, sinh ra sức bật cường đại.

Nhưng giờ phút này, chiêu Địa Bạo Kinh Tinh còn có bốn nguyên chi lực của Thần Linh Nhân!

Oanh!

Một quang cầu mộng ảo mê ly giống như ngôi sao xuất hiện trên người Triệu Phong, lập tức lóe lên rồi biến mất, thẳng hướng bức đến tám người đang thi triển Thần Mâu hợp nhất.

Cùng lúc đó, Bát giai đỉnh phong Cổ Thần bên cạnh tám người kia trực tiếp đứng ra, nhiệm vụ của hắn, chính là dùng hết mọi thủ đoạn, bảo hộ tám người đang thi triển bí pháp.

”Đây là công kích gì?”

Tám người đang thi triển bí pháp nhìn ngôi sao mộng ảo phi tốc mà đến, trong lòng có loại ảo giác không cách nào chống lại.

Nhưng vào lúc này, một trong tám người trong đó hét lớn: ”Không tốt, dung hợp xuất hiện tình huống không ổn định!”

Đồng thời, mấy người còn lại cũng phát giác được điểm ấy.

Bốn nguyên chi lực sắp dung hợp cùng một chỗ sinh ra lực lượng hoàn toàn mới bỗng nhiên rung động.

Không biết làm sao, bọn hắn bỗng nhiên khó có thể khống chế bốn nguyên chi lực của chính mình.

”Thêm chút sức, nhất định phải dung hợp!”

Trong tám người, mạnh nhất là Bát giai Cổ Thần lập tức quát.

Chỉ có không am hiểu bí pháp này, thì triển bí pháp mới xuất hiện loại tình huống này.

Mà bọn hắn đều là U Tuyền Cổ Thần chọn kỹ lựa khéo ra, đối với Thần Mâu hợp nhất rất quen thuộc, làm sao xuất hiện loại tình huống này.

Nếu là đã thất bại, bọn hắn còn có thể diện gì đối mặt cao tăng Thiên Ma Đường.

Tám người cố gắng khống chế phóng xuất ra bốn nguyên chi lực, dung hợp lẫn nhau.

Có thể bọn hắn lại phát hiện, vẻ xung đột, mâu thuẫn càng thêm mãnh liệt, khó có thể khống chế.

”Tại sao có thể như vậy?”

Một tên Thần Mâu hậu duệ có chút sợ hãi.

”Chẳng lẽ. . . Là cái ngôi sao mộng ảo kia!”

Một người kinh hô mà ra.

Triệu Phong phóng xuất ra mộng ảo ngôi sao càng tiếp cận bọn hắn, bọn hắn lại càng khó có thể khống chế bốn nguyên chi lực, dung hợp độ khó liên tục tăng dần.

”Tại sao có thể có loại chuyện này?”

Bát giai mạnh nhất vẻ mặt không thể tin.

Thần Mâu hợp nhất, không có cách phá giải, lực lượng mà bí pháp sinh ra cũng chưa bao giờ gặp khắc tinh.

Nhưng giờ phút này, lại xuất hiện chuyện lạ như thế.

Oanh!

Ngôi sao mộng ảo mạnh mẽ mà đến.

Bát giai đỉnh phong Cổ Thần phía trước lập tức thiêu đốt thần lực, thúc dục Thần Khí phòng ngự cùng với thủ đoạn phòng ngự khác.

Nhưng vào lúc này, tám gã Thần Mâu hậu duệ kêu lên sợ hãi.

”Không tốt, không khống chế được. . .”

”Không cách nào khống chế!”

Tám gã Thần Mâu hậu duệ sắc mặt đủ biến.

Khi đồng thuật công kích của Triệu Phong hàng lâm mà đến, bốn nguyên chi lực rõ ràng trực tiếp thoát ly khống chế của bọn hắn.

Cái này tương đương với đang thi triển Thần Mâu hợp nhất, lọt vào tập kích khủng bố, bí pháp bị cắt đứt.

Ầm ầm!

Bốn nguyên chi lực mất đi khống chế, bạo động mà lên, sinh ra một cỗ năng lượng hủy diệt.

Phía trước Bát giai đỉnh phong Cổ Thần đang chuẩn bị ngăn cản mộng ảo ngôi sao, làm sao cũng không ngờ tới phía sau hắn sẽ xuất hiện loại tình huống này.

”Trốn!”

Bát giai đỉnh phong, cái gì cũng đều mặc kệ, trực tiếp thoát đi.

Mà tám gã Thần Mâu hậu duệ, tại thời điểm Thần Mâu chi pháp thất bại, cũng trực tiếp thoát đi ra.

Oanh phanh bông!

Mộng ảo ngôi sao kể cả tám phần bốn nguyên chi lực đụng vào nhau.

Làm cho người ta không nghĩ tới chính là tám phần bốn nguyên chi lực lập tức biến mất hầu như không còn.

Liên phẳng phát như hỏa diễm gặp băng thủy, thoáng cái vô tung vô ảnh.

Phá hủy bốn nguyên chi lực, mộng ảo ngôi sao bạo liệt ra, sinh ra một cỗ năng lượng Phong Bạo đáng sợ, đem tất cả mọi thứ toàn bộ hủy diệt.

Phong Bạo qua đi, chỗ đó xuất hiện một cái hố cực lớn không có vật gì.

Tám gã Thần Mâu hậu duệ, kể cả một tên Bát giai đỉnh phong, hài cốt cũng không còn!

”Thành công rồi!”

Triệu Phong sững sờ chỉ chốc lát, kinh hãi cười nói.

Hắn cũng không nghĩ tới, chính mình thoáng điều động ra bốn nguyên chi lực nhiều như vậy, lại có thể lại để cho Thần Mâu hợp nhất chi pháp sinh ra hỗn loạn, cuối cùng mất đi không chế.

Nói như vậy, chính mình chẳng phải là đã trở thành khắc tinh của Thần Mâu hợp nhất sao.

Chỉ cần Thiên Ma Đường thi triển bí pháp này, Triệu Phong có thể lập tức lại để cho bí pháp không khống chế được, sinh ra hỗn loạn bạo tạc, thậm chí đem người làm phép toàn bộ diệt sát.

Ngoại trừ Triệu Phong, tất cả thành viên trong Thiên Ma Đường, lập tức như hóa thành hoá thạch ngàn năm, vẻ khiếp sợ phẳng phát vĩnh viễn không rút đi được.

Sau một lát, ở đây một mảnh xôn xao!

Thần Mâu hợp nhất bỗng nhiên bị cắt đứt, hơn nữa người làm phép cùng Thủ Hộ Giả, toàn bộ chết, đây là vượt quá ý liệu của tất cả mọi người.

”Điều này sao có thể? Thần Mâu hợp nhất sắp thành công, tại sao lại đột nhiên xuất hiện loại tình huống này?”

U Tuyền Cổ Thần bỗng nhiên phần nộ gào thét.

Đây hết thấy, thật sự là quá khó mà lý giải.

Đang chờ cơ hội đại hoạch toàn thắng, lại bỗng nhiên xuất hiện loại biến cố này, giống như là con vịt đã đun sôi đều bay mất.

”Các người còn có bản lĩnh gì? Cứ việc lấy ra đi!”

Triệu Phong bỗng nhiên quay người, đứng chấp tay, một bộ ngạo nghễ tư thái.

Hắn đem át chủ bài Thiên Ma Đường tỉ mỉ chuẩn bị, trực tiếp đánh sụp.

Hôm nay Thiên Ma Đường sĩ khí đại ngã, luận chiến lực, cũng không phải đối thủ của Triệu Phong bên này.

”Đáng giận. . . Người đến tốt cùng là như thế nào phá hư Thần Mâu hợp nhất?”

U Tuyền Cổ Thần vẻ mặt sợ hãi chăm chăm vào Triệu Phong.

1351. Chương 1348: Thần Chủ

Bên ngoài Thiên Ma Đường, phía trên Cực Hàn Thâm Uyên, cao tầng Thời Không Thánh Địa cùng Thiên Ma Đường giằng co cùng một chỗ.

”Vừa rồi là cái gì?”

Tro lân lão giả, con người đen nhánh có chút lóe lên, lờm lờm sâu trong lòng đất Thiên Ma Đường.

Vừa rồi một sát na kia, trong Thiên Ma Đường bỗng nhiên truyền đến một cỗ lực lượng làm hấn không thể phỏng đoán.

Hấn thậm chí suy nghĩ, có phải hay không Thời Không Thánh Địa chuẩn bị át chủ bài.

”Xảy ra chuyện gì?”

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt hơi trầm xuống.

Vừa rồi cảm ứng cỗ lực lượng không biết kia, Thời Không Chi Mâu đều khẽ run lên.

Tình huống cụ thể không cách nào biết được, nhưng có thể phỏng đoán chính là, cỗ lực lượng không biết kia, khẳng định không phải Lạc Linh Cổ Thần thi triển ra.

Bởi vậy, Xích Tiêu Cổ Thần ngược lại có chút bận tâm an nguy Lạc Linh Cổ Thần.

...

Trong Thiên Ma Đường, U Tuyền Cổ Thần gắt gao nhìn chăm chăm vào Triệu Phong, oán hận trong lòng không cách nào nói rõ.

Người lên vào này, đem Thiên Ma Đường hủy rồi tinh rồi mù, huống chi còn đem tất cả kế sách của U Tuyền Cổ Thần, toàn bộ lật đổ.

Hấn đã thất bại, thua ở trong tay Triệu Phong.

Mà Triệu Phong sau khi phá hư Thần Mâu hợp nhất, liền âm thầm quan sát tình huống Thần Linh Nhân.

Vừa rồi, hấn đem đại lượng bốn nguyên chi lực tiết ra.

Giờ phút này bốn nguyên chi lực bên trong ngân cầu mộng ảo, hơi chút ổn định lại, không giống như trước kịch liệt chấn động.

Căn cứ quan sát, không bao lâu ngân cầu mộng ảo sẽ khôi phục như thường.

Nhưng Triệu Phong cảm giác, lúc phục dựng Thần Cổ Đan, Thần Linh Nhân dị thường, hình như cải biến cho hấn cái gì, chỉ là hấn không phát giác được mà thôi.

”Giết!”

Triệu Phong cũng không hề suy nghĩ nhiều.

Hôm nay, hay vẫn là đem chuyện trước mắt dọn dẹp rồi nói sau.

Sau một khắc, Lạc Linh Cổ Thần, Diệt Thế Hắc Giao Long, Triệu Vong còn có Tiểu Tặc Miêu, cùng nhau phát động tiến công.

Bọn hấn theo như Triệu Phong phân phó, trước chém giết người thực lực nhỏ yếu.

Bá!

Triệu Phong thân hình lóe lên, tới gần một tên Bát giai Cổ Thần, trong tay Cửu Lôi Luyện Phách Kính tách ra Lôi Quang chói mắt.

Trong nháy mắt, bảy Lôi Đình xiềng xích chạy như điên mà ra, đem linh hồn đối phương nhốt lại.

”Tử Vong Xâm Thực!”

Bát giai Cổ Thần này là hậu duệ Tử Vong Thần Mâu, hấn lập tức phát động tử vong linh hồn đồng thuật, ngăn cản uy năng Cửu Lôi Luyện Phách Kính.

Nhưng Triệu Phong sao lại cho hấn cơ hội.

”Lôi Kiếp Đồng Diễm!”

Trong nháy mắt, Lôi Kiếp Đồng Diễm ngưng tụ thành công, hơn nữa trực tiếp phát động.

Giờ phút này, Triệu Phong không có phong ấn bốn nguyên chi lực, uy lực Lôi Kiếp Đồng Diễm, vượt xa bình thường.

Oanh phốc!

Trong nháy mắt, linh hồn Bát giai Cổ Thần bị Lôi Điện vô cùng tận bao bọc.

Nếu như không phải Triệu Phong lợi dụng Cửu Lôi Luyện Phách Kính, cắt giảm uy lực Lôi kiếp đồng thuật, chỉ sợ Bát giai Cổ Thần đã bị Triệu Phong một kích miểu sát.

Ông chi chi!

Lôi Đình xiềng xích kéo động, linh hồn đối phương bị Cửu Lôi Luyện Phách Kính hấp thụ!

Bên kia, tốc độ Lạc Linh Cổ Thần vượt xa Lôi Viêm Cổ Long, thời điểm triển đấu còn có cơ hội ra tay với Cổ Thần cấp thấp khác.

Mà Tiểu Tặc Miêu càng xuất quỷ nhập thần, hấn thủ đoạn nhiều, coi như là U Tuyền Cổ Thần đều khó lòng phòng bị.

Không đến một lát, Thiên Ma Đường một phương thương bại phần đông, chỉ còn lại có số ít.

Đặc biệt là một số ít người thực lực không tốt, thần sắc bối rối, thời khắc đều bảo trì cảnh giác.

"Tụ tập cùng một chỗ!"

U Tuyền Cổ Thần trực tiếp hạ lệnh.

Hôm nay, chính diện chiến đấu, bọn hắn cũng không phải đối thủ của bọn người Triệu Phong, hơn nữa bọn họ vẫn áp dụng sách lược trước hết giết kẻ yếu.

Ngoài ra, Thần Mâu hợp nhất, cũng không thể tái sử dụng.

Vừa rồi tất cả đều nhìn thấy, tám người thi triển Thần Mâu hợp nhất, bởi vì bí pháp không khống chế được, chết không thể chết thêm nữa.

Sưu sưu!

Tất cả còn lại đều hướng U Tuyền Cổ Thần tụ tập.

"Đáng giận!"

Tà Thánh Song Thần phần hận không cam lòng kêu lên.

Từ khi bọn hắn trở thành Luân Hồi Bất Diệt Thể của U Tuyền Cổ Thần, chưa từng khuất nhục như thế.

Thành viên Thiên Ma Đường còn lại cũng là phần uất vô cùng.

"Hướng hạch tâm khu vực lui lại!"

U Tuyền Cổ Thần dẫn đầu, vừa đánh vừa lui.

Hạch tâm khu vực là địa phận trọng yếu của Thiên Ma Đường, trong đó có không ít cơ quan bẫy rập.

Hạch tâm mật điện bốn phía, càng có mấy móc vũ khí cấm kị có thể diệt sát Cửu giai Cổ Thần.

Chỉ cần trở lại trong mật điện, bọn hắn trên cơ bản liền an toàn.

"Tập trung ở cùng một chỗ, để cho ta tiện chém giết sao?"

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Lôi Kiếp Đồng Diễm tập trung mục tiêu mà phát động, không có quỹ tích công kích.

Những người này tụ tập cùng một chỗ, hành động ngược lại càng thêm không tiện, nói cách khác, lại càng dễ bị Triệu Phong tập kích.

"Lôi Kiếp Đồng Diễm!"

Triệu Phong tùy ý tập trung vào một người, Lôi kiếp đồng thuật bỗng nhiên phát động.

Oanh phốc!

Khó lòng phòng bị, một tên Cổ Thần trực tiếp vẫn lạc.

Một màn này, càng là làm cho các Cổ Thần khác toàn thân run rẩy, hoảng sợ không thôi.

”Hư Linh Trảm!”

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt lạnh như băng, ẩn ẩn có chút kích động.

Trước nàng một mực ẩn núp bốn phía, trốn tránh đuổi giết, hôm nay nàng lại có cơ hội đuổi giết người Thiên Ma Đường.

Lạc Linh Cổ Thần công kích, cũng thập phần cường đại, ngoại trừ U Tuyền Cổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long có thể ngăn trở bên ngoài, những người còn lại chỉ có thể nhìn.

Nơi đây cách hạch tâm mật điện khoảng cách tương đối xa xôi.

Không đến một nửa lộ trình, những người còn lại của Thiên Ma Đường toàn bộ chết hết, chỉ còn có Lôi Viêm Cổ Long, Tà Thánh Song Thần cùng U Tuyền Cổ Thần.

Cũng có thể nói chỉ còn lại U Tuyền Cổ Thần một người, bởi vì ba người kia là Luân Hồi Bất Diệt Thể của hắn.

Bất quá Triệu Phong, Lạc Linh Cổ Thần bọn người tiêu hao cũng cực lớn.

Triệu Phong một mực đều sử dụng bốn nguyên chi lực, đồng lực ý chí cũng bởi vì liên tục sử dụng đồng thuật, cơ hồ hao tổn không thôi.

Lạc Linh Cổ Thần cũng không mới đột phá Cửu giai, nội tình còn chưa củng cố, xa xa không kịp Lôi Viêm Cổ Long cùng U Tuyền Cổ Thần.

”Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, hướng hồ các người ở Thiên Ma Đường, đã nhận được nhiều chỗ tốt như vậy . . .”

U Tuyền Cổ Thần vẻ mặt u oán nhìn chằm chằm vào Triệu Phong.

Tuy trong hai người lên vào, Lạc Linh Cổ Thần tu vi cao nhất, nhưng Triệu Phong mới là tồn tại kinh khủng nhất, cũng là đầu sỏ gây nên làm hắn biến thành bộ dáng như thế.

”Đó là ta dựa vào thực lực chính mình có được!”

Triệu Phong mặt không đổi sắc.

Man Hoang Thần Vực, thực lực chính là hết thấy, người nhỏ yếu lời nói không có trọng lượng!

Thử nghĩ, nếu Triệu Phong không có thực lực như bây giờ, bị Thiên Ma Đường vây khốn, bọn hắn sẽ bỏ qua Triệu Phong sao?

Cho nên, Triệu Phong đối với những người này, sát ý sẽ không cải biến.

”Trước hết giết hai người các người!”

Triệu Phong ánh mắt, bỗng nhiên chằm chằm hướng Tà Thánh Song Thần.

”Cửu Lôi Luyện Hồn!”

Cửu Lôi Luyện Phách Kính chạy ra bảy đầu Lôi Đình xiềng xích.

”Không muốn. . .”

Tà Thánh Song Thần kinh hãi lên tiếng, Cửu Lôi Luyện Phách Kính là khắc chế của Luân Hồi Bất Diệt Thể, một khi linh hồn bị rút lấy, liền thật sự đã xong.

”Dừng tay!”

U Tuyền Cổ Thần cùng Lôi Viêm Cổ Long nhao nhao ra tay.

Tà Thánh Song Thần mặc dù chỉ là Bát giai đỉnh phong, nhưng hai người liên thủ đã có thể chống lại Cửu giai, cũng coi như là chiến lược cường đại trong tay U Tuyền Cổ Thần.

”Thiên Phong Hư Linh Trảm!”

Lạc Linh Cổ Thần lập tức ra tay, đánh ra một mảnh hư đao trắng bạc, cấp tốc xoay tròn, hướng Lôi Viêm Cổ Long mà đi.

Mà Tiểu Tặc Miêu thì thúc dục phù văn ngân nhận, phóng xuất ra một cổ phong ẩn lực lượng, ngăn trở U Tuyền Cổ Thần.

Ông chi chi!

Bảy đầu Lôi Đình xiềng xích, đem Tà Thánh Song Thần buộc chặt cùng một chỗ.

Cùng lúc đó, Triệu Phong chuẩn bị phát động Lôi Kiếp Đồng Diễm với hai người bọn họ.

Ẩn chứa bốn nguyên chi lực, Lôi Kiếp Đồng Diễm uy năng khủng bố, cho dù hai người bọn họ cùng gánh chịu cũng khó có thể chống cự.

”Thu!”

Triệu Phong toàn lực thúc dục Cửu Lôi Luyện Phách Kính, đem linh hồn Tà Thánh Song Thần suy yếu, kéo đi.

Làm xong đây hết thấy, đồng lực ý chí của Triệu Phong cơ hồ thiếu hụt.

Trước mặt cũng chỉ còn lại Lôi Viêm Cổ Long cùng U Tuyền Cổ Thần.

Hai người đều là Cửu giai Cổ Thần, càng là Luân Hồi Bất Diệt Thể, rất khó đánh chết.

Nhưng giết không được cũng có thể khiến hai người bọn họ sống không khá giả!

Bọn người Triệu Phong liên tiếp truy kích hai người U Tuyền Cổ Thần, liên lĩnh phát động công kích cường hãn.

Bọn hần tuy là Luân Hồi Bất Diệt thể, nhưng thân thể bị xé nứt đau đớn vẫn có.

Bọn người Triệu Phong công kích, một lần lại một lần xé rách thân thể của bọn hần, tiếng kêu thảm thiết liên nhau không dứt.

. . .

phía trên Cực Hàn Thâm Uyên, Xích Tiêu Cổ Thần cùng tro lân lão giả chiến đấu, càng thêm kịch liệt.

Sau một khắc, tro lân lão giả thu được truyền tin của U Tuyền Cổ Thần.

Thoáng chốc, hần sắc mặt kịch biến, kinh sợ vô cùng.

Trong thiên địa, mây đen bắt đầu khởi động gào thét, rõ ràng hần cảm thấy vô cùng chấn động.

”Rõ ràng lại thành bộ dạng như vậy!”

Tro lân lão giả âm hàn, thanh âm nhàn nhạt.

Thiên Cơ Miêu đào tẩu, trần bảo khó bị trộm, Thiên Ma Đường ở bên trong, càng bị hủy rối tinh rối mù.

Mà U Tuyền Cổ Thần, rõ ràng còn không có cách nào đối phó hai người lên vào!

Căn cứ lời nói U Tuyền Cổ Thần, tro lân lão giả đương nhiên đem hai người lên vào là người Thời Không Thánh Địa.

”Ân?”

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt khê biến.

Đối thủ của hần bỗng nhiên dị thường, cũng không giống bộ dạng cao hứng.

Theo tro lân lão giả phần nộ, Xích Tiêu Cổ Thần có thể phỏng đoán ra, Lạc Linh Cổ Thần có lẽ không gì ngoài ý muốn.

”Đừng tưởng rằng các ngươi là người Thời Không Thánh Địa, có thể muốn làm gì thì làm!”

Tro lân lão giả lạnh như băng lên tiếng.

Sau khi nghe truyền âm của U Tuyền Cổ Thần, làm hấn hết sức phần nộ.

Nhưng cuối cùng, kết quả cũng không thể cải biến!

”Là các ngươi muốn làm gì thì làm!”

Xích Tiêu Cổ Thần cũng phần nộ rồi.

”Ta xác thực xem nhẹ các ngươi, không nghĩ tới Thời Không Thánh Địa rõ ràng có nhân vật như vậy!”

Tro lân lão giả lạnh lạnh cười cười, hấn chỗ chỉ nhân vật, tự nhiên là Triệu Phong.

Xích Tiêu Cổ Thần lộ ra vẻ cổ quái.

Theo hấn, bên trong Thiên Ma Đường có lẽ còn có cường giả tọa trấn, Lạc Linh Cổ Thần hành động sẽ không thuận lợi.

Nhưng theo tro lân lão giả nói, Thiên Ma Đường hình như bị tổn thất nặng.

”Bất quá, hết thảy cũng đã xong, các ngươi đều phải mai táng ở đây!”

Tro lân lão giả tiếp tục nói.

Nói xong câu đó, tro lân lão giả cấp tốc lui ra phía sau, cùng Xích Tiêu Cổ Thần kéo ra khoảng cách, định chỉ chiến đấu.

”Có ý tứ gì?”

Xích Tiêu Cổ Thần con ngươi đảo một vòng, trong nội tâm dâng lên một cảm giác không ổn, bỗng nhiên, hấn cảm giác được một cỗ sinh tử nguy cơ.

Hấn chợt xoay người, xem hướng phía sau.

Chỉ thấy, xa xôi một mảnh đen kịt, tử khí ngập trời, không có nửa điểm sinh cơ.

Mà ở bên trong mây đen vô tận, có một đạo thân hình cũng không thấy rõ được.

Nhìn người nọ, lập tức linh hồn Xích Tiêu Cổ Thần mạnh mẽ run lên, lộ ra vẻ hoảng sợ.

Bá!

Sau một khắc, thân ảnh màu đen không ngờ trực tiếp xuất hiện tại Cực Hàn Thâm Uyên, xuất hiện ở giữa hai phe thế lực cao tầng trong chiến trường.

Cùng lúc đó, nơi đây tất cả mọi người đều cảm giác Thiên Địa chấn động mạnh, một cỗ thần uy không thể trái nghịch bao phủ Thiên Địa.

Thoáng chốc, bọn hấn cùng nhau phun ra máu tươi, linh hồn cùng thân hình không thể khống chế phủ phục run rẩy.

Thiên Địa đen kịt một mảnh, đập vào mắt là khói đen vô tận, tất cả phảng phất như đi tới một thế giới khác, sinh tử bị khống chế.

”Thần Chủ!”

Xích Tiêu Cổ Thần vẻ mặt tái nhợt, hai mắt sợ hãi nhìn đạo bóng đen kia trong thế giới đen kịt!

1352. Chương 1349: Thần Chủ Chi Năng

Bên trong Thiên Ma Đường, bọn người Triệu Phong cùng U Tuyền Cổ Thần một đuổi một chạy, toàn thân bỗng nhiên run lên.

Bọn họ có cảm giác, phảng phất có một cỗ lực lượng làm cho người sợ hãi treo trên đỉnh đầu.

”Chuyện gì xảy ra? Cỗ sức mạnh khí tức to lớn này đến từ bên ngoài!”

Lạc Linh Cổ Thần khuôn mặt thất sắc, kinh ngạc lên tiếng.

Sức mạnh khí tức to lớn từ ngoại giới thẩm thấu vào phòng hộ đại trận, rót vào bên trong Thiên Ma Đường, làm mọi người cảm giác được sợ hãi.

Khó có thể tưởng tượng, cường giả tản mát ra cỗ hơi thở này kinh khủng bậc nào.

”Cỗ hơi thở này, ha ha, các ngươi đều đã xong!”

U Tuyền Cổ Thần đang chạy trốn, bỗng nhiên ngừng lại, lập tức cuồng vọng cười to.

Có thể làm cho thân là Cửu giai Cổ Thần hấn, đều cảm thấy sợ hãi cỗ lực lượng đó, còn có khí tức tử vong cùng đồng tử cảm ứng, U Tuyền Cổ Thần xác định, phía trên chính là cường giả Thần Chủ, đã tới Thiên Ma Đường!

Lúc trước bắt được Thiên Cơ Miêu, Thiên Ma Đường liền truyền ra tin tức.

Thiên Cơ Miêu trọng đại, phía trên trực tiếp để cho nhân vật cấp Thần Chủ, tự mình tới một chuyến.

Đương nhiên, đối phương còn có thể thuận tiện đem bảo vật tích lũy cùng thành quả nghiên cứu của Thiên Ma Đường, toàn bộ lấy đi.

”Chuyện gì xảy ra?”

Triệu Phong một hồi tâm thần có chút không tập trung, nhưng giờ phút này đồng lực ý chí tiêu hao quá lớn, muốn xuyên thấu Thiên Ma Đường, còn có mấy vạn trượng Cực Hàn Thâm Uyên, nhìn trộm tình huống bên ngoài, căn bản không có khả năng.

”Ha ha, Thần Chủ đại nhân hàng lâm, những kẻ gây rối các ngươi còn có đường sống sao?”

U Tuyền Cổ Thần không chút nào kiêng kỵ, nói thẳng ra.

Hắn chính là muốn nhìn bọn người Triệu Phong bộ dạng hoảng sợ, sợ hãi.

”Thần Chủ!”

Lạc Linh Cổ Thần tâm thần chấn động, cảm giác sự tình không ổn.

Đội ngũ bọn hắn lúc tới đây, người mạnh nhất là Xích Tiêu Cổ Thần.

Bất quá, bọn họ là người Thời Không Thánh Địa, vị Thần Chủ này, chắc có lẽ sẽ không khó xử bọn hắn.

”Thần Chủ đến rồi!”

Triệu Phong toàn thân khẽ run.

Trong Vạn Hoang Thần Vực, người chủ trì đều là Cổ Thần.

Thần Chủ, Chí Tôn cường giả thuộc về mấy vạn năm thậm chí mười vạn năm đều khó gặp, nghe đồn Thần Chủ giận dữ, hủy thiên diệt địa.

Dù là tỉnh táo như Triệu Phong, giờ khắc này cũng kinh hoảng lên.

Hắn không giống như Lạc Linh Cổ Thần, có Thời Không Thánh Địa bảo kê.

Sau lưng của hắn là Linh tộc, hắn lực uy hiếp xa không bằng Thần Vực Thánh Địa, hơn nữa Triệu Phong đem Thiên Ma Đường phá hư thành như vậy, giết chết thành viên cũng đếm không hết.

Vị Thần Chủ kia, hoàn toàn không có lý do gì buông tha ỉn.

Lúc này, Triệu Phong liền tính toán sử xuất át chủ bài, cũng không gây thương tổn Thần Chủ một phần một nào, thậm chí còn lộ ra một ít bí mật, còn có thể bị Thần Chủ nhìn chăm chăm vào.

Đường sống duy nhất cũng chỉ có làm bộ là người Thời Không Thánh Địa, lại để cho Lạc Linh Cổ Thần giúp hấn một tay.

Nhưng Triệu Phong vừa đi ra ngoài, gặp phải người Thời Không Thánh Địa, tiếp theo bị lộ.

Bá!

Triệu Phong xuất ra dạng trần tài bổ dưỡng linh hồn, trực tiếp ăn vào, khôi phục tiêu hao.

Đồng thời, hấn thu hồi Thời Không Chi Bào, phong ấn bốn nguyên chi lực.

"Thần Chủ!"

Diệt Thế Hắc Giao Long trên người kiêu ngạo lập tức biến mất vô tung, hóa thành một tên Hắc Lân nam tử, vẻ mặt hoảng sợ.

Chủ nhân của hấn, Triệu Phong giờ phút này Triệu Phong cũng khó có thể tự bảo vệ, hấn Diệt Thế Hắc Giao Long chẳng phải càng thêm nguy hiểm.

Hơn nữa, Diệt Thế Hắc Giao Long hết sức không cam lòng, hấn hôm nay tu vi vượt xa trước, càng đạt được nghịch lân Diệt Thế Long tộc, có cơ hội vấn đỉnh Cổ Thần, thậm chí trùng kích Thần Chủ.

Ngoại giới.

Thiên địa đen kịt một mảnh, giống như thế giới Hắc Ám vô tận tử vong, sinh tử của tất cả mọi người, đều phẳng phát khổng chế trong tay người khác.

Mọi người toàn thân sợ run, chống cự lại áp lực cực lớn, nhìn về phía trung tâm tử vong thế giới, người mà nắm sinh tử của bọn hấn.

Một người già nua tóc trắng, khuôn mặt cô quạnh, hơi có vẻ uy nghiêm, một đôi mắt đen kịt thâm thúy như là Tử Vong Hắc Động, thôn phệ hết thấy sinh cơ.

"Lại là Thần Chủ!"

Xích Tiêu Cổ Thần gắt gao chăm chăm vào đối phương, lấy làm lạ lên tiếng.

Chỉ có Thần Chủ, mới có uy năng như thế.

Hơn nữa Xích Tiêu Cổ Thần cảm giác, trước mắt người này, cũng không phải Thần Chủ bình thường.

Vị Thần Chủ này xuất hiện tại đây, phiên thiên địa nháy mắt đều do làm chủ, Xích Tiêu Cổ Thần muốn vận chuyển Thời Không Áo Nghĩa bỏ chạy, đều hết sức khó khăn.

"Tại sao có thể có Thần Chủ hàng lâm!"

Người Thời Không Thánh Địa nghe Xích Tiêu Cổ Thần nói, lập tức sắc mặt kinh hãi.

Chỗ sâu trong phiên thế giới đen kịt này, bọn hấn cảm giác sinh cơ chậm chạp trôi đi mất, đây là đối phương trong lúc vô tình phát ra lực lượng.

"Thiên Tịch đại nhân, không nghĩ tới là ngài tự mình tới!"

Tro lân lão giả cung kính cúi đầu.

Cùng lúc đó, tất cả thành viên Thiên Ma Đường nơi đây đều quỳ xuống.

"Cái thế lực này quả nhiên không đơn giản, còn có cấp nhân vật Thần Chủ cường đại như thế!"

Xích Tiêu Cổ Thần trong nội tâm cả kinh lâm bầm.

"Người là Xích Tiêu?"

Thiên Tịch Thần Chủ ánh mắt bỗng nhiên hướng Xích Tiêu Cổ Thần.

Cái tùy ý thoáng nhìn kia, liền cho Xích Tiêu Cổ Thần áp lực vô tận.

Trong lúc vô tình, bốn phía khói đen tử vong, hướng Xích Tiêu Cổ Thần tụ tập mà đến, thôn phệ sinh cơ của hắn với tốc độ nhanh hơn.

”Đúng vậy!”

Xích Tiêu Cổ Thần vận chuyển tất cả lực lượng, chống cự sức mạnh thiên địa to lớn đến từ Thiên Tịch Thần Chủ, ánh mắt nhìn thẳng Thiên Tịch Thần Chủ.

Bọn họ là người Thời Không Thánh Địa, mà hắn càng là đồ đệ của Thời Không Chúa Tể.

Thần Chủ, không dám làm gì đối với hắn.

Hướng chi trước mắt vị Thần Chủ này, bề ngoài giống như không phải cường giả Thần Vực Thánh Địa.

Cho nên Xích Tiêu Cổ Thần cũng không úy kỵ, hắn tin tưởng chỉ cần mình đưa ra lý do, Thiên Tịch Thần Chủ cũng sẽ không làm khó bọn họ.

Thiên Tịch Thần Chủ nhìn về phía Xích Tiêu Cổ Thần, khóe miệng thoáng cười cười.

Hô!

Hắn bàn tay bỗng nhiên duỗi ra, lòng bàn tay hướng xuống, nhắm ngay lòng đất Cực Hàn Thâm Uyên - Thiên Ma Đường.

Một cỗ bốn nguyên lực lượng người bình thường không thể thừa nhận từ trong tay Thiên Tịch Thần Chủ tán phát ra.

Sau một khắc, toàn bộ Cực Hàn Thâm Uyên, kịch liệt run rẩy lên.

Trong nháy mắt giống như khắp đại địa, đều đang chấn động, muốn vỡ ra.

”Cái này là năng lực của Thần Chủ, đây quả thực là thay trời đổi đất. . .”

Một tên Cổ Thần Thời Không Thánh Địa, ánh mắt trừng lớn, kinh hãi ghen ngào.

Mọi thứ dưới chân hết thảy đều đang chấn động, sơn hà đại địa toàn bộ vỡ vụn.

”Hắn là..!”

Xích Tiêu Cổ Thần sắc mặt xiết chặt, hắn cảm giác vị Thần Chủ này, không theo như lẽ thường.

”Dậy!”

Thiên Tịch Thần Chủ nói nhỏ một tiếng.

Ầm ầm!

Tất cả đại địa dưới chân trực tiếp nứt toác ra.

Lập tức đã nhìn thấy một cái quang cầu màu đen cực lớn chậm rãi hiện lên.

”Cái này. . .”

Xích Tiêu Cổ Thần kinh hãi vô cùng nhìn chằm chằm vào quang cầu.

Trong quang cầu jCái t r[ỗÊ ”ộ b

Khô Lâu nam tử vọt mạnh mà đến trực tiếp bị đánh bay, hung hăng ngã trên mặt đất, cả buổi dậy không nổi.

Mà bốn phía, những người còn lại, cảm nhận được áp lực giống như núi cao, ngay cả đứng đều hết sức khó khăn.

”Cái này, không biết. . . Sư huynh. . .”

Khô Lâu nam tử vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Đối phương cường hãn vượt qua tưởng tượng của hắn, thực lực khủng bố như thế, tuyệt đối là đệ tử hạch tâm, nhưng Khô Lâu nam tử lại không nhớ rõ Hắc Ma Phong có một người này.

Bịch!

Hai ngoại phong đệ tử còn lại, cùng nhau quỳ xuống.

”Côn Vân, ngươi làm sao còn ở nơi này?”

Triệu Phong thấp giọng nói ra, bỗng nhiên quay người.

Côn Vân vẻ mặt rung động chăm chăm vào vị này cường giả, hắn rất muốn biết, lúc này đây, đến tột cùng là vị sư huynh hoặc là tiền bối nào đang giúp hắn.

Khi hắn chứng kiến khuôn mặt Triệu Phong, thần sắc đột nhiên sững sờ, lập tức biến thành khiếp sợ.

”Ngươi là. . . Triệu Phong!”

Côn Vân kinh hãi mà hô.

Tuy đồng tử cùng màu tóc thay đổi, nhưng khuôn mặt này lại không có bao nhiêu biến hóa.

Huống hồ Côn Vân cũng biết, mất trái Triệu Phong sẽ không ngừng lột xác.

Khi Côn Vân kêu lên tên Triệu Phong, đệ tử Hắc Ma Phong trong hàng, số ít người sắc mặt khê biến, trong đó có Khô Lâu nam tử.

”Linh tộc Triệu Phong!”

Khô Lâu nam tử lập tức đứng lên, thần sắc không hề cung kính.

Lúc trước hắn còn tưởng rằng, là sư huynh trưởng bối Hắc Ma Phong, không nghĩ tới lại là Triệu Phong.

Triệu Phong thân là người của Linh tộc, đối với đệ tử Hắc Ma Phong ra tay, vốn là không đúng, hơn nữa vừa rồi hắn không đối với Triệu Phong làm cái gì, là Triệu Phong xuất thủ trước.

Huống hồ Phá Vân Chân Thần sau lưng Khô Lâu nam tử hôm nay cũng là đệ tử hạch tâm, cùng Linh tộc Triệu Phong địa vị không sai biệt lắm.

”Triệu Phong, ngươi tự tiện xông vào Hắc Ma Phong, cũng đối với đệ tử Hắc Ma Phong ra tay, ngươi đợi đến bị phạt đi!”

Khô Lâu nam tử lạnh giọng nói ra.

Triệu Phong không sợ chút nào, thậm chí nhìn cũng chưa từng nhìn Khô Lâu nam tử một cái.

”Sự tình là như thế này. . .”

Côn Vân vốn là áp lực vô cùng, trực tiếp đem sự tình nguyên do nói ra.

Lúc đầu, lúc Triệu Hồi sau khi mất tích, Hắc Ma Phong từng phái ra đại lượng nhân thủ điều tra, đều không có kết quả.

Cho nên Côn Vân chỉ có thể chủ động đi cáo tri Linh tộc trưởng lão hết thảy, hy vọng có thể thoát ly nơi đây.

Nhưng không biết làm sao, Phá Vân Chân Thần âm thầm phái người, đem Côn Vân nhốt lại, bỏ lỡ thời cơ.

Rồi sau đó, Côn Vân liền lại lọt vào đủ loại thủ đoạn của Phá Vân Chân Thần, hôm nay mục đích là moi ra trên người hắc bảo vật cùng Thần Khí.

Trước đó không lâu, Côn Vân bị ép ứng chiến, hẳn lúc ấy nghĩ đến chính mình có ba kiện Trung phẩm Thần Khí, có lẽ địch nổi Khô Lâu nam tử.

Nhưng không ngờ Khô Lâu nam tử cũng được Phá Vân Chân Thần cho Trung phẩm Thần Khí, hơn nữa hẳn bản thân thực lực rất mạnh, Côn Vân bị thua, thua một trận một kiện Trung phẩm Thần Khí. . .

”Ta mang người đi!”

Triệu Phong trực tiếp nói ra.

Giờ phút này, hẳn mới quay người, vẻ mặt lạnh như băng nhìn về phía Khô Lâu nam tử.

Thoáng chốc, Khô Lâu nam tử bầu trời đều như sụp đổ xuống, đem hẳn ép tới không thể động đậy.

”Chết!”

Triệu Phong nói nhỏ một tiếng.

Thoáng chốc, linh hồn Khô Lâu nam tử, đã bị một cỗ sức mạnh vô hình to lớn nghiền áp, trực tiếp nát bấy. Bịch!

Khô Lâu nam tử thân thể trực tiếp ngã xuống đất.

Mà một cái trử vật không gian, theo thân thể của hẳn bay ra, bay đến bên cạnh Côn Vân.

Nhìn trử vật không gian, Côn Vân lập tức kích động vô cùng, cái này là thực lực!

Nói giết liền giết, giết Chân Thần như giết con sâu cái kiến!

Nhưng vào lúc này.

Oanh! Oanh!

Ngoại phong Hắc Ma Phong, hai cỗ khí tức tà sát kinh thiên mà lên.

”Người đến là người phương nào, lại tự tiện xông vào Hắc Ma Phong?”

Hai gã Cổ Thần tà đạo, bỗng nhiên xông ra, hướng chỗ Triệu Phong trực tiếp chạy tới.

Triệu Phong trực tiếp xuyên thấu Hắc Ma Phong đã biết có kết giới, liền tính toán không cố ý phát ra tu vi, Hắc Ma Phong cũng là biết được.

Vèo! Vèo!

Hai đạo nhân ảnh, lập tức đi vào phụ cận.

Khi bọn hẳn quét đến Khô Lâu nam tử, sắc mặt lập tức trầm xuống.

”Trưởng lão!”

Đệ tử Hắc Ma Phong, nhao nhao cung kính hành lễ.

”Triệu Phong, người tùy ý xông vào Hắc Ma Phong, giết Hắc Ma Phong đệ tử ta, phải chăng quá không đem Hắc Ma Phong để vào mắt?”

Một người trong đó, lạnh giọng chất vấn.

”Giúp các người thanh lý môn hộ!”

Triệu Phong sắc mặt trầm xuống, ánh mắt quét về phía hai gã Cổ Thần, một cỗ uy thế vô hình phóng thích mà ra.

Hai gã Cổ Thần trưởng lão này, chỉ là trấn thủ ngoại phong Thất giai Cổ Thần.

Bực này thực lực, Triệu Phong một mắt có thể miêu sát.

”Bát giai. . .”

Hai gã trưởng lão thần sắc lập tức trì hoãn một tia.

Một tên ngoại phong đệ tử chết mà thôi, tính toán không được cái gì, bọn hắn chỉ là cảm thấy một cái hậu bối, rõ ràng dám can rỡ như thế, muốn dạy dỗ một phen.

Lại không nghĩ rằng, Triệu Phong lại là Bát giai Cổ Thần.

Theo bọn hắn biết, Triệu Phong trước đó không lâu mới đột phá Thất giai, làm sao nhanh như vậy liền Bát giai rồi!

”Triệu Phong, người giết Hắc Ma Phong đệ tử, không thể cứ như vậy rời đi, cũng nên cho phía trên một cái công đạo!”

Hai gã trưởng lão lời nói dừng một chút, quyết định đem sự tình giao cho cao tầng cầm quyền đi xử lý.

”Tốt!”

Triệu Phong nhẹ gật đầu.

Giết một tên ngoại phong đệ tử, không coi là cái gì, nhưng Triệu Phong còn mang đi một tên ngoại phong đệ tử, hai chủng hành vi nếu là cộng lại, xác thực Triệu Phong quá không kiêng nể gì, không đem Hắc Ma Phong để vào mắt.

. . .

Nghị sự đại diện!

”Người chính là Triệu Phong?”

Đào trưởng lão cẩn thận dò xét Triệu Phong, khẽ gật đầu.

Không hổ là thiên tài Linh tộc chói mắt nhất, trực tiếp đột phá Lục giai Cổ Thần, trước đó không lâu đạt tới Thất giai, hôm nay lại là Bát giai.

Bực thiên phú tu luyện này, chỉ sợ là Linh tộc huyết mạch nồng độ cực cao đều không bằng hắn.

Bên kia, trưởng lão mặt quỷ cũng hơi kinh hãi.

Hắc Ma Phong chia làm hai phái, đào trưởng lão là một phái cùng Linh tộc giao hảo, mặt quỷ trưởng lão một phái tác thì ngược lại, quan hệ xấu cùng Linh tộc.

”Triệu Phong, người tùy ý đánh chết Hắc Ma Phong đệ tử ta, không khỏi quá làm can!”

Mặt quỷ trưởng lão bỗng nhiên chất vấn, cũng tản mát ra như có như không khí tức cường đại.

Trước, thời điểm Linh tộc vừa tới, hắn đưa ra tỷ thí, ý đồ chuyển biến xấu quan hệ Linh tộc cùng đào trưởng lão.

Kết quả lại bỗng nhiên giết ra cái Triệu Hồi, làm rối loạn kế hoạch của hắn.

Hôm nay, nếu mượn cơ hội này, trùng điệp trừng phạt Triệu Phong, nhất định có thể khiến cho Linh tộc mãnh liệt bất mãn, có thể lần nữa đạt tới mục đích của hắn.

”Trưởng lão, ta trước tiên là nói về một chuyện khác, ta cùng với Triệu Hồi là huynh đệ tốt, ta vừa vặn cũng ở Âm Thiên Vực du lịch, nghe nói hắn lúc này mất tích, liền một đường truy tra. . .”

Triệu Phong lời nói xoay chuyển.

”Triệu Hồi. . .”

Mặt quỷ trưởng lão sắc mặt lập tức sùng sờ, lập tức hết sức tiếc hận nói: ”Hắn tại mặc dù không phải tại Hắc Ma Phong mất tích, nhưng chúng ta hết sức xin lỗi, không biết người tra được cái gì rồi?”

Vừa mới dứt lời, Triệu Phong vung tay lên, Triệu Hồi trực tiếp xuất hiện.

Một màn này, đem mặt quỷ trưởng lão sợ tới mức không nhẹ.

Người bị đưa vào Thiên Ma Đường, làm sao còn sống?

”Ta là bị Hắc Ma Phong đệ tử bắt đi!”

Triệu Hồi trực tiếp mở miệng.

”Lại có việc này?”

Đào trưởng lão sắc mặt đột biến.

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Triệu Hồi mất tích, lại là Hắc Ma Phong gây nên, lúc này phải tra rõ.

Sau một khắc, Triệu Hồi trực tiếp phóng xuất ra trí nhớ hình ảnh, đem ngày đó bị tóm đi, bày ra.

”Người yên tâm, hai người này, Hắc Ma Phong sẽ đích thân xử trí, cũng cho Linh tộc một cái công đạo!”

Mặt quỷ trưởng lão ngửa chính ngôn từ nói.

Chỉ là hai bình thường nội phong đệ tử, hắc phái người trực tiếp đem xử lý, sự tình gì đều giải quyết hết rồi.

”Ngoài ra, không biết các trưởng lão có biết hay không Thiên Ma Đường!”

Triệu Phong bỗng nhiên vừa cười vừa nói.

”Thiên Ma Đường!”

Hai vị trưởng lão đồng thời lên tiếng.

Thiên Ma Đường là thế lực cùng mặt quỷ trưởng lão âm thầm lui tới, chính hắn tự nhiên biết rõ, chỉ là không nghĩ tới, Triệu Phong rõ ràng ngay cả Thiên Ma đường đều điều tra ra.

Đào trưởng lão kinh ngạc thì là bởi vì hắn vừa tra được, mặt quỷ trưởng lão cùng Thiên Ma Đường thế lực thần bí có chỗ lui tới.

Mà nhất phái của mặt quỷ trưởng lão kia gần đoạn thời gian gần đây nhanh chóng cường đại lên, tất nhiên cũng là bởi vì Thiên Ma Đường âm thầm ủng hộ, chỉ là hắn còn không có tra được tình huống cụ thể của Thiên Ma Đường.

”Đoạn thời gian, lúc ta điều tra Triệu Hồi, ngoài ý muốn phát hiện một chỗ chiến trường, chiến đấu song phương là Thiên Ma Đường cùng Thời Không Thánh Địa!”

Triệu Phong nhìn về phía mặt quỷ trưởng lão, chậm rãi nói ra.

Mặt quỷ trưởng lão sắc mặt âm trầm vô cùng.

Cùng Thiên Ma Đường lui tới thời gian không ít, đối với hành vi Thiên Ma Đường, hắn tự nhiên cũng biết một ít.

”Những cái thứ này, rõ ràng dám bắt Thần Mâu hậu duệ Thời Không Thánh Địa, bị người khác tra đi qua. . .”

Mặt quỷ lão giả trong nội tâm thầm mắng.

Bọn họ cùng Thiên Ma Đường có lui tới mật dịch, qua mấy tháng, chính là thời khắc Thiên Ma Đường cho tài nguyên, hết lần này tới lần khác lại chọn ngay lúc này, Thiên Ma Đường xảy ra vấn đề.

”Trưởng lão, người hình như rất quan tâm cái thế lực này?”

Triệu Phong nhìn về phía mặt quỷ trưởng lão, khẽ cười nói.

Không đợi mặt quỷ trưởng lão giải thích, Triệu Phong nói thẳng: ”Thiên Ma Đường hết sức bất phàm, cường giả như mây, nhưng cuối cùng, Thời Không Chúa Tể dùng Khóa Không Chi Lực hàng lâm, hết thầy chấm dứt, hôm nay Thiên Ma Đường đã không còn bóng dáng!”

Lời này vừa nói ra, hai vị trưởng lão tâm thần mạnh mẽ run lên, sắc mặt kịch biến.

”Không nghĩ đến cái Thiên Ma Đường này, rõ ràng đắc tội Thời Không Thánh Địa, còn dẫn tới Thời Không Chúa Tể ra tay. . .”

Đào trưởng lão cảm thấy hết sức không thể tưởng tượng nổi, nhưng nội tâm lại thoải mái vô cùng.

Thiên Ma Đường trực tiếp biến mất, cái này với hắn mà nói, là kết quả tốt nhất.

Mà mặt quỷ lão giả sắc mặt thâm trầm như nước đọng, không nói một lời!

Thời Không Chúa Tể ra tay, Thiên Ma Đường biến mất vô tung!

Theo hắn, Thiên Ma Đường nhất định là bị diệt chỉ còn lại có căn bã.

”Các vị, ta còn có việc, liền cáo từ trước!”

Triệu Phong nhìn thần sắc mặt quỷ trưởng lão, lạnh giọng cười cười, trực tiếp chào từ già.

Giờ phút này mặt quỷ trưởng lão tâm thụ đả kích, cũng không có tâm tình đi tranh luận hành vi của Triệu Phong tại Hắc Ma Phong.

”Triệu Phong, lần sau có cơ hội lại đến, Hắc Ma Phong thịnh tình chiêu đãi!”

Đào trưởng lão hết sức sung sướng nói.

Triệu Phong xuất hiện, trực tiếp vì hắn đã mang đến cái tin tức tốt nhất.

”Đi, Côn Vân!”

Ly khai đại điện, Triệu Phong đối với Côn Vân sắc mặt lo lắng nói ra.

”Có thể đi?”

Côn Vân có chút khó tin, chính mình rốt cục có thể thoát ly Hắc Ma Phong.

Bất quá Côn Vân tu vi quá thấp, vì thuận tiện chạy đi, Triệu Phong đem hắn để vào bên trong không gian Thời Không Chi Bào.

Côn Vân tu vi thấp, liền tính toán đối với Thời Không Chi Bào có ý đồ gì cũng vô dụng, bởi vậy Triệu Phong tuyệt đối yên tâm.

Triệu Phong ly khai Hắc Ma Phong, trực tiếp quay người.

”Hai người các ngươi, cũng không thể buông tha!”

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, đối với Hắc Ma Phong tiến hành điều tra.

Rất nhanh, Phá Vân Chân Thần cùng Hải công tử bị Triệu Phong từng cái phát hiện.

Triệu Phong vận chuyển mắt trái, hết sức mật mờ ở trên người bọn họ lưu lại một dấu hiệu.

Phải biết rằng, hôm nay linh hồn ý chí của Triệu Phong, đạt tới Bát giai đỉnh phong, hai người bọn họ căn bản không có khả năng phát giác được bất cứ dị thường nào.

Làm xong hết thảy, Triệu Phong chuẩn bị trước ly khai nơi đây.

Thần Linh Nhãn chợt phát hiện, có hai gã Cổ Thần hướng Hắc Ma Phong mà đến, hơn nữa mục tiêu, tựa hồ là chính mình.

”Chính là hắn?”

Trong đó một tên trung niên nam tử thân hình cao lớn cường tráng, sắc mặt lại hơi có chút tái nhợt, nhìn về Triệu Phong cách đó không xa.

”Hắn chính là Triệu Phong, Vô Ngân đại nhân người muốn tìm?”

Một nữ tử khác mặc xiêm y xanh nhạt, đầy đà cũng cẩn thận dò xét Triệu Phong.

1356. Chương 1353: Cự Thần Điện

Không ngoài dự đoán, Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, mà hai gã Cổ Thần kia, trực tiếp hướng đến hắn.

Hai phe nhìn nhau, nam tử cao lớn cùng nữ tử đầy đà hết sức cẩn thận quan sát Triệu Phong.

”Hai vị có gì muốn làm?”

Triệu Phong thẳng vào chủ đề.

Hai người này tựa hồ mình không quá quen thuộc, nhưng muốn tìm mục tiêu là mình, cái này làm cho Triệu Phong hết sức nghi hoặc.

”Các hạ là Triệu Phong?”

Nam tử cường tráng kia trực tiếp hỏi.

”Đúng vậy!”

Triệu Phong khẳng định trả lời.

Hai người này biết rõ tên của hắn, lại không biết Triệu Phong, hắn không phải là người Tử Linh Vực cùng Âm Thiên Vực.

”Cổ Thần Ấn trên tay người, thỉnh trả cho chúng ta!”

Nam tử cường tráng trực tiếp nói ra, cùng lúc đó, một cỗ uy áp huyết mạch rung động Thiên Địa tán phát ra.

Coi như là Triệu Phong, trước đó dưới tình huống không ngờ tới, thân thể đều khẽ run lên.

”Thái Cổ huyết mạch thật cường đại!”

Triệu Phong tâm thần hơi kinh, Thái Cổ huyết mạch của nam tử cường tráng, tuyệt không tầm thường, bài danh khẳng định gần phía trước.

Chỉ là căn cứ bên ngoài thân đặc thù của đối phương, Triệu Phong còn phỏng đoán không được đây là huyết mạch gì.

Nhưng chẳng biết tại sao, Triệu Phong đối với cổ huyết mạch này, có một loại cảm giác quen thuộc, hình như đã từng thấy qua.

”Cái kia là đồ đặc của ta!”

Triệu Phong sắc mặt lạnh lẽo, một cỗ khí tức trầm trọng dày ồm, tán phát ra.

Trước mắt mới chỉ có Hắc Thiên Cổ Thần biết rõ Cổ Thần Ấn, cũng liệu linh muốn cướp đi.

Hôm nay đi tới nơi này, hai người cũng là vì Cổ Thần Ấn, điều này làm cho Triệu Phong suy đoán, hai người bọn họ có thể là thành viên trong thế lực Hắc Thiên Cổ Thần.

Hơn nữa hai người bọn họ, đều là Bát giai Cổ Thần, hơn nữa huyết mạch cường hãn kia, thực lực không tầm thường.

Nhưng Triệu Phong cũng đã xảy ra lộ xác nghiêng trời lệch đất, tính toán trước mắt hai người liên thủ, hắn cũng không sợ chút nào.

Ngoài ra, hai người này không giống Hắc Thiên Cổ Thần, thứ nhất là hạ sát thủ, cho nên Triệu Phong cũng không động thủ.

Nếu là đúng đối phương trực tiếp động thủ, hắn cũng sẽ không khách khí.

Oanh!

Triệu Phong tản mát ra khí thế, hoàn toàn không kém gì nam tử cường tráng.

Đây là bởi vì Triệu Phong tu luyện Hồn Thiên Không Nguyên Quyết , tham tu rất nhiều lực lượng áo nghĩa, còn bởi vì, trước Triệu Phong từng tận mắt thấy Bán bộ Thần Chủ, Thần Chủ thậm chí chứa tể thần uy.

Trình độ nhất định, Triệu Phong tâm cảnh được ma luyện, tầm mắt được mở rộng, trở nên không sợ hãi chưa từng có từ trước đến nay.

Trước khí thế cùng thái độ của Triệu Phong, làm cho hai người đối diện sắc mặt hơi kinh.

”Người này không đơn giản!”

Cường tráng nam tử thầm nghĩ trong lòng.

Giờ phút này hắn có thương thế, đơn đả độc đấu, nói không chừng còn không phải đối thủ.

”Ta khuyên ngươi hay vẫn là trả cho chúng ta, Thần Khí này đối với ngươi cũng không có gì dùng, ngược lại sẽ rước lấy họa sát thân, hơn nữa ngươi có yêu cầu gì, cũng có thể đưa ra!”

Cường tráng nam tử thái độ hơi chút hòa hoãn, cũng thu liễm khí tức.

”Các ngươi vì sao phải lấy Cổ Thần Ấn?”

Triệu Phong hỏi ra nghi hoặc trong nội tâm.

Hôm nay, Cổ Thần Ấn đối với Triệu Phong mà nói, xác thực không có gì trọng dụng.

Hơn nữa Cổ Thần Ấn còn bị thế lực Hắc Thiên Cổ Thần trộm nhìn, nếu đổi lại trước đây, gặp được loại tình huống này, Triệu Phong có lẽ sẽ giao ra, còn có thể đổi lấy lợi ích khác.

Nhưng hôm nay Triệu Phong gia nhập Linh tộc, tu vi đạt tới Bát giai Cổ Thần, có thể làm cho hắn sợ hãi đã không nhiều lắm.

Cho nên, Triệu Phong đối với bí mật Cổ Thần Ấn, càng cảm thấy hứng thú.

”Cái này. . .”

Cường tráng nam tử lập tức có chút chần chờ.

Về sự tình Cổ Thần Ấn hắn biết rõ một ít, nhưng tuyệt không thể nói cho người bên ngoài.

”Tốt rồi, Triệu Phong, theo chúng ta đi Cự Thần Điện xem đi, tới nơi ngươi tiếp tục quyết định!”

Nhưng vào lúc này, từ lúc bắt đầu đến giờ, nữ tử đầy đặn một mực cười dịu dàng nhìn về phía Triệu Phong, rốt cục mở miệng.

”Ta nếu với các ngươi đi Cự Thần Điện, đến lúc đó chẳng phải cái gì cũng đều nghe theo các ngươi sao!”

Triệu Phong cười lạnh một tiếng.

Cự Thần Điện hắn chưa nghe nói qua, nhưng ít ra cũng là Tứ Tinh đỉnh phong, Triệu Phong một người xâm nhập, thực sự quá nguy hiểm.

”Ta phụng mệnh lệnh Vô Ngân đại nhân, thỉnh ngươi đi qua, ta có thể cam đoan, ngươi đi Cự Thần Điện, không có lo lắng tính mạng!”

Nữ tử sắc mặt hơi chút nghiêm túc nói.

”Vô Ngân đại nhân?”

Triệu Phong khẽ giật mình, lập tức mở miệng.

Cái tên này tự nhiên làm hắn liên tưởng đến Tân Vô Ngân.

Hơn nữa Triệu Phong biết rõ, trong Đại Lục Vực xuất hiện Thần Thi, cùng Tân Vô Ngân có quan hệ rất lớn, theo một trình độ nhất định, Cổ Thần Ấn cũng là Triệu Phong theo Tân Vô Ngân ở chỗ đó có được.

*MM; H9+ ç| - M[iY FB tm'i` K°i KB M; M; ¼+ T?M ?bM? pm¬M; - # M i` M H"TiS-
i`„M; ?QªQX

>“Q [m M; ?bM? i?“M? K°i ç¢Q iB m K“M ?bM? ?ÆB KÌ- i`QM; ç| +?“K`½B M; QM;
+ Q M; ¢QX

hmv F?Q +?“i +| +?¶ #B M ?| - M?QM; # M M; Q“B +MM; h•M o¬ L; •M h`B m S?QM;
iQÆM; iUX

ôh`B m S?QM; - M m M?Q M; mv M w- i?b ç M *U h?—M æB M K°i +?mv MXô

h`QM; i'K ?bM? h•M o¬ L; •M- +?d M|B K°i +•m- b m ç| ç¢Q K“M b€M; HB M i`U+ iB

hmv +?d +| K°i +•m çÆM ; BªM- M?QM; h`B m S?QM; H¢B +ªK ; B€+- h•M o¬ L; •M H
+?d H“ #'i iB MX

:BÌT?9i M“v- h`B m S?QM; H—M M[ /Á tûi ? B M; QÌB i`QÈ+ K„i- ? B M; QÌB #¼M ?¼
æB M- M?QM; i?€B ç° ç®B pÈB h`B m S?QM; +| +?9i #'i ç²M; X

L[iY H“ T?KM; K M? H M? h•M o¬ L; •M- K“ K°i M; QÌB F?€+ +kM; F?¬M; #B i H“ ib

ô> B M; QÌB M“v imv i?€B ç° #'i ç²M; - M?QM; +kM; H“ pb *´ h?—M ‘M- i M m F?¬M
iK+ /•v /Q - ?ÆM M[#¼M ?¼ +MM; h•M o¬ L; •M +kM; +| HB M [m MXô

amv iQ HB M iK+- h`B m S?QM; [mv i ç`M? - çB t2K *U h?—M æB MX

.M b Q h•M o¬ L; •M Hv F? B æ¢B GK+ oU+ i`QÈ+- +?Q ?„M G¬B FB T h?—M hBM?
K M? K®B +?Q h`B m S?QM; ibK FB K GB m *-K >•KX

h|K H¢B- h•M o¬ L; •M ç®B pÈB h`B m S?QM; +| •MX

>ÆM M[+| i? Î J M >Q M; h?—M oU+- M?bM i?‘v M; QÌB [m2M æ¢B GK+ oU+- +kM
M; QÌB + Q ?SM; X

ôh®i- i i?2Q +€+ M; QÆB çB t2K5ô

h`B m S?QM; i`U+ iB T ç€T SM; X

ôo“v H"TiS+ H M çQÌM; çB5ô

æšv ç“ M[iY H°` p KoK +QÌBX

ôæ—m iB M +?Ì +?9i ç½- i +ÁM +| bU ibM? F?€+5ô

h`B m S?QM; €M? K„i M?bM ?QÈM; >„+ J S?QM; - H"TiS+ M|B`X

ôL; QÆB +ÁM Km®M H“K +€B ; b\ *?9M; i K M; M; QÆB çB *U h?—M æB M- +kM; +?
i? K M; M?[M; M; QÌB F?€+5ô

*QÌM; i`€M; M K iY b„+ K†i F?) #B MX

>„M +?Q`^M; h`B m S?QM; H“ i?“M? pB M >„+ J S?QM; - HQ H„M; M M; mv #ªM i
M?•M i?O i?2QX

ôE?¬M; - i`QÈ+ ? i ç +?Q i ; B i ? B M; QÌB5ô

h`B m S?QM; #¶M; M?B M +QÌB +QÌB- H“K +?Q ? B M; QÌB #¼M ?¼ +| HQ¢B +ªK ;
aQm bQm bQm5

h`B m S?QM; +MM; ? B M; QÌB #¼M ?¼- i`U+ iB T Hv F? B >„+ J S?QM; X

" M i`QM; >„+ J S?QM; X

ôGv F? B\ô

æ“Q i`QÌM; H½Q M? ; B¼M; Md MQMX

" p` \*´ h?–M iK i" T # M M; Q`B >„+ J S?QM; - iU M?B M çQ +?9 w +O #¼M ?„MX
L?QM; +kM; K v # ;½ *´ h?–M M`v- iU ?² H` #ÎB pb bU ibM? F?€+- +?d M|B +?mv
i–M; >„+ J S?QM; +kM; v M HÁM; X
ôoW `²B i M \*´ h?–M FB - iªM K€i` F?Q iS+ ?mv i K¢+?- iU ?² H` *U h?–M i°+5ô
J°i i M H½Q ;Bª i|+ ?Q `•K M|B `X
ô*U h?–M i°+- F?–M; T?ªB ç½ /B i i°+ b Q\ô
æ`Q i`QÎM; H½Q H°` FBM? ?½BX
ôJ°i +?OM; i°+- F?–M; / /`M; /B i i°+ M?Q p`v- ?m®M; ?² pšM H` +?OM; i°+ +QÎM
X X X
Gv F? B >„+ J S?QM; K°i F?QªM; +€+?- # M; Q`B ~M M'T i¢B K°i bÆM +®+ •K mX
ôL; QÆB Km®M ;B i- ?šM H` M; Q`B >„+ J S?QM; - M?QM; i`®M Î +?¶ M`v- H` Km®
*QÎM; i`€M; M K iY i`U+ iB T ?ÄBX
h`B m S?QM; F?–M; +| i`ª HÎB- K„i i`€B i`QM; #¶M; M?B M iªM K€i` K°i +¶ HBM?
a m K°i F?„+- ?„M HB M i?–M; [m 'M Fw i` M M; Q`B S?€ o•M *?•M h?–M- KÆ ?² #
+”MX
ôE?Q iS+ HBM? ?²M i?“i +QÎM; ç¢B5ô
*QÎM; i`€M; M K iY i?–M b„+ ?ÆB FBM?X
h`B m S?QM; im pB `ä ``M; F?–M; #^M; ? B M; Q`B #¼M ?¼- M?QM; HBM? ?²M w +
>ÆM M[ç²M; iY ?mv i K¢+? +| +?9i Qi i?–M #Q- +?B M HU+ +| H) F?–M; i–K i?QÎ
J2Q K2Q5
æ9M; H9+ M`v- hB m ht+ JB m i?2Q i`QM; i`[ p`i F?–M; ;B M M?ªv` - H M ç M i`
ôJ Q i?“i Fb H¢5ô
æšv ç` M[ iY H`T iS+ M?bM +?^K +?^K ?QÈM; hB m ht+ JB mX
hB m ht+ JB m M; Q¢B ?bM? ?B M M v +MM; K Q #bM? i?QÎM; F?€+ M? m i?“i HÈ
tSM; - +?Q M; Q`B K°i HQ¢BªQ ;B€+ bBM? K¢M; i? ?Q`M K„- ? B H¶ i B +MM; çm–
K°i hBM? GBM?X
E€ /` M?`i H`- i` M M; Q`B hB m ht+ JB m T?M p, M +MM; ç² €M K`m #¢+ +€+ HQ¢B
hB m it+ \ *?^K +?^K p`Q ?B M; Q`B *U h?–M æB M- K°i #° i?–M b„+ +ªM? ;B€+X
a m K°i F?„+- HBM? ?²M F?Q iS+ i`QM; i?•M i? h`B m S?QM; #¶M; M?B MªK ç¢
pQM; X
*?d +| hB m ht+ JB m #B i`ä- i–K K„i h`B m S?QM; - ç½ i?´B çB t t–B T?Q +?•M
*?¶ Î S?€ o•M *?•M h?–MX
ôh?“M? ç iY ?¢+? i•K- ç½B M; ° H` F?–M; ;B®M; pÈB #bM? i?QÎM; - +€B M`v H` h?
+| i? i`U+ iB T ;B9T i +OM; +® im pB- i, M; H M +`T ç° bBM? K M?X X Xô
S?€ o•M *?•M h?–M +–K i`QM; i v K°i ç M /QÊ+ çÄ iQÆB b€M; HQM; H M? i`U+ iB
L?QM; p`Q H9+ M`v- çdM? ç–m ?„M tm`i ?B M K°i L; •M J•m K°M;ªQ +?d HÈM +Ð M,
i`QM; ;Q F?–M; X
"¶M; M?B M- i`QM; ç| iªM` iWM; ç¢Q €M? b€M; #, M; ?`M H K M?¢iX

oM pM5

G K M?ϕi €M? b€M; tmv M p"Q HBM? ?²M S?€ o•M *?•M h?–M- H"TiS+ ç2KiQ /mv ç–M; HϕB- b m K°i F?„+ HBM? ?²M i`U+ iB T pšM Hϕ+X

G"K tQM; ? i i?av- K°M; aQ L;•M J•m i`U+ iB T #B M K'iX

æ€M? +? i S?€ o•M *?•M h?–M- h`B m S?QM; p"M /KM; HU+ HQÊM; M?Ä v m K`iK

ô:B i S?€ o•M *?•M h?–M- ? i bS+ çÆM ;B^aM- M?QM; >^aB +–M; iY- M m i`U+ iB T T?€i ;B€+- #`i [m€ ?„M ;BÌ T?9i M`v ç M; im Hmv MX X Xô

h`M; K°i +,M T?ÁM; F?€+X

>^aB +–M; iY ç M; +?bK ç„K i`QM; K°i K–M hBM? h?–M ç²M; i?m"i + Q i?•KX

> B +QM M;QÆB H"THQ M?"M M?ϕi ?Q [m M;- `ä`"M; +?Q i?'v ç M; bmv /B M ç² F€ F?| +QB- ?ŠM H` ç²M; i?m"i im Hmv M ? i bS+ F?–M; i?m"M- ;†T M M ç X

«M;5

S?Q b m +O ?„M- K°i K°M; aQ L;•M J•m H"TiS+ ?B M ?B MX

L m H` #bM? i?QÌM;- ><sup>a</sup>B +–M; iY +| i? b) T?€i ;B€+- M?QM; ;BÌ T?9i M`v ?„M ç M i?–M +kM; +U+ F€ F?–M; v MX

ôoB K >²M J æ²M;5ô

J°i +¶ HU+ HQÊM; iBM? i?–M >mv M çϕQ +U+ M|M;- # Q T?O K`tm®M;X

G"TiS+- >^aB +–M; iY ç M; im Hmv M- b„+ K†i /[iÊM F?OM; #®- K°i iB K€m +?av i

a m K°i F?„+- i`QM; ?Q F?–M;- K°M; aQ L;•M J•m HB M i`U+ iB T #B M K'iX

h`QM; bÆM ç°M;X

h`B m S?QM; ç<sup>2</sup>M; iY m €K- ?B M ?B M K°M; aQ M;•M i`ϕ+?X

ô*?mv M ;b t^av ` \ô

*QÌM; i`€M; M K iY K°i KU+ [m M b€i h`B m S?QM;- +^aK i?'v ? i bS+ F€ [m†+X

ô>„M iBM? i?–M; ?²M çϕQ- pW `²B HBM? ?²M tm'i i? X X Xô

æšv ç` M[ iY ç–B K„i H"THQ /` b„+X

ô*| i? çB `²BXô

h`B m S?QM; i`U+ iB T KÎ KB M;X

J†+ /M F?–M; Km®M i`U+ iB T ?ϕ b€i i?O ><sup>a</sup>B +–M; iY- M?QM; h`B m S?QM; HϕB i?m"i M;mv ?B K HÊM M?'i ç®B pÈB >^aB +–M; iYX

oB K >²M J æ²M;- p®M +| iQM? +–M; FQ+? HϕB +| iQM? K ?Q†+ >mv M i?m"i- ç /MM; M,M; HU+ t•K M?"T bÆ ?Î i•K HBM?- /mM; M?"T i`QM; ç|X

hϕB H9+ h`B m S?QM; i?B i`B M ç²M; i?m"i M`v- ibM? ?m®M; M m i®i ?ÆM K°i +? i` F?–M; iB M- #` h•K J [m'M [m M?- ibM? ?m®M; +| i? +?QM? H` HBM? ?²M pšM

*QÌM; i`€M; M K iY +MM; çšv ç` M[iY- ?ÆB +| i?•K w M?bM h`B m S?QM;- F?–M;

oW `<sup>2</sup>B h`B m S?QM; M|B- ;B i? B M;QÌB >„+ J S?QM; HB M çBX

:BÌ T?9i M`v +| i? çB- +?ŠM; T?<sup>a</sup>B +?SM; KBM?- M;QÌB ç½ #` ;B i5

J†+ /M +| +?9i F?| K` iBM çQÊ+- M?QM; +?mv M M`v H`K +?Q ? B M;QÌB #¼M ?¼ i`¼M; H MX

" M;QìB Hv F? B F?¬M; H•m- >„+ J S?QM; HB M i`mv M ` iBM iS+- >ªB +¬M; iY
iU #¢Q K` pQM;X

Rj8dX *?QÆM; Rj89, *´ >²M h°+g

J°i +?B + T?B i?mv M M?Ä T?QM; +€+? +´ tQ - /MM; i®+ ç° +U+ M? M?- tmv M [m
æ•v H` ç¢Q +K T?B ?`M? +O ? B M;QìB *U h?¬M æB M- i®+ ç° ç¢i iÈB h?´i;B B
+kM; `´i K¢M?- ;B€i`` t tdX

*U h?¬M æB M îsQ+? hBM? oU+ +MM; •K h?B M oU+ +€+? K°i +€B .QÆM; G,M; o
i? - iU M?B M H` bY /KM; T?B ?`M? ç¢Q +K +?Q i?Ä ç€M;X

h` M çQìM;- h`B m S?QM; #B i çQÊ+- M K iY +QìM; i`€M; i M S?€ L?¢+ *´ h?¬M-
*´ h?¬M- ? B M;QìB ç m H` M;QìB \*U h?¬M æB M- K` H¢B ? v H` M;QìB +! çQÊ+?

ôG¢B ç m H` +?OM; i°+ h?€B \*´ #`B / M? KQìB H,K5ô

h`B m S?QM; M°B i•K F?¬M; F?ÄB +ª FBM?X

*U h?¬M i°+ i` M h?€B \*´ p¢M i°+ #ªM; #`B / M? KQìB H,K- i`mv M i?mv i *U h?¬M
?mv i K¢+?- ?bM? i? +U+ HÈM p¬ +MM;- iMv w K°i FQ+? +! i? T?B M bÆM çªQ ?

*! H) +?QM? KbM? i`QÈ+ ç½ +QB i?QìM; M?[M; M;QìB M`v- #`B / M? +?OM; i°+ i?
TªB #B m ?B M ` çÆM ;BªM M?Q p`vX

ôE€ i?"i iBM? ?m®M; F?¬M; M?Q h`B m +¬M; iY M;?o- *U h?¬M i°+ imv K¢M?- M?
ç†+ i?MX X Xô

L;QM; L;mv i *´ h?¬M iQÆM; ç®B M?B i iBM?- +?O ç°M; ;BÈB i?B m M|BX

h?€B *´ p¢M i°+ iWM; +?OM; i°+ ?mv i K¢+?- ç m +! iQM? ç†+ i?MX

*U h?¬M i°+ ?mv i K¢+? +QìM; ?½M p¬ +MM;- M?QM; +?OM; i°+ M`v +kM; +! +?¶
K¢+? F i?W t€+ bm´i F?€ i?'T- K` M²M; ç° ?mv i K¢+? iQÆM; ç®B KÄM; K M?- `´

h, M?Q S?€ L?¢+ *´ h?¬M +MM; L;QM; L;mv i *´ h?¬M- imv ç m H` *U h?¬M i°+- M
K¢+? ? i bS+ i?'T- +MM; *U h?¬M i°+ +?QM? i?S+ ?[m / M? p¬ i?U+X

"îB p`v- #¼M ?„M imv H` *U h?¬M i°+ #`B / M? KQìB H,K- M?QM; Hm`M i?U+ HU+
#`B / M? ? B KQÆB b€m F?¬M; b B #B i H„KX

ôL?QM; o¬ L;•M ç¢B M?•M- î# M i`QM; *U h?¬M i°+- M²M; ç° ?mv i K¢+? + Q M?'i
X Xô

L;QM; L;mv i *´ h?¬M K†i H° p bMM; FQM?X

h`B m S?QM; M? ;"i ç-m- ?„M ç®B pÈB h?€B *´ p¢M i°+ K¶B K°i +?OM; i°+ ?B m

h?2Q HìB M|B L;QM; L;mv i *´ h?¬M- ?„M ?B m `ä- *U h?¬M i°+ ?mv i K¢+? imv +O
çQÊ+ ?mv i K¢+? *U h?¬M i°+ F?¬M; iQM? H` M?B m- ?mv i K¢+? M²M; ç° + Q i?b

ôs2K` h•M o¬ L;•M H B H`+? F?¬M; i-K i?QìM;5ô

h`B m S?QM; H•K p`Q i`-K iQX

>„M +! i? ç t€+ ç`M?- i?ìB çB K M?"M i?S+ h•M o¬ L;•M- ç®B T?QÆM; F?¬M; +?

G¢B HB M ? *U h?¬M i°+ h?¬M h?B FB î æ¢B GK+ oU+- h`B m S?QM; `´i M? M? H

ô*! H)- h?¬M h?B FB H` h•M o¬ L;•M FB T i`QÊ+- b m F?B +?mv M i? - h•M o¬ L;
h?B- ç¢i çQÊ+ i`Q M?È FB T i`QÊ+- i`mv M i?W +ª ?mv i K¢+?- K` *U h?¬M i°+
M?B M +kM; H` imv i i? ç¢B M,M;5ô

*?d +| M?Q p"v- KÈB +| i? ;B^aB i?Q+? h•M o¬ L;•M p b b Q +| çQÊ+ ?mv i Kç+? *U
 iB T i`î i?`M? *U h?–M æB M æB M +?OX
 "i [m€ pW M;?o M?Q i? - bU ibM? F€ [m†+ HB M +`M; M?B mX
 L m M?Q h•M o¬ L;•M FB T i`QÊ+ +QÌM; ççB M?Q i? - içB b Q HçB pšM Hç+- K` H
 *ÁM +| - p b b Q *´ >²M æB M Km®M çQç i *´ h?–M 'M- K` h•M o¬ L;•M Î *U h?–M æB
 'M\
 L?[M; p'M ç M`v- +| H) ç m H` #Q K"i *U h?–M æB M- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +
 ôh?QÆM; i? +O M;QÆB- H` +?mv M; b t<sup>a</sup>v ` \ô
 h`B m S?QM; M?bM p T?Q S?€ L?ç+ \*´ h?–M- HBM? ?<sup>2</sup>M +O ?„M +| +?¶ i`¼M; i?
 M?bM ` X
 ôh?ÌB çB K +?9M; i iÈB ibK FB K M;QÆB- #` *´ >²M i°+X X Xô
 S?€ L?ç+ *´ h?–M b„+ K†i +| +?9i F?| +?`m M'B- i`U+ iB T M|B ` X
 L?QM; p`Q H9+ M`v- # M;QÌB +^aK ;B€+ +^a+?B + T?B i?mv M M?Ä- #¶M; M?B M F
 ôL?`i ç`M? H` #¼M I L? *´ h?–M5ô
 S?€ L?ç+ *´ h?–M b„+ K†i +?Êi #B M- L;QM; L;mv i *´ h?–M +kM; +| +?9i M;QM; i
 «M;5
 h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB i?9+ /K+ K„i i`€B- €M? K„i tmv M i?'m çB ` M;Q`BX
 *?d i?'v- #®M T?Q T?B i?mv M +| # M;QÌB- p K†i #bM? ioM? /€M; iQÆB +QÌB +
 +€+? +´ tQ X
 " M;QÌB FB i'i +^a ç m H` "€i ;B B \*´ h?–M- M;QÌB /šM ç–m H` K°i H½Q ¬M; i|+ t M
 *´ h?–M i`QM; KB M; S?€ L?ç+ *´ h?–M- i?U+ HU+ çç i iÈB "€i ;B B çdM? T?QM;-
 K°i M[X
 " M;QÌB M`v ç m +| K°i +€B ç†+ i?M- +?QM? H` i?•M ?bM? m €K ?ÆB KÌX
 ô*U h?–M æB M- M;Q M M;Q½M ` çB ibK +€B +? i5ô
 h M i`mM; MB M i|+ M;„M- +QÌB i` K°i iB M;X
 ô*´ >²M i°+5ô
 h`B m S?QM; +,M +S ?bM? /€M; ç†+ i?M +O M?[M; M;QÌB M`v- çQ€M çQÊ+X
 E i?ÊT i`QÊ+ H'v çQÊ+ iBM iS+- h`B m S?QM; F?¬M; F?| M;?o ç M- M?[M; M;QÌB
 ô"¼M ?„M H`K b Q #B i p` i`Q +O +?9M; i \ \*€B M`v tQM; `²B5ô
 L;QM; L;mv i *´ h?–M b„+ K†i HQ H„M;X
 ô>¬K M v i #^aM i?•M #` i`¼M; i?QÆM;- i`QM; #¼M ?¼ +`M; +| K°i i M "€i ;B B çdM
 T?^aB H` ç®B i?O +O #¼M ?¼5ô
 S?€ L?ç+ *´ h?–M ? i bS+ iS+ ;B" M M|BX
 ô*?9M; i #•v ;BÌ +| h`B m +¬M; iY- # M;QÌB HB M ?ÊT- +| H) +| HU+ +?®M; HçB5
 L;QM; L;mv i *´ h?–M H" T iS+ M?bM p T?Q h`B m S?QM;X
 *,M +S i`QÊ+ Î +?mM;- M`M; +^aK i?'v h`B m S?QM; i?U+ HU+ i'i M?B M F?¬M; FûK
 ôh`B m ?mvM? imv pW ç°i T?€ "€i ;B B- i?U+ HU+ t€+ i?U+ F?¬M; i¬K i?QÌM;- M
 ?B m +?QM? H` ><sup>2</sup>M ççQ- \*´ ><sup>2</sup>M i°+ i? M?QM; H` h?€B *´ +?OM; i°+ >²M ççQX X
 S?€ L?ç+ *´ h?–M M?bM p T?Q h`B m S?QM;- F?) H„+ ç–mX

h`B m S?QM; ?mv i K¢+? ç²M; iY K†+ /M i?-M #Q- M?QM; F?-M; i?m°+ p #€i ç¢B h
 M?B m i`¼M; /KM; X
 J` \*´ >²M i°+ H` h?€B *´ +?OM; i°+ +?mv M im >²M ç¢Q- h`B m S?QM; F?-M; i? M
 i°+- +| F?ªM,M; +ÁM #` *´ >²M i°+ F?„+ +? X
 ôh`®M Î +?¶ M`v +kM; F?-M; TªB #B M T?€T5ô
 h`B m S?QM; #bM? i?ªM M|B ` X
 *?B + T?B i?mv M M`v iQM? M,M; T?ÁM; M;U K†+ /M i®i- +kM; M; ,M +ªM F?-M; M
 p•v +¬M; X
 "€5
 " M;QìB ç2K T?B i?mv M i?m ?²B- H"TiS+ ?B M i?•MX
 ô±\ L?B m ?ÆM K°i M;QìB- M;QÆB +?QM? H` h`B m S?QM; - i v +¬K *´ h?-M 'M5ô
 h`mM; MB M i|+ M; „M +?^K +?^K ?QÈM; h`B m S?QM; - H° ` bÊ ?½B HšM pmB KWM
 ôE?-M; M; ?o iÈB +® w i? +€+ M;QÆB K°i +QM çQìM; b®M; - i?"i ç9M; H` +•m çQÊ
 " M +¢M? H` M[ iY v m /` p¬ +MM; - i` K` +QìB +QìBX
 ô*€B ;b- +® w i?ª +?9M; i çB\ô
 L;QM; L;mv i *´ h?-M ? B K„i F?) ;B"i KbM?X
 ôE?-M; H) +?d #^M; ? B M;QìB +€+ M;QÆB- +| i? iW i`QM; i v +?9M; i ç`Q i~m b
 I L? *´ h?-M F?-M; F?ÄB +QìB M?¢QX
 S?€ L?¢+ *´ h?-M +MM; L;QM; L;mv i *´ h?-M #B i çQÊ+ çB K M`v- €M? K„i H"TiS
 ô*€+ M;QÆB +| H) M?"M i?S+ >„+ h?B M *´ h?-M5ô
 h`B m S?QM; #¶M; M?B M KÎKB M;X
 ô>W- H½Q ;B ?Ä FB - +?O ç°M; M?"M H M? çB #„i M;QÆB- F i [mª F?-M; +¬M; K
 h`mM; MB M i|+ M; „M H¢M? ;B¼M; M|B ` X
 ôæ½ M?Q p-v- i +kM; F?-M; +¬M TªB ?¢ i?O HQm ibM? `²B5ô
 h`B m S?QM; b„+ K†i H¢M? M?Q #,M; - K°i +¶ #,M; ?"M b€i w i`"M M;"T K" ` X
 G9+ i`QÊ+ >„+ h?B M *´ h?-M +MM; .¢ GQM; *´ h?-M- HB M i?O çm´B ;B i KbM?-
 p`Q +?¶ +? i X
 o b m ?„M +?d ;B i K'i .¢ GQM; *´ h?-M- H¢B ç +?Q >„+ h?B M *´ h?-M ç`Q i~mX
 >¬K M v- i? HU+ >„+ h?B M *´ h?-M +?O ç°M; çQ iÈB +Y - ?„M iU M?B M b) F?-M
 ôh`B m S?QM; 5ô
 L;QM; L;mv i *´ h?-M i?-M b„+ b[M; bÌ- M?bM p T?Q h`B m S?QM; X
 *?ŠM; H) h`B m S?QM; i?'v F?-M; `ä ibM? i? \ >¬K M v #¼M ?„M # M M`v `ä `M;
 ô> ? - M;QÆB i®i M?'i çWM; ?¢ i?O HQm ibM?- M m F?-M; M;QÆB +? i F?-M; M
 h`mM; MB M i|+ M; „M H"TiS+ +m²M; i? M? +QìB iQX
 ôæWM; M|B M?ªK- ç m ;B i +? i5ô
 I L? *´ h?-M b„+ K†i H¢M? H)Q- F?-M; FB M M?šM M|BX
 ô*MM; #¼M ?¼ HB m K¢M; 5ô

L;QM;L;mv i *´ h?–M +„M ` ,M;- i`QM; +Æ i? iªM K€i` F?Q iS+ h?€B *´ ?mv i KΦ
o Q5
"¡M; ç2M ?B M H M - i`mM; MB M i¡+ M;„M # v iÈB h`B m S?QM;X
ô> ? - iB m iY- M;QÆB +¡ i? M;`M pΦM çWM; ?Φ i?O HQm ibM?5ô
h`mM; MB M i¡+ M;„M #m²M `QÌB `QÊB +QÌB M¡BX
>„M +¡ i? M?bM ` h`B m S?QM; pW ç°i T?€ "€i ;B B F?¬M; H•m- ?ÆM M[i`QM; +
? i bS+ M?Ä v m- #ÎB p"v ?„M F?¬M; HQ H„M; +?9i M"QX
ô>¶M L;mv M h?–M Zmv M5ô
h`B m S?QM; p" M +?mv M >¶M L;mv M h?–M GU+- T?€i ç°M; +¬M; FQ+? i?,K /ÁX
h`QM; h?€B *´ pΦM i°+- *´ >²M i°+- ?„M +?Q # Q ;BÌ iB T t9+ [m - M?QM; ?„M #B
+kM; F?¬M; i? F?BM? i?QÌM;X
ôh?–M HU+ +QÌM; çΦB M?Q i? \ô
h`mM; MB M i¡+ M;„M K†i H° p /` b„+- H"TiS+ +QÌB +QÌB, ô"'i [m€- [m€ +?"K5ô
o Q5
h?•M ?bM? ?„M ?¡ i?`M? K°i çΦQ €M? b€M; ç2M- i`€M? i?Q€i h`B m S?QM; K°i [m
ôæ M T?B M i `²B5ô
h`mM; MB M i¡+ M;„M #¶M; M?B M ?B M ` i?•M ?bM?- iB M i v ç" T- M M ` K°i çΦ

*¶ ?ÆB i?Î M"v- i`-K i`¼M; M?Q M9B- +€+? F i;BÈB- h`B m S?QM; ç m F?¬M; i? H" +QM b•m +€B FB M M?Ä #û- i€M? K¢M; #` M;QÌB F?€+ M„KX
GQ¢B M"v +ªK i?K- H9+ i`QÈ+ ?„M i? M;?B K [m K°i H-MX
ôh?-M *?O5ô
h`B m S?QM; M°B i•K +ªFBM?- çQÊ+ +?SM; FB M h?B M h`+? h?-M *?O +| i? +
çQÊ+ im pB ç®B T?QÆM;X
ôo¬ L;•M- M;QÆB w ç`M? ç2K #Q K"i *U h?-M i°+ M|B °i M;Q¢B M?•M\ô
J°i ç¢Q i? M? •K ;B" Mm mv M;?B K- [m M? [m~M Î i`QM; ç¢B çB MX

RjeyX *?QÆM; Rj8d, L?'i h`B M h?•M h?Og

ôo¬ L;•M- M;QÆB w ç`M? ç2K #Q K"i *U h?-M h°+- M|B °i M;Q¢B M?•M\ô
J°i ç¢Q i? M? •K ;B" Mm mv M;?B K- [m M? [m~M Î i`QM; ç¢B çB MX
ô*?Q iÈB M v- ç m H" ?„M ;B9T i #ªQ p *´ h?-M 'M- ?ÆM M[?„M iU KbM? iÈB ç2
+?Q M M i iBM iQÎM; ?„MXô
h•M o¬ L;•M i?-M b„+ i?ªM M?B MX
h`B m S?QM; #B i`ä *´ h?-M 'M +?S çUM; ç¢B #Q K"i- M?QM; M?Q +k H¢B iÈB ç
*?Q M M- M|B +?Q h`B m S?QM; p #Q K"i \*´ h?-M 'M- +kM; F?¬M; ;b ç€M; i`€+?X
ôG9+ i`QÈ+- *U h?-M h°+ i +kM; i?"T T?-M iQM M?B K *´ >²M h°+- +m®B +MM; ô
J°i i? M? •K ;B" Mm H-M M[p M; H M- i`QM; HÌB M|B K M; i?2Q +ªK i?€M- #'i ç„
ôE?-M; TªB i°+ +O i - ?„M i•K i' i M?B M /\Xô
*ÁM +?Q +?Ì h•M o¬ L;•M M|B +?mv M- i? M? •K ;B" Mm ~M +?S p¬ i" M mv €T- p
ç` X
*MM; H9+ ç| - +Æ ?² M;QÌB +O *U h?-M æB M- iQ" M #° çB ` - p Kti #B i?QÆM; M
ôh`B m S?QM; - +?È ç Î i`QM; HÁM; - æ¢B i`QÎM; H½Q +kM; F?¬M; TªB M?^K p"Q
h•M o¬ L;•M #B i- æ¢B i`QÎM; H½Q ç®B pÈB *´ >²M h°+ ?"M w [m€ b•m- F?¬M; +|
M|B pÈB h`B m S?QM;X
h?2Q ?„M- *U h?-M h°+ bÎ /o M?Q p"v- H" pb *U h?-M h°+ [m€ , H¢B p"Q ?mv i K¢+
i?•M ?mv i K¢++ Q çŠM; - ç®B pÈB h?€B *´ +?OM; i°+ M?Ä v m F?€+ +?ŠM; i? K
F?¬M; +| +ªK ;B€+ M;mv +Æ- KÈB M?"M çQÊ+ HQ¢B i?ªK F`+? M"vX
EBM? M;?B K M"v p b m *U h?-M h°+ ç½ +| M?"M i?S+ F?„+ b•m- K°i F?B b®M; H
M;QÌB M"Q +| i? M;„MX
L?QM; ?¬K M v *U h?-M h°+ ;†T TªB M;mv +Æ ç M iW +´ >²M æB M- Km®M [m"i F
ôo¬ L;•M- i?S ç² p"i ç½ iÈB i v `²B- çQ ?„M çB i?¬BXô
æ¢B i`QÎM; H½Q iB T iK+ M|BX
*U h?-M h°+ Km®M +| +Æ ?°B [m"i F?ÎB- iUm H" *´ h?-M 'MX
ôh + -M i`Ê ;B9T +O ?„MXô
h•M o¬ L;•M #bM? i?ªM M|B ` X
ô*€B ;b M;QÆB w ç`M? ç ?„M Î i¢B +?¶ M"vXô
J°i ç¢Q i? M? •K iS+ ;B" M H" T iS+ p M; H MX

h`B m S?QM; +<sup>a</sup>K ;B€+ h?B M F?¬M; U#-m i`ìBV T?^aM; T?'i bKT ç´- €T HU+ p¬+M
 a m K°i F?„+ - i`QM; ç¢B çB M i`U+ iB T tm'i ?B M K°i H½Q ;B^a- ?„M i?•M ?bM? +
 KK+ mv M; ?B K- K°i ç-m i!+ i`„M; i M; i?QÆM; X
 ô>„M K°i ;½ #€i ;B B *´ h?¬M- i`QM; i? HU+ #bM? i?QìM; çQ+? i?“i H¨ çdM? +Q
 h?¬M h°+ ?¬K M v K¨ M!B- F?¬M; +! #’i F€ i€+ /KM; ;bXô
 æ¢B i`QîM; H½Q i`U+ iB T [m€iX
 E€ i?“i- ?¬K M v +U h?¬M æB M iUm H¨ i?B m F?mv i+QìM; ;B^a- M m H¨ M?B m`
 #¼M ?„M iU M?B M M; mv M wX
 *?d +! çB m æ¢B i`QîM; H½Q ç®B pÈB M; Q¢B i°+ - K°i KU+ i`QM; HÁM; +ÁM +! F?
 >m®M; +?B ?¬K M v *U h?¬M h°+ ç M; çSM; î i?ìB Fb K'm +?®i- imv i F?¬M; i? +
 ôh i`QM; H9+ Gm•M ><sup>2</sup>B i`¼M; bBM? +MM; h`B m S?QM; î +?mM; [m K°i i?ìB ;B
 ç®B ?B m`ä- ?„M +! M, M; HU+ ;B9T i - M?QM; +! M; mv M w ;B9T i ? v F?¬M; - +Á
 h•M o¬L; •M #¶M; M?B M çSM; H M- i^aM K€i` F?Q iS+ ?mv i K¢+? +QìM; ?½M p¬
 #`F?Q iS+ €T +? - v m #Èi p¨B T?¬MX
 ôL; QÆB ç½ +QB i`¼M; ?„M M?Q i? - p”v ?½v ç +?Q i ç M FB K i` çQ HQìM; K°i
 M, M; HU+ M?Q i? Xô
 æ¢B i`QîM; H½Q K†i F?¬M; ç´B b„+ - +?^K +?^K p¨Q h`B m S?QM; X
 h`QÈ+ F?B- ?„M ç®B pÈB h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +! ç w M?B m- M?QM; ?„M iB
 +?Q M M ç®B pÈB h`B m S?QM; ?ÆB +?9i +^aK i?’v ?SM; i?9X
 ôL; QÆB M m Km®M î H¢B +?¶M¨v- +MM; pÈB Fw / M? ç iY +O i - i, i?Q K°i i`”M-
 Hv F? BXô
 æ¢B i`QîM; H½Q M!B pÈB h`B m S?QM; X
 h•M o¬L; •M b„+ K†i F?) #B M- Fw / M? ç iY +O æ¢B i`QîM; H½Q óh`bM? p•M *´
 H•m pW ç¢i iÈB #€i ;B B çdM? T?QM; - i?U+ HU+ F?¬M; ;B®M; M; QìB i?QìM; X
 L?QM; ?„M +?Q`^M; - h`B m S?QM; +! i? +?B M i?„M; ç®B T?QÆM; - +?d +! çB m
 i?S+ +QÐM; #S+ - +! i? b) H¨K +?Q h`B m S?QM; F?¬M; pmB- i`U+ iB T Hv F? BX
 ôo½M #®B M; mv M w i?Y K°i H-MXô
 h`B m S?QM; b„+ K†i #bM? i?^aMX
 >„M iÈB MÆB M¨v- ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ +® w ;B9T h•M o¬L; •M- M?QM; h?¬M
 ?Q¨M iQ¨M +?QM? t€+ H¢B ç +?Q M; QìB`’i F?¬M; i?Q^aB K€B- ç½ M?Q p-v- +?Q
 KBM?- ?mM; ?„M; ç€M? p¨Q K†i +O ç®B T?QÆM; X
 >m®M; ?² # M, K # [m M- h`B m S?QM; i?U+ HU+ iBM? iB M F?¬M; Qi- M?QM; K
 [m - +ÁM +! +?9i M; S i vX
 L; ?2 çQÈ+ h`B m S?QM; i`^aHìB- h•M o¬L; •M KdK +QìBX
 ôh®iXô
 æ¢B i`QîM; H½Q ?ûi HÈM K°i iB M; - p”M +?mv M HU+ HQÈM; +QìM; ç¢B- H”T iS+
 ç¢B çB MX
 æ²M; i?ìB- K°i ;B¼M; M!B [m M? [m¨M i¢B i`QM; ç¢B çB M, ôo¬L; •M- *´ h?¬M’M
 +?m¨M #`çB- p iB m iY M¨v- i ç M tY HwXô
 h`QÈ+ K„i H!2 H M- h`B m S?QM; HB M T?€i ?B M KbM? çB p¨Q K°i K^aM? ç` T?Q
 pB K’v p¢M /†K +! K°i i-M; i?O ?° F i ;BÈBX

"¶M; M?B M- F?¬M; ;B M H"THQ K°i iB +?'M ç°M;- H"TiS+ tm'i ?B M K°i ;½ FB
ôaQ i¬M- ibK ç iY +| +?mv M ;bXô
h`bM? p•M *´ h?¬M +mM; FQM? ?"M? H X
ôL; QÆB +MM; M; QÌB M; QΦB i°+ M"v Hm"M # "M K°i T?2M- T?•M ` i?„M; #ΦBXô
æΦB i`QÎM; H½Q HΦM? M?Φi M|B ` X
æ iY +O ?„M +?d +| h`bM? p•M \*´ h?¬M +MM; h`B m S?QM; im pB +? M? H +? F?-
imv +?d H" Fw / M? ç iY- M?QM; i?•M +| *U h?¬M h°+ ?mv i KΦ+?- i?U+ HU+ F?¬M
çQÊ+X
L m M?Q h`B m S?QM; M; QΦB i°+ +'Ti?'T- +| i? +?B Mi?„M; h`bM? p•M *´ h?¬M-
T?9 iB K HU+ ?Q"MiQ" M +?QM? t€+ +QÌM; çΦB F?OM; #®- +| H) ç®B pÈB *U h?¬M
h`B m S?QM; €M? K„i +?ÈT H M- h`bM? p•M *´ h?¬M M"v +?QM? H" ?„M KÈB pW
*´ h?¬M i?€B ç° +U+ #'i ?[m i?B MX
*MM; H9+ ç|- F i; BÈB # M M; Q" B- F?¬M; M; WM; +| M; QÌB p•v iK K" ç MX
ôL; ?2 M|B M; QÌB M; QΦB i°+ FB +MM; pÈB Fw / M? ç iY æΦB i`QÎM; H½Q h`bM? p
ôL; QÌB +'Ti?'T M; QΦB i°+ i? M"Q HΦB H" ç®B i?O h`bM? p•M *´ h?¬MXô
S?K + "M M; ?` Hm" M K" H MX
ô*?d ;B€QXô
h`bM? p•M \*´ h?¬M HÌB M|B pW ` - H"TiS+ FQ+? T?€i *U h?¬M h°+ ?mv i KΦ+?X
h?Q€M; +?®+- h?B M æ` ?"Q [m M; pΦMi`QÊM;- K°i FBK ;B€T +U M?•M +U çΦB p
ç` - H"K +?Q M; QÌB +?`m mv €T HÈM H QX
h`bM? p•M \*´ h?¬M i`U+ iB Ti?9+ /K+ ?mv i KΦ+?- `i`ä`"M; H" w ç`M? i®+ +?B M
.M b Q ?„M ç®B M; QÌB M; QΦB i°+ +kM; F?¬M; +?"Q ç|M- ?ÆM M[;BÌ T?9i M"v ?„
ç`M? T?ªB /MM; Qm i? imv i ç®B- çΦi çQÊ+ i?„M; HÈBX
ôL; QÌB M"v ?bM? i? bQ pÈB L; QM; L; mv i *´ h?¬M H9+ i`QÈ+ +ÁM Km®M HÈM ?Æ
h`B m S?QM; ç¬B K„i +?ÈT H M- *U h?¬M h°+ ?mv i F?¬M; i? F?BM? i?QÌM; X
ô*U i?¬M GB i S?QM; +?QÎM; Xô
h?•M + Q ;¬M pΦMi`QÊM; +O h`bM? p•M *´ h?¬M- +?2 F?m'i #-m i`ÌB- i?O +?QÎM
G"TiS+- +ªT?B M F?¬M; ;B M M´B H M +m²M; #ΦQ ;B| H®+- #¶M; M?B M- K°i çΦ
çΦB p¬+MM; - ?QÊM; h`B m S?QM; ç€M? ` X
"€5
h`B m S?QM; H"TiS+ i?B i`B M F?¬M; ;B M H"THQ - Mû i`€M? T?ΦK pB +¬M; FQ
P M? T? M?5
J°i +?QÎM; FB `ÆB p"Q T?Q i` M çΦB ç` - i`U+ iB T ;¼i` K°i +€B h?•K Iv M- +¬
M; QÌB HΦM? KbM?X
ôE?¬M; ;b ?ÆM +€B M"v- M; QÌB M; QΦB i°+ FB ?mv i KΦ+? +'Ti?'T- +, M #ªM F?-
*´ h?¬M ç€M? ç²M; Xô
ôh`bM? p•M *´ h?¬M i?U+ HU+ +QÌM; HÈM i? K F?¬M; Qi- S?QM; +?B €Q M; ?o ç
i, M; i? K ?mv i KΦ+? *U h?¬M h°+- iB m iY FB +kM; +?d +| Mû i`€M? Xô
L; QÌB p•v [m M?- HB M iK+ FBM? ?¬X

L?QM; p"Q H9+ M"v- K°i ;½ M K iY hY >mv i i|+ /"B v m /` H¢B iÈB ¢•v- ¢¬B K„i +
 ;BÈB h`B m S?QM;X
 L;Q`B M"v ¢ M- H"TiS+ ¢Q iÈB M?[M; M;Q`B F?€+ €M? K„i F?€+ i?Q`M;X
 ôL K *mM; h?€M?- ?„M ;B®M; M?Q M;QÆB H" M;Q`B M;Q¢B i°+- Km®M î H¢B +?¶
 #^M; M;QÆB- i`QÈ+ ? i+ÁM [m +Y ^B M"v +O h`bM? p•M *´ h?-MXô
 J°i ;½ im´B i` \*´ h?-M- M?bM p T?Q v m /` M K iY FB +Q`B M|BX
 ô>„M b) i?„M;Xô
 L K *mM; i?€M? #bM? i?^M M|B ` X
 L?QM; M°B i•K- L K *mM; i?€M? +U+ F€ #´i #bM?, ôE?¬M; M;?o iÈB M;QÆB ¢½ H
 ôh *U h?-M h°+ ?mv i K¢+?- T?ÁM; M;U +MM; HU+ HQÊM; ;²K M?B m K†i- +¬M;
 +MM;- M;QÆB +| i? i`®M ¢B MÆB M"QXô
 h`bM? p•M \*´ h?-M M?Q H" +U M?•M +?®M; i`lB mv M;?B K p¬ +MM;- ?„M bQM; +?
 ¢°M; H M S?QM; +?B €Q M;?o + Q i?•KX
 ôGB i S?QM; h?B M GQM; FQ+?Xô
 h`bM? p•M \*´ h?-M bQM; +?QÎM; i? v ¢´B- K°i +´ M,M; HQÊM; +Q`M; ?½M S?QM; '
 ôh`bM? p•M \*´ h?-M ` imv i +?B m- T?¢K pB +¬M; FQ+? i?"i HÈM- iB m iY FB Km
 ôs2K ` ¢½ tQM; - i?"i bU H" F?¬M; i?9 p`Xô
 J¼B M;Q`B p®M iQÎM; `^M;- +?B M ¢´m +ÁM b) FûQ /"B K°i ?²B- M"Q +| i? ¢Q€M
 ``M; i`U+ iB T bY tm´i imv i +?B mX
 *?d i?'v- K°i ¢-m Hì Kì S?QM; "¢Q +?B GQM;- K M; i?2Q mv i? p¬ +MM; +m²M; #
 Q M? FQ+? K" ¢BX
 í ¢^M; FB i`QÈ+ K†i \*U GQM;- h`B m S?QM; i?•M ?bM? M?Ä #û- ;B®M; M?Q H" K
 Èi F?¬M; +?`m M´BX
 G9+ M"v ¢•v- h`B m S?QM; F?¬M; +| Mû i`€M?- i?•M ?bM? #´i ¢°M;- i`QM; +Æ i?
 i?-M HU+ [m M; ?mv +?|B K„iX
 ô>¶M L;mv M iQ€B i?-M [mv MXô
 .mM; ?ÊT M?B m HQ¢B €Q M;?o - h`B m S?QM; K°i [mv M K½M? HB i Q M? ` X
 G"TiS+- K°i ¢¢Q [mv M ^M? Hì Kì +U ¢¢B p¬ +MM;- H´v i®+ ¢° +U+ M? M?- ?QÈM
 tm i? i`QÈ+ M v +?Q iWM; +| - T?^M; T?'i M?Q #´i F€ p"i; b ¢ m F?¬M; i? ¢2K ?„
 P M? # M; # M;5
 J°i ¢-m S?QM; "¢Q +?B GQM; +U+ HÈM i`U+ iB T #` h`B m S?QM; K°i [mv M tÄ tm
 S?^B #B i`^M;- >¶M h?B M F?¬M; M;mv M #Q [mv i ¢°i T?€ ¢ M i-M; i?S # - >¶M
 ?Q`M? ?`M? # M i`QM; #€i ;B BX
 ôG`K b Q +| i? 5ô
 h`bM? p•M \*´ h?-M H"TiS+ i`b i` X
 h?•M H" *U h?-M h°+- ?„M `ä ``M; i¢B i?-M HU+ +¬M; FQ+? H¢B i?m #îB M;Q¢B
 h?-MX
 L?QM; p"Q H9+ M"v- K„i i`€B h`B m S?QM; #„i ¢-m F?îB ¢°M; w +?Q ¢²M; HU+ +Q
 ôGBM? ?²M +¬M; FQ+?Xô
 h`bM? p•M *´ h?-M b„+ K†i F?) #B MX

E i ; BÈB # M M ; Q`B - M ? [ M ; M ; Q`B F ? € + i ? - M b „ + + k M ; H`T i S + M ; Q M ; i K X
 GBM ? ? ? M + ¬ M ; F Q + ? - # ¼ M ? „ M ç - m i B M M ; ? o ç M ç 9 M ; H` * ´ > ? M h ° + - K † i F ? € +
 H` ç B K v m * U h ? - M h ° + X
 ô S ? Q M ; G ¬ B > m v M : B È B X ô
 h`B m S ? Q M ; K „ i i` € B H`T i S + T ? € i ç ° M ; - K ° i + ´ G ¬ B æ B M p ¬ + M M ; i` M M ; F Q + ? K
 G ¬ B æ B M H U + H Q Ê M ; F ? ¬ M ; M ; W M ; K Î ` ° M ; - ? Æ M M [? ' T i ? m T ? Q M ; H U + H Q Ê M ;
 S ? Q M ; G ¬ B p ä M ; + U + H È M p ¬ + M M ; - ç 2 K h`b M ? p • M \* ´ h ? - M i` ! B # m ° + Î # M i` Q M
 « M ; + ? B + ? B 5
 S ? Q M ; G ¬ B p ä M ; i a M K € i ` S ? Q M ; G ¬ B H U + T ? € ? Q € B + Q`M ; ç € B - ç ® B p È B H B M
 * ´ h ? - M - i € Q i ? ` M ? i ´ M i ? Q Æ M ; + U + H È M X
 * M M ; H 9 + ç ! - K „ i i` € B h`B m S ? Q M ; F i M ® B H`v S ? Q M ; G ¬ B p ä M ; - i` m v M ` ? m v
 T ? ® B ? Ê T G ¬ B æ B M i H B i - a M ? ? Q Î M ; i • K i ? - M h`b M ? p • M * ´ h ? - M - ; B a K t m ® M ;
 æ ® B i ? O H` H Q € B ? b M ? i ? + U + H È M M ? Q * U h ? - M h ° + - ç 2 M ; i ? m " i H Q € B M ? Ä + , M
 " M , K # [m M - h`B m S ? Q M ; + k M ; M ; ? o ç M ç B K M`v - K È B # „ i ç - m M ; ? B M + S m
 T ? € K p B H È M - ô S ? Q M ; G ¬ B > m v M : B È B ô H` i ? S M ? ' i X
 > Æ M M [ç 2 M ; i ? m " i M`v p ¬ + M M ; H B M ? ? Q € i - G ¬ B æ B M H U + H Q Ê M ; + Á M + ! i ? +
 H Q Ê M ; t S M ; ? Ê T X
 " ` ç 2 M ; i ? m " i h`B m S ? Q M ; i` ! B # m ° + i` i` M - h`b M ? p • M * ´ h ? - M F ? ¬ M ; M ; W M ; F r
 GBM ? ? ? M w + ? Q h`B m S ? Q M ; ç ½ ç M ; - M p ¬ ? € M * Y m ; B B * ´ h ? - M X
 * ? Q / M F ? ¬ M ; + ! b Y / K M ; # ´ M M ; m v M + ? B H U + - h`b M ? p • M * ´ h ? - M + k M ; F ? ! + ! i ?
 J „ i i` € B h`B m S ? Q M ; # ¶ M ; M ? B M b B M ? ` ç 2 M ; H U + w + ? Q + ? ' M ç ° M ; - ` ä ` ` M ; +
 i ? m " i F ? € + X
 ô . W M ; i v X ô
 L ? Q M ; p`Q H 9 + M`v - æ € B i` Q Î M ; H ½ Q i` U + i B T K Î K B M ; X
 : B Ì F ? „ + M`v - h ? B M æ ` T ? a M ; T ? ' i ç b M ? i` K ° i b € i M - i` i + a H U + H Q Ê M ; - H`T
 T ? a M ; T ? ' i M ? Q i` Q È + F B F ? ¬ M ; i 2 M i € B X
 ô h ? „ M ; # € B ç ½ T ? • M X ô
 æ € B i` Q Î M ; H ½ Q p S i # Ä M ? [ M ; H Ì B M`v H B M T ? B m M ? B M K` ç B X
 h ? • M H` h ? - M \* ? O - i` Q M ; H 9 + ; B Q i ? O M ; „ M M ; O B - H B M + ! i ? M ? b M ` ` ' i M ? B r
 h B T i K + + ? B M ç ' m - i ? m + k M ; H` h`b M ? p • M * ´ h ? - M - + Á M F ? ¬ M ; # ^ M ; + ? ' K / S i
 + ? Q * U h ? - M h ° + [m € K ' i K † i X
 ô E ? ¬ M ; - i € B b Q + ! i ? M ? Q p`v X ô
 h`b M ? p • M * ´ h ? - M + U + F ? ¬ M ; + K H Á M ; - M ? Q M ; + k M ; F ? ¬ M ; / € K + a B H Ì B w i S + O
 * ? B M ç ' m + ? ' K / S i - h`B m S ? Q M ; H B M + ? m`M # ` H v F ? B M Æ B ç • v - ? „ M + ? Ê i i ?
 K ° i ; ½ M K i Y h Y > m v i i ! + / ` B v m / ` X

RjeRX * ? Q Æ M ; Rj83 , h´ . B " a Q E ? ® g

ô L K * m M ; h ? € M ? 5 ô

h`B m S ? Q M ; F B M ? ? ½ B X

>„M H“K b Q +kM; F?¬M; M;?o iÈB- H¢B Î +?¶ M“v M?bM i?‘v L K *mM; h?€M?X
 o Q5
 h`B m S?QM; i`U+ iB T # v ¢BX
 S?K +”M M;Q`B \*U h?¬M i°+ M?Q i`QÊ+ F?¬M; +?`Q ¢M h`B m S?QM;- M?QM; h`B
 i`QÎM; H½Q i€M i?“M?- +”M; M;?2 ¢²M +MM; æB M *?O o¬L;•M ¢¢B M?•M +! [m M
 b) F?¬M; +?O ¢°M; F?B m F?Q+? h`B m S?QM;X
 ôE?¬M; M;?o iÈB M;QÆB Î MÆB M“vXô
 h`B m S?QM; KdK +Q`B M¡BX
 >¬K M v L K *mM; h?€M? ¢½ H“GK+ ;B B *?•M h?¬MX
 .M b Q H9+ i`QÊ+ ?„M F i?W *´ h?¬M HU+ HQÊM;- ?ÆM M[?„M im Hmv M i?B
 +ªM? ;BÈB M“v `i #bM? i?QÎM;X
 E?¡ ¢QÊ+ +?QM? H“- H9+ M“v i“ MB K i` M M;Q`B L K *mM; h?€M?- ?bM? M?Q bQ
 v m K°i QiX
 ôæB p“Q J M >Q M; h?¬M oU+- i`MM; ?ÊT ;†T ¢QÊ+ h•M o¬L;•M- H9+ ‘v F?¬M; +?
 ¢ M MÆB M“v5ô
 L K *mM; h?€M? ;BªM; i?m”i M¡BX
 G¢B M¡B iB T- ?„M ? i bS+ K v K„MX
 G9+ i`QÊ+- ?„M ¢„+ i°B K°i +€B i? HU+ #€M hS hBM?- i?B m +?9i M[ #` ¢m´B ;B
 h•M o¬L;•M +Sm K°i K¢M;X
 _²B b m ¢¡- h•M o¬L;•M ;B9T ?„M €T +? i“ MB K i`QM; +Æ i? - i•K iQM? +O ?„M
 ¢ TX
 ôæ9M; `²B- ;†T K°i H¬M #^M; ?[m +k5ô
 h`B m S?QM; KdK +Q`B- ¢2K *¬M o•M +kM; ;¼B ¢B ` X
 ôL K *mM; h?€M?\\ô
 ô*¬M o•M5ô
 > B M;Q`B ?ÆB +! p FBM? M;¢+- ¢²M; i?`B H M iB M;X
 *¬M o•M +?^K +?^K p“Q L K *mM; h?€M?- T?€i ;B€+ ¢QÊ+ ¢®B T?QÆM; im pB i?•K
 +! +?9i Q QÊ+ +MM; ;?2M ;?ûiX
 “i [m€- F i?W #° T?“M HU+ HQÊM; *´ h?¬M h“ .QÆM;- L K *mM; h?€M? +! i? +!
 F?¬M; F€ H¢ [mw ?B K- ?ÆM M[H9+ i`QÊ+ iB M p“Q J M >Q M; h?¬M oU+- L K *
 h?¬MX
 " M;Q`B M?bM M? m- F?¬M; F?ÄB +Q`B +Q`B- F?¬M; M;?o iÈB # ¢¢B +Q`M; ;Bª H
 M v i iK K°i ¢QÎM;X
 L;šK H¢B- ¢½ [m H•m M?Q p“vX
 h?`B ¢B K i¢B æ¢B GK+ oU+- # M;Q`B #ÎB pb [m M ? HÊB Q+?- ¢B +MM; K°i +?¶
 HÊB Q+? #m°+ +?†i- # M;Q`B pW ¢B pW M¡B- i?QªB K€B F?Q M F?Q€B / +?“m
 *m®B +MM;- *¬M o•M [mv i ¢`M? Î i¢B +?¶ M“vX
 hmv M?B M MÆB M“v F€ i?` M;Q¢B i°+ M?QM; pÈB ?„M K“ M¡B- i¢B ¢•v bQ pÈB >„
 >„M Km®M Î i¢B ¢•v M;?“+? +ªM? T?‘M ¢‘m +?ûK ;B i- HB M iB T i`Î M M K¢M? H
 h?€M?X oÈB ?„M K“ M¡B- h`B m S?QM; [m€ t F?¬M; i? +?¢KX

ôæ9M; `²B- L K *mM; h?€M?- +?Q M;QÆB K°i p"i5ô
 h`B m S?QM; #¶M; M?B M M;?o ç M- i`QÊ+ ?„M ç½ T?K+ +? ç¢B HQÊM; h?B M h
 G9+ i`QÊ+ ?„M +kM; +?Q *¬M o•M K°i T?¬M- M?QM; *¬M o•M K°i KU+ ;B[H¢B- +?
 "€5
 h`B m S?QM; H'v ` K°i +€B #bM? M?Ä G Qm Gv- i`QM; ç| +?S K®i Qi +?'i HÄM; i`
 ôæ•v H` h?B M h?¬M .`+?- +| t€+ bm'i i`Ê i`QM; *?•M h?¬M *Ym ;B B i`U+ iB T ç°i
 i?'T t€+ bm'i +`M; HÊM- K` +,M +Æ b) F?¬M; #'i ´MX X Xô
 h`B m S?QM; ;B Q +?Q #¼M ?¼- p T?¬M H9+ M`Q T?K+ /KM; /Q +?QM? #¼M ?„M
 ô_ä ``M; +| #ªQ p"i M`v5ô
 L K *mM; h?€M? +?'M ç°M; p¬ +MM;X
 h?2Q /QÊ+ ?B m i?b ?„M HB M M?bM ` h?B M h?¬M .`+? i`•M [mw- K` ?„M +kM;
 /KM; #ªQ p"i M`v- i`MM; FQ+? *´ h?¬MX
 *S M?Q p"v- h`B m S?QM; i¢B \*U h?¬M æB M +Q M;K K'v M;`vX
 J°i M;`v M`v- i? M? •K h•M o¬ L;•M p M; H M i`QM; |+ h`B m S?QM; , ôh`B m S?QM
 æB p`Q ç¢B çB M- h`B m S?QM; T?€i ?B M- i` M +QÌM; ;Bª "€i;B B *´ h?¬M *U h?
 H9+ M`vX
 ôo¬ L;•M- M;QÆB +kM; ;¼B ?„M ç M\ô
 " M +¢M? h•M o¬ L;•M- æ¢B i`QÎM; H½Q M?Qm K`vX
 hQ`M #° ç¢B çB M +kM; H"TiS+ v M H†M; tm®M;X
 *U h?¬M i°+ +QÌM; ;Bª +ÁM H¢B +kM; +| +?9i #`B tQ+? h`B m S?QM;X
 .M b Q +?mv M F iB T- H` ç¢B +Æ K"i +O *U h?¬M i°+X
 L m M?Q F?¬M; T?ªB M;QÌB *U h?¬M i°+ ?¬K M v `´i i?Q i?Êi- #¼M ?„M +kM; F?
 i? K /UX
 L?QM; ;BÌ T?9i M`v- K°i M;QÌB M;Q¢B i°+- `ä ``M; çQÊ+ i? K /UX
 ôh`B m S?QM; iWM; ;B9Ti #ªQ p \*´ h?¬M 'M- +ÁM H¼i p`Q *´ >²M æB M çm´B ;
 *´ h?¬M 'M çQ ç M i`QM; i v +O i - pb #€Q ç€T ?„M- i [mv i ç`M? ç +?Q ?„M i?
 h•M o¬ L;•M i`M? i`¼M; M|B ` - M;[F?Q +?•M i?"i ç€M; iBMX
 GÌB M`v pW M|B ` - Î ç•v `´i M?B m +QÌM; ;Bª +?d H` F?) H„+ ç¬m- F?¬M; +| M?B
 h`B m S?QM; b„+ K†i ?ÆB FBM?- F?¬M; M;?o iÈB h•M o¬ L;•M im pB F?¬M; ç M h?
 M?QM; M?Q +k H`K +?Q M;QÌB iBM T?K+ M?Q i? X
 "´i [m€ ?„M +kM; i?2Q L K *mM; h?€M? M;?2 [m K°i Qi bU ibM? h•M o¬ L;•MX
 h•M o¬ L;•M FB Ti`QÊ+ H` *U h?¬M i°+ imv ii? i?B Mi`B- F?¬M; +?d +| ?mv i K
 iQM? +kM; H` bB m imv i- +?d /MM; # M;`M M,K- HB Mi`Mi?,M; H`K h?¬M *?O- +
 J M >Q M; h?¬M oU+X
 E?B ç|- *U h?¬M i°+ ç2K ? ii?ªv ?B p¼M; Fw i?€+ i` M M;QÌB ?„M- M m M?Q F?¬M
 bBM? #B M +®- h•M o¬ L;•M p¬ +MM; +| F?ª M,M; i?`M? h?¬M oQÆM; H`K +?9 i p
 oU+5
 G9+ M`v- M?[M; M;QÌB \*U h?¬M i°+ +| H) +kM; ç2K ? ii?ªv Fw i?€+ p`Q h•M o¬ L;•
 h•M o¬ L;•M /šM ç¬m #¼M ?„M [m"i F?ÎBX

ôh`B m S?QM;- *´ h?-M 'M F?-M; +?d H" #B m iQÊM; i?•M T?"M *´ h?-M æB M æ
 KÎ` ðh´ .B "aQ E?® ð i?-M #Q M?'i *U h?-M i°+5ô
 :BÌ T?9i M"v- h•M o¬ L;•M `®i +K+ ç2K #Q K"i \*´ h?-M 'M- M|B ` X
 h´ .B "aQ E?®\
 h`B m S?QM; i`QM; M°B i•K F?) ç°M;- HŠM; H†M; M;?2X
 h¢B i?ÌB ç¢B t t¬B- *U h?-M i°+ M?•M F?~m ?mv i K¢+? ?B K #¢+- K" M;° iQM? +
 h?ŠM; ç M i?ÌB Fb M"Q ç|- i´ iB M +| w KÎ` K°i #aQ F?® i?-M #Q- H"K +?Q +?OM;
 M,K- HB M iK+ bBM? ` çÌB K'v p` ôh?-M *?OXô *m®B +MM; M?'i i`Î i?"M? çdM?
 hBM? i? HU+ i`QM; J M >Q M; h?-M oU+X
 ôGB M iK+ bBM? ` çÌB K'v p` h?-M *?O\ *€B ðh´ .B "aQ E?® ð M"v- +kM; i?"i #'i F
 h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB •K i?-K HQm HQÐBX
 L m H" i?"i- K°i F?B +| i? KÎ H¢B ðh´ .B "aQ E?® ð- F?®M; +? HÊB Q+? i`QM; ç|-
 # Q H•m- HB M +| i? HÈM K¢M?- +?®M; H¢B *´ >²M æB M5ô
 E?| +| i? iQÎM; iQÊM;- +?QM? KbM? K°i KU+ bY /KM; ô*´ h?-M 'MXô o"v K" +| #Q
 ôo¬ L;•M- KÎ` \*U h?-M i°+ h´ .B "aQ E?®- K'v M;QÌB +€+ M;QÆB çB p"Q- i i`'M i
 æ¢B i`QÎM; H½Q H¢M? M?¢i M|B ` X
 h?•M H" M;QÌB K¢M? M?'i- #Ä [m iQ +€+? iB M p"Q #aQ F?®- i`'M i?O *U h?-M i°
 *| i? i?'v çQÊ+ æ¢B i`QÎM; H½Q çQ+? i?"i H" K°i HÁM; pb *U h?-M i°+ bmv M;?o
 «M; ¬M;5
 L?QM; p"Q H9+ M"v- ç¢B çB M # M M;Q" B F i ;BÈB tm'i ?B M +?'M ç°M;X
 æ¢B i`QÎM; H½Q M?Qm K"v- i?-M i?S+ [mûi çB ` M;Q" B- +MM; M;QÌB M;Q¢B ;BÈ
 ôE?-M; i®i- *´ >²M æB M ç€M? iÈB5ô
 æ¢B i`QÎM; H½Q b„+ K†i F?) #B MX
 ôL m H" ?¬K M v KÎ` #aQ F?®- \*´ >²M æB M K°i F?B +¬M; iÈB- i?b tQM; `²B5ô
 ôæ€M; ;B" M- #¼M ?„M `ä`"M; #B i`ä p` i`Q +O +?9M; i 5ô
 _'i M?B m + Q i-M; - HB M iK+ +aK i?€MX
 ôE?ª M,M; +| M°B ;B M5ô
 J°i i M €M? K„i •K ?"M "€i ;B B *´ h?-M- i?'T ;B¼M; M|B ` X
 •M? K„i K¼B M;QÌB- F?-M; ? M K" +MM; HQ`K [m h`B m S?QM;X
 h¢B i?ÌB F?„+ K'm +?®i- *´ >²M æB M ç€M? ç M- i?"i bU H" [m€ F€ [m†+- ?Q" B M;?
 i?QÌM;X
 J" h`B m S?QM; H" ; -M çQ¢M i?ÌB ;B M pW iÈB MÆB M"v- H" K°i M;Q¢B M?•M iU
 ?Q" B M;?B M?'iX
 ôh`QÈ+ HmB H¢B5ô
 æ¢B i`QÎM; H½Q b„+ K†i i`-K tm®M;- #B M K'i i`QM; ç¢B çB MX
 *MM; H9+ ç|- i'i +ª K¼B M;QÌB Hv F? B MÆB ç•vX
 *kM; F?-M; H•m H„K- M;QÌB *U h?-M æB M iQ" M #° iK i" T ç MX
 ô_9i HmB F?ÄB MÆB ç•v5ô

æƒB i`QÎM; H½Q HÈM iB M; ?ûi K°i iB M; - tm'i` K°i +€B H•m ç`B +´ b„i i?ûT +U
G•m ç`B +´ #®M T?Q +| +€M?- `ä`M; H` K°i FB M çƒQ +K T?B ?`M? +Ð HÈMX
J'v ?ÆB i?ÌB ;B M- i'i +ª K¼B M; QÌB iB M p`Q H•m ç`B +´X
P M?5
G•m ç`B +´ K°i iB M; -K -K- tmv M i?ŠM; [m - i`U+ iB T ?QÈM; #-m i`ÌB i`MM; FQ
æ M ç° + Q M?'i ç`M?- H•m ç`B +´ tmv M i?'m iQ`M #° F i; BÈB F?-M; ;B M- çB p`
*?d i?'v- t t # M +çM? H` h?B M æ` ç2M F`i K°i KªM?- ;B®M; M?Q i`M i? b„T ?`
ô*U h?-M i°+ /Q M; ?B i- ;B Q` \*´ h?-M 'M- i?9+ i?O +?`m i`|B çB5ô
Í i`mM; i•K K•v ç2M- K°i i M h?-M *?O *´ >²M i°+ i?•M ?bM? ?ÆB KÌ M?bM F?-M; i
` i? M? •K •K ?`MX
ô*´ >²M i°+- h?B M JBM? h?-M *?O5ô
æƒB i`QÎM; H½Q i`ÈM K„i M?bMX
h`W ?„M` - M?"M i?S+ h?B M JBM? h?-M *?O- +ÁM +| K°i i M h?-M *?O *´ >²M æB
;Bª +MM; i`M; M?•M b® +kM; €T çªQ *U h?-M i°+ K°i T?QÆM; X
ôE?-M; i®i- *´ >²M æB M ç½ +¬M; ç M MÆB ç•v `²B5ô
*´ >²M i°+ iƒB T?QÆM; /B M i®+ ç° p®M H` pQÊi t *U h?-M i°+X
>m®M; +?B *U h?-M i°+- T?B ?`M? çƒQ +K +`M; HÈM i?b i®+ ç° # M i` M +`M; +?`
L; QÌB *U h?-M i°+ +ÁM HƒB ç m ?B m `ä çB K 'vX
ô*€+ p`- i?2Q i +MM; K°i +?¶ +?†M çQÌM; \*´ >²M æB M- pb o¬ L; •M çƒB M?•M i` M
æƒB i`QÎM; H½Q #¶M; M?B M M|B` - ç•v H` #B M T?€T i®i M?'i ?B M iƒBX
h`QM; H•m ç`B +´ H`T iS+ i`-K i oM? K°i KªM?- ç•v H` HB M [m M ç M HU +?¼M i€
L?QM; M; Q`B w ç`M?- imv i çƒB ç b® M; QÌB ç m `i M? M? ç²M; wX
L K *mM; h?€M? +MM; h•M o¬ L; •M i?•M H` M; QÌB *U h?-M æB M- F?-M; +| Hw /Q
+`M; F?-M; +| i`®M i`€M?X
h`B m S?QM; çB [m - +?Q ? B M; QÌB K°i Qi p`i #ªQ p i€M? KƒM; X
ôo¬ L; •M- M; QÆB K M; K'v M; QÌB •K i?-K ç`Q i~m- KÎ` #ªQ F?® *U h?-M i°+ X X
æƒB i`QÎM; H½Q p K†i i`M? i`¼M; M?bM p T?Q h•M o¬ L; •MX
æ²M; i?ÌB- i`QM; H•m ç`B +´ - i'i +ª M; QÌB +kM; ç m M?bM +?, K +?9 H M æB M *?O
:BÌ T?9i M`v- M|B €T HU+ HÈM M?'i i?"i` H` h•M o¬ L; •MX
ôæQÆM; M?B M- +?9M; i +kM; F?-M; TªB HB m +? i- +?d +¬M FB K +? K°i H€i
æƒB i`QÎM; H½Q #„i ç-m M|B `ä b€+? HQÊ+X
a m K°i F?„+- H•m ç`B +´ T?B ?`M? M; WM; Î; B[F?-M; i`mM; X
ôJm®M ç-m ?`M; b Q\ô
h?B M JBM? h?-M *?O +QÌB M?ƒQ K°i iB M; X
E€ i?"i` i bÈK- #¼M ?„M ç½ T?€i ?B M +?¶ ~M /'m *U h?-M æB MX
aÎ /o +?ì iÈB #•v ;BÌ- H` Î +?ì M; QÌB \*U h?-M i°+ +¬K HƒB \*´ h?-M 'M- /M b Q i`QÈ
i v h`B m S?QM; - K` h`B m S?QM; Î +?¶ GBM? i°+ H` +€B tQÆM; +SM; X

ô*€+ M;QÆB [m€ +QB i?QÌM; *U h?–M i°+ `²B5ô
 æ¢B i`QÎM; H½Q i?2Q i`QM; H•m ç`B +´ # v ` - K°i +¶ ?mv i K¢+? F?Q iS+ FBM? F
 J°i b€i M FB - iBM? [m M; ?Q °Q +?|B K„i +?B m b€M; +?|B H¼B F?„Ti`ÌB t M?-
 i`WX
 P M?5
 J°i EbM? h?B M +U M?•M +U+ HÈM F?| +| i? ?bM? /mM;- çSM; H†M; i¢B T?Q i`
 h?Q€M; +?®+- aÆM >` bKT ç´ - ç¢B ç` M;?B M M€i- iQ`M #° i? ;BÈB T?ªM; T?`i ç
 ô*U h?–M i°+5ô
 h?B M JBM? h?–M *?O M;QM; i`¼M; M?bM p T?Q æ¢B i`QÎM; H½QX
 *U h?–M i°+ T?–M HÈM ?mv i K¢+? +U+ F€ ?B K #¢+- ?mv i K¢+? M²M; ç° + Q+U
 H½Q H` K°i i`QM; b® ç| - H` *U h?–M i°+ +QÌM; ;Bª +?•M +?QM?X
 æÆM çª ç°+ ç`m- ?„M +ÁM F?¬M; /€K +MM; æ¢B i`QÎM; H½Q +SM; ç®B +SM;X
 ôoW `²B +| M;QÌB iW i`QM; H•m ç`B +´ ç`Q i`m `²B5ô
 "¶M; M?B M- *´ >²M æB M K°i h?–M *?O F?€+ i?'T ;B¼M; M|B ` X
 ôL;QÆB çm´B #„i #¼M ?„M5ô
 h?B M JBM? h?–M *?O i?'T ;B¼M; ?ûi K°i iB M;- i?•M ?bM? HB M H”TiS+ #B M K
 ô B +kM; çWM; KQM; iW MÆB M`v çB [m 5ô
 æ¢B i`QÎM; H½Q iS+ ;B”M ?ûi K°i iB M;- #`M i v pmM; H M- T?Q b m HB M tm`i ?
 ç`i +U ç¢B p¬ +MM;- T?ªM; T?`i ç2K i? ;BÈB +„i i?`M? ? B MY X
 *MM; H9+ ç| - M;QÌB *U h?–M æB M +ÁM H¢B- +MM; M? m t¬M; ` X
 X X X
 h¢B i?ÌB æ¢B i`QÎM; H½Q ?B M ` +?•M i?•M- h•M o¬ L;•M HB M /šM HoM? K`v M;
 h`B m S?QM; +kM; Î i`QM; K`v M;QÌB M`v- ?„M H` K°i M;Q¢B M?•M- *U h?–M i°+ iU
 ç +?Q ?„M HQm H¢B H`K HQ¢B bU iB M? M`vX
 ôh?€B *´ - ? B KQÆB M?•M p`i h?–M \*?O- [mª i?“i H` ?Ov i?B M /B i ç` 5ô
 h`B m S?QM; K„i i`€B +ÁM +| i? +?SM; FB M ? B T?2 i? HU+ i`M; /B MX
 æ¢B i`QÎM; H½Q H`K +?Q h`B m S?QM; `mM; ç°M;- Km®M + Q ?ÆM h?B M h`+? h
 hbM? +ªM? M`v- [mª i?U+ +?QM? H` /”K +?•M K°i +€B- H` +| i? ç2K K°i +€B i? HU
 /B i5

RjekX *?QÆM; Rj8N, "šv _"Tg

ôo¬ L;•M ç¢B M?•M- +?9M; i çB ç•m\ô
 h`bM? o•M *´ h?–M ?ÄBX
 æQÊ+ æ¢B i`QÎM; H½Q +?¼M ` çB i?2Q h•M o¬ L;•M- i´M; +°M; +| # M;QÌB- i?2Q
 *´ h?–M- "€i ;B B çdM? T?QM; h`bM? o•M *´ h?–M- +MM; K°i i M "€i ;B B çdM? T?
 h?–MX
 .M b Q ç¢B #° T?“M *´ h?–M- +–M HQm i` M +?B M i`QÌM;- FB K +? *´ >²M æB M X
 " M;QÌB- ç½ H` çB m ç°M; M?•M b® HÈM M?'iX

ôJ m +?| M; `lB t MÆB ç•v`²B M|B b m- +?d +| M?Q p"v- +€+ i°+ M?•M KÈB +| i?
 h•M o¬ L;•M i?'T ;B¼M; M|B` X
 *?d +—M #¼M ?„M i?Q€i Hv ?B K +ªM?- M;QìB *U h?—M i°+ î H¢B MÆB ç|- +| i? `S
 *?Q M M ?¬K M v h•M o¬ L;•M +kM; F?¬M; +| KK+ iB m- ? i bS+ i`®M t H` çQÊ+X
 ô*| M;QìB iÈB5ô
 h`B m S?QM; #¶M; M?B M KîKB M;X
 *´ >²M æB M M?•M b® T?—M ç¬M; - i?U+ HU+ +QìM; ?½M- *U h?—M i°+ iQM? iQ€M
 +| F?ª M,M; ç2K i'i +ª M;QìB M; ,M H¢BX
 >ÆM M[- KK+ iB m +?QM? i?S+ +O *´ >²M æB M H` *´ h?—M 'M- #¼M ?„M iU M?B
 ç°i T?€ T?ÁM; imv M æ¢B i`QîM; H½QX
 ôhbM? ?m®M; M?Q i? M`Q\ô
 h•M o¬ L;•M i`U+ iB T ?ÄBX
 J¼B M;QìB i?—M b„+ b[M; bî- #¼M ?„M +€B ;b ç m F?¬M; +| T?€i ;B€+ çQÊ+- M?Q
 iBM iQîM; h`B m S?QM; - i`U+ iB T ?ÄBX
 ôJ°i i M *Ym ;B B *´ h?—M- ? B ;½ "€i ;B B5ô
 h`B m S?QM; i?¬M; [m [m M b€i +O KbM? T?€M çQ€M im pB ç®B T?QÆM;X
 _'i M? M?- # ;½ +´ >²M æB M iB M p`Q T?¢K pB K¼B M;QìB M?"M #B iX
 ôh?U+ H` M?Q i? M`v5ô
 >Q h?ªB *´ h?—M +| +?9i F?| +| i? iBM- +?ŠM; H) i?—M i?S+ +O h`B m S?QM; b
 +QìM; ç¢B ?ÆM\
 ô*?d +| # M;QìB- iQM? iQ€M #¼M ?„M çm´B i?2Q- +kM; F?¬M; +| +€+? HQm H¢B
 h`bM? o•M \*´ h?—M ?ÆB +?9i M? M?"M; i?î` X
 L m M?Q i`mv iÈB H` ç¢B #° T?"M- i?"K +?Q +| MY #QÊ+ h?—M *?O ?Q†+ H` h?—M
 +QM çQìM; +? iX
 ôE?¬M; - #¼M ?„M +| H) F?¬M; +| w ç`M? +MM; +?9M; i ;B Q i?O5ô
 h`B m S?QM; #¶M; M?B M KîKB M;X
 h`bM? o•M *´ h?—M #¼M M;QìB M;?2 +?mv M ç|- M;?B ?Q†+ K°i b€i M - H"TiS+ K
 ô*?ûK ;B i- #¼M ?„M F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O +?9M; i - # M;QìB #¼M ?¼ KK+
 +?9M; i X X Xô
 >Q h?ªB *´ h?—M b„+ K†i H"TiS+ i`—K tm®M;X
 *?d +—M # M;QìB FB F?¬M; K'i /'m- *´ >²M æB M +| i? T?€B` M;QìB F?€+ i`Ê ;B
 *U h?—M i°+ +| +?¢v ç^M; i`lBX
 ôæ€M; ;B"M- H¢B H` M?Q p"v5ô
 S?€ L?¢+ *´ h?—M iS+ ;B"M T?šM M°X
 *´ >²M æB M # M;QìB- i?Ov +?mM; +MM; #¼M ?¼ #ªQ i`b F?QªM; +€+? M?'i ç`M?
 #` #Ä H¢BX
 "¼M ?„M Km®M ?Q`M iQ`M pSi #Ä ç®B T?QÆM; - ? i bS+ F?| F?,MX
 *| i? M m H` T?ªM ;B i #^M; çQÊ+- ç®B T?QÆM; +?„+ +?„M b) F?¬M; SM; +?B M
 #¼M M;QìB *U h?—M i°+ Km®M ;B[#¼M ?„M +kM; F?¬M; +| #B M T?€TX

>m®M; ?² K°i F?B HU +?¼M T?ªM ;B i- F?¬M; i? M? M? +?¡M; +?'K /Si- +?"K i`
 M;QìB *U h?¬M i°+- +?d H"K #¼M ?„M H•K p"Q ibM? +ªM? +¨M; M;mv ?B KX
 h`QM; H9+ M?'i i?ìB- \*U h?¬M i°+ #®M M;QìB F +ª h`B m S?QM;- b„+ K†i ç m i`-
 ôh +¡ K°i #B M T?€T5ô
 E?¬M; F?Q M†M; M - h`B m S?QM; #¶M; M?B M KÎKB M;X
 *U h?¬M i°+ #®M M;QìB H"TiS+ H°` bÊ ?½B HšM pmB KWM;X
 ô"B M T?€T ;b\ô
 h•M o¬ L;•M H"TiS+ ?ÄBX
 :BìT?9i M¨v ibM? i? T?B i?QìM; F?~M +'T- ?„M ç m F?¬M; +¡ #B M T?€TX
 ôh HQm H¢B- +€+ M;QÆB çB i`QÈ+X X Xô
 X X X
 9y p¢M /†K # M M;Q¨BX
 ô>„+ ?„+- +?9M; i +?d +¬M F?¬M; K'i /'m- çÊB i`Ê ;B9T *´ >²M æB M iÈB- +¡ i?
 iB m /B i- çQ¢i H¢B *´ h?¬M 'M5ô
 *-K ç¬m H" K°i i M *´ >²M i°+ ?„+ v H½Q ;Bª- H¢M? ;B¼M; +QìB +QìBX
 JK+ iB m +O #¼M ?„M H" *´ h?¬M 'M- ç®B pÈB *´ >²M i°+ K¨ M¡B- ;B i? v F?¬M; M
 T?ªB i`¼M; v mX
 ôh`QîM; H½Q- ö\*´ h?¬M 'Mö i`QM; i v *U h?¬M i°+- ç M i°i +MM; H¨ +€B ;b\ G¢B i
 ç¢B T?Q M?Q i? 5ô
 J°i i M M K iY / çÄ ?ÄB- ?„M F?¬M; T?ªB M;QìB *´ >²M i°+- ç®B pÈB `i M?B m bU
 H„KX
 ôh?"i H•m i`QÈ+ *´ >²M æB M H¨ /Q *´ >²M i°+ +MM; *U h?¬M i°+ +°M; ç²M; i?®M;
 /o T?ªM #°B- KQm b€i *U h?¬M i°+- +kM; H¨ #ÎB pb *´ h?¬M 'M5ô
 >„+ v H½Q ;Bª +QìB M¡BX
 ô*´ h?¬M 'M ç M +MM; +¡ ;b ?mv M #Q\ô
 . çÄ M K iY iY i M ;?2 H'v- iB TiK+ ?ÄBX
 *¡ i? H"K +?Q ? B ç¢B +?OM; i°+ i`Î K†i i?"M? i?M- *´ h?¬M 'M ç M i°i +MM; +'i /
 ô*´ h?¬M 'M +¡ i? KÎ` *U h?¬M i°+ öh´ .B "ªQ E?®- M;QÆB +kM; ç½ #B i- H9+ '
 #ÎB pb h´ .B "ªQ E?®- K'v M;¨M M,K HB M bBM?` çìB ? B p` h?¬M *?O5ô
 GìB M¨v pW M¡B` - ? B ;½ F?€+ "€i ;B B \*´ h?¬M H"TiS+ M;? M ?¼M; M?bM i`•M
 L;Q¢B i`W h?¬M oQÆM;- h?¬M \*?O i` M J M >Q M; h?¬M oU+ H¨ imv i ç®B +QìM;
 ô*€B M¨v +kM; i?"i HÊB ?¢BX X X L?'i ç`M? T?ªB ç¢i çQÊ+5ô
 > B ;½ "€i ;B B *´ h?¬M H"TiS+ iQ€i` p i? K H KX
 ôL;?2 ç²M h´ .B "ªQ E?®- F?¬M; +?d +¡ #Q K"i i'M +?S+ h?¬M *?O- +ÁM +¡ i? +¡ i
 *´ p¢M i°+- #¨B / M? i`QÈ+ Ry +?OM; i°+ h?¬M h?Q¢BX X Xô
 >„+ v H½Q ;Bª M?Ä ;B¼M; M¡B` X
 h?€B *´ +?OM; i°+ #¨B / M? i`QÈ+ Ry5
 > B M;QìB F?€+ i`€B iBK K¢M? K)`mM H M5

*QÌM; M?Q *U h?–M i°+- +kM; +?d H" #`B / M? KQÌB H,K +?OM; i°+- K" #`B / M?
 h?–M oU+ +Æ ?² ç m H" +?OM; i°+ imv i iQ+? +'K F`X
 h, M?Q #`B / M? i?S #ªv Zm M; i°+- i?S i€K EBK « i°+- i?S +?QM .B i h? GQM; i
 K" F?–M; TªAB H" i`QM; i?–M i?QçB +'K F`i²M içBX
 J" +€B /B iQ+? #ªQ F?® FB - `ä`"M; +MM; h?€B *´ iQTRy +?OM; i°+- +| +?¶ HBM
 ôh`QÎM; H½Q- ibM? ?m®M; +| #B M5ô
 . çÄ M KiY i®+ ç° ?ÆB çbM? i` X
 ôhbM? ?m®M; M?Q i? M"Q\ hB m iY FB pb #ªQ ?° *U h?–M i°+- K°i M; QÌB HQm H
 h M "€i ;B B *´ h?–M F?€+ F?–M; F?ÄB +QÌB M|BX
 h`QM; bmv M; ?o +O #¼M ?„M- h`B m S?QM; K°i M; QÌB #¶M; M?B M /WM; HçB içB
 +?|M; i?m'M /B K" çBX
 *,M +S i?–M i?S+ +ªK SM; - F?Q iS+ HBM? ?²M K'v M; QÌB ç"Q i~m- F?–M; +| #B M ?
 TªAB •K KQm- #¼M M; QÌB h•M o¬ L; •M H" i?U+ `ìB çBX
 ôL? M? +?|M; ç2K ?„M +?ûK ;B i- imv i ç®B F?–M; i? K'i /'m5ô
 >„+ v i`QÎM; H½Q ç¬B K„i H"THQ €M? b€M; HçM?X
 "€ #€ #€5
 a m K°i F?„+- # M; QÌB i?B i`B M E?–M; :B M h?m'M .B- iÈB ;–M h`B m S?QM; X
 ôh`B m S?QM; - i i?U+ #°B T?K+ M; QÆB ççB M; ?o - `ä`"M; pb *U h?–M i°+ FQM?
 #'i [m€ M; QÆB +,M #ªM M; ,M i`î F?–M; +| +?9i w M; ?o M"Q5ô
 >„+ v H½Q ;Bª H"TiS+ ?ûi K°i iB M; - i`QM; i?•M i? HBM? ?²M HU+ HQÊM; +QÌM;
 ôu M i•K- b m F?B M; QÆB +? i- #¼M ?„M `i M? M? b) ç M #²B M; QÆB5ô
 . çÄ M KiY +QÌB i" K°i iB M; X
 > B ;½ "€i ;B B *´ h?–M- K°i i M *Ym ;B B *´ h?–M- i`U+ iB T` i v- w ç`M? H"TiS
 L?QM; h`B m S?QM; çSM; i?ŠM; içB +?¶- b„+ K†i F?–M; +?9i ?Q M; K M; X
 ô> ? - +?ŠM; H) +€+ M; QÆB F?–M; M?bM ` ç| H" K°i #šv `”T b Q\ô
 h`B m S?QM; KdK +QÌBX
 ôE?–M; i®i5ô
 >„+ v H½Q ;Bª b„+ K†i ?ÆB i`–K tm®M; X
 hmv M?B M ç M #•v ;Bì- ?„M ç m F?–M; T?€i ;B€+ çQÊ+ /` i?QÌM; - M?QM; h`B m S
 ç +?Q i`QM; HÁM; +O ?„M /U +ªK F?–M; ´M +”M; i? K K½M? HB iX
 L?QM; h`B m S?QM; M|B M?[M; HÌB M`v- +kM; +| Fª M,M; i?"i bU FûQ /`B i?ìB
 i`QÊ+ M? M? +?|M; ç2K ?„M +?ûK ;B i M|B b mX
 ô.B i >²M " 5ô
 >„+ v H½Q ;Bª p”M +?mv M HBM? ?²M HU+- +?m~M #` i?B i`B M HBM? ?²M +¬M; F
 ôsm'i ?B M çB5ô
 h`B m S?QM; K„i i`€B H"TiS+ p”M +?mv MX
 «M; ?Qm ?Qm5
 Í i`QÊ+ K†i ?„M- #¶M; M?B M tm'i ?B M #®M +€B pÁM; tQ€v ç²M; HU+- i`QM; ç| H
 ªM?X

ôæ•v H" i?O çQçM F?¬M; ;B M5ô
 >„+ v H½Q ;Bª H"TiS+ ?B m` X
 L;mv M H B- h`B m S?QM; îi` M i?•M *U h?¬M i°+ #®M M;QìB ?ç tm®M; 'M FQ- *U
 i`®M` T?çK pBi?¬M i?S+ #¼M M;QìB *´ >²M æB M M?"M #B i- +kM; +?Q iQ" M #
 :Bì T?9i M"v *´ >²M æB M iÈB ;¬M- h`B m S?QM; i?¬M; [m 'M Fw- i?B i`B M ?Q F
 h?¬M i°+ #®M M;QìB- /B +?mv MiS+ i?ìB ç MX
 ô*´ >²M æB M- M?"M H'v +€B +? i5ô
 >Q h?ªB *´ h?¬M tm'i ?B M M?€v K„i- HB M p" M +?mv M ?mv iKç+? HU+- K°i [mv
 L" M; ?bM? i? /M +?Q #B M HÈM- M?QM; K°i [mv M FB H"K +?Q #®M T?Q ç½+;
 p¬+MM;- ~M +?S mv M,M; HÈM H QX
 ô*U h?¬M L?'i *?d5ô
 h•M o¬L;•M i?9+ /K+ ?mv iKç+? HU+ HQÊM;- iK i"Ti?B M ç` HU+ HQÊM;- K°i M
 J°i ççQ +?d [m M; #bM? i?ªM M?QM; #®M T?Q #¶M; M?B M tm'i ?B M K°i ?QªM
 M;QM; i?U+- # M i` M M;QM; iK h?' \*?B •Q L;?o HU+ HQÊM; i`QM; i?B M ç` - M
 M?B M Q M?` X
 J°i M;¶M i v FB +ÁM +?Q ?"M; H•K- *´ >²M æB M #¼M M;QìB HB M ç½#` €T +? I
 > B ;½"€i ;B B *´ h?¬M- ?mv iKç+? i`QM; +Æ i? i`U+ iB T+SM; HçB- i?•M ?bM
 i`®M+kM; H"K F?¬M; çQÊ+X
 >„+ v H½Q ;Bª p K†i FBM? ?½B +?^K +?^K p"Q K°i K" M M"vX
 æçB ç b®M;QìB *U h?¬M i°+ +?B M HU+ +kM; F?¬M; iQM? M?B m F?OM; #®- M
 ?mv iKç+? M²M; ç°+ Q HçB +¶çQÊ+ HU+ HQÊM; ?Ov i?B M /B i ç` F?OM; #®X
 L?Q h•M o¬L;•M H9+ M"v- HçB ç +?Q ?„M w MB K +?®M; HçB i`QM; ç-m ç m F?¬
 ô*´ >²M >Q€M h? 5ô
 >„+ v H½Q ;Bª çbM? +?d HBM? ?²M +¬M; FQ+?- i?B i`B M K°i HQçB #Q i?m"i F?€
 a m K°i F?„+- i?•M i? +O ?„M #B M i?"M? ç2M F`i i`QM; bm®i- M?Q ?Q" M iQ" M H
 *´ h?¬M +¬M; FQ+? tÄ tmv M [m HBM? ?²M T?QÆM; /B M- HBM? ?²M i? M,M; K
 iQ+?- M?QM; *´ >²M i°+ HBM? ?²M T?ÁM; M;U p®M H" `i KçM?- i?B i`B M #Q i?r
 ?ÆM K°i +€B iB m +'T ç°+QìM; ;Bª K°i FQ+? i`Q KçM;X
 P M? T? M? #²M;5
 L?QM; p"Q H9+ M"v- #¼M M;QìB *U h?¬M i°+ +¬M; FQ+? Q M? €T K" [m X
 ô>W- K°i ç€K i¬K iûT M?½B M?ûT5ô
 h`bM? o•M *´ h?¬M ?W HçM? K°i iB M;X
 *?QM? /B M ç€M? M? m- *´ >²M æB M # M;QìB H"TiS+ ç½#` #¼M ?„M KB m b€iX
 L?QM; p"Q H9+ M"vX
 o Q5
 h`QM; T?QM; # #çQ iç+- K°i ççQ K M; i®B i,K bmv v m- T?B i®+ M?ªv` X
 ôE?¬M; i®i- *Ym ;B B *´ h?¬M i?B i`B M #Q i?m"i- i`€M? çQÊ+ K°i FB T5ô
 S?€L?ç+ *´ h?¬M +ªFBM? F m H MX
 >¶ i?"M? HBM? ?²M i? - i®+ ç°M? M? ?ÆM *´ h?¬M #bM? i?QìM; p" B H¬M- `i F?

ôæ•v H" ç` ç²- M?QM; i?2Q i?U+ i ibM? ?m®M; i?b MÆB ç•v +MM; ç` ç² F?ª M, M
 b Q ç½ [m [m€ H•mX X Xô
 ok >"M? tm'i` K°i T?—M ç` ç² iQ HÈMX
 æ` ç² ? i bS+ çÆM ;BªM- +?d ççB F?€B T?€+ ?Qç ç` ?bM?- b m ç| +| +?9i F?m p
 ç€M? /'m ?B mX
 J°i K„i M?bM çB- K¼B M; QìB T?€i ?B M ç` T?QÆM; M;mv ?B K çQÊ+ ç€M? /'m `ä
 M, K KQÆB +?¶ F?€+5
 "'i [m€ +M; H"K M; QìB F?B T bÊ +?QM? H"- ok >"M? `ä`"M; +| ç` ç² +O MÆB ç•
 X X X
 " M FB - #¼M M; QìB *U h?—M i°+ - +?"K`½B iB T +M *U h?—M i°+ #ªQ F?®X
 L; Q" B h`B m S?QM; - M?[M; M; QìB F?€+ +kM; /—M /—M T?€i ;B€+ çQÊ+ K°i Qi /'m
 h`B m S?QM; F?¬M; b B- MÆB ç•v çQ+? t€+ #` ç" M u m h?—M +?B K HoM?X
 ôhçB b Q +| i? M?Q p"v- #` ç" M v m i?9 +?B K HoM?5ô
 >Q h?ªB *´ h?—M F?m¬M K†i ?ÆB +| p +?€M +?QìM; X
 ôæ½ iªB [m [m€ H•m- *U h?—M i°+ #ªQ F?®- T?ÁM; ?° F i ;BÈB /—M /—M v m #Èi-
 ?„M +?B K HoM?X X Xô
 h•M o¬L; •M i?Î /¬B K°i iB M; X
 *U h?—M i°+ #ªQ F?® #` +?B K HoM?- ç®B pÈB ?¼K" M|B- çQ+? i?"i H" K°i çª FQ
 L m H" +| i? ççi çQÊ+ i'i +ª i" B M;mv M # M i`QM; - \*U h?—M i°+ +| i? i`QM; i?ìB
 [m"i F?îB HÈM KçM?X
 L?QM; ;BìT?9i M"v- +, M +S h`B m S?QM; KB m iª- u m h?—M b® HQÊM; +| ?ÆM ?
 o T?—M *Ym ;B B u m h?—M- +, M +S [m M b€i T?ÄM; çQ€M- ? B # M iª ?[m- i`QM
 ;B B i—K i?QìM; X
 E?OM; #® M?Q i? - iQM? iQ€M #¼M ?„M HB M i?O- €i +?O #`B ` ? i- +kM; +?d +|
 >ÆM M[- u m h?—M MÆB ç•v K ?B m h?ìB E?¬M; •Q L; ?o - K¼B M; QìB K°i F?B [n
 HMB HçB ç m F?¬M; +| X
 ôL|B M?Q p"v- +?9M; i +?d +| i? çB ç` T?QÆM; F?€+- bQm i" T i" B M;mv M`²B5ô
 h•M o¬L; •M H" T iS+ bmv iQ T?QÆM; T?€T ;BªB [mv iX
 LÆB ç•v imv i" B M;mv M T?QM; T?9- i`•M [mw- M?QM; #®M T?Q M?'i ç`M? H" FÜ
 iB T i`QM; #ªQ F?® *U h?—M i°+X
 >ÆM M[- MÆB ç•v i" B M;mv M T?—M HÈM H" h?ìB E?¬M; •Q L; ?o - *U h?—M i°+ Kr
 M; „M i, M; H M im pB- i?U+ HU+X
 L; Q" B ` - #®M T?Q +ÁM +| ç®B /B M`i M?B m M;mv +Æ F?¬M; #B iX
 ô*kM; F?¬M; T?ªB H" F?¬M; +| #B M T?€T5ô
 L?QM; p"Q H9+ M"v- i? M? •K h`B m S?QM; #¶M; M?B M p M; H MX
 J¼B M; QìB i?•M ?bM? +?'M ç°M; KçM?- ?QÈM; h`B m S?QM; M?bM HçBX
 ôG'v i?U+ HU+ +O +?9M; i - t¬M; p"Q *U h?—M i°+ #ªQ F?®- çQ+? i?"i H" H'v i`SM
 +| i? KQÊM M?ìHU+ HQÊM; F?€+5ô
 h`B m S?QM; M|B ` w M; ?o +O KbM?X

h`bM? o•M \*´ h?–M H"TiS+ K†i i`„M; F?–M; +ÁM +?9i K€m, ôu m h?–M MÆB ç•v ç
 +Wm i?` M?`i ç`M?– i`QÊ+ M;QÆB +kM; çQÊ+ +?SM; FB M- #¼M ?„M H"K b Q +| i
 ôL;QÆB [m€ M;m tm~M- +?•K M;ÁB Hv ;B€M- KQÊM ç Q ;B i M;QÌB b) F?–M; b Q\
 h`B m S?QM; KdK +QÌB- ?ÆB F?BM? i?QÌM;X
 h`bM? o•M *´ h?–M b„+ K†i H"TiS+ +SM; çÌ- K" M?[M; M;QÌB F?€+ i¢B i?ÌB çB Kh
 HÌB M"v- +kM; i`B i ç KBM? #¢+?X
 ôh`QÊ+ iÁ ?„+ bÆM M"v- pW p†M #` K°i ç"Mi?9 +?B K +S5ô
 h•M o¬ L;•M T?€i ;B€+ çQÊ+ b€+? HQÊ+ h`B m S?QM;X
 ô*€+ M;QÆB H" M|B- HÊB /KM; HU+ HQÊM; K°i ç"Mu m h?–M F?€+- ç M FB K +?
 b m ç| +?9M; i i?W +Æ H M p"Q- +QÊT H'v i"BM;mv M5ô
 >Q h?ªB *´ h?–M F?m¬M K†i +ª FBM?X
 hmv F b€+? `i i®i- +?d H" M m +| çB m b B H–K- K¼B M;QÌB i„+ i?b b) TªB ç®B
 ;B i- ç•v imv i ç®B H" TªB +? i F?–M; i? M;?B M;ÌX
 ôh`B m S?QM;- M;QÆB +| H) +| T?QÆM; T?€T +?S5ô
 h•M o¬ L;•M bmv çQ€M M|BX
 .M ?„M `i ?B m `ä- h`B m S?QM; `i Qi H"K M?[M; pB + F?–M; +| M„K +?„+X
 ôhB m h†+ JB m- M;QÆB M M` i v`²B5ô
 h`B m S?QM; M?bM +QM K Q K"m t€K i` M #ì p B M|B` X
 ôJ Q M"v ç M i°i +MM; H" +?OM; HQ¢B ;b\ô
 h•M o¬ L;•M i`QM; M°B i•K +ª FBM? H~K #~KX
 h¢B æ¢B GK+ oU+- hB m h†+ JB m M"v ç½ çB +MM; h`B m S?QM;X
 E?B ç| ?„M M?bM F?–M; i?'m hB m h†+ JB m- ?B M i¢B +"M; i? K M?bM F?–M; i?'
 J2Q K2Q5
 hB m h†+ JB m K°i #° +® K" H"K- b m ç| H"K` #° /€M; çªK çQÆM; i`€+? M?B KX
 >Qm5
 hB m h†+ JB m KBM? #¢+? F ?Q¢+?- i?•M ?bM? Mªv` - ~M ç°M i`QM; ?Q F?–M;-
 i°+ #ªQ F?®X
 ôæ°M F?–M; +?B T?€Ti?"i + Q i?•K5ô
 S?€L?¢+ *´ h?–M H"TiS+ bÊ ?½Bi?€M T?K+X
 ô*QM K Q FB - ;B®M; M?Q F?–M; #` MÆB ç•v €T +? 5ô
 h•M o¬ L;•M i?2Q ç°M; i€+ pW`²B +O hB m h†+ JB m- T?€i ?B M çB K'vX
 h`B m S?QM; M? ;"i ç–m- hB m h†+ JB m çQ+? t€+ F?–M; #` MÆB ç•v €T +? - çB
 ;?2M ;?ûi- h?B M *Æ JB m M"v ç M i°i +MM; ~M +?S #Q K"i ;b- b Q H¢B ç†+ i?M M
 L?QM; +kM; +?QM? #ÎB pb çB K'v- ?„M KÊB +?Q hB m h†+ JB m tm'i K½X
 E ?Q¢+? #QÊ+ ç–m iB M H" ç +?Q hB m h†+ JB m /šM` K°i +?B u m h?–M H¢+ ç
 hB m h†+ JB m Hv F? B ?²B H•m b m- h`B m S?QM; #¶M; M?B M ?"M? ç°M;- K¼B
 ôæSM; H¢B- K Q ?Q M;5ô
 *?d i?'v- K°i +?B *U >´ K"m #¢+ /[iÊM i" M #¢Q- i`mv çm´B hB m h†+ JB mX

*U >´ +?d H¨ "€i ;B B u m h?–M- +kM; +| h?ìB :B M •Q L;?o + Q i?•K- M?QM; M?
 çM M;?`+?X
 ôh®i- hB m h†+ JB m i?"M? +¬M; K ?Q†+ ç M K°i +?B u m h?–M H¢+ ç¨M5ô
 h`B m S?QM; KdK +Q`BX
 E?B *U >´ +€+? #ªQ F?® F?€ t çQ¨M M;Q`B h`B m S?QM; #¶M; M?B M t¬M; ` X
 ôL?•M HQ¢B\ô
 *U >´ H¨T iS+ +| +?¶ T?€i ;B€+- +?m~M #` #Ä +?¢v- /M b Q ç®B T?QÆM; M?•M b®
 F?Q iS+ ç¢i iÊB *Ym ;B BX
 L?QM; M; v H9+ M¨v- hB m h†+ JB m bQM; i`ªQ p m M; ` - T?|M; t m'i` K°i +¶ S?Q
 ?½M- T?QM; 'M HU+ HQÊM; *U >´ X
 "ªM i?•M +kM; +?d +| i m pB "€i ;B B- *U >´ i`U+ iB T #` #¼M M;Q`B h`B m S?QM; (
 ôæ2K ?„M F?®M; +? 5ô
 h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M;X
 "¼M M;Q`B *U h?–M i°+ ç2K *U >´ p•v [m M?- ç®B pÈB HBM? ??M w +?Q HB M iB
 ôJBM? h•K 'M5ô
 h`B m S?QM; K„i i`€B M;QM; iK` K°i KB M; G¬B æB M [m M; 'M- H¨T iS+ H¢+ 'M
 ôh®i- #QÈ+ ç–m iB M i?"M? +¬M;5ô
 h`B m S?QM; i?'T ;B¼M; M|B` X
 L¬ /`+? u m h?–M M¨v- h`B m S?QM; ç®B pÈB ç¨M u m h?–M i`QM; #ªQ F?®- ç½ F
 h?2Q ç| - h`B m S?QM; HÊB /KM; K°i +?B u m h?–M M¨v- ? i bS+ i?QªB K€B K ?Q†
 ç| +¨M; +| K°i "€i ;B B çdM? T?QM;X
 >¬K M v- h`B m S?QM; +kM; ç½ M¬ /`+? # +QM L;•M >´ u m h?–MX
 ôh®i- ?B M i¢B +?9M; i çB +?•K M;ÁB K°i ç¨M i?9 F?€+5ô
 h`B m S?QM; H°` MK +Q`B ç„+ wX
 ô.B m F 5ô
 >Q h?ªB *´ h?–M F?¬M; F?ÄB bÊ ?½B i?€M T?K+X
 *kM; F?¬M; H•m H„K- çQ¨M M;Q`B h`B m S?QM; çB p¨Q iÁ ?„+ T?QM; F?´M; H² T
 h`B m S?QM; F?®M; +? # +QM L;•M >´ u m h?–M- t•K M?"T p¨Q i`QM; ç| - i¨M b€
 ?ÆM M[F?B m F?Q+? ?MM; ?²MX
 " M ç–m- ç¨M u m h?–M # M i`QM; #'i pB bÎ ç°M;X
 L?QM; H9+ L;•M >´ u m h?–M # H–M #®M HQÊi F?B m F?Q+?- +?9M; `®i +K+ T?š
 h?–M +Q`M; ç¢B- +?m~M #` iB M ç M +?'i p'M ç¨M u m h?–M i`QM; #ªQ F?®X
 h`QÈ+ ç| - h`B m S?QM; HB M F?®M; +? # +QM L;•M >´ u m h?–M- i`Î H¢B *U h?-
 ôG½Q æ¢B- u m i?–M i`QM; >„+ S?QM; bÆM ç€M? +?9M; i #` i´M i?'i- +ÁM ;B i ç
 ô"¼M ?„M +ÁM M|B- #¼M ?„M bÈK Km°M +kM; +¬M; ç€M? ç M- ;B i ç–m # M? ?´
 +?9M; i 5ô
 h`B m S?QM; H¢B ç +?Q ? B L;•M >´ u m h?–M F F?´ pÈB u m h?–M i?O HoM? M
 ôG) M¨Q H¢B M?Q p"v5ô

*U>´FB ?bM?i? F?´M;H²-i`Mi?•Mi? +?2FQMçQÌM;p•M€KM;•M[m,/`-i`Q
H"THQX

J"+kM;F?¬M;H•mH„K-u mh?¬M#Mi`QM;>„+S?QM;aÆMç½çM-#¬vL;•M>´
?„M+?ûK;B iX

u mh?¬MMÆBç•v iQM?ibM?p®Mi`M#çQ i?`b€iF?€iK€m-`i/ /`M;+?•KM;Á
KçM?K)-F?¬M;çMK°i i?€M;-?BççBç`Mu mh?¬Mi`U+iBTF?B+?B MX

hçB#ªQF?®Îi`mM;i•K>„+aÆM-?BççBç`Mv mi?9+?ûK;B iK°i+?¶X

ôL;QÆBM¡BiH`#M?´-p"vç+?Qi#BiK°i+?9ipM;QÆB-+€Bç-m#"Mt"+

*U>´M;YK†iHMi`ìBpWFm-+MM;K°iç-mK½M;t"+UççBK`mtM?+?ûK;B

*a?Bçmh`\*Ym;B BimpBçdM?+Q-+?BMç'mFBM?i?BMç°M;ç`X

æ†+ #BiH`+´h?ìB:B M•QL;?o+Qi?•K-H`K+?QM;QìB#MM;Q`Bi?'vF?¬M
K`K°iF?BiÈB;-M-;B®M;M?QiB Mp`Qi?;BÈBç°M;i€+ +?"K-#QÊ+çBHB Mi

ô>`M?ç°M;5ô

h`B mS?QM;i?'T;B¼M;M¡B`X

a mç¡-h`B mS?QM;-h•Mo¬L;•M?BM;QìB-`iM?M?iBT+"M#ªQF?®X

h•Mo¬L;•Mi?U+HU++Qi?•K-K`h`B mS?QM;K?B m+?2/'m-F?¬M;/ /`M;
#ªQF?®T?€i;B€+X

>Qh?ªB*´h?¬M#¼MM;QìBi„+i?bi`U+iBTHvF?B-T?Ki`€+?iBTSM;-K`hB
i`QÌM;T?K+"M-K°iF?Bu mh?¬Mi`Îp-h`B mS?QM;HB M+¡i?H"TiS+T?€i;

ô"MM"v5ô

h•Mo¬L;•Mi`mvM•KM¡BX

LÆBM"vH`\*Uh?¬Mi°+ªQF?®imFBM-ç`?bM?Fi+'m+MM;#®i`Q-?„MH`

J`h`B mS?QM;i?¬M;[m i?'mi?'-+?ÊiT?€i?B Mç`?bM?#ªQF?®M"v-?bM?i
#Mi`QM;*´h?¬M'M;B®M;M?Qç9+X

RjeeX*?QÆM;Rjej,h`„M;h`ÊM oÆ oûig

E?¬M;;BM~Mç°Mi?m"i+O h`B mS?QM;-H`?¼+çQÊ+iW+?¶Gç+GBM?*´h?
æ`-+¡i?~Mp`Qi`QM;?QF?¬M;-+'Ti®+çBpT?Qi`QÊ+-F?¬M;#`T?€i;B€+

J`h•Mo¬L;•Mi?U+HU++QÌM;ççB-w+ªM?+Qi?•K-+¡i?ç2KF?QiS++MM;F
?ÊT-?m®M;+?B?„Mç®BpÈB#ªQF?®H`?B m`äM?'i-+?QM MT?ªBH Mp`QX

smvM[mççBbªM?-h•Mo¬L;•Mb„+K†i i?Q€M;M;WM;HçBX

ô"®+K+MÆBç•v-T?¬MHÈMç½+ªB#BM-i`BM;mvM-#ªQp"i i²MT?¡M;çm`¶

h•Mo¬L;•M+MM;h`B mS?QM;`)X

.MbQ#¬vL;•M>´u mh?¬MFB+?BKHoM?*Uh?¬Mi°+ªQF?®-F?¬M;+¡F?ª
ç`M?H`iWM;M;QìBT?•MT?®BK'i`²BX

ô*Uh?¬Mi°+M,Kç¡?ŠMH`ç2Ki`BM;mvM-#ªQp"i-çmT?QM;i²MÎ+?¶M"v5ô

h`B mS?QM;-K„i i`€B[m Mb€iK°iQi/'mp i i`"MT?€TçHçB-bmvçQ€MX

ô"ÎBpb i?ìB;BM[m€KS+H•mçìB-i`"MT?€TT?QM;'M/-M/-MK'içBmvM,M;-
?Q-çQç içQÊ+ªQp"i-M?QM;F?ªM,M;+¡p`B+?¶T?QM;'M-+ÁM+?Q+¡#`T?

h`B m S?QM; T?•M iQ+? M|BX
 ôL|B ``i ç9M;5ô
 h•M o¬ L;•M b„+ K†i ?ÆB +?'MX
 h¢B ç•v ? v pšM H¨ #ªQ F?® # M M;Q`B- î# M i`QM; +| i? +| ``i M?B m i`B M;mv M
 " M ç-m î ç•v i?B i ?¢ F i ;BÈB T?ÁM; M;U H¨ *U h?-M i°+ h?-M *?O +QÌM; ;Bª- F
 KS+ H•m çÌB- M?[M; u m h?-M M¨v +,M #ªM F?¬M; M?9+ M?Q+? çQÊ+ #'i Hm"M i`
 ô*?¶ ç|- +| ? B ;½ i?O p 5ô
 h`B m S?QM; i?'m i?` ç2K iB M? ?m®M; i`mv M +?Q h•M o¬ L;•MX
 >¬K M v ? B ç¢B ç`M u m h?-M ç¢B +?B M- M?QM; i`QM; M¨v `ä ``M; +ÁM +| i?O p
 # M i`QM; +?„+ +?„M +| #Q K"iX
 ôLÆB ç| H¨ K°i i`QM; M?[M; MÆB i²M T?|M; i`¼M; #ªQ5ô
 h•M o¬ L;•M i`QM; K„i H"THQ iBM? [m M;X
 a m ç|- ? B M;QÌB #„i ç-m iÈB ;-M +?¶ +| i?O p X
 ôL;QÆB M|B- # M M;Q`B +?B M ç'm- ç M +MM; ` b Q\ô
 J°i i M •K L;•M >´ ?ÄBX
 ô*€B FB +ÁM T?ªB M|B- M?'i ç`M? H¨ +?9M; i +?B K +S Qm i? - iW F?B +?9M; i
 iB T +¬M; T?€ T?ÁM; ?° F i ;BÈB- ç¢i çQÊ+ #ªQ p"i- +?dM? i? i?U+ HU+ T?B i®+
 J°i i M i?O p F?€+ +QÌB M|BX
 ôL|B +kM; ç9M;- +kM; F?¬M; #B i #ªQ F?® M¨v H¨ M;QÌB T?QÆM; M¨Q FB M i¢Q-
 #ªQ p"i M?Q p"v- +?9M; i +ÁM T?ªB +ªK i¢ #¼M ?„M- ? ? 5ô
 •K L;•M >´ +QÌB HÈM K°i iB M;X
 ôæ½ Km®M +ªK i¢- p"v i?b ç K¢M; H¢B +€K ÆM i çB5ô
 h•M o¬ L;•M ?W M? K°i iB M;- #¶M; M?B M ?B M i?•M- K°i M;|M i v çB K` X
 J°i ç¢Q +?d [m M;- +¬ ç¼M; +?Q +U+- HB M M?Q H¨ K°i i? M? HÈB FB K- H"TiS+
 ôE?¬M; i®i5ô
 L;•M >´ u m h?-M b„+ K†i ç¢B #B MX
 >„M i m pB #'i [m € "€i ;B B- h•M o¬ L;•M t m'i ?B M M?€v K„i- HB M bBM? ` K°i +¶ -
 L?QM; K¨- K°i FQ+? FB +O h•M o¬ L;•M- iK HU+ ç½ H•m- ç2K i?-M HU+ ?mv i K¢
 KS+ i"M +MM;- i®+ ç° +kM; T?B i?QÌM; M? M?- H"TiS+ i`9M; KK+ iB mX
 >Qm T?®+5
 L;•M >´ u m h?-M ç-m H•m i`U+ iB T t m'i ?B M K°i +€B H¶ K€m- K€m iQÆB i m¬M
 hQM? iQ€M /M u m h?-M MÆB ç•v bQ M;Q¢B ;BÈB +QÌM; ?½ M ?ÆM `i M?B m- M?
 i?QÌM;- i`QM; i v h•M o¬ L;•M +kM; H¨ b®M; F?¬M; [m K°i +?B m5
 ôG¢B /€K t¬M; p¨QX X Xô
 L;•M >´ +ÁM H¢B K†i H° p bÊ ?½B- +?m`M #` HB M ? u m h?-M F?€+X
 ôG¬B EB T æ²M; .B K5ô
 L?QM; p¨Q H9+ M¨v- K°i çQ`M G¬B æB M p†M p Q- ç2K HB M? ?²M ?„M Q M? i¢+ `
 J°i FQ+? G¬B EB T æ²M; .B K- H¨ h`B m S?QM; T?QM; 'M #´M M;mv M +?B HU+- n

GBM? ??ML;•M ?' FB ç½ #` G¬B FB T +Q`M; ?½M Q M? FQ+?- +,M #ªM F?¬M; +€
: B½v /K #'i [m€ K°i ?ÆB- HBM? ??M +O M| HB M i`U+ iB T pšM H¢+X
> B M;Q`B HB + M?bM M? m- iW F?B ç M ç•v +?Q iÈB #•v ;B`- ç•v H` H-M i?S M?'
hmv h•M o¬L;•M H` \*U h?¬M i°+ +Q`M; ;Bª- ?mv i K¢+? M²M; ç° +U+ + Q- im pB +k
M?QM; ?„M +?Q # Q ;B`F?BM? i?` h`B m S?QM;X
GB M M|B- pW `²B h`B m S?QM; i?B i`B M ` HBM? ??M +¬M; FQ+?- +kM; çO ç ç@
?B TX
>ÆM M[h•M o¬L;•M +ªK ;B€+- h`B m S?QM; K„i i`€B ?bM? M?Q F?¬M; +| ?Q`M i
J` ;BªB [mv i K°i i M i?O p - h`B m S?QM; +kM; bÊ ?½B i?€M T?K+ i?O çQ¢M pW
*,M +S i?2Q ?„M [m M b€i +?Q iÈB M v- M;Q`B *U h?¬M i°+ KQÊM [m€ M?B m ?mv
T?ªB ?B M ` #ªM i? X
L?QM; h•M o¬L;•M H¢B +| i? /QÈB iBM? ?m®M; F?¬M; ?B M ` #ªM i? - ç2K ç¢B
HQÊM; - /mM; M?"T i`QM; +¬M; FQ+?- i?B i`B M ` X
æ®B pÈB F?®M; +? ?mv i K¢+? *U h?¬M i°+ +MM; M,M; HU+ p" M /KM; - F?¬M; T?ª
F?€+ +| i? bQ b€M?X
ôE?¬M; H`K FBM? ç°M; i?O p F?€+5ô
h`B m S?QM; h?¬M GBM? L?½M [mûi K„i M?bM #®M T?Q - H"TiS+ M|B ` X
G"TiS+- h•M o¬L;•M i?B i`B M #Q T?€T- ç2K +Y KÎ` K°i +€B +€B F?2 M?Ä- ? B
" M i`QM; ç¢B çB M T?ªM; T?'i M?Q K°i ;B M T?ÁM; çQÊ+ #® i`Q iBM? K„- ?Q +
#`v ç†i Î +€+ MÆBX
L?QM; F€i?"i- i¢B ç•v K¶B K°i FB M p"i T?~K- ç m H` i`•M i`B- #ªQ p"i M;Q¢B ;BÊ
GB M i, M?Q i?Q i`+? i` M i` M K†i #`M- iQ`M #° ç m H` h?¬M ;B B * Q +'T +¬M;
#bM? ?Q H` çdM? iB K # M i`QM; h?¬M +'T h?QÊM; T?~K h?¬M E?Q ôo¢M GBM?
ç²M # M i`QM; h?¬M E?Q +?S çUM; p¬b® iB m F?¬M; ;B M çÆM ç°+ F?€+ M? m-
i`B ?"M i?m°+ iQM? +kM; +| i? +?S çUM; i`•M i`B pB Ki?m°+ iQM?X
ôh®i- i`QM; T?ÁM; M`v ç¢B #° T?"M #ªQ p"i +MM; i`•M i`B- +kM; +ÁM M;mv M p M
h•M o¬L;•M ?ÆB +| p FBM? ?dX
>„M H"TiS+ çB ç M i`QÈ+ #`M b€+?- i?9+ /K+ #Q T?€T- T?€ ;BªB i`"M T?€T F i;B
LÆB ç•v i`"M T?€T F i;BÈB H` *U h?¬M i°+ T?€T K¬M i?B i`B M K` - i`QM; ç| +
T?€T- +?d +| *U h?¬M i°+ + Q i-M; KÈB #B i p` ?B m T?€ ;BªB +?B T?€TX
ôo¢M GBM? h?B M S?QÆM; "bM?5ô
*?d +?®+ H€i- h•M o¬L;•M ç2K +€B FB o¢M GBM? h?B M S?QÆM; "bM? i`"M T?€
p`Q i`QM; i9BX
ôZm€ +?"K5ô
h`B m S?QM; +| +?9i HQ H„M;X
.M b Q i`"M T?€T Î ç•v H` h?¬M *?O #® i`Q tm®M; - h•M o¬L;•M +?Q /M ?B m çQÊ+
+kM; +¬M +?9i i?`B ;B`X
L?QM; MÆB ç•v HÈM M?Ä p"i T?~K +?WM; 8y@ey FB M- M m h•M o¬L;•M çB T?€
çÊB iÈB F?B M`QX
o Q5

h`B m S?QM; çB p`Q ;B€ ç² # M +çM?- K„i i`€B p”M +?mv M- # Q T?O iQ”M #°X
 ôL;QÆB H”K ;b\ LÆB ç•v +| i`”M T?€T F i ;BÈB- H” *U h?-M i°+ ç°+ K¬M #Q T?€T
 T?€T5ô
 h•M o¬L;•M H”T iS+ i`mv M •KX
 L m i`”M T?€T F i ;BÈB MÆB ç•v +| i? / /”M; T?€ ;BªB M?Q p”v- #ªQ p”i bÈK ç½
 pûi ? i`²BX
 ôh?-M J•mX X X S?•M :BªB5ô
 h`QM; K„i i`€B h`B m S?QM;- ?B M H M K°i i-M; [m M; pK M?”M M?ç i K°M; ªQ- ç
 # M i`QM;- tmv M i?’m [m HçB M;”M pçM H-MX
 ob ;BªK #Èi iB m ? Q- h`B m S?QM; ç2K KK+ iB m T?•M ;BªB i”T i`mM; içB i`”M T
 >-5
 h`QM; i-K K„i- i’i +ª i`”M T?€T T?QM; ’M- mv M,M; /-M /-M v m #Èi- i`”M T?€T F
 iWM; +?9i K°i #B M K’iX
 ôæ•v H” ç²M; i?m”i ;b\ô
 " M FB - h•M o¬L;•M [m€ bÊ ?½BX
 h` M çÌB içB b Q +| i? +| ç²M; i?m”i i?-M F€ M?Q i? - +| i? HB M iB T H€K bmv v
 L?QM; h•M o¬L;•M +kM; F?¬M; +-M #B i M?B m M?Q p”v- ;’T`9i T?€ i`”M- pÆ pû
 E?B ?„M ç2K i’i +ª i”B M;mv M # M M;Q”B ;B€ ç² iQ”M #° i?m çB- h`B m S?QM; +kM
 T?€T F i ;BÈB # M i` M ;B€ ?Q”M iQ”M T?•M ;BªB K’iX
 ôæ iç5ô
 h•M o¬L;•M pW +QÌB pW M¡BX
 o”i T?~K i` M ;B€ iQÆM; ç®B i`•M [mw- T?-M HÈM H” h?-M E?Q- ççQ +K- #ÎB p”v +
 + Q- +?Q M M ?„M F?¬M; iW MÆB M”v` i v i`QÈ+X
 L?QM; +?ì ?„M ç2K p”i T?~K +ÁM HçB iQ”M #° i?m çB- i’i +ª i`”M T?€T T?Q i` M ;B
 ;BªBX
 *€B M”v F?¬M; i? M;?B M;ì iB i FB K +?Q h•M o¬L;•M K°i MY i?ÌB ;B MX
 oÆ pûi ? i ;B M T?ÁM; M”v- ? B M;QÌB Hv F? B- iB T iK+ bQm i-KX
 ôS?QM; h?-M *?d5ô
 ôG¬B EB T æ²M; .B K5ô
 h`B m S?QM; +MM; h•M o¬L;•M HB M i?O- ç€M? +? i K°i i M ”€i ;B B u m h?-MX
 .M b Q ? B ççB #-v i°+ ççB +?B M- +?B M HU+ +QÌM; ççB ?ÆM ç m ç M; HB m ;B
 i` - ç m H” ”€i ;B B u m h?-M #bM? i?QÌM;X
 ôæB p`Q M°B F?® M?bM t2K5ô
 oÆ pûi ? i K°i +€B K”i i?’i M?Ä- h•M o¬L;•M M¡B` X
 L°B F?®- H” #ªQ F?® *U h?-M i°+ i`•M [mw M?’iX
 ô*?d +| ? B i?O p 5ô
 h`B m S?QM; +MM; h•M o¬L;•M- /U i?2Q T?QÆM; i?S+ i`QÈ+- iÈB ;¬M K°i i M i?
 i`Q KçM;X
 S?M T?M5

> B ;½ i?O p #` h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M +¬M; FQ+? i`Q K¢M; i`U+ iB T /B
ôh®i5ô
h•M o¬ L;•M b„+ K†i p mB p - p”M +?mv M #Q T?€T- ç M; i`QM; [m€ i`bM? KÎ` i•K
L?QM; K”- #ªQ F?® pW KÈB KÎ` - ? B M; QÌB i?-M i?S+ [mûi [m - K†i H° p FBM?
*?d i?’v- MÆB b•m M?’i #ªQ F?® +| K°i ç-m i`„M; #¢+ *U >´ - ?„M ?bM? i? F?’M; i
çdM? T?QM; - +MM; ç”M u m h?-M i?O HoM?- iQÈM; K¢Q +U+ F€ iQÆM; iUX
ô*€+ M; QÆB H”X X X L?•M HQ¢B- M; QÌB H M p”Q\ô
*U >´ FB #¶M; M?B M çSM; H M- +?^K +?^K p”Q h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M X
X X X
L; Q¢B ;BÈB- ? B ç¢B ç”M u m h?-M +?B M ç’m- ?¬M i?B M €K ç` X
ôL; QÆB `ä`”M; T?€B M; QÌB H M p”Q #ªQ F?® +O i 5ô
J”m #¢+ *U >´ b„+ K†i #¶M; M?B M #B M ç’B- ? B +QM K„i €M? b€M; H¢M? H,M; H
i`QÈ+ K†i M;•M HK+ K½M; t”X
ô>W- i +kM; F?¬M; H”K pB + M”v- M?’i ç`M? H”M; QÆB M;”v i?QÌM; ç„+ i°B u m
M?•M +Æ ?°B M”v- H M p”Q #ªQ F?®5ô
L;•M HK+ b„+ K½M; t” ? ? +QÌB +QÌBX
ôL|B M?ªK- i ç½ p”B i, M,K +?Q i?’v [m M?•M HQ¢B`²B5ô
J”m #¢+ *U >´ HÈM iB M; K„M; - H”T iS+ K”m #¢+ *U >´ +?m”M #` T?ªM ?²B #ªQ F?
ôL?•M HQ¢B\ô
L;•M HK+ *U J½M; ?ÆB b[M; bÌ- M?QM; i?’v K”m #¢+ *U >´ Km®M #Ä +?¢v- H”T iS
ô*?¢v çB ç•m5ô
L;•M HK+ *U J½M; H”T iS+ iªM K€i` h?ÌB :B M •Q L;?o +QÌM; ç¢B- ?€ K²K T?mM
F?|B ç°+X
ôh p”M; QÆB ? B T?2 i? HU+- ?Á #bM? M?B m M,K- i?”i Km®M`ÌB p”Q i bM? i`¢
J”m #¢+ *U >´ p¬ +MM; T?šM M°X
ô>W- H”M; QÆB i`QÈ+ ;B i #-v i°+ u m h?-M i - +ÁM +?O ç°M; F?B m F?Q+? iÈB5
L;•M HK+ *U J½M; H¢M? ;B¼M; +QÌB M|BX
ôL|B M?ªK- `ä`”M; H”M; QÆB i`QÈ+ ;B i i°+ u m h?-M i 5ô
> B ç¢B *Ym ;B B çdM? T?QM; u m h?-M- H”T iS+ i` M? Hm”M K” H MX
h?ÌB ;B M /-M i`¬B [m - +?mv M ç½ i`ªB [m - +kM; #` +?9M; +?“T p€ H¢BX
ô*?ŠM; H) H”M?[M; M?•M HQ¢B FB \ô
ô>W- i M; QÊ+ H¢B Km®M M?bM- ç M i°i +MM; H”M; QÌB T?QÆM; M”Q HÈM K”i M
+?9M; i - ?ÆM M[+ÁM H M p”Q #ªQ F?®5ô
> B ç¢B *Ym ;B B çdM? T?QM; u m h?-M- ç¢i i?”M? M?’i i`Q- H”T iS+ /WM; i vX
X X X
ôJ m M?bM- iÁ ?„+ bÆM- i`QM; ç| F?“T MÆB i` M ç’i ç m H” #ªQ5ô
J°i i M”€i ;B B çdM? T?QM; *´ h?-M *´ >²M æB M- H”T iS+ F m H MX
.šM ç°B H”K°i i M *´ >²M i°+ MY #QÈ+ h?-M *?O- K°i K„i M?bM çB- +| +?9i i•K ç°

L?QM; M; v H9+ M"v- i`QM; i v ?„M K°i pB M +—m h?Ov hBM?- H"THQ K°i çB K i
ô±\ *| ç°M; ioM?- *´ h?—M 'M M; v içB T?K + "M5ô
L;K+ >ªB *´ h?—M FBM? ?¬ K°i iB M;X
æçQ +K M"v H" ok >"M? +?Q #¼M ?„M- +?d +—M *´ h?—M 'M tm'i ?B M içB T?QÆM;
+| /` iQÊM;X
h`QM; H9+ M?'i i?lB- # M;QlB iB m ç°B çSM; i?ŠM; içB +?¶X
ôL m F?¬M;- +?9M; i i`QÊ+ çB iÁ >„+ aÆM M"v M?bM t2K5ô
"€i ;B B çdM? T?QM; *´ h?—M M?Ä ;B¼M; /Á ?ÄBX
hmv M|B ibK FB K *´ h?—M 'M H" M?B K pK i?S M?'i- M?QM; #¼M ?„M Î +?¶ M"v
;B€K i?` +O \*´ >²M æB M +MM; i?—v i`Á hBM? hQÊM; h?—M *?O- +kM; F?¬M; #B i
;b ç|X
ôE?¬M;- i`QÊ+ ibK *´ h?—M 'M- *´ >²M æB M h?—M *?O +MM; hBM? hQÊM; h?—M *
+QB i`¼M; M?Q i? - +?9M; i M m ç2K *´ h?—M 'M ibK p - +?QM? H" +¬M; H Q HÈM
i®i F?¬M; i?B m5ô
L;K+ >ªB *´ h?—M bmv iQ K°i H€i- i`U+ iB T M|B ` X

RjedX *?QÆM; Rje9, >çBg

hçB i`mM; i•K #ªQ F?®- i?lB çB K #` "€i ;B B çdM? T?QM; *U >´ T?€i ?B M- #¼M
F?¬M; H"TiS+ `9i HmB F?ÄBX
"ÎB pb h`B m S?QM; i?¬M; [m i—K K„i hB m h†+ JB m +?SM; FB M- ? B ççB ç`M
ç'mX
*?Q M M- h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M +?m~M #` t¬M; p`Q #ªQ F?®- ç2K *U >´
Qi ;b ç| b m b) `lB çBX
"i [m€- F?B ? B M;QlB #¼M ?¼ +?m~M #` ` i v HçB +?Êi T?€i ?B M- i` M i?•M *
HQÊM; HBM? ?²M w +?Q pQÊi t im pBX
ôE?¬M; i®i- H" T?•M i?•M +O u m h?—M i?O HoM?5ô
h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM;- i`U+ iB T M?bM ` çB K 'vX
*MM; H9+ ç| - hB m h†+ JB m +kM; ç2K #B M ?| i` M +?B M i`QlM;- M|B +?Q h`B
ôæB K m- ? B ççB ç`M u m h?—M ç½ iÈB5ô
h`B m S?QM; b„+ K†i ç°i M?B M i? v ç´BX
hçB i?lB çB K ? B M;QlB `9i HmB F?ÄB- "€i ;B B çdM? T?QM; \*U >´ H"TiS+ t¬M; `
? B M;QlB- ç•v iU M?B M H" w +?Q +O L;•M >´ i?O HoM?X
.MM; i?U+ HU+ h•M o¬ L;•M +MM; h`B m S?QM; HB M i?O- +?ûK ;B i *U >´ ç| F?¬
L?QM; ;Bl T?9i M"v- ? B ççB ç`M u m h?—M +MM; M? m p¼i iÈB- #¼M ?„M F?¬M; /
K°i ?ÆBX
oW `lB \*U h?—M i°+ #ªQ F?®- h`B m S?QM; ? B M;QlB HB M i`¬M; i?'v T?QÆM; t
t` ? B ç`M u m h?—M- # v M?"Q K` ç MX
h`QM; ç| +—K ç—m- i?2Q i?S iU H" K°i ç—m \*U >´ iQ`M i?•M +?2 FQM çQlM; p•M €K
ç—m M;•M HK+ b„+ *U J½M;- +ª ? B im pB ç m ççi iÈB *Ym ;B B çdM? T?QM;X

L m H" *Ym ;B B çdM? T?QM; u m h?-M #bM? i?QÌM;- /MM; i?U+ HU+ h•M o¬ L;•
 K,,iX
 L?QM; u m h?-M MÆB ç•v +| h?ÌB :B M •Q L;?o + Q i?•K- K°i +?¼B K°i- h•M o¬ L
 ;BªB [mv iX
 >m®M; +?B ç®B T?QÆM; H" ç" M u m h?-M- b® HQÊM; F?´M; H²- K" H¢B iWM; +€
 ô> B i†+ iY +€+ M;QÆB- `ä`"M; /€K i`°K p"i i`QM; #ªQ F?® i 5ô
 *U >´ M;Y K†i H M i`ÌB ?ûi K°i iB M;- mvi? M;"Ti`ÌBX
 ô*?QM? H" +€+ M;QÆB +?•K M;ÁB ? B #-v i°+ +?9M; i \ô
 *U J½M; •K H½M? H M iB M;X
 ô*?¢v K m5ô
 h`B m S?QM; ?¬ M?Ä K°i iB M;X
 o®M H"- /MM; i®+ ç° T?ªM SM; +O ? B M;QÌB #¼M ?¼H" +| i? i¢B i`QÊ+ F?B ?
 +?¢v i`®MX
 L?QM; #'i ç,,+ /o- *Ym ;B B çdM? T?QM; M;•M b,,+ *U >´ `ä`"M; ç2K K°i +¶ T?•M
 i`QM; #ªQ F?®X
 "ÎB pb *Ym ;B B çdM? T?QM; u m h?-M +® w F?®M; +? - M;•M b,,+ *U >´ T?€i ?m
 ?ÆM- M?QM; M! M?Q i`QÊ+ F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O h`B m S?QM; ? B M;QÌB>
 ôGQm H¢B5ô
 "ªM i? /QÈB bU F?®M; +? +O T?•M i?•M- M; M; M?B M iU #¢Q- ?bM? i?"M? K°
 T?QM; #¢Q- ç2K h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M- #S+ ç M b•m i`QM; F?Q +?Q #ª
 h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M HB M i?O- HB M iK+ i?B i`B M T?ÁM; M;U #Q F,-
 i?QÆM;X
 •K -K5
 oW i?Q€i` t - t t K°i T?QÆM; i?B M ç` - u m h?-M ç¬M; M;?`i K°i KªM?- ?QÊ
 h•M o¬ L;•M Q M? €T K" ç MX
 hbM? +ªM? M"v- +QB M?Q H" h`B m S?QM; i`M ç`M?- i`€B iBK ç m +'Ti®+ M?ªv
 ôh`®M F?¬M; i?Q€i5ô
 h•M o¬ L;•M b,,+ K†i ?ÆB i`-K tm®M;X
 "¼M ?,,M H9+ M"v #` h?ÌB :B M •Q L;?o €T +? - i®+ ç° /B +?mv M ;BªK T?•M MY>
 J" M?[M; u m h?-M ç| - bBM? i`QÎM; Î ç` T?QÆM; F?¬M; #` #'i Hm" M €T +? ;b- i?
 •Q L;?o - i®+ ç° M? M? p¬ +MM;X
 G"TiS+- #¼M ?,,M HB M Km®M çm´B F`T h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•MX
 .MM; HU+ HQÊM; ? B +¶ ç" M u m h?-M çO ç H"TiS+ M;?B M €T ? B M;QÌBX
 ôh`B m S?QM;- +| #B M T?€T M"Q F?¬M;\ô
 h•M o¬ L;•M ?ÄBX
 *?Q iÈB M v- h`B m S?QM; ç m #B m ?B M F?B M M;QÌB M;Q" B w Km®MX
 L m M?Q M; v +ª h`B m S?QM; ç m F?¬M; +| #B M T?€T- h•M o¬ L;•M +?d +| i? bY
 'M +MM; h`B m S?QM; Hv F? B MÆB ç•vX
 L?QM; i?¬M; [m *´ h?-M 'M KÎ` i?¬M; ç¢Q- F?QªM; +€+? H" K°i i`,K p¢M M,KX

L m H" +S M?Q p"v Hv F? B- HB M +-M çÊB K°i i`,K pçM M,K M[KÊB +| i? iB M M
 >ÆM M[#¼M ?„M içB *U h?-M i°+ #ªQ F?® bQm i"Ti"BM;mv M- b® HQÊM;F?-M
 +?®M; iQ" M #° *U h?-M i°+ [m"i F?ÎB- K°i i`,K pçM M,K i?ÎB ;B M- [m€ KS+ /"B /
 ?B M #B M +® +kM; [m€ M?B mX
 X X X
 ôS?Q i`QÊ+ H" +?mv M ;b tªv ` \ô
 *´ >²M æB M "€i ;B B çdM? T?QM; *´ h?-M FBM? M;?B ?ÄBX
 *,M +S ççQ +K i`QM; i v L;K+ >ªB \*´ h?-M- \*´ h?-M 'M ÎiçB T?Q i`QÊ+X
 L?QM; ?„M pšM +ªK ;B€+- T?Q i`QÊ+ +| +?9i F?-M; ç9M;- #®M T?Q i`"M M;"T ?
 ôæ9M; i? - ç" M u m h?-M5ô
 L;K+ >ªB *´ h?-M i?-M i?S+ iQÆM; ç®B +Q`M; ççB- M?"M #B i T?çK pB F?€ t - T
 ?m®M;X
 ô*?ŠM; H)- h•M o¬ L;•M #¼M ?„M #` ç" M u m h?-M p•v [m M?`ô
 L;K+ >ªB *´ h?-M bmv çQ€M M|BX
 *,M +S i`QM; i v h?Ov hBM? \*-m #B m ?B M- +?¶ p` i`Q *´ h?-M 'M +MM; ç" M u m h
 t X
 ô*?9M; i ç•v M M H"K i? M"Q +?Q T?ªB\ô
 h`QM; ç°B M;k- i M +ÁM HçB ?ÄBX
 ôu M H†M; i?2Q /äB F€ #B M5ô
 L;K+ >ªB *´ h?-M i?'T ;B¼M; M|B ` X
 LÆB ç•v u m h?-M +Q`M; ?½M- #¼M ?„M +kM; H" i?'K b•m i`QM; M;Q`B- i?'m ?B
 GB M iQM? iQ€M ?„M H" MY #QÊ+ h?-M *?O- ç®B K†i b® HQÊM; u m h?-M M"v
 i?„M;X
 L;K+ >ªB *´ h?-M i?•M H" MY #QÊ+ h?-M *?O- T?€i ;B€+ çQÊ+ ç" M u m h?-M i²M
 J" ç" M u m h?-M MÆB ç•v bBM? i`QÎM; Î ç` T?QÆM; F?-M; #` €T +? - ?ÆM M[in
 #ÎB p"v +kM; ç½ M?"M ` # M;Q`B *´ >²M æB M T?Q b mX
 > B ççB ç" M u m h?-M +€+? h`B m S?QM; ? B M;Q`B- #'i [m€ Ry pçM /†K- #¶M; M
 ôL?•M HQçB\ô
 L;•M b„+ *U >´ ç¬B K„i i?•K i`-K p¬ +MM;X
 ôG"K b Q +| M?B m M?•M HQçB tm'i ?B M Î +?¶ M"v M?Q p"v\ô
 L;•M HK+ b„+ *U J½M; +kM; +ªK i?'v M;ç+ M?B MX
 æ" M u m h?-M ç®B /B MX
 h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M T?€i ;B€+ çQÊ+ ç" M u m h?-M F?€+ i?Q`M;X
 ô*ÁM +| M?[M; M;Q`B F?€+ \ô
 h`B m S?QM; b„+ K†i ?ÆB i`-K tm®M;X
 G9+ i`QÊ+ h•M o¬ L;•M KÎ ` *´ h?-M 'M i?¬M; ççQ- +?d +| #¼M ?„M M,K M;Q`B p"
 L?QM; +,M +S H`B M|B +O ? B ççB ç" M u m h?-M- ?bM? M?Q T?K + "M +ÁM +| M?
 ôE?-M; T?ªB #¼M M;Q`B >Q hªB *´ h?-M5ô

>ÆB +?9i HB M ? p b m- h•M o¬ L;•M H"TiS+ M|BX
 E iW ç!- HB M +°M; F€ [m€B ?ÆM- +?ŠM; H) KªM? F?¬M; ;B M M"v p®M +| M?•M
 L?QM; i`QÊ+ K„i- F?¬M; T?ªB i?ÌB çB K çB [mªM- +?çv i`®M i`QÊ+ ç½X
 h`B m S?QM; ç¬B K„i #¶M; M?B M b€M; M;ÌB- H"TiS+ p K†i FBM? ?d M|B, ôh?"
 ç½ +?çv iÈB- i`¼M; #ªQ i`QM; #ªQ F?® ç2K çB / M?Q i`Î #°M i vX X Xô
 h•M o¬ L;•M p®M H" b[M; b| - H"TiS+ BK H†M; +Q|B +Q|BX
 E?¬M; #B i T?K +°M M?[M; M?•M HQçB F?€+- ç M i°i +MM; H" B- +S M?Q p"v #` h
 ô*€B ;b- ç°B i`QÎM;X X Xô
 L;•M b„+ *U >´ b„+ K†i ç°i M?B M i? v ç´B- F?¬M; M;?o iÈB M?[M; M;Q|B M"v +ÁM
 "¼M ?„M çm´B ;B i h`B m S?QM; ? B M;Q|B- çQ+? t€+ ç½ `ÌB t #ªQ F?®X
 J°i F?B #¼M ?„M iB TiK+ çm´B ;B i- T?Q b m # M;Q|B `i +| i? i?W +Æ iB M p"
 >ÆM M[- i`QM; # M;Q|B FB - KçM? M?'i ççi iÈB MY #QÊ+ h?¬M *?O- i?U+ HU+
 *Ym ;B B çdM? T?QM; M;•M b„+ *U >´ - ç m F?¬M; T?ªB H" ç®B i?O +O ?„MX
 ôæB5ô
 h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M- F?¬M; p°B F?¬M; +?"K ?QÈM; i`QÊ+ T?B ?°M?X
 J` #¬v L;•M >´ u m h?¬M iB M i?®B HQĐM; M M- M m #¼M ?¼ iB TiK+ çm´B ;B i
 M;Q|B b) i?W +Æ iB M p"Q i`•M #ªQ F?®X
 ô:B9Ti K°i i v- b m ç! i?•K iç5ô
 L;•M b„+ *U >´ M?bM M;•M HK+ K½M; t" M|B ` X
 ôh®i5ô
 L;•M HK+ K½M; t" K°i HÌB ç€T SM;X
 G9+ M"v ç•v ? B M;Q|B #¼M ?¼ M?|K HÈM F? B +?B M- iY i?QÆM; F?¬M; QiX
 J` ? i i?ªv +?mv M M"v- ç m H" M?•M HQçB +?•K M;ÁB- +?Q M M ?„M +kM; ? i bS
 /` i?Q|B; +Wm ?°MX
 ôJ'v M;Q|B +€+ M;QÆB- i`mv ;B i ? B M;Q|B #¼M ?¼5ô
 L;•M b„+ *U >´ H"TiS+ ?ç H M?X
 a m ç!- ?„M HB M +MM; M;•M HK+ *U J½M;- K M; i?2Q ççB HQÊM; ç" M u m h?¬M-
 *ÁM HçB ç M #®M M;•M b„+ *U >´ - K°i im pB ççi çQÊ+ ç M *Ym ;B B- ? B +€B "€i
 "€i ;B B- H"TiS+ ?QÈM; h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M ç€M? ;B i K" ç MX
 ôh®i5ô
 h•M o¬ L;•M M?`M F?¬M; çQÊ+ F m H MX
 æ®B pÈB M;mv +Æ i`QÊ+ K„i- #®M +QM M;•M b„+ *U >´ - M;QÊ+ HçB F?¬M; iQM?
 ôS?K +°M F?¬M; #B i M?•M HQçB +| i?U+ HU+ M?Q i? M"Q- HçB ç +?Q ? B ççB
 T?|5ô
 h`B m S?QM; +| +?9i FBM? ?½BX
 oW `²B ?„M +?d H" +® w i?,K /Á i?Y t2K- M m +| i? i?°M? +¬M; çQÆM; M?B M i®
 L?QM; h`B m S?QM; F?¬M; M;?o iÈB- b) i?°M? +¬M; M?Q i? - T?K +°M F?¬M; #B i
 *Æ ?² ç2K +?QM i?°M? u m h?¬M ?'T /šM [m X

" M F B X
ôL;K+ >^B *´ h?–M- +| +?9i F?¬M; ç9M;5ô
"€i ;B B çdM? T?QM; *´ h?–M- #¶M; M?B M M|B ` X
ôæQ+? t€+ `i F?¬M; ç9M;5ô
L;K+ >^B *´ h?–M b„+ K†i i?•K i`–K p¬+MM;X
" M;QÌB #¼M ?¼Î +?¶ M`v- +€B ;b +kM; ç m F?¬M; H`K- pb b Q ç`M u m h?–M F
i`ÌB i'M +¬M; K¢M? K` ç MX
s2K #° /€M; iU ?² H` F i t m®M; ?m v i ?^B i?•K +WmX
ôL;K+ >^B *´ h?–M- +?9M; i çB K m5ô
J°i +€B i M F?€+ *Ym ;B B *´ h?–M H`T i S+ +^ FBM? F m H MX
ô*?"K ç½5ô
L;K+ >^B *´ h?–M F?) [m€i K°i iB M;X
oW `²B #¼M ?„M #Ä HÐ F€M;° # M i` M >„+ aÆM- +?QM? H` pb #„i ;B i h•M o¬L;
:BÌ T?9i M`v M m H` +?¢v i`®M- +?ŠM; T?^B H` #Ä [m +Æ ?°B M`vX
ô*€+ p`- +?9M; i # M;Q`B ;B®M; M?Q F?¬M; +| ;b i?M ?"M ;b5ô
L;K+ >^B *´ h?–M ?ûi HÈM K°i iB M;X
ô>W- F?¬M; +| +Wm Q€M- M;QÆB M|B M;QÊ+ H¢B H` i?Q^B K€B5ô
L;•M HK+ *U J½M; •K ?`M +QÌB M|BX
ôL|B M?^K- M?•M HQ¢B t^Q i`€- M?"M H`v +€B +? i5ô
•K M;•M *U >´ FbK MûM F?¬M; çQÊ+ M°B i•K T?ŠM M°- ?| i?"M? K°i ç¢Q i`„M; #¢+
>^B *´ h?–M # v M?"Q K` çBX
*MM; H9+ ç| - M;•M HK+ K½M; t` i?2Q b€i T?Q b m- ? B M;QÌB #¼M ?¼HB M i?O
h?–M *?O M`vX
ôL?[M; u m h?–M M?QÊ+ i`Q- +?ŠM; H) H` #` h•M o¬L;•M [m, F HW #`T `²B5ô
L;K+ >^B *´ h?–M ç½M;?o ç M K`v i?S ;b ç|X
L?QM; ;BÌ T?9i M`v- ç®B K†i b® HQÊM; u m h?–M F?OM; #® M?Q i? - ?„M +kM; +
ô*€+ M;QÆB F?ŠM; ç`M? ç½?B m H–K +€B ;b- # M;QÌB +?9M; i - H`iÈB #„i ? B ;
+€+ M;QÆB p•v [m M?5ô
L;K+ >^B *´ h?–M ? B i v p m M; H M- ? B H m²M; F?2 ?Î m €K- ?QÈM; ? B *Ym ;B B ç
iÈBX
ô*€+ M;QÆB T?^B +? i- #¼M ?„M +kM; b) +? i5ô
L;•M b„+ *U >´ ;`Q i?ûi K°i iB M;X
"¼M ?„M HQm H¢B #®M u m h?–M- çO ç ç2K h`B m S?QM; +MM; h•M o¬L;•M #-K
*?Q M M i`QÈ+ K„i [m M i`¼M; M?'i H`- +?9M; T?^B ç2K # M;QÌB M`v /B i i`W-
HÁM;X
X X X
:_XXX\$XXPPPP555
"®M u m h?–M ;`Q i?ûi K°i iB M;- K¢M? K) K` ç MX

ôæ +?Q i iÈB5ô

h•M o¬ L;•M F?) [m€i K°i iB M;- i`U+ iB T çSM; ` - i`QM; +Æ i? ?mv i K¢+? çB M-
P M?5

a m K°i F?„+ - i?¬M [m M; ?Q #¢+? +?B m `¼B h?QÆM; E?mM;- i?•M ?bM? h•M o
i`QÊM;X

EQ+? T?€i ?mv i K¢+?- h•M o¬ L;•M +| T?ÁM; M;U +MM; HU+ HQÊM; ç m çQÊ+ i,
çQÊ+ H'T FQM #ÎB iQÌM; ç²M; p€+? b„i- ç2K #®M u m h?¬M +?†M H¢B T?Q i`QÊ+
J` h`B m S?QM; i„+ i?b çSM; ÎT?Q b m- /MM; ç²M; i?m"i +MM; HBM? ?²M +¬M; F
æQÆM; M?B M- +ª ? B +kM; +?Q HB m +? i- K` H` pW ç€M? pW HmBX

ôo¬ L;•M ç¢B M?•M- +?9M; i iÈB `²B5ô

E?¬M; # Q H•m- i? M? •K #¼M M;QÌB >Q h?ªB *´ h?¬M p M; H MX

J` hB m h†+ JB m +kM; i?2Q K` ç MX

ô_ä ``M; +ÁM +| ;B9T çÐ\ô

*Ym ;B B u m h?¬M pW ;B"M pW M|BX

hmv M?B M- ? B M;QÌB M`v i?U+ HU+ F?¬M; i-K i?QÌM;- M?QM; #¼M ?„M +| b® H
i?m°+ +?Q #¼M ?„M- +?d H` p`M ç i?ÌB ;B M K` i?¬BX

L?QM; H9+ M`v- H¢B tm'i ?B M # ;½ \*´ h?¬M- +ÁM +| K°i +QM K Q [m, /`X

"®M L;•M >´ u m h?¬M- H`T iS+ H•K p`Q ?Q`M +ªM? t`mX

ôæWM; ? K +?B M- +?¢v i`®M [m M i`¼M; ?ÆM5ô

h•M o¬ L;•M M|B ` X

hmv M?B M #¼M ?„M +?B K +S Qm i? - M?QM; L;•M >´ u m h?¬M ?Q`M iQ`M +| i?

a m ç| - K¼B M;QÌB HB M i?O- pW ç€M? pW HmB- i?m"M HÊB i?Q€i F?ÄB L;•M >
S?B ?`M? ?ÆM MY M;`v- K¼B M;QÌB i`®M p`Q HÁM; ç'i- i¢K i?ÌB M;WM; H¢BX

ôo¬ L;•M ç¢B M?•M- ?`M? ç°M; F i [mª M?Q i? M`Q\ô

h`bM? o•M *´ h?¬M FQ+? ç°M; ?ÄBX

æ•v +?QM? H` \*U h?¬M i°+ #ªQ F?®- i`QM; ç| i`B M;mv M #ªQ p"i- +| H) çO ç +?
F?ÎBX

Rje3X *?QÆM; Rje8, *Ym h`¼M; •Q L;?o g

ôo¬ L;•M ç¢B M?•M- ?`M? ç°M; F i [mª M?Q i? M`Q\ô

h`bM? o•M *´ h?¬M FQ+? ç°M; ?ÄBX

æ•v +?QM? H` \*U h?¬M i°+ #ªQ F?®- i`QM; ç| i`B M;mv M #ªQ p"i- +| H) çO ç +?
F?ÎBX

ôªQ F?® #` ç`M u m h?¬M +?B K HoM?- i`QM; ç| `i M?B m i`B M;mv M #ªQ p"i
+MM; h`B m S?QM; i?ÌB ;B M F?~M +`T- +kM; +?d H`v çQÊ+ #° T?"M5ô

h•M o¬ L;•M M?Q i?"i M|B ` X

L;?2 +?mv M ç| - *U h?¬M i°+ M?[M; M;QÌB +ÁM H¢B- ?ÆB +| p i?'i H¢+X

æ•v H" *U h?–M i°+ #ªQ F?®- M?QM; #ÎB pb #B M +® *´ h?–M æB M- *U h?–M i°+
H"K +?Q #ªQ F?® #` u m h?–M +?B K HoM?X

ô"i [m€ F?¬M; b Q- h´ .B "ªQ E?® `°M; HÈM p¬ +MM; - F€ M; ° i`MM; çB T- +?9M;
H¢B i? K K°i i?ÌB ;B M M; „M- pÆ pûi i" B M;mv M5ô

h•M o¬ L;•M H–M M[M¡B ` X

*?mv M ç¡ iU M?B M H" ç¢i çQÊ+ ç²M; w +O M?[M; M;QÌB +ÁM H¢BX

æ–m iB M- i?m ?Q¢+? +O #¼M ?„M +kM; F?¬M; ` ?²M- HB M iQM? iQ€M i`Î H¢B
i? v ç´B i? +K+X

hB Ti?2Q- h´ .B "ªQ E?® i`•M [mw M?Q i? - iU M?B M H" /WM; H¢B i? K K°i ?²B- ç
HU+ H M- ç®B pÈB iQ" M #° *U h?–M i°+ K" M¡B- +¡ HÊB K" p¬ ?¢BX

L;?2 ç²M MÆB ç•v +ÁM +¡ #Q K"i i'M +?S+ h?–M *?O- K¼B M;QÌB M m çQÊ+ F€ M
p"Q h?–M *?O- ç M H9+ ç¡ HB M iQM? iQ€M F?¬M; +¡ # Q M?B m i" B M;mv M- +kM
T?€ pÐ *´ >²M æB MX

ôLÆB ç•v M;mv +Æ i`MM; i`MM; - H'v i?U+ HU+ +O +?9M; i - ç m t t +?Q çOX X

h•M o¬ L;•M ç2K i" B M;mv M çQ¢i ç M i`QM; #ªQ F?®- tm'i` K°i Qi- +?Q K¼B M;C

L?[M; i" B M;mv M M"v p®M H" *U h?–M i°+ M,K ç¡ ç H¢B "C1ç¡ ð €

ob H) ç| i`®M p`Q h?B M *Æ i°+ FB M i`9+ H` HU +?¼M i®i ?ÆMX
 ôh?2Q i 5ô
 h`B m S?QM; i`U+ iB T M|BX
 G`K` [mv i ç`M? M`v- ?„M HB M ç¢B F?€B i` tûi +?¶ FB M i`9+ M`v- T?€i ?B M
 F?´M; H²X
 h` M çQÌM;- ``i M?B m MÆB ç m bBM? i`QÎM; K°i Qi HQ¢B i`•Mi`B im Hmv Mi?ÌB ;
 #^M; ôL;mv i Zm M; h?B M .m~MôX
 "•v ;Bì #ªQ K M? [m M i`¼M;- F?¬M; i?W # Q M?B m i?ÌB ;B M çB ?€BX
 >ÆM M[iÈB ;¬M +?9i i`•Mi`B i?ÌB ;B M M`v- +ÁM b) T?ªB +?`m i?ÌB ;B M ªM? ?Q
 L;K+ >ªB *´ h?¬M ç½ iÈB `²BX
 L;Q¢B i`W i`•Mi`B ÎM;Q`B- +ÁM +| +?QM? H` v m i?¬MX
 •+ K v m i?¬M M?bM i?´v h`B m S?QM;- H"TiS+ H°` /[iÊM T?šM M°X
 ô:B Q +?Q i 5ô
 h•M o¬ L;•M çB iÈB T?Q b m ç°B M;k- ?ÆB FQ+? T?€i ?mv i K¢+?- p"M +?mv M
 iWM; ç¢Q pÁM; b€M; M,K K`m- +?®M; H¢B €+ K v m i?¬M +¬M; FQ+?X
 *kM; K v M?[M; €+ K v m i?¬M i?U+ HU+ ç m F?¬M; K¢M?- h•M o¬ L;•M K°i M;QÌB
 JB m KB m5
 hB m i†+ KB m #¶M; M?B M `ÌB p B h`B m S?QM;- M?ªv ç M K°i # MX
 ô*QM FB KB m Km®M H`K ;b\ô
 h`bM? o•M *´ h?¬M H"TiS+ ?ÄBX
 h`QM; i v hB m i†+ KB m H` L;mv i Zm M; h?B M .m~M- F?¬M; i? tm´i ?B M #´i M;
 *?d i?´v- iB m i†+ KB m +?B ` H`K #®M- M?ªv H M +€+ FB M i`9+ T?K +°M- i`QM
 [m M;- K°i i`°M ;äibK iÁBX
 L;mv M #ªM m €K F?¬M; ;B M- M?´i i?ÌB HQû H M M?`M M?¢i €M? b€M;- iQª` K°i
 "¢+?5 sQ¢i5 sQ¢i5
 _´i M? M?- *´ >²M æB M # M;QÌB i`mv çm´B K` iÈBX
 æ M; H9+ M`v- /` #B M ç°i M;°i bBM? ` 5
 >¬ •K5
 > B # M p€+? iQÌM;- tm´i ?B M `´i M?B m ç°M; F?´M;- T?mM ` p¬ b® ç¢Q ?„+ /B K
 i´K ?Ä /B K +U pãM;X
 ô*~M i?"M5ô
 L;K+ >ªB *´ h?¬M b„+ K†i ç¢B #B M- H9+ M`v ç½ Km°MX
 ô i X X Xô
 S?K +°M- ? B +QM €+ K v m i?¬M- #` ?„+ /B K M?´M +?bK- i`QM; F?QªM? F?„+ ?|
 " M;QÌB /QÈB bU #´i M;ì F?¬M; F`T ç T?ÁM;- +kM; #` ?„+ /B K +U pãM; # Q T?O-
 #` M?2M HY - HBM? ?²M ç m +?`m i?B m ç®i M?´i ç`M?X
 ôæ€M; ;?ûi5 G` +Æ [m M +¢K #šv h?B M *Æ i°+ X X Xô

RjdkX *?QÆM; RjeN, "Q+? I h?—M hOv h?¢+?

@ E?®M FB T5 G" +Æ [m M #šv `”T +O h?B M *Æ h°+

h? M? •K FBM? ?½B i?`i i? M? i`mv M iÈB- # M; QìB #` i?B m ç®i K°i i`”M +?”i p”
M?^K M; ,M +^M ç€K ?„+ /B K ç€M; bÊ FB i?B m ç®iX

@ æ•v H” HQ¢B ?Ä /B K ;b\

:½ *´ h?—M "€i ;B B ædM? T?QM; +O *´ >²M æB M FBM? ?½B ?ÄBX L;¼M HY K
M,M; HQÊM; i`QM; i?•M i? #¼M ?¼ ç i,M; H M +QìM; ç° i?B m ç®iX æ²M; i?ÌB +
^M? ?QîM; ç M T?QÆM; /B M HBM? ?²MX h`QM; # M; QìB +O *´ >²M æB M- im p
/^M pti i?®M; F?´ M?’iX

P M?5

" M FB - L;K+ >^B *´ h?—M i^M K€i` h?—M HU+ h?Ov *?B •Q L;?o imv i+QìM;- +’
K”m ç2M FB X a m F?B H”K tQM; ? i i?^v M?[M; +?mv M M”v- ?„M H”T iS+ ;B9T ?
[mv i M;mv +ÆX

@ *QM K Q FB H¢B +| #^M H½M? M”v\

a„+ Kti L;K+ >^B *´ h?—M H°` i?—M b„+ FBM? M;?BX o®M /o iÁ FB M i`9+ M”v ç½
`²B- i`i +^+€+ i` M; #` F +^+Æ [m M #šv `”T # M i`QM; +kM; ç½ bÊK çbM? +?d p”
pW `²B +O hB m it+ KB m ç½ i?”M? +¬M; FQ+? ?Q¢i çQÊ+ K°i #° T?”M +Æ [m M
Km®M iB T iK+ t¬M; p”Q i`QM; - M?’i ç`M? H”b) ;†T T?^B i—M; i—M; i`î M;¢BX

@ L?•M HQ¢B- M?”M H’v +€B +? i5

æ9M; H9+ M”v- p”B ç¢Q i? M? •K T?šM M° ç°i M?B M p M; H MX *?d i?’v K’v ç¢Q
ç½ iB T +”M # M; QìB *´ >²M æB MX *?9M; ?| i?”M? K°i ç—m iB m €+ K - iQ”M i?•
bQM; i`^Q ?mv ç°M;- ç€M?` K’v ç¢Q t¢ imv M #¢+? [m M;X

@ æ€K [m€B p”i M”v `®i +m°+ H” +€B ;b\

:½ *´ h?—M "€i ;B B ædM? T?QM; +O *´ >²M æB M F?) M?Qm K”vX GQ¢B ?bM? u
iB M #¼M +?9M; M?bM i?’v- ?ÆM M[ç®B T?QÆM; K†+ F i`i +^ iB M ?”M? +¬M;
Hw i`Q- ?Q†+ H” ç½ K ?| X

@ aBM? p”i +’T i?’T M;m tm~M5

a„+ Kti L;K+ >^B *´ h?—M H¢M? H)Q- #”M i v F?) ?mv ç°M;- T?|M; tm’i` K°i K^
æ€K b|M; MQÊ+ m ?„+ FB +| T?¢K pB H M iÄ i?”i HÊM- +m²M +m°M HQm ç°M;`
J u m h?—M FB +?d +| i®+ ç° M? M? K” i?¬B- im pB H¢B iQÆM; ç®B i?’T- +,M #^
FQ+? +O "€M ”° h?—M *?OX

@ 5

h? M? •K F m H i?^K i?B i p M; H M HB M KB M #’i imv iX h`QM; F?Q^M? F?„+
h?—M ç½ +? i b¢+?X

@ G”K b Q #•v ;Bì- h`QîM; H½Q\

:½ *´ h?—M *Ym ;B B +O *´ >²M æB M /Á ?ÄBX L m #¼M +?9M; iB T iK+ t¬M; p”Q
i—M; i—M; i`î M;¢BX G9+ M”v- bmv M;?o +O ?„M +?QM? H” i?¬M; i`B +?Q ok >”M?
`ä`”M; +| +?9i M;?B M +Sm ç®B pÊB F„i?m”i i`mv M i?W +O h?B M *Æ h°+- i?•M
`’i +| i? #B i +€+? T?€ ;B^B +Æ [m M #šv `”T MÆB M”vX

@ "¼M +?9M; ç½ #` p•v î +?¶ M”v- +?9M; i +kM; F?¬M; +—M ;’T ;€T- +S pB + +?”K
+| i? ;B i +? i #¼M +?9M;- ?Q”M i?”M? M?B K pK5

L;K+ >^B *´ h?—M i`U+ iB T M|BX L m M?Q ?B M i¢B HB M ? pÊB ç€K M; QìB ok >
#¼M +?9M; #B i- +?QM? KbM? H¢B K°i H—M M[;†T çQÊ+ ç€K M; QìB h•M o¬L;•M

M?B M tm'i FQ+?- ç€M? +?Q i`î i v F?¬M; F`T\ h?•M H` "€M "° h?¬M \*?O- HçB #`
*´ h?¬M "€i ;B B HB M i?O ç~v HMB5 æ•v [mª i?"i +?QM? H` bd M?K+ HÈM M?'i i`
+?Q .B i GQm *´ h?¬M- ç®B i?O bBM? iY +O ?„M #B i çQÊ+ çB K M`v- M?'i ç`M?
+?¼+ ?„M K'v i`,K pçM M,K K'i5 h? M?QM;- +?d +¬M ;B i +? i iQ`M #° ç€K M;QìB
*´ h?¬M 'M- ? i i?ªv +?mv M M`v +kM; b) F?¬M; i²M içB M[X

@ æ9M; H9+- +?9M; i +kM; ç M; +¬M K°i +?9i i?ìB ;B M F?¬B T?K+ i?QÆM; i? 5
L;K+ >ªB *´ h?¬M iB T iK+ M|BX

@ h`QîM; H½Q M|B T?ªB5 æ M H9+ ç| #¼M +?9M; +?d +| +?çv ç`M; i`ìB5
:½ *´ h?¬M *Ym ;B B +ÁM HçB +QìB M|BX "'i Hm" M F M`Q +kM; +| iQ i•K- #¼M
+kM; Km®M ç°+ +?B K +¬M; H QX

QyQ

" M;QìB *´ >²M æB M ç½ #` +Æ [m M #šv `T +O h?B M *Æ h°+ +ªM i`îX æB K M
h°+ +kM; +| i? M?bM i?'vX

@ "Q T?€T h?B M *Æ h°+5

h•M o¬L;•M çB îb m +MM; ç°B M;k- M?bM i?'v `ä `M; M?'iX o®M /o MÆB M`v ç½
i'i +ª +€+ i` M; #- F +ª +Æ [m M #šv `T +kM; ç½ çbM? +?d p" M ?"M?X L?QM; +Y
KB m HçB K°i H¬M Kî` F i;BÈB #šv `T M`Q ç|X S?ªB #B i`^M;- M; v +ª h•M o-
h?B M *Æ h°+ +kM; F?¬M; +€+? M`Q i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M;„M M;OB ç| - i`U+
`T +O h?B M *Æ h°+ çQÊ+X *| i? i?'v çQÊ+ #ªM H½M? +O hB m i†+ KB m +| +?

@ E?¬M; M;ì +QM K Q M`v HçB HÈB ?çB M?Q p"v5

•M? K„i h`bM? o•M *´ h?¬M F?) M;QM; ç¼M;X "B m iB M? +O S?€ L?ç+ *´ h?¬M
h`QÊ+ ç•v ?„M iWM; M?bM i?'v hB m i†+ KB m i?B i`B M` i?¬M i?¬M; ?mv i Kç+?
>²M i?9 +O *´ >²M h°+X

_ 'i M? M?- K¼B M;QìB ç½ +?çv iÈB b•m # M i`QM; HÁM; ç'i iÁ FB M i`9+ M`vX

@ >B M içB +?9M; i M M H`K ;b ç•v\

o•M h?ªB *´ h?¬M ?ÄBX hbM? ?m®M; pW `²B- +?Q /M #¼M ?¼ i`U+ iB T ç`Q i`m
M;QìB *´ >²M æB M çm`B F`TX hmv `^M; ?B M içB #¼M ?¼ i`®M p`Q +?¶ M`v- i
M?QM; #¼M ?¼ +kM; iQÆM; çQÆM; pÈB #` p•v F?®M î MÆB M`vX æ€K M;QìB *´ >
iÈB ç•v- ç M H9+ ç| T?ªB H`K ;b ç•v\

@ Pi M?'i ?B M içB +?9M; i pšM +ÁM b®M;- +kM; +ÁM +| i?ìB ;B M bmv M;?o iB K
b®M; iB T5

h•M o¬L;•M i?ªM M?B M M|BX

@ E?Q M M|B +?mv M ç½5 h`QÊ+ ;BªB [mv i ? i ç€K u m h?¬M +?mM; [m M? ç•v
h`B m S?QM; M?bM HQÈi [m #®M T?Q tmM; [m M?- ç°i M?B M M|BX

a m ç| - K¼B M;QìB ?ÊT HU+ HçB- M? M? +?|M; iB m /B i i' i +ª •+ J u m h?¬M i`C
M`vX

@ J m H'v L;mv i Zm M; h?B M .mšM `T?•M T?®B 5

h`bM? o•M \*´ h?¬M M?bM p T?Q hB m i†+ KB m i` M p B h`B m S?QM;X hmv `^M
?B T M;?`- M?[M; F€M;° K` h`B m S?QM; çç i çQÊ+- #¼M ?¼ F?¬M; i? M?9M; i v
L;mv i Zm M; h?B M .mšM M`v- # M T?Q \*U h?¬M h°+ +kM; ç½ tm'i ` F?¬M; Qi
#ªQ M`v HçB +ÁM i`•M [mw M?Q p"v M[X

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m +| +?9i F?¬M; iB M? M;mv M H'v L;mv i Zm M; h?B M .mšM `X

@ E?9+ L;mv i Zm M; h?B M .mšM M"v +| i' M; +°M; # F?9+- i +?d H'v K°i F?9+ i`
a m F?B h`B m S?QM; M|B tQM;- HB M M?bM p T?Q ç€K M;QìB *U h?—M h°+X
@ æQÊ+5 *S T?•M T?®B M?Q p"v çB5
æ€K M;QìB h`bM? o•M \*' h?—M i?Q€M; bYM; b®i i`QM; +?®+ H€i- H"TiS+ i€M i?
tm'i HU+ ç T?•M T?®B- h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M M;„M +ªM L;K+ >ªB *' h?—
.mšM +kM; H"/Q hB m i†+ KB m çQ+? i?•M ?€B H'v- h`B m S?QM; ?ŠM H" M M çç i
içB h`B m S?QM; +?d +—M K°i F?9+ i`QM; ç| - #¼M ?¼ iU M?B M + K i•K ibM? M;m
L?QM; #¼M ?¼ F?¬M; #B i H" h`B m S?QM; +| M,M; HU+ h?—M J•m S?K+ *? - +| i
i`•M i"BX J" T?~K + 'T L;mv i Zm M; h?B M .mšM M"v `i + Q- M m T?K+ +? iQ" M #
ç° iB m ? Q [m€ HÈM- i?"K +?Q +ÁM +| i? i?"i #çB M[X *?Q M M ?„M +?d +—M K°
i,M; i?"i HÈM t€+ tm'i T?ÄM; +? i?"M? +¬M;X
a m F?B T?•M T?®B tQM; L;mv i Zm M; h?B M .mšM- K¼B M;QìB çªQ K„i M?bM H
i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M?Ä M"vX h'i +ª K¼B M;QìB HB M M? M? +?| M; ?"M? ç°
M?Ä- M?QM; HçB M^K b•m # M i`QM; HÁM; ç'i- b® HQÊM; i`•M i`B ç¬M; çªQ- T?~H
@ "ç+? L;mv i h?ªQ5 E?¬M; +?d H" i`•M i`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o - +ÁM +
iBM? H¼+ i•K HBM?
h`bM? o•M *' h?—M FBM? ?¬K°i iB M;- /ìB çB K°i iªM; ç€ HÈM- ?€B tm®M; K°i ;®+
h`•M i`B MÆB ç•v +?O v m H" +?OM; HQçB h?ìB :B M •Q L;?o - M?QM; +kM; +| +€
K'v M;QìB *U h?—M h°+ p¬ +MM; FQ+? ç°M;- ibK iÁB F?„T MÆB- i?m M?†i iQ" M #
?B M çQÊ+X
@ >YK\ hB m iY FB M?Q i? M"Q F?¬M; ?"M? ç°M;\
E?|2 K„i h`bM? o•M \*' h?—M HB + M?bM p T?Q h`B m S?QM;- HçB T?€i ?B M h`B
+?¶- F?¬M; +| ?"M? ç°M; ;bX h?Q€M; bmv M;?o K°i +?9i- h`bM? o•M *' h?—M HB
M?•M b® *U h?—M h°+ F?€M?B m- h`B m S?QM; +ªK i?'v F?¬M; +| ?v p¼M; çç i çQ
M M KÈB F?¬M; tm'i i?O i` M? çQç iX
h? M?QM; H9+ M"v- i?•M i? h`B m S?QM; #¶M; M?B M /B ç°M;X >„M çB iÈB K°i ;
` K°i +?QîM;- i`U+ iB T T?€ pĐ K°i H¶ ?'M; i` M #S+ iQîM; T? iQ+?X L?€v K„i- H
M;¼+ iW i`QM; ç| #„M` X h`B m S?QM; pmM; i v H M- iW i`QM; ç| H'v` K°i F?®B
HQm +?mv M i—M; i—M; HQm [m M; #Q+? HK+- iªM` w iS m ?"M M?"M M?ç iX
@ "Q+? l h?—M hOv h?ç+?5
h`bM? o•M *' h?—M M?bM i?'v F?®B M;¼+ #Q+? ?"M i?ç+? M"v- M?'i i?ìB i?®i H M
@ GçB H" HQçB F€ i?ç+? M"v5 æ•v H" K°i HQçB h?—M h?ç+? hBM? hOv #B M /` ç
?Q i?B M ç` F?'M; H²- +| i? i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M;„M +OM; +® h?—M i? B
+O +QîM; ;Bª *' h?—M
S?€ L?ç+ *' h?—M +kM; M?bM HçB- b„+ K†i F?¬M; F?ÄB +ª FBM?X h?m ?Qç+? +
+kM; F?¬M; +| K'v i?S ;B€ i` +| i? bQ pÈB "Q+? l h?—M hOv h?ç+? FB X
h?m F?®B ç€ M"v p"Q i`QM; E?¬M; ;B M h`[p"i- h`B m S?QM; K°i H—M M[çªQ K
S?QÆM; /B M h?ìB :B M •Q L;?o ç½ +| L;mv i Zm M; h?B M .mšM- +?Q M M ?„M
M?[M; i`•M i`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o F?€+- i`W T?B T?~K +?i +O i?S ç| +A
h?B M .mšMX ob i? - h`B m S?QM; +kM; F?¬M; p°B p" M; tm'i i?O- K" H"[m M b€
M?[M; HQçB ?bM? i`•M i`B i?Q+? ?ÉT pÈB +?QM? KbM?- ?Q†+ H" i`QM; i v KbM
h?ç+? M"v +?QM? H" K°i i`QM; b® ç| - +| ?B m [mª i`v`Y i? T?€+?- ç i?,M; im pl
E?¬M; # Q H•m b m- h`B m S?QM; HçB K°i H—M M[?"M? ç°M;X >„M çB i?ŠM; iÈ
i?B i #`- ç€M?` K°i [mv MX *¶ K€v K| +i?B i #` FB #` h`B m S?QM; ç€M? pĐ- i`
i`€B +•v M?Ä bBM? i`QîM; # M i`QM;X

@ E?¬M; GBM? h?B M .B T Zm^a5

a„+ K†i h`B m S?QM; H°` i?¬M b„+ pmB p X E?¬M; GBM? h?B M .B T Zm^a M`v imv
•Q L;?o - M?QM; # M i`QM; H¢B +ÁM ~M +?S E?¬M; :B M •Q L;?o - H` K°i HQ¢B i`
? - ?ÆM M[T?~K +?T +kM; F?€ + QX :B€ i` HQ¢B i`•M i`B M`v K†+ /M F?¬M; #`
h?¢+? i`QÊ+ ¢•v- M?QM; E?¬M; :B M •Q L;?o H` HU+ HQÊM; •Q M;?o K` i`i +^a K½
Hmv MX J` i`•M i`B ~M +?S HQ¢B HU+ HQÊM; h?ìB E?¬M; •Q L;?o M`v iU M?B M
i`•M i`B h?ìB :B M ? +MM; T?~K ;B BX

@ E?®M FB T5 hB m iY M`v +?mv M +?¼M i?S i®i5

G9+ M`v- h`bM? o•M *´ h?¬M iU M?B M ¢½ ?B m ¢QÊ+ w M;?o +O h`B m S?QM;- F
" M FB - i?m ?Q¢+? +O hB m i†+ KB m ¢²M; /¢M; +kM; +U+ F€ T?QM; T?9X

*kM; F?¬M; # Q H•m- T?B M F?¬M; ;B M M`v +Æ ?² ¢½ #` K¼B M; QìB +QÊT ¢Q¢i b
M; QìB *U h?¬M h°+ F?€ M?B m- ¢¢i ¢QÊ+ b® HQÊM; HÈM i`•M i`B- M?QM; Hm`M
¢€K i`•M i`B K` h`B m S?QM; +MM; hB m i†+ KB m ¢¢i ¢QÊ+X h?"K +?Q o•M h?^aB
*´ h?¬M +kM; iWM; Km®M ;B Q /`+? E?¬M; GBM? h?B M .B T Zm^a +MM; "Q+? l h
h`B m S?QM; ¢¢i ¢QÊ+X L?QM; ¢² p"i #¼M ?¼H`v` - h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +

a m F?B +QÊT ¢Q¢i i`•M i`B ?Q`M i`i- K¼B M; QìB #„i ¢-m bmv M;?o iÈB M?[M; +?

@ " M; QìB *´ >²M æB M Km®M i`M +¬M; p`Q ¢•v- +kM; +ÁM K°i F?Q^aM; i?ìB ;B M M
i?ìB ;B M M`v- i?U+ HU+ +O K¶B M; QìB +?9M; i +kM; ¢ i?,M; H M K°i +?9i- +?Q
H¢B #¼M +?9M;5

h•M o¬L;•M M!B tQM;- HB M i`U+ iB T F?Q M? +?•M M;²B tm®M;- #„i ¢-m im Hmv

@ o¬L;•M ¢¢B M?•M- M;`B M!B `i ¢9M;5

S?€ L?¢+ *´ h?¬M +kM; F?Q M? +?•M M;²B tm®M;- H`v` K°i p`B i`•M i`B +QÊT ¢Q
p`Q i`¢M; i?€B im Hmv MX

h` M i?U+ i - ¢•v +kM; H` w M;?o +O h`B m S?QM;5 a m F?B iB M p`Q h`QìM; #`Q
¢-m # [m M im Hmv MX J` hB m i†+ KB m i?b /U i?2Q T?•M T?† +O h`B m S?QM
[m M #šv`"T #®M T?Q T?B M F?¬M; ;B M M`v- i` M? i?O M; ,M +^aM # M; QìB *´ >²
;B MX

" M FB - o•M h?^aB *´ h?¬M +kM; #„i ¢-m im Hmv M- /mv +?d +† h`bM? o•M *´ h?¬M
bQm i-K i`•M i`B- ¢B /¢Q Î+€+ F?m pU+ T?K +`MX

a m F?B `ìB F?ÄB ;B M T?ÁM; FB - h`bM? o•M *´ h?¬M iB M p`Q K°i ;B M T?ÁM;
HQm i`[ i?"i HÈMX L?[M; /KM; +K HQm i`[M`v bÈK ¢½ M;WM; p`M +?mv M- i` M ¢
#`K /Æ #~MX h`bM? o•M *´ h?¬M ¢B iÈB i`QÊ+ K°i ®M; i?Ov iBM? ?bM? i`K i`ÁM H
FB +?S `i M?B m +€+ HQ¢B i`•M i`B i`•M [mw- +?d #`i [m€ ¢¢B ¢ b® ¢ m ¢½ F?

æ°i M?B M- T?Q /QÈB `i M?B m M?[M; i`•M i`B FB +?Êi H;2 H M p`B iB [m M; K
iBM? M; ,M +€+?- +ÁM +† K°i ¢®M; HÈM i`•M i`B +?2 F?m`i- +?Q M M h`bM? o•M *
`®i +m°+ # M /QÈB ¢† H` +€B ;bX

@ G) M`Q i`QM; M`v +ÁM +† K°i K!M #<sup>a</sup>Q p"i i`•M [mw /` i?QìM; ;b ¢!\

h•K i?¬M h`bM? o•M *´ h?¬M F?) ¢°M;X

Rj djX *?QÆM; Rj dy, h` LB K J >†

a m F?B iB M p`Q h`QìM; #`Q h?ìB E?¬M;- ¢-m iB M h`B m S?QM; HB M M K i?Y
Zm M; h?B M .mšM FB X æQÆM; M?B M- M m F?¬M; T?^aB #ìB pbi?ìB ;B M # M
iQÆM; ¢®B ¢-v ¢O- h`B m S?QM; [m<sup>a</sup> i?"i +kM; F?¬M; /€K i¢B i?ìB ¢B K K`m +?®i
K°i HQ¢B i`•M #<sup>a</sup>Q M?Q p`vX

J°i F?9+ L;mv i Zm M; h?B M .mšM M"v +U+ F€i`•M [mw- T?~K +?`i +`T #"+ iQÆM
pB M bB m impB ?B MiϕB +O h`B m S?QM; - iB M ?"M? T?K+ +? +U+ F€F?| F?, M
S?K+ *? b) T?^B iB m ? Q HU+ HQÊM; "aM L;mv Mi`QM; M;•M +−m K°M; ?mv M-
+O h`B m S?QM; +kM; iB m ? Q F?€ HÈMX L|B +€+? F?€+- i`QM; H9+ T?K+ +? |
+? - i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; +| K°i i?iB F€ bmv v m M;„MX

a m F?B #„i ç−m T?K+ +? L;mv i Zm M; h?B M .mšM- h`B m S?QM; HB M H'v ` K
h?iB :B M •Q L;?o F?€+- pQ /K M?Q h?iB L;mv M >Q #bM? i?QÌM; M?`i- +ÁM +| M
+`T +O M?[M; K|M i`•M i`B M"v bQ pÈB M?[M; i`•M i`B im Hmv M i?iB ;B M tm'i
i?`T K°i +?9i- pb i? h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| w ç`M? T?K+ +? #¼M +?9M; - K"

E?¬M; iÈB # M;¬v- b m F?B h`B m S?QM; /MM; tQM; K|M i`•M i`B im Hmv M h?iB :
KB M; ?„M F?) M? +? H M- KÎK„i` X

@ h?iB :B M •Q L;?o `®i +m°+ +kM; çϕi iÈB L;ki`¼M;5

h`QÈ+ ç•v- h?iB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; +kM; ç½ çϕi iÈB hS i`¼M; ædM?
T?B M F?¬M; ;B M ç†+ i?M M"v- +°M; i? K M?[M; i`•M i`B im Hmv M h?iB :B M •Q
M? M?"M; HB M ç°i T?€X J†+ /M ç®B pÈB *´ h?¬M K" M|B- h?iB :B M •Q L;?o L;K
+| #`i +S i€+ /KM; ;b- M?QM; b m F?B h?iB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; çϕi i
T?®B ?ÊT pÈB h`QÌM; #`Q h?iB E?¬M; - çB m +?dM? /ÁM; +?av i?iB ;B M +O F?¬

«M;5

h`B m S?QM; p" M +?mv M h?iB :B M •Q L;?o - +?"K `½B ç2K M| /mM; M?"T p"Q F?
h?iB E?¬M; X æ°i M?B M- M?[M; M;¬B b Q i` M #−m i`iB ç K i` M çdM? ç−m ?„M M
M?"M M?ϕi- ç²M; i?iB p` i`Q +O #¼M +?9M; +kM; T?€i bBM? M?[M; #B M ?| `i
HU+ HQÊM; h?iB :B M •Q L;?o + Q i?•KiW i` M #−m i`iB ç K FB +?Êi +?B m `¼
F?¬M; ;B MX *?d i?Q€M; +aK i?K K°i +?9i h?iB :B M •Q L;?o - b) T?€i ?B M ` /Á
T?B M F?¬M; ;B M M"v ç½ T?€i bBM? i? v ç´BX

@ h?iB :B M •Q L;?o +O +?O M?•M ç½ çϕi iÈB L;ki`¼M; `²B5

a„+ K†i .B i h? >„+ :B Q GQM; F?) +?`M FBM?X >„M #B i`ä- HU+ HQÊM; •Q M;?o
+kM; +| ?ÆM KQìB HQϕBX J" HQϕB h?iB :B M •Q L;?o +U+ F€F?| HoM? M;° M"v
Hmv M iÈB HQϕB i`bM? ç° M"v- i?"i bU H" ç€M; FBM? M;ϕ+5

@ >B M iϕB- i`QM; h`QÌM; #`Q h?iB E?¬M; ? B KQÆB M;¬v- M;QϕB ;BÈB KÈB [m

h`B m S?QM; i?Q€M; +aK M?"M K°i +?9i- bmv çQ€M ` çϕB F?€B b® HB mX

@ *€+ M;QÆB +kM; M MibK ?B m K°i +?9i h?iB :B M •Q L;?o çB5

h`B m S?QM; ç2K K°i Qi i`•M i`B im Hmv M h?iB :B M •Q L;?o +ÁM i?W HϕB- ;B
GQM; +MM; h`B m oQM; X \*| H) b„T iÈB ?„M +ÁM +−M ? B M;QìB #¼M ?¼ i`Ê ;B9T
K ?B m h?iB :B M •Q L;?o - î i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M"v b) #`i?m i?B i`iM?

@ æ iϕ +?O M?•M5

.B i h? >„+ :B Q GQM; +mM; FQM? M|BX hW ç−m ?„M ç½ T?€i ?B M ` i`•M i`B K
#`i T?"K- ?B M iϕB id Kd [m M b€i- KÈB T?€i ?B M MB M ?ϕM M?[M; K|M i`•M i`B M
i?"K +?Q +ÁM +| K'v i?S pB M bB m KQìB S+ M,K M[X

G"K tQM; ? i i?av +?mv M M"v- h`B m S?QM; [m v i`î HϕB +?¶ +k- H'v ` "Q +?i h?
ç i?,M; im pB- T?K+ /KM; H−M i?S ? B- ?B m [m^b) ;B^K tm®M; i?"i HÈMX J" ?B
K†i pÈB M;mv +Æ- HϕB ;'T ;€T +−M ç i?,M; i?U+ HU+ - ç²M; /ϕM; +kM; F?¬M; iB
i`U+ iB T bY /KM; M|X

o" M +?mv M T?€T [mv i- h`B m S?QM; iB M ?"M? çB m ç°M; M,M; HQÊM; F€ /` i`Q
*¶ M,M; HQÊM; M"v +U+ F€ iBM? i?m−M- ?ÆM M[+ÁM K M; i?2Q ?"M w M?"M M?
+?mv M K°i pÁM; - KÈB /mM; M?"T p"Q i`QM; h?¬M i? BX h?2Q i?iB ;B M i`¬B [m
S?QM; +kM; F?¬M; M;WM; /°M; H MX

í M;QϕB ;BÈB- ç€K M;QìB h•M o¬ L;•M +kM; î i`QM; F?¬M; ;B M çÆM ç°+ ç†+ i?M
F?„+ M`Q ç|- i`QM; +Æ i? h•M o¬ L;•M ç°i M?B M iªM K€i` F?Q iS+ ?mv i Kϕ+?
ç| HϕB +`T i®+ i?m HB K HϕB- #MM; T?€i` - HϕB i?m HB K HϕB HB M iK+ K`v H
+kM; #`+¶ F?Q iS+ M`v [m`v M?B m- M?QM; b m ç| HB M i`T K½B i?`M? i?|B [m2M
p®M ~M+?S HU+ HQÊM; h?¬M *?O- iϕB i?ìB F?„+ M;mv +Æ M`v- iB K HU+ i` M M
pB i?U+ HU+ +kM; M? M? +?|M; i,M; H MX

J` # M M;Q`B T?B M F?¬M; ;B M M`v- hB m i†+ KB m pW ibK FB K i`•M i`B im Hm
M?[M; +Æ [m M i`"M T?€T M| ;†T çQÊ+X

QyQ

" M FB - ç€K M;QìB *´ >²M æB M +kM; F?¬M; +?9i ;'T ;€T- +?"K`½B T?€ ;BªB +€+
T?€T T?€ ;BªB +O #¼M +?9M; - iU M?B M +?QM? H`KϕM? K) T?€ ?OvX .M b Q #¼
[m€ K ?B m +Æ [m M i`"M T?€T- i? v pb p„i ? i|+ bmv M;?o +€+? T?€ ;BªB- +ÁM
/B iX

L m M?Q iÁ FB M i`9+ M`v +| M;QìB +?QîM; F?®M; p`M +?mv M- M?[M; +Æ [m M
ç`M? +kM; b) iQÆM; HB M HšM M? m- /MM; HQϕB T?QÆM; i?S+ #ϕQ HU+ M`v ç T
b) #` M?[M; +Æ [m M HB M ?Q`M F?€+ +¬M; FQ+?X L?QM; ?B M iϕB- M?[M; +Æ [m
i†+ KB m i`QM; H9+ p°B p°B p`M; p`M; FQ+? ?Qϕi- +kM; F?¬M; +| HB M F i pÈB M?
iÁ FB M i`9+X

P M?5 S? M?5 P`M?5

" M;QìB *´ >²M æB M i?`M? +¬M; T?€ ?Ov K°i +€B +Æ [m M- iB M M? M? p T?Q
L?QM; #¼M ?¼ pW KÈB iB M p`Q MÆB M`v

@ L?•M HQϕB- M?"M H`v +€B +? i5

J°i ç€K •+ J u m h?¬M HB M K†+ F b®M; +? i- i`U+ iB T ç€M? iÈBX

@ >W5 h?"i M;m tm`M5

" M;QìB *´ >²M æB M ç½ bÈK i`T K½B i?`M? i?|B [m2M- i?B i`B M K`v +?B m +¬
+? i iQ`M #° #¼M +?9M; X h`QM; [m€ i`bM? iB M H M- #¼M +?9M; +ÁM +| i? i?m`
ç` i`•M i`B /¼+ çQîM; X

@ "ϕ+? L;mv i h?ªQ5 *ÁM +| GBM? hOv L;¼+ Zmª

a„+ K†i ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; +O *´ >²M æB M pmB p - # v p`Q i`QM
+ϕM?X

@ æ•v H` h?B M >²M h`M? GBM? G°5

*†T K„i L;K+ >ªB *´ h?¬M +?Êi H|2 b€M; - iW i`QM; K°i ç` T?QÆM; ~K i?'T HBM? i
? B ;B¼i bQÆM; i? M? m i`QM; i` QX

@ h?B M >²M h`M? GBM? G° +| M?[M; +¬M; ?B m F€ Hϕ M?Q iBM? H¼+ HBM? ?²M-
HBM? ?²M- #` bmm; HU+ HQÊM; HBM? ?²M #` ? Q i`M5

@ *?9+ KWM; h`QîM; H½Q- ç½ çϕi çQÊ+ HQϕB HBM? ?²M i`•M H° M`v5

> B i?`M? pB M *´ >²M æB M +ÁM HϕB imv ``M; +kM; p¬ +MM; i? K Km®M HQϕB i
i?"T T?¬M i?S+ i?ìB- F?¬M; ? M?„+ iÈB pB + T?•M T?®B +?9i M`QX

@ h`•M H° M`v i?m°+ p i 5 L?[M; i`•M i`B +ÁM HϕB +?mM; [m M? ç•v- i +kM; F?¬
h?¬M b„+ L;K+ >ªB *´ h?¬M ?QM; T?'M- HB M iK+ +QìB iQX

@ *| HQϕB i`•M H° M`v- i?QÆM; i`M i` M HBM? ?²M +O h`QîM; H½Q F?¬M; iÈB K
i?"K +?Q T?QÆM; /B M i?U+ HU+ >²M çϕQ +ÁM +| i? M•M; + Q K°i #QÊ+5 æ M
L;•M ?šM T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M;ì5

:½ *´ h?–M *Ym ;B B +O *´ >²M æB M H"TiS+ M`M? M¼i M|BX L m M?Q iB m ç°
i?"M? M?B K pK H–M M"v- +?¶ i®i ç¢i çQÊ+ imv i ç®B b) pQÊit ? B ;B¼i h?B M >

@ æ°M; i€+ +€+ M; QÆB M? M? H M K°i +?9i çB5

L; K+ >ªB *´ h?–M H"TiS+ M|BX æ½ ç¢i çQÊ+ h?B M >²M h`M? GBM? G° M"v- i?Q
K°i M; "v HB M +| i? F?–B T?K+ H¢B- ç²M; i?ÌB w +?Q HBM? ?²M +ÁM +| i? +| +?
i?b F?–M; i? +`T +?Q ç€K M; QÌB h•M o– L; •M i? K +?9i i?ÌB ;B M M"Q M[– T?ªBK
ç|X

J°i M; "v b m- i?QÆM; i? +O L; K+ >ªB *´ h?–M ç½ F?–B T?K+– F?Q iS+ HBM? ?²M
M; QÌB HB M ?ÊT H¢B- `i M? M? iB M i?ŠM; p"Q b•m # M i`QM; iÁ FB M i`9+ M"v

QyQ

h`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?–M; – h`B m S?QM; ç½ im Hmv M ?ÆM K°i i`, K M; "vX E?
ç•v ç½ +QÌM; ç¢B ?ÆM F?–M; Qi- i`QM; +Æ i? F?–M; M; WM; iªM K€i` # ç°M; h`

h`QM; i v h`B m S?QM; – "Q +? l h?–M hOv h?¢+? ç½ ºK ç¢K F?–M; +?9i €M? b€M; –
HK+ b„+ #bM? i?QÌM; p"vX h?ÌB F?„+ M"Q ç|– h`B m S?QM; ;B i, M; +QÌM; ç° ?`T
l h?–M hOv h?¢+? HB M +`Ti®+ ºK ç¢K tm®M; X

_, M; `„+5

E?®B "Q +? l h?–M hOv h?¢+? i`QM; i v ?„M i`U+ iB T pÐ pKM` X *kM; F?–M; # Q
h`B m S?QM; +kM; /–M /–M i?m HB K H¢BX

@ E?–M; i 5 hm pB +O i – ç½ iB T +`M \*´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; `²B5

a„+ K†i h`B m S?QM; H°` i?–M b„+ pmB KWM; X S?ªB #B i`^M; – # M, K i`QÊ+ ç•
h?–M "€i ;B B K` i?–BX GQ¢B i®+ ç° ç i?, M; im pB M"v- M; Q¢B i`W M?[M; F Hm
F?–M; B +| i? bQ b€M? çQÊ+X

>ÆM M[– i¢B M; "v i?S # KQÆB ?„M # [m M- F?9+ L; mv i Zm M; h?B M .mšM FB
+–M; X *?Q iÈB #•v ;BÌ- iB m ? Q i•K ?²M +MM; ç²M; HU+ +O ?„M +kM; ç½ F?–B T
çB K h`B m S?QM; ç`M? H'v` L; mv i Zm M; h?B M .mšM- ?`Ti?m h?ÌB :B M hBM
;BÈB ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +¶ h?ÌB :B M •Q L; ?o # ç°M; +QÌM; ç¢BX

@ æ•v H" +€B ; b\

*MM; H9+ ç|– i? M? •K +O h`bM? o•M \*´ h?–M +?Êi i`mv M iÈBX h`B m S?QM; M;
#`Q h?ÌB E?–M; – €M? K„i M?bM +?^K +?^K p T?Q i? M? •K i`mv M iÈBX

h`QM; K°i ;B M T?ÁM; b€i #B M ;BÈB T?B M F?–M; ;B M M"v- h`bM? o•M *´ h?–M
K†i K°i +¶ K€v K|+ i?B i #` i?"i HÈMX h` M +¶ K€v K|+ i?B i #` FB +| K°i HQ¢i M?[
ç| K°i ®M; i?Ov iBM? ç½ # M€iX h¢B p` i`Q i`mM; i•K i`QM; ®M; i?Ov iBM? # M
K M; ?Q #¢+? +QÌM; HB i- ç²M; i?ÌB +kM; iªM K€i` h?ÌB :B M •Q L; ?o # ç°M; K

@ E?–M; i®i5

a m F?B hª J•m h`B m S?QM; i?'m i?`– HB M +| i? M?bM i?'v ç² p"i M; QÌB i?QÌM;
ç•v ?„M +kM; +?Q +| id Kd FB K i` M?[M; K€v K|+ i?B i #` i`QM; +, M T?ÁM; # M F
i?'– ?„M T?€i ?B M K°i ?`M; ®M; i?Ov iBM? FB ç m HB M iB T pÈB K°i +€B i?B i #
ç'iX

" M i`QM; ®M; i?Ov iBM? # M€i FB – h?ÌB :B M •Q L; ?o # ç°M; +`M; M; "v +`M; K
h`B m S?QM; +?Êi M?bM i?'v K°i çQ`M #¢+? [m M; iW i`QM; ®M; i?Ov iBM? FB M
i`U+ iB T H Q p`Q h`bM? o•M *´ h?–M ç M; çSM; Í ;–M M?'iX

@ *€B ; b p"v\

h`bM? o•M \*´ h?–M T?€i ?B M` /` i?QÌM; – FBM? ?–K°i iB M; X >„M Km®M Mû i`€M
#¢+? [m M; FB [m€ M? M?– ç½ i`U+ iB T +?mB Hm–M p`Q i`QM; +Æ i? ?„MX

@ hBM? i?-M v MB K i? 5

a„+ K†i h`B m S?QM; M?'i i?İB +^a FBM?X

@ s^av ` +?mv M ;b\

G9+ M`v- M?[M; M;QİB F?€+ ç M; # [m M- +kM; iW iW idM? H¢BX h?-M i?S+ K¼
?B M bU /` i?QİM; +O h`bM? o•M *´ h?-MX

@ *| K°i +¶ v MB K i? F€ /` iB M M?"T p`Q i`QM; +Æ i? +O h`bM? o•M *´ h?-M5
o•M h?^aB *´ h?-M H"TiS+ M|BX

@ >ÆM M[ç¢Q hBM? i?-M v MB K i? M`v H¢B i?"T T?-M +QİM; ç¢B5

a„+ K†i h•M o¬ L;•M F?) i`-K tm®M;X J°i p` ç°B ?[m- p`Q ;Bİ T?9i M`v H¢B tm'i
+?mv M K` ?„M F?-M; Km®M M?bM i?'v M?'iX

J¼B M;QİB H"TiS+ T?|M; iÈB- /U ç`M? ;B9T h`bM? o•M *´ h?-M €T +? v MB K i?

@ 5

h`bM? o•M \*´ h?-M HB M iK+ F m ;`Q i?^aK i?B i- b„+ K†i p†M p Q ;B½v /K - T?^aM
/^M p†i F?-M; i?m°+ p +?QM? KbM?- #° /€M; FBM? F?OM; /` i?QİM;X h?İB çB K
o•M *´ h?-M ç°i M?B M #bM? ioM? i`Î H¢B- H° ` K°i F?m¬M K†i F?OM; #® i` /`X

@ L?•M HQ¢B- i b) ;B i b¢+? +€+ M;QÆB5

h`bM? o•M \*´ h?-M ç°i M?B M M?bM p T?Q ç€K M;QİB h`B m S?QM;- K°i +¶ b€i
` X L?bM i?'v K°i K`M M`v- i'i +^a K¼B M;QİB F?-M; F?ÄB M?È iÈB ç€K •+ J u m h
h?-M i?İB F?„+ M`v ç½ +U+ F€ iQÆM; iU #¼M +?9M;- ?Q`M iQ`M K'i çB Hw i`Q-
#B i çB M +m²M; i`M b€i M?•M HQ¢BX

aQm5

h`bM? o•M \*´ h?-M ?| i?`M? K°i ç¢Q [m M; K M; ?Q #¢+?- H Q i?ŠM; p T?Q K¼
?„M pmM; H M- i`U+ iB T +?ûK i?ŠM; ` p`B ç¢Q T?QM; M?"M #¢+? b„+X

@ J m i`€M? ` 5

h`B m S?QM; H"TiS+ [m€i HÈMX

æ¢Q v MB K i? K ?| Fw i?€+ i`QM; +Æ i? h`bM? o•M *´ h?-M FB i?"T T?-M +Qİ
F?®M; h`bM? o•M \*´ h?-M- ç½ i? ?B M` HU+ HQÊM; ?Q`M iQ`M #`i ç²M; pÈB M?
ç•v #¼M ?¼;†T T?^aBX æ²M; i?İB +¬M; FQ+? K` ?„M i?B i`B M` H¢B ~M +?S h?İB
M? M? +?|M;X

h`B m S?QM; T?<sup>a</sup>M SM; K m H - #<sup>a</sup>M i?•M h?İB :B M •Q L;?o +kM; ç¢i iÈB L;k i`
çQÊ+X L?QM; o•M h?^aB *´ h?-M +MM; S?€ L?¢+ *´ h?-M H¢B F?-M; F`T Mû i`€M
#¢+? b„+ +¬M; FQ+? i`9M;X h`QÊ+ M;U+ S?€ L?¢+ *´ h?-M tm'i ?B M ? B H¶ ?´M
i` M p i i?QÆM; +ÁM HQm H¢B HU+ HQÊM; h?İB :B M •Q L;?o - `i F?| +?[i`X J
?ÆM K°i +?9i- +?d H`i` M +€M? i v HQm H¢B ? B ç¢Q p i i?QÆM; K` i?¬BX

@ G`K b Q #•v ;Bİ\

o•M h?^aB *´ h?-M J M; i?2Q i?-M b„+ ?ÄB w FB M- M?bM p T?Q h•M o¬ L;•MX

@ h"MHU+ +? i`K ?„M5 L m F?-M; çQÊ+ i?b ;B i +? i5

h•M o¬ L;•M i`-K iQ K°i H9+- b m ç| FB M [mv i M|BX

Rjd9X *?QÆM; RjdR, v LB K h? S?šM L°

h`bM? o•M \*´ h?–M b m F?B #` v MB K i? K ?| - T?|M; tm'i ` K°i pÁM; +¬M; FQ
i`QM; +?®+ H€i- b„+ K†i; B½v /K p†M p QX

@ *Sm i 5 J m +Sm i 5

h`bM? o•M \*´ h?–M ç°i M?B M i?®M; F?´ ?ûi H MX \_'i ?B M M?B M- ;BÌT?9i M`v h
#ªQ HQm çQÊ+ K°i iB w i?S+ iU +?O- ç M; +® ;„M; +?®M; H¢B v MB K i? FB X

J°i K`M M`v F?B M +?Q ç°M; i€+ ç€K M; QÌB *U h?–M h°+ M; QM; ç¼M; H¢BX .M b Q
H`i°+ M?•M *U h?–M h°+ - ?B M i¢B *U h?–M h°+ ç M; Îi?ÌB F?„+ i?B m M?•M HU+
h?–M "€i; B B ædM? T?QM; ç®B pÈB *U h?–M h°+ K`M|B- H`i?"T T?–M [m M i`¼M
i?2Q- h`bM? o•M \*´ h?–M H¢B K°i H–M M[ H°` F?m¬M K†i •K H½M? i`M F?®+X

@ :B i5 :B i +? i ? i i'i +ª M?•M HQ¢B5

hQ`M i?•M h`bM? o•M *´ h?–M ?| i?`M? K°i ç¢Q #¢+? [m M; - K°i H–M M[#S+ iÈ
H½M? H M iÄ #®M T?Q X > B +€M? i v ?„M pmM; H M- K°i +?m¶B T?QM; M?"M #
T?Q K¼B M; QÌBX

@ S?€ L?¢+ *´ h?–M- M; QÆB HmB p T?Q b m5

h•M o¬L; •M M?'i i?ÌB [m€i HÈMX a m F?B K ?| - i?U+ HU+ h`bM? o•M *´ h?–M i?
+ÁM K ?B m h?ÌB :B M •Q L; ?o M[- im pB S?€ L?¢+ *´ h?–M [m€i?'T- ÎH¢B +?¶

@ *U h?–M L?'i *?d5

@ G`K b Q +| i? \ æ•v H` "Q i?m"i +O i 5

L;K+ >^B *´ h?–M p¬ +MM; F?B T bÊX L?QM; ç®B Kti pÈB M;mv +Æ bBM? iY- ?„M +?d +| i? i?¬B ç°M; "Q T?€T T?ÁM; M;U HBM? ?²M- i` M i?•M ?bM? HQm +?mv M i`ÁMX

æ¢Q HQM; [mv M ç2M M?Q KU+ FB # vtmv M [m # M;QìB *´ >²M æB M- #„M p T *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; +MM; *´ h?–M *Ym ;B B +O *´ >²M æB M i`U+ iB T` ?²M +O #¼M +?9M; ç½ #` ç¢Q HQM; [mv M ç2M M?Q KU+ FB ?'T tªK'i- i?¬M T?

.mv +?d +| GBM? ?²M i? i®B i,K m €K +O L;K+ >^B *´ h?–M pšM +ÁM ç M; T?B r L?QM; #° /€M; +O ?„M H9+ M`v ç½ ? i bS+ v m Èi- ªK ç¢K F?¬M; €M? b€M;X .M +kM; H`imv i F„ €T ç€v ?ÁK +O ?„M- L;K+ >^B *´ h?–M p¬ +MM; [m2M i?m°+ M; +kM; iQÆM; ç®B / /`M; ?ÆMX

h?B M ç` T?QM; p•M /kM; ç°M;- +¶ +ªK ;B€+ i`'M €T i'i +ª FB M?'i i?ìB +kM; iB G9+ M`v- b„+ Kti h•M o¬ L;•M +kM; ?ÆB +?9i m QªB- i?•M i? +?"K `½B i?m M?Á +'T #"+ h?–M *?O- i?•M i? +O ?„M +kM; ;€M? p€+ F?¬M; M?Ä- +?d +–M i?Q€M; i?"K +?Q b) i¢Q i?`M? i´M i?QÆM; i?"i HÈM +?Q +,M +Æ b m M`vX

@ L;QÆB

L;K+ >^B *´ h?–M M?bM +?^K +?^K h•M o¬ L;•M- b„+ Kti FBM? ?½BX L m M?Q pV +O h•M o¬ L;•M K¢M? ?ÆM K°i +?9i- i?"K +?Q +ÁM +| i? p`M /KM; HU+ HQÊM; ?„M i`¼M; i?QÆM; M[X

@ a Q M;QÆB H¢B #B i "Q F„ HBM? ?²M +O i \

•M? K„i L;K+ >^B *´ h?–M b•m FQM M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM;X o®M /o- b m F ` HU+ HQÊM; S?€T i„+ - M?'i ç`M? b) #` bmv v m K°i i?ìB ;B MX >„M +?d +–M +?ì F?®M; iQ`M i`QìM;X h? M?QM; F?¬M; #B i i M h`B m S?QM; FB ç½ /MM; +€+? .B i >²M ""Q > Q +O ?„MX " M;QìB \*´ >²M æB M +kM; F?¬M; M;ìiÈB çB K `v- /Q F?¬M; F`T ç T?ÁM;- ? B ;½ \*´ h?–M +O \*´ >²M æB M i`U+ iB T #` ;B i +? i- K`HE h?–M +kM; #` i?QÆM; i´M M;?B K i`¼M;X G9+ M`v- ?„M M?B m H„K +?d +| i? T?€ i?ìB F€ çdM? T?QM;X

@ æ•v H` +?mv M ;b tªv ` \

o•M h?ªB *´ h?–M +MM; S?€ L?¢+ *´ h?–M FBM? M;¢+ çSM; M;•v M;QìB i¢B +?¶- `¶M;X E?QªM? F?„+ pW `²B FB - M?[M; +?mv M ç½ tªv ` i?"i bU H` [m€ KS+ FBM >^B *´ h?–M i?B i`B M b€i +?B m HBM? ?²M +QìM; ?½M- Km®M H`v iQM? K¢M; +O o¬ L;•M H¢B #¢Q T?€i ` HU+ HQÊM; S?€T i„+ ~M;B`m i`QM; +Æ i? - mv +?'M i?B +?'M M?B T ç€K M;QìB L;K+ >^B \*´ h?–MX L; v b m ç!- h`B m S?QM; H¢B ç°i M?B L;K+ >^B *´ h?–M- ç€M? +?Q ç€K M;QìB *´ >²M æB M i`îi v F?¬M; F`T- i`U+ iB T; +O ç®B T?QÆM;X

G9+ M`v- .B h?B M L;•M J•m i` M #-m i`ìB +kM; ç°i M?B M #B M K'iX hB m ? Q + T?ªB t2K iB M? ?m®M; p"i i? T?K+ +? K` [mv i ç`M?X h`B m S?QM; T?K+ +? im "° h?–M *?O- M?Q p`v iB m ? Q +kM; F?¬M; T?ªB +QM b® M?ÄX

@ L;QÆB F?¬M; çB HQ H„M; +?Q iQM? K¢M; +O KbM?- H¢B [m M i•K iÈB +€B M` h`B m S?QM; M?bM p T?Q L;K+ >^B *´ h?–M- +QìB M?¢i K°i iB M;X

@ > ? +?Q /M M;QÆB ;B i +? i ? B M;QìB #¼M ?¼- +?d /U p`Q HU+ HQÊM; ?B H`K ;b çQÊ+ H½Q T?m 5

L;K+ >^B *´ h?–M i?Q€M; bYM; b®i K°i +?9i- H`T iS+ #`i +QìB ? ?ªX æ–m iB M- ? *?O +O *´ >²M h°+ - i®+ ç° +?QM? H` çSM; ç–m î ç•vX h?S ? B- h•M o¬ L;•M ç½ i? +'T #"+ h?–M \*?O- i?•M i? T?ªB ;€M? p€+ i?"i HÈM- F iB T ?šM H` F?| +| i? T? HQÊM;X hmv `M; F?¬M; #B i h`B m S?QM; H`K i? M`Q i?B i`B M` "Q F„ +O +

ç`M? H` ç½ iB m ? Q i?"i HÈM- i?U+ HU+ +kM; ;B^aK tm®M; F?¬M; M?ÄX *ÁM H¢B
+MM; o•M h?^aB *´ h?¬M- ?„M ?Q`M iQ`M F?¬M; +-M T?^aB HQ H„M;X

@ :B i5

h`B m S?QM; F?) [m€i K°i iB M;X " M;QìB \*U h?¬M h°+ H`T iS+ T?ìM; iÈB- #®M
L;K+ >^aB *´ h?¬MX

@ G¬B EB T æ²M; .B K5

h`B m S?QM; p`M +?mv M HU+ HQÊM; G¬B FB T- M;QM; iK` K°i çQ`M ?Ä /B KH
G9+ M`v L;K+ >^aB *´ h?¬M ç½ p¬ +MM; v m Èi- F?^a M,M; +^aK M?"M +MM; bS+ +?®M
#` G¬B EB T æ²M; .B K+O h`B m S?QM; i`U+ iB T ç€M? i`9M;X >ÆM M[- mv HU-
[m M ? pÈB b® HQÊM; +MM; +QìM; ç° HU+ HQÊM; G¬B FB T- [m M ? F?¬M; HÈM

@ 5

L;K+ >^aB *´ h?¬M`®M; HÈM K°i iB M;- b„+ K†i +?'M FBM?X lv M,M; ç²M; i?m"i p
i`B M` F?¬M; M;ì+kM; F?¬M; v m ?ÆM # Q M?B m bQ pÈB i`QÈ+ ç•vX

@ GB i S?QM; *?d5

h•M o¬ L;•M +'T i®+ # v iÈB- çB K` K°i M;ìM i vX *?Q /M F?¬M; i?¬B ç°M; HU+ H
HU+ #^aM i?•M ?„M +kM; `i K¢M?- +°M; i? K w +^aM? + Q i?•K- ç²M; /¢M; pšM i¢Q i
i-K i?QìM;X " M FB - o•M h?^aB *´ h?¬M +MM; S?€ L?¢+ *´ h?¬M +kM; T?ìM; tm'i`
[m M; ^aM?- K¢M? K) ç€M? p T?Q L;K+ >^aB *´ h?¬MX

@ E?®M FB T5

a„+ K†i L;K+ >^aB *´ h?¬M +U+ F€ F?ì M?bMX G9+ M`v- ? B ;½ ç°B pB M +O ?„M
+kM; #` i?QÆM; F?¬M; M? - ?„M ç½ F?¬M; H`K ;b çQÊ+ ç€K M;QìB h`B m S?QM;
>^aB *´ h?¬M F?¬M; Km®M`ìB çB- H` /Q ?„M pšM F?¬M; Km®M i?W M?"M i?'i #¢B
?„M i?'i i?O- ?ÆM M[H-M M`v ç½ F?¬M; i? MìB H`i?'i i?O M[- K` H`i?^aK #¢B
M?½5 h? M?QM;- M?•M b® ç®B T?QÆM; ç¬M; ç^aQ- M m iB T iK+ /•v /Q M[- M?
pÈB ?„MX

@ J®B i?M M`v- H½Q T?m M?'i ç`M? b) #€Q5

L;K+ >^aB *´ h?¬M +„M`,M; K°i +€B- i`U+ iB T tQ v M;QìB #Ä +?¢vX

@ >W5 L;K+ >^aB *´ h?¬M- +ì T?^aB M;QÆB ç½ [m M K'i +€B ;b`²B F?¬M;\

h`B m S?QM; ç°i M?B M +QìB K°i iB M;X

@ E?¬M; i®i5

a„+ K†i L;K+ >^aB *´ h?¬M ç¢B #B MX *?d i?'v K°i ç¢Q HQÊM; [m M; #¢+? b„+ ç°i M
K†i ?„M- ç M; /MM; i®+ ç° +U+ M? M? +'T i®+ iB T +`MX

@ :B i5 :B i M;QÆB5

h?¬M b„+ h`bM? o•M \*´ h?¬M ?mM; €+ T?šM M°- i`QM; M?€v K„i ç½ tm'i ?B M i`QÈ
o¬ b® ç¢Q T?QM; M?"M #¢+? b„+ i`U+ iB T T?ìM; iÈB- tmv M i?ŠM; [m i?•M i? i`
h?¬MX æ²M; i?ìB- K°i +¶ M,M; HQÊM; # ç°M; F€ /` +kM; H M iÄ` tmM; [m M? ?„
i€+ +O ?„M M?'i i?ìB i`ì M M +?"K +?¢TX

æ9M; H9+ M`v- h`B m S?QM; +MM; ç€K M;QìB *U h?¬M h°+ +kM; +'T i®+ iB T +`
K¼B K`m b„+ i`QM; M?€v K„i ç½ # Q T?O H'v L;K+ >^aB *´ h?¬MX

@ *€+ M;QÆB

a„+ K†i L;K+ >^aB *´ h?¬M +U+ F€ F?ì M?bMX o®M /o ?„M +ÁM +?Q`^M;- K†+ /M -
çQÊ+ ç€K M;QìB h`B m S?QM;- M?QM; ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; H`K ;b çQÊ+ +?

Km®M +?ϕv i`®M +kM; ? i bS+ / /`M;X L?QM; L;K+ >ªB *´ h?–M HϕB ?Q`M iQ`M [n
*´ h?–M F?| /•v /Q M`vX

@ E?®M FB T5 *?d ϕ`M? T?ªB +–m +Sm `²B5

a„+ K†i L;K+ >ªB *´ h?–M i€B M?ÊiX h?•M H` "€M "° h?–M \*?O- HϕB #` K°i ϕ€K *´
;B B ϕ€M? iÈB KS+ T?ªB +–m +Sm L;?o iÈB ϕ•v- i`QM; HÁM; L;K+ >ªB *´ h?–M +ª
L?QM; +| h`bM? o•M *´ h?–M Î ϕ•v- ?„M +,M #ªM F?¬M; i?Q€i F?ÄB ϕ€K M;QìB *U
iK+ M?Q p"v- i?QÆM; i´M HBM? ?²M +O ?„M +?d b) +`M; M;`v +`M; M;?B K i`¼M;
?„M F?¬M; i? iB M p`Q ?`M; M;k h?–M *?O5

L;K+ >ªB *´ h?–M H`T iS+ i?¬M; [m H M? #`B i`mv M iBM- T?€i iBM iS+ +–m +Sm
+ÁM HϕB- +ÁM +| ok >`M?X

QyQ

@ hBM iS+ +–m +Sm\

a m F?B ok >`M? M?"M ϕQÊ+ i`mv M iBM- HB M ϕSM; HϕB iϕB +?¶- b„+ K†i +| +?9

@ G`iB m ϕ°B M`Q p"v\ "¼M ?¼iB M p`Q F?m pU+ M;mv +Æ +O T?B M F?¬M; ;B
T?€i ` iBM iS+ +–m +Sm +?9M; i ` \

.B i GQm *´ h?–M H`T iS+ ?ÄBX .M b Q i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M`v F?„T MÆB i
+?Q /M H` "€M "° h?–M \*?O +kM; F?¬M; i? +?`m ϕQÊ+ bU K ?Q†+ +O +€+ HQϕ
L;Q`B ` - ? B iB m ϕ°B +ÁM HϕB- M?'i ϕ`M? b) i?W /`T i`QM; H9+ HK+ bQ€i ?ϕ H
+ÁM +| i? iB M ?`M? bQm i"Ti`•M i`B F?„T MÆBX *?d +| .B i GQm *´ h?–M #ÎB p
pÈB ok >`M?- +?d +| i? ϕB i?2Q ok >`M? bQm i–K *´ h?–M 'M F?„T MÆBX "`M; F?
M?B K pK i`mv ibK b M; K°i # M- +?ϕv ϕB ibK FB K M?[M; i`•M i`B K` +?QM? KbM

@ hB m ϕ°B L;K+ >ªB *´ h?–M *´ >²M æB M +€+ M;QÆB- ϕ½ ibK ϕQÊ+ ϕ€K M;QìB h
HϕB #` #¼M +?9M; ϕ€M? #ϕB- #'i ϕ„+ /o T?€i iBM +–m +Sm5

E?m¬M K†i #,M; H½M? +O ok >`M? ϕ°i M?B M H°` MK +QìB [m€B /`- F?B M +?Q M
K°i i`"MX G9+ M|B M?[M; HìB M`v- ?„M HϕB +ÁM +® iBM? M?'M KϕM? K'v +?[*´ >
F?B iB M p`Q MÆB M`v- hBM? hQÊM; h?–M *?O ϕ½ ϕ†+ #B i M?'M KϕM?- K¼B M;Q
?mv- #^M; F?¬M; i?b iU ;€M? ?"m [mªX L?QM; +m®B +MM; ϕ€K M;QìB *´ >²M æB
HìB M|B +O hBM? hQÊM; h?–M *?OX

@ æB m M`v b Q +| i? \ hB m ϕ°B L;K+ >ªB \*´ h?–M b Q +| i? #` ϕ€M? #ϕB ϕQÊ+ \

.B i GQm *´ h?–M F?¬M; F?ÄB +ªFBM? i?®iH MX hmv `^M; ?„M ?v p¼M; L;K+ >ªB
HQϕB i?'i #ϕB M`v HϕB [m€ F?¬M; ?ÊT Hw `²BX J°i ;½ *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?
+| i? iBM M'BX E?¬M; M;ì ϕ°B M;k L;K+ >ªB *´ h?–M HϕB i?'i #ϕB ϕ M KS+ T?ªB
ϕ°B F?€+ M?Q p"vX

@ *?9M; i K m ϕB +Sm pB M #¼M ?¼ 5

h?–M b„+ .B i GQm *´ h?–M i?Q€M; +| +?9i FQ+? ϕ°M;X æ€K M;QìB h•M o¬L;•M p
ϕϕB +?B M pÈB iB m ϕ°B +O L;K+ >ªB *´ h?–M- M?'i ϕ`M? H` ϕ½ p¬ +MM; bmv v m
+?ϕv iÈB- M?'i ϕ`M? H` b) /MM; Qm i? imv i ϕ®B K` F i i?9+ i'i +ª5 æ M H9+ ϕ| +
>ªB *´ h?–M #` K'i K†i `²BX

@ E?QªM; +€+? ``it 5

ok >`M? F?) i?'T ;B¼M; M|BX

@ G) M`Q- H` /Q +¶ HU+ HQÊM; J M? ϕϕQ FB +® w /šM /K i iÈB +?¶ M`Q b Q\

a„+ K†i ok >`M? F?) i`–K tm®M; - i`QM; HÁM; i?–K M;?oX h`QÊ+ ϕ•v- ?„M +kM; +
M?QM; ?B M iϕB- F i ?ÊT +K+ /B M H9+ M`v +MM; pÈB `i M?B m +?B iB i F?€+- ?

QyQ

" M F B - h`B m S?QM; H B M ?ÊT pÈB ç€K M; QÌB \*U h?—M h°+ - i`mv b€i L; K+ >^B
@ *€+ M; QÆB b) +? i`i i?^K5
hQ`M i?•M L; K+ >^B *´ h?—M ç½^K ç€K F?¬M; €M? b€M; - i?•M i? +?"i p"i- +?d +| i
T?ÁM; M; U- i" M H U+ ; B^K #Èi i?QÆM; i´M ; €M? +?`mX
æ°i M?B M- h`B m S?QM; +?Êi /WM; T?„i H€B X
@ .WM; H€B5 *?9M; i HmB i`QÈ+5
h`B m S?QM; #bM? i?^M M|BX
@ o b b Q\
o•M h?^B *´ h?—M H" T i S+ ?ÄBX >B M i€B #¼M ?¼ ç M; +?B K Qm i? - M m +S i E
iQ`M +| i? ; B i +? i L; K+ >^B \*´ h?—M- p b b Q ?B M i€B H€B `9i HmB\
@ h`QM; F?¬M; ; B M M`v- +| F?^M, M; +ÁM +| M? [M; +QÌM; ; B^a *´ >^2M æB M F?€+
h`B m S?QM; i`U+ iB T M|BX h`QÈ+ ç•v L; K+ >^B *´ h?—M pšM +ÁM i?"T T?—M H Q
H€B #bM? i o M? i`Î H€B- i`QM; M`v M?`i ç`M? H` +| M; mv M M?•MX
GÌB M`v +O ?„M pW M|B ` - i•K i?—M ç€K M; QÌB *U h?—M h°+ M?`i i?ÌB +?`M FBM
pW M|B- ?Q`M iQ`M +| F?^M, M; t^v ` 5 L m M?Q M? [M; +QÌM; ; B^a *´ >^2M æB M
i?€B ?B M i€B +O #¼M ?¼- +, M #^M H` F?¬M; +| H U+ H QÈM; +?®M; çĐX o T?—M
?Q`M iQ`M ç€M? K`i Hw i`Q- M m M?Q K¼B M; QÌB H Qm ?„M H€B- M|B F?¬M; +?W
`QÈ+ ?¼ p`Q i?•M M [X
æ€K M; QÌB h`B m S?QM; M; v H" T i S+ i`B i i?Q€B X
@ E?¬M; M; Ì #¼M +?9M; H€B #Ä +?çv5
a„+ K t i L; K+ >^B *´ h?—M F?) i`—K t m®M; X \*?B pB M +O ?„M `i M? M? b) iÈB ç
M; QÌB h`B m S?QM; H€B tQ v M; QÌB #Ä +?çvX >B M i€B- i?QÆM; i? +O ?„M H
F?¬M; +| #^M H½M? çB M; , M +^M ç€K M; QÌB h`B m S?QM; M [- ?m®M; ?^2 +ÁM +| i
ç M; ; „i ; Q [m`M +?t i H`v ?„M M [X
oM5
h?B M ç` T?QÆM; t ç°i M?B M i`mv M ç M K°i +¶ ?`M w t m v M i?`m HBM? ?^2MX
+?"K `½B t m`i ?B M X E +—K ç—m # Q T?O # M i`QM; K°i i—M; i m v i ?Q #, M; ?`M-
K t i K„ H M?QM; +U+ F€ H½M? /B K X
@ >`M L; ¼+ *´ h?—M5
h?—M b„+ L; K+ >^B *´ h?—M M?`i i?ÌB KWM; `Đ M?Q çB M X
@ L; K+ >^B- F?¬M; M; ?o iÈB M; QÆB H€B F?BM? b m`i M?Q p`v- `ÆB p`Q i?^K i`ç M
>`M L; ¼+ \*´ h?—M #bM? i?^M M|B- €M? K„i M?bM H QÈi [m iQ`M i?•M h`bM? o•M *
i?`m HBM? ?^2M F B M?€v K„i t•K M?"T p`Q i`QM; +Æ i? h`bM? o•M *´ h?—M- M?`i i
i d M? H€B K°i +?9i X >`M L; ¼+ \*´ h?—M M`v +kM; H` K°i p`"€M "° h?—M *?O- F?Q i?
+QÌM; H B i ?ÆM L; K+ >^B *´ h?—M i€B i?ÌB F€ iQ`M i?`M?X
@ h` M M; QÌB +€+ M; QÆB- +kM; +| F?Q i S+ +O #¼M +?9M; 5
a„+ K t i h`bM? o•M \*´ h?—M H" T i S+ T?šM M°•K i`—K- iQ`M i?•M çbM? i` ; B [F?¬M
K t i ?„M +| ? B p`"€M "° h?—M *?O- M?QM; ?„M pšM F?¬M; H" T i S+ HmB H€B- +|
?„M ç®B pÈB ç€K M; QÌB *´ >^2M æB M M`v b•m ç"K ç M # Q M?B m X æ°i M?B M- b
+?Êi #B M ç`B- i?—M b„+ ; B" M / [ F B ç½ #B M K`i ?ÆM T?•M M Y X
@ hÈB ç•v5 J m iÈB MÆB M`v5

J°i ç¢Q i? M? •K i`B m ?Q€M ç M iW HBM? ?²M- tmv M [m i?lB F?¬M; i?B M ç` - MB K i? X h? M? •K i`B m ?Q€M FB p¬ +MM; i?•M i?B i- +U+ F€ [m2M i?m°+- F? i? h`bM? o•M *´ h?¬M +¨M; i? K #bM? ioM?- #S+ i?B i Km®M çB [m X

RjddX *?QÆM; Rjd9, L;?B >Q†+

@ hÈB ç•v5 J m iÈB MÆB M¨v5

J°i ç¢Q i? M? •K i`B m ?Q€M ç M iW HBM? ?²M- tmv M [m i?lB F?¬M; i?B M ç` - MB K i? X h? M? •K i`B m ?Q€M FB p¬ +MM; i?•M i?B i- +U+ F€ [m2M i?m°+- F? i? h`bM? o•M *´ h?¬M +¨M; i? K #bM? ioM?- #S+ i?B i Km®M çB [m X

@ L;K+ >ªB- M;QlB M¨v tªv ` +?mv M ;b\ æ€K M;QlB h•M o¬ L;•M ç•m\

>¨M L;¼+ *´ h?¬M H¢M? ;B¼M; ?ÄBX h`QÈ+ ç•v- H9+ L;K+ >ªB \*´ h?¬M T?€i iBM ç€K M;QlB h•M o¬ L;•M- h`B m S?QM; i`mv b€iX "lB p"v- >¨M L;¼+ \*´ h?¬M H"TiS KbM? +?¢v iÈB- iU M?B M +kM; H¨ Km®M +QÈT H'v +¬M; H QX L?QM; F?B M¨M; + KbM? h`bM? o•M *´ h?¬MX hbM? ?m®M; ?B M i¢B +O h`bM? o•M \*´ h?¬M- >¨M L M?"M K°i +?9i- HB M +| i? M?bM ` X L?QM; M¨M; pšM M?Q +k F?¬M; ç ?„M p¨Q i

@ "¼M +?9M; #Ä +?¢v `²B5 E M¨v +kM; H¨ i°+ M?•M \*U h?¬M h°+- K m ;B i?„M çB L;K+ >ªB \*´ h?¬M H"TiS + MlBX h`bM? o•M *´ h?¬M M?B m H¬M T?€ ?Q¢B +?mv /Q p¬ +MM; F?| +?ÆB- H¨K +€+? M¨Q +kM; F?¬M; i? /Si #Ä çQÊ+- i?"i bU F?B M Km®M +? iX >B M i¢B- bU Q€M ?"M +O L;K+ >ªB *´ h?¬M ç®B pÈB h`bM? o•M \*´ h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•MX

@ h?"i H¨ p¬ M,M;5 G¬M M¨v i`l p - ç t2K M;QÆB #¨M ;B Q pÈB æB M +?O M?Q i? >¨M L;¼+ \*´ h?¬M HB + M?bM L;K+ >ªB \*´ h?¬M K°i +€B- F?BM? i?QlM; MlBX >B ç½ bÈK ibK çQÊ+ ?¢ H¢+ +O h•M o¬ L;•M- M?QM; #lB pb iQ /K+ +O #ªM i?•M- i?¬M; i`B +?Q M?[M; M;QlB F?€+X L m M?Q ?„M i?"M? +¬M; ?Q¨M i?"M? M?B K ;b- M?QM; [m M i`¼M; +?QM? H¨ L;K+ >ªB *´ h?¬M ç½ i?'i #¢B- H¢B +ÁM #¢B i? F?B M +?Q ? B ;½ ç°B pB M iQ¨M #° pšM H¢+ M[X

L;K+ >ªB *´ h?¬M M?'i i?lB `ÆB p¨Q i`¬K K†+X æ•v +kM; H¨ +?mv M ?„M ç M; HQ +Æ ?°B p½M ?²B5 *?d +¬M i`QM; ?¨M? ç°M; F iB T- ?„M +| i? #B m ?B M i®i K°i HÈM- H¢B i?"M? +¬M; çQ¢i H'v \*´ h?¬M 'M- iBM `^M; æB M +?O p¨ hBM? hQÊM; h T?¢i ?„MX

>¨M L;¼+ *´ h?¬M iB M p T?Q i`QÈ+- M?bM +?^K +?^K h`bM? o•M *´ h?¬MX L m i? F?®M; +? - p"v pb b Q H¢B Hm¬M F?,M; F?,M; K°i KU+ M?^K p¨Q *´ >²M æB M- #¼M +?9M; M?Q p"vX

æ9M; H9+ M¨v- h`bM? o•M *´ h?¬M ç°i M?B M tQ v M;QlB M?bM p T?Q b mX

@ h iÈB ç•v5

h`bM? o•M *´ h?¬M J M; i?2Q i?¬M b„+ +mM; FQM?- FQ+? ç°M; i?®i H MX oW /Si ç¢Q HQm [m M; - M? M? +?| M; # v çB pÈB i®+ ç° +U+ M? M?X

@ æWM; ç +?Q ?„M +?¢v5

L;K+ >ªB *´ h?¬M H"TiS+ F m H MX >„M +kM; +ªK i?'v F€ [m€B- +?šM; T?ªB h`b K'i Hw i`Q- pšM Hm¬M K†+ F i'i +ª Km®M ;B i?„M b Q\ ob b Q ?B M i¢B H¢B tQ v

@ h®+ ç° i?"i M? M?5

a„+ K†i >¨M L;¼+ *´ h?¬M M;QM; i`¼M;- M¨M; T?€i ?B M KbM? ç½ +| +?9i +QB i? `²BX

@ G Q m H € B € B 5 L | B + ? Q i # B i i i + ^ a # Q K " i + O M ; Q Æ B 5

> " M L ; ¼ + * ' h ? - M H € M ? ; B ¼ M ; i ? ® i H M X æ € K # , M ; i m v i # ® M T ? Q i ? • M i ? M " M ;
i ? B M € ` X h ? Q € M ; + ? ® + - K ° i + ¶ ? " M w € - M ; H € M ? t Q Æ M ; + ® i € ½ # Q T ? O i Q " M #
i ' i + ^ a X > Æ M M [- + ¶ ? " M w M " v H € B + Á M M ? ^ K p " Q T ? Q Æ M ; / B M H B M ? ? ² M M [X
p ® M € ½ # ` i ? Q Æ M ; M † M ; - H 9 + M " v M ? ' i i ? Ì B + ^ a K ; B € + + | + ? 9 i + ? ` m F ? - M ; M ' B X
æ ^ M ; t - v M B K i ? i ` Q M ; + Æ i ? h ` b M ? o • M * ' h ? - M + k M ; # ` K ° i + ¶ ? " M w # , M ; T ?
F ? - M ; F ? Ä B ` m M H M K ° i + € B X

@ L " M ; " € M " ° h ? - M * ? O M " v b Q p È B L ; K + > ^ a B * ' h ? - M + Á M K € M ? ? Æ M K ° i + ? 9 i 5

h ` b M ? o • M \* ' h ? - M i ? ' T ; B ¼ M ; H ~ K # ~ K X > „ M H 9 + M " v - € ½ # b M ? i o M ? ? Æ M H 9 + i ` b
b € i i d K d - + Á M + | i ? T ? • M i Q + ? i b M ? ? m ® M ; € ® B i ? O X L ? Q M ; + ? Q / M > " M L ; ¼ + *
* ' h ? - M - ? „ M K m ® M + ? € v i ` ® M - € ® B T ? Q Æ M ; + k M ; M ; , M F ? - M ; € Q È + 5

@ h ? Ì B : B M : B h ® + 5

h ` b M ? o • M * ' h ? - M F ?) ? - H M K ° i i B M ; X J ° i + ¶ i ? Ì B ; B M # € ° M ; + Q Ì M ; H B i M ?
[m ~ M i Q " M i ? • M ? „ M X J ° i K " M F ? - M ; i ? i B M M ' B + ? Ê i t ^ v ` X h Q " M i ? • M h ` b M ? o •
+ ¶ [m M ; K M ; p † M p Q F € / ^ - + ^ a M ; Q Ì B i ` Î M M i ` Q M ; b m ® i M ? Q i ? O v i B M ? X « M ;
€ ° i M ? B M ? | i ? " M ? K ° i € € Q [m M ; K M ; ? m v M # Q F ? | H Q Ì M ; X a m K ° i F ? „ + - h ` b
i ? " M ? K ° i € € Q [m M ; i m v M [m , / ^ - F ? - M ; € K t d ; b i È B + ¶ ? " M w F B - / M M ; i ® + € °
i Q # v K ' i X

@ æ • v H "

L ; K + > ^ a B * ' h ? - M M ? ' i i ? Ì B i ` W M ; K „ i ? € K B M ; X æ ® B K † i p È B > " M L ; ¼ + * ' h ? - M Î
F ? - M ; M ; Ì € ® B T ? Q Æ M ; H € B + | i ? i Q " M i ? • M i ` Î ` X o W ` ² B ` ® i + m ° + H " H Q € B " H
H € B [m , / ^ + Q Ì M ; € € B M ? Q p " v \ > B M ; Q Ì B + Á M H € B i ` Q M ; i B m € ° B > " M L ; ¼ + * ' h

@ æ • v + k M ; F ? - M ; T ? ^ a B H " " Q i ? m " i i ? Ì B ; B M € Æ M ; B ^ a M - K " H " M , M ; H U + p " M / K M
? Æ M 5 G) M " Q v M B K i ? M " v F ? B + Á M b ® M ; + ? Q M ? H " + ? O M ; i ° + F B \

L ; ¼ + M ? M # , M ; H € M ? + O > " M L ; ¼ + * ' h ? - M / - M / - M M ; Q M ; i ` ¼ M ; H € B X h ` Q M ;
M " M ; / • M ; H M M ; ? B p ' M i - M ; i - M ; X L m H 9 + € ® B T ? Q Æ M ; + Á M b ® M ; i ? " i b U H "
i ? " K + ? Q + | + ? 9 i F ? - M ; K m ® M € „ + i ° B € ® B T ? Q Æ M ; X * k M ; K v - K K + € Q + ? + ? m v
h • M o - L ; • M + M M ; * ' h ? - M ' M K " i ? - B 5

@ æ € K M ; Q Ì B h • M o - L ; • M € ½ i ` ® M + ? ¶ M " Q ` ² B \

> " M L ; ¼ + * ' h ? - M H € M ? ; B ¼ M ; ? Ä B X

@ * ? Q M ? H " T ? Q Æ M ; ? Q È M ; p W ` ² B i M i ° + M ? • M * U h ? - M h ° + F B € " Q i ~ m 5

Q y Q

" M F B - € € K M ; Q Ì B h ` B m S ? Q M ; € M ; + ~ M i ? " M i W M ; + ? 9 i K ° i # v M ? M ? i ` M F ? -
€ ` T ? Q Æ M ; M ; m v ? B K i ` Q M ; " Q + ^ a M ? M " v + k M ; i ? " T T ? - M M ? B m - i ` € M ; i ? € B ? B
i ® i H „ K - M ? ' i € ` M ? T ? ^ a B + ~ M i ? " M ? " M ? b U X

@ h " M H U + ` Ì B t M Æ B M " v 5

h • M o - L ; • M M | B X L m M ? Q # M T ? Q * ' > ² M æ B M p š M + Á M M ? [M ; M ; Q Ì B F ? € + Î i
¼ M + ? 9 M ; i K i " T H € B - M ? ' i € ` M ? b) K ° i H - M M [€ m ' B i ? 2 Q X

æ 9 M ; H 9 + M " v - K ¼ B M ; Q Ì B € ° i M ? B M T ? € i ? B M ` T ? Q b m + ? Ê i + | F ? Q i S + # €
b „ + K † i i i + ^ a K ¼ B M ; Q Ì B M ? ' i i ? Ì B + ^ a F B M ? X

@ h ` b M ? o • M * ' h ? - M 5

S ? € L ? € + * ' h ? - M F B M ? ? - K ° i i B M ; X h ` b M ? o • M * ' h ? - M b m F ? B K ? | - € ½ €
i Q È M ; + U + F € F ? „ + b • m X > B M i € B h ` b M ? o • M * ' h ? - M H € B € ° i M ? B M H Q i ? Š M ;
€ ½ i W # Ä i ` m v b € i L ; K + > ^ a B \* ' h ? - M - i ` € B H € B € m ' B i ? 2 Q ; B i # ¼ M ? ¼ \

h`bM? o•M \*´ h?–M +kM; M?bM i?´v ç€K M; QìB h`B m S?QM; - i`QM; K„i iQ€i` K
M°X L?QM; pW `²B ?„M ç½ i?B i`B M "Q i?m"i- i`®M i?Q€i iW i`QM; i v "€M "° h?
+?9i bmv v m- F?–M; i?Q+? ?ÊT iB T iK+ +?B M ç´mX >ÆM M[?B M i¢B ?„M +! +?
+kM; F?–M; +! i?ìB ;B M H`K T?B M ç€K M; QìB h`B m S?QM; X

@ h?–M b„+ +O ?„M ç½ +! #B M ?! `´i HÈM5

h`B m S?QM; +?Êi i?´T ;B¼M; M!BX G9+ M`v h`bM? o•M *´ h?–M ç½ #bM? ioM? ?Æ
[m H`v MB K i? ç½ idM? i€Q H¢B- +ÁM HBM? ?²M +O h`bM? o•M *´ h?–M T?ÄM;
;B†+ `²BX

_´i M? M?- h`bM? o•M *´ h?–M ç½ # v HQÈi [m K¼B M; QìB- #B M K´i î T?QÆM; t

@ h`¢M; i?€B +O ?„M +! +?9i bmv v m- H) M`Q i`QM; M`v i?´i bU +ÁM +! M?[M; +C

o•M h?ªB *´ h?–M ç°i M?B M M!BX >"M w +O h`bM? o•M *´ h?–M ç®B pÈB *´ >²M
;B®M; M?Q ;B[bQM; T?QÆM; +! ?mv i?ªB i?•K +Wm ;b p"vX L?QM; F?–M; M;ì ?
H¢B F?–M; iB T iK+ i`mv b€i L;K+ >ªB \*´ h?–M M[ - K`K M; i?2Q #° /¢M; bmv v
T?QÆM; t X L?Q p"v t2K ` - i´i M?B M H`M?[M; +QìM; ;Bª *´ >²M æB M F?€+ ç½
h?–M F?–M; T?ªB H`ç®B i?O- M M HU +?¼M ç`Q i`mX

@ E?–M; ç9M;5 .QìM; M?Q ?„M ç M; #S+ i?B i Km®M çB K°i ç` T?QÆM; M`Q ç!5

h`B m S?QM; [m M b€i iQÆM; ç®B id Kd- i`U+ iB T M!BX

@ *?9M; i +! M M i?2Q b m ?„M- M?bM t2K K°i +?9i F?–M; \

o•M h?ªB *´ h?–M /Á ?ÄBX v MB K i? Fw i?€+ i`QM; +Æ i? h`bM? o•M *´ h?–M F?
bBM? HBM? +O T?B M F?–M; ;B M M`vX æ` T?QÆM; K` ?„M #S+ i?B i Km®M çB
[m M i`¼M; X

@ >B M i¢B- i®i M?´i H`ìB t MÆB M`v i`QÈ+ - ibK K°i +?¶ i` ? i i?QÆM; i? `²B

h`B m S?QM; ç M; ?`X >B M i¢B i`¢M; i?€B +O #®M M; QìB #¼M ?¼ ç m FûK iÈB
ç`M u m h?–M ?Q†+ M?[M; M;mv +Æ ;b F?€+- b) +! F?ª M,M; +?–M pMB î +?¶ M`vX

@ S?Q i`QÈ+ +! FB M i`9+ h?B M *Æ h°+5

•M? K„i S?€ L?¢+ *´ h?–M +?Êi H!2 H MX h`QÈ+ ç•v- b m F?B K¼B M; QìB iB M p
*Æ h°+- i` M+Æ #ªM +! i? t€+ ç`M? ç! F?–M; T?ªB H`i`mv M i?W +O h?B M *Æ
i?´v FB M i`9+ h?B M *Æ h°+- #¼M ?¼ +kM; F?–M; FQ+? ç°M; +?Q H„KX

@ E?–M; +?d î +?¶ M`v5

•M? K„i h`B m S?QM; /äB` T?QÆM; t - M?bM i?´v ç² p"i +`M; M?B m ?ÆMX >„M T
F?–M; +?d +! K°i iÁ FB M i`9+ h?B M \*Æ h°+X >ÆM M[ M?[M; iÁ FB M i`9+ h?B
ç†+ i?MX h`M ç! i` M; #`´´i M?B m M?[M; +Æ [m M i?B i #`HQ¢B ?bM? +–M; FQ+
ç`B +! iQM? M,M; iB M +–M; +MM; T?ÁM; M;U +QìM; ç¢B +?m`M #` +?Q +?B M i`
FB M i`9+ M`v QìM?B m +kM; #` T?€ ?Q K°i KS+ ç° M?´i ç`M?X h?"K +?Q +! K°i p`
ç®M; T? iQ+? K`i?–BX

@ h?"i M?B m FB M i`9+ h?B M *Æ h°+ 5

o•M h?ªB *´ h?–M FBM? M;¢+ M!BX L`M; +kM; iWM; ;†T [m F?–M; Qì p,M KBM? h
?m®M; ;B®M; M?Q ?B M i¢B- F?„T MÆB ç m H`FB M i`9+ HQ¢B ?bM? +?B M i` M
i?´vX

@ .WM; H¢B5 " M i`QM; iÁ i?`M? #ªQ i?"i HÈM K`m t€K FB - +! ç`M u m h?–M5

h`B m S?QM; ç°i M?B M /WM; H¢B- i`mv M •K +?Q K¼B M; QìBX G`T iS+ K¼B M; C
iK+ iB M p T?Q i`QÈ+X

@ LÆB M`v ç½ iWM; T?€i bBM? +?B M i` M?5

h•M o¬ L;•M i? 'T ;B¼M; M|BX

@ J°i T?QÆM; +?B M i` M? +| [m M ? pÈB h?B M *Æ h°+5 h?"K +?Q +ÁM +| i? +?
S?€ L?¢+ *´ h?–M bmv çQ€MX h?B M *Æ h°+ +?QM? H" +?OM; i°+ i?–M i?Q¢B çSM
h°+- M?[M; i`mv M i?mv i HB M [m M iÈB #¼M ?¼i?"i bU H" M?B m H„KX

@ G) M"Q +?O M?•M i`QÈ+ ç•v +O "ªQ F?® h´ .B H" h?B M *Æ h°+\\

h•M o¬ L;•M i?Q€M; bmv M;?o K°i H9+- ç°i M?B M M|BX *´ h?–M 'M H" h?–M F?Q
Hmv M +? - H" +?b F?| KÎ` T?B M F?¬M; ;B M M"vX J" i`QM; T?B M F?¬M; ;B
i`9+ HQ¢B ?bM? +?B M i` M? +O h?B M *Æ h°+- #° /€M; ;B®M; M?Q ç½ iWM; T?€
> B ;½ *´ h?–M *U h?–M h°+ F?€+ +ÁM +| h`B m S?QM; +kM; +`M; +ªK i?'v- +?d b
F?¬M; T?ªB H" +O *U h?–M h°+- K" H" ç` T?QÆM; i?–M #Q +| HB M [m M iÈB h?

QyQ

L,K M;`v b m- K¼B M;QÌB pšM +ÁM iB T iK+ T?B ?"M? i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M
+€+? K°i [m½M; çQÌM; b) H¢B M?bM i?'v K°i iÁ FB M i`9+ h?B M *Æ h°+X

@ >YK\\ hÁ +U i?€T M;•M b„+ FB

•M? K„i h`B m S?QM; ç°i M?B M M?bM +?^K +?^K i` M K°i iÁ i?€T b„i h?B M *Æ
b„+ M"v- bQ pÈB i'i +ª+€+ iÁ FB M i`9+ i`QÈ+ ç•v K¼B M;QÌB ç½ ;†T +kM; + Q
#ªQ i²M iQÆM; ç®B ?Q" M i?B MX EBM? M;?B K i`QÈ+ ç•v M|B +?Q h`B m S?QM
?Q" M +?dM? iQÆM; ç®B F?'M; H²- ;–M M?Q b) #` ç" M u m h?–M +?B K HoM?X L?
b„+ M"v +kM; F?¬M; +| p i iQ+? u m h?–M ?Q¢i ç°M;X

a m F?B iB T +`M iÁ +U i?€T- h`B m S?QM; KÈB #WM; idM? ç¢B M;°X >| ` - iÁ F
i²M [m€ ?Q" M +?dM? - i'i +ª+€+ H®B p"Q pšM +ÁM T?QM; # - F?¬M; +| H¶ i?OM;
u m h?–M #bM? i?QÌM; +,M #ªM F?¬M; i? iB M p"Q i`QM; ç|X

@ *?9M; i iB M p"Q iÁ +U i?€T M"v i`QÈ+- +?[ i` ? i +€+ i?QÆM; i? - KÈB H M
iB T5

h`B m S?QM; H"TiS+ ç M;?`X

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m H"TiS+ iW i`QM; E?¬M; ;B M h`[p"i M?ªv ` - M?½M K•m H|2 H M [
T?'i M?Q +ªK i?'v p¬+MM; ?SM; i?9 pÈB iÁ FB M i`9+ M"v p"vX

@ æ9M; `²B5 \*QM K Q M"v K ?B m "Q T?€T h?B M \*Æ h°+- +| i? KÎ` H®B p"Q iÁ
a„+ K†i o•M h?ªB *´ h?–M p m B p X

hB m i†+ KB m +`Ti®+ +?¢v iÈB +?¶ H®B p"Q +O i?€T b„i- b m F?B HK+ H¼B K°i
K†i K¼B M;QÌB ç°i M?B M KÎ` X a m F?B K¼B M;QÌB iB M p"Q- +€M? +Y i?€T b„

@ hB m i†+ KB m\\

h`B m S?QM; i?Q€M; +?9i FBM? M;¢+X a m F?B iB M p"Q MÆB M"v- hB m i†+ KB
#|M; /€M;X h`B m S?QM; +MM; ç€K M;QÌB \*U h?–M h°+ i`QÈ+ i b K K°i ç` T?QÆM
[m M +?[i?QÆM;X

h`QÈ+ ç•v- F K" o•M h?ªB *´ h?–M ç®B +?B M H" ;½ *´ h?–M *Ym ;B B +O *´ >²M
M;QÌB M;?B K i`¼M; M?'i- +,M +Æ +kM; #` ? Q i`M M?'i ç`M?X J" h•M o¬ L;•M ç½
h?–M *?O- +kM; #` i`M i?QÆM; ç M +,M +ÆX L m M?[M; i?QÆM; i? M"v F?¬M; çQ
?QÌM; ç M +QM çQÌM; iB M ;B B b m M"v- /šM iÈB +`M; M;`v +`M; F?| i` ? iX h`
+?9i- +?d H" w +?Q ç²M; HU+ #` ? Q i`M F?€ HÈM- b m F?B T?K+ /KM; K°i +?9i i?
i? +?"K `½B F?¬B T?K+X

h`B m S?QM; H'v` K°i F?9+ K,M; M;¼+ H|2 H M HQÊM; [m M; i`„M; iBM?X E?Q
K°i +¶ HU+ HQÊM; h?ÌB :B M +QÌM; ç¢B HB M # Q T?O #®M T?Q - F?B M +?Q ? i
H¢BX

L;mv i Zm M; h?B M .m~M ~M +?S h?ÌB :B M hBM? >Q - H`i`•M #ªQ im Hmv M h?
+?Q +ÁM +| i? ç i?,M; HU+ HoM? M;° +O F T?K+ /KM; ç®B pÈB h?ÌB :B M •Q L;

G9+ M`v- h?ÌB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; ç½ ç¢i iÈB L;k i`¼M;- M m M?QT
h?B M .m~M- F?¬M; # Q H•m M[b) +| i? ç¢i iÈB GK+ i`¼M;5 S?ªB #B i`^M;- +€
S?QM; G¬B +O h`B m S?QM; +kM; +?d KÈB ç¢i iÈB GK+ i`¼M; ædM? T?QM; K`i?

h`B m S?QM; i`U+ iB T Mm®i tm®M; L;mv i Zm M; h?B M .m~M- b m ç| iB M p`Q i`

Rjd3X *?QÆM; Rjd8, *ªK h`B h?€T

a m F?B bY /KM; K°i F?9+ L;mv i Zm M; h?B M .m~M- h`B m S?QM; M?'i i?ÌB +ªK;
i?B M ç` ç°i M?B M i`Î M M p¬ +MM; +?“K +?¢TX v i?S+ i•K ?²M +O ?„M- ç„K +?
/B m- MÆB ç| i?ÌB ;B M F?B i?b +?“K +?¢T F?B i?b M? M? +?|M;X

@ h?ÌB :B M hBM? >Q - [mªM?B M F?¬M; i-K i?QÌM;5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; FBM? ?dX v i?S+ i•K ?²M +O ?„M K°i i`"M ?Q p¬ KÌK`i-
•Q M;?o ?mv M /B m +?“K`½B /•M; H M i`QM; HÁM;X E?QªM? F?„+ M`v- Hw ;BªB
:B M •Q L;?o ç½ # v H M ç M K°i i-M; +'T F?€+X

E?¬M; iÈB ? B KQÆB M;`v- h?ÌB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; ç½ ç¢i iÈB L;k
ç•v F?¬M; H•m- h?ÌB :B M •Q L;?o +O ?„M pW KÈB ç°i T?€L;k i`¼M;- ?B M i¢B
i?,M; iÈB L;k i`¼M; ædM? T?QM;- +kM; +?d +| HQ¢B i`•M #ªQ M?Q L;mv i Zm M; h
F€ ?B m M`vX

L?QM; b m F?B h?ÌB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; ç¢i iÈB L;k i`¼M; ædM? T?Q
FB pšM +?Q ?Q`M iQ`M bY /KM; ? iX G¢B ? B KQÆB M;`v M[- HU+ HQÊM; h?ÌB
[m M? h`B m S?QM; ç½ T? B M?¢i ç M KS+ b„T bY #B M K'iX L?QM; ç°i M?B M-
+?Êi ?B M` K°i +¶ HU+ HQÊM; h?ÌB :B M •Q L;?o F€ /`-ªM? ?QÌM; iÈB ?Q F?¬
i?S H¢B i`Î M M +?“K +?¢T /` i?QÌM;X

@ GK+ i`¼M;5

h`B m S?QM; F?) KÎK„i` X J°i F?9+ L;mv i Zm M; h?B M .m~M ç½ i`U+ iB T F?E
L;?o +O ?„M iW L;k i`¼M; ç¢i iÈB GK+ i`¼M;5 h?“i F?¬M; ?¶ H`i`•M #ªQ i`QM; i`
•Q L;?o X

h`B m S?QM; #ÎB pb +| h?¬M GBM? L?½M- HU+ HoM? M;° +O #ªM i?•M +kM; `i
h?B M .m~M +ÁM +| i? i,M; H M HU+ HoM? M;° +O ?„M ç®B pÈB h?ÌB :B M •Q L;?
pb b Q h?ÌB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; i`U+ iB T ç°i T?€ H M K°i i`¼M; M?
:B M •Q L;?o ç¢i iÈB GK+ i`¼M;- ç½ bÆ #° +K #`mv M,M;- +| i? HB M F i pÈB M?
+O ?„M- /mM; M?“T p`Q i`QM; h?¬M HU+ >¶M L;mv MX æ M H9+ M`v- h?¬M HU+
H¢B K°i H¬M M[i,M; H M K°i +'T #"+X h`QM; \*´ h?¬M "€i;B B- ç½ F?¬M; F M`Q +
T?QÆM; /B M h?¬M HU+X

@ æ²M; HU+ ? Q i´M +kM; ç¢B F?€B F?¬B T?K+ H¢B5

h`B m S?QM; FB K i` K°i +?9i iBM? ?m®M; +O #ªM i?•MX

a m ç| - ?„M`ÌB F?ÄB h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M;- [m v i`Î H¢B i`QM; +U i?€T M;•M b„
h?¬M h°+ pšM +ÁM ~M M'T i`QM; F?¬M; ;B M ?Q p¬- # [m M im Hmv MX J°i +¶ F?
+QÌM; ?½M F?¬M; M;WM; H M iÄ` X h`QM; ç| F?Q iS+ ?mv i K¢++ K`h•M o¬L;•
i?“K +?Q +ÁM ?Q`M iQ`M +?2 F?m'i Hm¬M F?Q iS+ +O ? B M;QÌB F?€+X oW iB
+ªK M?“M çQÊ+ K°i +¶ ?mv i K¢++ €T +? p¬ ?bM?X

@ GU+ HoM? M;° +O h•M o¬ L;•M +kM; `i K¢M?- H-M M"v KQÊM /MM; HU+ HQÊ pÈB "€M "° h?-M \*?O- iBM `^M; b) +| bU ç i?,M; +U+ HÈM5

h`B m S?QM; •K i?-K bmv çQ€MX

æ9M; H9+ M"v- +¶ F?Q iS+ ?mv i K¢+? h?€B *´ F?´M; H² FB ç°i M?B M +?Êi v m # K°i i-M; F?-M; ;B M `mM; ç°M;- h•M o¬ L;•M iW i`QM; ç| i`U+ iB T #QÊ+ `X

@ h?QÆM; i? ç½ F?-M; +ÁM ç€M; M;¢B5 s2K K°i +?9i iBM? ?m®M; MÆB M"v `²B

h•M o¬ L;•M ç M;?`X h`QÊ+ ç•v ?„M iWM; +QÈT çQ¢i [m #ªQ F?® +O *U h?-M h° h?B M *Æ h°+ H-M i`QÊ+ +kM; ç¢i çQÊ+ F?-M; Qi i`•M i`B F€ /`- i` F?ÄB i?QÆM F?| F?,MX >ÆM M[ bS+ F?-B T?K+ +O \*U h?-M h°+ +kM; `i K¢M?- M?[M; i?QÆM F?-M; +-M [m M i•K- +?d +-M çB m /QÐM; ´M ç`M? H¢B +,M +Æ #´M M;mv M H`ç

@ VK5

h`B m S?QM; i?"T T?-M i€M i?"M?X a m F?B ?„M F?-B T?K+ H¢B w +?Q ç²M; HU+ [m M im Hmv M- +?QM? H` Km®M ibK ?B m +†M F) iBM? ?m®M; +O iÁ +U i?€T M ~M; B'm M?[M; M;mv +Æ ;b ç|- ?Q†+ +| H) H` M?[M; ç¢B F€ M;° ;b ç|X

@ hB m i†+ KB m ç M; îi` M i-M; + Q M?'i5

h`B m S?QM; i?-M; [m +ªK SM; F? QÊ+- ç¢B F?€B çQ€M ` p` i`Q ?B M i¢B +O M?B m iÁ FB M i`9+ h?B M \*Æ h°+ î+?¶ M"v- ç° ?Q`M +?dM? +O iÁ +U i?€T M;• L?Q p"v iÁ +U i?€T M;•M b„+ M"v M?'i ç`M? H` +| +?¶ ç†+ #B i M`Q ç|- ?Q†+ H` + F?-M;- hB m i†+ KB m +kM; b) F?-M; +ªK i?'v ?SM; i?9 M?Q p"v ç®B pÈB iÁ +U i`U+ iB T +?¢v H M i-M; + Q M?'iX

æ²M; /¢M;- +kM; #îB pb #Ä T? ç½ H•m- iÁ FB M i`9+ h?B M \*Æ h°+ M"v +kM; F?- `T M`Q M[ X h`B m S?QM; +MM; pÈB h•M o¬ L;•M i`U+ iB T i?,K /Á iB M H M +€+ çB- #¼M ?¼ +kM; F?-M; ;†T T?ªB iBM? ?m®M; ç†+ #B i; b- F?B M +?Q ? B M;Q`B iÁ i?€T b„i #bM? i?Q`M;X L?QM; b m F?B h`B m S?QM; /MM; hªJ•m i?'m i?`- H¢B +U i?€T M;•M b„+ M"v ? i bS+ T?S+ i¢TX

_`i M? M?- ? B M;Q`B ç½ H M iÈB i-M; + Q M?'iX

@ æ•v H`

a„+ K†i h•M o¬ L;•M +?'M FBM?X

*ªM? iQÊM; i` M i-M; + Q M?'i ?Q`M iQ`M #`i ç²M; pÈB F i+'m #® i`Q +O K'v i- i-M; + Q M?'i +?'i ç-v M?[M; K€v K|+ i?B i #` F€ H¢- p¬ b® M?[M; ®M; i?Ov iBM T?S+ i¢T- M^K ç-v F?„T +ªT?ÁM;X h¢B i`mM; i•K; B M T?ÁM;- +| K°i +€B ç`B K` ç`B HÈM +| +?QM +€B i?¢+? ç`B FBK +?9+ M?Ä ?ÆMX J` hB m i†+ KB m i?b ç M; FBK +?9+ FB X > B +?•M i`QÊ+ +O M| €T b€i tm®M; K†i b`M +€B ç`B HÈM K`m ç H¢B i` M ç|X

@ L| ç M; H`K ;b p"v\

h•M o¬ L;•M M;?B ?Q†+ ?ÄBX *?d i?'v i` M +€B ç`B HÈM K`m ç2M FB +| p¬ b® çQ bÊB iÆX J` KB m i`ªQ +O hB m i†+ KB m ç M; HB M iK+ /B +?mv M i` M p¬ b® M? +?`i FB X h`B m S?QM; +kM; p¬ +MM; M;?B ?Q†+- hB m i†+ KB m ç M +MM; H`ç

h?`B çB K ?„M +?m`M #` K î KB M; ?ÄB- i?b

PM;5

*€B ç`B HÈM K`m ç2M ç°i M?B M H|2 H M [m M; K M; ?Q #¢+? b€M; M;`B- i`QM; ç M?[M; p,M iU F?Q ç`m +´ H½Q- iB M M?"T p`Q +?QM i?¢+? ç`B FBK +?9+ #®M T? +?QM i?¢+? ç`B FBK +?9+ M?'i i b€M; H M- K¶B i?¢+? ç`B ç m #„M H M i` M F?-M #¢+? b„+- ç M t2M HšM M? m- +'m i?"M? K°i K`M ?bM? +?QM +¢M?X J` i` M K`M ? tm'i ?B M +€+ HQ¢B K`m b„+- +€+ çQ`M; +QM; +ÁM +| [m M; çB K

@ æ•v H"

•M? K„i h`B m S?QM; id Kd M?bM +?^K +?^K K°i K" M M"v- b„+ K†i ç°i M?B M +?'M

@ æ•v H" ç` ?bM? Î T?K + "M5

h•M o¬ L;•M H" T i S+ M‡BX h?•M H" +Q`M; ;B<sup>a</sup> \*´ h?–M- M?[M; ç` T?QÆM; ç½ iWM
[m MX L?bM i?'v M?[M; ?bM? ^aM? M"v- #¼M ?¼ HB M M;?o iÈB ç` ?bM? T?K + "M

@ J2Q K2Q5

G9+ M"v hB m i†+ KB m KÈB F m H M- F?Q i v K9 +?•M K°i i`"M pÈB h`B m S?Q
p¬ +MM; HBM? ?Q¢iX h•M o¬ L;•M H" T i S+ M?bM p T?Q h`B m S?QM;X \*?d +‡ h`
i†+ KB m ç M; M‡B +€B ;bX

@ æ•v H" K°i iÁ *^aK h`B h?€T5

h`B m S?QM; i`U+ iB T M‡BX

a m F?B iB M p"Q T?B M F?¬M; ;B M M"v- h?–M i?S+ +MM; +^aK [m M +O K¼B M;Q
+?d +‡ K°i T?–M KQ`B bQ pÈB M;Q¢B ;BÈBX J" i`QM; M"v F?„T MÆB ç m i`"M M;"
K¼B M;Q`B F?¬M; /€K iMv w t¬M; HQ¢MX L?QM; iÁ \*<sup>a</sup>K h`B h?€T M"v H" /Q ç¢B
i¢Q` - +‡ i? +<sup>a</sup>K ;B€+ çQÊ+ ç` ?bM? tmM; [m M?- ?ÆM M[T?¢K pB +^aK ;B€+ H

a„+ K†i # M;QìB *´ >²M æB M F?) +?´M FBM?- +ªK ;B€+ çQÊ+ iW i` M M;QìB ok >
;B€+ b•m F?¬M; i? HQìM;X

QyQ

h` M i-M; + Q M?´i- h`B m S?QM; +MM; hB m i†+ KB m i?¬M; [m i-M; [m M; K¢+ +
M?´i+Y M?´i ç°M; +O ç€K M;QìB >`M L;¼+ *´ h?-MX

@ "¼M +?9M; H¢B #„i ç-m T?€ i`"M `²B5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M;X *?QM? KbM? +| çQÊ+ [mv M ?¢M +O *ªK h
E?| E?¬M; *?B J•m- t9+ ç°M; +Æ [m M i`"M T?€TX L?QM; ?`M? ç°M; +O ?„M +k
?B m [mª- +?d +| i? i` M? i?O K°i +?9i i?ìB ;B M K` i?¬BX

QyQ

hmv i`"M T?€T ç½ #` FQ+? ?Q¢i- M?QM; # M T?Q *´ >²M æB M +| i?O çQ¢M T?€ i
M;QìB *´ >²M æB M ç½ i?`M? +¬M; T?€ ;BªB h?B M æ°+ h`K GBM? h`"M- iB TiK
Q H•m- #¼M +?9M; ç½ H M iÊB i-M; i?S # X

@ G-M M`v- #¼M +?9M; M?´i ç`M? +| T?ÁM; #`- bÊ `^M; b) F?¬M; / /`M; ç„+ i?O M

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ç`M? iMv iB M tm´i i?OX J°i F?B ?„M tm´i i?O- t€+ bm´i
?„M M?´i ç`M? b) #` # M;QìB *´ >²M æB M çB M +m²M; iB M +¬M;X æ¢i ç M +´T #
+´T #"+ +U+ + Q- ?Q`M iQ`M +| i? +¬M; FQ+? çQÊ+ E?| E?¬M; *?B J•m- i¢Q i?`
+?Q HBM? ?²M w i?S+ +O h`B m S?QM;X L?QM; M m h`B m S?QM; F?¬M; ` i v
æB M `´i M? M? b) H M iÊB i-M; i?S b€m- +kM; +?QM? H` i-M; + Q M?´iX

Zmª M?B M- # M;QìB *´ >²M æB M `´i M? M? ç°i T?€ i-M; i?S # - iB M p`Q i-M; i?
PM; QM;5

æ9M; H9+ M`v- +€+? h`B m S?QM; K°i [m½M; F?¬M; t - K°i +¶ F?Q iS+ ?mv i K¢+
iÄ ` X a m K°i F?„+- h•M o¬ L;•M ç½ tm´i ?B M Î MÆB M`v- F?Q iS+ i` M M;QìB +

@ æ°i T?€ `²B ``\

h`B m S?QM; KdK +QìB- ?ÄBX

æ®B K†i pÈB "€M °° h?-M *?O- +?d +| K°i KbM? h•M o¬ L;•M +| i? +?QM? /B M +?
o¬ L;•M ç½ i?m" M HÊB ç°i T?€ ç M *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM;- i?U+ HU+ H¢B

@ hbM? ?m®M; i? M`Q `²B\

h•M o¬ L;•M ?ÄB K°i +•m- b m ç| M?bM p T?Q K`M ?bM? [m M; K¢+ +?QM +¢M?-
h?¬M; [m [m M; K¢+ +?QM +¢M?- ?„M +| i? M?bM i?´v çQÊ+ i´i +ªX æ€K M;QìB
t¬M; H M iÊB ç•v `²BX

@ L;K+ >ªB *´ h?-M ç M; i?O Î# M M;Q`B \*ªK h`B h?€T5 >ÆM M[- i`QM; F?¬M; ;B
+QìM; ;Bª *´ >²M æB M F?€+5

h`B m S?QM; ç2K K°i +?9i iB M? ?m®M;- #€Q H¢B +?Q h•M o¬ L;•MX

@ L m H` p`v- +?d bÊ +?9M; i T?ªB `ìB F?ÄB MÆB ç•v `²B5

h•M o¬ L;•M i?Q€M; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i- b m ç| KÊB H M iB M;X L m M?Q Î H
F?B M?[M; +QìM; ;Bª *´ >²M æB M F?€+ +?¢v iÊB- M?Q p`v b) +`M; F?| +| i? i`
Km®M +?¢v i`®M- ?B M i¢B +kM; F?¬M; çÆM ;BªM M?Q p`vX .M b Q i®+ ç°+O *´
?¼5 L|B +€+? F?€+- çB m FB M iB M [mv i ç i?`M? +¬M; ç`Q i`m +?QM? H`- F?B
h?-M- L;K+ >ªB *´ h?-M F?¬M; i? çm´B i?2Q #¼M ?¼X

@ >B M i¢B- S?€ L?¢+ *´ h?-M +MM; o•M h?ªB *´ h?-M ç M; i`QM; i?ìB F?„+ K´m
h•M o¬ L;•M ç°i M?B M M|B H-M M[X

æ M; iϕB i?lB çB K ç°i T?€- M m M?Q ;B[+?WM; #` +„i çSi- `i +| i? b) iϕQ i?“
Km®M K°i H-M M[ç°i T?€- ç° F?| b) HÈM ?ÆM `i M?B mX >ÆM M[- K°i F?B ?
ç°i T?€- i?U+ HU+ +O K¼B M;QlB b) HϕB KϕM? ?ÆM K°i #”+X

@ *?9M; i HB M i?O- i`QÈ+ M; ,M +^aM #¼M +?9M; K°i +?9i

h`B m S?QM; H”T iS+ M|BX

@ JK+ .m *´ h?–M- T?QÆM; /B M iϕQ M;? +Æ [m M #šv `”T +O M;QÆB iU ?² ç½

>”M L;¼+ *´ h?–M +QlB F?) K°i iB M; - i€M i?QÎM;X h’i +^aK¼B M;QlB +| i? T?€i
*´ h?–M T?€ ;B^aB +Æ [m M i`”M T?€T ç½ i,M; H M F?–M; QiX

@ > ? i’i +^aM?l +| ok >”M? 5

JK+ .m *´ h?–M +QlB ? ?^aK°i iB M;X æ²M; i?lB pÈB pB + T?€ ;B^aB i`”M T?€T- F,
i? K i?–M; i?ϕQ ?ÆMX *| ç-B F?B i?”K +?Q F?–M; +-M ok >”M? M?„+ M?Î- ?„M +k
K€M? F?|2X

@ J m T?€ i`”M çB5 *?d +ÁM HϕB K°i i–M; +m®B +MM; M[i?–B5

ok >”M? HϕM? ;B¼M; M|BX >B M iϕB- # M;QlB *´ >²M æB M ç½ H M iÈB i–M; i?S
+| i? H M iÈB i–M; + Q M?’iX

@ o•M;5

>B M iϕB- JK+ .m *´ h?–M ç½ i?”T T?–M FQM? T?K+ ok >”M?- +,M #^aM +?QM? H`
i`QÈ+ iB M- M? M? +?|M; T?€ ;B<sup>a</sup>B M?[M; +Æ [m M #šv `”T Î ç•vX

@ æÈB K°i +?9i5

>”M L;¼+ *´ h?–M ç°i M?B M F m H MX a m K°i F?„+- K°i çϕQ M?•M ^aM? ç½ tm’i ?
i?–M; çϕQ çB i?–M; H M i–M; i?S b€mX

@ h•M o¬ L;•M5

>”M L;¼+ *´ h?–M i`–K ;B¼M; i?®i H MX

@ h•M o¬ L;•M- M;Q M M;Q½M ;B Q *´ h?–M ‘M ` ç•v5

JK+ .m *´ h?–M M?bM +?^K +?^K h•M o¬ L;•M- i`U+ iB T M|BX

@ aB i•K p¼M; iQÎM;5

h•M o¬ L;•M HϕM? ;B¼M; [m€i HÈMX h v T?^aB ?„M ;BÆ H M- p”M +?mv M h?–M HU
K’v çϕQ +?d T?QM; #ûM M?¼MX *?d i?’v K’v çϕQ +U+ [m M; #ϕ+? b„+ K M; i?2Q H
?½M #„M i?ŠM; ` X

@ L?Q p”v M;QÆB ?½v +?l +? i çB5

a„+ K†i >”M L;¼+ *´ h?–M M?’i i?lB HϕM? H)Q- imv i?Q #,M; ?”M #®M T?Q i?•M
HQÈM `X L?[M; MÆB ç€K imv i?Q #,M; ?”M FB çB [m - i’i +^abBM? +Æ +MM; M
ç|M; #,M; HϕBX

P M? T? M?5

L?QM; i?lB çB K +?d [m M; +O h•M o¬ L;•M #„M iÈB- iQ”M #° i–M; imv i?Q #,M;
ç€M? M€iX

@ >YK\ h?U+ HU+ +O iB m iY M”v ç½ i,M; H M5

a„+ K†i >”M L;¼+ *´ h?–M M?’i i?lB +?’M FBM?X J°i FQ+? iMv w +O ? B M;QlB p
M;l h•M o¬ L;•M HϕB ?ÆB +?B K Qm i? 5 hmv `^M; >”M L;¼+ *´ h?–M K ?B m +–M;
T?QÆM; /B M h?–M HU+ +O M”M; +kM; H” +’T #”+ “€M ”° h?–M *?O5 L|B M?Q p”v
o¬ L;•M +Æ #^aM ç½ çϕi iÈB “€M ”° h?–M *?O `²B5

oW KÈB ç°i T?€ *Ym ;B B ædM? T?QM; ç½ +| çQÊ+ i?U+ HU+ M?Q i? - i?"i F?¬M
K„i >¨M L;¼+ *´ h?¬M M;QM; ç¼M;- i`QM; +Æ i? im¬M ` K°i +¶ HU+ HQÊM; •Q M
KÈB +| i? ç|M; #,M; ç€M? M€i ç¢Q +?d [m M; +O h•M o¬L;•MX

L?QM; ç9M; H9+ M¨v- i` M çdM? ç¬m # M;QìB *´ >²M æB M- +QM M?½M K•m M;•M
H¬M M[tm'i ?B MX

@ h?Ov G¬B >mv M :BÈB5

h`QM; M;•M K•m K°M; ?mv M FB iQ€i ` K°i çQ¨M bÊB iÆ H¬B çB MX GU+ HQÊM;
HU+ HQÊM; ",M; h?Ov T?K +¨M- ?bM? i?¨M? M M K°i i'K HQÈB i?Ov H¬B F?´M; H²
æB MX a m F?B i?B i`B M K°i FQ+? M¨v- h`B m S?QM; H¨T iS+ i`B i #Ä E?| E?¬M

@ G¢B H¨ ;½ iB m iY FB 5

a„+ K†i >¨M L;¼+ *´ h?¬M M?´i i?ìB T?€i H¢M?X L m F?¬M; T?ªB h•M o¬L;•M ç M;
+| i? bÊK ` i v T?ªM FQ+? E?| E?¬M; \*?B J•m +O h`B m S?QM; `²BX

P M?5

>¨M L;¼+ *´ h?¬M +?Êi pmM; i v H M- K°i +QM >²M i?9 /[iÊM ?bM? /¢M; +€ K¨T
>²M i?9 +€ K¨T FB T?|M; tm'i ` HU+ HQÊM; ",M; h?Ov •Q L;?o +QìM; ç¢B- ?bM
#,M; imv i T?QM; #¢Q- i`MM; FQ+? i?ŠM; p T?Q i'K H¬B p•M çB M pãm; i`QÊ+
i`QM; +?®+ H€i- i'K H¬B p•M çB M pãm; FB ç½ #` ?| ;BªBX

@ oÈB i?U+ HU+ +O +€+ M;QÆB- +,M #ªM F?¬M; H¨K ;b çQÊ+ +?9M; i 5

:½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; +ÁM H¢B [m€i H¢M? K°i iB M;X

L?QM; h•M o¬L;•M +,M #ªM F?¬M; ? ç w iÈB HìB M!B M?ªK +O ?„M- pšM çSM; I
M?9+ M?Q+?X

@ E?¬M; ç9M;5 "¼M +?9M; +?d Km®M [m'v M?B m +?9M; i T?€ ;BªB i`¨M T?€T F
JK+ .m *´ h?¬M H¨T iS+ [m€i H MX

@ L;QÆB +S pB + +?mv M i•K T?€ ;BªB- M?[M; M;QìB F?€+ ;B Q +?Q +?9M; i 5

a„+ K†i >¨M L;¼+ *´ h?¬M H½M? ç¢KX *?d +-M #¼M +?9M; i?¨M? +¬M; ç€M? H M
b) F i i?9+X

L?QM; JK+ .m *´ h?¬M pW KÈB +?m¨M #` iB M H M- h•M o¬L;•M ç½ p¨M +?mv M H
i`B M ` K'v ç¢Q +?d K M; +QìM; ?½M- +-M; FQ+? p T?Q ?„MX

@ h?B M L;QM; ",M; S?QM;5

>¨M L;¼+ *´ h?¬M pQÆM ? B i v ` - T?|M; tm'i ` K°i çQ¨M ?Q imv i T?QM; #¢Q #
?Q +U+ #,M; FB +?Êi # v iÈB i`QÊ+ K†i JK+ .m \*´ h?¬M- i`QM; M?€v K„i M;QM;
T?QM; #,M; imv i +U+ ?¨MX

P M?5 S? M?5 P¨M?5

*?d T?QM; +O h•M o¬L;•M M? M? +?|M; #„M p¨Q i`QM; iÁ bÆM T?QM; #,M; imv i
tmv M i?'m [m X

a„+ K†i >¨M L;¼+ *´ h?¬M M?´i i?ìB +?'M FBM?X a m F?B h•M o¬L;•M p¨M /KM;
;B Q T?QM; i` M T?QÆM; /B M p¨i +?'i- F?¬M; M;ì M¨M; H¢B pšM `ÆB tm®M; ?¢ T

@ L;QM;5

>¨M L;¼+ *´ h?¬M F?) [m€i K°i iB M;- iÁ #,M; T?QM; ?¨M HU+ +U+ ?¨M FB M?'i
i?K+- ç|M; #,M; Hm¬M +¬M; FQ+? +O h•M o¬L;•M Í# M i`QM;X

@ h?U+ HU+ iB m iY M¨v

a„+ K†i >“M L;¼+ *´ h?–M +“M; i? K •K i`–KX L m M?Q +’T +?Q h•M o¬ L;•M çO i
?„M i`QÎM; i?“M?- imv i ç®B H“ K°i ç¢B T?B M iQ€B +O *´ >²M æB MX

" M FB - >²M i?9 +O M“M; +MM; pÈB K°i; ½ *´ h?–M "€i; B B ædM? T?QM; +ÁM H¢
ç T?ÁM; h`B m S?QM; ç€M? HûM #’i M; ÌX h?W /`T i?ÌB +Æ M¬v- JK+ .m *´ h?–M
K“ T?€; BªB +Æ [m M #šv `”TX

@ a„T tQM; `²B5 *€+ M; QÆB ?½v +?Ì +? i çB5

h`QM; HÁM; JK+ .m \*´ h?–M +Q`B M?¢iX *Æ [m M #šv `”T +O i–M; i?S M, K ç½ T
MY - #¼M +?9M; `’i M? M? b) +| i? iB M p“Q i–M; i?S b€mX *?d +–M iB M p“Q i–M
ç€K M; Q`B h`B m S?QM; - F?¬M; ç +?Q #¼M +?9M; ç“Q i~m- `’i M? M? L; K+ >ªB *
+?B pB M iÈBX æ M H9+ ç| - ? B p` “€M ° h?–M *?O HB M i?O pÈB M? m- ç€K M; Q
?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M; ?B M; Ì5

@ h•M o¬ L;•M- *U h?–M h°+ +€+ M; QÆB poM? pB M b) F?¬M; +| M; “v i`Î KbM?5

>“M L;¼+ *´ h?–M +Q`B H¢M? K°i iB M; X hmv `^M; h•M o¬ L;•M +| iB K HU+ i?“i
+? i?„M Î MÆB M¬v- *U h?–M h°+ b) F?¬M; +ÁM #’i F€ ?v p¼M; M“Q M[X

@ >YK\ hQ“M #° +€+ +Æ [m M #šv `”T ç½ çbM? +?d p”M +?mv M5

JK+ .m *´ h?–M ç M; i` M? i?O T?€; BªB i`”M T?€T- ç°i M?B M FBM? ?½B M|BX

a m K°i F?„+ - i` M i–M; + Q M?’i \*ªK h`B h?€T ç°i M?B M i`mv M ç M? B +¶ F?Q i
ç°M; - F?B M +?Q ?mv i K¢+? i`QM; +Æ i? # M; Q`B *´ >²M h°+ i?Q€M; +?’M ç°

@ *¶ F?Q iS+ M¬v E?¬M; i®i5

a„+ K†i >“M L;¼+ *´ h?–M F?) #B MX > B +¶ F?Q iS+ pW `²B FB - ç9M; H“ F?Q iS
h°+ - ?ÆM M[K°i +¶ i`QM; M| H¢B +ÁM ç¢i iÈB *´ h?–M *Ym; B B ædM? T?QM; 5

Rj3kX *?QÆM; RjdN, :BªB hÄ I’i R+

@ *¶ F?Q iS+ M¬v E?¬M; i®i5

a„+ K†i >“M L;¼+ *´ h?–M F?) #B MX > B +¶ F?Q iS+ pW `²B FB - ç9M; H“ F?Q iS
h°+ - ?ÆM M[K°i +¶ i`QM; M| H¢B +ÁM ç¢i iÈB *´ h?–M *Ym; B B ædM? T?QM; X
*U h?–M h°+ iB M p“Q i`QM; M¬v- +?d +| K°i KbM? h•M o¬ L;•M +| impB *´ h?–M *Y
H¢B bBM? ` i? K K°i M; Q`B M[X

æ9M; H9+ M¬v- h•M o¬ L;•M ç½ K M; i?2Q mv €T ?mv i K¢+? F?OM; #® i`U+ iB T
#šv `”T MÆB ç•v ç½ çbM? +?d p”M +?mv M- h•M o¬ L;•M +kM; F?¬M; +–M HQ H„M

aQm5 aQm5

æ²M; i?ÌB- ? B ç¢Q i?•MªM? +kM; iW i` M i–M; + Q M?’i i`U+ iB T H Q tm®M; X

@ o¬ L;•M ç¢B M?•M- +?9M; i iÈB; B9T M; “B5

h?–M b„+ o•M h?ªB *´ h?–M +MM; S?€ L?¢+ *´ h?–M KWM; `Ð- M|B HÈMX

@ L?“M H’v +€B +? i5

o•M h?ªB *´ h?–M ?ûi HÈM K°i iB M; - bQM; +?QÎM; HB M iK+ #’ ` K’v ç¢Q +?QÎM
h`QÈ+ ç•v- H9+ HU +?¼M i`•M i`B- o•M h?ªB *´ h?–M ç¢i çQÈ+ K°i; ®+ *Ym GB M
iB T ç°i T?€ ç M *´ h?–M *Ym; B B- ?mv i K¢+? +kM; M?Ì +| h?B M >mv i GQm Gv
t€+ M?’i ç`M? - i?U+ HU+ ç¢B i, M; X J†i F?€+ - *Ym GB M “Q+? .B T >Q FB +kM; -
i`B +?mv M /`M? +?Q ç°i T?€ *´ h?–M *Ym; B BX o•M h?ªB *´ h?–M F?¬M; +?d i?“
#”+ M?Ä- ç²M; i?ÌB +, M +Æ M°B ibM? +kM; i?“T T?–M +OM; +®X J” S?€ L?¢+ *´ h?
HÈB ç°i T?€ ç M *´ h?–M “€i; B B ædM? T?QM; - M; “v b m +kM; +| ?v p¼M; i?“i HÈ
; B BX

@ G`K b Q H¢B h?U+ HU+ #¼M +?9M;

JK+ .m *´ h?–M +MM; ;½ *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; +ÁM H¢B- b„+ K†i M?'i i?ì
h•M o¬ L;•M ¸°i T?€ ¸ M *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM; - ? B ;½ +QîM; ;Bª *U h?–M
#B i ¸°i T?€ K°i +'T #"+ M?Ä5 Zmª i?"i +?QM? H" +?dM? i? i?U+ HU+ ?Q"MiQ"Mi

@ *€+ M;QÆB KÈB pW M|B- +?9M; i F?¬M; H`K ;b ¸QÊ+ +€+ M;QÆB b Q\ >B Mi
M?[M; HìB M"v +| +?QM? t€+ ? v F?¬M;\

a„+ K†i h•M o¬ L;•M i?ªM M?B M- tmM; [m M? i?•M i? +?"K `½B p"M +?mv M HU+ I

@ L;k >"M? S?€ S?€T *?QîM;5

h?O +?QîM; h•M o¬ L;•M ¸°i M?B M;BÆ H M- i` M M,K M;|M i v +O ?„M +ÁM [m'M
iQ"MiK"mb„+ F?€+ M? mX h` M K¶B K°i +€B [m M; iQ"Mi+km; ¸ m`M +?S HU+ H
M? mX >„M i`U+ iB T ¸€M? ` K°i ¸¢Q [m M; +?QîM; pÁM; tQ€v M;k b„+ F?Q i? `°
FB `M +?S HU+ HQÊM; F?'M; H² ?Ov /B i i'i +ª- M?[M; MÆB M| ¸B [m - iQ"Mi#°
i?"M? K•v F?|BX

P M? T? M?5

Zm M; +?QîM; pÁM; tQ€v M;k b„+ FB +?Êi ¸€M? i?ŠM; H M iÁ +U+ ?"M #,M; T?Q
T?€ ?Q M| ?ÆM T?•M MY - ¸²M; i?ÌB +km; iB T iK+ M;?B M ûT iÈBX

@ æWM; KÆ iQîM;5

a„+ K†i >"M L;¼+ *´ h?–M T?€i H¢M?- bQM; +?QîM; F?¬M; M;WM; ?mv pkX hWM;
T?QM; #¢Q T?|M; p¼i p T?Q i`QÊ+- iK i"TH M i` M iÁ +U+ ?"M #,M; T?QM; FB
+O h•M o¬ L;•MX

@ S?€5

h•M o¬ L;•M ?ûi HÈM K°i iB M;- K°i +¶ HU+ HQÊM; L;k >"M? •Q L;?o +?Êi ?°B i
+?QîM; pÁM; tQ€v M;k b„+ FB X h?Q€M; +?®+- [m M; +?QîM; pÁM; tQ€v M;k b„+ c
#,M; T?QM; FB - +km; M;?B M ûT i?ŠM; p T?Q >"M L;¼+ *´ h?–MX

@ hmv `^M; h•M o¬ L;•M M"v +?d KÈB ¸°i T?€ H M *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM;-
?„M ¸½ pB M bB m "€M "° h?–M *?O #bM? i?QîM;5

a„+ K†i >"M L;¼+ *´ h?–M F?) i`-K tm®M;X :B Q T?QM; T?QÆM; /B M h?–M HU+
T?ªB H" ¸®B i?O +O h•M o¬ L;•MX L"Mi; i?•M H" *´ >²M h°+- iU M?B M F?¬M; +| F
HU+ +¬M; FQ+? pÈB h•M o¬ L;•MX "Mi v >"M L;¼+ *´ h?–M K¢M? K) pmM; H M
¸Q"Mi#,M; imv i T?QM; #¢Q- ¸½ ¸|M ¸Ð ¸QÊ+ ¸¢Q [m M; +?QîM; pÁM; tQ€v M;k
¸Q"Mi#,M; imv i T?QM; #¢Q FB +?Êi H Q` K°i +€B KkB /MB ?Q #¢+? M?¼M ?Q„+?

@ S?QM; >²M h`Mv5

h` M KkB /MB ?Q #¢+? FB K M; i?2Q K°i +¶ HU+ HQÊM; >"M ",M; ¸€M; bÊ- +ÁM +?
¸½ F?B M +?Q HBM? ?²M +O ?„M +ªK i?'v K°i +¶ #,M; ?"M ¸ m ¸ÊMX

L?QM; ¸9M; H9+ M"v- i` M ¸-m h•M o¬ L;•M ¸°i M?B M tm'i ?B M K°i +QM M?½M K
i`QM; ¸| +?Êi H|2 H M p¬ b® H¢+ 'M G¬B FB TX

P M? T?®+5

J°i ¸Q"Mi?Ä /B K G¬B FB T i`U+ iB T ¸€M? H M KkB /MB #,M; ?"M ?Q #¢+? FB X

@ E?®M FB T5 G¢B H" iB m iY FB 5

•M? K„i >"M L;¼+ *´ h?–M T?€i H¢M?- p¬ +MM; iS+ ;B"MX L m M?Q M"Mi; /MM; +
¸'m +U Hv t pÈB h•M o¬ L;•M- i?b +Æ ?°B +?B M i?„M; F?€ HÈMX L?QM; i`QM; i
K°i i M h`B m S?QM; K ?B m >²M ¸¢Q5 h`QÊ+ ¸•v- L;K+ >ªB *´ h?–M +?QM? H" #
pÈB h`B m S?QM; ¸€M? #¢BX L;K+ >ªB *´ h?–M +km; ¸½ iWM; M|B- i?O ¸Q¢M ¸²M
T?–M [m, /`- M?'i ¸`M? T?ªB +`M i?"M ¸ T?ÁM;X

h?•M ?bM? h•M o¬ L;•M i`U+ iB T H Q ` X *¬M; FQ+? HBM? ?²M +O >`M L;¼+ *´
.B K +O h`B m S?QM; ç€M? i`9M;- mv M,M; ;BªK tm®M; i?"i HÈM- ?Q`M iQ`M #`
[m X h` M i?O +?QÌM; +O h•M o¬ L;•M K°i H-M M[ M;QM; iK ` M,K +€B pÁM; t
+?QÌM;X

@ E?¬M; çQÊ+5 E?¬M; i? K¢M? K) ç®B F?€M; pÈB ?„M5

•M? K„i >`M L;¼+ \*´ h?¬M F?) +?mv M- H`T iS+ HmB p T?Q b mX h•M o¬ L;•M H
K°i F?B #` ?„M iB T +`M- ?`m [mªM?`i ç`M? H` F?¬M; +?`m M´BX

@ S?QM; >`M? *Ym h?B M5

h` M M;QÌB h•M o¬ L;•M +?Êi ?B M H M K°i H`M ;B| ?Q p¬- i`QM; M?€v K„i #QÊ+`
i?"i i?"i- ~M +?S K°i +¶ HU+ HQÊM; w +ªM? iU i¢B iB m b€B- +`T i®+ #QÊ+ çB i`
+?¢v çQÌM; t - ?„M +| F?ª M,M; F?¬M; #^M; "€M ° h?¬M *?O- M?QM; Hm`M i?•M
i`i +ª K¼B M;QÌB Î ç•v +kM; ç m FûK t h•M o¬ L;•MX

" M FB - S?€ L?¢+ *´ h?¬M p` o•M h?ªB \*´ h?¬M ç M; F`+? HB i +?B M ç`m pÈB ? B
+ÁM H¢BX hmv `^M; ? B M;QÌB #¼M ?¼ +kM; +?d KÈB ç°i T?€- M?QM; +,M +Æ i?"
ç®B +QÌM; ?½M- ?Q`M iQ`M +| i? SM; T?| çQÊ+X

@ h`QÌM; H½Q5

JK+ .m *´ h?¬M +?Êi T?€i ?B M >`M L;¼+ \*´ h?¬M F?¬M; M;WM; HmB H¢B- Mû i`€M
i?®i H M bÊ ?½BX

@ E?®M FB T5 h?•M T?€T +O F M`v [m€ KS+ + Q KBM?5

a„+ K†i >`M L;¼+ \*´ h?¬M F?) i`-K tm®M;X E?¬M; ;B M M`v [m€ M?Ä ? T- ?ÆM
L;•M + Q i?•K- M`M; F?¬M; i? FûQ t +U Hv pÈB ?„M çQÊ+X >ÆM M[# M +¢M? +
M m M?Q M`M; i?B i`B M +¬M; FQ+? HBM? ?²M- h`B m S?QM; M?`i ç`M? b)` i v

@ h`QÊ+ HmB F?ÄB MÆB M`v5

>`M L;¼+ \*´ h?¬M H`T iS+ i`mv M •K +?Q M?[M; M;QÌB F?€+X

@ æQÊ+5

JK+ .m *´ h?¬M +MM; ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; +ÁM H¢B M?`i i?ÌB ;"i ç-m
? T- [mª i?"i`i ?¢M +? i?U+ HU+ \*´ >²M h°+X >ÆM M[ \*ªK h`B h?€T #` M T?Q
F?®M; - +?B M ç`m i`QM; ç` #`M ç®B T?QÆM; pšM Hm¬M +| +?9i #`i MX

" +QÌM; ;Bª *´ >²M æB M H`T iS+ Mû i`€M? +?B M ç`m- +?m`M #` #Ä +?¢v ` M;Q`

@ æm´B i?2Q5

h•M o¬ L;•M i`U+ iB T [m€i H MX G-M M`v imv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q # M;QÌB i
i`mX >`M? imM; +O #¼M ?¼ ç½ #¢B H°- ?B M i¢B M?[M; +QÌM; ;Bª *´ >²M æB M
M`v F?ŠM; ç`M? H` ç M; +?¢v iÈBX "ÎB p"v +?Q M M ?B M i¢B #¼M ?¼ pšM +ÁM ç
+¬M T?ªB +?¢v i`®B +? iX

L?QM; M m ?B M i¢B #¼M ?¼ H`T iS+ #Ä +?¢v- ç€K M;QÌB >`M L;¼+ *´ h?¬M M?`i
i?2Q- F?¬M; +| +?9i i€+ /KM; M`Q +ªX L|B +€+? F?€+¬ M?`i ç`M? T?ªB F?B M +?
h?¬M- L;K+ >ªB *´ h?¬M F?¬M; i? çm´B i?2Q- M?Q p"v #¼M ?¼ KÈB iQM? H` +?•M
M`v- +?QM? H` K°i i?ÌB +Æ +U+ i®i- imv i ç®B F?¬M; i? ç +?Q >`M L;¼+ *´ h?¬M

@ > ? i`®M +?¶ M`Q\

S?€ L?¢+ *´ h?¬M +QÌB HÈM K°i iB M;- i`QM; HÁM; p¬ +MM; bªM; F?Q€BX h`QÊ+
iB m ç°B +O *´ >²M æB M- +kM; ç m T?ªB i`U+ iB T tQ v M;QÌB ç`Q i`mX L?QM;
>²M æB M T?ªB +?¢v i`®MX

@ aQ ç`m i®+ ç°- *U h?¬M h°+ +€+ M;QÆB i?m t +?9M; i 5

JK+ .m *´ h?–M +QÌB H¢M? K°i iB M;X L?QM; ¸9M; H9+ M¨v

@ o"v b Q\

S?QÆM; /B M HBM? ?²M K'v M;QÌB +?Êi p M; H M K°i ¸¢Q i? M? •KX h`QÈ+ Kti .
M?B M tm'i ?B M K°i +QM M?½M K•m M;•M b„+ K°M; ?mv MX J°i i`"M [m M; pK K
i`"M ` - b m ¸| +QM M?½M K•m FB iW iW /B M #B M` K°i iÁ K +mM; ¸O K¼B K
+¶ HU+ ?'T tª+QÌM; ¸¢B M[X

@ *~M i?"M5

>"M L;¼+ *´ h?–M H"TiS+ [m€i HÈMX L?QM; HìB M?„+ M?Î+O M" M; +,M #ªM F?–
+O JK+ .m *´ h?–M +MM; ;½ *´ h?–M "€i;B B ædM? T?QM; FB M?'i i?ìB #`K°i +
i`€B M;?`+? ``M; #m°+ +MM; ?'T tªX \*| i? M?bM i?'v `ä ``M; K°i #° T?"M HBM? ?
T?M ` X

@ h`B m S?QM;5

a„+ Kti >"M L;¼+ *´ h?–M M?'i i?ìB •K ?"M- M;?B M` ,M; M;?B M HÊBX "ªM i?•M M
H¢B +`M; H` "€M "° h?–M *?O- +| bS+ +?®M; +U F?€ K¢M? pÈB h?–M J•m L;QM; h
¸B K M¨v- M" M; +| i? +¬M; FQ+? E?| E?¬M; *?B J•m- ¸bM? +?d h?–M J•m L;QM
M?QM; M" M; H¢B F?¬M; +| +Æ ?°B tm'i i?O5

@ *U h?–M L?'i *?d5

hW T?Q b m- K°i ¸¢Q +?d [m M; i?"i HÈM K¢M? K) M;¢Q M;? K M; i?2Q HU+ H¢
+?Êi ¸€M? i?ŠM; iÈBX

@ ""B o•M *?QÎM;5

@ h`¼M; h?´ h?–M Zmv M5

S?€ L?¢+ *´ h?–M p¨ o•M h?ªB *´ h?–M +kM; M?'i i i?B i`B M +?B M F„+QÌM; ?½
i?ŠM; p¨Q >"M L;¼+ *´ h?–MX

@ E?®M FB T5 æ€K M;QÌB M¨v

h?–M b„+ >"M L;¼+ *´ h?–M i?Q€M; +?9i ?QªM; HQ¢MX h`B m S?QM; p¨ ¸€K M;Q
pÈB M? m i?"T T?–M iBM? /B m- `ä ``M; +?Q i?'v ¸½ bÈK i?QÆM; M;?` [m X h?–M
S?QM; +?d +| i? ?[m ?B m pÈB *´ h?–M *Ym ;B B +MM; *´ h?–M "€i;B B ædM? T
L;¼+ *´ h?–MX J¨ ¸€K M;QÌB h•M o¬L;•M i?b i`U+ iB T tm'i i?O pÈB >"M L;¼+ *
M;QÌB +ÁM H¢BX *S M?Q p"v- h?–M J•m L;QM; h?` +kM; b) F?¬M; #` +„i ¸Si- # M
HB M i?O ¸®B T?| >"M L;¼+ *´ h?–M- ?Q"MiQ" M +?B K Qm i? imv i ¸®BX

P M?5

*¬M; FQ+? +O # M;QÌB *U h?–M h°+ M?'i i Q M? FQ+? i?ŠM; H M M;QÌB >"M L
h?–M HU+ +¬M; FQ+? pÈB K°i KbM? h•M o¬L;•M- >"M L;¼+ *´ h?–M ¸½ `ÆB tm®M
iÈB +?mv M ¸®B Kti pÈB +ª # M;QÌB *U h?–M h°+X

@ *´ >²M >Q€M h? 5

*kM; i¢B i?ìB ¸B K +¬M; FQ+? +O ¸€K M;QÌB h•M o¬L;•M ¸€M? iÈB- >"M L;¼+ *´
?mv i K¢+?X a m K°i F?„+ i?•M i? +O M" M; i`Î M M i`QM; bm®i ¸2M #|M; - ;B®
GBM? ?²M i? p"vX hmv `^M; +¬M; FQ+? +O *´ h?–M +| i? ªM? ?QÎM; iÈB T?QÆM
b Q +kM; H` h?–M HU+ +¬M; FQ+? - i?QÆM; i´M ¸®B pÈB HBM? ?²M +kM; F?¬M;
?²M +O *´ >²M h°+ p®M /o`i K¢M?- H¢B i?B i`B M "Q i?m"i M¨v- ?Q"MiQ" M +| i
K¢M; +O +QÌM; ;Bª + Q ?ÆM KbM? K°i +'T #"+X

*¬M; FQ+? +O # M;QÌB *U h?–M h°+ i`U+ iB T tmv M [m i?•M i? >"M L;¼+ *´ h
M¨v- >"M L;¼+ *´ h?–M pmM; i v H M- K°i +QM +€ K" T m ?„+ b„+ K M; i?2Q #,M; i
FQ+? i?ŠM; p T?Q i`QÈ+X h?Q€M; +?®+- HBM? ?²M w i?S+ +O h`B m S?QM; - +
TªB K°i +¶ i`MM; FQ+? i?"i HÈMX æ²M; i?ìB- ¸²M; i?m"i +O ?„M +kM; #` +„i ¸Si

@ æB K m5

a„+ K†i >¨M L;¼+ *´ h?–M ?ÆB +?9i i€B M?Êi- i`U+ iB T [m€i H MX "Q i?m"i pW`
ç¢B #° T?•M i?QÆM; i´M- pšM +ÁM K°i #° T?"M i¢Q i?"M? i?QÆM; i? +?Q HBM?

@ æm´B i?2Q5

" M;QìB *U h?–M h°+ H"TiS+ çm´B i?2QX

Zm M; [mv M- +?QÎM; ºM?- +?d T?QM; M;"Ti`ìB F?¬M; M;WM; T?¡M; i?ŠM; p T?
J" h`B m S?QM; i?dM? i?QªM; +kM; bY /KM; E?¡ E?¬M; \*?B J•m- i?B i`B M +€+ H
i?m"i +¬M; FQ+?X hmv`^M; KK+ iB m +O K¼B M;QìB H" >¨M L;¼+ *´ h?–M- M?QM
?B M i`QìM; +kM; [m€ ?¶M HQ¢M- F?¬M; / /`M; F?®M; +? - ? B ;½ +QìM; ;Bª *´ h
L;¼+ *´ h?–M +kM; #` ºM? ?QÎM;X

@ E?¬M;5

:½ *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; FB #` /Q # +¬M; FQ+? +O K¼B M;QìB i`U+ iB
oM pM5

>¨M L;¼+ *´ h?–M +MM; JK+ .m *´ h?–M iW i`QM; \*ªK h`B h?€T +?"i p"i +?¢v` X h
*´ h?–M i€B M?Êi- HBM? ?²M #` i?QÆM; i´M F?¬M; M? X J" i` M M;QìB JK+ .m *´ h
+?`i- H¢B +ÁM K'i çB K°i +€M? i v M[X

@ >¨M L;¼+ *´ h?–M- i? M`Q `²B\

L;K+ >ªB *´ h?–M H"TiS+ t¬M; H MX hmv`^M; M;Q`B K†i ?„M +U+ F€ [m M i•K- M
•K i?–K i`Q T?9M;X h`QÊ+ ç•v- i?ìB çB K L;K+ >ªB *´ h?–M i?'i #¢B- >¨M L;¼+ *
?„M ç M KS+ F?¬M; +ÁM ?bM? /€M;X

@ u M i•K çB5 *¡ i p¨M;QÆB î ç•v- #¼M +?9M; M?'i ç`M? H¨ F?¬M; /€K` ç•m5 >Æ
i?Q€i5

L;K+ >ªB *´ h?–M KdK +QìB- M¡BX h`QÊ+ ç•v- iB m ç°B /Q ?„M H½M? ç¢Q ç½ i?m
o¬L;•M- ?B M i¢B >¨M L;¼+ *´ h?–M i?'i #¢B- i?2Q M?Q ?„M M;?o +kM; i?"T T?–M
M m ? B M;QìB #¼M +?9M; HB M i?O- ibM? ?m®M; M?'i ç`M? b) #'i ç²M;5

L?QM; L;K+ >ªB *´ h?–M pW KÈB /Si HìB- iW +?¶H®B p¨Q *ªK h`B h?€T ç½ i`mv M
ç¢BX a m ç¡- # M;QìB *U h?–M h°+ i`U+ iB T H Q` X

Rj3jX *?QÆM; Rj3y, h?„M; *K+

L?bM i?'v # M;QìB *U h?–M h°+ ç°i M?B M tm'i ?B M- b„+ K†i L;K+ >ªB *´ h?–M
KÈB pW M¡B ç€K M;QìB *U h?–M h°+ M?'i ç`M? F?¬M; /€K` ç•v- M?QM; b m K°i F
iB T;B i` `²BX

@ h®i5 E?¬M; M;ì +€+ M;QÆB H¢B +?O ç°M; çB` M?"M H'v +€B +? i5

L;K+ >ªB *´ h?–M ?Q F? M K°i iB M;- H"TiS+ +QìB iQ M¡BX J" # M +¢M? ?„M- >
F?¬M; M;ì iÈB ç€K M;QìB *U h?–M h°+ H¢B /€K i`U+ iB T H Q` M?Q p"vX

h•M o¬L;•M çSM; i?ŠM; i¢B +?¶- €M? K„i M?bM +?^K +?^K p T?Q ?bM? +?B m F
H°` i?–M b„+ i`–K iQX h?–M b„+ o•M h?ªB *´ h?–M p¨S?€L?¢+ *´ h?–M +kM; M;C
? B ;½ "€M "° h?–M *?O +O *´ >²M æB MX L m F?¬M; T?ªB h•M o¬L;•M?¢ H M?
+kM; F?¬M; /€K H Q` X

@ æ¢B M?•M- +¡ #B M T?€T ;b ç®B T?¡ F?¬M;\

o•M h?ªB *´ h?–M i`mv M •K ?ÄBX æ®B T?QÆM; +?QM? H¨ ? B p` "€M "° h?–M *?
ç®B F?€M; pÈB "€M "° h?–M *?O +kM; +?d +¡ K°i KbM? h•M o¬L;•M5

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +¬M H Q H„M;5 æ M H9+ ç|- ? B M;Q`B +€+ M;QÆB HB M i?O
;½ *´ h?¬M *Ym ;B B FB H¨ çQÊ+5

a„+ K†i h•M o¬ L;•M #bM? i?ªMX

@ > B M;Q`B +?9M; i ç®B T?| ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B FB \ o"v +ÁM

h?¬M b„+ ? B M;Q`B o•M h?ªB *´ h?¬M M;QM; ç¼M;X > B ;½ "€M "° h?¬M *?O +Á
M?•M F?ŠM; ç`M? çQ+? i?•M ç®B T?| K°i M;Q`B i`QM; ç|- p"v K°i ;½ "€M "° h?¬M
ç•v\

@ E?¬M; M M F?BM? ç`+?5

h` M #-m i`B- ?bM? +?B m F?| F?¬M; +O ok >"M? +?Êi M?"M M?çi M|BX G`B M
HÁM; ? B p` "€M "° h?¬M \*?O i?Q€M; +| +?9i F?| +?`mX > B M;Q`B #¼M ?¼ i?•M
i? K K°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B- +?ŠM; H) +ÁM F?¬M; ç®B T?| çQÊ+ ç€K M;Q`B *U
+?d H¨ *´ h?¬M *Ym ;B B FB b Q\

•M? K„i h•M o¬ L;•M H¢B K°i H¬M M[M?bM p T?Q ok >"M?- b„+ K†i F?) i`-K tm@
æB M ç M; +?B K ? i Qm i? - M?QM; ok >"M? pšM M?Q +k #ªQ #¼M +?9M; F?¬M;
b m F?B ok >"M? M|B M?Q p"v- ? B p` "€M "° h?¬M *?O FB +kM; F?¬M; H M iB M
i?`v çQÊ+- F M"v imv i ç®B F?¬M; #bM? i?Q`M;5

@ L m ç½ +® ibM? Km®M +? i- p"v i b) iB M +€+ M;QÆB K°i çQ¢M5

L;K+ >ªB *´ h?¬M +Q`B iQ /[ iÊM- i?•M ?bM? # v i?ŠM; ` X J°i +¶ +ªK ;B€+ €T HU
M?'i i?B`ÊT i`B`ÊT ç'i p¼i iÊBX

@ G M5

h•M o¬ L;•M F?) [m€i K°i iB M;X

hBM? [m M; ?Q #¢+? M?'i i?B +?B m b€M; +ª K°i ;|+ i`B- M?€v K„i- # i¬M +U M
ç| F?Q iS+ ?mv i K¢+? i` M M;Q`B h•M o¬ L;•M H¨ +Q`M; i?`M? M?'i- i`U+ iB T ç€
L;K+ >ªB *´ h?¬M iªM ` X h•M o¬ L;•M i`U+ iB T çB K ` K°i M;|M i v- ç€M? i M ?b
+O ok >"M?X

@ >"M L;¼+ *´ h?¬M- HB M i?O ;B i?„M i`QÊ+5

L;K+ >ªB *´ h?¬M H"TiS+ [m€i H MX h•M o¬ L;•M +?d +| im pB *´ h?¬M *Ym ;B B
K°i ?²B- ?B M i¢B h•M o¬ L;•M ç½ ç°i T?€ ç M *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM;- i?
i?Q`M;X J¨ i?QÆM; i? +O L;K+ >ªB *´ h?¬M pšM +?Q ?Q"MiQ"MF?¬B T?K+- K
ç®B T?| çQÊ+ h•M o¬ L;•MX

@ L;K+ >ªB *´ h?¬M- i`H¢B ç€M? K°i i`"M 5

h•M o¬ L;•M ?ûi HÈM K°i iB M;- i`U+ iB T #QÊ+ ` X

>"M L;¼+ *´ h?¬M +kM; H"TiS+ T?|M; i?ŠM; p T?Q h•M o¬ L;•MX *´ h?¬M 'M i`Q
+?QM? H¨ KK+ iB m ?"M; ç-m5

@ >"M L;¼+ *´ h?¬M- ç®B i?O +O M;QÆB H¨ i 5

J°i ç¢Q i? M? •K HBM? ?²M ç°i M?B M p M; H M i`QM; i?B M ç` X G"TiS+- K°i +Q
?mv M ç°i M?B M ?B M H M i` M F?¬M; i`mM;X

oW M;?² çQÊ+ +•m M"v- >"M L;¼+ *´ h?¬M M?'i i?B M;•v M;~M i¢B +?¶- b m ç| +
` K°i i`"M; +Q`B F? M? F?€+?X J°i ;½ \*´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM;- F?¬M; M;`
K°i p` "€M "° h?¬M *?O5 GQ¢B +?mv M M?Q i? M"v M"v- M"m; +?d KÈB M;?² H-
L;•M +kM; F?¬M; +€+? M"Q H"K çQÊ+5

@ *kM; çQÊ+5 o"v i?b i b) ;BªB [mv i M;QÆB i`QÊ+5

a„+ K†i >"M L;¼+ *´ h?¬M /¬M /¬M i`M M H¢M? HMM;X

@ *€B ;b\ h`B m S?QM; Km®M ç®B F?€M; K°i ;½ "€M "° h?–M *?O\

h?–M b„+ S?€ L?ç+ *´ h?–M +MM; o•M h?ªB *´ h?–M M?'i i?`B +?'M ç°M; - +| +?9i
E€ i?'i- î # M i`QM; \*ªK h`B h?€T- >`M L;¼+ \*´ h?–M ç½ #` K¼B M;Q`B HB M ?ÊT
iQÆM; ç®B M;?B K i`¼M; - ?B M içB i?U+ HU+ +| i? T?€i ?mv ` +ÁM F?–M; #^M
*?QM? pb p"v- h`B m S?QM; KÊB /€K ?`M? ç°M; M?Q p"vX

@ æB5

>`M L;¼+ *´ h?–M pmM; i v H MX J°i +QM +€ K"T m ?„+ b„+ +m®M i?2Q K°i i–M;
Q M? FQ+? i?ŠM; p T?Q .B h?B M *?B J•m FB X

@ æ` "çQ EBM? hBM?5

.B h?B M *?B J•m FB +?Êi M;QM; iK K°i çQ`M M,M; HQÊM; ?¶M HQçM- ?bM? i?"
i?"i HÈMX

P M? T? M?5

> B # M –K –K p +?çK pÈB M? mX *QM +€ K"T m ?„+ b„+ FB HB M iK+ `®M; ;B"i
F?'M; H²- +?®M; +U +¬M; FQ+? +O æ` "çQ EBM? hBM?X

*MM; H9+ ç| - +€+? ç| F?–M; t ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +€B ç²M; HU+ i?Ov imv M
GQM; pB K tQ+? ?„+ b„+ +?Êi iW i`QM; ç| i`U+ iB T M?ªv ` X

@ *´ >²M h°+5 *U h?–M h°+5

.B i h? >„+ :B Q GQM; +Q`B HÈM K°i iB M; - GQM; pB K ç2M M?Q KU+ FB F?–M;
M?Q #B M i?"M? K°i F?Ä i?€B /QÆM; ?„+ b„+ - T?€i ` ?Ä /B K i B MçM ?Ov /B i
h–M; ?Ä /B K /–M v m #Êi çB- K°i ç–m *U HQM; ç2M M?Q KU+ /`B ç M M,K bêm i
+?"K `½B ?B M ` X

@ *¶ F?Q iS+ M`v

@ >mv i Kç+? i?"i +Q`M; ççB5 aQ pÈB ?mv i Kç+? *U h?–M h°+ +ÁM ç€M; bÊ ?ÆM
h'i +ªK¼B M;Q`B î ç•v M; v H"T iS+ #` .B i h? >„+ :B Q GQM; ?'T /šMX

@ .B i h? >„+ :B Q GQM; \ .B i h? GQM; h°+ \

a„+ K†i h•M o¬ L; •M +?'M ç°M; X >„M iU M?B M M?"M ` - ç–m >„+ :B Q GQM; M`v
GQM; i`QM; E?–M; ;B M h?–M >mv M i`QÊ+ ç•vX *?d H` ?„M F?–M; M; î iÈB ç–m
h`B m S?QM; i?m T?K+ `²BX J†i F?€+ - ?B M içB M²M; ç° ?mv i Kç+? +O .B i h? >
F?€ HÈM- i?•M i? :B Q GQM; +O M| +kM; ç M; /–M /–M H°i t€+ i?"M? *?•M GQM;
i?"M? .B i h? GQM; h°+ +?•M +?QM?X

@ .B i h? GQM; h°+5

L;QçB i`W h•M o¬ L; •M ` - i'i +ªM?[M; M;Q`B +ÁM HçB M?'i i?`B i?®i H M bÊ ?½BX
i°+ F?OM; #® #`B / M? i?S +?QM i`QM; h?€B *´ oçM h°+ - #ªM i?•M +| bS+ +?B M ç
F?–M; T?ªB ?B M içB .B i h? >„+ :B Q GQM; +?d +| im pB *´ h?–M "€i; B B- ç€K M
K'i çB +?B M w- tQ v M;Q`B #Ä +?çv `²BX

@ .B i h? GQM; hS+5

.B i h? >„+ :B Q GQM; F?–M; M|B ? B H`B- i`U+ iB T T?mM ` K°i çQ`M h?–M pE
.B i h? >„+ :B Q GQM; `i bÈK ç½ ç°i T?€ \*´ h?–M "€i; B B- b m F?B iB M p`Q i`
+kM; +?T +?Q ?„M ççB HQÊM; i`B M;mv M im Hmv MX >B M içB .B i h? >„+ :B Q
ædM? T?QM; +?d +ÁM K°i #QÊ+ `i M?Ä K` i?–BX

h`QM; i?B M ç` +?Êi tm'i ?B M K°i çQ`M ?Ä +–m tQ+? ?„+ b„+ i?"i HÈM- T?ªM; T?
tQ+? ?„+ b„+ - i?B m ç®i ?Ov /B i i'i +ªX hmv +?d +| im pB *´ h?–M "€i; B B- M?C
+Q`M; ?½M- F?B M +?Q mv M,M; +¬M; FQ+? +O .B i h? >„+ :B Q GQM; imv i ç®i

@ h?Ov G¬B >mv M G Q5

hW i`QM; .B h?B M \*?B J•m FB +?ÊiT?¡M; tm'i` K°i ç¢Q >mv M æ¢Q æ²M; h?m"i
i?Ov H¬B #Q+? H K b„+ H"TiS+ # Q T?O >"M L;¼+ *´ h?¬M p"Q # M i`QM;X GU+
+kM; ç²M; i?ÌB FQ+? T?€i` X

@ o¢M Gw ",M; >"M5

>"M L;¼+ *´ h?¬M ?W H¢M? K°i iB M;- K°i +¶ ?"M w ç¬M; H¢M? tQÆM; +®i iW i`m
`½B H M i`"M `X E?¬M; # Q H•m- ç²M; i?m"i +O h`B m S?QM; +MM; .B i h? GQ
:B Q GQM; ç m #` ?¡ ;BªB K°i +€+? / /"M;X

@ "€M "° h?¬M *?O [mª M?B M F?¬M; i¬K i?QÌM;5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; p¬ +MM; FQ+? ç°M;X GU+ HQÊM; +O "€M "° h?¬M *?O

J^aM? h`MM; ?<sup>a</sup>B T?Q i`QÊ+ iÁ +´ #^aQ ç´ M€i FB ç°i M?B M i`mv M` p¬ b® i? M
iK i" T H¢B pÊB M? m- +m²M +m°M H Q i?ŠM; p T?Q +´ #^aQX

«M;5

æ9M; H9+ M`v- # M i`QM; iÁ +´ #^aQ ç´ M€i FB +?Êi M?°M M?¢Q` K°i i-M; HQm
iQ`M #° i?B M ç` X h?Q€M; +?®+- K¶B K°i; B| i?´B +Ä H v i`QM; iQ`M #° i? ;BÊ
+?"K +?¢TX J` iB M +¬M; +O K<sup>a</sup>M? h`MM; ?^aB FB +kM; +?"K H¢BX

" M FB - ç€K M; Q`B h`B m S?QM; +kM; +^aK i?K çQÊ+ HU+ HQÊM; h?`B :B M •Q L
#€+? i?ŠM; iÊBX

@ E i^aM K€i` +¶ HU+ HQÊM; h?`B :B M M`v- ç M +MM; H` M; Q`B T?QÆM; M`Q\
o•M h?^aB *´ h?¬M +?Êi i?'T ;B¼M; ?ÄBX "¼M ?¼ ?Q`M iQ`M F?¬M; çQ€M` çQÊ
h?`B :B M •Q L; ?o M`v`®i +m°+ H` K'v i`¼M; X

@ hB T +°M *Ym i`¼M;5

h`B m S?QM; i?'T ;B¼M; M|BX h?`B :B M •Q L; ?o +?QM? H` K°i i`QM; M?[M; •C
L?QM; +¶ h?`B :B M •Q L; ?o ?B M i¢B ç M; i<sup>a</sup>M` M`v H¢B ç¢i iÊB \*Ym i`¼M;5

æ9M; H9+ M`v- i`QM; +´ #^aQ FB +?Êi i^aM K€i` p`B ç¢Q [m M; ?mv ?Q #¢+?X J°i
#„M` X h'i +<sup>a</sup>K¼B M; Q`B Î ç•v- F +^aK^aM? h`MM; ?^aB FB - ç m M?'i i M?bM +?^K
çQ`M pÎM [m M? ?Q [m M; i?¬M #Q FB X

h`B m S?QM; H"TiS+ p" M +?mv M h?¬M GBM? L?½M- M?bM i?'m i?' iÊB- HB M M
[m M; çQ`M FB X

@ æ| H` J°i F?®B K^aM? pÐ\

h?¬M b„+ h`B m S?QM; M?'i i?`B +SM; ç`X o®M /o ?„M M; ?o`^M; ç| +| i? H` K°i i°
K°i +QM u m h?¬M F€ /` +´ H½Q M`Q M| - M?Q i? M`Q +kM; F?¬M; M; `i iÊB- ç| H¢B
M?Q K°i K^aM? ;QÆM; pÐ p"v5 "'i [m€- p M p M +?d K°i F?®B K^aM? pÐ ç½ F?B M +
/°M i`"M ç|M ç`+?X J^aM? pÐ M`v- ç M +MM; +| H B H`+? ;b\

@ > ? +€+ M; QÆB H¢B iÊB M[5 "'i [m€ H¬M M`v- +€+ M; QÆB pšM H` i?'i #¢B i`
h`QM; K<sup>a</sup>M? pÐ FB i`mv M` K°i ç¢Q i? M? •K i?`B F?¬M; ;B` Mm X

smv tmv5

æ€K h`MM; ?<sup>a</sup>B +?Êi i<sup>a</sup>M K€i` i? M? •K +?| B i B FBM? M; Q`BX h?Q€M; +?®+- i`
çQÊ+ K M? H M? +O h`MM; Jšm- #„i ç¬m #`B #BM? #® i`"MX E?¬M; # Q H•m +?
i? ?bM? i`ÁM i?"i HÈM- M?bM [m ;B®M; M?Q K°i´ +¬M i`MM; p"vX

PM; QM;5

h'i +^aJBM? h`MM; ç²M; i•K ?B T HU+ +?®M; H¢B HU+ HQÊM; h?`B :B M /Q K^aM?
FB ç°i M?B M +m°M i?ŠM; p T?Q i`QÊ+ - i®+ ç° M? M? ?ÆM i`QÊ+ ç•v ;¬M ;'T ç
+°M iÁ +´ #^aQ K`m t€K FB 5

Rj3eX *?QÆM; Rj3j, J^aM? oÐ h´ E?Q

S?Q i`QÊ+ +´ #<sup>a</sup>Q K`m t€K- K'v S+ p¢M ç¢B [m•M JBM? h`MM; +Q`9i H¢B- b„T t`
HÈM ç2M M?Q KU+- ;B®M; M?Q K°i´ +¬M i`MM; p"vX

PM; QM;5

E?®B +¬m ç2M M?Q KU+ FB +| K"i ç° JBM? h`MM; i?"i HÈM- i`¼M; HQÊM; F?¬M
?bM? i?"M? M M K°i +¶ HU+ HQÊM; iQ HÈM H v ç°M; i?B M ç` - #„i ç¬m i`MM; FQ+

pĐ i?—M #Q bBM? ` X .QÈB bU M; ,M i`î K M? K—M; +m²M +m°M +O HU+ HQÊM; h
h`MM; ?ªB FB H¢B +| i? +QÌM; i? iB T +”M +´ #ªQX

h¢B K°i +?¶ F?€+ +O +´ #ªQ ç´ M€i- h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L; •M /MM; i?O çQ
b€i çQÊ+ K°i K`M M`v- i`QM; HÁM; F?¬M; F?ÄB +?’M ç°M; X æ®B /B M +QÌM; ;Bª
JBM? h`MM; M`Q i`QM; ç¢B [m•M h`MM; ?ªB FB +kM; +?d M?Q K°i +QM FB M ?¬B
/B i- p¬ +MM; M?Ä #ûX L?QM; K’v S+ p¢M JBM? h`MM; #® i`Q i?`M? K”i i`”M F€ [
#°+ T?€i ` mv M,M; ç€M; bÊ M?Q p”vX \*¶ mv M,M; M`v +?d bÊ ç½ pQÊi [m “€M “°
`²BX

@ æ®B /B M pÈB h?ÌB :B M •Q L; ?o *Ym i`¼M; - H¢B pšM +| i? +QÌM; i? iB M H
h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB FBM? M; ¢+ i€M i?€MX æ´B H¢B H` ?„M ? v #’i F€ M; QÌ
bÊ +kM; F?¬M; i? M`Q ç®B F?€M; çQÊ+ HU+ HQÊM; h?ÌB :B M /Q KªM? pĐ i?—M

@ hbM? ?m®M; M?Q i? M`Q\

" M +¢M? ? B M; QÌB- S?€ L?¢+ *´ h?—M p` o•M h?ªB *´ h?—M +| +?9i F?¬M; F K +
#ªQ ç´ M€i M`v- H¢B +| p¬ b® i?B M ç` i`•M i`B p¬ +MM; i`•M [mw- M?’i H` +€+ H
+?B K ç b®X L m M?Q +| i? H’v çB i’i +ª M? [M; i`•M i`B M`v- b) çO ç #²B /QĐM;
iBM? M? *U h?—M h°+X L?QM; ? B M; QÌB H¢B #ÎB pb im pB +ªM? ;BÊB +| ?¢M- F
MB K [m M b€i- HQ H„M; #` JBM? >Q`M; h`MM; Jšm T?€i ?B M ` X *?Q /M H` h•M o
*Ym ;B B ædM? T?QM; - FB T i`QÊ+ +ÁM H` h?—M *?O- w +?Q HBM? ?²M +QÌM; ç¢
T?ªB +U+ F€ +`M i?”MX

@ h`B m ?mvM? +ªK i?’v i? M`Q\

h•M o¬ L; •M H¢B i`QM; +—m w FB M +O h`B m S?QM; X > B M; QÌB ç m +| i? [m M
i?—M #Q p` ç¢B [m•M JBM? h`MM; X L?QM; h•M o¬ L; •M +| +ªK ;B€+- h?—M GBM? L
H` +| i? [m M b€i- +ªK M?”M `ä`”M; ?ÆM +?QM? KbM? `i M?B mX

S?€ L?¢+ *´ h?—M p` o•M h?ªB \*´ h?—M +kM; M?bM T?Q h`B m S?QM; X hW F?B
h`B m S?QM; H—M HQÊi FBM? /B K tm’i i?O- ç½ F?B M +?Q #¼M ?¼ iQM T?K+X

@ *| i? F?ŠM; ç`M?- +?d +—M +?9M; i ?ÆB +?9i /` ç°M; - b) FBM? ç°M; KªM? pĐ i
h`B m S?QM; +?’K `½B KÎ KB M; X hª æ²M; +O ?„M i?Ov +?mM; pšM Hm¬M [m M b
HU+ HQÊM; h?ÌB :B M K M? K—M; +m²M +m°M FB X hW b m F?B h?—M GBM? L?½
J•m- +U+ ?B K i`QÌM; ?ÊT ;†T T?ªB M? [M; p”i M| M?bM F?¬M; i?’m- K` KªM? pĐ i
K` M| F?| +•M M?”+ M?’i i`QM; b® ç|X

@ ob b Q H¢B +| T?€M çQ€M M`v\

h•M o¬ L; •M F?) ;B”i KbM?X >„M +kM; F?¬M; Km®M çÆM ;BªM i` m +?¼+ iÈB KªM
h?ÌB :B M +?QM? H` HU+ HQÊM; Zmv i„+ `’i F?| T?€ ;BªBX oÈB FB M i?S+ ?B M i
+| #’i +S i?O çQ¢M ?[m ?B m ;b +| i? F?”+ +? çQÊ+ HU+ HQÊM; h?ÌB :B MX L; Q
i` M i? ;B M ç m #` HU+ HQÊM; h?ÌB :B M €T +? X

@ JªM? pĐ M`v +?QM? H` ç—m K®B i?2M +?®i +O +ª iÁ +´ #ªQ M`vX h’i +ª HU+
pU+ +´ #ªQ +kM; H` /Q M| +?QÌM; F?®M; 5

h`B m S?QM; #bM? i?ªM M?”M M?¢i M|BX

" M; QÌB *U h?—M h°+ M; ?2 i?’v p”v- b„+ K†i M?’i i?ÌB +SM; H¢BX L|B çÆM ;BªM-
/` ç°M; ;b- +kM; b) #` HU+ HQÊM; h?ÌB :B M F?OM; #® FB +¬M; FQ+?X L?QM; t
FB H¢B +| ç¢B HQÊM; i`•M i`B T?B i?QÌM; [mw ;B€- i`•M #ªQ ;B®M; M?Q L; mv iZ
+kM; +| i? M?bM i?’v5 L|B F?¬M; F?Q i`QÆM; - M m M?Q +| i? +QÊT çQ¢i i`•M i
#ªQ- M?Q p”v i?m ?Q¢+? HB M b) ;’T KQÌB H—M bQ pÈB i`QÊ+ ç•v5

@ o”v T?ªB H`K ;b #•v ;Bì\ L m F?¬M; M„K +?†i i?ÌB ;B M- +?d bÊ ç€K M; QÌB *´ >²

S?€ L?¢+ *´ h?–M +MM; o•M h?ªB *´ h?–M +U+ F€ F?¬M; + K HÁM;X L?bM F?m¬M
+O h`B m S?QM;- h•M o¬ L;•M ç°i M?B M #”i +QÌB K°i iB M; ,

@ h`B m ?mvM?- +?d bÊ M;QÆB bÈK ç½ +| ç®B b€+? `²B \

> B M;QÌB [m2M #B i M? m iW `’i bÈK- ?„M `’i ?B m `à h`B m S?QM;- M m [mª i?”
M”Q- +?d bÊ h`B m S?QM; ç½ bÈK `9i HmB `²B- b) F?¬M; H½M; T?Q i?ÌB ;B M Î ç

@ *?d +–M çÊB H” çQÊ+5

h`B m S?QM; i?®i` K°i +•m- b m ç| +kM; F?¬M; M|B ;b M[X h`QM; HÁM; ?„M i?–
? v F?¬M;- +?d +| i? t2K JBM? >Q”M; h`MM; h°+ #”B / M? i?S KQÌB h?€B *´ o¢M
pÈB i?U+ ? v F?¬M;X

smv tmv5 smv tmv tmv5

h`QÊ+ +´ #ªQ- F?®B +–m h`MM; ?ªB iW iW #”M? i`QÈM; iWM; +?9i iWM; +?9i K°i-
KªM? pĐ i?–M #QX L?bM iB M? ?bM? M”v- T?2 h`MM; ?ªB iU `² ç½ +?B K Qm i? X

@ > ?ª ç€K +¬M i`MM; M?Ä- H–M M”v i?U+ HU+ +€+ M;QÆB H¢B +| iB M #° 5 L?
h`QM; [m M; çQ”M ?Q p¬ FB H¢B i`mv M` i? M? •K i?ÌB F?¬M; ;B” Mm H9+ i`QÊ
" 5

hQ”M #° iÁ +´ #ªQ ç´ M€i ç°i M?B M # ç°M; K°i +¶ HU+ HQÊM; h?ÌB :B M K½M? H
pĐ ç°i M?B M T?€i` K°i çQ”M ?Q p¬ #¢+? [m M;- b€M; M;ÌB +?|B K„i i”M i`lBX L;
tmM; FQ+? h?ÌB :B M ?bM? i`ÁM ç°i M?B M i?´B [mûi` T?QÆM; pB M K’v i`,K /t
H”M b|M; tmM; FQ+? h?ÌB :B M FB çB [m - K¼B •K i? M? M?’i i?ÌB i`–K i`+?- p¢M
T?ªM; T?’i M?Q M;QM; ç¼M; H¢B p”vX

@ *€B ;b\

h¢B K°i +?¶ F?€+- h`B m S?QM; +MM; # M;QÌB *U h?–M h°+ +?Êi +ªK i?’v iW +?
p”B iB /Q # S?€T i„+ # ç°M; F?¬M; i? i`€B M;?’+? ç M; H M i”M iÈBX h`QM; F
i?•M i? i?”K +?Q iQ /mv +O #®M M;QÌB H”T iS+ +kM; #` M;QM; F i M;„M M;OBX
?¬ ?’T p” M?’T iBK ç”T +kM; ç²M; i?ÌB /WM; H¢BX

@ h?ÌB :B M hoM? *?d5

:BÌ T?9i M”v- i`QM; M½Q ?ªB h`B m S?QM; +?d +ÁM H¢B K°i iB w MB K M”vX

@ S?€T i„+ h?ÌB :B M\ JªM? pĐ FB `®i +m°+ +| H B H`+? ;b\

h`QM; HÁM; h•M o¬ L;•M +U+ F€ ?QªM; bÊX EB T i`QÈ+ ?„M ç½ iWM; ç¢i iÈB +’
M;° [m S?€T i„+ iU M?B M #B i`ä bU ç€M; bÊ +O S?€T i„+X J”i`QM; `’i M?B m
h?ÌB :B M +”M; çQÊ+ tQM; H” ç M?’i S?€T i„+5 J” ;BÌ T?9i M”v- F?¬M; M;Ì K°i +€
+| i? T?€i ç°M; HU+ HQÊM; *’K F} +O S?€T i„+ h?ÌB :B M- h?ÌB :B M hoM? *?d5
/WM; H¢B- K†+ +?Q i?O çQ¢M +O M;QÆB i?¬M; i?B M- +kM; +| i? H”K çQÊ+ ;b\
_,M; `„+5

L;Q”B K†i F?®B +–m /Q ç€K h`MM; ?ªB €T b9+ i?”M? FB +?Êi tm’i ?B M p¬ b® F
F?„+ - p¬ b® t€+ +¬M i`MM; `ÆB Hª iª tm®M;X h` M K†i ç’i M? M? +?|M; ?bM? i?”M
+¬M i`MM; i? i?ªKX a® HQÊM; FB Qi M?’i +kM; iÈB K’v M;”M p¢M5

L?bM i?’v K°i K”M M”v- i•K i?–M h•M o¬ L;•M +MM; h`B m S?QM; +kM; T?ªB `mM
¾ b•m b„+ +ªK M?”M çQÊ+ bU p¬ iB M? +MM; #€ ç¢Q +O HU+ HQÊM; h?ÌB :B MX
_”Q `”Q `”Q5

h` M K†i ç’i- K¶B i?ÌB K¶B F?„+ +kM; +| M;”M p¢M S+ t€+ +¬M i`MM;- `ÆB Hª iª tm
ªB /QÆM; t€+ +¬M i`MM; +”M; M;”v +”M; /–vX

@ *?B tmv5

hW i`mM; i•K F?®B +—m h`MM; ?ªB FB +?Êi i`mv M ç M K°i iB M; `Qi +?|B i B #0
+Wm i?` #,M; H½M?X

@ æ| H` JBM? >Q`M; h`MM; Jšm5

h•M o¬ L;•M F?) ?¬ H MX h`B m S?QM; +kM; M? M?`M; +QlB K°i iB M;;

@ h`MM; Jšm Km®M T?ªM FQ+?`²B

h`QM; F?QªM? F?„+— M; Q`B K†i F?®B +—m h`MM; ?ªB /Q ç¢B [m•M JBM? h`MM; i
H M iWM; i—M; iWM; i—M; [m M; pK t€K ç2MX E?Q i? +O ç€K [m M; pK t€K ç2M FE
/QÊB bU +`M [mûi +O HU+ HQÊM; h?lB :B M- M| pšM M?Q +k M; ?`+? i? #`M? i`
F?¬M; M; WM; i, M; p¼i i? iQ+?X

JQlB i`QÊM; h`,K i`QÊM; L;`M i`QÊM; o¢M i`QÊM;

E?¬M; iÊB KQlB +€B ?¬ ?'T- i`QM; ç€K [m M; pK t€K ç2M ç½ tm'i ?B M K°i +€B +
FBM? i?B M FB pW tm'i ?B M iW i`QM; ç€K [m M; pK t€K ç2M iB m i€M- ç½ T?
>Q M; i?QÆM; +´ p¬ #B MX

h•K i?—M ç€K M; QlB h`B m S?QM; `mM H M- i`QM; HÁM; ç°i M?B M tm'i ?B M K°i i
S?ªM; T?`i M?Q +U b`Q FBM? i?B M FB +?QM? H` F?lB M; mv M +O i'i +ª p"vX

@ >YK\

h`B m S?QM; T?€i ?B M- /QÊB +¶ F?Q iS+ FB - HU+ HQÊM; "ªM L; mv M +O h?—
tm'i ?B M K°i iB `mM; ç°M; M?`M M?¢iX

oM pM pM5

hW i`QM; +U b`Q FBM? i?B M FB +?Êi i m¬M ` K°i H`M ;B| K`m t€K ç2M- ç2K ?Æ
+`M i?´B [mûi p`Q i`QM; +U b`Q FBM? i?B MX a m ç| - # M i`QM; +U b`Q FbM? i?B
H M iWM; i`MX

@ >'T i?m i`î p ç bY /KM; b Q\

h?—M b„+ h`B m S?QM; i`î M M +´ [m€BX h•M o¬ L;•M î K°i # M +kM; F?¬M; F?ÄB

@ E?¬M; ?¶ H` +?OM; i° + i?—M i?Q¢B #`B / M? i?S KQlB i`QM; h?€B *´ o¢M h°+— M
h?lB :B M +kM; +| i? +?®M; +U H¢B5

G9+ M`v- [m M; çQ`M ?Q p¬ +?mM; [m M? KªM? pÐ FB ç½ ªK ç¢K tm®M; p`B T?—M
HU+ HQÊM; *'K F} h?lB :B M hoM? *?d- ;B`M; +Q F?QªM; +?WM; KQlB ?ÆB i?Î-
i?"i HÈMX h?—M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; M?¢v #ûM T?€i ?B M- HU+ HQÊM;
ç´ M€i- iU ?² +kM; ªK ç¢K ?ÆM bQ pÈB H9+ i`QÊ+X

@ E ?Q¢+? +O M; QÆB +?QM? H`

G9+ M`v- h•M o¬ L;•M ç°i M?B M ?B m çQÊ+ K°i +?9iX h`B m S?QM; ?ŠM H` Km®
h`MM; ç iB m ? Q KªM? pÐ- i?"K +?Q H` HU+ HQÊM; h?lB :B M #ªQ ?° iQ`M #° +
h?lB :B M hoM? *?d pW `²B- ç½ F?B M +?Q KªM? pÐ iB m ? Q `i HÈMX

æ9M; H9+ M`v- M; Q`B K†i +U b`Q FbM? i?B M +?Êi tm'i ?B M p¬ b® F M? [M; H¶
i?`v çQÊ+ K°i ç€K /`+? i? b M b i î # M i`QM; X

smv tmv5 smv tmv5

L; v b m ç| - iW i`QM; M? [M; H¶ i?OM; FB ç°i M?B M +?mB ` K°i HQ¢B JBM? h`MM
+€M? b m HQM; +kM; i`QM; bm®i- iQ`M i?•M T?€i ` Q€M? [m M; M?`M M?¢iX

@ >YK\

h`B m S?QM; H° ` K°i iB M; ¢+ M?B MX >„M KÆ ?² +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i iB i?lB ;B
M; QlB M? [M; +QM T?B i`MM; Q€M? [m M; M`vX

>Qm ?Qm ?Qm ?Qm5

J'v i` ,K p¢M T?B i`MM; Q€M? [m M; M?'i i?`B iK i?`M? K°i KªM? [m M; ?ªB- t i`M T?€ i`QÊ+ K†iX G-M M`v- KK+ iB m +¬M; FQ+? +O JBM? >Q`M; h`MM; Jšm iU i?¬M #Q FB M[ - K` ç½ i`î i?`M? iÁ +´ #ªQ ç´ M€i FB X ošM +?Q ? i- iW i`QM; M FBM? i?B M FB H¢B # v` p¬ b® M? [M; ç²M; ;B€T i`MM;X L? [M; +QM JBM? h`MM b„+ #ûMX

S?®+ T?®+ T?®+5

L? [M; +QM ç²M; ;B€T i`MM; M`v M? M? +?|M; +?mB p`Q i`QM; HÁM; ç'i- +?B ` ? iW /QÊB HÁM; ç'i +¬M; FQ+? H M +´ i?`M? i`M T?€ T?Q i` MX

@ h`MM; Jšm ç½ +ªB #B M b€+? HQÊ+5

h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M F?) HB + K„i M?bM M? mX hU ?² JBM? >Q`M; h` i?¬M #Q FB F?| +?ÆB- M;QÊ+ H¢B iB M ?`M? +¬M; FQ+? +´ #ªQX h? iQ+? KK- M? [M; MÆB +| i? +¬M; FQ+? +kM; HÈM ?ÆMX

@ *¬M i`MM; ;BªQ ?Q¢i5 E?¬M; M;ì JBM? h`MM; Jšm a`Q +O M;QÆB H¢B iB M ?| +| bS+ +?®M; +U M?'i ç`M? pÈB HU+ HQÊM; h?`B :B M5

JªM? pĐ i?¬M #Q i`QM; [m M; çQ`M `®i +m°+ +kM; +| +?9i HQ H„M;X

h` M #-m i`B- ç€K T?B i`MM; Q€M? [m M; FB T?€i` i?`B ;B M # ç°M; M?`M M? çQ`M iWM; çQ`M [m M; ?ªB- i`MM; FQ+? p T?Q +´ #ªQX J°i M?|K ç²M; ;B€T i`MM +QìM; ç¢B- K ?B m ç`Q H¶ +?mB tm®M; ç'i- iW /QÊB HÁM; ç'i +¬M; FQ+? H MX +´ #ªQ ç´ M€i FB 5

JªM? pĐ i?¬M #Q TªB +?QîM; F?®M; HU+ HQÊM; h?`B :B M T?ÁM; M;U iQ`M #° M?B M HÈM ?ÆM M?B m bQ pÈB i`QÊ+ ç•vX

E?QªM; i?`B ;B M b m ç| +?QM? H` K°i i`"M +?B M ç'm iB m ? Q /`B /ÁM;X h` M K F?¬M; M;WM; +| JBM? h`MM; ?| i?`M? t€+ +¬M i`MM;X L?QM; `i M? M?- i`QM; H-M M[bBM? ` JBM? h`MM; KÈB- +m²M +m°M F?¬M; M;WM; +?B pB MX *ª ? B # # M M`Q +kM; ç m F?¬M; +?`m i?m X

QyQ

> B M;`v b m

@ *kM; iQÆM; ç®B `²B5 æ½ +| i? tm'i i?O5

h`B m S?QM; p` h•M o¬ L;•M HB + K„i M?bM M? m- ç²M; i?`B ;"i ç-mX G9+ M`v- H #Q FB +?d bÊ ç½ #` ç¢B [m•M JBM? h`MM; F K +? ?ÆM T?•M MY - iB m ? Q +kM; çK+ MQÊ+ #ûQ +ÁX

*MM; H9+ ç| - i¢B K°i T?QÆM; p` F?€+ +O +´ #ªQ ç´ M€i ç°i M?B M tm'i ?B M p`B ç¢Q i?•MªM? iW t # v iÈB- T?B m T?M ;B[F?¬M; i`mM; - M;„K M?bM iÁ +´ #ªQ pÈB +U b`Q FbM? i?B M- i? iQ+? bQ pÈB +´ #ªQ +ÁM HÈM ?ÆM K°i +?9iX J°i K` M?Q bY i?B FB +kM; F?B M +?Q i•K i?¬M K'v M;Q`B `mM; ç°M;X

@ *€B +U b`Q FB H`

a„+ K†i .B i GQm *´ h?¬M +?'M ç°M;X

@ JBM? h`MM; Jšm a`Q5

*?d +| ok >`M?- b„+ K†i pšM M?Q +k i?ªM M?B M- M?`M M?¢i M|BX

@ L?bM [mv K¬- im pB h`MM; Jšm Qi M?'i +kM; ç¢i iÈB *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?

h?¬M i?S+ +O # p` "€M ° h?¬M \*?O- F +ª ok >`M?- /-M /-M iB T +`M [m M b€iX i?¬M #Q i`QM; [m M; çQ`M FB ç½ H¼i p`Q +ªK [m M; +O #¼M ?¼X

@ æ| H" i?S ;b\

>"M L;¼+ *´ h?–M +MM; >„+ L;K+ *´ h?–M i?Q€M; +| +?9i ?SM; i?9X

@ J^aM? pÐ h´ F?Q5

ok >"M? #bM? i?QÌM; pšM Hm¬M #bM? ioM?- H9+ M"v H¢B H" F ¸–m iB M #B M b
ç°M; +MM; +m²M; M?B iX

@ J^aM? pÐ h´ F?Q\

" p` "€M "° h?–M \*?O M?'i i?ÌB +kM; H° ` i?–M b„+ +?'M ç°M; - iU ?² ç½ iWM; M;?
HB M [m M iÈB ç² p"i M"vX

@ hW ;Bì i`î çB- KK+ iB m ?"M; ¸–m +?QM? H" J^aM? pÐ h´ F?Q M"v5

ok >"M? /MM; M;[F?Q F?¬M; +?Q T?ûT M;?B M;Ì- HÈM iB M; M|BX

@ o"v +ÁM *´ h?–M 'M FB

>„+ L;K+ *´ h?–M ?ÆB +?9i M;"T M;WM;- ?ÄBX

@ aQ pÈB J^aM? pÐ h´ F?Q HU+ HQÊM; h?ÌB :B M M"v- *´ h?–M 'M +kM; +?d H" i?S
M +kM; F?¬M; b Q5

Rj3dX *?QÆM; Rj39, h "B i _ä L;QÆB5

@ aQ pÈB J^aM? pÐ h´ F?Q HU+ HQÊM; h?ÌB :B M M"v- *´ h?–M 'M +kM; +?d H" i?S
M +kM; F?¬M; b Q5

h?–M b„+ ok >"M? pšM M?Q +k p¬+MM; FQ+? ç°M; p" ?QM; T?'MX " p` "€M "° h?–
K°i +€B- K†+ /M i`QM; K„i i?Q€M; +| +?9i M;¢+ M?B M- M?QM; H¢B +| i? ?B m çQ
çQÊ+ K^aM? pÐ i?–M #Q FB +?QM? H" J^aM? pÐ h´ F?Q- # p` "€M "° h?–M *?O +kM
F?¬M; M;?o iÈB KbM? +| i? M?bM i?'v p"i T?~K i`mv M i?mv i M"vX

h'i +^a K¼B M;QÌB ç m #B i- i`QM; h?–M pU+ J M >Q M;- h?–M #BM? +?O HQm +?Q
h?S T?~K i,M; H M >¢ T?~K- h`mM; T?~K K½B +?Q iÈB h?–M F?Q *U+ T?~KX .QÈB
h?–M F?Q *U+ T?~K +?QM? H" #^aQ p"i h?–M #BM? T?~K +'T + Q M?'i i`QM; i?QÌM
/M H" *´ h?–M *Ym; B B- "€M "° h?–M *?O- ¸¢B ç b® +kM; F?¬M; +| çQÊ+ K°i FB
L?QM; h?–M F?Q- h?–M F?Q *U+ T?~K +kM; F?¬M; T?^aB H" #^aQ p"i h?–M #BM? T?
S?~K +'T + Q M?'i +?QM? H" h´ F?Q +?Q + Q5

L?QM; h´ F?Q +?d H" p"i T?~K i`QM; i`mv M i?mv iX JS+ ç° ?B K H¢ +O M|i?"K +
h?–M J•m- ? v h?–M oQÆM; *?9 h X æ²M; /¢M; pÈB "€i æ¢B h?–M J•m- K†B K°i
H" ç°+ M?'i p¬ M?`5 h´ F?Q tm'i ?B M iW h?ÌB ¸¢B J M >Q M; h?€B *´- mv M,M; +M
F?¬M; T?^aB H" ç€K M;QÌB ?B M i¢B +| F?^a M,M; T?ÄM; çQ€MX *QÌM; ;B^a ?"m i? +
H`+? bY +O M|iW +´ i`+? i?–M i?Q¢B K" i?¬BX

LB M ¸¢B M|i²M i¢B- +?QM? H" i?ÌB F€ +QÌM; i?`M? ?mv ?Q" M; M?'i +O h?€B *
h?€B *´ h°+ ç M?'i h?€B *´- ç°+ #€ o¢M h°+- M;¢Q i?` J M >Q M;- B /€K i` M? T?
p,M KBM? h?B M *Æ h°+ b€M; H¢M KÈB pW iW i?B M M;Q¢B iB K ç M ç•v- #` M;C
F?BM? i?`5 G9+ M|i²M i¢B- Zm M; h°+ +kM; ç½ M?ÎM M?Æ iB M ?"M? i?ÌB F?¬M;
S?¢K h`K- bB m M?B M i? M;Q¢B5 G9+ M|i ?mv ?Q" M;- +?QM p–M; h?€B *´ EBK +
i?B m ç®i i"M i?B M ç` - F?B M o¢M h°+ i B QÆM;5 G9+ M|i ?mv ?Q" M;- .B i h? >
` Mm®i p"Q .B i h? GQM; hS+- iB m /B i iWM; M M iWM; M M p,M KBM? +?OM;
G9+ M|i ?mv ?Q" M;- "€i æ¢B h?–M J•m pšM +ÁM +?Q tm'i i? 5

@ h´ F?Q 5 G9+ M|i ?mv ?Q" M; H" h?ÌB ¸¢B h?€B *´ o¢M h°+- K" ?B M i¢B H" h?ÌB

h`QM; K„i L;K+ >^aB *´ h?–M J M; i?2Q K°i iB ?²B iQÎM; M?"M M?¢iX h?ÌB ¸¢B "€
i¢B i mv `^M; pšM M?Q +k +QÌM; ¸¢B +QÌM; i?`M?- S?¢K h`K pšM M?Q +k ?¢Q ?½M

iÈB h?ìB ççB h?€B *´ oçM h°+- +€+ +QìM;;Bª i`QM; h?-M pU+ +kM; ç m p¬ +MM; ?
*´ oçM h°+ ç m i iK- F?-M;;B®M; M?Q ?B M içB- ?Q†+ H` ç½ imv i iQ+?- ?Q†+ H`
@ EB M h´ F?Q +m®B +MM; ?B M i?•M ; -M ç•v M?´i- H` +?mv M +O # Q M?B m S
i?m°+ p K°i p` h?-M oQÆM; *?9 h - i²M içB b€M? p B pÈB "€i æçB h?-M J•m5
>`M L;¼+ \*´ h?-M +U+ F€ Q QÈ+- M|BX "'i Hm" M K°i FB M h´ F?Q M`Q +kM;;B®
+| K°i F?-M; ? B5 hçB h?ìB ççB h?€B *´ oçM h°+- /QìM; M?Q +kM; +?d +| h?€B *´
h°+ +MM; pÈB p`B +?OM; i°+ #`B / M? +U+ Î T?Q i`QÈ+ KÈB iWM; tm´i ?B M [m
h´ F?Q i?"K +?Q F?-M; i?m ; b h?-M J•m #•v ;Bì5
@ h´ F?Q F?-M; T?ªB i?S +?9M; i +| i? +?çK p`Q5 J°i JªM? pĐ h´ F?Q +kM; +?d
h?-M *?O- i?"K +?Q +ÁM H` i²M içB M´B #`i i`QM; ?`M; M; k h?-M *?O5
ok >`M? HçM? M?ç i M|BX h´ F?Q +kM; + Q + Q içB i?QÈM;;B®M; M?Q h?-M J•r
+kM; F?-M; +-M p¼M; iQÎM; X J` tm´i ?B M i`QÈ+ K†i #¼M +?9M; HçB H` K°i JªM?
Î M; QçB ;BÈB- +€B M`v +?d bÊ b) F?B M +?Q iQ`M #° h?-M pU+ +kM; T?ªB `mM; ç
+MM; æçB M,M; bB m +`T i` M? çQç iX
@ L m M?Q i +| i? M„K ;B[K°i FB M JªM? pĐ h´ F?Q- M|B F?-M; +?WM; +ÁM +| i?
*?O5 h?"K +?Q +ÁM +| i? +?B M i?„M; M[
J´v p` "€M "° h?-M \*?O Î ç•v +kM; ç m i•K ç°M; F?-M; i?-BX "'i i`B #`i ;B€+- i`QM
Mªv bBM? i? K MB K5 .M b Q- çç i çQÈ+ K°i F?®B JªM? pĐ h´ F?Q- +Æ #ªM +kM; b
h?-M *?O- +ÁM +| ?v p¼M; i`Î i?`M? i²M içB M´B #`i i`QM; ?`M; M; k h?-M *?O M
F?Q- i`QM; +ªM? ;BÈB ç²M; ;B B- +?QM? H` w M; ?o p¬ ç`+?5 h?"K +?Q +ÁM +| i?
@ :B€ i`` +O JªM? pĐ h´ F?Q- +kM; F?-M; +-M T?ªB M|B i? K5 >m®M; +?B HçB
h?ìB :B M5 E iB T- +?9M; i +-M T?ªB i?QÆM; M; ?` F ?Qç+?5
ok >`M? +„i çSi iQ iQÎM; +O K´v M; QìBX
@ E ?Qç+?\
" p` "€M "° h?-M *?O +MM; ? B ;½ *´ h?-M +ÁM HçB +kM; MQM i?Î M; QM; i?-MX
HÈB Q+? +?Q iWM; +| - i´i +ª K¼B M; QìB Î ç•v ç°i M?B M i`Î M M çQ`M F i HçBX o
; b F ?Qç+? # M ç-m- iQ`M #° ç½ bÊK #` [m,M; ? i` b m ç-m `²BX "¼M +?9M; iU
#^M; p`Q K°i ? B p` "€M "° h?-M *?O- 2`^M; b) +?d #` JªM? pĐ h´ F?Q ?`M? ?ç K°i
+| F ?Qç+?- +MM; +-M T?ªB /MM; i`Q5
@ > ?ª ?B M içB +?QM? H` +Æ ?°B M; `M M,K +| K°i5
•M? K„i ok >`M? HçB M?bM p T?Q i`"M ççB +?B M ;B[JªM? pĐ h´ F?Q +MM; JF
i`QÈ+ iÁ +´ #ªQX
hm v `^M; +?B M HU+ çÆM i? +O JBM? >Q`M; h`MM; Jšm +kM; F?-M; KçM?- M?C
Mªv MÎ- +| +?B M i?m"i #B M M; QìB- K ?B m +?B M ç´m H•m /`BX h`QM; Jšm a`Q
+m²M +m°M F?-M; M; WM; bBM? ` i`MM; iY i`MM; i¬MX
G9+ # M ç-m- i`QM; Jšm a`Q +?d +?O v m bBM? ` ? B HQçB JBM? h`MM; , T?B i`M
i`MM; X > B HQçB JBM? h`MM; M`v F?-M; M; WM; +? i çB- HçB F?-M; M; WM; iW i`
hÈB ?B M içB- i`QM; Jšm a`Q HçB bBM? ` HQçB JBM? h`MM; i?S # - H` K°i HQç
iQ+? iQ HÈM M?Q i?MM; MQÈ+X GQçB i`MM; K" T K`m t€K ç2M M`v F?-M; +| bS-
K¬M T?K i`€+? i?m i?"T +MM; p" M +?mv MX
aQm5 aQm5 aQm5
L?[M; +QM i`MM; K" T K`m t€K ç2M M`v i?m i?"T +€+ HQçB F?Q€M; p"i- i?U+ p"i i`
+€B #KM; i`ÁM pQ +O KbM?- b m ç| K M; M?[M; M; mv M HB m M`v [m v p # M i`
h`MM; Jšm M?"M çQÈ+ M?[M; M; mv M HB m M`v ?¶ i`Ê- +Æ ?² H` F?-M; M; WM; M
"ÎB p"v- K†+ F JBM? h`MM; +? i M?B m ç M ç•m- i`QM; Jšm a`Q FB pšM M?Q +

M;WM; b^aM bBM? ` T?B i`MM; Q€M? [m M; +MM; ç²M; ;B€T i`MM;- iB M ?`M? +?
H Q ç-m p`Q HY p`vX

@ *?" + +?" + ç¹/₂ +? i; -M K'v S+ JBM? h`MM; 5

@ E?¬M; ?¶ H` JBM? >Q`M; h`MM; h° + #`B / M? i?S KQ`B i`QM; h?€B *´ o¢M h° + -
M; Q`B5 æ´B i?`M? M?[M; +?OM; i° + F?€ + #`B / M? + Q ?ÆM +?9M; K°i +?9i- +kM
?B m [m^a M`v5

" p` "€M "° h?¬M \*?O +O \*´ ><sup>2</sup>M æB M Î K°i # M t2K M€Q M?B i- ok >`M? ç²M; /¢M
[m M b€iX "¼M +?9M; ç M; +?ì çÊB i?`B +Æ- +?ì çÊB JBM? >Q`M; h`MM; h° + iB
"aM L;mv M +O J^aM? pĐ h´ F?Q- b m ç! KÊB ` i v +QÊT ;B"iX

@ VK5 h@i M?'i H` ç€M? ç M HQĐM; #¢B +•m i?QÆM; 5

*kM; i¢B i?`B F?„+ M`v- h`B m S?QM; +MM; # M; Q`B *U h?¬M h° + +kM; ç¹/₂ #„i ç-
+O #¼M ?¼ +kM; F?¬M; T?^aB H` J<sup>a</sup>M? pĐ h´ F?Q- K` H` ç¢B HQÊM; i`•M i`B /` #^a

@ _ i v5 J¼B M; Q`B ?¶ i Ê HšM M? m- F?¬M; çQÊ + +€ +? M? m [m€ t 5

h•M o¬ L;•M T?•M T?|X h´M; +°M; #®M M; Q`B +MM; K°i +QM K Q i"Ti? ?`M? ç°M;
+`M +´ #^aQX

@ æ€K `m²B #¼ F?®M FB T5

J°i i? M? •K i?`B F?¬M; ;B` Mm ç°i M?B M i`mv M ç M- +| p +U + F€ +?€M ;?ûi-
+^aK ;B€ + K i KÄBX

«M;5

hW i`QM; +´ #<sup>a</sup>Q FB +?Êi tm'i ?B M iWM; iB iWM; iB HU+ HQÊM; h?`B :B M- H
h`QM; F?Q<sup>a</sup>M? F?„+ - ç°M; i€ + +O M, K M; Q`B h`B m S?QM; +| p p¬ +MM; +?"K +?
pkM; H-v p`v- M?'i +Y M?'i ç°M; +kM; p¬ +MM; ;B M M MX

@ GU+ HQÊM; h?`B :B M i?"i K¢M?5

æ€K M; Q`B \*U h?¬M h° + p`M +?mv M h?¬M HU+ - #„i ç-m +?®M; +U H¢B- M?QM; +k
h?¬M HU+ ç®B F?€M; HU+ HQÊM; h?`B :B M- iB m ? Q i?"i bU [m€ HÊM- K` ?B m

@ h?Y K°i +?9i h?¬M HU+ >¶M L;mv M +O i 5

h`B m S?QM; p`M +?mv M h?¬M HU+ >¶M L;mv M- +?®M; +U H¢B bU €T +? +MM
:B MX >¶M h?B M E?¬M; L;mv M Zmv i K` h`B m S?QM; +?O im +| iQM? # Q /mM
/mM; +€ + HQ¢B •Q M;?o X J` i`QM; ç!- h`B m S?QM; H¢B /MM; E?¬M; :B M •Q L
Hmv M iÊB +^aM? ;BÊB M?'i ç`M? - >¶M h?B M E?¬M; L;mv M Zmv i i?"K +?Q +| ç`
+| i? ?'Ti?m HU+ HQÊM; +€ + HQ¢B i?m° + iQM?X

h`B m S?QM; pW KÊB p`M +?mv M h?¬M HU+ >¶M L;mv M- M?'i i?`B +^aK i?'v i?•
+?9i- bQ pÊB S?€L?¢ + *´ h?¬M p`o•M h?^aB *´ h?¬M +O *U h?¬M h° + i?bi@i ?ÆM
*´ h?¬M +O *U h?¬M h° + +kM; F?¬M; +?`m i?m - iQ`M i?•M ? B M; Q`B +?Êi T?€i
?Q p¬- M? M? +?|M; #B M HÊM- ?| i?"M? ? B +U M?•M + Q iÊB i`, K i`QÊM; X a m
K¢ +? - F?^a M, M; +?®M; +U +O ? B M; Q`B ç®B pÊB HU+ HQÊM; h?`B :B M `ä`M; ç
F?¬M; i?m FûK h`B m S?QM; X

o T?¬M h•M o¬ L;•M- ?„M +kM; F?¬M; +| #B M HÊMX *?d i?'v ?„M F?) M?„K ? B K
?B M H M K°i iB F?Q iS + S?€T i„+ # ç°M; X æ°i M?B M- i?•M ?bM? ?„M +?Êi M?
+| i? # v p¼i H M F?¬M; i`mM; - i?"K +?Q +ÁM ç H¢B i`M ^aM? M[X

@ E?¬M; ?¶ H` h?¬M \*?O FB Ti`QÊ + - ç¹/₂ HoM? M; ° S?€T i„+ 5 æ®B F?€M; HU+ HQ
i?Q`M; i?b / /`M; ?ÆM `i M?B m

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?¬K M;?oX

h?2Q im pB /-M /-M ç i?,M;- HU+ HQÊM; FB T i`QÊ+ +O h•M o¬ L;•M- F +ª w +?
i„+ +kM; F?¬B T?K+ H¢B +`M; M;`v +`M; M?B mX L?`i i?`B- F M? M? M?`i i`QM;
L;•M5 >„M tm`i i?O +U+ M? M?- ?€B H`v K°i +•v L;mv i Zm M; h?B M .mšM- +?mv
i`•M i`B /` #ªQ ;B€ i` + QX

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +?9i i?m FûK- iQ`M HU+ /mM; M?“T h?`B :B M •Q L;?c
M;Q`B K†i h?-M HU+ >¶M L;mv M +?Êi ?B M H M K°i i-M; ?Q [m M; i?-M #QX Zm
h?`B :B M •Q L;?o p`Q- mv M,M; +O h?-M HU+ >¶M L;mv M ç½ i,M; F?€ M?B m-
:B M +kM; / /`M; ?ÆM F?¬M; QiX h?“K +?Q- i`QM; H9+ KÆ ?²- h`B m S?QM; +A
L;mv M +O +?QM? KbM? +ÁM i?¬M T? ?`T i?m K°i iB HU+ HQÊM; h?`B :B M v
+?QM? H`i?m° + iQM? i?¬M T? +O h?-M HU+ >¶M L;mv M5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; ç¢B ?dX >„M M?È `ä- b m F?B h?-M HU+ >¶M L;mv M
+?QM? i?S+ #„i ç-m +| ?B m [mª i?¬M T? ?`T i?mX \*€B ;¼B H`i?¬M T? ?`T i?m-
HQÊM; F?€+- H`K HÈM K¢M? h?-M HU+ >¶M L;mv M +O +?QM? KbM?- ?bM? i?“
i`QM; +?B M ç`m b) i? ?B M ` Qm i? +U+ HÈMX

@ J°i F?B h?-M HU+ >¶M L;mv M +?QM? i?S+ i`M +?S+ H M i-M; i?S iQ- i KQ`B T
*Ym ;B B5

h`B m S?QM; #„i ç-m iB M i? ?`T i?m HU+ HQÊM; h?`B :B MX GU+ HQÊM; h?`B :
i?U+ +?`i p`v- pÈB +ªM? ;BÈB h?-M HU+ >¶M L;mv M i-M; i?S # çdM? T?QM; - Qi M
+?9iX æ²M; i?`B- çB m M`v +| i? ç i?,M; HU+ HoM? M;° +O h`B m S?QM; pÈB h
M?B M- i`QM; H9+ M`v h`B m S?QM; +kM; F?¬M; [m M M;„i H`v M?[M; i`•M i`B HB

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m +?QM? H` +?O HU+ M;„i H`vX " M M;Q`B i?•M i? +O M† tm`i ?B
F?¬M; M;† +| i? ç i?,M; bS+ +?®M; +U i?“i HÈM ç®B pÈB h?`B :B M •Q L;?o X

@ h?B M *Æ JB m [mª i?“i i?¬M F€5 hU ?² +| i? F?“+ +? M,M; HU+ +O +€+ i°+

h`B m S?QM; i?Q€M; bmv iQ K°i +?9i- M†BX Gm`M i®+ ç°- hB m i†+ KB m F?¬M;
` - h`B m S?QM; H¢B +ÁM i?ª` .B i h? >„+ :B Q GQM; - pÈB M,M; HU+ ?mv i K¢
+| F?ª M,M; +?®M; H¢B M?`i ç`M? ç®B pÈB HU+ HQÊM; h?`B :B MX Gm`M M?•M i
S?QM; iU M?B M H` +| Qm i? X

*kM; K v- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; H`K ;b [m€ ç€M;X >„M +?d +?mv M K¬M M;„i H
K` i`QM; i v ?„M ?B M F?¬M; +|X "ÎB pb M?[M; HQ¢B i`•M i`B /` #ªQ i`QM; i v ?„M
h?B M .m`M p`v- h?-M GBM? L?½M +O ?„M b) +| i? iB M ?`M? T?K+ +? X L?[M;
K°i +?9i- h`B m S?QM; +,M #ªM b) F?¬M; ` i vX L; v +ª hB m i†+ KB m +kM; M;?
+?m`M M`vX ob p`v- M?bM # M;Q`B- # M T?Q *U h?-M h°+ i?m ?Q¢+? T?QM; T?
iQ`M pQÊi [m T?2 h`B m S?QM;X

h•M o¬ L;•M +kM; M?bM ` h`B m S?QM; ç½ i?O ?¢ HQm ibM?- i`QM; HÁM; i?Q€M
LY M;`v b m- ? B T?2 M?•M K½ h`B m S?QM; +MM; *U h?-M h°+ +kM; ç½ i?m ?
L?`i H` *U h?-M h°+ - b® HQÊM; i`B M;mv M M;„i H`v +| i? M†B H` F?`M; H²X

@ *† F?QªM i`B M;mv M F?`M; H² M`v- ?v p¼M; T?K+ ?QM; +O *U h?-M h°+ H¢B +
h`QM; HÁM; K`v M;Q`B *U h?-M h°+ p¬ +MM; pmB bQÈM;X

h`B m S?QM; +kM; ç M; •K i?-K iQM? iQ€MX >„M +| i? bY /KM; F?QªM i`B M;mv
i? HU+ +?QM? KbM? ;•v /UM; î i`QM; J°M; \*ªM? h?€B \*`X

@ L?•M HQ¢B +MM; *U h?-M h°+ F?®M FB T5 L m F?¬M; T?ªB ç M; +| JBM? >Q`M
+| i? ç +?Q +€+ M;QÆB i?U+ ?B M çQÊ+5

h`QM; JªM? pÐ h´ F?Q i`mv M ` K°i ç¢Q i? M? •K i`M M;”T M° F?QX

æ€K M;Q`B h`B m S?QM; i?Q€M; M;¢+ M?B M- M?QM; M;QÊ+ H¢B +kM; F?-M; H
K^aM? pĐ FB H¢B ç€M? ` K°i ç¢Q HU+ HQÊM; S?€T i„+ \*'K F} h?`B :B M hoM? *?d
#^aM F?-M; +| F?^a M,M; T?^aM F?€M;X

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m ç°i M?B M M?^av H M i` M #<sup>a</sup> p B +O h`B m S?QM;- KÎ` KB m i`^a
i`"MX

@ >YK\ h?B M *Æ JB m\ h #B i`ä M;QÆB5 E i iBM? i`Q im +O h?B M *Æ h°+-
p¢M p"i

J^aM? pĐ h' F?Q FB pW HB + K„i HB M M?"M` H B H`+? +O hB m i†+ KB mX

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m iB TiK+ F?Q i v K9 +?•M- iU ?² M?Q ç M; ç M;?` +€B ;bX

@ *€B ;b\

h? M? •K J^aM? pĐ h' F?Q i`"M M;"T M° F?Q- ;B"M /[?ûi HÈM,

@ L;QÆB #^aQ i i?-M T?K+ +?O M?•M +O M;QÆB\ h?"i H` ;B"M +? i M;Q`B 5 h
F?Q- h?-M *?O #bM? i?Q`M; +kM; +?QÈM; K„i5 \*?d H` K°i i M *' h?-M

Rj33X *?QÆM; Rj38, >¶M L;mv M hS h`¼M;

@ h çQ`M; çQ`M; H` J<sup>a</sup>M? pĐ h' F?Q- h?-M \*?O #bM? i?Q`M; +kM; +?QÈM; K„i5 *

h? M? •K i?`B F?-M; FB H°` +^aK ;B€+ T?šM M° +MM; F?BM? i?Q`M; M²M; ç"KX

h`QM; HÁM; ç€K M;Q`B h•M o¬ L;•M H¢B K°i H-M M[T?B i?Q`M; FBM? ?½BX *€B
M;`H¢B H` J^aM? pĐ h' F?Q5 h?^aQ M`Q +| HU+ HQÊM; FBM? i?B M #"+ M`vX

GU+ HQÊM; h?`B :B M €T +? i¢B F?m pU+ +O K¼B M;Q`B ç°i M?B M +Q`M; HB

@ E?¬M;5

:½ *´ h?¬M *Ym ;B B FB Km®M ;B½v i?Q€i- M?QM; h?¬M HU+ iQ`M i?•M H¢B ?¶M
t‡B KÁM +U+ F€ [m€B /`X h?•M i? +MM; w i?S+ +kM; #` K°i +¶ HU+ HQÊM; p¬ ?
F?¬M; ? +‡ +?9i bS+ T?ªM F?€M; M`QX

RjNyX *?QÆM; Rj3d, æB K h®B * Q h®+ æ°

L; v i¢B /QÈB KQ K„i +O # p` "€M "° h?¬M \*?O- h`B m S?QM; ?Q F?¬M; iB m i?
tmv Mi?•Mi? ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B FB X :½ *´ h?¬M *Ym ;B B FB +kM; H`i°+ M?
+?d H` \*´ h?¬M \*Ym ;B B #bM? i?QÌM; - +?Q /M h`B m S?QM; +‡ i"TFQ+? i?`M? +
i`¼M; i?QÆM; - +?S F?¬M; i? M`Q; B i +? iX L?QM; ;BÌT?9i M`v- i?•M ?bM? +MM
HQÊM; h?ÌB :B M p¬ ?bM? FûQ +?"K- ?¶ M M;mv M HU+ i`M; ç€M; bÊ ç M; iWM; -
?²M HU+- h?¬M HU+ +O ?„MX

@ h?¬M T? ?'T i?m5

lv M,M; h?¬M HU+ >¶M L;mv M i`QM; i?O +?QÎM; +O h`B m S?QM; +?ŠM; M?[M; i
i,M; p¼i H MX GU+ i`M; T?OM; #® HB Mi`U+ iB T ç€M? M€i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B
H9+ i"TB€i- iQ`M #° [m€i`bM? F?¬M; iÈB i?ÌB ;B M ? B ?ÆB i?ÎX

@ hB m #®B

" p` "€M "° h?¬M \*?O ;¬M M?Q bÊ ç M M;•v M;Q`B- b m ç‡ H¢B +`M; T?ŠM M° +MM
/QÈB KQ K„i +O #¼M +?9M; - h`B m S?QM; i?QM; /QM; ;B i +? i K°i ;½ *´ h?¬M *
pk M?K+ i`„M; i`ÊM ç®B pÈB # p` "€M "° h?¬M *?O5

@ lh?Ov L;K+ GQM;5

J°i +€M? i v +O L;K+ >ªB *´ h?¬M +?"K `½B KÎ `X hQ`M #° +€M? i v FB +?Êi [r
i¬M; /`+? i? m ?„+ b„+- +?Êi ç°i M?B M #`M? i`QÈM; H M- ?‡ i?`M? K°i ç¬m lh?
M;`M i`QÊM;X

@ _®M;5

lh?Ov L;K+ GQM; M;`M i`QÊM; FB +?Êi `Qi ;`Q K°i iB M; - +?'M ç°M; T?QÆM; /
H½M; +K T?QM; p¬ ?bM? T?€ ?Ov p¢M p"iX

@ E?¬M; i®i5

a„+ K†i h•M o¬ L;•M #B M ç´BX

@ "Q T?€T >„+ h?Ov •Q M;?o *Ym i`¼M; - H¢B +ÁM /mM; M?"T +¬M; FQ+? HBM? ?

J°i FQ+? iQ`M HU+ +O HQ¢B "Q T?€T "€M "° h?¬M \*?O +QÌM; ç¢B M`v- çO ç KB
*Ym ;B B #bM? i?QÌM;X >„M pW Km®M M?9M; i v + Mi?B T- H¢B #` .B i GQm *´
H¢BX

@ æ®B i?O +O M;QÆB H`i 5

> B i v .B i GQm *´ h?¬M ç°i M?B MtQ v i`ÁMX h` M ? B i v i`€B TªB ç m M;QM;
i`QÌM; ?` ç2M M?Q KU+X E?¬M; M;ì .B i GQm *´ h?¬M M`v H¢B K ?B m >Ov .B i
"° h?¬M *?O- >Ov .B i •Q L;?o +O ?„M +kM; ç½ ç¢i iÈB *Ym i`¼M; - i?U+ HU+ +ÁM
h?¬M MY T?¬MX

_¬K`¬K`¬K5

> B ç¬m ?Ov /B i i`QÌM; ?` M?bM M?Q +m²M; #¢Q- M?QM; H¢B HBM? ?Q¢i [m, /`
[m'M H`v h•M o¬ L;•MX J†+ /M h•M o¬ L;•M F?¬M; bÊ .B i GQm *´ h?¬M- M?QM; ?
i`K i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M- F?¬M; i? M`Q +?B m +® h`B m S?QM; çQÊ+X

" M FB

@ h?Ov *?B •Q L;?o *Ym i`¼M;5 G¢B +ÁM /mM; ?ÊT "Q T?€T HBM? ?²M ?mv i K¢
h`B m S?QM; M?'i i?`B +ªK i?'v K°i +¶ M;mv +Æ €T #€+?X L?QM; ?„M pšM M?Q +
F?B ;B i +? i ;½ *´ h?–M *Ym ;B B FB - pšM F?¬M; [m M H'v ¢B E?¬M; ;B M h`[p"

@ _®M;5

æ–m l h?Ov L;K+ GQM; F?Q i? M;"T i`B FB ¢½ i`MM; FQ+? i?ŠM; iÈB- i?¬M T
KB M;X

@ > ?ª

J°i i? M? •K +Q`B F?) +?Êi p M; H M i` M ¢dM? ¢–m l h?Ov L;K+ GQM;- +ÁM K M; i
b|M;; ÊM K`i K`X

@ E?®M FB T5

a„+ K†i L;K+ >ªB *´ h?–M M?'i i?`B •K ?"M- M?QM; +kM; F?¬M; #m¬M; i? X *QM I
H` /Q K°i +€M? i v +O ?„M #B M i?"M?- iQM? +¬M; FQ+? HBM? ?Q¢i +O M| ;B®
i?•M ?„M p"vX æ°i M?B M- +QM l h?Ov L;K+ GQM; /QÈB +?•M h`B m S?QM; +?Êi
[mûi i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; i` M ¢dM? ¢–m +?QM? KbM?X

h`B m S?QM; ¢°i M?B M ?Q F?¬M; iB m i?'i- K°i FQ+? +O l h?Ov L;K+ GQM; FB

@ s2K ` - K°i ¢–m l h?Ov L;K+ GQM; +kM; F?¬M; i? ¢®B T?| ¢QÊ+ ?„M5 S?ªB M?
L;K+ >ªB *´ h?–M `i M? M? ¢½ F?¬B T?K+ #bM? ioM?X a m F?B iB M p`Q "aQ F?
i`QÎM; i?"M? H MX h`ªB [m M?B m H–M i?B i i?ÁB- F?B M +?Q ?„M +,M #ªM F?¬

@ L;K+ GQM; *U h`ªQ5

a„+ K†i L;K+ >ªB *´ h?–M M;QM; i`¼M;- +€M? i v +ÁM H¢B +kM; ?| i?"M? m i?Ov
?| i?"M? K°i +€B L;K+ GQM; *U h`ªQ HÈM K'v i`,K i`QÊM;X L;K+ GQM; \*U h`ªQ F
h`B m S?QM;- T?®B ?ÊT pÈB l h?Ov L;K+ GQM; ¢€M? +?QM? /B MX

@ h`B m S?QM; ;†T T?B M iQ€B `²B5

S?€ L?¢+ *´ h?–M +MM; o•M h?ªB *´ h?–M F?¬M; F?ÄB +| +?9i HQ H„M;X "i [m€
K†i pÈB +¬M; FQ+? +O K°i ;½ *´ h?–M *Ym ;B B F?€+ - JK+ .m *´ h?–M5

E?¬M; +?d M?Q p"v- >"M L;¼+ *´ h?–M +ÁM ¢B m F?B M h?B M smv M ",M; oU+- ¢;
pB M M;"M /†K tmM; [m M?X

•K –K5

æ€K b¬M; #,M; #®M T?Q pšM ¢ M; iWM; +?9i iWM; +?9i K°i +Q `9i H¢B- ?"M HU
/•M; H MX h?2Q i?`B ;B M i`¬B [m - F?¬M; ;B M +?B M ¢'m +O K¼B M;Q`B +kM;
;½ *´ h?–M *U h?–M h°+ #`?"M HU+ +QÎM; ¢¢B M;QM; F i- ?mv i K¢+?- h?–M HU+
?QÎM; i?"i HÈMX

.QÈB bU +?QÎM; F?®M; +O >"M L;¼+ *´ h?–M- h?B M smv M ",M; oU+ FB +?O
[m•MX ob i? - +?Q /M ? B ;½ *´ h?–M *U h?–M h°+ HB M i?O H¢B- pšM M?Q +k #` J
+? X "i [m€- h•M o¬ L;•M +MM; h`B m S?QM; #` ?"M HU+ªM? ?QÎM; +kM; F?¬M;

@ "€M "° h?–M *?O +kM; F?¬M; ;b ?ÆM +€B M"v5

J°i ¢¢Q i? M? •K +?•K +?¼+ +?Êi iW K°i ;| +F?m pU+ +?B M ¢'m i`mv M ¢ MX h`B
¢¢Q i`MªM? ;B[ F?¬M; i`mM;- i®+ ¢° +O ?„M F?¬M; ? #€Q i`QÊ+ - ¢°i M?B M i`C
+ 'T #"+X

"²M; #²M;5

*¬M; FQ+? +O l h?Ov L;K+ GQM; +MM; L;K+ GQM; *U h`ªQ ¢²M; i?`B i?'i #¢B- M?
#,M; + Q M;"M i`QÊM; Î T?K + "M ¢€M? i M i?"M? T?'M pKM X

G9+ M`v- h`B m S?QM; +kM; F?-M; +! bY /KM; h?m'M /B- K` +?d /U p`Q i?•M T?
i`€M? çQÊ+ +¬M; FQ+?X o T?-M HoM? pU+ ?`M HU+ h?B M smv M ",M; oU+ FB -
H` M?Ä #û p¬ +MM; X >„M +! h`QÌM; #`Q h?ÌB E?-M; ?° i?•M- H¢B +! i?m°+ iQM?
HU+ >¶M L; mv M- ç€K ?`M HU+ tmM; [m M? FB pW KÈB iB T+`M ?„M- HB M ;B®
p`vX

@ JK+ iB m F iB T- H` ;B i M; QÆB5

h`B m S?QM; T?B m T?M ;B[ F?-M; i`mM; - +?d i v p T?Q JK+ .m *´ h?-M # M F

@ 5

JK+ .m *´ h?-M ç M; +?B M ç'm pÈB ? B ;½ *´ h?-M +O *U h?-M h°+ - M; ?2 i?´v p
+SM; çÌ- i` M i`€M iQ€i` K² ?¬B H¢M?X oW `²B- iY i`¢M; +O ;½ *´ h?-M *Ym ;
+?QM? H` i`M K„i M?bM i?'vX

@ hB m #®B5 *?È +! +`M `Ð5

>`M L;¼+ \*´ h?-M ç M; iB M ?`M? +Q `9i H¢B h?B M smv M ",M; oU+ - K†i M;¼+ M

@ h?"i bU H` [m€ FB m M; ¢Q `²B5

L;K+ >ªB *´ h?-M pW bÊ pW ;B`MX E?-M; M; Ì ç®B T?QÆM; H¢B [m M; KBM? +?
;B i+? i M; QÌB # M KbM?X G9+ i`QÈ+- h`B m S?QM; i¢B /QÈB KQ K„i +O # p` "
K°i ;½ *´ h?-M *Ym ;B BX E?B ç! ?„M i?`M? +¬M; - K¼B M; QÌB +?Q `^M; H` /Q ?„M
wX J` ;BÌ T?9i M`v- h`B m S?QM; H¢B +?d çQ+? / M?- Km®M çB K b€i K°i ;½ \*´ h`
.m *´ h?-M5

@ E?-M; i®i5 L; v +ª "€M "° h?-M *?O +kM; F?-M; H`K ;b çQÊ+ F M`v

h`QM; HÁM; JK+ .m *´ h?-M F?-M; M; WM; HQ bÊ #'i MX J†+ /M pšM ç M; +?B K
F?-M; +ÁM i•K iQ +?B M ç'm pÈB ? B ;½ *´ h?-M +O *U h?-M h°+ M[X

@ *! +?9M; i Î ç•v- M; QÆB F?-M; +! F?ª M,M; i?`M? +¬M;5

> B p` "€M "° h?-M \*?O >`M L;¼+ - L;K+ >ªB HB + K„i M?bM M? m- b„+ K†i H½M
h`B m S?QM; i?`M? +¬M; i? K K°i H-M M[- i`M i?'i +?B M HU+ *´ h?-M *Ym ;B B
K†i KkB +O #¼M +?9M; H¢B +ÁM ;b M[\

@ h Km®M ;B i ?„M- +€+ M; QÆB B +kM; F?-M; M; ,M +ªM çQÊ+5

a„+ K†i h`B m S?QM; #bM? i?ªM- M?`M M?¢i M!BX

@ E?-M; +! F?ª M,M;5

L;K+ >ªB *´ h?-M H`T iS+ +?d ?mv +QM l h?Ov L;K+ GQM; FB i?O ?° # M +¢M? JK
+QM L;K+ GQM; *U h`ªQ +ÁM H¢B pšM M?Q +k T?!M; p T?Q h`B m S?QM;X

@ ",M; L;¼+ GB M æ`B5

*€M? i v >`M L;¼+ *´ h?-M F?) pmM; H M- /QÈB +?•M JK+ .m *´ h?-M M?'i i?ÌB tm
#,M; [m M; b€M; H¢MX hmv `^M; M`M; pšM ç M; çB m F?B M h?B M smv M ",M; oU
i? +?B pB M çQÊ+ Î K°i i`bM? ç° M?'i ç`M?X >ÆM M[- K°i F?B #,M; pU+ i?`M? +
M M ",M; *?B h?-M Zm®+ ç€M; bÊ- ç`+? M?•M # M i`QM; /M +?çv i`lB +kM; F?-M
_i M? M?- JK+ .m *´ h?-M ç½ +! ? B i-M; T?ÁM; ?° ",M; L;¼+ GB M æ`B- l h?Ov
i•K iB M? M?'i i?ÌB ç¢B ç`M?X

@ > ? ?

h`B m S?QM; +QÌB K°i iB M; - i` M M; QÌB /•M; H M K°i i-M; i?ÌB F?-M; # ç°M; +Q

«M; #€5

h?•MªM? +O ?„M ç°i M?B M #B M K'i- H-M M`v F?QªM; +€+? h?m'M /B +! +?9i t

@ >YK\

>"M L;¼+ *´ h?–M i?Q€M; bYM; b®iX L; v F?QªM? F?„+ b m ç!- M" M; +?Êi +ªK i?´ ç°M; i¢B F?m pU+ +O L;K+ >ªB *´ h?–MX

@ *~M i?"M5

a„+ K†i >"M L;¼+ *´ h?–M M?´i i?ÌB ç¢B #B M- F?¬M; F?ÄB M?„+ M?Î K°i iB M;X
>B M i¢B ? B p B L;K+ >ªB *´ h?–M ç½ i`®M; `¶M; - ? B +€M? i v +O ?„M T?•M #B
GQM; +MM; L;K+ GQM; *U h`ªQ ç +?B M ç'mX L?Q i? - i?U+ HU+ #ªM i? +O ?„M-
M;U- M?´i ç`M? b) v m çB `´i M?B mX L;?2 >"M L;¼+ *´ h?–M M?„+ M?Î- L;K+ >ªB
i?K çQÊ+ i?ÌB F?¬M; # ç°M; K`i KÌ b m HQM; KbM?- i`QM; HÁM; i?–K F m F?¬M;

@ >¶M L;mv M h?–M Zmv M5

J°i M„K ç'K i?•K M;•M pšM çK+ - # Q T?O i`QM; K°i i`"M i?ÌB F?¬M; p†M p Q [m, /
ç€M? i`9M; i?•M i? L;K+ >ªB \*´ h?–MX \*?Q /M L;K+ >ªB \*´ h?–M Km®M i`€M? K°i [m
F?¬M; çQÊ+X "ÌB pb- K°i [mv M FB ç½ çQÊ+ h?ÌB :B M •Q L;?o ;B i®+ ç M i" M
ç M +?Q ?„M K°i HQ¢B +ªK ;B€+ i?ÌB F?¬M; i?€+ HQ¢MX

@ J„+ HW `²B5 JK+ iB m +O ?„M +?QM? H` L;K+ >ªB *´ h?–M5

>"M L;¼+ *´ h?–M M;?B M `M; i?ûi HÈMX G9+ M"v +?QM? H` i?ÌB çB K L;K+ >ªB
çQ¢M v m M?QÊ+ - ç®B K†i +¬M; FQ+? ç€M; bÊ #"+ M"v- M?´i ç`M? H` +U+ F€ M; m
" M? Q M?5

L;K+ >ªB *´ h?–M #` K°i [mv M ç€M? # v- F?;2 KB M; +?ªv ` K°i iB K€m iQÆBX

@ E?¬M; ?¶ H` "€M "° h?–M \*?O- HoM? M;° •Q M;?o \*Ym i`¼M;

h`B m S?QM; F?) H`K #~KX *?d i?´v tmM; [m M? i?•M i? L;K+ >ªB *´ h?–M +?Êi ?
;ÊM m i?Ov- M; ,M +?†M ç¢B ç b® mv HU+ K°i FQ+? ?¶M M;mv M +O h`B m S?QM
+O ç®B T?QÆM; - M°B ibM? ?mv i K¢+? *´ >²M h°+ - K°i [mv M M"v +?d K M; ç M
i?QÆM; i´M M?´i ç`M? - +ÁM +?Q çO i`Q K¢M;X

@ J2Q K2Q5

J°i ç¢Q KB mªM? i?QM /`B ç°i M?B M tm´i ?B M M; v b m HQM; L;K+ >ªB *´ h?–M
T?M p, M +?ûK ` K°i ç¢QªM? M?"M H¢M? H)Q- +?ûK p T?Q L;K+ >ªB *´ h?–MX

@ *ÁM +! K B T?K+5

h?–M b„+ >"M L;¼+ *´ h?–M ç¢B +?´M- i`QM; HÁM; T?€i H¢M?X hB m iY FB iQM?
K†i- h`B m S?QM; çQ+? / M? çB K b€i JK+ .m \*´ h?–M- M?QM; i?U+ i H¢B H` ç®B
S?®+ tmv5

h? M? M;•M M?"M T?M p, M FB - ç•K p`Q i?•M i? m i?Ov b!M; ;ÊM +O L;K+ >ªB *´

@ 5

J†+ /M ç½ ?! i?"M? ?bM? i?€B m i?Ov- M?QM; L;K+ >ªB *´ h?–M +kM; TªB F m
i?•M i? M?´i i?ÌB +SM; ç!- b„+ K†i i`„M; # +?X

@ h?B M GmM; "Q L?"M5

ok >"M? ç M; iB M ?"M? €T i`"M Î T?Q b m- H–M ç–m iB M KÎ KB M; i?®i H MX h
/Q hB m i†+ KB m çQ¢i çQÊ+ iW i`QM; #ªQ F?® +O h?B M J æQÌM; - H9+ ç! ç½
J æQÌM; - T?B i?QÌM; iS+ ;B"MX h?B M GmM; "Q L?"M M"v +?QM? H` /Q h?B M *
GmM; L?"M- ç†+ i?M +? i¢Q ` - H¢B +ÁM ;B M?"T p`Q K°i p`B HQ¢B i`B HB m ç†
+¬M; FQ+? *U+ T?~KX

ok >"M? HQm HϕB Î T?Q b m- +kM; F?¬M; M^K i`QM; T?ϕK pB +O h?B M smv M
ç-m ?„M ç½ /U ç`M? b) F?¬M; ` i v- ?Q†+ H` #^M i?•M ?„M +| bU +® F} ;b ç|X

@ >Q E?¬M; L o"i5

h^ J•m h`B m S?QM; M;QM; ç¼M; - i`QM; M?€v K„i ç½ +?mv M /ÌB hB m i†+ KB m
b M; +?¶ F?€+- M; v K°i F?„+ b m ç|

_ -K ` -K5

h`QM; h?B M smv M ",M; oU+- ? B iÁ b¬M; #,M; + Q M;"M i`QÊM; ç²M; i?ÌB iW T
i?ŠM; p T?Q p`i`Q pW `²B +O h`B m S?QM; +MM; hB m i†+ KB mX lv M,M; +¬
pÈB K°i FQ+? +O *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; 5 a m F?B h?B M smv M ",M; oU
L;¼+ *´ h?¬M ç½ +| i? T?•M ` i•K HU+ M?'i ç`M?- T?€i ç°M; +¬M; FQ+?X hmv `^
b¬M; #,M; FB #` h`B m S?QM; p` hB m i†+ KB m i`€M? i?Q€i- M?QM; M| +kM; i?
+O ? B M;QÌB pÈB L;K+ >^B *´ h?¬MX

@ æB5

L;¼+ i?O >"M L;¼+ *´ h?¬M HϕB M? M?"M; T?'i H MX J°i +€B ",M; L;¼+ GB M æ
/QÈB +?•M L;K+ >^B *´ h?¬M- i,M; i? K +?Q ?„M K°i i-M; T?ÁM; M;UX "¼M +?9M
/ /`M; i`M i?'i K°i p` "€M "° h?¬M *?O çQÊ+X

@ h?m5

L;K+ >^B *´ h?¬M #'i ç„+ /o T?^B i?m ?²B L;K+ GQM; *U h`^Q HϕB- F?¬B T?K+ HϕB
M,M; HU+ iU p X oW `²B- h`B m S?QM; ç°i M?B M i"TFQ+?- hB m i†+ KB m K B
i?QÆM; i`M F?¬M; M? - i`QM; HÁM; pšM +ÁM K°i i`"M FBM? ?½BX

@ > ?

a m F?B ç€M? i`¼M; i?QÆM; L;K+ >^B \*´ h?¬M- h`B m S?QM; F?) +QÌB K°i iB M
/€M; ç½ çϕi çQÊ+ •K KQmX

@ E?¬M; i®i5

>"M L;¼+ *´ h?¬M +?Êi M;?o ç M +€B ;bX L; v K°i F?„+ b m ç| - FBM? #B M HϕB K

@ >¶M L;mv M h?¬M Zmv M5

h`B m S?QM; ç°i M?B M HϕB h?m'M /B- tm'i ?B M M; v b m HQM; JK+ .m *´ h?¬M>
_,M; `„+5

h-M; ",M; L;¼+ GB M æ`B ç M; #^Q p tmM; [m M? JK+ .m *´ h?¬M M?'i i?ÌB pĐ pK
*´ h?¬M ç½ +?mv M /ÌB T?¬M HÊM i•K HU+ ç #^Q p +?Q L;K+ >^B *´ h?¬M- i-M;
JK+ .m *´ h?¬M # M M`v M;QÊ+ HϕB ç½ v m tm®M; K°i +?9iX

«M; Q M?5

a m F?B M„K ç'K i?•K M;•M pšM çK+ +O h`B m S?QM; tmv M [m ",M; L;¼+ GB M
i?m K°i #° T?"M ?"M M,M;- mv M,M; F?¬M; M;Ì HϕB +`M; i? K M;QM; iK ?ÆMX

@ E?¬M;5

JK+ .m *´ h?¬M FBM? ?¬K°i iB M;- i"MHU+ tm'i ` i'i +^i?O çQϕM +O #^M i?•M- M
iB +`^M;- +?QM? /B M ?„M +ÁM +| +¬M; FQ+? +O S?€L?ϕ+ \*´ h?¬M p` o•M h?^B
?½K imv i +^M?X

æ€M; bÊ ?ÆM +?QM? H` K°i +¶ i?ÌB F?¬M; # ç°M; p¬ ?bM? ç½ # Q T?O iQ`M i?•M
i€+ +O ?„M ç m #B M i?"M? ç°M; i€+ +?"KX h®+ ç°+O ?„M ç½ #` FûQ +?"K HϕB ç
i?S+ +O ?„M pšM F`T T?^M SM;- çB m F?B M i?•M i? ?| i?"M? *´ >²M h? - M?QM
i?"i bU [m€+?"KX

@ h?ìB :B M •Q L;?o 5

h`QÊ+ F?B JK+ .m \*´ h?–M +? i- i`QM; ç–m +?d +ÁM H¢B +€B w MB K M`vX
> B p` "€M "° h?–M \*?O >`M L;¼+ - >„+ L;K+ ç½ F?¬M; F`T +Sm i`Ê M[X a„+ Kti ?
HÁM; H¢B H¢M? H)QX "¼M +?9M; ç½ M?B m H–M K„+ KQm +O h`B m S?QM; - #`
KÊB ç–m #¼M +?9M; iQÎM; `^M; KK+ iB m +O h`B m S?QM; H`JK+ .m *´ h?–M- M
ç®B T?QÆM; H¢B i?B i F K B T?K+ L;K+ >ªB *´ h?–M5 L;K+ >ªB *´ h?–M pW +?
F?¬M; M;ì ç–m K•m +O h`B m S?QM; H¢B K°i H–M M[+?mv M ?QÊM; - +m®B +MM

@ 5

S?QÆM; /B M HBM? ?²M p M; H M K°i iB M; i?ûi i? HQÆM; i?ªK i?B i- i?•M i? +
T?€T JK+ .m *´ h?–M M`v ç½ #`# M;QìB h`B m S?QM; HB M i?O iB m /B iX

@ h MìB `²B- i Km®M ;B i ?„M- +€+ M;QÆB F?¬M; M; ,M +ªM çQÊ+5

h`B m S?QM; M?`M M?¢i MìB- i?m H'v E?¬M; ;B M h`[p"i +O JK+ .m *´ h?–M- +?B
K°i T?–MX E€ M; ° i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M`v ç–M; çªQ- i?m ?Q¢+? +O ç€K M
F?¬M; FûK ç€K M;QìB *U h?–M h°+ # Q M?B mX

@ L;QÆB

>`M L;¼+ \*´ h?–M iS+ ;B`M ç M KS+ +ªM;QìB `mM `~v- K`i` M Kti L;K+ >ªB *´ h?
K v K„MX

@ h`B m ?mvM?- H`K i®i H„K5

h•M o¬ L;•M +QìB HÈM- i€M i?QÎM; K°i iB M;X G9+ M`v- ?„M +kM; +?Q +ì ?ì i?
F?¬M; M;ì H¢B +ì i? ç€M? F?¬M; T?•M + Q i?'T pÊB .B i GQm *´ h?–MX h`QM; H9
o¬ L;•M KÆ ?² T?B K ç°M; K°i +¶ F?Q iS+ S?€T i„+ - i?dM? i?QªM; p`B H–M +¬M;
+ªM? +'T h?–M *?O M[X *ì i? MìB- im pB ?B M i¢B +O ?„M ç½ H` "€M "° h?–M *
i?`M? ?bM? i?€B \*U h?–M- +?d bÊ b) +ì i? / /`M; M;?B M ûT .B i GQm *´ h?–MX

@ G¢B +? i K°i M;QìB M[\ > B M;QìB +€+ M;QÆB `®i +m°+ ç M; H`K ;b p`v\

.B i GQm *´ h?–M ç M; +?B M ç'm pÊB h•M o¬ L;•M- i?B m +?9i M[ç½ KÎ KB M;
KbM? ?„M ç m F?' +?®M; H¢B +¬M; FQ+? +O h•M o¬ L;•M- K` ? B p` "€M "° h?–M
i M *´ h?–M "€i ;B B- *Ym ;B B ?ŠM H` / M?Q i`Î #`M i v KÊB ç9M;X L?QM; ?B M
;½ *´ h?–M *Ym ;B B ç½ HB M iK+ #` ;B i +? i5

@ " i M M;m tm~M +€+ M;QÆB5 E M`v ç½ ç¢i iÈB çB K i®B + Q i` M T?QÆM; /B M
/Q çÆM ç'm pÊB ?„M- KÊB F?B M +?Q i`M i?'i ? B ;½ *´ h?–M *Ym ;B B

ok >`M? ç M; €T i`"M Î T?Q b m- M?`M F?¬M; çQÊ+ +?YB –K H MX h?•M H`M;QìB
i?'m i`B i ?ÆM ç®B pÊB +K+ /B M +?B M ç'mX \*?d H`- i'i +ª K¼B +?mv M T?€i b
h`B m S?QM; H¢B H` ?Q ?Q i?"i i?"i- ?„M +kM; F?¬M; F`T M; ,M +ªMX

>ÆM M[- ?B M i¢B +kM; F?¬M; T?ªB H9+ ?„M +ì i? ` ,M /¢v # p` "€M "° h?–M *?O
iÈB `²B5

smv tmv5 smv tmv5

æ9M; H9+ M`v- b m HQM; ok >`M? +?Êi i`mv M ç M i? M? •K +O ç¢B [m•M h`MM;

@ G` F?Q iS+ çì5 E?¬M; M;ì H¢B H` F?Q iS+ çì5 E?Q iS+ +O iY ç`+? HÈM M?'i JB

@ h Km®M #-K i?•v M;QÆB i?`M? p¢M çQ¢M

RjNRX *?QÆM; Rj33, h`'M •T o¢M h°+

h`QM; h?B M smv M ",M; oU+

"€5 "€5 "€5

a„+ K†i # p` "€M "° h?–M \*?O M;QM; i`¼M;- H`v >`M L;¼+ *´ h?–M H`K i`mM; i•K-
bQM; +MM; K°i +?¶X

h`B m S?QM; /MM; Qm i? çB K i®B + Q i®+ ç°- HB M iK+ ;B i +? i ? B ;½ *´ h?–M
i`¼M; i?QÆM; K°i p` "€M "° h?–M *?O- K M; ç M +?Q #¼M +?9M; HU+ i`MM; FQ-
+?9M; T?ªB +U+ F€ +~M i?"M ç T?ÁM;X "¼M +?9M; F?¬M; i? +| i? K i´M i?´i M|
"° h?–M *?O HB M i?O +MM; K°i +?¶- +?Q /M i®+ ç° +O h`B m S?QM; +| M? M? ?
+kM; F?| +| i? i bK çQÊ+ F) ?Î +?mB p`QX

L; v i¢B H9+ M`v- /` #B M ç°i M?B M T?€i bBM?

smv tmv5 smv tmv tmv5

ok >`M? ç M; €T i`"M ÎT?Q b m- ç°i M?B M b m HQM; ?,M +?Êi tm´i ?B M ç¢B [m
"¼M +?9M; çB M +m²M; +Wm i?`- i?¬M i?B M T? ç` +m²M +m°M H Q iÊBX L?bM
MÆB ç•v- i`€B iBK +kM; ç m #,M; ;B€ K°i i`"MX

J°i F?B JBM? >Q`M; h`MM; h°+ +?•M +?QM? KÎ` +?B M i?m"i #B M M;Q`B- +?Q /
?ÆM +kM; T?ªB H"TiS+ tQ v M;Q`B #Ä i`®M- F?¬M; i? +?QM? /B M +?®M; H¢BX

@ sªv ` +?mv M ;b\

h`B m S?QM; p` # i?"M? pB M *U h?–M h°+ +kM; M;•v M;~M +ªM;Q`BX

J`b„+ K†i +O # p` "€M "° h?–M *?O +O *´ >²M h°+ i?b H¢B +U+ F€ F?| +QBX >|
#¼M +?9M; ç½ +U+ F€ #´i HÊBX h`QÊ+ +| ç€K M;Q`B *U h?–M h°+ [m´M H`v- b m
F?OM; #® +¬M; FQ+?X

@ G`K b Q #•v ;B`\

" M;Q`B ç m ?ÄB ok >`M? ç M; T?K i`€+? €T ?"mX h?`B çB K H"TF ?Q¢+?- ok >
HQm H¢B T?Q b m- ?ÆM M[H¢B +ÁM i?"T T?–M i?m HB K F?Q iS+- F?¬M; Km
?Q`B M;?B- JBM? >Q`M; h`MM; h°+ ç°i M?B M +U+ i?` #¼M +?9M; M?Q p`v- +?QM

G9+ M`v- ç®B K†i pÈB ç¢B [m•M h`MM; ?ªB- ok >`M? H HQB K°i KbM?- b„+ K†i #

@ E?Sm ;B€+ +O h`MM; h°+ [mªM?B M HBM? KšM

hU ?² T?ªM SM; +O ç€K JBM? h`MM; M`v ?Q`M iQ`M M^K i`QM; /U çQ€M +O ?„M

@ J¼B M;Q`B ?°B ?ÊT H¢B ç•v5

ok >`M? `®i +m°+ +kM; H M iB M;- T?€i` K M? H M? +?Q # p` "€M "° h?–M *?O
K†i # p` "€M "° h?–M \*?O +O \*´ >²M h°+ M?´i i?`B ç¢B #B MX

@ *€B M`v ?°B ?ÊT H¢B\

@ *?šM; H) ?„M Km®M +?9M; i HB m K¢M; pÈB JBM? >Q`M; h`MM; h°+ b Q\ *€B
F?¬M; b€M; bm®i 5

" M;Q`B i?Q€M; +?9i +?–M +?W- M?QM; +kM; F?¬M; +?®M; H¢B K M? H M? +O
F?® h´.B- #¼M +?9M; ç½ M?"M çQÊ+ M;?B K H M? +O *´ >²M æB M- b m F?B iB
i?2Q ;½ i? M? MB M i?–M #Q M`vX " p` "€M "° h?–M *?O +´Ti®+ HmB H¢B- ?°B ?

J`v M;Q`B h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i? M`Q M; ,M +ªM # M;Q`B #¼M +?9M;- ?m®
[m•M JBM? h`MM; FB M?Q i`€M? i`- H`K b Q /€K çm´B i?2Q #¼M +?9M;X J°i F?B
[mª i?B i iQÎM; b) F?¬M; +?`m M´BX

@ æ€K M;Q`B FB `®i +m°+ ç M; ç€M? +?9 w ;b p`v\ æ–m iB M H`Km®M ;B i +?9M
[m M?Q p`v\

J`v M;Q`B *U h?–M h°+ F?¬M; ?B m +?9i M`QX \*ÁM h`B m S?QM; p` h•M o¬L;•M i
ç½ +| [mv i ç`M?X

@ Zm M b€i K°i +?9i5 o¢M M?'i ibM? ?m®M; F?¬M; ¢9M;- i b) i?m +€+ M;QÆB p
Km®M ¢`Q i~m +kM; F?¬M; [m€ F?| F?,M5

h`B m S?QM; i`-K M;•K M|BX h`QM; i`"M /Q M? *´ >²M æB M- F /mv M?'i ?„M M?b
ok >`M? FB X æ€M; iB +- i`QM; +?B M ¢'m i`QÊ+ ¢•v- ¢®B T?QÆM; +kM; F?¬M; +

@ :½ i? M? MB M FB H`i°+ M?•M *´ >²M h°+ b Q\

h`B m S?QM; ¢°i M?B M ?ÄBX

@ E?¬M; T?ªB5

J'v M;Q`B h•M o¬ L;•M F?¬M; ? M;?o M;ÊB- i?"T T?¬M t€+ ¢`M?X h?•M H`i9+ ¢
h?¬M h°+ i?"T T?¬M #ûM M?¢v ¢®B pÊB F?Q iS+ ?mv i K¢+? +O +?OM; i°+ FB X h
` - F?Q iS+ ?mv i K¢+? i` M M;Q`B ;½ i? M? MB M i?¬M #Q FB `i H`K`i KÌ- b•m

G9+ M"v- # p` "€M "° h?¬M \*?O ¢½ ?°B ?ÊT +MM; K°i +?¶ pÊB ok >`M?X

æ€K JBM? h`MM; M?Q b|M; i?Ov i`B m K½M? HB i T?|M; iÊB FB ¢ m #`# p` "€M
i?"M? i`Q #KBX L?[M; +QM JBM? h`MM; M"v î i`QÊ+ K†i "€M "° h?¬M *?O F?¬M;
?¬BX GU+ b€i i?QÆM; +O +?B M i?m"i #B M M;Q`B +O JBM? >Q`M; h`MM; h°+ i
i?S ¢€M; bÊ M?'i H`iB m ? Q FûQ /`B K`i?¬BX

@ oÊB i?U+ HU+ +O +?9M; i - iQ`M HU+ HB M i?O H¢B- ¢€M? #¢B JBM? >Q`M; h`
F?| F?,M5 *?d H`M?Q p"v b) iB m ? Q F?€ HÊM- iU ?² +| +?9i +€B ¢QÊ+ F?¬M; #
.B i GQm *´ h?¬M M?Qm K"v +?'i p'MX L?QM; ok >`M? pšM M?Q +k #bM? ioM? T?

@ æÊB H€i M[- b m F?B JBM? >Q`M; h`MM; h°+ #¢B i~m- +€+ M;QÆB ¢²M; HQ¢i
F?Q5

@ *€B ;b\

" p` "€M "° h?¬M \*?O M?'i i?`B ;B"i KbM?X JBM? >Q`M; h`MM; h°+ #¢B i~m\ *QÊ
"¼M +?9M; +| +?9i F?¬M; ?B m w iS +O ok >`M?X

@ o"v p¢M M?'i- b m F?B +?9M; i ¢€M? #¢B JBM? >Q`M; h`MM; h°+- #`iB m ? Q i?
h°+ ¢²M; HQ¢i M?"Q iÊB i?b TªB H`K b Q\

>`M L;¼+ \*´ h?¬M +| +?9i #`i K½M- +?'i p'MX ok >`M? M"v i?"i bU [m€ +`M `Ð `²B
#B i- Km®M ¢€M? #¢B JBM? >Q`M; h`MM; h°+ b) TªB i`ª K°i +€B ;B€ M?Q i? M`C

@ h?S M?'i- K°i KbM? i tm'i i?O H` ¢O `²B5 h?S ? B- #¼M +?9M; F?¬M; /€K5

h` M K†i ok >`M? /¬M /¬M +| +?9i F?¬M; FB M M?šMX

@ J°i KbM? M;QÆB\

hQ`M i?•M # p` "€M "° h?¬M *?O +?'M ¢°M;- +?Êi +ªK i?'v #m²M +Q`BX

@ aÆ ?Î /mv M?'i +?QM? H`i M iB m iY FB 5 í i`QM; T?B M E?¬M; :B M h?¬M Zm®
¢B K i®B + Q i®+ ¢°5

ok >`M? H`K #~K M|BX æB K i®B + Q i®+ ¢° FB [mª i?"i `i F?| +?ÆBX .U i?2Q
?„M- b m F?B ¢€K M;Q`B \*´ >²M æB M` i v +¬M; FQ+?- ¢€K M;Q`B *U h?¬M h°+ #
L?QM; H¢B F?¬M; M;?o iÊB- h`B m S?QM; HU +?¼M tm'i FQ+?- H¢B +ÁM Km®M
M?Q p"v- ?„M b) F?¬M; i? M`Q `B t F?m pU+ +´ #ªQ ¢QÊ+X J°i F?B F?Q iS+ i`
` - b) #` JBM? >Q`M; h`MM; h°+ +ªK ;B€+ ¢QÊ+X

L?QM; F?¬M; M;Ì- F?Sm ;B€+ +O JBM? >Q`M; h`MM; Jšm FB H¢B +ÁM ¢€M; bÊ ?
H9+ M?'i i?`B- i`"M /Q M? *´ >²M h°+ ¢½ M^K i`QM; ?Q`M +ªM? t'm i`QÊ+ b m ¢ n
?m®M; M"v- ?„M +kM; +?d ¢`M? #¢B H° K°i +?9i i?U+ HU+ +MM; H B H`+?X

@ *€+ M;QÆB i`QÊ+ M;?d M;ÆB K°i +?9i ¢B5

ok>"M?F?)T?'iivK°i+€B-i`MM;Q`B T?€i`K°i+¶F?QiS+t tQ F€H¢X h`Q
M;Q`B i?•Mi? ?„M+?Êi?B MH MK°ii-M; ?Q p,M T?QM; +€+? +`tQ -pW ;B®M
M?Q K B`M p"vX

@ G`F?QiS+ ç!5 :B i5

@ G`F?QiS+ +O F ç½ ?Ov ;B pB M +O i - #„i ;B iKšmi?•M- i`Kšm +O i 5 h
M€i i`i +^a +€+ M;QÆB

S?Q b m ç¢B [m•M h`MM; ?<sup>a</sup>B- iW i`QM; +U b`Q FBM? i?B M FB +?Êi i`mv M`
h`MM; JšmX \*`M; M;`v +`M; M?B m JBM? h`MM; +m²M +m°M T?¡M; i?ŠM; iEBX h
FB +ÁM i`U+ iB TiW #Ä +¬M; FQ+? p T?Q +`#^aQ- +m²M +m°M i`Ti`mM; p T?Q
+?Q # p`"€M "° h?¬M \*?O #`/¼ +?Q M?^av /UM; H MX æ€K JBM? h`MM; FB +¬M
+m²M; `²B5

@ J°i #-v +¬M i`MM; - +kM; Km®M M; ,M +^aM #QÊ+ iB M +O i b Q\

h`M F?m¬M K†i M?im'M +O ok>"M?M? +? H MK°iiB +Q`B H¢M?X æ°i M?B M
+`tQ tm'i?B M # M M;Q`B i?•Mi? ?„M+?Êi`M M'T tm®M;X

@ *¶F?QiS+ FB H¢B i?m HB K`²B

h`QÊ+ +`#^aQ +?Êi i`mv M ç Mi? M? •K H~K #~K +O J<sup>a</sup>M? pĐ h`F?QX

*¶F?QiS+ FB F?B M +?Q ç€K JBM? >Q`M; h`MM; h°+ i`Î M M çB M +m²M; - M?QM
çBX a m ç!- ok>"M? pšM çSM; M;¢Q M;? i¢B +?¶ ? B +€M? i v +?"K`½B KÎ` - i
K°i +¶F?QiS+ h?€B *`M?Q i?•K mv MX \*¶F?QiS+ h?€B \*`FB +`M; M;`v +`M; M
M;¢Q M;? +`FBKX

P M? ?Qm5

*¶F?QiS+ ?mv iK¢+? #€ ç¢Q FB t¬M; i?ŠM; H M #-m i`lB- K M; i?2Q K°i +¶F?
+?Q M; v +^aT?B M ?Q F?¬M; M`v +kM; #„i ç-m KÆ ?²`mM`~vX æSM; +€+? i?"i t
+kM; +! i? M?bM i?'v +¶F?QiS+ ?mv iK¢+? ç°+ #€ i?QÆM; F?mM; FB X *¶F?Q
M;•M M?`F?Q p!M [m M?- Î i`QM; ç!/-M/-M ?B M`K°i ç¢Q ?Q iQÊM; h?¬M J h
>Q iQÊM; h?¬M J h?€B *`#€K H M i`M M;Q`B ok>"M?- +`M; M;`v +`M; M;QM; i
i?•Mi? - i!+ iB +O ok>"M? /MM; i®+ ç°K„i i?Q!M; +! i? M?bM i?'v /-M/-M #B I
;B®M; pÊB ?Q iQÊM; h?¬M J h?€B *`#€K Î i`M M;Q`B KbM?X h`QM; +?ÊT K„i-
+ Q H M iEB KQ`B i`QÊM; - iQ`M i?•M FBK M;•M ;B Q i?Q - i<sup>a</sup>M K€i`K°i +¶F?Q
?Q M;X

@ s^av` +?mv M ;b\

" p`"€M "° h?¬M *?O M?'i i?lB ?¬ ?'T F?¡ F?,M- i?•Mi? ?mv iK¢+? F?¬M; i?
M;WM; `mM`~vX :B! T?9i M`v- #¼M +?9M; M; v +<sup>a</sup>w MB K T?€i HU+ i`QM; ç-m +k
Í ç^M; t - b„+ K†i K'v M;Q`B \*U h?¬M h°+ p¬ +MM; FBM? ?Q`M; - b•m # M i`QM; ?r
+^aK ;B€+ i?¬M T?K+ +MM; bÊ ?½B F?¬M; ?B mX

@ æ•v`®i +m°+ H`HQ¢B ?mv iK¢+? ;b\

h`B m S?QM; +^aK ;B€+ i?•Mi? ?mv iK¢+? +O KbM? +kM; +! +?9i F?¬M; i? F?®M
>¶M L;mv M i`QM; +Æ i? +kM; ?¶M HQ¢M K°i i`"MX E?¬M; +?d +! i?•Mi? - M; v
ç M; F?¬M; M;WM; `mM; ç°M;X h`mM; i•K #^aM M;mv M +O h?¬M GBM? L?½M- H
b„+ K°M; ?mv M FB +kM; `mM; ç°M; iWM; çÊi- p¬ +MM; t Q ç°M;X

@ ob b Q

> B i v h`B m S?QM; ¬K +?†i ç-m KbM?- +^aK ;B€+ çQÊ+ K°i +¶ +^aK ;B€+ ?¬M K ?
?²MX

J°i +¶ F?Q iS+ bÊ ?½B F?OM; #® H M iÄ F?„Ti?B M ç` X J'v S+ p¢M JBM? h`MM
>`M?- iWM; +QM iWM; +QM `mM `~v T?O T?K+i` M K†i ç'ix

_ -K5 h?bM? i?`+?5

*U b`Q FbM? i?B M ç M; ?mv M T?M i` M F?¬M; i`mM; FB +kM; ç°i M?B M iW i`
+?'M H M K°i ç€K #KB #†K KM K`ix

@ G`K b Q +| i? \

h? M? •K bÊ ?½B +O JBM? >Q`M; h`MM; Jšm p M; H M- i?'m i`B i i?B M ç` X JB
/ M? i?S KQìB i`QM; h?€B *´ o¢M h°+- ç®B /B M +¶ F?Q iS+ FB +kM; T?ªB FBM?

*MM; H9+ M`v- JªM? pĐ h´ F?Q Î T?Q i`QÊ+ +´ #ªQ ç´ M€i +kM; ç M; p¬ +MM; FBM

@ E?¬M; +| F?ª M,M;5 hmv i F?¬M; +| F?ª M,M; M`v5 >B M i¢B ç½ H` h?ìB ç¢B h?
?B M Î ç•v\

@ h`M •T o¢M h°+5

hQ`M i?•M ok >`M? #B M i?`M? h?¬M J h?€B \*´- MÎ `° [m M; i`¢+? FBK M;•M i?•
tQ - i`QM; KB M; +?"K `½B T?mM ` i? M? •K `mM; i`ìB p M; p¼M;X J°i F?„+ M`v-
+ª +€+ bBM? HBM? ?mv i K¢+? ç m T?€i` iB M; F m bÊ ?½B #ûM M?¼MX

S?®+5 S?®+5 S?®+5

J'v S+ p¢M JBM? h`MM; /QÈB HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O h`M •T o¢M h°+ iW i`QM
F?¬M; M;WM; #¢Q i? K` +? ix

@ 5

S?K +`M- K°i p`B +?OM; i°+ u m h?¬M ~M M'T i`QM; HÁM; ç'i- +kM; F?¬M; i? K v
i?'i F?B m +?ªv K€m- M†M; i?b #¢Q i? K` +? ix

P M?5

L; v +ª F?¬M; ;B M +kM; F?¬M; M;WM; `mM `~v- T?ªM; T?'i M?Q +| K°i i¬M; ?mv
i?'B [mûi p¢M p"i p"vX

@ S?®+5 S?®+5

S?€ L?¢+ *´ h?¬M p` o•M h?ªB *´ h?¬M ç M; Î +€+? ç| F?€ t - +kM; T?•M #B i i?' ?
F m H M K°i iB M; ç m çÊMX æ•v +ÁM H` /QÈB ibM? ?m®M; #¼M ?¼ H` i°+ M?•M
T?€+? +QìM; ç¢B F?¬M; ;b b€M? çQÊ+- ?ÆM M[im pB ? B M;QìB +kM; H` +'T #`

@ h`M •T o¢M h°+\ G` +?OM; i°+ ;b H¢B +| çQÊ+ mv M,M; M?Q p"v\

E?Q ?mv i i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; b¬B i`Q- i?B m +?9i M[+kM; ç½ i?' ?mv i
>¶ M L;mv M +O ?„M ?MM; ?"m- h?¬M i? B +OM; +®- H¢B +| h`QìM; #`Q h?ìB E?¬

*?d +| # p` "€M "° h?¬M \*?O # M +¢M? ok >`M? KÈB F?¬M; #` h`M •T o¢M h°+ FB

@ h?"i H` ç€M; bÊ5

" p` "€M "° h?¬M \*?O M;QÊ+ H¢B ?9i K¢M? K°i M;KK H½M? F?Q- ?mv i K¢+? i`Q
KU+ `mM `~v- ;¬M M?Q F?¬M; i? F?®M; +? 5

*?d i?ìB ;B M K'v ?ÆB i?Î- b® HQÊM; ç€K JBM? h`MM; FB +?d +ÁM H¢B +| K'v S
F?„+ pšM +| K'v M;`M p¢M JBM? h`MM; #` /B i pQM;X Jm®M +?®M; H¢B+¶ ?mv i
i?S M?'i M²M; ç° ?mv i K¢+? T?ªB + Q- F ç| im pB +kM; T?ªB + Q5 J` ç€K JBM?
im pB +MM; ?mv i K¢+? +kM; +?d iQÆM; çQÆM; pÈB *?•M h?¬M #bM? i?QìM;- pV
i`M €T FB - #¼M +?9M; HB M iU #¢Q K` +? ix

@ *9i5

ok >"M? +?"K`½B çQ i v` - K°i ççQ h?—M [m M; FBK M;•M F?OM; #® ç½ tmv M
i?ŠM; p T?Q JBM? h`MM; Jšm a"Q FB X E?QªM? F?„+ M"v- +¬M; FQ+? +O ?„M
:B M•Q L;?o - i?"K +?Q +€+ HQçB €T +? i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M"v- +€+? F?¬
ç! K'v M;"M /†KX

@ 5

JBM? >Q"M; h`MM; Jšm FBM? ?Q"M; ?ûi H M K°i iB M;- +U b"Q FbM? i?B M F?´
i?"M? S+ KªM?- T?•M i€M` K'v S+ JBM? h`MM;- +?B` #®M T?Q #Ä +?çvX

aQm5 aQm5 aQm5

*?d KQÌB K'v ?ÆB i?Î- i'i +ª K'v S+ JBM? h`MM; ç m ç½ #B M K'i F?¬M; +ÁMX hçM
i`QÈ+ ç•v +?d +ÁM HçB K°i i—M; t€+ +¬M i`MM; /"v ç†+X h?B M ç` pçM p"i ?Q"M
M"v- iQ"M #° T?B M i?B M ç` M"v TªM; T?'i M?Q +?d +ÁM HçB K°i M;QÌB /mv M
M;½ ç°+ i¬M5

L?'i +Y M?'i ç°M;- K¶B K°i +€B w MB K +O ok >"M? +kM; +! HQçB F?Q i? #€ ççQ
M"v- ?„M ç½ F?¬M; TªB H" i?•M i? +QM M;QÌB- +kM; F?¬M; TªB i?•M i? *?•M
i?•M +O h?—M J h?€B *´5

@ JªM? pĐ h´ F?Q- M;QÆB ç½ iB m ? Q`'i M?B m S?€T i„+ #´M M;mv M- +?d bÊ
HçB i M[5

ok >"M? +?"K`½B #QÈ+ iÈB- iB M p T?Q iÁ +´ #ªQ ç´ M€i FB X

h`QÈ+ +´ #ªQ- JªM? pĐ h´ F?Q F?) `mM; ç°M; K°i i`"M- M?QM; +kM; F?¬M; ? i?—
M!B,

@ E ?Qç+? S?K+ +? h?€B *´ h°+ b Q\

RjNkX *?QÆM; Rj3N, E >Qç+? S?K+ *? h?€B *´ h°+

h`QÈ+ +´ #ªQ- JªM? pĐ h´ F?Q F?) `mM; ç°M; K°i i`"M- M?QM; +kM; F?¬M; ? i?—
M!B,

@ E ?Qç+? S?K+ +? h?€B *´ h°+ b Q\

@ E ?Qç+? S?K+ +? h?€B *´ h°+\

a„+ K†i ç€K M;QÌB *U h?—M h°+- *´ >²M æB M M?'i i +?'M ç°M;X

h`QM; h?€B \*´ oçM h°+- h?€B \*´ h°+ t T ?çM; ç—m iB M- `i H•m i`QÈ+ ç•v ç½ iWM
i`'M €T oçM h°+X a m F?B +?OM; i°+ M"v #B M K'i F?ÄB S?çK h`K- +?OM; i°+ h?E
t T ?çM; i?S # h?€B *´ oçM h°+ ç½ iWM; +! w ç² Km®M T?K+ +? HQçB ?mv i Kç+
?mv i Kç+? iB M i?B M h?—M J +?Q +QÌM; ?Q"M K„+O h?€B *´ h°+ FB 5 J" +€B F
?Qç+? S?K+ +? h?€B *´ h°+5

@ >„M H" i°+ M?•M h?B M *Æ h°+5

" p`"€M "° h?—M *?O +O *´ >²M æB M i?Q€M; bYM; b®i K°i H€i- M?'i i?ÌB bmv ç
ok >"M?X E ?Qç+? S?K+ +? h?€B *´ h°+ +?QM? H" F ?Qç+? +O h?B M *Æ h°+
>"M? T?€;BªB +Æ [m M i`"M T?€T +O h?B M *Æ h°+ +kM; H" ?ç #9i i?"M? p,M- /
ok >"M? +U+ F€ [m2M i?m°+ ç®B pÈB +?¶ M"v- +ÁM +! ç` ç² +?B iB i +O T?B M F

@ GçB H" h?B M *Æ h°+5

h?—M b„+ L;K+ >ªB *´ h?—M i`"M M;"T +?'M ç°M;- i`QM; HÁM; pšM +ÁM bÊ ?½BX h
i?QçB t T ?çM; i?S # i`QM; h?€B *´ oçM h°+5 hmv ``M; i?B M T?9 +?B M ç'm +M
+O h?B M *Æ h°+ +kM; F?¬M; [m€ KçM? K)- i?"K +?Q +?B M HU+ +ÁM F?¬M; #^M
h?B M *Æ h°+ +! i? #`B / M? i?S # i`QM; oçM h°+- +kM; H" +! M;mv M M?•M +O

•M? K„i ç€K M;QìB *´ >²M æB M M?bM p T?Q ok >¨M? M?´i i?ìB i? v ç´BX "¼M +
çQÊ+- pb b Q +QìM; ;Bª h?–M *?O +O *´ >²M æB M ç®B pÈB hBM? hQÊM; h?–M *
p"vX "ÎB pb- ok >¨M? +MM; pÈB hBM? hQÊM; h?–M *?O- ç m H¨ i°+ M?•M h?B M *
*Æ h°+ #¨B / M? i?S # i`QM; h?€B *´ o¢M h°+- *´ >²M h°+ i?"i bU H¨ #û M?Ä F?¬M

@ E ?Q¢+? S?K+ +? h?€B *´ h°+ +O h?B M *Æ h°+ ç½ i?¨M? +¬M; `²B b Q\

•M? K„i h•M o¬ L;•M M?´i i?ìB i?•K i`–K- M;?B ?Q†+ i?–K M|BX h?B M *Æ h°+ ç½

a„+ K†i o•M h?ªB *´ h?–M i?Q€M; +| +?9i HQ H„M;X
æ€K M;Q`B h`B m S?QM; H"TiS+ +?¢v p T?Q h?`B :B M *?B h?KX _'i M? M?- M
i? M?bM i?'v ibM? ?m®M; T?K + "M h?`B :B M *?B h?KX
@ "¼M +?9M; b„T bY tm'ii?O pÈB JªM? pÐ h´ F?Q `²B5
h?–M b„+ S?€ L?¢+ *´ h?–M M?'ii?`B +ª FBM?X
L?QM; ¢9M; H9+ M"v- /` #B M ¢°i M?B M T?€i bBM?X h`QM; i?•M +•v h?`B :B M *
K°i p` H½Q ;Bª iQ"Mi?•M H|2 H M [m M; K M; ?Q #¢+?X J°i +¶i? M? •K +´ tQ mv
¢–m p M; p¼M; F?„T F?–M; ;B M,
@ *€+ M;QÆB i?"iiQ ; M5 E?–M; M;`H ¢B iU iB M t–M; p"Q \*'K ¢` i°+ i 5
*MM; H9+ ¢| - K°i +¶ F?Q iS+ ?mv i K¢+? +Q`M; ¢¢B +MM; pÈB i?`B ;B M €T +? p
` #®M T?Q tmM; [m M?X
@ sªv ` +?mv M ;b\
h?•M ?bM? S?€ L?¢+ *´ h?–M M?'ii?`B M;WM; i` - i•K i?–M `mM `~v K½M? HB iX
?„M +?QM? H"i?'T M?'i î ¢•v- i?`B ¢B K +¶ HU+ HQÊM; FB H M iÄ iÈB- ?„M M?'
M´BX
@ æ| H" Zm M; h°+5
•M? K„i h•M o– L;•M H|2 H M [m M; K M;X
@ Zm M; h°+\
a„+ K†i M?[M; M;Q`B +ÁM H¢B F?) #B MX Zm M; h°+- +?OM; i°+ #`B / M? i?S #ª
¢QÊ+ tQM; H" +?OM; i°+ +| i®+ ¢° M? M? M?'ii`QM; S?¢K h`K5
@ LÆB M"v b Q H¢B +| +Q`M; ;Bª Zm M; h°+\
a„+ K†i o•M h?ªB *´ h?–M i`"M M;"T F?B T bÊ +MM; M;?B ?Q†+X
@ h?`B :B M \*?B h?K S?B M F?–M; ;B M M"v +`M; ;B®M; M?Q H" /Q +Q`M; ;Bª Zn
h•M o– L;•M i?Q€M; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i KÈB H M iB M;X G`B M"v pW M|B ` -
¢•v ¢ m F?) #B M- M?'ii?`B H•K p"Q i`–K iQX
QyQ
S?K + "M h?`B :B M \*?B h?K- # ;½ "€M "° h?–M \*?O +O \*´ >²M æB M M?bM +?`
Zm M; h°+ pW tm'ii?B M FB - i`QM; HÁM; +U+ F€ FBM? ?½BX L m F?–M; T?ªB #
i°+ M?•M h?B M *Æ h°+- +?d bÊ ?B M i¢B #¼M +?9M; ¢½ F?m'i T?K+ i`QÊ+ K†i ;½
@ E?–M; M;?o iÈB i`QM; T?B M F?–M; ;B M M"v- pšM +ÁM i°+ M?•M Zm M; h°+ b®
ok >"M? F?) +Q`B M?¢i K°i iB M;- id Kd [m M b€i H½Q ;Bª i?•M i? ?Q #¢+? i`QM;
@ h?B M *Æ h°+5
•M? K„i H½Q ;Bª FB +kM; ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K ok >"M?- K°i +¶ HU+ HQÊM; ?
+?'M #€i ?Q M; +?"K `½B H M i`"M ` X G'v h?`B :B M *?B h?K H`K i`mM; i•K- i?`B
¢` ¢°i M?B M i,M; +Q`M; H MX " p` "€M "° h?–M *?O +O *´ >²M æB M +kM; +ªK
KbM? #`"M; #m°+ M†M; M - i?`B ;B M +?"K +?¢T ¢ M +U+ ¢B K- K°i ;B•v i`–B [m
p"vX
ok >"M? ¢°i M?B M H'v ` K°i F?®B M;¼+ T?M- iW i` M ¢| iªM K€i ` K°i +¶ HU+ HQÊ
K°i iB HU+ HQÊM; S?€T i„+- i?O ?° +?mM; [m M? ?„MX
@ L m M?Q ¢½ ¢ i ;†T T?ªB- i b) F?B M +?Q Zm M; h°+ +€+ M;QÆB i`B i ¢ /B i

ok >"M? ç®B K†i pÈB bU T?šM M° +O +QìM; ;Bª Zm M; h°+- F?¬M; M;ì H¢B ?Q`
i?Ov +?mM; pšM K M; i?2Q MK +QìB M?¢iX

@ h +?Q # M;QìB +€+ M;QÆB K°i +Æ ?°B5 L m +€+ M;QÆB +| i? ;BªB [mv i çQÊ
ç¢i çQÊ+ +Æ ?°B i'M +?S+ h?¬M *?O5

ok >"M? HB + M?bM p T?Q # M;QìB *´ >²M æB M- i`U+ iB T Kî KB M;X >mv i K
F?¬M; i? / /"M; p"M /KM;- M m M?Q # M;QìB *´ >²M æB M +| i? i`U+ iB T ;B9T
;Bª Zm M; h°+ M`v- M?Q p"v b) F?¬M; ;b i®i ?ÆMX

@ *€B M`v

a„+ K†i # p` "€M "° h?¬M *?O +O *´ >²M h°+ F?) +?'M FBM?- i?Q€M; +?9i +?¬M +

@ *€+ M;QÆB F?¬M; +-M HQ H„M;5 E M`v ?šM H` +€+? ç•v F?¬M; H•m pW KÈB
M;?B K i`¼M;- ?B M i¢B +?d +| i? T?€i ?mv ` HU+ HQÊM; +'T #"+ "€M "° h?¬M *

ok >"M? i?ªM M?B M M|BX

@ J° *®+ ç¢B M?•M5

h`bM? o•M *´ h?¬M î K°i # M M?bM p T?Q H½Q ;Bª Zm M; h°+ FB - F?¬M; F?ÄB ?
h°+ M`v [mª i?"i H` /Q ?„M /MM; +O "Q T?€T Zm M; h°+- HB M i?O pÈB JªM? pÐ
L?QM; #¼M +?9M; +kM; +?d ;B9T +?Q J° *®+ b®M; H¢B K` i?¬B- i?U+ HU+ +O ?
T?K+ H¢BX

RjN8X *?QÆM; RjNk, h?„M; "¢B æ½ æ`M?

Zm M; h°+ J° *®+ /MM; bS+ K°i KbM? M;? M? +?B M # p` "€M "° h?¬M *?O +O *´
+?B K Qm i? imv i ç®BX

o K†i # p` "€M "° h?¬M *?O +O *´ >²M æB M F?´ bî M?bM p T?Q J° *®+- #° /€M;

@ " M;QìB +€+ M;QÆB- K°i +?9i +?mv M M?Ä M`v +kM; F?¬M; i? H`K i?Ä ç€M; ;

ok >"M? F?) H„+ ç-m- H¢M? M?¢i M|BX

a„+ K†i # p` "€M "° h?¬M \*?O +O \*´ >²M æB M p¬ +MM; •K i`-KX "¼M +?9M; +k
+? M? H +? ?mv i K¢+? ;B[*´ >²M h°+ +MM; Zm M; h°+ H¢B iQ HÈM M?Q i? X " M
F?¬M; +€+? M`Q ç®B T?| çQÊ+ K°i ;½ Zm M; h°+X

@ E?¬M; ? +| #'i +S i€+ /KM; ;b5

ok >"M? K°i H-M M[?WM? K°i iB M;X

L;?2 M|B M?Q p"v- *´ >²M æB M # ç¢B i?¬M b„+ "€M "° h?¬M *?O F?) #B MX *~M i
iB M p`Q i`QM; M`v iÈB #•v ;Bì- i€+ /KM; +O #¼M +?9M; ç m M?Ä #û F?¬M; ç€M;
+kM; T?ªB +-M ok >"M? tm'i i?O KÈB +| i? ;BªB [mv i +K+ /B M- M?Q p"v #¼M +?
+| #'i +S +®M; ?B M ;bX æ M H9+ i`î p - M m Km®M ç¢i çQÊ+ T?¬M i?QîM; ;b- +k
+O ok >"M? p` hBM? hQÊM; h?¬M *?OX

@ G`K T?B M M;QÆB #® i`Q K°i ç¢Q hÄ E?¬M; æ¢B h`"M 5

>"M L;¼+ *´ h?¬M i?'T ;B¼M; M|BX Zm M; h°+ p®M +| i®+ ç° +U+ M? M?- i`QM; T
F?¬M; #` #'i +S bU €T +? M`Q- +| i? h?m'M /BX :B®M; M?Q h`B m S?QM; p"v- ç
[m€ F?| ç®B T?|X

@ . i?¬B5

h?O +?QîM; ok >"M? F?) H"i- K°i iÁ ç¢B i`"M M;•M b„+ +Ð M?Ä ç½ i`U+ iB T tm'i
p` "€M "° h?¬M \*?O ç¢B +?B M pÈB J° \*®+- ok >"M? +kM; ç½ ` i v #® i`QX

@ æB5

ok>"M? M?'i i?lB MûK ççB i`"M i`QM; i v` X hÁ ççB i`"M M; •M b„+ +Đ M?Ä FB #
i`QM; M?€v K„i ç½ #`M? i`QÈM; H M- # Q T?O iQ`M #° T?QÆM; pB M ; -M M, K KQA
:B M *?B h?K p`Q # M i`QM; X

a€i #B M ; BÈB ççB i`"M

@ *?9M; i +kM; M^K i`QM; T?çK pB +O ççB i`"M5

h`B m S?QM; ç°i M?B M i?®i H MX

@ E?¬M; ?¶ H` h?B M *Æ h°+5

h•M o¬ L; •M H~K #~K M!BX

h?U+ HU+ +O J° *®+ [m€ KçM? K)- im pB + Q i?•K- bÎ i`QlM; h?lB :B M- E?¬M;
hÄ E?¬M; æçB h`"M #bM? i?QlM; +?d bÊ b) p¬ ?B mX \*?Q M M M; v iW ç-m- ok>`
h?-M *?O F K +? J° *®+- K` #aM i?•M ?„M i?b •K i?-K +`m içQ hÄ E?¬M; æçB h`"

J†i F?€+- T?çK pB +O hÄ E?¬M; æçB h`"M M`v pW p†M +kM; # Q T?O Hm¬M /€
M i`QM; X L?Q p`v- ç M H9+ ç! M m h`B m S?QM; Km®M i?B i`B M E?¬M; :B M h
[m`v`¬v- +kM; F?¬M; +€+? M`Q H`K çQÊ+5

@ h?B M *Æ h°+5

•M? K„i J° *®+ i?•K i`-K- ;„i; Q M?bM +?^K +?^K ok>"M?X >„M iU M?B M #B i`ä
Î ç•v- ;½ i? M? MB M h?B M *Æ h°+ M`v KÈB H` F?| /•v /Q M?'iX J^M? pĐ h´ F?Q +
+kM; #€Q +?Q ?„M #B i pB + ok>"M? +| i? +?QÎM; F?®M; HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+
h°+- ?„M #B i`ä bU F?OM; #® +O h?€B *´ h°+- +?OM; i°+ ç M?'i oçM h°+X *?Q
F?¬M; /€K iMv iB M tm'i i?O pÈB ok>"M?X "M; F?¬M; H9+ KÈB #„i ç-m- ?„M ç½
i`U+ iB T; B i +? i ok>"M? `²B ?½v M!BX

@ J°i H€i M[M; QÆB ?¶ i`Ê i - i`QÈ+ ;B i +? i # ;½ "€M "° h?-M *?O M`v5 L?Q p`
i KÈB + Q ?ÆM K°i +?9i5

J° *®+ #`i ç°M; i? M? b„+ i`mv M •K +?Q J^M? pĐ h´ F?QX oÈB i`çM; i?€B ?B M iç
F?€M; pÈB ok>"M? +| çQÊ+ HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+- T?-M i?„M; ?ÆB i?'T K°i +?
J^M? pĐ h´ F?Q M[- i?b T?-M i?„M; b) HÈM ?ÆM K°i +?9iX æ M H9+ ç! - +?d +-I
M; QlB *´ >²M h°+- ok>"M? K°i #`M i v F?¬M; p¶ M M iB M; - ?ÆM M[i?lB ;B M /n
*´ h°+ F?¬M; H•m- +m®B +MM; b) i?m i`"MX

@ æQÊ+5

J^M? pĐ h´ F?Q T?B m T?M içB +?¶ - pšM F?¬M; M?9+ M?Q +?X G9+ Î# M M; Q`B- M
h°+- HçB F K +? ç€K M; QlB *´ >²M h°+- ç½ bÈK iB m ? Q i?"i HÈM- ?B M içB M! ç
ç F?¬B T?K + i`Î HçBX

a m F?B hÄ E?¬M; æçB h`"M #® i`Q tQM;

@ *€+ M; QÆB +?O +¬M; - i ?¶ i`Ê ? B M; QlB +€+ M; QÆB5

>"M L; ¼+ *´ h?-M i`mv M •K +?Q ? B ;½ "€M "° h?-M *?O +ÁM HçBX

@ :B i5

.B i GQm *´ h?-M +MM; L; K+ >^B *´ h?-M F?); "i ç-m- i`U+ iB T H Q` X

@ l >^B aQM; GQM; EQ+?5

aQM; +?QÎM; L; K+ >^B *´ h?-M ?ÊT HçB- +^ ? B +€M? i v ç m ?| i?"M? b!M; MQÈ
M; WM; #`M? i`QÈM; H M- #B M i?"M? K°i +QM aQM; æ-m >„+ h?Ov L; K+ GQM; X
h?-M i`U+ iB T iB M p`Q i`QM; aQM; æ-m >„+ GQM; M`v- M?Q p`v pW +| i? i, M;
+| i? ;B^K i?B m iB m ? Q i•K i?-M +O L; K+ >^B *´ h?-MX

@ æQçM .B i hmv M Zm 5

.B i G Q m *´ h? - M + k M; F? - M; + ? 9 i v m i? - i? B i`B M` K° i p Á M; t Q € v ç 2 M M? Q K L
F B K Æ ?² + ! i? i?´ v ç Q Ê + K° i + Q M G Q M; s` / [ i Ê M - + m² M + m° M` Q i;` Q X

@ h?´ i H` p - i`B 5

J° *® + F?) [m € i K° i i B M; - b Q M; + ? Q Î M; p m M; H M X > B ç ¢ Q + ? Q Î M; T? Q M; H Q r
i`U + i B T + ? û K K ¢ M?` X h? Q € M; + ?® + - .B i G Q m *´ h? - M + M M; L; K + >ª B *´ h? - M
h? Î B : B M € T + ? - T?ª M; T?´ i M? Q i B M p`Q i? ; B Ê B ç° M; i € + + ?" K p" v X J` ? B ç
/ M M; i® + ç° H - B ç b M? - i`U + i B T T? ! M; i? Š M; i Ê B X

@ æ W M; K Æ i Q Î M; 5

a„ + K † i >`M L; ¼ + \*´ h? - M T? € i H ¢ M? - i`Q M; i v t m´ i ? B M K° i p B M #, M; + ?• m m i
b® ? Q i m v i H B M i K + # v H Q Ê M X E? Qª M? F?„ + p B M #, M; + ?• m m i Y b„ + t m´ i ? B
H Q Ê M; • K ?`M F? O M; #® ç ! M; #, M; H B M? ?² M X

@ ", M; J B M? >° h? 5

>`M L; ¼ + \*´ h? - M i`U + i B T p ¶ K° i + ? Q Î M; H M p B M #, M; + ?• m m i Y b„ + F B X J°
i`Q M; M? € v K„ i H M i Ä` F?„ T i? B M ç` X \* M M; H 9 + ç ! - i`M M; Q Î B .B i G Q m *´
h? - M + k M; t m´ i ? B M K° i #° F?ª B ; B € T #, M; M; ¼ + K`m t € K i`Q X

smv t m v 5

G - M M`v - + - M; F Q + ? h? Î B : B M / Q J° \*® + i? B i`B M` + k M; F? - M; i? i`Q M; M? € v
i? ? B M; Q Î B # ¼ M ? ¼ - K`H` T? € i` i? M? • K + „ i ç S i + ? ! B i B X a m F? B #° F?ª B
+ª M ç Q Ê + K° i H € i - ç ¢ Q h? Î B : B M *? B L?`M F B K Ê B + ! i? t m v M i?´ m [m ç Q Ê + X
M ! ç ½ #` b m v v m ç B`´ i M? B m - K`.B i G Q m \*´ h? - M p`L; K + >ª B *´ h? - M ç ½ b Ê K p
M; U - i? Q Æ M; i´ M T?ª B + ?`m + k M; F? - M; H Ê M X

@ \ h? - M F? Q * U + T?`K + O ", M; J B M? h° + - J B M? >`M *?• m 5

o k >`M? F?) K d K + Q Î B K° i + € B X æ® B F? € M; H U + H Q Ê M; + O Z m M; h° + - *´ >² M h°
H ½ M? M`v X L? Q M; J B M? >`M *?• m i`Q M; i v >`M L; ¼ + *´ h? - M H ¢ B H` h? - M F? Q
h° + - + ? O M; i° + #`B / M? i? S K Q Î B b € m i`M h? € B *´ o ¢ M h° + - # M i`Q M;`M + ? S H
+ Q Î M; ç ¢ B - + ! H U + i`Î M; ¢ B M?´ i ç`M? ç® B p Ê B H U + H Q Ê M; + O Z m M; h° + X

• M? K„ i J° *® + + k M; F?) H ! 2 b € M; - i Q`M i?• M?„ M? ! i?`M? K° i ç ¢ Q [m M; i m v M i
F Q + ? + O ç € K M; Q Î B *´ >² M æ B M X

@ : B i 5

.B i G Q m *´ h? - M + M M; L; K + >ª B *´ h? - M + Q Î B F?) K° i i B M; - K° i H - M M [; B i i
h`Q M; # M; Q Î B # ¼ M + ? 9 M; - b Î / o >`M L; ¼ + *´ h? - M K ¢ M? M?´ i - + ? Q M? H` # Î B p b
M`v X

@ * U + ", M; >`M o K 5

h`Q M; H 9 + >`M L; ¼ + *´ h? - M T? K i`Ê ? B M; Q Î B F B - ç² M; i? Î B + k M; b Y / K M; h? - M
*?• m i? B i`B M + - M; F Q + ? X \*? d i?´ v i`Q M; p B M J B M? >`M *?• m F B + ? Ê i i?´ B [r
t € K i`„ M; i`M M;`T? Q i m v i # v K 9 X >² M i? 9 + O >`M L; ¼ + *´ h? - M i`U + i B T i B
i? 2 Q ç € K [m M; p K H ¢ M? H) Q + U + ? ¢ M M`v + - M; F Q + ? p T? Q J° *® + X L? [M; M Æ
[m - i´ i +ª ç m ? ! i?`M? #, M; ç B m 5 L; v +ª H U + H Q Ê M; h? Î B : B M + Q Î M; ç ¢ B M Æ B
? Q Î M; M?´ i ç`M? X

> Q m 5

h Q`M i?• M J° \*® + ? ! i?`M? K° i ç ¢ Q [m M; i m v M i? - M # Q - +´ T i® + T? B ?`M? i`Q M
+ª + - M; F Q + ? + O # p`" € M "° h? - M *? O X

@ L; , M +ª M ?„ M 5

.B i G Q m *´ h? - M + M M; L; K + >ª B *´ h? - M i" M H U + i? B i` B M + ¬ M; F Q + ? - K m ® M M;
+ O J° *® + X *? d + - M + ¬ M; F Q + ? + O >" M L; ¼ + *´ h? - M H M ç M J° *® + - H B M +
ª M ? ? Q Î M; + ? Q i ® + ç° + O ? „ M X L ? Q p" v - # ¼ M + ? 9 M; b) + | i? i W i W + ? B K Q m i?
J° *® + p š M M ? Q + k F ? ¬ M; M; W M; T ? | M; + ? ç v - i U ?² M ? Q #` # p` " € M "° h? - M *?
+ Æ ?° B T ?ª M F Q + ? X

@ > ?ª + ?` m + ? i ç B 5

L; K + >ª B *´ h? - M + Q Î B H ç M ? K° i i B M; X * Q M a Q M; æ - m l >ª B L; K + G Q M; F B M ?
? B + Q M l >ª B L; K + G Q M; - i W ? B K t i; B € T + ¬ M; J° *® + X J" T ? Q i` Q Ê + - p Á M; t Q
*´ h? - M + k M; ç € M ? i ? Š M; i Ê B - T ? Q b m + ? Q M ? H" * U + ", M; >" M o K + O >" M L; ¼ +
J „ i i ?´ v K ¼ B M; Q Î B ç ½ b „ T b Y ç „ + i ? O - + | i? ; • v i´ M i ? Q Æ M; + ? Q J° *® + - M ? Q M
M F B ç° i M ? B M + | K° i + ¶ H U + H Q Ê M; S ? € T i „ + h ? Î B : B M + Q Î M; ç ç B # „ i ç - m #
F ?) p Q Æ M ` - iª M K € i ` K° i + ¶ H U + H Q Ê M; h ? Î B : B M + U + K ç M ? X * U + [m M; + ? Ê i
t m´ i ? B M i` Q M; i v ? „ M X

@ *? i ç B 5

h v J° *® + p W + - K H´ v Jª M ? p Ð h´ F ? Q - m v i? M ?´ i i ? Î B i, M; p ¼ i H M - H U + H Q Ê M
[m û i` # ® M T ? Q - p t M p Q F ? ¬ M; ; B M i ? B M ç` X h` Q Ê + ç • v - ? „ M + ? d H" ; Bª p l` Æ
h? - M *? O /² M p" Q i m v i +ª M ? X L ? Q p" v - b U +ª M ? ; B € + + O # p` " € M "° h? - M *? O
K" ? „ M + k M; i` Q M; H 9 + T ? | M; + ? ç v - / - M / - M i ? m ? T + U H v p Ê B ç` + ? M ? • M X > B
h´ F ? Q - M ?´ i ç` M ? + | i? i` Q M; M ? € v K „ i ; B i + ? i K° i ? B ; ½ " € M "° h? - M *? O X

@ > ?ª

æ 9 M; H 9 + M" v - K° i ç ç Q i? M ? • K + Q Î B M ? ç i i ?ª M M ? B M i` m v M ç M X S ? Q Æ M; t -
ç ç Q M; ç Q M; ? +´ F B K + ? Ê i # „ i ç - m # M M; T ? € i H M X * ¶ F ? Q i S + ? m v i K ç + ? # € ç ç
i` m M; - K M; i ? 2 Q [ m M; K M; F B K M; • M i ? - M # Q - F ? B M + ? Q i ? B M ç` + k M; T ?ª B

@ E + ? i + ? Q M ? H" M; Q Æ B 5

o W K Ê B / S i H Î B - o k >" M ? ç ½ ç € M ? ` K° i ç ç Q h? - M [m M; F B K M; • M b „ + + Q Î M; ?
_ „ + ` „ + ` „ + 5

æ ç Q h? - M [m M; F B K M; • M b „ + F B i` U + i B T ç" T M € i i´ i +ª H U + H Q Ê M; h ? Î B : B M
i M + ¬ M; F Q + ? + O # M; Q Î B *´ >² M h° + - i` Q M; M ? € v K „ i - M | ç ½ ?" M; H • K M; v i` Q

@ E ? ¬ M; i ® i 5

a „ + K t i J° *® + F B M ? # B M - H" T i S + i ? ¬ B ç° M; Jª M ? p Ð h´ F ? Q X J° i i - M; [m M; i`
i ? U + + ?´ i ç° i M ? B M ? B M ` M; v i` Q Ê + K t i ? „ M X æ • v H" [m M; i ? m š M h ? Î B : B M
h ? Î B : B M M; Q M; i K ` - F ? ¬ M; + ? d + | H U + T ? Á M; M; U + Q Î M; ç ç B F ? ¬ M; ; b b € M ?
M, M; + ¬ M; F Q + ? + O ç ® B T ? Q Æ M; X

P M ? T ? M ? 5

æ ç Q h? - M [m M; F B K M; • M b „ + F B i` Q M; M ? € v K „ i ç ½ ç € M ? H M ç ç Q [m M; i ? m
i ? Q € M; - ç ç Q [m M; i` € Q i B M ? # ç + ? F B ç ½ i` U + i B T # M € i X J° *® + #` m v M, M;
i ? Q Æ M; - i ? • M ? b M ? # v M; Q Ê + p T ? Q b v - ç" T t m ® M; K t i ç´ i - H Q m H ç B i` M ç | K

@ h ?" i K ç M ? 5

" p` " € M "° h? - M *? O + O *´ >² M æ B M p ¬ + M M; F B M ? ? ½ B X " ¼ M + ? 9 M; ç ½ / ® +
+ € + ? M" Q; • v i´ M i ? Q Æ M; + ? Q J° *® + - M ? Q M; o k >" M ? H ç B i` U + i B T T ? € p Ð " Q i?
? m M; ? , M; ç € M ? + ? Q ? „ M i` ¼ M; i ? Q Æ M; X

@ > ?ª + ? Q / M + ? d H" # € M i ?" M ? T ? ~ K - + k M; F ? ¬ M; T ?ª B K° i ; ½ Z m M; h° + M ? Q

E?|2 KB M; ok >"M? F?) M? +? H MX :BÌ T?9i M"v- HU+ HQÊM; h?ÌB :B M i`QM; i
iS+ h?€B *´ #€ ç¢Q M;¢Q M;? #€i ?Q M; €T +? tm®M;X h`QM; i?B M ç` T?ªM; T?
KbM? ok >"M?- /mv ?„M ç°+ i¬M5

@ >„M +® w ç +?Q +?9M; i H M i`QÈ+- +?QM? KbM? ibK FB K F) ?Î +O +QÌM; ;B
i?O5

a„+ K†i >"M L;¼+ *´ h?–M F?) i`–K tm®M;X

h®+ ç° +O Zm M; h°+ çSM; ç–m i`QM; h?€B *´ o¢M h°+- M; v +ª h?€B *´ h°+ +kM
*?Q /M ok >"M? i?¬B ç°M; HU+ HQÊM; +O h?€B *´ h°+- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M
[mv i ç`M? i?„M; +K+- M; QÈ+ H¢B i?ÌB ;B M /mv i`b ?mv i K¢+? +O ?„M FûQ /¬B F
Zm M; h°+ +?mv M #¢B i?"M? i?„M;X "ÎB p"v- ok >"M? KÈB ç +?Q # M; QÌB *´ >²
KbM? [m M b€i +?B M +m°+- •K i?–K +?m~M #` b¢EM b`M; - +| i? ç°M; i?O #'i +S H
hmv `^M; #¼M +?9M; #B i`ä KbM? ç½ #` ok >"M? HÈB /KM; - M?QM; #¼M +?9M; +
Q€M ?"M M`QX J†i F?€+- F ?Q¢+? +O ok >"M? +kM; ç½ i?"M? +¬M; - i?ÌB çB K i
*´ h°+- ç½ ç€M? i`¼M; i?QÆM; Zm M; h°+- ?B M i¢B i?„M; #¢B ç½ ç`M?5

@ J° *®+ ç¢B M?•M5

h?–M b„+ h`bM? o•M \*´ h?–M +'T i?B i # v iÈBX h`QÈ+ ç•v ?„M #ÎB pb ?²B bBM? J
i?"i HÈM- i?U+ HU+ bÈK F?¬M; #^M; çQÈ+ i`QÈ+ ç•v- +?Q M M pšM Hm¬M iB M ?

@ Zmª M?B M H` HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+5

G9+ M"v- J° *®+ ç½ +?"K`½B # v H M- b„+ K†i ?ÆB +?9i i`„M; # +? - ;„i ; Q M?bM
b„+ T?šM ?"M F?¬M; + K HÁM;X

QyQ

"B M ;BÈB hÄ E?¬M; æ¢B h`"M- ç€K M; QÌB \*U h?–M h°+ ç M; +?m~M #` iB T + "M
;B9T Zm M; h°+ ç®B F?€M; ç€K M; QÌB *´ >²M æB MX h? M?QM; K°i K`M ç°i M?B
+?Q #¼M ?¼ ;B®M; M?Q #` bûi ç€M?- M?'i i?ÌB çbM? i` i¢B +?¶X

@ a Q +| i? M?Q p"v\

a„+ K†i ç€K M; QÌB *U h?–M h°+ ç¢B #B MX "¼M ?¼ +kM; F?¬M; M; Ì iÈB ok >"M? H
M"v ç°i M?B M i`T FQ+? +QÌM; ;Bª Zm M; h°+X G9+ M"v- +?Q /M #¼M ?¼ iB M H M
+?B M i?„M; +kM; i?"T T?–M t pÌBX

@ h`B m ?mvM?- +?9M; i M M

h•M o¬ L;•M ç M; +?m~M #` ?ÄB w FB M +O h`B m S?QM; - M?QM; ?„M +?Êi T?€i ?
h`B m S?QM; H¢B +| +?9i /` i?QÌM;X

*?d i?'v ? B i v h`B m S?QM; ¬K ç–m- iQ`M i?•M F?) `mM; ç°M; - +†T K`v M?Qm
h?–M J•m- M;•M +–m K°M; ?mv M FB #„i ç–m +'T i®+ tQ v i`ÁMX hWM; i–M; iW
?mv M F?¬M; M; WM; H M iÄ `X h`QM; K„i h`B m S?QM; /•M; H M iWM; iB iWM;
ç€M? i?šM; p`Q i`QM; ?Q F?¬M;X >Q F?¬M; /QÈB bU çª FQ+? +O ?Q [m M; K°M;
H` #¼i #B M p"v- –K –K pÐ pKM X

J°i K`M M"v /¼ +?Q # M; QÌB \*U h?–M h°+ M?'i i?ÌB ? i ?²M- ?mv i K¢+? i`QM; +
FBM? ?½B K°i i`"MX

RjNeX *?QÆM; RjNj, h?€B *´ h?–M J h?

h`QM; K„i h`B m S?QM; /•M; H M iWM; iB iWM; iB ?Q [m M; K°M; ?mv M- ç€M? i
>Q F?¬M; /QÈB bU çª FQ+? +O ?Q [m M; K°M; ?mv M FB - TªM; T?'i M?Q H` #¼

J°i K`M M"v /¼ +?Q # M; QÌB \*U h?–M h°+ M?'i i?ÌB ? i ?²M- ?mv i K¢+? i`QM; +
FBM? ?½B K°i i`"MX

@ h`B m ?mvM? ç - M;QÆB #` b Q p"v\

S?€ L?¢+ *´ h?–M i?Y /Á ?ÄBX

@ L?½M K•m +O ?„M5

o•M h?ªB *´ h?–M M?bM +?^K +?^K hª J•m h`B m S?QM;- i`QM; HÁM; +?'M ç°M; K
p T?Q b m p`B #QÈ+X S?ªB #B i`^M;- +?Q /M H` h?–M \*?O +kM; F?¬M; +€+? M`
;B M + Q çŠM; M`vX L?QM; HU+ HQÊM; i`QM; hª J•m h`B m S?QM; T?|M; i?Q+?`
;B M tm'i ?B M p i iQ+? pĐ pKMX

«M;5

.QÈB bU iQ`M HU+ €T +? +O h`B m S?QM;- hª J•m +O ?„M /–M /–M ´M ç`M? H¢B
FB +kM; i`U+ iB T #B M K'IX

@ h F?¬M; b Q5

*ªK ;B€+ ?¶M HQ¢M M;'i tdm i`QM; HBM? ?²M ?„M +kM; ç½ #B M K'IX a m ç| - h`B
+”M h?İB :B M *?B h?K- €M? K„i F?) i`–K tm®M;X

@ *?9M; i ç½ t2K i?Q`M; ç€K M;Q`B *´ >²M æB M +MM; pÈB ;½ h?B M *Æ h°+ FB
h•M o¬L;•M F?) i?Î /`B K°i iB M;X

@ *kM; F?¬M; T?ªB F?¬M; +| +?9i +Æ ?°B M`Q5 Pi M?'i # p`"€M "° h?–M *?O +O
i?QÆM;- +?B M HU+ ? Q i´M F?¬M; M?ÄX >ÆM M[HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ +O c
+?

h`B m S?QM; i`–K iQ i`QM; +?®+ H€i KÈB H M iB M;X h'i +ª K¼B M;Q`B #` HU+ H
i? ?B M` +?'M M?B T- pb i? M M F?¬M; i? #bM? ioM? T?•M iQ+? T?€M çQ€MX

@ æ9M; p"v5

h•M o¬L;•M ?B m `ä w iS +O h`B m S?QM;- ?B M i¢B #¼M ?¼ pšM +ÁM +| +Æ ?°B
a m ç| - K°i ç€K #®M M;Q`B M? M? +?|M; iB M p T?Q h?İB :B M *?B h?KX
QyQ

S?K +”M h?İB :B M *?B h?K

@ E?®M FB T5 *ÁM +| M?[M; ç`+? M?•M F?€+

a„+ K†i J° *®+ T?šM ?”M F?¬M; + K HÁM;- H¢B H° ` K°i +?9i imv i p¼M;X

@ æ¢B M?•M- #¼M +?9M; H` F ç`+? +O *´ >²M æB M5

h`bM? o•M \*´ h?–M ç°i M?B M KÎ KB M; M|BX æQÆM; M?B M- h`bM? o•M *´ h?–M
MB K i? +?QÎM; F?®M;X

@ *kM; p¬ /KM; i?¬B

J° *®+ F?) H„+ ç–mX hmv M|B ç`+? M?•M +O ç`+? M?•M +?QM? H` #^M; ?[m- i? I
h?–M h°+ M;mv M w i`Ê ;B9T #¼M +?9M;- T?–M i?„M; pšM M?Q +k`it p|BX "ªM i
h°+- H¢B M„K i`QM; i v K°i +?9i HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+X GU+ HQÊM; +O h?€B *
+kM; F?| +| i? +?®M; H¢B- i?b +”M; çWM; M|B iÈB ç€K M;Q`B \*U h?–M h°+ M`vX

@ J° *®+- iB m iY M;•M T?€i K°M; ?mv M FB +| +?9i F?¬M; çÆM ;BªM5 G¢B +”M;
JB m5

JªM? pĐ h´ F?Q +?Êi •K i?–K i`mv M •KX

@ o"v b Q\ h?m–M T?K+ h?B M *Æ JB m\

a„+ K†i J° *®+ F?) `mM H M- i?Q€M; [m M b€i h`B m S?QM; i? K p`B H–MX

@ *€+ M;QÆB`®i+m°+ç½+?`m iÈB5 L?Q p"v ç9M; H9+- i +| i? K°i HQÈB #„i ?
ok >"M? M?bM p T?Q ç€K M;QÌB *U h?—M h°+ iW T?QÆM; t # v iÈB- ç°i M?B M ç€K M;QÌB h`B m S?QM; K½B F?¬M; +?`m ?B M i?•M- b m F?B #¼M +?9M; ;BªB [n JªM? pĐ h´ F?Q- +ÁM T?ªB iOM? /QĐM; K°i i?ÌB ;B M KÈB +| i? /B i i`W ç€K M;Q ?B M i¢B ç€K M;QÌB \*U h?—M h°+ H¢B i¢B i?ÌB çB K ?„M FQ+? ?Q¢i ?mv i K¢+? h M?Q p"v- HB M /mv M?`i K°i H—M ;BªB [mv i i`i +ª M?[M; T?B M T?S+ M`v Hm¬MX
P M?5
h`QM; i?B M ç` - K°i +¶ F?Q iS+ h?€B *´ >²M; >Q M; +Ym pB M ç°i M?B M i?´B [m [m M? - F?B M +?Q i`i +ª K¼B M;QÌB +ªK ;B€+ K°i i`"M ?Q i i?Î F?¬M; i?¬M; - ?mv
@ *? i çB5
ok >"M? +`T i®+ ç€M? ` K°i +?QÎM; - KK+ iB m +?QM? H` ç€K M;QÌB h`B m S?QM [m M; FBK M; •M b„+ F?¬M; ç K td i`i +ª- tmv M [m ?Q F?¬M; i?B M ç` - i`U+ iB T M;QÌB *U h?—M h°+X
@ E?¬M; i®i5
a„+ K†i i`i +ª K¼B M;QÌB F?) #B MX
h•M o¬ L;•M ç°i M?B M #QÈ+ ` - #„i ç-m FQ+? T?€i ?mv i K¢+? \*U h?—M h°+X J°i i bQB b€M; +ª +?•M i`lBX *MM; H9+ M`v- K°i +¶ HU+ HQÊM; S?€T i„+ L; k >"M? +?" i?QÌM; Î i`QÈ+ K†i ok >"M? +,M #ªM F?¬M; +?`m M´B K°i FQ+?- +?d +| HU+ HQÊM +?®M; H¢BX
@ L; k >"M? S?€ S?€T *?QÎM;5
h?O +?QÎM; h•M o¬ L;•M pQÆM ` - i` M M, K M; |M i v i?"i HÈM FB M?`i i?ÌB tm`i ? M, M; HQÊM; K`m b„+ F?€+ M? mX >„M p¶ ` K°i +?QÎM; - +?d i?`v K°i ç¢Q [m M; b„+ i?"i HÈM /MM; F?Q i? ?Ov /B i i`i +ª- M; ? M? ç|M +¬M; FQ+? +O ok >"M?X L F?QªM? F?„+
P M? T? M?5
*¬M; FQ+? +O h•M o¬ L;•M i`U+ iB T #` ç" T M€i- ç¢Q h?—M [m M; FBK M; •M b„+ L?QM; i`QM; F?QªM? F?„+ h•M o¬ L;•M +ªM i`Î +¬M; FQ+? +O ok >"M? - M?[M; M; i?ÌB ;B M Mû i`€M?X
•K -K5
æ¢Q h?—M [m M; FBK M; •M b„+ FB ç€M? H M i` M K†i ç`i- i`U+ iB T T?€ ?Ov ? +?¢K iÈB i` M çQÌM; çBX
@ E?¬M; M; Ì H¢B +| i? +?†M çQÊ+ K°i +?9i5
h`QM; HÁM; ok >"M? i?Q€M; +| +?9i FBM? M; ¢+X >B M i¢B h•M o¬ L;•M ç½ #QÈ+ i`QÈ+ +O ?„M +?QM? H` h?—M \*?O- ?B m çQÊ+ +€+? p"M /KM; S?€T i„+ - +°M; i? i bM? ?m®M; #bM? i?QÌM; ; -M M?Q p¬ ç`+? /QÈB h?—M *?O5
@ h?B M *Æ h°+ - M?"M H´v +€B +? i5
" M FB - J° *®+ M„K H´v +Æ ?°B- i`U+ iB T +¬M; FQ+? p T?Q ok >"M?X
@ h?ÌB :B M S?QM; h`ªK5
J° *®+ ?mv ç°M; JªM? pĐ h´ F?Q- +?ûK K¢M? ` K°i ç¢Q h?ÌB :B M \*?B L?"M p†M L?"M FB tmv M [m F?¬M; ;B M i?B M ç` - i`QM; M?€v K„i ç½ ç M i`QÈ+ K†i ok >" tm®M;X
E?B +ÁM b®M; - J° *®+ Q i M?`i +kM; H` +QÌM; ;Bª +`T h?—M \*?O- ?B m çQÊ+ p"M /I H¢B ç M; /MM; JªM? pĐ h´ F?Q i?B i`B M ` ç¢Q +¬M; FQ+? h?ÌB :B M p¬ +MM; +Q

;Bª "€M "° h?–M *?O #bM? i?QÌM;- ç®B Kti pÈB ç¢Q +¬M; FQ+? M"v- +?d bÊ b) F
i`QM; M?€v K„i HB M #` KB m b€iX

L; v +ª # M;QÌB *´ >²M æB M- +kM; +| +?9i HQ H„M; +?Q ok >"M?X æ•v +?QM? H
Zm M; h°+ bY /KM; JªM? pÐ h´ F?Q i?B i`B M ` 5

@ > ?ª

ok >"M? +QÌB H¢M? K°i iB M;- i¬M h?€B *´ h?–M J h? FB M?'i i?ÌB #°+ T?€i` F
i? K +QÌM; ?½MX hWM; ç¢Q iWM; ç¢Q çQÌM; +QM; FBK M;•M b„+ ç°i M?B M #„i ç
i? ?„M- iªM K€i` [m M; K M; M?bM M?¢iX L?bM # M;Q`B- ok >"M? T?ªM; T?'i
p¢M ç¢B bÆM bWM; b[M; F?¬M; M;½- i`M €Ti?B M ç` p¢M p"iX

P M? T? M?5

æ9M; H9+ M"v- +¬M; FQ+? +O J° *®+ ç½ ç€M? H M i` M i?•M i? +O ok >"M?X L
F?¬M; iQÌM; iQÊM; çQÊ+ +?QM? H"- ç¢Q h?ÌB :B M *?B L?"M p†M p Q FB pW KÊ
M,M; +O M| ç½ F?¬M; +| /'m ?B m M"Q v m #ÊiX

S?®+ tmv5

æ¢Q h?ÌB :B M *?B L?"M p†M p Q FB iB TiK+ +„i çSi p`Q # M i`QM;- M?QM; i®+
+`M; M;`v +`M; M? M? ?ÆMX

@ > ?ª +?Q /M i +?d +| ? B # i?"M? mv HU+ ?mv i K¢+? h?€B *´ h°+- +€+ M;QÆ
h?€B *´ h?–M J h? +O i 5

ok >"M? M;Y ç–m +QÌB iQX

æ¢Q h?ÌB :B M *?B L?"M p†M p Q FB +`M; i?•K M?"T p`Q i`QM;- M,M; HQÊM; +O
b¢+? b)X J` p i i?QÆM; i` M M;QÌB ok >"M? H¢B #„i ç–m +'Ti®+ +?[i`X

@ *€B M"v h?€B *´ h°+ +kM; [m€ ç€M; bÊ `²B5

" M;QÌB *´ >²M h°+ M?'i i?ÌB M;•v M;~M i¢B +?¶- i`QM; HÁM; p¬ +MM; F?B T bÊX
*´ h°+ H¢B +| i? tQM; pQÆM; tQM; #€ i`QM; p¬ b® +?OM; i°+- F?¬M; B +| i? i`
h?€B *´ h°+ i?"i bU H` F?¬M; i? iBM M´B5

S?QÆM; t - h`B m S?QM; M?bM i?'v K°i K`M M"v +kM; `mM; ç°M; F?¬M; i?¬BX J°
F?Q +¬M; FQ+?- F?¬M; M;ì +kM; F?¬M; H`K ;b çQÊ+ ok >"M?5

@ L?Q p"v- i?Y tm'i i?O iW T?QÆM; /B M HBM? ?²M

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H MX a m F?B ok >"M? i?¬B ç°M; ?mv i K¢+? h?€B *´ h°+
ç¢B- M?QM; w +?Q HBM? ?²M +O ?„M pšM +?d H` *´ h?–M *Ym; B B ædM? T?QM;

h?Q€M; +?®+- i` M çdM? ç–m ok >"M? ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +QM M;•M K•m K°
F?Q iS+ F?B M +?Q M;QÌB i bÊ ?½BX :BÌ T?9i M"v- F?Q iS+ >²M; >Q M; #€ ç¢Q
?² v m çB p`B T?¬MX

@ æ•v H`

•M? K„i ok >"M? M?bM H M i` M #–m i`ÌB- H°` i?–M b„+ M;?B ?Q†+X h`U+ ;B€+
M"v p¬ +MM; #'i T?"K- i?"K +?Q +ÁM F?B M +?Q ?„M ç°i M?B M M;?o iÈB "€i æ¢B

@ h?–M J•m L;QM; h?`5

h`B m S?QM; /MM; i`¢M; i?€B .B h?B M *?B J•m- i`U+ iB Ti?Bi`B M GBM? >²M æ²
+?®+- K°i +¶ HU+ ?'T tª HBM? ?²M +QÌM; ç¢B iW i`QM; M?½M K•m FB K¢M? K)
h?B M *?B J•m i?B i`B M h?–M J•m L;QM; h?`- mv HU+ b) HÈM ?ÆM `i M?B m- +
+kM; TªB #`ªM? ?QÌM;X

@ æ²M; i?m"i ?'T tª HBM? ?²M5

a„+ K†i L;K+ >ªB *´ h?–M +?´M FBM?X h?QÆM; i? +O ?„M iQÆM; ç®B M;?B K i`
+kM; +ªK ;B€+ çQÊ+ K°i +¶ HU+ ?´T tª+QÌM; ç¢B- Km®M H¬B FûQ HBM? ?²M ?„M
i` M K†i ok >`M? H¢B +`M; ç”K ?ÆMX

@ G`K b Q H¢B p¬ /KM; \

h?–M b„+ h`B m S?QM; +ª FBM?X h?ìB çB K h?–M J•m L;QM; h?` +O ?„M i€+ /KM
;B®M; M?Q H` ç M; H¬B FûQ K°i M; ¼M +U bÆM p¢M i`QÊM; p”v- p¬ +MM; ;B M M M
i?ŠM; i¢B +?¶ - HM HM #’i ç°M;X

@ o¬ i`B5 h?€B \*´ h?–M J h? - HBM? ?²M i? T?€+? +?QM? H` M?’i i? - HU+ HQÊ
F?¬M; +?9i bSi K 5

ok >`M? +QÌB HÈM K°i iB M;- #`M i v M?’i i?ìB pmM; H MX h?Q€M; +?®+- K°i Ka
b„+ ç€M? i?ŠM; H M M;•M K•m K°M; ?mv Mi` M #-m i`ìBX

@ E?¬M; i®i5

a„+ K†i h`B m S?QM; ç¢B #B M- hª J•m HB MiB T M?ªv H MX >„M /MM; i®+ ç° M?
*?B J•m- M?QM; +m®B +MM; pšM +?“K MY T?–MX

P M?5

*¬M; FQ+? +O ok >`M? +! K°i T?–M `’i M?Ä i`U+ iB T H MiÈB .B h?B M *?B J•m-
/KM; H Mi` M HBM? ?²M +O h`B m S?QM;X hW i`QÊ+ iÈB ;Bì- h`B m S?QM; pšM
M;U HBM? ?²M +O +?QM? KbM?- M?QM; ;Bì T?9i M”v- ?„M +ªK M?”M çQÊ+ HBM
i`”M ç m M?S+ p¬ +MM; +QÌM; HB iX

@ 5

*ªK ;B€+ ç m çÈM F`+? HB i F?B M +?Q h`B m S?QM; i?ûi H M K°i iB M;- ? B i v
tm®M; K†i ç’iX

«M;5

æ€K h?–M [m M; FBK M;•M b„+ v m Èi FB i€+ /KM; H Mi` M HBM? ?²M +O h`B
i’i +ª- K ½B +?Q iÈB F?B M! H M iÈB # M i`QM; h?–M GBM? L?½MX

>Qm5

L?€v K„i- iW i`QM; h?–M GBM? L?½M +O h`B m S?QM; H MiÄ ` K°i i–M; [m M
/B m +?QM? H`- ç¢Q h?–M [m M; FBK M;•M b„+ FB ç°i M?B M v MioM? i`Î H¢BX
FB +?Êi iªM K€i` K°i +¶ HU+ HQÊM; ?´T tª- i`U+ iB T ?´T i?m çB +¶ HU+ HQÊM
?²M h`B m S?QM; FB X

@ h`B m S?QM;5

a„+ K†i # M;QìB *U h?–M h°+ H°` i?–M b„+ HQ H„M;X

@ >YK\ ”` +¬M; FQ+? H M ç M T?QÆM; /B M HBM? ?²M- F?¬M; M;ì pšM +?Q +? i
o M;?B ?Q†+ i`QM; K„i ok >`M? +`M; M²M; ç”K ?ÆM- ?„M M?bM +?^K +?^K p T?Q
/-M /-M +?mv M /ìB ç M hª J•m h`B m S?QM;X

@ J„i i`€B +O ?„M

h•K i?–M ok >`M? ç°i M?B M +! +?9i F?¬M; ´M ç`M?X

@ G M5

æ9M; H9+ M”v- h•M o¬ L;•M ç°i M?B M ?ûi HÈM K°i iB M;- i`U+ iB T H Q` X

@ *€+ p` *U h?–M h°+- M m +€+ M;QÆB M;mv M w ;B9T i ç~v HMB #¼M +?9M;- b

J° *®+ H"TiS+ M|BX oW `²B H9+ h•M o¬ L;•M tm'ii?O- ?„M HB MT?€i?B M` h•M
T?ªB H` "€M "° h?–M \*?O #bM? i?QìM;- `i+| i? H` +QìM; ;Bª h?–M *?O Hm•M ?²B
#¼M +?9M; HB Mi?O pÈB M? m- +| H) +ÁM +| M,M; HU+ +?®M; H¢BX

@ E?¬M; +?W K°ii M5

ok >`M? ?W M? K°iiB M;X " p` "€M "° h?–M *?O +O *´ >²M æB M M?'ii H Q`X

@ *9i5

h•M o¬ L;•M ?ûi HÈM K°iiB M;- ç°iM?B M çB K` K°iM;|Mi vX J°i +?d FB `M +?S
*U h?–M h°+ +QìM; ç¢B- +ÁM +| +ªK M;° S?€Ti„+ +O h•M o¬ L;•M M[X

•K –K5

lv €Ti?B M ç` p¬ +MM; p¬ i"MM;?B M €Ti?ŠM; p T?Q # p` "€M "° h?–M *?O +
GQm *´ h?–M +MM; L;K+ >ªB *´ h?–M i`U+ iB T #` ç€M? HmB- #° /€M; p¬ +MM; +
h?–M K ?B m T?ÁM; M;U- i?U+ HU+ +QìM; ç¢B- ibM? ?m®M; i®i ?ÆM K°i +?9iX

æ9M; H9+ M`v- h`bM? o•M *´ h?–M +?ÊiT?|M; iÈB # M +¢M? h•M o¬ L;•MX

@ L;QÆB çB i`Ê ;B9T J° *®+ ç¢B M?•M çB5

h`bM? o•M \*´ h?–M i`U+ iB T M|B- b m ç| HB M +¬M; FQ+? p T?Q # p` "€M "° h?
a m F?B iB M p`Q \*'K ç` +O Zm M; h°+ - i?U+ HU+ +O ?„M ç½ i,M; H M F?¬M; Qi
+kM; ç½ F?¬B T?K+ ;–M M?Q ?Q`M +?dM?X >ÆM M[ Î +?¶ M`v- ?„M +kM; F?¬M; #
?ÆMX *MM; H9+ ç|- S?€ o•M *´ h?–M- o•M h?ªB *´ h?–M +ÁM +| hB m i†+ KB m +k
i`Ê ;B9T h`bM? o•M *´ h?–MX

"ÎB pb # p` "€M "° h?–M \*?O +O \*´ >²M æB Mi`QÊ+ ç•v ç½ ç®B F?€M; pÈB J° *®
i? - ?ÆM M[iB m ? Q F?€ HÈM- +?B M HU+ +kM; i´M ? Q `iM?B mX æ€K M;QìB
+–m ç€M? #¢B ç®B T?QÆM;- +?d +–Mi"MM HU+ F K +? H` çQÊ+X

P M?5 S? M?5 P`M?5

h` M K†i ç'i ?Q M; pm K M? K M;- [m M; K M; M,M; HQÊM; FBM? F?OM; ç M t2M
ç` +kM; çB M +m²M; `mM; ç°M; H MX L?QM; /mv +?d +| h`B m S?QM;- ?„M pšM ç
;BÈB ç` T?QÆM; +?B M ç'mX

" M i`QM; E?¬M; ;B M h?–M J•m- b m F?B M;•M +–m K°M; ?mv M FB ?'Ti?m HU+
M M p¬ +MM; t Q ç°M;- +'Ti®+ tQ v i`ÁM- iªM K€i` K°ii–M; [m M; pK K°M; ?mv
E?¬M; ;B M h?–M J•m i`Î M M M?Q K°M; M?QªQX J`w i?S+ +O h`B m S?QM; i?b
+–m K°M; ?mv M FB - M?bM i?'v çQÊ+ K°i p`B ?bM?ªM? KÆ ?²

RjNdX *?QÆM; RjN9, h`B m S?QM; h?S+ hdM?

v +?Q HBM? ?²M +O h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +| H•K p`Q ?¬M K - K` H` +?bK p`Q
?mv M- M?bM i?'v çQÊ+ K°i p`B ?bM?ªM? KÆ ?² æ| H` K°i KªM? +?B Mi`QìM; ?¶
i®B i,K- F?B M +?Q h`B m S?QM; +ªK ;B€+ €T HU+ p¬ +MM;X

•K –K5

*?B Mi`QìM; F?¬M; M?bM i?'v çB K +m®B- +?d +| p¬ i"Mi? M?•K –K –K M;"Ti`
+€+ i?•MªM? po M;¢M ?bM? i?€B F?€+ M? m- #¼M ?¼ ç€M? M? m ç M KS+ i?B M
b„+ - i?ÎB F?¬M; pĐ i MX æ M; çSM; Î i`QM; M`v- h`B m S?QM; i?"K +?Q +kM; F?¬
H` ç'iX

@ h?"i K¢M?5 æ•v `®i +m°+ H` i`"M ç¢B +?B M M?Q i? M`Q\

h•K i?–M h`B m S?QM; +?'M ç°M; K½M? HB i- M?[M; i?•MªM? K` ?„M M?bM i?'v
iQ`M #° ç m +| çQÊ+ HU+ HQÊM; pB M bB m +'T #"+ h?–M *?O #bM? i?QìM;X

æ°i M?B M- i`mM; i•K +?B M i`Q`M; p¬ #B M p¬ i”M FB +?Êi i`mv M ç M K°i +¶ #
F?B M i•K i?–M h`B m S?QM; `mM `~v K½M? HB i- F?¬M; M?`M çQÊ+ M?bM H¢BX

•K –K5

*?d i?'v i¢B i`mM; i•K +?B M i`Q`M;- K°i i¬M ?Q °M? h?–M J iQ HÈM F?¬M +MM;

@ æQÊ+ +Sm`²B\

o•M h?ªB *´ h?–M /¢B` i`QM; +?®+ H€i- ç½ F?–B T?K+ #bM? i?QÌM; i`Î H¢B- i`Q
b„+ - M?bM +?^K +?^K p T?Q h`B m S?QM; X

@ >„M M?Q i? M`Q H`K çQÊ+ +?mv M M`v\

h`bM? o•M *´ h?–M i?b +| +?9i FBM? ?½B i?–K M|BX

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m M?ªv H M i` M p B h`B m S?QM; - F?Q i v K9 +?•M pmB bQÊM; K°
S?QÆM; t

@ E?–M; M; Ì ?„M H¢B +| mv M, M; i?–M F€ M?Q p"v5

L; v +ª h•M o– L; •M +kM; M; ~M M; Æ i¢B +?¶- M?bM p h`B m S?QM; ç^M; t - i`QM;
>B M i¢B ?„M ç½ K°i H–M M[KBM? #¢+?– +?Q /M +?QM? KbM? F?–B T?K+ H¢B i C
+| H) pšM M?Q +k b) ``i M? M? #` h`B m S?QM; [m, M; H¢B T?Q b mX

@ æ•v +?ŠM; H) H` HU+ HQÊM; +?mM; +U+ +O >mv M ç¢Q\

J° *®+ F?) i?`T; B¼M; i?–K M|BX GU+ HQÊM; +?mM; +U+ +O >mv M ç¢Q +?QM? i
HQ¢B HU+ HQÊM; #B M ?mv M +ªM? i?`M? bU i?`i- i?"K +?Q +ÁM +| i? #B M ?B

@ æB m M`v b Q +| i? \ G`K b Q iB m iY FB H`K çQÊ+ \

>`M L; ¼+ \*´ h?–M p– +MM; +?`M ç°M; - F?–M; i? M`Q iBM M`BX L`M; ? i bS+ `ä
S?QM; - H`K b Q +| i? i?Q€M; +€B ç½ +QÌM; ç¢B ç M HQ¢B i bM? i`¢M; M`v\

@ J m ;B i +? i .B i GQm *´ h?–M5

h`B m S?QM; •K i?–K i`mv M •KX hB m i†+ KB m H` F ç–m iB M tm`i i?O- M| ?| i
K`m t€K #¢+ - T?|M; i?ŠM; p T?Q .B i GQm \*´ h?–MX J°i ç¢Q M; •M M?"M •K ?`M i
M; U+ .B i GQm *´ h?–MX *MM; H9+ ç| - h`bM? o•M \*´ h?–M +kM; i`U+ iB T +–M; i
KªM? h?ìB :B M *?B L?"M HB M KB M F?–M; /SiX

@ 5

.B i GQm *´ h?–M M?"i i?ìB HB M iK+ F m i?ªKX

@ >¶M L; mv M h`M h?–M `M5

h`B m S?QM; p`M +?mv M ç¢B HQÊM; h?–M HU+ >¶M L; mv M- M; QM; iK` K°i +€B
HÈM M?Q M9B- i`U+ iB T Q M? €T tm®M; X \*MM; H9+ ç| - #®M T?Q +€B `M i€i?"i
i?–M T? F€ /`- i?–M T? +€+ HQ¢B HU+ HQÊM; i`QM; i?B M ç` - i, M; H M mv M, M

P M? T? M?5

*€B `M i€i?•K M; •M pšM çK+ FB i`U+ iB T i`M €T tm®M; X GU+ HQÊM; i`–K i`¼
iQ`M #° i?•M i? HBM? ?²M .B i GQm \*´ h?–M K¢M? K) +?`M ç°M; - HB M iK+ T?m
a m ç| - K°i i–M; ?¶M M; mv M HU+ i`M; p†M p Q ç2K i?•M i? i?"K +?Q ?²M i? ?„
+„M Mm®i ? iX

@ E?–M; 5

.B i GQm *´ h?–M Km®M Mû i`€M?– M?QM; #ªM i?•M ?„M ç½ #` i?QÆM; i? +U+
HQÊM; +?®M; H¢BX E?–M; # Q H•m- .B i GQm *´ h?–M ç½ i`B i ç iY pQM; X

@ L; QÆB F?–M; T?ªB ç½ M|B- i¢B +MM; +`T +`T #"+ - +?Q /M H` "€i æ¢B h?–M J•m
b Q\

h`B m S?QM; F?) KdK +QìB- M?bM p T?Q ok >`M?X

@ L; QÆB

a„+ K†i ok >“M? K°i i`”M i`„M; t M?- Km®M M|B +€B ;b- M?QM; H¢B M|B F?¬M; M
M?½M ç²M; +O h`B m S?QM; p¬+MM; #’i T?“K- M?QM; i’i +ª ?mv i K¢+? M?½M ç²
ç M iW “€i æ¢B h?¬M J•m- ?„M +kM; F?¬M; i? M“Q T?ªM #€+ çQÊ+5 J†i F?€+- pW
/`+? ç†+ i?M- F?¬B T?K+ H¢B HU+ HQÊM; ?mv i K¢+?- i?B i`B M` +¬M; FQ+?+C
*Ym ;B B T?€; BªBX J†+ F M|B i? M“Q- i`QM; HÁM; ok >“M? +kM; p¬+MM; T?B
@ > Bxxx M; QÆB /M b Q +kM; H` h?B M *Æ h°+- i +kM; F?¬M; Km®M ç„+ i°B M; C
L; [F?Q h`B m S?QM; ç°i M?B M i? v ç´BX L? [M; H`B M`v- F?B M +?Q b„+ K†i i’i +
bYM; b®i- +| +?9i F?¬M; ?B m +?mv M ;b tªv ` X
@ hB m iY M`v H`K b Q p”v\
@ *S M?Q p”v +?`m i?m b Q\
>“M L;¼+ *´ h?¬M +MM; L;K+ >ªB *´ h?¬M +| +?9i FBM? M;¢+ i?®i H MX L; v +ª
+kM; +| +?9i FBM? /` M?bM p T?Q h`B m S?QM; - F?¬M; #B i ?„M ç M; iQM? iQ€
@ L; QÆB +| w ;b\
ok >“M? i`U+ iB T?ÄBX h`B m S?QM; i?S+ idM?- T?€; BªB “Q T?€T +O ?„M- ç€M
i?“i F?B M +?Q T?¬M i?“M; +O ?„M ;BªK i?’T tm®M; - F?B M +?Q #B M b® F iB
h`B m S?QM; +?O ç°M; `lB F?ÄB- ?„M [mª i?“i +| i? / /`M; i?“M; HÊBX
*d #’i [m€- #ªM i?•M ?„M +kM; `’i Km®M ;B i +€B çBM? i`QM; K„i h`B m S?QM; M
*Æ JB mX >„M çQlM; çQlM; H` i°+ M?•M h?B M *Æ h°+- #ªM i?•M +| çQÊ+ HU+ H
h°+- H¢B +-M K°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B M;mv M w `lB F?ÄB KÊB +| i? ç¢i çQÊ+ i?
i°+ M?•M +O ?„M #B i çQÊ+ +?mv M M`v- K†i KkB +O ?„M +ÁM ç p”Q ç•m M[\ L?
bU H` [m€ [m, /`- F?¬M; M; l H¢B +| i? T?€; BªB çQÊ+ HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ +
ok >“M? H•K p”Q i`-K iQ
" M M`v ok >“M? i`-K K†+- M?QM; # M FB i? HU+ Zm M; h°+- H¢B ç½ F?¬M; M?S
i¢B h`B m S?QM; `lB F?ÄB- F ;†T i B QÆM; +?QM? H` #¼M +?9M; X
@ h?“i bU tBM H¶B5 *€+ p`Zm M; h°+- i +?d H` K°i *´ h?¬M *Ym ;B B #bM? i?QlM
i°+ t T i?S # i`QM; h?€B *´ o¢M h°+
h?¬M b„+ h`B m S?QM; €v M€v M?bM p T?Q Zm M; h°+X
@ *€B M`v
h`QM; H9+ M?’i i?lB- J° *®+ +kM; F?¬M; #B i M M KÎKB M; M?Q i? M“QX Zmª i?“
i?S # i`QM; h?€B \*´ o¢M h°+- i?m°+ p +?OM; i°+ i?¬M i?Q¢BX h`QÊ+ ç•v- Zm M;
*Æ h°+ M M KÊB #` ?Ov ?Q¢B i`QM; +?®+ H€iX h`B m S?QM; +?d H` K°i i M *´ h?¬
i?“i F?¬M; M?’i i?B i T?ªB HB m K¢M; pÈB h?B M *Æ h°+X >ÆM M[- i?U+ HU+ ?
` +kM; F?¬M; i-K i?QlM; - ok >“M? `’i +| i? b) ;BªM; ?Á pÈB ç€K M; QlB h`B m S
@ J2Q K2Q5
G9+ M`v- hB m i†+ KB m ç°i M?B M F?Q i v K9 +?•M pÈB J° *®+ +MM; JªM? pÐ h
@ *€B ;b\ L; QÆB #ªQ i [mv i?m”M +?O M?•M M; QÆB\
JªM? pÐ h´ F?Q ç°i M?B M i?®i H MX h`QÊ+ ç•v- hB m i†+ KB m ç½ iWM; çQ ` ç
h´ F?Q M; v +ª h?¬M *?O #bM? i?QlM; +kM; F?¬M; ç p”Q i`QM; K„i- +”M; çWM; M
h?¬MX L?QM; ?B M i¢B- JªM? pÐ h´ F?Q ç½ F?¬M; i? +QB i?QlM; h`B m S?QM; ç
@ *€B M`v
J° *®+ M?’i i?lB M;WM; i` X “¼M ?¼+ kM; F?¬M; ? +| [m M ? ;b pÈB h`B m S?QM
h°+- M m F?¬M; +| #’i F€ HÊB Q+? ;b- [mª i?“i ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; +-M T?ª
L?QM; JªM? pÐ h´ F?Q pšM Hm¬M i?O ?° î +?¶ M`v- i`mM; i?“M? p” i”M i•K pÈB Zn
i? pb +?mv M M`v K` ç²M; w ;B Q JªM? pÐ h´ F?Q ` \

@ >YK\

ok >"M? F?) M?Qm K"v- +^aK ;B€+ +| +?9i ;b ç| F?¬M; ç9M;X æ°i M?B M- i`QM; K
ç¢Q iBM? [m M;X >„M ç½ ?B m `ä`"M;- h`B m S?QM; +,M #<sup>a</sup>M H" F?¬M; /U ç`M?
K" H" Km®M HW ;¢i Zm M; h°+ K°i F?Q^aMX

L?QM; ç9M; H9+ M"v- J^aM? pĐ h' F?Q ç°i M?B M ç½ KÎ KB M; ,

@ h`B m S?QM;- +?d +¬M M;QÆB ;B9T +?9M; i ç€M? #¢B M?[M; M;QìB M"v- i b)

h?B M ç` +m<sup>2</sup>M; #¢Q ?¶M HQ¢M ç°i M?B M F?¬B T?K+ H¢B #bM? ioM?X h`B m S
#° /€M; pmB p X oW `²B M; v +^a #^aM i?•M ?„M +kM; +| +?9i ?Q" B M;?B- h?¬M J•m
i? iB m /B i çQÊ+ +¬M; FQ+? +O ok >"M? ? v F?¬M;X

@ æQÊ+ +Sm `²B\

o•M h?^aB *´ h?¬M /¢B ` i`QM; +?®+ H€i- ç½ F?¬B T?K+ #bM? i?QìM; i`Î H¢B- i`Q
b„+¬M?bM +?^K +?^K p T?Q h`B m S?QM;X

@ >„M M?Q i? M"Q H"K çQÊ+ +?mv M M"v\

h`bM? o•M *´ h?¬M i?b +| +?9i FBM? ?½B i?¬K M|BX

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m M?^av H M i` M p B h`B m S?QM;- F?Q i v K9 +?•M pmB bQÊM; K°
S?QÆM; t

@ E?¬M; M;ì ?„M H¢B +| mv M,M; i?¬M F€ M?Q p"v5

L; v +^a h•M o¬L;•M +kM; M;~M M;Æ i¢B +?¶- M?bM p h`B m S?QM; ç^M; t - i`QM;
>B M i¢B ?„M ç½ K°i H¬M M[KBM? #¢+?¬ +?Q /M +?QM? KbM? F?¬B T?K+ H¢B iO
+| H) pšM M?Q +k b) ``i M? M? #` h`B m S?QM; [m,M; H¢B T?Q b mX

@ æ•v +?ŠM; H) H" HU+ HQÊM; +?mM; +U+ +O >mv M ç¢Q\

J° *®+ F?) i?'T ;B¼M; i?¬K M|BX GU+ HQÊM; +?mM; +U+ +O >mv M ç¢Q +?QM?
HQ¢B HU+ HQÊM; #B M ?mv M +^aM? i?"M? bU i?"i- i?"K +?Q +ÁM +| i? #B M ?B

@ æB m M"v b Q +| i? \ G"K b Q iB m iYFB H"K çQÊ+ \

>"M L;¼+ *´ h?¬M p¬ +MM; +?'M ç°M;- F?¬M; i? M"Q iBM M'BX L" M; ? i bS+ `ä
S?QM;- H"K b Q +| i? i?Q€M; +€B ç½ +QìM; ç¢B ç M HQ¢B iBM? i`¢M; M"v\

@ J m ;B i +? i .B i GQm *´ h?¬M5

h`B m S?QM; •K i?¬K i`mv M •KX hB m i†+ KB m H" F ç¬m iB M tm'ii?O- M! ?! i
K"m t€K #¢+¬ T?¶M; i?ŠM; p T?Q .B i GQm *´ h?¬MX J°i ç¢Q M;•M M?"M •K ?"M i
M;U+ .B i GQm *´ h?¬MX *MM; H9+ ç| - h`bM? o•M \*´ h?¬M +kM; i`U+ iB T +¬M; i
K^aM? h?ìB :B M *?B L?"M HB M KB M F?¬M; /SiX

@ 5

.B i GQm *´ h?¬M M?'i i?ìB HB M iK+ F m i?^aKX

@ >¶M L;mv M h`'M h?¬M 'M5

h`B m S?QM; p" M +?mv M ç¢B HQÊM; h?¬M HU+ >¶M L;mv M- M;QM; iK ` K°i +€E
HÈM M?Q M9B- i`U+ iB T Q M? €T tm®M;X *MM; H9+ ç| - #®M T?Q +€B 'M i€ i?"i
i?¬M T? F€ /`- i?¬M T? +€+ HQ¢B HU+ HQÊM; i`QM; i?B M ç` - i,M; H M mv M,M
P M? T? M?5

*€B 'M i€ i?•K M;•M pšM çK+ FB i`U+ iB T i`'M €T tm®M;X GU+ HQÊM; i`¬K i`¼
iQ" M #° i?•M i? HBM? ?²M .B i GQm *´ h?¬M K¢M? K) +?'M ç°M;- HB M iK+ T?m

a m ç|- K°i i-M; ?¶M M;mv M HU+ i`M; p†M p Q ç2K i?•M i? i?"K +?Q ?²M i? ?,
+„M Mm®i ? iX

@ E?¬M;5

.B i GQm *´ h?-M Km®M Mû i`€M?- M?QM; #ªM i?•M ?„M ç½ #` i?QÆM; i? +U+
HQÊM; +?®M; H¢BX E?¬M; # Q H•m- .B i GQm *´ h?-M ç½ i`B i ç iY pQM;X

@ L;QÆB F?¬M; T?ªB ç½ M|B- i¢B +MM; +'T +'T #"+- +?Q /M H` "€i æ¢B h?-M J•m
b Q\

h`B m S?QM; F?) KdK +Q|B- M?bM p T?Q ok >`M?X

@ L;QÆB

a„+ K†i ok >`M? K°i i`"M i`„M; t M?- Km®M M|B +€B ;b- M?QM; H¢B M|B F?¬M; M
M?½M ç²M; +O h`B m S?QM; p¬ +MM; #'i T?`K- M?QM; i'i +ª ?mv i K¢+? M?½M ç²
ç M iW "€i æ¢B h?-M J•m- ?„M +kM; F?¬M; i? M`Q T?ªM #€+ çQÊ+5 J†i F?€+- pW
/`+? ç†+ i?M- F?¬B T?K+ H¢B HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? - i?B i`B M` +¬M; FQ+? +C
*Ym ;B B T?€; BªBX J†+ F M|B i? M`Q- i`QM; HÁM; ok >`M? +kM; p¬ +MM; T?B

@ > Bxxx M;QÆB /M b Q +kM; H` h?B M *Æ h°+- i +kM; F?¬M; Km®M ç„+ i°B M;C

L;[F?Q h`B m S?QM; ç°i M?B M i? v ç´BX L?[M; H|B M`v- F?B M +?Q b„+ K†i i'i +
bYM; b®i- +| +?9i F?¬M; ?B m +?mv M ;b tªv `X

@ hB m iY M`v H`K b Q p"v\

@ *S M?Q p"v +?`m i?m b Q\

>`M L;¼+ *´ h?-M +MM; L;K+ >ªB *´ h?-M +| +?9i FBM? M;¢+ i?®i H MX L; v +ª
+kM; +| +?9i FBM? /` M?bM p T?Q h`B m S?QM;- F?¬M; #B i ?„M ç M; iQM? iQ€

@ L;QÆB +| w ;b\

ok >`M? i`U+ iB T?ÄBX h`B m S?QM; i?S+ idM?- T?€; BªB "Q T?€T+O ?„M- ç€M
i?"i F?B M +?Q T?-M i?„M; +O ?„M ;BªK i?'T tm®M;- F?B M +?Q #B M b® F iB
h`B m S?QM; +?O ç°M; `|B F?ÄB- ?„M [mª i?"i +| i? / /`M; i?„M; HÊBX

*?d #`i [m€- #ªM i?•M ?„M +kM; `i Km®M ;B i +€B çBM? i`QM; K„i h`B m S?QM; M
*Æ JB mX >„M çQ| M; çQ| M; H` i°+ M?•M h?B M *Æ h°+- #ªM i?•M +| çQÊ+ HU+ H
h°+- H¢B +-M K°i ;½ *´ h?-M *Ym ;B B M;mv M w `|B F?ÄB KÊB +| i? ç¢i çQÊ+ i?
i°+ M?•M +O ?„M #B i çQÊ+ +?mv M M`v- K†i KkB +O ?„M +ÁM ç p`Q ç•m M[\ L?
bU H` [m€ [m, /`- F?¬M; M;| H¢B +| i? T?€; BªB çQÊ+ HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ +
ok >`M? H•K p`Q i`-K iQ

" M M`v ok >`M? i`-K K†+- M?QM; # M FB i? HU+ Zm M; h°+- H¢B ç½ F?¬M; M?S
i¢B h`B m S?QM; `|B F?ÄB- F ;†T i B QÆM; +?QM? H` #¼M +?9M; X

@ h?"i bU tBM H¶B5 *€+ p`Zm M; h°+- i +?d H` K°i *´ h?-M *Ym ;B B #bM? i?Q| M
i°+ t T i?S # i`QM; h?€B *´ o¢M h°+

h?-M b„+ h`B m S?QM; €v M€v M?bM p T?Q Zm M; h°+X

@ *€B M`v

h`QM; H9+ M?'i i?|B- J° \*®+ +kM; F?¬M; #B i M M KÎKB M; M?Q i? M`QX Zmª i?"
i?S # i`QM; h?€B \*´ o¢M h°+- i?m°+ p +?OM; i°+ i?-M i?Q¢BX h`QÊ+ ç•v- Zm M;
*Æ h°+ M M KÊB #` ?Ov ?Q¢B i`QM; +?®+ H€iX h`B m S?QM; +?d H` K°i i M *´ h?-
i?"i F?¬M; M?'i i?B i T?ªB HB m K¢M; pÈB h?B M *Æ h°+X >ÆM M[- i?U+ HU+ ?
` +kM; F?¬M; i-K i?Q| M;- ok >`M? `i +| i? b); BªM; ?Á pÈB ç€K M;Q|B h`B m S

@ J2Q K2Q5

G9+ M"v- hB m i†+ KB m ç°i M?B M F?Q i v K9 +?•M pÈB J° *®+ +MM; JªM? pĐ h
@ *€B ;b\ L;QÆB #ªQ i [m v i?m" M +?O M?•M M;QÆB\

JªM? pĐ h' F?Q ç°i M?B M i?®i H MX h`QÈ+ ç•v- hB m i†+ KB m ç½ iWM; çQ ` ç
h' F?Q M; v +ª h?-M *?O #bM? i?QÌM; +kM; F?¬M; ç p"Q i`QM; K„i- +¬M; çWM; M
h?-MX L?QM; ?B M içB- JªM? pĐ h' F?Q ç½ F?¬M; i? +QB i?QÌM; h`B m S?QM; ç

@ *€B M"v

J° *®+ M?'i i?ìB M;WM; i` X "¼M ?¼ +kM; F?¬M; ? +! [m M ? ;b pÈB h`B m S?QM
h°+- M m F?¬M; +! #'i F€ HÈB Q+? ;b- [mª i?"i ç®B T?QÆM; +kM; F?¬M; +-M T?ª
L?QM; JªM? pĐ h' F?Q pšM Hm¬M i?O ?° Î +?¶ M"v- i`mM; i?"M? p" i" M i•K pÈB Zm
i? pb +?mv M M"v K" ç²M; w ;B Q JªM? pĐ h' F?Q ` \

@ >YK\

ok >"M? F?) M?Qm K"v- +ªK ;B€+ +! +?9i ;b ç! F?¬M; ç9M;X æ°i M?B M- i`QM; K
ççQ iBM? [m M;X >„M ç½ ?B m `ä`¬M; - h`B m S?QM; +,M #ªM H" F?¬M; /U ç`M?
K" H" Km®M HW ;çi Zm M; h°+ K°i F?QªMX

L?QM; ç9M; H9+ M"v- JªM? pĐ h' F?Q ç°i M?B M ç½ KÎ KB M; ,

@ h`B m S?QM;- +?d +-M M;QÆB ;B9T +?9M; i ç€M? #çB M?[M; M;QìB M"v- i b)

R9yyX *?QÆM; RjNd, :B½v .K

@ h?"i bU +! i? 5

a„+ K†i h`B m S?QM; H°` i?-M b„+ FBM? ?dX G9+ M½v- ?„M +kM; +?d H" H"K i?Y
iÈB HçB i?"M? +¬M;X S?ªB #B i`¬M; #®M T?Q ok >"M? +ÁM #® i`Q HU+ HQÊM;
ç½ iB M p"Q i`QM; KB M; ok >"M? +¬M; H" iQÆM; çQÆM; ç½ i`Î i?"M? K°i T?-M i
ç•v +kM; F?¬M; +! hÄ E?-M; æçB h" M- M?QM; E?-M; :B M L .B +O h`B m S?QM
ç² p"i iW i`QM; i v ok >"M? çQÊ+X

GU+ HQÊM; +O h?€B *´ h°+- M; v +ª HU+ HQÊM; h?ìB :B M +O Zm M; h°+ +kM; +
+¬M; çWM; M!B iÈB +?mv M HU+ HQÊM; E?-M; :B M L .B +O h`B m S?QM;X L?Q
i?"M? +¬M;- i`U+ iB T?Ov /B i ç² p"i ç½ iB M p"Q i`QM; i?•M i? +O ok >"M?X

@ >YK\ æ½ tªv ` +?mv M ;b\

h'i +ª K¼B M;QìB tmM; [m M? M?'i i M?bM +?^K +?^K ok >"M?X h?2Q M?Q K¼B
>"M? ?šM H" M M +'i iB M; +QìB iQ- T?!M; tm'i ` HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ +QÌM;
L?QM; i?-M b„+ ?„M ?B M içB HçB H" +U+ F€ ;B" M /[FBM? /`5

@ ok >"M?- +?mv M ;b p"v\

>"M L;¼+ *´ h?-M +MM; L;K+ >ªB *´ h?-M FBM? M;?B M?bM p T?Q ok >"M?X "
KQM; ok >"M? b m F?B T?K+ /KM; /QÊ+ i - ççB i`B M i?-M mv ç•vX L?QM; M?Q
ç°M; ioM? +kM; F?¬M; +! p"v\

@ h`B m S?QM;5

ok >"M? ç°i M?B M [m v ç-m HçB- M?bM +?^K +?^K p T?Q h`B m S?QM;- ? B K„i
`²B- i'i +ª K¼B M;QìB ç m ç½ +?m¬M #` T?!M; +?çv- /mv +?d +! hª J•m h`B m S?QM
M;QìB ?„M- i?B i`B M ` ç²M; i?m"i i?-M #QX G9+ ç-m- ?„M +kM; F?¬M; ç w iÈ
F?¬M; M;ì iÈB- ç²M; i?m"i +O h`B m S?QM; HçB +! i? H"K çQÊ+ +?mv M M"vX a
?„M- /QÈB ibM? ?m®M; ?„M F?¬M; ? T?€i ?B M ` - F?B M +?Q ç² p"i +?QM? KbM
K'i p¬ imM; p¬ªM?X

@ æB m ç! F?¬M; +! F?ª M,M;5

h?-M b„+ ok >`M? i`M M;”T FQ+? ç°M;X h`QÊ+ ç•v- h`B m S?QM; T?€ ;BªB K°i FQ
ç€M? ` - ?B M i¢B +`M; F?B M +?Q /QÊ+ p”i K” ?„M ç½ bY /KM; ?Q`M iQ`M #B M K
H¼ /QÊ+ p”i +m®B +MM; ?„M K M; i?2Q i` M M;QÌBX

@ S?®+5

oW M;?o iÈB ç•v- ok >`M? ç½ i`U+ iB T T?mM ` K°i M;KK iB M ?mv iX hW F?B ?„
#•v ;BÌ- pšM +?Q iWM; # Q ;BÌ #` i?B i i?ÁB HÈM M?Q p”v i`QM; i v M;QÌB M;Q¢E

@ G` iB m iY M`v H`K b Q\

J° *®+ F?¬M; F?ÄB HB + K„i M?bM p T?Q h`B m S?QM;X oW `²B ?„M +kM; +ªK
+QÌM; ç¢B +MM; ç²M; HU+ # ç°M; i`QM; hª J•m h`B m S?QM;X

@ G`K i®i H„K5

h•M o¬ L;•M F?) KdK +QÌB- i€M i?QÎM;X

@ h`B m S?QM;- i Km®M #-K i?•v M;QÆB p¢M çQ¢M5

ok >`M? ç°i M?B M `Qi;”Q K°i iB M;- i?-M b„+ i?Q€M; +| +?9i çB M +m²M; i`U+ iB
S?QM;X h`B m S?QM; M?B m H-M T?€ ?Q¢B +?mv M i®i +O ?„M- H9+ M`v ok >`M
pÐ h´ F?Q M[- +?d Km®M ;B i+? i h`B m S?QM; K` i?-BX

@ J m M;„M +ªM ?„M5

J° *®+ M?’i i?ÌB [m€i HÈM- +MM; pÈB h•M o¬ L;•M i`U+ iB T H Q ` X h`B m S?Q
M?’i i`QM; i`”M +?B M H-M M`v- ç²M; i?m”i F?¬M; i? iQÎM; iQÊM; M´B- M?B m H-
F?¬M; i? +| +?9i bÆ tm’i M`QX

@ h?ÌB :B M h`ªK .B i5

J° *®+ i?¬B ç°M; JªM? pÐ h´ F?Q- i`QM; ?Q F?¬M; ç°i M?B M tm’i ?B M K°i ç¢Q ?
iBM? ? T /`BX L?QM; b m F?B ç¢Q ?Q M?”M HQm [m M; #¢+? iBM? M`v M;QM; iK
ç°M; F?¬M; ´M ç`M?X

@ s2K ` i i?”i bU ;B”`²B5

h?•M i? HQm ç°M; #¢+? [m M; +O J° *®+ ?ÆB +?9i i`„M; # +?- F?|2 KB M; +?ªv `
pW KÈB b®M; H¢B- i?•M i? p®M ç½ i`¼M; i?QÆM;- p b m H¢B +`M; HB M iK+ ç¢
H¢B +`M; M†M; i? K- iB m ? Q +kM; i?”i HÈMX

>Qm5

J° *®+ /®+ bS+ +?ûK ` K°i ç¢Q ?Q M?”M HQm [m M; /`B ç M K’v i`,K i`QÊM;- i`U+
i?ŠM; p T?Q ok >`M?X \*MM; H9+ ç| - +¬M; FQ+? +O h•M o¬ L;•M +kM; ?`M; H•K
ç¢Q [m M; +?QÎM; pÁM; tQ€v M;k b„+ i?”i HÈM /MM; F?Q i? ?Ov /B i i’i +ª Q M?L

@ *9i5

ok >`M? ?ûi HÈM K°i iB M;- K°i +¶ HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ p¬ +MM; +m²M; #¢Q iV
i?ŠM; ` X :BÌ T?9i M`v- i?B M ç` ?¬M €K`mM; ç°M;- p¬ +MM; ?¶M HQ¢MX

P M?5 S? M?5 P`M?5

h?ÌB :B M h`ªK .B i+O J° \*®+ +MM; L;k >`M? S?€ S?€T *?QÎM; +O h•M o¬ L;•M ç
p¬ +MM; #€ ç¢Q M`v i`U+ iB T M;?B M M€iX a m ç| - ok >`M? ? B K„i T?O ç-v iB
h`B m S?QM;X

@ sªv ` +?mv M ;b\ GU+ HQÊM; +O ?„M bQ pÈB H9+ i`QÊ+ iU ?² +ÁM K¢M? ?ÆM

h`QM; K„i o•M h?ªB \*´ h?-M H° ` i?-M b„+ FBM? ?Q`M;X

@ h?-M i`Q +O ?„M +| +?9i #’i KBM?- F?¬M; i? F?®M; +? HU+ HQÊM; h?€B *´
M?Q p”v5

J° *®+ [m M b€i ok >¨M? K°i H€i- b m ç| KÈB M|BX

@ *?„+ H¨ i€+ /KM; T?K +O ?mv i K¢+? - +°M; i? K #` h`B m S?QM; FQ+? i?Q+?5
h•M o¬ L; •M +kM; M|BX

J¶B K°i H-M bY /KM; HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+- b m ç| +kM; b) +| i€+ /KM; T?K +U
M; „M ok >¨M? ç½ bY /KM; [m ? B H-M HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+- M?B m H-M T?K+
HU+ HQÊM; - i,M; H M i?iB ;B M /mvi`b ?mv i K¢+?X æB m M¨v /šM iÈB HU+ HQÊM
#B M K'i- i€+ /KM; T?K FB ç½ iÈB `²BX G¢B +°M; i? K #` h`B m S?QM; FQ+? i?Q
ok >¨M? +kM; #` °M? ?QÎM;X

@ h`B m S?QM; - M?“M H'v +€B +? i5

*†T K„i ok >¨M? T?O ç-v iB K€m- i` M i?•M i? + Q HÈM +kM; /-M /-M i`¨M` K°i
b„+X *¶ HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ #€ ç¢Q M;¢Q M;? FB F?¬M; M;WM; T?€i iB i` -
>Qm5

h`B m S?QM; + 'T i®+ pB M ç°M i`QM; i?B M ç` - [m,M; ok >¨M? H¢B t t T?Q b m

@ GU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O ?„M ç M; M? M? +?|M; t|B KÁM5

h`B m S?QM; p¨M +?mv M h?-M GBM? L?½M- id Kd [m M b€i ok >¨M?X a m HQM;
o¬ L; •M pšM ç M; F?¬M; M;WM; çm´B i?2Q- HB M iK+ +¬M; FQ+?X oW +| i? M;,
F?€+ +kM; +| i? iB m ? Q HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? +O ?„MX

@ E?¬M; i®i5 hbM? ?m®M; +O ok >¨M? +| +?9i F?¬M; ´M5

L;K+ >ªB *´ h?-M i?'T ;B¼M; M|BX

@ E b€+? ?B M i¢B- +?d +| i¨M HU+ M; ,M +ªM h`B m S?QM; K¨ i?-B5

>¨M L;¼+ *´ h?-M i?Q€M; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i- i`U+ iB T M|BX *?d +-M ? B M
S?QM; H¢B- ok >¨M? M?'i ç`M? +| i? çÆM ;BªM ç€M? +? i h`B m S?QM; - ç M H9
b) +| i? idM? i€Q i`Î H¢B- #¼M +?9M; pšM +ÁM +| ?v p¼M;X

oM5 oM5

> B p` "€M "° h?-M \*?O +O \*´ >²M æB M + 'T i®+ H Q iÈB- çB pÁM; iÈB i`QÈ+ K†
+¬M; FQ+? M; ,M +ªM ?„M H¢BX

@ *U+ >¨M ",M; S?QM;5

@ æQ¢M .B i h?B M5

> B M;QìB ç m i?B i`B M` +?B M F„+QìM; ?½M- K°i ç-m i`QìM; ?¨ ç2M M?Q KU-
+U+ ?¨M +?Êi ?¨M; H•K tm®M;X

@ *9i5

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M; - h?-M HU+ >¶M L;mv M #„i ç-m M;QM; iK- Q M?
[m M; [mv M i?•K M; •M pšM çK+X *MM; H9+ ç|- h`bM? o•M *´ h?-M +MM; hB m i†
pB MX

P M?5 S? M?5 P¨M?5

:B[bQM; T?QÆM; - K°i pÁM; +¬M; FQ+? K¢M? K) p +?¢K pÈB M? m- mv M,M; +?

@ h?U+ HU+ iB m iY M¨v ç½ +| i? +?®M; H¢B i 5

L;K+ >ªB *´ h?-M M?bM p T?Q h`B m S?QM; - b„+ K†i +U+ F€ F?| M?bM- i`QM; H
;bX L?È H¢B H9+ i`QÈ+- h`B m S?QM; p¨ h•M o¬ L; •M HB M i?O H¢B- i?B i`B M`
çÐ çQÈ+ ?„MX J¨ ;Bì T?9i M¨v- HU+ HQÊM; K°i KbM? h`B m S?QM; i? ?B M` ç½

@ :B i5

æ9M; H9+ M"v- ok >"M? +kM; iW T?Q b m T?|M; iÈBX "i [m€ ?B M i¢B- HU+ HQÊ
ç½ v m çB `i M?B mX

@ G¬B EB T æ²M; .B K5

h`B m S?QM; M?bM p T?Q T?-M ç-m ok >"M?- hª J•m #„i ç-m p" M +?mv M- i`U+ i
/B K KB m G¬B FB TX

P M? T?®+5

o¬ b® çB M [m M; G¬B FB T M?`i i?`B #„i ç-m Q M? i¢+ i` M ç-m ok >"M?X *MM; H
K¢M? ` K°i ç¢Q [m M; M?"M #¢+? iBM?- +„i i?ŠM; H M i` M ç-m ok >"M?X

@ *U h?-M L?`i *?d5

h•M o¬ L;•M p" M +?mv M ?mv i K¢+? h?-M HU+ +ÁM +| +ªK M; ° S?€T i„+- #„M ` K
H9+ M?`i i?`B- +¬M; FQ+? +O K¼B M; Q`B ç½ i`B i ç # Q T?O i?•M ?bM? ok >"M?X
+ÁM i`QM; i`¢M; i?€B h?€B *´ h?-M J h? - i? T?€+? +Q`M; ?½M ?Q`M K„ FB ç½
?ÆM +?QM i?`M? i?QÆM; i`MX a m F?B #¢Q i¢+ iªM çB- i?•MªM? ok >"M? H¢B i`
?B M i¢B +kM; F?¬M; T?ªB H` h`B m S?QM; M[X

@ J m `9i HmB5

ok >"M? i`U+ iB T [m€i H M pÈB >"M L;¼+ \*´ h?-M p` L;K+ >ªB *´ h?-MX >| ` - b
pÁM; Q M? FQ+? pW `²B- i?-M i`Q +O ok >"M? ç½ i? M? idM? H¢BX >B M i¢B HU
iW iW v m #Èi- +?B M HU+ F?¬M; #^M; i`QÊ+ ç•v- M m +?QM? /B M +?B M ç'm- +
M`QX

aQm5 aQm5 aQm5

> B p` "€M "° h?-M \*?O +O \*´ >²M æB M iU M?B M #B i`ä i? +K+ ?B M i¢B F?¬M
H"TiS+ i`B i i?Q€BX

@ J m çm´B i?2Q5

h`B m S?QM; F?) [m€i K°i iB M;- i`U+ iB T çm´B i?2QX :B`T?9i M`v imv `^M; ok
M?QM; HU+ HQÊM; h?€B *´ h°+ pšM ç M; M? M? +?|M; t|B KÁM- iW iW v m #ÈiX

@ > B M; Q`B +€+ M; QÆB +?9 w iB M? ?m®M; T?Q b m- i b) HB M ? pÈB bQ i¬M5

h`QM; H9+ ok >"M? T?|M; +?çv- i`U+ iB T M|B HÈMX J°i F?B HU+ HQÊM; h?€B *´
#¼M +?9M; `i +| i? b) #Ä K¢M; Î MÆB M`vX

@ æQÊ+5

L;K+ >ªB *´ h?-M +MM; >"M L;¼+ *´ h?-M H°` i?-M b„+ pmB KWM; X "ªQ F?® h´ . L
ç|M; [m•M [m€ KS+ t t¬B- i?O çQ¢M i`mv M iBM #bM? i?Q`M; +, M #ªM F?¬M; HB
i?•M H` h?B M \*Æ h°+- ?Q`M iQ`M +| #B M T?€T HB M H¢+ pÈB bQ i¬M +O ?„M>
hQÊM; h?-M *?O- +kM; H` i°+ M?•M h?B M *Æ h°+- i?-M i?¬M; [mªM; ç¢B- +?d +
#¼M +?9M; pšM +ÁM +| ?v p¼M; X

*MM; H9+ ç| - ok >"M? +?Êi pmM; i v H M- K°i ç¢Q i?•MªM? K`m ç2M ç°i M?B M t
æ¢Q i?•MªM? FB iQÆM; ç®B + Q iQ- iQ`M i?•M /Q tQÆM; i?`i +MM; FBK +?9+ +
"€M "° h?-M *?O +Q`M; ç¢BX

@ æ•v H` F?¬B H¶B b Q\

•M? K„i L;K+ >ªB *´ h?-M b€M; M;`BX E?¬B H¶B #bM? i?Q`M; +kM; F?¬M; +| F?Q
/Q M; Q`B F?€+ çB m F?B MX L?QM; i?•MªM? K`m ç2M i`QÊ+ Kti M`v H¢B +| bBM

@ æ•v H` hY h?-M o +O h?B M *Æ h°+5

a„+ Kti J° *®+ M?`i i?`B i`-K tm®M; X E„ i?m"i F?¬B H¶B +O h?B M *Æ h°+ [ma i
M?QM; #ªM i?•M F?¬B H¶B +kM; +| `i M?B m +?¶ i?B m ?Ki- pQ /K M?Q F?¬B H¶B

b M; [mw- iQM? HBM? ?Qç i HçB i?'T- M,M; HU+ +?B M ç'm F?¬M; #^M; çQÊ+ +QÌ
hY h?¬M o /Q h?B M *Æ h°+ M;?B M +Sm +? içQ HçB H" i? F i?ÊT ;B[bBM? H
Qm i? +O +ª ? B- +QÌM; ççB ?ÆM `i M?B mX

@ L; ,M +ªM #¼M +?9M; 5

ok >¨M? ?ç çç i K M? H M? tQM; - HB M H'v ` K°i F?®B M; ¼+ T?M K¨m t€K #ç+X
ç2K iWM; ççQ iWM; ççQ p, M iU F€ /` F?„+ H M i` M ç|X

@ E?¬M; i®i5 æ•v H" i?O çQçM i`mv M iBM ç†+ i?M +O h?B M *Æ h°+5 >„M M?'
M?[M; i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ F?€+5

J° *®+ M?bM i?'v K°i K¨M M¨v- b„+ K†i K°i H¬M M[#B M ç'BX J°i i M ok >¨M? ç½
M m M?Q +| i? K M?[M; i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ F?€+ M[+?çv iÈB- M?Q p"v ?"m
+?`m M'BX

QyQ

h`QM; K°i KªM? F?¬M; ;B M ?Q p¬- +| K°i ç€K i?•MªM? ç M; çSM; H†M; MÆB ç|X
iÁ h?B M *Æ æçB h`"M T?S+ içTX

@ hBM? hQÊM; h?¬M *?O- *´ >²M æB M i +?d +ÁM HçB +| >¨M L; ¼+ *´ h?¬M +M
i?¬B5

h?B M JBM? h?¬M *?O +| +?9i FQ+? ç°M; M|BX æ M H9+ M¨v- *´ >²M æB M ç½ i'
;B B ædM? T?QM; - # ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B- K°i ;½ "€M "° h?¬M *?OX

@ ok >¨M?- M; QÆB `®i +m°+ ç M; H¨K ;b\ ob b Q pšM F?¬M; HB M ? pÈB pB bQ\
a„+ K†i hBM? hQÊM; h?¬M *?O F?) i`-K tm®M; X ok >¨M? H¨ ç² ç +O ?„M- ?„M iU
+O ok >¨M?X h?2Q Hw i?mv i- î i`QM; T?B M F?¬M; ;B M FB - ok >¨M? ?ŠM H¨ F
içB b Q HçB +| i' M i?'i i?ªK i`¼M; M?Q p"v\

@ E?®M FB T5 *¶ HU+ HQÊM; J M? ççQ M¨v5

hBM? hQÊM; h?¬M *?O #` +¶ HU+ HQÊM; J M? ççQ FBªM? ?QÎM; - +kM; F?¬M; i
?m®M; ?B M içB +O ok >¨M?X

@ >B M içB- i b) H" T iS+ +?m`M #` K°i H¬M M[KÎ` ççB i`"M +?mv M /B5 G¬M
p`Q5

h?¬M b„+ hBM? hQÊM; h?¬M *?O p¬+MM; i?•K i`-K- çB iÈB # M +çM? ççB i`"M +
ççB i`"MX GÌB M¨v pW M|B` - i?¬M b„+ ç€K M; QÌB *´ >²M æB M Î ç•v M?'i i?ÌB +

@ *€B M¨v L m M?Q +| ;b +¬M- tBM +S pB + T?•M T?|5

a„+ K†i h?B M JBM? h?¬M *?O ?ÆB +?9i ?Á ?Q½M i`Î HçBX hB m ? Q +O ççB i`
KS+ M¨Q- #¼M +?9M; ?Q¨M iQ¨M #B i`äX J¨ H¬M M¨v- F Km®M +?mv M /ÌB [m H
;B€ +ª+O M| bÊ`^M; b) F?¬M; M?Ä 5

R9yRX *?QÆM; RjN3, *?d *ÁM J°i L; QÌB

@ E?¬M; i®i5 æ•v H" i?O çQçM i`mv M iBM ç†+ i?M +O h?B M *Æ h°+5 >„M M?'
M?[M; i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ F?€+5

J° *®+ M?bM i?'v K°i K¨M M¨v- b„+ K†i K°i H¬M M[#B M ç'BX J°i i M ok >¨M? ç½
M m M?Q +| i? K M?[M; i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ F?€+ M[+?çv iÈB- M?Q p"v ?"m
+?`m M'BX

@ J m M; ,M +ªM ?„M5

•M? K„i h•M o¬ L; •M i`Î M M FB M ç`M?X

" M;QìB ok >"M?- +ÁM +| hY h?-M o - pšM Hm¬M K°i KU+ T?B ?"M? # M i`QM; hÄ
#¼M +?9M; #B i`ä- K°i F?B` F?ÄB ç¢B i`"M- J° \*®+ +ÁM +| h`B m S?QM; b) +| i?
/BX

@ J'v M;QìB +€+ M;QÆB M; ,M +ªM M?[M; M;QìB +ÁM H¢B- i çm´B i?2Q ok >"M?-
J° *®+ i`mv M •K +?Q M?[M; M;QìB +ÁM H¢BX

@ æQÊ+5

h'i +ªK¼B M;QìB HB M i`U+ iB T ç€T SM;X J° \*®+ i?•M H` Zm M; h°+- i®+ ç°M?
K¢M? M?`i î ç•vX æ ?„M çB ç®B T?| ok >"M?- T?-M i?„M; +?QM? H` HÈM M?`iX

æ€K M;QìB +ÁM H¢B i`U+ iB T H Q iÈB- ûT i?ŠM; p T?Q K'v M;QìB L;K+ >ªB *´
+MM; pÈB hY h?-M o X

@ L;k >"M? h`¼M; •T5

h•M o¬L;•M p"M +?mv M HU+ HQÊM; S?€T i„+ /mM; M?"T p`Q i`QM; i? T?€+?- M
i-M; HoM? pU+ i`¼M; €T +QìM; ?½MX h?Q€M; +?®+- # ;½ ç`+? [m•M ç½ #`i`¼M
M M #QÊ+ çB +U+ F€ F?| F?,MX

h`B m S?QM; i`U+ iB T iB T + "M L;K+ >ªB *´ h?-MX

@ *?QÊ+ >²M J æ²M;5

*?d i?'v K°i çQ`M HU+ HQÊM; >mv M ç¢Q +U+ M|M; i`U+ iB T ?"M; H•K i` M T?QA
>ªB *´ h?-MX h?Q€M; +?®+- L;K+ >ªB *´ h?-M +ªK ;B€+ HBM? ?²M #`i?B m ç®i
HÁM; ?„M i`î M M t Q ç°M;- ``i M?B m i•K iB M? F?-M; M;WM; im¬M` X

@ >¶M L;mv M h`M h?-M 'M5

a m ç|- h`B m S?QM; ``i M? M? p"M +?mv M h?-M HU+ >¶M L;mv M- M;QM; iK` K
M?Q M;¼M M9B- M;?B M €T i?ŠM; p T?Q L;K+ >ªB *´ h?-MX

@ hB m iY M`v

L;K+ >ªB *´ h?-M p¬+MM; T?šM M°X G-M ç-m iB M ?„M ;B Q i?O pÈB h`B m S?
i?O pÈB h•M o¬L;•M KÈB +| i? ç®B F?€M; pÈB ?„MX L?QM; ?B M i¢B- h`B m S?Q
K°i i`"M pÈB ?„M `²BX hmv `M; F?-M; Km®M i?W M?"M- M?QM; ?B M i¢B h`B m
+QìM; ç¢B- +| i?U+ HU+ iQÆM; çQÆM; pÈB "€M ° h?-M *?OX

J„i i?'v iÁ 'M i€ iQ HÈM M?Q M;¼M M9B FB ç½ b„T bY M;?B M €T tm®M;X

@ æ` L;K+ hY >ªB5

h?ìB F?„+ K'm +?®i- i?•M ?bM? L;K+ >ªB *´ h?-M M?'i i?ìB #`M? i`QÈM; H M- ?|
#B M m ?„+X .QÈB i`¢M; i?€B M`v- ?„M #` ?mv M i?m"iªM? ?QîM; +kM; i?'T çB
+QìM; H M ``i M?B mX

@ G¢B H` K°i +?B m M`v\

•M? K„i h`B m S?QM; F?) H|2 H MX G-M ç-m iB M ?„M i Q M;° \*´ >²M h°+- ç`+? M
i?S+ iQÆM; iUX GQ¢B "Q T?€T ?mv i K¢+? M`v +O \*´ >²M h°+ +?QM? H` F?B M
i?"M? i?O çQ¢M +¬M; FQ+?- p¬+MM; +QìM; ç¢B- +¬M; FQ+? i?ŠM; p`Q HBM? ?²M
i?"M? +¬M;- b) i¢Q i?"M? i`¼M; i?QÆM; F?€ HÈM ç®B pÈB #ªM i?•MX

@ h`M5

h`B m S?QM; F?®M; +? iÁ 'M i€ iQ HÈM M?Q M;¼M M9B K¢M? K) ç" T tm®M; ç€
T?Q 'M i€ FB i`M M; "T K°i i-M; HU+ i`M; F€ /\- i?¬M T? i'i +ªHU+ HQÊM; #®M
m ?„+ /Q L;K+ >ªB *´ h?-M ?| i?"M? FB +kM; p"vX a m F?B >¶M L;mv M h`M h?-
i?¬M T? - + "M; +?B M ç'm + "M; K¢M? K)- p[M; p`M; ?9i H'v L;K+ >ªB *´ h?-MX

@ h?-M J•m S?•M :BªB5

h^aJ•m h`B m S?QM; i m¬M i`Q` K°i i-M; [m M; pK K°M; ?mv M- i`QM; M?€v K„i ç; b|M; #B M m ?„+ /Q L; K+ >^aB *´ h?-M ?| i?“M?X æ°i M?B M- K°i #° T?“M b€i #B M ç½ #„i ç-m p¬ /mv M p¬ +Ê #B M K’iX

@ s^av` +?mv M ;b\ G¢B H` +?B m M`v5

a„+ K†i L; K+ >^aB *´ h?-M ç-m iB M H` +<sup>a</sup>FBM?- b m ç| H”T iS+ T?šM M° [m€i H M FB M i?S+ [m K°i +?B m h?-M J•m S?•M :B<sup>a</sup>B M`v +O h`B m S?QM;- M?QM; b M; WM; i`Î M M +Q`M; ç¢B- h?-M GBM? L?½M H°i t€+- h?-M J•m S?•M :B<sup>a</sup>B M`v H P M?5

*MM; H9+ ç| - >¶M L; mv M h`'M h?-M ‘M ç°i M?B M Q M? FQ+? tm®M; X

@ E?¬M; 5

.QÈB ? B i-M; i€+ /KM;- mv M,M; b^aM bBM?` i`QM; M?€v K„i F?B M +?Q L; K+ >^ai?°K i?B iX L; K+ >^aB *´ h?-M Km®M +?®M; +U- H¢B T?€i; B€+ HU+ HQÊM; #^aM i? çBX

@ G`K b Q H¢B ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +O ?„M M?Q i? M`Q H¢B +Q`M; ç¢B M?Q L; K+ ><sup>a</sup>B \*´ h?-M ;„i ; Q M?bM +?^K +?^K h<sup>a</sup>J•m h`B m S?QM; X :B`T?9i M`v- ?mv ?„M F?¬M; M; ì H¢B F`+? HB i`mM `~vX \*?d i?’v i-M; b|M; #B M m ?„+ M; ”T i`ÌB F K°i çQ`M iB m i?Ov HQm i®B i,KX

@ *? i5

h`B m S?QM; F?®M; +? >¶M L; mv M h`'M h?-M ‘M- K°i H-M M[i`'M €T tm®M; X

•K -K5

.QÈB bU Q M? FQ+? i?¬M T? +O h?-M HU+ >¶M L; mv M- +ÁM +| bU bmv v m +C çQ`M iB m i?Ov HQm i®B i,K +m®B +MM; H0- K°i

@ æ9M; H" M?Q p"v5

h`B m S?QM; M?'i i?lB M;•v M;~M i¢B +?¶X h` M çlB H¢B +| +?mv M i?–M F€ [m, /
K°i ?²B- ?„M +?d +| i? ç2K M| [mv F i +?Q h?–M GBM? L?½M K" i?¬BX

@ h?Y H¢B H–M M[pÈB M?[M; i?S F?€+5

h`B m S?QM; M?'i i?lB i`Î M M ?,M; ?€B ?ÆMX

P M?5

h`B m S?QM; i`U+ iB T ç€M? ` K°i ç¢Q [m M; [mv M ?¶M HQ¢M i?•K M;•M pšM ç
HU+ HQÊM; "ªM L;mv M- M?bM +?^K +?^K H M ç¢Q >¶M L;mv M h?–M Zmv M FB >

@ lv M,M; i,M; ;'T #°B5

æ•v H" w MB K i`QM; ç–m h`B m S?QM; ?B M i¢BX

h? M?QM; ç¢Q >¶M L;mv M h?–M Zmv M F?'M; H² FB +kM; F?¬M; tm'i ?B M #'i
HU+ HQÊM; "ªM L;mv M +O h`B m S?QM; ç M; M? M? +?|M; i`¬B [m X æB m M"v
i? M"Q #bM? ioM? çQÊ+X

lv M,M; +O >¶M L;mv M h?–M Zmv M +kM; F?¬M; i,M; +QlM;- M;QÊ+ H¢B HU+ H
i®+ i`¬B [m X "ÎB pb ç¢B +?B M pW KÈB F i i?9+ F?¬M; # Q H•m- HU+ HQÊM; "ª
F?¬M; M?B m H„K- `i M? M? ç½ iB m ? Q ? iX

@ h¢B b Q H¢B F?¬M; çQÊ+\\

h`B m S?QM; M;²B t T #^M; tm®M;- id Kd bmv M;?oX

PM; QM;5

æ9M; H9+ M"v- F?¬M; ;B M +O h`QlM; #°Q h?lB E?¬M; +?Êi tm'i ?B M K°i iB +?

@ sªv ` +?mv M ;b\\

h`B m S?QM; i`U+ iB T `lB F?ÄB T?B M F?¬M; ;B M M"vX

h¢B M;Q¢B ;BÈB- M?[M; M;QlB +ÁM H¢B +kM; ç M; çSM; i` M K†i ç'i ?Q M; pmX

@ E?¬M; ;B M h?–M Zm®+ ç M; tm'i ?B M F?¬M; ;B M # ç°M;- ?bM? M?Q +| M;Ql
p"Q5

J° *®+ i`U+ iB T M|BX h?lB :B M \*?B h?K pšM +?Q ?Q" M iQ" M ?ûQ `k- +ÁM +| K
p"v ?„M +ÁM +| i? T?€i ?B M ` X

@ E?¬M; i? M"Q5 E?¬M; T?ªB M;QÆB ç½ +„i çSi i?O çQ¢M i`mv M iBM +O ok >"
a„+ K†i o•M h?ªB *´ h?–M F?) #B M- H"TiS+ ?ÄBX

@ æ9M; H" M?Q p"v5 L?QM; K°i F?B ok >"M? iY pQM;- h?B M *Æ h°+ F?¬M; +| F?

J° *®+ i?Î /"B K°i iB M;X

J¼B M;QlB M?'i i?lB i`–K K†+ tm®M;X h?lB çB K M"v- +| M,M; HU+ iB M p"Q T?B
H" h?B M *Æ h°+ `²BX

@ h?B M *Æ h°+5

a„+ K†i h•M o¬ L;•M F?) i`–K tm®M;X æ¢B +?B M pW F i i?9+- #¼M ?¼ pšM +?Q
M m M?Q H¢B ç M i? K K'v ;½ i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ M[- bÊ `^M; i'i +ª #¼M ?¼

@ E?¬M; +| #B M T?€T M"Q M; ,M +ªM b Q\\

h`B m S?QM; i`U+ iB T ?ÄBX

@ L m M?Q impB +O F iÈB /QÈB h?–M *?O- M;QÊ+ H¢B +ÁM +| i? M; ,M +ªM

J° *®+ +?"K`½B M|BX L?QM; `i`ä`M;- M m M?Q h?B M *Æ h°+ H¢B T?€B M;Q|
;Bª h?-M *?OX

@ L m h?ÌB :B M *?B h?K F?¬M; #`?ûQ`k- #'i Hm"MF M"Q +kM; F?| +| i? t¬M; p
h`bM? o•M *´ h?-M +| +?9i F?¬M; + K HÁM; M|BX

@ h?Y t2K b Q\ *| H) çQÊ+ 5

h`B m S?QM; i`U+ iB T M|BX L?[M; M;Q|B +ÁM H¢B +kM;; "i ç-m- ?B M i¢B [mª i?
+® ;„M;X

@ G` Î +?¶ M"v5

J° *®+ ç°i M?B M +| +?9i +ªK SM;- F?) pmM; i v H MX h` MF?¬M; i`mM; M?'i i?ÌB t
pK #¢+? b„+ K¬M; HmM;- # M i`QM; [m M; pK ?B M ` K°i ç` T?QÆM; M"Q ç| # M
i?'v K°i KªM? ?Q F?¬M; MÆB ç| ç M; F`+? HB i`mM; ç°M;- tm'i ?B M K°i KªM? F?

L?QM; H9+ M"v- €M? K„i i' i +ªK ¼B M;Q|B +kM; F?¬M; M?bM p T?Q T?B M ?Q F?
p T?Q K†i ç'i M; v # M /QÈB KªM? ?Q F?¬M; FB X *?d i?'v i¢B MÆB ç| ç M; i²M i
i¢T iQ HÈM F?¬M +MM;X

J` Î # M +¢M? i`"M T?€T ç M; +| ? B M" M; M[iY- +ª ? B ç m çQ HQM; p T?Q K¼
ç| H` K°i i?B m M[ p|+ M;Q|B M?Ä M?„M tBM? t„M- i?•M K†+ HK+ v- H" M / i`„M; Mª
H¢B i?b i?•M ?bM? + Q ;-v- i?•M K†+ #¢+? v- i?•M i? HmM; HBM? M?Q ~M M?Q ?
MQÊ+ i?2Q ;B| pk ç°M;- i? ?B M ` +ªK ;B€+ F?¬M; M?B M + Q [mw- i`QM; i` Q M
;B€+ i?-M #Q F?| HQÌM;X

J†i F?€+- i` M #ª p B +O M[iY #¢+? v M"v +ÁM +| K°i +QM K Q K"m t€K ç2M- #° /

@ æ•v H" +?mv M ;b\ æ€K M;Q|B h?B M *Æ h°+ #¼M +?9M; ç½ iÈB `²B\

J° *®+ HÈM iB M; +ª FBM? M|BX h?2Q Hw i?mv i- ç€K M;Q|B h?B M *Æ h°+ ç M;
M"v KÈB ç9M;X h? M?QM;- Î MÆB ç| M?Q i? M"Q H¢B +| i°+ M?•M h?B M *Æ h°-
iY FB H" h?B M *Æ h°+- iU M?B M H" #ÎB pb +QM h?B M *Æ JB m FB X

@ æ¢B G¢B JB m\

a„+ K†i h`B m S?QM; +?'M ç°M;X

@ J2Q K2Q5

hB m i†+ KB m +kM; H"TiS+ F m H M K°i iB M;X J°i çQ¢M Fw S+ T?O ç-v #KB tm
æ| H` i¢B GK+ om h?€T +O æ¢B [m®+ h?B M "²M;- # M i`QM; ç| i²M i¢B K°i M?•M
om h`Q ;BªX J` # M M;Q|B i`Q ;Bª Hm¬M +| K°i +QM K Q HQÌBX

QyQ

@ æ¢B G¢B JB m- #„i ç-m çB5

L[iY #¢+? v FB i`U+ iB T M|BX

@ J2Q K2Q5

æ¢B G¢B JB m i`U+ iB T M?ªv H M K°i iÁ ç¢B i`"M- KB m i`ªQ HK+ H¼B K°i i`"M X
«M; Q M?5

hÁ i`"M T?€T i?"i HÈM FB M?'i i?ÌB # ç°M; ` K°i +¶ HU+ HQÊM; h?ÌB E?¬M; +Q
?Q F?¬M;- i? v ç´B i?ÌB F?¬M; i?B M ç` X *?d i?'v- T?B M F?¬M;; B M ?Q F?¬M; ç
FB ç°i M?B M F?¬B T?K+ #bM? ioM? i`Î H¢BX

@ *-K i, i,- +?9M; i p"Q i`QM; M"v `®i +m°+ ç H`K ;b\

h?B m M[HK+ v FB i`U+ iB T ?ÄBX

@ h +kM; F?¬M; +! #ªQ Km°B i?2Q- H¨ Km°B iU KbM? K M?2Q çÁB çB i?2Q 5
L[iY #¢+? v FB +Q`B F?) i`ª H`B X

@ æQÊ+ `²B5 æ M H9+ i`Î p `²B5

L[iY #¢+? v i`U+ iB T M|B- b m ç| +MM; pÈB i?B m M[HK+ v p¨ æ¢B G¢B JB m- #Q
H¢BX h`"M T?€T FB H"TiS+ F?ÎB ç°M;- ? B M; Q`B K°i K Q i?¬M; [m i?¬M; ç¢Q
MÆB M¨vX

QyQ

@ hBM? hQÊM; h?¬M *?O ç½ iB M p¨Q- H¬M M¨v ?ŠM H¨ F?¬M; i?¨M? p'M ç 5

a„+ K†i h?B M JBM? h?¬M *?O ?ÆB +?9i i€B M?ÊiX oW `²B # M; Q`B #¼M ?¼ /®+
+?mv M /B- iB m ? Q +kM; F?¬M; M?ÄX

PM; QM;5

æ9M; H9+ M¨v- i¨"M ç¨B FBK +?9+ i`QÊ+ K†i #¼M ?¼ ç°i M?B M F?¬M; M; WM; `r
;B M # M i`QM; i¨"M T?€T +kM; p†M p Q K°i i¨"MX

oM5

J°i ç¢Q M?•MªM? ç°i M?B M iW # M i`QM; # v ` - M Mtm®M; K†i ç'i +€+? ç| F?¬M
M; Î H¢B H¨ hBM? hQÊM; h?¬M *?O5

@ S?®+5

hBM? hQÊM; h?¬M *?O i`U+ iB T T?mM ` K°i M; KK K€m iQÆB- p K†i FBM? M; ?B

@ " M i`QM; h?¬M Zm®+ i¢B b Q H¢B +! ç¢B i¨"M T?ªM +?mv M /B\ G¨ M; Q`B T?Q

GQ¢B ç¢B i¨"M T?S+ i¢T M¨v- F?¬M; T?ªB H¨ i°+ M?•M h?B M *Æ h°+ +, M #ªM F?
+?B ç¢B i¨"M T?ªM +?mv M /B bQ pÈB ç¢B i¨"M +?mv M /B H¢B +¨M; T?S+ i¢T ?Æ

*MM; H9+ ç|

P M? ¬K5

h¨"M ç¨B FBK +?9+ i€K +¢M? FB ç°i M?B M i`U+ iB T M´ ¬KX

R9y9X *?QÆM; R9yR, *?dM? æ®M

E?¬M; ;B M çÆM ç°+ # M i`QM; +´ #ªQ ç´ M€i- i'i +ª K¼B M; Q`B ç M; çSM; # M /Q
K†i F?B T bÊ +MM; M; ?B ?Q†+X

@ æ¢B G¢B JB m- +ÁM +! #!M; /€M; M[iY FB

h`B m S?QM; i?Q€M; `ÆB p¨Q i`¬K iQX h?2Q Hw i?mv i- æ¢B G¢B JB m ?ŠM H¨ Î
ç9M; X *¨M; F€ [m€B ?ÆM +?QM? H¨- M[iY #¢+? v i?¬M #Q + Q [mw FB K M; ç M +
;B€+ [m2M i?m°+ F?| ?B m- F?B M +?Q h`B m S?QM; #S+ i?B i Km®M M?bM i?'v
K°i H¬MX *?d iB + H¨- iW ç¬m iÈB +m®B- ? B M¨M; M[iY FB HQm H¢B +?Q K¼B I

@ *€+ M¨M; çB `²B5 æ½ `B F?ÄB T?B M F?¬M; ;B M M¨v5

J° *®+ ç°i M?B M KÎ KB M; M|BX

@ h /U p¨Q *´ h?¬M 'M +kM; F?¬M; +€+? M¨Q KÎ ` i?¬M; ç¢Q iB M ` M; Q¢B ;BÈ
+! i? i`U+ iB T `B F?ÄB M?Q p"v5

h•M o¬L; •M +kM; +?'M ç°M; FBM? M; ?BX

@ *€+ M¨M; #B i`ä¨¨M; p`i`Q H¶i?OM; +O T?B M F?¬M; ;B M M¨v- ?ÆM M[iÁ
+U+ F€ + Q +'T

J° *®+ iWM; i`^B T?QM; T?9- €M? K„i b„+ #ûMX

@ > B M``M; M[ iY FB ?ŠM +kM; H``i°+ M?•M h?B M *Æ h°+- +| H) +€+ M``M; ç½ iB M?QM; pb b Q +€+ M``M; +kM; F?¬M; H``K ;b +^ ç½ `ìB çB `²B\

o•M h?^B *´ h?¬M +^K i?´v p¬ +MM; M;?B ?Q†+X L m ? B M``M; M[ iY FB H``h?B M #¼M +O ok >``M?X >B M iϕB ok >``M? ç½ /B i pQM;- F?¬M; M;ì ? B M``M; M[ iY FB i?M- i`€B HϕB +ÁM i`U+ iB T `ìB F?ÄB T?B M F?¬M; ;B M M``v M?Q p``vX

@ æB K M``v i +kM; F?¬M; `ä ``M; H„K5 L?QM; i HϕB #B i K°i çB m- ç| H`` +€B i M;QìB +€+ M``M; +MM; pÈB +QM h?B M *Æ JB m FB FQ+? ?Qϕi- +?QM? H`` +| i€+ Km®M t¬M; p``Q MÆB M``v F?¬M; i? iB M p``Q5

J° *®+ +?“K `½B M|BX L; v +^ #^M i?•M ?„M +kM; +| +?9i F?¬M; iBM ç•v H`` bU i?“

@ æB m M``v b Q +| i? \

o•M h?^B *´ h?¬M p¬ +MM; F?B T bÊX a m F?B i`^B [m K°i i``M çϕB +?B M- Zm M iQM M?B K- iB T M?“M HšM M? m- bQM; T?QÆM; i`Á +?mv M i?“T T?¬M ?[m ?^QX\

@ æϕB M?•M- M m M|B M?Q p``v- ? B M``M; M[iY h?B M *Æ h°+ FB +?QM? H`` ç M; h`bM? o•M *´ h?¬M +| +?9i F?| +| i? iBM M´B- ?ÄB M;QÊ+ HϕBX E?¬M; M;ì i°+ M çÐ #¼M ?¼X

@ L|B +€+? F?€+- M;mv +Æ ç½ F?¬M; +ÁM M[b Q\

o•M h?^B *´ h?¬M H° ` i?¬M b„+ FBM? ?dX o®M /o- J° \*®+ M|B +| F M;QϕB H B F?B M +?Q i`i +^ K¼B M;QìB i?“T T?¬M F?~M i`QÆM;X o b m- K¼B M;QìB HϕB +` h?B M *Æ h°+ i?¬M #Q tm`i ?B M i`QM; T?B M F?¬M; ;B M M``v- F?B M +?Q i`i +^ L?QM; F i [m^ +m®B +MM; F?¬M; M;ì ? B M``M; M[iY M``v HϕB i`Ê ;B9T #¼M ?¼- ;

@ *kM; F?¬M; M?“i ç`M?5 E Km®M t¬M; p``Q FB +?d iϕK i?ìB #` M; ,M +^M # M M;C +| M?[M; ?``M? ç°M; ;b iB T i?2Q5

a„+ K†i J° *®+ F?) i`¬K tm®M;X

@ æϕB M?•M- +| #B M T?€T +| i? F?B M +?Q h?ìB :B M *?B h?K b®M; HϕB F?¬M; h`bM? o•M *´ h?¬M +mM; FQM? ?ÄBX h?ìB :B M *?B h?K H`` ?ϕ+? i•K +O iQ``M #° F?B M| i`B i ç b®M; HϕB- J° *®+ b) +| i? bÆ #° +?QîM; F?®M; T?B M F?¬M; ;B HϕB +| F M;QϕB H B Km®M t¬M; p``Q- bS+ +?®M; +U +O K¼B M;QìB +kM; b) + Q ç| - J° \*®+ +ÁM +| i? +?[ i`` M?[M; p` i`Q H¶ i?OM; +O h?¬M Zm®+- ;B i,M; ç° F p``Q H M KS+ ç° i?“i HÈMX

@ æ i +® ;„M; i?Y t2K5

J° *®+ F?) M?Qm K``v- ;”i ç¬mX L m M?Q ?„M +ÁM îi?ìB F€ çdM? T?QM;- Km®M ? imv i ç®B F?¬M; ç€M; M?“+ iÈBX L?QM; #^M; p``Q i?O çQϕM ?B M iϕB +O ?„M- K h?K HϕB +| F?^ M,M; ``i i?“T- M?QM; Qi M?B m ;b +kM; T?^B i?Y t2K K°i +?9iX

@ *€+ p`- F?B M``Q +€+ M;QÆB Km®M `ìB F?ÄB T?B M MÆB M``v- i b) çQ +€+ M; æ°i M?B M- J° *®+ tQ v M;QìB HϕB- M?bM p T?Q *U h?¬M h°+ +MM; h`B m S?QM L?QM; h`B m S?QM; +MM; h•M o¬ L;•M- o•M h?^B *´ h?¬M ç m #B m i?“ Km®M î i?ìB ;B M M[X .M b Q i?QÆM; i? +O #¼M ?¼pšM +?Q ?Q``M iQ``M F?¬B T?K+ Hϕ imv i ?^Q ç im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o - M m M?Q +| i? HoM? M;° h?ìB :B M •Q ç`M?- +?dM? i? i?U+ HU+ b) +| bU ç i? ,M; +U+ HÈMX

@ æQÊ+ `²B5 E?B M``Q +€+ M;QÆB Km®M ` M;Q`B- +S i`U+ iB T M|B pÈB i H`` çC

J° *®+ KdK +QìB- M¡BX .M b Q H-M M"v Zm M; h°+ #¼M ?¼+ | i? #ªQ HQm çQÊ+
 iK+ b®M; b¡i- ?Q"MiQ"MH" M?ì+ | h`B m S?QM; +MM; *U h?-M h°+X J° *®+ iU M?
 M; ?B ç½ H"TiS+ ç€M? çm´B K¼B M; QìBX >m®M; ?² ?B MiçB Zm M; h°+ +kM; ç M
 @ J° *®+ iB M #®B- h`bM? o•M *´ h?-M H" M; QìB +O *U h?-M h°+
 h•M o¬ L; •M ç°i M?B M ç + "TiÈB +?mv M h`bM? o•M \*´ h?-MX h`bM? o•M *´ h?-
 h?-M h°+- im pB *´ h?-M "€i ;B B ædM? T?QM; - i?B M T?9 +kM; F?-M; i X J" ;B
 HçB + "M; `i + -M M?•M i?O- + "M; + -M + | i?"M? pB M +?B M HU+ +QìM; ççBX L m
 h`bM? o•M *´ h?-M- iU M?B M H" i®i M?'iX
 @ GBM? ?²M +O M; QìB M"v ç½ ?Á H"K K°i i? pÈB i X L m i `ìB çB- HBM? ?²M
 M?'i ç`M? b) ç€M? K'i +, M +Æ +MM; iB K HU+
 h`bM? o•M \*´ h?-M i`U+ iB T KîKB M; X L¡B +€+? F?€+- M m ?B MiçB v MB K i?
 ;Bì T?9i M"v +kM; ç½ F?-M; +ÁM H" h`bM? o•M \*´ h?-M i`QÊ+ FB M[X
 @ L?Q p"v çB5 *QB M?Q Zm M; h°+ +?9M; i iB M ?"M? K°i +m°+ ;B Q /`+? pÈB *U
 o•M *´ h?-M i?m°+ p +?9M; i - +ÁM +?9M; i b) +mM; + 'T +?Q +€+ M; QÆB K°i M?;
 h`M; ;B€ i` +O M?¡K i`B M; mv M M"v Qi M?'i + | i? #²B /QÐM; çQÊ+ ? B- # ; ½ *´
 M"Q\
 J° *®+ i?Q€M; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i- çQ ` FB M M; ?`X h•M o¬ L; •M i?QÆM; M
 K°i H9+X hmv `M; ?B MiçB #¼M ?¼ ç M; i?B m F?mv i T?QÆM; /B Mi`B M; mv
 *´ h?-M i?•M H" i°+ M?•M +O #¼M ?¼- + | çQÊ+ ?mv i Kç+? *U h?-M h°+ F?-M; i
 i`M i?'i çQÊ+X
 @ æ9M; `²B5 h ç¼+ çQÊ+ iW i`QM; i`Q M?È +O ?„M K°i p`B iBM iS+5 h`QÊ+ ç•v
 iU ?² •K i?-K + | HmB iÈB pÈB *´ >²M æB M 5
 G9+ M"v- h`bM? o•M *´ h?-M ç°i M?B M M¡BX
 @ *€B ;b\ h`bM? o•M *´ h?-M ?„M + | HmB iÈB pÈB *´ >²M æB M\
 o•M h?ªB *´ h?-M M?'i i?ìB [m€i HÈM K°i iB M; X G9+ M"v- i`i +ª K¼B +?mv M i`Q
 h?ªQ M"Q H9+ i`QÊ+- M; v F?B h•M o¬ L; •M pW KÈB i?m HçB *´ h?-M 'M- ç€K M;
 iS+ i`M +¬M; iÈBX > | ` H" #îB pb i M M°B ;B M h`bM? o•M *´ h?-M M"vX J†i F?€+
 æB M + | i? iB M p"Q T?B M F?-M; ;B M M"v- + | H) +kM; + | [m M ? pÈB h`bM? o•M
 @ h?"M? ;B Q5
 h•M o¬ L; •M i`U+ iB T ç€T SM; X hmv `M; ?„M + "M; Km®M ç +?Q h`bM? o•M *´ h
 M?Q H9+ # M ç-m- K M; ?„M p ;B Q +?Q i°+ M?•M tY i`Q- M?QM; bQ pÈB +?mv M
 HçB + "M; [m Mi`¼M; ?ÆMX J†i F?€+- M m M?Q + | i? H"Ki®i [m M ? pÈB Zm M;
 p`ççB i`È HU+ M"v- F?ª M, M; *U h?-M h°+ ç®B T?¡ pÈB *´ >²M æB M b) + "M; M„K
 @ æQÊ+5 J'v M; "v M[- i b) ç2K ç² p"i çQ i"Mi v +€+ M; QÆB5
 J° *®+ i`U+ iB T M¡BX G-M M"v *U h?-M h°+ +¬M; imv i F?-M; i? i?B m- M?QM;
 çQÊ+ # Q M?B m HÈB Q+?- +?Q M M J° *®+ KÈB çQ ` ç M; ?` M"v- +mM; + 'T ;B€
 i M h`bM? o•M *´ h?-MX
 @ h`B m S?QM; - JªM? pÐ h´ F?Q M"v i?m°+ p M; QÆB5
 a m ç¡- J° *®+ M?bM p T?Q h`B m S?QM; - M¡BX aQ pÈB M?[M; ;b h`B m S?QM; ç
 +O *U h?-M h°+ ; -M M?Q + | i? F?-M; + -M M?„+ iÈBX
 •M? K„i h•M o¬ L; •M +MM; o•M h?ªB *´ h?-M i?Q€M; +?'M FBM?- +U+ F€ ?•K K°X
 @ æ iç ç½ i?"M? iQ" M5
 h`B m S?QM; KdK +QìBX

@ h`B m S?QM;- ?B M iϕB Zm M; h°+ +ÁM +| M?[M; +?mv M [m M i`¼M; F?€+- i
T?2MX æÊB ç M H9+ M; QÆB Km®M Hv F? B MÆB M`v- i b) çB i?2Q M; QÆB

JªM? pÐ h´ F?Q # v iÈB i`QÈ+ K†i h`B m S?QM;- i?QÆM; i?ªQ pÈB ?„MX

@ æQÊ+5

h`B m S?QM; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i- i`U+ iB T ç€T SM; X L?bM #° /€M; +O J° *®
`'i +—M JªM? pÐ h´ F?QX .M b Q #ªM i?•M ?„MH” +QÌM; ;Bª Zm M; h°+- +U+ F€ K ?
h?ÌB çB K ?„M çdM? T?QM;- F?ŠM; ç`M? H` i?“T T?—M +QÌM; çϕB- +kM; F?¬M; T
h´ F?Q h?ÌB :B M ? M`vX

L?QM; M?bM #° /€M; +O JªM? pÐ h´ F?Q- iU ?²+ÁM +| +?9i F?¬M; Km®M iB T M ?
+?Q iÈB M v- JªM? pÐ h´ F?Q +kM; Hm¬M Î HϕB *'K ç` Zm M; h°+- p`Q bBM?`
F?¬M; TªB H9+ ç| [m M ? iÈB i²M pQM; +O Zm M; h°+- JªM? pÐ h´ F?Q iU M?B M
SM; ç M; ?` +O hB m i†+ KB mX J†i F?€+- K†+ /M ?bM? iQÊM; +O h`B m S?QM;
M?QM; bQ` pšM M?Q +k FûK t Zm M; h°+X

J° *®+ +MM; h`bM? o•M \*´ h?—M K M; i?2Q JªM? pÐ h´ F?Q `ÌB F?ÄB MÆB M`vX J
ç€K M; QÌB *U h?—M h°+ i?b iB T iK+ # [m MX

QyQ

" M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M;- K°i i`,K M;`v i?Q€M; K°i +€B ç½ [m - h`B m S?
i`ϕM; i?€B çdM? T?QM;X

h`QM; ?Q F?¬M; tm'i ?B M K°i +€B pÁM; tQ€v ç²M; HU+- K'v /ϕM; F€ i`•M /` #ªQ
HQÊM; çϕi iÈB #®M KQÆB ;®+X æ•v ç m H` M?[M; i`•M i`B im Hmv M i`QM; çQϕM
+?`X :B€i`` +MM; T?~K +'T +O M?[M; K|M i`•M i`B M`v +kM; F?¬M; iQM? [m€ +
+? +kM; iQÆM; ç®B çÆM ;BªMX

@ hB m >„+- i'i +ª M?[M; i?S M`v ç m H` +O M; QÆB5

h`B m S?QM; i`U+ iB T i`mv M •K- ;¼B` .B i h? >„+ :B Q GQM; X æ²M; i?ÌB- ?„M
;B M h`[ p`i` çϕB HQÊM; i`•M i`B im Hmv M- iQ`M #° ç m +mM; +'T +?Q .B i h? >„+ :

*?Q iÈB #•v ;BÌ- M?[M; i`•M i`B K` h`B m S?QM; T?K+ /KM; +kM; ç m H` i`•M T?~K
?„M pW KÈB ç°i T?€- F?¬M; +—M TªB ;'T ;€T iB T iK+ ç i?,M;- #ÎB p`v h`B m S
+ª i`•M i`B KbM? F?¬M; [m€ +—M i?B i- iQ`M #° /MM; ç i`B #²B +?Q .B i h? >„+ :

@ *€B M`v +€B M`v ç iϕ +?O M?•M5

> B K„i .B i h? >„+ :B Q GQM; M?'i i?ÌB iÄ b€M;- i`U+ iB T [m€ tm®M; X SªB #E
i`•M i`B im Hmv M M`v ç m H` i`•M #ªQ i`QM; h?—M Zm®+ +O Zm M; h°+- MB M ?Q
ª çÌB .B i h? >„+ :B Q GQM; +kM; +?Q iWM; i?'v [m M?B m i`•M i`B ?B ?[m M?Q

a m F?B H`K tQM; ? i i?ªv +?mv M M`v- h`B m S?QM; +?m~M #`# [m M- +OM; +®
H9+ M`v

PM; QM;5

J°i +¶ b|M; tmM; FQ+? h?ÌB :B M +QÌM; HB i ç°i M?B M t i [m i?B M ç` - F?B M
h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; +kM; +| +?9i #'i´MX

@ sªv` +?mv M ;b\

h`B m S?QM; i`U+ iB T `ÌB F?ÄB h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M;X

*?d i?'v H9+ M`v J° \*®+ +MM; h`bM? o•M *´ h?—M ç M; çSM; Î T?Q i`QÈ+ h?ÌB :B
M; QÌB #¼M ?¼ HϕB +|`'i M?B m i`•M #ªQ +U+ F€ i`•M [mwX

@ aBM? J M? *?B Zmª5 hBM? >mv i h?B M GBM? Zmª5

h`B m S?QM; M?'i i?lB +?'M FBM? H~K #~KX h`QM; M?[M; i`•M i`B i`•M [mw M`v-
T?-M M?Ä K` i?-BX

aBM? J M? *?B Zm^a~M +?S HU+ HQÊM; aBM? J M? +U+ F€ +QlM; ç¢BX h?lB çB
K¢M? K) M?Q *U h?-M h°+ p"v- ;†T T?ªB i?QÆM; i`M ;b M;?B K i`¼M; - i?•M i? b
,M çQÊ+ K°i [mª i`€B +•v M`v- b) +| i? i`QM; M?€v K„i F?-B T?K+ i`Î H¢BX *ÁM hE
ç²M; /¢M; +kM; H` HQ¢B i?B M i`B ç` #ªQ t9+ iB M +'T #"+ bBM? K M?- +QlM; ?|
F?-B T?K+ i?QÆM; i? +O h?-M i? X L; Q¢B i`W +€+ HQ¢B i`•M i`B HQ¢B bBM? K
i`•M #ªQ ~M +?S h?lB :B M hBM? >Q X

PM; QM;5

J° *®+ i?B i`B M` "Q i?m"i Zm M; h°+ i?-M #Q- `9i` iBM? ?Q i`QM; M?[M; HQ
i`QM; h?lB :B M *?B h?KX L?QM; h?lB :B M *?B h?K +?d ?'T i?m F?-M; iÊB K°i
FB X J` b m F?B K°i +?9i iBM? ?Q Qi ÄB FB iB M p`Q i`QM; h?lB :B M *?B h?K-
p`Q #B M `°M; p"v- ç®B pÊB iQ`M #° ç¢B /QÆM; K M? K¬M; K` M|B- +kM; F?-M; +

aQm bQm5

*MM; H9+ M`v- ? B M; QlB h•M o¬ L; •M +kM; #` FBM? ç°M; - +MM; M? m +?çv iÊB M
M`v- #¼M ?¼ iU M?B M KBM? #¢+? J° \*®+ H` Km®M ?²B bBM? h?lB :B M *?B h?
F?-M; +?9i i?m"MHÊB M`QX

a m K°i H€i- J° *®+ çbM? +?d i?B i`B M "Q i?m"iX

@ oÊB im pB i?U+ HU+ ?B M i¢B +O i - +ÁM t t F?-M; çQÊ+5

J° *®+ i?Î /`B K°i iB M; X E?-M; i? +?QlM; F?®M; h?-M Zm®+- #¼M ?¼ HB M i?C
M; Q¢B H B t•K M?"T- +| i? M|B H` H`K +€B ;b +kM; F?-M; M HÁM; X

@ æ i i?Y K°i +?9i t2K b Q5

æ°i M?B M- i? M? •K h`B m S?QM; +?Êi ç€M? pÐ #-m F?-M; F?Q i`-K K†+X h'i +ª
FBM? /` M?bM p T?Q h`B m S?QM; X

@ h`B m ?mvM?- M; QÆB +| #B M T?€T b Q\

L; v +ª h•M o¬ L; •M Hm¬M Hm¬M i?"T T?-M iQM M?B K h`B m S?QM; - H9+ M`v +kM
/B M ?B m `ä h?lB :B M \*?B h?K- Zm M; h°+ imv i ç®B H` F çSM; ç-mX >B M i¢B
+| +€+?- h`B m S?QM; +| i? +| #B M T?€T ;b +?S\

æ²M; /¢M; - J° *®+ +MM; h`bM? o•M ´ h?-M +kM; F?-M; +?9i iBM iQlM; X "'i [m€-
M; U +? i i?"M? M; U b®M; - M m M?Q h`B m S?QM; Km®M i?Y t2K K°i +?9i- ç +?C
K'i +€B ;bX

h`B m S?QM; #QÊ+ p`B #QÊ+ iÊB i`QÊ+ h?lB :B M *?B h?K- hª J•m M?'i i?lB #„i ç
i`€B +O ?„M F?-M; M; WM; tQ v i`ÁM` iWM; i-M; iWM; i-M; [m M; pK K°M; ?mv
i`QÊ+ K„i h`B m S?QM; i`Î M M`U+ `Ð M?B m K`m- ;B®M; M?Q i?B M çQlM; K°M;

R9y8X *?QÆM; R9yk, æB M *m²M; æ h?,M;

h`QÊ+ ç•v- h`B m S?QM; iWM; i?Q M; ?B K [m i¢B F?-M; ;B M # M i`QM; h`QlM; #
?„M +| i? iMv w i? v ç´B K°i p"i i? i?S+ +?'i- F?B M +?Q M; ¼M HY v m #Êi ?Q†+
i?lB çB K KK+ iB m #B M i?"M? >¶M L; mv M h?-M Zmv M- M| HB M F?-M; +| i€+ /
S?QM; [mv i ç`M? /MM; h?lB :B M \*?B h?K ç H`K i?Q M; ?B K- M?bM t2K K°i +?9i
h?"M? *?•M FB +| TªB H` i?"i? v F?-M; X

smM; [m M?- i'i +ª K¼B M; QlB ç m M?bM +?,K +?9 p T?Q h`B m S?QM; X

@ >„M Km®M H`K ;b\

@ .MM; ç²M; i?m"i ;B9T +?Q h?lB :B M *?B h?K F?-B T?K+ bBM? +Æ b Q\

J¼B M;Q`B M?Ä ;B¼M; H~K #~KX

@ E?¬M; i? M`Q H`K çQÊ+5 æŠM; +'T +O h?`B :B M \*?B h?K M`v i?"T T?¬M +
i?Q`M; +,M #ªM F?¬M; +| i€+ /KM;5 J` imv i ç¢B #° T?•M +€+ #° p` +O h?`B :B M
iQ`M ?ûQ 9 - /B i pQM; `²B5 .M H` HU+ HQÊM; bBM? +Æ + Q +'T i /MM; "Q T?€
h?`B :B M *?B h?K +kM; F?| +| i? ?'T i?m # Q M?B m

J° *®+ F?) H„+ ç¬mX Jm®M ?²B bBM? h?`B :B M \*?B h?K- M?'i ç`M? T?ªB ;BªB [I
M?'i H` HU+ HQÊM; bBM? +Æ pB M bB m +'T #"+ h?¬M \*?O #bM? i?Q`M; - i?S ? B
+| i? ?'T i?m +¶ HU+ HQÊM; bBM? +Æ M`v5 J` ? B çB K M`v- h`B m S?QM; +kM
çQÊ+X

«M;5

h? ;BÈB i`QÊ+ K„i h`B m S?QM; M?'i i?`B #B M b„+ K`m b„+ `U+ `Ð- M?Q K°M; M

@ E?¬B T?K+ bBM? +Æ a®M; H¢B5

•M? K„i h`B m S?QM; M?bM +?^K +?^K i` M h?`B :B M \*?B h?K- i`QM; HÁM; ?B M
"ªM L;mv M i`QM; hª J•m ?„M #„i ç¬m M? M? +?|M; t|B KÁM- M?QM; h?`B :B M *?B
+| #'i F€ #B M ?| M`QX >ÆM M[ H¬M M`v- i®+ ç° HU+ HQÊM; "ªM L;mv M +O h
+?|M; i`QÊ+ ;B| +?Q iWM; +|X E?¬M; # Q H•m- HU+ HQÊM; "ªM L;mv M +O ?„M

h`B m S?QM; H"TiS+ /WM; hª J•m H¢B- F?) M?„K çB m /QÐM;X L m ?„M +SiB T
HQÊM; "ªM L;mv M `i M? M? b) ?Q`M iQ`M ?i b¢+?X

@ h`B m S?QM; - F?¬M; +-M KB M +QÐM; M[ 5 h?`B :B M *?B h?K M`v- M; v +ª i
M`Q5

J° *®+ i`U+ iB T M|BX >„M ç½ bÈK /U HB m h`B m S?QM; b) F?¬M; i?`M? +¬M; - #
+?€M MªMX

@ ob b Q H¢B M?Q p"v\

hQ iQÎM; h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; p"M +?mv MX

@ hB m ? Q HU+ HQÊM; "ªM L;mv M p¬ +MM; HÈM- M?QM; H¢B F?¬M; +| #'i F€ ?
H` M,M; HU+ M`v +ÁM +| M?[M; ?¢M +? F?€+5

h`B m S?QM; ç°i M?B M KÎK„i `X >„M id Kd bQ b€M? K°i +?9i M?[M; FBM? M;?B
#¢B i`QÊ+ ç•v- i`QM; M?€v K„i ç½ çQ ` K°i F i Hm" M- ç| +?QM? H`i? iQ+? +MM

«M;5

hª J•m h`B m S?QM; K°i H¬M M[ /•M; H M ç²M; HU+ # ç°M; +Q`M; ç¢BX

@ ošM +ÁM +?Q +?`m iW #Ä b Q\

h`bM? o•M \*´ h?¬M i?'T ;B¼M; M|BX L?[M; M;Q`B +ÁM H¢B Î ç•v +kM; F?) H„+ ç¬n
+O h`B m S?QM; `i i?¬M F€- M?QM; +€B M`v F?¬M; +| M;?o M| H` p¢M M,M; - M
+kM; +| i? T?K+ bBM?X

@ E?¬B T?K+ bBM? +Æ a®M; H¢B5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; tm'i ?B M K°i w MB K K½M? HB i M?Q p"vX G¬M M`v- h
+?^K +?^K H M K°i +`M? +•v i?"i M?Ä +O h?`B :B M *?B h?K K`i?¬BX

«M;5

h`QM; E?¬M; ;B M h?¬M J•m- F?Ä M;•M +-m K°M; ?mv M FB F?) +?'M ç°M; K°i +
+¶ HU+ HQÊM; "ªM L;mv M- /mM; M?"T p`Q i`QM; i?B M ç`X

h?Q€M; +?®+- M?€M? +•v K`m t€K i`Q F?¬ FB i FB ç°i M?B M ç¬v ç†M i`Î H¢B-
[m M; K M; ?Q #¢+?¬ M?€v K„i # ç°M; H M K°i +¶ HU+ HQÊM; h?`B :B MX

@ h?`M? +¬M; `²B\

@ æB m M`v b Q +| i? \ J°i M?€M? +•v +O h?lB :B M \*?B h?K ç½ i`U+ iB T b®M; h'i +ªK¼B M; QlB Î ç•v M?bM +?^K +?^K +€B M?€M? +•v FB - F?¬M; i? iBM M'BM h?2Q Hw i?mv i- M m M?Q K°i i?•M +•v F?¬B T?K+ H¢B bBM? +Æ K`M|B- M?'i ç` ;®+ i`QÊ+- +?"K `½B ç M +€+ T?¬M +ÁM H¢BX L?QM; ;B l T?9i M`v- +?d +| K°i +€B h?K F?¬B T?K+ H¢B bBM? +Æ- M?[M; ç` T?QÆM; F?€+ pšM ?ûQ 9 M?Q +kX

@ h?`M? +¬M; 5

hª J•m h`B m S?QM; M; WM; p`M +?mv M- b„+ Kfi i?Q€M; pmB p X viS i?`M? +¬M; H` M|B h?lB :B M *?B h?K T?K+ bBM? i?`M? +¬M; - K`H` M,M; HU+ KÊB +O hª J•m h`B m S?QM; /U HB m- HQ¢B M,M; HU+ J°M; hQlM; h?`M? \*?•M M`v i?"i bU i²M i iB m i€+ /KM; F?¬M; i? [m€ HÈM- #^M; F?¬M; b) F?¬M; i? i?`M? +¬M; X

h?S ? B- iBM? ?m®M; #'i ç²M; - KS+ ç° iB m ? Q HU+ HQÊM; "ªM L; mv M +kM; F? ç•v- /"T i„i K°i ç®K ?Ä /B K #bM? i?QlM; - HU+ HQÊM; "ªM L; mv M iB m ? Q i?"T ç€M; F X L?QM; F?B M +?Q h?lB :B M *?B h?K b®M; H¢B- iB m ? Q H¢B HÈM ç M H9+ i?`M? +¬M; X

@ h`B m S?QM; - M; QÆB H`K i? M`Q +| i? H`K çQÊ+ \

h?¬M b„+ J° *®+ +| +?9i FQ+? ç°M; - H`T iS+ /Á ?ÄBX

@ ob b Q +?d +| K°i M?€M? +•v F?¬B T?K+ H¢B i`¢M; i?€B i®i M?'i \ L?[M; ç` T?Q h?K +kM; F?¬M; +| #'i F€ /` /¢M; ;b\

JªM? pÐ h´ F?Q +kM; F?¬M; M?'M çQÊ+- KÎ KB M; ?ÄBX

@ h iB m ? Q ?ÆB HÈM- +¬M T?ªB M; ?d M; ÆB K°i çQ¢M i?lB ;B M5

hª J•m h`B m S?QM; F?ûT ?l- #B m ?B M` i`¢M; i?€B +| +?9i m QªBX L,M; HU+ M`v i?"i bU H` [m€ #B M i?€B- F?¬M; i? iQlM; iQÊM; M' B- ;B B çQ¢M ?B M i¢B M ` çQÊ+X

a m ç| - h`B m S?QM; iB M p`Q h`QlM; #`Q h?lB E?¬M; - K°i H¬M M[iB M ?`M? i?Q ` M; mv M M?•M [mª i?"i H` i? iQ+? +MM; T?¢K pB +O KK+ iB mX

J°i i?lB ;B M b m ç| - h`B m S?QM; +kM; ç m i"Ti`mM; M; ?B M +Sm M,M; HU+ KÊB S?QM; ;¬M M?Q ç½ ?Q`M iQ`M F?¬B T?K+ #bM? i?QlM; X

QyQ

h?lB çB K i?€M; i?S # # M i`QM; h`QlM; #`Q h?lB E?¬M; - ç€K M; QlB Zm M; h°+ ` K lB h`B m S?QM; ` X

@ h`B m S?QM; - M?lM; QÆB ?¶ i`Ê Zm M; h°+ +?9M; i ?²B bBM? H¢B h?lB :B M ;b- tBM +S pB + T?•M T?|5 o b m Zm M; h°+ M?'i ç`M? b) i?•K i¢5

J° *®+ çB i?šM; p`Q p'M ç - i`U+ iB T M|BX

@ h +¬M ç¢B HQÊM; +€+ HQ¢B i`•M i`B iBM? H¼+ HBM? ?²M- ç i?,M; +ªM? ;BÈB

h`B m S?QM; i`U+ iB T KÎ KB M; X L m M?Q ?„M +€B ;b +kM; F?¬M; +¬M- ç½ / / ?²B h?K- F?¬M; F?B M +?Q M; QlB F?€+ ?Q`B M; ?B KÊB H` H¢X

@ æQÊ+5 E?¬M; i?`M? p'M ç 5

J° *®+ i`U+ iB T ç€T SM; X

E iB T- h`B m S?QM; HB M #„i ç¬m K°i H¬M M[ iB M ?`M? ?²B bBM? h?lB :B M *? #„i ç¬m` i v iW T?¬M ;®+X a m F?B p`M /KM; HU+ HQÊM; "ªM L; mv M- K°i T?¬M; *²B h?K ç½ çQÊ+ h`B m S?QM; i`U+ iB T ?²B bBM? i`Î H¢BX

h?lB ;B M F iB T- +S K°i F?QªM; i?lB ;B M- h`B m S?QM; b) iB M ?"M? ?²B bBM?
:B M *?B h?KX a m F?B ?²B bBM? çQÊ+ iQ" M #° T?-M ;®+- h?lB :B M *?B h?K b
KbM? çB m +?dM?- F iB T +?Q /M h`B m S?QM; p" J° \*®+ F?¬M; H"K ;b +ª- i`ªB
M?'i ç`M?- h?lB :B M \*?B h?K +kM; b) i`B i ç b®M; HçBX

@ h'i +ª M?[M; +?mv M T?Q b m- +S ;B Q +?Q i çQÊ+ `²B5

J° *®+ i`U+ iB T M¡BX

S?-M ;®+ +O h?lB :B M *?B h?K ç½ ?²B bBM?- F iB T #ªM i?•M J° *®+ ç½ +! i?
:B M *?B h?KX >B M içB ?„M ç½ bÆ #° +?QÎM; F?®M; iQ" M #° h?-M Zm®+ Zm M
im #´ HçB M?[M; H¶ i?OM; HÈM +O h?-M Zm®+ K°i T?2MX *S M?Q p"v- M m M?Q
KçM? K) t¬M; p"Q- ç° F?¡ b) +¨M; HÈM ?ÆM M?B mX

@ E?¬M; M; l iB m iY M"v HçB i?"i bU F?B M +?Q h?lB :B M *?B h?K F?ÎB iY ?²B b

JªM? pÐ h´ F?Q p¬ +MM; FBM? M;ç+X

@ h`B m S?QM;- M; QÆB +-M i?M H Q ;b- +S pB + i`U+ iB T KÎ KB M ;5

J° *®+ KdK +Q`lB M¡BX

@ > B FB M h?-M F?Q *U+ T?~K- +ÁM +! M?[M; HQçB i`•M #ªQ i`Ê ;B9T *´ h?-M *Y
ç°i T?€ im pB5

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i F?€+? F?Q KÎ KB M;X >„M iBM iQÎM;- J° *®+ içB i?lB F
i?"T T?-M +QÎM; ççB- ? B FB M h?-M F?Q *U+ T?~K ?ŠM F?¬M; i?"M? p'M ç X

@ æQÊ+5 L; QÆB iU KbM? +?¼M çB5

J° *®+ KdK +Q`lB- M¡BX

a m ç!- F?¬M; ;B M ç°i M?B M # ç°M;- i`QÊ+ Kti h`B m S?QM; +?Êitm'i ?B M p"l
H M [m M; K M; çO K"m- iªM K€i` F?Q iS+ p¬ +MM; +QÎM; i?"M?X

@ JQ`lB FB M h?-M F?Q *U+ T?~K5

a„+ Kti h`B m S?QM; +?'M ç°M;X \*QÎM; ;Bª h?-M \*?O L?'i h`¼M; h?B M #bM? i?
çQÊ+ K°i ? B FB M h?-M F?Q *U+ T?~K K" i?¬B- K" J° *®+ HçB i`U+ iB T H'v` iÊ
T?~K5

æQÆM; M?B M- ?B M içB +kM; F?¬M; T?ªB i?lB çB K ç w iÈB M?[M; +?mv M M"v-
h?-M F?Q *U+ T?~K K" +?QM? KbM? +-MX "ªM i?•M ?„M ç½ +! h`QÎM; #¨Q h?lB E?
S?€+? EQM?- +°M; i? K JªM? pÐ h´ F?Q b„T bY ç„+ i?O- i` M +Æ #ªM F?¬M; i?B m
M M h`B m S?QM; +?d +-M HU +?¼M h?-M F?Q \*U+ T?~K /¨M? +?Q M?[M; M; Q`lB
T?2M i`,K +?¼M M;¨M HU - h`B m S?QM; +?¼M H'v K°i pB M #ªQ +?•m HQM; p,M H
çÄ T?QM; +€+? +´ tQ X

@ L; QÆB HU +?¼M GQM; oB K *?•m +MM; sQ+? oB K G¬B h€M5 æ•v ç m H" M?
F?¬M; i i`QM; +€+ h?-M F?Q *U+ T?~K 5

J° *®+ KdK +Q`lB- i€M /QÆM;X

@ æ iç5

h`B m S?QM; KdK +Q`lB- p¬ +MM; ?¨B HÁM; ç®B pÈB ? B FB M h?-M F?Q *U+ T?~

@ L?[M; i`•M i`B im Hmv M +ÁM HçB K" M; QÆB +-M- [m K°i çQçM i?lB ;B M i b)

J° *®+ i`U+ iB T M¡BX >B M içB- M?B K pK i?B i v m +O J° *®+ +?QM? H" ?²B bE
H9+ ç!- ?„M b) +! i? +?QÎM; F?®M; i'i +ª i`B M;mv M i`QM; #ªQ F?® Zm M; h°+- iE
i`•M i`B #ªQ p"i +kM; b) / /¨M; ?ÆM M?B mX

QyQ

a m F?B h`B m S?QM; iB M p`Q F?¬M; ;B M # M i`QM; h`Q`iM; #`Q h?`iB E?¬M;- H
*?•m +?Q .B i h? >„+ :B Q GQM;X

@ *€B M`v +?O M?•M

.B i h? >„+ :B Q GQM; +| +?9i çQÊ+ bOM; €B K`HQ bÊ- F?¬M; #B i M M +^aK FQ+
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ;B<sup>a</sup>B i?Q+? M?B m- ç½ i`U+ iB T iB M p`Q J°M; *^aM? h?

@ æ¢B M?•M5

h°+ i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h°+ i`U+ iB T tm'i ?B M- +mM; FQM? ?`M? H X >„M
`M;- h`B m S?QM; ç½ ç¢i iÊB *´ h?¬M *Ym ;B BX GQ¢B i®+ ç° im Hmv M M`v- +
+kM; +ÁM t KÊB #^M; çQÊ+- +?Q M M ?„M +`M; i? K M?“M ç`M? p[M; +?„+ i?•M
+O h`B m S?QM;X

@ *-K çB5

h`B m S?QM; H`v sQ+? oB K G¬B h€M` - çQ +?Q h°+ i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h

@ sQ+? oB K G¬B h€M5 h?¬M F?Q *U+ T?~K +¬M; FQ+?- T?ÁM; M;U M?`i i?

•M? K„i h°+ i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h°+ F?) H|2 b€M;- H`T iS+ M?“M` FB M h?

E?¬M; # Q H•m b m- h`B m o¢M ç½ +?¢v iÊBX Í i`QM; J°M; *^aM? h?€B *´- h`B m
M;° i`B M;mv M p¬ +MM; i®i- ?B M i¢B ç½ ç¢i iÊB im pB *´ h?¬M "€i;B BX a m ç|
*?•m ç¢i çQÊ+ iW +?¶ +O >`M L;¼+ \*´ h?¬M +?Q ?„MX æ M H9+ M`v- M?[M; +?B
h`B m S?QM;- K¶B M;Q`iB ç m +| K°i FB M h?¬M F?Q *U+ T?~K i`QM; i v- +?B M H

a m F?B H`v çB ç¢B HQÊM; i`•M i`B iW +?¶ +O >mv i .B K E€ G•M h°+- h`B m S?Q
h?`iB E?¬M;X

@ L?[M; i?S M`v ç m H` +O M;QÆB5

h`B m S?QM; ç2K imv i ç¢B ç b® i`•M i`B H`v çQÊ+ iW i`QM; J°M; *^aM? h?€B *´
:B Q GQM;X aQ pÊB M?[M; M;Q`iB F?€+- iB K HU+ +O .B i h? >„+ :B Q GQM; F?
`i M?B mX

@ *?O M?•M

.B i h? >„+ :B Q GQM; F?| +| i? #`v iÄ ? i bU FQ+? ç°M; i`QM; HÁM; KbM?X æQ¢
i`B K` h`B m S?QM; +mM; +`T ?„M ç½ +| i? t T i?“M? K°i iÁ M9B M?Ä`²BX G¬M ç
h`B m S?QM; po ç¢B M?Q p`vX

QyQ

" i?€M; b m- J° *®+ ç½ çQ iÊB F?¬M; Qi i`•M i`B im Hmv M HQ¢B ç°i T?€- +kM
h`B m S?QM;X h`B m S?QM; #bM? [m•M T?•M +?B M?[M; K|M i`•M i`B M`v +?Q
h? >„+ :B Q GQM; +ÁM +| ç€K M;Q`iB >mv i .B K E€ G•M h°+X *| h?¬M F?Q *U+ T?
i?B M ç` i`•M i`B M`v- i?U+ HU+ p`im pB +O i`i +^aK¼B M;Q`iB i`QM; ç°B M;k ?„
+`T #"+ KÊBX

E iB T- h`B m S?QM; HB M #„i ç¬m Hmv M ?| J<sup>a</sup>M? pÐ h´ F?QX G¬M M`v- J^aM? p
i€M i?“M? h`B m S?QM;- +| H) #ÎB pb h`B m S?QM; ç½ ?²B bBM? H¢B h?`iB :B M
F?Q +?O ç°M; T?®B ?ÊT- +?d i®M i?`iB ;B M ? B i?€M;- h`B m S?QM; ç½ i?“M? +¬
F?QX

h`QÊ+ F?B iB M ?`M? Hmv M ?| - h?`iB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; +kM; ç½ ç
i`QM; [m€ i`bM? Hmv M ?| J^aM? pÐ h´ F?Q- h?`iB :B M •Q L;?o #`i i`B #`i;B€+ ç½
ædM? T?QM;X

@ E?¬M; ?¶ H` J<sup>a</sup>M? pÐ h´ F?Q5 L;`v b m- T?QÆM; /B M im Hmv M h?`iB :B M •Q L
+?9i F?| F?,M5

h`B m S?QM; +| +?9i FBM? ?d- H~K #~KX

æQÆM; M?B M- i`QM; [m€ i`bM? Hmv M ?| J^aM? pĐ h´F?Q- h`B m S?QM; +kM; T

E?¬M; iÈB K°i i?€M; - h`B m S?QM; ç½ i?¬M? +¬M; iB M ?¬M? T?•M ?²M- ?ÆM M[
?²M i?S iQ M`v H¢B +ÁM + Q iÈB *´ h?¬M *Ym ;B BX

æ®B pÈB i?•M i? +O +¶ T?•M i?•M i?S iQ- h`B m S?QM; ç½ bÈK +| +?m`M #`X
:B M *?B h?K- h`B m S?QM; +kM; +?¼M H`v K°i M?€M? +•v ç½ çQÈ+ T?K+ bBM?X
HB M HÈB /KM; h?¬M J•m S?K+ *? - M?B m H-M iB M ?¬M? T?K+ +? M?€M? +•v
+O M| çO ç ç„T M†M ` K°i +¶ h?¬M i? F?¬M; i X

h`QM; H9+ iB M ?¬M? T?K+ +? - h`B m S?QM; +kM; T?•M ` K°i #° T?“M w MB K- i
EB KX >¶M L;mv M h?¬M EB K H` +?B M F„ +QÌM; ?½M i`QM; i-M; i?S iQ +O >
Zmv iX G9+ i`QÈ+ h`B m S?QM; +?d H` pW KÈB M?“T K¬M- pšM +?Q ?Q`M iQ`M -
h?¬M EB K M`v i` M T?QÆM; /B M mv HU+ bQ pÈB >¶M L;mv M h?¬M Zmv M +ÁM
#”+- ?ÆM M[>¶M L;mv M h?¬M EB K +`M; / /`M; F?®M; +? ?ÆM M?B m- pW +|
+¬M; FQ+? i-K t X

æ²M; i?ìB pÈB pB + i? K im h?¬M HU+ >¶M L;mv M- +€+ T?QÆM; /B M HU+ HQÈ
+kM; +?“K `½B iQ+? Hkv ç i?,M; X \*?Q iÈB MY M,K- h`B m S?QM; ç½ i`B i ç ç i?
H M K°i #”+ KÈBX GU+ HQÈM; •Q M;?o ç i?,M; +kM; F?B M +?Q mv M,M; +O >
i,M; H MX

@ h?¬M HU+ >¶M L;mv M +QÌM; ç¢B M?Q p`v- M m M?Q +| i? p`M /KM; p`Q i`QM;
a m F?B tm`i ?B M w M;?o M`v- h`B m S?QM; HB M #„i ç-m M K i?YX L m M?Q +| i?
+QÌM; ç¢B M?Q p`v /mM; M?“T p`Q i`QM; ç²M; i?m`i- mv M,M; +O ç²M; i?m`i F?
i?QÌM;X

R9y3X *?QÆM; R9y8, "B M >|

@ h?¬M HU+ >¶M L;mv M +QÌM; ç¢B M?Q p`v- M m M?Q +| i? p`M /KM; p`Q i`QM;
a m F?B tm`i ?B M w M;?o M`v- h`B m S?QM; HB M #„i ç-m M K i?YX L m M?Q +| i?
+QÌM; ç¢B M?Q p`v /mM; M?“T p`Q i`QM; ç²M; i?m`i- mv M,M; +O ç²M; i?m`i F?
i?QÌM;X

@ hW i`QÈ+ ç M M v- +?B M F„ >¶M L;mv M +QÌM; ç¢B M?`i +O i +?QM? H` >¶M
Jm®M H`K HB M H`K M; v H`T iS+- h`B m S?QM; /U ç`M? /U p`Q >¶M L;mv M h?¬M
M?“T ?Q†+ H` b€M; i¢Q ` K°i HQ¢B ç²M; i?m`i KÈBX

QyQ

J°i M,K b m- T?B i?mv M +O h`B m S?QM; ç½ `ìB F?ÄB sQ+? hBM? oU+- iB M p`
" M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ìB E?¬M; - i`QÈ+ K†i h`B m S?QM; ç M; çSM; K°i; ½ i? M?
iQ`M i?•M iªM ` ?Q [m M; M?“M M?¢i- ªM? ?QÌM; iÈB i?ìB ;B M i?B M ç` X æ•v +
KÈB K` pW `²B h`B m S?QM; ç½ /MM; `i M?B m +`M? +•v h?ìB :B M *?B h?K ç„T
*¶ h?¬M i? M`v +| +?9i ç²M; /¢M; pÈB h?ìB :B M h? +O Zm M; h°+- M?QM; T?Ä
i?“M? ?B m [mª bQ pÈB h?ìB :B M h? +?•M +?QM? K` i?¬BX J` # M i`QM; h?¬M
i?S iQ +O h`B m S?QM; - h`B m E?¬M; 5 ªM i?•M h`B m E?¬M; +kM; ç½ ?Q`M iQ`M
*?B J•m iB T +`M +`T #”+ *?m`M h?¬M J•m FB X

@ hU KbM? çB im Hmv M 5

h`B m S?QM; i`U+ iB T M|BX

v +?Q HBM? ?²M +O h`B m E?¬M; + Q iÈB *´ h?¬M *Ym ;B B- h?¬M i? H¢B +?d
iB K HU+ +MM; i?B M T?9+O h?¬M i? H¢B H` +U+ ;B B- F?¬M; # Q H•m M[b) i?
ç|- +¶ T?•M i?•M i?S iQ h`B m E?¬M; M`v +| i? H` i`È i?O +QÌM; ç¢B M?`i i`QM; i
h`B m S?QM;X

h`QM; F?Q<sup>a</sup>M; i?`B ;B M /`B /ÁM; M`v- M; QϕB i`W ϕ„T M†M T?•M i?•M` - T?–M HÉ
+kM; /MM; ϕ +^aK M; ° i? K i m- i?¬B /B M b€M; iϕQ ` ϕ²M; i?m"i KÈBX

QyQ

J°i M;`v M`v- h`B m S?QM; `lB F?ÄB h`QlM; #`Q h?lB E?¬M; - ϕB iÈB # M M; Q`B T

h`QM; h^a J•m +O ?„M- w +?Q ϕ²M; HU+ ϕ°i M?B M #„i ϕ–m # ϕ°M; X *?d i?'v h?–M
h^a J•m h`B m S?QM; +?Êi +`T i®+ M; QM; F i i?`M? K°i i? M? >¶M L; mv M h?–M EE

>Qm5

h? M? >¶M L; mv M h?–M EB K +Ð M?Ä FB iW i`QM; h<sup>a</sup> J•m h`B m S?QM; i`U+ iB
M? M? +?lM; - i`QM; M?€v K„i ϕ½ tmv M [m ? B # KQÆB pϕM /†KX

•K –K5

L?[M; MÆB >¶M L; mv M h?–M EB K ϕB [m - Ml HB M ϕB M +m²M; i?¬M T? M?[M
#^aM i?•M- K`M? [M; HU+ HQÊM; F?¬M; i? i?¬M T? i?b iQ`M #° ?Ov /B iX

@ hϕK ϕQÊ+5

h`B m S?QM; F?); "i ϕ–mX >B M iϕB ?„M +l i? /MM; T?QÆM; i?S+ ϕ<sup>2</sup>M; i?m"i p`M
EB K- K`mv HU+ +MM; i®+ ϕ°iU ?<sup>2</sup>+`M; i®i ?ÆM #bM? i?QlM; X *?d #`i [m€- >¶M
i?QlM; +l i? /mv i`b HB M iK+ iQM? +¬M; FQ+?- iϕQ i?`M? ϕϕB HQÊM; i?QÆM; i
L; mv M h?–M EB K #^aM ϕ²M; i?m"i HϕB +?d H`iB m ? Q K°i H–M /mv M?'iX hQÆM
F?¬M; T?^aB [m€ pQÊi i`°BX L?QM; h`B m S?QM; +?d pW KÈB i?¬B /B M` K¬M
F?¬M; ;B M ϕ i?„M; i?"i HÈMX

E iB T- ?Q†+ H` ?„M ϕ2K i?QÆM; i`M >¶M L; mv M h?–M EB K #^aM ϕ²M; i?m"i ;B
#"+- ?Q†+ H` +<sup>a</sup>B iϕQ F?B M +?Q ϕ<sup>2</sup>M; i?m"i +kM; +l i? iϕQ i?`M? i?QÆM; i`M Fû

@ h`QÈ+ i?Y i?¬B /B M i?2Q K°i T?QÆM; ?QÈM; ϕ½5 :B i„M; H M mv HU+ +O ϕ²F

h`B m S?QM; i?Q€M; bmv iQ i`QM; +?®+ H€i- b m ϕl HϕB iB M p`Q h`QlM; #`Q h?
b€M; iϕQ ϕ²M; i?m"i KÈBX

QyQ

L; QϕB ;BÈB- HϕB i`¬B [m i? K K°i M, K M[X

J°i M;`v M`v- T?B i?mv M +O h`B m S?QM; ϕ½ iB M p`Q i`QM; T?ϕK pB i? HU+ G

@ _®i +m° + ϕ½ i`Î p 5 E?¬M; #B i ok S?d ?B M iϕB i? M`Q`²B5

" M i`QM; T?B i?mv M- h`B m S?QM; F?) KdK +QlBX >„M `lB ϕB F?¬M; HlB iW ;B½
h`B m ok S?d M?'i ϕ`M? b) ``i ;B`M ?„MX

L?QM; F?B T?B i?mv M +O h`B m S?QM; # v tmv M [m K°i i? HU+ hS iBM? `QÉ
ϕB M T?Q /QÈB ϕ°i M?B M [mûi` ? B ϕϕQ h?–M i?S+ +`T #"+ *´ h?–M- M?QM; p
#¼M +?9M; +kM; F?¬M; T?€i ?B M` i bM? ?m®M; +O h`B m S?QM; X

h`QM; K°i ;B M ϕϕB ϕB M T?QM; +€+? +´ tQ - K°i ;½ i`mM; MB M H`M / ϕÄ YM; +
iQK T?•M #B i M; ²B Î ? B # M T?Q i` M ϕϕB ϕB MX h`mM; MB M H`M / ϕÄ YM; H
i` M M; QlB T?K M?•M €Q #`Q iQK HϕB +`M; + Q ?ÆM- H` *´ h?–M h?'i ;B B ædM?
i`ÁM i`` ϕšv ϕ`- /mM; KϕQ imv i H - FB m /B K M?Q ?Q X

@ h®+ ϕ° +O +?B + T?B i?mv M M`v ϕϕi iÈB *´ h?–M h?'i ;B B ædM? T?QM; - im
+kM; H` *´ h?–M h?'i ;B B ædM? T?QM; 5 L?QM; +l H) ?„M +?d ϕB M; M; [m ϕ•v K

S?K M?•M €Q #`Q iQK FB i?'T ;B¼M; MlBX

@ *´ h?–M h?'i ;B B ædM? T?QM; \

a„+ K†i i`mM; MB M H`M / ϕÄ YM; F?) i`-K tm®M; - +kM; F?¬M; MlB ;bX

L?QM; ç°i M?B M- +?B + T?B i?mv M ç½ çB t FB +?Êi i? v ç´B T?QÆM; ?QÈM;
p`M; bŠK T?QM; +€+? +´tQ FB # v iÈB T?Q i` M F?¬M; i`mM; ç€K +mM; çB M-

@ G¢B [m v i`Î H¢B\

S?K M?•M €Q #`Q iQK +MM; i`mM; MB M H`M / çÄ YM; H`T iS+ çSM; /"v- # v` M;

@ oW `²B +?9M; i K¢Q Km°B /MM; h?¬M i?S+ [m M b€i +€+ ?¢- +kM; F?¬M; €+ w

h`mM; MB M H`M / çÄ YM; FB i`U+ iB T M|BX .M b Q ç®B T?QÆM; +| i? H`*´ h?
H M- K` KÈB pW `²B #¼M +?9M; ç½ i`U+ iB T /MM; h?¬M i?S+ FB K i` i`QÈ+- [m

G9+ M`v- h`B m S?QM; ç½ iW i` M T?B i?mv M i`U+ iB T tm`i ?B MX J°i +¶ F?Q i
i?ìB H M iÄ ` - F?B M +?Q HBM? ?²M +O i`i +ª +QìM; ;Bª /QÈB *´ h?¬M T?K +`M
T?´i M?Q ç½ #` i`|B #m°+ p`v- F?¬M; i? ç°M; ç`v M´BX æQÆM; M?B M- ç•v H` /O
ç½ ~M ;B`m F?Q iS+- +kM; F?¬M; [m€ KS+ ` m` QX

@ h`B m S?QM;5

a„+ K†i ? B ;½ *´ h?¬M FB +?´M FBM?- M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; - i`QM; K„i

•M? K„i h`B m S?QM; F?) H|2 H M- M?QM; +kM; F?¬M; M|B ;bX >„M î hY GBM? oU+
M; QìB M`v M?`M ` +?QM? KbM? +kM; F?¬M; F€ [m€B- M?QM; M?[M; M; QìB M`v b
F?€+ i?QìM;5 aî /o h`B m S?QM; HQm w MÆB M`v- ç²M; i?ìB [m v i`Î H¢B t2K K°
iB M ?„M iÈB hY GBM? oU+ M`v- pW p†M +?QM? H`iB M p`Q i? HU+ M`v ç i?m
S?´ h æB M5

J` h`B m S?QM; +?QM? H` M?ì +| S?´ h æB M- KÈB iB T t9+ çQÈ+ aBM? L;mv M
GBM? h°+X h?2Q M?Q h`B m S?QM; #B i- S?´ h æB M H` K°i i? HU+ u ç¢Q- M?Q
ç•v- ?„M H¢B T?€i ;B€+ ` MÆB M`v i`M M; "T K°i +¶ F?Q iS+ i9+ b€i- ç¢B #° T?"
M i`QM; +kM; ç m ç^M; ç^M; b€i F?QX

@ E?¬M; M; î H¢B H` h`B m S?QM;5 J`v M, K i`QÈ+ i`QM; ç´ +?B M ? B i°+- ?„M ç½
i`QÈ+ ç•v +O GB iEBK h°+- ?B M i¢B i?U+ HU+ +?d bÊ H¢B +`M; K¢M? ?ÆM- H`

h`mM; MB M H`M / çÄ YM; •K i?¬K i`mv M •K +?Q T?K M?•M €Q #`Q iQKX S?K M?
+?^K h`B m S?QM; - €M? K„i p¬ +MM; i?•K i`¬KX oÈB +ªM? ;BÈB *´ h?¬M h?´i ;B
i¢B +kM; ç m M?bM F?¬M; ` h`B m S?QM; `®i +m°+ +| im pB ;bX L?QM; i`QÈ+ ç•
h?¬M h?´i ;B B- ?B M i¢B KÈB [m +| K`v M, K- +?Q /M ?„M +QìM; ç¢B ç M ç•m- +k
ç¢i iÈB *´ h?¬M "€i ;B BX h`T ?ÊT HU+ HQÊM; i`i +ª i?`M? pB M î ç•v +kM; +?Q
?„MX L?QM; T?K M?•M €Q #`Q iQK H¢B M?bM F?¬M; i?´m im pB h`B m S?QM; - i
M|B `ä- #îB p`v M`M; +kM; F?¬M; /€K ?`M? ç°M; ;b i?B m bmv M; ?oX

@ h`B m S?QM; pW KÈB [m v p hY GBM? oU+- +| H) +ÁM +?Q #B i ibM? ?m®M;
?„M- M; ?o #B M T?€T HQm ?„M H¢B î +?¶ M`v- H¢B #€Q iBM H M +´T i` M- M?´i +

S?K M?•M €Q #`Q iQK `´i M? M? ç½ bmv M; ?o ` K°i #B M T?€T iQÆM; ç®B ´M i?Á

@ æQÈ+5 L m M?Q +| i? #„i ;B[?„M- +?9M; i imv i ç®B H` H`T çQÈ+ ç¢B +-M;5

h`QM; HÁM; ;½ i`mM; MB M H`M / çÄ YM; •K i?¬K FQ+? ç°M; X a m F?B ç½ [mv i
iS+ i`mv M •K +?Q i`i +ª K¼B M; QìB- #ªQ #¼M +?9M; iB M ?`M? T?®B ?ÊT- i`€M?
F?B M h`B m S?QM; M; ?B M; îX

@ L;QÆB +?QM? H` æ M?´i h?B M FB m +O GBM? h°+- i`U+ iB T +?SM; ç¢Q h?
M, K ç½ ç°i T?€ H M *´ h?¬M h?´i ;B B- h`B m S?QM; \ h`bM? K¶ pŠM Hm¬M Q C
+?9i h`B m i?B M i`B5 oW `²B ç½ p¬ w K¢Q T?¢K iÈB M; `B- tBM F?¬M; M M ç î i

h` M K†i ;½ i`mM; MB M H`M / çÄ YM; #`v` MK +QìB `K €T- M?B i ibM? M|BX

@ h`B m +-M; iY- M; QÆB ?ŠM H` pW KÈB çQìM; t i`î p \ E?¬M; #^M; î H¢B +
+kM; +?Q +?9M; i K°i +Æ ?°B M?`M #B i F i; B Q M; QÆB- +| çQÈ+ F?¬M; \

S?K M?•M €Q #¨Q iQK #¨v` iQ i?€B [mv M`k- i? M?•K mv M +?mv M K i B- T?ª
i M M°B i•K M;QÌB F?€+ p"vX

@ h`B m K¶ pW KÈB H†M H°B çQÌM; t - [mª i?"i ?ÆB K i K°i +?9i5 G¨K T?B M ? E

h`B m S?QM; iW ç-m ç M +m®B pšM Hm¬M id Kd [m M b€i i`mM; MB M H¨M / çÄ
FB X a m ç!- ?„M i`U+ iB T i?m ?²B T?B i?mv M- ç²M; w HÌB KÌB K¼+ +O ? B M; Q

>„M +ªK i?'v ? B M;QÌB M¨v +! p'M ç `i HÈM- M m M?Q #¼M +?9M; ç½ Km®M H Qn
M?Q p"v ?„M HB M /Si F?Q€i Î H¢B +?¶ M¨v K°i ?²B- M?bM t2K ç®B T?QÆM; `®i +
;bX

a„+ K†i K°i M K K°i M[FB F?) `mM H M- F?¬M; M;?o iÈB h`B m S?QM; / /¨M; M?
H¢BX h`mM; MB M H¨M / çÄ YM; M?bM p T?Q h`B m S?QM;- T?€i ?B M €M? K
+?^K +?^K p T?Q T?K M?•M €Q #¨Q iQK- F?¬M; F?ÄB i`mv M •K +QÌB M!B,

@ h t2K iB m iY M¨v i€K T?¬M H¨ +! w iS pÈB M;QÆB 5

S?K M?•M €Q #¨Q iQK i mv `^M; ç½ ?ÆB HÈM i m´B- M?QM; i?•M H¨ F i m Hmv M - /
i?B m M[KQÌB i€K ? B KQÆB F?¬M; F?€+ #B i +?9i M¨Q- /€M; M;QÌB #®+ HY +
M?[M; i?B m M[KQÌB i€K ç¬B KQÆB +,M #ªM H¨ F?¬M; i? M¨Q +! çQÊ+X

@ S?' h æB M +! çQÊ+ pBM? ?¢M? +?B m ç½B h`B m +¬M; iY- [mª i?"i p¬ +MM; K

S?K M?•M €Q #¨Q iQK +QÌB [mv M`k K°i iB M;- H"TiS+ KÌB h`B m S?QM; p¨Q S?

a m ç!- h`B m S?QM; çQÊ+ M #¨B Î i`QM; K°i iÁ +mM; çB M HBM? F?Q /²B /¨Q-
MÆBX J¨ h`B m S?QM; +kM; HQÌB [mªM M?[M; +?mv M F?€+- /¼+ i?2Q çQÌM; çB
F? M- ?„M HB M i?"i bU Î +?¶ M¨v M?"M M?½ çB /¢Q- i?ª HÄM; K°i +?9iX

a m F?B M;?d M;ÆB çQÊ+ ? B M;¨v- h`B m S?QM; +?Êi M?È iÈB +?mv M i bM? M;
bBM? ` K°i w M;?o KÈBX

@ h?¬M HU+ >¶M L;mv M +! iQM? # Q /mM; `i K¢M?- M m M?Q +! i? /mM; ?ÊT
F?¬M; +?d +! i? F?B M +?Q mv M,M; +¨M; K¢M? ?ÆM- K¨ #ªM i?•M M! +kM; +! i? i
T?€i- ç`+? M?•M F?¶ +! i? Mû i`€M?5

L;?o iÈB ç•v- h`B m S?QM; HB M H"TiS+ M K i?Y /mM; ?ÊT ? B HQ¢B ç²M; i?m"i
L;mv M h?¬M EB K p¨ G¬B EB T æ²M; .B K +kM; ç m iQÆM; ç®B +QÌM; ç¢B- Km®M
T?ªB K°i M;¨v ? B M;¨v HB M +! i? ;BªB [mv i çQÊ+X

h? M?QM; pW KÈB [m çQÊ+ M,K M;¨v- K°i +¶ F?Q iS+ h?€B *´ +QÌM; ç¢B M!M; `i
S?' h æB MX

S?K M?•M €Q #¨Q iQK +MM; M K iY H¨M / çÄ YM; FB H"TiS+ # v` X

@ "€B FB M EBK Gm•M *´ h?¬M5 h`B m S?QM; ç M; Î # M i`QM; S?' h æB M5

> B M;QÌB M?bM p T?Q EBK Gm•M *´ h?¬M K°i i?•M FBK p,M HQm Hv FB - +mM;

@ EBK Gm•M *´ h?¬M çQ+? i?•M ç M ç•v- iB m iY M¨v ?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M;

L K iY H¨M / çÄ YM; /m M!BX

EBK Gm•M *´ h?¬M H¨ F M´B #¨i i`QM; *´ h?¬M "€i ;B B- +¨M; +! ?mv i K¢+? GB i
ç½ iWM; ç¢B +?B M # M;¨v pÈB K°i ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM;- +m®B +MM

@ > ?ª h`B m S?QM;- H,M` ç•v +?Q i 5

EBK Gm•M *´ h?¬M M?bM p T?Q +mM; çB M +O h`B m S?QM;- +QÌB HÈM K°i iB
h?¬M F?¬M; M;Î iÈB- p" M F?Q +O +?QM? KbM? F?¬M; M;Î H¢B i®i ç M M?Q p"vX
+! F?QªM; +€+? ;¬M pÈB S?' h æB M M?'i- M; v b m F?B M?"M çQÊ+ iBM iS+- ?„i

«M; Q M?5

a|M; •K €K ?²M; b„+ +U+ M|M; FB ;B®M; M?Q K°i i-M; #B M ; -K #€M i`QM; bm®i-
H Q iÈBX L m M?Q ç´B H¢B H¨ *´ h?-M "€i; B B #bM? i?QìM; - ç M; iB M ?"M? im H
M?Q p"v- +?d bÊ i•K i?-M +kM; b) #` i?QÆM; M†M; - i?"K +?Q +ÁM +| i? i~m ?Ä M
@ æ•v +?QM? H¨ i`Á ;B M i`€ K¨ #¼M +?9M; Km®M #¨v ` b Q\

h`B m S?QM; F?) KÎ K„i ` - b„+ K†i H½M? ç¢KX

h?•M ?bM? +?Êi H|2 H M- h`B m S?QM; ç½ i`U+ iB Ttm'i ?B M i` M F?¬M; i`mM; >
S?´ h æB M ç M; çSM; Î ? B # M EBK Gm•M *´ h?-M- K¨ i'i +ª i?¨M? pB M +ÁM H¢B
HB M ?ÊT +MM; K°i +?¶- +´m i?¨M? K°i iÁ i¨M ?bM? F€ /`X

@ h`B m S?QM; - [mª M?B M H¨ M; QÆB5 L; Q M M; Q½M +?`m +? i çB5

EBK Gm•M *´ h?-M M?bM i?'v h`B m S?QM; - i?-M b„+ p¬ +MM; FQ+? ç°M; - F?¬M
pmM; H MX

oM pM pM5

*?d i?'v K°i ç¢Q FBK Hm•M ?Ä /B K`WM; `U+ K M; i?2Q b|M; HY M; "Ti`ìB- ?| i
FBK ?²M; b„+ - i`U+ iB T p¼i p T?Q h`B m S?QM; X

@ h?"i K¢M?5 æ•v +?QM? H¨ i?U+ HU+ +O GB i EBK h°+ b Q\

a„+ K†i M K iY H¨M / çÄ YM; +?'M ç°M; - ç´B H¢B H¨ ?„M- +?d bÊ ç½ i`U+ iB T #`

@ h?U+ HU+ EBK Gm•M *´ h?-M H¢B iB M ?ÆM K°i #QÈ+5 J°i FQ+? M¨v- M; v +ª *
+kM; F?¬M; /€K bÆ bm'i5

S?K M?•M €Q #¨Q iQK +ªK i?K çQÊ+ F?Q iS+ h?€B *´ +QìM; ç¢B i` M M; QìB EBK
F?¬M; F?ÄB F?) ç°M; X

L?QM; b m K°i F?„+ - ? B M; QìB #¼M ?¼M ?'i i?ìB M; •v M; ~M +ª M; QìBX *?d i?'v
Hm•M HB i ?Ä FB ?¨M; H•K i`QÊ+ K†i h`B m S?QM; - ç°i M?B M i`Î M M p¬ +MM;
J†+ /M pÁM; FBK Hm•M ?Ä /B K FB pšM +ÁM ç M; F?¬M; M; WM; +m°M i¨Q- M?
+?9M; +ªK ;B€+ M| poM? pB M F?¬M; i? M¨Q iB T +¨M çQÊ+ h`B m S?QM; p"vX

@ *?d K°i +?9i #ªM H½M? M¨v- +kM; Km®M H'v K¢M; +O h`B m K¶ b Q\

h`B m S?QM; K M; i?2Q MK +QìB M?¨M M?¢i- çªQ [m HB + [m # ;½ \*´ h?-M i`QÈ

R9yNX *?QÆM; R9ye, h?-M oä h°+

@ *?d K°i +?9i #ªM H½M? M¨v- +kM; Km®M H'v K¢M; +O h`B m K¶ b Q\

h`B m S?QM; K M; i?2Q MK +QìB M?¨M M?¢i- çªQ [m HB + [m # ;½ \*´ h?-M i`QÈ

o-M; FBK Hm•M HB i /B K i`QÊ+ K†i ?„M F?¬M; M; WM; +m°M i¨Q- M?QM; H¢B ;B
+€+? M¨Q iB T +¨M ?„M çQÊ+X J°i K¨M M¨v F?B M +?Q i•K i?-M # ;½ +QìM; ;Bª *
+€B- p K†i +U+ F€ ?QªM; bÊX

@ h?ìB :B M •Q L; ?o 5

" ;½ *´ h?-M iU M?B M +ªK M?"M çQÊ+ +¶ HU+ HQÊM; FB X L?QM; +| i? F?B M -
*´ h?-M +S M?Q p"v /WM; H¢B Î i`QÊ+ K†i- h?ìB :B M •Q L; ?o +O h`B m S?QM; ;
i?S M¨Q\

@ æB m ç| F?¬M; +| Fª M,M; 5 h¢B b Q M; QÆB H¢B

hQ¨M i?•M EBK Gm•M *´ h?-M F?) `mM H M- K M; i?2Q €M? K„i F?| +| i? iBM M´B
h`B m S?QM; X h`QM; iBM iS+ iBM? #€Q +O GB i EBK h°+ - h`B m S?QM; pšM +ÁM
L?QM; *´ h?-M h?'i; B B H¢B +| i? ?| ;BªB imv i +?B m +O *´ h?-M "€i; B B / M
b Q\ *ÁM +?Q iÈB KQìB M,K- F?¬M; M; ì h`B m S?QM; H¢B i`QìM; i?"M? ç M HQ¢

@ *kM; +?d +| K°i KbM? M; QÆB iÈB ç•v i?¬B ç9M; F?¬M; \

•M? K„i h`B m S?QM; F?) çªQ [m T?QÆM; t - T?€i ?B M +kM; F?¬M; +| i? K M; QìB
*´ h?¬M M`v M?´i ç`M? H` Km®M ç°+ +?B K +¬M; H Q- M M i`QÈ+ iB M +?çv iÈBX
P M?5

h`B m S?QM; ç€M? ` K°i [mv M- i`U+ iB T ç€M? M€i #´v p¬M; FBK Hm•M HB i /B
>¶M L; mv M i` M M„K i v ?„M b m F?B +„M Mm®i iQ`M #° M?[M; M, M; HQÈM; F?€+
i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; X

@ *?çv5

L?bM i?´v K°i K`M M`v- EBK Gm•M *´ h?¬M F?¬M; M|B ? B HìB- i`U+ iB T tQ v M; Q
EBK Gm•M *´ h?¬M #°+ T?€i ` K°i çQ`M FBK [m M; HB i /B K- /MM; T?QÆM; i?S+
ç°M; "Q i?m"i- ;B i, M; i®+ ç° #ªM i?•M- T?|M; +?çv p T?Q T?QÆM; t X oÈB i?
?B M ` - +?Q /M # M; QìB #¼M +?9M; HB M i?O +kM; F?¬M; +| +?9i T?¬M i?„M; M

L K iY H`M / çÄ YM; +MM; €Q #`Q iQK M[iY +kM; H`T iS+ h?m´M /B p T?Q ? B T
+?çvX " M; QìB T?•M #B i #Ä +?çv ` # T?QÆM; ?QÈM; #'i ç²M; X >B M içB- #¼M
h`B m S?QM; +?d Km®M #„i ;B[ K°i M; QìB- ? B M; QìB +ÁM HçB b) +| i? i`®M i?Q

@ *?çv i?Q€i b Q\

h`QM; hª J•m h`B m S?QM; - ç°i M?B M /•M; H M ç²M; HU+ # ç°M; +QìM; ççBX
>Qm5 >Qm5

h?Q€M; +?®+- i`QM; hª J•m +O ?„M +?Êi T?Ki ` ? B i? M? >¶M L; mv M h?¬M EB
#B i H Q i?ŠM; p T?QÆM; ?QÈM; i`mM; MB M H`M / çÄ YM; +MM; T?K M?•M €Q
E?¬M; iÈB K°i +€B +?ÈT K„i- ? B i? M? >¶M L; mv M h?¬M EB K FB ç½ T?|M; [r
tmv M [m i?•M i? ? B M; QìB FB X h? M? •K i?ªK i?B i p M; H M- i?•M i? ? B M;
b® KªM? pÐ- M?€v K„i #B M K´iX

QyQ

h` M K°i T?B M +´ H•K `K`çT- F?¬M; ;B M ç°i M?B M # ç°M; K°i i`MX J°i ççQ
i`QM; ?Q F?¬M; i`U+ iB T M?ªv ` - ç²M; i?ìB +´T i®+ T?|M; p9i çBX

@ L; mv ?B K i?"i5 J v H` h`B m S?QM; HU +?¼M ;B i? B M; QìB FB i`QÈ+- i KÈ
EBK Gm•M *´ h?¬M i?Q€M; i?Î T?`Q M? M?äKX

@ S?ªB K m #€Q pB + M`v H M i` M GB i EBK h°+5 L?´i ç`M? T?ªB i?W +Æ i`QÈ+
GBM? h°+- +?†M ;B i ?„M ;B[çQìM; 5

a„+ K†i EBK Gm•M *´ h?¬M +, M; i?ŠM; X oÈB i?U+ HU+ pW `²B h`B m S?QM; #B n
ççi iÈB *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; i?"K +?Q H` \*´ h?¬M \*Ym ;B BX h®+ ç° i`Q
M`v- imv i ç®B F?¬M; i? ç K†+ +?Q h`B m S?QM; i`QîM; i?`M? iB TX

L?QM; ç9M; H9+ M`v- t t¬B T?Q i`QÈ+ EBK Gm•M *´ h?¬M ç°i M?B M i`mv M ç M

@ L; QÆB pšM +ÁM Km®M ;B i i b Q\

@ æB m M`v b Q +| i? \ G`K b Q M; QÆB +| i? Î i`QÈ+ K†i i \

h?¬M b„+ EBK Gm•M *´ h?¬M +?´M FBM? i?"i HÈM- b„+ K†i i`„M; # +?- p K†i FBM
p T?Q h`B m S?QM; X \*?Q /M i®+ ç° +O h`B m S?QM; M? M? +?|M; ç M ç•m çB M
iW T?Q b m KÈB ç9M; - H`K b Q +| i? ç°i M?B M tm´i ?B M i`QÈ+ K†i ?„M M?Q p

h`B m S?QM; +?"K`½B # v iÈB- iB T +`M EBK Gm•M \*´ h?¬M X `i H•m i`QÈ+ ç•v
:B M L .BX E?QªM; +€+? E?¬M; :B M L .B M`v +U+ F€ t t¬B- pW `²B h`B m S?Q
E?¬M; :B M L .B çm´B i?2Q- i? M?QM; +m®B +MM; HçB H` +?çv [m€ t - ç`M? T?
Gm•M *´ h?¬M X

@ h`B m S?QM;- ç½ p"v i?b +MM; +? i 5

o KtiEBK Gm•M *´ h?–M i`M M;"Ti?–M b„+ i? i?ªK imv i H - M;?B M`,M; K°i +„
i? ?„M M?´i i?ìB #„i ç–m i?B m ç®iX oÈB •M Q€M;B[GB iEBK h°+ p` h`B m S?Q
b) F?¬M; #m¬M; i? +?Q +?QM? KbM? - +?Q M MEBK Gm•M *´ h?–M /Si F?Q€i HU
+? i h`B m S?QM; +?QM? H` #m¬M #€M +| HìBX

@ Jm®M iU #¢Q b Q\

h?O +?QîM; h`B m S?QM; i`U+ iB T pmM; H MX J°i i–M; HU+ HQÊM; ?Q #¢+? F€ /
*´ h?–M p`Q # M i`QM;X h?Q€M; +?®+ - EBK Gm•M *´ h?–M T?ªM; T?´i M?Q iB M p
p"v- M?´i +Y M?´i ç°M;- K°i +€B iQ /mv w MB K- +ÁM +| [m€ i`bM? iU #¢Q FB - iQ`M
+?¢TX

h`QM; M?€v K„i h`B m S?QM; ç½ iB T +”M EBK Gm•M *´ h?–M ç M; +?m`M #` iU #
tm´i` K°i +¶ HU+ HQÊM; HBM? ?²M +QîM; ç¢B- iB M ?`M? bQm ?²M ç®B pÈB EBK

@ h?b` H` p"v5 E?¬M; M;ì ? B i°+ ç½ F? B +?B M5

*†T K`v h`B m S?QM; F?) M?Qm H¢BX

hW i`QÈ+ iÈB;Bì- GBM? h°+ +MM; GB iEBK h°+ pšM Hm¬M F?¬M; M;WM; K b€i-
T?ªB aBM? J M? h?€M? æ` F?¬M; M;WM; €T +? - +?d bÊ ? B ç¢B +?OM; i°+ iW K`v
pÈB M? m`²BX L?QM; H–M M`v- aBM? J M? h?€M? æ` +kM; F?¬M; iB TiK+ +? i
i`U+ iB T F? B +?B M pÈB M? mX

hbM? ?m®M; +K i? +–M T?ªB M;QÊ+ /ÁM; i`î H¢B M,K i?S # b m F?B h`B m S?QM
i`QM; hY GBM? oU+ ç°i M?B M T?€i ?B M` K°i æ¢B "Q +ªM?X *,M +S i?2Q +€+ H
+ªM? M`v +| HB M ? i?"i HÈM pÈB +?OM; i°+ KQìB ?¢M; ç–m i`QM; h?€B *´ o¢M h

a m F?B T?€i ?B M çQÊ+ "Q +ªM? M`v- h?–M oU+ h?€M? æ` +O hY GBM? oU+ H
L;k iBM? - +MM; M? m T?QM; iÄ iBM iS+ - iU KbM? iB M ?`M? i?,K /ÁX L?QM; #îB
+?Q M M +?d +| +QîM; ;Bª iW *?•M h?–M GK+ ;B B i`î tm®M; KÈB +| i? iB M p`QX
T?€B` +QîM; ;Bª çdM? + Q /QÈB \*´ h?–M iB M p`Q i`QM; ç|X

æ M +m®B +MM;- ç iY GBM? h°+ ç½ +QÈT çB iW i`QM; i v ç iY GB iEBK h°+ K°i ;
G9+ KÈB ç–m- ? B i°+ iWM; iB M ?`M? ç`K T?€M [m - M?QM; H¢B i?´i #¢BX a m ç
HQÊ+ i` M? çQ¢i HšM M? mX *?QM? #îB pb M?Q p"v- S?´ h æB M # M ç–m p®M M
pB i? HU+ GBM? h°+ - ?B M i¢B ç½ #` GB iEBK h°+ +?B K HoM?X

@ L?[M; iBM iS+ K` EBK Gm•M \*´ h?–M M`v #B i F?€ Qi- ?ÆM M[`´i +| i? +kM; F

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; ?Q`M iQ`M iBM iQîM; p`Q Fw S+ +O EBK Gm•M *´ h?–
i? K F?ªQ K` i?¬BX hbM? ?m®M; +K i? - çÈB b m F?B p iÈB GBM? h°+ - h`B m S?
`M;X

@ L;QÆB +| i? +? i`²B5

h`B m S?QM; M?bM p T?Q EBK Gm•M \*´ h?–M- pmM; i v H MX L?´i i?ìB- ?`M? ç°
H`T iS+ F?¬B T?K+ M?Q i?QîM;- b m ç| H¢B ç°i M?B M i`î M M +U+ F€ M? M?X

@ E?¬M;5

EBK Gm•M *´ h?–M Km®M çbM? +?d iU #¢Q- M?QM; ?„M +,M #ªM F?¬M; i? M`Q M
iB M p`Q K°i i? ;BÈB ;B i®+ p"vX

•K –K5

L,M; HQÊM; FBK /B K ?Ov /B i çBM? i B M?S+ | + M?´i i?ìB #MM; T?€i K¢M? K)- T?
;B M ç¢B ç` X

J` h`B m S?QM; i?b ç½ bÈK Hv F? B T?¢K pB #¢Q i¢+ `´it X

@ >B M i¢B i?•M T?"M +O i ç½ #¢B H°- F?¬M; i? bY /KM; T?B i?mv M +?¢v çB`

h`B m S?QM; i`-K M; •K M|BX L; Q`B ` - ?„M pšM F?¬M; i? ç +?Q GB i EBK h°+ +?QM? +O +?QM? KbM?X L m ç +?Q GB i EBK h°+ #B i çQÊ+ +?QM? KbM? +?d h?¬M h?'i; B B i`U+ iB T çç i iÈB *´ h?¬M *Ym; B B- +?d bÊ b) H"TiS+ tm'i ç°M; - ç M +?†M; B iX

hmv `^M; i`QÊ+ ç•v h`B m S?QM; iWM; HB M i?O pÈB h•M o¬ L; •M- +?B M i?„M; L?QM; ç| +kM; H`/Q h•M o¬ L; •M H`K +?O HU+- h`B m S?QM; iW t ç€M? HûM- F K çÆM ç°+ K°i KbM? ç®B K†i h?¬M *?O- M?Q p"v +?d +| MQÊ+ tQ v M; QÌB #Ä +?çv impB h`B m S?QM; iB M i`B M [m^a i?"i H" [m€ M? M?- +?Q /M H" GBM? h°+ #B i ç F?ÄB +| M; QÌB b) M´B H M HÁM; i? KX

h`B m S?QM; H'v ` J^M? pĐ h´ F?Q iW i`QM; E?¬M; ;B M h`[p"iX

@ *| #B M T?€T M`Q ç +?2; B'm- ~M i`M; impB F?Q iS+ +O i F?¬M; \ h®i M?'i H" M`Q T?€i ?B M ` 5

h`B m S?QM; i`U+ iB T i?dM? ;B€QX

@ *€B M`v çÆM ;B^M5

L; [F?Q J^M? pĐ h´ F?Q p¬ +MM; M? M?"M; X J^M? pĐ h´ F?Q Î i?ÌB F€ ?Q`M +?d # Q M?B m M, K i`QÊ+- FB M i?S+ `°M; HÈM- i?O çQçM "Q T?€T ç¬M; ç^Q- HQçB M?B M +kM; F?¬M; ç€M; M?" + iÈBX

@ æ•v H" "Q T?€T T?QM; 'M +?2; B'm +O S?QM; h?¬M h°+- b m F?B HoM? M; °- i ` - +?Q /M H" h?¬M \*?O L?'i h`¼M; h?B M +kM; +| i? ;B'm /B K çQÊ+5

h`QM; J^M? pĐ h´ F?Q #°+ T?€i ` K°i çQ`M HQm [m M; ?Q p¬- iB M p`Q i`QM; H S?QM; X

" M; `v b m- h`B m S?QM; ç½ i?"M? +¬M; HoM? M; ° "Q T?€T T?QM; 'M +O S?Q J^M? pĐ h´ F?Q- ç2K F?Q iS+ impB +O #^M i?•M T?QM; 'M tm®M; +ÁM *´ h?¬M "

E iB T- h`B m S?QM; HB M #„i ç-m bY /KM; E?¬M; ;B M L .B iB T iK+ +?çv çBX «M; ?Qm5

hWM; i-M; iWM; i-M; F?¬M; ;B M b|M; ;ÊM H'v h`B m S?QM; H`K i`mM; i•K- #„i ç- M?[M; pÁM; tQ€v F?¬M; ;B M FB +`M; M; `v +`M; M?Ä HçB- M?QM; F?¬M; ;B M # HB i?ÆMX a m K°i F?" + i?•M ?bM? h`B m S?QM; i`U+ iB T iB M p`Q i`QM; pÁM;

æ½ p iÈB hY GBM? oU+- F?Q^M; +€+? +ÁM HçB +kM; F?¬M; iQM? [m€ t - /MM; I M? M? ?ÆMX

oM pM pM5

J°i tQ€v MQÊ+ F?¬M; ;B M ç°i M?B M ?B M H M- i?•M ?bM? h`B m S?QM; +?"K `½

a m F?B HB M iK+ bY /KM; E?¬M; ;B M L .B p`B H-M- h`B m S?QM; HçB M; ?d M; A i?€M; - h`B m S?QM; ç½ i?"M HÊB p iÈB GBM? h°+X

oÈB i?•M T?"M +O h`B m S?QM; içB GBM? h°+- ?„M pW i`Î p - iU M?B M ç½ /šM T ç•v h`B m S?QM; p¬ +Ê #B M K'i M?B m M, K- ?Q`M iQ`M #†i p¬ •K iQM- `i M?B m h`B m S?QM; ç½ M; Q`B w Km®M +? içB- ?Q†+ H" ç½ #` GB i EBK h°+ •K i?¬K +?†

>B M içB- h`B m S?QM; F?¬M; +?d i`Î p GBM? h°+- ?ÆM M[impB +kM; çç i iÈB * >B M M?B M- h`B m S?QM; ` M; Q`B H`+? Hmv M ç½ ; †T çQÊ+ ççB F€ M; °- #^M F?¬M; iÈB KQÌB M, K- ç½ çç i iÈB *´ h?¬M "€i; B B ædM? T?QM; M?Q p"v\

*?mv M ç-m iB M b m F?B i`Î p - h`B m S?QM; H"TiS+ çB ibK h`B m ok S?dX h? M # [m M im Hmv M içB # M i`QM; *'K ç` GBM? h°+X

@ h`B m S?QM; - M; QÆB ` M; Q`B +| F€ M; ° ;b- F?¬M; M; Ì HçB çç i iÈB *´ h?¬M "€

aQ i¬M +O h`B m ok S?d- h K h`QÎM; H½Q GBM? h°+ +| +?9i FBM? M; ?B ?ÄBX h
H`K ç iY- ?„M H9+ M`Q +kM; Hm¬M /®+ ? i F?ª M,M; ;B€Q /K+ h`B m ok S?d- FQ+
GBM? h°+ +O M`M; - ?v p¼M; h`B m ok S?d +| i? bÈK pQÊi [m h`B m S?QM; X

h?“i p`i pª- h`B m ok S?d KÈB çfi çQÊ+ ç¢B F€ M; ° i`QM; "Q +ªM?- b m F?B i`Î p
Hmv M- im pB i,M; H M +U+ M? M?X L?QM; F?¬M; M; Ì h`B m S?QM; ` M; Q`B K°i
iÈB *´ h?-M "€i; B B ædM? T?QM; `²B5

@ h i`QM; H9+ p¬ibM? ç½ iB M p`Q F?¬M; ;B M /Q Zm M; h°+ ç H¢B- çfi çQÊ+ F
h`B m S?QM; iQÆM; ç®B KÆ ?² M|B [m K°i +?9iX

@ s2K ` M; QÆB p`ok S?d ç m H`M; QÌB +| ç¢B F?Q p`M 5

h K h`QÎM; H½Q F?¬M; F?ÄB +ªK i?€M K°i +•mX

@ ok S?d ç½ tªv ` +?mv M ;b\

h`B m S?QM; H`T iS+ ?ÄBX

"Q +ªM? HB M [m M iÈB +?OM; i°+ KQÌB ?¢M; ç-m i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ T?€i ?
ok S?d +?„+ +?„M +kM; +| +Æ ?°B iB M p`QX h`QM; Fw S+ +O EBK Gm•M *´ h?-M
[m M iÈB h`B m ok S?d- M?QM; +kM; F?¬M; [m€ +?B iB iX

@ L`M; M?“M çQÊ+ i`mv M i?W +O h?-M oä h°+- +?OM; i°+ KQÌB ?¢M; ç-m i`QM
h K h`QÎM; H½Q i?Q€M; +| +?9i FQ+? ç°M; - ç„+ w M|BX h`QÊ+ ç•v ?„M Km®M i?m
#` h`B m S?QM; +U imv i- i`QM; HÁM; h K h`QÎM; H½Q Hm¬M +| +?9i F?9+ K„+X >
i`mv M i?W +O h?-M oä h°+- M; `v b m M?´i ç`M? b) bB m pB i h`B m S?QM; - ç€B
H B ?mv ?Q`M; X

@ h?-M oä h°+\

h•K i?-M h`B m S?QM; i?Q€M; +ª FBM?X

h?-M oä h°+- +?OM; i°+ i?-M i?Q¢B #`B / M? i?S M,K i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ H` +
Hmv M+ Q M?´iX *ªM? ;BÈB +O i°+ M?•M +?OM; i°+ M`v i?¬M; i?QÌM; ç m pQÊi
+€+ HQ¢B HU+ HQÊM; •Q M; ?o +kM; ç m H` ?¢ #9i i?`M? p,M- HoM? M; ° HU+ HQ
F?€+ +kM; +`M; / /`M; ?ÆMX J†i F?€+- i´i +ª i°+ M?•M h?-M oä h°+ ç m H` ç€K M
T?9 +?B M ç´m F?¬M; B b€M? F`TX E?ª M,M; p`M /KM; ç®B pÈB +€+ HQ¢B +?B M
i`bM? ç° ç,M; T?QM; i¢Q +U+- i?m°+ p +?OM; i°+ i?-M i?Q¢B +| bS+ +?B M ç´m

@ aÊ `^M; - ç•v +?QM? H`M; mv M M?•M F?B M GB iEBK h°+ F? B +?B M pÈB GBM
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M; X

h®+ ç° im Hmv M +O GBM? h°+ p®M H` ç M?´i i`QM; h?€B *´ o¢M h°+- K` ?B M
çQÊ+ i`mv M i?W +O h?-M oä h°+- ç M #M +?¶ i?B m ?K i i` M T?QÆM; /B M +ªM
F?¬M; iÈB M; `M M,K- h`B m ok S?d b) +| i? ç°i T?€ h?-M *?O- ?ÆM M[+ÁM H` h
+?B M ç´m +U+ K¢M?5 *€B M`v çO ç i? v ç´B p`M K M? +O GBM? h°+X h?•M H` i
EBK h°+ imv i ç®B b) F?¬M; +?Q T?ûT ibM? ?m®M; M?Q p`v tªv ` X

R9RyX *?QÆM; R9yd, h? K *?B M

@ aÊ `^M; - ç•v +?QM? H`M; mv M M?•M F?B M GB iEBK h°+ F? B +?B M pÈB GBM
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M; X

@ E?¬M; b B5 h`QÊ+ ç•v- # M T?Q GB iEBK h°+ i?“K +?Q +ÁM T?€B ` "€M "° h?
ok S?d- M?QM; ç½ #` i°+ i T?€i ?B M +MM; M; ,M +ªM5

a„+ K†i h K h`QÎM; H½Q H¢M? H)Q- i`U+ iB T M|BX

@ *€B ;b\ E?¬M; M;ì GB i EBK h°+ H¢B +ÁM T?€B "€M "° h?¬M *?O €K b€i ok S?dV
a„+ K†i h`B m S?QM; +kM; H` +ª FBM?X E?¬M; M;?o iÈB- F?¬M; M;ì GB i EBK h°+
i¬M; i?S M`v ç ç®B T?ì K°i F *?•M h?¬M ?"m #®BX

@ >B M i¢B- ok S?d +?QM? H` ?¢+? i•K +O iQ`M #° GBM? h°+5 J°i F?B M`M; i`Q
EBK h°+ ç½ F?¬M; +ÁM H` ç®B i?O +O GBM? h°+ i 5

a„+ K†i h K h`QÎM; H½Q i?Q€M; pmB p - i`QM; K„i K M; i?2Q F€ p¼M; M²M; ç"KX
i¬M +O h`B m ok S?d- M m h`B m ok S?d i`îi?`M? +QÎM; ;Bª h?¬M *?O- ?„M imv i
h?S ? B- M,K ç! h`B m S?QM; iWM; +U imv i HÌB KÌB i?m ç² ç +O ?„M- K` h`B m
h`QÎM; H½Q- i?`M? iUm M;`v b m +?„+ +?„M b) pQÊi [m h`B m S?QM; 5 h`QÊ+ ç•
;BÈB M?„+ iÈB æ M?`i i?B M i`B +O GBM? h°+- M?`i ç`M? H` F?¬M; B F?€+ M; Q
+?mv M M`v +kM; F?¬M; M?`i ç`M?5

@ a m F?B ok S?d iW "Q +ªM? i`î p - ``i M? M? ç½ ç°i T?€ *´ h?¬M h?`i ;B B- ?B M
/`B `²B

L?bM i?¬M b„+ FBM? M;¢+ +O h`B m S?QM; - h K h`QÎM; H½Q iB T iK+ M!B- MK +
h`B m S?QM; F?); "i ç¬mX hB K HU+ +O h`B m ok S?d p®M ç½ F?¬M; i¬K i?QÎM; -
i?W +O h?¬M oã h°+- i?`M? iUm M;`v b m imv i ç®B T?B T?`K- M!B F?¬M; +?W
h°+ i`î p bU ?mv ?Q`M; +O M;`v i`QÊ+X

@ h`B m S?QM; - ?B M i¢B GBM? h°+ ç M; F? M ?B K +?B M HU+ + Q i¬M; - M; QÆ
+?B M i`QÎM; iB M imv M K Hmv M K°i +?9i çB\

h K h`QÎM; H½Q M?bM p T?Q h`B m S?QM; iB T iK+ M!BX J†+ /M ?„M +! +?9i F
M?QM; +kM; +?d H` pb i`QÊ+ ç•v h`B m S?QM; iWM; +U imv i HÌB KÌB +?`Q i?m ç²
h`B m S?QM; pW KÈB /m H`+? i`î p - im pB i,M; H M +U+ M? M? ç M *´ h?¬M "€i
+O ?„M i`i M?B M F?¬M; [m€+OM; +®- i?U+ HU+ bQ ` +kM; FûK *´ h?¬M "€i; B E
M M h K h`QÎM; H½Q KÈB #ªQ h`B m S?QM; çB +?B M i`QÎM; K Hmv M K°i T?2M
T?QÆM; /B M F?€+- +kM; +! i? ?! ;BªB K°i +?9i i? v m +?B M +m°+ +O GBM? h

@ E? M ?B K +?B M +m°+ + Q i¬M; \

h`B m S?QM; ?ÆB +! +?9i M; ?B ?Q†+X h?2Q Hw i?mv i- +?dM? i? i?U+ HU+ +O
EBK h°+ +ÁM K¢M? ?ÆM K°i #"+ KÈB ç9M; \

@ > B i°+ T?€i bBM? ç¢B +?B M- H` /Q # M T?Q GB i EBK h°+ F?ÆB K`Q i`QÊ+X
T?€i ç°M; i" T FQ+?- +`T i®+ iB m /B i ç¢B HQÊM; +?B M HU+ + Q i¬M; i`QM; GBM
M? M? +?ìM; T?ªM SM; H¢B- M?QM; iB M? ?bM? +?B M +m°+ ?B M i¢B- pšM H` # M
?ÆM5

h?¬M b„+ h K h`QÎM; H½Q ?ÆB +?9i iS+ ;B" M M!BX

@ o"v +kM; i®i5

h`B m S?QM; i`U+ iB T ç²M; w i? K +?B MX a m F?B ?„M i`îi?`M? æ iY >¢+? i•K
p`Q i? HU+ L; k iBM? GBM? h°+ M`v i?m çQÊ+ F?¬M; Qi +?¶ i®iX J` ?B M i¢B ? B
pb h`B m ok S?d KÈB #„i ç¬m- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; iB M F?Q M? i v K†+ F X
J†i F?€+- b m F?B i?¬M; [m +?B M i` M?- ç¢B HQÊM; +?ûK ;B i- ç M H9+ ç! h`B
çB T?QM; 'M im pB- #B m H° ` im pB +?•M +?QM? +O KbM?- F?ª M,M; #` M; QÌB
`i M?B mX

@ h®i5 L; QÆB i` M? i?O +?çv iÈB h?B M G h¬M; 5 h? HU+ M`v t2K M?Q K°i ç
i`¼M; # M i`QM; H½M? ç` GBM? h°+- # M T?Q GB i EBK h°+ pšM Hm¬M Km®M +
h K h`QÎM; H½Q H" T iS+ ;B Q +?Q h`B m S?QM; K°i M?B K pK [m M i`¼M; X
a m F?B `ìB F?ÄB \*'K ç` GBM? h°+- h`B m S?QM; i?Q€M; +?m`M #` K°i +?9i- H
h?B M G h¬M; X

QyQ

*MM; H9+ ç|- i`QM; K°i iÁ K"i çB M #®+ H M ?Ä [m M; `WM; `U+ /QÈB HÁM; ç'i
@ "K #€Q h`QÎM; H½Q- h`B m S?QM; ç½ i`Î p GBM? h°+5

J°i; ½ M K iY FBK ;B€T i?Q€M; ?B M H M i`QM; +mM; çB M /QÈB HÁM; ç'i- #° /€M;
K†i ?„M ç M; T?B m T?M # çQ`M ?Q [m M; X æQ`M ?Q [m M; +?QM? ;B[H`K°i ;
HÈM- M?QM; i?•M ?bM? F?¬B M; ¬ + Q HÈM- iQ`M i?•M T?€i ` FBK /B K ç^M; ç^
ioM?- +?QM? H`EBK h`QÎM; H½Q +O GB iEBK h°+5

@ hB m iY M`v H¢B tm'i ?B M5

•M? K„i EBK h`QÎM; H½Q +?Êi H|2 iBM? [m M; X >„M +?QM? H`F i`QÊ+ ç•v ç½ ç
i? K ;B ç´ +?B M ? B i°+- +| 'M iQÊM; +U+ F€ b•m b„+ pÈB h`B m S?QM; X

@ GBM? h°+ M`v i?"i H` p"M F?Q iQ HÈM- H¢B +| çQÊ+ ? B i M i?B M i`B imv içc
S?d M`v5

a„+ K†i•K L? *´ h?–M F?) i`–K tm®M;X >„M i?•M H` *´ h?–M *Ym ;B B- F?–M; M
i®+ ç° H¢B pšM i?m t h`B m S?QM;X :BÌ T?9i M`v- h`B m S?QM; T?ªM; T?´i M?
•K L? *´ h?–M- i?Ä i?Q+? +?ûK ;B i+€+ i?`M? pB M GB i EBK h°+X

@ h®i5 E?–M; M;?o iÈB i®+ ç° +O h`B m S?QM; H¢B M? M? M?Q p"v5

a„+ K†i h–M; +?O h?B M G h–M; +?´M ç°M; - T?ªM; T?´i M?Q i?´v çQÊ+ ?v p¼M;X
G h–M; M?bM i?´v K°i K`M M`v- +kM; K°i H–M M[T?´M +?´M i`Î H¢B- ` bS+ tm´i

@ 5 5 5

h` M F?–M; i`mM; h?B M G h–M; - i? M? •K F m H i?ªK i?B i HB M KB M F?–M; /
K°i H–M HQm [m M; ç¢K FBK b„+ H|2 H M- +kM; b) i?m ;†i çB K°i ? B +€B bBM? K
T?mM i`QX \*°M; i? K +€+ i?`M? pB M h?B M G h–M; tm´i FQ+?- +QM b® iY i?QA
M?€v K„i ç½ i,M; H MX

@ M? 5

•K L? *´ h?–M #bM? i?QÌM; pšM Hm–M i`–K´M #bM? ioM?- H9+ M`v +kM; i`Î M M
H–B çbM?X G9+ M`v- ?„M +?d +| i? KÎ K„i i`WM; i`WM; M?bM h`B m S?QM; i?m ;
i M i?O ?¢ +O KbM?X E?B M +?Q ?„M p– HU+ +?QM? H`- h`B m S?QM; iU ?² M?
K¶B F?B ?„M b„T bY çm´B F`T ç®B T?QÆM; - i®+ ç° +O h`B m S?QM; b) ç°i M?B
i`€M?- T?|M; +?¢v +?¶ F?€+X

hmv `^M; h`B m S?QM; T?QM; ´M im pB i¢B *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; - M?QM
i?•K pšM +ÁMX L m F?–M; T?ªB ?„M F?–M; Km®M i? ?B M` [m€ KS+ FBM? M;Q
L? *´ h?–M iB T+`M ?„M- +?d bÊ ç½ bÊK #` ?„M ;B i+? i`²BX

@ :B i5 :B i b¢+? GB i EBK h°+5

h–M; +?O h?B M G h–M; +MM; pÈB `´i M?B m + Q i–M; h?B M G h–M; +kM; MQB
+?B M ç´m ?,M; ?€B- ;B i ç M KS+ M?B i ?mv i b–B i`QX GB i EBK h°+ H` ç`+? M
+?9M; - +?ûK ;B i ç²M; K–M #¼M +?9M;X >ÆM M[- ;B i +? i i?`M? pB M GB i EB
çB K +®M; ?B M- +| i? ç´B H´v `´i M?B m F€i`•M /` #ªQ K`i?QÌM; M;´v F?| +| i?

"ÎB pb +| h`B m S?QM; /•v /Q •K L? \*´ h?–M- F?B M +?Q ibM? ?m®M; +?B M i`C
M? M? +?|M; M;?`+? +?mv M- +?B K çQÊ+ i?QÊM; T?QM;X E?–M; # Q H•m- +€+
•K L? *´ h?–M ç€B HoM? ç M ç•v ç½ +? i çB ;–M #ªv i€K T?–M- +kM; F?–M; i?B m
h°+ ?QªM; bÊ- #Ä +?¢v i`®B +? iX

@ E?–M; M;?o iÈB i®+ ç° +O h`B m S?QM; H¢B M? M? M?Q p"v5 L; v +ª *´ h?–M
F`T5

h–M; +?O h?B M G h–M; M?bM p T?Q i?•MªM? HQm [m M; ç¢K FBK b„+ FB - i`
*?QM? #ÎB pb i®+ ç° h`B m S?QM; ç¢i iÈB çB Ki®B + Q- F?B M +?Q •K L? *´ h?–
M`Q- +m®B +MM; KÈB +| i? F?B M +?Q h?B M G h–M; +?mv M #¢B i?`M? i?„M; K

@ h?´i #¢B b Q\

a„+ K†i•K L? *´ h?–M +U+ F€F?| M?bMX >„M F?–M; i? M`Q M;Ì iÈB +m®B +MM;
M?Q p"vX æ M H9+ M`v- ç€K i?O ?¢ /Q #ªM i?•M ?„M bm´i HoM? +?d +ÁM H¢B p`
K°i ;½ *´ h?–M h?´i ;B BX J` ç€K i?`M? pB M h?B M G h–M; +?d i´M i?´i +U+ F€
ç€M; F X

@ o•v b€i ç€K M;QÌB GB i EBK h°+5

h`B m S?QM; M?´i i?ÌB [m€i HÈMX

h?Q€M; +?®+- +€+ +QÌM; ;Bª *´ h?–M h?B M G h–M; HB M ç²M; HQ¢i H Q`X *
i?QÌM; +O h?B M G h–M; i?b #„i ç–m #`v #BM? #® i`"M- /U ç`M? K°i H–M M[K
J` h–M; +?O h?B M G h–M; i?b +?QÎM; F?®M; ç¢B i`"M ?° i–M; - F?®M; +? ç–m
i?ŠM; p T?Q •K L? *´ h?–MX

@ *€+ M;QÆB +?ì ç!5 G-M iÈB- H½Q T?m M?'i ç`M? b) ?mv i i~v h?B M G h¬M;5
h? M? •K •K L? *´ h?¬M `Qi ;"Q K°i i`"M- i`QM; HÁM; Q€M ?"M iÈB i°i çdM?X •K L
M?[M; M;QìB +ÁM H¢B- i`U+ iB T tQ v M;QìB T?iM; +?¢vX

@ h iWM; M|B b) i?ª +€+ M;QÆB çB b Q\

æ9M; H9+ M`v- i?•MªM? h`B m S?QM; ç°i M?B M tm'i ?B M i`QÈ+ K†i •K L? *´ h
M?"M M?¢i- M?bM +?^K +?^K p T?Q ?„MX

@ hB m #®B- H½Q T?m Km®M çB- M;QÆB +ªM F?¬M; çQÈ+5

•K L? *´ h?¬M i?'T ;B¼M; M|BX h?2Q M?Q ?„M i?'v- h`B m S?QM; +?d H`i®+ ç°
i?U+ HU+ pšM +ÁM +?9i +? M? H +? pÈB *´ h?¬M *Ym ;B BX

@ o"v i?b i?Y t2K5

E?i2 KB M; h`B m S?QM; /•M; H M K°i iB p mB p M;?B M M;šK- i?•M ?bM? +?Èi H
h?¬MX

J°i ç¢Q h?¬M HU+ >¶M L;mv M i?•K M;•M pšM çK+ +'T i®+ M;QM; F i H¢B i?"M?
i`U+ iB T ç•K i?ŠM; `X

P M? T? M?5

•K L? *´ h?¬M i`U+ iB T [mûi ` K°i i?QÆM;- ? B M;QìB î i`QM; ?Q F?¬M; +U+ M?
H¢B K°i H¬M M[i€+? `X a„+ K†i •K L? *´ h?¬M +ªFBM?- M?bM HQÈi [m K'v ç¢
hmv +?9M; i?"T T?¬M M?Ä- M?QM; +?SM; iÄ H`h`B m S?QM; +i i? T?€ pÐ çQÈ+ T
æ²M; i?ìB- ?„M +ÁM +ªK ;B€+ çQÈ+ HU+ HQÈM; i`QM; +Æ i? +?QM? KbM? ç½ #`H
>¶M L;mv M h?¬M EB K i`QM; i v h`B m S?QM; +kM; # ç°M; H M M,M; HQÈM; # ç
mv M,M; H¢B +`M; i,M; H MX

@ G`K b Q +i i? \

h`QM; HÁM; •K L? *´ h?¬M i?'i FBM?X L; v +ª T?ÁM; M;U i? T?€+? *´ h?¬M *Ym
S?QM; +kM; +i i? çÆM ;BªM T?€ pÐ b Q\

G9+ M`v- h¬M; +?O h?B M G h¬M; +MM; pÈB M?[M; +QìM; ;Bª *´ h?¬M F?€+ +O
ç€M? iÈBX h`QM; H9+ M?'i i?ìB- •K L? \*´ h?¬M HB M `ÆB p`Q i`QM; pÁM; p•vX

@ E?®M FB T5

a„+ K†i •K L? *´ h?¬M +U+ F€ F?i M?bM- #B i #ªM i?•M ç½ `ÆB p`Q F?®M +ªM?X
i?B i`B M ` i?O çQ¢M #ªQ K M?- ç°i M?B M b m HQM; ?„M +?Èi ?B M H M K°i +¶

a m K°i F?„+¬K°i i? M? i`QìM; FB K i?•K M;•M pšM çK+ +?Èi iW i`QÈ+ M;U+ ?„M
ç¢B HQÈM; ?mv i /`+? FBK ?²M; b„+X

P M?5

J°i +¶M,M; HQÈM; ?¶M HQ¢M +QìM; ç¢B i`QM; M?€v K„i H Q ` - i?'B [mûi iQ`M i
T?€ ?Q¢B +QìM; ç¢B FB F?B M +?Q i`QM; M?€v K„i •K L? *´ h?¬M +ªK ;B€+ çQÈ

@ æB m ç! F?¬M; +i F?ª M,M;5 h?U+ HU+ +O M;QÆB

a„+ K†i •K L? *´ h?¬M p¬+MM; F?B T bÊX GU+ HQÈM; H9+ M`v h`B m S?QM; i? ?
*Ym ;B B +kM; t t F?¬M; #^M;5 h?•M T?€T- w +ªM?- +?B M F„h?¬M HU+- +ÁM +
ç¢B + Q i?•K FB - ?Q`M iQ`M F?¬M; T?ªB *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; +i i? +i
L? *´ h?¬M #B i çQÈ+ çB m M`v- ç½ F?¬M; +ÁM +Æ ?°B M|B ` M[X

S?®+ tmv5

h`QìM; FB K i`QM; i v h`B m S?QM; p mM; H M- i`U+ iB T +?ûK •K L? *´ h?¬M i?"

@ æ½ +? i`²B\

a„+ K†i i' i +^a i? "M? pB M h?B M G h¬M; ?Q" M iQ" M bYM; b@iX hmv •K L? *´ h?¬M
M?QM; +kM; F?¬M; #` i?QÆM; i? M†M; # Q M?B m- ?ŠM H" pšM +ÁM K°i p" B €i
L?QM; b m K°i F?„+ - •K L? *´ h?¬M ç½ #` h`B m S?QM; i`U+ iB T ;B i +? i`²BX

@ J°i FQ+? K'i K¢M;5

h`QM; HÁM; h¬M; +?O h?B M G h¬M; +U+ F€ +? 'M ç°M;X

@ •K L? *´ h?¬M- +€K ÆM h?¬M HU+ +O M;QÆB- F?B M +?Q mv M,M; h?¬M HU+
M?B m5

h`B m S?QM; i?ªM M?B M +Q`B M¡BX

@ >¡ ` h?¬M HU+ +O h`B m S?QM; ç¢B M?•M +?QM? H" M?Q p"v5 *¡ i? ?'T i?m
i,M; H M mv M,M; +O #ªM i?•M5

@ h`B m S?QM; ç¢B M?•M F?¬M; ?´ H" F€ i`B +¡ K°i F?¬M; ? B +O GBM? h°+5

æ¢B #° T?"M +€+ i? "M? pB M h?B M G h¬M; ç m K M; i?2Q €M? K„i bMM; #€B M
E?¬M; Qi M[ç iY H¢B + "M; t2K h`B m S?QM; M?Q #¢+? K½ ?Q" M; iY i`QM; HÁM;

hW H9+ i?B i`B M ` - h?¬M HU+ >¶M L;mv M +O h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; HÈ
HQÊM; +O •K L? *´ h?¬M- h?¬M HU+ +¬M; FQ+? H¢B + "M; +Q`M; ç¢B ?ÆMX G¢B
h?B M G h¬M; p•v +¬M; - F K +? - b m F?B h`B m S?QM; b9+ HU+ tQM; - ç°i M?B M
i`U+ iB T ;B i +? i•K L? \*´ h?¬MX h'i +<sup>a</sup> +?mv M M"v t2K ` - iU ?² F?¬M; +¡ #'i +

L?QM; /mv M?'i +?d +¡ K°i KbM? h¬M; +?O h?B M G h¬M; - i`QM; HÁM; pšM +ªK
h?İB çB K ?„M M?bM p T?Q h`B m S?QM; - ç°i M?B M +¡ +ªK ;B€+ ;½ i? M? MB
iBM? F?¬M; ?¢Q ?½M p"v- pW i?¬M #Q H¢B b•m F?¬M; i? HQ`M;X

@ G¬M M"v +¡ i? i?m" M HÊB ç€M? #¢B ç€K M;Q`B GB i EBK h°+ - K v K„M H" +¡ h?i
5

h`B m S?QM; tQ v M;Q`B M?bM p T?Q +€+ i? "M? pB M h?B M G h¬M; - KdK +Q`
QyQ

a m F?B +?B M ç'm +?'K /Si- iQ" M #° h?B M G h¬M; H"TiS+ i`Î M M # "M `°M H M
i€+ i?®M; F i?QÆM; pQM; - +Sm +?[M;Q`B #` i?QÆM; - i?m i?"T +?B M i`Q`M; - ç
i¬M; K¬MX h`B m S?QM; i?b [m v i`Î H¢B +mM; çB M +O +?QM? KbM?- iB TiK+ #

G¬M ç¬m iB M tm'i +?B M- F?¬M; +¬M i?B i i? ?B M [m€ KS+ +?¡B K„iX *?B M i`
iB TiWM; +?9i K°i /¬M /¬M #¢B H° i?U+ HU+ - K½B +?Q ç M F?B i? ?B M ` impB
M?Q p"v b) F?¬M; #` M;Q`B F?€+ ?Q" B M;?BX >m®M; ?²- ?¢i?'T impB +?B M ç'm
+kM; H" K°i HQ¢B K Hmv MX

QyQ

a€M; bÈK M; "v ?¬K b m- i`QM; H9+ iQ" M #° h?B M G h¬M; pšM +ÁM ç M; # "M `°
ç¢Q HQm [m M; ?Q #¢+? +?Êi ?"M; H•K tm®M; MÆB M"vX

h¬M; +?O h?B M G h¬M; +MM; ç¢B #° T?"M i? "M? pB M h?B M G h¬M; i"Ti`mM;
oB M *´ h?¬M +MM; ",M; L;mv M *´ h?¬MX

a„+ K†i G K oB M *´ h?¬M #bM? i?ªM- +?"K `½B ç€T tm®M; [mªM; i`Q`M; h?B M G
*´ h?¬M Í K°i # M- F?m¬M K†i im' M i9 ç½ çÄ #WM; - p¬ +MM; t'm ?´X

@ æ K [m i /U ç`M? çB ibK pB M #BM?- F?¬M; M;?o iÈB +€+ M;QÆB ç½ iU KbM?

a„+ K†i G K oB M *´ h?¬M +U+ F€ iU M?B M- F?¬M; +?9i t'm ?´ M¡BX h?"i ` i®B
+MM; ",M; L;mv M *´ h?¬M pšM +?Q +?¢v çB [m€ t - +?Q M M #¼M +?9M; `i bÈK
h¬M; ç½ ç€M? HmB ç€K M;Q`B GB i EBK h°+X

@ æ i¢ G K oB M *´ h?¬M [m M i•K5

h¬M; +?O h?B M G h¬M; F?¬M; H¢M? F?¬M; M?¢i i`ª HÌB K°i +•mX .M b Q G K o
h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; +O GBM? h°+- [m M ? T?S+i¢T- ?„M F?¬M; /€K [m€
HÁM;- h¬M; +?O h?B M G h¬M; H¢B ?W H¢M? F?BM? i?QÌM; ,

@ æB ibK pB M #BM? +| +¬M K M; i?2Q +QM i` B +MM; ¸B Hm¬M F?¬M; \

a„+ K†i ¸€K ¸ iY h?B M G h¬M; i? ?B M `ä `M; p F?BM? i?QÌM; - i`QM; HÁM; i
oB M *´ h?¬M p¬ bd- M?QM; +kM; F?¬M; B H MiB M; X J` H9+ M`v- h`B m S?QM;
M?¢i ¸B ` - M?bM p T?Q ? B +? +QM H•K i`"M #Ä i`®M M`vX

@ h`B m S?QM; - M; QÆB M|B +?Q i #B i K°i +?9i- ?¬K [m +€+ M; QÆB H`K i? M`
HMB ¸QÊ+ ¸€K M; QÌB GB i EBK h°+ p"v\

G K oB M *´ h?¬M M?bM p T?Q h`B m S?QM; - €M? K„i M; QM; ¸¼M; - +?Êi ` H M

R9RjX *?QÆM; R9Ry, •K .¢ h" T a€i

@ h`B m S?QM; - M; QÆB M|B +?Q i #B i K°i +?9i- ?¬K [m +€+ M; QÆB H`K i? M`
HMB ¸QÊ+ ¸€K M; QÌB GB i EBK h°+ p"v\

G K oB M *´ h?¬M M?bM p T?Q h`B m S?QM; - €M? K„i M; QM; ¸¼M; - +?Êi ` H M?
H` +K+ /B M i`i #¢B- ?„M i?•M H` h?®M; bQ€B +kM; ¸½ ¸B `²B- h?B M G h¬M; +`M
?v p¼M; M`QX L?QM; F?¬M; M; Ì F i [mª H¢B pQÊi [m€ /U HB m- h?B M G h¬M; F
i? ¸€M? #¢B ¸€K M; QÌB GB i EBK h°+- M; ?2 M|B ¸€K M; QÌB GB i EBK h°+ +ÁM #`
M[X

*€+ i?`M? pB M h?B M G h¬M; M?bM i?`v K°i K`M M`v- ¸ m F?¬M; F?ÄB •K i?¬K +
+QM G K oB M *´ h?¬M H•K i`"M ¸`Q i`m- F M; ,M +ÆM b|M; /[;BªB +Sm h?B M G
h`B m S?QM; X >B M i¢B +? +QM G K oB M \*´ h?¬M +ÁM +| K†i KkB [m v i`Î p - ¸¹
T?K+ i`bM? ¸° K†i /`v +O ? B +? +QM M`v F?¬M; i?¬B- F?¬M; M; Ì #¼M +?9M; H
h`B m S?QM; M?Q p"v M[X

@ æ K [m - b m F?B G K oB M *´ h?¬M M; QÆB +?¢v ¸B FB K pB M #BM?- ¸€K M; C
¸½ ¸B `²B- +?Q M M +| +?9i F?BM? bm'i5 :½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; FB #Î
i ¸€M? HûM ;B i +? i5

h`B m S?QM; i`U+ iB T KÎ KB M; X a„+ K†i +€+ i?`M? pB M h?B M G h°+ H° ` i?¬
h`B m S?QM; M|B iU ?² F?¬M; +| p'M ¸ ;b- ;B®M; M?Q H` ¸ M; F?2M M; ÊB G K oB
HQ¢B F?2M M; ÊB M`v H¼i p`Q i B G K oB M *´ h?¬M- H¢B +`M; ;B®M; M?Q ¸ M; p

@ L; QÆB ¸½ ;B i +? i ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; FB \

"i [m€ G K oB M *´ h?¬M H¢B +?9 i`¼M; +•m M|B b m +MM; FB +O h`B m S?QM
F?B T bÊ- M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; X hmv H` ¸ K [m ?„M ¸½ i" M K„i M?bM i
[m€ K°i H-M- +ªK i?`v i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; [mª i?`i F?¬M; i - M?QM; h`B
K°i ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; H¢B M^K M; Q`B /U HB m +O ?„MX

a„+ K†i ", M; L; mv M *´ h?¬M H¢B +`M; +?`M ¸°M; ?ÆMX h`B m S?QM; ¸½ +QÌM; ¸¢
*´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; `²B b Q\

@ æ9M; p"v5 a m F?B G K oB M *´ h?¬M `ÌB ¸B- ;½ i`mM; MB M +U ?€M FB F?¬M
;†T T?ªB F i [mª M?Q i? 5 J` +€+ p` +QÌM; ;Bª h?B M G h¬M; +kM; ¸½ /®+ bS+ T?
i`"M pÊB GB i EBK h°+X \*m®B +MM; /U p`Q ¸¢B i`"M T?ÁM; ?° +MM; Qm i? ¸` H
HU+ ¸½ i?`M? +¬M; ;B i +? i •K L? *´ h?¬M5

h`B m S?QM; iB T iK+ M|BX

J'v +•m T?Q i`QÊ+- G K oB M *´ h?¬M pšM +ÁM MY iBM MY M; Ì- M?QM; M; ?2 ¸
+kM; #` ;B i- ?„M M?`i i?ÌB M; •v M; ~M +ªM; QÌBX

@ æ•m +|5 *kM; H` /Q h`B m S?QM; M; QÆB M? /kM; p¬ ¸`+?¬M; ,M +ÆM b|M; /[5

h¬M; +?O h?B M G h¬M; H"TiS+ KdK +Q`B M|BX

h?`B çB K h`B m S?QM; F HçB ibM? ?m®M; ?¬K [m - ç½ i"MHU+ ;BªK tm®M; +®M; ÊB #¼M ?¼X *€+ + Q i¬M; h?B M G h¬M; +ÁM HçB +kM; çQÊ+ h`B m S?QM; F +¬M; iQ+?X JS+ ç° ?ªQ +ªK +O i` M /QÊB h?B M G h¬M; ç®B pÊB h`B m S?QM h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; +Q`M; ççB- M; ?B Ki9+ T?K i`€+? - i?€B ç° H`K M; Q` +? +QM G K oB M *´ h?¬M- [mª i?"i +?QM? H` K°i F i` Mi`B- K°i F /QÊB pU+5

@ •K L? *´ h?¬M ç½ +? i\

*? +QM G K oB M *´ h?¬M M; •v M; ~MiçB +?¶- i`QM; ç¬m ?Q`MiQ`Mi`®M; `¶M; X

@ *?mv M M`v M?'i ç`M? +| K`€K5

a„+ K†i G K oB M *´ h?¬M F?) i`¬K tm®M; X æQ`M; çQ`M; K°i \*´ h?¬M \*Ym; B B- H pšM Hç+ î ç•vX h?2Q M?Q ?„M bmv çQ€M- •K L? \*´ h?¬M +| i? pšM +?Q +? i- +? i?Q€i K` i?¬B- ?Q†+ H` +?B pB M +O GBM? h°+ ç½ iÊB- i?"M? +¬M; ;BªB +Sm h?E G h¬M; #ÎB pb +?QM? KbM? H•K i"MH ç"Q i~m- i`QM; HÁM; #'i K½M- +?Q M M KÊ ;B" M ?„MX

>B MiçB- G K oB M *´ h?¬M î i`QM; h?B M G h¬M; ç½ ?Q`MiQ`M K'i çB mv p¼M; `ä +?Q /M +?QM? KbM? iB TiK+ ?ÄB M[- +kM; b) F?¬M; ?ÄB ` çQÊ+ +€B ;bX L +?QM? H`- [m M ? ;B[h?B M G h¬M; p` h`B m S?QM; iU ?² ç½ T?B i?Q`M; ?Á

@ hB m iY M`v F?¬M; çÆM ;BªM5

G K oB M *´ h?¬M M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; - i`QM; HÁM; i?¬K bmv M; ?oX *| i h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; - i?U+ HU+ M`v ;¬M M?Q ççiiÊB iB m +?m~M \*´ h?¬M \*Y ?„M +ÁM +| K°i HQçB +ªK ;B€+- M; `v ?¬K [m h?B M G h¬M; +| i? +?mv M #çB i +?QM? H` M?•Mi® [m M i`¼M; M?'iX L?QM; G K oB M *´ h?¬M pšM H` h?®M; bQ b Q pšM T?ªB M; ?2 i?2Q K M? H M? +O ?„MX

@ J¼B M; Q`B F?¬M; +| pB + ;b H`i®i`²B5 h b) iB TiK+ bm'i HoM? +€+ p`- i?O ?° EBK h°+- /QÆM; / M? hY GBM? oU+5

G K oB M *´ h?¬M + Q ;B¼M; M|BX

a m ç! G K oB M *´ h?¬M /šMi?2Q ",M; L;mv M *´ h?¬M iB M p`Q ççB çB M h?B M QyQ

" Mi`QM; ççB çB Mi`mM; i•K

@ S?Ki?•M- içB b Q +?9M; i HçB i`î p \

",M; L;mv M *´ h?¬M +ªK ;B€+ p¬ +MM; t'm ?´X >„Mi?•M H`i?B Mi`B GBM? h°+- M`Q H`K ` M?[M; +?mv M ibM? ç€M; ?´ i? M M?Q p"v\ a m F?B H•K i"MH ç"Q i~m- p X

@ L m M?Q h?B M G h¬M; #` i?'i i?O- +?9M; i +| i? i`®Mi?Q€i i`QM; ?B K +ªM F?¬M; +| ;bX L?QM; ?B MiçB h?B M G h¬M; pšM #bM? v M p¬ bU- M m M?Q +? ç"Q i~m i`mv MiÊB i B GBM? h°+- b m M`v +?9M; i H`K b Q +ÁM K†i KkB ;†T B M H` Km®M ç tm®M; +?mv M M`v5

G K oB M *´ h?¬M H"TiS+ M|BX

",M; L;mv M *´ h?¬M F?) ;"i ç¬mX S?Ki?•M M|B +kM; ç9M; - ?B MiçB #¼M ?„M +? h¬M; - M m M?Q K'i K†i î iQ`M #° GBM? h°+- M?Q p"v i? M? / M? +ª ç`B +O ?„M - +?mv M M`vX

@ J†i F?€+- H¬M M`v GB iEBK h°+ ç€M? #'i M; `i?'i #çB- i`QM; F?QªM; i?`B ;B M b) F?¬M; HçB i`M +¬M; MÆB M`v M[X L?Q p"v +?9M; i b) +| i? #bM? M v M´M- +®M; ?B M M[5

h` M K†i G K oB M \*´ h?–M MÎ` MK +QìB +€Q ;B`- M|BX

@ S?K i?•M M|B `i ç9M;5

",M; L;mv M *´ h?–M +kM; MÎ MK +QìBX "¼M +?9M; i?•M H`i°+ M?•M GBM? h°+ - +
K°i i? HU+- +S çB K M`Q ç| - b m F?B +?B M i` M? F i i?9+ b) +| i? çç i çQÊ+ F?–
M?Q +| i?ìB ;B M- çB +?B pB M K°i +?9i +€+ i? HU+- +S çB K ;–M ç| - ;B i +? i K°
FB K çQÊ+ F?€ M?B m çB K +®M; ?B MX

QyQ

L;QçB çB M h?B M G h–M;

@ h`B m ?mvM? ç - pb b Q M;QÆB F?–M; M|B ` ibM? ?bM? i?U+ i ?–K [m \ h +ª
i`Q h?®M; bQ€B ?ÆM 5

h–M; +?O h?B M G h–M; i?'T ;B¼M; M|BX o®M /o ç K [m +U+ F€ M;mv ?B K- M?
#çB çQÊ+ F ç`+?– F?B M +?Q h–M; +?O h?B M G h–M; [m M çB M?[M; F?–M; pm
? B +? +QM G K oB M *´ h?–M HçB +ÁM p– HB K bd [m v i`î HçB M?Q p"vX hmv h`
i?U+ HU+ +QìM; ççB- +U+ F€ +| i`€+? M?B K pÈB h?B M G h–M; - i?€B ç° H`K M;
h?®M; bQ€B MÆB M`v- iBM iQîM; b) F?–M; F M`Q +| #'i F€ /` M;?` ;bX

@ h p®M F?–M; i?Q+? H`K h?®M; bQ€B5 Zm€ T?B M iQ€B5

h`B m S?QM; +QìB +QìB- [m v p +mM; çB M +O +?QM? KbM?X >B M içB ?„M +,M
+–M; / M? +MM; HÈB Q+? M`v- +?Q M M ?„M +kM; HQìB [mªMX >„M i?–K M;?o î i`
KbM?– +kM; iW iW i? ?B M ` im pB +?•M +?QM?X

@ v +?Q F M`v i?"i`°M; HÈM- #B i H`v ççB +K+ H`K i`¼M;5 "B i`ä ?B M içB ? B
i`QM; GBM? h°+ +kM; M°B ç`m M;QÆB +? i i b®M;

h–M; +?O h?B M G h–M; M?bM i?2Q #|M; HQM; h`B m S?QM; - i`QM; HÁM; p– +M

QyQ

a m F?B i`î HçB MÆB î +O +?QM? KbM?– h`B m S?QM; iB M p`Q h`QìM; #`Q h?ì
Hmv MX >B M içB- h`B m oQM; - h`B m E?–M; +ÁM +| >„+ :B Q GQM; +kM; ç M; io
ç½ bÈK çç i iÈB *´ h?–M *Ym ;B B- +kM; ç½ i?m" M HÈB M„K ;B[+†T h?ìB E?–M; *?

h`B m S?QM; +kM; F?Q M? +?•M M;²B tm®M; - #„i ç–m # [m M ioM? imX æ–m iB M
MB K- i? K im +€+ HQçB HU+ HQÊM; •Q M;?o M?Q h?ìB E?–M; - L;k >`M? J¶B F?
M`v +QìM; ççB i? K K°i T?–M- mv M,M; h?–M HU+ >¶M L;mv M +O h`B m S?QM;
"îB pb ç½ T?K+ /KM; `i M?B m i`•M i`B h?ìB :B M +`T #"+ i`•M #ªQ- HU+ HoM? M
h?ìB :B M •Q L;?o +kM; çQÊ+ ç i?,M; i?"i HÈMX *°M; i? K JªM? pĐ h`F?Q i`É;E
•Q L;?o +O h`B m S?QM; i,M; H M +?QM? H`M? M? M?'i- ç½ bÈK çç i iÈB h?'i i`

J`E?–M; :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; +kM; b„T bY çç i iÈB "€i i`¼M; ædM? T
+Æ ?°B ç°i T?€ K`i?–BX æ®B pÈB +?mv M M`v- h`B m S?QM; +kM; F?–M; [m€ ;`T
p[M; +?„+ - #QÊ+ iWM; #QÊ+ K°iX

h•K iQ +O h`B m S?QM; M;QçB i`W i?U+ HU+ ` - pšM +ÁM ç†i i` M T?QÆM; /B
h?–M GBM? L?½M- F?B M +?Q T?QÆM; /B M im Hmv M HBM? ?²M +O h`B m S?
M;QìB i?QìM;X S?QÆM; /B M HBM? ?²M KÈB H`Qm i? HÈM M?'i +O h`B m S?Q

@ >B M içB w +?Q HBM? ?²M +O i ç½ çç i iÈB *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM; - M
T?| "€M "° h?–M *?O b) +`M; i? K çÆM ;BªM / /`M;5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; p– +MM; KQM; çÊBX a m F?B bY /KM; K`v pB M G–B æb
Hmv M ?| HBM? ?²M- +kM; ;B i,M; H M HU+ HQÊM; G–B æB M i`QM; G–B >²M h?

" M i`QM; h`QìM; #`Q h?ìB E?–M; i`–B [m # KQÆB M;`v- h`B m S?QM; ç½ ?'T i?
[mª +O ç€K G–B æbM? >²M hBM? p` ççB #° T?"M i`•M i`B HBM? ?²MX

a m ç|- h`B m S?QM; #„i ç-m M;?B M +Sm K°i +?B M F„ F?€+ i`QM; i-M; i?S iQ >
Zmv i- >¶M h?B M >Q Zmv MX aQ pÈB >¶M L;mv M h?-M EB K- >¶M h?B M >Q Z
T?ÁM; M;UX L| F?-M; +?d +| iQM? M,M; T?ÁM; M;U K¢M? K)- K` +ÁM +| K°i ç†+ iC
[mª i?-M T? +O M| +`M; K¢M? ?ÆM `i M?B m- +| i? ?'T i?m M,M; HQÊM; +¬M;
+?mv M ?| i?`M? HU+ HQÊM; +O +?QM? KbM?X
@ >¶M h?B M >Q Zmv M M`v i?Q+? ?ÊT +?Q [m-M +?B M- +| i? i`QM; M?€v K„i +
FQ+? #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; i?`M? HU+ HQÊM; +O +?QM? KbM?- +QÌM; ?| +?Q
+?Q ç`+? M?•M K°i FQ+? i`Q K¢M;5
>ÆM M[?B M i¢B H` +K+ /B M +?B M i` M?- +?B M ç'm +kM; iQÆM; ç®B ?¶M HQ
S?QM; ç½ bÈK F?-M; +ÁM i²M i¢B- #ÎB p"v >¶M h?B M >Q Zmv M M`v T?B i?QÌM;
a m F?B ç½ [mv i ç`M?- h`B m S?QM; HB M #„i ç-m i"Ti`mM; im Hmv MX
" M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?-M; H¢B [m K'v M;`v- T?QÆM; pB M tmM; [m M? i
M?'i ç`M? +?Êi ?B M H M K°i ç¢Q [m M; i`€Q i?•K M;•M pšM çK+ ?¶M HQ¢M- i` M
i`M; i?-M T? - ?'T i?m HU+ HQÊM; p¬ ?bM? i`QM; i?B M ç` X
PM; QM;5
Zm M; [mv M ?Q p¬ i?•K M;•M pšM çK+ FB +`M; +`M; H9+ +`M; M;QM; i?U+ ?ÆM
@ E?-M; i 5 *| i? ?'T i?m M?[M; HU+ HQÊM; F?€+- HÈM K¢M? HU+ T?ÁM; M;U #ª
>Q Zmv M +ÁM +| i? +?mv M ?| i?`M? >¶M L;mv M h?-M EB K- mv HU+ H¢B +`M
.ÁM; +?ªv i?ÌB ;B M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?-M; ç½ ç¢i iÈB M,K KQÆB bQ pÈB K
? B M;`v- K` Î i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?-M;- h`B m S?QM; ç½ im Hmv M çQÊ+ K°i
QyQ
*kM; M; v #m'Bi®B M;`v ?¬K b m- p`B ç¢Q F?Q iS+ KÌK`i +?Êi iB M p`Q # M i`QM
@ *,M +S i?2Q ibM? #€Q- b m F?B h`B m S?QM; ;B M?"T +?B M i`QÌM;- ç½ iÈB h
@ *?9M; i +| +¬M T?ªB HûM HûM H9i H9i M?Q p"v b Q\ h`U+ iB TiB M +¬M; MÆE
T?ªB çQÊ+ `²B b Q\
h`QM; ?Q F?-M;- #®M ç¢Q i?•MªM? M?Q `M M?Q ?B MX E?Q iS+ #®M M;QÌB #¼
pÈB K`M ç K ?Q F?-M;- ;¬M M?Q KÌK`i F?-M; ç€M; F X h`QM; h?B M G h¬M; i?d
ç¢Q iWM; ç¢Q h?-M i?S+ +QÌM; ç¢B- M?QM; F?-M; B T?€i ?B M `X
@ h`QÊ+ ç•v i M;?2 M|B GB i EBK h°+ ç½ iWM; •K i?-K T?€B ` K°i ;½ *´ h?-M *Y
M?QM; h?B M G h¬M; pšM +ÁM M;mv M- M?Q p"v +?SM; KBM? ;½ *´ h?-M *Ym ;B
h?B M G h¬M; M`v pšM +ÁM +| +?9i F?| /•v /Q 5
J°i p` H½Q ;Bª ;¬v i`Æ tQÆM;- iQ`M i?•M K°i KªM? i®B ç2M- M?bM [m ;B®M; M?Q
@ E?-M; b B5 >`M .B K \*´ h?-M +?d K M? H M? +?Q +?9M; i #„i çB h`B m S?QM
T?ªB ;•v ` M?B m +?mv M5
J°i ;½ M K iY i?•M ?bM? + Q iQ F?€+ M|BX E M`v €M? K„i ?mM; €+ i`M M?šM H¢M
€T +? - M?QM; i` M M;QÌB pšM M?Q +k iQ€i` p`B iB ?Q /B K M?`M M?¢iX *?mv
+¬M; +?B K h?B M G h¬M; +?d KÈB tªv ` ? B # M;`v i`QÊ+- pšM +?Q ?Q`M iQ`M
b® M;QÌB +U+ Qi #B i çQÊ+ iBM iS+ ibM? ?bM? +?B M ç'm +K i? X J` M?|K M;QÌB
>`M .B K \*´ h?-M H`K pB +- M; v b m F?B #B i çQÊ+ imM; iQ+? +O h`B m S?QM
ç•vX
@ a m F?B ibK çQÊ+ p` i`Q +O iB m iY FB - i b) tm'i i?O ç€M? HûM ç-m iB M- +€
i`QM; M?€v K„i €T +? ?„M- b m ç| i`U+ iB T ç`Q i`m5
G½Q ;Bª ;¬v i`Æ tQÆM; ;B®M; M?Q €KªM? FB iB K ?`M? Î i`QÊ+ M?'iX

æ®B pÈB i?O çQçM +O •K .B i *´ h?–M- ç€K M; QÌB +ÁM HçB +U+ F€ iQM T?K+X •
*Ym ;B B K" >"M .B K *´ h?–M i`QM; H9+ /m H`+? # M M; Q`B ç½ F i; B Q çQÊ+X "a
i`mv imM; - €K b€i L; ?2 ç²M i`QM; +Æ i? •K .B i *´ h?–M +| K°i iB ?mv i Kç+? •K
i°+ #`B / M? i?S KQÌB i€K i`QM; h?€B *´ oçM h°+X hmv `^M; ?mv i Kç+? +U+ F€ K
çO ;B9T ?„M iMv w ?Q`M? ?`M? i`QM; ç K ç2M- ;B i M; QÌB i`QM; p¬ ?bM?X

>Qm5

æQ`M M; QÌB H†M; v M F?¬M; iB M; ç°M; iB T +`M +?¶ Î +O h`B m S?QM;X

@ *?m`M #`5

•K .B i *´ h?–M i?'T ;B¼M; [m€i F?) - iQ`M i?•M ?| i?`M? K°i ççQ °M? HQm i®B ç
+¬M; FQ+? ?Q F?¬M; - #S+ #€+? h`B m S?QM; T?°B ?B M i?•MX

h? M?QM; - •K .B i *´ h?–M +ÁM +?Q F`T +¬M; FQ+? - K°i ;½ i? M? MB M M; •M T
i`QM; çB M +€+- i?–M b„+ +U+ F€ #bM? i?°M- M?`M M?çi M|B,

@ *€+ M; QÆB Î +?¶ M`v H Q M? Q H•m M?Q p"v- +?QM? H` Km®M ibK h`B m K¶ b

R9R9X *?QÆM; R9RR, >¶M h?B M >Q Zmv M

æ€K M; QÌB •K .B i *´ h?–M bÈK ç½ +?m`M #` bÆM b`M; - i`QM; M?€v K„i #S+ #€+
iS+ iQ`M #° H Q H M- +? i`K ?„M HçBX h? M?QM; +?ŠM; B M; Ì iÈB- #¼M +?9M
h`B m S?QM; ç½ i`U+ iB T tm'i ?B MX J°i K`M M`v F?B M +?Q i'i +° K¼B M; QÌB M

@ *€+ M; QÆB Î +?¶ M`v H Q M? Q H•m M?Q p"v- +?QM? H` Km®M ibK h`B m K¶ b

h?–M b„+ h`B m S?QM; +U+ F€ #bM? i?°M- ç°Q K„i [m #®M M; QÌB tmM; [m M?X h
; -v i`Æ tQÆM; i®B ç2M +MM; M K iY ?„+ v i?•M ?bM? + Q HÈM FB H` +QÌM; ;B° *
v i?•M ?bM? + Q HÈM FB `ä`M; H` i°+ M?•M GB i EBK h°+X J`i?•M ?bM? H½Q
M?Q /mM; M?"T p`Q i`QM; #|M; i®B- M m F?¬M; [m M b€i id Kd- +, M #°M F?¬M; i?
Kç+? M`v ?Q`M iQ`M M?'i i`Q pÈB ?mv i Kç+? •K ©M? h°+- +?OM; i°+ #`B / M? i?S
oçM h°+X J°i H½Q ;B° ?„+ F?°B +MM; K°i ;½ i? M? MB M K†i p`M; +ÁM HçB H` *´

@ >„M ç½ bÈK T?€i ?B M ` +?9M; i \

h`QM; K„i M K iY i`mM; MB M i?•M ?bM? + Q HÈM FB H|2 H M H½M? [m M;X

@ E?¬M; 5 L; v iW F?B +?9M; i iB M p`Q- F M`v ç½ T?€i ?B M5

•K .B i *´ h?–M i`mv M •K M|BX h`QM; +m°+ çÌB €K b€i +O ?„M +?Q iWM; # Q; B
M?Q i? M`vX hm pB +O KK+ iB m €K b€i bQ pÈB +?QM? KbM? +ÁM i?'T ?ÆM- M
ç°M; i?O- ç½ #` ç®B T?QÆM; T?€i ?B MX hW HÌB M|B pW `²B +O h`B m S?QM;
T?QÆM; ç½ T?€i ?B M ` #¼M +?9M; iW `i H•m i`QÈ+ ç•vX

@ J m +? i`K ?„M- b m ç| `ÌB çB5

G½Q ;B° ?„+ F?°B FB H`T iS+ [m€i HÈMX a„+ K†i •K .B i *´ h?–M i?b HçB M; QM
M?B M tm'i ?B M- p K†i mM; /mM; #bM? ioM? i`QÈ+ K†i M`v K M; ç M +?Q ?„M
F?¬M; i?'mX L?QM; H9+ M`v #¼M +?9M; +| #®M M; QÌB- ? B *´ h?–M *Ym ;B B-
T?QM; X æ°B ?bM? M?Q p"v- M m M?Q pšM +ÁM bÊ h`B m S?QM; - M|B ` +kM; F?B
+? i M; QÌBX

h`QM; i v •K .B i \*´ h?–M tm'i ?B M K°i i? M? iB K ç Q K`m t€KX h`QM; i?•M i? ?
` iWM; iB iWM; iB °M? HQm K`m ç2M- [m'M [m M? # Q p•v i? M? iB K ç Q K`m
h?Q€M; +?®+- i? M? iB K ç Q K`m t€K FB T?°M; T?'i M?Q ?Á H`K K°i i? pÈB ?
i? M? ç Q M?"M p¬ ?bM? F?| +| i? T?€i ;B€+X

h?•M ?bM? •K .B i *´ h?–M #'i ç°M; - i`QM; i v H M iÄ ` K°i ççQ °M? HQm i?QM /`E
F?®M; i? M? ç Q M?"M p¬ ?bM? FB - i`U+ iB T ç•K p T?Q h`B m S?QM;X

" M F B - b Q M ; [m v M M K i Y ? „ + v ç " T K ¢ M ? p " Q M ? m K ° i + € B - K ° i i - M ; ? Ä / B K
M Î ` ° ` X > „ M + ? Ê i ç € M ? ` K ° i [m v M - + ? d i ? ' v K ° i i - M ; b | M ; t m M ; F Q + ? ? Ä / B
i ? Š M ; p T ? Q i ` Q Ê + - ? O v / B i i ' i + ^a K ¼ B i ? S / ¼ + i ? 2 Q ç Q Ì M ; ç B X

> B ; ½ * ´ h ? - M " € i ; B B æ d M ? T ? Q M ; + Á M H ¢ B + k M ; ç m i t m ' i ` h ? - M F ? Q h ? Q
F Q + ? + Q Ì M ; ? ½ M X : B Ì T ? 9 i M " v - i Q " M # ° + ¬ M ; F Q + ? + Q Ì M ; ç ¢ B + O ? B * ´ h ? - M
; B B æ d M ? T ? Q M ; ç ² M ; H Q ¢ i Q M ? € T i ? Š M ; p T ? Q h ` B m S ? Q M ; X

@ J Q Ê M + € + M ; Q Æ B i ? Y K ° i + ? 9 i + ? B M F „ K È B + O i 5

h ? - M H U + > ¶ M L ; m v M i ` Q M ; T ? ¢ K p B M ? ' i ç ` M ? t m M ; [m M ? i ? • M i ? h ` B m S ? Q
ç ° M ; - i ` Q M ; M ? € v K „ i H B M ? b M ? i ? " M ? M M K ° i i - M ; T ? Á M ; ? ° ? b M ? + - m - i ` M ç |
M ; • M H Q m p Š M ç K + X * ¬ M ; F Q + ? + O # ® M M ; Q Ì B F B + Á M + ? Q ? " M ; H • K - i ` M i -
€ K F B ç ½ ? B M ` K ° i + ¶ H U + H Q Ê M ; i ? ¬ M T ? + Q Ì M ; ç ¢ B - i ? ¬ M T ? M ? [M ; H U +
K ¢ M ? # ^a M i ? • M X h ? 2 Q + ¬ M ; F Q + ? + O # ® M M ; Q Ì B F ? ¬ M ; M ; W M ; i B T + " M - + ¶ H U
+ " M ; K ¢ M ? ? Æ M X

P M ? T ? M ? 5

a m F ? B H U + H Q Ê M ; # ` i ? ¬ M T ? - m v H U + + ¬ M ; F Q + ? + O ? B ; ½ * ´ h ? - M " € i ; B B
F B ; B ^a K t m ® M ; i ? " i H Ê M - p W ç € M ? H M i - M ; [m M ; [m v M € K M ; • M b „ + F B - ç ½ i `
i ¢ Q i ? " M ? # Q M ? B m ^a M ? ? Q Ì M ; + ? Q M | X

@ G " K b Q + | i ? \ * ¬ M ; F Q + ? h ? - M H U + + O + ? 9 M ; i p W K È B i B T + " M i B m i Y F B
a „ + K † i M K i Y ? „ + v F B M ? ' i i ? Ì B + ? ' M F B M ? X

. m v + ? d + | + ¬ M ; F Q + ? + O • K . B i * ´ h ? - M - / Q M ; Q M ; i K h ? - M H U + p " Q i ` Q M ; h ? - M
+ ? Q M M + | i ? ç • K ` € + ? ç Q Ê + i - M ; T ? Á M ; M ; U + O [m M ; [m v M € K M ; • M b „ + X

P M ; Q M ; 5

L ? Q M ; ç 9 M ; H 9 + M " v - i - M ; [m M ; [m v M € K M ; • M b „ + F B + ? Ê i # „ i ç - m + ' T i ® + H
i ? M ? > ¶ M L ; m v M h ? - M E B K i ` Q M ; i v h ` B m S ? Q M ; X * ? m ¬ B > ¶ M L ; m v M h ? - M
i ? m + ¬ M ; F Q + ? + O # ® M M ; Q Ì B F B - m v M , M ; + U + F € + Q Ì M ; ? ½ M X

h ` B m S ? Q M ; K ¢ M ? K ) p m M ; i v K ° i + € B - i ` U + i B T ç € M ? # v ç B + ? m ¬ B ç Q M ? " M
H 9 + ç | - ? „ M + k M ; M û K K ¢ M ? i ? M ? > ¶ M L ; m v M h ? - M E B K i ` Q M ; i v - K K + i B m +
h ? - M ; - v i ` Æ t Q Æ M ; i ® B ç 2 M F B X

@ E ? ¬ M ; i ® i 5

• M ? K „ i • K . B i * ´ h ? - M H | 2 H M H ½ M ? [m M ; X h ® + ç ° K ° i F B K F B # v i È B i ? " i b U
F ? ¬ M ; M ; Ì i È B h ` B m S ? Q M ; ç ® B K † i p È B + K + / B M M ? Q i ? M " v - H ¢ B + Á M + | i ? T

P M ; Q M ; 5

h ? • M ? b M ? i ® B ç 2 M + O • K . B i * ´ h ? - M + ? Ê i # ç ° M ; H M K ° i i - M ; € K H Q m ç 2 M M
ç | - i ? M ? > ¶ M L ; m v M h ? - M E B K F B ç ½ ç • K i ? Š M ; p " Q H ² M ; M ; U + + O ? „ M - M ? Q M
i ? Š M ; [m X h B T i ? 2 Q - i ? • M ? b M ? • K . B i * ´ h ? - M H ¢ B # ç ° M ; K ° i i ` " M ? „ + H Q m - ç
i ? Q Ì M ; - M ? Q M ; b „ + K † i ? „ M H ¢ B ? Æ B i € B M ? Ê i K ° i + ? 9 i X

@ * ¬ M ; F Q + ? h ? - M H U + + O i B m i Y M " v + | + ? 9 i ç † + i ? M - b m F ? B i ? | i ? " M ? • K ©
? „ M t m v M i ? ' m [m + Æ i ? i - H ¢ B + Á M ? 9 i ç B K ° i # ° T ? " M M , M ; H Q Ê M ; 5

• K . B i * ´ h ? - M M ? b M p T ? Q h ` B m S ? Q M ; - i ` Q M ; K „ i / • M ; H M K ° i i B M ; ? B K i 9 +
ç ° M ; - K ° i ç - m ^a M ? i m v M ç 2 M M ? Q K U + i ` U + i B T + Q ` 9 i H ¢ B - i ? M ? ç Q M ? " M p ¬ ?
i v + O ? „ M X

• M ? K „ i # M ; Q Ì B + Á M H ¢ B i ? b + | + ? 9 i / ¢ B ` X æ ® B K † i p È B p • v + ¬ M ; + O # ® M M
h ` B m S ? Q M ; H ¢ B + | i ? H ¬ M ; i | + F ? ¬ M ; + ? 9 i i ` M i ? Q Æ M ; - H ¢ B + Á M + | i ? T ? € i ç
h ? - M M [X

@ E?¬M; i 5 >¶M h?B M >Q Zmv M pW KÈB bÆ i?¬M? ç½ +K #` M,M; HU+ M?Q i?
h`B m S?QM; F?) KdK +QÌB- iQÆM; ç®B ?¬B HÁM;X L|B tQM; +•m M¬v- i?•M ?bM
ç`Q i~m` T?Q M;Q¬BX *MM; H9+ ç| - iWM; ççQ iWM; ççQ i?•M aM? F?Q iS+ +QÌM
H Q` - M? M? +?|M; iB T +¬M p T?Q h`B m S?QM;X

@ æ`+? i'M +¬M;5

h?¬M i?S+ +O h¬M; +?O h?B M G h¬M; i?Q€M; çªQ [m - b„+ K†i F?) #B MX E?-
[m•M /QÈB ibM? ?m®M; #¼M ?¼ F?¬M; +?9i T?€i ?B M- HçB +| i? H M p`Q iÈB MA
M?•M H` /Q K'v M;¬v ?¬K i`QÈ+ pW KÈB ççB +?B M- ? i?®M; T?ÁM; M;U +ªK M?"
i`` ?Q¬M ?ªQX

@ L;QÆB F?¬M; b Q +?S- h`B m S?QM;\

h¬M; +?O h?B M G h¬M; H"TiS+ ?ÄBX æ9M; H9+ M¬v- +? +QM G K oB M *´ h?¬M

@ GB iEBK h°+ pW KÈB i?'i #çB K°i i`¬M- M?Q i? M¬Q HçB bÈK T?€B M;QÌB ç M
h`QM; HÁM; G K oB M *´ h?¬M i?Q€M; +?9i T?B M M½QX L?QM; b m F?B h?¬M i
M?'i i?ÌB +?'M ç°M; - iQ¬M i?•M `mM H MX

@ > B ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B5

h`€B iBK G K oB M *´ h?¬M M?ªv H M /²M /"TX a„+ K†i ",M; L;mv M *´ h?¬M +kM;
M M i`„M; # +?X

" M T?Q •K .B i *´ h?¬M

@ G`K b Q #•v ;Bì\

L K iY ?„+ v ?ÄBX >B M içB #¼M +?9M; ç½ i`B i ç #çB H°- F ?Qç+? +kM; i?2Q ç

@ h`QÈ+ #„i ;B[ h`B m S?QM;5 L m M?Q #„i F?¬M; çQÊ+- HB M ;B i +? i5 L?QM; i
?¬M? /QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; +| M;mv +Æ ;b KÈB çQÊ+5

•K .B i *´ h?¬M i?'T ;B¼M; i`mv M •KX

@ *| i? +| M;mv +Æ ;b\ *kM; +?d +| ? B ;½ *´ h?¬M "€i ;B B ædM? T?QM; K¬ i?¬B5

G½Q ;Bª ?„+ F?ªB FB F?) KdK +QÌB K°i +€BX h?Q€M; +?®+- h?¬M HU+ i`QM; +Æ
T?€B iÈB FB ç°i M?B M # ç°M; - F?Q iS+ +QÌM; ççB çB M +m²M; /•M; H MX

@ h?®M; bQ€B- +?9M; i M M H`K ;b #•v ;Bì\

h`B m S?QM; H"TiS+ ?ÄBX hmv ç®B T?QÆM; +?d +| #®M M;QÌB- M?QM; im pB ?Q
G h¬M; - ?ÆM M[`ä`¬M; +kM; F?¬M; +| /U ç`M? b) ç`Q i~mX h?'v i?¬M b„+ G K o
i`¬K K†+ F?¬M; M|B HÌB M¬Q- h`B m S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; - i`U+ iB T M|B,

@ L m F?¬M; - G K oB M *´ h?¬M M;QÆB HçB iB TiK+ çB FB K pB M #BM? 5

h`B m S?QM; M|B iÈB # +?[FB K pB M #BM? FB - M;[F?Q ?ÆB M?'M KçM? K°i +

@ L;QÆB

a„+ K†i G K oB M *´ h?¬M F?) #B M- M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; - M° F?Q /•M;
HÌB M¬QX ",M; L;mv M *´ h?¬M # M +çM? ?„M M?È iÈB +?mv M H9+ i`QÈ+- b„+ K†

@ hQ¬M HU+ T?ÁM; i?O5 L m F?¬M; ç`+? HçB- pW ç€M? pW HmB5

G K oB M *´ h?¬M i`U+ iB Ti`mv M •K +?Q i'i +ª +€+ i?¬M? pB M h?B M G h¬M;X
K°i ;½ ç`Q #BM?- K†i KkB ? Q i´M bç+? b)- mv iQM K'i ? iX aÍ /o ?„M T?ªB [m v p
+?mv M M¬v i`mv M` - ibK +€+? ç„T M†M HçB ?bM? iQÊM; +O +?QM? KbM?X G
ç„+ /o- G K oB M *´ h?¬M M|B i? M¬Q +kM; b) F?¬M; #Ä +?çv M[X

@ h`B m S?QM;- H-M i`QÈ+ M;QÆB iWM;;B i +? i *´ h?-M "€i ;B B- i?U+ HU+ ?Š
F K +? ;½ *´ h?-M *Ym ;B B +O GB i EBK h°+ 5
G K oB M *´ h?-M H"TiS+ ?¢ H M?X h?2Q M?Q ?„M i?'v- iU ?² •K .B i *´ h?-M

> B M" M; M[M?•M ç²M; i?`B [m€i HÈMX

•K -K5

æ¢Q # M?"M #,M; iBM? i?"i HÈM ç M; ç¬M; H¢B ;B[?Q F?¬M; FB M?'i i?`B pÐ i
iBM? t i [m i`QM; i?B M ç` - ;B®M; M?Q K°i i`"M KQ #,M; iBM? F€ /B m p"vX æ€
G h¬M; ?Q†+ H" #` i`"M T?€ F?„T MÆB- ?Q†+ H" #` ç¬M; H¢B i?"M? iWM; M; ¼M #

@ *S iB T iK+ M?Q p"v- i`"M T?€ T T?ÁM; M; U +O h?B M G h¬M; +| F?ª M,M; F?¬
a„+ K†i h¬M; +?O h?B M G h¬M; i`"M ç-v ç„M; +?€iX

hª J•m h`B m S?QM; tmv M i?'m [m i-M; i-M; i`Î M; ¢B- [m M b€i i`"M +?B M +O

@ h?U+ HU+ ? B M; Q`B M"v iQÆM; çQÆM; M? m- ?ÆM M[H¢B +ÁM iQ" M HU+ S
T?QÆM; p`Q +?¶ +? i- +,M #ªM `i F?| T?•M ` i?„M; #¢BX L?QM; +€+ M" M; ?ŠM H
H•m M[- mv M,M; +?B M ç'm b) iW iW ;BªK tm®M; 5

h`B m S?QM; T?•M iQ+?X

L;mv M . Q *´ h?¬M +MM; >"M .B K *´ h?¬M iW M?Ä +?QM? H" i9+ ç`+? HšM M? r
ç'm pÈB M? m +?Q iÈB #•v; B`X G-M M"v; †T H¢B- +ª ? B M" M; +?B M ç'm F?¬M; H
+?B m i`Q K¢M; X

@ >YK\

h`B m S?QM; ç M; [m M b€i i`"M +?B M ?¶M HQ¢M- ç°i M?B M i`QM; i-K K„i ?„M
[m M; €KªM?X

@ E?¬M; i®i5 :½ i°+ M?•M •K ©M? h°+ FB 5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) #B MX •K .B i \*´ h?¬M K M; K°i iB ?mv i /`+? •K ©M?
M'T ç€M? HûM- HÈB /KM; F) ?Î +O ç`+? M?•M- i?B i`B M K°i FQ+? i`Q K¢M; X L
L;mv M . Q *´ h?¬M b Q H¢B bÊ •K .B i *´ h?¬M ç€M? HûM\ L?QM; i?U+ HU+ L;mv
>"M .B K *´ h?¬M M; M; #^M; M? m- H¢B pšM ç M; iQ" M HU+ SM; T?|- +?B M ç'm
+?Q T?ûT T?•M i•K MY çB KX

@ L m L;mv M . Q *´ h?¬M i?m - +m®B +MM; i pšM T?ªB #°+ H°` i?U+ HU+ +?•M
a„+ K†i h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M; - i`QM; M?€v K„i H" T iS+ H Q` X

@ h`B m ?mvM? ç - M; QÆB Km®M H"K ;b\

h¬M; +?O h?B M G h¬M; M?'i i?`B F m H MX

@ hB m iY M"v- i?"i +?Q `^M; +?QM? KbM? i`B ;BÄB p¬ +MM; - H¢B /€K iB T + "M
*?O5

G K oB M *´ h?¬M M?bM i?'v K°i K" M M"v- +Q`B H¢M? +?ŠM; [m M i•KX >„M p" h`B
H" +| K•m i?mšM- M m F?¬M; T?ªB i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; [m€ K¢M? K)- ?„M
T?K+ pÈB h`B m S?QM; \ G9+ M"v h`B m S?QM; +?O ç°M; çB +?`m +? i- i`QM; HÁ

@ >¶M L;mv M h?¬M EB K5

h?¬M HU+ >¶M L;mv M i`QM; hª J•m h`B m S?QM; M? M? +?|M; M; QM; iK` K°i i?
EB K +Ð M?ÄX J°i i? M? >¶M L;mv M h?¬M EB K +Ð M?Ä i`QM; M?€v K„i #¢Q t¢ i?
p¬ b® KªM? pÐ #,M; iBM?- ;"Q i?ûi T?|M; iÈBX

•K .B i *´ h?¬M ç M; +?m~M #` iB T + "M +?B M i`Q`M; "€M "° h?¬M \*?O- M?'i i?`B
ç°M; +Q`M; ç¢B iB T + "M +?QM? KbM?X

@ hB m iY M"v

•M? K„i •K .B i *´ h?–M F?) i`–K tm®M;X L m M?Q ?„M iB T iK+ iB M iÈB- M?´i ç`
h`B m S?QM; ç€M? i`9M;X >„M ç½ iWM; i" M K„i FB M i?S+ [m K°i +?B m M`v +O` h`
F?–M; i–K i?Q`iM;X

@ E?®M FB T5 *Æ ?°B i®i M?Q p"v

•K .B i *´ h?–M F?) +„M `„M; K°i +€B- HU +?¼M HmB p T?Q b mX

@ G–M M`v- M;QÆB +kM; çWM; KQM; +ÁM b®M; `ìB çB M[5

h`B m S?QM; F?) KdK +Q`iB- i`U+ iB T T?;M; M;Q`iB çm´B i?2Q •K .B i *´ h?–MX
i`QM; F?m pU+ +?B M ç´m T?QM; #¢Q +O` +?B M i`Q`iM; "€M "° h?–M *?O- F?B i
h–M; # M /QÈB +kM; M?bM F?–M; `ä ibM? ?m®M;X

@ >¶M h?B M >Q Zmv M5

hQ`M i?•M h`B m S?QM; K¢M? K) F?îB ç°M; K°i i–M; h?–M HU+ >¶M L;mv M- +´m
[mv M i?•K M;•M pšM çK+X "®M T?Q tmM; [m M? >¶M h?B M >Q Zmv M iªM K€i`
T? +Q`iM; ç¢B- i?–M T? /Q # M„M; HQÊM; #®M T?Q tmM; [m M?X

@ *?B M F„T?ÁM; M;U +O` iB m iY M`v +; i? i?–M T? M?[M; HU+ HQÊM; F?€+- H
a„+ K†i •K .B i *´ h?–M F?) i`–K tm®M;X >„M H"TiS+ `ìB t T?¢K pB +?B M ç´m +
K` h`B m S?QM; +kM; H"TiS++ #€K b€i i?2QX

@ *S M?Q p"v- +?B M F„T?ÁM; M;U +O` M;QÆB b) F?–M; i? M`Q ?´Ti?m M?[M; M
h`QM; HÁM; •K .B i \*´ h?–M F?) +Q`iB i?–KX

@ J m M?bM çB5 h`B m S?QM; ç M; +?B M ç´m pÈB K°i M;Q`iB F?€+5

@ >| ` ;½ +Q`iM; ;Bª •K ©M? h°+ FB ç M; ~M M`Ti¢B T?K +`M +?B M i`Q`iM; +O` ?
E?–M; Qi i?`M? pB M +O` h?B M G h–M; #WM; idM? ç¢B M;°X L?QM; `´i M? M?- •
S?QM; ç½ `ìB t i–K K„i +O` #¼M ?¼X

a m F?B i?Q€i F?ÄB +?B M i`Q`iM; ?¶M HQ¢M +O` "€M "° h?–M \*?O- i®+ ç° +O` h`
M?B m- F?–M; # Q H•m HB M çm´B F`T •K .B i *´ h?–MX

@ Jm®M +? i5 G¢B /€K iB T +`M i 5

•K .B i *´ h?–M +Q`iB H¢M? K°i iB M;X hmv `^M; ç²M; i?m"i +O` h`B m S?QM; p–
`´i F?; +; i? K°i FQ+? H´v K¢M; ?„M /QÈB i`¢M; i?€B •K ©M? h? M?Q ?B M i¢BX >
ç²M; i?m"i- h`B m S?QM; M?´i ç`M? b) H°` F) ?î- /QÈB ibM? ?m®M; +`M i?•M- •K
+; i? T?€i ç°M; K°i FQ+? i`Q K¢M;X

@ >¶M L;mv M h?–M EB K5

h`B m S?QM; ç2K >¶M h?B M >Q Zmv M ?; i?`M? K°i i? M? i`Q`iM; FB K i?•K M;•
HÈM- i`U+ iB T +?ûK i?ŠM; ` X

@ S?•M ©M? •K a€i5

h?•M i? ç2M M?Q KU+ +O` •K .B i \*´ h?–M #„i ç–m ;B½v /K - ?; i?`M? # çQ`M €
Mû i`€M? +–M; FQ+? +O` h`B m S?QM; - b m ç; T?;M; iÈB # M i`€B- # M T?ªB +M
æ•v +?QM? H`"Q T?€T ?mv i K¢+? +O` •K ©M? h°+- i`QM; M?€v K„i +; i? T?•M ?;
J¶B K°i T?•M i?•M ç m +; i€K +?QM i?`M? HU+ +–M; FQ+? +O` #ªM i? X æ´B H¢B i
çB K +`M +?B M ç°i M?B M ç®B K†i pÈB K°i K`M M`v- M?´i ç`M? b) Hm®M; +m®M;

@ *? i5

" çQ`M #;M; ç2M ç m M;QM; iK` K°i i? M? çQªM M?`M ç2M M?Q KU+- i`U+ iB T

@ >¶M h?B M >Q Zmv M5

æ®B K†i pÈB K°i K" M M"v- h`B m S?QM; F?¬M; +?9i?Q M; K M;- K°i H-M M[i?B
#®M T?Q i?•Mi? M;QM; iK` K°i i-M; [m M; [mv M €K M;•M b„+ pšM çK+X *MM; H
EB Ki`QM; i v ?„Mi`U+iB T #´ p T?Q ç¢Q €K ªM? ç2M M?Q KU+ b m HQM; KbM
@ G`K b Q +| i? \

a„+ K†i •K .B i *´ h?-M +?'M FBM?- F?¬M; M;ì h`B m S?QM; H¢B +| i? T?€i?B M
S?®+ tmv5

J°i FB K +O h`B m S?QM; i`U+iB T +?ûK H Mi` M M;QìB •K .B i *´ h?-MX hmv ``
M?QM; pšM M?Q +k #` +?ûK i`9M;X

@ E?®M FB T5 æ½ ç€M? ;B€i?'T ?mv i K¢+? M?½M ç²M; +O iB m iY M"v5

h`QM; M?€v K„i •K .B i \*´ h?-M HB M bmv çQ€M` - M?'i ç`M? H` ?mv i K¢+? M?½
S?QM; ç½ M?bM` çQÊ+ +?•Mi?•M +O ?„MX *MM; H9+ ç| - +¬M; FQ+? +O ç€K T
H•K MÆB M"vX lv M,M; +¬M; FQ+? +O #¼M +?9M; imv K¢M?- M?QM; i?ìB çB K
Zmv M- mv M,M; +O +?9M; HB MiW iW v m tm®M;X

J†+ /M HU+ +¬M; FQ+? +O T?•Mi?•M •K .B i *´ h?-M +| çQÊ+ i€K +?QM i?`M? m
T?•Mi?•M H` /Q h?-M HU+ ?mv i K¢+? +'m i?`M?- / /`M; #` >¶M h?B M >Q Zmv I
i?m t +¬M; FQ+? h?-M HU+ +O #ªMi? •K .B i *´ h?-MX

•K .B i *´ h?-M ç½ #` i?QÆM;- i`QM; HÁM; M?'i i?ìB bBM?` i?Q€B wX

@ h?ìB E?¬M; *´K h?•M5

hª J•m h`B m S?QM; #„i ç-m # ç°M; ç²M; HU+- K°i i-M; HU+ HQÊM; h?ìB E?¬M;
h?Q€M; +?®+- K°i i-M; HU+ HQÊM; ?Q ?Q i?"i i?"i F€ /` +?Êi ?`M; H•K H Mi?•Mi
ç° +O ?„M +?Êi ;BªK K¢M?- î i`QM; K„i h`B m S?QM; HB M ;B®M; M?Q`M #Á p
?m®M; h`B m S?QM; F?¬M; iQ`M HU+ i?B i`B M` K¬M ç²M; i?m"i M"v- #^M; F?¬M
H` F?¬M; ç°M; ç"v M´BX

@ *? i çB5

h`QM; M?€v K„i h`B m S?QM; ç½ iB T +`M •K .B i *´ h?-M- >¶M L;mv M h?-M EB
iB M;- +?ûK •K .B i *´ h?-M i?`M? ? B çQ¢MX

«M; # 5

h?•Mi? •K .B i *´ h?-M #` +?ûK H`K ? B çQ¢M- T?ªM; T?'i M?Q K°i i-M; ?Q ªM?
H¢B /MM; K°i HQ¢B T?QÆM; i?S+ [m, /`- M? M? +?|M; HB M ?ÊT H¢BX *¬M; FQ+
i?QÆM; i´M i`Q K¢M; +?Q •K ©M? h? +O ?„MX

@ >¶M h?B M EB K æ°M;5

h? M?QM; h`B m S?QM; bÈK ç½ +| T?ÁM; #`- >¶M L;mv M h?-M EB K M;QM; iK i`
FB K ªM? M;•M b„+ ?¶M HQ¢M ;B Q i?Q - KÆ ?² ç M t2M i?`M? K°i +€B >Q L;•M E

@ 5

•K .B i *´ h?-M F m i?ªK K°i iB M;- i?•Mi? h?-M ?²M #` F?¬M; M;WM; +„M M€i- i?
#` >Q L;•M EB K æ°M; ç€M; bÊ FB i?¬M T? b¢+? b)X

a m F?B ç€M? +? i •K .B i *´ h?-M- h`B m S?QM; H¢B [m v i`î p h?B M G h¬M;X
ç´m pÈB •K .B i *´ h?-M F?€ t - iQ`M #° [m€ i`bM? H¢B +U+ M? M?- M?[M; M;QìB
?B M` #´i +S +?mv M ;bX

@ h`B m S?QM;- K v K` pW `²B M;QÆB tm´i i?O- F?¬M; ç +?Q H½Q ;Bª •K ©M? h°
. Q *´ h?-M5

h¬M; +?O h?B M G h¬M; H"TiS+ M|BX

@ G½Q ;Bª •K ©M? h°+ FB ç•m `²B\

h?-M i?S+ +MM; €M? K„i G K oB M *´ h?-M ç m çªQ [m - M?QM; +kM; F?-M; T?€
•K .B i *´ h?-MX

@ >„M b) F?-M; i`Î H¢B M[5

h`B m S?QM; çÆM ;BªM i`ª HìB K°i +•mX L?[M; M;QìB F?€+ +kM; F?-M; bmv M;?
?¼ [m M i•K iÈB i`"M +?B M +O ? B p` "€M "° h?-M *?O ?ÆMX h`"M +?B M M`v
M;mv +Æ bBM? iY +O #¼M ?¼X

•K -K5

h` M #-m i`ìB- ? B p` "€M "° h?-M \*?O pšM ç M; +?B M ç`m F`+? HB i pÈB M? mX

@ E?®M FB T5 h?U+ HU+ +O M`M; i F?-M; T?•M + Q i?'T pÈB i - M m F?-M; H
K`M |B- i?"i bU F?-M; i? ;BªB [mv i çQÊ+5

•M? K„i >"M .B K *´ h?-M p¬ +MM; #,M; ?"MX Jti F?€+- MÆB M`v H` T?¢K pBi?
iS+ M`M; ç M +?¶ M`v M?'i ç`M? `i M? M? b) i`mv M` M;Q`B- bÊ`^M; F?-M; #
GBM? h°+ +?¢v iÈBX

@ _9i HmB i`QÊ+5

>"M .B K *´ h?-M ç€M? ` K°i çQ`M ?Ä /B K t€K i`„M; i?"i HÈM- i?•M ?bM? HmB M
M?B M- b„+ Kti M`M; M?'i i?ìB M;WM; i` X

@ >YK\ •K .B i *´ h?-M ç•m `²B\

h?-M i?S+ >"M .B K *´ h?-M F?) çªQ [m - H¢B F?-M; T?€i ?B M` i?•MªM? •K .
L`M; +?d M?È pW `²B •K .B i *´ h?-M ç M; +?m`M #` ç€M? HûM L;mv M . Q *´ h?-
tm'i i?O + M i?B T- b m ç| ? B M;QìB p +?¢K i`QM; +?®+ H€i ç½ M? M? +?|M; `ìE

@ h M •K .B i *´ h?-M p¬ /KM; M`v- F?-M; M;ì H¢B #` h`B m S?QM; ç€M? HmB `²B

>"M .B K *´ h?-M F?-M; [mªM çQÊ+ M?B m M?Q p"v- i`U+ iB T tQ v M;QìB #Ä +?
i?B M ç` +kM; /-M /-M T? B M?¢i tm®M;X

L;mv M . Q *´ h?-M +kM; F?-M; HB m K¢M; çm´B i?2Q- K` +?"K `½B ?"M; H•K tm®
i?'v K°i M`M; hB M iY tBM? ç T + Q [mw M?Q p"v ?"M; H•K MÆB M`v- i`€B iBK `i i
G h¬M; ç m T? M? T? M? M?ªv H MX L?QM; F?B M M;QìB i F?-M; M;ì iÈB +?QM

@ L;QÆB +?QM? H` h`B m S?QM; b Q\

•M? K„i L;mv M . Q *´ h?-M i`U+ iB T /WM; H¢B i` M M;QìB h`B m S?QM;X J°i K`
K¼B M;QìB Î ç•v ç m KÎ `°M; i-K K„iX "¼M +?9M; M?È F?-M; H-K- i`QÊ+ ç•v F?B
MÆB M`v- +•m M |B ç-m iB M +kM; +?QM? H` +•m M`vX L?Q i? M`Q K` ? B ç¢B i?
? B +?OM; i°+ ç®B ç`+? +kM; ç m ç K„i iÈB h`B m S?QM; M?Q p"v\

R9RdX *?QÆM; R9R9, *´ h?-M *Ym :B B ædM? S?QM;

@ *?QM? H` i¢B ?¢5

h`B m S?QM; +kM; F?) b[M; b`i`QM; +?®+ H€iX L;mv M . Q \*´ h?-M M`v +® ibM?
b Q\

@ "° /€M; ç9M; H` F?-M; i - i?ªQ M`Q F?B M +?Q ok S?d Km°B F?,M; F?,M; K°i K
a m F?B L;mv M . Q *´ h?-M +?^K +?^K [m M b€i h`B m S?QM; K°i ?²B- F?|2 KB
iB M;- i?Q€M; +?9i F?BM? i?QìM;- M |BX

@ ok S?d\

*†T K`v h`B m S?QM; F?) M?Qm H¢B- i`QM; HÁM; +| +?9i M;?B ?Q†+X "i [m€- M
*´ h?–M F?B M +?Q h`B m S?QM; +| +?9i #`i K½MX L|B M;?2 ;B®M; M?Q #ÎB pb #
F?B M h`B m ok S?d v m i?Q+? ?„M p"vX

@ L m F?–M; T?ªB ?–K M v i ¸9M; H9+ +?¢v iÈB- M;QÆB ¸½ bÈK +? i F?–M; +| +
L;mv M . Q *´ h?–M M?bM p T?Q h`B m S?QM; ¸ M; +| +?9i /¢B ` i?`i i?–M- ?W
+?B M +m°+ +ÁM +?Q iÈB ibM? i`¢M; "€M "° h?–M \*?O +O ? B T?2 tm`i ¸°M;- +?
S?d #B i ¸QÊ+ h`B m S?QM; ¸½ i`Î p - ¸²M; i?ÎB ¸½ ;B M?"T +?B M i`QÌM;- M" M;
F?–M; F`T ¸ÊB- M;?o Km®M +?¢v ` +?B M i`QÌM; ?¶ i`Ê ?„MX

L?QM; i`"M ¸¢B +?B M M`v +?QM? H` #ÎB pb h`B m ok S?d KÈB #„i ¸–m- Î i?ÎB ¸B
M?B M F?–M; +| F?ª M,M; i?ª +?Q h`B m ok S?d ` M;Q`BX .QÈB bU v m +–m F?,M
ok S?d- + Q i–M; GBM? h°+ KÈB #`i ¸„+ /o ¸ +?Q L;mv M . Q \*´ h?–M +?m`M #`
+kM; i?m" M iB M +?B m +® h`B m S?QM; K°i +?9i- #ªQ ?° M iQ`M +O ?„MX L; v
+kM; F?–M; M;Î iÈB- M" M; pW +?¢v iÈB MÆB M`v M?bM K°i +?9i- HB M ;†T T?ªB
EBK h°+X

@ æ i¢ L;mv M . Q *´ h?–M ¸9M; H9+ +?¢v iÈB5

G K oB M *´ h?–M +MM; pÈB +€+ i?`M? pB M +O h?B M G h–M; M?`i i?ÎB +mM; F

@ æ i¢ h`QÎM; H½Q iQÆM; i`Ê5

h`B m S?QM; +kM; KdK +QÌB M|BX hmv `M; >`M .B K \*´ h?–M +,M #ªM F?–M; H`K
S?QM; +kM; F?–M; M;?o #¢B H° i?U+ HU+ +?•M +?QM? bÈK M?Q p"v- L;mv M . Q
¸½ ;B9T ?„M ;BªB [mv i K°i +?9i T?B M T?S+X

@ "€M "° h?–M *?O +O GB iEBK h°+ ¸½ tm`i ?B M i` M +?B M i`QÌM;- +?B M ¸'m
HB i5 L;QÆB iU ;BªB [mv i +?Q i®i ¸B5

L;mv M . Q *´ h?–M HB +K„i M?bM h`B m S?QM; K°i +€B- b m ¸| i`U+ iB T`ÌB ¸B
M;?2 M|B [m M?[M; bU iQ+? +O h`B m S?QM;- M?QM; ?B M i¢B h`B m ok S?d
HB +O GBM? h°+X aQ b€M? pÈB h`B m ok S?d- h`B m S?QM; HB M i`Î M MªK ¸
L;mv M . Q *´ h?–M- h`B m S?QM; +?d H` K°i ;½ M K M?•M +–M M[M?•M i?dM? +
i?–B- i?"i bU H` p–M,M;5

@ *?B M +m°+ b„T bY iB M i? K K°i #QÈ+ i?,M; +'T b Q\

h`QM; HÁM; G K oB M *´ h?–M +kM; i?Q€M; +| +?9i HQ H„M;X E?–M; M;Î ibM? ?b
¸½ b„T bY i?,M; +'TX

QyQ

Zmª M?B M- # i?€M; b m- L;mv M . Q *´ h?–M +kM; ¸½ +?QM? i?S+ i? K ;B +?B

J°i M;`v M`v- K`v + Q i–M; [m M i`¼M; +O +€+ +S ¸B K ¸¢B i? HU+ ¸½ i iK H¢B
i` M? F iB TX æ¢B #B m +O h?B M G h–M; H` G K oB M *´ h?–M- h–M; +?O h?B
S?QM;X

@ :B B ¸Q¢M ¸–m +?B M i` M?- GBM? h°+ ¸½ `ÆB tm®M; ?¢ T?QM;- ?B M i¢B i
HoM? +€+ M;QÆB ¸Q¢i H¢B M?[M; H½M? ¸` ¸½ `ÆB p`Q i v ;B†+ FB

L;mv M . Q *´ h?–M + Q + Q i¢B i?QÊM;- p¢M +?9M; +?9 KK+- ;B®M; M?Q L[h?–
` i mv M M;–MX

*S M?Q p"v- K`v +€B i–M; K–M +?OM; i°+ T?K +`M h?B M G h–M; /–M /–M iK i"TH
[m•M ¸°B F?`M; H²X L; v M;`v ?–K b m- ¸¢B [m•M GBM? h°+ HB M +–M; FQ+? i?Š

G–M M`v GBM? h°+ ¸°i M?B M tm`i FQ+?- ¸€M? +?Q GB iEBK h°+ i`Î i v F?–M; F`T
H¢B ¸QÊ+ K°i #° T?"M H½M? i?´ F?–M; M?ÄX L?QM; `i M? M? GB iEBK h°+ ¸½
HQÊM; +QÌM; ;Bª iBM? M?- +'T i®+ i"TF i` K°i +?B ¸°B M;k ¸²M; /¢M; +QÌM; ?¼
bm`i HoM?X

*kM; F?¬M; # Q H•m- ? B +?B [m•M ç°B t^av` H-M p +?¢K ç-m iB M X h`"M +?B M p•M +m²M +m°M X hQ`M #° T?B M i?B M ç` i`"M M;"T i?•M <sup>a</sup>M? +QÌM; ;B<sup>a</sup> +€+ ?bM T?QM; çO K¼B K`m b„+ i?´B [mûi iQ`M #° i?B M ç` X

@ h®i5 æ¢B +?B M F`+? HB i M?Q i? +| HÊB +?Q i K Hmv M

h` M K†i h`B m S?QM; H°` i?-M b„+ pmB KWM;X GQ¢B ç¢B +?B M ?¶M HQ¢M M æ-m iB M- +?B M i`QÌM; ?¶M HQ¢M +`M; +| i? K Hmv M M,M; HU+ +?B M ç'm X H /KM; ç¢B +?B M i`QÌM; iQ+? Hkv ç¢B HQÊM; +?B M +¬M; - iQ`M #° ç´B H'v +€+ H ?„M ?B M H°` im pB *´ h?-M *Ym ;B B +kM; b) F?¬M; [m€ F?B M M;QÌB F?€+ +?S

@ >¶M L;mv M h?-M EB K5

> B i v h`B m S?QM; K¶B i v M;QM; iK` K°i i? M? [m M; FB K i?•K M;•M pšM çK+ +'T i®+ +?ÊT ç°M; i`QM; +?B M i`QÌM; - K¶B K°i H-M /WM; H¢B ç m K M; çB K°i ? ;B^a ç²M; ;B B i`QM; i v h`B m S?QM; ç m H` K°i +?B m ;B i +? iX

G-M ç-m iB M ç¢B [m•M ? B i°+ p +?¢K- # M T?Q GBM? h°+ +?B K çQÊ+ Qm i? X i?S # - ç m H` GBM? h°+ ;B`M? çQÊ+ i?„M; HÊBX J` h`B m S?QM; +kM; /-M /-M p

h` M +?B M i`QÌM; - h`B m S?QM; ;B®M; M?Q hY h?-M p"v- +MM; ;B B K°i FB K K \*Ym ;B B Î i`QM; i v ?„M +kM; +?®M; çÐ F?¬M; çQÊ+ # Q H•m X æQÆM; M?B M- p"v- +kM; /šM iÊB bU +?9 w +O + Q i-M; GB i EBK h°+X

@ >„M +?QM? H` h`B m S?QM; \

@ G½Q M?`- +?9M; i HB M i?O- ;B i +? i ?„M5

J°i +†T ?mvM? ç GB i EBK h°+- €M? K„i ?mM; €+ M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; X \*´ h?-M "€i ;B B ædM? T?QM; - M?QM; ;B i +? i h`B m S?QM; +| i? ç¢i çQÊ+ çB pÊB ;B i +? i K°i ;½ *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM; #bM? i?QÌM;X > B ?mvM? ç G h?-M *Ym ;B B - ?ÆM M[i?U+ HU+ `i K¢M?- +U+ F€iB T +`M *´ h?-M *Ym ;B B a

aQm5 aQm5

> B M;QÌB Î i` M +?B M i`QÌM; +?"K`½B +?ûK ;B i- /-M /-M iB T +`M h`B m S?Q +€+? M?'i ç`M?- ? B M;QÌB ç°i M?B M i?¬B ç°M; ?mv i K¢+? +QÌM; ?½M- K†+ F i T?Q h`B m S?QM;X

@ L?"M H'v +€B +? i5

> B ?mvM? ç GB i EBK h°+ M`v i v +¬K ç¢B ç Q- +?ûK K¢M? ` ? B ç¢Q ç Q T?Q K½M?X

@ 5

J°i ;½ *´ h?-M "€i ;B B F?¬M; F`T Mû i`€M?- #` /Q # +O ç Q T?QM; ?Ä /B K i`U J„i i?'v K°i FQ+? ?ÊT HU+ +O ? B ;½ +QÌM; p` \*´ h?-M \*Ym ;B B ç½ b„T bY ç€M? æ9M; H9+ M`v

>Qm5

hW T?Q +?•M i`lB t t¬B- K°i ç¢Q iBM? [m M; ç¢K HK+ b„+ K M; i?2Q mv €T GBM M? M? # v p9i tm®M; - i`U+ iB T ç€M? H M ? B ç¢Q ç Q T?QM; ?Ä /B K FB X

P M? T? M?5

> B ç¢Q ç Q T?QM; ?Ä /B K FB i`U+ iB T #` T?€ ?Ov- ? B ?mvM? ç GB i EBK h° +QÌM; ç¢B M`v ç`v HmB p T?Q b m- +kM; #` ç€M? +?Q i?QÆM; i? F?¬M; M? X

@ E?®M FB T5 "€M "° h?-M *?O +O GBM? h°+5

> B ?mvM? ç GB i EBK h°+ M;~M; ç-m M?bM p T?Q +?•M i`lB t t X J°i FQ+? L;mv M . Q \*´ h?-M T?¶M; tm'i` X

@ h`lB ¢5 L;mv M . Q *´ h?–M ç M; ç¢B +?B M pÈB >¨M .B K *´ h?–M- F?¬M; M;ì
h`B m S?QM;- ;B9T ?„M ?| ;BªB M;mv +Æ5

J°i;½ *´ h?–M "€i;B B ædM? T?QM; +€+? h`B m S?QM; ?ÆB ;–M K°i +?9i- M?´i i
/M çQÆM; FBK i?B M FB m +?B M[+O GBM? h°+ H¨ h`B m ok S?d- M?QM; L[h?–M
i? ? i`QÈ+ pšM H¨ L;mv M . Q *´ h?–MX "bM? i?QìM; L;mv M . Q *´ h?–M +?Q i
M?bM #¼M +?9M; H´v K°i +€B- M?QM; i` M +?B M i`QìM;- L;mv M . Q *´ h?–M ç M
i`Q [m M i•K iÈB h`B m S?QM;- ;B9T ?„M ?| ;BªB M;mv +ÆX J°i K¨M M¨v M?´i i?
h?–M GBM? h°+ î T?K +¨M ç m p¬ +MM; F?B T bÊ p¨ QÈ+ QX

@ *€B M¨v i?b +| ;b Hv F€\ æ•v +kM; F?¬M; T?ªB H¨ H–M ç–m iB M5

J°i;½ *´ h?–M *Ym;B B î t t H¨K #¨K K°i iB M;X L,K tQ ?„M +kM; H¨ i? M? MB M
+O GBM? h°+- K°i i`QM; M?[M; M;QìB i?2Q çm´B L;mv M . Q *´ h?–MX

@ L?“M H´v +€B +? i5

h`B m S?QM; ;BÆ H M >¶M L;mv M h?–M EB K i`QM; i v- i`U+ iB T +?ûK i?ŠM; p
h°+ FB X > B M;QìB #¼M +?9M; #` /Q # +¬M; FQ+? +O "€M "° h?–M *?O H¨K i´M
i´M F?¬M; M?ÄX J¨ i®+ ç° +O h`B m S?QM; H¢B pB M bB m ? B M;QìB #¼M +?9M
M? M? +?|M; ;B i +? i +ª ? BX

QyQ

*?B M i` M? HB M iK+ FûQ /¨B ç M M,K i?S i€KX h`QM; i?lB ;B M M¨v Qi M?´i +kM
+?K+ i¨"M +?B M F¨+? HB i- i`QM; ç| ç¢B ç b®+€+ i¨"M +?B M ç m H¨ GBM? h°+ +
ûT GB i EBK h°+X GBM? h°+ /–M /–M çQç i H¢B i´i +ª M?[M; H½M? ç` #` t•K +?B
t•K +?B K p¨Q i`QM; H½M? i?´ +O GB i EBK h°+X

h`QM; i¨"M +?B M i` M? M¨v- F?¬M; Qi F ç½ p M; / M? GBM? h°+- i?“K +?Q H¨ +ª
+| / M? p¼M; HÈM M?´i iU M?B M +?QM? H¨ h`B m S?QM;X J¶B K°i i¨"M +?B M- ç
+kM; ç m pB M bB m +€+ *´ h?–M *Ym;B B- t t pQÊi [m M?[M; M;QìB F?€+X L?
Hm"MH B M [m M iÈB h`B m S?QM; H¢B F?¬M; T?ªB H¨ +¬M; iQ+? +O ?„MX

@ L;QÆB M|B t2K- ;B[L;mv M . Q *´ h?–M p¨ h`B m S?QM; +| T?ªB H¨ +| [m M ?

@ G) M¨Q L;mv M . Q *´ h?–M ç½ t2K i`¼M; h`B m S?QM; `²B\ L?QM; F?¬M; T?ªB
S?d+| iB M? w pÈB M? m b Q\

@ h?“i F?¬M; M;?o iÈB- +ª ? B çìB i?B M FB m +?B M[+O GBM? h°+ H¢B +MM; v
h`QM; çB K ç|M; [m•M +O GBM? h°+- K¶B M;¨v ç m +| M?[M; HìB ç²M ç½B HB M [m
. Q *´ h?–M- ?ÆM M[+¨M; H M i¨mv M H¢B +¨M; i?€B [m€X

æ®B pÈB M?[M; HìB ç²M M¨v- h`B m S?QM; +,M #ªM H¨ #´i HU+- M?QM; +kM; F?-
[m - ?„M ç2K i´i +ª M?[M; çB K +®M; ?B M çç i çQÈ+ ç m /MM; ç ç´B H´v i`•M i¨B
?“M? ç°M; M¨v +kM; +?d H¨ ç +?2 ;B´m K¨ i?¬B- M?[M; i`•M i¨B K¨ #ªM i?•M h`B r
i`•M [mw ;´T K´v H–M M?[M; i?S ?„M ç´B H´v FB X

h`QM; h`QìM; #¨Q h?lB E?¬M; - i`QÈ+ K†i h`B m S?QM; T?B m T?M K´v HQ¢B i`•
tQ X >„M p¨M +?mv M >¶M h?B M E?¬M; L;mv M Zmv i- M? M? +?|M; `ä¨¨M; ?´T
iBM? ?Q # M i`QM; +€+ HQ¢B i`•M i¨BX

PM; QM;5

"®M T?Q i?•M i? h`B m S?QM; tm´i ?B M K°i i–M; HU+ HQÊM; ?¶M HQ¢M p†M p
i?B M ç` X

h?lB F?„+ M¨Q ç| i?•M ?bM? h`B m S?QM; ç°i M?B M i`î M M ?Q ?Q i?“i i?“i- K°
+QìM; ç¢B ªM? ?QìM; iÈB F?¬M; ;B M #®M T?Q X GU+ HQÊM; p†M p Q F€ /¨ T?
K°i +¶ HU+ HQÊM; ?Q p¬ +QìM; ç¢B i`U+ iB T # Q p•v- i?m p¨Q i`QM; +Æ i? h`B

@ E?¬M; :B M •Q L;?o "€i i`¼M; ædM? T?QM;5

*†T K„i h`B m S?QM; F?) KÎ` - i`QM; K„i H;2` K°i i-M; HU+ HQÊM; E?¬M; :B M +
•Q L; ?o "€i i`¼M; ædM? T?QM; - çB m M`v i? ?B M >¶M h?B M E?¬M; L; mv M Zm
i-M; i?S iQ çdM? T?QM; X *¬M; T?€T iBM? iB M ç°i T?€ F?B M +?Q im pB +O h
i?`M? b¬M; - çç i iÊB *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; X

@ s2K` - i pšM T?ªB iB TiK+ T?QM; 'M im pB 5

h`B m S?QM; #'i ç„+ /o +QìB F?) K°i iB M; X o®M /o ?„M /U ç`M? i`QM; i?ìB ;B M
?B M` im pB +?•M +?QM? +O KbM?X L?QM; F?¬M; M; ì- i`ªB [m K Hmv M- iQ+?
K` iU M?B M ç°i T?€ ç M *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; X

QyQ

" i?€M; b m- ? B i°+ HçB K°i H-M M[F? B +?B MX G-M M`v- h`B m S?QM; /MM;
+?B M- ç½ F?B M +?Q ? B ççB +?OM; i°+ +U+ F€ F?B T bÊX E?¬M; iÊB ? B KQÆE
i?,M; iÊB *´ h?¬M *Ym ;B B- HQçB i®+ ç°iB M; B B +U+ M? M? M`v- +?Q /M H`+C
+kM; t t F?¬M; #^M; 5

E?¬M; ç9M; 5 *! H) h`B m ok S?d b m F?B çç i çQÊ+ i`mv M i?W +O h?¬M oã h°+-

@ E M`v- imv i ç®B F?¬M; i? HQm5

" M T?Q GB iEBK h°+- €M? K„i EBK h`QÎM; H½Q p¬ +MM; •K i`-KX *?Q iÊB H9+
+! ? B ;½ "€M "° h?¬M *?O +MM; ;B M?"T +?B M i`QìM; X

@ "'i [m€- î i` M +?B M i`QìM; - L; mv M . Q *´ h?¬M FB pšM Hm¬M +?B m +® iÊB
?„M +kM; +! +?9i F?! F?,M5

>`M .B K *´ h?¬M F?) H„+ ç-mX

h`"M +?B M H-M M`v FûQ /`B F?¬M; # Q H•m- GB iEBK h°+ ç½ i`U+ iB T +?O ç°M
;B`M? çQÊ+ i?„M; HÊBX

E iB T- i`QM; +?B M ç'm FûQ /`B i? K ? B M, K M[- # M T?Q GB iEBK h°+ +kM;
T?ÂM; i?OX L?QM; # M T?Q GBM? h°+ +kM; F?¬M; +?9i F?BM? bm'ix h'i +ª K½
çQÊ+- +?B M i` M? b„T bY iB M p`Q ;B B çQçM +m®B +MM; X

QyQ

h`QM; h`QìM; #`Q h?ìB E?¬M; - h`B m S?QM; pW KÈB ç°i T?€ *´ h?¬M *Ym ;B B a
? Q T?Q ççB HQÊM; i?ìB ;B M ç +OM; +® im pB i?U+ HU+X æ²M; i?ìB- ?„M +ÁM T
iB M ?`M? im Hmv M M?[M; T?QÆM; /B M F?€+X

«M; 5

h?¬M HU+ >¶M L; mv M F?) # ç°M; - i`QM; i v h`B m S?QM; M; QM; iK` K°i i? M? i
pšM çK+X .-M /-M- i` M i? M? i`QìM; FB K +?Êi tm'i ?B M K°i iB [m M; K M; H¬B
H¬B çB M #bM? i?QìM; - K` H` G¬B FB T`M +?S i`QM; G¬B >²M h? +O h`B m S?

h?ìB çB K pW KÈB [m v p GBM? h°+- h`B m S?QM; ç½ iWM; M K i?Y ç2K >¶M L;
/mM; M?"T K°i i? pÈB G¬B EB T æ²M; .B KX L?QM; +?mv M M`v [m€ KS+ F?! F?
M, M; HQÊM; +QìM; ççB /mM; ?ÊT pÈB M? m- K°i F?B tm'i ?B M ibM? ?m®M; M; Q
T?ªM T? KçM? K)X "ìB p"v h`B m S?QM; ç½ iW #Â pB + /mM; ?ÊT ç²M; i?m"i- Hm
?ÊT >¶M L; mv M h?¬M EB K pÈB HU+ HQÊM; G¬B FB TX

s i t i t i 5

G¬B p, M iÆ çB M i` M i? M? i`QìM; FB K ?¶M M; mv M FB +`M; M; `v +`M; M?B m-
+`M; i?`M?X h` M i`€M h`B m S?QM; iQ€i` K² ?¬B ?°i- +†T K„i ;„i ; Q M?bM +?^K
EB K i`QM; i vX

h?ìB F?„+ M`Q ç!- M?[M; çQìM; iÆ çB M G¬B FB T /MM; [mv i„+ F€ /` M`Q ç! i`aB
#° >¶M L;mv M h?¬M EB KX L?bM # M;Q`B- M! iU M?Q K°i i? M? H¬B FB K ?¶M
M;QìB F?€+5

s Q t Q t Q5

h`B m S?QM; i?Q€M; i?¬B ç°M; K°i +?9i- >¶M L;mv M G¬B EB T EB K i`QM; i v H
K M; H¬B çB M aK ççK- i aM K€i` F?Q iS+ HU+ HQÊM; p¬ +MM; +QìM; ?½M- M; v
i`Î M M`mM; ç°M; p†M p QX

@ h?`M? +¬M;5 E?¬M; #B i mv HU+ >¶M L;mv M G¬B EB T EB K M`v`®i +m°+ i?

h` M K†i h`B m S?QM; H°` i?¬M b„+ FBM? ?d- i?Q€M; +! +?9i +?ì KQM;X

R9R3X *?QÆM; R9R8, L;mv M . Q :†T L;mv *Æ

æçB +?B M ? B i°+ HçB FûQ /`B i? K K°i M,K M[ X G9+ M`v- "€M "° h?¬M *?O +O
tm'i +?B MX L?QM; bQM; T?QÆM; +kM; +?d tm'i ç°M; # "€M "° h?¬M *?O- +?Q /M
+? M? H +?¬ M?QM; +kM; F?¬M; çO aM? ?QìM; iÈB i?„M; #çBX

h`QM; K"i çB M M;?` bU +O GBM? h°+¬ ?B M içB +?d +! K'v ççQ i?•M aM?X L?[M;
+! #®B T?"M +U+ + Q- ?ÆM M[imv i ç®B i`mM; i?"M? pÈB GBM? h°+¬ #îB p"v +! i
+O ?°B M;?` H¬M M`vX

Í T?Q i`QÈ+ K"i çB M- ç M; T?B m T?M # çQ`M h?¬M [m M; ?Q p¬ b€M; M;ìBX

@ *?9M; i ç M; ç`K T?€M pÈB "€M "° h?¬M *?O +O h?¬M J°+ G•KX J°i F?B i?"M
"€M "° h?¬M *?O u ççQ +QìM; ççB ;B M?"T +?B M i`QìM;X æ M H9+ ç!- +?dM? i?
?B M K°i bU i,M; p¼i p +?'i5

h K h`QîM; H½Q GBM? h°+ pW Kî KB M; HB M imv M #® K°i iBM iS+ i®iX

@ L;?2 M!B GB i EBK h°+ ç M; ç`K T?€M pÈB # M T?Q *?'M h?B M JBM?5 E?¬M;
M`Q`²B\

J°i H½Q #` i!+ #ç+ +O GBM? h°+ Kî KB M; ?ÄBX h?¬M J°+ G•K +MM; *?'M h?B M
HU+ L;k iBM? +ÁM HçB +O hY GBM? oU+X

@ æB K M`v M;QÆB v M i•K5 :B[ \*?'M h?B M JBM? p` GB i EBK h°+ imv i ç®B b)

L;mv M . Q *´ h?¬M ç`M? HB m i`QÈ+ M!BX *! i? #îB pb # M T?Q aBM? J M? h?+
? B ççB i? HU+ L;k iBM? M`v +kM; b) F?¬M; / /`M; + M i?B T p`Q +?B M i`QìM; ?
F?¬M; i? çÆM ;B aM iW #Ä ç`K T?€M- M m M?Q h?¬M J°+ G•K /€K #Ä [m €T HU+
h?€M? æ` - tm'i i?O i`Ê ;B9T GBM? h°+¬ M?Q p"v i`"M +?B M i` M? M`v b) F?¬M;

@ J¼B M;QìB M;?d M;ÆB /QÐM; bS+ K°i i?€M;5 J°i i?€M; b m- K°i H¬M M[/®+ i
+?9M; i T?aB ç€M? i?"i ç T- F?B M +?Q h?¬M J°+ G•K #B i`ä- GBM? h°+ +?9M; i
çQÊ+ i?„M; HÊB5

•M? K„i h K h`QîM; H½Q i`¬K tm®M;- i`U+ iB T [m€i H MX "®M T?Q - ``i M?B m -
+O GBM? h°+ ç m HB M iK+ ;"i ç¬mX

QyQ

J°i i?€M; b m- h K h`QîM; H½Q ç°i M?B M imv M +€Q iQ`M HU+ tm'i #BM?X æ°B M
i`QM; M?€v K„i iB M ?"M? i"TF i- +QÐB i` M +€+ HQçB +?B M ?çK F?´M; H² / [iÊ
?ÊT HçB p T?Q MÆB ç!M; [m•M +O GBM? h°+X

a m F?B ç M MÆB ç!M; [m•M +O GB i EBK h°+

@ :B i5

h`K h`QÎM; H½Q ?¢ H M? K°i iB M;- ¢Q`M M;QÌB ?¢Q ?¢Q ¢½M; ¢½M; HB M i`U+ i
"€M "° h?–M *?O +MM; M? m # v H M F?¬M; i`mM; `°M; HÈM ?ÆM- ;B M?"T +?B
*?OX

P M?5

h`QM; +mM; ¢B M T?Q /QÈB- K°i ¢Q`M F?Q iS+ #,M; ?`M M|M; #ÄM; M?'i i?ÌB T
"€M "° h?–M *?O +O GB iEBK h°+ +kM; i`U+ iB T H Q `X

@ >W5 GB iEBK h°+ ¢½ K'i ¢¢B i? `²B5

h`K h`QÎM; H½Q M?bM i?ŠM; # p` "€M "° h?–M *?O +O GB iEBK h°+ Î ¢®B /B M>
M T?Q GB iEBK h°+ pšM Hm¬M €T /KM; #B M T?€T T?ÄM; i?OX J` pW `²B- h
HB M M?bM ` - # M T?Q GB iEBK h°+ M;Q¢B i`W +?B M HU+ "€M "° h?–M *?O `
GBM? h°+ i?b v m ?ÆM `i M?B mX

@ B +? i p`Q i v B +ÁM +?Q #B i 5

•M? K„iEBK h`QÎM; H½Q ?B M H M K°i iB [m M; K M; [m, /`X a m K°i F?„+ - b€m p
? B ¢¢B +?OM; i°+ ¢½ p +?¢K F`+? HB i pÈB M? mX

•K –K5

h?–M HU+ # ¢°M; i`QM; M?€v K„i bBM? ` F?B M +?Q i•K i?–M +€+ i?`M? pB M +
*?O Î T?Q /QÈB F?¬M; M;WM; `mM `~v K½M? HB iX

@ :B i5

:B M?"T +?B M i`QÌM;- h`B m S?QM; +?d +| K°i KK+ ¢Q+? /mv M?'i- /QÈB iB M? ?
HQ¢B i?O ¢Q¢M- iB M ?`M? i¬B Hmv M +?QM? KbM?X æ•v H` T?QÆM; T?€T K H
`i M?B m +€+ i? HU+ ¢ m +| +€+ HQ¢B T?ÄM; ?m'M Hmv M ¢t + i?M M?Q p"vX oQ
HU+ - i®+ ¢° - •Q M; ?o M?^K KK+ ¢Q+? ¢ ¢¢i ¢QÊ+ M?[M; iB M #° +`M; HÈM ?ÆM
"€5

h?•M ?bM? h`B m S?QM; i`U+ iB T i?B K ¢°M i`QM; +?B M i`QÌM;- F?QªM? F?„+
i®+ ¢° H¬B ¢bM? ;B i +? i K°i ;½ *´ h?–M "€i ;B B ædM? T?QM; X h?"K +?Q ;½ *´ h
FB iÈB i?ÌB ¢B K +? i pšM +ÁM F?¬M; #B i +?QM? KbM? ¢½ +? i M?Q i? M`QX

@ æ9M; `²B5 h?Y K°i +?9i >¶M L;mv M G¬B EB T EB K t2K b Q\

h•K i?–M h`B m S?QM; F?) ¢°M; - >¶M L;mv M h?–M EB K i`QM; i v i`€B /-M /-M ?
H¬B ¢B MX L?QM; ¢9M; H9+ M`v- ?„M ¢°i M?B M T?€i ?B M ` K°i +¶ F?Q iS+ +Q
p T?Q ?„MX

@ *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM;5

h`B m S?QM; M;~M; ¢–m H M- HB M M?bM i?'v K°i ¢Q`M FBK /B K M|M; #ÄM; +QÌM
T?Q ?„MX

@ Jm®M +? i5

•M? K„i h`B m S?QM; M?'i i?ÌB H¢M? H)QX h`QM; K„i M;QÌB M;Q`B- ?„M +?d pW
;B B- +?Q M M b) F?¬M; +?O ¢°M; ¢B +?B M ¢'m pÈB *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?Q
*Ym ;B B ædM? T?QM; FB H¢B +?O ¢°M; ¢€M? p T?Q ?„M- M?Q p"v ?„M +kM; b)

"i [m€ b m K°i F?„+ - h`B m S?QM; H¢B i?Î /`B K°i ?ÆBX

P M? ?Qm5

hW T?Q +?•M i`ÌB t t¬B- K°i ¢¢Q FB K K M; iBM? i? ¢¢K HK+ b„+ K M; i?2Q mv €
Q M? FQ+? i?ŠM; tm®M;X

@ L;mv M . Q *´ h?–M H¢B ` i v i`Ê ;B9T h`B m S?QM;5

S?K + "M- F?€ M?B m + QÌM; ; B^a GBM? h° + ?Q† + FBM? M; € + ?Q† + iB + ?"M- i?B M
h° + i?"i bU i?Q + ? h`B m S?QM; b Q\

*^aK M?"M çQÊ + +¬M; FQ + ? + O "€M "° h?¬M *?O ç€M? iÈB- *´ h?¬M *Ym ; B B æo
h° + H"TiS + tQ v M; QÌB #Ä + ?¢vX

@ E?¬M; ç9M; 5

L?bM i?'v ç®B T?QÆM; ç°i M?B M `9i çB M?Q p"v- b„ + K†i h`B m S?QM; M?'i i?Ì
h?¬M ç M; # "M i•K + ?B M ç'm F` + ? HB i- K°i FQ + ? M"v + ?ŠM; [m + ?d H" K°i FQ +
ædM? T?QM; ?ŠM H" pšM + | i? SM; T?| çQÊ + X L?QM; ç®B T?QÆM; H¢B HU + ?¼
+ ?Q h`B m S?QM; +^aK i?'v + | + ?9i F?¬M; ´MX

> „M + ?Êi M; ~M; ç¬m H M- h^aJ•m tmv M i?'m [m i¬M; i¬M; i`ÎM; ¢B- M?bM p T?Q
h?¬M *?OX

@ L?"M H'v + €B + ? i 5

h`QM; K„i > "M .B K \*´ h?¬M iQ€i ` ?"M [m M; ç¢B i?'M?X h v i`€B M" M; pmM; H
i?•M K† + i`QÌM; # "Q K† + HK + b„ + ç°i M?B M tm'i ?B MX E?Q^aM? F? „ + H½Q ; B^aF?
ç€M? ` K°i ç¢Q + U + ?QÎM; HK + pK M; "Ti`ÌBX

@ "€M "° h?¬M *?O- J « *´ h?¬M5

a„ + K†i L; mv M . Q *´ h?¬M ç¢B #B M- p°B p" M; p" M + ?mv M h?¬M HU+ - M; QM; iK
i? # M M; Q" B H" M / X

P M? T? M?5

J°i + ?QÎM; HK + pK + m²M + m°M FB + O J « *´ h?¬M i`U + iB T ç€M? H M i` M M; Q

@ *| ç° + 5

h?¬M b„ + L; mv M . Q *´ h?¬M F?) #B MX æ° + i® K" J « *´ h?¬M i?B i`B M ` + U +
tmv M i?'m [m i¬M; T?ÁM; M; U + O M" M; - t•K M?"T p"Q i?•M i? GBM? h° + X _'i`ä
ç®B T?QÆM; pb Km®M ç®B T?| GBM? h° + - + ?mv M K¬M + ? Hmv M ` X

*MM; H9 + ç| - + U + ?QÎM; + U + ?"M + O > "M .B K *´ h?¬M + kM; ç€M? i?ŠM; H M i` M
M; U M; Q" B K†i i?•M i? L; mv M . Q *´ h?¬M i`U + iB T M Si pĐ ` X > "M w + MM; ç° + i
çB M + m²M; t•K H'M i?•M i? L; mv M . Q *´ h?¬MX

@ L; mv M . Q *´ h?¬M5

@ E?¬M; M; Ì H¢B H" J « *´ h?¬M5 G¬M M"v T?B M iQ€B `²B5

a„ + K†i ? B p` "€M "° h?¬M \*?O + ÁM H¢B + O GBM? h° + p¬ + MM; i?•K i`¬KX J «
h?¬M pU + J M > Q M; + kM; + | + ?9i / M? iB M; X "aM i?•M ? „M F€ i`B M; 9i i`ÌB- ç† +
ç®B pÈB + € + HQ¢B ç° + p"iX L; ?2 ç°`"O- i\$€ S7Đ ` x: ° H' x: PĐ^{oH}-B^Mç° ? ¢B MçB K3

EBK h`QÎM; H½Q [m€i HÈMX æ®B K†i pÈB h?–M \*?O- /WM; H¢B i?ÌB ;B M +`M; /
F?€+- i`"M +?B M M`v H` /Q # M T?Q GBM? h°+ +?O ç°M; iB M +¬M; - +?Q M M M
h°+ `i; –M- +?d +–M +?¢v p iÈB +S çB K- K¼B M; QÌB b) +| i? bY /KM; i`"M T?€
FQ+? +O h?–M *?O GBM? h°+X

•K –K5

GU+ HQÊM; i?B M ç` M?'i i?ÌB # ç°M; - iK i" T H M i` M M; QÌB L?` h`QÎM; H½QX
@ G½Q T?m ç½ iÈB `²B- b Q +| i? i?'i #¢B i`Î p \

"M i v L?` h`QÎM; H½Q i`U+ iB T p m M; H M- K°i çQ`M iBM? i? M?'i i?ÌB M; QM; i
;B®M; ? i M?Q /`+? i? p`v- F?¬M; M; WM; ;B½v /K - #B M ?| ?bM? /¢M; X _'i M? M
FB ç½ #B M i?`M? K°i ç¢Q +m²M; T?QM; iBM? i? - M; ?B M €T i?ŠM; p T?Q ç¢B

@ JK+ iB m +O ?„M H` i 5 E?¬M;

:½ i`mM; MB M i?'T HMM "€M "° h?–M *?O +O GB iEBK h°+ +ªK i?K çQÊ+ M, M; H
b m HQM; KbM?- b„+ K†i M?'i i?ÌB ç¢B #B M- i?ªK i? M? F m H MX *QÌM; ;Bªh?–
F?¬M; çB i`M b€i ç€K \*?•M h?–M- \*´ h?–M `•m `B F?€+- K`H` M?^K p`Q "€M "° h?
i`QM; ç¢B [m•M GB iEBK h°+X :½ i`mM; MB M i?'T HMM FB p°B p`M; i?¬B ç°M; ?
T?€i` K°i çQ`M ?Ä [m M; FBK /B K`WM; `U+X

P M? T? M?5

a m F?B ? B M; QÌB p +?¢K- M, M; HQÊM; #MM; M´ HQM; i`ÌB HÎ ç'i- F?¬M; Qi *?
+kM; #` /Q # +?B M ç'm i`U+ iB T; B i+? iX

@ h Km®M M; QÆB +? i- M; QÆB M?'i ç`M? T?ªB +? i5

L?` h`QÎM; H½Q ?W H¢M? K°i iB M; - #`M i v K°i H–M M[p m M; H MX

@ E?¬M; 5

h`mM; MB M i?'T HMM FB ;`Q i?ûi F?`M +ª; B¼M; X >„M +?®M; H¢B K°i FQ+? ç–
/®+ ? i i' i +ª HU+ HQÊM; +O KbM? `²BX J°i ç¢Q +m²M; T?QM; iBM? i? K¢M? K) i
MB M i?'T HMM FB HB M #B M K'i F?¬M; +ÁMX

@ *?¢v K m5

@ GU+ HQÊM; +O h?–M *?O i?"i ç€M; bÊ5

hQ`M i? i?`M? pB M GB iEBK h°+ ç m T?|M; +?¢v i`®B +? iX _'i M? M?- ç€K M; Q
i`Î H¢B i`QM; +S çB K- KÎ` i–M; i–M; i`"M T?€T T?ÁM; ?°X

@ >W5

L?` h`QÎM; H½Q i`U+ iB T H m B p X h?ÌB çB K ?„M t m' i ?B M- # M T?Q GB iEBK
+?Q h?–M *?O #´M i°+X >ÆM M[ç®B T?QÆM; +ÁM +| # ;½ "€M "° h?–M *?O- +
i`QM; +S çB K- +?Q /M ?„M +QÌM; +¬M; - +kM; b) F?¬M; +| F i [mª; b i®iX

a m ç| ç¢B [m•M GBM? h°+ `9i p +S çB K +O KbM?- M; ?d M; ÆB H`v H¢B bS+X H
h°+ i`M i?QÆM; i?ªK i`¼M; - M m F?¬M; T?ªB +m®B +MM; L?` h`QÎM; H½Q t m' i i?
h?–M *?O +MM; pÈB `i M?B m *?•M h?–M +O GB iEBK h°+ - +?d bÊ GBM? h°+ ç½

GBM? h°+ H m B H¢B F?¬M; # Q H•m- HB M M?"M çQÊ+ iB M iS+ h?–M *?O +O GB i
i¢B- MÆB M`v #¼M ?¼ ç½ +| L?` h`QÎM; H½Q i`M i?O- +kM; F?¬M; +–M T?ªB bÊX

QyQ

" M; `v b m- K°i iB M iS+ t`m i`m v M ç MX

@ E?®M FB T5 E?¬M; M; Ì GB iEBK h°+ H¢B T?€B ` K°i; ½ h?–M \*?O- iB M ?`M?
F?€+ +O +?9M; i 5

h K h`QÎM; H½Q p¬ +MM; T?šM M°- [m€i HÈM K°i iB M; X E?¬M; +?d M?Q p"v- ;½
+ÁM K B T?K+ i` M çQÌM; i`Î p GBM? h°+- ;B i bç+? K°i +?B iB m ç°B +O GBM?
h?¬M *?O ç-m HoM? +O +?B iB m ç°B ç|X

@ *?m~M #` i`B i ç F? B +?B M 5

*†T K„i L?` h`QÎM; H½Q F?ûT ?Ì- i`U+ iB T M|BX h?¬M b„+ h K h`QÎM; H½Q +?`M
L; v M;`v ?¬K ç|- h K h`QÎM; H½Q HB M T?€i` H M? i`B m i" T- i" T F i i' i +ª M?•M
M FB - ççB [m•M +O GB i EBK h°+ +kM; iW iW i" T F i HçBX

" M;`v b m- # M T?Q i`"M /Q M? GBM? h°+ HçB ç M i? K ? B +QÌM; ;Bª h?¬M *
i`QÎM; +MM; æçB h`QÎM; H½Q +O GBM? h°+X

h?•M ?bM? æçB h`QÎM; H½Q GBM? h°+ ?ÆB K" T- #° /€M; iQÆM; ç®B ?Á €B- imv
` K°i HQçB +ªK ;B€+ ?Á €B i?•M i?B MX J` iQ" M i?•M h°+ i`QÎM; GBM? h°+ # Q
pK H K M?ç i- F?¬M; i? M?bM `ä +?•M /B M KK+ +O ?„MX

h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB p" M +?mv M hª J•m- i?`m i?` p T?Q h°+ i`QÎM; GBM?
i¬M; iBM? pK FB - i?•M i? h°+ i`QÎM; GBM? h°+ + Q HÈM- i?¬M i?€B #bM? i?ªM
M?ç i #€M i`QM; bm®i +`m i?`M?¬ K€B i|+ iBM? i? H K M?ç i i`QM; bm®i i` M ç-m
ç°M; p"vX

@ L; ?2 ç²M im pB h°+ i`QÎM; GBM? h°+ çç i iÈB L?` h`¼M; h?B M5

h`B m S?QM; H~K #~K K°i iB M; X ªªM? ;BÈB h?¬M \*?O # Q ;²K # i`¼M; i?B M- +
i`¼M; +kM; ;B®M; M?Q tmv M [m K°i i¬M; i`lB p"vX

•K -K5

æ9M; H9+ M"v- iQ" M #° T?B M +?•M i`lB t t ç°i M?B M #B M i?`M? K°i KªM? FBK
#` HB i ?Ä F?¬M +MM; i?B m ç®i p"vX L; v b m ç|- KQlB +?B + +?B M ?çK FBK /
i®+ # v iÈBX

h` M çdM? +O +?B + +?B M ?çK # v ç-m iB M T?B m T?M # çQ" M FBK [m M; +?|E
;B[- iQ" M i?•M + Q iÈB # i`QÈM; - i` M i?•M i? HQm Hv FBK b„+ T?O ç-v p, M Hç
" M i`€B ?„M H" K°i H½Q ;Bª i?•M ?bM? +ÁM; tm®M; ;¬M M?Q ;" T H" K ç¬B- # M T?
p" M +U+ F€K„ H X

@ >¬K M v- HB M ;BªB [mv i i' i +ª •M Q€M 5

h?•M i? HQm Hv FBK b„+ +O h°+ i`QÎM; GB i EBK h°+ M?`i i?lB i?B m ç®i H M K
h?Q€M; +?®+- iQ" M #° T?B M i?B M ç` M"v +kM; i`"M M; "T K°i i¬M; ?Ä /B K F?
M"v +kM; F?¬M; +| i?B m ç®i ç€K M; QlB GB i EBK h°+- i`€B HçB +`M; F?B M +?C
i?U+ HU+ ççB i, M; X

@ aÈK +kM; M M ;BªB [mv i i' i +ª `²B5

h°+ i`QÎM; GBM? h°+ M?`M M?ç i M|BX

@ h`B m S?QM; - ç•v H" i`"M +?B M +m®B +MM; - i?QÆM; i? +O L; mv M . Q *´ h?
T?K+- M; QÆB +kM; çWM; ~M ;B`m i?U+ HU+ M[5

"¶M; M?B M- L?` h`QÎM; H½Q +?Êi i`mv M •K +?Q h`B m S?QM; X

h?¬M b„+ h`B m S?QM; F?) M; QM; ç¼M; X s2K ` L; mv M . Q *´ h?¬M ?šM H" ç½
h`QÎM; H½QX >B M içB L; mv M . Q \*´ h?¬M i`¼M; i?QÆM; +?Q H" M?¬ K" "€M "°
EBK h°+ bQ pÈB GBM? h°+ +ÁM M?B m K°i M; QlB- +?d +| i? ç h`B m S?QM; #M p

@ o•M; 5

h`B m S?QM; F?) ;"i ç-mX L m M?Q i`"M +?B M M"v GBM? h°+ çç i çQÊ+ iQ" M i?„M
çQÆM; pÈB #Èi çB K°i ççB T?B M iQ€BX *?Q M M i`"M +?B M iQM? +?`i K'm +?C
+kM; b) iQ" M HU+ tm' i i?O5

R9kRX *?QÆM; R9R3, "„i æ-m h`M a€i

@ :B i5

h°+i`QÎM; GB iEBK h°+ [m€i HÈM K°i iB M; X hQ`M #° ?Ä /B K FBK b„+ i`QM; T?E
b¬B i`Q #¢Q i¢+ H M- M; Q¢B i`W +| i? i,M; T?9+ +?Q +€+ i?`M? pB M GB iEBK
€T +? ç`+? M?•M- F?B M +?Q #¼M +?9M; ;B®M; M?Q #` i?B m ç®i i`QM; HB i ?Ä
F?´ p¬ +MM; X

@ *?B M ç'm5

h°+i`QÎM; GBM? h°+ +kM; #bM? i?ªM M|BX a m K°i F?„+ - K°i +¶ b|M; MQÊ+ i? M
+Æ i? ?„M ç°i M?B M iªM` - +?“K`½B H M i`M` #®MT?Q i?B M ç` X h?Q€M;
+€+ i?`M? pB M GBM? h°+ ç M; ;†T T?ªB M?`i i?ÌB ;BªK i?`T- ç²M; i?ÌB +ªK ;B€+ ç
p¬ +MM; bmM; i9+ - +| i? +`T i®+ #´ bmM; h?¬M HU+ iB m ? QX J` # M FB - +€+ i
+| +ªK ;B€+ h?¬M HU+ i`QM; +Æ i? #` K°i +¶ €T +? p¬ ?bM? - F?¬M; i? p`M +?m

@ æ•v +?QM? H` mv M,M; +QÌM; ?½M +O h?¬M \*?O L?` h`¼M; h?B M5

h•K i?¬M h`B m S?QM; +ªFBM?X h°+i`QÎM; +O ? B ç¢B +?OM; i°+ +kM; ç m H`
J°i +€B w MB K +O #¼M ?¼HB M +| i? i? v ç´B i i +ªi`QM; i?B M ç` 5 lv M,M; +C
[m€i QÎM; iQÊM; X

h?B M ç` K¢M? K) +?`M ç°M; K°i +€B- b€m p`h?¬M *?O +O ? B ç¢B +?OM; i°+ ç²
ç M K°i KªM? +?B M i`QÌM; t t¬B F?€+X h?Q€M; +?®+ - i?B M ?¬M ç` €K- iWM; ç
`mM`~v #„i ç-m # ç°M; X

æQÆM; M?B M- H9+ M`v F?¬M; TªB H` i?ÌB F?„+ [m M b€i +QÌM; ;Bª h?¬M *?O +

@ :B i5

L?[M; +?B + +?B M ?¢K F?´M; H² +O bQM; T?QÆM; -K -K ç®B +?B M F`+? HB i
i`QM; +?B M ?¢K # v` - ;B M?“T +?B M i`QÌM; X J` i`QM; +?B M ?¢K pšM +ÁM i?
i`€+? HQm H¢B- i?¬B ç°M; ? i?®M; T?ÁM; p - +kM; KÎ` i` M; #` +¬M; FQ+? +O

•K -K5

E?m pU+ ;B[+€+ +?B M ?¢K +O ? B i°+ - p¬ b® T?€Q ç¢M M,M; HQÊM; +MM; [m
+MM; K°i +?¶X J` i` M F?¬M; i`mM; - p¬ b® +€+ i?•MªM? M?B m ç K F?¬M; ? i ç
M? mX

"€5

h`B m S?QM; i?•M F?Q€+ h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; - i?•M ?bM? H|2 H M`²B #B M
T?|M; p`Q i`QM; ç€K M; QÌB GB iEBK h°+X >¶M L; mv M h?¬M EB K i`QM; i v pm
h?`i; B B- p`B ;½ *?•M h?¬M ç½ i`U+ iB T #` ;B i ? iX

@ G` h`B m S?QM; 5 hm pB F M`v ç¢i iÈB *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; - i?U+ H
E?¬M; Qi M; QÌB pW i?`v h`B m S?QM; T?|M; ç M- H`T iS+ tQ v M; QÌB #Ä +?¢v- M
M; QÌB M?bM +?^K +?^K h`B m S?QM; - iU ?² ç M; +?Ì çÊB i?ÌB +ÆX

@ E M`v +?QM? H` F çSM; ç-m i`QM; / M? b€+? i`2Q ;BªB i?QÎM; +O i°+ i 5

@ h` M M; QÌB ?„M +?QM? H` h?¬M F?Q *U+ T?~K- h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; 5

*?d #`i [m€- i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; F?B M +?Q #¼M +?9M; p¬ +MM; FB M; F
tm`i i?OX L; ?2 ç²M- h`B m S?QM; +| i? K°i i?•M K°i KbM? +Sm çB L; mv M . Q *´ h
.B K *´ h?¬M p`J « *´ h?¬M-X J†+ /M +| +?9i F?| +| i? iBM M´B- M?QM; i?U+ H
F?šM; ç`M? +kM; F?¬M; çÆM ;BªMX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; +`T i®+ i?B K ç°M i`QM; ç` T?QÆM; ç¢B [m•M GB iEBK
?ÆB i?`T- i?“K +?Q +ÁM +?Q #B i tªv` +?mv M ;b- ç½ #` h`B m S?QM; i`U+ iB T

ç¢B [m•M GBM? h°+ T?Q b m- +? +QM G K oB M *´ h?–M +MM; pÈB ç€K +QÌM;
M?Q S?M GBM? *´ h?–M- ç m #` K°i K`M M`v +?'M i`KX

@ æB m M`v b Q +| i? \ \*?Q /M H` +QÌM; ;Bª h?–M *?O i`¼M; bBM?- i®+ ç° im pB
çQÊ+ ?„M 5

h`QM; HÁM; G K oB M \*´ h?–M FBM? ?Q`M; #'i ç„+ /oX

@ h?“i F?–M; M;ì iÈB- i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M M?Q p`v- ?„M ç½ i`QÎM; i?“
M`v `²B5

S?M GBM? *´ h?–M i?Î /`B K°i iB M;X hmv ?„M ç½ bÈK çQ€M çQÊ+ h`B m S?QM;
T?“K- M?QM; F?–M; M;ì iÈB M? M? M?Q p`v- ?„M ç½ M?bM i?'v çQÊ+ K°i K`M M?

h` M M;QÌB F?Q€+ h`QÌM; #`Q h?ÌB E?–M; - çSM; Î çB K i®B + Q i®+ ç°- h`B m S?
F?–M; M;QÌB p`v- iMv w i`M b€i F?“T MÆBX :BÌ T?9i M`v ?„M ;B®M; M?Q K°i p`
M;QÌB GB iEBK h°+ çB M +m²M; #Ä +?¢v- F?–M; /€K iÈB ;–MX

@ E?–M; i®i5 "€M "° h?–M *?O5

J°i ;½ *´ h?–M +O GBM? h°+ ç°i M?B M FBM? ?–K°i iB M;X hW ç^M; t - K°i ç¢Q
?“M w M;?B K M;?“- ?Q [m M; t€K i`„M; F?–M; M;WM; H|2 H M- +'T i®+ iB T +”M H

@ h`B m S?QM;- M?“M H`v +€B +? i5

a„+ K†i >`M .B K \*´ h?–M #,M; ?`M- i`QM; K„ii``M M;”T b€i wX L;mv M . Q *´ h?–
+? i F?–M; i? M;?B M;ì- +m®B +MM; H¢B #` h`B m S?QM; +Sm çB- +€B M`v ç½ i
>`M .B K \*´ h?–MX L m F?–M;;B i h`B m S?QM;- +QM çQÌM; pã ç¢Q b m M`v +O
F?| iB MX

@ > ? +€+ M;QÆB +kM; çB ` p”M ç°M; K°i T?2M 5

h`B m S?QM; HB + M?bM p T?Q >`M .B K *´ h?–M- ç°i M?B M +QÌB HÈM K°i iB
i?•MªM? +?Êi iW i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?–M; # v` X J°i ;½ M K iY ?„+ H•M iQ`M
pB K ç2M M?Q KU+- iªM` F?Q iS+ i B M¢M F?B M M;QÌB i FBM? ?½B F?–M; i?–
im`M M?½- +†T K„i €K M;•M b„+ # ç°M; ` HU+ HQÊM; i?ÌB F?–M; +QÌM; ç¢BX J
K†i •K i`–K- iQ`M i?•M pÌM [m M? iY F?Q H½M? F?®+- +†T K„i ;B®M; M?Q pU+ b•
FBM? ?½BX E?QªM? F?“+ # M;QÌB M`v tm`i ?B M- K°i +¶ F?Q iS+ F?OM; #® +QÌM
` #®M T?Q tmM; [m M?X

@ " M;QÌB M`v H` B\

@ E?Q iS+ ?mv iK¢+? i?“i +QÌM; ç¢B5 h?ÌB E?–M; *?B J•m5 hY oQM; *?B J•m5 *Á
*´ F?B M M;QÌB i bÊ ?½B M`v \*?ŠM; H) H` .B i h? GQM; h°+ \

æ€K i?“M? pB M GB iEBK h°+ Î T?K +”M M?'i i?ÌB +?'M ç°M; F?–M; i?–BX

@ G¢B +| i? K K°i M;QÌB5

•M? K„i >`M .B K \*´ h?–M F?) +?'M FBM?- b„+ K†i +U+ F€F?| M?bMX h`QÊ+ ç•v M
>„+ GQM; +MM; h`B m E?–M; M;;M +ªM- KÊB F?B M +?Q h`B m S?QM; +MM; L;mv
i?Q€iX

J` T?QÆM; t - b„+ K†i ç€K M;QÌB GBM? h°+ +kM; ç²M; /¢M; +?'M ç°M;X

@ " M;QÌB M`v H` B\ æ m H` +QÌM; ;Bª h`B m S?QM; ` M;Q`B /m H`+?- F i ;B Q

@ h?ÌB E?–M; *?B J•m5 hY oQM; *?B J•m5 h`ÌB ¢5 *ÁM +| .B i h? GQM; h°+5

hQ`M i?•M ? B +? +QM G K oB M \*´ h?–M ç²M; i?ÌB `mM H MX G9+ M`v ?²B iQÎM
#¼M +?9M; Hm–M +® w M?^K p`Q h`B m S?QM;- ? B +? +QM #¼M +?9M; HB M +
i?“i H` [m€ i®i- +kM; F?–M; #` h`B m S?QM; i`U+ iB T ;B i +? iX

@ "" MQÆM; i?9B- H¢B H` M;QÆB5

.B i h? >„+ GQM; pW tm'i ?B M- F?-M; M!B ? B H!B- HB M i`U+ iB T ;B i i?ŠM;
h`B m E?-M; pšM M?Q +k çB i?2Q i`Ê ;B9T .B i h? >„+ GQM;- +ÁM h`B m oQM; i?b
p"v- T?B m ç½M; F?„T MÆB iMv w ;B i +?|+X
@ > ? +kM; M M ç +?Q +€+ M; QÆB #B m ?B M K°i +?9i5
h`B m S?QM; F?) +Q!BX \*QM çQ!M; pä ç¢Q- Km®M iB M p T?Q i`QÊ+ i'i M?B M
:B i +?|+ +| i? F?B M +?Q F im Hmv M i`Q!M; i?"M?- F?B M +?Q F im Hmv M +"
@ h?"i F?-M; M; !F M"v H¢B +ÁM M?B m i`Ê i?O M?Q p"v5
S?Q b m i`"M /Q M? GB i EBK h°+- K°i H½Q ;Bª i?•M K†+ €Q #"Q i`„M; i?'T ;B¼M
@ Gv ç¢B bQ- M; QÆB +| #B M T?€T ;b F?-M; \
" M +¢M? ?„M- K°i ;½ +U ?€M i?•M ?bM? + Q HÈM i`U+ iB T ?ÄBX æ²M; /¢M; H" *´
?„M i?•M H" i°+ M?•M GB i EBK h°+- M?QM; b m F?B M?bM i?'v #B m ?B M +O h
F?-M; M„K +?„+ +| i? +?®M; çÐ çQÊ+ ç®B T?QÆM; X
@ h?U+ HU+ +O F M"v +?Q Qi +| i? b€M? M; M; pÈB "€M "° h?–M *?O5 L?QM; #
T?ªB +|5
Gv ç¢B bQ pm®i pm®i +?ÁK `•m +O KbM?- M!B `ä #B M T?€T +O KbM? +?Q +U ?
@ h°+ M?•M GB i EBK h°+- K m i?2Q i p•v b€i h`B m S?QM;5
a m F?B M; ?2 tQM; Gv ç¢B bQ M!B- +U ?€M + Q HÈM FB HB M + Q ;B¼M; [m€i HÈ
GB i EBK h°+ Î T?K + "M M? 'i i? !B M; QM; ç¼M; X
hW H–M i`QÊ+- b m F?B h`B m S?QM; +Sm çB L; mv M . Q *´ h?–M- #`B / M? +O ?„
+O GB i EBK h°+ ç½ i?ŠM; i„T # v p¼i H M- çSM; M; v ç–m / M? b€+?X S?–M i?Q!
+? i h`B m S?QM; - +?Q /M H" "€M "° h?–M *?O +kM; ç m i•K ç°M; F?-M; i?-BX J
`'i K M; Q!B- M?QM; i?U+ HU+ +O h`B m S?QM; H¢B p– +MM; +Q!M; ç¢B- +ÁM +|
h`Q!M; #`Q h? !B E?-M; #"+ M"v- M m M?Q Km®M ;B i ?„M- +, M #ªM H" +U+ F€ F?|
@ *€+ p` F?-M; +–M HQ H„M; - Gv ç¢B bQ +| +€+? ç®B T?| pÈB ?„M5
*U ?€M + Q HÈM FB #´ bmM; K°i +•mX *MM; H9+ ç!- Gv ç¢B bQ +kM; #QÊ+ p T?C
@ æ9M; H" Gv ç¢B bQ5
@ L; ?2 M!B i–M; i`"M T?€T T?ÁM; M; U +?¶ +S çB K FB +?QM? H" /Q p` Gv ç¢B b
h`Q!M; H½Q +O GBM? h°+ ç M +kM; F?-M; +| ?"M? ç°M; ;b i?B m bmv M; ?o5
. M? ?"Q +O Gv ç¢B bQ i`QM; GB i EBK h°+ +| i? M!B H" p– +MM; p M; /°BX >B
bU T?•M T?| +O Gv ç¢B bQ- b) +| F?ª M,M; `i HÈM ç€M? +? i çQÊ+ h`B m S?QM;
F?-M; Qi *?•M h?–M- *´ h?–M +O GB i EBK h°+ Î T?K + "M i" T F i H¢B # M +¢M? +
bQX
@ J¼B M; Q!B M; ?2 K M? H M? +O i - #„i ç–m #® i`Q i`"M T?€T5
Gv ç¢B bQ K°i i?•M €Q #"Q i`„M; imM; # v- pmM; K¢M? ? B i v H MX
"€ #€ #€5
hWM; ç¢Q iWM; ç¢Q i`"M F€ HK+ b„+ # v i?ŠM; ` - +'m i?"M? K°i #° ç² €M F€ /`X
h°+ +kM; /U i?2Q T?•M T?| +O Gv ç¢B bQ- + 'T i®+ ?"M? ç°M; - #® i`Q ç¢B i`"MX
@ >YK\
h`B m S?QM; ç M; ?,M; b v +?ûK ;B i i` M +?B M i`Q!M; - +?Êi T?€i ?B M ` /` /¢M
@ Jm®M /MM; i`"M T?€T ç®B T?| i \
h?•M ?bM? h`B m S?QM; H!2 H M- + 'T i®+ T?|M; i?ŠM; p T?Q +U ?€M + Q HÈM

@ æWM; KÆ iQÎM;5

a„+ K†i+U ?€M + Q HÈM FB M;QM; i`¼M;- i`QM; +Æ i? M?'ii?ÌB #°+ T?€i` K°i
+MM; +QÌM; çΦBX >B M iΦB i`"M T?€T pšM +ÁM ç M; iB M ?"M? #® i`Q- imv i ç®B
T?€ ?Q ;B[+?WM;X

@ GB i .QÆM; Zmv M5

*U ?€M + Q HÈM i`U+ iB T ç€M? ` bQM; [mv M- K°i çQ" M ?Ä /B K`WM; `U+ iªM
b„+ +?|B K„i H"TiS+ Q M? FQ+? i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;X h`B m S?QM; F?-M
L;mv M h?-M EB K i`QM; i v- i`U+ iB T H Q ` - +?ûK i?ŠM; p T?Q [m M; çQ" M ?/A
P M? T? M?5

h`QM; M?€v K„i >¶M L;mv M h?-M EB K ç½ +„ii?ŠM; p"Q i`QM; +U + -m ?Ä /B K-

@ h?"i KΦM?5

hQ" M i?•M +U ?€M + Q HÈM iQ€i` K² ?-B HΦM?X *?d KÈB ;B Q i?O K°i +?B m- ?
KbM? +,M #ªM F?-M; T?ªB H" ç®B i?O +O h`B m S?QM;X L m M?Q çÆM ç°+ +?û
KΦM; iΦB ç•vX

@ h?B M >Ä æ² J h`"M ç½ i?"M?5

æ9M; H9+ M"v- T?Q b m +?Êi i`mv M` i? M?•K +O Gv çΦB bQX

@ h®i5

*U ?€M + Q HÈM +'Ti®+ HmB p T?Q b mX

@ *ÁM Km®M +?çv b Q\

h?•M ?bM? h`B m S?QM; H|2 H M`²B #B M K'iX

@ E?-M; i®i5

a„+ K†i+U ?€M + Q HÈM çΦB #B M- +ªK i?K çQÊ+ K°i +¶M;mv +Æ +QÌM; çΦBX >„
+QÌM; ?½M- i` M i?•M ?bM? FBK [m M; `çM; `Ð iªM K€i` i`¼M; €Ti? T?€+? i`-K
"€5

h`B m S?QM; i`U+ iB T tm'i ?B M b m HQM; +U ?€M + Q HÈM- >¶M L;mv M h?-M
h`QM; M?€v K„i- i? T?€+? T?ÁM; M;U +O +U ?€M + Q HÈM ç½ #` h`B m S?QM; -
*®i M?K+ FBK b„+ # M i`QM; M?bM i?'v +kM; T?ªB ;B"i KbM?- ?mv i /`+? FBK ?²M
`X

æ9M; H9+ M"v- K°i +¶ mv €T ?Ä /B K F?'M; H² iW T?Q b m ç°i M?B M ?"M; H•K M

@ J m HmB HΦB5 hB M p"Q i`QM; i`"M T?€T5

Gv çΦB bQ HÈM iB M; H H M pÈB +U ?€M + Q HÈMX *?d i?'v K°i iÁ ?Ä /B K çΦ
i`b ç M; +'Ti®+ /B +?mv M i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;X h`mM; i•K çΦB i`"M /Q G
ædM? T?QM; +?O i`b- #®M T?Q çΦB i`"M +| #®M ;½ *´ h?-M "€i ;B B- #ªv ;½ *´ h
oM pM pM5

S?Q i` M çΦB i`"M +| K°i i? M? +U M?"M /Q ?Ä /B K FBK b„+ içQ i?"M?- iªM` i
/B KX *ÁM +?Q +| iB T + "M- M?QM; h`B m S?QM; ç½ +ªK i?K çQÊ+ K°i +¶ F?Q iS

@ h`"M T?€T M"v [mª i?"i +kM; +| +?9i #'i T?"K 5

•M? K„i h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M;X lv HU+ K" i`"M T?€T M"v i? ?B M` - F?B
h?-M *?O +kM; T?ªB ç°M; /mM;X

*U ?€M + Q HÈM FB ç M; +'Ti®+ HmB p T?Q b m- KK+ iB m +O ?„M +?QM? H"

@ L;QÆB +kM; F?-M; + -M i`î p M[5

h`B m S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;X v +?Q ç²M; HU+ i`QM; hª J•m ?„M #„i ç-m # ç°
i`QM; M?€v K„i i¢Q i?“M? K°i i? M? >¶M L;mv M h?-M EB K +Ð M?ÄX a m K°i F?
h?-M EB K +Ð M?Ä FB HB M iW i`QM; K„i i`EB h`B m S?QM; #¢Q t¢i?ŠM; ` X

J„i i?'v +U ?€M + Q HÈM FB ç½ b„T bY iB M p`Q i`QM; +U M?“M ?Ä /B K FB - M
i`QÌM; FB K +Ð M?Ä +?Êi tÄ tmv M [m i?•Mi? ?„MX h?Q€M; +?®+- h?-M i? +M
HÈM HB M #`i?QÆM; í M M;?B K i`¼M;- i`U+ iB T T?mM ` K°i M;KK K€m iQÆBX

@ E?-M;5

*U ?€M + Q HÈM +® ;„M; +?`m çUM; ç m M?S+- M? M? +?|M; iB T +”M p T?Q i`
i`QM; i`”M T?€T- ?„M b) +ÁM çQÌM; b®M;X L?QM; #¶M; M?B M- K°i i? M? i`QÌM
+?Êi iW i`QM; M;U+ +O ?„M i`U+ iB T ç•K i?ŠM; ` X J°i +¶ HU+ HQÈM; +QÌM; ?¼
K¶B K°i MÆB ? Q H€M? i`QM; +Æi? ?„M- T?€ ?Ov- i?-M T? i`i +ªX

@ G`K b Q H¢B

Gv ç¢B bQ M?'i i?ÌB FBM? ?- K°i iB M;X *U ?€M + Q HÈM FB +?QM? H`+QÌM; ;Bª
+O GB i EBK h°+- ?ÆM M[M²M; ç° ?mv i K¢+? +U+ + Q- i?B M T?9 im Hmv M +U
`i HÈM i`M +?S+ h?-M *?OX *U ?€M + Q HÈM +?d H`M;„M +ªM h`B m S?QM; i`Q
+?Q ç„T M†M i`”M T?€T- H¢B F?-M; M;?o `^M; ?„M K°i çB F?-M; i`Î H¢B- ç½ #` h`

R9kkX *?QÆM; R9RN, h? E?-M; h? æÐ

@ G`K b Q H¢B

Gv ç¢B bQ M?'i i?ÌB FBM? ?- K°i iB M;X *U ?€M + Q HÈM FB +?QM? H`+QÌM; ;Bª
+O GB i EBK h°+- ?ÆM M[M²M; ç° ?mv i K¢+? +U+ + Q- i?B M T?9 im Hmv M +U
`i HÈM i`M +?S+ h?-M *?OX *U ?€M + Q HÈM +?d H`M;„M +ªM h`B m S?QM; i`Q
+?Q ç„T M†M i`”M T?€T- H¢B F?-M; M;?o `^M; ?„M K°i çB F?-M; i`Î H¢B- ç½ #` h`

h`QM; h?B M >Ä æ² J h`”M- `i M?B m \*´ h?-M iQ`M i?•M `mM H M- i` M K†i H°
h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; [m€ KS+ +QÌM; ç¢B- *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM;
i? +?®M; çÐ- / /`M; #` ?„M ;B i +? iX

@ J¼B M;QÌB çWM; ?QªM; ?®i5 h?B M >Ä æ² J h`”M ç½ i?“M?- M?'i ç`M? +| i?

Gv ç¢B bQ H”T iS+ [m€i H MX hmv `^M; iÁ i`”M T?€T M`v i?B m çB +U ?€M + Q
T?€T bªM bBM? ` pšM M?Q +k +| i? i¢Q i?“M? mv ?B T +?Q “€M ° h?-M *?OX

@ VK5 hQ”M HU+ çB m F?B M i`”M T?€T- ;B i +? i h`B m S?QM;5

•M? K„i K'v ;½ +QÌM; ;Bª *´ h?-M i`Î M M FB M ç`M?X Gv ç¢B bQ i`QM; GB i EBK
ç`M?- i`”M T?€T ?„M #® i`Q ` ç½ M?B m H-M FB M i¢Q F€ +¬M; +?Q GB i EBK h°

oM pM pM5

h? M? ç Q M?“M ?Ä /B K /Q i`”M T?€T t•v /UM; ` i` M çdM? ç-m Gv ç¢B bQ M?'i
K€i ` F?Q iS+ +U+ M|M; p¬ +MM; M;mv ?B KX *€+ i?“M? pB M GBM? h°+ Î T?K +”M
+QÌM; ç¢B M`v- F?-M; F?ÄB HmB p T?Q b m K°i çQ¢MX

@ h`B m S?QM;- M?“M H`v +€B +? i5

Gv ç¢B bQ çB m F?B M i`”M T?€T- F?®M; +? i? M? ç Q M?“M ?Ä /B K i` M F?-M
p T?Q i`QÈ+X h? M? ç Q M?“M FB +ÁM +?Q +| ?”M; H•K- ç½ +| K°i +¶ b|M; tmM
F?OM; #® T?|M; tm'i ` X æ²M; i?ÌB- i`QM; i? M? ç Q M?“M FB H¢B +ÁM iªM K€i
:B M +QÌM; ç¢B- i¢Q i?“M? ?B m [mª T?ÁM; M;W ç`+? M?•M Î T?K +”M h?m`M /B
FB i`U+ iB T +?ûK i?ŠM; tm®M;- TªM; T?i M?Q +| K°i ç¢Q i`QÌM; ?” ?Ä /B K ç

h`QÈ+ ç|- h`B m S?QM; ç½ ?| i?“M? K°i ç¢Q [m M; K M; M;•M b„+ K°M; ?mv M-
i`€M? F?ÄB T?¢K pB +¬M; FQ+?X

@ L;QÆB +?d #B i i`®M i?¬B b Q\

Gv ç¢B bQ [m€i H¢M? K°i iB M;X L?QM; i`QM; HÁM; Gv ç¢B bQ H¢B p¬ +MM; FBM
i?"i bU H` [m€ M? M?X \*?Q /M #¼M +?9M; +| i? +?QÎM; F?®M; iÁ i`"M T?€T M`
[m'M H'v h`B m S?QM; K°i ?²B- +,M #ªM F?| +| i? ç€M? +? i çQÊ+ ?„MX

@ "'i Hm"Mi`"M T?€T M`Q +kM; ç m +| +?¶ v m M?QÊ+- ?Q†+ H` çB K ç°i T?€5

hª J•m h`B m S?QM; #„i ç-m p" M +?mv M- M?bM +?^K +?^K i` M h?B M >Ä æ² J h
+ª ibM? ?m®M; i`QM; h?B M >Ä æ² J h`"M +kM; ç m #` h`B m S?QM; M?bM i?'m

@ hbK çQÊ+ `²B5

•M? K„i h`B m S?QM; H|2 H MX a m K°i F?„+- b m HQM; ?„M HQm H¢B i-M; i-M;
h?B M >Ä æ² J h`"MX

@ G¢B /€K iB T + "M h?B M >Ä æ² J h`"M\ h?"i bU Km®M +? i5 >m®M; ?²- +?Q /
+kM; F?| +| i? T?€ pÐ çQÊ+ T?ÁM; M;U +O h?B M >Ä æ² J h`"M5

a„+ K†i Gv ç¢B bQ M?'i i?ÌB pmB p - H"TiS+ F?€T ç°M; T?€T [mv iX *MM; H9+ ç
h`"M +?Êi T?|M; tm'i` K°i +¶ ?Ä H½M; ?bM? +¬m F?'M; H²X

*"M; iB T + "Mi`"M T?€T- h`B m S?QM; #`i?B m ç®i +MM; pÈB €T +? H¢B + "M; HÈ
*?O h?¬Mi? v m FûK M`Q F?€+- +?d bÊ +kM; b) F?¬M; /€K iB T + "M [m€ ;¬M h?E
p"vX

@ >¶M h?B M >Q Zmv M5

h`B m S?QM; H"TiS+ i?¬B ç°M; +?B M F„T?ÁM; M;U- tmM; [m M? i?•Mi? i¢Q i?
€K M;•M b„+ pšM çK+X L?'i i?ÌB- +¶ mv €T ?Ä H½M; +U+ M|M; FB HB M #` >¶M
M M; Q`B- +kM; F?¬M; M;WM; ?'Ti?m M,M; HQÊM; +O M|X

@ æB K ç°i T?€ +?QM? H`Î +?¶M`v5

h`B m S?QM; pW KÈB iB T + "Mi`"M T?€T- >¶M L;mv M h?¬MEB Ki`QM; i v HB
P M? T? M?5

h`"M T?€T ?Ä /B K F?'M; H²FB M?'i i?ÌB HB M #` h`B m S?QM; #` K°i +?¶ ?
T?€T M`v +| ç†+ iQM? iU +?[ i`- +?¶ ?'M; FB `i M? M?HB M F?ûT H¢BX L?QM
FB tm'i?B M- >¶M L;mv M h?¬MEB Ki`QM; i v h`B m S?QM; ç½ T?|M; tm'i` K°
K M;X

@ E?¬M;5

h`QM; i`"M T?€T- K°i ;½ *´ h?¬M h?'i;B B M?'i i?ÌB +ªKi?K çQÊ+ M;mv +Æ iY pQM
FBM? ?Q`M;X L?QM; im pB +O ?„M [m€ i?'T- ç®B K†i pÈB K°i FQ+? iMv w +O h`
+| F?ª M,M; b®M; b|iX

S?®+ tmv5

æ¢Q ?¶M M;mv M FB K K M; FB pW tmv M [m - i?•Mi? ;½ *´ h?¬M h?'i;B B FB
T? b¢+? b)X

@ E?¬M; i®i5

a„+ K†i Gv ç¢B bQ F?) #B M- F?®M; +? +U M?"M ?Ä /B K +¬M; FQ+? p T?Q h`E
hQ`Mi?•M h`B m S?QM; ?| i?"M? K°i ç¢Q [m M; K M; K°M; ?mv M- i`QM; M?€v K,
+?¢v- T?|M; iÈB K°i # M F?€+ +O i`"M T?€TX

@ E?®M FB T5 *?Q /M ç½ ?¢M +? E?¬M; :B M •Q L;?o - M?QM; i®+ ç° +O iB m i

h` M K†i Gv ç¢B bQ H°` i?–M b„+ ç„M; +?€iX hmv`^M; mv HU+ +O h?B M >Ä æ ç¢B- M?QM; i®+ ç° H¢B +?d #bM? #bM? i?QìM; i?QìM;X J` ;Bì T?9i M`v- H¢B i?B +?Q mv M,M; i`M T?€T +kM; ;B^K tm®M; i?“i HÈMX

@ o` i`Q +O ;½ *´ h?–M h?“i ;B B FB +?QM? H` ç` T?QÆM; T?ÁM; M;U v m FûK H` çB K ç°i T?€5

h`B m S?QM; F?) +QìB M?¢i K°i iB M;X

@ E?¬M; M;ì iB m iY M`v H¢B M?bM i?“m çB K ç°i T?€ +O i`M T?€T5

a„+ K†i Gv ç¢B bQ p¬ +MM; T?šM ?”MX

@ GmB5

Gv ç¢B bQ H”T iS+ H`K` [mv i ç`M?X h`B m S?QM; +?B K çB K i®B + Q i®+ ç°- # i?QÆM; i`M çQÊ+ ?„M +?9i M”QX J” #^M i?•M h`B m S?QM; H¢B +”M; ?B m`ä+?¶ J h`”MX L m +S iB T iK+ M?Q p”v- h?B M >Ä æ² J h`”M bÊK Km°M ;b +kM; b) i l +^ ?„M +kM; b) F?¬M; b®M; M´BX Gv ç¢B bQ +MM; K`v i?“M? pB M GB iEBK h°+ - >Ä æ² J h`”M +’T i®+ i?®B HmB p T?Q b mX

@ >¬K M v- +€+ M;QÆB B +kM; F?¬M; çB çQÊ+5

h`B m S?QM; F?) [m€i K°i iB M;- i?•M ?bM? M? M? +?¡M; HQÈi` X >„M i`U+ iB T` GB iEBK h°+ i`QM; h?B M >Ä æ² J h`”MX

@ E K`i Km®M ;B i- ?„M M?“i ç`M? T?^B +? i F?¬M; i? M;?B M;ì5

•M? K„i h`B m S?QM; H¡2 H M- K°i H–M M[çB iÈB v m çB K +O h?B M >Ä æ² J

@ >¶M L;mv M *?mv M >¡ 5

>¶M h?B M >Q Zmv M #®M T?Q i?•M i? ?„M #¶M; M?B M i?m ?²B H¢B- +?mv M >¶M L;mv M #`M; #¢+- [m€M +?9 p”Q i? M? >¶M L;mv M h?–M EB K i`QM; i vX h` >¶M L;mv M h?–M EB K i`QM; i v ?„M HB M i`Î M M p¬ +MM; i`–K i`¼M;- +kM; i, >¶M L;mv M \*U h?–M EB K /”B iÈB K`v i`,K i`QÊM;- /šM T?€i K°i +¶ # ç°M; +m²M bÊ- FBM? i`B i i?B M ç` X h`QM; F?Q^M; i?ìB ;B M M;„M- K°i p`B *´ h?–M- F +^ i` M +?B M i`QìM; T?K +”M +kM; T?€i bBM? +^K SM;- i`QM; HÁM; i?“i FBM?X

@ *?ûK5

h? M? >¶M L;mv M *U h?–M EB K iQ HÈM FB /MM; i? # ;½v M;?B M M€i +?ûK tm M¡ ç½ +?ûK h?B M >Ä æ² J h`”M i?“M? ? B çQ¢M- i`QM; M?€v K„i M´imM; i?“M? i`QM; [m€i`bM? M`v- >¶M L;mv M \*U h?–M EB K iQ HÈM +kM; F?¬M; M;WM; i?¬M` mv M,M; F?¬M; ;B^K çB +?9i M”Q- K¢M? K) [mûi M; M; K°i ç€K +QìM; ;B^ *´ h?–M

@

J°i i`”M; iB M; F m i?^K i?B i imv i p¼M; p M; H MX h`QM; M?€v K„i ç½ +¡ ;–M K *´ h?–M h?“i ;B B- “€i ;B B ç m i`Î i?“M? pQM; ?²M /QÈB FB K +O h`B m S?QM;X

@ GU+ HQÊM; ?¶M HQ¢M i?“i ç€M; bÊ5 *?¢v K m5

o K†i Gv ç¢B bQ FBM? ?Q”M;- K M; i?2Q K`v M;QìB i`¼M; i?QÆM; +ÁM b¡i H¢B- i`QM; ç€K ?Ä H½M; i`M T?€T #¢Q HB i M?^v` - tQ v M;QìB #Ä +?¢vX

@ *ÁM Km®M +?¢v b Q\

h`B m S?QM; +QìB M?¢i K°i iB M;- +?m`M #` K°i H–M M[ i?B i`B M +¬M; FQ+?X L €T F?“M; H² ç°i M?B M # Q T?O i?šM; p T?Q h`B m S?QM;X

@ J « *´ h?–M- K m +Sm +?9M; i 5

Gv ç¢B bQ H”T iS+ HÈM iB M; F m +SmX J°i H½Q ;B^ F?¬ ;–v i?•M K†+ i`QìM; #”C iB T T?¡M; p¼i iÈBX

@ h`B m S?QM;- M;QÆB [m€ +`M`Đ`²B5

J « *´ h?-M F?) [m€i K°i iB M;X lv / M? +O J « *´ h?-M ?„M i`QM; iQ`M #° h?-M M`v +kM; F?-M; M?Ä- i? M?QM; çQ¢M i?iB ;B M i`QÊ+ H¢B i?m i?B i i`QM; i v i`B iB m #®B KÊB [m`i F?îB M`vX a€i w +O ?„M ç®B pÊB h`B m S?QM; imv i ç®B h?-M +?9i M`QX

@ L;QÆB +kM; +?d H` #¢B iQÊM; /QÊB i v i K` i?-B5

h`B m S?QM; #bM? i?ªM M|B- F?-M; ç†i J « \*´ h?-M p`Q i`QM; K„iX

@ L;QÆB G-M i`QÊ+ M m F?-M; T?ªB M;QÆB p`L;mv M . Q *´ h?-M HB M i?O- #¢B5

a„+ K†i J « *´ h?-M çÄ #WM;- p¬ +MM; T?šM M°- +?Êi [m€i HÈM K°i iB M;X

oM pM pM5

hQ`M i?•M ?„M M?'i i?iB [m M? [m`M K°i i-M; [m M; pK çO +€+ HQ¢B K`m b„+ - + T?Q h`B m S?QM;X :Bì T?9i M`v- J « \*´ h?-M M?bM [m ;B®M; ? i M?Q K°i F?®B ç-v ç°+ i®- +?Q /M H` "€M "° h?-M *?O M?B K i`9M; +kM; T?ªB H°i / X

@ J « *´ h?-M- H-M i`QÊ+ i ç½ i? +?Q M;QÆB F?ÄB +? i- H-M M`v M;QÆB H¢ F?-M; F?€+? F?Q M[5

•M? K„i h`B m S?QM; T?€i H¢M?- Kî` >¶M h?B M >Q Zmv M- F?-M; +?9i bÊ ?½B *´ h?-MX

@ *? +QìB5 h? +?Q i F?ÄB +? i\

J « *´ h?-M M?'i i?iB +QìB HÈMX hmv `^M; ?„M F?-M; M„K +?„+ +| i? ;B i +? i h`B S?QM; +kM; imv i F?-M; ;B i çQÊ+ ?„MX

@ >`M ",M; æ°+ oK5

h?O +?QîM; J « *´ h?-M p mM; H M- K°i KªM? ç°+ pK #,M; ?`M K`m t€K i`„M; i`U+ i ` #®M T?QÆM; i€K ?QÊM; tmM; [m M;X h-M; ç°+ pK #,M; ?`M K`m t€K i`„M; FB i?`M? M M K°i KªM? HoM? pU+ ?`M ç°+ M; ,M +€+?- i`i +ª h?-M HU+ - bBM? +Æ i #,M; ,M KÁM b¢+? b)X

h`B m S?QM; pW Km®M iB T +`M- H¢B T?€i ?B M >¶M h?B M >Q Zmv M +O +?QM ç`M?- mv M,M; iW iW bmv v m tm®M;X æ²M; i?iB- F?B h?-M i?S+ +O ?„M +?m`M # b) #` ç°+ pK ?`M #,M; ,M KÁM çB K`iX

@ > ? ç•v +?QM? H` "Q i?m"i KÈB K` i p b ç ç®B T?| M;QÆB- /MM; HQ¢B ç°+ + +Sm +? i¢Q` 5

J « *´ h?-M î i`QM; >`M ",M; æ°+ oK HÈM iB M; +QìB M|BX G-M i`QÊ+ i?m i?B i ?„M i`î p ç½ +?m`M #` p¬ +MM; ç-v çOX >`M ",M; æ°+ oK M`v +| ?B m [mª M; ,M + h`B m S?QM; F?-M; iB M p`Q- ``i F?| +| i? +¬M; FQ+? i`9M; çQÊ+ J « \*´ h?-MX L HB M b) #` >`M ",M; æ°+ oK i" T FQ+?- +€+ T?QÆM; /B M i®+ ç°- h?-M HU+ +kM M?B mX

"¶M; M?B M- i`QM; ?`M pK +?Êi # v pKi` K°i ç¢Q [m M; i?9+ K†+ HK+ b„+X h`B M?¢v +ªK- H" T iS+ +`T i®+ i`€M? F?ÄBX E?-M; i? F?-M; i?W M?"M- J « *´ h? i?B M T?9 i` M T?QÆM; /B M æ°+ ç¢QX >`M ",M; æ°+ oK M`v +kM; iQÆM; ç®B F S?QM;X \*?Q /M H` >¶M h?B M >Q Zmv M +kM; b) #`ªM? ?QîM;- mv M,M; +kM; ;Bª

h? M?QM;- h?-M i?S+ F?-M; i? M`Q iB M p`Q- h`B m S?QM; b) T?€M çQ€M F?- h?-M b Q\ h`QM; hª J•m ?„M ç°i M?B M tQ v i`ÁM` K°i i-M; [m M; pK K°M; ?mv +O hª J•m h`B m S?QM; i`QM; M?€v K„i HB M ç i?,M; H MX

@ >YK\

J « *´ h?–M ç M; Î i`QM; >`M ",M; æ°+ oK- i?•M i? F?) `mM H M K°i +€BX >„M ç°
+ªK ;B€+- h`B m S?QM; /Q`M; M?Q ç M; M?bM +?^K +?^K ?„M p"vX

"¶M; M?B M- hª J•m h`B m S?QM; +?Êi H|2 H M K°i +€B- K°i i? M? >¶M L;mv M h?
#„M i?ŠM; ` X

@ E?¬M;5

J « *´ h?–M M?´i i?İB bYM; b®iX E?¬M; M;İ h`B m S?QM; H¢B +| i? i"Ti`mM; p`
S?®+ tmv5

*,M #ªM F?¬M; i? Mû i`€M?- J « \*´ h?–M H"TiS+ #` >¶M L;mv M h?–M EB K +Đ
i?'m [m - M?´i i?İB T?mM ` K'v M;KK K€m iQÆBX æ9M; H9+ M"v- i` M #-m i`İB ç
i? M? >¶M L;mv M h?–M EB K i?"i HÈMX

@ E?¬M;5

J « *´ h?–M p°B p" M; Mû i`€M?- M?QM; pŠM M?Q +k ç½ i` X >¶M L;mv M h?–M EB
i?ŠM; H M i` M p B T?ªB J « \*´ h?–M- b m ç| i`U+ iB T +?ûK tm®M; +€M? i v T?ªB

@ 5

J « *´ h?–M F m i?ªK K°i iB M;- +® ;„M; +?`m çUM; ç m çÈM- tQ v M;Q`B #Ä +?¢v
@ L;QÆB çB çQÊ+ b Q\

h`B m S?QM; +Q`B H¢M? K°i iB M;- #`M i v +ÁM H¢B +kM; M;QM; iK ` K°i i? M? >
> B i? M? >¶M L;mv M h?–M EB K /`B i`,K i`QÊM; ;B Q M? m +?ûK i?ŠM; p T?Q
>`M ",M; æ°+ oKX

P M? T? M?5

J « *´ h?–M H"TiS+ MûK ` K°i pB M [m M; +?•m M;k i?ªB- ç²M; i?İB ç€M? pĐ M
+Q`M; ç¢B i`QM; M?€v K„i HB M #MM; T?€i ` - +®M; ;„M; +?®M; H¢B K°i i`ªK +O

@ æB m M"v b Q +| i? \ h?U+ HU+ +O ?„M bQ pÈB i`QÈ+ ç•v +`M; K¢M? ?ÆM5 G)
+| tm'i iQ" M HU+\

h?•M i? J « *´ h?–M F?) `mM H M- i`QM; HÁM; +U+ F€ bÊ ?½BX

> B i? M? >¶M L;mv M h?–M EB K iQ HÈM F?¬M +MM; ç°i T?€ i–M; i–M; F?|B ç°+
`^M; mv M,M; +kM; +| +?9i v m #Èi- M?QM; +kM; F?¬M; T?ªB J « *´ h?–M +| i? M
J « *´ h?–M K°i H–M M[tm'i ?B M ? B ç¢Q p i K€m M?bM i?'v K";B"i KbM?- +®
M;Q`BX

h? M? >¶M L;mv M h?–M EB K i`QM; i v i`€B h`B m S?QM; ç°i M?B M #B M K'i-
;QÆM; i?Ov iBM? H¬B çbM?X

@ *Ym G¬B Gmv M >²M5

h`QM; \*Ym G¬B Gmv M S?€+? EQM? +?Êi T?|M; tm'i ` +?QM ç–m G¬B GQM; p¬ +
GQM; FB M?´i i?İB T?B i?,M; H M i?B M F?¬M;- b m ç| H¢B K°i H–M M[T?|M; i?

oM pM pM5

hQ" M #° +?QM ç–m G¬B GQM; Q M?i¢+ i?ŠM; H M i` M i?•M i? J « *´ h?–MX GU+
FB F?¬M; M;WM; +m²M; Q M? HQ¢M i¢+- /^M pti +?Q J « *´ h?–M b®M; F?¬M; #^
HQÊM; G¬B æB M HB M +?mv M ?| i?"M? iWM; bÊB /•v tQ+? H¬B çbM?- i`|B #m°
h?–MX

S?Q b m K°i [m½M; F?¬M; t - b„+ K†i .B i h? >„+ :B Q GQM; +?°M ç°M; X
æ€K +QÌM; ;Bª GB i EBK h°+ T?K +°M pW KÈB +?m~M #` +?¢v iÈB- M?bM i?'v K°
i?ÌB `mM H M- i`U+ iB T tQ v M; QÌB ç`Q i~mX

@ Zm€ FBM? F?OM; 5 L; v +ª >`M .B K \*´ h?¬M +kM; i`U+ iB T #` ;B i +? i5
J°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; M?bM i?'v- iQ`M i?•M H°T iS+ `mM `~v H~K

@ *?O M?•M- F iB T +?9M; i H`K ;b\

.B i h? >„+ GQM; +mM; FQM? ?ÄBX

@ :B i5

h`B m S?QM; +?d i?®i H M K°i +?[X a m F?B M|B tQM; - i?•M ?bM? ?„M HB M M? I
F?„+ - M?[M; MÆB i?•MªM? ?„M çB [m ç m HQm H¢B K°i çQÌM; K€m- ç€M? ç•M i?

R9k8X *?QÆM; R9kk, æB K h®B * Q o¬ æ`+?

a m F?B h`B m S?QM; F?¬M; HQm H¢B i?U+ HU+ M[ - iQ`M HU+ tm'i i?O- +QÌM; ;
H`iMv iB M +?ûK ;B iX L?[M; MÆB i?•MªM? ?„M HQÈi [m - K€m iQÆB p,M; imM;
çQÌM; çÄ iQÆBX

@ 5

h? M?•K F m H i?ªK i?B i p M; H M HB M KB M F?¬M; /Si- b„+ K†i ç€K +QÌM; ;B
M?'i i?ÌB H°` i?¬M b„+ FBM? F?OM; - tQ v M; QÌB #Ä +?¢v i`®B +? iX

h®+ ç°+O h`B m S?QM; F?B M +?Q M; QÌB F?€+ F?¬M; F`T T?ªM SM; - i`QM; M?€
ç M; T?|M; +?¢v FB X

@ *?ûK5

h`B m S?QM; ?mv ç°M; >¶M L; mv M h?¬M EB K i`QM; i v- K°i ç¢Q FB K [m M; €K
iB T +?ûK K°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B i?`M? ? B F?9+ - h?¬M ?²M +•m /B iX E?¬M; K
+QÌM; ;Bª *´ h?¬M pW `²B /U ç`M? çB [m i`Ê ;B9T >`M .B K *´ h?¬M ç m i`îi?`M
+O h`B m S?QM; X J°i K`M M`v- /¼ +?Q ç€K i?`M? pB M GB i EBK h°+ T?K +°M M

@ h?"i ç€M; bÊ5 Zmª i?"i +?QM? H`K°i i M a€i h?¬M5

@ *?¢v5

hmv `^M; p`i`Q ?B M i¢B +O h`B m S?QM; pšM ç M; îi`QM; T?¢K pB ç¢B [m•M +C
+QÌM; ;Bª *?•M h?¬M- *´ h?¬M îT?K +°M H¢B `mM M?Q +¬v b'v- F?¬M; M; WM; i?C

@ :B i5

h`B m S?QM; ?ûi HÈM K°i iB M; - K°i +¶ b€i F?Q FBM? i?B M ?mM; €+ i`M M?šM +
i`M ç€v HÀM; K¼B M; QÌBX

@ æ¢B F? B b€i ;BÈB5

*†T K„i .B i h? >„+ GQM; i?B m ç®i HQM; pB K- ?mv i /`+? b€i HK+ i`QM; +Æ i?
H¢BX .B i h? >„+ GQM; +MM; pÈB h`B m E?¬M; +kM; ç²M; i?ÌB i`U+ iB T ;B i`X

" M; QÌB F?¬M; M; WM; çB M +m²M; ;B i +?|+ i¢B F?m pU+ ç¢B [m•M +O GB i EB
M; ¢Q M; ? X æ†+ #B i h`B m S?QM; H¢B H`iÈB p¬ªM? çB p¬imM; - KB m b€i i'i +

S?QÆM; t - ç¢B [m•M GB i EBK h°+ ç M; çm´B i?2Q +¬M; FQ+? ç€K M; QÌB + Q i¬M
M`v FBM? ç°M; X

@ S?Q b m tªv ` +?mv M ;b p"v\

h`QM; HÁM; EBK h`QÎM; H½Q +| +?9i M; ?B ?Q†+X >B M iϕB- GBM? h°+ ç½ i?ªK #ϕ
GB i EBK h°+ i?W i?„M; i`mv FQ+?- M¶ HU+ iQ`M /B i GBM? h°+X L?QM; T?Q b
ç|X

h?-M i?S+ i?Q€M; çªQ [m - b„+ K†i + Q i-M; GB i EBK h°+ M?`i i?`İB çϕB #B MX
@ E?®M FB T5 hB m iY M`v i?`i ç9M; H` H`K +`M5 GϕB /€K i`M b€i i?`M? pB M GB
@ h`-M h`QÎM; H½Q- M; QÆB /šM i?2Q K°i p`B +QÎM; ;Bª- [m v p /B i i`W F M`v5
EBK h`QÎM; H½Q H`T iS+ [m€i H MX hmv H` h`B m S?QM; M`v F?-M; i? F?-M; ;B
+?B M bU- iB m /B i + Q i-M; GBM? h°+ KÊB H` KK+ iB m ?`M; ç-m +O ?„MX

@ o•M;5

J°i H½Q ;Bª ?mv M v F?) +9B ç-m ç€T HİB- i`QM; K„i H|2 H M b€i F?QX

S?Q i`QÈ+ ç€K M; QİB GB i EBK h°+- çϕB [m•M GBM? h°+ +ÁM HϕB ç M; p•v iK i?
p T?Q b mX

@ sªv ` +?mv M ;b\ æ€K M; QİB GB i EBK h°+ HϕB i€+? ` K°i #° T?`M HmB p T?Q

S?M GBM? *´ h?-M +| +?9i M; ?B ?Q†+ ?ÄBX

@ G` h`B m S?QM;5 >„M pšM +ÁM +?B M ç`m i`QM; çϕB [m•M +O GB i EBK h°+5
L;mv M . Q *´ h?-M H`T iS+ ç€T HİBX

@ E?-M; b B5 G` h`B m S?QM;5 >„M ç M; çB M +m²M; +?ûK ;B i ç€K M; QİB GB i
*Ym ;B B ædM? T?QM; +kM; ç m #` ?„M +?ûK ;B i5

h?-M i?S+ +O h K h`QÎM; H½Q i?Q€M; çªQ [m T?Q b m +?B M i`QİM;- €M? K„i
i?®i H MX GİB M`v pW M|B ` - i•K i?-M iQ`M #° ç€K M; QİB GBM? h°+ T?K +`M M
:Bİ T?9i M`v- h`B m S?QM; pšM +?Q +?`m iW #Ä- Î i`QM; çϕB [m•M GB i EBK h°+
b €T HU+ +?Q #¼M ?¼X

@ h`QÎM; H½Q- +?9M; i M?`i ç`M? T?ªB +?®M; çĐ5

L;mv M . Q *´ h?-M M„K +?†i M;¼+ FB K i`QM; i v- €M? K„i p¬ +MM; FB M ç`M?-
çϕQ FB K # iBM? i? HK+ M?ϕiX

QyQ

S?Q b m +?B M i`QİM; GB i EBK h°+- h`B m S?QM;- .B i h? >„+ GQM; +ÁM +|
M;WM; i`M b€iX "¶M; M?B M- +?Êi +| iWM; +¶ iWM; +¶ F?Q iS+ +QİM; çϕB +?Êi #
?¼X

@ h`"M ?bM? i?"i HÈM 5

•M? K„i .B i h? >„+ GQM; F?) M;QM; ç¼M;X G½Q ;Bª ?mv M v FB i?•M H` "€M "
K°i "€M "° h?-M *?O +MM; pÊB M,K *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM;- i€K *´ h?-M *
iÊBX h`"M i? +QİM; çϕB M?Q p`v- M; v +ª .B i h? >„+ GQM;- i`QM; HÁM; +kM; i?
L?QM; ç9M; H9+ M`v- h`B m S?QM; +?Êi i?'T ;B¼M; M|B,

@ *?¶ M`v ;B Q +?Q i 5 > B M; QİB +€+ M; QÆB çB i`Ê ;B9T GBM? h°+ çB5

@ *€B ;b\

h`QM; HÁM; .B i h? >„+ GQM; p¬ +MM; F?B T bÊX GB i EBK h°+ ç½ T?€B ` i`"M
b€i iÊB- M?QM; h`B m S?QM; HϕB +ÁM ç ? B M; QİB #¼M ?¼ `İB F?ÄBX >„M /U
i`"M ?bM? M`v b Q\

aQm5 aQm5

> B M;Q`B M? M? +?|M; i€+? ` ? B # M- H QÈi M? M? p T?Q çΦB [m•M +O GBM?
HB + K„i M?bM .B i h? >„+ GQM; +MM; h`B m E?¬M; K°i +€B- b m ç| K°i H-M M[
h`B m S?QM;X

@ hB m #®B- ?¬K M v M;QÆB ?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M;ì5

G½Q ;Bª ?mv M v i`U+ iB T [m€i H MX

@ o•v b€i5

J°i ;½ i`mM; MB M "€M "° h?¬M \*?O F?€+ i?•M K†+ i`Q`M; #`Q ?Ä /B K i`U+ iB T
K°i ç€K *´ h?¬M *Ym ;B B- *Ym ;B B ædM? T?QM; M? M? +?|M; T?•M i€M ` - # Q p
;B[X æ²M; i?`B- i`QM; i v H½Q ;Bª ?mv M v +kM; tm'i ?B M K°i bÊB /•v tQ+? M;•I

@ E?| 5

G½Q ;Bª ?mv M v ?ûi HÈM K°i iB M;- bÊB /•v tQ+? M;•M b„+ i`QM; i v #„i ç-m T?B
HÈMX

G2M; F2M;5

J°i bÊB /•v tQ+? M;•M b„+ ?Q p¬ F?¬M; H² p`M [m M? i`QM; ?Q F?¬M; i?B M ç` -
+¶ HU+ H QÈM; E?¬M; :B M +Q`M; çΦBX h?Q€M; +?®+- ?Q F?¬M; +ª K°i T?QÆM;
H QÈM; E?¬M; :B M •Q L;?o HB M K'i çB i€+ /KM;X

@ hB m #®B- H-M M`v M;QÆB +?„T +€M? +kM; F?¬M; i?Q€i M´B 5

G½Q ;Bª ?mv M v +Q`B M? K°i iB M;X h®+ ç° +O h`B m S?QM; +U+ M? M?- M; v
t t F?¬M; #^M;X " M T?Q GB iEBK h°+ bÊK ç½ #B i çB K M`v- +?Q M M Km®M
M?'i ç`M? T?ªB ?ΦM +? i®+ ç° +O ?„MX

@ L m +€+ M;QÆB ç½ +?O ç°M; +?`m +? i- M?Q p"v i HB M F?¬M; F?€+? F?Q5

a„+ K†i h`B m S?QM; #'i #B M- i? M? •K #bM? i?ªM- K M; i?2Q b€i w HΦM? M?Q
i?•M ?bM? ?„M M?'i i?`B H QÈi ` - +?d ç HΦB K°i çΦQ T?QM; H¬B [m M; M;•M çΦH
/KM; E?¬M; :B M •Q L;?o - h`B m S?QM; +ÁM +| +€+ H QΦB •Q M;?o M?Q S?QM;
i,M; i®+ ç° +O #ªM i?•MX L;Q`B ` - ?„M pšM +ÁM +| h?`B :B M •Q L;?o +Q`M; çΦ

@ E?¬M; i®i5

G½Q ;Bª ?mv M v FB M?bM i?`v i®+ ç° +O h`B m S?QM; pšM M?Q +k M? M? +?|M
+| +?9i F?¬M; ´MX E?¬M; :B M •Q L;?o #`F?| HΦB- F?¬M; +?d +| h`B m S?QM;
#¼M +?9M; +kM; M?Q p"vX >B M iΦB- /QÈB ibM? ?m®M; F?¬M; bY /KM; E?¬M; :B
+?9M; pšM M?Q +k F?¬M; #^M; çQÈ+ h`B m S?QM;X

h`QM; i v h`B m S?QM; #„i ç-m M;QM; iK ` K°i i? M? >¶M L;mv M h?¬M EB K- HU-
M? M? +?|M; ?'T i?m M?[M; HU+ H QÈM; F?€+ i`QM; i?B M ç` X

@ *~M i?"M5

G½Q ;Bª ?mv M v p` i`mM; MB M /B K #`Q FB H"TiS+ M?„+ M?ÎX L?QM; i'i +ª ç
:B M •Q L;?o +Q`M; çΦB H M iÄ ` - i?•M ?bM? h`B m S?QM; H|2 H M `²B #B M H
/KM; E?¬M; :B M h?B K h?QÈ+ p"vX

S?®+ tmv5

h`QM; M?€v K„i ?„M ç½ T?|M; iÈB # M +ΦM? K°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B- >¶M L;mv
+?ûK i?ŠM; tm®M;- +?ûK +? i +MM; i?¬M T? i?•M i? - HBM? ?²M +O ç®B T?QÆM

@ :B i +? i?„M5

G½Q ;Bª ?mv M v FB M?'i i?`B [m€i HÈM- i'i +ª K¼B M;Q`B M?'i i?`B p•v b€i iÈB
;B i tQM; K°i M;Q`B- i?•M ?bM? HB M HΦB K°i H-M M[tm'i ?B M # M +ΦM? K°i
T?QM;X

@ E?¬M; i®i5 >„M Km®M ;B i i 5

:½ *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; FB #B i`ä bU +Q`ìM; ?½M +O h`B m S?QM; -
L?QM; K°i +¶ b!M; ;ÊM ?Q #¢+? F€ /` ç½ # Q T?O iQ`M i?•M ?„M- M?`i i?`ìB F?B M
+”M ?„M +kM; ç m i`î M M p¬ +MM; +?”K`½BX

@ E?¬M; 5 æWM; K`5

:½ *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM; FB M?bM i?`v h`B m S?QM; iB T +”M- M?QM;
çQÊ+- +?d +! i? +”i HU+ ;”Q i?ûiX

@ *? i çB5

J°i FB K +O h`B m S?QM; +?ûK tm®M; - i`i +ª K¼B i?S HB M i M i?`M? K•v F?¡B
+kM; H”T iS+ BK H†M; tm®M; X

@ h 5

hQ`M i`Q`ìM; M?`i i?`ìB K°i KªM? ioM? K`+?X hQ`M #° ç€K +Q`ìM; ;Bª GB i EBK h°
M; •v M; ~M i¢B +?¶- i?¬M b„+ /¢B` X`¼M +?9M; i”T F i K°i +¶ HU+ HQÊM; +Q`ìM; ;
S?QM; - M?QM; +m®B +MM; pšM H`i`Æ K„i M?bM h`B m S?QM; ;B i +? i ? B ;½ *´
*Ym ;B B ædM? T?QM; H•m M, K FB - î i`QM; i v h`B m S?QM; +kM; F?¬M; +! F?ª M

@ J m5 *MM; M? m p•v b€i F M`v5

G½Q ;Bª ?mv M v M?`i i?`ìB ?ûi HÈMX *?d +¬M pÁM; p•v +O K¼B M; Q`ìB i?m M?Ä
ç M H9+ ç! +?Q /M h`B m S?QM; +¬M; FQ+? M; Q`ìB M`Q- M?[M; M; Q`ìB # M +¢M?
+?B pB MX

@ æ9M; H`p¬ i`B5

h`B m S?QM; +Q`ìB H¢M? K°i iB M; - HQm H¢B K°i ç¢Q [m M; M; •M T?QM; H¬B- i?

@ í ç!5

h`mM; MB M /B K #”Q FB M?`i i?`ìB [m€i HÈMX •M? K„i i`i +ª K¼B M; Q`ìB M?bM H¢
i`®M` F?ÄB pÁM; p•v +O #¼M +?9M; 5

@ a Q +! i? M?Q i? \ h®+ ç° b Q H¢B M? M? M?Q p”v\

J°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B H°` i?¬M b„+ bÊ ?½BX h®+ ç° +O h`B m S?QM; çSM; i`
i? / M?Q i`î #”M i v`ìB F?ÄB pÁM; p•v +O #¼M +?9M; X

h?•M ?bM? h`B m S?QM; K°i H¬M M[ +?Êi ç°M; - ?„M +kM; F?¬M; +!`9i çB- K`i`€B
p T?Q ç€K M; Q`ìB GB i EBK h°+X

@ hB m #®B- çWM; p°B H`K +”M5

h`mM; MB M /B K #”Q FB +€+? h`B m S?QM; +kM; F?¬M; [m€ t - H”T iS+ T?¡M; iE
+O KbM? +?¢v` F?ÄB pÁM; p•v +O #¼M +?9M; - H¢B +?O ç°M; ;B i M; QÊ+ i`î p
F?B m F?Q+?- p k M?K+ #¼M +?9M; X

L?QM; i®+ ç° +O h`B m S?QM; i?”i bU H` [m€ M? M?- +?d F?) H!2 H M`²B #B M
ç½ T?¡M; iÈB i`QÊ+ K†i ? B i?`M? pB M GB i EBK h°+- >¶M L; mv M h?¬M EB K i`
tm®M; X

@ 5 5

> B ç¢Q i? M? •K F m H i?ªK i?B i p M; H M- ç¢B #B m +?Q ? B ;½ *´ h?¬M +Q`ìM

@ E?®M FB T5 hB m iY M`v

h`mM; MB M /B K #”Q T?šM M° iQK K†i- H”T iS+ M´B i`”M H¬B çbM?X

@ >W5

h`B m S?QM; ?W H¢M? K°i iB M;- HB + M?bM i`mM; MB M /B K #`Q K°i +€B- b m
T?¡M; i?ŠM; p T?Q ?„MX

@ h®i5

a„+ K†i i`mM; MB M /B K #`Q H°` i?–M b„+ pmB KWM;X h`B m S?QM; i?“i bU [n
i®B + Q i®+ ¸°- HB M /€K i`U+ iB T +¬M; FQ+? "€M ° h?–M \*?O M?Q p”vX h` MT
MB M /B K #`Q #B i`ä KbM? F?¬M; T?ªB H` ¸®B i?O +O h`B m S?QM;- M?QM; ?„M
i`QM; +?®+ H€i H` ¸QÊ+X

h?•M i? i`mM; MB M /B K #`Q M?“i i?ìB #MM; T?€i H M K°i i–M; HB i ?Ä F?¬M
i`QìM; #`Q ?Ä /B K FB - K°i i–M; ?Ä /B K i?B m ¸®i ?WM; ?U+ M?“i i?ìB t¬M; i
aQM; +?QìM; ?„M K¢M? K) ?mv pk- F?®M; +? ?Ä /B K F?¬M +MM;- #B M i?“M? K
i` M #–m i`ìB +ÁM tm’i ?B M K°i KªM? ?Ä p•M ¸¢B pãM; i?“i HÈM M[X

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i bÊ ?½B- i`U+ iB T ;B i i?ŠM; p T?Q i`mM; MB M /B K #
i`QM; i v ?„M- H¡2 H M h?–M HU+ # ¸°M; FBM? M; QìBX h`QÊ+ ¸•v- i`QM; H9+ ;B
h?–M EB K ¸½ ?’T i?m ¸QÊ+ `’i M?B m M,M; HQÊM;- mv M,M; bQ pÈB # M ¸–m +
T?9i M`v- >¶M L;mv M h?–M EB K +O h`B m S?QM; ¸°i M?B M H¡2 H M K°i iB [m
+?®+- H¬B ¸B M /[iÈM F?¬M +MM; #„i ¸–m ¸B M +m²M; # ¸°M;- i`QM; M?€v K„i H
L;mv M h?–M EB KX

oM pM pM5

J°i +¶ HU+ HQÊM; ?¶M M;mv M i?¬M T? +MM; HU+ HQÊM; ?Ov /B i +QìM; ¸¢B M
iQ`M #° M,M; HQÊM; i?B M ¸` T?K +”M- F?B M +?Q i’i +ª +€+ M,M; HQÊM; +¬M;
J` F?Q i? i` M >¶M L;mv M h?–M EB K +kM; +?Êi /•M; H M ¸ M i`bM? ¸° F?B M +
+kM; T?ªB FBM? ?½B F?¬M; i?¬B- +ªK i?K ¸QÊ+ K°i +¶ M;mv +Æ iY pQM; ¸€M; bÊ

@ >¶M L;mv M G¬B EB T EB K5

> B i v h`B m S?QM; +?†i +–K i? M? +U FB K i`U+ iB T +?ûK K¢M? tm®M;X h? M?
FB K¢M? K) M;¢Q M;? - i? F?¬M; i? ¸Ð- i`QM; M?€v K„i T?€ pÐ ¸½ HU+ HQÊM;
i`QÊ+- i`U+ iB T ¸•K i?ŠM; p`Q i`QÊ+ M;U+ i`mM; MB M /B K #`QX

@ E?¬M; i®i5

h`QM; HÁM; i`mM; MB M /B K #`Q +U+ ¸°`mM `~v- i`U+ iB T HmB i?ŠM; p T?Q
h?ìB :B M F€ /` +QìM; ¸¢B #¶M; M?B M ?`M; H•K- # Q T?O tmM; [m M? i?•M i? ?
h?–M EB K M? M? +?¡M; tmv M [m - i?•M ?bM? i`mM; MB M /B K #`Q FB HB M i`U
hQ`M #° ?Ä /B K i`QM; T?B M i?B M ¸` M`v +kM; ?Q`M iQ`M iB m i€M F?¬M; +ÁM

æQÆM; M?B M- ;B i +?¡+ +ÁM +?Q +¡ ¸bM? +?dX a m F?B ;B i +? i i`mM; MB M
S?QM; H¢B M?bM +?,K +?9 p T?Q H½Q ;Bª ?mv M v- >¶M L;mv M G¬B EB T EB L
HU+ HQÊM; F?B M +?Q M;QìB i bÊ ?½BX

@ E?¬M;5

:Bì T?9i M`v- H½Q ;Bª ?mv M v i?•M H`i?®M; bQ€B iB m ¸°B +kM; ¸ m H°` i?–M

@ *?¢v5

h`QM; HÁM; H½Q ;Bª ?mv M v +?d +ÁM H¢B /mv M?“i K°i w MB K M`v i`QM; ¸–mX
+O h`B m S?QM;- +?Q /M H` ?„M +kM; `’i F?¡ +¡ i? K v K„M i`€M? F?ÄBX L?QM
[m M; K M; K`m t€K #¢+ ¸°i M?B M ?B M H M M; v # M +¢M? ?„M- +kM; K M; i?2Q
¸•K i?ŠM; p T?Q i`QÊ+ M;U+ H½Q ;Bª ?mv M vX

S?®+ tmv5

a m F?B i?U+ ?B M ¸QÊ+ K°i FQ+?- hB m i†+ KB m H”T iS+ tQ v M;QìB T?¡M; +?¢

@ E?®M FB T5 *QM i†+ KB m M`v5

G½Q ;Bª ?mv M v K„M; iQ- M?QM; b m K°i F?„+- b„+ K†i ?„M +?Êi F`+? #B M- +
HQÊM; h?ÌB :B M +QÌM; ç¢B ç½ ?“M; H•K MÆB M“v- F?B M +?Q i'i +ª M?[M; ç°M
?“M +kM; ç m i`Î M M p¬ +MM; +?“K `½BX a m ç! +?QM? H“ K°i ç¢Q >¶M L;mv M
M;? F?‘M; H² ?“M; H•K iÊBX

lv HU+ +O >¶M L;mv M G¬B EB T EB K bQ pÈB i`QÊ+ ç•v H¢B i,M; i? K p“B T?–M
H² i`QM; ç! F?¬M; M;WM; i`9i i?ŠM; tm®M; H½Q ;Bª ?mv M vX h?Q€M; +?®+- i?•
`~v K½M? HB i- # M M;Q“B i?•M i? tm'i ?B M p¬ b® F?2 MSi i?“i M?ÄX æ°i M?B
M?'i i?ÌB M' imM;- +€B ;b +kM; F?¬M; HQm H¢BX

@ L?Q i? M“Q H¢B M?Q p”v5

S?K +”M- ç€K +QÌM; ;Bª *´ h?–M +ÁM H¢B- b„+ K†i K¶B M;QÌB ç m t€K M?Q i`Q i”M
pÐX

*?B M i`QÌM; T?Q i`QÊ+- h?–M i?S+ EBK h`QÎM; H½Q F?) çªQ [m - b„+ K†i M?’
h`–M h`QÎM; H½Q [m v p - F i [mª h`–M h`QÎM; H½Q +MM; K°i ;½ “€M “° h?–M *?C
H•m ç½ #` h`B m S?QM; ;B i +? i5

R9keX *?QÆM; R9kj, *?ûK *? i h'i *ª

h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; i? ?B M` F?B M +?Q M;QÌB F?€+ TªB FBM? ?½B`
EBK h°+ F?B T bÊ F?¬M; i?¬B- K“ # M T?Q GBM? h°+ i?b H¢B KWM; `Ð M?Q çB I

@ h?U+ HU+ +O h`B m S?QM; ç½ +QÌM; ç¢B ç M KS+ M“v `²B b Q\

a„+ K†i h K h`QÎM; H½Q p¬ +MM; T?S+ i¢T- M?QM; +“M; M?B m +?QM? H“ pmB p
+?|+- ç½ ;B i` bo F?Q +?Q ç¢B [m•M GBM? h°+- ç½ ;B i +?Q #° T?“M i?“M? pB I
bÊ K'i K”iX *kM; +?QM? #ÎB pb h`B m S?QM; çB M +m²M; ;B i +?|+ ÎT?Q b m- F?
+O ç`+? [m•M ç®B pÈB GBM? h°+ +kM; v m #ÊiX

@ h?“i K¢M?5 E?¬M; ç K td ;b iÈB bU p•v b€i +O +QÌM; ;Bª GB i EBK h°+5

æ¢B ç b® i?“M? pB M GBM? h°+ ç m #` K°i K“M;B i +?|+ K“ h`B m S?QM; i? ?B

@ E?®M FB T5 E M“v [mv i F?¬M; i? HQm5

a„+ K†i EBK h`QÎM; H½Q p¬ +MM; •K i`–KX >„M +?QM? H“ i”M K„i M?bM i?’v i?U+ I
M;WM; i`Î M M +QÌM; ç¢BX GQ¢B i®+ ç° i`Î M M +QÌM; ç¢B ç€M; bÊ M“v- F?B M +
i?’v bÊ ?½BX

@ >mv i PM; *´ h?–M- M;QÆB +MM; i i`Î H¢B i`m /B i h`B m S?QM;5

EBK h`QÎM; H½Q #¶M; M?B M M!B pÈB K°i ;½ “€M “° h?–M \*?O +ÁM H¢BX h`QM
T?Q GB i EBK h°+ pšM ç M; +?B K Qm i? imv i ç®B- M?QM; M m +S ç K†+ +?Q
M?Q p”v- +K+ /B M`'i +! F?ª M,M; b) tm'i ?B M M;?`+? +?mv MX

@ æQÊ+5

J°i ;½ “€M “° h?–M *?O i?•M ?bM? + Q ;–v- iQ“M i?•M # Q T?O i`QM; ?mv iªM? €K
SM;X >mv i PM; *´ h?–M H“ “€M “° h?–M *?O /MM; i®+ ç° p M; / M? # M T?Q GB

aQm5 aQm5

> B ç¢Q [m M; K M; H!2 H M`²B #B M K'i- i`U+ iB T iB T +”M h`B m S?QM; i¢B +?

@ E?¬M; i®i5 EBK h`QÎM; H½Q çQ+? i?•M tm'i i?O ç®B T?| h`B m S?QM;5

a„+ K†i h K h`QÎM; H½Q ç¢B #B MX EBK h`QÎM; H½Q +?QM? H“ “€M “° h?–M *?O K
M„K ;B[K°i iB HU+ HQÊM; S?€T i„+- +! i? M!B +?QM? H“ +QÌM; ;Bª çdM? T?QM
+?B M i`QÌM; M“vX æ€M; iB + H9+ i`QÊ+ h K h`QÎM; H½Q #` mv M,M; #¢Q i¢+ +O

i`U+ /B M- i?QÆM; i? p¬ +MM; i?ªK i`¼M; - +, M #ªM p¬ HU+ M; , M +ªMX >m®M; ?²
`ÌB F?ÄB MÆB M`v- #^M; F?¬M; +€+ i?`M? pB M +ÁM H¢B +O GBM? h°+ b) `ÆB p
@ h`B m S?QM; - +~M i?"M 5
L; mv M . Q *´ h?¬M ?QÈM; p T?Q T?QÆM; t ?ûi HÈM K°i iB M; X
h¢B +?B M i`QÌM; T?Q b m- h`B m S?QM; ¸ M; H9+ ; B i +?|+ - €M? K„i +?Êi H|2H
h`QÎM; H½Q +MM; >mv i PM; *´ h?¬M ¸ M; + 'T i®+ iB T + "M p T?Q ? „MX
@ *€+ M; QÆB +kM; +?ŠM; H`K ; b ¸QÊ+ i 5
h`B m S?QM; F?) +QÌB K°i iB M; - >¶M L; mv M h?¬M EB K i`QM; i v K°i H-M M[+
t - K°i ; ½ *´ h?¬M *Ym ; B B GB i EBK h°+ w ¸² ¸`Q i`m H`T iS+ i?¬M ?²M +•m /B iX
@ G`K +`M5 hB m #®B p¬ i`B5
EBK h`QÎM; H½Q M; ?² ¸QÊ+ +•m M`v- M?'i i?ÌB +U+ F€ T?ŠM M°- K„M; HÈM K°i i
i?O- h`B m S?QM; ¸½ M|B ` M?[M; HÌB M?Q i? M`v- ¸•v +?QM? H`iQÆM; ¸QÆM;
pk M?K+ EBK h`QÎM; H½QX
h¢B +?•M i`ÌB t t - i` M +?B M i`QÌM; + 'T h?¬M *?O
@ >ªQ iB m iY5
*†T K`v h°+ i`QÎM; GBM? h°+ i?Q€M; ; B½M ` - H° ` i?¬M b„+ KdK +QÌBX hmv `^M
F?B M +?Q # M T?Q GBM? h°+ i`¼M; i?QÆM; i?ªK i?B i- `ÆB p`Q M; mv +Æ i`QÊ
S?QM; ¸B M +m²M; ; B i +?|+ Î i`bM? ¸° M?'i ¸`M? ¸½ +Sm p½M ¸QÊ+ K°i +?9i +K
pšM +ÁM +Æ ?°B- +?Q ?Q`M iQ`M i?'i #¢BX
@ J°i ¸€K ; B ?Ä p¬ /KM; 5
h°+ i`QÎM; GB i EBK h°+ ?W M? K°i iB M; X
QyQ
@ .B i b€i h`B m S?QM; 5
EBK h`QÎM; H½Q ?ûi HÈM K°i iB M; X h` M +?B M i`QÌM; - F?¬M; Qi +QÌM; ; Bª GB
; B B i`Îtm®M; /¬M /¬M iK i`T H¢BX G9+ i`QÊ+ - h`B m S?QM; ¸B M +m²M; +?ûK ; E
+MM; FBM? ?Q`M; X L?QM; ?B M i¢B EBK h`QÎM; H½Q ¸½ ¸Q+? i?•M tm'i i?O- H
#¼M +?9M; F?¬M; /€K F?¬M; i?2QX >m®M; ?² EBK h`QÎM; H½Q H` +QÌM; ; Bª ¸dM
*?O- >mv i PM; *´ h?¬M +kM; H` "€M "° h?¬M *?O i®+ ¸° p M; / M? GB i EBK h°+
¸®B F?¬M; +| +Æ ?°B iB T iK+ FB m M; ¸Q M[X
@ hÈB i®i5
æ®B K†i iB M? ?m®M; M?Qp`v- h`B m S?QM; pšM M?Q +k +QÌB M? K°i iB M; - i?•
i?ŠM; ` X æ M # Q M?B m- ? „M ; B i #`v M?B m H` ¸QÊ+5
@ :B i5
h v T?ªB h`B m S?QM; +¬K >¶M L; mv M h?¬M EB K- i v i`€B +¬K *Ym G¬B Gmv M
H¬B ¸B M F?¬M; M; WM; ?Q`M? ?`M? +?B M i`QÌM; X
aQ¢i5 oM pM pM5
h?•M ?bM? h`B m S?QM; [m€M M?"T +?B M i`QÌM; - M?[M; MÆB ? „M ¸B [m - iQ`M
; B i +? i i' i +ªX *´ h?¬M *Ym ; B B- K°i FB K +?ûK +? i5 *´ h?¬M *Ym ; B B ædM
S?QM; + 'T i®+ i?m ; †iX >Q†+ H` ; B i +? i- ?Q†+ H` ?9i HBM? ?²M p`Q i`QM; *Ym
@ hB m #®B- +| #ªM H½M? iÈB ¸'m K°i i`"M pÈB i 5

*†T K„i EBK h`QÎM; H½Q i?B m ç®i FBK /B K- HÈM iB M; `Qi;`QX h` M T?QÆM;
h`QÎM; H½Q ?Q†+ H` >mv i PM; *´ h?–M +kM; i?Q€M; FûK ?ÆM h`B m S?QM; K°i +
Î i` M +?B M i`QÎM; iMv w ;B i +?|+ - ? B M; QÌB #¼M +?9M; H¢B F?–M; i? M`Q F`

"€5 "€5

EBK h`QÎM; H½Q +MM; >mv i PM; *´ h?–M ç€B HoM? ``i M?B m +QÌM; ;Bª *´ h?–M
?“M? +?†M ;B i h`B m S?QM; X \*´ h?–M \*Ym ;B B ?Q†+ H` *Ym ;B B ædM? T?QM
S?QM; +,M #ªM F?–M; +?®M; M´B K°i +?B mX "ÎB p"v #¼M +?9M; ç m #€K b€i i?
+~M i?“M HQ H„M; ç T?ÁM; - F?–M; /€K ç #` #Ä t X

h`B m S?QM; i v +–K >¶M L; mv M h?–M EB K +MM; *Ym G–B Gmv M S?€+? EQM?
;½ *´ h?–M *Ym ;B B p` K°i ;½ *´ h?–M "€i ;B BX

@ æWM; K`5

> B M; QÌB /®+ ? i iQ`M HU+ - i?“K +?Q i?B m ç®i h?–M HU+ - çB M +m²M; T?|M; +

@ æWM; KÆ iQÎM; 5

J°i ç¢Q ?mv i K M; F?´M; H² iW T?QÆM; t tÄ tmv M i?ŠM; iÈB- K°i +¶ €T HU+ ?n
T?O H M iQ`M i?•M h`B m S?QM; X *?d i?´v >mv i PM; *´ h?–M FB ç½ ?| i?“M? K
ªM? - +´T i®+ T?B ?“M? - i` M çQÌM; çB +kM; F?–M; M; WM; ?´T i?m ç¢B HQÊM; K€
H M ;´T #°BX h`QM; M?€v K„i- >mv i PM; \*´ h?–M ç½ iB T +“M çQÊ+ h`B m S?QM;

@ >mv i a€i S?QÊ+5

>mv i PM; *´ h?–M pQÆM ` bQM; i`ªQ- K°i +¶ h?–M HU+ >mv i ç¢Q F?´M; H² M?
tmM; [m M? h`B m S?QM; X

J+ K+ K+5

J°i +€B ?mv i ç`K €K ?²M; b„+ i` b€i ç°i M?B M tm´i ?B M #®M T?Q tmM; [m M? h`
ç`K H M iÄ ` p– b® i?O i`ªQ ?mv i ?²M; b„+ /[iÈM- +?KT i?ŠM; p T?Q ?„MX

@ h®i5

h` M +?B M i`QÎM; - b„+ K†i `i M?B m i?“M? pB M GB i EBK h°+ H° ` i?–M b„+ pm
M; ÊBX h`B m S?QM; çB M +m²M; ;B i +?|+ F?B M +?Q i´i +ª K¼B M; QÌB ç m p– +M
EBK h°+ +kM; #S+ i?B i ?v p¼M; h`B m S?QM; #` i`m /B iX

@ L m ç½ +?O ç°M; +?`m +? i- i b) i?“M? iQ`M +?Q M; QÆB5

•M? K„i h`B m S?QM; T?€i H¢M? - M?bM +?,K +?9 p T?Q >mv i PM; *´ h?–MX "®M
i?ÌB F?ÎB ç°M; K°i i–M; h?–M HU+ >¶M L; mv M K¢M? K)- i`QM; M?€v K„i HB M t•
[m M; [mv M €K M; •M b„+ pŠM çK+X h?ÌB çB K ç€K i?O i`ªQ ?mv i ?²M; b„+ FB +
Zmv M- mv M,M; M?´i i?ÌB ;BªK tm®M; T?•M MY X *MM; H9+ ç| - iQ`M #° M,M; HQÊ
>¶M h?B M >Q Zmv M +O h`B m S?QM; iWM; +?9i iWM; +?9i K°i i?–M T? X

@ >¶M L; mv M *?mv M >| 5

>¶M h?B M >Q Zmv M # Q T?O iQ`M i?•M h`B m S?QM; #¶M; M?B M K¢M? K) F?
/ÁM; M; •M HQm- `|i p`Q i`QM; >¶M L; mv M h?–M EB KX h`QM; b€i M - >¶M L; mv
h`B m S?QM; ç½ i,M; p¼i i?“M? >¶M L; mv M \*U h?–M EB K /`B K´v i`,K i`QÊM; - /
ç°M; +m²M; #¢Q ?¶M HQ¢M ç€M; bÊ- FBM? ç°M; iQ`M #° i?B M ç` X S?K +“M- >n
M?B m +QÌM; ;Bª *´ h?–M *Ym ;B B- iQ`M i?•M M?´i i`mM H M- i•K i?–M +?“M ç°

@ E?–M; i®i5

a„+ K†i >mv i PM; *´ h?–M M?´i i?ÌB ç¢B #B M- i`QM; HÁM; /•M; H M +ªK ;B€+ M;
tQ v M; QÌB T?|M; +?¢vX >B M i¢B ?„M ç½ i?“M? +–M; M; ,M +ªM h`B m S?QM; i`Q
`i M? M? b) +?¢v iÈBX æ M H9+ ç| K¼B M; QÌB HB M i?O H¢B- h`B m S?QM; ?Š
*?Q M M ?„M F?–M; +–M T?ªB iB T iK+ /•v /Q pÈB h`B m S?QM; M[X

@ *?ûK5

> B i v h`B m S?QM; + - K + ?†i + U F B K - + ?Êi [mÆ K¢M? K°i + €BX h? M? >¶M L; m i`U + iB T [mûi M; M; ` - /MM; i? # ;½v M; ?B M M€i i`U + iB T + ?ûK + ? i p`B ;½ + Q J` >mv i P M; *´ h? - M + ?`m b U ªM? ?QÎM; + O h?ÎB : B M • Q L; ?o - + kM; F?¬M; F` pB + ¬M; FQ + ? + O h`B m S?QM; - #` >¶M L; mv M *U h? - M E B K + ?ûK i`9M; K°i + €

@ G`K b Q H¢B K¢M? K) M?Q p"v5

a„+ K†i >mv i P M; *´ h? - M i`„M; # + ? - T?•M M Y i?•M i? + O ?„M ç½ #` h`B m S?Q MY T? - M i?•M i? + ÁM H¢B F?¬M; M; WM; im¬M ` K€m iQÆBX

@ >¶M L; mv M h? - M E B K5

hª J•m h`B m S?QM; M?bM + ?^K + ?^K i` M M; QÎB >mv i P M; *´ h? - M - K°i i? M? >¶ + Ð M? Ä M?`i i?ÎB #„M i?ŠM; ` X

@ 5

*?d F`T F m i?ªK K°i iB M; - >mv i P M; \*´ h? - M ç½ h? - M ?²M pšM / B iX : BÎ T?9i M` + kM; p¬ + MM; `mM; ç°M; X J°i + ?B iB m ç°B /Q >mv i P M; *´ h? - M i?®M; HoM? - + S?QM; iB m /B i b¢ + ? b)5

@ E?¬M; 5 h`B m S?QM; - H½Q T?m M?`i ç`M? T?ªB #, K M; QÆB i?`M? i`, K KªM?5

J°i ç¢Q i? M? •K `Qi; `Q i`mv M ç MX \*?d i?`v- E B K h`QÎM; H½Q K M; i?2Q + †T M? M? iB T + "MX

@ o"v T?ªB t2K M; QÆB + † #ªM H½M? ç† F?¬M; ç½\

a m F?B; B i + ? i >mv i P M; *´ h? - M - h`B m S?QM; + kM; F?¬M; iB T iK + i`M b€i M M?bM i?ŠM; p T?Q E B K h`QÎM; H½QX

@ h®i5 _®i + m° + M; QÆB + kM; ç½ F?¬M; i`®M M [5 o"v ç H½Q T?m F i i?9 + iQM?

a„+ K†i E B K h`QÎM; H½Q + U + F€ / [ iÊM - b€i w p¬ + MM; M²M; ç"KX hQ`M i?•M ?„M i - M; ?Ä /B K F B M? i?B M - ?† i?`M? K°i pB M pšM i?¢ + ? + U + M†M; i?"i HÊM - K½

J°i F?„+ M`v- T?QÆM; pB M K`v + ?K + /†K tmM; [m M? h`B m S?QM; + kM; tm`i ?B `U + F?´M; H²X \*QÎM; ;Bª \*´ h? - M \*Ym ; B B #bM? i?QÎM; /QÊB + ¶ i`¼M; €T M`v- + ç"v M´BX

h?•M ?bM? h`B m S?QM; pšM M?Q + k H QÈi ` - ç° /`B + O i? M? >¶M L; mv M h? - i, M; H M - i`U + iB T + ?ûK K¢M? p T?Q E B K h`QÎM; H½QX

P M? T? M?5

E B K h`QÎM; H½Q p m M; H M i?B i [mv M - K¢M? K) M; , M i`Î + ¬M; FQ + ? + O h`B m S

@ hB m #®B - + ¬M; FQ + ? #"+ M`v- ç®B pÈB i ?Q`M iQ`M F?¬M; + † ?B m [mª5

E B K h`QÎM; H½Q ?ûi HÊM K°i iB M; - + ?KT H`v >¶M L; mv M h? - M E B K - h? - M H U + #¢Q i`QM; +Æ i? M?`i i?ÎB # ç°M; ` - +® ;„M; ç€M? M€i >¶M L; mv M h? - M E B K -

@ o"v b Q\

h`B m S?QM; F?) + QÎB M? K°i iB M; X h`QM; G¬B >²M h? + O ?„M - p¢M H¬B H`T p¬ b® [m M; K M; G¬B F B T #„i ç - m iW + ?m¬B + O >¶M L; mv M h? - M E B K + `T i® + i? M? F B K - >¶M L; mv M G¬B E B T E B K ç½ i?`M?5

P M? T? M?5

h`QM; M?€v K„i - H U + H QÊM; ?Ov /B i F?´M; H²i` M >¶M L; mv M G¬B E B T E B K + ?QÎM; + O E B K h`QÎM; H½QX *MM; H9 + ç† - M, M; H U + i?¬M T? + O >¶M L; mv M i, M; H M + U + HÊMX

@ *?ûK5

h`B m S?QM; K¢M? K) /²M bS+- >¶M L;mv M G¬B EB T EB K K¢M? K) +?ûK tm®M;
h`QÎM; H½Q i`U+ iB T #` +?ûK çSiX

@ GU+ HQÊM; G¬B FB T5

a„+ K†i EBK h`QÎM; H½Q i?Q€M; i`-K tm®M;X "aM i?•M h?-M HU+ >¶M L;mv M ç
F?B T?®B ?ÊT pÈB HU+ HQÊM; G¬B FB T- HU+ T?€ ?Q¢B HB M iB M i? K K°i #Q
T?ÁM; M;U +O EBK h`QÎM; H½Q +kM; F?| +| i? M;¢M? F?€M;5

@ .QÈB h?-M *?O- i'i +ª ç m T?ªB +? i5

•M? K„i h`B m S?QM; H¢M? M?Q #,M; M?bM p T?Q EBK h`QÎM; H½Q- H¢M? ;B¼
i•K i?-M i'i +ª K¼B M;QÌB Î ç•v M?'i i?ÌB `mM `~v K½M? HB i- +ªK i?K çQÊ+ K°i +

@ h®i5 h®i5 æ H½Q T?m +?Q M;QÆB FB M i?S+ K°i +?9i HU+ HQÊM; S?€T i„+ 5

EBK h`QÎM; H½Q ;B" M /[- #"i +QÌB çB M +m²M;X h`B m S?QM; ;BÌ T?9i M`v ç M;
H¢B +| h?-M HU+ >¶M L;mv M +°M; i? K HU+ HQÊM; G¬B FB T +QÌM; ç¢B- F?B
+?®M; çÐX Jm®M ;B i +? i h`B m S?QM;- +?d +| i? /MM; iÈB HU+ HQÊM; S?€T i„

P M?5

h?Q€M; +?®+- i` M M;QÌB EBK h`QÎM; H½Q ç°i M?B M H M iÄ ` K°i +¶ HU+ HQ
.B K [m M; FBK b„+ i` M h?-M i? M?'i i?ÌB i,M; p¼i H M ;'T K'v H-MX hQ`M #° T
ç m #®+ +?€v H M K°i i-M; HB i?Ä FBK b„+- i'i +ª M?[M; HU+ HQÊM; +ÁM H¢B
J` mv M,M; +O >¶M L;mv M h?-M EB K +O h`B m S?QM; +kM; bmv v m i?"i HÈM)

@ hB m iY ?m M? ?Q M; F?Q€+ H€+- +?`m +? i çB5

•M? K„i EBK h`QÎM; H½Q H°` i?-M b„+ F?BM? i?QÌM;X h`QM; i v ?„M tm'i ?B M
i` M ç| M?'i i?ÌB i?B m ç®i HB i [m M; FBK /B K`WM; `U+ F?-M +MM;X

@ >½v ç®i +?€v b¢+? b) i`QM; HB i?Ä F?-M +MM; 5

EBK h`QÎM; H½Q `Qi;`Q K°i iB M;- #`M i v i`U+ iB T ç€M? i?ŠM; iÈBX h? M? +U
K M; i?2Q HU+ HQÊM; p¬+MM; +QÌM; ?½M- +?ûK i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM;X lv
i'i +ª +QÌM; ;Bª "€M "° h?-M *?O- *´ h?-M i` M +?B M i`QÌM; +kM; ç m F?B T bÊ F
h`QÎM; H½Q GBM? h°+ +kM; H°` i?-M b„+ #'i ç„+ /oX

J„i i?'v ç¢Q HB i [m M; ?Ä /B K F?-M +MM; FB ç½ b„T bY i?-M T? iQ`M #° h`
#B M +?Êi T?€i bBM?5 *?d i?'v i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; #¶M; M?B M H M iÄ
i?-M #QX

@ GU+ HQÊM; S?€T i„+- F?-M; TªB +?d K°i KbM? M;QÆB +|5

h`B m S?QM; F?) H~K #~K K°i +•mX

@ L?Q i? M`Q H¢B E?-M; +| F?ª M,M;5

a„+ K†i EBK h`QÎM; H½Q M?'i i?ÌB ç¢B #B MX :BÌ T?9i M`v- iQ`M #° i?B M ç` T
iQ`M #'i ç°M;X S?€T i„+ >Ä .B K +O ?„M +kM; #` K¢M? K) €T +? tm®M;- mv M,
M?'i i?ÌB ;BªK tm®M; +ª K°i +'T #"+X

*MM; H9+ ç|- >¶M L;mv M G¬B EB T EB K i`QM; i v h`B m S?QM; +?Êi H|2 H M i-M

@ *?ûK5

h? M? >¶M L;mv M G¬B EB T EB K ~M +?S S?€T i„+ h?ÌB :B M FB i`U+ iB T +?û
TªM; T?'i M?Q i`Î M M #'i ç°M;- +?d +ÁM /mv M?'i i? M? FB K M`v +ÁM /B +?mv
H½Q KÎ i`WM; i`WM; M?bM K°i FB K M`v #´ tm®M;- +?Q /M ?„M Km®M i`€M? Mû +

aQ¢i5

>¶M L;mv M G¬B EB T EB K i`U+ iB T +?ûK i?ŠM; H M i`QÈ+ M;U+ EBK h`QÎM; H½Q iQ HÈM F?¬M +MM;X J€m iQÆB tQ+? FBK b„+ F?¬M; M;WM; im¬M i`Q` - M?QM; EB K +O h`B m S?QM; ?'T i?m çB- i,M; H M mv M,M; #ªM i?•MX

Iv M,M; H¢B i,M; H M K°i H-M M[5 G¢B +?ûK K°i H-M M[5

> B i v h`B m S?QM; +¬K +?†i i? M? FB K- /®+ ? i iQ`M HU+¬ h?¬M HU+ >¶M L;m` - iB T iK+ +?ûK` K°i FB K M[X

aQ¢i5 oM pM5

EBK /B K imM; # v i€M HQ¢M- i?•M i? EBK h`QÎM; H½Q #` h`B m S?QM; iWM; F ? B çQ¢M5

R9kdX *?QÆM; R9k9, *K+ .B M æ°i "B M

:BÌ T?9i M`v- EBK h`QÎM; H½Q F?¬M; +ÁM F?ª M,M; +?®M; H¢B- #` h`B m S?QM i?`M? ? B çQ¢MX

@ 5

h? M? •K ;`Q i?ûi i?®M; F?´ +O EBK h`QÎM; H½Q p M; p¼M; iQ`M #° +?B M i`QÌM pB M GB i EBK h°+ M;•v M;QÌB i¢B +?¶- iQ`M i?•M i /¢BX h` M +?B M i`QÌM; /QÈ +?QM? H` h?®M; bQ€B + Q M?´i +O #¼M +?9M;- ç²M; i?ÌB +kM; H` +QÌM; ;Bª K¢M +ª EBK h`QÎM; H½Q +kM; #` h`B m S?QM; +?ûK i?`M? ? B çQ¢M5

æQÆM; M?B M- M;Q¢B i`W EBK h`QÎM; H½Q ` - i`QÈ+ ç•v h`B m S?QM; +kM; ç½ \*?O- i?"K +?Q +QÌM; ;Bª \*´ h?¬M \*Ym ;B B ædM? T?QM; M?B m ç K F?¬M; ? i M M;`v ?¬K M v- ç½ ç`M? i`QÈ+ b) p[M; p`M; F?„+ b•m p`Q i`QM; ç¬m #¼M +?9M;- F

@ E?®M FB T5 h`B m S?QM;- H½Q T?m M?´i ç`M? T?ªB #¬K i?•v M;QÆB i?`M? p¢

h? M? •K i?®M; F?´ Q€M ç°+ +O EBK h`QÎM; H½Q p M; H MX >„M +,M #ªM F?¬M F?¬M; M;Ì +?QM? KbM? H¢B i?m i`QM; i v K°i i M p½M #®BX >„M çQÌM; çQÌM; *?O- ?ÆM M[+ÁM H` "€M "° h?¬M *?O ç½ HoM? M;° K°i iB S?€T i„+¬ F?¬M; M;Ì h *´ h?¬M *Ym ;B B ædM? T?QM;X

oM pM pM5

æ°i M?B M- iW i`QM; ? B çQ¢M i?•M i? +O EBK h`QÎM; H½Q +?Êi H M iÄ ` K°i `´i M? M? ç½ iQÆM; HB M HŠM M? m- M¶ HU+ F?ûT H¢BX L?QM; # K†i p i i?QA +¶ HU+ HQÈM; G¬B FB T F?¬M; i? M`Q K /B i- F?B M +?Q i?QÆM; i? i¢Q i?`M *?Q /M H` EBK h`QÎM; H½Q- b m F?B #` >¶M L;mv M G¬B EB T EB K +O h`B m S F?QªM; i?ÌB ;B M M;„M +kM; F?¬M; +€+? M`Q T?K+ ?²B çQÊ+ M?Q +kX

@ E?¬M; +¬M +?[i` - M;QÆB ?ŠM T?ªB +? i F?¬M; i? M;?B M;Ì5

h? M? •K H¢M? M?Q #,M; +O h`B m S?QM; i`U+ iB T i`mv M ` X >¶M L;mv M h? S?QM; iªM K€i` K°i +¶ M,M; HQÈM; # ç°M; ç€M; bÊ- FBM? ç°M; i?B M ç` X h?ÌB EBK h`QÎM; H½Q H`K ç¬B- >¶M L;mv M G¬B EB T EB K ç½ ?'T i?m çQÊ+ K°i #° 1 i? EBK h`QÎM; H½Q- mv M,M; +`M; i,M; H MX

@ a Q +| i? M?Q i? \

a„+ K†i EBK h`QÎM; H½Q F?) #B M- M?´i i?ÌB +ªK i?K çQÊ+ M;mv +Æ iY pQM;X GB T?¶M; ` - tQ v M;QÌB T?¶M; +?¢v p T?Q T?QÆM; t X

@ *? i5

a„+ K†i h`B m S?QM; M;QM; ç¼M;- hª J•m #„i ç¬m p`M +?mv M- +'T i®+ /B M #B M ?mv MX GBM? ?²M i? EBK h`QÎM; H½Q pW +?¢v çQÊ+ F?¬M; # Q t - M?´i i?ÌB ;

i?"i HÈM M?^K p"Q HBM? ?²MX *MM; H9+ ç!- >¶M L;mv M G¬B EB T EB K i`QM;
+?ûK i?ŠM;` X

S?®+ tmv5

GBM? ?²M i? +O EBK h`QÎM; H½Q ç M; #` h?¬M J•m L;QM; h?` +'K +®- +,M #ªMF
i`U+ iB T #` >¶M L;mv M G¬B EB T EB K tÄ tmv M [m X *¬M; FQ+? +O >¶M L;mv
[m p"i +?'i +MM; HBM? ?²M- HU+ HQÊM; >¶M L;mv M G¬B EB T F?¬M +MM; F?¬M
+O EBK h`QÎM; H½QX E?¬M; iÈB K°i ?ÆB i?Î- HBM? ?²M EBK h`QÎM; H½Q ç½ i`E

@ E?¬M;5 EBK h`QÎM; H½Q pšM H¢+ `²B5

@ æ•v F?¬M; T?ªB bU i?"i5

æ€K i?"M? pB M GB i EBK h°+ iQ`M i?•M `mM H M- i`QM; HÁM; T?€i H¢M?- +| +?
M T?Q GBM? h°+ i?b b„+ K†i T?'M +?'M- i•K ?mv i /•M; i`Q- i`U+ iB T ;B i`X

@ :B i5 :B i b¢+? GB i EBK h°+5

@ EBK h`QÎM; H½Q GB i EBK h°+ +kM; +? i`²B- K` # M T?Q +?9M; i +ÁM +| h`
i?„M;5

æ¢B [m•M GBM? h°+ bo F?Q ç¢B +?'M- M? M? +?|M; ;B i M;QÊ+ i`Î H¢BX >B M i¢
i`Î i?"M? i?"M? pB M i`mM; i•K M²M; +®i +O GBM? h°+X

>Qm5

a m F?B ;B i +? i EBK h`QÎM; H½Q- i?•M ?bM? h`B m S?QM; H½2 H M- T?|M; i?ŠM
h°+X J†+ /M EBK h`QÎM; H½Q ç½ +? i- M?QM; # M T?Q GBM? h°+ pšM +?Q ?Q`M
pšM +?Q +?mM; F i- #ÎB p"v ;B i +?|+ +kM; F?¬M; +€+? M`Q çbM? +?dX

@ *?d +¬M ;B i +? i iQ`M #° "€M "° h?¬M *?O +O GB i EBK h°+- i'i +ª HB M F i i?
h`B m S?QM; H~K #~K M|BX L?[M; i?•MªM? ?„M MÆB çB [m - +?d ç H¢B K°i +QM
ç!- F?¬M; ;b +ªM M´BX

@ E?¬M;5 L? M? HmB H¢B5

@ h?U+ HU+ +O F M`v [m€ K¢M? K)- M; v +ª EBK h`QÎM; H½Q +kM; #` ;B i +? i5
•M? K„i

•M? [m•i2 i +? \$ð @Ð` +O F Bp° +[m~ tmv D° F; Tm -D° F; `à/Q`@Ð` p

æ9M; H9+ M"v- HU+ HQÊM; +O h?ìB E?¬M; "bM? *?QÊM; ;-M M?Q b„T bY #`T?
K°i i-M; HB i /B K F?¬M +MM; HB M i`MM; FQ+? H M >¶M h?B M >Q Zmv M- +m
h?B M >Q Zmv M- H M iÄ ç M h`QÌM; #`Q h?ìB E?¬M; X

P M? T? M?5

hmv `^M; h`QÌM; #`Q h?ìB E?¬M; i?`M? +¬M; +?®M; çĐ çQÊ+ ç¢B #°T?"M i?QÆM
+O +¶?Ä /B K FB pšM M?Q +k ç€M? +?Q h`B m S?QM; HmB p T?Q b mX

@ J°i FQ+? M"v- b) iB M M; QÆB tm®M; ?Q`M; imv M5

>Ä o•M h?¬M *?O ?ûi HÈM K°i iB M; - i`U+ iB T T?¶M; p¼i iÈB- F?¬M; ç +?Q h`B
J†+ /M h`B m S?QM; +¶ i? +?®M; çĐ çQÊ+ K°i FQ+? +O ?„M- M?QM; ?„M ?ŠM H
?B M i¢B ç½ FB i bS+ `²B- FQ+? i?S ? B M?`i ç`M? +¶ i? ç€M? +? i çQÊ+ h`B m S
ç°M; FBK +?mv i`QM; i v- T?¶M; tm`i` K°i KªM? ?Ä p•M FBK b„+¬ iW i`QM; ç¶ i`U
>mM; i?9 ?Ä /B K ?mM; K½M?X

@ >¶M L; mv M *?mv M >¶ 5

h`B m S?QM; F?¬M; +?9i ?Q M; K M; - >¶M h?B M >Q Zmv M tmM; [m M? i?•M i?
K`v ç¢Q i HQm M; •M b„+¬ [m€M M?"T p`Q i`QM; >¶M L; mv M G¬B EB T EB KX :BÌ
EB T EB K i`QM; i v h`B m S?QM; i`Ì M M p¬+MM; i`¬K i`¼M; - i` M ç¶ H¶2 H M i?¬
mv M, M; +?`M ç°M; i?B M ç` X aÎ /o ?„M /®+ ? i i?O çQ¢M ç¶M çĐ +¬M; FQ+? +O
H`Km®M ?`T i?m HU+ HQÊM; +O ç®B T?QÆM; - H`K HÈM K¢M? mv M, M; +O >¶M
i?"T T?¬M +QÌM; ç¢BX

*ªK i?K çQÊ+ mv HU+ >¶M L; mv M G¬B EB T EB K +O h`B m S?QM; - i`QM; HÁM
F?¬M; F?ÄB`mM H MX

h`B m S?QM; +?ûK K¢M? tm®M; K°i FB K- K`v ç¬m >mM; i?9 ?Ä /B K FB HB M
F?¶BX a m ç¶- K°i FB K FB +kM; i`U+ iB T ?`M; H•K H M i` M M; QÌB >Ä o•M h?¬
F?¬M +MM; #MM; T?€i` - i`QM; M?€v K„i T?€ pĐ i-M; T?ÁM; M; U +O >Ä o•M h
K°i iªM; HÈM ?mv i /`+? FBK b„+X

@ 5 G`K b Q +¶ i? \

>Ä o•M h?¬M *?O F m i?ªK K°i iB M; - b„+ K†i H°` FBM? b„+X L?QM; pW M; ?o i`
i`i +ªX h`B m S?QM; K`v H-M ?`T i?m h?¬M HU+ ?mv i K¢+? +O ?„M- mv HU+ K°i
i? T?€ pĐ çQÊ+ +¬M; FQ+? +O #ªM i?•M >Ä o•M h?¬M *?O- ;•v i`M i?QÆM; +?O
i`M /Q G¬B FB T i¢Q i?`M? +kM; F?¬M; / /`M; +?[i`` M?Q p"vX

@ E?¬M; i? i? i?S5

>Ä o•M h?¬M *?O p¬+MM; T?šM M°- M?`i i?ìB i?B m ç®i h?¬M HU+ ?mv i K¢+?X
?„M +?Êi #°+ T?€i` K°i ç€K K•v +m²M +m°M #®+ H M ?Ä [m M; X J°i +?mv K¢M?
K•v ?Ä [m M; i?"i HÈM FB M?`i i?ìB #B M i?`M? K°i ç¬m >mM; i?9 ?Ä /B K F?`M
F„i?`M? / M? +O >Ä o•M h?¬M *?O- >Ä o•M ", M; h?B M h?95

@ h`B m S?QM; - +? i /QÈB imv i F„i?`M? / M? +O i - M; QÆB +¶ i? i?Ä M; mv M

>Ä o•M h?¬M *?O +QÌB H¢M? K°i iB M; X lv M, M; +O >Ä o•M ", M; h?B M h?9 M
L?` h`QÌM; H½Q- h K h`QÌM; H½Q HB M i?O H¢B +kM; F?¬M; +€+? M`Q ç¶M çĐ M
>¶M L; mv M G¬B EB T EB K +O h`B m S?QM; ç m ç½ iB m ? Q F?¬M; Qi- +?Q /M
M; U i`QÊ+ ç•v- +kM; F?¶ K` çĐ çQÊ+ K°i FQ+? M"vX

@ _®M; 5

*QM >mM; i?9 ?Ä /B K ;B®M; M?Q i?U+ +?`i FB `®M; HÈM K°i iB M; - T?€i` •K
i?B M ç` X L?QM; K`- h`B m S?QM; pšM M?Q +k M?bM +?^K +?^K p`Q +QM >mM;
F?¬M; +?9i bÊ ?½BX J°i +¶ S?€T i„+ h?ìB :B M +QÌM; ç¢B ?`M; H•K i` M M; QÌB >
æ²M; i?ìB- hª J•m h`B m S?QM; +kM; M?bM +?^K +?^K p T?Q M¶- #„i ç¬m +?"K`¹

@ *¶ F?Q iS+ ?mv i K¢+? M"v

a„+ K†i >Ä o•M h?–M *?O M?‘i i?ìB bYM; b®iX :Bì T?9i M"v- ?„M ç°i M?B M +^aK
iS+ h?€B *´ p¬+MM; +QìM; ç¢B iW i`QM; M?½M ç²M; +O h`B m S?QM;- mv HU+ ?
ç–m i`QM; h?€B *´ o¢M h°+5

@ _®M;5

>Ä o•M ",M; h?B M h?9 FB ;–K i?ûi K°i iB M;- T?ìM; tm'i` K°i +¶ HU+ HQÊM;
;„M; +?®M; çÐ S?€T i„+ h?ìB :B M- K¢M? K) t¬M; i?ŠM; iÈBX J„i i?‘v +€B KB M;`
æ` M;K+ +O >Ä o•M ",M; h?B M h?9 ç½ b„T bY +„M H M i` M M;QìB h`B m S?QM

@ h?–M J•m >mv M .B i5

h`QM; h<sup>a</sup> J•m h`B m S?QM;- iWM; i–M; iWM; i–M; [m M; pK K°M; ?mv M M?‘i i?ìB
p`Q i`QM; F?¬M; ;B M i?B M ç` X h`QM; i–K K„i +O ?„M- i?•M i? F?´M; H²+O >
T?ªM; T?‘i M?Q H` ?QªM? i`QM; bm®i /Q #¼i #B M ?mv M H i¢Q i?“M? p”vX

@ .B i5

v i?S+ ?„M F?) M;QM; iK- HU+ HQÊM; "ªM L;mv M M?‘i i?ìB # ç°M;X a m K°i F?
",M; h?B M h?9 HB M i`U+ iB T i€M HQ¢M- ?Q F?¬M; iB m i?‘iX

@ *€B M"v æB m M"v b Q +| i? \

>Ä o•M h?–M *?O i?B m +?9i M[HB M i„+ M;? MX E?¬M; M;ì imv i F„+O +?QM
K'i M?Q p”v- +€B M"v bQ pÈB +?mv M i`QÊ+ ç•v h`B m S?QM; çìM çÐ çQÊ+ +¬M;
?ÆM`‘i M?B mX

h'i +^a K¼B M;QìB tmM; [m M?- F +^a #®M ;½ h?–M *?O ç M; ;B Q +?B M +kM; M?‘
h?–M *?O L?` h`¼M; h?B M +kM; F?¬M; +€+? M`Q Hw ;BªB M´B K°i K`M pW `²BX
:Bì T?9i M"v- i` M #–m i`ìB ç°i M?B M tm'i?B M K°i +QM .B h?B M L;•M J•m ;B`
Kèi` K°i +¶ HBM? ?²M mv €T F?B M +?Q M;QìB i bÊ ?½BX

@ h?–M J•m S?K+ *? - >Ä o•M ",M; h?B M h?95

S?QÆM; /B M HBM? ?²M h`B m S?QM; [m€i F?) K°i iB M;- i`QM; .B h?B M L;•M J
çQ`M [m M; pK K°M; ?mv MX h`QM; [m M; pK K°M; ?mv M- K°i +QM >mM; i?9 ?Ä /
iB T`Qi;`Q` X JK+ iB m +?QM? H` >Ä o•M h?–M *?O5

@ E?¬M;5

>Ä o•M h?–M *?O M?‘i i?ìB çSM; M;~M M;Æ i¢B +?¶- iQ`M i?•M i`U+ iB T #` +QM
FB i?¬M T? K'iX

LM; MM;5

a m F?B ç€K ?Ä p•M FB iB m i€M- H°` i?•M i? +?€v ç2M i`M T?€+O >Ä o•M
T?9i M"v- i?–M i`Q +O ?„M pšM +ÁM +| +?9i i?ªM; i?®iX "¶M; M?B M- K°i +¶ F?Q
#S+ i?ŠM; iÈB- F?B M +?Q €M? K„i +O >Ä o•M h?–M *?O F?) H!2 H MX J°i i? M?
+Ð M?Ä ç½ i`U+ iB T tÄ tmv M [m HBM? ?²M +O >Ä o•M h?–M *?O- F?B M +?Q
iB M;X

@ >¶M L;mv M G¬B EB T EB K5

h`B m S?QM; +‘T i®+ H Q iÈB- +U FB K i`QM; i v +?ûK K¢M? tm®M;X

h` M M;QìB >Ä o•M h?–M *?O H¢B K°i H–M M[HQm H¢B K°i ç¢Q p i i?QÆM; F?-
p`B H–M #` h`B m S?QM; ç€M? i`¼M; i?QÆM;- ?B M i¢B i?QÆM; i? +O >Ä o•M
i`¼M;X \*¬M; FQ+? +O h`B m S?QM; ~M +?S G¬B FB T H¢B +ÁM +| S?€T i„+ h?ìB
i¢Q i?“M? p®M ç½ `‘i F?| +| i? +?[ i`- +°M; i? K S?€T i„+ h?ìB :B M- H¢B +`M;
FûQ /`B` p¬ ?¢MX J†i F?€+- M?[M; i?O çQ¢M [m, /`+O h`B m S?QM;- +ÁM +| +
?¢M; ç–m i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ FB +kM; ç½ i?“i b•m +?’M M?B T ?„MX

@ *?¢v5

>Ä o•M h?–M *?O F?–M; M|B ? B H|B- HB M ?| i?"M? K°i çQ"MHQm [m M; FBK /E J" h`B m S?QM; iU M?B M b) F?–M; ç +?Q >Ä o•M h?–M *?O / /"M; #Ä +?¢v M?Q

>Qm5 >Qm5

h` M #-m i`|B- ? B ç¢Q HQm [m M; +'T i®+ HQÈi çB- K°i +?¢v K°i çm´BX *?d #`i [m *?O- K" M; Q|B çm´B ;B i H¢B H" K°i ;½ *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM;5

R9jyX *?QÆM; R9kd, æ¢B *?B M E i h?9+

h` M #-m i`|B- ? B ç¢Q HQm [m M; +'T i®+ HQÈi çB- K°i +?¢v K°i çm´BX E +?¢v *?O +O GB i EBK h°+- K" M; Q|B çm´B ;B i H¢B H" h`B m S?QM; - *´ h?–M *Ym ;B

h?|B çB K i`i +<sup>a</sup> K¼B M; Q|B M?bM i?'v K°i K"MM"v- T?<sup>a</sup>MSM; ç-m iB M +?QM? K bM? ç½ M?bM H-K`²B F?–M; \ æQ|M; çQ|M; +Q|M; ;B^a h?–M *?O- F?–M; M; |H ;B B ædM? T?QM; çm´B ;B i M?Q p"vX

@ h`B m S?QM; H¢B +| i?U+ HU+ M?Q p"v\

h?•M ?bM? L?` h`Q|M; H½Q M?'i i?|B +SM; M; „+- b„+ K†i i€B M?Êi- +| +?9i F?| +| î i?|B F€ çdM? T?QM; +kM; F?–M; M„K +?„+ +| i? ç€M? #¢B çQÊ+ >Ä o•M h?–M

@ E?–M; M; |iÈB b m F?B +?9M; i i?'i #¢B- K°i KbM? ?„MH¢B +| i? +?B M #¢B +

h K h`Q|M; H½Q +U+ F€ F?B T bÊ- H„+ ç-m +<sup>a</sup>K i?'v- +<sup>a</sup>K i?'v #` ç^aFQ+? b•m b„+X H¢B GBM? h°+- K°i H-M H¢B K°i H-M i? ?B M` im pB i?U+ HU+ F?B M M; Q|B i +?K+ M, K- K°i i M iB m #®B pW KÈB ç°i T?€ \*?•M h?–M- ?B M i¢B ç½ pQÊi [m h ?²B iQ|M; H¢B- H9+ ç| ?„M +| H) i?"i bU F?–M; +| iQ +€+? i?m h`B m S?QM; H`K ç

h` M +?B M i`Q|M; +'T h?–M *?O # M FB - ? B p`h?–M \*?O +O GB i EBK h°+ H¢B "¼M +?9M; M?Q i? M"Q +kM; F?–M; M; |iÈB- Qm i? HÈM p®M /o /Q bY /KM; oQM; M; |H¢B #` K°i i M iB m #®B *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM; i`QM; F?Q^aM? F?„+ M

@ >Ä o•M h?–M *?O- M; QÆB i M M; m tm~M M"v5

h°+ i`Q|M; GB i EBK h°+ iS+ ;B"MF?–M; F K M´B- K„M; HÈM K°i iB M; X h?|B +Æ o•M h?–M \*?O K°i i v T?€ ?ÄM; X J°i ;½ h?–M \*?O F?–M; M; |H¢B #` K°i i M iB m ædM? T?QM; i`mv b€i- +?mv M M"v i`mv M çB +?d bÊ b) F?B M +?Q +^ahY GBM? d

@ > ?

J" ? B p`h?–M *?O +O GBM? h°+- b m K°i F?Q^aM? F?„+ FBM? M; ¢+- H"TiS+ F?– +?B M M"v i?"i bU H" FBM? i•K ç°M; T?€+?- +kM; K v +m®B +MM; # M T?Q GBM?

>Qm5 >Qm5

>Ä o•M h?–M *?O ç M; çB M +m²M; +?¢v i`®M i` M i`|B + Q p¬ #B M- H9+ ?„M M; +O h°+ i`Q|M; GB i EBK h°+- M?'i i?|B +9B ç-m tm®M; i`QM; HÁM; p¬ +MM; t'm >Ä o•M h?–M \*?O +?Êi i`mv M ç M i`"M i`"M h?–M HU+ # ç°M; +Q|M; ç¢BX *?d i? G-B EB T EB K J M; ç°i M?B M M? M? +?|M; H Q`X

*?Q M;5 smv5

>Ä o•M h?–M *?O i"MHU+ Mû i`€M?- M?QM; pšM M?Q +k #` ? B ç¢Q >¶M L; mv M i`9M; X

@ h`®M +?¶M"Q\

h`B m S?QM; pW çm´B i?2Q pW F?–M; M; WM; i?ûi HÈMX E€i?"i- M m M?Q F?–M h`B m S?QM; `i F?| +| i? çm´B F`T >Ä o•M h?–M *?OX *?Q /M +| çm´B F`T- h`B n ç`M? +| i? ;B i +? i çQÊ+ >Ä o•M h?–M *?OX aBM? K M? HU+ +O h?–M *?O p®M

?ÆM M[h?-M *?O T?^M F?€M; i`QÊ+ F?B +? i- +?Q /M H` h?-M *?O +MM; ;B B +
+?d + -M ?ÆB +?9i F?¬M; +~M i?"M b) +| F?^ M,M; M;¼+ ç€ +MM; pĐ- ?m®M; +?B
*Ym ;B B ædM? T?QM;X

>B M i¢B ?„M pšM Hm¬M i`mv çm´B >Ä o•M h?-M *?O M?Q p"v- +kM; F?¬M; T?^B
çQ+? /mv M?'i +?QM? H` Km®M +? i`K >Ä o•M h?-M *?O- F?¬M; ç +?Q ?„M +| +
ç€K M;QìB L?` h`QîM; H½Q +MM; h K h`QîM; H½Q F?¬B T?K+ i`Î H¢B- +?B M i`
F i i?9+X

@ h°+ i`QîM;- +?9M; i HmB H¢B \

>Ä o•M h?-M *?O +?d ç`M? T?^B i`mv M •K +?Q h°+ i`QîM; GB i EBK h°+X

@ h? +K+ i?"T T?-M F?¬M; ´M5

:½ h?-M *?O +ÁM H¢B +O GB i EBK h°+ +kM; i€M i?"M? FB M M;?` +O >Ä o•M
o•M h?-M *?O ç M; #` h`B m S?QM; F?¬M; M;WM; çm´B i?2Q- +ÁM H¢B ? B +QìM
+| i? ç€M? #¢B çQÊ+ ç€K M;QìB GBM? h°+X J` ?B M i¢B L?` h`QîM; H½Q GBM?
/QĐM; i?QÆM; i? - # M +¢M? ?„M +ÁM +| K'v ;½ +QìM; ;B^ u ç¢Q ç M; M;?o #B M
HQÊM; +O oQM; L;[h`È \*?9X J°i F?B L?` h`QîM; H½Q +MM; h K h`QîM; H½Q F?-
ç`M?- +°M; i? K b® HQÊM; +QìM; ;B^ "€M "° h?-M *?O +ÁM H¢B +O GBM? h°+ +
EBK h°+- ç M H9+ ç| GB i EBK h°+ b) +~M; +?B M #¢B i?^K ?¢B ?ÆMX

@ GmB H¢B5

a„+ K†i h°+ i`QîM; GB i EBK h°+ /[ iÊM- +„M ` ,M; [m€i HÈM K°i iB M;X *ÁM HQm
F?¬M; +| +OB ç®i X

@ GmB H¢B5

L?'i i?ìB- +€+ i?"M? pB M GB i EBK h°+ +?B M ç'm T?Q /QÈB M?'i i?ìB iQ`M i?
+?¢v iÊB # M +¢M? ? B ;½ h?-M *?O +O GB i EBK h°+- # ;½ h?-M *?O HB M i?C
b mX

@ :B i5

h°+ i`QîM; GBM? h°+ F?) [m€i K°i iB M;X •M Q€M ;B[ GB i EBK h°+ p` GBM? h°+
+? i F?¬M; /WM;X L m M?Q +| i? iB m /B i Hm¬M GB i EBK h°+ i?b +~M; i®i- +?Q
HU+ ç€M? +?Q GB i EBK h°+ i`¼M; i?QÆM;- ;B^K tm®M; K®B mv ?B T M`v ç M K
+O GBM? h°+ /šM ç-m i`mv b€i iÊB- T?€i` F?Q iS+ €T #S+ FBM? ç°M; i?B M ç`

@ G-M M`v M m ç +?Q GB i EBK h°+ +?¢v i?Q€i- M;`v b m #¼M +?9M; M?'i ç`M?

•M? K„i L?` h`QîM; H½Q H¢M? H)QX >„M ç½ i¢K i?ìB +? i`K çQÊ+ oQM; L;[ h`È *
H¢B F?¬M; Qi- +kM; +MM; K¼B M;QìB çm´B i?2Q i`mv b€iX J` +€+ "€M "° h?-M *
T?QM; #¼M h K h`QîM; H½Q +kM; K°i H-M M[i? K +?B MX

S?Q /QÈB- iQ`M i? i?"M? pB M GBM? h°+ ç m M?'i i çm´B i?2Q i`mv b€iX

P M?5 S? M?5 P`M?5

*?B M ç'm +O ? B i°+ H¢B K°i H-M M[ç¢i iÊB i`¢M; i?€B çdM? T?QM;X " p` h?
#îB pb v K ?° M?[M; i?"M? pB M GB i EBK h°+ +ÁM H¢B i?Q€B HmB- M M HQm H¢
+QìM; ;B^ + Q i-M; GBM? h°+X hmv `^M; p K†i +?dM? i? # M T?Q GBM? h°+ K¢
+?9iX L?QM; # p` +QìM; ;B^ h?-M \*?O iQ`M HU+ T?ÁM; i?O- i`QM; H9+ M?'i i?
F?¬M; H`K ;b çQÊ+ GB i EBK h°+X .M b Q- HU+ #¢Q T?€i i`QM; +¬M; FQ+? +O G

_ 'i M? M?- ç¢B ç b® +€+ i?"M? pB M GB i EBK h°+- ç½ i`B i i?Q€B p T?Q b mX

@ æB K m5

h°+ i`QÎM; GB iEBK h°+ ?mM; ?,M; HB + M?bM h°+ i`QÎM; GBM? h°+ +MM; pËB h`E
 [m€i H MX ob ç +?Q+€+ i?`M? pB M GB iEBK h°+ i?Q€B HmB- # ;½ h?-M *?O #½
 M?"M +m²M; Q M? #çQ iç+ +O ç€K +QÎM; ;Bª # M T?Q GBM? h°+- +kM; #` K°i +?
 @ E?®M FB T5 *S M?Q p"v ç +?Q #¼M +?9M; #Ä +?çv b Q\
 h`QM; HÁM; L?` h`QÎM; H½Q +| +?9i F?-M; + K HÁM;X L m ;BÌ T?9i M"v ?„M pšM
 # +QÎM; ;Bª h?-M *?O iQ`M HU+ tm'i i?O- +| H) +| i? i`¼M; i?QÆM; # ;½ h?-M
 ?B M içB- # ;½ h?-M *?O +O GB iEBK h°+ +® iB M? Km®M +?çv i`®M- #¼M ?¼+ k
 ç®B T?QÆM;X
 @ L m M?Q F?-M; i? ç®B T?| pËB +ª # M; QÌB #¼M +?9M; - F?-M; #^M; ç2K KK+
 M; QÌB i?-B\
 h`B m S?QM; i?'T ;B¼M; M|B- hª J•m +O ?„M M?bM +?^K +?^K i` M M; QÌB >Ä o•
 @ J†+ /M M?Q p"v b) / /`M; ?ÆM- M?QM; # M; QÌB #¼M +?9M; Hm-M F i i?`M?K°
 •M? K„i L?` h`QÎM; H½Q i?Q€M; i`-K tm®M;X " M; QÌB ç®B T?QÆM; pšM Hm-M H
 i`B i i?Q€B- i?mv i T?€T +O h`B m S?QM; K†+ /M `i i®i- M?QM; iU ?²F?-M; i?
 æ9M; H9+ M"v- i`QM; +Æ i? h`B m S?QM; +?Êi # ç°M; H M K°i +¶ HU+ HQÊM; S
 /-M /-M M;QM; iK p`Q i`QM; hª J•mX G-M M"v h`B m S?QM; p"M /KM; S?€T i„+ h
 ççB ?ÆM `i M?B mX
 PM; QM;5
 h`QM; hª J•m ?„M H M iÄ ` iWM; i-M; iWM; i-M; [m M; pK K°M; ?mv M- T?€i` [r
 HçMX :BÌ T?9i M"v- i'i +ª i?`M? pB M GBM? h°+ T?K +`M ?„M +kM; #` F?Q iS+ h?€
 h`B m S?QM; iªM ` /¼ +?Q F?B T bÊX
 @ h?ÌB E?-M; *'K h?•M5
 h`B m S?QM; ç°i M?B M T?€i ç°M; K°i +€B h?ÌB E?-M; æ²M; h?m"iX a m K°i F?„+
 E?-M; ?Q p¬ F€ /` +?Êi ?`M; H•K i` M M; QÌB >Ä o•M h?-M *?OX
 @ E?-M; i®i5
 >Ä o•M h?-M *?O M?'i i?ÌB FBM? ?QªM; i?®i H MX :BÌ T?9i M"v- ?„M H" T iS+ #
 E?-M; +QÎM; ççBªM? ?QÎM; - E?-M; :B M •Q L; ?o +,M #ªM F?-M; i? M"Q p"M +?
 ç°M; - iQ /mv +kM; #` h?ÌB :B M •Q L; ?o `M; #m°+- i?•M ?bM? +| p +SM; M;„+ i
 FB +kM; H` i?" T T?-M +?"K`½B i?®i H MX
 a m F?B p"M /KM; S?€T i„+ h?ÌB :B M- mv M,M; h?ÌB E?-M; æ²M; h?m"i +O h`B
 i?QÎM;X >Ä o•M h?-M *?O p®M ç½ #` i`¼M; i?QÆM; - ?B M içB bS+ +?®M; +U +k
 @ *Æ ?°B i®i5
 L?bM i?'v K°i K`M M"v- b„+ K†i i'i +ª + Q i-M; GBM? h°+ H° ` i?-M b„+ pmB KW
 E?-M; M;Ì h`B m S?QM; HçB +| h?ÌB E?-M; æ²M; h?m"i +QÎM; ççB #"+ M"v- +| i
 M;„M M;OB ç®B pËB +QÎM; ;Bª h?-M *?O- ?ÆM M[HçB F?| HÁM; T?ÁM; #`X æQ A
 ? M?'i ç`M? pËB pB + h?B M >Ä h?-M \*?O ç½ #` i?QÆM; M†M; - i?U+ HU+ i`çM;
 @ L?"M H'v +€B +? i5
 h`QÎM; ç Q i`QM; i v h°+ i`QÎM; GBM? h°+ HB M iK+ +?ûK KçM? ` - iWM; i-M; iV
 iBM? H K b„+ +?2 F?m'i F?-M; i`mM; - ;`Q i?ûi T?|M; iËBX
 @ hQ€B EBK a€i5
 æçB h`QÎM; H½Q GBM? h°+ ç€M? ` K°i +?QÎM; K M; i?2Q p¬ b® iBM? i? FBK b„
 FBK b„+ p¬ +MM; b„+ #ûM FB ç m +| i®+ ç° +U+ M? M?- i`U+ iB T tmv M i?'m i?
 *?OX " M FB - L?` h`QÎM; H½Q +MM; h K h`QÎM; H½Q +kM; ç m iU i?B i`B M ` i?C
 +O +?QM? KbM? p T?Q >Ä o•M h?-M *?OX

:BÌ T?9i M"v- >Ä o•M h?–M *?O ç M; #` aM? ?QÎM; +O HU+ HQÊM; h?ÌB E?–M; -
i`€M? çQÊ+ - ;–M M?Q p– HU+ +?®M; H¢BX > B ;½ h?–M *?O GB i EBK h°+ +ÁM
+kM; F?–M; +€+? M"Q +?®M; H¢B bU [m–M ~m +O # p` h?–M *?O GBM? h°+ - ?m
+kM; ç m ç M; +| i?QÆM; i? F?–M; M?ÄX

P M?5 S? M?5 P`M?5

h°+ i`QÎM; GB i EBK h°+ +MM; pÈB H½Q T?K h?–M *?O +ÁM H¢B +O GB i EBK h°
#° mv M,M; +–M; FQ+? +ÁM H¢B i`U+ iB T ?`M; H•K i` M M; QÌB >Ä o•M h?–M *?O

@ E?–M; 5

h` M K†i >Ä o•M h?–M \*?O H° ` i?–M b„+ FBM? ?Q`M; X h`QÊ+ ç•v ?„M #` h`B r
F?–M; +| bÊ ?½B [m M?Q p"v- #ÎB pb ?„M #B i`ä- h`B m S?QM; F?–M; +| F?a M,M
M"v H¢B #'i ç²M; - ?„M +?QM? H` ç M; #` p– b® +QÌM; ;Bª GBM? h°+ HB M i?O +–M

>Ä o•M h?–M *?O i" M HU+ +?®M; H¢B HU+ HQÊM; h?ÌB E?–M; - i?–B ç°M; i? T?€
çQçM T?ÁM; M; U +O KbM?X " M +çM? M| - K¼B M; QÌB H¢B +`M; KÆ ?² +| i? i?'
.B K h?–M Zm® + KÆ ?²X

@ E?–M; i®i5 E?–M; +Sm çQÊ+ ?„M5

> B ;½ h?–M *?O +ÁM H¢B +O GB i EBK h°+ i?Î /`B K°i iB M; - i`U+ iB T i`B i i?Q

@ *? i çB5

æ Q M?"M i`QM; i v h°+ i`QÎM; GBM? h°+ H|2 ` i?–M ?mv #Q+? # - i`U+ iB T +?Q
FQ+? HQm iBM? i? F?'M; H²X æçQ i?Ov imv M H K b„+ iBM? i? FB i`U+ iB T ?
h?–M *?O ç½ #` i`¼M; i?QÆM; X E?–M; K'i # Q H•m ç½ i`U+ iB T +„M M€i i?•M ?b
#•v ;BÌ- `®i +m° + ç½ +| K°i +QÌM; ;Bª h?–M *?O pšM H¢+5

@ hB T iK+ i`mv b€i5

h°+ i`QÎM; GBM? h°+ i`U+ iB T [m€i H MX E?–M; i? +`T +?Q GB i EBK h°+ +Æ ?°
iÈB b"Q ?mv i +O GB i EBK h°+ - ?Ov /B i i'i +ªX :BÌ T?9i M"v- ççB [m•M GBM? h
p T?Q ç` #`M +O GB i EBK h°+X

L?QM; +ÁM +?Q iB M p T?Q i`QÊ+ çQÊ+ # Q t - iQ`M #° i?"M? pB M GBM? h°+
GB i EBK h°+ ç½ /WM; H¢B M; v T?Q i`QÊ+ - +kM; F?–M; ? +| w iB T iK+ +?çv ç
GB i EBK h°+ H¢B +| i? K K°i ;½ h?–M *?O F?Q iS+ +QÌM; ççBX hQ`M i?•M ;½ h?–
K°i i–M; [m M; # ççK HK+ b„+ - K°i ç–m i| + ç2M ;B` Mm - +†T K„i #Q+? HK+ b„+ - ;B
*?B L; mv M p"vX

@ .WM; H¢B5

a„+ K†i h°+ i`QÎM; GBM? h°+ F?) M;QM; i`¼M; - +kM; F?–M; ?`M? ç°M; ;b i?B m
*?O M"v +?QM? H` GK+ L; mv M h?–M \*?O +O aBM? J M? h?€M? æ` X

@ h`"M +?B M i` M? M"v- +S F i i?9+ M?Q p"v çB5 h? M"Q\

GK+ L; mv M h?–M *?O #bM? i?ªM KÎ KB M; - M?"M M?çi M|BX

@ hBM `^M; # M T?Q h?€M? ç` +kM; #B i`ä•M Q€M +O ? B i°+ +?9M; i - M m ?–
[m +?Q GB i EBK h°+ - M; "v b m #¼M +?9M; b) M; |+ ç–m i`Î H¢B i?b b Q\

a„+ K†i h°+ i`QÎM; GBM? h°+ HçM? HMM; - i`U+ iB T KÎ KB M; X æ€K M; QÌB GB i E
M|B ;bX L m M?Q # M T?Q GBM? h°+ +S M?Q p"v iB T iK+ çm`B ;B i M[- imv pšM
/B i #¼M +?9M; - M?QM; b) +| i? içQ i?"M? i?QÆM; i`M M; ?B K i`¼M; +?Q #¼M +

@ h ççB #B m +?Q aBM? J M? h?€M? æ` - +`T +?Q ? B i°+ +€+ M; QÆB K°i #B M T
EBK h°+ #Ä` T?•M MY H½M? ç` - +MM; pÈB +mM; +`T ççB HQÊM; p"i iQ ç #²B i
+kM; F?–M; çQÊ+ +?O ç°M; t•K T?çK GB i EBK h°+ M[5

GK+ L; mv M h?–M *?O i`U+ iB T M|B - b m ç| M?bM p T?Q h°+ i`QÎM; ? B i°+X

@ *€B ;b\

æ€K + Q i-M; GBM? h°+ M?'i i?lB #B M b„+- +kM; F?-M; T?ªB `i ?`B HÁM; ç®B p
içB GBM? h°+ ç½ ççB i?„M;- imv i ç®B +| i? [mûi M; M; iQ`M #° H½M? ç` +O GB
i'i +ª ç`+? M?•M- +| i? +?B K bç+? ç` #`M +O GB iEBK h°+X

J` ? B p` h?-M *?O +O GB iEBK h°+ i?b HçB +| +?9i KWM; `ÐX æ M;?` M`v `ä
GB iEBK h°+X ``i [m€ çSM; i` M H`T i`QlM; +O aBM? J M? h?€M? æ` +kM; H`+?
i`B i ç /B i i`W GB iEBK h°+- # M T?Q GBM? h°+ +kM; M?'i ç`M? T?ªB M;mv M
+?dM? i? i?U+ HU+ +O hY GBM? oU+ b) ççB ;BªK- +| i? b) #`+€+ i? HU+ +O +

@ h°+ i`QÎM;- ç M;?` M`v +kM; F?-M; çQÊ+ i®i +?Q H„K

æ€K + Q i-M; GBM? h°+ #„i ç-m ;B Q HQm #`M #ç+X

@ L?QM; M m +?9M; i T?ªM ç®B +€B ç M;?` M`v- +kM; F?| +| i? iB m /B i bç+? ç
+?Q aBM? J M? h?€M? æ` #`i K½M

h°+ i`QÎM; GBM? h°+ i?Q€M; +| +?9i /Q /UX a m i?QÆM; M;?` K°i ?²B- K¼B M;QlB

@ æQÊ+5 *?9M; i ç²M; w5

h°+ i`QÎM; GBM? h°+ i`U+ iB T ç€T SM; ç M;?` +O aBM? J M? h?€M? æ` X æ-m
i?QlM; +kM; F?€ HÈM- F?-M; T?ªB ?Q`M iQ`M F?-M; i? iB T M?“MX h?S ? B- ç
æ` ç-v çO K†i KkB- ?ÆM M[ GBM? h°+ b m +?B M i` M? i'i M?B M b) +`M; i? K
pB + bQM; T?QÆM; t9+ iB M [m M ? X a m F?B H`K i®i [m M ? pÈB h?€M? ç` - +
+| M;| + ç-m i`Î HçB- GBM? h°+ +kM; F?-M; +-M [m€ bÊ ?½BX

>m®M; ?²- h°+ i`QÎM; GBM? h°+ +kM; F?-M; +?Q H` GB iEBK h°+ b) +| +Æ ?°B M?
M?B m ?ÆM GB iEBK h°+ K°i ;½ h?-M *?O- +ÁM +| M?[M; i?B M i`B imv i i? M?
S?QM; p`v- F?ª M,M; GB iEBK h°+ #€Q i?M +kM; F?-M; + Q H„K- ççB i? +,M #ªM

R9jRX *?QÆM; R9k3, S?€ :BªB h`È *?9

.QÈB w +?Q +O aBM? J M? h?€M? æ` - ? B i°+ H`T iS+ /WM; HçB +?B M ?Ä - [m
+?B iB i HB M [m M iÈB pB + M;?` ?Á - HçB +ÁM +-M T?ªB i?QÆM; i?ªQ +†M F)X

@ GK+ L;mv M h?-M *?O- F?-M; #B i aBM? J M? h?€M? æ` +| #B M T?€T M`Q ;
? v F?-M;\

h°+ i`QÎM; GBM? h°+ +?Êi ;¼B HçB GK+ L;mv M h?-M \*?O ç M; +?m`M #` `lB çBX
*´ om h°+ H`+?OM; i°+ \*K F} #`B / M? i?S ? B i`QM; h?€B *´ oçM h°+- i'i +ª h?€B *
#B i`ä +€+ HQçB "Q i?m"i F?OM; #® +O M|X >B M içB L?` h`QÎM; H½Q i?•M i`9M
GBM? h°+ +| #B M T?€T içK i?lB €T +? M| tm®M;- M?QM; HçB F?-M; i? M`Q i`
F?€+- L?` h`QÎM; H½Q b) +| i? b®M; b|i- M?QM; +€+ HQçB T?QÆM; /B M i?U+ HU
i`-B [m X

@ oQM; L;[h`È *?9\

•M? K„i GK+ L;mv M h?-M *?O F?) M;QM; ç¼M;- +†T K„i #Q+? HK+ b„+ +?Êi M?bM
h`QÎM; H½QX :Bl T?9i M`v- K°i +¶ HU+ HQÊM; bBM? +Æ iBM? i?m-M ç°i M?B M i
H½QX L?` h`QÎM; H½Q +| +ªK ;B€+ K°i p`B iB m i?QÆM; i` M h?-M i? i`QM; F?Q
+ª M?[M; i?QÆM; i`M iQ HÈM +kM; M? M? +?|M; çQÊ+ +?[ i`X *MM; H9+ ç|- i®+
h`È *?9 +kM; +?Êi +?“K HçBX a m K°i ?²B- GK+ L;mv M h?-M *?O +?Êi çbM? +?d
J•mX

@ E?-M; +| #B M T?€T5

GK+ L;mv M h?-M *?O F?) H„+ ç-m M|BX _'i M?B m + Q i-M; GBM? h°+ i?Q€M; +|
pÈB F i [mª M`v- #¼M ?¼ bÈK ç½ +| bÎ HB mX

@ L m M? Q aBM? J M? *?9 h ç¢B M?•M çQ+? i?•M tm'ii?O- M?'i ç`M? b) +| i?
h`È *?9X L?[M; +QÌM; ;B^a h?–M oQÆM; F?€+- +| H) +kM; +| i?

GK+ L;mv M h?–M *?O #´ bmM; K°i +•mX

@ aBM? J M? *?9 h \

a„+ K†i ç¢B ç b® +€+ i?`M? pB M GBM? h°+ F?) +?'M ç°M; - i`QM; K„i K M; i?2Q
J M? *?9 h H`F +| çQÊ+ aBM? J M? h?–M J•m- K°i i`QM; M?[M; *?9 h +O h?–
L|B ?„M +| #B M T?€T; B^aB i`W oQM; L; [ h`È *?9- i'i +^a K¼B M; Q|B ç m ?Q`M iQ`
J M? *?9 h +| Î aBM? J M? h?€M? æ` ? v F?–M; - #¼M ?¼ +kM; ç m F?–M; #B i
+?mv M ;B€ +^ai®M ? Q ç K|B K°i p` *?9 h tm'ii?O +Sm +?[X

@ >„+ ?„+

" M FB +?Êi i`mv M` iB M; +Q|B H¢M? M?`M M?¢i +O h°+ i`QÎM; GB i EBK h°+
i`M i?'i K°i; ½ +QÌM; ;B<sup>a</sup> h?–M \*?O- imv `^M; L?` h`QÎM; H½Q +O GBM? h°+ +kM;
HU+ ;–M M?Q K'i b¢+?– ?ÆM M[+ÁM F?–M; M; WM; #` i`È +?9 /^M ptiX

QyQ

æ¢B +?B M ? B i°+ +m®B +MM; +kM; F i i?9+- # M T?Q GBM? h°+ ;B`M? çQÊ+ i?
+?B M F i i?9+- HB M iB M p`Q i?|B F€M; ?d M; ÆB p` ?²B T?K+X æ¢B +?B M ? B
+MM; `°M; HÈM- i¢Q i?`M? i`M i?'i- i?QÆM; pQM; p– b® F X

æ–m iB M- GBM? h°+ +–M T?^aB i`¼M; +?dM? H¢B +€+ i? HU+ i`QM; T?¢K pB [m
çQÊ+ K°i MY H½M? i?' +O GB i EBK h°+ - +ÁM T?^aB iB T [m^aM- ç²M; i?|B iB M ?
i`QM; ç` T?QÆM; M`vX J` i?|B çB K ? B i°+ iB M ?`M? +?dM? ç®M- i? M? / M? +
[m M; i?^aB- +–M; iQ+? i`€+ pB i i` M +?B M i`QÌM; +kM; /–M /–M H M i`mv M` X

h`QM; b® ç| - +| F?–M; Qi M; Q|B ç½ iWM; v M H†M; p– / M?– F i [m<sup>a</sup> ç½ [m`i F?ÎB
K°i p`B M; Q|B ç¢i çQÊ+ F€M; ° M`Q ç| - +| HoM? M; °- +'T i®+ ç°i T?€ im pBX

L?QM; F +| / M? iB M; p M; /°B M?'i- iU M?B M +?QM? H` h`B m S?QM; X :B i +?
EBK h°+ - ç€M? +? i`€M "° h?–M \*?O +U+ K¢M?– H¢B +`M; ç€M? #¢B K°i p` >Ä o•M
iQ`M #° +?B M +m°+X

J¶B K°i ?¢M; pBM? /U M`v +kM; ç m +U+ F€F?| ç¢i çQÊ+- ?m®M; +?B h`B m S?Q
+^a pBM? /U M`vX °M; i? K +€+ HQ¢B bU iQ+? i`QÊ+ ç•v +O h`B m S?QM; - ?„M ç
M; Q|B çQÊ+ +?9 w M?'i +O iQ`M #° hY GBM? oU+X °M; pÈB F?Q +?'i- /mM; K¢Q
h`B m S?QM; i`Î i?`M? L K h?–M i`QM; HÁM; +O p– b® i?B m M[i` im`B i`QM; h

h`B m S?QM; pW p iÈB GBM? h°+ - K°i M`M; M[iY €Q iQK + Q [mw ?Q H - T?QM
T?|M; iÈB M; ? M? ç|MX

@ S?QM; + - M; QÆB ç½ i`Î p 5

h`B m ok S?d i?<sup>a</sup>M M?B M +Q|B F?) K°i iB M; - i`QM; K„i i`M M; "T i?•K iB M? +?•M
F?–M; F?ÄB T?|M; H M –K H`v h`B m S?QM; X h` M i?U+ i - h`B m S?QM; iW bÈK ç
M; Q|B K½B pšM F?–M; +| +Æ ?°B ;†T M? mX *^aK i?K çQÊ+ i?•M i? K K K¢B 'K €
iBK h`B m S?QM; i`M M; "T K°i +¶ +^aK ;B€+ t9+ ç°M; - F?) KdK +Q|B K°i +€BX

a m ç| - ? B M; Q|B +MM; iÈB +?¶ Î +O h`B m S?QM; X

@ ok S?d- F?–M; M; Î iÈB M; QÆB H¢B ç¢i çQÊ+ i`mv M i?W +O h?–M oä h°+ 5

h`B m S?QM; pmB p M|BX J†+ /M F?–M; #B i h`B m ok S?d`®i +m°+ ç¢i çQÊ+ i`m
i`QM; ?ÆM KQ|B M, K M`v- im pB +O h`B m ok S?d ç½ iW *´ h?–M h?'i; B B ç°i T?
ædM? T?QM; - ?ÆM M[+kM; i?"T T?–M iB T +`M *´ h?–M *Ym; B BX

a m ç| h`B m S?QM; KÈB #B i çQÊ+- h`B m ok S?d F?–M; +?d +?B K çQÊ+ +–M;
oä h°+ - H¢B +ÁM +?B K çQÊ+ K°i +€B h?–M Zm®+ +O h?–M oä h°+ - Î i`QM; ç| im
M; ?o - ç i?, M; im pB ç m +| i? H`K Qi HÈB M?B mX æQÆM; M?B M- h?–M Zm®

M?Q h`QÌM; #`Q h?ìB E?¬M; p"v- i?ìB ;B M im Hmv M # M i`QM; +kM; +`M; i? K ç
S?d +ÁM i?m ?Qç+? çQÊ+ F?¬M; Qi M?[M; i?B M i`B ç` #^aQ +| i? ç i?,M; iBM? i

QyQ

J°i i?€M; b m- GBM? h°+ ç½ F?¬B T?K+ p"M ?`M? #bM? i?QÌM; b m ççB +?B MX
?`M? F?2M M;ÊB +MM; i†M; i?QÎM; +¬M; F? B +?Q M?[M; M;QìB +| +¬M; iQ+? i`€+
K†i iQ`M #° +€+ i?`M? pB M GBM? h°+X

oÈB +¬M; iQ+? +O h`B m S?QM; - F?¬M; +?9i M`Q M;Q`B bmv çQ€M- +?QM? H`
/ M? b€+? +¬M; iQ+? iW /QÈB H MX

@ h`B m S?QM; i`QM; ççB +?B M ? B i°+ H-M M`v- ;B i+? iKQìB ? B ;½ "€M "° h
h`QÎM; H½Q +O GB i EBK h°+ +MM; p`B ;½ "€M "° h?¬M *?O +QÌM; ççB5 h?S ?
F?€M; >Ä o•M h?¬M *?O- HçB +`M; H` K°i M;QìB ç€M? #çB >Ä o•M h?¬M *?O- +
çm`B ;B i HçB +| #B m ?B M pQÊi i`°B- M; ,M +^aM >Ä o•M h?¬M *?O #Ä +?çv- F?B

a m F?B L?` h`QÎM; H½Q imv M ç¼+ tQM; i`i +<sup>a</sup>- i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i `mM; ç
pšM +ÁM `i M?B m +¬M; iQ+? F?€+ M?Q ;B i+? i p¬ b® *´ h?¬M *Ym; B B ædM? T
T?€+€+ +S çB K [m M i`¼M; M?QM; #ÎB pb [m€ /`B- +?Q M M +kM; +?d imv M ç
M?`iX

o¬ b® i?`M? pB M #®M T?QÆM; i€K ?QÈM; ç m iQ`M #° M?bM +?,K +?9 p T?Q h
` [m M; K M; bMM; FQM? +MM; QÊ+ QX o T?¬M F?2M i?QÎM; - h`B m S?QM; çQ
#" + h`QÎM; H½Q- ?QÎM; i?K `i M?B m iQ +€+?- ç†+ [mv M ç½B M; ° +ÁM +| +`T +
[mw- ççB HQÊM; çB K +®M; ?B M

G9+ # M ç-m- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i? K ç w ;b iÈB M?[M; T?¬M i?QÎM; +MM
FB X L?QM; b m F?B HB i F tm®M; K°i i`"M- M?[M; +?B M HÈB T?`K +MM; çB K +
Hkv çQÊ+- +m®B +MM; +kM; F?B M +?Q ?„M +QB i`¼M;X

:B i+? iKQìB ? B ;½ "€M "° h?¬M *?O- h`B m S?QM; çç i çQÊ+ h?¬M F?Q \*U+ T?`
FB M- h?¬M F?Q h?QÊM; T?`K HçB +`M; M?B m ç KF?¬M; ? i- +ÁM +| `i M?B m i
F€ /`i`•M #^aQ ;¬M M?Q +?`i ç-v +<sup>a</sup>E?¬M; ;B M h`[p"i +O h`B m S?QM;X *kM; K
.B i h? >„+ GQM; +MM; pÈB ç°B M;k M¬ #°+ i`QM; J°M; \*<sup>a</sup>M? h?€B \*´- i?`M? +¬M
p`B i?B M i`B ç` #^aQ F?¬M; +?9i ?[m /KM; ç®B pÈB ?„MX

a m F?B +?dM? Hw tQM; i`i +<sup>a</sup>- h`B m S?QM; #„i ç-m # [m M im Hmv MX h`QM; i`
i?Ä i?Q+? T?€i ?mv- ;¬M M?Q /®+ ? i i?O çQçM- HçB +`M; çÆM ç°+ p +?çK pÈ
M?B mX a m F?B bY /KM; K`v K|M i`•M i`B im Hmv M- h`B m S?QM; HB M iB M p`C

"ÎB pb M?B m H-M p"M /KM; S?€T i„+ h?ìB :B M- +^aK M; ° +O ?„M ç®B pÈB i?ìB ;E
:B M •Q L; ?o i`U+ iB T ç°i T?€ ç M "€i i`¼M;X *€+ HQçB •Q M; ?o +ÁM HçB ç m +
+?d +| E?¬M; :B M •Q L; ?o H` pšM M?Q +k /WM; HçB Î "€i i`¼M; ædM? T?QM;X

@ s2K ` •Q M; ?o \*Ym i`¼M; pB M K½M +kM; F?¬M; T?^aB / /`M; çç i iÈB M?Q p"v!

h`B m S?QM; +kM; F?¬M; [m€ KS+ +¬m iB MX J†+ /M M†B F?¬M; / /`M; çç i iÈB M
•Q L; ?o +O ?„M +kM; ç½ i?"T T?¬M iB T +`M \*Ym i`¼M;X J°i F?B i`B i ç çç i iÈB
HB M i`î i?`M? "€M "° h?¬M *?O `2BX

æ²M; i?ìB pÈB pB + i? K im •Q M; ?o - h`B m S?QM; +kM; iB T iK+ iB K ?B m +?B M
?Q`M i?B M ç²M; i?m"i +O KbM?X

@ >YK\ GU+ HQÊM; "°M L;mv M +O i iU ?² +`M; i? K iBM? i?m-M5

h`B m S?QM; +^aK ;B€+ HU+ HQÊM; "°M L;mv M +O h?¬M GBM? L?½M +O ?„M bC
iBM? i?m-M ?ÆMX v MB K F?) iB M p`Q E?¬M; ;B M h?¬M J•m- F?Ä M; •M +¬m K°
tQ v i`ÁMX L?QM; h`B m S?QM; HçB T?€i ?B M ` K°i çB K ç€M; M; iX

>„M M?È `ä- H9+ # M ç-m M?[M; çQÌM; +QM; ç² €M M?½M K•m i` M M; •M +¬m K°
i?m-M i9vX L?QM; ?B M içB- M?[M; çQÌM; +QM; ç² €M FB HçB ;B®M; M?Q M?[M;

H M K°i i-M; K"m b,,+ K°M; ?mv M- /` i?Q`M; `U+ `Đ M´B # "iX J"m b,,+ K°M; ?mv M
iQ" M #° ç² €M M?½M K•m- +?d +ÁM H¢B +| K°i çQ¢M çQ`M; +QM; M;,,M +m®B +MM
@ *€B M"v ç M +MM; H" ç¢B #B m +?Q +€B ;b\
h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i M; ?B ?Q†+ +MM; +?Ì KQM; X L, M; HU+ +

KÎ` X h`QM; ç| + 'i ;B[K°i [mª i`€B +•v #Q+? HK+ b„+ i`QM; bm®i i?¬M; i?'m- H M
M²M; M†+X

@ aBM? GBM? h?B M *?•m Zmª- ~M +?S h?¬M HU+ i?m¬M F?B i F?´M; H²- +| i?
pB *´ h?¬MX æ®B pÈB *´ h?¬M /QÈB *Ym ;B B ædM? T?QM; +kM; +| i€+ /KM; i?"i
` h?¬M HU+ p¬+MM; iBM? i?m¬M- b) F?¬M; tm'i ?B M ibM? ?m®M; +,M +Æ # 'i´M

G½Q ;Bª €Q i`„M; ;BÈB i?B m i?"T T?¬M iQ`M /B MX

S?~K + 'T +O aBM? GBM? h?B M *?•m Zmª M`v i?"T T?¬M + Q- ?ÆM M[ M| H` HQ
pB- +?Q M M M?m +-m +kM; F?€ HÈMX

•M? K„i ;¬M M?Q i'i +ª *´ h?¬M *Ym ;B B Î ç•v ç m M?'i i H|2 H M €M? b€M; X J` F?
+ªK i?'v ?SM; i?9 ç®B pÈB HQçB i`•M i`B M`v- +| H) H` ?"m ççB ?Q†+ H` ç² ç +O
i`B M`vX

@ aBM? GBM? h?B M *?•m Zmª- ;B€ F?ÎB çB K H` KQÌB pçM h?¬M iBM? h?QÈM;
F?¬M; çQÈ+ i?'T ?ÆM K°i pçM h?¬M iBM? h?QÈM; T?~K5

G½Q ;Bª €Q i`„M; F?) KdK +QÌBX oW /Si HÌB- i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ ç½ +| M;QÌB

@ h ` KQÌB # pçM5

@ JQÌB H,K pçM5

@ JQÌB i€K pçM5

E?¬M; K'i # Q H•m- ;B€ +ª +O aBM? GBM? h?B M *?•m Zmª ç½ çç i iÈB # KQÆB p
+?Q *´ h?¬M ç°i T?€- +S M?Q p`v i`U+ iB T i,M; ;B€ ç M # KQÆB pçM h?¬M iBM?
i`` +?•M i?"i +O M| ççB F?€B +kM; F?QªM; +?WM; ? B # KQÆB pçM h?¬M iBM?

@ h ` # KQÆB K®i pçM5

æ9M; H9+ M`v- K°i ççQ i? M? •K #bM? ?Á ´M i`¼M; ç°i M?B M p M; H MX •M? K„i
M?'i i M?bM HçBX J†i F?€+- ççQ i? M? •K M`v +kM; F?B M +?Q h`B m S?QM; i
tmv M i?'m #|M; i®B ?„+ €K- [mûi iÈB MÆB i? M? •K T?€i` - ?„M HB M M?bM i?'
KçQ #bM? T?"K T?´ i?¬M; - M?QM; HçB +| K°i +¶ F?Q +?'i # 'i T?"KX E M`v- +?QM

@ E?¬M; M; Ì h•M o¬L; •M +kM; iÈB MÆB M`v5

h`B m S?QM; i?Q€M; +| +?9i FBM? M;ç+X

h?2Q Hw i?mv i- M?[M; oU+ K` :B Q /`+? i`QÌM; h?¬M Zm®+ M`v # Q [m€i +?d çç i
T?QÆM; +O h?ÌB E?¬M; h?€M? æ` - M?QM; +kM; F?¬M; # Q ;²K sQ+? hBM? oU+X
ç| i`QM; H¬M æ'm ;B€ ?°B h?¬M Zm®+ M`v ç½ ?'T /šM h•M o¬L; •M- F?B M +?Q ?,

@ >„M H` h•M o¬L; •M b Q\

h? M? K•m h`B m ok S?d +?Êi H|2 H M- F?) ?ÄBX h`B m ok S?d ç½ ` 'i H•m F?¬M;
p`v +kM; +| +?9i ?Q`B M; ?BX

@ E?¬M; b B5

h`B m S?QM; F?) ;"i ç¬mX L?È HçB # M ç¬m- +ª # M;QÌB #¼M ?¼ +kM; ç m tm'i
E?¬M; M; Ì iÈB içB h?¬M pU+ J M >Q M; - # M;QÌB #¼M ?¼ HçB K°i H¬M M[iK i" T
ç'm ;B€ h?¬M Zm®+ M`vX

@ >„M ç½ H` h?¬M \*?O `²B5

h`B m ok S?d i?Q€M; +| +?9i ;B"i KbM?X E?¬M; b B5 :BÌ T?9i M`v h•M o¬L; •M ç½
Î i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ M`v +kM; H` K°i i`QM; M?[M; M?•M p"i çdM? + Q F?B M +
h?¬M +?9 wX

R9j9X *?QÆM; R9jR, AK G†M; S?€i h" B

*QÌM; ;B^a h?–M *?O pW tm'ii?O- +€+ +QÌM; ;B^a *' h?–M i`QÈ+ ç•v ç½` ;B€ M?' J¶B K°i p` h?–M \*?O i`QM; h?–M pU+ J M >Q M; +kM; ç m F?–M; çÆM; B^aM- ?m® [m ç° im' B `i i` - #®B +^aM? ?ŠM H" +kM; F?–M; çÆM; B^aMX >ÆM M[- +€B ;B€ +?QM? +O aBM? GBM? h?B M *?•m Zm^a F?€ M?B mX

J†i F?€+- æ'm ;B€ ?°B pW KÈB #„i ç–m- F iB T +?Q +?„+ b) F?–M; +| M?[M; p"i çQÆM; X L?QM; ç°i M?B M- K°i ç¢Q i? M? •K F?"M F?"M i` m iS+ p M; H M,

@ " KQÆB ? B p¢M5

J¼B M; QÌB #®M T?Q F?–M; F?ÄB M?bM H¢B- iQ"Mi?•M F i?–M #Q` ;B€ # KQ A K°i i–M; bQÆM; KM ç2M M?Q KU+- F?–M; i?'v `ä çQÈ+ i?•M ^aM?X L?QM; M?[M; [m M? ?„M ç m +| i? +^aK i?K çQÈ+ K°i +¶ F?Q iS+ •K i`–K FBM? F?OM; - F?B M +? h`QM; ;B Q /`+? i`QÌM; h?–M Zm®+- +kM; +| F?–M; Qi M; QÌB iB M ?"M? i? v ç' B i`U+ iB T +?2 H¢B i'i +^a K¼B i?S +O +?QM? KbM?- pQ /K M?Q F i?–M #Q ç M; ç KM ç2M M?Q KU+ M"vX

h^a J•m h`B m S?QM; F?–M; F?ÄB i?'m i?' p T?Q ç|X E F m; B€ i?–M #Q M"v `ä o–L; •MX _'i M? M?- h^a J•m +O ?„M HB M M?bM i?'v çQÈ+ i?•M ^aM? i`QM; ?„+ pK

@ h" GBM? h?–M *?O5

h`B m S?QM; F?–M; F?ÄB i?®i H MX >| ` - F +¢M? i` M? pÈB h•M o–L; •M FB + >²M æB M- ?ÆM M[ H¢B +ÁM H" F i`QÈ+ ç•v ç½` #` h`B m S?QM; +MM; h•M o–L; h?–M *?O5

@ " KQÆB # p¢M5

a„+ K†i h•M o–L; •M F?) i`–K tm®M; - iB T iK+ i,M; ;B€X

@ " KQÆB #®M p¢M5

@ " KQÆB H,K p¢M5

a„+ K†i h•M o–L; •M +| +?9i iS+ ;B" M •K i`–K- F?–M; M?QÌM; M?"M +?9i M"Q- #° /

@ > ?^a #®M KQÆB p¢M5

h" GBM? h?–M *?O +QÌB H¢M? K°i iB M; - b m F?B +?–M +?W K°i H€i- HB MiB T iK ?B M i¢B h•M o–L; •M ç M; H9+ M' B M|M; - +°M; i? K H9+ M"v *U h?–M h°+ ç M; i pÈB HQ¢B i`•M i" B M"v- M?'i ç`M? H" b) F?–M; / /"M; iW #Ä M?Q p"vX L?QM; M; Q

@ L m M?Q M; QÆB ç½ v m i?Q+? M?Q i? - p"v i?b M?QÌM; H¢B +?Q M; QÆB ç|5

h?–M b„+ h•M o–L; •M ç°i M?B M #bM? ioM? i`Î H¢B- F?) +QÌB M?¢i M|BX

@ *€B M"v

h" GBM? h?–M *?O M?'i i?ìB M; •v M; ~M +^a M; QìBX >„M p®M /o Km®M +® w M•M; - o–L; •M ,M T?^aB K°i +?9i i?B i i?ÁBX L?QM; F?–M; M; Ì iÈB h•M o–L; •M H¢B i`U+ i¢B t2K` - #B m iB M? pW `²B +O h•M o–L; •M ?Q" M iQ" M H" ;B^a pì K" i?–BX *m +€B ;B€ + Q M?Q i? ç Km H'v aBM? GBM? h?B M *?•m Zm^aX

@ *?9+ KWM; p` F?€+? [mw b® 9y8 ç½ /MM; ;B€ + Q #®M KQÆB p¢M h?–M iBM? GBM? h?B M *?•m Zm^a5

G½Q ;B^a €Q i`„M; i` M ç" B ç'm ;B€ KdK +QÌB M|BX aBM? GBM? h?B M *?•m Zm^a M æ'm ;B€ ?°B H–M M"v- ;B€ i`` +O #^aM i?•M M| +kM; +?d +?WM; ? B KQÆB K'v p M?QM; ?B M i¢B H¢B ç'm ;B€ çQÈ+ #®M KQÆB p¢M- +€B M"v ç½ M^K M; Q" B /U ç

a m ç|- ? B FB M p"i T?~K i?S ? B- i?S # +kM; ç m H" +€+ HQçB i" B HB m ?B K i?
F?-M; #^M; aBM? GBM? h?B M *?•m Zm^a- M?QM; +kM; ç m p¬ +MM; i`•M [mwX

@ o"i T?~K ç'm ;B€ F iB T H" GB i o•M h?-M æ Q- T?~K +?'i +kM; t2K M?Q F?€ i
T?~K- ~M +?S HU+ HQÊM; EBK .B K i?m-M i9v- mv HU+ +¬M; FQ+? p¬ +MM; +Q
h°+- +?OM; i°+ #`B / M? i?S ? B KQÆB K@i i`QM; h?€B *´ oçM h°+5

G½Q ;B^a €Q i`„M; HÈM ;B¼M; ;BÈB i?B mX

•M? K„i h`B m S?QM; F?) H!2 H MX GB i o•M h?-M æ Q M"v +?QM? H" K°i FB M p
i`QM; ç¬M; ç^aQ M?[M; h?-M F?Q *U+ T?~K K" ?„M Ov i?€+ #€M ç'm ;B€X hmv H"
h?-M æ Q bQ pÈB *Ym G¬B Gmv M S?€+? EQM? HçB +ÁM i?'T K°i +'T #" + - K" T?
E?-M; i`QM; i v h`B m S?QM; HçB +ÁM + Q ?ÆM M[X

@ E?®M FB T5 æ•v +?QM? H" GB i o•M h?-M æ Q5

S?Q i`QÈ+ S?ÁM; ç'm ;B€- i`QM; K°i çQ" M ?Ä /B K `WM; `U+ ç°i M?B M i`mv M
K°i M[M?•MX

@ > ?^a H" h?-M *?O +O GB i EBK h°+5

h^a J•m h`B m S?QM; tmv M i?'m [m i-M; ?Ä HB i FBK [m M; FB - M?bM i?'v K°i H
ç T i`QM; ç!X GB i EBK h°+ i`M; +°M; +! # p`h?-M *?O- >Ä o•M h?-M *?O ç½ +?
M?•M M"v +MM; pÈB h°+ i`QÎM; GB i EBK h°+X

@ h?-M F?Q *U+ T?~K GB i o•M h?-M æ Q- ;B€ F?ÎB çB K K°i i`,K pçM5 J¶B H-M
?ÆM K°i pçM5

G½Q ;B^a €Q i`„M; imv M #®X

@ h ` K°i i`,K H ? B pçM5

@ J°i i`,K H #®M5

@ J°i i`,K KQÌB pçM5

@ J°i i`,K M,K KQÆB pçM5

L?[M; F im ?"M? ? B ? EBK- >Ä p®M +kM; `i M?B m- #ÎB p"v K†+ /M T?~K +?'i +
+kM; F?-M; + Q- M?QM; pšM M?Q +k çQÊ+ i` M? çQç i i?"T T?-M M!M; #ÄM;X *?c
*U+ T?~K M"v ç½ çç i iÈB ;B€ +^a K°i i`,K M,K KQÆB pçM- ç²M; i?ÎB pšM +ÁM ç M;
H½Q T?K M?•M h?-M *?O GB i EBK h°+ +?Êi i`U+ iB T çSM; H M

@ *€+ p`- FB M h?-M F?Q M"v tBM ?½v M?QÌM; HçB +?Q H½Q i?•M5 > B i`,K pçM

h? M? •K H½Q T?K M?•M FB mv M +?mv M K i B- HçB +ÁM +® ibM? i^a M K€i ` K
M!M;X æ®B pÈB h?-M F?Q *U+ T?~K GB i o•M h?-M æ Q T?~K +?'i #" + M"v- ;B€ i`
+?WM; K°i i`,K #^a v KQÆB pçM K" i?¬B- ?B M içB h?-M \*?O GB i EBK h°+ HçB i`U
ç½ + Q ?ÆM ;B€ i` #^a M i?•M FB M h?-M F?Q- v m +¬m M"v +kM; F?-M; iQM? H"
ibM? i^a M K€i ` F?Q iS+ h?-M *?O- +?QM? H" Km®M /MM; Qi h?-M iBM? K°i +?9i
GB i EBK h°+X

*QÌM; ;B^a h?-M *?O ç½ +?O ç°M; M!B ` HÌB M"v- M;QÌB #bM? i?QÌM; +kM; b) +'T
M[æ'm ;B€ ?°B +?d KÈB pW #„i ç¬m- F iB T M?'i ç`M? b) +ÁM +! `i M?B m h?-
ççB #° T?"M K¼B M;QÌB +kM; ç m iW #Ä ç'm ;B€X

@ > B i`,K KQÌB pçM5

æ9M; H9+ M"v- h`B m S?QM; F?) KdK +QÌB- +® ibM? ?ç ;B¼M; `²B KÍKB M;- KB M
T?"M +O ?„MX

@ > B i`,K KQÌB H,K pçM5

•M? K„i H½Q T?K M?•M M?'i i?ìB H¢M? H)QX GB i EBK h°+ i`QM; i`"M ç¢B +?B M
i-M; ç½ #` i' M i?'i i?ªK i`¼M;- GB i o•M h?-M æ Q M`v ç®B pÈB GB i EBK h°+ K`
+ -M i?B iX >m®M; +?B GB i o•M h?-M æ Q p®M /o H`tm'i` iW GB i EBK h°+X J
h?-M *?O- M`M; +kM; ç½ M|B` M?[M; HìB M?Q p`v`²B- M?QM; ç®B T?QÆM; pšM
M`v F?B M +?Q M`M; +| +?9i F?-M; pmB- +`M; F?-M; Km®M +?`m i?m X

@ > B i`,K ? B KQÆB p¢M5

h`B m S?QM; F?-M; +?9i /Q /U i,M; ;B€X

@ S?QM; + - M;QÆB i?"i H` t'm 5

*†T K„i h`B m ok S?d F?) H|2 H M /` b„+ - F?|2 KB M; KdK +QìBX L`M; iU M?B M #
H` /Q h`B m S?QM; Ovi?€+ #€M çBX

@ >„+ ?„+ F ç'm ;B€ FB +?QM? H` h?-M *?O +O GB i EBK h°+5 ``M; F?-M; - i
+?mv M M`v5

h`B m S?QM; +QìB M? K°i iB M;- b m ç| H¢B #€Q ` K°i +€B ;B€ KÈB,

@ > B i`,K #®M KQÆB p¢M5

@ > B i`,K M,K KQÆB p¢M5

G9+ M`v- H½Q T?K M?•M FB ç½ iS+ ;B`M iÈB KS+ iQ`M i?•M `mM H M- ?"M F?-M
`®i +m°+ H` F M`Q ç M; i` M? çQ¢i pÈB M`M;X h`QÊ+ ç•v- M`M; bmv çQ€M F`
FB M h?-M F?Q M`v- M?QM; ?B M i¢B M`M; +| i? F?ŠM; ç`M?- ç®B T?QÆM; +?„+
ibM? M•M; + Q ;B€ +ªX

@ h ?ŠM H` F?-M; +| #¢B H° i?•M T?"M

h?-M b„+ H½Q T?K M?•M i?Q€M; i`-K iQ- H9+ M`M; ç'm ;B€ +kM; #B M •K`²B KÈB

G-M M`v- b m F?B H½Q T?K M?•M i,M; ;B€- h`B m S?QM; +kM; F?-M; iB T iK+ i,M
+| KU+X *® w i,M; ;B€ +kM; +| +?9i M;mv ?B K- M m H½Q T?K M?•M H¢B ;B®M; M
ç°i M?B M iW #Ä ç'm ;B€- M?Q p`v F i?m H¶ +?QM? H` h`B m S?QM;X

*S M?Q p`v- H½Q T?K M?•M /MM; K°i +€B ;B€ + Q ? B i`,K M,K KQÆB p¢M h?-M
FB M h?-M F?Q p®M i?m°+ p GB i EBK h°+X

@ æWM; M|M; p°B5 E iB T M?'i ç`M? b) +ÁM +| ``i M?B m p"i T?~K5

h`QM; F?m F?€+? [mw- b„+ K†i h`B m S?QM; +U+ F€ t€M H¢MX L?[M; h?-M F?Q *
;-M M?Q ç m H'v çQÊ+ iW i`QM; i v "€M `` h?-M *?O +O GB i EBK h°+X

L?[M; p"i T?~K #€M ç'm ;B€ F iB T- +?OM; HQ¢B `i M?B m- F +ªM?[M; +?B M F
ç² *| F?-M; Qi p"i T?~K K` ;B€ +ª +m®B +MM; +ÁM + Q ?ÆM GB i o•M h?-M æ Q

@ o"i T?~K #€M ç'm ;B€ F iB T- H` K°i i`QM; M?[M; i`•M #ªQ i`•M [mw M?'i ç ibK ?
L;mv i Zm M; h?B M .m~M5 h`•M #ªQ M`v ~M +?S h?ìB :B M hBM? >Q i?m-M i9v
i? ?'T i?m h?ìB :B M hBM? >Q - +?"K`½B i? M;°- HoM? M;° h?ìB :B M •Q L;?o X
i?,M; HU+ HoM? M;° +O F T?K+ /KM; ç®B pÈB h?ìB :B M •Q L;?o 5

G½Q ;Bª €Q i`„M; + Q ;B¼M; M|BX

h`QM; F?m F?€+? [mw- i?-M b„+ h`B m S?QM; F?) ç°M;X L m ?„M çQ€M F?-M; H
h?B M .m~M M`v +?QM? H` K°i +•v /Q ?„M Ovi?€+ #€M ç'm ;B€X " M ç-m îi`QM; +
i?m çQÊ+ K'v +•v L;mv i Zm M; h?B M .m~M- M?QM; #ªM i?•M ?„M ç½ /MM; [m H
H-M i?S ? B T?K+ /KM;- /QÊ+ ?B m M?'i ç`M? b) ;BªK tm®M;X "ìB p`v H-M M`v ?
+•vX h`QM; HÀM; h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB +| +?9i +?ì KQM;- F?-M; #B i L;mv i
i? ç'm ;B€ ` çQÊ+ ;B€ +ª # Q M?B mX

@ L;mv i Zm M; h?B M .m~M\ G¢B H` HQ¢B i`•M i`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o

@ oW p†M h?lB :B M •Q L ;?o +O i ç½ ççfi iÈB #bM? +ªM?- M m M?Q ççfi çQÊ+ .m~M M~v- M? 'i ç`M? b) +| i? M•M; + Q i? K K°i #QÊ+5

L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M pW tm' i ?B M - F?B M +?Q `i M?B m +QlM ; ;Bª î ç•v- F +kM ; +| +?9i ç°M ; i•KX hmv `^M ; ;B€ i `` +MM ; T?~K +? 'i +O M| t t F?¬M ; #^M ; HQ M?Q GB i o•M h?¬M æ Q M~v- M?QM ; [mw î +?¶ `i i?Q i?Èi- KS+ ç° +¬M i?B i F? +kM ; i?"T T?¬M M|M ; #ÄM ; X

h?lB :B M •Q L ;?o H" HQçB •Q M ;?o ;¬M M?Q +| i? F?„+ +? ? i i?ªv +€B HQçB • F?| im Hmv M- M?QM ; b m F?B im pB ççfi iÈB + Q i?•K- K°i p" B +QlM ; ;Bª *´ h?¬ i?Y HoM? M ; °X >ÆM M[- L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M +ÄM +| i? i, M ; H M HU+ HoM h?lB :B M •Q L ;?o - +?Q /M H" M ; QlB F?¬M ; +| +?9i i?B M T?9 M"Q ç®B pÈB HQç /KM ; L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M- iB M? ?bM? +kM ; +| i? çQÊ+ +ªB i?B M K°i +?9iX

J†i F?€+- M m M?Q H" F im pB pW KÈB ç°i T?€ H M *?•M h?¬M- +| i? T?K+ /KM h?B M .m~M- i` M +Æ #ªM b) +| i? çB i?2Q +QM çQlM ; h?lB :B M •Q L ;?o M~v- M ; i` î i?"M? +QlM ; ;Bª i?B M /MM ; HU+ HQÊM ; h?lB :B MX

@ L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M- ; B€ F?îB çB K H" b€m KQÆB pçM5 J¶B H¬M i, M ; ;B€ G½Q ; Bª €Q i`„M ; imv M #®X

@ a€m KQÆB ? B pçM5

@ h ` b€m KQÆB # pçM5

@ a€m KQÆB H, K pçM5

E?¬M ; K' i # Q H•m- ; B€ +ª +O L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M ç½ çQÊ+ M•M ; H M iÈB b® i? K ; B ç'm ; B€ HçB pB M bB m i' i +ª p" i T?~K ç'm ; B€ i`QÊ+ ç•v- +QlM ; ;Bª h +kM ; +| iÈB i€K p`- h" GBM? h?¬M *?O +kM ; +| K†i i`QM ; ç|X

@ J°i i` , K pçM5

æ9M ; H9+ M~v- i`QM ; T?ÁM ; F?€+? [mw ç®B /B M pÈB h`B m S?QM ; +?Êi i`mv M #bM? ?Á X L ; Q" B w HB m +?QM? H"- ççQ i? M? •K M~v F?B M +?Q h`B m S?QM ; +

@ GK+ L ;mv M h?¬M *?O5

h`B m S?QM ; bmv iQ i`QM ; +?®+ H€i- HB M M?È` çQÊ+X GK+ L ;mv M h?¬M \*?O +O aBM? J M? h?€M? æ` - çQçM i?lB ; B M i`QÊ+ ç½ + M i?B T F?B M +?Q GB i ?Á X æ®B pÈB M?•M p" i i`QM ; F?m F?€+? [mw- h`B m S?QM ; b) F?¬M ; imv iB M i`°K- ç i`€M? i` m +?¼+ M?[M ; T?B M iQ€B F?¬M ; +¬M i?B iX

@ GK+ L ;mv M h?¬M *?O5

@ h?¬M *?O +O aBM? J M? h?€M? æ` 5

h`QM ; S?ÁM ; ç'm ; B€ +| F?¬M ; Qi +QlM ; ;Bª +| / M? iB M ; - i`QM ; ç| +kM ; +| M?[I pÈB GK+ L ;mv M h?¬M *?O- / /"M ; çQ€M ` i?•M T?"M ç®B T?QÆM ; X

@ E?®M FB T5 GçB H" +QlM ; ;Bª +O aBM? J M? h?€M? æ` 5

J°i ; ½ "€M "° h?¬M *?O H~K #~K K°i iB M ; - HB M iW #Ä i` M? çQçfi L ;mv i Zm M ; h G®B p"Q +O :B Q /`+? i`QlM ; h?¬M Zm®+ M~v ç²M ; i?lB #® i`Q î h?€M? ç` +O M oU+ +?QM? H" K°i +€B i`QM ; b® ç|X a m F?B M ; QlB +O aBM? J M? h?€M? æ` tm i`QM ; hY GBM? oU+ HB M +?O ç°M ; iW #ÄX h? M?QM ; M?[M ; +QlM ; ;Bª M ; QçB p MĐ iW #Ä L ;mv i Zm M ; h?B M .m~M- /U ç`M? iB TiK+ ` ; B€X

L?QM ; ç9M ; H9+ M~v- K°i ççQ i? M? •K i" /` i?•K i`-K iW i`QM ; K°i +, M T?ÁM ; F? GK+ L ;mv M h?¬M \*?O F?¬M ; t +?Êi i`mv M ` ,

@ J°i i` ,K KQÌB p¢M5

æ®B K†i pÈB +QÌM; ;B^a +O aBM? J M? h?€M? æ` +kM; F?¬M; +?9i /Q /U tm'i i?C
;B€ iÈB KQÌB p¢M h?¬M iBM? h?QÊM; T?~K- çB m M"v F?B M +?Q i`QM; HÁM; ç b
ç'm ;B€ F?) +?'M ç°M; - F?¬M; F?ÄB bmv çQ€M i? HU+ i`QM; +,M T?ÁM; F?€+? [r

@ *?ŠM; H) H" +QÌM; ;B^a æ¼ h?B M h?€M? æ` +O •K h?B M oU+\\

@ _'i +| i? 5 aBM? J M? h?€M? æ` p" æ¼ h?B M h?€M? æ` iW i`QÊ+ ç M M v
F?¬M; M; WM;

h`QM; T?ÁM; ç'm ;B€- F?¬M; Qi M; QÌB M?Ä ;B¼M; M; ?` Hm"MX

@ J°i i` ,K ? B KQÆB p¢M5

a„+ K†i GK+ L;mv M h?¬M *?O pšM #bM? i?°M- i`U+ iB Ti,M; ;B€ KQÌB p¢MX *Æ
i?•K i`-K i` /` FB H¢B p M; H M,

@ J°i i` ,K # KQÆB p¢M5

@ >„+ ?„+ F?¬M; M; Ì M; QÌB +O aBM? J M? h?€M? æ` H¢B F?¬M; +?9i M"Q +?2
ç'm ;B€5 h?"i H" F?¬M; ç æ¼ h?B M h?€M? æ` p"Q i`QM; K„i K"5

h`QM; F?m F?€+? [mw- K°i ;½ M KiY i`mM; MB Mi?•M ?bM? + Q ;¬v- i` M H" M / i
?„+ b„+ i?'T ;B¼M; +QÌB M|BX

@ "¼M +?9M; ç½ Km®M L;mv i Zm M; h?B M .m~M- Qi M?'i T?°B F?B M #¼M +?9M
çQÊ+5

" M +¢M? ?„M- K°i M" M; M[iY ?„+ #`Q +kM; +QÌB H¢M?- M|BX

@ J°i i` ,K b€m KQÆB p¢M5

@ J°i i` ,K b€m KQÆB H,K p¢M5

>B M i¢B- +€B ;B€ M"v ç½ bÈK pQÊi` ;B€ i` +?•M +?QM? +O L;mv i Zm M; h?B

@ E?¬M; M; Ì iÈB ç² p"i K" i Ovi?€+ #€M ç'm ;B€ H¢B M|M; T?ÁM; i v M?Q i? M"v
h`QM; F?m F?€+? [mw- i`QM; HÁM; h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB FBM? ?dX

R9j8X *?QÆM; R9jk, h?B M >²M ok GBM? h?¢+?

>B M i¢B- ;B€ +^a +O L;mv i Zm M; h?B M .m~M ç½ bÈK pQÊi [m ;B€ i` +?•M +?
M"v pšM +?Q /WM; H¢B

@ J°i i` ,K i€K KQÆB p¢M5

L;QÌB +O æ¼ h?B M h?€M? æ` iB TiK+ M•M; ;B€X >B M i¢B- ;B€ +^a +O +•v L;r
M; ?B K M?B M ç½ ç¢i iÈB ;B€ +^a +O K°i FB M h?¬M F?Q *U+ T?~KX

@ h`ÌB ¢5 > B T?2 M"v i?"i ç9M; H" ç®B +?¼B ; v ;„i 5 E?¬M; B M?QÌM; B5

@ >„+ ?„+ F?¬M; #B i +m®B +MM; H" B +?B Mi?„M; \\

h`QM; S?ÁM; ç'm ;B€- ç¢B ç b® +€+ i?"M? pB M ç m ?SM; i?9 [m M b€i K" M F`+?
Zm M; h?B M .m~M ;B€ i` F?¬M; iÈB K°i i` ,K p¢M- H9+ M"v ç½ M•M; H M iÈB +€B
KQÆB p¢M5

@ h®i 5

h`QM; F?m F?€+? [mw- b„+ K†i h`B m S?QM; ç¢B ?dX >„M F?¬M; M; Ì iÈB p"i T?~K
T?ÁM; i v M?Q p"vX L m M?Q M?[M; p"i T?~K ?„M Ovi?€+ +ÁM H¢B +kM; +| i? #€
K" M|B- b m M"v F?B +€+ p"i T?~K [mw i`¼M; F?€+ tm'i ?B M i`QM; #m' B ç'm ;B€-
+| i? tm'i i?O i` M? çQ¢iX

@ > „+ ? „+ aBM? J M? h?€M? æ` pšM M?Q i`QÊ+ ç•v- Hm¬M iU +?Q KbM? ``i ;BÄ
F?¬M; / /`M; HmB #QÊ+ 5

L K iY / i`„M; p^M ç2M FB +O æ¼ h?B M h?€M? æ` +QìB H¢M? K°i iB M;X

@ J°i i`,K +?QM KQÆB p¢M5

>„M iB T iK+ ` ;B€X

a„+ K†i GK+ L;mv M h?¬M *?O H¢M? HMM;X L m M?Q ?„M +S iB T iK+ i` M? çQ¢i
çQÊ+ L;mv i Zm M; h?B M .m~M- M?`i ç`M? +kM; b) i?m i?B i HÈMX L?QM; K|M i
i`¼M; i`QÊ+- M m ç +?Q ç€K M;QìB æ¼ h?B M h?€M? æ` ç¢i çQÊ+- +?ŠM; T?ªB
aBM? J M? h?€M? æ` ``²B b Q\

æ9M; H9+ M`v

@ *€+ p`- L;mv i Zm M; h?B M .m~M M`v- i ` ;B€ ? B i`,K p¢M h?¬M iBM? h?QÊM
H½Q T?m +| çQÊ+ F?¬M;\

h`QM; K°i +,M T?ÁM; # M T?ªB M?`i +O F?m F?€+? [mw ç°i M?B M i`mv M ` K°i i
[m~M F?„T MÆB i`QM; iQ`M #° S?ÁM; ç'm ;B€- FûQ /`B K½B F?¬M; /SiX

@ GU+ HQÊM; h?ìB E?¬M; i?`i +QìM; ç¢B5

@ L;QìB M`v H` B\

J¼B M;QìB i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ M?`i i?ìB #„i ç-m bmv çQ€MX L;?2 M;[F?Q +O
?„M +?Q Qi +kM; #bM? F?îB #bM? i¼ pÈB h?¬M *?O +O ? B ç¢B h?€M? ç` X °M
•Q L;?o + Q i?•K M`v- M?`i ç`M? H` h?¬M *?O +O h?ìB E?¬M; h?€M? æ` F?¬M;

@ æQÊ+5 L;mv i Zm M; h?B M .m~M HB M M?QìM; +?Q >Q GBM? iB M #®B ``²B5

GK+ L;mv M h?¬M *?O F?) KdK +QìB M¡BX

@ L m M?Q >Q GBM? h?¬M *?O ç½ H M iB M;- p`v p½M #®B +kM; b) F?¬M; i` M? L

" M FB - ç€K M;QìB æ¼ h?B M h?€M? æ` +kM; H`T iS+ i?Ä ?B TX >„M +?O v r
J M? h?€M? æ` - ?B M i¢B aBM? J M? h?€M? æ` iW #Ä- #¼M +?9M; iU M?B M F
çQ¢i pÈB >Q GBM? h?¬M *?O +O h?ìB E?¬M; h?€M? æ` H`K ;bX

h`QM; +,M T?ÁM; # M T?ªB M?`i- K°i H½Q ;Bª i M; i?QÆM; i`QìM; #`Q t€K i`„M;- i
M +¢M? ?„M +| K°i M`M; M[iY #,M; H½M? /€M; M;QìB HmM; HBM? tBM? ç T- M;

@ G¢+ GBM?- +| +•v L;mv i Zm M; h?B M .m~M M`v- i?U+ HU+ +O M;QÆB M?`i ç`
>Q GBM? h?¬M *?O i?"T T?¬M •M +¬M M¡B pÈB M[iY #,M; H½M? # M +¢M? KbM?)

@ aQ i¬M v M i•K5 h b) F?¬M; +¬T?K bU F€ p¼M; +O M;`B5

h`QM; K„i G¢+ GBM? \*´ h?¬M ?B M H M K°i iB i?¬M b„+ FB M ç`M?X

QyQ

@ > ? ? B i`,K p¢M h?¬M iBM? h?QÊM; T?~K5

" M FB - h`B m S?QM; F?¬M; F?ÄB pmB bQÈM; +QìB iQX ••v L;mv i Zm M; h?B M
+kM; F?¬M; +| # Q M?B m i€+ /KM;- ?B M i¢B H¢B ç'm ;B€ çQÊ+ +€B ;B€ + Q ? B
M;Q`B /U HB mX

a m F?B ç'm ;B€ tQM; L;mv i Zm M; h?B M .m~M- # M T?Q #€M ç'm ;B€ H¢B iB M
i`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o X h`QM; M?;Ki`•Mi`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?
/Q h`B m S?QM; Ov i?€+ #€M` X hmv ``M; M?[M; i`•Mi`B h?ìB :B M •Q L;?o M`v
[mw #^M; L;mv i Zm M; h?B M .m~M- M?QM; T?~K +?`i +kM; ç m +U+ + Q- M;Q¢B
çQÊ+ ;B€ +ª +U+ + QX æ¢B #° T?"M i`QM; ç| ç m #` K'v ;½ "€M "° h?¬M *?O F?€+
æ` ç'm ;B€ çQÊ+X

@ o"i T?~K ç'm ;B€ F iB T H" h?B M >²M ok GBM? h?ç+?5 G" HQçB h?–M i?ç+? +
+QÌM; HU+ HQÊM; i•K ?²M- i?9+ ç~v GBM? ?²M i? H°i t€+5 æ®B pÈB HBM? ?²M +
+| ?B m [mª M? 'i ç`M?5

G½Q ;Bª €Q i`„M; KdK +QÌB M|BX

*€+ HQçB #ªQ p"i i,M; +QÌM; HU+ HQÊM; i•K ?²M p®M ç½ p¬ +MM; i`•M [mwX æ®B
ç i?,M; iQÆM; ç®B / K°i +?9i- M?QM; ç i?,M; T?QÆM; /B M +ªM? ;BÈB HBM? ?²M

@ "ªQ p"i ç i?,M; +ªM? ;BÈB HBM? ?²M5

h`B m S?QM; +kM; +?9i i•K ç°M; X æQçM i?ÌB ;B M i`QÈ+ - w +?Q HBM? ?²M +O
"€M "° h?–M *?O- pšM +ÁM +?Q F`T +OM; +®X L m M?Q +| i? çç i çQÈ+ h?B M >
+?Q HBM? ?²M +O ?„M b) ?Q`M iQ`M +OM; +® tm®M; - i?"K +?Q +ÁM ç†i +Æ bÎ +?
M`v M[X

@ h?B M >²M ok GBM? h?ç+?- ;B€ F?ÎB çB K #ªv KQÆB pçM h?–M iBM? h?QÊM; T
/QÈB K°i pçM5

G½Q ;Bª €Q i`„M; pW KÈB /Si HÌB- ç½ +| K'v M; QÌB H"TiS+ ` ;B€X

@ "ªv KQÆB ? B pçM5

@ "ªv KQÆB # pçM5

@ "ªv KQÆB b€m pçM5

GQçB #ªQ p"i M`v KS+ ç° +–M i?B i [m€ T?´ #B M- #ÎB p"v M?[M; M; QÌB i` M? çQç
L;•M- h` GBM? h?–M \*?O- +ÁM +| L?` h`QÎM; H½Q GBM? h°+ +kM; i? K /U p`Q [m
` - +ÁM +| +QÌM; ;Bª i? HU+ L; k iBM? +O M?[M; pU+ F?€+ M[X

„'i M? M?- ;B€ +ª +O h?B M >²M ok GBM? h?ç+? ç½ i,M; H M iÈB K°i i`,K #®M KQ
T?"M K¼B M; QÌB ç½ iW #Ä ç'm ;B€X .M b Q +?d +| "€M "° h?–M *?O ?Q†+ H` \*´ h`
KÈB +| i? Î i`bM? ç° HÈM M? 'i bY /KM; HQçB #ªQ p"i M`vX >ÆM M[+€B ;B€ K°i i
ç½ ``i + Q `²BX

@ J°i i`,K #®M KQÆB ? B pçM5

J°i +QÌM; ;Bª "€M "° h?–M *?O +O h?ÌB E?¬M; h?€M? æ` +kM; i? K /U p`QX

@ J°i i`,K #®M KQÆB b€m pçM5

h` GBM? h?–M \*?O +kM; F?¬M; iW #Ä- pšM +ÁM ç M; F m ;B€X G–M M`v ?„M iÈB
KK+ çQ+? ç'm ;B€ i` M? çQç i #ªQ p"i +?Q +?QM? KbM?- K` +kM; Km®M i` M? i?O
+?Q ?"m #®B i`QM; i°+ M[X

@ J°i i`,K M,K KQÆB pçM5

GK+ L;mv M h?–M *?O +O aBM? J M? h?€M? æ` +kM; KÎKB M; #€Q ;B€X GQçB
M`v- bQ pÈB L;mv i Zm M; h?B M .m`M i`QÈ+ ç•v +ÁM M|M; T?ÄM; i v ?ÆM `i M?

@ J°i i`,K M,K KQÆB # pçM5

h`B m S?QM; ç°i M?B M i? K ;B #€Q ;B€X "ªM i?•M ?„M +kM; F?¬M; i?B m h?–M
?„M +kM; F?¬M; [m€ M;mv M w i` M? çQç i pÈB K'v i? HU+ h?€M? ç` Î ç•vX >B M i
æ` +O M,K æçB oU+ ?–m M?Q +kM; +| K°i ? B M; QÌB +QB i`¼M; h?B M >²M ok G

@ >„+ ?„+ M;QÆB +?„+ +?„M b) F?¬M; ç„+ i?O5

G½Q T?K M?•M +O GB iEBK h°+ +QÌB HçM? K°i iB M; X h`QÈ+ ç•v h`B m S?QM;
+O M`M; - H–M M`v M`M; p®M /o Km®M i` M? çQç i pÈB h`B m S?QM; K°i ?²BX L?
+MM; pÈB `i M?B m i? HU+ L; k iBM? F?€+ +kM; i? K /U p`Q [m€ i`bM? i` M? çQç
+kM; F?¬M; /€K iMv iB M tm' i?O T?€ ?QçBX

‘i M? M?- ;B€+ª+O h?B M >²M ok GBM? h?¢+? ç½ i,M; H M iÈB K°i i`,K #ªv KQ
i?“T T?-M + Q- ç¢B #° T?“M K¼B M;QìB ç½ bÈK iW #Ä ç’m ;B€X

@ J°i i`,K #ªv KQÆB # p¢M5

L?QM; h`B m S?QM; pšM iB T iK+ #€Q ;B€X

@ h`QM; T?ÁM; F?€+? [mw FB ç M +MM; H`M;QìB T?QÆM; M`Q\ E?-M; M;ì ç M

@ G) M`Q ?„M /U ç`M? +¢M? i` M? pÈB L;k æ¢B h?€M? æ` b Q\

h`QM; S?ÁM; ç’m ;B€- F?-M; Qi M;QìB HB + M?bM p T?Q +,M T?ÁM; +O h`B m
M;?B ?Q†+- tb t`Q #`M i€MX

æ9M; H9+ M`v- K°i ç¢Q h?-M i?S+ +QìM; ç¢B +?Êi i`U+ iB T [mûi p`Q i`QM; +,M T
+?Q b„+ K†i +O ?„M +MM; h`B m ok S?d F?) +?’M FBM?X J†+ /M +,M T?ÁM; M`v +
i?S+- M?QM; h?-M i?S+ +O h?-M *?O L?` h`¼M; h?B M p¬ +MM; +QìM; ?½M- /
tmv M i?’m [m X

@ >YK\ G`M;QÆB5

GK+ L;mv M h?-M *?O F?) FBM? M;¢+ i?®i H M K°i iB M;X GK+ L;mv M h?-M *?
h`¼M; h?B M +O aBM? J M? h?€M? æ` - Î +?¶ M`v +kM; t2K M?Q H`+QìM; ;Bª K°
+—M bÊ ?½B- i`U+ iB T /MM; h?-M i?S+ FB Ki` i?•M T?“M +O h`B m S?QM;X

@ *?QM? H` p½M #®B5

h`B m S?QM; i`mv M •K ;B Q HQm i`Î H¢BX

@ G—M M;?` ?Á H9+ i`QÈ+- ç®B pÈB GBM? h°+ K`M¡B +kM; F?-M; iQM? H` [m€
>²M ok GBM? h?¢+? M`v- i b) F?-M; i` M? M[5

GK+ L;mv M h?-M *?O i`mv M •K K°i +•m- b m ç¡ HB M +?O ç°M; iW #Ä ç’m ;B€X
S?QM; +¡ +?9i FBM? M;¢+X E?-M; M;ì b m F?B GK+ L;mv M h?-M *?O çB m i` `
+?O ç°M; iW #Ä ç’m ;B€ M?Q p`vX hmv H` GK+ L;mv M h?-M *?O M¡B `ä M;mv M M
çB K +QìM; ;Bª GBM? h°+ iB M ?`M? ç’m ;B€- ?„M +,M #ªM +kM; F?-M; ? M K†
L;mv M h?-M *?O +kM; +¡ +?9i t2K i`¼M; h`B m S?QM;X

GK+ L;mv M h?-M *?O +O aBM? J M? h?€M? æ` +?O ç°M; iW #Ä- F?B M +?Q `S?
S?ÁM; ç’m ;B€ +kM; ç m M;¢+ M?B M F?-M; i?-BX

@ s2K ` - M;QìB i`QM; ;B M T?ÁM; M`v +kM; +¡ i?•M T?“M F?-M; i—K i?QìM;5

h?“K +?Q +¡ M;QìB +ÁM bmv çQ€M- i`QM; ;B M T?ÁM; M`v +kM; H` K°i p`+QìM; ;B

L; v H9+ M`v- H¢B +¡ i? K K°i ç¢Q h?-M i?S+ +QìM; ?½M M[ i`U+ iB T [mûi p`Q +,

@ h?-M *?O +O h?ìB E?-M; h?€M? æ` 5

•M? K„i h`B m S?QM; F?) M;QM; i`¼M;- M?bM p T?Q +,M T?ÁM; # M T?ªB M?’i +

@ J°i ;½i? M? MB M i` im´B5 *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM;\

>Q GBM? h?-M *?O i?Q€M; +¡ +?9i FBM? M;¢+X " M ç—m ?„M +kM; +?Q `^M; h`B
+QìM; ;Bª h?-M *?O- ?Q†+ H`M;QìB +O K°i h?€M? ç` M`Q ç¡- #^M; F?-M;- GK+
M`Q H¢B +?O ç°M; iW #Ä M?Q p`v\

@ G¢+ GBM?- i [m M? M,K # [m M- ç®B pÈB M;Q¢B ;BÈB +kM; F?-M; #B i`ä `”M
T?“M +O F M`v F?-M;\

>Q GBM? h?-M *?O i`U+ iB T ?mv M ?¡ ` /B M K¢Q +O h`B m S?QM;X

@ G` ?„M5

G¢+ GBM? *´ h?-M pW M?bM i?’v #° /€M; +O h`B m S?QM;- €M? K„i F?) `mM H

@ \s2K` H B H`+? +O iB m iY M`v +kM; F?-M; M?Ä 5
>Q GBM? h?-M *?O F?) KdK +QlBX >„M i?“T T?-M ?B m`ä ç² ç +O KbM?X J°i; ¼
T?QM; #bM? i?QlM; H`K b Q +| i? F?B M +?Q Gç+ GBM? *´ h?-M FBM? M; ç+ M?O
@ aQ i-M- F M`v i M H` h`B m S?QM; - H` i? M? MB M i?B M i`B +O GBM? h°+X
T?€ *?•M h?-M GK+ ;B B5 >ÆM M[i`QÊ+ ç•v ?„M ç®B pÈB ç iY +kM; +| •M
Gç+ GBM? *´ h?-M i?“M? i?“i i`a HlBX a m F?B i`Î HçB h?lB E?-M; h?€M? æ` - l
K°i T?2M H B H`+? +MM; M°B ibM? +O h`B m S?QM; X
@ h`U+ iB T +?SM; ççQ *?•M h?-M GK+ ;B B\
a„+ K†i >Q GBM? h?-M *?O F?) ç°M; X *?Q /M H` *?m~M h?-M i?B M FB m +O h?€
?m®M; i`U+ iB T ç°i T?€ *?•M h?-M GK+ ;B BX
@ J` i?-B5 oB bQ ç'm ;B€ K|M #ªQ p"i M`v- +kM; +?d H` bmv M; ?o +?Q M; QÆB5
>Q GBM? h?-M *?O F?) i?Î /`B K°i iB M; X
h`QM; S?ÁM; ç'm ;B€- ;B€ +ª +O h?B M >²M ok GBM? h?ç+? pšM +ÁM iB T iK+ i, M
K°i iB M; +QlB ;B` Mm ç°i M?B M p M; H M,
@ G½Q T?m +kM; F?-M; i` M? M[ 5 >v p¼M; h`B m iB m ?[m +| i? ççi çQÊ+ #ªQ p
@ >Q GBM? h?-M *?O +kM; +?O ç°M; `9i HmB\
@ E M`v ç M +MM; H` M; QlB M`Q\ æ-m iB M H` GK+ L; mv M h?-M *?O iW #Ä- ?B
*?O +O h?lB E?-M; h?€M? æ` +kM; +?O ç°M; `9i HmB5
h`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ HçB +| i? K +`M; M?B m i? M? •K FBM? M; ?B p M; H MX *C
ççB h?€M? ç` ç m +?O ç°M; iW #Ä- F?B M +?Q M?[M; M; QlB ç'm ;B€ +ÁM HçB i`
p- +MM; iÁ KÁX L; v +ª #ªM i?•M h`B m S?QM; +kM; +| +?9i FBM? M; ç+X *?QM? H
+kM; F?-M; +| #`i +S K°i çB K [m M? M`Q \ G-M M`v- h`B m S?QM; F?-M; M?`M
h?-M GBM? L?½M- iB M ?`M? i?'m i?` p`Q +, M T?ÁM; +O >Q GBM? h?-M *?OX
@ G` M`M; 5
L?€v K„i- h`B m S?QM; HB M ?B m`ä i'i +ªX
æ²M; i?lB i`QM; H9+ M`v- iWM; ççQ iWM; ççQ h?-M i?S+ KçM? v m #`i ç²M; +kM
T?ÁM; +O h`B m S?QM; X L?QM; +kM; +?d M?[M; +QlM; ;Bª h?-M \*?O L?` h`¼M;
çQÊ+ ibM? ?m®M; # M i`QM; X
@ J°i i`, K i€K KQÆB pçM5
h`B m S?QM; K°i H-M M[ ` ;B€X hmv `^M; ;B€ iB M M`v ç½ pQÊi [m ;B€ i` +?•
GBM? h?ç+?- M?QM; h`B m S?QM; ?B M ç M; +-M K|M #ªQ p"i M`v- +?Q M M M; n
+?9iX h?-M F€ +?QM? H`- H-M M`v F?-M; M; QlB iB T iK+ i` M? çQçi pÈB ?„M M[
+?O ç°M; iW #Ä- F?B M +?Q M; QlB +O M?[M; h?€M? ç` F?€+ +kM; i`Î M M t2K i
+?9iX >ÆM M[+?QM? H`- h?B M >²M ok GBM? h?ç+? ç®B pÈB M?[M; M; QlB "€M
/KM; KÈB H` HÈM M?'iX
*S M?Q p"v- h`B m S?QM; /MM; +€B ;B€ K°i i`, K i€K KQÆB pçM h?-M iBM? h?QÊ
>²M ok GBM? h?ç+?X
@ "€i *U+ h?€M? h?B M *¬M; - +¬M; T?€T h?-M +`T ædM? ;B B5 G` +¬M; T?€T /Q
h°+ içB h?lB F€ h?€B *´ b€M; içQ5 *| i? im Hmv M iÈB h?-M *?O L?'i h`¼M; h?B
+¬M; T?€T M`v `i KçM? - +| mv HU+ F?„+ +? +U+ KçM? ç®B pÈB M?[M; F im ?`M?
G½Q ;Bª €Q i`„M; HÈM iB M; imv M #®X
@ h`lB ç5 \*¬M; T?€T h?-M +`T ædM? ;B B5

@ >ÆM M[+ÁM H" +¬M; T?€T /Q h?€M? h?B M h°+- +?OM; i°+ #`B / M? i?S KQÌB
ç H¢B5

o¬ b® +QÌM; ;Bª Î ç•v ç m FQ+? ç°M; F?¬M; i?¬BX *¬M; T?€T i®i p®M ç½ p¬ +MM;
*U+ h?€M? h?B M *¬M; imv i ç®B F?¬M; i? M; ?B M; Ì- +ÁM +| F?ª M,M; F?„+ +? +
h" ç¢Q- J ç¢Q- Zm, ç¢Q

@ G" +¬M; T?€T +| i? im Hmv M iÈB h?¬M *?O L?`i h`¼M; h?B M ædM? T?QM; 5
h`B m S?QM; +kM; F?¬M; F?ÄB +| +?9i FBM? M; ¢+- +ªK i?`v ?SM; i?9 ç®B pÈB K
`^M; >¶M h?B M E?¬M; L; mv M Zmv i K" #ªM i?•M ?„M im Hmv M +kM; +?d p M p
h?¬M *?O K" i?¬BX >ÆM M[H B H`+? +O "€i *U+ h?€M? h?B M *¬M; +kM; F?¬M
h?€M? h?B M h°+- +?OM; i°+ #`B / M? i?S KQÌB K°i i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ b€M; +

R9jeX *?QÆM; R9jj, o"i S?~K æ'm :B€ •T h`K+

@ "€i *U+ h?€M? h?B M *¬M; - ;B€ F?ÎB çB K K°i i`,K M,K KQÆB p¢M h?¬M iBM?
i,M; ;B€ F?¬M; /QÈB K°i p¢M5

"€i *U+ h?€M? h?B M *¬M; +?d `B M; ;B€ F?ÎB çB K ç½ pQÊi [m ;B€ +ª +m®B +MM
T?~K ç'm ;B€ i`QÈ+ ç•v- +?d i?m ;B€ #€M +O p"i T?~K ç'm ;B€ +m®B +MM; pW `H
H½Q ;Bª €Q i`„M; pW KÈB /Si HÌB- ç½ +| K`v M; QÌB +`T i®+ #€Q ;B€X

@ J°i i`,K b€m KQÆB p¢M5

@ J°i i`,K b€m KQÆB ? B p¢M5

@ > B i`,K p¢M5

h®+ ç° ;B€ +ª +O "€i *U+ h?€M? h?B M *¬M; i,M; H M M? M? +?|M; i`QÈ+ ;BÌ +?Q
H€i ç½ i,M; H M iÈB ? B i`,K p¢MX >ÆM M[ +€+ i?`M? pB M i? K ;B ç'm ;B€ imv
h?¬M *?O i?"K +?Q +| +ª h?¬M *?OX h`QM; ç|- h•M o¬ L; •M +kM; iWM; F m ;B€ [m
i,M; H M [m€ M? M?- +m®B +MM; +| i? b) pQÊi [m /U iQ€M +O ?„M- +?Q M M ?„

@ " i`,K p¢M5

J°i +QÌM; ;Bª h?¬M *?O +O i? HU+ L;k iBM? M`Q ç! i?m°+ h?ÌB E?¬M; h?€M? æ
çQ ` K°i +€B ;B€ F?B M +?Q M; QÌB i +?'M ç°M; X hmv H" +€B ;B€ ?ÆB +?9i +?'M
M?|K M; QÌB iW #Ä- pšM +ÁM H¢B `i M?B m i? HU+ +kM; K M; i?2Q #° /€M; ibM
+¬M; T?€T M`vX

.M b Q- K°i #° +¬M; T?€T +QÌM; ç¢B +| i? +`T +?Q F im ?`M? i?U+ HU+ pB M bB

@ a€m M;`M p¢M5

@ a€m M;`M # i`,K p¢M5

E?B J^aM? pÐ h´ F?Q ç¢i iÈB KS+ ;B€ M`v- ç€K M;QÌB F m ;B€ KÈB i?Q€M; ;B^aK tm

@ E?®M FB T5 h`QÈ+ ç•v ç'm ;B€ h?-M Zm®+ ç½ ? Q T?Q F?-M; Qi i`B HU+5

L K iY / i`„M; p^M ç2M +O æ¼ h?B M h?€M? æ` +| +?9i F?-M; + K HÁM;X

E?B ;B€ +^a +O J^aM? pÐ h´ F?Q ç¢i iÈB i€K M;`M p¢M- +kM; +?d +ÁM H¢B +| K'v i
+¢M? i` M?- M?QM; K¼B M;QÌB i`QM; H9+ i,M; ;B€ +kM; Hm¬M +~M i?“M iWM; +?
h?-M iBM? h?QÈM; T?~K +kM; F?-M; T?^aB H` b® HQÈM; M?Ä M[ `²BX h¢B i?ÌB ç
h`¼M; h?B M +O ç¢B h?€M? ç` +~M i?“M F m ;B€

@ J°i S+5

J°i ç¢Q i? M? •K F?“M F?“M •K i`-K ç°i M?B M iW # M /QÈB p M; H MX L?`i i?ÌB
#B M i?“M? K°i K^aM? ioM? K`+?X h'i +<sup>a</sup> K¼B M;QÌB ç m M?`i i M?bM +?^K +?^K p
ç'm #²M; K`m ç2M- M?bM F?-M; `ä /mM; K¢Q FB X JÈB pW `²B +?d i,M; ;B€ H M
iBM? h?QÈM; T?~K- i? M?QM; i?Q€M; +€B ç½ +| M;QÌB i`U+ iB T i,M; ;B€ H M K
H` +QÌM; ;B<sup>a</sup> +O L;k æ¢B h?€M? æ` +kM; ç½ +| +?9i /Q /UX

@ J°i S+ KQÌB p¢M5

h?-M *?O +O h?ÌB E?-M; h?€M? æ` iB T iK+i,M; ;B€X

@ J°i S+ K°i M;`M p¢M5

E i?-M #Q FB H¢B K°i H-M M[i,M; ;B€X h?-M *?O +O h?ÌB E?-M; h?€M? æ` K
p¢M- K` F i?-M #Q FB K°i H-M H¢B i,M; i? K K°i M;`M p¢MX J°i K`M M`v M?`i
h?€M? ç` +ÁM F?-M; + K HÁM; H`T iS+ çQ¢M imv i w MB K i`QM; ç-mX hmv `^M
M?QM; i'i +^a K¼B M;QÌB Î ç•v +kM; Km®M M?bM K°i +?9i- F i?-M #Q i`QM; ç'm #
H` F M`Q\

@ æ M +MM; H` F M`Q\

@ L; v +^a h?-M *?O +O h?€M? ç` +kM; i` M? çQ¢i F?-M; H¢B5

æ¢B ç b® +€+ i?“M? pB M i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ ç m [mûi h?-M i?S+ p T?Q F i
FB X L?QM; +?Q /M H` h?-M i?S+ +O h?-M \*?O L?` h`¼M; h?B M +kM; ç m #` M;,
M`Q M?bM i?'v +?•M /B M KK+ +O F i?-M #Q FB X

@ h? M? •K M`v +| +?9i [m2M i?m°+5

h`B m S?QM; F?) p`M +?mv M h^a J•m M?bM i?'m i?` iÈBX .-M /-M- FB M ç'm #²M
GBM? L?½M +O h`B m S?QM; M?bM tmv M i?'mX æ°i M?B M- M;QÌB i`QM; ç'm #
HB + M?bM p T?Q h`B m S?QM; - F?) ?W H¢M? K°i iB M;X h?Q€M; +?®+- T?QÆM
M?`i i?ÌB F?) +?'M ç°M; K°i +?9iX

@ h?B M h`+? h?-M *?O5

h`€B iBK h`B m S?QM; F?) M?^av H M- H`T iS+ i?m ?²B €M? K„i H¢BX >„M F?-M; M
J^aM? pÐ h´ F?Q FB H¢B H` h?B M h`+? h?-M *?O5 s2K` i? HU+ b m HQM; ç®B T
;B^aM X

a m F?B J^aM? pÐ h´ F?Q ç'm ;B€ tQM; - æ'm ;B€ ?°B +kM; /-M /-M iB M p ?"m F€X
T?Q b m K†+ /M F?-M; i? bQ b€M? pÈB J^aM? pÐ h´ F?Q- M?QM; ;B€ i` +kM; p-

@ h?B M >Q h?-M L;mv M a•K5 *| i€+ /KM; i`Ê ;B9T "€M "° h?-M *?O i,M; i? K ?
T?€ h?-M *?O5 *QÌM; ;B^a *´ h?-M #bM? i?QÌM; T?K+ /KM; +kM; +| i? i,M; H M im

h?ÌB çB K H½Q ;B^a €Q i`„M; imv M #® HQ¢B i`•M i`B M`v- i•K i?-M `i M?B m "€M
ç'm ;B€ ç m M?^av H M K°i +€BX hmv `^M; +?d +| t€+ bm'i ? B i?“M? K` i?-B- M?Q

i?`M?- +kM; çO ç +?Q +€+ "€M "° h?–M \*?O çB M +m²M; i` M? çQç iX >ÆM M[- H-
>Q h?–M L;mv M a•K- +| i' M; +°M; iËB # +•vX

@ Zmª M?B M H" +|5

h`B m S?QM; M?'i i?ÌB pmB p H MX

:B€ F?ÎB çB K +O h?B M >Q h?–M L;mv M a•K H" K°i i`,K M,K KQÆB pçM- F?–M;
i`,K pçMX

@ " i`,K ? B KQÆB pçM5

h`B m S?QM; i`U+ iB T tm'i i?OX

@ " i`,K M,K KQÆB pçM5

@ " i`,K b€m KQÆB pçM5

h`B m S?QM; ç®B pËB HQçB i`•M i`B M"v +?QM? H" ibM? i? #„i #m°+X h`QË+ ç
h?–M iBM?- ` ;B€ +kM; KQÌB T?–M T?'M F?Q+?X *m®B +MM;- +•v h?B M >Q h?
#` h`B m S?QM; /MM; +€B ;B€ #®M i`,K # KQÆB pçM çç i çQË+X *€B M"v bQ pËB
S?QM; +ÁM i?m" M HËB ?ÆM `i M?B mX

.M b Q- h?B M >Q h?–M L;mv M a•K +?d +| i? i,M; H M ? B i?`M? t€+ bm'i i`MM;
pQËi [m # i`,K pçM- i` M +Æ #ªM H" F?–M; +| ;B€ i`` ;b M[X J" ;BÌ T?9i M"v ç½
+O æ'm ;B€ ?°B- i`B +?QM? +O +€+ ççB i? HU+ i`QM; H9+ ç'm ;B€ i`QË+ ç•v ç½
+?Q H" ç½ +çM FB i`²BX \*| i? M|B- t2K M?Q h`B m S?QM; ç½ +?B K çQË+ K°i +?

@ E?®M FB T5 h M?'i ç`M? T?ªB çç i çQË+ +•v i?S ? B5

hm v `^M; +•v ç–m iB M ç½ #` h`B m S?QM; ç'm ;B€ çç i çQË+ - M?QM; pšM +ÁM Hç
i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ ç m +?m~M #` ç'm ;B€ +•v i?S ? BX

@ *•v h?B M >Q h?–M L;mv M a•K i?S ? B- ;B€ F?ÎB çB K K°i i`,K M,K KQÆB pçM5
/QËB K°i pçM5

@ "®M i`,K # KQÆB pçM5

G½Q ;Bª €Q i`„M; pW KÈB /Si HÌB- +ÁM +?Q +| M; QÌB H M iB M; #€Q ;B€- h`B n
>„M H"K M?Q p"v- +kM; H" M?^K ç iB i FB K i?ÌB ;B M K°i +?9iX

@ E?®M FB T5 GçB H" +€B i M FB 5

@ >„M ç½ çç i çQË+ K°i +•v `²B- M; v +ª +•v i?S ? B +kM; F?–M; iW #Ä b Q\

E?–M; Qi M; QÌB i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ iS+ ;B" M F?–M; i?–BX

@ "®M i`,K # KQÆB H,K pçM5

*| M; QÌB Mm®i F?–M; i`¬B +ÆM iS+ M"v- i`U+ iB T F m ;B€X

@ S?QM; + - M; QÆB ç½ çç i çQË+ K°i +•v h?B M >Q h?–M L;mv M a•K `²B- pb b Q H
h`B m ok S?d +| +?9i F?| ?B m- ?ÄBX

@ *?Q M; QÆB /MM; 5

h`B m S?QM; F?) KdK +QÌBX h?B M >Q h?–M L;mv M a•K H" i`•M #ªQ +| i? i,M; H
*?O- T?~K +?'i pB M bB m L;mv i Zm M; h?B M .m~M- #ÌB p"v h`B m S?QM; F?–M;
>ÆM M[- ?„M +kM; ç½ #m–M #€M HÌB çQË+ F?–M; Qi- +?Q M M HB M /Si F?Q€i i
h?B M >Q h?–M L;mv M a•K i?S ? B /MM; ;B€ +ª #®M i`,K +?QM KQÆB pçM- #` h`

E?B `i M?B m +QÌM; ;Bª i`QM; S?ÁM; ç'm ;B€ ç m +?Q `^M; h`B m S?QM; ç½ /W
M[F m ;B€ +•v h?B M >Q h?–M L;mv M a•K i?S # - +m®B +MM; /MM; ;B€ + Q b€
Hm–M M|X

a m F?B æ'm ;B€ ?°B F i i?9+- H9+ h`B m S?QM; +MM; h`B m ok S?d `ìB çB- pšM
+?9 KK+ K°i i`"MX L?QM; +?d +| `i Qi M;QìB #B i çQÊ+- h`B m S?QM; +?QM? H`
h?B M >Q h?-M L;mv M a•K FB X

@ h•M o¬ L;•M5

a m F?B h`B m S?QM; p` h`B m ok S?d çB ` K°i çQçM F?QªM; +€+?- HB M ;†T çQ

@ h`B m S?QM;5 h`B m ok S?d\

L?bM i?'v ? B M;QìB- h•M o¬ L;•M +kM; i?Q€M; +| +?9i FBM? M;ç+X

a m ç!- # M;QìB +MM; çB iÈB K°i iÁ >°B bî i` ç`K + Q +'T i`QM; :B Q /`+? i`QìM

@ hbM? ?m®M; *U h?-M h°+ i? M`Q `²B\

h`B m S?QM; /Á ?ÄBX hmv `^M; h•M o¬ L;•M +?B K çQÊ+ ççB HQÊM; i`•M i`B i`QM
ç b® +kM; H` i`•M i`B im Hmv M h?ìB :B M •Q L;?o X >ÆM M[- *U h?-M h°+ Km®
+?®M; HçB *´ >²M æB M- +kM; F?-M; TªB i`QM; F?QªM; i?ìB ;B M M;„M +| i? H`

@ *kM; F?€ i®i5 >B M içB *U h?-M h°+ bQ pÈB i`QÈ+ ç•v +QìM; ççB ?ÆM `i M?B
#BM? K½B K½5

h•M o¬ L;•M i`-K M;•K i`QM; +?®+ H€i KÈB ?²B ç€QX *´ h?-M æB M i`QÈ+ ç•v H`
F?®M;- H9+ ç! /QÈB i`QÈM; \*U h?-M h°+ +kM; +| F?-M; Qi i? HU+ i`mM; i?`M? p
i`QÈ+ \*U h?-M h°+ +ÁM +?Q i? ?B M ` i?U+HU+ +| i? +?®M; HçB *´ >²M æB M-
iMv iB M iQÆM; i`ÊX L?QM; ?B M içB h•M o¬ L;•M ç½ ç°i T?€ h?-M *?O- *U h?-
HÈM KçM? H M- +€+ i? HU+ T?K i?m°+ +kM; /-M /-M iK i`T HçB /QÈB i`QÈM; *U

@ E?QªM; i?ìB ;B M i`QÈ+- GBM? h°+ ççB +?B M pÈB GB iEBK h°+- i î i` M +?E
F?-M; Qi +?B M HÈB T?~KX o®M ç`M? Fw ;YB #€M ç'm ;B€ i` M æ'm ;B€ ?°B- F
[m€ KS+ + Q çŠM;- +kM; F?-M; +?`m ç w iÈBX L m M?Q M;QÆB i?'v +| +?¶ /MM;

h`B m S?QM; H`v ` K°i T?B M F?-M; ;B M h`[p`i- ç†i H M i` M #`M ç€X h`QM; ç!
h`mM; T?~K- h?QÊM; T?~K- +kM; F?-M; i?B m +€+ HQçB i`•M i`B +'T #"+ ?ÆB i?
S?QM; K` M!B- M?[M; +€B M`v F?-M; /MM; çQÊ+- K` æ'm ;B€ ?°B h?-M Zm®+ +kM
#€M ç'm ;B€- M?QM; ç®B pÈB *U h?-M h°+ K` M!B- HçB +| +?¶ ?[m /KM; F?€ HÈM

@ L?Q p`v i +kM; F?-M; F?€+? F?Q5

h•M o¬ L;•M +kM; F?-M; iW +?®B- i`U+ iB T M?"M H`vX

a m ç! # M;QìB pmB p i`Á +?mv M MY M;`v- +m®B +MM; KÈB +?B i vX

L;`v ?¬K b m- h`B m S?QM;- h`B m ok S?d çB i?2Q L?` h`QîM; H½Q GBM? h°+ `ìB
Zm®+X G-M M`v K¼B M;QìB iB M p`Q :B Q /`+? i`QìM; h?-M Zm®+ ç m +| M?[M
F?B i`î HçB GBM? h°+- ççB ç b® K¼B M;QìB +kM; #„i ç-m # [m MX

QyQ

h`QM; h`QìM; #`Q h?ìB E?-M;

@ h?Y K°i H-M M[i`MM; FQ+? E?-M; :B M •Q L;?o \*Ym i`¼M; 5

•M? K„i h`B m S?QM; F?) M;QM; ç¼M;X \*! çQÊ+ K°i HQçB •Q M;?o ççi iÈB \*Ym i`
H` "€M "° h?-M *?OX

R9j3X *?QÆM; R9j8, *-m oB M

h`QM; h`QìM; #`Q h?ìB E?-M;- i`QÈ+ K†i h`B m S?QM; T?B m T?M K`v K!M i`•M
E?-M; :B M •Q L;?o X L,M; HQÊM; iBM? ?Q i`QM; ç! +?"K `½B #` h`B m S?QM; ?
i? ?„M i`M M;"T K°i +¶ HU+ HQÊM; E?-M; :B M ? i bS+ `ä `M;- F?B M +?Q +ªM
?Q ?Q i?"i i?"i- p†M p Q KÆ ?²X

•Q M;?o *Ym i`¼M; +?QM? H` çdM? çB K +O •Q M;?o X Jm®M HoM? M;° K°i HQçB
i?QÌM; ç m +—M T?ªB iQ+? Hkv +U+ F€ H•m /`BX L?QM; i`QM; i v h`B m S?QM; +
F?Q *U+ T?~K h?ÌB E?¬M; ? h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; #`+ M`v- +°M; i? K #ªM i?•M
M?`i ç`M? ç®B pÈB HU+ HQÊM; E?¬M; :B M ? - +?Q M M i`QM; F?QªM; i?ÌB ;B M
i?`M? +¬M;X

*€+? ç! F?¬M; t - .B i h? >„+ GQM; F?) KÎ K„i` X

@ E?¬M; :B M •Q L;?o ç½ iB T +`M \*Ym i`¼M; `²B\

.B i h? >„+ GQM; +ªK i?K çQÊ+ F?¬M; ;B M # ç°M; +QÌM; ççB /Q h`B m S?QM; H
+MM; FBM? M;ç+X a m F?B ççB +?B M ? B i°+ F i i?9+— M! HB M ç°i T?€ H M *´ h?
h? >„+ GQM; p®M +?Q H` M! +! H) b) çm´B F`T çQÊ+ #QÊ+ iB M +O h`B m S?QM
h?—M *?O +?QM? H` •Q M;?o \*Ym i`¼M;— +! [m M ? F?€ HÈM pÈB HU+ HoM? M;°
>Ä ? M! +?O im bQ pÈB E?¬M; :B M •Q L;?o i?b çÆM ;BªM ?ÆM `i M?B m— .B i h
•Q M;?o >Ä ? +O +?QM? KbM? b) ççi iÈB *Ym i`¼M; i`QÊ+X >B M içB t2K `+!

E?¬M; ;B M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M;— F?¬M; ;B M p†M p Q ?¶M HQçM K°i Ka
F?¬M; K ?B m E?¬M; :B M •Q L;?o — +,M #ªM F?¬M; i? M`Q bBM? i²M i`QM; T?B

hbM? ?m®M; M?Q p`v pšM Hm¬M ;B^M; +Q bm®i K°i M,K ç^M; çŠM;— ç²M; i?ÌB +`
?ÆMX J°i M;`v M`v— F?¬M; ;B M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; ç°i M?B M çbM? +!

@ h?`M? +¬M; ? v F?¬M; \

.B i h? >„+ GQM; F?) KÎ K„i` - ?¬ ?'T +kM; +! +?9i /WM; HçBX

æ°i M?B M— K°i +¶ E?¬M; :B M •Q L;?o + Q i?•K F?! /Á iW i`QM; +Æ i? h`B m S
F?¬M; ;B M p†M p Q M`v i`QM; M?€v K„i HB M #` [mûi bç+?X æ²M; i?ÌB— .B i h? >
F?¬M; ;B M M`v i`Î M M +`M; i? K `°M; `½B +MM; ´M ç`M? ?ÆMX

@ E?¬M; ;B M *Ym i`¼M;5 "€M "° h?—M *?O5

h`B m S?QM; F?) KÎ K„i` - i?•M ?bM? i`U+ iB Ttm'i ?B M i`QM; ?Q F?¬M; T?Q i`
ççi iÈB *Ym i`¼M;— ?„M ;—M M?Q +! i? T?€i ?mv ` iQ`M #° HU+ HQÊM; +O h`QÌM

@ *?9+ KWM; +?O M?•M ç½ i?`M? iUm "€M "° h?—M *?O5

.B i h? >„+ GQM; H`T iS+ +?9+ KWM;X

a m F?B i?`M? +¬M; ççi iÈB "€M "° h?—M \*?O— h`B m S?QM; [m v i`Î HçB ç` T?QA
M;²B tm®M;X E?¬M; :B M •Q L;?o +?d pW KÈB ç°i T?€ *Ym i`¼M;— +—M iB M ?`M
K°i T?2MX J`M?[M; •Q M;?o F?€+ +kM; +ÁM +! F?¬M; ;B M i,M; H MX J†i F?€+—
iÈB *Ym i`¼M;— çB m M`v #B m i?` h`B m S?QM; ç½ +! i? im Hmv M i—M; i?S M,K
Zmv iX J°i F?B im Hmv M i?`M? +¬M;— i?U+ HU+ +O ?„M b) i,M; H M F?¬M; M?ÄX

h`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M;— i?ÌB ;B M # M,K i?Q€M; K°i +€B ç½ [m X h`QM; F?
S?QM; ç½ iB M ?`M? i?`m ?B m [m€M i?¬M; +€+ HQçB •Q M;?o — +kM; i,M; H M K°
F?€+— ?„M +kM; #„i ç—m im Hmv M i—M; i?S M,K >¶M h?B M E?¬M; L;mv M Zmv i—
i,M; iB M H M K°i i—M; KÈBX

æ²M; i?ÌB i`QM; H9+ im Hmv M +¬M; T?€T— h`B m S?QM; +kM; #„i i v im Hmv M +
>„+ æ°M; i`QM; i—M; i?S M,KX \*?B M F„ M`v +?QM? H` #ªM i?M; +`T +O >¶M h?B
M,M; HU+ T?ÁM; M;U +MM; i?¬M T? H M iÈB +U+ ?çM— HçB +ÁM +K #` M,M; HU+

hmv `^M; >¶M h?B M >„+ æ°M; H` +?B M F„ i`QM; i—M; i?S M,K >¶M h?B M E?¬M; ;
F?! +O +?B M F„ M`v +U+ + Q— +Æ ?² T?ªB ççi iÈB i—M; i?S M,K çdM? T?QM; KÈ
M v— h`B m S?QM; +kM; +?d KÈB #„i ç—m M;?B M +Sm im Hmv M— Km®M ?Q`M iQ
F?QªM; i?ÌB ;B M M[KÈB çQÊ+X

h?ÌB ;B M M? M? +?!M; i`¬B [m — h`B m S?QM; # [m M i`QM; h`QÌM; #`Q h?ÌB E?
çŠM;X J°i M;`v M`v— h`B m S?QM; +ªK i?K çQÊ+ # ç°M; +QÌM; ççB i`QM; E?¬M; ;

[m MX

@ *?mv M ;b p"v\

h`B m S?QM; H'v J^M? pÐ h' F?Q ` X *¶ # ¸°M; +QÌM; ¸¢B pW `²B FB +?QM? H`
F?QX

@ J° *®+ ¸¢B M?•M M?`ì +?mv M +€Q M; QÆB- h•M o¬ L; •M Km®M M?`ì M; QÆB +?

h`QM; J^M? pÐ h' F?Q i`mv M ` K°i ¸¢Q i? M? •K ;B` Mm X *U h?–M h°+ +| ¸QÊ+ *
? pÈB Zm M; h°+ J° *®+ i`QM; h?–M Zm®+- K` J° *®+ i?b H¢B +| #B M T?€T HB M

@ *€B ;b\ *U h?–M h°+ ;†T T?^B M; mv +Æ\

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) M;QM; ¸¼M;X G9+ i`QÊ+ î :B Q /`+? i`QÌM; h?–M Zm®
*U h?–M h°+- h•M o¬ L; •M pšM M|B +ÁM `i i®iX L?QM; ?B M i¢B h•M o¬ L; •M H¢
#ÎB p"v +| i? i?`v ¸QÊ+- +K+ /B M ?B M i¢B +O *U h?–M h°+ i?"i bU F?¬M; i®i+?

L; ?o ¸ M +kM; ¸9M; - +?Q /M h•M o¬ L; •M +?B K ¸QÊ+ ¸¢B HQÊM; i`B M; mv M iW
h°+- +kM; F?¬M; +| F?^ M,M; +?d M;„M M; OB K'v +?K+ M,K HB M F?B M +?Q *U h
i`bM? ¸°+ | i? ¸®B F?€M; ¸QÊ+ *´ >²M æB MX

J†i F?€+- H–M M`v h•M o¬ L; •M +| H) H` ?v p¼M; i?¬M; [m [m M ? pÈB h`B m S?Q
+?Q # M T?Q GBM? h°+ tm'i i?O +?B pB MX L?QM; hY GBM? oU+ +O GBM? h°+
t t¬B- +°M; i? K i`QÊ+ ;BÌ ;B[ ? B i°+ +kM; F?¬M; +| #`i F€ HmB iÈB M`Q- ?ÆM
[m K°i i`"M ¸¢B +?B M- ¸½ i`M i?`i i?^K i`¼M; - +–M +| i?`B ;B M F?¬B T?K+ H¢B
bm®i M`Q- p`Q i?`B ¸B K M`v +kM; b) F?¬M; ¸B i`Ê ;B9T K°i i? HU+ t H¢+^X

"i [m€- h`B m S?QM; pšM T?^B ¸B i?QÆM; i?mv i i?Y K°i H–MX

a m F?B `ìB F?ÄB h`QÌM; #`Q h?`B E?¬M; - h`B m S?QM; iB K ¸QÊ+ L?` h`QÎM; H½Q

@ h`B m S?QM; - ?B M i¢B h°+ i`QÎM; ¸½ ` M; Q`B /m H`+? - æ¢B h`QÎM; H½Q i?b
h`È \*?9 i` M M; QÌB i pšM +?Q ?Q`M iQ`M ;B^B i`WX >m®M; ?² ¸•v H` +?B M ¸'m
oU+ F?€+- GBM? h°+ +kM; F?¬M; iB M M?9M; i v p`Q

E?¬M; M; Q`B /U HB m- GBM? h°+ +,M #^M F?¬M; i? M`Q tm'i ` pB M i?O- L?` h
imv iX GBM? h°+ i?•M H` i? HU+ +O hY GBM? oU+- M m M?Q iMv iB M M?9M; i v
F?€+- [m^ i?"i +| +?9i F?¬M; i®iX J†i F?€+- pÈB HU+ HQÊM; ?B M i¢B +O *U h
>²M æB M- ?v p¼M; [m€ KS+ t pìB- GBM? h°+ iMv iB M tm'i i?O +?B pB M- +?d b

@ æ½ M?Q p"v- K°i KbM? i ¸B ¸QÊ+ `²B5

a„+ K†i h`B m S?QM; i?^M M?B MX >„M +| i? +| ¸QÊ+ i?"M? iUm M?Q ?B M i¢B-
i?B M J^M? pÐ h' F?Q #" + M`v- ?Q`M iQ`M #ÎB pb h•M o¬ L; •M F?¬M; ¸ w iÈB bU
FB M i`b ¸ +?Q h`B m S?QM; iB M p`Q "aQ F?® h' .BX >m®M; ?²- L K *mM; h?€M
¸ M; î *U h?–M h°+X

J†i F?€+- h`B m S?QM; pW KÈB ¸°i T?€ "€M "° h?–M *?O- i?U+ HU+ i,M; H M F?
¸®B K†i pÈB h?–M *?O- ?„M +kM; +| HU+ HQÊM; ¸'m K°i i`"MX >ÆM M[- +?B M
H` +?mv M t'mX h`QM; ¸¢B +?B M ? B i°+ i`QÊ+ ¸•v- +?B M HÈB T?~K ?„M +QÈT
+Æ ?² iQÆM; ¸QÆM; pÈB ? B M;`M p¢M h?–M iBM? h?QÊM; T?~KX L?QM; i`B T?9
h?–M Zm®+ pšM M?Q +k F?¬M; +QB H` +€B ;bX G–M M`v ¸B ?¶ i`Ê *U h?–M h°+ ¸
b) +| i? +QÈT ¸Q¢i ¸QÊ+ +`M; M?B m i`B T?9 ?ÆM M[X

@ h`B m S?QM; - M; QÆB M?`i ¸`M? F?¬M; ¸QÊ+ tmM; ¸°M; 5

a„+ K†i L?` h`QÎM; H½Q ¸¢B #B MX h`B m S?QM; M;`v b m +| F?^ M,M; +U+ HÈM
+?Q i`MM; FQ+? L?` h`¼M; h?B M- h K h`¼M; h?B MX J°i i?B M i`B +| iB K HU+ M
t2K ?„M M?Q i°+ M?•M +?QM? i?S+ +O GBM? h°+ `²BX

@ h`QÎM; H½Q- M; QÆB v M i•K5 h`QÊ+ ¸•v >Ä o•M h?–M *?O +kM; F?¬M; H`K ;b

h`B m S?QM; ç½ ç`M? HB m i`QÊ+ - i?ªM M?B M M|BX

@ *´ >²M æB M F?¬M; ;B®M; M?Q GB i EBK h°+5 h? HU+ M`v +| i? / /`M; ç€M? # çQÊ+ M| #`i T?`K i? M`Q

L?` h`QÎM; H½Q H`T iS+ F?mv M #ªQX L?QM; ç°i M?B M- i` M M; QÌB h`B m S?QM; HQÊM; E?¬M; ;B M +QÌM; ç¢B- i`U+ iB T T?QM; iÄ F?¬M; ;B M i?B M ç` X L; v F?¬M; ;B M €T +? M?`i ç`M?X

@ L; QÆB ç½ ç¢i iÈB "€M "° h?¬M *?O `²B\

a„+ K†i L?` h`QÎM; H½Q +?`M ç°M; - p¬+MM; FBM? ?½BX >B M i¢B- h`B m S?QM; ?ÆM M[H¢B +ÁM /MM; E?¬M; ;B M •Q L; ?o H`K +?OX h`QÊ+ ç•v- h?¬M *?O #bM çQÊ+ h`B m S?QM; - ?B M i¢B +?d bÊ+`M; F?¬M; ç®B T?| çQÊ+ ?„MX *?Q /M h`B p`Q E?¬M; ;B M •Q L; ?o *Ym i`¼M; +O ?„M +°M; i? K S?€T i„+ h?ÌB :B M- Km®M /`M; X *m®B +MM; - L?` h`QÎM; H½Q +kM; ç²M; w +?Q h`B m S?QM; çB +?B pB M G

@ h`QÎM; H½Q- ok S?d HB M M?ÌM; QÆB `²B5

h`QÊ+ F?B `ÌB çB- h`B m S?QM; +| +?9i F?¬M; v M HÁM; ç®B pÈB h`B m ok S?dX i?„M; i?“i HÈM- +?d +¬M +?Q M`M; ç¬v çO i?ÌB ;B M- b) +| i? +`T i®+ i`QÎM; i?“ S?d ç M; # [m M- h`B m S?QM; +kM; F?¬M; i?¬M; i`B M`M; X h? HU+ L; k iBM? ; pB ?B M i¢B +O h`B m ok S?d i€+ /KM; i?“i bU F?¬M; HÈM- çB iÈB \*U h?¬M h°+ i GBM? h°+ b) M?`i ç`M? F?¬M; ç +?Q h`B m ok S?d çBX ob ç ;BªK i?B m T?B M T çB H` çO `²BX

@ h`B m S?QM; - GBM? h°+ F?¬M; iB M tm`i ç°M; [m€ M?B m +QÌM; ;Bª- M?QM; p h?¬M "€i ;B B- *Ym ;B B çB pÈB M; QÆB çQÊ+5

L?` h`QÎM; H½Q pšM M?Q +k +| +?9i F?¬M; v M HÁM; X

@ E?¬M; +-M ç•m5

h`B m S?QM; iW +?®B ?ªQ w +O L?` h`QÎM; H½QX L m M?Q +| +QÌM; ;Bª h?¬M i? M? M? K°i +?9i +?¢v iÈB sQ+? hBM? oU+- M?QM; /šM i?2Q p`B ;½ *´ h?¬M "€i +?“K ?ÆM `i M?B mX J` h`B m S?QM; +kM; F?¬M; TªB H` K°i KbM? +?¢v iÈB- i?B m M?[M; i`Ê i?O +QÌM; HU+X

*ÁM M[- M m M?Q K°i KbM? h`B m S?QM; çB [m - +| i? i?¬M; [m h?¬M Zm®+ Z i?ÌB ;B M M; „M iB M i?ŠM; iÈB sQ+? hBM? oU+X æB K M`v iU M?B M F?¬M; i? +?Q M M h`B m S?QM; KÈB iW +?®B ?ªQ w +O L?` h`QÎM; H½QX

a m F?B `ÌB F?ÄB GBM? h°+- h`B m S?QM; çB iÈB K°i ç` T?QÆM; FQM ç€Q- +?Ì oM pM pM5

JªM? pĐ h´ F?Q T?B m T?M ;B[F?¬M; i`mM; - ç°i M?B M T?|M; tm`i ` K°i +¶ HU- ç¢B- HB M iB T pÈB K°i +¶ HU+ HQÊM; F?´M; H² /•M; i`Q F?€+X E?¬M; K`i # Q i?¬M; ç¢QX

h?¬M Zm®+ Zm M; h°+ p¬+MM; + Q çŠM; - i`QM; ç|`~M +?S HU+ HQÊM; i?“T T?¬M +?QÎM; F?®M; h?¬M Zm®+- /B +?mv M M| iÈB T?K +`M hY GBM? oU+- +kM; i?“M "ÌB p"v- h`B m S?QM; +| i? i`U+ iB T iB M p`Q h?¬M Zm®+ Zm M; h°+X a m F?B i S?QM; b) +| i? +`M; M? M? +?|M; iÈB sQ+? hBM? oU+ ?ÆMX

h`B m S?QM; M?ªv p`Q i`QM; i?¬M; ç¢Q- i`ªB [m K°i i`M F?¬M; ;B M i?€+ HQ¢M i¢B \*`K ç` +O h?¬M Zm®+ Zm M; h°+- # M +¢M? h?ÌB :B M \*?B h?KX h`QÊ+ K†i H½Q ;Bª- i?•M i? /Q [m M; K M; ?Q #¢+? HQm ç°M; +`m i?“M?X

@ J° *®+ iB M #®B- ç i¢5

h`B m S?QM; id Kd [m M b€i J° \*®+X L m ?„M çQ€M b B F?¬M; b B- J° \*®+ ?B M h`¼M; h?B M- M?QM; M?bM [m H¢B i? ?B M ` +ªK ;B€+ b•m F?¬M; i? HQÌM; X

@ JÈB # Q H•m F?¬M; ;†T- M;QÆB ç½ ççi iÈB "€M "° h?¬M *?O `²B5

J° *®+ i?Q€M; +| +?9i FBM? M;ç+X h`QÈ+ ç•v- i?ÌB çB K`ÌB F?ÄB MÆB M`v- h`B
*´ h?¬M *Ym ;B B K` i?¬BX

@ *€B M`v +kM; M?ì +| i?m ?Qç+? i`QM; h?¬M Zm®+ Zm M; h°+ 5

h`B m S?QM; KdK +QÌB M|BX

E?QªM; i?ÌB ;B M F iB T- h`B m S?QM; HB M ÎHçB i`QM; h?¬M Zm®+ Zm M; h°+
iB M p`Q K°i p`B *´K ç` M;mv ?B K i¬B Hmv M +?B M HU+X

" i?€M; b m- J° *®+ K°i H¬M M[i?`M? H"Ti?¬M; ççQ- çQ h`B m S?QM; ç M sQ+
#`M +O *U h?¬M h°+X

QyQ

sQ+? hBM? oU+- i`QM; \*U+ L?B i æ` L;K+- K°i +?¶ *´K ç` ç° M;mv ?B K #`B/ M
i`M M;"T K°i HQçB bQÆM; KM ?²M; b„+ M|M; `U+X *?Q /M H` *?•M h?¬M GK+ ;B E
?Ä ç°+ i`QM; bQÆM; KM ,M KÁMX >Ä ç°+ MÆB M`v ? i bS+ F€ Hç- F?¬M; +?d +|
i? ªM? ?QÎM; HBM? ?²M w i?S+ +O M;QÌB F?€+X æ²M; i?ÌB +`M; iB M p`Q i`mM
?ÆM- +?Q /M H` +QÎM; ;Bª \*´ h?¬M- +kM; b) +| ?B m [mª M?´i ç`M?X

h`QM; i¬M; M? K iQÆM; M|M; `U+ /QÈB HÁM; ç'i- i?dM? i?QªM; HçB +| i? M?bM
M?Q KU+ i?"i HÈM- iªM K€i` F?Q iS+ +U+ M|M; M;mv ?B KX

aQm bQm bQm5

*| K`v ççQ i?•M ªM? +?"K `½B iB M p T?Q i`QÈ+ i`QM; *U+ L?B i æ` L;K+X E /
iY p|+ M;QÌB + Q ;¬v- b„+ K†i HçM? H)Q- iQ`M i?•M # Q T?O i`QM; K°i KªM? m €K
pK +U+ M|M; ªM? ?QÎM; iÈBX

@ 5

S?Q b m ç°B M;k ç°i M?B M i`mv M ç M K°i iB M; ?ûi i?ªKX G"TiS+- p`B +QÌM; ;
H"TiS+ +?çv p T?Q iB M; ?ûi i?ªK FB X

@ h?"i #B i`M M'T 5 E?¬M; M;ì #¼M +?9M; HçB H`M i`®M i`QM; +?¶ M`v5

J°i ;½ *´ h?¬M *Ym ;B B F?) K„M; K°i iB M;X "ÌB pb HK+ bQ€i ?ç Hç+ +O *U h?¬M
M?Q ç½ tm´i ç°M; iQ`M #° i? HU+- HMM; bK+ FB m i`ªB i?ªK i`QM; iQ`M #° sQ+?

@ "¼M +?9M; +?d H` ç M; ;B½v /K K` i?¬B5 h'i +ª ç½ b„T bY F i i?9+5

h` GBM? h?¬M *?O /šM ç¬m ç€K M;QÌB MÎ MK +QÌB HçM? M? K ?B K ?mM; €+X

R9jNX *?QÆM; R9je, æ9M; G9+ *?çv hÈB

h`mM; i•K \*U+ L?B i æ` L;K+- K°i i¬M; ç°+ pK +U+ M|M; M²M; ç"K ç†+ F Q ;B®M; i
iQ`M #° i?B M ç` X hçB K°i +?¶ M`Q ç| i`QM; i`mM; i•K \*´K ç` M;mv ?B K M`v +|
Zm®+X ªM? iQÈM; i`QM; h?¬M Zm®+ ?Q`M iQ`M #´i ç²M; bQ pÈB M;QçB ;BÈBX
bBM? +Æ #WM; #WM;¬ +ª pMM; ç'i`°M; `½B K M? K M;¬ +| `´i M?B m iÁ +mM; çB

h`QM; K°i ;B M K"i çB M +| i`M T?€T M; ,M +€+? M`Q ç|¬ +€+ + Qi¬M; *U h?¬M æB

@ æ€K M;QÌB *´ >²M æB M ç½ T?€i ?B M ` ç` T?QÆM; +?9M; i`M M'T- T?ÄM; +

J°i H½Q ;Bª *´ h?¬M *Ym ;B B F?) i?Î /`B K°i iB M;X

@ *?9M; i`M M'T Î +?¶ M`v +kM; #` #¼M +?9M; T?€i ?B M b Q\

J°i ;½ i`mM; MB M F?¬B M;¬ ç¬m #Á i?•M M;QÌB ?W M? K°i iB M;X GÌB M`v pW
ç•v +kM; ç m M;?B ?Q†+ F?¬M; i?¬BX

@ a m HQM; *´ >²M æB M +| K°i i? HU+ i?–M #Q ?¶ i`Ê5

S?Q i` M +mM; çB M- h•M o¬ L;•M b„+ K†i #bM? i?ªM- €M? K„i i?•K i`–K M?“M M?
[m M iÈB h?B M *Æ h°+- iW i`QÊ+ ç M M v ?„M +kM; +?d iWM; M|B [m pÈB æçB
i?“M? pB M *U h?–M h°+ +ÁM HçB #B i çQÊ+ *´ >²M æB M +'m F i pÈB h?B M *Æ
i`QM; h?€B *´ oçM h°+- +?d bÊ #¼M +?9M; M; v +ª /kM; F?Q TªM F?€M; +kM;

oQ /K M?Q i`mM; MB M F?¬B M;¬ ç–m #Á i?•M M;QìB FB - im pB "€M "° h?–M *?O
K¬M hS iBM? ædM? T?QM; - H` i? HU+ KÈB çQÊ+ *U h?–M h°+ H¬B FûQ iÈBX L m
çB K M`v- T?ÄM; +?WM; +kM; b) F?¬M; i`Ê ;B9T *U h?–M h°+X

@ E?¬M; b B5 h? HU+ M`v bÊ `^M; +kM; F?¬M; çÆM ;BªM5

h'i +ª +€+ i?“M? pB M î ç•v +kM; ç m i€M i?“M?X h? HU+ b m HQM; *´ >²M æB M
*,M +S i?2Q iBM iS+ ibM? #€Q +O #¼M +?9M;- ;–M ç•v *´ >²M æB M F?¬M; M;W
;B B- "€M "° h?–M *?O KÈB i'M +'T- +€B M`v i'i M?B M +| [m M ? pÈB i? HU+ b
+€B i? HU+ i?–M #Q M`v iU ?²+ kM; F?¬M; /€K [m €KS+ ;B[ # M M;`v # M K†i ?¶
i`Ê i`B M;mv M +?Q *´ >²M æB M K`i?¬BX æQÆM; M?B M- +€B M`v +kM; +?d ;BÈ
h°+ #B i çQÊ+X

@ o¬ L;•M ççB M?•M- ?B M içB +?9M; i M M H`K ;b #•v ;Bì\

h`mM; MB M F?¬B M;¬ FB /Á ?ÄBX L?[M; M;QìB +ÁM HçB +kM; M?'i i M?bM p T
+kM; H` æB M +?O \*U h?–M æB M- ?B M içB HçB +| im pB h?–M \*?OX G9+ M`v- ç
H` ? B +QM çQìM; , J°i H` i?O- ? B H` HmB5

@ >Q`M +ªM? +O \*U+ L?B i æ` L;K+ p¬ +MM; F?„+ M;?B i- i`M i?O î MÆB M`v b
h•M o¬ L;•M #bM? ´M M|BX "¼M ?¼ ç½ #` \*´ >²M æB M T?€i ?B M` - +?Q /M i?Q€
Q t X h`M i?O MÆB ç•v- +?m`M #` bÆM b`M; ç|M ç`+? - +°M; i? K Qm i? ?Q`M
HçB *´ >²M æB M K°i +?9iX

@ >ÆM M[- i ç½ M?“M iBM +–m pB M #^M; ?[m +O i X L m?“M +| i? K M; i?2Q
i? M°B SM; M;QçB ?ÊT pÈB +?9M; i - ç€M? +?Q *´ >²M æB M î î v F?¬M; F`T5

h•M o¬ L;•M HçB #´ bmM; i? K K°i +•mX h?“i` - i`QM; HÁM; ?„M +kM; F?¬M; +| [n
+?mv M M`vX h?2Q Hw i?mv i- GBM? h°+ ?ŠM F?¬M; +| F?ª M,M; t t¬B +?çv iÈB ç
"i [m €- ?„M M|B M?Q p`v +kM; F?B M +?Q +€+ i?“M? pB M *U h?–M æB M +| i? K

@ h®i5 >B M içB +?9M; i b) T?€B ` K°i p`B iB m ç°B *´ h?–M- iB M?“M? K B T?K
L;K+- i`M HU+ M; ,M +ªM- [m`v `–v ç€K M;QìB *´ >²M æB M5

æçB h`QîM; H½Q H`T iS+ ?ç çç i K M? H M?X

QyQ

*U+ L?B i æ` L;K+

@ hªM ` - HK+ bQ€i ç` çB K +K i? +O *U h?–M æB M5 æ²M; i?ìB T?QM; iÄ MÆB
h` GBM? h?–M \*?O + Q ;B¼M; M|BX S?çK pB +O \*U+ L?B i æ` L;K+ +U+ HÈM- +
pK +U+ M|M; - F?B M +?Q h?–M i?S+ #` i î M;çB `i HÈM- +kM; F?¬M; +€+? M`Q T
æ°B M;k +O *´ >²M æB M T?•M i€M ` - +S # iÈB #®M M;QìB H`K K°i i´ - t•K M?“T
i`QM; \*U+ L?B i æ` L;K+X

@ æ€K M;QìB *U h?–M h°+ M`v +kM; i?“i H`5 o®M ç½ F?¬M; +ÁM ?v p¼M; ;b- +k
>²M æB M M?Q p`v5 h`®M î *K ç` M;mv ?B K M`v- i?“i H` ;B`v pÁ M;QìB K`5

J°i M`M; M[ iY p|+ M;QìB + Q ;–v HmM; HBM?- /mM; KçQ tm`i b„+- i?–M b„+ i?Q€M

@ hbK +~M i?“M +?Q i 5 L m T?€i ?B M` +?¶ ~M i?•M +O *U h?–M h°+- *´ >²M æB
ç€M;5

J°i ; ½ *´ h?–M *Ym ; B B €Q t M? ç–m HoM? F?) [m€i K°i iB M; X

L?QM; ç9M; H9+ M°v- K°i +¶ F?Q iS+ i°–K i°¼M; ç°i M?B M €T #€+? i?ŠM; iÈBX
HÁM; ç°i T?QÆM; t H Q H M X E /šM ç–m +?QM? H° o•M h?ªB *´ h?–MX L°M; t–M
i?O HB M FQ+? tm°i° iWM; ç¢Q iWM; ç¢Q T?QM; +?QÎM; H¢M? i?°m tQÆM; X >
?°M? >Ä ç¢Q- Î MÆB M°v T?€i° mv° i?U+ HU+ +°M; K¢M? ?ÆMX

@ J m T?ÁM; i?O5

:½ *´ h?–M *Ym ; B B €Q t M? FB H°T iS+ [m€i HÈMX >„M pmM; i v H M- K°i çQ°M
M; QM; F i i?°M? K°i i°K T?ÁM; M; U i?mšM ?„+ p, MX a„+ K†i° B M; QÎB +ÁM H¢B
° h?–M F?Q- i?B i°B M i?O çQ¢M T?ÁM; M; UX

P M?5 S? M?5 P°M?5

" M; QÎB HB M i?O H¢B KÈB KB M +QĐM; +?®M; çĐ çQÊ+ K°i pÁM; ç€M? #°i M; i° +

@ :B i5

o•M h?ªB *´ h?–M ?ûi HÈM K°i iB M; - i?–B ç°M; HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? *U h?–M
M, M; +–M; FQ+? +O M°M; M?°i i?ÎB i, M; H M ;°T #°B- i°U+ iB T Q M? T?€i–M; T
>²M æB MX

@ J m HmB H¢B5

:½ *´ h?–M *Ym ; B B €Q t M? H°T iS+ ?¢ ç¢i K M? H M?X >Q°M +ªM? M?Q i? M°
h?–M h°+ ?Q°M iQ°M +?B K Qm i? X J°KK+ çQ+? H–M M°v +O #¼M +?9M; +?d Km
*U h?–M æB M- +, M #ªM F?–M; +–M HB m +? i +?B M ç°m pÈB ç®B T?QÆM; X

@ h°®M +?¶ M°Q\

L; ¼+ i?O o•M h?ªB *´ h?–M F?) H°i- i° M i v HB M tm°i° B M K°i +€B i°°M #°M FB
i?–B ç°M; i°°M #°M- MûK M! p T?Q i°QÊ+X

PM; QM; 5

h° M i°°M #°M ?B M° p– b® p, M iU h?B M *Æ h°+ +?°M; +?°i- iW i°mM; i•K M! ç°i
+¶ h?–M HU+ +QÎM; ç¢BX *?d i?°v KQÎB b€m ç¢Q [m M; imv M #¢+? b„+ M; QM; i?
i°QM; M?€v K„i +°m i?°M? K°i T?B M F?–M; ; B M T?QM; # ç†+ i?M- p°v F?®M #
M i°QM; X

@ E?–M; i®i5 æ°v H° h°°M S?€T °°M +O h?B M *Æ h°+5

a„+ K†i *´ h?–M *Ym ; B B €Q t M? F?) i°–K tm®M; X J°i F?B i?–B ç°M; h°°M S?€T
M°v- b) +! i? i°QM; M?€v K„i T?!M; tm°i° K°i +€B h?B M *Æ æ¢B h°°M çÆM; BªM
K°i M; QÎB ?B m bÆ i°°M T?€T h?B M *Æ h°+ H° +! i? bY /KM; X

@ h?S i®i5 L?[M; ç¢Q +K h?B M *Æ h°+ K° o– L; •M ç¢B M?•M ç¢i çQÊ+ iW i°QM;
bU H°°i HÈB ?¢B5

•M? K„i ? B ; ½ *´ h?–M çB +MM; o•M h?ªB *´ h?–M H!2 H M /° b„+X h•M o– L; •M ç
T?°K /Q h?B M *Æ h°+ i°QÊ+ ç°v HQm H¢B i°QM; h?–M Zm®+ Zm M; h°+– b m ç! c
i?°M? pB M +O *U h?–M æB M- ; B i, M; H M i?U+ HU+ +O #¼M ?¼X

@ :B i5

o•M h?ªB *´ h?–M bm°i HoM? ? B M; QÎB +ÁM H¢B- i°U+ iB T M?ªv p°Q i°QM; i°°M
pB M i? HU+ *´ >²M æB M ; –M M?Q ç m H° +QÎM; ; Bª >²M ç¢Q- Î +?¶ M°v ç m #°
pB M *U h?–M æB M T?–M HÈM H° +QÎM; ; Bª Gmv M i? - bS+ +?®M; +U ç®B pÈB
K°i +?9iX °M; i? K°°i H•m i°QÊ+ ç°v *U h?–M æB M ç½ H°M i°®M i°QM; +?¶ M°
i°QM; ç°+ pK +U+ M!M; - +?Q M M F?€M; iQM? F?€ HÈMX

h`QM; i`"M T?€T T?QM; # - bQM; T?QÆM; +kM; ç m +! # M; QÌB- im pB +? M? H
+?B M +m°+ H¢B ?Q`M iQ`M M; ?B M; p K°i T?Q X hmv M!B M?Q p"v- M?QM; # M
+? i iQ`M #° ç®B T?QÆM; +kM; +! +?9i F?| F?,MX

@ h`QÊ+ ;B i +? i K°i M; QÌB `²B ?½v M!B5

o•M h?ªB *´ h?–M i`U+ iB T ?¢ H M?- +MM; ? B M; QÌB +ÁM H¢B i`M +¬M; M[iY FB
L?QM; ç9M; H9+ M`v- K°i i? M? •K +QÌB HÈM ç°i M?B M i`mv M ç MX

@ > ? .Q M; ?B i *U h?–M æB M5

@ E?¬M; i®i5 GmB5

o•M h?ªB *´ h?–M H`T iS+ i?m ?²B h?B M \*Æ h`"M "M- /U ç`M? HmB H¢B- +kM; i`m
L?QM; K°i +¶ F?Q iS+ €T HU+ +QÌM; ç¢B ç°i M?B M M; ?B M ûT iÈBX h`QM; bQÆM
`½B tm'i ?B M K°i H½Q ;Bª t'm tQ ;–v M?Q [m2 +OBX

@ GU+ HQÊM; i?"i ç€M; bÊ5

hQ`M i?•M ? B ;½ ç°B pB M +O o•M h?ªB \*´ h?–M F?¬M; M;WM; `mM `~v- F?¬M; i
#QÊ+X

@ "€M "° h?–M *?O5

a„+ K†i o•M h?ªB *´ h?–M ç¢B #B M- i?–M b„+ M;QM; i`¼M;X

@ h`QÎM; H½Q- #„i H`v #¼M +?9M; b) +! i? ibK ` +?¶ ~M i?•M +O *U h?–M æB M
:½ *´ h?–M *Ym ;B B €Q t M? FB F?) KdK +QÌBX

@ æ•v H` iU M?B M5

G½Q ;Bª t'm tQ FB +`M; +QÌB /[iÈM ?ÆMX L?QM; ç°i M?B M- K°i ç¢Q i? M? •K M
ç M,

@ _®i +m°+ +kM; ibK çQÊ+ `²B5

J°i ;½ M K iY M; •M T?€i +`T i®+ tmv M iQ i`QM; ç°+ pK +U+ M!M; - T?|M; iÈB i`Q
L K iY M`v iU M?B M +?QM? H` h`B m S?QM; 5 >„M çQÊ+ J° \*®+ i`mv M i®M; ç M *
K'i ?ÆM MY M; `v +kM; F?¬M; ibK çQÊ+ p`i`Q +O h?–M Zm®+ *U h?–M h°+X J½
i?`v çQÊ+ o•M h?ªB *´ h?–MX

@ E M`Q\

h?•M i? H½Q ;Bª t'm tQ FB +?'M ç°M; - tQ v M; QÌB M?bM p T?Q h`B m S?QM; >
*?O +O *´ >²M æB M- K ?B m >²M ç¢Q- HU+ +ªK M?"M +U+ F€ tm'i b„+- M?QM; p
?B M ` T?K +`M +ÁM +! M; QÌBX

@ "€M "° h?–M *?O\

•M? K„i H½Q ;Bª t'm tQ F?) M;QM; i`¼M;X æ®B T?QÆM; +kM; H` "€M "° h?–M *?
+U+ M!M; i`Î M; ¢B- ?„M F?¬M; bÊK T?€i ?B M ` +kM; +! i? +?'T M?"M çQÊ+X

@ h`B m S?QM; 5

o•M h?ªB *´ h?–M M?'i i?ÌB H° ` i?–M b„+ FBM? ?d- H`T iS+ F m H MX > B ;½ i?`M
ç m H` KÈB ;B M?"T b m M`v- M M +kM; F?¬M; M?"M ` h`B m S?QM; - i?–M b„+ +
€M? K„i ;½ *´ h?–M *Ym ;B B €Q t M? FB +kM; i?Q€M; +Q `Ki H¢B- iQ`M i?•M F?)

@ G`K b Q +! i? \ E M`v b Q +! i? tm'i ?B M Î +?¶ M`v\

h?–M b„+ *´ h?–M *Ym ;B B €Q t M? +U+ F€ bÊ ?½BX h`QÊ+ ç•v ?„M iWM; çB i?2Q
ç€K M; QÌB *U h?–M h°+- ç½ +?QM? K„i M?bM i?'v h`B m S?QM; HB M i?O pÈB h•
h?–M *?OX E?B ç! i?U+ HU+ h`B m S?QM; #B m ?B M ` ç½ pQÊi t "€M "° h?–M *?
M?È `ä `M; - i`QÊ+ ç•v h`B m S?QM; +?d H` \*´ h?–M \*Ym ;B B- K` ?B M i¢B ?„M ç

@ L;QÆB bÊ +€B ;b\ *?Q /M ?„M H¨ "€M "° h?–M *?O çB +?,M; M[- M?QM; # M T
M;QİB 5

L[iY tBM? ç T FB F?BM? i?QİM; M|B- K¨ H½Q ;Bª t'm tQ +kM; +| +?9i F?| ?B mX

@ >„M H¨ h`B m S?QM;5 G¨ F i`QÊ+ ç•v iWM; HB M i?O pÈB h•M o¬ L;•M ç~v HMB
:½ *´ h?–M *Ym ;B B €Q t M? M|B ` M?[M; ;b KbM? #B iX GİB M¨v pW M|B ` - b„+
H½Q ;Bª t'm tQ FB ç m F?) #B MX *| i? ;B Q i?O pÈB h?–M *?O- Qi M?'i +kM; T?
"€M "° h?–M *?O- #^M; F?¬M; +?Q /M +| HB M i?O pÈB h•M o¬ L;•M- +kM; F?| +| i
h?–M *?OX L?QM; +€B M¨v +kM; +?d F?B M +?Q H½Q ;Bª t'm tQ i?Q€M; +ªM? ;B
?„M #B i çQÊ+- H9+ ç| h`B m S?QM; +?d KÈB H¨ *´ h?–M *Ym ;B B- +?d bÊ ?B M i
`²BX

@ h`B m S?QM;- +?9M; i K m çB i?¬B- i`€M? ç ?'T /šM +¨M; M?B m M;QİB +O *
o•M h?ªB *´ h?–M [m ŠM; MûK €M? K„i i?dM? +–m p T?Q h`B m S?QM;X JK+ çQ+
ç€M? HûM- i¨M HU+ ;•v i`¼M; i?QÆM; +?Q ç`+? M?•M- +kM; F?¬M; TªB +?B M
HU+ bQM; T?QÆM; +? M? H +? F?¬M; # Q M?B m- HB M H¨T iS+ HmB HçBX

@ æQÊ+5

h?İB çB K h`B m S?QM; ç M ç•v +kM; T?€i ?B M F?¬M; Qi M;QİB +O *´ >²M æB M
#B i [m, F?¬M; ? v T?|M; çB i`QM; \*U+ L?B i æ` L;K+- +kM; F?¬M; #` #'i Hm¨M F

@ *ÁM Km®M +?çv\ æ•m / /¨M; M?Q p¨v5

G½Q ;Bª t'm tQ FB ?W HçM? K°i iB M;X >„M pmM; i v H M- T?|M; tm'i ` K°i çQ¨
çQ¨M [m, pK +ÁM +| K°i +QM >²M i?9 +QİM; ççBX

L?QM; ç9M; H9+ M¨v- #®M T?Q ç°i M?B M tm'i ?B M K°i +¶ HU+ HQÊM; F€ /`- i?Q
i?B M ç` +kM; i`İ M M p¬ +MM; +?“K +?çT- M; v +ª +QM >²M i?9 ç M; H Q iÈB FB

@ *€B M¨v G¨K b Q +| i? \

hQ¨M i?•M H½Q ;Bª t'm tQ F?¬M; M;WM; `mM `~vX >B M içB h`B m S?QM; tm'i i?C
S?QM; +QİM; ççB F?OM; #® ç M i? M¨QX L?QM; iQ¨M i?•M ?„M ç½ #` h?İB :B M
#ªM F?¬M; i? +?çv i?Q€i çQÊ+X

h?•M ?bM? h`B m S?QM; +'T i®+ iB T +¨M H½Q ;Bª t'm tQ- #¨M i v ç€M? ` K°i +?
>¶M L;mv M +QİM; ççB i`U+ iB T T?mM i¨¨Q ` - iB M p¨Q i`QM; +Æ i? H½Q ;Bª t'm
H½Q ;Bª t'm tQ HB M M;?B M M€i p†M p Q- #` K°i çQ¨M ?„+ ç°M; i?•K M;•M pšM ç
>¶M h?B M E?¬M; L;mv M Zmv i ççi iÈB i–M; i?S M,K- mv M,M; +O h?–M HU+ >¶
M?B m- K¨ h?İB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM; +kM; ç½ +| bU iBM? iB M- iB T
GQçB "€M "° h?–M *?O #bM? i?QİM; M?Q H½Q ;Bª t'm tQ M¨v- +,M #ªM H¨ F?¬M;

@ h`QİM; H½Q

*†T K„i ç€K M;QİB *´ >²M æB M +ÁM HçB Î ç•v KÎ i`WM; i`WM; M?bM +ªM? K°i ;½ "
p¨v pšM Hç+- b m HQM; iQ€i ` K² ?¬B HçM? - i`QM; HÁM; i¨¨M M;¨T +ªK ;B€+ bÊ ?
i?"i bU [m€ i?'T- /QÈB h?İB :B M •Q L;?o +O h`B m S?QM;- +,M #ªM H¨ MY #QÈ

S?®+ tmv5

h?–M HU+ >¶M L;mv M i`QM; i v h`B m S?QM; +'T i®+ #B M i?¨M? K°i i? M? >¶M
`½B- +?ûK tm®M; K°i FB K- +ª M,K M;QİB M?'i i?İB #` ?Ov /B i5

@ æB i?¬B5 .šM i çB *U h?–M h°+5

a m F?B H¨K tQM; ? i i?ªv- h`B m S?QM; KÈB #bM? i?ªM M|BX J¨ ? B ;½ ç°B ?[m
h?–M pšM +ÁM ç M; M;•v M;~M içB +?¶- b„+ K†i +| +?9i /çB ` X

R99yX *?QÆM; R9jd, *?QÎM; E?®M; hQ" M *K+

a m F?B i`^B [m K°i çQçM H° i`bM?- h`B m S?QM; i?2Q ç€K M; QìB o•M h?^B *´ h
*U+ L?B i æ` L; K+X æ°+ pK +U+ M|M; MÆB M"v- +?Q /M H" *´ h?–M "€i ;B B +kM
h`QÊ+ ç•v F?B ç€K M; QìB o•M h?^B \*´ h?–M çB ` - T?^B bY /KM; i`"M T?€T T?ÁM
""M- K" H–M M"v +| h`B m S?QM; Î ç•v- HB M F?–M; +–M bY /KM; iÈB i?O çQçM i`

PM; QM;5

a m F?B HB M Hç+ pÈB h?–M Zm®+ +O *U h?–M h°+ - F?–M; ;B M i`QÊ+ K†i K¼B
i?"M? M M K°i +€B i?–M; ççQ €K ?Q" M; b„+X hW i`QM; h?–M Zm®+ - p¬ b® +QìM
L;•M +MM; pÈB æçB h`QÎM; H½QX L; Q" B ` - +ÁM +| K°i p" B "€M "° h?–M *?O- *´ h
K" h`B m S?QM; +?Q iWM; ;†T [m X

@ s2K ` \*U h?–M h°+ T?€i i`B M +kM; F?–M; i 5 L m çÊB i? K +?WM; K°i M; "M
i? +?QM? /B M +?®M; HçB *´ >²M æB M `²B5

h`QM; HÁM; h`B m S?QM; i?Q€M; T?•M iQ+?X "´i [m€- +?QM? KbM? ç M ç•v- +| +–
+^ *U h?–M h°+ ` ç|M M?Q p"v F?–M; \

@ h`B m S?QM; - M; QÆB ç½ ç M `²B5

h•M o¬ L;•M ç–m iB M H M iB M; +?"Q ç|M X hmv h`B m S?QM; +?d ç M K°i KbM?-
i`QÊ+ GBM? h°+ F?–M; +| F?^ M,M; [m€ HÈM b) T?€B M; QìB ç M- K" M; v +^ h`B
M,M; [m€ HÈM b) ç MX >B M içB h`B m S?QM; HçB K°i H–M M[ç M ç•v; B9T çÐ ?
pmB KWM; `²BX

a m F?B ?„M +^K i?K çQÊ+ im pB +O h`B m S?QM; - b„+ K†i M?´i i?ìB +^FBM?- H
M?Ê+ O ?„M- h`B m S?QM; pšM Hm¬M H" i²M içB +| i? F?B m +?B M pQÊi +´T- ?
"° h?–M *?O- Hm" M i?U+ HU+ ç½ +| i? ç¼ bS+ K°i +?9i pÈB h?–M *?O #bM? i?Q
h°+ ?B M içB K" M|B- K°i F +?B M HU+ +| i? +?m iQ" M pÈB h?–M *?O +kM; ç½ i?

@ >„M H" pB M #BM? /Q o¬ L;•M ççB M?•M KìB iÈB\

@ L?Q i? M"Q +?d +| K°i M; QìB\

L?QM; M?[M; + Q i–M; F?€+ Î MÆB M"v HçB F?–M; +?Q H" ç9M; X S?–M HÈM #¼M
p"Q *U h?–M æB M- +,M #^M F?–M; #B i h`B m S?QM; - HçB +"M; F?–M; #B i GB
i`"M ççB +?B MX >ÆM M[ - i`QÊ+ ç•v #¼M +?9M; ç½ ¬K ?v p¼M; `´i HÈM ç®B pÈB
L;•M ç½ M|BX >B M içB pB M #BM? +?d iÈB +| K°i M; QìB- çB m M"v ç®B pÈB #¼M
bU ç^ FQ+? i?"i HÈM X

@ o¬ L;•M ççB M?•M- pB M #BM? K" M; QÆB M|B +?d +| K°i M; QìB- +?Q /M +?9M; i
+| #´i +S T?–M i?„M; M"Q 5

:½ i`mM; MB M F?–B M; ¬B i?•M M; QìB ç–m #Á FB HB + M?bM h`B m S?QM; K°i +

@ *U J *´ h?–M M|B `´i ç9M;5 >v p¼M; +O +?9M; i F?–M; HÈM5

J°i p" B i?"M? pB M b m M"v KÈB ;B M?"T *U h?–M æB M +kM; H° ` i?–M b„+ i?´i

@ o` #^M; ?[m M"v +O i F?–M; çÆM ;B^M M?Q i? ?B M # M; Q" B5 L m ?„M M; mv
/KM; +O ?„M F?–M; i?m FûK K°i ç€K pB M #BM? +?9i M"Q5

h?•M ?bM? h•M o¬ L;•M i?ŠM; i„T- i`QM; i?–M b„+ #bM? i?^M K M; i?2Q p iU iBM
i`QM; i v h`B m S?QM; +ÁM +| +€+ T?•M i?•M +MM; +QìM; ;B^ .B i h? GQM; h°+ +
HU+ +O #^M i?•M h`B m S?QM; +kM; +U+ F€ tm´i b„+X

@ \

h`QM; K„i \*U J \*´ h?–M ?B M H M K°i iB /` b„+ - M?bM +?^K +?^K i` M M; QìB h`B
b€i- ?„M +kM; +^K ;B€+ çQÊ+ F i`QÊ+ K†i M"v p¬ +MM; #´i T?"K- M?QM; ?„M +r

M;QÌBX LÆB M"v H";B[+?B M i` M? ? B çΦB i? HU+- i`W T?B H" +QÌM; ;B^a çdM
pÈB çΦB +K+ +kM; F?¬M; +| # Q M?B m^aM? ?QÎM;X

@ *U h?¬M h°+ b„T bY ;†T T?^aB K°i +?9i T?B M T?S+- F?¬M; #^M; ç +?Q p` #^M;
M?•M tm'i i?O #B m ?B M K°i +?9i t2K\ *kM; ç +?Q +?9M; i FB M i?S+ K°i +?9i M

J°i H½Q ;B^a K†i `°M; F?€+ ç°i M?B M H M iB M; - i` M K†i +kM; H° ` i?¬M b„+ +?Ì

@ h`B m S?QM; - M; QÆB +| w FB M ;b F?¬M; \

h•M o¬ L; •M i?Q€M; +| +?9i #`i ç„+ /oX h`B m S?QM; pW iÈB ç•v- ç€K + Q i-M; +O
#€+? ?„M T?^aB i? K +?B M- çB m M"v [m^a i?`i +| +?9i F?¬M; i®iX L?QM; i? HU+
pB M + Q i-M; M"v- +kM; ç M; KΦQ ?B K M; mv ?B K i?`i HÈM i`È ;B9T *U h?¬M h°+
iB M M|B M?B mX

L m M?Q ?B M iΦB i`i +<sup>a</sup> K¼B M; QÌB ç m +?Q `^M; ç•v H" +K+ /B M +? i +?„+- M?Q
b m M"v `i +| i? b) iΦK i?ÌB +•M M?„+ pb HÈB Q+? iQ`M +K+- [m v b M; ç-m ?`M
+?d H` Km®M iU #<sup>a</sup>Q p +?QM? KbM?- ?ÆM M[ bBM? iY i²M pQM; +O iQ`M #° i?
w M?^K p`Q h`B m S?QM; M?Q p"vX

@ E?¬M; i?`M? p`M ç 5 oB + M?Ä K` i?¬B5

a„+ K†i h`B m S?QM; #bM? i?<sup>a</sup>M- M? M? +?|M; ç€T SM;X a m F?B i`^aB [m çΦB +?
K„i h`B m S?QM; - +?B M i` M? +?QM? H" +Æ ?°B +U+ i®i ç +QÈT çQΦi i`B M; mv

@ h®i5 o"v M?bM +€+ ?Φ `²B5

J°i p`B i?`M? pB M + Q i-M; /Q *U J *´ h?¬M /šM ç-m F?¬M; F?ÄB +QÌB F?) K°i iE
i` M? ?mv i iBM? i`M F?®+- F?¬M; M; ì h`B m S?QM; HΦB M|B +?d H" pB + M?Ä H
M; ?o- h`B m S?QM; M?`i ç`M? H" ?"m çΦB +O h`QÎM; H½Q GBM? h°+ M"Q ç| - iW M
bQÈM; - + Q [mw [m2M `²B- +?mv M ;b +kM; +| i`QÎM; #®B i? v K†i ;B^aB [mv i- +?Q
H®B M?Q i? X

@ G9+ M"v çΦB #° T?"M +€+ i?`M? pB M \*´ >²M æB M ç m ç½ i?•K M?"T p`Q i`QM;
?B M ` +?¶ ~M M'T +O \*U h?¬M æB M +kM; H" +?mv M bÈK ? v Km°M K` i?¬B5 >
T?^aB H`K- +?QM? H" +?d ?mv ç€K M; QÌB \*U h?¬M æB M- iB M ?`M? K B T?K+- +^a
L?B i æ` L; K+5

*U J *´ h?¬M M|B `ä `°M; iQ`M #° iB M? ?m®M; ?B M iΦB +MM; M?B K pK +?Q h`B

@ VK5

h`B m S?QM; F?); `i ç-mX E€i?"i- i?ÌB çB K iÈB MÆB M"v- i?¬M; [m h?¬M GBM?
çQ€M ` +?B M HQÊ+ ?B M iΦB \*U h?¬M h°+ ç M; €T /KM; X \*?QM? H" +®i?O i`QM
€+ HB i ç +?®M; HΦB *´ >²M æB MX G`K M?Q p"v pW +| i? H`K bmv v m i?U+ H
i? i` M? i?O i?ÌB; B M +?Q \*U h?¬M æB MX \*?B M HQÊ+ M"v M m +| i? FûQ /`B-
æB M ç½ F?¬M; i? +?QM? /B M +?®M; HΦB *´ >²M æB MX

@ æ•v H` H M? #`B i`mv M iBM ç†+ i?M +O *U h?¬M æB M5 .mM; M?"T w MB K p
+^aK ;B€+ çQÊ+ +€+ i?`M? pB M \*U h?¬M æB M +| çQÊ+ H M? #`B ÎT?K +`M- +kM;
#¼M +?9M; 5

æΦB h`QÎM; H½Q H'v ` K°i i`K H M? #`B €K ?Q`M; b„+ T?QM; +€+? +´ tQ - b m ç|

@ L m M?Q ç`+? [m•M tm'i ?B M +QÌM; ;B^a h?¬M *?O- H"TiS+ #€Q +?Q i #B i5

@ h`B m S?QM; - H`K T?B M M; QÆB `²B5 oÈB M,M; HU+ +O ?mv i KΦ+? M?½M ç
F?¬M; F?| F?, M +?Q H„K5

h•M o¬ L; •M p¶ p¶ #^a p B h`B m S?QM; X JS+ ç° ?B m `ä +O ?„M ç®B pÈB ?mv i KΦ
imv i ç®B + Q ?ÆM #`i F€M; QÌB M"Q i`QM; *U h?¬M æB MX

@ > ?^a +?mv M +| ç€M; ;b\

h`B m S?QM; F?) KdK +Q`B- M|BX

a m F?B iB T M?"M M?B K pK M"v- h`B m S?QM; HB M `iB F?ÄB h?-M Zm®+X h?-
i?M- ?„M +| i? M?bM i?'v i'i +^a iB M? ?m®M; i`QM; T?¢K pB +U+ HÈMX h`QM; i-
H" *´ h?-M h?'i ;B B ¢ M *´ h?-M *Ym ;B BX *´ h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM; Qi ?/
h?-M *?O H¢B +?d +| # M;Q`BX

@ *?d H" K°i +?9i +?mv M M?Ä K" i?¬B- ;B Q +?Q +€+ M;QÆB p"v5

h`B m S?QM; +,M #<sup>a</sup>M F?¬M; +| # Q M?B m ?SM; i?9- HB M i`B m ?²B h`B m E?¬M
o¢M `X hm pB +O h`B m E?¬M; +MM; h`B m o¢M +kM; ¢½ iB T + "M *´ h?-M *Ym ;
oQM; i?b pšM +ÁM H" *´ h?-M *Ym ;B BX *K+ /B M ?B M i¢B- ¢ +?Q # M;Q`B #¼
`<sup>2</sup>BX >ÆM M[ - h`B m S?QM; +ÁM +| i? +?B b i-K M?bM pÈB +€+ T?•M i?•M- +| i
iB M i? K K°i #QÊ+ i,M; H M T?¢K pB +?QÎM; F?®M; +MM; HU+ ¢° +?d ?mv +O K

@ >B M i¢B i H" +?d ?mv i®B + Q +O +€+ M;QÆB5 h?•M T?"M +O # M;Q`B M"v
+S pB + M;?2 i?2Q i'i +^a K M? H M? +O #¼M +?9M;5

h`B m S?QM; i?¬M; [m H M? #`B i`mv M iBM ¢†+ i?M- ¢2K iB M? ?m®M; +O KbM
i`mv M H¢B +?Q i'i +<sup>a</sup> i?"M? pB M \*U h?-M æB M i`QM; *U+ L?B i æ` L;K+X

h¢B K°i +?¶ M"Q ¢| - K°i M" M; M[iY *U h?-M h°+ /€M; M;Q`B M|M; #ÄM; +MM; pÈB
HB K F?Q iS+- ~M M'T Î T?K + "MX " M;Q`B ¢²M; i?ÎB ¢ m M?"M ¢QÊ+ iBM iS+X

@ E M"v H" B\ h M?Q i? M"Q +?Q iWM; ;†T [m \

:½ æ°B i`QÎM; ¢€B HoM? # M;Q`B H° ` i?¬M b„+ M;?B ?Q†+X

@ h`B m S?QM;5

L;QÊ+ H¢B M[iY M|M; #ÄM; FB F?) ?¬ K°i iB M;X L" M; +?QM? H" F i`QÊ+ ¢•v ¢
*´ h?-M iÈB >„+ J S?QM; iB K h`B m S?QM; - L;QM; L;mv i *´ h?-M5

@ h`B m S?QM; H" B\

:½ æ°B i`QÎM; FB b m M"v KÈB ;B M?"T *U h?-M æB M- +?Q iWM; M;?2 [m +€B

@ >„M H" #^M; ?[m +O o¬ L;•M ¢¢B M?•M5 s2K ` o¬ L;•M ¢¢B M?•M ¢½ K`B ?„M i
L;QM; L;mv i *´ h?-M i`mv M •K ;B^aB i?Q+?X

æ9M; H9+ M"v- K°i ¢¢Q i? M? •K t H¢ ¢° i M?B M i`mv M ¢ MX

@ hbK ¢QÊ+ `<sup>2</sup>B5 G" M;Q`B +O *U h?-M æB M5 J m #„i b®M; #¼M +?9M;5

@ æ°M; i?O5

:½ æ°B i`QÎM; +O \*U h?-M æB M H" T iS+ [m€i HÈMX "ÎB pb pW `²B K^aB K M|B +
+?9M; ¢½ #` ¢` +? M?•M T?€i ?B M ` i`QÊ+X

P M?5 S? M?5 P" M?5

aQM; T?QÆM; H" T iS+ + 'T i®+ ;B Q +?B M F`+? HB iX L?QM; #'i ¢„+ /o +?QM? H
#®M M;Q`B- K†+ /M +| +?9i F?¬M; [m€i ?Q+? SM; ?Q" M +^aM? MÆB M"v- M?QM; +?
M;Q`B *U h?-M æB M K°i +?9iX

æ9M; H9+ M"v- K°i +¶ F?Q iS+ iY pQM; M?"M M?¢i- M? M? +?|M; H M i`"M iÈBX

@ E?¬M; i®i5 G¢B H" M;Q`B +O *´ >²M æB M iÈB "\

a„+ K†i; ½ æ°B i`QÎM; FB ¢¢B #B MX

@ E?¬M; T?^aB5 G" K°i i`QM; # M;Q`B K" h`B m S?QM; KÈB pW M|B iÈB5

L;QM; L;mv i *´ h?-M M?bM ` i?•M T?"M +O M;Q`B ¢ M; iÈB- i?¬M b„+ i?Q€M; p

*†T K„i h`B m oQM; # ç°M; ` F?Q iS+ iY pQM; •K i`-K- i`QM; M?€v K„i ç½ T?| M; oQM; J EQ+?X *| h`B m oQM; i? K +?B M- +?B M +m°+ H”T iS+ tQ v +?mv MX GU +O h`B m oQM; F?B M +?Q ç`+? [m•M FBM? ?½B F?B T çªKX \*m®B +MM; \*´ >²M M; QÌB +ÁM H¢B i`¼M; i?QÆM; ç`Q i`mX

@ h? v ç´B ç` çB K K B T?K+ K°i +?9i5

h`B m oQM; ?ç ç¢i K M? H M? K°i iB M; - /šM i?2Q ç€K M; QÌB L; QM; L; mv i \*´ h?— h`QM; *U+ L?B i æ` L; K+ - i?`M? pB M +O ? B ç¢B i? HU+ HB M iB T ; B Q T?Q iB T +”M h?—M Zm®+- +kM; ç m M^K i`QM; bU +?QÎM; F?®M; +O h?—M GBM? L?½ tm’i ?B M #’i F€+K+ /B M #’i HÊB M`Q- ?„M +kM; +| i? F?B M +?Q h`B m E?¬M; - h i`QM; F?QªM; i?ÌB ; B M +U+ M; „M +?çv iÊB +?B pB MX " M; QÌB #¼M ?¼ ç m +| F?¬M; T?ªB ; †T T?ªB +QÌM; ; Bª "€M "° h?—M *?O- b) +| i? i`U+ iB T tQ v +?mv M H¢B iQM? K¢M; K°i ? B M; QÌBX

.QÈB +K+ /B M M`v- ç€K i?`M? pB M *´ >²M æB M bQm i-K HB M ; †T T?ªB i`ÎM; ¢B F?¬M; M; WM; i, M; H MX

@ h¢K i?ÌB ; B Q H¢B +?Q +€+ M; QÆB5

h`B m S?QM; ; B Q M?B K pK M`v H¢B +?Q # T?•M i?•M +O KbM? - #ªM i?•M ?„M p`Q h`QÌM; #`Q h?ÌB E?¬M; - #„i ç-m # [m M im Hmv MX

h`QM; i v h`B m S?QM; tm’i ?B M K°i F?®B M; ¼+ i?¢+? m €K HÈM +?WM; #`M i v- p, M H¢+ M?Q H¬M; +?BK- ?B M H M iWM; +¶ b|M; ; ÊM b€M; M; ÌBX æ•v +?QM? H ?„M ç’m ; B€ çQÊ+ i`QM; S?ÁM; ç’m ; B€ h?—M Zm®+- H`HQ¢B h?—M i?¢+? +| i? HU+ HQÊM; HBM? ?²M- i?9+ ç`v HBM? ?²M H°i t€+X

æ®B pÈB *´ h?—M "€i ; B B ?Q†+ H` \*´ h?—M \*Ym ; B B K` M|B- h?B M >²M ok GBM? ?²M HÈM M?’i- i?“K +?Q +| i? i`U+ iB T ç i?, M; HBM? ?²M H M K°i +’T #”+X \*ÁM #”+ "€M "° h?—M \*?O- K†+ /M F?¬M; i? i`U+ iB T ç i?, M; +’T #”+- M?QM; +kM; +|

v +?Q HBM? ?²M +O h`B m S?QM; p®M ç½ p¬ +MM; M; QM; Hmv M iBM? i?m-M- p i?QÌM; X G-M M`v bY /KM; HQ¢B h?—M i?¢+? M`v- ?„M +| M„K +?„+ F?€ HÈM F?B ç M +’T #”+ h?—M \*?OX æ M H9+ ç| - HBM? ?²M ç²M; i?m”i +O h`B m S?QM; +kM; - i?“i HÈM +?Q h?—M *?O L?’i h`¼M; h?B MX L; ?o iÊB ç•v- h`B m S?QM; F?¬M; F?Á ?²M- ?’T i?m M, M; HQÊM; iBM? ?Q i`QM; h?B M >²M ok GBM? h?¢+?X

L; Q¢B i`W h?B M >²M ok GBM? h?¢+? ` - h`B m S?QM; +ÁM ç’m ; B€ çQÊ+ # +•v h >„M ç H¢B +?Q +?QM? KbM? K°i +•v- +•v i?S ? B çQ +?Q h`B m ok S?d- K` +•v i? i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h°+X

hW bÈK i`QÈ+ ç•v- h°+ i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h°+ /QÈB i€+ /KM; +O M?[M; i`•M Zm®+ Zm M; h°+- ç½ i?m”M HÊB ç2K •Q M; ?o >Ä ? HoM? M; ° iÊB \*Ym i`¼M; - i` J` +•v h?B M >Q h?—M L; mv M a•K M`v +| i? i, M; H M ? B i?“M? t€+ bm’i ç°i T?€ h°+ i`QÎM; >mv i .B K E€ G•M h°+ +| i? ç°i T?€ h?—M *?O ? v F?¬M; - +ÁM T?ªB t? ?„MX

æ²M; i?ÌB i`QM; H9+ ?’T i?m M, M; HQÊM; i`QM; h?B M >²M ok GBM? h?¢+?- M; QM S?QM; +kM; +| i? i?¬M; [m H M? #`B i`mv M iBM ?Q†+ H` # +¶ T?•M i?•M- #B i #’i +S H9+ M`QX hmv `^M; F?¬M; +| bU +?QÎM; F?®M; +O ?„M- iBM? ?m®M; ?B ç-m p”v- M?QM; *U h?—M æB M pšM M?Q +k ç M; +?B K Qm i? +U+ HÈMX

QyQ

*S +€+? K°i çQ¢M i?ÌB ; B M- iBM? ?m®M; i`QM; \*U+ L?B i æ` L; K+ b) çQÊ+ i`m +O *U h?—M æB MX

@ a Q +| i? M?Q i? \

a„+ K†i *U J *´ h?–M i?Q€M; +| +?9i bYM; b®iX *?Q /M h`B m S?QM; [mª i?“i +| +
+kM; F?–M; +| F?ª M,M; H`K tm'i b„+ M?Q i? X L?[M; M;¨v [m - *´ >²M æB M ç½ #
+?Q /M b m M¨v ç½ +| K°i +?B ç¢B #° ç°B iÊB +?B pB M i? K M[- M?QM; pšM F?
i`mM; i•K +O \*U+ L?B i æ` L;K+X

R99RX *?QÆM; R9j3, v *?Q h?–M *?O

@ a Q +| i? M?Q i? \

a„+ K†i *U J *´ h?–M i?Q€M; +| +?9i bYM; b®iX *?Q /M h`B m S?QM; [mª i?“i +| +
+kM; F?–M; +| F?ª M,M; H`K tm'i b„+ M?Q i? X L?[M; M;¨v [m - *´ >²M æB M ç½ #
+?Q /M b m M¨v ç½ +| K°i +?B ç¢B #° ç°B iÊB +?B pB M i? K M[- M?QM; pšM F?
i`mM; i•K +O \*U+ L?B i æ` L;K+X

L;QÊ+ H¢B- ç€K i?“M? pB M *U h?–M æB M ` M;Q`B +?BM? +?B M FB - /QÊB b
+?B M ç'm K Hmv M- +°M; i? K i?m ?Q¢+? bmM; i9+- i?U+ HU+ ç½ ç i?,M; pÊB #

@ "ˆM; ?[m +O o¬ L;•M ç¢B M?•M [mª M?B M F?–M; i–K i?Q`M; 5

J°i ;½ + Q i–M; i`QÊ+ ç•v +| +?9i M?^K p¨Q h`B m S?QM; +kM; KdK +Q`B M!BX .M
#ˆM; ?[m +O æB M +?O- ?ÆM M[[mª i?“i +| +?•M i`B i?“i ?¼+- ç½ H" T` +¬M; iQ
æB MX

L?| +| bU +?d ?mv tm'i b„+ +O h`B m S?QM;- F?QªM; i?`B ;B M F iB T *´ >²M æB
/Á çQÊ+ i? K K°i +?9i M¨Q M[- ç²M; i?`B +€+ i?“M? pB M i?,K /Á +kM; F?–M; M;V
F?B M +?Q +€+ i?“M? pB M *U h?–M æB M ç¢B ?d F?–M; i?–B- HÊB /KM; F?QªM;
Hmv M K Hmv M- ç i?,M; i?U+ HU+- +?m`M #` +?Q ç¢B +?B MX

QyQ

h`QM; h`Q`M; #¨Q h?`B E?–M;- h`B m S?QM; pšM +ÁM ç M; HÊB /KM; h?B M >²M c
Hmv MX

hW i`QM; h?B M >²M ok GBM? h?¢+? F?–M; M;WM; H M iÄ ` K°i +¶ HU+ HQÊM; H
i`QM; GBM? ?²M i? +O h`B m S?QM;X G9+ M¨v- ç¢B #° T?“M M,M; HQÊM; iBM?
h?¢+? +kM; ç½ #` h`B m S?QM; ?'T i?m- K` HBM? ?²M +O ?„M +kM; ç M; F?–M; M
æ9M; H9+ M¨v- h`B m o¢M i`U+ iB T i`mv M ç M K°i iBM iS+X >| ` - b m F?B *´ >
ç®B T?QÆM; ç½ i? v ç´B b€+? HQÊ+- ;BªK #Èi b® HQÊM; ç°B M;k HK+ bQ€i- i" T
K°i ç°B M;kX .¢Q ;–M ç•v ç½ T?€i ?B M ` #®M ç°B M;k M?•M b® F?€ HÊM- i`QM;
h?–M *?O /šM ç°BX

æ®B K†i pÊB ibM? ?m®M; M¨v- *U h?–M æB M +kM; T?ªB +?dM? ?ÊT ` +€+ ç°B M
F?–M; +,M #ªM H¨ p¬ HU+ +?®M; H¢BX

@ " M;Q`B +€+ M;QÆB +kM; T?•M #B i ç€B HoM? K°i ç°B M;k5

h`B m S?QM; i`mv M w M;?o +O +?QM? KbM? +?Q # T?•M i?•M- b m ç| H¢B HB M
h? >„+ GQM; ç M; # [m M im Hmv M i`QM; h`Q`M; #¨Q h?`B E?–M;- ? B K„i ç°i M

@ L;QÆB pW KÊB ç°i T?€ *´ h?–M *Ym ;B B ædM? T?QM;- ` M;Q`B K Hmv M K°
h? M? •K HBM? ?²M +O h`B m S?QM; p M; H M i`QM; M½Q ?ªB .B i h? >„+ GQM;

@ o•M;- +?O M?•M5

h`QM; K„i .B i h? >„+ GQM; iQ€i ` ?„+ /B K ç^M; ç^M;X æ®B pÊB .B i h? GQM;
p¨ ?Ov /B i KÊB H¨ i?S #¼M +?9M; v m i?Q+? M?'iX

QyQ

h`QM; \*U+ L?B i æ` L;K+- # +?B iB m ç°B /Q +€+ i?"M? pB M *U h?—M æB M +?o
+¶ T?•M i?•M +O h`B m S?QM; bm'i HoM?X

@ h`QM; ;B Q T?QM; i`QÈ+ ç•v- imv`^M; +?9M; i +?B K çQÊ+ i?QÊM; T?QM;- M
i?S+ M`v p +?çK pÈB *´ >²M æB M- T?—M i?„M; b) ;BªK tm®M; i?"i HÈM5

L?•M b® [m€ M?B m b) `i F?| K B T?K+ +MM; ç€M? #'i M; ÌX L m /MM; HQçB T?Q
T?QM;- F +| HÈB +?QM? H` *´ >²M æB MX

@ æ°B i`QÎM;- +| b€+? HQÊ+ +?B M ç'm ;b F?¬M; \

E?¬M; Qi i?"M? pB M i`QM; ç°B M; k+kM; çQ ` M; ?B p'MX L?•M b® [m€ M?B m- K
+kM; b) iQÆM; ç®B F?| F?,MX J°i F?B F?¬M; ç`+? HçB- Km®M +?çv i`®M +kM; `i
M; ?o +O K¼B M; QÌB- +K+ /B M M?Q p"v ç®B pÈB #¼M ?¼ `i H` #'i HÈBX

@ E?¬M; M M ?ÄB M?B m5 "„i ç-m ?"M? ç°M; çB5

h`B m E?¬M; ç€B HoM? K°i +?B ç°B M; k- /šM ç-m çB iÈBX a m F?B ?"M? i~m K°i ç
T?ªB K°i +?B iB m ç°B +O *´ >²M æB MX

@ :B i5

h`B m E?¬M; i`U+ iB T ?çK M? H M?X

@ *€B ;b\ æ°B i`QÎM;- ç°B M; k ç®B /B M +| K°i ;½ "€M "° h?—M *?O 5 h?U+ HU+
+kM; KçM? K) ?ÆM5

J°i ;½ *´ h?—M *Ym ;B B H"TiS+ M|BX h`QÈ+ ç•v ?„M +ÁM iQÎM; `^M; æ°B i`QÎM
F ;b- F i [mª pW ;†T ç`+? M?•M +?QM? H` i`U+ iB TiB M ?"M? FQ+? b€i5 L?QM;
+ÁM çQÌM; HmB- i?"M? pB M [m€ M?B m- Km®M +?çv i`®M +kM; F?¬M; +| F?ª M,

@ >W5 .Q M; ?B i *U h?—M æB M- K m M?"M H'v +€B +? i5

" M T?Q *´ >²M æB M- K°i H½Q ;Bª €Q t€K i` /` +QÌB K°i iB M;- bm'i HoM? ç°B M

@ æ i t2K M; QÆB H`K b Q ;B i çQÊ+ +?9M; i 5

h`B m E?¬M; i`U+ iB T M; ? M? ç|M ;½ "€M "° h?—M *?O FB X h`QM; i v ?„M tm'i
FB K M; •M ?²M; b„+- ç•K ` K'v +€B içQ i?"M? K°i KªM? ?Q F?¬M; pãM; FB KX h?
?²M; b„+ M`v H` +?B M HÈB T?~K +O h`B m S?QM; i`QM; ççB +?B M pÈB GB iEB
:B M •Q L; ?o +MM; •Q M; ?o >Ä ? - ?„M HB M HQm HçB +?Q h`B m E?¬M; X

@ >W5 *?9i i`B K¼M5

aQM; +?QÎM; H½Q ;Bª €Q t€K FB pmM; H M- ç€M? ` K°i ççQ +U +?QÎM; K•v ç2M
pÈB ?Q F?¬M; pãM; FB K FB X

@ *U+ E?¬M; h`ªK5

L?½M K•m h`B m E?¬M; H|2 H M iBM? [m M; HQÊM; M; •M- # ç°M; ` K°i +¶ HU+ H
h?ÌB E?¬M; *?B J•m +O ?„M F?¬M; i-K i?QÌM;- #ªM i?•M ç½ iB T + "M + 'T #"+ *?
#ÎB pb M?Q p"v- ?„M H` F +| i?U+ HU+ KçM? M?'i i`QM; `i M?B m T?•M i?•M +O

h`QÈ+ K†i h`B m E?¬M; ?bM? i?"M? M M K°i i? M? ç Q M?"M M; •M #ç+? ?Q i?U+
H|2 H M `²B #B M K'i- tÄ tmv Mi?ŠM; [m H½Q ;Bª €Q t€KX

@ >YK\ GU+ HQÊM; h?ÌB E?¬M; i?"i +QÌM; ççB5

G½Q ;Bª €Q t€K FB F?) ç°M; /mM; X oÈB im pB +O h`B m E?¬M; +| i? i?B i`B M
i?"i H` F?¬M; i-K i?QÌM; X L?QM; H½Q ;Bª €Q t€K M`v +?mM; [mv +kM; H` +QÌM;
T?QÆM; /B M +kM; ç m pB M bB m h`B m E?¬M; +?d H` *´ h?—M *Ym ;B B ædM? T

J°i +¶ h?—M HU+ +QÌM; ççB iW i`QM; +Æ i? H½Q ;Bª €Q t€K #°+ T?€i ` - î i`QÈ+
#S+ [m M; #Q+? ?„+ b„+- ç|M çÐ +¬M; FQ+? +O h`B m E?¬M; X a m ç|- H½Q ;Bª €

T?ªM FQ+?X "€M "° h?–M *?O /®+ iQ" M HU+ #¢Q T?€i- h`B m E?–M; +,M #ªM +kM
+| i? F?–M; M;WM; Mû i`€M?X

@ æ°B i`QÎM;- i? +K+ F?–M; ´M5 G"K b Q #•v ;Bì\

a„+ K†i K°i ;½ *´ h?–M *Ym ;B B +| +?9i HQ H„M;- M|BX

@ >W5 E?–M; ´M +?QM? H" #¼M +?9M;5

h`B m E?–M; +Q`B H¢M? K°i iB M;X

æ9M; H9+ M"v- K°i +¶ F?Q iS+ i B M¢M ?Ov /B i i' i +ª ¸°i M?B M €T #€+? i?ŠM; iÈ
+O i' i +ª K¼B M;Q`B ? B T?2 ¸`+? i +kM; ¸ m #„i ¸–m `mM `~v- i`QM; HÁM; i?2Q
J°i ¸¢Q ?„+ [m M; ?B M H M- K°i ;½ M K iY ?„+ H•M ¸½ tm' i ?B M i`QM; i–K K„i i' i

@ > ? K°i ¸€K –?ÊT5 >½v `mM `~v /QÈB ?Ä /B K +O .B i h? GQM; h°+ 5

E?QªM? F?„+ .B i h? >„+ GQM; pW tm' i ?B M- HB M ;B i i?ŠM; p T?Q H½Q ;Bª

@ G" +?B pB M5

L?bM i?'v K°i K" M M"v- # M T?Q *U h?–M æB M M?'i i?`B i?Î T?"Q M? M?äKX

@ E?–M; i®i5 *¶ HU+ HQÊM; ?mv i K¢+? M"v +?ŠM; H) H" .B i h? GQM; h°+ \

o K†i H½Q ;Bª €Q t€K FBM? ?Q" M;X .B i h? GQM; h°+- ¸•v +?QM? H" +?OM; i°+
i`QM; h?€B *´ o¢M h°+ 5

@ h?`B E?–M; *´K *®5

h`B m E?–M; iU ?² ¸½ bÈK +?m~M #`- +†T K„i iªM K€i ` K°i +¶ HU+ HQÊM; h?`B E?
+?®+- HU+ HQÊM; h?`B E?–M; +Q`M; ¸¢B ¸½ # Q T?O #®M T?Q tmM; [m M? H½Q
¸¢Q #bM? +?QÊM; p•v F?®M ?„M p"Q i`QM;X h?•M Î i`QM; #bM? +?QÊM;- H½Q ;B
E?–M; K¢M? K) €T +? M[X

@ S?€ +?Q i 5

G½Q ;Bª €Q t€K iQ" M HU+ #¢Q T?€i i' i +ª h?–M HU+ i`QM; +Æ i? - F?B M +?Q HU
/–M /–M ?¶M HQ¢M- KÆ ?² b„T bY M;?B M M€iX

L?QM; ¸9M; H9+ M"v- .B i h? >„+ GQM; ¸½ ?"M; H•K MÆB M"vX

@ >Ov .B i GQM; EQ+?5

*€M? i v .B i h? >„+ GQM; ?| i?"M? K°i ¸–m >Ov .B i *U GQM; tQ+? ?„+ b„+- i`U-

P M? T? M?5

G½Q ;Bª €Q t€K FB #` K°i FQ+? +O .B i h? >„+ GQM; ¸€M? # v- T?mM ` K°i M,
i? `ÆB i?ŠM; tm®M; /QÈB ¸'iX

h`B m E?–M; +MM; .B i h? >„+ GQM; H"TiS+ i`mv b€i i?2QX > B M;Q`B i tm' i ` h
+?Q H½Q ;Bª €Q t€K F?–M; +| HU+ HQÊM; +?®M; ¸ÐX E?–M; K' i # Q H•m- ¸½ i`U-
;Bª €Q t€K Î i`QM; "€M "° h?–M \*?O +kM; +?d H" i²M i¢B +U+ F€ #bM? i?Q`M;X J"
K M; ?mv i K¢+? i?–M i?Q¢B #`B / M? i?S +?QM i`QM; h?€B *´ o¢M h°+- iQM? +
+| i? F?B m +?B M pQÊi +'T- H¢B T?®B ?ÊT pÈB h`B m E?–M; T?K i`Ê- H½Q ;Bª

"€M "° h?–M *?O pW +? i- +€+ i?"M? pB M +ÁM H¢B +O *´ >²M æB M ?Q" M iQ" M
¸Ð- +m®B +MM;- iQ" M #° iB m ¸°B *´ >²M æB M #` iB m /B i ?ÆM T?•M MY - b® Q
i€MX

QyQ

*U+ L?B i æ` L;K+- MÆB ¸|M; [m•M H•K i?`B +O *´ >²M æB M

@ E?®M FB T5 a Q +| i? M?Q i? \

a„+ K†i h` GBM? h?–M \*?O +U+ F€ /[ iÊM- HY ;B" M #MM; T?€i M;"T i`ìBX *?Q i
i`QM; H9+ ;B Q T?QM; pÈB \*U h?–M æB M- iQ`M #° ç m H` +?B M #¢BX >ÆM M[
tm'i ç°M; "€M "° h?–M *?O5 æB m M`v F?B M +?Q h` GBM? h?–M *?O ?Q`M iQ`M
æ€K +Q`M; ;B^ *´ h?–M *´ >²M æB M #®M T?Q +kM; ç m MÆK MÈT HQ bÊX
@ h`QM; ;B Q T?QM; H9+ i`QÈ+ - +?O v m H` /Q # ;½ ?"m /m h?–M J•m #B m ?B
ç€M? #¢B +€+ +Q`M; ;B^ iB m ç°B # M +?9M; i X J` ?B M i¢B- # M ç®B T?QÆM; ç
;½ +Q`M; ;B^ .B i h? GQM; h°+5
J°i ;½ "€M "° h?–M *?O M¡B `ä ibM? #€Q ç¢i çQÊ+ ;–M ç•vX *,M +S i?2Q FBM? M;
;B[bQM; T?QÆM; - # ;½ ?"m /m h?–M J•m +MM; ;½ +Q`M; ;B^ .B i h? GQM; h°+
KÈB tm'i ?B MX
@ .B i h? GQM; h°+\
L?„+ iÈB +?OM; i°+ M`v- b„+ K†i +€+ i?`M? pB M î ç•v +kM; F?–M; F?ÄB `mM H M
@ J†i F?€+- i`QM; i v #®M M; Q`B #¼M ?¼ +kM; ç m +¡ h?–M F?Q *U+ T?~K5
@ *€B ;b\
a„+ K†i h` GBM? h?–M \*?O M?`i i?ìB +?`M FBM?X æ°i M?B M tm'i ?B M # ;½ ?"m
h? GQM; h°+ ç½ F?B M +?Q h` GBM? h?–M \*?O +^K i?'v `i +´ [m€B `²BX h?"K +
T?^B ç M; +¡ K°i i? HU+ +Q`M; ç¢B •K i?–K i`Ê ;B9T *´ >²M æB M ? v F?–M; \ >B
i v ç®B T?QÆM; +kM; +¡ h?–M F?Q *U+ T?~K- çB m M`v +`M; F?B M +?Q ?„M F?Š
M`vX L?QM; +?Q /M M?Q p"v- i? HU+ b m HQM; *U h?–M æB M +¡ i? HÈM ?ÆM i?
@ h +–M T?^B çQ+? i?•M tm'i i?O- çB m i` `ä M°B ibM? +O M?[M; M; Q`B M`v5
h`QM; HÁM; h` GBM? h?–M *?O i?–K M; ?oX h`QÈ+ ç•v ?„M F?–M; +¡ tm'i i?O- #Ê
>²M æB M +kM; +?d +¡ K°i h?–M *?O H` ?„MX L m M?Q ?„M iMv iB M tm'i i?O- M m

@ h?`ìB E?-M; *'K h?•M5

hª J•m h`B m S?QM; M?bM +?^K +?^K i` M M; Q`ìB h` GBM? h?-M *?O- HU+ HQÊM;
ç-m # ç°M; X h?Q€M; +?®+- K°i +¶ HU+ HQÊM; ?Q i?U+ i`¼M; çB T F€ /` ç½ ?`
h?-M *?OX :B`ì T?9i M`v- bmv M; ?o- ç°M; i€+ +O ?„M +kM; ç m i`î M M p¬ +MM;
i? i?B i`B M ` M´B "Q i?m"i i`®M +?çv M[X

@ h®i5

a„+ K†i ç€K M; Q`ìB *U h?-M æB M ççB ?d- F?-M; F?ÄB F?2M K°i iB M; X

@ *U h?-M L?`i *?d5

h•M o¬ L; •M H"TiS+ i?-B ç°M; HU+ HQÊM; ?mv i Kç+?- KçM? K) çB K ` K°i +?dX
P M? T? M?5

æ M; #`ªM? ?QîM; #îB HU+ HQÊM; h?`ìB E?-M; - HU+ TªM SM; +O h` GBM? h?-M
+U +kM; v m çB M?B m- H"TiS+ #` h•M o¬ L; •M ç€M? # v ` t K'v /†KX

@ h` GBM? h?-M *?O5

h?B M JBM? h?-M *?O [m v ç-m HçB ?¬ HÈM K°i iB M; X >B M içB h` GBM? h?-M *
æB M i`B i ç p•v [m M?-; -M M?Q F?-M; +| Fª M, M; ç`Q i`m M[ X J`i`QM; h?-M
HçB H Q ` K°i ç€K +QîM; ;Bª \*´ h?-M \*Ym; B B ædM? T?QM; X h?`ìB çB K M`v- M
[m v i`î HçB- imv i ç®B H` H`M? Qi /[ M?B mX h?B M JBM? h?-M \*?O +?d ç`M? +,
çBX

@ L?"M H'v +€B +? i- h?-M *?O *´ >²M æB M5

æ€K M; Q`ìB \*U h?-M æB M T?QM; iÄ çQîM; HmB +O h` GBM? h?-M *?O- F?-M; M
T?QÆM; X

@ E?-M; 5

h?•M ?bM? h` GBM? h?-M \*?O +?"i p"i F?-M; +?`m M´B- ?ûi H M K°i iB M; imv i p
*?O L?`i h`¼M; h?B M h•M o¬ L; •M- æçB h`QîM; H½Q çSM; ç-m M`v- ?„M imv i ç®
i`mX

@ *?Q /M i +? i- +kM; TªB FûQ i?2Q K°i +€B ç K HQM; 5

a„+ K†i h` GBM? h?-M *?O +U+ F€ T?šM ?"M- /Si F?Q€i HU +?¼M iU #çQX

@ >„M Km®M iU #çQ5

h?`ìB çB K h` GBM? h?-M *?O Km®M iU #çQ- h`B m S?QM; i`U+ iB T M¡B ` X a„+ M
M?`i i?`ìB Q M? FQ+? ` K°i ççQ [m M; +?QîM; pÁM; tQ€v M; k b„+- ç`v HMB h` G
/†KX

@ h?-M h?´ *?'M •T5

> B i v æçB h`QîM; H½Q F?ûT HçB- i`QM; #`M i v # ç°M; S?€Ti„+ h?´ ? X h` M F
*?O ç°i M?B M tm'i ?B M K°i KªM? i?´ pU+ FBK ?Q`M; b„+ i`-K i`¼M; - i`U+ iB T
h`QM; T?B M i?´ pU+ FBK ?Q`M; b„+ M`v- h` GBM? h?-M *?O HB M #` €T +? p¬ +M
?„M ç½ #` i`¼M; i?QÆM; - bS+ +?®M; +U i?"T T?-M i?'TX

@ æ` L; K+ h?S5

æ9M; H9+ M`v- i` M K†i ç'i # M /QÈB ç°i M; °i ç•K ` iWM; +•v iWM; +•v ç` i?S €K
tmv M [m i?•M i? h` GBM? h?-M *?OX

@ *? i çB5

*m®B +MM; - h•M o¬ L; •M ç€M? ` K°i +?QîM; +QîM; ççB- ç€M? +?Q h` GBM? h?-M

@ > ? *´ >²M æB M ç½ +? i K°i ; ½ h?-M *?O5

@ h?"i H" F?-M; #B i b®M; +? i5 *?d +| ? B ;½ h?-M *?O +kM; /€K iB T + "M *U h?
 "®M T?Q - `i M?B m i?"M? pB M *U h?-M æB M F?-M; M;WM; FBM? ?-X *ÁM +?
 *?O +O *´ >²M æB M ç½ T?¢K T?ªB b B H-K HÈM M?Q p"v- #` # M T?Q *U h?-M æ
 M?Q p"v- i?U+ HU+ ;B[bQM; T?QÆM; H¢B K°i H-M M[`9i M; „MX
 @ > i i?ªv M?[M; +?mv M M"v ç m H" M?Ì +| h`B m S?QM;5
 *U J *´ h?-M ?²M; [m M; ç-v K†i- [mŠM; MûK €M? K„i +?'T M?"M p T?Q h`B m S?
 h`B m S?QM; bÈK T?€i ?B M ç®B T?QÆM; - +kM; F?-M; #` ç`+? [m•M T?€i ?B M- H
 +O *U h?-M æB M- #¼M +?9M; +,M #ªM F?| +| i? ;B i +? i çQÊ+ K°i ;½ h?-M *?O
 hmv `^M; i`QÊ+ ç•v *U J *´ h?-M pšM Hm-M M?^K p"Q h`B m S?QM; - M?QM; ç| H
 M"v HB M [m M ç M iQM? K¢M; +O [m€ M?B m M; QÌBX J` ?B M i¢B h`B m S?QM
 +-M; - ?„M ç•v H" Km®M +?O ç°M; H'v HÁM; - ç²M; i?ÌB +kM; H" tBM H¶B +?Q M?[M
 KbM?X

R99jX *?QÆM; R99y, hQ" M .B M E? B *?B M

@ > i i?ªv M?[M; +?mv M M"v ç m H" M?Ì +| h`B m S?QM;5
 *U J *´ h?-M ?²M; [m M; ç-v K†i- [mŠM; MûK €M? K„i +?'T M?"M p T?Q h`B m S?
 h`B m S?QM; bÈK T?€i ?B M ç®B T?QÆM; - +kM; F?-M; #` ç`+? [m•M T?€i ?B M- H
 +O *U h?-M æB M- #¼M +?9M; +,M #ªM F?| +| i? ;B i +? i çQÊ+ K°i ;½ h?-M *?
 [m€- h`B m S?QM; H"K b Q H"K çQÊ+ çB m M"v- K¼B M; QÌB +kM; F?-M; i? M"Q #
 @ h`B m S?QM; - ç i¢ M; QÆB ç M ç•v i`Ê ;B9T *U h?-M æB M5
 @ L; QÆB K°i H-M M[H" T çQÊ+ ç¢B +-M; 5
 L?[M; + Q i-M; i`QÊ+ ç•v F?-M; +QB i`¼M; h`B m S?QM; - ?B M i¢B +kM; ç m M?
 a m ç| - iQ" M i? +€+ i?"M? pB M *U h?-M æB M [m v i`Î p h?-M Zm®+X hmv `^M;
 ;½ h?-M *?O +O *´ >²M æB M- M?QM; i?U+ HU+ i'M; ?ÊT +O *´ >²M æB M pšM M
 æB M ?B M i¢BX >ÆM M[- K°i F?B `ÌB F?ÄB \*U+ L?B i æ` L; K+- ç€K M; QÌB *´ >
 +ªM? €T +? - i bM? ?m®M; +?d + "M; i? K F?| F?, M ?ÆM ç®B pÈB *U h?-M æB M- +
 /€K iB T iK+ i`mv FQ+? ` M; Q"BX
 a m F?B i`Î H¢B h?-M Zm®+ +O *U h?-M æB M- +€B iBM +?'M T?'M HÁM; M; QÌB
 @ J°i ;½ h?-M *?O +O *´ >²M æB M ç½ #` # M i ç€M? +? i5
 @ h?"i i®i [m€5
 h`QÊ+ F?B ? B ç¢B i? HU+ i`B i ç F? B +?B M- # M T?Q *´ >²M æB M ç½ i'M i?'
 F?B M +?Q i'i +ª i?"M? pB M +O *U h?-M æB M ç m +ªK M?"M çQÊ+ F?ª M, M; i? „
 J°i H-M M[[m v H¢B h?-M Zm®+ +O *U h?-M æB M- h`B m S?QM; ;†T çQÊ+ L
 o•MX aQ pÈB i`QÊ+ ç•v- +€+ T?QÆM; /B M +O ? B M; QÌB ç m +| bU ç i?, M; +U
 h?€M? ç½ ç¢i iÈB *´ h?-M "€i ;B B- K" *-M o•M +kM; H" *?•M h?-M L; k ;B BX L; C
 +O ? B M; QÌB +kM; +| M?[M; #B M ?| i?"i HÈMX Zmª M?B M- M; mv ?B K +MM; +
 HU+ +O K°i oä ;Bª- F?B M +?Q #¼M +?9M; + "M; i`Î M M + "M; +QÌM; ç¢B ?ÆMX
 L?QM; i`QM; +?B M i` M? F iB T- # M T?Q *U h?-M æB M +| H) b) H" M? Qi / [M?
 F€i ?ªK HB iX > „M H¢B K°i H-M M[çQ +?Q ? B p` #^M; ?[m K°i p`B €i +?O #`B #
 +| i? +ÁM b®M; b|i i`QM; ç¢B +?B M iB T i?2QX
 QyQ
 " M FB - b m F?B h?B M JBM? h?-M *?O i`Î p HB M H" T iS+ ç€B HoM? +QÌM; ;Bª
 # M M; Q" B *U+ L?B i æ` L; K+X

@ > Bxxx F?¬M; M; Ì H¢B i`Î i?¬M? M?Q p"v5
h?B M JBM? h?¬M *?O F?) i?Î /¬B K°i iB M; - i`QM; HÁM; +kM; +| +?9i iU i`€+?X L
+aM h" GBM? h?¬M *?O- bU iB M? +kM; b) F?¬M; i`Î i?¬M? M?Q p"vX
L, K M; "v b m- *´ >²M æB M H¢B iÈB i? K K°i ; ½ h?¬M *?OX
@ h?B M JBM? h?¬M *?O- MÆB ¸•v ¸½ tªv ` +?mv M ; b\
J°i H½Q ; Bª /€M; M; QÌB i? 'T HMM- +ªK ; B€+ ¸QÊ+ iB M? ?m®M; +| +?9i F?¬M; i?Q
@ Zm, L; ¬ h?¬M *?O- bU iB M? H" i? M"v
h?B M JBM? h?¬M *?O M|B ` iQ" M #° +?mv M iB M? H9+ i`QÊ+X Zm, L; ¬ h?¬M *?O
*´ >²M æB M- i?U+ HU+ +MM; M°B iB M? +kM; H" i²M i¢B ¸dM? + Q i`QM; h?¬M *?O
@ *€B ; b\
a„+ K†i Zm, L; ¬ h?¬M *?O ¸¢B #B M- i`QM; HÁM; #MM; M´ M° F?QX L m M|B i`QÊ
T?QM; #` #¢B i? i?ªK M?Q p"v- M; QÊ+ H¢B +ÁM +| Hw /Q ; BªB i?Q+? ¸QÊ+ - ¸| H
i? ¸` HÊBX L?QM; ? B M; QÌB h?B M JBM? h?¬M *?O +MM; h" GBM? h?¬M *?O •
*U+ L?B i æ` L; K+ - H¢B #` *U h?¬M æB M T?€i ?B M i`QÊ+ - +m®B +MM; H¢B F?
H¢+X J†+ F M|B i? M"Q- i?b b B H-K M"v +kM; H" tªv ` i` M M; QÌB ? B M; QÌB #½
F?B M +?Q *´ >²M æB M i´M i? 'i K°i ; ½ h?¬M *?O 5
h`QM; h?¬M pU+ J M >Q M; - +QÌM; ; Bª h?¬M *?O ¸½ t²K M?Q H" i²M i¢B +?B M HU
TªB ? Q T?Q # Q M?B m i?ÌB ; B M +MM; iB M? HU+ KÊB +| i? i¢Q ` ¸QÊ+ K°i ; ½
M"v- *´ >²M æB M +S M?Q p"v i´M i? 'i K°i ; ½ h?¬M *?O- ?ÆM M[+ÁM H" #` *U h?
b Q F?¬M; F?B M +?Q Zm, L; ¬ h?¬M *?O T?šM M° +?S\ L?QM; M´B ; B" M i?b M´B
+kM; F?¬M; i? M"Q +S m p½M ¸QÊ+ M[X
G¢B [m i? K K°i i?€M;
@ æB M +?O M?Q i? M"Q +ÁM +?Q iÈB M[\
h?B M JBM? h?¬M *?O +ªK i? 'v +| +?9i F€ [m €BX .U i?2Q æB M +?O *´ >²M æB M
?„M ?šM H" ¸½ iÈB `²B KÊB ¸9M; X >„M pW KÊB /Si HÌB- K°i +¶ F?Q iS+ €T HU+ i`
L?B i ¸° i`QM; iQ" M #° \*U+ L?B i æ` L; K+ +kM; ; BªK tm®M; F?¬M; QiX h`QM; ?Q
K°i ¸¢Q [m M; pK i®B ¸2M M?Q KU+ - i`QM; ¸| KÆ ?² +| K°i ¸¢Q i? •MªM? K"m ¸2M
@ hbM? ?m®M; i? M"Q `²B\
æB M +?O *´ >²M æB M i?Q€M; HB + M?bM h?B M JBM? h?¬M *?O K°i +€B- i? M?
>„M [mª i? "i iÈB +? "K ?ÆM bQ pÈB i?ÌB ; B M ¸½ M|B bm®i MY i?€M; i`ÌBX *?O v
#` `i M?B m +?mv M HÈM +?mv M M?Ä F?B M +?Q i` M½BX L; v +ª ?„M +kM; +ª
H¢B tm'i ?B M M?B m +?mv M M; Q`B w Km®M M?Q p"v\ .MM; +ªK ; B€+ h?¬M *?O
tûi- i`QM; M"v M? 'i ¸`M? H" +| F€ ?Q†+
@ hbM? ?m®M; `i i 5
h? M? •K h?B M JBM? h?¬M *?O v m Èi- M|B H¢B iQ" M #° M?[M; +?mv M H9+ i`QÊ
@ *€B ; b\ h" GBM? h?¬M *?O pšM H¢+5
æB M +?O *´ >²M æB M iS+ ; B" M F?¬M; F K M´B- #MM; T?€i T?šM M°X h?Q€M; +
M"v +kM; i`Î M M p¬ +MM;ªK ¸¢K- i' i +ª bBM? HBM? i`QM; T?QÆM; pB M K'v +?
K†i ¸'i- F?¬M; M; WM; `mM `~vX L; v +ª h?B M JBM? h?¬M *?O- /QÊB mv €T +O æ
+ªK ; B€+ €T HU+ p¬ +MM; F?| +?`mX
@ sBM æB M +?O i?S i°B5
h?B M JBM? h?¬M *?O H" T iS+ + - m tBM i? i?SX hQM? iB M? æB M +?O +O #¼M
M?Q /QÊB +ÆM M|M; ; B" M K" tm'i i?O pÈB ?„M- M?Q p"v ?„M HB M i?ªK `²BX

@ æB M +?O- H-M M"v +kM; F?-M; ?Q"MiQ"MH" H¶B +O h?B M JBM? h?-M *?O
M"v +| +?9i +´ [m€B5

Zm, L;¬ h?-M *?O H"TiS+ iB M H M F?mv M #^aQX L?QM; M?[M; ;b ?„M M|B +kM;
ibM? ?m®M; #bM? i?QÌM; K" M|B- i`QM; M?[M; p +?¢K M?Ä i`QÊ+ ç•v- # M T?Q *
+| F?^a M,M; #` i?'i #¢B i? i?<sup>a</sup> K M?Q p"vX L?QM; bU i?"i H¢B H" \*´ ><sup>2</sup>M æB M #` i
KMx

@ >W5

h•K ibM? +O æB M +?O *´ >²M æB M /QÈB bU F?mv M #^aQ +O Zm, L;¬ h?-M *?O-
H¢BX L m ç´B H¢B H" #bM? i?QÌM; - ?„M +?„+ +?„M H" b) i`WM; T?¢i h?B M JBM?
L?QM; ?B M i¢B H¢B F?-M; ;B®M; #bM? i?QÌM; - M m h?B M JBM? h?-M *?O F?-
iB T #¼M +?9M; ç®B T?| *U h?-M æB M b) +| +?9i T?B M T?S+X

@ æB M +?O- imv `^M; H-M M"v i T?¢K T?<sup>a</sup>B b B H-K `i HÈM- M?QM; +?9M; i +k
*U h?-M æB M5

h?B M JBM? h?-M *?O i?-K iQ€i ` K°i i?•M K² ?¬B- H"TiS+ M|BX

@ L|B5

"° /€M; æB M +?O *´ >²M æB M F?-M; ç K td ;b- H¢M? M?¢i M|BX "^aM i?•M ?„M +
ç`M? ç®B pÈB M°B ibM? +O *U h?-M æB Mx h?2Q M?Q ?„M i?'v- #'i Hm"Mi? M
+kM; F?-M; +| F?^a M,M; i?„M; HÈBX L?QM; H-M M"v- ? B T?2 ;B Q T?QM; M;„M
H¢B i`Mi?`i i?^a K i`¼M; - çB m M"v F?B M +?Q ?„M +| +?9i M; ?B ?Q†+- # M T?Q *
H`K çQÊ+X

@ *€+? ç•v F?-M; H•m- i T?€i ?B M T?K + "M *U h?-M æB M tm'i ?B M w +?Q h?-
i`QM; H9+ ;B Q +?B M- # M T?Q ç®B T?QÆM; +?d tm'i ç°M; ? B ;½ h?-M *?O- i
+O *U h?-M æB M +MM; pÈB h•M o¬ L;•M5

h?B M JBM? h?-M *?O M; ?B K i9+ ;B^aM; i?m"iX

@ o T?-M +?B M HU+ + Q + 'T- # M T?Q *U h?-M æB M iU M?B M i?m t +?9M; i
HQÊM; "€M "° h?-M *?O +O #¼M +?9M; b) F?-M; pQÊi [m b€m i M5

@ v +?Q h?-M *?O KÈB\

•M? K„i æB M +?O *´ >²M æB M H° ` FBM? b„+X æ®B pÈB M?[M; +€B F?€+- ?„M M
L?QM; ^aM? ?QÎM; +O K°i; ½ h?-M *?O ç®B pÈB +K+ /B M +?B M ç'm H¢B p¬ +MM
HU+ h?-M *?O +O ç®B T?QÆM; - +| i? b) i¢Q i?"M? ?"m [m^a i?"T T?-M M; ?B K i`

@ *?Q /M *U h?-M æB M KÈB bBM? ` K°i +QÌM; ;B<sup>a</sup> h?-M \*?O- i?b i`QM; i v M?[M
M, K +?9M; i - +kM; F?-M; +?®M; çĐ çQÊ+ K'v +?B m 5

Zm, L;¬ h?-M *?O +?"K `½B M|BX hmv `^M; h" GBM? h?-M *?O ç½ +? i- M?QM; #
+ÁM # ;½ h?-M *?OX J" *U h?-M æB M p®M /o +?d +| ? B ;½ h?-M *?O- +?Q /M
*?O KÈB- #'i Hm"MH" +?B M HU+ + 'T #"+ h?-M *?O- ? v H" + 'T #"+ + Q i-M; - +kM
*´ >²M æB Mx

@ æB M +?O- F?B M"Q +?9M; i KÈB iB M +¬M; \

h?B M JBM? h?-M *?O /Á ?ÄBX

@ *?Ì K°i çQ¢M i?ÌB ;B M M[5 æÊB ç M F?B iQ"MH" #° #BM? HU+ i"TF içO- ç M H9
h?-M æB M5

•M? K„i æB M +?O *´ >²M æB M i?Q€M; H¢M? H)QX >„M ç½ çQ+? i?•M tm'i i?O- M
Qm i? €T ç^aQ ç ç€M? #¢B ç®B T?QÆM; X

QyQ

GϕB [m i? K MY i?€M;- æB M +?O *´ >²M æB M ç M; H9+ # [m M ç°i M?B M KÎ`
H M? #`B i?¬M; iBM- ç¼+ çQÊ+ K°i çϕQ iBM iS+X

@ _®i +m°+ M; QÆB ç½ iÈB5

æB M +?O *´ >²M æB M i`U+ iB T çSM; H M- F i i?9+ # [m MX

@ hB M +¬M;- iB m /B i *U h?¬M æB M5

h? M? •K #€ çϕQ HϕM? H)Q •K b•K +O æB M +?O *´ >²M æB M [m M? [m`M i`QM;
ç°+ª *U+ L?B i æ` L;K+ +kM; T?ªB ;BªK tm®M; p`B T?¬MX

QyQ

J°i +?¶ M`Q ç½ i`QM; *U+ L?B i æ` L;K+- +½ ? B çϕQ i?•MªM? ç M; T?B m T?MX

@ L;QÆB t€+ ç`M?- ok >`M? +? i i`QM; i v +QìM; ;Bª+O *U h?¬M æB M\

J°i ;½ i`mM; MB M i½+ i`„M; ?ÄBX " M +ϕM? ?„M H` K°i H½Q ;Bª i?•M ?bM? + Q H
p,M T?QM; +€+? +´ tQ - +?ÁK`•m i`„M; iBM? /`B +?´K ç'i- i v +¬K K°i +•v K°+ i`Q
i?•K i?9v M?Q iBM? F?¬M;X G½Q ;Bª M`v +?QM? H` hBM? hQÊM; h?¬M *?O5

@ hmv ``M; H½Q T?m F?¬M; i? i?¬B /B M` >`M? M?B ç M +MM; H` +? i i`QM; i v
i? i?¬B /B M` - i`QM; h?¬M Zm®+ Zm M; h°+- >`M? M?B +kM; F?¬M; +½ i Q M;° +

•M? K„i hBM? hQÊM; h?¬M *?O p¬ +MM; i?•K i`¬KX ok >`M? +? i çB- F?B M +?Q ?
i`€+? +S iW # M i` MX >„M i?•M H` bQ i¬M +O ok >`M?¬ h?¬M *?O L?` h`¼M; h?B
K M; i`QM; M;QìB ?mv i Kϕ+? h?€B *´ h°+ pšM Hϕ+X >ÆM M[- M; v +ª M;mv M M
hBM? hQÊM; h?¬M *?O +kM; F?¬M; #B i`ä ``M;X *?Q M M KK+ çQ+? +?O v m H¬M
ç M ç•v- +?QM? H` çB m i` M;mv M M?•M +€B +? i +O ok >`M?¬ p T?¬M çϕB +?I
h?¬M æB M +?d H` i?S ? B K` i?¬BX

h`QM; M;QìB ok >`M? +½ ? B # i?`M? HU+ HQÊM; ?mv i Kϕ+? h?€B *´ h°+- +?Q /M
?„M +kM; +½ i? +?®M; HϕB K°i i`MX L?QM; i`QM; h?¬M Zm®+ Zm M; h°+- ok >`M
+QìM; ;Bª +´T h?¬M *?O- HϕB +? i i?ªK i`QM; ç½X E?¬M; T?ªB H` h?¬M *?O- F M`
ç€M? +? i çQÊ+ ok >`M?`M +?S ?mv i Kϕ+? h?€B *´ h°+ i`QM; M;QìB\ >ÆM M[i
p`Q h?¬M Zm®+ Zm M; h°+ +kM; +?d +½ M;QìB +O \*U h?¬M æB M K` i?¬B- +?Q M
F?ª M,M; HÈM M?´i ç€M? +? i ok >`M?X

@ h M?´i ç`M? b) i` `` ?mM; i?O- #€Q i?M +?Q >`M? M?B5

a„+ Kti hBM? hQÊM; h?¬M *?O M?´i i?ìB HϕM? H)QX

QyQ

h`QM; h?¬M Zm®+ +O *U h?¬M æB M

@ æB M +?O *´ >²M æB M ç½ iÈB MÆB M`v- +€+ i? HU+ /QÈB *´ >²M æB M +kM; ç
``M; F?¬M; # Q H•m M[b) T?€i ç°M; iB M +¬M; iQ`M /B M5

h`QM; HÁM; æϕB h`QîM; H½Q i?Q€M; HQ H„M;X hmv ``M; i`QÈ+ ç•v #¼M +?9M;
+O *´ >²M æB M- M?QM; i` M +?dM? i? i?U+ HU+- # M T?Q *U h?¬M æB M pšM
HÈMX

@ *?9M; i iQ`M HU+ i`´M i?O MÆB M`v- pšM +ÁM ?v p¼M; F?¬M; M?Ä5

*U J *´ h?¬M i?´T ;B¼M; M½BX *?QM? /B M ;B Q T?QM;- # M T?Q *U h?¬M æB M
M?QM; M m €T /KM; i?O çQϕM T?ÁM; i?O- #¼M ?¼ pšM +ÁM ?v p¼M;X

æ9M; H9+ M`v- iQ`M #° h?¬M Zm®+ *U h?¬M æB M ç°i M?B M F?) +?´M ç°M; K°i +

@ æ€K M;QìB *´ >²M æB M ç½ iÈB `²B5

a„+ Kti h•M o¬ L;•M F?) #B M- M?´i i?ìB H Q` X \*MM; H9+ ç½- iQ`M i? +€+ i?`M?
?`M? ç°M;- M? Q M? m`ìB F?ÄB h?¬M Zm®+X

oW ` iÈB # M M;Q`B- ç€K M;Q`B *U h?–M æB M HB M M?bM i?'v +€+ i?"M? pB M
T?QÆM; i€K ?QÈM;X Gm"MM?•M b®- # M T?Q *´ >²M æB M bQ pÈB *U h?–M æB
+€B M"v H" #ÎB pb i`QM; M"v H" i`mM; i•K +O *U+ L?B i æ` L;K+- im pB i?'T M?
æB M +kM; H" *?•M h?–M GK+ ;B BX J†+ /M M?•M b® Qi- M?QM; i'i +ª ç m H" +Q`
+?B M HU+ pB M bB m *U h?–M æB M `i M?B mX

@ E?†+ F?†+ *U h?–M æB M T?€i i`B M +kM; F?–M; i 5

æB M +?O *´ >²M æB M +Q`B H¢M? K°i iB M;- HÈM ;B¼M; i` m +?¼+X E?B ?„M M
æB M- i`QM; HÁM; HB Mi`B i ç v Mi•KX

" M T?Q *U h?–M æB M- b„+ K†i i'i +ª i?"M? pB M M?'i i?`B i`–K i?'TX *€+ i?"M? p
T?ªB M?`i bU i?O ?° +O *´ h?–M + Q ;B B KÈB +| i? #bM? v M p– bUX

@ :B i5

æB M +?O *´ >²M æB M ?¢ H M? K°i iB M;X L?'i i?`B- i'i +ª +Q`M; ;Bª *´ >²M æB M

@ JÎ` ç¢B i`"M ?° çB M5

h•M o– L;•M F?) [m€i K°i iB M;X .QÈB HÁM; ç'i- p– b® ç¢Q [m M; imv M iBM? #¢+
i?"M? K°i ç¢B i`"M p– +MM; T?S+ i¢TX

«M; Q M?5

J°i i–M; [m M; i`€Q T?M p,M /–M /–M ?bM? i?"M?- # Q T?O +€+ i?"M? pB M *U h?
æ²M; i?`B- #®M T?Q i–M; [m M; i`€Q T?M p,M T?•M #B i çSM; i?ŠM; #®M T?Q i
h`QM; i v #¼M ?¼ T?•M #B i +–K ç Q FB K i?QÆM; +–M- i'i +ª +€+ ç` T?QÆM; +k
iU h?B M *Æ h°+ ?mv MªQX h?•M Î# M i`QM; ç¢B i`"M- i'i +ª i?"M? pB M *U h?–
ç°+ pK +U+ M|M;ªM? ?QÎM; iÈBX *€B ç¢B i`"M M"v H" /Q h•M o– L;•M H'v çQÊ+ iV
h°+– b m F?B iB M ?"M? +?[i` +ªB i¢Q- HB M +| i? i?–B ç°M; +"M; i? K M?Q wX

@ Zmª M?B M H" ç¢B i`"M h?B M *Æ h°+5

"° /€M; æB M +?O *´ >²M æB M F?–M; +?9i M;Q`B w Km®MX "ÎB pb i`QÈ+ ç!- hBM
+?Q ?„M #B i- # M T?Q *U h?–M æB M +| F?ª M,M; +| çQÊ+ M?[M; €i +?O #`B M?

R999X *?QÆM; R99R, sm'i æ°M; hQ`M GU+

@ Zmª M?B M H" ç¢B i`"M h?B M *Æ h°+5

"° /€M; æB M +?O *´ >²M æB M F?–M; +?9i M;Q`B w Km®MX "ÎB pb i`QÈ+ ç!- hBM
+?Q ?„M #B i- # M T?Q *U h?–M æB M +| F?ª M,M; +| çQÊ+ M?[M; €i +?O #`B M?Q
*Æ h°+ M"v +kM; M^K i`QM; bU /U çQ€M +O hBM? hQÊM; h?–M *?OX L?QM; +?Q
M"v- # M T?Q *U h?–M æB M pšM M?Q +k F?–M; i? M`Q +?®M; H¢B *´ >²M æB M
H„M; +?9i M`QX

@ :B i5

*Q`M; ;Bª # M T?Q \*´ >²M æB M F?–M; +| # Q M?B m M;Q`B w Km®M- pšM M?Q
[m M; K M; ?¶M HQ¢M M;"T i`B HB M i`MM; FQ+? F?„T MÆB- ç€M? i?ŠM; H M i
h?–M æB M X

æ9M; H9+ M"v- ? B K„i +O #®M T?Q iQÊM; i¢B #®M T?Q tmM; [m M? h?B M *Æ
€M? b€M;- T?ªM; T?'i M?Q b®M; H¢B p"vX h`QM; h?B M \*Æ æ¢B h`"M- KQ`B K'v
F?B M i`"M T?€T- F?®M; +? #®M T?Q iQÊM; T?M p,M FB T?€i ç°M; T?ªM FQ+?
HQÊM; M?•M HU+- i?U+ HU+ +O K¶B K°i T?Q iQÊM; T?M p,M bQ pÈB "€M "° h?–
?ÆM K°i +?9iX _'i M?B m i?"M? pB M +O *U h?–M æB M +kM; T?®B ?ÊT pÈB h?B
T?€i ç°M; +–M; FQ+?X

P M?5 S? M?5 P`M?5

aQM; T?QÆM; p +?¢K F`+? HB i- mv M,M; F?´M; H² F?B M +?Q +ª \*U+ L?B i æ`
ç°+ pK +U+ M!M; F?¬M +MM; i`QM; i?B M ç` +kM; #MM; T?€i +m²M +m°MX L?QM
>²M æB M H¢B `i M?B m- b m F?B ç€M? HmB ? ii?ªv +¬M; FQ+? +O *U h?¬M æB
H¢B +kM; M? Q M? Q `ÆB tm®M; i` M h?B M *Æ æ¢B h`"MX

@ S?ÁM; M;U5

o`B +Q!M; ;Bª çB m F?B M i`"M T?€T F?®M; +? h?B M *Æ æ¢B h`"M H°i t€+ i?`M
pk F?Q i`QM; i v #®M T?Q iQÊM; FB p +?¢K K¢M? pÊB M? m K°i +€B- î i-M; M;
H M K°i i-M; F i ;BÊB +! iQM? M,M; T?ÁM; M;U `i K¢M?X

æ9M; H9+ M`v- # p` h?¬M *?O +O *´ >²M æB M ç°i M?B M tm'i i?OX *?Q /M i`QM
+?9M; +?B K çQÊ+ Qm i? HÈM ?ÆM M[- M?QM; M m F?¬M; iB m /B i ? i M?[M;
h?¬M æB M- #¼M +?9M; pšM M?Q +k F?¬M; ç¢i çQÊ+ i?„M; HÊBX

@ G M5

a„+ K†i h•M o¬ L;•M i`-K tm®M;- F?) [m€i K°i iB M;X L?'i i?ìB- i`QM; ç¢B i`"M- h•M
H½Q- *U J *´ h?¬M +ÁM +! h`B m S?QM; ç m M?'i i H Q` X " M T?Q *´ >²M æB M
h?¬M æB M T?ªB +? i`K çQÊ+ # ;½ h?¬M \*?O M`v KÊB +! F?ª M,M; ç¢i çQÊ+ i?„M
h?¬M æB M H¢B +?d +! ? B p` h?¬M *?O- pb p"v +kM; +?d +! i? ç +?Q K'v ;½ "€
SM; T?! K°i ;½ h?¬M *?O K` i?¬BX J` h`B m S?QM; +MM; \*U J h?¬M \*?O i?•M H`
h?¬M *?O K¢M? M?'i +O *U h?¬M æB M- M?'i i?ìB T?ªB çªK M?B K i`¼M; i`€+? M

@ h`B m S?QM;- +?9M; i HB M i?O ç®B T?! h?B M JBM? h?¬M \*?O5 :B ?Ä M`v p
a„+ K†i *U J h?¬M *?O i`-K i`¼M; M!BX >„M +kM; F?¬M; M;ì iÊB- +?QM? KbM? b
pÊB +Q!M; ;Bª h?¬M *?O M?Q p"vX L?QM; #îB pb bU i²M pQM; +O *U h?¬M æB M-
iQ`M HU+ `²BX

@ VK5

h`B m S?QM; F?); "i ç-mX h?U+ HU+ # ;½ h?¬M *?O +O *´ >²M æB M +kM; ç m iC
ç! æB M +?O H` h?¬M \*?O L?` h`¼M; h?B M- K` H½Q ;Bª i?'T HMM FB H` h?¬M *
T?QM;X J†+ /M i?U+ HU+ h?B M JBM? h?¬M *?O i`QM; # M;Q!B +?QM? H` F v m
K¢M? K)- bQ pÊB >Ä o•M h?¬M *?O H9+ i`QÊ+ h`B m S?QM; ç®B K†i +ÁM K¢M? ?

@ > ? F?¬M; M;ì *U h?¬M æB M H¢B T?€B ? B i M "€M "° h?¬M *?O ç®B T?! i 5
h?B M JBM? h?¬M *?O F?¬M; F?ÄB +Q!B HÈM K°i i`"MX L?QM; i`QM; HÁM; ?„M i
T?Q *U h?¬M æB M F?¬M; T?ªB +ÁM +! K°i ;½ h?¬M *?O KÊB i'M +'T b Q\ ob b Q
"i [m€- ?„M +kM; F?¬M; +! i?ìB ;B M [mªM M?B m M?Q p"v- #îB pb ?B M i¢B i`Q
?„M T?B i?Q!M; Km®M ;B i- ç! +?QM? H` h`B m S?QM;5 h`QÊ+ ç•v h` GBM? h?¬M
i? M!B H` K°i i`QM; M?[M; M?•M i® i`¼M; v m M?'iX

" M FB - h•M o¬ L;•M +?O ç°M; M;? M? +?B M æB M +?O *´ >²M æB MX

@ >W5 E?¬M; #B i iU HQÊM; bS+5

æB M +?O *´ >²M æB M F?¬M; F?ÄB T?b +Q!B K°i iB M;X L m M?Q H` h•M o¬ L;•M
ç°+ ç'm- ?„M i mv i ç®B F?¬M; T?ªB H` ç®B i?O +O h•M o¬ L;•MX L?QM; ?B M iC
ç¢i iÊB i?`M? iUm +O FB T i`QÊ+X

@ L;k >`M? S?€ S?€T *?QîM;5

h•M o¬ L;•M F?¬M; +! +?9i bÆ bm'iX æ®B T?QÆM; +?QM? H` h?¬M \*?O L?` h`¼M
HU+ SM; T?!X h`QM; HÁM; #`M i v ?„M tm'i ?B M M,K ç¢Q pÁM; tQ€v h?¬M HU+X
K°i ç¢Q [m M; +?QîM; pÁM; tQ€v M;k b„+ i?"i HÈM HB M ?bM? i?`M?- i` M ç! K M
>Ä ? - F?¬M; M;WM; +'T i®+ ?'T i?m HU+ HQÊM; >Ä ? i`QM; i?B M ç` - HÈM K¢

@ S?€5

æB M +?O *´ >²M æB M ?ûi HÈM K°i iB M;- ? B #¨M i v i`U+ iB T ç€M? ` X J°i ç
i`QM; M?€v K„i HB M ?bM? i?¨M?- K¢M? K) #MM; T?€i` X h` M ç|`~M +?S HU+ HC
ç°M; ç` X L?[M; MÆB M| çB [m - ç m i?-M T? v M /B i i`i +ª K¼B i?SX

P M? T? M?5

> B +¶ HU+ HQÊM; F?´M; H² i`QM; M?€v K„i K¢M? K) p +?¢K pÈB M? mX L?QM; F
+O h•M o¬ L;•M ç½ #` ç¢Q [m M; i`K ç2M M?Q KU+ FB ç€M? i MX a„+ K†i h•M o
i`¼M;- i?B i`B M i?O çQ¢M- iQ¨M HU+ iB M ?¨M? T?ÁM; M;UX

@ > ? ?¬K M v #ªM æB M +?O b) çQ+? i?•M ;B i+? i M;QÆB5

æB M +?O *´ >²M æB M +QÌB HÈM K°i iB M;- i?•M ?bM? T?B m T?M # v` X

P M?5 S? M?5 P¨M?5

h?-M *?O çdM? + Q +O ? B ç¢B i? HU+ F`+? HB i p +?¢K pÈB M? m- M,M; HQF
+?mv M i?B M ç` X hmv`^M; h•M o¬ L;•M +ÁM FûK ?ÆM K°i +?9i bQ pÈB æB M +?
Î MÆB M¨v +| Qm i? ç` HÊB`i HÈM- +°M; i? K ?„M p®M K ?B m T?ÁM; M;U- T?€
+ÁM +?®M; çÐ çQÊ+X ``i [m€- M m M?Q +?B M ç`m FûQ /¨B i? K M[- ç®B K†i pÈB
T?-M i?m +O h•M o¬ L;•M b) +¨M; H9+ +¨M; HÈM ?ÆMX

" M FB - Zm, L;¬ h?-M *?O +O *´ >²M æB M p¨ æ¢B h`QÎM; H½Q *U h?-M h°+ +?C
tQ ç M M v- M?QM; i?"i` +ª ? B M;QÌB ç m +•M bS+ M; M; i`B pÈB M? m- +?ŠM;

o K†i i´M; i? K¨ M|B- +?B M i`QÌM; +`T h?-M *?O- # M T?Q *U h?-M æB M i¢K
çQÊ+X L?QM; +?B M i`QÌM; ;B Q T?QM; /QÈB +`T #¨+ h?-M *?O- # M T?Q *U h?
iQ¨M /B MX

@ :B i5

@ J m T?€ i`¨M5

æ€K +QÌM; ;Bª + Q i-M; *´ >²M æB M T?•M i€M #®M T?Q tmM; [m M? h?B M *Æ a
ç°M; iB M +¬M;X

Gm¨M M?•M b® "€M "° h?-M *?O- # M T?Q *´ >²M æB M pB M bB m *U h?-M æB M
M|B iÈB M?•M b® *´ h?-M *Ym ;B B- *´ h?-M "€i ;B BX >B M i¢B- +€+ i?¨M? pB M
ç°M; T?ÁM; i?O # M i`QM; h?B M \*Æ æ¢B h`¨MX J¨ iÁ ç¢B i`¨M F?-M; M;WM; tm'
HÈM- iU ?² #`i +S H9+ M¨Q +kM; +| F?ª M,M; pÐ M€iX

@ > ?

h` M #-m i`ÌB- # p` h?-M *?O +O *´ >²M æB M F?-M; M;WM; +QÌB HÈMX *?Q /I
+?B K Qm i? ç` HÊB- H¢B +| çQÊ+ h?B M \*Æ æ¢B h`¨M- M?QM; #¢B +K+ pšM M?C

@ h`B m S?QM;- M;QÆB +kM; [m€ M;m tm~M 5 Í H¢B i`QM; GBM? h°+ F?-M; i®i?
MÆB M¨v iB K +€B +? i5

h?B M JBM? h?-M *?O HB M iK+ +?•K +?¼+X *?Q /M h`B m S?QM; +| ç` p` +U+ +
+?O ç°M; i? K /U p¨Q ç¢B +?B M i? HU+ L;k iBM? +O M?[M; oU+ F?€+- +?Q /M #
>²M æB M +kM; F?-M; +-M ;€M? +?`m # Q M?B m i`€+? M?B KX

oM pM pM5

h`QM; i v h?B M JBM? h?-M *?O tm'i ?B M K°i i? M? çQªM M?"M ç2M M?Q KU+- F
` iWM; ç¢Q iWM; ç¢Q i?Ov # m €KX L?[]; i?Ov # FB ~M +?S S?€T i„+ h?Ov ? +I
+U+ M? M? ç€M? i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; +MM; *U J *´ h?-MX

@ E?-M; i®i5

*U J *´ h?-M Mû i`€M? F?-M; F`T- i` M M;QÌB #` K°i ç¢Q i?Ov # m €K p¢+?` K°
i?ÌB- +¬M; FQ+? +O h?B M JBM? h?-M *?O +kM; +| i?QÆM; i´M +kM; i?"i HÈM ç

*U J h?-M *?O +| +^aK ;B€+ GBM? ?²M i? +O +?QM? KbM? T?^aM; T?'i M?Q #` b|
p"vX

@ *Q`iM; ;B<sup>a</sup> h?-M \*?O [m<sup>a</sup> M?B M F?-M; i-K i?Q`iM;5

a„+ K†i *U J h?-M *?O H°` i?-M b„+ F?| M?bMX L m M?Q H` h?-M *?O #bM? i?
h`B m S?QM; +| H) +ÁM +| i? +?®M; H¢BX L?QM; i?U+ HU+ +O h?B M JBM? h?-
F?| +?ÆBX

J` h`B m S?QM; i?b +?®M; çÐ ?ÆB / /`M; ?ÆM K°i +?9iX h`B m S?QM; i?•M F?Q
+`T i®+ +?mv M ç°M; i`QM; F?-M; ;B M i?B M ç` - H¢B T?®B ?ÊT pÈB HU+ [m M
iQ`M Mû i`€M? i'i +^a +¬M; FQ+?X

@ E?®M FB T5 hB m iY M`v +| h?-M F?Q \*U+ T?~K h`Q`iM; #`Q h?`iB E?-M; #"+ M`

•M? K„i h?B M JBM? h?-M *?O M?bM +?^K +?^K i`Q`iM; #`Q €K M; •M b„+ i` M M; Q`
#`Q h?`iB E?-M; +kM; H` h?-M F?Q i?"T T?-M F?OM; #® i`QM; h?-M F?Q *U+ T?
T?ÁM; M;U- i®+ ç°- T?K i`Ê +MM; K°i i? X \*`M; ?B K i?'v ?ÆM M[+?QM? H` h?
h`B m S?QM; +kM; i?"T T?-M +Q`iM; ç¢B- T?®B ?ÊT pÈB h`Q`iM; #`Q h?`iB E?-M; -
h?-M *?O #bM? i?Q`iM;X

@ æ` GQM; h?95

h v €Q #`Q h?B M JBM? h?-M \*?O pmM; H M- K°i +QM ><sup>2</sup>M i?9 m €K M?Q `²M; H¢B

@ :B^aQ GQM; a€i5

h?-M HU+ i`QM; +Æ i? h?B M JBM? h?-M \*?O # ç°M; - T?|M; tm'i` iWM; +¶ iW
J` +QM æ` GQM; h?9 FB +kM; # v HQÊM i?ŠM; iÈB- i?B i`B M ` "Q i?m"i +Q`iM
JBM? h?-M *?OX h? iQ+? +QM æ` GQM; h?9 FB ç¢B i,M; - K M; i?2Q K°i +¶ ?„+
M?^K i?ŠM; p T?Q h`B m S?QM; +MM; *U J *´ h?-MX

@ J m`9i HmB5 h?U+ HU+ ?„M [m€ K¢M? K)5

a„+ K†i *U J *´ h?-M ç¢B #B MX G9+ M`v- h?B M JBM? h?-M \*?O ç½ iQ`M HU+
HBM? ?²M ?„M +kM; ç m T?€i` `mM`~v bÊ ?½B iW #^aM M,M;X æ®B K†i pÈB +¬M
bÊ ?„M b) #` KB m b€i i`QM; M?€v K„iX

oM pM pM5

æ¢Q ?„+ i?Ov HQM; [mv M FB M? M? +?|M; ç€M? i?ŠM; iÈB- F?m'v ç°M; i?B M ç`
H`T iS+ T?|M; +?¢v- +® ;„M; Mû i`€M? T?¢K pB +¬M; FQ+? +O M|X æQÆM; M?B M
JBM? h?-M *?O H` h`B m S?QM; - #`M; F?-M; \*U J \*´ h?-M +kM; b) F?-M; / /`M;

@ *? i çB- h`B m S?QM;5

h?B M JBM? h?-M *?O [m€i HÈMX æ¢Q HQM; [mv M ç2M M?Q KU+ FB /Q æ` G
çm`B b€i i?2Q h`B m S?QM; - ;B®M; M?Q Km®M i?-M T? ?„M p"vX L?QM; h?`iB :B
ç½ ç¢i iÈB "€i i`¼M; ædM? T?QM; - +| i? ^aM? ?QÎM; iÈB +¬M; FQ+? +O >²M i?9
i,M; T?9+ i®+ ç° +O +?QM? KbM?X

@ h? +K+ F?-M; ´M 5

h`B m S?QM; i`QM; H9+ i`€M? Mû +¬M; FQ+? +O h?B M JBM? h?-M \*?O- ç²M; i?`
+m°+X h` M +?B M i`Q`iM; h?-M *?O- # M T?Q *U h?-M æB M K†+ /M +?d Î i? v
h?-M *?O- *U h?-M æB M ;¬M M?Q b„T bY bKT ç´X hÁ h?B M *Æ æ¢B h`M FB
#` +Q`iM; ;B^a *´ >²M æB M T?€ pÐX

@ *?Q /M i i`B m ?<sup>2</sup>B` +€+ T?•M i?•M +MM; hB m >„+ +kM; `i F?| tQ v +?mv M +

h`B m S?QM; F?-M; F?ÄB H„+ ç-m K°i +€BX hmv `^M; h•M o¬ L; •M ç¢i çQÊ+ `i M
T?Q *´ >²M æB M pšM K½B +„M +? i F?-M; i? - *U h?-M æB M +,M #^aM F?-M; +|
i`B MX L m F?-M; T?<sup>a</sup>B H` M?Q p"v- i? +K+ +kM; b) F?-M; M; ?B M; p K°i T?Q M

@ æ½ M?Q p"v +?d +| i? M?Q i? 5

a„+ K†i h`B m S?QM; F?) i`-K tm®M;- K°i #° T?"M w i?S+ `|i p"Q [m M; +-m K°M
;B M h?-M J•mX

@ hB m iY- ç M; +?B M ç'm pÈB i - H¢B +ÁM /€K ç w iÈB +?mv M F?€+

h?B M JBM? h?-M *?O i?'v #° /€M; h`B m S?QM; iU ?² F?-M; +?9i M"Q [m M i•K
KbM?- i`QM; HÁM; M?'i i?ÌB #MM; M' M° F?QX L?QM; ç9M; H9+ M"v- h`B m S?QM
+"M ?„M +?Êi tm'i ?B M iWM; çÊi F?-M; ;B M b|M; ;ÊMX h?Q€M; +?®+- K'v ç¢Q i
` X

@ G" #¼M +?9M;5

•M? K„i h?B M JBM? h?-M *?O F?) H|2 H MX J'v M; QÌB pW KÈB H Q ` M"v +?QM
J•m FB - +ÁM +| ;½ +QÌM; ;Bª .B i h? GQM; h°+ FB M[X

@ >| ` #¼M +?9M; ç m H" M; QÌB +O M; QÆB5 "'i [m€- +?Q /M H" M?Q p"v- +€+ M
i?„M; M"Q5

h?B M JBM? h?-M *?O +QÌB H¢M? M|BX L?[M; i`Ê i?O M"v +O h`B m S?QM; +kM
+,M #ªM F?-M; ªM? ?QÎM; iÈB +?B M +m°+X L?QM; HÌB +ÁM +?Q M|B tQM; - b„+
M?B M bYM; b®i- H° ` i?-M b„+ M; ?B ?Q†+X

"€5 "€5

h-M; F?-M; ;B M # ç°M; # M +¢M? h`B m S?QM; +kM; +?Q çbM? +?d- H¢B +| i?
H² iW # M i`QM; M?ªv ` X æ| H" iWM; +QM iWM; +QM E€ G•M ?²M; b„+ F?'M; H²X

@ _®M;5

>ÆM KQÌB +QM >mv i .B K E€ G•M M? M? +?|M; H Q ` - im pB +kM; ç m H" *' h?-
+?9M; M?'i i `Qì; "Q K°i iB M; - F?B M +?Q M?B i ç° +ª \*U+ L?B i æ` L; K+ ç°i M?

L?QM; +€B M"v +kM; +?Q +| F i i?9+- b m F?B K°i ç€K >mv i .B K E€ G•M H Q `
+?OM; i°+ h?€B *' +QÌM; ç¢B iW i`QM; ?Q F?-M; H Q ` X h`B m o¢M Î i`QM; J°M;
.B K E€ G•M h°+ H`K +,M +Æ- [m M? M,K +?BM? +?B M F?„T MÆB- ç` #`M ç½ #`
;B i,M; i? K `i M?B m +QÌM; ;Bª +€+ +?OM; i°+ F?€+X

@ *€B M"v

h?B M JBM? h?-M *?O M?'i i?ÌB i`ÊM i`ÁM K„iX h`QM; M?€v K„i- # M +¢M? h`B
K°i +?B ç¢B [m•M +?OM; i°+ h?€B *' X

@ *?mv M ;b tªv ` \

J'v p` h?-M \*?O # M FB +kM; #` K°i K" M M"v F?B M +?Q +?'M ç°M; X S?B M F?-
ç°i M?B M tm'i ?B M M?B m +QÌM; ;Bª M?Q p"vX

@ æ½ tªv ` +?mv M ;b\

hQ" M i?•M *U J *' h?-M ;B®M; M?Q T?Q iQÊM; çSM; i?ŠM; #'i ç°M; i¢B +?¶- i`
F?-M; M|B M M HÌBX >„M +€+? h`B m S?QM; F?-M; t - iU M?B M M?bM ` M?[M;
/Q h`B m S?QM; i`B m ?²B ` X

J` # M /QÈB- ? B T?2 i? HU+ ç M; ;B Q +?B M K½M? HB i- ç¢B ç b® +kM; ç m /V
HB +M?bM p T?Q +?•M i`ÌBX

@ æ¢B M?•M- h°+ i`QÎM; ç M; i`QM; i?ÌB F?„+ K'm +?®i # [m M i`MM; FQ+? h?-M
h`QM; >mv i .B K E€ G•M h°+- K°i ç-m E€ G•M *' h?-M *Ym ;B B ædM? T?QM; #~K
K°i iB M;X

@ :B i5

h`B m S?QM; ` H M? K°i iB M;X G-M M"v- ?„M ; -M M?Q ç½ tm'i ç°M; i'i +^a +?B M
F +^a +€+ T?•M i?•M- i¼ F} +MM; i? HU+ i`QM; J°M; *^aM? h?€B *'X

@ :B i5

h'i +^a +€+ +?OM; i°+ h?€B *' ç m `®M; H M K°i iB M; +?'M i?B M- t¬M; i?ŠM; tm®

@ E?¬M; i®i5 G" +Q`M; pB M +O ç`+? M?•M5

@ E?¬M; +| F?^a M,M;5 *U h?¬M æB M M?Q i? M"Q +ÁM +| M?B m i`Ê i?O M?Q p"v

" M T?Q *' >²M æB M M?'i i?`iB HÁM; M;Q`B ç¢B HQ¢MX J" i`QM; h?B M *Æ æ¢B h
æB M i?b H¢B FBM? ?¬; "Q i?ûi- ;B®M; M?Q ;†T çQÊ+ bBM? +Æ i`QM; imv i ç` p
T?^aM FQ+?X

h` M F?¬M; i`mM;

@ *U J *' h?¬M- M;QÆB HmB tm®M; çB5 h?B M JBM? h?¬M *?O M"v +S ;B Q +?Q

h`B m S?QM; F?) ?W M? K°i iB M;- €M? K„i M?'i i?`iB M;?B K i9+- K°i +¶ b€i w p¬
b€i w M"v imv i ç®B H" iWM; i`^aB [m +?ûK ;B i F?¬M +MM; KÊB +| çQÊ+5

Sắc mặt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Hơn nữa gã Ngân Dực Thần Chủ này lại còn là Thần Chủ có được huyết mạch Quang Tộc.

- Triệu Phong, cẩn thận!

Tân Vô Ngân không khỏi hô lớn một tiếng.

- Đại nhân!

Chiến trường bên dưới, rất nhiều chủng tộc Thái Cổ đồng dạng cũng lo lắng không thôi. Một gã Bán Bộ Thần Chủ có thể đánh bại Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đỉnh cao đã là một cái kỳ tích, nhưng nếu đối mặt với hai gã Thần Chủ thì sao?

Dưới nguy cơ cùng áp bách cường đại, Triệu Phong bình tĩnh trước giờ chưa từng có.

Nhưng đúng lúc này, Tả Mâu của hắn đột nhiên truyền đến một cổ cảm giác căng đau. Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyền kia rung động kịch liệt, đồ án nhân mầu trên ngân cầu toàn bộ bao phủ thái sắc mộng huyền, chỉ còn lại một điểm cuối cùng!

1447. Chương 1444: Hỗn Thiên Hắc Động

Lúc này, Ngân Dực Thần Chủ đột nhiên nhúng tay vào chiến đấu của Triệu Phong. Bản thân hắn có được huyết mạch Quang Tộc, thực lực so với Đại Trưởng lão Cự Thần Điện còn mạnh hơn rất nhiều. Một gã Bán Bộ Thần Chủ có thể đánh bại Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đỉnh cao đã là một kỳ tích, nhưng nếu như đối mặt với hai gã Thần Chủ thì sao?

Giờ phút này, toàn bộ thành viên Cự Thần Điện trên chiến trường cũng bắt đầu lo lắng thay cho Triệu Phong. Nhưng bọn chúng lại không thể nào trợ giúp được cho Triệu Phong. Các thành viên dưới Thần Chủ cũng không dám tham dự chiến trường của Thần Chủ. Mà Đại Trưởng lão cùng Tân Vô Ngân cũng đều có địch nhân cường đại, không thể xuất thủ trợ giúp hắn được.

- Tiểu bối, chỉ trách ngươi quá mức khoa trương rồi!

Ngân Dực Thần Chủ cười lạnh một tiếng, tiếp cận Triệu Phong.

Vù vù vù!

Vũ dực ngân sắc sau lưng hắn không ngừng rung động, vô số vũ nhận mỏng sắc dị thường bay thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian hàng lâm trên người Triệu Phong, khiến cho suy nghĩ, động tác của hắn trở nên vô cùng chậm rãi.

- Tốt! Mau giết hắn!

Thiên Minh Thần Chủ vốn đã vô cùng chật vật, cặp mắt nhất thời sáng lên, sắc mặt đại hỉ. Hắn bị Triệu Phong đẩy vào tuyệt cảnh, tự nhiên là hận Triệu Phong thấu xương.

Mắt thấy vô số vũ nhận mỏng sắc kia đã sắp sửa xuyên thấu thân thể Triệu Phong, đột nhiên, một cỗ Pháp tắc Thời Gian khổng lồ chợt từ trong cơ thể Triệu Phong mạnh mẽ lan tràn ra. Nhất thời, tầng Pháp tắc Thời Gian hạn chế xung quanh hắn nhất thời tiêu tán vô tung. Mà uy năng của tầng tầng vũ nhận mỏng sắc kia cũng giảm xuống không ít.

Vù vù vù!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm khẽ huy động, toàn bộ vũ nhận mỏng sắc đều bị phá hủy.

- Hửm? Pháp tắc Thời Gian cường đại như vậy!

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ lộ ra vẻ kinh ngạc. Tuy rằng trước đây hắn đã biết Triệu Phong có được Pháp tắc Thời Gian, nhưng Pháp tắc Thời Gian hiện tại Triệu Phong thể hiện ra lại còn cao hơn một cấp bậc so với trước đây.

- Làm sao có thể? Vừa rồi hắn vẫn chưa xuất toàn lực sao?

Toàn thân Thiên Minh Thần Chủ giống như bị sét đánh.

- Trước hết giết người!

Sau khi phá hủy tầng công kích của Ngân Dực Thần Chủ, Triệu Phong liền cực nhanh phóng thẳng về phía Thiên Minh Thần Chủ. Trước đây, tuy rằng hắn mượn dùng Pháp tắc của Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng cũng chỉ phát huy ra chút ít mà thôi. Mà giờ phút này, Triệu Phong đã mượn dùng lực lượng Pháp tắc Thời Gian của Mảnh vỡ Tổ khí ở trình độ lớn nhất, bằng không hắn cũng khó có thể chống lại Pháp tắc Thời Gian của Ngân Dực Thần Chủ.

- Không!

Cảm thụ được Pháp tắc Thời Gian ràng buộc, sắc mặt Thiên Minh Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh khủng, thốt lên kinh hoàng. Thiên Minh Thần Chủ liên tục đánh ra mấy đạo quang chương đen như mực, rợp trời rợp đất oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Nhưng Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, bốn phía còn có Hỗn Thiên Hư Quyền phòng ngự, hoàn toàn không chút thương tổn nào.

- Tiểu bối, ở trước mặt ta, người không giết được bất cứ kẻ nào!

Thanh âm lạnh như băng của Ngân Dực Thần Chủ từ phía sau truyền đến. Tốc độ của Triệu Phong tuy nhanh, nhưng tốc độ của Ngân Dực Thần Chủ lại càng nhanh hơn. Bản thân hắn cũng am hiểu Pháp tắc Thời Gian, Thần khí Cực phẩm sau lưng hắn cũng có tác dụng gia tốc.

- Tên Ngân Dực Thần Chủ này thật khó dây dưa a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Uy năng của huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc tuyệt đối không phải là thổi phồng mà có.

- Chém!

Ngân Dực Thần Chủ hừ nhẹ một tiếng. Phiến cánh phải sau lưng hắn nhất thời ba động ra một cỗ lực lượng khổng lồ, chém ra một đạo vũ quang phong trầm thật lớn. Đạo vũ quang phong trầm thật lớn kia dùng tốc độ cực nhanh, xuyên toa chém tới.

Đình bành!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong chém mạnh ra, cũng vận chuyển Hỗn Thiên Hư Quyền tiến hành phòng ngự. Các phương diện năng lực của Ngân Dực Thần Chủ cũng đều viên siêu Thiên Minh Thần Chủ, với thực lực hiện tại của Triệu Phong, đối phó hắn cũng có chút mệt mỏi. Nhưng đối mặt với hai vị Thần Chủ, nếu không giết trước một người trong đó, thậm chí có khả năng vẫn lạc ở chỗ này. Hơn nữa, trong âm thầm vẫn còn một gã Thần Chủ của Thiên Cơ Tộc nữa.

- Để ta đối phó với kẻ này! Người chỉ cần ở cự ly xa quấy rầy hắn là được!

Ngân Dực Thần Chủ truyền âm cho Thiên Minh Thần Chủ. Mục đích của hắn chỉ là bắt sống Triệu Phong, bắt sống so với đánh chết còn khó hơn rất nhiều. Ngân Dực Thần Chủ sẽ không tự cho là đúng, hắn sẽ sử dụng ra tất cả mọi thứ có thể sử dụng, cấp tốc hoàn thành nhiệm vụ của mình.

- Được!

Thiên Minh Thần Chủ cấp tốc thối lui đến sau lưng Ngân Dực Thần Chủ.

- Không biết trời cao đất rộng! Ở trước mặt Quang Tộc lại dám sử dụng Pháp tắc Thời Gian, quả thật chính là múa búa trước cửa Lỗ Ban!

Ngân Dực Thần Chủ cười lạnh một tiếng, toàn thân tản mát ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian, khiến cho toàn bộ phiến thiên địa này cũng chậm lại. Hắn hóa thành một đạo lưu quang, lóe lên rồi biến mất, phóng tới trước mặt Triệu Phong. Xung quanh Ngân Dực Thần Chủ ngưng tụ ra vô số vũ nhận, giống như mưa rơi đầy trời, rậm rạp chằng chịt đổ thẳng xuống.

Oanh!

Phía sau, Thiên Minh Thần Chủ phối hợp với Hồn thú của mình, cũng phóng xuất ra một đạo hắc thủy long quyền, nghiền ép đánh ra.

Đối mặt với công kích của hai đại Thần Chủ siêu cường, cho dù là Hồn Thiên Hư Quyển phòng chừng cũng khó có thể chống đỡ được. Giờ phút này, Triệu Phong chợt nghĩ tới chiến kỹ thăng cấp của Hồn Thiên Hư Quyển, Hồn Thiên Hắc Động! Chiến kỹ này có sự dễ thăng cực lớn ở phương diện phòng ngự, đồng thời còn cụ bị tính công kích cường đại. Nhưng chiến kỹ này phải đợi Hồn Thiên Không Nguyên Quyết đạt tới tầng thứ năm đỉnh phong mới có thể miễn cưỡng thi triển ra.

- Hồn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, Thần lực Hồn Nguyên trong cơ thể điên cuồng tuôn trào ra. Tầng quang quyển ám ngân sắc kia xung quanh thân thể hắn từ từ trở nên thâm trầm hơn. Trường bào Thời Không trên người Triệu Phong bắt đầu phiêu động, từng tầng từng tầng Thời Không Bình Chương nhẹ nhàng xuất hiện. Đồng thời, hắn còn mượn dùng lực lượng từ trong Mảnh vỡ Tổ khí với trình độ lớn nhất.

Ong ong!

Tầng quang quyển ám ngân sắc xung quanh thân thể hắn không ngừng trở nên thâm trầm hơn, đồng thời cũng không ngừng mở rộng ra bên ngoài. Thời điểm lực lượng trong đó đạt tới một trình độ nhất định, toàn bộ tầng quang quyển ngân sắc hân ám nhất thời trở nên đen như mực, lực thôn phệ trên đó cũng gia tăng lên gấp bội. Nhìn bề ngoài, thật giống như trong hư không chợt xuất hiện một cái hắc động, thôn phệ tất cả mọi thứ ở phụ cận vậy.

- Thành công!

Nhờ có Thần khí Cực phẩm Trường bào Thời Không cùng với Mảnh vỡ Tổ khí, hắn đã thành công vượt cấp phát động Hồn Thiên Hắc Động.

Oanh! Phanh! Oành!

Vũ nhận mỏng sắc ngập trời cực kỳ cuồng bạo oanh kích thẳng xuống. Nhưng đám vũ nhận kia còn chưa có tiếp cận Hồn Thiên Hắc Động, đã gặp phải một cổ lực trắng vắn vẹo, khiến cho uy năng cấp tốc giảm bớt. Thời điểm chúng tiếp cận, một cổ lực thôn phệ khổng lồ đột nhiên xuất hiện. Thời điểm đám vũ nhận mỏng sắc kia va chạm lên trên Hồn Thiên Hắc Động, tất cả bọn chúng liền giống như những bọt khí vậy, trực tiếp nổ tung rồi biến mất.

Vù vù vù!

Đám vũ nhận ngập trời oanh kích thẳng xuống, nhưng cuối cùng đều bị Hồn Thiên Hắc Động thành công đón đỡ được hết thảy.

- Thật mạnh!

Trong lòng Triệu Phong thập phần kinh hãi. Cùng lúc đó, công kích của Thiên Minh Thần Chủ cũng hàng lâm nơi này.

- Giết!

Triệu Phong không nói hai lời, trực tiếp va chạm thẳng tới.

Oanh phanh!

Hai bên va chạm mạnh với nhau hắc thủy long quyển kia ngay lập tức liền bị Hồn Thiên Hắc Động trực tiếp xỏ xuyên qua. Hồn Thiên Hắc Động không chỉ là chiến kỹ phòng ngự, lại còn cụ bị năng lực công kích cường đại.

- Làm sao lại... Đây là loại Bí thuật gì?

Thiên Minh Thần Chủ vô cùng khiếp sợ. Không ngờ công kích cường đại của chính mình lại bị Triệu Phong dễ dàng trực tiếp phá vỡ như vậy.

- Uy lực của Bí thuật này cũng quá mạnh mẽ a!

Ngân Dục Thần Chủ đồng dạng cũng có chút kinh ngạc. Hơn nữa Bí thuật của Triệu Phong cũng có sức chống cự rất mạnh đối với Pháp tắc Thời Gian của hắn.

- Giết!

Triệu Phong bảo trì trạng thái Hỗn Thiên Hắc Động, giết thẳng về phía Thiên Minh Thần Chủ. Nhìn thấy một màn này, Thiên Minh Thần Chủ lập tức rút lui về phía sau.

- Đừng mơ tưởng!

Cặp cánh chim sau lưng Ngân Dực Thần Chủ huy động, một đạo vũ dực quang trăm thật lớn trực tiếp chém mạnh ra. Nhưng công kích của hắn vừa hàng lâm trên Hỗn Thiên Hắc Động, uy năng ngay lập tức liền từ từ yếu xuống, dễ dàng bị Triệu Phong đánh nát.

- Uy năng Bí thuật phòng ngự của kẻ này đang không ngừng tăng cường!

Ánh mắt Ngân Dực Thần Chủ khẽ trầm xuống.

- Không thể ngăn cản!

Trong lòng Thiên Minh Thần Chủ cực kỳ hoảng hốt, một lần nữa phóng chạy.

- Hắc Động Thôn Phệ!

Hỗn Thiên Hắc Động bốn phía xung quanh Triệu Phong đột nhiên tản mát ra một cỗ lực hấp xả tuyệt cường, lôi kéo tất cả mọi thứ trong thiên địa.

- Không tốt! Hắn tiếp tục cắn nuốt như vậy, uy năng Bí thuật phòng ngự sẽ càng mạnh!

Sắc mặt Ngân Dực Thần Chủ khẽ biến, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian, áp chế lực thôn phệ của Hỗn Thiên Hư Quyền!

- Chém!

Trong tay Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một mảnh vỡ hư bạch, chính là Mảnh vỡ Tổ khí. Bất quá, bởi vì hắn thân ở trong Hỗn Thiên Hắc Động, cũng không người nào kịp nhìn thấy rõ. Mà sau khi Triệu Phong cấp tốc chém một cái, đã lập tức thu hồi nó lại.

Ông oanh!

Một trăm này trực tiếp đánh vỡ lực lượng Pháp tắc Thời Gian do Ngân Dực Thần Chủ phóng thích ra, đồng thời cũng tạo thành đả kích không nhỏ cho hắn.

- Thật mạnh! Cỗ lực lượng Thời Gian này...

Thân thể Ngân Dực Thần Chủ run lên, vô cùng khiếp sợ. Mà bên kia, Thiên Minh Thần Chủ không chỉ bị Hỗn Thiên Hắc Động mạnh mẽ hấp xả, lại còn bị cỗ lực lượng Thời Gian đột nhiên xuất hiện này ảnh hưởng, khiến cho tốc độ nhất thời chậm lại.

- Nhận lấy cái chết!

Trong Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên lan tỏa ra một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Lôi kiếm xẹt qua, thân thể Thiên Minh Thần Chủ nhất thời bị chém thành hai đoạn, bề mặt vết thương kia cháy đen một mảnh, rất khó có thể khép lại.

- Địa Bạo Kinh Tinh!

Triệu Phong trực tiếp hấp thụ Thần lực Hỗn Nguyên bốn phía, phóng xuất ra một khóa ngôi sao hôn ám thâm ngân vân dục. Ngôi sao hôn ám kia hàng lâm trên người Thiên Minh Thần Chủ, trực tiếp oanh tạc bạo liệt, bùng phát trùng kích ra năng lượng khôn cùng, hủy diệt tất cả. Đồng thời, một đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang cũng trực tiếp nhảy vào trong đám phong bạo hỗn loạn kia!

Hô!

Sau khi năng lượng hỗn loạn biến mất, Thiên Minh Thần Chủ bị đánh nổ cho cái gì cũng không còn! Đến lúc này, Thiên Minh Thần Chủ đã trận vong!

Mọi người ở đây đều có thể cảm giác rõ ràng cỗ khí tức kinh hồn Thần Chủ vẫn lạc kia.

- Cái này...

Ngân Dực Thần Chủ nhất thời ngây ngẩn tại chỗ. Hắn căn bản không ngờ tới, chính mình chỉ thoáng chậm đi trong chốc lát, Thiên Minh Thần Chủ đã bị Triệu Phong trực tiếp giết chết.

- Cái này... Làm sao có thể?

- Thiên Minh Thần Chủ đã chết?

Điện chủ Cổ Hồn Điện cùng Quỷ Ngô Thần Chủ nhất thời ngây người như tượng, vẻ mặt không thể tin nổi. Thiên Minh Thần Chủ không phải là liên thủ với Ngân Dực Thần Chủ cùng đối phó Triệu Phong sao? Vì sao hiện tại lại chết rồi?

Tất cả thành viên Cự Thần Điện bên kia thì ngược lại, ngoại trừ có chút chấn động mạnh ra, còn lại đều là thanh âm hoan hô kinh hãi.

- Thật không thể tin nổi! Không ngờ hắn có thể giết chết Thiên Minh Thần Chủ!

Đại Trưởng lão vẫn như cũ không thể nào tin nổi. Đây là gã Thần Chủ đầu tiên vẫn lạc từ khi đại chiến bắt đầu cho đến bây giờ. Hơn nữa còn là dưới tình huống Triệu Phong lấy một địch hai mà giết chết hắn!

Phương xa, cặp mắt Tinh Tượng Thần Chủ thoáng đại ra mờ mịt.

- Kể này, có thể có quan hệ với cái chết của Hành nhi!

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ khẽ chấn động, đột nhiên trầm ngâm. Dưới tình huống như vậy, Triệu Phong cũng có thể giết chết Thiên Minh Thần Chủ, thật sự không thể tưởng tượng nổi! Mà căn cứ theo tin tức tình báo, trước đây Triệu Phong cũng cùng với Tân Vô Ngân tiến nhập Thần Quốc Quang Tộc. Mặt khác, hắn khó có thể suy đoán ra nguyên nhân cái chết của Vũ Hành, cũng khó có thể thôi diễn sự tình liên quan tới Triệu Phong. Điều này khiến cho Tinh Tượng Thần Chủ hoài nghi, cái chết của Vũ Hành có quan hệ với Triệu Phong.

- Để cho lão phu đích thân bắt người a!

Cặp mắt Tinh Tượng Thần Chủ lóe lên quang mang. So với chiến tranh giữa Cự Thần Điện cùng Cổ Hồn Điện, tra ra nguyên nhân cái chết của Vũ Hành lại càng trọng yếu hơn. Lần này, cho dù Thánh địa Xích Tinh Vực có để ý tới hắn đi chăng nữa, hắn cũng phải bắt giữ Triệu Phong, điều tra rõ ràng tất cả!

Hô!

Tinh Tượng Thần Chủ lập tức bay ra, hai tay khép động pháp quyết. Từng chuỗi từng chuỗi văn tự Thiên Cơ Tộc phóng xuất ra, rót vào trong thiên địa. Giờ phút này, hai tộc đang đại chiến ở phương xa cũng lập tức nhận ra cỗ khí tức cường đại này!

- Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Đại Trưởng lão Cự Thần Điện hít mạnh một hơi lạnh khí, toàn thân run lên.

- Vừa rồi chính là kẻ này phóng xuất ra trận pháp Thiên Cơ Tộc, xuất thủ với Mộ Cốc!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống, trong lòng có chút lạnh lẽo. Rất rõ ràng, đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hơn nữa còn là tộc nhân Thiên Cơ Tộc!

1448. Chương 1445: Thần Mâu Thức Tỉnh

Lúc này, tất cả thành viên trên chiến trường cũng đã nhận ra cỗ khí tức cường đại này.

- Vừa rồi chính là kẻ này phóng xuất ra trận pháp Thiên Cơ Tộc, xuất thủ với Mộ Cốc!

Ánh mắt Tân Vô Ngân khẽ trầm xuống, trong lòng có chút lạnh lẽo. Rất rõ ràng, đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hơn nữa còn là tộc nhân Thiên Cơ Tộc!

- Còn có cường giả Thần Chủ khác?

Tất cả thành viên cao tăng Cự Thần Điện đều có vẻ thập phần vô lực. Cổ Hồn Điện vốn đã nhiều hơn bọn họ một gã Thần Chủ, trước đây Ngân Dực Thần Chủ lại đột nhiên xuất hiện, mà hiện tại lại nhảy ra thêm một gã Thần Chủ càng cường đại hơn nữa.

- Rốt cuộc cũng chịu ra tay rồi!

Thần sắc Ngân Dực Thần Chủ thoáng hòa hoãn xuống, cười lạnh một tiếng. Tuy Tinh Tượng Thần Chủ thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, cũng không am hiểu chiến đấu, nhưng hắn dù sao cũng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Chênh lệch giữa mỗi một Trọng Thiên trong Thần Chủ cũng đều rất lớn. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, Pháp tắc chỉ mới sơ thành, mà Pháp tắc của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã đạt tới tiểu thành. Lực lượng Pháp tắc tiểu thành có sự áp chế cực lớn đối với Pháp tắc sơ thành.

- Tân Vô Ngân, các người triệt để xong đời rồi!

Điện chủ Cổ Hồn Điện cười to một tiếng. Tinh Tượng Thần Chủ thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc đã chịu ra tay, như vậy hết thảy chuyện này không hề nghi ngờ là đã kết thúc!

- Lại là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Triệu Phong đồng dạng cảm thấy có chút vô lực, Tả Mâu của hắn lại càng nhảy lên mãnh liệt hơn. Đúng lúc này...

Ong ong!

Thiên địa bốn phía Triệu Phong đột nhiên hiện ra vô số đạo phù văn kim sắc, trong nháy mắt đã cấu thành một tòa đại trận hư huyền.

- Không tốt! Mục tiêu của hắn là ta!

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hắn không nói hai lời, lập tức vận chuyển Không Gian Áo Nghĩa cùng Pháp tắc Thời Gian, chuẩn bị phóng chạy. Trước đây, Mộ Cốc cũng bị thủ đoạn trận pháp của vị Thần Chủ này gắt gao khóa chết.

Oanh phanh!

Triệu Phong vừa mới chạy ra tới sát biên giới đại trận, lại giống như đụng phải tường đồng vách sắt vậy, bị phản chấn ngược trở về. Đồng thời, một cỗ lực lượng áp chế thật lớn cũng hàng lâm xuống. Toàn thân bị bao phủ trong đại trận phù văn kim sắc kia, thực lực của Triệu Phong thẳng tắp giảm xuống.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi theo ta a!

Tinh Tượng Thần Chủ chậm rãi bước tới, cặp mắt thâm thúy như tinh không kia nhìn chăm chăm Triệu Phong, phảng phất như muốn nhìn thấu tất cả bí mật của Triệu Phong.

- Không có khả năng!

Về mặt Triệu Phong kiên cường. Nếu như hắn đi cùng Tinh Tượng Thần Chủ, tuyệt đối sẽ không có kết cục gì tốt.

- Hắc hắc... người có thể không theo được sao?

Ngân Dực Thần Chủ châm chọc cười một tiếng. Đối mặt với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Triệu Phong chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, có thể làm được cái gì?

- Phải chạy đi!

Ánh mắt Triệu Phong lộ ra thần sắc quyết tuyệt. Bàn tay hắn khê lạt, trên đó xuất hiện một mảnh vỡ lóe lên tinh quang hư bạch. Thoáng chốc, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian cường đại liên lan tỏa ra, khiến cho cả đại trận phù văn kim sắc cũng thoáng chớp động lên một cái. Đối mặt với nguy cơ như vậy, Triệu Phong không dám giữ lại chút nào nữa!

- Đây là... Mảnh vỡ Tổ khí!

Ngân Dực Thần Chủ trừng mắt há miệng, kêu lên kinh hãi thất thanh. Giờ phút này, hẳn rồi cuộc cũng minh bạch vì sao Triệu Phong chỉ mới là Bán Bộ Thần Chủ lại có được lực lượng Pháp tắc Thời Gian như vậy. Hóa ra hẳn có được một Mảnh vỡ Tổ khí!

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Hai gã Thần Chủ của Cổ Hồn Điện cũng khiếp sợ không thôi. Ngay cả Điện chủ Cổ Hồn Điện, hiện tại cũng chỉ sử dụng Thần khí Cực phẩm, nếu như hẳn có được Mảnh vỡ Tổ khí mà nói, ngay từ đầu đã có thể miểu sát Tân Vô Ngân, hoành hành Thần Chủ Nhị Trọng Thiên rồi.

- A?

Tinh Tượng Thần Chủ cũng thoáng có chút kinh ngạc, khẽ mỉm cười. Triệu Phong đã là cá trong chậu, mặc cho hẳn xâm lược, đến lúc đó tất cả mọi thứ trên người Triệu Phong cũng đều là sẽ của hẳn.

- Phá!

Triệu Phong toàn lực thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, chợt rạch mạnh một cái trong hư không. Một đạo hư nhận bạch sắc thật lớn đột nhiên xuất hiện, cũng trong nháy mắt bay ra.

Vù vù vù!

Đạo hư nhận bạch sắc thật lớn kia đánh thẳng lên trên kim trận phù văn, khiến cho nó không ngừng run rẩy. Triệu Phong đang ở trong đại trận, cũng cảm giác được áp chế suy giảm xuống, đã có thể phát huy ra càng nhiều thực lực hơn.

- Một lần nữa, nhất định sẽ có thể phá trận!

Triệu Phong một lần nữa điều động lực lượng trong cơ thể, huy động Mảnh vỡ Tổ khí.

- Người làm những cái này có ý nghĩa gì chứ?

Tinh Tượng Thần Chủ vươn một tay ra, hư không nắm lại. Thoáng chốc, phía trên đại trận kim sắc chợt hiện ra một kim thủ phù văn, chụp mạnh về phía Triệu Phong.

- Không tốt!

Triệu Phong nghĩ muốn né tránh, nhưng lại cảm giác mình làm sao cũng không thể chạy thoát. Thủ chương kim sắc kia trực tiếp bắt lấy Triệu Phong một cỗ lực lượng hạn chế càng cường đại hơn hàng lâm xuống. Thoáng chốc, Triệu Phong cảm giác lực lượng mình có thể phát huy ra cũng không ngừng giảm xuống.

- Cứ tiếp tục như vậy, ta sẽ triệt để xong rồi!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng nóng nảy, Tả Mâu liên tiếp nhảy lên.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Hẳn lại một lần nữa điều động toàn bộ lực lượng, vượt cấp thi triển chiến kỹ Hỗn Thiên Hắc Động cường đại.

Ông oanh!

Ngoài mặt thân thể Triệu Phong chậm rãi hiện lên một tầng Thần lực hôn ám, lan tràn ra lực lượng thôn phệ cường đại vạn vật. Nhưng bởi vì có cự thủ kim sắc ràng buộc, Hỗn Thiên Hắc Động cũng không thể nào hình thành đầy đủ. Hơn nữa, cỗ lực lượng hạn chế kia càng ngày càng mạnh hơn, khiến cho Hỗn Thiên Hắc Động không thể cụ bị được uy năng vốn có. Thậm chí Triệu Phong ngay cả muốn duy trì Hỗn Thiên Hắc Động cũng không cách nào làm được.

Hô!

Nháy mắt, Hỗn Thiên Hắc Động liên tục tiếp biến mất. Mà giờ phút này, thực lực Triệu Phong có thể phát huy ra đại khái cũng chỉ có trình độ Cổ Thần Thất giai mà thôi. Một gã Cổ Thần Thất giai ở trong mắt Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, ngay cả một con kiến cũng không bằng.

- Không! Cứ như vậy kết thúc sao?

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ không cam lòng, không ngừng rống giận.

Phanh phanh! Phanh phanh!

Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyền kia tựa hồ cảm thụ được sự phẫn nộ của Triệu Phong, chấn động càng thêm kịch liệt hơn. Từng cỗ từng cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ không ngừng phát tiết ra.

- Hừm? Lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhân cũng không bị hạn chế!

Triệu Phong phảng phất như đang rơi vào vực sâu tuyệt vọng, trước mắt đột nhiên xuất hiện một sợi dây thừng vậy. Tinh Tượng Thần Chủ hạn chế Thần lực cùng lực lượng linh hồn của hắn, nhưng lực lượng Bản Nguyên của Thần Linh Nhân lại không bị ảnh hưởng chút nào. Trái lại, dưới nguy cơ xúc tiến, ngân cầu mộng huyền chấn động càng thêm kịch liệt hơn, trong đó phảng phất như có một cỗ lực lượng tuyệt cường muốn lao ra!

- Nhờ cả vào người!

Triệu Phong khép hờ hai mắt, đặt toàn bộ tâm thần lên trên Thần Linh Nhân, ném thử dẫn đạo lực lượng trong ngân cầu mộng huyền.

Nhìn thấy Triệu Phong từ bỏ chống cự, hoàn toàn không nhúc nhích, Tinh Tượng Thần Chủ khẽ mỉm cười. Hắn tin tưởng vững chắc Triệu Phong có quan hệ với cái chết của Vũ Hành, mà hiện tại chỉ cần hắn bắt giữ Triệu Phong, bên phía Cổ Hồn Điện sẽ có thể thuận lợi đánh bại Cự Thần Điện.

Ong ong!

Kim thủ phù văn đang bắt lấy Triệu Phong kia đột nhiên hòa tan ra, hình thành nên một tầng quang tráo phù văn, bao trùm lấy toàn thân Triệu Phong.

- Kết thúc!

Bị Bí thuật trận pháp vây khốn, Triệu Phong căn bản không có khả năng giãy thoát. Mà tất cả bí mật trên người hắn, đợi sau khi mang trở về, hiển nhiên sẽ biết được rõ ràng.

- Triệu Phong!

Tân Vô Ngân đang đại chiến với Điện chủ Cổ Hồn Điện hét lớn một tiếng, dự định chạy tới cứu viện.

- Đừng mơ tưởng!

Điện chủ Cổ Hồn Điện tự nhiên sẽ không để cho Tân Vô Ngân đi qua, toàn lực quần lấy hắn. Nam Cung Thánh và Côn Vân phía dưới, trong lòng cũng nóng như lửa đốt, nhưng cái gì cũng đều không thể làm được.

- Đại nhân!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cùng với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ khác cũng đều vô cùng phẫn nộ, nhưng đối mặt với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, bọn chúng có thể làm được gì?

Nhưng đúng lúc này, Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên mở ra. Khoảnh khắc này, quang trạch mộng huyền trên ánh mắt hắn đột nhiên tán xạ ra, hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người trên chiến trường!

- Làm sao lại... Cỗ lực lượng này!

Tinh Tượng Thần Chủ nhất thời sửng sốt. Theo lý thuyết, lực lượng của Triệu Phong đã bị hắn hạn chế, căn bản không thể nào phát huy ra được. Nhưng lực lượng giờ phút này lan tràn ra từ trong Tả Mâu Triệu Phong lại khiến cho trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ run rẩy bất an.

- Thần Mâu Huyền Diệt!

Thời điểm này, có lẽ chỉ có Thần Mâu Huyền Diệt mới có thể phá giải được khó khăn trước mắt.

Ong ong!

Ngân cầu mộng huyền bị ý chí mãnh liệt của Triệu Phong ảnh hưởng, rung động càng thêm kịch liệt hơn. Từng cổ từng cổ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ không ngừng ba động ra. Mà Tả Mâu Triệu Phong cũng ba động lên một tầng đồng lực kinh người.

- Nhiep!

Tinh Tượng Thần Chủ vươn ra một tay, khe quát một tiếng. Đại trận kim sắc ở phương xa trực tiếp biến mất, chỉ còn lại tầng kim trảo phù văn đang khốn trụ Triệu Phong, chậm rãi phiêu phù về phía Tinh Tượng Thần Chủ. Nhưng đột nhiên, kim trảo phù văn kia chợt dừng lại giữa không trung trong khoảnh khắc.

Oanh!

Một cổ lực lượng Bản Nguyên Cấm kỵ khổng lồ đột nhiên phá tan ngân cầu mộng huyền, mạnh mẽ bùng phát ra. Trong Tả Mâu Triệu Phong tản mát ra từng đạo từng đạo quang vụ mộng huyền càng thêm sáng lạn, cũng kèm theo một cổ khí tức Thái Cổ chúa tể Man Hoang! Giờ phút này, không chỉ kim trảo phù văn kia chợt run lên, mà toàn bộ thiên địa này cũng đột nhiên rung động một trận.

Ong ong!

Quang mang huyền thải kia càng ngày càng mãnh liệt hơn, xuyên thấu qua tất cả, lại khiến cho tất cả mọi thứ đều bao phủ một tầng màu sắc sáng lạn giống như mộng huyền.

Oanh!

Quang thải mộng huyền khôn cùng từ trong Tả Mâu Triệu Phong phun trào ra. Giờ phút này, đồ án nhân mâu trên ngân cầu mộng huyền kia toàn bộ bao phủ thải sắc mộng huyền. Mà toàn bộ thế giới trước mặt Triệu Phong không mất bao lâu cũng bị nhuộm thành một mảnh thiên đường mộng huyền!

Toàn bộ thiên địa cũng trở nên run rẩy. Tất cả sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm xung quanh thân thể cùng linh hồn cũng run rẩy phát ra từ bản năng. Giờ phút này, thiên địa phẳng phất như tĩnh lặng lại, chỉ có Triệu Phong đang động! Hắn mới là chúa tể của thế giới này!

Quang trảo kim sắc bốn phía thân thể Triệu Phong giống như một cái bọt biển vậy, trực tiếp vỡ nát.

- Phốc!

Xa xa, Tinh Tượng Thần Chủ cũng phun ra một ngụm lớn máu tươi, thân hình chật vật lui về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Tinh Tượng Thần Chủ trắng bệch, lộ ra vẻ kinh hãi. Lực lượng thần bí chợt bùng phát ra này khiến cho cả thiên địa cũng phải sợ hãi, càng khiến cho hắn gặp phải lực phản phệ cường đại, linh hồn cùng Thần thể cũng bị thương tổn nghiêm trọng.

- Cái này... Là chuyện gì xảy ra?

Tả Mâu Triệu Phong căng đau vô cùng, thần trí có chút không rõ ràng. Thần Mâu Huyền Diệt của hắn cũng không thể thi triển ra được. Hắn miễn cưỡng cố gắng ngẩng nhìn bốn phía, phát hiện ra hết thấy mọi thứ đều biến thành hình ảnh giống như mộng huyền.

- Ngân Dực Thần Chủ?

Triệu Phong nhìn lại, giờ phút này Ngân Dực Thần Chủ giống như thân thể hư huyền đủ mọi màu sắc vậy, ở trước mặt hắn không ngừng run rẩy. Triệu Phong vô ý thức đưa tay chụp mạnh về phía Ngân Dực Thần Chủ. Toàn bộ thiên địa phẳng phất như có một cổ lực lượng vô hình đang tụ tập về phía Ngân Dực Thần Chủ.

- Không!

Ngân Dực Thần Chủ nhìn thấy Triệu Phong vươn tay về phía mình, chẳng biết tại sao, trái tim hắn chợt run rẩy mãnh liệt, cảm thụ được một cổ nguy cơ trước giờ chưa từng có. Đột nhiên, toàn thân Ngân Dực Thần Chủ giống như một bông bồ công anh bị gió thổi tiêu tán vậy, hóa thành một tầng quang vụ mộng huyền, chậm rãi biến mất!

- Đây là... ảo giác sao?

Thần sắc Triệu Phong thoáng ngẩn ra. Ngân Dực Thần Chủ làm sao có thể biến mất như vậy? Nhất định là thần chí hấn không rõ ràng, đã xuất hiện ảo giác!

Xung quanh, tất cả mọi người cũng đều nhìn thấy rõ ràng một màn này. Một gã Thần Chủ Quang Tộc cứ như vậy trống rỗng biến mất!

- Làm sao lại... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Sắc mặt Quỷ Ngô Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh hoàng. Một gã Thần Chủ cường đại cứ như vậy vô duyên vô cớ biến mất! Điều này sao có thể? Trừ phi đây là nằm mơ, mới có khả năng xuất hiện một chuyện quỷ dị như vậy!

- Điều đó không có khả năng!

Điện chủ Cổ Hồn Điện đồng dạng kinh ngạc khủng hoảng. Với nhãn giới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của hấn cũng không cách nào giải thích nổi một màn phát sinh vừa rồi. Sợ rằng ngay cả Ngân Dực Thần Chủ thân là đương sự cũng không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

- Cổ lực lượng này... Thần Mâu! Làm sao có thể?

Tinh Tượng Thần Chủ khủng hoảng thất sắc, vội vàng lui về phía sau.

1449. Chương 1446: Thần Mâu Thứ Chín

Trong một mảnh rừng rậm hoang vu um tùm mênh mông, giữa không trung sâm lâm đột nhiên xuất hiện một tia không gian vặn vẹo, một đạo nhân ảnh từ bên trong chậm rãi hiện lên. Đó là một lão giả tóc bạc như cước, lại thể hiện ra một loại khí chất cùng lực lượng thần bí nói không nên lời. Nhìn qua, lão giả này giống như là đang treo trên không trung, phiêu lưu theo làn gió vậy. Đột nhiên, cặp mắt lão giả tóc bạc này trực tiếp mở ra.

Ông!

Cặp mắt lão giả có hình dạng như một vòng xoáy, lưu chuyển quang huy đủ mọi màu sắc. Trong nháy mắt lão giả này mở mắt ra, toàn bộ phiến sâm lâm, đại địa, không trung... đều đột nhiên rung động một cái. Mà khí chất của lão giả này cũng phát sinh biến đổi long trời lở đất, thân hình của hấn trở nên vô cùng vĩ ngạn, mái tóc bạc già nua trên đầu trong nháy mắt biến thành đủ mọi màu sắc, theo gió phát phối, giống như một chúa tể tuyệt thế siêu nhiên tất cả!

- Cổ khí tức này... là Thần Mâu! Nhưng lại rất xa lạ...

Lão giả nhẹ giọng lẩm bẩm. Theo hấn trầm tư, toàn bộ thế giới cũng trở nên âm trầm xuống, áp lực vô cùng. Vạn tượng thiên địa cũng bị nhất cử nhất động của lão giả này thay đổi.

- Chẳng lẽ là... Thần Mâu thứ chín?

Cặp mắt lão giả hiện lên một đạo tinh quang. Thoáng chốc, thiên địa liền biến sắc, phong vân gào thét, mà thân hình lão giả cũng sớm đã biến mất trong mảnh thế giới hỗn loạn này.

oOo

Cực Nhiệt Địa Ngục, Ngân Dực Thần Chủ mới vừa rồi còn rất tốt, lúc này đã trực tiếp biến mất. Một màn này, ngay cả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không thể nào giải thích nổi.

- Cổ lực lượng này... Thần Mâu! Làm sao có thể?

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ khủng hoảng thất sắc, vội vàng lui về phía sau. Thân là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, hấn tự nhiên thập phần hiểu rõ đối với Thần Mâu. Hiện tại, lực lượng Cấm kỵ do Tả Mâu Triệu Phong lan tỏa ra mang đến cho hấn một loại ảo giác giống như chính mắt nhìn thấy Thần Mâu Chúa Tể vậy. Nhưng cổ lực lượng Thần Mâu này lại tuyệt nhiên bất đồng với Bát Đại Thần Mâu!

- Thần Mâu? Điều đó không có khả năng!

Thần sắc Điện chủ Cổ Hồn Điện nhất thời chấn động. Tuy rằng hắn không biết Bát Đại Thần Mâu, nhưng kể từ sau khi Bát Đại Thần Mâu sinh ra cho đến nay, Điện chủ Cổ Hồn Điện biết rất rõ ràng lực lượng của tất cả bọn họ. Mà Thần Mâu của Triệu Phong vô cùng đặc thù, không thuộc về bất luận cái nào trong Bát Đại Thần Mâu.

- Thật sự là Thần Mâu sao?

Tân Vô Ngân khẽ hít sâu một hơi, ánh mắt có chút mờ mịt. Thật ra, từ rất lâu trước đây hắn đã có loại suy đoán này, nhưng vẫn luôn không dám khẳng định. Giờ phút này, ánh mắt tất cả mọi người đều ngưng tụ trên người Triệu Phong, nhìn chăm chú vào Tả Mâu đang không ngừng lan tỏa ra từng luồng quang vụ mông huyễn của hắn.

- Trực tiếp hủy diệt Thần Chủ? Đây đến cùng làm sao làm được?

- Tả Mâu của hắn rốt cuộc có lai lịch gì?

Phía dưới, các thành viên hai phe cũng đều kinh thần không thôi.

- Chúc mừng Chúa Tể đại nhân, Thần Mâu triệt để thức tỉnh!

Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc dẫn đầu quỳ rạp trên mặt đất, thần sắc tràn ngập sùng bái. Vốn dĩ, bọn chúng nguyện ý hiệu lực với Triệu Phong, chính là bởi vì Thần Mâu thứ chín của hắn. Mà giờ phút này, Thần Mâu của Triệu Phong đã triệt để thức tỉnh, điều này khiến cho bọn chúng càng thêm tin phục Triệu Phong, nguyện ý khẳng định một mực đi theo.

- Chúc mừng Chúa Tể đại nhân, Thần Mâu triệt để thức tỉnh!

Ngay sau đó, những chủng tộc Thái Cổ khác cũng nhất tề quỳ rạp xuống. Lời nói của những chủng tộc Thái Cổ này nhất thời khiến cho trong lòng các thành viên ở đây chấn động.

- Chúa Tể đại nhân? Thần Mâu?

Không sai, hiện tại Bát Đại Thần Mâu trong Phạm Trụ cũng đều được mọi người ban tặng cho xưng hào Chúa Tể. Nhưng Thần Mâu của Triệu Phong lại không thuộc về Bát Đại Thần Mâu a!

- Lẽ nào... là Thần Mâu thứ chín?

Tinh Tượng Thần Chủ nhìn chăm chăm Triệu Phong, trong lòng thủy chung không thể nào bình tĩnh trở lại. Trong lòng những người khác ở đây cũng bắt đầu sinh ra ý nghĩ này.

- Thần Mâu thứ chín!

- Thần Mâu thứ chín thức tỉnh, không biết nó đến cùng có lực lượng gì...

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ hoàn toàn không hiểu nổi ngọn nguồn. Mỗi một cái Thần Mâu cũng đều là Thần Vương Chúa Tể trong Phạm Trụ, có năng lực cực kỳ nghịch thiên. Mà Thần Mâu thứ chín mới xuất hiện này lại không có bất kỳ ghi chép hoặc tin tức gì, là loại Thần Mâu hoàn toàn không biết. Những sự vật không biết luôn khiến cho mọi người sợ hãi, không dám hành động thiếu suy nghĩ!

- Rút lui trước! Thần Mâu của kẻ này đã thức tỉnh, rất khó đối phó! Nhưng hắn cũng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của chúng ta...

Trong lòng Tinh Tượng Thần Chủ lập tức có tính toán. Trước đây hắn dùng Bí thuật trận pháp vây khốn Triệu Phong, kết quả khiến cho Thần Mâu thức tỉnh, tạo thành cho hắn sự phản phệ thật lớn. Điều này khiến cho Tinh Tượng Thần Chủ có ý tứ sợ hãi đối với Thần Mâu của Triệu Phong. Hắn làm sao dám mạo hiểm nguy hiểm tính mạng, vào lúc này đi đối kháng với Thần Mâu thứ chín đã thức tỉnh chứ?

Tinh Tượng Thần Chủ chợt lấy ra một cái mâm kim chúc màu xám bạc, ngồi lên trên đó. Bốn phía cái mâm lập tức mở ra một đạo trận pháp, thủ hộ Tinh Tượng Thần Chủ bên trong.

Tinh Tượng Thần Chủ ngồi trên đạo cụ phi hành đặc thù, trong nháy mắt liền biến mất ở cuối chân trời. Trong lúc hắn bỏ chạy, bên phía Cự Thần Điện, kẻ duy nhất có khả năng ngăn cản hắn chính là Triệu Phong, nhưng lúc này tựa hồ vẫn còn có chút mơ hồ, thần chí không rõ.

- Không tốt! Ngay cả Tinh Tượng Thần Chủ cũng bỏ chạy!

Sắc mặt Điện chủ Cổ Hồn Điện khẽ biến. Thiên Minh Thần Chủ cùng Ngân Dực Thần Chủ cũng đã bị Triệu Phong giết chết, hiện tại ngay cả Tinh Tượng Thần Chủ cũng đã bỏ chạy. Bên phía Cổ Hồn Điện chỉ còn lại có hắn và Quỷ Ngô Thần Chủ. Mà Cự Thần Điện thì có Tân Vô Ngân, Đại Trưởng lão còn có gã Triệu Phong giống hệt Cẩm kỵ, khiến cho người ta không dám đụng vào kia nữa!

- Lẽ nào hắn thật sự có được Thần Mâu thứ chín sao?

Điện chủ Cổ Hồn Điện kinh ngạc lắm lắm. Vốn dĩ trận chiến này bên phía Cổ Hồn Điện hẳn là sẽ tất thắng,

Phong vừa mới tới Thiên Cầm Vực đã gặp phải, Thủ tịch Đại đệ tử Lý Tuyết Di của Thiên Cầm Thánh Cung!

- Là... người?

Khuôn mặt Lý Tuyết Di từ tức giận nhất thời biến thành kinh ngạc thất sắc, ngọc thủ không khỏi che lấy cái miệng nhỏ nhắn. Không sai! Lúc này xuất hiện trước mặt nàng, chính là đạo thân ảnh vẫn mãi luôn không thể xua tan đi trong đầu nàng kia.

Sư! Sư! Sư!

Đúng lúc này, lại có thêm mấy đạo thân ảnh nữa chạy tới nơi đây.

- Là người phương nào?

- Rốt cuộc là kẻ nào dám lén lút tiến vào Cấm địa của Thiên Thánh Cầm Cung?

Mấy vị cao tăng Đại Đan Nguyên Cảnh, Vương giả của Thiên Thánh Cầm Cung nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong, nhất tề quát lớn. Nhưng đúng lúc này, Cung chủ Lý Tuyết Di của bọn chúng đột nhiên bay thẳng về phía trước, đi thẳng tới trước mặt Triệu Phong, cặp thu mâu xinh đẹp chăm chú nhìn hắn.

- Là người sao? Người đã trở lại nơi này!

Bộ dáng Lý Tuyết Di thanh nhã cao quý, chậm rãi tiến tới trước mặt Triệu Phong, cặp mắt thủy quang ba động.

- Cung chủ!

- Đã xảy ra chuyện gì?

Từng tên từng tên cao tăng Thiên Thánh Cầm Cung ở đây cũng đều trừng mắt há miệng. Lần đầu tiên bọn chúng nhìn thấy Cung chủ của mình tiếp cận một gã nam tử xa lạ như vậy, hơn nữa bộ dáng lại còn thất thần như thế.

Lý Tuyết Di được xem là đệ nhất mỹ nhân của Thiên Cầm Vực, lại càng là Cung chủ của Thiên Cầm Thánh Cung, tuổi còn trẻ đã có tu vi Đại Đế, là Nữ Thần trong lòng của không biết bao nhiêu nam tử. Thậm chí còn có không ít thanh niên tuấn kiệt, cường giả thiên tài thường xuyên không ngại đường xa vạn dặm chạy tới đây, biểu đạt tâm ý với Lý Tuyết Di.

- Người là kẻ nào? Lại dám xâm nhập vào Cấm địa!

Một gã nam tử tóc tím trong đám cao tăng, trong mắt chợt lóe lên một tia ghen tỵ, đột nhiên hét lớn. Nhìn thấy Nữ Thần trong lòng mình lộ ra vẻ mặt như vậy đối với một gã nam tử xa lạ, điều này khiến cho trong lòng hắn thập phần khó chịu.

Oanh!

Đồng thời, trong cơ thể hắn cũng tản mát ra một cỗ khí tức Vương giả cường đại, khiến cho tầng sương mù nồng đậm trong vực sâu nhất thời tiêu tán không còn.

- Câm miệng!

Lý Tuyết Di đột nhiên quát lớn một tiếng. Toàn bộ thiên địa đều ơng ơng chấn động, cỗ vĩ lực Vương giả kia cũng lập tức tiêu tán vô tung. Khóe miệng gã nam tử tóc tím kia chảy ra một tia huyết dịch, thân hình lui nhanh về phía sau, khuôn mặt tràn ngập kinh ngạc, muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

Đúng lúc này, một lão phụ nhân bộ dáng duyên dáng sang trọng, chợt chậm rãi đi tới.

- Thái thượng Trưởng lão!

Đám cao tăng bốn phía nhất tề hô lớn.

- Là người, Triệu Phong!

Về mặt thần sắc lão phụ nhân hoa lệ lộng lẫy này lúc nào cũng luôn bình thản, nhưng khi nàng nhìn thấy Triệu Phong, toàn thân nàng lại run lên một cái, kinh ngạc thốt lên.

- Lão Cung chủ!

Triệu Phong nhìn về phía vị Cung chủ thượng nhiệm của Thiên Cầm Thánh Cung, khẽ gật đầu một cái. Trước đây vị Cung chủ này đã từng liên thủ với hắn, đối kháng với Tử Vong Đại Đế.

- Triệu Phong?

Mọi người không khỏi lặp lại cái tên này. Một số ít vài người cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc. Dù sao, Triệu Phong đã từng mấy lần ghé qua Thiên Thánh Cầm Cung, cũng có không ít người từng gặp qua hắn. Nhưng sau khi Triệu Phong tiến vào Thần vực Man Hoang, khí chất cùng khuôn mặt cũng đã có chút thay đổi.

Trong một căn phòng an tĩnh thanh nhã...

- Phạm Luân Cổ Âm Điện? Chừng năm mươi năm trước, nó đã vô duyên vô cớ biến mất!

Lý Tuyết Di hồi ức trong chốc lát, trực tiếp nói. Trước đây, Phạm Luân Cổ Âm Điện đột nhiên phiêu phù lên khỏi mặt đất, sau đó chậm rãi biến mất, toàn bộ thành viên của Thiên Thánh Cầm Cung cũng đều bị kinh động.

- Ta cáo từ trước!

Sau khi biết rõ tất cả tình huống, Triệu Phong liền cáo từ rồi đi.

Trong phòng, thân hình Triệu Phong đột nhiên trực tiếp biến mất. Thần sắc Lý Tuyết Di thoáng sửng sốt, quỹ tích biến mất của Triệu Phong, ngay cả năng thân là Hư Thần Đại Đế cũng đều nhìn không thấu.

- Hắn đã đi rồi!

Lý Tuyết Di khẽ cúi đầu, trong mắt toát ra một tia thần sắc bi thương.

- Haizzz... Tuyết Di, ngươi và hắn không phải là người cùng một thế giới!

Lão Cung chủ khẽ thở dài một tiếng, sau đó xoay người rồi đi.

oOo

Trong vụ hải mê mê man mang, một đạo hư ảnh lóe lên rồi biến mất. Trở về Đại Lục Vực, Triệu Phong phong ấn tu vi của chính mình xuống, để tránh cho hắn trong lúc vô tình tiết lộ ra khí tức, mang đến tai nạn cho phiên không gian này.

Sau khi rời khỏi Thiên Thánh Cầm Cung, dọc đường trở về, Triệu Phong lại cố ý ghé qua một vài chỗ, gặp qua một vài người quen cũ trước đây, ví dụ như Tử Mộc Đại Đế, Vĩnh Phong Điện Chủ...

Thời gian còn lại, Triệu Phong tiến hành nghiên cứu Tả Mâu của mình. Lần này Tả Mâu lột xác, đã mang đến cho Triệu Phong một loại cảm giác hết sức kỳ quái. Hắn thậm chí còn suy đoán, chính mình đột nhiên trở về Đại Lục Vực, có lẽ cũng có quan hệ nhất định với Tả Mâu.

- Thần Mâu thứ chín sao?

Triệu Phong cảm thụ được Thần Linh Nhân không tầm thường. Trước đây hắn từng gặp qua hình chiếu khóa không của Thời Không Chúa Tể, cho nên cũng có thể xác định Thần Linh Nhân của chính mình đã đạt tới cấp bậc Thần Mâu!

Trong Không gian Thần Mâu, ngân cầu mộng huyền kia trong sáng thông thấu, giống như một viên thủy tinh cầu vậy. Mà bên trong thủy tinh cầu là một mảnh mộng huyền. Thật giống như trong cái thủy tinh cầu này bao hàm tất cả màu sắc của thế gian vậy. Mà trên thủy tinh cầu, một cái đồ án nhãn mâu mộng huyền phát quang rạng rỡ.

Mấy ngày sau, Quần Đảo vực Cổ Thanh, Thanh Hoa Vực, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện trên không trung của Thanh Hoa Vực.

1451. Chương 1448: Mộng Huyền Thần Mâu

Thanh Hoa Vực, Bắc Đại lục, Đại quốc Thiên Bồng... Một gã thanh niên ngân phát chợt lóe lên trong hư không, ánh mắt mang theo thần sắc hoài niệm, đảo qua tất cả bốn phía.

- Cũng không thay đổi bao nhiêu!

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Đại quốc Thiên Bồng hiện tại vẫn là do Thiết Huyết Giáo chấp chương. Hắn vốn định tìm Thiết Ma ôn chuyện cũ một chút, nhưng Thiết Ma cũng không có ở trong giáo, Hồng Giáo chủ cũng không thấy hình bóng.

Thời điểm đi ngang qua Lục Vu Tháp, Triệu Phong cũng dừng lại trong chốc lát. Lục Vu Tháp ở trong toàn bộ Thanh Hoa Vực cũng có danh tiếng cực lớn. Mà hết thảy điều này cũng bởi vì trong này từng có một vị trí giả cư trụ. Tuy rằng vị trí giả này đã không còn ở đây, nhưng tòa tháp vẫn như cũ còn ở chỗ này, trở thành kiến trúc cổ truyền kỳ của Đại quốc Thiên Bồng.

- Lẽ nào Lục Vu Trí giả cũng là tộc nhân Thiên Cơ Tộc?

Triệu Phong không khỏi nhớ tới Đại Lại Miêu ở bên cạnh Lục Vu Trí giả, nó cũng là một con Thiên Cơ Miêu! Lúc trước ở Thần Quốc Quang Tộc, hắn đã từng gặp qua Đại Lại Miêu. Nếu nói như vậy, Lục Vu Trí giả tất nhiên cũng đang ở trong Thần vực Man Hoang.

Tâm thần Triệu Phong không khỏi run lên. Trong Thần Quốc Quang Tộc, hắn đã giết chết Vũ Hành, kẻ có được huyết mạch Thái Cổ Tộc. Mà Vũ Hành vốn là người của Thiên Cơ Tộc. Mặt khác, hắn lại còn đắc tội Tinh Tượng Thần Chủ của Thiên Cơ Tộc. Có thể nói, hắn đã triệt để đắc tội cả Thiên Cơ Tộc. Nếu Lục Vu Trí giả cũng là người của Thiên Cơ Tộc, như vậy ngày sau bọn họ có thể nào gặp lại bằng bình khí hay không?

- Hắn thân là Thiên Cơ Tộc, vì sao lại từ Thần vực Man Hoang chạy tới nơi này làm gì?

Thiên Cơ Tộc, chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà bản thân Lục Vu Trí giả lại có được Thiên Cơ Miêu, thân phận tất nhiên cũng không tầm thường. Nhưng một vị cường giả như vậy lại hạ mình chạy tới một chốn ngoại vực bụi bặm. Chẳng lẽ là bởi vì Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong sao?

- Khi đó Trí giả hắn là vẫn chưa biết Thần Mâu thứ chín của ta mới đúng!

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Trước đây Trí giả cũng không hề tiết lộ ra điểm ấy, chỉ nói là Tả Mâu Triệu Phong có triển vọng trưởng thành đến trình độ so sánh được Bát Đại Thần Mâu. Nhưng cho dù là như vậy, Lục Vu Trí giả hắn là cảm thấy rất hứng thú đối với Tả Mâu của Triệu Phong. Theo lý thuyết, hắn thân là Thiên Cơ Tộc, hắn là nên cướp đi nhân mâu của Triệu Phong cầm đi tiến hành nghiên cứu.

Thế nhưng Lục Vu Trí giả lại không làm như vậy, điều này khiến cho Triệu Phong có chút nghi hoặc, lo lắng trong lòng cũng giảm xuống không ít. Hắn cảm giác, trước đây Lục Vu Trí giả đã không cướp đi nhân mâu của hắn, như vậy ngày sau gặp lại, hắn cũng sẽ không đối địch với Triệu Phong.

- Không quản nhiều như vậy!

Triệu Phong khẽ lắc đầu, cấp tốc bay đi. Đi phỏng đoán ý nghĩ của Thiên Cơ Tộc, cái này căn bản chính là tự dẫn vật đầu óc của mình.

Cũng không bao lâu, Triệu Phong đã trở về tới Hồng Hồ Thành. Trên người Triệu Phong chợt hiện lên một tầng quang vụ mộng huyền. Dần dần, khuôn mặt của hắn dần dần thay đổi thành bộ dáng Triệu Phong lúc sinh ra tại Thanh Hoa Vực.

Phủ Thành chủ, trong thư phòng, Liễu Cửu Thiên đang cầm một bức tranh thủy mặc, ngắm nhìn nàng nữ tử thanh u điềm tĩnh ở trên đó, giữa hai hàng lông mày tang thương toát ra một tia thần sắc yêu thương.

Cộc cộc!

Ngoài thư phòng chợt vang lên thanh âm gõ cửa.

- Kẻ nào?

Liễu Thành chủ thu hồi bức tranh thủy mặc, sắc mặt lộ ra một cổ uy nghiêm nho nhã.

- Liễu bá, là ta!

Triệu Phong đẩy cửa bước vào. Hắn có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào Phủ Thành chủ, nhưng thư phòng là không gian cá nhân của Liễu Cửu Thiên, hắn gõ cửa rồi mới vào.

- Phong nhi?

Về mặt Liễu Thành chủ sững sốt, mở lớn cặp mắt nhìn chăm chăm Triệu Phong. Trước đây, sau khi Triệu Phong cùng Liễu Cẩm Hâm biến mất, toàn bộ Đại quốc Thiên Bồng, toàn bộ Thanh Hoa Vực, cũng không có nửa điểm tin tức của hai người.

- Phong nhi, mau ngồi a!

Hai hàng lông mày Liễu Thành chủ giãn ra, trên mặt lộ ra nụ cười thân thiện. Trong mắt hắn, con gái của mình đang ở cùng một chỗ với Triệu Phong. Hiện tại mặc dù Liễu Cẩm Hâm không có cùng Triệu Phong trở về, nhưng hắn lại có thể từ chỗ của Triệu Phong, biết được tin tức của Liễu Cẩm Hâm.

- Cẩm Hâm nàng hiện tại cũng rất tốt! Người không cần lo lắng!

Triệu Phong cũng chỉ có thể nói như vậy. Người của Thanh Hoa Vực biết được Đại Lục Vực cùng Vương triều cũng không nhiều lắm, nếu Triệu Phong lại nói về Thần vực Man Hoang, như vậy bọn họ lại càng khó tiếp nhận rồi.

- Vậy sao?

Liễu Thành chủ khẽ cười cười, giữa hai lông mày vẫn như cũ có chút mất mát.

- Đây là những thứ Cẩm Hâm nhờ ta đưa cho người! Cũng là một vài loại trân tài giúp trì hoãn sinh mệnh, tăng lên tuổi thọ. Lần này nàng có việc bận, nên không theo ta trở về. Nhưng nàng nói sau này nàng nhất định sẽ trở về thăm người!

Triệu Phong lấy từ trong Không gian Trữ vật ra một vài loại thiên địa trân tài. Những loại trân tài này cũng là do hắn mua từ các Hư Hải Linh Điện dọc đường. Dù sao những trân tài bản thân hắn cất giữ đều có phẩm cấp rất cao, thấp nhất đều là những trân tài hữu dụng đối với Chân Thần Lục giai, làm sao có thể để cho kẻ chỉ có tu vi Chân Linh Cảnh phục dụng được?

Liễu Thành chủ hết sức trân trọng tiếp nhận những trân tài trong tay Triệu Phong. Những trân tài này đối với Liễu Cửu Thiên tu vi Chân Chủ Đỉnh phong mà nói, cũng là cực kỳ trân quý. Nếu như phục dụng toàn bộ, chỉ ít có thể tăng lên thêm một vạn năm thọ mệnh.

Sau khi Triệu Phong rời đi, ngay ngày hôm sau, Liễu Thành chủ liền thuận lợi đột phá Đan Nguyên Cảnh, trở thành Đan Nguyên Tôn Giả. Tuy rằng tác dụng chủ yếu của những thiên địa trân tài kia đều là tăng lên thọ mệnh, nhưng đối với những phương diện khác của kẻ tu hành, cũng có một chút xúc tiến hoặc nhiều hoặc ít.

oOo

Hoành Vân Chi Địa, Tương Vân Quốc, Hiểu Nguyệt Tông...

Hiện tại thực lực Hiểu Nguyệt Tông đã tăng vọt, trở thành đệ nhất đại tông của Thập Tam Quốc. Tu vi của Tông chủ Dương Càn cũng đạt tới Chân Huyền Tiểu thành. Dù sao trước đây Dương Càn cũng là Thủ tịch Đại đệ tử của Hiểu Nguyệt Tông, bản thân thiên phú cực giai, hơn nữa trước khi Triệu Phong đi cũng đã cung cấp cho hắn một vài loại tài nguyên, tu luyện tới cảnh giới như thế cũng không có gì kinh ngạc.

Triệu Phong ở Hiểu Nguyệt Tông cùng Tương Vân Quốc cũng có địa vị như Thần thánh vậy, vì để tránh cho tạo thành những phiền toái không cần thiết, Triệu Phong chỉ báo cho một vài thành viên biết được tin tức chính mình trở về.

Cầm địa Hiểu Nguyệt Tông, đám người Đại Trưởng lão, Dương Càn, Lâm Phàm, Quan lão, Trương lão, Nhiễm Tiểu Uyển... đang tề tụ một đường. Bọn họ không thể nghi ngờ chính là những người có quan hệ vô cùng tốt với Triệu Phong trong Hiểu Nguyệt Tông.

- Triệu Phong, không nghĩ tới chúng ta còn có thể gặp lại người!

Quan lão, Trương lão tóc bạc như cước, hiển nhiên là đại nạn sắp tới.

- Triệu sư đệ, người ở bên ngoài lẫn lộn như thế nào?

Dương Càn cùng Lâm Phàm cũng vô cùng hướng tới đối với thế giới bên ngoài Thanh Hoa Vực.

- Thế giới bên ngoài... Đợi sau khi các người đi ra, tự nhiên sẽ biết!

Triệu Phong mỉm cười, bộ dáng thần thần bí bí.

Ở trong Cẩm địa, đám cao tăng Hiểu Nguyệt Tông cùng với Triệu Phong chuyện trò vui vẻ, vô cùng thích ý. Trước khi rời đi, Triệu Phong cũng lấy ra một vài loại trân tài giúp tăng lên tuổi thọ. Kỳ thật, hắn có thể trực tiếp đề thăng tu vi của những đồng môn ngày trước này. Một khi tu vi tăng lên, thọ mệnh tự nhiên cũng sẽ tăng lên. Nhưng con đường võ đạo vẫn phải do tự mình cảm ngộ, từng bước từng bước tiến tới mới thỏa đáng.

Sau khi từ biệt nơi đây, Triệu Phong trở về địa phương nơi phụ mẫu của mình, cùng với các thành viên Triệu Tộc năm xưa đang ở. Hắn trở về, tự nhiên khiến cho tất cả mọi người kinh ngạc không thôi. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong ở lại nơi này, làm bạn bên người phụ mẫu. Thật vất vả mới trở về một chuyến, Triệu Phong quyết định ở lại chỗ này một đoạn thời gian.

Bất luận một kẻ tu hành cường đại nào cũng sẽ có lúc mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi một chút. Hiện tại, Triệu Phong chính là đang ở trong trạng thái này. Hắn xem chính mình như một người bình thường, cùng với phụ mẫu trôi qua những ngày bình đạm, quên đi tu luyện, quên đi tất cả trong Thần vực Man Hoang.

Một lần ở lại này chính là năm năm! Đối với Triệu Phong hiện tại mà nói, năm năm căn bản không tính là cái gì, có lẽ một lần hắn bế quan trong Thần vực Man Hoang cũng đã hơn năm năm, hoặc là một đoạn lộ trình xa xôi cũng đã hơn năm năm rồi.

Trước khi rời đi, Triệu Phong đã thi triển thủ đoạn nghịch thiên, dùng trân tài cao đẳng của Thần vực Man Hoang, tiến hành nghịch thiên cải mệnh cho phụ mẫu, khiến cho bọn họ trở nên trường sinh bất tử. Quá trình này tương đối lâu dài, dù sao võ giả bình thường cũng rất khó hấp thu những trân bảo cấp bậc Chân Thần. Trong thời gian này, Triệu Phong lại tiến hành nghiên cứu Thần Mâu của chính mình.

- Thần Mâu thứ chín sao? Vậy thì gọi người là Mộng Huyền Thần Mâu a!

Triệu Phong đặt tên cho Thần Mâu thứ chín. Hắn lâm vào ngủ say, thấy một giấc mơ, liền quay trở về Thanh Hoa Vực! Điều này thật sự là không thể tin nổi, chỉ có thể dùng hai chữ mộng huyền để hình dung cái Thần Mâu rồi.

Kế tiếp, Triệu Phong liền nghiên cứu những năng lực của Thần Mâu thứ chín này. Bởi vì hắn phát hiện, ở chỗ này vận dụng lực lượng của Thần Mâu, cũng sẽ không ảnh hưởng tới phiên không gian này.

Hắn điều động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên, dung nhập vào Mộng Huyền Thần Mâu. Sau một khắc, tất cả trước mắt Triệu Phong dần dần bao phủ một tầng màu sắc sáng lạn.

- Trước đây, dường như cũng là dưới loại trạng thái như thế này, ta chỉ khê vung tay lên, đã trực tiếp tiêu diệt đám người Ngân Dực Thần Chủ cùng Quỷ Ngô Thần Chủ!

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì. Nếu như tất cả những thứ này đều là chân thật, như vậy cũng quá kinh khủng rồi. Chỉ khê vung tay lên, liền trực tiếp tiêu diệt một người! Vì thế, Triệu Phong liền bắt đầu nghiên cứu, ném thử loại năng lực này.

Một ngày nào đó...

Ong ong!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ba động ra lực lượng Bản Nguyên khổng lồ. Dần dần, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn cũng trở nên như mộng như ảo, tất cả mọi vật cũng tràn ngập những màu sắc xinh đẹp nhất thế gian. Triệu Phong vươn tay chạm lên cái bàn bên cạnh hắn. Cái bàn này liền giống hệt như một cái bọt khí vậy, lập tức vỡ nát, trực tiếp biến mất.

- Loại năng lực này là sự thật!

Trong lòng Triệu Phong kích động không thôi. Hắn nhẹ nhàng chạm vào cái bàn, liền khiến cho nó trực tiếp biến mất. Mà hắn lại chạm vào một cái ghế bên cạnh, cái ghế đồng dạng cũng giống như bọt khí vậy, trực tiếp nghiền nát biến mất.

Dần dần, trong Tả Mâu Triệu Phong chợt xuất hiện một tia cảm giác căng đau, hắn mới rời khỏi loại trạng thái này.

- Loại năng lực này tiêu hao thật lớn a!

Triệu Phong có chút kinh ngạc nói. Tuy rằng hắn chỉ mới tiêu diệt một cái bàn, một cái ghế, nhưng bản thân duy trì loại trạng thái này cũng có sự tiêu hao thật lớn. Trước đây, có thể là do Thần Mâu của hắn vừa thức tỉnh, lực lượng Bản Nguyên quá nhiều, cho nên mới có thể duy trì loại trạng thái này thời gian dài, hủy diệt được hai vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cường đại.

Ngoại trừ tiêu hao lực lượng Bản Nguyên ra, Triệu Phong lại còn cảm giác tâm thần của chính mình vô cùng uể oải, thậm chí còn cảm thấy vô cùng buồn ngủ nữa.

- Xem ra, loại năng lực Mộng Huyền Hỏa này cũng có tiêu hao cực lớn đối với tâm thần!

Tuy rằng nói như vậy, nhưng loại năng lực này không cần hao tổn Thần lực, lực lượng linh hồn, đồng lực... Mộng Huyền Hóa chính là cái tên mà Triệu Phong đặt cho loại năng lực này. Mặt khác, Triệu Phong chợt nghĩ tới năng lực Mộng Tưởng Thành Chân, tựa hồ cũng vô cùng tiêu hao tâm thần, dễ dàng mệt mỏi.

- Như vậy gọi nó là lực lượng tâm niệm a!

Triệu Phong suy ngẫm trong chốc lát, đưa ra lời tổng kết. Trong các loại năng lực, tiêu hao tâm niệm chủ yếu là năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cùng với Mộng Huyền Hỏa.

Sau khi Triệu Phong thành công nghịch thiên cải mệnh cho phụ mẫu, khiến cho bọn họ trường sinh bất tử, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Khô Lâu Điện chủ đang ở đâu?

Ánh mắt Triệu Phong khê lóe lên. Khô Lâu Điện chủ vẫn luôn trấn thủ Thanh Hoa Vực, bảo vệ nơi này hòa bình, Triệu Phong cũng nên tưởng thưởng cho hắn một chút.

Thần thức Triệu Phong nhất thời lan tỏa ra, dần dần bao trùm toàn bộ Thanh Hoa Vực. Nhưng hắn cũng không phát hiện ra bóng dáng của Khô Lâu Điện chủ. Kể cả Thiết Ma cùng Hồng Giáo chủ cũng không phát hiện được.

- Có chút kỳ quái a!

Triệu Phong lập tức đi tới Thiết Huyết Giáo, từ trong miệng các thành viên cao tầng biết được tất cả. Thân hình của hắn liền trực tiếp biến mất!

oOo

Không gian ngoại vực Thanh Hoa Vực, trong một mảnh vụ hải mênh mang, đang có hai phe nhân mã phiêu lập giữa hư không. Kẻ dẫn đầu một phương trong đó là một khô lâu nhân kim ngân văn lạc đan xen, cùng với một gã cự hán thiết giáp thân cao hai trượng.

- Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ! Các ngươi không hề có một chút phản kháng nào, mau chóng quy thuận Tà Linh Thánh Tông ta a!

Đối diện bọn họ, một lão giả hắc bào gầy như que củi phát ra thanh âm âm trầm. Khí tức của hắn đạt tới Vương giả Đỉnh phong, viễn siêu Khô Lâu Điện chủ cùng với cự hán thiết giáp kia. Ở bên cạnh lão giả khô gầy còn có bốn năm gã cường giả Vương giả khác.

- Khắc khắc... các ngươi phản kháng cũng vô dụng thôi! Toàn bộ thế giới này đã sắp sửa trở thành của chúng ta rồi!

Lão giả khô gầy kia tiếp tục nói.

Đối diện hẳn, Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ còn có những cường giả đỉnh cao nội vực khác đều lộ ra khuôn mặt đăng chất.

1452. Chương 1449: Mộng Huyền Hóa

- Khắc khắc... các ngươi phản kháng cũng vô dụng thôi! Toàn bộ thế giới này đã sắp sửa trở thành của chúng ta rồi!

Lão giả khô gầy kia tiếp tục nói.

Đối diện hẳn, Khô Lâu Điện chủ, Nam Vũ Tông chủ còn có những cường giả đỉnh cao nội vực khác đều lộ ra khuôn mặt đăng chất.

Mấy chục năm trước, một cái thế lực tên là Tà Linh Thánh Tông tại một cái Đảo vực nào đó thuộc Quần Đảo vực Cổ Thanh đã cấp tốc quật khởi. Chỉ ngắn ngủi trong mấy năm, đã chiếm đoạt tất cả các thế lực trong Đảo vực, thống nhất toàn bộ Đảo vực. Sau đó rất nhanh, Tà Linh Thánh Tông liền đem mục tiêu mở rộng đến các Đảo vực phụ cận. Ví dụ như Thanh Hoa Vực, còn có Lưu Quang Vực, Đảo vực của vị Nam Vũ Tông chủ kia.

Sau khi phát hiện ra ý đồ xâm chiếm của Tà Linh Thánh Tông, hai đại Đảo vực liền đạt thành nhận thức chung, nhất trí cùng kháng địch. Nhưng kết quả lại vượt quá dự liệu, trong lúc hai đại Đảo vực chống lại Tà Linh Thánh Tông, rất nhiều lần ăn phải thiệt thòi thật lớn. Lần này là lần đầu tiên cả ba phương thế lực chính thức giao phong với nhau.

- Toàn bộ thế giới? Hừ! Ngươi quá vô tri rồi!

Khô Lâu Điện chủ biết rõ mình không phải là đối thủ của lão giả khô gầy, nhưng đối phương dám mạnh miệng tuyên bố xưng bá toàn bộ thế giới, điều này khiến cho hắn cảm thấy buồn cười. Đã từng cùng Triệu Phong đi xông xáo Thương Hải, hắn tự nhiên biết rõ phiên Hải vực này mệnh mông đến thế nào, trong đó có bao nhiêu quái vật khổng lồ! Mà ở xa xôi phía Bắc còn có Vương triều Đại lục nữa!

- Khắc khắc... đám các ngươi cái gì cũng không biết! Chỉ là một đám nhà quê mà thôi!

Về mặt lão giả khô gầy kia tràn ngập khinh thường, cười to dữ tợn.

- Tông chủ, nếu bọn chúng không chịu phục tùng, cứ việc dùng thực lực khiến bọn chúng khuất phục!

Bên cạnh lão giả khô gầy, một lão giả mỡ nhọn đột nhiên đứng ra, trong mắt lóe lên hung quang huyết hồng.

- Giết!

Lão giả khô gầy trực tiếp hạ lệnh.

Một phương nhân mã của Tà Linh Thánh Tông mang theo sát ý hung tàn, trực tiếp xông thẳng về phía liên quân Thanh Hoa Vực cùng Lưu Quang Vực. Liên quân hai Đảo vực cũng mạnh mẽ phản kháng. Trong số này, Hồng Giáo chủ, Thiết Ma, còn có các cường giả Đại quốc Thiên Bồng, các cao tăng của Liên minh Thánh Vực cũng có mặt trong đó.

Nhưng không mất bao lâu, liên quân hai Đảo vực liền rơi xuống hạ phong. Tà Linh Thánh Tông không chỉ viễn siêu liên quân hai Đảo vực trên phương diện chiến lực đỉnh cao, mà thực lực cao tăng cũng viễn siêu cường giả hai Đảo vực. Theo như hai Đảo vực điều tra, công pháp mà Tà Linh Thánh Tông tu hành mặc dù tà ác nhưng lại rất cao đẳng, phẩm cấp viễn siêu các loại công pháp mà những kẻ tu hành trong Đảo vực tu luyện.

- Haizzz... nếu như Triệu Phong hoặc Vũ Thiên Hạo vẫn còn ở nơi này, có lẽ sẽ có thể giải quyết dễ dàng tất cả rồi!

Hồng Giáo chủ khẽ thở dài một tiếng. Trước đây, Triệu Phong cùng Vũ Thiên Hạo chính là hai Thiên Kiêu Chi Vương đặt song song nhau. Thời điểm Triệu Phong rời khỏi Thanh Hoa Vực cũng đã có tu vi Đại Đế, mà Vũ Thiên Hạo cũng đã là cường giả Tôn Chủ đỉnh phong. Với tiềm lực của hai người bọn họ, hiện tại không biết đã trưởng thành đến mức độ nào.

- Đã qua nhiều năm như vậy, Triệu Phong vẫn không có một điểm tin tức nào...

Thiết Ma khẽ lắc đầu, không ôm bao nhiêu hy vọng.

- Nhận lấy cái chết a!

Một trong hai gã Tôn Giả của Tà Linh Thánh Tông trực tiếp đánh tới.

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma, kể cả mấy vị cường giả Chân Chủ Cảnh khác nhất tề cùng chống lại hắn. Nhưng đối phương tu luyện công pháp Tà đạo cao thâm, thực lực quá mức mạnh mẽ, trong nháy mắt đã bức lui tất cả mọi người.

- Phốc!

Hồng Giáo chủ cùng Thiết Ma nhất tề phun ra một ngụm máu tươi, mà mấy vị cường giả Chân Chủ Cảnh, chỉ còn lại có một người đứng thẳng身子.

- Các người lui ra phía sau đi!

Khô Lâu Điện chủ khẽ quát một tiếng, trong tay xuất hiện một cây trận kỳ.

Vù vù!

Một tầng quỷ thi diễm vân nồng nặc xuất hiện giữa không trung, phát ra một cỗ thi khí cùng oán lực bàng bạc chấn động thiên địa. Trong quỷ thi diễm vân kia hiển lộ ra một trăm tròng mắt huyết hồng sắc dữ tợn. Đám thi khí và oán lực từ trong quỷ thi diễm vân kia phát tán ra so với thời điểm năm xưa Triệu Phong rời đi còn nồng nặc hơn một chút. Tu vi khí tức của mỗi một con quỷ thi trở chú trong đó cũng đều tiếp cận Đại Đan Nguyên Cảnh.

Trong nháy mắt Quỷ Thi Đại Trận té xuất ra, nhất thời chấn nhiếp mấy gã Vương giả của Tà Linh Thánh Tông. Cộng thêm thực lực của bản thân Khô Lâu Điện chủ, phối hợp với Quỷ Thi Đại Trận, liền có thể khống chế được ba gã Hư Thần Vương Giả.

- Đây chính là Quỷ Thi Đại Trận của Khô Lâu Điện chủ trong truyền thuyết?

Nam Vũ Tông chủ nhìn thoáng qua đại trận này, trong lòng âm thầm kinh ngạc.

- A? Bộ đại trận này tuy rằng đã đạt tới cực hạn, nhưng cũng xem như khá tốt!

Lão giả khô gầy của Tà Linh Thánh Tông phiêu lập giữa hư không, nhìn về phía Khô Lâu Điện chủ. Hiện tại hắn còn chưa xuất thủ, mà hai Đảo vực đã dốc hết toàn lực, nhưng vẫn như cũ rơi xuống hạ phong.

- Bộ trận pháp này, bản Tông chủ xem trọng!

Ánh mắt lão giả khô gầy lóe lên một tia tà quang, thân hình đột nhiên lao ra, bức thẳng về phía Khô Lâu Điện chủ.

- Không tốt!

Sắc mặt Khô Lâu Điện chủ khẽ biến, khí thế toàn thân nhất thời giảm xuống. Dựa vào Quỷ Thi Đại Trận đối mặt với ba gã Vương giả, đã là cực hạn của hắn. Nếu lại có thêm một gã Vương giả nữa tham gia, hắn chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ. Huống hồ gã Vương giả kia lại còn là cường giả mạnh nhất của đối phương, Tông chủ của Tà Linh Thánh Tông!

Thủ trưởng của lão giả khô gầy duỗi ra một cái, ngưng tụ ra một cái quỷ trảo bạch cốt sâm sâm thật lớn, trực tiếp đánh tới. Quỷ trảo thật lớn kia trực tiếp oanh kích lên trên Quỷ Thi Đại Trận, lực lượng Cốt đạo khổng lồ đáng sợ mạnh mẽ phóng xuất ra. Nhất thời, thân thể tất cả quỷ thi trong Quỷ Thi Đại Trận nhất tề vỡ vụn, uy năng toàn bộ đại trận nhất thời giảm xuống. Mà thân hình Khô Lâu Điện chủ từ trên Quỷ Thi Đại Trận liền trực tiếp bay thẳng về phía sau.

- Không!

Về mặt Khô Lâu Điện chủ thâm trầm. Bộ đại trận này là át chủ bài lớn nhất trong tay hắn. Bản thân hắn cũng chỉ có thực lực Vương giả, sau khi phối hợp với Quỷ Thi Đại Trận mới có thể ngăn ngừa chống lại ba gã Vương giả. Một khi mất đi đại trận này, bọn chúng chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ! Hơn nữa,

bộ đại trận này là do hấn từng bước từng bước bồi dưỡng cho tới hiện tại, cũng là do trước đây Triệu Phong lưu lại cho hấn.

- Khắc khắc... sau này, tòa đại trận này sẽ là của ta!

Lão giả khô gầy phóng tới trên Quỷ Thi Đại Trận, ba động ra một cổ ý chí linh hồn cường đại, mạnh mẽ hủy diệt ấn ký linh hồn trong đại trận. Trong nháy mắt, ấn ký linh hồn của Khô Lâu Điện chủ đã bị lão giả khô gầy xóa đi.

- Hửm? Còn có ấn ký linh hồn của người khác! Hơn nữa lại nhỏ yếu như vậy!

Lão giả khô gầy âm trầm cười một tiếng, khẽ chạm tới ấn ký linh hồn trên mấy cổ quỷ thi trong đó.

- Hửm? Kẻ nào?

Ngay khi vừa chạm tới ấn ký linh hồn nhỏ yếu trên mấy cổ quỷ thi kia, lão giả khô gầy đột nhiên cảm thụ được một cổ khí tức không tầm thường, ánh mắt liếc nhìn về phương xa.

Tầng sương mù nồng đậm tản đi, một gã nam tử ngân phát xuất hiện ngay trước mặt hấn. Gã nam tử kia bình thản tuấn nhã, mái tóc lượm ngân sắc, phiếm động một tầng mộng huyền rung động, khiến cho người khác cực kỳ chú ý.

- Người muốn xóa đi ấn ký linh hồn của ta?

Triệu Phong lạnh lẽo hỏi. Trong Quỷ Thi Đại Trận kia có mấy cổ quỷ thi là do hấn năm xưa đích thân chăn nuôi ở trong Di tích Tử Thánh, ấn ký linh hồn trên đó cũng không có hủy diệt qua. Chính bởi vì lão giả khô gầy tiếp xúc với ấn ký linh hồn của Triệu Phong, cho nên mới phát hiện ra Triệu Phong tồn tại.

- Ấn ký linh hồn nhỏ yếu kia là do người lưu sao?

Lão giả khô gầy bật cười chẳng quan tâm. Tuy rằng gã thanh niên trước mắt này tà dị bất phàm, khiến cho hấn nhìn không thấu tu vi, thế nhưng ấn ký linh hồn nhỏ yếu như vậy, bản tôn của chúng có thể mạnh mẽ đến đâu chứ?

- Triệu Phong?

Khô Lâu Điện chủ đột nhiên quay đầu lại, nhìn về phía Triệu Phong, thoáng sửng sốt trong chốc lát, tâm tình vô cùng kích động.

- Triệu Phong! Hấn đã trở về!

Đám cao tầng Liên minh Thánh Vực nhất tề quăng ném ánh mắt cứu viện về phía Triệu Phong. Trước đây Triệu Phong đã từng triển lộ ra ý chí Đại Đế, trực tiếp khiến cho ba đại Vương giả Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung, Nguyệt Ma Điện lập tức khuất phục.

- Triệu Phó Giáo chủ!

Đám thành viên Thiết Huyết Giáo nhất tề quỳ xuống. Tuy rằng sau khi Triệu Phong trở thành Phó Giáo chủ, vẫn chưa từng ở lại Thiết Huyết Giáo một ngày nào, cũng không hề làm bất cứ chuyện gì, đã biến mất không thấy tung tích. Nhưng sự tích của Triệu Phong ở trong Thiết Huyết Giáo có thể nói là tất cả mọi người đều biết. Thậm chí mặc dù hấn chưa từng bao giờ xuất hiện, nhưng cũng có được vô số người sùng bái.

Đám người Cầm Vương phi, Thiên Bồng Quốc quân cũng phảng phất như thấy được hy vọng, nhưng nghĩ tới ân oán trước đây giữa bọn chúng với Triệu Phong, lại không khỏi cúi đầu.

- Triệu Phong... Là ai?

Nam Vũ Tông chủ nhíu mày nhìn về phía gã nam tử ngân phát lạnh như băng thản nhiên phiêu phù giữa không trung, cảm thấy đối phương thâm thúy vô ngần như biển rộng tình không vậy. Nam Vũ Tông chủ là Tông chủ của đệ nhất đại tông trong Lưu Quang Vực, hấn chỉ từng nghe nói qua Khô Lâu Điện chủ đã đánh bại Giáo chủ Xích Nguyệt Giáo, nhất thống Thanh Hoa Vực, cũng không hề biết tới kẻ nào gọi là Triệu Phong.

Phản ứng của các thành viên Thanh Hoa Vực trên chiến trường khiến cho đám người Tà Linh Thánh Tông kinh ngạc không thôi.

- Người là ai?

Lão giả khô gầy nhìn chằm chằm Triệu Phong. Hắn vốn cho là tất cả những cao tăng của Thanh Hoa Vực cũng đều đã có mặt hết cả rồi, nhưng nhìn biểu hiện của đám người Thanh Hoa Vực vừa rồi, gã nam tử ngân phát trước mặt này tuyệt đối là không đơn giản!

- Ta là Triệu Phong! Người điếc hả?

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống.

- Người!

Sắc mặt lão giả khô gầy khê ngẩn ra, nhất thời phần nộ. Nhưng hắn đã dùng đủ các loại thủ đoạn cũng không cách nào cảm nhận được tu vi của Triệu Phong, hơn nữa sự xuất hiện của Triệu Phong đã dẫn tới sự oanh động thật lớn trong đại quân Thanh Hoa Vực, khiến cho hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Chủ nhân, thuộc hạ vô năng! Không thể thủ hộ tốt Thanh Hoa Vực!

Đúng lúc này, Khô Lâu Điện chủ đột nhiên quỳ xuống, xin lỗi nhận sai. Một màn này khiến cho vô số cường giả Thanh Hoa Vực cũng đều khiếp sợ không thôi. Trong toàn bộ Thanh Hoa Vực chỉ có một số ít vài người biết được quan hệ giữa Triệu Phong và Khô Lâu Điện chủ. Mà ở trong mắt tuyệt đại đa số mọi người Thanh Hoa Vực, Khô Lâu Điện chủ là Điện chủ của Xích Nguyệt Điện, đệ nhất thế lực Thanh Hoa Vực, chẳng khác gì tất cả mọi thứ trong Thanh Hoa Vực. Nhưng lúc này, cường giả mạnh nhất Thanh Hoa Vực bọn chúng lại quỳ trước mặt một người khác, xưng hô đối phương là chủ nhân!

- Người này... đến cùng là ai...

Ngay cả Nam Vũ Tông chủ cũng đều chấn động không thôi. Thực lực của Khô Lâu Điện chủ viễn siêu hẳn rất nhiều. Nhưng kẻ trước mặt lại là chủ nhân của Khô Lâu Điện chủ, như vậy thực lực tất nhiên là sẽ không tầm thường. Nguy cơ hiện tại có lẽ sẽ có thể giải quyết rồi!

- Cho các người thời gian ba hơi thở, triệt để rút khỏi nơi này! Rút khỏi Quần Đảo vực Cổ Thanh!

Triệu Phong liếc nhìn lão giả khô gầy, thanh âm băng lãnh bình thản truyền ra.

- Cái gì?

Những lời này của Triệu Phong nhắc lên một trận gợn sóng trong Tà Linh Thánh Tông.

- Tông chủ, liên thủ giết chết người này!

- Chúng ta nhiều Vương giả như vậy, cần gì phải sợ hắn?

Rất nhiều Vương giả của Tà Linh Thánh Tông âm thầm truyền âm.

- Ba... hai...

Triệu Phong bình thản nhẹ giọng đếm ngược. Một màn này khiến cho tất cả mọi người của Thanh Hoa Vực kích động không thôi. Nhìn bộ dáng của Triệu Phong, tất nhiên là tuyệt đối nắm chắc có thể đẩy lùi Tà Linh Thánh Tông.

Bên kia, rất nhiều cường giả của Lưu Quang Vực cũng đều kinh ngạc chờ đợi nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Tiểu tử, ta khuyên ngươi không nên đối địch với chúng ta a!

Sắc mặt lão giả khô gầy cực kỳ khó coi, thấp giọng nói.

- Một!

Thời điểm Triệu Phong đếm tới đây, không khí trên toàn trường liền trở nên cực kỳ yên tĩnh quỷ dị.

- Giết hắn!

Lão giả khô gầy nhất thời quá lớn, hẳn đã không thể chịu đựng nổi cảnh Triệu Phong hoành hành không chút cổ kị, không coi ai ra gì nữa.

Sưu sưu sưu!

Tất cả cường giả Vương giả trong Tà Linh Thần Tông nhất tề lao tới, phóng xuất ra ý chí vĩ lực khổng lồ vô biên, nghiền ép về phía Triệu Phong.

Trái tim tất cả các thành viên của hai Đảo vực cũng treo trên cổ họng, chăm chú nhìn lại.

- Mộng Huyền Hóa!

Triệu Phong thở dài một tiếng, trong Tả Mâu lưu chuyển ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyền kỳ diệu khôn cùng. Thân là Bán Bộ Thần Chủ, hẳn cũng không muốn khi dễ các Vương giả Đại Đế trong Đại Lục Vực, nhưng đã cấp cho đối phương cơ hội, bọn chúng lại không chịu nhận, liền không trách được Triệu Phong rồi. Cũng vừa lúc, Triệu Phong có thể thí nghiệm sử dụng năng lực Mộng Huyền Hóa đoạn thời gian trước mới nghiên cứu ra.

Giờ phút này, tất cả mọi vật trong mấy vạn dặm xung quanh Triệu Phong toàn bộ bao phủ lên một tầng thải sắc mộng huyền. Thoáng chốc, trong lòng tất cả những người bị thải sắc mộng huyền bao phủ kia chẳng biết tại sao lại dâng lên một cảm giác nguy cơ trước giờ chưa từng có, không dám có bất kỳ vọng động gì.

Triệu Phong vươn tay ra, nhẹ nhàng vung lên. Phảng phất như có một trận gió thổi qua, năm gã Vương giả đang vọt thẳng về phía hắn kia chợt giống như một bông bèo công anh, bị một trận gió trực tiếp thổi tan, biến mất không còn.

Năm gã Vương giả trực tiếp biến mất!

Phải biết rằng, toàn bộ Thanh Hoa Vực cũng chỉ có một gã Hư Thần Vương Giả là Khô Lâu Điện chủ mà thôi. Nhưng hiện tại Triệu Phong chỉ khẽ vung tay lên, năm gã Vương giả đã không thấy hình bóng!

1453. Chương 1450: Tiễn Tay Trợ Giúp

Chỉ khẽ vung tay lên, đã trực tiếp tiêu diệt năm gã Vương giả! Toàn bộ các cường giả ở nơi này nhất thời ngẩn ngơ tại chỗ, trong đầu giống như bị sét đánh vậy. Bọn chúng ngay cả năm gã Vương giả chết như thế nào cũng không lý giải được rõ ràng.

- Cái này... Làm sao có thể?

Lão giả khô gầy kia ngẩn ngơ tại chỗ, toàn thân không ngừng run rẩy. Từ đầu đến cuối Triệu Phong cũng không hề biểu hiện ra uy thế khí tức cường đại cỡ nào. Ngay cả thời điểm đánh chết năm gã Vương giả, cũng không có bất cứ khí tức gì tiết lộ ra ngoài. Không hề tản mát ra bất cứ khí tức uy thế gì, nhìn qua chỉ giống như một người bình thường, nhưng tùy tiện phát tay lên lại miểu sát năm gã Vương giả!

- Đại Đế... Không đúng! Thánh Chủ...

Trong lòng lão giả khô gầy cực độ kinh khủng, nói năng có chút không thể mạch lạc. Hẳn hoàn toàn đoán không ra, Triệu Phong đến cùng là có tu vi như thế nào.

Giờ phút này, ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm trên người Triệu Phong. Đại đa số người của Thanh Hoa Vực đều biết Triệu Phong sẽ có thể hóa giải được nguy cơ lần này, nhưng lại không nghĩ tới hắn sẽ dùng loại phương thức rung động này mà hóa giải!

Mà bản thân Triệu Phong thì vẫn còn đang thể nghiệm năng lực Mộng Huyền Hóa.

- Tiêu diệt một gã Vương giả cùng tiêu diệt một cái bàn, khác biệt cũng không quá lớn!

Trong lòng Triệu Phong thoáng đo lường. Tiêu hao tâm niệm cùng lực lượng Bản Nguyên để tiêu diệt một gã Vương giả không chênh lệch bao nhiêu so với tiêu diệt một cái bàn! Đương nhiên, đây là bởi vì cấp bậc của Triệu Phong rất cao, một gã Vương giả trong mắt hắn ngay cả con kiến cũng không bằng. Ngoài ra, Triệu Phong còn cảm giác chính là, duy trì loại trạng thái Mộng Huyền Hóa này, tiêu hao thập phần nhiều.

Đúng lúc này, lão giả khô gầy kia đã trực tiếp quỳ gối giữa không trung.

- Tiên bối... tha cho ta một mạng! Tà Linh Thánh Tông nguyện ý quy thuận ngươi!

Toàn thân lão giả khô gầy không ngừng run rẩy. Tuy rằng hắn rất không cam lòng, nhưng thực lực của Triệu Phong quá mạnh mẽ, hắn ngay cả khả năng đào tẩu cũng không có. Không bằng trước tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, sau này mới làm tiếp dự định.

- Tha cho ngươi? Hừ!

Triệu Phong liếc nhìn lão giả khô gầy, hừ lạnh một tiếng. Nếu không phải hắn vừa vặn trở về, Thanh Hoa Vực đã bị Tà Linh Thánh Tông phá hủy rồi. Tha thứ? Điều này có thể sao?

Thiên địa biến sắc, phong vân cuộn cuộn, một cỗ thiên địa vĩ lực giống như thiên uy đột nhiên hàng lâm nơi này. Giờ phút này, tất cả sinh linh trong thiên địa đều không ngừng run rẩy, cảm giác tính mạng của chính mình đang bị chường khổng trong tay của người khác. Thân thể của lão giả khô gầy dưới cỗ uy áp tuyệt cường này trực tiếp tan thành tro bụi.

Sau một khắc, thiên địa lập tức khôi phục lại như thường, phẳng phất như chưa từng phát sinh qua cái gì hết.

Bốn phía một mảnh tĩnh mịch. Lúc trước Triệu Phong vô thanh vô tức giết chết năm gã Vương giả, tuy rằng mọi người kinh ngạc, nhưng phần lớn chính là không hiểu chuyện gì đã xảy ra. Nhưng hiện tại, bọn chúng lại chân chân chính chính cảm thụ được thực lực chúa tể thiên địa của Triệu Phong.

- Khô Lâu Điện chủ, vì sao Tam Đại Tông Phái của Quần Đảo vực Thiên Lô lại không xuất thủ trợ giúp Thanh Hoa Vực?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng hỏi. Trước đây hắn từng ký kết Huyết Chi Khế Ước với Tam Đại Tông Phái. Ngay sau Tam Đại Tông Phái không được xâm phạm Thanh Hoa Vực, hơn nữa tại thời điểm Thanh Hoa Vực cần được cứu viện, dưới tình huống đủ khả năng, bọn họ phải cung cấp sự che chở cần thiết! Nhưng lần này Thanh Hoa Vực gặp phải nguy cơ, lại không thấy một bóng người của Tam Đại Tông Phái. Nếu như Tam Đại Tông Phái chịu toàn lực chi viện, cho dù hắn không trở lại, Thanh Hoa Vực cũng sẽ không xảy ra nguy cơ như hiện tại.

- Không rõ ràng lắm! Trước đây ta đã phát ra tin tức cầu cứu, nhưng lại không có người nào tới cả...

Khô Lâu Điện chủ thành thật trả lời. Thanh Hoa Vực tao ngộ nguy cơ, mà Tam Đại Tông Phái ở tại một Quần Đảo vực khác, cho nên bọn họ cũng không có thời gian phái người đi thăm dò rõ ràng tình huống.

- Chủ nhân, những người này xử lý thế nào bây giờ?

Ánh mắt Khô Lâu Điện chủ đảo qua đám người Tà Linh Thánh Tông, xin chỉ thị Triệu Phong.

- Quy thuận Thanh Hoa Vực! Bằng không giết không tha!

Ánh mắt Triệu Phong bình thản đảo qua, trực tiếp nói. Nhưng hắn vừa mới dứt lời, tất cả các thành viên Tà Linh Thánh Tông đã lập tức lựa chọn quy thuận, không hề có câu oán hận.

Nhưng về mặt Khô Lâu Điện chủ lại toát ra thần sắc khó khăn. Tuy rằng toàn bộ các Vương giả của Tà Linh Thánh Tông đã vãn lạc, nhưng thành viên trong tông này đông đảo, thực lực mỗi người đều vô cùng phi phàm, Xích Nguyệt Điện của hắn căn bản không quản nổi, ngày sau sớm muộn gì cũng sẽ trở thành tai họa ngầm.

Triệu Phong chợt vung tay lên, Quỷ Thi Đại Trận liên bay tới trước mặt hắn. Sau một khắc, tất cả những chỗ tổn hại của Quỷ Thi Đại Trận đã được chữa trị toàn bộ. Đồng thời, khí tức của đám quỷ thi bên trong đó tản ra càng ngày càng cường đại hơn, khiến cho Khô Lâu Điện chủ ở một bên cũng kinh hãi một trận. Không tới một hơi thở, tất cả khí tức quỷ thi trong Quỷ Thi Đại Trận cũng đã đạt tới cảnh giới Vương giả.

- Cầm lấy đi!

Triệu Phong đưa Quỷ Thi Đại Trận hoàn toàn mới cho Khô Lâu Điện chủ. Hắn vẫn phải dựa vào Khô Lâu Điện chủ thủ hộ Thanh Hoa Vực, tòa Quỷ Thi Đại Trận sau khi thăng cấp này coi như là sự ngợi khen đối

với Khô Lâu Điện chủ. Đại trận này không chỉ khiến cho thực lực của Khô Lâu Điện chủ đề thăng lên một cấp bậc mà bản thân hắn cũng có thể tìm hiểu ý cảnh Triệu Phong lưu lại trong đại trận, đề thăng tu vi cảnh giới bản thân.

- Vâng!

Khô Lâu Điện chủ vô cùng kích động, tiếp nhận Quỷ Thi Đại Trận. Khí tức của mỗi một cổ quỷ thi trong toàn bộ Quỷ Thi Đại Trận cũng đều tiếp cận Vương giả. Có được đại trận này, cho dù đối mặt với ba vị Đại Đế, Khô Lâu Điện chủ cũng có lực lượng đấu một trận.

Thần sắc Nam Vũ Tông chủ cũng khẽ chấn động. Nếu như Lưu Quang Vực có thể có được tòa Quỷ Thi Đại Trận này, gần như có thể bảo đảm trọn đời bình an.

Tiếp theo, Triệu Phong nói chuyện phiếm vài câu với những bạn cũ ngày trước, cũng tặng cho họ vài loại trân tài tăng lên tuổi thọ.

Sau đó, thân ảnh Triệu Phong lại trực tiếp biến mất.

Chuyện tình lần này hắn trở về, tiện tay tiêu diệt Tà Linh Thánh Tông rất nhanh đã lan truyền ra khắp toàn bộ Quần Đảo vực Cổ Thanh, khiến cho Thanh Hoa Vực trở thành tồn tại Cẩm kỵ trong toàn bộ Quần Đảo vực, ngay cả đại thế lực đỉnh cao như ba Thánh Điện bậc này cũng vô cùng xem trọng nó.

Lần này trên đường rời đi, Triệu Phong mở rộng Thần thức, quan sát tình huống bốn phía. Khi đi ngang qua Quần Đảo vực Thiên Lô, hắn phát hiện toàn bộ Quần Đảo vực Thiên Lô đang diễn ra một trận đại chiến. Những kẻ tham chiến gần như bao quát tất cả các thế lực trong Đảo vực, tự nhiên cũng kể cả Nguyệt Ma Điện, Hắc Nhai Cung cùng Tịnh Nguyệt Linh Tông.

- Thảo nào Tam Đại Tông Phái cũng không trợ giúp Thanh Hoa Vực! Bọn chúng cũng đang gặp phải nguy cơ!

Triệu Phong chậm rãi tiếp cận, quan sát đại chiến kinh thiên đang phát sinh tại Quần Đảo vực Thiên Lô. Phía dưới, những kẻ tu hành Tà đạo đang giao chiến với đông đảo thế lực tông môn trong Quần Đảo vực Thiên Lô, tình hình vô cùng kịch liệt. Mà phương hướng xa hơn, kẻ nắm quyền của ba đại thế lực Tịnh Nguyệt Linh Tông, Hắc Nhai Cung cùng Nguyệt Ma Điện đang dựa vào đại trận, đối kháng với ba gã địch nhân.

Trong mấy người, Thánh Nguyệt Tiên Cô của Tịnh Nguyệt Linh Tông không biết đã đạt được kỳ ngộ gì đó, hiện tại đã đột phá đến Hư Thần Đại Đế. Kẻ nắm quyền của Hắc Nhai Cung cùng Nguyệt Ma Điện lại chỉ là Vương giả Đỉnh phong. Nhưng đối thủ của bọn họ lại càng khủng bố hơn, toàn bộ ba người đều có tu vi Đại Đế!

- Thánh Nguyệt Tiên Cô, chỉ sợ Hộ Thiên Nguyệt Linh Trận này sẽ không chống đỡ được bao lâu nữa!

Sắc mặt Vương giả Ma đạo của Nguyệt Ma Điện thoáng có chút tái nhợt. Nếu không có tòa Hộ Thiên Nguyệt Linh Trận này, bọn chúng ở trong tay ba vị Đại Đế chỉ sợ ngay cả nửa khắc cũng không chống đỡ nổi.

- Khốn kiếp! Những người này đang cố ý đùa bỡn chúng ta!

Thần sắc Hoàng Kim Khô Lâu kia cực kỳ bi phẫn. Với thực lực ba gã Đại Đế của đối phương, hoàn toàn có thể tàn sát đại quân của Quần Đảo vực Thiên Lô trước, đến lúc đó ba người bọn họ cũng chỉ có thể mặc kệ cho đối phương xâm lược. Nhưng đối phương làm như vậy, hiển nhiên là cũng có nguyên nhân.

- Ha ha... Thánh Nguyệt Tiên Cô, nếu như ngươi chịu khuất phục bản đế, Tịnh Nguyệt Linh Tông sẽ có thể miễn đi tai ương ngập đầu!

Trong ba gã Đại Đế kia, một gã Đại Đế tóc bạc lớn tiếng cười to.

- Đừng mơ tưởng!

Bộ dáng Thánh Nguyệt Tiên Cô thánh khiết đoan trang, hai gò má ửng đỏ, nhất thời quá lớn. Đương nhiên, gã Đại Đế tóc bạc này không chỉ coi trọng một mình Thánh Nguyệt Tiên Cô, lại còn nhìn trúng những nữ đệ tử khác trong Tịnh Nguyệt Linh Tông.

- Ha ha... để ta xem các người có thể kiên trì được bao lâu nữa?

Gã Đại Đế tóc bạc không chút nóng nảy, tiếp tục dây dưa với Quần Đảo vực Thiên Lô.

- Haizzz... không nghĩ tới Tam Đại Tông Phái trước đây lại đối mặt tình trạng như vậy!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm thanh nhẹ từ xa xói đột nhiên truyền đến.

- Hửm?

Gã Đại Đế tóc bạc khẽ nhướng mày, linh thức quét về phía sau, liền nhìn thấy một gã thanh niên ngân phát.

- Đại ca, kẻ này có chút cổ quái!

Bên cạnh Đại Đế tóc bạc, một gã trung niên mặt tròn thấp giọng nói. Nơi đây diễn ra đại chiến kinh thiên, bên phe bọn chúng có tới ba gã Đại Đế, nhưng bộ dáng đối phương vẫn luôn bình thản từ tốn, thật sự là cực kỳ quỷ dị.

- Triệu Phong!

Sắc mặt ba người bên trong đại trận lộ ra thần sắc mừng rỡ, nhất thời thốt lên một tiếng. Mấy chục năm trước Triệu Phong đã có tu vi Đại Đế, hiện tại tu vi hẳn cũng sẽ không thấp. Nếu như Triệu Phong chịu ra tay tương trợ, có lẽ bọn chúng sẽ có thể vượt qua nguy cơ lần này.

- Triệu Phong, trợ giúp chúng ta một lần, Tam Đại Tông Phái vô cùng cảm kích!

Thánh Nguyệt Tiên Cô lập tức kêu lớn.

- Là hắn!

Diệp Yên Vũ cùng Trang Oánh Nhi đang bị đối phương vây công, nhất thời lộ ra thần sắc phức tạp. Không nghĩ tới lần này Tam Đại Tông Phái bọn chúng vẫn phải dựa vào người này.

- Vị huynh đài này, người hẳn không phải là người của Quần Đảo vực Thiên Lô a? Nếu người không nhúng tay vào chuyện này, xem như ba người chúng ta thiếu người một nhân tình!

Gã Đại Đế tóc bạc kia nhìn không rõ nội tình của Triệu Phong, nhưng thấy Tam Đại Tông Phái coi trọng hẳn như vậy, thực lực hẳn nhiên có chút bất phàm. Bởi vì phòng ngừa ngoài ý muốn, hắn liền chủ động lấy lòng Triệu Phong. Nhân tình của ba vị Đại Đế, đổi lại là bất luận kẻ nào cũng biết bên nào nặng bên nào nhẹ.

- Cái này không cần các người nói! Trước đây Triệu mỗ đã từng hứa hẹn, nếu như Tam Đại Tông Phái xuất hiện nguy nan, ta lại có khả năng, tất nhiên sẽ ra tay trợ giúp!

Triệu Phong không để ý tới đám người Đại Đế tóc bạc. Cho dù mấy năm qua, Tam Đại Tông Phái cũng không trợ giúp Thanh Hoa Vực bất cứ cái gì, nhưng so với đám người Đại Đế tóc bạc, hắn lại có hảo cảm với đám người Tam Đại Tông Phái hơn, dù sao giữa hai bên cũng đã từng giao tiếp với nhau vài lần.

- Tiểu tử, rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt a!

Sắc mặt gã trung niên mặt tròn kia nhất thời phẫn nộ, chuẩn bị xuất thủ. Nếu Triệu Phong đã nói thẳng sẽ nhúng tay vào việc này, như vậy bọn chúng liền tiên hạ thủ vi cường. Ngay thời điểm gã trung niên mặt tròn xuất thủ, hai gã Đại Đế còn lại cũng đồng thời phát động tập kích trí mạng về phía Triệu Phong.

- Cẩn thận, Triệu Phong!

Kẻ nắm quyền của Tam Đại Tông Phái không khỏi kinh hô một tiếng. Hiện tại Triệu Phong chính là đang đồng thời đối mặt với ba gã Đại Đế. Nếu như Triệu Phong xảy ra điều gì ngoài ý muốn, vận mệnh của Tam Đại Tông Phái vẫn như cũ sẽ không phát sinh chuyển biến.

- Ta chỉ mới rời đi mấy năm, nơi này thật đúng là nhân tài xuất hiện lớp lớp, lại có những biến hóa lớn như vậy!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo, hừ nhẹ một tiếng. Tuy hắn cũng phát hiện khung xương nguyên khí toàn bộ Đại Lục Vực đã trở nên càng thêm vững chắc hơn, nhưng tại các Quần Đảo vực ngoại vi này, có thể sinh ra một gã Đại Đế đã coi như không tệ rồi.

Ừng ừng!

Ngay khi Triệu Phong hừ lạnh, một cổ vĩ lực vô thượng chứa tể thương khung trong nháy mắt đã ngưng tụ ra, hàng lâm tại trên người ba gã Đại Đế Tà đạo.

- Không!

Toàn thân gã Đại Đế tóc bạc cứng ngắc, dự định cầu xin tha thứ. Nhưng sau một khắc, cả ba gã Đại Đế đã trực tiếp tan thành mây khói dưới cổ lực lượng tuyệt cường này.

- Cái này...

Một màn này dọa cho kẻ nắm quyền của Tam Đại Tông Phái bên trong trận pháp sợ ngây người. Bọn chúng như thế nào cũng không nghĩ tới, trước đây bọn chúng bị ép phải ký Huyết Chi Khế Ước, hiện tại lại nhờ đó mà tránh khỏi bị tai ương ngập đầu.

Mà cách đó không xa, song phương đang giao chiến kịch liệt, toàn bộ cũng đều dừng lại.

- Làm sao lại... ba gã Đại Đế đều đã chết hết!

Dung nhan tuyệt mỹ của Trang Oánh Nhi tràn ngập thần sắc ngạc nhiên. Nàng cũng không nhìn thấy rõ ba gã Đại Đế kia chết như thế nào, bởi vì thời điểm khi nàng kịp nhìn qua, thì ba gã Đại Đế kia đã chết rồi.

- Chuyện kể tiếp, các người tự mình đã có thể giải quyết à!

Triệu Phong liếc nhìn về phía đám người Thánh Nguyệt Tiên Cô, bình thản nói. Trợ giúp Tam Đại Tông Phái chỉ là một cái nhắc tay mà thôi, cũng bởi vì khế ước ngày đó hắn đã ký.

Thân hình Triệu Phong trực tiếp biến mất trước mắt ngàn vạn người. Mà kể từ đó, trong Quần Đảo vực Thiên Lô lại có thêm một nhân vật truyền thuyết nữa.

Mà Triệu Phong thì lại tiếp tục chạy đi, mục tiêu chính là Đại Lục Vực!

1454. Chương 1451: Đại Lục Vực Ngụy Cơ

Trên đường chạy tới Đại Lục Vực, Triệu Phong thả ra Thần thức, quan sát các tình huống ở phụ cận. Kết quả, hắn phát hiện đại bộ phận các địa vực trong Thương Hải cũng đều đang nằm trong chiến sự. Nếu như vừa vặn đi ngang qua, Triệu Phong thuận tiện cũng sẽ xuất thủ, giải quyết những kẻ tu hành Tà đạo khơi mào chiến sự kia.

- Không biết tình huống Huyền Chân Thánh Tông như thế nào?

Triệu Phong nhớ tới tông môn ngày trước hắn từng ở lại qua. Tuy rằng hắn ở lại trong Huyền Chân Thánh Tông không bao lâu, trong đó cũng gần như không có người nào có quá nhiều quan hệ với hắn. Nhưng khi đó Huyền Chân Thánh Tông chính là chỗ tránh nạn của Triệu Phong, giúp hắn thành công tránh né sự truy sát của Tử Vong Đại Đế. Nếu không có đoạn thời gian thử độc kia, như vậy Triệu Phong cũng không có khả năng trưởng thành đến trình độ giết ngược trở lại Tử Vong Đại Đế được.

Quả nhiên, thế lực Tam tinh Huyền Chân Thánh Tông tại Chân Vũ Thánh Địa cũng đang gặp phải phiền phức. Ở phụ cận Chân Vũ Thánh Địa đột nhiên xuất hiện một cổ thế lực Tà đạo, đang âm thầm phát triển, tập kết nhân mã. Mặc dù hiện tại bọn chúng vẫn chưa có động thái gì, nhưng sớm hay muộn gì chúng cũng sẽ tấn công Huyền Chân Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông.

Triệu Phong liền âm thầm trực tiếp giết chết kẻ cầm đầu cổ thế lực Tà đạo này, sau đó rời khỏi Huyền Chân Thánh Tông, cũng không hề liên hệ với bọn họ. Cái này xem như là báo đáp ân tình trước đây Huyền Chân Thánh Tông đã bảo vệ hắn một mạng.

Thế lực Tà đạo uy hiếp hai đại tông môn Tam tinh đột nhiên tan vỡ, biến thành năm bè bảy mảng, lại càng nghe đồn cường giả Thánh Chủ trong đó đã bị cường giả bí ẩn giết chết. Bên phía Thiên U Thánh Tông cùng Huyền Chân Thánh Tông lập tức liên thủ, nhanh chóng bóp chết cỗ thế lực này.

- Rốt cuộc là Đại năng phương nào? Có thể dưới tình huống không một ai phát giác, giết chết hai vị Thánh Chủ!

Thái thượng Trưởng lão của Huyền Chân Thánh Tông cùng Thiên U Thánh Tông cũng cảm thấy thập phần kinh dị. Nhưng bọn họ như thế nào cũng không ngờ tới, kẻ giúp bọn họ giải quyết nguy cơ lần này chính là Triệu Phong!

Triệu Phong cũng không quản tới những cái này nữa, cấp tốc chạy tới Đại Lục Vực. Nhưng khiến cho hắn không ngờ tới chính là, tình huống của Đại Lục Vực so với địa khu Thương Hải còn tệ hại hơn rất nhiều. Khu vực phụ cận Hải Yên Các trong Nam Lâm Hải trước đây vốn là một chốn thế ngoại đào nguyên, lúc này đã biến thành một đồng hồm độn, tàn phá không chịu nổi. Mà hiện tại trong này cũng không còn một bóng người.

Mấy thế lực phụ cận Nam Lâm Hải trong trí nhớ Triệu Phong cũng cực kỳ tiêu điều, chỉ còn lại một bộ phận các thành viên thực lực thấp mà thôi. Hơn nữa, chuyện tình đốt giết bắt người cướp của tùy ý đều có thể thấy được.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống. Giờ phút này, hắn mới ý thức được, sợ rằng toàn bộ Đại Lục Vực đã xảy ra đại biến cố gì đó, mà những khu vực xa xôi trong Thương Hải bị ảnh hưởng cũng không phải quá lớn.

- Chúa Tể Điện đã xảy ra chuyện gì?

Trong lòng Triệu Phong thập phần nghi hoặc. Theo lý thuyết, trước khi Côn Vân rời đi, tình huống của Chúa Tể Điện vẫn còn rất tốt, hơn nữa còn là đệ nhất thế lực trong toàn bộ Đại Lục Vực. Là biến cố gì lại có thể khiến cho Đại Lục Vực phát sinh chuyển biến to lớn như thế.

- Là Dị Tộc? Vương triều U Nguyệt?

Triệu Phong nhìn thấy thân ảnh rất nhiều Dị Tộc đang hoạt động khắp các nơi.

- Chẳng lẽ thực lực Vương triều U Nguyệt đột nhiên đại tăng, đã thành công xâm lấn Vương triều Đại Càn?

Thân ảnh Triệu Phong lóe lên, biến mất.

oOo

Vũ Châu, Cơ gia trong Bát Đại Thế Gia...

- Giết! Không chừa một tên!

Trong Cơ gia, một lão giả toàn thân bao phủ một lớp lông mao màu tím đang đáo lãnh một đám nhân mã, tùy ý giết chóc. Lão giả lông tím này là cường giả Thánh Chủ Tiểu thành, những người còn lại đại đa số cũng là Vương giả, một số ít là cường giả Đại Đế.

- Lui! Trở về Chúa Tể Điện!

Bên phía Cơ gia, một nàng nữ tử tinh mâu thanh lịch đang đáo lãnh tất cả mọi người vừa đánh vừa lui. Ngoại trừ nàng nữ tử thanh lịch này là cường giả Thánh Chủ, phần lớn đám người Cơ gia còn lại chỉ là Đan Nguyên Cảnh, cực ít cường giả Hư Thần Cảnh. Đám nhân mã Cơ gia cơ hồ đã bị đẩy vào tuyệt cảnh.

- Hắc hắc... trở về Chúa Tể Điện cũng có thể làm được gì?

Trên không trung Cơ gia đang phiêu phù một gã nam tử hắc dục. Bộ dáng hắn bình thản quan sát một màn bên dưới, không ngừng cười lạnh. Gã nam tử hắc dục này là cường giả Thánh Chủ Đại thành, từ đầu đến cuối cũng không có xuất thủ, chỉ lặng lẽ quan sát một màn này.

- Khốn kiếp! Cơ Lan, ngươi đi trước đi! Chúng ta liều mạng quần lấy đám tặc tử này!

Thần sắc Cơ Vô Dã có chút quyết tuyệt. Cơ Vô Dã, Cơ Lan đều là đệ tử Cơ gia, trước đây từng đi theo Triệu Phong tiến nhập chiến trường Tam Châu, phụ trợ Cửu Hoàng tử chinh chiến Di Tộc. Toàn bộ những người còn lại của Cơ gia đều là bộ dáng thấy chết không sờn, thần sắc kiên quyết, không chút nhú mày.

- Chúng ta đi chung mới có hy vọng thoát khỏi!

Cơ Lan lập tức từ chối. Bên phía địch quân có hai gã Thánh Chủ, muốn đối phó Thánh Chủ, nhất định phải do Thánh Chủ xuất mã. Một khi nàng rời khỏi, đám người Cơ gia nhất định sẽ không có lực lượng chống lại, bị đối phương tùy tiện nghiền sát.

- Ha ha... không hồ là Gia tộc đã từng là Bát Đại Thế Gia a! Thật sự là có cốt khí mà!

Trên bầu trời, nam tử hắc dực cười lạnh một trận. Sau một khắc, Thần lực trong cơ thể hắn cuộn cuộn ba động, từ trên không trung đáp xuống.

- Không tốt! Hắn muốn xuất thủ!

Sắc mặt Cơ Lan đại biến. Nàng chỉ là cường giả Thánh Chủ Tiểu thành, nhiều lắm cũng chỉ có thể đánh ngang tay với lão giả lông tím kia mà thôi. Nếu như gã nam tử hắc dực Thánh Chủ Đại thành kia lại nhúng tay vào, tình huống sẽ càng nguy hiểm hơn rồi.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm quát khê chợt truyền đến:

- Người dám!

Đạo thanh âm đột nhiên truyền tới này khiến cho trong lòng nam tử hắc dực cùng với toàn bộ các thành viên còn lại đều cực kỳ khiếp sợ. Tại thời điểm này lại có người dám nói những lời như vậy với bọn chúng, thật sự khiến người khác phải kinh dị.

Nhưng sau một khắc, thiên không vẫn vũ cuộn cuộn, phong vân biến sắc, toàn bộ phiến thiên địa tràn ngập một cỗ ý chí vĩ lực vô tận. Toàn thân các thành viên ở phụ cận không khỏi run rẩy, căn bản không thể động đậy dưới cỗ vĩ lực này.

- Cái này... Đến cùng là Đại năng phương nào!

Tâm thần gã nam tử hắc dực cực kỳ sợ hãi, run run thốt lên. Hắn đã từng gặp qua rất nhiều cường giả Bán Thần, thế nhưng cho dù là cường giả Bán Thần cũng sẽ không mang đến cho hắn áp lực, nguy cơ trầm trọng như vậy. Lúc này hắn mới hiểu được, đạo thanh âm kia vốn được truyền đến từ địa phương vô cùng xa xôi, bởi vậy thanh âm mới tới trước, còn chủ nhân thì rất lâu sau mới tới.

- Không biết là vị cường giả nào vừa vắn đi ngang qua nơi đây?

Đám người Cơ gia thì lại lộ ra ánh mắt kinh hãi cùng thần sắc chờ mong, nhìn về phía phương xa. Kể nói chuyện kia không hề nghi ngờ là tới đây trợ giúp bọn chúng.

Trong nháy mắt khi đạo thân ảnh ngân phát kia xuất hiện trong thiên địa, rất nhiều người bên phía Cơ gia nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Triệu Phong?

Sắc mặt Cơ Lan cũng đại ra, gắt gao nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong, tâm tình trong lòng dâng trào cuộn cuộn như thủy triều. Tuy rằng khí chất cùng hình tượng đã có không ít thay đổi, nhưng nàng có thể xác định, kẻ trước mặt nhất định là Triệu Phong!

- Triệu tiên bối!

Thần sắc Cơ Vô Dã chấn động, lập tức thốt lên.

- Triệu Phong, kẻ đã từng là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực?

Ánh mắt toàn bộ đám người Cơ gia chợt lóe lên tinh quang, nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong. Trước đây Triệu Phong đã thu phục Diệt Thế Hắc Giao Long, giết chết Thiên Phạt Chân Thần đến từ Thần vực Man Hoang, uy chấn Vương triều Đại Càn. Ngay cả Bán Thần Long Hoàng, sau khi đột phá Chân Thần

cũng không dám làm gì hần. Bởi vậy, Triệu Phong đã được mọi người xưng tụng là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực.

Mà bản thân Triệu Phong cũng từng ở tại Cơ gia một đoạn thời gian. Ở một trình độ nhất định, đám người Cơ Lan, Cơ Vô Dã cũng tính là nửa đệ tử của hần. Lúc trước, thời điểm tiến về chiến trường Tam Châu, bọn chúng đã đi theo Triệu Phong. Dọc theo đường đi, Triệu Phong thường xuyên giúp bọn chúng hóa giải những khó khăn trên phương diện tu vi cùng đồng thuật. Hiện tại, Cơ Lan đã là Thánh Chủ Tiểu thành, mà Cơ Vô Dã cũng là Chuẩn Thánh Chủ.

- Triệu Phong?

Gã nam tử hắc dực kia vừa muốn xuất thủ, chợt nghĩ tới cái gì, thần sắc nhất thời đại biến. Triệu Phong không chỉ là nhân vật truyền thuyết trong Vương triều Đại Càn, đồng dạng cũng là tồn tại Cấm kỵ trong Vương triều U Nguyệt. Dù sao sáu mươi năm trước, Triệu Phong đã từng là cường giả mạnh nhất của cả Đại Lục Vực. Nhưng nghe đồn Triệu Phong đã sớm tiến về Thần vực Man Hoang rồi mà?

- Làm sao có thể? Triệu Phong làm sao có thể xuất hiện ở Đại Lục Vực?

Trong lòng nam tử hắc dực điên cuồng gào thét. Toàn bộ Đại Lục Vực cũng chưa từng có người nào sau khi tiến vào Thần vực Man Hoang lại còn có thể trở về Đại Lục Vực cả.

- Vương triều U Nguyệt thật đúng là không biết sống chết mà!

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng băng lãnh. Phía dưới, toàn thân đám người lão giả lông tím không ngừng run rẩy, ngay cả thanh âm cũng không dám phát ra.

- Tiền bối, nghe ta giải thích! Chuyện này không phải do Vương triều U Nguyệt...

Nam tử hắc dực thất kinh, vội vã giải thích.

- Chết đi!

Triệu Phong không thèm quan tâm tới hần, khẽ điểm ra một chỉ. Một đạo ngân mang vẫn dực trực tiếp bắn ra. Tốc độ của đạo ngân mang này cũng không phải rất nhanh, nhưng đám người nam tử ngân dực lại phát giác, chính mình căn bản không thể né tránh được.

Oanh phanh!

Thời điểm đạo ngân mang kia hàng lâm, không gian đột nhiên xuất hiện một cỗ lực thôn phệ cường đại. Nam tử ngân dực cùng với những người còn lại không hề có chút sức chống cự nào, trực tiếp bị xé rách đập nát, nháy mắt đã không còn lại chút gì.

Vù vù vù!

Lực lượng thôn phệ khủng bố khiến cho không gian xuất hiện một khe nứt nhỏ, một cỗ lực lượng Cấm kỵ cường đại thổi quét ra. Lần này Triệu Phong khổng lồ không được tốt lắm, phát ra công kích đã vượt qua cực hạn của Đại Lục Vực, thiếu chút nữa đã xé nát không gian.

Nhìn thấy địch nhân trong nháy mắt đã bị diệt vong, đám người Cơ gia vô cùng kích động. Không hổ là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây! Sự xuất hiện của hần có lẽ sẽ có thể cứu vãn tình huống hiện tại của Vương triều Đại Càn.

- Tinh Ma tiền bối đâu?

Triệu Phong nhìn về phía đám người Cơ Lan, Cơ Vô Dã, dò hỏi. Hiện tại, Cơ gia chỉ còn lại mấy người này, mà cường giả Thánh Chủ thì lại chỉ còn mỗi mình Cơ Lan.

- Triệu tiền bối, Tinh Ma tiền bối không sao cả! Hần cũng đang ở tại Chúa Tể Điện!

Tâm tình Cơ Lan hơi chút bình phục, có chút cung kính nói.

- Đi thôi!

Triệu Phong khẽ thở phào nhẹ nhõm. Trước đây Tinh Ma Thánh Chủ của Cơ gia cũng từng trợ giúp hần không ít, hần còn tưởng rằng những người còn lại đều đã chết cả rồi.

- Tất cả những chuyện này cũng là do một kẻ tên là Linh Ma Chân Thần gây ra!

Thần sắc Cơ Lan có chút đau thương, thống khổ nói.

- Chân Thần?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cả kinh. Không ngờ Đại Lục Vực lại xuất hiện một gã cường giả Chân Thần! Nhưng đường đường là cường giả Chân Thần, lưu lại tại vực ngoại cấp thấp này làm gì? Nhưng Triệu Phong cũng không hỏi nhiều, Cơ Lan chỉ là một Thánh Chủ Tiểu thành, biết được cũng không nhiều lắm. Đợi sau khi hắn trở lại Chúa Tế Điện, tin tưởng sẽ có thể biết rõ hết thấy mọi chuyện.

oOo

Vũ Châu, Chúa Tế Điện, địa phương an toàn sau cùng trong Vương triều Đại Càn. Gần như toàn bộ cao tầng của Thái Hoàng Điện, Thiên Huyền Cung, Bát Đại Thế Gia... đều đang tụ tập ở đây. Trong một tòa mặt điện, cường giả đỉnh cao của Vương triều Đại Càn tề tụ một đường.

- Lẽ nào chúng ta cứ để mặc cho bọn chúng xâm lược như vậy sao?

Bên phía Thái Hoàng Điện, Bán Thần Thái Cực tức giận không kềm nổi. Sau khi Bán Thần Long Hoàng tiến về Thần vực Man Hoang, Bán Thần Thái Cực liền trở thành kẻ nắm quyền của Thái Hoàng Điện.

- Nhưng Linh Ma Chân Thần quá mạnh mẽ! Chỉ ngắn ngủi mấy năm, Vương triều Đại Càn đã lưu lạc tới tình trạng như thế này!

Bên phía Thiên Huyền Cung, khí tức Bán Thần Khô Tức thoáng có chút uể oải. Trước đây, hắn đã từng là Bán Thần mạnh nhất của Thiên Huyền Cung, nhưng hiện tại hắn trọng thương chưa lành, tính mạng không còn được bao lâu nữa.

- Chỉ còn một tháng nữa...

Đại Càn Thánh Hoàng một thân hoàng bào kim long, trong lòng lo lắng. Hiện tại, Linh Ma Chân Thần cấp cho bọn họ thời gian một tháng, nếu như bọn họ vẫn không khuất phục, như vậy hắn sẽ huyết tẩy toàn bộ Vương triều Đại Càn.

- Hay là, chúng ta tạm thời đầu hàng hắn đi? Chí ít, như vậy sẽ còn có thể sống sót!

Không ít cường giả trong đại điện chán nản nói. Đối diện với tử vong, đại đa số mọi người cũng sẽ sợ hãi, chấp nhận đầu hàng sống nhục, tranh thủ lấy một đường sinh cơ.

- Nhất định sẽ còn cơ hội chiến thắng!

Bên phía Hải Yên Các, một nàng nữ tử nguyệt bào, vẻ mặt chấp nhất, nói. Người này chính là đương kim Điện chủ của Chúa Tế Điện, Bích Thanh Nguyệt. Tuy nàng chỉ có tu vi Thánh Chủ Tiểu thành, nhưng lời nói lại có uy vọng tuyệt đối. Đại bộ phận cao tầng của Chúa Tế Điện đều vô cùng tín nhiệm nàng.

- Còn có cơ hội thắng nào nữa?

Sắc mặt Bán Thần Thái Cực có chút âm trầm, thấp giọng quát khê. Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ngay trong đại điện.

- Kẻ nào?

Ánh mắt tất cả cường giả trong đại điện lóe lên, trái tim đập mạnh, kinh hãi thất thanh.

1455. Chương 1452: Nhập Mộng

- Kẻ nào?

Ánh mắt tất cả cường giả trong đại điện lóe lên, trái tim đập mạnh, kinh hãi thất thanh.

Ở trong này gần như đều là cường giả đỉnh cao, hoặc là những kẻ nắm quyền tối cao trong Vương triều Đại Càn. Mà giờ phút này lại có người có thể thần không biết quỷ không hay tiến vào nơi này. Kẻ đầu tiên hiện

lên trong lòng tất cả mọi người chính là Linh Ma Chân Thần! Vì thế tất cả mọi người lập tức lộ ra thần sắc cảnh giác. Nhưng tỉ mỉ nhìn lại, tất cả mọi người nhất thời ngây ngẩn cả người.

- Cung nghênh Thái thượng Trưởng lão trở về!

Điện chủ Chúa Tế Điện Bích Thanh Nguyệt là kẻ đầu tiên đứng lên. Bốn chữ Thái thượng Trưởng lão này vừa ra, thân phận của nam tử ngân phát này không cần nói cũng biết, chính là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây, Triệu Phong!

- Cung nghênh Thái thượng Trưởng lão!

U Dạ Thánh Quân lập tức kêu lên. U Dạ Thánh Quân cũng là người có quyền cao chức trọng trong Chúa Tế Điện, tu vi hiện tại đã là Thánh Chủ Đại thành Đỉnh phong, chỉ cách Thánh Vương một bước nhỏ nữa mà thôi.

Cùng lúc đó, toàn thể thành viên của Chúa Tế Điện đồng loạt quỳ rạp xuống. Trong những người này, Triệu Phong chỉ có ấn tượng mấy người, đại đa số cũng là gương mặt mới.

- Triệu Phong!

Hai chân Bán Thần Thái Cực nhất thời mềm nhũn. Hắn căn bản không ngờ tới, kẻ đã từng khiến cho Vương triều Đại Càn phải đổi chủ này lại một lần nữa xuất hiện. Trước đây, bởi vì Chúa Tế Điện tồn tại, cho nên chủ nhân của Vương triều Đại Càn mới từ Thái Hoàng Điện chuyển sang Chúa Tế Điện. Nhưng sau khi Nam Cung Thánh cùng Bán Thần Côn Vân rời đi, Chúa Tế Điện đã không còn Bán Thần, Thái Hoàng Điện lại một lần nữa đoạt quyền trở lại.

Nhưng căn cơ của Chúa Tế Điện tương đối củng cố, thế lực liên minh cũng vô cùng cường đại, trải rộng khắp toàn bộ Vương triều, trong Bát Đại Thế Gia có tới sáu nhà đầu phục Chúa Tế Điện. Còn có Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các... cũng có quan hệ không cạn với Chúa Tế Điện. Bởi vậy, Thái Hoàng Điện cũng không dám trực tiếp xuất thủ, mà lựa chọn dần dần tiến hành phân hóa những thế lực này, sau cùng đợi thời cơ chín muồi, mới có thể trực tiếp tiêu diệt Chúa Tế Điện. Chỉ là Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện, làm rối loạn tất cả kế hoạch của Thái Hoàng Điện.

Bán Thần Thái Cực ngàn vạn lần không ngờ tới, không ngờ Triệu Phong lại có thể từ Thần vực Man Hoang quay trở về. Theo như hắn biết, ở trong Thần vực Man Hoang, nếu không phải là gia nhập vào đại thế lực, tổn hao giá cả thật lớn, căn bản không có khả năng quay trở về không gian ngoại vực. Nếu không phải Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện, sợ rằng hắn đã bắt đầu tấn công Chúa Tế Điện rồi. Đến lúc đó, Triệu Phong đột nhiên quay trở về, chính là thời điểm Thái Hoàng Điện gặp phải tai ương ngập đầu rồi.

- Triệu huynh, đúng là người!

Thánh Hoàng của Vương triều Đại Càn vô cùng kích động thốt lên. Đương kim Thánh Hoàng tự nhiên chính là Cửu Hoàng tử trước đây. Hắn sở dĩ có thể ngồi lên Hoàng vị, đại bộ phận nguyên nhân là nhờ có Triệu Phong. Đáng tiếc là, Vương triều Đại Càn hiện tại đã biến thành bộ dáng như thế này.

- Triệu Phong, người đã trở về!

Sắc mặt những người còn lại ở đây cũng vô cùng kích động. Tuy rằng đại đa số bọn họ cũng không có quan hệ thân thiết gì với Triệu Phong, thậm chí còn có oán oán nữa, nhưng hiện tại đã là thời khắc sinh tử tồn vong của Vương triều Đại Càn, mà cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực trước đây lại xuất hiện, mang đến cho bọn chúng một tia hy vọng.

- Bích Thanh Nguyệt, nói tường tận tất cả mọi chuyện a!

Triệu Phong bình thản nói.

- Vâng! Tất cả những chuyện này đều là do một kẻ tên là Linh Ma Chân Thần gây ra...

Bích Thanh Nguyệt lập tức nói ra toàn bộ những gì mình biết. Chúa Tế Điện có tổ chức tình báo chuyên môn, những tin tức liên quan tới Linh Ma Chân Thần đều thập phần chi tiết. Hai mươi lăm năm trước, trong Đại Lục Vực đột nhiên xuất hiện một kẻ tự xưng là Linh Ma Chân Thần, nhưng lúc đó tu vi của người này vẫn còn chưa đạt tới Thánh Chủ.

Bắt đầu từ lúc đó, người này đã không ngừng cướp bóc, tàn sát khắp nơi. Nhưng mặc dù đắc tội rất nhiều kẻ thù, nhưng mỗi một lần, Linh Ma Chân Thần đều có thể giết ngược trở lại toàn bộ những người đuổi giết hắn. Về sau, hắn đã khiến cho các đại thế lực Chúa Tể Điện cùng Thái Hoàng Điện chú ý tới. Nhưng lúc này Linh Ma Chân Thần đã thập phần cường đại. Mấy đại thế lực siêu cấp liên thủ vây giết, cuối cùng cũng đều thất bại. Chỉ ngắn ngủi trong hơn hai mươi năm, kẻ trước đây còn chưa đạt tới Thánh Chủ kia, đã trưởng thành lên, trở thành cường giả Chân Thần, chân chính biến thành cường giả mạnh nhất của Đại Lục Vực!

- Vậy tại sao hắn lại liên hợp với Dị Tộc?

Triệu Phong có chút nghi hoặc.

- Trước đây kẻ này không chỉ gây họa cho Vương triều Đại Càn, đồng thời cũng không buông tha cho Vương triều U Nguyệt. Thời điểm tu vi của hắn đạt tới Chân Thần, vừa vặn đang ở tại Vương triều U Nguyệt. Dưới sự uy hiếp bởi thực lực cường đại của hắn, bên phía Vương triều U Nguyệt đã lựa chọn thần phục.

Bích Thanh Nguyệt giải đáp cặn kẽ cho Triệu Phong.

- Haizzz...

Triệu Phong khẽ thở dài một tiếng. Hiện tại khung xương nguyên khí của Đại Lục Vực đã củng cố hơn lúc trước rất nhiều. Theo lý thuyết, Đại Lục Vực hiện tại so với trước khi Triệu Phong rời đi hẳn là phải cường thịnh hơn nhiều mới đúng. Nếu như tất cả cường giả của hai Đại Vương triều liên hợp lại, chưa chắc đã không thể đối phó gã Linh Ma Chân Thần này. Dù sao Chân Thần ở nơi này cũng không thể phát huy ra lực lượng vượt quá cấp bậc Bán Thần được, nếu không sẽ bị phiên không gian này bài xích. Chỉ tiếc, cừu hận giữa hai Đại Vương triều quá sâu. Điều này mới khiến cho Vương triều U Nguyệt dễ dàng rơi vào tay giặc, mà Vương triều Đại Càn cũng sắp sửa bị hủy diệt như hiện tại.

- Triệu Phong, lần này Vương triều Đại Càn phải nhờ vào ngươi rồi!

Cặp mắt Bán Thần Khô Tức của Thiên Huyền Cung lóe lên quang mang. Nếu như Triệu Phong có thể từ Thần vực Man Hoang quay trở về, như vậy tu vi chân chính của hắn khẳng định cũng là Chân Thần. Mặc dù ở tại Đại Lục Vực cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng dưới Chân Thần mà thôi, nhưng Triệu Phong hẳn là cũng tương đương với Linh Ma Chân Thần, chí ít cũng có thể ngăn cản được Linh Ma Chân Thần.

- Ta sẽ không mặc kệ không quản tới!

Triệu Phong thần nhiên nói. Gã Linh Ma Chân Thần này quây cho Vương triều Đại Càn trở thành như vậy, thậm chí còn ảnh hưởng đến Thương Hải, Thanh Hoa Vực nữa, làm sao hắn có thể bỏ mặc không để ý tới được?

Lời này vừa nói ra, toàn bộ cường giả ở đây đều thở phào nhẹ nhõm, lộ ra thần sắc vui vẻ. Tuy hiện tại còn chưa có thắng lợi, nhưng ít nhất bọn họ có thể thấy được chuyển cơ trong tuyệt vọng.

- Triệu Phong, ngươi có đối sách gì không? Chúng ta cần phải triệt để diệt trừ Linh Ma Chân Thần, hoặc là ép hắn rời khỏi nơi này! Bằng không Đại Lục Vực vĩnh viễn không an bình!

Bán Thần Thái Cực dò hỏi.

- Đúng vậy!

Những người còn lại liên tục gật đầu. Trong Đại Lục Vực, Triệu Phong cũng chỉ có thể phát huy ra lực lượng tương đương với Linh Ma Chân Thần, muốn giết chết đối phương, phải cần có một kế hoạch chu toàn.

- Trực tiếp giết qua là được!

Triệu Phong không hề nghĩ ngợi, trực tiếp nói. Chỉ là một gã Chân Thần, cho dù là đại chiến trong Thần vực Man Hoang, hắn căn bản cũng lười đi giết.

- Triệu Phong, ngươi nhất định có thể đánh bại hắn!

Một gã nam tử tóc đen, trong mắt chợt lóe lên tinh quang, tin tưởng nói. Người này chính là Vũ Thiên Hạo! Hiện tại hắn đã là cường giả Thánh Vương, xem như là kẻ có tiến bộ lớn nhất trong những người quen của Triệu Phong.

- Ngàn vạn lần không được!

Một vài Bán Thần ở đây lập tức ngăn lại. Cho dù thật sự liều mạng, Triệu Phong có thể kèm chế Linh Ma Chân Thần, nhưng bên phía Vương triều Đại Càn sớm đã nguyên khí đại thương, chỉ sợ không phải là đối thủ của Vương triều U Nguyệt. Huống hồ Triệu Phong trở về, bên phía địch quân hắn là vẫn còn chưa biết. Nhất định phải thương lượng ra một kế sách tuyệt giai, đánh cho địch quân trở tay không kịp. Nếu có thể diệt trừ Linh Ma Chân Thần thì tốt nhất.

- Như vậy thì ở lại nơi này đợi chính hắn đi tới tìm cái chết a!

Triệu Phong thoáng suy nghĩ một chút, một lần nữa nói. Dù sao hắn cũng đã quyết định ở lại Đại Lục Vực thêm một đoạn thời gian nữa. Nói xong, Triệu Phong liền rời khỏi nơi này.

- Haizzz... mặc dù Triệu Phong đã là Chân Thần, nhưng tuổi vẫn còn quá trẻ a! Quá lỗ măng rồi!

Bán Thần Khô Tức thở dài một tiếng.

- Bích Điện chủ, người khuyên Triệu Phong một chút đi!

Cường giả Bán Thần của Thiên Kiếm Các lập tức nói. Chuyện này quan hệ tới sinh tử tồn vong của toàn bộ Vương triều, không phải là trò đùa.

- Thái thượng Trưởng lão nói ở chỗ này chờ địch quân đến, như vậy Chúa Tế Điện sẽ đợi ở tại nơi này!

Sắc mặt Bích Thanh Nguyệt không chút thay đổi. Theo lẽ thường, nàng hắn là nên nghe theo lời khuyên của những người khác. Nhưng nàng tin tưởng tất cả quyết định của Triệu Phong.

Sau đó, đoàn người Chúa Tế Điện cũng rời khỏi nơi này. Đối với chuyện này, những thế lực còn lại cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể thỏa hiệp. Chúa Tế Điện đã không phối hợp, những người còn lại có thương nghị đối sách gì nữa thì cũng vô dụng. Mặt khác, Triệu Phong trở về chỉ ít cũng khiến cho bên phía Vương triều Đại Càn có chút lực lượng chống lại, không đến mức mặc cho người xâm lược.

oOo

Những ngày kế tiếp, Triệu Phong đều bế quan trong Trường bào Thời Không, chủ yếu là nghiên cứu Mộng Huyền Thần Mâu.

- Thần Mâu thức tỉnh, tất nhiên không chỉ có năng lực Mộng Huyền Hỏa này!

Triệu Phong lâm vào trầm tư. Cuối cùng, hắn dự định bắt tay nghiên cứu từ phương diện huyền thuật. Triệu Phong vốn đã có tạo nghệ không nhỏ đối với huyền thuật, mà các năng lực của Mộng Huyền Thần Mâu tựa hồ cũng có một vài liên quan với huyền thuật.

- Huyền Cẩm Mê Vực!

Triệu Phong nhớ tới một cái Huyền Đạo Đồng Thuật trước đây của hắn.

- Không biết nếu dùng lực lượng Bản Nguyên cấu tạo ra một phiến không gian huyền thuật thì sẽ như thế nào?

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền điều động lực lượng Bản Nguyên.

Ba ngày sau, hắn sử dụng lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mâu cấu tạo ra một phiến không gian tinh thần. Trong không gian là một cái mê cung đơn giản, nhưng lại có màu sắc rực rỡ, như mộng như ảo.

- Thật chân thật!

Ý thức của Triệu Phong tiến vào phiến không gian này, nhưng bản thân hắn lại có cảm giác, nơi này giống hệt như một phiến không gian chân thật vậy. Đồng thời, Triệu Phong có thể tùy tiện bố trí, thay đổi tất

cả mọi thứ trong phiên không gian này. Sau khi thay đổi một chút tràng cảnh, nó vẫn như cũ vô cùng chân thật, giống như một phiên không gian chân thật vật.

- Cần một đối tượng nghiên cứu a!

Nghiên cứu đồng thuật của Thần Mâu, nếu có một đối tượng thí nghiệm sẽ càng tốt hơn. Triệu Phong đem mục tiêu đặt lên Diệt Thế Hắc Long đang ở cách đó không xa.

Tả Mâu của hắn nhìn thẳng về phía Diệt Thế Hắc Long. Nháy mắt, Diệt Thế Hắc Long liền bị giật mình tỉnh giấc. Thời điểm khi ánh mắt nó va chạm với Tả Mâu của Triệu Phong, linh hồn ý thức của nó đột nhiên rơi vào một phiên không gian khác. Mà bản thể của nó lại vẫn đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không chút cử động.

- Đây là...

Diệt Thế Hắc Long có cảm giác chính mình như lâm vào một giấc mộng kỳ quái, nhưng tất cả cảnh tượng trong mộng lại chân thật như vậy. Ngay cả khí tức của chủ nhân trước mặt cũng khó có thể phân biệt thật giả!

- Hửm? Đã xảy ra chuyện gì?

Triệu Phong nhìn chăm chăm Diệt Thế Hắc Long trước mặt, cảm giác đối phương, thậm chí là chính mình phẳng phất như đang đặt mình trong một phiên không gian mộng cảnh kỳ quái. Chỉ thấy mỗi một cái lân phiên trên người Hắc Giao Long, thậm chí là hô hấp, huyết dịch lưu động của nó cũng có thể thấy được vô cùng rõ ràng.

- Cái này cũng quá giống như thật rồi...

Triệu Phong nhìn về phía Diệt Thế Hắc Long, trong tay đột nhiên ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm, tùy tiện chém xuống một kiếm.

- Chủ nhân? Người làm gì vậy?

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long kinh hãi.

- A!

Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, nó bị Triệu Phong bổ trúng một kiếm, trên thân thể xuất hiện một đạo vết thương rõ ràng.

- Chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong có chút sửng sốt. Diệt Thế Hắc Long kêu la thảm thiết vô cùng chân thật, khiến cho hắn cũng không thể tiếp tục công kích.

Ý thức Triệu Phong khẽ rời khỏi phiên không gian mộng cảnh này, tất cả cảnh tượng trước mặt liền hoàn toàn biến mất.

- A!

Trong Trường bào Thời Không đột nhiên truyền đến tiếng kêu la thảm thiết của Diệt Thế Hắc Long.

- Cái này... Làm sao có thể?

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long đứng ngẩn ngơ tại chỗ, nhìn chăm chăm trên long khu. Đạo vết thương nhìn thấy mà giật mình kia so với vết thương bị chém trong giấc mộng vậy mà lại giống nhau như đúc! Tất cả mọi thứ trong giấc mộng kia không ngờ lại đều biến thành sự thật! Cái này cũng quá tà môn rồi!

- Những thứ phát sinh trong không gian mộng cảnh, không ngờ lại đồng bộ với hiện thực!

Triệu Phong nhìn chăm chăm Diệt Thế Hắc Long trước mặt, vẻ mặt cực kỳ chấn kinh. Vừa rồi Diệt Thế Hắc Long chỉ có ý thức rơi vào không gian mộng cảnh do hắn sáng tạo ra. Hắn công kích Diệt Thế Hắc Long trong không gian mộng cảnh, nhưng ngoài không gian chân thật, bản thể Diệt Thế Hắc Long lại bị thương thể giống hệt như vậy.

- Đây rồi cuộc là... Tiểu Hắc, chúng ta thử lại lần nữa a!

Triệu Phong cảm thấy vô cùng hứng thú đối với cái này, khẽ mỉm cười nhìn về phía Diệt Thế Hắc Long.

- Không! Chủ nhân! Cái này cũng không phải chuyện đùa a!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long đại biến. Nhưng nó cự tuyệt như thế nào cũng vô dụng.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong đều ở lại trong Trường bào Thời Không, không ngừng nghiên cứu năng lực mộng huyền này. Kéo ý thức của người khác tiến vào không gian mộng cảnh do chính mình sáng tạo ra. Ở trong không gian mộng cảnh đánh trọng thương người khác, ngoài hiện thực tất cả đều đồng bộ với nhau. Triệu Phong gọi tất năng lực này là Nhập Mộng!

oOo

Một ngày này, toàn bộ Chúa Tế Điện đột nhiên cảm thụ được một cỗ khí tức áp lực vô cùng cường đại.

- Bọn chúng đã tới rồi!

Tất cả mọi người trong Chúa Tế Điện lập tức đều hành động, dàn trận đón địch.

Thiên địa viễn phương đông nghet một mảnh Dị Tộc. Ngay sau đó, một lão giả tóc tím chậm rãi xuất hiện trước mặt mọi người. Lão giả tóc tím kia ngồi ngay ngắn trên một cái bảo tọa thật lớn do vô số bạch cốt đắp nặn thành, bộ dáng như quân vương vô thượng hàng lâm nơi này. Kẻ này chính là Linh Ma Chân Thần!

Sau lưng hắn chính là đại quân Vương triều U Nguyệt hạo hạo dâng dâng.

- Bích Điện chủ, Triệu Phong như thế nào còn chưa ra?

Bán Thần Thái Cực lo lắng nói. Hắn cảm giác Triệu Phong chỉ xem chuyện này như một trò đùa vậy. Mà những cường giả còn lại ở đây cũng không có một chút cảm giác an toàn nào.

- Cho các ngươi thời gian mười hơi thở, nói ra quyết định của các ngươi a!

Linh Ma Chân Thần liếc nhìn phía dưới một cái, không đếm xỉa tới, nói.

- Mười... Chín... Tám...

Linh Ma Chân Thần chậm rãi đếm ngược. Bên phía Chúa Tế Điện, trong lòng tất cả mọi người dần dần kinh hoảng, trở nên sợ hãi.

- Một! Nếu các ngươi đã cự tuyệt đầu hàng, như vậy cũng chớ trách...

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần lạnh lùng. Thế nhưng lời hắn còn chưa nói hết, một đạo thanh âm vang dội băng lãnh đã cắt đứt câu nói của hắn.

- Ngươi rốt cuộc đã tới nhận lấy cái chết rồi sao?

Trên bầu trời, Triệu Phong đột nhiên hiện thân.

1456. Chương 1453: Lai Lịch Của Linh Ma Chân Thần

- Ngươi rốt cuộc đã tới nhận lấy cái chết rồi sao?

Trên bầu trời, Triệu Phong đột nhiên hiện thân. Sự xuất hiện của hắn nhất thời khiến cho bên phía Vương triều Đại Càn quân tâm đại định. Có thể đối phó Linh Ma Chân Thần cũng chỉ có Triệu Phong rồi.

Nhưng những lời này của Triệu Phong, theo như bọn chúng nghĩ cũng có chút quá mức bừa bãi rồi. Hai người ở nơi này chỉ có thể phát huy ra lực lượng cực hạn tương đương nhau, muốn chiến thắng cũng đã thập phần khó khăn, càng đừng nói tới chuyện vẫn lạc.

- Hừm?

Linh Ma Chân Thần ngồi trên cốt tọa, ánh mắt khẽ nhướng lên, nhìn về phía Triệu Phong. Hắn phát hiện chính mình có chút nhìn không thấu kẻ trước mặt này. Phải biết rằng, ở thời kỳ đỉnh phong Linh Ma Chân

Thần cũng là Chân Thần Lục giai. Tuy rằng hiện tại tu vi của hắn chỉ vừa đạt tới Chân Thần Nhất giai, nhưng nhân giới Chân Thần Lục giai cũng vẫn còn.

- Triệu Phong!

Mấy vị Bán Thần bên phía Di Tộc vừa nhìn thấy Triệu Phong, nhất thời lộ ra thần sắc kinh hoảng. Nhưng thời điểm bọn chúng nhìn về phía Linh Ma Chân Thần, rất nhanh đã bình tĩnh trở lại. Có Linh Ma Chân Thần ở đây, cho dù là Triệu Phong cũng không có gì đáng sợ.

- Thảo nào Vương triều Đại Càn lại cự tuyệt đầu hàng! Hóa ra là mời được một vị cao nhân a!

Thân hình Linh Ma Chân Thần ngồi thẳng lên, nhất thời trở nên nghiêm túc. Trong âm thầm, hắn nhanh chóng truyền âm hỏi đám người Vương triều U Nguyệt những tin tức tình báo liên quan tới Triệu Phong.

- Bẩm đại nhân, thời điểm ngài chưa xuất hiện, Triệu Phong đã từng là cường giả mạnh nhất của Đại Lục Vực! Nhưng mấy chục năm gần đây cũng không thấy hình bóng của kẻ này. Có lời đồn là năm sáu chục năm trước hắn đã tiến về Thần vực Man Hoang rồi...

Một gã Bán Thần của Vương triều U Nguyệt nói tất cả những gì mình biết cho Linh Ma Chân Thần.

- Cho dù kẻ này thật sự đi Thần vực Man Hoang, chỉ ngần ngừ trong sáu mươi năm, cũng không có khả năng có được bao nhiêu thành tựu, càng không thể nào quay trở về không gian ngoại vực được...

Linh Ma Chân Thần cũng có không ít hiểu biết đối với Thần vực Man Hoang. Người từ một phiên không gian ngoại vực tiến vào Thần vực Man Hoang, làm sao có thể trong khoảng thời gian ngắn như vậy trưởng thành đến trình độ có thể trở về không gian ngoại vực?

Phải biết rằng, cường giả Chân Thần cực kỳ phổ biến tại Thần vực Man Hoang, ở trong chiến tranh giữa các đại thế lực, Chân Thần cấp thấp cũng chỉ là pháo hôi mà thôi. Bởi vậy hắn suy đoán, Triệu Phong căn bản là chưa từng tiến vào Thần vực Man Hoang, chỉ là mai danh ẩn tích hoặc là bế quan sáu mươi năm ở nơi nào đó trong Đại Lục Vực mà thôi.

- Nếu như người nguyện ý thần phục bản Thần, ta có thể đảm bảo sau khi người tiến vào Thần vực Man Hoang, nhận được đãi ngộ tốt hơn rất nhiều so với Chân Thần bình thường! Cái này tương đương với cấp cho người một khởi điểm rất cao rồi! Người tử tử suy tính một chút a!

Linh Ma Chân Thần nhìn về phía Triệu Phong, thập phần kiêu ngạo nói.

- Triệu Phong thể chiến thắng Linh Ma Chân Thần không?

- Đúng vậy! Bộ dáng Linh Ma Chân Thần giống như nắm chắc phần thắng vậy...

Đại đa số các thành viên bên phía Vương triều Đại Càn nhất thời lo lắng. Nghe ngữ khí của Linh Ma Chân Thần, tựa hồ địa vị của đối phương tại Thần vực Man Hoang cũng rất cao. Mà bên phía Vương triều U Nguyệt thì lại kinh hãi cười thầm. Chỉ ít hiện tại bọn chúng đang hầu hạ Linh Ma Chân Thần, đến lúc đó có lẽ sẽ có thể thông qua Linh Ma Chân Thần tiến vào Thần vực Man Hoang. Mà Linh Ma Chân Thần thoát nhìn bản lĩnh cũng không nhỏ, đi theo hắn sẽ có tiền đồ rất lớn.

- Ha ha... người ngay cả tư cách trở thành nô bộc cho ta cũng không có!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Không ngờ kẻ trước mặt này lại bảo chính mình thần phục hắn! Phải biết rằng, tùy tiện chọn ra một người trong đông đảo thủ hạ của hắn cũng bỏ xa Linh Ma Chân Thần mười vạn tám ngàn dặm.

- Ha ha... vô tri mà lại càn rỡ! Người định trước không chết tử tế được!

Linh Ma Chân Thần trực tiếp đứng lên, một cỗ khí tức tà ác áp lực âm hàn nhất thời chậm rãi lan tràn ra. Tất cả cường giả hai Đại Vương triều dưới cỗ khí tức vi lực cường đại căn bản không ngẩng đầu lên được, thân thể không ngừng run rẩy. Nhưng bộ dáng Triệu Phong lại giống như không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, vẫn như cũ bình thản đứng thẳng trong thiên địa.

- Là ai phái người tới đây?

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Cường giả Chân Thần làm sao có thể vô duyên vô cớ đi tới không gian ngoại vực này. Hẳn đến đây là có mục đích gì?

- Người sắp chết, muốn biết nhiều như vậy làm gì?

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần băng lãnh, thân hình biến mất khỏi cốt tọa. Sau một khắc, hắn đã xuất hiện ngay trước mặt Triệu Phong. Một cỗ khí tức âm trầm quỷ dị áp bách thẳng tới. Quỷ vụ âm hàn khôn cùng từ trong thân thể hắn phiêu phù ra, hình thành từng cái từng cái đầu lâu dữ tợn kỳ dị.

- Chết đi!

Linh Ma Chân Thần quát lớn một tiếng. Đám đầu lâu quỷ vụ khôn cùng xung quanh thân thể hắn nhất tề mở ra cái miệng rộng hung ác, lao thẳng về phía Triệu Phong.

- Tiểu bối, cho dù chỉ có thể phát huy ra lực lượng cùng đẳng cấp, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta!

Linh Ma Chân Thần không ngừng cười lạnh. Mặc dù chỉ có thể phát huy ra lực lượng tương đương, nhưng hắn ở thời kỳ đỉnh phong lại là Chân Thần Lục giai, phương diện ý cảnh cùng kỹ xảo chiến đấu đều viễn siêu người thường.

Nhìn thấy công kích cường thế cùng nghe được tuyên ngôn của Linh Ma Chân Thần, trái tim vô số thành viên của Vương triều Đại Càn nhất thời siết chặt.

- Linh Ma Chân Thần này hẳn là Đại năng trong Thần vực Man Hoang! Bộ dáng hắn nắm chắc như vậy, Triệu Phong nhất định không phải là đối thủ của hắn!

Trong lòng Bán Thần Thái Cực không ngừng run rẩy.

- Vậy sao?

Triệu Phong cười nhạt một tiếng, thân hình trực tiếp biến mất khỏi vòng vây công kích của Linh Ma Chân Thần. Sau một khắc, hắn đã xuất hiện sau lưng Linh Ma Chân Thần.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong bắt đầu xoay tròn, bên trong chợt xuất hiện một thế giới mê cung mộng huyền. Giờ phút này, Tả Mâu của hắn lan tràn ra một tầng quang trạch mộng huyền, soi sáng toàn bộ thế giới, khiến cho thế giới âm trầm hôn ám trong nháy mắt chợt biến thành thiên đường mộng huyền.

Sau một khắc, toàn bộ thiên địa đã khôi phục lại như thường. Mà Triệu Phong cùng Linh Ma Chân Thần thì đứng thẳng trên hư không, không chút cử động.

- Bọn họ làm gì vậy?

Vô số người của hai Đại Vương triều nhất thời kinh nghi không thôi. Nhưng bọn chúng căn bản không dám tiếp cận Triệu Phong cùng Linh Ma Chân Thần.

oOo

Trong không gian mộng cảnh...

- Xảy ra chuyện gì? Nơi này là...

Linh Ma Chân Thần cảm giác chính mình dường như đột nhiên tiến vào mộng cảnh vậy. Nhưng tất cả cảnh tượng trong mộng lại chân thật như vậy.

- Tiểu tử, đây là do ngươi làm sao?

Linh Ma Chân Thần nhìn thấy Triệu Phong xuất hiện trước mặt mình, từng đoàn từng đoàn hắc vụ quỷ dị từ trong cơ thể hắn bay ra.

- Hửm? Ở trong này không có không gian hạn chế?

Linh Ma Chân Thần đột nhiên phát hiện, ở trong phiến không gian này hắn có thể phát huy ra toàn bộ lực lượng Chân Thần Nhất giai. Đám hắc vụ quỷ dị sau lưng hắn nhất thời tăng vọt lên gấp ba lần. Từng cái từng cái đầu lâu hung ác thật lớn phiêu phù trên không trung, nhìn chằm chằm Triệu Phong.

- Chết đi!

Linh Ma Chân Thần khẽ quát một tiếng, đám đầu lâu quỷ vụ khôn cùng lập tức nghiêng áp về phía Triệu Phong.

Mắt thấy từng cái từng cái đầu lâu âm trầm dữ tợn kia đã sắp sửa thôn phệ Triệu Phong, mà Triệu Phong vẫn như cũ đứng thẳng tại chỗ, bộ dáng bình thản ung dung.

- Đúng là ngu xuẩn!

Triệu Phong thấp giọng nói.

- Biến mất!

Trong lòng Triệu Phong dâng lên ý niệm mãnh liệt này. Sau một khắc, tất cả đầu lâu hắc vụ trong thiên địa đều đã tiêu tan thành mây khói.

- Cái này... Làm sao có thể?

Sắc mặt Linh Ma Chân Thần đại biến, khó có thể tin nổi.

- Ở chỗ này, cho dù người cường đại đến đâu cũng vô dụng!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên. Trong không gian mộng cảnh do lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mậu sáng tạo này, hắc chính là chúa tể chưởng khống tất cả!

Bốn phía xung quanh Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện mấy sợi dây xích thô to, gắt gao quấn lấy Linh Ma Chân Thần, khiến cho hắn không thể động đậy. Đồng thời trong thiên địa đột nhiên xuất hiện một thanh lợi kiếm, đâm thẳng về phía Linh Ma Chân Thần. Trong nháy mắt, toàn bộ một trăm thanh lợi kiếm đã đâm thẳng lên thân thể Linh Ma Chân Thần.

- A!

Thanh âm kêu la thảm thiết của Linh Ma Chân Thần quanh quẩn trong không gian mộng cảnh. Từng thanh từng thanh lợi kiếm đâm xuyên thân thể hắn. Mà ở ngoại giới, trên người Linh Ma Chân Thần đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo vết máu, khiến cho người của hai Đại Vương triều khiếp sợ không thôi.

Kỳ thật Triệu Phong có thể trực tiếp giết chết Linh Ma Chân Thần. Nhưng Linh Ma Chân Thần đã biến Đại Lục Vực thành bộ dáng như thế này, không hảo hảo dẫn dắt hắn một phen, khó có thể tiết hết mối hận trong lòng Triệu Phong. Hơn nữa, Triệu Phong vừa lúc có thể biến hắn thành đối tượng nghiên cứu Nhập Mộng.

- A! Xin người hãy buông tha cho ta! Không ai phải ta đến đây cả! Ta vẫn luôn ở trong Đại Lục Vực... Xin người thả ta ra! Ta nguyện ý làm nô bộc của người!

Không bao lâu, Linh Ma Chân Thần đã không ngừng cầu xin tha thứ.

- Ta nói rồi, người không xứng!

Sắc mặt Triệu Phong lạnh lẽo. Hắn tuyệt đối không tin tưởng lời nói của Linh Ma Chân Thần. Hắn trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh Linh Ma Chân Thần, một cỗ lực lượng linh hồn cường đại ba động ra, thi triển Sư Hồn Thuật.

- Cỗ khí tức linh hồn này... Cổ Thần... Bán Bộ Thần Chủ... Không! Là Thần Chủ!

Linh Ma Chân Thần nhất thời sợ hãi choáng váng. Ý chí linh hồn của Triệu Phong cường đại không gì sánh được. Cả đời hắn chỉ từng gặp qua một vị Thần Chủ, mà ý chí linh hồn Triệu Phong lan tràn ra, tuyệt đối giống nhau như đúc đối phương!

- Hửm? Những gì gia hỏa này nói đều là sự thật...

Triệu Phong từ trong ký ức linh hồn của Linh Ma Chân Thần, biết được tất cả. Hóa ra, Linh Ma Chân Thần chính là trốn ra từ trong Lăng mộ Hoàng tộc. Trùng hợp chính là, trước đây Triệu Phong đã từng tiếp xúc qua hắn một lần. Linh Ma Chân Thần chính là cường giả thần bí dưới đáy thạch trụ thanh đồng trong Hắc Phong Cốc kia.

Lúc trước, cũng chính bởi vì đám người Triệu Phong đánh bại đánh bại, làm cho phong ấn xuất hiện một khe nứt, mới khiến cho Linh Ma Chân Thần có cơ hội chạy thoát ra ngoài. Ở một trình độ nhất định, đây cũng là mối họa do Triệu Phong trước đây gây ra. Mà sở dĩ Linh Ma Chân Thần ở lại Đại Lục Vực, chính là muốn thể nghiệm một chút cảm giác thống trị tất cả.

Triệu Phong hoàn toàn có thể lý giải cái này. Tại Thần vực Man Hoang, trong đại chiến giữa các thế lực Ngũ tinh, Chân Thần bình thường cũng chỉ là pháo hôi mà thôi. Nhưng ở không gian ngoại vực, cường giả Chân Thần tuyệt đối là kẻ thống trị toàn bộ không gian.

Ngoài ra, Linh Ma Chân Thần còn có một mục đích, đó chính là muốn chiếm được chìa khóa mở ra Lăng mộ Hoàng tộc trong tay Thánh Hoàng Đại Càn. Lăng mộ Hoàng tộc Đại Càn rõ ràng là một phiến Không gian Thái Cổ cao cấp, trong đó có khả năng ẩn chứa rất nhiều bảo vật, hơn nữa trong đó còn có một cái thành thị Thiên Cơ Tộc nữa. Đối với Linh Ma Chân Thần đang rất cần tài nguyên để khôi phục tu vi mà nói, đây quả thật là một mê hoặc thật lớn.

Ý thức của Triệu Phong rời khỏi phiến không gian này, hết thấy mọi thứ trước mắt cũng liền tiêu tan thành mây khói.

Tại ngoại giới, tất cả mọi người của hai Đại Vương triều vẫn còn đang trơ mắt nhìn Linh Ma Chân Thần, trên người đang xuất hiện vô số vết thương, cũng không ngừng kêu la thảm thiết. Không bao lâu sau, thanh âm kêu la thảm thiết đình chỉ, toàn thân Linh Ma Chân Thần rơi thẳng xuống dưới. Đối diện hắn, nhãn mâu của Triệu Phong cũng khôi phục lại một tia quang trạch.

- Đại nhân!

- Điều này sao có thể?

Vô số cường giả bên phía Vương triều U Nguyệt cả kinh kêu lên. Cảm nhận một chút, Linh Ma Chân Thần đã không còn bất cứ khí tức gì, triệt để tử vong. Trái lại tất cả mọi người bên phía Vương triều Đại Càn đều đứng ngẩn ngơ tại chỗ, không thể nào lý giải chuyện vừa rồi.

Từ đầu đến cuối, Triệu Phong cũng không hề xuất thủ, mà Linh Ma Chân Thần lại đột nhiên không ngừng kêu la thảm thiết, cuối cùng liền vẫn lạc rồi!

- Cái này... cái này... làm sao có thể làm được?

Bán Thần Thái Cực kinh khủng không thôi. Trước đây hắn vẫn còn hoài nghi Triệu Phong có phải là đối thủ của Linh Ma Chân Thần hay không. Kết quả, Linh Ma Chân Thần chỉ mới liếc nhìn Triệu Phong một cái, liền vô cớ chết thảm!

- Hắn thật sự có bản lĩnh này!

Trong lòng Bán Thần Khô Túc âm âm chấn động, vô cùng kích động. Trước đây Triệu Phong nói trực tiếp giết qua, tất cả mọi người đều cảm thấy hắn trẻ tuổi quá càn rỡ, lỗ mãng.

- Ngày sau, hai Đại Vương triều không được xâm phạm lẫn nhau nữa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng. Dị Tộc cũng là người sinh hoạt tại Đại Lục Vực, hắn cũng không thể tàn sát sạch sẽ Vương triều U Nguyệt được.

- Chạy! Chạy mau!

Đại quân Vương triều U Nguyệt trực tiếp tan vỡ, tất cả mọi người khủng hoảng bỏ chạy.

- Tất cả đã kết thúc! Mọi người đi làm việc của chính mình đi!

Triệu Phong nhìn về phía mọi người của Vương triều Đại Càn.

Sau đó, các thế lực còn lại đều triệt thoái khỏi Chúa Tể Điện. Nhưng Triệu Phong lại lưu đương kim Thánh Hoàng Đại Càn ở lại.

- Triệu huynh cảm thấy hứng thú với Lăng mộ Hoàng tộc Đại Càn sao?

Thánh Hoàng Đại Càn lấy ra một cái thạch bàn xám trắng phong cách cổ xưa, đây chính là chìa khóa dùng để mở ra Lăng mộ Hoàng tộc.

1457. Chương 1454: Pháp Tắc Không Gian

- Hiện tại có thể mở ra Lăng mộ Hoàng tộc không?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Triệu huynh muốn vào Lăng mộ Hoàng tộc làm gì? Hơn nữa, bản thân Lăng mộ Hoàng tộc có lực bài xích cực lớn đối với cường giả Thánh Chủ trở lên, đừng nói tới cấp bậc hiện tại của Triệu huynh!

Thánh Hoàng nói ra nghi ngờ trong lòng mình.

- Lúc trước, Linh Ma Chân Thần chính là trốn ra từ Lăng mộ Hoàng tộc!

Triệu Phong thẳng thắn nói rõ. Hắn muốn tiến vào Lăng mộ Hoàng tộc chính là muốn xem thử xem, trong đó còn tiềm ẩn những nguy cơ giống như Linh Ma Chân Thần nữa không. Lần này, sau khi rời khỏi Đại Lục Vực, không biết tới bao giờ Triệu Phong mới trở về lần nữa, có lẽ cũng sẽ không có lần tiếp theo. Hắn chỉ hy vọng cổ hươu của mình có thể vĩnh viễn an bình.

- Cái gì?

Sắc mặt Thánh Hoàng đại biến, hắn hoàn toàn không nghĩ tới khả năng này.

- Người mở ra Lăng mộ Hoàng tộc, ta tiến vào thử một chút. Nếu thất bại thì thôi vậy!

Triệu Phong suy nghĩ một lúc mới lên tiếng. Phiến không gian Lăng mộ Hoàng tộc kia cũng không phải hoàn chỉnh, bản thân dị thường yếu đuối, nếu như có cường giả mạnh mẽ xông vào trong đó, tất nhiên sẽ tạo thành đá kích mang tính hủy diệt cho cả phiến không gian, mà bản thân cường giả kia cũng sẽ bị khe nứt không gian xé nát. Nhưng Triệu Phong cũng muốn thử xem một lần.

- Được!

Thánh Hoàng lập tức đồng ý. Sau đó, Thánh Hoàng đi theo Triệu Phong, tiến vào Cẩm địa của Chúa Tể Điện.

Từ trung tâm thạch bàn chợt bắn ra một đạo quang mang ám ngân sắc, một trận không gian ba động cường đại chậm rãi lan tràn ra. Dần dần, trung tâm phiến quang mang ám ngân sắc chợt hình thành một tầng quang mạc vụn vụn.

- Triệu huynh, cẩn thận a!

Thánh Hoàng có chút lo lắng, nhắc nhở một câu. Cho dù Triệu Phong cường đại đến đâu, nếu mạnh mẽ xông vào, lại gặp phải không gian phản phệ, sợ rằng cũng sẽ hữu tử vô sinh. Nhưng Thánh Hoàng căn bản không biết, cho dù là khe nứt không gian cũng không thể gây thương tổn được Triệu Phong chút nào.

Triệu Phong khẽ gật đầu, tiếp cận thông đạo truyền tống. Hắn cũng không lo lắng không gian phản phệ, mà chỉ sợ trong lúc vô tình sẽ phá hỏng không gian Lăng mộ Hoàng tộc.

- Có lẽ năng lực của Thần Mâu sẽ giúp ta bình yên tiến vào trong đó!

Trong lòng Triệu Phong lẩm bẩm. Tại Đại Lục Vực, hắn vẫn có thể sử dụng lực lượng Thần Mâu, cũng không tạo thành ảnh hưởng gì cho không gian Đại Lục Vực, như vậy lực lượng Thần Mâu hẳn là cũng có thể sử dụng trong Lăng mộ Hoàng tộc.

Từ trong ngân cầu mộng huyền trong Không gian Thần Mâu lan tỏa ra đại lượng lực lượng Bản Nguyên. Dần dần, bốn phía thân thể Triệu Phong đã bị một tầng quang vụ mộng huyền nhàn nhạt bao phủ. Toàn bộ đại điện cũng bị tầng quang vụ mộng huyền này chiếu rọi thành màu sắc cực kỳ mỹ lệ. Sau đó, Triệu Phong chậm rãi tiến vào thông đạo không gian.

Ngay khi Triệu Phong tiến vào trong thông đạo, thân ảnh hắn lập tức biến mất.

- Thật sự có thể tiến vào! Hơn nữa cũng không có bất kỳ dị dạng gì!

Thần sắc Thánh Hoàng khê chấn động.

oOo

Triệu Phong xuất hiện trong một mảnh cổ lâm âm sâm. Khí tức Thái Cổ áp chế hư nhược bốn phía xung quanh căn bản không có nửa điểm ảnh hưởng đối với Triệu Phong, trái lại còn khiến cho Triệu Phong cảm thấy có một chút thân thiết.

Thần thức vừa đảo qua, Triệu Phong đã nhìn thấu tương đối rõ ràng toàn bộ tình huống trong Lăng mộ Hoàng tộc. Ngoại trừ Linh Ma Chân Thần đã đào tẩu từ trong Hắc Phong Cốc ra, Triệu Phong còn phát hiện thêm một cái nguy cơ tiềm ẩn khác nữa. Vì vậy, hắn liền xuất thủ tiêu diệt cái nguy cơ tiềm ẩn này.

Sau khi làm xong những chuyện này, Triệu Phong chậm rãi đi dạo các nơi trong Lăng mộ Hoàng tộc. Trước đây, hắn chính là ở chỗ này phụ trợ Cửu Hoàng tử, giao phong với những Hoàng tử khác. Cũng ngay tại chỗ này, hắn đã giết Tử Vong Đại Đế, cũng cướp đoạt Tử Vong Chi Mâu của hắn. Nơi này có rất nhiều nguy hiểm, cũng có không ít những kỳ ngộ.

- Hay là, ta cũng lưu lại một cái truyền thừa ở chỗ này a?

Trong lòng Triệu Phong nổi lên một tia hứng thú. Trong Lăng mộ Hoàng tộc đã có vô số truyền thừa lớn nhỏ nhỏ đếm không hết. Triệu Phong thiết trí một cái truyền thừa, cấp bậc khẳng định cao hơn tất cả các truyền thừa này, nhưng kẻ khác muốn thu được truyền thừa của hắn cũng phải vô cùng gian nan.

Bất quá Triệu Phong lại có chút bất đắc dĩ phát hiện, trong tay hắn cũng không có các loại trân tài cấp bậc thấp. Cuối cùng, hắn chỉ để lại một loại công pháp chiến kỹ cấp bậc từ Thánh Chủ đến Bán Thần, cùng với một cổ khí tức Thái Cổ Bản Nguyên cao thâm.

- Đi Thiên Cơ Thành xem một chút!

Triệu Phong đi tới Thiên Cơ Thành tại trung tâm Lăng mộ Hoàng tộc. Sau khi đại khái đi dạo một vòng trong Thiên Cơ Thành, Triệu Phong liền cấp tốc rời đi.

- Đúng là vậy! Trong tòa Thiên Cơ Thành cấp thấp này cũng không có thứ ta cần!

Triệu Phong sớm đã có dự liệu đối với chuyện này. Cấp bậc hiện tại của hắn đã đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, thử hỏi, một cái thành thị Thiên Cơ Tộc trong phiên không gian cấp thấp này làm sao có thể có đồ vật mà Bán Bộ Thần Chủ cần chứ?

Ví dụ như Vạn Huyết Điện kia, tuy rằng có thể cường hóa, cấy trồng các loại huyết mạch Thái Cổ, nhưng phẩm cấp của những huyết mạch này thấp phần thấp, huyết mạch cao nhất cũng chỉ đạt tới cấp bậc Chân Thần mà thôi. Các loại huyết mạch này không chỉ có bài danh, đồng dạng cũng có cấp bậc nữa. Giống như trước đây, khi Triệu Phong đạt được một giọt máu lúc còn sống của Bán Thần Côn Vân từ trong Bán Thần Di Viên, hắn đã xem nó như là bảo vật vô giá. Bởi vì cấp bậc của giọt máu kia đạt tới Bán Thần, mà lúc đó tu vi của Triệu Phong vẫn còn thấp. Nếu như là hiện tại, huyết mạch cấp bậc Chân Thần dung nhập vào Thần thể Bán Bộ Thần Chủ của Triệu Phong, chỉ sợ sẽ bị huyết mạch của Triệu Phong thôn phệ mất. Cho dù có dung hợp, cũng không có nửa điểm tác dụng nào.

- Thần Mâu đã thức tỉnh, đây chính là huyết mạch mạnh nhất của ta!

Triệu Phong khê mỉm cười. Trong Thần vực Man Hoang, Bát Đại Thần Mâu cũng có thể sánh ngang với huyết mạch thần thoại mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Mà Triệu Phong suy đoán, cường giả đồng giai thuộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng chưa chắc đã là đối thủ của mình!

Sau khi đi dạo một vòng, Triệu Phong rời khỏi Lăng mộ Hoàng tộc, trở lại Chúa Tể Điện.

- Tuy rằng căn cơ Chúa Tể Điện khá củng cố, nhưng lại không có cường giả tọa trấn!

Triệu Phong thấp phần hiểu rõ tình huống của Chúa Tể Điện. Nếu không phải trước khi hắn rời đi, Chúa Tể Điện đã kết minh với rất nhiều thế lực trong Vương triều Đại Càn, chỉ sợ sau khi Côn Vân, Nam Cung Thánh rời đi, Chúa Tể Điện đã ngay lập tức bị cừu gia hủy diệt rồi.

- Nếu như không có Bán Thần, vậy ta tạo ra Bán Thần a!

Triệu Phong tản ra Thần thức, lan tỏa khắp toàn bộ Chúa Tể Điện. Sau khi trải qua tỉ mỉ cảm nhận, hắn phát hiện được một vài kẻ tu hành có căn cốt cực giai.

- Nếu các người nguyện ý thề sống chết thuần phục Chúa Tể Điện, ta sẽ cho các người cơ hội trở thành Bán Thần!

Thanh âm Triệu Phong trực tiếp vang lên trong đầu những người này.

- Thái thượng Trưởng lão!

Những kẻ nghe được câu này hoặc là kinh khủng hoặc là kích động. Đối diện với điều kiện Triệu Phong đưa ra, không kẻ nào cự tuyệt. Cuối cùng, tám gã thành viên đã đi tới chỗ của Triệu Phong. Trong tám người này, có bốn Thánh Chủ, bốn Đại Đế. Hiện tại Triệu Phong dự định sẽ tận lực bồi dưỡng bốn gã Thánh Chủ này thành cường giả Bán Thần. Mà các Đại Đế thì thoáng đào tạo một chút, ngày sau sẽ có tiềm lực cực lớn trở thành Bán Thần.

Mặt khác, Triệu Phong cũng chọn thêm U Dạ Thánh Quân. Hiện tại U Dạ Thánh Quân đã là Thánh Vương, tiềm lực cũng xem như khá tốt. Mặc dù là cấp tốc đào tạo Bán Thần, nhưng Triệu Phong cũng không muốn khiến cho căn cơ bọn họ bất ổn. Hắn để cho những người này tiến vào không gian Trường bào Thời Không của chính mình.

Lúc này, dòng chảy thời gian trong Trường bào Thời Không đã là gấp một trăm lần bên ngoài. Nói cách khác, bên trong trải qua một trăm ngày, ngoại giới mới chỉ trôi qua một ngày.

Đồng thời với việc đào tạo Bán Thần, bản thân Triệu Phong cũng tiến hành bế quan.

- Không Gian Áo Nghĩa Cứu trọng, bước tiếp theo chính là Pháp tắc Không Gian!

Triệu Phong thầm tính toán. Một khi lĩnh ngộ được Pháp tắc, như vậy liền đại biểu có thể ném thử trùng kích Thần Chủ. Nhưng Pháp tắc cũng không dễ dàng lĩnh ngộ như vậy.

Triệu Phong bế quan trong Trường bào Thời Không suốt ba mươi năm đằng đẳng, Không Gian Áo Nghĩa cũng chỉ có một chút tiến bộ rất nhỏ, nhưng kế hoạch đào tạo Bán Thần thì lại thành công được hơn phân nửa.

Những ngày kế tiếp, Triệu Phong rời khỏi Chúa Tể Điện, đi du lịch các nơi trong Đại Lục Vực. Thời điểm tâm tình tốt, hắn lại tùy tiện tìm một địa phương, bế quan tham tu.

Thời điểm du lịch trong Đại Lục Vực, Triệu Phong cũng tìm tới một vài bằng hữu trước đây. Ví dụ như Triệu Phong đã gặp lại Lãnh Nguyệt Vương trong Thánh địa Hải Đạo trước đây. Lúc trước, khi hắn đối kháng với Tử Vong Đại Đế, đám cường giả Lãnh Nguyệt Vương của Thánh địa Hải Đạo cũng đã liều chết tương trợ. Sau khi nói chuyện phiếm vài câu, tặng cho bọn họ một vài quà tặng nhất định, Triệu Phong lại cáo biệt Lãnh Nguyệt Vương, tiếp tục du lịch.

Trong thời gian này, Triệu Phong cũng ghé qua chỗ ở của Triệu tộc, nguyên quán của Triệu Phong năm xưa. Hắn cũng đi tới Đoan Mộc gia, làm bạn với Đoan Mộc Thanh một đoạn thời gian, thỉnh thoảng cũng nói tới tình huống của Triệu Vũ Phi tại Thần vực Man Hoang. Sau đó, Triệu Phong còn ghé qua các nơi Thiết gia, Cơ gia, Vũ gia, Hoàng cung Đại Càn, Thiên Huyền Cung, Thiên Kiếm Các... Loại du lịch này cũng là một loại thể nghiệm, là một loại ma luyện, để thăng đối với tâm tình của bản thân.

Khi Triệu Phong quay lại trở lại Chúa Tể Điện, hắn phát hiện rất nhiều phương diện của chính mình cũng đã có sự đề thăng nhất định. Kế tiếp, hắn liền một mực bế quan trong Chúa Tể Điện, vừa đào tạo Bán Thần, vừa tu luyện.

Hiện tại, trọng điểm Triệu Phong tham tu chính là các loại năng lực của Mộng Huyền Thần Mâu, kế tiếp là các loại Áo nghĩa khác của mình. Lần này, thời điểm tiến hành tu luyện các loại Áo nghĩa, Triệu Phong phát hiện Không Gian Áo Nghĩa của chính mình tựa hồ có xu thế tiến thêm một bậc. Vì vậy, Triệu Phong liền bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu nó.

Trong Trường bào Thời Không, mười năm thoáng cái đã trôi qua.

Không gian bốn phía xung quanh Triệu Phong vặn vẹo hỗn loạn, tựa hồ như bất cứ lúc nào cũng có khả năng vỡ nát. Đột nhiên, cỗ không gian vặn vẹo này chợt khuếch tán ra bốn phía xung quanh. Nhìn thấy một màn này, Diệt Thế Hắc Long lập tức thu những người khác trong Trường bào Thời Không vào trong Không gian Hủy Diệt Bản Nguyên của chính mình.

Một tầng không gian sóng gợn vặn vẹo chợt xệt qua thân thể Diệt Thế Hắc Long. Nháy mắt, một đám lân phiên bên ngoài thân thể Diệt Thế Hắc Long đột nhiên vỡ nát, biến mất.

- Không ngờ chủ nhân lại tham ngộ Pháp tắc ở trong này! Quá nguy hiểm rồi!

Thần sắc Diệt Thế Hắc Long kinh dị lo lắng.

Đột nhiên, không gian vặn vẹo bốn phía xung quanh Triệu Phong chợt xuất hiện một tia khe nứt, không gian phong bạo Cấm kỵ từ trong đó tuôn trào ra. Toàn bộ không gian trong Trường bào Thời Không trở nên không ngừng lay động.

Đạo khe nứt không gian kia từ từ mở rộng ra. Những nơi nó đi qua, tất cả mọi thứ đều bị phá tan thành mảnh nhỏ. Đồng thời, đạo khe nứt không gian này còn nhanh chóng lan tràn về phía Triệu Phong.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, Trường bào Thời Không có khả năng sẽ bị hư hại, mà chủ nhân cũng sẽ bị ảnh hưởng!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Long càng thêm ưu phiền lo lắng.

Mắt thấy đạo khe nứt không gian kia giống như một tầng mạng nhện, đã sắp sửa lan tràn tới phụ cận Triệu Phong, đột nhiên Triệu Phong chợt mở mắt ra, một cỗ lực lượng Không Gian vô hình từ trong cơ thể hắn nhanh chóng lan tràn ra. Triệu Phong trực tiếp đánh ra một chương. Lực lượng Không Gian vặn vẹo nứt vỡ bốn phía dần dần tụ tập về phía lòng bàn tay của hắn. Giờ phút này, trong tay Triệu Phong đang nắm lấy một cỗ lực lượng Không Gian hủy diệt.

- Chủ nhân, người đã thành công rồi?

Diệt Thế Hắc Long vô cùng khiếp sợ. Chỉ có lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, mới có thể tùy tiện chương khống cỗ lực lượng Không Gian này trong lòng bàn tay như vậy.

- Không sai!

Khóe miệng Triệu Phong khẽ nhếch lên. Hiện tại, cỗ lực lượng hắn nắm trong tay chính là dựa vào Pháp tắc Không Gian mà sinh ra. Cỗ lực lượng xé rách không gian này, sợ rằng sẽ có thể trực tiếp xé rách Thân thể của Bán Bộ Thần Chủ bình thường.

Triệu Phong phát phát tay, cỗ lực lượng Không Gian này dần dần biến mất. Đồng thời, toàn bộ không gian Trường bào Thời Không cũng bị một cỗ lực lượng Không Gian cường đại thẩm thấu. Không bao lâu, phiên không gian vốn đã có chút tổn hại liền được củng cố trở lại.

- Sơ bộ lĩnh ngộ Pháp tắc Không Gian, có thể trùng kích Thần Chủ bất cứ lúc nào rồi!

Tuy nói vậy, nhưng xác suất thành công cũng không cao. Mặt khác, hắn cũng không có khả năng trùng kích Thần Chủ tại Đại Lục Vực. Cho dù là ở trong Trường bào Thời Không cũng vô dụng, toàn bộ Đại Lục Vực cũng sẽ bị Triệu Phong hủy diệt mất. Cho nên giai đoạn hiện tại, Triệu Phong chỉ cần tìm hiểu Pháp tắc Không Gian, đợi sau khi trở lại Thần vực Man Hoang mới trùng kích Thần Chủ!

1458. Chương 1455: Tâm Linh Truyền Tống

Toàn bộ Đại Lục Vực khôi phục lại như lúc ban đầu. Chuyện tình liên quan tới Triệu Phong triệt để lan truyền ra, được người khác bàn tán say sưa. Ngay cả những hài đồng mấy tuổi cũng biết được cái tên Triệu Phong này. Hắn không chỉ là cường giả mạnh nhất Đại Lục Vực, lại càng là cứu thế chủ của Đại Lục Vực!

Mà thế lực Ngụy Tứ tinh Thái Hoàng Điện cũng dần dần giao ra quyền chương khống Vương triều Đại Càn, để cho nó quay trở lại trong tay Chúa Tể Điện. Bởi vì có Triệu Phong tồn tại, Chúa Tể Điện nghiêm nhiên trở thành địa phương thần thánh trong Vương triều Đại Càn, thậm chí là toàn bộ Đại Lục Vực. Mỗi ngày

không biết có bao nhiêu thế lực tới bái phỏng, có không biết bao nhiêu cường giả đỉnh cao muốn gặp mặt Triệu Phong một lần.

Nhưng Triệu Phong chỉ chuyên tâm tu luyện trong Trường bào Thời Không, hoàn toàn không để ý đến hết thảy mọi chuyện bên ngoài. Thật vất vả mới tìm hiểu ra một tia Pháp tắc Không Gian, Triệu Phong bắt lấy điểm này, không ngừng thâm nhập tìm hiểu.

Bể quan trong Trường bào Thời Không suốt sáu năm, Triệu Phong mới chấm dứt tu luyện. Hiện tại hắn đã lĩnh ngộ sâu hơn một chút đối với Pháp tắc Thời Gian. Mặt khác, bởi vì lĩnh ngộ được Pháp tắc, những Áo nghĩa khác của Triệu Phong cũng có không gian đề thăng không ít. Cho nên hắn thuận thể tham tu một chút, cũng đem Thời Gian Áo Nghĩa đề thăng lên Cửu trọng, mà những Áo nghĩa khác cũng khoảng chừng Bát trọng.

- Hiện tại, cho dù không sử dụng lực lượng Thần Mâu, ta cũng có thể đánh bại được Thần Chủ Nhất Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong có chút mừng rỡ. Đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, những Áo nghĩa khác cũng tăng lên không nhỏ, uy năng Thần lực Hỗn Nguyên của hắn cũng tăng lên, cho dù là Thần lực của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, cũng đều không bằng Triệu Phong.

Sau khi kết thúc tu luyện, Triệu Phong đi tới một bên trong Trường bào Thời Không. Nơi này có chín người, hoặc đang khoan chân tìm hiểu, hoặc đang tu luyện chiến kỹ. Bọn họ là những đối tượng do Triệu Phong chọn lựa ra, tiến hành kế hoạch đào tạo Bán Thần.

Trong số này, U Dạ Thánh Quân đã là cường giả Bán Thần. Có ba người khác cũng đạt tới cảnh giới Thánh Vương, chỉ còn cách Bán Thần cần một khoảng thời gian lắng đọng mà thôi. Mặt khác, bốn gã Đại Đế cũng đã trở thành Thánh Chủ. Tuy rằng tu vi những người này đề thăng rất nhanh, nhưng chiến lực của bọn họ cũng rất mạnh trong cảnh giới đồng giai. Bởi vì những thiên tài địa bảo mà bọn họ phục dụng cũng là do Triệu Phong trăm chọn ngàn lựa trong Thiên Cơ Thành. Hơn nữa, bọn họ ở trong này còn có thể thỉnh giáo, hoặc chiến đấu với Diệt Thế Hắc Long hay là các phân thân của Triệu Phong.

- Kế hoạch đào tạo Bán Thần sắp thành công, cũng sắp tới thời điểm ta rời đi rồi!

Triệu Phong rời khỏi Trường bào Thời Không, quan sát đại địa thương mang.

- Bất quá, ta làm sao quay về Thần vực Man Hoang đây?

Thời điểm này, Triệu Phong đột nhiên nghĩ tới vấn đề này. Lúc trước hắn chỉ nằm ngủ một giấc đã quay về Đại Lục Vực, như vậy làm sao trở lại Thần vực Man Hoang đây?

Tuy rằng người của không gian ngoại vực có thể chủ động câu thông, tiến vào Thần vực Man Hoang, nhưng cơ hội này cũng chỉ có một lần. Một khi đã triệt để dung nhập vào Thần vực Man Hoang, chính là tương đương với đã trở thành người của Thần vực Man Hoang. Muốn quay trở lại Thần vực Man Hoang thì cần phải có những thủ đoạn đặc thù khác.

Một vài đại thế lực muốn phái người tiến vào không gian ngoại vực, cũng cần phải tốn hao giá cả thật lớn, mở ra thông đạo không gian. Thời điểm muốn trở về, chỉ cần thế lực ở Thần vực Man Hoang lại mở ra thông đạo không gian là được.

Nhưng Triệu Phong là mơ mơ hồ hồ trở về Đại Lục Vực, hiện tại cũng không thể nào liên lạc với Linh Tộc tại Thần vực Man Hoang. Nói cách khác, hắn không thể thông qua phương pháp phổ biến nhất này để trở về được. Nếu muốn trở lại Thần vực Man Hoang, Triệu Phong chỉ có thể dựa vào chính mình.

- Lĩnh ngộ được Pháp tắc Không Gian, có lẽ ta có thể tự mình khai mở thông đạo!

Đầu tiên, Triệu Phong nảy sinh ra ý nghĩ này. Nhưng sau khi ném thử mấy phen, hắn phát hiện cách làm này rất không an toàn. Đại Lục Vực căn bản không thể nào chống đỡ nổi cỗ lực lượng này! Nếu như thông đạo không gian bị tổn hại, Triệu Phong sẽ có thể bị lực lượng Không Gian phản phệ. Thứ hai, thông đạo không gian quá mức xa xôi, Triệu Phong cũng không có kinh nghiệm về phương diện này, rất dễ xảy ra vấn đề.

- Chẳng lẽ ta phải trực tiếp bay thẳng về phía Thần vực Man Hoang sao?

Trong lòng Triệu Phong cũng có chút buồn bực. Hắn không biết khoảng cách này thật sự bao xa, cần thời gian bao lâu. Hơn nữa hắn còn nghe nói, giữa Thần vực Man Hoang và không gian ngoại vực có một mảnh hỗn độn loạn lưu, trong này cực kỳ nguy hiểm, Thần Chủ tùy tiện xông vào trong đó cũng có khả năng vẫn lạc cực lớn.

Sau khi tổng kết hết thấy, cuối cùng cũng chỉ có hai phương pháp này. Hoặc là tự mình thành lập thông đạo không gian, hoặc là bay thẳng qua. Nhưng cả hai phương pháp cũng có tính nguy hiểm khó có thể xác định.

- Haizzz... nếu như chỉ cần ngủ một giấc sẽ có thể trở về thì tốt rồi!

Triệu Phong thở dài một tiếng.

Đột nhiên, cặp mắt hắn chợt lóe tinh quang.

- Có lẽ, thật sự có thể a!

Trước đây, khi Triệu Phong quay về Đại Lục Vực, hắn chính là nằm ngủ một giấc mà thôi. Mà lúc đó, Thần Mâu của hắn đang ở trong thời kỳ lột xác. Cho nên Triệu Phong suy đoán, sở dĩ hắn có thể trở về, hắn là có quan hệ rất lớn với Mộng Huyền Thần Mâu. Hoặc là nói, Mộng Huyền Thần Mâu cụ bị một loại năng lực nào đó, giúp cho hắn quay về Đại Lục Vực.

Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền vứt bỏ hai phương án trước đây, thăm dò khả năng thành công của phương pháp thứ ba. Bất quá, nghiên cứu năng lực này, Triệu Phong chỉ có thể nghĩ tới hai điểm mấu chốt: Ngủ cùng nằm mơ! Mặc dù có chút không đáng tin cậy, nhưng Triệu Phong cũng chỉ có thể xuất phát từ hai điểm này. Hắn quay trở lại không gian trong Trường bào Thời Không, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Kể từ hành có thể dễ dàng tiến vào giấc ngủ, cũng bảo trì trạng thái giả ngủ. Trạng thái giả ngủ chính là chỉ, lúc ngủ vẫn còn bảo trì một chút ý thức thanh tỉnh, có thể cảnh giác bốn phía, phòng ngừa nguy cơ.

Rất nhanh, Triệu Phong đã thành công tiến vào giấc ngủ.

Cũng không phát hiện bất cứ dị thường gì, Triệu Phong điều động một chút lực lượng Bản Nguyên. Rất nhanh, trong đầu Triệu Phong xuất hiện một vài hình ảnh gián đoạn, tràn ngập màu sắc mộng huyền. Nội dung những hình ảnh này cũng là một vài những ý niệm nhanh chóng lướt qua trong đầu Triệu Phong mà thôi.

Khi Triệu Phong nghĩ đến Thanh Hoa Vực, trong hình ảnh sẽ xuất hiện một địa phương nào đó trong Thanh Hoa Vực. Khi hắn nghĩ tới Linh Tộc, sẽ xuất hiện cảnh tượng của Linh Tộc. Những hình ảnh màn này giống như một phiến không gian mộng cảnh vậy, vô cùng chân thật. Nói cách khác, chỉ cần hắn tiến vào giấc ngủ, sẽ có thể dễ dàng hình thành các loại không gian mộng cảnh khác nhau.

Thời điểm này, Triệu Phong còn có thể thi triển năng lực Nhập Mộng, kéo người khác vào mộng cảnh của chính mình. Giết chết địch nhân trong giấc mộng, ở thế giới chân thật, đối phương cũng sẽ vẫn lạc. Nhưng hiện tại cũng không phải thời điểm nghiên cứu năng lực Nhập Mộng, mà là nghiên cứu phương pháp trở lại Thần vực Man Hoang.

- Ta nhớ rõ, trước đây ta đã nằm mơ! Trong mơ nghĩ tới chính mình quay về Thiên Cầm Thánh Cung tại Đại Lục Vực... Sau đó ta liền trực tiếp đi đến chỗ đó!

Triệu Phong tựa hồ bắt được yếu điểm, chính là ý niệm mãnh liệt trong lòng hắn. Điểm này, cũng thập phần tương tự với năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cùng Mộng Huyền Hóa, chính là sử dụng là lực lượng Tâm niệm.

- Thanh Hoa Vực, Hiểu Nguyệt Tông!

Vì để phòng ngừa vạn nhất, Triệu Phong lấy những địa phương trong Đại Lục Vực làm thí nghiệm trước. Hắn cẩn thận hồi tưởng, suy nghĩ tới Hiểu Nguyệt Tông, suy nghĩ tới những kiến trúc, cảnh sắc ở nơi đó. Dần dần, trong không gian mộng cảnh xuất hiện ra một cái Hiểu Nguyệt Tông như mộng như ảo, giống hệt cảnh vật thực tế bên ngoài. Sau đó, trong đầu Triệu Phong xuất hiện một ý niệm cường liệt muốn đi tới Hiểu Nguyệt Tông.

Triệu Phong đang ngồi xếp bằng trong Trường bào Thời Không, thân thể trực tiếp tiêu tán. Đột nhiên, đầu óc hắn căng đau một trận, từ trong giấc mơ giật mình tỉnh dậy.

Vừa mở mắt ra, Triệu Phong nhất thời ngây ngẩn tại chỗ! Lúc này toàn bộ cảnh tượng xung quanh hắn, rõ ràng chính là Hiếu Nguyệt Tông!

- Ta thật sự đã tới Hiếu Nguyệt Tông?

Triệu Phong đứng ngẩn ngơ tại chỗ, miệng há hốc. Hắn chỉ ôm thái độ thử xem một lần, lại không ngờ đã thành công. Chỉ là ngủ một giấc, liền trực tiếp về tới Hiếu Nguyệt Tông! Loại năng lực này quả thật chính là không thể tưởng tượng nổi, không thể nào lý giải!

- Xảy ra chuyện gì?

Trong sơn môn Hiếu Nguyệt Tông, vài gã đệ tử phát hiện ra thiên địa phong vân cuộn cuộn, tình huống có chút dị thường. Nhưng lúc này Triệu Phong đã biến mất vào hư không.

- Nếu hết thấy những chuyện này đều là thật, như vậy ta sẽ có thể an toàn trở về Thần vực Man Hoang rồi!

Trong lòng Triệu Phong vô cùng kích động, cấp tốc rời khỏi Hiếu Nguyệt Tông. Hắn đi tới một địa phương người ở thưa thớt, bắt đầu tiến vào ngủ. Loại năng lực này quá mức cường đại, khiến cho Triệu Phong có chút khó mà tin nổi, hắn phải thử nghiệm thêm vài lần nữa.

Lần thứ hai tiến vào giấc ngủ, Triệu Phong tiêu hao một chút lực lượng Bản Nguyên, nhưng cũng không thành công. Mãi đến khi ném thử lần thứ năm, hắn mới thuận lợi trở về Chúa Tể Điện. Hiện tại, Triệu Phong mới dám xác định năng lực này là sự thật. Hắn đặt tên cho nó là Tâm Linh Truyền Tống. Nghĩ muốn đi tới chỗ nào, liền tốc hành tới chỗ đó!

Bất quá, năng lực này cũng tồn tại tính không ổn định. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong tiếp tục nghiên cứu Tâm Linh Truyền Tống này. Trong lúc thực nghiệm, thậm chí còn xuất hiện tình huống lệch khỏi vị trí đã định. Hắn rõ ràng nghĩ muốn tới Hiếu Nguyệt Tông, cuối cùng lại đi tới một địa phương cách Hiếu Nguyệt Tông chừng mấy vạn dặm.

Bất quá, theo từ từ thực nghiệm, hắn dần dần đã nắm giữ cảm giác, xác suất thành công càng ngày càng cao hơn. Trong mười lần, đã có tám lần tới đúng mục đích. Mặt khác, nếu địa hình của địa phương Triệu Phong nghĩ tới đã phát sinh biến hóa lớn, cũng sẽ không truyền tống thành công. Ví dụ như Triệu Phong muốn đi Hoàng cung Đại Càn, nhưng sau khi trải qua đại chiến, Hoàng cung đã được xây dựng lại, địa hình phát sinh biến hóa rất lớn. Nếu là tình huống như vậy, Tâm Linh Truyền Tống nhất định sẽ thất bại.

Trong Trường bào Thời Không lại qua ba năm sau, toàn bộ bốn gã Thánh Chủ trước đây đều đã trở thành Bán Thần. Cộng thêm U Dạ Thánh Quân, tổng cộng đã có thêm năm vị Bán Thần! Đến lúc này, kế hoạch đào tạo Bán Thần chính thức kết thúc.

Thời điểm năm vị Bán Thần xuất hiện tại Chúa Tể Điện, khiến cho toàn bộ Đại Lục Vực đều cực kỳ kinh hãi. Chỉ ngắn ngủi thời gian không tới một năm, không ngờ Chúa Tể Điện lại xuất hiện thêm năm vị Bán Thần! Không cần suy nghĩ, hết thấy những chuyện này tất nhiên có quan hệ với Triệu Phong. Năm vị Bán Thần xuất hiện, khiến cho Chúa Tể Điện danh xứng với thực, trở thành đệ nhất thế lực trong Đại Lục Vực.

- Những thứ này, giao cho người phân phối!

Triệu Phong lấy ra một cái Không gian Trữ vật, giao nó cho Bích Thanh Nguyệt. Trong này là một vài trân tài từ cấp bậc Thánh Chủ đến Bán Thần, đều là do hắn đổi lấy trong Thiên Cơ Thành tại Lăng mộ Hoàng tộc. Năng lực của Bích Thanh Nguyệt sớm đã được Triệu Phong tán thành, hắn tin tưởng chính mình không cần cần dặn gì nhiều, Bích Thanh Nguyệt cũng có thể xử lý rất tốt đám trân tài này.

- Chủ nhân, người sắp sửa rời đi sao?

Bích Thanh Nguyệt tương đối hiểu rõ Triệu Phong, có thể đoán được một chút.

- Ừm! Ngày sau nếu người có thể tiến vào Thần vực Man Hoang, cứ việc tới tìm ta!

Triệu Phong gật đầu. Đồng thời, hắn nói với Bích Thanh Nguyệt cùng năm vị Bán Thần kia, nếu như sau này tiến vào Thần vực Man Hoang, như vậy hãy tận lực đi tới hai địa phương, Cổ Lũng Vực hoặc Tử Linh Vực.

Những người từ không gian ngoại vực tiến vào Thần vực Man Hoang, hẳn là sẽ xuất hiện tại khu vực ngoại vi, xác suất tiến vào Cổ Lũng Vực sẽ lớn hơn một chút. Hắn cũng có thể nhờ cậy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chiếu cố một chút những người tới từ Đại Lục Vực. Nếu như không xuất hiện tại phụ cận Cổ Lũng Vực, như vậy tận lực tiến về Tử Linh Vực.

Làm xong hết thảy những chuyện này, Triệu Phong liền lặng yên rời khỏi Chúa Tể Điện. Tìm tới một địa phương không có người ở, Triệu Phong phiêu phù trên hư không, bắt đầu tiến vào giấc ngủ.

- Nhất định có thể trở về!

Trong lòng Triệu Phong có chút khấn trương. Dù sao, trước đây hắn cũng chỉ sử dụng Tâm Linh Truyền Tống lui tới trong Đại Lục Vực. Mà khoảng cách giữa Thần vực Man Hoang với Đại Lục Vực lại cực xa, có thể thành công hay không, cũng không dám nói trước.

- Tử Linh Vực ở tại trung tâm Đại Lục Vực, trước hết đem mục tiêu xác định tại Cổ Lũng Vực, sát biên giới Thần vực Man Hoang đi!

Triệu Phong dần dần tiến vào giấc ngủ. Trong đầu hắn lóe lên quang trạch mộng huyền, một vài hình ảnh dần dần hình thành. Lo lắng địa hình của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có khả năng phát sinh biến hóa, nên Triệu Phong xác định mục tiêu tại Giao Dịch Linh Điện.

- Lam Hải Loan! Giao Dịch Linh Điện!

Trong lòng dâng lên một cái ý niệm mãnh liệt. Đột nhiên, Triệu Phong đang phiêu phù trên hư không, thân thể giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên biến mất không thấy đâu.

1459. Chương 1456: Trở Về Thiên Vũ Đảo

Thần vực Man Hoang, Lam Hải Loan, Thiên Vũ Đảo...

Tầng quang mạc bằng lam sắc bao phủ trên không Giao Dịch Linh Điện đột nhiên ba động một tia thái sắc mộng huyền. Sau đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó hiện ra.

- Đến rồi!

Triệu Phong khẽ mở mắt ra, thần sắc nhất thời kinh hãi. Trước khi sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, hắn còn có chút lo lắng, sợ sẽ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

- Giao Dịch Linh Điện!

Triệu Phong quan sát Giao Dịch Linh Điện bên dưới. Thời điểm hắn vừa tới Thần vực Man Hoang, cũng tại Thiên Vũ Đảo này trên. Về sau, hắn lại còn đại biểu Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, tại chỗ này tiến hành một trận Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện, cũng đạt được toàn thắng. Cũng bởi vì như vậy, hắn mới đắc tội với thế lực Thiên Vũ Đảo chủ...

- Không biết Hỏa Liệt Kim Dương Tộc và Thanh Ngọc Dương Tộc hiện tại thế nào rồi?

Trong lòng Triệu Phong lẩm bẩm, chuẩn bị rời đi. Trước đây, hắn một thân một mình mới tới Thần vực Man Hoang, cái gì cũng không biết, là Ngọc Lâm Nhi của Thanh Ngọc Dương Tộc chấp nhận cho hắn theo đồng hành. Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng là chỗ dung thân đầu tiên của hắn tại Thần vực Man Hoang.

Bất quá, Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một tia dị thường.

- Thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện đều là Sa Xỉ Tộc!

Triệu Phong thoáng cảm thấy kinh ngạc. Sa Xỉ Tộc cũng là một cường tộc trong Thiên Vũ Đảo. Lúc trước, thời điểm hắn rời khỏi Thiên Vũ Đảo, đã trực tiếp giết chết Tộc trưởng Lam Nhãn Băng Lang Tộc, quyền

chương khổng Giao Dịch Linh Điện cũng trở về trong tay Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng hiện tại, toàn bộ thủ vệ của Giao Dịch Linh Điện đều là Sa Xỉ Tộc.

Thần thức vừa đảo qua, Triệu Phong liền phát hiện cường giả tọa trấn trong Giao Dịch Linh Điện cũng là Sa Xỉ Tộc!

- Không biết là vị tiền bối nào, tới nơi này có chuyện gì?

Sắc mặt cường giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc trấn giữ Giao Dịch Linh Điện khẽ chấn động. Vừa rồi, hắn đột nhiên bị một đạo Thần thức cường đại đảo qua. Khoảnh khắc kia, hắn cảm giác tất cả bí mật của chính mình cũng đã bị đối phương nhìn thấu hết. Với từng trái cấp bậc Chân Thần của hắn, chủ nhân của cỗ Thần thức này nhất định là một vị Chân Thần cường đại.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên xuất hiện trong mật thất. Lão giả Sa Xỉ Tộc hít sâu một hơi, nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong. Về mặt hắn sừng sốt, lộ ra thần sắc suy nghĩ cùng hồi ức. Đột nhiên, sắc mặt hắn kịch biến, trực tiếp nhảy dựng lên, thần sắc kinh hoàng:

- Triệu... Triệu Phong!

Trước đây, Thiên Vũ Đảo chủ đã triệu tập tất cả thế lực trong cả Thiên Vũ Đảo vây giết Triệu Phong. Sa Xỉ Tộc cũng là một trong số đó, mà hắn chính là một trong những Chân Thần lúc đó vây giết Triệu Phong, chỉ bất quá hắn tương đối may mắn, vẫn còn sống. Nhưng sự cường đại của Triệu Phong đã ghi khắc thật sâu trong lòng hắn. Hơn nữa, vừa rồi Triệu Phong căn bản không đếm xỉa tới trận pháp kết giới, trực tiếp Thuấn di vào phòng của hắn. Thần thông khủng bố bậc này khiến cho lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc kinh khủng muôn phần.

- Triệu tiền bối, tha... tha mạng a...

Lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc phốc một tiếng, trực tiếp quỳ gối trên mặt đất.

- Tòa Giao Dịch Linh Điện này đã trở thành của Sa Xỉ Tộc sao?

Thanh âm bình thản của Triệu Phong truyền ra. Giao Dịch Linh Điện đổi chủ cũng không có gì đáng kinh ngạc, nhưng Tranh đoạt chiến Giao Dịch Linh Điện phải mỗi một ngàn năm mới tiến hành một lần. Nói cách khác, Sa Xỉ Tộc hẳn là đã thông qua những thủ đoạn khác đạt được Giao Dịch Linh Điện này.

- Cái này... Là do chúng ta liên thủ đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ép bọn chúng giao ra Giao Dịch Linh Điện!

Toàn thân lão giả Chân Thần Sa Xỉ Tộc không ngừng run rẩy, sau khi do dự một chút, mới cắn răng một cái, nói ra chân tướng. Cho dù hắn không chịu nói, Triệu Phong cũng có thể dễ dàng thăm dò được tất cả.

- Triệu... Triệu tiền bối, Sa Xỉ Tộc chúng ta cũng không muốn làm vậy, đây đều là do mệnh lệnh của bên trên ...

Lão giả Sa Xỉ Tộc lập tức giải thích, cầu xin.

- Bên trên?

Bên trên Thiên Vũ Đảo chính là Lam Hải Loan, mà kẻ thống trị Lam Hải Loan là Kim Ngọc Tộc. Triệu Phong không khỏi liên tưởng đến tình huống của Cổ Lũng Vực lúc chính mình rời khỏi. Khi đó hắn có thể nói đã quây nát toàn bộ Cổ Lũng Vực, vô số thế lực trong đó cũng đang điên cuồng lực soát hắn. Kim Ngọc Tộc hẳn là không khó điều tra ra, Triệu Phong chính là xuất thân từ Thiên Vũ Đảo.

Mà Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã từng qua lại mật thiết với hắn, khẳng định là bị Kim Ngọc Tộc trọng điểm tiến hành điều tra. Cho dù Triệu Phong cũng không có bất cứ quan hệ gì với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, nhưng thân phận Triệu Phong đã bị vạch trần ra, trở thành tội phạm truy nã của cả Cổ Lũng Vực, như vậy tầng bảo hộ vô hình hắn cấp cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc dĩ nhiên là không còn sót lại chút gì rồi.

Bởi vậy, các chủng tộc khác trong Thiên Vũ Đảo liền lớn gan gây rối, hợp lực đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Đầu tiên, mấy đại thế lực bức bách Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phải giao ra Giao Dịch Linh Điện. Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc đã bị Triệu Phong giết chết, Sa Xỉ Tộc liền trở thành thế lực mạnh nhất trong Thiên Vũ Đảo, thuận lợi chương quản tòa Giao Dịch Linh Điện này.

- Chết đi!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, một cỗ ý chí linh hồn phóng thẳng ra. Nếu thật sự là bên trên ra mệnh lệnh, như vậy hiện tại Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã sớm không còn tồn tại nữa. Nói cách khác, hết thấy những chuyện này đều là tư tâm của các chủng tộc khác mà thôi. Linh hồn của lão giả Sa Xỉ Tộc nháy mắt đã bị tiêu diệt, thân thể rơi thẳng xuống đất.

Sau khi đánh chết lão giả Sa Xỉ Tộc, Triệu Phong liền thi triển Không Gian Na Di, rời khỏi Giao Dịch Linh Điện.

oOo

Bên ngoài Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hiện tại các thành viên của bốn thế lực trong Thiên Vũ Đảo đang tụ tập ở nơi này.

- Thiên Hỏa Chân Thần, chúng ta từ xa tới thăm, người cũng không chịu ra nghênh tiếp một chút! Quả thật có chút không có lễ phép a!

Trong đội ngũ Lam Nhân Băng Lang Tộc, một gã trung niên mập mạp cười nhẹ một tiếng, lớn tiếng nói. Tuy rằng Tộc trưởng Lam Nhân Băng Lang Tộc đã bị Triệu Phong giết chết, nhưng nội tình tộc này thâm hậu, ngược lại cũng không đến mức thoắt cái liền sa sút.

- Ha ha... Các người đây là không chào đón chúng ta sao?

Trong đội ngũ Bích Thanh Vũ Tộc, một vị cường giả Chân Thần đứng ra.

Hỏa quang lóe lên, một lão giả tóc bạc đột nhiên xuất hiện trên không trung. Bên cạnh lão giả còn có mấy đạo nhân ảnh nữa, chính là năm vị Trưởng lão của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Ngay sau đó, những thành viên còn lại của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng nhất tề lao ra.

- Tộc ta đã giao Giao Dịch Linh Điện ra rồi, các người lại còn muốn gì nữa?

Sắc mặt Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, Thiên Hỏa Chân Thần vô cùng thâm trầm. Mấy chục năm trước, sáu đại thế lực phụ cận không ngừng áp bách, rơi vào đường cùng, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đành phải chấp nhận giao ra Giao Dịch Linh Điện.

- Thiên Hỏa Chân Thần, người chỉ giao Giao Dịch Linh Điện cho Sa Xỉ Tộc, những thế lực còn lại chúng ta cũng đâu có đạt được cái gì đâu?

Trong mắt trung niên mập mạp của Lam Nhân Băng Lang Tộc lóe ra quang mang xảo trá.

- Các người muốn cái gì?

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần càng thêm tái nhợt.

- Hắc hắc... không bằng, người lại lấy ra mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm dưới chân các người...

Gã Chân Thần của Bích Thanh Vũ Tộc cười gian, nói.

- Nếu người đồng ý, ngày sau chúng ta tuyệt đối sẽ không trở lại quấy rầy, các tộc vĩnh viễn sống chung hòa bình!

Lại có thêm một gã cường giả Chân Thần nói.

- Đừng mơ tưởng! Các người xem Hỏa Liệt Kim Dương Tộc chúng ta là cái gì chứ?

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức cuồng nộ. Mấy chục năm qua, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thể cấp tốc lớn mạnh, phát sinh biến hóa cực lớn, hết thấy đều nhờ có mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm phía dưới này.

- Giao ra Giao Dịch Linh Điện đã là sự nhún nhường lớn nhất của chúng ta rồi! Các người đừng hòng nghĩ tới những thứ khác!

Đại Trưởng lão cũng đứng ra. Hiện tại, Đại Trưởng lão cũng đã đột phá, trở thành cường giả Chân Thần. Chính bởi vì như vậy, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mới có được một chút lực lượng, đối kháng với các thế lực khác.

- Người muốn chủ động khơi mào mâu thuẫn giữa các thế lực, dẫn phát đại chiến sao?

Hai mắt trung niên mập mạp kia nheo lại thành một đường, lại lộ ra hàn quang lãnh liệt.

- Các người...

Trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần bùng nổ nộ khí, nhưng cũng không thể làm gì được. Cho dù làm lớn chuyện này lên, truyền tới chỗ của Kim Ngọc Tộc, nhưng bởi vì chuyện tình Triệu Phong trước đây, Kim Ngọc Tộc cũng sẽ không trợ giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Nếu Thiên Hỏa Chân Thần đã không đồng ý, như vậy chúng ta chỉ có thể đích thân động thủ lấy khoáng mạch rồi!

Trung niên mập mạp kia dải lĩnh đám tộc nhân Lam Nhân Băng Lang Tộc phía sau, trực tiếp xông vào địa bàn của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong mắt Thiên Hỏa Chân Thần cùng năm vị Trưởng lão bốc lên hỏa diễm đằng đẵng, nhưng lại chậm chạp không dám động thủ.

- Khốn kiếp! Nếu như Triệu Phong ca ca ở chỗ này, bọn chúng nhất định sẽ không dám như vậy!

Lúc này, phía sau đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, trong đám tộc nhân Thanh Ngọc Dương Tộc, có một gã thiếu niên non nớt, vẻ mặt cực kỳ phẫn hận nói. Gã thiếu niên này, chính là tiểu công tử Lưu Vân của Thanh Ngọc Dương Tộc.

- Đừng nói càn!

Bên cạnh Lưu Vân, Ngọc Lâm Nhi thấp giọng nói. Nàng cũng biết đại khái một chút những chuyện tình liên quan tới Triệu Phong, mà Lưu Vân thì lại không biết được chút gì. Tuy nàng cũng hy vọng có thể gặp lại Triệu Phong, nhưng nàng lại càng không hy vọng Triệu Phong quay về tìm cái chết.

- Ha ha... người nói Triệu Phong sao? Hẳn hiện tại chính là tội phạm truy nã của Cổ Lũng Vực, hẳn còn dám trở về sao?

Trung niên mập mạp kia cười ha hả một tiếng. Nhưng hắn vừa mới dứt lời, sau lưng đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lãnh đạm:

- Người đang nói ta sao?

- Kẻ nào?

Trung niên mập mạp kia nhất thời lạnh cả tóc gáy, thân hình lui nhanh về phía sau. Đến cùng là kẻ nào, lại có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện sau lưng hắn, không ngờ hắn lại không chút phát giác.

Ngay khi trung niên mập mạp kia thối lui về phía sau, thân hình Triệu Phong chợt xuất hiện tại trước mặt mọi người. Tuy rằng màu sắc mái tóc của hắn đã thay đổi, nhưng những người quen biết hắn vẫn có thể liếc mắt liền nhận ra.

- Triệu Phong!

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần chấn động, thất thanh kêu lên.

- Triệu Phong ca ca!

Lưu Vân cũng điên cuồng hoan hô.

- Thật sự là hắn! Sao hắn lại trở lại?

Sắc mặt Ngọc Lâm Nhi nhất thời ngây ngẩn, sau đó lại lộ ra thần sắc kinh hoàng, Triệu Phong chính là tội phạm truy nã của rất nhiều đại thế lực trong Cổ Lũng Vực a!

- Triệu... Triệu Phong! Không ngờ người lại dám trở về!

Trông mắt trung niên mập mạp trợn trừng, trong lòng vô cùng khiếp sợ. Luận thực lực, tất cả đám người bọn chúng ở nơi này cộng lại cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong.

- Có gì mà không dám?

Triệu Phong liếc mắt nhìn về phía trung niên mập mạp, trực tiếp hỏi.

- Triệu tiền bối, chúng ta liền lập tức rời đi, tin tức lần này người trở về, chúng ta nhất định sẽ bảo mật!

Thần sắc Tộc trưởng Bích Thanh Vũ Tộc ôn hòa vui vẻ. Hắn tin tưởng, Triệu Phong nhất định là lén lút chạy về, cho nên hẳn là sẽ không dám quá mức khoa trương.

- Tốt! Như vậy các người liền giúp ta bảo mật a!

Triệu Phong cười lạnh một tiếng, nhìn về phía hai người. Nháy mắt, một đạo ý chí linh hồn cường đại trùng kích thẳng ra.

Hai gã Chân Thần lập tức cảm giác phương diện linh hồn chính mình phảng phất như lâm vào trong Địa ngục Lôi kiếp vậy, vô số lôi điện khôn cùng ầm ầm giáng xuống, trong nháy mắt liền tiêu diệt linh hồn của bọn chúng. Không ít thành viên phụ cận cũng bị dư ba của cỗ ý chí linh hồn này tổn thương, Thần hồn trực tiếp vẫn diệt.

Trong nháy mắt, hai gã Chân Thần, hơn phân nửa thành viên Chân Thần trở xuống đã ngã nhào xuống đất, hoàn toàn không còn một chút khí tức. Nhưng ở trong mắt người ngoài, Triệu Phong chỉ là nhìn lướt qua một cái mà thôi! Vừa liếc mắt liền miêu sát một đám!

- Haizzz... không khổng chế tốt a!

Kỳ thật, Triệu Phong chỉ muốn giết chết hai gã Chân Thần kia, nhưng những người còn lại thật sự quá yếu ớt, Triệu Phong đã cất lực khổng chế ý chí Thần Chủ, nhưng chỉ một chút khí tức ý chí lan tràn ra đã có thể trực tiếp giết chết bọn chúng.

- Không khổng chế tốt?

Một gã cường giả Chân Thần toàn thân run run. Không khổng chế tốt, chỉ một cái ánh mắt đã giết chết hơn phân nửa nhân mã. Như vậy nếu hắn không khổng chế, chỉ sợ tất cả mọi người ở đây cũng không đủ cho Triệu Phong nhét kê răng a.

- Cái này... Tiền bối tha mạng a!

Trong nháy mắt, tất cả mọi người ở đây nhất thời quỳ rạp trên mặt đất. Đám người Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trái lại ngẩn ngơ tại chỗ, trong lòng rung động, không thể bình tĩnh nổi.

- Thiên Hỏa Chân Thần, những kẻ này, cứ giao cho các người xử trí a!

Triệu Phong liếc nhìn về phía Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Bởi vì nguyên nhân của hắn, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã bị các chủng tộc khác nhắm vào. Hắn cũng không biết trong khoảng thời gian này Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã bị biết bao nhiêu ủy khuất, cho nên hắn mới giao quyền xử trí cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Vâng!

Sắc mặt Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khẽ chấn động, lập tức đứng ra.

Giờ phút này, tràng diện đã hoàn toàn nghịch chuyển. Đám người ba đại thế lực vừa rồi thế tới rào rạt, không ngừng gây sự, hiện tại đang quỳ rạp trên mặt đất, run rẩy cầu xin tha thứ.

1460. Chương 1457: Không Chịu Nổi Một Kịch

Giờ phút này, tràng diện đã hoàn toàn nghịch chuyển. Đám người ba đại thế lực vừa rồi thế tới rào rạt, không ngừng gây sự, hiện tại đang quỳ rạp trên mặt đất, run rẩy cầu xin tha thứ.

- Không thể tha thứ!

Ánh mắt phẫn nộ của Thiên Hỏa Chân Thần đảo qua mọi người, thốt lên bốn chữ.

Trong khu vực Thiên Vũ Đảo phụ cận, Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã hoàn toàn bị cô lập. Những năm gần đây, những thế lực còn lại từng chút từng chút như tầm ăn lá dâu, không ngừng nghiền ép Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, cuối cùng cũng sẽ có một ngày hủy diệt luôn Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

Trong Thần vực Man Hoang, thực lực mới là tất cả! Hiện tại, đám người bọn chúng đang bị Triệu Phong mạnh mẽ áp bách, mới chịu quỳ xuống cầu xin tha thứ, một khi Triệu Phong rời khỏi hoặc là bị bắt giữ, Thiên Hỏa Chân Thần vững tin, những người này sẽ tiếp tục đối phó Hỏa Liệt Kim Dương Tộc nữa. Bởi vì sự tồn vong của chủng tộc, Thiên Hỏa Chân Thần tuyệt đối sẽ không nường tay. Huống hồ, những người này đã biết chuyện tình Triệu Phong trở về, nhất định phải giết chết toàn bộ!

- Giết!

Toàn thể Hỏa Liệt Kim Dương Tộc mạnh mẽ phóng ra, sát ý đằng đằng.

- Không! Chạy mau!

Đối mặt với tình huống như vậy, các thành viên còn thừa lại của ba đại thế lực lập tức tan vỡ chạy trốn.

Thiên Hỏa Chân Thần cùng Đại Trưởng lão dẫn đầu truy đuổi ở phía trước, phong tỏa đường lui của địch quân.

- Giết!

Toàn thể Hỏa Liệt Kim Dương Tộc phần nộ lao ra. Đối với sự vũ nhục của các thế lực khác, bọn chúng sớm đã không nhịn nổi rồi, giờ phút này toàn bộ liền bộc phát hết ra. Từ sau khi Hỏa Liệt Kim Dương Tộc có thể chống đỡ Giao Dịch Linh Điện, đạt được mạch khoáng Thần Tinh Hạ phẩm, chính thể thực lực đã có sự đề thăng rất lớn, trong các thế lực Thiên Vũ Đảo ở phụ cận cũng đã có thể bài danh năm hạng đầu rồi.

Không mất bao lâu, nhân số các thế lực địch quân đã giảm mạnh.

- Chạy mau!

Ở lại chỗ này chỉ là một con đường chết, một số người còn lại nhất thời liều mạng phóng chạy. Có mấy người chạy ra khỏi vòng vây, nhưng cuối cùng vẫn như cũ bị đám thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc truy sát giết chết.

- Triệu Phong ca, người tốt cuộc đã trở về!

Lưu Vân của Thanh Ngọc Dương Tộc phóng chạy tới trước mặt Triệu Phong, trong mắt lộ ra thần sắc sùng bái. Trước đây hắn đã vô cùng sùng kính Triệu Phong, mà lần này sau khi trở về, thực lực của Triệu Phong lại càng cường đại đến mức vượt qua tưởng tượng của tất cả mọi người.

- Triệu Phong, người mau rời khỏi nơi đây a!

Thiên Hỏa Chân Thần lập tức tiến lên, thần sắc vô cùng lo lắng. Tuy rằng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã giết chết tất cả những thành viên các thế lực khác, nhưng khẳng định cũng có người truyền tin tức ra ngoài. Kỳ thật trong lòng Thiên Hỏa Chân Thần có chút nghi hoặc, vì sao Triệu Phong không cấp tốc xuất thủ, giết chết tất cả mọi người. Nếu là vậy, những người này ngay cả cơ hội truyền tin tức cũng không có. Với thực lực của Triệu Phong, cho dù hắn tàn sát tất cả mọi người trong một hai hơi thở, Thiên Hỏa Chân Thần cũng sẽ không cảm thấy bất ngờ.

- Không vội! Ta ở chỗ này đợi thêm một hồi cũng không sao!

Nói xong, Triệu Phong liền tiến vào trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc.

- Cái gì?

Thiên Hỏa Chân Thần nhất thời ngẩn ra. Triệu Phong chính là tội phạm truy nã của rất nhiều đại thế lực trong Cổ Lũng Vực, mà giờ phút này, không ngờ hắn lại không nhanh chóng rời đi. Mặt khác, trước đây Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đã từng bị Kim Ngọc Tộc mạnh mẽ truy vấn, điều tra được bọn họ không có quá nhiều quan hệ với Triệu Phong, cho nên Kim Ngọc Tộc mới buông tha cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc. Nhưng nếu Triệu Phong ở lại chỗ này, như vậy ngay cả Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cũng sẽ bị liên lụy.

- Yên tâm! Không có việc gì đâu!

Triệu Phong tựa hồ biết rõ sự lo lắng của Thiên Hỏa Chân Thần, một lần nữa nói.

Đương nhiên, trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, ngoại trừ Thiên Hỏa Chân Thần cùng mấy vị Trưởng lão lo lắng ra, những người còn lại cũng không biết rõ chuyện tình, vẫn như cũ cực kỳ vui vẻ. Mà mục đích Triệu Phong ở lại chỗ này cũng rất đơn giản, chính là muốn trong khoảng thời gian ngắn, giúp Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đào tạo ra vài cường giả Chân Thần. Cứ như vậy, địa vị của Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong Thiên Vũ Đảo liền không thể dao động.

- Cái gì? Giúp chúng ta đột phá Chân Thần?

Đám người Nhị Trưởng lão khiếp sợ không nói nên lời, đặc biệt là Nhị Trưởng lão. Thời điểm Triệu Phong vừa mới tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, hai người đã từng có mâu thuẫn không nhỏ. Hiện tại Triệu Phong lại nói muốn giúp hắn đột phá Chân Thần, hắn thật sự có chút không thể tin nổi.

Nhưng bọn chúng không biết là, đối với Triệu Phong đã là Bán Bộ Thần Chủ mà nói, giúp một gã Bán Thần đột phá Chân Thần thật sự là vô cùng dễ dàng. Không tới ba ngày, bốn vị Trưởng lão, dưới sự trợ giúp của Triệu Phong, toàn bộ đã đột phá Chân Thần.

Nhưng như vậy vẫn chưa đủ! Nhớ lại lúc trước, Đảo chủ Thiên Vũ Đảo là cường giả Chân Thần Tứ giai, trong thế lực còn có mấy vị Chân Thần Tam giai, như vậy mới có thể an ổn thống trị toàn bộ Thiên Vũ Đảo. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong lại trợ giúp năm vị Trưởng lão cải thiện tư chất tiềm lực, như vậy con đường vô đạo ngày sau của bọn họ sẽ càng bằng phẳng hơn. Trong đó, Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đại nạn sắp tới, không còn bao nhiêu tiềm lực nữa, rất khó có thể tăng lên, cho nên Triệu Phong lại cấp cho hắn một số trân tài có thể giúp hắn gia tăng tuổi thọ.

Mãi đến mười ngày sau, Triệu Phong cảm giác đã không sai biệt lắm, liền lưu lại một chút tài nguyên, chuẩn bị rời đi. Nhưng đúng lúc này, bốn phía xung quanh Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đột nhiên truyền đến khá nhiều cổ khí tức cường đại.

- Không tốt! Sa Xỉ Tộc, Lam Nhân Băng Lang Tộc, Lưu Xà Tộc...

Thần thức Đại Trưởng lão đảo qua, sắc mặt khê biến.

Hiện tại, gần như tất cả các chủng tộc trong Thiên Vũ Đảo cũng đã tụ tập lại nơi này. Số lượng cường giả Chân Thần cũng có hơn hai mươi người! Cổ thế lực khổng lồ này đã đủ để tiêu diệt Hỏa Liệt Kim Dương Tộc trong nháy mắt rồi. Nhưng bọn chúng cũng biết, những thế lực này đến đây, hoàn toàn là bởi vì Triệu Phong.

- Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, không ngờ các ngươi lại dám chứa chấp Triệu Phong!

- Mau giao Triệu Phong ra đây!

Bốn phương tám hướng truyền đến từng đạo từng đạo thanh âm cuồng nộ. Các thế lực bọn chúng tuyệt đối không muốn nhìn thấy Hỏa Liệt Kim Dương Tộc quật khởi, lần này có thể mượn cơ hội này, trực tiếp diệt trừ chủng tộc này luôn.

- Triệu Phong?

Thiên Hỏa Chân Thần cùng rất nhiều Trưởng lão đều nhìn về phía Triệu Phong. Đối mặt với tình huống như vậy, Triệu Phong sẽ làm gì đây? Nhưng Triệu Phong vẫn như cũ không nhúc nhích, ngồi yên tại chỗ, thần sắc bình thản, phẳng phai như không nghe thấy gì hết vậy.

Khiến cho Hỏa Liệt Kim Dương Tộc ngạc nhiên chính là, tuy rằng bọn họ đã bị rất nhiều thế lực vây quanh, nhưng những thế lực này cũng không có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ nào. Bọn chúng tựa hồ vẫn đang tận lực bảo trì khoảng cách nhất định với Hỏa Liệt Kim Dương Tộc, giống như là đang chờ đợi cái gì vậy.

Đúng lúc này, từ chân trời xa xa phát ra một mảnh quang mang kim ngọc sáng ngời, truyền đến một trận khí tức áp lực mạnh mẽ.

- Không tốt! Cổ dị tượng huyết mạch này, nhất định là Kim Ngọc Tộc!

Sắc mặt Thiên Hỏa Chân Thần nhất thời tái nhợt. Kim Ngọc Tộc, thế lực Tứ tinh rưỡi, kẻ thống trị chân chính của Lam Hải Loan! Trong phạm vi thế lực của nó, những lãnh địa cùng loại với Thiên Vũ Đảo cũng có tới mười mấy cái.

- Cung nghênh Kim Ngọc Tộc!

Nhất thời, toàn bộ thành viên tất cả các thế lực bốn phương tám hướng đều quỳ một chân xuống, nghênh tiếp thế lực Tứ tinh rưỡi Kim Ngọc Tộc.

Trong nháy mắt, cường giả Kim Ngọc Tộc đã hàng lâm nơi này. Tổng cộng mười lăm đạo nhân ảnh, toàn thân lóe ra quang mang kim ngọc cao quý, vô cùng chói mắt. Cổ khí tức khổng lồ kinh người kia khiến cho tất cả thành viên các thế lực Tứ tinh trong Thiên Vũ Đảo cũng không dám thở mạnh, các thành viên Chân Thần trở xuống, hô hấp cũng có chút khó khăn.

- Toàn bộ đều là cường giả Chân Thần! Thấp nhất cũng là Chân Thần Tứ giai!

Toàn thân Thiên Hỏa Chân Thần run lên, toát ra mồ hôi lạnh. Mười lăm cường giả Chân Thần, kẻ thấp nhất cũng là Chân Thần Tứ giai. Mà lão giả uy nghiêm đứng đầu lại càng khiến cho những người khác không dám nhìn thẳng.

- Kẻ này chính là Triệu Phong?

- Trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực, đã có hai đại thế lực Ngũ tinh ban bố giải thưởng trên trời để truy nã hắn rồi!

Không ít cường giả Chân Thần trong đám người Kim Ngọc Tộc vô cùng hưng phấn. Một khi bắt giữ được Triệu Phong, như vậy giải thưởng trên trời kia sẽ có thể khiến cho toàn bộ Kim Ngọc Tộc đề thăng lên một cấp bậc.

Bọn chúng cũng biết được không ít chuyện tình liên quan tới Triệu Phong. Nghe nói lúc trước ở Ngũ Tinh Sơn của Tinh Thần Lâu, ngay cả Chân Thần Tứ giai cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong. Hiện tại đã qua nhiều năm như vậy, Triệu Phong tất nhiên là đã đột phá Chân Thần, thực lực tuyệt đối không thể khinh thường! Cho nên lần này Kim Ngọc Tộc đã xuất động tất cả các cao tăng, kể cả Tộc trưởng Quang Ngọc Cổ Thần!

- Triệu Phong, người xuất thân từ Thiên Vũ Đảo của Lam Hải Loan, nhưng những hành vi của ngươi lại khiến cho chúng ta hổ thẹn! Hôm nay Kim Ngọc Tộc sẽ đích thân bắt giữ ngươi!

Quang Ngọc Cổ Thần nghiêm chỉnh ngôn từ nói.

- Thiên Kim Đại Trận!

Quang Ngọc Cổ Thần lập tức quát lớn. Nhất thời, mười bốn gã cường giả Chân Thần xung quanh hắn bắt đầu di chuyển.

- Không ngờ Kim Ngọc Tộc lại thi triển ra cả Thiên Kim Đại Trận như vậy!

Các thế lực phụ cận Thiên Vũ Đảo cũng đều khiếp sợ không thôi. Triệu Phong này rõ ràng là đã vô cùng cường đại, có thể khiến cho Cổ Thần của Kim Ngọc Tộc phải đích thân xuất mã, đồng thời lại còn thi triển cả Thiên Kim Đại Trận nữa.

Không mất bao lâu, một tòa đại trận công kích phức tạp đã hình thành. Trên đỉnh đầu mười bốn người phiêu phù mười bốn thanh trường kiếm kim ngọc, uy thế lẫm lẫm.

- Ha ha... tiểu tử này thật đúng là không biết sống chết!

Tại một góc trong đại trận, một lão giả cầm y ngọc bào không ngừng cười lạnh. Hắn chính là cường giả dẫn đội của Kim Ngọc Tộc trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ lúc trước, Thiên Hoa Chân Thần! Trước đây trong Bí cảnh, Triệu Phong có Chân Thần Ngũ giai của Phượng Vĩ Tước tương trợ, khiến cho hắn ăn phải rất nhiều thua thiệt.

- Giết!

Quang Ngọc Cổ Thần ra lệnh một tiếng, cùng với mười bốn gã cường giả nhất tề công kích về phía Triệu Phong. Nhất thời, uy áp rợp trời rợp đất đè ép thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong nhanh chóng từ trong Hỏa Liệt Kim Dương Tộc lao ra.

- Hừ! Cái thứ đồ chơi này cũng lấy ra bêu xấu hay sao?

Giờ phút này, Triệu Phong rút cuộc cũng mở miệng. Chỉ đơn giản một câu nói, lại khiến cho uy thế trong thiên địa nhấc lên một trận chấn động, hình thành một cỗ sóng xung kích cường đại không gì sánh được, nhằm thẳng phía đám người Kim Ngọc Tộc.

Oanh! Phanh! Oành!

Nhất thời, Thiên Kim Đại Trận trực tiếp vỡ nát, mười bốn gã Chân Thần lui nhanh về phía sau, nhất tề phun ra một ngụm máu tươi. Thậm chí có hai gã Chân Thần thực lực yếu kém, đã bị cỗ lực lượng này đánh chết.

- Cái này... Điều đó không có khả năng!

Sắc mặt Thiên Hoa Chân Thần trắng bệch, kinh hãi thất thanh. Lúc trước, thời điểm hắn giao phong với Triệu Phong, đối phương chỉ là một gã Chuẩn Thần. Mà hiện tại, một đạo thanh âm của Triệu Phong đã có thể đánh trọng thương tất cả các cao tăng của Kim Ngọc Tộc.

Quang Ngọc Cổ Thần lùi lại mấy bước mới dừng có thể lại, vẻ mặt chấn động nhìn chằm chằm Triệu Phong. Một câu nói đã đập nát Thiên Kim Đại Trận, khiến cho Cổ Thần bị thương!

- Các ngươi còn muốn bắt ta nữa không?

Triệu Phong nhìn chằm chằm Quang Ngọc Cổ Thần, lạnh nhạt hỏi. Giờ phút này, Quang Ngọc Cổ Thần cảm giác đỉnh đầu của mình phẳng phất như đang bị thập vạn đại sơn đè xuống, Thần lực, huyết mạch trong cơ thể gần như ngưng kết lại, thân thể không thể động đậy.

- Không!

Quang Ngọc Cổ Thần gian nan rít ra một chữ này. Hắn sớm nên minh bạch, Triệu Phong có thể đắc tội nhiều đại thế lực Cổ Lũng Vực như vậy, thực lực tất nhiên không tầm thường. Buồn cười chính là không ngờ hắn lại cho rằng Kim Ngọc Tộc có thể bắt giữ được Triệu Phong. Với thực lực của đối phương, tiêu diệt toàn bộ Kim Ngọc Tộc cũng dễ như trở bàn tay!

So với Kim Ngọc Tộc, các thế lực phụ cận Thiên Vũ Đảo ở bốn phía lại càng thêm kinh hãi, trong đầu ông ông chấn động. Trong mắt bọn họ, cường giả Cổ Thần đã cường đại không gì sánh được, cao không thể với tới. Nhưng hiện tại, toàn bộ cao tăng Kim Ngọc Tộc, kể cả cường giả Cổ Thần, ở trước mặt Triệu Phong cũng không chịu nổi một kích như thế.

- Không! Văn bối có mắt như mù! Cầu xin Triệu tiên bối thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường!

Tộc trưởng Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần, trực tiếp quỳ rạp xuống đất. Giờ phút này, toàn bộ thành viên tất cả các thế lực phụ cận đều quỳ rạp trên mặt đất. Triệu Phong thật sự quá mạnh mẽ! Ngay cả Cổ Thần của Kim Ngọc Tộc cũng không thể làm gì được hắn, một khi hắn xuất thủ đại khai sát giới, tất cả mọi người đều sẽ phải chết.

Ngược lại, tất cả thành viên Hỏa Liệt Kim Dương Tộc đều ngơ ngác nhìn một màn trước mắt này. Bọn chúng còn đang lo lắng cho tính mạng của Triệu Phong, nhưng hiện tại tất cả các thế lực Thiên Vũ Đảo, kể cả Kim Ngọc Tộc, kẻ thống trị Lam Hải Loạn cũng quỳ rạp xuống đất cầu xin tha thứ!

1461. Chương 1458: Phong Ba Lại Nổi Lên

Giờ phút này, tất cả các thế lực Thiên Vũ Đảo, kể cả Kim Ngọc Tộc, kẻ thống trị Lam Hải Loạn cũng quỳ rạp xuống đất cầu xin tha thứ!

- Văn bối có mắt như mù! Cầu xin Triệu tiên bối thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường!

Quang Ngọc Cổ Thần lớn hơn Triệu Phong không biết bao nhiêu tuổi, ngược lại còn xưng Triệu Phong là tiền bối.

- Người muốn ta thả cho Kim Ngọc Tộc một con đường? Như vậy người nói cho ta biết, chuyện tình ta đã trở về, ngoại trừ Kim Ngọc Tộc ra, còn có ai biết nữa không?

Triệu Phong nhàn nhạt chất vấn.

- Lúc đó người của Hoàng Long Các cũng đang ở trong tộc, cũng biết được chuyện này!

Quang Ngọc Cổ Thần thoáng do dự một chút, sau đó mới nói. Sau khi nói xong, toàn thân hắn run lên, vẻ mặt sợ hãi nhìn về phía Triệu Phong.

Mà Triệu Phong thì khép hai mắt lại, lâm vào trầm tư. Vốn dĩ hắn nghĩ rằng, nếu như chỉ có mỗi mình Kim Ngọc Tộc biết được chuyện này, như vậy hắn chỉ cần bịt miệng Kim Ngọc Tộc là được. Lại không ngờ tới, thế lực Tứ tinh rưỡi Hoàng Long Các phụ cận Kim Ngọc Tộc cũng biết được chuyện này. Nói chung, người biết càng nhiều sẽ càng phiền phức hơn.

- Như vậy ta tạm thời tới Kim Ngọc Tộc làm khách một chút a!

Triệu Phong đột nhiên mở mắt ra, nói với Quang Ngọc Cổ Thần. Xem ra, chuyện tình chính mình trở về đã không thể giấu diếm nữa. Đã như vậy, thì cứ chính diện giải quyết a!

Quang Ngọc Cổ Thần nhất thời sững sốt, Triệu Phong rốt cuộc là có ý gì?

- Được! Được! Để ta dẫn đường cho tiền bối a!

Quang Ngọc Cổ Thần lập tức đứng lên, tiến tới trước mặt Triệu Phong. Đám Chân Thần còn lại của Kim Ngọc Tộc đi theo phía sau, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Sau khi Triệu Phong cùng người của Kim Ngọc Tộc rời đi, thành viên những thế lực phụ cận còn lại nhất thời thở phào nhẹ nhõm. May là Triệu Phong không phải loại người thù dai hiếu sát, bằng không bọn chúng nhất định là sẽ chết không có chỗ chôn.

- Tộc trưởng, Triệu Phong sẽ không sao chứ?

Nhị Trưởng lão Hỏa Liệt Kim Dương Tộc không nhịn được hỏi một câu. Trước đây, hắn từng có chút xích mích với Triệu Phong, nhưng Triệu Phong không kể tới hiềm khích lúc trước, trợ giúp hắn đột phá Chân Thần, cải thiện tư chất của hắn, có thể nói là khiến cho cả nhân sinh của hắn phát sinh thay đổi. Điều này khiến cho hắn có chút hổ thẹn, không khỏi lo lắng cho Triệu Phong.

- Ta cũng không biết nữa!

Tộc trưởng Hỏa Liệt Kim Dương Tộc khẽ lắc đầu. Hắn cũng biết được một chút những chuyện tình Triệu Phong đã gây ra. Nghe đồn, Triệu Phong đã bắt giữ rất nhiều thiên tài của các đại thế lực, trong đó lại còn có cả một thế lực Ngũ tinh nữa. Thế lực Tứ tinh là do thế lực Tứ tinh rưỡi quản hạt. Thế lực Tứ tinh rưỡi ở trong mắt thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, cũng là không chịu nổi một kích! Mà thế lực Ngũ tinh tuyệt đối là bá chủ trong một Vực, tồn tại gần với Thần Vực Thánh Địa.

oOo

Không tới mười ngày, Triệu Phong đã đi theo đám người Quang Ngọc Cổ Thần tới Kim Ngọc Tộc.

- Kể kia không phải là Triệu Phong, tội phạm truy nã của rất nhiều thế lực trong Cổ Lũng Vực sao?

- Đúng là hắn! Không ngờ lại hắn dám trở về Cổ Lũng Vực!

Rất nhiều đệ tử trong Kim Ngọc Tộc cũng đều kinh ngạc không thôi.

- Hừ! Triệu Phong, cuối cùng ngươi vẫn rơi vào trong tay Kim Ngọc Tộc!

Trong đám đệ tử, một gã thanh niên tuấn lãng lồi lõm, sắc mặt vui vẻ. Hắn chính là Đế Lâm Chuẩn Thần, lúc trước ở trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ, đã bị thua thiệt rất nhiều trong tay Triệu Phong. Về sau hắn nhờ Thiên Hoa Chân Thần xuất thủ đối phó Triệu Phong, vẫn như cũ đại bại trở về. Thân là Chuẩn

Thần thiên kiêu của Kim Ngọc Tộc, hẳn chưa từng bao giờ mất mặt như vậy, vì thế hẳn vô cùng căm hận Triệu Phong.

Sau khi tiến vào Nội điện Kim Ngọc Tộc, Quang Ngọc Cổ Thần liền an bài cho Triệu Phong một tòa cung điện đơn độc. Cuối cùng đám cao tăng Kim Ngọc Tộc lập tức rời đi.

- Tộc trưởng, chúng ta làm gì bây giờ?

Thiên Hoa Chân Thần lập tức tiến lên, vẻ mặt tràn đầy thần sắc oán hận.

- Hừ! Trực tiếp thông báo cho Quy Nguyên Tông!

Quang Ngọc Cổ Thần hừ nhẹ một tiếng. Triệu Phong mang đến cho Kim Ngọc Tộc sự sỉ nhục to lớn như vậy, chỉ có giết chết Triệu Phong mới có thể giải tỏa mối hận trong lòng hắn. Quy Nguyên Tông chính là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong cường đại nhất trong khu vực gần đây. Trước đây, Quy Nhất Chuẩn Thần tham gia Cổ Lũng Võ Hội chính là xuất thân từ tông này.

Quy Nhất Chuẩn Thần là Chuẩn Thần thiên kiêu mạnh nhất của Quy Nguyên Tông, lại bị Triệu Phong bắt giữ. Thời điểm đó, Quy Nguyên Tông so với Tử Dạ Điện còn điên cuồng hơn, gần như xuất động toàn bộ nhân thủ truy tìm tung tích của Triệu Phong.

- Ha hả... tiểu tử này tự đại vô tri, cứ ở đó mà chờ chết đi!

Thiên Hoa Chân Thần cười một tiếng âm trầm quỷ dị. Tuy rằng bọn chúng không bắt được Triệu Phong, nhưng báo tin tức này cho Quy Nguyên Tông, cũng không thiếu chỗ tốt.

o0o

Sau khi vào ở Kim Ngọc Tộc, Triệu Phong cũng lười quản những chuyện bên ngoài, mà lập tức tiến vào Trường bào Thời Không, bế quan tu luyện. Hiện tại, hắn nên chuẩn bị cho việc trùng kích Thần Chủ, tận lực đề cao xác suất trùng kích thành công.

- Lĩnh ngộ được Pháp tắc Không Gian, chính là biểu thị ta có thể tu luyện tầng cuối cùng của Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết rồi!

Trong đầu Triệu Phong hiện lên nội dung tầng cuối cùng của môn công pháp này. Tầng thứ sáu của môn công pháp này vốn là đối ứng với cấp bậc Thần Chủ, hẳn tiếp cận nó sớm một chút, có lợi cho củng cố việc Thần lực, tăng lên xác suất trùng kích Thần Chủ thành công. Nhưng tầng thứ sáu, cuối cùng vẫn là nội dung tu luyện đối ứng với cấp bậc Thần Chủ, Triệu Phong chỉ sơ bộ tu luyện một chút, liền cảm giác khó có thể tiến bộ nổi.

Mấy ngày sau, Triệu Phong rời khỏi Trường bào Thời Không, Thần thức thoáng đảo qua, toàn bộ tình huống trong Kim Ngọc Tộc liền xuất hiện trong đầu hắn.

- Hửm? Kể đang trò chuyện với Quang Ngọc Cổ Thần, là người của Hoàng Long Các?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngẩn ra. Hơn nữa hắn cảm giác người của Hoàng Long Các này có chút quen mắt, tựa hồ chính là kẻ trước đây đã từng đuổi giết hắn cùng Hàn Ngưng Nhi, Trọng Thổ Chân Thần! Trước đây, Triệu Phong mới chỉ là Chuẩn Thần, đối mặt với Trọng Thổ Chân Thần cấp bậc Chân Thần Ngũ giai, cũng chỉ có nước chạy trốn.

- Người của Hoàng Long Các tới Kim Ngọc Tộc làm gì?

Trong lòng Triệu Phong cảm thấy nghi hoặc, liền ẩn nấp thân hình, tiến vào mật điện nơi hai người đang nói chuyện với nhau.

- Quang Ngọc Cổ Thần, nếu như Kim Ngọc Tộc nguyện ý trợ giúp Hoàng Long Các chúng ta, những chỗ tốt lần trước ta nói, sẽ lại tăng thêm một thành!

Trọng Thổ Chân Thần thập phần nghiêm túc nói.

- Haizzz... Thôi đi! Kim Ngọc Tộc không muốn tham dự vào chuyện này!

Quang Ngọc Cổ Thần suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn cự tuyệt. Hiện tại Triệu Phong đang ở nơi này, Kim Ngọc Tộc đúng là không tiện phân ra quá nhiều nhân thủ. Một khi người của Quy Nguyên Tông đến, bắt giữ Triệu Phong, những chỗ tốt bọn chúng đạt được không biết sẽ cao hơn bao nhiêu so với những gì Hoàng Long Các đưa ra.

- Quang Ngọc Cổ Thần, cần gì tuyệt tình như vậy? Hai thành, tăng thêm hai thành nữa! Đây đã là cực hạn của Hoàng Long Các!

Trọng Thổ Chân Thần nhíu mày, lặp lại lần nữa.

- Hiện tại đang là thời kỳ đặc thù, Kim Ngọc Tộc không thể phân ra quá nhiều nhân thủ. Nếu không, thời điểm người đến đây lần thứ hai, ta đã đáp ứng cho các người mượn binh rồi!

Quang Ngọc Cổ Thần uyển chuyển cự tuyệt.

- Mượn binh?

Trong lòng Triệu Phong thoáng sửng sốt. Mượn binh, khả năng lớn nhất chính là Hoàng Long Các đang xảy ra chiến sự. Nhưng Hoàng Long Các đã công chiếm được Bách Thảo Môn, thế lực hẳn là càng thêm cường đại hơn mới đúng, những thế lực bình thường sẽ không dễ dàng đi trêu chọc chúng. Như vậy là cái gì lại có thể khiến cho Hoàng Long Các không địch lại, hoặc là cảm thấy có uy hiếp, nên mới xin các thế lực khác giúp đỡ đây?

- Chẳng lẽ là Hàn Ngưng Nhi đã trở về báo thù sao?

Triệu Phong chợt nghĩ đến cái khả năng này. Hàn Ngưng Nhi thân là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, địa vị trong các đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa hẳn là cũng không đơn giản. Nàng rất có thể dẫn theo một số người quay trở lại Cổ Lũng Vực, chấn hưng lại Bách Thảo Môn.

- Kể nào?

Về mặt Trọng Thổ Chân Thần đang sầu khổ, đột nhiên phát hiện cách đó không xa chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh, nhất thời từ chỗ ngồi nhảy dựng lên.

- Triệu Phong?

Quang Ngọc Cổ Thần đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Triệu Phong này làm thế nào có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở trong này?

- Là người!

Trọng Thổ Chân Thần đột nhiên nhớ ra, thần sắc phi thường kinh hãi. Lúc trước, nếu không phải Triệu Phong xuất hiện, hẳn sớm đã bắt được Hàn Ngưng Nhi rồi. Nhưng Trọng Thổ Chân Thần cũng không có hành động gì thiếu suy nghĩ. Triệu Phong có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở nơi này, cái này chứng minh thực lực của đối phương đã viển siêu phạm vi hẳn có thể ứng phó. Ngay lập tức, Trọng Thổ Chân Thần liền truyền đi một tin tức.

- Hoàng Long Các mượn binh, là chuyện gì xảy ra?

Triệu Phong lập tức hỏi.

- Thực lực Hoàng Long Các tăng mạnh, dự định tấn công các thế lực Tứ tinh rưỡi khác!

Trọng Thổ Chân Thần do dự một chút, phảng phất như kiêng kỵ Triệu Phong, cho nên bất đắc dĩ nói. Nhưng Triệu Phong lại phát hiện, thời điểm Trọng Thổ Chân Thần nói như thế, sắc mặt Quang Ngọc Cổ Thần chợt có chút biến hóa. Rất rõ ràng, đây không phải là sự thật!

- Hừ! Nếu như người không chịu nói sự thật, vậy ta sẽ tự mình tìm đáp án!

Sắc mặt Triệu Phong băng lãnh. Vừa mới dứt lời, một cỗ ý chí linh hồn trực tiếp lao ra.

- Người muốn làm gì?

Sắc mặt Trọng Thổ Chân Thần đại biến, chuẩn bị phản kháng. Nhưng khoảnh khắc này, hắn chợt phát hiện chính mình đã không thể động đậy, linh hồn phảng phất như chìm vào lồi trệ vậy, bị lồi điện khôn cùng

ràng buộc, mất đi liên hệ với Thần thể, không làm được gì cả. Sau đó, một cỗ ý chí linh hồn khổng lồ tiến nhập vào linh hồn của hắn, đọc trộm tất cả mọi thứ.

- Quả nhiên là vậy!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Sở dĩ Hoàng Long Các mượn binh, chính là vì muốn đối phó với Bách Thảo Môn. Ý niệm Triệu Phong khẽ nhúc nhích, linh hồn cùng Thần thể của Trọng Thổ Chân Thần liền trực tiếp tan thành mây khói.

Ở bên cạnh, trong lòng Quang Ngọc Cổ Thần âm thầm kinh hãi. Ở trước mặt Triệu Phong, Trọng Thổ Chân Thần ngay cả tự bạo cũng làm không được.

- Hoàng Long Các!

Triệu Phong lẩm bẩm mấy chữ, thân hình đột nhiên biến mất khỏi nơi này.

Sau khi Triệu Phong bỏ đi không bao lâu, một cỗ khí tức áp bức đã hàng lâm Kim Ngọc Tộc. Quang Ngọc Cổ Thần lập tức bay ra, nhìn về phía ba đạo nhân ảnh xa xôi trên bầu trời.

- Quang Ngọc Cổ Thần, người đâu?

Trong ba người kia, lão giả tử y dẫn đầu, toàn thân chìm trong thần huy đủ mọi màu sắc.

- Càn Nguyên Cổ Thần, Triệu Phong vừa mới rời khỏi, đã đi Hoàng Long Các! Với thực lực của ngài, chỉ sợ hắn còn chưa đến được Hoàng Long Các, đã rơi vào trong tay ngài rồi!

Về mặt Quang Ngọc Cổ Thần vui vẻ, nhưng trong lòng lại vô cùng khiếp sợ. Càn Nguyên Cổ Thần này không phải người thường, chính là Tông chủ Quy Nguyên Tông, cường giả Bán Bộ Thần Chủ! Mà hai người bên cạnh hắn đều là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Hắn không ngờ tới Tông chủ Quy Nguyên Tông lại đích thân xuất thủ, hơn nữa còn dẫn theo hai gã Trưởng lão Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nữa.

- Đi!

Càn Nguyên Cổ Thần khẽ quát một tiếng, dẫn theo hai người còn lại trực tiếp rời khỏi. Trước đây, Dạ Long Cổ Thần của Tử Dạ Điện đã vãn lạc tại Tử Linh Vực, chuyện này chỉ có những thế lực Ngũ tinh cùng một vài thế lực Tứ tinh Đỉnh phong mới biết được. Quy Nguyên Tông chính là biết được điểm ấy, cho nên Tông chủ mới đích thân xuất thủ, nhằm để bảo đảm không chút sơ sót.

oOo

Cùng lúc đó, tại một địa phương Cẩm địa có độ nguy hiểm cực cao trong Cổ Lũng Vực, Sơn cốc Thê Quỷ. Sâu trong lòng đất Sơn cốc Thê Quỷ, có cất giấu một cái thế lực to lớn không ai hay biết.

Trong một gian đại điện vốn dĩ không có một bóng người đột nhiên xuất hiện mấy đạo không gian ba động. Từng đạo từng đạo nhân ảnh thân khoác hắc y xuất hiện trong đại điện, mỗi một người xuất hiện ở đây cũng đều tản ra khí tức Cổ Thần cường đại.

- Bẩm Bá Long đại nhân, Triệu Phong đã xuất hiện tại Kim Ngọc Tộc!

Một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trong đó đột nhiên nói. Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong đại điện nhất thời chấn động một trận.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức tai nạn hủy diệt tất cả đột nhiên xuất hiện. Trong đại điện nhất thời vô cùng trầm mặc, tất cả mọi người đều nhìn về phía một gã nam tử toàn thân phủ đầy long lân đen như mực ở phía trên đại điện.

- Triệu Phong, người rút cuộc cũng xuất hiện!

Thân ảnh hắc lân này phát ra một đạo thanh âm khàn khàn hưng phấn.

- Ta sẽ tự mình giải quyết kẻ này! Các ngươi đều lui xuống đi!

Nam tử hắc lân thấp giọng quát lên.

- Vâng!

Lập tức, toàn bộ các nhân ảnh trong đại điện đều tiêu tán không còn.

- Thần Mâu thứ chín! Để ta tự mình đem người hiến cho vị đại nhân kia a! Khắc khắc khắc...

1462. Chương 1459: Đồng Thời Giải Quyết

Nửa năm gần đây, phía Tây lĩnh Cổ Lũng Vực đã xảy ra một chuyện tình tạo thành oanh động không nhỏ. Bách Thảo Môn mấy chục năm trước đã bị Hoàng Long Các hủy diệt, lúc này đã ngóc đầu trở lại, một lần nữa thành lập. Hoàng Long Các đầu tiên phát hiện ra điểm này, lập tức phái ra đại lượng thành viên, giữa song phương diễn ra một trận đại chiến thế lực Tứ tinh rưỡi. Cuối cùng, Bách Thảo Môn chặn đứng được đợt công kích đầu tiên của Hoàng Long Các. Sau đó, những thành viên Bách Thảo Môn ngày trước dần dần trở về, có không ít thế lực Tứ tinh trở xuống lại càng trực tiếp thoát ly Hoàng Long Các, quy thuận Bách Thảo Môn.

Đại điện nghị sự dưới lòng đất của Bách Thảo Môn...

- Hàn Ngưng Nhi, lão phu quả nhiên không nhìn lầm người, Bách Thảo Môn có thể thành công trùng kiến, hoàn toàn nhờ có công lao của người!

Một lão giả tóc xanh lục ngồi phía trên cùng, sắc mặt đầy vẻ hân hoan, nói. Người này chính là Môn chủ Bách Thảo Môn trước đây. Sau khi Bách Thảo Môn bị đánh bại, hắn dẫn theo đại bộ phận thành viên còn lại ẩn núp đi, vẫn luôn lập mưu một lần nữa quật khởi.

Những cao tăng khác của Bách Thảo Môn cũng mỉm cười gật đầu, ánh mắt chú ý trên người một nàng nữ tử y phục xanh lục. Ánh mắt nữ tử này ở trong đại điện hân hoan đặc biệt sáng ngời, tản ra sinh cơ cùng sức sống thuần khiết, nhìn qua tựa như một nàng tinh linh trong rừng rậm, bộ dáng linh động mỹ lệ.

- Môn chủ, đây là chuyện ta mà phải làm! Bất quá, chuyện này vẫn phải đa tạ Hạ Hầu sư huynh!

Về mặt Hàn Ngưng Nhi mỉm cười, nhìn sang Hạ Hầu Vũ một thân lục y ngắn gọn, dáng người thẳng tắp hùng tráng bên cạnh mình. Lúc trước, thời điểm tại Linh Tộc, khi Triệu Phong vừa mới đột phá Chân Thần, đã từng giao thủ qua với Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa. Về sau, khi Triệu Phong đưa Hàn Ngưng Nhi đến Sinh Mệnh Thánh Địa, cũng là do Hạ Hầu Vũ phụ trách tiếp đãi hai người bọn họ. Trải qua thời gian lâu như vậy, Hạ Hầu Vũ đã thuận lợi đột phá, trở thành Cổ Thần Thất giai.

- Đa tạ Sinh Mệnh Thánh Địa nguyện ý trợ giúp Bách Thảo Môn chúng ta!

Môn chủ Bách Thảo Môn nhìn về phía gã nam tử bên cạnh Hàn Ngưng Nhi, thần sắc có chút kích động. Trong tông môn có thể xuất hiện một hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, thật sự là chuyện vạn hạnh. Có thể bám vào một chút quan hệ với Thánh địa trong truyền thuyết, đây là chuyện xa vời mà cả đời hắn cũng không dám hy vọng.

- Chuyện nhỏ mà thôi!

Hạ Hầu Vũ phát phát tay, biểu thị cũng không để ở trong lòng. Kỳ thật, đây là ý nguyện cá nhân của hắn, không chút quan hệ gì với Sinh Mệnh Thánh Địa. Nếu không, Hoàng Long Các đã sớm chịu thua đầu hàng rồi, nào dám tiếp tục đối kháng với Bách Thảo Môn.

- Hạ Hầu công tử quá khiêm nhường rồi! Nếu không có người, chúng ta căn bản không thể nào chống lại Hoàng Long Các được!

Môn chủ Bách Thảo Môn mỉm cười nói. Lần trước trong lúc hai đại thế lực chiến đấu, Môn chủ Bách Thảo Môn đã bị trọng thương, mãi cho tới bây giờ vẫn chưa hoàn toàn chữa trị khỏi. Mà Hạ Hầu Vũ thân là Cổ Thần Thất giai, lại là hậu duệ Sinh Mệnh Chi Mâu, đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa, thực lực vô cùng cường đại. Chính nhờ có hắn, Bách Thảo Môn mới có thể chống lại Hoàng Long Các.

Lúc này, Hạ Hầu Vũ chính là tất cả hy vọng của toàn bộ Bách Thảo Môn, là đối tượng mà vô số đệ tử sùng bái. Mà cao tăng Bách Thảo Môn lại càng hy vọng Hàn Ngưng Nhi có thể ở cùng một chỗ với Hạ Hầu Vũ, như vậy Bách Thảo Môn lại càng có thể bảo đảm an toàn.

Đúng lúc này, kết giới đại diện nghị sự đột nhiên xuất hiện một tia ba động, một đạo thân ảnh trực tiếp xông vào.

- Bẩm Môn chủ, Hoàng Long Các một lần nữa công kích tới!

Gã thám báo này nửa quỳ trên mặt đất, cung kính nói.

- Chuẩn bị nghênh chiến!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn khê biến, lập tức quát lên. Sau một khắc, toàn bộ đại diện nghị sự trở nên trống rỗng, tất cả thành viên trong Bách Thảo Môn cấp tốc tập kết.

Không bao lâu, từ chân trời xa xa, hai chiếc Chiến hạm hình rồng hùng tráng uy vũ chợt bay thẳng tới. Đứng trên đỉnh một chiếc Chiến hạm hình rồng trong đó, Các chủ Hoàng Long Các toàn thân làn da ám hoàng sắc, hình thể cao lớn, thần sắc uy nghiêm.

- Hạ Hầu công tử, đây là ân oán giữa Hoàng Long Các và Bách Thảo Môn, hy vọng người không nên nhúng tay vào!

Các chủ Hoàng Long Các đầu tiên nhìn về phía Hạ Hầu Vũ. Hạ Hầu Vũ là người của Sinh Mệnh Thánh Địa, nếu không phải Sinh Mệnh Thánh Địa cách nơi này quá xa, Hoàng Long Các căn bản không dám xuất thủ với Bách Thảo Môn. Mặt khác, hẳn cũng có thể nhìn ra, Hạ Hầu Vũ đến đây giúp Bách Thảo Môn thuận tụy là ý nguyện cá nhân của hắn, không có quan hệ với Sinh Mệnh Thánh Địa.

- Ta đã đáp ứng với Ngưng Nhi sư muội, chuyện này ta sẽ quản đến cùng!

Thần sắc Hạ Hầu Vũ cực kỳ kiên định.

Nghe Hạ Hầu Vũ nói như vậy, đám cao tăng Bách Thảo Môn đều lộ ra thần sắc vui vẻ. Theo như bọn chúng nghĩ, Hạ Hầu Vũ nhất định là có ý tứ với Hàn Ngưng Nhi.

- Hoàng Long Các, Bách Thảo Môn nhất định sẽ hoàn trả lại mối thù ngày trước!

Môn chủ Bách Thảo Môn nhìn thẳng về phía Các chủ Hoàng Long Các, trong mắt hiện lên một tia lãnh quang. Mặc dù hắn đã bị trọng thương, nhưng Hạ Hầu Vũ đang tiến hành chữa trị cho hắn, không bao lâu nữa sẽ khỏi hẳn, lúc đó Bách Thảo Môn sẽ một lần nữa quật khởi!

- Ha ha... chỉ sợ các người không có cơ hội này!

Các chủ Hoàng Long Các nhất thời cười to.

Một màn này khiến cho các cao tăng Bách Thảo Môn cảm thấy kỳ hoặc. Theo lý thuyết, thực lực Hoàng Long Các hẳn là không thể làm gì được Bách Thảo Môn, nhưng Các chủ Hoàng Long Các lại tự tin như vậy, lẽ nào Hoàng Long Các đã đạt được chi viện cường lực gì sao?

Đúng lúc này, từ chân trời xa xa chợt truyền đến một cỗ khí tức Quỷ đạo khiến người ta sợ hãi. Vô số thân ảnh lạnh lẽo đen như mực nhất thời phiêu phù bay đến.

- U Quỷ Tộc!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn khê động. U Quỷ Tộc là chủng tộc tương đối cường đại trong thế lực Tứ tinh rười, cường giả Cổ Thần trong đó cũng có tới sáu người, viễn siêu thế lực Tứ tinh rười bình thường. Mà hiện tại lại có tới ba gã Cổ Thần Thất giai đến đây.

Nhìn thấy một màn này, đám cao tăng Bách Thảo Môn còn lại, kể cả Hạ Hầu Vũ, sắc mặt cũng âm trầm xuống. Thực lực Hạ Hầu Vũ cường đại đến đâu đi nữa, nhiều lắm cũng chỉ có thể đối phó được hai gã Cổ Thần Thất giai, nhưng địch quân thoáng cái đã có thêm ba gã Cổ Thần, đã có được ưu thế nghiền ép Bách Thảo Môn rồi.

- Hạ Hầu công tử, ta khuyên người nên lập tức rời đi! Mặc dù chúng ta không định sẽ xuất thủ với người, nhưng đến lúc đó trong lúc chiến đấu cũng không cố kỵ nổi nhiều như vậy, khó tránh khỏi sẽ gây tổn thương cho người!

Các chủ Hoàng Long Các một lần nữa nhìn về phía Hạ Hầu Vũ.

Giờ phút này, toàn bộ chiến trường một mảnh tĩnh mịch, bên phía Bách Thảo Môn tràn ngập cảm giác tuyệt vọng nồng đậm. Mặc kệ Hạ Hầu Vũ có trợ giúp Bách Thảo Môn hay không, bọn chúng cũng không phải là đối thủ của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc liên thủ. Mà sắc mặt Hạ Hầu Vũ cũng thập phần khó nhìn, chuyện tình hần đáp ứng Hàn Ngưng Nhi, sợ rằng cũng không thể làm được rồi.

Bất quá đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền đến một đạo thanh âm bình thản:

- Hàn Ngưng Nhi, quả nhiên ngươi đã trở về! Còn có Hạ Hầu huynh nữa, không ngờ ngươi cũng đến đây!

Đạo thanh âm này thập phần tùy tiện, phá vỡ bầu không khí tĩnh lặng ở nơi đây.

Đám người Hoàng Long Các, U Quỷ Tộc nhất tề nhìn lại. Ánh mắt các thành viên Bách Thảo Môn cũng chợt lóe sáng. Kể đột nhiên xuất hiện này, tựa hồ là bằng hữu của Hàn Ngưng Nhi cùng Hạ Hầu Vũ. Nhưng thời điểm tất cả mọi người nhìn thấy Triệu Phong, sắc mặt nhất thời đại biến, vô cùng khiếp sợ.

- Triệu Phong!

Các chủ Hoàng Long Các và rất nhiều cao tăng Hoàng Long Các đều thất thanh kêu lên.

Các thành viên Bách Thảo Môn cũng vô cùng kinh ngạc. Kẻ này không phải là Triệu Phong, mấy chục năm trước đã quật phá khiến cho toàn bộ Cổ Lũng Vực cũng sôi sùng sục sao? Hắn vẫn đang bị rất nhiều đại thế lực truy nã, không ngờ lại dám chạy về đây.

- Triệu Phong, ngươi đã làm gì Mạc Quỷ Chuẩn Thần, cháu của ta?

Bên phía U Quỷ Tộc, ánh mắt một gã Cổ Thần lạnh lẽo, lóe lên sát khí. Mạc Quỷ Chuẩn Thần này chính là một gã Chuẩn Thần đã phát sinh qua xung đột với Triệu Phong tại Cổ Lũng Vô Hội lúc trước. Về sau, hắn cũng là một thành viên bị giam giữ trong cung điện Ngũ Hành.

- Triệu huynh, sao ngươi lại ở chỗ này?

Hạ Hầu Vũ đồng dạng cũng thập phần kinh dị. Sinh Mệnh Thánh Địa cũng tương đối biết rõ chuyện xảy ra tại Xích Tinh Vực. Nghe đồn, Triệu Phong là kẻ có được Thần Máu thứ chín, sau khi Thần Máu thức tỉnh, hắn mạnh mẽ đánh bại Cổ Hồn Điện, cuối cùng tiêu thất vô tung.

Hàn Ngưng Nhi vừa nhìn thấy Triệu Phong, tâm tình liền vô cùng kích động. Trước đây, sau khi nghe tin Triệu Phong có được Thần Máu thứ chín, trong lòng nàng vẫn luôn vô cùng lo lắng, Triệu Phong có thể gặp phải bất trắc gì hay không. Đồng thời, Triệu Phong xuất hiện cũng khiến hai người bọn họ nhìn thấy được hy vọng. Tại Tử Linh Vực cùng Xích Tinh Vực, Triệu Phong chính là ngay cả Thần Chủ cũng có thể chiến thắng a!

Bên kia, sắc mặt các thành viên Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc cũng vô cùng âm trầm. Trước đây thực lực Triệu Phong đã cực kỳ bất phàm, não loạn cả Cổ Lũng Vực cũng phải long trời lở đất. Hiện tại ngay cả Hạ Hầu Vũ cũng gọi Triệu Phong là Triệu huynh, có thể thấy được thực lực Triệu Phong nhất định là có tăng trưởng không nhỏ.

- Trước đừng hành động gì thiếu suy nghĩ, đem tin tức Triệu Phong đã trở về nói cho thế lực bên trên, tự nhiên sẽ có người tới đối phó hắn!

Các chủ Hoàng Long Các tương đối ổn trọng, âm thầm truyền âm giao lưu với đám người U Quỷ Tộc.

- Triệu huynh, nhờ ngươi xuất thủ, giúp chúng ta giải quyết chuyện này a!

Hạ Hầu Vũ mỉm cười nói.

Ánh mắt đám người Bách Thảo Môn nhất thời ngẩn ra. Không ngờ Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa lại mở miệng nhờ Triệu Phong xuất thủ? Hơn nữa nhìn bộ dáng của Hạ Hầu Vũ cũng không có một chút lo lắng, giống như chỉ cần Triệu Phong xuất thủ, hết thảy những chuyện này sẽ có thể giải quyết xong. Đồng dạng, mặt mày Hàn Ngưng Nhi cũng vô cùng rạng rỡ, phẳng phất như đã hoàn toàn quên mất chuyện tình chiến tranh vậy.

- Trước hãy đợi một chút đã!

Triệu Phong bình thản mở miệng.

- Đợi một chút?

Hạ Hầu Vũ nhất thời sửng sốt, có chút nghi hoặc. Vì sao còn phải đợi một chút?

Bên kia, đám người Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc nhìn thấy đám người Triệu Phong vừa nói vừa cười, sắc mặt cực kỳ khó nhìn.

- Hoàng Long Các chủ, chúng ta đồng loạt ra tay, trước giết chết Triệu Phong! Ta không tin hắn có thể địch nổi tất cả chúng ta liên thủ!

Sắc mặt một gã Cổ Thần của U Quỷ Tộc dữ tợn đáng sợ, truyền âm.

Nhưng đúng lúc này, từ chân trời xa xa đột nhiên truyền đến một cỗ khí tức ba động kinh thiên động địa. Ba đạo nhân ảnh trực tiếp xuất hiện tại trung tâm hai phe nhân mã, khí tức hùng hậu kinh người, chấn động bát phương.

- Quy Nguyên Tông! Càn Nguyên Cổ Thần!

U Quỷ Tộc cùng Hoàng Long Các Cổ Thần nhất thời kinh hãi thất thanh. Bọn chúng truyền tin tức Triệu Phong đã trở về cho một vài thế lực, trong đó cũng có cả Quy Nguyên Tông. Nhưng Quy Nguyên Tông cũng không thể nhanh như vậy liền chạy tới a! Hơn nữa, những kẻ tới đây lại là cường giả Bán Bộ Thần Chủ Tông chủ Quy Nguyên Tông, còn có hai gã Trưởng lão Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong nữa! Lúc này bọn chúng mới ý thức được, sợ rằng Triệu Phong so với trong tưởng tượng của bọn chúng còn mạnh hơn.

- Triệu Phong, giao Quy Nhất Chuẩn Thần ra đây, ngoan ngoãn thúc thủ chịu tội!

Càn Nguyên Cổ Thần căn bản không thèm để ý tới ba đại thế lực Tứ tinh rưỡi ở đây, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong, bình thần mở miệng.

- Các ngươi rốt cuộc đã chạy tới, như vậy liền đồng thời giải quyết a!

Khóe miệng Triệu Phong nhếch lên, nhìn về phía ba người Quy Nguyên Tông. Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nhất thời hiểu rõ, trước đây Triệu Phong nói đợi một chút là có ý gì. Chỉ là một gã Bán Bộ Thần Chủ chạy tới mà thôi, bọn họ căn bản không chút lo lắng.

Trái lại toàn bộ đám người Bách Thảo Môn đều kinh hãi khiếp đảm, không khỏi lui một bước về phía sau, Quy Nguyên Tông rõ ràng cho thấy đến gây phiền phức cho Triệu Phong.

- A? Người muốn giải quyết thế nào?

Thần sắc Tông chủ Quy Nguyên Tông ngưng đọng, nghe khẩu khí của Triệu Phong, tựa hồ đã sớm biết bọn chúng sẽ đến.

- Ta tự nhiên là hy vọng giải quyết hòa bình!

Triệu Phong tâm bình khí hòa nói. Trước đây hắn từng giam cầm cường giả thiên tài của rất nhiều thế lực, nhưng đám người kia đều là những kẻ muốn giết hắn đoạt bảo, cho nên Triệu Phong cũng làm gì sai. Hơn nữa, những thành viên kia cũng đã bị hắn thả vào Mộng Cảnh Thái Cổ rồi, tự nhiên không có khả năng đơn giản thả ra, tránh khỏi việc tiết lộ bí mật của hắn.

- Buồn cười! Người há có thể so sánh với Quy Nhất Chuẩn Thần? Nếu người đã không chịu thỏa hiệp, như vậy đừng trách Quy Nguyên Tông rồi!

Sắc mặt Càn Nguyên Cổ Thần phần nộ. Kỳ thật giải quyết hòa bình cũng hoàn toàn có thể, nhưng lợi ích trên người Triệu Phong quá lớn, vừa có Trường bào Thời Không, Quyền trượng Tử Chú, còn có cung điện Ngũ Hành Áo Nghĩa, giết chết Triệu Phong sẽ có thể đạt được hết thảy những cái này.

- Hắc hắc... tiểu tử này đáng đời!

Đám người U Quỷ Tộc nhất thời cười lạnh. Nhân mã Hoàng Long Các cũng cực kỳ vui vẻ. Tông chủ Quy Nguyên Tông đã đích thân xuất thủ, Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Nói không chừng ngay cả Bách Thảo Môn cũng sẽ chịu liên lụy.

1463. Chương 1460: Thế Lực Tụ Tập

Đối với chuyện giải quyết hòa bình theo như lời của Triệu Phong, Quy Nguyên Tông căn bản không thêm suy nghĩ tới, trực tiếp cự tuyệt. Nhìn thấy một màn này, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi không khỏi thở dài một tiếng, bắt đầu lo lắng thay cho Quy Nguyên Tông. Tại Tử Linh Vực, Triệu Phong đã từng chiến thắng qua Thần Chủ, càng nghe đồn ở Xích Tinh Vực, hẳn lại còn giết chết qua một vị Thần Chủ nữa.

- Nếu như các người đã cự tuyệt nghị hòa, như vậy ta cũng sẽ không khách khí!

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo. Hắn cũng không muốn cố tình khơi mào sự cố, nhưng hết lần này tới lần khác có người tự cho là đúng, tham niệm quá nặng.

Lời này vừa nói ra, ba người Quy Nguyên Tông nhất thời ngậm ngùi cả người.

- Ha ha... tiểu bối, ta cũng không biết là người có dũng khí hay là ngu xuẩn a...

Đám người Càn Nguyên Cổ Thần nhất thời cười rộ lên ha hả. Hơn sáu mươi năm trước, thời điểm Triệu Phong trốn khỏi Cổ Lũng Vực bất quá chỉ là một gã Chuẩn Thần mà thôi. Cho dù thân mang trọng bảo, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhiều lắm cũng là Cổ Thần Thất giai a.

- Ha hả... vẫn như cũ cuồng vọng như vậy!

Nụ cười của đám cao tăng U Quỷ Tộc càng thêm âm lãnh.

Đám người Bách Thảo Môn bên này lại càng dùng ánh mắt như đang nhìn quái vật nhìn Triệu Phong. Sao hẳn lại dám nói mạnh miệng như vậy với Tông chủ Quy Nguyên Tông?

- Nếu các người đã không muốn nghị hòa, vậy chỉ có thể dùng thực lực nói chuyện!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động, đột nhiên bước ra một bước.

Đám người Quy Nguyên Tông vừa mới bình phục lại, nhất thời lại cảm thấy buồn cười cực điểm, chuẩn bị mở miệng châm chọc vài câu. Nhưng ngay khi Triệu Phong bước ra một bước kia, thiên địa chợt âm âm chấn động. Thiên địa trở nên hôn ám, phong vân cuộn cuộn, toàn bộ nguyên khí bốn phương tám hướng nhất thời tụ tập về phía Triệu Phong. Một cỗ uy thế thiên địa khổng lồ áp bách thẳng về phía trước. Cỗ áp bách này khiến cho hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Quy Nguyên Tông cảm thấy một tia trầm trọng, khiến cho Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng cảm thấy kinh ngạc.

Không đợi bọn chúng kịp nói gì, Triệu Phong đã một lần nữa bước ra một bước. Cỗ uy thế thiên địa kia trực tiếp gia tăng lên gấp bội. Khoảnh khắc này, thân hình hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong trầm xuống, sắc mặt có chút khó nhìn. Mà sắc mặt Tông chủ Quy Nguyên Tông ngẩn ra, ánh mắt mở to, kinh hãi nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong.

Phía sau, đại quân U Quỷ Tộc cùng Hoàng Long Các phảng phất như bị thập vạn đại sơn đè ép, tất cả mọi người ngay cả hô hấp cũng cảm thấy vô cùng khó khăn. Không mất bao lâu, đã có mấy ngàn người nhất tề phun máu, bạo lui về phía sau.

- Lui!

Các chủ Hoàng Long Các cùng Cổ Thần của U Quỷ Tộc đồng thời quát lớn một tiếng. Biến hóa bất ngờ này khiến cho trong đầu bọn chúng một mảnh mờ mịt. Nhưng nguy cơ đột nhiên hàng lâm, khiến cho bản năng bọn chúng chỉ nghĩ tới chuyện chạy trốn.

- Nói đi, các người muốn giải quyết như thế nào?

Triệu Phong đột nhiên mở miệng, một lần nữa bước mạnh ra một bước. Hắn tuy là Bán Bộ Thần Chủ, nhưng đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, mà Thần lực Hỗn Nguyên của hắn ở trong Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng hiếm có Thần Chủ nào có thể so sánh được. Giờ phút này, cỗ uy thế thiên địa kia trở nên giống như thực chất, giống như Mãnh thú Hồng Hoang lao thẳng tới.

- Phốc! Phốc!

Hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong của Quy Nguyên Tông nhất tề phun ra một ngụm tiên huyết, lui nhanh về phía sau. Mà Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng không khỏi lui về phía sau hai bước mới dừng lại được, toàn thân không ngừng run rẩy.

Sau lưng Triệu Phong, về mặt toàn bộ đám người Bách Thảo Môn đều nhìn một màn này. Chỉ bước ba bước, đã bức lui hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, một gã Bán Bộ Thần Chủ của Quy Nguyên Tông!

Trong mắt Môn chủ Bách Thảo Môn, cường giả Bán Bộ Thần Chủ đã xem như là cường giả tuyệt thế, giết hẳn tựa như giết chết một con kiến hôi. Nhưng cường giả như vậy lại bị uy thế vô hình của Triệu Phong bức lui về phía sau!

- Cái này... Triệu tiền bối, chúng ta...

Trong lúc nhất thời, Tông chủ Quy Nguyên Tông cũng không biết phải nói cái gì. Tình huống xấu nhất mà hắn có thể nghĩ tới chính là Triệu Phong sẽ lấy ra át chủ bài gì, có thể tạm thời chống đỡ được bọn chúng. Nhưng không ngờ tới, tình huống cuối cùng lại như thế này! Hiện tại, hắn ngay cả dũng khí động thủ cũng không có.

- Các người không phải là muốn bắt ta sao?

Triệu Phong bước ra bước thứ tư, vận chuyển đông đảo lực lượng Áo nghĩa phức tạp của mình. Trong thiên địa chợt ngưng tụ ra một cỗ lực lượng khổng lồ khôn cùng, giống như bài sơn đảo hải nghiền áp tới. Tông chủ Quy Nguyên Tông phảng phất như trúng phải công kích nghiêm trọng, thân hình run lên, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy ra một tia máu tươi.

Oanh phanh!

Thân hình hai gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong bay ngược về phía sau, lưu lại trên không trung một đường máu.

- Triệu tiền bối, chuyện này toàn bộ là lỗi của chúng ta, Quy Nguyên Tông nguyện ý xuất ra tất cả mọi thứ để bồi thường!

Lúc này Tông chủ Quy Nguyên Tông mới nghĩ ra lý do giải thích, cực kỳ khép nép nói. Hắn tuyệt đối không dám hoài nghi, Triệu Phong có dám thật sự giết chết bọn chúng hay không. Chỉ cần có thể sống sót, những thứ đã mất luôn luôn có thể kiếm được trở lại, nhưng nếu như đã chết, như vậy liền không còn gì cả.

- Cút đi! Ngày sau đừng để ta lại nhìn thấy các người nữa!

Triệu Phong khề quát một tiếng. Chỉ là thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, có cái gì có thể khiến cho hắn coi trọng chứ? Mục đích lần này của hắn chủ yếu là thông qua Quy Nguyên Tông để chấn nhiếp các thế lực khác.

- Vâng! Vâng!

Ba người Quy Nguyên Tông lập tức dập đầu mấy cái, cấp tốc chạy đi. Triệu Phong thật sự quá mạnh mẽ, còn chưa động thủ đã ép cho bọn chúng thổ huyết, nếu hắn thật sự động thủ, giết chết bọn chúng tuyệt đối là dễ như trở bàn tay.

Bên kia, người của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc đã sớm mất đi bóng dáng.

Phía sau, đám người Bách Thảo Môn ngây người như tượng, ngây ngẩn đứng thẳng tại chỗ. Trước đây tất cả mọi người đều cho rằng kế tiếp nhất định sẽ có một trận huyết chiến. Đám người U Quỷ Tộc xuất hiện càng khiến cho bọn chúng cảm thấy tuyệt vọng. Nhưng cuối cùng lại là Bách Thảo Môn đạt được thắng lợi, không chiến mà thắng. Đại quân địch nhân, kể cả cường giả của Quy Nguyên Tông cũng đều trực tiếp bị dọa sợ, bỏ chạy trốn chết.

- Thật mạnh!

Hàn Ngưng Nhi ngốc trệ thốt lên một tiếng. Tuy thời điểm nàng đi cùng với Triệu Phong cũng bị sự cường đại của Triệu Phong khiến cho khiếp sợ, nhưng sự kinh ngạc mà Triệu Phong mang đến cho nàng phảng phất như không có giới hạn.

- Triệu... Tiền bối! Đa tạ người đã hóa giải nguy cơ cho Bách Thảo Môn!

Môn chủ Bách Thảo Môn lập tức tiến lên phía trước, nói lời tạ ơn. Đại nguy cơ lần này của Bách Thảo Môn cũng đã được Triệu Phong nhân tiện giải quyết rồi.

- Khi nào các người mới trở về Tử Linh Vực?

Triệu Phong liếc nhìn về phía Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi.

- Vẫn còn phải ở lại đây một đoạn thời gian...

Hạ Hầu Vũ không chút nghĩ ngợi nói. Đầu tiên, Bách Thảo Môn chỉ vừa mới trùng kiến trở lại, Hàn Ngưng Nhi chắc là sẽ không nhanh như vậy rời đi. Thứ hai, thương thế trên người Môn chủ Bách Thảo Môn vẫn còn cần một khoảng thời gian trị liệu nữa.

Chính vì vậy, Triệu Phong cũng tạm thời lưu lại Bách Thảo Môn. Tuy rằng hắn đã chán nhiep Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc, nhưng hắn là vẫn còn một vài thế lực cảm thấy bất mãn, sẽ tìm tới cửa gây chuyện. Đến lúc đó, sau khi giải quyết ổn thỏa hết thảy những chuyện này, lại rời đi cũng không trễ. Miễn cho sau khi chính mình rời đi, bọn chúng lại tìm tới Hỏa Liệt Kim Dương Tộc cùng Bách Thảo Môn để gây chuyện.

Kỳ thật, trước đây Triệu Phong cũng chỉ là giam cầm vài gã Chuẩn Thần, Chân Thần của những thế lực này mà thôi, không đến mức khiến cho bọn chúng liều mạng trả thù. Nhưng chủ yếu là do tham niệm của những kẻ này quá nặng, muốn đoạt lấy bảo vật trong tay Triệu Phong.

Thời gian dừng lại ở Bách Thảo Môn, Triệu Phong tự nhiên không có khả năng lãng phí. Tiến vào Trường bào Thời Không, hắn bắt đầu bế quan tìm hiểu, tăng lên nội tình của bản thân.

Một ngày ở ngoại giới, trong Trường bào Thời Không là một trăm ngày. Rất nhanh, trong Trường bào Thời Không đã trải qua năm trăm ngày, trong lúc này cũng không có bất cứ thế lực nào tìm tới cả. Mà Triệu Phong lại có cảm giác, các phương diện thực lực của chính mình cũng đã đạt tới một cái bình cảnh, rất khó có thể tiến bộ thêm.

- Các người ra đi! Giúp ta trấn giữ bên ngoài!

Triệu Phong triệu hồi Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Vong, Triệu Không ra ngoài. Diệt Thế Hắc Long vừa mới đạt tới Bán Bộ Thần Chủ, cộng thêm huyết mạch của hắn mạnh mẽ siêu quần, có thể chiến đấu với Thần Chủ bình thường, mà hai đại phân thân cũng đã đạt tới Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong. Có ba người bọn họ hộ pháp, Triệu Phong tương đối yên tâm.

Sau đó Triệu Phong liền tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ, tập trung tinh thần, chuẩn bị cho việc trùng kích Thần Chủ.

Chuyện khó khăn nhất khi trùng kích Thần Chủ chính là đem chín tầng Thần thai, áp súc thành một tòa Thần đàn. Trong quá trình đắp nặn Thần đàn, Thần thai cũng sẽ từng tầng từng tầng biến mất. Một khi đắp nặn thất bại, những tầng Thần thai kia cũng sẽ không khôi phục lại, tương đương với chân chính biến mất. Bởi vậy, rất nhiều cường giả Bán Bộ Thần Chủ trùng kích Thần Chủ thất bại, tu vi cũng sẽ hạ xuống.

Nếu như thất bại ở thời điểm tối hậu quan đầu, cả chín tầng Thần thai đều bị hủy hết, như vậy sẽ trực tiếp rơi xuống cảnh giới dưới Chân Thần. Cái này đối với Bán Bộ Thần Chủ mà nói, không khác gì đã kích mang tính hủy diệt, so với tử vong còn thống khổ hơn. Nhưng Triệu Phong vẫn có nắm chắc khá lớn.

Đầu tiên, hắn đã lĩnh ngộ được Pháp tắc, hơn nữa còn là Pháp tắc Không Gian có tính bao dung rất mạnh. Thứ hai, ý chí linh hồn của hắn đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, phối hợp với Thần Linh Nhân, lực không chế cực mạnh, khả năng xuất hiện chuyện không may rất nhỏ. Mặt khác, Mảnh vỡ Tổ khí cũng ẩn chứa Pháp tắc Thời Gian, có thể khiến cho thời gian chậm lại, tiến thêm một bước giảm xuống khả năng sai lầm. Mà hắn còn có Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, có thể gia tăng xác suất đột phá Thần Chủ.

oOo

Một ngày này, một gã đệ tử Bách Thảo Môn chợt đi tới nơi ở của Triệu Phong. Một gã nam tử hắc lân đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, dọa cho gã đệ tử Bách Thảo Môn này sợ hãi không nhẹ.

- Chủ nhân ta đang lúc bế quan, có chuyện gì?

Diệt Thế Hắc Long hỏi.

- Phát hiện ra tung tích của cường giả Cổ Thần ở phụ cận Bách Thảo Môn, tựa hồ là muốn nhắm vào Triệu tiên bối...

Sau khi gã đệ tử Bách Thảo Môn nói xong, liền lập tức rời đi.

- Chỉ là mấy tên Cổ Thần mà thôi!

Diệt Thế Hắc Long hừ nhẹ một tiếng, không thèm để ý tới.

oOo

Phía Bắc Bách Thảo Môn, mấy đạo thân ảnh đang phóng nhanh về phía Bách Thảo Môn, đột nhiên chợt dừng hẳn lại.

- Ra đi!

Ánh mắt lão giả tay dài dần dần chợt nhìn về phía một nơi nào đó tại phương xa.

Tại nơi đó, mấy đạo nhân ảnh chậm rãi hiện ra. Nữ tử dần dần có làn da bóng loáng như nước, toàn thân phủ đầy hoa văn ngân bạch sắc, bộ dạng vô cùng yêu mị.

- Hóa ra là Thiên Thủy Yêu Tộc!

Ánh mắt lão giả tay dài kia lóe lên. Nữ tử yêu mị trước mặt này chính là Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc.

- Công Thâu huynh, người chuẩn bị tới truy sát Triệu Phong sao?

Nữ tử yêu mị kia mỉm cười tà dị một tiếng.

- Nói vậy Thiên Thủy Yêu Tộc hẳn cũng có mục đích này a? Nhưng vì sao các người lại trốn ở chỗ này? Chẳng lẽ là e sợ Triệu Phong sao?

Lão giả tay dài có chút nghi hoặc. Ngay khi hắn đạt được tin tức Triệu Phong đã xuất hiện, liền lập tức chạy tới. Vốn dĩ hắn chỉ nghĩ cho dù Triệu Phong đã bị bắt giữ, có lẽ mình cũng có thể chia một chén canh. Dù sao thế lực sau lưng hắn cũng có người bị Triệu Phong giam cầm. Nhưng sau khi chạy tới, tựa hồ tình huống có sự khác biệt khá lớn với suy nghĩ của hắn.

- Xem ra Công Thâu huynh còn chưa biết a! Trước khi chúng ta đến đây, Quy Nguyên Tông đã phát hiện ra tung tích của Triệu Phong, cũng tìm tới cửa. Nhưng cuối cùng, đám người Quy Nguyên Tông đã không công trở về!

Nữ tử yêu mị chậm rãi nói.

- Điều này sao có thể?

Trong lòng lão giả tay dài nhất thời chấn động. Thực lực Quy Nguyên Tông so với thế lực sau lưng hắn còn mạnh hơn không ít, không ngờ lại cũng không công trở về. Lẽ nào bên cạnh Triệu Phong có cường giả bảo hộ sao?

- Đã như vậy, sao các người còn ở lại chỗ này làm gì?

Lão giả tay dài liếc nhìn nữ tử yêu mị một cái. Thiên Thủy Yêu Tộc trời sinh thập phần xảo trá, hắn cũng không hoàn toàn tin tưởng.

- Đơn độc một thế lực có thể không đối phó nổi Triệu Phong, nhưng những thế lực trước đây Triệu Phong đắc tội cũng không dưới hai mươi cái a? Cho dù tiểu tử kia có Thân Chủ Nhất Trọng Thiên bảo hộ, cũng không có khả năng đối kháng với nhiều thế lực Cổ Lũng Vực được!

Nữ tử yêu mị kia cười tà mị một tiếng. Trong Bí cảnh Man Hoang Thái Cổ cùng Cổ Lũng Vô Hội, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng từng bị thua thiệt trong tay Triệu Phong. Mà Triệu Phong có thể trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành đến mức có thể chống lại Bán Bộ Thân Chủ, như vậy trong tay ngoại trừ cung điện Ngũ Hành, Thần khí Cực phẩm ra, nhất định còn có những trân bảo, bảo vật nghịch thiên đột phá tu vi khác. Nàng đã dừng lại ở cảnh giới Bán Bộ Thân Chủ mấy ức năm rồi, vô cùng khát cầu đối với bảo vật giúp đột phá Thân Chủ. Mặt khác, nàng tin tưởng Tử Dạ Điện cũng sẽ động tâm...

Lão giả tay dài tin tưởng, không có lợi Thiên Thủy Yêu Tộc chắc chắn sẽ không lưu lại chỗ này, vì vậy bọn chúng cũng dừng lại chỗ này. Dần dần lão giả tay dài phát hiện, mỗi khi có thể lực chạy tới chỗ này, Thiên Thủy Yêu Tộc cũng sẽ cố ý tiết lộ một chút khí tức, để cho đối phương phát hiện, sau đó lại lôi kéo những thể lực này gia nhập chiến tuyến.

- Thiên Thủy Yêu Tộc quả nhiên gian trá!

Lão giả tay dài âm thầm đề phòng đám người Thiên Thủy Yêu Tộc một chút.

Không tới nửa tháng, nơi này đã tụ tập mười hai thể lực Tứ tinh rười trở lên.

1464. Chương 1461: Liên Hợp Ép Tới

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong đang bế quan trong lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc. Toàn thể thành viên Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc cẩn thận đề phòng, trấn giữ cho Triệu Phong.

- Đại nhân không hồ là kẻ có được Thần Mâu thứ chín, nhanh như vậy đã trùng kích Thần Chủ rồi!

Về mặt Tộc trưởng Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc mang theo thần sắc sùng kính, nói. Nhớ lại lúc trước, thời điểm hắn là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, Triệu Phong mới là Cổ Thần Thất giai. Hiện tại hắn mới đột phá Thần Chủ, Triệu Phong cũng đã bắt đầu trùng kích Thần Chủ.

Lúc này, Triệu Phong đang chuyên tâm bế quan trong Trường bào Thời Không. Hiện tại, tầng Thần thai dưới cùng trong chín tầng Thần thai trong cơ thể hắn đã từ hình vuông chậm rãi biến hóa thành hình tròn.

Hồi lâu sau, Triệu Phong đã đắp nặn ra hình thức ban đầu của Thần đàn. Nhưng đây chỉ là bắt đầu mà thôi, chuyện kế tiếp mới là quan trọng. Hắn phải đem toàn bộ lực lượng Thần thai còn lại áp súc vào trong hình thức ban đầu của Thần đàn, khiến cho nó lột xác thành một tòa Thần đàn chân chính.

Tầng Thần thai thứ hai rất nhanh đã hòa tan ra, hóa thành trạng thái dịch, dung nhập vào hình thức ban đầu Thần đàn bên dưới, khiến cho trở nên ngưng thực thêm một chút.

Trùng kích Thần Chủ là một cái quá trình gian nan mà lại chậm rãi, trong đó không thể có một tia vội vàng xao động. Về phần Thiên Hư Thần Nguyên Sâm có thể tăng lên đột phá Thần Chủ xác suất, Triệu Phong cũng không lập tức phục dụng, hắn dự định đợi đến lúc Thần đàn xuất hiện không ổn định sẽ phục dụng, như vậy có thể đem được hiệu của trân tài này phát huy đến trình độ lớn nhất.

Tuy rằng Triệu Phong đang trong lúc bế quan trùng kích Thần Chủ, nhưng thông qua phân thân, hắn vẫn biết được rõ ràng tình huống hiện tại của Bách Thảo Môn.

Hiện tại trong Bách Thảo Môn, rất nhiều cao tăng cùng Hạ Hầu Vũ đều mang theo vẻ mặt lo lắng sầu lo. Cường giả các thể lực khác ẩn nấp trong phương viên mấy mươi vạn dặm xung quanh Bách Thảo Môn càng ngày càng nhiều, trong đó không thiếu Bán Bộ Thần Chủ. Cho dù tu vi cao nhất trong Bách Thảo Môn chỉ là Cổ Thần Thất giai, nhưng cũng đã sớm nhận ra.

- Hiện tại nên làm thế nào cho phải a?

Môn chủ Bách Thảo Môn khê cau mày. Mặc dù biết đang có rất nhiều đại thể lực ẩn nấp phụ cận Bách Thảo Môn, nhưng Bách Thảo Môn lại không thể làm được gì cả. Một khi mạo phạm đối phương, nói không chừng toàn bộ Bách Thảo Môn cũng sẽ trực tiếp bị hủy diệt. Mà hết lần này tới lần khác, thời điểm này Triệu Phong lại bế quan không ra. Lúc trước, Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi cũng từng đến gọi Triệu Phong, nhưng đều bị Diệt Thế Hắc Long ngăn lại.

- Haizzz... vận mệnh trôi qua a!

- Ông trời muốn Bách Thảo Môn ta vong!

Rất nhiều cao tăng Bách Thảo Môn không khỏi cảm khái. Thậm chí giờ phút này, khá nhiều thành viên Bách Thảo Môn thậm chí còn có chút ghi hận Triệu Phong. Tuy Triệu Phong đã thuận lợi giải quyết nguy cơ của bọn chúng, nhưng lại mang tới cho Bách Thảo Môn nguy cơ càng lớn hơn. Tuyệt đại đa số các thể

lực ẩn nấp phụ cận Bách Thảo Môn cũng đều mạnh hơn Bách Thảo Môn rất nhiều. Tất cả những nguy cơ này đều là do Triệu Phong dẫn tới, nhưng vào thời khắc mấu chốt, Triệu Phong lại không chịu hiện thân.

- Báo! Bọn họ đã tới!

Đúng lúc này, một đạo thanh âm vội vàng truyền vào trong đại điện. Sắc mặt đám cao tăng Bách Thảo Môn, kể cả Hàn Ngưng Nhi cùng Hạ Hầu Vũ đều đại biến.

- Ta đi gọi Triệu huynh, các người cố níu kéo bọn chúng! Có thể kéo dài được chút nào hay chút đó!

Hạ Hầu Vũ quát lại một câu nói, sau đó lập tức vội vã rời đi.

Từng đạo từng đạo thân ảnh rất nhanh từ trong Bách Thảo Môn bay ra. Bốn phương tám hướng phong vân cuộn cuộn, lôi hỏa băng tuyết đan xen, xuất hiện đủ các loại dị tượng.

- Cái này... Mười hai đại thế lực!

Ánh mắt Môn chủ Bách Thảo Môn đảo qua, hai chân không ngừng run rẩy. Trong mười hai thế lực này, thế lực Tứ tinh Đỉnh phong cũng có tới sáu cái. Đồng thời, căn cứ theo Môn chủ Bách Thảo Môn quan sát, trong sáu thế lực Tứ tinh Đỉnh phong này, có kẻ nắm quyền của năm thế lực trình diện. Nói cách khác, chỉ riêng Bán Bộ Thần Chủ cũng đã có tới năm người!

Một gã nam tử làn da đen như mực, toàn thân lóe lên kim trạch nhàn nhạt trực tiếp đứng ra. Kẻ này, chính là Cốc chủ của Kim Long Cốc, mà Kim Long Cốc cũng là thế lực số một số hai trong các thế lực Tứ tinh Đỉnh phong tại Cổ Lũng Vực.

- Triệu Phong, ra đây nói chuyện một chút a!

Thanh âm hùng hậu của Cốc chủ Kim Long Cốc vang vọng không ngừng. Đạo thanh âm kia còn kèm theo một cỗ cuồng phong, thổi quét thẳng về phía Bách Thảo Môn, khiến cho thân hình tất cả các thành viên cũng đều chấn động không thôi. Bọn họ thậm chí còn có ảo giác, Cốc chủ Kim Long Cốc chính là cả thiên địa, mà bọn họ chỉ là một cây cỏ đại trên mặt đất mà thôi.

- Bẩm tiền bối, Triệu Phong hẩn...

Thần sắc Môn chủ Bách Thảo Môn cung kính, mở miệng giải thích.

- Ta hỏi người sao?

Nhưng hẩn còn chưa nói xong, thanh âm lãnh đạm của Cốc chủ Kim Long Cốc đã cắt ngang. Tuy rằng bề ngoài, rất nhiều thế lực tập trung tới đây là muốn tìm Triệu Phong đàm phán một chút. Nhưng chỉ giới hạn ở Triệu Phong mà thôi. Thực lực Môn chủ Bách Thảo Môn yếu nhược như vậy, bọn chúng căn bản không để vào trong mắt. Tại Thần vực Man Hoang, không có thực lực, ngay cả tư cách nói chuyện cũng không có!

- Hắc hắc... lần này Bách Thảo Môn gặp tai ương rồi!

Trong đám người, trên mặt Các chủ Hoàng Long Các toát ra nụ cười đắc ý. Tuy rằng trước đây Hoàng Long Các đã bị Triệu Phong chấn nhiếp, nhưng hiện tại nhiều thế lực như vậy chạy tới, Triệu Phong hẩn còn có thể tiếp tục đùa giỡn uy phong nữa sao?

Một đạo thân ảnh chợt xuất hiện bên cạnh Môn chủ Bách Thảo Môn.

- Các vị tiền bối, Triệu Phong hẩn hiện tại đang có việc!

Hạ Hầu Vũ bình thản nói. Lời này vừa nói ra, đám người Bách Thảo Môn liền biết Triệu Phong vẫn chưa chịu xuất hiện.

- Các hạ chính là đệ tử Sinh Mệnh Thánh Địa sao? Ngàn dặm xa xôi chạy tới Cổ Lũng Vực, không bằng đến Thiên Thủy Yêu Tộc ngồi một chút? Bốn tộc nhất định hảo hảo chiêu đãi!

Nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc lập tức đứng ra, lên tiếng mời chào. Sắc mặt Hạ Hầu Vũ nhất thời có chút khó nhìn. Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc này, bề ngoài chính là mời chào hẩn, trên thực tế là yêu cầu hẩn rời khỏi chuyện này. Thế nhưng nếu Hạ Hầu Vũ cự tuyệt, như vậy chính là tương đương với không cấp mặt mũi cho Bán Bộ Thần Chủ, khiến cho Thiên Thủy Yêu Tộc có cớ để xuất thủ với hẩn.

- Thật là xảo trá!

Trong lòng Hạ Hầu Vũ không khỏi thầm than. Thời điểm Hạ Hầu Vũ đang lúc khó xử, thì một gã nam tử ngân y tuấn nhã đột nhiên xuất hiện, đi tới bên cạnh Hạ Hầu Vũ. Kẻ này, chính là phân thân của Triệu Phong, Triệu Không!

- Các người tìm chủ nhân nhà ta có chuyện gì? Hiện tại hắn không tiện gặp khách, các người cần gì, có thể trực tiếp nói với ta!

Triệu Không bình thản nói. Đồng thời Tả Mâu của hắn cũng phiếm động một tia ngân trạch thâm thúy, phảng phất như hư không vô tận.

- Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong! Thời Không Chi Mâu!

Sắc mặt đám Bán Bộ Thần Chủ ở đây đại biến. Nếu không phải Triệu Không gọi Triệu Phong là chủ nhân, bọn chúng thậm chí còn hoài nghi, Triệu Không có phải là cường giả của đại thế lực nào đó hay không.

Thật ra đám thành viên các thế lực Tứ tinh Đỉnh phong này cũng biết rõ Triệu Phong hiện đã là người của Linh Tộc. Nhưng Linh Tộc cách đây khá xa, nơi này lại là địa bàn của Cổ Lũng Vực, bọn chúng đối phó với Triệu Phong, Linh Tộc căn bản cũng không có cách nào. Nhưng nếu lại có thêm người của một đại thế lực nào đó nữa, cộng thêm Hạ Hầu Vũ của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy bọn chúng thật đúng là phải suy nghĩ cẩn thận một chút.

- Ở đây đều là nhân vật có mặt mũi, chúng ta đã đích thân tới đây, chủ nhân của người lại còn nói không tiện gặp khách, có phải quá coi thường chúng ta rồi không?

Lão giả tay dài kia đứng ra, hừ lạnh một tiếng.

- Lúc trước ở Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đã giam cầm thành viên Kim Long Cốc của ta, hiện tại bản thân đích thân đến đây, không ngờ hắn lại dám không gặp ta?

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc lạnh lùng.

- Gọi Triệu Phong ra đây!

- Bảo hắn giao ra người Thiên Tinh Các của ta!

Rất nhiều cường giả của các thế lực đều nhao nhao phụ họa. Bề ngoài, những thế lực này tới đây là muốn đàm phán, nhưng ý nghĩ chân chính của bọn chúng là trực tiếp xuất thủ, giết người đoạt bảo. Dù sao Triệu Phong cũng là người của thế lực Ngũ tinh Linh Tộc, bọn chúng không dám làm quá mức rõ ràng, chỉ có thể giả trang là muốn đàm phán, tìm cơ hội xuất thủ.

- Bớt nói lời vô ích, bảo hắn mau ra đây gặp chúng ta!

- Nếu hắn không ra, chúng ta sẽ trực tiếp tiến vào!

Vô số đại thế lực bốn phía không ngừng áp bách đám người Bách Thảo Môn, bộ dáng như muốn tiến vào lục soát toàn diện.

- Cút!

Cốc chủ Kim Long Cốc trực tiếp quát lớn, phát ra một cỗ khí thế vô hình nghiền ép về phía Triệu Không đang ngăn cản trước mặt hắn. Tất cả mọi người đều nhao nhao tụ tập về phía nơi ở của Triệu Phong.

Đúng lúc này, một đạo thanh âm rít gào khủng bố chợt vang lên.

- Làm càn!

Ngay sau đó, Diệt Thế Hắc Long cùng Triệu Vong trực tiếp hiện thân. Nháy mắt, một cỗ khí tức áp lực trầm trọng khủng bố nhanh chóng lan tràn ra bốn phía. Tất cả cường giả dưới Bán Bộ Thần Chủ, toàn thân nhất thời run lên, trong lòng đột nhiên trở nên khủng hoảng. Lúc này, ánh mắt tất cả mọi người đều tập trung trên người Diệt Thế Hắc Long.

- Cỗ khí tức huyết mạch này...

- Trời ạ! Diệt Thế Long Tộc!

Tất cả mọi người ở đây nhất thời đều bị Diệt Thế Hắc Long chấn nhiếp.

- Hắc là Diệt Thế Long Tộc! Chúng tộc này không biết đã hủy diệt bao nhiêu không gian cùng thế lực! Là chúng tộc tà ác chí cực!

Thanh âm tà mị của nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc đột nhiên vang lên.

- Bà nương thúì, người nói cái gì?

Ánh mắt Diệt Thế Hắc Long lạnh lẽo.

- Tránh ra!

Cốc chủ Kim Long Cốc cùng một gã Bán Bộ Thần Chủ khác lao ra, nỗ lực đẩy lùi Diệt Thế Hắc Long.

- Muốn chết!

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long dữ tợn, Diệt Thế Long Viêm khôn cùng thối quết thẳng ra. Nhiệm vụ mà Triệu Phong giao cho hắc, Diệt Thế Hắc Long nhất định sẽ tận lực hoàn thành. Hơn nữa hắc cũng biết rõ hiện tại Triệu Phong đang làm gì, cho nên hắc càng không thể để cho những kẻ này quấy rối Triệu Phong.

Tình hình chiến đấu cực kỳ căng thẳng, đám người Bách Thảo Môn trước tiên đã lui lại. Đây chính là chiến đấu cấp bậc Bán Bộ Thần Chủ, Chân Thần bình thường ở lại phụ cận quả thật chính là muốn chết.

Tại phương xa, trong một mảnh sơn cốc vắng vẻ, trên hư không bình tĩnh đột nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh đen như mực.

- Đã gây chiến?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lóe ra quang mang lãnh lệ. Kỳ thật hắc cũng không muốn nhìn thấy cục diện như vậy. Bởi vì thực lực hai phe không chênh lệch nhau bao nhiêu, không biết còn phải đánh đến bao lâu nữa. Mà hắc căn bản không thể tham chiến được, nếu không sẽ dẫn phát sự chú ý của thế lực Thánh địa Cổ Lũng Vực, Phệ Thiên Thánh Địa. Bất quá, bởi vì Thần Mâu thứ chín, hắc vẫn chịu được một chút nhằn nại này.

- Không ngờ bên người tiểu tử này lại có cả Diệt Thế Long Tộc! Xem ra thu hoạch lần này sẽ rất phong phú a!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ dừng lại chốc lát trên người Diệt Thế Hắc Long, trong mắt toát ra quang mang tà dị. Hắc mặc kệ tình huống hiện tại như thế nào, hắc chỉ biết là, cuối cùng Triệu Phong nhất định sẽ rơi vào trong tay hắc.

o0o

Bên kia, Điện chủ Tử Dạ Điện đang đái lĩnh ba người cực nhanh chạy tới.

- Triệu Phong sẽ không bị các thế lực khác bắt trước chứ?

Một gã Bán Bộ Thần Chủ có chút gấp không kịp đợi, lo lắng nói. Tử Dạ Điện ở tại Trung bộ Cổ Lũng Vực, khoảng cách với biên giới khá xa, cho nên mới chạy tới trễ nhất.

- Cách đây không lâu, Linh Tộc cùng Liệt Kim Tộc đã phát sinh đại chiến tại Tử Linh Vực! Mà Triệu Phong lại có biểu hiện vượt trội trên chiến trường, thậm chí còn từng đẩy lùi qua một gã Thần Chủ nữa!

Điện chủ Tử Dạ Điện một thân áo bào tím, toàn thân bao phủ trong sương mù tử sắc, nhàn nhạt nói. Kỳ thật, hắc còn nhận được một tin tức, tại Xích Tinh Vực có Thần Mâu thứ chín hiện thân. Càng lý kỳ hơn chính là, nghe đồn kẻ có được Thần Mâu thứ chín kia cũng tên là Triệu Phong. Nhưng Xích Tinh Vực và Tử Linh Vực cách nhau một đoàn đường rất xa, theo như Điện chủ Tử Dạ Điện nghĩ, hai người này hắc không phải là cùng một người.

- Điều này sao có thể?

Sắc mặt gã Bán Bộ Thần Chủ vừa rồi kia lộ ra thần sắc khiếp sợ. Triệu Phong trước đây vẫn chỉ là một gã Chuẩn Thần, hiện tại sao đã có thể đối kháng được với Thần Chủ rồi?

- Đám thể lực nhỏ kia xuất thủ với Triệu Phong, căn bản là tự tìm diệt vong mà thôi! Cuối cùng vẫn phải do bản tọa đích thân chấm dứt hết thảy những chuyện này!

Điện chủ Tử Dạ Điện không chút lo lắng, nói. Chỉ ngần ngừ mấy chục năm, Triệu Phong đã từ Chuẩn Thần trưởng thành đến tình trạng có thể đối kháng với Thần Chủ, nếu nói trên người hắn không có bất cứ bí mật gì, người nào sẽ tin đây? Mà trong sự kiện Ngũ Tinh Sơn lúc trước, Triệu Phong quả thật cũng đã giam cầm thành viên của Tử Dạ Điện. Đã có được lý do này, Điện chủ Tử Dạ Điện sẽ có thể bức bách Triệu Phong, đạt được lợi ích to lớn từ trên người hắn.

1465. Chương 1462: Đột Phá Thần Chủ

Trong không gian Trường bào Thời Không, Triệu Phong vẫn tiếp tục chuyên tâm trùng kích Thần Chủ. Trong đan điền, từng đạo quang huy đủ loại màu sắc không ngừng ba động. Tòa Thần đàn phía dưới cùng kia so với trước đây đã càng ngưng thực hơn vài phần. Trên Thần đàn phủ đầy vô số hoa văn kỳ diệu đủ loại màu sắc, phẳng phất như ẩn chứa chân lý Pháp tắc trong thiên địa vậy.

Trong Thần đàn, Thần lực ngưng luyện như tinh thể vậy, giống như dòng nước lắng lắng chảy xuôi. Mà phía trên Thần đàn vẫn còn dư lại ba tầng Thần thai. Ba tầng Thần thai kia phẳng phất như ba khối băng cứng rắn, chậm rãi hòa tan, chảy vào trong Thần đàn phía dưới.

Đột nhiên, Thần đàn chợt xuất hiện một tia không ổn định, ba động ra từng cỗ từng cỗ Thần lực cường đại tinh thuần. Triệu Phong lập tức lấy Thiên Hư Thần Nguyên Sâm ra, hấp thu lực lượng tinh hoa trong đó. Một cỗ Thần lực cường đại tinh thuần ngoại tại liền tiến nhập vào cơ thể hắn. Dưới sự dẫn dắt của Triệu Phong, cỗ Thần lực đặc thù này nhanh chóng rót vào trong Thần đàn. Dần dần, Thần đàn nhất thời ổn định lại, trở nên kiên cố cứng rắn sáng lạn hơn.

Thiên Hư Thần Nguyên Sâm có thể tại thời khắc mấu chốt củng cố Thần đàn, đồng thời rót vào lực lượng cường đại, khiến cho Thần đàn càng cường đại hơn. Sau khi phục dụng Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, Triệu Phong liền nhất cổ tác khí, tăng nhanh tốc độ trùng kích.

Tại thời khắc mấu chốt trùng kích Thần vị, hắn vẫn như cũ có thể nhận được tin tức ở ngoại giới. Giữa hắn và các phân thân cũng không cần câu thông với nhau, vẫn có thể nhận được tầm nhìn của các phân thân.

oOo

Bên ngoài Bách Thảo Môn, tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng. Nhưng chân chính có thể tham dự chiến đấu cũng chỉ có cường giả đỉnh cao của mỗi đại thế lực. Dù sao Cổ Thần bình thường, ngay cả một ngục Diệt Thế Long Viêm của Diệt Thế Hắc Long cũng không đỡ nổi.

- Cút!

Cốc chủ Kim Long Cốc trợn trừng mắt, hét lớn một tiếng.

- Lời vô ích thật nhiều!

Diệt Thế Hắc Long nghiêm nhiên không chút sợ hãi, toàn thân bao phủ Diệt Thế Long Viêm khôn cùng, trùng kích thẳng ra. Long viêm xích hắc sắc ngập trời kia ngưng tụ thành một đầu Cự long hắc diễm, lan tỏa ra khí tức tai nạn hủy diệt tất cả, gào thét phóng ra.

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc ngưng đọng, tay phải xuất hiện một thanh cự phủ kim quang, mạnh mẽ huy động, từng đạo từng đạo kim quang phong trảm thật lớn trùng kích ra.

Nhưng sau khi hai bên va chạm với nhau, công kích của Cốc chủ Kim Long Cốc trong nháy mắt đã bị Cự long hắc diễm thôn phệ mất. Cảm thụ được lực lượng Hủy Diệt trong công kích của Diệt Thế Hắc Long, Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi lui về phía sau.

- Khốn kiếp! Diệt Thế Long Tộc!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khẽ trầm xuống, trong lòng có chút tức giận. Đều là Bán Bộ Thần Chủ, nhưng huyết mạch của hắn đối diện với Diệt Thế Hắc Long, căn bản không phát huy ra được một chút tác dụng nào. Trong lần đầu giao phong, hắn đã rơi xuống hạ phong.

- Chúng ta giúp người!

Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu tộc cùng lão giả tay dài kia thấy tình huống không ổn, liền thủ phóng tới.

- Chỉ bằng vào các người, thì có ích lợi gì?

Diệt Thế Hắc Long ngửa mặt lên trời rít gào, uy năng huyết mạch thổi quét bốn phương.

Cách đó không xa, đám Chân Thần bình thường mặc dù không có tham chiến, nhưng dưới sự trùng kích của cỗ huyết mạch chí cường này, cũng đều phun ra một ngụm tiên huyết, nhất tề lui nhanh về phía sau.

- Long Viêm Châu!

Diệt Thế Hắc Long há miệng, phun ra một viên bảo châu long văn màu đỏ. Diệt Thế Hắc Long có được huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn tộc, cộng thêm Thần khí Cực phẩm, chiến lực chân chính của hắn liền có thể khiêu chiến với cường giả Thần Chủ.

- Diệt Thế Long Kích!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long phóng xuất ra hỏa diễm xích hắc sắc vô cùng vô tận, cũng ngưng tụ ra ba đầu Cự long hắc diễm, đồng thời công kích về phía ba gã Bán Bộ Thần Chủ.

Đối mặt với Diệt Thế Long Viêm, ngay cả Cốc chủ Kim Long Cốc cũng không dám khinh thường, phát động thủ đoạn phòng ngự, sau đó mạnh mẽ chống đỡ. Bên kia, thủ đoạn của nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu tộc mạnh hơn một chút, sở trường phòng ngự, ngược lại có thể chống lại. Nhưng huyết mạch của lão giả tay dài kia khá thấp, nhất thời rơi vào nguy cơ.

- Cút!

Diệt Thế Hắc Long rít gào một tiếng, mặc kệ tất cả diên cuồng công kích. Loại phương thức tấn công liều chết chiến đấu này khiến cho trong lòng ba gã Bán Bộ Thần Chủ ngưng trọng, liên tục lui về phía sau. Chiến lực của Diệt Thế Long tộc quả nhiên danh bất hư truyền!

- Thật mạnh a! Huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn tộc sao lại chấp nhận hiệu lực cho Triệu Phong chứ?

Trong lòng Cốc chủ Kim Long Cốc không ngừng thất kinh.

- Hừ! Cho dù hắn cường đại hơn nữa cũng có ích lợi gì? Chỉ cần chúng ta chế trụ hắn, đợi những người khác...

Lão giả tay dài vừa mới nói được hơn phân nửa đã dừng lại. Vốn dĩ hắn còn mong đợi những người khác giết chết Triệu Không cùng Triệu Vong, sau đó tới trợ giúp bọn chúng. Nhưng Thần thức vừa đảo qua, tình hình chiến đấu bên kia cũng quá không lạc quan.

Tuy Triệu Không và Triệu Vong chỉ là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhưng cả hai người đều là hậu duệ Thần Mâu, cộng thêm Thần khí Cực phẩm, đối kháng với Bán Bộ Thần Chủ bình thường cũng còn chiếm ưu thế nhất định. Đặc biệt là Triệu Không, Thời Không Chi Mâu đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần Mâu, tốc độ cùng công kích cực nhanh, khiến cho người ta không kịp phản ứng. Trước mặt hắn là quang nhận hư bạch ngập trời, lan tỏa khắp toàn bộ không gian, không ngừng tùy ý cắt chém.

Một lão giả tóc bạc từ trong đám quang nhận hư bạch kia bay ra, khắp toàn thân đều xuất hiện từng đạo từng đạo vết thương.

- Khốn kiếp! Thời Không Chi Mâu, còn có Thần khí Cực phẩm Thời Không hệ nữa!

Sắc mặt lão giả tóc bạc cực kỳ khó nhìn. Hắn thân là Bán Bộ Thần Chủ, không ngờ lại không làm gì được một gã Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong.

Chiến đấu bên ngoài Bách Thảo Môn kinh thiên động địa, khiến cho tất cả cường giả phụ cận cũng đều khiếp sợ không thôi.

- Cái này... Sao có thể như vậy?

- Không ngờ cường giả Bán Bộ Thần Chủ cũng không làm gì được thủ hạ Triệu Phong!

Thành viên các thế lực còn lại cũng không thể nào tin nổi một màn này. Luận tu vi, bên phía bọn chúng chiếm ưu thế tuyệt đối, luận nhân số, bọn chúng cũng nhiều hơn đối phương hai người. Nhưng trong chiến đấu lại là bên phía bọn chúng rơi xuống hạ phong! Mặt khác, loại cấp bậc chiến đấu này, cực ít kẻ có thể nhúng tay vào. Diệt Thế Hắc Long tử thủ Bách Thảo Môn, cổ Diệt Thế Long Viêm kia gần như có thể trong nháy mắt giết chết Cổ Thần Cửu giai.

Bên phía Bách Thảo Môn trái lại cũng đồng dạng kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn nữa chính là mừng rỡ kích động.

- Thật mạnh a! Những người này đều là thủ hạ của Triệu Phong sao?

Ánh mắt Môn chủ Bách Thảo Môn đại ra. Thủ hạ của Triệu Phong không chỉ có thực lực cường đại, hơn nữa lai lịch cũng đều không nhỏ. Hai gã hậu duệ Thần Mâu, một gã là chủng tộc thần thoại mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Cả đời này của hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy chủng tộc mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Chủng tộc có sức chiến đấu vô cùng cường hãn này đã sâu sắc thuyết phục hắn.

- Ta sớm biết Triệu huynh khẳng định là có hậu thủ!

Hạ Hầu Vũ khẽ mỉm cười.

- Nhưng Triệu Phong đến cùng là đang làm gì? Vì sao tới bây giờ còn chưa chịu ra?

Trong sơn cốc phương xa, Bá Long Thần Chủ chứng kiến tất cả trong mắt.

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín! Có thể thu được một đám thủ hạ rất tốt! Nhưng nếu hắn vẫn không chịu ra, thế cục sẽ không ổn...

Trên mặt Bá Long Thần Chủ lộ ra nụ cười dữ tợn. Mục tiêu của hắn chính là đuổi bắt Triệu Phong, nhưng cho tới bây giờ Thần Mâu thứ chín cũng chưa xuất hiện, hắn đến cùng là đang làm gì?

- Thần Mâu thứ chín, mau xuất hiện đi!

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ tràn đầy hưng phấn cùng chờ mong. Bát Đại Thần Mâu chính là độc nhất vô nhị trong thiên địa, sánh ngang với thủy tổ của huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Mà Thần Mâu thứ chín này lại là tồn tại như thế nào đây?

Oanh! Phanh! Oành!

Trước Bách Thảo Môn, cường giả đỉnh cao song phương đang giao phong cực kỳ mãnh liệt. Nhưng cho tới bây giờ, Diệt Thế Hắc Long, Triệu Vong cùng Triệu Không gần như không bị bất cứ thương tích gì. Mà Bán Bộ Thần Chủ của các thế lực khác ít nhiều đã có chút tổn thương nhất định. Đặc biệt là lão giả tóc bạc đang đối chiến với Triệu Không, thương thế trên người đã có chút nghiêm trọng, chỉ sợ không kiên trì được bao lâu nữa.

- Khốn kiếp! Ba gã thủ hạ đã cường đại như vậy, vậy bản thân Triệu Phong lại có thực lực như thế nào đây?

Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi nghĩ tới điểm này, trong lòng bắt đầu âm thầm sợ hãi. Nhưng cẩn thận ngẫm lại, hơn sáu mươi năm trước Triệu Phong bắt quả chỉ là Chuẩn Thần mà thôi, hiện tại cũng tuyệt đối không mạnh mẽ được bao nhiêu. Sở dĩ hắn không chịu ra, phỏng chừng cũng là do thực lực quá yếu, cho nên mới để cho thủ hạ xuất thủ như vậy.

Đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền tới một đạo thanh âm cười lớn.

- Ha ha... Kim Long Cốc chủ, các ngươi thật là quá khó coi rồi a!

- Trần Các chủ, mau giúp chúng ta giúp một tay!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khê biến, lập tức hô lớn. Tuy rằng thực lực đám người Diệt Thế Hắc Long rất mạnh, có thể tạm thời ngăn cản bọn chúng, nhưng vẫn còn một vài thế lực nữa đang không ngừng chạy tới. Đến lúc đó, cho dù đám người Diệt Thế Hắc Long có thêm bao nhiêu thủ đoạn nữa, cũng chắc chắn phải thất bại không thể nghi ngờ.

- Không ngờ ta lại có thể tận mắt nhìn thấy Diệt Thế Long Tộc a!

Trần Các chủ phóng như bay tới, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm kim sắc, vừa mới xuất thủ, liền phóng xuất ra vô số đạo quang thúc kim sắc khôn cùng.

Sắc mặt Diệt Thế Hắc Long nhất thời trầm xuống. Đồng thời đối mặt với bốn gã Bán Bộ Thần Chủ, cho dù là hắc cũng có chút ăn không tiêu. Nhưng dựa vào Diệt Thế Long Thể, hắc vẫn còn có thể tiếp tục kiên trì thêm một lúc.

- Tình huống có chút không ổn a!

Hạ Hầu Vũ cũng có chút lo lắng. Nếu tiếp tục giằng co thêm nữa, sẽ có thêm ngày càng nhiều cường giả gia nhập chiến cuộc. Cho dù không có thêm Bán Bộ Thần Chủ nữa, thì địch quân chiếm ưu thế nhân số, cũng có thể hao tổn chết đám người Diệt Thế Hắc Long.

Nhưng không bao lâu sau, phương xa lại vang lên một đạo thanh âm cười lớn.

- Ha ha... lão phu vẫn còn tới kịp a!

Một lão giả có chòm râu dê, nhãn mâu lóe lên lục quang âm sâm chột hàng lâm nơi này. Nháy mắt, một cỗ vĩ lực cường đại trấn áp tất cả nhất thời lan tỏa trong thiên địa. Tất cả Bán Bộ Thần Chủ ở đây, kể cả Diệt Thế Hắc Long cũng đều bị một cỗ áp lực vô hình nghiền ép.

- Kẻ này, chẳng lẽ là Đoạn Hồn Lão Quỷ, nổi tiếng đã lâu trong Cổ Lũng Vực sao? Kẻ này chính là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên a!

Sắc mặt Môn chủ Bách Thảo Môn nhất thời trắng bệch. Không ngờ trận chiến đấu này lại đưa tới cả cường giả Thần Chủ như vậy. Thần Chủ vừa xuất thủ, tất cả cũng sẽ kết thúc!

- Thần Chủ?

Trông mắt Diệt Thế Hắc Long thoáng co rụt lại, sắc mặt tái nhợt.

- Đoạn Hồn Lão Quỷ!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc lộ ra thần sắc thâm trầm. Đoạn Hồn Lão Quỷ này là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, sở trường Hồn đạo, thực lực cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng kẻ này luôn luôn là không có lợi không chịu dậy sớm. Một khi Đoạn Hồn Lão Quỷ đã xuất thủ, như vậy cuối cùng đại bộ phận lợi ích phỏng chừng đều là thuộc về hắc. Nhưng cục diện trước mắt, đã không phải Cốc chủ Kim Long Cốc có thể làm chủ rồi.

- Hắc hắc... để lão phu chết giết toàn bộ các người, xem cuối cùng Triệu Phong có chịu xuất hiện hay không?

Ánh mắt xanh biếc sâu kín của Đoạn Hồn Lão Quỷ đảo quét về phía Diệt Thế Hắc Long, Triệu Không cùng Triệu Vong.

- Trước hết giết chết người!

Ánh mắt Đoạn Hồn Lão Quỷ rơi xuống trên người Triệu Vong. Tại phương diện linh hồn, một cỗ lực lượng linh hồn ám lực khổng lồ biến thành một thanh linh hồn cự nhận, trên không trung mạnh mẽ chém thẳng xuống. Một đạo này vô cùng sắc bén, phẳng phát như chỉ cần một đạo này chém xuống, nhất định có thể chém đứt Linh hồn thể của Triệu Vong làm đôi vậy.

Mắt thấy một đạo kia đã sắp sửa hàng lâm xuống, Triệu Vong chỉ mới có tu vi Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhất định là đỡ không nổi một kích này. Nhưng sắc mặt Triệu Vong lúc này vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh, phẳng phát như căn bản không để nó vào trong mắt vậy.

- Người căn bản không giết nổi bất cứ kẻ nào!

Đột nhiên, một đạo thanh âm bình thản đột nhiên truyền ra. Từ phương diện linh hồn, một đầu Lôi long tử sắc gào thét lao ra, khiến cho linh hồn tất cả các cường giả phụ cận không ngừng run rẩy. Đầu Lôi long tử sắc đánh lên chuỗi linh hồn cự nhận kia, trực tiếp phá hủy nó.

- Kẻ nào?

Thần sắc Đoạn Hồn Lão Quỷ cực kỳ âm trầm, lập tức quát lên. Ở đây không ngờ lại có người mà công kích linh hồn có thể so sánh được với hắn!

Thân ảnh Triệu Phong đột nhiên xuất hiện trong thiên địa, một cỗ vĩ lực vô thượng siêu thoát tất cả mạnh mẽ lan tràn ra. Uy thế cỗ khí tức này, tuyệt đối chính là cường giả Thần Chủ!

- Không phải người tới đây để tìm ta sao?

Triệu Phong nhìn về phía Đoạn Hồn Lão Quỷ, sau đó lại đảo mắt ra bốn phía.

- Cường giả Thần Chủ?

Trong đầu đám người Cốc chủ Kim Long Cốc cùng lão giả tay dài ông ông chấn động.

- Triệu Phong sao có thể là cường giả Thần Chủ được?

Phương xa, kẻ nắm quyền của Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc thiếu chút nữa liền té xỉu tại chỗ. Sớm biết Triệu Phong là cường giả Thần Chủ như vậy, bọn chúng nói thế nào cũng sẽ không chạy đến đây góp vui làm gì.

1466. Chương 1463: Điện Chủ Tử Dạ Điện

Giờ phút này, Triệu Phong đột nhiên hiện thân, đồng thời cũng hiển lộ ra khí tức Thần Chủ.

- Cường giả Thần Chủ!

Sắc mặt đám cường giả Bán Bộ Thần Chủ bọn Cốc chủ Kim Long Cốc, Tộc trưởng Thiên Thủy Yêu Tộc nhất thời cứng đờ. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới Triệu Phong lại là cường giả Thần Chủ! Nói như vậy, nếu như Đoạn Hồn Lão Quỷ không đến, bọn chúng khẳng định là sẽ chết không có chỗ chôn rồi.

Phía sau, các thành viên Bách Thảo Môn giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ tại chỗ.

- Người chính là Triệu Phong?

Ánh mắt xanh biếc sâu kín của Đoạn Hồn Lão Quỷ tỉ mỉ quan sát Triệu Phong. Hắn cho rằng lần này sẽ đắc thủ dễ như trở bàn tay, không ngờ Triệu Phong lại là Thần Chủ!

- Các hạ tới nơi này nháo sự, làm tổn thương thủ hạ của ta, nhất định phải trả một cái giá cao thâm trọng để bù lại a!

Triệu Phong nhìn thẳng Đoạn Hồn Lão Quỷ.

- Hừ! Bất quá chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ mà thôi, không ngờ lại ngông cuồng như vậy!

Cặp mắt Đoạn Hồn Lão Quỷ khẽ nheo lại, khinh thường nói. Cỗ khí tức Thần Chủ vừa rồi kia rất rõ ràng cho thấy Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá, vẫn chưa thể khống chế được như ý. Hắn cũng đã từng đi trên con đường này, cho nên rất dễ dàng đoán ra.

Nghe được lời này, đám Bán Bộ Thần Chủ ở đây thoáng thở phào nhẹ nhõm. Chỉ là Thần Chủ vừa mới đột phá, Triệu Phong tất nhiên không phải là đối thủ của Đoạn Hồn Lão Quỷ.

Tay áo Triệu Phong vung lên, trực tiếp thu hồi Diệt Thế Hắc Long cùng các phân thân vào không gian Trường bào Thời Không.

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ cùng mấy gã Bán Bộ Thần Chủ nhất thời lộ ra thần sắc nghi hoặc. Triệu Phong triệu hồi hết thấy các thủ hạ là có ý gì? Bên phía bọn chúng có tới sáu gã Bán Bộ Thần Chủ cùng với một gã Thần Chủ, Triệu Phong chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ, chẳng lẽ nắm chắc có thể chống lại tất

cả mọi người ở đây sao? Xem ra quả nhiên đúng như lời Đoạn Hồn Lão Quỷ đã nói, tên Triệu Phong này thật sự là quá càn rỡ, tự cho là đúng!

- Để ta giáo huấn một chút một tên hậu bối vừa đột phá nhà ngươi a!

Thần sắc Đoạn Hồn Lão Quỷ có chút hưng phấn, gấp không kịp đợi xuất thủ.

- Linh Hồn Đoạn Nhận!

Phương diện linh hồn, trên đầu Đoạn Hồn Lão Quỷ xuất hiện ba thanh cự đao mặc lục sắc. Ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận cứ như vậy treo trên không trung, mang đến áp lực khôn cùng cho vài gã Bán Bộ Thần Chủ phụ cận. Phương xa, đám Chân Thần, Cổ Thần đang xem cuộc chiến cảm giác phảng phất như có một thanh đao đang gác trên cổ mình vậy.

- Không hổ là cường giả Thần Chủ Hồn đạo a! Vậy mà lại mạnh như thế!

Trong lòng Cốc chủ Kim Long Cốc thất kinh. Đoạn Hồn Lão Quỷ thi triển ra ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận này, mỗi một thanh trong đó đều có thể trực tiếp đoạn diệt linh hồn hân.

- Tiền bối, chúng ta giúp ngươi ngăn cản Triệu Phong, miễn cho hân chạy thoát!

Cốc chủ Kim Long Cốc lập tức mỉm cười nói. Với cục diện hiện tại, một khi Triệu Phong bị bắt, tất cả chỗ tốt đều rơi vào trong tay Đoạn Hồn Lão Quỷ rồi. Bởi vậy, hân cần phải làm chút gì đó mới được. Vừa nói xong, Cốc chủ Kim Long Cốc liền khẽ nháy mắt với mấy gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại. Nhất thời, mấy gã Bán Bộ Thần Chủ còn lại ở đây liền cấp tốc bao vây Triệu Phong vào trong.

- Để ta xem thử, ngươi có thể đón được mấy đao?

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ lóe lên nụ cười tà dị, bàn tay khẽ vung lên. Trên bầu trời, ba thanh Linh Hồn Đoạn Nhận phóng tới trên đỉnh đầu Triệu Phong, nối đuôi nhau rơi xuống.

Mắt thấy thanh Linh Hồn Đoạn Nhận đầu tiên đã sắp sửa đánh trúng Triệu Phong, nhưng bản thân hân vẫn đứng thẳng tại chỗ, bộ dáng nhàn nhã, hoàn toàn không chút hành động.

Thanh đao phong mặc lục sắc khổng lồ kia chém thẳng xuống thân thể Triệu Phong. Trong nháy mắt, một cỗ lực lượng linh hồn sắc bén bá đạo đã tiến thẳng vào Linh hồn thể của Triệu Phong.

Rất lâu trước đây, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, sau khi đột phá Thần Chủ, ý chí linh hồn của hân lại càng tiến thêm một tầng. Cộng thêm Lôi Hồn Thể đặc thù, lực phòng ngự linh hồn của hân, ngay cả Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong cũng không thể phá nổi. Mặt khác, Thần Linh Nhân của Triệu Phong cũng đạt tới cấp bậc Thần Mâu, năng lực miễn nhiễm công kích linh hồn của hân lại càng đề thăng thêm một bước. Cỗ lực lượng linh hồn khủng bố vừa xâm nhập vào Linh hồn thể của Triệu Phong, cuối cùng cũng không thể làm gì được, lực lượng từ từ tiêu hao hết.

Thời điểm thanh đao nhận kia hàng lâm, sắc mặt đám người bốn phía cực kỳ chấn động, kinh dị không thôi.

- Hửm?

Ngay cả bản thân Đoạn Hồn Lão Quỷ cũng vô cùng kinh ngạc. Tên Triệu Phong này là không sợ chết hay sao? Đối mặt với công kích linh hồn của chính mình, không ngờ lại không hề né tránh, cái gì cũng không làm! Nhưng sau một khắc, sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ khẽ biến, trong lòng cảm giác có chút quái dị. Bởi vì sau khi Triệu Phong bị một thanh Linh Hồn Đoạn Nhận chém trúng, tựa hồ không có bất cứ thay đổi gì, vẫn như cũ thật tốt đứng yên tại chỗ.

Đúng lúc này, thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ hai đã chém thẳng xuống. Mà Triệu Phong vẫn như cũ bất động như núi, bộ dáng không thêm để ý chút nào. Thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ hai cũng không hề có bất cứ tác dụng gì, Triệu Phong vẫn như cũ yên lành đứng tại chỗ.

Giờ phút này, sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ đã tái nhợt. Chính mình là Thần Chủ Hồn đạo, không ngờ lại không làm gì được một gã văn bối chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ.

Thanh Linh Hồn Đoạn Nhận thứ ba với uy năng cực mạnh chém lên linh hồn của Triệu Phong, vẫn như cũ không có hiệu quả gì. Lúc này, thần sắc vài gã Bán Bộ Thần Chủ ở phụ cận cũng đã đại ra.

- Cái này... Làm sao có thể?

Cốc chủ Kim Long Cốc cảm thấy tất cả thật không thể tin nổi, khó mà tin được!

- Tiểu bối, thứ tốt trên người người quả nhiên không ít a! Không ngờ lại có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn!

Đoạn Hồn Lão Quỷ nhất thời quất lên. Một màn vừa rồi quá tổn hại mặt mũi của hắn, cho nên Đoạn Hồn Lão Quỷ mới nói như thế. Bất quá trong lòng hắn cũng suy đoán như vậy.

Vừa nghe hắn nói như vậy, đám người bốn phía cũng đều nhao nhao gật đầu. Triệu Phong tất nhiên là có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn, nếu không sẽ không thể nào giải thích được một màn vừa rồi a. Hơn nữa, trên người Triệu Phong khoác Trường bào Thời Không, mà vừa rồi đám thủ hạ của hắn ai nấy cũng đều có Thần khí Cực phẩm, bản thân hắn có Thần khí Cực phẩm phòng ngự linh hồn cũng hoàn toàn hợp lý.

- Hừ! Vô tri!

Triệu Phong hừ nhẹ một tiếng. Sở dĩ hắn không vội vã xuất thủ, chính là bởi vì đang thích ứng Thần lực cấp Thần Chủ, cộng thêm vừa rồi cũng muốn trắc thí lực phòng ngự linh hồn của chính mình. Nhưng hiện tại cũng đã tới thời điểm kết thúc rồi! Trong Thần vực Man Hoang, thực lực chính là tất cả! Hết thấy mọi chuyện cũng đều có thể dùng thực lực trực tiếp giải quyết. Thân ảnh Triệu Phong chợt lóe lên rồi biến mất.

Thủ chương Đoạn Hồn Lão Quỷ khê lật, trong tay xuất hiện một thanh đoản kiếm mặc lục sắc. Hắn đột nhiên đâm ra một kiếm, ngay phía trước mũi kiếm của hắn, không gian đột nhiên ba động, thân hình Triệu Phong xuất hiện ngay tại chỗ đó.

- Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Thủ chương Triệu Phong vươn ra, Thần lực Hồn Nguyên mạnh mẽ khởi động, trong nháy mắt đã ngưng tụ thành một thanh trường kiếm thâm ngân vân đục. Thanh trường kiếm này giống hệt thực chất, nhìn qua giống như thật vậy, vô số lưu quang hôn ám liên tục ba động. Đồng thời, từng đạo từng đạo hoa văn Lôi kiếp cũng hiện lên trên thân kiếm.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai thanh kiếm đụng nhau, thanh đoản kiếm mặc lục sắc trong tay Đoạn Hồn Lão Quỷ trực tiếp bị đánh bay.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt Đoạn Hồn Lão Quỷ đại biến. Trong nháy mắt giao phong Thần lực vừa rồi, hắn đã bại! Nhưng Triệu Phong không phải là vừa mới đột phá Thần Chủ sao? Công kích Thần lực làm sao lại cường đại như vậy? Nhưng lúc này cũng không phải là thời điểm nghĩ tới cái này. Thanh lôi kiếp uy lực cường hãn tuyệt luân kia của Triệu Phong đã hàng lâm nơi này!

- Không tốt!

Đoạn Hồn Lão Quỷ phát hiện chính mình đã bị một cỗ Pháp tắc Thời Gian bao phủ, muốn tránh cũng tránh không xong. Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trực tiếp xỏ xuyên qua trước ngực Đoạn Hồn Lão Quỷ, chấn lên một đạo huyết lưu tiên diễm.

- Phốc!

Đoạn Hồn Lão Quỷ phun ra một ngụm lớn máu tươi, ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chăm Triệu Phong. Lúc này, Thần lực Hồn Nguyên Lôi Kiếp vô hạn đang hoành hành phá hư, cắn nuốt tất cả trong cơ thể hắn. Lực tàn phá kinh khủng kia khiến cho hắn không thể tin nổi đây là sự thật!

- Chết đi!

Triệu Phong tay cầm Hồn Nguyên Thần Kiếm, điều động Thần lực tinh thuần từ Thần đàn trong cơ thể. Nháy mắt, uy năng của Hồn Nguyên Thần Kiếm nhất thời tăng vọt, thân kiếm liền lớn lên gần gấp đôi.

- A!

Thanh âm hét thảm thê lương vang vọng trong thiên địa, khiến cho người ta rợn cả tóc gáy. Một kiếm Triệu Phong xẹt qua, chém thân thể Đoạn Hồn Lão Quỷ làm đôi.

Hai nửa thân thể cháy đen của Đoạn Hồn Lão Quỷ phiêu nhiên rơi xuống. Tất cả mọi thứ trong Thần thể sớm đã bị phá hủy triệt để, kể cả linh hồn. Đoạn Hồn Lão Quỷ đã bị Triệu Phong một kiếm đoạn hồn!

Sắc mặt sáu gã Bán Bộ Thần Chủ bốn phía nhất thời trắng bệch, hai chân không ngừng run rẩy. Đoạn Hồn Lão Quỷ này chính là nói càn a! Thần Chủ vừa mới đột phá, làm sao lại có thể giết chết Thần Chủ dễ dàng như vậy?

- Hẳn sao lại mạnh như vậy?

Nữ tử yêu mị của Thiên Thủy Yêu Tộc triệt để sợ đến ngất người. Bây giờ ngấm lại, tất cả những hành vi trước đây của nàng đều là tự tìm đường chết a!

Trong sơn cốc phương xa, trong mắt Bá Long Thần Chủ hiện lên quang mang dị thái.

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín! Sau khi đột phá Thần Chủ, giết chết Thần Chủ cùng giai lại đơn giản như vậy!

Trong lòng Bá Long Thần Chủ lại có chút hưng phấn.

- Các người cũng đều đến tìm Triệu mỗ để tính sổ sao?

Triệu Phong thấp giọng quát lớn. Một cỗ linh hồn áp bách vô hình thổi quét thẳng ra bốn phương tám hướng. Sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia cảm giác linh hồn của chính mình giống như bị vô số đạo lôi điện oanh tạc, đau đớn tê dại một trận. Địa phương xa hơn, đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần đồng dạng cũng bị ảnh hưởng, toàn thân tê dại, mất đi tri giác.

Giờ phút này, toàn trường lặng ngắt như tờ. Triệu Phong ngay cả Thần Chủ cũng giết, bọn chúng nào dám tiếp tục phiền phức cho Triệu Phong nữa, đó không phải là muốn chết sao?

Nhưng đúng lúc này, một cỗ khí tức càng cường đại hơn chột hàng lâm nơi này. Trong nháy mắt, không trung nhuộm đậm tử sắc, hư không tràn ngập một tầng tử vụ mông lung.

- Triệu Phong, người thật to gan! Tại Cổ Lũng Vực lại dám càn rỡ như thế, còn xuất thủ giết chết cường giả Thần Chủ của Cổ Lũng Vực!

Trong tử vụ, một lão giả áo bào tím chậm rãi hiện ra. Bên cạnh lão giả còn có ba gã Bán Bộ Thần Chủ nữa.

- Tử Dạ Điện!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc nhất thời vui vẻ. Tử Dạ Điện chính là một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực. Hơn nữa, lần này tới đây lại là Điện chủ của Tử Dạ Điện, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên! Đây là chuyện mà các thế lực ở đây cũng không ai ngờ tới. Không ngờ Điện chủ Tử Dạ Điện lại đích thân đến đây như vậy!

- Lần này xong thật rồi! Ngay cả Tử Dạ Điện chủ cũng đã tới!

Trong lòng Môn chủ Bách Thảo Môn cực độ lo lắng. Tử Dạ Điện tuyệt đối là tồn tại khổng lồ trong Cổ Lũng Vực.

- Triệu Phong đã là Thần Chủ rồi, Tử Dạ Điện hẳn cũng sẽ không bởi vì một chút chuyện nhỏ trước đây mà làm khó Triệu Phong!

Một vị Trưởng lão của Bách Thảo Môn nói. Chỉ cần Triệu Phong thu liễm tính tình một chút, hảo hảo nói chuyện với Tử Dạ Điện, việc này có thể sẽ kết thúc.

- Nói như vậy, Tử Dạ Điện cũng đến tìm Triệu mỗ gây phiền toái sao?

Triệu Phong nhìn về phía Điện chủ Tử Dạ Điện, lãnh nhạt mở miệng. Điện chủ Tử Dạ Điện đã đích thân chạy tới, cái này biểu thị ngay từ đầu Tử Dạ Điện đã dự định sẽ động thủ với hắn, gần như không có khả năng đàm phán, cho nên Triệu Phong cũng lười nói lời vô ích.

- Người nháo sự trong phạm vi do Tử Dạ Điện quản hạt, Tử Dạ Điện há có thể mặc kệ?

Điện chủ Tử Dạ Điện thấy thái độ của Triệu Phong như vậy, trong lòng cũng có chút khó chịu. Bất quá, hiện tại gần như có thể khẳng định trong tay Triệu Phong có bảo vật nghịch thiên, trân bảo viễn siêu Thần khí Cực phẩm gì đó. Bằng không Triệu Phong cũng không có khả năng nhanh như vậy đạt tới tu vi Thần Chủ, càng không thể nào giết chết được Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Nếu như đạt được bảo vật trên người Triệu Phong, chính thể thực lực của Tử Dạ Điện cũng sẽ được đề thăng thật lớn.

Tử vụ bốn phía xung quanh Điện chủ Tử Dạ Điện lại càng đậm hơn, người bình thường thậm chí không nhìn thấy rõ trong đó. Mà những Bán Bộ Thần Chủ cách Điện chủ Tử Dạ Điện khá gần thậm chí còn có chút nhìn không rõ, trong lòng xuất hiện các loại ảo giác. Không mất bao lâu, cả thiên địa đã biến thành một mảnh Địa ngục tử sắc hôn ám.

- Đi mau!

Sắc mặt đám Bán Bộ Thần Chủ phụ cận chiến trường đại biến, lập tức bỏ chạy.

Trong sơn cốc phương xa, ngay cả Bá Long Thần Chủ cũng dâng lên một tia hứng thú.

- Thần Mâu thứ chín, người có thể địch nổi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên không?

Bá Long Thần Chủ có chút tò mò. Nhưng bất luận trận chiến này thắng bại thế nào, kẻ chiến thắng sau cùng nhất định cũng là hắn!

1467. Chương 1464: Đấu Với Nhị Trọng Thiên

Điện chủ Tử Dạ Điện vừa đến, còn chưa nói được mấy câu với Triệu Phong, song phương đã lan tỏa sát ý, đối chọi gay gắt.

- Sao có thể như thế?

Đám người Bách Thảo Môn cảm thấy vô cùng kỳ quái. Song phương còn chưa nói được mấy câu đã bắt đầu động thủ rồi. Nhìn qua, Điện chủ Tử Dạ Điện tựa hồ đã sớm chuẩn bị đích thân xuất thủ, căn bản không nghĩ tới chuyện đàm phán. Mặt khác, ngay cả Triệu Phong cũng vậy, thái độ từ đầu đến cuối cũng không chút thay đổi, không cấp mặt mũi cho Điện chủ Tử Dạ Điện. Bất quá hắn chỉ vừa mới đột phá Thần Chủ, mà Điện chủ Tử Dạ Điện đã thành tựu Thần Chủ không biết bao nhiêu ức năm trước, hiện tại đã đạt tới cảnh giới Nhị Trọng Thiên!

Thiên địa phẳng phất như biến thành bóng đêm tử sắc. Tất cả mọi người ở phụ cận đều cảm giác được khí tức áp lực vô cùng, một lần nữa lui về phía sau một đoạn.

- Lần trước đã để cho người đào tẩu, lần này cho dù bản lĩnh người có thông thiên đến đâu, cũng phải lưu lại chỗ này cho ta!

Thanh âm uy nghiêm của Điện chủ Tử Dạ Điện quanh quẩn trong toàn bộ phiên tử dạ. Tử vụ ba động, trong nháy mắt ngưng kết ra một cự trảo tử sắc thông thiên. Cự trảo tử sắc kia còn chưa hàng lâm, đã có một cỗ cuồng phong lạnh thấu xương thổi quét thẳng tới. Nếu không phải Triệu Phong có Trường bào Thời Không, lúc này sợ rằng đã phải né tránh rồi.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Triệu Phong vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng kết ra một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, mạnh mẽ chém ra. Đây là lần đầu tiên hắn chính diện giao phong với Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không thể không đem xả tới như trước đây, phải cẩn thận dốc toàn lực ứng phó.

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm rách ra một vết chém to lớn trên cự trảo tử sắc. Nhất thời, trong vết chém kia lập tức tuôn trào ra tử vụ khôn cùng, uy năng công kích của Điện chủ Tử Dạ Điện cũng bị giảm bớt hơn phân nửa.

- Hừm? Dựa vào lực lượng Lôi kiếp cùng Thần lực đặc thù, không ngờ công kích của hắn lại có thể chống lại Thần lực Tử Quang của ta!

Điện chủ Tử Dạ Điện thoáng chút kinh ngạc. Tuy rằng trước khi hắn tới đây đã đánh giá Triệu Phong rất cao, nhưng hiện tại chân chính giao phong, thực lực của Triệu Phong vẫn viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện trầm xuống, vươn hai tay ra. Trong bầu trời đêm tử sắc chợt ngưng kết ra hai cự trảo tử sắc. Cự trảo kia giống như thực chất, hình dạng như móng vuốt Hung thú, trên đó còn có vô số đường hoa văn yêu dị. Tốc độ của hai cự trảo tử sắc kia cực nhanh, lao thẳng về phía Triệu Phong.

Trên thân thể Triệu Phong hiện lên một tầng bạch quang hư thực, toàn thân hóa thành một đạo lưu quang cực tốc, phóng ra khỏi phạm vi công kích của Điện chủ Tử Dạ Điện. Tuy rằng công kích Thần lực của hắn cộng với lực lượng Lôi kiếp có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng cứng đối cứng, hắn vẫn là tương đối thiệt thòi.

- Tốc độ của tiểu tử này thật nhanh a!

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ trầm xuống. Cấp bậc Thần Chủ, bất luận công kích gì cũng đều ẩn chứa Không Gian Áo Nghĩa hoặc là Pháp tắc Không Gian, bởi vậy các loại thủ đoạn dịch chuyển, Thuấn di... căn bản là không thể thi triển được. Nhưng cho dù không sử dụng các loại năng lực này, tốc độ của Triệu Phong đồng dạng cũng vô cùng nhanh chóng.

Trong tử dạ quỷ dị, một đạo lưu quang cực tốc lóe lên rồi biến mất, nhanh chóng bỏ xa hai cự trảo tử sắc lại phía sau.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Trong lúc phi hành, Tả Mâu Triệu Phong nhanh chóng vận chuyển, trong đó ngưng kết ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ, bắn thẳng ra.

- Đồng thuật sao?

Điện chủ Tử Dạ Điện sớm đã có cảm ứng. Tầng tử vụ trước người hắn ba động, hình thành nên một mặt quang thuẫn tử sắc đặc thù.

- Không hổ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong thầm than. Điện chủ Tử Dạ Điện đối phó hắn cực kỳ cẩn thận, cũng không có một chút khinh suất nào. Đối với Linh Hồn Đồng Thuật do một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên thi triển ra, Điện chủ Tử Dạ Điện cũng lập tức áp dụng biện pháp phòng ngự.

Trong Tả Mâu Triệu Phong lóe lên một tầng quang mang mộng huyền, trong bóng đêm tử dạ quỷ dị càng trở nên chói mắt dị thường.

- Di chuyển... di chuyển về phía trước!

Tả Mâu hắn nhìn chằm chằm thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ kia, trong lòng dâng lên một đạo ý niệm mãnh liệt. Hiện tại, Triệu Phong chính là đang thi triển năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Năng lực này có hiệu quả vô cùng rõ rệt với những vật có thể tích nhỏ, có thể biến không có khả năng thành có khả năng. Ví dụ như hiện tại, Triệu Phong tiến hành cải biến quỹ tích công kích đồng thuật của hắn!

- Cái gì?

Ánh mắt Điện chủ Tử Dạ Điện lóe lên, vô cùng khiếp sợ. Một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ trực tiếp xuyên qua phần đầu hắn.

- Làm sao có thể?

Trên mặt Điện chủ Tử Dạ Điện xuất hiện một tia thống khổ, sau đó lại bị thần sắc kinh ngạc thay thế. Vừa rồi, Bí kỹ phòng ngự của hắn hẳn là có thể mười phần ngăn cản được công kích đồng thuật của Triệu Phong. Nhưng không ngờ đạo công kích đồng thuật kia lại lâm thời thay đổi quỹ tích, đột nhiên di động về phía trước thêm vài phần. Dưới tình huống bình thường, chuyện này căn bản là hoàn toàn không thể nào. Dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng, Điện chủ Tử Dạ Điện đã bị đồng thuật của Triệu Phong tổn thương.

Phương xa, chỉ có sáu gã Bán Bộ Thần Chủ mới có thể thấy được tình huống của chiến trường Thần Chủ.

- Làm sao có thể? Tử Dạ Điện chủ lại bị Triệu Phong gây thương tổn!

Cốc chủ Kim Long Cốc há hốc miệng, có chút không thể tin nổi. Đương nhiên, Triệu Phong gây tổn thương cho Điện chủ Tử Dạ Điện như thế nào, hẳn lại hoàn toàn mơ hồ, cũng không thể biết rõ.

- Cái này... Chắc là do Tử Dạ Điện chủ sơ xảy khinh suất, nên bị Triệu Phong lợi dụng sơ hở a!

Lão giả tay dài đồng dạng cũng cảm thấy không thể tin nổi. Điện chủ Tử Dạ Điện cũng không phải là tồn tại bình thường trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, làm sao có thể bị một gã Thần Chủ hậu bối vừa mới đột phá gây tổn thương được.

Trong sơn cốc phương xa, đồng tử Bá Long Thần Chủ cũng thoáng co rụt lại.

- Quý tích công kích đột nhiên thay đổi! Thần Mâu thứ chín, người làm sao làm được?

Bá Long Thần Chủ cực kỳ hưng phấn kích động, bộ dáng gấp không kịp đợi muốn xuất thủ, tận lực tìm tòi bí mật của Thần Mâu thứ chín.

Trung tâm chiến trường...

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Điện chủ Tử Dạ Điện tức giận tím mặt. Hắn thôi động huyết mạch Tử Dạ Tộc, thân thể hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, giống như một đầu yêu linh trong tử dạ. Trong nháy mắt, vô số quang ảnh tử sắc từ trong cơ thể Điện chủ Tử Dạ Điện lao ra. Mỗi một đạo quang ảnh tử sắc khủng bố cũng tương đương với một kích toàn lực của Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Đối mặt với một màn này, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm cũng không thể nào ứng đối được, Thần Mâu Huyền Diệt cũng khó có thể hủy diệt công kích phạm vi lớn như thế. Bởi vậy, hắn cũng chỉ có thể thi triển Hỗn Thiên Hắc Động mà thôi.

Sau khi Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết đạt tới tầng thứ sáu, Triệu Phong đã có thể hoàn toàn phát huy ra lực lượng của Hỗn Thiên Hắc Động. Thần lực Hỗn Nguyên hôn ám khổng lồ từ trong cơ thể Triệu Phong tuôn trào ra, ngưng kết thành một viên cầu, bao phủ Triệu Phong vào trong. Màu sắc của quang quyển hình cầu kia càng ngày càng đậm lên, cuối cùng hóa thành màu đen như mực. Hỗn Thiên Hắc Động vừa thành, một cỗ lực lượng vận vẹo, thôn phệ cường đại liên phóng xuất ra.

Mấy đạo quang ảnh tử sắc dẫn đầu hàng lâm nơi này. Nhưng quang ảnh tử sắc vừa tiếp cận Hỗn Thiên Hắc Động một khoảng cách nhất định, liền gặp phải một cỗ lực lượng vận vẹo, khiến cho uy năng của nó liền giảm xuống. Tiếp cận thêm một chút một cỗ lực lượng thôn phệ đột nhiên xuất hiện. Đến lúc quang ảnh tử sắc va chạm lên Hỗn Thiên Hắc Động, uy năng của nó đã tổn thất hơn phân nửa.

Sau khi thi triển Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong liền bắt đầu di chuyển cực nhanh.

- Tiểu tử này... Bí thuật phòng ngự thật mạnh!

Ánh mắt Điện chủ Tử Dạ Điện khê ngưng trọng.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trên Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, đâm thẳng về phía Điện chủ Tử Dạ Điện.

Điện chủ Tử Dạ Điện hóa thành lưu quang tử sắc, thân hình thoáng lên một cái đã tránh thoát. Nhưng đột nhiên, một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ mạnh mẽ bắn ra, xuyên thấu tới địa phương hắn vừa xuất hiện, chuẩn xác không sai lầm đánh trúng Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Khốn kiếp! Tiểu tử này...

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện tái nhợt. Tử Dạ Tộc vốn cũng sở trường tốc độ, nhưng năng lực dự phán của Thần Mâu Triệu Phong quá mạnh mẽ, công kích đồng thuật cũng vô cùng nhanh chóng.

Oanh! Phanh! Oành!

Ngay khi Triệu Phong công kích Điện chủ Tử Dạ Điện, đồng thời vô số quang ảnh tử sắc cũng hàng lâm lên trên người hắn. Nếu không phải có Hỗn Thiên Hắc Động, cộng thêm hắn cao tốc di động, sử dụng năng lực dự phán né tránh, chỉ sợ Hỗn Thiên Hắc Động cũng khó có thể chống lại trận cuồng oanh bạo tạc này.

Nhưng liên tục hai lần chịu thiệt thòi trong tay Triệu Phong, Điện chủ Tử Dạ Điện đã tức giận đến mức không kiềm nổi.

- Tiểu bối, đây là ngươi tự tìm!

Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ quát một tiếng. Bản thân hắn đã hóa thành một đạo lưu quang tử sắc, lúc này thân hình lại đột nhiên bành trướng lên, phảng phất như hòa làm một thể với thiên địa tử dạ.

- Tử Diệt!

Trước mặt Điện chủ Tử Dạ Điện, Thần lực cường đại mạnh mẽ khởi động, ngưng tụ ra một đoàn tử lưu xoay tròn. Đoàn tử lưu kia xoay tròn, cũng đồng thời nhanh chóng gia tăng thể tích, có thể nhìn thấy bóng dáng mấy đạo lưu quang tử sắc bên trong, phảng phất như từng con từng con yêu ma tử quang cường đại.

Xa xa, trong lòng mấy vị Bán Bộ Thần Chủ chấn động, không khỏi lui về phía sau.

- Không ngờ Tử Dạ Điện chủ nhanh như vậy đã thi triển Bí pháp huyết mạch của Tử Dạ Tộc, Tử Diệt!

- Nghe đồn Bí pháp huyết mạch Tử Diệt này ẩn chứa lực lượng nhiều loại thuộc tính khác nhau, lực phá hoại cực mạnh. Mà nồng độ huyết mạch của Điện chủ Tử Dạ Điện cực cao, thi triển ra chiêu này đủ để trọng thương Thần Chủ cùng giai!

Trong lòng mấy vị Bán Bộ Thần Chủ khiếp sợ không thôi. Như vậy xem ra, lần này Triệu Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng bọn chúng quên mất rằng, chính là Triệu Phong đã ép Điện chủ Tử Dạ Điện phải thi triển ra chiêu này.

- Đi tìm chết đi!

Thanh âm rít gào của Điện chủ Tử Dạ Điện chấn động thiên địa.

- Rống!

Trong đoàn tử lưu xoay tròn kia cũng truyền ra một trận thanh âm gào thét khiến cho người ta rợn cả tóc gáy. Trong nháy mắt, đoàn tử lưu cường đại kia đã bắn tới trước mặt Triệu Phong. Tốc độ này hoàn toàn có thể so với Hỗn Nguyên Thần Kiếm bản đồng thuật của Triệu Phong.

- Thần Mâu Huyền Diệt!

Đối mặt với một kích này, Hỗn Thiên Hắc Động căn bản khó có thể chống lại, cho nên Triệu Phong không chút do dự, điều động lực lượng Bản Nguyên, thi triển Thần Mâu Huyền Diệt. Trong tử dạ vô tận đột nhiên xuất hiện một quang đoàn mộng huyền, đồng thời tản mát ra thải sắc mộng huyền khiến cho người ta say mê. Trong mắt Triệu Phong, ngoài mặt đoàn tử lưu khổng lồ kia đã bao phủ một tầng hư ảnh mộng huyền.

- Diệt!

Hắn bắt đầu vận dụng lực lượng Tâm niệm. Sau một khắc, đạo công kích uy năng kinh thiên trước mắt Triệu Phong kia đột nhiên tiêu tán không thấy đâu nữa.

Xa xa, Điện chủ Tử Dạ Điện đang từ trên cao nhìn xuống, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt quan sát Triệu Phong, phảng phất như thắng lợi đã thuộc về hắn vậy. Nhưng đột nhiên, một kích tuyệt cường do hắn thi triển ra chợt trực tiếp tiêu tán không thấy đâu nữa.

- Cái gì?

Sắc mặt Điện chủ Tử Dạ Điện kinh biến, cảm giác không thể tưởng tượng nổi. Triệu Phong làm sao có thể trong nháy mắt phá giải công kích của hắn?

Tại thời khắc Điện chủ Tử Dạ Điện còn đang kinh ngạc, hai thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếm Kiếm đã xỏ xuyên tới.

Phốc xuy!

Hai thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm xuyên thấu trước ngực Tử Dạ Thánh Chủ, phảng phất như đóng đinh hẳn vào trong hư không vậy. Trong Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm bùng phát ra lực lượng Hồn Nguyên Lôi Kiếp vô hạn, không ngừng ăn mòn Thần thể Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Vừa rồi người... làm sao làm được?

Điện chủ Tử Dạ Điện điều động Thần lực trong cơ thể, chuẩn bị giấy thoát, nhưng Triệu Phong là sao lại cấp cho hắn cơ hội này?

- Nhập Mộng!

Triệu Phong điều động lực lượng Bản Nguyên, đồng thời cũng vận chuyển lực lượng Tâm niệm. Trong nháy mắt, hắn liền sáng lập ra một thế giới mộng cảnh. Ngay khi Tả Mâu của hắn dừng lại trên người Điện chủ Tử Dạ Điện, đạo quang thải mộng huyền kia khiến cho Điện chủ Tử Dạ Điện không khỏi phải nhìn lại. Ngay khoảnh khắc này, ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện liền gặp phải một cỗ lực hấp dẫn trước giờ chưa từng có.

- Xảy ra chuyện gì? Đây là...

Tuy Điện chủ Tử Dạ Điện không biết Triệu Phong đang làm gì, nhưng thông qua Tả Mâu Triệu Phong, hắn nhìn thấy được một mảnh thiên đường mộng cảnh, trong lòng cũng đột nhiên sinh ra một cỗ dự cảm nguy cơ trước giờ chưa từng có.

1468. Chương 1465: Thần Chủ Mai Phục

- Xảy ra chuyện gì? Đây là...

Tuy Điện chủ Tử Dạ Điện không biết Triệu Phong đang làm gì, nhưng thông qua Tả Mâu Triệu Phong, hắn nhìn thấy được một mảnh thiên đường mộng cảnh, trong lòng cũng đột nhiên sinh ra một cỗ dự cảm nguy cơ trước giờ chưa từng có. Hắn lập tức vận chuyển ý chí linh hồn, tiến hành phản kháng.

- Ý chí linh hồn của tiểu tử này thật cường đại!

Trong lòng Điện chủ Tử Dạ Điện thất kinh. Hắn thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Triệu Phong chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, nhưng không ngờ linh hồn đồng thuật của Triệu Phong lại có thể ảnh hưởng tới ý thức linh hồn của hắn. Điện chủ Tử Dạ Điện lập tức phát hiện, cái này ở trên một trình độ nhất định, là có quan hệ với Tả Mâu Triệu Phong.

- Lẽ nào, kẻ có được Thần Mâu thứ chín như phù dung sớm nở tối tàn trong Xích Tinh Vực kia, thật sự là hắn?

Điện chủ Tử Dạ Điện nhớ tới lời đồn trước đây, trong lòng không khỏi chấn động. Thần Mâu thứ chín ở trong lòng hắn cũng là tồn tại thần thoại cao không thể leo tới, bởi vậy hắn căn bản không tin, gã Triệu Phong mà chính mình nhận biết kia lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín. Nhưng hiện tại, Điện chủ Tử Dạ Điện lại cảm nhận được một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Hắn cuối cùng cũng tin tưởng, lời đồn kia có lẽ là thật sự.

Phương xa, tâm thần sáu gã Bán Bộ Thần Chủ cũng vô cùng kích động.

- Xảy ra chuyện gì? Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?

Về mặt lão giả tay dài kia tràn ngập kinh hãi. Tuyệt kỹ Tử Diệt cường hãn tuyệt luân do Điện chủ Tử Dạ Điện phóng thích ra, tại sao lại đột nhiên biến mất vô tung rồi?

Đúng lúc này, trung tâm phiên tử vụ mông lung kia đột nhiên xuất hiện một đoàn thải sắc mộng huyền, khiến cho tất cả mọi người không khỏi nhìn lại.

- Đó là cái gì?

Tâm thần ý thức của mọi người bị đoàn quang thải mộng huyền kia dẫn động, đột nhiên rơi vào trong một phiên không gian khác.

- Nhập Mộng!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chăm chăm trên người Điện chủ Tử Dạ Điện, từng tầng từng tầng quang toàn mộng huyền tuôn trào ra.

Dưới hấp lực của Tả Mâu Triệu Phong, Điện chủ Tử Dạ Điện cắn răng chống cự. Đột nhiên, uy năng của hai thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếp đang xỏ xuyên qua Điện chủ Tử Dạ Điện kia chợt tăng lên gấp bội, một cỗ lực lượng Hồn Nguyên Lôi Kiếp khổng lồ trực tiếp phóng xuất ra. Trong nháy mắt, tâm thần vốn đang thủ chặt của Điện chủ Tử Dạ Điện đã bị dao động.

- Không tốt!

Ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện lập tức bị kéo thẳng vào trong Tả Mâu Triệu Phong. Sau một khắc, hắn đã tiến vào một mảnh không gian mộng cảnh. Cảnh tượng trong không gian này rõ ràng là khu vực phụ cận Bách Thảo Môn, chính là địa phương hắn đang chiến đấu với Triệu Phong. Chỉ bất quá, Bách Thảo Môn hiện tại trước mắt hắn lại như mộng như ảo, sáng lạn mỹ lệ. Tất cả mọi thứ trước mặt tựa hồ chỉ có trong mộng mới có thể xuất hiện, nhưng lại mang đến cho Điện chủ Tử Dạ Điện một loại cảm giác vô cùng chân thật.

- Tử Dạ Điện chủ!

Cách đó không xa, sáu gã Bán Bộ Thần Chủ đám người Cốc chủ Kim Long Cốc không khỏi kinh hô một tiếng.

- Bọn chúng cũng ở trong này?

Mấy gã Bán Bộ Thần Chủ này cũng mang đến cho Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác thập phần chân thật. Dù các loại hiện tượng quỷ dị khiến cho Điện chủ Tử Dạ Điện cảm thấy có chút không chân thật, chuẩn bị thi triển thủ đoạn rời khỏi phiến không gian kỳ dị này.

Đúng lúc này, thân ảnh Triệu Phong chợt hiện lên tại phương xa.

- A? Đám người kia cũng tiến vào trong này?

Triệu Phong nhìn về phía đám người Cốc chủ Kim Long Cốc, có chút kinh ngạc. Năng lực Nhập Mộng của hắn chủ yếu là nhằm vào Điện chủ Tử Dạ Điện, nhưng mấy tên Bán Bộ Thần Chủ này cũng ở đang phụ cận chiến trường, cho nên cũng bị ảnh hưởng bởi năng lực Nhập Mộng. Đồng thời, bọn chúng chỉ là Bán Bộ Thần Chủ, sức chống cự khá thấp, thậm chí không có cảm giác gì, đã trực tiếp tiến nhập không gian mộng cảnh của Triệu Phong.

- Như vậy thì cùng chết a!

Triệu Phong cười to một tiếng.

- Buồn cười! Chỉ bằng ngươi cũng muốn giết ta?

Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác như đang nghe được một chuyện cười cực lớn.

- Tử Dạ Điện chủ, chúng ta hỗ trợ ngài giết chết kẻ này!

Sắc mặt Cốc chủ Kim Long Cốc khẽ trầm xuống.

Điện chủ Tử Dạ Điện khẽ gật đầu, hắn nhiều lần bị thiệt thòi trong tay Triệu Phong, hiện tại bản thân hắn cũng không có bao nhiêu nắm chắc có thể đối phó Triệu Phong. Nhưng nếu như có những kẻ này tương trợ, phần thắng của hắn sẽ có thể tăng lên vài phần.

Nhưng Điện chủ Tử Dạ Điện vừa mới chuẩn bị hành động, lại phát hiện toàn thân hắn phảng phất như đã rơi vào vũng bùn vậy, hành động cực kỳ chậm chạp. Bên kia, sáu gã Bán Bộ Thần Chủ lại càng không thể động đậy nổi. Đồng thời, trên không trung mộng huyền chợt hiện lên mấy ngàn thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếp.

- Làm sao có thể?

Điện chủ Tử Dạ Điện kêu lên kinh hãi thất thanh. Từng giao thủ qua với Triệu Phong, hắn biết rõ uy lực của loại thủ đoạn này, mà Triệu Phong mỗi lần tối đa cũng chỉ ngưng tụ ra được hai thanh Hồn Nguyên Lôi

Kiếp Kiếp mà thôi. Nhưng hiện tại, trên bầu trời không chút báo trước đã xuất hiện mấy ngàn thanh Hỗ Nguyên Lôi Kiếp Kiếp.

- Không! Đã xảy ra chuyện gì?

Sáu gã Bán Bộ Thần Chủ bên kia nhất thời sợ vỡ mật. Vì sao bọn chúng đột nhiên trở nên nhỏ yếu như kiến hôi, mà Triệu Phong lại cường đại ngoài ý liệu như vậy?

- Phiến không gian này có cổ quái!

Ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện chợt bộc phát ra một cỗ ý chí lực lượng tuyệt cường. Trong nháy mắt, toàn bộ không gian mộng cảnh cũng xuất hiện dấu hiệu bất ổn. Một ngàn thanh Hỗ Nguyên Lôi Kiếp Kiếp treo trên bầu trời cũng không ngừng lay động, thậm chí có mấy thanh đã vỡ nát, biến mất. Nhưng cũng chỉ tổn thất mấy thanh mà thôi, ảnh hưởng không lớn.

- Không hổ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên! Tuy đã tiến nhập mộng cảnh của ta, nhưng vẫn còn có thể phản kháng được!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống, bàn tay vung lên.

Trên bầu trời, đám Hỗ Nguyên Lôi Kiếp Kiếp rậm rạp chằng chịt kia giống như một trận mưa kiếm, không ngừng rơi thẳng xuống dưới.

- Không tốt!

Điện chủ Tử Dạ Điện cảm giác được nguy cơ sinh tử, ý thức mạnh mẽ bộc phát ra lực lượng linh hồn càng mạnh hơn, khiến cho cả không gian không ngừng lay động.

Một thanh Hỗ Nguyên Lôi Kiếp Kiếp cắm vào vai trái Điện chủ Tử Dạ Điện. Cảm giác đau đớn kịch liệt kia khiến cho ý thức hắn càng thêm thanh tỉnh. Dục vọng cầu sinh khiến cho ý thức của hắn càng bộc phát ra ý chí lực lượng trước giờ chưa từng có.

Toàn bộ không gian mộng cảnh bắt đầu trở nên trong suốt mỏng manh. Uy năng của Hỗ Nguyên Lôi Kiếp Kiếp hàng lâm xuống cũng chợt giảm đi. Tuy có mấy thanh đâm trúng Điện chủ Tử Dạ Điện, nhưng thương tổn cực nhỏ. Thân thể Điện chủ Tử Dạ Điện cũng từ từ trở nên trong suốt, rất nhanh đã thoát ly nơi này. Nhưng sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia thì bị vô số thanh kiếm cắt cho thành không còn hình dáng, thân thể tan vỡ tiêu tán.

Ngoại giới, ý thức của Điện chủ Tử Dạ Điện quay trở về bản thể, thần sắc cực kỳ suy yếu. Hắn sờ sờ vết thương trên vai trái của mình, còn có những khác vết thương trên thân thể, thần sắc có chút mờ mịt. Tất cả những trải qua vừa rồi tựa như là một cơn ác mộng vậy. Nhưng sau khi hắn tỉnh lại, những gì đã phát sinh trong mộng lại chân thật phát sinh trên người hắn! Cách đó không xa vẫn còn khí tức vẫn lạc của sáu gã Bán Bộ Thần Chủ kia.

- Đây rốt cuộc là năng lực gì?

Trong lòng Điện chủ Tử Dạ Điện cực độ kinh hãi. Trước đây Triệu Phong đột nhiên thay đổi quỹ tích công kích, khiến cho hắn bị thương. Kế đó, Triệu Phong trực tiếp phá giải sát chiêu của hắn, khiến cho hắn một lần nữa trúng chiêu. Mà lần này, thủ đoạn Triệu Phong thể hiện ra lại càng không thể tưởng tượng nổi.

- Vậy mà có thể trốn ra được!

Đối diện, Triệu Phong nhìn chằm chằm về phía Điện chủ Tử Dạ Điện, trong lòng thoáng cảm thấy kinh ngạc. Số lần hắn sử dụng năng lực Nhập Mộng này cũng cực ít, cũng không phải hiểu rất rõ cực hạn của loại năng lực này. Mà Điện chủ Tử Dạ Điện cũng là người đầu tiên đào tẩu được từ trong mộng cảnh của hắn.

- Triệu Phong, Tử Dạ Điện không truy cứu những hành vi của ngươi nữa!

Điện chủ Tử Dạ Điện nhìn về phía Triệu Phong, tâm thần nhất thời sợ hãi. Hơn nữa, thời điểm hắn giây thoát khỏi phiến không gian mộng cảnh kia, linh hồn cũng đã tiêu hao thật lớn, cộng thêm trọng thương trong người, hiện tại căn bản không thích hợp tiếp tục đấu nữa. Nếu Triệu Phong lại thi triển ra thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi kia, hắn nói không chừng thật sự phải vẫn lạc ở chỗ này.

Toàn thân Điện chủ Tử Dạ Điện hóa thành một đoàn tử lưu âm ảnh, cấp tốc bay đi. Tại phía xa xa, ba người đi theo Điện chủ Tử Dạ Điện đến đây cũng lập tức bay theo hân.

Triệu Phong nhìn theo Điện chủ Tử Dạ Điện rời đi, cũng không tiếp tục truy đuổi. Vừa rồi hân thi triển năng lực Nhập Mộng, kéo ý thức của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên tiến nhập không gian mộng cảnh, độ khó của chuyện này cũng đã rất lớn, tiêu hao khá nhiều. Mặt khác, nơi này là Cổ Lũng Vực, nếu như hân trực tiếp giết chết Điện chủ Tử Dạ Điện, những thể lực Ngũ tinh còn lại cũng sẽ không ngồi yên không quản lý tới, thậm chí ngay cả thể lực Thánh địa cũng có khả năng đứng ra.

Thiên địa từ từ khôi phục lại bình thường, tất cả mọi người bốn phương tám hướng cũng đều ngậm ngẩn tại chỗ.

- Tử Dạ Điện chủ bỏ chạy?

- Ta còn thấy trên người Tử Dạ Điện chủ có thương tích! Không ngờ Tử Dạ Điện chủ cũng thất bại!

Toàn trường nhất thời ồ lên một mảnh. Nhưng đám người các thể lực Thiên Thủy Yêu Tộc, Kim Long Cốc... lại phát hiện, các cường giả Bán Bộ Thần Chủ trong thể lực bọn chúng đã không thấy đâu nữa!

- Chết đi!

Triệu Phong liếc nhìn về phía đám người Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc ở phương xa, điểm ra một chỉ. Một đạo Thần lực Hỗn Nguyên nhanh chóng bắn ra.

- Đại nhân tha mạng!

- Chạy mau!

Đám thành viên của hai đại thể lực muốn tránh né, thế nhưng bọn chúng lại phát hiện, tư duy động tác của mình cũng trở nên vô cùng chậm rãi, chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo Thần lực Hỗn Nguyên khủng bố kia hàng lâm nơi này.

Đạo Thần lực Hỗn Nguyên kia từ chân trời xa xa oanh tạc tới, phạm vi công kích của nó khổng lồ, bao trùm lên cả hai đại thể lực. Sau khi bụi mù tản đi, bên trong đã không còn bất cứ bóng người nào nữa!

- Chạy mau!

Nhìn thấy một màn này, các thành viên còn lại ở đây đều nhất tề lui lại. Ngay cả Điện chủ Tử Dạ Điện cũng đã đào tẩu, ở đây không còn người nào có thể chống nổi một chiêu trong tay Triệu Phong.

Trong sơn cốc phương xa...

- Không ngờ Điện chủ Tử Dạ Điện lại thất bại! Thần Mâu thứ chín, người quả nhiên không khiến cho ta thất vọng! Người cũng sẽ không khiến cho vị đại nhân kia thất vọng!

Cặp mắt Bá Long Thần Chủ nở rộ tinh quang, hai cánh tay khê run lên, nhưng cuối cùng hân vẫn buông xuống.

Không mất bao lâu, bốn phía xung quanh Bách Thảo Môn đã không còn một bóng người. Trong sơn cốc phương xa, đạo bóng dáng đen sẫm kia cũng dần dần biến mất.

oOo

Thời gian kế tiếp, cũng không có người dám tìm đến Triệu Phong gây phiền phức nữa. Mà Hoàng Long Các cùng U Quỷ Tộc đã bị tiêu diệt, sau khi Bách Thảo Môn trùng kiến, lập tức phái người đi qua, chiếm lĩnh địa bàn của hai thể lực Tứ tinh rưỡi này. Cứ như vậy, lãnh địa của Bách Thảo Môn liên tục tiếp tăng lên gấp ba, còn đạt được đại lượng tài nguyên. Chỉ sợ không bao lâu sau, Bách Thảo Môn sẽ vượt qua thời kỳ huy hoàng của ngày xưa. Bởi vì lực ảnh hưởng của Triệu Phong, cũng không kẻ nào dám động tới khối thịt mỡ Bách Thảo Môn này.

Ba tháng sau, Hàn Ngưng Nhi quyết định lên đường trở về Sinh Mệnh Thánh Địa. Ở nơi đó, tương lai của nàng mới sẽ tốt hơn, mà đây cũng là hy vọng của Bách Thảo Môn.

Một ngày này, ba người Triệu Phong, Hạ Hầu Vũ và Hàn Ngưng Nhi khởi hành, rời khỏi Bách Thảo Môn. Tuy rằng đường xá xa xôi, nhưng với thân phận Thần Chủ của Triệu Phong, Truyền Tống Trận của các thể lực Ngũ tinh Cổ Lũng Vực đều sử dụng vô điều kiện. Thậm chí thời điểm hần tới Tử Dạ Điện, Tử Dạ Điện còn đưa ra chút lễ mọn dâng cho Triệu Phong nữa.

Thông qua Truyền Tống Trận của Tử Dạ Điện, ba người bọn họ đi thẳng tới khu vực biên giới phạm vi quản hạt Tử Dạ Điện. Tiếp theo, ba người liền đi tới một thể lực Ngũ tinh khác. Vừa đi tới không được bao lâu, Triệu Phong đột nhiên dừng lại.

- Chuyện gì vậy?

Về mặt Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nghi hoặc.

- Các hạ, hiện thân đi!

Ngũ khí Triệu Phong bình thản. Chân trời phương xa, một đạo hắc ảnh chợt xuất hiện, đi tới trước mặt ba người. Trong nháy mắt, một cỗ khí tức áp bách thiên địa chợt lan tỏa ra.

- Thật mạnh! Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Toàn thân Hạ Hầu Vũ run lên, sắc mặt cứng ngắc. Cường giả đột nhiên xuất hiện này mang đến cho hần cảm giác còn cường đại hơn Điện chủ Tử Dạ Điện kia. Nếu không phải có Triệu Phong ở đây, sợ rằng hần và Hàn Ngưng Nhi đã trực tiếp bạo thể mà chết dưới uy áp của kẻ này.

- Các hạ chờ Triệu mỗ ở chỗ này, là có gì chỉ giáo?

Bọn họ thông qua Truyền Tống Trận mà đi. Kẻ này có thể mai phục ở đây, điều này chứng minh hần đã biết rõ lộ tuyến của ba người Triệu Phong. Nói cách khác, sau lưng kẻ này là một thể lực khổng lồ! Mà nơi này là Cổ Lũng Vực, Triệu Phong đầu tiên liền nghĩ đến ba đại thể lực Ngũ tinh của Cổ Lũng Vực.

- Thần Mâu thứ chín, người cũng không cần phải đi nữa!

Bá Long Thần Chủ nhìn chăm chăm Tả Mâu Triệu Phong, khó có thể che giấu sự hưng phấn kích động trong lòng.

1469. Chương 1466: Địch Nhân Cường Đại

Thần Mâu thứ chín, người cũng không cần phải đi nữa!

Bá Long Thần Chủ nhìn chăm chăm Tả Mâu Triệu Phong, khó có thể che giấu sự hưng phấn kích động trong lòng.

Ánh mắt Triệu Phong khê lóe lên. Đối phương biết chuyện hần có Thần Mâu thứ chín cũng chẳng có gì lạ, nhưng đối phương đã nói ra những lời này, mục đích của hần liền hết sức rõ ràng, chính là vì Thần Mâu thứ chín!

- Hai người các ngươi đi trước đi!

Triệu Phong nhìn chăm chăm kẻ trước mặt mình, truyền âm cho Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi. Gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên trước mặt đã có thể biết được lộ tuyến của bọn họ, như vậy chứng minh sau lưng hần có một mạng lưới tình báo thập phần khổng lồ. Như vậy, đối phương không có khả năng không biết chuyện Triệu Phong đã đánh lui Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Điện chủ Tử Dạ Điện. Đã biết thực lực Triệu Phong cường đại, đối phương còn dám một mình ở đây chặn đường, điều này khiến cho Triệu Phong càng thêm thận trọng hơn. Để phòng ngừa vạn nhất, hần mới để Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi rời đi trước.

Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi nhanh chóng rời đi. Chiến trường cấp bậc Thần Chủ, hai người bọn họ căn bản không nhúng tay vào được, trái lại còn có thể khiến cho Triệu Phong vướng chân vướng tay. Mặt khác, Hạ Hầu Vũ cũng cảm thụ được sự cường đại của Bá Long Thần Chủ. Lần này chỉ sợ sẽ lại có một trận đánh ác liệt, bọn họ càng không thể ở lại gây ảnh hưởng tới Triệu Phong.

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ thủy chung nhìn chăm chăm Triệu Phong, căn bản không thèm để ý tới Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi rời đi.

- Ta là Bá Long Thần Chủ! Nếu như ngươi nguyện ý kính dâng ra nhân mâu của ngươi, ta có thể không giết ngươi, đồng thời còn để cho ngươi gia nhập vào thế lực sau lưng ta!

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ bình thản nói.

- Thế lực sau lưng ngươi là thế lực gì?

Triệu Phong lập tức hỏi. Theo như hắn thấy, trong Cổ Lũng Vực chỉ có ba đại thế lực Ngũ tinh cùng với Thần Vực Thánh Địa mới có được mạng lưới tình báo lớn như vậy, nắm giữ hướng đi của một vị Thần Chủ. Trong đó, ba đại thế lực Ngũ tinh có khả năng rất nhỏ, như vậy khả năng lớn nhất chính là thế lực Thánh địa của Cổ Lũng Vực, Phệ Thiên Thánh Địa!

- Chỉ cần ngươi kính dâng ra Thần Mâu thứ chín, ta sẽ nói cho ngươi biết!

Khóe miệng Bá Long Thần Chủ nhếch lên. Nếu Triệu Phong nguyện ý kính dâng ra Thần Mâu thứ chín, như vậy đã chứng minh Triệu Phong thật sự muốn gia nhập thế lực sau lưng hắn.

- Nếu ngươi muốn, cứ việc tới lấy a!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển ra Thần lực tinh thuần khổng lồ trong Thần đàn.

- Thần Mâu thứ chín, ta nhất định sẽ lấy!

Bá Long Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể dâng lên một cỗ lực lượng huyết mạch Cấm kỵ. Một lần Long viêm xích hắc sắc khủng bố từ trong các khe hở lân phiến trên Thần thể hắn phun trào ra, trong nháy mắt đã nhuộm đầm toàn bộ không trung thành một biển lửa hắc hồng sắc. Một cỗ khí tức tai nạn áp lực rơi xuống trên người Triệu Phong ở trung tâm biển lửa.

- Diệt Thế Long Tộc!

Triệu Phong khẽ có chút kinh hãi. Trước đây hắn cũng chỉ có cảm giác, nhưng hiện tại tận mắt nhìn thấy, lại càng thêm kinh ngạc. Đây là Diệt Thế Long Tộc thứ hai mà hắn từng nhìn thấy, ngoại trừ Diệt Thế Hắc Long ra. Hơn nữa, kẻ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc trước mặt này lại còn là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực chân chính của hắn mạnh tới bao nhiêu, cũng khó có thể ước lượng nổi.

Trong không gian Trường bào Thời Không, huyết mạch trong cơ thể Diệt Thế Hắc Long không ngừng run rẩy.

- Xảy ra chuyện gì? Huyết mạch Diệt Thế Long Tộc thật cường đại!

Trong lòng Diệt Thế Hắc Long kinh ngạc không thôi.

- Diệt Thế Long Kịch!

Bá Long Thần Chủ vung lên song trảo. Hỏa diễm xích hắc sắc ngập trời trong nháy mắt ngưng tụ thành hai đầu Cự long hắc diễm, phóng thẳng về phía Triệu Phong. Công kích còn chưa có hàng lâm, Triệu Phong đã cảm thụ được một cỗ khí tức nguy hiểm khủng bố.

- Không hổ là Diệt Thế Long Tộc! Uy năng công kích hủy thiên diệt địa!

Triệu Phong không dám có chút sơ suất, lập tức điều động Thần lực Hỗn Nguyên, thi triển Hỗn Thiên Hắc Động. Một tầng quang quyển đen như mực bao phủ toàn thân Triệu Phong, cũng tản mát ra một loại lực lượng vận vạo, thôn phệ cường đại. Đương nhiên, cho dù đã thi triển ra Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong cũng sẽ không mạnh mẽ đón đỡ công kích của Bá Long Thần Chủ. Một kích của Bá Long Thần Chủ còn mạnh hơn so với Điện chủ Tử Dạ Điện lúc trước không ít, Hỗn Thiên Hắc Động cũng không nhất định có thể chống đỡ được.

Vẫn duy trì Hỗn Thiên Hắc Động, Triệu Phong cấp tốc di chuyển khắp nơi. Hai bên Hỗn Thiên Hắc Động chợt bùng phát ra một đoàn Thần lực Hỗn Nguyên, trong nháy mắt ngưng tụ thành một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Sau đó, trên Hỗn Nguyên Thần Kiếm chợt lan tràn ra một tầng hoa văn lôi điện, trực tiếp chém thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Hừ!

Bá Long Thần Chủ hừ lạnh một tiếng, không hề né tránh, đột nhiên lao thẳng ra. Một tầng Long viêm xích hắc sắc bùng phát ra, toàn thân hắn chợt hóa thành một đầu Cự long đen như mực, mở ra cái miệng lớn dữ tợn, mang theo Diệt Thế Long Viêm cắn xé xuống.

Răng rắc!

Một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong đã bị Bá Long Thần Chủ cắn nát, một thanh còn lại chém thẳng lên trên người hắn, lưu lại một đạo vết thương. Nhưng Diệt Thế Long Tộc có được Diệt Thế Long Thể, cho dù bị Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm chém bị thương, nhưng rất nhanh đã khôi phục trở lại.

Bên kia, trong miệng Bá Long Thần Chủ phun trào ra một đoàn Diệt Thế Long Viêm, chạy dọc theo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, lan tràn về phía Triệu Phong. Triệu Phong bất đắc dĩ, đành phải triệt hồi Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm.

- Thật là khó dây dưa!

Sắc mặt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Mặc dù đều là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng thực lực của Bá Long Thần Chủ này hoàn toàn có thể nghiền ép Điện chủ Tử Dạ Điện.

- Tiểu tử, không phải ngươi có Mảnh vỡ Tổ khí sao? Mau lấy nó ra đi!

Bá Long Thần Chủ ngửa mặt lên trời rít gào một tiếng, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong cả kinh, không ngờ Bá Long Thần Chủ này lại cũng biết chuyện hắn có Mảnh vỡ Tổ khí. Bất quá suy nghĩ một chút, trước đây lúc hắn chiến đấu tại Cực Nhiệt Địa Ngục, đã từng sử dụng qua Mảnh vỡ Tổ khí, những kẻ biết được cũng không ít.

- Nếu như ngươi vẫn không chịu lấy ra, như vậy sẽ không còn cơ hội lấy ra nữa đâu!

Bá Long Thần Chủ cấp tốc tiếp cận Triệu Phong. Cổ khí tức huyết mạch nghiền ép kia khiến cho toàn thân Triệu Phong cực kỳ khó chịu. Đúng lúc này, bên cạnh Bá Long Thần Chủ chợt xuất hiện một mảnh sắt vỡ màu đen, tản ra khí tức khủng bố hủy diệt tất cả. Khoảnh khắc mảnh sắt vỡ này xuất hiện, Diệt Thế Long Viêm trong thiên địa cũng đều tụ hội về phía nó. Cổ uy thể kinh khủng kia, cho dù là Triệu Phong cũng phải kinh hãi không thôi.

- Mảnh vỡ Tổ khí!

Triệu Phong kinh hãi thất thanh. Không sai! Mảnh sắt vỡ màu đen mà Bá Long Thần Chủ vừa lấy ra kia cũng là một kiện Mảnh vỡ Tổ khí, hơn nữa còn là Mảnh vỡ Tổ khí ẩn chứa Pháp tắc Hủy Diệt!

Mảnh vỡ Tổ khí kia rạch một cái trong hư không, phóng xuất ra một đạo quang ba hắc điểm. Những nơi đạo quang ba hắc điểm kia đi qua, ngay cả hư không cũng xuất hiện từng tầng vụn vụn, bị đánh vào từng tia từng tia hắc điểm khủng bố.

Giờ phút này, Triệu Phong cũng không dám bảo lưu lại chút gì nữa, lập tức tể xuất Mảnh vỡ Tổ khí. Khoảnh khắc Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ xuất hiện, một cỗ quang mang hư bạch chậm rãi lan tràn ra bốn phía, áp chế đám hắc điểm trong thiên địa xuống vài phần.

- Thời Gian Phong Trảm!

Triệu Phong huy động Mảnh vỡ Tổ khí, chém mạnh ra một đạo đao nhận tinh bạch thật lớn. Hết thấy mọi thứ phụ cận đao đao nhận kia đều trở nên cực kỳ chậm chạp. Mà tốc độ của bản thân đao đao nhận tinh bạch lại nhanh chóng vô cùng, trong nháy mắt đã phóng tới phía trước đạo quang ba hắc điểm kia, hung hăng va chạm mạnh với nhau.

Hai đạo Pháp tắc Thời Gian cùng Hủy Diệt va chạm mạnh với nhau, một cỗ quang ba hắc bạch nhanh chóng lan tràn ra bốn phía xung quanh. Bá Long Thần Chủ không thèm để ý tới cỗ sóng xung kích này, dựa vào sự cường hân của Diệt Thế Long Thể, nhanh chóng tiếp cận Triệu Phong.

- Hủy Diệt Long Đẳng!

Hắn há miệng ra, một đầu Hắc long dữ tợn gào thét lao ra, oanh kích thẳng về phía Triệu Phong. Đầu Cự long hắc diễm này giống Bá Long Thần Chủ như đúc, thật giống như một cỗ phân thân của hắn vậy. Điểm khác biệt duy nhất chính là, đầu Cự long hắc diễm này là do Diệt Thế Long Viêm áp súc tạo thành.

- Thật mạnh! Diệt Thế Long Tộc cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cộng thêm Mạnh võ Tổ khí, hơn nữa thiên phú chiến đấu, kinh nghiệm, thủ đoạn... của kẻ này cũng đều vượt qua thường nhân!

Tâm thần Triệu Phong cực kỳ căng thẳng.

Mắt thấy đầu Cự long hắc diễm kia đã phóng thẳng tới, phạm vi công kích của nó cực kỳ khổng lồ, khó có thể né tránh, mà Hồn Thiên Hắc Động sợ rằng khó có thể chống đỡ nổi. Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kiên định, trong Tả Mâu chợt lóe lên quang mang mộng huyền.

- Thần Mâu thứ chín sao?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lóe sáng, bộ dáng có chút mong đợi.

- Mộng Huyền Hóa!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, từng đoàn từng đoàn quang vụ mộng huyền xoay tròn ra, rót vào hư không thiên địa. Nháy mắt, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn cũng bị kín một tầng thải sắc mộng huyền, trở nên như mộng như ảo, huyền thái mỹ lệ. Nhưng lúc này không phải là thời điểm thưởng thức cảnh sắc, cổ nguy cơ kia vẫn còn đang tiếp cận.

- Phá!

Ý niệm Triệu Phong tập trung chăm chăm trên thân thể con Cự long hắc diễm trước mặt. Hắn khê diễm ra một chỉ, đánh ra một đạo Thần quang Hồn Nguyên. Thời điểm đạo Thần quang Hồn Nguyên kia vừa va chạm tới Cự long hắc diễm, toàn thân Cự long hắc diễm cũng giống như một cái bọt biển vậy, đột nhiên biến mất tiêu tán. Mà đạo Thần quang Hồn Nguyên kia cũng nhanh chóng xuyên qua, biến mất ở phương xa.

- A? Đây chính là năng lực thần kỳ của Thần Mâu thứ chín sao?

Trên mặt Bá Long Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh hỉ. Trước đây hắn chưa từng nhìn thấy qua loại năng lực này. Hiện tại tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không cách nào lý giải được nguyên lý của loại năng lực này.

- Thần Mâu Phục Chế, Hủy Diệt Long Đằng!

Trong Tả Mâu Triệu Phong ba động ra một cỗ lực lượng Bản Nguyên khổng lồ.

Bá Long Thần Chủ đang phóng nhanh về phía Triệu Phong, đột nhiên chợt dừng lại, Thần thức quét về phía sau. Chỉ thấy sau lưng hắn không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con di thiên ngân mâu mộng huyền, khảm nạm trong thiên địa. Giờ phút này, ngay cả huyết mạch Diệt Thế Long Tộc của hắn cũng cảm giác được một trận áp lực.

Trong con Di Thiên Ngân Mâu kia chợt lan tỏa ra một tầng quang vụ mộng huyền. Đột nhiên, từ trong tầng quang vụ mộng huyền kia chợt bay ra một đầu Hủy Diệt Hắc Long, dương nanh múa vuốt, nhắm thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Đây là...

Bá Long Thần Chủ nhất thời ngây ngẩn cả người. Không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra chiến kỹ cường đại vừa rồi hắn sử dụng. Nhưng điều đó không có khả năng a! Đây là chiến kỹ huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, Triệu Phong cũng không có Diệt Thế Long Viêm, làm sao có thể thi triển ra được? Nhưng khi nghĩ đến năng lực của Thần Mâu thứ chín, Bá Long Thần Chủ cũng không tiếp tục vương mắc nữa.

Con Diệt Thế Hắc Long kia trực tiếp đánh thẳng về phía Bá Long Thần Chủ, hắc diễm khôn cùng không ngừng thiêu đốt hắn. Diệt Thế Long Tộc có được Diệt Thế Long Thể cùng Diệt Thế Long Viêm cường đại. Ở một trình độ nhất định, hai loại lực lượng này có thể khắc chế lẫn nhau. Trên thân thể Bá Long Thần Chủ xuất hiện rất nhiều vết rách chảy đen, Diệt Thế Long Viêm vẫn tiếp tục đàng đàng thiêu đốt.

- Hồn Nguyên Thần Kiếm!

Trong Tả Mâu Triệu Phong lập tức phóng xuất ra một thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ. Ngay khoảnh khắc Hồn Nguyên Thần Kiếm bắn ra, trong Tả Mâu của hắn lại phóng xuất ra vài đạo đồng thuật cường đại, kể cả Lôi Kiếp Đồng Diễm, Địa Bạo Kinh Tinh, Chúc Hồn Ma Đồng... Những môn đồng thuật này gần như đã phóng xuất ra toàn bộ trong nháy mắt.

Trước đây cũng đã từng xuất hiện qua loại tình huống này, khi đó Triệu Phong vẫn còn không thể nào lý giải được. Nhưng hiện tại hắn đã có thể khẳng định, đây cũng là một loại thể hiện của năng lực Mộng Tưởng Thành Chân. Chỉ cần trong lòng hắn nghĩ muốn bức thiết phóng xuất ra đồng thuật, như vậy tốc độ hoàn thành đồng thuật của hắn cũng sẽ trở nên vô cùng nhanh chóng.

Oanh! Phanh! Oành!

Đủ các loại năng lượng cường đại lan rộng ra trên người Bá Long Thần Chủ.

- Thời Gian Phong Trảm!

Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện trong tay Triệu Phong, liên tục huy động lên mấy cái, mấy đạo hư bạch tinh nhận thật lớn mạnh mẽ bùng phát ra.

Bản thân Mảnh vỡ Tổ khí của Bá Long Thần Chủ có ý thức, chủ động phóng xuất ra công kích, nỗ lực giúp chủ nhân chống đỡ. Nhưng một bên là Mảnh vỡ Tổ khí tự mình tiến công, một bên là có khống chế, giữa song phương cũng có sự chênh lệch nhất định.

Quang diễm hắc bạch bùng phát ra, một đạo tinh nhận hư bạch từ trong bay ra, đánh thẳng lên trên người Bá Long Thần Chủ.

- Đi!

Sắc mặt Triệu Phong ngưng đọng, vận chuyển lực lượng Thời Không, trong nháy mắt đã xoay người bỏ chạy. Tuy rằng tạm thời hắn chiếm được ưu thế, nhưng chiến đấu vừa rồi hắn cũng tiêu hao không nhỏ, nhất là ra thì triển Pháp tắc cùng với năng lực của Mộng Huyền Thần Mâu. Huống hồ Bá Long Thần Chủ có tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, huyết mạch đứng mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc, nội tình thâm hậu, chưa chắc trong tay không có át chủ bài gì. Muốn chiến thắng hắn cũng thập phần khó khăn, chỉ sợ phải bỏ ra một cái giá cực lớn!

- Khốn kiếp! Hắn vậy mà có thể bỏ chạy!

Bá Long Thần Chủ ngửa mặt lên trời gào thét. Một đạo Thời Gian Phong Trảm cuối cùng đã đánh trúng hắn, lực lượng Pháp tắc Thời Gian vẫn còn tác dụng lên người hắn, khiến cho tốc độ khôi phục thương thế, tư duy, động tác của hắn cũng đều chậm lại. Bằng không, Triệu Phong cũng không có khả năng dễ dàng toàn thân trở ra như vậy.

Nhưng lúc này bản thân Bá Long Thần Chủ cũng thụ thương không nhẹ, cho dù có đuổi kịp, phần thắng cũng không lớn. Quan trọng hơn chính là Triệu Phong có được Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, hắn muốn đuổi theo chỉ sợ cũng đuổi không kịp.

1470. Chương 1467: Thần Quốc Của Triệu Phong

Lần đầu giao phong với Thần Mâu thứ chín, Bá Long Thần Chủ đã thất thủ.

- Không! Ta làm sao có thể thất bại?

Sắc mặt Bá Long Thần Chủ xuất hiện một chút hoảng hốt, tựa hồ như nghĩ tới chuyện đáng sợ gì.

Từng tầng từng tầng không gian sóng gợn lấy Bá Long Thần Chủ làm trung tâm, bắt đầu xoay tròn ra. Dần dần, những vòng xoáy không gian kia càng ngày càng nhỏ lại, nhưng không gian ba động lại càng lúc càng mãnh liệt. Sau một khắc, thân hình Bá Long Thần Chủ đã biến mất cùng với những vòng xoáy không gian kia.

Thi triển Không Gian Na Di, Bá Long Thần Chủ rất nhanh đã trở lại thế lực ẩn tàng Ngịch Ma Điện trong Sơn cốc Thê Quỷ tại Cổ Lũng Vực.

Trong mật điện, không khí vô cùng trầm lặng. Tất cả các thành viên đều biết Bá Long Thần Chủ đã thất bại. Đương nhiên, trong lòng bọn chúng cũng vô cùng ngạc nhiên. Với thực lực của Bá Long Thần Chủ, làm sao lại có thể thất bại?

- Mở rộng mạng lưới tình báo cho ta! Có bất kỳ tin tức gì của Triệu Phong, lập tức báo cho ta biết!

Bá Long Thần Chủ cắn răng nghiêng lợi nói.

- Vâng!

Trong đại điện, vài gã thành viên phụ trách tình báo lập tức đáp.

Đúng lúc này, trong Không gian Trữ vật của Bá Long Thần Chủ đột nhiên truyền đến ba động khác thường. Sắc mặt hần khe biến, lấy ra một cái lệnh bài tám cạnh phong cách cổ xưa. Khoảnh khắc lệnh bài này vừa xuất hiện, sắc mặt những thành viên còn lại nhất tề chấn động, quỳ một chân xuống, bộ dáng thành kính triều bái.

Trong lệnh bài ba động ra lưu quang thải sắc hỗn loạn, hình thành một mảnh quang vụ mờ mịt. Trong quang vụ mờ mịt kia có một thân ảnh cao lớn vĩ ngạn mơ hồ.

- Hộ pháp đại nhân!

Về mặt Bá Long Thần Chủ cung kính, nhưng trong lòng lại vô cùng khủng hoảng.

- Người thất bại rồi?

Một đạo thanh âm lãnh đạm từ trong đó truyền ra. Lời này vừa nói ra, không chỉ có Bá Long Thần Chủ, tất cả những cường giả khác trong đại điện đều cảm như hén, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, phảng phất như đã cảm thụ được tử vong sắp sửa ập xuống vậy.

- Thỉnh cho ta thêm một cơ hội nữa! Ta nhất định sẽ trong thời gian ngắn nhất bắt được Triệu Phong!

Thần sắc Bá Long Thần Chủ kinh hoảng, vội vàng nói.

- Được! Cho người thêm một cơ hội lập công chuộc tội!

Đạo thanh âm mơ hồ kia vẫn không chút ba động, bình thản nói. Bá Long Thần Chủ cùng tất cả cường giả trong Nghịch Ma Điện đều khẽ thở phào nhẹ nhõm.

- Thiên Thần Sứ đã xuất động, người cần phải toàn lực hiệp trợ!

Sau khi đạo thân ảnh trong quang vụ mờ mịt truyền ra đạo thanh âm này, liền biến mất tiêu tán không còn.

- Thiên Thần Sứ!

Ánh mắt các thành viên còn lại trong đại điện nhất thời co rút lại, tựa hồ nghĩ đến chuyện tình kinh khủng gì đó.

- Không ngờ ngay cả Thiên Thần Sứ cũng xuất động!

Bá Long Thần Chủ hít sâu một hơi. Thiên Thần Sứ chính là cường giả đỉnh cao trong thế lực to lớn kia, nếu không có sự tình gì trọng đại, thông thường cũng sẽ không hiển lộ trên thế gian. Nhưng lần này, ngay cả Thiên Thần Sứ cũng xuất động!

- Triệu Phong, ta xem lần này người chạy chỗ nào?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ lộ ra hung quang, thân ảnh biến mất trong một tầng Long viêm xích hắc sắc.

oOo

Bên kia, Triệu Phong vừa mới toàn thân trở ra, sau khi phi hành một đoạn xa cũng không tìm thấy Hạ Hầu Vũ cùng Hàn Ngưng Nhi. Vì vậy, Triệu Phong quyết định dùng Tâm Linh Truyền Tống quay trở về Linh Tộc.

Hắn khoanh chân ngồi giữa hư không, sau đó tiến vào giấc ngủ. Lần này, địa phương trong lòng hắn nghĩ tới là chỗ ở của hắn tại Linh Tộc. Sử dụng Tâm Linh Truyền Tống, một khi cảnh tượng của địa điểm mục tiêu phát sinh thay đổi, như vậy sẽ không thể nào thành công. Hắn tin tưởng, chỗ ở của chính mình hắn là cũng không có biến động gì.

oOo

Linh Tộc, trong một tòa cung điện tại khu vực Đệ tử Hạch tâm đột nhiên xuất hiện một đoàn quang trạch mộng huyền vạn vệt. Sau đó, trong đó xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Đã trở về!

Triệu Phong mở mắt ra, trong lòng có chút kinh hãi.

Sau đó, hắn rời khỏi nơi ở, đi tới Cẩm địa Linh Tộc, báo tin cho Nhị Trưởng lão. Dù sao, bản thân hắn cũng đã rời khỏi Linh Tộc một đoạn thời gian rất lâu.

- Triệu Phong, người đã trở về!

Nhị Trưởng lão vô cùng kinh hãi. Từ khi hắn nghe được tin đồn có quan hệ với Triệu Phong cùng Thần Mâu thứ chín, trong lòng hắn vẫn luôn thập phần lo lắng.

Bát Đại Thần Mâu trong Thần vực Man Hoang, ở trong mắt thế nhân đều là biểu tượng của Thần Vương Chúa Tể, cường giả chí cao của Thần vực Man Hoang. Nhưng Thần Mâu thứ chín mới xuất hiện này vẫn còn chưa trưởng thành đến tình trạng đó. Dưới tình huống như vậy, rất nhiều thế lực sẽ lựa chọn lôi kéo, kết giao với Triệu Phong. Nhưng càng nhiều thế lực hơn, có lẽ sẽ lựa chọn xuất thủ cướp đoạt Thần Mâu thứ chín!

Có được Thần Mâu thứ chín, ở trình độ nhất định chính là tương đương với có được khả năng trở thành Thần Vương. Cái này đối với tất cả mọi người đều có sự hấp dẫn cực lớn, đặc biệt là các Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Tam Trọng Thiên. Trước đây, sau khi Triệu Phong đột nhiên mất tích, Nhị Trưởng lão cũng đã từng cho rằng Triệu Phong đã chết dưới độc thủ của người khác. Nhưng cũng may, hiện tại Triệu Phong đã bình yên trở về.

- Vũ Phi thế nào rồi?

Triệu Phong thân thiết hỏi.

- Sau khi nàng biết được chuyện này, lại càng thêm liều mạng nỗ lực tu luyện, nói cái gì muốn bảo vệ người!

Nhị Trưởng lão lắc đầu mỉm cười.

Trong lòng Triệu Phong cũng cảm thụ được một cỗ tình cảm ấm áp, khẽ mỉm cười. Để lộ ra tin tức Thần Mâu thứ chín, quả thật là một đại phiền toái. Ví dụ như Bá Long Thần Chủ kia, hạ thủ với Triệu Phong chính là vì thèm muốn Thần Mâu thứ chín của hắn. Loại chuyện như thế này, sau này tuyệt đối sẽ có không ít.

Triệu Phong hiện tại có thể nói chính là một đại phiền toái, một gã tai tinh, hoặc là người gặp người sợ, hoặc là người người cướp giết. Nhưng Triệu Vũ Phi lại lo lắng tới nỗi lo của Triệu Phong, nghĩ cố gắng trở nên cường đại, cùng nhau gánh chịu với Triệu Phong.

- Thần Mâu thứ chín, ai cũng đừng mơ tưởng cướp đi!

Ánh mắt Triệu Phong kiên định. Đạt được Thần Mâu thứ chín, quả thật chính là kỳ ngộ lớn nhất trong đời hắn, nhưng cũng vì nó mà hắn phải gánh chịu phiêu lưu.

- Ta cần phải cường đại hơn! Đến lúc đó, tất cả mọi người cũng sẽ không dám đánh chủ ý với Thần Mâu thứ chín nữa!

Trong lòng Triệu Phong bắt đầu thiêu đốt lên chiến ý. Vì tính mạng của chính mình, hắn nhất định phải cấp tốc trưởng thành. Nhị Trưởng lão nói không sai, những kẻ khát vọng Thần Mâu thứ chín, không chỉ có Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, còn có Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Trưởng lão, Linh Tộc có công pháp tu luyện từ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên trở lên không?

Triệu Phong dò hỏi. Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tối đa chỉ có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, tuy rằng không cần có công pháp, hẳn cũng có thể chậm rãi gia tăng tu vi, hoặc là tự nghĩ ra công pháp mới, chậm rãi lục lọi. Nhưng biện pháp này hao phí thời gian quá lâu, nghiêm trọng trở ngại mục tiêu Triệu Phong muốn nhanh chóng trưởng thành.

- Trong Linh Tộc thật ra cũng có một bộ công pháp có thể tu luyện tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, nhưng chỉ thích hợp cho huyết mạch Linh Tộc!

Nhị Trưởng lão lắc đầu.

Đối với kết quả này, Triệu Phong cũng không quá ngoài ý muốn. Cường giả Thần Chủ ít như vậy, ở trình độ nhất định cũng do nguyên nhân không có công pháp thích hợp. Dù sao, công pháp thích hợp với chính mình quá khó tìm, mà những công pháp không thích hợp, lại sẽ ảnh hưởng tới tiềm lực tương lai.

Sau khi nói chuyện phiếm vài câu, Triệu Phong quay trở lại chỗ ở của mình. Giai đoạn hiện tại, Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết vẫn có thể đủ chống đỡ hẳn tiếp tục tu luyện.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tiến nhập trạng thái bế quan. Hẳn vừa mới đột phá Thần Chủ, tuy rằng căn cơ củng cố, nhưng vẫn còn có chút gấp gáp.

Trong Trường bào Thời Không, thời gian ba năm trôi qua rất nhanh. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng đều đang củng cố tu vi lực lượng của mình. Trong cơ thể, trên tòa Thần đàn hôn ám kia phủ đầy những hoa văn kỳ dị, thỉnh thoảng lại hiện lên một tia quang trạch sáng ngời. Lúc này, Thần đàn của Triệu Phong so với lúc mới đột phá đã kiên cố hơn rất nhiều.

Đúng lúc này, Triệu Vũ Phỉ tìm tới.

- Phong ca, người không có việc gì chứ? Thật sự tốt quá!

Triệu Vũ Phỉ trực tiếp nhào tới, mặt ngọc dán lên trước ngực Triệu Phong. Lúc còn ở Đại Lục Vực, nàng đã từng hoài nghi thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong. Nhưng sau khi đi tới Thần vực Man Hoang, biết rõ sự cường đại của Thần Mâu, nàng liền bỏ đi suy nghĩ này. Nhưng không ngờ tới, cuối cùng Triệu Phong thật sự có được Thần Mâu thứ chín!

- Không bao lâu nữa, ta sẽ có thể đạt tới Bán Bộ Thần Chủ! Cộng thêm Thiên Hư Thần Nguyên Sâm, nhất định có thể đột phá Thần Chủ rồi!

Triệu Vũ Phỉ nghiêm túc nói. Hiện tại nàng đã là Cổ Thần Cửu giai Đỉnh phong, nhưng bấy nhiêu vẫn xa xa không đủ. Nàng bức thiết muốn nhanh chóng đề thăng cảnh giới tu vi, có thể giúp được Triệu Phong.

- Không cần vội vàng như vậy! Ta sẽ tự bảo vệ tốt chính mình!

Triệu Phong ôm thật chặt mỹ nhân trong ngực, dấu chí trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Trước mắt, tin tức hẳn trở về vẫn được bảo mật nghiêm ngặt, vẫn chưa lan truyền ra ngoài, cho nên Triệu Phong cũng hạn chế ra ngoài. Mà Triệu Vũ Phỉ cũng chỉ lưu lại ở chỗ của hắn một thời gian ngắn đã lập tức trở về, tiếp tục bế quan tu luyện.

- Kế tiếp, đã có thể bắt đầu đắp nặn Thần Quốc rồi!

Triệu Phong tiếp tục bế quan tu luyện.

Thần Quốc, chỉ có những Thần Chủ có được Pháp tắc mới có thể đắp nặn ra. Không gian của Thần Quốc cực kỳ phù hợp với Thần vực Man Hoang, thậm chí một vài khu vực đặc thù cũng có thể trồng trọt các loại thiên tài địa bảo, nuôi nấng kỳ trân dị thú... Không gian Thần Quốc cứng rắn vô cùng, cường giả Thần Chủ cùng đẳng cấp cũng khó có thể cứng rắn xông vào.

Nếu nói Thần đàn là nguồn suối lực lượng của Thần Chủ, như vậy Thần Quốc chính là nguồn suối thứ hai. Trong Thần Quốc có thể chứa đựng lực lượng, cung cấp cho sử dụng. Đồng dạng, nếu như một Thần Quốc cường hãn, cũng có thể xem như là thủ đoạn chiến đấu. Chỉ là Thần Chủ bình thường, nếu không gặp phải nguy cơ sinh tử, cũng sẽ không lấy Thần Quốc ra mà chiến đấu. Đắp nặn Thần Quốc vô cùng gian nan, mỗi vị Thần Chủ cũng đều phải tốn hao thời gian cùng giá cả thật lớn mới có thể đắp nặn mà thành.

- Tài nguyên trong tay ta đã đủ để ta đắp nặn ra một cái Thần Quốc, nhưng phương diện thời gian...

Triệu Phong thoáng trầm ngâm. Theo như hắn biết, Thần Chủ bình thường muốn đắp nặn Thần Quốc đều phải cần mấy ngàn năm, thậm chí vạn năm. Khoảng thời gian này đối với Thần Chủ bình thường mà nói cũng không coi vào đâu, nhưng đối với Triệu Phong mà nói, lại là cực kỳ lâu dài đằng đặc.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt nhớ tới Đấu giá hội Thần Quốc trước đây. Lúc trước, trong đó có bán đấu giá một cái Thần Quốc, đã đấu giá được một cái giá cao một ngàn một trăm vạn Thần tinh Thượng phẩm. Đó là bởi vì cái Thần Quốc này có thể trực tiếp luyện hóa thành Thần Quốc của chính mình, tuy rằng độ phù hợp không cao lắm, nhưng lại có thể tiết kiệm được đại lượng thời gian cùng một đám lớn tài nguyên.

- Trực tiếp luyện hóa Thần Quốc, so với đắp nặn ra Thần Quốc thì đơn giản hơn nhiều!

Triệu Phong không khỏi suy tư. Hiện tại Thần tinh Thượng phẩm trong tay hắn cũng có không ít, hoặc là có thể suy nghĩ, tìm cách mua một cái Thần Quốc. Bất quá, muốn gặp được Thần Quốc thích hợp với chính mình thật sự quá khó khăn.

- Hửm? Mộng Cảnh Thái Cổ có tính là Thần Quốc không?

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới, trong Thần Linh Nhân của hắn cũng có một phiến không gian đặc thù. Mộng Cảnh Thái Cổ tương liên với Mộng Huyền Thần Mâu, không thể nghi ngờ là rất thích hợp với Mộng Huyền Thần Mâu. Hơn nữa, kết cấu của Mộng Cảnh Thái Cổ cũng không giống với những không gian bình thường, kết cấu của nó không chênh lệch bao nhiêu với Thần vực Man Hoang. Bất quá, trước đây Triệu Phong từng tiến nhập qua Thần Quốc Quang Tộc, Mộng Cảnh Thái Cổ so với Thần Quốc Quang Tộc tựa hồ còn lớn hơn rất nhiều.

- Thử một lần xem!

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Triệu Phong có chút kích động, quyết định trước thử một chút. Nếu như thật sự có thể luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ thành Thần Quốc của chính mình, như vậy cái Thần Quốc này vừa thích hợp với chính mình, không cần lo lắng cho tiềm lực tương lai, cũng có thể tiết kiệm được đại lượng thời gian.

Thân hình Triệu Phong biến mất, tiến vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ.

oOo

Lãnh địa Huyết Diễm Kỳ Lân Tộc, Triệu Phong tiến nhập bệ quan. Ý chí linh hồn của hắn rời khỏi thân thể, dung nhập vào trong thiên địa. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác tất cả mọi thứ trong phương viên mấy mươi vạn dặm cũng đều nằm trong lòng bàn tay của chính mình. Trong phạm vi này, hắn muốn giết bất luận kẻ nào, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu là được.

Ý chí đồng lực của hắn tuôn ra, hợp làm một thể với ý chí linh hồn, hóa thành một cái Di Thiên Ngân Mâu to lớn khôn cùng. Lúc này, cỗ cảm giác chướng khổng tất cả kia lại càng thêm mãnh liệt hơn. Phạm vi của nó cũng tăng lớn lên gấp mấy chục lần.

- Có thể a!

Trong lòng Triệu Phong có một loại cảm giác mãnh liệt.

1471. Chương 1468: Phần Thiên Hải

- Có thể a!

Trong lòng Triệu Phong có một loại cảm giác mãnh liệt. Thời điểm khi hắn thôi động Mộng Huyền Thần Mâu dung nhập vào thiên địa của Mộng Cảnh Thái Cổ, hắn cảm giác được giữa Mộng Cảnh Thái Cổ với Mộng Huyền Thần Mâu có một mối liên hệ vi diệu nào đó. Hiện tại, phạm vi hắn chướng khổng đối với Mộng Cảnh Thái Cổ không chỉ tăng lên gấp mấy chục lần, thậm chí hắn còn có thể cảm giác được những địa phương càng xa xôi hơn. Chỉ bất quá lực chướng khổng không mạnh mà thôi.

- Nếu muốn luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, bắt tay vào từ phương diện Mộng Huyền Thần Mâu này hẳn là dễ dàng hơn một chút!

Triệu Phong suy ngẫm trong chốc lát, đưa ra phán đoán. Hắn lập tức đứng dậy bay về phía địa phương càng sâu hơn trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Mãi cho đến khi trên đường gặp phải không ít chủng tộc Thái Cổ cấp Thần Chủ cường đại, Triệu Phong mới giảm tốc độ lại.

Thời điểm hắn bay qua một mảnh sơn cốc băng giá, nhiệt độ trong sơn cốc chợt giảm mạnh xuống.

- Nhân loại, lại dám xông vào lãnh địa của ta!

Một đạo thanh âm lạnh lẽo âm sâm từ trong đám sương mù mông lung lạnh lẽo truyền ra. Cổ khí tức băng hàn này trực tiếp xâm nhập vào linh hồn Triệu Phong. Trong nháy mắt, trong Lôi Hồn Thể của Triệu Phong dâng lên một tầng hoa văn lôi điện, lực lượng Hàn Băng kia trực tiếp bị đập nát sạch sẽ.

Đúng lúc này, một đạo quỷ ảnh màu xám trắng chợt xuất hiện ở trước mặt Triệu Phong.

- Chủng tộc bài danh bốn mươi bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc, Băng Hồn Tộc!

Triệu Phong liếc mắt liền nhận ra chủng tộc Thái Cổ trước mắt. Băng Hồn Tộc, cùng loại với Cổ Hồn Tộc cũng là một chủng tộc Hồn đạo. Trong Linh hồn thể của chủng tộc này ẩn chứa lực lượng Hàn Băng, công kích phòng ngự gồm nhiều mặt. Lúc này, tu vi con Băng Hồn Tộc trước mặt này là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, công kích Hồn đạo của nó thậm chí còn có thể uy hiếp Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Cút!

Ý chí linh hồn của Triệu Phong phóng ra, dung nhập vào trong Mộng Cảnh Thái Cổ. Giờ phút này, toàn bộ phiên thiên địa này đều bị Triệu Phong khống chế. Dưới sự hỗ trợ của lực lượng thiên địa, thực lực của Triệu Phong gia tăng lên gấp bội, mà cường giả Băng Hồn Tộc kia lại bị áp chế thật lớn.

Một cỗ ý chí linh hồn cường đại trùng kích thẳng ra, cường giả Băng Hồn Tộc kia liền bị đánh bay ra khỏi mảnh sơn cốc này.

- Liền ở nơi này luyện hóa Thần Quốc, đáp nện hạch tâm Thần Quốc a!

Sau khi quyết định như vậy, ý chí đồng lực trong cơ thể hắn liền lan tỏa ra, dung hợp với ý chí linh hồn, hình thành nên một con Di Thiên Chi Mâu. Triệu Phong điều động Thần lực trong Thần đàn, dung hợp lực lượng linh hồn, xâm nhập vào trong không gian thiên địa.

- Thật dễ dàng!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh dị. Luyện hóa Thần Quốc mặc dù thời gian hơi ngắn hơn, như đó là chỉ ngắn hơn so với việc đáp nện Thần Quốc mà thôi. Nhưng vừa rồi Triệu Phong lại phát hiện, Thần lực cùng hồn lực của hắn phi thường dễ dàng xâm nhập vào trong phiên không gian này, cũng dễ dàng dung hợp cùng một chỗ với nó.

- Tiếp tục!

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ, lập tức tiếp tục luyện hóa. Tuy rằng quá trình luyện hóa này tương đối dễ dàng, nhưng diện tích của Mộng Cảnh Thái Cổ so với những Thần Quốc bình thường còn lớn hơn rất nhiều.

Những ngày kế tiếp, hắn vẫn ở lại nơi này tiếp tục luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ. Quá trình luyện hóa có yêu cầu khá cao đối với khống chế lực lượng linh hồn, bản thân nó cũng là một sự tôi luyện đối với ý chí linh hồn.

Nửa năm trôi qua, ý chí linh hồn của Triệu Phong đã thuận lợi đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Mà khu vực hắn luyện hóa gần như đạt tới một phần mười toàn bộ Mộng Cảnh Thái Cổ. Toàn bộ khu vực một phần mười này cũng đều nằm trong sự khống chế của hắn.

Triệu Vạn lại dẫn đại quân Mộng Cảnh Thái Cổ đi tới chỗ này, một lần nữa xây dựng địa bàn. Khu vực mà Triệu Phong đã luyện hóa này, tương đối mà nói cũng coi như là khu vực trung tâm trong Mộng Cảnh Thái Cổ, phương diện nguyên khí thiên địa cùng tài nguyên so với địa phương trước đây thì tốt hơn rất nhiều. Đồng thời, Triệu Phong cũng dự định kiến tạo hạch tâm Thần Quốc ở tại chỗ này.

Hai năm sau, Mộng Cảnh Thái Cổ trên cơ bản đã luyện hóa được phân nửa. Một ngày này, Triệu Phong đình chỉ luyện hóa, tạm nghỉ ngơi trong chốc lát. Liên tục không ngừng sử dụng hồn lực luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, cũng có ảnh hưởng thật lớn đối với tâm thần.

Thời điểm đình chỉ luyện hóa, Triệu Phong liền tiến hành sưu tầm bảo vật trong khu vực hắc đã thành công luyện hóa. Hắn đem một vài những truyền thừa hơi lớn một chút, toàn bộ chiếm thành của mình. Những truyền thừa còn lại gần như không có cái Triệu Phong mà cần, nhưng có thể để lại cho đại quân Mộng Cảnh Thái Cổ của hắn sử dụng, bồi luyện, gia tăng lên thực lực của bọn họ. Đối với một vài trân tài thiên địa, Triệu Phong cũng bắt đầu phân chia khu vực, tiến hành gieo trồng, bồi dưỡng.

Lại qua mấy ngày, Triệu Phong rời khỏi Mộng Cảnh Thái Cổ, quay trở lại Linh Tộc.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Hắn phát giác, bầu không khí trong toàn bộ Linh Tộc cũng có chút cổ quái. Triệu Phong liền đi tới Cẩm địa, tìm Nhị Trưởng lão.

- Tin tức người đã trở lại Linh Tộc, chắc là đã truyền ra ngoài rồi...

Nhị Trưởng lão thở dài một tiếng.

Hóa ra, tin tức Triệu Phong đã trở lại Linh Tộc, không biết bằng cách nào, vẫn bị một vài tổ chức tình báo điều tra được. Trong Tử Linh Vực, kể cả mấy Đại Vực phụ cận, ở ngoài mặt, trong âm thầm đều có rất nhiều thế lực quan tâm tới chuyện này. Bọn chúng cũng không dám ở ngoài sáng trực tiếp tấn công Linh Tộc, nhưng lại trong âm thầm làm ra một chút chuyện mờ ám, ví dụ như mưu sát đệ tử Linh Tộc xuất môn, điều tra những tin tức tình báo có quan hệ tới Triệu Phong. Thậm chí trong khoảng thời gian ngắn đã có không ít cường giả âm thầm xâm vào Linh Tộc điều tra. Linh Tộc đã phát giác ra không ít kẻ như vậy, nhưng cũng có thể còn có một vài kẻ mà Linh Tộc không thể phát hiện ra.

Sắc mặt Triệu Phong vô cùng âm trầm, cũng không nói gì. Nếu cứ tiếp tục như vậy, Linh Tộc sẽ từng chút từng chút một tiêu hao, suy yếu xuống. Thậm chí sau khi yếu xuống tới một trình độ nhất định, có khả năng sẽ phát sinh những biến cố thật lớn. Linh Tộc vừa mới trải qua một trận đại chiến, thật vất vả mới khôi phục nguyên khí, đồng thời không ngừng phát triển. Nếu cứ tiếp tục như vậy, cho dù các thế lực khác không động thủ, thì Liệt Kim Tộc cũng sẽ ra tay.

- Nhị Trưởng lão, qua một thời gian nữa, ta sẽ ra ngoài lịch luyện một hồi!

Triệu Phong kiên định nói.

- Triệu Phong, ngàn vạn lần không được! Người rời khỏi Linh Tộc, sẽ rất nguy hiểm!

Sắc mặt Nhị Trưởng lão khê biến. Triệu Phong là người của Linh Tộc, hơn nữa hắn lại có được Thần Mâu thứ chín, một khi thuận lợi trưởng thành, ngày sau nhất định sẽ là một vị Thần Vương Chứa Tế. Cộng thêm mối quan hệ giữa Triệu Vũ Phỉ cùng Triệu Phong, cho dù Linh Tộc không thể nhờ vậy mà trở thành Thánh địa, nhưng cũng có thể đạt được những lợi ích thật lớn. Cho nên thái độ của Linh Tộc chính là tận lực bảo hộ Triệu Phong.

Nhưng Linh Tộc lại không thể bảo vệ nổi Triệu Phong!

Nhị Trưởng lão cũng nhìn ra được, Triệu Phong chính là không muốn liên lụy tới Linh Tộc, mới đưa ra quyết định này.

- Bất luận một vị cường giả nào, con đường mà hắn đi qua, nhất định cũng phải tràn ngập chông gai, máu tươi đầm đìa!

Triệu Phong bình tĩnh bình thản nói. Hắn không có khả năng vẫn luôn ở lại trong Linh Tộc, hơn nữa cường giả chân chính cũng không phải là bệ quan sẽ thành, mà là phải chém giết mới thành! Ngoài kia có vô số người muốn đoạt Thần Mâu thứ chín của hắn, như vậy Triệu Phong cũng sẽ không khách khí. Những kẻ muốn đoạt Thần Mâu của hắn cũng sẽ có thể trở thành đá kê chân của hắn, giúp hắn càng thêm cấp tốc trưởng thành, cường đại hơn.

- Còn nữa, ta cũng phải đi tìm lại Linh sủng của ta!

Triệu Phong cũng có chút bất đắc dĩ. Trước đây, khi Thần Mẫu của hắn thức tỉnh, đã lâm vào ngủ say. Chính mình thì sử dụng năng lực Tâm Linh Truyền Tống quay về Đại Lục Vực, lại để lạc mất Tiểu tặc miêu. Tiểu tặc miêu thân là Thiên Cơ Miêu, nếu để những người biết rõ bí mật của Thiên Cơ Miêu phát hiện ra, cũng sẽ phải đối mặt nguy hiểm. Đương nhiên, Triệu Phong thật ra lại cảm thấy, với sự xảo trá của nó, con tặc miêu này so với chính mình khẳng định trôi qua tốt hơn rất nhiều.

- Thôi được! Người một đường nhất định phải cẩn thận a!

Nhị Trưởng lão cũng không thể phản bác lý do của Triệu Phong nữa, thậm chí trong lòng cũng có chút bội phục tâm thái của Triệu Phong.

oOo

Sau khi quay lại chỗ ở, thu thập mọi thứ một phen, Triệu Phong liền âm thầm rời khỏi Linh Tộc. Với cấp bậc hiện tại của Triệu Phong, trừ phi là cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên sở trường Hồn đạo hoặc là Không Gian hệ, bằng không sẽ không ai có thể phát hiện ra hành tung của hắn. Rất rõ ràng, không có khả năng có Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ẩn nấp ở phụ cận Linh Tộc, đích thân giám thị nơi này, cho nên Triệu Phong liền thập phần thuận lợi rời khỏi Linh Tộc, không người nào phát hiện ra.

Sau khi Triệu Phong rời đi được một tháng, Nhị Trưởng lão mới tiết lộ ra tin tức Triệu Phong đã rời đi. Đương nhiên, đây cũng là do Triệu Phong bày mưu đặt kế. Sau khi tung tin tức này ra ngoài, các động thái nhằm vào Linh Tộc của các thế lực khác liền giảm bớt rất nhiều.

Ba tháng sau, Triệu Vũ Phỉ xuất quan. Sau khi nàng biết được Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc, liền quyết định cũng ra ngoài ma luyện. Tuy Nhị Trưởng lão đã cật lực khuyên can, nhưng vẫn như cũ không thành công. Đây là bởi vì Triệu Vũ Phỉ bảo đảm, nàng không phải đi tìm Triệu Phong, mà là ra ngoài tiến hành ma luyện.

oOo

Triệu Phong đã rời khỏi Linh Tộc được ba năm, những tin tức liên quan tới tung tích của hắn vẫn luôn xuất hiện ở khắp nơi, nhưng là thật hay giả cũng không ai biết được.

Thiên Hà Vực, một địa phương Cấm kỵ có độ nguy hiểm cực cao, Phần Thiên Hải. Đập vào mắt mọi người, trên trời dưới đất toàn bộ đều là hỏa diễm kim hồng sắc, phảng phất như toàn bộ thiên địa cũng đang thiêu đốt hừng hực. Bất luận ngoại vật gì tiến vào trong đó cũng sẽ bị hỏa diễm khôn cùng thôn phệ mất.

Nghe đồn, năm xưa từng có một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên tiến nhập Phần Thiên Hải, nhưng bị Yêu Thần cấp Thần Chủ tập kích, tuy rằng cuối cùng hắn đã đánh chết được con Yêu Thần kia, nhưng chính mình lại bị hỏa diễm hoàn toàn ăn mòn, cả người không ngừng thiêu đốt, không thể nào dập tắt được hỏa diễm, cuối cùng hóa thành một bộ phận của Phần Thiên Hải.

Một ngày này, một gã thanh niên ngân phát, vẻ mặt bình thản tiến vào Phần Thiên Hải. Kẻ này, chính là Triệu Phong!

Sau khi rời khỏi Linh Tộc, hắn đã lần lượt đi thăm dò những Cấm địa nguy hiểm cấp Thần Chủ trong các Đại Vực. Những Cấm địa nguy hiểm loại này thông thường người ở thừa thốt, khả năng có kẻ phát hiện ra tung tích của hắn cũng ít hơn, mà Triệu Phong lại có thể dùng những nguy hiểm trong các Cấm địa này để tôi luyện thực lực chính mình.

Ba năm nay, hắn đã tổng cộng đi qua năm chỗ Cấm địa nguy hiểm cấp Thần Chủ. Có một chỗ Cấm địa tên là Huyết Linh Ngục, là địa phương có độ nguy hiểm cao nhất trong số đó. Triệu Phong không điều tra rõ tình hình cụ thể, mạnh mẽ xông vào trung tâm Huyết Linh Ngục, liền bị Huyết Thần vô cùng vô tận điên cuồng tấn công. Trong đó thậm chí còn xuất hiện Huyết Thần cấp Thần Chủ Tam Trọng Thiên nữa, khiến cho Triệu Phong phải thi triển ra thủ đoạn cường đại mới có thể rút đi.

Sau khi trải qua kinh nghiệm lần đó, Triệu Phong thu hồi lại lòng khinh thường. Toàn bộ Thần vực Man Hoang vô cùng to lớn, trong đó thậm chí không thiếu những tuyệt địa mà ngay cả Thần Vương cũng không dám tùy tiện xông vào.

Trong biển lửa kim hồng sắc, Triệu Phong chậm rãi tiến về phía trước. Hiện tại hắn cũng không chú trọng luyện thể, bởi vậy ảnh hưởng của Phần Thiên Hải này đối với hắn vẫn là rất lớn.

- Loại hỏa diễm này, có chút đặc thù...

Triệu Phong cảm thụ một chút hỏa diễm kim hồng sắc trong Phần Thiên Hải, không khỏi lâm vào trầm tư. Loại hỏa diễm này thập phần cường đại, thậm chí mang đến cho hắn một loại cảm giác hơi chút quen thuộc.

Thiên địa viễn phương đột nhiên truyền đến một cỗ ba động cực nóng cường liệt. Trong hỏa lãng ba động, một đầu hỏa điều kim sắc bỗng nhiên phóng ra. Tại Phần Thiên Hải này, những sinh vật sinh trưởng trong đó không thể nghi ngờ là có thể phát huy ra lực lượng cường đại nhất. Giờ phút này, hỏa diễm thiên địa bốn phía phảng phất như trở nên hung mãnh hơn mấy lần, mang đến áp lực vô cùng to lớn cho Triệu Phong.

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh trường kiếm thâm ngân rộng rãi, quần áo cùng một chỗ với nó. Mục đích của hắn chính là tôi luyện bản thân, cho nên Triệu Phong thường xuyên tự tạo ra thêm hạn chế cho chính mình, nhằm tạo thành hiệu quả điều kiện tôi luyện tốt nhất.

Hỗn Nguyên Thần Kiếm uy năng cường đại của Triệu Phong chém mạnh lên trên hỏa điều kim sắc. Tu vi của con hỏa điều kia là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, ở trong Phần Thiên Hải có thể phát huy ra thực lực rất mạnh. Nhưng Triệu Phong vốn chỉ dựa vào Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã chiếm được ưu thế áp đảo, đây cũng là hiệu quả những năm ma luyện gần đây của hắn.

- Hừm?

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên phát hiện ra một tia dị thường. Ngay lập tức, xung quanh hắn liền xuất hiện một tầng hỗn nguyên loạn lưu, bao phủ diện mạo của hắn vào bên trong. Đột nhiên, phía bên phải biển lửa, chợt nhảy ra một đạo quang ảnh hồng sắc.

- Chết đi!

Quang ảnh hồng sắc kia phóng tới trước mặt Triệu Phong, đánh ra một đạo cự chưởng hỏa diễm thật lớn. Ngay cả con hỏa điều đang giằng co với Triệu Phong kia cũng bị dọa cho kinh hoàng, cấp tốc bỏ chạy đi xa.

- Chẳng lẽ có người phát hiện ra tung tích của ta?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Theo lý thuyết, chuyện này không có khả năng a! Trước khi hắn tiến vào Phần Thiên Hải cũng không hề gặp qua bất cứ kẻ nào, không ngờ ở ngay trung tâm Phần Thiên Hải lại gặp phải Thần Chủ tập sát như vậy.

1472. Chương 1469: Chu Tước Lâu

- Chẳng lẽ có người phát hiện ra tung tích của ta?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống. Theo lý thuyết, chuyện này không có khả năng a! Trước khi hắn tiến vào Phần Thiên Hải cũng không hề gặp qua bất cứ kẻ nào, không ngờ ở ngay trung tâm Phần Thiên Hải lại gặp phải Thần Chủ tập sát như vậy. Hơn nữa, thực lực của kẻ tập sát này cũng không thể khinh thường, am hiểu Pháp tắc Hỏa hệ, dưới hoàn cảnh như Phần Thiên Hải vậy, thực lực trở nên cường đại hơn bình thường không ít.

- Chịu chết đi!

Trong quang ảnh hồng sắc kia xuất hiện một lão giả tóc đỏ, ánh mắt lóe sáng độc ác. Song chưởng hắn liên tục đánh ra mấy đạo chưởng ảnh hỏa hồng sắc, dẫn động hỏa diễm khôn cùng trong Phần Thiên Hải. Liếc mắt nhìn lại, giống như đang có vô số tòa cự sơn hỏa diễm mạnh mẽ đè ép tới, uy thế ba động ngập trời.

Triệu Phong tay cầm Hỗn Nguyên Thần Kiếm, rất nhanh thôi động Hỗn Thiên Hư Quyền. Đối mặt mấy đạo cự chưởng hỏa diễm kia, Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn liên tục chém mạnh ra. Đối với những công kích không thể xử lý hết, hắn liền để cho Hỗn Thiên Hư Quyền hấp thu. Trong loại Cấm địa nguy

hiểm này, thiên địa bốn phía cũng đều tràn đầy các loại năng lượng cường đại, bất kỳ thời khắc nào Hồn Thiên Hư Quyển cũng có thể tiến hành hấp thu, lớn mạnh bản thân.

Sau khi đón đỡ được một vòng công kích của lão giả tóc đỏ, Triệu Phong kéo ra một đoạn khoảng cách với đối phương.

- Chúng ta chưa từng gặp qua, có phải các hạ đã hiểu lầm gì hay không?

Triệu Phong nhìn về phía đối phương, bình thần hỏi. Lão giả tóc đỏ này mang đến cho hắn một loại cảm giác chính là thuần túy muốn giết chết chính mình, chứ không phải vì muốn cướp đoạt Thần Mâu thứ chín.

- Không quen biết cũng vậy, mà quen biết cũng vậy, người đều phải chết!

Lão giả tóc đỏ kia hừ nhẹ một tiếng, một lần nữa đánh tới. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường đao hỏa vân, đao nhận lóe lên hồng quang liệt diễm, phát ra uy thế ngập trời. Từ trong giao phong vừa rồi, lão giả tóc đỏ phát hiện thực lực chân chính của Triệu Phong còn mạnh hơn tưởng tượng của hắn, có chút khó đối phó, cho nên mới lấy ra Thần khí Cực phẩm.

Hư hư!

Trường đao hỏa vân kia không ngừng huy vũ, từng đạo từng đạo hỏa diễm đỏ bừng giống như trường hà dâng trào, xỏ xuyên qua thiên địa.

- Hừ!

Triệu Phong cũng hừ lạnh một tiếng. Từ tình huống vừa rồi mà xem, mục đích của lão giả tóc đỏ này hẳn không phải bởi vì Thần Mâu thứ chín. Hắn muốn giết chết chính mình, có lẽ là do có nguyên nhân gì khác, hoặc cũng có thể là hắn vốn là loại người thích giết chóc. Nhưng nếu đối phương đã muốn giết chính mình, như vậy Triệu Phong cũng không cần tiếp tục nhiều lời nữa.

- Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trên thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm rộng rãi trong tay Triệu Phong nhất thời lan tỏa ra một cỗ lực lượng Lôi kiếp. Rất nhanh, thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm kia đã bị lôi văn tơ điện quán quanh, hóa thành một thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm. Triệu Phong chém ra một cái, một đạo Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ liền xỏ xuyên qua biển lửa.

- Hừm?

Sắc mặt lão giả tóc đỏ kia lộ ra kinh sắc. Thần lực hiện tại Triệu Phong bộc phát ra tuyệt đối không tầm thường.

Oanh! Phanh! Oành!

Đạo Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia chém về phía một đạo đao phong hỏa diễm, trực tiếp xuyên thấu qua, chém nó thành hai khúc. Đồng thời, trong lúc tiêu hao lực lượng, Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang kia cũng đang hấp thu lực lượng bên ngoài, lớn mạnh bản thân.

Lão giả tóc đỏ huy động trường đao hỏa vân trong tay, mạnh mẽ đánh nát công kích của Triệu Phong.

- Kể này...

Trên mặt lão giả tóc đỏ lộ ra thần sắc trầm ngâm.

Đúng lúc này, sau lưng Triệu Phong chợt xuất hiện một cỗ khí tức cường đại.

- Người của Cuồng Phong Môn?

Thần sắc lão giả tóc đỏ kia khê biến, lập tức lui nhanh về phía sau. Không bao lâu, một gã trung niên áo xanh đã phóng tới chỗ này.

- Các hạ có thể đánh bại Xích lão của Chu Tước Lô, xem ra thực lực cũng không tầm thường! Không biết các hạ là Thần Chủ phương nào? Nói không chừng tại hạ đã từng nghe nói qua đại danh của người a!

Trên mặt gã trung niên áo xanh này mang theo nụ cười thân thiện, ở trong Phần Thiên Hải tràn ngập hỏa diễm này lại thể hiện ra cảm giác như mưa cây cỏ mùa xuân vậy.

- Tại hạ là Triệu Vong, Thần Chủ tự do vừa mới tấn cấp! Ta chỉ là trùng hợp đi ngang qua nơi đây, chẳng biết tại sao lại bị Xích lão của Chu Tước Lâu đột nhiên tập kích!

Triệu Phong cũng không nói ra tên thật của mình, mà dùng tên họ của phân thân, đồng thời cũng thử dò hỏi. Bởi vì vừa rồi Xích lão kia đột nhiên bỏ đi, chính là vì phát giác ra gã trung niên áo xanh này tới.

- Bản thân người của Chu Tước Lâu cực kỳ táo bạo, thích làm một ít chuyện giết người đoạt bảo! Nếu như các hạ không chê, có thể đi Cuồng Phong Môn làm khách một chút?

Trung niên áo xanh mỉm cười, phát ra lời chào với Triệu Phong.

- Không cần đâu! Ta chỉ là vô tình đi ngang qua nơi đây, cũng sẽ không lưu lại lâu!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt. Trước khi gã trung niên áo xanh này tới đây, Mộng Huyền Thần Mâu của hắn đã phát hiện ra đối phương. Lúc đó, ánh mắt gã trung niên áo xanh này ngoan lệ, lại còn mang theo một cỗ sát ý nữa. Chỉ bất quá sau đó trung niên áo xanh phát hiện ra Triệu Phong đang chiến đấu ngang tay với Xích lão, sắc mặt liền thay đổi. Đối với Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn vừa rồi trung niên áo xanh đã nói, hắn cũng chỉ từng nghe nói qua mà thôi, những cái khác cũng không hiểu biết nhiều.

- Đã như vậy, ta liền cáo từ a! Mặt khác, các hạ đã tiếp cận khu vực trung tâm của Phần Thiên Hải, nếu lại tiếp tục thâm nhập, hỏa diễm nơi đó cho dù là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng khó có thể thừa nhận nổi!

Trung niên áo xanh bày ra bộ dáng nhiệt tình, nhắc nhở Triệu Phong một câu.

- Cáo từ!

Triệu Phong bình thản đáp lời, sau đó liền xoay người rời đi. Lần này, hắn cũng không tiếp tục thâm nhập vào Phần Thiên Hải, mà là thăm dò quan sát các khu vực bên ngoài.

- Chẳng lẽ trong này có kỳ hoặc gì sao?

Trong lòng Triệu Phong thoáng cảm thấy nghi hoặc. Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn đều là thế lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực. Nhưng vì sao cường giả Thần Chủ của thế lực Ngũ tinh lại tập hợp trong Cẩm địa Phần Thiên Hải như vậy.

Trải qua tỉ mỉ quan sát, hắn phát hiện trong Phần Thiên Hải có rất nhiều khí tức Thần lực yếu ớt. Rất hiển nhiên, trong khoảng thời gian này, người xuất hiện trong Phần Thiên Hải cũng không phải là số ít. Theo lý thuyết, các Cẩm địa nguy hiểm hẳn là bóng người thưa thớt mới đúng. Những Cẩm địa có độ nguy hiểm càng cao sẽ càng khó nhìn thấy một bóng người. Cho nên trong này nhất định là có kỳ hoặc!

oOo

Một nơi nào đó tại trung tâm Phần Thiên Hải, trước mặt trung niên áo xanh kia đột nhiên xuất hiện một cái thông đạo không gian. Hắn trực tiếp tiến vào trong đó, cửa thông đạo liền lập tức đóng lại. Sau khi cấp tốc phi hành một hồi, hắn đã tiến vào một tòa cung điện bạch tinh.

Trên bảo tọa thanh ngọc phía trên cung điện đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảnh bạch quang. Trong đó mơ hồ có thể thấy được một lão giả tang thương thân khoác lam bào, trên người tản ra uy áp bá đạo khiến người ta sợ hãi, lan tràn ra toàn bộ đại điện.

- Tình huống như thế nào?

Lão giả lam bào hồ hững hờ.

- Không phải là người của Chu Tước Lâu!

Trung niên áo xanh bình thản trả lời.

- Không diệt trừ hoặc là đánh đuổi hắn sao?

Lão giả lam bào tùy tiện hỏi. Tốt nhất là không cho ngoại nhân biết được mục đích của bọn chúng. Những kẻ biết được, hoặc là tạm thời gia nhập Cuồng Phong Môn, hoặc sẽ trở thành địch nhân của Cuồng Phong Môn!

- Thực lực của kẻ này có lẽ còn mạnh hơn Xích lão của Chu Tước Lâu! Tuy rằng ta đã chủ động mời chào, nhưng hắn cũng không đáp ứng!

Ánh mắt trung niên áo xanh khẽ trầm xuống. Sau đó, trung niên áo xanh căn kê thuật lại một lần tình huống lúc trước.

- Để ý kỹ hắn! Chu Tước Lâu khẳng định cho rằng kẻ này là người của Cuồng Phong Môn chúng ta. Một khi kẻ này gặp phải nguy hiểm, người liền xuất thủ cứu giúp, tận lực lôi kéo hắn. Nếu như hắn chủ động rời khỏi thì thôi, nhưng nếu...

Ánh mắt lão giả lam bào lóe lên quang mang lạnh lẽo.

- Vâng, Môn chủ! Nếu như kẻ này nguyện ý tương trợ, như vậy khả năng chúng ta đạt được kiện vật phẩm kia sẽ càng lớn hơn một chút!

Thần sắc trung niên áo xanh bình tĩnh.

oOo

Mấy ngày kế tiếp, Triệu Phong không ngừng di chuyển bên trong Phần Thiên Hải. Nhưng hắn cũng không thâm nhập vào trung tâm Phần Thiên Hải, nhiều lắm chỉ là đi dạo đến gần khu vực trung tâm mà thôi. Trong thời gian này, hắn vừa tiến hành ma luyện chính mình, vừa điều tra chỗ kỳ hoặc ở trong này.

- Kẻ theo dõi là người của Cuồng Phong Môn!

Triệu Phong sớm đã phát hiện ra kẻ âm thầm theo dõi kia. Tuy rằng kỹ xảo ẩn nấp của đối phương thập phần cao thâm, nhưng vẫn như cũ không trốn thoát ánh mắt của hắn. Bất quá, đối phương không thể hiện ra ác ý quá rõ ràng, Triệu Phong cũng không có ý định xuất thủ.

Bỗng nhiên, trong biển lửa phương xa chợt truyền đến một cỗ khí tức áp bức.

- Không tốt!

Triệu Phong lập tức phát hiện ra sát ý mãnh liệt.

Phía sau hắn một quãng không xa, sắc mặt trung niên áo xanh lộ ra thần sắc vui vẻ.

- Chu Tước Lâu đúng là nhìn không được, đã xuất thủ! Hắc hắc... nếu như kẻ này nguyện ý gia nhập Cuồng Phong Môn, như vậy đúng là phải cảm tạ Chu Tước Lâu a!

Trung niên áo xanh tiếp tục ẩn giấu, án binh bất động.

Trong biển lửa khôn cùng kia chợt lao ra một lão giả áo vàng làn da ám hoàng sắc thô ráp, mày rậm mắt to.

- Chết đi!

Lão giả kia vừa xuất hiện, liền phóng xuất ra một cỗ Thần lực cường đại. Trong thiên địa chợt hiện lên một tầng lực lượng ám hoàng sắc trầm trọng, khiến cho thân hình Triệu Phong cũng phải ngưng đọng lại.

- Thần Chủ Nhị Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn đã đoán được kẻ tới là người của Chu Tước Lâu, nhưng lại không ngờ đối phương lại phái ra Thần Chủ Nhị Trọng Thiên như vậy.

Trên đầu Triệu Phong dâng trào ra Thần lực khổng lồ, ngưng tụ thành một tòa cự phong kinh thiên. Bị tầng hỏa diễm khôn cùng thiêu đốt, toàn thân tòa cự phong kia biến thành một màu ám hồng sắc, mang đến cho người ta cảm giác áp bách càng cường đại, kịch liệt hơn.

Đúng lúc này, gã trung niên áo xanh kia chợt từ phía sau nhanh chóng tiếp cận.

- Bằng hữu, người đã bị người của Chu Tước Lâu để ý tới! Kẻ này là Cự Linh Thần Chủ, Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Chu Tước Lâu! Chúng ta mau bỏ đi!

Trung niên áo xanh cấp tốc tiếp cận Triệu Phong, bày ra bộ dáng gấp chuyện bất bình, rút đao tương trợ. Thực lực của Triệu Phong khá mạnh mẽ, mà bản thân hắn cũng có một vài thủ đoạn cường đại. Cho dù đối phương là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, hai người bọn họ liên thủ với nhau, lui lại bảo mệnh cũng hoàn toàn không có vấn đề. Hơn nữa hắn còn có thể thừa dịp này mà lôi kéo Triệu Phong, tăng thêm một trợ lực cường đại cho Cuồng Phong Môn!

Hai người đồng loạt ra tay, oanh kích cự phong ám hoàng sắc bên trên, đánh nát nó.

- Quả nhiên là Cuồng Phong Môn! Bất luận các ngươi có quỷ kế gì, hôm nay cũng phải ở lại chỗ này cho lão phu!

Cự Linh Thần Chủ cười lạnh một tiếng, mang theo trọng lực kinh thiên áp bách thẳng tới.

- Mau bỏ đi!

Trung niên áo xanh không thêm để ý tới Cự Linh Thần Chủ. Lúc này chỉ cần hắn dẫn theo Triệu Phong trở lại Cuồng Phong Môn chính là đã thắng lợi rồi. Nhưng đúng lúc này, biến lửa phương xa đột nhiên bạo động lên cuộn cuộn.

- Nhận lấy cái chết!

Một lão giả tóc đỏ đột nhiên xuất hiện. Kẻ này chính là Xích lão, kẻ trước đây đã xuất thủ tập kích Triệu Phong.

- Không tốt! Còn có một người nữa!

Sắc mặt trung niên áo xanh đại biến. Không ngờ Chu Tước Lâu không chỉ phái ra một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại còn để cho Xích lão ẩn nấp trong bóng tối, đánh lén bất ngờ nữa.

Phía sau, sóng xung kích Thần lực bạo loạn không ngừng tập kích thẳng về phía Triệu Phong cùng trung niên áo xanh.

- Cự Linh Thần Chủ cộng thêm Xích lão, sợ rằng chúng ta phải lưu lại chỗ này rồi!

Tư tưởng trung niên áo xanh cực nhanh vận chuyển. Không mất bao lâu, hắn đã đưa ra một quyết định.

- Ngươi ở lại bọc hậu, ta quay lại kiểm viện binh!

Trung niên áo xanh nhanh chóng nói ra những lời này, sau đó đột nhiên thiêu đốt Thần lực, vận chuyển lực lượng Pháp tắc Phong hệ. Bốn phía thân thể hắn bạo động lên một trận cuồng phong thanh sắc. Dần dần, toàn thân hắn cũng phẳng phất như dung nhập vào trong trận cuồng phong thanh sắc kia. Cuối cùng, thân thể hắn hóa thành một luồng thanh quang nhàn nhạt, cấp tốc phóng đi. Tốc độ bộc phát ra trong chớp nhoáng này, cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nếu không am hiểu tốc độ cũng sẽ đuổi không kịp.

- Haizzz... không có cách nào a!

Sau khi trung niên áo xanh chạy ra một khoảng cách, mới thở dài tiếc nuối. Mặc dù không thể lôi kéo được Triệu Phong, nhưng hắn cũng thành công hãm hại được Triệu Phong. Một mình Triệu Phong đối mặt với Cự Linh Thần Chủ cộng thêm Xích lão, hắn phải chết không thể nghi ngờ. Không thể trở thành trợ lực của Cuồng Phong Môn, để cho Chu Tước Lâu giết chết cũng là không tệ.

- Chết đi, tiểu tử!

Song chưởng Cự Linh Thần Chủ hợp lại, trái phải hai bên Triệu Phong đột nhiên xuất hiện một bức tường đất ám hoàng sắc. Bức tường đất kia rất nhanh đè ép mạnh về phía trung tâm, tản mát ra trọng lực cường đại, tựa hồ muốn oanh ép Triệu Phong thành thịt vụn.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong lập tức phóng xuất ra đại lượng Thần lực Hỗn Nguyên. Màu sắc quang quyển xung quanh thân thể hắn càng ngày càng tối đi, cuối cùng biến thành đen như mực, cũng tản mát ra một cỗ lực lượng vận vạo, thôn phệ cường đại.

Hai bức tường đất ám hoàng sắc kia mạnh mẽ ép sát lại. Lực bạo tạc kinh thiên khiến cho biển lửa trong thiên địa cũng phải dâng lên tầng tầng sóng lớn. Bỗng nhiên, trung tâm bạo tạc kia chợt xuất hiện một cỗ hấp lực. Uy năng của bạo tạc, còn có rất nhiều lực lượng Hỏa thuộc tính cũng đều tụ tập lại về phía trung tâm.

- Xem ra, phải toàn lực ứng phó rồi!

Ánh mắt Triệu Phong vô cùng thâm trầm. Trải qua trong khoảng thời gian lịch lãm này, dưới tình huống không sử dụng của Thần Mâu, hắn cũng có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Bụi mù tản đi, bạo tạc xuất hiện một cái đen như mực viên động, tản mát ra khí tức hỗn loạn thâm thúy.

- Hửm?

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ ngưng đọng. Hắn vốn tưởng rằng, Triệu Phong dưới một kích này của hắn không chết cũng phải trọng thương, nhưng kết quả lại vượt ra dự liệu của hắn!

1473. Chương 1470: Mảnh Vỡ Phần Ngục

- Hửm?

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ ngưng đọng. Hắn vốn tưởng rằng, Triệu Phong dưới một kích này của hắn không chết cũng phải trọng thương, nhưng kết quả lại vượt ra dự liệu của hắn!

- Không ngờ trước đây tiểu tử này vẫn luôn giấu giếm thực lực!

Sắc mặt Xích lão khê động. Triệu Phong giờ phút này, so với thời điểm giao thủ với hắn lúc trước còn mạnh hơn vài phần. Có lẽ chính bởi vì như vậy, nên Thần Chủ của Cuồng Phong Môn mới để cho Triệu Phong ở lại bọc hậu.

- Hừ! Phải nhân cơ hội này diệt trừ hắn!

Cự Linh Thần Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng. Thực lực Triệu Phong càng cường đại, uy hiếp đối với bọn chúng lại càng lớn. Hiện tại chính là thời cơ tuyệt hảo, cần phải tranh thủ trước khi người của Cuồng Phong Môn chạy tới, giết chết hắn.

- Phong Thiên Cố Địa!

Hai cánh tay Cự Linh Thần Chủ mở ra, phóng xuất ra một cỗ Thần lực trầm trọng dâng trào. Nháy mắt, toàn bộ không gian trở nên mờ tối, một cỗ áp lực nặng nề lan tỏa ra trong thiên địa. Cự Linh Thần Chủ có được Pháp tắc Thổ hệ, ở trong Phần Thiên Hải cũng không bị ảnh hưởng bao nhiêu, ngược lại còn có sự tăng phúc nhất định nữa.

Được hỏa diễm trong thiên địa thiêu đốt, lực lượng Thổ hệ bốn phía xung quanh trở nên nóng rực lên. Đồng thời, phiên thổ vực trầm trọng này vẫn còn không ngừng co rút lại, trọng lực bên trong nó cũng không ngừng tăng lên.

- Hỗn Thiên Hắc Động, thôn phệ!

Triệu Phong toàn lực thôi động lực lượng thôn phệ của Hỗn Thiên Hắc Động. Nháy mắt, áp lực xung quanh hắn lập tức giảm xuống. Mà Hỗn Thiên Hắc Động hấp thu được những năng lượng khác, cũng đạt được tăng phúc nhất định.

- Không ngờ chiến kỹ phòng ngự của tiểu tử này lại có thể hấp thu những lực lượng khác! Mau ra tay!

Cự Linh Thần Chủ thoáng có chút kinh ngạc, lập tức quát lên. Hắn đưa tay phải ra, siết chặt nắm tay lại. Trong lĩnh vực Pháp tắc Thổ hệ, trước mặt Triệu Phong chợt ngưng tụ ra một cự thủ nham thạch hôn ám thô ráp, lập tức đập mạnh về phía Triệu Phong.

Xích lão lập tức cũng huy động trường đao trong tay, chém mạnh ra từng đạo từng đạo ba nhận hỏa diễm kinh động thiên địa.

- Không được! Hai kẻ này phối hợp với nhau, có chút khó chơi!

Sắc mặt Triệu Phong khê trầm xuống. Công kích của Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão cũng đều tương đối cường đại, sợ rằng Hồn Thiên Hắc Động sẽ không kiên trì được bao lâu nữa. Mà hắn thì bị vây khốn trong Lĩnh vực Pháp tắc của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, tốc độ cũng bị hạn chế nhất định. Tình huống hiện tại, trừ phi Triệu Phong vận dụng lực lượng Thần Mâu, hoặc là Mảnh vỡ Tổ khí, bằng không sẽ khó có thể thoát khốn. Nhưng một khi hai át chủ bài này xuất hiện, cũng sẽ khiến hai người kia điên cuồng, thậm chí còn dẫn động tới thể lực Chu Tước Lâu sau lưng bọn chúng nữa.

Triệu Phong phóng xuất ra một thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, không ngừng mãnh liệt huy động, tận lực làm suy yếu công kích của hai người kia.

- Chỉ đành phải sử dụng lực lượng Thần Mâu rồi!

Ánh mắt Triệu Phong khê trầm xuống. Chỉ cần không biểu lộ ra quá rõ ràng, những kẻ này hẳn là khó có thể phát hiện ra Thần Mâu thứ chín. Bất quá, đúng lúc này, một đạo thanh âm hời hợt tùy tiện chọt truyền vào trong chiến trường của ba người.

- Các hạ, có cần trợ giúp không?

- Còn có người khác?

Triệu Phong cực kỳ kinh ngạc. Trước đó hắn cũng không phát hiện ra có kẻ tiếp cận nơi này. Đường nhiên, có một phần nguyên nhân là do hắn đã phong ấn lực lượng của Mộng Huyền Thần Mâu, lại thân rơi vào trong vây công, cho nên mới không phát hiện ra.

- Là người!

Ánh mắt Cự Linh Thần Chủ vừa nhìn lại, sắc mặt lập tức đại biến.

Triệu Phong tỉ mỉ quan sát kẻ mới đến. Đó là một gã thanh niên bạch y thân hình bán trong suốt, khí tức ba động yếu ớt, tay cầm một cây quạt xếp màu trắng, thân thể nhàn hạ đứng giữa không trung, trong cặp mắt sáng ngời mang theo ý tứ vui vẻ.

- Đường Bạch, ta khuyên người tốt nhất không nên nhúng tay vào việc này!

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ phẫn nộ, lên tiếng đe dọa.

- Ta nhúng tay vào việc này, người làm gì được ta? Nếu như hắn nguyện ý gia nhập đội ngũ của ta, như vậy chính là thành viên của ta rồi!

Đường Bạch trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó mỉm cười nhìn về phía Triệu Phong.

- Thế nào? Gia nhập đội ngũ của ta, ta sẽ giúp người đánh đuổi hai lão gia hỏa này!

Sắc mặt Triệu Phong khê sửng sốt. Tuy rằng Đường Bạch chính là nhân cơ hội hắn gặp khó khăn mà uy hiếp, nhưng thái độ cùng giọng điệu của đối phương lại không có một chút bộ dáng uy hiếp nào. So với người của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn, ấn tượng của Đường Bạch này mang đến cho Triệu Phong, có thể xem như là rất tốt. Mặt khác, độ tuổi của kẻ này cũng không lớn bao nhiêu, lại có tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, khiến cho hắn có chút kinh ngạc. Hơn nữa, Đường Bạch không chút sợ hãi cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng không sợ Chu Tước Lâu sau lưng Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão, như vậy chứng minh bản thân hắn thập phần không đơn giản.

- Đường Bạch, đừng chọc cho chúng ta phải xuất thủ với người!

Cự Linh Thần Chủ mặt đỏ tới mang tai, thấp giọng gầm lên. Đường Bạch này ở ngay trước mặt hắn đi lôi kéo những Thần Chủ khác, quả thật chính là trắng trợn khiêu khích hắn. Bất quá khiến cho hắn ngạc nhiên chính là, không ngờ Triệu Phong lại không lập tức đáp ứng.

- Lại có thêm một phe thể lực nữa!

Trong lòng Triệu Phong có chút vướng mắc. Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn mang đến cho hắn ấn tượng cũng không tốt lắm, hơn nữa hắn cũng không muốn gia nhập những thể lực này, kể cả đội ngũ của Đường Bạch cũng vậy. Quá mức thân cận với người khác, khả năng Thần Mâu thứ chín của hắn bại lộ lại

càng lớn hơn. Bất quá, nếu lúc này hấn xuất ra Thần Mâu thứ chín hoặc là Mảnh vỡ Tổ khí, người của hai phe này nhất định sẽ liên hợp với nhau, cùng chống lại hấn.

Đường Bạch kia mặc dù là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, nhưng thực lực cũng không thể khinh thường, thậm chí Triệu Phong có cảm giác, hấn có khả năng còn mạnh hơn Cự Linh Thần Chủ một chút. Ba người liên thủ với nhau, đối phó sẽ càng phiền phức hơn.

- Nếu người gia nhập đội ngũ của ta, ta sẽ không ước thúc người cái gì! Chỉ cần sau này người có thể cùng ta tham dự một trận đại chiến là được! Mặt khác, ta còn có thể tặng cho người một loại Bí thuật cường đại ẩn giấu khí tức Thần Chủ cùng thân phận của mình!

Đường Bạch một chút cũng không vội vàng, nhàn nhạt nói tiếp. Cho tới lúc này, Triệu Phong vẫn luôn sử dụng một tầng bảo hộ đặc thù, che giấu bộ dáng của mình, điều này khiến cho Đường Bạch biết được, Triệu Phong không muốn để cho người khác biết được thân phận của mình. Bởi vậy, hấn ném ra một cái lợi ích mà Triệu Phong đặc biệt có nhu cầu.

- Nếu chỉ là một trận đại chiến mà nói, ta đồng ý lời mời của người!

Triệu Phong trầm tư một lát, lập tức nói. So với Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, ẩn tượng mà Đường Bạch này mang đến cho Triệu Phong có thể nói là rất tốt. Hơn nữa, đội ngũ của Đường Bạch tựa hồ chỉ là một tiểu đội, hấn lại cũng hứa hẹn sẽ không ước thúc Triệu Phong cái gì.

Mục đích chuyến này của Triệu Phong không phải là muốn tôi luyện chính mình sao? Như vậy chiến đấu hấn là không thể thiếu. Đường Bạch có tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, đi theo hấn tham dự một trận chiến đấu cũng không có khả năng gặp phải nguy hiểm đặc biệt gì. Hơn nữa, Đường Bạch còn có thể cung cấp cho hấn Bí thuật mà hấn cần nữa.

- Thành giao!

Khóe miệng Đường Bạch nhếch lên, lập tức bay tới.

- Không! Các người...

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ nhất thời hoảng hốt. Hấn vừa mới truyền đi tin tức chi viện cầu cứu, nhưng sợ rằng đã không còn kịp nữa.

Đường Bạch huy động cây quạt xếp màu trắng trong tay, phóng xuất ra từng đợt quang ba bạch tinh, xâm nhập vào Lĩnh vực Pháp tắc bốn phía xung quanh Triệu Phong. Nhất thời, tầng Lĩnh vực Pháp tắc này tựa hồ như gặp phải khắc tinh vậy, uy năng cấp tốc giảm bớt.

Đồng thời, Hỗn Thiên Hắc Động của Triệu Phong cũng phát lực, một cỗ lực lượng vạn vạo, thôn phệ cường đại lan tràn ra, phá hủy toàn bộ Lĩnh vực Pháp tắc Thổ hệ.

- Vừa rồi là... lực lượng Phong ấn!

Triệu Phong nhìn về phía Đường Bạch, lại càng thêm tin tưởng đối với Bí thuật mà đối phương đã nói. Sau khi giây thoát khỏi ràng buộc, Triệu Phong liền lao thẳng về phía Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão. Nếu những kẻ này đã muốn giết hấn, như vậy Triệu Phong tự nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

- Dám xuất thủ với đội viên của ta, như vậy cũng đừng trách ta!

Đường Bạch cười nhạt một tiếng, công kích về phía Cự Linh Thần Chủ.

- Chém!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong điên cuồng huy động, từng đạo từng đạo kiếm mang lôi đình hôn ám phóng thẳng về phía trước.

- Phong bế!

Lòng bàn tay Đường Bạch phóng xuất ra một cỗ quang quyển tinh bạch kỳ dị, bao phủ thẳng về phía trước. Nháy mắt, lực lượng của Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão đã bị phong ấn đi một bộ phận, tốc độ cũng giảm xuống.

- Giết!

Triệu Phong giết thẳng về phía Xích lão, uy năng của Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay lại tăng thêm vài phần. Cự Linh Thần Chủ thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Pháp tắc Thổ hệ lại sở trường phòng ngự, có chút khó đối phó, cho nên hắn lựa chọn xuất thủ với Xích lão.

- Cứu ta, Cự Linh Thần Chủ!

Xích lão lập tức cầu cứu Cự Linh Thần Chủ. Dưới lực lượng Phong ấn của Đường Bạch, Xích lão chỉ có thể phát huy được khoảng chừng bảy thành thực lực mà thôi. Đúng lúc này, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian kỳ dị chợt hàng lâm trên người Xích lão. Sau khi thực lực giảm xuống, sức chống cự của Xích lão đối với Pháp tắc Thời Gian nhất thời giảm mạnh.

- Pháp tắc Thời Gian? Xem ra lần này tìm được một trợ lực không tệ a!

Sắc mặt Đường Bạch thoáng vui vẻ. Hắn vẫn chưa từng bao giờ gặp qua kẻ nào chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đã có được Pháp tắc Thời Gian cả. Đương nhiên, Quang Tộc trong truyền thuyết có lẽ sẽ có tồn tại như vậy.

Phốc xuy!

Liên tục mấy đạo Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang chém xuống trên thân thể Xích lão. Những công kích này không chỉ có thể hấp thu lực lượng của hắn, mà vết thương do chúng tạo thành còn khó có thể chữa trị.

- Dừng tay!

Cự Linh Thần Chủ ngưng tụ Thần lực, đánh ra một con Hoàng long hôn ám, rít gào phóng thẳng về phía Triệu Phong.

- Người cứ yên ổn ở một bên quan chiến đi!

Cây quạt xếp trong tay Đường Bạch khẽ huy động mấy cái, từng tầng từng tầng quang ba bạch tinh phóng thẳng về phía con Hoàng long kia, không ngừng phong ấn uy năng của nó. Cuối cùng, một chưởng của Đường Bạch đơn giản đánh cho nó nát bấy.

Bên kia, một kiếm của Triệu Phong đã đâm thủng trước ngực Xích lão, lực lượng Hỗn Nguyên Lôi Kiếp cường đại đã phá hủy sạch sẽ tất cả trong cơ thể hắn. Thân thể Xích lão cấp tốc bị hỏa diễm trong Phần Thiên Hải thiêu đốt, hóa thành tro tàn.

Đúng lúc này, phương xa chợt truyền đến một cỗ ba động cường đại, mơ hồ có thể thấy được hư ảnh một chiếc Chiến hạm đang cực nhanh lao tới.

- Cần phải đi rồi!

Đường Bạch thấp giọng nói, sau đó dẫn theo Triệu Phong cấp tốc rời khỏi nơi này.

Hai người vừa rời khỏi không bao lâu, một chiếc Chiến hạm hỏa diễm xích kim sắc bá đạo uy phong đã hàng lâm nơi này. Trên đỉnh Chiến hạm phóng ra một phụ nhân áo đỏ.

- Thế nào rồi, Cự Linh Thần Chủ?

- Đường Bạch liên thủ với một gã Thần Chủ mới tới, giết chết Xích lão!

Hai nắm tay Cự Linh Thần Chủ siết chặt, phẫn nộ tận trời.

- Khốn kiếp! Tên Đường Bạch này, nếu không phải có sự tôn của hắn chống lưng phía sau... Chúng ta trở về trước đi!

Sắc mặt phụ nhân áo đỏ khẽ trầm xuống.

oOo

Bên kia, Triệu Phong đi theo Đường Bạch chạy tới một chỗ khác trong Phần Thiên Hải. Một cái thông đạo ám lam sắc đột nhiên xuất hiện, hai người nhanh chóng chui vào trong đó, rất nhanh đã tiến vào một cái

Thần Quốc. Bên trong Thần Quốc là một mảnh non xanh nước biếc, phía chân trời phương xa là biển rộng mênh mông vô bờ.

Thần thức thoảng đảo qua, Triệu Phong liền phát hiện trong Thần Quốc này cũng có không ít người, trong đó cường đại nhất là hai gã Thần Chủ, tám gã Bán Bộ Thần Chủ!

- Yên tâm! Bấy nhiêu đây cũng không phải là toàn bộ thực lực của chúng ta!

Đường Bạch mỉm cười nói. Sau đó, hắn triệu tập các thành viên trong Thần Quốc tụ tập trong một tòa đại điện.

- Đây là thành viên mới, Thần Chủ Triệu Vong!

Đường Bạch giới thiệu Triệu Phong với mọi người. Tiếp theo, dưới sự giới thiệu của Đường Bạch, Triệu Phong cũng làm quen với những người còn lại ở đây. Đại bộ phận những kẻ này đều là không môn không phái, một người trong hai gã Thần Chủ kia còn là Thần Chủ đến từ Đại Vực bên cạnh Thiên Hà Vực.

- Nếu người đã đáp ứng nhập hội, ta cũng nên nói cho người biết mục đích của chúng ta!

Sắc mặt Đường Bạch bình thản, nói.

- Bình thường, tại Cẩm địa nguy hiểm như Phần Thiên Hải vậy, tự nhiên sẽ không tụ tập nhiều người như vậy. Hết thảy những chuyện này đều là vì chừng một tháng trước, một gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu đã phát hiện ra bóng dáng của Mảnh vỡ Tổ khí trong Phần Thiên Hải!

Một gã Thần Chủ đại hán hắc giáp trực tiếp nói.

- Mảnh vỡ Tổ khí?

Thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động, không ngờ trong Phần Thiên Hải này lại có loại bảo vật như thế này. Đương nhiên, trong đại bộ phận các Cẩm địa nguy hiểm đều có không ít những trân tài ngoại giới đã tuyệt tích, hoặc là các loại bảo vật đã thất truyền. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho không ngừng có người đi thám hiểm những tuyệt địa nguy hiểm kia.

- Căn cứ theo như tình báo, hẳn là mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục!

Đường Bạch lại bổ sung một câu.

1474. Chương 1471: Thiên Hợp Phong Ấn Thuật

- Mảnh vỡ Phần Ngục!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, không khỏi nhớ tới bảo vật áp trục trong Đấu giá hội Thần Quốc trước đây cũng là mảnh vỡ của Tổ khí Phần Ngục. Lúc đó, Mảnh vỡ Phần Ngục này đã được đấu giá bán ra với cái giá trên trời một ức một ngàn vạn Thần tinh Thượng phẩm. Không ngờ trong Phần Thiên Hải này lại cũng cất giấu một Mảnh vỡ Phần Ngục khác.

Tuy rằng trong tay Triệu Phong đã có một Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng loại bảo vật này, người nào lại ngại mình có nhiều? Luận tính công kích mà nói, Mảnh vỡ Phần Ngục còn mạnh hơn Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ trong tay Triệu Phong không ít.

- Thế cục hiện tại thế nào rồi?

Triệu Phong bắt đầu cảm thấy hứng thú đối với chuyện này, chủ động hỏi.

- Mảnh vỡ Tổ khí là do Chu Tước Lâu phát hiện đầu tiên. Mà Cuồng Phong Môn thân là thế lực đối địch của nó, trong cao tầng cũng có nội ứng của bọn chúng, bởi vậy Cuồng Phong Môn lập tức biết được tin này. Cho tới lúc này, hai phe thế lực lớn nhất tranh đoạt Mảnh vỡ Phần Ngục chính là Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn!

Đường Bạch mỉm cười nói.

Bởi vì chỉ mới phát hiện ra Mảnh vỡ Tổ khí chừng một tháng trước, cộng thêm tin tức tình báo tương đối bảo mật, cho nên thế lực Thánh địa của Thiên Hà Vực vẫn chưa biết được, mà cho dù đã biết được, cũng sẽ không chạy tới nhanh như vậy.

Trong vòng một tháng này, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn đã dốc hết toàn lực, lôi kéo quan hệ với tất cả các cường giả quen biết, đồng thời chủ động liên hệ với một vài Thần Chủ ẩn cư sơn lâm, không hỏi thế sự. Cả hai đều dùng giá cả thật lớn thỉnh các vị Thần Chủ này xuất thủ tương trợ. Ví dụ như Cự Linh Thần Chủ kia, hẳn vốn cũng không phải là người của Chu Tước Lâu, mà là một vị bằng hữu của Lâu chủ Chu Tước Lâu năm xưa.

- Vốn dĩ chỉ có hai đại thế lực này tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, nhưng bởi vì thái độ làm việc của bọn chúng quá mạnh mẽ cứng rắn, chỉ cho phép những cường giả ngoại lai chọn lựa hai con đường, hoặc là tạm thời quy thuận, hoặc là lập tức giết chết! Ngay cả ta lúc trước cũng bị bọn chúng xuất thủ đối phó, chỉ vì ta không lựa chọn quy thuận bọn chúng. Bởi vậy, sau khi chạy thoát, ta đã lôi kéo những thành viên cùng chung hoàn cảnh này liên hợp lại, trở thành một thế lực thứ ba!

Đường Bạch khẽ ngẩng mặt lên, bộ dáng có chút tự hào.

Thái độ của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn quá mạnh mẽ, lực ước thúc rất mạnh. Cho dù giúp bọn chúng đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, những kẻ bị ép buộc gia nhập này cũng khó mà đạt được chỗ tốt gì. Mà tiểu đội do Đường Bạch làm thời tổ chức này lại tương đối tùy tiện, không có chút ước thúc gì cả, chỉ yêu cầu không được đầu đá nội bộ, lúc đối mặt địch nhân phải đồng tâm hiệp lực kháng địch là được. Mặt khác, nếu là thành viên trong đội ngũ của Đường Bạch đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, như vậy mảnh vỡ thuộc về người nào, cứ bằng vào bản lĩnh của mình là được. Những quy củ cực kỳ nhân tính này khiến cho Đường Bạch rất dễ dàng đã lôi kéo được không ít nhân thủ gia nhập. Đương nhiên, còn có một nguyên nhân không thể thiếu nữa, đó chính là thân phận của Đường Bạch.

- Người là người của Phong Thần Tộc a?

Triệu Phong nhìn về phía Đường Bạch, đột nhiên hỏi. Nếu như chỉ là hạng người vô danh, làm sao có thể khiến cho những Thần Chủ khác đi theo như vậy? Hơn nữa, trong chiến đấu lúc trước, mặc dù Đường Bạch cũng không có dốc ra toàn lực, chỉ tùy tiện xuất thủ một chút, nhưng Triệu Phong cũng có thể nhìn ra, thực lực của hắn cũng không tầm thường.

- Không sai! Ta là tộc nhân Phong Thần Tộc, đang ra ngoài du lịch, trùng hợp đi tới nơi này! Không ngờ lại gặp được một chuyện tốt bậc này!

Đường Bạch mở ra cây quạt xấp, khẽ vỗ nhẹ mấy cái. Phong Thần Tộc, chủng tộc bài danh thứ mười bốn trong Thái Cổ Vạn Tộc! Thủ đoạn phong ấn của chủng tộc này cho dù là những chủng tộc bài danh cao hơn nó cũng phải cảm thấy đau đầu. Mà Triệu Phong tạm thời gia nhập đội ngũ của Đường Bạch, còn có thể đạt được một môn Bí pháp cao thâm của Phong Thần Tộc, như vậy tính thế nào cũng đã kiếm được không ít rồi.

- Các vị, ta phỏng chừng không bao lâu nữa Mảnh vỡ Tổ khí sẽ xuất hiện. Cho dù nó không xuất hiện, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn cũng sẽ bức nó hiện thân! Cho nên bất cứ lúc nào cũng phải chuẩn bị sẵn sàng a!

Đường Bạch đảo mắt về phía mọi người, sắc mặt hơi chút nghiêm túc, nói. Mảnh vỡ Tổ khí đã bị phát hiện hơn một tháng, cho dù nó không chịu xuất hiện, hai đại thế lực kia cũng sẽ chủ động đi tìm kiếm, để tránh khỏi kéo dài quá lâu, càng nhiều cường giả hơn chạy tới. Đến lúc đó, chỉ sợ là Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu cũng rất khó chiếm được ưu thế gì.

Sau đó, Triệu Phong trò chuyện vài câu với hai gã Thần Chủ còn lại ở đây, làm quen với nhau một chút. Đại hán hắc giáp kia là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, cường giả Đại Vực bên cạnh Thiên Hà Vực, bản tính không câu nệ tiểu tiết. Mà thái độ của một lão bà áo tím Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong còn lại đối với Triệu Phong lại tương đối lãnh đạm một chút.

- Triệu Vong, đây là vật của người!

Đường Bạch lấy ra một viên tinh châu, đưa cho Triệu Phong. Trong tinh châu này liền ẩn chứa Bí pháp phong ấn của Phong Thần Tộc.

- Đa tạ!

Triệu Phong mỉm cười. Chỉ xét đơn thuần thủ đoạn phong ấn, cho dù là Cổ Vu Tộc, bài danh thứ hai trong Thái Cổ Vạn Tộc cũng không bằng được Phong Thần Tộc.

Triệu Phong tùy tiện tìm một địa phương vắng vẻ trong Thần Quốc, sau đó tiến nhập Trường bào Thời Không.

Đem một cố ý niệm tiến nhập vào trong tinh châu, vô cùng vô tận những tin tức liền dung nhập vào não hải Triệu Phong. Hao tổn đàng đàng gần mười ngày, Triệu Phong mới tiêu hóa xong những tin tức này. Môn Bí pháp này gọi là Thiên Hợp Phong Ấn Thuật, cấp bậc Thần cấp Đỉnh giai. Sau khi thi triển sẽ có thể hoàn toàn ẩn nấp Thần thể cùng khí tức linh hồn, thậm chí còn có thể phong ấn ba động của những loại bảo vật đặc biệt cường đại nào đó.

- Không hổ là Phong Thần Tộc! Phong Ấn Thuật quả nhiên cao thâm!

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh hỉ. Thiên Hợp Phong Ấn Thuật này không chỉ có thể ẩn giấu khí tức của hân, lại còn có thể dùng để phong ấn Mộng Huyền Thần Mâu nữa.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong tạm dừng luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, mà chuyên tâm tham tu Thiên Hợp Phong Ấn Thuật.

Trong Trường bào Thời Không, một năm trôi qua rất nhanh, mà ngoại giới chỉ mới trôi qua khoảng chừng ba ngày mà thôi.

- Thiên Hợp Ấn!

Hai tay Triệu Phong kháp động thủ ấn, từng tầng từng tầng quang quyển bạch tinh phiêu phù ra, bao phủ xung quanh thân thể hân. Dần dần, những quang quyển bạch tinh này bắt đầu co rút lại, xâm nhập vào trong Thần thể, linh hồn của Triệu Phong.

Cách đó không xa, Diệt Thế Hắc Long nhìn chăm chăm Triệu Phong. Nó phát hiện khí tức của Triệu Phong càng lúc càng mờ nhạt đi, thậm chí nếu không nhìn chăm chăm Triệu Phong, hân cũng rất khó phát hiện nơi này còn có một người nữa.

- Tốt! Đã có thể sơ bộ sử dụng!

Hiện tại, Triệu Phong đã có thể hoàn mỹ phong ấn khí tức của chính mình. Cái này chủ yếu chỉ để cho lúc bình thường, không người nào có thể phát hiện ra hân. Một khi hân xuất thủ, tự nhiên là không ẩn giấu được khí tức nữa.

Kế tiếp, Triệu Phong tiếp tục tham tu, Phong Ấn Thuật thi triển ra cũng càng ngày càng lớn mạnh hơn. Một ngày nào đó, Triệu Phong trực tiếp thi triển Thiên Hợp Phong Ấn Thuật với Tả Mâu của chính mình.

Trong Không gian Thần Mâu, một tầng quang quyển tinh bạch vờn quanh bốn phía ngân cầu mộng huyền, sau đó nhanh chóng co rút lại. Lực lượng Bản Nguyên do ngân cầu mộng huyền kia tản ra đã bị tầng quang quyển tinh bạch này ngăn cách lại bên trong. Giờ phút này, Triệu Phong cảm giác năng lực Tả Mâu của chính mình đã có chút giảm xuống. Nhưng trong lòng hân lại vô cùng cao hứng. Sau khi Thần Mâu thức tỉnh, mức độ khó khăn để phong ấn thật lớn, mà không ngờ Bí thuật Phong Thần Tộc của Đường Bạch lại có hiệu quả. Cứ như vậy, khả năng Thần Mâu thứ chín của hân bị người khác phát giác liền giảm xuống thật lớn.

oOo

Một ngày này, một gã thám báo đột nhiên chạy vào Thần Quốc.

- Đường Bạch đại nhân, việc lớn không tốt! Cuồng Kiếm Thần Chủ đang bị cường giả của Chu Tước Lô truy sát!

Gã Bán Bộ Thần Chủ này lập tức đi tới chỗ ở của Đường Bạch, báo ra tin tức.

- Tập hợp!

Đường Bạch lập tức nhảy lên, quát lớn một tiếng, thanh âm quanh quẩn trong toàn bộ Thần Quốc.

Cuồng Kiếm Thần Chủ là cường giả Kiếm đạo, tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại càng là đệ nhị cường giả, tu vi tiếp cận Đường Bạch nhất trong đội ngũ của hắn. Cho dù cùng là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng Cự Linh Thần Chủ cũng không đủ khả năng khiến cho Cuồng Kiếm Thần Chủ rơi vào nguy cơ. Nhưng hiện tại Cuồng Kiếm Thần Chủ lại phát ra tin tức cầu cứu, cho nên Đường Bạch không chút do dự, lập tức triệu tập tất cả mọi người.

- Chuyện lần này không liên quan tới việc tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, nếu các người không muốn xuất thủ, ta cũng sẽ không miễn cưỡng!

Đường Bạch nhìn về phía đám người Triệu Phong, thập phần bình tĩnh nói. Trước đây, thời điểm khi hắn lôi kéo Triệu Phong đã từng nói, chỉ cần Triệu Phong cùng hắn tiến hành một trận đại chiến là được. Rất rõ ràng, khi hắn lôi kéo những người khác khẳng định cũng đã nói như vậy. Nhưng trận đại chiến mà Đường Bạch nói đó, chính là chỉ trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, chứ không phải là các trận chiến giao tranh giữa các thế lực lúc bình thường.

- Cuồng Kiếm Thần Chủ là Thần Chủ cường đại không thể thiếu trong tiểu đội chúng ta!

Đại hán hắc giáp chiến ý dạt dào, lập tức nói.

- Chu Tước Lâu này cho rằng chúng ta dễ khi dễ à! Lần này nhất định phải cho bọn chúng ném một chút vị đắng!

Sắc mặt lão bà áo tím kia khẽ trầm xuống, tản mát ra một cỗ khí tức linh hồn nguy hiểm. Mà bản thân Triệu Phong cũng đồng ý xuất chiến. Đối với những trận chiến đấu không quá mức nguy hiểm, hắn tuyệt đối là đến bao nhiêu cũng không cự tuyệt.

Sau đó, Đường Bạch suất lĩnh các cường giả Thần Chủ rời khỏi Thần Quốc, chạy đi chi viện cho Cuồng Kiếm Thần Chủ. Mà những thành viên dưới Thần Chủ thì tiến vào trong một chiếc Chiến hạm cỡ trung. Chiếc Chiến hạm đặc thù này có khả năng chịu nhiệt rất mạnh, trong đó còn có rất nhiều trận pháp hỗ trợ, một đám Bán Bộ Thần Chủ liên thủ thôi động, sẽ có thể phát huy ra lực lượng cấp Thần Chủ.

Oanh! Phanh! Oành!

Từ rất xa, thanh âm vang vọng kinh thiên động địa kèm theo hỏa lãng ngập trời đã vọt thẳng về phía mọi người. Tả Mâu Triệu Phong xuyên thấu qua tầng tầng hỏa lãng, nhìn thấy một gã nam tử bá đạo tay cầm kim kiếm đang cấp tốc phóng chạy. Không cần phải nói, kẻ này nhất định chính là Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Toàn thân Cuồng Kiếm Thần Chủ phóng xuất vô số kiếm khí kim sắc bén nhọn, hóa thành một đạo kiếm quang cực tốc, xuyên toa tại trong thiên địa. Mà sau lưng hắn có tổng cộng bốn người, toàn bộ đều là Thần Chủ của Chu Tước Lâu. Cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ngoại trừ Cự Linh Thần Chủ ra, còn có một lão giả thân mặc hỏa bào nữa. Mà hai người khác cũng đều là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Nếu không phải tốc độ Cuồng Kiếm Thần Chủ cực nhanh, sở trường phóng chạy, chỉ sợ đã sớm chết trong tay địch nhân rồi.

- Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Đường Bạch hét lớn một tiếng, cấp tốc tiếp cận Cuồng Kiếm Thần Chủ. Sau lưng hắn, đám người Triệu Phong cũng cấp tốc chạy tới. Lúc này, Cuồng Kiếm Thần Chủ mới dừng lại, đám Thần Chủ của Chu Tước Lâu truy đuổi phía sau cũng giảm chậm tốc độ.

- Đã xảy ra chuyện gì? Không ngờ Chu Tước Lâu lại xuất động thanh thế lớn như vậy để đối phó Cuồng Kiếm Thần Chủ!

Trong lòng Đường Bạch cũng thoáng có chút kinh ngạc. Lão giả hỏa bào kia không phải ai khác, chính là Lâu chủ của Chu Tước Lâu.

- Hừ! Đường Bạch, lập tức dẫn theo người của người rời khỏi nơi này! Bằng không, hôm nay ta sẽ không khách khí nữa!

Lão giả hỏa bào kia từ cao nhìn xuống, quan sát mọi người, tản mát ra uy áp cực nóng.

- Người cho rằng chúng ta sẽ sợ người sao?

Sắc mặt Đường Bạch nghiêm túc. Tuy rằng bên phía bọn chúng không có cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng Đường Bạch, Cuồng Kiếm Thần Chủ còn có lão bà áo tím kia cũng đều là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, thực lực vô cùng cường hãn. Trong đó thực lực của Đường Bạch lại càng là sâu không thể lường, Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng cường đại không gì sánh được. Hơn nữa, nhân số Thần Chủ bên phía Đường Bạch bên này so với Chu Tước Lâu còn nhiều hơn một người.

Đúng lúc này, đội ngũ Bán Bộ Thần Chủ của tiểu đội Đường Bạch đã chạy tới.

- Động thủ!

Sắc mặt lão giả hỏa bào lạnh lẽo, quát lớn.

Sắc mặt các thành viên trong đội ngũ Đường Bạch nhất thời sửng sốt. Thực lực song phương rõ ràng tương đương nhau, thậm chí bên phía Đường Bạch bên này còn mạnh hơn một chút, nhưng Lâu chủ Chu Tước Lâu vẫn như cũ không chút do dự tuyên bố động thủ. Lẽ nào Chu Tước Lâu không sợ bọn chúng liều mạng chiến đấu sống chết với đội ngũ của Đường Bạch, sẽ để cho Cuồng Phong Môn chiếm được tiện nghi sao?

Nhưng sau một khắc, sắc mặt Triệu Phong, Đường Bạch cùng lão bà áo tím kia đại biến.

Phương xa, hỏa lãng đột nhiên dâng trào lên cuộn cuộn, một cỗ khí tức Thần lực cường đại áp bách thẳng tới. Trong nháy mắt, năm đạo nhân ảnh đã xuất hiện trong thiên địa. Lão giả lam bào dẫn đầu, toàn thân vờn quanh cuồng phong bạch sắc, tản ra khí tức khiến cho người ta sợ hãi.

- Cuồng Phong Môn!

Đường Bạch nhất thời kêu lên kinh hãi. Giờ phút này, hắn đã hiểu rõ rất cả. Hóa ra, Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn tạm thời liên hợp lại, dự định diệt trừ tiểu đội của hắn, mối uy hiếp này trước.

- Triệu huynh đệ, không ngờ người chẳng những không chết, lại còn gia nhập vào đội ngũ của Đường Bạch a! Nhưng đây chính là lựa chọn sai lầm nhất trong cuộc đời người!

Trong đội ngũ Cuồng Phong Môn, một gã trung niên áo xanh chợt cười lạnh, nói. Kẻ này chính là gã Thần Chủ trước đây giả vờ trợ giúp Triệu Phong, mục đích thật sự chính là muốn Triệu Phong gia nhập Cuồng Phong Môn. Nhưng về sau, khi đối mặt với Cự Linh Thần Chủ cùng Xích lão của Chu Tước Lâu, hắn đã không chút do dự vứt bỏ Triệu Phong, một mình đào tẩu.

1475. Chương 1472: Tính Toán Của Cuồng Phong Môn

Đường Bạch cũng không ngờ được, Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu trước giờ thế như nước với lửa, không ngờ hiện tại lại liên thủ với nhau, cùng đối phó đội ngũ của hắn.

- Khốn kiếp! Thì ra là vậy!

Cuồng Kiếm Thần Chủ nhất thời trợn mắt nghiêng rằng. Lúc này hắn mới nhớ tới, trước đây người của Chu Tước Lâu chỉ không ngừng ngừng truy đuổi, cũng không hạ tử thủ. Hóa ra, bọn chúng muốn đợi toàn thể các thành viên trong đội ngũ Đường Bạch đều chạy tới, sau đó mới một lưới bắt hết!

- Tình huống không ổn a!

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Cục diện hiện tại thập phần bất lợi với bọn họ.

- Hết thảy những chuyện này đều là chính các người tự tìm!

Ánh mắt lão giả hỏa bào của Chu Tước Lâu lãnh đạm. Nếu không phải đội ngũ Đường Bạch xuất hiện, Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu có khả năng đã sớm động thủ tranh đoạt Mạnh vỡ Tổ khí rồi. Nhưng

thực lực hai bên không chênh lệch nhau bao nhiêu, một khi bọn chúng liều mạng quá mức, đội ngũ của Đường Bạch sẽ có thể làm ngư ông đắc lợi rồi.

Mất thấy, tin tức Mạnh võ Phần Ngục xuất hiện đã sắp triệt để truyền ra ngoài, cho nên hai phe thế lực mới quyết định tạm thời liên hợp lại, trước đánh tan đội ngũ của Đường Bạch, sau đó mới cấp tốc xuất thủ tranh đoạt Mạnh võ Tổ khí.

- Động thủ! Giết chết tất cả mọi người, ngoại trừ Đường Bạch ra!

Môn chủ Cuồng Phong Môn khẽ quát một tiếng. Bốn gã Thần Chủ còn lại cùng hấn tới chỗ này lập tức lao ra.

- Các người cũng lên đi!

Lâu chủ Chu Tước Lâu đứng thẳng tại chỗ, hạ mệnh lệnh. Cự Linh Thần Chủ lập tức suất lĩnh hai gã Thần Chủ khác của Chu Tước Lâu giết ra.

- Hừm? Hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này không định đích thân động thủ sao?

Triệu Phong liếc nhìn Lâu chủ Chu Tước Lâu cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn một cái, trong lòng suy tư. Cẩn thận ngẫm lại, hấn liền hiểu rõ mọi chuyện. Tuy hai đại thế lực này tạm thời liên thủ với nhau, nhưng hai đại thế lực vốn luôn hận thù sâu đậm, cũng không thể hoàn toàn tín nhiệm lẫn nhau. Mà chiến đấu cấp bậc Thần Chủ quá mức hỗn loạn, một khi bị một phương đánh lén, bên kia liền sẽ rơi vào nguy hiểm.

Mặt khác, một kích phản kháng của Thần Chủ trước khi chết, cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không thể dễ dàng bỏ qua. Kế tiếp còn phải tranh đoạt Mạnh võ Tổ khí, cho nên đầu lĩnh của hai đại thế lực cũng không thể tùy tiện xuất thủ.

Huống hồ, cho dù bọn chúng không ra tay, với thực lực của hai phe bọn chúng liên hợp cũng đã có thể nghiền ép được đội ngũ của Đường Bạch. Bên phía Cuồng Phong Môn có bốn gã Thần Chủ, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Mà bên phía Chu Tước Lâu có ba gã Thần Chủ, Cự Linh Thần Chủ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, còn có một phụ nhân áo đỏ cũng là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Đường Bạch, để lão phu chơi đùa với người một trận a!

Cự Linh Thần Chủ cười lớn một tiếng, mang theo uy áp thiên địa vô cùng trầm trọng nghiền áp về phía Đường Bạch. Nhiệm vụ của hấn chỉ là quán lấy Đường Bạch, để cho những Thần Chủ còn lại chém giết các đội viên của Đường Bạch, đến lúc đó Đường Bạch một bàn tay không võ nên tiếng, sẽ không còn uy hiếp gì với hai đại thế lực nữa.

Đường Bạch cực kỳ phẫn nộ, trong cơ thể dâng trào ra một cỗ khí tức huyết mạch cường đại. Thân thể của hấn dần dần trắng bệch, phát ra ánh sáng nhàn nhạt, phóng xuất ra một tầng lực lượng kỳ lạ phong ấn vạn vật. Cây quạt xếp trong tay hấn vung lên, vô số quang ba tinh bạch trùng kích thẳng ra, dung nhập vào các địa phương xung quanh. Nhất thời, uy năng của lực lượng tại những địa phương bị Đường Bạch đánh trúng liền yếu bớt đi rất nhiều.

- Lui!

Đường Bạch âm thầm truyền âm cho các đội viên của hấn. Hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của đối phương vẫn chưa có xuất thủ, mọi người vẫn còn cơ hội sống sót.

Bên kia, sáu gã Thần Chủ áp bách thẳng về phía đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ, Triệu Phong. Vô số công kích ngập trời, kinh thiên động địa oanh kích thẳng tới.

- Chém!

Cuồng Kiếm Thần Chủ nộ khí ngập trời, trường kiếm kim sắc trong tay tản mát ra một cỗ kiếm ý bá đạo thâm nhuần thiên địa. Vô số quang trảm kim sắc gào thét phóng ra, cắt đứt biển lửa cuộn trào mãnh liệt ra vô số chỗ hổng.

Những thành viên còn lại trong tiểu đội Đường Bạch cũng đồng thời xuất thủ. Đại hán hắc giáp kia là cường giả Luyện thể, lực lượng mạnh mẽ kinh người. Mà thủ đoạn của lão bà áo tím kia lại thiên hướng phương

diện linh hồn. Triệu Phong thì huy động Hồn Nguyên Thần Kiếm, dễ dàng thoải mái đánh nát những công kích hàng lâm về phía hắn.

Tuy rằng tất cả mọi người đều thập phần tức giận, nhưng hiện tại cũng không phải là thời điểm liều chết. Đối phương nhân số đông đảo, bên cạnh lại còn có hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên vẫn chưa xuất thủ. Tất cả mọi người vừa đánh vừa lui, trong quá trình này cũng không ngừng có người thụ thương.

- Vô ích mà thôi!

Lâu chủ Chu Tước Lâu khinh thường hừ nói. Hai đại thế lực liên thủ, chỉ cần phát động một bộ phận lực lượng đã có thể nghiền ép được đội ngũ của Đường Bạch. Mà hắn chỉ cần để ý tới Môn chủ Cuồng Phong Môn là được. Bản thân hắn hiểu rõ Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng, kẻ này quỷ kế đa đoan, không thể không phòng được.

Chiến trường Thần Chủ hỗn loạn từ từ rời xa hai đại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

- Bên phía địch quân có bảy người, trong đó mạnh nhất chính là Cự Linh Thần Chủ! Những người còn lại không đáng để lo. Nhưng quan trọng chính là, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia vẫn còn đang nhìn chằm chằm vào chiến trường!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ trầm xuống, phân tích tình thế hiện tại. Nếu hắn sử dụng ra toàn bộ thực lực, hoàn toàn có thể xoay chuyển chiến cuộc. Nhưng nếu cục diện xuất hiện biến hóa, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia có khả năng sẽ xuất thủ.

- Mặc kệ đi! Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cũng không làm gì được ta!

Trong mắt Triệu Phong lóe lên sát khí. Nếu hắn không bại lộ thực lực, bên phía Đường Bạch bên này khó có khả năng đạt được thắng lợi. Mà lần này có quá nhiều người tham dự trận tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí, còn có người của các thế lực khác, thậm chí là người của Thánh địa, đang trên đường chạy tới đây, khả năng Triệu Phong đạt được Mảnh vỡ Phần Ngục là rất nhỏ. Chẳng thà giết nhiều cường giả Thần Chủ một chút, chiến lợi phẩm của Thần Chủ cũng là một món tài phú khổng lồ rồi. Hơn nữa đến lúc đó, hắn có thể dẫn dắt kẻ nắm quyền của hai đại thế lực Ngũ tinh rời đi, đám người Đường Bạch cũng có thể dễ dàng thoát khỏi, Triệu Phong cũng sẽ không thiếu bọn họ cái gì.

- Giết!

Kích thước thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm trong tay Triệu Phong đột nhiên tăng lớn, trên đó ba động điện mang Lôi kiếp kinh người. Hắn lướt thẳng ra, giết thẳng về phía trung niên áo xanh của Cuồng Phong Môn. Trong các Thần Chủ của địch quân, Triệu Phong chỉ nhận biết hai người, chính là trung niên áo xanh của Cuồng Phong Môn, cùng với Cự Linh Thần Chủ của Chu Tước Lâu.

- Triệu Vong, không nên!

Đại hán hắc giáp lập tức quát lớn. Ngoại trừ Cự Linh Thần Chủ đang quấy nhiễu Đường Bạch ra, bên phía đối phương vẫn còn sáu gã Thần Chủ, lúc này Triệu Phong lại chủ động xông ra, đây quả thật chính là muốn chết.

- Nghĩ giết ta đơn giản như vậy sao?

Trung niên áo xanh lập tức cười lạnh, thanh quang đại đao trong tay chém mạnh ra từng trận đao ảnh thanh phong rậm rạp chẳng chịt.

- Muốn chết!

Phụ nhân áo đỏ cùng với những thành viên còn lại lập tức chuyển hướng hỏa lực, tập trung nhắm vào Triệu Phong.

Triệu Phong thôi động Pháp tắc Thời Gian, Không Gian Áo Nghĩa, thân hình lóe lên rồi biến mất. Đồng thời, màu sắc của Hồn Thiên Hư Quyển xung quanh thân thể hắn nhanh chóng tối xuống, biến thành một cái xoáy tròn đen như mực, không ngừng tản ra lực lượng vận vẹo, thôn phệ cường đại.

Tốc độ Triệu Phong cực nhanh, né tránh đi đại bộ phận các công kích, một bộ phận công kích còn lại thì để mặc cho Hồn Thiên Hắc Động đón đỡ.

- Tốc độ cùng Bí kỹ phòng ngự thật lợi hại!

Ánh mắt đại hán hắc giáp cả kinh. Giờ phút này, tốc độ mà Triệu Phong thể hiện ra, ngay cả Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng không thể so sánh, hơn nữa Bí thuật phòng ngự của Triệu Phong cũng cực kỳ cường đại.

- Lên!

Trong mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ lóe lên thần sắc lạnh lẽ, thể kiếm trong tay đột nhiên tăng lên, quét ra một mảnh kim quang kiếm vũ sắc bén lạnh lẽ. Những người còn lại thấy Triệu Phong cường thể như vậy, đã hấp dẫn đi đại bộ phận hỏa lực, cũng lập tức giết ra.

- Khốn kiếp! Lại là tên tiểu tử kia!

Cự Linh Thần Chủ nhìn về phía Triệu Phong, không khỏi thầm mắng. Trước đây hắn đã từng giao thủ qua với Triệu Phong, cho nên hắn biết rõ thực lực của Triệu Phong phi phàm. Bất quá, dưới tình huống bình thường, bên phía bọn chúng nhất định là sẽ không thua. Tuy hắn không phải là đối thủ của Đường Bạch, nhưng nhiệm vụ của hắn chỉ là kèm chế Đường Bạch mà thôi.

- Chém!

Hai tay Triệu Phong cầm chặt thanh kiếm, chém mạnh ra.

Mắt thấy uy năng một kiếm khủng bố kia sắp sửa hàng lâm, sắc mặt trung niên áo xanh nhất thời đại biến, chuẩn bị né tránh, nhưng hắn lại phát hiện suy nghĩ cùng động tác của mình lại trở nên cực kỳ chậm chạp. Trung niên áo xanh căn bản không tránh được một kích này!

- Tiểu tử, ngươi quá càn rỡ rồi!

Nhưng Thần Chủ bên phía trung niên áo xanh đông đảo, bọn chúng lập tức xuất thủ, giúp trung niên áo xanh đón đỡ một kích này. Cùng lúc đó, đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ cũng đã đánh tới. Đám Thần Chủ bọn phụ nhân áo đỏ lập tức đối phó với những người đó.

- Chết đi!

Tả Mâu Triệu Phong nhìn chằm chằm trên người trung niên áo xanh, ý chí đồng lực ba động, phóng xuất ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm cỡ nhỏ.

Trung niên áo xanh vốn tưởng đã thoát khỏi nguy cơ, đột nhiên cảm thụ được một cỗ nguy cơ tử vong nồng đậm.

- Không tốt!

Trung niên áo xanh vội vã thi triển Bí thuật phòng ngự linh hồn, xung quanh thân thể hắn đột nhiên xuất hiện một cái chuông lớn ám thanh sắc.

Oanh phanh!

Hỗn Nguyên Thần Kiếm mạnh mẽ đâm trúng cái chuông lớn ám thanh sắc, trực tiếp xỏ xuyên qua nó.

- Không! Không có khả năng!

Cặp mắt trung niên áo xanh chấn động, toàn thân run rẩy. Thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm sau khi xỏ xuyên qua cái chuông lớn ám thanh sắc, liền đâm trúng linh hồn của hắn, một cỗ lực lượng Hỗn Nguyên cường đại trùng kích thẳng ra. Sau một khắc, linh hồn của hắn đã tan vỡ, tiêu tán tại trong thiên địa!

- Đã chết rồi?

Thần sắc phụ nhân áo đỏ của Chu Tước Lâu nhất thời sửng sốt. Chỉ mới chớp mắt một cái, Triệu Phong đã đánh chết trung niên áo xanh Thần Chủ Nhất Trọng Thiên rồi! Hắn làm sao có thể làm được?

- Tốt!

Bên kia, đại hán hắc giáp thì lại không khỏi đại hỉ. Triệu Phong giết chết một người, áp lực bên phía bọn chúng cũng được giảm đi.

- Giết!

Sau khi đánh chết một người, Triệu Phong cũng không nghỉ ngơi, mà giết thẳng về phía một gã Thần Chủ khác. Hắn am hiểu nhất là đồng thuật, trước đây hắn chưa từng thể hiện ra năng lực này, bởi vậy vừa xuất thủ liền đánh cho đối phương trở tay không kịp. Với ý chí linh hồn Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong của Triệu Phong, Bí thuật phòng ngự của trung niên áo xanh kia căn bản không đáng nhắc tới, hắn chỉ có thể bị miểu sát.

Lực lượng Pháp tắc Thời Gian bao phủ trên người một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Chu Tước Lâu.

- Không tốt!

Gã Thần Chủ này phát hiện ra tình huống không ổn, lập tức cầu cứu những người còn lại. Nhưng lúc này chỉ còn có một gã Thần Chủ có thể chạy tới chi viện mà thôi.

Tốc độ của Triệu Phong cực nhanh, dễ dàng lách tránh gã Thần Chủ này, còn chém mạnh ra mấy đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang, khiến cho đối phương luống cuống tay chân.

- Không!

Gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu cảm thụ được nguy cơ mãnh liệt, vội vàng thiêu đốt Thần lực, đồng thời xung quanh thân thể cũng xuất hiện hư ảnh một cái Thần Quốc khổng lồ. Nhưng bất luận hắn chống đỡ như thế nào, Triệu Phong vẫn như cũ lao thẳng tới, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm điên cuồng huy động.

Oanh phanh!

Hư ảnh Thần Quốc nghiền nát, trên người Thần Chủ Chu Tước Lâu, lưu lại mấy đạo vết thương đen như mực khó có thể phai mờ. Nhưng công kích của Triệu Phong cũng không hề dừng lại, Hỗn Nguyên Kiếm Mang rợp trời rợp đất phóng vọt tới, trong đó còn kèm theo một cái Lôi Kiếp Đồng Diễm nữa. Cuối cùng, gã Thần Chủ Chu Tước Lâu này đã bị công kích mãnh liệt của Triệu Phong trực tiếp giết chết.

- Lại giết chết một gã Thần Chủ nữa?

Bên kia, thần sắc Cự Linh Thần Chủ nhất thời sửng sốt, lập tức quát lớn.

- Điều này sao có thể? Thực lực của kẻ này so với lúc trước còn mạnh hơn không ít!

- Hắn có được Pháp tắc Thời Gian, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường ở trong tay hắn căn bản không hề có khả năng chống đỡ!

Phụ nhân áo đỏ kia cảm thấy vô lực.

- Tốt! Triệu huynh, quả nhiên không nhìn lầm người!

Đường Bạch mừng rỡ, hô lớn một tiếng.

Trong đội ngũ Đường Bạch, đám người Cuồng Kiếm Thần Chủ, lão bà áo tím cũng vô cùng kinh hãi. Trước đây bọn họ cũng chỉ coi Triệu Phong như một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường, kết quả trong trận chiến này, biểu hiện của Triệu Phong đã sâu sắc khiến cho bọn họ mở rộng tầm mắt. Cường giả số hai trước đây trong đội ngũ, Cuồng Kiếm Thần Chủ, chiến lực xem ra cũng thua xa Triệu Phong.

Phương xa, thần sắc hai kẻ nắm quyền của Chu Tước Lâu cùng Cuồng Phong Môn cũng khê biến. Triệu Phong đã liên tục giết chết một gã Thần Chủ của mỗi thế lực Cuồng Phong Môn, Chu Tước Lâu.

- Không ngờ kẻ này lại mạnh mẽ như vậy!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng thâm trầm, trong lòng thâm mắng.

- Tên gia hỏa vô dụng kia, lại khiến cho ta bỏ lỡ một trợ lực cường đại như vậy!

Kẻ mà trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn đang mắng chửi, tự nhiên chính là trung niên áo xanh đã chết kia.

- Thực lực kẻ này phi phạm, bên phía chúng ta đang lâm vào thế yếu!

Lâu chủ Chu Tước Lâu siết chặt nắm đấm, bộ đại bào hỏa diễm trên người bốc lên liệt hỏa đằng đằng, chuẩn bị xuất thủ. Nhưng đúng lúc này, Lâu chủ Chu Tước Lâu chợt nhận được một tin tức. Ngay sau đó, sắc mặt hắn đại biến, phần nộ vô cùng, ngay cả hỏa diễm trong thiên địa cũng không ngừng rung động.

- Khốn kiếp! Không ngờ người lại dám lừa ta!

Lâu chủ Chu Tước Lâu nhìn chăm chăm về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn, lửa giận trong lòng dâng lên ngập trời. Hắn vừa nhận được tin tức, đám người Cuồng Phong Môn đã âm thầm tiến nhập trung tâm Phần Thiên Hải, dẫn dụ Mãnh võ Tổ khí xuất hiện!

Đề nghị tạm thời liên hợp chính là do bên phía Cuồng Phong Môn đề xuất, lúc đó hắn đã cảm thấy có chút không đúng. Nhưng nghĩ tới đám người Đường Bạch đã giết chết Xích lão của Chu Tước Lâu, cho nên hắn vẫn đồng ý. Dọc theo đường đi, hắn vẫn luôn đề phòng Môn chủ Cuồng Phong Môn, nhưng lại không ngờ tới, bên phía Cuồng Phong Môn còn có mưu kế khác.

1476. Chương 1473: Tranh Đoạt Kịch Liệt

Dọc theo đường đi, hắn vẫn luôn đề phòng Môn chủ Cuồng Phong Môn, nhưng lại không ngờ tới, bên phía Cuồng Phong Môn còn có mưu kế khác, hắn vẫn mắc lừa đối phương.

- Kế hoạch cũng không được thuận lợi a!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn mang theo ý tứ oán hận nhìn chăm chăm Triệu Phong. Nếu không phải thực lực Triệu Phong quá mạnh mẽ, thay đổi cục diện của tiểu đội Đường Bạch, hiện tại đội ngũ của Đường Bạch đã sớm bị bọn chúng giải quyết rồi. Đến lúc đó, Môn chủ Cuồng Phong Môn chỉ cần ngăn cản đám người Chu Tước Lâu, Mãnh võ Tổ khí liền thuận lợi tới tay. Nhưng kế hoạch hoàn mỹ như vậy lại bị một mình Triệu Phong khiến cho phá sản. Hiện tại, đội ngũ Đường Bạch một tên cũng không chết, mà Cuồng Phong Môn cũng không có khả năng ngăn cản được hai cỗ thế lực này.

- Hừ! Khoản nợ này, lão phu nhất định sẽ tính rõ ràng với người!

Lâu chủ Chu Tước Lâu tức giận hừ lạnh một tiếng, lập tức phóng chạy về phía trung tâm Phần Thiên Hải. Tuy rằng hiện tại nội tâm hắn thập phần phần nộ, hận không thể lập tức xuất thủ với Cuồng Phong Môn, nhưng Mãnh võ Tổ khí quan trọng hơn, một khi chiếm được Mãnh võ Phần Ngục, thực lực của hắn sẽ tăng vọt lên một cấp bậc, đến lúc đó Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng hoàn toàn không đáng nhắc tới.

Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng lập tức vận chuyển Pháp tắc Phong hệ, hóa thành một luồng cuồng phong bạch sắc, trong nháy mắt đã phóng vọt qua Lâu chủ Chu Tước Lâu. Đồng thời, hắn còn có chút rảnh rỗi, xuất thủ quấy rối Lâu chủ Chu Tước Lâu. Môn chủ Cuồng Phong Môn khẽ phất tay một cái, vô số đạo phong nhận bạch sắc thổi quét thẳng ra, cắt đứt toàn thể biển lửa thành vô số phần, ngăn chặn đường đi của Lâu chủ Chu Tước Lâu.

Phía xa xa...

- Hừm? Đã xảy ra chuyện gì?

Sắc mặt Đường Bạch khẽ sửng sốt. Hắn vốn tưởng rằng kẻ nắm quyền của hai đại thế lực đang quan chiến sắp sửa xuất thủ với bọn chúng. Kết quả chẳng biết tại sao, hai kẻ nắm quyền kia lại tự công kích lẫn nhau, đồng thời cùng phóng chạy về phương xa như vậy.

- Xem ra lần này, chúng ta là đại nạn không chết rồi!

Khóe miệng Cuồng Kiếm Thần Chủ nhếch lên. Hai đại thế lực Ngũ tinh bỗng nhiên bạo phát mâu thuẫn, bọn chúng hẳn là không có khả năng tiếp tục liên thủ đối phó với đội ngũ của Đường Bạch nữa rồi.

- Khốn kiếp! Bọn người Cuồng Phong Môn khốn kiếp!

Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ cuồng nộ, mở miệng mắng to. Ngay vừa rồi, các thành viên Chu Tước Lâu đã nhận được truyền âm của Lâu chủ Chu Tước Lâu, đã hiểu được tính toán của Cuồng Phong Môn.

- Lui!

Phụ nhân áo đỏ lập tức quát lên, toàn thể các thành viên Chu Tước Lâu cũng lui lại.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Ba gã Thần Chủ còn lại của Cuồng Phong Môn cũng lập tức rời đi. Trong nháy mắt, bên phía địch nhân đã toàn bộ bỏ đi hết, không còn lại một tên.

- Đi! Đi xem tình huống xem sao!

Đường Bạch thấp giọng nói. Là nguyên nhân gì lại khiến cho hai đại thế lực Ngũ tinh bỗng nhiên bạo phát mâu thuẫn chứ? Đáp án rất rõ ràng, chính là Mảnh vỡ Tổ khí!

- Ừm! Tuyệt đối không thể để cho đám người kia thuận lợi đạt được mục đích!

Trong mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ lóe lên thần sắc lạnh lẽ. Cho dù không đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, hắn cũng sẽ tận lực phá hoại hai đại thế lực Ngũ tinh này, có thể giết được một gã Thần Chủ, chính là có lời rồi.

oOo

Trung tâm Phần Thiên Hải, bốn phía xung quanh Mảnh vỡ Tổ khí không ngừng vang lên từng trận tiếng nổ kinh thiên động địa. Tuy hai đại thế lực Ngũ tinh đã liên thủ đi đối phó đội ngũ của Đường Bạch, nhưng bọn chúng cũng để lại một ít thành viên trấn thủ tại trung tâm Phần Thiên Hải. Chỉ bất quá, thực lực của các thành viên lưu thủ của hai phe lại chênh lệch thật lớn.

Bên phía Chu Tước Lâu, thân hình hai gã Thần Chủ bay ngược về phía sau, dọc theo đường đi đồng thời cũng phun mấy ngụm máu tươi. Nháy mắt đám huyết dịch vừa phun ra, đã bị hỏa diễm trong Phần Thiên Hải thiêu đốt bốc hơi sạch sẽ.

- Khốn kiếp! Không ngờ lại là Huyết Vũ Thần Chủ!

Trên mặt hai gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu tràn ngập thần sắc phẫn hận. Huyết Vũ Thần Chủ cũng là Thần Chủ nổi danh trong Thiên Hà Vực, bất quá nghe đồn hắn đã bế quan tu luyện, cả vạn năm qua cũng chưa từng xuất hiện.

- Ha ha... để lão phu tiễn các người lên đường a!

Một lão giả toàn thân bao phủ huyết quang cười tà dị một tiếng. Hắn chỉ vừa mới chạy tới trợ giúp Cuồng Phong Môn trong mấy ngày gần đây. Đương nhiên, tin tức Huyết Vũ Thần Chủ tới đây, ngoại trừ Môn chủ Cuồng Phong Môn biết ra, những người còn lại cũng không ai biết cả. Chính bởi vì như vậy, cho nên Chu Tước Lâu mới đoán sai thực lực của Cuồng Phong Môn.

- Chịu chết đi!

Huyết Vũ Thần Chủ bỏ ra một chiêu, một đạo huyết quang thê lệ phóng thẳng về phía phương xa. Hai gã Thần Chủ của Chu Tước Lâu liên thủ với nhau, cũng khó có thể ngăn cản được công kích của Huyết Vũ Thần Chủ, thương thế càng thêm trầm trọng.

Bên kia, một đạo hư ảnh hỏa điều kim hồng sắc xẹt qua, trong cơ thể hư ảnh hỏa điều kim hồng sắc kia có một sợi lông chim kim hồng sắc vô cùng chói mắt. Sợi lông chim này chính là một mảnh vỡ trên Tổ khí Phần Ngục.

- Mảnh vỡ Tổ khí, mau thần phục Cuồng Phong Môn a!

Một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Cuồng Phong Môn không ngừng đuổi theo. Hiện tại hắn đang áp chế Mảnh vỡ Tổ khí, nỗ lực bỏ nó vào trong túi của mình. Nhưng Mảnh vỡ Tổ khí ở trong hoàn cảnh như Phần Thiên Hải vậy, thực lực đại tăng, thỉnh thoảng lại bộc phát ra một cỗ lực lượng cuồng bạo, khiến cho hắn cũng không dám khinh thường.

- Buồn cười! Một đám Thần Chủ cấp thấp như vậy, cũng muốn để cho ta thần phục!

Trong sợi lông chim kia truyền ra một đạo thanh âm già nua kinh thường.

- Không kịp rồi!

Trong lòng gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia có chút lo lắng. Nhưng chỉ dựa vào lực lượng một mình hẳn lại không thể hàng phục được Mãnh võ Tổ khí. Đúng lúc này, một đạo thanh âm hùng hậu vang dội truyền đến.

- Để cho ta!

Lập tức liền thấy một đạo cuồng phong bạch sắc cấp tốc tiếp cận Mãnh võ Tổ khí, tản mát ra một cỗ lực lượng cuồng phong thổi quét vạn vật. Kẻ này chính là Môn chủ Cuồng Phong Môn! Nhưng hắn còn chưa kịp xuất thủ, phía sau đã xuất hiện một cỗ Thần lực ba động khiến cho người ta run rẩy.

- Mãnh võ Tổ khí là của ta!

Cặp hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu nhanh chóng rung động, cũng phóng xuất ra một tầng hỏa lãng ngập trời, công kích thẳng về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn. Phía sau, những thành viên còn lại của hai đại thế lực đều nhao nhao chạy tới.

- Hừm? Đã xảy ra chuyện gì?

Huyết Vũ Thần Chủ nhìn về phía Môn chủ Cuồng Phong Môn, bộ dáng có chút kinh ngạc cùng tức giận. Kế hoạch của bọn chúng không chút sơ sót, chỉ cần Môn chủ Cuồng Phong Môn có thể chế trụ Chu Tước Lâu trong chớp lát, hắn bên này nhất định sẽ đắc thủ rồi.

Cách đó không xa, đám người tiểu đội Đường Bạch cũng chậm rãi tiếp cận.

- Mãnh võ Tổ khí đã xuất hiện!

Sắc mặt đại hán hắc giáp chấn động, thần sắc vô cùng kích động.

- Không sai! Nhưng trước đây chúng ta đã trải qua một trận đại chiến, trên người các vị cũng có thương tích không nhỏ, trước xem tình huống một chút đã!

Đường Bạch thấp giọng nói. Bên phía Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu đều có hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, thực lực tương đối mạnh mẽ. Hơn nữa, trước đây Chu Tước Lâu đã bị Cuồng Phong Môn tính kế, cộng thêm hai đại thế lực vốn đã thù hận sâu đậm, khả năng bọn chúng lại liên thủ một lần nữa thập phần thấp. Cho nên, mọi người chỉ cần đứng đợi, đợi đến thời điểm hai đại thế lực liều mạng không sai biệt lắm mới xuất thủ, tỷ lệ thành công sẽ lớn nhất.

Tại phương xa, tình hình chiến đấu giữa Chu Tước Lâu và Cuồng Phong Môn vô cùng kịch liệt. Hiện tại là thời điểm tranh đoạt Mãnh võ Tổ khí tối hậu quan đầu, song phương không hề lưu thủ chút nào, mọi người cũng không khỏi thi triển ra một vài át chủ bài cường đại.

- Chết đi!

Cặp hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu ngưng tụ ra lực lượng hỏa diễm cường đại, phóng xuất thẳng ra. Thiên địa dâng lên một trận long quyển hỏa diễm phạm vi thật lớn, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường bị nó quét trúng cũng phải lột da một trận.

- Đừng kích động! Chúng ta tạm thời ngừng tay, liên thủ giải quyết đám người Đường Bạch trước, sau đó mới tiếp tục tranh đoạt Mãnh võ Tổ khí. Nếu không, đến lúc đó chúng ta liều mạng chiến đấu sống chết, ngược lại để cho bọn chúng trở thành ngư ông đắc lợi!

Môn chủ Cuồng Phong Môn giọng điệu bình hòa nói.

- Chu Tước Lâu sẽ không lại tin tưởng các ngươi một lần nào nữa!

Lâu chủ Chu Tước Lâu lửa giận dâng dâng. Mà sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng cực kỳ khó nhìn, thỉnh thoảng lại liếc nhìn về phía đội ngũ Đường Bạch bên kia.

- Tiếp tục chiến đấu nữa, đối với chúng ta sẽ cực kỳ bất lợi!

Ánh mắt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng thâm trầm. Đúng lúc này, thần sắc hắn khẽ động, nhìn về phía Huyết Vũ Thần Chủ bên kia.

Huyết Vũ Thần Chủ đột nhiên bộc phát ra một cỗ lực lượng tuyệt cường, huyết quang bùng phát ngập trời, chiếu rọi toàn bộ biển lửa. Tầng phòng ngự đối thủ của hắn, Cự Linh Thần Chủ lập tức nghiền nát, thân hình bay ngược về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Hóa ra, trước đây khi chiến đấu với Đường Bạch, Cự Linh Thần Chủ đã bị phong ấn rất nhiều lực lượng, cho tới bây giờ vẫn còn chưa giải trừ được toàn bộ. Cộng thêm thực lực của Huyết Vũ Thần Chủ vốn đã rất mạnh, Cự Linh Thần Chủ rất nhanh liền lâm vào thế yếu.

Sau khi đẩy lùi Cự Linh Thần Chủ, Huyết Vũ Thần Chủ liền hóa thành một đạo huyết quang ám hồng sắc, phóng tới phụ cận Mảnh vỡ Tổ khí. Một đoàn Thần lực huyết quang khổng lồ lan tỏa ra, bao phủ lấy Mảnh vỡ Tổ khí. Mảnh vỡ Tổ khí tận lực giãy dụa, nhưng nó vẫn như cũ từ từ bị tầng huyết quang kia bao phủ lại. Cuối cùng, Mảnh vỡ Tổ khí đã tạm thời bị Huyết Vũ Thần Chủ khống chế.

- Đi mau!

Huyết Vũ Thần Chủ khẽ quát một tiếng.

- Tốt!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn vô cùng kinh hãi. Xem ra, lần này Cuồng Phong Môn có thể đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, còn phải cảm tạ Đường Bạch của Phong Thần Tộc a.

Tất cả thành viên của Cuồng Phong Môn lui về phía sau, nhất tề thôi động Bí pháp tốc độ, chuẩn bị phóng chạy. Hiện tại bọn chúng đã đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, không cần tiếp tục chiến đấu nữa. Các thành viên Cuồng Phong Môn am hiểu tốc độ, nếu như một lòng muốn chạy trốn, đám người Chu Tước Lâu tuyệt đối sẽ đuổi không kịp. Chỉ cần bọn chúng có thể triệt để bỏ rơi Chu Tước Lâu, Mảnh vỡ Tổ khí này chính là của Cuồng Phong Môn rồi!

- Không tốt! Không thể để cho bọn chúng đào tẩu!

Hỏa diễm vũ dực sau lưng Lâu chủ Chu Tước Lâu rung động, lập tức đuổi theo. Những thành viên còn lại của Chu Tước Lâu cũng điên cuồng đuổi giết ra, phóng xuất ra công kích rợp trời rợp đất.

Phía sau, sắc mặt đám người Đường Bạch nhất thời chấn kinh.

- Không xong! Không ngờ Cuồng Phong Môn đạt được Mảnh vỡ Tổ khí nhanh như vậy!

Ánh mắt Đường Bạch khẽ trầm xuống. Theo như hắn tưởng tượng, hai đại thế lực hắn là phải liều chết chiến đấu đến lưỡng bại câu thương, sau đó bọn chúng mới đột nhiên xuất thủ, cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí. Không ngờ mọi chuyện như mong muốn, chuyện tình ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi cũng không có xuất hiện. Hơn nữa Cuồng Phong Môn sở trường tốc độ, bên phía Chu Tước Lâu đuổi không kịp, ngay cả hắn cũng rất khó đuổi kịp.

Đúng lúc này, một cỗ lực lượng Thời Không đột nhiên ba động, Triệu Phong đang ở bên cạnh bọn họ đột nhiên lướt thẳng ra.

- Ta có thể đuổi kịp! Chỉ cần ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn trong chốc lát, đợi đám người Chu Tước Lâu đuổi kịp...

Triệu Phong cười nhạt một tiếng. Chỉ cần đám người Cuồng Phong Môn bị quấy rầy, đám người Chu Tước Lâu đuổi kịp, hai đại thế lực lại sẽ tử chiến một trận. Giờ phút này, Triệu Phong không chỉ thôi động lực lượng Thời Không, lại còn vận dụng kỹ xảo phi độn Kim Lôi Quang Dực Thuật, đề thăng tốc độ lên tới cực điểm. Một đạo khí tức ba động từ bên cạnh Lâu chủ Chu Tước Lâu xẹt qua.

- Là tiểu tử kia!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu cả kinh. Phía trước, Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng thoáng có chút cảm ứng.

- Không tốt!

Thần sắc hắn kinh ngạc tức giận.

- Tiểu tử này chính là đầu sỏ khiến cho kế hoạch của chúng ta thất bại sao?

Huyết Vũ Thần Chủ nhìn chằm chằm Triệu Phong, trong mắt toát ra sát ý lẫn nhiên. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lại có thể bộc phát ra tốc độ viễn siêu Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, điều này thật sự khiến cho người ta kinh ngạc.

- Hồn Nguyên Lôi Kiếp Trảm!

Trong tay Triệu Phong ngưng tụ ra một thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm, mạnh mẽ vung ra. Một đạo Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang khổng lồ gào thét thẳng về phía trước. Uy lực kinh người kia, ngay cả Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng không dám khinh thường.

Các thành viên còn lại vội vã lánh người né tránh. Hình ảnh Triệu Phong liên tục chém chết hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lúc trước vẫn còn đang ở trong đầu bọn chúng. Thời điểm Hồn Nguyên Lôi Kiếp Trảm hàng lâm, cho dù vẫn chưa lan đến bao nhiêu người, nhưng đã lan tỏa ra một cỗ quang mang hư bạch kỳ dị, khiến cho thiên địa vạn vật, chậm chạp.

- Không tốt! Là Pháp tắc Thời Gian!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn đại biến, hận không thể bầm thây Triệu Phong thành vạn đoạn. Giờ phút này, đám người Cuồng Phong Môn đều bị ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Gian, tốc độ cũng bị hạn chế trong chốc lát.

Phía sau, các thành viên Chu Tước Lâu đã cấp tốc đuổi kịp. Lâu chủ Chu Tước Lâu biết rõ Triệu Phong cố ý ngăn cản Cuồng Phong Môn là để cho song phương bọn chúng một lần nữa liều chết chiến đấu. Thế nhưng mặc dù biết rõ là mưu kế của Triệu Phong, Chu Tước Lâu cũng không có khả năng bỏ qua cho Cuồng Phong Môn.

1477. Chương 1474: Cường Địch Lại Tới

Triệu Phong đột nhiên xuất thủ, ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn trong chốc lát, khiến cho đám người Chu Tước Lâu có thể đuổi theo. Tuy rằng Chu Tước Lâu biết rõ đây là mưu kế của Triệu Phong, nhưng bọn chúng cũng không có khả năng bỏ qua cho Cuồng Phong Môn.

Phương xa, những người còn lại trong đội ngũ Đường Bạch cũng bị hành động kinh người của Triệu Phong khiến cho khiếp sợ.

- Thật tốt quá! Như vậy hai đại thế lực sẽ không thể không tiếp tục liều chết!

Đường Bạch vỗ tay cười lớn.

Hai đại thế lực lại một lần nữa triển khai đại chiến. Vài gã Thần Chủ va chạm mạnh với nhau, các loại Pháp tắc, Thần lực cường đại đan xen trong thiên địa, khiến cho cả Phần Thiên Hải phẳng phất như sôi trào lên vậy. Nhưng đúng lúc này, phụ nhân áo đỏ bên phía Chu Tước Lâu đột nhiên lao ra, giết thẳng về phía Triệu Phong.

- Ngươi cũng đừng hòng chạy thoát!

Thanh âm vũ mị động lòng của phụ nhân áo đỏ vang lên. Bên kia, Cuồng Phong Môn cũng có một lão giả râu bạc Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong giết ra. Hành vi vừa rồi của Triệu Phong vừa quấy rối Cuồng Phong Môn, lại tính kế Chu Tước Lâu, hai đại thế lực này tự nhiên sẽ không để cho Triệu Phong dễ dàng rời khỏi như vậy. Huống hồ, tiêu diệt Triệu Phong cũng là một loại tổn thương nặng nề đối với đội ngũ của Đường Bạch.

Phụ nhân áo đỏ kia cầm trong tay một sợi roi hỏa xà, trong lúc huy động phóng xuất ra bóng roi hỏa xà ngập trời, quần quanh tới về phía Triệu Phong. Mà lão giả râu bạc của Cuồng Phong Môn thì không ngừng di chuyển bốn phía, phòng ngừa Triệu Phong đào tẩu.

- Ha ha... vậy ta liền vui đùa với các ngươi một chút!

Triệu Phong cũng không vội vã rời đi. Chỉ bất quá hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi, hắn không sử dụng tới lực lượng Thần Mâu cũng có thể ứng phó được.

- Không tốt! Triệu huynh đã bị bọn chúng quần lấy!

Sắc mặt đại hán hắc giáp khế biến.

- Đứng vững! Triệu Vong tựa hồ là cố ý ở lại nơi đó!

Đường Bạch lập tức nói. Nếu như bọn họ tùy tiện lao ra, như vậy cục diện sẽ biến thành thế nào, ngay cả hắn cũng không cách nào dự liệu được.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong phóng xuất ra đại lượng Thần lực Hỗn Nguyên, xây dựng thành một tầng quang quyển. Màu sắc của quang quyển kia càng ngày càng tối xuống, cuối cùng biến thành màu đen như mực, phẳng phất như một cái hắc động, lan tỏa ra lực lượng vận vận, thôn phệ vạn vật. Vô số bóng roi hỏa xà bốn phía thiên địa đung vào trên Hỗn Thiên Hắc Động, cũng chỉ có thể kích khởi lên một chút hỏa lãng mà thôi.

- Trước giết người!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm vừa ngưng tụ ra, Triệu Phong đã phóng thẳng về phía phụ nhân áo đỏ.

- Bí kỹ phòng ngự thật mạnh! Công kích phạm vi lớn không có hiệu quả với hắn!

Sợi roi trong tay phụ nhân áo đỏ đánh ra, trên đó hiện lên vô số hư ảnh hỏa xà, trực tiếp quần quanh tới.

- Hỏa Xà Phục!

Sợi roi kia thập phần linh hoạt, không ngừng du động trong thiên địa, vờn quanh bốn phía xung quanh Triệu Phong, trong nháy mắt đã co rút lại. Sợi roi của phụ nhân áo đỏ là Thần khí Cực phẩm, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong cũng không cách nào chặt đứt được nó.

Cùng lúc đó, sau lưng Triệu Phong chợt truyền đến một cỗ Thần lực phong duệ ba động.

- Cực Quang Phong Trảm!

Lão giả râu bạc của Cuồng Phong Môn hét lớn một tiếng, ném mạnh quang trảm xoắn ốc trong tay ra. Hóa ra, vừa rồi hai gã Thần Chủ đã đạt thành hiệp nghị, phụ nhân áo đỏ phụ trách ràng buộc Triệu Phong, mà lão giả râu bạc thì ngưng tụ đòn sát thủ đơn thể cường đại, cấp cho Triệu Phong một kích trí mạng. Quanh năm đối địch, bọn chúng cũng tương đối hiểu rõ nhau.

Đạo quang trảm hư bạch sắc kia hư thực thác loạn, nhắc lên một cơn lốc xoáy kinh người, chém thẳng về phía Triệu Phong. Giờ phút này, biển lửa trong thiên địa cũng bị nó khuấy động, hình thành một cỗ long quyển hỏa diễm, tụ tập trên quang trảm xoắn ốc. Uy năng công kích kinh thiên kia hàng lâm lên trên Hỗn Thiên Hắc Động, năng lượng mang tính bạo tạc không ngừng thổi quét ra bát phương thiên địa.

- Hừ! Bí kỹ phòng ngự của người căn bản không đỡ nổi Cực Quang Phong Trảm của ta!

Lão giả râu bạc cực kỳ tự tin, không khỏi cười lớn. Bản thân hắn có được Pháp tắc Phong hệ, công kích Thần lực vô cùng sắc bén, năng lực cắt đứt rất mạnh, năng lực phá phòng ngự chính là nhất lưu. Hơn nữa, hắn cũng cực kỳ tự tin đối với chiêu sát thủ của chính mình. Lúc trước, Cực Quang Phong Trảm của hắn cũng đã từng phá vỡ qua phòng ngự của một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên.

Triệu Phong không khỏi cười nhạt, công kích của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường cũng khó có thể phá vỡ được tầng phòng ngự của hắn a. Bất quá lần này, xung quanh thân thể hắn còn có Hỏa Xà Phục của phụ nhân áo đỏ kia, lực phòng ngự của Hỗn Thiên Hắc Động cũng bị kèm chế một chút. Nhưng uy lực của Cực Quang Phong Trảm kia rất nhanh đã dần dần suy yếu xuống. Chỉ thấy trên bề mặt Hỗn Thiên Hắc Động chỉ xuất hiện một cái khe nứt nhỏ, nhưng rất nhanh đã lập tức khép lại.

- Cái này...

Lão giả râu bạc nhất thời nghẹn lời, sắc mặt già nua ửng đỏ. Vừa rồi hắn còn mạnh miệng thốt ra lời nói hùng hồn, thế nhưng kết quả cũng chỉ có thể phá được một khe nứt nhỏ mà thôi.

- Chỉ là rùa đen rút đầu mà thôi! Xem ra người chỉ có thể trốn ở bên trong thôi sao?

Ánh mắt phụ nhân áo đỏ kia khẽ trầm xuống, sau đó lập tức lộ ra nụ cười thản nhiên, châm chọc nói. Bị một nữ tử mê hoặc quyến rũ như vậy nói thành rùa đen rút đầu, chỉ sợ bất luận một gã nam tử nào cũng sẽ tức giận không thôi.

- Vậy sao? Vậy để các người kiến thức một chút Hỗn Thiên Hắc Động bản thăng cấp a!

Triệu Phong hít sâu một hơi, từ trong Lôi Hồn Thể cuộn cuộn lao ra lực lượng Lôi kiếp khôn cùng. Bốn phía xung quanh Hỗn Thiên Hắc Động đột nhiên lóe lên đạo đạo lôi mang. Không mất bao lâu, lôi văn tơ điện khôn cùng đã rậm rạp bốn phía xung quanh Hỗn Thiên Hắc Động. Giờ phút này, Hỗn Thiên Hắc Động giống như đã hóa thành một cái lôi động màu đen.

Rất lâu trước đây, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong đã có thể dung nhập với lực lượng Lôi kiếp, trên lý thuyết, Hỗn Thiên Hắc Động hẳn là có thể làm được. Chỉ bất quá cấp bậc của Hỗn Thiên Hắc Động càng cao hơn, độ khó dung hợp khá lớn mà thôi. Nhưng cách đây không lâu, Triệu Phong đã hoàn thành dung hợp. Sau khi Hỗn Thiên Hắc Động dung hợp lực lượng Lôi kiếp, mặc dù tính năng phòng ngự cũng không hề tăng bao nhiêu, nhưng lực phá hoại lại tăng cường cực lớn.

Trong nháy mắt, đạo quang trăm xoắn ốc kia đã phóng tới bốn phía Hỗn Thiên Lôi Động. Nhưng đúng lúc này, cỗ lực lượng vận vẹo trên Hỗn Thiên Lôi Động kia đã mang theo lực lượng Lôi kiếp mạnh mẽ lan tỏa ra. Giờ phút này, uy lực của quang trăm xoắn ốc kia đã bị suy yếu thật lớn, quang mang cũng ảm đạm xuống vài phần. Cuối cùng, khi quang trăm xoắn ốc kia rơi xuống trên Hỗn Thiên Lôi Động, ngay cả một tia vết tích cũng không lưu lại.

Cùng lúc đó, sợi roi hỏa xà đang quấn quanh bốn phía xung quanh Triệu Phong cũng bị lực lượng lôi điện, vận vẹo ảnh hưởng, uy năng từ từ giảm xuống. Thậm chí phụ nhân áo đỏ còn phát hiện kiện Thần khí Cực phẩm của chính mình có chút không chịu nổi cỗ lực lượng kia, rất có thể sẽ hư hao. Thấy vậy, nàng ta vội vàng thu sợi roi lại.

- Giết!

Toàn thân Triệu Phong bao phủ bên trong Hỗn Thiên Lôi Động, tay cầm Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, dùng tốc độ lôi đình tiếp cận phụ nhân áo đỏ.

- Hỏa Xà Loạn Hải!

Phụ nhân áo đỏ huy động sợi roi, đánh ra hư ảnh hỏa xà vô cùng vô tận, nhằm thẳng về phía Triệu Phong. Mà bản thân nàng lại vội vàng kéo ra khoảng cách với Triệu Phong.

- Người trốn không thoát a!

Triệu Phong không chút sợ hãi, mang theo Hỗn Thiên Lôi Động đụng thẳng tới. Tầng lôi động đen như mực đụng vào đám hư ảnh hỏa xà, toàn bộ hư ảnh hỏa xà vừa tiếp cận đã bị phá hủy sạch sẽ, bộ phận năng lượng còn lại đều bị Hỗn Thiên Lôi Động hấp thu mất. Mà tốc độ của Triệu Phong cũng không một chút ảnh hưởng, nhanh chóng tiếp cận phụ nhân áo đỏ.

- Làm sao có thể? Cứu mạng!

Phụ nhân áo đỏ hoa dung thất sắc, kinh hãi kêu cứu. Nàng chưa từng thấy qua loại Bí kỹ phòng ngự nào lại có lực phá hoại cường đại như vậy. Mất thấy Triệu Phong đang không ngừng tiếp cận, trái tim phụ nhân áo đỏ phanh phạch nhảy lên, sau lưng toát ra mồ hôi lạnh, thấm ướt đầm luôn bộ quần áo đỏ tươi.

- Kẻ này đến cùng là kẻ nào? Lại khó chơi như vậy!

Lão giả râu bạc theo sát phía sau Triệu Phong, liên tục chém ra từng đạo từng đạo phong nhận. Nhưng những công kích này đều không cách nào tạo thành ảnh hưởng đối với Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong.

Triệu Phong tiếp cận phụ nhân áo đỏ, Hỗn Nguyên Lôi Kiếm chém mạnh ra. Vai trái phụ nhân áo đỏ liền bị Triệu Phong chém ra một đạo vết thương máu chảy đầm đìa, miệng vết thương kia cháy đen một mảnh, lại còn tràn ngập lực lượng lôi điện. Đồng thời, Triệu Phong thân ở trong Hỗn Thiên Lôi Động chợt đụng thẳng về phía phụ nhân áo đỏ. Giờ phút này, toàn bộ lực lượng vận vẹo, thôn phệ, còn có Lôi điện của Hỗn Thiên Hắc Động đều công kích lên trên người phụ nhân áo đỏ.

Phụ nhân áo đỏ không ngừng kêu thảm, thân thể cháy đen một mảnh, bay ngược về phía sau. Mà Triệu Phong thì vẫn bám chặt phụ nhân áo đỏ, Hỗn Thiên Lôi Động bên ngoài thân thể gắt gao áp sát đối phương, lực lượng vận vẹo, Lôi điện cường đại xé nát phụ nhân áo đỏ thành từng mảnh vụn!

- Không! Tên quái vật này!

Lão giả râu bạc đang chạy theo phía sau không ngừng oanh kích Triệu Phong đột nhiên dừng tay lại, hai chân không ngừng run rẩy. Hắn chưa từng thấy qua một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nào cường đại như vậy, các phương diện tốc độ, phòng ngự, công kích cũng đều hoàn mỹ vô khuyết.

Sau khi giết chết phụ nhân áo đỏ, thu lấy chiến lợi phẩm, Triệu Phong lại lập tức giết về phía lão giả râu bạc.

Phương xa, thân hình đám người đội ngũ của Đường Bạch cứng ngắc, thần sắc đại ra. Vừa rồi thời điểm Triệu Phong lâm vào nguy cơ, bọn chúng thiếu chút nữa đã lao ra, giúp Triệu Phong giải vây. Kết quả, Triệu Phong không đếm xỉa gì tới sự vây công của hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại còn chém chết một người. Nhưng cái này vẫn chưa kết thúc, sau khi giết xong một người, Triệu Phong lại tiếp tục chém giết người còn lại!

- Quái vật! Quái vật!

Lão giả râu bạc không chút nghỉ ngơi, lập tức thi triển Bí pháp bỏ chạy, toàn thân hóa thành một luồng quang mang cuồng phong, chạy loạn trong biển lửa. Phía sau, một cái lôi động đen như mực đuổi theo không buông, cũng từng chút từng chút một tiếp cận.

Đám người Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu đang lúc hỗn chiến cũng bị một màn này khiến cho chấn động.

- Điều này sao có thể? Kẻ này làm sao có thể làm được?

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu chấn động kinh hãi. Đối mặt với hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không ngờ Triệu Phong lại cấp tốc chém chết một người, lại truy sát người còn lại.

Mất thấy lão giả râu bạc đã bị thương, rất nhanh sẽ bị Triệu Phong đuổi kịp. Giờ phút này, Môn chủ Cuồng Phong Môn đã không nhịn nổi sự phẫn hận trong nội tâm nữa. Trước đây, Triệu Phong đã giết chết một gã Thần Chủ của Cuồng Phong Môn, vừa rồi lại xuất thủ ngăn cản bọn chúng, hiện tại hắn lại còn muốn tiếp tục giết người của bọn chúng nữa!

- Hừ! Đừng mơ tưởng bỏ chạy!

Lâu chủ Chu Tước Lâu lập tức xuất thủ, ngăn chặn Môn chủ Cuồng Phong Môn lại. Tại hoàn cảnh trong Phần Thiên Hải này, thực lực của hắn hơi mạnh hơn Môn chủ Cuồng Phong Môn một chút. Nhưng đúng lúc này...

- A!

Tiếng thét thê thảm của lão giả râu bạc kia truyền ra. Chỉ thấy lão giả râu bạc đã bị Hỗn Thiên Lôi Động gắt gao chặn lại, trước ngực còn cắm một thanh Hỗn Nguyên Lôi Kiếm. Không mất bao lâu, lão giả râu bạc đã dưới song trọng công kích của Hỗn Thiên Lôi Động cùng Hỗn Nguyên Lôi Kiếm, thân hồn cầu diệt.

Sau khi thu lấy chiến lợi phẩm, Triệu Phong lui sang một bên, dự định tiếp theo chỉ quan chiến mà thôi. Giết chết nhiều Thần Chủ như vậy, thu hoạch của hắn cũng đã cực kỳ phong phú, cho dù không đạt được Mảnh vỡ Tổ khí, cũng không uống phí tham dự hành động lần này. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên cảm thụ được mấy khí tức cường đại chột hàng lâm nơi này, đồng thời trong đó còn có mấy cỗ khí tức Triệu Phong cảm thấy quen thuộc.

- Là bọn chúng!

Sắc mặt Triệu Phong khê biến. Ngay lúc này, ba đạo nhân ảnh đã vô cùng cường thế phóng tới, hàng lâm trước mắt mọi người.

- Bọn chúng là ai?

Lâu chủ Chu Tước Lâu nhìn chăm chăm ba người kia, sắc mặt nhất thời ngưng trọng vô cùng. Ba kẻ này toàn bộ đều là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mang đến cho hắn một loại cảm giác cao thâm khó lường, nhưng hắn lại không nhận ra bất cứ kẻ nào trong đó.

Trong ba người kia, kẻ cầm đầu toàn thân long lân đen như mực, phát ra cảm giác thập phần nguy hiểm. Một gã lão giả hắc y khác thì cặp mắt đen như mực, giống như một cái tử đàm. Cuối cùng là một nàng nữ tử lãnh đạm, trên thân thể phủ đầy vũ văn kim hồng sắc.

- Bá Long Thần Chủ! Thiên Tịch Thần Chủ!

Trong lòng Triệu Phong chấn động. Hai kẻ này cũng đều là Thần Chủ cường đại đang đuổi giết hắn. Không ngờ bọn chúng lại là cùng một phe, hơn nữa còn đồng thời chạy tới nơi đây. Chẳng lẽ bọn chúng điều tra được tung tích của mình, chạy tới đây truy sát sao?

- Nhưng bọn chúng từ đầu tới cuối cũng đều không nhìn về phía ta, tựa hồ như không nhìn thấy ta vậy!

Trong lòng Triệu Phong khẽ trầm xuống. Hiện tại, hai kẻ này tạo cho Triệu Phong cảm giác giống như không hề phát hiện ra hắn vậy. Nếu như lúc này Triệu Phong đột nhiên đào tẩu, ngược lại sẽ khiến cho đối phương hoài nghi!

- Ha ha... không nghĩ tới trong này lại có Mảnh vỡ Phần Ngục! Như vậy chúng ta sẽ không khách khí nhận lấy vậy!

Cặp mắt Bá Long Thần Chủ lóe lên hung quang, nhìn chăm chăm Mảnh vỡ Phần Ngục trong tay Huyết Vũ Thần Chủ, thần sắc tham lam triển lộ không chút nghi ngờ.

- Các hạ không khỏi quá tự tin rồi đó!

Môn chủ Cuồng Phong Môn thoảng có chút không vui.

- Các người những tên rác rưởi này, ở trước mặt ta cũng chẳng là cái gì cả!

Thanh âm khàn khàn trầm thấp của Thiên Tịch Thần Chủ vang lên, một cỗ khí tức tử vong cường đại chậm rãi lan tràn ra, khiến cho người ta vô cùng sợ hãi.

- Có lẽ, ta có thể lợi dụng Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, diệt trừ bọn chúng!

Trong lòng Triệu Phong khẽ suy nghĩ, tư tưởng cực nhanh vận chuyển. Hiện tại, bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, đại lượng Thần Chủ đang tụ tập nơi đây. Nếu như mọi chuyện tiến triển thuận lợi, Triệu Phong thậm chí có thể lợi dụng những người khác, giúp chính mình triệt để diệt trừ đám cừu nhân này!

1478. Chương 1475: Đề Có Tính Toán

- Có lẽ, ta có thể lợi dụng Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu, diệt trừ bọn chúng!

Trong lòng Triệu Phong khẽ suy nghĩ, tư tưởng cực nhanh vận chuyển. Bất luận là Bá Long Thần Chủ hay là Thiên Tịch Thần Chủ cũng đều cường đại không gì sánh được, Triệu Phong muốn đơn độc đánh chết bọn chúng cũng có chút khó khăn. Nhưng hiện tại, bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí xuất hiện, đại lượng Thần Chủ đang tụ tập nơi đây. Nếu như mọi chuyện tiến triển thuận lợi, Triệu Phong thậm chí có thể lợi dụng những người khác, giúp chính mình triệt để diệt trừ đám cừu nhân này!

- Ngoan ngoãn giao Mảnh vỡ Phần Ngục ra đây, bằng không, các người đều phải chôn xác ở nơi này!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ hung ác tàn nhẫn, đảo quét phía dưới, toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức bá đạo đáng sợ. Dưới ánh nhìn của Bá Long Thần Chủ, trong lòng mấy gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nhất thời sinh ra cảm giác sợ hãi.

- Hừ! Khẩu khí thật lớn a!

Thân thể Môn chủ Cuồng Phong Môn run lên, tức giận không kiềm nổi. Hành động cướp đoạt Mảnh vỡ Tổ khí nhiều lần gặp phải tình huống bất ngờ, trong lòng hắn sớm đã phẫn nộ vô cùng. Mà giờ phút này đột

nhiên lại nhảy ra ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không coi ai ra gì, kiêu ngạo bá đạo vô cùng, mở miệng liền muốn hấn ngoạn ngoạn giao ra Mảnh vỡ Tổ khí.

Đám Thần Chủ của Chu Tước Lâu cũng nhìn đám người Bá Long Thần Chủ cực kỳ không vừa mắt. Bọn chúng từng gặp qua kẻ bá đạo càn rỡ, nhưng lại lần đầu tiên nhìn thấy kẻ kiêu ngạo đến loại trình độ như thế này. Chỉ có ba người, không ngờ lại tuyên bố khiến cho tất cả mọi người phải táng thân ở nơi đây.

Xa xa, ánh mắt Đường Bạch khẽ trầm xuống, sắc mặt âm trầm bất định.

- Những kẻ này không đơn giản!

Đương nhiên, cũng không chỉ Đường Bạch phát hiện ra điểm ấy, mà những Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại ở đây ít nhiều cũng có cảm giác. Chỉ bất quá lời nói của đám người Bá Long Thần Chủ khiến cho bọn chúng thập phần khó chịu, cho nên thái độ của bọn chúng cũng thập phần cường ngạnh.

Đột nhiên, Triệu Phong chợt lên tiếng:

- Môn chủ Cuồng Phong Môn, Cuồng Phong Môn các người căn bản bảo vệ Mảnh vỡ Tổ khí không được a! Vẫn là giao ra đi thôi, miễn cho tử thương thảm trọng!

Hiện tại Triệu Phong vẫn đang che đậy tướng mạo, ẩn giấu khí tức, bởi vậy những người khác cũng không nhìn rõ được chân diện mục của hắn.

- Cái gì? Người...

Môn chủ Cuồng Phong Môn trong cơn giận dữ, nghiêng rằng nghiêng lợi, hận không thể bầm thây Triệu Phong thành vạn đoạn. Nếu không phải Triệu Phong, Cuồng Phong Môn đã sớm thành công đạt được Mảnh vỡ Tổ khí rồi. Thời điểm này, không ngờ Triệu Phong lại dám nói móc Cuồng Phong Môn, bảo bọn chúng nên giao Mảnh vỡ Tổ khí ra. Nếu như Cuồng Phong Môn làm theo lời Triệu Phong đã nói, như vậy tất cả mọi người cũng sẽ cảm thấy vô cùng khuất nhục, không còn mặt mũi gặp người.

Nhìn thấy sắc mặt của đám Thần Chủ Cuồng Phong Môn cùng với Huyết Vũ Thần Chủ, Triệu Phong âm thầm nở nụ cười. Hắn ngay câu nói đầu tiên đã kích thích Cuồng Phong Môn, khiến cho bọn chúng không thể dễ dàng chịu thua.

- Chu Tước Lâu các vị, các người cũng thật là vô năng a! Vừa rồi ta đã giúp các người ngăn cản đám người Cuồng Phong Môn, nhưng các người vẫn không thành công, ngay cả Mảnh vỡ Tổ khí cùng không thể chạm tới, vẫn nên nhanh chóng lui ra đi, đừng ở chỗ này mất mặt xấu hổ nữa!

Sau khi nói xong Cuồng Phong Môn, Triệu Phong liền hướng đầu mâu về phía Chu Tước Lâu.

- Cái gì? Tiểu tử ngươi... muốn chết!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu tức giận đến mức đỏ bừng, nộ hỏa vô hình sau lưng dâng lên kịch liệt cuộn cuộn, tựa hồ như bất cứ lúc nào cũng có khả năng xuất thủ với Triệu Phong vậy. Sắc mặt Cự Linh Thần Chủ cùng với đám Thần Chủ còn lại của Chu Tước Lâu cũng đều đỏ lên, ánh mắt ngoạn lệ nhìn chằm chằm Triệu Phong, sát ý lan tràn.

- Chẳng phải tiểu tử ngươi cũng không sờ được Mảnh vỡ Tổ khí chút nào sao?

Cự Linh Thần Chủ trừng mắt nhìn Triệu Phong, chằm chọc lại một câu.

- Bất quá, thu hoạch chuyến này của ta cũng đã thập phần phong phú rồi...

Bộ dáng Triệu Phong không thêm quan tâm, nói. Trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí lần này, Triệu Phong đã thành công đánh chết bốn gã Thần Chủ, chiến lợi phẩm đoạt được quả thật thập phần đầy đủ.

- Các người nói lời vô ích thật nhiều a! Nếu không chịu giao Mảnh vỡ Tổ khí ra, như vậy đừng trách bản Thần đại khai sát giới!

Ánh mắt hung ác của Bá Long Thần Chủ nhất thời nhìn chằm chằm về phía đám người Cuồng Phong Môn. Hiện tại, Mảnh vỡ Tổ khí vẫn còn ở trong tay Huyết Vũ Thần Chủ.

- Giao ra? Đừng mơ tưởng!

Lửa giận trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn vẫn còn chưa tắt, lập tức quát lớn. Nếu như hần cứ như vậy giao Mãnh võ Tổ khí ra, còn có mặt mũi nào nữa?

- Hươu chết về tay ai, vẫn còn chưa nhất định a!

Lâu chủ Chu Tước Lâu cũng cười lạnh một tiếng. Mãnh võ Tổ khí này, hần tuyệt đối phải đạt được.

- Muốn chết!

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ ngưng đọng, toàn thân mang theo Long viêm xích hắc sắc khôn cùng, trùng kích thẳng ra. Giờ phút này, khí tức huyết mạch tại nạn Cẩm kỵ thổi quét thẳng ra thiên địa bốn phía, trùng kích thẳng vào huyết mạch của tất cả các Thần Chủ.

- Diệt Thế Long Tộc!

Đám Thần Chủ của Cuồng Phong Môn cùng Chu Tước Lâu nhất tề kêu lên kinh hãi.

Ong ong!

Mãnh võ Tổ khí đang bị Huyết Vũ Thần Chủ khống chế cũng khê rung lên nhè nhẹ, không ngừng đụng thẳng vào tầng quang bích huyết hồng sắc kia.

- Đồng loạt ra tay!

Môn chủ Cuồng Phong Môn vội vã quát lên. Thời điểm Bá Long Thần Chủ vừa xông tới, hần liền biết rõ chính mình không phải là đối thủ của đối phương. Nhưng thành viên Cuồng Phong Môn đông đảo, cũng chưa chắc không thể chế trụ được đối phương.

Tất cả cường giả Thần Chủ của Cuồng Phong Môn nhất tề lao ra. Trong đó Huyết Vũ Thần Chủ cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn mạnh mẽ nhất, xung phong ở phía trước. Bàn tay Huyết Vũ Thần Chủ đẩy ra một cái, trong thiên địa dâng lên một mảnh kinh đào huyết lãng, trùng kích thẳng về phía trước.

Môn chủ Cuồng Phong Môn huy động trường kiếm thanh ngọc trong tay, thi triển ra kiếm vũ thanh sắc rậm rạp chẳng chịt. Phía sau, các thành viên còn lại của Cuồng Phong Môn cũng nhất tề phát động công kích cường hãn. Công kích Thần lực ngập trời giống như một đám Mãnh thú Hồng Hoang, đồng thời đánh thẳng về phía Bá Long Thần Chủ.

- Hủy Diệt Long Tộc!

Bá Long Thần Chủ thôi động huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, điều động ra lực lượng Bản Nguyên khổng lồ, từ trong miệng phụt ra một đoàn hắc diễm Cẩm kỵ. Đám hắc diễm kia hóa thành một khóa thái dương hắc sắc, lan tỏa ra khí tức đáng sợ hủy diệt vạn vật. Hai cổ lực lượng cường đại va chạm mạnh với nhau, nhắc lên phong bạo kinh thiên, thổi quét ra thiên địa bát phương.

- Làm sao có thể?

Ở một bên, sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu lộ ra thần sắc kinh hãi. Không ngờ Bá Long Thần Chủ kia lại dùng sức một mình đón đỡ được một kích do tất cả cường giả của Cuồng Phong Môn thi triển ra. Loại thực lực này cũng quá kinh khủng rồi a!

- Cứ tiếp tục như vậy, Cuồng Phong Môn chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu khê biến. Cuồng Phong Môn thất bại, đương nhiên không liên quan gì tới bọn chúng. Thế nhưng nếu Mãnh võ Tổ khí rơi vào trong tay đám người Bá Long Thần Chủ, Chu Tước Lâu sẽ không còn một chút xíu hy vọng nào. Lâu chủ Chu Tước Lâu âm thầm câu thông với các thành viên còn lại, thuyết minh ý nghĩ của chính mình, lập tức đạt được mọi người tán thành.

- Để lão phu vui đùa với các ngươi một chút a!

Thiên Tịch Thần Chủ nhìn ra được ý nghĩ của Chu Tước Lâu, thân hình khê lóe lên, phóng ra. Cặp mắt hần bắt đầu vận chuyển, Pháp tắc Tử Vong nhất thời lan tỏa ra khắp thiên địa. Toàn thể biển lửa xung quanh cũng trở nên thâm trầm xuống, bị vô số hắc vụ thẩm thấu.

- Hậu duệ Tử Vong Chi Mâu mà thôi!

Sắc mặt Lâu chủ Chu Tước Lâu lạnh lẽo, cùng với các thành viên còn lại giết ra. Chỉ là hậu duệ Tử Vong Chi Mâu mà thôi, còn kém hơn không ít huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc.

- Vậy sao?

Thiên Tịch Thần Chủ cười lạnh một tiếng, bàn tay khẽ lật, trong tay đã xuất hiện một sợi lông chim kim hồng sắc. Hắn vừa thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, hỏa diễm trong Phần Thiên Hải ngay lập tức liền bị nó dẫn động.

- Tử Hỏa Tuyền Qua!

Thiên Tịch Thần Chủ cũng thôi động Tử Vong Chi Mâu, lại dung nhập thêm lực lượng của Mảnh vỡ Tổ khí, phóng xuất ra một vòng xoáy hắc hồng sắc thật lớn. Vòng xoáy kia lan tỏa ra lực lượng tử vong cùng với hỏa diễm mang tính hủy diệt, xoắn nát tất cả mọi thứ.

- Mảnh vỡ Phần Ngục!

Lâu chủ Chu Tước Lâu kinh hãi thất thanh. Hắn không ngờ trong tay gã hậu duệ Tử Vong Chi Mâu này lại cũng có một Mảnh vỡ Phần Ngục. Cộng thêm Tử Vong Chi Mâu cấp bậc Chuẩn Thần Mâu của bản thân hắn, thực lực Thiên Tịch Thần Chủ đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Phương xa, trong lòng Đường Bạch cũng âm thầm chấn kinh.

- Quả nhiên không đơn giản!

Hai người đã xuất thủ đều có được chiến lực cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên, vậy thực lực của nữ tử lãnh đạm còn chưa xuất thủ kia cũng sẽ không quá kém. Đúng lúc này, trong não hải Đường Bạch đột nhiên truyền tới một đạo linh hồn truyền âm:

- Đường Bạch, trong tay bọn chúng cũng có Mảnh vỡ Tổ khí, chúng ta tạm thời liên thủ đối phó bọn chúng! Nếu như đắc thủ, mỗi người chúng ta đều có một kiện Mảnh vỡ Tổ khí!

Kẻ truyền âm cho Đường Bạch không phải ai khác, chính là Lâu chủ Chu Tước Lâu. Thiên Tịch Thần Chủ lấy ra Mảnh vỡ Tổ khí cũng không có chấn nhiếp hắn, trái lại càng khiến cho tham niệm của hắn gia tăng lên. Nhưng Đường Bạch cũng không lập tức trả lời ngay. Trực giác nói cho hắn biết, ba kẻ này không dễ chọc vào.

- Đường huynh, nếu như chúng ta liên thủ với Cuồng Phong Môn, Chu Tước Lâu đánh bại ba kẻ này, thu hoạch cũng sẽ không ít a!

Nhưng đột nhiên, lúc này Triệu Phong cũng truyền âm cho Đường Bạch.

- Khi nào chúng ta mới động thủ?

Trong cơ thể Cuồng Kiếm Thần Chủ toát ra kiếm ý ngập trời. Đến bây giờ bọn họ vẫn luôn bàng quan, nếu cứ tiếp tục như vậy, có lẽ sau khi trận chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí kết thúc, bọn họ cũng không có cơ hội xuất thủ nữa.

- Động thủ!

Đường Bạch cắn răng một cái, trực tiếp quát lớn. Hắn cũng không phải là người sợ phiền phức gì.

- Tốt!

Triệu Phong mỉm cười, chủ động phóng thẳng về phía nàng nữ tử lãnh đạm vẫn chưa xuất thủ kia. Vì vậy, đám người Đường Bạch cũng phóng thẳng về phía đó.

- Muốn chết!

Nhân mâu hồng sắc của nữ tử lãnh đạm kia khẽ ngưng đọng. Tầng vũ văn kim hồng sắc bên ngoài thân thể nàng đột nhiên bắt đầu thiêu đốt, hóa thành một tầng vũ mao hỏa diễm, bao trùm toàn thân nàng. Mà hai cánh tay của nàng lại hóa thành một đôi hỏa dực che trời, phóng xuất ra một cỗ uy áp huyết mạch vô cùng nóng bỏng.

Vù vù vù!

Tầng hỏa diễm trong Phần Thiên Hải diên cuồng sôi trào lên. Mà Mảnh vỡ Phần Ngục trong tay Huyết Vũ Thần Chủ cũng rung động càng thêm kịch liệt, gần như sắp sửa thoát khỏi sự ràng buộc của hắc vậy.

- Kim Ô Tộc!

Trong mắt Đường Bạch lóe lên quang mang. Sắc mặt những thành viên còn lại trong đội ngũ cũng vô cùng thâm trầm, tư thế dần trận đón địch.

- Năng lực huyết mạch của ba kẻ này đều khác nhau, tại sao lại ở cùng một chỗ?

Trong lòng Triệu Phong có chút nghi hoặc.

- Trừ phi, ba kẻ này là thuộc cùng một cái thể lực?

Triệu Phong không khỏi suy đoán, ba kẻ này có thể là thành viên của một thể lực Thánh địa, hoặc là thể lực tương đương với Thánh địa nào đó.

- Phong Ẩn Chi Môn!

Hai tay Đường Bạch kháp động pháp quyết, phóng xuất ra một cỗ lực lượng kỳ dị, bắn thẳng tới bốn phía xung quanh nữ tử lãnh đạm. Đám ánh sáng bạch sắc vụn vụn kia hình thành nên một phiến cánh cửa tinh bạch. Trên cánh cửa tinh bạch đột nhiên lan tràn ra vô số văn tự Phong Thần Tộc, cuối cùng phong tỏa toàn bộ đại môn lại.

- Phong bế!

Một cỗ lực lượng đặc thù xâm nhập vào trong cơ thể nữ tử lãnh đạm, phong ấn các phương diện lực lượng của nàng.

- Giết!

Lợi dụng cơ hội này, Triệu Phong cùng các thành viên còn lại lập tức giết tới. Nếu Triệu Phong sử dụng Thần lực Hỗn Nguyên, chỉ sợ sẽ khiến cho Bá Long Thần Chủ nhận ra, dù sao trước đây hai người đã từng giao thủ qua. Bởi vậy, hắc chỉ sử dụng công kích Thần lực bình thường, chiến lực tương đương với một Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mạnh mẽ một chút mà thôi. Lại thêm thủ đoạn của Đường Bạch là phong ấn, năng lực công kích cũng không quá mạnh mẽ. Trong lúc nhất thời, mấy người bọn họ quần ẩu nữ tử lãnh đạm kia, không ngờ lại không thể chiếm được ưu thế quá lớn. Bất quá, bọn chúng cuối cùng cũng có nhiều người, kéo dài thêm nữa, nữ tử Kim Ô Tộc chắc chắn sẽ thất bại không thể nghi ngờ.

- Tốt!

Sắc mặt Triệu Phong thoáng vui vẻ, nhìn về phía hai chiến trường còn lại. Tuy Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ rất cường đại, nhưng đối thủ cũng không phải hạng người hiền lành gì, quan trọng là số lượng thành viên khá nhiều.

- Nếu cứ tiếp tục như vậy, ba kẻ này nhất định sẽ bị thua!

Trong lòng Triệu Phong thâm tính toán. Một khi Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ bị thua, hắc cũng sẽ không hề cố kỵ, bạo lộ thân phận, thi triển ra át chủ bài, nhất cử giết chết bọn chúng.

Các thành viên của Chu Tước Lôu cùng Cuồng Phong Môn đồng dạng cũng vô cùng kích động. Trong ba tên địch nhân, Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ cũng đều có Mảnh vỡ Tổ khí, chỉ cần giết chết bọn chúng, đến lúc đó sẽ có ba Mảnh vỡ Tổ khí rồi, như vậy Chu Tước Lôu, Cuồng Phong Môn cùng Đường Bạch mỗi phe chia lấy một mảnh cũng có thể a.

Mắt thấy đám người Bá Long Thần Chủ đang từ từ rơi vào thế yếu, liên tiếp bại lui, Triệu Phong sớm đã gấp không kịp đợi, chuẩn bị bất cứ lúc nào bại lộ toàn bộ thực lực, giết chết bọn chúng. Nhưng đột nhiên, Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ còn có nữ tử Kim Ô Tộc kia cũng đều đồng thời cười lạnh một tiếng, quay sang nhìn về phía Triệu Phong.

- Triệu Phong, đã lâu không gặp, thực lực của ngươi lui xuống đến trình độ này rồi sao?

Thanh âm khàn khàn của Thiên Tịch Thần Chủ chợt truyền ra. Nghe được câu nói này, thần sắc Triệu Phong nhất thời chấn động, sắc mặt đại biến.

- Không tốt! Bọn chúng đã sớm nhận ra thân phận của ta!

Ba tên địch nhân đã sớm nhận ra thân phận của Triệu Phong, nhưng ngay từ đầu lại giả vờ như không biết, trong này nhất định là có nguyên nhân. Lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ lại trực tiếp vạch trần ra, Triệu Phong đột nhiên có loại cảm giác không ổn.

1479. Chương 1476: Thiên Thần Sứ

Lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ đột nhiên mang theo nụ cười âm thâm tà dị, trực tiếp nói ra thân phận chân chính của Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Thân hình Đường Bạch ngừng trệ, cảm thấy cái tên này có chút quen tai.

- Triệu Phong? Tựa hồ kẻ có được Thần Mâu thứ chín trong lời đồn cũng có tên này!

Ánh mắt Cuồng Kiếm Thần Chủ chợt lóe lên tinh quang, mang theo thần sắc không thể tin nổi nhìn về phía Triệu Phong.

- Đúng rồi!

Đường Bạch ngẩng phắt đầu lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm Triệu Phong.

Bên kia, Lâu chủ Chu Tước Lâu cùng Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng đều ngây ngẩn cả người. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, gã Thần Chủ thần bí nhiều lần hãm hại bọn chúng lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín trong truyền thuyết! Nếu sớm biết như vậy, bọn chúng còn tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí cái gì nữa, tuyệt đối là xem bắt giữ Triệu Phong làm mục tiêu hàng đầu. Thần Mâu thứ chín tuyệt đối có thể trở thành một gã Thần Mâu Chúa Tể, chỉ là một cái Mảnh vỡ Tổ khí, làm sao có thể so sánh được với nó?

- Chạy!

Trong lòng Triệu Phong toát ra ý niệm này. Ba người Bá Long Thần Chủ nhất định là có quỷ kế gì đó. Huống hồ hiện tại thân phận của hắn đã bị vạch trần, những người khác nói không chừng sẽ bỏ Mảnh vỡ Tổ khí sang một bên, quay sang xuất thủ với hắn.

- Đã muộn rồi!

Khóe miệng Bá Long Thần Chủ nhếch lên một tia nụ cười âm hiểm.

- Hừm?

Thần Mâu thứ chín của hắn đột nhiên cảm giác được một cỗ khí tức huyết mạch cường đại đang hàng lâm nơi này.

- Không tốt! Còn có cường giả khác! Đây chính là hậu chiêu của bọn chúng sao?

Triệu Phong rốt cuộc cũng biết được vì sao đám người Bá Long Thần Chủ lại giả vờ không phát hiện ra hắn. Bởi vì mục đích của ba người bọn chúng chính là muốn cầm chân Triệu Phong, đợi cường giả chân chính chạy tới.

Đúng lúc này, Thiên Tịch Thần Chủ, Bá Long Thần Chủ cùng nữ tử Kim Ô Tộc đột nhiên bạo phát ra huyết mạch Thần lực, phá tan trói buộc của những người khác. Ba người bọn chúng lập tức phóng tới sau lưng Triệu Phong, phòng ngừa Triệu Phong đào tẩu.

- Xảy ra chuyện gì?

Lâu chủ Chu Tước Lâu ngẩng đầu nhìn về phía phương xa, thân thể không khỏi run lên. Thân là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, giờ phút này, hắn chợt cảm giác được một cỗ nguy hiểm đang cực nhanh tiếp cận.

- Không tốt!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn cũng trầm xuống, không khỏi lui về phía sau. Huyết mạch Phong Thần Tộc trong cơ thể Đường Bạch cũng đột nhiên ba động nhàn nhạt, báo động nguy hiểm cho hắn.

Cách mọi người không xa đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy không gian. Một gã nam tử bạch y thân hình cao lớn vĩ ngạn, toàn thân bao phủ trong tầng tầng Thần quang hư bạch chợt từ trong vòng xoáy không gian hàng lâm nơi này.

Giờ phút này, thiên địa mạnh mẽ rung động, trở nên vô cùng áp lực. Toàn thể hỏa diễm trong Phần Thiên Hải cũng bị đè ép xuống mấy trăm trượng. Tất cả sinh linh trong phương viên mấy trăm vạn dặm cũng bị một cỗ áp bách cường đại nghiền ép. Những kẻ tu vi thấp hơn Thần Chủ lại càng là trực tiếp phủ phục trên mặt đất, không ngừng run rẩy.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Trong lòng Triệu Phong âm âm chấn động. Tuy hắn chưa từng gặp qua Thần Chủ Tam Trọng Thiên bao giờ, nhưng hắn có thể xác định, kẻ đột nhiên xuất hiện này tuyệt đối chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí còn có thể mạnh hơn nữa!

Triệu Phong điều động Pháp tắc Thời Không, toàn thân hóa thành một đạo cực quang, triệt hồi về phía sau. Giờ phút này, tốc độ của Triệu Phong nhanh chóng đến cực điểm.

- Đừng hòng bỏ chạy!

Huyết mạch Thần lực trong cơ thể Bá Long Thần Chủ, nữ tử Kim Ô Tộc cùng Thiên Tịch Thần Chủ lập tức bộc phát ra, hình thành nên một đạo bình chương thật lớn, ngăn cản trước mặt Triệu Phong. Tuy lúc này Thiên Thần Sứ đại nhân đã xuất thủ, Triệu Phong căn bản trốn không thoát, nhưng hiện tại chính là thời điểm để bọn chúng biểu hiện, cho dù biết rõ là vô ích, nhưng bọn chúng nhất định cũng phải làm.

- Cút!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong trong nháy mắt đã chém ra mấy trăm đạo kiếm mang. Tuyệt đại đa số Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm Mang đều chém lên trên người nữ tử Kim Ô Tộc, cắt ra vô số vết chém. Nhưng trong nháy mắt, xung quanh những vết thương này chợt lưu động lên một cỗ hỏa diễm kim hồng sắc, tất cả thương thế liền chậm rãi khép lại.

Kim Ô Tộc, chủng tộc bài danh thứ tám trong Thái Cổ Vạn Tộc, bản thân có được Bất Diệt Viêm Thể, cho dù bị thương tổn lớn đến đâu, cũng có thể cấp tốc khôi phục lại. Thậm chí nghe đồn, cho dù toàn bộ thân thể đã bị hủy diệt, nhưng cũng có thể dục hỏa trùng sinh.

- Bất Diệt Viêm Thể thì như thế nào?

Triệu Phong cái gì cũng không quản, toàn thân mang theo Hỗn Thiên Lôi Động trực tiếp đụng thẳng tới. Dọc theo đường đi, toàn bộ Kim Ô Viêm cũng đều bị Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong khiến cho vụn vụn, thôn phệ. Giờ phút này, Triệu Phong đã bạo phát ra tốc độ nhanh nhất, lực lượng mạnh mẽ nhất.

Triệu Phong trực tiếp đụng thẳng lên trên người nữ tử Kim Ô Tộc, lực lượng cường đại trên Hỗn Thiên Lôi Động trong nháy mắt liền phóng thẳng ra. Cho dù là tốc độ khôi phục của Bất Diệt Viêm Thể, cũng không thể so sánh với tốc độ phá hủy của Triệu Phong. Đồng thời, thủ chương của Triệu Phong khê lật, lấy ra một mảnh vỡ bạch tinh. Vừa thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Gian nhất thời bao phủ trên người nữ tử Kim Ô Tộc. Điều này khiến cho sức chống cự cùng năng lực tự lành của nữ tử Kim Ô Tộc nhất thời giảm xuống.

- Thời Gian Phong Trảm!

Triệu Phong thôi động Mảnh vỡ Tổ khí, vạch ra từng đạo từng đạo hư nhận bạch tinh thật lớn. Nữ tử Kim Ô Tộc kia nhất thời kêu la thảm thiết, hỏa diễm trên người không ngừng suy yếu xuống, lộ ra thân thể mềm mại máu chảy đầm dề mê người của nàng. Nhìn thấy một màn này, toàn thân những Thần Chủ còn lại ở đây cũng không khỏi chấn động.

- Hắn cũng có Mảnh vỡ Tổ khí!

Trong lòng Môn chủ Cuồng Phong Môn cùng Lâu chủ Chu Tước Lâu thập phần không biết nói gì. Bọn chúng không có Mảnh vỡ Tổ khí, vì nó mà liều mạng đến người chết ta sống, mà Triệu Phong chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, không ngờ trong tay lại có Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ.

Đường Bạch không khỏi thở dài một tiếng. Hắn tự nhiên nhìn ra được, mục đích của gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên đột nhiên xuất hiện này chính là muốn bắt Triệu Phong.

- Hừ!

Thiên Thần Sứ khẽ nhíu mày, bàn tay duỗi ra một cái, một cỗ Thần lực Pháp tắc chí cường nhất thời hàng lâm bốn phía xung quanh Triệu Phong. Khoảnh khắc này, Hỗn Thiên Lôi Động của Triệu Phong cũng thừa nhận lực lượng tập kích vô cùng cường đại, ngay cả hình dạng cũng phát sinh biến hóa.

- Không! Vẫn còn cơ hội!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, điều động ra lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mâu.

- Mộng Huyền Hóa!

Trong Tả Mâu của hắn, từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyền xoay tròn ra, tiến nhập vào trong không gian thiên địa. Mà Tả Mâu Triệu Phong cũng triệt để biến thành màu sắc mộng huyền. Toàn bộ thế giới trước mắt hắn trở nên như mộng như ảo, kể cả nữ tử Kim Ô Tộc trước mặt, tầng hỏa diễm trên người nàng cũng bao phủ một tầng thất thải sắc.

- Phá!

Triệu Phong điểm ra một chỉ, cũng mạnh mẽ vận chuyển lực lượng Tâm niệm.

- Xảy ra chuyện gì?

Ánh mắt nữ tử Kim Ô Tộc mở to, cảm thụ được một cỗ nguy cơ tử vong ập tới. Hỏa diễm trên thân thể nàng bỗng nhiên trống rỗng tiêu tán. Ngay sau đó, cánh tay của nàng cũng từng điểm từng điểm biến mất. Dưới tình huống nguy cơ sinh tử, nữ tử Kim Ô Tộc thôi động đủ các loại lực lượng, cố gắng chống cự. Cuối cùng, nàng phát hiện ra, chỉ có lực lượng Pháp tắc mới có thể chống lại hiện tượng biến mất không hiểu ra sao này.

Trên không trung phương xa, trong mắt Thiên Thần Sứ lóe lên một đạo tinh mang.

- Đây chính là lực lượng của Thần Mâu thứ chín sao?

Ngay cả hắn xem cũng không hiểu nổi, tại sao thân thể của nữ tử Kim Ô Tộc lại vô duyên vô cớ biến mất như vậy.

- Theo truyền thuyết, huyết mạch của Thần Mâu đều có thể sánh ngang với huyết mạch của Thủy tổ chủng tộc Thái Cổ mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Trong mắt Thiên Thần Sứ lóe lên một tia thần sắc hướng tới, sau đó ánh mắt hắn lại nhìn chằm chằm trên người Triệu Phong. Lúc này, hắn đã thôi động lực lượng huyết mạch trong cơ thể, bộc phát ra một cỗ khí tức Thái Cổ Hỗn Độn Hồng Hoang. Tuy rằng tu vi hiện tại của Thần Mâu thứ chín chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, nhưng hắn cũng sẽ không vì vậy mà khinh suất chút nào, trực tiếp thôi động ra lực lượng huyết mạch.

Cỗ khí tức huyết mạch kia xông thẳng lên trời, khuấy động toàn thể Phần Thiên Hải. Thân thể của hắn từ từ tối dần xuống, nửa người dưới trực tiếp biến mất, hóa thành một đoàn quang vụ hôn ám vận vẹo. Mà toàn bộ thân thể Thiên Thần Sứ cũng trong nháy mắt dâng cao tới mười trượng. Một cỗ lực lượng Hồng Hoang Bản Nguyên cường đại từ trong cơ thể hắn bộc phát ra, thổi quét thẳng ra thiên địa bát phương.

Một khắc này, tất cả sinh linh tồn tại huyết mạch trong thiên địa cũng đều phát ra thanh âm gào thét sợ hãi. Vô số hỏa diễm trong Phần Thiên Hải dưới cỗ lực lượng huyết mạch này, thân thể không ngừng vận vẹo, thậm chí cơ hồ muốn nổ tung luôn.

- Phốc!

Mấy gã Thần Chủ cách Thiên Thần Sứ hơi gần một chút, toàn bộ đều thổ huyết, kêu lên một tiếng đau đớn.

- Cỗ huyết mạch này... Chẳng lẽ là chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc...

Ngay cả huyết mạch trong cơ thể Đường Bạch cũng đột nhiên sôi trào lên. Mà Triệu Phong ở xa xa cũng bị một chút ảnh hưởng.

Thiên Thần Sứ vận chuyển Thần lực cường hãn, đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đoàn lực lượng u ám vận vẹo gào thét bắn ra. Thiên địa không ngừng chấn động, tất cả lực lượng trong hư không đều bị cổ Thần lực vận vẹo hôn ám kia hấp thu hết. Thuộc tính thôn phệ của cổ Thần lực này có chút tương tự với Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong, nhưng càng thêm bá đạo hơn rất nhiều.

- Thần lực thật mạnh!

Thần lực trong cơ thể Lâu chủ Chu Tước Lâu run rẩy kịch liệt. Những Thần Chủ tu vi dưới Nhị Trọng Thiên lại càng cảm giác Thần lực của chính mình gần như đều ngưng kết lại, căn bản không thể điều động nổi. Cổ lực lượng vận vẹo hôn ám kia hàng lâm bốn phía xung quanh Triệu Phong. Tầng Hỗn Thiên Lôi Động đang bao phủ xung quanh Triệu Phong kia liền trực tiếp vận vẹo, vỡ nát.

- Chết đi!

Triệu Phong cắn răng một cái, lực lượng Mộng Huyền Bản Nguyên điên cuồng ba động ra. Nhất thời, lực lượng của Mộng Huyền Thần Mâu cùng lực lượng Tâm niệm cũng đều đề thăng lên một cấp bậc. Tốc độ thân thể nữ tử Kim Ô Tộc bên mắt lập tức tăng lên.

- Hửm?

Thiên Thần Sứ khẽ sửng sốt. Tuy Triệu Phong đã bị hấn vây khốn, nhưng đồng thuật cùng với lực lượng Pháp tắc Thời Gian của Triệu Phong, vẫn như cũ chưa đình chỉ. Lúc này, thân thể cùng linh hồn của nữ tử Kim Ô Tộc đã tiêu tán hơn phân nửa, suy yếu vô cùng.

- Trảm!

Triệu Phong thôi động Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ, phóng xuất ra một cỗ công kích thời gian cường đại. Nữ tử Kim Ô Tộc vốn đã trọng thương, lại bị một đạo đao phong bạch tinh trực tiếp chém trúng, thân thể trực tiếp vỡ tan. Cộng thêm lực lượng Thời Gian gây thương tổn thật lớn cho phương diện linh hồn, linh hồn của nàng cũng trực tiếp vỡ lác.

Sau khi giết chết nữ tử Kim Ô Tộc, Triệu Phong lập tức vận chuyển tất cả lực lượng, toàn lực phi đòn.

- Đã chết rồi?

Toàn thân Thiên Tịch Thần Chủ cùng Bá Long Thần Chủ nhất tề chấn động. Bọn chúng vốn cho rằng Thiên Thần Sứ đang ở chỗ này, mọi người sẽ không có việc gì, nhưng sự thật lại hoàn toàn vượt khỏi dự liệu của bọn chúng.

- Cái gì?

Toàn thân Thiên Thần Sứ ngẩn ra, trong lòng bùng nổ nộ khí. Không ngờ Triệu Phong lại ở ngay trước mặt hắn, giết chết thủ hạ của hắn.

- Hỗn Nguyên Tỏa!

Hai tay Thiên Thần Sứ hợp lại, chưởng khổng lồ Cổ Thần lực vận vẹo hôn ám kia. Cổ Thần lực vận vẹo hôn ám kia nhất thời tản mát ra một cỗ hấp lực cực mạnh, ngay cả không gian thiên địa cũng biến thành hình thái vòng xoáy vận vẹo. Cổ Thần lực kia cấp tốc bay thẳng tới, cực nhanh tiếp cận Triệu Phong.

Bị hấp lực cường đại ảnh hưởng, cử động của Triệu Phong nhất thời bị chặn lại. Trong nháy mắt, cổ Thần lực hôn ám hỗn loạn này đã biến thành một mảnh không gian hình cầu đặc thù, phong tỏa Triệu Phong vào bên trong.

Triệu Phong không ngừng vận chuyển Thần lực, liều mạng giãy dụa, nhưng hắn phát hiện, Thần lực Hỗn Nguyên của chính mình căn bản không có một chút ảnh hưởng đối với Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Thậm chí thời điểm Thần lực Hỗn Nguyên vừa tuôn ra, liền bị Thần lực của đối phương hấp thu mất.

- Đây là loại Thần lực gì? Ngay cả Thần lực Hỗn Nguyên của ta cũng có thể hấp thu?

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc. Nhưng cho dù như vậy, hắn cũng có biện pháp ứng phó, đó chính là Mộng Huyền Thần Mâu! Hắn tin tưởng, Thần Mâu Huyền Diệt nhất định sẽ hữu hiệu với đối phương.

- Không cần giãy dụa nữa!

Thiên Thần Sứ hừ lạnh một tiếng, vươn ra một tay, phóng xuất ra một cỗ Thần lực cường hãn. Cỗ Thần lực vận vào hôn ám kia dung nhập vào trong viên cầu đang phong tỏa Triệu Phong. Nhất thời, toàn thân Triệu Phong liền bị một cỗ lực lượng cực mạnh nghiền ép. Cỗ lực lượng này không chỉ hấp thu Thần lực trên người Triệu Phong, còn không ngừng nghiền ép hắn, khiến cho hắn không thể nào giữ được tỉnh táo.

Trong nháy mắt Thiên Thần Sứ liền phóng tới bên cạnh Triệu Phong. Mà viên cầu hôn ám đang vây khốn Triệu Phong cũng chậm rãi thu nhỏ lại, hóa thành một khối viên cầu lớn chừng nắm tay, rơi vào trong tay Thiên Thần Sứ. Ngay sau đó, Thiên Thần Sứ liền kháp động pháp quyết, thi triển ra vài đạo phong ấn, đánh vào trong viên cầu hôn ám kia.

- Chúc mừng Thiên Thần Sứ đại nhân đã thuận lợi bắt được Thần Mâu thứ chín!

Hai người Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ nhất tề quỳ xuống, thần sắc tôn kính. Có thể trở thành Thiên Thần Sứ, tuyệt đối là tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên, các phương diện tỷ lệ huyết mạch dung hợp cùng chiến lực, thủ đoạn... cũng đều cường đại không gì sánh được.

- Thiên Thần Sứ đại nhân, những kẻ này xử lý thế nào đây?

Ánh mắt Bá Long Thần Chủ chợt đảo qua bốn phía.

Nghe hắn nói vậy, sắc mặt tất cả các Thần Chủ ở đây đều lộ ra thần sắc kinh hoàng. Còn có vài gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai chân cũng run run đứng không vững.

- Đều giết cả đi!

Thần sắc Thiên Thần Sứ không chút ba động.

1480. Chương 1477: Thâm Nhập Hang Hổ

- Đều giết cả đi!

Thần sắc Thiên Thần Sứ không chút ba động, phẳng phất như sống chết của những Thần Chủ này đối với hắn chỉ là một chuyện bé nhỏ không đáng kể, một việc nhỏ không chút quan trọng vậy.

Lời này của Thiên Thần Sứ vừa nói ra, trái tim những người còn lại ở đây nhất thời co thắt một cái.

- Không! Người không thể giết chúng ta, chúng ta là hai đại thể lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực a!

Thần sắc của Lâu chủ Chu Tước Lâu cực độ sợ hãi. Hắn như thế nào cũng không ngờ tới gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này lại nói ra những lời như thế, muốn giết chết tất cả bọn chúng. Phải biết rằng, bọn chúng phân biệt là hai đại thể lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực, một khi toàn bộ vẫn lạc ở đây, điều này sẽ có ảnh hưởng cực lớn đối với chính thể thực lực của Thiên Hà Vực. Thánh địa của Thiên Hà Vực nhất định sẽ phần nộ xuất thủ. Lẽ nào dám người trước mặt này không sợ Thánh địa hay sao?

- Vâng!

Hai người Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ cũng không có bao nhiêu ngoài ý muốn, dường như câu trả lời của Thiên Thần Sứ hoàn toàn nằm trong dự liệu của bọn chúng vậy. Thần Mâu thứ chín, sự tình quan hệ trọng đại, so với việc chọc giận Thánh địa, tạm thời bảo trụ tin tức Thần Mâu thứ chín đã bị bọn chúng bắt giữ lại càng quan trọng hơn. Cho nên, tất cả mọi người đã nhìn thấy một màn này cũng đều phải chết!

- Tình huống không ổn!

Trong lòng Cuồng Kiếm Thần Chủ dâng lên một cỗ ý tứ sợ hãi. Lúc này, ngay cả hai đại thể lực Ngũ tinh của Thiên Hà Vực cũng có chút sợ hãi, càng đừng nói tới hắn, một gã Thần Chủ không thuộc về bất cứ thể lực nào này.

- Không tốt!

Đám Thần Chủ bọn Lâu chủ Chu Tước Lâu, Môn chủ Cuồng Phong Môn đều cảm thụ được sát ý vô hình của đối phương. Bọn chúng hoàn toàn tin tưởng, gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên này thật sự muốn giết chết tất cả bọn chúng!

Môn chủ Cuồng Phong Môn lập tức thiêu đốt huyết mạch Thần lực, toàn thân bộc phát ra một tầng quang mang cuồng phong, xoay người đào tẩu. Những cường giả còn lại cũng đều thi triển ra các át chủ bài bảo mệnh. Cảnh tượng vừa rồi gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia xuất thủ vẫn còn khắc ghi trong não hải bọn chúng. Cho dù là tất cả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ở đây liên thủ lại, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hắn. Hơn nữa, ngoại trừ gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia ra, còn có Bá Long Thuần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ thực lực cũng vô cùng cường hãn nữa. Tất cả mọi người ở đây có thể nói là không có một chút phần thắng nào!

- Một tên cũng đừng hòng rời đi!

Ánh mắt Thiên Thần Sứ lạnh lẽo, hai cánh tay dang ra, phóng xuất ra một cỗ Thần lực Hồng Hoang hỗn loạn, dẫn động tất cả lực lượng trong thiên địa. Tất cả lực lượng thiên địa trong phương viên trăm vạn dặm đột nhiên không ngừng rung động, toàn bộ đều bị Thiên Thần Sứ chưởng khống trong tay. Dưới tình huống này, những người còn lại nhất thời mất đi lực lượng thiên địa gia trì, thực lực đại giảm.

Đương nhiên, bấy nhiêu vẫn chưa xong. Thiên Thần Sứ điều khiển tất cả lực lượng trong phạm vi này, tại địa phương ngoài trăm vạn dặm ngưng tụ ra một tầng bình chướng hôn ám, nhanh chóng khép kín lại, hình thành nên một phiến không gian phong bế. Giờ phút này, tất cả mọi người đều bị bao vây bên trong trung tâm Phần Thiên Hải.

- Phá!

Môn chủ Cuồng Phong Môn là người đầu tiên phóng tới sát biên giới bình chướng. Hắn vận chuyển Thần lực cùng Pháp tắc Phong hệ, đánh ra tầng tầng kiếm quang phong bạo thanh sắc. Một kích cường lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đánh lên tầng bình chướng hôn ám do Thiên Thần Sứ ngưng tụ ra. Nhưng công kích của Môn chủ Cuồng Phong Môn còn chưa kịp tiếp cận, lực lượng trong đó đã bị bình chướng hôn ám kia thôn phệ đi một chút.

Khi tầng kiếm quang phong bạo thanh sắc kia đánh lên trên bình chướng, Môn chủ Cuồng Phong Môn có cảm giác một bộ phận nhỏ lực lượng kiếm quang phong bạo thanh sắc kia không ngờ lại bị tầng bình chướng hôn ám kia hấp thu đi. Mà lực lượng còn dư lại trong công kích đã không đủ để phá vỡ tầng bình chướng.

- Khốn kiếp! Cỗ lực lượng bao dung, thôn phệ vạn vật này... Lực lượng Hỗn Độn!

Sắc mặt Môn chủ Cuồng Phong Môn kinh hoàng. Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn xác định, gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên kia chính là Bồ Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Luận lực lượng Bản Nguyên, Bồ Thiên Tộc có lực lượng Hỗn Độn, tuyệt đối là lực lượng cực mạnh trong Thái Cổ Vạn Tộc, thậm chí có thể xếp vào ba hạng đầu trong danh sách các loại Thần lực cường đại nhất.

- Không hổ là Thiên Thần Sứ đã dung hợp huyết mạch Bồ Thiên Tộc! Loại lực lượng này quá cường đại!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ kinh ngạc tán thán. Bồ Thiên Tộc thuộc về những huyết mạch Thái Cổ rất khó dung hợp, mà vị Thiên Thần Sứ trước mặt này lại có tỷ lệ dung hợp huyết mạch Bồ Thiên Tộc cao tới năm thành, cho nên mới trở thành Thiên Thần Sứ.

Thiên Tịch Thần Chủ cùng Bá Long Thần Chủ cấp tốc hành động. Hiện tại tất cả mọi người đã bị Thiên Thần Sứ thuận lợi vây khốn, kế tiếp chỉ cần giải quyết từng tên là được. Vừa rồi thời điểm chạy trốn, đám người kia cũng đều bỏ chạy tứ tán, hiện tại bọn chúng đã tách ra, đối mặt với cường giả như Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ, gần như không có lực lượng chống lại. Đương nhiên, Thiên Thần Sứ có thể tùy tiện chưởng khống lực lượng trong phiến không gian này, cũng có thể xuất thủ. Thanh âm âm âm bạo tạc không ngừng vang lên, từng tên lại từng tên Thần Chủ liên tục vẫn lạc.

- Hừ! Thực lực như ngươi vậy, cũng xứng có được Mảnh vỡ Tổ khí sao?

Bá Long Thần Chủ phóng xuất ra một đầu Cự long hắc diễm, thôn phệ thân thể của Huyết Vũ Thần Chủ. Sau đó hấn lập tức xông tới, đoạt lấy Mảnh vỡ Tổ khí Phần Ngục từ trong tay Huyết Vũ Thần Chủ.

- Không!

Toàn thân Huyết Vũ Thần Chủ cháy đen không chịu nổi, thống khổ hét lên. Hấn thật vất vả mới đoạt được Mảnh vỡ Tổ khí, hiện tại không chỉ đánh mất nó, mà ngay cả tính mạng cũng phải bỏ lại ở nơi này. Lúc này trong lòng hấn đã vạn phần hối hận, không nên tham dự vào trận tranh đoạt này. Nhưng tất cả đã thành định cục!

- Ha ha... Tiểu tử Phong Thần Tộc, ngoan ngoãn đi theo ta đi!

Bên kia, Tử Vong Chi Mâu của Thiên Tịch Thần Chủ nhìn chăm chăm trên người Đường Bạch.

- Haizzz...

Đường Bạch khẽ thở dài một tiếng. Không ngờ cuộc chiến tranh đoạt một Mảnh vỡ Tổ khí cuối cùng lại phát sinh biến cố như thế này. Thần Mâu thứ chín, kẻ có được huyết mạch Kim Ô Tộc, Diệt Thế Long Tộc, còn có cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên huyết mạch Bồ Thiên Tộc liên tiếp hiện thân, cho dù bản thân hấn trước giờ vẫn sống trong Thánh địa, cũng cảm thấy chuyến đi này thập phần mạo hiểm.

- Hừ! Biết rõ vô lực chống cự, liền đơn giản thuận theo a!

Thiên Tịch Thần Chủ cười lạnh một tiếng. Theo như hấn thấy, Đường Bạch thở dài chính là bởi vì hấn cảm thấy sâu sắc vô lực.

- Ta đi trước một bước, không chơi đùa với các ngươi nữa!

Sắc mặt Đường Bạch khẽ thay đổi, trong tay xuất hiện một tấm ngọc phù bạch kim sắc. Sở dĩ hấn thở dài, chính là bởi vì hấn không muốn sử dụng tới át chủ bài này, Thiên Tịch Thần Chủ đã hoàn toàn hiểu sai rồi. Tấm ngọc phù bạch kim sắc kia lóe lên quang mang kim bạch chói mắt, trong đó đột nhiên bắn ra một cự thủ kim quang sáng ngời.

- Không tốt!

Sắc mặt Thiên Tịch Thần Chủ đại biến, lập tức lui về phía sau. Lực lượng trong ngọc phù kia tản ra khiến cho hấn cực kỳ sợ hãi. Cự thủ kim quang kia vừa từ trong ngọc phù lao ra, đã mang theo lực lượng vô cùng cường đại diễm ra một chỉ.

Nhất thời, tầng bình chướng hôn ám kia trực tiếp bị chọc ra một lỗ thủng. Đồng thời, lực lượng của toàn thể tầng bình chướng cũng bị một cỗ lực lượng Phong ấn ảnh hưởng, uy năng không ngừng giảm xuống. Thân thể Đường Bạch được một cỗ Thần lực bạch tinh gia trì, thực lực gia tăng lên một cấp bậc. Nhưng hấn biết rõ, chính mình cũng không am hiểu chiến đấu, vẫn như cũ không thể nào là đối thủ của Thiên Thần Sứ. Toàn thân hấn hóa thành một đạo lưu quang cực tốc, nhanh chóng biến mất ở phương xa.

Sau khi chạy đi một khoảng cách, Đường Bạch phát hiện không có người nào đuổi theo, mới sử dụng Không Gian Na Di, cấp tốc biến mất khỏi Phần Thiên Hải.

- Bồ Thiên Tộc vì sao lại cảm thấy hứng thú với Thần Mâu thứ chín chứ?

Trong lòng Đường Bạch thập phần nghi hoặc. Theo như hấn biết, Bồ Thiên Tộc tại Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ là người theo chủ nghĩa hòa bình. Chúng tộc này rất ít khi tham dự vào những cuộc tranh đoạt lợi ích trên thế gian, mà thường xuyên đi du lịch khắp nơi trong Phạm Trụ, tu bổ những lỗ thủng của không gian thiên địa, duy trì toàn thể Phạm Trụ vận hành hoàn hảo. Không ngờ hiện tại chúng tộc này lại một lần nữa xuất hiện, hơn nữa còn hạ thủ với Thần Mâu thứ chín. Bất quá, Đường Bạch lại cảm thấy, kẻ có được huyết mạch Bồ Thiên Tộc kia mang đến cho hấn cảm giác hết sức kỳ quái, có lẽ trong đó có ẩn tình khác!

oOo

Trung tâm Phần Thiên Hải, tại chỗ hổng của tầng bình chướng hôn ám kia.

- Đại nhân, thuộc hạ vô năng! Đã để cho hấn bỏ chạy...

Ngũ khí Thiên Tịch Thần Chủ có chút khẩn trương nói.

- Vô phương!

Sắc mặt Thiên Thần Sứ bình thản, xoay người rời khỏi. Đường Bạch đột nhiên sử dụng ra át chủ bài, phá vỡ không gian phong tỏa của hắn, thậm chí còn tạo thành ảnh hưởng đối với lực lượng của toàn thể bình chương. Vừa rồi hắn cũng có thể đuổi theo, nhưng nếu làm vậy, những người còn lại trong phiên không gian này cũng có thể sẽ đào tẩu mất. Vì bắt lại một người mà để cho càng nhiều người hơn chạy thoát, rõ ràng là không có lời.

Thiên Thần Sứ nhanh chóng đi tới những địa phương khác, nhất nhất giết chết những kẻ còn sống.

- Đi thôi!

Sau khi làm xong hết thấy, ba người thi triển Không Gian Na Di trực tiếp rời khỏi Phần Thiên Hải.

Kể từ đó, cuộc chiến tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí trong Phần Thiên Hải đã trở thành một đại thảm án bí ẩn. Nghe đồn, toàn bộ những Thần Chủ tham gia tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ Khí kia đều bỏ mạng bên trong, không một ai trở về cả. Chuyện này thậm chí đã khiến cho Thánh địa của Thiên Hà Vực cũng phải rung động. Bọn họ đã phái ra mấy vị Thần Chủ, chuyên môn tiến hành điều tra việc này.

oOo

Bên kia, Triệu Phong đã bị Thiên Thần Sứ bắt giữ, theo ba người bọn chúng đi tới một phiên địa phương xa lạ.

- Không ngờ bọn chúng lại dám giết chết toàn bộ đám người kia!

Trong lòng Triệu Phong thầm than thở. Tuy hắn bị Thiên Thần Sứ phong tỏa trong không gian đặc thù, nhưng hắn vẫn có thể cảm giác được tình huống bên ngoài.

Đám người Bá Long Thần Chủ quả thật không chút cố kỵ, giết chết toàn bộ cao tầng của hai đại thế lực Ngũ tinh cùng với một đám Thần Chủ tự do khác. Mặt khác, sau khi bị Thiên Thần Sứ bắt giữ, tất cả lực lượng trong cơ thể Triệu Phong cũng bị tiểu cầu hôn ám vậy khốn hắn hấp thu đi, có khả năng bởi vì như vậy, cho nên Thiên Thần Sứ mới buông lỏng cảnh giác với Triệu Phong.

Đương nhiên, cho dù hiện tại Triệu Phong đã bị đối phương bắt, Thần lực trong cơ thể cũng đã bị hút khô, nhưng hắn cũng không hoảng loạn chút nào. Bởi vì Triệu Phong vẫn còn có một phương pháp chạy trốn, chính là Tâm Linh Truyền Tống! Cái này là năng lực đặc thù của Mộng Huyền Thần Mâu, chỉ cần hao tổn một chút lực lượng Mộng huyền cùng lực lượng Tâm niệm sẽ có thể sử dụng.

- Trước không vội chạy trốn! Đi tới thế lực sau lưng bọn chúng điều tra một chút, tìm hiểu nội tình xem nó là thế lực như thế nào!

Triệu Phong cũng không vội vã bỏ chạy. Thế lực sau lưng Bá Long Thần Chủ cường đại không gì sánh được, lại nhất định phải bắt giữ Thần Mâu thứ chín bằng mọi giá. Bị một thế lực như vậy để mắt tới, Triệu Phong căn bản là ăn ngủ không yên. Quan trọng hơn chính là, hắn lại hoàn toàn không biết gì cả về cái thế lực này. Cho nên, Triệu Phong dự định thâm nhập vào hang ổ, điều tra tình huống một chút. Nếu có thể hiểu rõ cái thế lực này một chút, ứng đối cũng sẽ dễ dàng hơn rồi.

Một ngày sau, ba người đã đi tới một phiên địa phương không có người ở.

- Bọn chúng đang bố trí trận pháp!

Triệu Phong ở trong tiểu cầu hôn ám cũng quan sát được tình huống bên ngoài. Ba ngày sau, trận pháp đã bố trí xong, mở ra một cái thông đạo thần bí. Triệu Phong liền theo bọn chúng đi tới một địa phương khác.

- Đây là nơi nào?

Triệu Phong quan sát tất cả những thứ xa lạ xuất hiện bốn phía.

Thiên địa hư vô mờ mịt, mây trắng tầng tầng. Trên thương khung vô biên có ba tòa cự phong phiêu phù. Trên những cự phong kia có nhiều đến bất tận các tòa kiến trúc, nhìn qua giống như là vô số kiến trúc rậm rạp chằng chịt hợp lại thành một tòa cự phong vậy.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Triệu Phong âm âm chấn động. Không sai! Trên ba tòa cự phong khổng lồ kia phủ đầy những kiến trúc Thiên Cơ Tộc. Những tòa kiến trúc này so với các thành thị Thiên Cơ Tộc trước đây hẳn từng gặp, còn tinh mỹ đồ sộ hơn rất nhiều, tràn ngập các loại khí tức quái dị, khiến cho ánh mắt không thể dứt ra được.

- Kiến trúc Thiên Cơ Tộc hoàn chỉnh khổng lồ như vậy! Lẽ nào...

Trong lòng Triệu Phong dâng lên một ý nghĩ kinh người.

Bốn phía ba tòa cự phong có mười mấy chi tiểu đội cưỡi Chiến hạm, liên tục tuần tra khắp nơi. Thành viên của tiểu đội đều là khôi lỗi, tu vi thấp nhất cũng là Cổ Thần Thất giai.

- Cung nghênh Thiên Thần Sứ!

Tất cả các khôi lỗi trên các Chiến hạm đều nửa quỳ cung kính hành lễ. Sau đó, Thiên Thần Sứ bay thẳng về phía tòa cự phong chính giữa. Tòa cự phong này vô cùng to lớn, cho dù sau khi đã tiếp cận, ngay cả Mộng Huyền Thần Mâu của Triệu Phong cũng không nhìn thấy được giới hạn của ngọn sơn phong này.

Không bao lâu, Thiên Thần Sứ đã tiến vào trong một tòa cung điện đen như mực trên đỉnh ngọn sơn phong này.

- Người đã về rồi!

Đám người Thiên Thuần Sứ vừa mới tiến vào tòa cung điện này, bên trong liền truyền ra một đạo thanh âm hư vô vang vọng.

1481. Chương 1478: Thế Lực Thần Bí Cường Đại

Nguồn: Vipvandan

Dịch: Nhóm dịch black

Biên: Black

Bạn sẽ ủng hộ cho người dịch 15 Điểm khi đọc bài viết này:

vipvandan :

- Người đã về rồi!

Đám người Thiên Thuần Sứ vừa mới tiến vào tòa cung điện này, bên trong liền truyền ra một đạo thanh âm hư vô vang vọng.

- Ừm!

Thiên Thần Sứ ừm nhẹ một tiếng. Trước mặt mọi người, đột nhiên xuất hiện một tia ba động hư bạch, chậm rãi hình thành một lối vào hình tròn. Sau đó, Thiên Thần Sứ liền dẫn Triệu Phong cùng với Bá Long Thần Chủ và Thiên Tịch Thần Chủ tiến vào cung điện.

Ánh sáng trong cung điện khá u ám, lúc này bên trong chỉ có một lão giả hắc y, bộ dáng nhìn qua tương đối bình thường.

- Thiên Thần Sứ đại nhân!

Bá Long Thần Chủ cùng Thiên Tịch Thần Chủ đều cung kính hô lớn. Hóa ra lão giả hắc y này cũng là một vị Thiên Thần Sứ. Nhưng lão giả hắc y căn bản không hề liếc mắt nhìn hai người lấy một cái, phảng phất như đã trực tiếp bỏ qua bọn chúng vậy.

- Xem ra Bắc Minh huynh đã thành công bắt giữ được Thần Mâu thứ chín a!

Lão giả hắc y mỉm cười nói. Kẻ bắt giữ Triệu Phong tên là Bắc Minh Huy, Thiên Thần Sứ chẳng qua chỉ là xưng hào của hắn mà thôi.

- Chỉ là một tên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên mà thôi! Bản thân đã xuất thủ, tự nhiên là dễ như trở bàn tay!

Sắc mặt Bắc Minh Huy bình thản, nhàn nhạt đáp lời. Nhưng trên thực tế, trong lòng hắn lại có chút không vui. Trong quá trình bắt giữ Triệu Phong, không ngờ hắn lại chết mất một tên thủ hạ cường lực.

- Để ta kiến thức một chút Thần Mâu thứ chín a!

Ánh mắt lão giả hắc y nhìn chăm chăm trên viên cầu hôn ám trong tay Bắc Minh Huy.

Ý niệm Bắc Minh Huy khẽ động, cổ lực lượng vây khốn Triệu Phong kia chợt chậm rãi tiêu tán đi. Khoảng khắc, Triệu Phong đã xuất hiện trong tòa cung điện u ám này. Tuy lúc này Bắc Minh Huy đã triệt bỏ cấm cố xung quanh, nhưng bản thân Triệu Phong cũng không có ý niệm đào tẩu. Hiện tại hắn đã thâm nhập vào đại bản doanh của đối phương, trên đường tới đây, chỉ riêng khí tức Thần Chủ, hắn đã phát giác ra không dưới mười cổ.

Mặt khác, lão giả hắc y trước mắt này, so với Bắc Minh Huy lại càng khiến cho Triệu Phong nhìn không thấu. Đối diện với hai gã Thiên Thần Sứ cường đại này, hắn cũng không hề giãy dụa hay phản kháng gì, mà ánh mắt khẽ nheo lại, nhớ kỹ mỗi một chi tiết mà mình nhìn thấy. Nếu như đã tiến nhập vào long đàm hổ huyết này, hắn tự nhiên là phải điều tra đến cùng, nhìn xem một chút bộ mặt thật sự của cái thể lực thần bí này.

- Ha ha... không cần sợ! Hiện tại ngươi tuyệt đối là an toàn!

Lão giả hắc y nở nụ cười hòa ái, thập phần thân thiện nói.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Cái này tuyệt đối không phải là thái độ để đối đãi với tù nhân! Hắn thậm chí còn có cảm giác, đối phương phảng phất đối xử với chính mình như một vị bằng hữu từng gặp qua vài lần vậy. Nếu không phải biết rõ mục đích của đối phương là Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong thậm chí không có một chút cảm giác nguy cơ nào cả.

Sau khi nói xong câu đó, đồng tử thâm thúy của lão giả hắc y chợt gắt gao nhìn chăm chăm Tả Mâu Triệu Phong, phảng phất như muốn khám phá tất cả bí mật của nó vậy.

Đồng thời, Triệu Phong cũng đang quan sát ngược lại đối phương. Thông qua năng lực thấu thị của Mộng Huyền Thần Mâu, Triệu Phong phát hiện trong cơ thể lão giả hắc y cất giấu một cổ lực lượng khổng lồ cực kỳ khủng bố. Đồng thời cổ lực lượng này cũng vô cùng phức tạp, chỉ dựa vào thấu thị, Triệu Phong cũng không cách nào nhìn ra được đầu mối gì.

Bất quá, lão giả hắc y cũng phát hiện ra tựa hồ mình đã bị Triệu Phong nhìn thấu cái gì vậy, khẽ cười thâm ý một tiếng, sau đó xoay người rời khỏi:

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín!

Bắc Minh Huy lập tức xuất thủ, phóng xuất ra lực lượng hỗn loạn hôn ám cường đại, một lần nữa cấm cố Triệu Phong lại.

- Trước đợi một chút a! Những Điện Vương, Thiên Thần Sứ khác, kể cả Hộ pháp đại nhân cũng sẽ nhanh chóng chạy tới đây!

Lão giả hắc y nhìn về phía đám người Bắc Minh Huy, Bá Long Thần Chủ, nói.

- Những Thiên Thần Sứ khác?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Dựa theo ý tứ lão giả hắc y vừa nói, ngoại trừ hắn cùng Bắc Minh Huy ra, vẫn còn có những Thiên Thần Sứ khác. Phải biết rằng, thực lực của những Thiên Thần Sứ này cũng đều là đứng đầu trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi, mà không ngờ những nhân vật như vậy lại có tới mấy người!

Không tới nửa ngày, đã có một kẻ toàn thân bao phủ trong tầng tầng hồng mang hư vô tiến vào cung điện. Thời gian kế tiếp, càng lúc có càng nhiều thành viên nữa tới chỗ này.

- Nhiều cường giả như vậy!

Trong lòng Triệu Phong ầm ầm chấn động. Cho tới lúc này, những cường giả Thần Chủ đã tới chỗ này cũng có hơn mười lăm người. Trong đó, cùng cấp bậc với Bắc Minh Huy, ngoại trừ lão giả hắc y kia, lại còn có bốn người nữa. Tất cả những người này sau khi tới đây đều đề cập qua với Bắc Minh Huy, muốn xem Thần Mâu thứ chín một chút, nhưng toàn bộ đều bị Bắc Minh Huy cự tuyệt. Bởi vậy có thể thấy được, địa vị của lão giả hắc y lúc trước kia cũng có chút bất phàm.

Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong cũng nghe được những đối thoại giao lưu giữa đám cường giả kia trong cung điện. Hắn phát hiện, loại nhân vật tầng thứ như Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ vậy, chính là các Điện Vương theo như lão giả hắc y kia nói. Đồng thời, những thế lực sau lưng các Điện Vương này đều được gọi chung là Điện chủ Nghịch, tổng cộng có chín tòa. Thế lực Nghịch Ma Điện sau lưng Bá Long Thần Chủ chính là một cái trong số đó. Xuống thấp hơn một tầng là các Đường chủ Thiên, tổng cộng có mười tám tòa! Thiên Ma Đường mà trước đây Triệu Phong từng đi qua chính là thuộc về cái này. Càng biết được nhiều, trong lòng Triệu Phong lại càng kinh ngạc.

- Cái thế lực này rốt cuộc là khổng lồ đến mức nào?

Nếu như hắn đoán không lầm, thì mười tám Đường chủ Thiên hẳn là trải rộng khắp mười tám Đại Vực của Thần vực Man Hoang. Hắn chưa từng bao giờ nghĩ tới trên đời lại có một cái thế lực có thể trải rộng toàn bộ Thần vực Man Hoang như vậy! Cái này thật sự quá kinh khủng rồi! Mười tám Đường chủ Thiên tương đương với mười tám thế lực Tứ tinh Đỉnh phong, mà chín Điện chủ Nghịch lại tương đương với chín thế lực Ngũ tinh!

Đột nhiên, sắc mặt tất cả các thành viên trong cung điện khê biến, vội vàng đứng dậy, nhìn ra phía ngoài.

Một lão giả già nua từ bên ngoài tiến vào cung điện. Hắn eo cong lưng còng, làn da thô ráp như cổ mộc ngàn năm. Trên làn da toàn thân có vô số những hoa văn kỳ lạ phong cách cổ xưa. Những hoa văn này tuy cũng không quá rõ ràng, nhưng nhìn qua một cái, liền giống như có thể nhìn ra được rất nhiều những sự vật kỳ diệu, khó có thể dứt mắt ra khỏi. Cặp mắt lão giả thâm thúy vô ngần, chòm râu trắng muốt dài chấm đất.

- Cung nghênh Hộ pháp đại nhân!

Tất cả các cường giả Thần Chủ trong đại điện nhất tề lộ ra thần sắc cung kính. Triệu Phong nhìn ra được, tuyệt đại đa số những người này đều là tôn kính vị Hộ pháp này phát ra từ nội tâm chính mình.

- Hộ pháp?

Trong lòng Triệu Phong khê chấn động. Xem ra, địa vị của gã Hộ pháp này còn cao hơn một bậc so với Thiên Thần Sứ. Mà Thiên Thần Sứ cũng đã là tồn tại đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi, như vậy gã Hộ pháp này sẽ có thực lực như thế nào?

Ánh mắt gã Hộ pháp này đầu tiên rơi xuống trên người Triệu Phong trong tiểu cầu hôn ám. Thời điểm chạm phải ánh mắt của đối phương, tâm thần Triệu Phong đột nhiên chợt xuất hiện một tia hoảng hốt. Đồng thời, hắn cảm giác như là có không ít bí mật trên người mình đã bị đối phương nhìn thấu.

- Làm sao có thể?

Trong lòng Triệu Phong cực kỳ chấn kinh. Loại cảm giác này, từ lâu hắn đã rất ít bị rồi. Phải biết rằng, ngay cả Vận Mệnh Chi Mâu cùng đẳng cấp cũng không thể nào nhìn thấu được hắn chút nào.

- Các thành viên đã gần như đầy đủ cả rồi rồi! Trong số mười tám vị Điện Vương chủ Nghịch, cùng với các Thiên Thần Sứ có mấy người không thể đến được!

Thân hình Hộ pháp khê lóe lên, phóng tới phía trên đại điện. Hắn nắm tay một cái, một đoàn văn tự Thiên Cơ Tộc kỳ dị đã hàng lâm trên tiểu cầu hôn ám đang bao phủ Triệu Phong kia. Khoảnh khắc này, Triệu Phong đột nhiên phát hiện chính mình đã không thể nghe được, cũng không thấy được bất cứ cảnh tượng gì ngoài ngoại giới nữa cả.

- Đã bắt được Thần Mâu thứ chín, mục tiêu của chúng ta đã càng tiến thêm một bước!

Thần sắc Hộ pháp hơi có chút kích động, nói. Giờ phút này, tất cả các thành viên trong đại điện cũng đều lộ ra một tia thần sắc hướng tới.

- Bất quá, bởi vì sự tầm tin tức tình báo của Thần Mâu thứ chín, trong thời gian qua chúng ta đã hành động quá thường xuyên, không ít các Thánh địa cùng các thế lực bí mật đã mơ hồ phát giác ra chúng ta rồi...

Lão giả hắc y tiến lên phía trước, bẩm báo những chuyện tình có liên quan. Một thế lực khổng lồ như vậy, tự nhiên là không thể nào tiến hành hoạt động một cách kín không hề hở được. Bất quá, ngay cả Triệu Phong cũng vô cùng kinh ngạc, không ngờ một cái thế lực khổng lồ như vậy lại có thể ẩn giấu bí mật như thế, thật sự là vô cùng xuất sắc!

- Chuyện tình liên quan tới Thần Mâu thứ chín, Thiên Chủ đại nhân sẽ đích thân tới đây xử lý! Hiện tại chúng ta chỉ cần giải quyết những chuyện khác...

Hộ pháp đại nhân mỉm cười nói.

- Thiên Chủ đại nhân?

Ánh mắt tất cả mọi người ở đây cả kinh, thần sắc cực kỳ sùng bái.

- Không ngờ cuộc đời này của ta lại có thể gặp được Thiên Chủ đại nhân!

Trong lòng Thiên Tịch Thần Chủ cực kỳ kích động. Từ sau khi hắc gia nhập vào thế lực này, vẫn luôn nghe nói tới sự vĩ đại của Thiên Chủ đại nhân, nhưng chưa từng có cơ hội gặp mặt một lần. Mà hiện tại, bởi vì quan hệ tới Thần Mâu thứ chín, cho nên hắc mới có thể gặp được Thiên Chủ đại nhân.

oOo

Tin tức liên quan tới việc Thần Mâu thứ chín bị thế lực thần bí bắt giữ, gần như cực kỳ ít người nào biết được. Cho dù là Đường Bạch ngày đó đã trốn thoát được một mạng, thì hắc cũng tạm thời sẽ không tiết lộ việc này ra ngoài. Bởi vì hắc tin chắc, bản thân mình đã bị thế lực sau lưng Bá Long Thần Chủ để ý tới, cho nên hắc sẽ không đơn giản bại lộ thân phận ra, ít nhất cũng phải đợi sau khi quay trở lại Thánh địa, mới nói ra chuyện này cho trưởng bối của mình biết.

Nhưng trong một địa phương thế ngoại bí ẩn tại khu vực phía Tây của Thần vực Man Hoang, lại có không ít người đã biết được chuyện này, hơn nữa cũng bởi vì chuyện này mà xôn xao chấn động.

Địa phương thế ngoại bí ẩn này là một mảnh non xanh nước biếc, vụ khí lượn lờ. Trong khu vực núi sâu một mảnh vụ khí mông lung bao phủ, có rất nhiều tòa tháp lục giác to lớn khác nhau. Nếu như Triệu Phong cùng Triệu Vũ Phi có mặt ở đây, nhất định sẽ cảm thấy những tòa tháp lục giác này có chút tương tự với Lục Vu Tháp trong Thanh Hoa Vực. Bất quá những tòa tháp ở nơi này chỉ riêng về mặt thể tích, cũng đã gấp trăm lần tòa Lục Vu Tháp kia rồi. Đồng thời, ngoài mặt những tòa tháp lục giác màu đen kia khắc đầy những văn tự Thiên Cơ Tộc cùng với vài bức đồ án ẩn chứa ký hiệu thần bí, tràn ngập ý cảnh kỳ diệu.

Tại trung tâm rất nhiều những tòa tháp lục giác kia có một tòa lục giác tháp đen như mực cao to hùng vĩ dị thường, phảng phất như là trung tâm của cả thiên địa vậy.

Lúc này, từ trong những tòa lục giác tháp kia chợt bay ra rất nhiều trung niên hoặc lão giả thân khoác hắc bào. Thần sắc bọn họ vô cùng lo lắng, bay thẳng về phía tòa tháp cao đen như mực như trung tâm thiên địa kia.

- Phải làm gì bây giờ? Bọn chúng đã bắt được Thần Mâu thứ chín rồi!

- Việc lớn không tốt a!

oOo

- Thiên Vu đại nhân, thuộc hạ có chuyện quan trọng cần bẩm báo!

Vài vị lão giả toàn thân tản mát ra từng cỗ khí tức cường đại thâm thúy đứng trên tầng cao nhất của tòa tháp cao đen như mực kia.

Đột nhiên, từ trên đỉnh tháp chợt chiếu rọi xuống một tầng quang huy ngân bạch. Một đạo thân ảnh màu trắng mông lung từ trong quang huy kia hiện ra. Nàng nữ tử vừa xuất hiện có khí chất không linh lạc nhận, dung nhan tuyệt mỹ thần nhiên diễm tĩnh, một đôi bạch mâu u tĩnh thâm thúy, phảng phất như có thể nhìn

thấu vạm vật thể gian. Nàng chỉ bình thần đứng đó, thể hiện ra một loại cảm giác thần bí khó lường, hư vô mờ mịt không chân thật.

Nhìn thấy nữ tử này xuất hiện, thần sắc rất nhiều vị Trí giả ở đây nhất thời ngừng trệ, cũng có chút ngây người. Ở trên vai nữ tử, có một con Đại Lại Miêu ngân hắc sắc đang lười biếng nằm cuộn người ở đó.

- Meo meo!

Cặp mắt con mèo lười kia đột nhiên mở ra một khe nhỏ, mở miệng ngáp dài một cái, lười nhác duỗi người, phát ra tiếng mèo kêu kéo dài.

- Cầm Hâm, Thiên Vu đại nhân đâu rồi?

Một lão giả mặt mày nhăn nheo tiến lên phía trước, chậm rãi hỏi.

- Sư công ngài sẽ lập tức tới ngay!

Nữ tử bạch y bình thần trả lời, sau đó tiến đi sang một bên, bình thần ngồi xuống. Mặc dù nàng đã nói như vậy, nhưng chuyện này quá mức quan trọng, đại đa số các thành viên nơi đây vẫn như cũ không thể nào yên tâm được.

- Haizzz... lần này thật sự thất sách, để cho Thần Mâu thứ chín bị bọn chúng bắt giữ!

- Chúng ta nhất định phải áp dụng biện pháp gì đó mới được!

Thần sắc không ít người vô cùng lo lắng, không ngừng thảo luận.

- Một khi để cho Vũ Thiên Xu dung hợp thành công Thần Mâu thứ chín, hậu quả đó thiết tưởng sẽ không thể chịu nổi!

Vừa nhắc tới ba chữ Vũ Thiên Xu này, thần sắc những người còn lại ở đây nhất thời đều ngưng đọng, đủ các loại thần thái khác nhau, hoặc căm hận hoặc kính phục hoặc sợ hãi...

- Tất cả vẫn nên đợi sau khi Thiên Vu đại nhân tới đây mới quyết định!

Vị lão giả mặt mày nhăn nheo kia thấp giọng nói.

1482. Chương 1479: Hứa Hẹn Của Thiên Chủ

Liều Cầm Hâm lắng nghe những lời bàn tán của các vị Trí giả trong tháp, trong mắt cũng hiện lên tia bất an cùng nghi hoặc.

Nhưng đúng lúc này, trong không gian tầng tháp đột nhiên dâng trào lên một cỗ tinh văn rung động thần bí, ba động vô hình vô chất đột nhiên lướt đi trong thiên địa. Sau một khắc, một đạo nhân ảnh đã đột nhiên xuất hiện tại trung tâm tầng tháp này.

Đó là một vị lão giả mái tóc cùng chòm râu trắng muốt dài chấm đất, thân hình cao lớn vĩ ngạn, sau lưng đeo một cái mai rùa màu xám trầm trọng phong cách cổ xưa, trên đó dày đặc những hoa văn cùng đồ án tối tăm xa xưa kỳ lạ, phẳng phất như ẩn chứa Áo nghĩa thiên địa vậy. Hắn đứng thẳng tại chỗ, tản mát ra một loại cảm giác cổ lão tang thương, phẳng phất như từ khi thiên địa vừa mới sinh ra đã luôn tồn tại cho tới bây giờ vậy.

- Bái kiến Thiên Vu đại nhân!

Tất cả những vị Trí giả đang có mặt trong tầng này đều khom lưng hành lễ.

- Sư công!

Liều Cầm Hâm cũng đứng dậy, cung kính nói.

- Thiên Vu đại nhân, Thần Mâu thứ chín...

Lão giả mặt mày nhăn nheo kia vừa ngẩng đầu lên đã lập tức nói.

- Ta đã biết rõ chuyện này rồi!

Vũ Thiên Vu bình thản mở miệng, thanh âm tang thương cổ lão, phảng phất như từ thời không cực kỳ xa xôi truyền tới vậy.

Những Trí giả còn lại cũng không nói thêm gì nữa, toàn bộ đều nhìn về Vũ Thiên Vu.

- Nếu như Thiên Vu đại nhân đã biết rõ tất cả, như vậy kế tiếp nên làm gì đây?

- Cầm Hâm, người nhìn thấy cái gì?

Ánh mắt thâm thúy cơ trí của Vũ Thiên Vu khẽ nhìn về Liễu Cầm Hâm, mở miệng hỏi. Ánh mắt những vị Trí giả còn lại ở đây cũng lập tức về phía Liễu Cầm Hâm. Không hề nghi ngờ, Liễu Cầm Hâm cũng biết rõ chuyện tình về Thần Mâu thứ chín, nhưng tâm tình của nàng tựa hồ ổn định hơn bọn họ rất nhiều.

- Sư công, ta thấy được rất nhiều hình ảnh, đầu mỗi gián đoạn...

Đồng tử Liễu Cầm Hâm đột nhiên không ngừng xoay tròn, từ trong đó lan tỏa ra một tầng sóng gợn hư vô kỳ dị, tiến nhập vào trong não hải của Vũ Thiên Vu. Sư công của Liễu Cầm Hâm chính là Lục Vu Trí giả trong Đại Lục Vực, nhưng thật ra Lục Vu Trí giả lại chính là một cỗ phân thân của Vũ Thiên Vu. Lục Vu Trí giả chính là ý chí của Vũ Thiên Vu, cho nên Liễu Cầm Hâm vẫn như cũ gọi hắn là sư công.

Hai mắt Vũ Thiên Vu khẽ khép hờ, khí tức toàn thân gần như hoàn toàn biến mất. Toàn bộ tòa tháp đen như mực cũng trở nên vô cùng tĩnh mịch. Tất cả các vị Trí giả đều biết, Thiên Vu đại nhân đã bắt đầu thôi tính tiên đoán rồi.

Một hồi lâu sau, Vũ Thiên Vu chợt mở mắt ra.

- Thần Mâu thứ chín có mệnh số khó có thể nắm bắt, cho dù là cục diện chết chắc, cũng sẽ có khả năng gặp dữ hóa lành...

Sau khi nghe sư công nói xong, cặp mày đang nhíu chặt của Liễu Cầm Hâm cũng giãn ra. Những vị Trí giả còn lại ở đây tự nhiên có thể hiểu được lời nói của Thiên Vu đại nhân. Chỉ bất quá việc này quan hệ trọng đại, bọn họ vẫn như cũ có chút không yên lòng.

- Bất quá, chúng ta cũng nên làm một chút gì đó mới được!

Vũ Thiên Vu dôi mắt nhìn về phương xa, cặp mắt phảng phất như thấy được những sự vật mà người thường khó có thể nhìn thấy.

oOo

Bên kia, Triệu Phong đang bị giam cầm, đột nhiên lại có thể nhìn thấy những tình huống bên trong đại điện.

- Xem ra, bọn chúng đã đàm phán xong rồi!

Triệu Phong đảo mắt nhìn một vòng các thành viên trong đại điện. Tuy hắn chưa từng nhìn thấy qua thực lực cao tầng của bất cứ Thánh địa nào, nhưng Triệu Phong đánh giá, cho dù là chiến lực trung, cao tầng của các Thánh địa cũng có khả năng không bằng được thế lực thần bí này.

- Dẫn hắn đi!

Hộ pháp trực tiếp ra lệnh. Ngay sau đó, Bắc Minh Huy liền dẫn theo Triệu Phong, chuẩn bị rời khỏi gian cung điện này. Nhưng đúng lúc này, Hộ pháp đột nhiên trực tiếp đứng dậy, hai mắt lóe lên quang trạch sáng ngời.

- Thiên Chủ đại nhân giá lâm!

- Thiên Chủ?

Triệu Phong loáng thoáng nghe được danh xưng này, trong lòng đột nhiên chợt chấn động khó hiểu một trận. Trực giác nói cho hắn biết, kẻ gọi là Thiên Chủ này, có khả năng chính là kẻ nắm quyền của cái thế lực này.

Mà thời khắc này, Bắc Minh Huy đã mang theo Triệu Phong rời khỏi nơi này. Sau khi quẹo đông quẹo tây bảy tám bận, Bắc Minh Huy đã tiến vào một phiến không gian khổng lồ phong bế, ném Triệu Phong ở lại chỗ này, sau đó liền cấp tốc rời đi.

- Thiên Chủ này, đến cùng là nhân vật như thế nào?

Trong lòng Triệu Phong vô cùng tò mò. Trước đây, hắn vốn dĩ chuẩn bị sẽ thi triển Tâm Linh Truyền Tống rời đi. Nhưng bây giờ Triệu Phong lại quyết định ở lại chỗ này thêm một thời gian nữa. Sau đó, Triệu Phong liền tỉ mỉ quan sát mọi thứ bốn phía, mỗi một chi tiết cũng đều không bỏ qua.

oOo

Trong gian đại điện u ám, một lão giả áo bào trắng thân hình cao lớn thẳng tắp chậm rãi bước vào. Ánh mắt tất cả mọi người trong đại điện nhất tề tập trung trên người vị lão giả này. Khí tức lão giả áo bào trắng này bình hòa, sắc mặt hơi chút uy nghiêm lại mang theo một cảm giác hòa ái thu hút dễ gần, có một loại khí chất thân cận không thể nói rõ.

- Đây chính là Thiên Chủ đại nhân sao?

Tuy rằng vị lão giả trước mặt này bình phạm không có gì lạ, thậm chí còn có chút bình thường, nhưng toàn thân Thiên Tịch Thần Chủ vẫn như cũ cứng ngắc, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

- Thiên Chủ đại nhân, mời!

Hộ pháp nhường ra chỗ ngồi của mình, đứng sang một bên. Vừa nghe Hộ pháp mở miệng nói, rất nhiều vị Điện Vương ở đây mới dám xác định, lão giả trước mặt này quả thật chính là Thiên Chủ đại nhân trong truyền thuyết! Bất quá trong nhãn mâu các vị Thiên Thần Sứ từ đầu đến cuối đều tràn ngập thần sắc tôn kính cùng sùng bái.

- Có thể thành công bắt được Thần Mâu thứ chín, công của các vị tuyệt không thể thiếu a!

Thanh âm thân thiện tràn ngập từ tính của Thiên Chủ truyền ra. Vừa nghe như vậy, Bắc Minh Huy lập tức khẽ ngẩng đầu lên, trong mắt có một tia tự hào. Mà Bá Long Thần Chủ, Thiên Tịch Thần Chủ lại càng là mặt mày hồng hào, vô cùng hân diện.

Kế tiếp, Hộ pháp cẩn thận bẩm báo một vài sự tình quan trọng trong thế lực với Thiên Chủ. Nghe xong hết thảy, cũng là thời khắc hội nghị kết thúc, Thiên Chủ đứng thẳng lên.

- Đã bắt được Thần Mâu thứ chín, mục tiêu của chúng ta cũng đã không xa nữa...

Ánh mắt Thiên Chủ đại nhân nhìn ra hư không vô tận bên ngoài, phảng phất như thấy được những sự vật mà thường người không thể nhìn thấy vậy.

Sau khi tất cả Điện Vương rời đi, Hộ pháp mới mở miệng:

- Theo như chúng ta phân tích, nếu như hiện tại lập tức cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, xác suất thành công không tới một thành!

- Nếu như bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu thì sao?

Thần sắc Thiên Chủ cũng không có bao nhiêu ba động, nhàn nhạt hỏi.

- Không tới ba thành!

Hộ pháp khẽ trầm ngâm trong chốc lát, sau đó mới hồi đáp. Xác suất ba thành, vẫn như cũ còn rất thấp. Dù sao Thần Mâu thứ chín cũng là duy nhất, một khi cướp đoạt thất bại, sẽ không còn cơ hội lần sau nữa.

- Nếu như hãn chủ động phối hợp, vậy xác suất thành công sẽ thế nào?

Thần sắc Thiên Chủ bình thản, phảng phất như hết thảy mọi thứ đều nằm trong dự liệu của hắn.

- Nếu hãn chủ động phối hợp, như vậy xác suất thành công sẽ có thể đạt tới sáu thành!

Lời này vừa nói ra, trong mắt Thiên Chủ hiện lên một tia quang mang.

- Ta sẽ nói chuyện với hãn!

Vừa nói xong, thân ảnh Thiên Chủ đã trực tiếp biến mất khỏi chỗ này.

oOo

Trong một gian mật thất kim chúc rộng lớn, Triệu Phong đang quan sát kết cấu tất cả mọi vật bốn phía xung quanh. Đột nhiên, ngay chỗ lối vào gian mật thất chợt xuất hiện một đạo nhân ảnh.

- Kẻ nào?

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng trọng, nhìn về phía lão giả áo bào trắng vừa xuất hiện kia. Hắn nhớ rõ, trong gian đại điện u ám vừa rồi cũng không có người này, cộng thêm hắn cũng có chút nhìn không thấu tu vi của kẻ trước mặt. Nhưng thái độ của đối phương lại không hề có ác ý, trên mặt mang theo nụ cười ấm áp. Kỳ quái chính là nụ cười của lão giả này lại khiến cho Triệu Phong cảm thấy một loại cảm giác thân thiện khó hiểu.

- Người nguyện ý chủ động phối hợp, giao ra Thần Mâu thứ chín không?

Lão giả áo bào trắng vừa mở miệng liền đi thẳng vào vấn đề.

- Không có khả năng!

Triệu Phong cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng rất nhanh đã trả lời khẳng định.

- Ta đề nghị, người nên suy tính cẩn thận một chút rồi hãy trả lời! Mặc dù người có được Thần Mâu thứ chín, nhưng vẫn chưa hoàn toàn trưởng thành, Thần Mâu cũng chưa đạt tới thể hoàn thiện. Với tu vi thực lực của người, không thể nào phát huy ra lực lượng chân chính của Thần Mâu được!

Lão giả áo bào trắng chậm rãi tiến tới gần, cặp mắt ấm áp nhìn chằm chằm Tả Mâu Triệu Phong, mỉm cười nhàn nhạt, nói.

- Vậy thì sao?

Trong lòng Triệu Phong có chút kinh ngạc. Một thể lực thần bí mạnh mẽ như vậy, như thế nào lại phái một lão đầu như thế này tới đây khuyên nhủ hắn? Mặt khác, bản thân hắn có được Thần Mâu thứ chín, tốc độ trưởng thành cũng hết sức kinh người. Nếu như lại cho hắn thêm một đoạn thời gian nữa, Triệu Phong tin tưởng, đến lúc đó những người có thể đánh chủ ý với Thần Mâu thứ chín cũng không còn lại bao nhiêu nữa.

- Người cũng thấy rồi đấy, thể lực mà ta nắm giữ trong tay hoàn toàn có thể sánh ngang với bất cứ một Thánh địa nào! Hiện tại người đã là cá nằm trên thớt rồi!

Lão giả áo bào trắng tiếp tục nói.

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Lão giả trước mắt, lẽ nào chính là vị Thiên Chủ mà vừa rồi Hộ pháp đã nói kia? Nếu không, vì sao hắn lại nói, đây là thể lực do hắn nắm giữ? Triệu Phong hoàn toàn không ngờ tới, lão đầu nhìn qua cực kỳ bình thường trước mặt mình này, lại là kẻ nắm quyền của thể lực khổng lồ kinh người này. Mà đối phương lại đang bình thản nhẹ nhàng hòa ái trò chuyện với chính mình.

- Nếu đã như thế, vậy người nói với ta những lời dư thừa này làm gì?

Triệu Phong lập tức hỏi. Với thực lực hiện tại của hắn, quả thật không thể nào chống lại thể lực thần bí này. Ngoài mặt đường như hắn cũng chỉ còn có hai con đường, hoặc là khuất phục hoặc là tử lộ! Nhưng nếu thật sự là như vậy, đối phương cũng sẽ không tới đây đàm phán với hắn như hiện tại.

- Ta hy vọng người chủ động phối hợp, giao Thần Mâu thứ chín lại cho ta!

Thiên Chủ không chút do dự, trực tiếp nói. Với hoàn cảnh hiện tại của Triệu Phong, hắn căn bản không có lựa chọn nào khác, nhưng Thiên Chủ chỉ sợ Triệu Phong ôm thái độ ngọc đá cùng vỡ mà thôi.

- Không! Ta tuyệt đối không có khả năng giao Thần Mâu thứ chín cho người!

Triệu Phong lập tức cự tuyệt, thái độ vô cùng cương quyết. Ánh mắt của hắn tựa hồ cũng nói cho Thiên Chủ biết, nếu như đối phương mạnh mẽ cướp đoạt Thần Mâu, Triệu Phong thà rằng hủy diệt Thần Mâu thứ chín cũng không giao cho đối phương. Đây cũng chính là lợi thế duy nhất của Triệu Phong, Thần Mâu

thứ chín mà đối phương cần, tạm thời vẫn còn nằm trong sự chững không của hắn. Triệu Phong đã biểu đạt ra ý tứ như thế, đối phương cũng sẽ không dễ dàng động tới hắn.

- Lấy đi Thần Mâu thứ chín cũng không tạo thành bất cứ uy hiếp gì cho tính mạng của ngươi. Mặt khác, bản thân ta cũng rất xem trọng ngươi! Sau khi giao ra Thần Mâu thứ chín, ngươi có thể trực tiếp trở thành Thiên Thần Sứ, thành viên hạch tâm có địa vị cực cao trong thế lực này của ta!

Bộ dạng Thiên Chủ cũng không có chút ngoài ý muốn, tiếp tục nói. Trước đây, Thiên Chủ vừa thuyết minh ý đồ đến đây vừa cũng là thị uy, hiện tại hắn đã bắt đầu dùng lợi dụ.

Sắc mặt Triệu Phong khẽ động. Địa vị của Thiên Thần Sứ ở trong thế lực này không cần nói cũng biết. Mà thực lực của thế lực thần bí này tuyệt đối có thể sánh ngang với Thánh địa. Có thể trở thành cao tầng của một thế lực cường đại như vậy, tuyệt đối là một đại kỳ ngộ có thể gặp chứ không thể cầu. Bất quá, lợi thế của Triệu Phong chính là Thần Mâu thứ chín, lợi ích mà Thiên Chủ ném ra này vẫn không tính là quá lớn!

- Đương nhiên, ta có thể bảo đảm thực lực của ngươi rất nhanh sẽ có thể đạt tới cấp bậc Thiên Thần Sứ này, thậm chí còn có thể trở thành Thần Vương nữa! Dù sao Thần Mâu thứ chín trong vô hình đã cải tạo tất cả mọi thứ của ngươi. Cho dù mất đi Thần Mâu thứ chín, ngươi vẫn có được tiềm chất trở thành Thần Vương!

Thiên Chủ tiếp tục thân thiết nhẹ nhàng nói, dường như những cái này đối với hắn mà nói đều là những chuyện thập phần đơn giản vậy.

- Thần Vương?

Ánh mắt Triệu Phong chấn kinh. Cái giá mà Thiên Chủ đưa ra này thật đúng là kinh người a. Chỉ cần chủ động phối hợp giao ra Thần Mâu thứ chín, vừa có thể trở thành cao tầng của thế lực này, vừa có thể trở thành cường giả đỉnh cao trong Thần vực Man Hoang, Thần Vương! Nếu như lúc này Triệu Phong thật sự đối mặt với tuyệt cảnh, hoàn toàn không có đường lui, như vậy giao ra Thần Mâu thứ chín thật đúng là một lựa chọn sáng suốt.

- Vì để bồi thường cho huyết mạch Thần Mâu thứ chín, ngươi còn có thể tùy ý lựa chọn bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Tâm tình của Triệu Phong còn chưa bình tĩnh trở lại, Thiên Chủ đã lại ném ra một cái lợi ích kinh thiên nữa.

Bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc? Phải biết rằng, ở trong mắt thế nhân, huyết mạch mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc chính là huyết mạch tuyệt cường trong thần thoại, vô cùng hi hữu. Mà giờ phút này đối phương lại hứa hẹn sẽ cấp cho Triệu Phong loại huyết mạch tầng thứ này. Nếu như thật để cho Triệu Phong lựa chọn, không cần nghi ngờ, hắn nhất định là chọn huyết mạch đệ nhất Thái Cổ Vạn Tộc!

Chỉ bất quá, nếu là dung hợp huyết mạch hậu thiên, như vậy trình độ dung hợp sẽ vô cùng thấp. Triệu Phong vẫn còn nhớ rõ, Vũ Hành trước đây cũng chỉ mới dung hợp được hai ba thành huyết mạch Thái Cổ Vạn Tộc mà thôi.

Sau khi nói xong tất cả, Thiên Chủ bình thần nhìn Triệu Phong. Hắn tin tưởng, bất luận kẻ nào cũng sẽ không cách nào cự tuyệt những lợi ích như vậy. Địa vị Thiên Thần Sứ, tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí Thần Vương, bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

1483. Chương 1480: Đãi Ngộ Ưu Việt

Giờ phút này, Thiên Chủ đưa ra điều kiện đủ để khiến cho bất luận kẻ nào cũng phải vô cùng tâm động. Địa vị Thiên Thần Sứ, tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên thậm chí Thần Vương, bất kỳ một loại huyết mạch nào trong số mười hạng đầu trong Thái Cổ Vạn Tộc! Tuy rằng cái giá bỏ ra cho những điều kiện này cực lớn, nhưng dùng để đổi lấy Thần Mâu thứ chín chỉ có duy nhất trên thế gian kia, tất cả cũng đều đáng giá.

- Phù!

Triệu Phong hít một hơi thật sâu, bình phục lại tâm tình kích động. Nếu không phải hắn vẫn còn át chủ bài có thể đào tẩu, chỉ sợ hắn thật sự đã bị Thiên Chủ thuyết phục rồi, dùng Thần Mâu thứ chín đổi lấy hết thấy những cái này. Đương nhiên, hiện tại hắn cũng không thể lập tức cự tuyệt, bằng không Thiên Chủ chắc chắn sẽ phát hiện ra dị thường. Đổi lại là bất kỳ một người nào không còn đường lui, phỏng chừng cũng sẽ không cự tuyệt những lợi ích mê người như vậy.

- Cho ta cân nhắc một đoạn thời gian a!

Triệu Phong bày ra một bộ thần sắc do dự.

- Không thành vấn đề! Người cứ tạm thời ở lại chỗ này đi. Nếu có bất cứ yêu cầu gì, cứ việc nói với những người khác là được!

Nghe được hồi đáp của Triệu Phong, sắc mặt Thiên Chủ vẫn không chút ba động, bình hòa ăm ắp nói. Sau đó, hắn liền rời khỏi nơi này.

- Kể này không đơn giản!

Trong lòng Triệu Phong thâm than. Rõ ràng rất khát vọng Thần Mâu thứ chín, nhưng Thiên Chủ lại biểu hiện không cao ngạo không nóng nảy. Xung động chính là ma quỷ, mà Thiên Chủ ở bất cứ lúc nào cũng có thể giữ được tỉnh táo, trong lòng phân tích rõ ràng tất cả! Một người như vậy, khiến cho Triệu Phong nhất định đối đãi thận trọng.

oOo

Sau khi Thiên Chủ rời khỏi mật thất, Hộ pháp chờ ở bên ngoài lập tức hỏi:

- Như thế nào rồi, Thiên Chủ đại nhân?

- Kể này thân rơi vào hiểm cảnh, nhưng biểu hiện lại tương đối bình tĩnh, hơn nữa cũng biết tầm quan trọng của Thần Mâu thứ chín, cũng có thể nhận được đối với các loại lợi ích mê hoặc mà ta đưa ra!

Thần sắc của Thiên Chủ đột nhiên trở nên cơ trí sâu xa.

- Như vậy kế tiếp chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Hộ pháp xin chỉ thị.

- Người cứ bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu trước, sau đó lại chuẩn bị Huyền Thiên Trận Nghi. Nếu như cuối cùng hắn vẫn không chịu đồng ý, liền áp dụng biện pháp mạnh mẽ, trực tiếp cướp đoạt Thần Mâu thứ chín!

Thiên Chủ lập tức hồi đáp, phẳng phất như là trong lòng sớm đã tính toán vậy.

Huyền Thiên Trận Nghi là một loại đạo cụ đặc thù, dùng đại trận Thiên Cơ Tộc kết hợp với trang thiết bị cơ khí sinh ra, có thể dưới tình huống không hề phát giác, khiến cho ý thức của cường giả Thần Chủ rơi vào trong mộng cảnh, mất đi tất cả lực lượng phản kháng. Nếu như Triệu Phong nguyện ý chủ động phối hợp, như vậy cũng không cần sử dụng đến Huyền Thiên Trận Nghi kia. Nhưng nếu hắn không nguyện ý, cũng chỉ có thể sử dụng loại đạo cụ này, cướp đoạt Thần Mâu. Tuy rằng xác suất thành công sẽ không cao bằng chủ động phối hợp, nhưng lại là biện pháp duy nhất.

Bố trí nghi thức cướp đoạt Thần Mâu cộng thêm chuẩn bị Huyền Thiên Trận Nghi, tổng cộng cần thời gian hai năm. Chậm nhất là hai năm sau, hắn sẽ có thể đạt được Thần Mâu thứ chín rồi.

oOo

Ba ngày sau, Thiên Chủ lại một lần nữa đi tới mật thất chỗ của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong đang tu luyện bên trong Trường bào Thời Không, nhưng hắn cũng lập tức phát hiện ra Thiên Chủ đã đến.

- Công pháp của người tạm được! Nhưng nó chỉ có thể chống đỡ cho người tu luyện tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi. Lực lượng Áo nghĩa của người tuy nhiều, nhưng bởi vì cấp bậc các loại Áo nghĩa không đồng đều, cho nên uy năng Thần lực phát huy ra cũng không đạt tới trạng thái mạnh nhất...

Thiên Chủ liếc nhìn Triệu Phong tu luyện một lúc, đột nhiên mở miệng nói.

Triệu Phong nhất thời kết thúc bế quan. Thiên Chủ xuyên qua một tầng không gian cũng có thể nhìn thấy tình huống tu luyện của hắn, đồng thời còn nhìn ra hư thực công pháp của hắn, lại càng là một lời điểm ra chỗ thiếu hụt hiện tại của công pháp mà hắn đang tu luyện. Trong lòng Triệu Phong vừa kinh hãi, lại vừa bội phục.

- Ta tu luyện quá nhiều chủng loại Áo nghĩa, đang thiếu khuyết một ít tài nguyên tu luyện. Không biết Thiên Chủ đại nhân có thể tặng cho một chút không?

Triệu Phong thử dò hỏi. Nếu đối phương đã chủ động chỉ điểm hắn, như vậy hắn là cũng sẽ đáp ứng yêu cầu này a.

- Không thành vấn đề! Nói cho ta biết ngươi cần những thứ gì là được!

Thiên Chủ gật đầu, trực tiếp đáp ứng.

Triệu Phong nhất thời sửng sốt. Hắn vốn cho rằng Thiên Chủ sẽ nhân cơ hội này mà nhắc lại một chút chuyện tình Thần Mâu thứ chín, lại không ngờ tới đối phương đã trực tiếp đáp ứng, cũng không thêm suy nghĩ lấy một cái.

oOo

Ngày hôm sau, hai lão giả chợt đi tới chỗ của Triệu Phong, một người trong đó chính là Bắc Minh Huy.

- Đây là những tài nguyên mà ngươi cần!

Bắc Minh Huy lấy ra một cái Không gian Trữ vật.

Trong lòng Triệu Phong nao nao, không ngờ một chuyện nhỏ như thế mà Thiên Chủ lại phái hai gã Thiên Thần Sứ tự mình đưa tới đây. Sau khi tiếp nhận Không gian Trữ vật, Thần thức Triệu Phong khẽ đảo qua, bên trong chứa đầy đủ những thứ mà hắn yêu cầu, hơn nữa số lượng mỗi thứ cũng đều không ít.

- Hai vị còn chuyện gì nữa sao?

Triệu Phong chợt nhìn về phía hai gã Thiên Thần Sứ. Sau khi bọn chúng đưa Không gian Trữ vật, cũng không có rời đi.

- Gần đây Thiên Chủ đại nhân bận rộn sự vụ, không thể tới đây thường xuyên được! Ngươi có yêu cầu gì, cứ việc trực tiếp nói với chúng ta là được!

Bắc Minh Huy trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái, lạnh nhạt nói. Nếu không phải Thiên Chủ đại nhân đặc biệt đích thân phân phó, hắn tuyệt đối sẽ không đi làm loại chuyện hầu hạ người khác như thế này.

Triệu Phong khẽ nhếch miệng một cái, trong lòng cũng có chút kinh ngạc. Đãi ngộ này thật sự là quá tốt a. Hơn nữa, dựa theo ý tứ vừa rồi của Bắc Minh Huy, nếu không phải Thiên Chủ có việc bận, như vậy hắn sẽ mỗi ngày đích thân tới đây bồi tiếp chính mình a.

- Ta hiện đang cần một chút tài liệu giúp củng cố Hạch tâm Thần Quốc!

Nếu đã như vậy, Triệu Phong liền không chút khách khí nói ra yêu cầu của mình. Hắn đã sắp sửa hoàn thành luyện hóa Mộng Cảnh Thái Cổ, nhưng bởi vì Thần Quốc quá mức khổng lồ, hạch tâm có thể sẽ không được ổn định.

Thần sắc hai gã Thiên Thần Sứ nhất thời chấn kinh. Bọn chúng không ngờ tới, Triệu Phong thật đúng là vô liêm sỉ như vậy, lập tức liền đưa ra loại yêu cầu này. Tài liệu giúp củng cố Hạch tâm Thần Quốc, ở ngoại giới cũng đều là những thứ cực kỳ trân quý. Mà một cái hạch tâm của Thần Quốc sẽ quyết định phẩm chất của Thần Quốc đó. Tài liệu càng trân quý, thì hạch tâm của Thần Quốc sẽ càng củng cố hơn.

Bắc Minh Huy trực tiếp xoay người rời khỏi. Một lúc lâu sau, hắn đã đem tới một bình trân bảo Thiên Đài Ngọc Linh Huyết, một loại trân tài cao cấp dùng để củng cố Hạch tâm Thần Quốc có phẩm chất tuyệt giải.

- Đa tạ!

Triệu Phong không chút khách khí lấy đi Thiên Đài Ngọc Linh Huyết. Sau đó, hắn trực tiếp tiến vào Mộng Cảnh Thái Cổ.

Ở ngoại giới, Triệu Phong đột nhiên biến mất, khiến cho ánh mắt hai gã Thiên Thần Sứ chột lóe lên.

- Hửm? Là Thần Quốc sao? Hắn mới đột phá Thần Chủ chưa được bao lâu, đã có thể có được một cái Thần Quốc rồi?

Ánh mắt Bắc Minh Huy nhìn chằm chằm bên trong mật thất.

- Yên tâm đi! Cho dù là Thần Vương sở trường Pháp tắc Không Gian, cũng không cách nào trực tiếp na di khỏi phiên không gian này được!

Gã Thiên Thần Sứ còn lại cũng không quá để ý.

Trong Mộng Cảnh Thái Cổ, Triệu Phong rất nhanh đã hoàn thành luyện hóa Thiên Đài Ngọc Linh Huyết, cũng đã củng cố Hạch tâm Thần Quốc. Những ngày kế tiếp, Triệu Phong lại sử dụng những tài nguyên vừa mới đạt được, tu luyện những loại Áo nghĩa khác. Mỗi khi tài nguyên tiêu hao hết, hắn sẽ tiếp tục đưa ra yêu cầu. Mà lần nào hai gã Thiên Thần Sứ cũng sẽ lập tức thỏa mãn yêu cầu của Triệu Phong.

Trong chớp mắt đã nửa năm trôi qua, trong khoảng thời gian này, thực lực Triệu Phong cũng đã có những đề thăng không nhỏ. Trước đây, Triệu Phong dự định sau khi điều tra được một chút tin tức tình báo, sẽ lập tức rời khỏi nơi này, nhưng Thiên Chủ cấp cho hắn đãi ngộ tốt như vậy, thật sự khiến cho Triệu Phong có chút không nỡ rời khỏi.

- Gần đây các loại Áo nghĩa của ta cũng đã tiến bộ rất nhiều! Kính nhờ Bắc Minh Thần Chủ giúp ta bồi luyện, chỉ điểm tại hạ một phen a!

Một ngày này, Triệu Phong đột nhiên đưa ra một yêu cầu mới.

- Người muốn đối chiến với ta?

Bắc Minh Huy không khỏi phì cười một tiếng. Chính mình là Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, còn là huyết mạch Bồ Thiên Tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, cho dù Triệu Phong rất nhiều Áo nghĩa đều có đề thăng không nhỏ, nhưng ở trong tay hắn cũng không hề có lực lượng chống lại!

Nhưng đối với yêu cầu do Triệu Phong đưa ra, Bắc Minh Huy nhất định phải đáp ứng. Đương nhiên, Triệu Phong còn đưa ra một hạn chế nữa, đó là Bắc Minh Huy không được sử dụng lực lượng huyết mạch. Bởi vì lúc này Triệu Phong chỉ muốn đánh giá thực lực của chính mình, hắn cũng không muốn sử dụng tới lực lượng của Mộng Huyền Thần Máu.

- Đổi một địa phương khác a!

Bắc Minh Huy khẽ nhíu mày, xoay người rời khỏi. Sau đó, hai người tới một gian phòng chuyên môn dành cho đối chiến, không gian bên trong cực kỳ cứng rắn, cho dù là Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng khó có thể phá hư được nó.

- Bắt đầu đi!

Triệu Phong khẽ hô một tiếng.

- Hừ!

Bắc Minh Huy không nói hai lời, vận chuyển một đoàn Thần lực hôn ám hỗn loạn, đánh thẳng ra. Một trận chiến đấu không có chút ý nghĩa nào như vậy, trong lòng Bắc Minh Huy cực kỳ không muốn, cho nên hắn dự định chỉ tùy tiện đánh bảy bảy chiêu với Triệu Phong mà thôi.

- Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Đồng tử Triệu Phong co rút lại, vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm. Hiện tại, trong Thần lực Hỗn Nguyên của hắn, ngoại trừ Pháp tắc Không Gian ra, những Áo nghĩa khác cũng đều là cấp bậc Cửu trọng. Hắn dựa theo chỗ thiếu hụt mà Thiên Chủ chỉ ra, tiến hành bù đắp bổ sung.

Oanh phanh!

Một kiếm của Triệu Phong chém thẳng lên trên đoàn Thần lực do Bắc Minh Huy đánh ra. Cánh tay hấn nhất thời run lên, cảm giác được một trận tê dại. Triệu Phong lập tức điều động ra càng nhiều Thần lực Hỗn Nguyên, phóng xuất ra.

Oanh! Phanh! Oanh!

Đoàn Thần lực của Bắc Minh Huy bị Triệu Phong trực tiếp chém nát, nhưng Hỗn Nguyên Thần Kiếm do hấn ngưng tụ ra cũng đồng thời vỡ vụn.

- Tốt!

Trên mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hãi. Trước đây, Thần lực Hỗn Nguyên của hấn chỉ tương đương với Thần lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường mà thôi. Nhưng trải qua tu luyện, nghiên cứu trong khoảng thời gian này, Thần lực của hấn đã có thể tạo thành ảnh hưởng đối với Thần lực của Thần Chủ Tam Trọng Thiên rồi. Đương nhiên, vừa rồi Bắc Minh Huy cũng chỉ là tùy tiện xuất thủ, không phát huy được mấy thành lực lượng.

Đối diện, thần sắc Bắc Minh Huy cũng khê ngưng đọng.

- Không ngờ Thần lực của hấn lại có chút cùng loại với Thần lực Hỗn Độn của ta!

Ánh mắt Bắc Minh Huy thoáng trầm xuống. Tuy vừa rồi hấn cũng không quá tập trung, nhưng vẫn nhìn thấy rõ ràng một màn vừa rồi. Thuộc tính Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong có chút cùng loại với lực lượng Hỗn Độn của hấn. Vừa rồi, Hỗn Nguyên Thần Kiếm của Triệu Phong đã thôn phệ được một tia lực lượng Hỗn Độn của hấn, bởi vậy mới hơi có một chút sức chống cự đối với lực lượng Hỗn Độn.

- Không ngờ kẻ này lại có thể tu luyện ra loại Thần lực này! Quả thật bất phàm!

Trong lòng Bắc Minh Huy cũng có chút kinh ngạc.

Sau khi luận bàn hơn mười chiêu, Bắc Minh Huy dần dần nghiêm túc phát lực, Triệu Phong lập tức liền bại lui. Hấn lại một lần nữa quay về mặt thất lúc trước, hấp thu cảm ngộ chiến đấu, đề thăng tu luyện. Mặc dù vậy, trong lòng Bắc Minh Huy cũng vô cùng kinh hãi. Hiện tại chỉ mới có nửa năm, thực lực của đối phương cũng đã tăng trưởng không ít.

Kế tiếp, cứ cách một đoạn thời gian, Triệu Phong lại sẽ chủ động nhờ Bắc Minh Huy ma luyện một phen. Trong lòng Bắc Minh Huy cảm thấy phiền não vô cùng, không ngờ hấn lại phải giúp cho tên tiểu tử này bồi luyện, đây quả thật chính là mối sỉ nhục cực lớn trong cuộc đời của hấn. Mà trong lúc này, Triệu Phong vẫn liên tục đưa ra rất nhiều yêu cầu cung ứng tài nguyên tu luyện.

oOo

Một ngày này, Bắc Minh Huy tìm tới chỗ Hộ pháp.

- Hộ pháp đại nhân, Triệu Phong kia quả thật không xem chúng ta ra gì mà! Liên tục đưa ra các loại yêu cầu không hợp lý, không ngừng sai sử ta và Đông Phương huynh chẳng khác nào nô bộc của hấn vậy! Ta xem tiểu tử này căn bản cũng không có dự định sẽ giao ra Thần Mâu thứ chín a!

Bắc Minh Huy lập tức kể lể tội trạng của Triệu Phong một tràng dài.

- Đây là phân phó của Thiên Chủ đại nhân!

Hộ pháp không hề nghi ngờ, trực tiếp nói. Hai gã Thiên Thần Sứ nhất thời trầm mặc. Sở dĩ mạng lưới thế lực khổng lồ này có thể phát triển đến trình độ như hiện tại, hoàn toàn bởi vì các loại quyết sách sáng suốt của Thiên Chủ đại nhân.

- Thiên Chủ đại nhân làm như vậy, nhất định là có dụng ý của hấn!

Hộ pháp có chút mặt mũi nói.

Thiên Chủ đưa cho Triệu Phong hai sự lựa chọn, nhưng cũng không ép buộc hấn phải đưa ra câu trả lời khẳng định, hết thấy đều để cho Triệu Phong tự mình lựa chọn. Nếu như Triệu Phong đồng ý, tất cả những trả giá này cũng đều đáng giá, mà đến lúc đó Triệu Phong cũng đã là người của bọn họ. Nhưng nếu hai năm sau, Triệu Phong vẫn không đồng ý, như vậy liền chỉ còn một con đường chết. Mà những ưu đãi hiện

tại, chính là có tác dụng hạ thấp tính phòng bị của Triệu Phong, giúp cho xác suất thành công của kế hoạch mạnh mẽ đoạt mâu càng cao hơn! Nói tóm lại, Hộ pháp tin tưởng vào tất cả quyết sách của Thiên Chủ.

Sau đó, Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại quay trở lại mật thất, tiếp tục hầu hạ Triệu Phong.
o0o

Một ngày này, Thiên Chủ đột nhiên đi tới chỗ của Triệu Phong.

- Thiên Chủ đại nhân!

Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại nhất tề cung kính hành lễ.

Hiện tại Triệu Phong vẫn còn đang tu luyện bên trong Trường bào Thời Không. Hắn nhất tâm đa dụng, một bộ phận ý niệm tham tu các loại Áo nghĩa, Pháp tắc, một bộ phận khác thì chuyên tâm nghiên cứu đồng thuật.

- Triệu Phong, phương diện tạo nghệ đồng thuật của ngươi cũng không tệ lắm! Nhưng nó lại có một chút tỳ vết nhỏ!

Ánh mắt thâm thúy của Thiên Chủ nhìn chằm chằm về phía Triệu Phong trong Trường bào Thời Không.

Thần sắc Triệu Phong khê động, lập tức kết thúc bế quan. Hiện tại Triệu Phong cảm thấy vô cùng hứng thú với vị Thiên Chủ này, thậm chí còn có chút bội phục đối phương, có thể thành lập được một cái thể lực bất phàm như thế.

Nhân mâu của Thiên Chủ đột nhiên xuất hiện một cổ ý chí đồng lực mật mờ mà cường đại.

- Huyết mạch nhân đồng?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn vẫn luôn cho rằng, Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng lẽ nào hắn cũng có huyết mạch nhân đồng sao? Hơn nữa, thời điểm này Thiên Chủ lại thôi động huyết mạch nhân đồng, mục đích hắn muốn làm gì?

1484. Chương 1481: Nhất Trọng Thiên Đỉnh Phong

Nhân mâu của Thiên Chủ đột nhiên xuất hiện một cổ ý chí đồng lực mật mờ mà cường đại.

- Huyết mạch nhân đồng?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Hắn vẫn luôn cho rằng, Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, nhưng lẽ nào hắn cũng có huyết mạch nhân đồng sao? Hơn nữa, thời điểm này Thiên Chủ lại thôi động huyết mạch nhân đồng, mục đích hắn muốn làm gì?

Sau lưng Thần Chủ, thần sắc hai gã Thiên Thần Sứ vô cùng kích động. Từ trước đến giờ, bọn chúng chưa từng bao giờ thấy qua Thiên Chủ đại nhân đích thân xuất thủ. Nghe đồn tu vi Thiên Chủ đã đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên viên mãn, cũng chính là cấp bậc Thần Vương! Thậm chí còn nghe nói, thực lực của Thiên Chủ còn viên siêu Thần Vương bình thường, cực kỳ tiếp cận cấp bậc Chúa Tể. Đương nhiên, hết thấy đều chỉ là tin đồn. Mà hiện tại có thể tận mắt nhìn thấy Thần Chủ xuất thủ, bọn chúng sao có thể không kích động?

Nhân mâu của Thiên Chủ biến thành một mảnh đen nhánh, phẳng phất như vực sâu tử vong vậy, nhìn qua một cái liền khiến người ta sợ hãi không thôi, cảm thụ được sợ hãi vô tận.

- Tử Vong Chi Mâu?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Lúc này, Tử Vong Chi Mâu do Thiên Chủ thể hiện ra chính là Tử Vong Chi Mâu khiến cho Triệu Phong có cảm giác mãnh liệt nhất từ trước tới giờ. Nếu không phải biết rõ Thiên Chủ là tộc nhân Thiên Cơ Tộc, hắn thậm chí còn cho rằng, Thiên Chủ chính là Tử Vong Chúa Tể, kẻ có được Tử Vong Thần Mâu nữa.

Từ Thời kỳ Thái Cổ, Bát Đại Thần Mâu ngay khi sinh ra cũng đã có tu vi cấp bậc Chúa Tể rồi. Chúa Tể chính là một loại đại biểu cực mạnh trong Phạm Trụ hiện tại, là tồn tại không có khả năng bị người khác

giết chết hoặc đoạt mâu. Bất quá, cho dù không phải là Thần Mâu, như vậy nhân mâu của Thiên Chủ khẳng định cũng là cấp bậc Chuẩn Thần Mâu.

- Huyết mạch nhân đồng cũng có thuộc tính! Tử Vong Chi Mâu ẩn chứa lực lượng Tử Vong Bản Nguyên. Khi người chân chính hiểu rõ cỗ lực lượng này, hiểu rõ bản chất của nó, như vậy mới có thể phát huy ra đầy đủ lực lượng Tử Vong!

Thiên Chủ bình thản tự thuật. Nhưng khoảnh khắc này, khí thế cùng hình tượng của hắn lại phát sinh biến hóa kinh thiên. Hắn lúc này một đầu mái tóc nhập ma đen như mực, giống như dạ quỷ phát phối trong bóng đêm vậy. Trên dưới toàn thân hắn không có một tia sinh cơ nào, nhìn qua có vẻ băng lãnh vô cùng xa lạ, giống như cả người đã hòa làm một thể với Tử Vong Chi Mâu vậy, trở thành người phát ngôn của Tử Vong.

- Tử vong và sinh mệnh mặc dù tương khắc, nhưng cực hạn của tử vong chính là trọng sinh, cực hạn của sinh mạng chính là tử vong! Giữa hai cái này cũng có liên hệ mật thiết với nhau!

Thiên Chủ tiếp tục chậm rãi giảng thuật, mà Tử Vong Chi Mâu của hắn lại bắt đầu kịch liệt ba động. Lực lượng Pháp tắc Tử Vong nồng đậm từ trong nhân mâu của hắn mạnh mẽ lan tỏa ra, nhưng bị Thiên Chủ toàn diện khống chế, không ảnh hưởng tới bất cứ thứ gì ngoại giới. Khi lực lượng Tử Vong trong nhân mâu của Thiên Chủ gia tăng đến một cực hạn, trong cặp Tử Vong Chi Mâu kia đột nhiên xuất hiện một tia tinh quang bích lục nhàn nhạt. Trong nháy mắt, toàn thể nhân mâu của hắn cũng đột nhiên hóa thành màu bích lục.

Thần sắc Triệu Phong ngẩn ra. Lúc này Thiên Chủ trước mắt hắn, đã toàn thân tràn ngập sinh cơ tinh thuần, tản mát ra một loại lực lượng Sinh Mệnh khiến cho bất luận sinh linh gì cũng vô cùng hướng tới. Mà cả người Thiên Chủ cũng trở nên hòa ái dễ gần, phảng phất như sinh ra từ trong thiên nhiên, giống như sinh mệnh cỏ mộc trong thâm lâm cổ lão vậy.

- Sinh Mệnh Chi Mâu!

Trong lòng Triệu Phong cả kinh. Vừa rồi còn là Tử Vong Chi Mâu, trong nháy mắt đã biến thành Sinh Mệnh Chi Mâu. Hơn nữa, Thiên Chủ cũng hiểu rõ thập phần thấu triệt đối với lực lượng của hai loại nhân mâu này.

- Sinh mạng sinh ra, trong vô hình sẽ đi kèm với vận mệnh!

Thiên Chủ khẽ mỉm cười nói. Trong nháy mắt, Sinh Mệnh Chi Mâu của hắn đã chuyển hóa thành Vận Mệnh Chi Mâu. Giờ phút này, hắn thoát nhìn như một vị Trí giả biết rõ tất cả bí mật của thế gian, có vẻ hư vô mờ mịt, khiến cho người ta khó có thể chạm tới.

- Cái này... đến cùng...

Trong lòng Triệu Phong sau khi kinh ngạc một phen, dần dần trở nên cực kỳ ngưng trọng. Hắn chưa từng bao giờ thấy qua chuyện tình như vậy, không ngờ một người lại có thể có được nhiều loại huyết mạch nhân đồng khác nhau, hơn nữa cũng đều có thể vận dụng dễ dàng như thường. Tình huống bình thường, nếu như trong cơ thể một người sinh ra hai loại huyết mạch khác nhau, nhất định sẽ thôn phệ hoặc là dung hợp lẫn nhau.

Mặt khác, Thiên Chủ đã thể hiện ra ba loại huyết mạch hậu duệ Bát Đại Thần Mâu. Triệu Phong không khỏi suy đoán, hắn có thể nào có được tám loại huyết mạch hậu duệ Thần Mâu hay không? Khó có thể tưởng tượng, tám loại lực lượng huyết mạch cường đại như vậy tụ tập trong cơ thể một người, sẽ mang đến cho hắn lực lượng cường đại cỡ nào?

- Hắn thậm chí muốn Thần Mâu thứ chín của ta, rốt cuộc là có mục đích gì...

Triệu Phong đột nhiên nghĩ đến cái gì, trong lòng một lần nữa chấn động. Giờ phút này, hắn thậm chí nghĩ tới truyền thuyết Tổ Đồng. Theo truyền thuyết, nếu Bát Đại Thần Mâu hợp nhất với nhau, sẽ có thể triệu hồi ra Chí Cao Tổ Đồng! Đương nhiên, đây chỉ là truyền thuyết mà thôi, không thể nào chứng thực tính chân thật của nó.

Hơn nữa, truyền thuyết nói rằng nhất định phải là Bát Đại Thần Mâu hợp nhất, chứ không phải là huyết mạch hậu duệ Thần Mâu. Bất quá, tất cả cũng chỉ là truyền thuyết, tình huống chân thật rốt cuộc như thế nào, cũng không ai rõ ràng lắm. Triệu Phong cũng không cách nào suy đoán, Thiên Chủ đến cùng là đang mưu đồ chuyện gì.

Sau lưng Thiên Chủ, hai gã Thiên Thần Sứ đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Gã Thiên Thần Sứ còn lại bên cạnh Bắc Minh Huy cũng có được huyết mạch hậu duệ Thần Mâu, nhưng phương diện khổng chế lại thua xa Thiên Chủ.

- Ta còn có việc! Hai người các người tiếp tục ở lại đây đợi Triệu Phong hồi đáp a!

Sau khi làm xong hết thấy, Thiên Chủ liền rời khỏi nơi đây.

o0o

Một gian mật thất khác trong trụ sở bí mật...

- Thiên Chủ đại nhân, gã tiểu bối kia vẫn chưa chịu trả lời ngài sao?

Hộ pháp dò hỏi. Hiện tại thời gian đã trôi qua hơn một năm rồi.

- Hắn không định sẽ chủ động giao ra Thần Mâu thứ chín!

Thiên Chủ bình thần nói. Từ biểu hiện của Triệu Phong trong khoảng thời gian này, cộng với sắc mặt biểu tình vừa rồi của Triệu Phong, hắn sớm đã rút ra được kết luận.

- Như vậy vì sao chúng ta lại còn...

Sắc mặt Hộ pháp nhất thời âm trầm xuống.

- Không sao cả! Những tài nguyên này đối với chúng ta cũng không đáng kể chút nào. Mà kẻ này cũng coi như là một nhân tài, ta cũng không thật sự muốn giết hắn!

Thiên Chủ cắt ngang lời nói của Hộ pháp.

- Vâng!

Hộ pháp không nói gì nữa. Hiện tại Thiên Chủ đại nhân đã nhìn ra Triệu Phong không có ý tứ sẽ quy thuận. Nhưng bởi vì thường thức gã nhân tài này, Thiên Chủ chẳng quan tâm việc Triệu Phong cố tình gây sự trong khoảng thời gian qua. Lòng dạ của Thiên Chủ khiến cho Hộ pháp kính phục phát ra từ nội tâm.

o0o

Sau khi Thiên Chủ rời đi, Triệu Phong lại tiếp tục bế quan, nghiên cứu huyết mạch nhân đồng. Hắn từ chỗ của Thiên Chủ đạt được rất nhiều linh cảm cùng dẫn dắt.

- Mộng Huyền Hóa!

Triệu Phong phát động lực lượng Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mâu, thi triển năng lực nhân đồng. Thoáng chốc, hết thảy mọi thứ trước mắt hắn đã trở nên như mộng như ảo, vô cùng sáng lạn. Hai gã Thiên Thần Sứ cũng cảm nhận được có chút bất thường. Lúc này, bọn chúng đột nhiên cảm giác toàn thân khó chịu, có loại cảm giác nôn nóng khó hiểu.

Thời gian kế tiếp, Triệu Phong lại thi triển Mộng Huyền Hóa thêm vài lần nữa. Một lần cuối cùng, hai gã Thiên Thần Sứ thậm chí còn cảm thấy linh hồn, trạng thái Thần thể... của chính mình đột nhiên vô cớ suy giảm một cách quái dị.

Trong Trường bào Thời Không...

- Năng lực của Mộng Huyền Hóa đã mạnh hơn so với trước đây!

Triệu Phong mở mắt ra, khoe miệng mỉm cười. Về mặt thực chất, Triệu Phong chỉ là hiểu rõ càng sâu hơn đối với Mộng Huyền Thần Mâu mà thôi, về phần các đồng thuật mộng huyền khác, uy lực cũng có một chút tăng phúc nhất định.

o0o

Trong một gian phòng tại trụ sở bí mật, Thiên Chủ cùng Hộ pháp nhìn chăm chăm những hình ảnh đang phát sinh trên một màn hình hư bạch sắc trước mặt mình.

- Năng lực của Thần Mâu thứ chín sao?

Hộ pháp nhìn chăm chăm hết sức chăm chú. Đồng thời, bọn họ cũng đang nghe hai gã Thiên Thần Sứ kia truyền âm, kể lại các loại cảm giác kỳ quái mà bọn chúng đang cảm thấy.

- Năng lực của Thần Mâu thứ chín có chút phức tạp, có chút khác biệt với những Bát Đại Thần Mâu khác!

Ánh mắt Thiên Chủ thoáng trầm xuống. Thần Mâu thứ chín mà chính mình đang nắm trong tay này, tựa hồ không được cường đại như tưởng tượng của hắn.

Trong mật thất, Triệu Phong liếc nhìn về phía hai gã Thiên Thần Sứ kia, trên mặt mang theo một tia nụ cười giảo hoạt:

- Không biết chỗ các ngươi có Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ hay không?

- Mảnh vỡ Tổ khí?

Bắc Minh Huy thiếu chút nữa trực tiếp mắng lớn. May mà hắn vững tin, Triệu Phong căn bản không thể nào rời khỏi nơi này, hắn yêu cầu Mảnh vỡ Tổ khí, cũng chỉ là tạm thời mượn dùng mà thôi.

Ba ngày sau, Bắc Minh Huy đã quay trở lại, mang theo một mảnh vải trắng giống như kim ngọc lưu động, bộ dáng không có bất kỳ trọng lượng gì. Đây chính là Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ!

Sau khi Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ tới tay, Triệu Phong lập tức tiến nhập Trường bào Thời Không tham tu. Hắn chủ tu Pháp tắc Không Gian, loại Pháp tắc này quyết định tình huống tu vi của hắn. Huống hồ, Thời Không vốn là nhất thể, sau khi đạt được Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, có lẽ sẽ có thể trợ giúp Thời Gian Áo Nghĩa của hắn đột phá bình cảnh.

Khoanh chân ngồi xuống, Triệu Phong vận chuyển Hồn Thiên Không Nguyên Quyết, tham tu Pháp tắc Không Gian.

Nửa năm sau, Thời Gian Áo Nghĩa của Triệu Phong đã dưới sự trợ giúp của Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ và Không Gian hệ, đột phá đến cảnh giới Pháp tắc. Nhờ có Pháp tắc Thời Gian, phương diện tu vi của Triệu Phong lại có thêm không gian đề thăng.

Lại qua thêm hai tháng nữa, tu vi của Triệu Phong đã đạt tới cảnh giới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Nhưng điều này lại đại biểu cho công pháp của hắn đã sắp sửa đạt tới điểm cuối rồi. Kế tiếp, Triệu Phong muốn tiến triển thêm nữa, hoặc là phải tìm kiếm công pháp khác, hoặc là tự nghĩ ra công pháp cho chính mình. Nhưng Triệu Phong lại có khuynh hướng nghiêng về tìm kiếm công pháp khác. Bởi vì hiện tại hắn cấp thiết cần phải nhanh chóng cường đại lên, tự nghĩ ra công pháp không thể nghi ngờ là sẽ làm lỡ đại lượng thời gian của hắn.

- Giá trị của công pháp cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Tam Trọng Thiên không thể nào đánh giá! Một vài truyền thừa cường đại thậm chí không thua kém Mảnh vỡ Tổ khí!

Mà công pháp thích hợp nhất với Triệu Phong, có lẽ chỉ có công pháp Bồ Thiên Tộc mà Bắc Minh Huy tu luyện kia. Loại công pháp cường đại này, giá trị càng sẽ tăng lên cả một bậc.

- Bắc Minh Thiên Thần Sứ, không biết ngươi có thể đem công pháp mà ngươi sở tu, cho ta mượn tìm hiểu một chút hay không?

Ngữ khí Triệu Phong mang theo chút ý tứ thăm dò, hỏi.

- Không có khả năng!

Bắc Minh Huy thoáng sửng sốt một chút, sau đó lập tức phản nộ từ chối. Nhưng Bắc Minh Huy cũng đem yêu cầu này phản ánh lại cho Hộ pháp.

- Triệu Phong, trừ phi ngươi đáp ứng phối hợp với chúng ta, giao ra Thần Mâu thứ chín! Hơn nữa còn phải ký kết linh hồn khế ước mới được...

Giọng điệu Hộ pháp có chút trầm thấp. Các loại công pháp Thần Chủ Nhị Trọng Thiên trở về sau cũng đều cực kỳ trân quý, tự nhiên không có khả năng dễ dàng đưa cho Triệu Phong được. Huống hồ lúc này hắn đã biết, Triệu Phong hiện tại vẫn không có ý nguyện sẽ chủ động phối hợp với bọn chúng.

- Để ta suy nghĩ thêm một chút!

Triệu Phong khẽ cúi đầu trầm tư. Nhưng trong lòng hắn đã hoàn toàn bỏ qua ý niệm này, tìm biện pháp bắt tay vào từ những phương diện khác.

oOo

Mấy ngày sau, Triệu Phong lại mượn cớ muốn nghiên cứu một chút Thần Mâu thứ chín, ngữ khí mang tính thăm dò, hỏi:

- Thế lực các người to lớn như thế, không biết lưu giữ bao nhiêu loại điển tịch trân quý! Ta đúng lúc muốn tìm hiểu thêm một chút về Thần Mâu thứ chín!

- Đi theo ta!

Bắc Minh Huy trừng mắt nhìn Triệu Phong một cái. Tiểu tử này thật đúng là chỗ tốt gì cũng không chịu buông tha. Đầu tiên là tài nguyên, sau đó là Mảnh vỡ Tổ khí trân quý, hiện tại càng yêu cầu được tiến nhập mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc. Với học thức của Thiên Cơ Tộc, tin tưởng là tàng thư khố của bất kỳ một Thánh địa nào cũng không thể nào so sánh được với mật khố thư tịch của thế lực này.

Rất nhanh, Triệu Phong đã được dẫn vào một không gian tàng thư khổng lồ. Tất cả các thư tịch trong không gian này đều được cất giữ dựa theo chủng loại, các loại chủ đề vô cùng rộng khắp, thậm chí có thể nói là không gì không có.

- Người tối đa chỉ có thể tiến vào tầng thứ năm!

Bắc Minh Huy sau khi căn dặn một câu, liền rời khỏi nơi này.

Không lãng phí một chút thời gian nào, Triệu Phong lập tức chìm vào việc đọc sách. Đầu tiên, hắn tìm kiếm một vài thư tịch liên quan tới Bát Đại Thần Mâu. Tiếp theo, mỗi một loại thư tịch hắn cũng đều lật xem qua một chút. Trong đó, hắn chú trọng tìm đọc một vài thư tịch có quan hệ tới Bồ Thiên Tộc.

- Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ, phạm vi hoạt động của Bồ Thiên Tộc chủ yếu là ở đây... Thời kỳ Thượng Cổ, Bồ Thiên Tộc từng xuất hiện ở nơi này...

Những thứ mà Triệu Phong chú trọng tìm đọc đều là những phạm vi hoạt động chủ yếu của Bồ Thiên Tộc, hoặc là những lời đồn có quan hệ với việc Bồ Thiên Tộc xuất hiện tại hậu thế. Sau khi tìm đọc một phen, hắn đã lựa chọn ra được năm sự kiện nổi tiếng liên quan tới việc hậu nhân phát hiện ra tung tích của Bồ Thiên Tộc. Kết hợp với địa điểm hoạt động của Bồ Thiên Tộc cùng với các nghi điểm tương quan, Triệu Phong rất nhanh đã xác định được ba địa điểm. Ba địa điểm này đều là những địa phương có khả năng cất chứa truyền thừa, bí mật của Bồ Thiên Tộc.

Sau khi điều tra ra được những tin tức này, Triệu Phong liền tra xét một chút những tin tức mà chính mình cảm thấy hứng thú. Ví dụ như Tổ khí chí cao, Bát Đại Thần Mâu, còn có Thiên Cơ Tộc. Nội dung của những thư tịch ở đây thập phần phong phú, giúp cho Triệu Phong hiểu biết càng thêm sâu sắc đối với một vài sự tình trong Phạm Trụ.

Sau khi ở lại trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc hơn một tháng, Triệu Phong mới rời khỏi. Lại quay về mật thất tham tu chừng mấy ngày, Triệu Phong lại một lần nữa đề xuất đối chiến với Bắc Minh Huy.

Trong phòng huấn luyện, Bắc Minh Huy khẽ hừ lạnh một tiếng, trong mắt có chút thần sắc oán hận, nhưng hắn vẫn động thủ, đánh ra một đoàn Thần lực Hỗn Độn.

- Hừ!

- Hỗn Nguyên Thần Kiếm!

Triệu Phong đem Pháp tắc Không Gian, Thời Gian, còn có rất nhiều Áo nghĩa Cửu trọng viên mãn khác dung nhập vào trong Thần lực Hỗn Nguyên Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

Oanh phanh!

Triệu Phong chém mạnh xuống một kiếm. Hai cổ lực lưỡng giằng co được một lúc, liền trực tiếp tan vỡ tiêu tán, đồng quy vu tận.

- Cái gì?

Sắc mặt Bắc Minh Huy đại biến, trong lòng kinh ngạc ngưng trọng. Vừa rồi, hắn đã sử dụng tới bảy thành lực lượng, nghĩ rằng sẽ có thể trực tiếp bức lui Triệu Phong. Nhưng không ngờ Triệu Phong lại có thể đón đỡ được. Hiện tại mới qua bao nhiêu thời gian chứ? Cường độ Thần lực của Triệu Phong so sánh với trước đây quả thật chính là chênh lệch một trời một vực.

1485. Chương 1482: Bình Yên Rồi Đi

Bắc Minh Huy thân là cường giả đỉnh cao trong Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hơn nữa còn có huyết mạch Bồ Thiên Tộc, nhưng không ngờ trên phương diện công kích Thần lực lại bị một tên tiểu bối Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong ngăn chặn! Điều này khiến cho trong lòng Bắc Minh Huy càng thêm phiền muộn cùng phẫn nộ.

- Một lần nữa!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, trong lòng cũng có chút kích động. Thần lực Hỗn Nguyên của hắn sở dĩ có tiến bộ to lớn như thế, tự nhiên là nhờ Thời Gian Áo Nghĩa phát triển thành Pháp tắc Thời Gian, cùng với rất nhiều Áo nghĩa đã tăng lên tới Cửu trọng. Mà chủ yếu nhất vẫn là Pháp tắc Thời Không. Hai loại Pháp tắc này vốn là nhất thể, tạo thành tầng phức tạp nhất cho Thần lực Hỗn Nguyên.

Oanh!

Bắc Minh Huy vung tay lên, phóng xuất ra một đạo quang chưởng hỗn loạn thật lớn, áp bách thẳng về phía Triệu Phong. Lần này hắn đã nghiêm túc hơn một chút, vận dụng tới tám thành lực lượng.

- Chém!

Triệu Phong cũng phát hiện ra một kích này của Bắc Minh Huy mạnh mẽ hơn rất nhiều so với trước đây, liền toàn lực ứng phó, nghiêm túc đón đỡ. Hình thể của thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm trong tay hắn nhất thời tăng vọt lên, rất nhanh trở nên to lớn khôn cùng, mãnh liệt chém thẳng ra.

Oanh phanh!

Vận chuyển rất nhiều các Áo nghĩa, Pháp tắc, kết hợp với Thần lực toàn lực phát ra, cuối cùng lực lượng của song phương cũng đồng thời tiêu tán.

- Cái gì? Tiểu tử này vẫn có thể đón đỡ được?

Sắc mặt Bắc Minh Huy thoáng trầm xuống, trong lòng càng thêm kinh hãi. Tiếp theo, hắn nhất định phải toàn lực xuất thủ, một kích đánh bại Triệu Phong mới được. Nhưng một câu nói tiếp theo của Triệu Phong lại khiến cho hắn phẫn nộ ngập trời:

- Dừng lại ở đây được rồi!

Triệu Phong đột nhiên ngừng chiến, sau đó ly khai phòng huấn luyện. Hắn tìm Bắc Minh Huy đối chiến chỉ là muốn tìm hiểu một chút, Thần lực của chính mình hiện tại đã đạt tới cấp bậc gì.

- Ta muốn tham quan lãnh địa của các ngươi một chút, có được không? Ta rất hiếu kỳ, thế lực này của các ngươi đến cùng là cường đại tới mức nào!

Sau khi rời khỏi phòng huấn luyện, Triệu Phong đột nhiên dò hỏi.

- Có thể!

Bắc Minh Huy trầm ngâm một lúc mới trả lời. Rất rõ ràng, mới vừa rồi hắn đã xin chỉ thị của Hộ pháp, và đã được chấp nhận. Sau đó, Bắc Minh Huy cùng gã Thiên Thần Sứ còn lại chia ra đi ở hai bên Triệu Phong, dẫn hắn đi xung quanh, quan sát một chút tình huống các nơi trong Thần Quốc này.

Không gian phiến Thần Quốc này vô cùng rộng lớn, nhưng khắp nơi đều là mây trắng tầng tầng, chỉ có duy nhất ba tòa cự phong do vô số kiến trúc Thiên Cơ Tộc xây dựng thành là có người sinh hoạt mà thôi.

Hiện tại Triệu Phong đang đi lại các nơi trên tòa sơn phong lớn nhất ở chính giữa. Dọc theo đường đi, rất nhiều thành viên nhanh chóng lui tới, không ngừng xuyên toa bên trong các tòa kiến trúc san sát nhau, bộ dáng có vẻ vô cùng bận rộn. Cho dù là như vậy, khi hai gã Thiên Thần Sứ đi ngang qua, tất cả mọi người cũng sẽ cung kính hành lễ.

- Kẻ này là ai? Không ngờ lại khiến cho hai vị Thiên Thần Sứ phải theo sát hai bên!

- Có thể là thành viên trọng yếu của họ Vũ a!

Trên đường đi, Triệu Phong cũng nghe được một vài lời xì xào bàn tán.

- Họ Vũ? Cái họ này có gì đặc thù?

Triệu Phong trực tiếp hỏi. Gã Vũ Hành trước đây hắn giết chết cũng mang họ Vũ.

- Họ Vũ, là dòng họ tổ tiên của Thiên Cơ Tộc! Là tượng trưng cho huyết mạch Thiên Cơ Tộc thuần chính nhất!

Bắc Minh Huy hừ lạnh một tiếng, lập tức nói. Thế lực sau lưng bọn chúng là do Thiên Cơ Tộc, chủng tộc bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc thành lập, không ngờ Triệu Phong lại không cảm thấy vinh hạnh, tới bây giờ cũng không chịu đáp ứng yêu cầu của Thiên Chủ.

- Là vậy sao? Như vậy Thiên Chủ kia cũng là họ Vũ a?

Trong lòng Triệu Phong thầm nghĩ. Thảo nào trước đây, sau khi mình giết Vũ Hành, Thiên Cơ Tộc lại nhằm vào chính mình khắp nơi như vậy, hóa ra địa vị của Vũ Hành lại đặc thù như vậy.

- Đúng rồi! Vũ Hành mà người từng giết kia, chính là cháu nội của một vị Trưởng lão Thiên Cơ Tộc. Vị Trưởng lão này vẫn luôn chủ trương trực tiếp xử tử người, nếu không nhờ có Thiên Chủ ngăn cản, chỉ sợ người sớm đã mất mạng rồi!

Bắc Minh Huy cười lạnh một tiếng. Nhưng thật ra hắn chính là đang khuyên nhủ Triệu Phong nên ngoan ngoãn quy thuận bọn chúng. Bởi vì Bắc Minh Huy tin tưởng tuyệt đối quyết sách của Thiên Chủ.

Triệu Phong không để ý tới ẩn ý trong lời nói của Bắc Minh Huy, tiếp tục đi dạo tham quan nơi này. Kỳ thật, hiện tại trong lòng hắn đã có ý định rời đi. Dù sao, hắn đã chiếm được đủ nhiều chỗ tốt tại chỗ này, tiếp tục ở lại thời gian quá dài, chỉ sợ sẽ xảy ra chuyện gì bất ngờ. Trước khi rời đi, hắn đưa ra yêu cầu này, chính là muốn tận lực lấy nhiều một chút các tin tức tình báo, hiểu rõ tình huống hơn một chút.

Hắn khẽ vận chuyển Tả Mâu, có thể nhìn thấy rất nhiều điều mà người thường không thấy được, những thứ mà Thiên Thần Sứ không để cho hắn nhìn thấy. Triệu Phong phát hiện, trong phần lớn các tòa kiến trúc trên tòa sơn phong bên trái là căn cứ gieo trồng, chăm sóc trân tài. Thỉnh thoảng, hắn thậm chí còn nhìn thấy một vài trân tài hi hữu của Thời kỳ Thái Cổ, chủng loại vô cùng phong phú, quả thật chính là cái gì cần có đều có. Đương nhiên, hắn có thể nhìn thấy, hắn cũng không phải là những thứ trân quý, có giá trị nhất. Những thứ đó khẳng định là được ẩn giấu càng bí ẩn hơn rất nhiều.

Mà trong đại bộ phận các tòa kiến trúc trên ngọn sơn phong phía bên phải lại có liên quan tới với các loại huyết mạch. Các cường giả trong thế lực này đều có được các loại huyết mạch cường đại người khiến người ta ao ước ghen tỵ, nhưng đây đều là do hậu thiên dung hợp. Mặt khác, cũng không phải nghĩ muốn dung hợp loại huyết mạch nào, liền sẽ có thể dung hợp loại huyết mạch đó. Điểm này cũng tương tự với thành thị Thiên Cơ Tộc mà trước đây Triệu Phong đã từng tiến vào. Trước khi cường hóa huyết mạch, cần phải tiến hành kiểm tra đo lường một chút, xem bản thân thích hợp cường hóa loại huyết mạch nào. Mặt khác, xác suất dung hợp huyết mạch thành công cũng cực thấp, nếu không dung hợp được, ngược lại sẽ bạo thể mà chết.

- Hạch tâm của Thần Quốc hẳn là ở trong tòa sơn phong chính giữa này!

Triệu Phong bắt đầu tỉ mỉ quan sát tòa sơn phong này. Trong đó, hẳn hoàn toàn nhìn không thấu khu vực Cẩm địa tại hậu phương. Bốn phía xung quanh nơi này có vô số kết giới trận pháp cường đại thủ hộ. Thậm chí, thời điểm Triệu Phong nhìn thấu thị qua, hẳn còn cảm giác được trong Cẩm địa kia có một cỗ ý niệm đồng dạng đang quan sát chính mình. Triệu Phong chỉ mơ hồ nhìn thấy một đạo hư ảnh, chính là một kiện áo bào hư vô.

Rầm rầm!

Thời điểm Triệu Phong đang chăm chú quan sát, toàn thể Thần Quốc đột nhiên chấn động kịch liệt lên một trận, nguyên khí thiên địa trong Thần Quốc cũng âm âm rung chuyển không thôi.

Sưu sưu!

Sâu bên trong Thần Quốc, mấy chiếc Chiến hạm thật lớn gào thét bay ra.

- Chuyện gì xảy ra?

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống, đảo mắt quan sát xung quanh.

- Đi! Trở lại!

Bắc Minh Huy nhất thời quát lên, dẫn theo Triệu Phong quay trở về mật thất. Trên đường đi, Triệu Phong có thể nhìn thấy đại lượng cường giả không ngừng từ trên ba ngọn sơn phong này phóng ra, bay nhanh về phía phương xa.

- Lê nào đã có người phát hiện ra chỗ này, hơn nữa còn công kích tới đây?

Trong lòng Triệu Phong thoáng suy đoán. Có thể chính là như vậy, cho nên Bắc Minh Huy mới lập tức dẫn theo Triệu Phong quay trở lại, chính là sợ Triệu Phong thừa dịp hỗn loạn, chạy khỏi Thần Quốc.

Triệu Phong cũng không chống cự chút nào, trực tiếp trở lại gian mật thất lúc trước. Sau khi mở ra kết giới trận pháp, hai gã Thiên Thần Sứ lập tức an tâm rời khỏi.

oOo

Ngoại giới, trên bầu trời hôn ám đang phiêu lập mấy trăm đạo nhân ảnh. Tất cả những người này gần như đều là cường giả Cổ Thần, thậm chí là Thần Chủ. Trong số đó có một đạo thân ảnh bạch y, tay cầm quạt trắng, phiêu lập giữa không trung, chính là Đường Bạch! Mà trên thiên không xa xa cao hơn, có một lão giả áo trắng thân thể bán trong suốt, hoàn toàn không có bất cứ một tia khí tức nào.

- Lão phu quả thật chưa từng nghe qua cái thể lực thần bí này!

Lão giả áo trắng khẽ lẩm bẩm một tiếng.

Trong hư không đột nhiên dâng lên một tia không gian rung động nhàn nhạt, từng chiếc từng chiếc Chiến hạm màu đen từ trong đó xông ra. Trên Chiến hạm toàn bộ đều là khôi lỗi, còn có Tử Thần Vệ cấp bậc cao hơn nữa. Sau đó, vài gã Thần Chủ khí tức cường đại cũng xuất hiện. Một lão giả hắc y đứng ra, bình thản nói:

- Phong Thần Thánh Địa đây là có ý gì?

Lão giả hắc y này chính là vị Thiên Thần Sứ đứng đầu, trước đây khi Triệu Phong tới tòa cung điện đen u ám kia đã nhìn thấy.

- Hừ! Ta ngược lại muốn hỏi một chút các ngươi là có ý gì mới đúng! Vì sao lại công kích Thần Chủ của Phong Thần Thánh Địa ta, lại càng muốn đẩy hẳn vào chỗ chết?

Trong đại quân Phong Thần Tộc, một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên chợt đứng ra, ngay bên cạnh hẳn chính là Đường Bạch.

Bên kia, sắc mặt Bắc Minh Huy khẽ cứng ngắc lại. Đây là thất trách của hẳn, trước đây nếu như hẳn giết chết Đường Bạch, như vậy sẽ không xuất hiện loại sự tình này.

o0o

Trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, Thiên Chủ cùng Hộ pháp đang phiêu lập trên hư không, quan sát tình huống bên ngoài.

- Không ngờ người của Phong Thần Thánh Địa lại có thể tìm tới nơi này!

Ngữ khí của Hộ pháp có chút kinh ngạc. Cho dù trước đây Bắc Minh Huy để cho một con cá lọt lưới chạy thoát, nhưng cũng không đến mức người của Phong Thần Thánh Địa có thể phát hiện ra chỗ ẩn thân của bọn chúng.

- Trong chuyện này, có sự nhúng tay thôi động của đám người kia!

Ánh mắt Thiên Chủ không chút ba động, tựa hồ như chìm vào hồi ức.

- Thì ra là vậy!

Hộ pháp khẽ gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa. Trong Thiên Cơ Tộc cũng không phải vô cùng hòa bình. Sự kiện lần này, ngay cả Thiên Chủ cũng không phản ứng kịp, như vậy chứng minh hết thấy những chuyện này là do đích thân Vũ Thiên Vu đã thôi động.

- Người ra tay đi! Đánh lui bọn chúng, sau đó chuyển dời Thần Quốc sang nơi khác!

Thiên Chủ bình thản nói, sau đó bay về phía hậu sơn. Mà Hộ pháp thì cấp tốc bay đi, rời khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc.

o0o

Trong mật thất, Triệu Phong khẽ mỉm cười.

- Là thời điểm rời khỏi!

Đúng lúc này, ngoại giới đột nhiên truyền đến thanh âm ầm ầm đình tai nhức óc. Ngay cả thời không cũng xuất hiện trạng thái hỗn loạn.

- Xem ra, quả thật đã xảy ra chiến đấu!

Cảm thụ được uy thế kinh thiên truyền tới, trong lòng Triệu Phong khẽ kinh ngạc tán thán. Loại chiến đấu cấp bậc này ít nhất cũng phải có Thần Chủ Tam Trọng Thiên xuất mã, thậm chí ngay cả Thần Vương xuất mã cũng chưa chắc không thể. Nhưng cái Thần Quốc này cũng không hề có dấu hiệu bị phá hủy, có thể thấy được hạch tâm của cái Thần Quốc này kiên cố đến cỡ nào!

- Hắc hắc... các người cứ việc đánh nhau đi! Ta đi trước đây!

Triệu Phong cười khẽ một tiếng, khoanh chân ngồi xuống. Tuy rằng Bắc Minh Huy đã nói, cho dù là Thần Vương sở trường Pháp tắc Không Gian cũng không cách nào na di khỏi phiến không gian này được. Nhưng Triệu Phong tin tưởng, Tâm Linh Truyền Tống của hắn cũng không quan hệ với Pháp tắc Không Gian, hoàn toàn có thể làm được chuyện này. Trước đây, hắn chính là từ vực ngoại Đại Lục Vực trực tiếp về tới Thần vực Man Hoang, phiến không gian này khẳng định không ngăn cách được Tâm Linh Truyền Tống.

- Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ liền xem như các người tặng cho ta a!

Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ trước đây đã mượn, Triệu Phong vẫn chưa trả lại cho bọn chúng.

o0o

Từ trong Cẩm địa, Thiên Chủ cũng có thể nhìn thấy tình huống của Triệu Phong bên kia. Hắn thấy Triệu Phong đang khoanh chân ngồi đó, cho là Triệu Phong đang chìm vào tu luyện, cho nên hắn cũng không quan tâm nữa. Huống hồ hiện tại hắn cần toàn diện chống đỡ Thần Quốc, phòng ngừa người ngoài âm thầm len vào trong này, cùng lắm thì chuẩn bị có thể bất cứ lúc nào chuyển dời Thần Quốc đi nơi khác.

Thần Quốc chấn động không được bao lâu đã kết thúc. Ngoại giới, đám người Phong Thần Thánh Địa đã toàn diện lui lại. Sắc mặt lão giả áo trắng trên thiên không hư vô thoáng trầm xuống, hừ nhẹ nói:

- Chỉ mong Thiên Cơ Tộc sẽ không lại phạm phải những sai lầm đồng dạng như năm xưa a...

Đối thủ là Thiên Cơ Tộc, cộng thêm nơi này là địa bàn của đối phương, hấn căn bản không có chút phần thắng nào. Hơn nữa trong giao phong ngắn ngủi vừa rồi, hấn đã rơi xuống hạ phong. Rất nhanh sau đó, toàn bộ các thành viên Phong Thần Thánh Địa đã triệt thoái khỏi nơi này.

Các thành viên Thiên Cơ Tộc cũng nhanh chóng trở lại trong Thần Quốc. Đồng thời, cái Thần Quốc này cũng cấp tốc chuyển dời tới một địa phương khác.

oOo

Trong Cẩm địa Thần Quốc, sắc mặt Hộ pháp cũng có chút lo lắng.

- Thiên Chủ đại nhân, chuyện của chúng ta, sớm muộn gì cũng sẽ bị các Thánh địa còn lại, kể cả các Chúa Tể biết được!

- Chuyện này, người không cần quan tâm!

Thiên Chủ bình thần nói, trong ánh mắt thâm thúy chợt lóe lên một tia quang mang lẳng lẽ.

- Thiên Chủ đại nhân, Triệu Phong hấn...

Hộ pháp liếc nhìn về phía quang mạc bạch sắc cách đó không xa, sắc mặt chấn động.

- Không thấy hấn đâu nữa!

Sắc mặt Thiên Chủ đột nhiên trầm xuống. Nhất thời, toàn thể phiên không gian này cũng trở nên vô cùng áp lực. Hộ pháp thì ngây ngẩn tại chỗ, hiển nhiên thập phần kinh ngạc.

- Có phải là do Phong Thần Thánh Địa, hoặc là vì Chúa Tể nào đó đã trong âm thầm xuất thủ hay không?

Tròng mắt Hộ pháp chuyển động một vòng, có chút suy đoán nói. Thiên Chủ đại nhân đích thân trấn thủ ở đây, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ đã biến mất, điểm này thật sự là quá không thể tưởng tượng nổi! Mà trước đây, Phong Thần Thánh Địa vừa vận tấn công đến, rất có thể là có quan hệ với bọn chúng. Bất quá, cho dù là Phong Thần Thánh Địa ra tay, bọn chúng cũng không có khả năng có được bản sự này, cho nên Hộ pháp mới suy đoán, đã có Thần Vương Chúa Tể âm thầm xuất thủ.

1486. Chương 1483: Lực Lượng Hỗn Độn

Thiên Hà Vực, bên ngoài Phần Thiên Hải, một đoàn quang mang mông huyền chợt lóe lên, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo thân ảnh.

- Ha ha... bình yên rồi đi!

Triệu Phong đứng thẳng trên không trung, toàn thân thoải mái không nói nên lời. Mặc dù ở trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, hấn hưởng thụ những đãi ngộ cực kỳ ưu việt, nhưng dù sao nơi đó cũng là địa bàn của địch nhân, trong đó còn có các loại nhân vật sâu không thể lường. Mỗi ngày Triệu Phong đều cảm thấy có chút áp lực. Nếu không phải bởi vì một chút lợi ích nào đó, hấn đã sớm ly khai cái Thần Quốc kia rồi.

Ở trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, Triệu Phong vô điều kiện sử dụng rất nhiều tài nguyên tu luyện, hiện tại các loại Áo nghĩa mà hấn sở tu gần như cũng đã đạt tới Cửu trọng viên mãn. Trong đó Thời Gian Áo Nghĩa lại càng đột phá thành Pháp tắc Thời Gian. Mà Pháp tắc Không Gian của hấn cũng có chỗ tiến bộ, khiến cho tu vi của hấn đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Lại thêm có thể tôi luyện cùng Bắc Minh Huy, do đích thân Thiên Chủ chỉ đạo, thực lực của Triệu Phong lúc này so với trước đây đã có đề thăng thật lớn.

Đương nhiên, trong lúc đề thăng thực lực bản thân, Triệu Phong cũng không quên các thủ hạ của mình. Trong các tài nguyên mà hấn yêu cầu, cũng có một số là dành cho các thủ hạ, phân thân của hấn sử dụng. Trong khoảng thời gian này, Triệu Phong đã chuyển dời Diệt Thế Hắc Long vào trong Mộng Huyền Thần Quốc, mà nó cũng đã nhanh chóng đột phá đến cảnh giới Thần Chủ. Mà trong đông đảo các phân thân, thiên phú của Triệu Không chính là tốt nhất, lại là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, cũng đã thuận lợi đột phá cảnh giới Thần Chủ, những phân thân còn lại cũng đã là Bán Bộ Thần Chủ.

So với những thành quả này, Triệu Phong mạo hiểm ở lại trong lãnh địa Thiên Cơ Tộc cũng hoàn toàn đáng giá. Phòng chừng hiện tại Thiên Cơ Tộc đã phần nộ ngập trời, đang lục soát tung tích của hắn khắp nơi. Vừa nghĩ tới đây, trong lòng Triệu Phong liền thoải mái một trận.

Thần thức khẽ đảo qua, Triệu Phong phát hiện số lượng cường giả bốn phía trong Phần Thiên Hải so với trước đã gia tăng lên khá nhiều. Quan sát Phần Thiên Hải một chút, bởi vì Thần Chủ Tam Trọng Thiên từng xuất hiện, đánh qua một trận đại chiến, lại thêm Mảnh vỡ Tổ khí đã bị lấy đi, uy năng hỏa diễm trong phiến Cẩm địa này đã yếu hơn so với trước đây rất nhiều, trình độ nguy hiểm giảm thấp xuống. Có lẽ chính bởi vì như vậy, nên những cường giả trước đây không dám thăm dò phiến tuyệt địa nguy hiểm này, hiện tại đã có ý nghĩ tiến vào thăm dò.

Hơn nữa chuyện trước đây hai đại thế lực Ngũ tinh tề tụ Phần Thiên Hải, tranh đoạt Mảnh vỡ Tổ khí cũng đã sớm truyền ra ngoài, trong số các thành viên hiện tại tiến vào thăm dò, có tám phần cũng bởi vì Mảnh vỡ Tổ khí kia. Ngoại trừ những người thăm dò bảo vật này ra, còn có những cường giả Thánh địa của Thiên Hà Vực, đã tạo thành một chi tiểu đội cường đại, tìm kiếm đầu mối ở phụ cận Phần Thiên Hải.

Toàn bộ cao tầng của hai đại thế lực Ngũ tinh bị toàn diệt, điều này tạo thành trùng kích thật lớn đối với chính thể thực lực của Thiên Hà Vực. Cho nên Thánh địa của Thiên Hà Vực bức thiết muốn tra xét rõ nguyên nhân phát sinh hết thảy chuyện này, có lẽ trong đó còn cất giấu một bí mật kinh thiên ị đó.

Thân hình Triệu Phong đột nhiên biến mất, đã tiến vào Mộng Huyền Thần Quốc của hắn. Mộng Cảnh Thái Cổ lúc trước đã bị hắn thuận lợi luyện hóa thành Thần Quốc, liền đặt tên là Mộng Huyền Thần Quốc. Hiện tại, tất cả mọi thứ trong Thần Quốc cũng nằm trong sự khống chế của Triệu Phong.

Triệu Phong nhanh chóng đi tới bên cạnh Hạch tâm Thần Quốc. Thông qua Hạch tâm Thần Quốc, hắn thuận lợi khống chế toàn thể cái Thần Quốc này, trở thành chúa tể của phiến thiên địa này.

Trong Thần Quốc, Triệu Phong lại sáng tạo ra một phiến không gian đơn độc, trong không gian có được đặc tính giống như không gian trong Trường bào Thời Không vậy. Mặt khác, phiến không gian này cũng ẩn chứa đặc tính của Mộng Huyền Bản Nguyên. Nói cách khác, năng lực Mộng Tưởng Thành Chân cũng có thể vô hình tạo thành tác dụng trong phiến không gian này. Hiệu quả tu luyện ở trong này gần như còn mạnh hơn hiệu quả tu luyện tại Cẩm địa của các Thánh địa bình thường.

Khoanh chân ngồi xuống, trong tay Triệu Phong xuất hiện một mảnh vải gần như không có trọng lượng.

- Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Lúc này, hắn dự định luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí này.

- Triệu Phong, sau khi người luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ xong, có thể thử đem hai chúng ta dung nhập vào trong Trường bào Thời Không!

Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ chợt đề nghị với Triệu Phong. Dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí Thời Không hệ vào trong Trường bào Thời Không, ở trình độ nhất định, chính là tương đương với dung hợp lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí lại với nhau, uy năng của nó tất nhiên sẽ tăng lên không nhỏ.

- Còn có thể làm như vậy?

Triệu Phong vô cùng kinh hỉ. Uy lực của Mảnh vỡ Tổ khí không cần phải nói tới, nếu như lại đem lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí dung hợp lại cùng một chỗ, dĩ nhiên là càng cường đại hơn rất nhiều rồi.

- Chỉ dung nhập một mình Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ vào trong Trường bào Thời Không, hiệu quả cũng không quá lý tưởng. Nhưng nếu cộng thêm Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ, như vậy sẽ có thể phi thường thuận lợi dung hợp cùng sử dụng rồi!

Mảnh vỡ Tổ khí Thời Gian hệ lại bổ sung thêm một câu.

- Tốt! Cứ làm như vậy!

Triệu Phong lập tức bắt đầu luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ. Có kinh nghiệm luyện hóa trước đây, lại thêm Pháp tắc Không Gian của Triệu Phong, không tới ba tháng sau, hắn đã thuận lợi luyện hóa Mảnh vỡ Tổ khí Không Gian hệ.

Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu ném thử dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không. Lúc đầu, bởi vì thuộc tính hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí bất đồng, có lực bài xích rất lớn. Nhưng Trường bào Thời Không lại có được tính bao dung mạnh mẽ, có thể kiềm dung cả hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí. Dần dần, hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí đã dung nhập vào trong Trường bào Thời Không.

Trường bào Thời Không thời khắc này lan tỏa ra ngân huy vô cùng mỹ lệ, phảng phất như rực rỡ hẳn lên một bậc vậy. Tất cả những tổn thương trước đây đều được chữa trị hoàn hảo. Đương nhiên, hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí không phải thật sự hòa làm một thể với Trường bào Thời Không, mà chỉ là tạm thời ký túc bên trong Trường bào Thời Không mà thôi.

- Thời Không Bình Chương!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, cùng với hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí trong đó. Nháy mắt, một tầng quang mang hư hư thật thật từ trong Trường bào Thời Không chậm rãi lan tràn ra, phòng hộ bốn phía xung quanh Triệu Phong.

Triệu Phong điểm ra một chỉ, phóng xuất ra một đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang. Khoảnh khắc Hỗn Nguyên Kiếm Mang kia tiến nhập vào Thời Không Bình Chương, tốc độ trong nháy mắt liền chậm lại, uy lực của nó cũng bị tầng tầng suy yếu. Thời điểm nó rời khỏi Thời Không Bình Chương, đạo Hỗn Nguyên Kiếm Mang này đã triệt để tiêu tán.

Kế tiếp, Triệu Phong lại thí nghiệm một chút những năng lực khác của Trường bào Thời Không. Tất cả kết quả đều khiến cho Triệu Phong tương đối hài lòng. Nói tóm lại, sau khi dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không, ở trình độ nhất định, chính là tương đương với tiến hành dung hợp điệp gia lực lượng của ba loại Thần binh này lại, so với sử dụng từng cái một sẽ tốt hơn rất nhiều, cũng thuận tiện hơn rất nhiều.

Ong ong!

Nhưng đúng lúc này, trong Thần đàn của Triệu Phong chợt truyền đến một cỗ ba động khác thường. Ý niệm vừa tiến vào, Triệu Phong liền phát hiện trong Thần đàn đã dựng dựng ra một đoàn lực lượng hỗn độn hờn ám kỳ dị. Thời điểm luyện hóa, cùng dung hợp Mảnh vỡ Tổ khí, Triệu Phong vẫn luôn phân ra một bộ phận ý niệm tiến hành tu luyện.

- Lực lượng Hỗn Độn!

Sắc mặt Triệu Phong lộ ra thần sắc kinh hãi. Thời điểm Triệu Phong bị Bắc Minh Huy bắt giữ, Bắc Minh Huy chính là thôi động huyết mạch Bồ Thiên Tộc, phóng xuất ra lực lượng Hỗn Độn, mới có thể nhất cử bắt giữ Triệu Phong. Bởi vậy, Triệu Phong cũng không xa lạ gì cỗ lực lượng này. Bồ Thiên Tộc tuy rằng bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, nhưng lực lượng Hỗn Độn này còn mạnh hơn so với lực lượng Bản Nguyên của Thần Võ Tộc bài danh thứ năm.

- Quả nhiên không sai! Thời khắc tu luyện Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết tới viên mãn, sẽ có thể dựng dựng ra một tia lực lượng Hỗn Độn!

Tuy rằng lực lượng Hỗn Độn chỉ có một chút như vậy, nhưng lại là do rất nhiều Pháp tắc, Áo nghĩa hậu thiên ngưng luyện ra, cho nên lực lượng vô cùng tinh thuần. Triệu Phong điều động một tia lực lượng Hỗn Độn này, ngưng tụ ra một thanh Hỗn Nguyên Thần Kiếm.

Oanh phanh!

Chém mạnh ra một kiếm, một cỗ lực lượng hỗn loạn khổng lồ oanh áp thẳng ra. Đồng thời, cỗ lực lượng này cơ hồ không bị bất cứ cái gì khắc chế, dọc theo đường đi lại còn điên cuồng hấp thu những lực lượng khác, lực phá hoại của nó cũng mạnh mẽ mười phần.

Oanh!

Mặt đất bị Triệu Phong vạch ra một khe rãnh khổng lồ, trên đó lại còn tràn ngập một cỗ khí tức hỗn loạn.

- Lực thôn phệ càng mạnh hơn!

Sau khi dung hợp lực lượng Hỗn Độn, Hỗn Nguyên Thần Kiếm đã trở nên càng thêm ổn định hơn, lực thôn phệ cùng lực bao dung đã được tăng cường, mà phương diện uy lực cũng tăng lên không nhỏ. Đoán chừng, Hỗn Nguyên Thần Kiếm dung hợp lực lượng Hỗn Độn gần như có thể chống lại Thần lực của Bắc Minh Huy, dưới tình huống hãn không thôi động huyết mạch.

Lực lượng Hỗn Độn của Bắc Minh Huy là dựa vào huyết mạch mới có thể tu luyện, mà Triệu Phong toàn bộ đều là dựa vào chính mình hậu thiên ngưng luyện, cộng thêm Pháp tắc Thời Không nhất thể, nếu như hoàn toàn sử dụng lực lượng Hỗn Độn công kích, uy lực trên phương diện cường độ, ngược lại còn có ưu thế nhất định.

Bất quá, đã dừng dục ra một tia lực lượng Hỗn Độn, cái này biểu thị Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết của hãn đã tới đỉnh điểm rồi. Kế tiếp, Triệu Phong muốn tiếp tục tăng tiến, hoặc là phải tìm công pháp khác, hoặc là tự nghĩ ra công pháp thích hợp với chính mình, còn có một cách khác, chính là dùng thời gian để lắng đọng, tới khi nội tình tích lũy tới một trình độ nhất định, liền sẽ tự nhiên mà đột phá.

Kỳ thật, rất nhiều Thần Chủ trong Thần vực Man Hoang cũng đều là dùng loại phương pháp thứ ba để thăng tu vi, bởi vậy độ tuổi của bọn họ đại đa số đều thập phần xa xưa, phần lớn cũng là mấy chục ức, thậm chí là mấy trăm ức năm. Triệu Phong tự nhiên không có khả năng đợi lâu như vậy, con đường nhanh nhất để thăng tu vi chính là tìm công pháp tu luyện khác.

- May mà ta sưu tra được không ít tin tức liên quan tới Bồ Thiên Tộc từ trong mật khẩu thư tịch của Thiên Cơ Tộc!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Hãn vững tin, công pháp tu luyện thích hợp nhất với mình chính là công pháp của Bồ Thiên Tộc. Lúc trước hãn ở trong mật khẩu thư tịch đã tổng hợp rất nhiều tin tức, xác định được ba địa điểm mục tiêu có khả năng cất chứa bí mật, truyền thừa, các loại bảo vật... của Bồ Thiên Tộc. Mà một mục tiêu trong đó chính là ở tại Đại Vực ngay bên cạnh Thiên Hà Vực, Thông Đài Vực!

- Chuẩn bị khởi hành thôi!

Hiện tại, tìm kiếm công pháp của Bồ Thiên Tộc đã trở thành việc cấp bách trước mắt.

- Thiên Hợp Ẩn!

Trước khi khởi hành, Triệu Phong vận chuyển Thiên Hợp Phong Ẩn Thuật mà Đường Bạch đã đưa cho hãn, ngưng tụ ra Thiên Hợp Ẩn, tiến hành phong ấn lực lượng Mộng Huyền Thần Mâu của chính mình.

Hiện tại Thánh địa của Thiên Hà Vực đang tiến hành nghiêm tra nguyên nhân tại sao cường giả Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh biến mất, một khi có người nhận ra thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, như vậy tình huống sẽ không tốt. Triệu Phong tin tưởng, trong Thiên Hà Vực tất nhiên cũng có mạng lưới thế lực của Thiên Cơ Tộc. Nếu như lúc này để cho Thiên Chủ biết được Triệu Phong đang ở nơi này, phỏng chừng không bao lâu sẽ có cường giả đỉnh cao chạy tới bắt hãn. Nếu một lần nữa rơi vào trong tay Thiên Chủ, hãn tất nhiên là có phòng bị, cho dù Triệu Phong có Tâm Linh Truyền Tống, phỏng chừng cũng trốn không thoát nổi.

Mái tóc ngân sắc mộng huyền của Triệu Phong dần dần ảm đạm xuống, hoàn toàn mất đi linh khí, giống như mái tóc ngân sắc bình thường vậy. Sau khi phong ấn Mộng Huyền Thần Mâu, Triệu Phong lại phong ấn một chút khí tức tu vi của mình. Sau khi làm xong hết thấy, hãn mới rời khỏi Mộng Huyền Thần Quốc, lên đường chạy tới Thông Đài Vực.

oOo

Không tới nửa năm, Triệu Phong đã bình yên tới được Thông Đài Vực. Trong một tòa Giao Dịch Linh Điện đại hình, Triệu Phong đã mua được địa đồ tin tức đại khái của Thông Đài Vực.

- Địa điểm mục tiêu tại... Thuần Dương Cung!

Thuần Dương Cung, một trong ba đại thế lực Ngũ tinh của Thông Đài Vực, các thành viên trong đó đều tu luyện một hệ Dương hỏa, thực lực cực mạnh.

- Hửm? Tiểu tặc miêu có cảm ứng!

Triệu Phong đang chuẩn bị lên đường, đột nhiên dừng lại. Ngay tại vừa rồi, khế ước Linh sủng giữa hắn và Tiểu tặc miêu đột nhiên có cảm ứng. Tuy rằng tia cảm ứng kia chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng Triệu Phong có thể xác định, Tiểu tặc miêu đang ở tại Thông Đài Vực, đồng thời cách mục tiêu hiện tại của hắn cũng không quá xa.

Trước đây, Triệu Phong rời khỏi Tử Linh Vực, chạy tới Thiên Hà Vực cũng chính bởi vì tìm kiếm Tiểu tặc miêu. Nhưng hắn mới đi được nửa đường, đã bị chuyện tình Mạnh vợ Tổ khí cùng Thiên Cơ Tộc quẩn lầy, cho nên mới bỏ dở giữa chừng.

- Thật tốt quá!

Triệu Phong khẽ mỉm cười một cái. Rất lâu trước đây, từ khi còn ở Hiếu Nguyệt Tông, Tiểu tặc miêu đã luôn ở cùng một chỗ với Triệu Phong, một thời gian lâu như vậy không nhìn thấy con tặc miêu này, Triệu Phong quả thật có một chút nhớ nó.

1487. Chương 1484: Thuần Dương Cung

Sau khi xác định mục tiêu, Triệu Phong liền bắt đầu lên đường, nhanh chóng chạy tới Thuần Dương Cung. Trên đường đi, trong lúc Triệu Phong đi ngang qua một tòa Giao Dịch Linh Điện đại hình, đã nghe được một chút tin tức liên quan tới Thiên Cơ Tộc, hắn liền dừng lại trong chốc lát.

- Có nghe nói gì chưa? Nghe đồn đoạn thời gian trước, trong Thần vực Man Hoang đã xuất hiện bóng dáng của thể lực Thiên Cơ Tộc a!

- Chẳng tộc trí tuệ bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc?

Vừa nghe nhắc tới Thiên Cơ Tộc, đại đa số mọi người ở đây đều thể hiện ra thần sắc kính nể.

Thiên Cơ Tộc, chủng tộc thần thoại bài danh thứ ba trong Thái Cổ Vạn Tộc, là chủng tộc có trí tuệ cao nhất. Bọn họ từng chế tạo ra các loại vũ khí đại phá diệt, có uy lực hủy thiên diệt địa, lại càng nỗ lực phục chế huyết mạch Thái Cổ Tộc chí cường hoàn mỹ, hơn nữa còn có ý đồ chế tác mấy mốc Thời Gian, tiến hành xuyên toa quá khứ, thay đổi lịch sử... Các loại ý nghĩ của bọn họ đều khiến cho Vạn Tộc kinh ngạc không thôi. Nhưng cũng chính bởi vì thực hiện những kế hoạch đó, bọn họ đã không chút kiêng kỵ cướp đoạt khai phá, đắc tội với rất nhiều chủng tộc Thái Cổ cường đại, cuối cùng dưới sự liên thủ đả kích của đa số các chủng tộc mà bị trọng thương, ẩn nấp biến mất khỏi Thần vực Man Hoang. Nhưng không ngờ thời gian qua lâu như vậy, lúc này lại phát hiện ra tin tức của Thiên Cơ Tộc.

- Xem ra trận đại chiến kia đã khiến hành tung của Thiên Cơ Tộc bị bại lộ a!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Mặc dù lúc đó hắn ở trong mật thất, nhưng vẫn có thể cảm nhận được động tĩnh to lớn xảy ra bên ngoài Thần Quốc. Tạo thành động tĩnh lớn như vậy, cho dù muốn giấu diếm cũng không che giấu nổi. Bất quá, mọi người cũng chỉ biết được tin tức Thiên Cơ Tộc đã xuất hiện, về phần Thiên Cơ Tộc đến cùng là đang làm chuyện gì, lại hoàn toàn không biết gì cả.

Triệu Phong đã từng lưu lại trong Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc một thời gian, cũng xem như có chút hiểu rõ. Theo như hắn thấy, Thiên Chủ chính là một người có dã tâm hoài bão to lớn, Thiên Cơ Tộc tất nhiên là có mục đích không ai biết rõ. Nhưng Triệu Phong cũng lười quản nhiều như vậy, hiện tại hắn chỉ muốn mau chóng đề thăng thực lực, bảo hộ an toàn cho bản thân mà thôi.

Ngoại trừ tin tức Thiên Cơ Tộc xuất hiện ra, chủ đề nóng hổi còn lại chính là tin tức về Thần Mâu thứ chín. Tất cả mọi người chỉ biết là Thần Mâu thứ chín đã xuất hiện, về phần những chuyện khác lại cũng không biết rõ ràng lắm.

Sau khi nghe ngóng một phen, Triệu Phong mới biết được, thể lực lúc trước tấn công Thiên Cơ Tộc là Phong Thần Thánh Địa.

- Là thể lực sau lưng Đường Bạch! Thảo nào...

Lúc trước Triệu Phong đã tận mắt nhìn thấy Đường Bạch trốn thoát được một mạng. Địa vị của Đường Bạch ở trong Phong Thần Thánh Địa tất nhiên là không thấp, mà hắn cũng nhất định sẽ đem chuyện tình

Thần Mâu thứ chín nói lại cho cao tăng của Phong Thần Thánh Địa. Nói như vậy, Phong Thần Thánh Địa đột nhiên đánh tới Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, cũng không phải là muốn báo thù gì, mục đích thật sự rất có thể là vì Thần Mâu thứ chín. Chính bởi vì như vậy, cho nên Phong Thần Thánh Địa sau khi hành động thất bại, đã lan truyền tin tức này ra ngoài.

Sau khi nghe ngóng một phen, Triệu Phong liền rời khỏi Giao Dịch Linh Điện, tiếp tục lên đường. Chừng mười ngày sau, lúc hắn đi ngang qua trên không một cái biển nhỏ...

Ầm ầm!

Xa xa đột nhiên truyền đến một trận thanh âm tranh đấu kinh thiên động địa.

- Có cường giả Thần Chủ đang chiến đấu!

Triệu Phong lập tức suy đoán ra thực lực của kẻ đang chiến đấu. Bình thường, giao chiến cấp Thần Chủ trong Thần vực Man Hoang vẫn luôn hiếm thấy vô cùng, gần như chỉ có chiến tranh giữa các thế lực Ngũ tinh mới xảy ra. Triệu Phong khẽ vận chuyển Tả Mâu, phát hiện tại phương xa đang diễn ra một trận chiến truy sát. Mà khiến cho Triệu Phong không biết nói gì chính là, đối phương đang rất nhanh phóng thẳng về phía hắn.

Kẻ chạy trốn phía trước là một lão giả già nua, một đầu mái tóc màu đỏ nhạt, thân mặc kim bào, sắc mặt đoan chính, tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Mà kẻ đuổi giết là hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, một người trong đó lại càng đạt tới Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong. Đồng thời, toàn thân hai kẻ đuổi giết này cũng bao phủ bên trong một mảnh lưu quang hôn ám, nhìn không rõ tướng mạo.

Lão giả tóc đỏ đang chạy trốn liếc nhìn Triệu Phong một cái, sau đó liền từ bên cạnh cực nhanh bay qua. Bởi vì Triệu Phong đã ẩn giấu khí tức, lão giả tóc đỏ trong lúc vội vàng đã cho rằng tu vi Triệu Phong quá thấp, nên trực tiếp đã bỏ qua. Dù sao tướng mạo Triệu Phong cũng còn rất trẻ tuổi. Nhưng khiến Triệu Phong không ngờ chính là, hai gã Thần Chủ tướng mạo nhìn không rõ phía sau kia lại hung hăng liếc nhìn Triệu Phong một cái.

- Tiểu tử này đã nhìn thấy chúng ta! Giết hắn!

Một gã Thần Chủ thanh âm thoảng chút già nua trong đó chợt quát lên. Hắn vừa mới dứt lời, một đạo quang chưởng hôn ám thật lớn đã gào thét đánh thẳng về phía Triệu Phong. Khoảnh khắc này, mặt biển phía dưới cuộn cuộn, chấn lên một đạo cự lãng ngập trời.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, trong lòng thoảng có chút khó chịu. Thần lực Hỗn Nguyên mạnh mẽ vận chuyển, cũng đánh ra một quyền.

Oanh phanh!

Một quyền nhìn như bình thản kia đã trực tiếp đánh nát công kích của Thần Chủ đối phương. Một màn này khiến cho sắc mặt gã Thần Chủ thi triển công kích kia khẽ chấn động.

- Nhìn lầm rồi!

Thanh âm một gã Thần Chủ trung niên còn lại chợt vang lên.

- Vừa rồi đã có chút mạo phạm, kính xin các hạ thứ lỗi!

Thanh âm già nua kia một lần nữa vang lên. Hiện tại bọn chúng đang truy sát một gã Thần Chủ, nếu lại trêu chọc thêm một gã Thần Chủ nữa, như vậy sự tình liền phiền toái. Cho nên hắn lập tức xin lỗi Triệu Phong.

Triệu Phong thấy đối phương đã xin lỗi, cũng không quản nhiều nữa, chuẩn bị tiếp tục chạy đi. Nhưng đúng lúc này, ánh mắt lão giả tóc đỏ đang chạy trốn phía trước kia lại lóe lên một cái, nhìn thẳng về phía Triệu Phong.

- Các hạ, xin hãy xuất thủ cứu ta một mạng! Lão phu nguyện xuất ra đại lượng Thần tinh, trân tài kính tặng!

Trong giọng nói của lão giả tóc đỏ mang theo một tia khấn cầu. Hiện tại hắn đã trọng thương, đối mặt với sự truy sát của hai gã Thần Chủ cường đại, rất có thể sẽ vẫn lạc ở đây.

Triệu Phong cũng không nói gì, xoay người rời đi. Thần tinh cùng trân tài của Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường, hắn căn bản là không đặt vào mắt. Huống hồ, đây là chuyện tình của những Thần Chủ khác, hắn cũng không tiện quan nhiều.

- Đa tạ! Các hạ đi thông thả!

Hai gã Thần Chủ trong đạo lưu quang màu đen kia khẽ mỉm cười.

- Mau thúc thủ chịu trời đi!

Một người trong đó lập tức quát lên. Trong tay hắn xuất hiện một thanh trường thương, đâm ra vô số đạo thương mang hôn ám, trải rộng khắp thiên địa, khiến cho người ta muốn tránh cũng không tránh được.

- Các hạ, đừng đi a! Chỉ cần ngươi cứu ta một mạng, Thuần Dương Cung sẽ dâng trọng lễ cảm tạ!

Lão giả tóc đỏ thấy tình thế nguy cấp, một lần nữa cầu cứu Triệu Phong.

- Thuần Dương Cung?

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên, thần sắc khẽ động. Hiện tại hắn đang định tới Thuần Dương Cung nhìn xem một chút. Hắn kết hợp các loại ghi chép trong mật khố thư tịch của Thiên Cơ Tộc, cuối cùng suy đoán ra, trong lãnh địa Thuần Dương Cung của Thông Đài Vực có khả năng cất giữ bí mật, truyền thừa, bảo vật... của Bồ Thiên Tộc. Thuần Dương Cung chắc chắn sẽ không trực tiếp nói cho hắn biết một vài tin tức cơ mật của mình. Nhưng nếu hắn cứu một gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung, như vậy đối phương khẳng định sẽ tận lực trợ giúp chính mình.

Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía lão giả tóc đỏ.

- Các hạ, mời ngươi không nên nhúng tay vào việc này! Một khi chúng ta giải quyết xong người này, chúng ta nguyện ý phân cho ngươi một nửa những đồ vật trong Không gian Trữ vật của hắn!

Hai kẻ đuổi giết thấy Triệu Phong đột nhiên xoay người lại, liền biết tình huống xuất hiện chuyển biến, lập tức nói. Triệu Phong thoát nhìn tuổi còn khá trẻ, nhiều lắm chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, liền thủ với lão giả tóc đỏ cũng chưa chắc đã là đối thủ của hai người bọn chúng. Nhưng hai gã Thần Chủ liên thủ với nhau, bọn chúng cũng không làm gì được đối phương, cuối cùng sẽ để cho đối phương chạy thoát. Phân cho một nửa lợi ích trên người một gã Thần Chủ, điều kiện này đã thập phần rộng rãi rồi, dù sao Triệu Phong chỉ là trùng hợp đi ngang qua mà thôi.

- Các hạ, Thuần Dương Cung là thế lực Ngũ tinh, đến lúc đó mời ngươi ghé qua Thuần Dương Cung làm khách một chuyến, có yêu cầu gì, cứ việc nói ra!

Lão giả tóc đỏ thấy còn có chuyển cơ, liền bổ sung thêm một câu. Hiện tại Triệu Phong chính là hy vọng sống sót duy nhất của hắn.

- Các ngươi mau rút đi!

Triệu Phong nhìn về phía hai gã Thần Chủ bao phủ trong lưu quang hôn ám, khẽ quát một tiếng. Lúc này hắn đã quyết định sẽ cứu lão giả tóc đỏ này.

- Cái gì?

Trong lòng hai kẻ đuổi giết có chút ngạc nhiên. Cho dù Triệu Phong muốn nhúng tay vào chuyện này, nhưng thái độ như thế của hắn không khỏi quá mức kiêu ngạo rồi a. Tuổi còn rất trẻ, nhiều lắm chỉ là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, cho dù liên thủ với lão giả tóc đỏ đã trọng thương cũng chưa chắc là đối thủ của hai người bọn chúng.

- Rượu mời không uống, chỉ thích uống rượu phạt!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, Thần lực Hỗn Nguyên ba động ra. Khoảnh khắc này, thiên địa trở nên hôn ám, tất cả lực lượng phụ cận đều tụ tập về phía Triệu Phong.

Sắc mặt hai kẻ đuổi giết kia khề ngắn ra, trong lòng có loại cảm giác không ổn. Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên chém mạnh ra một quyền, một đạo quyền ảnh hân ám to lớn như núi nghiêng áp thẳng về phía hai người kia.

- Thật mạnh!

Thời điểm đối mặt với công kích của Triệu Phong, hai người bọn chúng mới cảm nhận được thực lực của Triệu Phong cường hãn. Bất luận thực lực hãn như thế nào, chỉ riêng Thần lực trong đạo quyền ảnh này cũng đã khiến cho tim hai người bọn chúng đập nhanh không thôi, không dám mạnh mẽ đón đỡ.

- Lui!

Hai người lập tức đưa ra quyết định. Dù sao Triệu Phong đã can thiệp vào việc này, hành động của bọn chúng cũng đã thất bại, huống hồ Triệu Phong lại còn cường đại như vậy.

Oanh phanh!

Hai người vội vàng liên thủ, thi triển ra thủ đoạn phòng ngự, khó khăn lắm mới ngăn cản được công kích của Triệu Phong. Sau đó, hai người bọn chúng cấp tốc rời khỏi nơi đây. Mà lão giả tóc đỏ kia thì miệng há hốc, hồi lâu mới tỉnh táo lại từ trong khiếp sợ.

- Đa tạ ân cứu mạng của các hạ!

Lão giả tóc đỏ vô cùng trịnh trọng nói với Triệu Phong. Trước đây hắn vẫn còn hoài nghi thực lực của Triệu Phong, nhưng vừa rồi Triệu Phong chỉ cần một quyền đã trực tiếp dọa lui hai gã Thần Chủ kia, tuổi còn trẻ đã có thực lực như vậy, tất nhiên là thiên tài của một Thánh địa nào đó.

- Không phải người vừa mời ta đi Thuần Dương Cung làm khách sao? Ta chính là đang có ý đó!

Triệu Phong mỉm cười nói.

- Nếu như các hạ muốn đi, Thuần Dương Cung tự nhiên là hoan nghênh!

Lão giả tóc đỏ thoáng có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn như cũ mừng rỡ nói.

Trên đường đi, Triệu Phong biết được, lão giả tóc đỏ này tên là Ngao Hồng Quang, là Trưởng lão của Thuần Dương Cung, lần này ra ngoài làm việc lại bị mai phục tập sát, sau đó mới gặp được Triệu Phong. Đối với thân phận của mình, Triệu Phong vẫn báo ra cái tên Triệu Vong, cũng xưng mình là Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa, như vậy sẽ có thể giảm đi sự hoài nghi của đối phương. Dù sao Sinh Mệnh Thánh Địa cách nơi này khá xa, cộng thêm Thần Chủ trong một cái Thánh địa cũng khá đông đảo, trong lúc nhất thời cũng không ai thể điều tra ra được.

- Cảm ứng với Tiểu tặc miêu cũng càng ngày càng gần!

Trên đường đi, Triệu Phong thông qua khế ước Linh sủng, cảm ứng được Tiểu tặc miêu đang ở rất gần. Không ngừng tiến về phía trước, Triệu Phong phát hiện Tiểu tặc miêu cũng đang ở phụ cận Thuần Dương Cung. Tiểu tặc miêu có năng lực bói toán đoán mệnh, có lẽ nó đã biết được Triệu Phong muốn đi tới Thuần Dương Cung, cho nên đang ở đó chờ mình. Quả nhiên, thời điểm vừa bước vào Thuần Dương Cung, Triệu Phong liền xác định được điểm này.

oOo

Thuần Dương Cung tọa lạc trên một mảnh núi non cao vút, kiến trúc một mảnh kim hồng sắc, tản ra một loại khí tức cương liệt âm áp.

Trong đại điện trung ương Thuần Dương Cung, các cao tăng của Thuần Dương Cung đều đang tề tụ một đường.

Cung chủ Thuần Dương Cung là một lão giả hồng bào thân hình cao gầy, tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, khí tức hơi chút mạnh mẽ. Ngoại trừ hắn ra, còn có một gã nam tử trung niên Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nữa.

- Lần này thật sự đa tạ các hạ a!

Cung chủ Thuần Dương Cung mấy lần biểu đạt sự cảm kích. Thuần Dương Cung có tổng cộng ba gã Thần Chủ, Triệu Phong đã cứu tính mạng một gã Thần Chủ trong đó, trong trình độ nhất định có thể nói là đã ảnh hưởng tới vận mệnh của Thuần Dương Cung.

- Các hạ nếu có nhu cầu gì, cứ việc nói ra, Thuần Dương Cung sẽ tận lực thỏa mãn!

Cung chủ Thuần Dương Cung ôn hòa nói. Theo như hắn thấy, Triệu Phong cứu Ngao Hồng Quang một mạng, lại đích thân đi tới Thuần Dương Cung, nhất định là có mục đích.

- Lần này Triệu mỗ đến đây, quả thật là có chút chuyện muốn làm!

Triệu Phong vừa nói được phân nửa, chợt dừng lại trong chốc lát. Chuyện liên quan tới bí mật của Bồ Thiên Tộc, hắn tuyệt đối không thể trực tiếp nói ra, cần thay đổi một chút phương thức dò hỏi, âm thầm điều tra.

Nhưng đúng lúc này, một gã Trưởng lão của Thuần Dương Cung chợt vội vàng vàng chạy vào trong này.

- Chuyện gì? Không thấy ta đang tiếp đãi khách quý sao?

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung có chút không vui.

- Cung chủ, lại là con mèo kia...

Sắc mặt gã Trưởng lão này có chút khó nhìn, cấp bách nói.

1488. Chương 1485: Bí Mật Của Thuần Dương Cung

- Cung chủ, lại là con mèo kia...

Sắc mặt gã Trưởng lão này có chút khó nhìn, cấp bách nói. Vừa nghe được mấy chữ con mèo này, toàn thân Cung chủ Thuần Dương Cung nhất thời bùng nổ nội khí, trực tiếp đứng thẳng lên.

- Cung chủ, con mèo này là chuyện gì xảy ra?

Hiện tại Triệu Phong đã xác định, con mèo trong Thuần Dương Cung này, nhất định chính là Tiểu tặc miêu.

- Chừng một năm trước, không biết từ đâu chợt chạy tới một con mèo. Con mèo này có chút cổ quái, chạy loạn khắp nơi bên trong Thuần Dương Cung. Lúc đầu Thuần Dương Cung cũng không thêm quan tới, nào ngờ con mèo này lại lên vào Thiên Lâm Viên, lên ăn mất không ít kỳ trân dị bảo trong đó!

Cung chủ Thuần Dương Cung đơn giản nói một chút. Thật ra, lúc mới bắt đầu Thuần Dương Cung phát hiện ra con mèo này khá bất phàm, dự định muốn bắt giữ nó, nhưng lần nào cũng thất bại. Mà Thiên Lâm Viên là không gian đơn độc do Thuần Dương Cung dùng để chuyên môn tài bồi các loại thiên tài địa bảo. Về sau, không ngờ con tặc miêu này không biết bằng cách nào đã chạy được vào trong đó, lên ăn đi không ít trân bảo.

- Cung chủ, con mèo kia lại chạy vào Thiên Lâm Viên nữa rồi!

Gã Trưởng lão vừa rồi mới vào đây chợt nói.

- Cung chủ, con mèo này quá mức giảo hoạt, căn bản không thể bắt giữ được! Không bằng chúng ta giết chết nó, nếu không thì đánh đuổi nó đi luôn cũng được!

Ngao Hồng Quang cũng biết một chút chuyện tình con tặc miêu kia, đề nghị.

- Đi!

Trong mắt Cung chủ Thuần Dương Cung nở rộ hồng quang, tức giận bùng bùng rồi đi. Sau đó, đoàn người nhanh chóng chạy tới Thiên Lâm Viên.

Đây là một mảnh bảo địa kỳ dị nguyên khí dư thừa, trong đó gieo trồng rất nhiều dược tài trân bảo giá trị liên thành. Sau khi mấy vị Thần Chủ, Cổ Thần tiến nhập nơi này, Thần thức vừa đảo qua liền có thể nhìn thấy, một con tặc miêu màu xám bạc, tay ôm một trái tinh quả hồng sắc, đang từng miếng từng miếng cắn ăn.

- Tiểu tặc miêu!

Triệu Phong khẽ mỉm cười. Con mèo đang tùy ý ăn vụng trong Thiên Lâm Viên kia, đúng là Tiểu tặc miêu! Thể tích Tiểu tặc miêu hiện tại so với trước đây còn lớn hơn một chút, hẳn là sau khi rời khỏi Triệu Phong, đã gây tai họa cho không ít người rồi.

- Đó là... Thiên Hỏa Chân Dương Quả, trên bảo trăm vạn năm mới kết một trái a!

Cung chủ Thuần Dương Cung nhìn thấy quả trái cây trong tay tặc miêu, tức giận đến mức giẫm chân bình bịch.

Ba gã Thần Chủ từ ba mặt bao vây giáp công về phía Tiểu tặc miêu. Nhưng ba gã Thần Chủ còn chưa kịp tiếp cận, Tiểu tặc miêu đã phát giác ra, trực tiếp nuốt chửng quả trái cây trong tay mình, sau đó hóa thành một đạo ngân mang, bỏ chạy về phía phương xa.

- Đuổi theo!

Ba gã Thần Chủ đuổi theo không buông. Tuy rằng tốc độ của Tiểu tặc miêu viễn siêu ba gã Thần Chủ, nhưng đối phương giáp công từ nhiều hướng, lại thêm không gian nơi này không lớn, Tiểu tặc miêu cũng không có khả năng tránh thoát mãi được. Nhưng chính diện giao chiến, Tiểu tặc miêu căn bản cũng không sợ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

Tiểu tặc miêu vươn song trảo ra, những văn tự, đồ án thần bí trên đó lập tức ba động. Trên miêu trảo của nó chậm rãi hình thành nên một cổ băng phong xám trắng. Tiểu tặc miêu đột nhiên xuất hiện bên cạnh Ngao Hồng Quang, song trảo đánh ra.

- Cẩn thận! Là lực lượng của Băng Minh Tộc!

Cung chủ Thuần Dương Cung vội vàng nhắc nhở. Trước đây bọn chúng cũng từng giao phong ngắn ngủi với Tiểu tặc miêu, cũng hiểu biết một chút năng lực của nó.

- Hừ!

Ngao Hồng Quang hừ lạnh một tiếng, toàn thân phóng xuất ra một cỗ liệt hỏa đậm hồng sắc, oanh kích ra một quyền. Hai cỗ lực lượng giao phong với nhau, lực lượng Băng Minh Tộc của Tiểu tặc miêu càng mạnh hơn một bậc, băng lực âm hàn cường đại kia không chỉ ăn mòn dương hỏa, thậm chí còn trực tiếp đóng băng một chút dương hỏa nữa.

Nhưng lúc này, hai gã Thần Chủ còn lại đã có thể tiếp cận Tiểu tặc miêu.

Hừ!

Tiểu tặc miêu chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, đã biến mất không thấy đâu nữa.

- Haizzz... người có thương tích trong người, nếu không vừa rồi có lẽ sẽ có thể lưu con tặc miêu kia lại thêm một hồi!

Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ thở dài một tiếng. Ngao Hồng Quang vừa mới trở về, thương thế trên người vẫn chưa chữa trị xong.

- Sư đệ, người tựa hồ cũng có thương tổn trong người a?

Ngao Hồng Quang nhìn về phía một gã Thần Chủ trung niên còn, người này là vị Thần Chủ thứ ba của Thuần Dương Cung.

- Người có chỗ không biết! Cách đây không lâu, ta cũng bị người khác mai phục đánh lén! May mà ta sớm phát hiện, bởi vậy mới kiếm về được một mạng!

Sắc mặt gã Thần Chủ trung niên lộ ra thần sắc phẫn hận. Thương thế của hắn tương đối khá nặng, bởi vậy đã qua thời gian dài như vậy cũng không thể chữa trị triệt để.

- Chẳng lẽ là do đám người Ảnh Lưu Phong?

Ngao Hồng Quang thoáng suy đoán. Ảnh Lưu Phong cũng là thể lực Ngũ tinh trong Thông Đài Vực, xưa nay vẫn luôn bất hòa với Thuần Dương Cung.

- Giết chết nó!

Cung chủ Thuần Dương Cung tức giận hừ lạnh một tiếng. Hai vị Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Thuần Dương Cung liên tục bị mai phục đánh lén, điều này đã khiến cho Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng tức giận, ngay tại thời khắc này, con tặc miêu này lại chạy tới khiêu chiến mức độ nhẫn nại của hắn. Hiện tại Cung chủ Thuần Dương Cung đã triệt để từ bỏ ý định bắt giữ tặc miêu, lựa chọn trực tiếp giết chết nó.

Ba vị Thần Chủ mang theo khí thế hùng hực bức thẳng về phía tặc miêu.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu liếc nhìn về phía ba vị Thần Chủ, miêu trảo chỉ chỉ xuống dưới, làm ra động tác khinh bỉ ba vị Thần Chủ. Điều này khiến cho ba vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung càng thêm lửa giận ngút trời.

Hừ!

Tiểu tặc miêu hóa thành một đạo ảnh mang, biến mất không thấy đâu nữa.

- Tốc độ của con tặc miêu này như thế nào lại nhanh hơn rồi?

Ánh mắt Cung chủ Thuần Dương Cung cả kinh. Tốc độ hiện tại của Tiểu tặc miêu còn nhanh hơn rất nhiều so với trước đây.

Truy đuổi suốt nửa ngày, ba vị Thần Chủ cũng chỉ có thể bám theo phía sau Tiểu tặc miêu, căn bản không thương tổn được nó chút nào. Ngược lại khắp nơi trong Thiên Lâm Viên đều bị tàn phá. Đương nhiên, ba vị Thần Chủ đã tận lực khắc chế lực phá hoại của mình, nhưng Tiểu tặc miêu lại cố ý chạy loạn khắp nơi, công kích của bọn chúng cũng theo đó mà đánh trúng các nơi xung quanh.

- Chư vị, không bằng giao con tặc miêu này cho ta xử lý a!

Đúng lúc này, Triệu Phong ở xa xa đột nhiên lên tiếng.

- Triệu huynh đệ, như vậy làm sao có ý tứ?

Cung chủ Thuần Dương Cung cười khan một tiếng, sắc mặt nhất thời đỏ bừng. Đường đường một thể lực Ngũ tinh, lại bị một con tặc miêu quấy đến trình độ như thế này, khiến cho Triệu Phong nhìn cũng phải chế cười.

- Ta vốn là Thuần Thú Sư, đối phó tiểu gia hỏa này chính là sở trường của ta!

Triệu Phong bổ sung thêm một câu. Đã nói đến mức này, nếu Cung chủ Thuần Dương Cung vẫn không chịu đồng ý, như vậy liền có vẻ không thông tình đạt lý rồi.

- Được rồi! Vậy làm phiền Triệu huynh đệ xuất thủ a!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ sửng sốt, mở miệng đáp ứng. Trước đây bọn chúng cũng từng gọi qua một vài Thuần Thú Sư đến đây thuần phục Tiểu tặc miêu, nhưng Thuần Thú Sư dưới Thần Chủ lại không làm gì được Tiểu tặc miêu, mà Thuần Thú Sư cấp bậc Thần Chủ thật sự rất thưa thớt, cũng không dễ dàng mời được bọn họ. Không ngờ Triệu Phong tuổi còn rất trẻ, lại còn là một gã Thuần Thú Sư cấp Thần Chủ.

Triệu Phong lập tức bắt đầu hành động, phóng nhanh về phía Tiểu tặc miêu.

- Triệu huynh đệ, có cần chúng ta phụ một tay không?

Cung chủ Thuần Dương Cung đột nhiên hỏi. Thật ra, trong lòng hắn cũng không muốn xuất thủ. Thuần Thú Sư cấp bậc Thần Chủ cộng thêm ba người bọn chúng, nhất định sẽ có thể thuần phục được con tặc miêu này. Nhưng nếu là như vậy, con tặc miêu này sẽ thuộc về Triệu Phong, hơn nữa còn có vẻ bọn chúng trước đây vô năng. Bọn chúng thật ra càng hy vọng Triệu Phong không thể thuần phục được Tiểu tặc miêu, chỉ cần đánh đuổi nó đi là được.

- Không cần đâu!

Triệu Phong trực tiếp cự tuyệt, tốc độ đột nhiên tăng lên gấp đôi, thân hình như một đạo quang mang phóng tới.

Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ người trẻ tuổi chính là quá mức tự đại. Nhưng sau một khắc, sắc mặt hắn đã có chút đại ra.

- Tốc độ thật nhanh!

Ánh mắt Ngao Hồng Quang lóe lên. Tốc độ hiện tại Triệu Phong biểu hiện ra đã thập phần tiếp cận Tiểu tặc miêu rồi.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu phát ra thanh âm sợ hãi, vội vàng phóng người đào tẩu. Triệu Phong vẫn theo sát phía sau, ý chí đồng lực trong Tả Mâu bắt đầu ba động. Một cỗ khí tức lôi đình uy chấn thiên bùng phát ra tại phương diện linh hồn, đánh thẳng về phía trước.

Tiểu tặc miêu bị cỗ ý chí linh hồn này ảnh hưởng, thân thể nhất thời cứng đờ, rơi thẳng xuống dưới. Nhưng còn chưa kịp rơi xuống đất, Tiểu tặc miêu đã ổn định lại thân hình, một lần nữa phóng chạy, trong mắt cũng lộ ra thần sắc kinh hoảng. Nhưng tốc độ của Triệu Phong lại tăng nhanh hơn, một lần nữa tiếp cận Tiểu tặc miêu, từ trong Tả Mâu phóng xuất ra một cỗ lực lượng Huyền đạo cường đại, bao phủ toàn thân Tiểu tặc miêu.

Trong mắt ba gã Thần Chủ đứng xem một bên đều lộ ra kinh sắc, nhưng cũng không lên tiếng.

Lực lượng Huyền đạo do Triệu Phong phóng xuất ra bao phủ lên linh hồn của Tiểu tặc miêu, dần dần khống chế nó. Sau đó, Triệu Phong tiến tới bên cạnh Tiểu tặc miêu, một cỗ ý chí linh hồn tiến nhập vào trong thân thể Tiểu tặc miêu.

Đương nhiên, hết thảy một màn này chính là do hắn và Tiểu tặc miêu diễn trò mà thôi. Vì khiến cho ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung tin tưởng là thật, hắn còn bảo Tiểu tặc miêu giả vờ giãy dụa thêm một hồi. Cũng không lâu lắm, Tiểu tặc miêu lại mở mắt ra, bộ dạng có vẻ tương đối thuận theo, ngồi xổm trước mặt Triệu Phong.

- Không hổ là Thuần Thú Sư! Đối phó kỳ trân dị thú chính là có thủ đoạn!

Cung chủ Thuần Dương Cung ho khan một tiếng, cười lớn nói.

- Bản lĩnh thuần thú của Triệu huynh đệ không tầm thường a!

Ngao Hồng Quang cũng không khỏi kinh ngạc tán thán.

- Tính tình con mèo này cũng không quá thô bạo, độ khó thuần phục không lớn!

Triệu Phong lập tức mỉm cười giải thích.

- Meo meo!

Tiểu tặc miêu nhảy lên trên vai Triệu Phong, khoe miệng khẽ nhếch lên, lộ ra một tia nụ cười giảo hoạt.

- Triệu huynh đệ lại giải quyết giúp Thuần Dương Cung thêm một phiền phức nữa! Không biết Triệu huynh ghé thăm Thuần Dương Cung đến cùng là có chuyện gì? Thuần Dương Cung nhất định sẽ tận lực tương trợ!

Cung chủ Thuần Dương Cung nhắc lại lần nữa. Triệu Phong liên tục trợ giúp Thuần Dương Cung hai cái đại ân, mà bản thân hắn lại là Thần Chủ của Sinh Mệnh Thánh Địa, Thuần Dương Cung cũng có ý định kết giao Triệu Phong, tận lực thỏa mãn yêu cầu của hắn.

- Ta đến đây là vì muốn điều tra một chút sự tình! Về phần tình huống cụ thể, xin thứ cho ta không tiện tiết lộ!

Triệu Phong có chút thần bí nói.

Đám người Thuần Dương Cung cũng gật đầu, cho rằng Triệu Phong nhất định là đang thi hành nhiệm vụ cơ mật của Sinh Mệnh Thánh Địa.

oOo

Sau đó, đoàn người rời khỏi Thiên Lâm Viên, mà Cung chủ Thuần Dương Cung cũng lập tức báo cho những người khác, nghiêm ngặt bảo mật tất cả những chuyện xảy ra vừa rồi. Ba người bọn chúng không giải quyết được một con tắc miêu, lại nhờ tới một người ngoài giải quyết giúp, chuyện này truyền đi sẽ ảnh hưởng tới danh dự của Thuần Dương Cung.

Vừa mới ly khai Thiên Lâm Viên, lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn của Triệu Phong đột nhiên chấn động một cái. Sắc mặt hẩn cả kinh, thân hình chợt dừng lại.

- Xem ra, bí mật của Bồ Thiên Tộc có lẽ ở ngay tại phụ cận Thuần Dương Cung a!

Ánh mắt Triệu Phong đảo một vòng, cuối cùng dừng lại trên một mảnh hư không hôn ám phía đối diện. Với Thần thức cùng với Pháp tắc Không Gian của mình, Triệu Phong phát hiện nơi này đang cất giấu một phiến không gian.

- Cung chủ, phía trước là nơi nào vậy?

Triệu Phong dò hỏi.

- A! Nơi đó là một trong những không gian thí luyện của đệ tử Thuần Dương Cung, chuyên dành cho các đệ tử Thuần Dương Cung cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng, cứ cách một trăm năm sẽ mở ra một lần!

Cung chủ Thuần Dương Cung có chút kinh nghi, Triệu Phong như thế nào lại hỏi tới phiến không gian này? Nhưng hẩn vẫn theo sự thật trả lời.

Tiếp theo, Triệu Phong đề xuất yêu cầu được tiến vào Tàng Thư Các của Thuần Dương Cung, tìm đọc một chút tư liệu. Cung chủ Thuần Dương Cung trực tiếp đáp ứng, đồng thời vô điều kiện mở ra tất cả các thư tịch trân tàng của Thuần Dương Cung.

Trong khoảng thời gian ngắn, hai vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung liên tục gặp phải mai phục, điều này khiến cho Cung chủ Thuần Dương Cung có một loại dự cảm không ổn. Khi hẩn biết được Triệu Phong muốn lưu lại trong Thuần Dương Cung một thời gian, trong lòng tự nhiên vô cùng vui vẻ. Dù sao thực lực của Triệu Phong không tệ, cho dù Thuần Dương Cung gặp phải nguy cơ gì, nói không chừng cũng có thể biến nguy thành an.

- Tiểu tắc miêu, người như thế nào lại chạy tới nơi này vậy?

Triệu Phong truyền âm giao lưu với Tiểu tắc miêu. Xem ra, trong khoảng thời gian rời khỏi chính mình này, con tắc miêu này cũng không có nhàn rỗi, hẩn là đã gây tai họa cho không ít người, bằng không thực lực của nó cũng sẽ không đề thăng lớn như vậy. Đương nhiên, Tiểu tắc miêu xuất hiện, phối hợp với Triệu Phong diễn màn kịch kia, cũng là vì khiến cho Thuần Dương Cung càng tín nhiệm Triệu Phong thêm một chút.

oOo

Tại một địa điểm cách Thuần Dương Cung không xa, một đoàn người đang ẩn nấp khí tức toàn thân, lặng lẽ phóng nhanh về phía trước.

- Hừ! Các người hai lần đánh lén phục kích, không ngờ lại đều không thành công!

Một lão giả ngưi giác dẫn đầu, thanh âm lạnh lẽo vang lên. Hai gã Thần Chủ bên cạnh hẩn không khỏi cúi đầu xuống.

- Thời điểm truy sát Ngao Hồng Quang, bởi vì đột nhiên nhảy ra một gã Thần Chủ trẻ tuổi nhúng tay vào, chúng ta mới thất bại!

Một gã trung niên trong đó lẩm bẩm một câu.

- Hiện tại gã thanh niên này vẫn còn đang ở trong Thuần Dương Cung!

Một lão giả mặt đen còn lại cũng bổ sung một câu. Hai người bọn chúng chính là hai gã Thần Chủ lúc trước đã truy sát Ngao Hồng Quang.

- Hừ! Lần này có Vân Nguyệt Thần Chủ tương trợ, Thuần Dương Cung tuyệt đối không có lực lượng chống lại! Đúng lúc cũng diệt trừ luôn gã tiểu tử kia!

Lão giả ngưi giác dẫn đầu hừ nhẹ một tiếng. Bọn chúng hai lần mai phục Thần Chủ của Thuần Dương Cung, tuy rằng không thể đánh chết kẻ nào, nhưng lại khiến cho hai gã Thần Chủ kia bị trọng thương, hiện tại chính là thời điểm Thuần Dương Cung suy yếu nhất.

- Chuyện tình liên quan tới bảo vật của Bồ Thiên Tộc, nếu như các người dám gạt ta, cuộc sống sau này của Ảnh Lưu Phong cũng đừng mơ tưởng sẽ dễ chịu!

Sau lưng lão giả ngưi giác, một nàng phụ nhân thân mặc váy dài bạch sắc, thân ảnh xinh đẹp bao phủ bên trong một tầng quang vụ mờ lung hừ khẽ một tiếng.

1489. Chương 1486: Long Hoàng Cáo Mật

Tầng cao nhất của Tầng Thư Các Thuần Dương Cung, Triệu Phong đang lật xem thư tịch lịch sử của Thuần Dương Cung. Trong này thậm chí còn ghi lại những sự tích về Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung, cùng với những chuyện tình không ai biết được trong quá trình kinh lịch phát triển của Thuần Dương Cung.

Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung là một gã Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Thuần Dương Cung ở thời điểm đó thập phần phong quang, hiện tại đã xuống dốc rất nhiều rồi. Nguyên nhân liên quan tới việc Thuần Dương Cung xuống dốc cũng được ghi chép cặn kẽ trong này, là do cừu nhân của một vị Cung chủ Thuần Dương Cung đời trước tìm tới trả thù.

Triệu Phong đem toàn bộ tất cả các ghi chép trong này một cái cũng không để lọt, toàn bộ đều đọc lướt qua một lần. Có lẽ trong đó cũng có ẩn chứa một vài đầu mối tin tức liên quan tới Bồ Thiên Tộc. Sau đó, Triệu Phong lại lật xem một chút những ghi chép về các đại sự kiện phụ cận Thuần Dương Cung trong lịch sử, cũng không phát hiện ra khả nghi nào.

- Hừm? Đúng rồi! Cái Bí cảnh lúc trước kia!

Triệu Phong đột nhiên nhớ tới, thời điểm lúc trước khi hắn vừa mới ly khai Thiên Lâm Viên, lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn đã từng có một chút phản ứng. Mà lúc đó, hắn trùng hợp nhìn thấy cách đó không xa có một cái không gian thí luyện.

- Tư liệu về các không gian thí luyện của Thuần Dương Cung!

Triệu Phong rất nhanh đã tìm được thư tịch ghi chép những tin tức này, lập tức lật xem. Thuần Dương Cung có tổng cộng mười ba cái không gian thí luyện, phân biệt dành cho các thành viên đệ tử cấp bậc bất đồng. Mục đích chủ yếu của không gian thí luyện chính là để ma luyện các thành viên đệ tử, đề thăng các phương diện năng lực của bọn chúng.

- Bí cảnh Hoàng Long! Một trong sáu tòa Bí cảnh do Tổ sư khai sơn của Thuần Dương Cung lưu lại, dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng...

Triệu Phong rất nhanh đã tìm được, tên của không gian Bí cảnh trước đây hắn nhìn thấy kia. Bí cảnh Hoàng Long dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng, độ nguy hiểm cũng không tính là rất cao, nhưng trong ghi chép, mấy đời Chân Thần thiên kiều của Thuần Dương Cung cũng đã bỏ mạng trong đó. Sau đó cũng từng có mấy vị cao tăng tiến vào trong đó điều tra. Nguyên nhân đều là tử vong vì ngoài ý muốn, vì chém giết, nhưng càng nhiều hơn lại là vì các nguyên nhân bất minh.

Sau đó, Triệu Phong cũng xem qua một lần tin tức của những phiên không gian Bí cảnh khác, xác định Bí cảnh Hoàng Long này có điểm đáng ngờ lớn nhất. Nhưng Triệu Phong cũng không lập tức đưa ra kết luận, mà tiếp tục tra tìm tư liệu.

Ngày hôm sau, Triệu Phong thậm chí còn đích thân đi dạo các nơi trong Thuần Dương Cung, sưu tập tư liệu. Trong đó, Triệu Phong còn hỏi thăm qua những đệ tử lúc trước đã từng tham gia qua Bí cảnh Hoàng Long. Bởi vì có Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung cùng đi, các đệ tử này đối với Triệu Phong cũng đều là hỏi gì đáp nấy.

o0o

Trong khu vực Đệ tử Nội môn của Thuần Dương Cung, một lão giả kim y ngay khi nhìn thấy khuôn mặt của Triệu Phong, sắc mặt nhất thời đại biến, lập tức xoay người trốn đi.

- Tại sao lại là hắn? Không ngờ hắn lại đi cùng một chỗ với Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung!

Trong lòng lão giả kim y vô cùng khiếp sợ, thần sắc có chút hoảng hốt. Hắn không khỏi nhớ lại những hồi ức lúc trước khi còn ở Đại Lục Vực. Khi đó, bản thân hắn phong quang cỡ nào, thân là Bán Thần mạnh nhất của Đại Lục Vực, Bán Thần Long Hoàng. Nhưng xưng hào cường giả mạnh nhất của hắn lại bị Triệu Phong mạnh mẽ cướp đi. Thậm chí thể lực Thái Hoàng Điện của hắn cũng bởi vì Chúa Tể Điện của Triệu Phong xuất hiện, địa vị đã xuất hiện dao động.

Sau khi tiến nhập Thần vực Man Hoang, Long Hoàng Chân Thần hao tổn hơn mười năm trời mới liên lạc được với tổ bối của mình. Về sau tiến nhập Thuần Dương Cung, Long Hoàng Chân Thần dưới sự chiếu cố của tổ bối, cùng với sự cố gắng tu hành của chính mình, hiện tại đã đạt tới Chân Thần Tứ giai. Theo như hắn dự đoán, hiện tại Triệu Phong có lẽ vẫn còn mạnh hơn hắn một chút. Lại không ngờ tới, ngay cả Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung cũng một mực cung kính Triệu Phong như vậy. Cho dù hắn vận dụng quan hệ với tổ bối của mình, chỉ sợ cũng không thể uy hiếp được Triệu Phong chút nào.

Nhưng Long Hoàng Chân Thần không cam lòng a! Đêm đó, hắn tìm tới một vị tổ bối của hắn. Địa vị của vị tổ bối này ở trong Thuần Dương Cung cũng không thấp, là một gã Cổ Thần Bát giai.

- Lão tổ, còn nhớ gã Triệu Phong trước đây ta từng nhắc qua với người không?

Long Hoàng Chân Thần cung kính hỏi. Trước mặt hắn, một lão giả già nua đang khoanh chân đả tọa, chỉ khẽ gật đầu, cũng không nói gì. Trước đây hắn từng nghe Long Hoàng nhắc qua, nhưng đó chỉ là một gã cừu nhân ở Đại Lục Vực, hắn căn bản là không đặt ở trong lòng.

- Vừa rồi ta mới nhìn thấy hắn trong Thuần Dương Cung! Nhưng hắn cũng không phải là người của Thuần Dương Cung. Hơn nữa tựa hồ hắn có quan hệ rất tốt với Chấp pháp Trưởng lão của Thuần Dương Cung!

Long Hoàng Chân Thần tiếp tục nói ra tất cả.

- Chấp pháp Trưởng lão? Triệu Phong?

Lão giả già nua đang khoanh chân đả tọa kia chợt mở mắt ra, lộ ra một tia thần sắc nghi hoặc. Gần đây hắn có nghe nói Thuần Dương Cung đang đón tiếp một gã khách quý, tên là Triệu Vong. Buổi sáng hôm nay hắn cũng từng nhìn thấy Triệu Vong, nhưng tử tôn của hắn lại nói kẻ đi cùng với Chấp pháp Trưởng lão tên là Triệu Phong!

Một lần nữa đề cập tới Triệu Phong, trong lòng lão giả già nua không khỏi nhớ đến một lời đồn gần đây, kẻ có được Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong!

- Người nói, kẻ hôm nay đi cùng với Chấp pháp Trưởng lão, tên là Triệu Phong sao?

Lão giả già nua đột nhiên đứng lên, trong mắt chợt lóe tinh quang, một lần nữa hỏi. Trẻ tuổi như vậy đã có được tu vi Thần Chủ, thực lực cực kỳ phi phàm, quả thật rất khiến người ta giật mình, cho dù là ở Thánh địa cũng đều cực kỳ hiếm thấy.

- Ta tuyệt đối sẽ không nhận lầm! Tuy rằng diện mạo của hắn đã có một chút biến hóa so với lúc trước, nhưng hắn tuyệt đối chính là Triệu Phong!

Long Hoàng Chân Thần khẳng định nói. Cho dù hắn nhận lầm Triệu Phong, cũng không có khả năng nhận lầm con tặc miêu bên cạnh Triệu Phong kia. Trước đây Long Hoàng Chân Thần từng nghe nói trong Thuần Dương Cung xuất hiện một con mèo rất kỳ lạ, chỉ là hắn chưa từng nhìn thấy, cho nên cũng không nghĩ ngợi nhiều.

- Từ giờ trở đi, người không nên nói chuyện này với bất luận kẻ nào nữa!

Sắc mặt lão giả già nua thoáng trầm xuống.

- Vì sao?

Trong lòng Long Hoàng Chân Thần có chút khó hiểu, lẽ nào địa vị của Triệu Phong không bình thường, ngay cả tổ bối của hắn cũng không dám đắc tội sao?

- Ta muốn đích thân đi Kim Long Thánh Địa một chuyến, truyền đạt chuyện này cho cao tăng của Thánh địa!

Trong mắt lão giả già nua hiện lên một tia thần sắc tham lam. Nếu hắn nói chuyện này cho Cung chủ Thuần Dương Cung, bên phía Thuần Dương Cung phỏng chừng cũng không cách nào đối phó được Triệu Phong. Cung chủ Thuần Dương Cung nhất định sẽ truyền tin tức cho Kim Long Thánh Địa, đến lúc đó chỉ có Cung chủ Thuần Dương Cung mới đạt được phần thưởng của Thánh địa. Còn nếu như đích thân hắn báo chuyện này cho Kim Long Thánh Địa, sau khi bắt giữ được Thần Máu thứ chín, kẻ được lợi lớn nhất chính là hắn, thậm chí hắn còn có thể trực tiếp trở thành đệ tử của Kim Long Thánh Địa nữa.

- Kim Long Thánh Địa?

Sắc mặt Long Hoàng Chân Thần cả kinh. Thánh địa chính là tồn tại đỉnh cao của Thần vực Man Hoang, cao không thể leo tới, xa không thể đạt được. Dựa theo lời nói của tổ bối hắn, tựa hồ giữa Triệu Phong và Thánh địa còn có quan hệ khúc mắc gì đó.

- Người cứ ở lại chỗ của mình bế quan tu luyện, không có mệnh lệnh của ta, không được phép đi ra!

Lão giả già nua một lần nữa căn dặn một câu, sau đó thân hình liền trực tiếp biến mất. Long Hoàng Chân Thần nhận ra Triệu Phong, như vậy Triệu Phong kia khẳng định cũng có thể nhận ra Long Hoàng, cho nên hắn mới bảo Long Hoàng không được rời khỏi chỗ ở, để tránh cho dả thảo kinh xà. Theo như hắn biết, Triệu Phong vẫn còn lưu lại tại Thuần Dương Cung một đoạn thời gian, cho nên hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất, truyền tin tức này ra ngoài.

oOo

Ở lại trong Thuần Dương Cung chừng mấy ngày, Triệu Phong mới tìm tới Cung chủ Thuần Dương Cung.

- Người muốn tiến vào Bí cảnh Hoàng Long thăm dò một chút?

Trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung thập phần nghi hoặc. Bí cảnh Hoàng Long là Bí cảnh thí luyện dành cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng của Thuần Dương Cung, trên cơ bản chưa từng có người ngoài nào tiến nhập qua. Lẽ nào chuyện mà Triệu Phong điều tra có quan hệ với đệ tử của Thuần Dương Cung sao?

Mặc dù trong lòng có nghi hoặc, nhưng Cung chủ Thuần Dương Cung vẫn quyết định mở Bí cảnh Hoàng Long ra cho Triệu Phong tiến vào. Dù sao Triệu Phong cấp cho hắn ấn tượng cũng không tệ lắm, hơn nữa lại giúp cho Thuần Dương Cung hai cái đại ân, mà Bí cảnh Hoàng Long chỉ là Bí cảnh cho các đệ tử cấp bậc từ Chân Thần Tam trọng tới Lục trọng thí luyện mà thôi, đối với Thuần Dương Cung cũng không tính là trân quý gì.

Ngày ngày hôm đó, Cung chủ Thuần Dương Cung triệu tập hai gã Thần Chủ còn lại, đi tới chỗ lối vào của Bí cảnh Hoàng Long.

Ong ong!

Trên tầng không gian hư vô hân ám dâng lên một tia không gian sóng gợn.

- Nhanh!

Cung chủ Thuần Dương Cung thấp giọng nói. Bởi vì vẫn chưa tới thời kỳ mở ra bình thường, vì vậy cho nên cũng có trở lực khá lớn, nhưng vấn đề cũng không lớn lắm.

Nhưng đúng lúc này, trong lòng mấy vị Thần Chủ ở đây đột nhiên có chút cảm ứng.

- Có cường giả Thần Chủ tiếp cận Thuần Dương Cung, hơn nữa số lượng không ít!

Sắc mặt Ngao Hồng Quang khê biến, nhìn về phía ngoài Thuần Dương Cung.

oOo

Bên ngoài kết giới của Thuần Dương Cung.

- Ha ha... thời đại của Thuần Dương Cung đã chấm dứt!

Lão giả ngưi giác dẫn đầu cười ha hả một tiếng.

- Xuất thủ!

Vân Nguyệt Thần Chủ đã gấp không kịp đợi, quát lớn.

Thiên địa phong vân cuốn động, toàn thể Thuần Dương Cung cũng khẽ rung động một trận. Lão giả ngưi giác, Vân Nguyệt Thần Chủ, còn có hai gã Thần Chủ khác nhất tề xuất thủ. Bốn đạo công kích Thần lực hỗn loạn hàng lâm trên kết giới Thuần Dương Cung.

Không bao lâu, kết giới đã hoàn toàn nghiền nát. Bốn gã Thần Chủ đái lĩnh mười mấy gã Cổ Thần trực tiếp nhảy vào Thuần Dương Cung. Nhưng ngay khoảnh khắc bọn chúng tiến nhập Thuần Dương Cung, đã phát hiện mấy vị Thần Chủ Thuần Dương Cung đang chuẩn bị mở ra Bí cảnh Hoàng Long.

- Ảnh Lưu Phong!

Sắc mặt Ngao Hồng Quang tràn ngập phẫn nộ, nghiêng rằng nghiêng lợi. Hiện tại hắn đã xác định, hai gã Thần Chủ lúc trước mai phục đuổi giết hắn chính là người của Ảnh Lưu Phong.

- Ảnh Lưu Phong, các người thật to gan! Lại dám trực tiếp xông vào Thuần Dương Cung ta!

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung khẽ biến, quát lớn một tiếng. Mà bên phía Ảnh Lưu Phong, sau khi xông tới, ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đều ngây ngẩn tại chỗ.

- Không ngờ các người... lại biết được bí mật của Bồ Thiên Tộc?

Lão giả ngưi giác thập phần chấn động. Hắn đang chuẩn bị trào phúng đám người Thuần Dương Cung vô năng, ngồi trên đồng bảo vật của Bồ Thiên Tộc lại không hay biết chút nào. Phải biết rằng, Bồ Thiên Tộc là chủng tộc thần thoại bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, bảo vật của nó tuyệt đối bất phàm. Nếu như đạt được, toàn bộ cả thế lực đều sẽ phát sinh lột xác. Đương nhiên, hắn cũng là gần đây mới biết được tin tức này. Cho nên, hắn lập tức cái gì cũng không quản, âm thầm trừ tính, chuẩn bị công hãm Thuần Dương Cung.

Tuy rằng một thế lực Ngũ tinh diệt vong sẽ khiến cho Kim Long Thánh Địa phẫn nộ, nhưng chỉ cần đạt được bảo vật của Bồ Thiên Tộc, chính thể thực lực của Ảnh Lưu Phong sẽ nhanh chóng tăng vọt, bù đắp lại tổn thất chiến lực của Thuần Dương Cung. Đến lúc đó, Kim Long Thánh Địa cũng sẽ không nói gì nữa. Nhưng không ngờ tới, bọn chúng vừa mới tới Thuần Dương Cung, đối phương lại đang chuẩn bị mở ra Bí cảnh Hoàng Long.

- Bí mật của Bồ Thiên Tộc? Chuyện gì xảy ra?

Ba vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung đầu đầy nghi hoặc.

- Xem ra bí mật của Bồ Thiên Tộc thật sự ở trong Bí cảnh Hoàng Long này a!

Ánh mắt Triệu Phong thoáng trầm xuống. Tuy cường giả Ảnh Lưu Phong đột nhiên xông vào làm rối loạn cục diện vốn dĩ tốt đẹp, nhưng cũng giúp Triệu Phong triệt để xác định, bí mật của Bồ Thiên Tộc chính là ở trong Bí cảnh Hoàng Long.

- Đừng mơ tưởng!

Lão giả ngưi giác lập tức xông tới, dự định ngăn cản hết thảy chuyện này. Mà Vân Nguyệt Thần Chủ nhìn thấy biểu tình cùng lời nói của lão giả ngưi giác, cũng lập tức hiểu ra, bảo vật của Bồ Thiên Tộc khẳng định chính là ở trong Bí cảnh đang chuẩn bị mở ra kia.

- Nghênh chiến!

Cung chủ Thuần Dương Cung đành phải từ bỏ mở ra Bí cảnh, chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng đúng lúc này, Triệu Phong lại đột nhiên xông lên. Áo bào trên người hắn ba động, dâng lên một tầng ngân huy thần bí hư thực giao thoa. Một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Không cuộn cuộn lao ra, Triệu Phong đã nhảy vào lối vào Bí cảnh đã mở ra một nửa kia.

- Triệu huynh đệ, người làm gì?

Sắc mặt Cung chủ Thuần Dương Cung nhất thời kinh hãi.

Khe hở lối vào kia đột nhiên tăng lớn lên vài phần, mà Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không đã trực tiếp tiến vào trong đó. Tuy Thuần Dương Cung đang gặp phải nguy cơ, nhưng Ảnh Lưu Phong đã biết rõ bí mật của Bồ Thiên Tộc, một khi chuyện này truyền ra, sợ rằng đám người Thuần Dương Cung cũng sẽ không mở Bí cảnh ra cho Triệu Phong tiến vào nữa.

Mà đến lúc đó, cục diện sẽ càng thêm phức tạp hơn, thậm chí Thuần Dương Cung cũng sẽ trực tiếp trở mặt thành thù. Còn không bằng thừa dịp hiện tại tiến vào Bí cảnh, lấy đi bí mật của Bồ Thiên Tộc ẩn giấu bên trong, sau đó trực tiếp rời khỏi.

Dù sao Thuần Dương Cung cũng đối đãi hắn không tệ, mà Triệu Phong cũng lợi dụng Thuần Dương Cung tìm được mục tiêu của chính mình. Phương pháp này đơn giản trực tiếp nhất, cũng có thể tận lực tránh khỏi đối địch với mấy vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung.

1490. Chương 1487: Một Chiêu Đánh Bay

Mất thấy Triệu Phong đã xông vào Bí cảnh Hoàng Long, mà đám người của Thuần Dương Cung vẫn còn chưa biết đây là tình huống gì. Theo lý thuyết, người của Ảnh Lưu Phong tấn công tới, Triệu Phong hẳn là nên trợ giúp bọn chúng, cùng chống cự với kẻ thù bên ngoài trước. Đợi sau khi đẩy lùi địch nhân, Thuần Dương Cung cũng có thể tiếp tục mở Bí cảnh Hoàng Long ra cho Triệu Phong tiến vào a. Hiện tại Triệu Phong lại một mình bỏ chạy, ba người bọn chúng sợ rằng khó có thể đối phó với bốn gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong.

Nhưng khiến cho đám người Thuần Dương Cung ngạc nhiên chính là, sau khi mấy vị Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong xông vào nơi này, mãi vẫn luôn không có phát động tiến công, chỉ ngồi người nhìn chằm chằm về phía Bí cảnh Hoàng Long mà thôi.

- Các người đám ngu xuẩn này, không ngờ lại để cho người ngoài tiến vào Bí cảnh Hoàng Long!

Lão giả ngư giác kia tức giận lớn tiếng mắng chửi. Trong lãnh địa của thế lực chính mình cất giấu bảo vật trân quý như thế, mà đám người Thuần Dương Cung chẳng những không hay biết chút nào, lại còn để cho người ngoài tiến vào trong đó.

- Lễ nào trong này còn có bí mật gì?

Cung chủ Thuần Dương Cung phát hiện sự tình có kỳ hoặc, lập tức hỏi. Triệu Phong ngàn dặm xa xôi chạy tới nơi này, miệng nói là muốn điều tra một vài sự tình, cuối cùng lại chạy vào Bí cảnh Hoàng Long. Mà hành động cùng với mấy lời nói vừa rồi của đám người Ảnh Lưu Phong cũng khiến cho hắn cảm thấy có chút không thích hợp.

- Ngu xuẩn! Trong Bí cảnh Hoàng Long của các người có khả năng cất chứa bí mật, bảo vật của Bồ Thiên Tộc, chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc!

Lão giả ngư giác không chút giấu diếm, trực tiếp nói thẳng ra. Mục đích thật sự bọn chúng tấn công Thuần Dương Cung chính là vì bảo vật của Bồ Thiên Tộc, tiêu diệt Thuần Dương Cung chỉ là thứ hai. Hiện tại đã có người tiến vào Bí cảnh Hoàng Long trước, bọn chúng phải nhanh chóng tiến vào. Cho nên lúc này cũng không phải là thời điểm liều chết với Thuần Dương Cung, một khi làm trễ nải thời gian, để cho Triệu Phong chiếm được bảo vật của Bồ Thiên Tộc như vậy đã quá muộn rồi.

Mà muốn một lần nữa mở ra Bí cảnh Hoàng Long, tuyệt đối không thể thiếu lực lượng của Thuần Dương Cung. Bởi vậy, lão giả ngư giác không chút e ngại, lập tức nói bí mật này cho đám người Thuần Dương Cung.

- Cái gì? Bảo vật của Bồ Thiên Tộc?

Toàn thân Cung chủ Thuần Dương Cung giống như bị sét đánh, đứng ngẩn ngơ tại chỗ. Thần sắc của hai gã Thần Chủ còn lại cũng có chút hoảng hốt. Bồ Thiên Tộc chính là chủng tộc thần thoại bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc. Chủng tộc này cụ bị lực lượng Hỗn Độn vô cùng cường đại, cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế. Bọn chúng như thế nào cũng không ngờ tới, trong một cái không gian Bí cảnh cấp thấp này lại cất giấu một bí mật cao cấp như vậy.

Nếu đổi lại là lúc bình thường, đám người Ảnh Lưu Phong nói như vậy, bọn chúng khẳng định là không tin. Nhưng hiện tại bốn gã Cổ Thần của Ảnh Lưu Phong đã công kích vào, chợt dừng tay không động thủ, lại thêm vừa rồi Triệu Phong mặc kệ tất cả tiến vào Bí cảnh Hoàng Long. Tổng hợp những đầu mối này lại, đám người Thuần Dương Cung không thể không tin.

Kỳ thật trước đây, đám Trưởng lão trong cung cũng từng nhiều lần nói qua với bọn chúng về chuyện tình của Bí cảnh Hoàng Long. Nói là khá nhiều thiên tài Chân Thần bỏ mạng trong đó, nhưng sau khi một vài Trưởng lão tiến vào điều tra vẫn như cũ không tra ra được nguyên nhân. Nhưng bọn chúng thân là Thần Chủ, cũng lười quản những chuyện nhỏ nhặt như thế này. Lúc trước bọn chúng còn cảm thấy đám Trưởng lão Cổ Thần trong cung quá mức vô dụng, một chút chuyện nhỏ như vậy cũng xử lý không xong. Nào ngờ trong Bí cảnh này lại có một bí mật lớn như vậy.

- Mau mau mở Bí cảnh ra một lần nữa a! Nếu để cho gã tiểu tử kia cướp đi bảo vật, ta xem Thuần Dương Cung các người sẽ trở thành trò cười của toàn thể Thông Đài Vực a!

Lão giả ngưi giác lạnh giọng chầm chọc nói.

Mấy gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung liếc mắt nhìn đám người Ảnh Lưu Phong một cái. Tuy đám người Ảnh Lưu Phong báo cho bọn chúng chuyện này, nhưng Ảnh Lưu Phong dù sao cũng là đối thủ một mất một còn của bọn chúng, không thể không phòng. Cuối cùng, hai đại thế lực tạm thời đạt thành hiệp nghị, Ảnh Lưu Phong tạm thời không tấn công Thuần Dương Cung, nhưng Thuần Dương Cung phải mở ra Bí cảnh, để cho đám người Ảnh Lưu Phong cùng tiến vào trong đó.

- Các người rời khỏi phạm vi của Thuần Dương Cung!

Lão giả ngưi giác ra lệnh một tiếng, để cho tất cả cường giả Cổ Thần của Ảnh Lưu Phong rút đi. Kế tiếp, bảy vị Thần Chủ của hai đại thế lực liên thủ lại, một lần nữa mở ra Bí cảnh Hoàng Long. Mỗi một lần mở ra Bí cảnh, lần mở ra tiếp theo cũng phải cần đợi một khoảng thời gian nhất định, tình huống giống như hiện tại vậy, trong vòng một ngày liên tục hai lần mở ra, độ khó thập phần to lớn. Bởi vậy, tất cả Thần Chủ của hai đại thế lực cũng phải tham gia vào quá trình này, mới có thể một lần nữa mở ra thông đạo Bí cảnh.

Sau khi mở ra thông đạo Bí cảnh, Cung chủ Thuần Dương Cung thu hai gã Thần Chủ còn lại vào trong Thần Quốc của mình. Mà lão giả ngưi giác cũng thu hai gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong, cùng với Vân Nguyệt Thần Chủ vào trong Thần Quốc của mình, sau đó mới tiến vào thông đạo. Bởi vì sau khi tiến vào thông đạo Bí cảnh, mọi người sẽ bị truyền tống ngẫu nhiên đến các nơi khác nhau trong Bí cảnh, nếu dùng loại phương pháp này, như vậy sẽ có thể tránh được tình huống này.

- Triệu Vong, không ngờ người lần vào Thuần Dương Cung là vì muốn cướp đoạt bảo vật của Thuần Dương Cung! Đã như vậy, lão phu cũng sẽ không khách khí với người nữa!

Cung chủ Thuần Dương Cung tức giận hừ lạnh một tiếng, chui vào trong thông đạo.

oOo

Vừa tiến vào trong Bí cảnh Hoàng Long, Triệu Phong đã xuất hiện trên không trung một mảnh đầm lầy. Khoảnh khắc hần vừa xuất hiện, trong đầm lầy phía dưới liền tản mát ra mấy cỗ khí tức Yêu thú Chân Thần Ngũ giai.

- Rống rống!

Trong đầm lầy đen ngòm đột nhiên chui ra mấy con Hắc Giáp Cự Ngạc, toàn thân tản ra độc vụ ám hắc sắc, gào thét một tiếng, phóng thẳng về phía Triệu Phong.

Thiên Hợp Ẩn trên người Triệu Phong chợt nổi lông vại phần, một cỗ khí tức cường đại bùng phát ra. Vừa cảm giác được cỗ khí tức này, đám Hắc Giáp Cự Ngạc nhất thời kêu ngao ngao một trận, chui thẳng trở về trong đầm lầy, toàn thân không ngừng run rẩy, cầu xin Triệu Phong tha mạng. Triệu Phong cũng lười đi quản đám Yêu thú cấp thấp này.

- Truyền thừa của Bồ Thiên Tộc hẳn là giấu trong không gian Bí cảnh này, nhưng đám người của Thuần Dương Cung vẫn luôn không phát hiện, liền chứng minh chỗ ẩn giấu kia thật phần bí ẩn!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Nhưng đối với loại sự tình tầm bảo này, hẳn vẫn có một chút lòng tin.

Đầu tiên, hắn tản mát ra Thần thức cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, bắt đầu tìm tòi khắp nơi. Phiến không gian Bí cảnh này khá lớn, Thần thức của Triệu Phong vẫn không thể hoàn toàn bao trùm toàn bộ. Sau đó, Triệu Phong khẽ thôi động Tả Mâu, sử dụng năng lực thấu thị tiến hành quan sát.

Bá! Bá! Bá!

Thân hình Triệu Phong liên tục Thuấn di, tiến hành lùng sục theo kiểu trải thảm, cùng lúc sử dụng Thần thức và năng lực thấu thị của Tả Mâu. Nhưng cuối cùng vẫn không có kết quả gì.

- Xem ra, ta đã coi thường địa phương ẩn giấu bảo vật rồi a!

Sau khi tìm kiếm một vòng không gian Bí cảnh, Triệu Phong đành dừng lại. Bất quá, vẫn còn có một loại khả năng, đó chính là tin tức đã sai lầm, không gian Bí cảnh này căn bản không có gì kỳ lạ. Nhưng xác suất của loại khả năng này nhỏ vô cùng.

- Đúng rồi! Lực lượng Hỗn Độn!

Triệu Phong đột nhiên nhớ đến, trước đây lực lượng Hỗn Độn của hắn đã từng sinh ra một chút phản ứng. Lực lượng Hỗn Độn mà hắn ngưng luyện ra thật phần tiếp cận với lực lượng Hỗn Độn của Bồ Thiên Tộc, hoặc là có thể sử dụng cỗ lực lượng này để xác định địa điểm ẩn giấu bảo vật a.

Triệu Phong khẽ vươn tay ra, trên đó chậm rãi xuất hiện một đoàn lực lượng hôn ám hỗn loạn. Khoảng khắc cỗ lực lượng này xuất hiện, lực lượng thiên địa phụ cận lập tức tụ lại, cuối cùng bị nó hấp thu đi. Đột nhiên, cỗ lực lượng Hỗn Độn này khẽ lóe lên một cái, xuất hiện một tia dị động nhàn nhạt. Đồng thời, Triệu Phong cũng cảm thụ được một cỗ lực lôi kéo mơ hồ.

- Ở phía đó!

Trong lòng Triệu Phong mừng rỡ, men theo phương hướng lôi kéo mà bay đi.

Không bao lâu sau, hắn đã đi tới một mảnh rừng núi rậm rạp. Tại một khu vực sơn lâm gần đó, chẳng biết tại sao tốc độ sinh trưởng của cây cối đột nhiên tăng mạnh, dùng tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy mà trưởng thành. Ngay cả mặt đất phụ cận cũng càng ngày càng dâng cao lên, rất nhanh đã hình thành một ngọn đồi nhỏ.

- Lực lượng Hỗn Độn, diễn hóa vạn vật!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ lóe lên. Lực lượng Hỗn Độn có thể thôn phệ những lực lượng khác, cũng có thể diễn hóa thành những lực lượng thuộc tính khác. Tỉ mỉ quan sát, Triệu Phong phát hiện sâu bên trong lòng đất nơi này có một tia khe nứt cực nhỏ. Hắn nhớ rõ lúc trước khi hắn đi qua nơi này, cũng không hề có cái khe nứt này. Nhưng sau khi hắn phóng xuất ra lực lượng Hỗn Độn, rất có thể là đã dẫn tới lực lượng Hỗn Độn bên trong cộng minh, khiến cho khe nứt đột nhiên xuất hiện như vậy.

- Chính là ở bên dưới!

Sắc mặt Triệu Phong nhất thời vui vẻ, chuẩn bị phóng vào. Nhưng đột nhiên, thiên địa bắt đầu chấn động, một cỗ khí tức thâm hậu khổng lồ chợt hàng lâm nơi này.

Hưu!

Một đạo đao phong nguyệt quang hư vô mờ mịt dùng tốc độ cực nhanh, xuyên thấu qua hư không thiên địa, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Thân hình Triệu Phong khẽ lướt ra, đã dễ dàng tránh thoát.

Oanh phanh!

Đạo đao phong nguyệt quang thật lớn kia cắt mặt đất ra một đầu khe rãnh sâu không thấy đáy.

- Ha ha... tiểu tử ngươi ngược lại cũng có chút bản lĩnh, không ngờ có thể tìm được địa điểm ẩn giấu bảo vật của Bồ Thiên Tộc!

Lão giả ngưu giác cười lớn một tiếng, cấp tốc phóng tới. Đồng hành cùng với hắn còn có ba gã Thần Chủ khác, thần sắc đồng dạng đều vô cùng kích động.

- Phong chủ, thực lực tiểu tử này phi phàm, trước đây cũng là do hắn quấy rầy chúng ta, mới khiến cho kế hoạch ám sát thất bại!

Trong đội ngũ, một lão giả chợt thấp giọng truyền âm. Lúc trước Triệu Phong mang đến cho bọn chúng sự áp bách cường đại, cho đến bây giờ ký ức vẫn còn rất mới mẻ.

- Hừ! Tiểu tử, thấy ngươi đã tìm ra địa phương ẩn giấu bảo vật của Bồ Thiên Tộc, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng! Hiện tại lập tức rút đi!

Lão giả ngưu giác hừ lạnh một tiếng. Hiện tại quan trọng nhất chính là nhanh chóng đạt được bảo vật. Hắn tin tưởng đội ngũ chính mình cường đại như vậy, Triệu Phong chắc chắn sẽ không lựa chọn mạnh mẽ đối kháng.

- Hiện tại ta cho các ngươi một cơ hội, lập tức rời khỏi! Bằng không, đừng trách ta không khách khí!

Ngưu khí Triệu Phong lạnh lẽo. Vốn dĩ hắn có thể thần không biết quỷ không hay đạt được mục đích, nhưng lại bị sự xuất hiện của đám người Ảnh Lưu Phong khiến cho cục diện rối loạn. Đồng dạng, mục tiêu của Triệu Phong cũng chỉ là bảo vật truyền thừa, nếu như đám người Ảnh Lưu Phong thức thời, chủ động thoái lui, hắn cũng sẽ không truy cứu.

- Tiểu tử, ngươi đây là tự tìm đường chết!

Lão giả ngưu giác nhất thời giận dữ. Chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, lại muốn bốn gã Thần Chủ bọn chúng rút đi, quả thật chính là thiên đại chê cười.

Ở một bên, sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ u lãnh. Bàn tay nàng một lần nữa vung lên, một đạo đao phong nguyệt quang bắn thẳng ra. Với cự ly gần như vậy, Thần Chủ Nhất Trọng Thiên bình thường cũng không cách nào né tránh nổi, không chết cũng phải lột một lớp da.

Nhưng Triệu Phong cần gì né tránh? Trên Trường bào Thời Không đột nhiên phiêu phù ra một tầng ngân huy hư thực giao thoa, ngăn cản đạo đao phong nguyệt quang kia ở bên ngoài.

Oanh phanh!

Triệu Phong khẽ vận chuyển Thần lực Hỗn Nguyên, đánh ra một quyền, lập tức đánh nát bảy đạo đao phong nguyệt quang kia.

- Tiểu bối, dám mạnh miệng như vậy, đúng là cũng có một chút thực lực a!

Ánh mắt Vân Nguyệt Thần Chủ khẽ ngưng trọng. Giao thủ ngắn ngủi vừa rồi, nàng đã nhìn ra thực lực của Triệu Phong không tầm thường. Như vậy mới tương đối bình thường, nếu không Triệu Phong cũng sẽ không tự đại đến mức nói ra những lời như vậy.

- Giết!

Ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đồng thời bay ra, hóa thành một đạo quang mang ám ảnh, không ngừng lóe lên, chia ra ba phương hướng tiếp cận Triệu Phong. Tổ sư sáng lập Ảnh Lưu Phong là cường giả Âm Ảnh Tộc, bởi vậy đại bộ phận công pháp chiến kỹ trong Ảnh Lưu Phong cũng có quan hệ nhất định với Âm Ảnh Tộc.

- Tiểu bối, nhận lấy cái chết!

Trong tay lão giả ngưu giác xuất hiện một thanh câu liêm màu xám bạc, ở trong hư không phiếm động từng đạo hàn quang lăm lệt.

- Hồn Nguyên Thần Kiếm!

Trong tay Triệu Phong ba động ra một đạo Thần lực Hồn Nguyên, trong nháy mắt đã ngưng tụ ra một thanh Hồn Nguyên Thần Kiếm, mạnh mẽ chém ra.

Oanh phanh!

Hai đạo lực lượng va chạm với nhau, phát ra thanh âm bạo tạc kinh thiên động địa. Khiến người ta không tưởng tượng nổi chính là, thân hình lão giả ngư giác bị chấn cho không ngừng lăn tròn về phía sau.

- Làm sao có thể?

Sắc mặt lão giả ngư giác chấn động, phun ra một ngụm tiên huyết. Hắn như thế nào cũng không ngờ tới, lần đầu giao phong với Triệu Phong, không ngờ hắn lại bị lực lượng áp đảo của đối phương đánh bay!

Nhìn thấy một màn này, ba gã Thần Chủ còn lại nhất thời sửng sốt. Hai gã Thần Chủ Ảnh Lưu Phong đang chuẩn bị tấn công kia, thân hình nhất thời ngừng trệ, không dám tiếp tục xông về phía trước nữa. Lão giả ngư giác thân là Phong chủ Ảnh Lưu Phong, tu vi Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, không ngờ cũng bị Triệu Phong một chiêu đẩy lùi, bọn chúng tùy tiện đi qua, chẳng phải là tự tìm chết sao? Hiện tại, bọn chúng cảm thấy chính mình may mắn cỡ nào, lúc trước trong lúc truy sát Ngao Hồng Quang cũng không có liều chết với Triệu Phong, bằng không hậu quả thiết tưởng sẽ không chịu nổi.

Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ, cũng lãnh tĩnh trước giờ chưa từng có, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong. Chỉ một chiêu đã đánh bay cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà kẻ phát động bất quá chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong! Hắn đến cùng là thần thánh phương nào?

1491. Chương 1488: Ba Tầng Thần Đàn

Trong nháy mắt giao thủ, Triệu Phong đã một chiêu liền đẩy lùi Phong chủ Ảnh Lưu Phong, chấn nhiếp tất cả những Thần Chủ còn lại ở đây. Thần lực Hồn Nguyên của Triệu Phong dung nhập vào Pháp tắc Thời Không cùng với rất nhiều lực lượng Áo nghĩa khác, đã đủ để đơn giản nghiền ép Thần lực của Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường rồi.

Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ, cũng lãnh tĩnh trước giờ chưa từng có, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong. Chỉ một chiêu đã đánh bay cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, mà kẻ phát động bất quá chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong! Hắn đến cùng là thần thánh phương nào?

Trước đây, địa phương thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong bị vạch trần ra là Xích Tinh Vực nằm ở khu vực Đông Nam của Thần vực Man Hoang. Mà Thông Đài Vực lại nằm ở sát biên giới Tây bộ của Thần vực Man Hoang, khoảng cách giữa hai nơi cách nhau khá xa, rất nhiều người cũng chỉ từng nghe qua chuyện này, về phân tình huống cụ thể cũng không biết được rõ ràng.

- Thực lực kẻ này thật mạnh, tuyệt đối không thể để cho hắn đạt được bảo vật của Bồ Thiên Tộc!

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong căng thẳng. Bên kia, Vân Nguyệt Thần Chủ cũng có ý tưởng này. Tuy Triệu Phong chỉ cần một chiêu đã có thể đánh lui Phong chủ Ảnh Lưu Phong, nhưng lần đầu giao phong, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng không có toàn lực ứng phó, thậm chí có thể nói là có chút khinh địch. Hiện tại, mọi người đã thăm dò được thực lực của Triệu Phong, tự nhiên sẽ không bảo lưu thực lực, toàn lực liên thủ, tất nhiên vẫn có thể đẩy lùi được Triệu Phong.

Dần dần, ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong đã tụ tập đến bên cạnh Vân Nguyệt Thần Chủ. Trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, Vân Nguyệt Thần Chủ thậm chí còn mạnh hơn Phong chủ Ảnh Lưu Phong một chút, chỉ bất quá bên phía Ảnh Lưu Phong có ba vị Thần Chủ, cho nên bọn chúng mới chiếm quyền chủ đạo.

- Còn chưa chịu đi?

Cặp mày Triệu Phong khẽ nhướng lên. Xem ra sức mê hoặc của bảo vật Bồ Thiên Tộc quả thật quá lớn, chính mình đã hơi chút biểu lộ thực lực, vẫn không cách nào dọa lui được bọn chúng. Đã như vậy, liền cấp cho bọn chúng giáo huấn khắc sâu hơn một chút!

Hưu!

Thân hình Triệu Phong đột nhiên biến mất, trong hư không chỉ lưu lại một tầng không gian sóng gợn.

- Cẩn thận! Hẳn chủ động tấn công!

Vân Nguyệt Thần Chủ lập tức quát lên. Trong lòng ba người khác cũng cực kỳ căng thẳng. Bên phía bọn chúng có tới bốn gã Thần Chủ, dưới tình huống như vậy, Triệu Phong vẫn như cũ không chút sợ hãi, thậm chí còn chủ động tiến công tới nữa.

- Huyền Vân Trảm!

Vân Nguyệt Thần Chủ đứng thẳng phía trước, thanh trường đao lãnh nguyệt trong tay tùy ý huy vũ. Thiên địa phẳng phất như biến thành bóng đêm dưới ánh trăng mờ lung, trong đó lại cất giấu vô số sát cơ lấp lệt. Trên bầu trời đêm, vô số đạo đao nhận nguyệt nha hư huyền xuyên tới xuyên lui.

- Chém!

Triệu Phong không nói hai lời, huy động Hỗn Nguyên Thần Kiếm, chém tan hết thủy mọi trở ngại trước mắt mình.

Hưu hưu hưu!

Ba gã Thần Chủ của Ảnh Lưu Phong thôi động Bí thuật, ở trong bầu trời đêm lập tức bắn ra vô số đạo quang ảnh hắc sắc, quần quanh về phía Triệu Phong.

- Đây chính là Bí pháp Ảnh Sát Quyết của Ảnh Lưu Phong sao?

Ánh mắt Vân Nguyệt Thần Chủ khê lóe lên. Ảnh Sát Quyết của Ảnh Lưu Phong có thể thông qua tất cả bóng dáng, vật phẩm hắc ám... ngưng tụ ra các loại công kích kỳ lạ, giết người trong vô hình. Công kích Thần lực bình thường cùng đẳng cấp đều sẽ bị xuyên qua, không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng đối với Ảnh Sát Quyết.

Hưu hưu!

Trong thiên địa mạnh mẽ dâng lên vô số gai nhọn hắc ảnh, từ bốn phương tám hướng vây công về phía Triệu Phong.

- Hỗn Thiên Hắc Động!

Triệu Phong điều động Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ ra một cái hắc động vặn vẹo. Công kích của một gã Thần Chủ, Triệu Phong có thể ứng đối dễ dàng, nhưng bốn gã Thần Chủ liên thủ, uy lực công kích càng mạnh, lại thêm thủ đoạn công kích của Ảnh Lưu Phong có chút kỳ lạ, cho nên Triệu Phong nhanh chóng thi triển ra Bí kỹ phòng ngự.

Ông hô!

Thời điểm đám công kích kia hàng lâm tới, toàn bộ cũng đều bị vặn vẹo, chậm rãi tiêu tán, hấp thụ sạch sẽ.

- Bí kỹ phòng ngự thật mạnh! Không ngờ lại có thể chống lại lực lượng của Ảnh Sát Quyết!

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong hoảng sợ. Từ trước đến giờ, hắn chưa từng thấy qua loại lực lượng gì lại có thể khắc chế Ảnh Sát Quyết của bọn chúng tới trình độ như thế này. Hắn không biết là, Thần lực Hỗn Nguyên của Triệu Phong cơ hồ không bị bất kỳ lực lượng nào khắc chế, ngược lại đều có khắc chế nhất định với tất cả các loại lực lượng khác.

Toàn thân Triệu Phong ở trong Hỗn Thiên Hắc Động, dùng thế bẻ gãy nghiền nát, đánh nát tất cả công kích trên đường đi, bắn thẳng về phía trước.

- Tránh mau!

Vân Nguyệt Thần Chủ lập tức quát lên. Bốn người bọn chúng liên thủ, ngay cả phòng ngự của Triệu Phong cũng không phá nổi, như vậy còn đánh gì nữa? Nhưng luận tốc độ, cho dù là đám Thần Chủ Ảnh Lưu Phong sở trường ẩn遁 cũng xa xa không bằng Triệu Phong.

- Chém!

Triệu Phong bổ một kiếm về phía một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên.

Thân thể gã Thần Chủ trung niên này tối đen như ảnh, cấp tốc lưu động, điểm này có chút cùng loại với huyết mạch Âm Ảnh Tộc mà Triệu Phong đã từng gặp qua. Loại Bí kỹ huyết mạch này có thể khiến cho thương tổn gặp phải giảm xuống rất nhiều.

Nhưng công kích Thần lực của Triệu Phong cường đại cỡ nào, với tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của đối phương, căn bản là không thể giảm bớt được bao nhiêu. Dưới công kích cường đại cùng thuộc tính vận vẹo, thôn phệ của Thần lực Hỗn Nguyên, khí tức sinh mệnh của gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong này nhanh chóng biến mất, thân hình mạnh mẽ nghiền nát tiêu tán.

- Chạy!

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong run lên một cái, lập tức xoay người phóng chạy. Nếu đối lại là bọn chúng đối mặt với một kiếm kia của Triệu Phong, không chết cũng bị trọng thương.

Mà Triệu Phong cũng không tiếp tục đuổi theo, mục đích chủ yếu của hắn chính là đồ vật do Bồ Thiên Tộc lưu lại ở nơi này.

oOo

- Kẻ này sao lại cường hãn như vậy? Hiện tại chúng ta nên làm thế nào cho phải?

Gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên còn lại của Ảnh Lưu Phong, trong lòng vẫn còn sợ hãi, run rẩy nói.

- Thần lực của hắn quá mức cường đại! Hơn nữa cũng có sự khắc chế nhất định với Bí pháp của Ảnh Lưu Phong ta!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thập phần không cam lòng, nói.

- Thần lực của hắn có chút cùng loại với lực lượng Hỗn Độn của Bồ Thiên Tộc, lẽ nào kẻ này là truyền nhân của Bồ Thiên Tộc?

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ nảy ra một ý nghĩ kinh người.

- Rất có thể! Nếu không, người sao có thể biết được nơi này cất giấu bảo vật của Bồ Thiên Tộc? Như thế nào có thể nhanh như vậy tìm được địa điểm ẩn giấu bảo vật?

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong khê biến, khẳng định nói. Theo suy đoán của bọn chúng, Triệu Phong đã bị ngộ nhận là hậu duệ của Bồ Thiên Tộc.

Đúng lúc này, từ phương xa chợt truyền tới ba đạo thanh âm phá không. Ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung rất nhanh đã chạy tới, nhìn thấy đám người Ảnh Lưu Phong, thần sắc nhất thời trở nên ngưng đọng. Cung chủ Thuần Dương Cung nhớ rõ, thời điểm đám người Ảnh Lưu Phong đến đây, có tới bốn gã Thần Chủ, hiện tại như thế nào lại thiếu đi một người rồi? Cộng thêm sắc mặt đám người Ảnh Lưu Phong tựa hồ cũng không tốt lắm.

Sau khi hỏi căn kẽ, đám Thần Chủ Ảnh Lưu Phong nói lại chuyện vừa rồi, còn có suy đoán của bọn chúng, ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung đồng dạng cũng vô cùng khiếp sợ. Chẳng lẽ Triệu Phong thật sự là hậu nhân của Bồ Thiên Tộc sao?

- Lão gia hỏa, không bằng hai phe chúng ta liên thủ? Bằng không, sẽ không thể nào là đối thủ của kẻ này!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhìn về phía Cung chủ Thuần Dương Cung, ánh mắt sáng ngời nói. Sở dĩ hắn không giấu diếm, nói ra chuyện lúc trước, chính là vì hắn có ý nghĩ này.

- Thuần Dương Cung thật đúng là nhất gan sợ phiền phức! Đồ vật nhà mình sắp sửa bị người khác cầm đi rồi, lại còn sợ đầu sợ đuôi như vậy!

Gã Thần Chủ Ảnh Lưu Phong còn lại cũng thêm dầu vào lửa, nói.

- Được! Một lời đã định!

Cung chủ Thuần Dương Cung thoáng do dự một chút, cuối cùng cũng đáp ứng. Hẳn thật sự không muốn cứ như vậy chấp tay tặng bảo vật Bồ Thiên Tộc cho người khác.

oOo

Khi đoàn người Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong chạy tới địa điểm lúc trước, bọn chúng phát hiện khe nứt không gian kia đã biến mất rồi. Đương nhiên, bằng vào lực lượng của sáu gã Thần Chủ bọn chúng, tự nhiên có thể dễ dàng oanh phá không gian.

- Chậm đã! Cứ để cho gã tiểu tử kia đi phía trước dò đường đi. Nếu hắn gặp phải bất trắc gì, bảo vật vẫn còn ở đó, chúng ta lại thu lấy cũng không trễ. Nếu như hắn chiếm được bảo vật, chúng ta mai phục ở nơi này, giết cho hắn trở tay không kịp!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong âm trầm, lộ ra thần sắc âm ngoan xảo trá. Đám Thần Chủ còn lại cũng gật đầu. Kế sách này của Phong chủ Ảnh Lưu Phong quả thật không tệ.

Vì vậy, sáu gã Thần Chủ liền chia nhau mai phục ở bên ngoài, do Phong chủ Ảnh Lưu Phong sở trường mai phục tập sát đích thân an bài bố trí.

oOo

Mà lúc này, Triệu Phong đã thông qua khe nứt không gian thật nhỏ lúc trước kia, tiến vào một phiến không gian thần bí khác, không biết đã bị chôn giấu bao nhiêu năm trời. Trong phiến không gian này một mảnh hôn ám, thỉnh thoảng lại có một tia lực lượng Hỗn Độn từ bên cạnh xẹt qua.

Những tia lực lượng Hỗn Độn này lúc mạnh mẽ lúc yếu, yếu nhất chỉ vừa mới đạt tới cấp bậc Thần Chủ, mà cực mạnh lại đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, ngay cả Triệu Phong cũng không thể không né tránh. Cũng bởi vì cỗ lực lượng Hỗn Độn này, Thần thức của Triệu Phong không cách nào thuận lợi lan tỏa ra, chỉ có thể chậm rãi lục lọi.

- Xem ra, trước đây có lẽ lực lượng Hỗn Độn trong phiến không gian này tích lũy quá nhiều, mới từ trong khe hở phát tiết ra ngoài. Đám đệ tử Chân Thần bình thường của Thuần Dương Cung tham dự thí luyện trong này, căn bản không thể chống lại cỗ lực lượng này, chỉ có một con đường chết!

Trong lòng Triệu Phong thầm suy đoán. Lại thêm cỗ lực lượng này chỉ là tạm thời tiết lộ ra ngoài, bởi vậy đám cường giả Cổ Thần cũng không cách nào điều tra ra được cái gì.

Trong lúc tiến về phía trước, Triệu Phong phát hiện lực lượng trong cơ thể chính mình cũng không ngừng bị cướp đoạt đi. Hẳn không khỏi thôi động Thần lực Hỗn Nguyên, thoáng chốc, cỗ lực lượng thôn phệ đến từ những địa phương khác kia đã giảm xuống rất nhiều. Nhưng đồng thời, toàn thể phiến không gian hôn ám đột nhiên trở nên càng thêm hỗn loạn hơn, lực lượng Hỗn Độn trong đó biến thành vô cùng sinh động, liên tục đầu đá lung tung.

Mà tại một chỗ ở phương xa, đột nhiên lóe lên một tia quang mang dị sắc.

- Ở nơi đó!

Ánh mắt Triệu Phong lóe lên. Theo như cảm giác của Triệu Phong, vật phẩm mà hắn tìm kiếm hẳn là cũng ở ngay tại hướng đó.

Phiến không gian này tràn đầy lực lượng Hỗn Độn, ba động thập phần hỗn loạn, ngay cả năng lực thấu thị của Tả Mâu hắn cũng bị quấy rầy, trở ngại, không thể nào thấy rõ được. Triệu Phong vẫn như cũ duy trì cảnh giác, chậm rãi tiếp cận.

Càng đến gần, cỗ lực thôn phệ kia lại càng mạnh mẽ hơn, thậm chí ngay cả Triệu Phong cũng rất khó chống lại. Dần dần, một đạo hư ảnh kiến trúc hình tròn thật lớn đã xuất hiện trước mặt hắn. Đó là một tòa kiến trúc to đồ sộ, thần bí mà cổ lão.

Với kinh nghiệm của Triệu Phong, tự nhiên có thể nhìn ra được, đây không phải là tòa kiến trúc bình thường, mà là một tòa Thần đàn, hơn nữa còn là một tòa Thần đàn có ba tầng!

Ba tầng Thần đàn này mặc dù hơi có chút tổn hại, nhưng trên đó lại chạm khắc những đại đạo thiên địa thâm ảo, trong đó còn lưu chuyển một cỗ lực lượng Hỗn Độn khiến cho ngay cả Triệu Phong cũng phải kiêng kỵ.

- Thần đàn a!

Trong lòng Triệu Phong thoáng có chút thất vọng. Tuy rằng Thần đàn của Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng là bảo vật vô giá, nhưng trước mắt hắn cần nhất lại là công pháp.

Nhưng đúng lúc này, trên Thần đàn đột nhiên dâng lên một tầng thần huy hôn ám:

- Tiểu bối, không ngờ ngươi lại lộ ra thần sắc thất vọng! Ngươi xem thường lão phu sao?

Trong Thần đàn chợt truyền ra một đạo thanh âm già nua, có chút không vui.

Một màn này khiến cho Triệu Phong chấn kinh không nhẹ. Hắn suy đoán, tòa Thần đàn này đã ở trong đây ít nhất cũng hơn mười ức năm, thậm chí cả trăm ức năm đằng đẳng rồi, lại không ngờ trong đó vẫn còn tồn tại sống sót.

Trong tòa Thần đàn khổng lồ, một cỗ lực lượng Hỗn Độn mạnh mẽ ba động, hóa thành một con Cự thú uy vũ dữ tợn, hình dạng có chút cùng loại với Kỳ Lân.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, lực lượng Hỗn Độn bên trong toàn thể không gian cũng theo đó mà chấn động, bị nó chưởng khống.

- Tiểu bối, nếu ngươi không giải quyết được nó, ngươi cũng không có tư cách đạt được tất cả mọi thứ trong này, cũng không cần sống sót trở về nữa!

Trong Thần đàn một lần nữa truyền ra một câu nói.

Sắc mặt Triệu Phong thoáng trầm xuống, cũng không nói gì. Tòa Thần đàn kia có ba tầng, chứng minh kẻ có được nó ít nhất cũng có tu vi Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí còn có thể là Thần Vương nữa. Tại địa bàn của người khác, đối mặt với tình huống này, Triệu Phong tạm thời vẫn dựa theo lời nói của đối phương mà làm. Mặt khác, biết đâu hắn có thể đạt được công pháp từ trong tay đối phương.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, thân hình phóng vọt lên, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Nhất thời, lực lượng Hỗn Độn rợp trời rợp đất ùn ùn ập tới.

Con Kỳ Lân hôn ám này có được lực lượng Hỗn Độn thuần khiết khổng lồ, tu vi cao tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường ở trước mặt nó căn bản không hề có lực lượng chống lại, chỉ có nước bị đập chết.

1492. Chương 1489: Vô Thượng Thần Điển

Con Kỳ Lân hôn ám này có được lực lượng Hỗn Độn thuần khiết khổng lồ, tu vi cao tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong. Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường ở trước mặt nó căn bản không hề có lực lượng chống lại, chỉ có nước bị đập chết.

Bởi vậy có thể thấy được, từ thời điểm Triệu Phong tiến vào nơi này, sinh linh không biết ẩn giấu bên trong tòa Thần đàn kia đã bắt đầu quan sát hắn. Đối phương suy đoán, với thực lực của Triệu Phong, nhiều lắm chỉ có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, bởi vậy liền ngưng tụ ra Yêu Thần có được lực lượng Hỗn Độn cấp bậc Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong.

- Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm!

Trong tay Triệu Phong ba động ra một cỗ Thần lực Hỗn Nguyên, ngưng tụ thành một thanh trường kiếm rộng rãi, trên đó lại dâng lên vô số tia điện Lôi kiếp. Đối mặt với một địch nhân như thế, Triệu Phong tuyệt đối sẽ không khinh suất.

- A! Lại còn có thể dung hợp với lực lượng Lôi kiếp?

Thanh âm trong tòa Thần đàn kia thoáng có một tia hứng thú. Thật ra, Triệu Phong không phải là huyết mạch Bồ Thiên Tộc lại có thể tu luyện Thần lực tới trình độ tiếp cận lực lượng Hỗn Độn như vậy, cũng đã khiến cho hắn có chút phải nhìn bằng con mắt khác rồi.

- Rống!

Con Kỳ Lân hôn ám kia rít gào một tiếng, phun ra một đạo quang đoàn vặn vẹo hôn ám. Tốc độ quang đoàn kia vô cùng nhanh chóng, bắn thẳng về phía Triệu Phong. Công kích này không có bao nhiêu kỹ xảo, chỉ là sử dụng lực lượng Hỗn Độn ngưng luyện, dùng tốc độ cao đánh ra. Nhưng bởi vì đặc tính của lực lượng Hỗn Độn, khiến cho lực đạo của công kích này cường đại, càng khó chống đỡ hơn một bậc.

Thân hình Triệu Phong khẽ lướt ra một cái, di chuyển cực nhanh bên trong không gian hỗn loạn. Tuy phiến không gian này tràn ngập lực lượng Hỗn Độn hỗn loạn, nhưng Triệu Phong thân khoác Trường bào Thời Không, trên đó còn có hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí nữa, cho nên mức độ bị ảnh hưởng cũng giảm xuống thật lớn. Vì thế, ở trong phiến không gian hỗn loạn này, Triệu Phong vẫn như cũ có thể duy trì di động tốc độ cực nhanh.

Oanh! Phanh! Oành!

Từng đám từng đám quang đoàn vặn vẹo hôn ám xuyên toa qua bên cạnh Triệu Phong, rơi xuống hư không thiên địa, dẫn phát nên trận trận nổ vang bạo tạc.

Đồng thời với việc tránh né công kích của Kỳ Lân hôn ám, Triệu Phong cũng tìm kiếm sơ hở của đối phương. Hắn cấp tốc tiếp cận con Kỳ Lân hôn ám, Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay chém thẳng xuống.

Phốc xuy!

Hỗn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm lưu lại một đạo vết thương trên lưng con Kỳ Lân hôn ám. Nhưng con Kỳ Lân hôn ám này không phải là sinh vật sống, chỉ là thủ đoạn do người khác thi triển ra. Chỉ thấy chỗ miệng vết thương kia chợt ba động ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn, chậm rãi chữa trị vết thương. Mà bản thân lực lượng Hỗn Độn cũng có lực chống cự cực lớn đối với lực lượng Lôi kiếp.

- Hừ!

Triệu Phong không thềm để ý, cấp tốc tìm kiếm cơ hội khác, tiến hành đả kích điên cuồng về phía Kỳ Lân hôn ám. Mặc dù con Kỳ Lân hôn ám kia có được lực lượng Hỗn Độn, nhưng cũng chỉ là một loại thủ đoạn công kích, không phải là sinh vật chân chính, thiếu khuyết linh trí. Cộng thêm ưu thế phương diện tốc độ của Triệu Phong, con Kỳ Lân hôn ám chỉ có thể bị động chịu đòn mà thôi. Dần dần, lực lượng Hỗn Độn trên người con Kỳ Lân hôn ám kia đã tiêu hao rất nhiều, tốc độ chữa trị vết thương trên người xa xa theo không kịp tốc độ phá hủy của Triệu Phong.

- Tiền bối, nếu như ta đã thắng rồi, có phải ngươi nên cấp cho văn bối một chút phần thưởng gì đó hay không?

Triệu Phong có chút nhàn nhã mỉm cười nói. Lúc này con Kỳ Lân hôn ám kia này đã không đủ uy hiếp đối với hắn nữa. Nhưng trong Thần đàn chỉ truyền ra một trận tiếng cười, cũng không có trả lời câu hỏi của Triệu Phong.

Ngay lúc Triệu Phong chuẩn bị tiếp tục dò hỏi, đột nhiên trong Thần đàn chợt bay ra một cỗ lực lượng Hỗn Độn, dung nhập vào trong cơ thể con Kỳ Lân hôn ám kia. Toàn bộ những thương thế trên người con Kỳ Lân hôn ám kia nhất thời được chữa trị hoàn hảo, hình thể cũng tăng lớn thêm vài phần, tản mát ra một cỗ khí tức chấn động nhân tâm.

- Cái này...

Triệu Phong không khỏi hít sâu một hơi. Lúc này, sinh linh không biết trong Thần đàn kia đột nhiên chữa trị toàn bộ thương thế của Kỳ Lân hôn ám, đồng thời lại còn tăng mạnh thực lực của nó. Thậm chí, đối mặt với con Kỳ Lân hôn ám trước mặt này, khiến cho Triệu Phong có một loại ảo giác như đang đối mặt với Bắc Minh Huy vậy. Nhưng nhiều lắm cũng chỉ là Bắc Minh Huy khi chưa thôi động huyết mạch Bồ Thiên Tộc mà thôi.

- Lần này, ta sẽ triệt để giết chết ngươi!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng, uy năng thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm trong tay chợt tăng lên vài phần. Hắn thôi động Trường bào Thời Không, một cỗ lực lượng Pháp tắc Thời Không lan tràn ra, khiến cho tốc độ của Triệu Phong càng nhanh hơn vừa rồi.

- Hửm?

Trong ba tầng Thần đàn kia chợt truyền ra một tia thanh âm kinh dị. Thật ra, hắn tăng mạnh thực lực của Kỳ Lân hôn ám chỉ là muốn chấn nhiếp Triệu Phong mà thôi, chứng minh truyền thừa lưu tại nơi này vô cùng trân quý, không phải là thứ mà Triệu Phong có thể khinh thường. Hắn cho rằng vừa rồi đã là toàn bộ thực lực của Triệu Phong, lại không ngờ tới Triệu Phong vẫn còn bảo lưu thực lực.

Hư quang khẽ lóe lên, Triệu Phong đã tiếp cận Kỳ Lân hôn ám, ngưng tụ ra hai thanh Hồn Nguyên Lôi Kiếp Kiếm, nhất tề chém mạnh xuống.

Cùng lúc đó, con Kỳ Lân hôn ám kia cũng phát động tiến công mãnh liệt về phía Triệu Phong, liên tục phụt ra từng đám từng đám quang đoàn hỗn loạn. Với khoảng cách gần như vậy, đối mặt với mấy quang đoàn vận vận hôn ám cấp tốc phóng tới kia, Triệu Phong căn bản không thể nào né tránh nổi.

Ông oanh!

Thần lực Hồn Nguyên khẽ ba động, một cỗ lực lượng Lôi kiếp chợt phóng xuất ra, xung quanh thân thể Triệu Phong nhanh chóng hình thành nên một cái hắc động đen như mực, bề ngoài cũng phiếm động lóe vắn tơ điện bạch tinh. Dựa vào lực phòng ngự cường hãn của Hồn Thiên Lôi Động, Triệu Phong đón đỡ đại bộ phận công kích của Kỳ Lân hôn ám, hơn nữa còn thừa thắng xông lên. Triệu Phong thời khắc này đã công phòng nhất thể, còn có tốc độ cực cao nữa.

Oanh! Phanh! Oành!

Con Kỳ Lân hôn ám kia lại một lần nữa rơi vào thế yếu, bị Triệu Phong mạnh mẽ oanh kích. Nhưng ngay thời điểm Triệu Phong đánh đến lúc cao hứng, con Kỳ Lân do lực lượng Hồn Động ngưng tụ ra này đột nhiên tan vỡ tiêu tán. Cùng lúc đó, trong ba tầng Thần đàn cách đó không xa chợt lóe ra một đạo quang huy dị thể.

- Thực lực của ngươi rất mạnh! Trận chiến này, ngươi đã thắng rồi!

Trên đỉnh tòa Thần đàn, một đạo hư ảnh lão giả vĩ ngạn chậm rãi phiêu phù ra.

- Ý niệm tàn lưu?

Triệu Phong lập tức đoán ra lai lịch của tồn tại trước mặt.

Ý niệm tàn lưu chỉ là một đạo ý niệm trong đầu, nhiều lắm cũng chỉ bao hàm một bộ phận ký ức cùng học thức của chủ nhân khi còn sống, không cụ bị lực lượng cường đại cỡ nào. Vừa rồi, đạo tàn niệm này cũng chỉ là sử dụng Thần lực Hồn Động trong Thần đàn, thi triển ra một loại thủ đoạn nào đó. Thật ra, đây đã là cực hạn của đạo ý niệm tàn lưu này. Nếu hắn tiếp tục so đấu hao tổn với Triệu Phong nữa, bản thân hắn cũng sẽ bị suy yếu, tổn hao. Mà nếu rời khỏi tòa Thần đàn này, đạo ý niệm tàn lưu này cũng không thể tồn tại tiếp nữa.

- Hừ! Chớ xem thường tàn niệm! Nếu lão phu nguyện ý, sẽ có thể dẫn nổ toàn bộ lực lượng trong tòa Thần đàn Thần Vương này, cùng ngươi đồng quy vu tận!

Tàn niệm Thần Vương hừ lạnh một tiếng, hắn căn bản không nhận được chuyện bị Triệu Phong một lần nữa khinh thường.

Tâm thần Triệu Phong khẽ động, hóa ra chủ nhân của tòa Thần đàn này khi còn sống lại là cường giả Thần Vương. Đồng thời, hắn cũng không chút nghi ngờ, tàn niệm Thần Vương hoàn toàn có năng lực dẫn nổ toàn bộ lực lượng trong Thần đàn. Bất quá, đối phương đã chờ đợi ở chỗ này lâu như vậy, tự nhiên là đang đợi người thừa kế, sẽ không dễ dàng hủy diệt tất cả như vậy.

- Mặc dù ngươi không phải là tộc nhân Bồ Thiên Tộc, nhưng có thể tu luyện ra Thần lực tiếp cận lực lượng Hồn Động như vậy, cũng đã rất hiếm có, phù hợp yêu cầu truyền thừa!

Thấy Triệu Phong tựa hồ như đã bị chấn nhiếp, tàn niệm Thần Vương mới một lần nữa mở miệng nói.

- Mà thiên phú của ngươi, từ trong chiến đấu vừa rồi, lão phu cũng đã nhìn ra!

Hóa ra, đối chiến với Kỳ Lân hôn ám vừa rồi cũng là một hạng mục khảo hạch. Khảo hạch này đối với Triệu Phong chính là thập phần đơn giản, nhưng đối với những người khác, chỉ sợ là vô cùng gian nan rồi.

- Nói như vậy, văn bối sẽ có thể kế thừa tất cả của tiền bối ngài sao?

Triệu Phong khẽ mỉm cười, hỏi. Hắn thật ra hy vọng, đạo tàn niệm Thần Vương này còn có một chút ẩn tượng với công pháp của chủ nhân lúc sinh tiền.

- Điều này thật ra cũng không sai! Chỉ bất quá, trên người ngươi lại có khí tức của Diệt Thế Long Tộc...

Tàn niệm Thần Vương kia tỉ mỉ quan sát toàn thân Triệu Phong.

- Diệt Thế Long Tộc?

Thần sắc Triệu Phong khẽ ngẩn ra, chợt nhớ tới một chút ghi chép mà hắn đã từng xem qua. Tại Thời đại Thái Cổ, Bồ Thiên Tộc là người theo chủ nghĩa hòa bình, chủ trương ôn hòa, ưa thích đi du lịch các nơi trong Phạm Trụ, tu bổ các lỗ thủng không gian. Nhưng Diệt Thế Long Tộc lại là chủng tộc dùng hủy diệt mà sống, từ trong hủy diệt hấp thu lực lượng, ưa thích việc phá hư mọi thứ. Bởi vậy, giữa hai đại chủng tộc này có ân oán sâu đậm.

Tâm thần Triệu Phong thoáng căng thẳng. Hắn vẫn luôn ở cùng một chỗ với Diệt Thế Hắc Long, mà hiện tại Diệt Thế Hắc Long cũng đang ở trong không gian của Trường bào Thời Không. Lẽ nào chính mình lại sẽ bởi vì chuyện này mà bỏ lỡ truyền thừa sao? Tuy rằng hắn khát vọng công pháp hơn một chút, nhưng Thần đàn cấp bậc Thần Vương tuyệt đối là một bảo vật vô giá, đối với cường giả của Thánh địa cũng có sự dụng hoặc thật lớn.

Đúng lúc này, Tiểu tặc miêu ở trong không gian Trường bào Thời Không đột nhiên há rộng cái miệng mèo, không ngừng hút mạnh. Rất nhanh, khí tức của Diệt Thế Long Tộc trong Trường bào Thời Không đã chậm rãi biến mất, mà cổ khí tức này trên người Triệu Phong cũng từ từ yếu bớt một chút.

- Trước đây văn bối từng chiến đấu một trận với cường giả Diệt Thế Long Tộc!

Thời điểm này, Triệu Phong chợt bổ sung một câu. Hắn quả thật cũng từng đối chiến với Bá Long Thần Chủ có được huyết mạch Diệt Thế Long Tộc.

- Ủm! Ngươi đã có thể tìm tới nơi này, mà các phương diện cũng phù hợp yêu cầu, ta cũng có thể hoàn thành tâm nguyện của chủ nhân, giao Vô Thượng Thần Điển cho ngươi!

Tàn niệm Thần Vương khẽ gật đầu, cũng không tiếp tục vướng mắc vấn đề này nữa. Hắn đã đợi ở đây thời gian dài như vậy, rốt cuộc đã đợi được Triệu Phong tới, đồng thời các phương diện thiên phú, thực lực của Triệu Phong cũng đều thập phần kinh diễm, với kinh nghiệm trong ký ức của hắn, gần như trước giờ chưa từng gặp qua kẻ nào ưu tú như vậy.

- Vô Thượng Thần Điển?

Triệu Phong khẽ sửng sốt, tựa hồ chỗ truyền thừa này cũng không tầm thường như hắn từng tưởng tượng a.

- Vô Thượng Thần Điển, là công pháp so với công pháp Thần cấp Đỉnh giai còn cao hơn một bậc! Công pháp Thần cấp Đỉnh giai cao cấp nhất, nhiều lắm cũng chỉ có thể tu luyện tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong mà thôi, còn Vô Thượng Thần Điển chính là công pháp có thể tu luyện tới cảnh giới Thần Vương Đỉnh phong!

Tàn niệm Thần Vương nhìn thấy bộ dáng không biết của Triệu Phong, khẽ mỉm cười, tỉ mỉ giải thích.

- Lại là công pháp cao cấp như vậy?

Trong lòng Triệu Phong cả kinh, vô cùng mừng rỡ. Hắn cũng không biết rõ Vô Thượng Thần Điển, bởi vì Vô Thượng Thần Điển chính là một tồn tại cực kỳ đặc thù.

- Vô Thượng Thần Điện không thể trực tiếp truyền cho kẻ khác, cũng không thể dùng phương thức bình thường ghi chép ra. Cường giả Thần Vương bình thường cần phải trả ra một cái giá thật lớn, đem trọn vẹn Vô Thượng Thần Điện truyền thừa xuống, trực tiếp dung nhập vào trong linh hồn của người thừa kế!

Tàn niệm Thần Vương tiếp tục nói. Nói cách khác, muốn truyền thừa xuống Vô Thượng Thần Điện, như vậy gần như tương đương với vẫn lạc một gã Thần Vương. Ngoài ra, muốn có được nội dung của Vô Thượng Thần Điện, cũng chỉ có thể do Thần Vương đích thân thể hiện ra nội dung công pháp, để cho các Thần Chủ kế thừa tham quan học tập lĩnh ngộ. Còn có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu, toàn dựa vào tạo hóa của kẻ kế thừa.

- Thì ra là vậy!

Lúc này Triệu Phong mới lý giải được sự trân quý của công pháp Thần Chủ Tam Trọng Thiên. Thảo nào lúc trước Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc cũng không đáp ứng yêu cầu công pháp tu luyện của Triệu Phong.

- Haizzz... chủ nhân khi còn sống, chính là một vị Thần Vương có hy vọng đạt được xưng hào Chúa Tể a...

Tàn niệm Thần Vương cảm thán một câu. Đã tìm được người thừa kế, sứ mạng của hắn cũng đã hoàn thành.

- Chúa Tể sao?

Tâm thần Triệu Phong khẽ chấn động. Xem ra chính mình vẫn còn đánh giá thấp chủ nhân trước đây của tòa Thần đàn này. Chỉ những Thần Chủ Tam Trọng Thiên viên mãn mới có thể xưng là cường giả Thần Vương. Nhưng con đường vô đạo vĩnh viễn không có điểm cuối, tràn ngập những biến số. Vẫn luôn có một vài người mà lực lượng có thể không ngừng trở nên cường đại hơn, vượt qua đẳng cấp Thần Vương này. Lúc đó, bọn họ sẽ được mọi người tặng cho xưng hào Chúa Tể, trở thành một trong những cường giả mạnh nhất trong Thần vực Man Hoang.

Muốn trở thành Thần Vương Chúa Tể, có hai con đường. Con đường thứ nhất là có một kiện Tổ khí hoàn chỉnh. Tổ khí hoàn chỉnh ẩn chứa lực lượng Bản Nguyên trong Phạm Trụ, sau khi đem lực lượng Bản Nguyên dung hợp với lực lượng của bản thân, thực lực sẽ đạt tới một tầng cấp khác, sẽ có thể trở thành Thần Vương Chúa Tể. Con đường thứ hai, chính là đem hai loại Pháp tắc viên mãn dung hợp hoàn mỹ với nhau, tạo thành một loại lực lượng càng cường đại hơn. Nhưng muốn lĩnh ngộ một loại Pháp tắc đến cảnh giới viên mãn cũng đã vô cùng khó khăn, càng không nói tới lĩnh ngộ hai loại Pháp tắc tới viên mãn, lại còn phải đem hai loại Pháp tắc đó dung hợp lại với nhau nữa.

- Chỉ cần có thể đạt được Vô Thượng Thần Điện, ta nhất định sẽ không cô phụ tâm nguyện của chủ nhân người, bước lên con đường Chúa Tể!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, nhưng ngữ khí vô cùng tự tin.

1493. Chương 1490: Hồn Độn Thần Điện

- Chỉ cần có thể đạt được Vô Thượng Thần Điện, ta nhất định sẽ không cô phụ tâm nguyện của chủ nhân người, bước lên con đường Chúa Tể!

Thần sắc Triệu Phong bình thản, nhưng ngữ khí vô cùng tự tin.

- Tiểu tử, ngươi không khỏi quá mức tự tin rồi a!

Tàn niệm Thần Vương không khỏi cười nhạt một tiếng. Từ xưa đến nay, hắn chưa từng nghe nói qua một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên nào lại dám mạnh miệng nói chính mình nhất định có thể trở thành là Thần Vương Chúa Tể cả. Cho dù là kẻ có thiên phú cực giai trong Thần Chủ Nhị Trọng Thiên cũng không dám nói những lời như vậy.

Nhưng lời nói của tàn niệm Thần Vương cũng không hoàn toàn phủ định lời nói của Triệu Phong. Hắn chỉ là tàn niệm Thần Vương, ánh mắt có khả năng không quá chính xác, nhìn thấy sự vật cũng không nhiều lắm. Nhưng hắn có cảm giác, trên người gã thanh niên trước mặt này có những chỗ cực kỳ bất phàm.

- Trước khi giao Vô Thượng Thần Điện cho người, ta giúp người bảo tồn lực lượng Hỗn Độn trong tòa Thần đàn này vào trong cơ thể người trước a!

Tàn niệm Thần Vương quay trở lại chính đề. Truyền thừa Vô Thượng Thần Điện, kỳ thật chính là bản thân hắn cùng với Thần đàn này, một khi Triệu Phong thu được Vô Thượng Thần Điện, hắn cũng sẽ hoàn toàn biến mất. Cho nên trước lúc đó, hắn phải làm xong những chuyện khác trước đã. Tuy ba tầng Thần đàn này đã có chút tổn hại, nhưng trong đó vẫn còn lưu lại lực lượng Hỗn Độn cấp bậc Thần Vương, vẫn như cũ trân quý đến cực điểm.

- Lực lượng Hỗn Độn cấp Thần Vương?

Trong lòng Triệu Phong khẽ động. Tuy vị Thần Vương này đã vắng rất lâu rồi, số lượng cùng chất lượng của cỗ lực lượng Hỗn Độn này đã thua xa khi hắn còn sống, nhưng nó dù sao cũng là lực lượng cấp bậc Thần Vương. Ngày sau khi Triệu Phong đạt tới Thần Chủ Tam Trọng Thiên, thậm chí có thể trực tiếp hấp thu cảm ngộ cỗ lực lượng này, gia tăng thật lớn khả năng tấn chức Thần Vương.

- Làm phiền tiền bối rồi!

Ngữ khí Triệu Phong cảm kích nói.

Thời gian kế tiếp, tàn niệm Thần Vương đích thân trợ giúp Triệu Phong, bảo tồn cỗ lực lượng Hỗn Độn lưu lại không nhiều lắm trong Thần đàn vào bên cạnh Thần đàn trong cơ thể hắn.

- Trong lúc người tu luyện Vô Thượng Thần Điện, cũng có thể cảm ngộ cỗ Thần lực Hỗn Độn này, gia tăng lên tốc độ đề thăng tu vi!

Tàn niệm Thần Vương lại nhắc nhở một câu. Thần lực Hỗn Độn cấp bậc Thần Vương vô cùng cao cấp, trong đó còn có ý cảnh cảm ngộ do Thần Vương lưu lại. Thậm chí thời điểm tu vi khó có thể tiến bộ cũng có thể trực tiếp hấp thu một chút, dùng để phá tan bình cảnh.

- Nếu người thật sự có thể đạt tới cảnh giới Chúa Tể, có thể báo thù giúp chủ nhân của ta, giết chết một người!

Lúc này, trong mắt tàn niệm Thần Vương chợt lộ ra một cỗ oán niệm phần hận.

- Ta sẽ cố hết sức!

Triệu Phong cũng không dám cam đoan. Dù sao, đã có thể trở thành Thần Vương, làm sao lại đơn giản vẫn lạc được? Định nhân của gã Thần Vương này tất nhiên cũng không tầm thường.

Thủ chương tàn niệm Thần Vương khẽ vung lên, vẽ ra một màn hình quang ảnh hờn ám, trên đó xuất hiện hình ảnh một lão giả lưng còng.

- Hộ pháp của Thiên Cơ Tộc!

Trong lòng Triệu Phong khẽ chấn động. Không ngờ cái chết của vị Thần Vương này lại có quan hệ với Thiên Cơ Tộc! Thảo nào từ sau khi tiến vào nơi này, Tiểu tặc miêu cũng không lộ đầu ra lần nào. Nếu để cho tàn niệm Thần Vương nhìn thấy Thiên Cơ Miêu, hắn còn giao truyền thừa cho Triệu Phong mới là lạ. Nói không chừng lúc đó hắn còn lập tức dẫn động toàn bộ lực lượng Hỗn Độn còn lại, đồng quy vu tận với Triệu Phong nữa.

Đồng thời, Triệu Phong cũng có sự ước đoán nhất định đối với thực lực của vị Hộ pháp này. Trong Thiên Cơ Tộc, địa vị có thể bao trùm trên Thiên Thần Sứ, thực lực làm sao lại yếu được? Đương nhiên, lúc trước Triệu Phong nhìn thấy chỉ sợ cũng không phải là toàn cảnh của Thiên Cơ Tộc. Nói chung, không thể coi thường cái chủng tộc này được.

- Năm xưa, tuy chủ nhân không phải bị kẻ này trực tiếp giết chết, nhưng hắn lại có quan hệ lớn nhất!

Tàn niệm Thần Vương thoáng hồi ức trong chốc lát, cuối cùng mới lên tiếng. Dù sao hắn cũng chỉ là tàn niệm, lại trải qua thời gian quá lâu, những sự tình hắn còn nhớ thật sự cũng không nhiều lắm.

Thêm một lúc sau, toàn bộ cỗ lực lượng Hỗn Độn trong Thần đàn kia đã bị phong cấm bên cạnh Thần đàn trong cơ thể Triệu Phong. Kế tiếp mới là một màn chính.

- Tiểu bối, tiếp nhận Vô Thượng Thần Điển của Hồn Linh Thần Vương a!

Ánh mắt tàn niệm Thần Vương nhìn chăm chú trên người Triệu Phong. Đến lúc này, nhiệm vụ của hắn cũng đã chấm dứt. Hồn Linh Thần Vương chính là chủ nhân của hắn. Tàn niệm Thần Vương đột nhiên dung nhập vào trong ba tầng Thần đàn phía dưới. Sau đó, toàn thể tòa Thần đàn liền hóa thành vô số quang điểm lóe lên ám mang dị sắc, nhất tề bay thẳng về phía Triệu Phong.

Triệu Phong đứng thẳng tại chỗ, không chút nhúc nhích, tỉ mỉ cảm nhận hết thảy một màn này. Dần dần, trong đầu của hắn chợt xuất hiện rất nhiều những tin tức cảm ngộ, đồng thời càng lúc càng nhiều hơn, khiến cho Triệu Phong cũng không kịp xem hết.

- Hừm? Cổ khí tức này...

Trong Thần đàn, tàn niệm Thần Vương khẽ kinh dị kêu lên một tiếng. Trong lúc đem Vô Thượng Thần Điển truyền thừa cho Triệu Phong, hắn cũng có thể cảm nhận được tình huống trong linh hồn Triệu Phong. Lôi Hồn Thể của Triệu Phong ở trong mắt hắn cũng không tính là cái gì đặc sắc, nhưng quan trọng chính là Thần Mâu thứ chín kia. Thời điểm đang lạc ấn Vô Thượng Thần Điển vào linh hồn Triệu Phong, tàn niệm Thần Vương chợt phát hiện vị trí Tả Mâu của Triệu Phong chính là vùng cấm duy nhất hắn không thể tra xét.

- Khí tức của Thần Mâu! Là Thần Mâu thứ chín sao?

Chủ nhân của tàn niệm thân là cường giả Thần Vương Đỉnh phong, cũng đã từng gặp qua Thần Mâu Chúa Tế, tương đối quen thuộc với cổ khí tức lực lượng này.

- Xem ra, ta quả thật đã đánh giá thấp ngươi! Cho dù không có Vô Thượng Thần Điển, ngươi chung quy cũng có thể trở thành Thần Vương Chúa Tế!

Tàn niệm Thần Vương nhất thời hiểu ra, khẽ mỉm cười một tiếng.

Hiện tại, đại bộ phận ý niệm của Triệu Phong đều đặt trên Vô Thượng Thần Điển. Trong đầu hắn không ngừng hiện lên vô số tin tức cảm ngộ vô cùng cao thâm. Đồng thời Triệu Phong phát hiện, cổ tin tức này phẳng phất như đã hòa làm một thể, khắc thật sâu trên linh hồn của hắn. Nói cách khác, nếu Triệu Phong muốn truyền cổ tin tức này cho những người khác, như vậy toàn bộ linh hồn hắn cũng sẽ bị thương tổn nghiêm trọng.

- Thảo nào Vô Thượng Thần Điển không thể dùng phương thức bình thường truyền lại cho người khác!

Lúc này, Triệu Phong đã tràn đầy thể ngộ đối với Vô Thượng Thần Điển.

Dần dần, tòa Thần đàn trong không gian hỗn loạn từng chút từng chút một biến mất, mà tin tức trong đầu Triệu Phong cũng càng ngày càng hoàn chỉnh hơn. Mãi đến một thời khắc nào đó, ba tầng Thần đàn cùng với tàn niệm Thần Vương cũng triệt để biến mất.

- Hồn Độn Thần Điển?

Lúc này, Vô Thượng Thần Điển trong đầu Triệu Phong đã hoàn chỉnh rõ ràng. Trong Hồn Độn Thần Điển ghi lại phương pháp tu luyện từ Thần Chủ Nhất Trọng Thiên đến cấp bậc Thần Vương Đỉnh phong. Tu luyện sơ thành sẽ có thể cấp tốc ngưng tụ ra lực lượng Hồn Độn. Đương nhiên, lúc này chỉ có thể tính là hình thức ban đầu của lực lượng Hồn Độn. Trong quá trình tu luyện kế tiếp, lực lượng Hồn Độn sẽ không ngừng lột xác trên phương diện chất lượng cùng độ tinh thuần.

Lực lượng Hồn Độn vừa có thể diễn hóa vạn vật, cũng có thể khắc chế vạn vật, chính là một loại lực lượng cực mạnh trong thiên địa. Căn cứ theo thuyết pháp của Hồn Linh Thần Vương, nếu như tu luyện công pháp này tới viên mãn, cùng diễn hóa đến mức tận cùng, thậm chí sẽ có thể dựng dục ra một tia Hồn Độn Chi Nguyên. Lúc này, Triệu Phong vẫn không thể lý giải được sự khác nhau giữa lực lượng Hồn Độn cùng Hồn Độn Chi Nguyên. Có lẽ đây chính là sự chênh lệch về cấp bậc cảnh giới, đợi sau khi hắn tu luyện tới cấp bậc kia, tự nhiên sẽ có thể minh bạch.

Ngoại trừ phương pháp tu luyện lực lượng Hồn Độn ra, trong Hồn Độn Thần Điển còn có rất nhiều Bí pháp chiến kỹ liên quan tới Bồ Thiên Tộc, uy lực cực cao, khó có thể tưởng tượng. Không nói hai lời, Triệu Phong lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tham tu nhập môn.

Bởi vì muốn tạo cơ sở vững chắc, Triệu Phong lựa chọn bắt đầu tu luyện lại từ bộ phận Thần Chủ Nhất Trọng Thiên. Bước đầu tiên, Triệu Phong sử dụng một tia lực lượng Hỗn Độn trước đây hắn đã dựng dục ra, tiến hành luyện hóa nó. Không bao lâu, cỗ lực lượng Hỗn Độn này đã thành công dung luyện vào trong Thần lực của Triệu Phong. Lúc này, Triệu Phong không cần vận chuyển Hỗn Thiên Không Nguyên Quyết, trong Thần lực cũng đã cụ bị một tia thuộc tính lực lượng Hỗn Độn. Kế tiếp, chỉ cần đem Thần lực của chính mình hoàn toàn chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn là được.

Trong Trường bào Thời Không, Triệu Phong tu luyện suốt năm năm đằng đẵng, mà ngoại giới chỉ mới trôi qua gần mười ngày mà thôi.

- Thần lực chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn, đã đạt tới gần tám phần rồi!

Triệu Phong mở mắt ra.

Quá trình tu luyện này, tu vi của Triệu Phong cũng không tăng lên bao nhiêu. Dù sao Thần lực Hỗn Nguyên của hắn trước đây cũng đã cực kỳ cường đại, hiện tại hắn đem Thần lực chuyển hóa thành Thần lực Hỗn Độn, lực lượng của Thần lực Hỗn Nguyên không thể điệp gia với nó, tương đương là đã bỏ đi rồi. Nhưng khi Thần lực của Triệu Phong hoàn toàn chuyển hóa thành lực lượng Hỗn Độn, như vậy uy năng tuyệt đối sẽ mạnh hơn Thần lực Hỗn Nguyên trước đây rất nhiều lần. Hơn nữa tiến cảnh tương lai cũng hoàn toàn viễn siêu Thần lực Hỗn Nguyên.

Hiện tại, mức độ chuyển hóa lực lượng Hỗn Độn đã đạt tới tám phần, quá trình chuyển hóa kế tiếp so với trước đây đã khó khăn hơn khá nhiều, bởi vậy Triệu Phong tạm thời kết thúc bế quan.

Phiến không gian hỗn loạn này trước đây là do lực lượng của Thần đàn Thần Vương chống đỡ, hiện tại Thần đàn cùng Thần lực Hỗn Độn đều đã biến mất, phiến không gian này cũng trở thành cực kỳ không ổn định, sẽ không tồn tại thêm bao lâu nữa.

oOo

Trong Bí cảnh Hoàng Long, tại một nơi nào đó giữa rừng rậm, mấy gã Thần Chủ đang ẩn nấp ở nơi này. Bên phía Ảnh Lưu Phong đã tổn thất một gã Thần Chủ, hiện tại song phương mỗi bên đều có ba gã Thần Chủ.

Sáu gã Thần Chủ này ẩn nấp mười phần chuyên nghiệp, không ít kỳ trân dị thú cấp bậc Chân Thần liên tục đi dạo ở phụ cận cũng không hề phát hiện ra.

- Tiểu tử kia như thế nào còn chưa chịu ra, có phải đã chết ở trong đó rồi không?

Cung chủ Thuần Dương Cung truyền âm giao lưu với Phong chủ Ảnh Lưu Phong. Triệu Phong đã tiến vào phiến không gian bí ẩn kia hơn mười ngày rồi, vẫn chưa đi ra.

- Đợi thêm năm ngày nữa, nếu tiểu tử kia vẫn chưa đi ra, chúng ta liền tiến vào, điều tra đến cùng!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong thoáng trầm xuống. Kỳ thật, hắn càng hy vọng Triệu Phong có thể mang theo bảo vật đi ra. Nếu như Triệu Phong đã chết ở bên trong, chẳng phải chứng minh bên trong thập phần nguy hiểm sao? Sáu người bọn chúng liên thủ, sợ rằng cũng rất khó đạt được bảo vật trong đó.

Ông!

Nhưng đúng lúc này, sâu bên trong lòng đất chợt hiện lên một tia không gian ba động cường liệt. Sáu gã Thần Chủ lập tức toàn lực ẩn giấu, thu liễm khí tức, nhưng trong lòng bọn chúng lại vô cùng kích động, đã sắp không nhịn được.

Một đạo hỗn độn loạn lưu lóe lên, một đạo thân ảnh ngân sắc từ trong nhảy ra.

- Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh ở chỗ này nghênh tiếp, khiến cho Triệu mỗ cảm thấy vinh hạnh sâu sắc a!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ đảo qua, cười cảm thán một câu.

- Không ngờ hắn có thể nhận ra!

Cung chủ Thuần Dương Cung có chút kinh ngạc.

- Mặc kệ chuyện này, cứ động thủ theo kế hoạch!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong truyền âm cho tất cả các vị Thần Chủ.

- Âm Ảnh Giảo Sát Trận!

Vô số bóng đen trên mặt đất khê giẫy dụa, vô số đạo quang thứ hắc sắc chọt ngưng kết thành trận thể đặc thù, trong nháy mắt đã co rút lại, quần quanh về phía Triệu Phong.

Đồng thời trên không trung, ba gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung chọt hiện thân. Trên người ba gã Thần Chủ dâng trào lên diễm quang đậm hồng sắc vô cùng nóng bỏng, trực tiếp nhuộm đỏ cả một mảnh thiên địa.

- Thuần Dương Chương!

Ba gã Thần Chủ thi triển Bí kỹ của Thuần Dương Cung, ngưng tụ ra ba đạo cự chương hỏa quang di thiên, nghiền ép thẳng xuống. Dưới cổ uy áp này, toàn thể sơn lâm trong nháy mắt bốc hơi sạch sẽ, mặt đất trụi lủi, chỉ còn lại một mình Triệu Phong ở đó.

Đồng thời trong không gian hai bên, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Vân Nguyệt Thần Chủ cũng nhất tề hiện thân.

- Huyền Thiên Yên Vân Trảm!

Trường đao lãnh nguyệt trong tay Vân Nguyệt Thần Chủ chém ra một mảnh yên vụ mông lung, trong đó ẩn chứa vô số quang trảm huyền nguyệt, gào thét lao tới, khiến cho người ta khó có thể né tránh. Mà bên kia, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng ngưng tụ ra một kích tuyệt sát. Thanh câu liêm màu xám bạc trong tay hắn chém ra năm đạo bụi gai hắc ám, đâm thẳng về phía Triệu Phong.

Trong lúc nhất thời, kế hoạch mai phục tập sát do sáu gã Thần Chủ tỉ mỉ bày ra đã mạnh mẽ triển khai. Toàn thể thiên địa không ngừng chấn động, bốn phương tám hướng tràn ngập sát cơ khôn cùng, đánh thẳng về phía Triệu Phong. Đối lại là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường hắn cũng phải chết không thể nghi ngờ. Cho dù là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, không chết cũng phải trọng thương.

- Mấy lần tha mạng cho các ngươi, nhưng lại hết lần này tới lần khác không biết sống chết! Đúng là tự tìm đường chết mà!

Nhưng đối mặt với những công kích khủng bố này, Triệu Phong vẫn như cũ tương đối lãnh đạm, trên mặt lộ ra một tia thần sắc phiến chán.

1494. Chương 1491: Tù Ý Giết Chết

Toàn thể thiên địa không ngừng chấn động, bốn phương tám hướng tràn ngập sát cơ khôn cùng, đánh thẳng về phía Triệu Phong.

- Mấy lần tha mạng cho các ngươi, nhưng lại hết lần này tới lần khác không biết sống chết! Đúng là tự tìm đường chết mà!

Nhưng đối mặt với những công kích khủng bố này, Triệu Phong vẫn như cũ tương đối lãnh đạm, trên mặt lộ ra một tia thần sắc phiến chán.

- Hỗn Động Lôi Động!

Triệu Phong thôi động lực lượng Hỗn Động, lực lượng Lôi kiếp, tạo thành một cái hắc động lôi điện đen như mực xung quanh toàn thân. Phẩm chất, thuộc tính thôn phệ của lực lượng Hỗn Động so với Thần lực Hỗn Nguyên còn cường đại hơn một bậc, bởi vậy khi dùng làm thủ đoạn phòng ngự, năng lực phòng ngự cũng đề thăng lên rất lớn.

Công kích rợp trời rợp đất oanh áp thẳng tới. Thân ở bên trong Hỗn Động Lôi Động, Triệu Phong có thể cảm thụ được công kích Thần lực cường đại ở bốn phương tám hướng. Nhưng hắn có lòng tin tuyệt đối với Bí kỹ phòng ngự của chính mình.

Bụi mù chậm rãi tản đi, trung tâm bạo tạc hỗn loạn chợt xuất hiện một lõi động đen như mực, bề mặt có vô số những chỗ tổn hại thật nhỏ. Thông qua những lỗ hổng tổn hại này, đám Thần Chủ của Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong có thể nhìn thấy Triệu Phong ở bên trong, không có một chút thương tổn nào cả.

- Làm sao có thể? Công kích như vậy cũng không thương tổn được hẳn?

Phong chủ Ảnh Lưu Phong vô cùng kinh hãi. Lần này chính là tập hợp một kích tuyệt cường của sáu gã Thần Chủ, trong đó kể cả ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nhưng vẫn như cũ không thể gây tổn thương nổi Triệu Phong.

- Đây là Bí kỹ phòng ngự bảo mệnh của tiểu tử kia, hẳn cũng không có khả năng liên tục thi triển a!

Vân Nguyệt Thần Chủ suy đoán nói. Hết thảy những chuyện này có chút vượt quá lẽ thường, cho nên nàng chỉ có thể lý giải như vậy, xem Hỗn Thiên Hắc Động như là thủ đoạn bảo mệnh của Triệu Phong, không thể liên tục thi triển, có lẽ ngược lại còn có tác dụng phụ gì đó nữa.

- Triệu Vong, không ngờ người lên vào Thuần Dương Cung là vì muốn cướp đoạt đồ vật của Thuần Dương Cung ta!

Lúc này, Cung chủ Thuần Dương Cung chợt đại nghĩa lâm nhiên quát lớn.

- Đây là truyền thừa do Bồ Thiên Tộc lưu lại, có quan hệ gì với Thuần Dương Cung các người? Ở đâu ra chuyện ta cướp đoạt đồ vật của các người?

Triệu Phong cười lạnh một tiếng. Trừ phi vị cường giả Thần Vương lưu lại truyền thừa kia có quan hệ gì đó với Thuần Dương Cung. Nhưng Bồ Thiên Tộc là chủng tộc bài danh thứ sáu trong Thái Cổ Vạn Tộc, mà cường giả Thần Vương của Bồ Thiên Tộc rất rõ ràng là không có bất cứ quan hệ gì với Thuần Dương Cung.

Trong lòng Phong chủ Ảnh Lưu Phong cũng cười nhạt một tiếng. Không ngờ Cung chủ Thuần Dương Cung này lại thật sự xem bảo vật của Bồ Thiên Tộc là đồ vật của Thuần Dương Cung rồi. Nhưng ngoài mặt, hắn vẫn là truyền âm cho Cung chủ Thuần Dương Cung:

- Nếu để cho tiểu tử này cứ như vậy lấy đi bảo vật, sau này Thuần Dương Cung còn có mặt mũi gì ở Thông Đài Vực nữa!

Đối với bảo vật của Bồ Thiên Tộc, Phong chủ Ảnh Lưu Phong chính là cực kỳ khát vọng. Hắn tỉ mỉ trừu tính, âm thầm tính kế Thuần Dương Cung, lại còn tốn hao giá cả cực lớn mời Vân Nguyệt Thần Chủ đến hỗ trợ cướp đoạt bảo vật, hiện tại Ảnh Lưu Phong cũng đã chết mất một gã Thần Chủ, nếu như cũng không thu hoạch được bất cứ thứ gì, như vậy Ảnh Lưu Phong nhất định sẽ vì thế mà xuống dốc.

- Triệu Vong, người đã có thể sống sót đi ra, hẳn là đã chiếm được bảo vật bên trong a? Nếu như người nguyện ý giao ra một bộ phận bảo vật trong đó, Thuần Dương Cung ta sẽ không truy cứu nữa!

Cung chủ Thuần Dương Cung tự nhiên sẽ không bị Phong chủ Ảnh Lưu Phong khiêu khích, chấp nhận lui nhường một bước, đề xuất ra yêu cầu này. Thuần Dương Cung chỉ cần lấy được bộ phận bảo vật, như vậy sẽ không tồn tại vấn đề mặt mũi gì nữa. Huống hồ Triệu Phong thể hiện ra thực lực quá mức cường đại, bối cảnh cũng không bình thường, Thuần Dương Cung cũng không muốn đắc tội Triệu Phong.

- Cái gì? Một đám không có tiền đồ!

Sắc mặt Phong chủ Ảnh Lưu Phong đại biến, không ngờ Cung chủ Thuần Dương Cung lại chủ động cầu hòa như vậy. Sắc mặt Vân Nguyệt Thần Chủ cũng trầm xuống. Nếu Triệu Phong nghị hòa với Thuần Dương Cung, như vậy bọn chúng liền nguy hiểm.

- Đây là những thứ mà ta dựa vào năng lực của bản thân đạt được, vì cái gì phải giao cho các người? Huống hồ, ta cũng không có cách nào giao ra được!

Triệu Phong lập tức cự tuyệt. Nếu như Thuần Dương Cung yêu cầu những tài nguyên bảo vật nào khác, có lẽ hắn cũng có thể thỏa mãn được đối phương. Nhưng Triệu Phong lại không có cách nào lấy ra truyền thừa của Bồ Thiên Tộc. Hỗn Động Thần Điển thuộc cấp bậc Vô Thượng Thần Điển, không thể nào trực tiếp truyền cho người khác được. Mà lực lượng Hỗn Động lại quá mức cường đại, nếu như sau khi giao ra, bên phía Thuần Dương Cung lật lọng, dùng cổ lực lượng này để đối phó Triệu Phong, như vậy hắn sẽ lỗ lớn.

Cộng thêm Triệu Phong cũng tương đối cần cõ lực lượng Hỗn Độn này, vừa có thể xem như là một trong những át chủ bài của hắn, còn có thể dùng để tu luyện, gia tăng tốc độ tu luyện.

- Triệu huynh đệ, người cần gì phải làm như vậy chứ?

Ngao Hồng Quang không khỏi thở dài một tiếng. Hắn cũng không muốn đối địch với Triệu Phong. Chỉ cần Triệu Phong giao ra một bộ phận truyền thừa, song phương sẽ có thể hóa thù thành bạn, mà Ảnh Lưu Phong, thế lực đối địch của Thuần Dương Cung cũng sẽ bị dă kích trọng thương.

- Hắc hắc... Đám người Thuần Dương Cung thật đúng là vô dụng! Vừa không dám thu hồi đồ đạc của mình, lại ủy khuất van cầu, cuối cùng còn bị cự tuyệt nữa!

Thời điểm này, gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong thêm dầu vào lửa, nhàn nhạt nói.

- Giết!

Cung chủ Thuần Dương Cung cảm thấy không còn chút mặt mũi, ánh mắt lạnh lẽo, nhất thời quát lớn. Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì cười gian một tiếng, cùng với những Thần Chủ còn lại xông tới. Trong lúc nhất thời, sáu gã Thần Chủ cực nhanh giết ra, ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên ở phía trước, ba gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên ở phía sau.

- Huyền Thiên Yên Vân Trảm!

Trường đao lãnh nguyệt trong tay Vân Nguyệt Thần Chủ liên tục huy vũ, chém mạnh ra từng đạo từng đạo đao nhận huyền nguyệt hư vô mờ mịt. Thanh câu liêm ngân sắc trong tay Phong chủ Ảnh Lưu Phong hoa động, chém ra từng bụi từng bụi gai nhọn hắc ám. Mà Cung chủ Thuần Dương Cung thì hóa thành một tôn Hỏa Diễm Chiến Thần, song chưởng phóng xuất ra từng đoàn từng đoàn hỏa cầu cực nóng khổng lồ. Sau lưng bọn họ, ba gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên cũng không có rảnh rỗi, không ngừng phóng xuất ra từng đạo công kích cường đại. Dưới sự mê hoặc thật lớn của bảo vật Bồ Thiên Tộc, sáu gã Thần Chủ hoàn toàn mặc kệ tất cả, phát động công kích hung mãnh nhất.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, Trường bào Thời Không khẽ huy động, một đoàn Long viêm xích hắc sắc khôn cùng lao ra, hóa thành một đầu Cự long dài mấy trăm trượng, bộ dáng dữ tợn hung ác.

- Hủy Diệt Long Túc!

Diệt Thế Hắc Long há miệng phun ra một đoàn Hủy Diệt Long Viêm đen như mực. Mà Triệu Phong đứng thẳng trên đỉnh đầu nó thì ngưng tụ ra một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm, liên tục chém mạnh ra. Hai người liên thủ với nhau, đánh nát bảy đại bộ phận các đạo công kích đánh tới. Một bộ phận công kích còn lại rơi xuống trên thân thể to lớn của Diệt Thế Hắc Long, nhưng cũng không tạo thành bao nhiêu ảnh hưởng cho hắn.

- Đây là... Diệt Thế Long Tộc!

Ánh mắt Cung chủ Thuần Dương Cung nhìn chằm chằm Diệt Thế Hắc Long, trong lòng chấn động. Những người còn lại cũng vô cùng khiếp sợ. Trước đây bọn chúng từng suy đoán Triệu Phong có thể là hậu duệ của Bồ Thiên Tộc, mà giờ phút này, bên cạnh Triệu Phong lại xuất hiện một tên trợ thủ Diệt Thế Long Tộc nữa.

- Giết!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, đứng thẳng trên đỉnh đầu Diệt Thế Hắc Long, lao thẳng về phía trước. Dưới sự ảnh hưởng của huyết mạch Diệt Thế Long Tộc, lực lượng huyết mạch của sáu vị Thần Chủ nhất thời bị áp chế thật lớn.

- Hủy Diệt Long Kích!

Toàn thân Diệt Thế Hắc Long thiêu đốt Long viêm xích hắc sắc đàng đàng, phóng xuất ra hai đầu Cự long hắc diễm to lớn khôn cùng, vờn quanh tại bốn phía, bùng phát ra công kích hủy diệt khủng bố. Mà Triệu Phong trên đỉnh đầu nó, hai tay cầm chặt Hỗn Độn Thần Kiếm, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Kiếm Mang kinh người. Trong lúc nhất thời, trận thế của sáu gã Thần Chủ trực tiếp bị đánh tan.

- Cơ hội tốt!

Thân hình Triệu Phong lao thẳng ra, lướt thẳng về phía gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Ảnh Lưu Phong. Lão giả hắc y kia thấy Triệu Phong lao tới, toàn thân nhất thời run lên, lui nhanh về phía sau. Sự cường đại của Triệu Phong đã sớm thâm nhập vào nội tâm của hắn. Đơn đả độc đấu, hắn nhất định phải chết không thể nghi ngờ!

- Đừng mơ tưởng!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong, Vân Nguyệt Thần Chủ cùng với Cung chủ Thuần Dương Cung lập tức lao tới. Bốn chúng có đủ sáu người cũng không cách nào chế trụ nổi Triệu Phong, nếu lại chết đi một người, như vậy sẽ càng khó đối phó Triệu Phong hơn rồi.

- Các người ai cũng không cản được!

Trong mắt Triệu Phong bùng phát sát ý mãnh liệt. Từ trên Trường bào Thời Không phóng xuất ra một tầng thời không sóng gợn, ba động ra thiên địa bốn phía. Nhất thời, tất cả mọi vật phụ cận Triệu Phong đều bị trở ngại, trở nên chậm chạp hơn mấy phần. Mà đám người muốn ngăn cản Triệu Phong kia cũng trở nên chậm chạp hơn nhiều, lão giả hắc y muốn chạy trốn kia cũng trở nên chậm chạp vô cùng. Duy chỉ có tốc độ của Triệu Phong là càng tăng nhanh lên vài phần, toàn thân hóa thành một đạo hư ảnh, lướt tới bên cạnh lão giả hắc y.

Oanh phanh!

Hỗn Độn Thần Kiếm xuyên thấu trước ngực lão giả hắc y, lực phá hoại cường đại của nó khiến cho toàn bộ Thần thể của hắn ầm ầm nghiền nát! Một kích tất sát!

- Tiểu tử, ngươi lại dám giết chết hắn!

Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhất thời phát điên. Ảnh Lưu Phong tổng cộng chỉ có ba gã Thần Chủ, hiện tại đã có hai gã Thần Chủ bị Triệu Phong giết chết, chỉ còn lại một mình hắn, một tên tư lệnh không quân lính mà thôi!

Ba gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên lập tức vây giết về phía Triệu Phong, chuẩn bị nhân cơ hội này đánh trọng thương Triệu Phong.

- Muốn chết!

Triệu Phong không chút lo lắng, chủ động nghênh đón. Toàn thân hắn một lần nữa ngưng tụ ra một cái lõi động đen như mực.

Oanh! Phanh! Oanh!

Tất cả các công kích phóng tới còn chưa kịp hàng lâm, đã gặp phải tác dụng của thuộc tính thôn phệ cùng thuộc tính Lôi kiếp, uy năng nhất thời giảm xuống. Uy lực đám công kích Thần lực còn lại hoàn toàn không làm gì được Hỗn Thiên Lôi Động. Hai tay Triệu Phong cầm Hỗn Độn Thần Kiếm, công kích thẳng về phía Vân Nguyệt Thần Chủ.

- Bí kỹ phòng ngự cường đại như vậy, không ngờ hắn lại có thể thi triển liên tục?

Trong lòng Vân Nguyệt Thần Chủ vô cùng kinh hãi. Xung quanh thân thể nàng nhộn nhạo ra một tầng huyền vân mờ mịt, thân hình cấp tốc di chuyển, trở nên hư vô mờ mịt, khó có thể nắm bắt. Nhưng nàng lại không biết, dưới Tả Mâu của Triệu Phong, nàng căn bản là không có cách nào ẩn giấu.

Oanh phanh!

Triệu Phong mạnh mẽ chém ra một kiếm, chuẩn xác chém trúng thân thể Vân Nguyệt Thần Chủ. Y phục trước người Vân Nguyệt Thần Chủ bị chém rách một mảng lớn, làn da trắng nõn lộ ra một vết thương thật lớn máu chảy đầm đìa. Đồng thời, vết thương kia cũng rất khó khép lại, không ít lực lượng trong Thần thể vẫn đang tiếp tục nhanh chóng trôi qua. Chỉ một kiếm, Vân Nguyệt Thần Chủ đã bị chém trọng thương!

- Chạy!

Giờ phút này Vân Nguyệt Thần Chủ mới ý thức được, thực lực của Triệu Phong quá mức mạnh mẽ. Trước đây Triệu Phong chưa từng bao giờ toàn lực xuất thủ, bằng không nàng và đám người Ảnh Lưu Phong đã sớm chôn xác trong tay Triệu Phong rồi. Nhưng lúc này nàng mới hiểu được điểm này, rõ ràng đã quá trễ rồi!

Lại một đạo Hỗn Độn Kiếm Mang nữa hàng lâm tới, Vân Nguyệt Thần Chủ muốn tránh cũng không tránh được, đành phải thi triển Bí kỹ phòng ngự, ở sau lưng ngưng tụ ra một mặt quang thuẫn hư vô. Nhưng Bí kỹ phòng ngự nàng thi triển trong lúc gấp gáp có vẻ thập phần yếu đuối trước công kích của lực lượng Hỗn Độn, răng rắc một tiếng liền vỡ vụn.

- Cứu ta!

Sau lưng Vân Nguyệt Thần Chủ tuôn trào máu tươi, thân thể rớt thẳng xuống dưới. Mất thấy Vân Nguyệt Thần Chủ sắp sửa chết trong tay Triệu Phong, trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong nhất thời gấp gáp, liều mạng ngăn cản.

Nhưng Triệu Phong đứng ở điểm tối cao tốc độ, bản thân lại có Bí kỹ phòng ngự siêu cường, công kích của bọn chúng chẳng khác nào gãy ngựa cho Triệu Phong mà thôi. Triệu Phong từ trên cao lao xuống, Hỗn Độn Thần Kiếm ném mạnh ra, xuyên thấu Thân thể của Vân Nguyệt Thần Chủ. Thanh Hỗn Độn Thần Kiếm này hấp thu lực lượng trong thiên địa, trực tiếp chém thẳng xuống, chém ra trên mặt đất một cái hố sâu thật dài. Vân Nguyệt Thần Chủ nhất thời chết không toàn thây!

Đúng lúc này, bên kia cũng truyền đến một đạo thanh âm thăm thiết:

- A!

Chỉ thấy Diệt Thế Hắc Long dùng khí thế không ai địch nổi, mạnh mẽ xé rách Thân thể một gã Thần Chủ của Thuần Dương Cung. Lúc này Diệt Thế Hắc Long đã đạt tới cấp bậc Thần Chủ, cộng thêm huyết mạch của Diệt Thế Long Tộc, chiến lực của nó chỉ ít có thể chống lại Thần Chủ Nhị Trọng Thiên bình thường. Chỉ là hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, ở trong tay nó căn bản không có lực lượng chống đỡ.

- Sao có thể như thế?

Mất thấy từng gã từng gã Thần Chủ vẫn lạc, Cung chủ Thuần Dương Cung đứng ngẩn ngơ tại chỗ, trên mặt lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Sáu gã Thần Chủ liên hợp vây giết, cũng không làm gì được Triệu Phong, còn bị Triệu Phong giết ngược trở lại ba người. Hiện tại, chỉ còn lại có Phong chủ Ảnh Lưu Phong và hắn, còn có Ngao Hồng Quang đang chật vật không chịu nổi, có thể làm được nổi Triệu Phong đây?

Phong chủ Ảnh Lưu Phong đồng dạng cũng bị một màn này dọa cho kinh hãi, trong lòng cực kỳ chấn động, hai tay run rẩy nhẹ.

1495. Chương 1492: Kim Long Thánh Địa

Trên không trung chỉ còn lại Cung chủ Thuần Dương Cung, Ngao Hồng Quang cùng với Phong chủ Ảnh Lưu Phong. Bản thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong và Cung chủ Thuần Dương Cung đã triệt để mất đi chiến ý, trong lòng tan vỡ tuyệt vọng. Sáu người liên thủ vây giết đã chết phân nửa chỉ còn lại ba người bọn chúng, ai nấy cũng đều có thương tích trong người, có thể làm được gì Triệu Phong đây? Nếu như thời gian có thể quay ngược trở lại, Cung chủ Thuần Dương Cung nhất định sẽ không đối địch với Triệu Phong.

Xa xa, Ngao Hồng Quang dưới lửa giận của Diệt Thế Hắc Long đã nguy tại sớm tối, bất cứ lúc nào cũng có khả năng tử vong.

- Dừng lại đi!

Triệu Phong đột nhiên thốt lên. Bên kia, Diệt Thế Hắc Long lập tức dừng tay, Ngao Hồng Quang thân mang trọng thương, vội vàng lui nhanh về phía sau.

- Cái gì?

Thần sắc Phong chủ Ảnh Lưu Phong kinh ngạc. Cục diện hiện tại, bọn chúng nhất định phải chết không thể nghi ngờ, không ngờ lúc này Triệu Phong lại dừng tay! Ngay cả Ngao Hồng Quang cùng với Cung chủ Thuần Dương Cung cũng có chút ngưng thần.

- Chuyện này dừng lại ở đây! Nếu lại có lần sau, ta chắc chắn sẽ triệt để diệt trừ Thuần Dương Cung cùng Ảnh Lưu Phong!

Triệu Phong bình thần nói, nhưng cổ tình nhấn mạnh bốn chữ triệt để diệt trừ. Bản thân hắn không phải loại người thích giết chóc, hiện tại tạm thời thả cho ba người này một con đường. Nếu hắn sử dụng ra toàn bộ thực lực, ngay từ đầu đã có thể giết chết toàn bộ những người này rồi. Hiện tại, Triệu Phong đã đạt được mục đích, hắn là nên nhanh chóng ly khai nơi đây mới đúng. Tuy hắn đã tha chết cho những người này, nhưng chiến lược đỉnh cao trong thế lực bọn chúng đã tổn hao rất nhiều, những ngày kế tiếp cũng không suôn sẻ gì.

Trong lòng kẻ nắm quyền của hai đại thế lực Ngũ tinh nhất thời cảm thấy may mắn, đồng thời cũng vô cùng rung động, không ngừng cảnh cáo chính mình, tuyệt đối không được lại chọc giận kẻ này, bằng không toàn thế lực Ngũ tinh cũng sẽ bị hủy hoại trong chớp lát.

Trường bào Thời Không khẽ huy động, sau khi thu Diệt Thế Hắc Long vào không gian bên trong, Triệu Phong nhất thời lao vút đi. Dựa vào Pháp tắc Không Gian, Triệu Phong đã có thể cảm ứng được lối ra, nhanh chóng bay thẳng tới. Sau một khắc, thân hình Triệu Phong đã xuất hiện ở chỗ lối vào Bí cảnh Hoàng Long trong Thuần Dương Cung.

Nhưng đúng lúc này, một cỗ Thần lực ba động cường đại vô cùng áp lực chột bao phủ trên thân thể Triệu Phong, khiến cho hắn cảm giác được một cỗ nguy cơ ập tới. Chỉ thấy trên bầu trời đang có một đầu quang long kim văn quần vũ, phát ra uy năng rung trời, chiếu rọi toàn thể thiên địa thành một thế giới kim sắc.

- Không tốt! Có mai phục!

Trong lòng Triệu Phong khẽ run lên, lập tức thôi động Hỗn Động Lôi Động. Nhưng đối phương rõ ràng là đã đợi ở đây rất lâu rồi, đồng thời đã sớm có chuẩn bị từ trước.

Oanh phanh!

Đầu quang long kim văn kia rít gào một tiếng, từ trên đánh thẳng xuống, tốc độ cực nhanh, khiến cho người không kịp phản ứng. Hỗn Động Lôi Động vận chuyển trong lúc gấp gáp, rất nhanh đã vụn vỡ nát dưới uy năng của cỗ Kim Long này.

Hỗn Thiên Lôi Động vỡ nát, thân hình Triệu Phong bị đánh bay về phía sau, khí huyết trong cơ thể sôi trào, sắc mặt trắng bệch. Lúc này, ánh mắt hắn nhìn chằm chằm về phía năm đạo nhân ảnh đang phiêu phù ở phương xa.

Trong năm người này, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, nam tử làn da màu hoàng kim bao phủ đầy long văn ở chính giữa là Thần Chủ Tam Trọng Thiên! Triệu Phong cũng không nhận ra bất kỳ người nào trong năm người này, nhưng rất rõ ràng đối phương nhận biết hắn.

- Hừm?

Năm người kia cũng có chút kinh ngạc. Bộ dáng Triệu Phong không chỉ không hề bị thương tổn nặng nề như trong tưởng tượng của bọn chúng, hơn nữa tựa hồ cũng không hề có chút thương tổn nào dù chỉ một chút.

Đúng lúc này, ba người bọn Thuần Dương Cung, Ảnh Lưu Phong còn lại chợt xuất hiện tại lối ra của Bí cảnh Hoàng Long, thần sắc mờ mịt khó hiểu. Đến khi bọn chúng nhìn thấy năm gã Thần Chủ trên bầu trời, sắc mặt nhất thời đại biến.

- Kim Hoàng Thần Chủ!

Ba gã Thần Chủ của hai đại thế lực Ngũ tinh nhất tề cung kính kêu lên. Kim Hoàng Thần Chủ chính là Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa. Thân là Thần Chủ của thế lực phụ thuộc Thánh địa, nhìn thấy Kim Hoàng Thần Chủ, bọn chúng tự nhiên phải hành lễ. Chỉ là trong lòng bọn chúng có chút kinh ngạc, lẽ nào Kim Hoàng Thần Chủ cũng biết được tin tức truyền thừa của Bồ Thiên Tộc ẩn giấu

trong này? Bằng không, Thần Chủ Tam Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa không có việc gì, sao lại chạy tới nơi này?

- Triệu Phong, thúc thủ chịu trời đi!

Kim Hoàng Thần Chủ không hề để ý tới đám người Cung chủ Thuần Dương Cung, ánh mắt nhìn chăm chăm Triệu Phong.

- Triệu Phong?

Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang nhất thời sửng sốt. Bọn chúng đoán Triệu Phong hẳn là đã che giấu tên họ chân chính của mình, nhưng cái tên Triệu Phong này nghe thật phần quen tai a.

- Kẻ có được Thần Mâu thứ chín!

Sau một khắc, bọn chúng nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, ánh mắt kinh hãi nhìn chăm chăm về phía Triệu Phong. Hóa ra, Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa đến đây cũng không phải vì truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, mà là vì Thần Mâu thứ chín!

- Lẽ nào hắn chính là kẻ có được Thần Mâu thứ chín?

Cung chủ Thuần Dương Cung kinh hãi thất thanh. Bát Đại Thần Mâu ở trong Thần vực Man Hoang có được xưng hào Chúa Tể. Mà Thần Mâu thứ chín xuất thế chính là đại biểu cho nhất định sẽ có một vị Chúa Tể mới xuất hiện.

Chúa Tể ở trong lòng bọn chúng là tồn tại cao không thể leo tới cỡ nào? Bọn chúng không ngờ tới, gã thanh niên trước đây chiến đấu với bọn chúng lại là kẻ có được Thần Mâu thứ chín! Là kẻ tương lai có thể trở thành Thần Vương Chúa Tể!

Nhưng chiến đấu vừa rồi, Triệu Phong căn bản là không sử dụng tới lực lượng nhân đồng a? Hoặc có lẽ là bọn chúng ngay cả tư cách bức bách Triệu Phong phải sử dụng nhân đồng cũng không có!

Tại một khu vực xa trong Thuần Dương Cung, cặp mắt Long Hoàng Chân Thần trừng lớn, thân thể không ngừng run rẩy.

- Cái này... Tổ phụ đến cùng là đã mời cường giả khủng bố cỡ nào tới đối phó Triệu Phong vậy?

Long Hoàng Chân Thần hiện tại chỉ là Chân Thần Tứ giai, nhìn không không thấy được chiến trường, chỉ có thể cảm giác được uy thế thiên địa từ phương xa truyền tới, chỉ sợ chính mình chỉ cần tới gần thêm một chút, cũng sẽ bị dư ba giết chết mất.

Trên không trung, Triệu Phong khẽ lau khô vết máu trên khóe miệng.

- Thúc thủ chịu trời? Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh này hay không?

Sắc mặt Triệu Phong thoáng chút âm lãnh. Hắn tự nhiên nhìn ra, đối phương chính là muốn cướp đoạt Thần Mâu thứ chín. Vừa rồi hắn bị Kim Hoàng Thần Chủ đánh trúng, hoàn toàn là dưới tình huống bất ngờ không kịp đề phòng. Nếu như là chính diện giao phong, Triệu Phong không nhất định sẽ chiến bại.

Lúc trước khi còn ở Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, hắn đã có thể giao thủ với Bắc Minh Huy một hồi rồi. Sau khi rời khỏi Thần Quốc Thiên Cơ Tộc, công pháp của hắn đã viên mãn, cộng thêm đã tìm được Hỗn Độn Thần Điển, lại còn dung nhập hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí vào trong Trường bào Thời Không, chính thể thực lực cũng đã đề thăng cực lớn. Hiện tại, Triệu Phong có lòng tin có thể đánh một trận với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Nếu ngươi ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, chủ động giao ra Thần Mâu thứ chín, có lẽ còn có thể giữ được một mạng!

Kim Hoàng Thần Chủ lạnh giọng uy hiếp.

- Ha ha... Đi vào khuôn khổ? Chuyện hôm nay các ngươi đánh lén tổn thương ta, ta nhất định sẽ không cứ như vậy mà bỏ qua!

Triệu Phong cười lớn một tiếng, phóng thẳng người lên. Khoảnh khắc này, Thiên Hợp Ẩn trên người hắn đã triệt bỏ toàn bộ. Mái tóc hắn dần dần khôi phục lại quang trạch lượng ngân sắc, cùng chiếu rọi ra quang mang đủ loại màu sắc, ở trong hư không tùy ý vũ động, tung bay phát phối. Mà Tả Mâu của hắn cũng lóe ra ngân sắc mộng huyền sáng lạn, khiến người ta không khỏi nhìn chăm chú, bị nó sâu sắc hấp dẫn.

Lực lượng các loại thuộc tính trong thiên địa đều bị Triệu Phong khuấy động lên, điên cuồng tụ tập về phía hắn.

- Cái gì? Không ngờ hắn lại dám khởi xướng khiêu chiến với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

- Cho dù hắn có Thần Mâu thứ chín, nhưng cũng chỉ mới tu vi Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không thể nào là đối thủ của Kim Hoàng Thần Chủ a!

Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang cũng đều kinh ngạc tán thán. Trong Thần vực Man Hoang, chuyện tình Thần Chủ Nhị Trọng Thiên khiêu chiến Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng đã cực kỳ hiếm thấy, mà Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong khiêu chiến Thần Chủ Tam Trọng Thiên, lại càng chỉ mới nghe lần đầu.

- Ha ha... cho dù ngươi có được Thần Mâu thứ chín, cũng không tránh khỏi quá mức tự đại rồi a!

Kim Hoàng Thần Chủ giận quá hóa cười. Tàn ảnh khe lóe lên, một đạo kim quang chói mắt đã bắn thẳng về phía Triệu Phong. Khoảnh khắc này, toàn thể Thuần Dương Cung cũng rung động kịch liệt một trận, đám cường giả Cổ Thần quan chiến từ rất xa cũng nhất tề bị đánh bay. Không ít cường giả Chân Thần trực tiếp bạo thể mà chết.

Ông hô!

Một cỗ lực lượng Hỗn Độn hôn ám phóng xuất ra, Triệu Phong tay cầm một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, bốn phía quần quanh Hỗn Độn Lôi Động. Đối mặt với Thần Chủ Tam Trọng Thiên, hắn căn bản là không giữ lại chút nào.

Oanh phanh!

Trong nháy mắt hai cỗ lực lượng va chạm với nhau, thiên địa điên cuồng rung động, một cỗ phong bạo mệnh mông cuồn cuộn thổi quét bát phương. Hai vị Thần Chủ của Thuần Dương Cung liều mạng thi triển thủ đoạn phòng ngự, tận lực bảo hộ căn cơ của Thuần Dương Cung.

Sau khi giao phong một kích, Triệu Phong bị chấn cho lui về phía sau vài bước. Hỗn Độn Lôi Động xung quanh thân thể hắn cũng xuất hiện một tia vụn vụn hư hao, nhưng rất nhanh đã khôi phục trở lại.

Mà đối diện, thần sắc Kim Hoàng Thần Chủ tràn ngập kinh ngạc.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không gì hơn cái này!

Triệu Phong nhìn về phía Kim Hoàng Thần Chủ, khoe miệng khe cười nhạt. Hắn đánh giá không hề sai thực lực của chính mình. Hiện tại hắn đã có thể giao phong với Thần Chủ Tam Trọng Thiên!

Bên kia, bốn vị Thần Chủ còn lại của Kim Long Thánh Địa cũng đều lộ ra thần sắc kinh ngạc. Kim Hoàng Thần Chủ giao thủ một kích với Triệu Phong, không ngờ cũng chỉ không phân cao thấp, không hề chiếm được một chút thượng phong nào. Mà đám người Cung chủ Thuần Dương Cung và Phong chủ Ảnh Lưu Phong lại càng là ngây người như tượng.

- Tiểu bối, ngươi quá tự đại rồi! Chỉ bất quá ngăn cản được bảy thành lực lượng của ta mà thôi! Ta thừa nhận đã xem thường ngươi! Nhưng kế tiếp, ngươi không còn cơ hội nữa...

Kim Hoàng Thần Chủ tức giận hừ lạnh một tiếng. Thật ra, lực lượng vừa rồi hắn sử dụng gần như đã đạt tới mười thành rồi, lại bị Triệu Phong đón đỡ được, khiến cho mặt mũi hắn tổn hao rất nhiều, cho nên mới nói như thế. Nhưng kế tiếp hắn sẽ không cho Triệu Phong cơ hội nào nữa.

Sau lưng Kim Hoàng Thần Chủ lóe lên hai đạo kim quang, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã xuất hiện. Trong hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên này có một nàng nữ tử cao gầy, tu vi đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong, trên người tràn ngập hoa văn kim sắc, lóe lên quang mang sáng ngời, khí chất vô cùng cao quý. Lần này ba gã Thần Chủ đồng thời xuất thủ, Triệu Phong còn có khả năng chống đỡ sao?

- Giết!

Kim Hoàng Thần Chủ phần nộ quát lớn một tiếng. Tuy Triệu Phong đã đón đỡ được một kích của hấn, nhưng hấn vẫn như cũ tuyệt đối nắm chắc có thể đánh bại Triệu Phong. Chỉ bất quá, hiện tại bọn chúng cần phải bắt sống Triệu Phong, đoạt lấy Thần Mâu thứ chín. Bởi vậy, hấn mới để cho những người khác cùng xuất thủ, miễn cho Triệu Phong chạy trốn.

Ba gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa hóa thành ba đạo kim quang, vây quanh Triệu Phong. Đối mặt với đội hình như vậy, Triệu Phong chỉ có một thân một mình, quả thật quá mức miễn cưỡng.

- Ra đi!

Trường bào Thời Không khẽ huy động, một gã nam tử hắc lân, một gã thanh niên ngân mâu tuần nhã cùng với một con mèo đã xuất hiện hai bên Triệu Phong.

Sắc mặt đám người Kim Long Thánh Địa lộ ra thần sắc kinh dị. Tuy mấy gã trợ thủ của Triệu Phong ai nấy cũng đều phi phàm, nhưng tu vi có chút hơi thấp, không một kẻ nào đạt tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cho nên cũng không đáng lo cho lắm.

- Giết!

Triệu Phong khẽ quát một tiếng, chủ động lao thẳng về phía Kim Hoàng Thần Chủ. Triệu Không phụ trách kèm chế một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Điều này đối với hấn cũng có chút khó khăn, nhưng hấn thân là hậu duệ Thời Không Chi Mâu, chiếm ưu thế trên phương diện tốc độ, chí ít có thể bảo đảm bắt bại. Mà Diệt Thế Hắc Long và Tiểu tặc miêu thì phụ trách kèm chế nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

Các loại lực lượng Pháp tắc bắt đầu ba động, thiên địa điên cuồng rung động, không trung thay đổi thất thường. Các đệ tử dưới Thần Chủ trong Thuần Dương Cung đã sớm triệt thoái không biết bao xa, mà những kẻ không kịp bỏ chạy cũng đều đã chết hết.

- Triệu Phong, những trợ thủ này của ngươi, đi ra cũng chỉ là chịu chết mà thôi!

Kim Hoàng Thần Chủ cười nhạt châm chọc. Chiến cuộc bên kia, quả thật là bên phía Kim Long Thánh Địa chiếm ưu thế. Trong tay Kim Hoàng Thần Chủ cũng ngưng tụ ra một cây quang thứ kim sắc, trong đó mơ hồ ẩn chứa từng đạo long văn long lánh.

Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong bỗng nhiên chém mạnh ra. Mỗi một lần hai bên giao thủ, lực lượng Pháp tắc Thời Không cùng Pháp tắc Quang hệ không ngừng xẹt qua thiên địa, chấn động bát phương. Giao thủ hơn mười chiêu, uy lực Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong càng ngày càng mạnh hơn, kịch liệt va chạm với Kim Hoàng Thần Chủ, không thua kém chút nào.

- Tiểu tử này lại có thực lực như vậy!

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ âm thầm kinh hãi. Triệu Phong có thể đỡ được một kích của hấn, hấn là đã cật lực ứng phó, dốc hết toàn lực rồi mới đứng? Nhưng liên tục giao chiến, Triệu Phong vẫn không rơi xuống hạ phong, cái này chẳng phải chính là biểu thị, thực lực chân chính của Triệu Phong đã tương đương với hấn rồi sao?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ phần nộ, lực lượng huyết mạch trong cơ thể âm ầm bạo phát. Một cỗ kim quang chói mắt nhất thời vờn quanh ra, trên đó còn có một tầng long văn kim sắc nữa. Sau khi kích hoạt huyết mạch, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời đại tăng.

Trong nháy mắt va chạm, Triệu Phong liền bị đánh lui về phía sau mấy bước, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay cũng run rẩy kịch liệt, xuất hiện một tia vết nứt nhàn nhạt. Huyết mạch của Kim Hoàng Thần Chủ tuy là bài danh thứ hai mươi mấy trong Thái Cổ Vạn Tộc, nhưng lực bộc phát cũng cực kỳ cường hãn.

Thân phận đã bị vạch trần, Triệu Phong cũng không tiếp tục ẩn giấu nữa, trong Mộng Huyền Thần Mâu tuần trào ra một tầng quang trạch mộng huyền.

- Mộng Huyền Hóa!

Điều động ra lực lượng Bản Nguyên, trong Tả Mâu của hắn lan tỏa ra từng tầng từng tầng quang vụ mộng huyền, dung nhập vào trong hư không thiên địa. Mà thế giới trước mắt Triệu Phong nhất thời bao phủ một tầng màu sắc mộng huyền mê ly.

1496. Chương 1493: Đại Chiến Tam Trọng Thiên

Sau khi vận chuyển Mộng Huyền Thần Mâu, thi triển Mộng Huyền Hóa, toàn bộ thế giới trong mắt Triệu Phong cũng bao phủ một tầng màu sắc mộng huyền mê ly.

Tình huống của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng Diệt Thế Hắc Long bên kia cũng không quá lạc quan, cho nên Triệu Phong bên này nhất định phải đánh ra ưu thế, bằng không trận chiến này sẽ rất khó thắng lợi. Sau khi Kim Hoàng Thần Chủ thôi động lực lượng huyết mạch, Triệu Phong cũng dứt khoát thi triển ra lực lượng của Mộng Huyền Thần Mâu.

- Đây là... Xảy ra chuyện gì?

Trong mắt Kim Hoàng Thần Chủ lộ ra thần sắc kinh ngạc. Lúc này, hắn cảm giác các phương diện tinh khí thần của chính mình cũng bị ảnh hưởng trong vô hình, không còn ở trạng thái đỉnh phong nữa.

- Đây là năng lực đặc thù của Thần Mâu thứ chín sao?

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời ngưng đọng, nhìn chằm chằm về phía Tả Mâu Triệu Phong. Có thể xưng là Thần Mâu, uy lực tất nhiên là không tầm thường!

Đúng lúc này, ánh mắt Triệu Phong chợt nhìn chằm chằm trên người Kim Hoàng Thần Chủ:

- Diệt!

Hắn khẽ vận chuyển lực lượng Tâm niệm, trong lòng xuất hiện ý niệm mãnh liệt như vậy.

Thoáng chốc, dị tượng do huyết mạch của Kim Hoàng Thần Chủ tản ra chợt từng chút từng chút một hư không tiêu thất. Trong lòng hắn đột nhiên xuất hiện một cổ cảm giác nguy cơ mãnh liệt, các phương diện trạng thái của thân thể đột nhiên không hiểu giảm xuống. Phảng phất như sau một khắc nữa, thân thể hắn sẽ vỡ nát giống như bọt biển vậy...

- Tiếp tục như vậy nữa... ta sẽ xong rồi!

Trong mắt Kim Hoàng Thần Chủ lộ ra thần sắc hoảng hốt, nếu hắn vẫn không làm chút gì đó, hắn thậm chí có khả năng sẽ bị Triệu Phong giết chết! Mặc dù không cách nào lý giải nổi năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong, nhưng Kim Hoàng Thần Chủ liên tục phóng xuất ra tất cả các loại lực lượng, thủ đoạn... tiến hành chống cự. Cuối cùng hắn phát hiện ra lực lượng huyết mạch của mình, còn có lực lượng Pháp tắc sẽ có thể chống lại năng lực Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong.

Hắn lập tức toàn lực thôi động huyết mạch, cùng phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc cường đại, cuối cùng Kim Hoàng Thần Chủ cũng thành công chặn lại năng lực thần bí của Triệu Phong, dần dần khôi phục lại trạng thái bình thường. Nhưng hắn vẫn phải liên tục duy trì phóng xuất lực lượng trong cơ thể để chống cự lại cỗ lực lượng này, điều này dẫn tới sự tiêu hao trên phương diện huyết mạch cùng tâm thần của hắn cũng gia tăng mãnh liệt.

- Giết!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ động, thân hình lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã tiếp cận Kim Hoàng Thần Chủ. Đối phương có thể chống lại lực lượng Mộng Huyền Hóa của hắn, cái này cũng nằm trong theo dự liệu của Triệu Phong. Dù sao đối phương cũng là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, phẩm chất huyết mạch khá cao, Pháp tắc cũng đạt tới tình trạng Đại thành. Nhưng Mộng Huyền Hóa của Triệu Phong vẫn có thể hạn chế cùng với không ngừng suy yếu Kim Hoàng Thần Chủ.

Lợi dụng thời cơ này, Triệu Phong nhanh chóng phát động tấn công lôi đình. Hai tay hắn cầm chặt Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, cấp tốc tiếp cận Kim Hoàng Thần Chủ, mạnh mẽ chém ra một kiếm.

- Tiểu bối, ta đã nói rồi, cho dù ngươi có Thần Mâu thứ chín, cũng không làm gì được ta!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ khẽ động, mạnh mẽ huy vũ thanh quang thứ kim sắc trong tay.

- Thời Không Bình Chương!

Triệu Phong thôi động Trường bào Thời Không, một tầng quang huy ngân sắc hư thực giao thoa nhanh chóng lan tỏa ra. Thoáng chốc, cỗ lực lượng hạn chế Pháp tắc Thời Không này đã bao phủ bốn phía xung quanh Kim Hoàng Thần Chủ, khiến cho các phương diện của hắn lại một lần nữa bị hạn chế, tư duy hành động cũng chậm chạp hơn vài phần.

- Pháp tắc Thời Không!

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ chấn kinh. Triệu Phong chỉ mới là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên, không ngờ lại có được hai loại Pháp tắc cường đại như vậy. Dưới song trọng hạn chế của Mộng Huyền Hóa cùng Pháp tắc Thời Không, trạng thái chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ không tới nổi bảy thành ở thời điểm đỉnh phong.

Oanh phốc!

Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong tránh thoát công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, chém thẳng xuống trên người hắn. Lực lượng Hỗn Động Lôi Kiếp lưu lại một đạo vết máu trên thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Nhưng cái này vẫn còn chưa kết thúc, tay còn lại của Triệu Phong cũng ngưng tụ ra một thanh Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm, liên tục tiến công.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ kêu thảm một tiếng, vội vàng thôi động Bí thuật. Bốn phía thân thể hắn chậm rãi dâng lên một tầng quang văn Kim long, hình thành một tầng cương trảo hình cầu, lúc này mới tạm thời ngăn chặn được uy thế công kích của Triệu Phong.

Bên kia, sắc mặt hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa nhất thời ngẩn ra.

- Kim Hoàng đại nhân?

- Không ngờ đại nhân lại bị Triệu Phong đánh bị thương!

Trong lòng hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kinh ngạc vạn phần. Điều này quả thật quá ngoài dự liệu của bọn chúng. Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu cũng vạn phần kinh ngạc.

- Không hổ là Thần Mâu thứ chín! Không ngờ lại cường hãn như vậy!

Nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia không khỏi kinh ngạc tán thán.

Bên dưới, Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng đám người Cung chủ Thuần Dương Cung đồng dạng cũng vô cùng chấn động. Không ngờ Triệu Phong ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng có thể đánh bị thương được!

Nhưng hết thảy chuyện này cũng đều là dưới tình huống duy trì Mộng Huyền Hóa. Mức độ tiêu hao của Mộng Huyền Hóa thật lớn, nhằm vào đối thủ cấp bậc càng cao, mức độ tiêu hao lại càng lớn hơn. Lúc này Triệu Phong đành phải đình chỉ đồng thuật này.

Màu sắc trong thiên địa dần dần khôi phục lại như thường, Kim Hoàng Thần Chủ cũng không còn bị năng lực Mộng Huyền Hóa ảnh hưởng nữa. Nhưng vừa rồi Kim Hoàng Thần Chủ đã bị Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong nhiều lần chém trúng, thân thể cũng bị thương thế nhất định. Lúc này cho dù Triệu Phong đã đình chỉ Mộng Huyền Hóa, nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn như cũ không còn ở trạng thái đỉnh phong.

- Triệu Phong, ta muốn ngươi sống không bằng chết!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ lạnh lẽo, tay phải vung lên, trong tay xuất hiện một thanh đoản kiếm kim sắc. Thanh đoản kiếm kim sắc này là một thanh Thần khí Cực phẩm, trên đó phiếm động một tia Pháp tắc Kim hệ. Trên đoản kiếm kim sắc đột nhiên lóe lên một tia thần huy kim sắc chói mắt, chiếu rọi toàn bộ thiên địa.

- Kim Quang Long Thứ!

Kim Hoàng Thần Chủ khẽ quát một tiếng, thanh đoản kiếm kim sắc kia liền hóa thành một đạo quang thứ kim sắc, ngoài mặt nó còn quán lấy chín đầu long văn kim sắc, thanh thể ngập trời, uy năng kinh người. Đạo quang thứ long văn kim sắc kia đột nhiên đâm thẳng về phía trước, uy thế của nó cường đại, khiến cho cả thiên địa cũng bắt đầu chấn động.

- Kim Hoàng Thần Chủ đã triệt để nổi giận!

Triệu Phong khẽ lắc đầu. Lúc này, lực lượng Kim Hoàng Thần Chủ thể hiện ra hẳn chính là một kích tuyệt sát của hắn, cho dù là Hỗn Độn Lôi Động của Triệu Phong cũng rất khó có thể đón đỡ.

- Thần Mâu Huyền Diệt!

Tả Mâu Triệu Phong một lần nữa bắt đầu vận chuyển, một tầng quang vụ mông huyền cuộn cuộn tuôn ra. Trong tầm mắt của hắn, những địa phương khác cũng trở nên ảm đạm không ánh sáng, duy chỉ có đạo quang thứ long văn kim sắc kia là bao phủ một tầng thái sắc mông huyền mê ly. Lực lượng Tâm niệm thoáng vận chuyển, một ý niệm mãnh liệt sinh ra. Sau một khắc, phần đầu đạo quang thứ long văn kim sắc kia đột nhiên tiêu tán một khúc dài.

- Cái gì?

Nhìn thấy một màn này, Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời cả kinh thất sắc. Công kích của hắn làm sao lại đột nhiên biến mất một khúc như vậy?

- Diệt cho ta!

Trong Tả Mâu Triệu Phong, lực lượng Bản Nguyên kịch liệt ba động, lực lượng Tâm niệm trong lòng cũng mạnh mẽ thôi động lên. Cổ lực lượng huyền diệt kia chợt gia tăng lên, đạo quang thứ long văn kim sắc lại một lần nữa dần dần biến mất từ đầu tới đuôi, cuối cùng toàn bộ đều tiêu tán không thấy đâu nữa!

- Làm sao có thể?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ dâng trào như sóng biển kinh thiên. Không ngờ công kích của mình cứ như vậy mà vô duyên vô cớ biến mất, điều này quả thật quá không thể tưởng tượng nổi rồi! Nhưng chuyện tình không thể tưởng tượng nổi vẫn chưa chấm dứt.

- Thần Mâu Phục Chế! Kim Quang Long Thứ!

Tả Mâu Triệu Phong đột nhiên trở nên ảm đạm thất sắc. Khoảnh khắc này, trên không trung sau lưng Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xuất hiện một con Di Thiên Ngân Mâu khổng lồ, lóe ra quang mang dị sắc. Từ trong con ngân mâu sắc thật lớn kia lan tỏa ra một tầng quang vụ mông huyền. Trong đó đột nhiên bắn ra một đạo quang thứ kim sắc, uy năng rung chuyển thiên địa, đâm thẳng về phía Kim Hoàng Thần Chủ.

- Cái này... Không có khả năng!

Ánh mắt Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời đại ra, không ngờ Triệu Phong lại thi triển ra tuyệt chiêu công kích của hắn! Nhưng dưới sự kích thích của nguy cơ mãnh liệt, hắn lập tức giây thoát khỏi sự nghi hoặc trong đầu. Một cổ Thần lực khổng lồ bùng phát ra, Kim Hoàng Thần Chủ toàn lực vận chuyển thủ đoạn phòng ngự, xung quanh thân thể hắn một lần nữa hình thành một tầng quang trảo long văn. Đồng thời, một cái hư ảnh Thần Quốc khổng lồ cũng bao phủ hắn vào bên trong.

Oanh phanh!

Sau một khắc, đạo Kim Quang Long Thứ kia đã hàng lâm xuống, lực lượng trùng kích mang tính hủy diệt thổi quét thẳng ra bốn phía xung quanh. Giờ phút này, toàn bộ Thuần Dương Cung đã bị phá hủy hơn phân nửa, khắp nơi đổ nát không chịu nổi.

Đám người Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với Tiểu tặc miêu cách đó không xa cũng không khỏi dừng lại, đánh mất kinh dị nhìn về phía chiến trường Kim Hoàng Thần Chủ.

Kim quang tản đi, bên trong khu vực bạo tạc kia xuất hiện một đạo thân ảnh vô cùng chật vật, thân thể cháy đen rách nát.

- Triệu Phong, ta nhất định sẽ khiến ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!

Sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ dữ tợn khủng bố, gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phong. Trên Thần thể ba động một tầng dịch thể kim sắc, chậm rãi chữa trị thương thể trên người.

- Kim Hoàng đại nhân!

Sau lưng hắn, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa không khỏi kêu lên kinh hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ lại bị thua thiệt lớn như vậy trong tay Triệu Phong. Nếu như hành động lần này thất bại, như vậy mặt mũi của Kim Long Thánh Địa cũng sẽ bị ném sạch hết rồi.

Hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên lập tức xông lên. Bọn chúng cũng biết thực lực của Triệu Phong rất mạnh mẽ, nên cũng không dám tiếp cận quá gần, chỉ dừng lại ở phương xa phóng xuất công kích, chi viện Kim Hoàng Thần Chủ, tiến hành quấy rầy Triệu Phong.

- Muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong ngưng đọng, Tả Mâu một lần nữa ba động màu sắc mộng huyền mỹ lệ. Tâm thần Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời căng thẳng, hắn thật sự đã bị năng lực của Thần Mâu thứ chín chấn nhiếp rồi.

- Nhập Mộng!

Triệu Phong cấp tốc chế tạo ra một mảnh không gian mộng cảnh, Tả Mâu đảo quét về phía trước. Thoáng chốc, hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia không hề có lực lượng chống lại, ý thức đã bị Triệu Phong hút vào trong không gian mộng cảnh.

Mà Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, có sức chống cự hơi chút mạnh mẽ, nên cũng không bị ảnh hưởng quá lớn. Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ lại phát hiện ánh mắt hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đã lâm vào đại ra mờ mịt, phẳng phất như trở nên ngu ngốc vậy.

- Xảy ra chuyện gì?

Kim Hoàng Thần Chủ cảm giác chuyện này có chút không bình thường, toàn lực chống lại lực hấp xả đến từ Tả Mâu của Triệu Phong.

Oanh phanh!

Sau một khắc, trên Thần thể của hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên sau lưng hắn không hề có dấu hiệu nào chợt xuất hiện vô số đạo vết thương, cuối cùng Thần thể và linh hồn đồng thời bùng nổ một trận.

Nhìn thấy một màn này, Kim Hoàng Thần Chủ nhất thời rợn cả tóc gáy. Hai gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên kia ở xa xa sau lưng hắn, cách Triệu Phong một quãng cực xa. Nhưng chỉ liếc mắt một cái, đã khiến cho Thần thể cùng linh hồn của hai gã Thần Chủ kia nổ tung, thần hình câu diệt! Đáng sợ hơn chính là, Kim Hoàng Thần Chủ không thể nào ngăn cản được, lại càng không biết đây là chuyện gì xảy ra.

Trong lúc Kim Hoàng Thần Chủ còn đang kinh hoàng, thân hình Triệu Phong chợt lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện trở lại đã ở ngay trước mặt hắn. Hiện tại chính là thời điểm Kim Hoàng Thần Chủ suy yếu nhất, tuyệt đối không thể để cho hắn có cơ hội thở dốc. Toàn thân Triệu Phong bao phủ trong Hỗn Độn Lôi Động, tay cầm Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm, điên cuồng chém thẳng tới.

- Tiểu tử, vừa rồi ngươi đến cùng đã làm cái gì?

Trong lòng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn còn sợ hãi, run run hỏi.

Trường bào Thời Không huy động, một đạo Thời Gian Phong Trảm xoay tròn bắn ra. Hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí đã dung nhập vào trong Trường bào Thời Không, nhưng Triệu Phong vẫn như cũ có thể khu động bọn chúng, đánh ra công kích cường hãn.

Oanh! Phanh! Oành!

Kim Hoàng Thần Chủ tay cầm đoản kiếm kim sắc, cất lực chống lại công kích như cuồng phong mưa rào của Triệu Phong. Nhưng vừa rồi hắn đã bị Thần Mâu Phục Chế của Triệu Phong đánh trọng thương, vẫn

chưa khôi phục trở lại. Mà lực lượng Hỗn Độn của Triệu Phong lại có đặc tính thôn phệ hấp thu, càng đánh càng mạnh hơn.

- Cứ tiếp tục như vậy... tình huống không ổn a!

Dưới công kích cuồng phong bạo vũ của Triệu Phong, Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc không chống đỡ nổi nữa. Nếu cứ tiếp tục như vậy, thương thế của hắn sẽ càng ngày càng nặng hơn. Kim Hoàng Thần Chủ chỉ đành cắn răng một cái, xoay người phóng chạy về phía sau.

- Còn muốn chạy sao?

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng, lập tức đuổi theo.

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trốn chết.

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trốn chết.

Bên dưới, toàn thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Cung chủ Thuần Dương Cung giống như hóa đá vậy, không biết phải nói gì. Ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, ngẫm lại hành vi trước đây của bọn chúng, quả thật chính là tự tìm đường chết mà!

Ngoại trừ mấy vị Thần Chủ ra, trong Thuần Dương Cung cũng chỉ có một ít Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ cường đại mới có thể nhìn thấy một bộ phận chiến trường, nhưng như vậy cũng đã đủ khiến cho bọn chúng kinh ngạc đến tắt tiếng rồi.

Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn không có hoàn toàn chạy mất, hắn vẫn chỉ đảo quanh phụ cận mà thôi. Bởi vì hắn không muốn thừa nhận thất bại lần này, vẫn còn muốn tìm cách vãn hồi cục diện. Chỉ cần cho hắn thời gian thở dốc trong chốc lát, hắn sẽ có thể khôi phục trở lại, đến lúc đó liền còn có chuyển cơ. Nhưng sau khi hắn bị trọng thương, phương diện tốc độ xa xa không bằng được Triệu Phong.

Trong lúc truy đuổi, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong không ngừng huy động, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang. Triệu Phong bám sát không tha Kim Hoàng Thần Chủ, không để cho hắn có chút thời gian thở dốc nào. Tuy hắn có thể đánh bại Kim Hoàng Thần Chủ, nhưng thứ chủ yếu dựa vào chính là Mộng Huyền Thần Mâu.

Vừa rồi hắn đã liên tục thi triển các loại đồng thuật Mộng Huyền Hóa, Nhập Mộng, Thần Mâu Huyền Diệt, Thần Mâu Phục Chế... Trong đó Mộng Huyền Hóa duy trì liên tục thời gian khá lâu, Thần Mâu Phục Chế lại càng là phỏng chế một kích tuyệt sát của Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cả hai cái này cũng đều tiêu hao khá lớn, cho nên hắn sẽ không chút khinh suất, bám sát không buông Kim Hoàng Thần Chủ.

- Kim Văn Hộ Thể!

Kim Hoàng Thần Chủ cắn răng thôi động Bí kỹ phòng ngự, chống lại công kích cuồng bạo của Triệu Phong.

- Thời Không Phong Trảm!

Trường bào Thời Không vũ động, một đạo ngân nhận bạch sắc hư thực giao thoa mạnh mẽ bùng phát. Đây là thủ đoạn đặc thù của Quang Tộc, có lực xuyên thấu cực mạnh, cộng thêm Pháp tắc Không Gian, đặc tính lại càng tăng mạnh thêm một bước.

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng hàng lâm, trực tiếp xỏ xuyên qua Kim Văn Hộ Thể của Kim Hoàng Thần Chủ. Sau khi xỏ xuyên qua đạo Bí kỹ phòng ngự kia, uy lực của đạo ngân nhận hư bạch kia cũng yếu bớt đi một chút, nhưng độ ảnh hưởng không lớn.

Phốc xuy!

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ, tạo thành thương tổn thật lớn cho Thần thể cùng linh hồn của hắn.

- Đây là... thủ đoạn công kích của Quang Tộc!

Kim Hoàng Thần Chủ kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra lai lịch của một chiêu này. Mảnh vỡ Tổ khí trong tay Triệu Phong đã từng là một bộ phận của Tổ khí Quang Tộc, hẳn tự nhiên là có thể thi triển ra loại thủ đoạn này.

Triệu Phong nhân cơ hội này lập tức đuổi kịp Kim Hoàng Thần Chủ, phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thời Không, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục chém xuống.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ không ngừng kêu la thảm thiết. Hiện tại hắn đã bất chấp mặt mũi nữa, trực tiếp linh hồn truyền âm cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại.

Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa lập tức thoát khỏi sự dây dưa của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng với Diệt Thế Hắc Long, chạy tới chi viện cho Kim Hoàng Thần Chủ. Từ khi bắt đầu cho tới bây giờ, đám người Triệu Không vẫn luôn rơi xuống hạ phong, bởi vậy chỉ cần đối phương muốn thoát khỏi sự kềm chế của bọn họ, hoàn toàn không chút khó khăn nào.

- Tiểu bối, mau dừng tay! Bằng không ngươi nhất định sẽ hối hận!

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lớn tiếng uy hiếp.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Nếu lần này hắn thả hạ lưu tình, như vậy mới thật sự hối hận a. Đám người Kim Long Thánh Địa không chút phân rõ phải trái, trực tiếp xuất thủ, cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, như vậy hắn cũng không cần thiết lưu lại tình cảm làm gì.

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo, một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ từ trong Tả Mâu đột nhiên trùng kích thẳng ra, xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Trúng phải công kích luân phiên không ngừng như vậy, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ thời khắc này còn không tới phân nửa thời kỳ đỉnh phong, thương thế trên người cũng cực kỳ trầm trọng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể khôi phục được.

- Muốn chết!

Nữ tử kim văn Thần Chỉ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia huy động trường tiên trong tay, hóa thành một đầu Cự long kim sắc, quần quanh về phía Triệu Phong.

- Ta nghĩ chính các ngươi mới là muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía nữ tử kim văn cùng với một lão giả kim bào còn lại. Trong hư không chợt dâng lên một tia rung động, thân hình Triệu Phong trong nháy mắt đã tiếp cận lão giả kim bào kia.

Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, tuy Triệu Phong có thể đánh bại hắn, nhưng muốn giết chết hắn, độ khó vẫn là rất lớn. Nhưng lão giả kim bào này lại chỉ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mà thôi!

- Chém!

Một thanh Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm rộng rãi thật lớn chém thẳng xuống, uy thế kinh người kia khiến cho sắc mặt lão giả kim bào đại biến, chuẩn bị thoái lui. Nhưng dưới ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Không, các phương diện của hắn đều bị hạn chế cực lớn, căn bản là vô lực né tránh.

- Đừng mơ tưởng!

Nữ tử kim văn nhìn thấy một màn này, lập tức cất lực ngăn cản. Mà Kim Hoàng Thần Chủ thì lại cấp tốc lui về phía sau, tranh thủ thời gian khôi phục thương thế.

- Hỗn Động Lôi Động!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hỗn Động, lực lượng Lôi kiếp, rất nhanh xây dựng ra một cái hắc động lôi điện đen như mực, đón đỡ một kích của nữ tử kim văn.

Một kiếm kia vẫn tiếp tục chém thẳng xuống. Đồng tử lão giả kim bào co rút lại, song quyền liên tục đánh ra, phóng xuất ra từng đám từng đám quang đoàn kim sắc thật lớn. Nhưng công kích Thần lực của hắn lại căn bản không thể lay động nổi Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, thậm chí còn có một bộ phận lực lượng bị nó hấp thu nữa.

Mắt thấy một kiếm kia đã sắp sửa hàng lâm, bốn phía xung quanh lão giả kim bào chợt xuất hiện một tầng hư ảnh Thần Quốc.

Oanh phanh!

Một kiếm chém mạnh xuống, hư ảnh Thần Quốc kia nhất thời run lên, bị Triệu Phong chém ra một đạo chỗ hổng thật lớn. Thân hình lão giả kim bào kia lăn tròn về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Vừa rồi mặc dù Triệu Phong vẫn chưa phá hư Thần Quốc của hắn, nhưng cũng đã tạo thành tổn thương thật lớn cho bản thân hắn. Nhưng như vậy vẫn chưa chấm dứt, Triệu Phong ngay lập tức đã tiếp tục truy sát tới.

Trong Tả Mâu hắn mạnh mẽ phụt ra một đạo Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, xỏ xuyên qua thân thể lão giả kim bào. Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, cho dù lão giả kim bào này tuổi thọ xa xưa, ý chí cường đại, cũng không chịu nổi một kích đồng thuật của Triệu Phong. Sắc mặt hắn trắng bệch, thân thể rơi thẳng xuống dưới.

Oanh phanh!

Một đạo Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang xẹt qua, lão giả kim bào vẫn lạc!

- Đã chết rồi?

Phương xa, sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ đại biến. Hắn vốn nghĩ rằng, để cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia kèm chế Triệu Phong một hồi, hắn chỉ cần nghỉ ngơi một chút, sau khi khôi phục lại thương thế, liền cùng nhau giáp công Triệu Phong, liền có thể nắm chắc phần thắng. Nào ngờ không tới một hồi, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã vẫn lạc!

- Kế tiếp đến phiên người!

Sau khi giết chết một người, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn về phía nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

- Không!

Mắt thấy đồng bạn đã chết trong tay Triệu Phong, trong lòng nữ tử kim văn vô cùng kinh hoàng. Nếu chỉ là một đối một mà nói, nàng tuyệt đối không chút nghi ngờ, chính mình thật sự sẽ bị Triệu Phong giết chết.

- Tiểu bối, dừng tay!

Lúc này, Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xông ra, hắn đã nhìn thấu được ý đồ của Triệu Phong, làm sao có thể để cho Triệu Phong đạt được như nguyện? Hiện tại thương thế trên người Kim Hoàng Thần Chủ vẫn chưa khôi phục lại được bao nhiêu, Triệu Phong căn bản mặc kệ hắn, vẫn như cũ trực tiếp giết thẳng về phía nữ tử kim văn.

Cùng lúc đó, đám người Diệt Thế Hắc Long, Tiểu tặc miêu, Triệu Không cũng đã chạy tới. Ba người bọn họ dựa theo mệnh lệnh của Triệu Phong, bao vây nữ tử kim văn, không cho nàng bỏ chạy. Mà Triệu Phong lại dựa vào Hỗn Động Lôi Động, một bên mạnh mẽ đón đỡ công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, một bên thì triển công kích với nữ tử kim văn.

Bên dưới, Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong lặng lẽ quan chiến.

- Không ngờ lại giết chết một vị Thần Chủ Nhị Trọng Thiên nữa! Lần này Triệu Phong có thể nói là đã triệt để đắc tội Kim Long Thánh Địa rồi a!

Ngữ khí Cung chủ Thuần Dương Cung thấp thỏm. Đối phương chính là cường giả Thánh địa a! Một khi đã được xưng là Thánh địa, như vậy chính là biểu thị trong đó có cường giả cấp Thần Vương!

- Hừ! Triệt để đắc tội thì đã sao? Chỉ cần Triệu Phong biết ẩn nhẫn, bế quan tu luyện mấy ngàn năm, nhất định cũng sẽ có thể trở thành Thần Vương...

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì lại hừ lạnh một tiếng. Bắt đầu từ khi Triệu Phong giết chết gã Thần Chủ đầu tiên của Kim Long Thánh Địa, song phương cũng đã triệt để trở mặt rồi, giết chết thêm mấy tên cũng hoàn toàn không ảnh hưởng gì. Hiện tại, trong lòng hắn ngược lại cũng có chút bội phục Triệu Phong, không sợ uy năng của Thánh địa, vượt cấp giết địch, đánh trọng thương Thần Chủ Tam Trọng Thiên...

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc vang lên liên miên không dứt, toàn thể thiên địa không ngừng rung động. Dưới sự liên thủ bao vây của Triệu Phong, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long cùng Tiểu tặc miêu, trên người nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia đã bị thương nhiều chỗ.

Phía sau, Kim Hoàng Thần Chủ vẫn toàn lực công kích, nhưng Triệu Phong lại dùng Hỗn Độn Lô Động mạnh mẽ đón đỡ tất cả công kích của hắn. Dù sao thời khắc này Kim Hoàng Thần Chủ đã bị thương nặng, đã không thể phát huy nổi bao nhiêu chiến lực nữa.

- Nhập Mộng!

Chiến kỹ Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mâu lại một lần nữa phát động. Nhân mâu của Triệu Phong gắt gao nhìn chăm chăm về phía nữ tử kim văn. Trước đây nàng ta đã từng nhìn thấy một chiêu này của Triệu Phong, lập tức xoay người lại, không dám nhìn thẳng vào nhân mâu của Triệu Phong. Nhưng cho dù như vậy, lực hấp dẫn cường đại trong Tả Mâu Triệu Phong vẫn như cũ ảnh hưởng tâm thần của nàng, khiến cho toàn thân nàng rơi tự do xuống dưới.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong lúc thân thể rơi tự do xuống dưới, toàn thân nữ tử kim văn trúng phải mấy đạo công kích, cũng bị trọng thương. Một lúc sau, tâm thần nàng đã thất thủ, ý thức tiến vào một mảnh Tiên cảnh mộng huyền hư vô mờ mịt. Nhưng thật ra, nơi này lại là tử vong tuyệt địa!

Trong mộng cảnh của Triệu Phong, nữ tử kim văn căn bản không hề có sức chống cự, dễ dàng bị Triệu Phong tùy ý chém giết. Mà tại thế giới hiện thực, khí tức sinh mệnh của nữ tử kim văn không ngừng giảm xuống, thân thể nổ tung mà chết! Lại giết thêm một người!

Hiện tại, trong số năm gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa chạy tới đây, đã có bốn gã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình Kim Hoàng Thần Chủ đã bị trọng thương! Mà Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc cũng ý thức được, lần này hắn đã triệt để thất bại rồi.

- Chạy!

Kim Hoàng Thần Chủ thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, trong nháy mắt bỏ chạy mấy hất. Hiện tại, tất cả những Thần Chủ khác đã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình hắn, hắn dựa vào cái gì chống lại Triệu Phong?

Trường bào Thời Không huy động, sau khi thu hết các thủ hạ vào không gian bên trong, Triệu Phong lập tức truy đuổi theo.

Phụ cận Thuần Dương Cung rốt cuộc cũng an tĩnh lại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không thể nào quên được một màn đã xảy ra ngày hôm nay.

Đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần cấp thấp không thể tưởng tượng nổi ngày hôm nay đến cùng đã xảy ra đại chiến cấp bậc nào. Mà các cường giả Cổ Thần Đỉnh cấp, Thần Chủ thì lại vô cùng chấn động. Bốn gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa bị giết, cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh mẽ nhất thì

bỏ chạy trốn chết. Ngay trong quá trình đuổi giết còn đang diễn ra, thì sự kiện này cũng đã lan truyền ra ngoài.

Nhưng Triệu Phong chỉ truy sát Kim Hoàng Thần Chủ một lúc đã bỏ qua. Hiện tại thực lực hắn tuy mạnh, nhưng sự mê hoặc của Thần Mâu thứ chín thật sự quá lớn, hắn vẫn như cũ không thể nào đảm bảo được sự an toàn của chính mình, còn chưa tới lúc có thể quá mức rêu rao. Huống hồ nơi này chính là địa bàn của Kim Long Thánh Địa, nói không chừng hiện tại đã có một đám cường giả khác đang chạy tới vây giết Triệu Phong. Bởi vậy, hắn chỉ đành từ bỏ việc truy sát Kim Hoàng Thần Chủ.

oOo

Mấy ngày sau, trên không trung Thuần Dương Cung, một cỗ khí tức uy áp vô cùng cường hãn đột nhiên hàng lâm xuống. Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang lập tức bị kinh động, trực tiếp bay ra.

Phía chân trời xa xa tràn ngập một mảnh quang mang kim sắc óng ánh, cùng với một cỗ thần uy vô thượng mạnh mẽ nghiền ép tới. Khoảnh khắc này, tất cả thành viên của Thuần Dương Cung, kể cả Cung chủ Thuần Dương Cung, cũng không cách nào thừa nhận nổi cỗ thần uy này, nhất tề phủ phục trên mặt đất.

Một đạo thân ảnh kim sắc hàng lâm trên không trung Thuần Dương Cung. Nhất thời toàn thể thiên địa phẳng phất như biến thành thế giới kim loại, ngay cả những ngọn cây cọng cỏ trên mặt đất cũng đều giống như bị kim chúc hóa vậy, trở nên vô cùng cứng rắn. Loại dị tượng khủng bố bậc này khiến cho trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung rung động không thôi, đã đoán được thân phận của kẻ mới tới.

- Thuần Dương Cung cung nghênh Thiên Long Thần Vương giá lâm!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng cung kính. Thiên Long Thần Vương chính là cường giả Thần Vương của Kim Long Thánh Địa.

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trốn chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

1497. Chương 1494: Tuyệt Vọng Bỏ Chạy

- Kim Hoàng đại nhân!

Hai gã cường giả Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa đang chiến đấu với đám người Tiểu tặc miêu, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long không khỏi kêu sợ hãi. Không ngờ Kim Hoàng Thần Chủ cấp bậc Thần Chủ Tam Trọng Thiên lại bị Triệu Phong, một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong đánh bại, bỏ chạy trốn chết.

Bên dưới, toàn thân Phong chủ Ảnh Lưu Phong cùng Cung chủ Thuần Dương Cung giống như hóa đá vậy, không biết phải nói gì. Ngay cả Thần Chủ Tam Trọng Thiên cũng không phải là đối thủ của Triệu Phong, ngẫm lại hành vi trước đây của bọn chúng, quả thật chính là tự tìm đường chết mà!

Ngoại trừ mấy vị Thần Chủ ra, trong Thuần Dương Cung cũng chỉ có một ít Cổ Thần, Bán Bộ Thần Chủ cường đại mới có thể nhìn thấy một bộ phận chiến trường, nhưng như vậy cũng đã đủ khiến cho bọn chúng kinh ngạc đến tắt tiếng rồi.

Nhưng Kim Hoàng Thần Chủ vẫn không có hoàn toàn chạy mất, hắn vẫn chỉ đảo quanh phụ cận mà thôi. Bởi vì hắn không muốn thừa nhận thất bại lần này, vẫn còn muốn tìm cách văn hồi cục diện. Chỉ cần cho hắn thời gian thở dốc trong chốc lát, hắn sẽ có thể khôi phục trở lại, đến lúc đó liền còn có chuyển cơ. Nhưng sau khi hắn bị trọng thương, phương diện tốc độ xa xa không bằng được Triệu Phong.

Trong lúc truy đuổi, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay Triệu Phong không ngừng huy động, chém mạnh ra từng đạo từng đạo Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang. Triệu Phong bám sát không tha Kim Hoàng Thần

Chủ, không để cho hắn có chút thời gian thở dốc nào. Tuy hắn có thể đánh bại Kim Hoàng Thần Chủ, nhưng thứ chủ yếu dựa vào chính là Mộng Huyền Thần Mâu.

Vừa rồi hắn đã liên tục thi triển các loại đồng thuật Mộng Huyền Hóa, Nhập Mộng, Thần Mâu Huyền Diệt, Thần Mâu Phục Chế... Trong đó Mộng Huyền Hóa duy trì liên tục thời gian khá lâu, Thần Mâu Phục Chế lại càng là phỏng chế một kích tuyệt sát của Thần Chủ Tam Trọng Thiên, cả hai cái này cũng đều tiêu hao khá lớn, cho nên hắn sẽ không chút khinh suất, bám sát không buông Kim Hoàng Thần Chủ.

- Kim Văn Hộ Thể!

Kim Hoàng Thần Chủ cắn răng thôi động Bí kỹ phòng ngự, chống lại công kích cuồng bạo của Triệu Phong.

- Thời Không Phong Trảm!

Trường bào Thời Không vũ động, một đạo ngân nhận bạch sắc hư thực giao thoa mạnh mẽ bùng phát. Đây là thủ đoạn đặc thù của Quang Tộc, có lực xuyên thấu cực mạnh, cộng thêm Pháp tắc Không Gian, đặc tính lại càng tăng mạnh thêm một bước.

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng hàng lâm, trực tiếp xỏ xuyên qua Kim Văn Hộ Thể của Kim Hoàng Thần Chủ. Sau khi xỏ xuyên qua đạo Bí kỹ phòng ngự kia, uy lực của đạo ngân nhận hư bạch kia cũng yếu bớt đi một chút, nhưng độ ảnh hưởng không lớn.

Phốc xuy!

Đạo ngân nhận hư bạch kia nhanh chóng trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ, tạo thành thương tổn thật lớn cho Thần thể cùng linh hồn của hắn.

- Đây là... thủ đoạn công kích của Quang Tộc!

Kim Hoàng Thần Chủ kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra lai lịch của một chiêu này. Mảnh vỡ Tổ khí trong tay Triệu Phong đã từng là một bộ phận của Tổ khí Quang Tộc, hắn tự nhiên là có thể thi triển ra loại thủ đoạn này.

Triệu Phong nhân cơ hội này lập tức đuổi kịp Kim Hoàng Thần Chủ, phóng xuất ra lực lượng Pháp tắc Thời Không, Hỗn Độn Lôi Kiếp Kiếm trong tay liên tục chém xuống.

- A!

Kim Hoàng Thần Chủ không ngừng kêu la thảm thiết. Hiện tại hắn đã bắt chấp mất mũi nữa, trực tiếp linh hồn truyền âm cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên còn lại.

Bên kia, hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên của Kim Long Thánh Địa lập tức thoát khỏi sự dây dưa của Triệu Không, Tiểu tặc miêu cùng với Diệt Thế Hắc Long, chạy tới chi viện cho Kim Hoàng Thần Chủ. Từ khi bắt đầu cho tới bây giờ, đám người Triệu Không vẫn luôn rơi xuống hạ phong, bởi vậy chỉ cần đối phương muốn thoát khỏi sự kềm chế của bọn họ, hoàn toàn không chút khó khăn nào.

- Tiểu bối, mau dừng tay! Bằng không ngươi nhất định sẽ hối hận!

Một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lớn tiếng uy hiếp.

- Hừ!

Triệu Phong hừ lạnh một tiếng. Nếu lần này hắn thủ hạ lưu tình, như vậy mới thật sự hối hận a. Đám người Kim Long Thánh Địa không chút phân rõ phải trái, trực tiếp xuất thủ, cướp đoạt Thần Mâu thứ chín, như vậy hắn cũng không cần thiết lưu lại tình cảm làm gì.

Ánh mắt Triệu Phong lạnh lẽo, một thanh Hỗn Độn Thần Kiếm cỡ nhỏ từ trong Tả Mâu đột nhiên trùng kích thẳng ra, xỏ xuyên qua thân thể Kim Hoàng Thần Chủ. Trúng phải công kích luân phiên không ngừng như vậy, chiến lực của Kim Hoàng Thần Chủ thời khắc này còn không tới phân nửa thời kỳ đỉnh phong, thương thế trên người cũng cực kỳ trầm trọng, trong khoảng thời gian ngắn căn bản không thể khôi phục được.

- Muốn chết!

Nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia huy động trường tiên trong tay, hóa thành một đầu Cự long kim sắc, quần quanh về phía Triệu Phong.

- Ta nghĩ chính các ngươi mới là muốn chết!

Ánh mắt Triệu Phong nhất thời lạnh lẽo, đột nhiên xoay người lại, nhìn về phía nữ tử kim văn cùng với một lão giả kim bào còn lại. Trong hư không chợt dâng lên một tia rung động, thân hình Triệu Phong trong nháy mắt đã tiếp cận lão giả kim bào kia.

Kim Hoàng Thần Chủ thân là Thần Chủ Tam Trọng Thiên, tuy Triệu Phong có thể đánh bại hắn, nhưng muốn giết chết hắn, độ khó vẫn là rất lớn. Nhưng lão giả kim bào này lại chỉ là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên mà thôi!

- Chém!

Một thanh Hồn Độn Lôi Kiếp Kiếm rộng rãi thật lớn chém thẳng xuống, uy thế kinh người kia khiến cho sắc mặt lão giả kim bào đại biến, chuẩn bị thoái lui. Nhưng dưới ảnh hưởng của Pháp tắc Thời Không, các phương diện của hắn đều bị hạn chế cực lớn, căn bản là vô lực né tránh.

- Dừng mơ tưởng!

Nữ tử kim văn nhìn thấy một màn này, lập tức cất lực ngăn cản. Mà Kim Hoàng Thần Chủ thì lại cấp tốc lui về phía sau, tranh thủ thời gian khôi phục thương thế.

- Hồn Độn Lôi Động!

Triệu Phong vận chuyển lực lượng Hồn Độn, lực lượng Lôi kiếp, rất nhanh xây dựng ra một cái hắc động lôi điện đen như mực, đón đỡ một kích của nữ tử kim văn.

Một kiếm kia vẫn tiếp tục chém thẳng xuống. Đồng tử lão giả kim bào co rút lại, song quyền liên tục đánh ra, phóng xuất ra từng đám từng đám quang đoàn kim sắc thật lớn. Nhưng công kích Thần lực của hắn lại căn bản không thể lay động nổi Hồn Độn Lôi Kiếp Kiếm của Triệu Phong, thậm chí còn có một bộ phận lực lượng bị nó hấp thu nữa.

Mắt thấy một kiếm kia đã sắp sửa hàng lâm, bốn phía xung quanh lão giả kim bào chợt xuất hiện một tầng hư ảnh Thần Quốc.

Oanh phanh!

Một kiếm chém mạnh xuống, hư ảnh Thần Quốc kia nhất thời run lên, bị Triệu Phong chém ra một đạo chỗ hổng thật lớn. Thân hình lão giả kim bào kia lảo nhào về phía sau, phun ra một ngụm tiên huyết. Vừa rồi mặc dù Triệu Phong vẫn chưa phá hư Thần Quốc của hắn, nhưng cũng đã tạo thành tổn thương thật lớn cho bản thân hắn. Nhưng như vậy vẫn chưa chấm dứt, Triệu Phong ngay lập tức đã tiếp tục truy sát tới.

Trong Tả Mâu hắn mạnh mẽ phụt ra một đạo Hồn Độn Lôi Kiếp Kiếm cỡ nhỏ, xỏ xuyên qua thân thể lão giả kim bào. Với ý chí linh hồn của Triệu Phong, cho dù lão giả kim bào này tuổi thọ xa xưa, ý chí cường đại, cũng không chịu nổi một kích đồng thuật của Triệu Phong. Sắc mặt hắn trắng bệch, thân thể rơi thẳng xuống dưới.

Oanh phanh!

Một đạo Hồn Độn Lôi Kiếp Kiếm Mang xẹt qua, lão giả kim bào vẫn lạc!

- Đã chết rồi?

Phương xa, sắc mặt Kim Hoàng Thần Chủ đại biến. Hắn vốn nghĩ rằng, để cho hai gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên kia kèm chế Triệu Phong một hồi, hắn chỉ cần nghỉ ngơi một chút, sau khi khôi phục lại thương thế, liền cùng nhau giáp công Triệu Phong, liền có thể nắm chắc phần thắng. Nào ngờ không tới một hồi, một gã Thần Chủ Nhị Trọng Thiên đã vẫn lạc!

- Kế tiếp đến phiên ngươi!

Sau khi giết chết một người, ánh mắt Triệu Phong lại nhìn về phía nàng nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia.

- Không!

Mắt thấy đồng bạn đã chết trong tay Triệu Phong, trong lòng nữ tử kim văn vô cùng kinh hoàng. Nếu chỉ là một đối một mà nói, nàng tuyệt đối không chút nghi ngờ, chính mình thật sự sẽ bị Triệu Phong giết chết.

- Tiểu bối, dừng tay!

Lúc này, Kim Hoàng Thần Chủ đột nhiên xông ra, hắn đã nhìn thấu được ý đồ của Triệu Phong, làm sao có thể để cho Triệu Phong đạt được như nguyện? Hiện tại thương thế trên người Kim Hoàng Thần Chủ vẫn chưa khôi phục lại được bao nhiêu, Triệu Phong căn bản mặc kệ hắn, vẫn như cũ trực tiếp giết thẳng về phía nữ tử kim văn.

Cùng lúc đó, đám người Diệt Thế Hắc Long, Tiểu tặc miêu, Triệu Không cũng đã chạy tới. Ba người bọn họ dựa theo mệnh lệnh của Triệu Phong, bao vây nữ tử kim văn, không cho nàng bỏ chạy. Mà Triệu Phong lại dựa vào Hỗn Độn Lôi Động, một bên mạnh mẽ đón đỡ công kích của Kim Hoàng Thần Chủ, một bên thì triển công kích với nữ tử kim văn.

Bên dưới, Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Phong chủ Ảnh Lưu Phong lặng lẽ quan chiến.

- Không ngờ lại giết chết một vị Thần Chủ Nhị Trọng Thiên nữa! Lần này Triệu Phong có thể nói là đã triệt để đắc tội Kim Long Thánh Địa rồi a!

Ngữ khí Cung chủ Thuần Dương Cung thấp thỏm. Đối phương chính là cường giả Thánh địa a! Một khi đã được xưng là Thánh địa, như vậy chính là biểu thị trong đó có cường giả cấp Thần Vương!

- Hừ! Triệt để đắc tội thì đã sao? Chỉ cần Triệu Phong biết ẩn nhẫn, bế quan tu luyện mấy ngàn năm, nhất định cũng sẽ có thể trở thành Thần Vương...

Phong chủ Ảnh Lưu Phong thì lại hừ lạnh một tiếng. Bắt đầu từ khi Triệu Phong giết chết gã Thần Chủ đầu tiên của Kim Long Thánh Địa, song phương cũng đã triệt để trở mặt rồi, giết chết thêm mấy tên cũng hoàn toàn không ảnh hưởng gì. Hiện tại, trong lòng hắn ngược lại cũng có chút bội phục Triệu Phong, không sợ uy năng của Thánh địa, vượt cấp giết địch, đánh trọng thương Thần Chủ Tam Trọng Thiên...

Oanh! Phanh! Oành!

Thanh âm bạo tạc vang lên liên miên không dứt, toàn thể thiên địa không ngừng rung động. Dưới sự liên thủ bao vây của Triệu Phong, Triệu Không, Diệt Thế Hắc Long cùng Tiểu tặc miêu, trên người nữ tử kim văn Thần Chủ Nhị Trọng Thiên Đỉnh phong kia đã bị thương nhiều chỗ.

Phía sau, Kim Hoàng Thần Chủ vẫn toàn lực công kích, nhưng Triệu Phong lại dùng Hỗn Độn Lôi Động mạnh mẽ đón đỡ tất cả công kích của hắn. Dù sao thời khắc này Kim Hoàng Thần Chủ đã bị thương nặng, đã không thể phát huy nổi bao nhiêu chiến lực nữa.

- Nhập Mộng!

Chiến kỹ Bản Nguyên của Mộng Huyền Thần Mâu lại một lần nữa phát động. Nhân mâu của Triệu Phong gắt gao nhìn chăm chăm về phía nữ tử kim văn. Trước đây nàng ta đã từng nhìn thấy một chiêu này của Triệu Phong, lập tức xoay người lại, không dám nhìn thẳng vào nhân mâu của Triệu Phong. Nhưng cho dù như vậy, lực hấp dẫn cường đại trong Tả Mâu Triệu Phong vẫn như cũ ảnh hưởng tâm thần của nàng, khiến cho toàn thân nàng rơi tự do xuống dưới.

Oanh! Phanh! Oành!

Trong lúc thân thể rơi tự do xuống dưới, toàn thân nữ tử kim văn trúng phải mấy đạo công kích, cũng bị trọng thương. Một lúc sau, tâm thần nàng đã thất thủ, ý thức tiến vào một mảnh Tiên cảnh mộng huyền hư vô mờ mịt. Nhưng thật ra, nơi này lại là tử vong tuyệt địa!

Trong mộng cảnh của Triệu Phong, nữ tử kim văn căn bản không hề có sức chống cự, dễ dàng bị Triệu Phong tùy ý chém giết. Mà tại thế giới hiện thực, khí tức sinh mệnh của nữ tử kim văn không ngừng giảm xuống, thân thể nổ tung mà chết! Lại giết thêm một người!

Hiện tại, trong số năm gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa chạy tới đây, đã có bốn gã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình Kim Hoàng Thần Chủ đã bị trọng thương! Mà Kim Hoàng Thần Chủ rốt cuộc cũng ý thức được, lần này hắn đã triệt để thất bại rồi.

- Chạy!

Kim Hoàng Thần Chủ thiêu đốt huyết mạch Thần lực, hóa thành một đạo lưu quang kim sắc, trong nháy mắt bỏ chạy mấy hất. Hiện tại, tất cả những Thần Chủ khác đã vẫn lạc, chỉ còn lại một mình hắn, hắn dựa vào cái gì chống lại Triệu Phong?

Trường bào Thời Không huy động, sau khi thu hết các thủ hạ vào không gian bên trong, Triệu Phong lập tức truy đuổi theo.

Phụ cận Thuần Dương Cung rốt cuộc cũng an tĩnh lại, nhưng tất cả mọi người ở đây đều không thể nào quên được một màn đã xảy ra ngày hôm nay.

Đám cường giả Chân Thần, Cổ Thần cấp thấp không thể tưởng tượng nổi ngày hôm nay đến cùng đã xảy ra đại chiến cấp bậc nào. Mà các cường giả Cổ Thần Đỉnh cấp, Thần Chủ thì lại vô cùng chấn động. Bốn gã Thần Chủ của Kim Long Thánh Địa bị giết, cường giả Thần Chủ Tam Trọng Thiên mạnh mẽ nhất thì bỏ chạy trốn chết. Ngay trong quá trình đuổi giết còn đang diễn ra, thì sự kiện này cũng đã lan truyền ra ngoài.

Nhưng Triệu Phong chỉ truy sát Kim Hoàng Thần Chủ một lúc đã bỏ qua. Hiện tại thực lực hắn tuy mạnh, nhưng sự mê hoặc của Thần Mâu thứ chín thật sự quá lớn, hắn vẫn như cũ không thể nào đảm bảo được sự an toàn của chính mình, còn chưa tới lúc có thể quá mức rêu rao. Hướng hồ nơi này chính là địa bàn của Kim Long Thánh Địa, nơi không chừng hiện tại đã có một đám cường giả khác đang chạy tới vây giết Triệu Phong. Bởi vậy, hắn chỉ đành từ bỏ việc truy sát Kim Hoàng Thần Chủ.

oOo

Mấy ngày sau, trên không trung Thuần Dương Cung, một cỗ khí tức uy áp vô cùng cường hãn đột nhiên hàng lâm xuống. Cung chủ Thuần Dương Cung cùng Ngao Hồng Quang lập tức bị kinh động, trực tiếp bay ra.

Phía chân trời xa xa tràn ngập một mảnh quang mang kim sắc óng ánh, cùng với một cỗ thần uy vô thượng mạnh mẽ nghiền ép tới. Khoảnh khắc này, tất cả thành viên của Thuần Dương Cung, kể cả Cung chủ Thuần Dương Cung, cũng không cách nào thừa nhận nổi cỗ thần uy này, nhất tề phủ phục trên mặt đất.

Một đạo thân ảnh kim sắc hàng lâm trên không trung Thuần Dương Cung. Nhất thời toàn thể thiên địa phẳng phất như biến thành thế giới kim loại, ngay cả những ngọn cây cọng cỏ trên mặt đất cũng đều giống như bị kim chúc hóa vậy, trở nên vô cùng cứng rắn. Loại dị tượng khủng bố bậc này khiến cho trong lòng Cung chủ Thuần Dương Cung rung động không thôi, đã đoán được thân phận của kẻ mới tới.

- Thuần Dương Cung cung nghênh Thiên Long Thần Vương giá lâm!

Thần sắc Cung chủ Thuần Dương Cung vô cùng cung kính. Thiên Long Thần Vương chính là cường giả Thần Vương của Kim Long Thánh Địa.

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trốn chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

1498. Chương 1495: Hồn Độn Tỏa

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong! Nếu có bất kỳ giấu diếm nào, tự gánh lấy hậu quả!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trốn chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

- Vâng! Lúc trước Triệu Phong tự xưng là Triệu Vong, đã từng hai lần trợ giúp Thuần Dương Cung, hơn nữa tạm thời ở lại trong Thuần Dương Cung...

Cung chủ Thuần Dương Cung không dám giấu diếm, nói ra tất cả mọi chuyện có quan hệ tới Triệu Phong. Đương nhiên, lúc này hắn cũng đã biết rõ, lúc trước Triệu Phong ra tay thuần phục Tiểu tặc miêu chỉ là một màn kịch do bọn chúng dựng ra mà thôi. Mặt khác, thời điểm hắn nhắc tới truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, ánh mắt Thiên Long Thần Vương cũng khẽ lóe lên. Hiển nhiên, cho dù là cường giả Thần Vương, cũng cảm thấy rất hứng thú với truyền thừa của Bồ Thiên Tộc.

- Địa điểm truyền thừa ở chỗ nào?

Thiên Long Thần Vương lần đầu tiên mở miệng, một đạo sóng âm vô hình hóa thành một tầng kim sắc rung động chậm rãi khuếch tán ra, xâm nhập tâm thần.

Sau đó, Thiên Long Thần Vương đích thân tiến vào Bí cảnh Hoàng Long thăm dò một phen, đồng thời tiến vào phiên không gian lúc trước Triệu Phong đã nhận được truyền thừa.

- Lực lượng Hỗn Độn ở nơi này có cấp bậc cực cao!

Thiên Long Thần Vương khẽ lẩm bẩm một tiếng. Căn cứ theo như suy đoán của hắn, lưu tại nơi này nhất định là truyền thừa của một gã Thần Vương Bồ Thiên Tộc.

- Thiên Long đại nhân, lúc trước khi ta chiến đấu với Triệu Phong, hắn cũng sử dụng ra lực lượng Hỗn Độn!

Kim Hoàng Thần Chủ ở một bên nói. Đồng thời trong lòng hắn thầm mắng, Triệu Phong nhất định là đạt được truyền thừa của Bồ Thiên Tộc ở chỗ này, mới trở nên cường đại như vậy, bằng không hắn cũng sẽ không thất bại.

- Mệnh lệnh cho toàn thể Thông Đài Vực, toàn lực soát tung tích của Triệu Phong! Có bất kỳ tin tức gì, lập tức bẩm báo cho ta!

Thiên Long Thần Vương hạ đạt mệnh lệnh. Rất rõ ràng, lần này Thiên Long Thần Vương dự định sẽ đích thân xuất thủ.

- Vâng!

Kim Hoàng Thần Chủ thấp giọng đáp.

- Thực lực kẻ này không tầm thường, ngay cả Kim Hoàng cũng bị thua!

Sắc mặt Thiên Long Thần Vương thoáng trầm xuống. Giao nhiệm vụ này cho đám thủ hạ, trong lòng hắn vẫn như cũ có chút không tin tưởng. Trong mắt hắn chợt hiện lên một tia lạnh lẽo, thân hình đột nhiên biến mất.

Toàn thể thiên địa dần dần khôi phục lại như thường, trên dưới Thuần Dương Cung nhất thời trở phào nhẹ nhõm. Bọn chúng rất sợ Thiên Long Thần Vương bởi vì chuyện tình Triệu Phong mà giận chó đánh mèo Thuần Dương Cung. Nhưng Thần Vương cũng đã nhìn rõ mọi việc, biết việc này không quan hệ gì với Thuần Dương Cung, sẽ không truy cứu.

Nhưng Ảnh Lưu Phong lại là không ổn. Phong chủ Ảnh Lưu Phong biết được tin tức truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, lại âm thầm mưu tính, ý đồ tiêu diệt Thuần Dương Cung, độc chiếm bảo vật. Cái này có thể tính là chủ động trừ khử, dẫn phát đại chiến thế lực Ngũ tinh, làm suy yếu chính thể thực lực Thông Đài Vực. Mặt khác, Thiên Long Thần Vương cũng có chút lưu ý đối với truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, nếu lúc trước Ảnh Lưu Phong báo cáo hết thấy chuyện này lên trên, nói không chừng hiện tại truyền thừa của Bồ Thiên Tộc cùng với Thần Mâu thứ chín cũng đều đã thuộc về Thánh địa rồi. Nhưng xét tình cảnh hiện tại trong Ảnh Lưu Phong chỉ còn lại duy nhất một gã Thần Chủ, bên phía Kim Long Thánh Địa cũng không trừng phật quá nghiêm khắc.

Ngoại trừ Kim Long Thánh Địa đang toàn lực lục soát tung tích của Triệu Phong ra, đại đa số các Vực trong Thần vực Man Hoang cũng đều đang lục soát tung tích của Triệu Phong. Đây chính là Thần Mâu thứ chín a! Một khi đạt được nó, vận mệnh của toàn thể thế lực cũng sẽ phát sinh nghịch chuyển. Thậm chí mỗi ngày cũng đều lan truyền ra vô số tin tức giả liên quan tới Thần Mâu thứ chín.

oOo

Bên kia, thế lực Thiên Cơ Tộc thuận lợi tránh thoát được ánh mắt của một vài cường giả trong Thần vực Man Hoang, một lần nữa chìm vào bóng tối.

Bên trong tòa cung điện hôn ám, Thiên Chủ đang ngồi phía trên...

- Bầy đại Thiên Thần Sứ, chín đại Điện Vương toàn thể xuất động, toàn lực truy lùng, bắt giữ Triệu Phong!

Thiên Chủ bình thản tuyên bố mệnh lệnh.

- Vâng!

Rất nhiều Thiên Thần Sứ, Điện Vương trong đại điện đồng thanh đáp lời. Bọn chúng sớm đã biết tin tức Triệu Phong bị giam trong mật thất của Thần Quốc đã thành công trốn thoát. Khó có thể tưởng tượng nổi, Thiên Chủ của bọn chúng lại có thời điểm thất bại.

- Một khi bắt giữ được hắn, lập tức phế bỏ tu vi!

Cặp mày Thiên Chủ khẽ nhướng lên, tiếp tục nói. Lúc trước Triệu Phong đột nhiên biến mất, bọn chúng đã từng chuyên môn sưu tầm, thăm dò khắp nơi, muốn biết rõ Triệu Phong đã rời đi bằng cách nào. Nhưng cuối cùng cũng không đạt được kết quả gì. Bọn chúng suy đoán, có khả năng đã có Thần Vương Chúa Tể nào đó âm thầm xuất thủ, nhưng lại không phát hiện ra bất cứ tung tích tương quan nào.

Nói chung, sự biến mất của Triệu Phong tràn ngập những điểm đáng ngờ. Thiên Chủ thậm chí còn suy đoán, chuyện này có quan hệ với Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong. Vì để phòng ngừa chuyện như vậy phát sinh một lần nữa, hắn mới hạ đạt mệnh lệnh này.

Hô hấp tất cả mọi người ở đây nhất thời ngưng trọng. Thiên Chủ thất bại chính là chuyện cực kỳ hiếm thấy. Tất cả mọi người đều biết, Thiên Chủ quyết nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, cho nên nếu kẻ nào có thể một lần nữa bắt giữ Triệu Phong, tuyệt đối sẽ được khao thưởng đại công!

- Mặt khác, tổng hợp lại tất cả tình báo cận kề của Triệu Phong, giao cho ta!

Sau khi hạ đạt mệnh lệnh, Thiên Chủ lại một lần nữa phân phó một câu. Thần vực Man Hoang mênh mông, muốn tìm được một người nói đơn giản cũng rất đơn giản, dù sao thế lực của hắn cũng vô cùng to lớn, tin tức linh thông, nhưng nói khó khăn thì cũng rất khó khăn. Ví dụ như cường giả cấp Thần Chủ cố tình ẩn nấp ở một nơi bí ẩn, mấy vạn năm thậm chí cả ức năm không hiện thân, cho dù là bọn chúng cũng rất khó điều tra ra được. Đã như vậy, hắn liền chuẩn bị đối sách thứ hai, hiểu rõ tất cả mọi thứ của Triệu Phong, tìm kiếm nhược điểm của hắn.

- Có thời gian, người cũng xuất thủ đi!

Thiên Chủ nhìn về phía Hộ pháp ở một bên, nói một câu. Hộ pháp thản nhiên gật đầu.

Trong đại điện hôn ám, sắc mặt tất cả mọi người nhất thời chấn động, ngay cả Hộ pháp cũng phải xuất thủ sao?

Một địa phương thủy vịnh nào đó trong Thông Đài Vực, một đạo xoáy nước không gian đột nhiên xuất hiện, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo thân ảnh ngân y, ngân phát.

- Tạm thời hắn là an toàn!

Tả Mâu đảo mắt ngẩng nhìn bốn phía, không phát hiện ra dị thường gì, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Sau đó, hắn liền tiến vào Mộng Huyền Thần Quốc.

Trong sơn cốc u tĩnh, hàn vụ mông lung. Tại trung tâm sơn cốc có một gốc quang thụ thải sắc mộng huyền mê ly, tản mát ra quang vạm vỡ nhàn nhạt đủ loại màu sắc, chiếu rọi đám sương mù nồng đậm phụ cận đồng

dạng trở thành đủ mọi màu sắc. Gốc quang thụ thái sắc này chính là hạch tâm của Mộng Huyền Thần Quốc.

Sau khi tới nơi này, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, điều khiển lực lượng trong Thần Quốc, tạo ra một phiên không gian tu luyện đặc thù. Trong phiên không gian này, nguyên khí thiên địa cực kỳ nồng đậm, lại còn có hiệu quả thời gian giống như không gian trong Trường bào Thời Không vậy.

Sau khi phục dụng một chút trân tài, an dưỡng mấy ngày, sự mệt nhọc tiêu hao trên phương diện tâm thần của Triệu Phong đã bị quét sạch sẽ. Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Pháp tắc Đại thành!

Triệu Phong hồi tưởng lại trận chiến đấu với Kim Hoàng Thần Chủ lúc trước. Pháp tắc cũng có phân chia mạnh yếu, linh ngộ cao thâm. Thần Chủ Tam Trọng Thiên có được Pháp tắc Đại thành. Chính bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong có trong tay hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí, cộng thêm Pháp tắc Thời Không, nhưng đối mặt với Kim Hoàng Thần Chủ cũng không chiếm được bao nhiêu ưu thế.

- Nếu như ta đột phá đến Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, đối phó Thần Chủ Tam Trọng Thiên, khả năng nắm chắc sẽ càng lớn hơn!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Nhưng đề thăng Pháp tắc lại có quan hệ khá lớn với phương diện ngộ tính. Lại thêm trước đó không lâu Triệu Phong mới vừa đột phá, trong khoảng thời gian ngắn nghĩ muốn đề thăng tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, sợ rằng không được thực tế.

Triệu Phong bế quan tu luyện một đoạn thời gian, phát hiện hiệu quả đề thăng không lớn, liền đình chỉ tu luyện. Mặc dù không thể đề thăng tu vi, nhưng muốn đề thăng thực lực, cũng có thể bắt tay từ những phương diện khác.

Trong đầu hần chợt hiện lên nội dung của Hồn Độn Thần Điển.

- Độ chuyển hóa lực lượng Hồn Độn đã đạt tới tám thành, tranh thủ mau chóng hoàn thành chuyển hóa a!

Ý thức Triệu Phong tiến nhập vào Thần đàn trong cơ thể, vận chuyển nội dung của Hồn Độn Thần Điển, bắt đầu chuyển hóa lực lượng Hồn Độn. Đồng thời, hần phân ra một bộ phận ý niệm, tìm hiểu những Bí thuật, chiến kỹ huyết mạch của Bồ Thiên Tộc trong Hồn Độn Thần Điển.

Nhưng Triệu Phong phát hiện, những Bí thuật, chiến kỹ ghi lại trong này cũng đều có liên quan tới năng lực tu bổ không gian Đại thế giới Phạm Trụ hoặc là các loại không gian đặc thù...

Theo như hần biết, Bồ Thiên Tộc tại Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ là người theo chủ nghĩa hòa bình. Chúng tộc này rất ít khi tham dự vào tranh đoạt lợi ích của thế gian, mà ưa thích du lịch khắp nơi trong Phạm Trụ, tu bổ lỗ thủng không gian thiên địa, duy trì toàn thể Phạm Trụ vận hành bình thường. Tuy Triệu Phong đã thừa kế truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, nhưng tuyệt đối không có khả năng kế thừa ý chí của bọn họ, trở thành một người theo chủ nghĩa hòa bình.

Đọc lướt qua một lượt những nội dung này, hần lật xem đến một chút Bí thuật, chiến kỹ loại hình chiến đấu. Chiến kỹ lực lượng Hồn Độn khá đặc thù, có độ khó thật lớn, hơn nữa lại còn cần phối hợp với lực lượng huyết mạch. Triệu Phong không phải là người ham nhiều, hần lựa chọn trong số đó một loại trước, tu luyện thành công rồi hãy tính tiếp.

- Hồn Độn Tỏa!

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn môn chiến kỹ này. Lúc trước, thời điểm Bắc Minh Huy bắt giữ hần, cũng đã từng thi triển ra một loại chiến kỹ tương tự với nó. Một khi bị khóa trúng, đại bộ phận lực lượng sử dụng ra cũng sẽ bị Hồn Nguyên Tỏa hấp thu mất, lực phản kháng giảm xuống cực thấp. Mặt khác, Hồn Độn Tỏa có thể phối hợp với Thời Không Bình Chương của hần, phát huy ra hiệu quả càng cao hơn. Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu tu luyện môn chiến kỹ này.

Rất nhanh, hơn một năm đã trôi qua, nhưng ngoại giới chỉ mới qua ba bốn ngày mà thôi. Hiện tại, Thần lực Hồn Nguyên của Triệu Phong đã triệt để chuyển hóa thành lực lượng Hồn Độn. Mà môn chiến kỹ Hồn Độn Tỏa kia, Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ được hơn phân nửa. Nếu đối tượng là Diệt Thế Hắc Long mà nói, sau khi bị Hồn Độn Tỏa vây khốn, thực lực cũng sẽ giảm mạnh xuống hơn sáu thành.

- Cũng đã tới lúc rời khỏi!

Triệu Phong đứng dậy, kết thúc bế quan.

Kế tiếp, hắn chuẩn bị tiếp tục ra ngoài xông xáo, ma luyện chính mình, nhanh chóng đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Đương nhiên, hắn có một ý định nữa, đó chính là lục soát những thế lực, tình báo mà Thiên Cơ Tộc bố trí tại các Đại Vực trong Thần vực Man Hoang. Hắn không chỉ có thể thông qua những thế lực này để hiểu rõ tình huống của Thiên Cơ Tộc, mà còn có thể thông qua hủy diệt những thế lực này, làm suy yếu đi Thiên Cơ Tộc, đảm bảo sự an toàn của chính mình.

oOo

Ngoại giới, một đạo thân ảnh kim quang từ phía chân trời xẹt qua, đột nhiên dừng lại.

- Thần Quốc?

Toàn thân đạo thân ảnh kim quang này phát ra kim quang sáng rọi, dừng lại trên hư không. Tướng mạo người này thập phần tương tự với Thiên Long Thần Vương trước đây đã hiện thân tại Thuần Dương Cung.

- Thà rằng giết lầm, cũng không thể bỏ sót!

Ánh mắt lão giả kim quang khẽ ngưng đọng. Hắn đột nhiên vươn tay đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đạo quang ba đậm kim sắc dùng tốc độ cực nhanh, xỏ xuyên qua thiên địa, bắn thẳng về phía trước.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện cách đó không xa.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hắn vừa mới hiện thân, bốn phía đột nhiên đã truyền đến một cỗ Thần lực ba động kinh người. Đạo quang ba đậm kim sắc kia đánh vào thẳng vào trong hư không, khiến cho toàn bộ không gian vặn vẹo, không ngừng sản sinh ra từng đạo khe nứt chằng chịt.

Thần sắc Triệu Phong nhất thời ngẩn ra, nếu như vừa rồi hắn còn ẩn giấu ở phụ cận nơi này, như vậy Thần Quốc của hắn đã bị công kích của người này đánh trúng rồi.

- Kim Long Thánh Địa!

Triệu Phong vừa nhìn một cái, căn cứ vào khí tức huyết mạch cùng với ngoại hình đặc thù, đã đại khái đoán được thân phận của đối phương. Nhưng khí tức đối phương nội liễm, hắn có chút nhìn không thấu tu vi chân chính của đối phương, nhưng Thần Linh Nhân của hắn lại không ngừng phanh phanh nhảy lên.

Mà lúc này, thần sắc của lão giả kim quang này đã chấn kinh, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong:

- Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong!

Trên mặt hắn lộ ra thần sắc kinh hãi. Cùng lúc đó, khí tức của hắn không còn áp chế nữa, chậm rãi lan tràn ra. Thiên địa dần dần lộ xác thành kim sắc, toàn thể không gian bị một cỗ Pháp tắc Kim hệ cường hãn chưởng khống.

1499. Chương 1495: Hỗn Độn Tỏa

- Mau nói ra toàn bộ đầu đuôi gốc ngọn chuyện tình liên quan đến Triệu Phong! Nếu có bất kỳ giấu diếm nào, tự gánh lấy hậu quả!

Bên cạnh Thiên Long Thần Vương chợt truyền ra một đạo thanh âm, chính là kẻ trước đây bị Triệu Phong đánh cho bỏ chạy trời chết, Kim Hoàng Thần Chủ! Nhưng dưới uy năng của Thần Vương, toàn thân hắn cũng có vẻ nhỏ bé không đáng kể, không chút bắt mắt, ngay từ đầu Cung chủ Thuần Dương Cung cũng không chú ý tới hắn.

- Vâng! Lúc trước Triệu Phong tự xưng là Triệu Vong, đã từng hai lần trợ giúp Thuần Dương Cung, hơn nữa tạm thời ở lại trong Thuần Dương Cung...

Cung chủ Thuần Dương Cung không dám giấu diếm, nói ra tất cả mọi chuyện có quan hệ tới Triệu Phong. Đương nhiên, lúc này hắn cũng đã biết rõ, lúc trước Triệu Phong ra tay thuần phục Tiểu tặc miêu chỉ là một màn kịch do bọn chúng dựng ra mà thôi. Mặt khác, thời điểm hắn nhắc tới truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, ánh mắt Thiên Long Thần Vương cũng khẽ lóe lên. Hiển nhiên, cho dù là cường giả Thần Vương, cũng cảm thấy rất hứng thú với truyền thừa của Bồ Thiên Tộc.

- Địa điểm truyền thừa ở chỗ nào?

Thiên Long Thần Vương lần đầu tiên mở miệng, một đạo sóng âm vô hình hóa thành một tầng kim sắc rung động chậm rãi khuếch tán ra, xâm nhập tâm thần.

Sau đó, Thiên Long Thần Vương đích thân tiến vào Bí cảnh Hoàng Long thăm dò một phen, đồng thời tiến vào phiên không gian lúc trước Triệu Phong đã nhận được truyền thừa.

- Lực lượng Hỗn Độn ở nơi này có cấp bậc cực cao!

Thiên Long Thần Vương khẽ lẩm bẩm một tiếng. Căn cứ theo như suy đoán của hắn, lưu tại nơi này nhất định là truyền thừa của một gã Thần Vương Bồ Thiên Tộc.

- Thiên Long đại nhân, lúc trước khi ta chiến đấu với Triệu Phong, hắn cũng sử dụng ra lực lượng Hỗn Độn!

Kim Hoàng Thần Chủ ở một bên nói. Đồng thời trong lòng hắn thầm mắng, Triệu Phong nhất định là đạt được truyền thừa của Bồ Thiên Tộc ở chỗ này, mới trở nên cường đại như vậy, bằng không hắn cũng sẽ không thất bại.

- Mệnh lệnh cho toàn thể Thông Đài Vực, toàn lực lục soát tung tích của Triệu Phong! Có bất kỳ tin tức gì, lập tức bẩm báo cho ta!

Thiên Long Thần Vương hạ đạt mệnh lệnh. Rất rõ ràng, lần này Thiên Long Thần Vương dự định sẽ đích thân xuất thủ.

- Vâng!

Kim Hoàng Thần Chủ thấp giọng đáp.

- Thực lực kẻ này không tầm thường, ngay cả Kim Hoàng cũng bị thua!

Sắc mặt Thiên Long Thần Vương thoáng trầm xuống. Giao nhiệm vụ này cho đám thủ hạ, trong lòng hắn vẫn như cũ có chút không tin tưởng. Trong mắt hắn chợt hiện lên một tia lạnh lẽo, thân hình đột nhiên biến mất.

Toàn thể thiên địa dần dần khôi phục lại như thường, trên dưới Thuần Dương Cung nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Bọn chúng rất sợ Thiên Long Thần Vương bởi vì chuyện tình Triệu Phong mà giận chó đánh mèo Thuần Dương Cung. Nhưng Thần Vương cũng đã nhìn rõ mọi việc, biết việc này không quan hệ gì với Thuần Dương Cung, sẽ không truy cứu.

Nhưng Ảnh Lưu Phong lại là không ổn. Phong chủ Ảnh Lưu Phong biết được tin tức truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, lại âm thầm mưu tính, ý đồ tiêu diệt Thuần Dương Cung, độc chiếm bảo vật. Cái này có thể tính là chủ động trừ khử, dẫn phát đại chiến thế lực Ngũ tinh, làm suy yếu chính thể thực lực Thông Đài Vực. Mặt khác, Thiên Long Thần Vương cũng có chút lưu ý đối với truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, nếu lúc trước Ảnh Lưu Phong báo cáo hết thấy chuyện này lên trên, nói không chừng hiện tại truyền thừa của Bồ Thiên Tộc cùng với Thần Mâu thứ chín cũng đều đã thuộc về Thánh địa rồi. Nhưng xét tình cảnh hiện tại trong Ảnh Lưu Phong chỉ còn lại duy nhất một gã Thần Chủ, bên phía Kim Long Thánh Địa cũng không trùng phạt quá nghiêm khắc.

Ngoại trừ Kim Long Thánh Địa đang toàn lực lục soát tung tích của Triệu Phong ra, đại đa số các Vực trong Thần vực Man Hoang cũng đều đang lục soát tung tích của Triệu Phong. Đây chính là Thần Mâu thứ chín a! Một khi đạt được nó, vận mệnh của toàn thể thế lực cũng sẽ phát sinh nghịch chuyển. Thậm chí mỗi ngày cũng đều lan truyền ra vô số tin tức giả liên quan tới Thần Mâu thứ chín.

o0o

Bên kia, thế lực Thiên Cơ Tộc thuận lợi tránh thoát được ánh mắt của một vài cường giả trong Thần vực Man Hoang, một lần nữa chìm vào bóng tối.

Bên trong tòa cung điện hân ám, Thiên Chủ đang ngồi phía trên...

- Bầy đại Thiên Thần Sứ, chín đại Điện Vương toàn thể xuất động, toàn lực truy lùng, bắt giữ Triệu Phong!

Thiên Chủ bình thản tuyên bố mệnh lệnh.

- Vâng!

Rất nhiều Thiên Thần Sứ, Điện Vương trong đại điện đồng thanh đáp lời. Bọn chúng sớm đã biết tin tức Triệu Phong bị giam trong mật thất của Thần Quốc đã thành công trốn thoát. Khó có thể tưởng tượng nổi, Thiên Chủ của bọn chúng lại có thời điểm thất bại.

- Một khi bắt giữ được hắn, lập tức phế bỏ tu vi!

Cặp mày Thiên Chủ khẽ nhướng lên, tiếp tục nói. Lúc trước Triệu Phong đột nhiên biến mất, bọn chúng đã từng chuyên môn sưu tầm, thăm dò khắp nơi, muốn biết rõ Triệu Phong đã rời đi bằng cách nào. Nhưng cuối cùng cũng không đạt được kết quả gì. Bọn chúng suy đoán, có khả năng đã có Thần Vương Chúa Tể nào đó âm thầm xuất thủ, nhưng lại không phát hiện ra bất cứ tung tích tương quan nào.

Nói chung, sự biến mất của Triệu Phong tràn ngập những điểm đáng ngờ. Thiên Chủ thậm chí còn suy đoán, chuyện này có quan hệ với Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong. Vì để phòng ngừa chuyện như vậy phát sinh một lần nữa, hắn mới hạ đạt mệnh lệnh này.

Hô hấp tất cả mọi người ở đây nhất thời ngưng trọng. Thiên Chủ thất bại chính là chuyện cực kỳ hiếm thấy. Tất cả mọi người đều biết, Thiên Chủ quyết nhất định phải đạt được Thần Mâu thứ chín, cho nên nếu kẻ nào có thể một lần nữa bắt giữ Triệu Phong, tuyệt đối sẽ được khao thưởng đại công!

- Mặt khác, tổng hợp lại tất cả tình báo cận kề của Triệu Phong, giao cho ta!

Sau khi hạ đạt mệnh lệnh, Thiên Chủ lại một lần nữa phân phó một câu. Thần vực Man Hoang mênh mông, muốn tìm được một người nói đơn giản cũng rất đơn giản, dù sao thế lực của hắn cũng vô cùng to lớn, tin tức linh thông, nhưng nói khó khăn thì cũng rất khó khăn. Ví dụ như cường giả cấp Thần Chủ cố tình ẩn nấp ở một nơi bí ẩn, mấy vạn năm thậm chí cả ức năm không hiện thân, cho dù là bọn chúng cũng rất khó điều tra ra được. Đã như vậy, hắn liền chuẩn bị đối sách thứ hai, hiểu rõ tất cả mọi thứ của Triệu Phong, tìm kiếm nhược điểm của hắn.

- Có thời gian, người cũng xuất thủ đi!

Thiên Chủ nhìn về phía Hộ pháp ở một bên, nói một câu. Hộ pháp thần nhiên gật đầu.

Trong đại điện hân ám, sắc mặt tất cả mọi người nhất thời chấn động, ngay cả Hộ pháp cũng phải xuất thủ sao?

Một địa phương thủy vịnh nào đó trong Thông Đài Vực, một đạo xoáy nước không gian đột nhiên xuất hiện, trong đó chậm rãi hiện ra một đạo thân ảnh ngân y, ngân phát.

- Tạm thời hắn là an toàn!

Tả Mâu đảo mắt ngẩng nhìn bốn phía, không phát hiện ra dị thường gì, Triệu Phong khẽ lẩm bẩm một tiếng. Sau đó, hắn liền tiến vào Mộng Huyền Thần Quốc.

Trong sơn cốc u tĩnh, hàn vụ mông lung. Tại trung tâm sơn cốc có một gốc quang thụ thải sắc mộng huyền mê ly, tản mát ra quang vừng nhàn nhạt đủ loại màu sắc, chiếu rọi đám sương mù nồng đậm phụ cận đồng dạng trở thành đủ mọi màu sắc. Gốc quang thụ thải sắc này chính là hạch tâm của Mộng Huyền Thần Quốc.

Sau khi tới nơi này, Triệu Phong khoanh chân ngồi xuống, điều khiển lực lượng trong Thần Quốc, tạo ra một phiên không gian tu luyện đặc thù. Trong phiên không gian này, nguyên khí thiên địa cực kỳ nồng đậm, lại còn có hiệu quả thời gian giống như không gian trong Trường bào Thời Không vậy.

Sau khi phục dụng một chút trân tài, an dưỡng mấy ngày, sự mệt nhọc tiêu hao trên phương diện tâm thần của Triệu Phong đã bị quét sạch sẽ. Kế tiếp, Triệu Phong liền bắt đầu bế quan tu luyện.

- Thần Chủ Tam Trọng Thiên, Pháp tắc Đại thành!

Triệu Phong hồi tưởng lại trận chiến đấu với Kim Hoàng Thần Chủ lúc trước. Pháp tắc cũng có phân chia mạnh yếu, linh ngộ cao thâm. Thần Chủ Tam Trọng Thiên có được Pháp tắc Đại thành. Chính bởi vì như vậy, cho nên Triệu Phong có trong tay hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí, cộng thêm Pháp tắc Thời Không, nhưng đối mặt với Kim Hoàng Thần Chủ cũng không chiếm được bao nhiêu ưu thế.

- Nếu như ta đột phá đến Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, đối phó Thần Chủ Tam Trọng Thiên, khả năng nắm chắc sẽ càng lớn hơn!

Ánh mắt Triệu Phong khẽ ngưng đọng. Nhưng đề thăng Pháp tắc lại có quan hệ khá lớn với phương diện ngộ tính. Lại thêm trước đó không lâu Triệu Phong mới vừa đột phá, trong khoảng thời gian ngắn nghĩ muốn đề thăng tới Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, sợ rằng không được thực tế.

Triệu Phong bế quan tu luyện một đoạn thời gian, phát hiện hiệu quả đề thăng không lớn, liền đình chỉ tu luyện. Mặc dù không thể đề thăng tu vi, nhưng muốn đề thăng thực lực, cũng có thể bắt tay từ những phương diện khác.

Trong đầu hần chợt hiện lên nội dung của Hồn Độn Thần Điển.

- Độ chuyển hóa lực lượng Hồn Độn đã đạt tới tám thành, tranh thủ mau chóng hoàn thành chuyển hóa a!

Ý thức Triệu Phong tiến nhập vào Thần đàn trong cơ thể, vận chuyển nội dung của Hồn Độn Thần Điển, bắt đầu chuyển hóa lực lượng Hồn Độn. Đồng thời, hần phân ra một bộ phận ý niệm, tìm hiểu những Bí thuật, chiến kỹ huyết mạch của Bồ Thiên Tộc trong Hồn Độn Thần Điển.

Nhưng Triệu Phong phát hiện, những Bí thuật, chiến kỹ ghi lại trong này cũng đều có liên quan tới năng lực tu bổ không gian Đại thể giới Phạm Trụ hoặc là các loại không gian đặc thù...

Theo như hần biết, Bồ Thiên Tộc tại Thời kỳ Man Hoang Thái Cổ là người theo chủ nghĩa hòa bình. Chúng tộc này rất ít khi tham dự vào tranh đoạt lợi ích của thế gian, mà ưa thích du lịch khắp nơi trong Phạm Trụ, tu bổ lỗ thủng không gian thiên địa, duy trì toàn thể Phạm Trụ vận hành bình thường. Tuy Triệu Phong đã thừa kế truyền thừa của Bồ Thiên Tộc, nhưng tuyệt đối không có khả năng kế thừa ý chí của bọn họ, trở thành một người theo chủ nghĩa hòa bình.

Đọc lướt qua một lượt những nội dung này, hần lật xem đến một chút Bí thuật, chiến kỹ loại hình chiến đấu. Chiến kỹ lực lượng Hồn Độn khá đặc thù, có độ khó thật lớn, hơn nữa lại còn cần phối hợp với lực lượng huyết mạch. Triệu Phong không phải là người ham nhiều, hần lựa chọn trong số đó một loại trước, tu luyện thành công rồi hãy tính tiếp.

- Hồn Độn Tỏa!

Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn môn chiến kỹ này. Lúc trước, thời điểm Bắc Minh Huy bắt giữ hần, cũng đã từng thi triển ra một loại chiến kỹ tương tự với nó. Một khi bị khóa trúng, đại bộ phận lực lượng sử dụng ra cũng sẽ bị Hồn Nguyên Tỏa hấp thu mất, lực phản kháng giảm xuống cực thấp. Mặt khác, Hồn Độn Tỏa có thể phối hợp với Thời Không Bình Chương của hần, phát huy ra hiệu quả càng cao hơn. Nghĩ tới đây, Triệu Phong liền bắt đầu tìm hiểu tu luyện môn chiến kỹ này.

Rất nhanh, hơn một năm đã trôi qua, nhưng ngoại giới chỉ mới qua ba bốn ngày mà thôi. Hiện tại, Thần lực Hồn Nguyên của Triệu Phong đã triệt để chuyển hóa thành lực lượng Hồn Độn. Mà môn chiến kỹ Hồn Độn Tỏa kia, Triệu Phong cũng đã lĩnh ngộ được hơn phân nửa. Nếu đối tượng là Diệt Thế Hắc Long mà nói, sau khi bị Hồn Độn Tỏa vây khốn, thực lực cũng sẽ giảm mạnh xuống hơn sáu thành.

- Cũng đã tới lúc rời khỏi!

Triệu Phong đứng dậy, kết thúc bế quan.

Kế tiếp, hần chuẩn bị tiếp tục ra ngoài xông xáo, ma luyện chính mình, nhanh chóng đột phá Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Đương nhiên, hần có một ý định nữa, đó chính là lực soát những thế lực, tình báo mà

Thiên Cơ Tộc bố trí tại các Đại Vực trong Thần vực Man Hoang. Hắn không chỉ có thể thông qua những thế lực này để hiểu rõ tình huống của Thiên Cơ Tộc, mà còn có thể thông qua hủy diệt những thế lực này, làm suy yếu đi Thiên Cơ Tộc, đảm bảo sự an toàn của chính mình.

oOo

Ngoại giới, một đạo thân ảnh kim quang từ phía chân trời xẹt qua, đột nhiên dừng lại.

- Thần Quốc?

Toàn thân đạo thân ảnh kim quang này phát ra kim quang sáng rọi, dừng lại trên hư không. Tướng mạo người này thập phần tương tự với Thiên Long Thần Vương trước đây đã hiện thân tại Thuần Dương Cung.

- Thà rằng giết lầm, cũng không thể bỏ sót!

Ánh mắt lão giả kim quang khẽ ngưng đọng. Hắn đột nhiên vươn tay đánh ra một chưởng. Chỉ thấy một đạo quang ba đậm kim sắc dùng tốc độ cực nhanh, xỏ xuyên qua thiên địa, bắn thẳng về phía trước.

Đúng lúc này, Triệu Phong đột nhiên xuất hiện cách đó không xa.

- Cái gì?

Sắc mặt Triệu Phong đại biến. Hắn vừa mới hiện thân, bốn phía đột nhiên đã truyền đến một cỗ Thần lực ba động kinh người. Đạo quang ba đậm kim sắc kia đánh vào thẳng vào trong hư không, khiến cho toàn bộ không gian vặn vẹo, không ngừng sản sinh ra từng đạo khe nứt chằng chịt.

Thần sắc Triệu Phong nhất thời ngẩn ra, nếu như vừa rồi hắn còn ẩn giấu ở phụ cận nơi này, như vậy Thần Quốc của hắn đã bị công kích của người này đánh trúng rồi.

- Kim Long Thánh Địa!

Triệu Phong vừa nhìn một cái, căn cứ vào khí tức huyết mạch cùng với ngoại hình đặc thù, đã đại khái đoán được thân phận của đối phương. Nhưng khí tức đối phương nội liễm, hắn có chút nhìn không thấu tu vi chân chính của đối phương, nhưng Thần Linh Nhân của hắn lại không ngừng phanh phanh nhảy lên.

Mà lúc này, thần sắc của lão giả kim quang này đã chấn kinh, ánh mắt nhìn chằm chằm Triệu Phong:

- Thần Mâu thứ chín, Triệu Phong!

Trên mặt hắn lộ ra thần sắc kinh hãi. Cùng lúc đó, khí tức của hắn không còn áp chế nữa, chậm rãi lan tràn ra. Thiên địa dần dần lộ xác thành kim sắc, toàn thể không gian bị một cỗ Pháp tắc Kim hệ cường hãn chưởng khống.

1500. Chương 1496: Thiên Long Thần Vương

Cảm thụ được Pháp tắc Kim hệ cường đại trong thiên địa, trong lòng Triệu Phong liền biết không hay. Thực lực của kẻ trước mắt còn cường đại hơn so với tưởng tượng của hắn.

- Chạy!

Không nói hai lời, Triệu Phong vận chuyển Pháp tắc Thời Không, toàn thân hóa thành một đạo hư không tàn ảnh, biến mất không thấy dấu nữa.

- Còn muốn chạy sao?

Lão giả kim quang kia mỉm cười, cũng hóa thành một đạo cực quang kim sắc, trong nháy mắt đuổi theo.

- Tốc độ thật nhanh!

Cảm thụ được lực áp bách cường đại không ngừng tiếp cận, trong lòng Triệu Phong nhất thời cả kinh. Hắn phát hiện lão giả kim quang này không chỉ sở trường Pháp tắc Kim hệ, lại còn phụ tu Pháp tắc Quang hệ nữa. Hai loại Pháp tắc này đều có tăng phúc cực lớn đối với phương diện tốc độ. Lại thêm tu vi của lão giả kim quang vượt qua Triệu Phong quá nhiều, bởi vậy tốc độ cũng nhanh hơn Triệu Phong không ít.

Nhưng thật ra, trong lòng lão giả kim quang này cũng đang kinh ngạc không kém. Đối phương chỉ là một gã Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong, không ngờ tốc độ lại nhanh tới như vậy, khiến cho hắn trong lúc nhất thời cũng không đuổi theo kịp. Bất quá, đối mặt với thực lực tuyệt đối, tất cả đều là phù vân.

- Triệu Phong, ngoan ngoãn đi theo ta đi!

Lão giả kim quang hét lớn một tiếng, bàn tay khê vung lên. Một đạo kim quang vắn vẹo bắn ra, hình thành nên một con quang long kim sắc, rít gào một tiếng, cuộn cuộn lao tới. Chỉ trong nháy mắt, con quang long kim sắc kia đã hàng lâm phụ cận Triệu Phong. Một kích này so với công kích mang tính thăm dò trước kia còn mạnh hơn rất nhiều.

- Hỗn Động Lôi Động!

Triệu Phong trực tiếp thi triển chiến kỹ phòng ngự cường đại, cấu thành một cái hắc động lôi điện vắn vẹo đen như mực xung quanh thân thể. Đồng thời, một đạo hư ảnh bình chương Pháp tắc Thời Không từ trong Trường bào Thời Không lan tỏa ra. Đối mặt với cường giả như vậy, hắn không dám có bất kỳ bảo lưu nào.

Con quang long kim sắc kia bay lướt qua bên cạnh Triệu Phong. Bởi vì năng lực nhìn thấu của Thần Mâu cộng thêm tốc độ cực nhanh, Triệu Phong đã sớm dịch chuyển ra một khoảng cách, con quang long kim sắc kia chỉ lướt sát qua hắn mà thôi. Nhưng một góc của Hỗn Thiên Hắc Động đã trực tiếp bị đánh ra một lỗ hổng thật lớn, lực phòng ngự của Trường bào Thời Không bên trong cũng gần như bị hủy diệt.

- Hừ! Để xem ngươi còn có thể chống đỡ tới khi nào?

Lão giả kim quang hừ nhẹ một tiếng, bộ dáng thản nhiên tự tin. Hắn cũng có hiểu biết nhất định đối với thực lực của Triệu Phong, cho nên uy năng chiêu thức trong lúc xuất thủ cũng khá cường đại, bởi vì hắn biết rõ Triệu Phong sẽ không dễ dàng bị hắn giết chết.

- Kẻ này còn mạnh hơn Kim Hoàng Thần Chủ rất nhiều! Nếu không phải là Thần Chủ Tam Trọng Thiên Đỉnh phong, thì cũng là cường giả Thần Vương!

Trong lòng Triệu Phong thoáng trầm xuống, đầu óc nhanh chóng vận chuyển, nghĩ cách đối phó. Tu vi của đối phương cao thâm, tốc độ mà hắn vẫn luôn cảm thấy kiêu ngạo cũng không cách nào giúp hắn chạy thoát. Mà chính diện chống lại, cho dù có vận dụng tới Mộng Huyền Thần Mâu, cũng tuyệt đối không có khả năng chiến thắng kẻ trước mặt.

- Hỗn Động Lôi Kiếp Trảm!

Hai tay Triệu Phong ba động lực lượng Hỗn Động, ngưng tụ ra hai thanh Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm. Trong lúc huy động, Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang giống như cuồng phong mưa rào gào thét bay ra, công kích bốn phía xung quanh lão giả kim quang.

- Chỉ bằng chút thủ đoạn này của ngươi, căn bản không thể thương tổn nổi lão phu a!

Lão giả kim quang cười nhạt khinh thường. Tay phải hắn vung lên, một cỗ lực lượng Pháp tắc Kim hệ cường hãn mạnh mẽ bắn ra, tất cả Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang xung quanh trực tiếp bị đánh nát.

Nhưng phạm vi công kích của Triệu Phong rất lớn, vẫn còn một bộ phận Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang còn tồn tại. Chỉ bất quá quỹ tích công kích của những Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang này rõ ràng không có khả năng đánh trúng lão giả kim quang, hắn cũng không cần để ý tới.

- Hỗn Động Tỏa!

Triệu Phong khê vượn hai tay, phóng xuất ra một cỗ lực lượng Hỗn Động khổng lồ, sau đó hai bàn tay nắm chặt lại. Trong nháy mắt cỗ lực lượng Hỗn Động này tuôn ra, lập tức dung hợp với Hỗn Động Lôi Kiếp Kiếm Mang ở bốn phía xung quanh lão giả kim quang, hình thành nên một đạo hỗn động loạn lưu.

Ong ong!

Đột nhiên, đạo hỗn động loạn lưu này chợt vờn quanh đan xen lẫn nhau, hình thành nên một vòng vây phức tạp, bao phủ lão giả kim quang vào bên trong. Trong nháy mắt, vòng vây loạn lưu bắt đầu co rút lại, ý đồ vây khốn khóa chặt lão giả kim quang lại bên trong.

- Không có kiến thức!

Lão giả kim quang hừ nhẹ một tiếng. Với tu vi của Triệu Phong, bất kể là loại chiến kỹ nào, cũng đều không cách nào tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho hắn.

Nhưng ngay tại thời điểm lão giả kim quang chuẩn bị xuất thủ, trong Trường bào Thời Không của Triệu Không chợt lan tỏa ra một tầng bình chướng ngăn sắc hư thực giao thoa. Giờ phút này, Triệu Phong đã vận dụng lực lượng của hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí trong Trường bào Thời Không tới cực hạn.

Thời Không Bình Chướng cùng Hỗn Nguyên Tỏa nhất thời trọng điệp lại với nhau, tạo thành ảnh hưởng trong chốc lát đối với lão giả kim quang. Thừa dịp lúc này, Triệu Phong tiến nhập vào trong Thần Quốc. Sau đó, chuyện đầu tiên hắn làm chính là: Đi ngủ!

- Không ngờ trong Trường bào Thời Không này lại có hai kiện Mảnh vỡ Tổ khí?

Lão giả kim quang nhìn thấu bí ẩn của Trường bào Thời Không của Triệu Phong, trong lòng thoáng có chút kinh ngạc. Đối với cường giả Thần Vương, Mảnh vỡ Tổ khí cũng đều phi thường trân quý. Khi tích lũy các Mảnh vỡ Tổ khí cùng một loại hình tới trình độ nhất định, thậm chí có thể dung luyện thành Tổ khí Tàn phá, uy năng của nó sẽ một lần nữa đề thăng lên một cấp bậc.

Trên người lão giả kim quang đột nhiên bộc phát ra quang huy kim sắc sáng ngời, cùng với vô số long văn rậm rạp, trập trập long ngâm. Dưới cổ lực lượng này, Thời Không Bình Chướng cùng với Hỗn Độn Tỏa do Triệu Phong thi triển ra dần dần vỡ vụn biến mất.

- Tưởng rằng trốn vào Thần Quốc sẽ có thể chạy thoát sao?

Lão giả kim quang cười lạnh một tiếng. Tay phải hắn vung lên, phóng xuất ra một đạo quang ba kim sắc, trong đó còn ẩn chứa lực lượng Pháp tắc Không Gian! Cường giả cấp bậc Thần Chủ, thậm chí là Thần Vương, ngoại trừ Pháp tắc chủ tu ra, bình thường còn có thể phụ tu những loại Pháp tắc khác dùng để phụ trợ. Mà Pháp tắc Không Gian chính là sự lựa chọn của đại đa số mọi người.

Ông oanh!

Đạo quang ba kim sắc này bắn thẳng vào trong không gian hư vô, đánh ra một cỗ vòng xoáy không gian cùng với vô số khe nứt không gian chằng chịt. Nhưng rất nhanh, tất cả những khe nứt này chợt bắt đầu khép lại, cuối cùng khôi phục lại như bình thường.

- Hửm? Không ngờ cái Thần Quốc này lại chắc chắn như vậy?

Lão giả kim quang cũng có chút ngoài ý muốn. Đối lại là Thần Chủ Nhất Trọng Thiên Đỉnh phong bình thường, dưới một kích này của hắn, chỉ sợ toàn bộ Thần Quốc cũng đã bị đánh nát bấy rồi.

Đương nhiên, hắn không biết là Thần Quốc của Triệu Phong vốn là được dựng dựng bên trong Thần Linh Nhân. Đặc biệt sau khi Thần Linh Nhân đạt tới cấp bậc Thần Mâu, khả năng chịu đựng cũng trở nên cực kỳ cường đại. Cộng với lúc trước khi tiến hành xây dựng hạch tâm Thần Quốc, Triệu Phong đã sử dụng rất nhiều trân bảo trân quý loại hình này trong Thần Quốc Thiên Cơ Tộc. Cho nên Thần Quốc của hắn so với Thần Quốc của Thần Chủ Tam Trọng Thiên bình thường còn vững chắc hơn rất nhiều.

Nhưng cho dù như vậy, dưới oanh kích cường đại của lão giả kim quang, cái Thần Quốc này cũng không ngừng chấn động dữ dội. Nhưng lúc này Triệu Phong cũng không có thời gian đi quản những chuyện này. Hắn đang cấp tốc tiến vào giấc ngủ, trong đầu nhanh chóng tưởng tượng ra đám cảnh tượng.

Hắn tạm thời chưa muốn quay về Linh Tộc. Ngoài Tử Linh Vực ra, những địa phương hiện tại hắn có thể đi còn có Cổ Lũng Vực, Xích Tinh Vực, Thiên Vận Vực vân vân... Cuối cùng, Triệu Phong lựa chọn Xích Tinh Vực, địa bàn của Tân Vô Ngân.

Ngoại giới, đợt công kích đầu tiên của lão giả kim quang cũng không thể bức Triệu Phong ra được, lúc này hắn đang chuẩn bị thi triển đợt công kích thứ hai. Nhưng đột nhiên sắc mặt lão giả kim quang nhất thời ngưng đọng. Bởi vì hắn chợt phát hiện, cái Thần Quốc mơ hồ ẩn nấp ở chỗ này đã không thấy đâu nữa!

- Không thấy đâu nữa?

Lão giả kim quang tỉ mỉ cảm nhận một phen, cuối cùng xác nhận cái Thần Quốc kia thật sự đã không thấy đâu nữa! Nhưng điều này sao có thể? Một phiến không gian khổng lồ như vậy, làm sao có thể nói không thấy liền không thấy đâu nữa? Hơn nữa, hắn cũng không cảm giác được bất luận không gian ba động hay là dị tượng chuyển dịch nào cả! Cái Thần Quốc kia cùng với Triệu Phong cứ như vậy vô duyên vô cớ biến mất!

Oanh phanh!

Lão giả kim quang trong lúc tức giận, mạnh mẽ đánh ra một kích. Nhất thời, toàn thể không gian phương viên mấy vạn dặm xung quanh cũng vặn vẹo một trận, một cỗ lực lượng không gian phong bạo Cầm kỵ từ trong vô số khe nứt không gian thổi quét ra. Khoảng khắc này thiên địa nghiêng ngã vỡ nát, bị phá hư không còn hình dáng.

Sau đó, lão giả kim quang vẫn đứng lặng tại chỗ, sắc mặt cực kỳ thâm trầm, không nói một lời nào. Hồi lâu sau, lại thêm một đạo thân ảnh kim sắc nữa hàng lâm. Kẻ này chính là Thiên Long Thần Vương, lúc trước đã hàng lâm Thuần Dương Cung.

- Tiểu tử này ngược lại cũng có một chút thủ đoạn, không ngờ lại có thể đào tẩu từ trong tay phân thân của Bản vương!

Thiên Long Thần Vương hừ nhẹ một tiếng. Lúc trước sau khi rời khỏi Thuần Dương Cung, hắn liền đích thân xuất thủ, truy tìm tung tích của Triệu Phong ở khắp nơi. Không chỉ như vậy, hắn còn phái ra năm cỗ phân thân do chính mình dựng dựng nhiều năm tiến hành truy tìm nữa. Mấy cỗ phân thân này có được chừng ba tới sáu thành thực lực của bản tôn. Mà cỗ phân thân tìm được tung tích của Triệu Phong này là cỗ phân thân yếu kém nhất, chỉ có chừng ba thành thực lực của bản tôn mà thôi. Hiện tại Triệu Phong đã đào tẩu, hắn cũng không còn đầu mối nào nữa, chỉ có thể tiếp tục tiến hành tra tìm khắp nơi.

oOo

Xích Tinh Vực, bên ngoài Cực Nhiệt Địa Ngục, một đạo thân ảnh ngân y đột nhiên xuất hiện. Lúc trước, Mộ Cốc đã từng thông qua Thần Quốc Quang Tộc, đưa Triệu Phong tới chỗ này.

Sau khi trở lại chỗ này, Triệu Phong cũng không lập tức rời đi, mà lập tức tiến vào trong Thần Quốc, tiến hành chứng khống hạch tâm Thần Quốc, tu bổ những bộ phận bị tổn thương của nó. Kế tiếp, hắn lại sử dụng Thiên Hợp Ấn che giấu đi khí tức của bản thân cùng với Mộng Huyền Thần Mâu. Sau đó, hắn lại thoảng cái biến một chút diện mạo của mình. Sau khi làm xong những chuyện này, hắn mới rời khỏi Thần Quốc.

- Không biết tình huống Cực Thần Điện hiện tại thế nào rồi?

Triệu Phong khẽ lẩm bẩm, sau đó liền đi tới địa bàn của Cực Thần Điện. Hắn và Tân Vô Ngân vẫn tương đối tín nhiệm lẫn nhau, đối phương đã sớm biết Thần Mâu thứ chín của mình bất phàm, nhưng vẫn luôn không tiết lộ ra bất cứ tin tức gì. Mà Triệu Phong cũng muốn biết tình huống hiện tại của Cực Thần Tộc sau tràng đại chiến ngày đó như thế nào.

Mặt khác, hắn cũng dự định tìm Mộ Cốc một chút. Tu vi trước đây của vị cường giả Quang Tộc này nhất định là viễn siêu Thần Chủ Nhị Trọng Thiên. Triệu Phong chuẩn bị thỉnh giáo hắn một chút về vấn đề trùng kích Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, cùng với những thắc mắc tu luyện khác.

oOo

Không tới hai tháng, Triệu Phong đã tới được lãnh địa của Cực Thần Điện. Địa phương hiện tại của Cực Thần Điện chính là tổng bộ của Cổ Hồn Điện lúc trước, chỉ bất quá lối kiến trúc cùng bố trí tổng thể hiện tại đã được cải tạo lại một trận, có sự khác biệt khá lớn.

Trong tay Triệu Phong xuất hiện một khối lệnh bài ám hoàng sắc phong cách cổ xưa, đây chính là lệnh bài thông tin đặc thù lúc trước Đại Trưởng lão Cực Thần Tộc đã cấp cho hắn. Sau khi truyền ra một đạo tín tức, Triệu Phong âm thầm tiến vào Cực Thần Điện. Với tu vi của hắn cộng với Pháp tắc Không Gian, dọc theo đường đi cũng không người nào phát hiện ra. Cuối cùng, Triệu Phong thuận lợi đi tới một tòa cung điện bất giác kim hoàng sắc.

Kết giới nhanh chóng mở ra, Triệu Phong thuận lợi tiến vào. Hắn vừa mới tiến vào trong cung điện, bên trong đã truyền ra một đạo thanh âm trầm trọng thoáng chút mừng rỡ:

- Triệu huynh, người bình yên vô sự thật đúng là tốt quá!

Trước đây, thân phận Thần Mâu thứ chín của Triệu Phong bị vạch trần, đã có không biết bao nhiêu cường giả chạy tới Xích Tinh Vực điều tra tung tích của Triệu Phong. Thậm chí cũng có khá nhiều cường giả đích thân tới bái phỏng Cự Thần Điện, dò hỏi, thăm dò một chút đầu mối tin tức.

Mấy năm sau, Tân Vô Ngân lại nghe được tin tức Triệu Phong xảy ra xung đột với thế lực của Thiên Cơ Tộc. Hắn đã từng cho rằng Triệu Phong đã bị Thiên Cơ Tộc bắt mất. Không ngờ tới Triệu Phong vẫn bình yên vô sự, còn có thời gian chạy tới chỗ của hắn như vậy.

- Ta sao có thể dễ dàng bị bọn chúng bắt được chứ?

Triệu Phong không khỏi cười lớn một tiếng. Bất quá hồi tưởng lại chuyện tình sau khi Thần Mâu thứ chín thức tỉnh, bản thân hắn cũng có chút kinh hãi. Hắn có thể sống sót cho tới bây giờ, quả thật là không dễ dàng chút nào.

Nhìn về phía Tân Vô Ngân một thân y bào thanh sắc, Triệu Phong phát hiện đối phương hiện tại đã là Thần Chủ Nhị Trọng Thiên, lại càng tiếp cận Đỉnh phong rồi, hơn nữa bộ dáng tu vi cũng cực kỳ củng cố. Tân Vô Ngân hiện tại sợ rằng đã khôi phục tu vi kiếp trước, thậm chí có thể đã vượt qua nữa.

- Triệu huynh, người vẫn nên cẩn thận một chút! Trong Xích Tinh Vực cũng có thế lực Thiên Cơ Tộc đang lục soát hành tung của người. Cách đây không lâu, chúng ta đã phát hiện ra một thế lực ẩn giấu trong bóng tối, có liên quan rất lớn với Thiên Cơ Tộc!

Tân Vô Ngân thấp giọng nói.

Triệu Phong nghe nói như vậy, cũng có chút kinh ngạc. Lúc trước ở Thần Quốc của Thiên Cơ Tộc, hắn đại khái biết được một chút tin tức. Trong mười tám Đại Vực của Thần vực Man Hoang, gần như mỗi một Đại Vực đều có thế lực nanh vuốt của Thiên Cơ Tộc. Mà Triệu Phong đang có một mục tiêu, chính là không ngừng diệt trừ những thế lực nanh vuốt này, không ngừng suy yếu chính thế lực của Thiên Cơ Tộc. Thử nghĩ một chút, một khi diệt trừ các thế lực mà Thiên Cơ Tộc ẩn nấp tại các Đại Vực, năng lực tình báo của bọn chúng cũng sẽ giảm xuống, đến lúc đó nghĩ muốn lục soát tung tích của Triệu Phong lại càng giống như mò kim đáy biển.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chua-te-chi-vuong>